

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

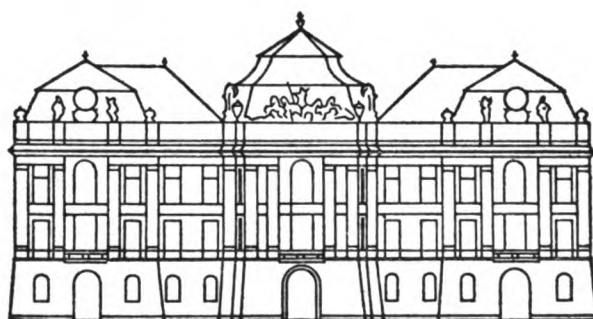
~~U.S.S. Philology~~

31.

LXXIII. F. 69.

IX D 12a

MENTEM ALIT ET EXCOLIT

K.K. HOFBIBLIOTHEK
ÖSTERR. NATIONALBIBLIOTHEK

73. F. 69

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

ΗΓΩΤΗ

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ETYMOLOGICON MAGNUM

SEU

MAGNUM GRAMMATICAE PENVM

IN QVO

ET ORIGINVM ET ANALOGIAE DOCTRINA EX VETERVM SENTENTIA COPIO-
SISSIME PROPOSITVR HISTORIAE ITEM ET ANTIQVITATIS MONVMENTA
PASSIM ATTINGVNTVR

SVPERIORVM EDITIONVM VARIORVMQVE AVCTORVM COLLATIONE A MVLTIS AC FÆDIS MENDIS
REPVRGATVM PERPETVIS NOTIS ILLVSTRATVM VTILISSIMISQVE INDICIBVS VERBORVM RERVVM AT-
QVE AVCTORVM NVMERO PENE INFINITORVM NVNC RECENS ADAVCTVM

OPERA

FRIDERICI SYLBVRGII

VETERANI

EDITIO NOVA CORRECTIOR

LIPSIÆ

APVD IO. AVG. GOTTL. WEIGEL

MDCCCXVI

LITERIS FR. CHR. DÜRRII

THE JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

VOL. LXXIV. PART I. 1944.

CONTENTS.

THE JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

VOL. LXXIV. PART I. 1944.

CONTENTS.

THE JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

VOL. LXXIV. PART I. 1944.

CONTENTS.

THE JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

VOL. LXXIV. PART I. 1944.

CONTENTS.

THE JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

VOL. LXXIV. PART I. 1944.

CONTENTS.

ETYMOLOGICON MAGNUM

PROSTAT

AMSTELODAMI

APVD P. DEN HENGST ET FIL

LVGDVNI BATAVORVM

APVD S. ET L. LVCHTMANS

ROMAE

APVD MARIANVM DE ROMANIS

FLORENTIAE

APVD GVILIELM. PIATTI

HAMBVRGI

APVD PERTHES ET BESSER

VIENNAE

APVD C. SCHAVMBVRG ET SOC.

— I. SCHALBACHER

PARISIIS

APVD DE BVRE FRATRES

— A. A. RENOVARD

— TREVTTEL ET WÜRTZ.

— FOVRNIER NATV MIN.

LONDINI

APVD I. BLACK ET FIL.

— TH. BOOSEY

THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

ILLVSTRIS
ACADEMIAE HEIDELBERGENSIS RECTORI
DOCTORIBVS MAGISTRIS ET PROFESSORIBVS
VIRIS MAGNIFICIS. OMNIQVE DOCTRINAE AC VIRTVTIS GENERE PRAECELLENTIBVS
PATRONIS SVMMO STUDIO COLENDIS
FRIDERICVS SYLBVRGIVS
S. F. Q. P. P.

Etymologicae disciplinae quantum omnibus temporibus a doctissimis quibusque viris tributum fuerit, declarant multa passim apud Poetarum principes Homerum atque Hesiodum, itemque apud tragicos, comicos, lyricos et ceteros loca illustria. Immo et summos Philosophos id argumentum non dignatos esse, ostendit Platonis Cratylus: in quo Cratylus *περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ὀρθότητος* differens ait, *ὀνόματος ὀρθότητα εἶναι ἐκάστω τῶν ὄντων φύσει πεφυκυῖαν*: et, *ὀρθότητά τινα τῶν ὀνομάτων πεφυκέναι καὶ Ἑλλῆσι καὶ βαρβάροις τὴν αὐτὴν ἄπει.* Itidemque Chrysippum, clarissimum philosophum, *Ἑτυμολογικῶν* undecim libros ad Dioclem scripsisse, in eius vita refert Diogenes Laertius. Et Demetrii Ixionis *Ἑτυμολογουμένων* libri allegantur ab Athenaeo in *Dipnosophisticis*: uti a Suida quoque et hoc nostro auctore laudantur Orionis libri *περὶ ἐτυμολογίας*. Sed et Theologos insignes hoc litteraturae genus attigisse, docet Philonis liber *περὶ τῶν μετονομαζομένων*, et Dionysii presbyteri tractatus *περὶ τῶν θείων ὀνομάτων*: ut taceam crebras identidem etymologias inspergi etiam a Basilio, Gregorio aliisque praecipuae notae Patribus. Nec vero a Graecis tantum hoc studium excultum est, verum etiam a Latinis: inter quos M. Terentius Varro, vir (ipsius etiam Cicero-
nis testimonio) omnibus rebus ornatissimus, et qui omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas aperuit, prioribus tribus de lingua Latina libris hanc ipsam *ἐτυμολογικὴν* disciplinam pertractavit, ut Gellius, Nonius et alii, immo ipsemet Varro in eorum librorum reliquiis de se aliquoties testatur. Et ut Isidorum taceam, qui Originum sive Etymologiarum viginti libros posteritati reliquit, Iulius Scaliger, alter seculi nostri Varro, et ipse de linguae Latinae causis eruditissimos libros edidit. Atque adeo cum tunc demum nobis vere scire videamur, cum causas rerum cognitatas et perspectas habemus, vocum quoque nativas significationes tunc demum recte intelligemus, cum genuinas earum origines ac fontes tenuerimus. Quamobrem ut in Latina, sic etiam in Graeca lingua, eius generis libros ad posteritatem studiose propagari, plurimum semper interfuit. Ac dolendum quidem, quae a Chrysippo, Demetrio Ixione, Orione, aliisque magni nominis hominibus hac de re conscripta fuerunt, temporum et hominum iniuria interisse. Est tamen etiam quod nobis gratulemur, Deoque opt. max. gratias agamus, qui e saevis barbarorum manibus has saltem nobis Etymologicae disciplinae reliquias conservavit: idque eo magis, quod illae ex optimis quibusque in eo genere scriptoribus collectae sint. Quarum auctor qui fuerit, nondum cognosci a me potuit: hoc tantum de se testatur, quod plerisque omnibus horum studiorum sectatoribus infelici quodam fato accidit, se *πολλαῖς καὶ ἀνεικάστοις συμφοραῖς, καὶ τῇ τῶν ἀναγκαίων πιεζόμενον σπάνει, ἀλλὰ τῷ τῶν λόγων ἀνθελκόμενον ἔρωτι, οὐδ' ὅλως τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνον δεδωκέναι, ὥστε καὶ αὐτὸς ὠφελῆθῃναι τὰ μέγιστα, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν καταλιπεῖν μνήμης ἄξιον.* E multis sane veterum scriptis multoque labore opus hoc concinnatum esse, cum ipsa eius lectio docet, tum auctorum qui in eo citantur catalogus arguit. Nec vero Etymologiae dumtaxat, sed et Analogiae praecepta, immo et historiae ac fabulae passim ab eo insperguntur: ut non abs re geminus titulus a nobis libro sit praescriptus, et *ΜΕΓΑ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ* scilicet, et *ΜΕΓΑΛΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ*; cum et Henrici Stephani codex manuscriptus, maximam cum

hoc libro affinitatem habens, geminam inscriptionem praeferat, *Ἑτυμολογικὸν τοῦ μεγάλου γραμματικοῦ*, et mox in operis principio, *Ἀρχὴ τῆς μεγάλης γραμματικῆς*. Nec falsam esse illam MAGNAE GRAMMATICAE pollicitationem, reipsa comperiet, cui Latinum Indicem a nobis confectum pervolutare libuerit: quippe quo eorum, quae perfecto Grammatico necessaria sunt, uberrima seges exhibeatur. Porro cum his huius operis copiam eruditae fecerint officinae Venetae; primum anno 1499; deinde 1549; ex eo autem tempore distractis exemplaribus, iam pene vicennium, resp. tam utili tractatu caruerit, ante multos annos editionis instaurandae desiderium me incessit. Eaque ut accuratior et auctior a me daretur, iam pridem ab Henrico Stephano manuscriptum exemplar omnibus modis impetrare studui. Tandem cum semper novae se morae insinuarent, nec magna obtinendi spes affulgeret, adscitis illis quae tempus locusque sola suppeditabat adiumentis, mediocrem editionem in tempore, quam elaboratiorem iusto serius dare, consultius existimavi: praesertim cum Hieronymus Commelinus, ut in aliis, sic etiam in hoc opere suam operam reip. libens ac volens offerret. Cuius editionis nostrae ut aliquam hic rationem reddam, primum supradictas editiones Venetas inter se contuli: deinde, sicubi haereret aqua, ceteros Grammaticos, Hesychium, Suidam, Eustathium, et vetustiores, his Pollucem, Harpocratiōnem aliosque adii: nonnumquam etiam Suidae Etymologicum, Michaelis Apostolii manu in Creta ἀπὸ πρωτοτύπου πάνυ διεφθαρμένου (ut ipse testatur) exscriptum, ex illustrissimi Electoris nostri bibliotheca mihi communicatum, consului. Et quoniam auctorum loca quae citantur, saepe depravata erant, menda, quoad eius fieri potuit, sustuli, ipsis auctorum fontibus, si aliquo indicio investigari possent, inspectis. Ac si quidem se manifestum offerret vitium, emendare nihil plane dubitavi: si vero anceps aut desperatus nodus occurreret, eum in Notarum libello seorsum, pro meae tenuitatis modulo, explicui. In quo genere cum identidem inciderent quae non uni loco propria, sed pluribus essent communia, ea in Notis praetermissa, Indici vel Graeco vel Latino, prout commodius videbatur, inserui. Adhaec, quoniam in ipsa Etymologiarum tractatione non ad amissim a collectore observata est alphabeti series, et eorum quae obiter atque extra ordinem alphabeti exponuntur, maximus est numerus, generale Inventarium Graecum contexui, quod omnia, et quae in alphabeti serie, et quae extra illam observatu digna sunt, repraesentaret. In quo id etiam operam dedi, ut, si quis apud hunc nostrum auctorem se oggeret scrupulus, eum aliorum auctorum opera eximerem, mea quoque sententia nonnusquam interposita. Denique, ut uno verbo rem omnem complectar, quidquid a meae conditionis homine in opere difficili et penso quotidiano praestari potest, id omne omni studio praestare allaboravi. Vobis autem, amplissimi clarissimique ac doctissimi viri, hunc laborem meum ut dicendum censerem, iustae fuerunt causae. Cum enim iam quadriennium in clientela vestra, iisque privilegiis quibus ornatissimus studiosorum coetus, reip. inservierim, aequum erat, ut gratitudinis atque observantiae erga vos meae luculentum aliquod documentum exhiberem. Deinde cum in hac celeberrima Academia, ut ceterarum disciplinarum, ita et Graecae linguae doctissimi sint professores, laborum meorum et idoneos iudices, et, si opus fuerit, benignos patronos adversus obtrectatorum iniurias habiturum me confido. Equidem ut illi viva voce in publico, sic ego calamo intra privatos parietes, elegantissimum linguae Graecae studium, quod nescio quo rei litterariae malo fato inter studiosos frigescere coepit, pro mea virili excitare atque adiuvere contendi. Quod superest igitur, magnifici omnique doctrinae ac virtutis genere praecellentes viri, oro, ut quanto animi studio vobis hoc opus offero, tanto favore id vos acceptetis, meque in bonis utriusque linguae auctoribus ad publicam utilitatem propagandis, pro insigni vestra erga eruditionis pietatisque cultores humanitate, fovere pergatis. Simul Deum opt. max. precor, ut vos clarissimamque Academiam, cum illustrissimo eius patrono, clementissimo Principe nostro, in stabili verae felicitatis gradu clementissime in perpetuum tueatur.

Heidelbergae in Collegio Principis III. Non. April. MDXCV.

FRIDERICVS SYLBVRGIVS

AEQVO LECTORI SALVTEM.

Quid in hac Etymologici editione sit praestitum, maiori ex parte iam expositum est. Supercst ut de specialibus quibusdam te commonefaciam, amice lector. Principio igitur, cum superiorum editionum ordinem multis de causis retinuerim, operam tamen dedi, ut expositiones loco motae in sedem suam reponerentur: cuiusmodi restitutiones cum alibi notatae, tum 257, 6: 512, 9, 12: 522, 55: 591, 34. Deinde si qua in collatione auctorum vel apud hunc nostrum vel apud alios aut abessent aut redundarent, ea uncis utrinque inclusi. Auctorum loca quae citantur, ab initio maiuscula littera insignivi: in fine coronidis loco eis apposui notulam hanc:—, ut eo melius ab Etymologici verbis discernerentur. Oxytona, si absolute, interpretationis aut exempli gratia, posita essent, acuto plerumque, non gravi tono insignivi. Alphabeticis elementis, sive simplicis litterae, sive numeralis notae vicem gerent, in superioribus editionibus superimposita est pineola, ut *ā*, *ē*: ego in numerali significatione acuti accentus notam illis inscribere malui: non nescius tamen, esse ubi circumflexum requirant. Asterisco a fronte praenotata in posteriori editione Veneta sunt addita: quorum non pauca exigui sunt ponderis, et superflue saepe repetita, ut inter alia patet ex 739, 57: 741, 5. Quaedam etiam mendis retentis repetita sunt, ut 292, 23. In nonnullis praeter tautologiam et falsitas inest, ut in *βραβενται* 210, 53: cuius sincerior expositio ibidem v. 48. Parum accuratum sane fuisse additionum istarum auctorem, inter cetera declarat *ἀνομοιομερές* 110, 49. Sed sunt quae in ipso etiam Etymologici concinnatore censuram merentur; ut *masculinum μέλανας communi genere usurpatum* 551, 41: itemque *ἐντονώτερος* 719, 38: et particip. *ιδών* atque *ἀνελθών* 276, 39, 41. Talia sunt etiam *peritrosyllaba isosyllabe flexa*, *Δήμητρα*, *κέρατον*, *μέλαγος*: et contra, *ὄστρακος* pro *ὄστράκου* 515, 45: *Ἰβυκι* pro *Ἰβύκω* 273, 24. Sic in verbis saepe augmentum est omissum: ut *ἀσπαλιεύθην* 156, 34: *ἐράσθην* 435, 1: *ἐρανισμένος* 379, 56: *ἐλγμένη* 329, 2: *ἐμισε* 334, 21: *ἐρυξα* 378, 17: *οἰκοδομήσαμεν* 680, 10: *οἰκοδομημένα* 601, 17: *σκενώρηται* 287, 28. item in compositis, *διάμισε* 268, 52: *ἀπαιωρημένος* 119, 32: *ἐπαιωρημένη* 170, 50: *μετεωρισμένα* 780, 15: *ἀπεμπολημένος* 648, 56: *συνελκυσμένος* 706, 47, 51: *καθερπύσθη* 333, 49. In quibusdam praeter augmenti omissionem latet etiam aliud vitium, ut in *ἀφροντικότα* 131, 30: in *βαρυνμένη* 805, 42. Contra in *ἀπεκατέστησε* 592, 40, prius augmentum est supervacuum. Est et ubi characteristica perfecti *passivi* omissa est, ut in *πεπλάτνται* 559, 43: *τεθαρσυμένος* 222, 33: *ἐξηραμένος*

228, 30. quorum regula traditur 559, 54. His adde *διεικνυμένη* 331, 3, absque σ, quod expressum in supradicto *συνελκυσμένος* 706, 47, 51; itemque in *ἐλκυσμα*, *ἐλκυστικός*, et similibus. *Usurpata etiam nonnusquam aorista inusitata*, ut *μεθῆσαι* 575, 18: *δώση* 790, 46: contra regulam 777, 55. Similiter in *syntaxi* cum alia minus usitata occurrunt, tum *χρησθαι cum accusativo*, et *nominativi absolute positi*: quae barbarisimi species dicitur 722, 3. Ita ut suspicio sit, vel librarium vitio multa huius farinae irrepsisse, vel auctorem huius operis vixisse iis temporibus, quibus Graeca lingua corrumpi coepit. cuius generis aliquammulta, nōminatim augmenti omīssio, aoristorum inusitatorum et nominativorum absolutorum usurpatio, notata etiam in Theophranis Chronographia circa Christi annum 800. Et ut illius temporis scriptores *multa subinde a Latinis mutuabantur*, sic apud hunc nostrum legitur *κίνσος*, *φίσκος*, *πραιδα*, *φασκία*, *φίβλα*, *σοῦβλα*, *παννίον*, *πεζέτιον*, *λέντιον*, *μανδύλιον*, *σαγομάντιον*, *λουρίκιον*, *καπίστριον*, *φουρκίον*, *λαρδίον*, *καρβώνιον*: item *πραιδεύειν*, *ταβλίζειν*, *ἐπακουμβίζειν*, et similia. Sed et hoc nota dignum, quod *thema et expositio passim diversa forma proponuntur*: ut *ἔω τὸ ἐνδύομαι*, *ἔω τὸ καθέζομαι*, *ἔω τὸ κάθημαι*, *ἔζω τὸ καθέζομαι*, *ἔζω τὸ καθέζομαι*, *ἦδω τὸ εὐφραίνομαι*, *λαίνω τὸ εὐφραίνομαι*, *μαίνω τὸ ὀργίζομαι*, *ὄθω τὸ ἐπιστρέφομαι*, *ὄρω τὸ διεγείρομαι*, *ὀδύνω τὸ καταπονοῦμαι*. at in *ἄπτω τὸ θίγω*, et *ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ*, eadem quidem utrobique forma est, sed non eadem plane significatio: quippe quod in expositione significatio sit neutra, in themate activa. *Ponuntur etiam aliquando themata parum necessaria*, ut *τριέκοντος* 290, 51: *βλέπω* 562, 4: *λέπω* 560, 42: *κρύβδω* 78, 54: *ὑφάζω* et *λυμάζω* 785, 26. Et si enim formationis gratia saepe statuenda sunt themata inusitata, ut cum alibi docetur, tum 112, 49: 148, 16: modus tamen in his servandus est, nec temere quid fingendum contra veterum regulam; praesertim cum hic ipse auctor certa, non ambigua themata sumere iubeat 176, 47. *Etyma dissentanea in οὐσία* 642, 41: *ἔξουσία* 349, 34: *ἐννεσίησι* 344, 10: *ἔμβολος* 334, 18: *καλλιέρημα* 487, 14: *ἦντετο* 433, 5: *ἐνώμα* 345, 15: *ἐπενήνεον* 354, 38: *ἀνήνηται* 107, 24. *Simplicibus tributa interdum composita origo*, ut nomini *φορβειά*, *βάπτισμα*, *βαπτιστήριον*, *θυσιαστήριον*, *ψαλτήριον*, et similibus: sicut et apud Isidorum *Reges a recte agendo dicti*; apud Iureconsultos *Testamentum, q. testatio mentis*. Sic in multis *παρήχησις* verius quam *etymologia* est: qualia multa in Platonis Cratylo; et illud Philonis, *αἰσθησιν* esse quandam *εἰσθεσιν*, quia *τὰ φανέντα ἐπεισφέρει τῷ νῷ*: cuiusmodi originationes in Philosophorum magis quam Grammaticorum scholis locum habent. In multis est quidem aliqua veri similitudo, sed nimis longe petita derivatio: ut *οὐρανός* quasi *οὐρος τῶν ἄνω*, quod ceu limes superiora distemet ab inferioribus: *μήτηρ*, *παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι*, quia non amplius sub parentum custodia teneatur, sed marito emancipata sit: *γάλα*, *παρὰ τὸ ἄγαν λευκόν*, ab *eximio* candore: *γῆρας*, *παρὰ τὸ γῆς ἐρᾶν*, ἢ *γῆν ὄρᾶν*, uti et *Silicernium*, quod filices ac terram spectet: *εἰρήνη*, *παρὰ τὸ εἶρειν εἰς ἓν*, quod in unum copulet animos. Evidentiora, *ὀφθαλμός*, ὁ τὴν ὀπτικήν δύναμιν εἰς τὰ ὁρατὰ παίων ἄλλεσθαι, quod *visoria* vis oculi ope in obiecta transfiliat: *νήπιον*, ex privativo *νη* et *εἰπεῖν*: *νωδός*, *παρὰ τὸ νω στερητικόν καὶ τὸν ὁδόντα*, apud Ammonium: *νωκαρ*, *παρὰ τὸ νω στερητικόν καὶ τὸ κῆρ*: secundum Nicandri scholiasten, *παρὰ τὴν τοῦ νοῦ κάρωσιν*: et *ρόδον*, *παρὰ τὸ θᾶττον ἀπορῆεῖν*, secundum Theocriti scholiasten: vel, ut ex Plutarcho refert Clemens, *διότι πάμπολυ τῆς ὁδοῦ ἀφίησι ζεῦμα*: et *μοῦσαι* apud Diodorum Siculum 150, *ἀπὸ τοῦ μνεῖν τοὺς ἀνθρώπους, τουτέστι διδάσκειν τὰ ὑπὸ τῶν ἀπαιδευτῶν ἀγνοούμενα*: vel secundum alios, *παρὰ τὸ μάν τὸ ζητεῖν*: nam nimis longe quaesitum illud apud Plutarch. *περὶ φιλαδελφίας*.

quasi *δμοῦ οὔσαι*, uti etiam *σκέα* et *ἀκότος* apud Ammonium, *παρὰ τὸ σκέδειν καὶ ἐπέχειν τὴν ὄρασιν*, quod *retineant* seu *inhibeant visum*. Quo enim magis ad grammaticam normam accedunt etymologiae, eo magis sunt consentaneae; ut *τυφλός* quasi *τυφηλός*, *παρὰ τὸ τυφεσθαι*, velut *ὁ ἐπικεκαυμένος ἔχων τὰς ὄψεις*; et *φθόνος* a *φθείνω* seu *φθίνω*, quippe qui alterius rebus marescat opimis: *τάμιος*, *παρὰ τὸ ταμεῖν*: vel *παρὰ τὸ θαμίζειν καὶ πυκνοῦν τὸ γάλα*, ut et *coagulum* a coactione lactis, ac similia. Quamobrem et Quintilianus lib. 1, c. 9, merito eos reprehendit, qui nimium ingenio in talibus indulgentes, ad foeda usque ludibria labuntur; ut *stellam* dici quasi luminis stillam: *πίuitam*, quia petat vitam: et *agrum* Varroni ex eo esse, quod in eo agatur aliquid: *graculos*, quia gregatim volent; cum manifestum sit, illud ex Graeco, hoc ex avium vocibus duci. *Peregrinis quoque Graeca quaesita derivatio*, ut Latinis, Punicis, Persicis, Hebraicis: litterarum item appellationibus; quas ex Hebraico idiomate manasse nemini est dubium: non observata regula, quae de hisce traditur 828, 3: et 66, 20. Unde non abs re suspicari licet, non unius auctoris hoc opus esse, sed, ut in lexicis fieri assolet, alias alia per alios inserta esse. Idem fortasse competat etiam in illas formulas, *ἐγὼ ἀνέγγων* 710, 36: *ἐγὼ ἐπενόησα* 661, 2: *εὗρον ἐγὼ* 789, 12: *τοῦτο ἐγὼ εὗρον* 711, 56: *οὕτως εὗρον ἐγὼ* 454, 28: 664, 51: 727, 7: *οὕτως ἐγὼ* 785, 3. item *ὥς ἐγὼμαι* 785, 44: *ὥς ἐγὼ φημι* 55, 3: et rursus, *ὥς οἶμαι δὲ* 509, 23: *οἶμαι δ' ἐγὼ* 815, 14: *ἐγὼ δὲ οἶμαι* 774, 26: *ἐγὼ δὲ φημι* 584, 14. nam et has unius eiusdemque auctoris esse nescio an mihi persuadere debeam: cum quaedam earum non sapiant eam modestiam, quam auctor profitetur 417, 10. atque adeo postrema illa, *ἐγὼ δὲ φημι*, 590, 40, ut cum thraonica quadam arrogantia coniuncta est, ita etiam a rectae rationis regula deflectit: uti et 433, 5. Sunt vero et alia, e quibus colligitur, post primam auctoris manum inulta passim ab aliis, et saepe ab audaculis, inculcata esse. Non est tamen quod propterea vel omnia contemnamus, vel primo auctori derogemus: cum extra omnem controversiam sit, eum ex vetustissimis et optimis quibusque auctoribus hoc penuarium construxisse. De cuius aetate quamquam nihildum certi cognoscere potui, tamen eum non multo post Photii patriarchae tempora vixisse crediderim, circa Christi annum mcccc. Eustathius sane hoc auctore videtur recentior: quippe qui eum in suis ad Iliadem Homericam *παρεκβολαῖς* alleget, 268, 42: *τὸ δὲ μέγα ἐτυμολογικὸν* (inquit) *συγκροτοῦν εἰς τὴν δασείαν τῆς ἀρχούσης, λέγει παραχθῆναι τὴν Ἀλίσarton ἀπὸ ἀλίων καὶ ἄρτου*. quae etymologia exstat apud hunc auctorem 63, 35. et quae ex Anastasio Sinaita in calce huius Etymologici adiecta sunt, procul dubio et ipsa ex hoc nostro desumpta sunt, vel certe ex eisdem fontibus petita. Floruit autem Eustathius sub Andronico Constantinopolitano Imperatore circa Christi annum mclxxx: de Anastasio nondum certi quid comperi. Annotatae sunt a me aliae quoque nonnullae minutiae ab exquisita Grammaticorum norma discrepantes; ut de quorundam accentu, spiritu, quantitate; de flexionum et syntaxew anomalia, de dialectorum praeceptionibus, et alia eiusmodi: sed nec tempus nec locus talia nunc minutatim persequi sinunt. Itaque illis in praesens omissis, ex Varrone et aliis hic subiiciam quae huius operis argumento lucem aliquam afferunt. Varro igitur inter alia initio libri quarti de lingua Latina tradit, Uniuscuiusque verbi naturas esse duas; a qua re, et in qua re vocabulum sit impositum. Priorem illam partem; ubi, cur, et unde sint verba, Graecos *ἐτυμολογίαν* vocare: illam alteram, *περὶ σημαίνων*. Quae ideo esse obscura, quod neque omnis impositio verborum exstet, quod vetustas quasdam deleverit: nec quae exstat, sine mendo omnis imposita: nec quae recte est imposita, cuncta maneat multa enim verba litteris commutatis esse interpolata: neque omnem originem esse Latinae

linguae e vernaculis verbis: et multa verba aliud nunc ostendere, aliud ante significasse; ut *Hostis*, nam tum eo verbo dictum esse peregrinum, qui suis legibus uteretur: nunc dici eum, quem tum dicebant perduellem. In eo verborum genere casum casu illustriorem esse ad ostendendam originem. nam quum recto casu dicimus *Impos*, obscurius est esse a potentia, quam quum dicimus *Impotem*: et eo obscurius sit, si dicas *Pos* quam *Impos*. videtur enim *Pos* significare potius pontem quam potentem. ¶ *Vetustas* (inquit) non pauca depravat, multa tollit. quem puerum vidi-
si formosum, nunc vides deformem in senecta. tertium saeculum non videt eum hominem, quem vidit primum. Quare illa quae iam maioribus nostris ademit oblivio fugitiva, secuta sedulitas *Mucii* et *Bruti* retrahere nequit. Non, si non potuero indagare, eo ero tardior; sed velocior ideo, si quivero. Non mediocres enim tenebrae in silva, ubi haec captanda: neque eo, quo pervenire volumus, semitae tritae: neque non in tramitibus quaedam obiecta, quae euntem retinere possint. ¶ Quoniam verborum novorum et veterum discordia omnis in consuetudine communi, quot modis litterarum commutatio sit facta, qui animadverterit, scrutari facilius origines poterit verborum. Reperiet enim esse commutata maxime propter bis quaternas causas. Litterarum enim sit demptione, aut additione: et propter earum artationem aut commutationem; item syllabarum productionem. ¶ Nunc, ut singulorum verborum origines expediam, quatuor eorum explicandi sint gradus. Primus, in quo populus etiam venit. quis enim non videt, unde *Aerifodinae* et *Viocurus*? Secundus, quo *Grammatica* descendit antiqua; quae ostendit, quemadmodum quodque verbum poeta consinxerit; quod declinarit. hinc *Pacuvius* rudentifibilis; hinc, incurvicervicum pecus: hinc, chlamyde clupeat brachium. Tertius gradus, a quo *Philosophia* ascendens pervenit, atque ea, quae in consuetudine communi essent, aperire coepit; ut a quo dictum esset oppidum, vicus, via. Quartus, ubi est aditus et initia regis: quo si non perveniam, scientiam ad opinionem aucupabor. quod etiam nonnumquam in salute nostra facit, cum aegrotamus, medicus. Quod si summum gradum non attigero, tamen secundum non praeteribo: quod non solum ad *Aristophanis* lucernam, sed etiam ad *Cleanthis* lucubravi. Nolui praeterire eos, qui poetarum modo verba, ut sint ficta, expediunt. Non enim videbatur consentaneum quaerere me eo in verbo, quod finxisset *Ennius*, causam, negligere quod ante rex *Latinus* finxisset: quum poeticis multis verbis magis delecter quam utar, antiquis magis utar quam delecter. Annon potius mea verba illa, quae hereditate a *Romulo* rege venerunt, quam quae a poeta *Livio* relictas? Igitur quoniam haec sunt tripartita verba; quae sunt aut nostra, aut aliena, aut oblivia: de nostris dicam, cur sint: de alienis, unde sint: de obliivis, relinquam: quorum partem cum ita invenerim, ut opinor, scribam:— Haec ibi *Varro*, quibus paulo post subiungit, Initiorum quadrigas esse, locum et corpus, tempus et actionem: quod stat aut agitur, corpus esse: ubi agitur, locum: dum agitur, tempus: quod est in agitu, actionem. quare quattuor esse genera prima rerum; totidem, verborum. *Isidorus* quoque *Originum* libro 1, cap. 28, tradit, non omnia nomina secundum naturam a veteribus imposita esse, sed quaedam secundum placitum, sicut et nos servis et possessionibus interdum, secundum quod placet nostrae voluntati, nomina damus. hinc esse, quod omnium nominum etymologiae non reperiantur; quia quaedam non secundum qualitatem, qua genita sunt, sed iuxta humanae voluntatis arbitrium, vocabula acceperint. Esse autem etymologias nominum aut ex causa datas; ut *reges*, a recte agendo: aut ex origine; ut *homo*, quia sit ex humo: aut ex contrario, ut *lutum* a lavando; dum *lutum* non sit mundum; et *lucus*, quia umbra opacis parum luceat. quaedam etiam ex nominum derivatione facta esse; ut a prudentia *prudens*. quaedam ex locorum,

urbium fluminumve nominibus traxisse vocabula. quaedam ex vocibus, ut ex garrulitate *garrulus*. quaedam ex Graeco in Latinum declinata esse; ut *filva*, *domus*, ex Graecis ὕλη, δόμος. multa etiam ex diversarum gentium sermone vocari: unde et originem eorum vix cerni, quod pleraque barbara nomina Latinis et Graecis sint incognita. Etymologiae vero cognitionem saepe necessarium habere usum in interpretatione: nam cum videris unde ortum est nomen, citius eius vim intelligi; et cognita etymologia, omnis rei inspectionem esse planiorem. Itidem et Fabius Quintilianus lib. 1, c. 9; inter alia scribit, Etymologiam habere aliquando usum necessarium, quoties interpretatione res de qua quaeritur eget: ut cum M. Caelius se esse hominem *frugi* vult probare, quia utilis sit multis, id est fructuosus; ideoque in definitionibus assignari Etymologiae locum. Nonnumquam et barbara ab emendatis discernere; ut cum quaeritur, *Triquetram* dici Siciliam an *Triquedram*, *Meridiem* an *Medidiem* oporteat, aliaeque quae consuetudini serviunt. Continere autem in se multam eruditionem, siue illa ex Graecis orta tractemus, quae sunt plurima, praecipueque Aeolica ratione, cui est sermo noster simillimus, declinata: siue ex historiarum veterum notitia nomina hominum, locorum, gentium, urbium requiramus; unde *Bruti*, *Publicolae*, *Pici*: cur *Latium*, *Italia*, *Beneventum*: unde *Capitolium* et *Argiletum* appellata. Item illa minora, in quibus maxime studiosi eius rei fatigantur, qui verba paulum declinata, varie et multipliciter ad originem reducant, aut correptis aut porrectis, aut adiectis aut detractis, aut permutatis litteris syllabisve; ut *Classis* a calando: *Lepus*, quasi leuipes: *Vulpes*, quasi volipes: *Merula*, quasi mera et sola volans. Quosdam non dubitasse omnem nominis causam Etymologiae subiicere: ut ex habitu *Longos* et *Rufos*: ex sono, *Streperere*, *Murmurare*: etiam derivata, ut a velocitate dicitur *velox*: et composita pleraque his similia, quae sine dubio aliunde originem ducunt, et arte non egent. Sicut vero a sono hic Fabius et Isidorus tracta vocabula docent, ita et Homerum ad etyma passim alluisse manifestum est, ut cum dicit εἰπεῖν ἔπος, ἔπος εἶπας, et similia. item Il. τ, v. 91, et 129, Ἄτῃ ἢ πάντας αἶται: Il. θ, Τῇδ' ἄτῃ ἄσας; illic proprie, hic appellative accepto ἄτῃς vocabulo. Sic Il. β, Αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λευκοφθόγγοισι κέλευε Κηρύσσειν ἀγορήνδε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς. Οἱ μὲν, ἐκήρυσσον· τοὶ δ', ἡγείροντο μάλ' ὤκα: satis evidenter declarans κήρυκας παρὰ τὸ κηρύσσειν, et ἀγορὰν παρὰ τὸ ἀγείρειν appellatam. et rursum Od. τ, τίθεισθ' ὄνομ' ὅττι κεν εἶπω· Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσάμενος τόδ' ἰκάνω. Τῷδ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον: significans τὸν Ὀδυσσεῖα inde nominatum, quod avus ipse Autolycus πολλοῖς ὀδύσατο, et multi vicissim ipsi, ob insignes eius versutias, succensuerunt. Ad Varronem porro ut redeam, is, institutis sex libris, quemadmodum rebus Latina nomina essent imposita, priores de disciplina originis verborum fecit; posteriores de verborum originibus: ac primo quidem volumine exposuit quae contra etymologicam disciplinam dicuntur, cur neque sit, neque utilis sit: in secundo, quae pro ea dicuntur, quae sit, et cur ea sit: in tertio, quae de ea dicuntur, seu quae sit etymologiae forma; ut ipsemet Varro in quarti principio et sexti fine testatur. Quae vero a Graecis tracta sint vocabula, inter alios Cloatius et Hyplicrates exposuerunt, ut A. Gell. tradit l. 16, c. 12. nam et Fabius Quintilianus lib. 1, c. 9, disertè scribit, Romanum sermonem e Graeco maxima ex parte conversum esse, et nos confessis quoque Graecis uti verbis, ubi nostra desunt; sicut illi a nobis nonnumquam mutantur. Haec ipsa *Etymologia*, quae verborum originem inquirat, (inquit ibidem idem Fabius) a Cicerone dicta est *Notatio*: quia nomen eius apud Aristotelem invenitur σύμβολον, quod est *Nota*: nam verbum ex verbo ductum, id est Veriloquium, ipse Cicero, qui finxit, reformidat. Sunt qui vim potius intuiti, Originationem vocent. Haec

ille. Locus autem Ciceronis, qui a Fabio ibi allegatur, exstat in Topicis, his verbis: *Est autem Notatio, cum ex vi nominis argumentum elicitur; quam Graeci ἐτυμολογίαν appellant, id est verbum ex verbo Veriloquium. nos autem, novitatem verbi non satis apti fugientes, genus hoc Notationem appellamus: quia sunt verba rerum notae. itaque hoc idem Aristoteles σύμβολον appellat, quod Latine est Nota. ubi Boethius, Notatio est, inquit, quoties ex nota aliqua rei, quae dubia est, capitur argumentum. Nota vero est, quae rem, quamque designat. quo fit, ut omne nomen nota sit; idcirco quod notam faciat rem, de qua praedicatur: — Et mox, Interpretatio vero nominis, ἐτυμολογία Graece, Latine Veriloquium nuncupatur. ἔτυμον enim verum significat; λόγος orationem. Sed quia id Veriloquium minus in usu Latini sermonis habebatur, interpretationem nominis Notationem Tullius appellat. Haec ibi Boethius. Etymi autem vocabulo utitur ipse quoque Cicero, ut 16 ad famul. epist. 10, docui te, Fides etymon quod haberet: et Varro Rei rust. l. 1, c. 48, de gluma, Videtur vocabulum etymon habere a glubendo; quod eo folliculo deglubitur granum. Est autem Etymologia Ciceroni Academ. quae est lib. 1, verborum explicatio, qua de causa quaeque ita nominata sint: Eustathio 1408, 13. λόγος ἐπαληθευομένην δεικνύς τὴν λέξιν τῇ φύσει τοῦ πράγματος. Vale, amice lector, et inter ceteros huius editionis adiutores etiam Marburgensi Academiae bene precare, quae mihi ad promovendam in talibus rem litterariam annum honorarium libens volensque confert.*

Μ Α Ρ Κ Ο Σ Ὁ Μ Ο Υ Σ Ο Τ Ρ Ο Σ

ΤΟΙΣ ΕΝ ΠΑΤΑΒΙΩ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΙΣ ΕΤ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Οἱ μὲν ἑλληνικῶς ἐντυποῦν ἐγχειρήσαντες ἕκτον ἔτος ἤδη τοῦτ' οὐκ ἀπεικότως ἡὺδοκίμη-
 κασιν. ὅπου γὰρ οἱ τοὺς ἄνω χρόνους ἐν τι τῶν πρὸς τὴν κοινὴν ταυτηνὴν τροφὴν εὕρηκότες
 εἰς θεοὺς τελεῖν ἐνομίσθησαν, ἤπου μεζόνος ἄν, εἴπερ ἐφικτὸν, ἄξιοι τιμῆς ἐπιτυχεῖν, οἷς
 ἐξεγένετο φανῆναι πορισταῖς τῆς ὡς ἀληθῶς καὶ μάλιστα προσηκούσης ἀνθρώπῳ τροφῆς,
 τῆς ἐν μαθήμασι καὶ βιβλίοις. ὧν τὰ γε σεμνότερα καὶ τῆς σπουδαιοτέρας ὄντα μερίδος
 ἤδη τοῖς πᾶσιν ἐκ προχείρου λαβεῖν, ὑπὸ τῶν ἐννοησάντων τοῦτ' οὐργον ἐνταῦθα, τέως
 οὐκ ὄν, ἐκδοθέντα. τῶν δέ γε νῦν εἰς ταῦτ' οὗτο καθέντων ἑαυτοὺς οὐ μᾶλλον προπέ-
 τειαν καταγνωστέον ὡς ἐπὶ τοῖς πρεσβυτέροις εὖ ἔχουσιν ἐπιβεβληκότων, ἢ μεγαλοφύας
 ἀγαστέον ὡς οὐ δυσαντίβλεπτον ἡγήσαμένων εἶναι τὸ φθιάσαν, ἀλλὰ μηδαμῶς ἀπρόδυπε-
 τησάντων εἰς τὸ μὴ μόνον ἐνατεκίσαι τοῖς ἀρχιτέκτοσι, ἀλλὰ καὶ τὸ χάριεν καὶ εὐρυθμον
 τῇ καινουργίᾳ προσθεῖναι. τούτων δέ, τῶν δευτέρων φημί, τὰ κυριώτατα τυγχάνει μέρος
 Νικόλεώς τε ὁ Βλαστός, καὶ Ζαχαρίας ὁ Καλλιέργης, ἄμφω Κρήτε καὶ πολῖτα ἐμῷ.
 ὧν ὁ μὲν, αὐτως ἐναργῆ καὶ θαυμαστὰ σημεῖα τῆς ἰδίας ἐξήνεγκεν ἐλευθερίας, ὡς πε-
 ριττὸν εἶναι ταύτην εὐφημεῖν, ὅψι κρίνεσθαι δυναμένην. ὁ δέ, φιλοπόνως τὰ περὶ τὴν
 τέχνην, εἴπερ τις ἄλλος, ἐκμελετήσας, οὕτω τραχεῖάν τινα καὶ μεστήν ἰδρῶτος ὠδοπόρη-
 σεν, ὡς πολλοὺς ὑπάρξαι ποτὲ τοὺς ἐλπίσαντας ἐκ μέσης αὐτὸν ἀναστρέψειν καμόντα.
 ἀλλ' ὅμως ἤνυσεν, καὶ πρὸς τὸ τέρμα χαίρων ἀφίχται, καὶ μονοῦ παρὰ τοῖς πλείοσιν
 ὑμῶν ἀνηγόρευται στεφανίτης. λέγω δὲ δι' οὗς ἐξεπόνθησε τύπους, μηδενὸς κατ' ἴχνη χω-
 ρῆσαι τολμήσας, δέει τῆς παρανόμων γραφῆς. ἐπὶ δὲ τούτοις οὐ κατερῶραθύμησεν· ἀλ-
 λά χρυσέας ὑποστήσας κατὰ Πίνδαρον εὐτυχεῖ θαλάμῳ κίονας τοὺς χαρακτῆρας, ἡπείχθη
 καὶ θεῖον πῆξαι τάχιστα μέγαρον. ἀρχὴν δὲ πασῶν ἐπικαιροτάτην ἐποίησε, καὶ πρὸς ἣν
 τὰ ἐκάστοτε τυπωθησόμενα καδιστάμενος ἡκιστα ἂν ἀμάρτοί· ἐκείνης γὰρ τῆς βίβλου
 κατήρξατο, ἥτις παρὰ τὰ προπύλαια τῆς ἀληθινῆς ἐστῶσα παιδείας, ἵνα τι καὶ κεβητίσω,
 τοῖς μαθητιῶσι τῷ χεῖρε φιλοφρόνως προτείνει εἰς ὑποδοχὴν. οὗς ἐπειδὴν εὖ μάλα σπαρ-
 γανώσῃ καὶ διαπλάσῃ, πλάσιν, ὧ θεοί, τὴν ἀρίστην τε καὶ καθαρωτάτην, ἀσφαλῶς ὁμιλεῖν
 ἐπιτρέπει, μάλιστα μὲν ἅπανσι τοῖς ποιηταῖς, οὐχ ἡκιστα δὲ τῶν πάντων Ὀμήρῳ, τῷ τὰς
 ἀρχαῖς καὶ τὰ σπέρματα παρασχόντι τοῖς ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει σοφοῖς. οὐδεμία γὰρ, ἢ κομι-
 δῇ ὀλίγαι τῶν παρ' ἐκείνῳ τραχειῶν ἅμα καὶ σκληρῶν λέξεων, ἃς ἐτυμολογικώτερον οὐκ
 ἀναπτύσσει καὶ σαφηνίζει, οὐ δυσευρέτως, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐφεξῆς τῶν στοιχείων τὰ ζητού-
 μενα τοῖς διεξιούσιν εὐμνημονεύτως ἐκπορίζομενος· οὕτω γε μὴν νουεχόντως καὶ χαριέντως,
 ὥστε μηδένα τῷ τῆς ἀναγνώσεως ἀποκναίειν ὁμοιοτρόπῳ· ἀλλ' ὅτε μὲν μύθοις, ὅτε δ' ἱστο-
 ρίαις οὐ κατημαχθεμέναις, ἀλλὰ σπανίως εὕρισκομέναις, ἐκ παραδρομῆς τὸν μετιόντα δια-
 ναπαύειν. πρὸς δὲ τούτοις ἀποδείκνυσιν οὐκ ὀλίγα δι' ὧν ἐκτίθεται κανόνων, ἀρχαίοις καὶ
 διαπρεπέσιν ἀνδράσι παραδοθέντων. οὗς ἐνίοτε μὲν τισι δοκοῦντας οὐ μάλα ὁμοφωνεῖν,

διαλλάττει· ἔστι δ' ὅτε τῇ παρ' ἑαυτοῦ ῥοπῇ ἑτεραλκῆα τὴν νίκην ἐποίησε. τῷ τοίνυν Ἑλληνικῆς ἀρύσασθαι πηγῆς ἐφιεμένῳ πάρεστιν ἀφθόνως ἐμπλησθῆναι τοῦ ποτοῦ, καὶ χύδην ἐπιρρέοντι τῷ κρουνῷ τὴν κεφαλὴν ὑποδεῖναι. ὁ γὰρ ἐν τούτῳ κεκτημένος, εἴτε τις κέρας Ἀμαλθείας αὐτὸ βούλοιτο καλεῖν παντοίοις καρποῖς ὑπερβρύον, εἴτε κηρίον, εἴτε κήπους Ἀδώνιδος, τὴν ἐπιτομωτάτην ἐβάδισε. πᾶσαν γὰρ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἑλλάδα νομιζέτω καὶ μηκέτι πόρσιον ἄλλο παπταινέτω, εἴποι ἂν ἡ Θηβαία λύρα. καὶ περὶ μὲν τούτων πόλλ' ἂν εἶχον εἰπεῖν, εἰ μὴ, μεταξύ ταῦτα γράφων, ἡσθόμην ἑμαυτοῦ περαιοτέρῳ ἢ κατὰ μέτρον ἐπιστολῆς ἐξοκείλαντος. ἡ δὲ διόρθωσις, περὶ ἧς οὐ χεῖρον αὐδὲ τοῦ λόγον πάρεργον εἰπεῖν, ἐργώδης ὑπῆρξε καὶ χαλεπὴ διενεγκεῖν, κατ' ἐνδειαν ὑγιῶς ἐφ' ἅπασιν ἔχοντος ἀντιγράφου· ὧν γὰρ ἦν εὐπορία, ταῦτ' εἰ καὶ ἄλλως παλαιὰ καὶ ἀξιόπιστα, ἀλλ' οὖν ἀσαφῆ καὶ γρίφων ἀνάμεστα, καὶ διὰ τοῦτό τινος εἰκαστοῦ Οἰδίποδι παραπλησίον δεόμενα, οὐ μὴν ταύτῃ γε τὴν ὁρμὴν ἀνῆκεν ὁ τοῦργον ἐπιτραπέης· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκ τῶν ταῦτα ξυντυχία τινὶ πραγματευσαμένων ἐπιλεξάμενος, τὰ δὲ τοῖς ὀλίγοις πρότερον εἰρημένοις ὑποσημαίνεσθαι περὶ τῶν ἐφεξῆς συνεῖς, ἐτελεσιουργήσε μὲν ἐκεῖνος ἀγαθῇ καὶ λαμπρᾷ τῇ τύχῃ· εἰ δὲ μικρὰ ἄττά τινας ἐκφαυλίσουσιν, αὐτοὶ μὲν τοῦ πονηροῦ κόμματος εἶναι καὶ τοῦ Μώμου δόξουσι μιμηταί· ὅς τὰ μὲν ἄλλα τῆς Ἀφροδίτης οὐκ εἶχε κατηγορεῖν, ἐν δὲ μόνον ἀποστέργειν ἔλεγεν, ὅτι τρύζον αὐτῆς τὸ σανδάλιον ὀχληρὸν ἐκ τοῖς ἀπαντῶσι τῷ ψόφῳ. τοῖς δὲ νεωστὶ τουτοισὶ γραικοτύποις οὐδὲν ἥττον κατ' ὁδὸν προχωρήσει τὰ τῆς εὐδοκίμησης· οἷς ἀπόχρη μόνων ὑμῶν, ὦ Φιλέλληνες, ἐπιτυχεῖν εὐμενῶν, ὥς ἐν παιδείᾳ πολυψηφοτάτων καὶ τὴν λευκὴν αἰεὶ καὶ νικῶσαν χαριζομένων τοῖς ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας ἀσχολουμένοις σχολῆς· εὐτυχεῖτε.

IN ETYMOLOGICON EPIGRAMMATA.

ΜΑΡΚΟΤ ΜΟΤΣΟΤΡΟΤ
ΤΟΤ ΚΡΗΤΟΣ.

Ἐκ ποθεν ἀφράστοιο Φανείς, Φύγαδ' ἔτραπεν ἄφνω
αἰετὸς οἰωνῶν ὑψιπέτης ἀγέλην.
Τεθρίκτων ἐπιβάς, σέλας ἡμάλδυνεν ὀμαίμου
ἥλιος, ἡδ' ἄστρων Φροῦδον ἔθηκε Φάος.
Τῷ δὲ χαρκτηρῶν ἀπαχάσσατο τῶνδε τὰ πρόθεν
γράμματα, καὶ βίης ἐπὶ γονα καὶ δονάκων.
Θηεῦμαι γλυφανῆς πῶς τις σμίλης κοπίδεται
ξέσσε περιπλέκτων ὄρχατον ἔδε τύπων·
Πῶς δὲ μεταξύ τόνους γραμμῶν στήριξεν ἀάπτους
ἰθυτάτων, Φθόγγους πάντας ἐκικραμάσας.
Ἄλλα τί θαυμαίνω Κρητῶν Φρένας; οὐς ποτ' ἐφωμαῖς
Πατρός Ἀθηναῖη δαίδαλα πολλὰ δάεν.

Κρῆς γὰρ ὁ τορνεύσας· τὰ δὲ χαλκία Κρῆς ὁ συνείρας·
Κρῆς ὁ κατ' ἐν στίξας, Κρῆς ὁ μολυβδοχύτης·
Κρῆς δαπανᾷ, νίκης ὁ Φερώνυμος· αὐτὸς ὁ κλείων
Κρῆς τὰδε· Κρησὶν ὁ Κρῆς ἥπιος αἰγίολχος.
Τοὶ γὰρ ἄμ' εὐχόμεσθα· πέλοι γενετῆρα χορηγοῦ
μὴ δίχα μαντοσύνης οὐνομα παιδὶ θέμεν·
Νικῶ δ' ἀντιπάλους. νεῦσε Ζεὺς. οἱ γὰρ ἀφ' ἱρῆς
Ἑλλάδος Ἑλλάνων παισὶ πρέπουσι τύποι.

ΙΩΑΝΝΟΤ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΤΑΟΤ
ΤΟΤ ΚΡΗΤΟΣ.

Ἀνθεα γραμματικῆς δρέψαι ποθέων, ξένε, τῶνδε
λάζευ ἀφειδήσας βύβλον ἐπωφέλιμον.
Τὰν πᾶσ', οὐκ ἀλέγων δαπάνης, προὔθηκεν ἐτοίμην
Νικόλαος ὁ Κρῆς, Βλαστός ἐπώνυμην.

FEDERICVS TURRISANVS

STVDIOSIS S. D.

Si, quas artes tum ad usum vitae, tum ad animorum cultum maiores olim nostri excogitarunt, eas industria sua posterum non auxissent, sane perexigua fuisset ex iis utilitas consecuta: propterea quod, qui primi eas invenerunt, informasse potius quam absolvisse videri possint. Nec secus in iis ipsis artibus accidisset, ac solet in agris fertilibus evenire; qui, si negligantur, dominos parum aut nihil iuvant: iidem rursus, si excolantur, fructus ferre uberrimos consueverunt: ut plus in cultu quam in ipso fundo positum esse cernatur. Quamobrem qui dant operam, ut maiorem inventis addant, hi, si modo spectetur utilitas, non minus quam inventores, hominum generi profuisse existimandi sunt. Quod ego ita esse cum semper iudicasset, cumque Aldinos libros, aliosque complures rursus typis reddere statuissem: tametsi poteram ea diligentia contentus esse, qua summa adhibita, pater meus Andreas Turrisanus, eiusque gener Aldus illos, dum viverent, impresserunt: ut tamen studiosis, quoad possem, ad honestas disciplinas capessendas adiumento essem, decrevi omne studium in eo ponere, ut emendatiores locupletioresque posthac exeant. Cuius rei veluti specimen esse poterit magnum hoc ETYMOLOGICVM Graecae linguae. In quo multa desiderari cum animadvertissem, tot dictionibus, et iis exquisitissimis, augendum curavi, ut qui liber antea et videri poterat, et certe erat imperfectus, is deinceps industria sumptuque nostro et absolutissimus et discantibus utilissimus sit futurus. Atque ut eae ipsae dictiones, quas suis cum etymologiis huic libro addidimus, facilius cognoscantur, singulis asteriscum apposuimus. Ceteros libros, quos praeparavimus: praeparavimus autem plurimos: non multo post curabimus imprimendos. De quibus omnibus ut bene aliquando mereremur, primum vestra causa adducti sumus: nam vel ob hoc utilitas vestra nobis curae esse in primis debet, quod a familia nostra potestis iam pro iure vestro libros emendatissimos expectare: deinde etiam nonnihil nostra: ut, quoniam maiores nostri laudem in hoc genere maximam consecuti sunt, viderique possunt eam nobis quasi per manus traditam et haereditariam reliquisse, ad eam nos accessionem potius aliquam attulisse, quam de ea minuisse quidpiam videamur. Valete.

AVCTORES AB ETYMOLOGO CITANTVR HI:

Abro gr.	Babrius	Eudaemon	Lyfianias gr.	Phrynichus II	Theophrastus	oi ἐξηγηται	Aeolica
Acestodorus	Bacchylides	Eudoxus	Lyfias or.	Pindarus	Thefeus	oi ὑπομνηματο- γράφοι	Dorica; et spe- clatim
Acufilaus	Bafilides	Euemerus	Manetho	Pisander	Thucydides	oi ἡλαιογρά- φοι	Alexandrini
Aefchines	Bafilus th.	Eulogius Sch.	Marlyas hift.	Pius	Thyllus feu Dyl- lus	Etymologi.	Ambraciota
Aefchylus	Befantinus feu Bi- fantinus	Eunomius haer.	Melanthius	Plato II	Timachidas	et nat. ἐξοχῶν	Apolloniatae
Agatho	Callias	Euphorio	Meleager	Plutarchus II	Timaeus	Philofophus	Arcades
Agathocles	Callimachus	Euphorus feu E- phorus	Menander II	Polemo	Timotheus	ὁ συγγραφεὺς	Bithyni
Alcaeus	Cephalo hift.	Euphronio	Menecles	Polybius	Tranquillus	ὁ περιηγητὴς	Boeoti
Alciphro	Cephalus or.	Euphronius gr.	Methodius gr.	Polydus	Trypho	Poeta	Chii
Alcman	Charax II	Eupolis	Mimnermus	Porphyrius	Tyrannio	Comicus	Cnidii
Alexander III	Chares gr.	Euripides	Mnaseas	Posidippus	Xanthus	Palmoedus	Corinthii
Alexes gr.	Charon	Favorinus	Mofes	Posidonius	Xenagoras	Theologus	Cretenses
Alexis com.	Choerobofcus	Georg. Choerob.	Myrfinus et My- simblus, f.	Proclus	Xenio	ὁ τεχνικός,	Cyprii
Amarantus gr.	Harmatius	Hecataeus	Myrfilus	Proteas	Xenocrates	Choerobofcus,	Cyriani feu Cyre- naei
Ambro gr.	Claudius phil.	Hedylus	Neantes	Ptolemachus	Xenophanes	ut puto.	Ephesii
Amerias	Clemens gr.	Hegesippus	Neoptolemus	Ptolemaeus	Xenophon	Sed et libri,	Ereticenses
Amipias	Cleo eleg.	Hellanicus	Nicadius	Pythagorei feu Py- thagorici	Zeno gr.	Argonautica	Gortynii
Anamionius	Clidemus feu Cl- todemus	Heracleo	Nicanor	Pytho	Zenobius	Bithyniaca	Hermionenses
Anacreon	Clitarchus	Heracles III	Nicocharis	Rhianus	Zenodotus	Corinthiaca	Lacones
Anaxandrides	Clitodemus	Heracitus II	Nicodes	Salustius gr.	Zoilus	Dionysiaca	Lycii
Anaxilas	Cornutus	Hercules gr.	Nicolas	Sappho	denommati,	Divina	Lydi
Andocides	Crates II	Hermenius Ph.	Nicophon	Seleucus gr.	Aetolus	Euangelia	Macedones
Andro	Cratinus II	Hermias	Nicostratus	Serenus	Alexandrinus	Iambi	Megarenfes
Androtio	Critolaus	Hermippus	Nymphis	Sergius gr.	Bithynus	Hymni vet.	Mefapii
Antimachus	David pr.	Herodanus	Oppianus	Sibylla	Cyrenaeus p.	Leucadia	Mefapii
Antipater	Decio Ich.	Herodotus h.	Orbicus	Sidonius	Milefius l.	Naxia hift.	Nicaenses
Antiphanes	Demetrius II	Herodorus	Origenes gr.	Simonides	Soranus	Philippica vii	Oropii
Antipho	Demo	Herodorus	Orion gr.	Simus feu Se- mus	Tarentinus	Oracula	Pamphyli
Aphthonius	Demonitus	Hefiodus	Orpheus	Socrates gr.	Tarraeus	Phoronis	Pergaei
Apie	Demonitus	Hierocles	Orus gr.	Sophocles	Thrax.	Polycharia	Phryges
Apollodorus III	Demopho	Hippocrates	Palamedes	Sophon	Chaldaei	Pfalma	Pontici
Apollonius III	Dercyllas	Hipponax	Pamphilus gr.	Soranus	Dryopes feu Drui- dae	Punica hift.	Rhagini
Aratus	Dexippus	Homerus	Panyafis	Stephanus	A studio et pro- fessione	Thebais, et fimi- lia, fic	Rhodii
Archilochus	Didymus	Hyperides	Parthenius	Stefimbrotus	Philofophi	Aureus liber	Samii
Archippus	Dinarchus	Ialon gr.	Paulus apoft.	Strabo	Rhetores feu Ora- tores	Omnigena mate- ria	Siculi
Aristoteles	Dio	Ilyftrif F. gr.	Petronius gr.	Strattis	Poetae: et spe- clatim	Lexica	Syracufani
Aristodemus	Diodorus	Ioannes III	Phainus gr.	Symmachus gr.	Heroici	Etymologica	Theffali
Aristonicus	Diogenes gr.	Iob	Phanias	Tarantinus	Epici	Atticifmi	Thracas
Aristonymus	Diogenianus	Ion	Phanodemus	Teleclides	Cyclici	τὰ ἐξηγητικά ἢ ἐξηγητικά	Troezenii. es re- motiores
Aristophanes II	Dionysius th.	Iofepus	Pherecrates	Teucer II	Theo	Commentaria	Itali, qui et Lati- ni et Romani
Aristoxenus	Dionysius hift. II	Irenaeus	Pherecydes	Theagenes gr.	Theocharetus	Scholia	Indi
Arrianus	Diotimus	Ilaeus	Philarchus	Themistagoras	Theocritus	Communis opi- nio	Perfae
Artemidorus	Diphilus	Ilocrates	Phileas	Theo	Theocritus	Communis con- fuetudo	Phoenices feu Poeni
Artius	Dorotheus	Ifter	Phileas	Theocharetus	Theodoretus	Traditio vete- rum	Syri
Asclepius feu A- fclapiades	Duris	Iuba	Philemo	Theocritus	Theodorus	Lyrici	Turci
Athamas	Empedocles	Iulius Claudius	Philetas	Theodoretus	Theognis	Grammatici ac- curati	Quo autem lo- co quaeque ci- tentur. docet Index.
Athenaeus	Enomides	Leander	Philius	Theodorus	Theognis	Attica	
Athalia feu Ae- thlius	Epaphroditus	Leocrines gr.	Philo	Theodorus	Theognis		
Attalus gr.	Epicharmus	Libanius	Philochorus	Theognis	Theognis		
Axonius	Eratofthenes II	Lucianus	Philostephanus	Theognis	Theognis		
	Errenius Philo	Lycophron	Philoxenus	Theognis	Theognis		
	Eubulus	Lycurgus or.	Photius	Theopompus II	Theopompus II		

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΓΑ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

10 * **Ἄλφα** τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἄλφω τὸ εὐρίσκω· πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων στοιχείων εὐρέθη. ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀμοιβὰς πολιτεύεσθαι· ἄλφειν γὰρ τὸ ἀμείβεσθαι.

* **Ἄατος**, ἀντὶ τοῦ ἄατος, πλεονασμῷ τοῦ ἑνός α.

* **Ἄαδικτος**, ἀντὶ τοῦ ἄδικτος, ὁ ἄατος, παρὰ τὸ θίγω τὸ ἄπτω, καὶ α στερητικόν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δευτέρου α.

* **Ἄατος**, ἄνευ ἄτης· ὃ ἐστὶν ἀβλαβής· δύναται δὲ καὶ ὁ χαλεπὸς καὶ ὁ βλαβερὸς ἀκούεσθαι. ἴσως καὶ αὐτὸ παρὰ τὴν ἄτην, ἐπιτάσσει τοῦ ἄλφα. οὕτω Μεθόδιος. ἢ

20 ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω, ἄσω ἄτος καὶ ἄατος· Ἄγρει δὴ μοι ὁμοσσον ἄατον στυγὸς ὕδωρ· — ἢ τὸ ἀβλαβές, ἢ πολυβλαβές. ἀβλαβές μὲν, τοῖς εὐεργοῖς· πολυβλαβές δὲ, τοῖς ἐπιόργοις.

* **Ἄατας**, ἐβλάψας· ἐπιτάσσει τοῦ α. καὶ ἀασάμην, ἐβλάβην. ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω, ὁ μέλλων, ἄσω· ὁ ἀόριστος, ἄσα, καὶ ἐπιτάσσει τοῦ α, ἄατα, ἀντὶ τοῦ ἐβλάψα.

* **Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακῇ**, καὶ ἀθέσφατος οἶνος· — ὁ μέσος, ἀσάμην, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δευτέρου α, ἀασάμην.

30 * **Ἀσχετον**] Μητρός τοι μένος αἰὲν ἀσχετον οὐκ ἐπισκόν· ἀντὶ τοῦ ἀκατάσχετον, ἀκατακράτητον, μέγα. ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχῆμι, ἐσχῆκα, ἐσχέμαι, ἐσχέσαι, ἐσχέται· σχετός, καὶ ἀσχετός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀασχετός.

* **Ἀατος**] ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφαίω· — παρὰ τὸ ἄπτω, ἄπτους, καὶ ἀάπτους, ἡγουν τὰς ἄγαν ἀπτομένας· ἢ ὡν οὐκ ἂν τις ἀψαίτο, οἰοῖται ἀπρόσβιτους, ἀπροσπελάστους. τὸ δὲ, καδαπτὸς ἐν πεύκῃσι Παρνασσῷ, παρ' Εὐριπίδῃ· — ἐκ τοῦ καδαπτω γέγονε καδαπτός.

40 οὕτω Φιλόξενος· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, τὰς μὴ δυναμένας φθαρῆναι λέγει σημαίνειν τὸ ὄνομα, κατασκευάζων οὕτως. ἐστὶν ἰψ ζῶον ἐσθλόν τὰ ξύλα, καὶ κλίνεται ἰπός. ἐκ τούτου γίνεται βῆμα, ἰάπτω. ἐξ οὗ βηματικὸν ὄνομα, ἰαπτούς· καὶ κατὰ στέρησιν, αἰάπτους· καὶ κατ' ἑλλειψιν τοῦ ι, ἀάπτους. οἱ μὲν οὖν δασύνουσι τὴν δευτέραν, ἀποδιδόντες ἀπροσπελάστους· οἱ δὲ φιλοῦσιν, ἀπτοήτους· ἐνιοὶ δὲ, ἀνεφίπτους, ἢ χαλκίτους· ἴν' ἢ τὸ μὲν πρῶτον, ἐκτεταμένον· τὸ δὲ δεύτερον, συνεσταλμένον.

* **Ἀασίφορος**, ὁ τὴν ἄτην φέρων.

50 * **Ἀαγές**, ἄθραυστον, ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλάνω, ἀγής· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀαγής· τὸ οὐδέτερον, ἀαγές. ἢ τὸ ἄθραυστον κατὰ στέρησιν, ἢ τὸ πολὺθραυστον.

ETYMOLOGICON.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΗΤΑ.

* **Ἄβαλ**, ἐπίβρημα. παρὰ τὸ βάλλω, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ λ καὶ τοῦ ω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἄβαλ καὶ ἄβαλ, παρὰ τὸ ἀβάλα ἐπίβρημα, ὡς τὸ, Ἀβάλα σοι Στέφανε· εἰδωλολατρησας.

* **Ἀβαξ**, κυρίως ὁ μὴ ἔχων βάσιν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ οἷαδῇποτε σανίδος. οὕτως Ὠρίων. γίνεται δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω.

* **Ἀβαρνίδα**· οἶον, Περικώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδα ἡμαθίσσαν· — Περικώτῃ δὲ ἐστὶ πόλις Τροίας· Ἀβαρνίς δὲ, πόλις Λαμφιάκου. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτῃ, ἐμίγη αὐτῇ. ἀναχωρήσαντος δὲ τούτου εἰς τὴν Μηδικήν, ἐγαμήθη Ἀδώνιδι. ὡς δὲ ἦλθεν ὁ Διόνυσος, στέφανον ποιήσασα, ἀπήντησεν αὐτῷ. ἠδέετο δὲ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ, διὰ τὸ γεγαμῆσθαι· εἰς δὲ Λαμφιάκον ἀναχωρήσασα, τὸν ἐξ αὐτοῦ

20 κυοφορούμενον ἐβούλετο ἀνελεῖν. ἢ δὲ Ἥρα ζήλοτυπήσασα, μεμαγευμένη τῇ χειρὶ ἐφῆψατο τῆς γαστρὸς αὐτῆς· καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τεκεῖν παῖδα· ὃν Πρίηπον ὀνομασθῆναι, ἀσχημον, καὶ βαθυαιδοῖον· καὶ τοῦτον ἀπαρνησασθαι αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην· καὶ ἀπὸ τούτου, Ἀπαρνίδην κληθῆναι· κατὰ δὲ ἐναλλαγὴν τοῦ στοιχείου.

Ἀβαρνίδην. οὕτως Ὠρος ὁ Θηβαῖος ἐτυμολόγος. τὸ ἐθνικόν, Ἀβαρναῖος καὶ τὸ θηλυκόν, Ἀβαρναίη.

* **Ἀβακῆμων**, ὁ ἀλαλος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν.

* **Ἀβάκησαν**, ἀντὶ τοῦ ἡγνόησαν. ἐστὶ δὲ ἡ λέξις ῥητορικῇ· 30 οἶον, Τῷ δ' ἱκελος, κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ', ἀβάκησαν· — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡσυνέτησαν· παρ' ἄλλοις δὲ τὸ ἡσύχασαν. ἐστὶ βάζω τὸ λέγω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ βοάζω κατὰ συγκοπὴν γίνεται. ὁ παθητικὸς παρκαίμενος, βέβακται· οἶον, ἔπος δ' εἶπερ τι βέβακται· — καὶ ὡς περ παρὰ τὸ φυλάσσω πεφυλάκται φυλακτός, καὶ τέτακται τακτός, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀτακτος ἀτακτῶ, οὕτω καὶ βέβακται βακτός· καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ ἀβακτῶ, ὡς ἀτακτος ἀτακτῶ· καὶ ἀφαίρεσις τοῦ τ, ἀβακῶ· 40 ὅθεν καὶ τὸ ἀβάκησαν· σημαίνει δὲ τὸ ἡγνόησαν. οἱ γὰρ ἄγνοοῦντες, οὐκ ἔχουσιν ὅ τι λέγειν. ἐστὶν οὖν τὸ τοιούτον, ὅτι ἄφωνοι δι' ἄγνοιαν ἐγένοντο.

* **Ἀβακίζω**, ἡσυχάζω, ἀπὸ τοῦ ἀβακῶ.

* **Ἀβακῆς**, ἀπὸ τοῦ βάζω τὸ λέγω· οἶον, Οἶτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ἐπιθεν φρονέουσιν· — κέχρηται δὲ αὐτῷ Σαπφώ· οἶον, Ἀλλὰ τις οὐκ ἔμμεν παλιγκότων ὀργάνων· ἀλλ' ἀβακὴν τὰν φρένα ἔχω· — ἀντὶ τοῦ ἡσύχιον καὶ πρᾶον. παρὰ τὸ ἀβακῆς οὖν γίνεται ἀβακῶ, ὡς περ εὐσεβῆς εὐσεβῶ. ἐκ τούτου δὲ γίνεται

Α

50 ἀβακίζω. Φησὶν Ἀνακράων· Ἐγὼ δὲ μισέω πάντας, οἱ
χθονίους ἔχουσι θυμους καὶ χαλεπούς μεμαθήκασιν,
ὡς μεγίστη τῶν ἀβακισμένων, ἀντὶ τοῦ, τῶν ἡτυχιῶν
καὶ μὴ θορυβωδῶν.

* Ἀβάλαι, ἐπὶ ῥήμα· σχετικῶς, παρὰ τὸ βάλλω,
καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α.

* Ἀβακίως, ἐπὶ ῥήμα· Ἀβακίως εὐδοντι· — ἀντὶ τοῦ ἡσύ-
χω· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀβακῆς, ἀβακίως, ὡς περ ἀπὸ
τοῦ εὐσεβῆς, εὐσεβίως. οὕτως Ἡρωδιανός, εἰς τοὺς με-
γάλους ἐπιμερισμούς.

* Ἀβαλεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέβαλεν.

* Ἀβασάντως, ὃ ἐστὶ δυσβατάντως· καὶ ἀβασάνιστα τὰ
ἀνεξέταστα· καὶ ἀβασάνιστος, ὃ ἀδοκίμαστος, εἴρηται
ἀπὸ τοῦ βασάνου τῆς χρυσοχοικῆς λείδου, ἐν ᾗ δοκιμά-
ζουσι τὸ χρυσίον.

* Ἀβδία καὶ Ἀβδῆρα, ἡ θάλασσα· Ἐρῆαι σοι τὸ μεράκιον
ἡ Κελλία, ὡς Πρωταγόρα· καὶ πέπραγε κακῶς, ἐπειδὴ
10 τὴν ταχίστην ἀβδῆραδεν ἀνηνῆθεν ἀναπέπλευκας·
— ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως, τὸ ἐθνικὸν Ἀβδῆριτης.

* Ἀβέλτερος, ἀνόητος, ὃ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων. γίνεται
δὲ ἐκ τοῦ βέλτερος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα,
ἀβέλτερος, τὸ δὲ βέλτερος· ἀπὸ τοῦ βάλλω, τύπου
ἀπλοῦ, οὐχὶ δὲ συγκριτικοῦ. ὡς περ γὰρ παρὰ τὸ Φέρω
Φέρτερος, οὕτω παρὰ τὸ βάλλω βέλτερος.

* Ἀβλεμερία, καὶ τροπὴ τοῦ εἰς ἡ ἀβελτηρία, ἀνοησία,
μωρία, ἡ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκουσα, ἀπὸ τοῦ ἀβέλτερος.

20 * Ἀβίων, ἦτοι βίοις μὴ χρωμένον, ὃ ἐστὶ νόμοις καὶ πο-
λιτεαῖς· ἡ βιοῖς μὴ χρωμένον, ὃ ἐστὶ τόξοις· ἡ παρὰ
τὸ ἐπιτατικὸν α, ἐν ᾗ πολυβίων. ζῆται εἰς τὸ Γαλακτο-
Φάγος· ἡ ἄβιοι, οὐ βίαιοι, οὐκ ἄδικοι· ἡ μακρόβιοι,
μεγαλότοξοι.

* Ἀβλεμερία, ἀφροντίστως. παρὰ τὸ μέλειν, ἀμελέως, καὶ
ὑπερθέσει ἀλεμέως· καὶ πλεονασμῷ τοῦ βῆτα, ἀβλε-
μέως. οὕτως Ὠρίων.

* Ἀβληχρόν] βληχρόν, τὸ ἀσθενές· καὶ κατὰ ἐπίτασιν τοῦ
ἄλφα, ἀβληχρόν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ·
30 παρὰ τὸ βάλλειν· ὃ ποτὲ μὲν τὸ καταβάλλειν εἰς γῆν,
καὶ δύνασθαι ἀναιρεῖν σημαίνει, ποτὲ δὲ τὸ καταβάλλε-
σθαι εἰς γῆν. οὕτως Ὠρίων. ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἡ λέξις.

* Ἀβέβηλα, τὰ τοῖς βεβήλοις μὴ βάσιμα χωρὶα καθαρὰ,
ἀπὸ τοῦ βαίνειν, καὶ α στερητικοῦ.

* Ἀβλήτα, τὸν κακόβλητον, παρὰ τὸ βέβληται· ἡ τὸν
καινὸν καὶ μήπω βεβλημένον, ἀλλὰ νεοπαγῇ καὶ ἀνέ-
ραιον τὸν ἰὸν ἐν αὐτῷ ἔχοντα. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ
τος· οἶον, ἀβλήτος, ἀβλήτος. τὰ γὰρ εἰς α λήγοντα δεύ-
40 τονά σύνδετα ἀπὸ ῥηματῶν γινόμενα, μίαν συλλαβὴν
φυλάττοντά τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὰ καθαρῶ
τοῦ τος κλίνονται, εἴτε εἰς ὡς ὦσι, εἴτε εἰς ἡς, εἴτε
εἰς ἄς· οἶον, κέκραται, χαλκοκράς χαλκοκράτος, ὃ
χαλκῷ πεκραμένος· νεοκράς, νεοκράτος, ὃ νεωστὶ κε-
κραμένος· βέβληται, ἀβλήτος ἀβλήτος, ὃ μὴ βληθεὶς·
τέτρωται, ἀτρώς ἀτρώτος, ὃ μὴ τρωθεὶς· πέπτωται,
ἀπτώς ἀπτώτος, ὃ μὴ πεσών· ἔγνωται, ἀγνώως ἀγνώ-
τος, ὃ ἄγνωστος· τέθνηκα, ἡμιθνής ἡμιθνήτος, ὃ ἡμι-
θανής. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός, εἰς τὸν τέταρτον κανὼνα
τῶν ἀρσενικῶν ὀνομαζῶν.

50 * Ἀβολήτης, ἔντευξις, ἀπάντησις.

* Ἀβούλητον, ἀκούσιον, ἡ οὐ βουλόμενον· ἡ δυσβούλευτον.

* Ἀβούτης, ἀκητῶν, ἄπορος· ἀπὸ τοῦ βοτῶν.

* Ἀβολος, ὃ μὴδέπω ἐκβεβληκώς τοὺς ὀδόντας ἵππος, ἡγουν
ὁ πῶλος. καὶ γινώμων ὁ ὀδούς· ὅτι ἀπὸ τούτου ἡ ἡλικία
γνωρίζεται τῶν πῶλων τε καὶ μόνων. τρέχοντα γὰρ
μηνῶν γινόμενοι, ἐκβάλλουσι τοὺς πρῶτους ὀδόντας·

εἴτα ἐνιαυτοῦ παρελθόντος, τοὺς δευτέρους· καὶ μετ'
ἄλλον ἐνιαυτὸν τέλειοι εἶτιν, οἱ τεττάρων ἡμισέων ἐτῶν.
ἂφ' οὗ καὶ λειπογνώμονες καλοῦνται, οἱ μὴκέτι διὰ
τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι.

* Ἀβολήτωρ] βολῶ καὶ ἀντιβολῶ· παρ' ὃ τὸ ἀβολήτωρ, ὃ
μὴ παρακαλῶν. Ἀντίμαχος Ἰαχίνῃ· τοὶ δ' ἄρ' οἱ
ἀβολήτορες ἄνδρες ἔστιν· — ἀντὶ τοῦ μάρτυρες συνη-
λαχότες καὶ συντυχόντες. οὕτω Φίλων εἰς τὰ βηματικά
αὐτοῦ.

* Ἀβρός] βορὰ βορός καὶ ἄβρός· ὃ κοῦφος βαίνων, κατὰ
στέρησιν τοῦ βάρους. παρὰ τὸ βάρος καὶ τὸ στερητικὸν
ἄλφα, ἄβαρος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄβρός. τὸ δὲ βά-
ρος, παρὰ τὸ βία αἴρεσθαι.

* Ἀβροεῖμονες] ἀβροεῖμονες τε καὶ κατηγλαϊσμένοι· λαμ-
προφόροι, ἀπαλοφόροι. ἄβρον γὰρ, τὸ λαμπρὸν, καὶ
κοῦφον, καὶ τρυφερόν. ἄβρός οὖν ὁ ἀπαλός, παρὰ τὸ
ἄπτω, ὁ εὐαφής· ἡ κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους, ὁ κοῦ-
φος καὶ ἐλαφρός.

* Ἀβροκόμης, ὃ πολὺ θρίξ, ὃ τὴν κόμην Φαιδράν ἔχων. 20
παρὰ τὸ ἄβρός καὶ κόμη.

* Ἀβρα, οὔτε ἡ ἀπλῶς θεραπεῖα, οὔτε ἡ εὐμορφος λέγε-
ται· ἀλλ' ἡ οἰκότερις, καὶ παρὰ χεῖρα, ἡγουν ἡ σύν-
τροφος θεραπεῖα.

* Ἀβρότων, κοχλίων εἶδος· οἱ δὲ, ἀκρίδων· αἵτινες πολλὰ
γενόμεναι, τοὺς καρπούς διαφθείρουσιν. οἱ δὲ, μελιτ-
τῶν· οἱ δὲ ἀπρότων Φασίν, ὃ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ληστῶν.

* Ἀβρόμιος, ὁ αἰνός, χωρὶς οἴνου. βρόμος γὰρ ὁ Διό-
νυσος. 30

* Ἀβρότη, κατὰ παράλειψιν τοῦ μ· ἀμβρότη γὰρ ἦν,
οἶον ἀθανάτη· εἰς ὃ κεν ἔλθῃ νῦν ἀβρότη· ἀπρότη τις
οὐσα, παρὰ τὸ μὴ προΐεναι ἐν αὐτῇ, ἡ ἐν ἡ βροτὶς οὐ
φαίνεται· ἡ ἀμβρότη, κατ' ἡν βροτοὶ οὐ φοιτῶσιν.

* Ἀβροδιάζωμεν] μὴπως ἀβροτάζωμεν ἀλλήλοισιν· — κυρίως
ἐπὶ τῶν τοξοτῶν, τὸ βροτοῦ ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πολέμῳ·
λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς ἀποτυχεῖν· ὃ τινες διαναφθ-
ῆσαι Φασίν· Ἡμυροτες οὐδ' ἔτυχες· — τὸ δὲ θέ-
μα, ἀβροτάζω· οὕτως Ὠρίων· ὁ μέλλων, ἀβροτάξω. 40

* Ἀβρομοι, οἱ ἄγαν βρομοῦντες, ὃ ἐστὶν ἡχοῦντες. παρὰ
τὸ βρόμος, ὃ σημαίνει τὸν ἦχον, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ
α. ἔστι καὶ στερητικὸν τοῦτο, παρὰ τὸ βρέμω.

* Ἀβυσσος] δύω τὸ ὑπεισέρχομαι· καὶ κατὰ τροπὴν, βύω,
βύσω βέβυσκα βέβυσμαι βέβυσαι, βυσός, καὶ ἄβυσσος,
ἐν ᾗ οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. ζῆται εἰς τὸ
Ἀκρόβυστος.

* Ἀβρικτον, ἀγρυπνον.

* Ἀβρίξ, ἀγρηγόρως.

* Ἀβροτῆσαι, ἀπαντῆσαι νυκτός.

* Ἀβρότης, ἀπαλότης, τρυφερότης.

* Ἀβύρβητον, πολὺ, μάταιον.

* Ἀβώβας, ὁ Ἀδωνις ὑπὸ Περγαίων.

* Ἀβως, ἄφαντος.

* Ἀβωτος, ἀηδής.

* Ἀβοτοι δὲ, αἱ μὴ κατανεμόμεναι, ἡ βοτάνην φέρουσαι
ἀκαρπον.

* Ἀβυρτάκη, βαρβαρικόν τι ἔδεσμα ἐκ δριμέων κατασκευα- 5
ζόμενον, καρδάμων, καὶ σκορόδων, καὶ σινάπεως. καὶ
ἀβυρτακοποιός.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΤ Γ.

* Ἀγάζω] ἐκ τοῦ ἀγῶ ἀγάζω, ὡς σκεδῶ σκεδάζω· ἐκ δὲ
τοῦ ἀγάζω τὸ ἀγασάμεθα. καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶ παράγωγον,
ἀγῆμι.

- * Ἀγαμαι, τὸ παθητικόν. ἄγαμαι αὐτοῦ· καὶ τοῦτο μᾶλλον οὕτως συντάσσουσιν· καὶ τὸ θαυμάζειν πολλάκις ἀπο-
 10 γνῶναι δὲ αὐτοῦ καὶ αὐτόν. ὁμοίως καὶ τὸ κρατῆσαι αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀφελῆσθαι, καὶ τὸ ἀφαιρεῖσθαι, ἐπιλα-
 θῆσθαι, ποθεῖν. σημαίνει καὶ τὸ ζηλοῦν, ὡς ἐν Ὀδυσ-
 σεύει· Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε θεοί. — οὕτως Ὠρίων.
 Ἀγαίεται] Τῷ δ' ἦτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται — βασκαίνει, ὀργίζεται, χολοῦται. τίθεται δὲ ἡ λέξις πολλάκις καὶ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν.
 Ἀγαθός, παρὰ τὸ ἄγαν ἡμᾶς ἐπ' αὐτόν· ἢ ἐκ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω. ὁ μέλλων, ἀγάζω· ὁ παρακειμε-
 20 νος, ἤγακα· ὁ παθητικὸς, ἤγασμαι ἤγασαι ἤγασται, ἀγαστός· καὶ ἀποβολὴ τοῦ σ, καὶ τροπὴ τοῦ τ εἰς θ, ἀγαθός· ὡς κρεμάστρα κρεμάθρα. ἢ ἐκ τοῦ ἀγαμαι. συγκρίσειν δὲ οὐ ποιεῖ, οὔτε ὑπερθεσιν, ὡς ἐγκειμένου ἐπιτακτικοῦ μορίου, ἵνα μὴ γένωνται δύο ἐπιτάσεις ὁμοῦ, ἀλλὰ, μᾶλλον ἀγαθός ὅδε τοῦδε.
 * Ἀγαθοεργεῖα, ἡ ἀγαθοῦ ἔργου προθυμία.
 Ἀγαθόν, τὸ ἄγαν θεῖον· ἢ τὸ ἀγκπᾶν τὸν θεόν.
 Ἀγα, φθόνος καὶ βασκανία.
 Ἀγάλλοι, μεγαλόζηλοι· οἱ δὲ, φθονεροί.
 30 Ἀγάξει, ἀγανακτεῖ, καὶ βαρέως φέρει. καὶ ἐπὶ τοῦ σέβε-
 σθαι καὶ φθονεῖν παρ' Ὀμήρῳ, καὶ λυπεῖσθαι.
 Ἀγαδιζομένη, συνεχὺς ἀγαθὰ λέγουσα.
 Ἀγαθία, δέσμη· καὶ εἶδος τι γραμματος ἢ στήμονος.
 Ἀγάδοσμον, πῆλινον.
 Ἀγαλμα, ἀγαλλάμα, καλλώπισμα· πᾶν ἐφ' ᾧ ἀλλάσσεται τις καὶ χαίρει, κᾶν τε ἱμάτιον ἢ, κᾶν τε εἰκὼν· οἱ δὲ μεθ' Ὀμήρου ποιηταὶ ἀγαλμα εἶπον τὸ ξόανον. τὸ δὲ ἀγαλμα παρὰ τὸ ἀγάλλω.
 40 Ἀγαλλίω, παρὰ τὸ ἀγαλόν. τοῦτο παρὰ τὴν αἴγλην· τὸ δὲ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ ἄλλω, τὸ πῆλῳ.
 Ἀγάλακτες, οἱ ἀδελφοί· οἶονε ὁμογάλακτες τινὲς ὄντες. ἢ οἱ τὸ αὐτὸ γάλα σπάσαντες. οὕτως Ὠρίων.
 Ἀγαμέμνων, παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ μένω. ἄγαν, τὸ γὰν μακρόν. τὰ εἰς αὐτὸν λήγοντα ἐπιβήματα μακρόν ἔχουσι τὸ α· οἶον, πέραν, λίαν, εὐάν· πλὴν τοῦ ὅταν καὶ ἀμψαν. τὸ δὲ ἄγαν, συντιθέμενον μετὰ ἄλλου, συστέλλαι τὸ δεύτερον α, καὶ μονὴν ποιεῖ τοῦ ν, καὶ τροπὴν, καὶ ἀποβολὴν· μονὴν μὲν οὖν ποιεῖ, ἐν τῷ Ἀγάννι-
 50 Φος· τροπὴν δὲ, ἐν τῷ Ἀγῆνωρ· ἀποβολὴν δὲ, ἐν τῷ Ἀγακλύτος, Ἀγασθενής, Ἀγαμέμνων. ἔστι δ' ὅτε κατὰ τοὺς ποιητὰς καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν α τρέπει, ὡς ἐν τῷ, κατ' ἡγάθεον Νυγῆϊον· — τοῦτο δὲ πάθος ποιητικόν.
 * Ἀγαμος, ὅς ἐστι ἀνεὺ τοῦ γάμου· παρὰ τὸ α στερητι-
 κόν, καὶ γάμος.
 Ἀγανοῖς] Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν· — προσηέσι, καὶ πραέσιν. ἀπὸ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω, γίνεται ἀγανός· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἄγαν γίνεται, καὶ τοῦ αἰνεῖσθαι. ὅθεν
 6 καὶ ἀγανῇ, ἡ ἀγαθῇ· καὶ ἀγανῆσι, τὰς σεπτικὰς καὶ ἀγαθὰς εὐχὰς λέγει.
 Ἀγαπή, παρὰ τὸ ἄγειν τὸ πᾶν, ἦτοι ἐνοῦν καὶ συνά-
 πτειν πρὸς ὁμόνοιαν· ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ποιότητα· ἔχειν.
 Ἀγαπήν, βῆμα ευκτικόν. ἀγαπάω ἀγαπῶ· ἀγαπάοντος ἀγαπῶντος· ἀγαπάοιμι ἀγαπῶμι· τὸ τρίτον, ἀγαπάοι ἀγαπῶ. καὶ οἱ Ἴωνες ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν
 10 ευκτικῶν εἰώθασιν ἐκσυντιθέναι τὸ η· καὶ ἀναλόγως πάλιν τὸ πρῶτον γίνεται ἀγαπήν. κανὼν γὰρ ἔστιν ὁ λέγων, πᾶν τρίτον πρόσωπον εἰς ἡ λήγον προσθήκη τοῦ ς ποιεῖ τὸ δεύτερον, καὶ τροπὴ τοῦ ς εἰς ν τὸ πρῶτον.
 Ἀγαπήνωρ, ὁ γενναῖος καὶ ἀνδρεῖος, ὁ ἀγαπῶν τὴν ἡγορήν,

- ὁ ἔστι τὴν ἀνδρίαν. ἔστι καὶ ὁ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν.
 * Ἀγαστονος, ὁ τοῦ ἄγαν στόνου ἄξιος, ὁ πολύστονος.
 Ἀγασάμενοι, θαυμάσαντες· παρὰ τὸ ἀγάζω τὸ θαυμάζω.
 Ἀγαστόρων, τῶν ὁμογαστρῶν, τῶν ἀδελφῶν. Λυκόφρων, 20
 Τῶν Φιλτάτων σου τῶν ἀγαστόρων τρόφιν· — σημαίνει δὲ τὸν τρόφον· ἢ τὸν εὐτραφῆ· καὶ κλίνεται τρόφιν τρόφιδος.
 Ἀγανός, ὁ λαμπρὸς καὶ ἐνδοξος. ἐκ τοῦ ἀγῶ τὸ θαυμάζω γίνεται ἄγχι, ἄγαμαι, ἀγασαι, ἀγασται, ἀγασός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀγανός, Αἰολικῶς, αἰς ναός ναυός· ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖος· καὶ τροπὴ τοῦ ι εἰς υ, ὡς διφρος, δύφρος· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτα-
 κτικοῦ α ἀγανός.
 Ἀγανυρός, κοινός, ὁ ἐνδοξος· παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς γῆς αἰ- 30
 ρεσθαι· ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖος· ἢ παρὰ τὸ ἄγχι, ὁ σημαίνει τὴν ἐκπληξιν, ἀγῆρος, καὶ ἀγανυρός, σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑπερηφάνον· ὑπὸ δὲ Ἰώ-
 νων, τὸν ἄπορον· ὑπὸ δὲ Ἀττικῶν, τὸν κοῦφον.
 Ἀγανυρίαμα] παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖρος, καὶ
 τροπὴ τοῦ ι εἰς υ γανυρός, ὡς κλαίω κλαύσω, κλαῖω
 καύσω· καὶ ἐν ἐπιτάσει τοῦ α ἀγανυρός· καὶ ἀγανυρίαν,
 τὸ μεγάλως γαυριῶν καὶ ἐπαίρεσθαι. οὕτω Μεσθόδιος.
 Ἀγανυγῇ, οἶον Ἀπόλλωνος ἀγανυγῇ· παρὰ τὸ αὐγῇ. 40
 Ἀγανύτατον, μέγιστον, ἐνδοξότατον.
 Ἀγῶνες, δοράτια οὐ λίαν σμικρὰ, ἀλλ' οὐδὲ μεγάλα, ἀλλ' ὅσον ἀκοντίζεσθαι, εἶπον δεῆσοι.
 Ἀγῶροι, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματῆφόροι. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ
 ἀστάνται. λέγεται δὲ καὶ ἀγῶροφορεῖν, ἐπὶ τοῦ φορτία
 φέρειν κατὰ διαδοχὴν. οὕτως Ὠρίων.
 * Ἀγγεῖδιον, μικρὸν ἄγγος, ὑποκαριστικῶς, ἀπὸ τοῦ ἄγγος.
 Ἀγγίος, τοὺς θερισμούς· οἱ δὲ τὰς ἀνίας· οἱ δὲ συνήθως
 ἀπὸ τοῦ ἀγγρίζεσθαι. οὕτως Ὠρίων.
 50 Ἀγγεῖδον, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ τι ἄγειν καὶ φέρειν. οὕτως Ὠρίων.
 Ἀγγεῖλαι, κυρίως τὸ διὰ λόγων καλεῖσθαι· παρὰ τὸ λέγω
 ἀνλέγω, καὶ κατ' ὑπερβίβασμον ἀγγέλλω, τροπὴ τοῦ
 ν εἰς γ.
 Ἀγγελλόντων, ἀντὶ τοῦ ἀγγελλέτωσαν οἱ Ἀττικοὶ Φασί.
 οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν προστακτικῶν τῶν ἀπὸ ὀριστικῶν γι-
 νομένων, τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ κλιτικόν, τὸ τρίτον
 πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως περὶ τῇ γενι- 7
 κῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν· τύπτετα,
 τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων
 τὸ μ κλιτικόν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν
 ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ τρίτῳ τῶν διῶκων· τύπτεθε
 τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.
 Ἀγάλιος, λοιδορία· καὶ τὸ ἀγαλίζεσθαι, λοιδορεῖσθαι·
 Ταραντίνιοι.
 Ἀγάννιφον, ἄγαν χιονώδη, πολύνιφον, ἄγαν βαλλόμε- 10
 νον Νιφετῷ· ἢ πολυνέφελον. Ἀγάννιφον, τὸν πᾶν
 κατανιφόμενον, ἢ τὸν οὔτε ὅλως νιφόμενον· ἄμφω πα-
 ρὰ τὸ νείφω. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ.
 Ἀγανακτεῖν, ἀντὶ τοῦ στένειν παρὰ Πλάτωνι.
 Ἀγῶρεῦ, τὸ ἐργάτας ἐγείρω, ἀπὸ τοῦ ἄγῶρος, ὁ σημα-
 νει τὸν ἐργάτην. ἀγῶρους λέγουσιν, οἱ μὲν τοὺς πρέ-
 βεις, ἢ τοὺς ἀπράκτους καὶ νωθεῖς. ἔλεγον δὲ καὶ
 τοὺς σταθμούς ἄγῶρα, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ καθοδηγεῖν
 παραλαμβανόμενους ἀκοντάς. Αἰσχύλος οὖν ἐν Ἀγα-
 μέμνῳ, τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσὸν, ἀπ' ἀγῶρου πυρὸς
 ἔφη.
 Ἀγῶρους, ἡ λεγομένη Περσικὴ ἔστι· σημαίνει δὲ καὶ τοὺς 20
 ἐκ διαδοχῆς βασιλικούς γραμματοφόρους. ὅθεν καὶ τὸ
 Λ 2

- εἰς βασιλικὰς ἀπάγειν τὴν χροίαν, Ἀγγαρεύειν λέγεται· καὶ Ἀγγαρεία, δουλεία· καὶ Ἀγγάριος, δοῦλος, ἢ ἄγγελος. ἄγγαρος λέγεται καὶ τὸ εἰς ἀναδέσδρα ξύλον.
- Ἀγανόν, καλόν, αγαθόν, ἱλαρόν· οἱ δὲ ἀθάνατον. καὶ Ἀγανόφρων, πρῶτος [καὶ] προσηγνής ταῖς φρεσίν.
- Ἀγγρίζειν, ἐρεθίζειν, ὑφαιρεῖσθαι.
- 30 Ἀγγελος] ὡς περὶ παρὰ τὸ εἶναι τὸ οὐσιῶν γίνεται εἶκελος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἄγγελος καὶ ἄγγελος. καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα διὰ τοῦ ε ψιλῶν γράφονται· οἶον, ἀρχάγγελος, εὐάγγελος, χαράγγελος.
- Ἀγγελὴν ἐλθόντα, ἀντὶ τοῦ ἄγγελον. δύο σημαίνει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ, τὴν πρεσβείαν, ὡς ἐν τῷ. Ἀγγελὴν εἰποιμί περὶ φρονι Πηνελόπειαν· — καὶ τὸν ἄγγελον ἦτοι πρέσβιν, ὡς ἐν ταῦτα, Ἀγγελὴν ἐλθόντα· — καὶ ἄγγελιαφόρον, πρεσβευτήν.
- Ἀγελείη, ἢ Ἀθηνᾶ, ἢ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τοῦ πολέμου, ὃ 40 ἐστὶν λαφυραγωγία· ἦτοι ἡ λαφυραγωγὸς Ἀθηνᾶ. ἡ ὅτι ἡγείται λαῶν.
- Ἀγελῆος, ἰδιώτης, βρεμβώδης· παρὰ τὸ ἀγέλη. τὸ δὲ ἀγέλη, ἀπὸ τοῦ ἄγω· διὸ καὶ προπερισπᾶται· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς ἡ θηλυκῶν γινόμενα προπερισπᾶνται· οἶον, Γάζα, Γαζαῖος, τὸ δὲ Ἀγελῆος, ὄνομα κύριον, προκαροῦνται· λέγεται δὲ καὶ ὁ εἰκαδὸς καὶ εὐτελής.
- Ἀγέρωχος, ῥητορικὴ ἢ λέξις· σημαίνει δὲ τὸν αὐθάδη, παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν· ἢ ὁ ἐντιμος καὶ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ ἄγαν γερούχειν. οὕτως Ὁρίων. ἡ μὲν οὖν συνήθεια 50 τὴν λέξιν ἐπὶ ψόγον τάσσει, τοὺς αὐθάδεις καὶ ἀπειθεύτους ἀγέρωχους λέγουσα· ὁ δὲ Ὀμηρος τοὺς ἄγαν ἐντίμους, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἐπὶ τὸ γέρας οὐχεῖσθαι. Τρώων ἀγέρωχων· — ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, Ῥοδίων ἀγέρωχων· — ἔνιοι δὲ τῶν γλωττογράφων ἰδίως τοὺς ἐδοῦσαν ἀγέρωχους λέγειν, ἐπεὶ νησιῶται ἐπιστάκτω τροφῇ χρῶνται· ἀπὸ τοῦ ἀγείρειν ὄχλην, τούτεστι τροφὴν, Ὀμήρου μηδέποτε τὴν τροφὴν ὄχλην εἰρηκότος· 8 ἐπειτα καὶ τοὺς Τρῶας, μηδαμῶς ὄντας νησιώτας, ἀγέρωχους λέγει.
- Ἀγέραςτος, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ γέρας, ἄνευ γερῶν καὶ τιμῆς· παρὰ τὸ γέρας ἢ τιμῇ· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ γεράζω γεράσω, γεγέρακα γεγέρασμαι γεγέρασαι γεγέρασται, γεραστός καὶ ἀγέραςτος.
- Ἀγερευός, οὐκ ἀγυρμός. Πλάτων δὲ ἀγυρμὸν εἶρηκε τὸν συναθροισμὸν.
- 10 Ἀγερικύβηλιν] κύβηλις λέγεται ὁ πέλεκυς ὁ μαντικός. οἱ δὲ, τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἀγείροντα τὸν πέλεκυν, ἢ Ζυτὴν, παρὰ τὴν ἀγερσιν τὸν ἀγερμὸν ἢ ἀθροισμὸν, Κρατῖνος ἐν Δραπέταις.
- Ἀγείρω, τὸ γει διφθογγῶν· ἀγέρρω γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀιολεῖς· ἢ ὅτι καὶ ἀγερωὶ ὁ μέλλων, ἐκ τοῦ ἄγω γίνεται.
- Ἀγειρέθω] ἐκ τοῦ ἀγείρω τὸ συναθροίζω γίνεται ἀγειρέθω, καὶ οὐχὶ ἀγειράθω· ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βραχύτονα, εἰ μὲν μακρὰ παραλήγονται, εἰς τοῦ αθω ποιοῦσι τὴν παραλήγουσαν· οἶον, κίω, κιάθω· εἰκώ, εἰκάθω· εἶργω, εἶργάθω· αἰμύνω, αἰμυνάθω. εἰ δὲ 20 βραχεῖα παραλήγεται, διὰ τοῦ εθω ποιεῖ τὴν παραλήγουσαν· οἶον, Φλέγω Φλεγέθω· νέμω νεμέθω· γέρω γερέθω· ὅθεν καὶ τὸ ἀγειρέθω· καὶ αἰερω αἰερέθω, γενόμενα κατὰ παραγωγὴν Ἀττικὴν. ἀγειρέθω καὶ ἀγειρέθω, ἀπέβαλλον τὸ ι, ἵνα μὴ εὐρεθῇ διὰ τοῦ αθω γινόμενον, μακρὰς οὐσης τῆς παραληγοῦσης.
- Ἀγειράτον] γέρας ἢ τιμῇ· ἀγειράτον, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, ἀγειράτον. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. σημαίνει καὶ τὸ ἄτιμον καὶ πολυτίμον.
- Ἀγερωπεῖ, ἐφορεῖ.
- Ἀγήρατον, ἀφθαρτον, ἀθάνατον, μὴ γηράσκοντα· παρὰ 30 τὸ γῆρας.
- Ἀγεσλαος, ἐπώνυμον τοῦ ἄδου. Καλλίμαχος, Φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσίλῳ· — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαούς· ἄρχει γὰρ τῶν θανόντων. οὕτω Μεθόδιος.
- Ἀγῇ] ἀγῇ μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν· — σημαίνει δὲ τὴν ἐκπληξιν καὶ τὸ θαῦμα· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἄζω ἢ ἀγῶ τὸ θαυμαζόν. οἱ γὰρ ἐκπληττόμενοι, εἰς τι ὑπερέχον ἄγονται. ἔστι δὲ ἄκλιτον· ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς γῆ λαμβανὰ οὐδέποτε ἀπὸ φωνήεντος ἀρχονται· οἶον, στέγη, ταγή, 40 Φυγή· πρόκειται λαμβανὰ, διὰ τὸ ἀγῇ, ὃ σημαίνει ἄ τὴν ἀπόκλασιν τοῦ κύματος. τοῦτο γὰρ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται, ἀλλ' οὐκ ἔστιν λαμβικόν, ἀλλὰ σπονδειακόν· τὸ γὰρ α μακρὸν ἔχει. ἐπεὶ οὖν τὸ ἀγῇ ἔστιν λαμβικόν καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται, εἰκότως, ὡς μὴ ἔχον τι μιμήσασθαι, ἄκλιτον ἔκρινεν. ἡ ἀγῇ, ἀπὸ τοῦ ἀγῇ· ἐκ τῆς παρεπομένης ἀφωνίας τῇ ἐκπλήξει· τὸ δὲ ἀγῶ, ἀπὸ τοῦ χῶ χαίνω, κατὰ ἐπίτασιν τοῦ α. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἐκπληττομένοις χαίνειν.
- Ἀγαί, ἡῖονες, καὶ τραύματα καὶ τρώσεις. λέγονται δὲ καὶ αἱ ζηλώσεις. καὶ Ἀγαῖον, ἐπιφθονον ἢ θαυμαστόν. 50 Ἀγείτης, ὑβριστής.
- Ἀγαπισμός, ἀγάπησις.
- Ἀγαπητόν, κεχαρισμένον, μονογενῆ.
- Ἀγαστονον, μεγαλοψόφον, ἢ μεγαλοστένακτον.
- Ἀγισσώτου, ἀφριγγώτου, ἀστεγιάτου.
- Ἀγέλη, βοσκημάτων πλήθος κυρίως, ἥδη δὲ ποτε καὶ ἀνδρῶν. Ἀγελήδον, αἶμα.
- Ἀγῇ, θαῦμα, χαρὰ, ἀπιστία, ζῆλος· παρὰ Ἡρωδιανῶ, 9 βασκανία· παρὰ Ὀμήρῳ, ἐκπληξίς, πληγὴ, θραῦσις, ἀπάλεια, κλάσις· ἔνιοι, ἰερεία.
- Ἀξον] ἐκ τοῦ ἄσσω τὸ κλάνω, ὁ μέλλων, ἄξω· ὁ ἀόριστος, ἦξα· καὶ τὸ προστακτικόν, ἄξον. διατὶ περισπᾶται· διὰ τὴν συνέμπτωσιν· ἔστι γὰρ ἄξον ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κομίζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦγον· τὸ παθητικόν, ἦγην. καὶ τὸ ποιητικόν, ἄγειν.
- Ἀγῇ, ἡ κλάσις τοῦ κύματος· ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλάνω, ἀγῇ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄσσω καὶ κατάσσω, τὸ κλῶ. καὶ ἑαγός, 10 τὸ κατεαγός καὶ κεκλασμένον. οὕτω Μεθόδιος.
- Ἀγηνέρατο, συνηθροισμένοι ἦσαν. ἐκ τοῦ ἀγείρω ὁ μέλλων, ἀγερω· ὁ παρακείμενος, ἡγερεῖ· ὁ παθητικὸς, ἡγερμαι· τὸ τρίτον, ἡγερται· καὶ αττικῶς, ἀγῆγερται· καὶ ἰωνικῇ προσόδῳ τοῦ α, ἀγῆγερται, ὡς ἐσπαρται. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἡγέρμην· καὶ αττικῶς, ἀγῆγέρμην· ἡγερσο καὶ ἀγῆγερσο· ἡγερτο καὶ ἀγῆγερτο· καὶ ἰωνικῶς, ἀγῆγέρατο. Ἰστέον δὲ, ὅτι καὶ τὸ ρ στοιχεῖον ἔν 20 ἐστὶ τῶν ἀμεταβόλων. λέγει δὲ ὁ κωνῶν, ὅτι πᾶν τρίτον ἐνικῶν ἔχον πρὸ τοῦ τ ψιλόν, τροπῇ τοῦ ψιλῶς εἰς δασύ, καὶ προσθήκῃ τοῦ α, ποιοῦσιν οἱ Ἴωνες τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν. καὶ φησεῖ τις διὰ τὸν κανόνα μὴ δύνασθαι ἀγηνέρατο γενέσθαι· οἱ γὰρ ἐστὶ πρὸ τοῦ τ, ρ ψιλόν· μανθανέτω, ὡς κανῶν ἐστὶν ἕτερος ὁ λέγων, τὸ ρ μετὰ τῶν δασέων δασύ ἐστι· καὶ μετὰ τῶν ψιλῶν ψιλόν ἐστίν. εἰκότως οὖν ἀγηνέρατο γέγονεν, ὡς ἐσπαράτο. εἰδείχθη γὰρ τὸ ρ ψιλόν.
- Ἀγῆεχα] ἄγω, ἄξω, ἦχα, ὁ αττικὸς ἀγῆχα· καὶ ἐπεὶ δὲ ἔμελλεν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ ἔχειν τὸ αὐτὸ σύμφωνον, ἐπλεόνασεν ἡ γο συλλαβή, καὶ ἐγένετο 30 ἀγῆεγοχα· ὡς περὶ ἀπὸ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθῶ, ἔσω, ἦκα ὁ παρακείμενος· καὶ αττικῶς· ἐδόκα· καὶ πλεονασμῶ τῆς δο συλλαβῆς, ἐδόδοκα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, ἀγῆεχο. τὸ μέντοι ἀγῆεχο, Βοιωτῶν ἐστὶ, τροπῇ τοῦ γ εἰς τὴν εἰ διφθογγῶν.

- Ἀγάνωρ**] ἐκ τοῦ ἄγαν καὶ τοῦ ἀνὴρ γίνεται ἀγάνωρ· καὶ τροπή τοῦ α εἰς η ἀγάνωρ. Ἀποροῦσι τινές, λέγοντες, ὅτι τροπήν ἔπαθεν, ἢ ἴδιον σχηματισμόν. καὶ λέγομεν, ὅτι ἴδιον σχηματισμόν· διότι τὸ ἀνὴρ μετὰ ἄλλης λέξεως καταρχὰς συντιθέμενον, τρέπει τὸ η εἰς η, καὶ τὸ η εἰς ω· οἶον, εὐήνωρ, ἀντήνωρ· τὸ δὲ νικάνωρ, κατὰ τροπήν Βοιωτῶν τοῦ η εἰς α. καὶ ὅτε μὲν ἐπὶ ἐκαίνου λαμβάνεται, σημαίνει τὸν ἀνδρεῖον· ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγαν τῇ ἡνορέῃ (ὅ ἐστι τῇ ἀνδρίᾳ) χρῆσθαι. **Οἰμῆρος**, — **Εὐνάδε** μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγάνωρ· — ὅτε δὲ ἐπὶ φύγου, τὸν αὐθάδη, ὡς ἐνταῦθα, — ὁ δ' ἀγάνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως, ὁ ἄγαν ὑβριστής, καὶ διὰ τῆς ἀνδρίας ὑποκαπτακῶς εἰς ὕβριν. οὕτω **Μεθόδιος**. ἐστὶ καὶ κύριον.
- Ἀγνηορίαις**, αὐθαδείαις, ὑπερηφανίαις. **Ἀπολλώνιος**, Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορίῃσιν ἐνῆκας.
- Ἀγῆλαι**, ἀναδίνειν, κοσμεῖν, εἰς ἀγασιν ἀγαγεῖν καὶ χαρὰν, τιμῆσαι, θεὸν ἀγλαῖται. **Εὐπολις**, Καὶ προσεγγλῶμι ἀπελθόντας· — καὶ **Ἀριστοφάνης** **Νεφέλαις**, Καὶ σε θυσίαις προσόδοις τε μεγάλαις ἀγελοῦμεν· — οἱ δὲ, προσεπικεῖν· ὅτε δὲ διώξαι. καὶ ἀγῆλαι, κοσμήσω.
- Ἀγῆλατῶ**] **Λυκόφρων**, **Ἀγῆλατῶ** μάλιστα συνθλάσας κάρη· — λέγει δὲ τῷ κεραυνῷ. εἰν μὲν δασέως, τῷ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαυνοντι· εἰν δὲ ψιλῶς, τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ.
- Ἀγῆραον**, μὴ γηράσκον, παρὰ τὸ γῆρας καὶ α στερητικόν.
- Ἀγῆτοί**, **Θαυμαστοί**. ἀπὸ τοῦ ἀγῶ τὸ θαυμάζω, ἀγός ἀγῆτος, εὐδαίμων, ἀμεμπτος, περιβλεπτος· καὶ οὐδέτερον, ἀγῆτόν.
- Ἀγινῶ**, ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω γίνεται, πλεονασμῷ τοῦ ν. πέφυκε γὰρ πλεονάζειν τὸ ν ἐν τοῖς ῥήμασι· καὶ εἰ μὲν εὐρεθῇ φωνῆν ἀλλεπαλλήλον, φυλάττεται ἡ βαρεῖα τάσις, οἶον, θύνω, θύνω· δύω, δύνω. ἐπὶ δὲ μὴ εὐρεθῇ ἀλλεπαλλήλον φωνῆν, ἀλλὰ σύμφωνον πρὸ τοῦ ν, περισπάζεται· οἶον, ἰκῶ, ἰκῶ· οἴχω, οἴχῶ. οὕτως ἄγω ἀγινῶ, καὶ ἀγινῶ, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ ἐκ τοῦ ἄγω, ὁ σημαίνει τὸ ἐκπλήττομαι. τὰ ι μακρόν· — περὶ δ' οὐρανὸς αὐτὸν ἀγινεῖ, **Φησὶν Ἀρατος**.
- Ἀγιος**] παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι, ἄζιος καὶ ἅγιος, εὐκτός, τίμιος, καθαρὸς, εὐσεβής. ὅτε δὲ μικροί, ἅγιοι.
- Ἀγκών**, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι ἐτέρῳ ὁστέῳ τὸ ἕτερον, ἐγκῶν καὶ ἀγκῶν. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ ἐξέχω, ὁ ἐξέχων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγκῶν, καὶ **Ἀγκοίη**.
- Ἀγκονίδες**, αἱ ὑπηρετίδες. εἰρηται δὲ παρὰ τὸ Ἐγκονεῖν, ὅ ἐστι μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν.
- Ἀγιστία**] ἀγιάζω ἀγιάσω, ἡγίακα, ἡγιάσμαι, ἡγιάσαι, ἡγιάσται· ἀγιάστος, ἀγιστία, ἡ ἀγισσύνη, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγιστία.
- Ἀγκύλη**, διὰ τὸ ἄνω αὐτῆς κοῖλον.
- Ἀγκύρα**, ἡ μὲν πόλις, προπαροξύνεται· ἡ δὲ τοῦ πλοίου, παροξύνεται.
- Ἀγῆλομένη**, ἀγαλλομένη, χαίρουσα.
- Ἀγῆλαζειν**, σῶζειν.
- Ἀγῆλατίζειν**, δώκειν, Φυγαδεύειν, ἐκπιάσσειν· οἱ δὲ, ἀττικίζειν.
- Ἀγῆμα**, τὸ προῖον τοῦ βασιλέως τάγμα· οἱ δὲ, τὸ ἄριστον τῆς **Μακεδονικῆς** συνταξέως.
- Ἀγισμός**, ἀτραπός. καὶ ἀγιστία, καθάρσεις.
- Ἀγιάδοι**, τόπος ἐν **Λακεδαιμονίᾳ**· καὶ οἱ βασιλεῖς ἀπὸ
- Ἀγιδος**.
- Ἀγίσειν**, τὸ τὰ ἱερὰ ἐσθίειν, ἢ καρποῦν· ἐνιοὶ τὸ κατατρυφεῖν τὸ ἀνατιθέμενον ὄρυμα.
- Ἀγκάς**, τὰς ἀγκάλας ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος γίνεται ἀγκάς·

- ἐξ οὗ τὸ ἀγκαλίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶν, ἀγκάζω καὶ ἀγκαλίζω· ὁ καὶ βέλτιον.
- Ἀγκη**, τὰ τοῦ ὀρῶν κοιλώματα· ἀπὸ τοῦ συγκεκλῆσθαι καὶ συναγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ἄγω τὸ φέρω, ἄγκη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἄγκη. ἢ παρὰ τὸ κῶ κῶ, τὸ δηλοῦν τὸ κεῖσθαι, γέγονεν ἄγκος, ἐν ᾧ ἐστὶ συναγεσθαι τε καὶ κεῖσθαι.
- Ἀγκιστρον**] παρὰ τὸ ἄγω ἄκιστρον, καὶ ἄγκιστρον.
- Ἀγκύλον**, στρεβλόν.
- Ἀγκιστρωμένος**, κατεχόμενος· ἀπὸ μεταφοράς τῶν ἰχθύων, τῶν κατεχομένων ἐν τῷ ἀγκίστρῳ.
- Ἀγκύλον**] παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἀγκύλος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἀγκύλον σημαίνει τρία· τὸ τε σκολιόν καὶ πανούργον, ὡς τὸ, **Ὀδυσσεὺς** ἀγκυλομήτεω· — καὶ τὸ 11 περιφερὲς κατὰ σχῆμα, ὡς ἐν τῷ, ἀγκύλα τόξα· — καὶ τὸ ἰσχυρόν, ὡς ἐν τῷ, ἀγκύλα δ' ἄρματ' ἔδυνεν· — ὡς εὖρον ἐν ὑπομνημασιν Ἰλιάδος. τὸ κυ, ψιλόν. διατί; τὰ διὰ τοῦ υλος ὀνόματι διὰ τοῦ υ ψιλῷ γραφόνται· οἶον κρωβύλος, (σημαίνει δὲ τὸν πορνοβοσκόν) **Ἀλσχύλος**, ἀγκύλος· πλὴν τοῦ κοῖλος ὁ βαθύς τόπος.
- Ἀγκυλομήτεω**] γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγκύλον, ὁ σημαίνει τὸ σκολιόν, καὶ τοῦ μήτις· ὅπερ ἀπὸ τοῦ μήδω τὸ βουλεύομαι γέγονεν. κλίνεται δὲ οὕτως· ἀγκυλομήτης, ἀγκυλομήτω κοινῶς· **Δωρικῶς** ἀγκυλομήτα· **Βοιωτικῶς** δὲ καὶ **Ἀιολικῶς** ἀγκυλομήταο· **Ἰωνικῶς** ἀγκυλομήτεω· οἶον κακομήτους, κακοτέχνου, σκολιοβούλου. οἱ δὲ, τὸν δυνάμενον περὶ τῶν ἀγκύλων καὶ σκολιῶν εὖ βουλευέσθαι.
- Ἀγκυλοχελεῖς**] τινὲς **Φασίν**, ὅτι ἀπὸ τοῦ χηλή, ὁ σημαίνει τὸν δυνῆα, γίνεται κατὰ τροπήν **Βοιωτῶν** τοῦ η εἰς εἰ διφθογγῶν. κακῶς δὲ λέγουσιν· εἰ γὰρ ἦν οὕτως, μέλει σημαίνειν καὶ αὐτὸ τοὺς ἔχοντας ἐπικεκαμμένους δυνῆας· ὡς τὸ, — **αἰγυπιοὶ** γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι· 20 — καὶ εὐρίσκεται ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ σημαῖνον· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ἀλλὰ παρὰ τὸ χεῖλος καὶ τὸ ἀγκύλον γίνεται· σεσημειώται τὸ ἀγκυλόχελος. κακῶς δὲ σεσημειώται. οὐ γὰρ ἐστὶ σύνθετον, ἀλλὰ παρασύνθετον.
- Ἀγλαά**, τὰ λαμπρά· παρὰ τὴν αἴγλην, ὅ ἐστι τὴν λαμπρότητα, ἐφ' ἣ τις ἀγάλλεται· ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἄλλεσθαι· ἀγλαά, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγλαά. ἢ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν τὸ ἀγλαόν· καὶ ἀγλαή, καλῶς κεκοσμημένη.
- Ἀγλασητρία**, ἡ μεγάλη βουλή· παρὰ τὸ ἀγλαόν, καὶ 30 μήτις, ἡ βουλή.
- Ἀγλαῖα**, παρὰ τὸ ἀγλαός· τὸ δὲ ἀγλαός· παρὰ τὴν αἴγλην· λαμπρότης, κάλλος. καὶ **Ἀγλαῖσθαι** τὸ καλλωπίσασθαι. ἀγλαίζω, ἀγλαῖσω, ἀγλαῖω, καὶ ἀγλαῖσθαι.
- Ἀγλευκῆς**] παρὰ τὸ γλευκος ἀγλευκής· ἀγλευκέστατον, ἀντὶ τοῦ ἀγδέστατον. ἢ παρὰ τὸ γλυκὺς πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀγλευκής. ἀγῆς, ἀκαλός, ἀχαριστος, ἀκαλής.
- Ἀγλιθες**, ἐξ ὧν ἡ κεφαλὴ τοῦ σκοροδοῦ συγκεῖται· ἢ 40 σκοροδῶν κεφαλαί. ἀγλιθια, σκοροδα.
- Ἀγκαλιώγωγοι**, οἱ ἀγκαλίδας ἄγοντες ἐν πλοίοις· ἢ ἐπὶ θρεμματιῶν. ἀγκαλιδόφοροι μὲν, αὐτοὶ οἱ φέροντες· ἀγκαλιδόπῳλαι δὲ, οἱ πιπράσκοντες.
- Ἀγλίτης**, οἰκέτης.
- Ἀγμους**, τοὺς ὀρεινοὺς καὶ κρημνώδεις τόπους· ἢ βράχια, περιθράυσεις, ἀποβόρως. καὶ ἄγμα, σύντριμμα. οἱ δὲ, κάγος.
- Ἀγνός**] παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι, ἄζω, ἀγός, ἀγανός, καὶ ἄγνος· καὶ κλίνεται ἀγνοῦ. ἡγουν ὁ καθαρὸς καὶ 50 σεβαστός. τὸν γὰρ ἀγνὸν πάντες σεβόμεθα.
- Ἀγνός**, παρὰ τὸ γνῶν γνῶσω γνῶς· καὶ μετὰ τοῦ στερηκοῦ α ἀγνός· οἶον οἱ ἀγνῶστος καὶ ἀμαθής· καὶ κλίνεται ἀγνώτος.

- Ἄγνος, τὸ Φυτόν· παρὰ τὸ τοὺς ἐσθίουσας ἀγόνους τηρεῖν, ἄγονον τι ὄν. ἢ παρὰ τὸ εἰς ἀγνείαν συντελεῖν, ἐσθιόμενον καὶ πινόμενον, ἔτι δὲ καὶ ὑποστρωννύμενον· ὁ καὶ λυγὸν καλοῦσι· τὸ τῆς σωφροσύνης δηλωτικόν, καὶ ἡδονῆς σβεστικόν. Φασὶ γὰρ αὐτὸ ἐσθιόμενον σβενύναι τὴν Φλόγα τοῦ ἡδονῶν. ἄγνος δὲ λέγεται ὁ καθαρός ὀξύτωνος. παρὰ τὸ ἀγάζω ἄγανός, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄγνος, ὡς παίζω παιδνός. οὕτως Ὠρίων.
- Ἀγνοῶ, παρὰ τὸ νοῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ γνοῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄγνοῶ. — οὐδέ μιν Ἥρη ἠγνοίησεν· — οὕτως Ὠρίων.
- Ἄγνυμι, οἶον, — καταγός δέ τε ἀγνυμενῶν· — συντριβομένων. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγνύω. ἔστιν ἄγω τὸ κλῶ· καὶ ἀγνώ, ἀγνύω, καὶ ἀγνυμι. καὶ περιαγνύμενος, σημαίνει τὸ περιτριβομένος, περικλάμενος.
- Ἀγκαλίδες, αἱ τῶν Φρυγῶν δέσμοι· καὶ Ἀγκάλαι, οἱ βραχίονες· καὶ Ἀγκαλῖς, ἔχθρος· καὶ Ἀγκαλίζειν, ἀγχεῖν, ἢ ἀναβαστάζειν.
- ἈγκιστροΦάγος, Φιλάργυρος. Ἀγκιστρεύεται, θηρεύει.
- Ἀγκιόνους, διακόνους, ὑπηκόους, δούλους.
- Ἀγκτήρ, δεσμός· καὶ ἀγκτήρες, οἱ ἐν τραχήλῳ τόποι, δι' ὧν ἀγχεσθαι συμβαίνει.
- Ἀγκύλη, τοῦ ἀγκῶνος ἢ καμπή· καὶ οἱ ἀκοντισταί, Ἀγκυλισταί.
- Ἀγνωμοσύνη, ἀναισθησία, ἄγνοια, ὀλιγωρία· καὶ ἀγνώμων, ἀναισθητός, ἀνόητος, ἀλόγιστος, ἀμαρτάνων.
- Ἀγός, ἡγεμών· παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς ὑποταταμένους.
- Ἀμφὶ δὲ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡμεράζοντο.
- Ἄγος, σημαίνει δύο· τὸ τε καθαρὸν, ὅπερ κυρίως· καὶ τὸ ῥυπαρὸν, κατὰ ἀντιφράσιν.
- Ἀγκών, ὁ ἄγαν ὀστώδης τόπος· ἢ διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὴν χεῖρα, οἷον ἄγασθαι· ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ πολλὸς γίνεται πολλοστός, οὕτω παρὰ τὸ ἄγω ἄγος καὶ ἀγοστός. οὕτως Ὠρίων ὁ ἐτυμολόγος. ἢ τὸ ἐκτός τοῦ ἀγκῶνος, παρὰ τὴν συναγωγὴν καὶ τὴν ἐπίκαμψιν τῆς χειρός· ἢ παρὰ τὸ δύνασθαι τούτῳ τινὰ ἄγχεῖν.
- Ἀγονός, ὄνομα· παρὰ τὸ γόνος. βαρύνεται μὲν ὁ γεννηθεῖς, ὀξύνεται δὲ ὁ γεννητὴρ· ἐξ οὗ, πλεονασμῷ τοῦ υ, γονός, ὁ γεννητικός καὶ κάρπιμος τόπος· Γονῶν ἀλώης.
- Ἀγαμός· τὸ δὲ — ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι· — ὁ τε σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἢ διαζευκτικοῦ παραλαμβάνεται, ἦτοι, ἢ καὶ γεννηθεῖς πρό γάμων ἀπολέσθαι.
- Ἄγον, Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἦγον· ῥῆμα ὀριστικόν, χρόνου παρατατικοῦ. ποιητικὸν γὰρ ἔστι καὶ ἔστιν ἀναυξητόν, βραχὺ ἔχον τὸ α. καὶ ἄγον Δωρικῶς τὸ αὐτό, κατὰ τροπὴν τοῦ ἢ εἰς α μακρόν. τὸ γὰρ ἀκόλουθον ἔστιν ἦγον.
- Ἀγορή, καὶ αὐτὸ τὸ ἄθροισμα, καὶ ὁ τόπος, καὶ ὁ λόγος· παρὰ τὸ ἀγείρω τὸ ἄθροίζω καὶ ἐκκλησιάζω, γίνεται ἀγορή· ὁ σημαίνει ἐκκλησίαν, συνέδριον. τὸ δὲ ἀγείρω, παρὰ τὸ ἄγω.
- Ἀγορεύω, παρὰ τὸ ἀγορά· τοῦτο δὲ, παρὰ τὸ ἀγείρω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω καὶ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ἐν ἣ πρὸς τὸ λέγειν συναθροίζονται.
- Ἀγορεύασθαι, ἐκ τοῦ ἀγορεύω. καὶ περισπᾶται. τὰ γὰρ εἰς ῥω λήγοντα ῥήματα τῷ ο παραληγόμενα περισπᾶται· οἶον, δημηγορῶ, ἀλληγορῶ, ἐρηγορῶ. οὕτω καὶ ἀγορῶ. ἔστι δὲ τῆς β' τῶν περισπωμένων. ἐξ οὗ — πωσὶν εἰκότες ἀγορεύασθε· — δημηγορεῖτε.
- Ἀγοράζω, ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ ἐμβαλλῶ καὶ διατρίβω· εἰρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν.
- Ἀγορηνός, τούτεστιν εἰς τὴν ἀγορὰν· ἐπιρῥηματικὴ ἢ
- σύνταξις, ὥσπερ οἶκαδε, εἰς τὸν οἶκον· καὶ Ἀθήναζε, εἰς Ἀθήνας.
- Ἀγορηθεῖν, διατὶ περισπᾶται· ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ ὀξύτωνων ἢ περισπωμένων παραγόμενα εἰς θεν ἐπιρῥήματα πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον· γῆθεν, ἀρχῆθεν, ἀγορηθεῖν.
- Ἀγορανόμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν διοικούντες ἄρχοντες.
- Ἀγορά, ἐφορεία, ἢ σύνοδος ἢ πρὸς τοῖς κοινοῖς ὅροις γινόμενη τῶν ἀστυγείτωνων· οὐ οἱ ὅμοροι συνιόντες, περὶ τῶν κοινῶν ἐβουλεύοντο.
- Ἀγρα, Δήμητρος ἱερὸν λέγεται. καὶ ἡ θήρα. λέγονται δὲ πληθυντικῶς καὶ οἱ τόποι.
- ἈγραΦίου, εἶδος δίπης, κατὰ τῶν ὀφειλόντων τι τῷ δημοσίῳ, καὶ ἀπογεγραμμένων μὲν, ἀπολειφθέντων δὲ πρὶν ἀποδοῦναι· ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ τῶν ἐγγραφόντων τοὺς μὴ ὀφειλόντας.
- Ἀγρει, ἀντὶ τοῦ ἄγε· ἢ λάβε καὶ φέρε.
- Ἀγρεύς, ὁ ἦρος· εἰρηται παρὰ τὸ ἐν ἀγρῷ γεγενῆσθαι. 20 ἀπὸ γὰρ Κυρήνης καὶ Ἀπὸλλωνος ἦν.
- Ἀγριος, ὁ ἀνήμερος· προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀπὸ τοῦ ἀγρός, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀγρεῖος, ὁ ἐν ἀγρῷ διατρώμενος, τοῦ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφομένου καὶ περισπωμένου.
- Ἀγρυπνία] παρὰ τὸ αὔπνος αὔπνια· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γρ ἀγρυπνία.
- Ἀγρόμενοι, ἀγείρωμενοι. ἀγείρω, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄγρω· ὥσπερ παρὰ τὸ ἀγείρω ἔγρω.
- Ἀγρός, παρὰ τὴν ἄγραν, ἐν ᾗ γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ 30 τὸ ἀροτρίω, ἀρός καὶ αγρός.
- Ἀγροτέρη, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀγριος· ἀγριώτερος γὰρ ἦν ἂν· ἀλλὰ παρὰ τὸν ἀγρὸν ἀγρότερος πεποιήται. ἀπαρασχημάτιστον γὰρ. οὕτω Φίλων.
- Ἀγροτέρας ἐλάφους, ἀγροτέρας· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγροτέρας· διὰ τὸ πολυχρόνον τοῦ ζώου, ὡς ὁ χρησμός δηλοῖ· Ἐννέα γὰρ ζώει γενεαὶς λακέριζα κορώνη Ἀνδρῶν γηρῶντων· ἐλαφος δὲ τε τετρακορωνος· — ἢ ἀγριώτερας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγροτέρας.
- Ἀγροιώτης, ὁ ἀγροῖκος. ἔστιν ἀγρός ἀγρότης, ὡς δῆμος 40 δημότης· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι ἀγροίτης· οὕτως Ὠρίων· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ω ἀγροιώτης.
- ἈγρίΦη, σημαίνει τὴν σκάφην. ἢ ὑποδοχὴν, ἄμην, σκαΦίον.
- Ἀγρός, παρὰ τὸ ἄρην, ὁ σημαίνει τὸν σίδηρον· ὁ τῷ σιδήρῳ τεμνόμενος.
- Ἀγριοί, οἱ παιδερασταί· ἦται ὅτι ἀγρίων ἔστι τὸ πάθος ἢ παιδεραστία, ἢ ὅτι ὁ Πᾶν ἐνοχός ἔστι τοῖς τοιοῦτοις· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνατταμένον ἔχει. ἔστι δὲ ὁ Πᾶν ἀγριος θεός. Ἀγριοὶ δὲ καὶ οἱ ἀγροῖκοι. 50
- Ἀγρόευσις, λόγος ἀγορήτατος, λογιώτατος· καὶ Ἀγορητάς, τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενους· καὶ Ἀγορηγούς ὀλακάδας, τὰς ὠνία ἐπαγομένους.
- Ἀγραυλοὶ, οἱ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενοι ὑπαιθροὶ, ἐρημοὶ, ἄξενοι, ποιμένες· καὶ Ἀγραυλία, θυραυλία καὶ ἐρημία.
- Ἀγρεμῶν, θηρευτικός.
- Ἀγρευμα, εὐρεμα· καὶ τὸ εἰλημμένον σημαίνει· καὶ κτήματα, σκύλα. καὶ Ἀγρεῦσαι τὸ λαβεῖν. Ἠγροικεύσω, 14 ἡγροικάνθη.
- Ἀγρηνόν, ποικίλον, ἐρεῶν, δικτυοειδές· καὶ ἐνδυμα δὲ ποῖον.
- Ἀγρός, ὁ ἔξω τῆς πόλεως χώρος.
- Ἀγρωσσω] παράγωγος ὁ χαρακτηριστὴρ· ἀπὸ τοῦ ἀγρός ἀγρωσσω. τὰ γὰρ δύο σσ τὰ ἐξ λαμβάνουσι Φωνήεντα· τὸ δὲ ο οὐ λαμβάνουσιν· οἶον τὸ α, παρὰ τὸ ἄλλος, ἀλλάσσω· τὸ ε, παρὰ τὸ πῦρ πυρός, τυρέσσω· πτήσσω, τὸ ἦ· δειδίσσω, τὸ ι· ἀφύσσω, τὸ ἀπαντῶ, τὸ υ·

10 ὄνειρώσσω, ἀγνώσσω, τὸ ω. ὥστε ἔχεις μὲν δοῦναι τὸ ο, οὐκ ἐν παραγωγῇ δέ. τὸ γὰρ ὅσσω ἀπὸ τοῦ ὅπτω γέγονεν.

Ἀγρωσται, οἱ κυνηγῆται, ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω.

Ἀγρωστis, εἶδος βοτάνης. ἔστιν ἐδω τὸ ἐσθίω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος, ἦκα· ὁ παθητικός, ἦσμαι· τὸ β, ἦσαι· τὸ γ, ἦσται· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἦστις. καὶ ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακείμενου γινόμενα ὀνόματα συνάρχεσθαι θέλουσι τοῖς ἰδίῳις ἐνεστώσι, γίνεται ἔστις· καὶ μετὰ τοῦ ἀγρός, ἀγροέστις· καὶ συναίρεσει τοῦ α καὶ ο, ἀγροῦστις· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς ω μέγα, ἀγρωστis.

20 Ἀγυια, ἡ ὁδός· παρὰ τὸ ἀγῶ τὸ πορεύομαι. τὰ διὰ τοῦ σα. θηλυκά ὀνόματα ὑπὲρ β' συλλαβῆς προπαροξυνόμενα, τῷ ι θέλει παραλήγεσθαι· οἷον, ἄρπυια ι αἰθυια, ἄγυια, Ὠρεῖθυια, Εἰλεῖθυια. σσημασιῶται τὸ μητρυιᾶ, καὶ ὀργυια, καὶ ἀγυια ἡ ὁδός, παραληγόμενα τῷ ι καὶ ἔξυνομένα· ἀναλογώτερον δέ ἐστι τὰ ἀγυια. — μέσην ἐς ἀγυιαν ἰούσαι.

Ἀγυρις, παρὰ τὸ ἀγείρω· ἐξ οὗ καὶ ἀγορά γίνεται, καὶ ἀγορῶ βῆμα· ἐξ οὗ ὄνομα θηλυκόν, ἀγορίς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς υ, ἡ ἄγροις.

30 Ἀγύρται, λωποδύται, ἐκαῖται, Φιλοκερδεῖς. καὶ ἀγύρτης, εἶδος βόλου, καὶ ὁ ἀλαζών, καὶ ὁ ἀπατεῶν· παρὰ τὸ ἀγείρω, τὸ περιδεῖναι καὶ περινοστεῖν ἐπὶ νίκη, ἡ ἐτέρω τινὶ τοιούτῳ. λέγονται δὲ Ἀγυρτικά καὶ τὰ χυδαῖα ψεύσματα.

Ἀγχιάλος, ἡ μὲν πόλις, ἐξίνεταί· ὁ δὲ παραθαλάσσιος τόπος, προπαροξύνεταί.

Ἀγχυρόν· οἷον, Ἥμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλλοντο Ἀγρόται· οἷτα κινεῖσαι πεπορότες, οὐποτε κινῆτα Ἀγχυρόν πνώσσοισι, ἀλευόμενοι Φάος ἡύς· — σημαίνει δὲ τὸ καλούμενον λυπόφως, τὸ ὀφθρινόν, τὸ πλησίον τῆς αὔρας· ἀγχίαυρος, καὶ ἀγχυρόος. αὔρα δὲ ἡ ἡμέρα. οὕτως εὔρον εἰς τὰ σχόλια τῶν Ἀργοναυτικῶν τοῦ Ἀπολλωνίου.

Ἀγχιστήνη] ἀπὸ τοῦ ἀγχιστος ἀγχιστήνος καὶ ἀγχιστίνη. τὸ δὲ ἀγχιστος, ἔστιν ὑπερθετικόν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγχυῶ ἀγχότερος, ἀγχίων ἀγχιστος. καὶ Ἀγχιστίνην, τὸ κατὰ ἀγχιστίαν.

50 Ἀγχι] παρὰ τὸ ἀγχυῶ ἀγχόδι, ἄγχι κατὰ συγκοπὴν. σημαίνει τὰ πλησίον. τὰ παρὰ τὸ ἀγχι, καὶ ἐρι καὶ ἀρι, καὶ τὴν ἀμφι καὶ ἀντι καὶ ἐπι προθέσεις, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἀρίσθλος, ἐρίβρεμέτης, ἀμφίβρυντος, ἀντίθεος, ἀγχίθεος, ἀγχίσης, ἀγχίμαχος. τὸ γὰρ ἀγχέμαχος ἐτρακτὴ δι' εὐφωσίαν, τὸ ι εἰς ε. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἀγχι σύνθετά εἰσι, χωρὶς τοῦ Ἀγχίσης. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀγχι παρήχθη, καὶ ἐστὶν ἀπλοῦν. ἄλλως. τὰ διὰ τοῦ ισῆς διὰ τοῦ ι γράφεται, Ἀντίσης, Ἀμφίσης, Ἀγχίσης, Ἐρίσης ἔνομα κύριον, Κυρίσης ποταμὸς Κελτικῆς Τικενίσης, ἔθνικόν. Ἀγχινεφῆς ἦν ἀχλύς.

15 Ἀγχιστίναι, πλησίον ἀλλήλων καὶ πυκναί, παρὰ τὸ ἀγχυῶ.

Ἀγχίσης, παρὰ τὸ ἀγχι (τὸ ἐγγύς) γενέσθαι τῆς Ἀφροδίτης.

Ἀγχίμολον, ἐγγύς· παρὰ τὸ ἀγχι καὶ τὸ μελῶ.

Ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων, παρὰ τὸ ἀγχι, ὁ σημαίνει πλησίον, καὶ τέρμων, ὅρος.

10 Ἀγχίμαχητής, συσταδὴν καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μαχόμενος. Ἀγχῶ, παρὰ τὸ ἀγῶ. πλεονασμῶ τοῦ χ. οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ἄλλο τὸ ἀγχῶ, ἀλλ' ἡ ἀγῶ, τὸ τὴν Φάρυγγα συναγῶ, πνίγω. Ἀγχε δὲ μιν νεστός ἱμάς.

Ἀγχώμαλον, παρὰ μικρὸν ἴσα ἐγγύς τοῦ ὁμαλοῦ, ἀπὸ

τοῦ ἀγχι, ὁ σημαίνει τὸ ἐγγύς, καὶ τοῦ ὁμαλὸν γέγονε. τὰ δὲ παρὰ τὸ ὁμαλὸς συντιθέμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἷον ἀνώμαλος, κατώμαλος, καὶ ἀγχώμαλος.

Ἀγχλάσας, ἀναχλάσας, ἀνακουφίσας, ἀναβαστάσας.

20 Ἀγῶ σημαίνει δὲ τὸ πορεύομαι, ὡς τὰ, Λαοδίην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην· — καὶ τὸ κλάω· ὡς τὸ, Ἀξὼν δὲ ἔγχος Διομήδου· — καὶ τὰ φέρω, ὡς τὸ, Εἰς Ἀγαμέμνονα δὸν ἄγον πεχαρητότα νίκη· — καὶ ἀγῶ περισπωμένως τὰ ἐκπλήττομαι, συζυγίας β'. γνέται δὲ ἐκ τοῦ ἀγῆ, ὁ σημαίνει τὴν ἐκπλήξιν. τα γὰρ τῆς β' συζυγίας τῶν περισπωμένων ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν γίνεται.

Ἀγυιεύς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἱστάμενος ἐν σχήματι κίονος, 30 καὶ βασιός.

Ἀγυιῆται, κωμῆται, γείτονες.

Ἀγυρις, σύνδεος, συναγωγὴ στρατοῦ.

Ἀγχίρηξ, ἐγγύς.

Ἀγχίβαθης, ἡ μὴ ἔχουσα κλύσμα θάλασσαν, ἀλλ' εὐθύς βυθόν· ἡ ἐγγύς τῆς γῆς βαθεῖα.

Ἀγχίβιον, μέγα ἐγγύς.

Ἀγχίβλως, ἄρτι παρών.

Ἀγχίστροφος, εὐμετάβολος.

Ἀγωνισμός, ἀντιλογία, ἀγωνία· καὶ ἡ ἀθλησις.

Ἀγῶμενος, θαυμαζῶν, ἐκπληττόμενος· οἷον, Ἠνῶρην 40 ὑπέροκλον ἀγῶμενος· — ἐκ τοῦ ἀγῶ ἀγῶ τὸ θαυμάζω.

Ἀγωνία, ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα μέλλοντος κατεῖναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς φόβου. οὕτως Ὀρίων.

Ἀγών] οὐχ εὔρον αὐτοῦ ἐτυμολογίαν· ἐγὼ δὲ Φημι, παρὰ τὸ ἀγῶ γίνεται ἀγών, ὁ φέρων πολλὴν ὀχλήσιν καὶ ἀθροονίαν. σημαίνει ὁ ἀγών, ὁ τόπος. Λείψαν δὲ χερὸν, καλὸν δ' εὔροναν ἀγῶνα· — ἀγών καὶ τὸ πληθὸς τῶν θεατῶν. Λῦτο δ' ἀγών· — ἀγών καὶ τὸ 50 ἄθροισμα. Ἡρῆ μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· — ἀγών καὶ τὸ ἄθλον, καὶ ὁ ναός. θεῖον δὲ σονται ἀγῶνα. οὕτως εὔρον σχόλια ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος. ἐγὼ δὲ εὔρον τὸν ἀγῶνα ἐτυμολογούμενον οὕτως. ἀγών λέγεται ὁ κυκλοτερής καὶ γυνίαν οὐκ ἔχων τόπος. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ συναγέσθαι.

Ἀγωνιστηριον, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται· καὶ Ἀγωνίσματα, ἔπαθλα.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

16

Ἀδαήμεν, ἄπειρος, ἀναπιστήμων. ἀπὸ τοῦ δαῖω τὸ μανθῶ, δαῖω δαῖσω δαήμεν, καὶ ἀδαήμεν. δαῖω δαῖω, συστολῇ τοῦ ι, καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου.

Ἀδαῆσαι, σημαίνει τὸ κηῖσαι· καὶ Ἀδαγμός, ὁ κνησμός. Ἀδεές, ἀφάβον. ἀπὸ τοῦ δέος, ὁ σημαίνει τὸν φόβον, γίνεται δεῆς, καὶ ἀδεῆς· τὸ θηλυκόν, ἀδεῆς· τὸ οὐδέτερον, ἀδεές, καὶ πλεονασμῶ ἐτέρου δ, ἀδδεές.

Ἀδελφός] δελφύς λέγεται ἡ μήτρα· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀδελφός, οἶονεὶ ὁμοδελφός τις ὢν, ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἡγουν μήτρας. καὶ Ἀδελφίσειν, τὸ ἀδελφὸν καλεῖν. Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς δους λήγοντα εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν, οἷον ἀδελφίδους ἀδελφίδου, θυγατρίδους θυγατρίδου. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδελφίδεος καὶ θυγατρίδεος κατὰ συγκοπὴν· οὐχ, ὡς τινες λένουσι, τὸ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ ἀδελφίδους, ἀδελφίδεος. οὐδέποτε γὰρ εὐδεῖα διαλύεται. τὸ γὰρ εἰς, εἰς πλεονασμῶ ἔχει τὸ α. πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι. εἰ γέγονε τὸ ἀδελφίδους καὶ θυγατρίδους ἀπὸ τοῦ 20 ἀδελφίδεος καὶ θυγατρίδεος, εἶδει ἐξίνεσθαι, λέγε,

ὅτι πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς οὓς ἀπλῶν περισπωμένων.

Ἀδέκαστος, δίκαιος, ἀδωροδόκητος. παρὰ τὸ δέχω, δέ-
δεγμαί δεκάστος· καὶ ἀδέκαστος, ὁ μὴ δεχόμενος πρὸς-
ωπον ἢ δῶρα.

Ἀδευκής, ὁ ἀγνωστος καὶ ἀπροδοκῆτος. παρὰ τὸ δαίω
τὸ δαίνυν, δεικής καὶ ἀδεικής· καὶ τροπή τοῦ ι εἰς υ
ἀδευκής. οὕτως Ὠρίων. οἶον, ὁ δ', ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυ-
σθεῖς, Μοῖραν ἀνέπλησε· τὴν γὰρ θέμις οὐκοῦτ' ἀλύξαι
30 Ὀνητοῖσι· πάντα δὲ περὶ μέγα πέπταται ἔρκος. Ὡς
τὸν οἰόμενον ἀδευκής ἐκτοδὶ αἵτης, ἀπεικνίας, ἢ πι-
κρᾶς. δευκός γὰρ τὸ γλυκύ· ἔθεν καὶ Πολυδεύκης ἐκλή-
θη. καὶ γὰρ ζῶν εὐεργετικώτατος ἦν· καὶ ἀπαθανατι-
σθεῖς, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοὺς ναύτας σώζει.

Ἀδέψhton, ὠμόν, ἀνέργαστον. ἀπὸ τοῦ δεψῶ, δεψήσω·
ἀπὸ τοῦ ἔψω.

Ἀδεῖν, τὸ ἀρέσαι· ἀπὸ τοῦ ἀδῶ τὸ ἀρέσκω. ἢ ἀπὸ τοῦ
ἦδω, ὁ μέλλων ἦσω, ὁ β' ἀόριστος ἄδον. ἐξ οὗ—ἄδε δ'
Ἐκτορι μῦθος·—ὁ μέλλων β' ἀδῶ· καὶ τὸ ἀπαρέμ-
40 φατον ἀδεῖν, οἶον τὸ εἰς ἡδονὴν κινεῖν. λέγεται δὲ καὶ
τὸ πονεῖν. καὶ ἡ δεῖνα.

Ἀδην τὸ κεκορεσμένως, καὶ εἰς πλήρωσιν ἄγον. ἔστιν ἔω
τὸ δηλοῦν τὸ κορεννῶ, ὡς τὸ, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέ-
μοιο·—ἐξ οὗ παράγωγον ἔδω καὶ ἦδω· καὶ ἄδην ἐξ
αὐτοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ἡδονήν, οἶον—ἦσατο δ' αἰνῶς,
ἀντὶ τοῦ ἐτέρφθη. λαμβάνεται δὲ καὶ τὸ τερφθῆναι
ἐπὶ τοῦ κορεσθῆναι· οἶον, Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τέρφθεν.
ἢ ἀπὸ τοῦ ἄω ὦ, αἰεῖ ἄς, αἰεῖ ἄ, τὸ δηλοῦν τὸ αὐτό-
οἶον, Ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας·—γίνεται βημα-
50 τικὸν ὄνομα ἦδος, καὶ ἄδος. καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ. οὕτως
Ὠρίων.

Ἀδάμας, ἄπονος, ἀπαθής. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐν τῷ χρό-
νῳ στερεώτατον· καὶ ὁ ὑσκήναμος παρὰ τισι, καὶ ὄρος.

Ἀδδίξ, μέτρον τετραχοῖνικον.

Ἀδεῖα, ἀφοβία, εὐδία· καὶ Ἀδείη, ἀναδεια, ἀφοβία.
καὶ Ἀδείης, ἀφοβος, ἄτρεπτος· καὶ Ἀδεῖσια, ἀφοβία.

Ἀδελφά, ὅμοια.

Ἀδελφίζειν, τὸ τιμᾶν ὡς ἀδελφόν. Ἀδελφόν, τὸ κοι-
νόν· καὶ Ἀδελφίξια, κοινωνία. Ἀδελφίδοι, οἱ ἀδελ-
17 φῶν υἱοί.

Ἀδένες, συστροφαι σαρκώδεις περὶ τὸν τράχηλον καὶ βου-
βῶνας.

Ἀδεύhton, χαλεπόν, ἢ οὐδ' ἂν τις ἐπιδηθῆι.

Ἀδευκεῖ, ἀπεικνότης, ἢ ἀδευεῖ, ἡ αἰσχροῦ. ἀδευκός, ἄμορ-
φον, ἄγνωμον, οὐκ εἰκὸς, χαλεπόν, ἀνόμοιον, ἀνοί-
κειον.

Ἀδημονεῖν, αἰεῖν καὶ ἀπορεῖν, ἀμηχανεῖν.

Ἀδημονίη, θαῦμα.

10 Ἀδηνέως, ἀδελῶς καὶ ἀπλῶς· ἢ χωρὶς βουλῆς.

Ἀδηνές, ἄκακον, ἀπρονόητον.

Ἀδην, παρὰ τὸ δην τὸ ἐπὶ πολὺ· καὶ μετὰ τοῦ ἀθροι-
στικοῦ α ἀδην, πλεονασμῷ τοῦ δ.

Ἀδηφάγος] παρὰ τὸ ἄδην τὸ δαψιλῶς, καὶ τὸ φῆγω ἢ
φαγεῖν, ἀδηφάγος, ὁ δαψιλῶς ἐσθίων.

Ἀδης, χωρὶον ἀφενγές, σκότους αἰωνίου καὶ ζῆφου πε-
πληρωμένον. παρὰ τὸ εἶδω τὸ βλέπω, εἶδης· καὶ μετὰ
τοῦ στερητικοῦ α, αἰδής, ἐν ᾧ οὐδὲν βλέπομεν. ἄδης
γὰρ ἐστὶν ἡ σκοτεινὴ οἰκία. καὶ κράσει τοῦ ἄλφα καὶ
20 ε εἰς ἄλφα μακρόν, ἄδης· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμ-
μένον.

Ἀδηκός, πεκμηκός, δαμασθέντες, ἀδημονοῦντες, τουτέ-
στιν ὑπὸ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι. ἀηδῶ οὖν ἀηδῶ.
Ἀδῶτον, ἀπόρθητον· παρὰ τὸ δῶ, ὁ σημαίνει τὸ κορεθῶ.

τῷτο παρὰ τὸ δαῖω τὸ κόπτω, τροπή τοῦ α εἰς η με-
τὰ περισπωμένον τόνου δῶ.

Ἀδινός] παρὰ τὸ ἄδην ἐπίρρημα γίνεται ἀδινός, ἀδιά-
λειπτος. τὸ συγκριτικὸν ἀδινώτερος. παρὰ τὸ ἄδην ἐπίρ- 30
ρημα, ὁ σημαίνει τὸ ἀδιαλείπτως καὶ πλήρες, γίνεται
ἀδινός· τὸ θηλυκὸν ἀδινή· καὶ ἀδινῶν, καὶ ἀδινῶν.
τὰ δὲ εἰς νος ὀξύτονα ἀπὸ ἐπίρρημάτων γινόμενα διὰ
τοῦ ι γράφεται· ἄδην, ἀδινός· πυκα, πυκινός. καὶ ἀδι-
νῶ μῦθῳ, τῷ οἰκτῶ, παρὰ τὸ ἄδην, ἢ ἀρδην. καὶ ἀδι-
νώτερον, τὸ ἀδρώς, ἢ οἰκτρώτερον. — μελίσσῶν ἀδι-
νῶν, τῶν ὁμοῦ καὶ ἀδρώς πετομένων. ἀδινὰ μῆλα,
τὰ μὴ μεγάλα. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ ἀλεσινόν, οἰ-
κτρὸν, ἀκαλόν.

Ἀδῆριτος, χωρὶς μάχης καὶ ἀφιλόνεικος. ἐκ τοῦ δῆρις δη- 40
ρίω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος δαδῆριμαί· τὸ γ', δαδῆ-
ριται· καὶ ἐξ αὐτοῦ δηριτής, καὶ ἀδῆριτος. τὰ δὲ διὰ
τοῦ ιτος ἀποστρέφονται τὴν εἰ δίφθογγον· χωρὶς εἰ
μὴ ὡς συνδετα παρὰ τὸ κλειτός.

Ἀδίον, ἀναρχον καὶ ἀφύλακτον.

Ἀδίξ, μέτρον τι οἶμαι τετραχοῖνικον.

Ἀδικίου, ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ὁπωσούν ἀδικούντων. τῆς
δὲ δίκης τὸ τίμημα ἀργυρίον ἐστὶν ἀπατιννόμενον.
ἀπλοῦν.

Ἀδμολίη] παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, ἴδμων ἴδμονος· ἴδμο- 50
νία, καὶ αἰδμονία· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ ἀδμολίη, ἢ
ἀγνοία.

Ἀδμήτιν, ἀδάμαστον, νέαν, ἄζευκτον. παρὰ τὸ δμῶ, ὁ
μέλλων δμῆσω, δέδμηκα, δέδμημαι· δμῆτης, καὶ ἀδμη-
της. ἢ παρθένον ἄζυγον, ἢ πρωτόζευκτον. καὶ ἀδμη-
τες, ἀδάμαστοι, ἄζευκτοι.

Ἀδολεσχία] ἀδολεσχίαν ἐκάλουν μὲν τινες καὶ τὴν Φλυα-
ρίαν· ἐτάττετο δὲ τοῦνομα ἐπὶ τῶν τὰ μετέωρα λεσχη- 18
νεύοντων· οὐκ ἀπὸ τῆς ἀηδίας καὶ τῆς λέσχης συγκει-
μένης, ὡς τινες ἐξεδέξαντο· οὐδὲ τοῦ ἄδην ἐν ποιήμασι
πολλοὺς φυσιολογῆσαι· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀδεῖν τοῦ σημαί-
νοντος τὸ ἀρέσαι. ἢ οὖν τοῦ ἀρεσκόντων καὶ αὐτοῖς δο-
κούντων διαλέξεις ἀδολεσχία ἐκαλεῖτο· διὰ τὸ μὴ ἐκ
κοινῆς ὁρμασθαι δόξης τὴν τοιαύτην ὁμιλίαν, ἀλλ' ἐξ
ἰδίας διαλέξεως καὶ ἀρεσκουσης ὑπολήψεως. διὸ καὶ ἀδρ-
λέσχας τοὺς φυσικοὺς ἐκάλουν. λέγει δ' Ὠρίων· καὶ
Σωκράτης· πτωχὸν ἀδολεσχῆν ἔφθ· Εὐπολις· καὶ ἐν 10
ἄλλοις, Ἀδολεσχεῖν αὐτὸν ἐκδίδαξον, ὡ σοφιστά·—ἢ
παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐφραίνω· οὐδ' ὁ β' ἀόριστος ἄδον· καὶ
ἐξ αὐτοῦ ἄδος ἢ εὐφροσύνη· καὶ ἔστι λέσχη ἢ Φλυα-
ρία· καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀδολεσχός, ὁ ἐν τῇ Φλυαρίᾳ
εὐφραίνόμενος. ἢ ἐκ τοῦ ἄδω τὸ ἀρέσκω, καὶ τοῦ λέσχη.
τοῦτο δὲ παρὰ τὸ λέσχος, ὁ σημαίνει τὴν κοίτην· ἐπει-
δὴ τὸ παλαιὸν ἔθος ἦν, καὶ τῷ χειμῶνι τέπον εἶχον
ἀποκεχωρισμένον, ἐν ᾧ πυρκαϊᾶς ποιοῦντες, ἐν αὐτῷ
καθεζόμενοι διημέρευον ἀδολεσχούντες καὶ Φλυαροῦν-
τες. ἀδολεσχῆς ἀδολεσχου. ὁ κανὼν· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς 20
ἢ θηλυκῶν εἰς ἡς γινόμενα ἀρσενικά, μὴ ἔχοντα οὐ-
δέτερον εἰς ες, εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν. τὸ δὲ ἀδολε-
σχῶ σημαίνει δ'· τὸ Φιλοσοφῶ· Ὁ δὲ δοῦλός σου ἡδ-
λέσκει ἐν τοῖς δικαιομασί σου·—τὸ παῖζω· Ἐξῆλθεν
Ἰακωβ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδίον·—τὸ Φλυαρῶ· Τί
ἀδολεσχεῖς, ἄνθρωπε; καὶ τὸ ὀλιγωρῶ· Ἠδολεσχῆσε καὶ
ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Ἀδολεσχῆς, μακρολόγος.

Ἀδον, ἀρέσκειαν σημαίνει, καὶ γνώμην· ἢ κόρον, ἢ κόπον.

Ἀδίον, ἀναρχτον καὶ ἀφύλακτον. δίκοι γὰρ λέγονται

οἱ τῆς νεῶς Φύλακες.

Ἀδίστενον, οἰκτρὸν στενόντα.

Ἀδμεύειν, ὑγιαίνειν.

- Ἀδιανίδες, δοῦλαι.
 Ἀδμωλεῖν, ἀγνοεῖν, ἢ ἀγανακτεῖν· ἀγνοομενεῖν καὶ ζητεῖν.
 Ἀδράφαξ, λάχανον τι ἄγριον.
 Ἀδρεῦς, δαίμων τις περὶ τὴν Δήμητραν, ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν ἀδρύσεως.
 Ἀδρακῆς, ὁ τυφλός.
 Ἀδρόρις, ἀντιμάχαις. — ἐν δ' ἀδρόρισι χέειν εὐίλατον
 40 ἄλφι: — δόρυ γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἐκδεσθῆναι δόρος· καὶ δόροι, κατὰ πλεονασμὸν ἀδρόροι. ἢ ἀντὶ τοῦ κακὸ-δοροί. οὕτως Ἡρωδιανός. λέγονται δὲ καὶ κώρυκοι, θύλακοι, ἀσκοί· οἷον οὐ δεδαρμένοι.
 Ἀδρός, ὁ χονδρός· παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐφραίνω. ἡδόμεθα γὰρ τοῖς μεγάλοις καὶ χονδροῖς.
 Ἀδραστειδῶν] Ἀδραστος κύριον· Ἀδραστιδῆς, Ἀδραστιδῶν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, Ἀδραστειδῶν θάλας.
 Ἀδρύνω, τὸ αὐξάνω. Τὴν μὲν ὁ θ' ἀδρύνεται· Νικάνδρος.
 50 Ἀδρανῆς, ὁ ἀνίσχυρος, καὶ μὴ πρᾶξαι τι δυνάμενος· ὁ θ' ἐν καὶ ἀδράνεια, ἢ ἀσθένεια. δραίνω τὸ πρᾶττω· Ὅμηρος, Εἴ τι δραίνεις: — δρανῶ· ὁ β' ἀόριστος, ἔδρανεν. ἐξ αὐτοῦ δρανῆς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀδρανῆς.
 Ἀδρίας, τὸ πέλαγος. Διονύσιος Σικελίας τύραννος, ὃς πρῶτον ἐπὶ τῇ Ὀλυμπιάδι πόλιν ἐκτίσεν Ἀδρίαν ἐν τῇ Ἰωνικῇ κόλπῳ. ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος Ἀδρίας καλεῖται.
 19 Εὐδόξος δὲ ἐν τῷ θ' τῶν ἱστοριῶν, τὸ πέλαγος καὶ τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι Ἀδρίαν Φησίαν, ἀπὸ Ἀδρίου τοῦ Μεσαππίου Πανύωνος.
 Ἀδύτω, τῷ ἐνδοτάτῳ καὶ θειοτάτῳ μέρει τοῦ ναοῦ. ἄδυτα γὰρ καλοῦνται οἱ τόποι τῶν ἱερῶν, οὓς οὐκ ἔξεστιν εἰσελθεῖν οὐδὲ εἰσελθῆναι πᾶσιν. ἀπὸ τοῦ δύω τὸ εἰσερχομαι, δύω δὲ δύνω δεδύκα δεδύμαι δεδύται, δυνὸς καὶ ἄδυνος· καὶ τὸ οὐδέτερον ἄδυτον. ἄδυτα οὖν τὰ ἀφανῆ καὶ μύχια τοῦ ἱερῶν, οἷον ὄροφαι, οἴκοι ὑπόγειοι σκοτεινοί.
 10 Ἀδωνίς, παρὰ τὸ ἄδω τὸ ψάλλω· ἢ παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐφραίνω. τὸ δὲ μέγα διατί; τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλοντῶν κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς γινόμενα ὀνόματα, διὰ τοῦ α μεγαλοῦ γράφονται· οἷον ζῶ, ζῶῃ· Φῶ, Φωνῇ· ἄδω, Ἀδωνίς κύριον. δύναται καὶ ὁ καρπὸς εἶναι Ἀδωνίς· οἷον Ἀδωνείος καρπός, ἀρέσπων.
 Ἀδωνίς, χελιδὼν, καὶ ἡ θρίδαξ.
 Ἀδωνιασμός, ὁ ἐπὶ τῷ Ἀδωνιδι θρήνος.
 Ἀδωνεία, ἑορτὴ ἀγομένη Ἀφροδίτῃ.
 20 * Ἀδωρος, ὁ δώροις μὴ ἐφθαρμένος· παρὰ τὸ δῶρον καὶ α στερητικόν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

- Ἀεθλον, ἀπὸ τοῦ εθέλω, ἐθέλον τι ὄν· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α αέθελον, τὸ πάνυ θελητόν· καὶ συγκοπῇ, αέθλον· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε αἶθλον. καὶ τὸ ἀρσενικὸν ὁ αἶθλος λέγεται καὶ αέθλος. ἢ παρὰ τὸ τλῆν τὸ καρτερῶ, τλὸν καὶ ἄτλον· καὶ τροπῇ αἶθλον. τὸ δὲ αέθλον ἀρσενικῶς μὲν λεγόμενον, τὸν τόπον καὶ τὸ ἀγώνισμα δηλοῖ· οἷον, Οὗτος μὲν δὴ αέθλος ἄατος: — οὐδετέρως δὲ, τὸ ἐπὶ ἀγώνος δίδομενον· — νηῶν δ' Ἐκ-
 30 Φέρεται τὰ αέθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε: — καὶ ἀπὸ τούτου γίνεται Ἀεθλεύειν τὸ αγωνίζεσθαι.
 Ἀέκητι, ἀβούλως. ἔστι ῥῃμα ἀεκάζω. ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ ῥῃμα ἀεκαστί, ὡς Δωρίζω Δωριστί· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ἀεκατί· καὶ τροπῇ Ἰωνικῇ, καὶ ἀναβιβάζει τοῦ τόνου, ἀέκητι. ἢ γὰρ ἀποβολὴ πολλακίς ἀναβιβάζει τοὺς τόνους.
 Ἀεκήλια ἔργα, κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἐκήλου· ἐφ' οἷς οὐχ
 ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.
- οἶοντε ἡσυχάζειν, οἶον οὐχ ἡσυχὰ οὐδ' εἰρηναῖα, ἀλλὰ ταρσυχάδῃ· ἢ ἀκούσια, ἃ οὐκ ἂν τις ἐκὼν πάθοι.
 Ἀέκων] ἀπὸ τοῦ ἔκω τὸ θέλω, ἢ μετοχῇ ἐκὼν, παραλό- 4^ο γως, καὶ σσημειώται· ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἀναβιβάζει τὸν τόνον· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀέκων· καὶ κράσει τοῦ α ε, ἄκων, μὴ θέλων.
 Ἀελλα, συστροφῇ ἀνέμου ἢ ἄγαν εἰλοῦσα, ἀπὸ τοῦ αἶεν καὶ εἰλεῖν· ἢ παρὰ τὸ αἶω τὸ πνέω, ὁ μέλλων, αἴτω, καὶ αἶσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ αἶελλα κατὰ πλεονασμὸν ἐτέρου λ, ὡς τὸ θύελλα. ἔστι δὲ ὄνομα προσηγορικὸν καὶ ῥηματικόν· καὶ προπαροξύνεται. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς λα ὑπὲρ β' συλλαβὰς, ἔχοντα τὴν πρὸ 5^ο τέλους συλλαβὴν εἰς λ καταλήγουσαν, ἅπαντα προπαροξύνεται· οἷον, δικελλα, μακελλα, Σίβυλλα, Πρίκυλλα, Φαλκίνελλα. καὶ αἶελλαι, Φωναί, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φαίδρα.
 Ἀελλῆς] — κοιναλός ὄρνυ· ἀελλῆς: — ἀελλῶδης, κοινορτώδης· παρὰ τὸ ἔλλω, ἢ παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συστρέφω, ἀποβολῇ τοῦ ι, γίνεται ἐλλῆς· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ὡς περ ἀτερπῆς. ἐξ οὗ καὶ τὸ Ἀολλίζω, τὸ συναθροίζω.
 Ἀελλάδων, ταχέων. Ἀέλλεται, πνεῖ. 20
 Ἀέλας, ἀνέμους, καὶ ἄτακτα πνεύματα, καὶ αἰγίδας· οἱ δὲ, τὰς μεγάλας εἰλήσεις καὶ συστροφάς.
 Ἀελλῆς, ἀθρόον καὶ ὁμόσε.
 Ἀεκαζόμενοι, ἄκοντας ἀρνούμενοι, ἀνιώνμενοι.
 Ἀελλόποδες, ἐλαφροί, κούφοι, ταχεῖς, ὅξεῖς, ἀνεμόποδες. αἶλλον γὰρ τὸ ταχύ.
 Ἀέναον, πολλόν, αἰετόν, πολυχρόνιον· καὶ ἀεναόν, αἰε ὑπαρχόντων. Ἀεραζέειν, βαστάζειν.
 Ἀεσμα, Φλόξ· οἱ δὲ, τὸ πνεῦμα. 10
 Ἀέσσαμεν, κατεκοιμήθημεν· καὶ ἀέσποντας, κοιμημένους· καὶ ἀέσποντο, ἀνεπαύοντο.
 Ἀετώσιον, λύπη μεμιγμένον· οἱ δὲ, οὐ κατὰ προαίρεσιν.
 Ἀελλόπος. Ἰστέον ὅτι τὰ παρὰ τὸ πους συντιθέμενα, τὴν τοῦ ἀπλοῦ φυλάττει κλίσιν, καὶ διὰ τοῦ δος κλίνεταί· οἷον, πους ποδός, Οιδίπους Οιδίποδος. τὰ γὰρ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς ποιοῦντα τὴν γενικὴν, Ἀττικά εἰσιν· οἷον ὁ τρίπους τοῦ τρίπου, καὶ ὁ Οιδίπους τοῦ Οιδίπου. Ἰστέον ὅτι τὰ παρὰ τὸ πους, ἀποβάλλει τὸ υ κατὰ τὴν εὐθείαν· Ὡρτο δ' αελλόπος: — ἢ τρίπος, 20 ἢ γυνή: — οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.
 Ἀελπεύοντες, ἀνελπιστοῦντες, οὐκ ἐλπίζοντες. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἀέλπτω· καὶ Ἀελπτον, ἀπροσδόκητον ἐχθρόν.
 Ἀέντες] ἔστιν αἶω περισπώμενον· καὶ δηλὸν ἐκ τοῦ αἴσις καὶ αἴμι. καὶ οἱ Αἰολεῖς τὴν αἶων μετοχὴν, κατὰ ποιῶν καὶ Φιλῶν, αἰεῖς ἐροῦσιν, ὡς Φιλεῖς καὶ ποιεῖς. καὶ ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, αέντος· ἢ γενικῇ, αέντων, ὡς ποιέντων· οἷον — καὶ ἀνέμων μένος ὑγρὸν αέντων: — εἰ δὲ ἦν βραχύτονον, αέντες ἂν ἐβόηθη. οὕτω Φίλων εἰς τὰ ῥηματικά αὐτοῦ. Πνοιῆσι λιγυρῇσι διασκεδάσθην 30 αέντες.
 Ἀένας] νᾶν τὸ νέω, νάος· ἐν συνθέσει αένας, ὁ αἰε βῆων.
 Ἀέξει] Ἀνδρὶ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει: — αὔξει. καὶ αέξετο, αὔξησιν ἐλαμβανεν, ἤρετο, ὑψοῦτο ὁ ἥλιος. ἀπὸ τοῦ ἔχω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐλαύνω, ὁ μέλλω, ἔχω, καὶ αέζω.
 * Ἀερτιλόφος, ὁ αἰρων εἰς ὕψος τοὺς λόφους, παρὰ τὸ αείρω, καὶ λόφος ἢ τρυφάλας.
 Ἀερθεῖ, ἤρθησαν. ἀπὸ τοῦ αείρω, αέρῳ, ἄερκα, ἄερμαι, 40 αέρθην, αέρθησαν καὶ αέρθεν, ὡς τὸ κόμηνθην· ἀντὶ τοῦ ἀνέστησαν, ὤρμησαν.

*Αερίποδες ἴπποι, οἱ αἵροντες εἰς ὕψος τοὺς πόδας, ταχέως. ἀπὸ τοῦ αἰρῶ αερῶ, αερίποδες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, αερίποδες. ἢ αἰρῶ τὸ κουφίζω, ὁ μέλλων, αερῶ· αἰολικῶς, αἰρῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ αερίπους.

*Αερίφρων, ἐγειρόφρων, ἐπαίρων τὰς φρένας.

*Αεσιν, πόνον, βλάβην· καὶ Αεσιφρων, βλαψίφρων· ἢ δξύφρων, κρυφόνους, καὶ κακόφρων. καὶ αεσιφροσυναμίνως.

50 *Αεσιφρων, ὁ μὴ διεγερμένος ἔχων τὰς φρένας. αὐτὸ κοιμῶμαι· ὁ μέλλων, αἰσῶ· ὅταν καὶ αἰσέσεται τὸ κοιμᾶται. οὕτως Ὠρίων.

*Αετός, παρὰ τὸ αἶσθαι τὸ ὄρμῳ, αἰτός, καὶ αετός. ἢ παρὰ τὸ αἰετὸς εἶναι. λέγεται γάρ, ὅτι ὁ αετός ἐπὶ ἀληθοῦς σημείου αἰεὶ παρὰ τοῦ Διὸς πέμπεται. αετός καὶ βοτάνη τις, καὶ τῶν κνημῶν τοῦ τροχοῦ ἕκαστον 21 σιδήριον· καὶ στέγασμα τι τῶν οἴκων, ἐμφερές τῇ πτήσει τοῦ ζώου.

*Αεῖδω, τὸ εἰ διφθόγγον· ἀντιπαράκειται γὰρ αὐτῷ τὸ αἰοῖδῃ. εἶδω τὸ ἐπίσταμαι· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικῷ ἄλφα, αεῖδω, τὸ πάννυ ἐπίσταμαι. τὸ δὲ εἶδω συντεθὲν εἰς ὄνομα, ἀποβάλλει τὸ ε· νῆις, ὁ ἄπειρος· καὶ πολυίδος· καὶ παραγόμενον, οἶον Ἰδμων, Ἰστωρ. Ἰστέον ὅτι κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, τὰ ἀπαθῆ οὐ λέγεται, οἶον τὸ πατέρος καὶ μητέρος καὶ ἀνέρος, ἀλλὰ τὰ πεπονθότα, οἶον τὸ πατρός. οὕτω καὶ τὸ αεῖδω ἄδω, εἰς 10 α μακρὸν, κράσει τοῦ ε καὶ α, καὶ συναίρειται τοῦ αἰ εἰς τὴν α διφθόγγον. διατὶ βαρύνεται; τὰ εἰς δὴ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆν λήγουσαν, περισπᾶται· εἰ μὴ τύχοι ἢ εἰ διφθόγγος· οἶον πηδῶ, αἰοῖδῶ, ληρῶδῶ, καὶ τὰ ὅμοια. ἐξέφυγεν ἄρα τὸ αεῖδω καὶ ἐρεῖδω.

*Αειδέμεναι] παραγωγή ποιητικὴ, οὐ Δωρικὴ διάλεκτος. τὸ α τοῦτο, συνεσταλμένον ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· ἀπαξ δὲ ἐκτεταμένον, ἐν τῷ, Αεῖδει δαδῶς.

*Αειδελον σημαίνει τὴν ἀόρατον. ἐστὶν εἶδω τὸ γινώσκω· 20 ὃ ἀντιπαράκειται τὸ οἶδα. γίνεται εἶδελος, ὡς πέμπω πέμπτελος· καὶ συνθεσὶς αειδελος, ὁ μὴ θεωρούμενος. παρὰ δὲ Νικάνδρῳ ἐπὶ τοῦ αἰεὶ Φανεροῦ κεῖται. περὶ οὗ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αειδῆλον γέγονε κατὰ συστολήν τοῦ η εἰς ε· Τοῦ δὲ τέρας περίσῃμον αειδελον ἐσθῆρικτο· Νικάνδρος. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀόρατου ἐχρήσατο τῇ λέξει Ἡσίοδος περὶ τοῦ Αὐτολύκου. Φησὶ γάρ, Ὅτι καὶ χερσὶ λαβέσκην, αειδέλα πάντα τίθεσκεν· — καὶ γὰρ ὁ αὐτός, κλέπτῃς ὦν, ἐκλεπτε τοὺς ἴππους, καὶ 30 ἄλλοιο φανεί· αὐτοὺς ἀπατέλει· ἐνήλλασσε δὲ τὰς χρονίαις αὐτῶν. ζῆτει εἰς τὸ αἰδῆλον.

*Αεῖλα, τὰ πολυσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἑλῃς.

*Αειλογία, τὸ αἰεὶ λόγους καὶ εὐδύνως ὑπέχειν.

*Αειδέλιον, κακὸν, κρύφατον, ἀδῆλον. Αειδέλλιος, κατάρατος.

*Αειδελον, οὐ δῆλον, ἄμορφον, φοβερόν, πονηρόν.

*Αεικέλιον, δεινόν, αἰσχρὸν, οἰκτρόν, εὐτελές.

*Αεικίζει, ἀπολλύει, φθείρει· εἰ δὲ, αἰκίζεται. καὶ Αεικίον, τὴν αἰκίαν.

*Αεῖλα, πεδία ἀνήλια. εἴλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου ἀνῆ.

40 *Αεῖλλειν, θωπεύειν καὶ αἰκᾶλλειν.

*Αεινεφίς, τυφλωσίς.

*Αειτον, ταχύ.

*Αειρον, ἄβρῆτον, ἀπαράιτητον, ἀθώπτευτον.

*Αεταδος, αἰεχρος.

*Αειφουρος, αἰεὶ διαμένων· ὁμοίως τίθεται καὶ ἐπὶ τῷ διημεκούς.

*Αεικής, ὁ σκληρὸς, ὁ μὴ εἰκων. ἐκ τοῦ εἰκω τὸ ὑποχω-

ρῶ, γίνεται εἰκής· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῷ α, αεικής, ὁ μὴ ὑποχωρῶν καὶ ὑπέκων τινί. ἀφ' οὗ τὸ — αεικέα 50 λοιογόν· — καὶ αἰκία· τὸ θηλυκόν, ἢ αεικής. ἐστὶ δὲ 50 τριγενές, ὥσπερ ὁ εὐφυής, ἢ εὐφυής, τὸ εὐφυνές. καὶ αεικέσσι, β' σσ ποιητικῶς. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπρεπούς· Σὺν γένος οὐ οἱ αεικές ἀναστέμεν ἀνδραποισιν· — οὕτως Ὠρίων.

*Αεικέλιος, ἀπρεπής, σκληρὸς, ἀνόμοιος. εἰκω τὸ ὁμοιω· ἐξ οὗ εἰκὼν τὸ ὁμοίωμα· εἰκέλος, εἰκέλιος, ὡς πέμπω 22 πέμπτελος· καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α, αεικέλιος. τὸ δὲ εἰκέλος, εἰ μὲν ἐστὶ σύνθετον, πάντοτε διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἀπλόον, διὰ τοῦ ι.

*Αεικέλιον, τὸ ἀπεικὸς καὶ σκληρόν· παρὰ τὸ εἰκω εἰκέλον, καὶ αεικέλιον.

*Αεικίσσωσιν] — αεικίσσωσι δὲ νεκρόν· — ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὐγενῆς γίνεται εὐγενίζω, καὶ ἀπὸ τοῦ εὐτελῆς εὐτελλίζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αεικής, αεικίζω. ἢ παρὰ τὸ αἰκίω αεικίζω, πλεονασμῷ τοῦ ε· αεικίω.

*Αεικίας, τὰς ὕβρεις, καὶ ὑβριστικὰς αἰσχύνας· ἀπὸ τοῦ αἰκίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, αεικίας.

*Αεσιν] αὐτὸ πνέω· παραγωγή τῶν εἰς μι, ἄημι· τὸ γ', 10 ἄησι· τὸ θυκόν, ἄστον ἄστον, καὶ κατ' ἔκτασιν ἄητον. οἶον, — τῷ τε θρήνησεν ἄητον· — τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, αεσιν, αἰολικώτερον· ἐχρῆν γὰρ αεῖσιν, ὥσπερ 10 εἰσιν· ἄλλοτε δ' ἄλλῃ αεσιν.

*Αειρομένη] ἀπὸ τοῦ αἶρῶ αέρος, αέρω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αείρω· ἢ μετοχῇ αειρόμενος αειρομένη, κουφισομένη, ἐπαειρομένη. καὶ αείραι τὸ βραστάξαι. σημαίνει καὶ τὸ πρόσφερε· ὡς τὸ, Μὴ μοι οἶνον· αείρει μελίφρονα· — ἀντὶ τοῦ φέρε· καὶ ἐπὶ τοῦ ἔπαιρε.

*Αειζώτος] ἀζώστος ναῦς· ἐστὶν ἡ ἀνυπήλιφος· ἀζώτους 20 δὲ, τὰς ἀνασευρμένους γυναῖκας, ἢ ἀνετοίμους, ἢ ἀναίσχυντους.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Αζω, σημαίνει δύο· τὸ σέβομαι· ὅπερ ἀπὸ τοῦ χάζω τὸ ὑποχωρῶ γίνεται· ὃν γὰρ σεβόμεθα, τοῦτον καὶ ὑποχωροῦμεν. δασύνεται· ἀναχωρήσαντος οὖν τοῦ χ, ἔμεινε ἀναλογουσα τῷ χ, ἢ δασεῖν. καὶ τὸ ξηραίνω, ὅπερ ψιλοῦται· ἀπὸ τοῦ ζῶ, κατὰ στέρησιν ἄζω· τὰ γὰρ ξηρά, οὐ ζῇ. τὸ δὲ ζῶν, καὶ ὑγρόν ἐστίν. οὕτως 30 Ὠρίων. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει, ὅτι 30 παραγώνον ἐστίν· ἀπὸ τοῦ ἄγος, ἀγίζω· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄζω, ὡς σκέλος σκελίζω, τείχος τειγίζω. πῶθεν δὲ δῆλον; ἐκ τοῦ τὸν Ἀλκμᾶνα εἰπεῖν ἀγίσδεο, ἀντὶ τοῦ ἄζω.

*Αζη, λέγεται ἡ ξηρασία, ὅτι τοῦ ζῆν καὶ θάλλειν ἐστέρηται. οὕτως Ὠρίων.

*Αζην, σημαίνει τὸν πώγωννα κατὰ Φρύγας, καὶ κλίνεται ἀζένος. ἐκ τούτου λέγεται καὶ τὸ αἰζήνος γίνεσθαι· καὶ ὠφείλει κλίνεσθαι διὰ τοῦ η ὡς μὴ ἔχον τὸ μ ἐπ' εὐθείας· ἀλλὰ σεσημασται, ὡς τὸ ἀδην ἀδένος· σημαίνει δὲ τὸν βουβῶνα. καὶ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς τὸν δξύ- 40 τονα, ἔχοντα ἐν τῇ παραλλογούσῃ τὸ α, καὶ μέρος σώματος σημαίνοντα, ἢ πάθος, τρέπει τὸ η εἰς ε· οἶον αὔχενος, ἀδένος, ἀζένος. τὸ γὰρ λειχὴν οὐκ ἔχει τὸ α.

*Αζήλοι, εἰ ἄτιμοι, οἱ ἀμίμητοι· παρὰ τὸ ζήλω, τὸ μιμουμαι.

*Αζήχες] παρὰ τὰ ἀδην, ὃ σημαίνει τὸ ἀδιαλείπτως, ἀδηχέ· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς ζ, Δωρικῶς ἀζήχες. ἀδην δὲ ἐστὶ τὸ ἀδιαλείπτων. ἢ μεγαλόηχον· οἶον, Αζήχες με-

- μακυῖα: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκληρὸν, ἀπὸ τῆς ἀζῆς, ὃ σημαίνει τὴν ξηρασίαν. οὕτως Ὠρίων.
 30 Ἀζαλέην, ξηράν, ἢ σκληράν· παρὰ τὸ ἀζω τὸ ξηραίνω.
 Ἀζειν, τὸ στόμα ἀδρόως προσπνεῖν.
 Ἀζειδαο] δόμω Ἀκτορος Ἀζειδαο: — εἰς τὴν Βοιωτίαν εὐρον ἐν ὑπομνήμασι σχόλιον· Ἀζεύς, Ἀζειδης τὸ πατρωνυμικόν.
 Ἀζειρόν, ἀποικίλον· ζεῖρον γὰρ τὸ ποικίλον. οἱ δὲ, τὸ ἄχρωστον.
 33 Ἀζειρου, ἀζώστου ἢ πολυζώστου· ἀπὸ τοῦ ζεῖρα.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

- Ἀη] ὥσπερ παρὰ τὸ Φιλῶ γίνεται ἐφίλει διὰ τῆς εἰ δι-Φθόγγου, καὶ Αἰολικὸν ἐφίλη διὰ τοῦ η· οὕτω καὶ παρὰ τὸ αῶ αἶε, καὶ κατὰ Αἰολαῖς ἀη. Ὀμηρος, Μῆνα δὲ πάντ' ἄληκτος ἀη νότος.
 Ἀῆρ] παρὰ τὸ αἶρω τὸ κουφίζω, ἀῆρ. κουφίζονται γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ αἶρονται τινὰ ζῶα. ἢ ὁ κοῦφος, παρὰ τὸ αἶρω. ἢ παρὰ τὸ αῶ τὸ πνέω, ἀῆρ· ἢ γὰρ κίνησις αὐτοῦ ποιεῖ τὸν ἄνεμον.
 10 Ἀητον. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ Φιλῶ γίνεται Φιλεῖτον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ αῶ αἶτον τὸ δυῖκόν· καὶ παρὰ Αἰολεῦσιν, ἄητον, ὡς παῖτον. εἰ γὰρ ἦν βαρύντον, αἶτον ὡφείλεν εἶναι, ὡς τύπτετον. εἰς τὸ αἶσιν.
 Ἀητο, ἄρητο. καὶ αῆται, πορεύεται, καὶ ἀπαυγάζει. αῆται γὰρ. πνεύματα.
 Ἀητον, δεινόν, εὐρύ, μέγα· ἐξ οὗ ἄπλητον, ἀκόρητον, καὶ ἀετῷ ὅμοιον. καὶ αῆσις, πνοή, αὖρα. καὶ αῆτοι, ἀκόρεστοι.
 20 Ἀῆσυρον, ἀσθενές, κενόν, ἄκοσμον, μάταιον, ἀκόλαστον· ἐνιοὶ κοῦφον, ὑπ' αὖρα; Φερόμενον.
 Ἀῆσυλον, ἀλαμπές, κενόν, ἀνόμοιον.
 Ἀη, ἐπνεῖ· καὶ αῆμεναι, πνεύσαι· καὶ αῆμενοι, πνέοντες· καὶ αῆματα, πνεύματα.
 Ἀηθεῖν, λανθάνειν, ἀνεπίστημονεῖν.
 Ἀηδεῖν, δυσχεραίνειν, κεκμηκέναι· καὶ αῆδησι, καμεῖν, κοπιᾶσαι, οὐληθῆναι.
 Ἀηδόνα, ῥῆθν καὶ γλωσσίδα· οἱ δὲ, χελιδόνα.
 30 Ἀητης, ὁ ἄνεμος. παρὰ τὸ αῶ τὸ πνέω, ὃ μέλλων αἶσω· ὄνομα ῥηματικὸν αἶτης. ὃ δὲ τόνος ἡμάρτηται. καὶ τὸ θηλυκόν, αἶτη, τῇ πνοῇ.
 Ἀῆτυλος] ἀπὸ τοῦ αῶσω μέλλοντος, τοῦ δηλοῦντος τὸ βλαπτικόν, γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν αἶτυλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, αἶτυλος, ὃ ἡμαρτημένος καὶ ἄτοπος. οὕτως Ὠρίων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἦδω ἦσω ἦσυλα, καὶ αἶσυλα, τὰ μὴ τέρποντα, ἄτακτα, μωρὰ· ἢ ἀδυνα καὶ ἀμαρτωλά.
 Ἀηδών] παρὰ τὸ αἶδω, αἰδῶν· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τῆς εἰ δι-Φθόγγου εἰς η, αἶδων. οὕτως Ὠρίων. ἄλλοι δὲ τροπῇ μόνον τοῦ ε εἰς η· τὸ δὲ ἰ προσγεγραμμένον.
 40 Ἀῆθεσσον] Ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ Φωνηέντος ἀρχόμενα ῥήματα χρονικῶς αὐξοῦνται ἐν τῷ παρατατικῷ· οἶον ἀγω ἦγον, αἶρω ἦρον, αἰτῶ ἦτον. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν ἰωνικῶν, καὶ τῶν ποιητικῶν. οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ Ἰωνεὶ συνάρχουσιν πολλὰς ποιῶσι τοὺς παρωχημένους τοῖς ἰδοῖς ἐνεστώσιν· οἶον ἀγω αἶγον· — ἀγε δὲ ἐμοῖρα βαρεῖα: — καὶ τὸ, Ἀψατο δ' ἡμίονον: — ἀντὶ τοῦ ἦφατο. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ προθέσσης ἀρχομένων· οἶον ἀναγινώσκω, ἀνεῖνωσκον· ἀνέρχομαι, ἀνιέρχομην.
 50 ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐνεστώτος ἐφύλαχθη καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ. καὶ χωρὶς τοῦ ἐνεστώτος εὐηρέστουν, εὐορκῶ εὐώρουν· ἐπὶ τούτων γὰρ ἐσώθεν ἐγένετο ἡ κλάσις. δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς τοῦ ἀηθέσσω, ἀῆθεσσον·

σημαίνει δὲ τὸ ἀήδης ὑπάρχω. καὶ χωρὶς τοῦ ἐν τῇ συνθεσὶ λεγομένου ἀηδίζομαι ἀηδίζομην. ταῦτα μὲν ὁ Χοιροβοσκὸς λέγει καὶ ὁ Ζηνοβίος εἰς τὸ ῥήτον τοῦ Ἀπολλωνίου. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὸ αἶω τὸ ἀκούω, καὶ 24 τὸ αῶ τὸ πνέω, οὐ τρέπει τὸ α εἰς η ἐν τῷ παρατατικῷ. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ αἶω, διὰ τοῦτο οὐ τρέπει τὸ α εἰς η, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τὸ ἦε τὸ σημαίνον τὸ ὑπῆρχε. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔω. τὸ δὲ ἀῆθεσσον καὶ ἀηδίζομην, ἵνα μὴ εὐρεθῇ ἀλλεπάλληλον τὸ η. ἀῆθεσσον δὲ, σημαίνει τὸ ῥήμονον, ἀσυνήθως εἶχον. καὶ ἀῆθεσσειν, ἀγνοεῖν, ἀπείρωσιν ἔχειν.
 * Ἀησι, παρὰ τὸ αἶμι, τὸ πνέω· τὸ τρίτον, αἶσι.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

- Ἀθαμάντιον] Καὶ μιν ἑὼν μῆλων θάσαν ἦρανον, ὅσ' ἐνέ- 10 μοντο Ἀμπεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον: — ἔστι δὲ πεδιάς ἐν Θεσσαλίᾳ καλουμένη Ἀθαμαντία, διὰ τὸ ἐκείσε τὸν Ἀθάμαντα πλανᾶσθαι μετὰ τὸ Φονεῦσαι τὸν ἴδιον υἱὸν Κλέαρχον, χόλω τῆς Ἥρας, ὅτι ἀνέθρεψε τὸν Διόνυσον. ἐφόνευσε δὲ αὐτὸν εἰς θῆραν μανεῖς δόρατι, νομίσας ἔλαφον εἶναι· ὅθεν καὶ τῆς βασιλείας ἐξέπεσε, καὶ τῆς Ἰνούς τῆς γυναικὸς ἐστερηθῇ, καὶ τοῦ ἰδίου υἱοῦ Μελικέρτου, ἀμφοτέρων εἰς θάλασσαν ἐμπεσόντων, καὶ οἰκησάντων προνοία Ποσειδῶνος ἐν αὐτῇ. οὕτως εὐρον σχόλιον εἰς τὰ Ἀργοναυτικά Ἀπολλωνίου. 20
 Ἀθέμιτος, ἀδίκος, ἀνομος· ἀπὸ τοῦ θέμις θέμιτος, θέμιστος, καὶ ἀθέμιτος.
 Ἀθέσφατος, πολὺς· ἐκ τοῦ θεός καὶ φατός. τοῦτο ἐκ τοῦ Φημι τὸ λέγω· θεόφαντος τις ὦν· καὶ κατὰ συγκοπήν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, θέσφατος, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικῷ α, ἀθέσφατος. ἐξ αὐτοῦ ἀθέσφατον, τὸ πολὺ καὶ θαψιλές, ὃ οὐδὲ θεός ἐρμηνεύει διὰ τὸ πληθός, οἶον θεόφαντον καὶ ἀπειρον.
 Ἀθερίζον, ἀπεδοκίμαζον. μεταφορικῇ ἢ λέξις ἐπὶ τοῦ ἐκρίπτειν καὶ ἀποβάλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων, 30 οἶον τῶν ἀσταχυῶν, ἢ τῶν μὴ δυναμένων θερίζεσθαι καρπῶν, τῶν ἐκ τῆς αἰῶς ἀποβρίπτουμένων, καὶ μὴ συναγομένων πρὸς χρεῖαν. οἱ γὰρ λιμνῶντες ἐκρίπτουσι τοὺς ἀθέρας, τούτεστι τὰ ἄχυρα. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ θέρους θερίζω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῷ α, ἀθερίζω· Οὐκοῦτι μοι ἀθερίζον: — ἀντὶ τοῦ ἀπέβριπτον. τὸ δὲ θέρος, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὃ μέλλων θερῶ, καὶ θέρω αἰολικῶς. ἀφ' οὗ Θερότης καὶ θερός.
 Ἀθετος, ἦτοι ἄσχετος.
 Ἀθετεῖν, παρὰ τοῖς Ἰωσι τὸ μὴ ποιεῖσθαι λόγον· οἶον 40 αἰτεῖν καὶ ἀτίζειν. οὕτως Ὠρίων. ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζειν, ἀπειθεῖν. καὶ ἀθέτως καὶ ἀθέσμως.
 Ἀθηνα, οἶον τὴν ἀθηναίαν τις οὔσα, παρὰ τὸ τὸν νοῦν ἀθρεῖν. ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, ὃ μέλλων θῆσω· οἶον, γυναικῶς τεθήσατο μαστόν: — γέγονεν ὄνομα ῥηματικὸν θῆν, ἢ θηλάζουσα· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῷ α, Ἀθήνη· ἀμῆτωρ γὰρ ἡ θεός. ἐκ γὰρ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς Φασὶν αὐτὴν γεγενῆσθαι. Ἀθήνη Ἀθηναία, ὡς δίκη δίκαια. καὶ ὥσπερ Ναυσικάα κατὰ κράσιν τῶν δύο αα εἰς α μακρὸν γίνεται Ναυσικά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ 50 Ἀθηναία ἀποβολῇ τοῦ ἰ γίνεται Ἀθηναία· καὶ κράσει τῶν δύο αα εἰς α μακρὸν, Ἀθηνα· καὶ περιστάται. λέγεται δὲ Ἀθηνα καὶ εἶδος αἰλῶ.
 Ἀθηναία, ἡ θεός· ἢ δὲ γυνή, Ἀττική.
 Ἀθαλάττωτος, ἀπειρος θαλάσσης καὶ πλοῦ.
 Ἀθαίρις, ἀκριβής, θαυμαστός· ὑπεροπτής, αὐθάδης.
 Ἀθηναῖς, ἡ ἐλαία· καὶ Ἀθηναία, ἡ ἀγριελαία.

- 25 Ἀφειρώς, ἀκριβῶς· καὶ ἀφειρές, τὸ ἀκριβές. καὶ ἀφειρός, ὁ ἀγαν φεριστικός· ἢ ὁ λαμπρός, ἢ ὁ μὴ φροντί-
ζων τινός, καὶ ὑβριστής· ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀφρού-
μενος.
- Ἀφελίζειν, ἀγειν, καταφρονεῖν, ἀφροντιστεῖν, μέμφε-
σθαι. ἀφελίσαι, καθυπνώσαι ἢ ὀλιγωρῆσαι.
- Ἀφέμιτον, ἀδικον, πονηρόν, ἀναρχον, ἀσεβή, ἢ νόμοις
οὐ χρώμενον. καὶ Ἀφειμιστῆσαι, παρανομῆσαι.
- Ἀφεςμία, παρανομία.
- Ἀφικτον, μαρόν, ἀκάθαρτον. καὶ ἡ παρθένος δὲ οὕτως
10 ἐλέγετο. καὶ Ἀφίκτορας, ἀνεπάρκους παρθένους, ἀνάν-
δρους.
- Ἀφουρον, ἀπληστον.
- Ἀθήνησι καὶ Θήβησι] τὰ τοιαῦτα ἐπιβήματα συν τῷ ἰ-
γράφεται. μὴ ὠφείλεν· ἐπειδὴ τὰ εἰς θεὸν ἐπιβήματα
καὶ τὰ εἰς θεὸν τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν φυλάττει καὶ
τὸν αὐτὸν τόνον· ὄλον, οἴκοθεν, οἴκοθι· λεσβόθεν,
λεσβόθι· ὀλυμπίαθεν, ὀλυμπίαθι· θύραθεν, θύραθι.
εἰ οὖν τὸ Ἀθήνηθεν καὶ Θήβηθεν χωρὶς τοῦ ἰ γράφε-
ται, δῆλον καὶ τὸ Ἀθήνησι καὶ Θήβησι χωρὶς ὠφείλε
γραφασθαι. ἀλλὰ γράφεται συν τῷ ἰ διὰ τὸ συνεμπε-
σεῖν ταῖς τοιαύταις ἰωνικάς δοτικάς. ἔστι γὰρ ἡ δοτι-
20 κῆ τῶν πληθυντικῶν, Θήβαις· καὶ κατ' ἑκτασιν γίνεται
Θήβησι· καὶ κατὰ τροπὴν ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, Θή-
βησι· καὶ μένει τὸ ἰ προσγεγραμμένον.
- Ἀφρολοιογόν, τὸ πτύον τὸ τοὺς ἀφίρας διαλέγον καὶ
διαχωρίζον· καὶ ἀφρολόγον, τὸ αὐτό. γίνεται δὲ κατὰ
πλεονασμὸν τοῦ ἰ, ὡφ' ἐν δὲ καὶ ὀξύτωνος ἀναγνωστέον.
οὕτως Ὡρίων.
- Ἀφίγγανος, ὁ μὴ θέλων τινὶ προσεγγίσει· ἀπὸ τοῦ θίγω.
οἱ γὰρ τὴν αἵρεσιν ταύτην ἔχοντες οὐδὲν παρ' ἄλλου
30 λαμβάνουσιν.
- Ἀθλον, ἐκ τοῦ τλῶ· τὸ τῷ καρτεροῦντι καὶ νικῶντι δι-
δόμενον. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐθέλον· καὶ μετὰ τοῦ ἐπι-
τακτικοῦ α, ἀέθελον, τὸ πάννυ ζητούμενον· καὶ κατὰ
κρᾶσιν τοῦ α καὶ ε, ἄθλον· καὶ ἄθλος τὸ ἀρσενικόν·
διὸ καὶ περισπῶνται.
- Ἀθλῆσαι, κοπιάσαι. ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐξηργη-
κότων ἡδὴ τῶν ἀγώνων, ὡς καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν
ἐν Ἑλλάδι καλῶν, ὕστερον Ἀέθλιος ὁ Ἐνδυμίωνος πα-
40 τὴρ ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο τῆς τοῦ ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος
συστάσεως. ἀπὸ τούτου οὖν γίνεται ἄθλῶ· ἐκ δὲ τοῦ
ᾤθλῶ, ἄθλα καὶ ἀθληταὶ καλοῦνται. οὕτως Ὡρίων.
— καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα, ἀντὶ τοῦ κοπιάσαντα,
κακοπαθήσαντα.
- * Ἀθλιος, ὁ ταλαίφωρος· παρὰ τὸ ἀθλεῖν, τὸ ἀγωνίζε-
σθαι, ὃ ἐστὶ τὸ κακοπαθεῖν.
- Ἀθριβής, πόλις Αἰγύπτου· γράφεται δὲ καὶ Ἀθλιβής·
ἥς ὁ πολιτὴς Ἀθλιβίτης. Νικάνωρ δὲ διὰ τοῦ ρ. τὸ
Δέλτα τῆς νηστευμένης Αἰγύπτου ἐστὶ κεφαλὴ, κατὰ
καρδίας σχῆμα τῶν περιεχομένων Νεῖλω μεθυσκόμενον.
60 ὅθεν τὰν νομὸν Ἀθριβὴν προσηγόρευσαν. ὅπερ εἰς
ἐλληνιστὶ βούλοιο φράζειν, οὐκ ἄλλως ἔχει λέξαι,
πλὴν καρδίαν ἀπκίων. οὕτως Ὡρίων.
- Ἀθροῖ] ἀθρόος προπαροξύνηται· σημαίνει τὸν αἰφνιδίον.
προξύνει δὲ τὸν συνηθροισμένον καὶ δασύνει Ὀμηρος·
Ἡμεῖς δ' ἀθροῖ ὥδε· — τὸ ἀθροιστικὸν α δασύνεται.
θροὺς λέγεται τὸ αἰφνιδίον· καὶ κλίνεται θρόος· καὶ
μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ἀθροῖ, ἄνευ θρόου καὶ ἤχου,
ἀψόφῃτοι.
- 26 Ἀθρόων, ἐκ τοῦ θροῦς, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον (οὐ γὰρ
πάντων ἦεν ὁμοῦ θρόος) γίνεται θροῖζω· καὶ κατὰ συν-
αίρεσιν μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ἀθροίζω.

- Ἀθλον, τὸ μὴ τεθληκὸς παιδίον.
- Ἀθελδεται, διηθεῖται. καὶ Ἀθελγειν, τὸ ἀμέλγειν.
- Ἀθρ, ὁ μὴν. καὶ τὴν Ἀφροδίτην Αἰγύπτιοι καλοῦσιν
Ἀθάρ· καὶ μὴνὰ γε τὸν τρίτον τοῦ ἔτους, ἐπώνυμον
ταύτῃ πεποιήκασιν. οὕτως Ὡρίων.
- Ἀθύρματα, παλγνια· παρὰ τὸ ἀθρεῖν θεάματα. ἡ παρὰ
τὸ θῦω τὸ ὀρυῶ, θυρῶ καὶ ἀθύρῶ, καὶ ἄθυρμα. καὶ 10
ἀθύρει, παίζει καὶ ἀγωνίζεται.
- Ἀθρεῖν, τὸ μετ' ἐπιτάσεως θεωρεῖν. θεωρῶ γίνεται, καὶ
κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐπίτασιν ἀθρῶ· ἡ ἀπὸ τοῦ θρῶ τὸ
βλέπω μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ἀθρῶ, καὶ τροπῇ τοῦ
δ εἰς θ.
- Ἀθως, ἀκρωτήριον Θράκης. Σοφοκλῆς, Ἀθως σκιάζει
νότα Δηνύϊας βοός· — ἐν γὰρ τῇ Δηνύῳ βοὺς χαλκῇ
ἴδρυται, ἐφ' ἣν τοῦ Ἀθω ἡ σκιά φθάνει.
- Ἀθῶς] ὡς περ ἀπὸ τοῦ ζῶ ζωῇ, ἰῶ ἰωῇ, ἡ ἐκπεμπομένη
βοῇ ἢ φωνῇ· οὕτω παρὰ τὸ θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζη- 20
μιῶ, θωῇ, ἡ ζημία. ὁ γὰρ ζημιούμενος, καταβάλλεται
τι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται θῶος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α,
ἀθῶος, ὁ ἀζήμιος. ἔχει δὲ τὸ ἰ ἐκ παραδόσεως· ἐπειδὴ
εὐρηται θωῇ, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ, Ὡς δ' ἂν σε θωῇ
λαβοί· — ὠφείλε δὲ προπαροξύνησθαι. τὰ γὰρ ἀπὸ
τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν διὰ τοῦ ος γινόμενα ὀνό-
ματα, προπαροξύνηνται· κεφαλῇ, ἀκεφαλός· ψυχῇ,
ἄψυχος· ὥρα, ἄωρος. πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι, εἰ μὴ
χαρακτήρ κωλύσει· διὰ τὸ κᾶρη, ἀκάρος. ὀξύνεται γὰρ
ὡς τὸ μαδαρός. ἀλλ' ἕτερος κανὼν ἐστίν, ὁ λέγων, ὅτι 30
τὰ διὰ τοῦ ὠος ἔχοντα τὸ ἰ ὑπὲρ β συλλαβὰς, προπε-
ρισπῶνται· χωρὶς τοῦ ὠλῶος, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον·
οἶον, ἀχελῶος, αἰδῶος, ἡῶος. οὕτω καὶ ἀθῶος, πρόσ-
κειται ἔχοντα τὸ ἰ, διὰ τὸ λαγῶος καὶ πατρῶος· ση-
μαίνει δὲ τὸν λεγόμενον πατροῖον. πρόσκειται, ὑπὲρ δύο
συλλαβὰς, διὰ τὸ κλῶος· σημαίνει δὲ τὰ σίδερα, ἃ
φοροῦσιν οἱ κατάδικοι· ἃ λέγονται κλοῖα.
- Ἀθῶος, σημαίνει τὸν ἐν τῷ Ἀθῷ ὄρει τιμώμενον. κατὰ
τὴν ἀκριβείαν δὲ, ὠφείλεν ἔχειν τὸ ἰ καὶ περισπᾶσθαι·
ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ Ἀθῶος τοῦ ὄρους ἐγένετο. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ 40
εἰς ὡς διὰ τοῦ ὠος παράγωγα, συν τῷ ἰ γράφεται καὶ
περισπᾶται· οἶον, Μίνως Μινῶος· πάτρως πατρῶος·
μήτρως μητῶος· ἥρως ἡρῶος. οὕτω καὶ Ἀθῶος Ἀθῶος
ὠφείλεν εἶναι· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀθῶος τοῦ
ἐπὶ τοῦ ἀζήμιου, καὶ τὸ ἰ ἀποβάλλει, καὶ προπαροξύ-
νεται. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.
- Ἀθῶου Διός] Διὸς ἱερὸν ἐν ἄκρῳ Ἀθῷ τῷ ὄρει, ἀθῶου
καλουμένου. ζῆται ἐξ Ἀθῶω δε.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥΤ Ι.

- Αἰ, ἐπιβήμα εὐχῆς σημαντικόν· καὶ σημαίνει τὸ εἶθε· 50
οἶον, Αἰ γὰρ δὴ οὕτως εἴη Φίλος, ὦ Μενέλαε· — γέ-
γονε δὲ ἐκ τοῦ εἰ, σημαίνοντος τὸ εἶθε, τοῦ ε τρα-
πέντος εἰς α· ὡς τὸ, Εἴ μοι γένοιτο Φόγγος ἐν βρα-
χίῳσι· Καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει· — καὶ,
Εἰ γὰρ ὠφείλεν· — ἀντὶ τοῦ εἶθε. καὶ, Εἴ μοι γένοιτο
παρθένος, καλὴ τε καὶ τέρεια· —
- Αἰάζω] παρὰ τὸ αἰ σχετλιαστικὸν ἐπιβήμα, γίνεται αἰά- 27
ζω τὸ θρηνῶ, ὡς λίαν λιάζω.
- Αἰαίη, ἡ Μήδεια, ὡς τὸ, Αἰαίην δολόεσσαν· — εἴρηται
δὲ ἀπὸ Αἰαίης πόλεως Ἀπολλωνίας. λέγεται δὲ καὶ ἡ
τῆς Κίρκης νῆσος Αἰαίη, ἡ πλησίον τοῦ ἄδου οὔσα· ἀπὸ
τῶν στεναγμάτων τῶν ἐν αὐτῇ· παρὰ τὸ αἰ αἰ θρηνη-
τικὸν ἐπιβήμα.

- Αἶα, ἡ γῆ· παρὰ τὸ γαῖα, ἀποβολὴ τοῦ γ. ἡ ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ ξηραίνω, αὔα· καὶ τροπὴ τοῦ υ εἰς ι, αἶα.
- Αἶγινα, ὄνομα πόλεως. τὸ γι, ἰῶτα· τὰ διὰ τοῦ ινα, διὰ
 10 τοῦ ι γράφεται· χωρὶς τοῦ πεῖνα· ὅσον, γέρινα τὸ ἀπα-
 λόν· Βέμβρινα, Καμάρινα, Βέλινα, ὄνομα πόλεως·
 Ἀρπινα, ὄνομα ἵππου, ὅπερ τινὲς διὰ δύο γράφουσιν·
 Καμάρινα, λμνη δυσώδης, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ· Μὴ
 κίνει καμάριναν· — οὕτω καὶ Αἶγινα.
- Αἶας, ὁ μὲν Λοκρὸς, παρὰ τὸ αἶσσω τὸ ὀρυῶ· ὁ μέλλων
 αἶξω, ἥϊξα ἥϊξας· ἡ μετοχή, αἶξας· καὶ ἀποβολὴ τοῦ
 ξ, καὶ συναϊρέσει, Αἶας, ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ
 θρασυαλὲς καὶ σφόδρα αὐτὸν αἰσσεῖν καὶ ὀρυῶν ἐν τοῖς
 20 πολέμοις. ὁ δὲ Τελαμώνιος, παρὰ τὸ αἰ αἰ αἰάξω· θρη-
 νητικὸν δὲ ἐστὶν ἐπιβόημα· ὡς Φησι Σοφοκλῆς, Αἶ αἶ-
 τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ἂδ' ἐκπύονμον Τούμῳ ξυνοῖσιν ὄνομα
 τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. Νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰαρίζειν
 ἐμοί, Καὶ τρίς· τοιοῦτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω.
- Αἶα, ὑπὸ Κυρηνάων τηρῆς καὶ μαῖα, καὶ ἀδελφῇ Κρήτης.
 καλεῖται δὲ καὶ κρήνη ἐν Παιονίᾳ, καὶ Φυτόν τι. ἔστι
 δὲ ὁ καρπὸς αὐτῶ ὀμῶνυμος.
- Αἶγίς, τὸ τοῦ Διὸς ἡφαιστοτέυκτον ὄπλον· οὐχ, ὡς τινες
 Φασίν, ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγός, τῆς τὸν Δία ἀνα-
 θρεψάσης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὰς συστροφῆς τῶν ἀνέμων
 30 ποιεῖν κινεῖσθαι. αἰγίδες, κατὰγίδες, οἱ ἄνεμοι. τὸ δὲ
 αἰγίς, παρὰ τὸ αἶσσω τὸ ὀρυῶ.
- Αἰγίοχος, παρὰ τὸ ὄχη, ὁ σημαίνει τὴν τροφήν, καὶ τὸ
 αἶξ αἰγός. λέγουσι γὰρ αὐτὸν τεθλακέναι Ἀμαλθεῖαν
 τὴν αἶγα. οἱ δὲ, ὅτι σκεπαστήριον ἦν αὐτῷ αἰγίς, ἀπὸ
 Κρητικῆς αἰγός ληφθεῖσα. ἡ ἀπὸ τοῦ καταιρίζειν τοῖς
 ἀνέμοις καὶ πνεύμασι· καλεῖται γὰρ αἰγίς ὁ ἄνεμος.
 οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ Αἶγα πρώτην γῆμαι τὴν τοῦ Πανὸς
 θυγατέρα.
- 40 Αἰγιαλός, ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ τὴν αἶαν γείτονα εἶναι
 τῆς αἰός· ἡ ἀπὸ τοῦ γαῖω· ἡ ἀπὸ τοῦ δίκην αἰγός
 ἄλλεσθαι.
- Αἰγιόχοιο] αἰ διὰ τοῦ οἰο, Θετταλικαὶ γενικαί.
- Αἰγίλιψ, δύνβατος καὶ ὀρεινὸς τόπος· Ἦτε κατ' αἰγίλιπος
 πέτρης ἀναφερόν χέεν ὕδωρ· — γέγονε δὲ παρὰ τὸν
 λεῖψω μέλλοντα, λεῖψ· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ε, λψ. ἡ
 καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς αἶξ γίνεται αἰγίλιψ, εἰς ἣν
 καὶ αἶξ οὐ δύναται ἀναβῆναι. οὕτως Ὠρίων. ἔστι δὲ
 ῥηματικὴ ἡ λέξις.
- 50 Αἰγίλουρος] αἰλουρος, καὶ πλεονασμῷ τῆς γι συλλαβῆς,
 αἰγίλουρος.
- Αἰγοφάγος, ὁ Ζεὺς, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηριακοῖς.
- Αἰγιαλέια, ὄνομα κύριον· Ἀδράστου μὲν θυγάτηρ, Διομή-
 δους δὲ γυνή.
- Αἰγισθος] παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, καὶ τὸ αἶξ, Αἰγισθος·
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, Αἰγισθος. ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὴν
 αἰγίω γάλακτι τροφῇ χρῆσασθαι. οὕτως Ὠρίων.
- Αἰγας] Ἐλίκην τε καὶ Αἰγας· — Αἰγας δὲ καλοῦσι τὰς
 28 ἐν Πελοποννήσῳ πόλεις Εὐβοίας. τὸ ἔθνικόν, Αἰγαῖος.
- Αἰγαῖων, ὁ ἥλιος. παρὰ τὸ αἰγλή αἰγαῖων, καὶ ἀποβολὴ
 τοῦ λ, ὡς παρώνυμον. ἡ ἀπὸ τοῦ ταῖς ἀκτίσιν αἰσσεῖν.
 ἡ ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ γαυριῶ, γαῖων· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτα-
 τικοῦ α, αἰγαῖων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰγαῖων.
- Αἰακόν, δεινόν, χαλεπόν.
- Αἰβετός, αἰετός Περγαῖδι.
- Αἰβοῖ, ὡς οἱμοί· τίθεται καὶ ἐπὶ θυμασμοῦ.
- 10 Αἰγιναια, τὰ ῥωπικὰ φορτία· καὶ οἱ πιπράσκοντες· αἰγι-
 ναιοπαῖλαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὰ μεγάλα αἰγιναια, ἀπὸ
 τοῦ νομίσματος. καὶ γὰρ τὸ Αἰγιναιδὺν τάλαντον πλεῖδον
 ἡδύνατο τοῦ Ἀττικῷ. ἔλαγε δὲ τοὺς μὲν πολλὰς, Αἰ-

γινήτας· τὰ δὲ ἐκ τῆς νήσου, Αἰγιναια· καὶ Αἰγιναιὸς
 ὀβολός.

Αἰγιαλέια, ἡ νῦν Ἀχαῖα· καὶ Αἰγιαλεῖς.

Αἰγιαδὲς, ὑμένης ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ τὰς ἐν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς ὑπολεύκους οὐλας, αἰγιαδάς λέγει.

Αἰγίλωψ, πόα τις, καὶ πάθος.

Αἰγίποψ, ἀετός ὑπὸ Μακεδόνων.

Αἰγίς, ἡ κατὰίξ, καὶ ἡ ὀξεῖα πνοή, καὶ αἱ ἀποστρίψεις 20
 τῶν ὀφθαλμῶν.

Αἰγοθής, ὁ αἰγοθήλας.

Αἰγυλῖς, λυγός.

Αἰγαί, πόλις Εὐβοίας· ἡ νήσός ἐστι δυσχειμερὸς· ἀφ' ἧς
 καὶ τὸ πέλαγος Αἰγαῖον ἐκλήθη. οἱ δὲ, ἀπὸ Ποσειδῶνος
 οὕτως ὀνομασθῆναι· οἱ δὲ, ἀπ' Αἰγέως, τοῦ πατρὸς Θη-
 σέως, κατακρημνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς
 τὴν θάλασσαν. οὐ πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς
 θαλάσσης, περιπλέοντι τὴν νῆσον.

Αἰγανέας, ἀκόντιον τι μικρόν· ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἵσθαι, ὃ ἐστὶ 30
 κορυεύσθαι καὶ πέμπεσθαι, ἡ νεῖσθαι, ἡ διὰ τὸ ἀγκύ-
 λην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γεγεννημένην. ἡ διὰ τὰς
 αἰγας· ἐπ' αὐτὰς γὰρ μάλιστα ἵενται. ἡ διὰ τὸ εὐθε-
 τεῖν αὐτὰς εἰς αἰγῶν ἄγρας.

Αἰγείος] τὸ γει, διφθόγγον, ὡς μέλος σώματος. τὸ Δωρι-
 κὸν αἰγαῖος. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ εἰ, αἰ λέγουσι. τὸ γὰρ
 κύπειρον κύπαιρον λέγουσι· καὶ τὸ αἰγειὸν αἰγαῖον πέ-
 λαγος.

Αἰγειρος, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. εὐρηται γὰρ καὶ χωρὶς
 τοῦ ι, ὡς τὸ, Καὶ αἰγέρων ἐφυσαν εὐγενέστεραι· — 40
 ἦτοι εὐθαλέστεραι καὶ εὐθρεπτότεραι. καὶ ὅτι τὰ εἰς
 ῥηματικά, τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεται· ὅσον, μάσ-
 σω, μάγειρος· πέπτω, πέπειρος· ὠνῶ, ὄνειρος· σημαί-
 νει δὲ τὸ ὠνῶ, τὸ ὠφελῶ· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων
 ὀνείρων ὠφελήθησαν. οὕτως οὖν καὶ αἶσσω, αἰγειρος.
 ἡ παρὰ τὸ αἶρω, τούτεστιν εἰς ὕψος αἵρεσθαι καὶ αὐ-
 ξάνεσθαι· ἐπὶ πολὺ γὰρ ὕψος πρόεισι καὶ αὐξεται τὸ
 Φυτόν. "Ομηρος, μακεδνῆς αἰγείροις· — τῆς μημεδα-
 νῆς καὶ ὑψηλῆς· παρὰ τὸ μῆκος. ἡ παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἔρας
 αἰσσεῖν καὶ κινεῖσθαι. ἡ παρὰ τὸ κατὰγνυσθαι ὑπὸ τῶν 50
 ἀνέμων. τὸ δὲ Κάμιρος, οὐκ ἐστὶ ῥηματικόν, ἀλλ' ὄνο-
 μα κύριον. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι καὶ τὸ παρὰ Θεοκρί-
 τῳ — ἀπ' αἰγίρω ἰσχυάδα τρώγοις· — διὰ τοῦ ι γρά-
 φεται, ἀπὸ τοῦ αἰγίρον. ἔστι δὲ τὸ Ἀγίρον, ὄνομα
 πόλεως. τινὲς δὲ, ὡς καὶ ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὸ ἀκτίνα,
 διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσιν αὐτό.

Αἶγλη, παρὰ τὸ αἶσσω τὸ ὀρυῶ, καὶ τὸ λίαν. πάντων γὰρ
 ὀρητικῇ ἐστὶν ἡ αἶγλη. σημαίνει δὲ τὴν λαμπρότητα.
 οὕτως εὐρον ἐν ἐπιμερισμῷ τοῦ φालτηρίου.

Αἰγλήντα] ἀπὸ τοῦ αἶγλη, αἰγλήεις αἰγλήεντα, καὶ αἰγλήν-
 τα κατὰ κράσιν.

Αἰγυκίος, οἱ μὲν, εἶδος ἀετοῦ· αἱ δὲ, τὸν γύπα ἐξεδέξαν-
 το. ἔστι δὲ παρὰ τὸ αἶσσω.

Αἰγύπτος, ἀπὸ Αἰγύπτου βασιλέως, τοῦ υἱοῦ Βήλου. ἡ
 ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Νεῖλου. ὁ γὰρ Νεῖλος, πρότερον Αἰ-
 γυπτός ἐκαλεῖτο. ἡ αἰγίποτος καὶ αἰγίπτας, παρὰ τὸν
 τρέχον, ὃν Αἰγύπτιοι σέβουσιν· ἐξαιρέτως δὲ τοῖς Μεν-
 δησίοις. ἡ διὰ τὸ αἶγας πόντος ἔχειν. ἡ ἐγγύποτος καὶ το
 αἰγυπτός, ὡς ἐγγίζουσα τῷ ποτῷ, ἢ τῷ ποταμῷ. οὕτως
 Ὠρεὸς ὁ Θηβαῖος. ἡ παρὰ τὸ αἶθω τὸ καίω. οἱ γὰρ ἐν
 Αἰγύπτῳ ἄνθρωποι κεκαυμένοι εἰσὶν ἐκ τῆς σφόδρας
 τοῦ ἡλίου Φοράς. σημαίνει δὲ τρία· τὴν χώραν, ὡς τὸν
 Αἰγύπτιον δὲ με θυμός ἀνωγες· — τὸν ποταμὸν τὸν Νεῖ-
 λον, ὡς τὸ, Στήσας δ' Αἰγύπτῳ ποταμῷ νῆας· — καὶ,
 Αἰγύπτιοι διψέτεος ποταμοῦ· — τοῦ διαφανοῦς καὶ

μεγάλου. καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἐν-
τεῦθεν. Αἰγυπτον τὴν σκυθρωπὴν καὶ διώπτριαν

20 ἀμαρτίας.
* Αἰγύπτιος, πλινθοφόρος. παροιμία ἐστίν, ὅτι Αἰγύπτιοι
διαβάλλονται ὡς ἀχθοφόροι.

Αἰγυπτιάζειν, τὸ πανουργεῖν, καὶ σκυθρωπεύεσθαι.

Αἰδοῖς, αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἄξιος· οἶον, Αἰδοῖς τέ μοι ἐσσι,
Φίλε ἐκνυρὲ, δεινός τε: — ἀπὸ τοῦ αἰδῶς γίνεται αἰ-
δῶς, ὡς περ ἡῶς καὶ ἡρῶς· καὶ κατὰ τροπὴν Βοιωτι-
κὴν τῆς φ διφθόγγου εἰς οἰ, ἡοῖς καὶ αἰδοῖς. ἔχει δὲ
τὸ αἰδῶς, τὸ ἰπροσγεγραμμένον· ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς

30 ὡς διὰ τοῦ ὡς παράγωγα, σὺν τῷ ἰ γράφονται καὶ
περισπῶνται· Μῖνως, Μινῶς· ἥρως, ἡρῶς δὲ αὐτῶς,
πατρῶς· ἡῶς, ἡῶς· καὶ αἰδῶς, αἰδῶς. οὕτως ὁ Χοι-
ροβοσκός εἰς τὸ περὶ ποσότητος. ἐστὶ δὲ εἰδους τῶν πα-
ραγωγῶν κτητικῶν. πόσοι τύποι τῶν κτητικῶν; δύο· ὁ
τε εἰς κος, καὶ ὁ εἰς ος. καὶ ἄλλως· πόσας καταλήξεις
ἐπιδέχονται τὰ εἰς ος κτητικά, καὶ πόσας παραλήξεις;
καὶ τίνα εἰσὶ τὰ ὄντα καὶ τύπων καὶ σημαινομένων κτη-
τικά; τίνα μὲν τύπων κτητικά, σημαινομένων δὲ οὐκ ἐτι;

καταλήξεις μὲν, δύο· τὴν τε εἰς κος, καὶ τὴν εἰς ος
καθαρόν· ὡς ἀνθρώπιος, ἀρνείου, Ἀριστάρχειος· Πλα-
τωνικός, Δημοσθενικός. παραλήξεις δὲ, οὕτω· τῶν εἰς
40 κος, τέσσαρας· καὶ τῶν εἰς ος, τέσσαρας. καὶ τῶν μὲν
εἰς κος, αὐταὶ εἰσιν. ἡ γὰρ τῷ ἰ παραλήγεται, ὡς τὸ
Ἑλληνικός, Ῥωμαϊκός· ἡ τῷ ἄλφα, ὡς τὸ Ῥοδιακός· ἡ
τῷ υ, ὡς τὸ Λιβυκός, ἀλυκός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ,
ἀλυκρός· ἡ τῷ εἰ διφθόγγῳ, ὡς τὸ Κεραμικός, Δαρει-
κός. τῶν δὲ εἰς ος καθαρόν, αὐταὶ· ἡ τῷ εἰ διφθόγγῳ, ὡς
τὸ Ὀμήρειος, Ἐκτορείος· ἡ τῷ αἰ διφθόγγῳ, ὡς
τὸ ταλαντιαῖος· ἡ τῷ οἰ διφθόγγῳ, ὡς τὸ παντοῖος,

50 ἀλλοῖος· ἡ τῷ φ, ὡς τὸ πατρῶος, ἡρῶος. ὅθεν τὸ αἰ-
δοῖς, ἐκ τοῦ αἰδῶς κτητικῶν· γίνεται, κατὰ τροπὴν
Αἰολικὴν τῆς φ διφθόγγου εἰς οἰ. ἐκεῖνα δὲ ἐστὶ τῷ
τύπῳ καὶ τῷ σημαινομένῳ κτητικά, ὅσα εἰς τὴν γενικὴν
τοῦ πρωτοτύπου ἀναλύονται· οἶον, γραμματικὸς λόγος,
ὁ τοῦ γραμματικῶν· Ἀριστάρχειος βιβλος, ἡ τοῦ Ἀρι-
στάρχου. ὅσα δὲ οὐκ ἀναλύονται εἰς τὴν πρωτότυπον
γενικὴν, ταῦτα τῷ μὲν τύπῳ εἰσὶ κτητικά· καθότι τὰ
εἰς κος κτητικά, τῷ ἰ παραλήγεται· πλην τοῦ Κερα-
μικός, Εὐβοικός, Δαρεικός, καὶ Δακελαϊκός. τῷ δὲ
σημαινομένῳ οὐκ ἐστὶ κτητικά· ὁφθαλμικὸν γὰρ ἱατρὸν,

οὐ τὸν τοῦ ἱατροῦ ὁφθαλμὸν λέγομεν, ἀλλὰ τὸν τὸν
ὁφθαλμὸν ἱατροῦντα. ὁμοίως δὲ καὶ ἥπατικὸν ἀβρῶστον,
οὐ τὸν τοῦ ἥπατος λέγομεν, ἀλλὰ τὸν τὸ ἥπαρ ἀλ-
γοῦντα. εἶδη δὲ τοῦ κτητικῶν, τρία· οἰκισματικὸν μὲν,
τὸ οἰκίσωσιν ἔχον πρὸς τόπον· οἶον, εὐράνιος, ἐπίγειος,
θαλάσσιος, Κύπριος, Ῥόδιος, γήινος. συνεκφαντικὸν δὲ,
τὸ συνεκφαίνει τι μεθ' ἑαυτοῦ· οἶον, γραμματικὸς·

10 συνεκφαίνει γὰρ τὴν γραμματικὴν· καὶ ἀστρονομικός
ὁμοίως καὶ ῥήτωρ καὶ Φιλόσοφος. μετουσιαστικὸν δὲ ἐστὶ,
τὸ μετέχον οὐσίας τινός· οἶον, κέδρινος ὑφόροφος, Ὀ-
μηρος· δερμάτινος, χάλκειος, χρύσειος σταυρός. βρό-
τεος χεῖρ. διαφέρουσι δὲ τὰ μετουσιαστικά τῶν μερῶν
τοῦ σώματος· ὅτι τὰ μὲν μετουσιαστικά, ἀπὸ ἀψύχων·
τὰ δὲ δηλοῦντα μέρος σώματος, ἀπὸ ἐμψύχων παρά-
γονται.

Αἰγυπιάσαι, μελᾶναι καὶ ἐπικαῦσαι.

Αἰδύλος, θρασύς.

20 Αἰδώνια, θανάσιμα.

Αἰγνές, αἶψ· διόλου.

Αἰγνά, τὰ μικρὰ τῶν δένδρων, καὶ ἄκαρπα· οἱ δὲ, τὰ
ξηρά. ἄλλοι, αἰγνές, αἰώνιον, καὶ τὸ βλαβερόν.

Αἰγνόν, ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου, πνευστόν, ἡ πυρῶδες· οἱ δὲ
μέγα· ἄλλοι, τὸ μεθ' ὀρμῆς· οἱ δὲ, ὡς αἰστός.

Αἰδῶς, τιμῆ, φόβος, αἰσχύνῃ, ὄνειδος. πόθεν αἰδῶς;
παρὰ τὸ αἰδῶ τὸ ἐντρέπομαι· ἡ παρὰ τὸ εἶδω τὸ βλέ-
πω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῶν α, αἰδῶ τὸ οὐ βλέπω·
καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ συναϊρέσει τοῦ α καὶ ἰ εἰς τὴν
αι· διφθόγγον. ἡ ἐκ τῆς αἰς εὐθείας. ἡ ἐκ τῆς ἔδου γε-
30 νικῆς κατὰ μετακλασμόν.

Αἰδομένω, αἰδεδέντε. Τῷ μὲν τάρβυσάν τε, καὶ αἰδομέ-
νω βασιλῆα Ἀνστήτην: — αἰδέω αἰδῶ, τὸ ἐντρέπομαι·
ἐξ οὗ καὶ αἰδῆμι. τοῦτο, παρὰ τὸ αἰδῶς· τὸ δὲ, παρὰ
τὸ εἶδω τὸ βλέπω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῶν α, αἰδῶς
καὶ αἰδῶς. οἱ γὰρ ἐντραπόμενοι, συστέλλουσι τὰ ὄμμα-
τα. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς αἰδέομαι αἰδοῦμαι· ἡ μετοχή,
αἰδούμενος αἰδούμενος· τὸ δυνικόν, αἰδεομένω αἰδουμένω·
καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, αἰδομένω.

Αἰδῶ] Ἰστέον ὅτι τὸ αἰδῶ, ὅτε μὲν ἐστὶν εὐθεία, ὅξυ- 40
νεται, ὡς Λητῶ καὶ Σακπῶ· ὅτε δὲ αἰτιατικῇ, περι-
σπάται, αἰς τὸ, — τὰτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει: — οὐ γὰρ
πρωτικόν ἐστὶ τὸ ω, ἀλλ' ἀπὸ κράσεως. ἀπὸ γὰρ τοῦ
αἰδῶα, γίνεται αἰδῶ.

Αἰδοῦς, τοὺς οἰκέτας λέγει, διὰ τὸ ἀξίους εἶναι αἰδοῦς,
ὡς ἐν τῷ, Τούνεκ' ἐγὼ σ' αἰδήσομαι — οὐ διὰ τὸ ψεύ-
δεσθαι σε περὶ Ὀδυσσεώς, διὰ τοῦτο προσήσομαι σε ὡς
οἰκέτην. Αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα: — καὶ, Αἰδοῖς μὲν τ'
ἐστὶ καὶ ἀθανάτους: — προσδεκτοὺς μετὰ αἰδοῦς. ἐξή-
γεῖται οὖν, τί ποτέ ἐστιν αἰδοῖς, ἐπενεγκῶν, — σὺν
τε νόον, σά τε γούναθ' ἰκάνω: — ἀντὶ τοῦ, ἰκετεύω. 50

Αἰδῶ] ἀπὸ τοῦ εἶδω γίνεται αἰδῶ· καὶ κράσει, αἰδῶ.
ἄξιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι, διὰ τί τὸ α, μακρόν ὄν, τρέ-
πεται ἐν τῷ παρατατικῷ; καὶ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι εἰς τὰ
τελεωτάτα μεγέθη δεῖ τὰς ἐπεκτάσεις γίνεσθαι. τὰ δὲ
Φύσει μακρὰ, τὸ τελεωτάτον ἔχει μέγεθος. οὕτω Ζη-
νόβιος.

Αἰδοῖα, παρὰ τὸ αἰδοῦμαι. γυνῶσαι γὰρ ἡ ὀνομάσαι ταῦ- 51
τα αἰδοῦμεθα. ἡ παρὰ τὸ ανοιδάινειν ἐν τῇ συνουσίᾳ
ὀργῶντα. ἐστὶν οὖν Ἰωνικόν, οἰδοῖα· καὶ τροπὴ τοῦ ο
εἰς ἄλφα, αἰδοῖα. οὕτως Ὠρίων.

Αἰδοίστατος] Ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον (ὡς παρὰ Αἰ-
σχύλῳ ἐν Πηνελόπῃ, οἶον, Ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρή-
σρχέστατον) καὶ τὸ αἰδοίστατον, καὶ ἀφθονέστατον,
ποιητικά εἰσι, κατ' ἔθος Ἰωνῶν γινόμενα. τὰ γὰρ διὰ
τοῦ ο συγκριτικά, διὰ τοῦ εσ προφέρουσιν· οἶον, δικαίε-
στερος, καὶ ἀρχέστερος, καὶ ἀφθονέστερος. ὦφειλον
γὰρ τὰ προειρημένα, δικαιοτέρος εἶναι, καὶ ἀφθονότε- 10
ρος, καὶ ἀρχαιοτέρος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκρι-
τικῶν. ὡς περ δὲ οὗτοι διὰ τοῦ εσ σχηματίζουσιν, οὕτω
καὶ οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ισ, ποτίστατον λέγουσι καὶ
λαγνίστατον, καὶ ψευδίστατον· καὶ, Παλίστατον εὐρηκά
σε καὶ πτωχίστατον: — Ἀριστοφάνης Πλατανισταῖς,
Ἰν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγιστάτου: — καὶ κλεπτί-
στατος καὶ πληκτίστατος λέγουσιν. ὁμοίως καὶ διὰ τοῦ
αι, ἰσαίτατα, ἀσμεναίστατα, προυργαίτατα, ἡσυχαιτέ-
ρων, ἀσμεναίστατα μέντοι, Πλάτων ἐν ᾧ Πολιτικῶν·
καὶ ἰσαίτερα, καὶ πλησιαίτερον, καὶ ἡσυχαιτάτα. 20
νοφῶν δὲ, καὶ Φιλαίτατα.

* Αἰδοῖςδε, εἰς τὸν αἰδῆν, ἐπὶ βῆματικῶς.

Αἰέλιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἔχοντες· οἱ δὲ, συγγενεῖς
καλοῦσιν αὐτὰς καὶ ἀελίους. τοῦ δὲ αἰεῖ, δώδεκα εἰσὶν
αἱ Φωναί· ὥς εὐρήσεις εἰς τὸ ἀκτῖνα.

Αἰέν, ἐπὶ βῆμα χρόνου δηλωτικόν· σημαίνει δὲ τὸ διηνε-
κῶς· καὶ ἐστὶ ποιητικόν. τριχῶς δὲ οἶδε τοῦτο ὁ ποιη-
τῆς, αἰεῖ, αἰεῖ, αἰέν.

- Αἰεῖ, ἀντί τοῦ νεωστί· Ἡὗτε ἔθνεα ἦσι μελίσσάν ἀδι-
 30 νάνων Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς, αἰεῖ νέον ἐρχομένων· —
 σημαίνει οὖν, τὸ συνεχῶς προτιστασθαι, ὡς δοκεῖν νεωστί
 αὐτὰς ἐρχεσθαι. καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἄλλοις ζώοις ἡ πτῆ-
 σις ἀποτεταγμένη γίνεται· αἱ δὲ μέλισσαι, βραχέων
 τὴν κίνησιν ποιοῦμεναι, ἐφίζουσι τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ἐπαρ-
 θεῖται, πέτονται πάλιν, καὶ πάλιν ἐφίζουσι. κατ' ὀλ-
 γον οὖν ἡ πτῆσις, ὥσπερ ἄρτι ἐρχομένων γίνεται· ὥστε
 καὶ Φαντασίαν ποιεῖν, ὡς ἄρτι ἐξορμασθαι.
 Αἰετὶς γενέσθαι, τοῖς αἰετὶς ταλασιουργοῦσι· ἡ τοῖς αἰετὶς ὑπάρ-
 40 χουσιν. ἡ εὐθεία, αἰετὶς γενέσθαι, ἐκ τοῦ αἰετὶς καὶ τοῦ γε-
 νέτης. καὶ ἐκ τοῦ γένω τὸ ὑπάρχω, γένω γενέτης. ἡ
 ἐκ τοῦ γένω τὸ γεννῶ.
 Αἰετοειδής, αἰετοειδής οἶκος καὶ ἀδιάλειπτος.
 Αἰετοειδής] τοῦτο οὐκ ἔστι πλεονασμός, ἀλλ' ἀντίθεσις.
 παρὰ γὰρ τὸ αἰετοὶ καὶ τὴν οὐρανὸν, ἐτυμολογεῖται αἰε-
 τοειδής. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.
 Αἰετός] οἶον, Αἰετός ἀργὴν χῆραν φέρων ὀνύχασσι πέλω-
 50 ρον· — καὶ, Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετε-
 νῶν· — ἦτοι μέγιστον, ἡ ἐντελὴ σημεῖα φαίνοντα. γέ-
 γονε δὲ αἰετός, παρὰ τὸ αἰετῶν· ὅθεν καὶ ἀνταλγώ-
 τερον οἱ Ἀττικοὶ αἰετός λέγουσι, χωρὶς τοῦ ἰώτα, ὡς
 κλαῖω, κλαῖω. οὕτως Ὀρίων.
 Αἰετός, τὸ πτηνὸν ζῶον, καὶ τὸ ἀρόφωμα.
 Αἰετῶν, ἀφ' αὐτῶν.
 Αἰετῶν, ἡ γῆ.
 Αἰετοειδής, ξηρασίαν.
 Αἰετός, νεανίας. παρὰ τὸ αἰετῶν, καὶ τὸ ζέω, ὃ αἰετῶν
 καὶ ἀκμάζων κατὰ τὴν ἡλικίαν, γίνεται αἰετός· καὶ
 32 κατ' ἐπαύξησιν τοῦ εἰς ἦτα, αἰετός. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰετῶν
 ζεῖν τὸ αἰματὴν ἡλικίας, τοτέστι, θερμὸν εἶναι.
 ἔπειδ' ἡ τὰ εἰς ος λήγοντα καθαρά ἀπλᾶ, κατὰ τὴν κοι-
 νὴν διάλεκτον τῷ ἦτα παραληγόμενα, οὐκ ἔστιν εὐρεῖν,
 εἰ μὴ τὸ αἰετός, καὶ πῶς· καὶ αὐτὰ ἐκ πάθους. πρὸς-
 κείται, κατὰ τὴν ποιήν διάλεκτον· ἐπεὶ τὸ παλῆος,
 ἀρχαῖος, καὶ Ἀρχαῖος, Βοιωτῶν εἰσι, κατὰ τροπὴν τῆς εἰ
 διφθόγγου εἰς ἦτα, ὡς τὸ ὄρηος καὶ λυκῆος, Πακωνι-
 κά. προσκείται ἀπλᾶ, διὰ τὸ πολυνηθός, εὐνηθός, ἔχε-
 10 νηθός· παρὰ γὰρ τὸ νηθός συνετέθησαν. Δεῖ γινώσκειν,
 ὅτι οὐκ ἔχει τὸ ἰώτα προσγεγραμμένον· Ἀπολλώνιος
 δὲ ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, σὺν τῷ ἰώτα οἶδεν αὐτὸ, λέγων
 γεγονέναι ἐκ τοῦ αἰετῶν. πρὸς δὲ ἀντιλέγει ὁ τεχνικός·
 ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ αἰετῶν, οὐκ ὤφειλεν ὀξύνεσθαι,
 ἀλλὰ προπερισπᾶσθαι. ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα, εἰς
 περισπωμένην συνέρχονται· οἶον, Ἀχελώϊδος, Ἀχελῶος·
 ὑπερῶν, ὑπερῶν. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι, ὥσπερ
 ἀπὸ τοῦ Αἰτωλός γίνεται Αἰτωλός κατὰ παραγωγήν,
 τοῦ αὐτοῦ σημαίνοντος Φυλαττομένου, καὶ ἀπὸ τοῦ
 20 κάπρος κάπριος· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αἰετῶν αἰετῶν.
 Αἰετῶν, ὄνομα κύριον κατὰ πλεονασμόν τοῦ ι. Αἰετῶν γὰρ.
 Απολλώνιος, Αἰετῶν, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελ-
 λαι· — ἔδει δὲ εἰπεῖν Αἰετῶν, ὡς τοξότης, τοξότα·
 Ὁρέστης, Ὁρέστης. ἀλλ' Ἰωνικῶς ἔτρεψε τὸ ἄλφα εἰς
 ἦτα.
 Αἰετῶν, ἄνεμοι.
 Αἰετῶν, τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον. Ἀρχιλοχός, Προῦθη-
 κε καὶ αἰετῶν, αἰετῶν φέρων· — εἴρηται δὲ παρὰ
 τὸ αἰετῶν. ἡ, τὸ αἰώνιον. κατὰ τούτο γὰρ οὐκ ἔστι Φα-
 γεῖν τὸν ἀποθνήσκοντα. οὕτω Μεσδότις.
 30 Αἰετός] Ἰστέον ὅτι αἰετός ἐστίν ὁ αἰετῶν, παρὰ τὸ αἰετῶν,
 τὸ καίω· αἰετός δὲ, ὁ αἰετῶν, τοῦτέστιν ὁ καίμενος.
 οὕτω Φιλόξενος εἰς τὰ βηματικά αὐτοῦ.
 Αἰετῶν] αἰετός αἰετῶν, πυρώδης, παυστικός· καὶ αἰετῶν

- σιδῆρῳ, τῷ λαμπρῷ καὶ ὀξεί. ἐπὶ γὰρ ὁ σιδηρός ὀξυν-
 35 θῆ, λαμπρότερος γίνεται· καὶ αἰετῶν λεβητας, τοὺς
 πρὸς τὸ πῦρ ἐπιτηδαιούς, καλουμένους ἐμπυριβάτας.
 Αἰετούσθαι, στοαῖς ταῖς καταλαμπορέναις ὑπὸ τοῦ ἡλίου.
 ἡ αἰετούσθαι, διὰ τὸ αἰετῶν ἐν αὐταῖς τοῦ χειμῶνος. 40
 ἡ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου βολήν.
 Αἰετοειδής, παρὰ τὸ αἰετοειδής. τοῦτο, παρὰ τὸ αἰετῶν τὸ δὲ,
 παρὰ τὸ δαῖω τὸ καίω, κατὰ τροπὴν.
 Αἰετοειδής, οἶον, τὸν μέλανα, ἡ τὸν κοινοῦτα ἐρυθρούς· ἡ
 τὸν παυστικόν. ἐπὶ δὲ τὸν χαλκόν, σημαίνει τὸν λαμ-
 πρὸν καὶ αἰετῶν ὄψιν ἔχοντα.
 Αἰετούσθαι, αἱ στυλῶται καθεδραῖ, περιστυλα ἔχουσαι·
 ἀπὸ τοῦ αἰετῶν ἐν αὐταῖς τὰ πυρὰ· οἶον, Πύρ ἑτε-
 ρον μὲν ὑπ' αἰετούσθαι εὐερκὲς αὐλῆς· — ἡ, ὡς ἐνιοί,
 καταλαμπορέναι. σημαίνει δὲ τὴν καταφωτισμένην
 στοάν, καὶ τὴν μετὰ τὸν πυλῶνα παστάδα. 50
 Αἰετοειδής, λέγεται τὸ καῖμα, καὶ ἡ πυρκαυστός ὕλη τῶν
 ὀρών. καὶ Αἰετοειδής, ὁ διάπυρος, ἡ ἐρυθρός.
 Αἰετούσθαι, καὶ ἀναἰετούσθαι, ῥίπτειν, πλεῖν, φέρεσθαι·
 ἀπὸ τῆς αἰετούσθαι τῆς ἐναλίας κορώνης. καὶ Αἰετούσθαι,
 οὐμότης, ἡ σπίασμα, ἡ κήνημα.
 Αἰετοειδής, τὸ κοινόν· καὶ Ἀττικόν, αἰετοειδής. σημαίνει δὲ δύο·
 κύριον ὄνομα, Αἰετοειδής Πιτῆρος θυγάτηρ· — καὶ τὴν αἰ-
 35 ετοειδῆ, ἣν τὴν καταστάσιν τοῦ αἰετός· ἣν τὴν εὐ-
 διηνόν· Ποίησον δ' αἰετοειδῆ.
 Αἰετοειδής, παρὰ τὸ αἰετῶν ἐκ κηλοφορικῶς· Φησὶν Ἀριστο-
 τέλης περὶ Κυρηνάων.
 Αἰετοειδής, παρὰ τὸ αἰετῶν τὸ καίω, καὶ τὸ ὠψ ὠπός, ὃ
 σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸ πρόσωπον, ὃ κεκαυμέ-
 νον ἔχον τὴν πρόσοψιν. λέγεται γὰρ ἐκείνους σφοδρότε-
 ρον αἰετῶν τὸν ἥλιον.
 Αἰετοειδής, τὸν οὐρανὸν καὶ αἶρα· καὶ ἐπὶ ἐμπρησμοῦ. καὶ
 Αἰετοειδής, καθαρός.
 10 Αἰετοειδής, ξύλα εὐκαυστα· καὶ καπνός αἰετός, ὁ δρυμύς, ἡ
 μέλας.
 Αἰετοειδής, τὰς περὶ τὴν ἐπιφάνειαν φλυκτῖδας.
 Αἰετοειδής, ἀνδρείος, ἡ πολεμικός, ἰσχυρός· ἡ ἴππου χρώμα.
 τὸν δὲ λεβητας, ἀπὸ τοῦ αἰετῶν. οἱ δὲ, λαμπρόν, ἡ
 μέλανα, καὶ πολίον. τὸν δὲ λέοντα, τὸν κατὰ ψυχὴν
 ἐμπυρον· ἡ δασύν, ἡ μέγαν. καὶ λιμὸν αἰετοειδῶν, τὸν
 μέγαν, ἡ αὐτὸν φανερῶντα.
 Αἰετοειδής, τὸ καίω. ἐκ τοῦ δαῖω τὸ καίω, ὑπερβιβασμῷ αἰετοειδῶν, 20
 καὶ τροπῇ τοῦ δέλτα εἰς θῆτα, αἰετοειδῶν. ἐκ τούτου Αἰετοειδῶν
 ὁ καπνός.
 Αἰετοειδής] Αἰετοειδής ἐκαλεῖτο ἡ Λῆμνος· ἴσως ἀπὸ τῶν ἀνα-
 δομένων αἰετοειδῶν, ἐκ τῶν Ἡφαίστου χαλκείων. Αἰ-
 ετοειδής τὸ ἐθνικόν. ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰετοειδῶν, αἰετοειδῶν,
 ὁ καπνός. Αἰετοειδής δὲ, παρὰ τὸ αἰετῶν τὸ καίω γέγονε.
 Αἰετοειδής· οἶον, Αἰετοειδῶν κήρυκα θοόν, τῷ πάρεστι
 μέλεσθαι Ἀγγελίης, καὶ σκῆπτρον ἐπέταρπεν Ἑρμείης·
 — ὁ Αἰετοειδής, Ἑρμῶς παῖς ἦν ἑτερομήτερος, καὶ μίαν
 ἡμέραν ὑπὸ τὸν ἄδην διήγεν, ἑτέραν δὲ ἐπὶ τὴν γῆν.
 Αἰετοειδής] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς λόγους βαρυτόνων ὑπὲρ δύο συλ- 30
 λαβάς, μὴ ὄντα ἐθνικά, διὰ τῆς εἰς διφθόγγου γράφον-
 ται· αἰετοειδῶν αἰετοειδῶν, ὁ ποιητικός· αἰετοειδῶν, αἰετοειδῶν·
 σημαίνει δὲ τὸν καπνόν· δαίδαλος, ὁ ποιητικός, δαίδα-
 λος· μεγάλος, μεγάλος, ὡς ἀπὸ τοῦ μεγάλος.
 βαρυτόνα προσκείται, διὰ τὸ σφωλός, σφωλός· μὴ
 ἐθνικά, διὰ τὸ Εὐδαμόλιος.
 Αἰετούσθαι, ἀνασσεῖν, ἀνακαλεῖν.
 Αἰετογενέτης, ὁ βορέας ὁ αἰετοειδῶν γεννῶν· ἡ ὁ αἰετοειδῶν
 καὶ ψυχὸς αἰετός.
 Αἰετοειδής, τῷ ψυχῇ· ἀπὸ τῆς αἰετοειδῶν· Αἰετοειδῶν καὶ καμά- 40

τω: — εἰς τὴν Ὀδύσειαν. ἢ τὸ ἐξ αἰθρίας πνεῦμα· ὅτι ἐπιμελῶς ἐν ταῖς αἰθρίαις τὸ ψυχρὸν γίνεται. ἄλλοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσι, Λυθρῶ καὶ καματῶ: — τῷ γὰρ ναυαγῷ οὔτε ἰδρῶς ἀρμόζει, οὔτε αἷμα· ἐνεχωρίστο γὰρ ἀμφοῖν· ὑπὸ δὲ τῆς αἰθρίας ἐδεδάμαστο, ὡς ναυαγὸς ἀσπεκής. κατὰ δὲ τὸ ἀρσενικὸν τὴν αἰθρίαν εἶπεν αἰθρὸν, ὡς τὴν πύλην πύλον· οἶον, Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλῶν: — καὶ τὴν δειλὴν δειλεον, — εἰς ὃ κεν δειλεὸς ἔλθῃ Ὁψὲ δύνων.

50 Αἰθρῶν, τὸ ὀρεῖνον ψυχρὸς.

Αἰκίζω] ἀπὸ τοῦ αἰκίης, ὃ σημαίνει τὸν σκληρὸν καὶ ἀπό-
ταμον, αἰκίζω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, αἰκίζω, καὶ Αἰκία,
εἰς τὰς διαφόρους ὕβρεις.

Αἶκην, ἀντὶ τοῦ εἶναι· ὃ εἰ σύνδεσμος συναπτικός· κατὰ
τροπὴν τοῦ ε εἰς α· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ ε εἰς α τρέ-
πουσι· τὸ γὰρ εἶθε, αἶθε λέγουσι· καὶ τὸ Ἀρτεμις,
Ἄρταμις. οὕτω καὶ τοῦτο πλεονασμῷ τοῦ κεν, αἶκην
γένονεν.

54 Αἰαλάλλειν, σαίνειν, ἀγαπᾶν, θωπεύειν.

Αἶκνον, δεικνὸν δειλινόν.

Αἶλιος, ὃ Ἀδριανὸς ὁ βασιλεὺς ἐκαλεῖτο· ὅθεν Αἶλιοι
χρηματίζουσι· καὶ Αἶλία, πόλις Παλαιστίνης· ὃ πολίτης
Αἰλιώτης. ὅτι δὲ Αἶλιος ἐκαλεῖτο, Διογενιανὸς ἐν τοῖς
χρονικοῖς Φησί. ἐκ τούτου οὖν Αἶλιαί χρηματίζουσιν αἱ
Βασιλίδες. οὕτως Ὠρίων.

Αἶλουρος, τὸ ζῶον, παρὰ τὸ αἰόλλειν καὶ ἀνάγειν τὴν
οὐρανὸν καὶ κινεῖν. καὶ αἰλούριος, ῥίξα τίς οὕτω καλουμένη.

10 Αἶλα, ἀντὶ τοῦ καλὰ Κύπριοι.

Αἶμα, παρὰ τὸ αἰθω τὸ κῶμα· ὃ παθητικὸς παρακείμε-
νος ἦσμαι, αἶσμα, καὶ αἶμα. δύο πᾶθῃ ἀνεδέξατο, ἐν-
δειαν, καὶ μετὰθῆσιν τοῦ πνεύματος· ἐνδειαν μὲν·
καθόλου γὰρ ἢ τρίτῃ συζυγίᾳ ἐν τοῖς ῥηματικοῖς ὀνό-
μασι τὸ σ γεννᾷ· πείθω, πείσμα· κλώθω, κλώσμα·
ᾄθω, ᾄσμα. οὕτως οὖν ἔδει καὶ παρὰ τὸ αἰθω αἶσμα·
μετὰθῆσιν δὲ πνεύματος· ἢ γὰρ αἱ δίφθογγοι πρὸ μὲν
ἄλλου συμφώνου ψιλοῦνται· πρὸ δὲ τοῦ μ, δασύνεται.

αἶμα, παρὰ τὸ αἶμα τί εἶναι τοῦ σώματος. Ἐμπεδο-
κλῆς, Αἶμα γὰρ ἀνθρώποισι περικάρδιον νόημα: — αἶ-
μα ἢ ψυχὴ κατὰ Ἐμπεδοκλῆν. τινὲς δὲ καὶ Ὅμηρον
οἶοντα ταύτης εἶναι τῆς δόξης, ἐν τῷ λέγειν, — ψυ-
χὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν Ἔσσυτ' ἐπειγομένη: —
οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές. ὃ γὰρ Ὅμηρος ἀθάνατον αὐτὴν
καὶ ἑμφρονα εἶναι λέγει· διὸ καὶ τὰς τῶν τεθνεώτων
ψυχὰς οὐδρομένους παρεισάγει· Ὅν πότμον γούσσα: —
καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ κολαζομένους τῶν οἰκείων παραπτωμάτων
ἐνεκα. σημαίνει δὲ δύο· τὴν γενεάν, ὡς τὸ, Αἵματος
εἰς ἀγαθοῖο: — καὶ αὐτὸ τὸ αἶμα, ὡς τὸ, Αἶμα δ'
ἀννηκόντις διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

30 Αἱματόεσσα] ὁ κανὼν· Πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ ντ κλινο-
μένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέπουσα εἰς α, καὶ τὴν
παραλήγουσαν Φύσει μακρὰν ποιούσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ·
αἱματόεις τὸ ἀρσενικόν. τὰ εἰς εἰς, πόσας παραλήξεις
ἐπιδέχεται; γ'. τὰ εἰς εἰς ὀνόματα μετουσιαστικά, πλεο-
νασμῷ τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς συλλαβὴν βαρύτερα,
καὶ ἢ τῷ η παραλήγεται, ἢ τῷ ο· σπανίως δὲ τῷ ω,
ὅτε ἐν ἐκτάσει ἔστιν· οἶον, τὸ εὐρώεις, ἐρώεις, κητώεις.

40 κηώεις, καὶ τῷ μὲν ο, οἶον αἱματόεις, τιμίοεις, σκίοεις·
τῷ η, οἶον τιμήεις, τελήεις· τὸ δὲ χαρίεις, ἀπὸ τοῦ χαρι-
τόεις κατὰ συγκοπήν. ὅθεν τὸ χαριτόεις, ἀναλογώτε-
ρόν ἐστι τοῦ χαρίεις. καὶ πῶς οὐκ ἐγένετο αἱματόεσσα;
Φασὶν ὅτι, ἢ ἐντεῦθεν τὰς μετοχὰς διακρίνωμεν·
ἐκεῖνα γὰρ δι' ἑνὸς σ ποιούσι τὸ θηλυκόν· δαρεις, δα-
ρέντος, δαρεῖσα. τούτου χάριν εἰς ε ἐποίησε, χαρίεσσα,

τιμήεσσα. τὸ δὲ ἀμφιγυήεις, καὶ θυόεις, καὶ τὰ ὅμοια,
κατὰ τροπὴν ἐγένοντο τοῦ ο εἰς η. ἔστι γῶν, καὶ ση-
μαίνει τὸ μέλος. ἐξ αὐτοῦ γυόεις· καὶ τροπὴ τοῦ ο εἰς
η, γυήεις, καὶ ἀμφιγυήεις. καὶ ἔστι θυόν, καὶ σημαί-
νει μυρεψικὸν ἄνθος, ἢ βοτάνην· καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ
θυόεις· καὶ τροπὴ τοῦ ο, θυήεις. τὸ δὲ αἱματόεις, ἐστὶ
μετουσιαστικόν. μετέχει γὰρ. τὰ γὰρ εἰς εἰς πάντα,
μετουσιαστικά εἰσιν. ἔστιν ἰείς. εἰ γράφεται διὰ τοῦ ι,
ἦγουν ὁ μετέχων ἰοῦ· εἰ δὲ γράφεται διὰ τοῦ η, ἀπὸ
τοῦ γῶν, ὃ σημαίνει τὸν αἰγιαλόν, ἢ γενικὴν γόνος· ἐξ
αὐτοῦ γονόεις· καὶ συγκοπὴ γόεις. ἔστι δὲ καὶ κοτήεις
διὰ τοῦ η· γίνεται ἐκ τοῦ κότος, κοτόεις, καὶ κοτήεις.

Αἶλινον] τοῦτο ἐπὶ θρήνου ἐτίθετο· καὶ ἐν τοῖς ἐφυ-
μνίοις δὲ. γέγονε δὲ εἰς τιμὴν Δίνου τοῦ τῆς Καλλιόπης.

Αἰλότροπος, ἀλλοιότροπος.

Αἱμάτη, μάχαιρα παρὰ Σοφοκλεῖ.

Αἱμάτια, ἀλλαντία. Αἱμαλεᾶ, μέλας ζωμός.

Αἱμαλέον, ἀσθενή.

Αἱμακουρία, τὰ ἐναγίσματα τοῖς κατοικοῦμένοις.

Αἱματώσαι, Φονεῦσαι. αἶμος, τράχλος.

Αἶμους, ὀβελίσκους.

Αἱμασία, τὸ ἐκ χαλῆκων ἀποδομημένον τειχίον, ἦγουν
Φραγμός. ἀπὸ τοῦ αἱμάττεσθαι τοὺς ὑπερβαίνοντας ὑπὸ
τῶν κειμένων ἀκανθῶν· τοὺς σωροὺς τοῦ λίθων, ὡς
παρὰ Νικάνδρῳ, Τροχοὶ μάλα θ' αἱμασία τε καὶ ἰλὺς
ἐρέοντες: — ἔστι δὲ καὶ ῥητορικὴ ἡ λέξις. οὕτως Ὠρίων.

* Αἱμωπός, ὁ αἱματώδης, ὁ ὀφθαλμὸς πλήρης αἵματος·
παρὰ τὸ αἶμα, καὶ ὦψ ὠπός, ὁ ὀφθαλμός.

Αἱμωδῖαν, τὸ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι μετὰ νησιμῷ, ὡς
αἱμᾶσσεσθαι· παρὰ τὸ αἶμα· αἱμωδία γὰρ λέγεται ἡ
τῶν ὀδόντων νάρκη.

20 Αἶμων, ὁ ἐμπειρὸς· αἶμωνα θήρης: — ἔστι δαίω τὸ γινώ-
σκω ἢ μανθάνω· ἀφ' οὗ δαπκαλος, καὶ διδάσκαλος·
καὶ δαίωλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, δαίδαλος, ὁ ἐπίστη-
νων· καὶ δαίμων ὁ αὐτεδιδάκτος· καὶ κατὰ ἀποβολὴν
τοῦ δ, αἶμων. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον· Ἀλάστορά τε
Χρόμιόν τε· Αἶμωνα τε, Κρίοντά τε: — τούτου τὸ
ὑποκοριστικὸν Αἱμύλος· τὸ κτητικόν, Αἱμύλιος· καὶ
αἱμύλοις, τούτέστι κολακευτικοῖς, ἐμπειροῖς, καὶ συνε-
τοῖς, παρασυλλογιστικοῖς· ἢ συγγενικοῖς καὶ εὐνοικοῖς·
καὶ Ἡσίοδος, αἱμύλα κωτίλλουσα, ποιπίλον, πυκνόν, 30
κανοῦργον, δολερόν.

Αἱμύλος, ἐμπειρὸς, συνετός, κολακευτικός· ἐκ τοῦ Αἶ-
μων, ὃ σημαίνει τὴν εἰδήμονα καὶ ἐμπειρον· καὶ Αἱμυ-
λῶσι, κολακευτικοῖς λόγοις.

Αἰνείας, ὁ ἥρως ὁ υἱὸς Ἀχιλλεύου. παρὰ τὸ αἰνὸν τὸ δει-
νόν, γίνεται Αἰνέας, καὶ Αἰνείας· ἢ παρὰ τὸ αἶνος, ὃ
σημαίνει τὸν ἔπαινον, Αἰνέας, καὶ Αἰνείας. Ἰστέον δ'
ὅτι τὸ Αἰνείας κλίνεται Αἰνεία, Δωρικῶς· ὃ προστι-
θέντες οἱ Βοιωτοὶ τὸ ο, λέγουσιν Αἰνείαιο. οἱ δὲ Ἀττι-
κοί, ἐκτείνουσι μὲν τὸ ο τῆς ληγουσῆς, συστέλλουσι δὲ
τὸ α εἰς ε, καὶ λέγουσιν Αἰνείεω. πᾶσα γὰρ γενικὴ 40
ὀνόματος εἰς Φωνῆν λήγουσα, καὶ περιττοσυλλαβοῦσα
τῆς ἰδίας εὐθείας, ἢ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν καὶ
συστέλλει τὴν λήγουσαν· οἶον καλοῖο, σοφοῖο· ἢ ἐκτεί-
νει τὴν λήγουσαν, καὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν·
οἶον Ἀτρεΐδεω, Πριάμειδεω· ἐν οἷς καὶ τὸ Αἰνείεω.
πρόσκειται, εἰς Φωνῆν λήγουσα, διὰ τὸ Δημοσθένους·
οὐ λήγει γὰρ εἰς Φωνῆν ἡ γενικὴ· πρόσκειται, περιτ-
τοσυλλαβοῦσα, διὰ τὸ ἄνθρωπος, ἀνθρώπου. ἐπὶ τού-
του γὰρ ἡ γενικὴ εἰς Φωνῆν λήγει, ἀλλ' οὐ περιττο-
συλλαβεῖ τῆς ἰδίας εὐθείας.

Αἶνος, παρὰ τὸ αἰνῶν τὸ τέρπεται καὶ εὐφραίνουμαι, καὶ 50

διαχέομαι, ἴανος, ὁ διαχέων τὴν ψυχὴν· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἰώτα, ὡς ἰήος, ἥιος, γέγονεν αἶνος, ὁ ἔκαινος· καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ αἰνώ· παρα τὸ ἰαίνω· οἶον, — ἰαίνοτο δὲ Φρένας εἶπας: — καὶ, Τοῖσιν ἰάνθη θυμός: — ἔστι δὲ καὶ Αἶνος πόλις Θράκης. Αἶνός δὲ, ὁ φοβερός, ἡ τρυφή καὶ κακός· ἀφ' οὗ αἰνόθεν, καὶ αἰνώς, καὶ αἰνότατα.

36 Αἶνός, παρὰ τὸ δαινός, τροπὴ τοῦ ε εἰς α, καὶ ἀποβολὴ τοῦ δ, αἶνός, ἡ παρὰ τὸ δαίς, ὅπερ σημαίνει τὴν μαχρὴν, γέγονε δαίνος καὶ δαίνος· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ δ, αἶνός, ὁ μάχιμος· Ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος ἔσται σέθεν, ὦ Μενέλαε, Αἶε δάνης: ἡγοῦν δεινὴ λύπη. οὕτως Ὠρίων.

Αἶνός, ὡς τὸ, Αἶνός ἀκτίνεσσιν ὁμοίους ἡέλοιο: — καὶ, Αἶνός ἀθανάτησι θεῇς εἰς ὧπα ἔοικεν: — ἀντὶ τοῦ λίαν, πάνυ, ἀληθές· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀκκλητικώς.

Αἶναρέτη, ἐπὶ κακῷ πεπτημένη τὴν ἀρετὴν· αἰνὸν γὰρ τὸ χαλεπὸν καὶ δεινὸν καὶ κακόν· ἡ δὲ κλητικὴ ὡσαύτως ἔχει τὸ ἡ τῇ εὐθείᾳ. οὕτως εὖρον σχολίον Ἰλιάδος π'.

40 Αἰνίζομαι, ἐκ αἰνῶ· οἶον, — περί δὲ σε βροτῶν αἰνίζομαι ἀπάντων.

Αἶνεσις, παρὰ τὸ αἰνῶ αἰνέσω· τοῦτο παρὰ τὸ αἶνος· τοῦτο παρὰ τὸ ἰαίνω· ὁ μέλλων, ἰαίνω· ἐξ' αὐτοῦ ἴανος, καὶ ἐν ὑπερβίβασμῳ καὶ κράσει, αἶνος, γνώμη, παροιμία, παράδειγμα, ἔκαινος· καὶ ἡ χειροτονία καὶ ψήφισμα.

Αἶνεῖν, τὸ ἀναβράττειν τὸν ἀλληλεσμένον σῖτρον, τούτῳτιν ἀναδύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι φυρῶντα. οἱ δὲ, βλάπτειν, ἡ τὸ ταῖς χερσὶν ἀνατρίβειν τὰς ἐπιερμένας κριθὰς, καὶ αἰνεῖν, ἔπαινεῖν καὶ συγκατατίθεσθαι παρὰ Ὀμήρῳ· παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ, τὸ παραιτεῖσθαι.

Νῆα δ' ὀλίγην αἰνεῖν: — σημαίνει δὲ δύο· τὸν ἔπαινον, ὡς τὸ, Ἀντιλόχου μῆντοι μέλος εἰρήσεται αἶνος: — ποτὲ δὲ γνώμης παραμύδιον, καὶ παραβεβλημένον λόγον πρὸς τι ὑποκείμενον· οἶον, Αἶνος μῆντοι ἀμύμων, ὃν καταλέξεις.

Αἶνετός] ἐκ τοῦ αἰνέσω αἰνεστός, καὶ αἰνετός κατ' ἔνδειαν τοῦ σ.

30 Αἰνύμα, παραβολή, ἡ ὁ δαινός καὶ σκοτεινός λόγος· παρὰ τὸ ἀνίσσω τὸ ἐν παραβολῇ λέγω. τοῦτο παρὰ τὸ αἶνος, τὸ αἰ δῖφθογγον. οἱ γὰρ Ἴωνες, ἡνίκα ὕφειν ποιεῖσθαι συμφάναι, τότε καὶ τὸ παραλήγον Φωνῆν τρέψαν· εἰς α· οἶον δεινός, αἶνός· μέχρι, ἄχος.

Αἶμα παρῶσα, ἐπὶ κακῷ γενήσασα.

* Αἰνομόρος, ὁ κακοῦ ἄνατος· παρὰ τὸ αἶνός καὶ μόρος, ὁ θάνατος.

40 Αἶνυμαι, τὸ ἀφαιρῶ, τὸ λαμβάνω. Ὀμηρος· — ὁ δ' ἐξαινύτο, καμπύλα σῆξα· — καὶ αἰνύμενος, καὶ ἀπαινύμενος· παρὰ τὸ αἶρῶ ἀρῶ, ὡς περὶ περὶ· ἀφ' οὗ περῶσας· καὶ, — περῶς νήσων ἐπὶ τηλεθακάων· — καὶ ἀπο τούτου παραγωγήον, αἶρυνμι, καὶ αἶρυνμαι· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ρ, αἶνυμαι. οὕτως Μεθόδιος.

Αἶνυται] ἔστι κτῶ, καὶ σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι, καὶ ὡς περ παρὰ τὸ βῶ βαίνω, οὕτως καὶ παρὰ τὸ πῶ πταίνω· καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ, αἶνῶ, τὸ νόπτω, ἐξ αὐτοῦ αἶνω· καὶ παρὰ παραγωγήον αἶνῶ, καὶ αἶνυμι· παραγωγήον εἰς μι. τὸ παθητικόν, αἶνυμαι· ὁ παρατατικὸς αἶνύμην αἶνυσο αἶνυτο· καὶ ἐξαινύτο θυμόν.

50 Αἶξ, ὄνομα ἀρσενικόν· τὸ ζῶον παρὰ τὰ αἶσσω τὸ ὄρμῳ, αἶξω, αἶξ· καὶ κατὰ συναίρεσιν αἶξ. καὶ Ὀμηρος, — ἰχάλου αἰγός, ὀρμητικῆς. οὐδὲν εἰς ξ περισπάζεται. τὸ τοῖνον αἶξ ὀξύνη· τὸ δὲ Θρεξ περισπάζεται· καὶ τὸ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Ταῦξ, καὶ γλαῦξ. πάντων δὲ τῶν εἰς ξ ληγόντων ὀνομάτων, τοῦτο μόνον διὰ τοῦ γ κλίνεται.

Αἶξωνεύεσθαι, τὸ κατηγορεῖν. βλασφημοὶ γὰρ οἱ Αἶξωνες. 37 ὁμοῦ δὲ οἱ Αἶξωνες τῆς Κεκροπίδος ἐστὶ Φύλης· καὶ Αἶξωνεία πόλις.

Αἰόλον, τὸ ταχύ, παρὰ τὴν ἄελλαν· καὶ πολὺφρον, καὶ ὄξυ, καὶ ταχύ.

Αἰόλος, σημαίνει τρία· ἔστιν ὄνομα κύριον· οἶον, Αἰόλος Ἰπποτάδης: — καὶ ἐπιθετικῶς, αἰόλος ὄφις, ὁ κατάστικτος· καὶ ποιητικῶς· παρὰ τὸ αἰεῖν, ὁ ὁλοῖ τὴν ἐνυπνότατον κίνησιν. ἔνθα αἰεῖν τὸ ὀρμᾶν καὶ αἰσθῆναι. οὕτω Μεθόδιος.

Αἰολόπῳλος, σημαίνει τὸν ταχὺν καὶ εὐκίνητον ἵππον. 19 προκαρξύνεται· ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς ος δισύλλαβα προπερισπώμενα, ἐν τῇ συνθέσει προκαρξύνονται· οἶον, οἶκος, αἰοικος· κοῦρος, ἐπίκορος. οὕτως καὶ πῳλος, αἰολόπῳλος· γίνεταί δὲ ἐκ τοῦ αἰέλλω, ὁ σημαίνει τὸ κινῶ, καὶ τοῦ πῳλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἐν τῇ πότῃ ἄλλεσθαι, πῳλος, καὶ πῳλος· ἐξ οὗ καὶ Αἰλῶρος· ὁλερὸν γὰρ τὸ ζῶον.

Αἰολοπῳλους, ταχυπῳλους, ἡ ποιητικῶς ἵπκαζομένους· παρὰ τὸ αἰαλεῖν καὶ κινεῖν τοὺς πῳλους. σημαίνει δὲ 20 καὶ τὸν εὐκίνητον· οἶον κορυθαἰολος.

Αἰελαμίτραν, ποικίλην μίτραν ἔχοντα· ἐξ οὗ καὶ εὐκίνητον πολεμιστήν.

Αἰολεῖς] Ὀρέστης κατὰ χρησμὸν συνήθροισε πολλοὺς τῶν ὀνομαζομένων Αἰολέων· ὡς μὲν τινες, ὅτι πλείστοι ἦτοι Βοιωτοὶ ἦσαν· ὡς δὲ Μενεκλῆς, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐδῶν συνήθροισθαι· ἀπὸ τοῦ αἰολίζω. οὕτως Ὠρίων.

Αἰών, καταντλεῖν, καταχεῖν, λουεῖν.

Αἶπυς, δύο σημαίνει. Αἶπυ βαρυτόνος, ὄνομα πόλεως· αἶπυν· δὲ, τὴν μέγαν· ὡς τὸ, — Φυγόντι περ αἰτῶν ὄλεσθρον.

30 Αἶπυτος, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ αἶπυς, ὁ σημαίνει τὸν ὑψηλὸν τόπον. ὡς εὐρύς Εὐρυτος, οὕτω καὶ αἶπυς Αἶπυτος.

Αἶπυς, ὁ χαλεπός καὶ σκληρός· ἡ ὁ ὑψηλός· παρὰ τὸ αἶπος ἀκρωτήριον τὸ σκληρόν. αἶπος γὰρ ὑψηλός τόπος, ἀκρωτήριον.

Αἶπινός, παρῶνυρον· καὶ αἶπεινῇ, ὑψηλῇ. καὶ Αἶπειά πόλις. ἀπὸ τούτου καὶ Αἶπυκρας, ὁ ὑψηλὰ κέρατα ἔχων.

40 Αἶπα] — βράχε δ' αἶπα ῥέεθρα: — ὑψηλὰ ἢ δύσβατα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀκρωτηρίων· Αἶπος γὰρ τὸ ἀκρωτήριον. παρὰ τὸ αἶπυ αἶπεία, καὶ κατὰ συγκοπὴν αἶπά· ὅθεν τὸ α· βραχύν.

Αἶπός] ἐκ τοῦ αἶξ αἶγός, καὶ τὸ πολὺ τὸ ἀναστρέφωμαι, αἶγοπός, ἥτοι αἰγονόμος, ὁ περὶ τὰς αἶγας ἀναστρέφόμενος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, αἶπός. ἡ παρὰ τὸ αἶπα (ὁ ἐστὶν ὑψηλὸς τόπος) περιπολοῦντες. χαίρουσι γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς· ὅθεν καὶ αἰκόλιζ τὰ αἰγονόμα, αἰκόλια ὄντα· διατὶ οὐκ ἀναβιβάζει τὰν τόνον; ἐπεὶ δὲ 50 τὰ παρὰ τὰ πολὺ, μὴ μετὰ προθέσεως συντεθέντα, πρὸ μίας ἔχει τὸν τόνον· οἶον οὐειροπόλος, θυηπόλος, μυροπόλος· αἶπός. προέκειται, μὴ μετὰ προθέσεως, διὰ τὸ πρόπολος, αἰφίπολος.

Αἶρα] ἀπὸ τῆς αἶρω κατὰ κράσιμ τοῦ α εἰς α μαχρῶν, αἶρω. οὕτως εἰς τὸ ποσότηα. καὶ ἀπὸ τοῦ αἶω, ὁ σημαίνει τὸ πορῶ, πλεονασμῶ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμεταβόλον, αἶρῶ· ὁ μέλλων, αἶρήσω· τὸ ἀπαρέμφατον, αἶρῃσιν. συντάσσεται αἰτιατικῇ. αἶρω 38 σημαίνει ἔξ· τέσσαρα περισπώμενα, καὶ δύο βαρυνόμενα. αἶρῶ, αἶρῶ τὸ πορῶ, ὡς τὸ, Φῇ γὰρ ὃ γ αἶρῃσιν Πριάμου πόλιν; — ἀντὶ τοῦ πορῆσιν. αἶρῶ τὸ πατα-

C

λαμβάνω· ἐξ οὗ, — μὴ δέ σε λήθῃ αἰράτω, κατα-
 λαμβανέτω. αἰρῶ τὸ διαχωρίζω, ἐξ οὗ διαιρῶ. αἰρῶ τὸ
 προκρίνω· ἐξ οὗ προαἰρούμαι, καὶ αἰρετικός. ταῦτα τὰ
 τέσσαρα περισπωμένα· βαρύνονται δέ, αἰρῶ τὸ κουφί-
 10 ζῶ· ἐξ οὗ, αἰρεται ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ·
 — καὶ ἀπαίρω. καὶ αἰρῶ τὸ προσφέρω· ἐξ οὗ καὶ ἄρτος.
 Αἰρεύμενον, αἰρῶντα, λαμβάνοντα. παρὰ τὸ αἰρῶ τὸ ση-
 μαῖνον τὸ λαμβάνω, κατὰ πλεονασμὸν, αἰρῶ, αἰρού-
 μαι, αἰρούμενον· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ, αἰρεύμενον. Ἡσί-
 20 οδος ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, — καὶ σε βόλπα Γηθήσειν
 βιότου αἰρεύμενον ἔνδον ἐόντος.

Ἄρα] — ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν, ὡς εἶδον τὸν νέκυν
 ἄραντας Ἀχαιοὺς: — δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἰ ἔχει
 προσγεγραμμένον κατὰ παράδοσιν. γυμνάσωμεν δέ καὶ
 30 ἡμεῖς, καὶ δεῖξωμεν, ὅτι οὐκ ὠφείλεν ἔχειν τὸ ἰ. ἔστι
 γὰρ αἰρῶ ἀρῶ. τούτῳ τῷ λόγῳ τῆς παραληγουσῆς γίνε-
 ται κατὰ τὸν ἀ ἀόριστον, ἄρα, ὡς μιάνω μιανῶ ἐμί-
 ανα. καὶ λοιπὸν ἐκ τούτου γίνεται ἡ μετοχὴ ἄρας, χωρὶς
 τοῦ ἰ. λόγῳ δέ ἀρχούσης ἐστὶν ἥρα ὁ πρῶτος ἀόριστος,
 σὺν τῷ ἰ, ὥς περ αἰτῶ ἤτσα, καὶ αἰσχύνω ἤσχυνα·
 καὶ ὠφείλεν ἡ μετοχὴ ἐκφωνεῖν τὸ ἰ. τα γὰρ τοιαῦτα
 ἐν ταῖς μετοχαῖς ἐκφωνοῦσι τὸ ἰ· ὄδον, ἤτσα, αἰτή-
 30 σας, καὶ αἰσχύνας. οὕτως οὖν καὶ ἥρα, αἰρας ὠφείλεν
 εἶναι, οὐκ ἄρας. ἄρα οὖν οὐκ ἐκφωνούμενον τὸ ἰ οὐκ
 ἔχει αὐτό· ἀλλ' ἐπειδὴ Φησὶν ὁ τεχνικός, ὅτι ἡ παρά-
 δοσις ἔχει τὸ ἰ, σχηματισθέν αὐτὸ οὕτως. ἐστὶν αἰερω,
 ὁ μέλλων αἰερῶ· ὁ ἀόριστος, ἥειρα, ὥς περ ἤγειρα· καὶ
 ἡ μετοχὴ αἰείρας· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς α μα-
 κρόν, ἄρας· καὶ μένει τὸ ἰ μὴ ἐκφωνούμενον, διὰ τὸ
 μέγεθος τοῦ α. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητα.

Αἶρα, ἡ σφαῖρα· Καλλιμαχος· ὄλον, — λάθρη δέ παρ'
 Ἡφαίστοιο καμίνους· Ἔστρεφον αἰράων ἔργα διδασκόμε-
 νοι: — παρὰ τὸ βαῖω τὸ σημαῖνον τὸ Φθίρω (τὸ αὐτὸ
 δὲ καὶ ραιστήρ λέγεται) γίνεται βαῖα· καὶ ὑπερθέσει,
 40 αἶρα, ἡ τὰ τυπόμενα διαφθείρουσα. ἡ ἀπὸ τοῦ αἰρῶ.
 Αἶρα, σπέρμα ἐστὶ σιτῶδες, ἐκ παραφθορᾶς τοῦ σίτου
 γινόμενον· παρὰ τὸ βαῖω τὸ Φθίρω· καὶ Αἰρόπινον, τὸ
 ἀραιὸν κόσκινον· παρὰ τὸ πᾶς αἶρας ποιεῖν ἀπείναι καὶ
 χωρίζειν· ἡ δὲ τὸ αἶρειν τὸν πῖνον, ὃ ἐστὶ τὸν ῥῖπον.
 Αἰριπόλοιοι θυγαῖ, Σιμωνίδης, ἐκ τοῦ αἰριπόλειο, συγκοπῇ
 τοῦ ο. οὕτως Ἡρώδιανός περὶ παθῶν.

Αἰσακος, ὁ τῆς δαφνὸς κλάδος, ἡ ὁ τῆς μυρσίνης. καλεῖ-
 50 ται δὲ καὶ τὸ ζῶον ὁ αἰριθακὸς Αἰσακος.

Αἶσα, ἡ εἰμαρμένη, ἡ μοῖρα. παρὰ τὸ δαῖω τὸ μερίζω,
 ὁ μέλλων δαῖσω, γίνεται δαῖσα, ὡς βῆσω βῆσα, καὶ
 πείσω πείσα, ἡ πείσιμονή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, αἶσα,
 ἡ ἐκάστω μεμερισμένη: — ἐπεὶ νῦν τοι αἶσα μίνυνθά
 60 περ: — ἡ παρὰ τὸ αἰεῖ ἴση εἶναι, ἡ μὴ μεταβαλλομέ-
 νη. πᾶσι γὰρ ἴσως ἐπείσιν.

Αἰσιμος] ὥς περ παρὰ τὸ σπορὰ γίνεται σπόριμος, καὶ
 39 παρὰ τὸ ἀλκή ἀλκιμος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ αἶσα αἰσι-
 μος· ὄλον, Πάντα κατ' αἶσαν εἵπες: — καὶ, — ὅς
 ἐνακαίμος ἐπὶ οὕτως Ὀρίων.

Αἰσιμία, ἡ μαντεία, ἡ τὸ καθήκον· παρὰ τὴν αἶσαν τὴν
 μοῖραν.

Αἶσαν, ὁ ἥρας· παρὰ τὴν αἶσαν· δοκεῖ ἀπὸ πλεονασμοῦ
 γεγονέναι.

Αἰσμητήρ, ὡς μὲν τινες, ὁ ἐντρεχὴς καὶ κεκοσμημένος·
 τινὲς δὲ, νεανίαν· Νηανδρος νομῆα· Ὀμηρος δὲ μάλ-
 70 λον ἐπὶ τοῦ κοσμοῦ καὶ καθήκοντος. ἀπὸ τῆς αἴσης
 παράγωγον. Ὀμηρος γὰρ τὴν αἶσαν ἐπὶ τοῦ καθήκον-
 τος τάττει, αἶσα αἶσω· αἰσμητήρ· καὶ πλεονα-
 σμῷ τοῦ η, αἰσμητήρ. οὕτω Μεθόδιος:

Αἰσμηνῆται, οἱ βράβευται· Ὀμηρος· οἱ τὸ αἶσιον ἀκονέ-
 μοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις, αἰτιουμένηται. λέγουσι δὲ καὶ
 τοὺς κριτὰς ἀρχοντας τῶν ἀγώνων. αἰσμηνῆτης, βασι-
 λέως ἐπιστάτης, ἀρχων, ἡ τύραννος· ἡ παρεδρος. ἰδίως
 δὲ Φησὶν Ἀριστοτέλης ὑπὸ Κυμαίων αἰσμηνῆτην τὸν
 ἀρχοντα λέγεσθαι. καὶ, αἰσμητὰ χθονός, ἀντὶ τοῦ
 ἡγεῖται, Εὐριπίδης Μηδεία.

Αἶσα, καὶ ἡ Ἠκείρος τὸ παλαιὸν οὕτως ἐκαλεῖτο· καὶ οἱ
 κατοικοῦντες, Αἶσιοι.

Αἶσιον, μέτριον, δεξιόν, δίκαιον, ἀγαθόν· καὶ Ὑπεραι-
 20 σιον, ὑπέμετρον.

Αἶσιμα, ἀγαθὰ, καθήκοντα, εἰμαρμένα.

Αἰσμητήρ, ὁ βασιλεὺς, ὁ τὸ καθήκον ὑμῶν καὶ σέβων,
 ἡ αἰσμενετήρ, ὁ ἐν τῷ καθήκοντι μένων. οἱ δὲ, παρὰ
 τὸ αἰσμητῆν, ὃ ἐστὶ τὸ αἶσιον μνήμην ποιεῖσθαι. ἡ ὁ
 αἰσιμητής, ὁ αἶσια βουλευόμενος. ὁ γὰρ τύραννος τὸν-
 30 αντήν.

Αἰσμηθέν, ἀπὸ Αἰσμήης πόλεως Θράκης. οἱ δὲ, ἀπὸ
 βασιλέως γένους.

Αἶσυλος, ὁ ἀδίκος καὶ ἀμαρτωλός· καὶ συνθέσει, Αἰσυ-
 40 λοεργός. παρὰ τὸ σὺλῶ, ἄσυλος, πλεονασμῷ τοῦ ἐπι-
 τακτικοῦ α, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος, τὸ λίαν περηνός·
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ, αἶσυλος, οἶονεῖ ὁ πάνυ σὺλῶν
 καὶ ἀμαρτάνων. ἀντὶ δὲ τοῦ ἰ ἐστὶν ὅτε καὶ τὸ ἡ πλεο-
 νάζει· οἶον ἀήσυλος. πῇ μὲν αἶσυλος λέγεται, πλεονα-
 σμῷ τοῦ ἰ· πῇ δὲ ἀήσυλος, πλεονασμῷ τοῦ η. ἄσυλα
 γὰρ τὰ ἀγαν συλητικά καὶ ἀμαρτωλά.

Αἶσυλα] αἶσυλα βέζων: — ἀμαρτωλά, παράνομα, ἀδι-
 40 κα, τὰ τῆς αἴσης στυλημένα· παρὰ τὴν αἶσαν καὶ μετὰ
 τῆς α στερήσεως, αἶσυλα. τὰ μὴ καθήκοντα μήτε
 πρέποντα. ἡ παρὰ τὸ ἄσω τὸ βλάπτω, ἄσυλος, ὡς ἄξυ-
 λος. ἐξ αὐτοῦ ἄσυλον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ, αἶσυλον,
 καὶ αἶσυλα· καὶ ἀφαιρέσει τῆς στερήσεως, αἶσυλα. οὐ-
 50 τως ἔχει καὶ τὸ ἐτώσιον, — ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης:
 — παρὰ τὸ ἐτός, ὃ σημαίνει τὸ ἀληθές, γίνεται ἐτώ-
 σιον· καὶ συνθέσει τῆς α, αἰετώσιον τὸ μὴ ἀληθές·
 καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α, ἔμεινε τὸ αὐτὸ σημαίνον·
 οὕτω Μεθόδιος.

Αἶσχος, ἡ ὕβρις καὶ ἡ αἰσχύνη. παρὰ τὸ ἴσχω ἴσχος· καὶ
 50 μετὰ τῆς α στερήσεως, αἶσχος· ἐν συναιρέσει, αἶσχος,
 ὁ οὐκ ἂν τις βούλοιτο ἔχειν. ἡ τὸ πάνυ ἴσχον τὸν
 λαμβάνοντα αὐτό.

Αἶσχος, ὁ αἰσχύνης μετέχων. αἶσχος, αἶσχος, ὡς κῦ-
 60 δος κυδρός, ψυχος ψυχρός· καὶ ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ σά-
 δη, σαδρός· καὶ λυπη, λυπηρός. οὐ γὰρ ἐκ τοῦ
 αἰσχυρός συγκέκοπται.

Αἶσχιστος] αἰσχυρός, αἰσχυρότατος, αἰσχυρίων· καὶ ἀποβολῇ
 τοῦ ρ, αἰσχίων, καὶ αἰσχιστος, ὥς περ μακρός μακρό-
 70 τας, μακρίων, καὶ μακίων· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η,
 μακίων μήκιστος, μήκιστον καὶ κράτιστον.

* Αἰσχύνομαι, τὸ αἰδοῦμαι, ἀπὸ τοῦ αἰσχύος· καὶ κυρίως
 λέγεται, ὅτε αἰσχυνόμεθα ἐνεκα τῶν αἰσχυρῶν πραγμά-
 80 των.

Αἰσχύλος, ὁ ποιητὴς ὁ τραγωδοποιός. παρὰ τὸ αἶσχος,
 αἰσχύλος· ὡς σίμος σιμύλος. παρ' ὁ Αἰσχίνης Αἰσχινα-
 90 δης· παρὰ τὸ εἶναι αἰδημόνα. Αἰσχίνης αἰσχύλου. ὁ
 κανὼν· Τὰ διὰ τοῦ ἰνὸς καὶ ὄνης βαρύνοντα κύρια, εἰς
 οὐ ἔχει τὴν γενικήν· οἶον Λεπτίνης λεπτίνου, Φιλοκρί-
 νης Φιλοκρίνου, Μηρίονης μηρίνου, Κεβρίονης κεβρίο-
 νου, τελώνης τελώνου.

Αἰσθησις, παρὰ τὸ αἰσθῶ· τοῦτο παρὰ τὸ αἰσθῶ· τοῦτο
 παρὰ τὸ αἰσθῶ.

Αἶτιος] παρὰ τὸ αἶτη, ὃ σημαίνει τὴν βλάβην, αἶτιος,

- πλεονασμῷ τοῦ ι. τὸ τι, ι. τὰ ἀπὸ ἀπτότων διὰ τοῦ
 ιος γινόμενα ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τοῦ ι
 γράφεται· ἀρκῶ ἀρκιος, αἰτῶ αἰτιος. πολὺν εἶδους τῶν
 10 ὑποπαπτωκότων· τῷ ὀνόματι. πρὸς τί ἔχον; καὶ πρὸς
 τίνα ἔχει τὴν σχέσιν; πρὸς τὸ αἰτιατόν. τὸ γὰρ αἰ-
 τιον, τοῦ αἰτιατοῦ ἐστὶν αἷτιον, ὥσπερ ὁ χαλκός, τοῦ
 ἀνδριάντος ἐστὶν αἷτιος· καὶ τὰ ὅπῳ μέρη, τοῦ λόγου
 ἐστὶν αἷτια· καὶ ὁ πατήρ, τοῦ υἱοῦ.
 Αἰτῶ] ἐκ τοῦ τῷ τῷ ζῆτῳ, μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, αἰτῶ·
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰτῶ. τὰ μὲν ἐνεργητικά, ἐπὶ
 τοῦ μὴ ἔχοντος ἀποδιδόναι· τὰ δὲ παθητικά, ἐπὶ τοῦ
 ἀποδιδόντος, αἰτήσομαι.
 Αἰτνῇ, ὅρος Σικελίας· παρὰ τὸ αἰθῶ τὸ καίω, αἰτνῇ· ὡς
 20 Φαίω Φάιτη, πῆσσω πάχνη.
 Αἰτωλοὶ οἱ Καλυδωνιοὶ· ἐπεὶ καὶ οἱ Κουρήτες Αἰτωλοὶ.
 Καλυδῶν δὲ, πρώτη πόλις τῆς Αἰτωλίας.
 Αἰχμῶ] ἐκ τοῦ αἰσσω αἰχῇ, καὶ κράσει αἰχῇ· καὶ πλεο-
 νασμῷ τοῦ μ, αἰχμῇ, ὡς δρᾶξω δραχμῇ, τὸ λεπτὸν
 νόμισμα. ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ αἶμα χέειν. καὶ
 παρὰ τὸ αἰχμῇ, αἰχμῷ αἰχμᾶς, αἰχμᾶσσω τὸ πολεμῶ.
 Αἰχμητῆς] ἀπὸ τοῦ αἰχμᾶζω ὁ μέλλων αἰχμᾶσσω, αἰχμα-
 40 τῆς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, αἰχμητῆς, ὁ πολεμικός.
 εἰ γὰρ ἦν παρ᾽ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ αἰχμῇ, ὥφειλε βαρύνε-
 σθαι, ὥσπερ ὑπὴν ὑπὴνῆτης, καὶ κορύνῃ κορυνήτης.
 τὰ δὲ ἀπὸ τῆς β' συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα
 ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ὀξύνεται· οἷον ἐραστής,
 θιαστής, λωβητής, δακτυλητής. τὸ δὲ πεδότης, καὶ πο-
 μήτης, καὶ ἀλήτης, οὐ παρὰ βῆμα, ἀλλὰ παρὰ τὸ
 πέδη, καὶ κόμη, καὶ ἄλλῃ. τὰ δὲ τοιαῦτα βαρύνονται δι-
 συλλαβα ὀνόματα, ὅθλον ὅτι ἀπὸ μονοσυλλαβῶν περι-
 σπωμένων τῆς β' συζυγίας ἐγένοντο, καὶ βαρύνονται·
 50 οἷον, κτῶ κτήτης Φιλοκτῆτης· βῶ βήτης διαβήτης·
 θλῶ θλάτης, πρῶ κρατής. αἰχμητῆς, αἰχμητοῦ· ἡ εὐ-
 θεία τῶν πληθυντικῶν αἰχμηταί, ἡ γενικὴ τῶν αἰχμη-
 τῶν, καὶ Δωρικῶς αἰχμηταῶν. ὁ κανὼν· Τὰς εἰς ὧν
 γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αἰ εὐθείῃς γινόμενας, οἱ
 Αἰολεῖς διὰ τοῦ αὐτοῦ προφέρουσιν· οἷον, μέλισσαι μελισ-
 σῶν, μέλαιναι μελαινῶν. οἱ δὲ Δωρεῖς, διὰ τοῦ εὐων,
 πύλαι πυλέων· Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο.
 41 Αἰχμᾶλωτος, παρὰ τὴν αἰχμῇ, ὃ ἐστὶ τὸ ξίφος, καὶ τὸ
 αἰλῶναι, ὃ σημαίνει τὸ πορδῆσαι. οὕτω Μεθόδιος. λέγε-
 ται καὶ αἰχμᾶλωτος, καὶ αἰχμῶλετος.
 Αἶψα, ταχέως· εἴρηται κατὰ στέρησιν τοῦ Ἰψαι, ὃ ση-
 μαίνει τὸ βλάψαι. τὸ γὰρ βλάψαι, καὶ ἐμποδίζειν
 ἀνάγκη· τὸ δὲ ἀνεμποδιστόν, ταχύ γίνεται. ἡ παρὰ τὸ
 ὤψω, αἶψα· δοκεῖ γὰρ τὰ ταχέως γινόμενα, ἀλλήλων
 ἄπτεσθαι κατὰ τὴν συνέχειαν. καὶ Αἶψηρόν, ταχύ.
 Αἰών, ἡ ζῶη, θηλυκῶς· Ὁμηρος, — αὐτὸς δὲ Φίλης αἰώ-
 10 νος ἀμερδῆς· — παρὰ τὸ πτεῖν τὸ πνέειν· καὶ Ἄημα
 τὸ πνεῦμα, καὶ Ἀήτης ὁ ἄνεμος· καὶ ἐκπνουν δὲ τὸν
 ζῶντα Φαμέν. ἡ παρὰ τὸν αἰῶνα τῆς ζῶης· οἱ γὰρ
 ζῶντες, ἐν χρόνοις καὶ ἔτεσι διάγουσιν. ἡ παρὰ τὸ αἰεῖ
 ὦν· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α, καὶ ἐν συναίρεσει, αἰών.
 περιεκτικόν ἐστιν. σημαίνει ε· τὴν ζῶην τοῦ ἀνθρώ-
 που, ὡς τὸ, — ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν ἐν πόλει· —
 αἰὼν καὶ ὁ τῶν χιλίων ἑτῶν ἀριθμός. αἰὼν καὶ ὁ αἰθίος
 καὶ ὁ ἀτελεύτητος, ὡς τῷ Θεολόγῳ δοκεῖ· αἰὼν γὰρ
 οὔτε χρόνος, οὔτε χρόνος τί μέρος· οὐδὲ γὰρ μετρητός.
 20 αἰὼν λέγεται καὶ οἱ ἑπτὰ αἰῶνες, ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρα-
 νοῦ καὶ γῆς κτίσεως μέχρι τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων
 ἀνωστάσεως. αἰὼν λέγεται καὶ ὁ νωτιαῖος μυελός, ὡς
 καὶ Ἰπποκράτης, Ἀνθρωπὸς τις, νοσήσας τὸν αἰῶνα,
 ἐβδόμηδες ἀπέθανεν.

- Αἰωρῶ] ἀπὸ τοῦ αἰρῶ, πλεονασμῷ τοῦ τ ω, αἰωρῶ τὸ πρε-
 μῶ· καὶ Αἰάρα, ἀπὸ τοῦ αἰρῶ αἶρα, πλεονασμῷ τοῦ ω,
 αἰάρα· ἐξ οὗ καὶ αἰωρήμα καὶ ἐναιώρημα, ὡς περισπω-
 μένον· καὶ αἰωρούμενοι, μεταιωρίζομενοι.
 Ἀἰδῶν, ἐπιβόημα μεσότητος· σημαίνει δὲ τὸ ὀρητικῶς·
 οἷον, Ἀἰδῶν μᾶσας δὲ συν ὁστέω Ἰνας ἐκερσε· — πα- 3e
 ρὰ τὸ αἰσσω, τὸ ὀρῶ· καὶ συναἰδῶν Ἡσίοδος, ἀντὶ
 τοῦ ἐμοῦ ὥρμων συνέλαβεν.
 Ἀἰδῆλον, ἀφανιστικόν· — ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναι κατ' αἰδῆ-
 λον· — καὶ πῦρ αἰδῆλον. ἡ βίαιον, στυγνόν, καὶ πολὺ
 καὶ μέγα, καὶ φορτικόν.
 Ἀἰδῆλος] οἷον, Κεῖνος δ' αὐτ' αἰδῆλος ἀνὴρ· — ὁ ὀλο-
 θρευτικός· οὐ γὰρ ἄξιος Ἀριστοῦκος, δηλοῦν λέγων
 τὸν ἀδελφοποιόν· καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, αἰδῆλον Ἀργα,
 τὸν ὀλεθρίον. ἡ αὐτὸς αἰδῆλος ἐσόμενος· — καὶ ὁ μὲν
 Μεθόδιος λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ἰδῶ ἰδῆλος καὶ αἰδῆλος· 4e
 ὁ δὲ Χοιροβοσκός εἰς τὸ περὶ ὀρθογραφίας αὐτοῦ, λέγει
 εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰδῶν τὸ σημαίνον τὸ ἀφανιστικόν, διὰ
 τοῦ ι, αἰδυνόδῆλος· καὶ κατὰ συγκοπὴν αἰδῆλος. ὁμοίως
 καὶ, Τὸν μὲν αἰδῆλον θῆκε θεός· — ἀπὸ τοῦ αἰδυνόδῆ-
 λον γίνεται. ὁ δὲ Ἡρωδιανός εἰς τὸ περὶ καδῶν, λέγει
 αὐτὸ εἶναι οὕτως· ζῆλος, ἄζηλος, πλεονασμῷ τοῦ ι,
 καὶ τροπῇ, αἰδῆλος.
 Ἀἰδνός] εἰδῶ τὸ βλέπω καὶ Φαίνω· βηματικόν ὄνομα
 ἰδνός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, αἰδνός, ὡς στιλ-
 βα στιλπνός. ἐξ οὗ καὶ Ἀιδωνεύς, ὁ ἄδης, εἰς ὃν οὐκ 5e
 ἐστὶν ἰδεῖν. Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος
 πολυφέρβης εἰς λέχος ἦλθεν· Ἡ τέκε Περσεφόνην
 λευκῶλεον, ἣν Ἀιδωνεύς Ἠρπασεν ἥς παρὰ μητρός·
 καὶ πηλὸς αἰδνός, ὁ ἀστηρικτός, ὅτε τέλημα· παρὰ τὸ
 ἴδω. ἡ ἀφανής.
 Ἀιδνές, τὸ ἀφανές καὶ μὴ ὁρώμενον, ὡς Ἡσίοδος ἐν
 Θεογονίᾳ, Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἐπέσσυτο τοῖς ἀνακτος
 Οὐρέος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς Παιπαλοέσσης· — αἰδές, καὶ 42
 πλεονασμῷ τοῦ ν, αἰδνές, βαδνύ, σκοτεινόν, μέλαν,
 ἀφανιστικόν.
 Αἰάρα, ἑορτὴ Ἀθηναῶν, ἣν καλοῦσιν εὐδειπνον. λέγεται
 γὰρ Ἡριγόνην τὴν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυ-
 γατέρα, σὺν Τυνδάρεω τῷ πάπῳ εἰλθεῖν Ἀθήναζε,
 κατηγορήσουσαν Ὀρέστου· ἀπολυθέντα δὲ, αναρτήσα-
 σαν ἑαυτήν, προστρίψαιον τοῖς Ἀθηναίοις γενέσθαι.
 κατὰ χρησμόν δὲ ἐκ αὐτῇ συντελεῖσθαι τὴν ἑορτήν.
 Ἀἰδρῶτον κακόν, τὸ κατάρατον, ὃ οὐκ ἂν τις αὐτῷ ἰδρύ- 1e
 σαιτο.
 Ἀιδώνια, θανάσιμα.
 Ἀἶδος κυνέη, νέφος τί καὶ ἀορασία· ἡ περιφραστικῶς τὴν
 περιεφασίαν· ἐν αὐτῇ γὰρ τὸ πρόσωπον ἐκρυψεν ἡ
 Ἀθηνᾶ, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τοῦ Ἄρεος.
 Ἀἰδί, Σέλευκος μὲν ἀπὸ εὐθείας τῆς αἰετῆς φησὶν. ἀλλὰ τὰ
 εἰς δύο λέγοντα ὀνόματα ἀπὸ βαρυτόνων, εὐρίσκομεν
 παρ' Ἰωσὶ κατ' ὑφαίρεσιν τοῦ δ' λεγόμενα· οἷον, μή- 2e
 νιδος μήνιος, Πάριδος Πάριος. τὴν δὲ αἰδός γενικὴν,
 οὐδεὶς Ἰωνῶν αἶδος εἶπεν. οὐκ ἄρα ἡ εὐθεία αἰετῆς.
 εἰδῶ τὸ βλέπω· ὁ μέλλων, εἰδῶ ὄνομα βηματικόν, ἴς, διὰ
 τοῦ ι· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰς, ἐν ᾧ οὐδὲν ἐστὶν
 ὀρᾶν· καὶ ἡ γενικὴ αἰδός.
 Αἰδῆς] γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἰδῶ ἰδῆς, καὶ κατὰ στέρησιν αἰδῆς,
 ὁ ἀγνώστους ποιῶν. ἡ γενικὴ αἰδου, ἡ δοτικὴ αἰδῆ, καὶ
 κατὰ μετακλασμόν, αἰδί, ὥσπερ ἀπὸ τῆς ὑσμίνῃς δοτι-
 κῆς, κατὰ μετακλασμόν ὑσμίνι· καὶ λιτῶ, λιτί. τὸ δὲ
 αἰδῆς τὸ ἐπιθῆτον, ὀξύνεται· τὸ οὐδέτερον, αἰδές. οὕ-
 τως εὐρον ἐν Ἐπιμερισμοῖς. 3e
 Ἀἰδροί, αἰδρίες, ἀμαδεῖς, ἀπειροί. Ἡσίοδος, — αὐτὸς

δ' ἀποχίσταται ἄλλη, Χώρου αἰδρις ἐών: — καὶ Ὀμηρος — αἰδρεῖ Φωτὶ εἰκώς: — ἐστὶ βῆμα εἶδω τὸ ἐπίσταμαι· ὁ μέλλων, εἶδω· ὁ μέσος μέλλων, εἴσομαι· οἶον, Εἴσομαι αἰκὴ μ' ὁ Τυδείδης: — βηματικὸν ὄνομα εἰδῖς· πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἴδρις· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰδρις· ἡ γενικὴ αἰδρεως, ὡς ὅφιν ὀφρεως· καὶ αἰδρεῖ καὶ αἰδρεῖ. οὐ γὰρ δεῖ διὰ τοῦ δ. οὐ γὰρ ἐστὶ παρὼν· μὲν μακροκατάληκτον. ὥστε αἰαρήματα τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῖ πολυιδριδί, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἰδριδά, καὶ παρὰ Φρυγίῳ ἰδριδες. οὕτως εὖρον σχόλιον ἐν ὑπομνήματι Ἰλιάδος. Ἡσίοδος, αἰσύνετος καὶ ἀναίσθητος, καὶ αἰδρσίη, ἀμαθία.

Αἰδρεῖη, ἀπειρία· Οὐ γὰρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δέηται, Οὐδὲ τ' αἰδρεῖη· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδ' ἀγ' οὕτως.

Αἰκάς· Ὡκεῖας ἀνέμων αἰκάς: — πνοάς, ἀναφοράς, ἀπὸ τοῦ αἴσσω βήματος. τὸ δὲ αἰκάς, καὶ προπαροξύνεται, καὶ ὀξύνεται. ἀπὸ μὲν τοῦ αἰκῆ ὀξύνεται, αἰκάς ὀξύτονον, ὡς ἰωκῆ ἰωκάς· ἀπὸ δὲ τοῦ αἰξ, αἰκάς, καὶ προπαροξύνεται. αἰκὴς δὲ, αἰ ἐν τῷ πολέμῳ κλισεῖς ἐφ' ἑκατέρα. Ἀπολλωνίος δὲ, τὰς αὐτὰς ἐπιπνοίας τῶν ἀνέμων. οὕτως εὖρον εἰς τὰ Ἀργοναυτικά Ἀπολλωνίου. καὶ Ἰλιάδος ο, — οὐδ' ἄρα τοῖς Τόξων αἰκάς ἀμφὶς μένον: — ἀντὶ τοῦ περιέμενον. σημαίνει δὲ διώξεις, ὁρμάς, Φοράς, κινήσεις.

Αἴλιον, ἡκαοίλιον. οὐ γὰρ πλεονασμός.

Αἰξάς· αἴσσω· καὶ ὁ παρατατικός αἴσσαν· οὔτε χρονικῶς αὐτὸ ἡξῆται, οὔτε συλλαβικῶς. τὸ γὰρ αἴσσω πάντοτε ὁ ποιητὴς μακρὸν ἔχει.

Αἶον· — ἐπεὶ Φίλον αἶον ἦτορ: — ἐπεὶ ἄφ' οὗ ἀπέπνευσα τὴν ψυχὴν, ἢ ἡσθόμην ἀλγῆσας τὴν ψυχὴν. αἶον γὰρ, τὸ ἡσθόμην. αἶω· Ἡσίοδος, — εὐ δ' αἶε δίκης, ἀντὶ τοῦ ἀκουε. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀκταίων γίνεται Ἀκταῖος, τοῦ αὐτοῦ σημαίνοντος Φυλακτομένου, καὶ τῆς αὐτῆς παραληγουτής· καὶ κόρσαν κόρσος ὁ κυρίσκος· οὕτω ἀπὸ τοῦ αἶω, αἶος.

Αἶστος, ὁ ἀγνωστος καὶ ἀφανής· καὶ αἰστώσας, καὶ αἰστωθῆναι. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσθμὶ Δωρικοῦ ἰσάμι, ἰστός, ὡς δίδωμι δοτός· καὶ αἶστος, κατὰ στέρησιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἰστός, γίνεται ἰστώ τὸ γινώσκω. παραγωγὸν ἰσθμὶ φιλοῦται· ὅθεν καὶ ἐπίσταμαι. ἰσθμὶ ἰσάμαι ἰσάται ἰστός, καὶ αἶστος. οὕτω Μεθόδιος. ὁ δὲ Φίλων εἰς τὸ βηματικὸν αὐτοῦ, οὕτως· ἀπὸ τοῦ εἶδω ἰστός, ὡς εἶμαι, ἰμάτιον.

Αἰστώσας, ἀπὸ τῷ αἰστώ. τοῦτο παρὰ τὸ ἰστώ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰστώ· καὶ αἰστώσας, καὶ αἰστώσειαν, ὡς τυψείαν. τὰ γὰρ μὴ ἰστάμενα, ἀφανῆ εἰσίν· σημαίνει δὲ τὸ ἀφανίσαι καὶ διαχεῖν. καὶ αἰστωῖ, πορθεῖ, ἀπολλύει. καὶ Αἰστωσύνη, ἡ ἀπώλεια.

Αἰσθω· — ὁ δ' ἐβραχε θυμὸν αἰσθων: — ἐκπνέων. καὶ Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἰσθε, καὶ ἥρυνεν: — ἀπὸ τοῦ αἶω βήματος σημαίνοντος τὸ ἀκούω, παράγωγον ὄνομα αἶστος. ἐκ τούτου γίνεται αἰστώ· καὶ τροπὴ τοῦ τ εἰς θ, αἰσθω. ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ αἰσθων· καὶ κατὰ συναφρῆσιν αἰσθων. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγείρω γίνεται ἐγερτός, καὶ κατὰ τροπὴν ἐγέρθω βῆμα. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ αἶω, ἐν παραγωγῇ αἰσθος, ὡς ὄρματος ὄρματος· ἀφ' οὗ βῆμα αἰσθω.

Αἰχθῆναι· — ἐτώσιον αἰχθῆναι: — ὀρμηθῆναι. Αἴτης, ὁ ἐρῶμενος· παρὰ τὸ αἶν, ὁ ἐστὶ πνέειν· ὁ εἰσπνέων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ. Φασὶ γὰρ γίνεσθαι τὸν ἔρωτα ἐκ τοῦ εἰσπνέεσθαι ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐρῶμενου. ὅθεν καὶ εἰσπνήλας καλοῦσι τοὺς ἐραστὰς παρὰ Λάκωσιν. ἢ αἴτης κυρίως ὁ μέσος, ὁ μήτε δρᾶ-

σὺς, μήτε ἱταμός. ἴτης οὖν, αἴτης, ὁ μὴ ἴτης, ὁ ἐστὶν ἱταμός· ἀλλὰ θυμῆρης, ὡς ὁ ἐραστής. ἢ ὁ αἶμα τινέων, τοῦ α ὁμοῦ σημαίνοντος. οὕτω Μεθόδιος.

* Αἴτιος, ὁ τὴν αἰτίαν (τουτέστι τὴν ἀφορμὴν) δούς. Αἴτίας χορδᾶς· σημαίνει δὲ τὰς ἐρωτικές. Ἡρωδιανὸς 40 προπαροξύτως λέγει, ἀπὸ τοῦ αἴτιος αἰτίδος αἰτίδας· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ. οἱ δὲ περὶ ὧρον λέγουσιν, ὅτι εἰ ἦν οὕτως, οὐκ ὤφειλαν ἀποβάλλειν τὸ δ. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ἱς θηλυκῶν, οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ δ. ἀμεινον οὖν παροξύνειν, ἀπὸ τοῦ αἴτης.

* Αἰτωλός, ἀπὸ τοῦ αἰτεῖν παραχθῆναι εἶκε.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Ἀκαίνα· Ἀπολλωνίος, Ἐργατίνης ὡς τίς τε Πελασγίδι νύσσειν ἀκαίνη· — ἐστὶ δὲ ῥάβδος, τὸ καλούμενον βούκεντρον, ὠνόμασται δὲ οὕτως. Νεῖλος ὁ τῶν Αἰγυπτίων ποταμός, ἀναβλύζων καὶ ἀνερχόμενος διὰ τοῦ θέρους, τὰ ὅρια τῆς τῶν Αἰγυπτίων γῆς τῇ ὑψιστά λύων καὶ μινυῶν ἀπώλλειν. ὕστερον δὲ ῥάβδον λαβόντες, τὰς ἐαυτῶν γὰς ἐγεωμέτρουν πρὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐσημειοῦντο· καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἀπόβασιν τοῦ ποταμοῦ, τῇ αὐτῇ ῥάβδῳ ἐγεωμέτρουν. καὶ γεωμετρούντες, ἕκαστος τὴν ἰδίαν γῆν ἀπελάμβανε, δίχα μάχης καὶ Φόνου. ἐκλήθη οὖν ἡ ῥάβδος, ἐν ᾗ ἐγεωμέτρουν, ἀκαίνα, ἡ στεροῦσα αὐτοῦς τοῦ καίνειν ἀλλήλους, ὁ ἐστὶ Φονεύειν. λέγεται δὲ, ὅτι Θεσσαλὸς τις εὐρεθεὶς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπενοήσατο τῇ ῥάβδῳ γεωμετρεῖν τὴν γῆν. ἐνθα καὶ Πελασγίδι εἶπεν, ἀντὶ τοῦ Θεσσαλικῆ. ἐργατίνης δὲ, ὁ γεωργός.

Ἀκαδημιον, γυμνάσιον. τόπος ἐστὶ πρὸ τοῦ ἄστεος, ἀπὸ Ἀκαδήμου ὠνομασμένος· διὸ καὶ Ἀκαδημία τότε ἐκαλεῖτο. διττὴ δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος· οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ 10 α τὸν Ἀκαδήμον· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ε, τὸν Ἐκαδήμον. οὕτως Ὀρίων.

Ἀκακῆτης· ὡς περ παρὰ τὸ γυμνῆς γυμνήτος, γίνεται γυμνήτης, καὶ Οἰδίπους Οἰδίποδος Οἰδιπόδης, οὕτω καὶ ἀκακῆς ἀκακῆτος ἀκακῆτης, τὸ δὲ ἀκακῆτα, καὶ εὐρύσκα, εἰ μὲν εἶεν κλητικά, ἀπὸ τοῦ ἀκακῆς καὶ εὐρύσφ· ἢ εἰ δὲ εἶεν εὐθεῖαι, γίνονται κατὰ συνεκδρομὴν τῶν αἰτιατικῶν προπαροξύτως καὶ ὁμοφώνως.

Ἀκαλήφη, θαλάττιον ἐστὶ φυτὸν, δῆξιν καὶ κνημὸν ἐν τῷ ἄπτεσθαι ἐμπαροῦσα, κατὰ ἀντίφρασιν, ἔχουσα ἀκαλὴν τὴν ἀφῆν· ἥς οὐκ ἐστὶν ἀκαλῶς (ὁ ἐστὶν ἡσύχως) ἄπτεσθαι. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὴν ἀφῆν, ὅθεν καὶ τὸ λη, η. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰφ μονογενῆ, διὰ τοῦ ἰ γράφονται· οἶον, Σίφῃ ἢ πόλιν· ἀγρίφῃ, ἢ σκάφῃ. τὸ δὲ κνηφῇ, ἀκαλήφῃ ἢ κνίδῃ, σποσημειώνται, διὰ τοῦ ἡ γραφόμενα.

Ἀκαλάνθις καὶ ἀκαλάνθεια, ἴσως ἐπισήμου κυνὸς ὄνομα· παρὰ τὸ ἀκαλὸν θεῖν ἀκαλάνθις. οὕτως Ὀρίων.

Ἀκαλός· ἐστὶν ἦκα τὸ ἥρεμα. ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον ἦκαλος, ὡς πέμπω πέμπτελος, καὶ ἄγω ἄγγελος 30 καὶ ἄγγελος· καὶ κατὰ συστολὴν ἀκαλός, ὁ ἡσυχός, ὡς ἀπτελός, ὁμαλός, χθαμαλός, ὀξύνεται. τὸ δὲ ἦκαλος, προπαροξύνεται, ὡς πάσσαλος, Κόκαλος, Τάγκαλος. ἐκ τοῦ οὖν ἀκαλός γίνεται ἀκαλὰ προβρέων, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. ἐκ δὲ τοῦ ἀκαλὰ γίνεται ἀκαλαρεῖτης, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ· Ἐξ ἀκαλαρεῖτος βαθυρόου Ὡκεανό· — ἀντὶ τοῦ ἡσύχως ῥέοντος. ὅθεν καὶ τὸ ρεὶ διφθογγόν, παρὰ τὸ ῥεῖω. ἀκόλουθον γὰρ τὸ Ὡκεανόν μὴ κυματοῦσθαι μήτε ταράττεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων,

40 ὥσπερ ἡ θάλασσα δούλη τοῖς πνεύμασι. θεῶν γὰρ γένεσις τέτυκται.

Ἀκάματον πύρ, πολὺ καὶ ἀπλήρωτον. Ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα: — ἀνοπίστον, ἰσχυρὸν, μέγιστον· παρὰ τὸ κάμνω.

Ἀκαμαντοχάρμα] οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλὰ πλάνη κλισίως. ἀκαμαντοχάρμας γὰρ, καὶ ἡ κλητικὴ ἀκαμαντοχάρμα. εἰ γὰρ ἦν πλεονασμὸς, ἐκτεταμένον ἔχρην τὸ α· νῦν δὲ συστέλλεται. πλάνη ἄρα κλισίως. οὕτως Ἡρω-
50 διαχὸς περὶ παθῶν. τὸ ἄλφα μακρόν. τὸ γὰρ τῆς στε-
ρήσεως ἄλφα, αἰὶ ἐν συστολῇ παραλαμβάνεται· πλήν τοῦ ἀθανάτος καὶ ἀκάματος. καὶ ἴσως διὰ τὴν ἐπαλλη-
λαν ἐνταῦθα ἐκτείνεται.

Ἀκάκητα, ὁ στερίσκων τὰς λύπας· ἡ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκα-
δίᾳ ὄρους Ἀκακησίου· ἡ πανοῦργον· οἱ δὲ, ἀγαθόν· οἱ δὲ, πρᾶν, καὶ νομιμητικόν.

Ἀκάμανος, ἡ κάμηλος· παρὰ τὸ μὴ κάμνειν. ἡ ἀκάματος·
πολύμοχθον γὰρ τὸ ζῶον. οὕτω Μεθόδιος καὶ Ὡρος.

45 Ἀκαμύθιος ἡ κύων· παρὰ τὸ αἰκάλλειν τοὺς ἰδίους δεσπό-
τας. Μεθόδιος. καὶ Ἀκαλυφή, ἄστατος, ὑπαιθρος.

Ἀκάμπιος, ὁ ἐπ' εὐθείας περιπατῶν· παρὰ τὸ καμπῆν
μὴ ἔχειν. Μεθόδιος. καὶ ἀκάμπιοι ὁδοί, οἱ εὐθεῖς
καὶ ἀπλοῖ.

Ἀκάνθος, πόλις Μακεδονίας· ὅτι ἀντὶ ἐρυμάτων, ῥάχοις,
ὅ ἐστιν ἀκανθάδεσι φυταῖς, περιβέβληται. Μεθόδιος.
σημαίνει δὲ καὶ ἄλλα.

Ἀκανθίς, ἡ ἀκανθουλὴ, στρουθίον ἐν ταῖς ἀκάνθαις κα-
10 θήμενον, ὡς λέγουσιν. οὕτως Ὡρίων. καὶ Ἀκάθιος,
εἶδος τέττιγος· οἱ δὲ, τὸν ἄφωνον.

Ἀκανθα, ἀπὸ τοῦ τῇ ἀκῇ ἀνθεῖν· ὅ ἐστι τῇ οὐρύτῃ.

Ἀκαρὸς, σημαίνει τὸν ἐγκέφαλον, ἡ τὴν κεφαλὴν· καὶ
γίνεται ἀπὸ τοῦ κάρη· καὶ διὰ τὸν χαρακτήρα οὕνε-
ται, ὡς τὸ μαδαρός.

Ἀκαρα, τὰ σκῆλη Κρήτης.

Ἀκαρα, πόλις τῆς Ἀσίας, ἡ νῦν καλουμένη Νύσσα. ταύ-
την Ἀθυμβρος, Κρῆς τῷ γένει ἀπὸ Ῥαδαμάνθυος, πα-
ρὰ Καρσίν οἰκῆτας, καὶ τιμηθεῖς, μετώκισεν εἰς τὸν
τόπον τοῦτον, καὶ ὠνόμασεν Ἀκαρα· καὶ τὸν διὰ τῆς
20 πόλεως ῥέοντα ποταμὸν, ἄφ' αὐτοῦ Ἀθυμβρον ἢ Θύμ-
βρον. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀκαρῆς, ὁ ἐλάχιστος καῖρός. ἐτίθετο δὲ κυρίως ἐπὶ οἰου-
δήποτε ἐλάχιστου. Μένανδρος, Ὁρᾶς, ἀκαρῆς παρα-
πόλῳλας ἀρτίως — καὶ Ἀριστοφάνης, Γυμνὸς θύρας·
ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ: — παρὰ τὸν καιρὸν, καὶ
τὴν στέρησιν, ἀκαρεῖον τι ὄν· κατ' ἐλλειψιν ἀκαρεῖον,
τὸ μὴ καιρὸν ἔχον, ἀλλ' ἐλάχιστον. ἡ παρὰ τὸ κύρα,
ἀκαρές, τὸ ἀκέφαλον, καὶ μὴδὲ ἀρχὴν ἔχον. ἡ ὁ οὐ
30 δύναται τις κεῖραι διὰ σμικροτητα.

Ἀκαστος, υἱὸς Πελίου, πατὴρ δὲ Ἀλκίησιδος. Εὐριπί-
δης, Ἡγ' ἄρ' Ἀκαστος οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσι. Ἡ μὲς
ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται: — παρὰ τὸ κάζω τὸ κο-
σμῶ· ἐνθεν, — κέκαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς: —
ἄφ' οὗ κέκασμένος, καὶ κόσμος, καὶ κόσμος. Ἀκαστος
σὺν, ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἐπιτατικού, καὶ τοῦ κάζω, ὁ πάνυ
κεκοσμημένος. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀκατος, τὸ μικρὸν πλοῖαριον. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἤχα,
40 ἤγμα, ἤκται, ἀκτός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἄλφα, ἀκα-
τος, ἡ περιγενομένη καὶ διακομίζουσα. ἐξ οὗ τὸ ὑποκορι-
στικὸν ἀκάτιον· ὁ τινὲς μὲν ἐκακτριδα, τινὲς δὲ πορδυ-
δα, τινὲς δὲ κάραβον ὀνομάζουσιν. ἡ ἀπὸ τοῦ ἀκτῆ
γίνεται ἀκατος, ἡ ἀπ' ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιερχομένη,
ὡς πορδυμὴν λέγομεν, τὴν μὴ πελαγοδρομοῦσαν. οὕτω
Μεθόδιος.

Ἀκαχμένον, ἠκονημένον. ἀπὸ τοῦ ἀκάζω, τὸ ἀκονᾶ, ὁ
μέλλων, ἀκάσω, ἤκακα ἤκασμαι ἤκασμένον, καὶ τροπῇ
τοῦ σ· εἰς χ, ἤκαχμένον.

Ἀκάχοιτο, λυτοῖτο· ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ· τούτο παρὰ τὸ
ἄχος, ἀχῶ, ἀκαχῶ.

Ἀκαχήμενος, λυπούμενος. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀκαχήμενος,
ἐπεὶ ὥφειλε παροξύνεσθαι, ὡς τὸ πεποιήμενος, οὐκ
ἔστι παρακείμενος· ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀκάχω, ἀκά-
χημι· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ἀκαχήμε· οἱ γὰρ Αἰολεῖς
τὴν παραληγουσαν οὐ συστέλλουσι· καὶ ἡ μετοχή, ὁ
ἀκαχήμενος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμέ-
νου παροξύνεται, τῶν ἄλλων πασῶν προπαροξυνομένων·
οἶον, τυπτόμενος, τυφθρόμενος, τυφόμενος. δεῖ δὲ
46 πρὸςθεῖναι τῷ κανόνι τὸ, εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἶεν· ὡς
τὸ ἀκαχῶ, ἀκαχῆσω, ἡκάχηκα, ἡκάχημαι, ἡκαχήμε-
νος, ἀκαχήμενος. τὸ δὲ οὐταμένος καὶ ἐληλαμένος, ὁ
Ἡρωδιανὸς οὐ φησι κατὰ κάθος γίνεσθαι προπαροξύ-
τονα, ἀπὸ τοῦ οὐτασμένος καὶ ἐληλασμένος, ἀλλ' ἀπὸ
τῶν εἰς μι, τοῦ τε οὕτημι καὶ ἐλήλημι· καὶ εἰσὶν ἐνε-
στώτες, ὡς ἴστημι ἴσταμαι ἰστάμενος.

Ἀκαχεῖατο] ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ ἀκαχῆσω ἀκαχῆκα, ἀκαχῆ-
10 μαι, ἡκαχήμεν· καὶ Ἰωνικῶς, ἀκαχεῖατο· καὶ πλεονα-
σμῶ τοῦ ὠτα, ἀκαχεῖατο.

Ἀκαχίζω, ἄχθω, λυτοῦ, ἀπὸ τοῦ ἀχῶ, ἀχίζω, καὶ
ἀκαχίζω· καὶ ἀκαχῆσθαι, τὸ ἀνίσθαι· ἐπὶ ἄχει γίνου.
Ἀκέανος, εἶδος ὀσπρίου ὅμοιον Φακῇ· παρὰ τὸ σκληρὸν
καὶ ἄθλαστον· κατὰ στέρησιν τοῦ κέασαι, ὁ ἐστὶ
θραύσαι.

Ἀκεσώνυος, ἱατρός ὁ τὰς ὀδύνας παύων καὶ θεραπεύων·
ἀπὸ τοῦ ἀκῶ ἀέσω, καὶ τοῦ ὀδύνη. ἐξ οὗ καὶ ῥηματι-
κὸν ὄνομα Ἀκέστωρ· σημαίνει δὲ τὸν ἱατρόν· καὶ Ἀκε-
στορίδης· καὶ Ἀκεῖον, τὸ φάρμακον· καὶ Ἀκεστόν,
ὁμοίως.

Ἀκεσταί] — ἀκεσταί Φρένες ἐσθλῶν: — εὐθεράπευτοι, 20
εὐτατοί. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν Φρένες, ῥαδίως
πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται, εὐθεράπευτοι οὖσαι, ἡ
θεραπευτικά.

Ἀκερσεκόμης, ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. παρὰ τὸ κείρω
τὸ κόπτω, (ὁ μέλλων, κερῶ· καὶ Αἰολικῶς, κέρσω)
καὶ τὸ κόμη, γίνεται κερσεκόμης, διὰ τοῦ ο. πᾶς γὰρ
ἐνεστώς ἡ μέλλων, ἐν πρώτῳ προσώπῳ λαμβάνων σύν-
θεσιν, τρέπει τὸ ω εἰς ο· οἶον, λείπω, λειποτάκτης·
μέλω, μίεπολκτης. οὕτω καὶ κέρσω, κερσεκόμης· καὶ
μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀκερσεκόμης.

Ἀκείστρα, ἡ βελὼν ἡ μεῖζων, ἣν νῦν σκακποράφιον κα-
λοῦσιν. ἀκείστρα δὲ, παρὰ τὸ ἀκείσθαι ἥτοι συβράπτειν
τὰ διεβρωγῆτα τῆς ὀδύνης. τούτο δὲ καὶ ἡπῆτριον φα-
σὶν· ἐπεὶ καὶ ἡπῆτρια καὶ ἡπῆτης, καὶ ἀκείστρια καὶ
ἀκείστης, οὓς νῦν ῥάπτρας καλοῦσιν. χρῆ δὲ εἰδέναι, ὡς
οἱ παλαιοὶ γυναῖξιν ἐχρῶντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας·
καθὰ καὶ νῦν Σκύθαι.

Ἀκειόμενον, σημαίνει δύο· μεταφορικῶς, ἰώμενον· καὶ
ἐπὶ τοῦ ἐπισκευάζοντα, ὡς, Νῆας ἀκειόμενον.

Ἀκέραιος, ὁ ὑγῆς. ἀπὸ τοῦ κέραιος κέραιος· καὶ μετὰ τοῦ 40
ἄλφα στερητικοῦ, ἀκέραιος, ὁ ἀόργητος καὶ ἀβλαβής·
κυρίως ὁ μὴ θυμούμενος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διὰ τῶν
κεράτων αὐνομένων ζώων. ἡ ἐκ τοῦ κερῶ τὸ μινύω, κερ-
νῶ. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ πτω, πταίνω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ
ν, πταίνω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παπταίνω· καὶ
παρὰ τὸ κερῶ περαίνω περαίνω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ κερ-
νῶ κερνῶ περαίνω, κέραιος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ
ἄλφα, ἀκέραιος, ὁ μὴ κερκαμένος κακοῖς, ἀλλ' ἀπλοῦς
καὶ ἀποκίλος. ἡ ἀνωφελής καὶ βλαβερός.

τὸν θέλοντα μὲν, προσκοιούμενον δὲ μὴ θέλειν. ἀκκοισμοὶ γὰρ προσκοιήσεις εἰσὶ, καὶ ὑποκρίσεις· ἀπὸ Ἀκκοῦ τινὸς Σαμίας.

10 Ἀκλειῶς, ἀκκληθόνιστος, ὡς μὴδὲ Φήμην τινὰ γενέσθαι. Μὴ μὲν ἀσπυδεῖ γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολομένην.

Ἀκμή, ἡ ἀκροτάτη οὐχὺτης τοῦ σιδήρου κυρίως. — ἐπὶ ξυροῦ ἴσταιται ἀκμῆς: — παρὰ τὸ ἦκω, ὄνομα βηματικὸν ἦκῃ, ὃ σημαίνει τὴν οὐχὺτητα· ἡ δὲ παντὸς ἰούσα. ἀκῆ οὖν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀκμή. ἡ παρὰ τὸ κάμνω, γίνεται κατὰ συγκοπὴν κυῶ· καὶ μετὰ τοῦ ἄλφα στερητικῷ, ἀκμή, ἡ μὴ κάμνουσα, καὶ μὴ κοπιῶσα διὰ τὴν νεότητά· ἡ πόνους μὴ δυναμένη υποστῆναι. οὕτω 20 Μεθόδιος. ἔνθα καὶ ὁ ἥλιος ἀκάμας παρ' Ὀμήρῳ, διὰ τὸ αἰεὶ νέον εἶναι τὸν θεόν. σημαίνει δὲ τρία· τὴν οὐχὺτητα τοῦ βέλους, καὶ τὸ μέσον τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ μέσον τοῦ καιροῦ· ὡς τὸ θέρους ἦν ἀκμή: — καὶ ἀκμῶσαν, ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσιν.

Ἀκαμάς, ὁ νεανίας, ὁ μὴ ἀποκάμνων πρὸς τοὺς πόνους· ἡ ὁ ἀκμὴν ἔχων τῆς ἡλικίας, καὶ ἀκμάζων τῇ ἡλικίᾳ.

Ἀκμήτες, μὴ κεκοπιακότες, ἀκοπίαστοι, μὴ κάμνοντες. παρὰ τὸ κάμνω, κυῶ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῷ ἄλφα, ἀκμῆς. τοῦ κάμνω ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκαμον· ἐξ αὐτοῦ καμῆς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῷ α, ἀκαμῆς, καὶ 30 συγκοπῇ, ἀκμῆς, ἡρηγῆκος, ἀκοπος.

Ἀκμῆος, λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκμάζοντος. Ὀδυσσεύς κ, Θάυμος ἔην τανύφυλλος ἐλαίης, ἐρκέων ἐντὸς ἀκμῆος, θαλεθάν· — ὁ θαλλών, καὶ ἀνδρών· παρὰ τὸ ἀκμή, ὃ σημαίνει τὴν ἡλικίαν. τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω, ἀγῆ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς μ, ἀκμή, ἀκμῆος. ἀκμῆος στίοιο, ἀγευστός, ἀσίτος, διὰ τοῦ η. ὁ γὰρ διὰ τοῦ ηρος τύπος, τὴν οὐκ εἶναι ποθεῖ. καὶ οἱ μὲν, ἀπλῶς παρὰ τὴν ἀκμὴν λέγουσιν· οὕτω γὰρ τὴν 40 αἰτίαν οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν· οἱ δὲ, σύνθετον, κατὰ στέρησιν τοῦ καμῆν, ὡς δηλοῖ τὸν ἀτμῆλῃτον· οἱ δὲ, κατὰ στέρησιν τῆς ἰκμάδος· οἱ δὲ, τὸν κεκμηκότα περὶ τὰ σιτία. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, λέγει τὸν ἀκμῆον προπαροξυτόνως, παρὰ τὴν ἀκμῆν. Θέων δὲ, οὐκ ἐνέσθαι ἀξίῳ, ὡς ἀγαθός· ἔνιοι δὲ προπερίστωσιν. ἡ παρὰ τὴν ἀκτὴν τὸν οἶτον.

Ἀκμων, σημαίνει τὸν τε σίδηρον, ἐφ' οὗ οἱ χαλκεῖς τύπτουσι, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τὸν πατέρα. οὕτω γὰρ αὐτὸν γενεαλογοῦσι. Καλλίμαχος, — τῷ περὶ δινηγντί Ἀκμωνίδην ἔβαλεν: — εἰρηται δὲ ὁ μὲν τοῦ σιδήρου, παρὰ 50 τὸ ἄλφα τὸ ἐπιτατικόν, καὶ τὸ κάμω, ἀκάμων τίς ὢν, ὁ ἀκαμάτως φέρων· καὶ συγκοπῇ ἀκμων, ὁ πάνυ κάμνων. ὁ δὲ τοῦ οὐρανοῦ πατὴρ, ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ ἀκαμάτου φύσεως· τῶν θεολόγων αἰνιττομένων τὸ ἀκμῆτον αὐτοῦ τῆς περιφορᾶς· ἡ προλαμβανόντες οὖν αὐτὸν, ὅτι ἀφ' ὧτος ἐστὶ κεκμηκέναι γὰρ λέγουσι τοὺς τετελευτηκότας. τινὲς δὲ Ἀκμωνα τὸν Ὀλεανὸν Φασί, διὰ τὸ τοὺς ποταμοὺς ἀκαμάτους λέγειν· οἶον, Σπερχειῶν ἀκάμαντι, γυνὴ θεᾷ, εὐνήθεϊδα: — Ὀλεανὸν δὲ υἱὸν τοῦ Οὐρανῶν. οἱ δὲ, ἔκμωνα τὸν αἰθέρα. αἰθέρος δὲ υἱός, ὁ οὐρανός. ὁ δὲ αἰθέρ, ἀκάματος· ἐπειδὴ τὸ πῦρ ἀκάματον· οἶον, — ἀκάματον πῦρ. Μεθόδιος.

Ἀκνηστis, ἡ βράχis· παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι τινὰ κυρτασθαι αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ χειρὶ.

Ἀκοίτης, ὁ ἀνὴρ· Ἀκοίτης, ἡ γυνή, ἡ ἐκ παρθενίας ἄλλης κοίτης μὴ πειραθεῖσα· ἡ ομοκοίτης· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἡ δεύτερον γάμου μετεσχηκυῖα.

10 Ἀκοή, οὐχὶ ἀκουή. τὰ γὰρ εἰς ω κατὰρὰ λήγοντα βερύτονα ῥήματα, τὴν παραλήγουσαν ἐν τοῖς ῥηματικαῖς

ὀνόμασι βραχεῖαν ἔχει· κοινῶ, κοινῶ· φύω, φυή· ἀκούω, ἀκοή. λέγεται καὶ τὸ οὐς ὅλον.

Ἀκολος, ὁ μικρὸς ψωμός, ὁ μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενος διὰ σμικρότητα, ἡ καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι. Αἰτίζων ἀκόλους οὐκ ἄρας.

Ἀκόλαστος, κυρίως ὁ ἀπαιδευτός· παρὰ τὸ μὴ πολάσσεως τετυχημέναι, τούτεστι παιδείας· ἐπὶ δὲ τοῦ κατωφερούς, παρὰ τὸ, τὸ μὴ πολάσαι τὴν ἐπιθυμίαν.

Ἀκόλουθος, σημαίνει τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ποιοῦμενον. 20 τὸ γὰρ ἄλφα, τὸ ὀπίσω σημαίνει· καὶ ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ἔλευθος· ὡς περ τὸ, Αὐ ἔρυσαν.

Ἀκόνη, ὁ λίθος, δι' οὗ οὐκ ἐξύνεται ὁ σίδηρος· παρὰ τὸ κοινῶ τὸ φθίρειν καὶ λεπτύνω, τοῦ ἄλφα ἐπιτατικῷ, ἡ διαφθίρουσα καὶ λεπτύνουσα τὸν σίδηρον. καὶ Εὐριπίδης, Κατακονᾷ μὲν οὖν ἀβίωτος βίου: — κοναῖν γὰρ τὸ λεπτύνειν, ὡς τὸ σποδεῖν, τούτεστι κινεῖν, ποιοῦσα· ἡ 30 παρὰ τὸ ἀκὴν τὴν οὐχὺτητα· ἡ παρὰ τὸ κοινῶ τὸ ἐνεργῶ.

Ἀκονητή, ἀνευ πόνου· οὐ τὸ ἐναντίον, ἐγκονητή, μετὰ πόνου. κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς κ, ἀκονητή ἀκονητή Ἰωνικῶς, ὡς 30 τὸ πῶς, κῶς· πότε, κότε. ἀπὸ τοῦ κόνις, κονίτι, καὶ ἀκονίτι, ἀνευ ἀγῶνος καὶ μάχης· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, τῶν εὐμαρῶς περιγινόμενων, ὥστε μὴ κονίσσασθαι, τούτεστι κόνιν ἐπισπάσασθαι. τοῖς γὰρ παλαιούσι λέγεται ἐκ τῆς βίας ἰδρῶτα γίνεσθαι, εἴτα κόνιν ταῖς χερσὶν ἀναλαμβάνειν. ἡ ἀκονίτι, τὸ εὐχαρῶς καὶ συντόνως, ὥστε μὴδὲ κοινορτὸν ἐγείρεσθαι.

Ἀκόνιτον, βοτάνη δηλητηριώδης· ὅτι ἐν τοῖς Ἀκοναίοις ὄρεσι τῆς Μαρυκενθίας φύεται. ἡ ὅτι ἀκατατάλαιστον 40 καὶ ἀήτητόν ἐστιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν· ὧν οἱ νικηταί, ἀήτητοι ὄντες, οὐ κοινορτοῦνται· κονιούσθαι γὰρ καὶ τὸ παλαεῖν· τὸ μὴ νικώμενον οὖν ὑπὸ τῶν πινόντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνους καταγεραζόμενον. Εὐφρόνιον δὲ, θηλυκῶς λέγει τὴν βοτάνην. ἡ ἣν οὐδεὶς δύναται κονίσαι, τούτεστι νικῆσαι. κοινορτοῦνται γὰρ οἱ νικώμενοι τῶν παλαιστῶν. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀκοπος, ὁ μὴ ἐπικεκομμένος, ἡ ἀρωτός.

Ἀκον, θεραπευτόν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκούσιον.

Ἄκος, Φαρμακον, βοήθεια, ἱάμα· καὶ ἡ γενεά.

Ἀκολουθῶ, παρὰ τὸ κόλλη, καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω, ἡ ἐκ 50 τοῦ ἐλεύθω.

Ἀκοντῖαι, ὅφεις τινές· καλοῦνται δὲ καὶ ἀκοντῖλαι. καὶ ἀκοντῖα βοτάνη τις.

Ἀκόντισ· παρὰ τὸ ἀκοντίζω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄκων, ὃ σημαίνει τὸ δορυ· τὸ δὲ ἄκων, παρὰ τὴν ἀκὴν τὴν οὐχὺτητα.

Ἀκοντοδόκος] Δοκιμάζειν λέγεται τὸ ἐπιτηρεῖν· καὶ Δοκεῖν δὲ αὐτὸ, καὶ Δοκεῖν. καὶ ἀπὸ τούτου ἀκοντοδό- 51 κος, ὁ ἐπιτηρῶν, μήπου ἀκοντῖω βληθῇ.

Ἀκόρητος, λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀσάρωτον καὶ ἀκαλλώπιστον, καὶ ὁ ἀπλήρωτος. παρὰ τὸ κόρος, κορῶ κορήσω, κεκορήμα, κεκορήμαι κεκορήται, κορητός, καὶ ἀκόρητος.

Ἄκος, ἡ θεραπεία· παρὰ τὴν ἀκὴν. ἀκὴ γὰρ κυρίως, ἡ οὐχὺτης τοῦ σιδήρου. καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ θεραπεία, ἄκος λέγεται. ἐνταῦθεν καὶ τὸν ἱατρόν οἱ Φρύγες ἀκαστήν λέγουσιν. οὕτως Ἑβραίων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ ἄχος Φημι ἄκος· ἢ ἡ τὸ τὴν λύπην ἀπολυόμενον καὶ ἰώμενον.

Ἀκοστήσας] Ὡς δ' ὅτε τίς στατός· ἦτος ἀκοστήσας ἐπὶ Φά- 10 τνης: — σίονει ἀκοστήσας, τούτεστιν ἐπὶ στάσει δυσχεράνας. ὅθεν ἐπιφέρει, Δεσμὰ διαρρήξας, θεῖη παδίον· δε: — ἡ ἀκοσταί, αἱ κριταί, ἢ ἡ κριδιάσας, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἀκρατῆς ὢν. ἡ ὑψανυχνύσας, καὶ ἀτμαγέλης γεγονώς. παρὰ τὸ ἄγω, ἄγος, καὶ ἀκοστής, κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς κ, ὁ ἐμπροσθεν θέλων εἶναι καὶ προη-

γεῖσθαι. ἢ ὁ ἀγοστήσας, ῥυπανθεῖς· γοῖτος γὰρ ὁ ῥύπος. Ἀκοιτήσας δὲ, μίξεως ἐπιθυμήσας.

* Ἀκοτος, ὁ ἀνόρητος, κατὰ στέρησιν· κότος δὲ ἡ ὀργή, πᾶρά τὸ κείσθαι, τὸ διαμένειν· ὅτι κότος, τούτῳστιν ὀργή, διαμένει.

Ἀκοσμα, ἀκρεπῆ, μωρὰ, ἄθλα.

Ἀκουός] Καλλιμαχος, — ἀλλ' ἐπακουούς οὐκ ἔσχεν. — ἐπακούοντας. καὶ Ἀκόν, ἐπήκοον, καὶ ἀκουστικόν.

Ἀκούω, ἀπὸ τοῦ οὐς, οἶμαι. ἢ ἔστι κοῶ, τὸ νοῶ· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ ἄλφα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀκούω· οἱ γὰρ ἀκούοντες, πάνυ νοοῦσιν· ἢ ἐκ τοῦ κω τὸ κοιμῶμαι, γίνεταί κούω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκούω· οἱ γὰρ ἀκούοντες, οὐ κοιμῶνται.

30 Ἀκουῖω] ἔστι ῥήμα ἀκούω· ὁ παθητικός παρακείμενος, ἡκουσμαι, ἡκουσται· ἐξ αὐτοῦ ἀκουστός. καὶ Ἀκουτίζω· ὁ μέλλων ἀκουτίσω· ὁ Ἀττικὸς μέλλων, ἀκουτιῶ. σημαίνει δὲ τὸ ποιῶ ἀκούσαι. ἐπὶ γὰρ τῶν διὰ τοῦ ἰζω ῥημάτων τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβίας, οἱ Ἀττικοὶ ἀποβάλλοντες τὸ σ τοῦ μέλλοντος, καὶ περισπῶντες, ἴδιον μέλλοντα ποιοῦσιν· οἶον, ὑβρίζω, ὑβρίσω, ὑβρίω· λακτίζω, λακτίσω, λακτιῶ· μυκτηρίζω, μυκτηρίσω, μυκτηριῶ.

Ἀκούμαι] παρὰ τὸ ἄχος ἀχούμαι, καὶ ἀκούμαι· ἢ τὸ ἄχος ἰῶμαι. ἢ παρὰ τὴν ἀκὴν· τούτῳστι τὸ δι' ὠκυμένου σιδηρίου θεραπεύειν. καὶ γὰρ τὰς δι' ὀξύτατων ῥαφίδων ἰωμένας τὰ διεβήγμενα τῶν ἱματίων, Ἀεστρίας Φασίν.

Ἀκούμενος] ἀκῶ, τὸ θεραπεύω· καὶ ἀκέομαι· ἢ μετοχή, ἀκεόμενος· καὶ κράσει Δωρικῇ τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ διΨόγγον, ἀκεύμενος, ὡς ἐρέβεος ἐρέβευς. καὶ ἄκεον καὶ ἀκέοντος ὁμοίως. ἄκος γὰρ κυρίως ἢ διὰ σιδήρου θεραπεία.

Ἀκρατος] ἔστι ῥήμα κερῶ· ὁ μέλλων, κερᾶσω, καὶ πατὰ συγκοπὴν κρᾶσω· ῥηματικὸν ὄνομα, κρατός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκρατος. ἐξ οὗ καὶ κρατῆρ· ἀφ' οὗ κινῶνται οἱ οἶκος.

Ἀκρητος] κρητῆρι δὲ οἶνον Μίσγον· — σημαίνει, ὅτι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἔμισγον. ἄρτι δὲ, οὐ σημαίνει τοῦτο· ἀλλὰ, ἀκρητον, ἀντὶ τοῦ, μὴ μετέχοντες τῶν βαρβάρων τὸν οἶνον μετὰ τῶν Ἑλλήνων, τούτῳστιν ἡμῶν. γίνεταί ἐκ τοῦ κερῶ τὸ ἐπιχέω, κερᾶσω κρᾶσω, κρατῆρ καὶ κρητῆρ, ὡς ἀκρατος ἀκρητος· ἐκ τοῦ κερᾶσω· ὅθεν καὶ ἀκρασία· κρᾶσω, κρασία, καὶ ἀκρασία, μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α. ἀκρασία γὰρ, πᾶν τὸ περιστῶν καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν. λέγεται δὲ καὶ τὸ μὴ κατὰ νόμους συνοψιάζειν.

Ἀκραεὶ ζεφύρω, τῷ ἀκρῶς ἀέντι καὶ πνέοντι· πολύν, ἢ καθαρόν· ἢ πρωτόπινον· ἢ ὅτι κατ' ἀκρον ἔχει τὴν θεωρίαν.

Ἀκράαντον, ἀτελεῶτον, ἀπλήρωτον· ἐκ τοῦ κραίνω τὸ τελειῶ, ὁ μέλλων κρανῶ, ἐκρανον. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ 10 κραίνω κραντός, καὶ Φαίνω Φαντός, καὶ ἈΦαντός· οὕτω καὶ παρὰ τὸ κραίνω κραντός, καὶ ἀκραντός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀκράαντος ποιητικῶς.

Ἀκραγγές, ἀσθενές· χαλεπὸν, δυσχερές, σκληρόν, αὐστηρόν· καὶ τὸ αἰετὶ κλαῖον παιδίον· τὰ τε ἀκραγγή, ὀξύχολα.

Ἀκραν, ἀκμήν. Ἀκρατῆ, ἢ κηκομῖλα.

Ἀκραίη, παῖς θήλεια ὑπὸ Μακεδοναῖν.

Ἀκραιφνής, ὁ καθαρός· κυρίως δὲ ὁ περιφανής, παρὰ τὸ ἀκέραιον καὶ τὸ Φαίνω, ἀκεραιοφάνης, καὶ ἀκραιφνής συγκοπῇ. Ἡρωδιανὸς δὲ φησι μὴ γίνεσθαι δύο συλλαβῶν συγκοπῇ, ἢ ἀκροφάνης, καὶ ἀκραιφνής, τοῦ 20 ο τραπέντος εἰς αἰ, ὡς ἐπὶ τοῦ μεσοπόλιος μεσαιπόλιος.

οὕτως Ὀλρίων. καὶ ἀκραιφνές, πρόσφατον, εἰλικρινές, ἀκέραιον καὶ ἀμιγές, καὶ καθαρὸν.

Ἀκρέμων, ὁ κλάδος. ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ κρεμῶν λέγεται πρὸς διαφορὸν ἐτυμολογίαν. ἢ γὰρ παρὰ τὸ ἄκρον γίνεταί ἀκρέμων, ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὢν· ἢ παρὰ τὸ κρέμω κρεμῶν, ὁ κρεμῶμενος.

Ἀκριας, τὰς ἀκρωρείας· ἀπὸ τοῦ ἀκρίς ἀκριος· οἶον, Αὐτίκα ὁ ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἀκρις ἀστήρ, Ἀπολλώνιος.

Ἀκρις βαρύτονον, τὸ ἀκρωτήριον· εἴρηται παρωνύμως, παρὰ τὸ ἄκρα ἀκρίς, ὡς χαρὰ χάρις.

Ἀκρίς, ὀξύτωνος τὸ ζῶον. παρὰ τὸ κάρη κάρις· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκάρις· καὶ συγκοπῇ ἀκρίς, ἢ κάραν μὴ ἔχουσα, ἢ μικροκέφαλος. ἢ παρὰ τὰ μεγάλην κεφαλὴν ἔχειν· διαφορὰ γὰρ τὰ γένη τῶν ζώων. ἢ παρὰ τὴν ἀκραν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἀκρας τῶν ἀσπασχύνων καὶ τῶν φυτῶν νέμεσθαι.

Ἀκρίσιος, ὁ ἦρωας, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Ἀργεῖ ἀκρας. οὕτω 40 Μεθόδιος· ὁ δὲ Ὀλρος ἀπὸ τοῦ ἀκρίζω ἀκρίσιος, ὡς παρὰ τὸ θαυμαζῶ θαυμασίος. ἢ παρὰ τὸ κρίσις κρίσιος, καὶ ἀκρίσιος, ὁ ἀκρίτος καὶ ὠμός. ἀκρίζω δὲ σημαίνει, τὸ ἀκροῖς ποσὶ κορυβεσθαι· λέγεται δὲ καὶ ἀκριβητίζειν. — Δαναῆς καλλιφύρου Ἀκρισιώνης· — ἐκ τοῦ ἀκρίζω. καὶ Εὐριπίδης, Μόσχον ὑπερήκριζον.

Ἀκριτὰ, ἀδιαχώριστα, πολλὰ· ἀπὸ τοῦ κρίζαι, ὁ ὥστε διαχωρίζαι. ἢ ἀτέλεστα.

Ἀκριτόμυθε, ἀκριτε περὶ τοὺς λόγους, καὶ ἄτακτε, ἀπαραντολόγῃ. παρὰ τὸ κρίζω (κρινῶ, κέκρικα, κέκριμαι, 50 κέκριται, κριτός) καὶ τὸ μῦθος· μετὰ δὲ τοῦ α στερητικοῦ, ἀναβιβαζόμενα τοῦ τόνου, γίνεταί ἀκριτόμυθος. τὰ γὰρ εἰς ος δισυλλαβα, ἐν τῇ συνδέσει ἀναβιβαζοῦσι τὸν τόνον.

Ἀκριβής] παρὰ τὸ κρύβω κρυβής, καὶ ἀκριβής, τροπῇ τοῦ υ εἰς ἰωτὰ· τὸν γὰρ ἀκριβῆ οὐδεὶς δύναται κρύψαι ἢ λαθεῖν τι. ἢ παρὰ τὸ ἄκρι καὶ τὸ βαιόν, γίνεταί ἀκριβής, καὶ ἀκριβής. ὁ γὰρ ἀκριβής καὶ ἄκρι μικροῦ 55 καταγινώσκειται. οὕτως Ὀλρίων καὶ Χοιροβοδῆκος.

Ἀκρήβης, ὁ ἄρτι ἀκμάζων· παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ ἦβη.

Ἄκρον, σημαίνει δύο· τὸ ἄριστον καὶ καλλίστον. ἄκρον λέγεται, καὶ ἢ εἰς ἔσχατον πέρας ἀφίξις, οὕτινος οὐκ ἔστιν ἐπέκεινα, τὸ ἐξέχον. παρὰ τὸ ἄκρι, καὶ τὸ ὄν, ἄκρον καὶ ἄκρον. ἢ ἄρχον τι ὄν. οὕτω Μεθόδιος· ὁ δὲ Φίλων παρὰ τὴν ἀκὴν, ἄκρον, καὶ συγκοπῇ ἄκρον.

Ἀκροδίνια] ἀκροδίνια λέγονται αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν 10 θινῶν δὲ κυρίως, ἡγουν τῶν σωρῶν· ἤδη δὲ καὶ ἀπὸ θήρας, καὶ ἄλλων. παρὰ τὸ θίν θινός, ὁ σημαίνει τὸν σωρὸν τῶν χρήσεων, θίνιον, καὶ ἀκροθίνιον.

Ἀκροκόλια, ἄρτοι, βομβολί, Φακή.

Ἀκροτόλιον, λέγεται τὸ ἄκρον τοῦ στόλου. στόλιον δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πύμνης, καὶ διήκον μέχρι τῆς πρώρας ξύλον, ἐνθα τὸ τῆς νεῶς ἐπιγράφεται ἄνομα. ἔστιν οὖν ἀκροτόλιον, τὸ ἀφλαστον τὸ κατὰ τὴν 20 πύραν. ἀλλ' Ὅμηρος ἐπὶ τῆς πύμνης αὐτὸ παραδίδωσι, λέγων, Ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων.

Ἀκροφύσια, τὰ ἀκροτόμια τῶν ἀσπῶν.

Ἀκρόπολις, καρόπολις τις οὖσα, ἢ κεφαλὴ τῆς πόλεως. ἔστι καὶ τόπος ὑψηλός Ἀθηνῶν. τὰ δ' ὑπ' αὐτῇ, ὑπόπολις ὀνομάζονται.

Ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν, ὧν τὰ ἄκρα καὶ αἱ κορυφαὶ περιπολοῦνται, καὶ κινοῦνται· ἢ ἐρήμοις· ἢ ἐφ' ὧν πολεῖται τὰ ζῶα.

Ἀκροκομοὶ Ὀρήτικες, ἤτοι ἀκείροκομοι· ἢ ἀκρῶς κομῶντες, ἢ οἱ συμμετρῶς τοῦ κομῶν ἔχοντες.

- 30 Ἀκρατοκώθωνες, οἱ νέοι οἱ πίνοντες ἄκρατον ἐκ τῶν κωθώνων· ἐξ οὗ καὶ [οἱ] κώθωνες ἐκλήθησαν· ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς συμποσίοις τὸν ὅλον βίον διαγούσιν ἀκρατοποιοῦντες, καὶ ἀκροκώθων, ἀπὸ τοῦ κώθωνος τοῦ ποτηρίου.
- Ἀκρομύλη, ἐπιγουντισμός.
- Ἀκροσφαλῆ, ἐπισφαλῶς, ἢ ἐγγύς πως.
- Ἀκροχειρίζεσθαι, ἀρχεσθαι χειρῶν ἀδίκων ἔργων. οἱ δὲ, ἀκροχείρας τοὺς ὀξύχειρας, ἢ ἀνδρόνους. καὶ Ἀκρόχολοι, οἱ ὀξύχολοι.
- Ἀκροπόροι ὀβελοί, οἷς ἀκροῖς πείρεται τὰ κρέα· καὶ
- 40 Ἀκροβελίδες, τὰ ἀκρα τῶν ὀβελῶν, ἢ τοῦ ὀβελίου ἄρτου.
- Ἀκρών, τὰ ἀθροίσματα, καὶ ἡ ἀκρότης, καὶ ἡ ἀκμή, τὸ ἐπιλεκτόν ἄθροισμα.
- Ἀκροβολισάμενοι, τῆς συμβολῆς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρξάμενοι· ἢ ἀκοντίσαντες. ἀκροβολισμός δὲ ἐστίν, ὅτε πρὶν συμβάλλουσιν οἱ πολέμιοι, ἀλλήλους βάλλουσι τοῖς βέλεσι καὶ τοῖς λίθοις.
- Ἀκροβυστία ἐκ τοῦ ἀκρόβυστος, ὃ σημαίνει τὸν κεκαλυμμένον. παρὰ τὸ βύσθ τὸ καλύπτω, βύσθω βέβυκα βέβυσμαι βύσθης καὶ ἀκρόβυστος. ἐντεῦθεν καὶ ἄβυσσος·
- 50 ἄβυσσος, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ, ἄβυσσος, μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ ἁλφά· ὁ τόπος ὁ ὑπὸ πληθους ὑδάτων καλυπτόμενος.
- Ἀκρον ἄωτον] οὕτω δὴ ἅπαντες ἄκρον ἄωτον οἱ καθ' ἡμᾶς Φιλοσοφῆσαντες, τὴν ἀπαρχὴν, κατὰ μετάληψιν. σημαίνει γὰρ τὴν ἀπὸ τοῦ ἀνδρους ἀρχὴν καὶ καρπὸν· ἄωτον γὰρ τὸ ἄνθος· καὶ ἡ ἡλικία. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου.
- 84 τὸ σπουδαῖον. σημαίνει δὲ καὶ ἀκρωτηρίου ὕψος. τὸ δὲ ἄνθον, δηλοῖ ἱμάτιον, ἔριον, δέρμα. Ὁμηρος, — τί πάννυχον ὕπνον ἄωταις; — ἀπολαύεις.
- Ἀκρωῶ, παρὰ τὸ ἀκρούω-ακωῶ ὡς περ σάρω σαρώ, κύρω κυρῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ακρωῶ. ακροᾶσθαι, ὑπακούειν, καὶ ὑποτεταχθαι.
- Ἀκρωτηριάζω] ἱστορία, ὅτι οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐν τινι ἀτοπήματι ἀλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἀκρα τῶν ὤτων ἀπέτεμνον. τὸ οὖν κρῶ, μέγα. καὶ Δημοσθένης, ἡκρωτηριασμένοι, τὸ λελυμασμένοι· ἀντὶ τοῦ ἐνωτικῶς ἡκρωτηριασμένοι.
- Ἀκροκελαινιόων, τὸ ἄκρον μέρος τοῦ κύματος ἐξ ἐπιπολῆς μελαίνόμενος. τοιοῦτοι δὲ εἰσιν ὅλοι οἱ ὀξεῖς ποταμοί.
- Ἀκτῆ, ἢ Ἀττική· οἱ μὲν, ἀπὸ τινος βασιλευσόντος Ἀκταίωνος· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τὰ πλείονα μέρη εἰς θάλασσαν ἐκνευεῖν. σημαίνει δὲ τρία. λέγεται δὲ καὶ ὁ καρπός, παρὰ τὸ κατὰγνυσθαι ἐν τῷ ἀλῆθεςθαι Δημήτερος ἀκτῆν. ζῆται εἰς τὸ πρῶτον. ἀκτῆ καὶ ὁ αἰγιαλὸς τῆς
- 20 θάλασσης, ὁ παρὰ θάλασσαν καὶ πετρώδης τόπος· παρὰ τὸ ἄγω τὸ κλάνω· παρὰ τὸ κατὰγνυσθαι καὶ κλᾶσθαι εἰς αὐτὴν τὰ κύματα.
- Ἀκτίς τοῦ ἡλίου] παρὰ τὸ ἄγω τὸ φέρω, ἄξω, ἥξα, ἥγμα· γέγονεν ἀκτίς, οἶονεῖ ἢ πανταχοῦ φερομένη· πάνυ γὰρ ἐστὶν ἐκτεταμένη. ἢ παρὰ τὸ αἰῶσω, αἶξω, ἥϊχα, ἥϊγμα, ἥϊκται, ἀκτίς· ὁρμητικὴ γὰρ ἐστίν, ἐπεὶ δὲ ὅπου εὖρη σπῆν, εἰσέρχεται.
- Ἀκτιος] ἄκτιον τὸν Πᾶνα Θεόκριτος εἶρηκεν. ἄκτιος ἢ ὁ θηρατῆρ· καὶ γὰρ ἐπαντήρες οἱ θηραταί· ἢ ὁ ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς ὑπὸ τῶν ἀλιέων ἰδρυμένος· ἀγρευτὴς γὰρ ὁ
- 30 θεός, ἐν Ἀθήναις τιμώμενος.
- Ἀκταίωρος, παρὰ τὸ τὴν ἀκτῆν οὐρεῖν, ὃ ἐστὶ Φυλάττειν, τροπῇ τῆς ου εἰς ω· καὶ Ἀκτωρεῖν, τὸ παρὰ θάλασσαν Φυλάττειν· σημαίνει Φύλακας, γεωργούς.
- Ἀκταίνω, ἐπὶ ἵκπων, ἀκταίνειν, τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι, καὶ γαυριᾶν. παρὰ τὸ ἦκται ἀκτός, καὶ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ῥῆμα ἠκτώ. ἀφ' οὗ τὸ κουφίζω παρὰ Αἰσχύλῳ. ἐξ οὗ ἀκταίνω. καὶ ἀκταίνον μένος, τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορθοῦν.

Ἀκτάζων, ἀντὶ τοῦ ἐξανισταμένου. ἀπὸ τοῦ ἄττω ἀττάζω, καὶ ἀκτάζω, τροπῇ τοῦ τ εἰς κ, ὡς Ἀττική Ἀκτική, 40 καὶ νυττέλιος καὶ νυπτέλιος. ἢ παρὰ τὴν ἀκτῆν.

Ἀκτωρ· ὃς ἦν πατὴρ Μενoitίου. ἄγω βαρύτονον· ἐξ οὗ ἀγάγω· καὶ — ἐπὶν ἀγάγωμι πόλιν· — εἰς μι. ἄγω, ὁ παρακείμενος, ἦκται, ἄκτωρ, ὁ διακομίζων. ἢ γενική, ἄκτορος· καὶ ἀνατρέχει εἰς εὐθεῖαν. ἐστὶ δὲ καὶ προσηγορικὸν καὶ κύριον. ὁ Φασί τινες ἀπὸ τοῦ ἄγω τοῦ κλῶ· ἀφ' οὗ, Τοῦ δ' ἐξελκομένου, πάλιν ἄγω ὀξέες ὄγκοι· — ἄγω οὖν ἦκται, ἄκτωρ. Φασί τὸν πατέρα τοῦ Ἀκτορος Ἀζέα, πρὸς τὸν Γλαῦκον τοῦ Σισύφου διαγωνιζόμενον ὀλύμπια, κατεᾶσαι αὐτοῦ τὸ ἄρμα· καὶ 50 ἐπὶ τῇ πράξει ὀνομάσαι τὸν υἱόν. Μεθόδιος.

Ἀκυτος] παρὰ τὸ κύω κυτός, καὶ ἄκυτος. Καλλιμαχος· ἄκυθος εἰπὼν μεταλήψει στοιχείου ἐχρήματο, ἀμαρτῶν περὶ σημαινόμενον. ὅλοι γὰρ ἡ λέξις ἐνεργητικὸν σημαινόμενον, ταῖς μὴ μυούσαις.

Ἀκυον, ἀτόκιον.

Ἀκυρον, αἰγιῇ, καρθένον.

Ἀκυλον, βάλεον πρινίην. οἱ δὲ, τὸ αἰδοῖν ὑπὸ Λυδῶν, 55 καὶ κομάρου ὁ καρπός. ἐνιοὶ μαίκυλα. ἄχυλόν τι, ὡς ἐγὼ Φημι.

Ἀκυκλιος, ἀκαίδευτος.

Ἀκυρῆς, ἀτυχῆς· καὶ Ἀκυρήματα, ἀτυχήματα.

Ἀκώκτων, ἀπαρασπένυστον ναῦν, ἢ ἀνοκλον· ἀπὸ τῆς λαβῆς.

Ἀκταῖοι, ἰχθῦς οἱ αἰγιαλτοί.

Ἀκτέανοι, πένητες.

Ἀκτῆ, ἢ τροφή, ἄλφιτον πριθῆς.

Ἀκτῆνες, πένητες, ἡργηκότες.

Ἀκυθος, λέγεται ἢ ἄγονος· Καλλιμαχος, — οὐδ' ἀγᾶλακτες Ὀῖες, οὐδ' ἄκυδοι, πᾶσαι δὲ κεν εἶεν ἔπαρνοι — παρὰ τὸ κύω, ἄκυθος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄκυθος. ἢ παρὰ τὸ κύω ἄκυτος, ἄκυθος· ὡς λύω, λυτός καὶ ἄλυτος· καὶ ὠρται, ὀρτός καὶ ὀρθός. ἢ παρὰ τὸ κύω τὸ κρύπτω, ἄκυθος. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν σπέρμα. κύθος γὰρ τὸ σπέρμα· κύθεται γὰρ καὶ κρύπτεται, ἢ τε γονῇ, καὶ τὸ κύημα ἐν τῇ μήτρᾳ. οὕτω Μεθόδιος. ἐστὶ δὲ καὶ κανὼν ὁ λέγων, τὰ διὰ τοῦ υδὸς ὑπὲρ δύο συλ- 20 λαβάς, διὰ τοῦ υ ψιλῷ γράφεται· Μίκυθος, ὄνομα κύριον· μαμμάκυθος, ὁ μωρός.

* Ἀκωλος, ἄπους, κατὰ στέρησιν· κῶλον δὲ, κατ' ἐξοχὴν τὸν πόδα σημαίνει.

Ἀκωκῆ, ἢ ὀξύτης τοῦ βέλους. παρὰ τὸ ἀκῆ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν ἀκωκῆ, ὡς ἔδω ἐδωδῆ. τὰ διὰ τοῦ ωκῆ ὑπὲρ δύο συλλαβάς τῷ ω παραληγόμενα, σπάνια. ὀξύτονα μὲν εἰσι δύο, ἀκωκῆ καὶ ἰωκῆ· καὶ τὸ Σεώκη, ὄνομα πόλεως, βαρύνεται. ἢ τὰ ἔχοντα ἐν τῇ δευτέρᾳ 30 καὶ τρίτῃ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γρά- φονται· ἔδω, ἔδη, καὶ ἐδωδῆ· ἄγω, ἀγῆ, καὶ ἀγωγή· οὕτω καὶ ἀκῆ, καὶ ἀκωκῆ. ἐστὶ καὶ πυργου σχῆμα.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ἀλάβαστρον, καὶ ἀλάβαστρος, λίγυθος λιθίνῃ πρὸς μύρων ἀποδεσιν· λαμβάνει δὲ τὸ ρ, ἀλάβαστος οὕτα. οὕτως εἰς τὸ Διογένης ἐγκώμιον. σπῆος τι ἐξ ὑέλου, ἢ μυροθήκη. παρὰ τὸ λῆβω, μετὰ τοῦ στερητικῷ ἁλφά, ἀλάβαστον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀλάβαστρον, οὗ λαβέσθαι διὰ λειότητά αὐνάτον. Μεθόδιος.

D

40 Ἀλαβής, ὁ ἰχθύς, ὁ ἐστερημένος διὰ χειρῶν κρατεῖσθαι. Ἀλαζών, ὁ ἀπατεὼν καὶ κομπαστής, ὁ ἐν ἄλλῃ καὶ πλάνῃ καὶ ἐκ τοῦ περιεῖναι ζῶν, οὐκ ἐξ ἐπιτηδεύματος, ἀλλ' ἀπὸ ἀπάτης, ὁ ἐπὶ πλέον τὰ ἑαυτοῦ κομπάζων. τὸ ἐναντίον τῇ εἰρωνείᾳ. εἰρων γὰρ ὁ ἐπὶ τὸ ἥττον ἄγων καὶ μειῶν, ὅταν δυνάμενος, φάσκη μὴ δύνασθαι.

Ἀλάλη, ὁ θόρυβος καὶ ἡ ἀνερθρος φωνή. παρὰ τὴν ἄλα τὴν αἰεὶ ἠχοῦσαν, ἄλλῃ καὶ διπλασιασμῷ ἀλάλη. ἐξ οὗ ἀλαλάζω, καὶ ἀλάλαγμα· καὶ ἀλαλητός, ὁ θόρυβος, παρὰ τὴν ἀλάλην, ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ λαλεῖν, ἢ κατ' ἐπίτασιν, οἷον ὁ πολύλαλος ὄχλος. καὶ ἀλαλάζειν, τὸ ἐν μάχαις λέγειν. παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ· οὗ παράγωγον λαζών, καὶ διπλασιασμῷ λαλάζω, καὶ ἀλαλάζω.

Ἀλαλκῶν, βοηθήσας, ἐπικυρῶν. ἔστι ῥῆμα ἄλκω· ὁ μέλων, ἄλξω· ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ἄλξ ἄλκος ἄλκι. ἐκ τοῦ ἄλκω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἄλκον· ἡ μετοχή, ἄλκων· καὶ διπλασιασμῷ, ἀλαλκῶν· καὶ ἀλαλκον καὶ ἡλαλκον. ἀλλ' εἰ ἔστιν ἀπὸ βαρυτόνου θέρματος, παραληγεται ἄρα ὁ δεύτερος ἀόριστος μακρὰ παραληγουσῃ. ὡφείλει γὰρ συστέλλεσθαι. καλλίον οὖν ἔστι λέγειν, ἀπὸ τοῦ ἄλκω περισπωμένου· καὶ διπλασιασμῷ, ἀλαλκῶ, ἀλαλκήσω, τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλαλκεῖν· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἡλαλκον.

Ἀλαλκομενής, ἐπίθετον τῆς Ἀθηναῆς παρ' Οὐρῷ· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις, καὶ τῆς Ἥρας, καὶ Διός (οἷον Ἀλαλκομενὴς Ζεὺς) ἡ ἀπαλεξετικήν προθυμίαν ἔχουσα· ἡ ἐν ἀλκῇ μένουσα. ἀλκή δὲ καὶ ἡ μάχη· καὶ ἀλκάζειν, τὸ μάχεσθαι· ἀλκομένη, καὶ ἀλαλκομενής ἐν διπλασιασμῷ, ὡς ἀταρτηρός, καὶ ἐγήτυμος, καὶ ἀτιτάλλειν. ἢ ἀπὸ Ἀλαλκομενέως τινός, ἰδρυσταμένου αὐτῆς ναόν· ὡς βασιλεὺς, βασιλῆς, καὶ Θησῆς, καὶ Οἰητής. Μεθόδιος ἡ ἀλαλκοῦσα τῷ μένει, ὅ ἐστι, τῇ δυνάμει βοηθοῦσα. ἡ ἢ ἐν Ἀλαλκομεναῖς πόλει τῆς Βοιωτίας τιτωμένη· ἔνθα καὶ Ἀλαλκομένιον, Ἀθηναῖς ἱερόν. ἡ ἢ ἀπὸ Ἀλαλκομενήτου τραφεῖσα Βοιωτοῦ.

20 Ἀλάλημαι] ἀλάλημαι ἂν εὐρυπυλὲς αἶδος δῶ· πεπλάνημαι. παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην γίνεται ῥῆμα ἀλῶ· παράγωγον ἄλημι· καὶ κατὰ μεταβολὴν τῆς συζυγίας, Αἰολικῶς γίνεται πρώτης συζυγίας, καὶ διπλασιασμῷ ἀλάλημι· τὸ παθητικὸν ἀλάλημαι· καὶ ἀλάλησθε. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ μετοχή προκαροζύνεται· ὅτι οὐκ ἔστι παρακαίμενος· εἰ γὰρ ἦν παρακαίμενος, παροζύναιτο. οὕτω Ζηνοβίος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθητικῶν λέγει, ἀπὸ τοῦ ἄλημι ὁ παθητικὸς παρακαίμενος ἡλαμαι· καὶ Ἀττικῶς ἀλήλαμαι· ἐνθεν τὸ — ἀλήλαμεθα περὶ κύκλον· — καὶ καδ' ὑπέρθεσιν ἀλάλημαι.

Ἀλαλήμενος] Ἰστέον ὅτι τὸ ἀλαλήμενος, καὶ ἀναχήμενος, οὐκ εἰσὶ παρακαίμενοι· ἐπεὶ ὡφείλον παροζύνεσθαι, ὡς τὸ πεποιημένος· ἀλλ' ἔστιν ἀλῶ ἄλημι, ἀναχῶ ἀναχήμει, ἐνεστώτες· ὁ παθητικὸς ἀναχήμεται καὶ ἀλάλημαι Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὴν παραλήγουσαν οὐ συστέλλουσι. καὶ ἡ μετοχή, ἀλαλήμενος καὶ ἀναχήμενος.

Ἀλαλύντημαι] — οὐδὲ μοι ἦτορ Ἐμπεδόν, ἀλλ' ἀλαλύντημαι· — τεθορύβημαι, ἀδημονῶ καὶ πεπλάνημαι. καὶ οἱ μὲν, παρακαίμενοι· οἱ δὲ, ἐνεστώτα φασίν. ἔστιν οὖν ἀλῶ, ἀφ' οὗ ἀλύω, ὡς ἀνῶ ἀνύω, ἀφ' οὗ ἀλύσσω, ὡς ὀρύσσω. καὶ ὡς περ ὀρύσσω ὀρυκτός, οὕτως ἀλύσσω ἀλυντός, καὶ ὡς ἀτακτός ἀτακτῶ, οὕτως ἀλυντός ἀλυντῶ· οὗ ὁ παρακαίμενος, ἡλυνκτη· ὁ παθητικὸς ἡλυνκτη· καὶ Ἀττικῶς διπλασιασμῷ, ἀλαλύντημαι, συγτολῇ τοῦ ἡ εἰς ἄλφα. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ, ποιεῖσθαι ἐπὶ τοῦ ῥήματος τούτου Ἀττικόν· ὡς τὸ ἀλα-

λῆσθαι. οὕτω δὲ ἐνεστώτως ἔστιν ἀλυνκτῶ· οὗ παράγωγον εἰς μι, ἀλυνκτη· οὗ παθητικὸς αἰολικῶς, ἀλύντημαι· ἐκεῖνοι γὰρ οὕτω ποιεῖν καὶ νόημα λέγουσι· καὶ ἐν διπλασιασμῷ, ἀλαλύντημαι· ἐπεὶ ὁ ποιητὴς πολλοῖς Αἰολικοῖς χρῆται, καὶ μάλιστα ἀναχήμενος καὶ ἀναχήμενος. δύναται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ θορύβεσθαι. παρὰ τὴν ἀλάλην γίνεται ἀλαλῶ, ἀφ' οὗ ἀλαλύσσω· ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ἀλαλυντός, καὶ ἀλαλυντῶ· καὶ ἀλαλυντημαι. Μεθόδιος.

Ἀλακάτη· καὶ ἡλακάτη Ἰωνικῶς· παρὰ τὸ ἄγω ἄξω, 57 γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἄκτος· καὶ τὸ θηλυκόν, ἄκτη· καὶ πλεονακτῶ τοῦ ἄλφα, ἀκάτη· καὶ πάλιν ὑπεισελθούσης τῆς αλ συλλαβῆς, ὡς περ εἰσάδε γίνεται, ἀλακάτη· ἡ ἄγουσα τὸ ἔριον ἢ λῖνον. οὕτως Ὠρίων.

Ἀλαός, ὁ τυφλός, ὁ ἐστερημένος τοῦ λαεῖν, ὅ ἐστι βλέπειν. Ὅμηρος Ὀδυσσεύς τ, Ἀσπαίροντα λαών· — ἀντὶ τοῦ βλέπων. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἀλαός, ὁ περιπλανώμενος. ἢ παρὰ τὸ ἀλάσαι, ὁ σημαίνει τὸ ἐλαττώσαι, ὁ ἐλαττωθεὶς τοῖς ὀφθαλμοῖς. Μεθόδιος. Οὐδ' 10 ἀλασκοπὴν εἶχε· — τούτεστιν, οὐδὲ τυφλὴν τὴν κατασκοπὴν εἶχε, τούτεστιν, οὐκ ἔλαθεν αὐτόν. καὶ ἀλαῶσαι τὸ τυφλῶσαι· παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην. οἱ γὰρ τυφλῶντες ἀλῶνται.

* Ἀλαπαδνός, ὁ ἀσθενὴς καὶ εὐπόρητος· ἐκ τοῦ ἀλαπάξω.

Ἀλαπάξω] λάπαθος, ἔστι βοτάνη κενωτική τῆς γαστροῦ· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ πάθος. καὶ Δημόκριτος τοὺς παρὰ τῶν κυνηγετῶν γινόμενους βόθρους, λαπάθους καλεῖ, διὰ τὸ κενεῖσθαι. πλεονακτῶ τοῦ α, ἀλαπάξω, τὸ πορῶ, ἀπολλύνω, ἀναλίσκω. ἀλαπάξει δὲ κυρίως τὸ κενῶσαι· καὶ παρὰ τὸ ἀλαπάξω, ἀλαπαδνός ὁ ἀσθενής, (ὡς αἰκίζω αἰκιδνός) ὁ κενός δυνάμεως.

Ἀλάστωρ, ὁ ἀμαρτωλός, ἡ ὁ Φονεύς, ἡ ὁ ἐθόρων τοὺς Φόνους Ζεὺς. κατὰ μὲν Χρύσιππον τὸν Φιλόσοφον, ἐπὶ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ Φονέως, ἀπὸ τῆς ἐλάτσεως, ὁ ἕξις τοῦ ἐλαύνεσθαι διὰ Φόνον· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλάσθαι τὸ πλανᾶσθαι· ἢ ὁ ἀλαστα δρῶν. κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὅ ἐστιν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. μήποτε δὲ 30 ἔστιν ὁ διὰ μέγεθος τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, λιτῆς μὴ καταξιούμενος· ἢ ὁ τοιαῦτα πολυήσας πράττειν, ὧν μὴ ἔστιν ἐπιλαβέσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ Διός, οἷον ἀλάστωρ Ζεὺς, ἀπὸ τοῦ τοῖς τὰ ἀλαστά πάσχουσιν ἐπαμύνειν· ἢ ὁ τὰ ἀλαστά (τούτεστι τὰ χαλεπὰ) τηρῶν. Μένανδρος, Ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγὼ καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος — καὶ δαιμόνων ἀλαστόρων. οὕτως εἶρον εἰς τὸ λεξικόν τὸ ῥητορικόν. συμφωνεῖ δὲ αὐτοῖς καὶ Μεθόδιος εἰς τινα.

Ἀλαστός λέγεται, ὁ μέθης ἄξια· ποιῶν, διὰ τὴν κακοπραξίαν. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀλατῶ, ὡς ἀπιστῶ ἀπίστος· 40 ὁ δὲ Φιλόξενος λέγει· ἔστι ῥῆμα ἀλῶ τὸ πλανῶ· γίνεται παράγωγον ἀλαζῶ, ὡς ἀνιῶ ἀνιάζω, σκεδῶ σκεδάζω. ἐκ τούτου ἀλαστός, ὡς σκευάζω σκευαστός· καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα ἀλαστῶ· σημαίνει τὸ χαλεπαίνω. οἱ γὰρ πλανώμενοι χαλεπαίνουσιν. οὕτως Ὠρίων.

Ἀλαστήσας, σχετλιάσας, δεινοπαθήσας· ἢ παρὰ τὸ λάζω τὸ λαμβάνω, ὁ οὐκ ἂν τις θέλοι λαβεῖν.

Ἀλαστον] πένθος ἀλαστον· καὶ ἀλαστά τὰ κακὰ, ἀνεπιλήστα τινὰ ὄντα· ἢ παρὰ τὸ λάζω (λάζετο δ' ἔγχος) γέγονεν ἀλαττα, ὧν οὐκ ἂν τις λάβοι, ἀνεπιλήστα τι· 50 νὰ ὄντα, τούτεστι Φευκτά. Ὠρίων. ἢ ἀτλητα, δεινὰ, μιανὰ, ἢ μνημονικά.

Ἀλαρα, τὰ Ποντικά κέρυκα, καὶ τὸν κύλον τοῦ δόρατος καταξυόμενον. οἱ δὲ καὶ δένδρον ἀλαρίκν· ὅθεν εἰς τὰ δόρατα αἱ βάβδοι.

- Ἀλαίνω] ἀπὸ τοῦ ἀλῶ παράγωγον ἀλαίνω, ὡς δρῶ δραί-
νω. σημαίνει ἐξεστηκέναι, μαινεσθαι· οἱ δὲ, ὀρύσσειν.
- 58 Ἀλαυθερέας, χλιμερόν· οἱ δὲ, ἡλιοθερέας.
Ἀλαύμαι; ἀλῶμαι· καὶ τὸ ἀπαρέμφαστον ἀλαῖσθαι.
Ἀλαιστάνομι, ἀγανακτῶ καὶ δυσπαθῶ.
Ἀλαῖος, ὁ Ἀπόλλων. Φιλοκτήτης γὰρ, παραγενόμενος
εἰς Ἰταλίαν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἰδρύσατο Ἀπόλλω-
νος Ἀλαίου ἱερόν· ἐν ᾧ καὶ τὸ τόξον ἀπέθετο.
Ἀλγος, ἡ λύπη· παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ Φροντίζω· ὁ περὶ
πολλοῦ ποιούμενα καὶ Φροντίζομεν. τὰ γὰρ πολυπαθῆ,
Φροντίδος ἄξια. ἡ ἃ μὴ λέγει τίς καὶ ὀνομάζει.
- 10 Ἀλγεα, πῆματα.
Ἀλγητις, ἀλγηδών. καὶ ἀλγεῖς, ἀρρώσταῖς.
Ἀλδαίνειν, τὸ αὔξειν. παρὰ τὸ ἄλλασθαι τὸ πῆδαν κατὰ
τὴν αὔξησιν.
Ἀλδήσκω καὶ ἀλδήσκοντες λήϊου, αὐξάνοντες· καὶ ἀναλ-
δήσκοντες ὑπὲρ χυθόνος, ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόμενοι, αὐξό-
μενοι. παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλήσω ἀλῆσκω· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ δέλτα, ἀλδήσκω, κατὰ μεταφοράν. τὸ γὰρ ἀληθε-
σμένον οὐκ αὐξάνει. ἢ παρὰ τὸ ἄλλασθαι, βλαστάνειν
καὶ αὐρύνεσθαι.
- 20 Ἀλδήμιος, ἡ Ἀλδος, ὁ Ζεὺς· ὃς ἐν Γάζῃ τῆς Συρίας τι-
μαται· παρὰ τὸ ἀλδαίνω; τὸ αὐξάνω· ὁ ἐπὶ τῆς αὔξη-
σεως τῶν καρπῶν. Μεθόδιος.
Ἀλέα, ἡ Θερμασία· ἀλεᾶ, λέγεται ὁ τόπος, ὁ ὑπὸ τοῦ
ἡλίου Θερμαινόμενος· παρὰ τὸν ἥλιον· (ἄλιος γὰρ ὁ
ἥλιος λέγεται) μεταφορικῶς δὲ καὶ πάντα τόπον Θέρ-
μην ἔχοντα.
- Ἀλεεῖνω, τὸ ἐκφεύγω καὶ ἐκκλίνω, οἶον· εἰς τὴν Θερ-
μασίαν ἐκ τοῦ ψυχροῦ ἀποφεύγω· [ὡς] Φαεῖνω. τὰ
30 διὰ τοῦ εἰναι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
γράφονται, πλὴν τοῦ ὠδίνω, ὀρίνω· καὶ ἕως τοῦ παρα-
τατικοῦ κλίνεται.
- Ἀλεεῖνω, τὸ πλανῶμαι· παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην. καὶ
ἀλεαινόμενοι, Θερμαινόμενοι. τὰ διὰ τοῦ εἰναι ῥήματα
ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφόμενα,
ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. πρόσκειται, διὰ τῆς εἰ
διφθόγγου, διὰ τὸ ὀρίνω, ὠδίνω. ταῦτα γὰρ ἔχει μέλ-
λοντα.
- Ἀλέσθαι, ἐκκλίνειν, ἀναχωρεῖν· κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ πυρός
ἐκφυγεῖν· ἀλέα γὰρ ἡ Θέρμη τοῦ πυρός, θαλέα τις
οὔσα, ἀπὸ τοῦ δαῖω τὸ καίω. λέγεται καὶ ἡ εὐδία, καὶ
40 ἡ βοήθεια.
- Ἀλεωρεῖ. σημαίνει δὲ τὸ Φυλάεσθαι· καὶ ἀλεωρὰ, ἀνά-
παισις, βοήθεια.
- Ἀλέγω, παρὰ τὸ λέγω τὸ Φροντίζω, ἀφ' οὗ καὶ λόγος ἡ
Φροντίς. Μένανδρος, Οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν
ἔχω· — καὶ ἀλέγω μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. καὶ οὐκ
ἀλέγω· καὶ Οὐκἀλέγων, ὄνομα κύριον. ἀλέγω, παρά-
γωγον ἀλεγγίζω, ἀλεγγύνω· — δαῖτα δ' ἀλέγγυνον· —
Μεθόδιος. — σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγγίζω. σημαίνει τὸ
κῆδεσθαι· ἀλεγγύνει δὲ, τὸ αὔξεται.
- 50 Ἀλεγεινῆς, ἀλγεινῆς, χαλεπῆς. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀλέγω ἀλε-
γεινός, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἑλεῶ ἑλεεινός· ἐπειδὴ ὠφείλει
γράφεσθαι διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς νος ὀξύτυνα, μὴ ὄντα
παρώνυμα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἷον τάχα ταχι-
νός, πύκα πυκινός, ἀληθὲς ἀληθινός, χθὲς χθισινός·
ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀλγος ἀλγεινός, καὶ ἀλγεινός· ἑλεος,
ἐλεεινός, πλεονασμῷ τοῦ ε. καὶ γράφεται διὰ διφθόγ-
γου, ὡς παρώνυμον.
- 59 Ἀλεγεινοί, ἀντὶ τοῦ δυσχείρωτοι· Οἱ δ' ἀλεγεινοὶ ἄνδρες·
— ἐπὶ τῶν Ἀχιλλέως ἱππῶν, Ἰλιάδος κ, ἀλγεῖν παρέ-
ξοντες· ἢ πρὸς τὸ κτήσασθαι ἀδύνατοι.

- Ἄλεν] Οἱ δὲ τοὶ εἰς ἄστρῳ ἄλεν· — ψιλοῦται, εἴτε ἐπὶ
τοῦ ἐγκλίνειν τίθεται, ὡς Φησὶν ὁ Ἀσκαλωνίτης· εἴτε
ἐπὶ τοῦ συστραφῆναι· ᾧ καὶ μᾶλλον συγκατατίθεται.
ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος. ἀλῶ τὸ πλανῶ ψιλοῦται· ὁ
δεύτερος ἀόριστος, ἤλον· τὸ δεύτερον, ἤλες· τὸ τρίτον,
ἤλε· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἄλομεν· καὶ κατὰ
συγκοπὴν, ἄλεν· καὶ ἡ μετοχή, ἀλείς (ὡς Φανείς) 10
ἀλέντος· τὸ ὑποτακτικόν, εἰάν ἀλῶμαι, εἰάν ἀλήττω.
συστολὴ οὖν ἐγένετο, καὶ μεταβολὴ τοῦ τόνου.
- Ἄλλεσται] εἰς ἱπποὺς ἄλλεσται· ἀθροισθεῖς, ἢ πηδήσας, ἢ
Φυλαχθεῖς.
- Ἀλεξῶ, κυρίως τὸ τῇ γυναικὶ βοηθῆσαι· παρὰ τὴν ἀλο-
χον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁπωσδήποτε. ἢ ἀπὸ τοῦ
αἰκῶ ἀλεῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀλέξω· ὅπερ εἰς
ἐνεστώτα ἀναχθὲν, βαρύνεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Με-
θόδιος. παρὰ τὸ ἀλέγω ἀλέξω· ὁ μέλλων εἰς ἐνεστώτα,
καὶ περισπᾶται.
- Ἀλέξανδρος, παρὰ τὸ ἐπαλεξεῖν τῇ πατρίδι τοῖς πολε-
μίοις· ἢ παρὰ τὸ ἀλεξιν εἶναι ἀνδρῶν, ἡγουν βοήθειαν.
ἀλέξω γὰρ τὸ ἀμύνω.
- Ἀλεκτορίς, ἡ ὄρνις· καὶ ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τρεφομένη
θρίξ. καὶ αλεκτρούνα ἔλεγον τὴν θήλειαν ὄρνιν· καὶ
τὸν λόφον τῆς περιεφθαλαίας· Πέρσαι δὲ καὶ τοὺς κό-
ρακας.
- Ἀλέκτορος, ἀγύνης.
- Ἀλεξήτηριον] ἐκ τοῦ ἀλεξῶ ἀλεξήσω, καὶ τοῦ ἰῶ ἰάσω,
ἀλεξιάτηριον· καὶ συγκοπῇ ἀλεξήτηριον. ἢ ἀπὸ τοῦ
ἡλέξεται παθητικοῦ παρακειμένου, γίνεται ἀλεξήτηρ, 30
καὶ ἀλεξήτηριον. τὸ ξη, γράφεται διὰ τοῦ η.
- Ἀλεξιάρη] Ἡσίοδος, Νεῖος ἀλεξιάρη, καὶ ὁδὸν εὐκηλήτει-
ρα· — ἀπαλέξουσα καὶ ἀπελγούσα τὴν ἀρῆν, τούτεστι
τὴν ἐκ τοῦ λιμοῦ βλάβην, καὶ τοὺς παῖδας ἥδουσα καὶ
θάλλουσα, εὐκηλος, ἡσυχάστρια. ἢ ἀνανεομένη γῆ.
- Ἀλεξίκακος, ἡ ἀποτρεπτικὴ τῶν κακῶν· ἀπὸ τοῦ ἀλέξω,
καὶ τοῦ κακόν· καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς ι. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνε-
στώτων ἢ μελλόντων ἐνεργητικῶν γινόμενα ὀνόματα ἐν
συνθάσει τρέπουσι τὸ ω εἰς ι· οἷον, ἀρχω, ἀρχιστρατή-
γος· αὐξω, αὐξίφατος· λύσω, λυσίμαχος. οὕτω καὶ ἀλέ- 40
ξω, ἀλεξίκακος.
- Ἄλεος, ὁ ἥρως, ὁ πατὴρ Αὐγῆς, παρὰ τὸ ἀλῶ παράγω-
γον ἀλεύω· καὶ ὡς περ παρὰ τὸ λοχεύω Λοχεός, καὶ
κελεύω Κελεύς, σωρεύω Σωρεύς, οὕτως ἀλεύω Ἄλεός.
Μεθόδιος. Ἄλεος δὲ, ὁ μάταιος· καὶ ἀλεόφρων, ὁ
παράφρων· ἢ ὁ Θερμός καὶ ἐνός.
- Ἄλες, ἀλέες. ἔστιν ἀολλέες· σημαίνει τὸ ὁμοῦ· καὶ κρά-
σει τοῦ α ο εἰς α μακρόν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἐνός λ,
ἀλέες, καὶ ἄλες· ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Λοχιάμβοις,
Ἐς τὸ πρὸς τείχεος ἱερόν ἀλέες δεῦτε — ἀντὶ τοῦ, εἰς 50
τὸ πρὸς τοῦ τείχεος ἱερόν ὁμοῦ δεῦτε. οὕτως ὁ Χοιρο-
βοσκός.
- Ἀλεσούριος, εἶδος ἰχθύος θαλάσσιου· ὃν τινες κατ' εὐ-
φημισμὸν, καλλιώνυμον καλοῦσιν. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον
θαλάσσιον αἰδοῖον, ἄλρις οὐρά, ἀλοσυρίον τι ὄν. οὐραν
γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον εἰώθαμεν καλεῖν. Μεθόδιος. ἐνίοι
κογχον κογχυλίου.
- Ἀλετρίβανον, ὁ τριβεὺς, παρὰ τὸ τριβεῖν τοὺς ἄλας.
ἀλοτρίβανον οὖν, καὶ ἀλετρίβανον κατὰ τροπὴν· ὡς 60
κελαίνοφῆς, καὶ κελαίνοφῆς, ἀπὸ τοῦ κελαινόν καὶ τοῦ
φῶς· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νέφος.
- Ἀλετρεύουσα, ἀλήθουσα· Ὀρφναίης ἐνὶ χαλκὸν ἀλε-
τρεύουσα καλῆς· — ὅτι τὴν Ἀντιοπὴν ὁ Νυκτεὺς βα-
σιλεὺς Θηβῶν, θυγατέρα αὐτοῦ ὤρυσαν, ἐποίησε χαλκῆς
ἀλήθειν κριθῆς.

- Ἀλευάδα, εἰρηται ὡς τὸ Φεύδα. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν, δὲν λέγουσι, καὶ δίκην, ὡς καὶ τὸν γνῶφον δνόφον.
- 10 Φεύδα οὖν Φεύ γῆ. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἀλευάδα, Ἀλέου δᾶ, τοῦ δᾶ ἀντὶ τοῦ γῆ κειμένου.
- Ἀλεύω, Φεύγω. παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν Θέρμην, ἀλεῶ, καὶ ἀλεύω, κυρίως τὸ ἀπὸ τοῦ ψυχους εἰς Θερμασίαν ἀπο- Φεύγω· μεταφορικῶς δὲ, καὶ τὸ ἀπλῶς ἐκκλίνω ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε. καὶ Ἡσίοδος ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, — δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεῦεο Φῆμην: — καὶ ἔστι σχήμα- τος συνδέτου. ζητεῖ εἰς τὸ σεῦω. ἀλεύας, μετοχή. τὸ δὲ ἀλεύω, παρὰ τὸ ἀλῶ. οἱ γὰρ Φεύγοντες πλανῶνται.
- 20 Ἀλεύατο ἀντὶ τοῦ ἐφυλάξατο. — ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν — καί, ἀλεύατο πονλὺν ὁμιλον: — εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ χεύω χεύατο· καὶ τροπή τοῦ χ εἰς λ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλεύατο.
- * Ἀλευρόμαντις, ὁ Ἀπόλλων· διὰ τὸ καὶ ἐν ἀλεύροις μαντεύεσθαι.
- Ἀλευρόττησις] σήθω σήσω, καὶ σῆσις· καὶ τροπή τοῦ σ εἰς τ, τῆσις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ τοῦ ἀλευρον, γίνεσθαι ἀλευρόττησις, τηλα, εἰς ἣν τὸ ἀλευρον σήθουαίν, τὸ κόσμινον. οὕτω Φίλων.
- Ἀλέκτωρ, τὸ ζῶον τὸ κατοικίδιον· παρὰ τὸ λέγω τὸ κοι- μῶμαι· οἶον, Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή: — καὶ ὄνομα ῥηματικόν, λέκτωρ, καὶ ἀλέκτωρ, ὁ ἐλάχιστος κοιμώμενος. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν λέκτρων, τούτεστι τῶν κοι- τῶν, ἡμᾶς διεγείρων. καὶ ὁ ἥλιος δὲ ἀλέκτωρ λέγεται· ἀκάματον γὰρ αὐτὸν λέγει Ὁμηρος· ἐπεὶ ἀγρύπνωσ τὸν συνήθη δρόμον ἐντελεῖ· ἢ ἐλέκτωρ τίς ὦν, παρὰ τὴν ἐλικοειδῆ αὐτοῦ κίνησιν. ζῆται εἰς τὸ ἡλέκτωρ.
- Ἀλέρα, καὶ Ἐλάρα· Ἐλαρας γενεά. οὕτω παρὰ Σιμωνί- δην· Ἀλέρα δὲ, παρὰ Πινδάρω, οἶον Ἀλέρας ὥσόν: — ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἐστὶν ἀληθές, πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδω μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πα- τρωνυμικόν· Εἰλαριάδην γὰρ Φησί Τιτυόν. κατ' ὑπέρ- σεσιν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν. οὕτως Ἡρωδιανός.
- Ἀλεωρῆ, ἡ Φυλακὴ καὶ ἡ Φυγὴ. καὶ ἡ μὲν Φυλακὴ, πα- ρὰ τὴν ἀλέαν τὴν Θέρμην, καὶ τὸ ὠρεῖν τὸ φυλάττειν· ἢ δὲ Φυγὴ παρὰ τὸ ἀλέασθαι ἀπαραφυλάκτως. ἐκ τοῦ ἀλέω οὖν, ἀλεωρῆ· καὶ ἀλεόμεθα, ἐκφεύγομεν, ἐκκλι- νομεν.
- Ἀλειπής, πηγὴ ἐν Ἐφέσῳ, οὕτω καλουμένη· παρὰ τὸ μηδέποτε ἐπιλείπειν Θέρους, ἢ πλεονάζειν χειμῶνος. οὕτω Μεθόδιος.
- 50 Ἀλειφα, σημαίνει τὸ ἄλειμμα. ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἄλειφαρ· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἄλειφα. κλίνεται ἀλείφατος· καὶ κλίνεται ἀπὸ τοῦ ἀπαθούς τοῦ ἄλειφαρ, ἢ ἄλειφας, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀλείφα. ὡς τινες. τὸ γὰρ κάρα, λίπα, ὕφα, ἄλειφα, οὐ κλίνονται. ὅθεν τὸ γάλακτος, ἀπὸ τοῦ γάλαξ κεκλίσθαι Φασίν. ἡναγκάσθη δὲ ἡ εὐθεῖα. διὰ τοῦτο γέγονεν ἀποβολὴ τοῦ ξ. οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς ξ λήγει.
- 61 Ἀλείπτῃς] ἀπὸ τοῦ ἀλείφω, ἤλειπται, ἀλείπτῃς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. ὅσα γὰρ ὀνόματα ἐκ τοῦ ἀλείφω γίνεται, εἰ μὲν διὰ τοῦ πτ ἐκφέρεται, φυλάττει τὴν εἰ διφθόγ- γον, ἀλείπτω, ἀλείπτῃς, ἤλειπτον Φάρμακον· ἀνῆλει- πτος, ὁ μὴ ἀλείφθῃς· εἰ δὲ διὰ τοῦ φ ἐκφέρεται, σύνδετα ὄντα, οὐ φυλάττει τὴν διφθόγγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰ γράφονται· οἶον, ὑψηλῆφῃς, ἀνυψηλῆφῃς· σημαίνει δὲ τὴν ναῦν τὴν μὴ ἀλείφθεισαν πίσσῃ. πρόσ- κειται σύνδετα· διὰ τὸ ἄλειφα, ἄλειμμα. οὐκ ἔστι γὰρ σύνδετον, ἀλλ' ἀπλοῦν, ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἄλειμμα. δεῖ γινώσκειν, ὅτι γέγραπται Διφίλῳ τῷ κωμικῷ δρᾶμα· ἐπιγέγραπται Ἀλείπτρια. τὸ δὲ ἀλείπτῃς, ἀρσενικῶς

ἀπηγόρευται· ἀντὶ δὲ τοῦ ἀλείπτῃς, παιδοτριβῆς εἶωθε λέγεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ ἀλείπτῃς, Φιλαλειπτῶ· οἶον, Ὡς οὐκ ἔστι πίστις ἐν ἀνδρὶ Φιλαλειπτούντι, καὶ περὶ τὰς παλαιστράς ἔχοντι, καὶ πολυπραγμονοῦντι ὁ τι ἔκαστον τῶν μεираκίων.

- * Ἀλειςον, λέγεται ἀρσενικῶς· οἶον, Γίνωσκε τὸν ἄλειςον καὶ τὰ γράμματα, Ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ εἶδος ποτη- ρίου· ἐτυμολογεῖται δὲ διαφθόρως. οἱ μὲν γὰρ, λέγουσι παρὰ τὸ ἄλις· ἐξ οὗ ἐστὶ πσιῖν δαψιλῶς καὶ ἀθρόως. οὐκ ἀκριβῶς δὲ λέγεται· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀντίκειται αὐτῷ ἡ γραφή· τὸ γὰρ ἄλειςον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλις, ὡφείλε διὰ τοῦ ἰ γράφεσθαι. δεύτερον δὲ, ὅτι τὸ ἄλειςον ψιλοῦται, τὸ δὲ ἄλις δατύνεται. εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλις, ὡφείλε δα- σύνεσθαι. τὸ γὰρ ἀπανταχοῦ, ἐκ τοῦ ἄπας παραχθέν, τὴν δασείαν τοῦ ἄπας ἐφυλάξεν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὸ ἄλεις ἐστὶ τὸ σημαίνον τὸ ἀθρόον, οἶον πλατύ· ἐξ οὗ ἐστὶν ἀθρόως πσιῖν. τούτοις γὰρ ὁ χρόνος ἀντίκειται. τὸν μὲν γὰρ ἄλεις, μακρὸν ἔχει τὸ α· τὸ δὲ ἄλειςον, 50 βραχύ. εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλεις, ὡφείλε τὸν μακρὸν αὐτοῦ ἔχειν. κρεῖττον οὖν λέγει Ἀπολλωνίος ὁ τοῦ Ἀρ- χιβίου, ὅτι παρὰ τὸ λείον γέγονεν ἄλειςον· καὶ ἐπεν- θέσει τοῦ σ, ἄλειςον, τοῦ α ἐπιτατικοῦ ἢ στερητικοῦ, τούτεστι τὸ μὴ ὄν ὁμαλόν, ἀλλὰ περιφερές· παρὰ τὸ εὐ λείον. καὶ εὐλόγως ψιλοῦται. τὸ γὰρ α, ἢ στερητι- κὸν ἢ ἐπιτατικὸν ὄν, ψιλοῦται. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.
- Ἀλειςιον, τόπος οὗτω καλούμενος, ὡς λέγει ὁ Χοιροβο- σκός. ἀπὸ τοῦ ἀλῶ ἀλέσω ἄλειςιον· Πέτρης τ' Ὀλε- νίης καὶ Ἀλειςίου, ἐνθα κολώνη Κέκλιται: — ὅπου ἡ κολώνη παράκειται. 40
- Ἀλείτης, σημαίνει τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἄδικον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς ἐνταῦθα, — Φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλεί- την: — καὶ λέγει ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ, ὅτι ἀνεφάνη τὸ ο ἐν τῷ ἀλόιτῃ, ὅπερ σημαίνει καὶ αὐτὸ τὸν ἀμαρτωλὸν, καὶ διὰ τοῦτο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται: τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ο ἀναφανίσμε- νον, ἔχουσα τὸ ε ἐγκλείμενον· οἶον σπείρω σπορά, ἀλεί- φω ἀλοιφή. οὕτως οὖν καὶ ἀλείτης, ἀλοιτής. τούτο δὲ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἢ ὁλοθρεῖω.
- Ἀλήτης, ὁ Ἡρακλέους ἀπόγονος, ὁ τῆς Κορίνθου βασι- 50 λεύς, υἱὸς δὲ Ἰππότου· ἀφ' οὗ καὶ οἱ Κορίνθιοι Ἀλη- τίδαι. εἰρηται ὅτι ὁ Ἰππότης διὰ τὸν Κάρνιδος θάνατον, ὑπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκβλήθῃς, καὶ ληστεύων, ἔσχεν αὐτόν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πλανήτην. καὶ δεῖ γινώ- σκειν, ὅτι ὡς περὶ τὸ νομήτης καὶ πεδότης καὶ πλανήτης, οὐ ῥηματικά, ἀλλὰ παρώνυμα ἀπὸ τοῦ πέδη καὶ πλάνη καὶ κόμη· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄλη, ὁ σημαίνει τὴν πλά- νην, γίνεσθαι ἀλήτης. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ. ἀλήτης διὰ τοῦ ἰ γράφόμενον, εὖρον ἐγὼ ση- 62 μαίνον τὸν ἀμαρτωλὸν, ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λιτὴν, ὃ ἐστὶ δέσιν.
- Ἀλήτης] τινες τὴν Ἡριγόνην τὴν Ἰκαρίου θυγατέρα· ὅτι πανταχοῦ ζητοῦσα τὸν πατέρα ἡλᾶτο· οἱ δὲ, Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας Φατίν· οἱ δὲ, τὴν τοῦ Μαλέωντος τοῦ Τυρρηνίου θυγατέρα· οἱ δὲ, τὴν Μήδειαν, ὅτι με- 10 τὰ τὸν Φόνον τῶν παίδων, πρὸς Αἰγέα κατεφυγεν ἀλη- τεύσασα. οἱ δὲ, τὴν Περσεφόνην· διότι τοὺς πυροὺς ἀλοῦντες, πέμματα τινὰ προσέφερον αὐτῇ. οὕτω Με- θόδιος.
- * Ἀλη· ὅτι πλάνη. ἀποβολὴ τῶν δύο συμφώνων, γίνε- ται ἄνη· καὶ τροπή, ἄλη. ἢ παρὰ τὴν ἔλα, ὃ ση- μαίνει τὴν θάλασσαν. κυρίως γὰρ ἄλη, ἢ ἐν θαλάσῃ πλάνη.

Ἀλητεύω] ἀλητῶ τὸ πλανῶ, ἀπὸ τῆς ἄλης τῆς πλάνης· καὶ ἀπὸ τοῦτου ἀλητῶ ἀλητεύω τὸ πλανῶμαι.
 Ἀλειάτα, τὰ ἐκ πυροῦ ἀληθεσμένα ἀλευρα· συγκοπῇ ἄλειτα. ἢ ἐφθόν ἀλευρον. λέγεται καὶ ἄλητον.
 20 Ἀλήϊος] Οὐ κεν ἀλήϊος ἀνήρ, Ἰλιάδος ι, πένης, ἄπορος· ἦτοι ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λήϊον, ἥγουν σιτοφόρον χωρίον· ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λείαν, ἥγουν ἀγέλας τῶν προβάτων.
 Ἀλήϊον] Ἦτοι ὁ καππεδίων τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλάτο· — ὅτι παρετυμολογεῖται τὸ Ἀλήϊον ἀπὸ τῆς γενομένης ἐν αὐτῷ τοῦ Βελλεροφόντου πλάνης. λέγεται γὰρ ἐπαρθέντα τὸν Βελλεροφόντην ἐφ' οἷς ἐπραξεν, ἐθελήσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν κατοπεῦσαι· τὸν δὲ Δία μνησίαντα, οἷστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ· ὅθεν ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην, καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίων· ἀλάσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα· τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν Ἡῶ δεηθεῖσαν τοῦ Διὸς δῶρον, πρὸς τὸ ἀκόπως περιέειν τὰς τοῦ κόσμου περιόδους. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ μὲν ἐψίλωσαν αὐτόν, ἀπὸ τῆς ἄλης τοῦ Βελλεροφόντου· οἱ δὲ, ἐδάσαναν, ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄλλας ἐκεῖ πῆγνυσθαι. βέλτιον τὸ πρῶτον.
 Ἀλησίας, ἢ Ἀφροδίτη, διὰ τὸ περὶ πᾶν ζῶον ἀλάσθαι τὴν θεὸν, πολλῶν ἐρασθεῖσαν καὶ πλανωμένην. πιθανώτερον δὲ τὸ, ἐν Κολοφῶνι ἐπὶ τοῦ Ἀλεντος ἰδρυμένη ποταμοῦ.
 Ἀλήσια, κατὰ στέρησιν τοῦ α, ἀπὸ τοῦ ληΐζεσθαι. οὕτω Μεθόδιος. λέγεται δὲ παροξυτόνως ἢ ἀσυλία.
 Ἀληκτον, ἀκατάπαυστον. παρὰ τὸ λήγω τὸ παύω, λέληκται ληκτός, καὶ ἄληκτος, ὁ ἀκατάπαυστος καὶ πολὺς. ἐξ οὗ καὶ τὸ; Ἀληκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον λόγον· — ἔστι δὲ ἐπὶ ῥῆμα μεσότῃτος, ἀντὶ τοῦ ἀλήκτως μεταγεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος εἰς ἐπὶ ῥῆμα. κανὼν δὲ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ ὀνομάτων εἰς ἐπὶ ῥῆματικὴν σύνταξιν μεταγόμενα, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ταῖς
 50 πτώσεσιν ἔχει.
 Ἀληθές, τὸ μὴ λήθῃ ὑποπίπτον τοῦ δικαίου· τὸ ἐναντίον τῷ ψεύδει· ἀληθές δὲ, τὸ κατ' ἐπερώτησιν λεγόμενον.
 Ἀλήθω, τὸ ἐπὶ τῆς μύλης σῖτον ἢ κριθὴν ἀλευροποιεῖν. ἀπὸ τοῦ ἀλῶ ἀλήθω, ὡς πρῶ πρήθω, νῶ νήθω, κνῶ κνήθω. ἀλήθω τὸ αὐτὸ σημαῖνον τῷ πρωτοτύπῳ.
 Ἀλῆμεναι] Πάντας ἐπὶ πρῶμνησι ἀλῆμεναι· — ἀθροισθῆναι, συστραφῆναι. ὡς περὶ παρὰ τὸ βῆναι βήμεναι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀλῆναι ἀλῆμεναι. ψιλοῦται.
 Ἀλθαίνος, ποταμὸς Ἰταλίας· ὃν Φασιν ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ ἀλθαίνειν τὰ τραύματα τῶν ἐν αὐτῷ λουμένων.
 Ἀλθαίνω, τὸ θεραπεύω. παρὰ τὸ ἀλθω ἀλθαίνω. ἢ παρὰ τὸ ἀλδαίνω. τὸ δὲ ἀλθω τὸ θεραπεύω, ἐκ τοῦ ἀλδω τὸ αὐξάνω. τὸ γὰρ ὑγιές αὖξει.
 Ἀλθετο, ἐπὶ τοῦ ὑγιασθῆναι· παρὰ τὸ ἀλδεῖν, ὃ ἐστὶν αὖξειν, αὖξινειν· τὸ γὰρ ὑγιές αὖζεται. καὶ ἄλθος, Φάρμακον.
 Ἀλθαῖατις, ῥίζα τις.
 Ἀλιβύειν, τὸ καταδύειν εἰς θάλασσαν· μεταφορικῶς δὲ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν· παρὰ τὴν ἄλα καὶ τὸ βθύειν, Αἰολικῶς πλεονασμῷ τοῦ β, ὡς σῖθι σίσβη, ἀλιδύειν ἀλιβθύειν. Λυκόφρων, Εἰρηκτῆς ἀλιβδύσσασα λυγχαίς δέμας.
 Ἀλιας] ἐστὶν ἄλις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἄλιας. ἐστὶ δὲ μονῆρες τὸ ἐπὶ ῥῆμα. οὐδὲν γὰρ ἐστὶν εἰς ας ἐπὶ ῥῆμα προπαροξυτόνον· τοῦτο δὲ μόνον· τὸ δὲ αἴτιον τοῦ τόνου, ὁ πλεονασμός· ἀλλ' ἢ οὐκ ἔχοντον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐκάς, ἐμκάς· ἢ παροξυτόνον, ὡς τὸ, ἀτρέμας ἦσο· — οὕτως Ἡρωδιανός.

Ἀλίστος] — μάχην ἀλίστον ἔχει· — καὶ, — ὁμαδος δ' ἀλίστος ἐτύχθη· — σημαίνει δὲ τὸν ἀκατάπαυστον· παρὰ τὸ λιάζω τὸ σημαῖνον τὸ ἐκκλίνω· οἶον, — ἀμφὶ δ' ἄρ' αὖ σφί λιάζετο κύμα θαλάσσης· — ὁ μέλλων λιάσθαι· γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα λίστος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλίστος, ὃν οὐκ ἂν τις ἐκκλίνει. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ ῥῆμα (ἀφ' οὗ τὸ, — ἀλεύατο νίφα πολλήν) 30 γίνεται ἀλίσω, ὡς Φοιτῶ Φοιτίζω· Καλλιμάχος, Φοιτίζειν ἀγαθοὶ πολλάκις θεοί· — ἀλίσω οὖν, καὶ καθ' ὑπερθεσιν λιάζω, λίστος, καὶ ἀλίστος· πολὺ, ἀτρεπτον.
 Ἀλιάρτος, ἢ πόλις. ἢ ὅτι ἐκ τῶν ἀλίων καὶ τοῦ ἄρτου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλιάρτιος. λέγεται δὲ κτισθῆναι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.
 Ἀλῖα, σκευὸς ἐν ᾧ τρῖβονται οἱ ἄλεις, ἢ εἰς ὃ ἀποτίθενται.
 Ἀλιάδες, ἐναλοὶ, οἱ διὰ θαλάσσης πλέοντες.
 Ἀλιακόν, ἀκάτιον ἀλιευτικόν.
 Ἀλιβάντας, τοὺς ἐν θαλάσῃ τελευτήσαντας· ἢ τοὺς ξηρούς. ἄλλοι, τοὺς διὰ πέναν ἀτάφους.
 40 * Ἀλιβρεκτος, ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ βρεχόμενος· ἀπὸ τοῦ βρέχειν, καὶ ἄλεις ἄλός.
 Ἀλιβάπτοις, πορφυροῖς· καὶ Ἀλιεργέα, πορφυροεργῇ, ἢ ἐν θαλάσῃ ἐργασμένα.
 Ἀλιζωνος, ἰσθμός, διὰ τὸ ἀλὶ διεζῶσθαι.
 Ἀλικάκκαβα, ὁ τοῦ λωτοῦ καρπός.
 Ἀλίβας, ὁ νεκρός, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα μήτε θερμότητα, ὃ ἐστὶν ὑγρότητα. οἱ γὰρ ζῶντες, ὑγροί. σημαί- 50 νει δὲ καὶ ὄξος, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Ἐβηξάν οἶνον ἀλίσβαντα πίνοντες· — παρὰ τὸ μὴ λείβειν, ὁ μὴ λειβόμενος ἢ σπενδόμενος.
 Ἀλιεύς, παρὰ τὴν ἀλός γενικὴν ἀλός ἀλιεύς, ὡς Αἰακίδης, Αἰακιδεύς, καὶ ναυτῆς ναυτιεύς. οὕτω Φίλων.
 Ἀλιζῶνες, οἱ Βιθυνοί. Ὀμηρος, Αὐτὰρ Ἀλιζῶνων Ὀδῖος 64 καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον· — ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν θαλάσῃ διεζῶσται καὶ οἶονεὶ χερσονήσος ἐστὶν, ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Προποντίδος διεζωσμένη. οὕτω Μεθόδιος. οἱ δὲ, ἐθνικὸν Θρακῶν, ἢ τῶν πολυφάγων.
 Ἀλιμοὺς, ὄμιλος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἀλμων, ἀλιμδαίς καὶ ἀλιμοῦς. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα χωρία οὕτως ὀνόμασται. καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ῥαμνοῦς, ὄμιλος τῆς Ἀττικῆς· καὶ Κυπαρίσσης, ἀπὸ κυπαρισσῶν· καὶ, Καὶ Κυπαρισσῆντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον· —
 Ἀλιμυρῆντα, ποταμὸν ἑλίου βρεχόμενον, ἢ εἰς θάλασσαν 10 ρέοντα, ἢ ἀλὶ κινούμενον.
 Ἀλινδῶ, τὸ κυλίνω· οἶον, Μέλλοντας ἤδη παρθέτους ἀλινδεῖσθαι· — ἥγουν κυλίσσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, Ἀπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσσε οἶκαδε· — ἀντὶ τοῦ κυλίσσθῆναι ποιήσας. παρὰ δὲ τὸ ἀλῖω, ἀλινδῶ, ὡς κυλῖω κυλινδῶ. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλῖω, καὶ ἀλινδῶ, ὡς κυλινδῶ. ἢ παρὰ τὸ ἄλις καὶ τὸ δινῶ, καὶ συγκοπῇ ἀλινδῶ. ἢ παρὰ τὸ κυλινδῶ κυλινδῶ, ἀφαιρέσει τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς α. καὶ Ἀλινδῆθρας, τὰς ἐν τοῖς κηρώ- 20 μασι κυλίσσας ἢ συμφορήσεις, κυλινδῆθρας. ἀλινδεῖσθαι γὰρ ἀμύλλασθαι, καὶ συγκλίσσθαι. καὶ Ἀλινδον, δρόμον ἀρμάτων.
 * Ἀλιος, ἀνευ τῶν δικτύων, ἀπὸ τοῦ λίνου, ἐξ οὗ γίνεσθαι, καὶ α στερητικῶς.
 Ἀλικαρνασός, διὰ τὸ πρὸς τῇ ἀλὶ τῆς Καρίας ὡπείσθαι. οὕτως Ὀρος.
 Ἄλιος, ἐπὶ θετον· ἐστὶ δὲ καὶ κύριον. ἄλς ἄλός ἄλιος, ὡς χθῶν χθονός χθόνιος, καὶ πτύξ πτυχός πτύχιος. τὰ ἀπὸ μονοσυλλαβῶν οὐκ ὀνόμαζον διὰ τοῦ ἰος γινόμενα ὀνόματα μὴ σημαίνοντα μέρος σώματος μηδὲ μετουσίαν, 3α

μηδὲ κτητικὰ ὑπάρχοντα, διὰ τοῦ ἰ γράφονται· οἶον, Φρύξ Φρυγὸς Φρύγιος, Στύξ στυγὸς στύγιος. μέρος σώματος, βόειος, αἰγίος, χήνιος· Φλόγιος, μεουσιστικόν.

Ἄλιον, σημαίνει τὸ μάταιον· Ἡ β' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενέλας· ἄλς ἁλός ἄλιον, οἶον· τὸ εἰς θάλασσαν ριπτούμενον καὶ ἀφανιζόμενον. ἢ ἀπὸ μεταφοράς τοῦ θαλασσίου ὕδατος· τὸ γὰρ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἀχρηστον εἰς πόσιν· οὕτως Ὠλρός· καὶ ἡλίδιον θαλάσσης.

40 Ἀλιπκα] παρὰ τὸ ἀλείφω γίνεται ἄλειμμα, καὶ Αἰολικῶς ἄλιπκα.

Αλίπρηα, αὐχμηρά.

Ἀλίπλοα] — ἀλίπλοα τείχη θείη· — τῇ θαλάσῃ πλέοντα, ἢ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐπιπλεόμενα.

Ἀλίπεδον, κυρίως τὸ παραθαλάσσιον χωρίον, τὸ ἁλὸς πέδον· ἢ τὸ ὁμαλὸν πεδὶον καὶ τετριμμένον, τὸ οἶον ἀληλεσμένον πέδον.

Ἄλις, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος· Αἱ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεπο-
50 τήσεται, αἱ δὲ τε ἐνθα· — τὸ ἱκανῶς καὶ αὐτάρκως, τὸ πλήρες καὶ κεκορεσμένον. δασύνεται· τὸ ἄθροιστικὸν α δασύνεται, ἅπας, ἅλις. γίνεται οὖν ἐκ τῆς ἁλός· ἐν αὐτῇ γὰρ ἄθροον καὶ ἱκανόν ἐστι τὸ ὕδωρ. ἔστι δὲ ἐπὶ ῥῆμα πρωτότυπον· ἀφ' οὗ ἄλιθα καὶ ἡλιθα, τὸ πάνυ δασύνεται. καὶ παρὰ τὴν ἄλα εἶναι, πολλὴν οὖσαν καὶ μεγάλην· καὶ ἀρκεῖ παύσαι. πολὺ, ἄθροον.

Ἀλιτενής, ὁ παράλιος τόπος, ὁ παρατεταμένος τῇ θαλάσῃ. καὶ ἀλιτενές, ταπεινόν.

65 Ἄλιτω, τὸ ἁμαρτάνω, ἔστι καὶ βαρύτονον καὶ περισπωμένον. ἀπὸ γὰρ τοῦ λιτῆ, γίνεται ἀλιτῶ, τὸ λιτῆς καὶ ἱεσίας στερεῖσθαι· ὅθεν καὶ ἀλίτης, ὁ ἁμαρτωλός. ἢ χοῤῃσις τοῦ περισπωμένου· — Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς· — καὶ Ἀλιτεία, παραβῆναι, ἀδικεῖν· καὶ Ἀλιτήμων, ὁ ἄδικος.

Ἀλιταίνω] Ὅς τέ τευ ἀφραδίᾳ ἀλιταίνεται ὄρφανά τέκνα, (ἀπὸ τοῦ ἀλίτω ἀλιτῶ ἀλιταίνω· ἢ ἀπὸ τῆς ἄλης τῆς πλάνης) Ἡσίδοτος, ὅς ἂν εἰς ἄλην ἀγάγῃ τῶν καταπονυμένων τέκνα. καὶ Ἀλιτραίνω, ἀπὸ τοῦ ἀλιτρὸν τὸ μισρὸν καὶ πονηρὸν. καὶ Ἀλιτρία, ἁμαρτία, οἶον ἀλιτρία.

10 Ἀλίσκαρτον, κυρίως τὸ κατεσκαρμένον χωρίον· καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτω καλεῖται.

Ἀλιτρυτον, ἐν θαλάσῃ καταπονηθέντος.

Ἀλιτόκαρπον, ματαιότεκνον.

Ἀλιτρός, ὁ ἁμαρτωλός καὶ ἄδικος· οἶον, Εὖρος θεὸς τὸν ἀλιτρὸν· — ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ, ἀλιτρός καὶ ἀλιτραίνω· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλιτήριος κατὰ συγκοπὴν.

20 Ἀλιτήμων] ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ περισπωμένου μέλλοντος ἐλιτῆσω, γίνεται ἀλιτήμων, ὡς Φιλῶ Φιλήσω Φιλήμων· οἶον, — οὐτ' ἄσκοπος, οὐτ' ἀλιτήμων.

Ἀλιτήριος, σημαίνει δὲ τὸν ἁμαρτωλόν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλίτω βαρυτόνου γίνεται ἀλίτης· ἐξ αὐτοῦ ἀλιτήρ, ὡς ἀρότης ἀρότηρ. ἐκ τοῦ ἀλιτήρ ἀλιτήρος, γίνεται ἀλιτήριος, ὡς σωτήρ σωτήριος. τὸ ρι, ι. τα γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰς ρ λήγοντος διὰ τοῦ ριὸς γινόμενα, διὰ τοῦ ἰ γράφονται, τῆς τρίτης ἀπὸ τέλους τῆς παραληγουσῆς τῆς γενικῆς θεωρουμένης· οἶον, ἀήρ ἀέρος ἀέριος, σωτήρ σωτήρος σωτήριος, αἰθήρ αἰθέρος αἰθέριος. οὕτως οὖν ἀλιτήρ ἀλιτήριος ἀλιτήριος. ἐντεῦθεν ἐκαλοῦντο οἱ μιάσματι συνεχόμενοι. Λιμός κατέλαβε ποτὲ τοὺς Ἀθηναίους. ἥρπαζον οὖν τινὲς ἀλούμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ οὖν ἐκείνων, τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. ἄλλως· Λιμός ἐγένετο ἐν Ἀθηναίς, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα

ἡρπαζον. ἐλέγοντο οὖν οἱ τοὺς ἀλούντας τηροῦντας καὶ ἀρπάζοντες, ἀλιτήριοι. παρέτεινε δὲ τὸ σημαίνον καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων, ἀπὸ τῆς σιτοδείας, τῆς κατὰ τὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παράγωγον ἀπὸ τούτου Ἀλιτραίνειν, τὸ ἁμαρ- 40 τάνειν. Ἀλιτηρία Δημήτηρ, καὶ Ἀλιτήριος Ζεὺς· ὅτι λιμοῦ ποτε γενομένου, τοὺς ἀλούντας πάντας ἐφύλαττον, διὰ τὸ μὴ κλέπτειν τι τῶν ἀλουμένων. ὡς οὖν ἐπόπτας καὶ τηρητὰς τῶν ἀλουμένων, τοὺς θεοὺς οὕτως ὠνόμασαν.

Ἄλια, καὶ ἄλσας. παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἀλίω ἢ ἀπὸ τοῦ κυλίω, ἀποβολὴ τοῦ κ, καὶ τροπὴ τοῦ υ εἰς α, ἀλίω ἀλίσω ἤλισα· καὶ ἀλίσαι τὸ κυλίσαι· οἶον, Ἀπαγε τὸν ἴππον ἐξ ἁλσας οἴκαδε· — Μεθόδιος.

Ἀλίωσσε] Οὐὶ ἀλίωσσε βέλός· — μάταιον ἐποίησε. καὶ ἀλιώσαι, μάταιον ἠγήσασθαι, ἢ μαθεῖν.

Ἀλκή] παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ, ἀρκῆ· καὶ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ, ἀλκή, ἡ δύναμις. ἢ παρὰ τὴν ἀκμὴν τὴν ἡλικίαν. τοῦτο παρὰ τὸ κμῶ τὸ κοπιῶ γίνεται κμῆ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκμή, ἢ μὴ κοπιῶσα, ἀλλὰ δυναμένη φέρειν κόπους.

Ἀλκί, παρὰ τὸν ἄλκω μέλλοντα (οὐ ὁ ἐνεστώς ἀλκῶ· ἀφ' οὗ τὸ ἀλκτῆρ ἀθανατος) γέγονεν ἀλκή, ὡς παρὰ τὸ ἔλκω ὀλκή· καὶ κατὰ μεταπλασμόν ἀλκί, οἶον, — 66 ἀλκί πεποιθώς· — ἢ ἀρκῆ τις οὖσα ἐπὶ βοηθείᾳ. κυρίως γὰρ ἀρκεῖν τὸ βοηθεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλξ ἀλκός ἀλκί, τῇ δυνάμει τεθάρβηκεν· ὡς πλαξὶ πλακός πλακί.

Ἀλκαία, ἡ οὐρά. κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρά, διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὸν προτρέπειν. Ὅμηρος, Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται, ἔς δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι· — οὕτω Μεθόδιος.

Ἀλκαρ, δύναμις, σωτηρία· παρὰ τὴν ἀλκὴν ἄλκαρ.

Ἀλκάζειν, τὸ ἀνδρείως πρῶσσειν τί· καὶ ἀλκάζουσιν, 10 μαχομένην.

Ἀλκιμος, παρὰ τὴν ἀλκὴν τὴν ἰσχυρὴν τὴν βοηθητικὴν ἀρετὴν· σημαίνει δὲ ἰσχυρόν, θρασύν.

Ἀλκτῆρα, τιμωρόν, κωλυτὴν, βοηθόν.

Ἀλκυον, ὄνομα κύριον. παρὰ τὴν ἀλκὴν Ἀλκυῶν.

Ἀλκυμήνη] παρὰ τὴν ἀλκὴν ἀλκυμήνη· καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ. Ἀλκυμήνη, ὡς Ἀλκυων Ἀλκυῶν. ἢ παρὰ τὴν ἀκμὴν ἀκμήνη καὶ Ἀλκυμήνη. οὐδὲν γὰρ ἔχομεν εἰπεῖν ἐπὶ τούτου πλέον. κύριον γὰρ ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον. οὐ δεῖ γὰρ ἐπὶ τῶν κυρίων ἐτυμολογίας λαμβάνειν. οὕτως 20 Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἀλκυάρες, τὸ ἀλεξητήριον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ. ἀλκαρες γὰρ ἐστὶ τὸ ἀλαλοῦν (ὅ ἐστι βοηθοῦν) τὴν ἀραν, ἀπείρων τὴν βλάβην. Μεθόδιος.

Ἀλκάος] ὃν τρόπον οἱ Ἴωνες ἐμβαλλοῦσι τὸ ἰ τῶν κτητικῶν, ἦγουν τῆς εἰ διφθόγγου, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ Αἰολεῖς τῆς αἰ διφθόγγου ἐμβαλλοῦσι τὸ ἰ· οἶον Θηβαῖος Θηβάος, ἀρχαῖος ἀρχάος, Ἀλκαῖος Ἀλκαῖος.

Ἀλκυών, εἶδος ὀρνέου· παρὰ τὸ ἐν ἀλῇ κύειν, ἦγουν ἐν θαλάσῃ. λέγεται καὶ ὑποκοριστικῶς Ἀλκυονίς. Φασὶ 30 δὲ, ὅτι κύμα ἀφανίζον αὐτὴν τὰ ὡά· καὶ ἐπὶ πολὺ οὕσης ἀτέκνου, ὁ Ζεὺς ἐλέησας αὐτὴν, ὥρισεν ἡμέρας τινὰς εὐδεινίας, ἐν αἷς τίκτει καὶ ἐκγλύφει, ἑπτὰ ἑπτὰ· ἃς λέγουσιν ἀλκυονίδας, τὰς γαληνοῦς.

Ἀλκυῶν, ἀλκυῶν, πλεονασμῶ τοῦ δ. καὶ ἔστι μονῆρες. οὐδὲν γὰρ εἰς ὧν καθαρὸν λῆγον πλεονασμῶ τοῦ δ, ἀλλὰ μόνον τοῦτο. Ἡρωδιανός.

Ἀλ· ἢ, σύνδεσμος διασαφηνικός· ἐκ τοῦ ἀλὰ συνδέσμου τοῦ συμπλεκτικοῦ, καὶ τοῦ ἢ συνδέσμου διαζευκτικοῦ.

- 40 ἀντὶ τίνος παραλαμβάνεται ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος; ἀντὶ τοῦ καὶ ὅλον, ἡμέρα μὲν ἐστίν, ἀλλὰ τὰ νέφη οὐχ ὄρω. Ἄλλ' ὅ τι οἱ τέσσαρα μέρη λόγου, ἀλλὰ, σύνδεσμος· τὸ ὁ, ἄρθρον· τὸ τί, ὄνομα ἀόριστον· τὸ οἱ, ἀντωνυμία.
- Ἄλλ' ἀγετε] τὸ ἀγετε, ῥήμα ἐστίν, ἢ ἐπὶ ῥήμα; καὶ λέγομεν ἐπὶ ῥήμα. ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων· τὰ ἀριθμὸν ἀναδεχόμενα μετὰ τῆς δεούσης τῶν προσώπων καταλήξεως, ῥήματά ἐστί, καὶ ὁφείλουσιν εἶναι ῥήματα. ἀλλ' ἕτερος κανὼν ἐστὶν ὁ ποιῶν αὐτὸ ἐπὶ ῥήμα. ὥς περ γὰρ τὸ δεῦρο, ὁμολογουμένως ὃν ἐπὶ ῥήμα, ἐχόμενον δὲ
- 50 προστακτικῆς ἐννοίας, κατὰ συνεκδρομὴν ἀριθμὸν ἐδέξατο, ὡς ἐν τῷ, Δεῦτε Φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα: — οὕτω τὸ ἀγε, ἐπὶ ῥήμα ὃν, κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ ῥήματος ἔσχε πληθυντικῶς τὸ ἀγετε.
- Ἄλλ' ἀσσω] παρὰ τὸ ἄλλος ἀλάσσω. τὸ ἄλλος, ἀπὸ τοῦ ἄλλος, κατὰ συγκοπὴν. ἀναιρετικὸν γὰρ ἐστὶ τῶν ὀρισμένων· ὅλον, ἄλλος, οὐκ ἐγώ· ἄλλος, οὐ σύ. ὅθεν γράφεται καὶ διὰ δύο ἄ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαίνοντος. ἐστὶν Ἄλος, πόλις Θεσσαλίας, δι' ἐνὸς λ. Ἰστέον ὅτι τοῦ ἄλλος κλητικῆ· οὐκ ἐστίν· ὅλον ἄλλε. ἢ γὰρ φύσις τῆς κλήσεως, μαχεταὶ τῷ σημαίνοντι τοῦ ὀνόματος· ἢ μὲν γὰρ κλητικῆ, πρὸς παρὸν ἐστὶ προσώπων καὶ γνωριζόμενον· τὸ δὲ ἄλλος, ἀγνοούμενον ἐστὶ καὶ ἄπὸν. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ κλητικὰ τῶν πνευματικῶν (λέγω δὲ τοῦ τίς; ποῦς; πόσος;) ἐκλέλοιπε· ἐπεὶ δὲ τὰ πνευματικὰ περὶ ἁπτόντων καὶ ἀγνοουμένων γίνονται
- 10 προσώπων· αἱ δὲ κλητικαί, παρόντων εἰσὶν ὑπ' ὅψιν καὶ ἐγνωσμένων κλητῆς. εἰ τοίνυν τὸ πνευματικὸν εἰς κλητικὴν κλιθεῖ, ἅμα περὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἁπτόντος καὶ παρόντος λεχθεῖ, ἁπτόντος μὲν, διὰ τὴν τοῦ πύματος φύσιν· παρόντος δὲ, διὰ τὴν κλησιν. τοῦτο δὲ μῦθον. οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὡς παρὸν καλεῖν, καὶ ἁπτόν ζητεῖν διὰ τοῦ πνευματικοῦ.
- Ἄλλος, διατὶ ἐστὶν ἀσύναρθρον, ἐπεὶ δὲ αἱ ἀντωνυμίαι πρῶτην δεῖξιν σημαίνουσιν· ὅλον, ἐγώ σύ· τὰ δὲ ἄρθρα, ἀναφορὰν δηλοῦσιν. ἐναντία δέ ἐστιν ἡ δεῖξις τῇ ἀναφορᾷ. οἱ ἄλλοι, ἀσύναρθρον ἐστὶ· διότι ἐν ὁρῇ καὶ ἐν πλῆματι πῶσι νοεῖται. ἰσπερὶ οὖν πῶσι προσέλθῃ τὸ ἄρθρον, ἀκαταλλήλότητά παρεξεί· καὶ ὄνομα ἐστίν, ἢ ἀντωνυμία. εἰσι παράλογοι οἱ ἔλκοντες αὐτὸ εἰς ἀντωνυμίαν, καὶ μὴ ὄνομα· ἐπεὶ δὲ ὁν τρόπον τὸ ἐκεῖνος καὶ τὸ οὗτος ποιοῦσι τὰ οὐδέτερα αὐτῶν, ἀποβολῇ τοῦ σ, οἷον ἐκεῖνο, τοῦτο· τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχει καὶ τὸ ἄλλος οὐδέτερον, ἀποβολῇ τοῦ ν. σεσημειώται τὸ ἄλλο, τοῦτο, καὶ τὰ ὅμοια. ἕτερος δὲ λόγος ἐστὶ τοῦ μὴ εἶναι ἀντωνυμίαν. πῶς δὲ ἐστὶν ἀντωνυμία; λέγεται ἀντὶ ὀνόματος. τὸ δὲ ἄλλος, ἐστὶν ἀόριστον· διότι τὸ ἐκεῖνος καὶ τὸ οὗτος καὶ τὰ λοιπὰ, ἢ δεῖξιν σημαίνει ἢ ἀναφορὰν· τὸ δὲ ἄλλος, οὔτε δεῖξιν σημαίνει, οὔτε ἀναφορὰν. καὶ ἐστὶν ὄνομα τὸ ἄλλος, ἄλλο τοῦτο, διὰ τὸ σεσημειωμένον. τὰ ἐπὶ τῶν οὐδατέρων παρεσχηματισμένα ἀπὸ ἀρσενικῶν, ὁμοφώνουντα τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, τὸ ἄρθρον ἐστὶ τὸ διακρίνον. ἐὰν μὲν γὰρ εἴπω σοφόν, τοῦτο ἄδελον, εἴτε εὐθεία οὐδατέρου ἐστίν, εἴτε αἰτιατικῇ ἀρσενικοῦ· προσερχομένων δὲ τῶν ἄρθρων, διαφορὰν ἔχουσιν. ἐὰν μὲν γὰρ εἴπω τὸν σοφόν, αἰτιατικῇ ἀρσενικοῦ ἐστίν. ἐπεὶ οὖν ἢ ἄλλο καὶ τοῦτο ἀντωνυμία, οὐ δέχονται ἄρθρα τὰ ὀφειλόντα διακρίσιν ποιεῖσθαι τῇ τε αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν οὐδατέρων, τούτου χάριν σεσημειώνται.
- Ἄλλ' ἄλλους, ταυτοπαθεῖαν σημαίνει, ἢ ἑτεροπαθεῖαν· ὅλον, Ἄλλας ὁ Τελαμώνιος, καὶ Μενόικεος ὁ Κρέοντος, ἐαυτούς ἀπέκτειναν· τούτεστιν ἐκάτερος ἑαυτὸν· τὸ δὲ

ἀλλήλους, ἐπὶ τῶν συμπλεγεμένων· ὅλον, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης ἀλλήλους ἀπέκτειναν· τούτεστιν, ἕτερος ἕτερον.

Ἀλλήλοισιν] ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἐστὶ. διατὶ; 50 διότι ἡ τοῦ ῥήματος σύνταξις τὴν ἐν τοῖς δευτέροις προσώποις μετάβασιν δηλοῖ· τὸ γὰρ ἀλλήλων ἤκουσαν, τοιοῦτόν τι ἐστίν, ἄλλοι ἄλλων ἤκουσαν· ἀλλήλους ἔτρωσαν, ὅλον, ἄλλοι ἄλλους. ἐγγινομένης δὲ τῆς εὐθείας ἐν τῷ ἀλλήλους, νοηθῆσεται τὸ ἄλλοι ἄλλοι· ὅπερ ἄλογον, διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν δύο εὐθείων.

Ἄλλοπρόσαλλος, δὴ γνωρός, διπρόσωπος, ἄλλοτε ἄλλον Φίλον καὶ Φίλον ποιοῦμενος. 68

Ἄλλοδαπῆς, καὶ Ἄλλοδαπός, ἄλλοδαπῆς, ξένος· ὁ ἀπὸ ἄλλου πατρίδος ἦγον γῆς ὧν. γίνεται ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, ἦγον τῶν ἄλλων· καὶ κατὰ παραγωγὴν ἄλλοδαπός. δι' ἣν αἰτίαν ἐκ μόνων τῶν πληθυντικῶν ἐγένετο ἡ παραγωγὴ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ οὐ κατ' ἕκαστον ἀριθμὸν; καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπεὶ δὲ ἀνέφικτόν ἐστιν ἐξ ἐνικοῦ ἢ δυνικοῦ ἀριθμοῦ ἐθνικὴν παραγωγὴν γίνεσθαι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐπινοῆσαι ἕθνος ἐν ἐνὶ μὲνθρώπῳ, ἢ δυσὶν, ἄλλ' ἐν ἀπείροις· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν ἐδοξάν καὶ τὸ ἄλλος ἐν τῷ ἄλλοδαπός γενόμενον, ἀντωνυμίαν εἶναι, οὐ κυρίως δέ· ἐπεὶ δὲ μαχεταὶ τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἀντωνυμιῶν. ἂν γὰρ ὀρίζει ἢ ἀντωνυμία, ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἄλλος ἀναιρούμενα ἀοριστοῦνται· ὅλον, ἄλλος, οὐκ ἐγώ· ἄλλος, οὐ σύ.

* Ἀλλοσιδῆς, ὁ ξένον ἔχων εἶδος, καὶ ἄλλοφυνής.

Ἀλλόκοτον, τὸ ἀνόμοιον, ἢ ἐξ ἀνομοίων συνεστώς· ἄλλότοκον, καὶ κατ' ὑπερβίβασιν ἄλλόκοτον. ἢ παρὰ τὸ ἀλλοχού κεῖσθαι, καὶ μὴ κατ' αὐτό· αὐτὸ ὃν, ὡς τύπτων τύπτιλος (σημαίνει δὲ τὴν σφοδρὰν ὀρμὴν) καὶ πίτυλος 20 κατ' ὑπερβίβασιν· καὶ σκέπω σκέπος καὶ πέσκος· σημαίνει δὲ τὸ προβάτειον δέρος. Μεθόδιος. σημαίνει οὖν τὸν ἐξηλλαγμένον καὶ ἴδιον τρόπον.

Ἀλλότριος, ξένος· ἀλλοόριος, ὁ ἄλλων ὀρίων ὑπάρχων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀλλότριος· πολέμιος.

Ἀλλόθροος, παρὰ τὸ ἄλλος καὶ τὸ θροῦς· ἀλλόθρους γὰρ ἐστίν, ὁ ἀλλοτρίαν φωνὴν ἔχων· ἦγον ὁ βάρβαρος.

Ἀλλαντοπώλης, σαλτικοπώλης. παρὰ τὸ ἀλλὰς ἀλλάντος, 30 καὶ τὸ πωλῶ, γίνεται ἀλλαντοπώλης. τὸ δὲ ἀλλὰς, παρὰ τὴν ἀόλησιν τῶν κρεῶν· ἢ παρὰ τὴν ἄλησιν, τούτεστι συγκοπὴν.

Ἀλλίξ] Ἄλλασσω ἀλλάξω, ἄλλαξ καὶ ἄλλιξ. σημαίνει δὲ κατὰ ὀστρακοῦς, τὴν χλαμύδα. Καλλιμαχός, Ἄλλικα χρυσεῖσθιν ἐεργομένην ἐνέτησιν: — σημαίνει δὲ καὶ ἐμπορπῆμα. οἱ δὲ, πορφύραν. ἄλλαξ καὶ ἄλληξ, καὶ τροπῇ ἄλλιξ.

Ἄλλως, σημαίνει τὸ ματαίως· Ἄλλως ἄρ' ἡπατήμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβειν, Ἀριστοφάνης. καὶ ἐν Ἰππεῦσι, Τί κινυρόμεθ' ἄλλως; καὶ Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ, Ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ὧ τέκν' ἐξεθρεψάμεν· Ἄλλως δ' ἐμύχθουν 40 καὶ κατεξάνθηον πόνοις: — καὶ Ὀμηρὸς Ἰλιάδι, Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε πατήρ ἡρήσατο Πηλεΐδης: — καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντὶ τοῦ μάτην ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἄλλως. καὶ γὰρ παρὰ Θουκυδίδῃ συνεχῶς ἐστὶν αὐτὸ εὖρεῖν κείμενον. ἀπὸ τοῦ ἡλκίος ὁ μάταιος, γίνεται ἡλός, ὡς τὸ, Δαιμόνιος Φρένας ἡλὲ διέφθορας: — ἡλοι, τῶν ἡλῶν, ἡλως ἐπὶ ῥήμα, τὸ ματαίως· καὶ διπλασιασμῷ τοῦ λ, καὶ συστολῇ τοῦ η, ἄλλως. εἰώθασιν γὰρ οἱ Αἰολεῖς διπλασιάζειν τὸ ἀμετάβολον, καὶ συστέλλειν τὰς ὑπερκειμένας συλλαβάς, εἴτε Φωνῆν ἢ, εἴτε διφθόγγον. Μεθόδιος.

Ἄλλος, ἀσύναρθρον ἐστίν, ἢ σύναρθρον; ποτε μὲν ἀσύν-

αρθρον· ἡνίκα τοῦ κατηγορουμένου πληθους ὅλον ἐστὶν ἐμπεριληπτικόν, τὴν τε διαίρεσιν μερικὴν ποιεῖται, ἔξει καὶ τὸ ἀρθρον παραλαμβάνομενον· ὅτε δὲ ἀόριστόν ἐστι, τότε ἐμποδίζει καὶ τὰς τῶν ἀρθρων παρεμπώσεις.

69 Ἀλλοφέρνης, ἀλλαχοῦ τραφέντες.

Ἀλλοφαστεῖν, θορυβεῖσθαι, ἀλλαχοῦ τὰ Φάη περιφέρειν.

Ἀλλοφρονέειν, ἐξεστηκέναι. ἢ ἀμφιδοξεῖν, ἄλλα διανοούμενος. οἱ δὲ, παρακρίπτειν.

Ἀλλοιοῦσθαι, μετασχηματίζεσθαι.

Ἀλλιάδες, ἐλάαι κολυμβάδες.

Ἀλλυδις] — Τρῶες δὲ διστέλουν ἄλλυδις ἄλλος: — ἀντὶ τοῦ ἄλλος ἄλλη.

10 Ἀλμη, ὄνομα προσηγορικὸν παρώνυμον, οἱ μὲν, παρὰ τὴν ἄλως γενικὴν γίνεται ἄλιμος, ὡς κύνιμος· τὸ θηλυκὸν ἄλμη, ὡς κυδίμη· καὶ ἐνδείξαι τοῦ ι, ἄλμη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλως ἄλη καὶ ἄλμη, ὡς εὐφρονος εὐφρόνη, ἀμύμονος ἀμύμνη. καὶ ὡς παρὰ τὸ τρυγὸς τρύγη, οὕτως ἄλως ἄλη· καὶ ἐκείσθαι τοῦ μ, ἄλμη, ὡς ἀχυρμαί, χερμαδίον, καὶ τυμπάνιον· ὁ γὰρ πλεονασμὸς τοῦ μ, πολὺς. Ὡρος.

Ἀλμυρόν] ὡς περ παρὰ τὸ τόλμη γίνεται τολμηρός, καὶ αὕτη ἀτμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄλμη ἄλμηρος, καὶ τροπὴ τοῦ η εἰς υ, ἄλμυρός, ὡς τηρός τυρός. ἢ κυρίως τίθεται ἢ λέξις ἐπὶ τῶν εἰς ἄλλα μυρομένων ποταμῶν, ὅ ἐστιν ἐκχεομένων. ὥστε οὐ τροπὴ κατὰ Ἀπολλώνιον.

Μεθόδιος.

* Ἀλμενος] Εἰ τινὰ που Τρώων ἐξάλμενος ἀνδρὰ βάλοις-θα: — κατὰ συγκοπὴν, ἐξαλόμενος.

* Ἄλμα, τὸ ἄλσος. Πυκνόν, Ἰν' ἄλμα πομποῦ καὶ χαμυνίδου διπλοῦν: — λέγεται δὲ καὶ ὁ κλάδος παρὰ Αἰολεῦσι. γίνεται παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω, παράγωγον ἄλδανω· οἶον, — μέλε' ἤλδανεν: — ὁ παθητικὸς παρακειμενός ἤλμαι· τὸ β', ἤλσαι· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα ἄλμα, τὸ αὐξανόμενον τοῖς φυτοῖς· καὶ ὁ κλάδος δὲ, ὁ ἀπ' αὐτοῦ αὐξανόμενος. Ὡρίων. ἀφ' οὗ καὶ ἄλσος τὸ εὐάξες χωρίον. ἄλσω, ἄλσος.

30 * Ἀλξ, ἡ δύναμις. ἀπὸ τῶν εἰς κη θηλυκῶν, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ η, καὶ τροπὴ τοῦ προκειμένου, κ εἰς ξ γίνεται, ὡς Φοινίκη, Φοῖνιξ· Φρίκη, Φρίξ· κρόκη, κρόξ· πυκνὴ, πυνξ, τὸ ἐν Ἀθήναις βουλευτήριον. καὶ οὕτως ἄλκη, ἄλξ. Μεθόδιος.

* Ἀλογήσει, λόγον οὐ ποιήσει, καταφρονήσει· Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιτίθεται, ἀλλ' ἀλογήσει: — ὀλγωρήσει.

40 * Ἀλοίμος] τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοίμους ἐλεγον. Σοφοκλῆς, Μαρτυρῶ ἀλοίμος, ἢ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γυνώσκεις ἐνείσσει ἐπαλείψεις, καταπερανεὶ πετάλωσις οὐσα ἐν αὐτῷ. ἐγὼ οὖν ὡς λείπω λοίμος, οὕτως ἀλείφω ἀλοίμος. οὕτως Ὡρος.

* Ἀλοῖα, ἔτυπτε· παρὰ τὸ ἀλοῖω· καὶ ἀλοῶν, τύπτων, κόπτων.

* Ἀλοῖτος, ὁ ἀμαρτωλός. παρὰ τὸ ἀλιτῶ, ἀλιτός· καὶ ἐπεν-θῆσει τοῦ ο, ἀλοιτός. ἢ ὁ ἀνδροφόνος, παρὰ τὸ ἀλοιῶν τὸ τύπτειν· ἐνθεν καὶ πατραλοῖας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. καὶ Ἀλοῖται, κοινὰ ἀμαρτῆται καὶ ἀδικαί· καὶ Ἀλοῖτεύειν.

* Ἀλοῖν] ἄλω τὸ πορθεῖν· παράγωγον ἄλωμι, ἀλώσω· ὁ δευτέρως ἀόριστος, ἤλων· ἢ μετοχή, ἀλούς ἀλόντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, ἀλοῖν ἀλοῖς ἀλοῖν.

* Ἀλοῶν, τύπτειν, βάλλειν· καὶ τὸ θρύπτειν ἐπὶ τῆς ἄλω σίτον.

70 Ἀλόη, πόα τις οὕτω καλουμένη, καὶ ὁ ταύτης χυλός.

* Ἀλοξ, ἡ αὐλαξ· ἐλλεΐψει τοῦ υ, καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς ο ἄλοξ· Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ, Εὐριπίδης Φοινίσσαις.

* Ἀλόπη, χώρα, ἡ καλουμένη Λυκία, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ παραλίῳ αὐτῇς πρῶτον αὐτομάτως ἄλως πηχθῆναι.

* Ἄλος, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ τῆς Ἀθάμαντος ἄλης, περὶ τοὺς τόπους γενομένης ἐκείνου· καὶ ὑπ' αὐτοῦ κτισθεῖσα. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. Μεθόδιος.

* Ἀλοσύνη, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς θαλάσσης. Ὀμηρος, — νέποδες καλῆς ἀλοσύνης: — λέγεται δὲ καὶ ἐπιθετικῶς ἐπὶ τῶν Φωκῶν. γίνεται παρὰ τὸ ἄλως καὶ τὸ δύνα, ἀλόςδυνη· καὶ μεταθέσει ἀλοσύνη, ἢ κατὰ τῆς ἄλως δύνουσα· ἢ παρὰ τὸ ἐν ἄλῃ σεύεσθαι. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὴν ἄλως γενικὴν, ἀλόςδυνος· τὸ θηλυκόν, ἀλόςδυνη, ὡς γηθόςδυνος γηθόςδυνη· καὶ ἀλόςδυνη, πλεονασμῷ τοῦ δ. Μητρός τ' ἐκδετα καλῆς ἀλόςδυνας.

* Ἄλως ἄχνη, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, τὸν ἀφρόν· ὅπερ καὶ Φύκιον λέγεται· ἦτοι ἄχνην ἐν ἄλῃ δινουμένην· ἢ ἄλως ἐμπειρον, ἄλσιον.

* Ἀλουργίς, ἐκ τοῦ ἄλως ἄλως, καὶ τοῦ ἔργον, ἢ ἀπὸ θαλάσσιου κόχλου γινομένη καὶ ἐργαζομένη, ἢ λεγομένη κορυφύρα. καὶ ἀλουργά, κορυφύρα.

* Ἀλοχος, γυνὴ ἢ ἐκ παρθενίας ἐτέρου λέχους ἄπειρος. ἢ ἐστὶ λέχος ἢ κοίτη· καὶ λόχος· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ ἢ ἅμα, γίνεται ἄλοχος, οἶον ἐν ὁμόλοχος τις οὐσα, ἢ μετέχουσα τῆς κοίτης τοῦ ἀνδρός. Ὡρίων.

* Ἀλογοί, οἱ μὴ ἀνηρημένοι τὸν ἔρανον ἐρανοῖσται, οἱ μὴ καταθέμενοι τοῦ ἐράνου τὴν καταβολήν, οἷς οὐδεὶς ἐστὶ λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν.

* Ἀλογίου δίκη, ἣν Φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐκ ἀποδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων.

* Ἀλογχον, δόρυ τὸ σιδήριον Θρακικῶς.

* Ἀλοκας, βοδύνους, διόδους· καὶ Ἀλοκίζειν, τὸ ἀροτρίαν.

* Ἀλοπον, ἀλέπιστον.

* Ἄλοφος, ὁ μὴ ἔχων λόφον· λόφος γὰρ καλεῖται τὸ εἰς ὕψος ἐπάνωθεν τῆς περιεφαιλάδας.

* Ἀλύβας, ὅρος· οἱ δὲ, λῆμν· εἶναι δὲ καὶ πόλιν Ἀλύβην.

* Ἀλύκιον, ψυχρόν, ἢ χλιαρόν· οἱ δὲ ἀλμυρόν· ἄλλοι θαλάσσιον. ἀλσκότερον δὲ, τὸ θερμόν.

* Ἄλως, ἀπορία, πλάνη, λύπη.

* Ἀλυσθαίνεις, ἀθμονεῖς, τρέμεις· Ἀλυσθένειαν, ἀσθένειαν.

* Ἀλυσταίνεις, ἀδυνατεῖν, ἀσθενεῖν. Ἀλύστηνον, δεινόν.

* Ἀλπειά, ὅρος τῆς Κελτικῆς· ἀπὸ τινος Ἀλπίδος ὑπὸ τοὺς τόπους ἀνηρημένου. ἢ διὰ τὸ πλεῖστον τῆς λευκῆς χιόνος, Ἀλπις ἐκλήθη τὰ ὄρη. ἢ παρὰ τὸ ἄλτων, ὅ ἐστιν ὑψηλόν, ἄλτις κεκλησάται.

* Ἀλπιος, ὅρος μέγα τὴν Εὐρώπης, ἀφ' οὗ ρεῖ ὁ Ἰστρος· καὶ ἄλλο δυτικώτερον, ἀφ' οὗ ρεῖ ὁ Ῥῆνος ποταμός. ἄλπιος δὲ λέγεται. καὶ Διονύσιος ἐν περιγηγῆσει, Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην διαφαίνεται Ἀλπιος ἀρχή: —

* Ἄλσος, τὸ σύμφυτον χωρίον. παρὰ τὸ ἄλδω, ἄλσω ἄλσος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄρδω, ὁ μέλλων, ἄρσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλσος. ἢ παρὰ τὸ ἄλλω τὸ ἀλλόμενον, ἄλλος· καὶ διὰ τὴν συνέμπτωσιν τὴν πρὸς τὸ ἄλλος, γίνεται ἄλσος, κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς σ, τὸ τέμενος. καὶ ἀλσίγη, βοτάνη τις.

* Ἄλς, ἡ θάλασσα· παρὰ τὸ ἄλως τὸ συνεστραμμένον καὶ ἡθροισμένον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλως, καὶ τοῦ ἄλεις τὸ συστραφείς. ἄλς οὖν τὸ συνεστραμμένον καὶ συνηθροισμένον

ὑδωρ. ἢ παρὰ τὸ τὴν ἄλα τὴν θάλατταν· ἢ παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ συστρέφω ἀολεῦς, τὸ συνηθροισμένον ὑδωρ· καὶ συγκοπῇ ἁολς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο, ἁλς. ἢ παρὰ τὸ ἁλίζω τὸ συναθροίζω. Ἰστέον, ὅτε μὲν ἐστὶ θηλυπὸν, δηλοῖ τὴν θάλασσαν, καὶ ἕως τῶν ἐνικῶν κλίνεται μόνον· οὐχ ὅτι μία ἐστὶ· πολλὰ γὰρ εἰσὶ θάλασσαι, οἷον ἡ νεκρά καὶ ἡ ἐρυθρά, καὶ ἄλλαι· ἀλλ' ὅτι ἐν χρήσει οὐχ εὐρηταὶ αὐτὰ, οὔτε θυϊκά, οὔτε πληθυντικά· ὅτε δὲ τὸ ἁλμυρὸν δηλοῖ, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ οὐδετέρως ἅλας Φαμέν, ἀρσενικῶς λέγεται, καὶ δι' ὅλου κλίνεται.

* Ἄλτο, καθ' ἧλατο. ἄλλομαι τὸ πηδῶ· καὶ ὁ μέσος ἀόριστος α, ἧλάμην ἧλω ἧλατο· καὶ συγκοπῇ, ἧλτο, καὶ ἄλτο.

20 * Ἀλτήρ καὶ ἀλτήρες, κατασκευάσματι, ᾧ κέχρηται οἱ σωμασκοῦντες ἐν ταῖς γυμνασίαις· παρὰ τὸ ἄλλομαι. βαστάζοντες γὰρ αὐτοὺς καὶ περιφέροντες, ἥλλοντο ἐν τῇ γυμνασίᾳ. Μεθόδιος. ὁ δὲ Φίλων ἐν τῇ περὶ Ρωμαίων διαλέξει ἀπὸ τοῦ ἀρτήρ κατὰ τροπήν.

* Ἀλυκός, ἁλμυρός. παρὰ τὴν ἅλα ἀλικός, καὶ ἀλυκός, ὡς τριφάλεια τρυφάλεια. καὶ ἀλυκή, δασύνεται, ἢ θάλασσαν ἔχουσα· ψιλοῦται δὲ ἀλύκη, ἢ μὴ ἔχουσα. καὶ ἀλυκός.

30 * Ἀλυκρὸν, ἀντὶ τοῦ θαλυκρὸν· οἷον, Ἀπάντη πάντα θαλυκρὸς ἐγώ· — εἶτα, γέντο δ' ἀλυκρά· — καὶ χωρὶς τοῦ θ, καὶ μετὰ τοῦ θ.

* Ἀλυκτέων] ἄλλο οὖν ἐστὶ παραδείγμα ὁ κίρκος, ἄλλο οὖν τὸ ἀλυκτέων. τὸ ὑλακτέων, ἀλυκτέων.

* Ἀλυκτόπεδον] Ἡσιόδος, Δῆσσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεά ποικιλόβουλον· — αὐτοπέδαις, πλεονασμῷ τοῦ κ, τούτεστι δασμῶν ὧν οὐκ ἔστι λυθῆναι. ζῆται εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν.

* Ἀλυκταίνειν, Φεύγειν. Ἀλυκταῖν, κλαῖειν, λυπεῖσθαι, δυσφορεῖν, θορυβεῖν.

40 * Ἀλύξαι· Αὐτοὺς δὲ που ἔασον ὑπεκφυγεῖν καὶ ἀλύξαι· — τὸ ἐκκλίνει· ἀπὸ τοῦ ἀλύσκω. ἢ ἀπὸ τοῦ λύω ἀλύω, τοῦ α ἢ πλεονασμὸν ἢ ἐπίτασιν δηλοῦντος. ἀλύω οὖν ἀλύσσω· ὁ μέλλων ἀλύξω, ἤλυξα, καὶ ἀλύξαι.

* Ἀλύσσω, τὸ ἀδμεῖν. Ὀμηρος, Οὐκ ἐμὸν αἷμα πίνοντες ἀλύσσουσι περὶ θυμῷ, Ἰλιάδος χ', ἄγαν λυσσῶντες, μαινόμενοι, δυσφοροῦντες. παρὰ τὸ ἁλῶ, ἀλύσσω, ὡς ὀρύσσω· ἐξ οὗ καὶ ἄλυσ ἢ πλάνη τῆς διανοίας. ἢ παρὰ τὴν λύσσαν. καὶ ἐστὶ τὸ λύσσω βαρύτονον, ὡς νύσσω· λυσσόντες, καὶ ἐν ἐπιτάσει, ἀλύσσουντες. ἢ παρὰ τὸ λυσσᾶν λυσσῶ, λυσσάοντες· καὶ ἐν ὑπερθέσει ἀλύσσουντες. Μεθόδιος. σημαίνει καὶ τὸ τρέμειν.

50 * Ἀλυσκάειν, τὸ Φεύγειν, παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην· οἱ γὰρ Φεύγοντες πλανῶνται. καὶ αλυστάζουσα, ἀλύουσα. ζῆται εἰς τὸ ἀλύσκω.

* Ἀλυσον, παρὰ τὸ τοὺς λυσσῶντας ὀρίνασθαι. ἐστὶ δὲ εἶδος βοτάνης ἐν ταῖς ὁδοῖς φυομένης, πορφυρᾷ ἐχούσης φύλλα.

72 * Ἀλυσις, ἢ ἐκ χαλκοῦ ἢ σιδήρου ἢ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ πεπλεγμένη σειρά· Ὀμηρος δὲ αὐτὴν σειράν καλεῖ, οἷον, Σείρην χρυσήν· — Εὐριπίδης δὲ ἄλυσιν, ὅτι αὐτὸς ἐστιν, ἢ ἄλλη ἄλλης ἐξήρτηται. Μεθόδιος.

* Ἄλυσ] οἷον, Ἀκτὴ ἐπὶ προβλήτι ῥοαὶ Ἄλυσ ποταμοῖο Δεινὸν ἐρευνονται· μετὰ τὸν δ' ἀγχιβόρος Ἰρις· — Ἄλυσ, ποταμὸς Παφλαγονίας κατὰ Σινώπην· Ἰριν δὲ αὐτὸν λέγει Καλλιμάχος. εἴρηται δὲ Ἄλυσ, οἰονεῖ ἄλλης τις ὧν καὶ πλανητῆς· πολλὴν γὰρ διοδεύει γῆν· τροπὴ τοῦ ἡ εἰς υ, ὡς τήρος, τυρός· ἁλμυρός, ἁλμυρός. οὕτως· Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

* Ἀλυτάρχης, ὁ τῆς ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι εὐκοσμίας ἀρχὼν. Ἡλεῖν γὰρ τοὺς ῥαβδοφόρους ἢ μαστιγοφόρους παρὰ τοῖς ἄλλοις καλουμένους, αλύτας καλοῦσι, καὶ τὸν τούτων ἀρχόντα αλυτάρχην. Ἡδύλος δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν Καλλιμάχου, διὰ δύο λάμβδα ὀνομάζει τοὺς αλύτας ἀλλύτας. Μεθόδιος.

* Ἀλύσκω] Ἰστέον ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ ἀλύω· τὸ γὰρ ἀλύσκω, τὸ ἐκκλίνει καὶ ἀποφεύγω δηλοῖ· καὶ μήποτε δύνηται παραγωγὴ εἶναι ἐκ τοῦ λύω, τοῦ α ἢ πλεονάζοντος, ἢ κατ' ἐπαύξεισιν λαμβανόμενου. ὁ μέλλων ἀλύσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀλύσκω, ὡς μεθύω μεθύσω μεθύσκω. ἀλύσκειν οὖν τὸ οἰονεῖ λελύσθαι. Ζηνοβίος.

* Ἀλύω] Ἰστέον ὅτι τοῦ ὀπύω καὶ ἀλύω, καὶ τῶν παραπλησίων ἐκλελοίπασιν οἱ χρόνοι οἱ διὰ συμφώνου γινόμενοι. οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υἱ διφθογγὸν σύμφωνον ἐπιφέρεται· οἷον μυῖα, αἰθυῖα. ἐκλελοίπε δὲ ὁ τε παρακείμενος, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, καὶ ὁ ἀόριστος, καὶ ὁ μέλλων.

30 * Ἀλύω, σημαίνει τὸ δυσφορεῖν, καὶ ἀπορεῖν, καὶ λυπεῖσθαι. λύω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικῷ α, ἀλύω· ἴν' ἢ τὸ μὴ λύειν εὐρίσκειν τῶν κακῶν· ἢ παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ πλάνωμαι, ἀλύω, ὡς πλῆθω πλῆθω. οἱ γὰρ λυπούμενοι ἐν πλάνῃ εἰσὶ. δηλοῖ καὶ τὸ χαίρω, ὡς τὸ, Ἡ ἀλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλτήρ; — καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ πλανῶ· πλανῶνται γὰρ καὶ τῶν χαϊρόντων αἱ ψυχαί.

* Ἀλφός, παρὰ τὸ ἄλλοφανής τις εἶναι· σημαίνει δὲ τὸν λεπρὸν· παρὰ τὸ ἐναλλάσσειν τὴν χροίαν· τὸ γὰρ ἐναλλάσσειν, παρὰ τῷ . . . ἀλφαίνειν ἐγίνετο. σημαίνει 40 δὲ τὸ κάθως, ἄλλοφός τις ὧν, ὁ ἄλλοιοφανὲς τὸ χρῶμα ποίων. λέγεται γὰρ τὸ ἄλλοῖον καὶ ἕτερον, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐξηλλαγμένων. Μεθόδιος.

* Ἀλφειός, ὁ ἐν Ἠλίδι ποταμός· παρὰ τὸ τοὺς ἀλφούς θραπέυειν. ἢ παρὰ τὸ ἄλφειν, ὅ ἐστιν ὠφθαλμῶν· ὠφθαλμοὺς γὰρ αὐτὸ τὸ ὑδωρ. Μεθόδιος.

* Ἀλφειότης, ὁ εὐρετικός· οἱ μὲν γὰρ ἐπίτρετον τοῦ ἀνδράπου· οἱ δὲ τὸν ἀνδραποῦ· παρὰ τὸ ἀλφειν τὸ εὐρίσκειν. μόνος γὰρ ὁ ἀνδραποῦς εὐρετικός. ἀλφησταί· ἐξ οὗ ἢ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀλφηστῶν, καὶ ἀλφησταῶν. ὅθεν καὶ α τὸ στοργεῖν ὀνομάζεται. Σώφρων εἰς ἀν- 50 θρείους μίμους, καταπυγνότεραν ἀλφηστῶν. Απολλόδαμος δὲ Φησιν· ἰχθύς τινὲς οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν ὅλον κίβροειδεις, πορφυρίζοντες κατὰ τινα μέρη. Φασὶ δὲ αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδυο· καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρανὸν ἐπόμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ τὴν πύγην ἑτέρω τὸν ἕτερον ἐπακολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ κατωφερεῖς οὕτως ἔλεγον. λέγονται καὶ οἱ ἐντιμοί, καὶ τίμιοι βασιλεῖς ἢ ὀρχησταί.

73 * Ἀλφειοβόιοι] ἐστὶ δὲ κύριον παρὰ Θεοκρίτῳ· παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ, ἐπίτρετον, καρθένοι ἀλφειοβόιοι, αἱ καρθένοι αἱ βόας ἐφ' ἑαυτὰς εὐρίσκουσαι, διὰ τὴν εὐμορφίαν· ἔδνα γὰρ, θρέμματα ἐδίδοτο τὸ παλαιὸν πρὸς γάμων δῶρα· ὠνόματται δὲ ἀπὸ μέρους· ἐπειδὴ ἐντιμοὶ τὸ παλαιὸν οἱ βόας· τῷ τοὺς πατέρας ἀνδρας ἀλλασσομένους ὑπὲρ αὐτῶν· ἀλφαίνειν γὰρ τὸ εὐρίσκειν· καὶ ἀλφῇ, ἢ τιμῇ. ἐστὶν οὖν ἀλφω τὸ εὐρίσκειν, καὶ ἀμείβω. ἐξ αὐ- 10 τοῦ γίνονται ἀλφειοβόιοι. πολλάκις δὲ τὸ ο ἐν τῇ συνθέσει εἰς ε μεταβάλλεται, καὶ τὴν σι συλλαβὴν προσλαμβάνει· οἷον ἐλκόπεπλος, ἐλκεσπέπλος· Πρωτόλαος, Πρωτεσίλαος· πηγόμαλλος, πηγεσίμαλλος. οὕτως οὖν ἀλφειοβόια, καὶ ἀλφειοβόια. Μεθόδιος. γνησία, ἢ ἐγγενής, ἐντιμος.

* Ἀλφειον, ἢ ἀξιολογώτατη τροφή, κυρίως τὰ ἀπὸ τῶν πεφυγμένων κριδῶν ἀλεσθεῖσων θράυσματα· κατα-

Ε

χρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν πυρῶν, ἢ Φακῶν. — ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν: — παρὰ τὸ ἀλφαίνειν, ἢ πρῶτον εὑρεθεῖσα τροφή. ἢ ἀλήφατά τινα ὄντα, τὰ ἀληλεσμένα, πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν ὅλων. καὶ Ἀλφισταῖα ἐργαστήρια· καὶ Ἀλφिताμοῖοι, οἱ πωλοῦντες τὴν ἀλφίτου ἀκτὴν· κατὰ ἀφαίρεσιν. εἶναι γὰρ μακτὴν. οἱ δὲ Φασίν, ὅτι ἀκρον ἐκάλουν τὸν καρπὸν· ἐνθεν καὶ ἀκρόδρυα. ἢ ὅτι ὥσπερ ὁ εἰς θάλασσαν καθήκων τόπος, ἐσχατος ὢν τῆς ἡπείρου, ἀκτὴ λέγεται· οὕτω καὶ τὸ ἐσχατον τοῦ αἰθέρου, προκονηθέντα ἔχον τὸν καρπὸν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀσπασθαι ὑπὸ τοῦ μύλου, καδὰ καὶ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ὅς ἀκτὴ καλεῖται.

Ἀλῶ, σημαίνει δύο· τὸ πλανῶ· τὸ παθητικὸν ἀλῶμαι, ἢ μετοχὴ ὁ ἀλῶμενος· παρὰ τὸ λῶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ θέλω γίνεται ἀφαιρέσει τῆς θε· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλῶ· οἱ γὰρ πλανῶμενοι ὦν οὐ θέλουσιν ἐπιτυγχάνουσι· ἢ οὐ θέλousi πλανᾶσθαι· ἀλῶ, ψιλούμενον μὲν, σημαίνει τὸ πλανῶ· δασυδόμενον δὲ, τὸ συναθροίζω. ζῆται εἰς τὸ Ἀλωσις καὶ Ἀνάλωσις.

Ἀλῶ, τὸ συλλαμβάνω, ὅπερ Ὀμηρος ἀλῶω Φησίν· οἶον, — ἢ κεν ἀλῶω: — παραγεται δὲ ἀπὸ τούτου καὶ τὸ ἀλίσκω, τὸ καταλαμβάνω καὶ κρατῶ, παρὰ τὴν ἄλα τὴν θάλασσαν· ἀπὸ τοῦ τούς κατὰ θάλασσαν λαμβανόμενος πρῶτον ἀλίσκεσθαι νομίζεται.

Ἀλῶν, ληφθεῖν, κρατηθεῖν. ζῆται εἰς τὸ ἀλῶν. ἔχει δὲ τὸ ἰ προσγεγραμμένον ἐν τῇ παραληγούσῃ. ἐστὶ γὰρ εἰς ἀλῶ, εἰς ἀλῶς, εἰς ἀλῶ· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η, εἰς ἀλῶν, ὥσπερ εἰς στῶ στῆς στῆ, καὶ εἰς στήν· οἶον, Στήν ἐκ' ὠκυρὼ ποταμῷ: — καὶ εἰς Φῶ Φῆς Φῆ, καὶ εἰς Φῆν· οἶον, Φῆς θηρηλοῖον ἔχειν ἀνα Φαιδίω ὦμα: — δύναται δὲ μὴ ἔχειν τὸ ἰ κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν λήγουσαν· ἵνα εἴπω αὐτὸ ἀπὸ τρισυλλαβίου, εἰς ἀλῶν, εἰς ἀλῶς, εἰς ἀλῶν. ἀλλ' ἐπειδὴ πολλά εἰσιν ἐν τῇ παραληγούσῃ ἔχοντα τὸ ἰ πλεονασμῷ τοῦ η, οἶον στήν, Φθῆν, τούτου χάριν καὶ τὸ ἀλῶν ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ἰ, πλεονασμῷ τοῦ η. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσό-ητος.

Ἀλῶα, ἐορτὴ Ἀθηναῶν ἀγροικική. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ὡς βαρύτονα, τὰ μὲν βραχεῖα παραληγόμενα, διὰ τοῦ τος κλίνονται, ἔρωτος, Νέπτου· ἐστὶ δὲ ὄνομα ἔρους· τὰ δὲ μακρὰ παραληγόμενα, διὰ καθαρῶ τοῦ ος, Μίνως, ἥρωος. σεσημειῖται τὸ εἰλως εἰλωτος· περὶ οὗ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι εἰλως ἐστὶ, καὶ ἐκλήθη εἰλωτος· λοιπὸν ἐπλεόνασε τὸ ἰ. καὶ πῶς τὸ κάλως, ὁ σημαίνει τὸ σχοινίον, βαρύτονον ὃν καὶ βραχεῖα παραληγόμενον, οὐ κλίνεται διὰ τοῦ τος, ἀλλὰ διὰ καθαρῶ τοῦ ος, ὡς Ὀμηρος· Ἀπολλωνίος δὲ ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, εἶπε κάλως. οὐ γὰρ δύνασθε εἰπεῖν ὅτι, Ἀττική ἐστὶν ἡ κλίσις. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ κλίνουσιν· οἶον, ὁ κάλως, τοῦ κάλω. ἐστὶν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦ κάλως αὕτη κλίσις, ἀλλ' ἐπέκτασις. ἐστὶ γὰρ ὁ κάλως τοῦ κάλω· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς ος συλλαβῆς, κάλως, ὥσπερ ἡ ἄλως τῆς ἄλω καὶ ἄλως· ἐξ οὗ ἡ αἰτιατική τὴν ἄλῶα, ὥσπερ Καλλίμαχος ἐν τῇ Ἐκάθῃ, Δινομένη περὶ βουσί, ἐμην ἐφύλαξεν ἄλῶα: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ νεφελῶδες τὸ περὶ σελήην καὶ ἥλιον.

Ἀλῶς, ἡ ἀλῶν καὶ ἡ ἀλῶν· παρὰ τὴν τῶν ἀσταχῶν συναθροίσιν· ἐκεῖ γὰρ συναθροίζονται οἱ ἀσταχυς· παρὰ τὰ ἄλεις, ὁ σημαίνει τὸ συναθροίσμα· ἢ παρὰ τὸ ἄλεις καὶ ἰκανῶς ἔχειν τοὺς καρπούς. ἢ παρὰ τὸ ἀλωῖω γίνεται ἀλῶν, μετὰ τοῦ ἰ, παρὰ τὴν τῶν ἀσταχῶν

ἀλῶσιν. καὶ ἀλῶας, τὰς ἀλῶνας, τοὺς τόπους ὅπου οἱ πυροὶ πατοῦνται.

Ἀλῶν, σημαίνει χωρὶς τοῦ ἰ, τὸ σύμφυτον χωρίον, καὶ σύνδενδρον τόπον· παρὰ τὴν ἄλιν τὴν αὐξήσιν. ἀλῶ οὖν ἀλῶν, χωρὶς τοῦ ἰῶτα.

Ἀλῶρηται] τοὺς τὰς ἄλως φυλάττοντας, οὕτως ὑπὸ Λυκίων καλεῖσθαι· ὡρεῖν γὰρ τὸ φυλάττειν.

Ἀλῶνῃτα, τὰ βάρβαρα ἀνδράποδα. τοὺς γὰρ ἄλλας διδόν· 30 τες τοῖς Θραξίν, ὠνοῦντο ἀνδράποδα.

Ἀλῶναι] ἄλωμι, ἀλώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐν τοῖς πληθυντικοῖς ἤλωμεν· τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλῶναι. κυρίως ἐπὶ τῶν ἰχθύων, σημαίνει ἀπολέσθαι, ληφθῆναι.

Ἀλῶν, κῆπος, καὶ ἡ καρποφόρος χώρα, καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ ὁ σῖτος τριβεταί· καὶ ἡ ἀμπελος. τὸ δὲ ἄλως, ἐπὶ μὲν τοῦ τόπου ψιλοῦται· ἐπὶ δὲ τῆς ἄλως, δασύνεται· ἐκ τοῦ ἀλῶ τὸ πορθῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ ἄλως, ὁ σημαίνει τὴν ἄλῶνα. εἰς αὐτὴν γὰρ πορθοῦνται καὶ συν- 40 τρίζονται οἱ στάχυς. τοῦτο ἐκ τοῦ ἀλῶ τοῦ συναθροίζω· ἐξ οὗ καὶ δασύνεται. τοῦτο ἐκ τοῦ ἄλως ἄλως.

Ἀλῶπῃξ, κλίνεται ἀλῶπκεος. σεσημειῖται ὅτι ἔτρεψε τὸ η εἰς ε ἐν τῇ γενικῇ. καὶ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ἡξ θηλυκὰ οὐ φαίνεται παραληγόμενα τῷ ω, πῆλῃξ ἢ περιεφθαλαῖα· ἀντίπῃξ, ἢ κιβωτός· ὕσπῃξ, ἢ τοῦ ἱπποδρόμου ἀφ' ἐτῆρα. τὸ γὰρ σκώλῃξ ἀρσενικὸν ἐστίν. ἐπεὶ οὖν τὸ ἀλῶπῃξ θηλυκόν, ὡς παρήλλαξε κατὰ τὴν παραλήγουσαν, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν. ὁ Χοι- 50 ροβοσκός. γίνεται δὲ τὸ κάθος τὸ ψιλωτικὸν τῶν γενεῶν τε καὶ τριχῶν, ἀπὸ τῆς ἀλῶπκεος μεταφορικῶς. ἢ γὰρ ἀλῶπῃξ τὸ ζῶον, ἐνθα ἂν οὐρήσῃ, τὸν τόπον ἀκαρπὸν ποιεῖ, ξηραίνουσα καὶ τὴν προὔπαρχουσαν βοτάνην, καὶ ἐτέραν ἀναβλαστῆσαι οὐ συγχωροῦσα. γίνε- ται δὲ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, καὶ τὸ ὠψ ὠπός ὁ ὀφθαλμός· ἢ καὶ τὸ παίζω, ἢ ἐν τῇ πλάνῃ παλ- ζουσα.

Ἀλῶπκονήσος, ὄνομα νήσου· ὅτι Ἀθηναῖοις ἀποικίαν 75 στελλομένοις ὁ θεὸς ἐχρησεν ἐκεῖ κατοικῆσαι, ἐνθα ἂν ἀλῶπῃξ Φανῇ· καὶ ἐν τῇ νήσῳ Φανείσης τῆς ἀλῶπκεος, ὠκησαν. Μεθόδιος.

Ἀλῶπκεάδης, πανοῦργος· οἱ δὲ, ἀφελής. καὶ ἀπρόσοψις. Ἀλῶπκεῖα, αἱ τῶν ἀλῶπκεων καταδύσεις. Ἀλῶπκεῖ- δες, εἶδος κυνῶν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ἀμα ἐπὶ ῥῆμα συλλήψεως ἢ ἀθροίσεως· παρὰ τὸ θαμά 10 τὸ συνεχῶς καὶ πυκνῶς· τὸ γὰρ πυκνὸν καὶ ἐπ' ἀλλή- λον, ἄμα γίνεται, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ. τὸ δὲ θα- μά, οὕτω. ἐστὶ θαμός· ἐξ οὗ θαμεία. τὸ οὐδέτερον, θαμόν· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, θαμά· καὶ τὸ ἐπὶ ῥῆμα, θαμά. οὐ γὰρ γίνεται ἀπὸ τοῦ θαμὸς θα- μείος, ἀφ' οὗ τὸ, θαμείος ἀκούτες. οὐ γὰρ ἂν ὀξύνεται θαμείος. Μεθόδιος. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ χαζῷ, γίνεται ἄζω· ἔμεινε δὲ ἡ ἀναλογουσα τῷ χ δασεία· οὕτως ἐκ τοῦ θαμά, ἄμα. δασύνεται καὶ βαρύνεται. τὰ εἰς α λήγοντα δισύλλαβα ἐπὶ ῥῆματα, ἅπαντα βαρύνονται· 20 οἶον ὠκα, τάχα, σάφα, λίγα, λίπα· χωρὶς τοῦ θαμά.

Ἀμαδρυάδης] Ἀπολλωνίος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, — ὁ γὰρ οἶος, ἐν οὐρασι δένδρεα τάνυναν, Δῆκτοθ' ἀμαδρυάδης νύμφης ἀτέρξε λιτῶν, Ἡ μιν ὀδυρομένη ἀδινῶ μει-

- 30 **Λισάτο μύθος**· — ἀμαδρυάδας νύμφαι λέγονται, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννασθαι· ἢ ἐπειδὴ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ Φθίρεσθαι. Χάρων γὰρ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ, ὡς Ροῖκος, δρῶν θρασυμένος ἤδη μέλλουσιν ἐπὶ γῆν καταφθέρεσθαι, προσέταξε τοῖς παῖσι ταύτην ὑποστηρίξαι· ἢ δὲ μέλλουσα συμφθίρεσθαι τῇ δρὺν νύμφῃ, ἐπιστάσα τῷ Ροίκῳ, χάριν μὲν εἰδέναι ἐφασκεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπε δὲ αἰτήσασθαι ὅ τι βούλοιο. ὡς δὲ ἐπαῖνος ἤξιον συγγενέσθαι αὐτῇ, ἐπιζημιον μὲν ἔλεγεν εἶναι τοῦτο, φυλάττεσθαι δὲ οὐκας ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν. ἔσχον δὲ μετὰ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καὶ ποτε πεττευσόντος αὐτοῦ περιπίπτει τῇ μέλισσᾳ. πικρότερον δὲ τὸ ἀποφθαγγέμενος, εἰς ὄργην ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε κηρωθῆναι. καὶ Πίνδαρος, ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχούσαι.
- Ἀμαζόνες**] ἐκ τοῦ μάζος καὶ τοῦ σταρῆτικου α ἁμαζών· ὅτι τὴν μίαν θῆλῃν τὴν δεξιὰν ἔκοπτον ἢ ἔκαιον, ἵνα μὴ ἐμποδίζωνται τοξέουσιν· ἢ ὅτι μαζοῦ καὶ τροφῆς οὐ μετέσχον, ἀλλ' ὅφειε καὶ ἄλλοις τισὶ θηρίοις ἐτρέφοντο, σαύραις καὶ χελώναις· παρὰ τὸ μάζαις μὴ χρῆσθαι, ἡγοῦν τροφαῖς, ἀλλὰ κρέασιν· ἢ ὅτι λαμβάνουσαι ζώην καὶ πανοπλίαν, ἐξερχόμεναι ἡμῶν καὶ ἐθέριζον· παρὰ τὸ ἐν ταῖς ζώναις ἀμᾶν. λέγονται δὲ οὕτω καὶ οἱ πένητες οἱ μάζαν οὐκ ἔχοντες.
- Ἀμαθος ἢ ψάμμος**, παρὰ τὸ ψάμαθος γίνεται, ἀποβολῇ τοῦ ψ· ἢ ἁμυθῖς τις οὐσα, τούτέστιν ἀνεπίγνωτος, ἦν οὐκ ἔστιν ἀριθμησάμεναι καὶ καταμετρεῖν. Μεθόδιος.
- Ἀμαθύνει**] παρὰ τὴν ἁμαθον ἀμαθύνειν, τὸ ἀφανίζειν. 76 — πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει· — κατὰ μικρὸν δαπανᾷ, τούτέστιν, ἁμαθον καὶ πόλιν ποιεῖ.
- Ἀμαθαίνειν**, ἀμαθῶς ἔχειν. **Ἀμαθῆς**, σκαῖος καὶ βίαιος. **Ἀμαλύνειν**, κακοποιῆσαι, ἀποκρῦψαι, εἰς ἄλλα δύναι. **Ἀμαλκίζειν**, τὸ μὴ βίον.
- Ἀμαλλεύειν**, δραμεύειν· καὶ **Ἀμαλλιον** σχοινίον, ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀμάλλας, τὸ νῦν οὐλόδετον.
- Ἀμαξίτος**, ἀμάξαις διδοεὺς.
- 10 **Ἀμαιμάκετον**] Ὀμηρος, Ἰστοῖον ἀμαιμάκετον· — παρὰ τὸ μήκος μάκετος· διπλασιασμῷ μαμάκετος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μετὰ τοῦ α, ἀμαιμάκετος, ὁ μακρὸς καὶ ὑπερφθῆς. τὸ δὲ, — πνεύσαν ἀμαιμάκετον πῦρ· — παρὰ τὸ μαίω, μαίμακα. Χίμαιραν ἀμαιμακίτην, ἁμαχον, ἀκαταγώνιστον, φοβεράν, ἀνυπόστατον· ἢ ἀπροςμάχητον, καὶ μεγάλην· παρὰ τὸ μαιμάω μαιμῶ, τὸ προθυμοῦμαι, μαιμάκετος· ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, πρὸς ἦν οὐδεὶς προθυμεῖται μάχεσθαι. ἢ παρὰ τὴν μάχην, ἀμαιμάχης, καὶ ἀμαιμάκετος, καὶ ἀμαιμακίτη.
- 20 **Ἀμαλδύνω** κυρίως τὸ διὰ πυρὸς ἀφανίζω. ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω, ὁ μέλλων, μαρῶ· ἀφ' οὗ τὸ μαραινῶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμαρῶ· τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, ἀμαλῶ· κατὰ παραγωγήν, ἀμαλύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀμαλδύνω. τεῖχος ἀμαλδύναι· — ἢ τὸ ἀπλῶς ἀφανίσαι ἢ ὁμολοῖσαι· παρὰ τὴν ἁμῶν· ἁμμος, ἀμῶ, ὡς δούλος δουλῶ, καὶ Φίλος Φιλῶ· παράγωγον ἀμύνω καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, καὶ τοῦ δ, ἀμαλδύνω. οὕτως Ὠρίων. ὁ δὲ Μεθόδιος, παρὰ τὸ ὁμολοῖς ὁμαλύνω, ὡς κακὸς κακῶ κακύνω· καὶ ἐπειθέσει τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α.
- Ἀμαλθεῖα**, ἢ τροφὸς τοῦ Διὸς. **Καλλίμαχος**, — σὺ δὲ θῆσας μαζὸν Αἰγὸς Ἀμαλθεῖας, — εἰσι δ' οἱ Φασὶ παραπλάσσειν τὸ ὄνομα. εἶναι γὰρ αὐτὴν ἀμαλακιστίαν· παρὰ τὸ μὴ μαλᾶσσεσθαι καὶ ταπεινοῦσθαι. διὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἡρακλέα καρτερικώτατον γεγονέναι λέγουσιν,

- ἐπειδὴ εἶχεν αὐτῆς τὸ κέρας, ὥσπερ ὁ μῦθος. ζῆται εἰς τὴν παροιμίαν, **Ἀμαλθεῖας κέρας**, εὐσθενείας καὶ ὑγείας. **Ἀμαλθεύσει** πληθεῖ αὔξει.
- Ἀμάλη**, ἢ ἀκαλή. ἢ δὲ λέξις Μακεδόνων. ὅθεν καὶ Πρόμαλα εἰρηται, ἢ πρὸ τοῦ δόντος αὐξανόμενῃ μυρική· 40 **μαλεῖν** γὰρ τὸ αὐξάνειν. καὶ ἡ τριχῶν αὐξήσις, ἀμάλη· ἔστι δὲ ἀκαλή· καὶ τροπῇ, ἀμάλη πῶς· καὶ ἀμαλὸν ἀμαλῶς, ἀκαλὸν ἀκαλῶς, μετρίως, εὐκόλως.
- Ἀμαλλοδετήρες**, οἱ τὰς ἀμαλλας δεσμοῦντες. ἀμάλλα δὲ ἢ ἐκ πολλῶν δραγματίων συναγωγῇ.
- Ἀμάλλαι**, τὰ δράγματα τὰ τοῦ σίτου· ἢ παρὰ τὸ ἀμασθαι, ἢ παρὰ τὸ ἅμα ἀλλίσσθαι τὰς χερσὶ τὴν τοῦ σίτου μετὰ τῶν ἀσταχῶν καλὰ μῆν.
- Ἀμᾶν**, τὸ θερίζειν· παρὰ τὸ ὁμοῦ ἐπιστᾶν, οἶον ἁμασπᾶν, τὸ ἅμα καὶ ὅφ' ἐν πολλὰ ἔλκειν. ζῆται εἰς τὸ 50 αἶψα.
- Ἀμανδάλων**, τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίῳ. ἀμαλδύνω, ἀμάλδανον τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον· καὶ ὑπερθέσει ἀμανδάλων.
- Ἀμαντες**] οἱ περὶ Ἐλαφίνονα μετὰ Τροίας ἄλυσιν διέβησαν εἰς τὴν ἡπειρον, καὶ ὤκησαν παρὰ τὰ Κερκύρια ὄρη. ἐκτίσαν δὲ Εὐβοίαν. ὅθεν Ἀβαντες ἐκλήθησαν. ἐν ὑπομνημασι Λυκόφρονος. καὶ κατὰ μεταφοράν, Ἀμαντες.
- * **Ἀμαξουργός**, ὁ τὰς ἀμάξας τεκταίνων· παρὰ τὸ ἐργάζομαι. 77
- Ἀμαμαξεύς**, ἢ ἀναδενδράς· παρὰ τὸ ἀμμίξαι, ἢ συνδεμένῃ· ἀναδεσμοῦνται γὰρ αἱ ἀναδενδράδες· ἀμμιξεύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ, ἀμαμαξεύς. **Ἐπίχαρμος**, Ἐν γὰρ καὶ θαλάσσει, οὐδ' ἀμαξεύας φέροι· — **Σατφῶ** διὰ τοῦ δ λέγει ἀμαμαξεύδες. Μεθόδιος. ἔστιν οὖν ἀμπελίου τὸ γένος. οἱ δὲ, τὴν ἐστέριον σταφυλὴν· Ἀλέξανδρος τὴν ἀβουβάστον λέγει.
- Ἀμαξία**] Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἁμαξαν· 10 — παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἄξα, καὶ ἁμαξία καὶ ἁμαξίς, ἢ μικρά.
- Ἀμαρα**, ὁ ὀχετὸς δι' οὗ τὸ ἐν τοῖς κήποις φέρεται ὕδωρ, ἢ τάφρος, ἢ ὑδρορροή. Ὡς δ' ὅτι ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου Ἀμφύτα καὶ πηλούς ὑδάτας ῥοὴν ἡγεμονεύει, Χερσὶ μακέλλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων, Ἰλιάδος Φ'. παρὰ τὸ ἅμα καὶ ὁμαλῶς ῥεῖν τὸ ὕδωρ. ἢ ὅτι τὰ φυόμενα πλησίον αὐτοῦ φυτὰ οὐκ εἰς μαραινέσθαι. ἢ παρὰ τὸ τῇ αἰψῇ αἰρεσθαι· ἁμῃ δὲ ἔστιν ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. ἢ διὰ τὸ περὶ τὰς αἵμα- 20 σίας ῥεῖν, τὰ περιφράγματα καὶ τοὺς τοίχους. οἱ δὲ, τὰ φρον, στεγνῇν.
- Ἀμαρία**, παρὰ τὸ ἅμα ἄγω παραγῶγος τὸ αὐτὸ σημαίνον· καὶ ἀμάραι, αἱ ἐν τῷ ὀπίῳ ποιότητες. καὶ ἀμάρησι, πόροις.
- Ἀμαρυγὰς**, ὄψις· οἱ δὲ, ἀκτῖνας ὄψεως. καὶ ἀμάρυγα, αἰδύνημα, φόρημα, εἰδωλόν, κίνησιν, λαμπρότητα.
- Ἀμαρύσσω**, τὸ λάμπω. Ἡσίοδος, ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμαρύσσει· — μαίρω, μαρῶ· ἐξ οὗ μαρύσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀμαρύσσω· καὶ ἀμαρύγμα, καὶ ἀμαρυγὰς· 30 σημαίνει τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις. — **Χαρίτων ἀμαρύγματ'** ἔχουσα, Ἡσίοδος. σημαίνει δὲ καὶ τὰς τοῦ μεταίτου ῥυτίδας, αἵτινες εἰρηται διὰ τὸ ἀμαρῶν ἀλαμπκίς εἶναι καὶ ἀμυδραί. ἢ παρὰ τὸ ἀμάραις εἰσκέ- ναι, ὀχετοῖς. ὡς γὰρ ἐκείναι τὸ ὕδωρ, οὕτω καὶ αὐταὶ τὸν ἰδρωτὰ μεταγουσιν ἐπὶ τὰ παρ' ἐκότερα μέρη τῆς κεφαλῆς. αἱ δὲ ἐκλάμψεις εἰρηται παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω. ἐξ' οὗ ἐν διπλασιασμῷ μαρμαίρω, καὶ μαρμαρυγῇ, καὶ μαρμαρον· Μάρων κύριον ὄνομα. ἐκ τοῦ μαρῶ

40 μέλλοντος, μαρύσσω. ἀμάρᾱ, ἀμάρυγμα· ἡ μαρυγμαί, ἀμαρυγμή, καὶ ἀμάρυγμα. Μεθόδιος.

Ἀμάρυνθος, πόλις Εὐβοίας. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Ἀμαράνθου βασιλέως· ἡ, ὡς τινες, ἀπὸ τοῦ μὴ μαραινέσθαι τὸν τόπον. σύνδενδρος γάρ.

Ἀμαραντός· Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, Ἐνθα δὲ ἡπερίοιο Κυταίδος ἡδ' Ἀμαραντῶν: — Κύτος πόλις τῆς Κολχίδος. ἔστι καὶ ἑτέρα Κύτα τῆς Εὐρώπης, κατὰ ἀρχὴν τοῦ εἰσπλου τοῦ Πόντου· ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβάνει. λέγεται δὲ οὕτως ὀνομαστικῶς. ὅθεν Κυταίδα τὴν Μηδείαν λέγουσιν. Ἀμαραντός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ. ὡς δὲ ἐνίοι, ὅρη τῆς Κολχίδος, ἐξ ὧν καταφέρεται ὁ Φάσις ποταμός. φαίνεται ἀπὸ Ἀρμενίων ὁρῶν εἰς Κόλχους κατὰ θάλασσαν. τὸ δὲ Ἀμαραντῶν ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ὁρέων περισπᾶται ὡς κύριον· καὶ τὰ ἀμάραντα ὀξύνεται. λέγεται δὲ πρὸς διάφορον σημαίνοντο τὰ ἀμάραντα σώματα. ὅθλον οὕτω λέγεται ἐπὶ ἀμαραντῶν σωμάτων.

78 Ἀμαρτίνους· παρὰ τὸ ἀμαρτῶ ἀμαρτίνους· σημαίνει δὲ τὸν ἡμαρτημένον κατὰ τὸν νοῦν· ὡς οἶδω, Οἰδίπους. τὰ παρὰ τὸ ἀμαρτία συντιθέμενα, καὶ διὰ τοῦ ο, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται. ζῆται εἰς τὸ δαΐφρων.

Ἀμαρτοεπής, ὁ ἀμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν, ἡγουν Φλύαρος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀμαρτανόντων τῆς οδοῦ.

Ἀμαρτωλός· παρὰ τὸ ἀμαρτῶ ἀμαρτήσω, ἀμαρτηλὸς καὶ ἀμαρτωλός, αἰνυλός, πανούργος, μοχθηρός· καὶ ἀμαρτωλία, ὁ καὶ ἀμαρτία, καὶ ἀμαρτήμα.

10 Ἀμαρτία, κυρίως ἡ ἀποτυχία. παρὰ τὸ μάρπτω ἀμαρπτία· καὶ ἐλλείπει τοῦ π, ἀμαρτία, ἡ ὁ βούλεται μὴ μάρπτουσα, ὅ ἐστιν ἀποτελούσα. ἐνθα καὶ μάρτυς, ὁ μάρψας καὶ εἰδὼς τὸ ἀληθές. ἡ ἀμαρτία παρὰ τὸ ἀρτῶ σημαίνει τὸ ἀρμόζω, πόρρω οὐσα τοῦ συνηρμῶσαι ὁ βούλεται· τῆς ἀπὸ προθέσεως τὸ ἀποθεῖν δηλούσης.

Ἀμαρτῶ, καὶ ἀμαρτάνω· ἐκ τοῦ ἀμαρτῶ τὸ ἀποτυγχάνω, ὡς ἡδω, ἀνδάνω· ἀπὸ τοῦ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω. ἀμαρτῶ οὖν, τὸ οὐ καταλαμβάνω. Ἀλλ' ὅγες καὶ τόθ' ἀμαρτε: — καὶ ἀμαρτήσαι, τὸ ἀτυχήσαι, στερηθῆναι· καὶ ἀμαρτήσεσθαι, ἀδικήσεσθαι, βλαβῆναι.

20 Ἀμαρτῆ, ἐπιβόημα, σημαίνει τὸ ὅμου, καὶ κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἐκ τοῦ ἀμαρτήδην λέγει κατὰ συγκοπὴν· καὶ ὀξύνεται· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἐκ τοῦ ἄμα καὶ τοῦ ἀρτῶ. καὶ γίνεται ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐπιβόημα ἀμαρτῆ, καὶ ὁμαρτῆ. ζῆται εἰς τὸ ὁμαρτῆ. διατί λέγονται μεσότητος ἐπιβόηματα; ἐπειδὴ μέσον ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου κεῖνται. ζῆται εἰς τὸν ὅφιν. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι σὺν τῷ ι γράφεται. τὰ γὰρ εἰς ἡ λήγοντα ἐπιβόηματα, ἔχουσι τὸ ι προσγεγραμμένον· οἶον, ἄλλη, πάντη, κρυφῇ, σπουδῇ, εἰκῇ, ὅπῃ, πῇ. εἰσι δὲ τινὰ εἰς ἡ λήγοντα ἐπιβόηματα μὴ ἔχοντα τὸ ι· οἶον, ἡ θέμις, ἀντὶ τοῦ ὡς· ἡ νέος οὐκ ἀπάλαξεν, ὡς νέος σημαίνει· μή, νῆ, δῆ, ἰῆ· ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐπιβόημα, καὶ θαυμαστικόν· ὡς· ἔστι κλητικὸν ἐπιβόημα· καὶ ἰωῆ, σχετλιαστικὸν ἐπιβόημα· καὶ τὸ ἡδῆ, καὶ τὸ νῦν δῆ, ὁ σημαίνει τὸ ἀότιως. τοῦτο δὲ τὸ νῦν δῆ, οὐκ ἀνέχεται τὰς συντάξεις τοῦ νῦν. τὸ μὲν γὰρ νῦν, συντάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων· νῦν γράφω, νῦν γράψω, νῦν ἔγραψα· τὸ δὲ νῦν δῆ, παρωχημένῳ μόνῳ συντάσσεται, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, οἶον, — νῦν δῆ τοι ἐμβυβλήμενος ἐγγυὺς ὀδίτης· — καὶ τὸ βῆ, ὅπερ περισπᾶται, τῶν ἄλλων τῶν μὴ ἔχοντων τὸ ι, μὴ περισπωμένων. ἔστι δὲ μίμημα Φωνῆς προβάτου. ἔστι δὲ ἀκαρεῖ· σημαίνει τὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. λέγει δὲ ὁ τεχνικός τὸ ἡσυχῇ, καὶ ἄλλη, καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ τοῦτο σὺν τῷ ι γράφονται,

ἐπειδὴ ἀπὸ δοτικῆς γέγονεν. ὅτι γὰρ ἀπὸ δοτικῆς γέγονε, δηλοῖ τὸ ταύτη. ἔστι γὰρ αὕτη, ἡ εὐθεία· ἡ γενική, ταύτης· καὶ ἡ δοτική, ταύτη. εἰ ἄρα οὖν λέγομεν ταύτη ἀπέλθωμεν, καὶ οὐ λέγομεν αὕτη ἀπέλθωμεν, ὅθλον ὅτι ἀπὸ δοτικῆς γέγονεν. εἰ δὲ τοῦτο ἀπὸ δοτικῆς γέγονε, ὅθλον ὅτι καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἔχοντα τὸ ι, ἀπὸ 50 δοτικῆς γεγόνασιν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὸ ποσότητος. Ἐκ ποίων μερῶν τοῦ λόγου γίνονται τὰ ἐπιβόηματα; ἐκ πάντων. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ Φρόνιμος, Φρονίμως· ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ κρύβδω, κρύβδην· ἀπὸ μετοχῆς, ὡς τὸ ἐπιστάμενος, ἐπισταμένως· ἀπὸ ἄρθρου, ὡς τὸ ὅς, ὡς· ἀπὸ ἀντανυσίας, ὡς τὸ οὐτος, οὕτως· ἀπὸ προθέσεως, ὡς τὸ ἀνα, ἄνω· κατὰ, κάτω· ἀπὸ ἐπιβόηματος, ὡς τὸ ἐγγυὺς, ἐγγυτέρως· ἀπὸ συνδέσμου, 79 ὡς τὸ καὶ, καὶ ὡς. Ἐκ πόσων πτώσεων γίνονται τὰ ἐπιβόηματα: — ἐκ πασῶν. ἀπὸ εὐθείας, ὡς τὸ, ὁ πρόφρων· Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδάων ἐπάμυνον: — ἀπὸ γενικῆς, ὡς τὸ προῖξ προικός· Ἐνα προικός χαρίσασθαι: — ἀπὸ δοτικῆς, ὡς τὸ ἡ ἰδία, τῆς ἰδίας, τῇ ἰδίᾳ· Ἰδίᾳ ἦλθον· δημοσίᾳ ἐλάλησα: — ἀπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ, ἡ ἀπριάτη, τῆς ἀπριάτης, τῇ ἀπριάτῃ, τὴν ἀπριάτην· Ἀπριάτην ἀνάποινον: — καὶ ἡ κέρα, τῆς 10 πέρας, τῇ πέρα, τὴν πέραν· Πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων: — καὶ ἀπὸ κλητικῆς, ὡς τὸ, Ἡράκλει· παρὰ Λουκιανῷ. ἡ ἀπὸ κλητικῆς χωρεῖ εἰς ἐπιβόηματικὴν σύνταξιν· οἶον ὦ. τοῦτο γὰρ, ἡνίκα θαυμαστικὸν λαμβάνεται, βαρύνεται, καὶ χωρεῖ εἰς ἐπιβόηματικὴν σύνταξιν· οἶον, ὦ Ἡρακλῆς.

Ἀμαστρίς, πόλις Παφλαγονίας, ἡ πρότερον Κρώμνα. Ομηρος, Κρώμναν τ' Αἰγιαλὸν τα: — ἐκλήθη δὲ Ἀμαστρίς ἀπὸ γυναικὸς Περσίδος Ἀμαστρίδος, θυγατρὸς Ὀξυάρδου τοῦ ἀδελφοῦ Δαρειοῦ· ὅπερ ὁ Στράβων, 20 Ἀμαστρίως κλίνει· ἄλλοι δὲ, Ἀμαστρίδος. τὸ ἐθνικόν, Ἀμαστριανός, ὡς Καλάτιος, Καλατιανός· καὶ Φάσις, Φασιανός· τὰ γὰρ εἰς νος ἐθνικά, ἡ ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν γίνονται, ὡς Βακτριος, Βακτριανός· ἡ ἀπὸ τῶν εἰς ὡς γενικῶν, ὡς τοῦτο· ἡ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ια θηλυκῶν, ὡς Ὀλβία, Ὀλβιανός· Ἀσία, Ἀσιανός· καὶ Ἀμαστριανὴ γῆ.

Ἀμάς· Ἰγμιν ἐγωγες Μαρναμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμάς: — τὸ ἀμάς ἐκτείνεται κατὰ τὸ τέλος. ἔστι τοῖσιν ἀμετέρας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀμάς, ἡμετέρας, 30 Δωρικῶς.

Ἀματροχία, παρ' Ομήρῳ ἡ τῶν τροχῶν σύγκρουσις· παρὰ τοῖς νέωτα ὁ τῶν τροχῶν ἐν γῇ τύπος. ἀματροχία ἔστι τὸ ἅμα τρέχειν, καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι, οἶον ὁμοδρομία τις οὐσα· τροχούς γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον. ὀξύνεται δὲ ὡς Φυταλία· καὶ δασύνεται ἡ ἀρχή. ἀματροχία ἡ εἰς ταυτὸ σνδρομῇ τῶν ἀρμάτων· ἀματροχία δὲ ἔστιν ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχεῖρας τοῦ τροχοῦ ἡ ἐπὶ τῆς γῆς. ζῆται εἰς τὰς χρήσεις εἰς τὸ ἀματροχία.

Ἀμαυρόν, τὸ ἀλαμπές καὶ μὴ ὀρώμενον. παρὰ τὸ μαῖρω, 40 μαρῶ· πλεονασμῷ τοῦ υ, μαυρῶ, ὡς κλαῖω κλαύσω, καὶ κῶω καύσω· ἐξ αὐτοῦ ῥηματικὸν ὄνομα· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμαυρός, ὁ ἀλαμπής· ἡ ὁ ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενος· ἡ ἀσθενές, σκοτεινόν.

* Ἀμβασίς, ἀνάβασίς, κατὰ συγκοπὴν. Ἀμβαλλώμεθα· — μὴ δέ τι θρόνῳ Ἀμβαλλώμεθα ἔργον: — ἀναβαλλώμεθα, ὑπερτιθέμεθα. πᾶσα πρόθεσις συγκοπὴν πᾶσχουσα τοῦ ἐσχάτου Φωνήεντος: — καὶ τὰ ἐξ ἧς.

Ἀμβατος, ἀνάβασιν ἔχουσα ὁδός, ἡ πρὸς τῷ τείχει αὐτῷ 50 οὐσα ἀναβατός. ζῆται εἰς τὸ ἱππόβοτος.

Ἀμβλύς, ὁ σίδηρος ὁ μὴ ὀξύς. παρὰ τὸ μῶλος, ὃ ἐστὶν ὁ ἐγχρονισμὸς τῆς μάχης, γίνεται μωλὺς, ὡς ἵππος ἱπ-
πύς· καὶ κατὰ στέρησιν ἀμωλὺς, ὁ μὴ ἐπὶ μῶλον (ὃ
ἐστὶ τὸν πόλεμον) ἐπιτήδειος· συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ
τοῦ β, ἀμβλύς, βαρύς.

Ἀμβλυωπία] ἐκ τοῦ ἀμβλυωπός, ἀμβλυωπία· τοῦτο ἐκ
τοῦ ἀμβλύ, ὃ σημαίνει τὸ ἀσθενές, καὶ τὸ ὥψ ὠπός,
οἰοῖται ὁ μὴ καθαρὸν φῶς ἔχων, ἀλλ' ἀσθενές· καὶ
Ἀμβλυώττειν, τὸ μὴ ὀξυδερκεῖν· Ἀττικῶς δὲ τὸ τυ-
φλώττειν καὶ βαρυνεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς. ἀπὸ τοῦ
ἀμβλύς, καὶ τὸ ὅστω τὸ βλέπω, παρὰ τὸ ἀμβλαῖς
ἔχειν τοὺς ὄσους, ἀμβλυώσσω, καὶ Ἀττικῶς ἀμ-
βλυώττω.

Ἀμβλώσαι, τὸ ἀτελὲς βρέφος ἀποβαλεῖν· καὶ τὰ πρός
τοῦτο φάρμακα, ἀμβλωθρίδια καλοῦσιν οἱ ἱατροί. Ἀρι-
στοφάνης, Καὶ Φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην· —
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμπελῶν. ὅποτε γὰρ αὐτὰ τοὺς
λεγομένους ὀφθαλμούς ἀποκαυθεῖν, λέγουσιν αὐτὰς
ἀμβλυώττειν· ἀντὶ τοῦ, οὐ τελεσφοροῦσι καρπὸν. καὶ
ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἀτελῇ τὰ βρέφη βαλλουσῶν,
λέγεται ἀμβλυώττειν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀμβλώττειν.
ἢ ἐκ τοῦ ἀμαλῆσαι, ὃ ἐστὶ τὴν γονὴν ἀφανίσαι, ἀμ-
βλῆσαι· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, ἀμβλώσαι. εἰς τὸ
ἐξαμβλώσαι.

Ἀμβλωθρίδια, τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα.

Ἀμβιοῖ, ἀναπνεῖ, ἀναζεῖ. Ἀμβικον, χύτραν, κάδον.

Ἀμβλήδην γόωσα, ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα, ἀνα-
βολάδην, ἀπὸ προοιμίου.

Ἀμβολάδην, ἀναβάλλων· ἢ ἐξ ὑποβολῆς. ἀμβολαὶ γὰρ
διαναβολαί· ἀρχὴ καὶ προοίμιον, παρὰ τοῖς μουσικοῖς.

Ἀμβολιεργός] Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργός ἀνὴρ ἀτῆσι παλαίει·
— ὁ ἀναβαλλόμενος τὸ ἔργον.

Ἀμβροτοί· διότι ἀθάνατοι οἱ θεοί, τῷ ἁμοιοῖ εἶναι βρο-
τοῦ, ὃ ἐστὶν αἷματος.

Ἀμβροτον, ἀθάνατον, οὐ βροτοὶ οὐχ ἄπνουνται, αἰδοῖν,
ἢ δὲ, λαμπρὸν, εὐώδες, καλόν. καὶ ἄμβροτα, κεκρυμ-
μένα.

Ἀμβρόσιος ὕπνος, θεῖος, θαυμαστός, ὃν οὐχ οἶοντε βρο-
τοῖς ἄψασθαι. ἢ ὁ ὕγρός· ὕγρος γὰρ ἐστὶν ὁ ὕπνος·
οἶον, Νήδυμος ἀμφιχυθεῖς· — καὶ Ἀμβρόσιος οὖν διὰ
τοῦτο λέγεται ὁ ὕγρος. οὕτως Ὡδρος. ὁ δὲ Θεόγνης γρά-
φει τὸ σι, διφθόγγον· σημαίνει δὲ τὸν εὐδαίμονα. τὰ
γὰρ διὰ τοῦ σιός γινόμενα ἄπαντα, πλὴν τῶν μετου-
σιαστικῶν, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον διπλάσιος, ἀσκά-
σιος, ταράσιος, ἱκέσιος, ἐφέσιος, ἀνάρσιος, Συρακοσ-
σιός (οὕτω γὰρ Ἡρωδιακός ἐν τῷ καθόλου, διὰ δύο

σς γράφει τὸ ὄνομα) διακρύσιος· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἐπ'
ἀριζμῷ τασσόμενα· οἶον διακόσιοι, τριακόσιοι. εἶπον,
μὴ σημαίνοντα μέρος ἢ μετουσίαν· — διὰ τὸ ὕψιος
κάρα, καὶ χρύσιος σταυρός. Ἄλλως· τὰ διὰ τοῦ ιός
κτιτικά, ἀπὸ πρωτοτύπου τῶν εἰς τος γινόμενα, εἰ μὲν
μεταβάλλει τὸ τ εἰς σ, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον ἀνή-
ρατος, ἀκηράσιος· ἄμβροτος, ἄμβρόσιος· εἰ δὲ φυλάτ-
τει τὸ τ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· Ἀρχέστρατος, Ἀρχε-
στράτειος· Καλλίστρατος, Καλλιστράτειος· χωρὶς εἰ
μὴ ὥσιν ἐθνικά, ὡς τὸ Βοιωτός, Βοιωτίος· καὶ Αἰγυ-
πτος, Αἰγύπτιος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄβροτος· τοῦτο,

παρὰ τὸ βροτός, μετὰ τοῦ στερητικῷ α, καὶ πλεονα-
σμῷ, γίνεται ἄβροτος· καὶ τρέπει τὸ ν εἰς μ τὸ τη-
λικόν, ἢ ἀμβροσία· καὶ σημαίνει τὴν ἀθανασίαν. ἀμ-
βροσία δὲ, ἢ ὄντως σοφία τοῦ θεοῦ, ἀμβροσία, θεία
τροφὴ, ἢ βροτοὶ οὐ μετέχουσιν· ἢ ἢς οὐχ οἶοντε βρο-
τὸν ἄψασθαι. ἔστιν ἄν βροσίς βροσία, καὶ κατὰ στέ-

ρησιν καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀμβροσία. κατ' ἀμβρόσιαι
χαῖται· καὶ, ἀμβροσίην διὰ νύκτα, διὰ τῆς θείας
νυκτός. ὥδε τὴν θεῖαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν
θεῶν βρώμα.

Ἀμβρακία, πόλις Ἡπείρου· ἀφ' ἧς ἐκλήθη· ἡ χώρα Ἀμ-
βρακία. Ἦδη μὲν ποτὶ πόλιν ἐπωνυμιον Ἀμβρακίων.
Ἀπολλώνιος.

Ἀμβη, τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει
εἶναι.

Ἀμβων, κυρίως τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀνα-
βάσει εἶναι· οἶον, πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας
περιλείξας· λέγονται δὲ καὶ οἱ ὄρειοι καὶ ὑψηλοὶ τό-
ποι· οἶον, — ἐπ' οὖρεος ἀμβώνεσσι· — παρὰ τὸ βῶ
βῶν, ὡς γηρυῶ Γηρυῶν· καὶ ἀναβῶν, καὶ συγκοπῇ
ἀμβων· καὶ καθόλου προσαναβάσις καὶ ὑπεροχὴ καὶ
ὄρους λόφος.

Ἀμβωμοῖσιν, ἀντὶ τοῦ, περὶ τοῖς βωμοῖς. Χρυσίππος
ὕφ' ἐν προφέρει· ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος β' μέρη λόγον·
καὶ προπερισπᾷ. λέγει οὖν καὶ ἀλλαχού, Χαίρει δ'
ἄρα κοῦροι εὐδμήτω ἐπὶ βωμῷ· — χρητὴ γινώσκειν, ὅτι
διὰ τοῦ μ γράφει, κἂν παραθεσις ἢ, τὸ, ἀμφόνον.

Ἀμέλγω, παρὰ τὸ ἄμα ἔλκειν.

Ἀμέλει, τοιγαροῦν, δηλαδή, πάντως. ἐπὶ ῥῆγμα γὰρ ἐστὶ
συγκατάθεσιν δηλοῦν.

Ἀμέγαρον, ποτὲ μὲν δηλοῖ τὸ εὐτελὲς καὶ μὴ ἄξιον
φθάνου· οἶον, — ἀμέγαρτε συβῶτα — ἐν τῷ συβωτεῖν
ἀνεπιφθόνητε, ἄξις συφορβεῖν· κατὰ στέρησιν τοῦ α.
παρὰ τὸ μεγαῖρον τὸ φθονῶ, μεγαρτός, καὶ ἀμέγαρτος,
ὁ μὴ φθόνου ἄξιος· φθόνος γὰρ τοῖς εὐτελεσίν οὐ
προσγίνεται. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει·
Σοφοκλῆς, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πολὺ· ἄς τὸ, — φθόνον δ'
ἀμέγαρτον ὤφελαν· — κατ' ἐπίτασιν τοῦ α· ἴν' ἢ ἀμέ-
γαρτον τὸν πολλοῦ φθόνου ἄξιον· τὰ γὰρ μέγαρα φθo-
νεῖται· τὰ δ' εὐτελῇ, οὐ.

Ἀμοιβή, ἡ μεταλλαγή καὶ πόρευσις· καὶ ἀμείβοντας, τοὺς
ἐυλίτους ἀντιστάτας, τοὺς ἐν ταῖς οἰκοδομίαις δοκούς,
στύλους.

Ἀμείβειν, τιμᾶν· καὶ ἀμείβον, ἥλλασσαν· καὶ ἀμείβεται,
παραίτεται.

Ἀμείβεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεσθαι, ἐναλλάσσειν, διέρ-
χεσθαι, καὶ τὸ ἐν μέρει τί ποιεῖν.

Ἀμειψικόσμη, ἡ μετακόσμησις.

Ἀμειψιρυσμεῖν, μεταμορφοῦσθαι.

Ἀμένης, σημαίνει τὸν παῖδα· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος·
καὶ κλίνεται ἀμένητος, ὥσπερ Ἀμέλης Ἀμέλητος, ὄνο-
μα ποταμοῦ. εἰσι τινὰ εἰς ἧς ὑπὲρ β' συλλαβας, ἔχον-
τα πρὸ τοῦ η ἀμετάβολον, καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου.
Φωνῆεν, μήτε τὸ η, μήτε τὸ ι, μήτε τὸ υ, μήτε τὸ
ω· ἅτινα διὰ τοῦ τος κλίνεται· ἐπιτέλης ἐπιτέλητος·
Ἀκέλης Ἀκέλητος, ὄνομα ποταμοῦ· κέλης, κέλητος·
ὑτέρης, ὑτέρητος. πρόσκειται, μήτε τὸ η, μήτε τὸ ι,
καὶ ἐξ ἧς· ἐπειδὴ ταῦτα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικήν, Αλ-
σχίνης, Αἰσχίνου· Μηριόνης, Μηριόνου· Κεβρυόνης,
Κεβρυόνου· τελώνης, τελώνου. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός εἰς
τὸν ε κανόνα τῶν ἀρσενικῶν.

Ἀμενής] παρὰ τὸ μένος ἄμενος· καὶ πλεονασμῷ τῆς
νῆ συλλαβῆς, ἀμενής. ἢ παρὰ τὸ μένω μενῆτος, ὡς
πέτω πετηνός· καὶ ἀμενῆτος, ὁ ἀσθενής, λεπτός,
μάταιος· δὲ οὐ καὶ ῥῆμα, — ἀμενήτως δὲ οἱ αἰχμῆν·
— σθενῇ ἐποίησεν· ἀντὶ τοῦ ἀνέκαμψεν.

Ἀμέρδω] Ἰλιάδος ν', — ὅσσε δ' ἄμερδεν Ἀνγὴ χαλκεῖη· —
ἐστέρισκον, ἡμαῦρον. κυρίως τὸ μέρους στερεῶ· κατα-
χρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ στεροῦμαι· οἶον, Ὅποτε

δὲ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησεν ἀμέρσαι: — ὥσπερ παρὰ τὸ σκαῖρω σκαρῶ, γίνεται σκαρίζω· καὶ εἶρω ἐρῶ ἐρίζω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ μεῖρω μερῶ, γίνεται μερίζω καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ, μέρδω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικῷ α, ἀμέρδω. μεῖρω μερῶ, Αἰολικῶς μέρσω, ὡς Φθείρω Φθερῶ Φθέρσω, καὶ κείρω κερῶ κέρσω· καὶ ἀμέρσω ἐξ αὐτοῦ.

Ἀμεύσιμον] ἀμεύω τὸ πορεύομαι. παρὰ τὸ ἄμα καὶ τὸ σεύω. ἢ παρὰ τὸ νεύω νεύσιμος, καὶ ἀνεύσιμος, τοῦ α ἢ ὁμοῦ ἢ πλεονασμὸν δηλοῦντος, τροπῇ τοῦ ν εἰς μ· οἶον, — ὅπρ καὶ ἀμεύσιμον: — τούτεστι πορεύσιμον. Ἀπολλάνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, — καὶ ἀμευσισπῆς — διαλλάσσουσα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις.

Ἀμείβω] τὸ α βραχύ· τὸ α πρὸ τοῦ β ἢ μ συστέλλεται. σημαίνει δὲ τρία· τὸ λόγον ἀποδίδωμι, τὸ ἐνλλάσσειν, καὶ τὸ κατὰ μέρος· Οἱ μὲν, ἀμειβόμενοι, Φυλακὰς ἔχον.

Ἀμειδῆς] ἀμειδεῖς τε καὶ στυγνοί — ἐν βάρβει βουλευομένοις ὅμοιοι, σκυθρωποί. σημαίνει δὲ καὶ ἀγέλαστοι, ἢ ἀχάριστοι· ἀπὸ τοῦ μειδῶ, ἢ μειδῖω· τούτο παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐφραίνομαι, Βοιωτικῇ τροπῇ τοῦ η εἰς εἰ διΦθογγον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μειδῶ καὶ μειδῖω· τὸ γὰρ ἐπὶ τοῦ βουλευομαι, διὰ τοῦ η γράφεται καὶ βαρύνεται· παρὰ γὰρ τὸ ἄδω τὸ ἀρέσκω γίνεται.

Ἀμειδῆτος] ὃ ἐν ἀμειδῆτους ἀγίας ἠυλίζετο νύκτας: — τὰς Φρικτὰς, ἐν αἷς οὐκ ἔστι μειδιάσχι· οὐδὲ γελάσαι· ἢ ὅτι Φοβεραὶ εἰσὶ καὶ σκοτειναί. ἀγίας, διὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἄγεσθαι τὰ μυστήρια. Ἀπολλώνιος.

Ἀμειλικός, ἀμειλικτός, ἀσυμπάδης, ἀπηνής· ἀπὸ τοῦ μειλίσσω· τούτο ἀπὸ μεταφοράς τοῦ μέλιτος μελίσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μειλίσσω, μειλικτός, καὶ ἀμειλικτός, ὁ ἀσυμπάδης, καὶ ἀδυσώπητος, καὶ σκληρός.

Ἀμείνων] παρὰ τὸ μέρος μερίων· ἐκβολῇ τοῦ ρ καὶ συναίρεσει, μείων, καὶ ἀμείων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀμείνων, ὁ μὴ ἐλάσσων τινός. ἢ παρὰ τὸ μένω, γέγονεν ἀμένων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀμείνων, τούτεστιν ὁ μὴ μένων, ἀλλ' ὑπὸ πάντων αἰρόμενος· τὸν γὰρ κρείττονα πάντες αἰροῦσιν.

Ἀμείνω] — κλέπτῃ δὲ τε νυκτὸς ἀμείνω: — ἀμείνω χωρὶς τοῦ ν καὶ τοῦ ι, αἰτιατικῇ γένους θηλυκοῦ. ἔστι γὰρ ἀμείνονα, καὶ ἀμείνοα, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀμείνω, ὡς ἐλάσσονα ἐλάσσοα ἐλάσσω, βελτίονα βελτίοα καὶ βελτίω. τὸ δὲ ἀμείνω μετὰ τοῦ ι, ἔστι δοτικῇ, ἀπὸ τῆς ἢ ἀμείνως, τῆς ἀμείνω.

Ἀμεινον, βέλτιον.

50 Ἀμεινάσις, ἡδύοσμον ὑπὸ Περγαίων.

Ἀμεινίας, παρὰ τὸ ἀμείνων ἀμεινόνος, Ἀμεινονίας, καὶ Ἀμεινίας, ὄνομα κύριον. ἢ παρὰ τὸ μένος μενίας· καὶ ἀμεινίας κατὰ στέρησιν, οἶονεὶ ἀπρόθυμος καὶ ἀόρητος.

Ἀμη, τὸ γεωργικὸν ἢ οἰκοδομικὸν ἐργαλεῖον. παρὰ τὸ ἄμα γέγονεν ἄμη, τὸ ἄμα καὶ ὕψ' ἐν ἔλκον πολλά. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄμᾶν, ὃ ἔστι κόπτειν καὶ θερίζειν.

83 Ἀμητῆρες, θερισταί· ἀπὸ τοῦ ἄμᾶν.

Ἀμητεῖρα· καὶ ἀμησάμενοι, τεμόντες, συναγαγόντες, καὶ ἐπαντλησάμενοι· καὶ συναμεινόμενοι, σωρεύσας, συνάξας, ἢ θερίσας· ἀπὸ τοῦ ἄμῶ. τούτο παρὰ τὸ ἄμα καὶ τὸ ἔω τὸ πορεύομαι. καὶ ἀμᾶσθαι, τὸ ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν, ἢ ἄλλο τι λαμβάνειν πρὸς ἐκυτόν.

Ἀμητός] ἐκ τοῦ ἄμῶ τὸ θερίζω, β' συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁ μέλλων ἀμῆσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀμητός. διαφέρει δὲ ἀμητός, καὶ ἀμητός. ἀμητός γὰρ, ὁ καιρός τοῦ θέρους· ἀμητός δὲ, ὁ θερισμός, οἶονεὶ αὐτός ὁ

ἀμώμενος καιρός. τὸ α, μακρόν· τὸ α πρὸ τοῦ μ καὶ β συστέλλεται· σσημασιώται τὸ ἀμητός, καὶ ἀμῶ.

Ἀμητῶρ, κακομητῶρ.

Ἀμητορας, κιδαριστάς· Κρήτες.

Ἀμηρυτον, τὸ ἀτέλεστον· ἀπὸ μεταφοράς τῶν ἀπὸ τῶν ἐρίων μηρυμάτων, μηρυτον, καὶ ἀμηρυτον.

Ἀμηρον, νέον· οἶον, τὸ Ἀμηρον οὐδετέρως ἔστιν ὄνομα ὄρους. ἄμηροι, οἱ ὄμηροι.

Ἀμης, ποῖός τις πλακοῦς. Ἀριστοφάνης, Ἀμῆτα προσὰ 20 πέπευψεν ἡμῖν τουτονί: — ἀπὸ τοῦ ἐξαμαρῆσαι αὐτὸν σπουδῇ ὕψ' ἡδονῆς, ὡς μέλιτι καταρδόμενον. ἢ παρὰ τὸ πολλῶν ἄμα εἰς αὐτὸν αναγομένων καὶ ἐμβαλλομένων εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ.

Ἀμηχανα, πρὸς ἃ οὐκ ἔστι τις μηχανὴν εὐρεῖν· ἐξ οὗ δεινὰ καὶ χαλεπὰ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀτεχνον, καὶ τὸν ἄπορον μηχανῆς. Ἡ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμηχανε 30 σὸς δόλος· Ἡρῃ: — Ἰστέον ὅτι δύο σημαίνει ἡ λέξις, ἢ τὸν μὴ δυναμενον μηχανὴν εὐρεῖν, ἢ πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι· ὅπερ καὶ ἐνταῦθα λέγεται. καὶ ἀμηχα- 30 νίη, ἀπορία. δηλοῖ καὶ ἄβουλον, ἀπρόκοπον, ἐνδοῆ.

Ἀμῖς, οὐροδόχον ἀγγεῖον. Ἀριστοφάνης, — εἴτ' ἤτησεν ἀμῖδα: — παρὰ τὸ ὁμῶς τὸ οὐρῶ, ὁμῖς, καὶ ἀμῖς, ὡς ὀκρίεις, ἀκρίεις. ἢ παρωνόμασται ὑποκοριστικῶς, ἀμῖ, ἀμῖς, ὡς σκάφη σκαφίς. καὶ ἀμῖξαι, οὐρῆσαι· καὶ ἄμιον, σκύφος ἀργυροῦν.

Ἀμῖα, ἰχθύς· ὃν Φησὶν Ἀριστοτέλης καρχαρόδοντα καὶ τῶν συναγελαζομένων καὶ σαρκοφάγων. χολὴν δὲ ἔχει ἰσομήκη τῇ ἐντέρῳ, καὶ σπλήνα. παρὰ τὸ ἄμα ἰέναι τοῖς πλέουσιν. ἔστι γὰρ συναγελαστικόν. καὶ ἄμιος, ὁ 40 κοῦφος. καὶ ἄμικοι, οἱ συντρέχοντες.

Ἀμῖθρησαι] Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἀμῖθρον εἶπε καθ' ὑπέρθεσιν. ἐκ δὲ τοῦ ἀμῖθρος, ἀμῖθρῶ ἀμῖθρῶσω ἀμῖθρησαι, τὸ ἀριθμῆσαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀριθμῆσαι κατὰ μέταθεσιν τῶν στοιχείων, ὡς τύπιλος πίτυλος.

Ἀμίστυλλον ταῦρον. σημαίνει δὲ τὸν μὴ κεραιόμενον, ἀδίκκοπον.

Ἀμίσταλλον] οἶον — ἀμίσταλλοι τε γέροντες: — κατ' ἐνδειαν τοῦ γ. ἀμίσταλλος, ὁ δυσάρεστος, ὁ μὴ ἄλλω 50 μισγόμενος· ἢ ἑτεροῖον καὶ ἐξηλλαγμένον.

Ἀμित्रοχίτωνας, ἀζώστους, ἢ μίτρα καὶ θώρακι μὴ χρωμένους, ἀδατοχίτωνας. μίτρα γὰρ ζῶναι χαλκῇ πρὸ τῶν αἰδῶν.

Ἀμυχθαλόεσσαν, τὴν ἀπρόσικτον οὖσαν τῇ γῇ θάλασσαν σημαίνει, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰμένα· οἶον, — καὶ Λῆμνον ἀμυχθαλόεσσαν. παρὰ τὸ ἀμικτός ἀμικτός, ὡς βροτός βροτός· καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, ἀμυχθόεις· 84 καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀμυχθόεσσα, ὡς αὐθεις αὐθόεσσα· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς ἀμυχθαλόεσσα. ἢ διὰ τὸ τῶν οἰκούντων ἀπρόσιτον καὶ ἀνήμερον, ὡς Φησὶν Ὀμηρος, Οἴχεται εἰς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφῶνους: — οὕτως Ὡρος. ἢ ἀπρόσιτος καὶ ἀμιγῆς, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας πειρατὰς εἶναι.

Ἀμμε, ὡς τὸ; — νῦν ἄμμε καλιμπλαγγθέντας ὁῶ: — οὐκ ἔστι πληθυντικῷ, ἀλλὰ διῆκον ἀριθμοῦ. καὶ τινὰς μὲν ἀπὸ τοῦ ἄμμε Αἰολικῶς πληθυντικῷ Φασὶν, ἀπο- 10 βολῇ τοῦ σ τὸ διῆκον γίνεσθαι, ὡς Αἰαντες Αἰαντες· τινὲς δὲ ἄλλως λέγουσιν, ἄμμε ἐκ τοῦ ἡμεῖς Αἰολικῶς, ἢ Δωρικῶς.

Ἀμμι] ἄμμι δὲ μάντις Εὐ εἰδὼς ἀγόρευε: — ἀντωνυμία δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν. τρισὶ διαφοραῖς γίνεται. οἱ Ἴωνες, συστέλλουσι τὸ ι, καὶ προκερισπῶσιν, ἡμιν· οἱ δὲ Αἰολεῖ, συστέλλουσι τὸ ι καὶ βαρύνουσι, καὶ πλεονάζουσιν ἑτερόν σύμφωνον, καὶ συστέλλουσι τὴν ἀρχὴν,

20 καὶ ψιλοῦσιν αὐτήν, ὡς τὸ, ἅμι δὲ ἔργον Αὐτῶς ἀκράντον· — οἱ δὲ Δωριεῖς, συστέλλουσι τὸ ἰ καὶ ὀξύ-
νουσιν, ἤμιν.

* Ἀμμιγ, ὁμοῦ· ἐπιβήματικῶς, παρὰ τὸ μίγνυμι, καὶ ἅμα τὸ ὁμοῦ.

Ἀμμά, ἡ τρεφὸς καὶ ἡ μήτηρ, κατὰ ὑποκόρισμα· καὶ ἡ ῥέα λέγεται καὶ ἅμμας, καὶ ἅμμιλα.

Ἀμμορον, δύσμορον, κακόμορον· μόρος γὰρ ὁ θάνατος· καὶ ἀμμορίην τὴν κακὴν παῖδαν· καὶ ἀμμόριον, ἄτιμον ἢ ἀθῆνατον.

Ἀμνός, ὁ ἀκαλὸς καὶ τρυφερός· ἀμνὶς καὶ ἀμνός, τὰ
30 πρόβατα τὰ μικρά· παρὰ τὸ μένος, μετὰ τοῦ στερητι-
κοῦ α, ἅμενος· καὶ συγκοπῇ ἀμνός, οἶονεῖ ὁ ἀδύναμος·
καὶ παρωνόμασται ὑποκοριστικῶς ἀμνίς· ἡ παρὰ τὸ
μνός (ὅπερ σημαίνει τὴν ἐκ γυνετῆς μαλθακὴν αὐτοῦ
τριχά· ἐξ οὗ μνούδην) γίνεταί ἀμνός, οἶονεῖ ὁ ἐστερη-
μένος τῶν νηπίων τριχῶν· Μεθόδιος· ζῆτει εἰς τὸ
ἅμναμοι.

Ἀμνεῖος, εἴρηται εἰς τὸ ἀρνεῖος· ὅστι καὶ ποταμὸς περὶ
τὸ Θεμισκυρον· εἴρηται, ὅτι διὰ τὴν τραχύτητα μνείαν
οὐκ ἔχει· μνεῖος, καὶ ἀμνεῖος.

40 Ἀμνιον· Ὁμηρος Ὀδυσσεύας γ', Περσεύς δ' ἅμνιον εἶχε·
— τὸ αἰμοδόχον ἀγγεῖον· παρὰ τὸ ἅμα ἅμνιον, τὸ
τοῦ αἵματος δεκτικόν, ἀποβολὴ τοῦ ἰῶτα.

Ἀμναμοι, οἶον ἀπόγονοι· κυρίως δὲ παρὰ τὴν τῶν Κυρη-
ναίων διάλεκτον, οἱ τῶν αἰνῶν ἀμνοί, ἀμναμοι λέγον-
ται, τούτεστι τῶν κρνῶν ἄρνες, πρὸ τοῦ κερατοφυῆται.
ἀπὸ τοῦ αἰνός ἀμναμος· ἀμνάς, παρὰ τὸ μῶ τὸ ζήτῳ,
κατὰ παραγωγήν.

Ἀμός· ὡς περ ἀπὸ τοῦ σφέτερος γίνεται Δωρικῇ διαλέκτῳ
50 σφός, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑμέτερος ὑμός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ
αἰμέτερος αἰμός Δωρικῶς· ἡ θέμα ἐστὶ τῆς Δωρίδος δια-
λέκτου.

Ἀμολγῶ· Ὁμηρος, νυκτὸς ἀμολγῶ· — τῆς ἐσπέρας, ἡ
τῷ μεσονυκτίῳ, καθ' ὃ οὐκ ἀμέλγουσιν· ἐσπέρας γὰρ καὶ
ἡμέρας εἰσάσιν τοῦτο ποιεῖν· ἡ ἐν καιρῷ ἐν ᾧ συμβέ-
βηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ πρόβατα· ἡ παρὰ τὸ μολῶ, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ γ μολγῶ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α,
ἀμολγῶ· ἐν ᾧ οὐδεὶς μολίσκει· οὕτως Ὠρίων.

85 Ἀμοτον· ἄμοτον μεμᾶντε μάχεσθαι· — παρὰ τὸ μέν
γίνεταί μοτος καὶ ἄμοτος, καὶ ἄμοτον, ἀνυπομόνητον·
ἵνα ἡ τὸ α ἐπιτακτικόν· ἡ μοτά λέγει τὰ βράκη τὰ
πληρωτικά τῶν πληγῶν· καὶ ἄμοτον κατὰ ἀπόφασιν,
τὸ μὴ πεπληρωμένον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ πεπλη-
ρωμένων τραυμάτων, τούτεστι μοτῶν· οὕτω μὲν Ὠρίων·
ἐγὼ δὲ εὗρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος, ὅτι ἄμοτον λέ-
γεται τὸ ἀπλήρωτον· ἐνθα καὶ μοτά· ἴσως ἀπὸ τοῦ
μετρώ, ἅματρον καὶ ἄμοτον· ἡ ἄτρωτον, ἀβήκτον,
10 ἰσχυρόν, ἀπλήστον.

Ἀμοχθος· παρὰ τὸ μόχθος ἄμοχθος· σημαίνει δὲ τὸν
ἀκακοπαθοῦντα· τοῦτο παρὰ τὸ μόγος, πλεονασμῷ τοῦ
θ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ· τοῦτο παρὰ τὸ μὴ εἶν
γάνυσθαι τὴν ψυχὴν.

Ἀμοργίνος χιτωνίσκος, παρὰ τὴν ἀμόργην, ὃ ἐστὶν εἶδος
χρωματός, ὁμοῖον βύσσῳ· κατὰ καὶ Θηριῶν, τὸν ἀπὸ
Θήρας τῆς νήσου· σημαίνει δὲ καὶ τὴν πολυτελεῖ ἐσθῆ-
τα· οὕτω Μεθόδιος· ζῆτει εἰς τὸ Ἀπομόρξατο, καὶ εἰς
τὸ Ἀμολγῶσατο.

20 Ἀμορβής, καὶ ἀμορβές· σημαίνει τὸ μεσονύκτιον· παρὰ
τὴν ὀρφνὴν ἀμορβήν· καὶ ἐλλείψει τοῦ ν, καὶ
τροπῇ τοῦ φ εἰς β, ὡς ἐν τῷ κύφος, κύβος· Φερε-
νίκης, βερενίκης· σημαίνει καὶ τὸν ἀκόλουθον, ὃ ἅμα

τινὶ ὁρμῶν, τροπῇ τοῦ μ εἰς β, ἀμορβός καὶ ἀμορβής·
Μεθόδιος.

Ἀμορμεύω· ἀμορμεύεσκεν, συνωδοιπόρει· οἶον, Σὺν δ'
ἡμῖν ὁ πελαργὸς ἀμορμεύεσκεν ἀλοιτῆς· — παρὰ τὸ
ἀμορμεύειν· τοῦτο παρὰ τὸ ἅμα ὁρμᾶν καὶ πορεύεσθαι·
ἀμορμεύοντο, σημαίνει τὸ διεκόμεζον· Νίκανδρος, Να-
ῖοι γὰρ κάμνοντες ἀμορμεύοντο λεπάρῳ — τῷ ὄντι· 30
ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν κοιλίαν λευκός.

Ἀμοιβοί· Ἰλιάδος ν', Οἱ β' ἐξ Ἀσκανίης εἰσιβόλοιοι ἤλ-
θον ἀμοιβοί· — σημαίνει τὸ ἀλλεπαλλήλοιοι, ἥτοι ἐξ
ἀμοιβῆς ἢ καὶ ἐναλλάξεως παραγεγονότες συμμαχῆσαι
τοῖς Τρωσίν, ἀντὶ τῶν πρότερον συνεργούντων αὐτῶν
πολιτῶν· διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη τὸν πόλεμον ἀνέ-
σθαι, οἱ πρῶτοι κεκμηκότες κατὰ τὴν μάχην, ἱσαρί-
σμων αὐτῶν ἄλλων ἀποστελλομένων, ἀπεπέμποντο, ὡς
εἰκός, ἐξ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες· ἡ οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες 40
τῷ Πριάμῳ, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχῆσαι Φρυγί· λέ-
γονται καὶ ἀκόλουθοι, οἱ διάδοχοι.

Ἀμοιβηδόν, καὶ ἀμοιβηδός· Ἰλιάδος σ', ἀμοιβηδὸς δ' ἐδί-
καζον· — ἐν μέρει δὲ ἀκούοντες ἐδίκαζον ἀνὰ μέρος·
Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς, — καὶ τοῖς μὲν
ἀμοιβηδὴν ἐλάσσκον· — σημαίνει δὲ τὸ ἐνῆλλαγμένως·
— ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβός ἀνῆρεν· — τὸ ἀλλεπαλ-
λήλως.

Ἀμπεχρόνη· Ἰστέον ὅτι ἡ ἀμφὶ πρόθεσις λέγεται καὶ
ἀμφὶ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, οἶον ἀμπεχρόνη, ἀμπίσχου-
σα· λέγεται δὲ ἀντὶ τοῦ περιβολῆς ἱματίου, ἥγουν πλ- 50
ῶν· ἦν γὰρ αὐτῇ ἱμάτια καὶ περιζώμα, καὶ ἀμπεχρό-
νια β', καὶ χιτῶν· — ἔστιν οὖν τοῦτο ἱμάτιον λεπτὸν,
περιβλημα.

Ἀμπόνον· ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν· — ση-
μαίνει ἐπὶ τὸν πόλεμον.

Ἀμπείραντες, διαμπείραντες.

Ἀμπνύνθη, ἀνέπνευσεν· ἀπὸ τοῦ ἀναπνύω ἀναπνύσω
ἀναπέπνυκα ἀναπέπνυμαι ἀνεπνύνθη· καὶ συγκοπῇ, καὶ 86
πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀμπνύνθη, ἀνεζωπυρήθη, ἠγέρθη.

Ἀμορβᾶντι· ὁ Ἀμορβᾶντις τοῦ ἀμορβᾶντος, ὄνομα ἔθρους·
ἐπὶ δὲ τοῦ τόπου, οἶον τὸ Ἀμῶριον, διὰ τοῦ ω μεγά-
λου, καὶ ἐν ρ.

Ἀμπαυμα· ἀνάπαυμα, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀμπαυμα·

Ἀμψάζονται, ἀναβάλλονται, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀμπηρος, πηρός, νοσερός.

Ἀμολγός, σημαίνει μέλαν, ἄωριον, σκότος· ἡ Φλογμός· 10
καὶ σκεῦος ἐν ᾧ ἀμέλγουσι τὸ γάλα οἱ ποιμένες, καὶ
ξύλινον οἶνοφάρον· ἀμολγούς δὲ τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ
ἀρπάζοντας· μᾶζα ἀμολγός, ζῆτει εἰς τὸ μᾶζα.

Ἀμοργίς δὲ, καλὰ μὲν τις, ἐξ ἧς ἐνδύματα ἀμοργίνα· οἱ
δὲ, λιναὶ ὑφάσματα· οἱ δὲ, ἀπὸ Ἀμόργου τῆς νήσου·
οἱ δὲ, ἀμοργίνους, τοὺς ἐρυθρούς τοῦ χρώμα.

Ἀμπυκάζειν, τὸ τὰς ἐμπροσθεν ἀπὸ προσώπου τριχὰς
σπαράζειν· εἴρηται οὕτω καὶ ὁ τροχός· καὶ δεσμοὶ δὲ
ἀμπάκες.

Ἀμπυξ, ἡ γυναικεία ἀναδέσμη, ὃ ἐπὶ στρόφιον· καὶ ἐπὶ 20
χαλινῷ δὲ εἴρηται· οἶον — χρυσάμπυκας ἱππους· παρὰ
τὸ ἀμφέχειν ἀμπυξ, καὶ ἀμπυξ· ἡ παρὰ τὸ ἀναπν-
κάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς τριχὰς· ἐκ μεταφορᾶς καὶ ὁ
τροχός, διὰ τὸ κυκλοτερές εἶναι.

Ἀμπλάκημα τὸ ἀμάρτημα· παρὰ τὸ ἀναπλέεσθαι τῷ
ἀνθρώπῳ· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σχοινίου· σείρα γὰρ τὸ
σχοινίον λέγεται· ἐκ τοῦ πλέκω πλάκῃ ἀναπλάκημα,
καὶ ἀμπλάκημα.

Ἀμπρένω· ὁ μὲν Καλλίμαχος καρίως ἐπὶ τοῦ ἔλκειν ἔλαβε 30
τὴν λέξιν· οἶον, Ἀνδρ' ἐλαοὶ δ' ἐκ λειόθεν ἀμπρένον·

τες — ἀμπρόν γὰρ κυρίως καλεῖται τὸ σχοινίον τὸ ἔλκον τοὺς βόας, ὅον ἀμπερόν τι ὄν, τὸ διαμπερές τῶν ζυγῶν δεδεμένον· ἢ τὸ ξύλον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων. ὁ δὲ Λυκόφρων, ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν ἔλαβε τὴν λέξιν· ὅον, Ἀχλαῖνον ἀμπερῶσυσιν ἤλιτοι βίον.

Ἀμπελος, παρὰ τὸ ἀνάπηλός τις οὖσα, ἢ μὴ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πηλόν, ἥγουν τὸν οἶνον· ἢ παρὰ τὸ πᾶλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας.

40 Ἀμπελόεσσα] τὸ ἀρσενικόν, ἀμπελόεις, εἶδους τῶν παραγῶγων μετουσιαστικοῦ, ἐκ τοῦ ἀμπελος. τοῦτο ἀνάπελός τις οὖσα, παρὰ τὸ ἄνω πελάζειν· ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἔχειν τὸν πηλόν.

Ἀμπεκαλῶν] Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεκαλῶν προτεῖ δολιχόσκιον ἔγχος — ἀντὶ τοῦ ἀνασεύσας, ἀνατείνας. διπλασιασμός μετοχῆς β' αορίστου. τὸ ῥῆμα ἀναπάλλω. οἱ γὰρ Ἴωνες ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ ταῖς μετοχαῖς εἰώθασιν ἀναδιπλασιάζειν· λαχῶσι, λελάχωσι· λαθῇ, λελάθῃ.

50 Ἀμπτωτις, αἱ περὶ τὸν Ὀκεανὸν ἀποφυγαὶ καὶ διαστάσεις, καὶ περὶ τὴν Λιβύην· παρὰ τὸ ἀναπίνεσθαι. κυρίως δὲ ἀμπτωτις ἢ ἀναπέμπουσα, ἢ ξηρασία, ἢ ῥιχία· Διονύσιος ὁ περιηγητής· ὅιον, Ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε Ἀμπτωτις ξηρῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάδοισι· — κυρίως δὲ λέγεται ἢ ἀναχώρησις τῆς θαλάσσης, ἥγουν ἢ ἀναπινόμενη θαλάσσα. ἐκ τοῦ πῶμι πῶσω, πῶσις καὶ ἀναπτωσις, καὶ ἀμπτωσις κατὰ συγκοπὴν· καὶ τροπῇ, ἀμπτωτις. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος, ἢ ἐκ τῆς ἐπιφανείας εἰς τὸ βάθος ὑποχώρησις ὕλης. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ ἐξηγήσεως τῶν λέξεων Ἰπποκράτους· ἢ εἰς βάθος μεταστάσεις τῶν ὕδρων.

87 Ἀμύρτητον, τὸ ἀτέλεστον, καὶ τέλος μὴ ἔχον. εἴρηται εἰς τὸ Ἀμῆρτον.

Ἀμυρος, πόλις Θεσσαλίας.

Ἀμυροί, τόποι κάθυγροι καὶ διαρρέοντες. ἀπὸ τοῦ μηρεῖν καὶ ρεῖν.

10 Ἀμυκος, ὄνομα πόλεως· ἀπὸ Ἀμύκου βασιλέως Βεβρύκων.

Ἀμυδὶς, σημαίνει τὸ ἄμα. παρὰ τὸ ἄμα ἄμυδὶς, τροπῇ τοῦ α εἰς υ, ὡς σάρκες σύρκες, τοῦ πνεύματος μεταβληθέντος. Ὄρος.

Ἀμυδρός] παρὰ τὸ μύδρος, ὃ σημαίνει τὸν πετυρακτωμένον σίδηρον, ἀμυδρός, ὃ ἀλαμπής καὶ σκοτεινός. τοῦτο παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω.

Ἀμυγδαλή, παρὰ τὸ ἐν τῇ καλύφῃ, τὸ μετὰ τὸ ἔξω χλωρόν, πολλὰς ἀμυχὰς ἔχειν. Ὄρος.

30 Ἀμυστις, ἢ ἀπνευστί πόσις· παρὰ τὸ μὴ μύειν (ὃ ἐστὶ χανδὸν πιεῖν) ἐπὶ πολὺ, μὴ μύοντα καὶ συνάγοντα τὰ χεῖλη· ἢ παρὰ τὸ ἄμα πιεῖν, χωρὶς τοῦ διαπνεύσαι. ὥστε ἀπνευστί. ἐστὶ δὲ καὶ Φιαλῆς εἶδος μεγάλης, ᾧ ἐν πότοις ἐχρῶντο.

Ἀμυσχρός, ὃ καθαρός, ὃ μὴ μύσει χρανθεῖς, ὃ αἰμάντος. καὶ ἀμυσχρά· ἢ παρὰ τὸ μύσος μυσχρός, ὃ μυσσάρος· μυσχρός, καὶ ἀμυσχρός.

30 Ἀμύμων] παρὰ τὸ μύω τὸ ὑποκαμμύω, ὃ μέλλων μύσω· ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα μύμων, καὶ ἀμύμων, ὃ μὴ καμμυμένον. ἢ παρὰ τὸ μῶμος, γίνεται ἄμωμος, ἀμώμων· καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς υ ἀμύμων, ὡς χελώνη χελύνῃ· ὃ ἀμώμητος καὶ ἄψογος.

Ἀμύμων, ἢ θυγάτηρ Δαναοῦ· ἀπὸ τῆς ἀμύμονος γενικῆς. πολλὰ γὰρ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς ἡ λήγοντα, γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς ος γενικῶν τῶν ἀρσενικῶν· ὅιον, πέρατος, περάτη· καλύκη, ἀρκάκος, ἀρκάγη· (βαρύνεται ἐπὶ τοῦ ἐργαλείου) σφφρονος, Σωφρόνη·

χίονος, Χιόνῃ, ὄνομα ἡρώδους. οὕτω καὶ ἀμύμονος, 40

Ἀμυμῶν, καὶ κατὰ ἔκτασιν Ἀμυμῶν.

Ἀμυκάλοι, τῶν τοξικῶν βελῶν αἱ ἀκίδες.

Ἀμυλος, βρώμα, τὸ μὴ πεπτωκὸς ὑπὸ μύλων· ἀρσενικῶς· καὶ ψιλοῦται.

Ἀμυστή, ἀπνευστί πίνειν· οἱ δὲ, ἀθρόως.

Ἀμυλον, στεφρὸν, ἄκλαστον.

Ἀμφίβολοι, οἱ ἐκατέρωθεν περιβαλλόμενοι, ἢ βάλοντες.

Ἀμφιγινῶσιν, τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν· καὶ ἀμφιγινώσκειν. Δωρόθεος.

Ἀμφίγονον, υἱὸν τὸν ἐκ προτέρας γυναικός.

Ἀμφίδεα, ψέλλια, θεσμούς· ἐνιοὶ ἀμφιδέτους αἰύσεις, παρὰ δὲ ποιηταῖς ἀμφίδεον, τὸ στόμιον τῆς μήτρας, κατὰ μεταφοράν.

Ἀμφίδουλος· ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων δοῦλος.

Ἀμφίπορον, περιεποιοῦν, περιεκύκλουν· ἢ περὶ ἔργον ἐπὶ-
νουν.

Ἀμφίγγονοι, οἱ ἑτερομήτορες.

Ἀμυξέ, ἐπὶ ῥῆμα. σημαίνει τὸ ἀμυκτικῶς· παρὰ τὸν μέλ-
λοντα γινόμενον ἐπὶ ῥῆμα, ἀποβολῇ τοῦ ω, ὡς ἀπὸ
τοῦ δῆξω δάξω δάξ, καὶ αὐτοδᾶξ, κλάζω κλάξω κλάξ,
καὶ οκλάξ. οὕτως ἀμύσσω ἀμύξω ἀμύξ καὶ ἀμύξ. Με-
θόδιος. καὶ ἀμυχηδόν, ἀκροὶς δακτύλιος· οἱ δὲ, μικρόν·
ἢ ἐπὶ τοῦ ταχέως.

Ἀμυχή, τὸ ἔλκος τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος· παρὰ τὸ ἀμύσσειν.
ἢ παρὰ τὸ μυχόν μυχή, καὶ ἀμυχή, ἢ μὴ εἰς βάθος
πληγῇ. Μεθόδιος.

Ἀμύσσω] παρὰ τὸ αἶμα, αἰμάσσω· τροπῇ τοῦ α εἰς υ, 10
ἀμύσσω, ὡς μάθω μάθος καὶ μύθος. σημαίνει δὲ τὸ
αἵματι καὶ ξέω τοῖς δυνεῖν. — σὺ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν
ἀμύξεις· — κνήσεις, λυπήσεις. τὸ θέμα, ἀμύσσω· ὃ
μέλλων, ἀμύξω. παρὰ τὸ μὴ ἐπὶ ῥῆμα γίνεται μύξω·
καὶ ἀμύξω, τὸ λαν οἰμώζειν· τὸ δὲ ζ, τρέπεται εἰς
δύο σσ Αἰολικῶς. ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλίβειν τὴν
ψυχὴν.

Ἀμύντωρ, ὃ βοηθός· ἀπὸ τοῦ ἀμύνω· ὃ ἐπίκουρος.

Ἀμύνω] τὰ εἰς να παραληγόμενα τῷ υ, βαρύνεσθαι θέ-
λει· καὶ ἐπιτεταμένον ἔχει τὸ υ. εἰ δέ τι περισπᾶται,
προκαταρχόν ἔχει ὄνομα· οὐ τὸ τέλος εἰς υ τραπέν, 20
ῥῆμα ποιεῖ· ὀδύνῃ, ὀδυνῶ. Ἀμύναι, ἀποστρέψαι, ἀπο-
σοβῆσαι, καὶ ἀλεξῆσαι, καὶ βοηθῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ
τὸ τιμωρησασθαι. ὥστε τρία σημαίνει. ἀμύναι δὲν κυ-
ρίως τὸ ἀπροφασίστως βοηθῆσαι· ἀπὸ τοῦ ἀμυνα ἢ ἐκ-
δικησις· τοῦτο παρὰ τὸ μυνῇ ἢ πρόφασις· μετὰ τοῦ
ἐπιτατικοῦ α, ἀμυνα. ἢ μύνας σημαίνει τοὺς μελλη-
σμούς· ἐνθα ἀμύνειν τὸ ἀμελλητί βοηθεῖν. ἢ παρὰ τὸ
ἀμύνω τὸ πορεύεσθαι, γίνεται ἀμύνω, ὡς δύω δύνα, καὶ
θύω θύνω· καὶ ἐνδεῖα τοῦ ε, ἀμύνω, τὸ μετὰ δρό-
μου βοηθῶ. ἢ παρὰ τὸ ἀμείβω, ἀμύνω· καὶ προεθέσει 30
τοῦ ν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἀμύνω, τὸ ὑπὲρ χάριτος
βοηθεῖν.

* Ἀμφαγαπῶντες, ἥγουν περιθάλλοντες, περισσῶς ἀγα-
πῶντες.

Ἀμφαδόν] — ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶψα τύχουμαι· — Φανερώς,
ἀναφανδόν. Φαίνω Φανδόν, καὶ ἀμφαδόν· ἀμφαδόν ἀμ-
φαδίη. Ἡ καὶ ἀμφαδίη· — Φανερώς.

Ἀμφαῖς, οἶκος περισκεπτος.

Ἀμφασίαν, τὴν ἀφωνίαν καὶ ἐκπληξιν· οὐκ ἀφασίαν, ὅσον 40
προφασίαν, ἀπορίαν.

Ἀμφ' αὖον] — κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον αὐτευν· — δύο μέ-
ρη λόγου εἰσιν, ἀμφὶ καὶ αὖον· αἱ περιεφαιλαῖαι πύ-
των ξηρόν ἤχον ἀπετέλουν.

- Ἀμφεπονείτο· οἶον, Ἐν μεγάρῳ Ἐκάτης πανήμερος ἀμ-
Φεπονείτο· — διέτριβεν.
Ἀμφέσχετο, περιεβάλετο.
Ἀμφεποτάτο, περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς λυγυμένη ἐπέτατο.
ἀπὸ τοῦ ποτάσμαι ποτῶμαι, ὁ παρατατικός ἐποτώμην·
τὸ γ', ἐποτάτο, καὶ ἀμΦεποτάτο.
80 Ἀμφηκες, ἀμΦοτέρωθεν ἠκονημένον· ἀπὸ τοῦ ἡκω· τὸ
ἐξ ἀμΦοτέρων μερῶν ὀξύ.
Ἀμφιαχυῖα] ἰα, ἡ ἐκπαμπομένη βοή. ἐκ τούτου ἰαχῶ καὶ
ἰαχή· καὶ ἀμφιαχῶ, ὁ μέλλων ἀμφιάξω, ἀμφίαχα,
ἀμφιαχῶς ἡ μετοχή· τὸ θηλυκόν, ἀμφιαχυῖα, περι-
βώσα ἡ τρίψουσα.
Ἀμφιάρκος, ἡ Ἀμφιάρως, ὁ ἦρως Ὀϊκλέους· ἡ παρὰ
τὸν αἶρα, ἡ παρὰ τὰς ἀράς· μάντις γὰρ ἦν.
89 Ἀμφιβέβηκας· — ὁ Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας· — περιβέ-
βηκας, ὑπερμαχεῖς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τετραπόδων.
Ἀμφίβασιν] Δεῖτε δ' ὅγ' ἀμφίβατιν κρατερὴν Τρώων· —
τὴν ἰσχυράν ὑπερμαχῆσιν. κυρίως ἀμφίβασις ἡ περὶ
τοῦ νεκροῦ μάχη· περιβαίντες γὰρ τὸν νεκρὸν, ἀγωνί-
ζονται ὑπὲρ τοῦ σώματος.
Ἀμφιβρότη, ἡ ἐκατέρωθεν τὸν βροτὸν σκέπουσα ἀσπίς
καὶ κρύπτουσα, πάντοθεν ἴση· ἡ περὶ βροτὸν εἰργασμένη.
10 Ἀμφίβλητρον· σημαίνει δὲ δίκτυον· παρὰ τὸ βάλλω
βλῶ βλήσω βλήτρον· καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀμφίβλητρον.
Ἀμφιγυῖαι] ὁ Ἡφαιστός, ὁ βραδὺς ἐν τῷ πορεύεσθαι·
παρὰ τὸ γυῖα, ὃ ἐστὶν ἄκρα, χεῖρες καὶ πόδες· ἡ ἀμ-
Φοτέροις τοῖς γυίοις (ὃ ἐστὶ ταῖς ποσὶ) χωλός. ζῆται εἰς
τὸ αἱματοεῖς.
Ἀμφιγυῖωσαι, ἀκρωτηριάσαι.
Ἀμφηρεφέα] — ἀμΦηρεφέα τε Φαρέτρην· — θηλυκόν, αἰ-
τιατικῆς πτώσεως· ἀπὸ τοῦ ἐρέφω καὶ τῆς ἀμφὶ προ-
θέσεως· τὴν ἀμΦοτέρωθεν ἐσκαπασμένην, τὴν τῶν βε-
λῶν θήκην. ἡ πάντῃ ἰσχυράν.
30 Ἀμφήριστον, ἀμφίβολον· ἡ ἀνισον. ἐρίζω, ἥρισται ἥρι-
σται· ἐξ αὐτοῦ ἥριστος καὶ ἀμφήριστος. ἀμφίλογον, ἡ
ἐπισον.
Ἀμφαρίστερος, οὐκ αἰσιος, οὐ δεξιός· ἀμΦοτέρωθεν ἀρι-
στερός.
Ἀμφερκῆ, πάντοθεν περιειργόμενον.
Ἀμφημερινός, ὁ καθημερινός· καὶ ἀμφήμερον ὁμοίως.
30 Ἀμφήρης αὐλός, ὁ ἐκατέρωθεν χερσὶ κατεχόμενος καὶ σύμ-
φωνος. καὶ στόμα ἀμφήρες, ἀμΦοτέρωθεν γνάθοις ὁμοίως
ἐσθίων.
Ἀμφίβια ζῶα, τὰ ἐπὶ τῆς χέρσου καὶ ὕδατος ὁμοίως δια-
τελοῦντα.
Ἀμφίδυμοι λιμένες, δύο εἰσόδους ἔχοντες· ἡ σκεπινούς,
ἡ ἀμφιστόμους· ὁ ἀφ' ἐκατέρου μέρους εἰς πλοῖαν ἔχων·
(καὶ ἀμφιδύς, τὸ ἐνδύς.) πάντοθεν κατὰ δύσιν ἔχοντες
καὶ σκέπην καὶ καταγωγὴν· οἶον ἀμφίδυνοι, ἀπὸ τοῦ
δύνειν τὸ σκεπόμενον· οἱ ἀμΦότεροι εἰς πλους (τούτεστιν
40 εἰσδύσεις καὶ καταγωγὴν) ἔχοντες. Ὀδυσσεύς δ' ἄλ-
γεται δὲ καὶ ὁ λιμὴν τῆς Κυζίκου ἀμφίδυμος, δις αἰς
εἰσόδους ἐκατέρωθεν μέρους ἔχων. — ἐν δὲ οἱ ἀκταὶ
Ἀμφίδυμοι· — ἡ διδύμοις.
Ἀμφίγυα, Ὁμηρὸς ἐπὶ τῶν δοράτων λέγει· οἶον, Ἐγχε-
σιν ἀμφιγυῖαισι· — οἰονεῖ τὰ ἐκατέρωθεν γυῖασι δυνά-
μενα, ὃ ἐστὶ χωλῶσαι καὶ πληῖσαι διὰ τῆς ἐπιδορατῆδος
καὶ τοῦ σφυρατῆρος. ἔνιοι τοῖς διὰ χεῖρας· οἱ δὲ, μα-
κροὶ καὶ ὀξέσιν.
Ἀμφίδρυφοι] ἐστὶ δρύπτω τὸ ξίω, τὸ ἀμΦοτέρωθεν ἐξε-
50 σμένον, καὶ ἐσπαργμένον. καὶ ἀμφίδρυφῆ, τὴν κατε-
σπαργμένην.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

- Ἀμφιδέδης] ἀπὸ τοῦ δέω μέσου παρακειμένου· περιειλεῖ-
ται, περιορίζει· ἤγουν ἀμΦοτέρωθεν περιεκύκλωσε· —
πόλεμος τε Ἀστὺ τὸδ' ἀμΦιδέδης.
Ἀμφιδρόμια, ἑορτὴ ἐστὶν ἐν Ἀθήνῃσι τελουμένη· καδ' ἦν
ἐγκυρῶν ἀρτου ὀπτωμένου, ἐπὶ τῆς ἐστίας ἐπιτρέ-
χουσι. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ μετὰ σκευῆς εἰς τὰ βρέ-
Φη παρὰ τὴν ἐστίαν περιφέροντες, ἐπειδὴ κουροτρόφος
ἡ τροφὸς ἐπὶ τινων πεΦήμισται. μέμνηται Πλάτων ἐν
Θεαίτητῳ· Τοῦτο μὲν δὴ, ὡς ἔοικε, μόγις ἐγεννήθη, 90
ὅτιδὴ ποτε τυγχάνει ὄν· μετὰ δὲ τὸν τόκον τὰ ἀμφι-
δρόμια ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ περιδρεκτέον τῷ λόγῳ.
Ἀμφιελίσσας, αἱ νῆες αἱ ἀμΦοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαν-
νόμεναι· ἡ ἐκότερα τὰ πλευρὰ στρεφόμεναι. ἐκ τοῦ
ἐλίσσω.
Ἀμφιέννυτο] παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, πλεονασμῷ τοῦ ν, 10
ἔνω· καὶ κατὰ παραγωγὴν ἐνύω καὶ εἰνύω· καὶ ἐπειδὴ
ἔθος ἄχουσιν οἱ Αἰολεῖς τὸ ἰ τρέπειν πρὸς τὸ ἐπιφερό-
μενον σύμφωνον, οἶον εἶρω ἔβρω, Φθείρω Φθέρω· τὸν
αὐτὸν τρόπον τὸ ἰ εἰς τὸ ν, καὶ γίνεταί ἐννύω, καὶ
μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως ἀμφιέννύω· καὶ ἐξ αὐ-
τοῦ παράγωγον ἀμφιέννυμι· καὶ ἀμφιέννυτο, τὸ ἐνε-
δέδυτο.
Ἀμφιεῖμένοι, ἐνδεδυμένοι· ὡς τὸ, Ὡ μοι ἀναιδέϊν ἐπιει-
μένε· — γέγονε παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι· ὁ παρακει-
μένος εἶπα· ὁ παθητικός εἶμαι· ἡ μετοχή, εἰμένος· Εἰ- 20
μένος ὡμοῖν νεφέλην· — καὶ ἐν συνδέσει ἀμφιεῖμένοι·
Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός.
Ἀμφιεννύμην] μήποτε κἀνταῦθα περιττὴ ἐστὶν ἡ πρόθε-
σις· τί γὰρ διαφέρει τὸ ἐννύμι τοῦ ἀμφιέννυμι; καὶ,
αὐτὴ δὲ φάρος μέγα ἐννυτο νύμφη· — τί γὰρ πλέων
τοῦ ἀμφιέσασθαι χιτῶνα; οὕτω Ζηνόβιος.
Ἀμφιετεῖν, θύειν καδ' ἑκαστον ἔτος, ἡ δι' ὅλου τοῦ
ἔτους, ἡ κατ' ἔτος. καὶ ἀμφισταζόμενας, τὰς κατ' ἔτος
γινόμενας ἡ περιερχόμενας.
Ἀμφικέφαλος, κλίνης εἶδος, παρὰ τὸ ἐκατέρωθεν ἀνά- 30
κλισιν ἔχειν καὶ προσκεφάλαιον.
Ἀμφίκαυστις, ἡ ὀρεινὴ κριθῆ, ἣν ἡμεῖς εὐστραν καλοῦ-
μεν. καὶ οὕτω μὲν οἱ τραγικοί· οἱ δὲ κομικοί, τὸ αἰ-
δοῖον ἀμφίκαυστις, ἀπὸ τοῦ περιεκαυῖσθαι· οἱ δὲ τὴν
πρώτην ἐκφυσίν τῶν πυρῶν, ἣν ἡλήθην προσαγορεύουσιν
ὑραῖον, διὰ τὸ τοὺς πρώτους, κέντρων τῶν ἀχύρων,
ἐπιτηδέους εἶναι εἰς τροφήν. Μεθόδιος. εἰρηται μετα-
φορικῶς καὶ ἡ μάχη.
Ἀμφικύπελλον, ποτήριον· παρὰ τὸ κύφον κύφελον, καὶ
κύπελον. ἡ παρὰ τὸ χέω χυπελον, ὅπου ὁ πηλός (ἤγουν 40
ὁ οἶνος) χεῖται· καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ, ἀμφικύπελλον,
πλεονασμῷ ἑτέρου λ· τὸ ἐκ περιφερείας κύφον. ὅθεν
καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς κάτω νεύοντα νέφη, κύφελα λέγον-
ται. Ἀρίσταρχος Φησὶ σημαίνει τὴν λέξιν τὴν διὰ τῶν
ᾧτων ἐκατέρωθεν περιφέρειαν. ἐφ' ᾧ καὶ ῥητῶς ἀπο-
δίδους λέγει· Ἦτοι ὁ καλὸν αἰεῖσιν ἀναιρήσεται ἔμελ-
λε Χρῦσος ἀμΦωτον· — ἡ οἶον ἀμΦικυρτον.
Ἀμφικτύονες, οἱ περιοικοῦντες, τὸ γὰρ πτίσαι, ἐπὶ τοῦ
οἰκῆσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί, ὡς Φησὶ Ὀμηρὸς, εὐκτίμε-
νον πολλέθρον· — καὶ, εὐκτιμένην κατ' ἀλῶν· —
ἐστὶν οὖν οἰκίζω οἰκίσω οἰκῶν καὶ οἰκτιῶν, κατὰ πλεο- 50
νασμὸν τοῦ τ, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, ἀμφι-
κτιῶν· καὶ τροπὴ τοῦ ἰ εἰς υ, ἀμφικτιῶν, ὡς τριφά-
λαια τρυφάλεια. οὕτως Ὀδρος.
Ἀμφιμάσχαλος χιτῶν δύο χειρίδας ἔχων· ὁς ἦν τῶν
ἐλευθέρων· ὁ δὲ τῶν οἰκετῶν, μίαν εἶχε, καὶ διὰ τοῦτο
ἑτερομάσχαλος ἐκαλεῖτο.
Ἀμφικέλεμον, ἀμΦοτέρωθεν ὀκέλλον καὶ στηριζόμενον·
Ε

91 οἱ δὲ ἀμφικελέμενους, ἀμφιβαρεῖς, ἢ τὰς σατυρικὰς ὀρχήσεις· ἀπὸ τοῦ κέλλειν.

Ἀμφιμήτωρ, οὐχ ὁμομήτριος, ἀλλὰ ὁμοπάτωρ ὧν ἀελοφός, ὧν μητέρες διάφοροι λέγονται. λέγονται δὲ ἀμφιμητρίαι.

Ἀμφίπολον, δούλην, θεράπειαν· καὶ ἀμφιπολεῖν, ἀσπάζεσθαι καὶ θερχπεύειν καὶ περιέπειν· καὶ ἀμφιπολῆσι. περιπορεῖσι.

10 Ἀμφίσβαινα· αἰτιατική ἀμφίσβαινα. ἔστι δὲ εἶδος ὀφews, ἔχοντος ἐξ ἐκατέρου κεφαλᾶς καὶ ἀναβαίνοντος.

Ἀμφίσωπον, περιβλεπτον.

Ἀμφιβέβηκας, ὑπερσπίζη. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. ταῦτα γὰρ παραβεβληκῶτα ἑαυτῶν τοῖς τέκνοις, ἀμύνεται τοὺς ἐπιόντας. ἢ ἀπὸ τῶν παραβαινόντων τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ τεθνηκόσι καὶ ὑπερμαχοῦντων, ἵνα μὴ σκυλευθῶσι καὶ ὑβριτῶσιν. ἢ μέσος κἀθῆσθαι, ἐν αὐτῇ τιμώμενος ὥσπερ πολιοῦχος. Κλυθι μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσθην ἀμφιβέβηκας.

20 Ἀμφιλαφές] τὸ δασυ τὸ ἐκατέρωθεν ληπτόν, ἀμφιλαφές, κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς φ. δοκεῖ δέ μοι παρὰ τῇ ἀφῇ· οἶονε! τὸ τῇ ἀφῇ ἐκατέρωθεν ὑποπίπτον, διὰ τὴν δασύτητα· ὃ ἔστι πολὺ καὶ θαψιλές.

Ἀμφιλύκη, ἢ σκοτεινὴ, ἀμφιλύγη τίς οὖσα, τὸ λυκόφως. ἔστι λυγαῖον τὸ σκοτεινόν, παρὰ τὸ λύειν τὴν αὐγὴν, καὶ μὴ εἶναι συστήναι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται λύγη· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ, λυκή· καὶ ἀμφιλύκη νύξ. Ὡρος.

30 Ἀμφοτέρων, ἐπὶ μεσότητος· ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρως. παρὰ γὰρ δὲ ἐκ τοῦ οὐδετέρου ἀμφοτέρων, τὸ ἀρσενικὸν ἀμφοτέρος. καὶ ἀμφοτέροι, ἐνικὰ οὐκ ἔχει. τὸ γὰρ σημαινόμενον κωλύει.

Ἀμφω ὀνόματος τὸ ὡ μέγα. τὸ ἀμφω, δύο, θεματικά· διότι οὐ γίνεται ἀπὸ ἐνικῶν. τὸ γὰρ σημαινόμενον κωλύει. καὶ τί διαφέρει τὸ ἀμφω τοῦ δύο; ὅτι τὸ δύο γράφεται καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου Ἀττικῶς· τὸ δὲ ἀμφω, διὰ τοῦ ω μεγάλου πάντοτε. καὶ ὅτι τὸ μὲν δύο, μετὰ τοῦ ἄρθρου συντάσσεται· οἶον, οἱ δύο· τὸ δὲ ἀμφω, ἄνευ τοῦ ἄρθρου. ἀμφω σημαίνει τὸ ἀμφοτέρος. Ἀμφω ὁμῶς φίλοι θυμῷ.

40 Ἀμφοτέροι] ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸ πρῶτον διδάξω. τί ἐστὶν ἀπὸ τοῦ β τὸ α διδάξω· ἐπειδὴ τὸ ἀμφω θέμα ἐστὶν ὡς δύο. διαφέρει δὲ τὸ ἀμφω τοῦ δύο· ὅτι τὸ μὲν δύο, πρῶτη γνῶσιν τίθησι τοῦ ἀριθμοῦ· τὸ δὲ ἀμφω, ἀναφορὰν ὑποσχεῖται διὰ τοῦ ὡ. ὥστε ὅπερ ἐστὶν οἱ δύο, τοῦτο ἐστὶν ἀμφω. διὰ τοῦτο τὸ δύο λαμβάνει ἄρθρου παρὰ τοῦ ὡ, οἱ δύο, τῶν δύο· τὸ δὲ ἀμφω, οὐ λαμβάνει· οὐδὲ γὰρ λέγομεν οἱ ἀμφω· ἥδη γὰρ τὴν ἀναφορὰν ἔχει. πρῶτον οὖν ἐστὶ παρὰ τὸ ἀμφω ἀμφοτέρος· οἶον, 50 Ἀμφοτέροι μέμασαν· — Ἀμφοτέροισι δ' ἄρ· — εἴτα διυκῶς ἀμφοτέρω· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀμφω, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. διὰ τοῦτο οὖν εἶπον, ὅτι ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸ πρῶτον θέλω διδάξαι. ἀμφοτέρω γὰρ· εἴτα ἀμφω, κατὰ συγκοπὴν καὶ ἔκτασιν. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. τὸ γὰρ, Ἀμφοτέροι μέμασαν πολεμίζειν· κατηγορεῖ τῶν ἐγνωσμένων διὰ τῶν προκειμένων λόγων· λέγει γὰρ τὸν Ἐκτορα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον.

92 Ἀμφίων] ἀπὸ τῆς ἀμφὶ πρόθεσεως, καὶ τῆς ἰὼν μετοχῆς, γέγονεν ἀμφίῳ· καὶ κράσει τῶν δύο ι εἰς ι μακρόν, Ἀμφίον. βαρύτονον δὲ γέγονεν· ἐπειδὴ αἱ μετοχαὶ συντιθέμεναι, εἰ μὴ Φυλάττωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον Φυλάττουσι· οἶον βασις, ἀναβάσις· στάς, ἀναστάς· εἰ μὴ ἐναλλάσσωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, τούτου χάριν καὶ τὸν τόνον ἐναλλάσσουσι. δοκεῖ δὲ καὶ παραλογος εἶναι ἢ συνθεσις τοῦ

Ἀμφίον· ἐπειδὴ αἱ εἰς Φωνήεντα λήγουσαι πρόθεσις, δέχονται καὶ τὸν λόγον τῆς ἐκδλίφσεως. καὶ τὸν λόγον 10 τῆς κράσεως. καὶ αἱ δεχόμεναι τὸν λόγον τῆς ἐκδλίφσεως, οὐ δέχονται τὸν λόγον τῆς κράσεως· οἶον πρόεστη, πρῶστη τέ μου· ἀνέρχουμαι, ἀνέρχουμι· αἱ δὲ δεχόμεναι τὸν λόγον τῆς κράσεως, οὐ δέχονται τὸν λόγον τῆς ἐκδλίφσεως· οἶον, πρόεστη, πρόστη· περιέταχε, περίεταχε· πόντος ἀπείρων· — ὃθεν σημειούμεθα τὴν διὰ πρόθεσιν. αὕτη γὰρ, δεχομένη τὸν λόγον τῆς ἐκδλίφσεως, δέχεται καὶ τὸν λόγον τῆς κράσεως, ὡς ἐπὶ τοῦ διάκονος· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐνέγκω, ὃ σημαίνει τὸ φέρω, γέγονε διαένο- 20 κος· καὶ κατ' ὑπερβιβασμόν, διαέκονος· καὶ κράσει τοῦ α καὶ εἰς α μακρόν, διάκονος. εἰ ἄρα οὖν ἡ ἀμφὶ δέχεται τὸν λόγον τῆς ἐκδλίφσεως, οἶον, ἀμφὶ ἀγαθόν, Ἀμφὶ ἀγαθὸν θεράποντα — οὐκ ὤφειλε δέξασθαι τὸν λόγον τῆς κράσεως. λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικός· ἐτυμολόγος τὸ Ἀμφίον· ὅτι Ἀμφίον ἐκλήθη παρὰ τὴν ἀμφοδοῖον (ἦγουν παρὰ τὴν ὁδὸν) γεννηθῆναι. ὃ δὲ Ἀριστοφάνης κωμικευόμενος λέγει, ὅτι οὐκοῦν Ἀμφοδοῖος ὤφειλεν κληθῆναι. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οὐ γέγονεν ἀπὸ τῆς ἀμφὶ καὶ τοῦ ἰὼν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προ- 30 θέσεως κατὰ παραγωγὴν, καὶ ἐξέτεινε τὸ ι ποιητικῶς, ὥσπερ τὸ Ἰξίον καὶ Δολίον. οὕτω Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ.

Ἀμφιθαλής, κατ' ἀμφω τοὺς γονεῖς θάλλον, ὃ ἐστὶν ὃ ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους ζώντας, καὶ ὡς οἱ γονεῖς περίεσιν οἱ δύο.

Ἀμφίθετος Φιάλη, ἢ κοῖλον πυθμένα ἔχουσα, ἢ ἄνευ αὐτῶν· ἢ ἀμφοτέρως τετορνευμένη, ἢ ὁμοίως ἐπὶ στόμα καὶ πυθμένα· τίθεται.

* Ἀμφίπυρον, ἀμφοτέρωθεν ἢ πανταχόθεν πορούμε- 40 νον.

Ἀμφίος] λέγουσι τινες, ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Ἀκταίων γίνεται Ἀκταῖος, καὶ ἀπὸ τοῦ πλειῶν πλειός, καὶ ῥαίων ῥαός, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρείων ἀρεῖος· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμφίων γίνεται Ἀμφίος· καὶ ἐπειδὴ τὸ Ἀμφίον διὰ τοῦ ι γράφεται, τούτου χάριν καὶ τὸ Ἀμφίος διὰ τοῦ ι· οἷςτις ἀντίκειται ἡ σημασία. τὰ γὰρ εἰς ὧν κύρια εἰς ὧς γινόμενα ὀνόματα, κατὰ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου λαμβάνεται· οἶον, τὸ Ἀκταῖος ἀπὸ τοῦ Ἀκταίων ἐγένετο, καὶ τὴν σημασίαν τοῦ Ἀκταίων ἐφύλαξεν· ὃ αὐτὸς γὰρ λέγεται καὶ Ἀκταίων καὶ Ἀκταῖος. 50 εἰ ἄρα οὖν τὸ Ἀμφίος ἀπὸ τοῦ Ἀμφίων ἐγένετο, ὤφειλε καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου τὰ δύο ὀνόματα ληφθῆναι. ἀλλὰ μὴν οὐ λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου τὰ δύο ὀνόματα. Ἀμφίον μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἀδελφός τοῦ Ζήθου, ὁ κτίσας τὰς Θήβας, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀντιόπης· Ἀμφίος δὲ ἦν τοῦ Σελεύγου υἱός. ὥστε ὅλον οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ Ἀμφίων τὸ Ἀμφίος· ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ὥσπερ παρὰ τὴν ὑπὸ πρό- 93 θεσιν γίνεται ὕπιος, οἶον ὕπιος Ζεύς· (ἐστὶ δὲ [καὶ] ὄνομα ποταμοῦ, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ· οἶον — παρ' εἰαμεναῖς Ἰπρίοιο) οὕτω καὶ παρὰ τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν γέγονεν Ἀμφίος, ἐκτάσεως γενομένης τοῦ ι ποιητικῆς. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀμφίῳ, εἴρηται εἰς τὸ κρημῷ.

Ἀμφῶες, τὸ δύο ὡς ἔχον. παρὰ τὸ οὖας, ἐλλείψει τοῦ υ, ὅας· καὶ ὡς οὖδας οὖδος, γῆρας γῆρος, οὕτως ὅας, ὅος· καὶ ὡς γένος εὐγενής, οὕτω ἀμφῶης καὶ ἀμφῶες. Μεθόδιος. καὶ ἀμφῶτων ὁμοίως, τὸ ἐξ ἐκατέρου μέρους 10 ὡς ἔχον.

Ἀμφωτίδες, χαλκᾶ, ἅπερ οἱ παλαισταὶ τοῖς ὡσί περιετίθεσαν. περιωτίδες οὖν εἰσὶ, καὶ ἀμφωτίδες, τῆς ἀμφὶ

τὴν περὶ σημαίνουσης. Μεθόδιος. ἡ ἀμφωτις σκεπα-
στήριον αὐτός· καὶ ἀμφώτας, χιτῶν τις λέγεται. καὶ
ἀμφίνωτις.

Ἀμφουδῖς] παρὰ τὸ ἑδαφος, ἔστι ῥῆμα οὐδίζω· οὐ μέλλων
οὐδίσω. ἀποβολὴ οὖν οὐδῖς, καὶ συνδέσει ἀμφουδῖς·
παρὰ τὸ οὐδας τὸ ἑδαφος.

Ἀμφορεύς, τὸ ἐκατέρωθεν δίωτον σταμνίον, ὡς Φησι
Θεοκρίτος, Ἀμφορεύς νεοτευχής· — οἱ δὲ, κοινὸν μὲν
κεράμιον, ἢ τὸ ἐκατέρωθεν αἰρόμενον ἀμφοαίρευς, καὶ
ἀμφορεύς κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν. ὁλοὶ δὲ μέ-
τρον ὑγροῦ.

Ἀμφόνον] Ἰστέον ὅτι κατὰ συγκοπὴν οὐκ ἐγένετο· ἐπειδὴ
αὐτὸ συγκοπαῖ ἐν μιᾷ λέξει γίνονται· οἷον πατέρος πα-
τρός, ἀναμεινῶ ἀμμεῖναι. τὸ δὲ ἀμφόνον, δύο μέρη
λόγου εἰσὶν· ἀνὰ φόνον γάρ. ἀλλ' οὔτε δὲ κατ' ἐκθλι-
ψιν ἐγένετο· ἐπειδὴ αἱ ἐκθλίψεις οὐδέποτε συμφώνου
γίνονται, ἀλλὰ φωνήεντος ἐπιφερομένου· οἷον, κατὰ
Ἀπολλώνιον, κατ' Ἀπολλώνιον· βούλομαι ἐγὼ, βούλομαι
ἐγώ· — κρείττον δὲ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὸ τοιοῦτον σχῆ-
μα, εἶδος ἐστὶ συγκοπῆς. Χοιροβοσκός.

Ἀμφίπολος, θεραιναῖς, δουλίς. παρὰ τὴν ἀμφὶ πρόθε-
σιν καὶ τὸ πολῶ, πόλος, καὶ ἀμφίπολος, οἶονεῖ ἡ περὶ
τὴν δέσποιναν πολοῦσα, τούτοστιν ἀναστρεφομένη· προ-
παροξύνεται. τὰ παρὰ τὸ πολῶ καὶ χέω, μὴ μετὰ
προθέσεως τιθέμενα, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον· οἷον
ὄνειροπόλος, οἰωνοπόλος, οἰνοχόος· τὰ δὲ μετὰ προθέ-
σεως συντιθέμενα, προπαροξύνονται, πρόπολος, πρό-
χος.

Ἀμφίπολις, πόλις Θράκης, ἥτις ἐκαλεῖτο πρότερον Ἐν-
νέα ὁδοί· διὰ τὸ περιέχεσθαι καὶ περιοδεύεσθαι ὑπὸ
τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ. Μεθόδιος.

Ἀμφιρόπους ἐννοίας· ἀπὸ τοῦ ῥέκω τοῦ σημαίνοντος τὸ
κλίνω ἢ ἐκτείνω· ἐπ' ἀήλου ἐπικειμένης τοῦ τέλους,
ἀμφοτέρωθεν κλινούσας, ἢ κατελκομένης ἢ κατελ-
κούσας.

Ἀμφί] τοῦτο οὐ συγκοπὴ, ἀλλὰ μετασχηματισμός. ἀπὸ
γὰρ τοῦ Ἀμφιάραος Ἀμφίς, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ· ὡς περ
αστράγκλος, ἄστρις· καὶ Ἰφιδάνασσα, Ἰφίς· καὶ Θρα-
συκλῆς, Θράσυλλος· καὶ Βαθυκλῆς, Βάθυλλος, ὑπο-
χωριστικά· ταῦτα γὰρ μετασχηματισμοὶ καλοῦνται· ἐπεὶ
οὐ συμφωνεῖ ἡ κατάληξις· οὐδέποτε γὰρ συγκοπὴ γίνεται
τρίτης συλλαβῆς. ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δύναμεθα ἀποκοπὴν
εἰπεῖν· ἐπειδὴ τὸ σ ἔχει τῆς τελευταίας συλλαβῆς.
ὅπου γὰρ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τηρηθῇ τὸ στοι-
χεῖον, οὐ λέγεται ἀποκοπὴ. ὥστε μετασχηματισμός
ἐστίν. Ἡρωδιανὸς περὶ καθῶν.

Ἀμφύσκη, τῇ χειρὶ κυρτωθεῖσα· οἱ δὲ πτύον κοπροβόλον.
Ἀμφώδων, ὁ ὄνος. λέγεται δὲ ἀμφώδοντα ζῶα, τὰ κατὰ
τὰ ἄνω καὶ κάτω ὠδοντωμένα.

Ἀμφώξιν, ὠδρεῖον ξύλινον, εἰς ὃ ἀμείλουσιν.

Ἀμφί] Ἰστέον ὅτι προθέσεις εἰσὶ τῇ μὲν φωνῇ, ἢ τῷ
δὲ σημαίνοντι, ἢ τῇ γὰρ ἀμφὶ καὶ ἡ περὶ, τὸ αὐτὸ
σημαίνουσι. διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ ἅμα εὐρίσκονται· οἷον,
Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα· — διαφέρειται δὲ κατὰ
τρεῖς τρόπους· ἢ μὲν ἀμφί, ἀποβάλλει τὸ ι, ὡς τὸ,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα· — ἢ δὲ περὶ, οὐδέποτε.
καὶ ὅτι ἡ μὲν περὶ, ἀναστρέφεται, ὡς τὸ, Ἀγαμέμνο-
νος πέρι καὶ Ἀχιλλεύς· — ἢ δὲ ἀμφί, οὐδέποτε. καὶ
ὅτι ἡ μὲν περὶ, ποτὲ μετατίθεται εἰς ἐπιρρηματικὴν ση-
μασίαν, εἰς μέρος λόγου, τούτοστιν ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος·
ὡς τὸ, Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω· — ἀντὶ τοῦ περισ-
σῶς· ἢ δὲ ἀμφί, οὐδέποτε. λέγεται δὲ ἡ ἀμφί, καὶ
ἀμφὶ παρὰ Αἰολεῦσι.

Ἀμφίς] ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, γίνεται ἀμφίς ἐπὶ ῥ-
ῥημα, σημαίνον τὸ χωρὶς οἶον, — θεοὶ Κρόνου ἀμφίς
έόντες· — οὐ γὰρ δύναμεθα λέγειν πρόθεσιν, ἢ πλεο-
νασμὸν τοῦ σ.

Ἀμφισβητεῖν, τὸ ζητεῖν, πλεονασμῶ τοῦ β· ἔστι γὰρ
ἀμφισβητεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἀμφίς καὶ τὸ βάξιν· ἵνα ση-
μαίνῃ τὸ ἀμφιλογεῖν. πολλάκις δὲ πλεονάζει τὸ β, ὡς
ἐν τῷ ἄδῃρον ἄβδῃρον· ἄβδῃρος γὰρ τις ἐστί· καὶ σίδη
σίδη. καὶ οὕτως ἐν ὁ Μεθόδιος· ὁ δὲ Ζηνόδοτος, ὅτι
δύναται μὴ παρὰ τὴν ἀμφὶ συγκεῖσθαι πρόθεσιν, ἀλλὰ
παρὰ τὸ ἀμφίς ἐπὶ ῥῆμα· ἵνα σημαίνῃ τὸ κενωρισμέ-
νως βαίνειν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ διατάζοντες. εἰ δὲ τοῦτο,
εὐλόγως ἔξωθεν κέλνεται. σημειώδες δὲ, εἰ παρὰ ἐπὶ ῥ-
ῥημα συνετέθη. εἰ δὲ παρὰ τὴν ἀμφὶ σύγκειται, πλεο-
νασμὸν δέχεται τοῦ σ, καὶ παραλόγως ἔξωθεν κλιθεῖ.
Ἀττικῶς οὖν, ὡς παρὰ προθέσεως οὐσης τῆς συνθέ-
σεως, ἔξωθεν τὴν κλίσιν πεποιήται. Πλάτων ἐν Γορ-
γία, Ἐοικεν ἄρα οὐ περὶ τούτου, ὦ Φίλε, ἡμψισβητη-
σάμην· — Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ μυστηρίων, Περὶ του-
τοῦ ἡμψισβήτουν· οὕτοι γε οἱ μὴ λύσαντες. ἢ δὲ
ἔξωθεν κλίσις, πάντῃ παράλογος, ῥήτοῦ μὴ ὄντος τοῦ αὐ-
τοῦ.

Ἀμφιτρυών, ὁ περισσῶς τρυφεῖς καὶ πονηθεῖς, ὁ ἥρως·
παρὰ τὸ τρύος, ὁ ἐστὶ πόνος· οἷον καὶ — πολὺ τρύος
ἤλασεν ἔξω· — Φίλων.

Ἀμφιτρίτη, μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς Νηρηίδος, ἢ Θάλασσης.
ὡφείλε δὲ, ὅσον ἐκ τῆς ἐτυμολογίας, ὡς λέγει ὁ Χοι-
ροβοσκός καὶ Ὡρίων, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι·
παρὰ γὰρ τὸ τρεῖν λέγεται Ἀμφιτρίτη, ἢ ἀμφοτέρω-
θεν φόβον ἡμῖν ἐμποιοῦσα· ἀλλὰ τῷ χαρακτήρι τῶν
εἰς τὴν θηλυκῶν, διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ γὰρ εἰς τὴν
λήγοντα θηλυκὰ βαρύντονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἐνὶ
φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι· οἷον ἐρέτη, μελέτη,
Ἀφροδίτη. οὕτως οὖν καὶ Ἀμφιτρίτη. πρόκειται βαρύ-
τονα, διὰ τὸ τελετῇ· καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ
χαίτη.

Ἀμφιφῶν, εἶδος πλακοῦντος ταλούμενος τῇ Ἀρτέμιδι·
οἷον, Μαστοῦς, τροφαλίδας, ἀμφιφῶντας, ἰτρία· —
διὰ τὸ κύκλῳ φωτίζεσθαι ὑπὸ τῶν δαδῶν· ἢ διὰ τὸ
πανσελήνου οὐσης κέμπεσθαι τῇ Ἐκάτῃ. οὕτω Με-
θόδιος.

Ἀμφιφορίτης· ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ἔδραμον περὶ τὴν Ἀσωπίδα
κρήνην ὑδρεύσασθαι. ὅθεν καὶ ἀγὼν ἀγεται ἀμφιφορί-
της λεγόμενος παρὰ τοῖς Αἰγινήταις· ἐν ᾧ ἐκείσε ἀγω-
νίζομενοι, τοὺς κεράμους ὕδατος πεκληρωμένους ἀναλα-
βόντες κατὰ τῶν ὤμων, τρέχουσι περὶ τῆς νίκης, Φι-
λωνεικοῦντες κατὰ μίμησιν τῶν ἡρώων. ἀμφιφορεύς γὰρ
σορὸς ὑδρίας, κέραμος, ἀμφορεύς.

Ἀμφίφαλον, ἀμφοτέρωθεν φαλοὺς ἔχουσαν περὶ αὐτήν. ἢ
φαλοὶ δὲ εἰσιν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περιεφαλαίας
ασπίδες, χάριν κόσμου τιθέμενοι.

Ἀμφιφανῆ ἄστρα δις φαινόμενα· καὶ ἀμφιφανές, περι-
λαμπές, ἐπιφανές.

* Ἀμφιχαλκοφάλαρα, παρὰ Ἀριστοφάνει πολύχαλκα,
τούτέστι χαλκοῦς οἴκους· παρὰ τὸ ἀμφὶ τὸ περὶ, καὶ
χαλκός, καὶ φάλαρα τὰ τῶν ἱππῶν μεταπίδια.

Ἀμωγέπως, ὅπωςδὴποτε, καθ' ὅντιναοῦν τρόπον· ἐνίοι
τὸ μετρίως, Πλάτων τὸ ἐκ παντός τρόπου, ἐνὶ γε τινί.
ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἢ λέξις. ἔστιν ὄνομα ἀμῶς, ἰσοδυνα-
μοῦν τῷ τίς Δωριεὺς· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐν Ὀδυσσεῖ, Τῶν
αὐθόθεν γε — ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τίνος μέρους τούτων. ἐκ
τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γίνεται ἐπὶ ῥῆμα μεσό-
τητος αὐτῶς. ἢ ὡς περ παρὰ τὸ καλὸς γίνεται ἐπὶ ῥῆμα

- καλῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτὸς γίνεσθαι ἐπὶ ῥῆμα αὐτῶς· καὶ συνδέσει μετὰ τοῦ γε συνδέσμου καὶ τοῦ πῶς, παρὰ πλησίον γίνεσθαι αὐτωςγέπως. σημαίνει κατὰ τινὰ τρόπον. οἱ δὲ Ἀττικοὶ Φασὶν ἀμηνγέπη, ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτὸς, γίνεσθαι αὐτῶθεν· ἐξ οὗ τὸ οὐδαμῶθεν ἐπὶ ῥῆμα. καὶ ὥς περ ἀπὸ τοῦ καλὸς γίνεσθαι ἐπὶ ῥῆμα καλῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδαμὸς, οὐδαμᾶ, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.
- Ἀμωμος] παρὰ τὸ μῶμος γίνεσθαι ἄμωμος.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

- Ἀνά, πρόθεσις· ἐν τῇ συνδέσει σημαίνει τὴν ἄνω σχέσιν, ὡς ἀνοδος, ἀναδρομή· καὶ τὴν εἰς τοῦπίσω ἀνάκαμψιν, ὡς τὸ ἀνάβασις, ἀνατρέχων.
- Ἀνάβησις, ἀναβολή καὶ ὑπέρθεσις· ἐκ τοῦ ἀναβάλλομαι τὰ ὑπερτίθεμαι καὶ βαδύνω, ὡς τὸ, Μὴ ἀναβάλῃ πάτερ: — ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, βλήσις καὶ ἀνάβησις.
- Ἀναβαλλίδες, ταινίαι· οἱ δὲ, σφάιρας ἀπεδίδουσαν. Διογένης.
- Ἀναβεβρυκεν, ἀναπέπτωκεν· ἐὰν δὲ ἀναβέβρυκεν, ἀναβρύει, ὃ ἐστὶν ἀναπηδᾷ καὶ ἀναβάλλεται μετὰ φόβου.
- Ἀνα] Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονας: — ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι ὅλη ἡ λέξις ἀπεσπασθή. οὐκ ἔστιν ἀποκοπή ἐπὶ τοῦ τοιούτου. Ἡρωδιανός.
- Ἀνάγκη, ἡ θεός, παρὰ τὸ ἀνάσσω. καὶ τὸ πρᾶγμα ἀνάγκη· πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ. εἰ δὲ ἦν ἀπὸ ῥήματος, ὀξύναιτο ἄν, ὡς στενάχω, στεναχῇ. παρὰ τὸ ἄνω οὖν, ἄγη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἀνάγκη, ἡ πάντα κρατοῦσα. ἡ ἀγκῆς, ἀγκή καὶ ἀνάγκη· ἐπειδὴ τὸ ταῖς ἀγκάλαις κρατούμενον κατὰ δύναμιν, ἀφικτότερον κρατεῖται. ἡ παρὰ τὸ ἄκος, πρὸς ἣν ἄκος οὐκ ἔστιν εὐρεῖν.
- Ἀναγκάζω] ἀπὸ τοῦ ἀναξ ἄνακος, ἐξ οὗ τὸ ἄνακτος, γέγενεν ἀνάκη, καὶ ἀνάγκη· καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ σπουδῇ σπουδάζω, καὶ αὐγῇ αὐγάζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνάγκη ἀναγκάζω.
- Ἀνάγωγος, ὃ μὴ τῆς καθήκουσας ἀγωγῆς τετυχηκώς.
- Ἀναγαγανεύει, ἀνακράζου.
- Ἀναδοιδικίζει, ἀναταραττει· ἀπὸ τοῦ δοῖδω δοιδυκός.
- Ἀναδύναι, ἀναδραμεῖν, ὑποστρέψαι.
- Ἀνά δρυμα] — καὶ θῆρες ἀνά δρυμα πρηνύονται: — τινες ἀνέγνωσαν δρυμα, ὡς ἀπὸ τοῦ δρυμός. οὐκ ἔστι δὲ, οὐδὲ σώζεται τῶν τριῶν προσώπων ἡ συζυγία. σοφὸς μὲν γὰρ καὶ σοφῇ καὶ σοφᾷ ὁμοτόνως, δρυμός δὲ δρυμῇ οὐκέτι. οὐκ ἄρα δρυμᾶ, ἀλλὰ δρυμα, ὡς λύχνα.
- Ἀναδήματα, στεφανώματα· ἀναδείδθαι, τὸ ταινιούσθαι.
- Ἀναδούμενος] παρὰ τὸ δέω δέσω δέδεκα· ἡ μετοχή, δεόμενος, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀναδούμενος· οὕτω Φιλόξενος· στεφανώμενος, ταινιώμενος.
- Ἀναδενδράς, ἡ ἄμπελος, ἡ πρὸς δένδρον ἀνερχόμενη.
- Ἀναδένδρον, δένδρας, καὶ ἀναδενδράς, ἄμπελος ἡ ἐπὶ δένδρων.
- Ἀναζυγῶσαι] ζύγωθρον καλεῖται ὁ κόραξ· καὶ ἐπιζυγῶσαι, τὸ κλεῖσαι· ἀναζυγῶσαι, τὸ θύρας ἀναπετάσαι, Ἀριστοφάνης.
- Ἀναζηλῆται, ἀναβλαστήσει. τὸ θέμα θηλῶ, ἄ συζυγίας. ἡ παρὰ τὸ θάλλω θαλῶ θαλήσω, καὶ τροπῇ θηλήσω. τοῦτο παρὰ τὸ θηλή· τὸ δὲ, παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω.
- Ἀνάθεμα, παρὰ τὸ ἐν τῇ στήλῃ ἀνατίθεσθαι.
- Ἀνάθημα, ἄγαλμα, κόσμος εἰς τὸ
- Ἀνακληθῆς, πέτρα ἐν Μεγαροῖς. ὅτι ἡ Δήμητρα καθεσθεῖσα ἐπ' αὐτῆς, ἀνεκαλεῖτο τὴν κόρην· καὶ ἐκ τῆς ἀνακλησεως τὴν πέτραν ἀνακληθῆδα καλοῦσιν. Μεθόδιος.
- Ἀνακοί, οἱ Διόσκουροι παρὰ Ἀττικοῖς. παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἀνακός, ὡς Φυλάσσω Φυλακός, καλῶς μαλακός. ἡ ὅτι ἀνακός, ὃ ἐστὶ Φιλενθρῶπως, ἐχρησταντο τοῖς Ἀθηναίοις. ἡ ὅτι τοὺς πλείοντας σώζουσιν ἀττέρους ὄντας, ἄνω καὶ ἐκάς ἡμῶν ὄντας. καὶ τὸ ἄνω δὲ σύνθετον εἰώθασιν Ἀττικῶς καλεῖν, ἀνακός. Μεθόδιος.
- Ἀνακῶς, ἐπιμελῶς καὶ πεφροντισμένως καὶ πεφυλαγμένως, ἀπὸ τῆς ἀνακός γενικῆς εἰς εὐθεῖαν ἀναχθεῖ- 40 σης, ὡς Φυλακός· ἀπὸ τῶν ἀνάκτων, οἷς φροντίδες εἰσὶ τῶν ὑπηκόων. ἀπὸ τῆς ἀνακός δὲ εὐθείας σχηματίζεται· ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς διπλοῦν ληγόντων ἀρσενικά, οὐ ποιεῖ ἐπὶ ῥῆμα εἰς ὡς· οὔτε γὰρ ἀπὸ τοῦ Φύλαξ ἡ ἀναξ ἡ ἄρπαξ, γίνεσθαι ἐπὶ ῥῆμα. Μεθόδιος.
- Ἀνάκτωρ, οὐ πεποῖται παρὰ τὸ ἀνάσσω· οὐδενὶ γὰρ τούτων τῶν ῥημάτων παρῴκειται οὐδετέρου παρασχηματισμός. πεποῖται οὖν παρὰ τὸ ἀνάκτορος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ.
- Ἀνακωχεύειν, τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος στελλαντας 50 τὰ ὀθῶνια σαλεύειν· ἡ ἐν τῷ πολέμῳ ἀμειβεῖν· παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκκῆς ἔχειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀναχωρεῖν, καὶ ὅσον ἀναχωρεῖν, καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων.
- Ἀνακυβαλίζω] — διφθορῇ δ' ἀνεκυμβαλίζον· — ἀνεκρό- 10 τουν, ἡ ἀνετρέποντο.
- Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι, ἀναπετάσαι.
- Ἀναζυγοῦν Φασὶ τὸ ἀνοιγνύναι κιβωτὸν, ἡ τὸν ἐπὶ τῇ 97 θύρᾳ κόρακα. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναφωνεῖν, ἀνοιγνύναι τὸ στόμα. λέγεται ἀναζυγῇ, καὶ ἡ τῆς θύρας ἀνοίξις· καὶ κλίνεται τῆς ἀναζυγῆς. Πλάτων Εὐμενίσιν, Εὐθύς ἀναζυγῆς γενομένης.
- * Ἀνάληψις, ἡ ἀναρρώσις· παρὰ τὸ ἀναλαμβάνειν τὴν ῥώμην.
- Ἀνάλογος] παρὰ τὸ λόγος, ἄλογος· εἴτα δευτέρα σύνθεσις μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ ν, ἀνάλογος, ὃ λόγου ἐχόμενος, ὃ ἐστὶν ὁ κατὰ λόγον ὁμοιος. γίνονται δὲ πολλὰς ἐν ταῖς συνθέσεσι στερήσεις τῶν προλαβουσῶν στερήσεων ἀναρετικά· αἵτινες καλοῦνται ἐπιστερήσεις.
- Ἀναλτος, ὁ ἀγῆς, ἀπὸ τῶν ὄψων τῶν μὴ ἐχόντων ἄλας, καὶ ἀγῶν ὄντων· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀχρεῖον· Ὀδυσσεύς σ. ἡ ἀναυξῆς, καὶ ἀτελής· παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω· ἡ ὁ ἀπλήρωτος καὶ ἀκόρεστος, ὡς Φησὶν ὁ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσεῖα· ὃ οὐδὲν ἄλλος, — μετὰ δ' ἐπρεπε γαστέρι μάρπη· Ἀζηχῆς Φαγέμεν καὶ πίεμεν: — καὶ 20 ἐπιφέρει, Ὅς τούτων τὸν ἀναλτον ἀλτρεύειν ἀπέπαυσας: — ἀντὶ τοῦ πλανᾶσθαι. παρὰ τὸ ἄλλος τὸ θαψιλῶς, γίνεσθαι ἄλλος· καὶ κατὰ στερῆσιν, ἀναλτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀναλτος. ἡ τὸν ἄλλεσθαι μὴ δυνάμενον, βαρύν.
- Ἀναλκίς] — συ. δ' ἀπόλεμος καὶ ἀναλκίς — ἀσθενής, ἀδύνατος. ἐκ τοῦ ἄλκω ἀλκή· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀναλκίς, ἀνίσχυς, δειλός.
- Ἀναλίσκω, τὸ πορῶ καὶ δαπανῶ· ἐξ οὗ καὶ ἀνάλωμα. ἔστιν ἄλλος σημαίνει τὸ ἀθροῦν· οἷον, — ἡ χειμέριον ἄλὲν ὕδωρ: — ἐξ οὗ ῥῆμα ἄλῶ τ' συναθροίζω· καὶ 30 μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλῶ τὸ πλανῶ· τούτεστι, τὸ τὰ συνηθροισμένα διασκορπίζειν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀναλῶ· καὶ ἐκ τούτου παράγωγον ἀναλίσκω, τὸ αὐτὸ σημαίνει. ἡ παρὰ τὸ ἄλλος ἐπὶ ῥῆμα. καὶ παρὰ τὸ ἀναλῶ, ἀναλῶτος· καὶ ἀναλωτικός, ὁ ἀφανιστικός.
- Ἀναλογία] παρὰ τὸ λόγος λογία, καὶ ἀναλογία· αἱ γὰρ δύο στερήσεις ὁμοῦ οὔσαι, καταθέσιν ποιοῦσιν· ὡς πυρσὰ, ἄπυστα, καὶ ἀνάπυστα, τὰ περιβόητα· καὶ πηρόν, ἄπηρον, καὶ ἀνάπηρον, τὸν πετηρωμένον. ἐπὶ 40

πάντων δὲ τὸ ν πλεονάζει, ὡς ἐπὶ τοῦ αἷτιος, καὶ αἷτιος, καὶ ἀναίτιος, καὶ ἀνάισχυτος. Ὡς.

Ἀνάινιον, ἀλύκον· κατὰ στέρησιν τῆς ἀνίας· ἀβλαβές. καὶ ἀνάινος, ὑπερήφανος, ἀλύκτος· καὶ ἀνανίως, τὸ ἀλύκως.

Ἀναλκίς, ἀναλκιδος. ὁ κανών· τὰ εἰς ἱς προσηγορικὰ παρώνυμα μικρὰ παραλλήλογα, διὰ τοῦ δος κλίνονται. ἢ οὕτω· τὰ εἰς ἱς βαρύτερα ἀρσενικά, εἴτε κύρια εἴτε 50 προσηγορικά, διὰ τοῦ δος κλίνονται, Ἀδώνιδος, Θεόγνιδος, παρώνυμα μικρὰ παραλλήλογα, εὐνιδος, λάτρινδος, νήιδος, ἀναλκιδος.

Ἀναξ, παρα τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν· ἢ ὁ ἄνω αἵσων κατὰ δύναμιν τοῦ κρατεῖν· ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρωμεν. σημαίνει τρία· τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Ἀτρεΐδῃ κύδιστε ἀναξ ἀνδρῶν· — καὶ τὸν δεσπότην, Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκοιο ἀναξ ἔσοι· ἡματέριοι· — σημαίνει δὲ καὶ τὸν 70 θεόν, Ὁφρῖλαον ἀνακτα.

Ἀναξυρίδας, Φαιινάλια, βρακία· ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβατα ὑποδήματα· ὅσον ἀνασυρίδας, παρὰ τὸ ἀνασύρεσθαι, τροπῇ τοῦ σ εἰς ξ. ἀναξυρίδας μέντοι ἄτερ ἐν τῇ συνηθείᾳ βρακία Φασίν· ἀπὸ τοῦ βρακία, πλεονασμῷ τοῦ β, Αἰολικῶς.

Ἀναπλήσεις, ἀναπληρώσεις· ἐκ τοῦ ἀναπλῶ.

Ἀναπλήσας, ἀναψυθήςας· ἢ ἀδρόως ἀναλαβών. ἐκ τοῦ πρήθω, ἀναπρήσας· καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, ἀναπλήσας. οἱ γὰρ κελοῖς τισι συνεχόμενοι, πνεύματος τὰς 10 γνάθους πληροῦντες, τὰς ἐκφύσεις ἀποτελοῦσιν.

Ἀνάπνευσις] ἐστὶ πνύα· ἐξ οὗ γέγονε πνέω· ὁ μέλλων, πνεύσω· ἐξ οὗ πνευστός, καὶ ἄπνευστος, καὶ ἄπνευστις· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἄπνευσις, καὶ ἀνάπνευστις· — ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευστις πολέμοιο· — ἀντὶ τοῦ ταχίστη τὸ ὀλίγη.

Ἀναπνεύσας δ' ἀρήϊες ὕλες Ἀχαιῶν· — ἀναψύξωσιν, ἀναπαύσονται.

Ἀναμφιλέκτως, ἀναντιλέκτως.

Ἀνακτεμπάζεσθαι, ἐπαναλαμβάνειν, ἢ ἀναλέγεσθαι καὶ ἀναπέμπειν· οἱ δὲ, τὸ εἰπεῖν, ἢ ἐν κεφαλαίῳ τὰ προειρημένα ἐπαναλαβεῖν.

Ἀναπαυόμενον ὕδωρ, πηγὴ ἐν Δαδώνῃ· ὅτι οὐκ αἴναον ἔχει τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ κατὰ τὰς μεσημβρίας καὶ μέσας τὰς νύκτας ἀπολήγει καὶ οὐ ρεῖ, τὰς δὲ ἄλλας ὥρας συνεχῶς φέρεται· ὥστε οὖν ἐπὶ ἀνθρώπων καμνοντων, κατὰ δὲ τὸν ὅρισμόν ἀπολιπόντων. Μετ' ὁδίου.

Ἀναντες, καὶ ἀναντα, τὸ ἀνωφერές καὶ ἀνωφερῇ· κἀναντα, κατωφερῇ· κἀναντα, τὰ πρόμαλα καὶ γήλοφα· δόχμια δὲ, τὰ πλάγια. Ἰλιάδος ψ.

Ἀνακαῖόν] τι δεσποτήριον παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς οὕτω καλούμενον, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Κυπρίοις ὁ κέραμος. ἀξιοῦσι δὲ τινες ἀνάκειον γραφεσθαι· ὅπερ ἐστὶ τὸ Διοσκουρεῖν· ἀνακες γὰρ, οἱ Διοσκουροί.

Ἀνάπλεως, ἐκ τοῦ πλέως ὁ πεπληρωμένος, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπλεως, ὁ ἐνδεής· καὶ μετὰ προσθήκης ἑτέρας στερήσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπλεως· ἦτις ἐν τοῖς τούτοις προστιθεμένη καὶ ἀναδιπλουμένη, κατὰφασιν ἀλλ' οὐ στέρησιν δηλοῖ.

Ἀναλέγεσθαι, ἀναγινώσκειν, ἢ ἀνοικοδομεῖν, ἢ ἀναπελθεῖν, καὶ ἀναλογεῖν τὴν ἀναγνώσιν.

Ἀναλφάβητος, ἀπαιθευτος. Ἀνανδρον, χήραν.

Ἀναπεφλασμένον, ἐντεταμένον ἔχοντα τὸ αἰδοῖον.

Ἀνάπης] ἐς μέσον παραγεται, εἶνα καὶ ἅτα ἀνάπης· — σεσινωμένος καὶ ἡχρειωμένος ἢ νοσώδης καὶ λυπηρός. καὶ ἀνάπης γέρων, ὁ ἐπιβλαβής καὶ μὴ ὑγιαίνων. παρὰ τὸ πῆθω τὸ καυθάνω, γίνεται πηρός, ὁ

ἐμπαθής καὶ ἡχρειωμένος· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπης· καὶ μετ' ἑτέρας στερήσεως, ἀάπης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπης, ὁ σεσινωμένος. αἱ δύο στερήσεις ποιοῦσι μίαν ἐπίτασιν.

Ἀνάρσιοι, ἀδικοί, ἐχθροί. ἔστιν ἄρω τὸ ἀρμόζω· ὁ μέλων Αἰολικῶς, ἄρω· ἐξ οὗ ἄρσιος, καὶ ἀνάρσιος, κατὰ στέρησιν τοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ ἀνάρμωστος καὶ ἀσυμφωνός· Ὡς· πολέμιος, ὑβριστής. καὶ ἀναρσις, νεῖκος, πόλεμος.

Ἀναρρύτις, θυσία· ἀναρρύειν, θύειν· ἐπεὶ δὲ θύοντες ἀνεκλῶν τοὺς τραχήλους τῶν θυομένων, ἐπὶ τὰ ἄνω τρέποντες. οὕτω δὲ ἐορτὴ ἐκαλεῖτο παρὰ Ἀθηναίους. 99

Ὀμηρος, Αὐ ἔρυσαν.

Ἀναρρήθηναι, ἀνακηρυχθῆναι· καὶ ἀναρρήσις.

Ἀνα ῥώγας μεγάραιο, τὰς ἐν τῷ μεγάρῳ διόδους· οἱ δὲ, τὰς ἀναβάσεις ἀπὸ τοῦ διεστάναι. ὁ δὲ Φίλων, ἀμφιβολοῦν εἶναι Φησί, πότερον οὐδέτερον ῥώγας ὡς κῶας, ἢ τὸ ἀναρρήγμα τοῦ τοίχου· ἢ τὰς ῥωγάδας τὰς ῥώγας. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

Ἀναρροῖβδεῖ μέγα ὕδωρ· — ἀντὶ τοῦ ἀναρροῖφεῖ· πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀναρροῖφεῖ· καὶ ἐπενθῆσει τοῦ β, ἀναρροῖβδεῖ, τραπέντος τοῦ δασέως φ εἰς τὸ ψιλὸν δ· ὅσον, Τρίς μὲν γὰρ τ' ἀνίσιν ἐπ' ἡματι, τρίς δ' ἀναρροῖβδεῖ· Ἡρωδιανός· ἀναπίνει, Διογένης.

Ἀναρρίχασθαι, σημαίνει τὸ ἀναδίδεσθαι τὸ ὕδωρ· καὶ οἶονε τὸν τρόπον ἀραχνης τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶν ἀντιλαμβάνόμενον, ἀνιέναι πρὸς τὸ πρόσαντες. ἀραχνιῶ, ἀραχνιάσθαι, καὶ ἀναρρίχασθαι τοῦτο ἐστίν. οὕτω γὰρ ἐθνικός ὁ ἀνὴρ. οὐ κλίνεται δὲ ὁ παρατατικός ἡναρρίχων, ἀλλὰ ἀνηρρίχων. εὐρίσκεται δὲ καὶ χωρὶς τῆς αὐ συλλαβῆς παρὰ Ἰππώνακτι, ἀριχῶμαι. ἄλλως 20 οὖν ἐσχηματίζεται. ἀρρίχος λεγεται ὁ κόφινος, ἐν ᾧ κομίζουσι τοὺς βότρυς. ἐξ αὐτοῦ ἀρρίχῳ, καὶ ἀναρρίχῳ. ἀλλ' οὖν γε οὕτω κρεῖττόν ἐστιν ἀραχνιάσθαι καὶ ἀναρρίχασθαι. οὕτως Ἡρωδιανός ἐν τῷ περὶ παθῶν.

Ἀναρρίχόμενοι, ἀναλαμβάνόμενοι πρὸς ὕψος, ἀντεχόμενοι ποσὶν ἢ χερσὶν ἐπὶ τοίχων ἢ δένδρων. Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, Πρὸς ταῦτ' ἀναρρίχῃτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν· — ἀπὸ μεταφοράς τῶν ἀραχνῶν, οἵτινες τὰ οἰκῆα 30 νήματα κατέχοντες, ἄνω φέρονται.

Ἀνάστα, ἐπὶ παρακλεύσεως. γίνεται ἐκ τοῦ στῶ ὁ παρατατικός, ἔστων, ἔστας, ἔστα· καὶ τὸ προστακτικόν στά, καὶ ἀνάστα. αἱ γὰρ προθέσεις ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους. καὶ ἄλλως· πᾶν προστακτικόν, εἰ μὲν εἴη μονοσύλλαβον, ἐν τῇ συνθέσει παροξύνεται, ἔς, ἄφας· δὸς, ἀπόδος· σχές, πρόσχες. εἰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, προπαροξύνεται· ὅσον, βῆθι, ἀνάβηθι· στήθι, ἀναστήθι. τὸ δὲ ἄνεσ, γίνεται παρὰ τὸ ἴημι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἦσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ἢ μετοχή, εἷς ἔντος· καὶ τὸ προστακτικόν ἔς· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προ- 40 θέσεως, ἄνεσ.

Ἀνασχῶν] τὸ ῥῆμα, σχῶ· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ, ἀνασχῶ· ὁ μέλλων, ἀνασχῆσω· ὁ ἀόριστος, ἀνεσχῆσα· ὁ δεύτερος, ἀνέσχον· καὶ ἢ μετοχή, ἀνασχών. ἐστὶ δὲ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Ἀνάσχο] σχῆμι· ὁ μέλλων, σχῆσω· ὁ παρακείμενος, ἐσχῆμα· ὁ παθητικός, ἐσχεμαι· ὁ ἀόριστος, ἐσχέθην· ὁ μέσος, ἐσχέμην· τὸ δεύτερον, ἐσχεσο· καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ, ἐσχεο, καὶ ἐσχου· ὁ μέσος προστακτικός, σχεο καὶ ἀνάσχεο· μέσος ἀόριστος δεύτερος προστακτικός, 50 κατὰ διάλυσιν Ἰωνικήν.

Ἀναστάς] ἐκ τοῦ ἴστημι, στήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην· ἢ μετοχή, ὁ στάς, καὶ ἀναστάς.

- Ἀνασχέσθαι, ἀναδέξασθαι, ὑπομεῖναι.
Ἀναστήσει] Τους μὲν ἀναστήσειεν: — ἀναστάτους καὶ
Φυγάδας ποιήσειεν.
Ἀναστασις, ἀνωστάσις; ἤτοι ἔγερσις.
100 Ἀνασταδόν] — ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν: — ἄλλος ἐξ
ἄλλου μερους ἀναστάντες.
Ἀνάγνωσις, ἡ ἀνωθεν γνῶσις. ὅσα ὀνόματα ἔχει τὸ ἀνά,
τὸ ἀνω δηλοῦσιν· οἷον ἀνατολή, ἡ ἀνω ἐπιτολή τοῦ
ἡλίου· ἀναγραφή, ἡ ἀνωθεν γραφή, καὶ τὰ ὅμοια.
Ἀνάδοσις, ἀναπαυσις, ἀνάλυμα, ἀναψυχή.
Ἀνάστατος, ὁ καταλιπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλο-
δαπῆς ζῆν αἰρούμενος. καὶ ἐνάστατον τὴν πόλιν ποιή-
σας, ἀντὶ τοῦ ἀνοικίσας, ἡ μεταστήσας, ἡ μεταγαγαῖν.
10 Ἀναστηκῶν, τὸ προστιθέναι τὸ ἐλλιπέες.
Ἀνάσιλλον, τρίχωμα τὸ ἀπὸ μετώπου ἐπὶ τὴν κορυφὴν
ἀνστραμμένον.
Ἀνασκολύψας, γυμνῶσας.
Ἀναφλᾶν, χειροτριβεῖν τὸ αἰδοῦν. οἱ δὲ, στυλῶσαι.
Ἀνάφορον, ξύλον ὁ τοῖς ὤμοις ἐπιτιθέντες, ἐξ αὐτοῦ τῇ
Φορτίᾳ δεσμοῦσιν.
Ἀνάσσω, ἀνάξω· ὁ παρακείμενος, ἥναχα· ὁ μέσος, ἥνα-
γα· καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν, ἀννηγα· καὶ οἱ Δωριεῖς
τὸν μὲν παρακείμενον μετάγουσιν εἰς ἐνεστώτα, ἀνῆγα
ἀνώγα. ἀπὸ τοῦ ἀνω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀνῶ, ἀνάσ-
σω, ὡς πατῶ, παραάσσω· σαλῶ, σαλάσσω· καὶ παρα-
λήγουσαν ἐπιδέχεται τὰ δύο σσ, τὸ α, ε, η, ι, υ, ω,
χωρὶς τοῦ ο τοῦ μικροῦ. ὁ μέλλων, ἀνάξω. πόθεν ἔχει
τὸ ξ; ἡ δὲ τετάρτη διφορεῖται. ἔδει ἔχειν τὸ σ, καὶ
μὴ τὸ ξ. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα, εἰ
μὲν ὡς δισύλλαβα, πῇ μὲν διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται·
οἷον κράζω, κράξω· πῇ δὲ διὰ τοῦ σ, οἷον κτίζω, κτί-
σω. εἰ δὲ ὡς ἰν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, αἰεὶ διὰ τοῦ σ,
30 πλὴν τοῦ οἰμῶζω, οἰμῶξω· ὀλολύζω, ὀλολύξω· θρυλί-
ζω, θρυλίξω· στηρίζω, στηρίξω· ἀλαπάζω, ἀλαπάξω.
τὸ δὲ βαστάζω καὶ νυστάζω, καὶ τὰ ὅμοια, Δωρικά
ἐστί, κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς ξ. τοῦ δὲ στενάξω ὁ ἐνε-
στώως διφορεῖται. εὐρήγαι καὶ στενάχω· αἶψ· οὐ καὶ
στόναχος, καὶ στοναχή. καὶ πλὴν τοῦ αἰάζω, αἰάξω.
Ζῆται εἰς τὸ Διῆρα, καὶ εἰς τὸ Δρῶ. εἰ δὲ διὰ σσ ἐκ-
φέρεται ὁ ἐνεστώως, αἰεὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ· πλὴν τοῦ
πλάσσω πλάσω, τὸ ἐργάζομαι· ἱμάσσω ἱμάσω, τὸ τύ-
πτω· ἱνάσσω ἱνάσω, τὸ δύναμιν παρέχω· ἐρέσσω, τὸ
40 κωπηλατῶ· πᾶσσω, τὸ ποικίλλω· λεύσσω, τὸ βλέπω.
Ἀνασσα, ἡ βασιλίσσα· οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀναξ γέγονε· τὰ
γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ξ, εἰς α παραγόμενα, ἐθνικά ἐστί·
Φοῖνιξ, Φοίνισσα· Κλιξ, Κλισσα. τοῦτο δὲ, μὴ ὄν
ἐθνικόν, ὁμοίως οὐ λέγεται. ἐστὶν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀνάσσω,
ὡς ἐλίσσω ἐλίσσα, καὶ ἀμφιέλισσα, καὶ νύσσω, νύσσα.
Ἀνασφῆλαι, ἀναβρώσθηναι. σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν.
Στησίχορος ἐρίσφηλον ἔφη τὸν Ἡρακλέα, ἴσον τῷ ἐρί-
σθενῇ.
50 Ἀνασκολοπισθῆναι, ἀνασταυρωθῆναι. σκόλοπος γὰρ ξύλα
ὀξέα. παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω, σκέλλοψ καὶ σκό-
λοψ. λέγεται καὶ ἀνασπινδυλευθῆναι.
* Ἀνατολή, ἐπὶ ἡλίου λέγεται· ἀπὸ τοῦ ἀνατέλλειν, ὅθεν
καὶ ἀνατολή.
Ἀνατε] ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνάστητε κατὰ συγκοπὴν· ἡ ὥσπερ
ἀπὸ τοῦ ἀγε, γίνεται ἀγετε, οὕτω ἀνα, ἀνατε.
Ἀνατον, ἀβλαβῆ· καὶ ἀνατί, ἐπὶ ῥήμα.
Ἀναυρος, ὁ ἐξ ὑπερῶν συνιστάμενος ποταμός· παρὰ τὸ
μὴ ἔχειν αὔρας· οἱ χειμαρροί, καὶ διάρυχες, καὶ ὄχε-
τοί. Διογένης.
101 Ἀναφαίρετον πλοῦτον, πολύν, ὃν οὐ δύναται τις ἀφαι-

- ρῆσειν. ἀπὸ τοῦ ἀφαιρῶ ἀναφαίρετον, πλεονασμῷ
τοῦ ν.
Ἀναχαρσις, ὁ Σκύθης· παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, καὶ
τὴν χάριν, ὁ σημαίνει τὴν χάριν, ἡ τὴν χάριν. ἐστὶ
καὶ ἡχθῦς ποιός.
Ἀναχασάμενος, ἀναχωρήσας· ἀπὸ τοῦ ἀναχάζω.
Ἀναχατισθῆναι, σημαίνει τὸ ἀπειθεῖν· κυρίως δὲ ἐπὶ
τῶν ἱππῶν.
Ἀνα(δεῖα)] Ὡς μοι ἀναδείην ἐπιειμένε: — σημαίνει τὴν
ἀναδείαν ἐνδεδυμένε. ὁ γὰρ Φιλόχρυτος ἀναδής, ἀπὸ
τοῦ αἰαδής· τοῦτο παρὰ τὸ αἰδῶ, αἰδής, αἰαδής, καὶ
ἀναδής.
Ἀναίδης, ὁ ἀναίσχυντος, βίαιος, σκληρός, ὀξύς.
Ἀναίσχυντῶ] οὐκ ἔχει τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, ἀλλὰ τὸ α
στερητικόν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀναίτιος, ἀνήκοος. ὥστε οὐκ
ἀλόγως ἡ ἐξωθεν κλίσαι.
Ἀνα(νομα)] — ὁ δ' ἀναίνεται: — ἀπηνεῖτο. ὥσπερ παρὰ
τὸ λίπω λιπαίνω, καὶ ὀρῶ ὀρμαίνω, καὶ ὑφῶ ὑφαίνω, 20
οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀρνῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀρνόμα, γίνεται
ἀρναίνω· καὶ ἐνδεῖα τοῦ ρ, ἀναίνω, ἀναίνομαι, (ὡς
σκηπτροῦχος σκηπτοῦχος) οὐκ ἐπαινώ, οὐ συγκατατί-
θεμαι. ἡ παρὰ τὸ ναὶ ἐπὶ ῥήμα ναίνω, καὶ ἀναίνω·
ἡ παρὰ τὸ αἰνῶ ἀναίνω, τὸ οὐκ ἐπαινώ οὐδὲ συγκατα-
τίθεμαι, πλεονασμῷ τοῦ ν. Μεθόδιος.
Ἀν δὲ νάκη] ἐνταῦθα τὸ ἀν, ἀντὶ τοῦ ἀνὰ κατὰ συνέμ-
πτωσιν· αἰτιατικῇ δὲ πτώσει συντάσσεται. σημαίνει δὲ
καὶ ῥῆμα προστακτικόν, ἐμφάσει τῶν ἄλλων προθέ-
σεων· οὐδαμῶς νάκην, ὄνομα προσσηγορικόν. τινὲς δὲ 30
λέγουσιν αὐτὸ θηλυκόν. συνέμπτωσιν δὲ πέπονθε κατὰ
τὴν αἰτιατικὴν. ἀμφοτέρω δὲ παρώνυμα. τὸ γὰρ θηλυ-
κὸν νάκος νάκη, ὡς βλάβος βλάβη· τὸ δὲ ἀρσενικόν,
παρὰ τὸ νάκης νάκου νάκην. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπι-
μερισμοῖς.
Ἀνδανεία, πόλις τῆς Μεσηνίας, ἡ πρότερον Οἰχαλία κα-
λουμένη· παρὰ τὸ ἀδεῖν, ὁ ἐστὶν ἀρέσκειν· κατὰ ἀντί-
φρασιν, ὅτι οὐδὲν ἤρεσεν.
Ἀνδῆρα, τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ· ἡγουν τὰ χῶματα, τὰ
ἀνέχοντα τὸν ποταμόν· παρὰ τὸ ἀνω εἶναι τῶν δειρῶν, 40
τούτεστι τῶν διύγων.
Ἀνδριάς] ζητεῖται, εἰ πάντα τὰ εἰς ας μακρὸν καταλή-
γοντα, ἡ βαρύνονται, ἡ περισπῶνται. τὸ δὲ ἀνδρίας
καὶ ἱμάς σεσημειώνεται. ποῖον ἄρα ἀνάλογον ὤφειλεν
ἔχειν τὸν τόνον; περισπῶμενον, ἡ βαρύντονον; καὶ λέ-
γουσιν ὅτι βαρύνεται· ἐπεὶ δὲ πάντα τὰ εἰς ας ἀπὸ τῶν
εἰς ος ἀπὸ ευθείας ἡ ἀπὸ γενικῆς, βαρύνεται, βέλος
βελιάς, δράκων δράκοντος δρακοντιάς. οὕτως ἄρα ἀν-
δρὸς ἀνδρίας. καὶ πάντα τὰ εἰς μας, μὴ ὄντα ὑποκορι- 50
στικά, βαρύνεται, ἀκάμας. οὕτω καὶ ἱμας. μὴ ὄντα
ὑποκοριστικά· διὰ τὸ Θωμάς καὶ Κοσμάς, ἀπὸ τοῦ
θαυμάσιος καὶ κόσμιος. ἀνδριάντα δὲ λέγει τὸν χαλ-
κοῦν ἢ τὸν λίθινον· ἡ καὶ τὴν γραφὴν. καὶ Ἀνδρόλη-
ψία, ἐγκληματος εἶδος. ἐάν ἐξω τῆς Ἀττικῆς ἀνῆρ
Ἀθηναῖος τελευτήσῃ, καὶ μὴ ἐκιδούσιν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ
πόλει ὄντες τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ αἰτίᾳ εἶναι, ἐφείτο ἐκ
τοῦ νόμου τρεῖς τῶν ἐκείνου πολιτῶν ἀγαθὸν εἰς Ἀθήνας, 102
δικὴν ὑφάξοντας τοῦ Φόνου· καὶ τοῦτο ἀνδρόληψιον
καλεῖται.
Ἀνασιμῶματα, ἀναλώματα· καὶ ἀνασιμῶσαι, τὸ ἀναλῶσαι.
Ἀναισθῆναι, ἀναισθῆναι.
Ἀναίη, τροφός, τιθήνη.
Ἀνδραποδιστής, οὐ μόνον ὁ τοὺς ἐλευθέρους ἀπάγων εἰς
δουλείαν, ἀλλὰ καὶ ὁ τοὺς δούλους ἀπὸ τῶν δεσποτῶν
ἀποσπῶν εἰς ἑαυτόν.

10 Ἀνδίκτης, εἶδος παγίδος· Ἀνδίκτην τε μάλ' εἰδὼτα μακρὸν ἀλέσθαι· — παρὰ τὸ δίκειν τὸ βάλλειν. καὶ ἀνδίκαι, ἀνδρίφον.

Ἀνδρείφοντης, ὁ Φονεύων τοὺς ἄνδρας· ἀπὸ τῆς ἀνδρὶ δοτικῆς. καὶ τοῦ φένω τε Φονεύω. ἀλλ' ἐγράφη ἂν διὰ τοῦ ι· ἀλλὰ γράφεται τὸ θρεὶ διφθόγγον, καὶ γίνεται παρὰ τὴν ἀνδρὸς γενικήν.

Ἀνδρακάς, ἐπὶ ῥῆμα. σημαίνει δὲ κατὰ ἄνδρα· παρὰ τὴν ἀνδρὸς γενικήν παράγωγον. ἢ παρὰ τὸ ἄνδρα καὶ τὸ κάσω συντίθεται, ὁ κατὰ ἄνδρας κοσμίως τεταγμένος· 20 κάσω, κὰς, ὡς δάξω δάξ, καὶ ὁδᾶξ· ἄνδρας καὶ ἔκαστος, συγκοπῇ ἑκάς, καὶ ἀνδρακάς, καὶ συγκοπῇ ἀνδρακάς, καὶ τροπῇ ἀνδρακάς, ὡς παρὰ τὸ λέων Πανταλέων καὶ Παντολέων· κυνέμυια κυνέμυια. σημαίνει δὲ ἑκάστω, ἢ ἐκ μέρους.

* Ἀνδράριον, ὁ μικρὸς ἀνὴρ, ὑποκοριστικῶς.

Ἀνδράποδον, ὁ Φυγὰς δοῦλος· παρὰ τὸ ἀποδόςθαι· ἢ παρὰ τὴν πέδην. τοῖς γὰρ αἰχμαλώτοις καὶ αἰσχίστοις, διὰ τὸ δραπέτευειν, πέδας περιβάλλοντο.

Ἀνδράγρια, τὰ σκύλα· ἥτοι ὅτι ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγρᾶται, ἢ 30 ὅτι ἀντὶ ἀνδρῶν. ὅταν γὰρ μὴ θυνηθῶσιν ἀνάγειν αὐτοὺς αἰχμαλώτους, τότε τὰ ἔπλα αὐτῶν σκυλεύουσιν. οὕτως Ὀρος. προπαροξύνεται δὲ, ὡς τὸ ζωάγρια, μοιχάγρια. Νικάνδρος δὲ τὰ κατ' ἄνδρα λάφυρα· Πτολεμαῖος δὲ σκύλα ἡρημένα παρὰ ἀνδρῶν.

Ἀνδραχλος, πῶς ἐν τοῖς κήποις γινόμενῃ· παρὰ τὸ ἀνδρὶ ἵκελος εἶναι, ἀνδραΐκελος, καὶ ἀνδραχλος, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν.

Ἀνδρόγαος, ἢ γενική, Ἀνδρόγαω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο 40 καὶ σ, Ἀνδρογαῶς.

Ἀνδραχθεσί, τοῖς καὶ ἀνδρὶ δυναμένοις βαρύναι διὰ μέγεθος.

Ἀνδρέμεος· καὶ ἀνδρόμεα, κρέα ἀνθρώπου, οὐδατέρως. ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ἀνδρομος, ὡς Διὸς, Δίομος, κυρίως ὁ πατὴρ Ἡρακλέους. καὶ ἐν ἑτέροις· παράγωγον κτητικὸν ἀνδρομεος, ὡς κέρτομος καρτόμεος· — ὁ δὲ ἔστο δύναμι ὁμίλον Ἀνδρόμεον· — καὶ, Ψαμοί τ' ἀνδρόμεοι.

Ἀνδρέκητος] Στήλη κακλιμένος ἀνδροκμήτω ἐπὶ τύμβῳ· — ἀπὸ τοῦ καμῖν, ὅ ἐστιν ἀποθανεῖν· ἐφ' ᾧ ἀνὴρ 50 κακμηκὴς καὶ τελευτήσας καίται. καμόντας γὰρ τοὺς τελευτηκότας ἔλεγον· οἶον, — βροτῶν εἰδῶλα καμόντων. ἢ ὃν ἄνδρας μετὰ καμάτου ἐποίησαν, ἀνδρεποίητον· ἢ ἐπ' ἀνδρὶ κακμηκότη γαγονότα.

Ἀνδροκτασίας, ἀνδρῶν ἀναιρέσεις. παρὰ τὸ κτῆμι κτήσω, ἔκταμαι, ἔκτασαι, κτάσις, καὶ ἀνδροκτασία.

Ἀνδροτής] — λιποῦσ' ἀνδροτήτα καὶ ἥβην· — τὴν ἀνδρίαν σημαίνει καὶ τὴν ἰσχύν. τὰ εἰς τῆς θηλυκᾶ ἀπαντα βαρύνονται, πλὴν τοῦ ταχυτῆς, βραδυτῆς, ἀνδροτῆς, 103 δηλοτῆς.

Ἀνέδν, ἀνῆλθεν, ἀνέβη. ἔστι δύν, παράγωγον δῦμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδυν· τὸ τρίτον, ἔδν, καὶ κατέδν, καὶ ἀνέδν, καὶ ἀναδύς, καὶ ἐκδύς.

Ἀνέδεντο] ἐκ τοῦ δᾶω δᾶσω ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος ἐδεδέμην, ἐδεδέντο· κατὰ συγκοπὴν τῆς δε συλλαβῆς, ἀνέδεντο.

10 Ἀνέδην, σημαίνει τὸ ἀναστᾶντος εἶναι. παρὰ τὸ ἔδος, ἔδην, καὶ ἀνέδην, τὸ ἀναυ ἔδους. Αἰσχύλος, Φεύγειν ἀνέδην· — ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ἀφῆμι, ἔδην καὶ ἀνέδην, τὸ μὴ ἐφικτικῶς τι πράττειν, ὡς κλέπτω κλέβδην. Μεθόδιος. σημαίνει καὶ τὸ ἐκκαλυμένως. εἰς τὸ ὑποβλήδην.

Ἀνέφεγεν, ἐκάλυσεν. ἀπὸ τοῦ ἔργω εἶργε, διαλύσαι τῆς εἰ διφθόγγου.

Ἀνεκτὰ, ἀνασχετὰ, ὑπομονῆς ἄξια, ὑπομονητὰ. ἐκ τοῦ ἀνέχω ἀνέξω, ἀνείχα, ἀναίχμαι, ἀνείπται, ἀνεκτός, 20 κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι. καὶ ἀνεκτός ἀντὶ τοῦ ἀνεκτῆ· Λισσομένους· χρεῖω γὰρ ἰκάνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτός.

Ἀνεκῆκιον, ἀνεφέρετο, ἀνῆει, ἀνεδίδοτο. ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι, ἔκκιον, ἔκκισ, ἔκκισ· πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ ἐκτάσει, κῆκισ, καὶ ἀνεκῆκισ. ἢ κίω, καὶ διπλασιασμῷ, κικίω· καὶ τροπῇ Ἰωνικῇ τοῦ ι εἰς η, ὡς ψιμύδιον ψημύδιον, ἐκῆκισ, καὶ ἀνεκῆκισ.

Ἀνέγναμψαν] Αὐτὰρ ἔμοι δεσμὸν ἀνέγναμψαν· — ἀνέλυσαν. ὅταν γὰρ δεσμῶσι τὰ σχοινία, κάμπτεται ταῖς συναφαῖς. ἀνακάμπτονται δὲ καὶ ἀνορθοῦνται, ὅταν ἀναλύωνται. γνάμψαι γὰρ τὸ κλάσαι· καὶ γναμπτοῖς ἀγκί· 30 στρος, τοῖς ἐπικακλασμένοις. Ὀρος.

Ἀνεπῆς, ἄφρωνος.

Ἀναμύτας, παρὰ Ταραντίνοις ὁ ὄνος ὁ ἀνέμοις θυόμενος.

Ἀνεκικόριστος, ἀνύβριστος.

Ἀνεπικόπος, μὴ ἐπὶ θυμῷ.

Ἄνεμος] παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω ἄσμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἄνεμος. ἢ ἄμενός τις ἂν, ὁ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ μένῳ 40 μὴδ' ἡρεμῶν, κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. ἢ παρὰ τὸ νῆμω τὸ μερίζω, νέμος, καὶ ἄνεμος. τὰ διὰ τοῦ ἔμος βαρύντονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπλᾶ, ἅπαντα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἶον πόλεμος, ἡρεμος. διατὶ εἶπεν ἀπλᾶ· ἐπειδὴ τὰ παρὰ τὸ αἶμα συγκείμενα, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται, πολύαιμος, σύναιμος, ἄναιμος, ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ τὰ εἰς μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ε παραληγόμενα, προπαροξύνεται· οἶον Ἐχσμος, Τήλεμος, ἄνεμος. τὸ μέντοι Τηλεμός ἐξύνεται, ἀπὸ τοῦ Τηλεμός, τροπῇ τοῦ η εἰς ε.

Ἀνεμοτρεφᾶς κύμα, Ἰλιάδος ο', τὸ ὑπὸ ἀνέμου ἠΰξημέ- 50 νον, ὑψηλόν. ὅτι δὲ τὸ Ἀγαμέμνωνος δόρυ ἀνεμοτρεφᾶς Φησὶν, ὡς ἐν τῇ λ', ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀνέμου γαγυμνασμένον, ἰσχυρόν. τὰ γὰρ ὑπεύδια καὶ κατασπικαζόμενα τῶν δένδρων, εὐγενῆ μὲν καὶ λεῖον τὸν ὄρηκα ποιεῖ, ἀσθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμναστον ἀναδίδωσιν· οἷς δὲ προσπίπτει τραχύς αἶρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα ταῖς τῶν πνευμάτων τριβόμενα κληγαῖς, εὐτονον καὶ δύνειον 104 ἔχει τὴν στεφρότητα, ὡς Φησι Πλούταρχος ἐν μελέτῃ Ὀμήρου.

Ἀνεμοῦριον, καὶ ἀνεμοδούριον· παρὰ τὸ ἄνεμος, καὶ τὸ οὔρος, ὃ σημαίνει τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμαν.

Ἀνεμῶνη, τὸ ἄνθος, διὰ τὸ τὸ Φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι παντὶ ἀνέμῳ, καὶ οἶον ἀνεμιαία τινὰ εἶναι.

Ἀνεμῶλιος, ὁ μάταιος. παρὰ τὴν ἀνέμου γενικήν ἀνεμῶνιος, καὶ ἀνεμῶλιος. οὐκ ἔστι σύνθετον, τὰ ὑπὸ ἀνέμων ὀλλύμενα· — σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις· — ἀντὶ 10 τοῦ ἀνεμοφόρητα, ἀνέμοις εἰοικῶτα.

Ἀνεμδοίστα] ἐκ τοῦ ἐνδοιάζω τὸ ἀμφιβάλλω, καὶ δοκῶ, ὡς τὸ, — δοάσσαστο κέρδιον εἶναι· — ἀντὶ τοῦ ἔδοξε. ἐκ τοῦ δοάσσω, Δωρικῇ τροπῇ τῶν δύο σσ εἰς ζ, δοάζω, ὡς νίσσω νίζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοιάζω, καὶ ἐνδοιάζω· καὶ ἀνεμδοιάστω, τὸ ἀδιστακτῶ· καὶ ἀναμ- 20 φιβόλω. διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ συνδυάζω τοῦ σημαίνοντος τὸ συναυλίζομαι· Οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐπλεκτῶν αὐτοῦ· — ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ συναυλισθῶ.

Ἀνεπαφα, τὰ ἀνεπιληπτα, ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο. 20

Ἀνεξικαμία, παρὰ τὸ ἀνέχεσθαι τῆς κακίας· ἢ διὰ τὸ μὴ ἔχουσθαι κακίας.

Ἀνεπαφρόδιτος, ὁ μὴ ἐπιχαρῆς καὶ ἀηδής· ὡς ἐπαφρόδιτος, ὁ ἐπιχαρῆς καὶ ἡδύς· ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης· Κἀ.

μοι τὰ ψυχρὰ ταῦτα καὶ ἀνεπαφρόδιτα προσμάττεις Φιλήματα.

Ἀνέπαλτο] πάλῳ τὸ πηδῶ, πάλλομαι, ἐπαλλόμεν ἐπάλ-
λου ἐπάλλετο, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐπαλτο, καὶ ἀνέπαλ-
το, ἀνεχαιτίσθη, ἀνήλατο.

30 Ἀνέστιος, ἐστὶν μὴ ἔχων, ἄοικος.

Ἀνέστην] — Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστην: — Ἰστημι· ὁ
δεύτερος ἀόριστος, ἔστην ἐσθης ἔστη, ἔστημεν, ἔστη-
σαν· καὶ κατὰ συγκοπὴν Αἰολικὴν, ἔστην, καὶ ἀνέστην.

Ἀνασόβου] σοβῶ τὸ τρέχω· ἄνιοι δὲ τὸ διώκειν. τὸ μὲν
οὖν ἀνασόβου, ἀντὶ τοῦ ἀνέτρεχον πρὸς τυραννίδα. ἢ
κατὰ ἀπόστασιν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σέβω. συντάσσεται
μετὰ αἰτιατικῆς.

Ἀνστα] Ἡδὴ νῦν ἄνεται: — τελειοῦται· ἐκ τοῦ ἄνω τοῦ
σημαίνοντος τὸ πρᾶττω καὶ τελειῶ. διογενία προσέρ-
χεται.

40 Ἀνέτειλε] Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεισι ἀνέτειλε: — ἀνέ-
σχεν, ἀνέδωκεν, ἀνέφυσεν.

Ἀνσπάκασιν, εὐρήκασιν, εἰλήφασιν.

Ἀνατος] παρὰ τὸ ἴημι καὶ ἀφίημι, ἐτός, καὶ ἄνατος καὶ
ἄφετος.

Ἀναψίος, παρὰ τὸ ἀνψόθαι, ὁ ἄνωθεν συνημμένος εἰς
συγγένειαν· καὶ ἀναψιότης, ἢ μέχρι ἀναψιαδῶν συγ-
γένεια.

50 Ἀνευ, ἐπὶ ῥῆμα χωρισμοῦ σημαντικόν. συντάσσεται αἰε
γενικῇ· Αἶκεν ἄνευ ἐμέθεν: — ἐπικτείνεται καὶ εἰς
θεν. οὐδὲν ἔχομεν ὅμοιον αὐτῷ ἐπὶ ῥῆμα εἰς θεν λη-
γον. αἱ μὲν εἰς ευ λέξεις βαρυνόμεναι, ἅπτωτοί εἰσι·
περισπώμεναι δὲ, πτωτικῶν, Ἀχιλεῦ, Πηλεῦ. εἰς τὸ
ἀπᾶνευθεν.

Ἀναψόμενος] παρὰ τὸ οἶγω, οἶξω, ῥῆμα, ῥῆμαι· καὶ ἐν
συνθέσει, ἀνψῶμαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀνέψῶμαι.
105 ἢ ἀνοίγω· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἀνψῶγον· πλεονασμῷ, ἀνέψῶ-
γον· ὁ παρακείμενος ἀνέψῶκα, ἀνέψῶμαι, καὶ ἀναψόμε-
νος. Ἰστέον ὅτι πᾶς παρωχημένος ἀπὸ Φωνήαντος ἀρ-
χόμενος, ἢ ἀπὸ φύσει μακρῶς, τὸν τόνον φυλάττει
καὶ ἐν τῇ συνθέσει· οἶον, εἶπον, πρεῖπον· ὥσμαι,
ἀπῶσμαι· εἶχον, συνείχον. πρόκειται παρωχημένος·
διὰ τὸ ἴημαι, ἀΐημαι· κείμαι, διάκειμαι καὶ κατέ-
κειμαι.

Ἀνέψω, μέσος παρακείμενος, συζυγίας δευτέρας τῶν βα-
10 ρυτόνων. ἀνοίγω, ἡνψῶγον· ἐπαισόδω τοῦ ε, ἡνέψῶγον· συ-
στολῇ τοῦ η εἰς α, ἀνέψῶγον· τὸ τρίτον, ἀνέψωγε. καὶ
ἀνοίγω, ἡνψῶγα· προσθέσει τοῦ ε, καὶ συναίρειται τοῦ η,
ἀνέψωγα. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτε μὲν ἐνερ-
γητικὸν ἐστίν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὅτε δὲ παθητι-
κόν, εὐθεία — τὸν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἄνωγεν: — ἡνέ-
ψκται ἢ θύρα.

Ἀναως, ὁ ἄφωνος· ἢ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἄναφ·
Τίτ' ἄνεω ἐγένεσθε: — ἔστιν ἴα, ὁ σημαίνει τὴν Φω-
νὴν, παρὰ τὸ ἵνα τὸ πορεύεσθαι, ἢ πανταχοῦ πεμπο-
μένη Φωνή· πλεονασμῷ τοῦ ο, ἰοή, διὰ τὸ ἐπὶ πᾶσαν

20 ἀκοὴν ἵνα. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἴος· καὶ μετὰ τοῦ στερη-
τικῷ, ἴος· καὶ ἄνιος, πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ ἄφωνος,
ὡς αἶμα, ἀναίμων· μεταθέσει τοῦ ι εἰς ε, ἄνεος· καὶ
Ἀττικῶς, διὰ τοῦ ω, ἄνεως. τὰ δὲ εἰς α θηλυκὰ εἰς
ος μεταπίπτοντα κατὰ τὴν σύνθεσιν, προπαροξύνονται·
οἶον σκιά, ἄσκιος· ὄρχ, ἄωρος· πεῖρα, ἄπειρος. οὕτω
καὶ ἴα, ἄνιος· ἢ παρὰ τὸ αὐτὸ τὸ Φωνῶ, γίνεται ῥήμα-
τικόν ὄναμα ἄναυος, ὁ ἄφωνος, ὡς αὐδῶ, ἀναυδος· καὶ
ἀποβολῇ τοῦ υ, ἄναος. προπαροξύνεται δὲ. κανὼν γάρ
ἐστίν ὁ λέγων, Ὅτε ἀπὸ ῥήματος ἀποτελεῖται ὄνομα

30 σύνθετον εἰς ος λήγον, τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξείαν

ἔχει· οἶον, μυκῶ, ἐρίμυκος· συλῶ, ἀήσυλος· Φυτῶ, νεό-
φυτος. οὕτως οὖν αὐτὸς ἄναυος, καὶ ἄναος. μακρὸν τὸ α.
κανὼν γάρ ἐστίν ὁ λέγων, ὅτι παρεπόμενόν ἐστι τῇ ἐκ
τοῦ α συνεστάσῃ διφθόγγῳ, μετὰ τὴν ἀπότασιν τοῦ
υποτακτικοῦ Φωνήαντος, ἐπτείνειν τὸ α, οὐχ ἐτέρου λό-
γου ἐπικρατοῦντος· οἶον, κλαῖω, κλάω· οὐραϊον, οὐρά-
διον· οὕτως οὖν αὐτὸς, ἄναυος, καὶ ἄναος· καὶ Ἀττικῶς,
ἄναως, ὡς ναός, νεός· λαός, λεός.

Ἀναίμων] παρὰ τὸ εἶμα τὸ ἱμάτιον, ἐν συνθέσει ἀναίμων.
τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α ληγόντων οὐδετέρων, τέσσαρας 4α
συνθέσεις ἀναδέχεται. ἢ γὰρ φυλάσσει τὸ αὐτὸ τέλος,
καὶ τὸ αὐτὸ γένος· οἶον δῆμα, διάδῆμα· γράμμα, σύγ-
γραμμα· τάγμα, σύνταγμα. ἢ καὶ ἀπὸ γενικῆς γίνεται
ἢ σύνθεσις, φυλάττουσα τὴν εἰς ος κατάληξιν· οἶον
γράμματος, ἀγράμματος. ἢ τρέπει τὸ α εἰς τὴν ος κα-
τάληξιν· οἶον σῶμα, εὐσῶμος. ἢ τρέπει τὸ α εἰς τὴν
ων κατάληξιν· οἶον, αἶμα, ἀναίμων· εἶμα, ἀνείμων. τὸ
δὲ ἐρυσάρματος, ἀπὸ γενικῆς, ὡς γράμματος, πολυ-
γράμματος· ἄρματος, ἐρυσάρματος· τὸ πληθυντικόν, 5ο
ἐρυσάρματοι, ἐρυσάρματες, μεταπλασμός.

Ἀναιμένη] τῇ αὐτοῖς ἀναιμένη πραγματεία: — ἀναταθει-
μένη, ἢ ἐξηπλωμένη. ἀπὸ τοῦ ἔω γίνεται παράγωγον,
ἔημι· τὸ παθητικόν, ἔμαι· καὶ κράσει, εἶμαι· ἢ με-
τοχῇ, εἶμενος, καὶ ἀναιμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πέμπτω,
ὁ παρακείμενος, εἶμα· ὁ παθητικὸς, εἶμαι· ἢ μετοχῇ,
ὁ εἰμένος, καὶ ἀναιμένος· ἐξ οὗ καὶ, ἀναιμένων πόλοιο, 106
ἀντὶ τοῦ ἀναψόμενον.

Ἀνεῖσθαι, λελύσθαι. ἔω τὸ πέμπω· τούτου περισπώμενον
ἔω· καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα εἰς μι, ἔημι· ὁ παθη-
τικὸς ἀνεστώς, ἔμαι· καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς ει δί-
φθογγον, εἶμαι· τὸ γ', εἶται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον,
εἶσθαι· καὶ μετὰ τὸ στερητικῷ α, πλεονασμῷ τοῦ ν,
ἀνεῖσθαι. συντάσσεται πτώσει αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. ἢ
ἀπὸ τοῦ ἴημι, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἶμαι.

Ἀνήνοθεν, ἀνῆαι, ἀναφέρετο· μέσος παρακείμενος, ὡς
δηλοῖ τὸ θ. ὁ γὰρ ἐνεργητικὸς παρακείμενος οὐδέποτε 1ο
διὰ τοῦ θ ἐκφέρεται. ἔστιν οὖν θέω· καὶ ἐν συνθέσει,
ἀναθέω, καὶ ἀνθέω· καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε, ἀνέθω.
τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, ἡνόθα, συνήθως τραπέν-
τος τοῦ ε εἰς ο· καὶ Ἀττικῇ ἀναδιπλασιασμῷ, ἀνήνυ-
θα. ἢ οὕτως· ἔω τὸ πέμπω, ἐέθω, ὡς φλέγω, φλε-
γέθω· καὶ τροπῇ τῶν δύο εε εἰς η, ἡθω· καὶ συνθέσει,
ἀνήθω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἀνήθα· καὶ ὁ Ἀττικὸς,
ἀνήνυθα· καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος τὴν τρί-
την ἀπ' ἀρχῆς συλλαβὴν βραχεῖαν θέλει ἔχειν, συ-
στολῇ γίνεται τοῦ η εἰς τὸ α· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, 2ο
ἀνήνοθεν· Ὅφρα οἱ αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν: — ἢ ἐκ
τοῦ θέω τὸ τρέχω.

Ἀνήγκακα] Ἰστέον ὅτι βάρβαρόν ἐστιν, οὐχ εὐρισκόμενον
παρ' Ἑλλήσιν ἐν χρήσει, ὡς λέγει Ἡρωδιανός. ἐν μόνῃ
γὰρ τῇ τῶν Ἀλεξανδρέων δημῳδῇ συνηθεῖα εὐρίσκεται.
λέγουσι δὲ τινες Ἀττικὸν εἶναι· ὅπερ οὐκ ἔστιν. οὐ
γὰρ ἔχει ἐν τῇ πρώτῃ καὶ β' συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμ-
φωνον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναγκάζω, ἀναγκάσω, ἡνάγ-
κακα· καὶ καδ' ὑπερβιβασμὸν, ἀνήγκακα. δύναται καὶ 3ο
σύνθετον εἶναι, ἀπὸ τοῦ ἀγκάζω τὸ ταῖς ἀγκάλαις λαμ-
βάνω· καὶ ἐκ τούτου ἀγκάσω, ἡγκακα· καὶ μετὰ τῆς
ἀνὰ προθέσεως, ἀνήγκακα.

Ἀνεῖρειν, ἀναπείρειν. Πλάτων, Σχολίους λαβῶν, ἀνείρε
τὰ κρέα. ὅθεν καὶ ἢ ἀνερσις· χρυσῶν στεφάνων ἀνέρ-
σει, Θουκυδίδης.

Ἀνεῖλαν, ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύεσθαι· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐφθ-
νευσεῖν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ ἐν βέθει πνεῦ-

μα τοῦ ἀνδρός· ἡ τὰ εἰσὶν ἀνελεύσαι καὶ ἀναγκασθῆναι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ Δελφῶν χρηστήριου· ἀνελεῖν οὖν ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν ἐπὶ τοῦ μαντεύσασθαι· ἀπὸ τοῦ ἀνέλεσθαι λαμβάνειν τὸ πνεῦμα, καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ· ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἀγνοίαν· ἡ τὸ ἐναντίον τὸ ἀνελεῖν τὴν ἡμῶσιν, ἐπὶ τοῦ φονεύειν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὸ ἐκθετα· βρέφη.

Ἀνήλατος, ἀπειθής· ἀπὸ τῶν ὀποζυγίων· ὁ μὴ δέπω δαμασθεῖς· ἡ ἐλασθεῖς ἐλάω τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλακα, ἤλασμαι, ἤλασται, ἤλαστός, καὶ ἀνήλατος, ἐποβολῇ τοῦ σ.

Ἀνήνηται· ἀνάινω· ἀνανώ· ὁ ἀόριστος, ἡννη· τὸ ὑποτακτικόν, ἐάν ἄνθρω· τὸ παθητικόν, ἀνήνωμαι ἀνήνη ἀνήνηται.

Ἀνή· — εἴτ'· ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνή· — σημαίνει καταλίπη· ἔστιν ἀνὼ ἀνῆ ὑποτακτικόν, ἐκ τοῦ ἔω γινόμενον· πλεονασμῷ τοῦ η, ἀνή· Πλάτων, Ἐπειδὴ με ἀνῆκεν ὁ ὕπνος.

Ἀνήκεν, ἀόριστος ἡ παρακειμένος ἐνεργητικός· οὐδέποτε δὲ παρακειμένος τῷ ἀορίστῳ πρώτῳ συνέπεσεν, εἰ μὴ οὕτως μόνος· πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔηκε· καὶ Ἀττικῶς τὸ ἦκα γίνεται ἔακα, καὶ ἔωκα κατὰ μετατροπὴν, ὡς τὸ παρῶκαπεν· τὸ θέμα, ἔημι.

Ἀνήκεστος· παρὰ τὸ ἀνω τὸ θεραπεύω· ἐνθεν τὸ, — ἀκρωμεθα θάσσον· — ἀκῶ ἀκῶ, ὡς τελῶ τελῶ, τελῶσω· νεκῶ νεκῶ, νεκῶσω· ἐξ αὐτοῦ ἀκαστός, καὶ ἡκεστός τροπὴ τοῦ ἄλφα εἰς ἡ· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀήκεστος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνήκεστος, ὁ ἀθεράπευτος· πολλάκις γὰρ τὸ ν εἶωθε πλεονάζειν, ὡς τὸ ἀναιδής.

Ἀνεῖλαστος· ἀπὸ τοῦ εἰκάσαι εἰκαστός· καὶ στερήσει, ἀνεῖλαστος.

Ἀνηκόντιζεν, ἀδρόως ἀνέφερα· ἀπὸ τοῦ ἀκοντίζω.

Ἀνητον, παρὰ τὸ ἀνω θεῖν, διὰ τὴν ἐν τάχει αὔξησιν.

Ἀνηλπος, ὁ ἀνυπόδετος· λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ α, νήλιπος, ἀνάλιφός τις ὢν· προεβλήθη γὰρ τοὺς πόδας· ἡ χωρὶς τοῦ περιεβλήσθαι· τὸ γὰρ νη, στερητικόν.

Ἀνήλιος· ἔστι δῆλος ὁ φανερός· ἐξ αὐτοῦ δῆλος· ἀποβολῇ τοῦ δ, ἡλιος, καὶ ἀνήλιος· ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἀνηλίων.

Ἀνήνιον, ἀδούλων, ἀχελύντων.

Ἀνημιβολαία· ὡς περ γὰρ ἀπὸ τοῦ καλὸς καὶ ἀγαθὸς γίνεται σύνθετον ὄνομα καλοκαγαθία, θεοὺς ἐχθρὸς, θεοεχθρία, οὕτως οὖν ἀνημιβόλιον, ἀνημιβολαία.

Ἀνήνηται, ἐκ τοῦ ἀνάινω παθητικός παρακειμένος· ἀνάινω, ἀνῆνω, ἀνήνακα, ἀνήναμαι· καὶ τὸ ἀνήνασθαι ἀπαρέμφατον· Αἰδέσθην μὲν ἀνήνασθαι, (ἐνατράπησαν μὲν ἀπαρνήσασθαι) ἐφοβήθησαν δ' ὑποδέχθαι, ἀντὶ τοῦ ὑποδέξασθαι καὶ ὑπανταστῆναι τὸν λόγον τοῦ Ἑκτορος.

Ἀνήρ· παρὰ τὸ ἀνω τὸ σημαίνει τὸ ἀνύω (ἐξ οὗ, — μάλα νύξ ἀνέτ', ἐγγύθι δ' ἥως) γίνεται ἀνήρ, ὡς περ παρὰ τὸ αἰδῶ αἰδῆρ, καὶ αἶω τὸ πνέω αἶρ· ἡ παρὰ τὸ ἀνω ἀνύω γίνεται ἀνυήρ· καὶ συγκοπῇ, ἀνήρ· πρακτικός γὰρ καὶ αὐστητικός, ὡς πρὸς τὴν γυναῖκα· τὸ νῆρ, ἡ πᾶν ἀρσενικόν· καὶ θηλυκόν εἰς ἀμετάβολον λῆγον, μακροκαταλήκτε· καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ἡρ ἐπὶ παντός γένους διὰ τοῦ η γράφεται· πλὴν τοῦ χεῖρ, φθεῖρ, βέχειρ, σάφειρ, ἔθειρ· εἰνάτειρ, ἑλάτειρ, ποταμός· Ἀλχέιρ, ποταμός· ἐλάζειρ, ἴρ, καὶ φθίρ, καὶ φίρ, ὄνομα κύριον, μόνον διὰ τοῦ ι· σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸν φύσει, ὡς τὸ, Ἄνδρά μοι ἐνεπε μοῦσα πολυτρόποι· — τὸν ἡμίμακα, ὡς τὸ, Ἄνδρα μὲν ὃ ἐδούκα με πατὴρ καὶ πατρία· κήτηρ· — τὸν φύσει ἀνδρεῖον, ὡς

τὸ, Ὡ Φίλοι, ἀνδρες· ἐπεί· — καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς τὸ, Ὅς πού νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴξει· ἀριθμῶ· — ἀνὴρ ἀνέρος, τῶν εἰς ἡρ ἐξυνομένων· καὶ ἐν συγκοπῇ ἀνδρός, πλεονασμῷ τοῦ δ· αἱ συγκοπτόμεναι γενικαὶ μιμεῖσθαι θέλουσι τὰς ἐξυνομένας εὐθείας· ἡ ἀνδρός, τὴν αἰυδρός· ἡ πατρός καὶ μητρός, τὴν ἱατρός· κατὰ δ' τρόπους γίνεται ὁ πλεονασμός τοῦ δ· κατὰ πλῆσιν, ὡς τὸ ἀνέρος, συγκοπῇ ἀνρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀνδρός· κατὰ γραφὴν, ὡς τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕωρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὕδωρ· κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν, ὡς τὸ, — ἐδδειςεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειδετο μύθῳ· — καὶ κατὰ ἀναγκάσαν σύνταξιν, ὡς τὸ χεῖρ χειρός, ἄχερος καὶ ἄχερός· ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης ἀκανθώδους.

Ἀνηρέψαντο θεοί, ἀπὸ τῆς γῆς ἀνῆρπασαν· ἔστιν ἔρα ἡ γῆ· ἐκ τούτου γίνεται ἐρέπτω, τὸ εἰς γῆν καταβάλλω· καὶ ἀνερῆπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀνερῆπτω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀνηρέψαντο.

Ἀνήρηται ὁ ἀνθρώπος, ἀντὶ τοῦ πεφόνευται· ἀναιρῶ γὰρ τὸ φονεύω.

Ἀνήρης, ἀνδρώδης· οἱ δὲ, ἀνάρμοστος.

Ἀνήρεις, ἀνάνδρους, ἡ χήρας, ἡ κερθένους· ὡς ξιφῆρεις· ἐκ τοῦ ἀνῶ τὸ πρῶτον.

Ἀνηρίτης· ἔστι δὲ κοχλῆθιον· ἀπὸ γὰρ τοῦ Νηρέως ἔστι, τοῦ θαλασσοῦ δαίμονος· οὐκ ἔστι δὲ πλεονασμός, ἀλλὰ παραγωγή· Ἡρωδιανός.

Ἀνηρίναστος, ὁ μὴ κρατῶν ἃ ἔχει, ἀλλ' ἀποβάλλων· ἀπὸ τῶν συκῶν τῶν μὴ κρατουσῶν τὸν καρπὸν, διὰ τὸ μὴ ἐπιβλήθηναί· αὐταῖς τοὺς ὀλύνθους ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν· τοῖς γὰρ ὀλύνθοις τῶν ἀγρίων συκῶν φύεται θήρια ἐμπλίσιν ὅμοια, ἃ προσαγορεύουσι ψῆναι· τούτων οἱ γεωργοὶ λαβομένοι, ἐφάπτοσιν τῶν κλάδων ταῖς ἡμέροις συκαῖς, ὅπως αὐτῶν ὁ καρπὸς μὴ ἀποβῇ· ἐνδύομενον γὰρ εἰς τοὺς φῆληκας τὰ θήρια, στερροὶ τούτους καὶ πεκαίνας· διόπερ ἐπὶ τῶν ἃ ἐλάβον μὴ διακρούοντων, ἐπέλαβε τὸ ἀνηρίναστος· ἡ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἤρνασθαι, ὡς περιεβλήθησαν σοι οἱ ἐρινεοί.

Ἀνηρον, ἄβλαπτον.

Ἀνηρορα, ἀνουν, ἀδύνατον, δειλόν, ἄτεκνον, οὐ γεννηνῶντα· Διογένης.

Ἀνήρεος, οὐ κατάρματος, οὐδὲ ἡρμοσμέτος.

Ἀνηστis· παρὰ τὸ ἔδω ἔστος ἔστις, ὡς πιστός· πίας· καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀνεστis, καὶ ἀνηστis, ὁ ἀσιτίας· ἡ παρὰ τὸ νῆστις, ἀνηστis, ὁ ἐστερημένος σιτίων, ὁ ἀγαν νῆστις.

Ἀνησιδανός, ἡ τὰ δῶρα ἀναδιδούσα· δάνος γὰρ τὸ δῶρον· 30

Ἀνησιδώρα, ἡ γῆ.

Ἄνθος, παρὰ τὸ ἀνω θεῖν καὶ τρέχειν ἐν τῷ αὔξεσθαι· οὐκ ἀκωστρέφουσι· δὲ αἱ ἐτυμολογίαι· οὐ γὰρ εἴ τι ἄνω θεῖ καὶ αὔζεται, τοῦτο καὶ ἄνθος λέγεται· ἰδοὺ γὰρ πάντα τὰ φυτὰ ἄνω θέουσι καὶ αὔξουσιν, καὶ ὅπως ἄνθη οὐ λέγονται· ὁμοίως δὲ ἔλαφος, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις εἰρηται· ὅπερ ποιεῖ τούτου τὸ κέρα· θυμώμενον· καὶ οὐκ, εἴ τι τοῦτο παιεῖ, τοῦτο καὶ ἔλαφος λέγεται· ἡ γὰρ δίκταμος βοτάνη καιομένη τοῦτο ποιεῖ, καὶ οὐδέποτε ἂν κληθεῖν ἔλαφος· οὕτως Ὡρίων ὁ Θη- 40 βαῖς.

Ἀνδοσμάς, ὁ ἀνδρῶν ὁσμὴν ἔχων ῥινός.

Ἄνδρυσκα, τὰ ἄνθη, παρὰ τὸ ἀναδρῶσκειν· λέγεται καὶ τὸ ἀνισον παρὰ Κρησίν.

Ἄνθηδόνες, αἱ μέλισσαι, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

Ἄνθεια, εἶδος ἰχθύος, ἀνθίαν· τινὲς καὶ καλλιχθύν καλοῦσι, καὶ καλλιωνυμον, καὶ ἑλλοπα.

G

ETYMOLOGICON.

Ἀνθία, ἢ Ἡρά· ὅτι ἀνήσι τοὺς καρπούς.

Ἀνθης, βαρύτονον· καὶ πότης τὸ ἀρσενικόν· τὸ δὲ θη-
λυκόν, πότης ποτήτος.

50 Ἀνθεμοῦς, καὶ χωρίον, καὶ ποταμός, καὶ λίμνη τῆς Μι-
ριανδυνίας· ἀπὸ τοῦ παρακειμένου πεδίου, πεπληρωμέ-
νου ἀνθέων· ὅθεν καὶ τὸ ἀνθεμόθεν. Μεθόδιος.

Ἀνθ' ὧν, τὸ ἐπὶ ῥήμα· ἀπὸ τῆς ἀντὶ προθέσεως καὶ
τοῦ ὧν ὑποτακτικοῦ ἄρθρου. ἐπὶ δὲ τῶν βοτανῶν οὐ
δεῖ λέγειν ἀνθῶν, ἀλλὰ ἀνθέων, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ
τούτῳ.

Ἀνθήλη] παρὰ τὸ ἀνθῶ ἀνθήσω ἀνθήλη.

109 Ἀνθέρειξ παρὰ τὸ ἀνθος· σημαίνει δὲ τὸ ἄκρον τῶν ἀστα-
χῶν.

Ἀνθέρικος] Ἄκρον ἐπ' ἀνθέρικων καρπὸν θείον· — πα-
ρὰ τὸ ἀνθος παράγωγον ἀνθeros, καὶ ἀνθέρικος, ὁ
καυλὸς τοῦ ἀσφοδέλου. ἔστι δὲ φυτὸν ἄθραυστον.

Ἀνθεμίδης] ὥσπερ παρὰ τὸ Δευκαλίων Δευκαλίωνος, Δευ-
καλιωνίδης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Ἀνθεμίωνος Ἀνθεμι-
ωνίδης, καὶ Ἀνθεμίδης κατὰ συγκοπὴν. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀν-
θεμος Ἀνθεμίδης, ὡς Δευκαλὸς Δευκαλίδης, καὶ Κρό-
νος Κρονίδης, Ὑλλὸς Ὑλλίδης. εἰς τὸ βῆτα.

Ἀνθεστρία, τὰ Διονύσια· οὕτω γὰρ Ἀθηναῖοι τὴν ἐορ-
τὴν λέγουσι· καὶ ἀνθεστριῶνα, τὸν μῆνα καθ' ὃν ταῦ-
τα ἐτελεῖτο· ἐπειδὴ ἡ γῆ τότε ἄρχεται τοῦ ἀνθεῖν. ἢ
παρὰ τὸ τὰ ἀνθ' ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ἐπιφέρειν. ὅθεν καὶ
παροιμία, Θύραζε Κάρες· οὐκέτ' ἀνθεστρία.

Ἀνθρωπος, παρὰ τὸ ἀνθ' θρεῖν, ἡγουν βλέπειν· μόνος γὰρ
τῶν ἄλλων ζῶων ὁ ἄνθρωπος ἀνω βλέπει. ἢ παρὰ τὸ
ἀναθρεῖν ἃ ὅκωκεν, ἡγουν ἀναλογίζεσθαι ἃ εἶδε καὶ
ἤκουσε, τῶν ἄλλων ζῶων μὴ λογιζομένων καὶ προνοου-
μένων. αὐ γὰρ ἂν ἰχθύς εἰς κύρτον εἰσῆλθεν ὁρῶν ἄλ-
λον κρατούμενον, οὐδὲ ὄρνις εἰς λίνα. ἢ παρὰ τὸ ὁρᾶ
τὸ βλέπω, ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος. ἢ παρὰ τὸ ἀνω
ρέπειν, ἀνωρόπος τις ὧν. ἢ παρὰ τὸ ἐναρθρον ἔχειν
τὴν ὅπα, τούτεστι τὴν Φωνήν. τὰ παρὰ τὸ ὅπα συνημέ-
μανα, ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἶον, με-
τώπιον, ἐνώπιον. ἢ παρὰ τὸ ἀνθ' ἔχειν ὅπα ἔχειν.

Ἀνθερεῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ γενεῖου τόπος· διὰ τὸ δι' αὐτοῦ
θορεῖν τὸ πνεῦμα. ἢ ἀνθερεῶν τις ὧν, ὅτι κατὰ τὴν
ἐνδεσιν τῆς τροφῆς κινεῖται ἐν τῷ καταπίνειν. οἱ δὲ,
30 παρὰ τὴν ἀνθ' αἰνῶν τῶν τριχῶν· διὸ καὶ κατηγοροῦσι
τὸ Εὐφρονίωνος εἰκόντος, Τέννον, μὴ σύ γε μητρὸς
ὕπ' ἀνθερεῶνος ἀνήσης. λέγεται δὲ καὶ βοτάνη τις.

Ἀνθραξ, τὸ ἐκκαυθὲν ξύλον καὶ ἐπὶ διαλαμπές. παρὰ
τὸ ἀνθος, ἀνθαξ, ὡς βῶλος βῶλαξ· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ρ, ἀνθραξ· καὶ τὸ ἀπὸ τίνος ὅλης μεταβληθὲν
καὶ μεταποιηθὲν εἰς πυρὸς φύσιν. ἔχει δὲ ὁ ἀνθραξ
φύσεις δύο, τὸ φωτιστικόν, καὶ τὸ καυστικόν, ὡς τὸ
ὑδωρ διφυσὶ ἀνθρακα δέχεται, ἡγουν φωτιστικόν, καὶ
40 καυστικόν· φωτιστικὸν μὲν, τῶν διμαίων· καυστικὸν δὲ,
τῶν ἀμικτωλῶν. διφυσὶς δὲ ἀνθραξ λέγεται ὁ Χριστὸς
κατὰ ἀναγωγὴν· γίνεται δὴ παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαί-
νω. θέραξ· καὶ μετὰ τῆς ἀνθ' προθέσεως, ἀναθέραξ·
καὶ συγκοπῇ ἀνθραξ. σημαίνει δὲ δύο, τὸ πῦρ, καὶ λί-
θου τινὰ τῇ χροᾷ πύρινον, οὕτω καλούμενον. τὰ εἰς
αὐτὸν ὀνόματα φύσει μακρὰ παραληγόμενα, εἰ μὲν ὥσιν
ἀρσενικοῦ γένους, ἐκτείνουσι τὸ ἄλφα· οἶον, θῶραξ,
οἶαξ· εἰ δὲ θηλυκοῦ, συστέλλουσιν αὐτὸ, οἶον αὐλαξ,
πῖδαξ.

Ἀνίεις] ἐκ τοῦ ἰω μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ ν, γίνεται ἀνίω· καὶ Ἰλιάδος ε', Ἀλλ' ἀνίεις·
50 — ἀντὶ τοῦ ἀνακεῖσθαι.

Ἀν' ἰδύν] ἐκ' εὐθείαν, κατὰ τὴν ὁρμὴν καὶ Φορὰν τοῦ

πολέμου· ἀνὰ θυμόν. εἰ Ἀττικοὶ τὴν ἀνὰ, ἀντὶ τῆς
κατὰ παραλαμβάνουσιν. — ἀν' ἰωχμόν, κατὰ τὴν
μάχην.

Ἀνία, σημαίνει τὴν χαλεπωτάτην καὶ δυσίατον λύπην.
παρὰ τὸ ἰὼ τὸ θεραπεύω καὶ ὑγιάζω, γίνεται ἰα· καὶ
κατὰ στέρξιν, καὶ πλεονασμὸν τοῦ ν, ἀνία· ἐστέρηται
γὰρ τῆς ἰάσεως. ἢ παρὰ τὸ ἀνω, ἀνία· διανυστική γὰρ
ἐστὶ, καὶ πρακτική, οἶονεῖ καταδαπανητική. τὰ διὰ τοῦ
νία θηλυκὰ τῷ ι παραληγόμενα, συστέλλουσιν αὐτὸ,
ἔχοντα μακρὸν τὸ ἄλφα, οἶον γυνία, πενία, ξενία.
σεσημαίνεται τὸ ἀνία· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἰὼ γίνεται, ὅπερ
ἔχει μακρὸν τὸ ἰῶτα. παρὰ τὴν ἀνίαν ἀνιάρως· ἐξ οὗ
καὶ ἀνιῶ ῥήμα. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἰέναι γίνεσθαι.
ἐμποδιστικὸν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀνία.

Ἀνιηρέστρος] ἀνιάρως τὸ πρωτάτυπον. ἴστέον ὅτι εἰς
ὅς λήγοντα ὀνόματα, ὅσα οὐδέτερον ποιοῦντα, ἡγουν
τριγενῆ ὄντα, ταῦτα καὶ συγκριτικὸν ποιοῦσιν· οἶον,
ἐλαφρός, ἐλαφρὸς, καὶ τὸ ἐλαφρόν· τὸ συγκριτικόν,
ἐλαφρότερον· ἀγνός, ἀγνή, ἀγνόν, ἀγνότερον· λευκός,
λευκή, λευκόν, λευκότερον. οὕτως οὖν καὶ ἀνιάρως, ἀνια-
ρῆ, ἀνιάρων· καὶ ἀνιάρωτερον τὸ συγκριτικόν ὡφείλου
εἶναι. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸ ἀνιάρως γίνεται
παράγωγον ἀνιάρης, ὥσπερ ὁμαλὸς ὁμαλῆς· γυμνός,
γυμνῆς· ἀργός, ἀργῆς· καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς ἡς λήγοντα
τριγενῆ ὑπέρθεσιν δέχονται καὶ συγκρίσιν, οἶον, ὁ εὖ-
τυχής, ἡ εὐτυχής, τὸ εὐτυχές, καὶ τὸ συγκριτικόν εὖ-
τυχέστερος, ευγενέστερος, ευμελέστερος, υγιέστερος,
σαφέστερος, πληρέστερος, εὐωδέστερος, ἐμβριθέστερος,
προγενέστερος· οὕτως οὖν καὶ ὁ ἀνιάρης, ἡ ἀνιάρης,
τὸ ἀνιάρης· καὶ ἀνιάρωτερον τὸ συγκριτικόν· καὶ κατ'
ἐκτασιν, ἀνιηρέστρον. ἀμαρτάνουσιν ἄρα οἱ προφερόμε-
νοι πενέστατος· ἀπαρασχημάτιστον γὰρ τὸ πένης ὀνο-
μα τῷ οὐδέτερω. ἔδει δὲ καὶ παρὰ τὸ κλέπτης, καὶ
ψευδής, μὴ ὅλως σχηματίζεσθαι συγκριτικόν. οἱ δ'
Ἀττικοὶ, κλεπτίστατον καὶ ψευδίστατον εἰκόντες συγ-
κριτικόν, ἤμαρτον· ἀντὶ γὰρ τοῦ κλεπτέστατον καὶ ψευ-
δέστατον. οὕτω Φιλόξενος.

Ἀνίσχαλον, ἄτοκον, ἢ ἀνήμελκτον, ἢ ἀτήλαστον. Διο-
γένης.

Ἀνιγρός] ἀπὸ τοῦ ἀνιάρως κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν
τοῦ γ, ἀνιγρός, ὁ λυγρὸς καὶ βλαβερός· καὶ ἀνιγρὰ,
δυσώδη, ἀκαθάρτα, φαῖλα, κακὰ.

Ἀνιμῶ, ἐκ τῆς ἀνὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἰμῶ τὸ ἀναλέγω.
τούτῳ ἐκ τοῦ ἰμας, ὃ σημαίνει τὸν λῶρον. οἱ γὰρ ἀρ-
χαῖοι πρὸς τὸ μὴ κατακλᾶσθαι ταχὺ τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν,
ἐκ δερμάτων αὐτὰ ἐποίουν, ἡγουν ἀσκού. ἀνιμῶ οὖν, τὸ
ἀναλέγομαι.

Ἄνιος, ὁ ἱερὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. γέγονε δὲ παρὰ τὴν ἀνὰ
πρόθεσιν, ἄνιος, ὥσπερ καὶ παρὰ τὴν ὑπὸ, ὑπὶος Ζεὺς.
οἱ δὲ, παρὰ τὴν ἀνίαν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ
Ἄμφιος.

Ἀνίφαλλον, τὸν ἀβλαβή. τὸ ἀνευ τοῦ ἰάπτεσθαι, παρὰ
τὸ ἰπτω, ἀνίφαλλον, ἀδιάφορον· οἱ δὲ, ἡλικίας τάξιν.

* Ἀνομοί, οἱ ἕνοι τῶν θείων νόμων παντελῶς.

* Ἀνομοιομερές, ὃ ἐστὶ τῶν ἀνομοίων μερῶν, ἀλλὰ παρὰ
Ἀριστοφάνει ἐπὶ τῆς ἀνομοιώσεως κώλων λέλεκται.

Ἀνοχλίσια, τὸ ἀνέχω.

Ἀνούτατος, ὁ ἀτραυματίστος. παρὰ τὸ οὐτάζω, οὐτασμαι,
οὐτασται, οὐταστός καὶ ἀνούταστός· καὶ ἀποβολὴ τοῦ σ
ἀνούτατος. καὶ ἀνούτι, τὸ ἀνευ τρώσεως.

Ἀνοικῆ, τὸν παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον.

Ἀνοικα, παρὰ τὸ νοῦς, νοός, ναῖα· καὶ μετὰ τοῦ στερητι-
κοῦ α, ἀνοικα. τὰ νοί, διφθόγγου διατί; καὶ παρὰ τὸ

111 νῆες καὶ χροῦς καὶ ῥοῦς συγκαίμενα, δαὶ τῆς οἱ διφθόγ-
γου γράφεται· οἶον, ἀνοῖα, σύννοια, σύρβοια·
Ἀνόστιμος] παρὰ τὸ νόστος. νόστιμος, καὶ ἀνόστιμος. τὸ
δὲ νόστω, παρὰ τὸ νοστῶ. ἀνόστους, τοὺς μὴ ἀπονο-
στούντας. Διογένης.

Ἀνόστεος] — ὅτ' ἀνόστεος ἐν πόδα τέλει· — ἐσθίει· ὁ
λεγόμενος πολύπους. οὗτος γὰρ τῷ χειμῶνι οὐ πρόσιςιν,
ἀλλ' ἐν τῷ Φαλαῶ καθεύμενος, τοὺς ἰδίους πόδας ἐσθίει.

10 Κλειτάρχος δὲ ἐν γλώσσαις, τὸν πολύπουον ὑπὸ Λακε-
δαιμονίων ἱούλον καλεῖσθαι.

Ἀνορούσεν, ἀνωρμῆσεν, ἀπέστη. ἔστιν ὅρω τὸ διεγείρομαι·
ἐξ οὗ ὁ μέλλων Αἰολιστῆς, ὅρων· Ὀρσο Λαομεδοντιά-
δης· — τὸ δὲ ὅρω κατὰ παραγωγὴν, γίνεται ὀρούω· καὶ
πλεονατμῇ τοῦ ο, ὀρούω· ὁ μέλλων ὀρούσω· ὁ ἀόριστος,
ὀρούσα ποιητικῶς. οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ Ἴωνες, συνάρ-
χεσθαι ποιοῦσι τοὺς παραχρημένους τοῖς ἰδίους ἐνέστωσι,
καὶ ἐν συνθέσει· οἶον, Ἡμάτος ἀνομένοιοι· — τελειου-
μένου, τοῦ πληρουμένου· παρὰ τὸ ἄνω, τὸ ἄνω.

Ἀνοταῖα διέπτατο — παρὰ τὴν ὀπὴν, ὀπαῖα· καὶ ἐν
20 συνθέσει, ἀνοπαῖα. καὶ ἐκδέχεται τὴν καπνοδόκην εἴ-
ναι· Κράτης δὲ Φρῖν ἀνοπαῖον τὴν τετραμένην κερα-
μίδα τὴν ἐπὶ τῆς ὀροφῆς. ἡ πανόκτωα γράφεται, καὶ
νοεῖται ἡ χαλιδῶν. ἐν δ' Αὐλίδι τῆς Φωκίδος τὰ περὶ
Τηρέως λεγόμενα μυθολογεῖται. καὶ Πανοπεύς, Φω-
κικὴ πόλις ἐστὶ. Μαδδόδιος, ἡ ἀνόπαια, εἶδος ὀρνι-
δος. ἡ διὰ τῆς ὀπῆς· ἡ ἀοράτως, ἀνὰ τοὺς ὤπας.

Ἡ ἀντὶ πρόθεσις, σημαίνει τρία· κυρίως τὴν πρόθεσιν,
ὡς καὶ ἡμεῖς τίθεμεν, καὶ ὡς Ἀρίσταρχος ἀναγινω-
σκῶν ἀκούει τάνδε τὸν στίχον, Τρώων ἀνδ' ἑκατόν τε
30 διηκασίων τε ἥκαστος· — τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως,
ὡς τὸ, Ἀντὶ τοι εἰμ' ἱκέτας· — ἀντὶ τοῦ, ἴσος ἱκέτου.
καὶ τὸ ἐναντίον, ὡς, Ἀντίθεον Κύνκλωπα, τὸν ἐναν-
τιούμενον τοῖς θεοῖς· ἀντίθεος δὲ Ὀδυσσεύς, τούτεστιν
ἰσόθεος.

Ἀντιάνειρα, ἐπίθετον Ἀμαζόνος· ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, τὰς
ἴσας ἀνδράσιν· ἐννοεῖ δὲ, τὰς ἀντιαζούσας καὶ ἐναντιου-
μένας τοῖς ἀνδράσι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει· ἐξ οὗ πολεμι-
κάς· ὡςτάρ ἀντιχρίσταν Φαμῆν καὶ ἀντίκαλον. ἀντίπα-
40 λος γὰρ ὁ ἐναντίος, ἡ ὁ ἀντιπαλαίων, ἡ ὁ κατὰ ἅλουν
(τούτεστι κλῆρον) ἐναντιούμενος· καὶ ἀντίχειρ, ὁ μέγας
τῆς χειρὸς ἀκντολος, ἡ ὅτι ἀντίκειται τοῖς ἄλλοις, ἡ
ὅτι τὸ ἴσον δύναται τῇ ὅλῃ χειρὶ. καὶ ἀντιστάτης, ὁ
ἀνδραστήκως ἐν μάχῃ.

Ἀναστάς, ἀνστάς· Ἡρωδιανός· ἀναστάντες, ἀναστάντες·
καὶ ἀναστήτην· οὐκὼν, καὶ συνηπὴ ἀνστήτην, τὸ ἀνέ-
στησαν.

Ἀντία, ἡ Ῥέα, παρὰ τὴν ἄντην· ὅτι τοῖς Τελχῖσιν ἐναν-
τία ἐγένετο· σημαίνει δὲ ἄντην, τὸ ἐξ ἐναντίας· ἡ ἀν-
τιάζουσα διὰ τινὰ Φαντάσματα καὶ ἐχθρας. καὶ ἀντίαος,
50 ὁ βλάβης αἷτιος· ἀνταῖα καὶ ἡ Ἐκάτη ἐπιθετικῶς·
Διογένης ἱκέσιος· Ἀντα σέθεν γὰρ Ξάνθον διηγέοντα· —
καὶ σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγούμεθα τὸν Ξάνθον.
σημαίνει τὸ ἐξ ἐναντίας, καὶ ὡςτάρ ἀπὸ τοῦ ὠκέα γί-
νεται ὠκα, κρατῆα κράτα, καὶ ὑπερθέσει κάρτα· καὶ
σαφέα, σαφα· οὕτως οὐκ καὶ ἀντία, οἶον, Ἀντὶ Ἀλε-
ξανδρείας· κατὰ συνηπὴν, ἀντα· ἡ παρὰ τὸ ἀντῶ,
ἀντα, ὡς σιγῶ, σίγα· καὶ ἡρεμῶ, ἡρέμα· Ἡρωδιανός.
τὸ δὲ ἀντῶ, σημαίνει τὸ ἀπαντῶ καὶ συντηγῶν.

112 Ἀντασθῆναι, ἡρεμεῖν, καὶ τὸ ἐξ ἐναντίας ἐλθεῖν.
Ἀντανδρος, πόλις ὑπὸ τὴν Ἰθὴν παραθαλάσσιος· ὅτι Ἀσπί-
νιος αἰχμάλωτος ἐγένετο ὑπὸ Πελασγῶν, καὶ ἀντ' αὐ-
τοῦ τὴν πόλιν δέδωκε Λύτρω, καὶ ἀπελύθη. ἡγουν ἀντὶ
ἀνδρὸς δεδομένη, ἀντανδρος ὀνομάσθη.

Ἀντανάκλασις, ἡ ἀπὸ τινος ἐπὶ τι κίνησις· καὶ ἐξ ἐκεῖ-
νου κάλιν ἐξ οὗ προήλθεν ὑποστροφῇ, ὡς ἐπὶ σφαίρας.

* Ἀντεκίβρημα, ἐναντίον πρὸςφθεγμα· ἐν κωμωδίαις λέ-
γεται, ὅτε μέρος χοροῦ μέρει ἐτέρῳ ἀπεκρίνεται· παρὰ
τὸ ἀντὶ, καὶ ἐπὶ, καὶ ῥήμα.

Ἀντήνωρ] τὸ τη, ἦτα, ὡς τὸ ἀγῆνωρ. Ἀντηνορίδης, ὡς
Κρονίδης.

Ἀντήνους, τοὺς τῆς δάφνης ὄρηκας τοὺς πρὸ τῶν θυρῶν
ἰσταμένους.

Ἀντηστίν] παρὰ τὸ ἀντῶ, ἀντήσω ἄντησις, καὶ ὑπάντη-
σις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀντηστίς· Ἡ δὲ κατ' ἀντη-
στιν θεμένη περικαλλέα δίφρον.

Ἀντήρεις, σημαίνει τὸ εἰς ὃ ἐπερείδεται τις καὶ ἐπιστηρί-
ζεται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἐρείδω τὸ ἐπακουμβίζω· ὁ 20
μέλλων, ἐρείσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἀντήρεις, κατὰ τροπὴν
τοῦ ε εἰς τὸ ἦτα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω. οὐχ εὐρηται δὲ
ἡ εὐθεῖα ἐν χρήσει· αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις τὴν κλίσιν
ὡς ἀπὸ ὀζύτονου εἰς ις λήγουσαι ἔχουσιν. ὡςτάρ γὰρ
ἀπίς ἀπίδος, καὶ σανίς σανίδος, οὕτω καὶ ἀντήρεις
ἀντηρίδος, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, Κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης
ἀντηρίδος. ἀντήρεις, ἀντιθέτους, ἀντερέσσοντας. Διο-
γένης.

Ἀντιγινώσκω] ὅτι οὐκ ἔχει τὸ λεκτὸν τῆς ἀντὶ προθέσεως·
ἀπὸ κυρίου γὰρ γίνεται τοῦ Ἀντίγονος. ὡςτάρ καὶ τοῦτο 30
εὐλόγως ἐκλήθη ἔξωθεν, ὡς τὸ καθεύδω καὶ ἐνέπω. τὸ
ἐνέπειρεν· ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων, ἐπενδέσει τοῦ ε,
ὡς ἐνεποῖον· ἐν τοῖς πλείστοις δὲ οὐκ ἔχει τὴν τοῦ ε
ἐπένδεσιν. ἡμπεῖρουν γὰρ. αἱ μετὰ προθέσεως συντι-
θέμεναι λέξεις, πρῶτον κλίνονται, καὶ οὕτω συντίθεν-
ται, οἶον, ἄγω, συνάγω· ἦγον, συνῆγον· αἱ δὲ μὴ μετὰ
προθέσεως συντιθέμεναι λέξεις, πρῶτον συντίθενται,
καὶ οὕτω κλίνονται· οἶον, Φιλοσοφῶ, ἐφιλοσοφῶν. οὕ-
τως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀντεράτης, ὁ ἀντικαθήμενος· καὶ ἀντηρετῆν, τὸ ἐπὶ 40
ταυτοῦ ζυγοῦ καθεζόμενος ἐρέσειν.

Ἀντήλιος, ἴσος ἡλίου.

Ἀντιτορῶ] ἀντιτορήσας, διατρήσας. παρὰ τὸ ῥῶ, ῥήσω·
τρώ, τρήσω· καὶ ἀντετόρησεν. ἀπὸ δὲ τοῦ τείρω, γίνε-
ται τορῶ· σημαίνει τὸ τρυπῶ.

Ἀντιβολῶ] ἀντιβολῆσαι, ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν. μολῶ,
μολήσω· μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τροπῇ τοῦ μ
εἰς β, ἀντιβολήσω. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀντιβολῶ, ἔξωθεν
ἐκλήθη· ἐπειδὴ τούτου τὸ ἀπλοῦν οὐκ ἐστὶ ῥήτον. τὸ δὲ
παρὰ Πινδάρῳ ἀντεβόλησεν, ἔσωθεν ἐκλήθη διὰ τοῦ ε· 50
καὶ τὸ σημαίνονμενον ἕτερον, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ, Τει-
οῦτοι δ' εἴπερ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν· — τὸ δὲ παρὰ
Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφικράτῳ, διὰ τοῦ ε ἀντεβόλησε, δύο
κλίσεις ὑπέστη. ζητεῖ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συνέτυχε,
καὶ ἱκατεύει. Εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ μετὰ προθέσεως συν-
τιθέμενα ῥήματα, εἰ ἀλλοιοῦνται τῶν σημασινομένων,
ἔσωθεν κλίνονται, βάλλω, καταβάλλω, κατέβαλλον·
εἰ δὲ τηρεῖται ἐνταῦθα, ἔξωθεν κλίνονται, μύω, καμ- 115
μύω, ἐκάμμυον· εὐδω, καθεύδω, ἐκάθευδον. τὸ δὲ
ἡμελλον, ἡθέλον, καὶ τὰ ὅμοια, Ἀττικῶς. Φιλοῦσι
γὰρ μακρὰν ποιεῖν τὴν ἀρχὴν τῶν παραχρημένων. οὕτω
Ζηνοβίος.

Ἀντισηκῶ] οἱ μὲν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἴσος ἴσου, γίνεταί
ἰσῶ ἰσῶσω, ἰσῶκω· καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν.
ἰσηκῶ. ἀντισηκῶ οὖν, τὸ ἀντεξισιάζω. οἱ δὲ, παρὰ τὸ
σηκῶ τὸ βοηθῶ· σῶκειν γὰρ λέγεται τὸ ἰσχύειν· ἐξ οὗ
καὶ σῶκος ὁ Ἑρμῆς, ὁ σημαίνει τὸν ἰσχυρόν, καὶ βοηθόν.
ἀπὸ τοῦ σῶζω, σῶκος, ὁ σωστικός θεός. σῶκος, σῶκα, 10
καὶ ἀντισηκῶ, τροπῇ· οἶον, — σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς.

Ἀντιφερίζω] παρὰ τὸ Φέρω Φαρίζω, ὡς Θέρω Θερίζω, καὶ ἀντιΦερίζω, τὸ ἐναντιοῦμαι, ἢ ἐξισοῦμαι. Ἡπόδορ, Ἀφρων δ' ὅς κε θέλοι πρὸς κρείσσονα ἀντιΦερίζειν: — καὶ ἀντιΦέρεσθαι, τὸ ἐναντιοῦσθαι· οἱ δὲ, ἀντιλέγειν.

Ἀντιλήπτωρ] λήβω, λήψω· ὁ δευτέρως ἀρίστος, ἔλαβον· ὁ μέσος, ἐλαβόμην· καὶ τὸ εὐκτικόν, λαβοίμην, λάβοιο, λάβοιτο· καὶ μετὰ τῆς ἀντι προθέσεως, ἀντιλαμβάνοιτο. λήβω τὸ λαμβάνω, λέλημμαι, λέληπται, λήπτωρ, καὶ ἀντιλήπτωρ. τὰ παρὰ τὸ λήβω γινόμενα ὀνόματα, διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον πρόσληψις, σύλληψις, ἐνάλληψις. καὶ ἄλλως· διότι ἀνεφάνη τὸ ἄλφα, ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ.

Ἀντίος] παρὰ τὸ ἄντω ῥῆμα βαρύντονον, γίνεται ἀντῶ περισπώμενον· ἀφ' οὗ, ἀντην ἐπ' ῥῆμα, καὶ ἀντίος· ὅθεν καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ παρὰ ἐπιβόηματον γινόμενα διὰ τοῦ ιος, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον, Ἴφι, Ἴφιος· πρῶτ', πρῶτος. οὕτω καὶ ἀντην ἀντίος, ὁ ἐξ ἐναντίας. κατὰ τόνον μόνον ἤμαρτε, καὶ οὐ κατὰ γραφὴν· — οὐδέ τις ἐπλη Μείναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες: — καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐναντίος. κανὼν ἐστίν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ὅς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, ἐν τῇ συνθέσει ἀναπέμπει τὸν τόνον· οἷον, ποιήλος, καμποήκιλος· ἀγκύλος, μεσάγκυλος· Ἀθηναῖος, Φιλαθηναῖος· πλησίος, παραπλησίος· αἰόλος, παναἰόλος· τὸ γὰρ κορυθαῖόλος, οὐκ ἔχει ἐγκείμενον τὸ αἰόλος, ἀλλὰ τὸ αἰόλλω ῥῆμα, τὸ κινῶ· χωρὶς εἰ μὴ σύνθετον ὑπάρχει ἔνεκα ἐνεργείας, παροξύνεται, διὰ τὸ βουκόλος, ἱπποβουκόλος. τοῦτο γὰρ ἔνεκα ἐνεργείας, τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξεν ἐν τῇ συνθέσει, ὁ τοὺς ἱππους βόσκων. τὸ δὲ ἐναντίος, παρέλκουσαν ἔχει τὴν ἐν πρόθεσιν· τὸ γὰρ ἀντίος καὶ ἐναντίος, τὸ αὐτὸ σημαίνει· καὶ τούτου χάριν, τοῦ ἀπλοῦ τὸν τόνον ἐφύλαξεν, ὡς σχεδὸν μὴ γενομένης συνθέσεως.

Ἀντιώσα] παρὰ τῆς ἀντι προθέσεως, γίνεται ἀντίος· καὶ ἐκ τούτου ἀντιῶ· ἀντιῶς, τὸ ὑπαντῶ, δευτέρας συζυγίας· ἢ μετοχή, ἀντιῶσα, ὡς βοῶσα· καὶ ποιητικῶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὡς βοῶσα, γελαῶσα. τὸ τηλεθῶσα δὲ καὶ τὸ μαιμῶσα μόνον διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἔστι δὲ ὁμώνυμος ἢ λέξις. ὅτε γὰρ ὁμοῖ το ἀντιλαμβάνων, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὡς τὸ, — ἐμὸν λέχος ἀντιάσασα: — συγκυρούσα. ὅτε δὲ τὸ μετέχων, τυγχάνων, ὑπαντῶν, γενικῇ συντάσσεται, Ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἀρνεῖων ἐκατόμβης: — πλεονασμῷ τοῦ ο, — βοῶντά τ' ἐφεύροι: — καὶ, — ὁρῶν ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

Ἀντίβιος, ὁ ἐναντιοῦμενος τῇ βίᾳ, ὁ ἐστὶ τῇ δυνάμει· καὶ ἀντιβίοισι, τοῖς ἐναντίοις καὶ στασιαστικοῖς.

Ἀντίπηξ, ἢ κιβωτός· παρὰ τῆς ἀντι προθέσεως, καὶ τοῦ πήσσω.

Ἀντίβιον, ἐπ' ῥῆμα τοπικόν, τῆς ἀντι προθέσεως τὴν ἐναντίαν σχέσιν δηλοῦσης.

Ἀντίασεν, ἰκέτευσεν, ἀπῆντησεν· καὶ ἀντιάσαι, συναντῆσαι, καὶ ἐλθεῖν, μετασχεῖν· παρ' Ὀμήρῳ, τὸ ἐπιτυχεῖν, καὶ ἰάσεως συντυχεῖν, καὶ παραγενέσθαι.

Ἀντίπαλον, ἐναντίον, καὶ ἰσοπαλον, καὶ ἰσοττροφον.

Ἀντιπαγές, ἐναντίως συνεσθηκός.

Ἀντιπελαργεῖν, ἀντιστρέφειν.

Ἀντιστομος [παρὰ τὸ τακτός] τάξις, ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσα τοὺς μαχημούς.

Ἀντιπεφάσθαι, ἀντιτεθνάναι.

Ἀντίτυπα, ἀντιπίπτοντα.

Ἀντίλα, ἄγγος ἐν ᾧ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γινόμενον ὕδωρ

ἀπαντλοῦσιν εἰς θάλασσαν· καὶ ὁ νῦν καλούμενος καδίσκος.

ἈντίΦαρα, ἢ ζήλη, παρὰ Σαρακοσίους· παρὰ τὸ Φέρω, 20 ὁ Δωριεὺς Φάρω λέγουσιν, ὡς τέμνω τείνω, καὶ τρέπω τράπω. Φάρω οὖν Φάρα, καὶ ἀντιΦάρα, ἢ ζήλη, ἢ ἐναντίως Φαρομένη· οἱ δὲ, παλλακὴν· ἄλλοι, μητροκάν.

Ἀντίξουν, τὸ ἐναντίον· ἢ ἀμύζον, οἷον ἀντιστούμενον, τροπῇ Ἀττικῇ τοῦ σ εἰς ξ. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ σύμβολον ἐμβόλον λέγουσιν. καὶ ἀντιξάει, ἐναντιοῦται.

Ἀντικρυς, σημαίνει τὸ Φανερώς· ἀντικρὺ δὲ, τὸ ἐξεναντίας. παρὰ τὸ ἀντί, καὶ τὸ πᾶρα, ἀντίπαρα, ἀντικαρῶ, καὶ συγκοπῇ ἀντικρυ, τὸ κατέναντι· (τοιοῦτον ἐν συγκο- 30 πῇ καὶ τὸ κρῖναι, τὸ ἐπιτελέσαι διὰ τοῦ νεύματος τῆς καφαλῆς) ὡς ἂν εἴποι τις, ἀντικεφαλα. τὸ κρυ, μακρὸν Φυσεῖ· τὰ εἰς υ λήγοντα ἐπιβόηματα, συστέλλουσι τὸ υ, μεταξὺ, μεσηγύ· χωρὶς τοῦ ἀντικρυ· καὶ ὠφειλεν εἶναι ἀντικρυ· ἀλλὰ τὰ εἰς σ λήγοντα ἐπιβόηματα, εἰ μὲν φυλάττει τὸ αὐτὸ σημαίνον, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει· οἷον, οὕτως, οὕτω· μέχρις, μέχρι· ἐπεὶ οὖν τοῦτο οὐκ ἐφύλαξε τὸ αὐτὸ σημαίνον τῷ ἀντικρυς, οὕτε τὸν τόνον ἐδέξατο.

Ἀντυξ, λέγεται ἢ ἀνωτατὴ περιεφάλας τοῦ ἄρματός διΦρου, παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι· ἢ δὲ εἰς τὸ κάτω τε- 40 τυγμένη, λέγεται κατ' αὐτῆς. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἀσπίδος περιφέρεια, ἄντυξ. ἀμφότερα δὲ γίνονται, παρὰ τὸ τεύχω, τεύξω, ταῦξ, καὶ τυξ, καὶ ἐν συνθέσει ἀντυξ: — ἐξ ἀντυγος ἢ νῖα τείνας — οἰονεῖ, ἐξαψας τὰς ἡνίας τῆς τοῦ ἄρματος περιφερείας.

Ἀντίστοιχον, τὸ ἴσον· Σιωπᾶς γὰρ ἀντίστοιχον Φωνῆν ἔχεις: — τευτέστιν ἴσον σιωπᾶς, ἀντίστοιχαίν; μετὰ στοῖχον ἐστάναι· στείχω, στοῖχος, καὶ ἀντίστοιχον. τὸ στοί, διΦθογγον. διατί; δαα ῥήματα ἐν κινήσειν εὐρίσκονται — καὶ στίξ στιχός, στιχῶ, δευτέρας συζυγίας. 50 σημαίνει ἰσόστοιχον καὶ συγγενῇ.

Ἀντλῶ· παρὰ τὸ ἀντλῶν· τοῦτο ἐκ τοῦ ἀντλῆν καὶ καρτερεῖν ἐκείτω τὸ ὕδωρ, τὸ διὰ τῶν ἐσφυγμένων τόπων εἰσερχόμενον.

Ἀντρων, πόλις· παρὰ τὸ ἀντρώδεις· ἔχειν τόπους; κῆτό· ἔν κοπτομένου λίθου ἐπιτεφθεῖω εἰς τεύς ἀλῶνας ὄνους, ὁ ἐστὶ μύλους.

Ἄντρον, τὸ σπῆλαιον· Ἐγγύδι δ' αὐτῆς Ἄντρον ἐπῆρατον 115 ἡεροειδές: — ἀνατορὸν τι ὄν· παρὰ τὸ ἄνω τετρησθαι, ἦγον τετρητῆσθαι· τὸ ἀνατετρημένον· ἢ παρὰ τὰ ἀν-θη, ἄνθηρον, καὶ ἄντρον, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄντρον. εἶναι γὰρ λειμάνιδων νημφῶν ἐνδιαίτημα. ἢ παρὰ τὸ ἀντῶ τὸ ἰκετεύω, ἄντομαι, (καὶ, ἀντομένην Ἥην) ἄνταρον, καὶ ἄντρον· διότι τοὺς θεοὺς ἐν αὐτῷ ἰκέτευον, ἰερά τὰ σπῆλαια ἄγγυόμενα.

* Ἀντῶδῃ, λόγος μεμελισμένος ἐν ταῖς κομωθῆαις, ὅτε 10 μέρος χοροῦ τῷ ἑτέρῳ μέρει ἀποκρίνεται· παρὰ τὸ ἀντί, καὶ τὸ ἔδειν.

Ἀνύω] παρὰ τὸ ἄνω τὸ πράττω γίνεται· οἷον, — μέλα νύξ ἀνέται: — καὶ, Οὐκ ἀνύω φθάνουσα: — ἀντί τοῦ, οὐδὲν ὠφελῶ πράττουσα. Ἰστέον ὅτι τὰ ἀνύτω καὶ ἀνύτα, ἀπὸ τοῦ ἀνύω καὶ ἀνύω γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ· τὸ μὲν ἀνύω, αἰ ἐν συσπλη· τὸ δὲ ἄνω, διΦορεῖται κατὰ τὸν χρόνον.

Ἀνύποιστος, ἀνυποφόρητος, ἀνυπομόνητος, ἀπὸ τοῦ οἶω τὸ Φέρω, γίνεται οἰστός· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὑποίστος· καὶ κατὰ στέρεσιν τοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ ν, 20 ἀνύποιστος.

Ἀνώγειον, ἐκ τοῦ ἄνω καὶ τοῦ γαῖα, τὸ ἄνω τῆς γῆς ἢ ἀνώγειον· δέ.

Ἀνωγῶ] Λαούς δ' Ἀτρείδης ἀπολυόμενους ἀνώγειν: — ἐκέλευεν. ἔστι τὸ θέμα ἀνωγῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. γέγονεν ἀνωγή· τούτο παρὰ τὸ ἄνω τὸ ἐγκλειστικὸν ἐπὶ ῥήμα. ἡ παρὰ τὸ ἄνω, ἀγῶ, ἀγή, καὶ ἀνωγή, ἡ ἐγκλεισις, δι' ἧς ἀγομέν τι καὶ φέρομεν. ὁ παρατατικὸς, ἡνώγουν· τὸ τρίτον, ἡνώγει· Δεῖ-
 30 ξαι δ' ἡνώγει ὅ· πένθει: — ὁ μέλλων, ἀνωγήσω· ὁ ἀόριστος, ἡνώγησα· ὁ δεύτερος, ἡνωγε, καὶ κατὰ συστολήν, ἀνωγεν. ἡ ἐκ τοῦ ἀνάγω, ἡ ἐκ τοῦ ἀνάξω μέλλοντος· ὁ μέσος παρακειμενός, ἀνήγα· καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ κέπληγα μέσου παρακειμένου ἐγένετο ῥήμα κέπληγω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνήγα μέσου παρακειμένου, γίνεται ῥήμα ἀνώγω, τροπὴ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν τοῦ ἀνήγω· Πληθύν δὲ ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι.

Ἀνωχθί] ἀνωγῶ, ἀνώγημι· τὸ πρῶτακτικόν, ἀνώγηθι· τροπὴ τοῦ γ εἰς χ, καὶ συγκοπὴ, ἀνωχθί.

Ἀνωίστον, τὸ ἀπρονόητον καὶ ἀνυπονόητον· παρὰ τὸ οἶω, τὸ ὑπονοῶ· ὅπερ ἐν διαιρέσει γίνεται οἶω. ἐκ τούτου οἶστος, καὶ ἀνωίστος κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. καὶ πάλιν οἶστί· καὶ ἔκτασις τοῦ ο εἰς ω, ἀνωίστί, σύνθετον. καὶ, — ὁ δ' ὅμιλον ἀνωίστως ἀφίκανεν. Ἀπολάνιος.

Ἀξονες, ξύλα ἦν τετράγωνα, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ ὀρέφου διήκοντα, καὶ διὰ τίνος περόνης-στρεφόμενα· ἐφ' ὧν οἱ Σόλωνες νόμοι ἀπεγράφοντο· τοῖς τῶν ἀμαξῶν ἄξοισιν ὁμοίως καὶ δι' ἐστρεφόμενοι· λέγονται δὲ καὶ ἐν
 50 τοῖς μαθήμασιν ἄξονες, περὶ οὓς νοοῦνται τὰ σχήματα, οἷον σφῆραι, καὶ κύλινδροι τε καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ στρέφονται καὶ συνίστανται.

Ἀορονος, λίμνη περὶ Τυρσηνίαν. Φασὶ δὲ καὶ ἐν κώμῃ τῆς Χαλκιδὸς λίμνην εἶναι Ἀορονον λεγομένην· ἐν ἣ παρακτεφυκῶτων πολλῶν δένδρων, μηδὲν τῶν ἀποπιπτόντων φύλλων ἐμπίπτειν εἰς αὐτήν. εἶναι δὲ καὶ νεκρομαντεῖον.

Ἀξίος] ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω, ἄξιος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σταθμῶν τῶν ἴσῃν ῥοπήν ἔχοντων.

Ἀξυλος, ὄνομα κύριον· ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω. τὰ διὰ τοῦ ὕλος τρισύλλαβα, ποικίλα περὶ τὴν τᾶσιν εὐρίσκονται, καμπύλος, δακτύλος, θέρυλος, κρωβύλος.

Ἀξων] ἄξων καλεῖται τὸ διήκον διὰ τῶν τροχῶν ξύλον· παρὰ τὸ ἄγω.

Ἀξιοχρεῶν] τοῦ ἀξιοχρεῶς καὶ ἀνάπλεως καὶ ἀγῆρας, τὰ οὐδέτερα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὰν οὐδέτερον εἰς γ λήγον ἀπαθές, βραχυκαταληκτεῖν θέλει, ξύλον, περὶον, λουτράν· χωρὶς τοῦ πᾶν, καὶ τῶν παρὰ τὸ πούς· οἶον, δίπους, τρίπους· πρόσκειται ἀπαθές· διὰ τὸ ποιοῦν, καὶ χρυστοῦν, καὶ ὁστοῦν, καὶ χαλκοῦν· ταῦτα γὰρ ἀπὸ πράσεως γέγονε· καὶ τὸ διπλοῦν ἀπὸ τοῦ διπλόου· καὶ τὸ εὐγῆρων, ἀπὸ τοῦ εὐγῆραον· τὸ καρχαρόδου καὶ τιμῆειν, ἀπὸ τοῦ καρχαρόδον καὶ τιμῆεν γέγονε· τὸ μὲν, πλεονασμῶ τοῦ
 10 ι· τὸ δὲ, τοῦ ο. τὸ ἀνάπλεων καὶ ἀξιοχρεῶν, τῇ Ἀττικῇ ἔκτασις ἔκαθον, ἀπὸ τοῦ ἀξιοχρεῶν καὶ ἀνάπλεον τῶν· διὰ τοῦ ο· οὕτως δ' ἑτοιροβοσικός εἰς τὸν τέταρτον κανόνα τῶν οὐδετέρων.

Ἀξιεπηγητότατον, ἀξιολογώτατον· ὄνομα ἐπίθετον.

Αἰοῖδες, καὶ αἰοῖμος· παρὰ τὸ αἰεῖω, αἰοῖδος, τὸ αἰεῖω, κατὰ συναλοιφὴν γέγονεν ἔδω· ὁμοίως τὸ αἰοῖδος, ὡδός· καὶ τὸ αἰοῖδή, ὡδή. ἀπὸ τοῦ αἰοῖδος, αἰοῖδω ῥήμα παρῆ-
 20 κται. εἴτα ὡς κνήθω κνήθω, μεῖδω μεῖδω, οὕτως αἰοῖδω αἰοῖδω· καὶ κατὰ παραγωγήν αἰοῖδμος· ἡ παρὰ τὴν αἰοῖδω, αἰοῖδμος, ὡς κροφῆ, κροφίμος· τούτῃσιν ὁ αἰεὶ ἐν ὡδὶ ἐνομαζόμενος ἢ κνηρονοούμενος, ἡγουν

διαβόητος καὶ θαυμασίος· ὡς τὸ, — ἐπίσσω Ἀνδρῶ-30 ποισι κελώμεθ' αἰοῖμοι ἐσσομένοισιν.

Ἄσπον, ἄφρων, ἡ ἀόρχων. καὶ ἄσπος.

Ἄορ] παρὰ τὸ αἰέρω, ἄορ, τὸ ξίφος, ὄπλον, δόρυ.

Ἀορτήρ, καὶ ἄοτήρ, τὸ ἀπηγορημένον· ἡ παρὰ τὸ αἰρῶ, ἀρτήρ, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ο, ἀορτήρ. ἡ ὁ ἰμάς δι' οὗ τὸ ξίφος κρέμαται· — αὐτὰρ περὶ κούλεον ἦεν Ἀργύ-
 40 ρεον χρυσεῖσιν ἀορτήρεσσιν ἀρτήρ.

Ἀοσσητήρ] παρὰ τὸ ὄσσον, ὄσσοτήρ, καὶ ἄοσσητήρ, ὁ βοηθός, ὁ ἀνευ ὄσσης καὶ κληδόνος βοηθῶν αὐτομάτως. ἔδος γὰρ τοῖς παλαιοῖς τούτο, πυνθανομένοις μαντείας
 40 βοηθεῖν.

Ἄοζος, ὁ ὑπηρέτης· καὶ ἀοζήσω, διακονήσω, ὑπουργήσω.

Ἀολλέες, σημαίνει τὸ συνηθροισμένοι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, τοῦ α τὸ ὁμοῦ σημαίνοντος. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἑλλω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ συστρέφω, ἡ εἰλῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἑλλής· καὶ μετὰ τοῦ α ἐπιτατικῷ ἡ ὁμοῦ, ἀελλής· καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς ο, ἀολλής· καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀολλέες. ἐκ δὲ τοῦ ἀολλής γίνεται ῥήμα ἀολλίζω, τὸ συναθροίζω·
 50 ἐξ οὗ τὸ, — ἀολλίσσασα γεραιάς.

Ἄωρτο] Ἡ οἱ παρὰ ξίφος μέγα κούλεον αἰὲν ἄωρτο: — ὁ μὲν Ἡρωδιδανός, λέγει ὅτι σημαίνει τὸ ἥμιστο, τού-
 117 τέστι παρὰ τοῦ ξίφους. ἐκ τοῦ ἄρω τὸ ἄρμωζω, ὁ μέλ-
 117 λων Αἰολικῶς, ἄρσω· ὁ παρακειμενός, ἦρκα· ὁ παθη-
 117 τικός, ἦρμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἦρμην, ἦρσο, ἦρτο·
 117 Ἰωνικῶς κατὰ συστολήν, ἄρτο· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ω, ἄωρτο, ὥσπερ εἶδα εἶδω. τινὲς δὲ λέγουσι τὸ ἐκρέ-
 117 ματό. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ αἰρῶ, τὸ κουφίζω καὶ κρεμῶ·
 117 ὁ μέλλων, ἄρῶ, καὶ Αἰολικῶς, ἄρσω· ἦρκα· ἦρμην, ἦρτο· καὶ τροπὴ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν, ἄρτο· καὶ πλεονασμῶ τοῦ α ποιητικῶς, ἄωρτο.

Ἄωρες, αἱ γυναῖκες· παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρῆρῆναι καὶ συνη-
 117 μῶσθαι τῷ ἀνδρὶ. γίνεται ἄωρος· ἡ εὐθεῖα, ὅαροι· κατὰ μεταπλασμὸν, ὄαρες· καὶ κατὰ ὑπερθεσιν καὶ ἔκτασιν, ἄωρες.

Ἄωρις] Τῆς ἡτοῖ πόδες εἰσὶ δυνάδεκα πάντες ἄωροι, Ὀδυσ-
 10 σεας μ', λεπτοὶ καὶ ἀσθενεῖς· ἡ δυσφύλακτοι, διὰ τὴν δεινότητά· ἡ αἰμοὶ καὶ ἄγριοι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν αἰ-
 10 ρῶν καὶ μὴ πετειρῶν καρπῶν· ἡ οὐδεμίας Φροντίδος ἀξιοί· ἡ δυσόρητοι· οὐ γὰρ χρᾶται αὐτοῖς εἰς πορείαν. ἄρος, καὶ ἄωρος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α μὴδὲν πλέον σημαίνοντος. ἄρος γὰρ ὁ ὕπνος. Καλλιμαχος, Πολλᾶκι καὶ κανθῶν ἤλασα ὥρον ἄπο: — καὶ Σαπφῶ, Ὀφθαλμοῖς δὲ μέλας χυτ' ἄωρος: — ἡ ἄωρον τὸν ὕπνον, τὸν μηδενὸς Φροντίζοντα. ὥρα γὰρ ἡ Φροντίς· ἐνθα καὶ ὀλγῶρος. ἡ τὸν αἰώριον γινόμενον τῆς νυκτός. οἱ δὲ, τὸν
 20 αφύλακτον, ὥρα γὰρ ἡ Φυλακή· ἐνθεν καὶ παρὰ Ἀττι-
 20 κοῖς οἱ ὥροι. Καλλιμαχος δὲ κατὰ μεταλήψιν τοὺς ἀγρίους· ἄωρον γὰρ τὸν ὥμον· τὸ δὲ ὥμον, ἄγριον· ὅθεν καὶ τοὺς ὥμους τῶν καρπῶν, ἄωρους Φασίν· οἱ δὲ, τὸν μέγαν, τὸν υἱὸν ἔχοντα ἡ τοὺς ἄγαν ὀρούον-
 20 τας. οὕτως Ἐπαφροδίτος ἐν ὑπομνήματι τῆς μ' Ὀδυσ-
 20 σεας. ἐνιοὶ δὲ ἀπέδοσαν ἄωροι, ἀντὶ τοῦ ἰχθυοφόροι, ἰχθὺς Φερόντες· καὶ ἀμωρεῦσιν, ἰχθυοφερούσιν.

Ἀωρία] ἔστιν ὥρα, ὁ σημαίνει τὸ Φῶς· καὶ μετὰ τοῦ στε-
 30 ρητικῷ α, ἄωρος· καὶ τὸ θηλυκόν, ἄωρία, ἡγουν σκό-
 30 τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ὄρω, τὸ βλέπω· ὁ μέσος παρα-
 30 κείμενος, ὥρα· καὶ μεταγεται εἰς ὄνομα.

Ἀωρότερα, πρεσβύτερα.

Ἄωρος, ποταμός τῆς Κύπρου. Ἄω γὰρ ὁ Ἀδωνις ὠνοιά-
 ζετο· καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Κύπρου βασιλεύσαντες. Ζωῖλος δὲ ὁ Κεδρεσεὺς καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς θαυτοῦ μητρὸς κλη-

- ἄφαι. τὴν γὰρ Θείαντες μητέρα οὐ Σιώναν, ἀλλ' Ἀῶν καλοῦσι. Φίλας δὲ πρῶτον βασιλέα Ἀῶν, Ἡῶς οὐτα καὶ Κεφάλου· ἀφ' οὗ καὶ ὄρος τι ὠνομάσθη Ἀῶν· ἐξ οὗ β' ποταμῶν Φερομένων, Σεράχου τὰ καὶ Πλῖως, τὸν ἕνα τούτων ὁ Παρθένιος Ἀῶν κέκληκε. ἢ διὰ τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τετραμμένην ἔχειν τὴν ῥύσιν, κατὰ Φησὶν ὁ Παρθένιος· Κωρυκίων σεύμενος ἐξ ὀρέων, ἀνατολικῶν ὄντων. δύναται δὲ οὕτω καλεῖσθαι, καὶ ὁ ἢ Κιλικία Ἀῶα πάλαι ὠνομάζετο.
- Ἀωτον] — λινόε· τε λεπτὸν ἄωτον· — περιφραστικῶς, λινούον περιβόλαιον. ἄωτον, σημαίνει τὸ ἄνθος· καί, — οἶός αὐτῶ· — καί, — τί πάνινυχον ὕπνον ἄωτεῖς; ἀντὶ τοῦ ἀπανδρίζῃ τὸν ὕπνον· ἐκ δὲ τούτου, καθεύδεις, καὶ ἄωτεῖτε, ῥῆμα προστακτικόν, ἀντὶ τοῦ ἀπανδρίζεσθαι τὸ καλλίστον τοῦ ὕπνου, ἀπὸ τοῦ ἄω, τὸ πᾶν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄσπε· οἶον καθεύδετε ὕπνον. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀνώτατον, καὶ ἀκρωτήριον, καὶ ὕψος· καὶ κατὰ μετάληψιν, σημαίνει τὸν ἀνδρῶντα καρπὸν, ἀπὸ τοῦ ἀκρου σπουδαῖον. καὶ ἀρσενικῶς, ἄωτος.
- Ἀφαλός, παρὰ τὸ ἀφῆ· ὁ τῇ ἀφῇ εἶκων, ἀφαλός τις ὢν. ἐκ τοῦ ἀφῆ, ἀφαλὸν, καὶ ἀφαλόν, οἰοῖ τὸ εὐαφές καὶ τρυφερόν.
- 118 Ἀπάλαμνος, δειλός, ἀσθενής, ἄχειρος, ἄτεχνος, ὁ μὴ δυνάμενος παλαμῆσθαι, ὅ ἐστι τεχνάσθαι ἢ ἐργάσθαι.
- Ἀπαλθήσεσθε, λαθήσεσθε. ἀλθέω ἀλθῶ, ἀλθήσω, ἀλθήσομαι, ἀλθήση, ἀλθήσεσθε, καὶ ἀπαλθήσεσθε. τοῦτο παρὰ τὸ ἀλθω, τὸ αὐξάνω.
- Ἀπαγορεύω] ἢ ἀπὸ προθέσεως ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ χωρίζεσθαι. ὁ γὰρ ἀπαγορεύων, ἐκτός γίνεται τοῦ λέγειν.
- Ἀπαμείρεται, ἀποκεχωρίζεται. ἐκ τοῦ μείρω τὸ μερίζω, καὶ μετὰ τοῦ στερεητικῶ α, ἀμείρω, καὶ ἀπαμείρω.
- Ἀπάμεια, πόλις Βιθυνίας, πρότερον Μυρλέα καλουμένη· ἣν λαβὼν δῶρα παρὰ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου ὁ Ζήλως, μετωνόμασεν Ἀπάμειαν, ἀπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Ἀπάμας. Ἐρμῖππος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ λαμπάντων λόγῳ. οὕτως Ὀρος.
- * Ἀπάντολμος, ὁ πάντα τολμῶν.
- Ἀπάνευθεν, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν· ἐκ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνα, ἄνευ, ἄνευθεν, καὶ ἀπάνευθεν, τὸ ἀποθεν, καὶ χωρὶς· καὶ ἀτερθεν, καὶ ἀπάτερθεν, τὸ αὐτό.
- 20 Ἀπαρκτίδες. [Ἀπαρκτίας] κρηστήριος αἰθωνος πνοαῖς· — ταῖς ἀπὸ τῆς ἀρκτου πνεύσαις. Λυκόφρων.
- Ἀπάργματα, λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν τραγῳδῶν λεγόμενα μασχαλισματα. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτηριασματα. ἦν γὰρ τι νομικόν, τοῖς δολοφονηθεῖσι ἀκρωτηριασμοῦ. τὰ δὲ ἀκρωτήρια εἰροντες καὶ συρράπτοντες διὰ τῶν τοῦ νεκροῦ μασχαλῶν καὶ τοῦ τραχήλου, παρετίθεντο τῷ νεκρῷ, κατὰ Φησὶ Σοφοκλῆς· Ἰφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς Ἐμασχάλοσθης· — ζῆται εἰς τὸ μ. ὅτι δὲ καὶ ἐγαύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον, Αἰσχύλος μαρτυρεῖ· καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, Ἡρώς δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος, Τρίς δ' ἀτάλεις Φόνου (ἐκ τοῦ λείχω, τὸ ἀπεγέυστα) τρίς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων, Ἡ Θέμις αὐθέντησι δολοκτασίας ἱλάσθαι· — ἢ ἀπάργματα, αἱ μεγάλα ἀπαρχαὶ τῶν θυσιῶν τῶν τελείων. παρὰ τὸ ἀρχω ἀπάρχω, ἀρχμα καὶ ἀπαρχμα, ὡς Ὀμηρος, Ἀργματα θύσε θεοῖς αἰετιγενέτην.
- Ἀπαρτία, ὁ κατὰ τὸν οἶκον κόσμος, τὰ λεγόμενα ἐπιπλα. λέγεται δὲ ἀπάρτη, ἀπαρτῆ· παραγωγὸν, ἀπαρτίζω, τὸ ἀρτίως (ὅ ἐστιν εὐαρμοστικῶς) συμπληρῶ, καὶ

ἀπαρτία, ἀπαρτηλοῦσα, ἢ ἀπρητισμένη. ἀπάρτια, τὰ ἐπιπλα.

Ἀπαστος] παρὰ τὸ πῶ τὸ ἐσθίω, καὶ πῶα ἢ βοτάνη, καὶ πηγός, καὶ Φηγός· ἢ πρώτη γὰρ τροφή ἀπὸ δρυῶν. πῶ οὖν, παράγωγος πατῶ, ὡς μὴ τὸ ζῆτῶ, μοτῶ· ὁδὲν καὶ μαστός. πέκασμαι, πέκασαι, πέκασται, παστός, ὁ βεβρωκός· καὶ ἀπαστος, ὁ ἀγευστός· — ὁ δ' ἀκμηγος καὶ ἀπαστος· — ἄσιτος, νηστis, καὶ ἀπαστία, ἢ νηστεία. λέγεται δὲ καὶ ἀπαστός.

Ἀπάτη] ἐκ τοῦ ἀπαφῶ, ἀπάτη, καὶ ἀπατῶ. ἢ αἰτή, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, ἀπάτη· καὶ ἀπατηλός, ἐκ τοῦ ἀπατῶ ἀπατήσω.

Ἀπατούρια] Ἀπατήνωρ, οὐχ ὁ Διόνυσος, ἀλλ' ὁ Ζεὺς. καὶ ἀπατούρια, ἔορτῇ ἐπιτελουμένη τῷ Διόνυσῳ τῷ πυκνεψίῳ μινί· ἢ ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἔορτῇ τοὺς γεννημένους ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ καὶδὰς τότε ἐνέγραφον ὁ μνύντες οἱ πατέρες, ἢ μὴν Ἀθηναίους ἐξ αὐτῶν Ἀθηναίων· ἐδόκουν τε οἱ παῖδες πρὸ τούτου ἀπάτορες ὄντες, τότε πατέρας ἔχειν. ἢ ἀπὸ τῆς ἀπάτης. Ἐάνθος, βαλεὺς ὢν τῶν Βοιωτῶν, προσεκέλεσται πρὸς μονομαχίαν Θυμοίτην τῶν Ἀθηναίων βασιλέα περὶ τῆς χώρας. καὶ ὁ μὲν Θυμοίτης, ἀνεδεδίλασε· Μελάνδιος δὲ, παρόντων Ἀθηναίων, ὑπέστη τὴν μονομαχίαν. καὶ συνιόντων, εὐξατο, εἰ ἀπατήσῃ τὸν Ἐάνθον, θῦσαι τῷ Διόνυσῳ· Φανήναι δὲ τὸν Διόνυσον τῷ Ἐάνθῳ αἰγῶν ἐνεμμένον μέλαιναν· καὶ τὸν Μελάνδιον εἰπεῖν, ὡς Οὐδῶνος, ἀλλὰ δεύτερος εἶ· — ἐπιστραφέντος δὲ ἐκείνου, τὸν μὲν θῶον ἀφανῆ γενέσθαι, τὸν δὲ Μελάνδιον καίσαι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν Ἐάνθον. νικῆσαντες οὖν Ἀθηναῖοι, ἀπατήνωρα μὲν Δία προσηγόρευσαν· ἀπατεύρια δὲ ἔορτῇ τῷ Διόνυσῳ.

Ἀπαυλία, ἔορτῇ παρὰ Ἀθηναίους· ὅτι τότε ἀρχεται ἡ κόρη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλιζέσθαι, ἢ τότε ἐπαυλιζέτο τῷ ἀνδρὶ ἢ γυνὴ.

Ἀπαυρῶ τὸ ἀφελῶ. ἀπὸ τοῦ αἶρω, αὐρῶ, ὡς κλαίω κλαύσω, καὶ παῖω παύσω· ὁ παρατατικὸς, ἀπῆρυν, τὸ ἀφελόμην.

Ἀπαυραδίζω] ἀπὸ τοῦ αὐδάδης, αὐθαδιάζω, πλεονασμῷ τοῦ α. ἐκ δὲ τῆς αὐτὸς ἀντανυμίας καὶ τοῦ ἄδω, αὐδάδης, ὁ ἐαυτῷ ἀρέσκων.

Ἀπαφῶ, τὸ ἀπατῶ. ἀφῶ, τὸ καλῶς λέγω· ὡς ἄμαρφον λέ· . γυναικα καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀπαφῶ· ἐνθεν τὸ ἀπαφίσκω, τὸ ἀπατῶ καὶ παραλογίζομαι. ἢ ἀπὸ, τὸ ἀποθεν δηλοῖ. καὶ ἐγκείται τῷ φῶ τὸ φαίνω· ἐξ οὗ καὶ Φενακῶ, Φενακῆ.

Ἀπαιωρῶ] ἐκ τοῦ αἶρω τὸ κομφίζω, πλεονασμῷ τοῦ ω, 3^ο· ἀπαιωρῶ, ἀπαιωρήσω· ἢ ἀόριστος, ἀπῆωρήσα· ἢ μεταχῆ, ἀπαιωρήσας, καὶ ἀπαιωρημένος.

Ἀπαισος] Παισος, ὡς ὁ ποιητὴς Φησὶν· Ὁς ῥ' ἐνὶ Παισῷ ναῖε· — ἐν ἐτέροις δὲ, δῆμον Ἀπαίσου. Παισος δὲ εἰρηται, παρὰ τὸ τὴν Ἀργῶ προσορμίζουσαν ἐκείσε παισσαι καὶ προσεγγίσαι. Παισός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Ἀπαισος. Ἡρωδιανός.

Ἀπ' αἰγλήεντος] αἰγλήεις, παρὰ τὴν αἰγλήν. ἀπ' αἰγλήεντος, ἀπὸ τοῦ λαμπροτάτου.

Ἀπέσας] Ἡσιόδος, Κοιρανέων τρητοῖδ Νεμείης ἡδ' Ἀπείσαντος· — ὄρος τῆς Νεμείας Ἀπέσας, ἀΦέσας τις ὢν· ὁδὲν ἀΦίενται οἱ ἵπποι εἰς τὸν δρόμον τοῦ Νεμείου ἀγῶνος. ἀΦέσας, καὶ ἀπέσας. Νεμεία δὲ, πόλις Θεσσαλίας.

Ἀπεσαν, ἀπέβαλον. διὰ τὴν προκαρξύνεσθαι; πᾶν ῥῆμα εἰς ἀν λήγον χρόνον βραχεῖ παραληγόμενον ἀπλοῦν ἢ σύνθετον, ὅ ἐστιν ὑπὲρ β' συλλαβῶν, προκαρξύνεσθαι· εἰ

μη Δωρικόν· εἴη· προπερισπᾶται δὲ, μακρὰς οὐσῆς·
50 ὅθεν τὸ μὲν ἄπεισαν, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξείαν·
τὸ δὲ ἀπῆσαν, οὐκ εἶναι.

Ἀπέχθω, ἐχθρὸς γενήσῃ, μισηθῆς, ἀπὸ τοῦ ἀπέχθω.
καὶ ἀπεχθῆρῶ, μισησῶ. ἐχθρὸς, ἐχθρὸς, ἐχθρῶ,
καὶ ἀπεχθῆρῶ.

Ἀπήχθετο] ἀπὸ τοῦ ἐχθῶ, ἐχθόμην, ἤχθόμην, ἤχθετο
καὶ ἀπήχθετο, ἐμισέτο.

Ἀπέφθιλον] ἀπὸ τοῦ φθίω ἐστὶν ἐνεστώτος μὴ εἰρημέ-
νου ἐν χρήσει ὁ παρατατικός, ἐφθίον, καὶ ἀπέφθιον.

120 Ἀπέκτανε] κτείνω, κτενῶ· μέσος παρακαίμενος, ἔκτανε.
Ἀπετύπαζον, ἀπεδιώκον. παρὰ τὴν τυκτώ, ἀπετύπαζον,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Ἀπεβουκόλησα, ἐν συνήθειᾳ, ἀπεβόσκησα, καὶ ἐπετήρησα.

Ἀπεχθῆσαι] ἀπέχθω, ἀπήχθην· εἰν ἀπέχθωμαι, εἰν
ἀπέχθηται· καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ, ἀπεχθῆσαι.

Ἀποβουκολῶ τὸ ἀπάτω, ἢ τὸ ἀποκλανῶ. ἀπὸ τοῦ βου-
10 κός, βουκολῶ, καὶ ἀπεβουκολῶ.

Ἀπέκτατο] ἐν τοῦ κτῶ, παραγωγῶν κτῆμα, ἔκταμαι, ἐ-
κτάμην, ἔκτασο, ἔκτατο, καὶ ἀπέκτατο.

Ἀπεσφάκελσε, προσσπᾶσθη, ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. οἱ
δὲ λατοί, ἀντὶ τοῦ ἐσάτη.

Ἀπῆνευσεν] ἐνέγκω· τροπῇ, ἐνάγκω, ἤνευσεν, καὶ ἀπῆ-
νευσεν.

Ἀπειναυτισμός, Φυγὴ ἐπ' ἐμαυτὸν διὰ Φόνον ἀκούσιον·
καὶ ὅλος ἀποδημία τοσούτου χρόνου, ἀκαλλαγῆς· ἔνεκα
μίσους ἢ ἔρωτος.

20 Ἀπεμόρεξαι, τὸ ἀπεκίπασεν. ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω, ἀμελῶ-
μην, ἀμέλξατο· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ τοῦ λ εἰς
ρ, ἀπεμόρεξαιτο.

Ἀπεβήσεται] ἐστὶ τὸ θέμα, βῶ, βῆμι, βῆσω· εἴτα μετά-
γεται εἰς ἐνεστώτα· ὁ παθητικός, βήσομαι· ὁ παρατα-
τικός, ἐβήσομαι· τὸ τρίτον, ἐβήσετο καὶ ἀπεβήσετο.

Ἀπεσκολυμμένος, ὁ γαγυμνωμένος. σημαίνει κυρίως τὸ
ἐκτεταμένος. κολλῶν γὰρ ἢ θρίξ ἢ ἐπὶ τοῦ ἄκρου, ἢν
ἐφύλαττον ἀκούρευτον, θεοῖς ἀνατιθέντες· καταχρηστι-
κάς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογεγυμνωμένου, ἢ τὸ δῆμα ἀφγ-
30 ρημένου.

Ἀπέλεθρον, ἀμέτρητον καὶ πολλὴν δύναμιν· πέλεθρον
γὰρ, μέτρον γῆς· μακρόν, πολυπέλεθρον. Ἰλιάδος ε'.

Ἀπερείσια, ἄπειρα τῷ πλήθει, πολλὰ. παρὰ τὸ ἄπειρος,
ἀπειρέσιος· καὶ οὐδενός, ἀπερείσιαι.

Ἀπελος, τὸ ἔλλος καὶ τραυμά· παρὰ τὸ μὴ προσπελάζειν
τὴν σάρκα, ἀλλὰ διηρησθῆναι· καὶ γὰρ ἔλλος, παρὰ τὸ
διειλικύσθαι τὴν σάρκα ἐκ τῆς τομῆς. ἢ τὸ ἀφελόμενον·

40 ἢ ἀπὸ τῶν Θεσσαλικῶν ἀπέλων, ἃ ἐστὶ πολυφάρμακα·
ἵνα δηλῇ τὸ ἀθεράπευται.

Ἀπερωπών, ἄγριον, καὶ σκληρὸν· ἢ σκληρόν, ἢ δυσκατα-
λήπτον, στυγνόν, ἀπαράπαιστον.

Ἀπερωπύς, ὁ τῆς ὁρμῆς καὶ προθυμίας καλυτῆς· ἐκ τοῦ
ἔρωη, ἢ ὁρμη καὶ προθυμία.

Ἀπειρος] ὁ μὲν ἀμαθῆς, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πείραν· ὁ δὲ
μέγας, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πέρας, ἄπειρος καὶ ἄπειρος.

ἄπειρος δὲ ὁ ἄλλος, ὅτι σημαίνει χιτῶνα, διέφοδον μὴ ἔχον-
τα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Πολυξένῃ, Χιτῶν σ' ἄπειρος
ἐνδοτήριος κακῶν· — καὶ παρ' Εὐρυπίδῃ ἐν Ὀρέστῃ,

50 Ἡ ποσὶν ἀπείραν περιβαλοῦσ' ὑφασματι.

Ἀπειλή, ἢ μετὰ ὀργῆς ἐπίπληξις· παρὰ τὸ ἀπειλλεῖν, ὃ
ἐστὶν ἀπειργεῖν, Αἰολικῶς, ἀπέλλειν· ὃ γὰρ ἀπειλῶν,
τὸν θέλοντά τι πράττειν, ἀπειργεῖ. ἢ παρὰ τὴν ἀπὸ
καὶ τὸ εἰλῶ, ἢ ἀποκλείουσα τῶν δαδόντων· ἐστὶ γὰρ
ἀπειλή, λόγος εὐστρέφειν τὸ δέον· ἢ λόγος ἀπειργῶν
τῶν ἀμαρτημάτων. ἢ παρὰ τὸ ἀπρῶθεν εἶναι ἐλέους· ἢ

εὐχόμεναι· παρὰ τὰς πέλας τὰς Φιάλας, δι' ὧν σπένδον-
τες εὐχόμεθα. ἢ τὸ ὑποχρυνόμεναι· ἢ γὰρ ἀπειλή, ὑπό- 121
σχέσις ἐστὶ κακοῦ. σημαίνει δὲ τρία, τὸ καυχώμεναι, ὡς
τὸ, Ὡς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθάν·
— ἐπὶ δὲ εὐχῆς, — οὐδ' ἠπειλήσεν ἀνακτι· — ἐπὶ δὲ
ὀργῆς, — αἰψα δ' ἀναστὰς, ἠπειλήσας μῦθον.

Ἀπειλήτῃρας, καυχῆσται, ἀπειλεῖν εἰδότες καὶ ἀπαγγελ-
λεσθαι. τοὺς δὲ τοιοῦτους, καὶ καυχηματίας λέγουσιν.

Ἀπειλήτην] ἀπειλῶ, ἀπειλήσω, ἠπειλήσω, ἠπειλησάτην 19
διδάσκω· καὶ συγκοπῇ τῆς σα συλλαβῆς, ἀπειλήτην, ἢ
ἀπὸ τοῦ ἀπειλῶ, ἠπειλῶν· τὸ διδῶν, ἠπειλεῖτον,
ἠπειλεῖτην· συστολῇ τῆς ἀρχῆς, καὶ τροπῇ τῆς εἰ-
διφθόγγου εἰς τὸ η, ἀπειλήτην. Ἡρωδιανός.

Ἀπληγέως, ἀποτόμως, σκληρῶς. παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ
φροντίζω, ἀλεγῆς, καὶ ἀπληγῆς, καὶ ἀπληγέων, καὶ
ἀπληγέως κατὰ τροπὴν, ἐπ' ὀρθῆμα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦς
ἀπληγέως· καὶ καδ' ὑπέρθεσιν ἀπληγέως, κατὰ ἀντι-
φρασιν, ὃ μὴ ἀπλοῦς, ἀλλὰ σκληρός.

Ἀπληγήσεν, ἀπέκοψεν ἀπὸ τοῦ ἀλοῖω τὸ τυκτώ, ἀλοῖσσω. 20

Ἀπειλημμένοι, συνειλημμένοι, συγκειλισμένοι, κεκρατη-
μένοι. ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω, ὁ παθητικός παρα-
καίμενος λήλημαι, εἰλημαι Ἀττικῶς.

Ἀπῆρορος, ὁ ἀπῆρτισμένος καὶ διεστώς. παρὰ τὸ ἀείρω,
ἀπᾶρορος, καὶ ἀπῆρορος.

Ἀπῆνηναντο, ἠρνήσαντο. ἀπὸ τοῦ ἀναινῶ, ἀνανῶ, ἤνηνα,
ἠνηναμην ἠνηναντο· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἠνη-
ναντο.

Ἀπῆμαν] ἐστὶν εἶω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, σημαίνει τὸ
πορεύομαι, ὡς παρὰ Σαφρόνι, οἶον, Ἐγνίμνα, ὡς εἶω· 30

— τούτῃ, κέρασόν, ἵνα πορευθῶ. τούτου ὁ μέσος
παρακαίμενος, εἶα· καὶ κατ' ἔκτασιν, ἦα· τὸ πληθυν-
τικόν, ἤμεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἤμεν, οἶον, προῆ-
μεν· τὸ δεύτερον, ἦτα· καὶ συντίθενται ταῦτα· ὑπὲρ
τῶν ἐχθρῶν ἀπῆτα βεβουλευμένοι· — δεῖ γινώσκειν, ὅτι
τὸ ἀπῆειν καὶ τὰ ὅμοια, συν τῷ ι γράφεται. ἐκ τοῦ
εἶω τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικόν, εἰώμεν, ὡς συμ-
βουλευτικόν, καὶ κατ' ἔκτασιν Ἀττικὴν τοῦ ε εἰς η,
ἤωμεν. τούτου ὁ μέσος παρακαίμενος εἶα, καὶ κατ' ἔκ-
τασιν ἦα· καὶ κατὰ διάλυσιν, Ἡἷα πολλὰ θεοὺς γου- 40
νούμενος· — τούτου τοῦ ἦα τρέπει τὸ α εἰς εἰν, καὶ
ποιεῖ τὸν ὑπερσυντέλικον, ἦειν· καὶ ἐν συνθέσει ἀπῆειν,
καὶ παρῆειν, καὶ ἐξῆειν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν,
ἀπῆισαν, καὶ κατὰ συστολὴν ἀπῆσαν. ἀπὸ δὲ τοῦ
ἦμιν ἐστὶν ὁ παρατατικός, ἦν· καὶ τὸ πληθυντικόν,
ἴμεν, ἴστα, ἴσαν, καὶ δῖσαν· σημαίνει δὲ, τὸ διέ-
πεμπον.

Ἀπῆμων] παρὰ τὸ πῆδω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπαδον·

πῆσω, πῆμα, ὡς βῆσω βῆμα· ἀπῆμος, καὶ παρωνύμως
ἀπῆμων, ὁ ἀβλαβής, ὡς τὸ ἀναιμὸς ἀναίμων, Τούνεκ 50
ἀναίμονος εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλεόνται.

Ἀπῆνης] παρὰ τὸ ἦς γίνεται ἡῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ
ν, ἡνῆς· καὶ ἀπῆνης, ὁ σκληρός· ἢ ὁ ἀπρῶθεν τοῦ αἰ-
νεῖσθαι, ὃ ἐστὶν ἐπαινεῖσθαι· αἶνος γὰρ ὁ ἐπαινος. ἢ

ὁ μὴ ἡλίκος εἶπών, τούτῃ σκληρός· ἀπὸ μεταφοράς
τῶν ἴκτων τῶν δυστηνῶν. ἢ αἶνος, ὁ δεινός καὶ σκλη-
ρός, αἰνῆς, ἀπῆνης.

Ἀπῆχῆς] ἢ λέξις Ἀττικὴ· εἴρηται κατὰ ἑνδεῖαν τοῦ θ,
ἀπῆχῆς τις ὧν, οὗ ἂν τις ἀπέχοιτο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου, 122

ὃ μὴ συνάδων ἀπὸ μεταφοράς τῶν μουσικῶν ὀργάνων,
ὁ ἀμουσος καὶ ἐχθρός.

Ἀπῆρης] παρὰ τὴν ἀρχὴν τὴν βλάβην, ἀπορητής, ὁ ἀβλα-
βής. ἢ παρὰ τὸ πῆρῶν, ἀπῆρης, ὁ ἀβλαβής. οὐ γὰρ
ἐστὶ τῶν διὰ τοῦ ἡρῆς· ἐπει εἰς ἀρῶναι αὐν, ὡς τὸ κωπῆ-

ρης, Ξιφῆρης, καὶ Ἀπῆρης, ὕγιας, ἄνασι· καὶ Ἀπῆρας, τὸ ἀβλαβές, ὡς ἀπῆρας τὸ σκληρῶς. Ἀπολλώνιος, Καὶ σε θεοὶ σὺν Ἀπῆρσιν αὐτοῖς ἐταίροις.

- 10 Ἀπ[α] Εξ ἀπῆς γαίης: — ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου. τὸ γὰρ καλαῖον ἐκαλεῖτο Αἰγιάλεια, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάρχου τοῦ ἐν Ἀργεὶ ποταμοῦ, καὶ Μελέτης τῆς Ωκεανοῦ. ὕστερον δὲ καλῖν, Ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ Ἀπίδος τοῦ Φωρωνέως παιδός. ἢ παρὰ τὸ ἀπίδα, ὃ σημαίνει τὴν ἀπιδέα, ἢ ἐν καταξήροις τόποις ὑπάρχουσα: ἐκ τοῦ πῖν γὰρ γίνεται, ὃ σημαίνει τὸ πῖνω, ἀποβολῇ τοῦ ν. ἐκ τούτου οὖν γίνεται Ἀπιος, καὶ τὸ θηλυκὸν ἀπία, ἢ ἐν πολλοῖς ἔτεσι διψήσασα, ὡς Ὀμηρος — πολυδίψιον Ἄργος Φησὶν. ἢ γὰρ πόλις, ἐστὶν ἡ Ἑλλάς. ἢ δὲ χώρα, 20 Ἀπία. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεί πρῶτον πεφυτεῦσθαι ἀπίους, τὰς ὄγχνας τὰς ἀπιδίας. Ἄργος δὲ, ἀπὸ Ἄργου τοῦ πανόπτον. τελευταίων δὲ πάντων, Πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ Πέλοπος καὶ τοῦ νῆσος, ἀπὸ τοῦ πρᾶτῆσαι τῆς χώρας τὸν Ταντάλου υἱὸν Πέλοπα.

Ἀπιος, ἢ ὄγχην καλουμένην γενικῶς, ὅτι πρῶτον ἐν Ἀπῇ γέγονεν, ἦγον τῇ Πέλοπος. ἢ παρὰ τὸ ἐν διψήροισι τόποις φύεσθαι. ἢ διὰ τὴν ποιότητα τοῦ χυλοῦ αὐτῆς. Ἀπίος, ἔξω τοῦ δένδρου καὶ τοῦ καρποῦ, βοτάνη τις καλουμένη. Διογένης.

- 30 Ἀπικία, εἶδος πλακούντων ἀπὸ Ἀπικίου τινὸς Ῥωμαίου εὐτραφῆτος ἐπινοήσασα.

Ἀπινύσσω ἀπὸ τοῦ πνύω, ἐξ οὗ τὸ πνέω, γίνεται παρὰ γωνον πινύω. ἐξ οὗ τὸ πινυτός, καὶ πινυτή, ὃ διεγερμένος τὸν νοῦν. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ φύω γίνεται ἀφύσσω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πινύω γίνεται πινύσσω. καὶ μετὰ τοῦ στερωτικού α, ἀπινύσσω. ἀπινύσσειν, τὸ ἀπινύτως ἔχειν, τὸ μὴ φρουεῖν. τὸ δὲ πεπνυμένος, ἀπὸ τοῦ πνύμι γέγονεν. ὁ καθητικός παρακεῖμενος, πεπνυ-

- 40 καί· καὶ ἡ μετοχή, πεπνυμένος, ὁ συνετός καὶ σάφρων.

Ἀπιδῆσαι — οὐδ' ἀπιδῆσαι μῦθον Ἀθῆνης: — τὰ εἰς ὡ λήγοντα ῥήματα κατ' ἑνδεκα χρόνου εἰς πλεονασμὸν μεταγόμενα, καὶ Φωνῆντι ἐλλείπουσι, διχρόνῳ βραχεῖ παραληγόμενα· οἷον, στείχω διὰ τῆς εἰ διφθαγγου, καὶ στιχῶ διὰ τοῦ ι· Φεῖδω Φιδῶ, ἐξ οὗ, πεφιδῆσεται· δαῖω, δαῶ· κείρω, κερῶ. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἢ δίχρονον, ἀλλ' ὅμως εἰς βραχυ Φωνῆν γέγονεν ἡ συστολή. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ πείδω, γέγονε πιδῶ. ὁ μέλλον, πιθήσω· ὁ ἀόριστος, ἐπιδῆσα· ὅθεν τὰ, — ἀπεγράψατο 50 πιθήσας: — ἐστὶ καὶ ἀπιδῶ ῥῆμα. τὸ πι, ι. οἱ μὲν, ἐκ τοῦ ἀπειθῆς ἐστὶ· καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ διὰ τῆς εἰ διφθαγγου γράφουσιν· ὁ δὲ κανὼν, διὰ τοῦ ι· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι τὰ ἀπὸ βαρυτόνου μεταγόμενα εἰς πλεονασμὸν, συστήλλει τὴν παραληγουσάν· οἷον ἐστὶ τὸ, Φεῖδω, Φιδῶ· οὕτως ἐστὶ καὶ τὸ ἀπιδῶ. διατὶ περισπᾶται; τὰ εἰς θω ῥήματα ἔχοντα ὄνομα προὑποκειμενον, περισπᾶται· οἷον, μυθῶ.

- 123 Ἀπλοῦς ὥσπερ παρὰ τὸ δύο καὶ τὸ πέλω, γίνεται διπλούς διπλοῦς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄλφα τὸ σημαίνει τὸ ἐν, καὶ τὸ πέλω τὸ σημαίνει τὸ ὑπάρχον, γίνεται ἀπλοῦν, τὸ ἐν ὑπάρχον. α σημαίνει τὸ ἐν, καὶ τὸ πέλω, ἄπελος· καὶ συγκοπῇ, ἀπλοῦς, ὁ πέλων εἰς. Ἀπλᾶ, εὐθετα, καὶ ἀπαλᾶ· ἢ ἐκ τοῦ ἀπλῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἐπ' εὐθείας τὰς καλάμας ἐκτείνω· ἐξ οὗ, Ὁ δὲ ἐμὲ τὰς καλάμας ἐν τῷ σταυρῷ ἀπλώσας.

* Ἀπλήξ, ὁ μὴ πεπληγμένος, κατὰ στέρησιν ἀπὸ τοῦ πλῆττω.

- 10 Ἀπλήτα, ἄπειρα, πολλὰ· παρὰ τὸ πλῶ πλήσω τὸ πέλῳ, πλήτος, καὶ ἀπλήτος, ὁ ἀπρόσιτος. Διογένης.

Ἀπληγίς, τὸ ἀπλοῦν ἱμάτιον· ὅπερ Ὀμηρος ἀπλοῖα κα-

λεῖ. Σοφοκλῆς, Τρύχαι καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίος: — παρὰ τὸ ἀπλῆ, ἀπλήγης, καὶ ἀπληγίς· παρὰ τούτο καὶ τὸ ἀπλήγιος, ὃ τοὺς τρόπους ἀπλῶς ἔχον.

Ἀπλᾶς, ὑποδήματα εἶδος Λακωνικοῦ. ἰονομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπλῶς καὶ οὐ τετεχνημένως φεγενησθαι. ἀπλοῖ δὲ 20 οἱ Λάκωνες, καὶ οὐ περιεργοὶ περὶ τὰς κατασκευάς.

Ἀπὸ, σημαίνει δύο· τὴν πρόθεσιν, ὡς τὸ, Οὐ μὲν πῶς νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης: — καὶ τὸ ἀπο-θεν, ὡς τὸ, — πολλὰν γὰρ ἀπὸ πλυνῶν εἰσι πόλεις: — Ἰστέον, ὅτι ἐκ τῶν δισυλλάβων προθέσεων, πάντα οὐκ ἀναστρέφονται· αἱ δὲ λοιπαὶ, ἀναστρέφονται. οὐκ ἀναστρέφεται ἡ ἀνα, ἢ δια, ἢ κατὰ, ἢ ἀμφί, καὶ ἡ περι- 30 ἄλλως· ἡνίκα μεταξὺ δύο ὀνομάτων κυρίων ἡ προσηγορικῶν εὐρεθῶσι, συνδέσμων περιλαμβανόμεναι, τότε ἀναστρέφονται αἱ προθέσεις· ὡς τὸ, — νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων: — ἡνίκα δὲ μεταξὺ δύο ὀνομάτων, τοῦ μὲν, κυρίου ὄντος, τοῦ δὲ, προσηγοριῶν, ἐν τούτοις πᾶσιν ἀναστρέφονται αἱ προθέσεις· ἢ δὲ κατὰ πρόθεσις ἀναστρέφεται, ἡνίκα ὑποκταται. λέξει, μεθ' ἧς τινος ὀφείλει συνταττεσθαι, μὴ παρατιθεμένης ἐν τῷ μέσῳ οἰαδῆποτε λέξεως, ὡς ἐν τῷ, — ξύλοχον κατὰ βο-

σκομενῶν: — αἱ ἀναστρέφόμεναι προθέσεις, ὅτε μεταξὺ β. κυρίων ἢ προσηγορικῶν εὐρεθῶσι, συνδέσμων [περιλαμβανόμεναι, τότε] παραλήγουσι μετὰ τὴν πρό- 40 θέσιν· οἷον, — νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων· Ἀγαμέμνωνος περὶ καὶ Ἀχιλλῆος. καὶ ἐὰν μεταξὺ δύο ὀνομάτων προθέσεις ἢ· οἷον, — μάχῃ ἐνι κυδιανείρῃ: — ἀπὸ ἧς ἀλόχου, οὐκ ἀναστρέφεται· ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ πρόθεσις συντασσομένη μεταγεται, καὶ τὸν οἰκείον τόνον τηρεῖ, ὡς ἐν τῷ, — Φίλης ἀπὸ πατρίδος αἰῆς: — καὶ ὅλοι χωρισμὸν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀπέχω, τὸ πόρρωθεν ἐμαυτὸν κατεῖ-σθαι· καὶ ἀποβάλλω, καὶ ἀπορίπτω, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογαλακτίζω, ἢ ἀπὸ σημαίνει τὴν ἀπότασιν καὶ ἀποπλήρωσιν. — ἡμῖν ἀπὸ λογὸν ἀμύ- 50 ναι: τὸ ἐξῆς, ἀκαμῦναι· διὸ φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον. ὅτε γὰρ ἡ πρόθεσις τὴν σύνταξιν ἐλλειπῇ ἔχει πρὸς τι τὸ ἐπιφερόμενον, τὸν ἴδιον τόνον φυλάσσει· ὡς τὸ, Νή-πιοι, οἱ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἡελίοιο ἡσθιον: — πᾶρ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι: — τὴν παρὰ πρόθεσιν κατὰ τὴν ἀρχὴν ὀξύνουσι· καὶ καθόλου ὅτε σημαντικαὶ εἰσι τῶν ῥημάτων αἱ προθέσεις, τοῦτον τὸν τόνον ἀντέχονται· οἷον, — ἐπεὶ οὗτοί ἐπι δέος: — σύνεκα καλὸν εἶδος ἐπ' ἄλλ' οὐκ ἐστὶν: — οὐ γὰρ ἐπ' ἀνὴρ οἷος Ὀδυσσεύς: — Οἱ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μαχηταί: 124 — ἢ περὶ, ἀντὶ ἐτέρας κεῖται τῆς ὑτέρ. τὸν ἴδιον οὖν τόνον φυλάττει. πρόθεσις γὰρ ἀντὶ ἐτέρας προθέσεως λαμβανόμενη, τὸν ἴδιον τόνον φυλάσσει. αὕτως ἔχει τὸ, Ἀλλ' ὁδ' ἀνὴρ ἐδέλετο περὶ πάντων ἐμμεναι ἄλλων: — καὶ αἱ προθέσεις κατ' ἐαυτὰς οὔσαι, ὀξύνονται· ἀνα-στρέφῃς δὲ ἐστὶν ἴδιον, τὸ τὸν ἴδιον ἀναπέμπειν τόνον· ἀναστροφῇ ἐστὶ μετὰθεσις τόνου. ἀπὸ ἔθεν] ἐπὶ τῆς ἔθεν φασὶν· εἰ μὲν εἰς ἀπλοῦν μεταλαμβάνοιτο, ἐγκλη- 10 τικῶς ἀναγινώσκουσιν δέ· εἰ δὲ εἰς σύνθετον, ὀρθοτονῇ-τέον· Ὅς ἔθεν εἵνεκ' ἐπασχον: — ἐπεὶ οὐ ἐδέχεσθαι χερσίων: — ὀξύνεται γὰρ ἢ οὐ ἀπόφασις εἰς ἀπλὴν μετὰληψιν ἀντωνυμίας. ἐὰν ὀρθοτονήσασιν, ἐστὶ σύνθετος οὕτως, οἷον, — σάθεν εἵνεκα. καὶ ἐκεῖνα κατ' ὀρθὴν τάσιν· — ἀπὸ ἔθεν ὥσατο: — ὅθεν ὁ Σιδώνιος μέμφεται Ἀριστάρχῳ, μὴ ἐγκλητικῶς ἀναγνόντι τὸ, Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα: — ἢ γὰρ διανοία ἀπλὴν αἰτεῖ τὴν μετὰληψιν, ἐμὰ, σέ, ἐ. ἀπὸ οὗν τοῦ ἔ τρέπον πρὸς- 20 ωπον, πλεονασμῷ τῆς· δεν συλλαβῆς, ἔθεν· ἀπὸ ἔθεν, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπειλίζοντο] ἔστι νύκτω. τοῦτο κατὰ τροπὴν Δωρικὴν, γίνεται νύξω. οἱ γὰρ Δαρειεῖς τὰ εἰς πτω ῥήματα, ποτὲ μὲν εἰς ζ τρέπουσι, ποτὲ δὲ εἰς β σσ.

Ἀπετραυκῶντο] δευτέρως συζυγίας. τρέπω, τροπῶ, τραυκῶμαι, ἐτραυκῶμην.

Ἀπεχρήσαντο] Ἀριστοφάνης, Τους ἀνδρας ἀπεχρήσαντο τους παιδοσπόρους: — διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν.

* Ἀπόβαδρα, ἡ κλίμαξ τῆς νηὸς, γέφυρα δι' ἧς εἰς τὴν χέρσον οἱ ναῦται ἀποβαίνουσι, παρὰ τὸ ἀποβαίνειν τὸ καταβαίνειν.

Ἀποβατικῶς] ἀγῶνος ὄνομα, ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύνειν ἄρματα, ἅμα θρόνων τῶν ἵππων, ἀπέβαινον διὰ τοῦ τροχοῦ ἐπὶ τὸ δίφρον, καὶ πάλιν κατέβαινον ἀπταίστως. καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα πεζοῦ ἅμα καὶ ἱππέων. καλεῖται δὲ ἀποβατικῶς ἡνίοχος, ὁ εἰς τοῦτο δηλονότι τὸ ἀγώνισμα ἐπιτήδειος.

Ἀποτυμπανίσαι] οὐχ ἀπλῶς τὸ ἀποκτείνειν, ἀλλὰ τυμπανῶ· ἀπὸ τυμπάνου, ὃ ἔστι ξύλον ὅπερ στυάλην καλοῦσι. τὸ γὰρ παλαιὸν ξύλοις ἀνῆρουν τοὺς πολέμους, ὕστερον δὲ τῷ ξίφει.

Ἀποδέκται, ἄρχοντες κληρωταὶ δάκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ Φυλὴν εἰσιν· οἵτινες παρελαμβάνουν καὶ ἀπαδέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀποδέκται ἐκαλοῦντο. εἴτα ἐξητήσαντο τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τὰ ἀποδιδόμενα χρήματα σὺν τῇ βουλῇ, καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ χρῆ ἀναλίσκειν.

Ἀποτίσεις χοῖρας γίγνεται ἃ κατέφαγες, ἀποδώσεις.

Ἀπροστασίον, ὄνομα δίκης, ἡ εἰδος δίκης, κατὰ τῶν μετοίκων τῶν προστατῆν μὴ νεμόντων. ἤρετο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ὃν ἤθελε τῶν πολιτῶν τινα προστατῆν, τὸν ἐπιμελήσασθαι καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων ὑπὲρ αὐτοῦ, ὥσπερ ἐγγυητὴν ὄντα.

Ἀποστασίον, ὄνομα δίκης ἔστι, χωρὶς τοῦ ρ, κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένης τοῖς ἐλευθερώσασιν, ἃν ἀφίστανται ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἕτερον ἐπιγράφονται προστατῆν, καὶ ἃν ἃ καλεῖουσιν οἱ νόμοι ποιεῖν τοὺς ἀπελευθερούς τοῖς ἀπελευθερώσασιν, μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν ἀλόντας, πάλιν ἔδει δουλεύειν· τοὺς δὲ νικησάντας, τελῶς ἤδη ἐλευθερούς εἶναι.

Ἀποτριάσαι, πληγὰς τραῖς δοῦναι.

Ἀποσαλεύσας, ἀποφυγῶν ἐκ τοῦ λιμένος, καὶ σάλω ὀμλήσας.

Ἀποκτάμενος] ἔστι πέτω, καὶ συγκοπῇ πτω πτῆς· καὶ πτῆμι· τὸ παθητικόν, πτῆμαι, πτάμενος, καὶ ἀποπτάμενος. ἐκ δὲ τοῦ πετῶ, γίνεται ποτῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀμφεποτάτο· καὶ πετάζω, ἐξ οὗ τὸ ἐπετάσθη· καὶ πετανύω, πετανύμι· πετῶ πεταίνω, καὶ συγκοπῇ καὶ διπλασιασμῷ, παπταίνω, παπτανῶ, παπτανούσι· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ πρόθεσεως, ἀποπτανούσιν.

Ἀποτμήξαντες] τμῶ τὸ κόπτω· ἀφ' οὗ παράγωγον τμήσσω, τμήξω· τὸ δὲ τμῶ, ἀπὸ τοῦ τομῆ.

Ἀποπροσωπίζεσθαι, ἀκουίπτεσθαι καὶ μάσθαι τὸ πρόσωπον.

Ἀποστηρίγματα, ἀνταρτίσματα.

Ἀποσταδόν, πόρρωθεν, ἐκ διαστήματος. ἀπὸ τοῦ ἱσθμὶ τὸ παθητικόν ἱσταμαι, σταδόν, καὶ ἀποσταδόν, ἐκίβημα.

Ἀπεδόν, τὸ ὁμαλόν. Θουκυδίδης, Καὶ κατέβησαν εἰς χωρίον ἁπεδόν τι. ἄθεος.

Ἀπεχοιρίσασιν, ἀπεσκήρτησαν ἀπὸ τῶν χοίρων.

Ἀπέτυλον, ἀπέσυρον τὸ αἰδοῖον· καὶ ἀποστυλῶσαι, τὸ ἐπάραι τὸ αἰδοῖον. τύλος γὰρ τὸ αἰδοῖον.

Ἀπεμύλλαινον, διεφύλλιζον, ἐξευτέλιζον· σαρκάζοντες.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ

Ἀποσφῆλαιον] σφέλλω σφέλλω, σφέλλα καὶ σφέλλα ὁ ἀόριστος· ἡ μετοχή, σφέλλας σφέλλαντος· τὸ εὐκτικόν, σφέλλαιμι, σφέλλαις, σφέλλαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ, σφέλλειος. 30 τὰ γὰρ εἰς μι εὐκτικά ἐνεργητικά ἀόριστου ὄντα, οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ εἰα προφέρουσι· τίσαιμι, τίσαιον· καὶ ἀποσφῆλαιμι, ἀποσφῆλσαιον.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι] πρώτης συζυγίας διοπομπεῖω, διοπομπεῖω· ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ πομπῆς. σημαίνει δὲ τὸ ἀποτρέπεσθαι διὰ τοῦ ἀποτροπαίου Διὸς· (Ἀποτροπαῖος μὲν Ζεὺς, καὶ δαίμων, ἀποτρέπων τὰ ἄγῃ.) ὅτι τὸ μεταξὺ λέγοντα τινα ἄλλον τὸν εἰρμὸν διακόπτειν τοῦ λόγου. εἰς τοὺς ἀμαθεῖς ἀποδιοπομπεῖται σκαιοῦς.

Ἀποθευσόμεθα, ἀποδραμούμεθα. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοῦ. 40

Ἀπεσκόλυπτε] κυρίως, τὸ δέρμα ἀφῆρει.

Ἀπεσπλεγγισμένοι, ἀπεξυσμένοι. σπλεγγίς γὰρ ἡ ξύστρα.

Ἀποβράσαι, τὸ διατρίσαι πυρούς ἢ ἄλευρα· ὅθεν καὶ τὰ ἀποβράσματα, σπύβραλα πυρῶν.

Ἀποθριάζειν, κυρίως τὸ ἀφελεῖν φύλλα συκῆς· καταχρηστικῶς δὲ τὸ ὀτιοῦν ἀφαιρεῖν.

Ἀποσάλεύσας, ἐπιτηρήσας.

Ἀποσεσύνασται, τὰ σῦκα ἀποβέβληκε βρωθέντα.

Ἀποσηκῶσας, κατακλείσας ἐν σηκῷ. 50

Ἀποσιμῶν, ἀποτρέχειν πρὸς τὸ σιμῶν. σιμᾶ δὲ ἐκάλουν τὰ προσάντη χωρία. λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν τὸ ἐκ διαστήματος ἐμβαλλεῖν· καὶ ἐπὶ σιδήρου, τὸ ἀποστρέφειν τὴν ἀκτὴν.

Ἀποσκηδίσαι, κυρίως τὸ περιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς ἔρμα σὺν ταῖς θρίξιν· καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἀποκτεῖραι.

Ἀποσχάσαι, ἀπορῥῆξαι, καὶ διαφθεῖραι, καὶ διασχίσαι· 126 σημαίνει καὶ τὸ φλεβοτομήσαι.

Ἀποσχοινισμένος, διεσπῶς, διεσυνγμένος.

Ἀπόεπε] πᾶν προστακτικὸν δισύλλαβον βραχυκατάλητον ἐνικόν, ἐν τῇ συνδέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἶον, ἐλθέ, πρόσσελθε· βαῖνε, πρέβαινε.

Ἀπόστεγχε, τὸ ἀπαλλάσσει καὶ ἀναχωρεῖ· ἀπὸ τοῦ στεῖχω, δεύτερος ἀόριστος προστακτικός. καὶ Ἀπόφασθε, ἀπὸ τοῦ ἐφάμην ἐφασσ· φασσ, τὸ προστακτικόν· τὸ 10 ἀπαγγεῖλατε.

Ἀπόερε] Ἐνθά με κύμ' ἀπόερε: — ἀντὶ τοῦ ἀπέπνευξε, διέφθερε· παρὰ τὸ ἔβρω τὸ φθάρω, ὁ μέλλων, ἐρῶ· καὶ Αἰολικῶς, ἔρσω. τὰ τοῦ δευτέρου μέρους ἀόριστος δισύλλαβος ὑπάρχοντα, κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον διὰ τοῦ οἰο ἐκφέρονται· οἷς ἀκολουθεῖ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα ἀναδέχονται τὸν τόνον· οἶον, δοῖτο, ἀπέδοιτο· σχοῖτο, ἀπόσχοιτο, πρόοιτο.

Ἀποαίρει] ἀπὸ τοῦ αἰρῶ τὸ καταλαμβάνω ἢ τὸ προαιροῦμαι, αἰροῦ· κατὰ διάλυσιν, αἰρέο· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποαίρεο κούρην. καὶ ἀποαίρεισθαι, τὸ ἀρπάζειν, ὃ 20 ἔστιν ἀφαιρεῖσθαι, κατὰ τὸ πλῆρες, τῆς ἀπὸ πρόθεσεως μὴ συγκοίσεως.

Ἀποδέσθαι] — κρατερὴν δ' ἀποδέσθαι ἐνίκη, Ἰλιάδος ε'. διατὶ μὴ ἦν ἀποδέσθαι; πᾶν ἀπαρέμψατον φυλάτσει τὸν ἴδιον τόνον καὶ ἐν τῇ συνδέσει.

Ἀποθανεῖν] ἢ ἀπὸ πρόθεσεως ἐνταῦθα χωρισμὸν δηλοῖ, οἶον ἀποθανεῖν, κατὰ χωρίζονται οἱ ζῶντες ἀπὸ τῶν τεθνεώτων. καὶ ἀπέρχεσθαι, τὸ χωρίζεσθαι τινα ἀπερχόμενον· καὶ ἀπονοεῖσθαι ὁμοίως.

Ἀπολαύω] ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω, παράγωγον λαύω, ὡς 30 χρῶ· κραύω· καὶ ἀπολαύω.

Ἀποκναίωμαι. ἔστι ῥῆμα πτω, δηλοῦν τὸ φονεύω· ἐξ οὗ τὸ ἀπέκτατο· οὐ παράγωγον, κταίνω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, καινῶ· καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν, κναίω· καὶ ἀποκναίω·

Η

μῆναι, τὸ διαφθειρόμενοι, ἀποκοπτόμενοι, ἀπολλύμενοι, λυπούμενοι, ὀδυνώμενοι.

Ἀποκαίνυμαι, τὸ νικῶ. καὶ Ὀμηρος, — ἀποκαίνυτο πάντας ἀρίστους: — κυρίως, τὸ Φονεύειν. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ Φονεύω, γίνεται καίνυμι· καὶ ἐκκινύμην, καὶ ἀποκαίνυτο. μεταφορικῇ δὲ ἡ λέξις. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῶν Φονευόντων καὶ νικούντων λαμβάνεται. ἡ παρὰ τὸ αἰνυμι, τὸ λαμβάνω: ἀπὸ τοῦ αἰνυσθαι καὶ λαμβάνειν ἄλλον τοὺς νικούντας, πλεονασμῷ τοῦ κ.

Ἀποδυσπτεῖν, τὸ μὴ βραδίως πίπτειν.

Ἀποδρᾶν ἐστὶ τὸ ἐκκλίνειν, τὸ ἐξω γενέσθαι τῆς δεσποτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἀποδραδεῖν] τὸ κοιμηθῆναι. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετᾶν, ἐστὶ ῥῆμα δρᾶν· ὁ δευτέρως ἀρίστος, ἔδρανον· ἀπὸ ἔδρανον· καὶ ἀποδραδεῖν· καὶ κατὰ ἀντιφρασιν· δρῶ γὰρ τὸ ἐνεργῶν· οὐ δρᾶν παράγωγον. οἱ δὲ κοιμώμενοι οὐδὲν ἐνεργοῦσιν.

Ἀποβρίξαι] ἀποβρίξας, τὸ ἀπονυστάξας· παρὰ τὴν βορᾶν, καὶ τὸ ἵζειν, ὃ ἐστὶ κατανεύειν, βρίζω· Ἐνδ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις: — ὥστε κυρίως τὸ ἀπὸ βορᾶς καὶ μετὰ τροφὴν νυστάζειν καὶ καθευδῆσαι, βορίξαι τὸ ὄν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ βρι ἐπιτατικὸν μῆριον· βαρύνονται γὰρ οἱ ἐν ὕπνῳ καταφερόμενοι.

Ἀπολιβαῖω, ἀπέλθω, ἀποδράμω. παρὰ τὴν λιβάδα· καὶ γὰρ λιβάς ἐστὶ, ρευμάτιόν τι· ἢ κυρίως ἀποβρῶσω. ἡ εἰς τὴν Λιβύην ἀπελεύσῃ. ὅμοιον τὸ εἰς κόρακας, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγνοίᾳ. ἡ παρὰ τὸ λι σημαίνον τὸ λίαν, καὶ τὰ βράδισαι· τὸ τεχέως ἀπελθεῖν ἐκδεχόμενος, καὶ πορρωτέρω.

Ἀπολιγαίνειν, ἀφιδύνειν, ἡ παραφθέγγεσθαι, ἡ βάζεσθαι.

Ἀπολιτρυγεῖν, τὸ ἀπελθεῖν τεχέως· παρὰ τὸ λίαν καὶ τὸ ἄργον, ὃ ἐστὶ ταχύ, περιττεύοντος τοῦ τ.

Ἀπολυμαίνω] λύματα λέγονται τὰ κατάρσια, ἡ καὶ αὐτὸ τὸ ῥύπος· παρὰ τὸ λυμαίνειν ἤγουν φθεῖρειν τὸ ὑποκείμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ λύμα, λυμαίνω· καὶ ἀπολυμαίνω, τὸ ἀποκαθαίρω. φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, κατάρσιόν ἐστι· καὶ τὰ περιττώματα, εἰς τὴν ἀπέριτον θάλασσαν βάλλεται. ὡς Εὐριπίδης, Θάλασσα κλύζει πάντα ἀνδρῶπων κακά.

Ἀπολύχειν ἐστὶ τὸ ἀφιδύνειν· ἡ ἀποπνευματίζειν, ἀποπλύνειν, καὶ ἀπορίπτειν.

Ἀπορύθει, ἀποσπᾷ, ἀποτύρει.

Ἀποφθαλκίζει, βιάζεται· ἀπὸ τῶν αἵμα σῦκα τραγόντων, καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα μετῆται.

Ἀπολιχμήσονται, ἀπολεῖξουσιν. λείχω, λιχῶ, καὶ λιχυῶς, λιχυῶσ.

Ἀποφθίμενον, φθαρέντα, ἀποθανόντα· ἀπὸ τοῦ φθίω, φθίωμα, φθίμενον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, φθίμενον.

Ἀποφθεῖσθαι, ἀποφθαρήτω. ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθίω, φθίω, φθίσω, ἐφθίκα, ἐφθίμην, ἐφθίμο.

Ἀποσκορακίζω] ἀπὸ τοῦ κόραξ κόρακος, κορακίζω. σημαίνει δὲ τὸ καταλιμπάνω. λέγουσι γὰρ τινες, ὅτι ἐδόθη χρησμός· τισι περικαθήμενοις πόλιν τοῦ λαβεῖν αὐτήν, ἵνα ἐὰν ἴδωσι λευκοὺς κόρακας ἐν τῇ πόλει ἢ ἐμῆλον πορθησαί, μὴ πορθηταί αὐτήν, ἀλλ' οἱκοι ὑποστρέψαι. λαβόντες δὲ οἱ ἐν τῇ πόλει κόρακας, τοῦτο πυθόμενοι, καὶ λευκάναντες αὐτοὺς μετὰ ἀσβέστου, ἀπέλυσαν ἔξω τῶν τειχῶν. οὓς θεασάμενοι οἱ ἐναντίοι, ἀπόρητον αὐτὴν κατέλειψαν. καὶ εἰς τοῦτίσω πλανηθέντες, ὑπέστρεψαν.

Ἀπὸ πεντόξαι] Ἡσίοδος, Μηδ' ἀπὸ πεντόξαιο θεῶν ἐν δατὶ θαλεῖν ἄνθρωπο ἀπὸ χλωροῦ τὰμνειν αἰθῶνι σιόηρ:

— πεντάκλαδος ἡ χεὶρ· μὴ ὀνυχίσας, Φησὶν, ἐν εορτῇ ξηρὸν ὀνυχᾶ. χλωρὸν δὲ, τὸ ζωτικὸν αἷμα· ἀσβεῖς γὰρ ὀνυχίζεσθαι ἐν εορτῇ θεῶν.

Ἀπεσκορακίσεν] Βοιωτοὶ χρησμὸν ἔλαβον. τότε ἀφωρεθῆται αὐτῶν ἡ πόλις, ὅτε λευκοὶ κόρακες φανῶσιν αὐτῇ· τοῦ οὖν χρησμοῦ ἀκούσαντες νεανίσκοι, καὶ ἐν μέθῃ ποτὲ γινόμενοι, γυνάσαντες τοὺς κόρακας καὶ ἀφέντες, ἐδορύβουν τὴν πόλιν διὰ τὸν χρησμὸν. Φωρεθέντες δὲ οἱ τοῦτο διαπραξάμενοι, ἀπεβάλοντο τοῦ πότου μετὰ ποιηῆς. τοὺς οὖν ἐπὶ κακῇ γινωσκομένους, ἀπέπευτον ὅπου ἄκουσιν οἱ γυνώσαντες, ὀνομάζοντες εἰς κόρακας. ἀπεσκορακίσεν οὖν, ἀντὶ τοῦ ἀπεκρούσασθαι, καὶ μετὰ μίσους ἐξέβαλεν.

Ἀπόχρη, σημαίνει τὸ ἀρκεῖν ὄν, Ἀπόχρη γὰρ παρὰ τοῖς δικαίοις κριταῖς, καὶ μόνῃ ἡ προθυμία δρέψασθαι τὴν ευφημίαν. Ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς Ἀθηναίοις, καὶ περισπωμένους σὺν τῇ ἰ. γράφεται. κα- 128 νῶν τοιούτος· τὰ γὰρ εἰς ὁ μονοσύλλαβος ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος μετὰ προθέσεως συντεθέντα, τὴν περισπωμένην τᾶσιν φυλάττουσι, σμῶ, περισμῶ· θλῶ, συνθλῶ· κλῶ, κατακλῶ. εἰ οὖν ἐστὶ χρῶ χρῆ μετὰ τοῦ ι, (τὰ γὰρ εἰς ὡ ῥήματα θέλει ἔχειν κατὰ τὸ δεύτερον πρὸς ὀνυχον καὶ τρίτον διφθογγον τὴν μετὰ τοῦ ι· θλῶ θλᾶς θλᾶ, ποιῶ ποιᾶς ποιῇ, χρῶ χρῆς χρῆ) δηλονότι καὶ ἀποχρῆ φαμέν περισπωμένους. πρόσκειται, ἐν 10 συνθέσει· διὰ τὸ σχῶ, παράσχου. πρόσκειται, μετὰ προθέσεως· διὰ τὸ ἄζω. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις βαρύνεται, καὶ χωρὶς τοῦ ι γράφεται. κανὼν τοιούτος· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι συντεθέντα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· εἰμι, σύνεμι· φημι, σύμφημι. οὕτως οὖν ἐστὶ χρῆμι, χρῆς, χρῆσι· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, χρῆ· Οὐ χρῆ παννυχιον εὔδειν. — καὶ ἐν συνθέσει, ἀπόχρη. οὕτω Ζηνόβιος.

Ἀπονάσσω] ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην Ἀψ ἀπονᾶσσωσιν: — εἰς τοῦτίσω ἀποκαταστήσουσιν, ἀποδώσουσιν.

Ἀποδιοικουπεῖσθαι, ἀποτέμπεσθαι τὸν προστρόπαιον Δία, 20 καὶ οἷον καδαίρεσθαι.

Ἀποσφάλλει· — μέγα δὲ σφας ἀποσφάλλει πόνους: — οἶονεἰ ἀποσφάλλῃ καὶ ἀποτυχεῖν ποιήσας τοῦ ἔργου· ἀπὸ τοῦ σφάλλω, σφάλλω, σφάλλας.

Ἀποπεσέσθαι· ἀπὸ τοῦ πέτω· ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ πεσῶ, πεσῆσω· καὶ ὁ δευτέρως ἀρίστος, ἔπεσον. καὶ σεσημειώται οὗτος ὁ δευτέρως ἀρίστος καὶ ὁ ἔχων, ἐξενεχθέντες διὰ τοῦ σ, ὅπερ ἐστὶ χαρakter τοῦ πρώτου ἀρίστου, κατὰ δὲ ἀντιπάθειαν εὐρέθη. ἐστὶ γὰρ καὶ ὁ εἶπα καὶ ἦνεγκα πρῶτος ἀρίστος διὰ τοῦ π καὶ ἡ ἐκ- 30 φεσόμενοι· ὅπερ τῶν παρακειμένων ἐστὶν ἴδιον καὶ δευτέρων ἀρίστων. ἀπὸ τοῦ ἔπεσον, πέσε τὸ προστακτικόν, καὶ πεσέτωσαν.

Ἀποσχῆσαι, χωρεῖ· ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχῆσω.

Ἀποτίσας, ἀποδοῦς· καὶ ἀποτίσῃ δίκην, ἀποδῶ τιμωρίαν.

Ἀποβρύηται] βρύω· καὶ ὁ παρατατικός, ἐβρύον. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ρ ἄρχεται τὸ θέμα, καὶ ἕτερον ρ προσλαμβάνει ὁ παρατατικός· βρύω, ὁ μέλλων, βρύω· ὁ ἀρίστος, ἐβρύσα· ὁ δευτέρως, ἐβρύον· ὁ παθητικός, ἐβρύην, ἐβ- 40 ρύης, ἐβρύη· καὶ ὁ μέλλων δευτέρως, βρύησμαι, βρύησθ, βρύησεται· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποβρύησεται, πλεονασμῷ τοῦ ρ. αἱ δὲ εἰς φωνήεντα λήγουσαι προθέσεις, ἐὰν συντεθῶσι μετ' ἑτέρας συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομένης, πλεονάζουσι καὶ ἕτερον ρ· ἡ καὶ οὕτως· ὅσα τῶν μερῶν τοῦ λόγου κατ' ἑαυτὰ σημαίνει τί, ταῦτα ταῖς ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομέναις λέξεσι συντιθέμενα, οὐ διπλασιάζουσι καὶ ἕτερον ρ· αἶον, χρυσοθήμην, χρυσό-

ρειθρος· ὅσα δὲ οὐ σημαίνει, ἀλλὰ συ . . ταῦτα
 50 συντιθέμενα, πλεονάζουσι καὶ ἕτερον ρ· οἶον, σύβροια,
 ἐπὶ ῥήμα, ἀνάρρησις.
 Ἀποκοτταρίζειν, τὸ λειπόμενον πόμα τοῦ ποτηρίου ἐκ-
 χαίν ὥστε ψόφον ποιεῖν.
 Ἀποφλαυρίζοντες, ἐπιτωθάζοντες, ἐξευτελιζόντες, ἢ ὡς
 πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι. ἀεὶ γὰρ τὸ Φαῦλον ἐπὶ τοῦ
 πονηροῦ τάττεται. Φαῦλον οὖν ἐστίν, ὑπερβιβασμῷ τοῦ
 λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, Φλαῦρον.
 129 Ἀποχρώντως, ἱκανῶς, ἀρκούντως. ἀπὸ τοῦ χρω̃ συζυγίας
 δευτέρως τῶν περισπωμένων· ἢ μετοχή, χρώων χρώων·
 ἢ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, χρώοντες χρώοντες· ἢ γε-
 νική, χρώωντων· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπο-
 χρώντως.
 Ἀπομόρξατο] ἀπομόργω, ἐστὶν ἐνεστώς, ἐκ τοῦ ἀμέργω
 τὸ ἐκπιάζω, μεταβάσει τοῦ ρ εἰς λ, ἀμέλγω· καὶ ἀπολ-
 γος, ὁ ἐκπιάζων τὰ πράγματα. τὰ εἰς γὰρ ῥήματα, εἰ μὲν
 10 ἔχει πρὸ τοῦ γ σύμφωνον, βαρύνεται· οἶον, ἀμέργω,
 στέργω, εἴργω· χωρὶς εἰ μὴ ἔχουσιν ὄνομα προὔποκαίμε-
 νον· διὰ τὸ γεωργῶ· ὁ ἔχει προὔποκαίμενον τὸ γεωργός.
 τὸ δὲ ἀμέργω, οὐκ ἔχει· τὸ γὰρ ἀμόργη, ἐκ τοῦ ἀμέργω
 γίνεταί· σημαίνει δὲ δύο, τὴν ὑποστάσασιν τοῦ ἐλαίου,
 καὶ τὴν τρύφα τοῦ οἴνου· ἐστὶ καὶ εἶδος βοτάνης πορ-
 φυράς· ἐξ οὗ ἀμόργηνα ἱμάτια λέγονται τὰ πορφυρᾶ.
 ἐκ τῶ ἀμέργω, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, ὡς ἀρχομαι
 ὀρχαμος, γίνεταὶ ὀμόργω, καὶ ὀμόρξω, ὠμορξα, ὠμορ-
 ξάμην, καὶ ὠμόρξατο, καὶ ἀπομόρξατο συναρχουέως.
 30 Ἀμοργίς δὲ, τοῦ καλάμου τῆς ἀνδήλης τὸ λεπτότατον
 μέρος· ὃθεν ἀμόργη.
 Ἀπολεῖς] ῥῆμα ὀριστικὸν σύνθετον συζυγίας πέμπτης τῶν
 βαρυτόνων· καὶ γίνεταί παρὰ τὸ ἀπόλλω· τοῦτο παρὰ
 τὴν ἀπὸ προθέσεως καὶ τὸ ἄλλω ῥήμα. ἢ ἐκ τοῦ ὀλῶ ῥή-
 ματος, γίνεταί ἀπολῶ, συζυγίας πρώτης τῶν περισπω-
 μένων· τὰ παθητικόν, ἀπολέομαι ἀπολούμαι· τὸ τρίτον,
 ἀπολέσθαι ἀπολεῖται. ὀλῶ, τὸ ἀπόλλω· τὸ παθητικόν,
 ὀλομαι· ὁ παρατατικὸς, ὀλώμην, ὤλου, ὤλετο, καὶ
 ἀπώλετο. ἢ ὀλῶ· ὁ μέλλων, ὀλῶ· ὁ δεύτερος ὀρίστος,
 50 ὤλον· ὁ παθητικὸς, ὀλώμην, ὤλου. ἢ παρὰ τὸ ἔλῶ· τὸ
 φενεύω, γίνεταί ὀλῶ, ὡς πέλω τὸ ὑπάρχω, πολῶ·
 μένω, μονῶ. ὀλῶ· οὗ ὁ μέλλων, ὀλέσω. Ἰστέον ὅτι ἡ
 πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος
 ἔχει τὸ η, ἢ τὸ ε· ἀλλ' ἡνίκα ὁ ἐνεστώς μακρὰ παρα-
 ληγεὶ φύσει ἢ θέσει, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἶον,
 οἰκῶ, οἰκήσω· ποιῶ, ποιήσω· πλην τοῦ ἀρκῶ ἀρκέσω,
 καὶ νεικῶ νεικέσω, τὸ φιλονεικῶ· τὸ γὰρ νικῶ νικήσω,
 δευτέρως ἐστὶ συζυγίας. καὶ ἡνίκα καθαρὸς ὁ ἐνεστώς,
 διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἶον, νοῶ νοήσω. καὶ ἐκ
 40 δευτέρων παραλήγεται, διὰ τοῦ η· Φίλῶ, Φιλήσω· κιχῶ,
 κιχήσω· πλην τοῦ ἀρῶ ἀρέσω, καὶ κἀλῶ καλέσω. καὶ
 τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν, διὰ τοῦ η ἔχει· οἶον,
 κτύπος, κτυπῶ, κτυπήσω· δουπος, δουπῶ, δουπήσω.
 καὶ τὰ παρασύνθετα· οἰκονόμος, οἰκονομῶ, οἰκονομήσω.
 καὶ τὰ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων μεταγόμενα εἰς περι-
 σπώμενα· οἶον, οἰκτεῖρω, οἰκτεῖρῶ, οἰκτερήσω· ἔλκω,
 ἐλκῶ, ἐλκήσω. καὶ τὰ διαφορούμενα κατὰ τὰς συζυγίας,
 διὰ τοῦ η ἔχουσι τὸν μέλλοντα· οἶον, ξυρῶ, ξυρεῖς,
 50 ξυρεῖς, ξυρήσω· ἐλεῶ, ἐλεεῖς, ἐλεᾷς, ἐλεήσω. καὶ τὰ
 μονοσύλλαβα, σχῶ, σχήσω· βῶ, ῥήσω· μνῶ, μνήσω.
 καὶ τὰ δι' ἐνός λ ἐκφερόμενα βαρυτόνα, ἐπὶ δὲ τοῦ
 μέλλοντος περιττοσύλλαβως κλινόμενα, διὰ τοῦ η ἔχει
 τὸν μέλλοντα· οἶον, θέλω, θελήσω· μέλω, μελήσω.
 τὰ δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἔχοντα, παραληγόμενα δὲ τὰ ε
 ἢ τῷ ο, διὰ τοῦ ε ἔχουσι τὸν μέλλοντα· οἶον, τελῶ,

τελέσω· ὀλῶ, ὀλέσω· πλην τοῦ μολῶ, μολήσω· τολῶ,
 τολήσω· ὠφελῶ, ὠφελήσω. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ταῦτα
 130 διφορεῖται, καλέσω, καὶ καλήσω· Φθονέσω, καὶ Φθο-
 νήσω· κορέσω, καὶ κορήσω· αἰδέσω, καὶ αἰδήσω· χορέ-
 σω, καὶ χορήσω· Φορέσω, καὶ Φορήσω· ἀνέσω, καὶ
 αἰνήσω· πονέσω, καὶ πονήσω· εἰ μὲν σωματικῶς, πονέ-
 σω· εἰ δὲ ψυχικῶς, πονήσω.
 Ἀπολωλότα] ἀπὸ τοῦ ὀλῶ, ὤλα, καὶ ὀλωλα, Ἀττικῶς·
 ὀλῶ, ὀλέσω· ὁ παρακαίμενος, ὤλεκα· ὁ μέσος, ὤλα.
 Ἀπόνασθαι, ἀπολαῦσαι. ἀπὸ τοῦ ὀνῶ τὸ ἀπολαῦω, γίνε-
 ται εἰς μι ῥῆμα, ὀνημι· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, δυναμῶ·
 καὶ τὸ ἀπαρέμφατον μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπό- 10
 νασθαι. ὀνῶ τὸ ὠφελῶ, ὀνημι· τὸ παθητικόν, δυναμῶ·
 καὶ ὁ παρατατικὸς, ἀνάμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντι-
 κῶν, ἀνάντο καὶ ἀπῶναντο.
 * Ἀπόνιπτραν, τὸ ἀπόνημα τῶν ὑδάτων· παρὰ τὸ νίπτω,
 κατὰ στέρεσιν.
 Ἀποπληξία, τὸ μετὰ ἀναισθησίας καὶ καρέσσεως συμβαί-
 νον κάθος· καὶ ἀπόπληκτος, ὁ ἀναισθητός.
 Ἀπόλλων, παρὰ τὸ ἀπολύειν τοὺς ἀνθρώπους τῶν κακῶν·
 ὁ ἀπελαύνων καὶ ἀπολύων ἀφ' ἡμῶν τὰς νόσους·
 20 ἱατρός γὰρ καὶ μάντις. ἢ παρὰ τὸ ἀπολύειν τὰς ἀκτῆ-
 νας· ὁ αὐτὸς γὰρ τῷ ἡλίῳ. ἢ ἀπὸ τοῦ πᾶλλειν τὰς
 ἀκτῖνας τὰς ἰδίας· ἢ παρὰ τὸ ὀπλοῦν καὶ λύειν τὸ
 συνσεστός τῆς οὐσίας, καὶ τὸ σπότης. κλίνεται Ἀπόλ-
 λωνος. τὰ εἰς λων ἐνδύαται εἴτε δισύλλαβα εἴτε ὑπὲρ
 δύο συλλαβάς, Φυλάττουσι τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς· οἶον,
 Ἀσκάλων, ασκάλωνος· Δόλων, δόλωνος. βαρύνεται· τὰ
 εἰς λων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, βαρύνεσθαι θέ-
 λει, εἰ μὴ ἢ περιεκτικᾶ· οἶον, Ἀσκάλων. τὸ ἀυτελὲν
 δὲ καὶ μῆλων, περιεκτικᾶ. σεσημειώται τὸ Βαβυλῶν 30
 καὶ τὸ μιμαλλῶν· θηλυκά· ὁ σημαίνει τὴν μονοδίαν.
 οὕτω Καλλίμαχος· Ἀπολλὼν ἡ κλητικὴ· καὶ τὰ εἰς
 ὦν σύνθετα, ὅτε εἰς ὦν εἴη ἡ κλητικὴ, ἀναβιβάζει τὸν
 τόνον· οἶον, Ἀγαμέμνων, ὀλβιόδαιμον, κακοδαιμον.
 Αὐτόμεδον, Χαμαίλεον, ἐνόσιχτον, πυλοπόδιον· πρὸς-
 κείται, ὅτε εἰς ὦν εἴη ἡ κλητικὴ, διὰ τὸ ὦ χαλκοχι-
 των καὶ Φιλοπλάτων· ταῦτα γὰρ εἰς ὦν ἔχουσι τὴν
 κλητικὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ὦ μεγάλῳ γράφεται, καὶ οὐκ
 ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. πρὸςκείται, σύνθετα· διὰ τὸ
 Ἰεστῶν καὶ Μᾶχῶν καὶ Ἀρετῶν. ταῦτα γὰρ οὐ
 προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν· ἐπειδὴ ἀπλᾶ ἐστὶ, 40
 καὶ οὐχὶ σύνθετα. σεσημειώται τὸ ὦ Λακεδαιμόν καὶ
 Παλαίμον, προπερισπώμενα. θέλουσι δὲ καὶ τὸ Εὐδαί-
 μον τὸ κύριον μὴ προπαροξύνεσθαι ἐν τῇ κλητικῇ, ἀλ-
 λά περισπᾶσθαι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου·
 ἐπειδὴ γὰρ προπαροξύνεται, εὐδαίμον, ὡς κακοδαιμον.
 Ἀποφώλιος, ὁ ἀπαιδεύτος· καὶ ἀποφώλια τὰ ἀπαιδεύτα.
 γέγονε δὲ παρὰ τὸν Φωλεόν· Φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτή-
 ρια· παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς Φωλεύειν καὶ διατρέβειν. τοὺς 50
 οὖν ἀδιδάκτους, ἀποφώλιος ἐκάλουν. ἢ παρὰ τὸ Φῆ-
 λος, ὁ σημαίνει τὸν ἀκατεῶνα, Φήλιος· καὶ ἐν συνθέ-
 σει ἀποΦήλιος, καὶ τροπῇ ἀποΦώλιος, ὡς ἀρήγω ἀρω-
 γός, καὶ ῥήσω ῥωγμός.
 Ἀπορῶξ, τὸ ἀπορηγμα. ἐστὶ ῥώσσω, τὸ σχίζω· ὁ μέλ-
 λων, ῥώξω· ἀποβολῇ τοῦ ω, ῥώξ, ἀπορηγμα, ἀπό-
 σπασμα.
 Ἀπορῶγες] — ἀπορῶγες λιμένες ποτιπεπτηνῆι· —
 ἀπταὶ εἰς λιμένα νενευκῆται ἀπερῶγμένοι, ἀπεσπασμέ- 131
 ναι ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διάστημα ἔχουσαι δι' οὗ ὁ εἰς-
 πλους.
 Ἀπόνιοι] ἀπόνιοι σημαίνει δύο, τὴν ὑπερφανίαν καὶ
 τὴν θρασυτητα· καὶ γίνεταί παρὰ τὸ ἄποθεν εἶναι τὸν

νοῦν· καὶ γὰρ θρασύτης ἐστὶν ἡ ἀλογος τόλμα· ἡ ἀπὸ
πρόθεσις, χωρισμὸν δηλοῦ· τούτέστιν ἡ χωρίζουσα τοῦ
δέοντος· καὶ ἀπνοεῖσθαι, τὸ οἶονεῖ ἀποστασιν ἔχειν
τοῦ νοῦ· καὶ ἀποδόκιμος, ὁ κεχωρισμένος τῆς δεύσεως
δόξης· καὶ ἀποβλήτος, ὁ ἀποβολῆς ἄξιος, ὁ ἀδόκιμος.

10 Ἀποπληξία, τὸ μετα ἀναίσθησias καὶ παρέσεως πάθος·
καὶ ἀποπληκτος, ὁ ἀναίσθητος, ὃ οὐκ ἐν τις προσπε-
λάσεις, μοχθηρός.

Ἀποφράδες] ἀποφράδας ἔλαγον οἱ Ἀττικοὶ τὰς ἀπηγορευ-
μένας ἡμέρας, ἃς ὑπελάμβανον χεῖρους εἶναι τῶν ἑλ-
λων· ἃς δὴ καὶ ἐπεικάδας καλοῦσι Φθίνοντος τοῦ μηνός,
τετράδα, τρίτην, δευτέραν. ἡ τὰς ἡμέρας ἐν αἷς τὰς
Φοινίκας δίκας ἐδικάζον· διὰ τὸ οἶον ἀποφράττεσθαι τὸ
τῆς σελήνης Φῶς ἐν αὐταῖς. καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ ἀπο-
20 φράδας ἐπιθετικῶς ἐκάλεσαν· οἶον, Ἄνθρωπος ἀπο-
φράς καὶ βλέπων ἀπιατίαν· — παρὰ τὸ Φῶ ῥήμα,
φράζω· ὁ μέλλων, φράσω· ἀποβολῇ τοῦ ω, φράς· καὶ
ἐν συνθέσει, ἀποφράς.

Ἀπόμυιος] οὕτως ὁ Ζεὺς παρὰ τοῖς Ἡλείοις τιμᾶται, Ἡρα-
κλέους ἰδρυσαμένου ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν μυιῶν.

Ἀπορος, κυρίως ὁ ἀδιόδευτος· πόρος γὰρ ὁ περάσιμος
τόπος· καὶ ὁ μὴ χρημάτων ἔχων· ἐνθεν καὶ ἀπορία,
ὅ τι αὖν σημαίνει.

Ἀπότριχες, οἱ ἀνήβοι· τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀντὶ τῆς α-
στερησεως καιμένης, ὡς ἐν τῷ ἀποκηδήσαντα, ἀντὶ τοῦ
30 ἀκηδήσαντα καὶ ἀφροντικῶτα· καὶ ἀπότιμον ἔθεντο ἀντὶ
τοῦ ἀτιμον.

Ἀπότροπος, ὁ οὐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν· ἡ ἀποκα-
χωρηκός. ἐστὶ δὲ δαίμων ἀποτρόπαιος.

Ἀπόδεστος, ἀπόθηςτος, οὐκ ἐπιζητούμενος, ὃ ἐστὶν ἡμε-
λημένος, μὴ ποδούμενος. ἐκ τοῦ ποδέω ποδῶ ποδέσω,
πεπόδεκα, πεπόδεσμαι, πεπόδεσται, ποδεστός, καὶ
ἀπόδεστος, ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ ποδούμενος.

Ἀποστεπτικόν, ἄσμα οὕτω καλούμενον· ὅτι μετὰ τὸ ἀπο-
στεφθῆναι τοὺς σταφάνους, ἦδετο ἐν τοῖς παιᾶσι μέλ-
40 λοντες ἀποπλεῖν. Χρῆ γινώσκειν, ὅτι τὰ ἀπὸ συνθέτων
ονομάτων παραγόμενα ῥήματα, οὐκ ἐπὶ μένουσι σύνθε-
τα, ἀλλὰ γίνονται παρασύνθετα· οἶον ἀπιστος, ἀπι-
στῶ· εὐσεβής, εὐσεβῶ.

Ἀπόταφον, τὸν χωρὶς ταφέντα, καὶ ἀλλαχῇ τοῦ τῶν
ἄλλων νεκρῶν τάφου· ἡ τὸν ἀπεστερημένον τῶν προ-
γονικῶν ταφῶν.

Ἀπορῶ καὶ ἀπορία· ἐκ τοῦ ἀπορος. Καὶ τότε γίνονται
τὰ ὀνόματα ἐκ τῶν ῥημάτων, καὶ τὰ ῥήματα ἐκ τῶν
50 ὀνομάτων· ἡνίκα ἰσοσυλλαβεῖ τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι,
ὁξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀνόματα, τὰ δὲ ῥήματα
περισπᾶται, τότε ἐκ τῶν ὀνομάτων παράγονται τὰ ῥή-
ματα· οἶον, μόνος, μονῶ· χρυσός, χρυσῶ· ἄπορος,
ἀπορῶ. ἡνίκα δὲ πάλιν ἰσοσυλλαβεῖ τὰ ῥήματα τοῖς
ὀνόμασι, ὁξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀνόματα, βα-
ρύνονται δὲ καὶ τὰ ῥήματα, τότε ἐκ τῶν ῥημάτων πα-
ράγονται τὰ ὀνόματα· οἶον, λέγω, λόγος· φέρω, φόρος.
152 εἰ δὲ περιττοσυλλαβοῦσι τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι καὶ
συνάρχονται, τότε ἐκ τῶν ὀνομάτων παράγονται τὰ
ῥήματα· οἶον, ἵππος, ἵππεύω· δίφρος, διφρεῦω· χωρὶς
τῶν ἀπὸ μελλόντων γινόμενων ἀποβολῇ τοῦ ω, οἶον,
ἐλπίζω, ἐλπίς· ἰσχύω, ἰσχύσῶ, ἰσχύς. εἰ δὲ
περιττοσυλλαβεῖ τὰ ὀνόματα τοῖς ῥήμασι, τότε ἐκ τῶν
ῥημάτων παράγονται τὰ ὀνόματα· οἶον, μαρτυρῶ, μαρ-
τυρία· εὐδοκῶ, εὐδοκία.

Ἀπόπατος, ἡ τῶν σιτίων διὰ γαστρός κένωσις· καὶ ἀπο-
10 πατῆσαι· παρὰ τὸν πάτον, ὃ ἐστὶ τὴν ὁδὸν· τὸ ἀπο-
θαν τοῦ πάτου γινόμενον. καὶ ἀποπάτημα, αὐτὸ τὸ

σπύβαλον. Εὐπολις Χρυσογενεῖα, Τί γὰρ ἐστὶ ἐκεῖνο,
ἀποπάτη· ἀλώπεκος· — Κρατῖνος Δραπέτης. Τὸν Κερ-
κύνωνα θῶθεν ἀποπατοῦντ' ἐπὶ τοῖς λαχάνοις εὐρῶν
ἀπέπνιξα.

Ἀποθύμια, λυπηρὰ, τὰ μὴ καταθύμια. ἀπὸ τοῦ θύω,
θύμος· ἀφ' οὗ ἀποθύμιος, ἐχθρὰ, προσάντης τύχη.

Ἀποτομή, ὑκόντιον μικρὸν, ἀποτετμημένον ἀπὸ τοῦ τε-
λεῖου, καὶ συνηρμοσμένον εἰς μέγεθος μικρὸν.

Ἀποσταδόν] ὁξύνεται· ἀντὶ τοῦ ἀφεστῶς καὶ πόρρωθεν
ἐκ διαστήματος.

Ἀποῖνα] οἱ μὲν, ἐκ τοῦ Φόνος, ἄΦονος· πλεονασμῶ,
ἄΦοινος, καὶ ἄποινος. οἱ δὲ, ἐκ τοῦ ποινῇ ἡ τιμωρία·
ἡ ἐκ τοῦ Φονῇ, ὃ σημαίνει τὸν τόπον τῶν ἀνακουρμέ-
νων, — ἐν ἀργαλέοις Φονῇσι· — Φόνος Φονῇ· πλεο-
νασμῶ τοῦ ι, Φοῖνῃ· καὶ τροπῇ τοῦ θασέος εἰς ψιλόν,
ποινῇ, ἄποινος. ἄποινα δὲ, τὰ ὑπὲρ Φόνου διδόμενα
λύτρα, τὰ ὑπεξαυρούμενα τοῦ Φοινικοῦ ἐγγλήματος.
λέγεται καὶ ῥῆμα δευτέρας συζυγίας, ἀποιναῶ ἀποιναῖς,

30 τούτεστι τὸ χρήματα εἰσπράττομαι, οἶον ἀποινα λαμβά-
νω· καὶ ἀποιναῖσθαι, ἀφαιρεῖσθαι, ἡ τὸ χρηματίζεσθαι.

Ἀπούρας] ἐστὶν αὐρῶ τὸ ἀπολαύω, πρώτης συζυγίας τῶν
περισπωμένων· οἶον, — ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασι-
λῆος· — ὁ μέλλων, αὐρήσω· ὁ ἀόριστος, ὑρήσα· ἡ με-
τοχή, ὁ αὐρήσας· καὶ συγκοπῇ, αἰρας· καὶ συνθέσει
καὶ τροπῇ, ἀπούρας. ἐπηύρησα ὁ ἀόριστος· καὶ συγκο-
πῇ, ἐπηύρα· τροπῇ τῆς ἐπὶ εἰς ἀπὸ, ἀπηύρα· καὶ τοῦ
40 η εἰς α, ἀπαύρα· ἡ μετοχή, ἀπαύρας· καὶ τροπῇ τοῦ
α εἰς ο, ἀπούρας. καὶ τί ματέχει· ἡγουν, — ἔλων γὰρ
ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· — τὴν ἀπόλαυσίν μου ἀφε-
λομένος καὶ λαβὼν κατέχεις. οἱ δὲ, ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν ἀποσπώντων τοὺς ὄρους τινός· ἀπουρήσας, καὶ
συγκοπῇ, ἀπούρας.

Ἀπριάτην] ἡ ἐπίβρῃμα δεῖ ἀκρεῖν, τούτεστιν ἀνευ πρά-
σεως· ἡ θηλυκός, ἀπὸ τοῦ ἀπριάτας καὶ ἀπριάτη. πριάω,
πριάσω, πεπρίακα, πεπρίαμαι, πεπρίαται, πριάτος,
καὶ ἀπριάτος μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. πριάω, πριάμι·
50 ἐξ οὗ καὶ, πριάω μοι, Φησὶν ὁ κωμῶδός, σελάχιον.

Ἀπρίξ, τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν, ὅλη δύναμις, ἀσφαλῶς,
προσπεφυκῶς, κατόχως. Κυπριοὶ δὲ, γένος τί ἀκάν-
θης. ἐστὶ πρίξω, πρίσω, καὶ Δωρικῶς πρίξω, ἀποβολῇ
τοῦ ω, πρίξ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπρίξ· τού-
τέστιν ἰσχυρῶς κρατῶ, καὶ ἀναποσπᾶστως, ὥστε μὴ
πρίξασθαι μηδὲ ἀποσχίζεσθαι τοῦ κρατούντος τὸ κρα-
τούμενον, ἡ τοῦ κρατουμένου τὸ κρατοῦν.

Ἀπροτίμαστος, ἄψαυστος, ἄδικτος, ἡ μὴ ἐπιζητηθεῖσα
γυνή, ἀλλ' ἄδικτος διαμείνασα· Ἀλλ' ἔμεν ἀπροτίμα-
στος ἐνὶ μεγάροις· — παρὰ τὸ μαῖω τὸ ζητῶ, ἡ μὴ
ἐπιζητουμένη πρὸς μῆξιν. ἡ παρὰ τὸ μαστεύω τὸ ζητῶ·
ὁθεν καὶ μαστός· καὶ ἐπιμασάμενος, ἐπιλαβόμενος,
ἀψάμενος.

Ἀπρόσιτος] ἐστὶν εἶμι τὸ πορεύομαι· ὅπερ ἐπὶ μὲν τοῖς
ἐνικοῖς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς
10 καὶ διυκοῖς, διὰ τοῦ ι. τὸ διυκόν, ἴτον· τὸ πληθυντι-
κόν, ἴμεν· τὸ δεύτερον, ἴτε· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἴτος, καὶ
προσιτός, πρὸς ὃν τις εὐχερῶς πορεύεται· καὶ μετὰ τοῦ
στερητικοῦ ἄλφα, ἀπρόσιτος, πρὸς ὃν τις πορευθῆναι
οὐ δύναται.

Ἀπροσεξία, βραδυμία· παρὰ τὸ μὴ προσέχειν.
Ἀπροτόπτα, κρυφα, λάθρα· ἀπὸ τοῦ ὄπτω.

Ἀπριάτην] πριάμι· τὸ παθητικόν, πρίαμαι· τὸ ἐπίβρῃμα,
απριάδην· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, ἀπριάτην.

Ἀπτετό, ῥῆμα· καὶ συντάσσεται μετὰ γενικῆς· ἐπειδὴ ἡ
ἐκ τῶν αἰσθήσεων γινόμενη ἐνέργεια, γενικῇ συντάσσε- 20

ταῖς ἀκούῃ σου, γεύομαι σου: — πλὴν τῆς ὁράσεως, ὁρᾷ σε, βλέπω σε: — διὰ τί; ἐπειδὴ αἱ μὲν ἄλλαι αἰσθήσεις κατὰ εἰσδοχὴν ἐνεργοῦσιν· αὕτη δὲ μόνη, κατὰ ἐκπομπήν· καὶ ὡς διήλλαξε πρὸς τὰς ἄλλας κατὰ τὸ σημαίνονμενον, διήλλαξε καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν.

Ἀπτερος] — τῇ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῦθος: — ταχύς πρὸς τὸ πεισθῆναι, καὶ ἰσότητος. ἡ γὰρ α' στέρησις ὁλοῦ καὶ τὸ ὅμοιον, καὶ τὸ ἴσον· οἶον, ἀτάλαντος, ἄλοχος. ἐνιοὶ δὲ, οὐ παρακτάς, ἀλλ' ἐμμονος. ἐνιοὶ δὲ, 30 ἄπτερον τῷ ᾄδῃ, ἀσμενον, ὁρδόν.

Ἀπτερά, πόλις Κρήτης· ὅτι αἱ Σειρήνες ποτὲ πρὸς τὰς Μουσας εἰς-ἔριν ἐλθοῦσαι, καὶ ἡττηθεῖσαι, ἐκεῖ τὰ πτερὰ ἀπέβαλον.

Ἀπτερώς, παρ' Ἡσιόδῳ, ὥσπερ τὸ ἀψοφένος· σημαίνει τὸ [αἰφνιδίως] ἔστιν ἀπωτέρω, ἀπτέρω. οὕτως Ἡρωδιανός· ἔστι ταχέως, ἐτοίμως, ἀφροντιστως· οἱ δὲ, ἀπροθύμως, ἐλαφρώς, ἡδέως· ἐνιοὶ δὲ, ἡμελημένως.

Ἀπτήν, τὴν μηδέκω πτᾶσαν. παρὰ τὸ κέτω πέτην, καὶ 40 πτήν, καὶ ἀπτήν· καὶ ἀπτήνες, ἄπτεροι, οἱ μὴ ἵπτασθαι δυνάμενοι, μικροί. Ἰλιάδος ἰῶτα, ἀπτήσι.

Ἀπτοπής, ἡ ὁ ἀπτόμενος διὰ λόγων, ἡ ἀπτότης, ὁ μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις, ὁ θρασύλογος καὶ ὑβριστής.

Ἀπτοπές. τινὲς δασύνουσι· καὶ Ἡρῇ ἀπτοπέης, ὡς κα- 50 θαρπτομένη τοῖς ἔκπειν· ἐμφαντικώτερον δὲ τὸ φιλοῦν· ἀπτον γὰρ ἔστι τὸ δεινόν· ὥστε εἶναι δεινοεπές. ἡ ἀπτότης ἐν τῷ λέγειν, θρασεῖα, κακολόγε.

Ἀπυστος, ἀνηκουστος· ἀπ' τοῦ πεύθω, πυστος, καὶ 50 ἀπυστος.

Ἀπυνδάκτος, οὗ τραπέζης κύλιξ ἀπύθμενος.

Ἀπύρους τρίποδας, ἀνεπιτηδεύους πρὸς πυρὸς χρῆσιν, ἀλλὰ κόσμου χάριν τιθεμένους ἐν οἴκῳ.

Ἀπφύς, ὁ πατήρ, εἰρηται ὑποκοριστικῶς. ἀπὸ τοῦ πάππα, ὁ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀφαιρέσει τοῦ πατρῆος π, 60 ἀππα, ἀπφύς· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ, ἀπφύς, ὡς Διονῦς ὁ Διόνυσος.

Ἀπώμοτον, ὁ ἐν τις ἀπομόσεις γεγενῆσθαι, ἡ μὴ γενέ- 134 σθαι· ἐνιοὶ ἀνέλεπτον. Διογένης.

* Ἀπώνατο, ὠφελήθη· ἀπὸ τοῦ ὄνημι, ὄνησω, ὄνησα, ὄνησάμην, ὠνάμην ὠνω ὠνατο, καὶ ἀπώνατο.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

* Ἀρα, σύνδεσμος συλλογιστικός. ὁ ἀρ ἐκ τοῦ ἀρα γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τέλους· ἡ ὁ ρα ἐκ τοῦ ἀρα κατὰ ἀποβολὴν τῆς ἀρχῆς; ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τοῦτο θέμα, καὶ 10 τοῦτο. ὁ γὰρ ἀρ σύνδεσμος, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ ρα. ὁ γὰρ ρα, ἐγκλιτικός ἐστι, καὶ ὑποτακτικός· ὁ δὲ ἀρ, οὐκ ἔστιν ἐγκλιτικός. ζῆτει εἰς τὰς διαφοράς.

Ἀρά, ἡ εὐχή· παρὰ τὸ αἰρεῖν τὰς χεῖρας εὐχομένους· ἡ 15 παρὰ τὸ ἀρεῖν, ὅπερ ἐπὶ τὸ καλεῖσθαι ἐταττον· καὶ μάλιστα Συρακοῦσι, Ἀρῦετ' ἀν Φύζειν: — ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεῖσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι. ἀρύω, ἀρά. ἡ παρὰ τὸ ἄρεος, βλαπτικῶς ὄντος, ἀρά ἡ βλάβη· καὶ ἀραιά, βία, δεινὰ, χαλεπὰ, ὀδυνηρά· σημαίνει καὶ τὰ εὐκαταῖα.

Ἀραιός] ραῖω τὸ φθείρω, γίνεται ραῖος· καὶ πλεονασμῷ 20 τοῦ α, ἀραιός· μετελθούσης τῆς δασείας τοῦ ρ εἰς τὸ α, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ βέζω, ἔρδω. οὕτως Ἡρωδιανός ἐν τῷ καθόλου.

Ἀραιήν, ἀσθενῆ, ἀδύνατον· ἔστιν ὅτε σημαίνει καὶ λεπτὴν· 25 παρὰ τὸ ραῖω, μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ἀραιή. ἡ βλαβερὰν, ἡ μακρὰν, ἡ εὐκαταῖαν.

Ἀραιτασιεύς, κατὰ συγκοπὴν, Ἀραιτασιεύς, ὡς σισεύς, 30 δὲ σισεύς, συγκοπῇ τοῦ ο.

* Ἀραιότερος, βαρύτερος· ἀραιός, ἀτυχής, ἄθλιος.

* Ἀραβος, κτύπος· κυρίως, ἡ ἐν ἀρει βοή, ἀράβος, καὶ ἀρα- 35 βος. ἡ κυρίως, ἡ ἐν ὄρει βοή, ἔραβος, καὶ ἀραβος· ἡ κυρίως ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοή, ἔραβος καὶ ἀραβος· ἐξ οὗ τὸ 30 ἀραβῶ· καὶ ἀραβήσεν, ἤχησεν, ἐφόφησεν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου, παρὰ τὸ ἄρεα, καὶ τὸ βοή.

* Ἀράσω, τὸ ἀποτέμνω· παρὰ τὸ ἄρης ὁ σῆθος. κυρίως γὰρ ἀράσσειν, τὸ διὰ σιδήρου τέμνειν· — ἀπὸ δὲ τρυ- 40 Φαλειαν ἀράξεν: — ἡ παρὰ τὸ ρῶ τὸ φθείρω, ράσω.

* Ἀραιας, τὰς βλαπτικὰς νῆας· παρὰ τὸ ραῖσσειν, ὁ ἐστὶ 45 φθείρειν· ὅθεν καὶ ψιλοῦται, ἴν' ἡ τὰς στρατιωτικὰς, καὶ οὐ Φορτίδας.

* Ἀράξης, ποταμός· παρὰ τὸ ἀράσσειν· ὅτι ἀπὸ τοῦ Καυ- 50 κιάσου καταβρέγγυνται. καὶ ἀραξός, βοτάνη τις.

* Ἀραρ, ποταμός τῆς Κελτικῆς, ἀπὸ τοῦ ἀρηρέναι τῷ Ῥο- 55 δανῷ ποταμῷ.

* Ἀραρυίας] ἔστι ῥῆμα ἄρω, τὸ ἀρμόζω· ὁ μέλλων, ἄρῳ· ὁ μέσος παρακείμενος, ἦρα. ἔστι καὶ περισπώμενον ἄρῳ· 60 ἄρ' οὐ ὁ μέλλων, ἀρέσω. τούτου ὁ παρακείμενος, ἦρα· ὁ μέσος, ἦρα· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν Ἀττικόν, ἄρρα· ἡ μετοχή, ἀρηρῶς· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ η εἰς α, γίνεται ὁ μέσος ἀραρα· ἡ μετοχή, ἀραρῶς, ἀραρό- 55 τος, ὡς γεγραφότος· αἱ εἰς ὅς μετοχαί, εἰ μὴ κατὰ πᾶθος ὥσι, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται· καὶ τὸ θηλυ- 50 κόν, ἀραρυίας, τὰς ἡρμοσμένας.

* Ἀραριημένος] ἔστιν ὄνομα παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀρειή· ἄρ' οὐ ῥῆμα ἀρειῶ· τούτου ὁ παθητικός παρακείμενος, ἡρειήμαι· ἡ μετοχή, ἡρειημένος· καὶ κατὰ ἀναδιπλα- 65 σιασμόν, ἀραριημένος· καὶ κατὰ συστολήν, ἀραριη- 50 μένος· ταῦτα Ἡρωδιανός· οὕτω Ζηνοδότος.

* Ἀραχνης, παρὰ τὸ ἀναβρέγχασθαι· ἡ παρὰ τὸ ἀραιῶ 155 ἵχνη· ἔχειν, ἀπὸ τῆς τῶν ποδῶν ἀραιότητος. Ἡσιόδου, 155 — ἀερσιπότητος ἀραχνης: — ἀρενικῶς λέγεται τὸ ζῶον· ἀραχνη δὲ, τὸ λεπτότατον ὕφασμα τοῦ ἀράχνου· ἡ παρὰ τὸ εἰς τὸν αέρα αἰρεῖν τὰ ἵχνη.

* Ἀράχνια, τὰ ὑφάσματα τῆς ἀραχνης· παρὰ τὴν ἀραιό- 160 τητά, ὁ ἐστὶ λεπτότητά· ἀραιόν γὰρ τὸ λεπτόν. ἡ παρὰ τὸ ἀράσω ἀράχνιον, ὡς δέμω δέμνιον, καίζω καί- 165 γνιον· ἡγουν τὸ εὐσχιστόν· ἡ τὸ ἐνηρμοσμένον. χνούς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνηρμοσμένος καὶ ἐνυφανθείς.

* Ἀρβήλον, σμίλλον σκυτικὸν περιφερές. ἔστι δὲ καὶ ὄπλον. 10

* Ἀρβύλη] Εὐριπίδης, Αὐταΐσιν ἀρβύλησιν ἀρμόσας πόδα: — λέγει δὲ καὶ παρωνύμως Θεόκριτος, Πᾶσα λῦθος 15 πταίνουσα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰδεῖ: — παρὰ τὸ ἀρμόζε- 160 σθαι τοῖς ποσίν, ἀρμύλη, καὶ ἀρβύλη. ἔστι δὲ αἶδος ὑποδήματος περισσῶς ἐργασμένον.

* Ἀργαλέος, χαλεπός· οἶμαι παρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον, 20 ἀραλέος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργαλέος. ἡ παρὰ τὸ ἄλγος, ὁ λύπας καὶ κακὰ ἐμποῶν, μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ, ὁμοίως τῷ ὑδρηλοῖ· ὑδρηλοῖ γὰρ ἦν τὸ ἀναλογώ- 25 τερον· σιγηρὸς, σιγηλός· ὑψηλός, ὑψηλός, ὁ εἰς ὕψος ἡρμένος. παράγονται τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀπὸ τριῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἀπὸ ὀνόματος, ἀπὸ ῥήματος, καὶ 30 ἀπὸ ἐπιρρήματος, ῥίμφα, ῥίμφαλέος. ζῆτει εἰς τὸ Δει- 35 μαλέος.

* Ἀργανθῶν] οἶον, Ἀμφ' Ἀργανθῶνιον ὄρος προχοῆς τε 40 Κλοῖο: — τινὲς δὲ ὀργανθῶνιν αὐτὴν Φασίν. Εὐφο- 45 ρίων δὲ καὶ Φιλίας Ἀργανθῶνιον λέγουσι διὰ τοῦ ι· οἶον, Χθιζόν μοι κνώσονται παρ' Ἀργανθῶνιον αἶπος: — Σιμωνίδης δὲ ποταμὸν Φησίν· οἶον, Μυστὰ πύοντα 30 45 παρὰ ῥόον Ἀργανθῶννης.

* Ἀργαφίης] οἶον, Νιψάμεναι κρήναις ἔδραμον Ἀργαφίης· 50 τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε, ἀπὸ Γεργάφου τοῦ Ποσειδῶνος. τὸ

δὲ ἐντελὲς ἐν τῷ Ἑρμῇ καὶ νῆς Γαργαφίης: — ὁ Παρ-
μένιος, ἀνὴρ τοῦ γ. ἢ ἡ ἀλλοιψία ἀπὸ ἱστορίας.

* Ἀργαῖον, τὸ κατὰ πάθος γινόμενον λευκωμα ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ· παρὰ τὸ ἀργὸν τὸ λευκόν. καὶ ἀργεμώνη
βοτάνη.

* Ἀργεῖνος, ὁ λευκός. παρὰ τὸ ἀργός, γίνεται ἀργεῖνος,
ὡς ἐρατὸς ἐρατεινός· καὶ ἀργεῖνος, ἐνδεὴς μὲν τοῦ ἰ,
40 πλεονασμῷ δὲ τοῦ ν. ἀπὸ τοῦ ἀργεῖνος, τὸ θηλυκὸν
ἀργεῖνῃ. πᾶν τοῖνον εἰς ὅς μετὰ συμφώνου: — ἐκ τοῦ
ἀργός, ὃ σημαίνει τὸν καθαρόν, ἀργεῖνος, ὡς ἔλαος
ἐλαεινός. καὶ ἔθος ἐστὶ τῇ τῶν Ῥηγίων διαλέκτῳ, τὸ ἰ
τρέπειν εἰς ν. τὸ γὰρ σπειδῶ σπένδω λέγουσι, καὶ τὸ
ἐνδεὶς ἐνδόν· καὶ τὸ ἐρεβεινός, ἀπὸ τοῦ ἐρεβος, ἐρεβει-
νός· οὕτως ἀργεῖνος ἀργεῖνος. οἱ δὲ Σικελαὶ τὸ ἐναντίον
τὸ μὲν γὰρ σπένδω, σπειδῶ λέγουσι· καὶ τὸ οὐμέντον,
οὐμέντον. Αὐτίκα δ' ἀργεῖνῃσι καλυψαμένη ὀδόνῃσι: —
50 σημαίνει λαμπραῖς, λευκαῖς.

* Ἀργός] παρὰ τὸ ἀργῶ, ἄρκος, καὶ ἀργός ὁ ταχύς, ὁ
ἐπαρκῆν τοῖς ποσὶ δυνάμενος· καὶ γὰρ ποδάρκας τοὺς
ταχέως λέγουσαν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ λευκοῦ
λαοῦ. καὶ γὰρ οἱ ποιεῖται τὰ λαμπρὰ καὶ λευκὰ πάντα
οὕτω καλοῦσι· παρὰ τὸ τάχιον τοὺς ὀρώντας ὀρᾶσθαι
ποισίν. παρὰ τὰ ἔλλα οὕτως ἐγὼ τοῦτο καὶ μόνον. καὶ
κύνας ἀργούς, τινὲς τοὺς λευκοὺς.

136 * Ἀργος, ἐκ τοῦ ἀργός, ἀρσενικῶς.

* Ἀργός, σημαίνει δύο· τὸν λευκόν, ὡς τὸ, Αἰατὸς ἀργὴν
χρῆνα Φέρων: — καὶ τὸν ταχύ, ὡς τὸ, — ἅμα τῷ γε
δύο κύνας ἀργοὶ ἔποντο.

* Ἀργος, σημαίνει δ' ἐπὶ μὲν τῆς Πελοποννήσου, Πολλῇσι
νῆσοις, καὶ * Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν: — ἐπὶ δὲ τῆς πό-
λεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ, Οἶδ' Ἀργος εἶχον Τίρυνθ' αἶ-
τε τειχιόεσσαν: — ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, Νῦν αὖ τοὺς
ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἀργος ἔναιον: — ὀνομάζει δὲ καὶ
10 τὸν Ὀδυσσεὺς κύνα· Ἀν δὲ κύων καφαλήν τε καὶ οὐα-
τα καίμενος ἔσχευ, Ἀργος Ὀδυσσεὺς.

* Ἀργεῖ] ἀπὸ τινός· Ἀργεῖν ἐν Πελοποννήσῳ κατοικήσαντος.
Ἰστέον δὲ ὅτι αὐταὶ αἱ δοτικαί, εἰ μὲν ἔχουσιν ἐπι-
Φερόμενον σύμφωνον, διαιροῦνται, Διομήδεϊ Παλλὰς
Ἀθήνῃ: — εἰ δὲ Φωνήεν, οὐ διαιροῦνται, Σὺ θάρσει
ἔτ' ἐμὸν δολιχόν: — εἰ μὴ καλὴν μέτρον, ὡς τὸ, χα-
ριζομένη πόσι ᾧ: — τινὰ δὲ καὶ χωρὶς μεταπαρήλλα-
ξαν, οἶον, — ἡδέϊ οἶνον.

20 * Ἀργός, ὁ ναυδὸς καὶ δεικνύτης, μᾶλλον δὲ ἀνενέργητος·
παρὰ τὸ ἀργός τις εἶναι· ἢ βοηθείας δεόμενος, παρὰ
τὸ ἀρήγω τὸ βοηθῶ. εἰ δὲ σημαίνει τὸν καθαρόν καὶ
λευκόν, γίνεται παρὰ τὸ ἄρ ἀργός, ὁ ἀργός. διειδὼς
γὰρ ὁ ἄρ καὶ διαφανής καὶ δίοςμος, ἄτε λεπτομαρέ-
στατος ὢν.

* Ἀργέστης] τὸ κύριον βαρύνεται· οἶον, Ἀργέσταιο παρ' ἄσ-
σον ἐπιπναιόντες ἔβησαν: — ὁλοῖ τὸν ἀπληρώτην ἀνα-
μον· Ἀπολλάνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά. τὸ δὲ ἐπιθετικὸν
τοῦ νότου, ὀξύνεται, ἀργεστής, ὡς, — ἀργεστάο νό-
τοιο: — οἶον τοῦ λευκοῦ. ἢ εἶδος Φυτοῦ, ἐξ οὗ ἡ καὺς
30 κατασκευάζεται.

* Ἀργῶ, ἡ ναῦς· ἀφ' οὗ Ἀργοναῦται. εἴρηται ὅτι Ἀργος
αὐτὴν κατασκευάσεν· ἢ ὅτι ἐν Ἀργεῖ τῇ πέλει κατε-
σκευάσθη, ὡς Ἡγήσιππος ἱστορικός. ἢ ὅτι ταχεῖα ἦν
ἀργὸν γὰρ καὶ τὸ ταχύ· ἔνθα καὶ λήθαργος, ὁ τῇ λή-
θῃ ταχύς. πρώτην δ' αὐτὴν ναυπηγηθῆναι Φασίη.

* Ἀργεῖαν] ἔστιν ὄρους ὄνομα τῆς Μεσηνίας· ἔχει δὲ τὸ γαι-
δίφθγγον, ἀπὸ τοῦ Ἀργεῖος. τὰ γὰρ εἰς αὐτὴν οὐ φαί-
νεται τῇ αἰ διφθόγγῳ παραλήγεσθαι, καίαν, Ποτι-
βαίαν.

* Ἀργῆς] ὥσπερ παρὰ τὸ γυμνός γίνεται γυμνῆς, τρανός 40
τρανῆς, πατὸς ποτῆς, ομαλός ἐμαλῆς· οὕτως οὖν καὶ
ἀργός ἀργῆς, ὁ λευκός ἢ λαμπρός. κλίνεται ἀργῆτος·
Βῆ δὲ κατασχομένη ἐαυτῷ ἀργῆτι Φαιεύῃ: — ἡ αἰτια-
τική, ἀργῆτα· καὶ κατὰ μεταβολὴν καὶ συστολήν, —
Λυκάονος ἀργέτα δῆμόν: — καὶ πάλιν, — ἀργέτι δῆμῃ,
τῷ λευκῷ λίτσι.

* Ἀργαφόντης, ἐπίθετον Ἑρμοῦ· ἢ ἔτι ἀργός ἐστι Φόνου,
ταυτέστι καθαρός· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ τῷ λόγῳ. ἢ ὁ ἐν
Ἀργεῖ πρώτον πεφηνός· ὁ γὰρ Ἑρμῆς, πρώτον ἐν τῷ
Ἀργεῖ ἐφάνη· ἢ ὁ ἐναργεῖς τὰς Φαντασίας ποιῶν· ἐπὶ 50
νῶ γὰρ (ὡς Φασί) τὸν ἐναίρων ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς. ἢ ἐπειδὴ
τὸν Ἀργεῖν ἐφόνευσεν λίθῳ βαλὼν, καλευσθεῖς παρὰ
τοῦ Διὸς κλέψαι τὴν Ἰὼ βεῦν γυναιμένην· ἐφύλασσε δὲ
αὐτὴν ὁ Ἀργεῖς, βουλήσει· Ἥρας, ἔχων ἐν ὅλῳ τῷ σώ-
ματι αὐτοῦ ὀφθαλμούς. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλετριβανον
γίνεται ἀλετριβανον τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, οὕτω καὶ ἀπὸ
τοῦ ἀργαφόντης γίνεται ἀργαφόντης· καὶ πλεονασμῷ 157
τοῦ ι, ἀργαφόντης. Δίδυμος δὲ διὰ τοῦ ι γράφει· λέ-
γει γὰρ, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικῷ γίνεται ἀρι-
δείκτος, οὕτω τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρι γίνε-
ται ἀριφόντης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργιφόντης.

* Ἀργιόδους, ὁ μεγαλόδους· πολλὰ δὲ ἡ χρησις τῆς λέ-
ξεως. παρὰ τὸ ἀρι ἐπιτατικὸν καὶ τὸ οδούς, γίνεται
ἀριόδους, ὡς ἀρίζηλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργιό-
δους, ὡς ἀνοία ἀγνοία, καὶ βαῖα γραῖα. εἰ γὰρ παρὰ 10
τὸ ἀργός, ἀργέδους ἦν ἄν. οὕτω Τρύφων ἐν τῷ περὶ
σχημάτων.

* Ἀργίλος, ἔστιν ἡ λευκὴ γῆ.

* Ἀργινούσαι, ἀργιλιόσαι. εἰσὶ δὲ αἱ τοιαῦται εἰς καρπῶν
ἀνέσεις Φαῦλαι, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μολόβοτοι, κα-
θάπερ ἡ Σκύρος, καὶ αἱ λεγόμεναι Ἀργινούσαι.

* Ἀργμα, ἡ ἀπαρχή. παρὰ τὸ ἀρχω, ἄργμα, ὡς παρὰ τὸ
ἥρμα, ἄρμα· γέγραμμαι, γραμμα.

* Ἀργόλαι, εἶδος ὀφειων, οὗς ἤνεγκε ὁ Μαικεδὼν Ἀλέξαν-
δρος ἐκ τοῦ Ἀργους τοῦ Πελασγικοῦ εἰς Ἀλεξάνδρειαν· 20
καὶ διὰ τοῦτο ἀργόλαι λέγονται.

* Ἀργυρόεζα, λαμπροὺς πόδας ἔχουσα, βασιλική. πέζα
γὰρ ὁ πούς.

* Ἀργυρογνώμονα, λέγουσι τὸν καταλλάκτην.

* Ἀργύριον, ἐκ τοῦ ἄργυρος· τοῦτο παρὰ τὸ ἀργὸν τὸ λευ-
κόν· ὅθεν οἱ ποιεῖται τὰ λαμπρὰ καὶ λευκὰ οὕτω κα-
λοῦσιν, ἄργυρα μῆλα.

* Ἀργυρόηλον, τὸ ἀργυροῦς ἦλος· ἔκ. τοῦ ἀργυροῦς
τοῦ πηκτικοῦ, καὶ τοῦ ἥλος. Ἰστέον ὅτι πᾶν νόμισμα,
εἴτ' ἐν χαλκῷ, εἴτ' ἐν ἀργύρῳ, εἴτ' ἐν χρυσῷ, εἰσθα-
σιν ἀργύριον καλεῖν· καὶ οἱ μὲν ῥήτορες, ἐνικῶς· οἱ δὲ 50
κωμικοὶ, ἀργύρια, πληθυντικῶς.

* Ἀργύφειον] ἀργυφον παράγωγον ἀπὸ τοῦ ἀργόν. ὁ δὲ
Ἡρώδιανος ἐν τῷ περὶ σχημάτων, λέγει, ὅτι γίνονται
τινες συνδέσεις καὶ ἀπὸ μόνου ῥήματος· οἶον, ἀπὸ τοῦ
βῶ παράβας· καὶ ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ θηλάζω, Αἴγισθος.
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργῶ οὖν τοῦ σημαίνοντος τὸ φαῖνω, ἄρ-
γοφός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀργύφειος· οἶον, Ἀμφί
δὲ ἀργύφειον φάρος μέγα ἔνυκτο: — Τῶν δὲ καὶ ἀργύ-
φειον πλήτο σπέος: — σημαίνει δὲ τὸ μέγα σπήλαιον,
ἢ λαμπρόν. Ἀργυφῆ ἐσθῆτι, Ἡσιόδοε. 40

* Ἀρδμός] Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμός ἐστι πάντεςσι βοτοῖ-
σιν: — ὁ ποτισμός. παρὰ τὸ ἀρδῶ περισπώμενον. εἰ
γὰρ ἦν ἀπὸ βαρυτόνου, ἀρδμος ἔν ἦν.

* Ἀρδμήδος, ὁ ποτισμός. Νικανόρας, ἔνθα, Ἡὲ καὶ ἀρ-
δμήδεος μεσημβρινὸν ἀΐξαντες.

* Ἀρδὴν, ἐπὶ ῥήμα· σημαίνει τὸ ὀρεῖ· παρὰ τὸ αἶρω, τὸ

ἐπαίρω· ἢ παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἄρδην. τὰ γὰρ ἐν τῷ ἅμᾳ γινόμενον ἀρμολύτως γίνεται.

50 Ἀρδία, ἢ ἐκὴν τοῦ βέλους. Καλλιμαχός, — ἀλλ' ἀπὸ τούτου Αὐτός ὁ τοξότης ἄρδιν ἔχων ἐτέραν: — εἴρηται παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω· ἤρμαι, ἤρται, ἤρτης· ἐνθα πυλάτης. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ προφῆτης γίνεται παράγωγον προφῆτης, οὕτω καὶ ἄρτης ἄρτις καὶ ἄρδις. οὕτως Ἐπαφροδίτος. ζῆται εἰς τὸ ἀρμάριον, καὶ ἀργυρίδιον, καὶ ἔρδιτος.

Ἀργυρότοξος, τούτεστιν ὁ λαμπρὸν τόξον ἔχων· ἐκ τοῦ ἀργὸν τὸ καθαρόν ἢ λευκόν· τοῦτο παρὰ τὸ ἀγλαός· τοῦτο παρὰ τὸ αἰγλή, αἰγλαήν· ἀποβολῇ τοῦ ι, καὶ μεταθέσει, αἰγλόν· καὶ τροπῇ τοῦ λ, ἀργόν.

158 Ἀρεῖα Ἰλιάδος σ', — ἐμεῖο δὲ δῆσεν Ἀρεῖα ἀλκτῆρα γενέσθαι: — οὕτως Ἀρίσταρχος. καὶ ἔστιν ἀπὸ εὐθείας τῆς Ἀρεως, τοῦ Ἀρεῶ, ὡς Πείρας, Πείραω υἱός: — ἔστι δὲ τὸ λαγόμενον οὕτως· ἐμοῦ δὲ ἐδέχθη ἀλεξτῆρα γενέσθαι τοῦ Ἀρεῶ, τούτεστιν ἀποτραπτικόν, καλυπτήν ἢ βοηθὸν τοῦ πολέμου. οἱ δὲ, ἀρῆς ἀλκτῆρα, βλάβης καὶ κακώσεως καλυπτήν. τὸ δὲ δῆσεν, δισύλλαβον, ἀπὸ τοῦ ἐδέχθη κατὰ συγκοπὴν· ἤγουν χρεῖαν μου τῆς βλάβης βοηθὸν γενέσθαι. Παρμηνίσκος. οὐν βαρύνει τὸ ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ δίδω. οὕτω δὲ ὁ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος πανοπλίαν ἔδωκεν, ἐναπόδισέ μου τὴν ἔξοδον, ὥστε ἀλκτῆρά με γενέσθαι Πατρόκλου, ὅ ἐστι βοηθόν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης περιττὸν τὸ ἔδωκεν Φησίν.

Ἀρῆ, σημαίνει δύο· τὴν εὐχὴν, Ἀράων αἰών Νηληϊάδαο γέροντος: — καὶ τὴν βλάβην, — ἐμεῖο δ' ἔδωκεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.

Ἀρέθουσα, ἢ πηγὴ· παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω, ἄρσω· ἢ ἢ ἢ ποτίζουσα ἄρδην πάσας τὰς κρήνας καὶ τοὺς ποταμούς.

20 Ἀρτυαί· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀρτυαί. Ἀρετὰν, ποταμὸς Κροτωνιάδος χώρας παρὰ τὴν Ἀρέταν τὴν γυναῖκα Ἀλκίμου, ἥς περιρεῖ τὸ μνημα, ὡς μαρτυρεῖ Φιλοστέφανος.

Ἀρετῇ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐρατῇ· καὶ ἐρατὰ δῶρα, τὰ ἐπέραστα καὶ καλὰ· τούτεστιν, ἢ Φιλότη· κατὰ μεταθεσιν τοῦ στοιχείου, ἀρετῇ, ἢ ἐπέρατος κτῆσις· ἥς ἐρῶσιν ἢ ἢν αἰροῦνται πάντες. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρέσω, ἀρεστῇ, καὶ ἀρετῇ, ἢ πᾶσιν ἀρέσκουσα. λέγεται δὲ καὶ ἢ κατὰ πόλεμον δύναμις, παρὰ τὸν Ἀρην τὸν πόλεμον. λέγεται δὲ ἀρετῇ καὶ ἢ ἐν παντὶ πράγματι ὑπεροχῇ· παρὰ τὸ αἰρῶ, τὸ προαιροῦμαι. σημαίνει δὲ τρία· τὴν κατὰ πόλεμον ἀνδρείαν, ὅτ' ἀρετὴν οἶος ἐστί: — καὶ, ἐνθ' ἀρετῇ διαίδεται ἄνθρωπος· ὅτε δὲ ψιλῶς, χωρὶς τῆς ἀνδρείας· Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φανεῖται: — σημαίνει καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετὴν· οἶον, τῆς δ' ἀρετῆς ἰδῶτα θεοὶ προκάροινεν ἔθνη· σημαίνει καὶ τὴν καταφρόνησιν, καὶ εὐκλειαν, καὶ πλοῦτον· καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν· καὶ τὴν ἐμπειρίαν.

40 Ἀρεστός· οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀρέσκω· ἔδει γὰρ ἀρετὸς εἶναι· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀρέσω, ἀρεστός. ὁ Ἀλεξάνδρου Φιλόσοφος ἐν δορτῇ Ἀρεως ἐτέχθη· διὸ οὕτως ὠνόμασται. ἀπὸ τοῦ ἀρετῇ, γίνεται ἀρετῶ ἀρετᾶς· ἐνθα τὸ, — ἀρετῶσι δὲ λατὶ ὑπ' αὐτῶν: — καὶ Ὀμηρος, Οἷα ἀρετὰ κατὰ ἔργα: — οἶον, οὐκ ἀρετοῦται τὰ κακὰ ἔργα, οὐκ ἀρετῆς μεταλαμβάνουσι. περισπάται δὲ τὸ ἀρετᾶ, καὶ ἔστι δευτέρως συζυγίας βῆμα· οὐ γὰρ ἐστι δοτικῆς κτῶσεως.

Ἀρέσκω· παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, γίνεται ἀρῶ, ἀρέσω,

ὡς τελεῶ, τελέσω· καὶ ἀρέσκω· τὸ γὰρ ἀρίσκον, ἀρμύδιον· καὶ τὸ ἀρμόδιον, ἀρεστόν.

Ἀρεσόμεθα, ἐξελισσόμεθα, θαραπέυσμεν, Φιλοφρονήσεμεθα. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀρεῖς.

Ἀρεστήρ, εἶδος πλανούντος, τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένος, ὥσπερ καὶ τὸ πόπανον· παρὰ τὸ ἀρέσκω, ὁ τοῖς θεοῖς ἀρέσκων. ἀρέσω οὖν, ὁ παρακαίμενος, ἤρωςμαι, ἀρεστής καὶ ἀρεστήρ, ὡς ἡθληταί, ἀθλητῆς καὶ ἀθλητήρ.

Ἀρειος, ὁ Ἀλεξάνδρου Φιλόσοφος, ἐν δορτῇ Ἀρεως 159 ἐτέχθη· διὸ οὕτως ὠνόμασται.

Ἀραιτολμός, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τολμῶν· ἀπὸ ἄρεος καὶ τολμῶ.

Ἀρεῖων, ὁ βολτῶν· παρὰ τὸ ἄρης, ἢ ἢ κυρίως ὁ κατὰ πόλεμον καλλίων. οὕτω Ταβραῖος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς.

Ἀρειος πάγος, δικαστήριον Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον· καὶ οἱ δικασταί, Ἀρεοπαγίται· πρώτη γὰρ καίσις ἐκεῖ ἐγένετο ἀνθρώποις. ἢ ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐστρατεύοντο, Ἀρεος οὖσαι. ἢ ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον. Ἀρειος δὲ, ἐπὶ τὰ Φονικά· δικάζει δὲ ὁ Ἀρης, ἐπὶ τὸν Φόνον· πάγος δὲ ὁ λόφος. ἢ ὅτι ἐπῆξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ὁ Ἀρης, Ποσειδῶνος κατηγορήσαντος διὰ τὸν Φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀλirroδίου, ὅτε ἀπέκτειναν αὐτὸν Ἀρης, βιασάμενον Ἀλκίπτην τὴν θυγατέρα Ἀρεος καὶ Ἀγραιλίου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς, ὡς Φησιν Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ.

Ἀραιμάνειος, ὁ πολεμικός· ὥσπερ παρὰ τὴν Ἀρεῖ δοτικὴν, 20 γίνεται ἀρεῖφατος ὁ πολεμικός, τούτεστιν ὁ ἐν πολέμοις ἐνομαζόμενος, ἢ ὁ πεφονευμένος· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀραιμάνειος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, παρὰ τὴν ἄρεῖ δοτικὴν.

Ἀρειή, σημαίνει τὴν ἐν πολέμῳ ἀπειλήν· Μὴ δέ σε λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτραπέτω καὶ ἀρειῇ: — ἢ τὴν βλάβην. ἢ παρὰ τὸ ἄρεος, γέγονεν ἀρεῇ· πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀρεῖα· καὶ Ἰωνικῶς, ἀρειή, ὡς πείνα, πείνη. ἢ παρὰ τὴν ἄρεῖ δοτικὴν, ἀρεῖα καὶ ἀρειή. λέγει δὲ ἐν τῷ καθόλου ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι τὸ ἢ ἀρειή παράλογον ἐστὶ καὶ κατὰ τὸν τόνον, καὶ κατὰ τὸν χρέον. οὔτε γὰρ 30 ὀξύνεσθαι ὤφειλεν, οὔτε ἐκτείνειν τὸ α. τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰα ὀξυνόμενα ἐκτείνοντα τὸ α, ἐπὶ οὐσίῳ λαμβάνεται· οἶον παρεια, φορβειά· σημαίνει δὲ τὸ σχοινοῦν τοῦ ἀλόγου τὸ περιστόμιον, τὸ καπίστριον. εἰ οὖν τὸ ἀρεῖα οὐ τίθεται ἐπὶ οὐσίῳ, ἀλλ' ἐπὶ πράγματι· τὴν γὰρ ἀπειλήν σημαίνει· δηλονότι οὔτε ὀξύνεσθαι ὤφειλεν, οὔτε ἐκτείνειν τὸ ἄλφα· ἀλλ' ἡμάρτηται, ὡς εἴρηται. δεῖ δὲ γινώσκειν· ἔστιν ἀρεῖω ἀρεῖας· σημαίνει δὲ τὸ ἀπειλῶ. ἐπὶ δὲ τοῦ φυτοῦ, ἀρεῖα διὰ τοῦ ι, καὶ παροξύνεται· Χείτης τα κρήνης ἀρεῖας ποιοῦμεθα γόμφους. 40

Ἀρρηῶς, καὶ ἀραρῶς, εἴρηται εἰς τὸ ἀραρυίας.

Ἀρῆιος, πολεμικός· παρὰ τὸν Ἀρην ὄνομα ἀρσενικόν, εἶδους τῶν παραγῶγων κτητικῶν. ἄρειος· τὸ ρει, διφθόγγον· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ἡς, εἴτε περισσοσυλλαβοῦσιν, εἴτε ἰσοσυλλαβοῦσι, διὰ τοῦ εἰος γινόμενα κτητικά, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφόνται, ἰορδάνειος, αλσχίνειος, ἀκκληπιδέειος· χωρὶς εἰ μὴ τρέπει τὸ τ εἰς σ· διὰ τὸ ἰκέτης, ἰκέσιος· δεσπότης, δεσπέσιος· συμπτώτης, συμπτώσιος· Φιλῆτης ὁ Κλέανος, Φιλῆσιος· Ἀρης 50 οὖν, ἄρειος· καὶ Ἰωνικῇ διαλύσει, ἀρεῖος καὶ τροπῇ, ἀρήιος, ὡς ὀδυσειος, ὀδυσιῆος μέγα δῶμα.

Ἀρηίφίλος· ὄνομα σύνθετον ἐκ δύο τελείων, ἀς χεῖρσοφας, δουρικτητός, δουρικλεις· οὕτω καὶ [παρὰ τὸ] Ἀρηί κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἰωνικῶς, Αἰολικῶς καὶ Δαρικῶς, καὶ τῷ Φίλος, γίνεται ἀρηίφίλος, ὁ πολεμικός, ὁ φίλων τὸν Ἀρην.

- 120 Ἀρηΐδους, σημαίνει τὸν πολεμικόν, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ταχύν· γίνεται ἐκ τοῦ Ἰοὸς μετὰ τοῦ ἀρηΐ.
- Ἀρηΐφάτους, τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ πεφονευμένους. ἐκ τοῦ Φῶ τὸ Φονεύω, παραγωγὸν Φημί· σημαίνει τὸ αὐτό· καὶ ἔστι δευτέρως συζυγίας· ὁ παρακείμενος, πέφνηκα· ὁ παθητικός, πέφηναι, πέφηναι· ὄνομα ῥηματικόν, Φατός· ἡ Ἀρεος δὲ γενική, ἀπὸ τῆς Ἀρεος ὑπάρχει εὐθείας· τῆς γὰρ τοῦ Ἀρης εὐθείας, πῶσις οὐχ εὐρηται, πλὴν τῆς Ἀρεος κλητικῆς, ὡς Δημοσθένες. καὶ πόθεν δὴλον ὅτι οὐκ ἐγένετο ἐκ τοῦ Ἀρης Ἀρους καὶ Ἀρεος, ὡς Δημοσθένος Δημοσθένους; ἐπειδὴ καὶ Ἰωνικῶς γίνεται διὰ τοῦ ἡ Ἀρης, καὶ Ἀττικῶς Ἀρεως· τὰ δὲ τοιαῦτα σχήματα, ἀπὸ τῆς εἰς εὐς εὐθείας εἰσάγεσθαι σχηματίζεσθαι, οὐ μέντοι ἀπὸ τῆς εἰς ἡς καταλήξεως· οὐ γὰρ ἡ Δημοσθένος ἡ Δημοσθένους κυρίως.
- Ἀρης Ἀρης βροτολογός, ὁ πόλεμος, ἡ ὁ τῶν πολέμων ἔφορος· παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν γανομένην βλάβην ἐκ τοῦ πολέμου· ἡ παρὰ τὴν χαρὰν, χάρις, καὶ ἄρης· ἡ παρὰ τὸ αἰρῶ· — αἶρε δὲ ποιμένα λαῶν· — ὁ κουφίζων καὶ μεγαλύνων τοὺς ἀνδρας· ἡ παρὰ τὸ αἰρῶ, ὁ ἀναρετικός, αἶρης, ἄρης, ἐλλείψει τοῦ ι· ἡ παρὰ τὸ ἄρο, ἄρος· καὶ ὡς Οἰδίποδος Οἰδιπόδης, τρίποδος τριπόδης, οὕτω καὶ ἄρο ἄρος, ἄρης, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἄρης· ἢ ἡ ὁ ἐμφηφόρος θεός· ἡ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω. παρὰ οὖν τὸ ῥῶ, γίνεται ῥῆς· ὅθεν καὶ ῥῆσις· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἄρης, παρ' ὃ οὐκ ἔστι διαλέγεσθαι· Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου· ἐπέων δ', ἐν βουλῇ· — καὶ γὰρ τὸ ἐναντίον εἰρήνη, παρὰ τὸ εἶρω· ἡ παρὰ τὸ αῤῥωμαι· ἢ ἡ ἀάρης, καὶ ἄρης· οὕτως Ἡρωδιανός καὶ Ἀπολλωνίος. σημαίνει δὲ πέντε· τὸν πόλεμον, Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα· — τὸν σωματοειδῆ θεόν, Ἀρες Ἀρες βροτολογέμαι· — τὸν σίδηρον, Αἵματος ἄσαι ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν· — καὶ τὸ τραῦμα, τὴν πληγὴν, — ἔνθα μάλιστα· Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινός οἰζυροῖσι βροτοῖσι· — ἔστι δὲ καὶ Ἀρης Ἀρητος, ὄνομα ἥρωος· οὐ μέμνηται ὁ ποιητής, Ἀρητον δὲ καὶ αὐτὸν λίπον δεδαῖγμένον ἥτορ· — γέγονε δὲ κατ' εὐφημίαν, παρὰ τὸ ἀρῶ καὶ αῤῥωμαι. παρὰ οὖν τὸ ἀρῶ, Ἀρητος καὶ Ἀρήτη, οἱ εὐκτικοὶ τοῖς γονεῦσι καὶ εἰς ἰδιότητα· Ἀρητον δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθνηκε· — βλαπτικὸν τὴν ἀρὰν, ἡ ἀπεικτὸν, ἡ αἰρήτον, αἶε διὰ μνήμης ἀσόμενον· ὀξύνεται· τὰ γὰρ εἰς τοὺς ῥηματικά ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ἡ παραληγόμενα, ὀξύνεσθαι θέλει.
- Ἀρητήσιον, τόπος Ἀθήνησιν οὗτω καλούμενος· ὅτι Θησεὺς μετὰ τὸ ὑποστρέψαι ἐκ τοῦ ἄδου, ἐκπεσὼν Ἀθηναίων, ἐκείθε τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀράς ἐποίησατο. παρὰ τὰς ἀράς οὖν, ἀρητήσιον ὁ τόπος ἐκλήθη. οὕτω Φιλόχορος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἀττικῶν.
- 50 Ἀρητήρ, ὁ ἱερεὺς· παρὰ τὰς ἀράς ὡς ποιεῖ· ἡ παρὰ τὸ αἰρεῖν τὰς χεῖρας εἰς ὕψος· ἡ παρὰ τὸ ἀρέσκειν θεῷ· ἡ παρὰ τὸ ἀρῶ ἀρεῖς, ἀράσω, ἀρατήρ, καὶ ἀρητήρ Ἰωνικῶς, τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς ἡ.
- Ἀρῆν] ἔστιν ἀρὰ ἡ εὐχή· ἐκ τούτου γίνεται ἀρῆν, τὸ ἐπιτήδειον εἰς εὐχὴν πρόβατον· καὶ κλίνεται ἀρῆν ἀρήν· ἐξ οὗ τὸ ἀρῆος κατὰ συγκοπὴν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ α, ῥῆν· οἶον, — πολυῤῥήνες, πολυβούται.
- 141 Ἀρήνη, πόλις τῆς Μεσσηνίας· ἐπιῤῥηματικῶς, Ἀρήνη· ἔβαν· — παρὰ τὸ ἀρῶ, Ἀρήνη· εὐαροτρίαστος γὰρ· ὡς οὖν σάσω σαγήνη, καὶ λάμψω λαμπήνη, οὕτω καὶ τοῦτο· Ὀρος.
- Ἀρήνη] ἀρήγειν, βοηθήσειν· καὶ ἔστι κυρίως τὸ μετὰ εὐχῆς βοηθεῖν· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀράσω καὶ ἀρήσω, ἀρή-

γω· παρὰ τὸν ἀρῆν τὸν πόλεμον ἀρήγω· ὥσπερ καὶ βοηθῶ λέγεται τὸ ἐπὶ βοῇν θέειν. παρὰ βοῇ γὰρ ὁ πόλεμος· ἀπὸ τοῦ παρεπομένου· ἀρήγω οὖν ἀρηγός, καὶ ἀρωγός, ὥσπερ καὶ ῥηχμός καὶ ῥηχμός.

Ἀρηγόνες] ἀρηγῶν, σημαίνει τὸν βοηθόν, — καὶ ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶν· — εἰ γὰρ ἦν ἀρσενικόν, ὡς φησὶν ἀρηγόντος κλίνεσθαι· ἀλλ' ἔστι θηλυκοῦ γένους, ἀπὸ τοῦ ἀρήγω. γίνεται γὰρ εἰς ὡ λῆγον ὄνομα, ἔσθ' ὅτε καὶ εἰς ὡν θηλυκόν, ἀπὸ τῶν εἰς ὡ ῥηματικῶν· οἶον πεῖθω, Πειθῶ· κλύθω, Κλυθῶ· καλύπτω, Καλυψῶ· καὶ εἰς ὡν, τέρπω, τέρπων· χέω, χέων, καὶ χίων. οὕτως οὖν καὶ ἀρήγω, ἀρηγῶν. τὸ ρη, ἡ, διατί; τα διὰ τοῦ ἡγω ῥήματα· —

Ἀρημένον, τὸ κατεληγμένον καὶ παραπαροδισμένον. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρημέναι· οὐ γὰρ παρὰ τὴν ἀρὰν εἰρήται· αἰρῶ, αἰρήσω, ἥρημαι, καὶ ἀρημένον.

Ἀρηρεῖ, ἥρμοστο. ἐκ τοῦ ἄρω, ὁ μέλλων, ἀρῶ· ὁ παρακείμενος ἥρκα· ὁ μέσος, ἥρα· καὶ Ἀττικῶς, ἄρηρα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἥρηρειν, καὶ ἀρήρειν ποιητικῶς.

Ἀρθμός, ἡ Φιλία, καὶ ἡ ἀρμονία τῆς ψυχῆς. ἄρω, ἥρμαι, ἄρμος, ὡς κείρω κορμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἀρθμός, ὡς κείρω, κορμός, καὶ κορθμός. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω· οἱ γὰρ ἐν Φιλίᾳ ὄντες, διαλέγονται ἀλλήλοις· — καὶ ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίν· Ἀπολλῶ· νιος· καὶ Ὀμηρος, Ἡ μὲν ἐμαρτάσθην ἐρίδος πέρι θυμοβόροιο, Ἡδὲ καὶ αὐτὸν Φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντα.

Ἀρθρὸν] παρὰ τὸ αἰρῶ, ἀρτρον, καὶ ἀρθρον· ὑπὸ γὰρ τούτων βασταζόμεθα· ἡ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, παρὰ τὸ ἀρημέναι ἀλλήλοις.

Ἀρθρέμβολα· ἄρθρα γὰρ λέγονται αἱ τῶν μελῶν ἀρμονίαι· καὶ ἀρθρέμβολα ὄργανα τιμωρητικά· παρὰ τὸ ἐξαρθεῖν τὸν ἐμβαλλόμενον· ἀρθρον καὶ τὸ προταττόμενον τῶν πτώσεων· ἐκ τοῦ συναρτῶσθαι τοῖς πτωτικοῖς, καὶ μηδέποτε δίχα αὐτῶν εὐρίσκεισθαι· ὥσπερ γὰρ τὰ ἄρθρα διορίζειν φασὶν αὐτὰ τε καὶ τὰ παρακείμενα αὐτοῖς, οὕτω καὶ ταῦτα χωρίζει τὰς διαφορὰς τὰς πραγματικῶν διαρθρῶσιν ἐμφαινόμενα· δοκεῖ γὰρ διαρθρῶν καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιφερόμενον ὄνομα Φανερόν, πότερον ἄρβρον ἐστὶν ἡ θῆλυ, καὶ πότερον ἐφ' ἐνός ἢ ἐπὶ πλείονων. Τὸ ἄλφα οὐκ ἔστι μέρος λόγου, ἀλλὰ μόριον· ὥσπερ γὰρ τοῦ σώματος μέρη εἰσὶ, κεφαλῇ, χεῖρες, πόδες· μέρη δὲ τῆς κεφαλῆς εἰσὶν ὀφθαλμοί, ὡς, ὀδόντες· χερῶν, δάκτυλοι, δυνυχες· τῶν δὲ ποδῶν, 50 ἀστραγάλοι, καὶ ἄλλα τινά· οὕτω καὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου, μέρη εἰσὶ τὰ μόρια· σημαίνει τὸ ἄλφα, ἐπτά, στήρησιν, ἐπίτασιν, ὁμοῦ, κακόν, ὀλίγον, ἄθροισιν, πλεονασμὸν· στήρησιν, ὡς τὸ ἀφίλος, ὁ ἐστερημένος τῆς Φιλίας· ἐπίτασιν, ὡς τὸ, ἄξυλος ὕλη, ἡ πολυξύλος· καὶ ἄτλας, ὁ πάνυ καρτερικός· ὁμοῦ, ὡς τὸ ἀδελφός, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἥγον ἡττας· κακόν, ὡς τὸ ἀφωνος, ὁ κακοφώνος· ὀλίγον, ὡς τὸ ἀμαθής, ὁ 142 ὀλιγομαθής· καὶ ἄπειρος, ὁ ὀλίγον πεῖραν ἔχων· ἄθροισιν, ὡς τὸ, πᾶς, ἅπας· πλεονασμὸν, ὡς σταχυς, ἀσταχυς· Στερητικά μόρια πέντε· ἄλφα, ὀϊκος, ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν· νε, νεκρός, ὁ ἐστερημένος ψυχῆς· νη, νηστis, ὁ ἐστερημένος σιτίων· νω, νωθρός, ὁ ἐστερημένος τοῦ θορεῖν, ὁ ἐστὶ πᾶθῶν· νο, νοδός, ὁ ἐστερημένος τῶν ὁδόντων· καὶ νόσος, ἡ ἐστερημένη τοῦ σθενός, ἥγουν τῆς ὑγείας· Ἐπιτατικά μόρια, ἐπτά· ἄλφα, ἀσπετος, ὁ πολὺς· νη, νηδυμός, ὁ πάνυ ἡδύς· ζα, ζα· 10 πλούτος, ὁ πάνυ πλούσιος· λα, λαβρός, ὁ πάνυ βαρύς· δα, δάφεινος, ὁ πάνυ μέγας· ἐρι, ἐρίαύχη, ὁ μεγαλοτράχηλος· ἐρι, ἐρίζηλος, ὁ πάνυ φανερός· τινες δὲ

- καὶ τὸ βου, βουγάδος, ὁ πάνυ γαυριῶν καὶ σεμνυνόμενος. Ἡ περὶ πρόθεσις ὀξυνόμενη, σημαίνει τὸ περισσῶς, ὡς τὸ, — περὶ μὲν σε τίω: — καὶ Δωρικῶς ἔδει τρέπει τὸ ε εἰς α· ἡ/κα δὲ τροπὴ τὸ ε εἰς α, ἀποβάλλει τὸ κατ' ἀρχαίς σύμφωνον, οἶον μέχρη, ἄχρη.
- 20 Ἀρίζηλος] περὶ Δωρικῶς ἀρί, καὶ τὸ δῆλος ὁ Φανερός, ἀρίζηλος. ἐκ τοῦ δαλός, ὁ σημαίνει τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον, ἀναδύσει τοῦ τόνου, καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς η, δῆλος· πλεονασμῷ τοῦ σ, γίνεται ἀρίζηλος· καὶ ἐπειδὴ τὸ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ συγκρίνεται, τρέπει τὸ σ καὶ δ εἰς ζ, καὶ γίνεται ἀρίζηλος, ὁ ἄγαν ἐκδηλος. οὕτως εἶχεν εἰς τὸ ἄλλο· εἰς τὸ μέγα δὲ, οὕτω. παρὰ τὸ δῆλος, ἄδηλος· καὶ προσθέσει τοῦ ι, αἰδηλος· κατ' ἐπένθεσιν τοῦ σ, αἰδηλος· καὶ ἀρίζηλος, ἐπεισὶ δὲ τοῦ ρ. οὕτω Κρατῖνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Βασιλείδου περὶ Ὀμηρικῆς λέξεως. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ δῆλος καὶ τὴν ἀρί 30 ἐπίτασιν, πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ τροπῇ, ἀρίζηλος. ἡ ἀπὸ τοῦ ζήλος, ἀρίζηλος· οἱ γὰρ ἄξιοι ζήλου, ἄγαν ἐκδηλοι.
- Ἀριφθαεῖς, εὐχέρως ἀπατῶμενοι· ἀρισφαλεῖς, ἰσχυρῶς σφαλεροί.
- Ἀριδείκτος, ὁ ἄγαν ἐμφανής. Ὀμηρος, Ἀλκίνοος πάντων ἀριδείκτεσθαι ἀνδρῶν: — παρὰ τὸ δαίω τὸ δεικνύω καὶ δηλῶ καὶ Φανερῶ, παράγωγον δεικνύω. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔχετος, ἐμῶ ἔμετος, οὕτω δαίω δαίκετος· καὶ ἐν συνθέσει, ἀριδείκτος, ὁ πάνυ δεικνύμενος· ἡ ὁ ἄγαν ἀσπαστικώτατος, ἀπὸ τοῦ δεικνάνασθαι, τὸ δεξιούσθαι καὶ ἀπάζεσθαι.
- 40 Ἀριφραδέα, εὐεπίγνωτα, εὐσημα.
- Ἀρίγνωτοι δὲ θεοί, διαδηλοί, Φανεροί, διαφανεῖς. ἀπὸ τοῦ ἀρί καὶ τοῦ γνωτός, ἀρίγνωτος.
- Ἀρισκῆδης, ἡ ὀργίλη· παρὰ τὸ ἀρί καὶ τὸ σκύζεσθαι, ἡ ἄγαν σκυζομένη. οὕτως Ἀρτεμίδωρος.
- Ἀριπρεπές, διαπρέποντες, ἐκδηλοί. Δεῦρο γύναι, Φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ· ἥτις ἀρίστη: — ἀριπρεπὲς νῦν ἐνικῶς. ἐστὶ δὲ καὶ οὐδετέρως πληθυντικόν, καὶ ἀρσενικῶς. Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαίνει· ἀριπρεπές: — καὶ ἀρ 50 σενικῶς, αἰτιατικῇ, Φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπὲς προύχοντα: — καὶ οὐδετέρως, Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές.
- Ἀρίηκος, εὐήκοος. Ἀπολλώνιος, — Ἰκεο πέτρας Ῥίμφα Μελαντίους ἀρίηκος: — γίνεται παρὰ τὸ ἀρί ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ἀκούω.
- Ἀρίστυλος, ὄνομα παρὰ Ἀριστοφάνει. εἴρηται δὲ ὑποκοριστικῶς, ὁ Ἀριστοκλῆς. ὡς γὰρ παρὰ τὸ Ἡρακλῆς, Ἡρύλλος· καὶ παρὰ τὸ Θρασυκλῆς, Θράστυλος· καὶ παρὰ τὸ Βαθυκλῆς, Βάθυλλος ὄνομα κύριον, ὁ ἐρώμενος Ἀνακρέοντος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ Ἀριστοκλῆς, Ἀρί 143 στυλλος. οὕτως Ἡρωδιανὸς εἰς τὴν Ἀπολλωνίου εἰσαγωγὴν, ἡ περὶ παθῶν. Διογένης, ἀντὶ τοῦ ἀρίστος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισοῖς.
- Ἀρίστος] παρὰ τὸ Ἄρης ὁ πόλεμος, γίνεται συγκριτικόν, ἀρίων· ἐξ οὗ ἀρίστος, κυρίως ὁ ἐν πολέμῳ ἰσχυρός, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ παντός προσήκοντος· κυρίως ὁ ἐν πολέμῳ ἀνδραγαθῶν, καταχρηστικῶς δὲ, ὁ ἐν οἴῳ δῆποτε πράγματι· παρὰ τὸν Ἄρην· ἐξ οὗ παρώνυμον, ἀρίστεύς. ἀρίστη, ἀπὸ τοῦ ἀρίστος. τὸ ἀρίστον, ὑπερθετικὸν ὄνομα, ἀπὸ τοῦ ἀρίων συγκριτικῶς. τὸ δὲ ἀρίων, παρὰ τὸ Ἄρης ὁ πόλεμος. κυρίως γὰρ ἀρίων, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ κρείττων, ἐκλελεγμένος κατὰ ἀρίστείαν. ἀπὸ τοῦ ἀρίστος, ἀρίστον ἐπὶ τῆς εὐτυχίας, ἀρίστον 10 τι ὄν· ἀρίστον γὰρ κατὰ καιρὸν. ἐντεῦθεν οὖν ἔχει τὸ α μακρόν· ἡ παρὰ τὸν Ἄρεα· τοῖς γὰρ ἐς Ἄρεα προσιοῦσι

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

- παρὰσχευάζεται, ὡς καὶ τὸ δεῖπνος. ἀριστητικός, ὁ ἔθος ἔχων ἀρίστῶν.
- Ἀριστερός] ἀπὸ τοῦ ἀρίστος ἀριστερός, καὶ ἀριστερά, 20 ὡς περ Φοβερός Φοβερά. ἐστὶ δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὡς περ καὶ εὐώνυμος ὀνομάζεται ἡ αὐτὴ, οἶονεῖ ἡ καλῶνυμος.
- Ἀριστερά] τὴν εὐώνυμον τὴν ἀριστερὰν καλουμένην, τὴν οὐκ οὖσαν ἀρίστην, ἀλλὰ τῇ ἐτέρᾳ ὑπηρετοῦσαν. ἐστὶ δὲ ἡ κατὰ ἀντίφρασιν, ἡ κατὰ εὐφημισμὸν. ὁ κανὼν πάν τοῖνυν εἰς ος μετὰ συμφώνου πλην τοῦ ρ, ὅτε ἔχει 30 θηλυκόν, εἰς η αὐτὸ ποιεῖ· σοφός, σοφῇ· καλός, καλῇ. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ος ἀρσενικά, συνθετικῶς παραγομένα θηλυκά, ὁμοίαν κλίσιν ἔχει τῷ ἀρσενικῷ· οἶον, ὁ παρθένος, ἡ παρθένος, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ εἰς ος ἀρσενικά, ποιοῦντα θηλυκά μὴ ὄντα κοινὰ τῷ γένει, εἰ μὲν καθαρά ἡ τὸ ρ ἔχοντα, εἰς α ποιοῦσι τὸ θηλυκόν· οἶον, ὅσιος, ὅσια· κύριος, κυρία· Φοβερός, Φοβερά. χω 40 ρς εἰ μὴ παραληγουσι τῷ ο· τότε γὰρ εἰς η· ὄγδοος, ὀγδόη· ὁλοός, ὀλόη· χωρὶς τοῦ ἀθρόος, ἀθρόα. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν, εἰς η ποιοῦσι, καλός, καλῇ. εἶπε δὲ, μὴ κοινὰ τῷ γένει· τὰ γὰρ εἰς ος σύνθετα, κοινὰ εἰσι τῷ γένει, καὶ ὁμοφώνη τὰ θηλυκά τοῖς ἀρσενικοῖς· οἶον, ὁ φιλόσοφος, καὶ ἡ φιλόσοφος· ὁ ἀθάνατος, καὶ ἡ 40 ἀθάνατος. εἰ δὲ ὡσιν ἀπλᾶ, οὐχ ὁμοφώνουσιν· οἶον, ὁ θεός, καὶ ἡ θεά· ὁ σοφός, καὶ ἡ σοφῇ. εἰ μὲντοι Ἀττικά, ποιοῦσι τὸ ἐναντίον· εἰ μὲν ὡσιν ἀπλᾶ, ὁμοφώνουσιν· οἶον, ὁ θεός, καὶ ἡ θεός· ὁ σοφός, καὶ ἡ σοφός· εἰ δὲ σύνθετα, ποιοῦσιν εἰς ἥτα· οἶον, ἀρίζηλος ἀρίζηλη, ἀθάνατος ἀθανάτη, καὶ εἰ τι ὅμοιον.
- Ἀριθμός] παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, ἀρμός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ καὶ ι, ἀριθμός· ἐξ ἀρμογῆς γὰρ μονάδων ἐστίν. ἡ παρὰ τὸ ἀέλεσθαι, ὁ σημαίνει τὸ συναθροίζεσθαι, γίνεται ἀλίζω τὸ συναθροίζω· ἀλισμός, καὶ τρο 50 πῇ τοῦ λ εἰς ρ, καὶ τοῦ σ εἰς θ, ἀριθμός, οἶονεῖ ἡ συνάθροισις τῶν μονάδων.
- Ἀριθμηθήμενα· παρὰ τὸ ἀριθμῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἀριθμός, ἐξ οὗ τὸ ἀναριθμῶ· ἰῶτα, ὡς λογιῶν, βῶμιος.
- Ἀρίσβη, πόλις· ἀπὸ Ἀρίσβας θυγατρὸς Τευκρου· ἣν ἔφημος Δάρδανος. Λυκόφρων, Γήμας Ἀρίσβην Κρήσσαν, εὐγενῆ κόρην.
- Ἀρκῶ, τὸ βοηθῶ· ἀρκέσω, ἤρκεσα. 144
- Ἄρκιος, ἰκανός, ὡφελίμος. τα διὰ τοῦ ιος προπαροξυνόμενα, παρὰ ἐνεστώτα ἡ μέλλοντα παρηγμένα, διὰ τοῦ ι γράφοντα· ἄζω, ἄμιος· ἀρμόζω, ἀρμόδιος· ἴζω, ἴδιος· καὶ ἀρκῶ, ἄρκιος· ψιλούται· πλην τοῦ ἄρκου· τοῦ γεννησαντος τὸ πνεῦμα ἐφύλαξε· παρὰ τὸ εἶργω 1 γίνεται, τὸ κωλύω· σημαίνει δὲ τοὺς βρόχους, τὰ δίχτυα.
- Ἄρκυς, εἶδος δικτύου ἐκ παχέος σχοίνου, ὁ ἰσθᾶσι πρὸς 10 θήρην λένοντος, ἡ ἄρκτου, ἡ ἐλάφω· ἀπὸ τοῦ εἶργω.
- Ἄρκυν] παρὰ τὸ ἀρπάζω, ἄρκυνον, καὶ ἄρκυνον· ἐπιτήδειον γὰρ ἐστὶ πρὸς τὸ ἀρπάζειν· ἡ παρὰ τὸ ἐλκύω, ἔλκυνον· τροπῇ τοῦ ε εἰς α, καὶ τοῦ λ εἰς ρ, ἄρκυνον.
- Ἄρκυνρεῖσθαι, Φυλάττειν τας ἄρκυς.
- Ἄρκος, ὅτι ἀπὸ τῆς ἄρκτου ἐγένετο· ἄρκοῦρος, ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκοφύλακος λαμπρὸς ἀστὴρ· ἀπὸ τοῦ 20 κατὰ τὴν οὐραν τῆς ἄρκτου.
- Ἄρκτος, τὸ ζῶον, εἴρηται παρὰ τὸ ἀρκῶ, ὅπερ καὶ ἐπαρκῶ λέγεται. ἄρκος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἄρκτος, τὸ ἐπαρκοῦν ἑαυτῷ ζῶον. Φασὶ γὰρ αὐτὸ διαζῆν τὸν χειμῶνα, ἐκτός ἐπεισάνκτου τροφῆς.
- Ἀρκεῖσιος, ὁ ἥρως, ὁ πάππος Ὀδυσσεύς. παρὰ τὸν ἀρ 30 κέσω μέλλοντα, Ἀρκέσιος, καὶ Ἀρκεῖσιος. οὕτως Ἡρω

διανός. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Ἰταλικῶν πολιτείᾳ, τὸν Κέφαλον οἰκοῦντα ἐν ταῖς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσας Κεφαλῆναις νήσοις, ἀπαιδα ἐπιπολύ οὐτα, ἐρόμενον τὸν θεόν, κελευσθῆναι ὅς ἂν ἐντυχῇ θήλει συγγενέσθαι. παραγενόμενον δὲ εἰς τὴν πατρίδα, καὶ δὴ ἐντυχόντα ἀρκτῶ, κατὰ χρησμόν συγγενέσθαι. τὴν δὲ ἐγκυμονα γενομένην, μεταβαλεῖν εἰς γυναῖκα, καὶ τεκεῖν παῖδα Ἀρκέσιον, ἀπὸ ἀρκτου.

Ἀρκέσιον] οὕτω καλούμενον ἄντρον τῆς Κρητικῆς Ἰδης· παρὰ τὸ ἀρκέσαι τὸ βοηθῆσαι. Φασὶν αὐτὸ ὑπὸ Κουρήτων ὀνομασθῆναι· ὅτι τὸν Κρόνον αὐτοῖς Φεύγουσι, καὶ εἰς αὐτὸ καταδιεῖσι καὶ κρυπτομένοις, ἐπήρκεσεν. οὕτω Ξεῖνων ἐν τοῖς περὶ Κρήτης.

Ἀρκέσιος, εἶδος Φυτοῦ ἀκανθώδους, οὗ τὴν ὁδὴν πάντα τὰ ἐρπετὰ ἀποστρέφονται· παρὰ τὸ τὴν ἀρχὴν κεύθειν, ἢ τὴν βλάβην κρυπτούσα, ἀρκευθος καὶ ἀρκευθος. ἢ διὰ τὸ ἔχειν τὰς ἀκάνθας κεκρυμμένας.

Ἀρμός, ἢ ἀρμογή καὶ συνάφεια. παρὰ τὸ ἀρῶ (ὃ καὶ ἀραρῶ, διπλασιασμῷ) ἤρμαι, ἀρμός, τῆς δασείας προσελθούσης, ὡς εἴρω, εἰρώς.

Ἀρμόζω, ἐκ τοῦ ἀρμού· τοῦτο παρὰ τὸ ἀρῆναι καὶ συνῆρμόσθαι. παρὰ τὸ ἀρμόζω, ἀρμόττω Δωρικῶς.

Ἀρμῶ] ἀρμός ἀρμού ἀρμῶ. αὕτη ἡ δοτικὴ μετέτληθεν εἰς ἐπιβήματικὴν σημασίαν, καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτοῦ γραφὴν· οἶον, ἀρμῶ· σημαίνει τὸ ἀρτίως. ὃ δὲ τεχνικός

λέγει, ὅτι παρὰ τοῖς Συρακουσίοις διὰ τοῦ ἰ, γράφεται. ἐκεῖνοι γὰρ ἀρμού λέγουσι κατὰ συστολὴν τοῦ ω εἰς τὸ ο· ὡς παρὰ Καλλιμάχου, Ἀρμού γὰρ Δαναῶν γῆ ὡς ἀπὸ βουγέως· — σημαίνει τὸ ἀρτίως ἢ ἀρμόδιως, Ἀρμοῖ που κακίῳ ἐπέτρεχε λεπτὸς ἵουλος· — οὕτω θέλει ὁ Ἀρτεμίδωρος. προστίθῃσι δὲ, ὅτι τὸ ἀρμού, ψιλοῦμενον μὲν, σημαίνει τὸ ἀρτίως· δατυνόμενον δὲ, τὸ ἀρμόδιως. Μεθόδιος. ἔστι καὶ παρὰ Λυκόφρονι.

145 Ἀρμενον, σημαίνει τὸ προφανές. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, ἀραρῶ, ἀραρημένον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄρμενον.

Ἀρμα, παρὰ τὸ αἶρω, ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω· σημαίνει τρία· παρὰ μὲν Ἑλλήσι, τὸ ζεύγος τῶν βοῶν· παρὰ Ῥωμαίοις [δὲ ὅπλα] ἢ δόρυ, ἀσπίδα καὶ θώρακα. τὸ Ἀρμα, καὶ ὄνομα πόλεως ἐν τῇ Βοιωτίᾳ.

Ἀρμαλῆ, ἢ τροφή. — ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλεόν εἴη Ἀρμαλῆς, Ἡσίοδος· παρὰ τὸ ἀρμόζειν τῇ ψυχῇ. ἢ παρὰ τὸ αἶρην τὰ σώματα, γίνεται ἀρμός, ὡς καθαίρω, καθαρός. οὕτως αἶρω, ἀρμός· ἀφ' οὗ παρώνυμον, ἀρμια· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, αρμαλία. ἢ ὅτι εἰκὴν ἄρματος φέρει τὰ σώματα. αρμαλιας, ἔχος ὁ σκευοφόρος.

Ἀρματροχία καὶ Ἀματροχία, διαφέρει. ἀματροχία μὲν ἐστὶ τὸ ἅμα τρέχειν, καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι, οἷον ὁμοδρομία τις οὕσα· τροχοὺς γὰρ οἱ παλαιοὶ τούτους δρόμους ἔλεγον· οἷον, Τῇ ῥ' ἔσχε Μελέλαος ἀματροχίας ἀλεείνων, Ἰλιάδος ψ. ἀρματροχία δὲ, τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἔχρος, δηλονότι ὁ τύπος, ἢ ἐγχαράξεις τοῦ τροχοῦ, — οὐδὲ τι πολλὴ γίνεται ἐπιστῶντων ἀρματροχίᾳ κατόπισθεν Ἐν λεπτῇ κοινῇ.

Ἀρμαμάξα, ἢ πρὸς ἀνδρῶν καθ' ἑδραν κατεσκευασμένη ἅμαξα, οἷον ἄρμα καὶ ἅμαξα, ἢ ἀνδράμαξά τις οὕσα, ἢ ἀνδρας ἄγουσα.

Ἀρμάτειον μέλος] ἀρμάτειον μέλος, βαρβάρων βοᾷ, Εὐριπίδης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιβοηθῆναι τῷ ἔκτορι ἐκ τοῦ Ἀχιλλέως ἄρματος ἔλκομένῳ. ἢ ὅτι ἐπὶ ἄρματος Φρύγες ἀγοντες τὴν μητέρα τῶν θεῶν, μέλος τι ἐπεφθέγγοντο· ὅπερ ἐκ τοῦ παρεπομένου μέλους, ἀρμάτειον ὠνόμασται. οἱ δὲ, ὅτι τὸ παλαιὸν τὰς παρθένας

γαμουμένας, ἐπὶ ὀχήματος ἦγον· ὅθεν καὶ παρόχους, τὰς παρὰνύμφους ἐκάλουν· καὶ τὰ ἐπαδόμενα μέλη καὶ τὸν ὑμέναιον, ἀπὸ τοῦ φέροντος τὴν νύμφην, μέλος ἀρμάτειον ἐκάλουν. ἄλλοι δὲ, ὅτι Ἀρματεὺς τις εἰς Ἀθῆνας ἔγραψε μέλος σύντονον· ὅπερ ἀπὸ τοῦ εὐρόντος, Ἀρμάτειον εἰκότως ἐκλήθη. ἄλλοι δὲ Φασὶν, ὅτι ἀπὸ τοῦ συντόνου καὶ ἐσπευσμένου δρόμου τοῦ ἄρματος τὰ συντόνα μέλη ἀρμάτεια καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ, ὅτι ὁ ἦχος τοῦ ἄρματος ὀξύς καὶ λεπτὸς γίνεται. τὸν οὖν ὀξύν καὶ λεπτὸν φθέγγον, ἀρμάτειον ἐκ τούτου ὁ Εὐριπίδης ἐκάλεσε· καὶ εὐνούχον εἰσάγει λέγοντα· τοιαῦται δὲ τῶν εὐνούχων αἱ Φωναί. οὕτω Δίδυμος καὶ Ἀλέξανδρος. ἢ παρὰ τὸ ἀρμάν, ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον τῇ τῶν Φρυγῶν διαλέκτῳ, ὡς Φησὶ Παλαμῆδης ἱστορικός ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγών. Μεθόδιος. ἢ τὸν ἵπποδρόμον, ὃν ἄδουσι Φρύγες ἐποχοῦμενοι ἵπποις.

* Ἀρματηλάτης, ὁ ἡνίοχος· ἀπὸ τοῦ ἀλκύνειν τὸ ἄρμα.

Ἀρνη, νύμφη. ἢ τροφὸς Ποσειδῶνος. εἴρηται δὲ καὶ Ἀρνη ἢ νύμφη Σινέεσσα καλουμένη· ὅτι τὸν Ποσειδῶνα λαβοῦσα παρὰ τῆς Ῥέας ἐκτρέφειν, πρὸς τὸν Κρόνον ζητοῦντα, ἀπῆρνήσατο· καὶ ἐντεῦθεν Ἀρνη ὠνόμασθη. οὕτω Θησεύς ἐν Κορινθιακῶν τρίτῳ.

Ἀρνη, πόλις Βοιωτίας· ἔστι δὲ καὶ Θεσσαλίας· ἀπὸ Ἀρνης τῆς Αἰόλου. ὃ δὲ Κράτης Φησὶ παρὰ τὸ ἄρνας· ἐπιτηδεῖα γὰρ εἰς τὸ ἄρνας τρέφειν ἢ πόλις. καὶ οὖν ἀπεικός. ὡς γὰρ αὐτὸς Φησὶ, καὶ τὴν Κῶν τὴν ἐπιτηδεῖαν πρὸς τὰ πρόβατα τοὺς ἐνοικοῦντας Κάρας οὕτως ὀνομάζειν τῇ οἰκίᾳ Φωνῇ· κῶν γὰρ τὸ πρόβατον ὠνόμασαν. οὕτω καὶ τὴν Ἀρνην· καὶ γὰρ αὕτη εὐαρνος. ὥστε τὴν μὲν Ἀρνην, ἀπὸ τῆς συγκεκομμένης γενικῆς ὠνομάσθαι· τὴν δὲ Ἀρνήνην, ἀπὸ τῆς ἐντελούς τῆς ἀρῆνος. καλεῖται δὲ καὶ Τάρνη, ὡς λέγει Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παιδῶν.

Ἀρναῖος, ὄνομα κύριον. Ἀφθόνιος εἰς τὰ προγυμνάσματα τῆς ῥητορικῆς, περὶ Γνώμης· Ἀρναῖος γὰρ τὴν ἀρχὴν προκληθεὶς Ἴρος, μετωνομάσθη, τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ διακονεῖν νομισάμενος· — καὶ ὁ ποιητής, Ἀρναῖος ὄνομ' ἔσχε· τὸ γὰρ θετό οἱ ποτε μήτηρ Ἐκνεμένης· — παρὰ τὴν ἀρὰν, ἀραῖς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν· ὁ εὐκταῖος τῇ μητρὶ γενόμενος. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀνωμάλῳ προσόδῳ. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανός, ἐν τῷ ὑπομνήματι τῆς Ὀδυσσεύς, παρὰ τὸ ἀρνησθαι, ὃ ἐστὶ λαμβάνειν, ὡς πτωχόν· ἢ τῇ πεποιημένῳ ὀνομα πτωχῷ πρέπον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρῶν· ἢ τῇ ὁ βληχρώδης καὶ ἡλιθίος.

Ἀρνεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ αἶρην τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ παραιτήσει. Ἀρνεῖς] ἀπὸ τοῦ ἀρῆν ἀρῆνος, κατὰ συγκοπὴν, ἀρνός· καὶ μεταάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐδείαν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρνός 20 γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τῆς εἰ διφθόγγου, ἀρνεῖός, ὡς περ ἀδελφός, ἀδελφεῖός. λέγει δὲ Ὀλρος, ὅτι Φησὶν ἐν τῷ καδόλου ὁ Ἡρωδιανὸς πλεονάζειν τὴν εἰ διφθόγγον· καὶ γίνεται ἀρνός, ἀρνός· ἀρνεῖός· ἀγνοῶν ὅτι ἄμνιος σημαίνει τὸν ἀμνόν, καὶ διὰ τοῦ ἰ γράφεται, καὶ προκαρκεῖνται, ὡς παρὰ Ἑρμῖπῳ ἐν Ἀθηναῖς γοῦνός, Τὴν μὲν διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον ἀμνίου ἔχειν δοκεῖ· τὰ δ' ἔνδον, οὐδὲν διαφέρει δράκοντος. Χοιροβοσκός, εἰς τὸ περὶ ὀρθογραφίας. τὸ μὲν, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ μερισμοῦ τοῦ σώματος· ῥήνος, καὶ 30 συστολῇ τοῦ η, ῥανός· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀρνός. καὶ μεταάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐδείαν, καὶ κλίνεται ἀρνός· ἀρνού· ἀρῶν· ἀρνόν· καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ἀρνα· ἢ εὐδεία τῶν δεικῶν, ἀρνε. ἢ ἐκ τοῦ ῥῆν ῥήνος, ῥανός· ἀρνός· ἢ δοτικὴ, ἀρῶ· ἢ αἰτιατικὴ, ἀρνα· ἢ εὐδεία

τῶν δοκῶν, ἄρνα. ἐκ τοῦ ἄρᾶ γίνεται ῥῆν, τὸ ὑπὲρ εὐχῆς διδόμενον πρόβατον. ἄρνός, ἄρνού· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἄρνοι· καὶ κατὰ μετακλάσιν, ἄρνες ἄρνων.

Ἀρνεῖα, τὰ κρωπώλια. Δίδυμος.

- 40 Ἀρνύμενος, ἀντικαταλλασσόμενος. σημαίνει καὶ τὸ ῥυθμιζόμενον, ἢ φυλαττόμενον, ἢ τρυχόμενον· ἢ τὸ ἀντιλαμβάνειν καὶ περιποιεῖσθαι. ἀπὸ τοῦ ἄρνός· ἐπειδὴ διὰ τῶν ἄρνων καὶ τῶν ἄλλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ οὐ μόνον δι' ἀργυρίου τοῦτο ποιεῖν οἶδεν Ὀμηρος, ἀλλὰ καὶ δι' ἐτέρων· οἶον, Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰῶνι σιδήρῳ, Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδοις — ἀπὸ μέρους οὖν τοῦ τετραπόδου τοῦ ἄρνού τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ ἀμείβεσθαι ἔταττον. καὶ οἱ παλαιοὶ δ' ἄρνων τὰς θυσίας ἐποιοῦν. ἢ παρὰ τὸ αἰρω, ἄρνῳ, ὡς ἴκω, ἴχνῳ· οἴχω, οἴχνῳ. ἄρνυμι, ἄρνυμαι, μεταφορικῶς.

- 50 Ἀρνευτήρ, ὁ κυβιστήρ. — ὁ δ' ἀρνευτήρ ἐοικώς, Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δῖφρου· — εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἄρνων, οἵτινες εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλῇν ἄλλεσθαι, ὥσπερ τὸν αἶρα κυρίττοντες.

Ἀρνωδοί, οἱ ῥαψῳδοί· ὅτι ἄρνα ἔπαθλον εἶχον.

- 147 Ἀρμαρίον] ὅτι τὰ λεγόμενα παρ' ἡμῖν αρμαρία, ερμαρία ὀφείλουσι λέγεσθαι, ὡς εὖρον ἐν τοῖς σχολοῖς τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἀρχῇ τοῦ θῆτα κεφαλαίου περὶ τῶν θείων ὀνομάτων. οἱ γὰρ Ἕλληνες οἶα τινὰς ἀνδριάντας ἐποιοῦν, μῆτε χεῖρας μῆτε πόδας ἔχοντας· τούτους δὲ Ἑρμᾶς ἐκαλοῦν· οὐ ὑποκοριστικόν, ἐρμαρίον. ἐποιοῦν δὲ αὐτοὺς διακένους, θύρας ἔχοντας καθάπερ τοιχοπυργίους· καὶ ἔσωνθεν αὐτῶν ἐτίθουν ἀγάλματα ὧν ἔσεβον θεῶν· ἔξωθεν δὲ ἀπέκλειον τοὺς ἐρμᾶς.

- Ἀρδίττος, τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἀπὸ Ἀρδίττου τινὸς ἥρωος· ὃς στασιάζοντας τοὺς Ἀθηναίους κατήπειγεν ὄρκους ὁμονοεῖν. ἐν τούτῳ οὖν τῷ χωρίῳ ὤμνουν οἱ δικασταὶ τὸν δικαστικὸν ὄρκον, καὶ ἀρδίττους τοὺς ἐπιόρκους.

- Ἀργυρίδιον] εἰσι παραγωγὰ καὶ διὰ τοῦ ἰον, καὶ διὰ τοῦ ἰδιον. καὶ εἰ μὲν ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, διὰ τοῦ ἰδιον γίνεται ἡ παραγωγή, καὶ φυλάσσονται αἱ τρεῖς συλλαβαὶ αἱ τελευταῖαι συνεσταλμέναι· οἶον, γνῶμη γνῶμη, γνῶμηδιν· ψυχὴ ψυχῆς, ψυχίδιν· ξίφος ξίφους, ξιφίδιν. εἰ δὲ ἀπὸ Φωνήεντος ἄρχεται, διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγή, καὶ ἐκτείνεται ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους συλλαβὴ· γραφεῖδιν, γραφείδιν· ἀγγεῖδιν, ἀγγειδιν. καὶ εἰ μὲν εὐρεθῇ τὸ ε ἢ τὸ ο, τὸ ἰῶτα προσέρχεται· πόλεως, πολειδιν· ἔξεως, ἐξειδιν· βοός, βοειδιν· νοός, νοειδιν.

- Ἀρουρα, ἡ γῆ· κυρίως, ἡ ἡροτριασμένη, ἢ ἡ πρὸς σποραν καὶ ἀροσιν ἐπιτηδεῖα. ἀρῶ, ἀρόσω, ἀρουρα. καὶ ἀρουρα, παρὰ τὸ ἀροῦν· ἢ παρὰ τὸ ἀρούσθαι τὴν γεωργουμένην γῆν. ἀροῦν τὸ ἀροτρίαν, παρὰ τὸν ἀρην τὸν σίδηρον.

- Ἀροτρεὺς· παρὰ τὸ ἀρόσω, τὸ ἀροτρίαν. ἢ παρὰ τὸ ἀροτρον ἀροτρεὺς. Ὀρηκίης ἀροσιν χιονώδη ναιετάουσιν· — ψυχρά ἐστὶν ἡ Θράκη· διὸ τοὺς ἀνέμους καλεῖσθαι πνεῖν ἐμυθεύσαντο. διὸ Φασὶ καὶ βόθρον εἶναι ἐν Θράκῃ, ἐξ οὗ Φυσήματα ἀνέμων γίνεται· καὶ μυθευθῆναι Θράκην οὕτως τῶν ἀνέμων οἰκητήριον εἶναι.

- Ἀρόη, κώμη πόλις τῆς Ἀχαΐας, νῦν δὲ πόλις ἡ καλουμένη Πάτρα· περὶ ἧς καὶ λόγιον ἐκ Σιζύλλης ἐξέπεσε τρίμετρον· οἶον, Ἀρόη τρίφυργος ἔσσετ' εὐδαίμων πόλις· — ὅτι Τριπτόλεμος ὁ Κελεοῦ, ὑπὸ τῆς Δήμητρος κελευσθεὶς διδάσκειν τοὺς ἀνθρώπους τὴν γεωργίαν τοῦ

σίτου, ἐν αὐτῇ πρῶτον ἤρσεν τε καὶ ἔσπειρε, τὸ συμφυεῖς τῆς γῆς καταμαθὼν. παρὰ τὸ ἀροῖται οὖν, ἀρόη προσθηγορικόν. οὕτως εὖρον ἐν ἐπιγράμμασι τῶν πρώτων.

Ἀρόσω] ἀρῶ παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος· σιδήρωσιν τένεταί ἡ γῆ διὰ τὴν ὕνιν. ὁ μέλλων, ἀρόσω. ἢ δὲ τρίτῃ τῶν περισπωμένων θέλει ἔχειν τὸ ὦ μέγα ἢ τὸ ο μικρόν· καὶ πάντοτε μὲν διὰ τοῦ ὦ μέγα, πλὴν τεσσάρων· ἀρόω, ἀρῶ, ἀρόσω· ὁμῶ, ὁμόσω· ὀνῶ, ὀνόσω· καὶ βῶ, βόσω, τὸ τρέφω. ἐνῶ ἐνώσω δὲ, τὸ εἰς οὐμνοῖαν καὶ Φιλίαν ἄγειν, διὰ τοῦ ὦ. ὁ παρατατικὸς, ἤρουν ἤρουν, ἤρως ἤρως, ἤρως ἤρου· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἀρόειν ἀροῦν. ἀρῶ, σημαίνει τρία· τὸ εὐχουαί, ὡς τὸ, Ὡς ἡρᾶθ' ὁ γεραίος· — τὸ ἀροτρίῳ· οὐδ' ὁ μέλλων, ἀρόσω· ἐξ οὗ καὶ ἄροσις· ἐξ αὐτοῦ ἀρῶ τὸ λαμβάνω· οὐδ' ὁ μέλλων, ἀρ-σω· ἐξ οὗ ἀρέσαι, τὸ λαβεῖν.

Ἀρπασος, ποταμὸς Καρίας, πρότερον Δαφνοῦς καλούμενος. εἴρηται δὲ διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦ ροῦ, καὶ ὅτι ἀρπά- 148 ζει τοὺς περιόντας αὐτῷ. οὕτως ἱστορεῖ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ πεμπτηκαιδεκάτῳ τῶν Καρικῶν.

Ἀρπαλίον, ὄνομα κύριον παρ' Ὀμήρῳ· παρὰ τὸ ἀρπάζω ἄρπαλος, ὡς ἴξω ἴξαλος· καὶ ὡς Ἡφαιστος Ἡφαιστίαν, οὕτως Ἀρπαλος Ἀρπαλίον.

Ἀρπαλέως, ἀρπακτικῶς, ἀσμένως, ἡδέως, προσφιλῶς, ἐπιθυμητῶς. καὶ ἀρπαλέος ὁμοίως, καὶ ἀρπαλίμη.

Ἀρπεδέεσσα, ἡ ἄγαν πελιδνὴ· κατὰ συγκοπὴν· παρὰ τὸ ἀρι συγκειμένη. πέπονθε δὲ, ἵνα μὴ σημαίνηται ἡ ἄγαν ὁμαλὴ ὁδός· ὁδοῦ γὰρ ἐστὶν ἐπίθετον. πέπονθε δὲ ὁμοίως τῷ ἐρδύρις, Αἰολικῶς· ἐρδύρις γὰρ, ἡ μεγάλη θύρις. οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Δίδυμος. ὅτι ἀρπεδες, οὐ μέμνηται Νίκανδρος, ἐνθα — κάρη γέ μιν ἄρπεδες αὐτῶς· — ἀλλ' ὁ Νίκανδρος ἀντὶ ἐπιτάσεως μόνης δεκεῖ τὴν λέξιν παραλαμβάνειν.

Ἀρπῶ· ἐξ οὗ τὸ ἀρπάζω· ἐν χρησίμῃ μὲν οὐκ οἶδα πρωτότυπον· τὸ δὲ ἀρπῶ αὐτὸ παράγωγον, ἀπὸ τοῦ ἄρπη παρηγμένον· ἄρπη δὲ ἐστὶν εἶδος ὀρνέου. ὡς Φωνῆ, Φωνῶ· αὐδῆ, αὐδῶ· σιγῆ, σιγῶ· οὕτως ἄρπη, ἀρπῶ.

Ἀρπη, εἶδος ὀρνέου, ὅμοιον αἰετῷ, ὡς ἀπὸ τῆς ἰδέας ἀκρι- 20 τον εἶναι. Ὀμηρος, Ἡ δ', ἄρπη εἰκυῖα ταυνοπτερυγί λιγυφώνῳ· — σημαίνει δὲ δύο· παρὰ τὸ ἀρπάζω· ἀρπακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον· καὶ ἄρπη ἡ δρεπάνη· παρὰ τὸ ἀρπῶ, ἄρπη· παρὰ τὸ ἀρπάζειν ἃ διακόπτει. Ἡσίοδος, — δεξιτέρῃ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρτην Μακρὴν καρχαρόδοντα· Φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς Ἑστυμένως ἤμυσεν.

Ἀρπυιαί] Ἡσίοδος, — ἡ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἴριν, Ἡυκόμους θ' Ἀρπυίας Ἀελλῶ τ' Ὀκυπέτην τε· — καὶ, Νῦν δὲ μιν ἀπλειῶς Ἀρπυιαὶ ἀνηρέψαντο· — αἱ ἀρπακτι- 30 καὶ θαλά. παρὰ τὸ ἀρπῶ τὸ ἀρπάζω, ἄρπυια, ὡς αἰ-θω, αἰθυῖα· καὶ ἄγω, ἀγυῖα.

Ἄρπυς, ὁ ἔρως· ὡς παρὰ Παρθένην ἐν Κρινάγορᾳ, Ἀμφοτέρους ἐπιβάς ἄρπυς ἐλήισατο· — παρὰ τὸ ἀρπάζειν τὰς Φρένας.

Ἄρπιδες] ἀρπίδες, τὰ ὑποδήματα, ἃ δὴ καὶ κρηπίδας καλοῦσι. παρὰ τὸ ῥάπτω, ῥαπίς, καὶ ῥαπίδες· πολυῤῥα- 40 Φῇ γὰρ τὰ ὑποδήματα· καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἀρπίδες. οὕτω Σαλούστιος. Καλλιμαχός, Ἐν γὰρ μιν Τροίῃνι θῆκα σὺν ἀρπίδεσσιν· — ὅτι Τρύφων ἐν τῷ περὶ πνευ- 40 ματων Φησί, τὸ α προτασσόμενον τοῦ ρπ, συντέλλεται καὶ δατυνεται. ἐνθεν ἐπιτιμησθαιεν ἂν τις τοῖς φιλοῦσι τὸ ἀρπίδες· πλὴν εἰ μὴ τις εἴπῃ, ὅτι τὸ ρ, προτασσόμενον λέξεως, δατυνεται· ὑποτασσόμενον δὲ, φιλοῦται, ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ λέξει ὑπερβιβάζεται, ῥήγας ἄρνες, ῥαπί- 50 δες ἀρπίδες.

Ἀρράτος, ὅλον ἄφθαρτος, ὁ μὴ βαιόμενος· ἢ ἡ ὁ ἀκαταγώνιστος· ἢ ὁ ἀνένφραστος, ἀρρήτος τις ὢν· ἢ ἰσχυρός, ἢ δυσκίνητος. Φρυγικός δὲ, ἀπὸ τοῦ ῥῶ· οὗ ὁ μέλλων, ῥάσω, ὡς ὁράσω· ῥατος, καὶ ἄρρατος, πλεονασμῷ τοῦ ρ. Μεθόδιος, ἔστιν ὄνομα κύριον.

Ἀρράβων, ἡ ἐπὶ ταῖς ἀναῖς παρὰ τῶν ὠνομένων διδομένη προκαταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. Μένανδρος, Μικροῦ μὲν ἀρράβωνά μ' ἔπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν· — οἶονεῖ ἀρράβων τις ὢν· ἂφ' οὗ γὰρ δοθῇ ὁ ἀρράβων, αὐ μετακινεῖται εἰς ἄλλον. ἐκ τοῦ ἀρράβω οὖν εἰρηται. ἡ παρὰ τὸ βαιβός, βαιβών· καὶ προσθήκη τῆς α στερήσεως, καὶ ἀποβολὴ τοῦ ι, ἀρράβων, ὁ μὴ συγχωρῶν βαιβὴν γενέσθαι τὴν πίστιν τῶν συναλλαττόντων. οὕτως Ἐπαφρόδιτος· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἀρράβης εἶναι, οὐ καλῶς.

Ἀρράβωνίζω· ἐκ τοῦ ἀρράβων ἀρράβωνος.

Ἀρρένικον, ἐκ τοῦ αἰρεῖν τὸ νίκος.

Ἀρρένωτός· ἐκ τοῦ ἀρρῆν ἀρρένος, καὶ τοῦ ὦψ ὠπός, ὁ σημαίνει τὸ πρόσωπον, ἀρρένωτός, ὁ ἀρρένος πρόσωπον ἔχων, κατὰ συνεκδοχὴν· ἡγούν ὁ ἀνδρεὺς καὶ ἰσχυρός, καὶ δυνάμενος πρὸς ἐχθρὸν ἀντιταχθῆναι. ἔστι δὲ κατὰ συνεκδοχὴν, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

Ἀρρήκτος, ἀδιάρρηκτος, στερεά· παρὰ τὸ ῥήσσω.

Ἀρρήφοροι· καὶ ἀρρήφορία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῇ Ἀθηνᾶ, ἐν σκιρροφορίῳ μηνί· λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε, ἐρρέφορία· παρὰ τὸ ἀρρήτα καὶ μυστήρια φέρειν. ἡ εἰς διὰ τοῦ ε, παρὰ τὴν Ἑρσιν τὴν Κέκροπος θυγατέρα, ἐρσιφορία. ταύτη γὰρ ἦγον τὴν ἑορτήν.

Ἀρρήφορεῖν, τὸ χρυσὴν ἐσθῆτα φορεῖν, καὶ χρυσία· τέσσαρες δὲ πῦδες ἐχειροτονοῦντο κατ' εὐγένειαν, ἀρρήφοροι, ἀπὸ ἐτῶν ἑπτὰ μέχρις ἑνδεκά. τούτων δὲ δύο διεκρίνοντο, οἱ διὰ τῆς ὕψης τοῦ ἱεροῦ πέπλου ἤρχοντο καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν. λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρουσαν καὶ χρυσία.

Ἀρρίχος, κόφινος· τρεῖς χοῦς μέλιτος Βριληττίου· δύο ἀρρίχων, τὴν μὲν τῶν χελιδόνων, τὴν δὲ τῶν Φιαλέων ἰσχυάων· καὶ τῆς ψιδίας ἀσταφίδος, καὶ μύρτων ἔτερον φέρειον· — γίνεται δὲ παρὰ τὸ αἰρεῖν τὸν χοῦν. Ἐκ τοῦ ἀρρίχων ἐν ἀφαιρεῖσθαι βέλος· — ἀρρίχοι δὲ λέγονται κόφινος οἰσῖνοι, ὅσον ἀνάρριχοι, οἱ τὰ ἀναμύροντα ἔχοντες, τούτεστι τὰ βέλη. ἀρσενικῶς Ἴωνες, θηλυκῶς Ἀττικοί.

* Ἀρρῦθμος, ὁ μὴ ἔχων ῥυθμόν, ὁ ἀκανόνιστος.

Ἀρρῶστος] παρὰ τὸ ῥῶ τὸ ὑγιαίνω, ὁ μέλλων, ῥῶσω, ῥῶστος, καὶ ἀρρῶστος, ὁ ἐστερημένος τῆς ὑγείας. ζητεῖ εἰς τὰς διαφορὰς· καὶ τὸ ἀρρῶδω, εἰς τὸ ἀρρῶδω.

Ἀρσαντες] ἄρσαντες κατὰ θυμόν· — ἀρμόσαντες κατὰ ψυχὴν, ἀρεστὸν καὶ θυμῆας ποιήσαντες· ἡ ἀρεσθέντες. ἀπὸ τοῦ ἀρεσάντες ἄρσαντες· ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρμόζω ἀρμόσων ἡρμοσα· ἡ μετοχή, ἀρμόσας, ἀρμόσαντες, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄρσαντες.

Ἀρσιν· παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω καὶ τὸ μετεγγχεῖν· ὁ γὰρ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ ἐπαρδεύει. ἄρδω, ἄρσω, ἄρσιν, ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο ποσις λέγεται ὁ ἀνὴρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τὴν γονῇ. ἡ παρὰ τὸ ἔρδω τὸ πραττεῖν· ὁ μέλλων, ἔρσω· καὶ ἄρσιν ἐξ αὐτοῦ, τούτεστι ὁ πρακτικός. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ γάμου καὶ συμβιώσεως.

Ἀρσίνος, ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ι· θυγατέρες Ἀρσινόου μεγαλήτορος.

Ἀρσινὴ, πόλις ἐν Συρίᾳ ἐπὶ βουνῷ καιμένη· ἐπὶ δὲ τοῦ βουνοῦ, πηγὰς ἐξερεῖται πλείονας, ὡς ποταμούς γίνεσθαι μεγάλους· ἂφ' ὧν ἡ πόλις ὠνόμασται· ἄρσιν

γὰρ τὸ ποτίζω· ἂφ' οὗ καὶ ἄρσιν ὁ τὴν γυναῖκα ποτίζων τῇ σπορᾷ. οὕτω Σερίνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Φίλωνος.

Ἀρταμος, ὁ μάγειρος· Ἡ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρταμῶν Φυγῶν· — παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὁ ἐστὶ μερίσαι ἢ συναρμόσαι. Αἰσχύλος, Τοσαῦτα κήρυξ ἐξ ἐμοῦ διαρτάσων· — ἄρταμος οὖν, ὁ διαρτῶν τὰ κρέα· καὶ ἀρταμῆσαι, 150 κρεανομῆσαι.

Ἀρτάνη, ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη· Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ δεσμοῦ ἐν Ἀντιγόῃ, Πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν· — ἀγχόνας.

Ἀρτάβη, μέτρον ἐστὶ Περσικόν, Ἀττικὸς μέδιμνος.

Ἀρτεμῆς] Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα· — σημαίνει τὸν ὑγίη, παρὰ τὸ ἀτρεμῆς, καὶ κατ' ὑπερθεσιν ἀρτεμῆς. οὕτω Φιλόξενος. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν περὶ παθῶν Φησί, ὅτι ἀτεμῆς ἐστὶν 10 ὁ ὑγίης καὶ μὴ τετμημένος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀρτεμῆς.

Ἀρτεμις, ἡ θεὸς, ἀερότεμις τις οὔσα, ἡ τὸν αἶρα τέμνουσα· ἡ αὕτη γὰρ ἐστὶ τῇ σελήνῃ· ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρτεμῆ ποιεῖν· λέγεται γὰρ ἡ θεὸς ἀνακρατική τῶν γυναικῶν· καὶ Ὀμηρος, Τίς νῦν σε κῆρ ἑδάμασε τανηλεγέος Δαναάτοιο; Ἡ δολιχὴ νῦσος, ἡ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα; — ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρτεμῆς παρωνύμιος Ἀρτεμις, τούτεστιν ἡ ὑγίης καὶ ἀνεκλήπτως διὰ τὴν παρθένοιαν· παρθένος γὰρ καὶ Φιλοσώφρων. ἡ ὅτι ἄρτια καὶ τέλεια καὶ ἀνεκλήπτῃ ἐποίησε τὰ κατὰ κόσμον Φανῆσα. 20

Ἀρτημα, ὁ τελαμῶν ἐξ οὗ ἤρτηται τὸ βαλλάντιον.

Ἀρτηρία, παρὰ τὸ τὸν αἶρα (τούτεστι τὸ πνεῦμα) τηρεῖν, ἀεροτηρία τις οὔσα· πνεύματος γὰρ ἐστὶ δεκτικὴ, ὥσπερ ἡ φλέψ· αἵματος· ἀρτηρία δὲ πνεύματος ἀγγεῖον. ἡ ἀλτηρία τις οὔσα· ὅτι ἄλλασθαι δοκεῖ, καλμούς ποιοῦσα.

Ἀρτιος, σημαίνει τὸν ὑγίη καὶ πεκληρωμένον· γίνεται παρὰ τὸ ἀρτῶ τὸ ἐδραῖω, ἀρτιος (ὡς ἀρμόζω ἀρμόδιος) ἴσος καὶ ἡρμωσμένος.

Ἀρτίπους, ἀρτιος καὶ ὑγίης ποσί, ὁλόκληρος.

Ἀρτιέπειαι, αἱ ἐπληρισμένα καὶ τέλεια λέγουσαι. Ἡσίο- 30 δος ἐν Θεογονίᾳ, Ὡς ἔφασαν κούρας μεγάλας Διὸς ἀρτιέπειαι· — ἡ ἀρτιέπειαι χρώμεναι.

Ἀρτίζω] ἐκ τοῦ, ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, γίνεται ἀροτίζω· καὶ συγκοπῇ ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω, ἡ ἐκ τοῦ ἀρτιον γίνεται.

Ἄρτος] Ἄρτος δυσκοπάνητος ἀπ' εὐκύνου κανέσι· — παρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρω, ὁ κατ' ἐκάστην τῷ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος. Ἰπποκράτης προσάρματα τὰ σιτία λέγει. ἡ ἀπὸ τοῦ αἶρειν καὶ κουφίζειν τὴν δύναμιν. 40 Ἀρτύνω, τὸ ἀρμόζω, ἡ εὐτρεπίζω· — πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν· — παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω· ὁ μέλλων, ἀρῶ, ἡρμαι, ἡρται, ἀρτός· καὶ ἀρτώ, καὶ ἀρτύω, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀρτύνω. ἀπὸ τοῦ ἀρτύνω, ἀρτύνη τὸ κατεσκευάσθη· ἐκ δὲ τοῦ ἀρτῶ ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω. εἰς τὸ ἀκαρτίζω.

Ἀρῶν, τὸ ἀντλῶ. παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρῶν, ὡς πλήθω, πληθῶ· ἔρω, ἐρῶν, καὶ ἐρῶσω· ἄνω, ἀνύω, καὶ ἀνύσω.

Ἀρύβαλλος] παρὰ τὸ ἐρύειν, ἐρύβαλλος, καὶ ἀρύβαλλος. 50 ἡ παρὰ τὸ ἀρύεσθαι καὶ βάλλειν. ἔστι τὸ καλούμενον βαλλάντιον καὶ μαρσίπιον. Ἀριστοφάνης, — κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω Ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σποροδόλμην.

Ἀριβαλλὸς λήκυθον δῶρον.

Ἀρυτες, Φερεκῦδης, ἀντὶ τοῦ ῥύπες. πρόδηλον τὸ εἰρημένον. ῥύπες γὰρ λέγονται οἱ Ἀχαιοί· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, Ἀρυτες.

Ἀρύσμοις, ἀσχημονας.

Ἀρυσίς, καὶ ἀρυσίς. ἀρυστίχους, τούτεστι τοὺς εἰσχοῦς. 151

ἀρυστήρ γὰρ ἀγγεῖον τί, οἶον κύαθος, ᾧ ἔστιν ἀρύσασθαι, κοτύλη.

Ἀρχαίως] Δημοσθένης ἐν Φιλιππηγοίς, Οὕτως δ' ἀρχαίως εἶχον: — ἔστι δὲ οἶον ἀπλῶς καὶ ἀνάκως. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι. τὸ δ' ἐναντίον τοῦ ἀρχαίου καλούμενον νεωτεροῖον τὸν ἐπὶ κακῷ δηλονότι καινουργόν.

10 Ἀρχιμερσιάζειν, τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν.

Ἀρχων, ὄνομα ἔστι μετοχικόν, παρὰ τὸ ἀρχω· μεταγεται ἀπὸ μετοχῆς εἰς ὄνομα. τὸ δὲ ἀρχω, αἶρω τὸ ἐκάω. μνημονεύουσι σχεδὸν πάντες οἱ ῥήτορες. ἔστιν οὖν ὁ τὴν ἐπάνυμνον ἀρχὼν ἀρχήν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτός ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ εἰς τῶν ἐννέα. ἦσαν γὰρ θεσμοθεταὶ ἕξ, βασιλεὺς τε, καὶ πολέμαρχος, καὶ ἀρχων. οὗτοι δὲ ἰδίως εἶχον, ὥστερ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκριτον ἀπολογία γράφει.

Ἀρχώνης, ὁ ἀρχων ὥνῃς οὐτινοσούν.

20 Ἀρχός] ὡς ἀπὸ τοῦ ἀρχ, ἄνος, οὕτω καὶ ἀρχω, ἀρχός, ὁ ἡγεμὼν, παρὰ τὸ ἀρχεῖν. — ἐν δ' ἀρχός ἐβη πολύμητις Ὀδυσσεύς: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐντερον τὸ προσκαίμενον τῷ καλούμενῳ δακτυλίῳ, πέρας ὃν τῶν ἐντέρων πάντων· εἴρηται δὲ, ὅτι ἀρχεῖ τῶν ἐντέρων κάτωθεν. τοῦτο γὰρ πρόδηλον, ὅτι τὸ αὐτὸ καὶ πέρας καὶ ἀρχὴ νομίζεται.

Ἀρχιτέκτων, σημαίνει καὶ τὸν τῶν οἰκοδομημάτων ἐπιστάτην· κυρίως δὲ τὸν ἀρχὸν τῶν τεκτόνων, τὸν τὴν διάδασιν τοῦ κατασκευάσματος ἐπισκοποῦντα, καὶ τὸν κατασκευάσαντά τι καὶ σκευώσαντα πρᾶγμα. παρὰ τὸ ἀρχω καὶ τὸ τέκτων. τὰ δὲ παρὰ τοῦ ἀρχω συντεθέντα, διὰ τοῦ ἰ γράφονται· ἀρχιστράτηγος.

30 Ἀρχιδέωρος, ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν· θεωροὶ δὲ εἰσὶν οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς· εἰς τοὺς Ἑλληνικούς ἀγῶνας, καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίων θύοντες.

Ἀρχελάπιδος, ὁ λιπαρῶν ἵνα ἀρχῇς τύχη· ἢ ἐκ τοῦ ἀρχεῖν λιπαίνόμενος. οὕτω Τραγκύλλαν περὶ βλασφημῶν.

Ἀρχογλυπτάδης, ὁ ὥστερ γλύφων τὰς ἀρχάς.

40 Ἀρχομαι, ἀρχόμενος· καὶ παρὰ συγκοπὴν, ἀρχμενος· ὡφέλης δὲ ἀρχμενος· φυλάξαν δὲ τὸ χ, δοκεῖ ἰωνικὸν εἶναι, καδὸ καὶ τὸ ἐργμα, ἐρχμα· φασί. ἐνεστώτος οὖν εἰσιν αἱ τοιαῦται μετοχαί, συγκοπὴν παθεῖσαι, ὡς τὸ, λεγόμενος, λέγμενος· ὀράμενος, ὄρμενος· δεχόμενος, δέγμενος. τινὲς δὲ λέγουσι παρακειμένον εἶναι.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἀσαλῆς, ἢ ἄφροντις, ἢ μηδανὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἢ φροντίς. ἀσαλῆς ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος, ἀσαλῆς μανία: — οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλοδώρος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Ἀσάμινθος, λεκάνη, πύελος· ἢ ὁ τόπος ἐν ᾧ λεύονται. παρὰ τὸ τὴν ἄσπιν τὸν ῥύπον τοῦ σώματος μινυθεῖν.

Ἐς β' ἀσαμίνθους· βάντες εὐξέστας, λούσαντο.

152 Ἀσασθαι] Ἀσασθαι φίλον ἦτορ ἐδγτύος ἢ δὲ ποτήτος: — τὸ κορεσθῆναι· κυρίως τὸ μετὰ πόρον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν· ἀεσαι γὰρ τὸ κοιμηθῆναι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδω, ἀφ' οὗ τὸ, — ἦσατο δ' αἰνῶς· Ἠδὺ ποτὸν πίνου· — ἦσασθαι, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, ἄσασθαι. ἄσαι σημαίνει δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ κορεσθαι καὶ πληρῶσαι, Αἵματος ἄσαι Ἀρηα: — ἐπὶ δὲ τοῦ βλάψαι, Ἀσέ με δάμνονος αἶσα κακῇ: — ὁ δὲ Ἀπίων, ἐκθέμενος ἀμφοτέρως τὰς δυνάμεις, ἐτυμολογεῖ ἀπὸ τῆς ἄτης, οἶον ἀτήσαι. πληρωτικά γὰρ τὰ κακά.

Ἀσβεστος] Ἀσβεστος δὲ ἄνωρτο γέλως: — ἀκατάπαυστος, πολὺς· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ μὴ σβεννυμένου πυρός.

Ἀσβεθῆς] παρὰ τὸ σέβω, σβεθῆς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσβεθῆς. τοῦ ἀσβεθῆος (ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες καὶ οἱ ποιηταί, τὰς εἰς οὐς ληγούσας γενικὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἡς εὐθεῖων γινόμενας, διὰ τοῦ εὐς προφέρουσι) καὶ ἀσβεθοῦς· τὰ εἰς ἡς ἐξέτυνα σύνδετα ἐπίδετα ῥηματικά, εἰς οὐς ἔχει τὴν γενικήν· Φύω, εὐφυῆς, εὐφυοῦς. ἢ αἰτιατική, διὰ τὴν οὐ λέγει τὸν ἀσβεθῆν; οἱ γὰρ Ἀττικοὶ οὐκ ἐπὶ πάντων τῶν αἰτιατικῶν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἐπιδέτων προσλαμβάνουσι τὸ ν· ἀλλ' ἐπὶ τῶν κυρίων, τὸν Δημοσθένην λέ- 20 γει, καὶ τὸν Ἀριστοφάνην· ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθετικῶν, οὐδαμῶς. τὸν ἀσβεθῆ· τὸ γὰρ ε καὶ ἄλφα εἰς ἡ κινῶνται, ἥνικα πρὸ τοῦ ε ἔστι σύμφωνον· εἰ δὲ καθάρων, καὶ εἰς α καὶ εἰς ἡ, τὸν εὐφυέα, καὶ εὐφυῆ, καὶ εὐφυᾶ. εἰ δὲ ἔχει τὸ ρ, εἰς α, ἀργύρεα, ἀργυρᾶ. τὸ δὲ κανὰ καὶ ὄστα, οὐκ ἀπὸ τοῦ κανέα καὶ ὄστέα, ἀλλ' ἐξ ἰδίας πτωκῆς, κανοῦν, καὶ ὄστοῦν. ὁ ἀσβεθῆς· τὰ εἰς ἡς, εἰς οὐς ἔχοντα τὴν γενικήν, εἰς ες ποιεῖ τὴν κλητικήν. διὰ τὴν οὐκ ἀνατάσσει τὸν τόνον; τὰ γὰρ εἰς ἡς ὀνόματα εἰς οὐς ἔχοντα τὴν γενικήν, εἰ μὲν ὡς κύρια, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου γίνεταί εἰς ἡς, βαρυνόμενα δὲ, ἀναβιβάζ- 30 ζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς, ὡς Δημοσθένες, ὡς Μητρόφανες· καὶ κῆτος, μεγακῆτης, ὡς μεγακῆτες. εἰ δὲ ὀξυνόμενα καὶ ἐπιθετικῶς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει ἐπὶ τῆς κλητικῆς, ὡς εὐτυχῆς, ὡς εὐγενῆς, ὡς μονογενῆς.

* Ἀσελγεία, ἢ ἀκολασία· ἀπὸ τῆς Σέλης πόλεως Κιλικίας, ἥστινος πολῖται σὺφρονες, καὶ α στερητικοῦ.

Ἀσελγείης] Σελγοί, ἔθνος σὺφρονέστατον· ἐνθεν ἀσελγείης, οἱ μὴ σὺφρονες.

Ἀσελγῆς] παρὰ τὸ Σέλγω τὸ ἀπατῶ καὶ σκοτίζω, Σελ- 40 γῆς· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀσελγῆς, καὶ ἀσελγῆς, ὁ εὐαπάτητος καὶ σκοτεινὸς κατὰ τὸν νοῦν. ἢ ὅτι Σέλη πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλους ἐκοινώνουν· μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α· ὅθεν καὶ ἀσελγεία, πορνεία, ἀναθαρσία, ἐτοιμότης πρὸς πᾶσαν ἡδονήν.

Ἀσελγάνειν, κυρίως τὸ παρὰ φύσιν ταῖς γυναῖξιν μίγνυσθαι· καταχρηστικῶς δὲ τὸ ὅπωςδήποτε ἀκολασταίνειν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τινος Ἑλεγγίδος γυναικὸς Ἀττικῆς, πρῶ- 50 τῆς τὴν τοιαύτην ἀσωτίαν εὐρούσης. ἐλεγγάνειν οὖν ἐστὶ τὸ ἀσελγάνειν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀσελγάνειν. οὕτως Ἀλκίφρων· Ἐπαφρόδιτος δὲ, παρὰ τὸ λέχος λεχάνειν, τὸ λέχος ἐπιθυμεῖν· καὶ κατὰ τροπὴν, λεγάνειν· (ἐνθεν Ἀρχίλοχος, λέγει γυναικας, ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι) πλεονασμῷ, ἐλεγάνειν· καὶ συνθέσει τῆς α ἐπιτατικῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσελγάνειν. καὶ ἡ Νηλέως θυγάτηρ Ἑλε- 153 γῆς, ἀσως, οὐσα ἦν. ἡς καὶ ὁ πατὴρ ἠκαυσε ἐπιτρο- τούσης τὸ αἰδοῖον καὶ βοώσης, Δίξο διξο δὲ μέγαν ἄνδρα α· Ὅς σ' ἐπὶ Μίλητον καταΐει πῆματα Κερσί.

Ἀσέλγηνα] ὄρη οὕτω καλούμενα· ἄπερ οἱ μὲν παρὰ τὴν Τραχίνα εἰρησθαι, ὡς Ῥεϊανὸς ἐν τῇ τεσσπερκαίδε- 154 κατῇ· Ἡρακλείας· Νικάνδρος δὲ, ἐν τοῖς Αἰτωλοῖς· ὅτι, Φησὶν, ἐν αὐτοῖς τῆς Σελήνης τῷ Ἐνδυμίωνι συγκαθε- δοῦσας, συνέβαινε τοὺς ἄλλους τόπους ἀσελγῆνους εἶναι, καὶ μὴ μετέχειν φωτός.

Ἀσημαντον, ἀφύλακτον, ἀφρόντιστον, ποιμένα μὴ ἔχον- 155 σαν· ἐκ τοῦ σημαίνω.

Ἀσφραγιστος, ἀπολμαντος.

Ἀσθμα, ἢ ἀναπνοή. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω, ἄσω, ἦσμαι, ἄσμα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄσθμα. ἢ παρὰ τὸ ἄσμα· πέπονθεν ἐπενθέσει τοῦ θ· τὸ γὰρ ἀνάλογον ἦν, ἄσμα·

ὡς περ καὶ χῶ, τὸ χωρῶ· χῶν, καὶ χθῶν· καὶ παρὰ τὸ χαμαὶ χαμαλός, καὶ χθαμαλός, τὸ κοιλότατον· καὶ Φθέγγεσθαι παρὰ τὸ Φῶ, τὸ εἰς Φῶς ἄγειν τὰ τοῦ νοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄσθμα, ἀσθμαίνω.

20 Ἀσθενής· παρὰ τὸ σθένος ἡ δύναμις, μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀσθενής.

Ἀσις· ἄσιν, ἰλύν, ὃ ἐστι γῆν ψαμμώδη, ὅθεν καὶ ἀσειόγεια, αἱ αἵμασιαι.

Ἀση, ἄσις, ἡ ἀκαθαρσία. Ὅμηρος, Τόσσην οἱ ἄσιν κα-
θύπερθε καλύψω· — ἐστὶ δὲ παρώνυμον, ἄση, ἄσις,
ὡς Φήμη, Φήμις. τὸ δὲ ἄση, γέγονε παρὰ τὸ ἄτω,
ἄσω· Ἀσέ ἐ δαίμονος αἶσα· — ἄσω, ἄση, ὡς μνήσω
μνήμη, κνήσω κνήμη.

Ἀσία· Προμηθεύς μήτηρ ἡ Ἀσία, ὡς Λυκόφρων. καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ Ἀσία ὠνόμασται.

30 Ἀσιατικός· ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστο-
φάνης εἶπε, παρωδῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθεύς Εὐριπίδου. ἡ
τρίχορδος κιθάρα οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ, ὅτι ἐν
Ἀσίᾳ τῇ πόλει τῆς Λυδίας κειμένη ἐν Τιμῶν, πρῶ-
τον εὐρέθη. καὶ τὰς γυναικας δὲ ὠδὰς ὑπὸ Νιόβης καὶ
τῶν Λυδῶν γυναικῶν εὐρέθη· σκας, εἰς Ἑλλήνας ἀχθῆ-
ναι. ὅθεν καὶ Λυδίας ὁ τρόπος μετωνομάσθη. ἡ ἀπὸ
Ἀσίου τινός.

40 Ἀσιός· τὸ ἀ μακρὸν, καὶ φιλοῦται· ἡ παρὰ τὴν Αἴσαν,
αἴσιος καὶ ἄσιος· ἡ παρὰ τὸ αἴσω, Ἀσιός, ὡς ὀρθῶ,
Ὀρθώσιος· κτήσω, Κτήσιος· αἰνήσω, Αἰνήσιος.

Ἀσίω ἐν λειμῶνι· ὄνομα πτώσεως γενικῆς. ἡ εὐθεΐα,
ἀσίας. ἐκλήθη οὖν Ἀσίας ὁ λειμῶν, ἀπὸ Ἀσίου τοῦ
Κότυος, ὃς ἦν βασιλεὺς Λυδίας. κλίνεται Ἀσίω, ὡς
ποχλίας, ποχλίου· καὶ τὸ Ἰωνικόν, Ἀσίω. ὁ κανὼν·
οἱ Ἴωνες τὰς εἰς οὐ γυναικας τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας καὶ εἰς
ης γινόμενας, διὰ τοῦ εω προφέρουσιν· οἶον, Ὀρέστης,
ὀρέστου, ὀρέστω· Ἀτρεΐδης, ἀτρεΐδου, ἀτρεΐδω· Πηλεΐ-
δης, πηλεΐδου, πηλεΐδω· Αἰνείας, αἰνείου, αἰνείω.

50 ἔταρον μεγαθύμου Ἑρμείω· — ὅτι αἱ διὰ τοῦ εω Ἰω-
νικαὶ γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυτόνων κοινῶν γενικαί
ᾧσι, προπαροξύνονται· οἶον, Ὀρέστου, Ὀρέστω· Ἀτρεΐ-
δου, Ἀτρεΐδω· οὕτως οὖν καὶ Ἀσίω. χωρὶς εἰ μὴ κα-
τὰ πάθος ᾧσι· διὰ τὸ Ἑρμείω, καὶ κατὰ συγκοπήν,
Ἑρμείω. καὶ ἡ χρῆσις, Ἦρης Ἑρμείω τε καὶ Ἥφαι-
στου· — Βορέου, βορέω, καὶ συγκοπῇ βορέω· καὶ ἑμμε-
λίω, — ἑμμελίω Πριάμοιο. οὕτως οὖν, Ἀσίας, ἀσίου,

154 ἀσίω Ἰωνικῶς, καὶ συγκοπῇ, ἀσίω. καὶ ὁμοίως οὐ προ-
παροξύνεται· ἐπεὶ κατὰ πάθος ἐστίν, ἥγουν κατὰ
συγκοπήν. ἐν ἡρωικῷ μέτρῳ, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἡς εὐ-
θειῶν γενικὰς, οὐ προφέρουσιν οἱ ποιηταὶ εἰς οὐ, ἀλλ'
ἡ διὰ τοῦ εω, ὡς Πηλεΐδω· ἡ διὰ τοῦ αο, ὡς Ὀρέ-
σται Βοιωτικῶς· Θετταλικῶς, καλεῖτο· Δωρικῶς, Ἀτρεΐ-
δα· κοινῶς καὶ Ἀττικῶς, Ἀτρεΐδου.

Ἀσινεῖς, οἱ Δρύοπες οἱ τὴν Ἀσίην κατοικοῦντες. Καλ-
λμαχος, Δεῖλαοις Ἀσινεῦσιν ἐπὶ τριπτήρες ἀρπάσας·
10 — εἴρηται, ὅτι Ἡρακλῆς τοὺς Δρύοπας ληστεύοντας
ἀπὸ τῶν περὶ Πυθῶ χωρίων ἐν τῇ Πελοποννήσῳ με-
τώπισεν, ἵνα διὰ τὴν πολυπληθύνειν τῶν ἐνοικοῦντων
εἰργαζοιτο τοῦ κακουργεῖν· καὶ διὰ τοῦτο Ἀσινεῖς αὐ-
τοὺς ὠνόμασθαι, ὡς μήκετι κατὰ τὸ πρότερον σινε-
μένους.

Ἀσκαλαβώτης, ζωῦφιον εἰκὸς σαύρα, ἐν τοῖς τοίχοις
ἀνέρπον τῶν οἰκημάτων. παρὰ τὸ ἀκαλῶς τὸ ἡσυχῶς
καὶ τοῦ βῶ ῥήματος, ἀσκαλαβώτης, καὶ πλεονασμῶ
τοῦ σ.

20 Ἀσκάνιος, ὁ υἱὸς Αἰνείου τοῦ Τρωός. εἴρηται δὲ, ὅτι Αἰ-
νείας ἐπιγαμίᾳ χρησάμενος ἀπ' Ἀσκάλωνος, ὑπὸ τε

Ἀσκάλου τοῦ τότε βασιλεύοντος τῆς χώρας ξενισθεὶς,
διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν Φιλίαν, τὸν υἱὸν Ἰσχυρίου προσ-
ηγόρευσε· ὃς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ Ἀσκάνιος ὠνο-
μάσθη.

Ἀσκάλαφος, παρὰ τὸ ἀσκαλὲς τῆς ἀφῆς, ὁ λίαν σκληρός.
Ἀσκαρίζειν, σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. σκαίρω, σκαρίζω, καὶ
ἀσκαρίζω.

Ἀσκάντης, κλινίδιον εὐτελές, ὃ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν σκίμ-
πους ὀνομάζεται. Καλλίμαχος, καὶ τὸν μὲν ἐπ' ἀσκαν- 30
τα κάθισεν· — καὶ Ἀριστοφάνης, Ἐξεῖ τὸν ἀσκαν-
την λαβών· — καὶ Πλάτων ὁ Φιλόσοφος Πρωταγόρα,
Καὶ ἅμα ἐπιψηλαφῆσας τοῦ σκίμποδος, ἐκαθέζετο
παρ' ἐμέ· — ὁ δὲ κραβυγὸς οὐ παρ' εἴρηται
δὲ παρὰ τὴν κἀννην (οὕτω δὲ ἐκάλουν τὴν ψῖαδον)
ἀκάντης, καὶ ἀσκάντης, ἡ εὐτελής κλίνη, μηδὲ κἀννην
ἔχουσα.

Ἀσκελές· Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ· —
ἀμετακινήτως, κατὰ στέρησιν τῶν σκελῶν· ἡ ἀδιαλεί-
πτως, καὶ ἄγαν σφοδρῶς, καὶ ἀσκελῶς, τὸ σκληρῶς. 40
παρὰ τὸ σκέλω τὸ ξηραίνω, γίνεται ἀσκελές, τὸ ἄγαν
σκληρόν· ὅθεν καὶ σκέλος· ἡ παρὰ τὸ ἄγαν ἐσκλη-
νέαι· ὅθεν καὶ Ἀσκληπιός, ὁ μὴ ἐὼν τὰ σκέλη ἐσκλη-
νέαι καὶ ξηραίνεσθαι. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ ὅλον σῶμα·
δηλοῖ. καὶ γὰρ τὸν Ἐπίδαυρον τύραννον ὁ Φαλακρινὸς
θεραπεύσας, ἐκλήθη Ἀσκληπιός· πρότερον γὰρ Ἡπῖος
ἐκαλεῖτο. ἡ ὅτι τὰ ἀσκληῖ (ὃ ἐστὶ σκληρὰ) τῶν νοση-
μάτων ἡπία ποιεῖ. καὶ ἀσκληπιάς, βοτάνη τις.

* Ἀσκέπαρνον, ἄξεστον, ἀπελέκτον· ἀπὸ τοῦ σκε- 50
παρνον.

Ἀσκητής, διὰ τὸ ὡς ἀσκὼν νεκροῦσθαι τὸν ἀσκητὴν· ὅρας
δὲ αὐτοῦ, ὁ πόνος τῆς ἀσκήσεως. καὶ ὁ ἀθλητής, ἀπὸ
τοῦ ἀσκήσαι· ἐκ τοῦ ἀσκέω.

Ἀσκητής· παρὰ τὸ σχέω, κατὰ σύνθεσιν καὶ ἐκτασί-
ναι τροπὴν· ὁ ὕγις καὶ ἀκώλυτος τοῦ πράττειν· ἀβλα-
βῇ, θεραπευθέντα καὶ σωζόμενον.

* Ἀσκήματα, κατασκευάσματα· ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως.

Ἀσκός, ἐκ τοῦ σχίζω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α· ἡ παρὰ τὸ
σχῶ, σχήσω, ἀσχος, καὶ ἀσκός, ὁ ἀβλαβὴς καὶ ὕγις
καὶ μὴ ἐσχιζόμενος. ὅθεν καὶ ἀσκητής ὁ ἀβλαβὴς καὶ
ὕγις, ἀπὸ μεταφωρᾶς τοῦ ἀσκού. Ἀσκήσαι δὲ, τὸ
θεραπεῦσαι, ἐπιμελεῖσθαι, ἀθλῆσαι ποιήσασθαι.

Ἀσκοφορεῖν· ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς, τὰ μὲν, ὑπὸ
τῶν αὐτῶν πράττεται· τὰ δὲ, τοῖς μετοίκιοις ποιεῖν ὑπὸ
τῶν νομοθετησάντων προτέτακται. οἱ μὲν οὖν μέτο- 10
κοι, χιτῶνας ἐνδεδυμένοι χροῶμα ἔχοντας. Φοινικοῦν,
καὶ τὰς σκάφας φέρουσιν· ὅθεν καὶ σκαφηφόρος λέγε-
ται· οἱ δὲ ἀστοί, ἐσθῆτα ἔχουσιν ἣν βούλονται, καὶ
ἀσκούς κατὰ τῶν ὤμων φέρουσι· καὶ διὰ τοῦτο ἀσκοφό-
ροι καλοῦνται.

Ἀσκάματα, καλοῦνται καὶ τὰ δέρματα τὰ ἐπιβραπτόμε-
να ταῖς κώπαις ἐν ταῖς τριήρεσι, διὰ τὸ μὴ εἰσφέρειν
τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Ἀριστοφάνης, Ἀσκάματα καὶ λίνα
καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον· — ὅτι ἀπὸ
ἀσκῶν γίνονται, καὶ ἀγγιστὰ εἰσι. καλοῦνται δὲ ἀσκά- 20
ματα καὶ οἱ γνάθοι· ἀπὸ μεταφωρᾶς τῶν χαλκευτικῶν
ασκωμάτων, ἃ εἰσι φύσαι χαλκευτικά.

Ἀσμενός· ἢ δὴ τὸ εὐφραίνω· ὁ καθήκτικος παρακειμένος,
ἥσμαι· ἡ μετοχή, ἡσμένος, καὶ ἄσμενος, τροπὴ τοῦ ἡ
εἰς α. ἐξ αὐτοῦ, ἀσμενίζω· καὶ συνασμενίζω, τὸ συνευ-
φραίνω. τινὲς δὲ λέγουσι μὴ εἶναι μετοχὴν· ὅτι πᾶσαι
αἱ τοῦ παρακειμένου μετοχαὶ προπαροξύνονται. πρὸς
οὓς φαμέν, ὅτι λέγουσιν οἱ τεχνικαὶ μετοχὴν εἶναι πα-
ρακειμένου· ἀπὸ τοῦ ἦδω, ἡσμένος· κατὰ συστολὴν τῆς 30

ἀρχούσης, ἄσμενος· καὶ ἅμα τῇ συστολῇ, ἀνεβίβασε
τον τόνον καὶ προκαρξύνεται.

Ἀσμωλή, ἀνακνοή ὀλίγη· καὶ ἀσμωλεῖν, ἀγνοεῖν.

Ἀσσυρ, ὁ κρατὴρ ὑπὸ Φοινίκων.

Ἀσκαλιάζω] ἀσκαλιάζειν ἔστι, τὸ ἴσασθαι ἀφ' ἑνὸς πο-
δὸς ἐφαλλόμενον ἢ στερούμενον τῶν κατὰ φύσιν. εἰρη-
ται παρὰ τὸ σκῶλον, ὃ ἐστὶ σκόλοπα, τῷ ἐνὶ ποδὶ ἄλ-
λεσθαι· ἀπὸ τῶν πατούντων σκόλοπα καὶ χωλεούντων·
ὅπερ Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς Πέρσαις σκολοβατίζειν Φησί.
40 σκαλιάζειν οὖν, καὶ κατὰ πλεονασμὸν, ἀσκαλιάζειν.
τινὲς δὲ οὐ πλεονασμὸν ἡγοῦνται τὸ α· ἀλλὰ παρὰ τὸν
ἀσκὸν γέγονε. κυρίως γὰρ ἀσκαλιάζειν λέγεται τὸ ἐπὶ
ἀσκῶν ἄλλεσθαι. οὕτως Ἐπαφρόδιτος.

Ἀσπάζω] ἔστι ῥῆμα σπῶ· καὶ σημαίνει τὸ διαχωρίζω.
ἐξ αὐτοῦ γίνεται σπάζω κατὰ παραγωγὴν, ὡς Φρῶ,
Φράζω· βῶ, βάζω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσπάζω,
τὸ μὴ διαχωρίζεσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς Φιλίας ἡνω-
σθαι. ἀσπάζεταιται, κατὰ στέρησιν τοῦ μὴ σπᾶν· ὁ γὰρ
50 διαλυόμενος καὶ ἐχθαίρων ἢ ἐχθραίνων, ἀποσπᾷ ἀπ'
ἐκείνου ἑαυτὸν· ὡς ἐπὶ Τηλεμάχῳ, Ἡ ῥα, καὶ ἐκ χει-
ρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο· — ἐκ τοῦ οὖν ἐναντίου
τὸ ἀντέχεσθαι τινος κατὰ Φιλίαν, ἀσπάζεσθαι εἰρηκεν.
ἀπὸ τοῦ ἀσπάζω ῥηματικὸν ὄνομα, ἀσπαστός· καὶ οὐ-
δέτερον, ἀσπαστόν. ὁ μέλλων, ἀσπᾶσθαι· ἀφ' οὗ ἀσπᾶ-
σιος, καὶ ἀσπασίως, τὸ προσηγῶς καὶ Φιλοφρόνως. ἔστι
δὲ παρασύνθετον, ἀπὸ τοῦ ἀσπάζω συνθέτου· τὸ γὰρ
156 ἀσπάζω, σύνθετον ἔστιν, ἀπὸ τοῦ σπῶ ῥήματος· ἀφ'
οὗ τὸ σπῶμαι· καὶ παραγωγὸν σπάζω. καὶ προσῆλθεν
ἢ α ἐπίτασις, καὶ ἐποίησε τὸ ἀσπάζω. τὸ γὰρ ἐπισπᾶ-
σθαι, ἔστι τὸ ἀσπάζεσθαι. ἀρσενικόν, ἀσπᾶσιος· τὸ
θηλυκόν, ἀσπασίη. λέγεται καὶ ἐπιβῆματικῶς, ἀντὶ
τοῦ ἀσπασίως.

Ἀσπᾶσιος] ἡ διὰ τοῦ ἰος παραγωγὴ παρὰ μέλλοντα γινο-
μένη, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· ὀρθῶσω,
Ορθώσιος· αἰνήσω, Αἰνήσιος· ἀρκέσω, Ἀρκέσιος, καὶ
10 Ἀρκείσιος· ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἄρσω ἄρσιος, ὁ ἀρμοζόμε-
νος· καὶ ἀνάρσιος, ὁ μὴ ἀρμοζόμενος· ἄζω, ἄσω,
ἄσιος, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν ὅτιος· κτήσω, κτήσιος· ἄζω,
ἄξιος. οὕτως οὖν καὶ ἀσπᾶσω, ἀσπᾶσιος· καὶ θαυμά-
σιος. ὅξυνται δὲ ἀνεψίος, δεξιός· τὸ δὲ πλησίος, ἀπὸ
τοῦ πλητὸς ἔχει μὲν τὸν χρόνον· ὁ γὰρ ἀπλητος ὁ
ἀπρὸςπέλατος· πλητὸς, πλησίος, ὡς ἀμβροτος ἀμβρό-
σιος, τροπῇ τοῦ τέλους. οὐ γέγονε δὲ τὸ πλησίος παρὰ
μέλλοντα. οἱ γὰρ Λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα, εἰς τὸ τ
οὐ τρέπουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τ εἰς τὸ σ· ἐνιαυτὸς, ἐνι-
20 αὔσιος, ἐνιαυτίος· λέγουσιν, ὑπόμνητίν διδόντες τοῦ προ-
τέρου τ· πλούτος, πλούτιος, πλούσιος· τὸ δὲ πλησίος,
πλητίος· λέγουσιν. ὥστε οὐ παρὰ μέλλοντα. παρὰ τὸ
πέλω, παράγωγον πελάζω τὸ προσεγγίζω· ῥηματικὸν
ὄνομα, πλατός καὶ πλητός· καὶ κατὰ τροπὴν ταῦ τ
εἰς σ, καὶ κατὰ παραγωγὴν, πλησίος, ὡς ἀμβροτος,
ἀμβροσιος.

Ἀσπαστόν, τὸ ἰδί· τοῦ α κατ' ἐπίτασιν ὄντος· ὅπερ ἂν
τις πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπᾷ.

Ἀσπάραγος, κυρίως ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἢ ὕριου, ὁ μὴ σπει-
ρόμενος.

30 Ἀσπάλαθος, εἶδος ἀκύνθης. Νίκανδρος, Ἐν γὰρ ὄρει
ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομούνται· — παρὰ τὸ σπῶ,
σπάλαθος, καὶ ἀσπάλαθος.

Ἀσκαλιεύθην] Ὡς οὐκ οἶδ' εἰ τις ἰχθὺς ὑπὸ τοῦ δε-
λέατος τῆς ἡδονῆς ἀσκαλιεύθην, καὶ ἐνῆχετό μοι τὸ
ἄγκιστρον.

Ἀσκαλιεύω] παρὰ τὸ ἀποσπᾶν τοὺς ἰχθὺς ἐκ τῆς θα-

λάσσης· οἷον σπῶ, σπεύς· πλεονασμῷ τῆς λι συλλαβῆς,
σκαλιεύς· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀσκαλιεύς.

Ἀσκαλιεύτης, ὁ ἀλιεύς· εἰρηται δὲ παρὰ τὸ σπᾶν, καὶ
τὸ λίνω· ὁ σπῶν τῷ λίνῳ· τοῦ α ἢ πλεονάζοντος, ἢ 40
ἐπίτασιν σημαίνοντος· ὅθεν καὶ ἀσκαλιεύτης, ὁ ἐκ τῆς
ἀλὸς σπῶν τοὺς ἰχθὺς.

Ἀσπετος] ἔστι ῥῆμα σπῶ· ὅπερ γέγονε παρὰ τὸ ἔπω τὸ
ἀκολουθῶ, ὡς παρὰ τὸ ἔχω, σχῶ· ἐξ οὗ τὸ σπᾶσθαι
καὶ ἐπισπᾶσθαι ποσίν.

Ἀσπετος] ῥηματικὸν ὄνομα σπετός· καὶ μετὰ τοῦ στερητι-
κοῦ α, ἀσπετος αἰθέρ, οἶονεῖ ὁ πολὺς καὶ μέγας καὶ
δυνάμενος ἀββήκτος γενέσθαι· ἢ οὐ οὐκ ἂν τις ἐφίκοι-
το, δυσπαράκολουθῆτου διὰ τὸ μέγεθος. ἢ παρὰ τὸ
σπῶ τὸ κρατῶ, σπετός, καὶ ἀσπετος. 50

Ἀσπετον, ἀπλήρωτον, πολύν. Λυκόφρων, Ἄλλ' ἀσπετον
χέασα παμμιγῇ βοήν· — δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ ἔπω
τὸ λέγω εἶναι· ἀσπετα τὰ οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα,
ὥστε καὶ ἀββήτα ὑπάρχειν τοῦ λέγεσθαι.

Ἀσπεργές, ἀδιαλείπτως, τοῦ α κατ' ἐπίτασιν, τούτεστι
τὸ ἄγαν ἐσπευσμένον, παρὰ τὸ σπέρχω· συνεχῶς, ἰσχυ-
ρῶς, ταχέως.

Ἀσπειστον] ἀπὸ τοῦ σπένδω· οὐ ὁ μέλλων, σπείσω· ὁ πα- 157
ρακείμενος, ὀσπείκα, ὀσπείμαι, ὀσπείσαι, ὀσπείσται,
σπειστός, καὶ ἀσπειστός, ἀσπονδός.

Ἀσπιστής, πεζὸς ὀπλίτης, πολεμιστής· ἀπὸ τοῦ ἀσπίζω
(ἐξ οὗ ὑπερασπίζω) ὁ μέλλων, ἀσπίσω, ἥσπικα, ἥσπι-
σμαι, ἥσπισται, ἀσπίστης.

Ἀσπίς] ἀσπίς σημαίνει δύο· τὸ μὲν ζῶον, ἐπὶ τοῦ ἐρπε-
τοῦ, διὰ τὸ κυκλὸς ποιεῖν τοῦ σώματος καὶ μὴ ταχέως
ἐκτείνειν εἰς μήκος· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὅπλου· οὕτω
γὰρ συστρέφειν ἑαυτὸ, πολεμεῖ καὶ μάχεται. τὸ δὲ 10
ὅπλον, παρὰ τὸ σπῶ, γίνεται σπίζω, τὸ ἐκτείνω καὶ
μηκύνω· ὁ μέλλων, σπίζω· ἀποβολῇ τοῦ ω, σπίς· τὸ
μακρόν· παρὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι καὶ διατείνεσθαι· μετὰ
τοῦ στερητικοῦ α, ἀσπίς, ἥτις τοῦ μακρᾶν εἶναι ἀπῆλ-
λακται· εἰς περιφέρειαν γὰρ σχῆμα ἐγκτείνεται, τὸ μὴ εἰς
ἐκτάσιν μεμηκυμένον, ἀλλ' εἰς περιφέρειαν κυκλω-
μένον. ἢ παρὰ τὸ ἀσπαστὴν εἶναι τοῖς Φρονούσιν ἐν τῷ
πολέμῳ. ἐξ οὗ ῥίψασπις, ἀσπίδος· ὁ κανὼν· τὰ εἰς ἱε
θηλυκᾷ, διὰ τοῦ π ἐκφερόμενα· ἀπλᾶ εἶτε αὐνῆτα,
διὰ τοῦ δος κλίνεται· ἀπλᾶ μὲν, κρηκίς, κρηκίδος· 20
σύνθετα δὲ, βοώπις, βοώπιδος· ἐλικώπις, ἐλικωπίδος.
διὰ τὸ ὀξύνεται; τὰ εἰς πῖς θηλυκᾷ δισύλλαβα, εἰ μὲν
ἀπὸ συμφώνου ἄρχονται, βαρύνονται, θέσπις, τράμ-
πις· ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὅπλον· εἰ δὲ ἀπὸ Φωνήεντος,
ὀξύνεται, ἀσπίς, ἐλπῖς, ἐμπῖς, εἶδος κωνώπος.

Ἀσπιδιώτης] εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ἀσπιδιώτης, δηλονότι
πλεονασμῷ τοῦ ω· εἰ δὲ παρὰ τὸ ἀσπιδίος (οἶον, ἐνθεν
ὑπασπιδία) παράγωγον, οὐ πλεονάζει, ὡς περ ἴδιος,
ιδιότης· καὶ ἥλιος, ἡλιώτης, καὶ ἀφῆλιώτης· οὕτως 30
ἀσπιδίος, ἀσπιδιώτης.

Ἀσκληθῶν] Φασὶ γὰρ εἶναι Σπληθῶνα τὸν Πρεσβῆνος καὶ
Στερότης. Ἀπολλωνίωρος δὲ Φησὶν Ἀσκληπιάδην οὕτω
λέγειν, Σπληθῶνα τ' ἡγαθέην· — ὅταν οὖν εὐρωμαῖν,
Οἶδ' Ἀσκληθῶνα ναῖον· — πλεονασμὸς ποιητικὸς ἔστι
τοῦ α, Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἀσπυδεῖ, ἀνευ κακοπαθείας, καὶ χωρὶς πόνου.

Ἄσπον, τὸ ἐγγύς καὶ πλησίον. εἰρηται παρὰ τὸ ἐγγύς·
συγκριτικὸς τύπος, ἐγγύτερος, ἐγγύς, ἔσπον· καὶ τὸ
οὐδέτερον, ἔσπον καὶ ἄσπον, ὡς μέγας, μεγατέρας, μέ-
γιστος, μέσσον, καὶ μᾶσσον· Ἡὲ τοσοῦτον οἶομαι, ἡὲ τι 40
μᾶσσον· — ἀντὶ τοῦ μακρότερον. οὕτως ἔσπον, ἄσπον·
οὕτως εὐρον ἐν σχολίοις τοῦ ῥηθέντος Ἀπολλωνίου. ἢ

παρὰ τὸ ἄπτω καὶ προσεγγίζω· καὶ Αἰολικόν, ἄσσω, ἄσσω· νίπτω, νίσσω.

Ἀσσ' ἐθέλῃςθα] Φησὶν Ἀρίσταρχος, τρία σημαίνει τὴν λέξιν, τινὰ, ἄτινα, ὅσα· καὶ αἰεὶ ψιλοῦται· δασύνεται δέ, ὅτε δηλοῖ τὸ ἄτινα· καὶ ἔστι, κατὰ Ἡρωδιανόν, δύο μέρη λόγου· τὸ α, ἄρθρον· καὶ τὸ σα, ὃ ἔστι Μεγαρικόν, δηλοῦν τὸ τινὰ· καὶ ἡ παραλήγουσα Φησὶ δασύνεται.

50 Ἀσσυρία, ἡ Βαβυλωνία· τὸ μὲν πρῶτον ἐκαλεῖτο Εὐφράτις, ὕστερον δὲ Χαλδαία· τὸ τελευταῖον δὲ, ἀπὸ Ἀσούρου τοῦ Σούσου Ἀσσυρία, ὡς Ξενοκράτης ἐν πρώτῳ χρονικῶν. Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίας ἐπέβαν χθονός· ἐνθα Σινώπην· — θυγατέρα Ἀσσωτοῦ. ἡ πλησίον τῆς Σινώπης γῆ, ἕως Ἀπαμείας καὶ ἔτι κατω, ἡ κειμένη πρὸς τῇ θαλάσῃ τῇ Ποντικῇ τῇ-Φερομένη ἐπὶ Περσίδα καὶ

158 Ἰνδῖαν, καλεῖται πᾶσα Συρία· διὰ τὸ συρῆναι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ κατακλισμοῦ μερικοῦ γενομένου· Ἀσσυρία δὲ, ἡ ἐγγὺς τῆς συρείσης γῆς οὕσα· ἥτις ἐστὶν ἡ Σινώπη· παρὰ τὸ μὴ συρεσθαι. Ἀσσύριοι, τὸ ἔθνος. Καλλίμαχος, Η' ἀπ' Ἀσσυρίων ἡμεδαπῇ στρατιῇ· — καὶ, ἡμισυ μὲν Πέρσαι, ἡμισυ δ' Ἀσσύριοι· — εἴρηται παρὰ τὸν Ἀσάρακον, τὸν ἔθνος ἐπικρατήσαντα, ἐκβολῇ τοῦ κ, Ἀσάρος· καὶ τροπῇ, Ἀσσυρος· καὶ παραγωγῇ, Ἀσσύριος, ὡς μάθω, μῦθος. Ἀσσυρίους τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ· παρὰ τὸ μνηκτί Σύρους εἶναι· ἢ Ἀσσύριος.

10 Ἀσσυρίους· τὰ πρὸ δύο τῶν αὐτῶν, βραχέα εἰσι. σεσημειώται τὸ μᾶλλον καὶ ἄσσω. εἰσι δὲ καὶ ἕτερα σεσημειωμένα, ἅπερ Εὐδαίμων παρατίθησιν, ὡς τὸ ῥᾶσσω τὸ εὐχερές· Νάσσων, ὄνομα κύριον, καὶ ἐλάσσων.

Ἀσταχυς, σίταχυς τις ἐστίν, ὃ τὸν σῖτον συνέχων· ἡ στῶ, στήσω, στήκω, στάχυς, καὶ ἀσταχυς. ἡ παρὰ τὸ ἐν ταῖς τὸν σῖτον στελεχεῖν. προπαροξύνεται. πᾶν

20 γὰρ ὄνομα εἰς υς λήγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, προπαροξύνεται.

Ἀστάρτη, ἡ Θεός· ὄνομα εἰδώλου ἐστί· λέγεται δὲ ἀπὸ μεταφοράς τοῦ ἀστρου. ἀστρον γὰρ, ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνάπλασμα· ἀφ' οὗ τὸ εἶδος καλεῖται, ἔχον ὄνομα ἀστρου. λοιπὸν παρὰ τὸ ἀστρον, ἀστράτη, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀστάρτη. ἡ παρὰ τὸ ἀστεράτη· καὶ συγκοπῇ, ἀστράτη. ἔφορος γὰρ τῶν ἀστρων ἡ Θεός.

* Ἀστεγοί, οἱ μὴ ἔχοντες στέγην, τούτεστι οἶκον.

Ἀστεμφής] Ἀλλ' ἀστεμφής ἔχεσκεν· — καὶ ἀστεμφέως, ἀμετακινήτως, ἰσχυρῶς· παρὰ τὸ στέμβειν τὸ κινεῖν συνεχῶς. ἀστεμφής οὖν, ὁ ἀκίνητος, καὶ ἀστεμφής. ἡ

30 παρὰ τὸ στρέφω στρεφής, καὶ μετὰ τοῦ στερητικῶ α, ἀστρεφής· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀστερφής· καὶ ἐλλείψει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἡ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς μ, γίνεται ἀστεμφής· καὶ ἀστεμφές, τὸ ἀμετακίνητον ἡ βέβαιον· κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβαῖ, ὃ ἐστὶν ὑβρίσαι. Δυκόφρων δὲ, ἀντὶ τοῦ πολυστέφανος, μεμπτά· Δύςζηλος ἀστεμβαντα τιμωρουμένη· Βοῶσα δ' οὐ κλύοντα δεσπότην πόσιν.

40 Ἀστεροπῇ, ἡ ἀστράπη· παρὰ τὸ στερίσκεν τοὺς ὥπας τοῦ ὀφθαλμοῦ, διὰ τῆς ἀντιλαμπύσης λαμπρότης. ἡ παρὰ τὸ ὀπτω, ὀπτῇ· καὶ μετὰ τῆς ἀστέρος γενικῆς, ἀστεροπῇ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἀστεροπῇ. καὶ τὸ στεροπῇ ὁμοίως· καὶ στεροπηγερέτης, ὁ ἀστραπτικός.

Ἀστεροπητής, ἀστραπτικός, ἀστραπῆς ποιῶν.

Ἀστεῖος ὄνομα ἐκ τοῦ ἀστὺ· σημαίνει τρία· λέγεται κυρίως ὁ ἐν ἀστέσι διατρίβων· καὶ ὁ δι' ἡθους χρηστὸν ἐκπαινούμενος, ὡς ὁ Μωϋσῆς, Ὡς ἦν τὸ παιδίον ἀστειῶν τῷ θεῷ· — λέγεται καὶ ὁ γελωτοποιός.

50 Ἀστήρ] Ἰσθμῖ, στήσω, στήρ, καὶ ἀστήρ, ὁ μὴ ἰστάμενος· παρὰ τὸ ἀστατον ἔχειν ὁδόν· κυρίως ἐπὶ τῶν πλανητῶν λέγεται, ὁ μὴ στάσιν ἔχων, ἀστατήρ, καὶ ἀστήρ· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλανῶν. Ζητεῖται διὰ τὴν ὥσπερ γίνεταί κατὰ συγκοπὴν γαστρος, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀπὸ τοῦ ἀστέρος ἀστρος. ὡς μὴ ἔχει μίμημά τι ἢ ἀστέρος γενικῇ, οὐ συγκοπτεται. τὸ γὰρ

Ἰστρος, βαρύνοντός ἐστιν. εἰ δὲ εἴποι, ὅτι καὶ ἡ γαστρος γενικῇ οὐκ ἔχει εὐδαίαν διὰ τοῦ τρος ὀξύτονου, ἵνα μιμῆσται, ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ φαστήρ παραλόγως ὀξύτονουμένων, τῶν ἄλλων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντων βαρύνοντων. ἐπεὶ οὖν παραλόγως ὀξύνεται τὸ γαστήρ, τοῦτο γὰρ κατὰ τῆς γενικῆς παραλόγως ἀνεδέξατο τὴν συγκοπὴν. διὰ τὴν δὲ, ὥσπερ γίνεταί ἀνδρα καὶ θυγάτρα, οὐ γίνεταί καὶ μήτρα καὶ πάτρα; ἵνα μὴ συνευπέσῃ τοῖς μήτρα καὶ πάτρα, ὃ σημαίνει τὴν πατρίδα. Χοιροβοσκός.

159 Ἀστρον, ὁ δυστυχὴς καὶ πένης· παρὰ τὸ στάσιν μὴ ἔχειν, μήτε οἰκησιν, σύνεστι δὲ τοῦτο πένητι.

Ἀστιβήτος, ἀπάτητος, ἀδιάβατος. ἀπὸ τοῦ στεῖβω, ὃ μέλλων δεύτερος, στιβῶ· καὶ μεταγεται εἰς ἐνεστώτα· καὶ γίνεταί στιβῶ, στιβήσω, ἐστιβήκα, ἐστιβήμαι, ἐστιβήται, στιβητός, καὶ ἀστιβήτος, μετὰ τοῦ στερητικῶ α. τὸ δὲ στεῖβω, παρὰ τὸ στῶ.

Ἀστικτον] οὕτως οἱ Ἀττικοὶ ἐκάλουν τὸ ἐλεύθερον χωρίον, καὶ μὴ ὑποκείμενον χρήσῃ. εἴρηται δὲ, ὅτι τοῖς ὑποκειμένοις χρέεσι χωρίοις, εἰώθασιν ἐγκαταπηγνύνειν αὐτὴν, ἢ ἐκάλουν ὄρον· ἐν ᾧ ἐνεχέρατο τὸ χρέος, καὶ ὁ χρήστης· ἵνα μὴ πλανηθεῖς ἕτερος, ὡς ἐπὶ καθαρῷ, αὐτῷ δανείσῃ· τὸν δὲ ἐλεύθερον, ἀστικτον ἐκάλουν.

Ἀστρον] παρὰ τὸ αἶθω τὸ καίω, αἶσω, γίνεταί αἶστρον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἄστρον καὶ ἀστήρ. ἡ παρὰ τὸ στῶ, στήσω, στήρ.

Ἀστρίας] Καλλίμαχος, — δέκα δ' ἀστρίας αἶνυτο λάτρων· — εἴρηται ὑποκοριστικῶς, ὡς γὰρ ὁ παρθένιος πόρσις, καὶ ὁ Χαλδαῖος Χαλδῖς, καὶ ὁ λάσταυρος λάστρις, καὶ Ἀμφιάραος Ἀμφίς, οὕτω καὶ ὁ ἀστράγαλος ἀστρίς.

Ἀστροβόλιος, ἐντρεχῶς, Πλάτων· οἱ δὲ, ταχέως. Ἀστροβόληθῆναι, τὸ, νόσῳ τινὶ κατασχεθῆναι· ἐπὶ τῶν παιδίων· κυρίως δὲ τὰ τῶν δένδρων καταβληθῆναι ἐπὶ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνός.

Ἀσθαίνω, δυσπαθῶ, ἀδυνατῶ, ἡκοπαθῶ, μοχθῶ, χαλεπαίνω, ταλαιπωρῶ.

Ἀστίαγγας, τὰς ὑποφυλλίδας τῶν βοτρυῶν· οἱ δὲ, ἀκτίνος αὐγᾶς· ἐνιοί, ἀστρίγγας, καὶ ἀστρίγγας ἄλλοι.

Ἀστράγαλος σημαίνει τρία. ἐπὶ μὲν τοῦ ποδός, παρὰ τὸ ἀστράβῃ καὶ ὀρθῇ φυλάττειν τὴν βάσιν, ἢ ὁ μὴ πρὸς τὸ μένειν καὶ ἐστάναι γενοῦναι, ἀλλὰ πρὸς τὸ κινεῖσθαι, ἀστράγαλός τις ὢν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀστράγαλος. Νεῖατον ἐς ἀστράγαλον· — ἐπὶ δὲ τῶν ναυτικῶν ὀστῶν, παρὰ τὸ ἐμπεσάρθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι μὴδὲ κινεῖσθαι, κατὰ σπέρσιν τοῦ ἄλφα· οἶον, — ἐκ δὲ μοι αὐχλῆν Ἀστραγάλων ἐάγη· — ἐπὶ δὲ τῆς παιδιᾶς, οἶον, — ἀμφ' ἀστραγάλουσι χολωθεῖς.

Ἀστραβῆς, ὁ ἀτρεπτός. Πίνδαρος, Ἀμυχὸν ἀστραβῇ κλονα· παρὰ τὸ στρέφω, στρεφής, καὶ ἀστραβῆς κατὰ τροπὴν.

Ἀστράβη, ἐπὶ σκευῶν εἴρηται ξυλίνου· ἦγον τὸ ἐπὶ τῶν ἰππῶν τιθέμενον ξύλον, ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι, οἶον ἀστράβῃ τις οὕσα· παρὰ τὸ μὴ στρέφεσθαι καὶ πίπτειν τοὺς καθεζομένους. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ναυ-

40

50

τοΦάρον ὑποζύγιον· οἱ δὲ, τὴν σωματηγὸν ἡμίονον, ἀστράβην λέγουσιν.

Ἀστραβαλίζειν, ὁμαλίζειν, ἀπειθύνειν.

160

Ἀστραπή, παρὰ τὸ ἀστᾶσθαι καὶ βῆον παύεσθαι· ἡ παρὰ τὸ ἀστέρος ὅπην ἔχειν, ἡγουν διάπυρος ὡς ἀστήρ· ἡ ἐκ τοῦ ἀστεροπή· ἐξ αὐτοῦ κατὰ παραγωγήν, ἀστεράπτω· καὶ συγκοπή, ἀστράπτω· ἡ παρὰ τὸ στερεῶς ἄπτεσθαι οὐ ἂν ἐφίκοιτο.

Ἄστν, ἡ πόλις. Φιλόχορος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ἀτθίδος Φησί· Ἄστν δὲ προσηγορεύσαν τὴν πόλιν, διὰ τὸ πρότερον νομάδας καὶ σκοραδὴν ζῶντας, τότε συνελθεῖν καὶ στήναι ἐκ τῆς πλάνης ἐπὶ τὰς κοινὰς οἰκίσεις· ὅθεν οὐ μετανέστησαν· — οὕτως Ὀρίων περὶ ἐθνικῶν. ἡ παρὰ τὸ ἄνω ἰστιάσθαι· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐφ' ὑψηλῶν τόπων τὰς πόλεις ᾤκοδόμουν.

Ἀστυβοῶντην, ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα· εἰς τὸ π τῆς Ἰλιάδος· παρὰ τὸ ἐν ἀστέι βοᾶν, βωῶ, βωῶτης.

Ἀστυάναξ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἑκτορος· οὐκ ἔστι παρὰ τὸ ἀνάσσειν τὸ βασιλεύειν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀνακῶς ἔχειν τοῦ ἄσπεος τὸν Ἑκτορα· καὶ ἀνακας ἐντεῦθεν τοὺς Διοσκουρούς Ἀττικοί, ὅτι ἐπιμελῶς αὐτοῖς ἐχρήσαντο, διὰ τὴν Ἑλένην τὰς Ἀφίδνας ἐκπορεύοντες· οὕτως Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός· Ἰλιάδος ζ', Τὸν β' Ἑκτωρ καλέσκει Σκαμανδρίον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐπύετο Ἴλιον Ἑκτωρ.

20

Ἀστυκαλαία, μοῖρα τῆς Σάμου οὕτω καλουμένη· ὅτι Πατροκλῆς καὶ Τεμβρίων, ἀποικίαν σταλάντες εἰς Σάμον, πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας Κάρας κοινωνίαν θέμενοι, ᾤκησαν παρὰ τὸν Σχησίον ποταμὸν, καὶ εἰς δύο Φυλάς τὴν πόλιν διένειμαν· ὡν τὴν μὲν, Σχησίαν ὠνόμασαν, ἀπὸ τοῦ Σχησίον ποταμοῦ παρακειμένου τῇ πόλει· τὴν δὲ, Ἀστυκαλαίαν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκείσε ὄντος ἄσπεος· οὕτω Θεμισταγόρας ἐν τῇ χρυσῇ βίβλῳ.

30

Ἀστυρόν, τὸ ἄστν. Καλλίμαχος, Ἡ μὲν ἀετράζουσα μέγα τρύφος ὑψιζώνου, Ἀστυρόν εἰςκάνεβανεν· — εἰρηται παρὰ τὸ ἄστν ὑποκοριστικῶς, ἀστυρόν. οὕτω Ἑσών ἐν ὑπομνήματι τῶν τοῦ β' αἵτιον.

Ἀστυκρεῖ, σιλλοφῶναι, τυροκλεῖ.

Ἀστυφελικτον, ἀκίνητον, ἀσειστον· ἀπὸ τοῦ στυφελίζω.

Ἀσύφηλος] Ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν· — ἄτιμον, ἡ ἀκαίδευτον, ἀδόκιμον, καὶ ἀνόητον. παρὰ τὸ ἄσω τὸ βλάπτω καὶ τὸ Φηλῶσαι, ὃ σημαίνει τὸ δολῶσαι καὶ ἀπατήσαι· ἐξ οὗ καὶ Φήλος ὁ ἀπατηλός· καὶ Φήληδες τὰ σῦκα, τὰ ὡμα μὲν ὄντα, τῇ δὲ ἰδέα πέπειρα· καὶ Φηληίζω, ἀπὸ τοῦ Φήληξ Φήλημος· τοῦτο παρὰ τὸ σφάλλω, σφάλλεξ, καὶ σφῆληξ. ἡ παρὰ τὸ Φῶ τὸ ἀπατῶ· καὶ ὡς περ παρὰ τὸ σώσω, Σωσικράτης, Σωσιβίος· ἀρκέσω, Ἀρκεσίλαος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄσω καὶ Φήλος, γίνεται ἀσύφηλος, καὶ ἀσύφηλος, ὡς διΦρος δύφρος, ἡ μούνυχος μούνυχος. ἡ παρὰ τὸ σοφός γίνεται σφῆλος καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσοφῆλος· καὶ μεταβολῇ τοῦ ο εἰς υ, ὡς ἀγορις ἄγουρις, ἀσύφηλος.

50

Ἀσφάραγος, ὁ λαίμωρος, ὁ λαίρνηξ· Οὐ δ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μέλη τάμε χαλκοβαρεῖν, Ὁφρά τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσι· — καὶ πάλιν· — ἐρισφάραγος πόσις ἔσται· — παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὃ ἐστὶν ἡχεῖν· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ Φωνὴ Φέρεται. ἡ παρὰ τὸ ἀσφαίρω· ἐπάρκατος καὶ ἀσφάραγος· ἄλλεται γὰρ καὶ κινεῖται ἐν τῷ καταπίνειν· ἡ παρὰ τὸ σπῶ, σπάρκατος καὶ ἀσφάραγος· τείνεται γὰρ ἐν τῷ λέγειν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκανθῶν ὑποφυόμενον βλάστημα. ἐστὶ δὲ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. οὕτω μὲν οἱ Ἀττικοί, διὰ τοῦ Φ· οἱ δὲ λοιποί, μὴ ἀκριβοῦντες,

161

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

διὰ τοῦ π λέγουσι· καὶ ἀπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὄρουνα, ἀσπαράγους καλοῦσιν. οὕτως εὖρον ἐν τῷ λεξιῶ τῷ ῥητορικῷ.

Ἀσφάλαιξ] παρὰ τὸ σπῶ, γίνεται σπάλαξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀσπάλαξ· καὶ μεταθέσει τοῦ π εἰς Φ, ἀσφάλαιξ. τὸ γὰρ ζῶν τοῦτο ἀποσπᾷ τὴν γῆν καὶ ποιεῖ βάθος, καὶ οὕτως εἰσέρχεται. καλεῖται ἀσφαλακος.

10

Ἀσφαλῆς, ἐδραῖος· ἀπὸ τοῦ σφάλλω.

Ἀσφοδεῆς· ἀσφόμελος. λέγεται καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α, σφοδεῆς, βαρύνεται ὁ καρπός· ὀξύνεται ὁ τόπος ὁ περιέχων αὐτούς.

Ἀσχαδῆς, ἀκατάστατον· Αἰσχύλος.

Ἀσχετος] οὐ γέγονε παρὰ τὸ σχέθω· ἐλέγετο γὰρ ἂν σχέτος· ἀλλὰ παρὰ τὸ σχῆμι· ἀφ' οὗ ἐσχῆμα, ὁ παρακείμενος· καὶ ἐσχέθην, ὁ ἀόριστος· ὁ μέλλων, σχῆσω· ἐξ οὗ καὶ σχέσις· καὶ ὡς παρὰ τὸ τίθῃμι, γίνεται θετός, καὶ ἄθετος (ὁ ἄνους καὶ ἀσύνητος καὶ ἀβέβαιος, 20 καὶ μηδέποτε ἐν ταυτῷ μένειν προσηγμένος) καὶ εὐθετός· καὶ ἴημι, ἐτός, καὶ ἄφετος· καὶ δίδωμι, δοτός, καὶ Ἡρόδοτος· καὶ δέδεμαι, δετός· οὕτω σχῆμι, σχέτος, καὶ ἀσχετος· ἡ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ, ἀφαιρέσει τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σχῶ, σχέτος, ὁ κρατῶ· καὶ ἀσχετος, ὁ ἀκράτητος.

Ἀσχαλλῶν, ἀδμονῶν, λυπούμενος, χαλεπαίνων, ἡ ἀγανακτῶν· παρὰ τὸ ἄχω (οἶον, Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέσπευεν κακὰ δαίμων) γίνεται ἀχάλλω, ὡς περ ἄγω ἀγάλλω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσχαλλῶ. ὁ μέλλων, ἀσχαλῶ· ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα περιστώμενον δευτέρως συζυγίας, ἀσχαλῶ· τὸ τρίτον, ἀσχαλαῖ ἀσχαλᾷ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ποιητικῶς, ἀσχαλαῖα, ὡς τὸ βοῦα· καὶ ἐστὶ τὸ μὲν πρὸ τέλους α, βραχύ· τὸ δὲ ἐπὶ τέλους, μακρόν· πᾶσα γὰρ συλλαβὴ πλεονάζουσα βραχυτέρα θέλει εἶναι τῆς ἐν ἣ πλεονάζει λέξεως. ἡ παρὰ τὸ σχῶ, σχάλλω, καὶ ἀσχαλλῶ, ὁ ἐπέχειν οὐ δυνάμεθα.

Ἀσχαλία, ἡ πολλὴ περὶ τι σπουδὴ· παρὰ τὸ σχολάζω τὸ ἡσυχάζω, καὶ μετὰ τοῦ α στερητικοῦ.

Ἀσῳμος, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀσώματος κατὰ συγκοπήν· ἡ ἀπὸ 40 τοῦ σώμα, ἄσῳμος.

Ἀσῳτος] παρὰ τὸ σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωμαι, σέσωται, σωτός, καὶ ἔσωτος, ὡς γνωστός, γνωτός.

Ἀσῳτός, ποταμός· Βοιωτίας, πλησίον Θηβῶν· παρὰ τὴν ἄσιν πόν· ῥύπον, καὶ τὸ ὠψ ὠπός.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ἀταλός] παρὰ τὸ ἀπαλός, κατὰ τροπήν, ἀταλός, ὁ νήπιος. ἡ παρὰ τὸ τλήναι, ταλός, καὶ ἀταλός, ὁ μηδέπω δυνάμενος κακοπαθεῖν.

Ἀταλαφρονα, ἀπαλὸν φρόνημα ἔχοντα, τούτεστι νήπιον, 50 ἀνόητον· ἡ μὴ δυνάμενον τλήναι κακοπαθεῖν.

Ἀτάλλων] παρὰ τὸ τλῶ τὸ καρτερῶ καὶ σπομένω, γίνεται τλας, καὶ ἄτλας, ὁ μὴ δυνάμενος τλήναι· ἐξ αὐτοῦ, ἀτάλλων, ὁ ἀπαθής καὶ μὴ κακοπαθῶν.

Ἀτάλαντος Ἀρπὶ, ὁμοτάλαντος, οἶονεῖ ἰσοτάλαντος, ἰσόζυγος, ἰσόσταθμος. τάλαντον γὰρ τὸν ζυγὸν Φασί· καὶ ταλαντεύομεν, ἐπὶ τὸ ζυγοστατεῖν.

Ἀταλάντης] ὠνόμασται οὕτως ἡ τριήρης· ἀπὸ Ἀταλάντης 162 τῆς ἡρώϊνης, ἥτις ἦν ὠκίστη δραμεῖν.

Ἀτάρβητος, ἄφοβος· παρὰ τὸ τάρβος. ἡ ἄταρβός τις ἐστίν, ὁ μὴ θαρβῶν βοὴν ὑπομένειν.

Ἀτάρμυκτον, τὸ ἀφοβόν· κυρίως, τὸ μὴ μῦον. Εὐφωρίων, — ὅτι ἀτάρμυκτον τρέπον, ὄμμα· — παρὰ τὸ

K

ἄτερ καὶ τὸ μύειν, τὸ ἀτνέει. ἢ παρὰ τὸ τάρβος, ἀταρβύηκτον, καὶ ἀτάρμυκτον· καὶ γὰρ ταρμύσσειν, τὸ φοβεῖν, ὡς Λυκόφρων. σημαίνει καὶ τὸν θρασύν.

- 10 Ἀταρτηρός] παρὰ τὸ ταῖρω τὸ καταπονῶ· συγκοπῇ, τρῶ, τρήσω, τρηρός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ατρηρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ α, ἀταρτηρός. ἢ παρὰ τὴν αἴτην τὴν βλάβην, αἱτηρός, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἀταρτηρός. — ἀταρτηροῖς ἐπέεσσι: — σκληροῖς καὶ χαλεποῖς.

Ἀταίω, τὸ θαυμάζω καὶ ἐκπλήττομαι, — ἀταιομένου κακὰ ἔργα.

Ἀταρπός, ἢ εὐθεῖα ὁδός. παρὰ τὸ τρέπω, τρέψω· ὁ δευτέρως ἀόριστος, ἔτραπον· γίνεται βηματικὸν ὄνομα τραπός· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ κατὰ μεταθέσιν, 20 ἀταρπός, ἐξ ἧς ὁδοῦ οὐκ ἔστι τραπήναι καὶ ἐκπεσεῖν· ἢ ἡ πολυτροπός· εἰς πολλὰ γὰρ σχίζεται ἡ ὁδός. καὶ ἀταρπιτός, ἢ αὐτῇ, ἢ ἀτραπῆς· παρὰ τὸ τρέπω, τραπός· καὶ κατ' ἐπίτασιν τοῦ α, ἀτραπός, ἢ πολλὰς τοῖς ἄλλοις τροπὰς παρέχουσα.

Ἀτραπός, ὁ οἶνος· τραπεῖν γὰρ ἔστι τὸ πατήσαι· ὅθεν καὶ τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι γινόμενον ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, ἀτραπός οἶνος, καὶ ἀπότροπος λέγεται. οὕτως Ὀδρος.

- 30 Ἀτάσθαλος, ὁ ἀδικος. "Ομηρος, Ἰβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι: — παρὰ τὸ αἰτῶ, τὸ βλάπτω, ὡς αἰῶ αἰθάλος, καὶ δαῖω δαίδαλος. οὕτω καὶ παρὰ τὸ αἰτῶ, ἀτάζω, ἀτάζαλος· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σθ, ἀτάσθαλος, ὡς μαζός, μασθός. ἢ παρὰ τὸ ἐν αἰσῷ θάλλειν, ἡγουν ἐν βλάβῃ καὶ ἀδικίᾳ.

Ἀτασθαλία, ἀμαρτία, ἀδικία· κυρίως μὲν ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν βλάβη, ὡς παροιμία ἢ παρὰ τὸν οἶνον ἀταξία. ἢ παρὰ τὸ τῇ αἰτῇ θάλλειν καὶ αὐξάνεσθαι. "Ομηρος, Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν αἰτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

- Ἀταλαίπωρον, ῥάθυμον, ὀλιγορον. Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν, Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἢ τοίσις διακείται: — σημαίνει δὲ τὸ κακοπαθεῖν καὶ ἐνεργεῖν. ταλαί- 40 πωρος, ἐπίπικρος, ἀθλιός. εἰρηται δὲ, ὡς Διογενιανός, παρὰ τὸ τάλας καὶ τὴν ὥραν, ταλαῦρος, καὶ ταλαίπωρος. κυρίως δὲ λέγεται ὁ περὶ τὸν πῶρον τλῶν, τούτεστι καρτερῶν· οἶον, ταλαίπωρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαίπωρος. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τοὺς νεφρικούς ταλαίπωρους ὠνόμαζον, τοὺς τλῶντας περὶ τὸν πῶρον· ἢ παρὰ τὸ πῶρα, ὁ δηλοῖ τὸ κάθος.

- Ἀτέμβω, στερῶ. παρὰ τὸ τέμνω, ὅπερ ἔστι πρῶτότυπον τοῦ τέμνω, γίνεται ἀταμῶ· καὶ ἐπενδέσει τοῦ β, ἀτεμβῶ. ἢ παρὰ τὸ αἰτῶ τὸ βλάπτω, ἀτεμβῶ, τὸ βλάπτω 50 στερῶν. οὕτως "Ομηρος ἐν Ὀδυσσεΐα· — οὐ γὰρ καλὸν ἀτεμβεῖν οὐδὲ δίκαιον Ξείνους Τηλεμάχου.

Ἀτέχνως, ἀπλάστως, ἀδόλως· τέχνη γὰρ ὁ δόλος. — ἀμ- Φι δὲ δεσμοὶ Τεχνήεντες ἔχον πολυφρονος Ἡφαίστοιο: — τεχνήεντες ἔχουντο: — τούτεστι δολεροί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς, καθάπαξ· οἱ δὲ, ἐν ἴσῳ τῷ ὄντι καὶ τῇ ἀληθείᾳ· οἱ δὲ, τὸ παράπαν, καθόλου. Ἰστέον 163 ἐτι περισπωμένως μὲν, ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ σαφῶς, ἢ βεβαίως, ἢ ἀσφαλῶς, ἢ φανερῶς· παροξυτόνως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς, καὶ ἄνευ τέχνης. περισπωμένως σημαίνει τὸ ἀληθῶς, ἐκ τοῦ ἀτεχνῆς, ὁ ἀπανούργευτος· παροξυτόνως, τὸ ἀμαθῶς, ἀπὸ τοῦ ἀτεχνῶς, ὁ ἀμαθής.

- Ἀτερπνος, ὁ ἀγρυπνος, παρὰ Ῥηγίνοισι. παρὰ τὸ ἄτερ καὶ τὸ ὕπνος, γίνεται ἀτέρπκος, ὁ χωρὶς ὕπνου ὢν· 20 καὶ συγκοπῇ τοῦ υ, ἀτερπνος.

Ἀτεράμων, ὁ σκληρός. Ἀριστοφάνης, Ἀχαρνικοὶ στιπτοὶ γέροντες ἀτεράμονες: — παρὰ τὸ ταῖρω, τέραμος, ὡς

πλέω, πλόκαμος· πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀτέραμνος· τὸ οὐδέτερον, ἀτέραμνον, ἀπαρμύτητον, δεινόν, ἀπόρεστον, πολὺ. παρὰ τὸ τέρεν τὸ ἀπάλον, τεράμων ὁ ἀκαλός· καὶ ἀτεράμων, ὁ μὴ ὢν ἀκαλός, ἀλλὰ σκληρός καὶ ἀκηγής ἄνθρωπος. ἀτέραμνον οὖν τὸ μὴ τέρεν, κατὰ στήρσιν, ἀλλὰ σκληρόν· ἢ τὸ εὐχερῶς τειρόμενον, ὃ ἔστι βλαπτόμενον· τέραμνον γὰρ τὸ ἀπάλον. λέγεται 20 δὲ ἀτέρμνη καὶ τὰ μὴ ἐφόμενα ὄσπρια· ἃ καὶ κερὰς βόλα προσαγορεύεται.

Ἀτενίζω, τὸ πάνυ βλέπω, καὶ ἐκτείνω, καὶ λαν ἐπιστα- μένως ὁρῶ. ἀπὸ τοῦ τείνω, ὁ μέλλων, τενῶ· κατὰ πα- ραγωγήν, τενίζω· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ἀτενίζω.

Ἀτειρής] παρὰ τὸ ταῖρω τὸ καταπονῶ, τερῶ, ἀτερής, καὶ ἀτειρής, ὁ ἀκαταπόνητος. ἢ παρὰ τὸ τέρεν, γίνε- ται ἀτερής, καὶ ἀτειρής, ὁ μὴ ὢν ἀπάλος, ἀλλὰ σκλη- ρός· οἶον, — ἀτειρέα χαλκόν, Φύσει δύστροτον· λαμ- πρὸν, παρὰ τὸ αἰθῆρ.

Ἀτέμαρτον, ἀτέλεστον, ἀσυλλόγιστον, ἄσχημον· παρὰ τὸ 30 ἄτερ, καὶ τὸ τέμμαρ, τὸ ἄνευ καὶ χωρὶς τέλους.

Ἀτέμβιος, μαμψύμοιρος.

Ἀτεγκτός, ἄπιστος καὶ ἀναίσθητος, ὁ μήτε παραινεῖται μήτε τὴν κήρῳσιν καὶ τὸ τοῦ ἡθους σκληρόν τεγνόμε- νος καὶ μαλακτόμενος· κυρίως δὲ ὁ ἄβροχος· ἐξ οὗ, ὁ μὴ δακρυῶν καὶ ὁ μὴ ἰδρῶν, ἀτεγκτός.

Ἄτῃ· παρὰ τὸ τῷ, ὁ δηλοῖ τὸ λαμβάνω· οἶον, Τῇ Κύ- κλωψ, πῖε οἶνον: — ἐξ οὗ βηματικὸν ὄνομα, τῇ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτῃ, ἣν οὐδεὶς θάλει λαβεῖν· τὴν γὰρ βλάβην πάντες ἐκφευγομεν. ἢ παρὰ τὸ αἶω, 40 τὸ βλάπτω· ὁ μέλλων, αἶω· ἐξ αὐτοῦ αἶσῃ, ἢ βλά- πτουσα τὴν ψυχὴν· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, τὸ α, μα- κρόν· οἱ μὲν, ὅτι ἔστιν αἰτῇ, καὶ κατὰ κράσιν γίνεται αἰτῇ. οὐκ ἔστι δὲ· πλεονασμός· γὰρ ἔστι τὸ π. ἄλλως· ἔστιν αἰτός, ὁ μάταιος καὶ ψευδής· γέγονεν ἐκ τοῦ αἰτός· καὶ τὸ Δηλυκόν, αἰτῇ· καὶ κράσει τοῦ ας εἰς α μακρόν, αἰτῇ. σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τῆς σωματει- δούς Θεᾶς, Πρέσβη Διὸς θυγάτηρ Ἄτῃ, ἢ πάντας 40 αἵται: — ἐπὶ δὲ τῆς βλάβης, Ζεὺς με μέγας Κρονί- δης αἰτῇ ἐνέδθησε βαρεῖη.

Ἀτῆμέλητα, ἀπρονόητα, ἡμαλῆμένα, ἀφρόντιστα· ἀπὸ 50 τοῦ τῆ, ὁ σημαίνει τὸ λάβω. ατῆμελῶ οὖν, ατῆμέλητος· ὁ γὰρ τίς μὴ εἴληφεν, οὐδὲ φροντίζει.

Ἄτῃς, ὁ Διόνυσος ἐπιθετικῶς· ἀπὸ τῆς γενομένης ἐκ τῶν Τιτάνων εἰς αὐτὸν αἰτῆς καὶ Φθόρας.

Ἀτίζω] — ὁ δὲ πρῶτον μὲν αἰτίζω· ἔρχεται: — ἀτιμά- ζων, ὑπερορῶν· τίω τὸ τιμῶ, αἰτίζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, αἰτίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀτιμάζω, συγκοπῇ. εἰ μὲν 164 σημαίνει τὸ ὑπερορῶ, γίνεται παρὰ τὸ τίω· εἰ δὲ τὸ βλάπτω, ἀπὸ τοῦ αἰτῇ, αἰτίζω.

Ἀτιμάζω] παρὰ τὸ ἀτιμῶ, ἀτιμάζω, τὸ ὑβρίζω, ὡς βῶ βάζω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄτιμος· τοῦτο παρὰ τὸ τιμῇ· τοῦτο παρὰ τὸ τίω. τὸ τι, μακρόν. ἔστι δὲ τὸ ἀτιμῶ καὶ δευτέρας συζυγίας, καὶ τρίτης. ἀτιμοῦσθαι λέγεται τὸ κατὰ τὸν νόμον ὀλοσχερῶς κατακρίνεσθαι. ἀτιμοῦ- 10 ται μὲν τις ὑπὸ τοῦ νόμου ὀλοσχερῇ ἀτιμίᾳ· ἀτιμά- ζεται δὲ τις ὑβριζόμενος ἐν τινὶ πράγματι. ἐξ οὗ τὸ, Ἐπὶ τοῦ ξύλου ἡτιμωμένος, τούτεστι καταπεκριμένος. καὶ τὸ, Λάβετε αὐτὸν ὑμῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε: — πάλιν τὸ ἀτιμῶ· ἢ τρίτη συζυγία, διαφέ- ρει τῆς δευτέρας. ἢ μὲν γὰρ τρίτη συζυγία, παρασύν- 10 δετος ἔστιν, ἐκ τοῦ ἀτιμάς· ἢ δὲ δευτέρα, σύνδετος, ἐκ τοῦ τιμῇ· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἡτιμῆσεν, ἀτιμῶς ὑβρίσεν.

Ἀκίτάλλειν, τὸ τιθναῖν καὶ ἐκτρέφειν ἐκ νηπίων. ἐκ τοῦ κτάλος, ἀτάλλων· κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἀτι-

τάλλειν· Τους μὲν πρῶτους αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ Φάτῃ.

- 30 Ἀτλας, ὄρος Λιβύης. Πολύβιος δὲ ὁ διδυραμβοποιὸς παρίστησιν αὐτὸν ποιεῖν γεγενῆσθαι· καὶ Φησὶν, ὅτι παρὰ γεγενῆσθαι ὁ Παρσεύς ἐπερωτώμενός τε ὑπ' αὐτοῦ τίς εἴη, καὶ πόθεν ἀφ' οὗ· ἐπειδὴ λέγων οὐκ ἔπειθεν, ἀνάγκη ἔδειξεν αὐτῷ τὸ τῆς Γοργόνης πρόσωπον, καὶ ἀπελθῶσεν αὐτόν· καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄρος Ἀτλας ἐκλήθη. οὕτω Λυκόφρωνος ἐν ὑπομνήματι· σημαίνει δὲ καὶ τὸν θεόν· οἶον, Ἀτλας δ' οὐρανὸν εὐρύν ἔχει· — τοῦ α κατ' ἐπίτασιν· ἢ ᾧ ὁ μὴ τλῶν καὶ ἀνάγκη ποιεῖν, ἀλλ' ἐκουσίως φέρων, καὶ οὐ κατὰ κόλασιν·
- 35 ἐπεὶ γελοῖον ἦν τοὺς θεοὺς μὴ πιστεύειν αὐτοὺς καὶ τὸν κόσμον φοβούμενους.

Ἀτμὴν ἀτμέων, ὁ δούλος. καλεῖται παρὰ τὸ τιμὴ ἀτμῆν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀτμῆν, οἶον ὁ ἀτμός· ἢ πελὺτατός τις ὢν ὑπὸ τῶν μαστίγων, τοῦ α ἐπιτατικού.

Ἀτμέναι, οἱ δούλοι, οἱ ἄτερ μένους ὄντες διὰ κακοπείδειαν. ἀτμεύω, γίνεται παρὰ τὸν ἀτμένα τὸν δούλον. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἀτμῆν, ἀτμῶ, καὶ ἀτμεύω, τὸ δουλεύω· ἢ θηλυκὴ μετοχή, ἀτμεύουσα.

- 40 Ἀτμός, ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ὕδατος· παρὰ τὸ ἄν τὸ πνέω, ὁ παθητικὸς παρακαίμενος, ἥσμαι, ἀσμός, καὶ ἀτμός. εἰς τὸ ἀτμός.

Ἀτμητός· ἀπὸ τοῦ τέμνω τομή, ὡς δέμω δομή καὶ οἰκοδομή, καὶ νέμω νομή. εἴτα, τομῶ· καὶ κράσει, τμῶ, τμήσω, τέμμημαι, τμητός, καὶ ἀτμητός. ἐκ τοῦ τομῶ, ὡς τιμῇ τιμῶ, Φωνῇ Φωνῶ, σκηνῇ σκηνῶ. ἐκ τοῦ τομῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, τομητός· καὶ κατὰ συγκοπὴν, τμητός· καὶ ἀτμητός, ὡς καμητός, ἀκμητός. οὕτω Φίλων εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ.

- 50 Ἀτμός, ἀντὶ τοῦ θαυμαστοῦ ἢ ἀλόγου τάττεται.

Ἄτος· ἔστιν ἄδω τὸ κορεννύω· ὁ μέλλων, ἄσω· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ἄτός· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικού α, ἄατος, καὶ κράσει, ἄτος, ὁ ἀκόρεστος καὶ ἀπληρωτός· ἢ παρὰ τὸ τῷ τὸ ζῆτῷ γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα μετὰ τοῦ ἐπιτατικού α, ἄτος· ὁ γὰρ ἀκόρεστος πάντοτε αἰτᾷ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄσαι τὸ κορέσαι, κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ μὴ κορεσμένος· Καὶ οὗ κ' ἐνδ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

- 165 Ἀτμός, καπνός· ἀτμός, πνοή. ἔστιν ἀσμός, ὁ σημαίνει τὸ δαυτὸ πνεῦμα· καὶ τροπή· τοῦ σ, ἀμής, ὡς ἐφίμη, ἐφισμή, καὶ ἐφετμή. οὕτω σημαῖνται ὁ τοῦ Ἰλλουστρίου.

Ἀτρακτός, κυρίως γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐφ' οὗ τὸ νῆμα περιελεῖται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ βέλους. τὸν γὰρ βάλλοντ' ἀτρακτὸν οἶδε Σοφοκλῆς. εἰρηται δὲ κατ' ἐμφημισμὸν, ἀτάρακτος ὢν· αἰεὶ γὰρ ταράσσεται· ἢ ὅτι ἀτάρακτον τὸ νῆμα φέρει· ἀπὸ γοῦν τοῦ ταράσσω γίνεται. ἐπὶ δὲ τοῦ βέλους, ἀπὸ τῆς τοῦ ξύλου ὁμοιότητος εἰρηται μεταφορικῶς.

Ἀτρακτοῦλις, εἶδος ἀκάνθης. εἰρηται δὲ, ὅτι αἱ τῶν ἀγροίκων γυναῖκες ἀπ' αὐτῆς τοὺς ἀτρακτοὺς ἐποιεῖν.

Ἀτρέμας ἦσο, ἡσύχως κατέχου, Ἰλιάδος β'. ἀπὸ τοῦ τρέμω μετὰ τοῦ στερητικού α, γίνεται ἀτρέμης· καὶ ῥήμα ἀτρέμω, τὸ ἡσυχάζω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ ῥήμα, ἀτρέμας. ἔστι δὲ καὶ εἰς α ἀτρέμα, ὡς περ ἐκ τοῦ ἡρεμῶ γίνεται ἡρέμας καὶ ἡρέμα, οἶον, Ὀφρα μὲν αἰγίθα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων· — ὡς σιγῇ σίγα, καὶ ἀντὶ ἄντα, οὕτως ἀτρέμω ἀτρέμα· καὶ πλεονασμῷ

20 τοῦ σ, ἀτρέμας τ' οὐδέστι χωρὶς τρόμου, ἡσύχως, ἡρέμα.

Ἀτρεπὲς αἶμ' ἔσσευα βαλόν· — ἀληθὲς αἶμα ἐξέβαλον.

καὶ ἀτρεπῶς, ἐπὶ ῥήμα μεσόητος. παρὰ τὸ δέρεω τὸ βλέπω, ὄνομα δερκῆς· καὶ κατ' ἐπίτασιν τοῦ α, ἀδερκῆς, ὁ λίαν ὑπερβλεπόμενος· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν τοῦ ρ, καὶ τροπή τοῦ δ εἰς τ, γίνεται ἀτρεπῆς. ὑπὸ γὰρ πολλῆς οξύπιας τὸ ἀληθὲς θηράται· ἢ παρὰ τὸ τρέχω, τρεχῆς, καὶ ἀτρεχῆς, ὁ μὴ παρατρέχων τὴν ἀλήθειαν. ἢ ὁ οὐδεὶς δύναται παραδραμεῖν εὐφρονῶν. ἢ παρὰ τὸ τρέω, ὁ σημαίνει τὸ δέδοικα, γίνεται τρεῆς καὶ ἀτρεῆς· 30 καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀτρεκῆς· ὁ γὰρ εὐθαρσὺς καὶ εὐτολμος τὴν ἀλήθειαν λέγει· ἢ παρὰ τὸ τρέτω, ὁ μὴ τρεπόμενος.

Ἀτρεὺς, παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ τρέφω γίνεται τροφεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τρέω γίνεται τρεὺς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρεὺς, ὁ ἀφοβός. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ κατακονῶ, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀττειρεύς· καὶ συγκοπῇ, ἀτρεὺς, ὁ ἀκατακόνητος.

Ἀτρείδης, πατρωνυμικόν, ἀπὸ τοῦ Ἀτρεὺς. τὰ ἀπὸ εἰς ν 40 ἔ ψ ρ γινόμενα πατρωνυμικά εἰς δης, διὰ τοῦ ι γράφεται, Μεμνονίδης, Φοινικίδης· καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ εἰς ος, Βῆλος, Βηλίδης· Λάγος, Λαγίδης· πανάριστος, παναριστίδης· Μίνως, Μινωίδης, καὶ συναίρεσι Μινωίδης· ἥρως, ἥρωίδης, καὶ συναίρεσι Ἡρώδης. δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς εὐς· ταῦτα γὰρ διὰ τῆς αἰ γράφεται, Αἰγεὺς, Αἰγείδης. καὶ χωρὶς τῶν εἰς ως Ἀττικῶν, Νήλεως, Νηλείδης· Εὐνέως, Εὐνείδης. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς αἰος, Ἀλκαῖος, Ἀλκείδης. καὶ χωρὶς τῶν εἰς ης εἰς οὐς ἐχόντων τὴν γενικὴν· ταῦτα γὰρ εἰ μὲν βραχεῖα παραλήγεται, διὰ τοῦ ι γράφεται, Εὐτυ- 50 χῆς, Εὐτυχοῦς, Εὐτυχίδης· Πλησθένης, Πλησθένους, Πλησθενίδης· Ἀχαμένης, Ἀχαμένους, Ἀχαμενίδης· Τυνδαρίδης. εἰ δὲ μακρὰ παραλήγεται, διὰ τῆς εἰ, Εὐήρης, Εὐήρους, Εὐηρείδης· Εὐκλής, Εὐκλούς, Εὐκλείδης· Ἡρακλῆς, Ἡρακλοῦς, Ἡρακλείδης· χωρὶς τριῶν, Θρασυμήδους, Θρασυμήδης· Δικῆρους, Δικηρίδης· Θεοκύδους, Θεοκυδίδης· καὶ κράσει τοῦ εο εἰς τὴν ου, Θεοκυδίδης Θεοκυδίδου. ταῦτα καὶ μακρὰ παραλήγεται, 166 διὰ τοῦ ι γράφεται. ταῦτα μὲν παραντίθενται ὅ τε Ὀριγόνης καὶ Φίλων ὡς πατρωνυμικά. τύπου δὲ πατρωνυμικοῦ ὄντα, παρετάθησαν διὰ τῆς αἰ διφθόγῃ, λυσθαίδης, κηθαίδης, καλλείδης, ἀχιλλείδης, ἐχσφυλλείδης, σκυθωπειδῆς, θαρβραλείδης, Φιλομηλείδης· — Φιλομηλείδης ἐκάλαισεν ἀναστάς· — ταῦτα μὲν παρὰ τῶν εἰς δης πατρωνυμικῶν, καὶ τῶν τύπων πατρωνυμικῶν. τὰ δὲ μὴ πατρωνυμικά, διὰ τοῦ ι γράφεται, Λητοίδης, ὁ τῆς Λητοῦς· Δαναίδης, ὁ τῆς Δαναῆς· Νιο- 10 βίδης, ὁ τῆς Νιόβης· ὅθεν τὸ Φιλομηλείδης κυρίον λέγεται εἶναι. εἰ γὰρ ἦν μητρωνυμικόν, διὰ τοῦ ε ἐγράφει· ἔν. ἀλλὰ οὐδὲ Ὀμηρὸς ἀπὸ μητέρων σχηματίζει πατρωνυμικόν. τὸ δὲ Τυνδαρίδης, οὐκ ἀπὸ τῆς Τυνδαρείως Ἀττικῶς, ἀλλ' ἀπὸ Τυνδαρούς, διὰ τοῦ ι. Διαφέρει τὸ πατρωνυμικὸν τοῦ κτηνικοῦ. τοῖς μὲν πατρωνυμικοῖς ἐνδέχεται τὰ ὀνόματα τῶν παίδων συντάσσεσθαι, καὶ μὴ. εἰ γὰρ ἀδελφῶν ὄντων, τούτων ἕνα σημαίνει βουλομένα, τῷ πατρωνυμικῷ περιτίθεμεν τὸ τοῦ παιδὸς κύριον ὄνομα· οἶον, Ἀτρείδης Μανέλαος, Πριαμίδης 20 Ἐκτωρ. εἰ δὲ μὴ ὡσὶν ἀδελφοί, οὐ χρεῖα προσθήκης κυρίου· ἀρκούμεθα γὰρ τῷ πατρωνυμικῷ, Πηλεΐδης ἐφόνευσεν Ἐκτορα. τὰ γὰρ πατρωνυμικά αὐτόθεν ἔχει τὴν σημασίαν, καὶ μῆτε τοὺς υἱοὺς ἀπάγοιτο, μῆτε τὸ τοῦ παιδὸς κύριον. τὰ δὲ κτηνικά οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἀνάγκη προσυπακουέσθαι τι αὐτοῖς. εἰ δὲ τις Φαίη Πλατύνικος, οὐ προσυπακουμένου τοῦ νέμου ἢ χιτῶνος.

ἀτελές ἐστι. διὸ ἀναγκαίως δεῖ ἐπιφέρειν τοῖς κτητικαῖς προσηγορικῶς, ἢ κύρια, οἶον, Ὀμηρικὸς λόγος, βασιλικὸς δόμος.

30 Ἀτρεΐδῃσι, Θήβῃσι, πύλῃσι, δοτικαὶ τῶν πληθυντικῶν. ἔχουσι τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ἔστι γὰρ Ἀτρεΐδαισι καὶ Θήβαισι· καὶ κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η Ἀτρεΐδῃσι καὶ Θήβῃσι· καὶ μένει τὸ ἰ προσγεγραμμένον. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς αἰ διφθόγγου τὸ ἐν Φωνῇ τρέπουσιν, οἶον, εἰκάζω, ἤμαζον· εἶδαι, ἤδαι· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ Ἴωνες τῆς αἰ διφθόγγου τὸ ἐν Φωνῇ μόνον τρέπουσι· λέγω δὲ τὸ α εἰς η. Δεῖ δὲ γινώσκαι, ὅτι

40 παρὰ τῷ ποιητῇ πᾶσαι αἱ τοιαῦται δοτικαὶ τρέπουσι τὸ α εἰς η, εἴτε ἀπεκτεταμέναι εἰσιν, εἴτε ἀνεπέκτατοι· οἶον, ἐν παλάμαις, ἐν παλάμῃσιν, Ἐν παλάμῃς Φορέουσι· — καὶ πάλιν, ἐν βήσσαις, ἐν βήσσησι· — δύο δὲ τινα σημειούμενα μὴ τρέψαντα τὸ α παρὰ τῷ ποιητῇ· οἶον, Οἷτα Θεαῖς ἀγασσθε παρ' ἀνδράσιν εὐνήθῃ· καὶ — καὶ, — λιμέσι τε καὶ ἀκταῖς· — Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ἄρδραν, ἥνικα μὲν εἰς ες ἐστὶν ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, προσθέσει τοῦ σι γίνεται ἡ δοτικὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς

50 καὶ τοῖς Ἴωνσιν, οἶον, Αἶαντες Αἰάντεσι, κύναςι, λαμπάδασι, μητέρεσιν· ἥνικα δὲ μὴ εὐραδῇ εἰς ες ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, γίνονται αἱ τοιαῦται δοτικαὶ κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ἰ· οἶον, καλοῖς, καλοῖσι· Μούσαις, μούσαισι· Ἀτρεΐδαισι. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐπειδὴ πᾶσα δοτικὴ πληθυντικῶν θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ἰ τὸ σ, ἢ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ. ἐνεργείᾳ μὲν, οἶον Αἶαςι· δυνάμει δὲ, οἶον Φοῖνιξι, Πέλοψιν. ἐπαι οὖν τὸ καλοῖς καὶ σφοῖς οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἔχει τὸ σ πρὸ τοῦ ἰ, τούτου χάριν ἐπεκτείνονται διὰ τοῦ ἰ, ἵνα εὐραδῇ πρὸ τοῦ ἰ τὸ σ. ἐπὶ δὲ τῶν οὐδετέρων, ἐπειδὴ οὐδέποτε λήγει εἰς ες ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, ἐκ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν γίνονται αἱ τοιαῦται γενικαὶ· οἶον, στόματος, στομάτεσιν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσό- τητος.

Ἀτρία, πόλις Τυρρηνίας. ἱστορεῖται δὲ ὑπὸ Διομήδους κτισθῆναι καὶ ὀνομασθῆναι Αἰθρία· ὅτι ἐπιστάντος αὐτοῦ τῷ τόπῳ, χειμῶνος ὄντος, συνέβη αἰθρίαν γενέσθαι. 10 οἱ δὲ παραφθεύραντες τὸ ὄνομα, Ἀτρίαν αὐτὴν ἀνόμασαν.

Ἀτρυτος] οὐκ ἀπὸ τοῦ τρύχω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τρύω τρυτὸς καὶ ἄτρυτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀκαταπόνητον. ἔνθεν καὶ Ἀτρυτώνη, ἀνάματος, οὐ τρυομένη.

Ἀτρυτα, ἀνάμματα, σκληρὰ καὶ ἰσχυρά. σημαίνει δὲ καὶ ἀβλαβή, οἶον ἄτρητα. παρὰ τὸ τρῶ τρήσω, τρήτᾳ καὶ ἄτρητα, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α· τροπὴ τοῦ η εἰς υ, ὡς ἄλμη, ἀλμυρός.

Ἀτρυτώνη, ἡ Ἀθηνᾶ. εἴρηται παρὰ τὴν τρυτώνην, ἥτις ἐστὶ ζυγός, ἀντὶ τοῦ ἄζυκτος· παρθένης γὰρ ἡ θεός. ἡ ἄτρωτος, καὶ τρυφερά.

10 Ἀτρυγέτος] — παρὰ θιν' ἄλός ἀτρυγέτιοι· — παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης τῆς ἀκαταπόνητου καὶ πολλῆς· ἢ τῆς ἀκάρπου. εἰ μὲν παρὰ τὴν τρύγην, ὡς ἔπει, οὐ πλεονάζει· τρύγῃ δὲ ἐστὶν ὁ Δημητριακὸς καρπός, ὡς περ, — ὅπου κήλωνος ἐτρύγηφάγου· — ἀντὶ τοῦ κριθοφάγου, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, ὡς ἐπὶ τοῦ κρύσις, ἐκρύσις· ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ, τρύγαν οὐκ ἔχουσαν· ἢ μὴ τρυγημένην· οἱ δὲ, ἀδενδρον· οἱ δὲ, παρὰ τὸ τρύειν, πλεονασμῶ. ἄτρυτος γὰρ ἀτρυγέτος, καὶ πλεονασμῶ τοῦ

γ, ἀτρυγέτος, οὕτως Ἡρακλείδης. ἢ παρὰ τὸ τρύχειν. εἰς 30 τοὺς Ἀττικισμοὺς.

Ἀττα, ἐπιφθῆγμα τμήτηκον νεωτέρου πρὸς παλαιότερον. εἴρηται παρὰ τὸ ἄττα κατὰ Μανεδόνας, τροπὴ τοῦ π εἰς τ.

Ἀττα, οὐ τὸ ἐπιφθῆγμα, ἀλλὰ τὸ Ἀττικόν, ὅπερ ὁ ποιητὴς ἄσσα εἶπεν, οἶον, Ἄσσα τε μητιώσι μετὰ σφίσι· — γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ τα Δωρικῶς, τοῦ σημαίνοντος τὸ τι· καὶ ὅπερ διπλασιασμῶ τοῦ σ μετὰ τοῦ α, ἄσσα λέγεται καὶ φιλοῦται, καὶ τροπῇ, διὰ δύο ττ, λέγεται Ἀττικῶς. σημαίνει μὲν τὸ τινα, φιλοῦμενον· δασύνεται δὲ 40 τὸ ἄττα. τὰ παρὰ Ἀττικοῖς διὰ δύο ττ γραφόμενα, παρ' ἡμῖν διὰ δύο σσ, θάλαττα θάλασσα, ὀρύττω ὀρύσσω. Δημοσθένης, ἄττα διελέχθη· — τουτέστιν, ἄτινα. Φερεκράτης δὲ ἐκ χειρῶν τοῖς ἄτ' ἀριθμοῦ, τοῖς δεκαταλάντοισι· ἀλλὰ προδῆς ἔφη ἄττα πεντήκοντα· — ὁ κωμικὸς δὲ χρονικὸν αὐτὸ παραλαμβάνει· Πήδου χελιδὸν τῆν' ἄττα γίνεται· — λέγει ὅπotes χελιδὸν γίνε- νεται. Ὀμηρος δὲ ἐπὶ Φιλοφρονήσεως αὐτὸ λαμβάνει, Φοῖνιξ ἄττα γαραιέ.

Ἀττικός, τὸ ἄττικόν, ὁ Ἀθηναῖος, εἴρηται παρὰ τὸ Ἀκτῆ, 50 Ἀκτικός, καὶ Ἀττικός. Ἀκτῆ γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττική· ὅθεν καὶ Ἀτταῖοι οἱ Ἀθηναῖοι ἐκαλοῦντο.

Ἀτρυγέτον, ἀέγγραντον· ἢ ἀπύδμενον καὶ ἄβυσσον· ἄλλοι, ἀδρον καὶ πολὺ.

Ἀτταγᾶς, ὁ ὄρνις, οὕτω λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ἢ ἐπὶ τῶν ἄρτων ἀπὸ τῆς φλογὸς γανομένη ῥῆξις. οἱ δὲ, τῶν κλωμένων ἄρτων τὰ ψιχί- 168 δια, τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων.

Ἀτταράχος, παρὰ τὸ ἀταράγος· τις [εἶναι.] Καλλιμαχος, οὐδὲ τὸν ἀταράγον τι δέδοικεν.

Ἀττῶσαι, τὸ ἄλλασθαι καὶ πῆδαν. παρὰ τὸ αἶσσω τὸ ὀρμῶ, γίνεται ἄσσω· τροπὴ τῶν δύο σσ εἰς δύο ττ, ἄττω.

Ἀττικουργας, τὸ εἰργασμένον τὸν Ἀττικὸν τρόπον· καὶ ῥήματα ἀττικουργῇ.

Ἀτύζων] ὁ δ' ἡέρα καῦρον ἀτύζει Οἶα κατηβαλέων· — ἀντὶ τοῦ καταπίπτων σώματι καὶ ψυχῇ· — ψυχῇ δ' 10 αἰδωνέα λεύσσει.

Ἀτίζων, ἀφροντιστῶν. Ἀτίζων, ἄτῃ περιφερόμενος, καταπίπτων· οὕτως εὐρον ἐν ὑπομνήματι Νικάνδρου ἐν Θηριακοῖς.

Ἀτυζόμενοι, παρασσόμενοι· αὐτῶν, τὸ ταράσσω· αὐτύσσω, καὶ κατὰ παραγωγήν, ἀτύζω Αἰολικῶς.

Ἀτυχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀποτυχεῖν Πλάτων λαμβάνει.

Ἀτυχθαῖς] ἐστὶ τεύχῳ τὸ ἐπιτυγχάνει· ὁ μέλλων, τεύ- 20 χῳ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον· ὁ παθητικός, ἐτύ- χην· ἢ μετοχή, ὁ τυχαῖς, καὶ ὁ τυχθαῖς κατὰ πλεο- νασμὸν τοῦ θ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτυχθαῖς, ὁ μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος εἰς τὸ διαμαρταῖα σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταπλεγεῖς, φοβηθαῖς, — πατὴρ Φίλον ἔψιν ἀτυχθαῖς. Ἰλιάδης ζ.

Ἀτμμένη, ἄτῃ συνεχόμενη. Σοφοκλῆς, Ἐκ τῶν γὰρ αἰ- σχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας Ἀτμμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.

Ἀτέοντα, ἐν ἄτῃ ὄντα, βλαπτόμενον.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΤ Τ.

Αἶα] αἶα· παλαιὰ περίηλη· — τὰ ξηρὰ ξύλα· καὶ βόας 50 αἶας, τὰς ξηρὰς βύρσας· καὶ αἰσάλας· παρὰ τὸ αἶω τὸ ξηραίνω.

Αἰγῇ] παρὰ τὸ αἶγω, αἰγῇ καὶ αἰγῇ, αἰ γῆς ἀγόμεθα·

σπότης γὰρ παρὰ τὸ ἐπισχέσθαι ἡμᾶς· καὶ αὐγάζομαι, τὸ θεωρῶ, ἱλιάδος ψ.

Αὐδή, ἡ Φωνή· παρὰ τὴν αὐγὴν, κατὰ τροπὴν· δι' ἧς αὐγά-
ζεται καὶ φωτίζεται τὰ τοῦ νοῦ. Ἀπολλώνιος δὲ, παρὰ
τὸ αὐτὸ τὸ Φωνῶ ὅπερ ἐν διαίρεσει αὐτῷ λέγεται· καὶ
ἐξ αὐτοῦ αὐτῇ καὶ τροπῇ, αὐδή· Αὐδὰ ὅ τι Φρε-
νέεις· — Ἐξαυδά, μὴ κεύθε νόῳ· — παρὰ τὸ αὐδῇ,
αὐδῶ, ὡς σιγῇ σιγῶ. αὐδάω αὐδῶ· ὁ παρατατικός, ἡ-
δων ἡδων τὸ τρίτον, ἡδῶα ἡδῶα καὶ τὸ προστακτι-
κόν, αὐδάα αὐδά. Αὐς δ' Ἀρης ἐτέρωθεν.

Αὐέρυσαν. Ἰστέον ὅτι τὸ α, οὐ μόνον τὸ ὁμοῦ σημαίνει,
ὡς ἐπὶ τοῦ ἄλοχος· ἀλλὰ καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκό-
λουθος· οὐ μόνον γὰρ τὸν ὁμακέλευθον σημαίνει, ἀλλὰ
καὶ τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ἔχοντα· ὁ γὰρ ἀκολουθῶν
ὀπισθεν ἀκολουθεῖ. ἦτοι οὖν ὁμακέλευθος, ἡ ὀπίσω
ἔχων τὴν ἑδὸν. τὸ δὲ α τὸ σημαίνει τὸ ὀπίσω ἀπὸ τοῦ
ἄψ γέγονα κατὰ ἀποβολήν. ὥστε ματα τοῦ ἔρυσαν, ἀέ-
ρυσαν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὐέρυσαν· τούτεστιν, εἰς
τούτῳ ἀνέκλασαν τὸν τρέχῃλον τοῦ θυομένου Ιεραίου,
ὡς προσέχαιν εἰς οὐρανόν.

Αὐδάδης, αὐτάρεσκος, θυμώδης, θρασὺς, ὑπερόπτης. ἀπὸ
τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, καὶ τοῦ αὐδῶ, αὐτοάδης καὶ αὐ-
δάδης, ὁ αὐτῷ ἀρέσκων· αὐδῶν γὰρ τὸ ἀρέσκειν. κατὰ
τροπὴν τὸ ο εἰς α, αὐδάδης· καὶ κλίνεται αὐδάδης,
αὐδάδους.

Αὐδέντης, ὁ Φονεὺς ὁ αὐτὸν κτεννύων· τὸ γὰρ ἐν τῇ
συνήθειᾳ, ἔταρον· εἴρηται ἐκ τοῦ Φένω, τὸ Φονεύω· καὶ
ἐκθλίψει τοῦ θασέος, ἔνος, ὁ Φόνος· ὄνομα ῥηματι-
κόν, ἔντης· μετὰ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, αὐτοέντης·
καὶ ἐπαί ψιλὸν ψιλῶ ἡγαίται, αὐτοέντης τις ὢν, ὁ αὐ-
τὸν βάλλον τοῖς ἔντεσιν, ὁ ὅστι τοῖς βέλεσι, τὸ δὲ ἐν
τῇ συνήθειᾳ, ἔοικε παρὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἔντης, ὁ ἐκυ-
τὸν ἐπαφείς εἰς πάντα, καὶ ὢν αὐταξούσιος, καὶ μὴ
ἄλλου ἄλλ' αὐτοῦ ὢν.

10 Αὐδέσσαν, ἔνδοξον, ὀνομαστήν, ὁμοίφθογγον, ἐπὶ Γλαυ-
κοθέαν ἢ πρόμαντιν· ἢ αὐδέσσαν ἐπίγειον ἐπὶ Κίρκην
Φαρμακίδα.

Αὐδέκαστα, τὰ ἀπλᾶ καὶ ἀληθῆ, οἷον αὐτὰ τὰ γενόμε-
να· καὶ λόγῳ αὐδέκαστοι, οἱ σαφεῖς καὶ σύντομοι. νῦν
τὸν αὐδάδῃ.

Αὐδί, μένειν] τοπικὸν ἐπίρρημα. αὐτόδι, ἐπὶ τόπον· ἐν
γενικῇ γὰρ, ἐν τοπικῇ χέσει λαμβάνεται. Ὅμηρος, Αὐ-
τοῦ οἱ καὶ μοῖρα τεττεύεται· — Αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκέρχοι-
το· — τὴν εἰς τόπον σχεδὸν, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε. καὶ ὡς
παρ' ἀπὸ τοῦ ἀγγχοῦ, ἀγγχοῖ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ,
αὐτόδι. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ Λέσβος γίνεται Λεσβοῖδι, οὕτω
καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, αὐτόδι· καὶ κατὰ συνηγορίαν, αὐδί.
διαφέρει τοῦ αὐδῖς. τὸ μὲν αὐδί, τοπικὸν ἐπίρρημα
ἀπὸ τοῦ αὐτόδι· τὸ δὲ αὐδῖς, σημαίνει τὸ πάλιν καὶ
μετὰ ταῦτα. τὰ εἰς ις ἐπίρρηματα, παφικότητα λέγεσθαι
καὶ ἄνω τοῦ σ, διὰ τοῦ ι γραφεται· αὐτίς, καὶ αὐτί-
μέχρως, καὶ μέχρ' αὐτίς, καὶ αὐδί. ἢ τὰ βαρυνόμενα
ἐπίρρηματα ἀποστρέφουσι τὴν εἰ δίφθογγον, οἷον αὐδί,
ἡφί, ἀντὶ τοῦ χωρὶς ἡφί, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς ἡφί, ἀντὶ
τοῦ ἰσχυρῶς ναιχι, ἀντὶ τοῦ καί ἡχι, ἀντὶ τοῦ ὅπου
ὑψι, ἀντὶ τοῦ εἰς ὑψος· πετράκι, ἐξάκι, πλειστάκι,
πολλάκι, ὀλιγάκι.

30 Αὐλάχοι, ἄβρομοι, πολὺήχοι· ἢ παρὰ τὴν ἡβῃ, ὃ σημαίνει
τὴν Φωνήν, ἰαχός· καὶ ἢ κατὰ πλεονασμόν, ἢ κατὰ
στέρησιν, αἰαχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, αἰαχος· ἢ
παρὰ τὸ ἰαχή, ἰαχός, καὶ ἐν συνθέσει αὐλάχος· ἵνα
σημαίνῃ τὸν ξηρόφονον. Ἰστέον ὅτι τότε δεῖ περιστρί-
ζειν τὸ ι καὶ τὸ υ, ἥνικα προηγεῖται αὐτῶν Φωνῆν προ-

τακτικόν, καὶ κατὰ διάστασιν· οἷον αὐῶ, πάϊς, Δημο-
σθένης, ὁ ἰωάννης. τοῦτο δὲ γίνεται, ἵνα μὴ νομισθῇ 40
εἶναι δίφθογγον. ὅτε δὲ οὐ προηγεῖται προστακτικὸν Φω-
νῆν, οὐ δεῖ περιστρίζειν αὐτὸ, οἷον, ἰαχή, ὕλη.

Αὐλός, τὸ Φωνητικὸν ὄργανον. παρὰ τὸ αὐῶ τὸ Φωνῶ,
αὐλός, ὡς δαῖω, δαλός. σημαίνει τὸν εἰς εὐθὺ ἀνακοντι-
σμόν τοῦ αἵματος· — αὐτίκα δ' αὐλός ἀνὰ ρίνας πα-
χὺς ἦλθεν Αἵματος ἀνδρομέου· — καὶ περόνης μέτρον,
ἢ τὰς περόνας, Αὐλοῖσι διδύμοισι παροῖσαν δαίδαλα
ἦκεν· — καὶ τὸ κοινῇ νοούμενον μουσικὸν ὄργανον, Αὐ-
λῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν· — καὶ τὸ στάδιον, καὶ ἐν
συνθέσει, δαυλος. εἴρηται δὲ διὰ τὴν στενότητα· καθ' 50
ἣν καὶ αὐλῶνας, τὰ μεταξὺ τῶν Φαράγγων στενά ἐπὶ
μῆκος Φαρόμενα ὀνομάζουσι· καὶ ἐπαύλεις, τὰς μετὰ
τὰς κελυθούς ἀναπαύσεις· ἀπὸ τῶν μουσικῶν ὀργάνων.
καὶ γὰρ διὰ στενοπύρου ἐπιτεχνήματος τὸ πνεῦμα τῶν
αὐλοῦντων διαδέει.

Αὐλοῖσι διδύμοισι] πᾶν τὸ εἰς μῆκος ἀνατεταμένον, αὐλὸν
καλεῖ· διδύμον δὲ, τὸ συμφέες. εἰς τὸ Αὐλῖς.

Αὐλώπις τρυφάλεια, ἡ ἐκ πολλῶν μερῶν καὶ ποικίλων 170
συναστῶσα, καθάπερ καὶ τὰ τοῦ αὐλοῦ μέρη. ἢ εἰς ὅξυ
ἀπολήγουσα, καθὰ αὐλός ἐπὶ τὴν τῆς γλωττῆς εἰσβε-
λήν. ἢ αὐλίσκον ἔχουσα, καθ' οὗ πηγνύται ὁ λόφος·
ἔστι δὲ εἶδος περινεφαλαίας, ἢ κοίλοφθαλμον, ἢ στρογ-
χύλον. καὶ αὐλωπία, ὁμοίως.

Αὐλωνία, πέλις ὑπὸ Κροτωνιατῶν κτισθεῖσα, καὶ ἀπὸ
τῶν προκαιμένων αὐλῶνων ἔχουσα τὸ ὄνομα· ὕστερον δὲ
τῷ χρόνῳ Καυλωνία ἐκλήθη.

Αὐλῇ, ὁ περιτεταχισμένος καὶ ὑπαίθρος τόπος. παρὰ τὸ 10
αὐ τὸ πνέω, γίνεται αὐῇ, καὶ αὐλῇ, ὁ περιπνεόμενος
τόπος. Αὐλῆς ἐν χέρτῳ· — ἐν τῷ περιφράγματι τῆς
αὐλῆς, ἐν τῷ μεσαύλῳ. χόρτοι δὲ οἱ τροχοί, ὅτι ἀπὸ
χέρτου κατασκευάσθησαν.

Αὐλητρίς] ἔστιν αὐλητὴρ αὐλητῆρος· εἴτα παρώνυμον, αὐ-
λητρίς, ὡς σωτήρ σωτήρος σωτηρίς, καὶ ἐτῆρ ἐτῆρος
ἐτηρίς, καὶ τριετηρίς.

Αὐλῖς, ἀπὸ τοῦ αὐτόδι αὐλισθῆναι τὸν Ἑλληνικὸν στρα-
τόν. ἢ εὐθεῖα, Αὐλῖς. ἔστι δὲ πόλις τῆς Βοιωτίας. ἐκ
τοῦ αὐλίζω, αὐλίσω, αὐλῖς. καὶ τί μετέχει; ἐπειδὴ ἐκεῖ 20
συνηθροίσθη ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς στρατός.

Αὐλῖς] Ἑγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τεύχεος, αὐλιν ἔθεντο· —
ἀντὶ τοῦ αὐλισμόν ἐποιήσαντο, ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐκο-
σμήθησαν. ἐκ τοῦ αὐλή, ὡς περ Φήμη, Φήμις. κλίνεται
αὐλῖος καὶ αὐλῶς.

Αὐλός, στάδιον· καὶ τὸ διστάδιον, δαυλος σύνθετον. καὶ
τῶν βασιλικῶν ἵππων τὸ ἔμπλεγμα. αὐλός καὶ εἶδος
ἀκολάστου σχήματος. λέγονται δὲ αὐλαῖαι, καὶ τὰ πα-
ρατετάσματα τῆς σκηνῆς, ὡς παρὰ τῷ Θεολόγῳ. 30

Αὐλαξ, σπήλαιον κοῖλον, διώρυξ, καὶ ἀρότρου τρίβος. πα-
ρωνόμαστα παρὰ τὸ αὐλός. αὐλαξ γὰρ λέγεται ἡ ἐπί-
μηκος τομή, ἡ ἐπιμήκης διαχάραξις τοῦ ἀρότρου. αὐλός
δὲ ἔστιν ἡ ἐπιμήκης παρατασις. παρὰ τὸ αὐῶ τὸ Φωνῶ,
ὁ μέλλων, αὐῶ· ὄνομα ῥηματικόν, αὐλός. αὐλησμός,
ἐκ τοῦ αὐλῶ τὸ τραγῳδῶ· αὐλισμός δὲ, ἐπὶ τῆς ἀνα-
στροφῆς, ὡς τὸ, Ἡὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ· — καὶ αὐλι-
σθῆναι. ἔστιν ἅλεις τὸ ἀθρόον. ἐν τοῦτῳ γίνεται ἀλίζω·
καὶ ἀλιζόμενοι, τούτεστι συναθροίζμενοι.

Αὐλιον ἄντρον] Ἡδὲ καὶ αὐλιον ἄντρον· — παρὰ τὸ ἐν 40
αὐτῷ αὐλισθῆναι τὸν Διόνυσον.

Αὐός, ὁ ξηρός· ὄνομα ῥηματικόν. ἐκ τοῦ αὐῶ, τὸ οὐ βρέ-
χω, ἢ ἐκ τοῦ αὐῶ τὸ ξηραίνω, γίνεται αὐός ὁ μὴ ὑγρός,
ἀλλ' εἰς αὐσιν καὶ καὺσιν ἐπιτῆδεις.

Αύονη, ἡ ξηρότης. παρὰ τὸ αὖν τὸ ξηραίνω, αὖονη, ὡς ἔχω ἔχονη, καὶ πείρω περόνη, καὶ βάλλω βελόνη.

Αἰρόσχος, ἡ ἄμπελος. μέμνηται Παρθένιος ἐν Ἡρακλειῇ, — αἰρόσχαδα βέτρυν Ἰκαριωῆς: — Ἐρατοσθένους δὲ ἐν Ἐπιθαλαμῷ, τὸ κατὰ βέτρυν κλήμα. εἰρη-
50 ται δὲ ἐκωωρημένη τις οὖσα ὄσχη. ὄσχη γὰρ τὸ κλήμα.

Αἶρα, ἡ λεπτοτάτη πνοὴ τοῦ ἀνέμου. ἔστι δὲ παρώνυμον· παρὰ τὸ αἶρ, ἄρα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αἶρα. μετα-
χθὲν γὰρ ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς θηλυκὸν γένος, ὡς ξυστήρ, ξυστρα· γαστήρ, γαστρα. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αἶρ αἶρος γενέσθαι αἶρα· καὶ κατὰ πρᾶσιν, αἶρα, ὡς γραῖες γραῖς, καὶ νᾶες νῆες. ἡ αἶρ, αἶρη· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, ὡς μήτηρ, μητρα, αἶδρα.

171 Αὔριον] παρὰ τὸ αὖν Αἰολικόν (ὃ σημαίνει τὴν ἡμέραν) αὔιον, καὶ αὔριον, τὸ χρονικόν. ἡ παρὰ τὸ αὖρι, ὃ καὶ αὔρι, τροπὴ· ἀφ' οὗ, Αὔριον τῆς εἰς αὔρις. ἡ παρὰ τὸ ἐναυέσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Αὔσι(της) Ἰσαύα, Ἰσαύτης· καὶ ὑπερβιβασμῷ, Αὔσιτης. Ἰσαύα γὰρ χῶρα ἐστίν, ἐξ ἧς ἦν.

Αὔσιον] καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὔσιον λέγει, οἶον, Οὐ γὰρ αὔσιον πᾶς Τυδεΰς: — ὁ δὲ Ἀλκμαῖν, Ταυσία καλλι-
κίω: — ὁ δὲ ποιητὴς, κατὰ διάστασιν καὶ τροπὴν τοῦ α εἰς η· οἶον, Τηϋσίην ὁδόν: — οὐδαίς γὰρ τὸν σχηματι-
10 σμόν αὐτοῦ κατὰρθωσεν. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι, ὅτι πρῶτον τὸ παρ' Ἴβυκω· δεύτερον, τὸ παρὰ Ἀλκμαῖνι· τρίτον, τὸ παρὰ Ὀμήρῳ κατὰ διάστασιν. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Αὔσωνες, οἱ Ἰταλοὶ· καὶ Αὔσονία, ἡ Ἰταλία· οὐκ ἀπὸ Αὔσωνος τοῦ Κίρκης ἢ Καλυψοῦς καὶ Ὀδυσσεὺς· ἀλλ' ὅτι τὴν Ἰταλίαν οἱ παροικούντες ἐποικοὶ Αὔξανα ἔλεγον· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ζ εἰς τὸ σ, καὶ τοῦ σ εἰς τὸ ο, Αὔσωνες, οἱ Αὔξονα, οἱ ἄζωνες.

20 Αὔσταλέας] Αὔσταλέας δ' ἔφηχε παρηγίας: — αὐχμηράς, ξηράς· παρὰ τὸ αὖν τὸ ξηραίνω· ἐξ οὗ αὔος, καὶ αὔα-
λέος, καὶ αὔσταλέος.

Αὐτὴ, παρὰ τὸ αὐδῆ. αὐδῆ, καὶ τροπὴ αὐτῇ, ὡς ἐν τῷ μελετώναι μελεθῶναι, παρὰ τὸ μελέτη· μελέτη γὰρ ἡ φρενίς. ἡ παρὰ τὸ αὖν τὸ Φωνῶ, γίνεται αὐτῇ, ὡς καὶ παρὰ τὸ αὖν τὸ πνέω, αὔω· καὶ ἐξ αὐτοῦ αὐτμή καὶ αὐτμή ἡ ἀναπνοή.

30 Ἀὔτει πάντας ἀρίστους] ἐφώνησε, προσεκαλεῖτο. αὐτέω αὐτῷ, αὐτεον αὐτῶν· καὶ τὸ τρίτον, αὐτεα, αὐται.

Αὔστηρός] παρὰ τὸ αὖν τὸ ξηραίνω, ὃ μέλλων, αὔσω· ἐξ οὗ αὔστηρός. σημαίνει στρυφνόν, ξηρόν, αὐχμηρόν, σκυθρωπόν.

Ἀὐτῇ, σημαίνει δύο· τὴν βοήν, ὡς τὸ, — αὐτῇ δ' οὐρανόν ἦκε: — καὶ τὴν μάχην, ὡς τὸ, — μῆστωρας αὐτῆς.

40 Αὐτάρκης] παρὰ τὸ αὐτὸς, καὶ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ, ὃ ἐαυτῷ ἐπαρκῶν καὶ βοηθῶν. εἰς τὸ ποδάρκης. τέσσαρα εἰσὶν ἐπιβήματα παραλαμβανόμενα βαρυτόνα· συμπε-
ρισπᾶσθαι γὰρ ἔδει τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν· αὐ-
τάρκως, αὐτάδως, νοσάδως, κακοήδως.

Αὐτε] ἀπὸ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, γίνεται ἄτε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὔτε. Αὐτίς δ' ἐξ ὀπίσω πλῆθος χθονί: — σημαίνει τὸ ἐξ ὑτέρου, ἢ τὸ ἐκ δευτέρου. ἐκ τοῦ τίς, καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τὰ ὀπίσω, γίνεται ἄτις. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἐρύσω, γίνεται· ἀέρυσαν ἀέρυσαν, οὕτω καὶ ἄτις, ὃ σημαίνει τὸ πάλιν, γίνεται πλεονασμῷ τοῦ υ, αὔτις. διαφέρει δὲ τοῦ πάλιν. τὸ μὲν γὰρ πάλιν ἐστὶ τοπικόν, καὶ τὸ εἰς τοῦτί-
50 σω δηλοῖ· τὸ δὲ αὐτίς, ἐστὶ χρονικόν· τὸ ἀγγύτερον γὰρ δηλοῖ.

Αὐνὴ, λύπη, κρυγή, αὐχμός, Φθορά, κακοπάθεια, ξηρασία.

Αὔριον, παρὰ τὸ αὔρα· ὃ καὶ μᾶλλον βούλεται τὸ ἄωδον σημαίνειν διὰ τὸ, Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρῇ πνεῖ ἡῶσι πρό.

Αὔριζειν, ῥιγοῦν· ἡ καὶ τὸ εἰς αὔριον ὑπερβάλλεσθαι.

Αὐτμή, σημαίνει ἀναπνοήν, εὐωδίαν, ὄσμην, Φωνήν, ψυ- 179 χήν, λιγὴν, καπνόν.

Αὐτίκα] Αὐτίκα δ' ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὁδόνησι: — ἔστιν ἐπιβήματα μεσότητος, καὶ χρόνου δηλωτικόν· ση-
μαίνει δὲ, παραχρῆμα, εὐθέως. ὥσπερ παρὰ τὸ πολλὰ, γίνεται πολλὰκι, καὶ ὀλίγα ὀλίγακι, καὶ δέκα δεκάκι, καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τούτακι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ, Τούτακι πεξαμένης: — οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐτὰ, αὐ-
τάκι· καὶ κατὰ ἀντίθεσιν, αὐτίκα, καὶ παραυτίκα. τὸ 10 τι, ἰ. διατί; τὰ εἰς κα ἐπιβήματα ἔχουσι τὸ ἰ παρα-
ληγόμενον, οἶον αὐτίκα, ἡνίκα, πνίκα.

Αὐτίτης, ὁ χωρὶς παραχύματος οἶνος, οἶον ἐψήματος· ἡ ὁ ἐπιχώριος· ἡ ὁ ἀμιγής· ἡ, ὡς ἐνιοι, ὁ δευτερίας· ἡ ὁ ἐπέστιος.

Αὐτάρ] Αὐτάρ ἐπεὶ νόσμηθην: — ἐπειδὴ δὲ ἐκνοσμήθην. αὐτάρ καὶ αὐτάρ, ποῖον ἐστὶν ἀναλογώτερον; καὶ λέγου-
σιν, ὅτι τὸ αὐτάρ ἐκ τοῦ αὐτάρ κατὰ πλεονασμὸν ἐστὶ·
τὸ δὲ αὐτάρ οὐ δύναται γενέσθαι ἐκ τοῦ αὐτάρ κατὰ
ἀποβολὴν τοῦ υ. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι παρε- 20
όμενον ἐστὶ τῇ εἰς τὸ α συνεστῶσθαι διφθόγγῳ μετὰ
τὴν ἀπόστασιν τοῦ ὑποτακτικοῦ Φωνήεντος, ἐκταίνειν
τὸ α· καὶ οὐχ ἕτερος λόγος ἐπιπράττει· οἶον κλαῖω,
κλαῖω· αἰστός, αἰστός· οὐραῖον, οὐραῖδιον· καφαλαῖον,
καφαλαῖδιον. εἴπερ οὖν καὶ ὁ αὐτάρ σύνδεσμος ἐνδεῖν
τοῦ υ πέπονθαι ἐν τῷ αὐτάρ, παρέτετο ἐν καὶ ἡ τοῦ
α ἐκτασις. διαφέρει δὲ τοῦ δέ· ὅτι ὁ μὲν αὐτάρ, προ-
τάσσεται· ὁ δὲ δέ, ὑποτάσσεται. ἐξύνεται, ἡ βαρύνε-
ται; οἱ μὲν οὖν ὀξύτωνος ἀνέγνωσαν, ὡς Καλλιμαχος·
οἱ δὲ, βαρύνουσι, λόγω τοιῷδε· πᾶσα λέξις εἰς ἀρ λή- 30
γουσα, βαρύνεται· οἶον, ἄφαρ, ἄφαρ, δάμαρ, στέαρ,
οὐδαρ. ῥητέον ὅτι οὐδαίς συμπλέκεται σύνδεσμος ἡ πε-
ρισπωμένη ἡ βαρεῖα· πάντες δὲ ὀξύνονται.

Αὐτως, ἐπιβήματα μεσότητος παρὰ τῷ ποιητῇ. σημαίνει
δύο· τὸ ὁμοίως, ὡς τὸ, Ὡς δ' αὐτως Μανέλαος ἀρήϊος
ἐντε ἔδυνε: — καὶ, Αὐτως μὲν Φασί Φαγέμεν: —
σημαίνει καὶ τὸ ματαίως, ὡς τὸ, Αὐτάρ ἐκ αὐτῶς
ἦςθα δευόμενον: — καὶ, Αὐτως γὰρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδι-
νομεν: — καὶ ψιλοῦται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἑτέρου 40
τοῦ σημαίνοντος τὸ οὕτως. εἰ δὲ μάλιστα σημαίνει, ψι-
λοῦται. τὸ στερητικὸν α ψιλοῦται. Πόθεν παραγεται
τὰ τῆς μεσότητος ἐπιβήματα; ἐκ τῶν πληθυντικῶν
γενικῶν. καὶ πῶς ἐστὶν ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος; ἐστὶν
ἐτός, ὁ ἀληθής· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰτος· κλίνε-
ται αἰτου· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, αἰτοι, αἰτων·
ἐξ αὐτοῦ ἐπιβήματα, αἰτως· καὶ πρᾶσι τοῦ α ε εἰς τὴν
αυ διφθόγγον, αὐτως.

Αὐτός, μέρος λόγου ἀντωνυμίας. ἀντωνυμία δὲ, ἐκ τῆς ἀντί 50
προθέσεως, καὶ τοῦ ὀνομα· ἀντὶ ὀνόματος γὰρ παρα-
λαμβάνεται· τὰ δὲ παρὰ τοῦ ὀνόματος, διὰ τοῦ ω μα-
γάλου γράφεται. ἀντωνυμία πρωτότυπος ἐστίν, ἡ πα-
ράγωγος; καὶ πόθεν γίνεται; ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου.
σημαίνει δὲ πέντε. πρωτότυπος ἀντωνυμία, αὐτός, οὗ-
τος, ἐκεῖνος. ὅδε, καὶ ὁ δεῖνα, κατὰ παραγωγήν. αὐτός
ὁ μόνος· ὡς τὸ, Τυδείδης, αὐτός περ ἐὼν, προμαχεί-
σιν ἐμύχθη: — αὐτός ὁ τόπος, ὡς τὸ, Στήτ' αὐτοῦ, 173
καὶ λαὸν ἐρυκᾶτε: — αὐτός, τὸ σῶμα· ὡς τὸ, —
αὐτοὺς δ' ἐλάρια τεύχε κύνεσσι: — αὐτός, ὁ κατ'

ἐξοχὴν· ὡς τὸ, Εἰ δέ με μὴ δύνῃσιν, ἐγὼ δέ πεν αὐ-
τος ἔλωμαι· — καὶ ὡς τὸ, Οὐκ ἄγγελος, οὐκ ἄνθρω-
πος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος· — καὶ αὐτὸς, ἢ ἀντωνυμία.

Αὐτῇ, δεικτική ἀντωνυμία· αὐτὴ δέ, ἀναφορική.

Αὐτομάτως, αὐτοκαλεούτως, αὐτοκλήτως, αὐτοβούλως,
αὐτοπροθύμως· παρὰ τὸ μεμῶ, τὸ προθυμεύμαι, ὁ
παθητικός παρακείμενος, μέμαμαι, μέμαται, γίνεται
ματός, ὡς βέβηται βατός· καὶ αὐτόματος, ὁ αὐτοπρό-
θυμος. ἢ ἀπὸ τοῦ μαστεύω τὸ ζῆτῶ, ἢ ματῶ τὸ σημαί-
νον τὸ αὐτὸ, γίνεται μαστός, ὃν ἐπιζητοῦσι τὰ βρέφη·
καὶ ἐξ αὐτοῦ, αὐτόματος, ὁ αὐτοζήτητος, ὁ μὴ παρ
ἑτέρου ἐπιζητηθεὶς, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπαγαγών.

Αὐτόγυον] δύο εἶδη εἰσὶν ἀρότρων· καὶ τὸ μὲν, καλεῖται
πηκτόν· τὸ δὲ, αὐτόγυον. καὶ τὸ μὲν ἐκ συμβολῆς ξύ-
λων ἔχον τὸ ἔλυμα, καλεῖται πηκτόν, τὸ τὸν γῆν
προσπεπηγῶτα ἔχον· τὸ δὲ ἐξ ἐνὸς ξύλου ἔχον τὸ ἔλυ-
μα, καλεῖται αὐτόγυον. τὸ δὲ ἔλυμα, ξύλον ἐστίν, εἰς ὃ
ἢ ὕνις σιδηρὰ οὐσὰ ἐντίθεται, καὶ τὴν γῆν σχίζει. ὁ δὲ
κρατῇ ὁ ἀρών, καλεῖται ἐχέτλη. τὸ δὲ διὰ τοῦ ἔλυμα-
τος διαβεβλημένον ξυλάριον, εἰς ὃ ἢ ἐχέτλη καθίσταται,
ἀλύη. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τούτου γινόμενον ἐπὶ τοὺς
βούς, γῆς. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου εἰς τὸν ζυγόν, ἰστο-
βοεύς. τοῦ δὲ ζυγοῦ τὰ τιθέμενα ἐπὶ τοὺς αὐχένιας
τῶν βοῶν, οἱ μὲν, ζεύγλας· οἱ δὲ, βοείας· οἱ δὲ, μέσ-
σαβα καλοῦσιν.

30 Αὐτοκράτωρ] μαρπτέον οὖν τὴν συνήθειαν ἐπὶ τοῦ αὐτο-
κράτορος ὀνόματος. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτωρ, κρατήτωρ
εἶναι λέγεται· παρὰ γὰρ τὸ κραίνω, ἐστὶ κράντωρ. καὶ
ἐν συνθέσει, αὐτοκράτωρ, ὁ αὐτοῦ κρατῶν.

Αὐτοκράνα, αὐτόδρα, αὐτοκράαντα.

Αὐτοκασίγητος, γηήσιος ἀδελφός, ὁ ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων.

Αὐτόδιον, Ὀδυσσεύς θ', ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐλθόντα.

Αὐτόγυνωτος] Σὲ δ' αὐτόγυνωτος ὥλεσσαν ὄργα, Σοφοκλῆς,
ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετος καὶ ἰδιογνώμων τρόπος.

40 Αὐτόχθονοι] οὐ κατασκευασταί, ἀλλ' αὐτοκτίσται.

Αὐτόχθονα] ἐστὶ τὴν τοῦ χείρονος, παρ' ὅσον ἐν τοῖς
ὄρεσι διήγαν, οἰκήσιν ἔχον Φυσικήν.

Αὐταγήτος, ὁ ἀγάμενος ἑαυτὸν, θαυμαστικῶς ἔχων ἑαυ-
τοῦ· ὡς δ' ἔνιοι, αὐθάδης.

Αὐτορεκτον, οἶον, τὸν ἑαυτὸν ἀποτείναντα.

Αὐτότατα μέλη, ὡς ἂν εἴη ἀδέσποτα, οὐκ ἔχοντα τοὺς
ἐπιτάσσοντας.

Αὐτοκαβάδαλον σκάφος, Αὐτόφρων ἀναυλόχητον τὴν μι-
κράν λέγει. οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλ' αὐτοσχέδιον πλοῖον,
οὐδέπω ἐν ὄρμῃ καὶ λιμένι καταλεγόμενον· ναυλόχους
γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. αὐτοκαβάδαλον δὲ, τὸ εἰπὴ καὶ
αἰσάτως καὶ αὐτοουργὸν γεγονός. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ
τῶν αἰφύτων εἴρηται. τὸ ὡς ἔτυχε Φυραδὲν ἄλευρον
αὐτοκαβάδαλον.

Αὐτορυχελ, ἐκίρρημα· σημαίνει δὲ τὸ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ
ἄλλοι, αὐταῖς ἐνυξιν.

Αὐτοβοεῖ, αὐτόθεν συν τῇ Φωνῇ· ἢ εὐθὺς ἅμα τῇ βοῇ,
174 τὸ παραχρῆμα συνταλεσθῆναι, ἐπὶ πολεμικοῖς ἔργοις,
οἷον ταχέως. παρὰ δὲ Θεοπόμπῃ, ἐπὶ τοῦ κατὰ κράτος,
ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλαγμῷ. οὕτω Θουκυδίδης.

Αὐτολήκυθος, ὁ πένης· ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῖς τὰς λήκυθους
Φέρειν εἰς τὰ βαλανεῖα. οἱ δ', ἄσπτοι παρὰ τὰς συμ-
βολαίς, ἐν τῷ λήκυθον ἔχειν καὶ Φέρειν εἰς τὰ συμπό-
σια· ἢ ὡς αὐτὸ τὸ λήκυθον μόνον ἔχοντες.

Αὐτόχρημα, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. εἰς τὸ ἥρῳον.

10 Αὐτοσχεδὰ, ἐκ τοῦ σύνεγγυς· — Μάρκ' δ' αὐτοσχεδὰ δου-
ρί· — καὶ αὐτοσχεδόν, σύνεγγυς· καὶ αὐτοσχεδίην, ἐκ
χείρους ὁμοίως.

Αὐχμός, ἢ ξηρότης. εἴρηται παρὰ τὸν αὐξω μέλλοντα·
κατὰ ἀντίφρασιν, αὐχμός, ὁ μὴ ποιῶν τι αὐξέσθαι·
ἢ ὑγρότης γὰρ τρέφει· ἢ παρὰ τὸ αὐὼ τὸ ξηραίνω,
γίνεται αὐχμός· τὸ μὲν γὰρ κοινόν, αὐγμός· τὸ δὲ
Ἀττικόν, αὐχμός· ἢ παρὰ τὸ αἶζω τὸ ξηραίνω, ἀχμός,
καὶ αὐχμός.

Αὐχὴν, ὁ τραχήλος. παρὰ τὸ αὐχμός, ὁ σημαίνει τὸν
κατὰξῆρον τόπον, γίνεται αὐχμήν· καὶ παρὰ τὴν αὐ- 20
χμήν, αὐχὴν, ὁ κατὰξῆρος τόπος τοῦ σώματος. ἢ παρὰ
τὸ ὄχῳ, ὄχην, καὶ αὐχὴν, ἐφ' οὗ ὄχεῖται ἢ κεφαλῇ.
ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν καὶ γαυριᾶν, γίνεται αὐχμήν· γαυ-
ριῶντες γὰρ καὶ ἐπαιρόμενοι, ἀνατείνωμεν αὐτόν. οὕτω
δὲ καὶ τραχηλιᾶν τινὰς λέγομεν. οὕτω Μεθόδιος.

Αὐὼ, τὸ ξηραίνω, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, μετὰ τοῦ στε-
ρητικοῦ α, αὐὼ· καὶ κατὰ συναίρεσιν, αὐὼ, τὸ ἐξ ἀνομ-
βρίας γινόμενον. τὸ δὲ Φωνῷ· παρὰ τὸ αἶω τὸ πνέω,
πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται αὐὼ· καὶ ὁ μέλλων, αὐσω. 30
τὸ δὲ λάμπω· ἀπὸ τοῦ Φῶ τὸ λέγω, γίνεται Φαύω·
καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ Φ, αὐὼ· διὸ καὶ δαπάνεται.
σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸ λάμπω, ἐξ οὗ καὶ αὐριον· τὸ
ξηραίνω, ἐξ οὗ καὶ αὐός, ὁ ξηρός· τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ
βανάυστος, ὁ παρὰ τὸ πῦρ ἐργαζόμενος· τὸ βοῶ, ἐξ οὗ,
Αὐε δ' Ἀρης ἐτέρωθεν· — ἐστὶ καὶ αὐὼ τὸ καθεύδω·
Νίκανδρος, ἐνθα, Ἡ καὶ ἀματροχίῃσι κατὰ στῖβον ἐν-
δυνεῖς αὐεῖ· — ἀντὶ τοῦ καθεύδει, ἢ διατρίβει. εἴρηται
κατὰ τὴν αὐὰν Αἰολικῶς τὴν ἡμέραν. τὴν γὰρ ἦω οἱ
Αἰολεῖς, αὐὼν Φασί. κυρίως αὐὼ λέγεται, τὸ ἕως τῆς 40
ἕω καθεύδω. τὸ δὲ αἶω, σημαίνει δύο· τὸ πνέω, οὗ ὁ
μέλλων, αἴτω· καὶ τὸ κοιμῶμαι, οὗ ὁ μέλλων, ἀέσω·
ἐξ οὗ καὶ ἀεσίφρων.

Αὐὼς, ὁ ἥως, τούτεστιν Ἡρῇ. οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς
Αἰολοῖς. Σαπφῷ, πότνια αὐὼς· (ἐπειδὴ Φαινόμενης
αὐτῆς, τὰ ζῶα Φθέγγονται, καὶ ἀλλήλους ἐπὶ τὰ ἔργα
καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι) καὶ, Ἐσπερε πάντα Φέρων ὅσα
Φαινολίς ἐσκέδασ' αὐὼς· — εἴρηται παρὰ τὸ αὐὼ τὸ
βοῶ, αὐὼς.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΤ Φ.

Ἀφαδός, ἐχθρός· παρὰ τὸ ἀφανδάνειν. καὶ ἀφαδέ, ἢ 50
ἀπαρέσκουσα ἐχθρα. Εὐπολὶς ἐν Δραπέταις, Δοκῶ μοι
νῦν ὄραν ἀφάδιαν· — εἴρηται παρὰ τὴν ἀπὸ καὶ τὸ
ἀδεῖν, ὁ σημαίνει τὸ ἀρέσκειν, ἢ ἢ ἢ μὴ ἀρέσκουσα.
ἀφάδια οὖν, ἢ ἀφανδάνουσα· καὶ οἱ ἐχθροὶ δὲ τοιοῦτοι
ἀφανδάνοντες καὶ πολέμιοι.

Ἀφαιμαρτεν, ἀπέτυχεν· ἀπὸ τοῦ ἀμαρτῶ.

Ἀφαιμαρτοσπῆς, ὁ αμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν.

Ἀφάλον] Κυνέην ταυρείην ἀφάλον τε καὶ ἄλοφον· — 175
τὴν ἐκ ταυρείου δέρματος, ἀφάλον τε καὶ ἄλοφον κατ'
ἐπιτήδευσιν, ἵνα λανθάνῃ. Φαλοὶ γὰρ τὰ ἐπὶ τῶν πε-
ρικεφαλαίων μικρὰ ἀτπίδιςκια· λόφοι δὲ, αἱ τριχώσεις.

Ἀφανα] Σύρων μὲν ἐστὶν ἡ λέξις· δύναται δὲ κατ' Ἑλ-
λάδα γλῶσσαν, εἰ δεῖ τὸ δημῶδες εἰπεῖν ῥῆμα, περὶ
λήμμα, περιλαβοῦσης τῆς Ἀφροδίτης ἐκεῖ τὸν Ἀδωνιν,
ἢ τὴν πρῶτην, ἢ τὴν ἐσχάτην περιβολήν.

Ἀφανίσαι, οἱ πάλοι οὐχὶ τὸ μολύναι, ὡς νῦν, ἀλλὰ τὸ 10
τελέως ἀφανῆ ποιῆσαι.

Ἀφαρ, ἐκίρρημα μασότητος ἀντὶ τοῦ εὐθέως· παρὰ τὸ
ἄπτω ῥῆμα, τὸ εὐθέως οὕτω ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἀφα-
σθαι καὶ ἵεσθαι γινόμενον. ἐξ οὗ καὶ οἱ Ἴωνες καὶ οἱ
Ἑφέσιοι ἀφαρεῖ λέγουσι τὸ ταχέως καὶ ἀσκόπως ποιεῖν
τὴν Φθέγγεσθαι. σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸ ταχέως, —
ἄφαρ δὲ σὲ Παλλάς Ἀθῆνῃ ἔγχεῖ ἐμῷ· — σημαίνει

δὲ καὶ τὸ πρῶχειρον καὶ παρχρημα, — ἄφαρ δὲ χαί-
 ρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν· καὶ τὸ αἰφνίδιον, ὧς δ'
 20 ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασάτο μῶνυχας ἵππους· — καὶ τὸ
 βαδίας, — ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελοι ἤλθεν.
 Ἀφάρτερος] Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι· — τα-
 χύτεροι, παρὰ τὸ ἄφαρ ἐπὶ ῥῆμα σημαίνειν τὸ ταχέως.
 ἔνθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἀφαρεῖ λέγουσι τὸ ἐσπουδασμέ-
 νως καὶ ταχέως καὶ ἀπερισκέπτως ποιεῖν τι ἢ λέγειν.
 Αφαρεύς, ὁ ἥρως· Ἀφαρῆα τε Διήκυρὸν τε· — ὁ δὲ
 Ἀπολλώνιος καὶ Πίνδαρος, Ἀφαρῆος ὑποτίθουσι τὴν
 εὐθείαν. εἰρηται οὖν παρὰ τὸ Φαρος τὸ παρὰ τοῖς τρα-
 30 γικαῖς συστέλλομενον· καὶ ἐν παραγωγῇ, Ἀφαρεύς· ὁ
 δὲ Ἡρωδιανὸς Φησὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων παρὰ
 τῆς Ἀρης συγκεῖσθαι, Τυνδάρης, Ἀμφιάρης καὶ Ἀμ-
 Φιάραος. γέγονεν οὖν καὶ τὸ Ἀφάρης οὕτως· εἴτα πα-
 ρώνυμον, Ἀφαρεύς· ὁ δὲ Κράτης, παρὰ τὸ ἄφαρ
 ἐπὶ ῥῆμα.
 Αφαρότος, ἡ ἀνακροτρίαστος γῆ· Φάρος γὰρ ἡ ἄροσις·
 ὅθεν ἄραρος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ Φ, ἄφαρος. καὶ αὐτῇ
 δὲ ἡ ἄροσις, παρὰ τὸ αἶρειν καὶ διαίρειν· ἡ Φάρος,
 παρὰ τὸ Φάρσαι, ὅ ἐστι σχίσαι· καὶ γὰρ διαφάρους
 40 Φασὶ χιτῶνας, τοὺς εἰς δύο μέρη κεχωρισμένους· καὶ
 Φάρσος, τὸ ἀπόσχισμα τῆς ἐσθῆτος. εἰς τὸ Φ.
 Αφαυρός, ὁ ἀσθενής· ἦτοι ὁ ἄγαν παῦρος καὶ ὀλίγος κα-
 τὰ δύναμιν. ἡ παρὰ τὸ Φῶ τὸ λέγω· ὁ μέλλων, Φάσω·
 γίνεται Φαρός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφαρός·
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀφαυρός, ὁ μὴ δυναμένος δι-
 ἀσθένειαν λέξαι· ἡ ὁ μηδενὸς λόγου ἄξιος. ἡ παρὰ τὸ
 Φῶ τὸ Φαίνω, παραγωγὸν ῥῆμα, Φάω· καὶ ἐξ αὐτοῦ
 50 Φάρος ὄνομα· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀφαρός· καὶ πλεονα-
 σμῷ τοῦ υ, ἀφαυρός, ὁ ἀλαμπής καὶ εὐτελής. ὀκύνεται
 δὲ τὸ Φαρός, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ παρὰ Καλλιμάχου
 εἰρημένου, ὅλον, Ἡ ἀφαρον Φαρώσι· — ἀφαρον δὲ,
 τὴν ἀγεώργητον γῆν, παρὰ τὸ Φέρω. εἰς τὸ Φέρτερος.
 Αφαυρά, ἀσθενῆ, ἀμαυρότερα, ἢ κουφότερα.
 Αφάσσειν, τὸ ψηλαφᾶν. παρὰ τὸ ἄπτω, ἀφῆ, ἀφῶ,
 ἀφάσσω, τὸ τῇ ἀφῇ ὑποβάλλω, ὡς μασάλλη, μα-
 σθλάσσω.
 176 Αφράτατε, ἀποθεν καὶ χωρὶς ἐσθήκατε· κατὰ συγκοπὴν.
 ἀφρατῆσι, πόρρωθεν ἐσθῆσιν, [ἤγουν] ἐσθήκασι, κατὰ
 συγκοπὴν.
 Αφεμα] ἐκ τοῦ ἴημι, ἱεμαι, εἶμα, εἴμαι, ἔμα· καὶ ἐν
 συνδέσει, ἀφεμα, τὸ ἀπόσταμα.
 Αφετήρ] ἀπὸ τοῦ ἴημι, ἐτής, καὶ ἐτήρ, καὶ ἀφετήρ.
 Αφ' ἐστίας ἀρχεται, τούτεστιν ἀπὸ τίνος οἰκίας ἀρχεται.
 ἐστία γὰρ ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι οὐ μόνον τὸ σκεῦος, οὐ-
 δὲ μὴν αὐτὴν τὴν θεάν, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκίαν· κατὰ
 10 ὅταν λέγῃ, — πᾶσιν γὰρ ἐπιστίον ἐστὶν ἐκάστω· —
 καὶ, Τρώας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν· — ὅσοι
 οἶκον ἔχουσι. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγεται, ἀφ' ἐστίας
 ἀρχεται, τούτεστιν ἀπὸ τίνος οἰκίας ἀρχεται.
 Αφελής, ὁ ὑγιής τὸ σῶμα καὶ ὁλόκληρος. οὕτω παρὰ
 Ἀθηναίους· παρὰ τὸ βληδὸς ἀφαιρεῖσθαι μέρους τοῦ
 σώματος, ἀλλ' ὑγιής εἶναι. λέγεται δὲ ἀφελής καὶ ὁ
 εὐκόλος, ὃν ἂν τις ἔλοι διὰ τὴν εὐκολίαν. Ἀριστοφά-
 νης Ἴππεῦσι, Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρβει, καὶ τῆς
 20 στάσεως παρασύρας ἔφθρει τὰς δρυς· — καὶ οἱ βασι-
 λεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδοκιμάζοντο Ἀθῆνηθεν, εἰ ἀφελεῖς
 καὶ ὁλόκληροι. λέγεται καὶ ὁ ἀπλοῦς ἐν τῷ βίῳ.
 Αφελῶν πεδίων, ἀντὶ τοῦ ὁλοκληρῶν, κατὰ στέρησιν
 τῶν μεγάλων καὶ ἀνεπιχωλύτων.
 Αφελσάδε] — ἐπεὶ μ' ἀφέλσθε γὰρ δόντας· — ἐπειδὴ
 δεδωκότες μοι αὐτὴν ἀφέλσθε, καὶ ὑβρίζετε ἑαυτούς·

οὐ γὰρ ἐμεῖ. ἀπὸ τοῦ ἔλω τὸ λαμβάνω, ἐν συνδέσει,
 ἀφελῶ· ὁ παθητικὸς ἐνεπώς, ἀφελουμαι· τὸ πληθυντι-
 κὸν, ἀφελόμεθα· τὸ δεύτερον, ἀφέλσθε.
 Αφερτή] ὅλον, — ἀφερτῇ δ' ἀρετῇ· — ἀπὸ τοῦ Φέρω
 γίνεται Φερτός, καὶ Φερτῇ, καὶ ἀφερτῇ. ἐν δὲ τοῦ Φερ- 30
 τός, προΦερέστερος τὸ συγκριτικόν, καὶ προΦερέστατος.
 Αφείσιος Ζεὺς ἐν Ἀργεὶ τιμάται. εἰρηται δὲ, ὅτι Δευκα-
 λῖων τοῦ κατακλυσμοῦ γενομένου διαφυγὼν, καὶ εἰς τὴν
 ἄκραν τῆς Ἀργεὺς διασωθεὶς, ἰδρύσατο βωμὸν ἀφε-
 σίου Διός· ὅτι ἀφείθη ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἡ δὲ ἄκρα
 ὑστερον Νεμέα ἐκλήθη, ἀπὸ τῶν Ἀργεὺς βοσκημάτων
 ἐκεῖ νεμομένων. οὕτως Ἀφρείανός ἐτυμολογεῖ ἐν τῷ β'
 τῶν Βιδυνιακῶν.
 Αφες] εἰς τὸ ἔς.
 Αφῆκα] ἐκ τοῦ ἴημι, ὁ μέλλων, ἦσω, ἦκα· καὶ ἐν συν- 40
 δέσει, ἀφῆκα. — ὁ δ' ἀφῆμενος οὐκ ἀλέγαι· —
 ἀντὶ τοῦ πόρρω καθεζόμενος.
 Αφείναι, τὸ ἀπολύσαι ἐγγλωήματος· ἀφῆναι, τὸ τὰς ἐπι-
 σμένους κριδὰς ταῖς χερσὶ τρίβειν.
 Αφέωκα] τὸ θέμα ἀμφίβολον. ὁ παρακείμενος, ἀφείκα.
 εἴτα ἐλλείψει τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἀφέωκα.
 οὐ δὲ δὲ τὰ ἀμφιβαλλόμενα παραλαμβάνειν· ἀλλ' ὡς-
 περ παρὰ τὸ πτῶ γίνεται πέπτῃκα, καὶ πέπτῃκα κατὰ
 τροπὴν τοῦ η εἰς ω, οὕτω καὶ ἦκα, πλεονασμῷ τοῦ ε, 50
 ἔηκα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, ἀφέωκα· καὶ ὁ παθη-
 τικὸς παρακείμενος κατὰ τὸ τρίτον ἀφένται· οὕτως
 Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. τὸ δὲ θέμα, ἴημι· ὁ
 παρακείμενος, ἀφῆκα· καὶ Ἀττικῶς, ἀφέωκα· (οἱ γὰρ
 Ἀττικοί, ἦνίκα πλεονάζουσι τὸ ε κατὰ τὸν παρακεί-
 μενον, τότε καὶ τὸ ἐπαγόμενον Φωνῆεν τρέπουσιν εἰς
 ω) ὁ παθητικὸς, ἀφένμαι· καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυν-
 τικῶν, ἀφένται.
 Αφίει] ἐστὶ ῥῆμα ἰῶ, περισπώμενον καὶ δασυνόμενον· ὁ 177
 παρατατικός, ἴουν, ἴεις, ἴει· καὶ ἐν συνδέσει, ἀφίει,
 καὶ προτεῖ. ἀφίην δὲ ἐκ τοῦ ἀφίημι, ὡς τὰ ἐτίθην πα-
 ρατατικός. Ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ τίθῃμι καὶ δίδωμι καὶ
 ἴημι, οἱ παρῳχημένοι μᾶλλον ἀπὸ τῶν εἰς ω εἶναι ἐν
 χρήσει ἥπερ ἀπὸ τῶν εἰς μι· ὧς εἰπών, ἐν χερσὶ
 τίθει· — καὶ, ἐδίδουν αὐτῷ βαπτίσματα· — καὶ τὰ μὲν
 πρῶτα πρόσωπα τοῦ παρατατικοῦ, γράφεται διὰ τοῦ η,
 ὡς ἀπὸ τῶν εἰς μι· τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα, διὰ
 διφθόγου, ὡς ἀπὸ περισπωμένων.
 Αφιάσιν] ἐστὶ ῥῆμα, ἴημι· τὸ δεύτερον, ἴης· τὸ τρίτον,
 ἴηδι· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἴεμεν· ἐξ οὗ τὸ
 ἀφίεμεν· τὸ δεύτερον, ἴετε, καὶ ἀφίετε· τὸ τρίτον,
 ἴεισιν· ὁμοίως τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς ἰδίας
 μετοχής. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν εἰς μι πλη-
 20 θυντικῶν οἱ Ἴωνες προσόδω τοῦ α, καὶ συστολῇ τῆς
 παραληγουσῆς προφέρουσιν, αφιάσι, τιθέασι, δίδεασι,
 ζευγνύασι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἴεισιν, Ἰωνικῶς ἰέασι· καὶ ἐν
 συνδέσει, ἀφίεασι· καὶ κατὰ συνύρεσιν Ἀττικὴν,
 αφιάσιν. ἰάσι, πέμπουσιν· ἰάσι, πορεύονται.
 Αφῆτωρ, ὁ τοξότης· Οὐδ' ὅσα λαίνοιο οὐδὲς ἀφῆτορος ἐν-
 τὸς ἔρρει· — ἤγουν ὁ βαθμός, ἢ Φλιά. παρὰ τὸ ἴημι,
 ἔτης, καὶ ἀφῆτης, ὡς τίθῃμι, θέτης· καὶ δίδωμι, δό-
 τῆς. ταῦτα δὲ γίνονται κατὰ τροπὴν εἰς ηρ, θέτης,
 30 θέτηρ· καὶ συνδέσει, ὕμνοθετήρ· δότης, δοτήρ. οὕτως
 ἔτης, ἐτήρ· καὶ ὡς δοτήρ, δώτωρ ἔων, οὕτως ἔτης
 ἔτωρ, καὶ ἦτωρ, καὶ ἀφῆτωρ, ὁ ἀφίεις τὰ βέλη. ἡ ὁ
 ἦλος· ἦτοι ὁμοφῆτορος, ὁμοίως πᾶσι προφῆτευσοντες καὶ
 μαυτευσόμενοι, τῷ τε πένητι καὶ τῷ πλουσίῳ.
 Αφθα, ἡ ἐν στόματι ἔλκωσις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φθόη. 30
 Αφέξει] ἐκ τοῦ ἔχω, ἔξω· ἀπέχω, ἀφέξω. Οὐδ' ὅ γε

πρὶν λοιμοῦ βαρεῖας χεῖρας ἀφέξει: — ἐπίσχει, παύσει.

Ἀφίγμεθα] ἔστιν ἴκω· ὁ παθητικὸς δευτέρως ἀόριστος, ἰκόμεν· τὸ δευτέρον, ἴκου· καὶ ἐν συντάξει, ἀφίκου. ἀπὸ τοῦ ἴκω, ἴξω, ἴγμαι, ἴγμεθα, καὶ ἀφίγμεθα.

Ἀφηνιάζω] εἴρηται ἡ λέξις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἴκων τῶν σκληρυνομένων καὶ ἀποθνήσκοντων τῶν ἡνίων καθεστῶτων. ἀφηνιάζειν οὖν ἐστὶ, τὸ σκληρύνεσθαι καὶ ἀποθνήσκειν εὐθείας ὁδοῦ εἶναι. γίνεται ἐκ τοῦ ἡνίων, ὃ σημαίνει τὸν λῶρον, ἡνιάζω, καὶ ἀφηνιάζω.

Ἀφλαστον] οἶον, Ἀφλαστα καὶ Φώσωνας ὠργυμιμένους: — τὰ ἀκροστόλια τῆς νηὸς, κατὰ ἀντιφράσιν· εὐθλαστα γὰρ· κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ. ὅπερ λέγεται καὶ κορωνίς· καὶ ἐπὶ τοῦ κρηπίου τῆς θύρας· καὶ τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπικαμπές σχῆμα, ὅτε σημειῖν ποιοῦμεν. διαφέρει δὲ τῶν κορύμβων. ἀφλαστα μὲν λέγονται τὰ πρυμνήσια· κόρυμβα δὲ, τὰ πρῶρησια.

Ἀφλοισμός] οἶον, Ἀφλοισμός δὲ περὶ στόμα γίνεται: — γέγονε παρὰ τὸν ἀφρόν, ἀφροισμός, καὶ ἀφλοισμός. ἡ παρὰ τὸ ἀφρίζω, ἀφροισμός· καὶ μεταβολὴ τοῦ ρ εἰς λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ἡ παρὰ τὸ φλέω, φλοισμός, καὶ ἀφλοισμός· ἐστὶ δὲ ψόφος ποῖος, ἡ ἀφρός.

Ἀφενος] ἔστιν ἕνος ὁ ἐνιαυτός. Καλλιμαχος, Τετράβιον Δαμάσου παῖδα Νεστορίδῃ: — καὶ παρ' Ὀμήρῳ, Ἦνις ἡέστας, τούτεστιν ἐνιαυσιαίας. παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ. ἐκ τούτου γίνεται σύνθετον, ἀφενος, ὃ ἐξ ἑνὸς ἐνιαυτοῦ συναγόμενος πλοῦτος· πλοῦτος δὲ, ὃ ἐκ πολλῶν. ὁ ποιητὴς, οὐδ' ἑτέρως χρῆται τῇ λέξει· τινὲς δὲ, ἀρσενικῶς· τὸ ἀπ' ἐνιαυτοῦ περιὸν ἐς νέωτα. ἡ ἀπενος, τὸ μὴ ἐν πενίᾳ, ἀλλ' ἐν περιουσίᾳ χρημάτων· οὐδ' ὁ οἶω, Ἐνθάδ' ἄτιμος ἔων, ἀφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξεα: — ὅτε μὲν κλίνεται ἀφενος ἀφένου, ἀρσενικὸν ἐστίν· οἶον, Οὐτ' ἀρετῇ ἀφένιοι: — ἀφενός λέγεται ὁ ἄνθρωπος ὁ πλήρης τοῦ ἀφένου, ὀξύτουνος. ὅτε δὲ ἔστ' ἀφενος, ὡς τέμενος, οὐδέτερόν ἐστι, τὸ ἀφενος, τοῦ ἀφένους· ἡ δοτικὴ, τῷ ἀφένει, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀφνει. παρὰ τὸ ἀφενος, γίνεται ἀφνος κατὰ συγκοπὴν, ἢ μέχρηται Πίνδαρος, Οἱ δ' ἀφνει πεποιῖθασιν: — ἐκ τούτου γίνεται ῥήμα, ἀφνῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἀφνήμων. Ἀντίμαχος, Πολλὰ δὲ μῆλα τάπερ ἀφνήμονας ἀνδρας.

Ἀφνειός] ἐκ τοῦ ἀφενος, πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀφένος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀφνεός· καὶ ἀφνειός βιότοιο, ὃ πλούσιος. ἡ οἶον ἀπενεός, ὃ μὴ πενόμενος.

Ἀφνω] παρὰ τὸ ἀφανὴς ὄνομα, γίνεται ἐπὶ ῥήματι ἀφκνῶς· καὶ συγκοπῇ καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἀφνω, τὸ ἐξαίφνης.

Ἀφοδος, ὁ ἀπόκατος, οἰονεὶ ἔξω τῆς ὁδοῦ γινόμενος· πάτος γὰρ ἡ ὁδός. λέγεται δὲ ἀφοδος καὶ ἡ ἀναχωρησις, ὡς περ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν λέγομεν.

Ἀφορδίων, ἡ ἀκαθαρσία, καὶ τὸ ἄξιον ἀκαλασίας. εἴρηται παρὰ τὸ ἀφορίζω, ἀφορίζιον, καὶ ἀφορίδιον, καὶ ἀφῶρδιον, συγκοπῇ, τὸ ἀφορίζεσθαι καὶ ἀπελαύνεσθαι ἄξιον. ἡ ἀφοδία, καὶ ἀφορδία.

Ἀφροισιῦται, τὸ πλωροῦνται. ἀπὸ τοῦ ὅσιος ὀσιῶ, καὶ ἀφροισιῶ, τὸ τὰ νενομισμένα ἐπὶ τῇ ταφῇ πληρῶσαι. εἰς τὸ ἀφρός. Ἰλιάδος ξ'.

Ἀφῶντα] — καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφῶντα: — ψηλαφῶντα· ἀπὸ τοῦ ἀφῆ, ἀφῶ. ἡ φῶντα, ἀντὶ τοῦ λυμπρύνοντα, καθαίροντα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀφῶ, ἀφῶ· ἀφῶντα, ἀφῶντα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἀφῶντα.

Ἀφρων] παρὰ τὸ φρῶ τὸ προῖδ, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφρων.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Ἀφραίνω] ἐκ τοῦ φρῆν, φρενός, φραίνω καὶ ἀφραίνω· καὶ ἀφραίνοντα, ἀφρονῶντα, ἀνοηταίνοντα.

Ἀφρήτωρ, ὁ φρατρίαν καὶ συγγένειαν μὴ ἔχων· φρατρία δὲ κυρίως, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· ἀφίλος, ἡ ἀπολις.

Ἀφροντιστής, ἀμυρμυήσας, ἡ ἀμελήσας, ἀπὸ τοῦ ἀφροντιστῶ. τούτο παρὰ τὸ φροντίζω, φροντίσω· πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ περισπωμένης, φροντιστῶ, καὶ ἀφροντιστῶ καὶ ἀφροντιστήσας, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. τὸ φροντίζω, παρὰ τὸ φροντίς· τούτο παρὰ τὸ τὰς φρένας τίειν. οἱ γὰρ φροντίδας ἔχοντες, τὰς φρένας τιμωροῦνται.

Ἀφρός] ἐκ τοῦ προῖδ, γίνεται προῖδ, καὶ πρῶ, καὶ φρῶ ῥήμα. ἐκ τούτου γίνεται φρός· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀφρός, τὸ μετὰ σφοδρᾶς φορᾶς προϊέμενον.

Ἀφοσιώσας, ὁ καθάρσας, ἡ ξενώσας, ἡ τὴν ὁσίαν ποιήσας, τούτεστι τὴν κηδείαν, ἡ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην. ὅσιον λέγεται τὸ καθαρὸν τὸ ὀφειλόμενον· διὰ τούτο καὶ τὴν ὁσίαν τῶν ἀπελθόντων φάμεν· τούτεστιν, οὐδὲν ὀφείλω αὐτοῖς, λοιπὸν οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος. ἡ μᾶλλον ἀφοσιούμενοι, τιμῶντες. ἡ τὸ ὅσιον καὶ τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποιῶ. παρὰ τὴν ἀφός, ὃ σημαίνει τὴν τραγάκκυνθον· ἀφοσιῶ γὰρ καὶ καθαίρει τὰ ἐν τῷ θώρακι ὕγρα.

Ἀφρεον, ἡ φρίζον, ἀφρόν ἐπεμπον.

Ἀφροδίτη, παρὰ τὸ δύνειν ἐκ τοῦ ἀφροῦ (ἡγουν ἀνέρχεσθαι) τοῦ θαλασσίου. ἐκεῖθεν γὰρ ἀνῆλθεν. Ἡσίοδος τὴν Ἀφροδίτην, Ἀφρογένειαν θεῶν καὶ εὐστέρφανον Κυθήρειαν Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, οὐνεπεν ἀφρῷ Θρέφθῃ· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις· Ἡδὲ Φιλομηδέα, ὅτι μὴδῶν ἐξεφαάνθη: — τινὲς δὲ παρὰ τὸν ἀφρόν τῆς συνουσίας· ἔφορος γὰρ ἐστίν· ἡ διὰ τὸ ἐνθαλάττιον αὐτῆς τὴν γένεσιν εἶναι. τινὲς δὲ παρὰ τὴν ἀφροσύνην· ἡ γὰρ ἀφροσύνη, ἐναντία ἐστὶ τῇ φρονήσει, ἡγουν τῇ Ἀθηνᾷ. ὃ δὲ Διδυμος, παρὰ τὸ ἀβρόν τῆς διαίτης. διχῶς δὲ ἡ ἀβροδίατος· ὅτι ἐστὶ αὐτῇ διὰ τὸ κάλλος χλιδῆς· ἡ ὅτι οἱ κατεχόμενοι τῇδε τῇ θεῷ, ἀβροὶ καὶ πολυτελεῖς. τὸ β τῷ φ συγγενές ἐστὶ. δῆλον ἐκ τοῦ Μακεδόνας μὲν τὸν Φίλιππον Β' λιππον καλεῖν, καὶ τὸν Φαλακρὸν, βαλακρὸν· καὶ τοὺς Φρύγας, Βρύγας· καὶ τοὺς ἀνέμους διὰ τὸ φρῶν φρῆ· τας ὄντας, βύκτας. Ὀμηρος, Βυκτᾶν ἀνέμων.

Ἀφραδία, ἡ ἀπειρία· ἐκ τοῦ ἀφραδῆς· τούτο ἐκ τοῦ φράζω, φραδῆς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφραδῆς, ὁ ἀβουλος καὶ ἀπειρος· καὶ τὸ θηλυκόν, ἀφραδία.

Ἀφραδίησιν, ἀβουλίαις, ἀφροσύναις· ἀπὸ τοῦ φράζω, ἔφραδον, φραδία, καὶ ἀφραδία· καὶ ἀφραδέοντα, ἀσυνετόντα. καὶ ἀφραδέως, ἀνοήτως, ἀσυνέτως, ἀπειρώς· ἀπὸ τοῦ ἀφραδῆς.

* Ἀφρογένειαι, ἡ Ἀφροδίτη, τούτεστι ἐν τοῖς ἀφροῖς ἐγγεγαυῖα.

Ἀφροδίτη, σημαίνει δύο. ἐπὶ μὲν τῆς θεοῦ, Ἀμφ' Ἀρεῶν Φιλότῃτος εὐστέρφανου Ἀφροδίτης: — καὶ ἐπὶ τῆς συνουσίας, — καὶ ἐκλελᾷθουσιν Ἀφροδίτης τὴν ἀρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον.

Ἀφύης] ἐκ τοῦ φυῆ, ὃ σημαίνει τὸν τρόπον καὶ τὴν θέσιν, (Ἀμφοτέρην δὲ φυῆν ἐδάην) μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφύης, ὁ κακώτερος.

Ἀφύη, ἰχθύδιον μικρὸν καὶ . . . εἴρηται δὲ ἐνικῶς σκανιῆκας, πλεονᾶκας δὲ πληθυντικῶς. Ἀριστοφάνης, Οὐποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιώτερας: — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μὴ εἰς μέγας φέρεσθαι· φύα, φυῆ, καὶ ἀφύη. ἡ ἡ καὶ πεφυκυῖα, τοῦ α κακὸν σημαίνοντος. Ὀπκιανός,

L

*Ωδε καὶ ἡπεδανῆς ἀφύης ὀλιγηπελὲς ἔθνος Οὐ τινος ἐκγεγασιν ἀφ' αἵματος οὐδὲ τοκήων: — καὶ μεθ' ἐτέρους ζῆται στίχους, — ἐκ δὲ γενέθλης Οὐνομ' ἐπικλήδην ἀφρητίδες αὐδάνονται: — γράφεται ἀφρητίδες.

*Αφυσγετόν, τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετόν. παρὰ τὸ ἀφύω (ἀφ' οὗ τὸ ἀφύσσω, ὡς ἑλάω ὑλάσσω, ὁδύω ὁδύσσω τὸ ὀργίζομαι) γίνεται ἀφυσγετός, ὡς πῆσσω, παγετός· καὶ 50 πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀφυσγετός, τὸ ἀφυσσόμενον ὑπὸ τοῦ ρεύματος· τρέπει γὰρ τὰ δύο σς εἰς γ. ἢ παρὰ τὸ Φεύγω Φυγετόν, καὶ ἀφυσγετόν, τὸ μὴ ἀποφεύγον τῇ καταφορᾷ τοῦ ρεύματος.

*Αφυλλος, ξηρός, ἀνευ τῶν φύλλων.

*Αφύσσω, ὁ μέλλων, ἀφύξω· ἀπὸ τοῦ ὥω τὸ βρέχω, ὁ μέλλων, ὥσω· καὶ ἐν συνθέσει ἀφύσσω, πλεονασμῷ 180 ἐτέρου σ· τοῦτέστι τὸ ἀπὸ τινος ἐπὶ ῥέοντος ἀπαντλᾶν καὶ ἀπαρῦεσθαι. ἢ ἐκ τοῦ ἀρύω τὸ ἀπαντλᾶν, ἀρύσσω· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς Φ, ἀφύσσω. ἀφυσσόμενοι· ἐκ τοῦ φύω τὸ κρατῶ, (Ἐν τ' ἄρά οἱ Φῦ χειρί: —) μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ἀφύω, ὁ μέλλων, ἀφύσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, μεταγομένου τοῦ χρόνου εἰς ἐνεστώτα, ἀφύσσω. ἀνατρέπει δὲ ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα παραγόμενα, ἄχρι τοῦ παρατακτικοῦ κλίνεται. Δωρικῇ δὲ ἡ λέξις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, λαφύσσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυττωμένων ἀσπῶν.

10 *Αφυλίσαι· παρὰ τὴν ἰλύν· καὶ κατὰ μετάθεσιν, ὕλις· καὶ ἐν συνθέσει, ἀφυλίσαι.

*Αφυκτος· παρὰ τὸ Φεύγω, Φευκτός, ὡς ἔχω ἐκτός, καὶ εὐχῶ εὐκτός· καὶ κατ' ἐνδειαν τοῦ ε, Φυκτός, καὶ ἀφυκτος, εἰς τὸ τέτυκται.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

*Αχανὲς πέλαγος· παρὰ τὸ χαίνω, χανῶ, χανές· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, αχανές, τὸ λίαν καχηνός. δη- 30 λοῖ δὲ καὶ ἄνεον εἶναι καὶ μὴ χαίνειν, κατὰ στέρησιν.

*Αχάναι, σκευὸς εἰς ἐπισιτισμὸν χρήσιμον· εἴρηται παρὰ τὸ χαίνειν, χάνη, καὶ ἀχάνη, τοῦ α ἐπιτακτικοῦ νοου- μένου.

*Αχαιός, ἐθνικόν. ποσαχῶς λαμβάνονται τὰ ἐθνικά; τε- τραχῶς· ἐκ πόλεως, ἐξ ἔθνους, ἐκ χώρας, ἐκ βασι- λείας· τὸ δὲ Ἀχαιός, ἀπὸ Ἀχαιοῦ βασιλέως. τὰ διὰ τοῦ αἰος, εἰ ἔχουσι πρὸ τῆς αἰ διφθόγγου τὸ χ, προ- περισπᾶται· οἷον ἀρχαῖος, τροχᾶος. σσημεῖται τὸ 30 Ἀχαιός καὶ τὸ εὐρυστιχαιός.

*Αχαιῖδες· ἔστι δὲ ἐθνικόν, ἐκ τοῦ Ἀχαις· τοῦτο ἐκ τοῦ Ἀχάα, καὶ σημαίνει δύο. τὸ δὲ Ἀχαιός, εἶδους τῶν 30 ὑποπεπτακῶτων τῷ ὀνόματι, ἐθνικοῦ.

*Αχαιῖνέα, ἡ ἑλαφος. Ἀπολλώνιος, — ἦντ' ἀγρῶται Ἀχαιῖνένη καλέουσιν: — ἀπὸ Ἀχαιῖνέας πόλεως, ἐν ᾗ εἶδη εἰσὶν ἐλάφων μεγάλων.

*Αχαιῖα, ἡ Δημήτηρ παρὰ Ἀττικοῖς· Ἀριστοφάνης Ἀχαρ- νεύσιν, Οὐδ' αὖ τὴν Ἀχαιῖαν βαδίως ἠνέσχετ' αὖ: — εἴρηται παρὰ τὸ ἄχος τῆς Κόρης. ἢ ὅτι τοῖς Ταναγραῖοις μεταστάσιν ἐκ Τανίγρας ἡ Δημήτηρ κατ' ὄναρ Φανεί- 40 σα, ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι τῷ γενεμένῳ ἥχῳ· καὶ ὅπου αὖν παύσῃται, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι· καὶ ἰδρύσαντο ἱερὸν Ἀχαιῖας Δημήτερος.

*Αχαιμένης, ὁ ἥρως· ἀφ' οὗ καὶ οἱ Πέρσαι Ἀχαιμενίδαι· γέγονεν υἱὸς Περσέως· ἀνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸν προπάτορα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἀχαιῖας. οὕτω Νικόλαος ἐν δευτέρῳ τῶν ἱστοριῶν.

*Αχέρων, ὁ ἐν ἄδου ποταμός· παρὰ τὸ ἐστερηθῆαι χαρᾶς

τοὺς ἐκεῖ κατιόντας. ἢ ὁ τὰ ἄχρα ῥέων· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν, ἀχέρων.

*Αχερωίς, ἡ λευκὴ τὸ δένδρον· παρὰ τὸν Ἀχέροντα πο- 50 ταμὸν· Φασὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὸν Κέρβερον κα- τελθόντα, καὶ παρὰ τῷ Ἀχέροντι πεφυκὸς τὸ δένδρον ἐωρακότα, ἥσθῃναι ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀνενεγκεῖν· καὶ παρὰ τὸν Ἀχέροντα, ἀχερωίδα καλεῖσθαι· ἢ ἡ ἀχερον- τίς· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἑκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ἀχε- ρωίς. Ἀριστοτέλης δὲ τὴν αἰγειρον λέγει, ὅτι πάντα τὰ ὑλῶδη φυτὰ, ἀχερούσια λέγει.

*Αχερουσία, λίμνη ἐστὶ πλησίον Ἡρακλείας Πόντου· 181 Ἐνθα μὲν εἰς αἶδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος, Ἀκτὴ τε προβλῆς ἀχερουσίας ὑψόθι τείνει.

*Αχερός, ἡ ἀγρία ἄπιος· ἀχερός τις οὖσα, ἡ δυσχερὴς ταῖς χερσὶ λαβέσθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀχερός, ὡς δαῖω, δεῖδω· οἷον Μοχθηρός ὢν καὶ τὴν γυνῆν ἀχερδούσιος: — ἀντὶ τοῦ σκληρός. ἔστι δὲ εἶδος ἀκάνθης.

*Αχέων, λυπούμενος: — παρὰ τὸ ἄχος, ἀχέω· ἀχέων δὲ, ἀπὸ τῷ ἀχέω.

*Αχελῷος, ποταμός μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας· 10 κοινῶς δὲ, πᾶν ὕδωρ Ἀχελῷος καλεῖται. δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος· διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. καὶ Ὀμηρος, Τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφάρει.

*Αχῆνες, οἱ πένητες· ἦτοι ἀεχῆνες τινὲς οὐντες, οἱ μὴδὲν ἔχοντες· ἢ παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκευῶν ἡχεῖν, ὡς ἡ 15 πενία τὰ ἀγγεῖα ποιεῖ ἡχεῖν.

*Αχηρής, ὁ λυπηρός· ἐκ τοῦ ἀχαρής, ἐκτάσει τοῦ α εἰς 20 η, ἀχηρής. διατὶ ὀξύνεται; οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦ τύπου τῶν δια τοῦ ηρης. ὁ τόνος οὖν λέγει τὸ σχῆμα· ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄχος ἀχηρής, ὡς ξίφος ξιφήρης.

*Αχθος αρούρης· παρὰ τὸ ἄγω ἄκτος, καὶ ἀχθος· ὡς 25 ἔχω, ἐκτός, ἔχθος· τὸ ἀγόμενον καὶ βαρυνόμενον. ἢ παρὰ τὸ ἄχος, πλεονασμῷ τοῦ θ.

*Αχιλλεύς, παρὰ τὸ ἄχος λύειν· ἱατρὸς γὰρ ἦν. ἢ διὰ τὸ ἄχος (ὁ ἐστὶ λύπην) ἐβενεγκεῖν τῇ μητρὶ καὶ τοῖς Ἰλι- 30 εῦσιν. ἢ διὰ τὸ μὴ θίγειν χελεῖν χιλής, ὁ ἐστὶ τρο- φῆς· ὅλας γὰρ οὐ μετέσχε γάλακτος, ἀλλὰ μυελοῖς ἐλάφω ἐτραφῇ ὑπὸ Χείρωνος. ὅτι ὑπὸ Μυρμιδόνων ἐκλήθη, κατὰ Φησὶν Εὐφορίων, Ἐς Φθὶν χιλοῖο κα- τήϊε πάντα παῖς ἄσπετος· Τούνεκα Μυρμιδόνες μιν Ἀχι- 35 λέα Φημίξαντο.

*Αχολᾶξ, ἡ λιθώδης καὶ ψαμμώδης ἄμμος, ἢ ὁ μικρὸς λίθος.

*Αχλὺς, σκοτία, ἀορασία, ἡ ἄγαν ἀλύουσα καὶ ἀποκρύ- 40 πτουσα, παρὰ τὸ ἀλύω, τοῦ α ἐπιτακτικοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄχω ἄχως καὶ ἀχλὺς· παρὰ τὸ τὰς ὀψεις ἡμῶν ὀχλεῖν καὶ λυτεῖν. ἔστι χέω· καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται χύω, χύ- σω, ὡς περ ῥέω, ῥύω· ἀποβολὴ τοῦ ω χύς· καὶ πλεο- νασμῷ τοῦ λ, χλὺς· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, 45 ἀχλὺς, ἡ πάνυ καχυμένη· ζόφος γὰρ ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ εἰλῶ, ἡ ἄγαν συγκλείουσα καὶ ἀποκρύ- πτουσα.

*Αχνασθῆμι κακῶς, παρὰ Ἀλκαῖω. ἔστιν ἄχω· παράγω- 50 γον, ἀχάζω, ἀχάζημι· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σ καὶ δ, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνασθῆμι. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ πλδών.

*Αχνη, σημαίνει δύο· τὸ ἄχυρον, ὧς δ' ἄνεμος ἄχνας 55 Φορέει: — λέγεται καὶ τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσῃ, Ἀχνη ὑπεκρύφθη: — ἄχνη πᾶσα λεπτότης ὕγρου τε καὶ ξηροῦ. ἐπὶ μὲν ὕγρου, — ἀποπτύει δ' αὖλὸς ἄχνην: — ἐπὶ δὲ ξηροῦ, — κρίνει καρπὸν τε καὶ ἄχνας: — παρὰ τὸ ἔχω, ἐχῆν· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ κ,

ἀεχρήνη τις οὐσα, ἢ μὴ δυναμένη ἔχασθαι καὶ κρατεῖσθαι διὰ τὸ λεπτομερές καὶ τομὸν. Ἀλεξανδρεὺς δὲ, ὅτι Ἀσκληπιδὲς λέγει αὐτὴν παρὰ τὸν αἶξω μέλλοντα εἶναι, ὡς τεύχω τεύξω τέχνη, ἀποβολῇ τοῦ ι. ζῆται εἰς τὸ ἐχρής.

182 Ἀχύνος, ἢ λύπη. παρὰ τὸ ἄχος, γίνεται παρώνυμον ἀχύνος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχύνος· οἶον, Τῆς δ' ὀλοφυρομένης ἀμφ' ἀχύνῃ εἴβεται αἰών.

Ἀχυνμαί] ἐκ τοῦ ἄχος, ἀχῶ, ἀχύνω, ἀχύνω πλεονασμῷ τοῦ ν, ὡς δύω δύνω· ἐν υπερβιβασμῷ, ἀχύνω· καὶ παρὰ γων, ἀχυνμαί· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ἀχυννυμαι.

10 Ἀχος, ἢ λύπη. ἐκ τοῦ χῶ τοῦ δηλοῦντος τὸ διαχεῖσθαι, (ἐξ οὗ καὶ τὸ χαίρω) γίνεται ἄχω, παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι, ἀλλὰ συνεχέσθαι τὴν ψυχὴν ὑπὸ λύπης· ὅθεν καὶ τὸ χαίρειν εἴρηται, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. ἢ παρὰ τὸ ἔχω, κατὰ ἀντίφρασιν, ὃ οὐ θέλει τις ἔχειν. ἢ χῶ τὸ χωρῶ, χῶς· μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἄχος, τὸ μὴ χωροῦμενον διὰ τὴν λύπην. ἢ χῶ, τὸ χέω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἄχος, τὸ μὴ χεόμενον. ἢ παρὰ τὸ ἔχω.

Ἀχῶρα] ἀρσενικῶς, τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖ πύματα. Ἀριστοφάνης, Ἀδεχῇ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρ ἐκλέγεται· αἶ· Ἐκ τοῦ γενεῖου· — ἢ εὐθεῖα, ἀχῶρ· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν, ἀπὸ τοῦ ἀχύνω, ἀπὸ τοῦ ἀχύνῃ, ὃ σημαίνει πᾶν λεπτομερές καὶ κοῦφον. ἀχῶρ δὲ, σημαίνει τὸ πιτυρῶδες τῆς κεφαλῆς.

20 Ἀχράς, ἢ ἀγρία ἄπιος, παρὰ τὴν ὄχλησιν τὴν ἐν τῷ ἐσθίεσθαι γενομένην ὑπ' αὐτῆς· ἢ ἡ μηδέπω ἐν χρεῖα γεγυυῖα.

Ἀχραντον, ἀμόλυντον καὶ καθαρὸν· παρὰ τὸ χραίνω χρανῶ, χραντός, καὶ ἄχραντος. ἢ ἀχέραντον, οὐ μηδέπω χεῖρ ἤψατο. ἢ τὸ μηδέπω ἐν χρεῖα γεγονός. ἢ ἀχρόαντον, τὸ μὴ χροδὲ ἀψάμενον.

30 Ἀχρεῖος] ἐκ τοῦ χρεῖα, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀχρεῖος, οὐ μὴ ἔχει τις χρεῖαν. καὶ ὠφείλεν εἶναι ἀχρεῖος· ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ ἡ θηλυκῶν συντεθέντα, προκαρξύνονται, πύλη, ευρύπυλος. ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ εἰος ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τὸ ἄλφα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. καὶ τὸ οὐδέτερον, ἀχρεῖον. ἀπὸ δὲ ὀνόματος μετῆχθαι εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν.

Ἀχρεῖον] ἐστὶ ἄμα χρεῶ, δηλοῦν τὸ ἄπτομαι καὶ πλησιάζω. ἐξ οὗ παρὰ γων, χραῖω· ἀφ' οὗ τὸ ἔχραε, τὸ ἐπεβάρυνεν. ἐξ οὗ χρεῖς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀχρεῖς, καὶ ἀχρεῖον, τὸ ἀσθενές, καὶ βάρους ἀμέτοχον· οἶον, — ἀχρεῖον ἰδῶν· — ἀντὶ τοῦ ἀσθενῶς καὶ ταπεινῶς, Ἰλιάδος β'. ἐπὶ δὲ τῆς Πηνελόπης· οἶον, Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν· — ἐπίτλαστον καὶ ἐπιτόλαιον, μέχρι τοῦ τὰ χεῖρ διανοίγειν.

Ἀχρήϊος] ἐστὶ κτητικόν, ἀπὸ τοῦ ἀχρεῖος, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ε εἰς τὸ η, καὶ διστιάσει τοῦ ι, ἀχρήϊος.

Ἀχρής· οἶον, — ἀχρής δ' ἀνέπαλτο· — ἐστὶν ἄχρους· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς τὸ η, ὥσπερ τὸ Φοβούμενος, Φοβήμενος, γίνεται ἀχρής. ἢ ὡς παρὰ τὴν χροῖαν, γίνεται μελαχροῖς, οὕτως ἀχροῖς· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀχρής.

Ἀχρη, ἕως, παρὰ τὸ μέχρι ἐπὶ ῥῆμα γίνεται, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ μ, καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς α.

Ἀχρη, Ὀμηρος τὸ ἐπιτολάζον τῇ θαλάσῃ ἀφρῶδες· Ἰπποκράτης τὸ λεπτὸν ξύσμα τοῦ λίνου· Αἰσχύλος δὲ τὸν καπνόν· καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως, Ἀχρη ἵπνου.

183 Ἀχος, ἢ [λύπη, ἢ] ἀχαιεὶς ποιοῦσα τοὺς παθόντας· ἐκ γὰρ τῆς πολλῆς λύπης φθόγγεσθαι ἐπεχόμεθα.

Ἀχυρον] ἢ καλὰ μὴ ἢ ἀλλοιωθεῖσα, ἄχυρον λέγεται· εἴρηται παρὰ τὸ ἀέχυρόν τι ὄν, οὐδὲν ἔχον ἐχυρόν.

Ἀχυριαί, οἱ τόποι εἰς οὓς τὰ ἄχυρα λιμνῶμενα ἐπιφύονται, ἀχυριαί τινὲς οὐσαι, πλεονασμῷ τοῦ μ.

Ἀχύνετον, σημαίνει τὸ πολὺ. Νίκανδρος, ἔνθα, Πῦρ μὲν αἰζῶνον καὶ ἀχύνετον ἔτρεσεν ὕδωρ· — τὸ πολυχυτον καὶ πολὺ ἐκζέσσαν πῦρ, εὐλαβεῖται· τὸ ὕδωρ ὀπηλίκον γὰρ εἰάν ἦ, σβέννυσσι τὸ ὕδωρ. ἐγράφη δὲ τὸ ιο α κατ' ἐπίτασιν, ὡς ἄξυλος. ἀπὸ τοῦ χέω, χύνω, χύνετον, καὶ ἀχύνετον.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ἀψα, κυρίως αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ μέλη. παρὰ τὸ ἄπτω, ἄψω, ἄψον· καὶ ἄψα, τὰ ἐξ ἀλλήλων συγκείμενα καὶ συνηρμοσμένα. Νίκανδρος, τῶν δὲ τε καμνόντων ὀλίγος περὶ ἄψα θυμός.

* Ἀψαστος, ἀπροςπέλαστος· ψαύω γὰρ τὸ προσεγγίζω.

Ἀψεγῶς, σημαίνει τὸ ἀμέμπτως. κατασκευάζεται ὥσπερ τὸ ἀψοφῶς. ἀπὸ τοῦ ἀψοφοί ἀψοφῶν, γέγονε τὸ ἐπὶ ῥῆμα ἀψοφῶς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀψοφῶς. διακρίσθαι δὲ οὐκ ἔστιν. ὁμοίον δὲ τούτου καὶ τὸ ἀπτερῶς παρ' Ἡσιόδω, ἀπὸ τοῦ πτερῶς τὸ ταχέως.

Ἀψίνδιον, εἶδος βοτάνης πικρᾶς, ὡς καὶ τὸ ἀβρότονον. ἐνίοι δὲ τῶν καμικῶν, ἀπίνδιον καλοῦσι. καὶ ἐστὶν ἥτοι ἀπίνδιον, ὃ οὐκ ἂν τις πῆγ δια πικρότητα· ἢ παρὰ τὸ ἄπτω, οὐ οὐδεὶς ἄπτεται.

Ἀψίκορον, παρὰ τὸ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως, καὶ τὸ κόρος, τὸ εὐθέως κόρον λαμβάνον, καὶ ταχέως πληρούμενον. καὶ ἀψιμαχία, ἢ πρὸς ὀλίγον διαφορά.

Ἀψίς σημαίνει τὸν δεσμόν· ὡς τὸ, Μὴ πως εἰς ἀψίσι λίνιοι ἐλόντες πανάχρουν· — εἴρηται παρὰ τὸ ἄπτω τὸ σημαῖνον τὸν δεσμῷ· οἶον, — βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας· — καὶ, Ἀψας ἀμφοτέρωθεν εὐστρεφὲς ἔντερον οἶός· — σημαίνει δὲ καὶ τοῦ τροχοῦ τὸ ἐπικαμπές ξύλον, παρὰ τῷ Ἡσιόδω, οἶον, Τρισπίθαιμον δ' ἄψιν τάμνειν δωδεκαδάκρυ ἀμάξῃ· — γέγονε καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ ἄψω, ἀψίς, ἢ ἀπτομένη τῆς γῆς. ὠφείλει δὲ βαρύνεσθαι καὶ συστέλλειν τὸ ἰῶτα· τὰ γὰρ εἰς ις ὀνόματα ἀπὸ μελόντων γινόμενα, καὶ βαρύνεται, καὶ συστέλλει τὸ ι, μέμψω, μέμψις· ἔξω, ἔξις· λέξω, λέξις. οὕτω καὶ ἄψω ἄψις ὠφείλεν εἶναι. ὅθεν Ἡσιόδος ἀναλογώτερον εἶπεν ἄψις βαρυτόμως. ἐστὶν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἄψις ἐκτείνει τὸ ι, τούτου χάριν καὶ ἐξύνεται. τὰ γὰρ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀπλᾶ ἐκτείνοντα τὸ ι, ἐπὶ τέλους ἔχουσι τὸν τόνον· οἶον, κνημῖς, κρηπίς, σφραγίς. οὕτως οὖν καὶ ἄψις. πρόσκειται, ἀπλᾶ· διὰ τὸ τανυκρήπιδος σύνδετον. τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν κοινὰ, ἀποστρέφουσι τὴν εἰς διφθόγγον, σάνις, ῥάνις, βολίς, θυρίς. πρόσκειται, ὀξύτονα· διὰ τὸ ἀντήρσις· ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τὸ κλέσις. κοινολεκτούμενα· τὰ γὰρ εὐσθεῖς καὶ εὐγενεῖς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσιν οἱ Βοιωτοί.

* Ἀψοφητὴ ἐπὶ ῥῆμα, ἄνυσ κραυγῆς· παρὰ τὸ ψόφος, καὶ μετὰ τοῦ α στερητικοῦ.

Ἀψυρτοί, ἔθνος Σκυθικόν· ὧν ἐν τῇ γῇ κείται τὸ σῶμα τοῦ Ἀψύρτου. Κεῖται ὅστέα κείνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρταῖσιν. Ἀπολλώνιος.

Ἀψορρόν, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ὀπισθόρμητος. γίνεται ἐκ τοῦ ἄψ, καὶ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω τὸ ὄρω· πλεονασμῷ τοῦ ρ· οἶον, Ἀψορροὶ στέλλεσθε.

Ἀψορρόου, οἶον, — ἀψορρόου Ὁλέανρτο: — παρὰ τὸ ἄψ και τὸν ῥόν, πλεονασμῷ τοῦ ο· ἡ παρὰ τὸ αἶψα, ἀψορρός, ἀμφοτέρα γὰρ δύνανται εἶναι.

- ἈΨ· σημαίνει δὲ εἰς· τοῦτ' ἵσω. ἀπὸ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, ἄψ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ψ. ἡ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ· ὁ μέλλων, ἔψω, ἔψ, και ἄψ. Ἰάσω δὲ λέγει αὐτὸ εἶναι ἄοψ, τὸ μὴ ὀπτόν· τὰ ὀπίσω οὐκ ὀπτά, και οὐ θεωρητά· ἄοψ οὖν, και ἄψ.
- 50 Ἡρωδιανὸς δὲ μηδέποτε τὰ διπλᾶ πλεονάζειν. Πλούταρχος δὲ ἀπὸ τοῦ ὀπίσω τὸ ἄψ λέγει εἶναι, τοῦ ο εἰς

α τραπέντος, και τοῦ π εἰς ψ· τοῦτο δὲ βίαιον. σημαίνει τρία· τὸ εἰς τοῦτ' ἵσω, και τὸ μετὰ ταῦτα, ὡς τὸ, Ἀψ δ' εἰς Ἰλίων ἦλθεν: — σημαίνει και τὸ ἔσω, ὡς τὸ, ἈΨ δὲ ποδῶν ἰὼν καταρέζετο.

Ἀγκυρα, πόλις Γαλατίας· οἱ δὲ, Φρυγίας. ἱστορεῖ Μιθριδάτης και Ἀριοβαρζάνης, νεήλυδας τοῖς Γαλατίαις συμμαχήσαντας, διώξας τοὺς ὑπὸ Πτολεμαίου σταλέντας Αἰγυπτίους ἄχρι Θαλάσσης, και λαβὼν τὰς ἀγκύρας τῶν νεῶν αὐτῶν, και μισθὸν τῆς νίκης εἰς πολιισμόν δοὺς, χώραν κτίσαι και ὀνομάσαι οὕτως.

Τ Ο Β Η Τ Α Μ Ε Τ Α Τ Ο Υ Α Λ Φ Α.

- 183 Βαβάκτης, ὀρχηστής, λάλος, μανιώδης, βακχευτής. λέγεται δὲ και ὁ Παν. Κρατίνος, Χαῖρε χρυσόπερὼ βαβάκτα κήλων Πάν: — παρὰ τὸ βάζω τὸ λαλῶ, βάξω, βέβαγμα, βέβανται, βαβάκτης, ὁ πολλὰ λαλῶν, Φλύαρος.

- 50 Βάβαξ, λάλος, Φλύαρος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξ· και κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, βάβαξ. Ἀριστοφάνης, Κατ' οἶκον ἐστρωφάτο μισητός· ἔστι και ἐπίβλημα βαβαῖ βαβαιαῖ, θαυμαστικὸν ἐπιφθέγμα.

Βάβαξ, μάταιος, ἐνθουσιῶν, ἀναιδής.

Βαβυλῶν, πόλις Ἀσσυρίας, ἣν Σεμίραμις ἐτείχισε τῷ περιβοήτῳ τείχει. εἰρηται δὲ ἀπὸ Βήλου· ὃς κτίσας αὐτήν, ἀπ' αὐτοῦ προσήγορεύσε· Καλὰ γὰρ καλεῖται τῇ Σύρων Φωνῇ, ὃ τῇ Ἑλληνίδι Βήλος. δοκεῖ δὲ μοι βήλων· και ἐν διπλασιασμῷ, βαβηλῶν, και βαβυλῶν κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς υ, ὡς τηρῶ τηρὸς και τυρὸς, τὸ εἰς Φυλακὴν και τήρησιν γάλα.

- 184 Βάδην ἀπίνοντος, ἡρέμα παραγινόμενον, ἡ θάττον, ἡ ταχέως. Μένανδρος, Τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο θάττον ἡ βάδην: — παρὰ τὸ βαίνα, βάδην, ὥσπερ τείνω, τάδην.
- 50 Βαθμός, παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς, ἡ ἐφ' ἓνα τῆς Φάλαγγος στάσις.

Βάζω, σημαίνει τὸ λέγω· οἶον, Οἷτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὀπίθεν φρονέουσιν — παρὰ τὸ βοῶ, βῶ· και ὥσπερ παρὰ τὸ Φῶ, Φάζω, και ὁ μέλλων φάσω, και πλεονασμῷ τοῦ κ, Φάσκω· οὕτω και παρὰ τὸ βῶ, βάζω· ὁ μέλλων, βάξω. ἐκ δὲ τοῦ βάζω γίνεται και βράζω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ. δύναται δὲ εἶναι και

- 185 παρὰ τὸ βοῆ, βοάζω, και συγκοπῇ, βάζω, ὡς παρὰ τὸ θῶ τὸ ὀξύνω, γίνεται θήγω, και συγκοπῇ, θήγω.
- Βαῖον, παρὰ τὸ βία τίλλασθαι· σημαίνει τὸν κλάδον τοῦ Φοίνικος.

Βακχεύω, σημαίνει τὸ μεθύσκομαι· και βακχευτής, ὁ μεθύστης· παρὰ τὸ βάκχος, ὁ σημαίνει τὸν οἶνον· τοῦτο παρὰ τὸ ἄχος, ὁ σημαίνει τὴν λύπην, και τὸ βῶ τὸ βαίνα· ὁ γὰρ ἔχων λύπην και εἰς μέδην ἐμπίπτων, ἀφίσις αὐτὸν ἡ λύπη. ὑπερέβη γὰρ ἡ μέθη τὴν λύπην.

- 10 Βάκχος, μαινόμενος. παρὰ τὸ βάξω, βάξω, βάχος· και πλεονασμῷ τοῦ κ, Βάκχος, ὡς ἰαχῇ, ἰαχος και ἰαχος· οἱ γὰρ μεθύοντες, κλείονι τῇ Φωνῇ, και ἐνθουσιῶντες, χρωῖνται. λέγεται δὲ ὁ ἱερός Διονύσου ἀνὴρ· και κλαύδιος, ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς· ἡ στέφανος.

Βακτηρία, ἀπὸ τοῦ ἐρείδειν τὴν βῆσιν ἐπ' αὐτῆς· τούτεστι στῆριγμα εἶναι τοῦ περιπατεῖν και βαδίζειν εὐκόλως. ἡ παρὰ τὸ τὴν βῆσιν τηρεῖν.

- Βάκηλος, εἰς μὲν τὸ λεξικόν τὸ ρητορικὸν εὖρον σημαῖνον οὕτω· μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ και γυναικώδης· εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους, ἀποτετμημένος τὸ αἰδοῖον. εἰρηται δὲ οἶονεἰ βιάκολος τις ὢν, ὁ βία και μανία κόλως γε-

γονός. οὕτω γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ γάλλοι οἱ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ὀργιάζοντες, και ἑαυτοὺς ἐκτέμνοντες. βιάκολος, και βιάκολος· και τροπῇ τοῦ ο εἰς η, ὡς ἔλαφος, ἐλαφβόλος.

Βάκηλος, ὁ ἐπ' ἀφροδίσια τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχων· κήλων γὰρ τὸ αἰδοῖον· ἐνθεν και κήλων ὄνος ὁ συνουσιαστικός· ἴν' ἡ ἀκήλος· και πλεονασμῷ τοῦ βῆτα, βάκηλος, ὡς ῥόδος βρόδος.

Βάθος, παρὰ τὸ μετὰ βίας θέειν.

Βαθεῖαν αὐλακα· ὅπερ ἐστὶ στιχίς γῆς ὑπὸ ἀρότρου· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ βαθείας φρένας και κεκρυμμένης.

Βαθυζώνους, βαρβαρὺν γυναικῶν τὸ ἐπίθετον· ἀπὸ τοῦ βαθέως ζώννυσθαι.

Βαθύλειμος, βαθείας λειμῶνας ἔχοντα· ἀπὸ τῆς λειμῶνος γενικῆς, βαθυλείμωνος, και κατὰ συγκοπὴν.

Βαθύς· ἐπὶ τοῦ βάθους γὰρ βία ὀρμῶμεν· ἡ ἐκ τοῦ θύω τὸ ὀρμῶ· ὁ μέλλων, θύσω· και ἀθύς, ἐν ᾧ τίς τρέχειν οὐ δύναται.

Βαθυλήϊος, ἀντὶ τοῦ πολυλήϊος, πολύσιτος.

40 Βαθυκόλπων] πέπλος τὸ ἱμάτιον καλεῖται Ἑλληνικῶς. βάρβαρον και τὸ βαθυκόλπους, ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ζωσεως κολπώματος.

Βάθρον, τὸ θεμέλιον· και βάθρα, ἀγάλματα. ἔστι δὲ ῥηματικόν. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνα, γίνεται παραγωγὸν βῆμι, και βίβημι· ἐξ οὗ τὸ, Μακρὰ βιβάς: — ῥηματικὸν ὄνομα, βάθρον, και βάθρον. ἐφ' ᾧ ἐστὶ βαίνειν· σημαίνει και τὸ βῆμα ἐφ' οὗ κἀδίζομεν, και βάσιν τοῦ ἀνδριάντος, και ὑποπόδιον· και ὁ ἐμβαίς, και βαθμός· ἰσχυροὶ πόδες.

* Βακτροπροσαίτης, ὁ πτωχός, ὁ μετὰ τοῦ βάκτρου πρὸς-50 αἰτῶν· βάκτρον γὰρ ἡ βακτηρία.

Βαλανάγρα, ἡ κλεῖς· παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν βάλανον. βά-λανεος δὲ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλεῖται μάγγανον. αὕτη ἐκ τῶν ῥητορικῶν.

Βαλάντιον τὸ ἀκόντιον· διὰ τὸ βάλλειν τοὺς ἐναντίους.

Βακτηρία, ἣν ἐκάλουν ὀρθῇ. ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ οἱ ἐν περιουσίᾳ και οἱ δικάζοντες· τῇ δὲ καμπύλῃ, οἱ ἄγροικοι.

Βακίας, βόρβορος, πηλός, ὑπὸ Ταραντίνων.

Βάκτρον, βακτηρία, και δρέπανον.

Βαλανεῖον, τὸ λουτρόν. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ ἀποβάλλειν τὰς ἀνίας. και Ὀμηρος παρυστομολογεῖ λέγων,

Λοῦε δ' ἐκ τριπόδος μεγάλου, Ὀφρά μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλετο γούνα: — οὐ λέγουσι δὲ καλῶς. εἰ γὰρ ἦν ἐκ τούτου, ὥφειλε γράφασθαι διὰ τοῦ ι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τῶν βαλάνων εἰρηται· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι βαλάνους εἶχον ἔξος ὑποκαίειν· παρὰ τὸ τὰς βαλάνους αἰεῖν, τούτεστι τὰς ὀρυς. οὕτω γὰρ καλοῦνται

10 οἱ ὀρυς, και ἄλλο τι φυτὸν. Ἐπαφροδίτης δὲ παρὰ τὸ αὐτὸ τοῦ σημαῖνον τὸ καῖα· — ἵνα μήποτε ἀλλοθεν αἰοῖ.

Βάλανος, ὁ τῶν δρυῶν καρπός.

Βαλβίς, ἡ ἀφ' ἧς καὶ ὁ καυπτός, ἡ γούνα ἢ ἡ φέσις τῶν δρομέων. ἦσαν δὲ ξύλα δύο, ἀφ' ὧν σχοινία διετέλντο. ἀφ' ἧς βαλβίδος ἐξέτρεχον οἱ ἀγωνιζόμενοι. Λυκόφρων, Ἐγὼ δ' ἀκραν βαλβίδα μηρίνδου σχάσας

ἄνεμι: — παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, γίνεται βηλός· οἶον, Βηλῶ ἐπὶ λιθῶ: — καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ ψήφος γίνεται ψηφίς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βηλός βηλός· καὶ τροπή τοῦ ἡ εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βαλβίς, βασίς ταπεινή, καὶ βαλβίσιν, ἀντὶ [τοῦ] ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων, ἡ γὰρ ὑπὸ ὑσπληγγος γινομένη γραμμὴ, διατὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρομέας, βαλβίς καλεῖται. καὶ ὁ τῆς ἀφ' ἧς τόπος. ἐνίοι καυπτῆρα.

Βαλίας, ὄνομα τοῦ ἱπποῦ τοῦ Ἀχιλλέως. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ποικίλον. Εὐριπίδης βαλίαν ἐλαφον Φησί. ἡ Φάλιος τις ὢν, ὁ λευκομέτωπος, καὶ ὁ λευκός.

Βαλίσαι, αἱ ταχέαι· παρὰ τὸ βάλλειν καὶ ταχέως φέρεσθαι τὸ βαλλόμενον· ἢ παρὰ τὸ καλλεσθαι διὰ τὸ τάχος. οἶον, Βαλλίαις ἀσκαίνων ἀρπυίας: — ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἄλλος, καὶ βαλιά, διαποικίλος. καὶ τὸν Διόνυσον Θράκας.

Βάλλις, εἶδος ἐστὶν ἄνδρος, ὃ δοκεῖ ποιεῖν ἀναζήτην τοὺς τεθνεώτας, ὁμοίως τῇ ἀρυνῇ· οἶον, Βιλλίς τις οὐσα· ἐπειδὴ δοκεῖ βίον ἄλλον ποιεῖν, καλεῖται βάλλις.

Βάλε· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγα προστακτικοῦ ῥήματος μετατίθεται καὶ γίνεται ἐπιβόημα παρακλεύσεως, ἄγες· οἶον· Ἄγε δὴ μοι ὦ μῦσα: — καὶ ἀπὸ τοῦ φέρε προστακτικοῦ ῥήματος φέρε· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐβαλον, ἐβαλες, ἐβάλε· οὐ τὸ προστακτικόν, βάλε· μετατιθέμενον γίνεται σχετλιαστικὸν ἐπιβόημα, ἀντὶ τοῦ φεῦ· οἶον, Βάλε βάλε κῆρυξ Φωνῇ: — τοῦτο πλεονασμῷ τοῦ α, ἀντὶ σχετλιαστικοῦ ὄντος ἐπιβόημα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, εἰ δειλέ· γίνεται ἀβάλα. ἀμφοτέρω μίαν σημασίαν ἔχουσι, τὸ ἄ καὶ τὸ βάλε, καὶ τὸ ἀβάλε. ἐστὶ δὲ ἰδίᾳ ἄ, καὶ ἰδίᾳ τὸ βάλε· καὶ ἐν συνθέσει, τὸ ἀβάλε· καὶ κατὰ ἀφάρισιν, βάλε.

Βάλλετα, σημαίνει τοξεύετα· βολὴ γὰρ κυρίως, ἢ ἀπὸ τοῦ τόξου πεμπομένη.

Βαλάντιον, μαρσιότιον ἀπὸ τοῦ ὀπισθαν.

Βάλλω, ῥημα ὀριστικὸν πληθυντικὸν δυνάμενον εἶναι καὶ ἐνικόν, ἐβαλλον ἐγώ· χρόνου παρατατικοῦ. ἐστὶ παρὰ τὸ βάλλω, ἐξ οὗ καὶ βολή, ὡς στέλλω, στολή. ἀπὸ δὲ τοῦ βάλλω, γίνεται βαλλίζω. κλίνεται τὸ βάλλω ὡς τοῦ παρατατικοῦ καὶ μόνον.

Βάλλω, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω γίνεται, ὡς θῶ θάλλω, καὶ ἰῶ ἰάλλω. οἱ γὰρ βάλλοντες διαβαίνουσι. σημαίνει δὲ τρία· ἐπὶ τοῦ προέμενον ἐπιτυχεῖν, — βέλος ἐξεπευκὲς ἀφ' ἑαυτοῦ Βάλλε: — καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθεῖναι, Τάων ἢ μὲν ἐβαλλε δόμοις ἐνὶ ῥήγεα καλά: — καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν ἡμῖν συνήθους, Τὸν μὲν παρὰ πόδ' ἐόντα χαμάδις βάλε.

Βαλῶν] αἱ εἰς ὧν λήγουσαι μετοχαὶ τοῦ δευτέρου ἀόριστου ἐξυνοῦνται, δραμών, ἐλθῶν, πῶν. οὕτως οὖν καὶ βαλῶν. ἀντίκειται τὸ πέφνων. αἱ γὰρ εἰς ὧν λήγουσαι μετοχαὶ, ἐπότε ἐν ἐπιπλοκῇ ἔχουσι· σύμφωνον, ὧν τὸ δεύτερον ἐστὶν ἀμετάβολον, πάντως βαρύνονται, τέμνων, κάμνων. τούτοις ὅμοιον τὸ πέφνων.

Βαλανεῖον, διφθόγγον. διατί; τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς διὰ τοῦ εἰον γινόμενα οὐδέτερα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· κουρεῦς, κουρεῖον· κναφεύς, κναφεῖον· γραφεύς, γραφεῖον· γραμματεῦς, γραμματεῖον. ἢ καὶ τὰ διὰ τοῦ εἰον οὐδέτερα μονογενῇ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ διφθόγγου γράφονται· οἶον, μα-

γειρεῖον, πατριαρχεῖον, ὀφθανοτροφεῖον, ἰατρεῖον, λαμβεῖον, βυρσοδεψεῖον, ἐπισκοπεῖον. οὕτω καὶ βαλανεῖον. πρόσκειται, μονογενῇ· διὰ τὸ ἐναντίον. πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα· διὰ τὸ αἰπύλιον καὶ ἀρτοπώλιον. ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς· διὰ τὸ παιδίον· οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ κανόνος. οὐ γὰρ πάντα τὰ τρισύλλαβα διὰ τοῦ ι. ἰδοὺ γὰρ τὸ πτωχεῖον, πορνεῖον, πρωτεῖον, καὶ δευτερεῖον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφονται· ἀπὸ γὰρ τῶν διὰ τοῦ εὐω εἰσι.

Βάμμα Κυζικηνόν, τὴν ἀνάδατον ἀσχημοσύνην Ἀττικοὶ λέγουσι· διὰ τὸ τίλημα. ἐσπώνοντο γὰρ ἐπὶ μαλακίᾳ.

Βαμβάνει, διστάζει, τρέμει τοῖς ποσὶ, καὶ ὑπὸ τρόμου ἤχει τοὺς ὀδόντας, καὶ τῇ γλῶσσῃ ἀσήμεως φθέγγεται. ἐστὶ δὲ καὶ ῥητορικὴ ἢ λέξις καὶ ποιητικὴ· — τάρβησέν τε Βαμβάνων· ἀραβὸς δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων: — εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποδῶν, ἐπὶ τῶν μὴ ἐδραῖαν τὴν Φωνὴν ἔχόντων. οἱ γὰρ κατὰσχετοὶ ὑπὸ φόβου, οὐχ οἷοι τε ἐδραῖοι ἀμφοτέραις ταῖς βάσεσιν εἶναι, ὥς Φησιν ὁ ποιητής, ἀλλὰ μετοκλᾶζειν καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἵζειν. ἐστὶν οὖν βαίνω· κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, βαβάνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, βαμβάνω. τὸ ὑπὸ τρόμου ἤχειν τοὺς ὀδόντας, καὶ ἀναρῶως λέγειν.

Βάναυτος, κυρίως πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος· βάνος γὰρ ἡ κάμινος ῥητορικῶς. Σοφοκλῆς· Οὐ γὰρ βάνανυσον τὴν τέχνην ἐκτῆσω· — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰς βάνους αὔειν, τούτεστι τὰς καμίνους καίειν. καταβέβηκε δὲ ἡ λέξις εἰς πάντα χειροτέχνην.

Βάν] εἰ μὲν ἐκ τοῦ βῆναι, βάναι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, βᾶν· εἰ δὲ θέμα ἐστὶ βῶ βᾶς βᾶ, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, βᾶν.

Βάξις] παρὰ τὸ βάξω, βάξω, βάξις. σημαίνει δὲ τὴν φῆμην, καὶ τὴν ῥῆσιν. Μῆνερμος, Καὶ μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή· Ἀργαλέης αἰεὶ βάξις ἰέμενοι.

Βάπτω] παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, παράγωγον βάπτω, οἶον ἐμβαίνειν ποῖω. τρόπον γὰρ τινα βαίνει κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τὸ δευσοποιῶν χρῶμα.

Βάπτισμα, ἐν ᾧ βάλλεται (ἡγουν πίπτει) τὸ πταῖσμα.

Βαραθρον, τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβαλλονται. ἡ τόπος κοῖλος, τὰ μὲν ἄνω ἔχων ἰσχυρά, ὑπόχαινα δὲ τὰ κάτω, ὥστε καταδύναι τὸν ἐπιβάντα. ἐν δὲ Φιλίππικαῖς ὁ Δημοσθένης τὴν λέξιν οὐ κυρίως εἶπεν, ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς· οἶον ἐν τῷ ὀλέθρῳ. ἐστὶ γὰρ ῥητορικὴ· ὁ δὲ ποιητής, βερεθρον τὸ χάσμα διὰ τοῦ α Φησίν· Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ α. κυρίως γὰρ βάραθρα καλοῦσι τοὺς κοίλους τόπους, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ καταπίονται καὶ εἰσβαίνουσι· παρὰ τὸ βαίνω, βάτρον, καὶ βάθρον, καὶ βαραθρον κατὰ πλεονασμόν· καὶ Ἰωνικῶς, βερεθρον· — ἢ καὶ βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βερεθρον: — ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, [παρὰ] τὸ ἄβατον εἶναι, διὰ τὴν κοιλότητα.

Βάραγχος, ἱππῶναξ μάλιστα, πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα· οἱ γὰρ ἄλλοι, βράγχος· καὶ βαραγχιᾶν, ἀντὶ τοῦ βραγχιᾶν πολλὰς ἐστὶ παρὰ Ἀττικοῖς. Ἡρωδιανός.

Βάρβαρος] ὠνοματωποιοῦται ἡ λέξις, οἶον κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐτῇ τραχύτητος ἐν τῇ Φωνῇ· ἀφ' οὗ καὶ βρόγχος λέγεται, δι' οὗ ἀναστρέφεται ἡ Φωνή· καὶ αὐτὸ τὸ βραγχιᾶν, τὸ σαπρᾶν τὴν Φωνὴν καὶ τραχεῖαν ἔχειν.

Βαρβίτος, εἶδος μουσικοῦ ὄργάνου, ψαλτήριον, ἢ κιθάρα. εἴρηται δὲ οἶον, βαρύμιτος τις ὢν, ὁ βαρεῖαν τὴν Φωνὴν καὶ τὰν φθόγγον ἀφ' ἑαυτοῦ· μέτους γὰρ τὰς νεύρας

20 ἔλεγον· ἐπειδὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῆς νευρᾶς λινῶς στή-
μοσιν ἐκέχρητο· ὅθεν καὶ οἱ Αἰολεῖς βάρμιτον αὐτὸ
διὰ τοῦ μ Φασί.

Βάρδιτος] παρὰ τὸ βάρος, βαρὺς· μεταφορικῶς. βαρὺς·
πλεονασμῷ δὲ τοῦ δ, καὶ ἐν ὑπερθέσει, βαρὺς· εἴτα
βραδίων βράδιτος· καὶ ἐν ὑπερθέσει, βάρδιτος. Ἰλιά-
δος ψ, — ἀλλὰ τοι ἴπποι Βάρδιτοι θείειν: — ἀντὶ
τοῦ βραδυτάτοι.

Βαρδίνης, ποταμός· εἴρηται παρὰ τὸ βαρεῖας καὶ ἐπα-
χθεῖς· ἔχειν δίνης, βαρυδίνης τις ὢν.

30 Βαρις, παρὰ τὸ βάρος, καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος· σημαίνει
δὲ τὸν πύργον, καὶ τὴν κλίνην· παρὰ τὸ μετα βίας
πολλῆς ἀρρῆναι. βάρεις, τείχη, πλοῖα, στοῶν, αὐλαί,
πύργοι, σφαῖραι. τινὲς δὲ λέγουσιν, αἱ μεγάλαι καὶ
ὑποβαθροὶ πέτραι· Ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων.

Βαρεῖας χεῖρας, ὕβριστικᾶς, Φονικᾶς, ὅπλῳ βεβαρημέ-
νας· Σοὶ κοίτης παρὰ νηυσὶ βαρεῖας χεῖρας ἐφέω.

Βάρηκες, τὰ οὐλα τῶν ὀδόντων· οἱ δὲ, σιαγόνες· οἱ δὲ,
τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς ἐνισχύουσα. σημαί-
νει δὲ καὶ τὴν τολύπην.

40 Βάναυσοι, οἱ ἐδραῖοι τεχνῖται· οἱ δὲ, τὸν ἀπάνθρωπον
καὶ ὑπερήφανον. ἐνιοὶ βαναύσου χειρὸς, τῆς ὕβριστικῆς,
ἢ τεχνικῆς.

Βαρκάειν, τὸ βαρβαρίζειν. εἴρηται ἀπὸ τῶν Βαρκάνων,
οἱ εἰσι Βάρβαροι. ἦν οὖν κεραβάειν, καὶ ἐν ὑπερβίβα-
σμῷ, βαρβακίζειν, καὶ βαρκαίζειν.

Βαρκαίους ὄχοις, Λιβυκοῖς· ἀπὸ Βάρκης πόλεως Ἑλληνι-
κῆς· καὶ ἔστιν ἀπὸ μέρους.

Βαρύθω] — βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ: — ἀπὸ τοῦ
βαρὺς, βαρὺς· πλεονασμῷ τοῦ θ, βαρύθω. τὸ δὲ βα-
ρὺς, παρὰ τὸ βάρος, ὥσπερ παρὰ τὸ πλάτος· πλατύς.

50 τὸ δὲ βάρος, παρὰ τὸ βίᾳ αἵρεσθαι. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ
βῶ τὸ βαίνω.

Βάσανος] παρὰ τὸ βιάζω, βιάσω· βιάσανος, καὶ βάσανος.
ἢ παρὰ τὸ βίβημι, βῆσω, καὶ τὸ ἀνία, ὃ σημαίνει τὴν
λύπην. ἢ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοικῆς λίθου, ἐν ἣ
δοκιμάζεται ὁ χρυσοῦς, κᾶντε ὄβρυζος, κᾶντε κίβδηλος ἢ.

Βασανίζειν, οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι παρὰ τοῖς
Ἀττικαῖς, ἀλλὰ τὸ ἀνακρίνειν, καὶ δοκιμάζειν, καὶ
ἐλέγχειν τὰ ληθῆς διὰ λόγων· βάσανος γὰρ ἔστι λίθος
λέγομένη, ἢ τὸ χρυσίου παρατριβόμενον δοκιμάζουσα.

189 οὕτω πάντες κέχρηται οἱ ἀξιόλογοι. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Βασιλεύτῳ· παρὰ τὸ βασιλεύσω. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῃ
Θηβαϊδός, — οἱ οἱ ἔσαν βασιλεύτορες ἀπαλλαγῇ.

Βασιλῆς, ἢ τοῦ βασιλέως γυνή, ὡς βαλανίς, ἢ τοῦ βλα-
νέως. ἀπὸ τοῦ βασιλεὺς βασιλῆος, γίνεται βασιλῆς·
καὶ ἀποβολῇ τοῦ η, βασιλῆς.

10 Βασιλεύς, σημαίνει τρία· τὸν θεόν, ὡς τὸ, Ὡ Ζεῦ βα-
σιλεῦ: — καὶ τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, — βασιλεὺς τ' ἀγα-
θός, κρατερός τ' αἰχμητής: — καὶ τὸν οἰκοδοσκόπον,
— βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἀγαλμα: — παρὰ τὸ σίνω τὸ
βλάπτω, σινεύς, ὃ βλαπτικός· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α,
σινεύς, ὃ ἀβλαβής, ἐν οὐδεὶς δύναται βλάψαι· καὶ
τροπῇ τοῦ ν εἰς λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βασιλεὺς.
ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἴλωος. ἢ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι λχους,
ὃ ἔστι κεντῆσθαι· πᾶσασθαι γὰρ τὸ κτήσασθαι· καὶ
πάμματα, τὰ κτήματα· καὶ πολυπάμμου· ἐν ἣ πασι-
λεὺς, καὶ βασιλεὺς· ἢ πασιλεὺς τις ὢν, ὃ πάντας
λεύσων, καὶ πάντας προνοῶν. ἢ παρὰ τὴν βάσιν καὶ
τὸ λεύσσειν, ὃ ἐν τῷ περιέναι περιβλεπτός. ἢ παρὰ τὸ
βάσιν ἴλης ἔχων, τούτεστι μετὰ πλήθους ποιοῦμενος
τὴν βάσιν καὶ τὴν ἔξοδον· δεῖ γὰρ ἀληθῶς βασιλέα
κκλοποιεῖν· ὃ δὲ κλοποιῶν, τύραννος· ἢ παρὰ τὸ βάσις

20 εἶναι λαοῦ, τούτεστιν ἔδρα καὶ στήριγμα. Πόσας γεν-
κὰς ἐπιδέχεται; ἔξ· βασιλεὺς βασιλέος, κοινῶς· βασι-
λέως, Ἀττικῶς· βασιλῆος; Ἰωνικῶς· καὶ Αἰολικῶς·
ἀλλ' οἱ Αἰολεῖς προκαρξύνουσιν, Ἀχιλλῆος, καὶ βασι-
λέος. βασιλεὺς βασιλέος· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς 30
τὴν δίφθογγον, βασιλεὺς, παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἢ Δω-
ριαῦσιν, ὥσπερ — Ὀδυσσεὺς τε λαβὼν κύστε χεῖρ' ἐπὶ καρ-
πῷ: — ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς. Ποσάχως συναιρεῖται τὸ
ε καὶ ο; τριχῶς. παρ' ἡμῖν μὲν οὖν, εἰς τὴν οὐ δίφθογ-
γον, ὡς Δημοσθένους, Δημοσθένους· παρὰ δὲ τοῖς
Ἀθηναίοις, εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, ὡς πλέον πλεῖν, καὶ
δέον δεῖν· παρὰ δὲ τοῖς Δωριαῖουσιν, εἰς τὴν οὐ δίφθογ-
γον, ὡς τὸ ἐμέο, ἐμεῦ· θηέοντο, — θηεῦντο δὲ μέ-
μερα ἔργα. Τα εἰς εὖς λήγοντα ἀρσενικά, εἴτε μονο-
σύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἅπαντα ὀξύνονται·
δηλονότι κοινολεκτούμενα· βασιλεὺς, Ἀχιλλεὺς, Πη- 40
λεὺς, Ζεὺς, Φεὺς, ὁ Διόνυσος· Νεὺς, ὄνομα ποταμοῦ·
Δνεὺς, ὄνομα πόλεως ἐν Λυκίᾳ, ἐνθα ἀνατράφη ἡ χί-
μαιρα· σεὺς, ὁ σκώληξ. τὸ Φεὺς καὶ νεὺς, οὐ συνήθη
εἰς τοῖς Ἑλλήσι· τὸ δὲ σεὺς, οὐδὲ ἐν χρήσει εὐρηται
κατὰ τὴν εὐθείαν, ἀλλὰ κατὰ τὰς πλαγίας. πρόσκειται,
κοινολεκτούμενα· οἱ γὰρ Αἰολεῖς, βαρύνοντες λέγουσιν
Ἀχιλλεὺς, Πηλεὺς. τοιοῦτον δὲ τὸ Ἄρες, Αἰολικῶς·
κοινῶς γὰρ Ἄρης λέγεται. πρόσκειται, ἀρσενικῶς· διὰ
τὸ νεὺς καὶ γρεὺς περισπωμένως· ἀλλὰ Ἑλληνικῶς εἰσιν,
ἢ νεὺς, ἢ γρεὺς. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ως, ἐάν μὴ ἔχῃ πρὸ 50
τοῦ ε σύμφωνον, συναυροῦνται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· οἶον,
Ἐρετριεὺς, Ἐρετριεὺς, καὶ Ἐρετριεὺς· Πειραιεὺς, Πει-
ραιεὺς, καὶ Πειραιεὺς· τοῦ ε καὶ ω εἰς ω κινωμένου.
ἐάν δὲ μὴ ἔχῃ καθόλου τὸ ε, οὐ κινῶνται· οἶον, βασι-
λέως, Ἀχιλλεὺς. ἐπεὶ δὲ γίνονται Ἀττικῶς κατὰ συνα-
λοιφῇν τοῦ ε εἰς ω, τὰς αἰτιατικὰς εἰς α μόνον ποιοῦ-
σιν· οἶον, τὸν Ἐρετριέα, τὸν Ἐρετριᾶ· τὸν Πειραιέα,
τὸν Πειραιᾶ· ἐπειδὴ τὸ α μακρόν ἦν καὶ πρὸ τῆς συνα- 190
λοιφῆς. πᾶσα γὰρ γενική εἰς ος λήγουσα, θέλει ἔχειν
τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν εἰς α ὁμόφωνον καὶ ὁμό-
χρονον· οἶον, Αἴαντος, Αἴαντα· ὁμοίως, Πηλέως, Πη-
λέα. οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ Πηλέως καὶ Ἀχιλλεὺς
διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, τούτου χάριν καὶ τὴν
αἰτιατικὴν ποιοῦσιν εἰς α μακρόν· ἵνα ἰσόχρονος γένη-
ται τῇ ἰδίᾳ γενικῇ. Εὐριπίδης, Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε
Πηλέα πέλας: — εἶδος τῶν ὑποπεπτακῶτων τῷ ὀνό-
ματι. ταῦτα πρὸς μὲν τὰ προσηγορικὰ τασσόμενα, τάξιν 10
ἐπιθετικῶν ἔχουσιν· ὁ βασιλεὺς Κωνσταντίνος, ὁ προ-
φήτης· Σαμουὴλ· ἐπιθέτου δὲ συμπλεκόμενα, προσηγο-
ρικῶν. προσηγορικὰ γὰρ ὁ καλὸς βασιλεὺς, ὁ εὐκλεὴς
πολίτης. ἔστι δὲ ὅτε τὰ ἐπιθέτα τὰ αὐτὰ προσηγορικὰ
γινόμενα καὶ ἐπιθετικά· πῇ μὲν ὑποκαίμενα, πῇ δὲ
ἐπιτιθέμενα· δίκαιος, σοφός, μέγας· ὁ σοφὸς δίκαιος,
ὁ μέγας δίκαιος. ταῦτα δὲ ἐπιθετικά ὄντα, πολλάκις
προσηγορικῶν καὶ ἐπιθετικῶν σύνταξιν ἐπέχουσιν, ἀλ-
λήλοις ὑποκαίμενά τε καὶ ἐπιτιθέμενα· οἶον, δίκαιος,
σοφός, μέγας· ὁ σοφὸς δίκαιος, ὁ μέγας δίκαιος. 20

Βάσκανος, ὁ κακίζων καὶ μεμφόμενος ἅπαντα, καὶ πει-
ραζόμενος εἰς ἀπέχθειαν ἄγειν· ὁ Φθοναρός καὶ βλαβερός.
οὕτως Ἀριστοφάνης, οὕτως Εὐριπίδης· Φρεκρατῆς δὲ
ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ λαμβάνει τὴν λέξιν· οἶον, Ὁ λαγὼς
με βασκαίνει καὶ λυπεῖ: — εἴρηται δὲ Φασκαίνος τις ὢν,
ὃ τοῖς Φάσει καίνων, ἦγον διαφθεῖρων διὰ τοῦ βλέμ-
ματος. καὶ ἐκ τοῦ βάσκανος, βασκαίνω, ἢ Φασκαίνω.
ἀντὶ τοῦ αἰτιάται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω
Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος καὶ τοῖς ἐξῆς, 30
Βασκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακὸν οὐδὲν ἔστι πολί-

πνευμα ἐμόν: — Φησὶν, ἐντὶ τοῦ Φιλαίτιον καὶ συνο-
Φαντικόν.

Βάσις [Ἰσι] τινὲς ὡς ἀπιδί· καὶ οὐκ ἐν παράθεσει· ἀλλὰ
πανῶν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς μι λήγοντα μετὰ
προθέσεων Φιλοῦσι συντίθεσθαι, μέτειμι, σύνειμι· μετ'
ἄλλων δὲ λέξεων οὐδέποτε. τὸ οὖν Ἰσι, ἀπὸ τοῦ εἶμι.
καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ἰ παραχθέντα προστακτικὰ κατ' ἀρ-
χὴν οὐ συντίθενται, πλὴν τῶν προθέσεων. ὥστε δῆλον
ἐν παραθέσει δεῖ ἀναγινώσκειν αὐτό. τὸ δὲ βάσκε, ἀπὸ
τοῦ βάσκω· τοῦτο παρὰ τὸ βῶ, βήσω· πλεονασμῷ τοῦ
κ, βήσκω· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, βάσκω· καὶ ἐπειδὴ
οὐδέποτε βαρυτόνως μέλλων διὰ τοῦ κ ἐκφέρεται, μετα-
γεται εἰς ἐνεστώτως. βαρυτόνως εἶπε, διὰ τὸ πλακῶ.
καὶ, — κακῶν ἐπιβασκόμεν ὕλας Ἀχαιῶν, — ἐντὶ τοῦ
κακῶν ἐπιβαίνειν, καὶ ἐν κακοῖς ποιεῖν.

Βασκόμεν, ῥῆμα ἀπὸ ἐνεστώτος· καὶ οἱ Δωριεῖς τὰ εἰς εἰν
ἀπαρέμφατα διὰ τοῦ εμεν προφέρουσι. γίνεσθαι ἐκ τοῦ
βῶ, βήσκω· ἐπειδὴ τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας
διὰ τοῦ ασκω γίνεσθαι· οἶον, γενεῖω, γενεῖάσκω· ἄλῳ,
ἄλασκω· καὶ κατὰ παραγωγήν, ἀλασκάζω, ἡλάσκαζον.

Βασάρα, σημαίνει κυρίως τὴν βάνκην, ὡς Ὀρόντος λέγει.
ἀπὸ τούτου δὲ ἡ κατωφερὴς καὶ πόρνος γυνὴ εἴρεται
βασάρα. Λυκόφρων, — ἡ δὲ βασάρα Σεμῶος κασω-
ρεύουσα κοιτανεῖ δόμους [Θοῖναισιν, ὄλβον ἐκχέασα
τλήμωνος: — καὶ,] Τῆς παντομόρφου βασάρας λαμ-
πυρίδος: — λαμπυρίς δὲ ἐστὶν ἡ ἀλώπηξ. λέγεται βᾶσ-
191 τας ἡ ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον ὑπὸ Κυρηναίων. λέγε-
ται βᾶσας οὐδεντέρως καὶ ἡ βῆσσα.

Βασκαρίδες, αἱ βάνκαι· παρὰ τὸ διάγειν ἐν βήσσαις, ὅ
ἐστὶν ὀρεινοῖς τόποις· ἡ παρὰ τὸ βασσάρη τὸ λεγόμε-
νον ὑπόδημα· ὅπερ εἴρεται παρὰ τὸ τῇ βᾶσει ἀρρε-
ναι. λέγονται βασσάροι αἱ Θράκιαι βανκαι. χιτῶ-
νας οὖν ἐφόρου ἀπὸ τοῦ βάνκου Διονύσου· ἀπὸ τῶν
βησσῶν.

Βασσων] Ἐπίχαρμος, βασσων χωρίον, ἐντὶ τοῦ βαθύτε-
ρον, εὐγειον. ἀπὸ τοῦ βαδύς, βαθύτερος· βαθίων,
10 βασσων, ὁ βαθύτερος.

Βαστραχάλασαι, τραχηλιάσαι. βαστραχας γὰρ τοὺς τρα-
χήλους οἱ Βοιωταὶ καλοῦσι. βαστρακας, τοὺς πλουσίους
καὶ εὐγενεῖς.

Βάτταλος, ἐπώνυμον ἦν Δημοσθένους. ἐκάλουν δὲ οἱ πα-
λαιοὶ τὸν μαλακὸν καὶ βδελυρὸν καὶ αἰσχυρὸν οὕτως·
ἀπὸ Βαττάλου τινὸς αὐλητοῦ· ὃς μαλακὸς ὦν, καὶ αὐ-
λήματα τοιαῦτα ἀφύεν. οἱ δὲ, Βάτταλον ὄνομα παρὰ
ταῖς παλαιοῖς τῶν μαλακισσομένων τὸν πρωτότον· ἀπὸ
20 τοῦ τύπτεσθαι ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ βατταλίζεσθαι. οὕτως
εὐρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν.

Βατταρίζειν, εἴρεται τὸ μόλις λαλεῖν· ἀπὸ τοῦ Βάττου
τοῦ Θηραίου τοῦ εἰς τὴν Κυρήνην τὴν ἀπὸ τῆς Θήρας
ἀποικίαν ἀναγαγόντος, ἰσχυροφώνου ὄντος. ὡς γὰρ βαρ-
βαρίζειν, οὕτω βατταρίζειν κατὰ μίμησιν Φωνῆς, ὡς
τὸ πομπύζειν. ὁ καὶ πιδανώτερον. καὶ γὰρ ὁ Βάττος
πρὸς τὸ ἐπέχεσθαι τὴν Φωνὴν ἀνόμασται, τραυλίζων
καὶ τὸν τοιοῦτον ἦχον προφερόμενος. ἡ δὲ βαττολογία
σημαίνει τὴν πολυλογίαν· ἀπὸ Βάττου τινὸς Ἑλλήνος,
μακροῦς καὶ πολυμήκης στίχους ποιήσαντος εἰς τὰ εἰ-
30 δώλα, ταυτολογίαν ἔχοντας. ὁ Βάττος οὗτος τῆς κατὰ
Κυρήνην ἀποικίας ἡγήσατο, μογγιλάος τίς ὦν. ἀπὸ
τουτοῦ καὶ τοὺς μὴ εὐδυστόμους μὴδὲ τραγὴ καχημέ-
νους τῇ γλώττῃ, ἀλλ' ἐπισεσυμένως φθεγγομένους καὶ
παρασημῶς, βατταρίζειν Φασί. βατταρίζειν οὖν τὸ ἐν
τῇ συνηθείᾳ βερβερίζειν.

Βατία, λέγεται καὶ ὁ βάτους ἔχων τόπος. ἀπὸ τοῦ βά-

τος, Βατία διὰ τοῦ ι, ὡς Αἰτωλός, Αἰτωλία· τὸ ἐθνι-
κὸν Βατιεύς, καὶ Βατιάτης. ἐπὶ δὲ τοῦ τόπου, Ἐπα-
Φρόδιτος Φησιν, ἀπὸ τοῦ πατῶ, πάτος· καὶ ἀπὸ τοῦ
πατου τῶν Ἰππῶν· τοὺς γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ὁλοοὺς τε 40
καὶ συνεχεῖς τριμμούς, πάτους ἔλεγον. πάτος οὖν πά-
τεια· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πατῖα, καὶ Βατῖα. ἐστὶ
δὲ τόπος ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Ἰλιάδος. Ὀμηρος, Τὴν ἦτος
ἄνδρες Βατῖαν κικλήσκουσι.

Βατεία, τόπος τῆς Τροίας, ἀπὸ τῆς Βατείας τῆς Δαρδά-
νου γυναικὸς· ἐξ ἧς γενέσθαι τὸν Ἐριχθόνιον. ἐν ὑπο-
μνήματι Λυκόφρονος. οὕτως Ὀδρος· ἐγὼ δὲ εὐρον ἐν
τοῖς ῥητορικοῖς τὴν λέξιν οἰκίαν τινα σημαίνουσαν, ἀπὸ
Βάτωνος ἐπωνομασμένην δεσπότου. ἡ σκευὸς, ἡ κόσμος, 50
ἡ χωρίον τι. λέγεται δὲ καὶ τῆς συκαμίνου ὁ καρπὸς
οποβάλασμος καὶ μόρα.

Βάτος, ἡ ἄκανθα· εἴρεται κατὰ ἀντιφρασιν· ὁ μὴ ὦν
βατός. καὶ ἐστὶν ἐν τὼν παροξυτόνῳ. καὶ τοιαῦτα πολλὰ,
ὡς παρὰ τὸ κυρτός, κύρτος· ξανθός, Ξάνθος· λευκός.
Λεῦκος, ὄνομα κύριον. οὕτω βατός, βάτος καὶ παρὰ
τὸ δρέπω, δρόπος, καὶ βατοδρόπος. Φίλων.

Βάτραχος, παρὰ τὸ βοῇν τραχεῖαν ἔχειν, βοάτραχος τις 192
ὦν. ἐστὶ δὲ πεποιημένη ἡ λέξις. καὶ βατραχίς, ἰμα-
τίου χροά.

Βατήρ, ἡ ἀρχὴ τῶν τοῦ πεντάθλου σκαμμάτων. Αὐτὸν
κέρουκας τὸν βατήρα τοῦ λόγου: — Φησὶ τις· ὅτι τὸ
ἐπικυρότατον καὶ τὸ πρῶτον. ῥηματικὴ δὲ ἐστὶν ἡ λέ-
ξις· οὐ παρὰ τὸ βαίνω· ἐγένετο γὰρ βαντήρ· ἀλλὰ
παρὰ τὸ βίβημι βατήρ.

Βάτης] παρὰ τὸ βαίνω, βάντης ὁφείλειν εἶναι, ὡς Φαίνα
Φάντης καὶ ἱεροΦάντης· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βίβημι, βάτης,
καὶ διαβάτης, καὶ ἵπποβάτης. Φίλων. Βατήν] ἐστὶ τὸ 10
θέμα βῆμι· ὁ παρατακτικὸς ἔβην· τὸ β' τῶν δυνικῶν,
ἔβαν· τὸ γ', ἐβαν· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, βάτην.

Βάτην, τὴν γῆν Μεσσηνιοί.

Βαῦνος, ἡ καμίνος· παρὰ τὸ αὖν τὸ κῆν, (— ἵνα μήπο-
θεν ἄλλοθεν αὖτοι) γίνεσθαι αὖτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β,
βαῦνος. λέγεται καὶ ὁ βουνος.

Βαυκίδες, ὑπόδηματα Ἰωνικὰ πολυτελῆ· καὶ βαυκισμός,
ὄρχησις· καὶ βαυκίζεσθαι, τὸ θρύπτεσθαι. καὶ βαῦ τὸ
κατποιμίζειν. κατεβαυκάλισέ με, Φησὶν ὁ κωμικός.

Βαύκαλον, μαλακισσομενον, τραφερόν, καὶ ὠρεῖστίον. βαυ- 20
κὸν γὰρ τὸ τραφερόν.

* Βαφεῖν, τὸ ἐργαστήριον, ἵνα γίνεσθαι τὰ χρώματα· πα-
ρὰ τὸ βάπτω τὸ μαινώ.

Βδελύσσω· παρὰ τὸ βδελύω· τοῦτο παρὰ τὸ βδέλλα· τοῦτο
παρὰ τὸ βδέλλω τὸ ἀμέλγω. βδᾶλλειν γὰρ λέγουσιν οἱ
Ἀττικοὶ τὸ ἀμέλγειν. καὶ γὰρ ἡ βδέλλα ἀμέλγουσιν
ἔοικεν ἐν τῷ αἵμα ἐπισπᾶν. γίνεσθαι βδέλλα, τοῦ α τρα-
πέντος εἰς ε.

Βδελυγία, δυσσομία. ἀπὸ τοῦ βδελύσσω, βδελύξω, βε- 30
βδελυγία, βεβδελυγία, βδελυγία. ἀπὸ δὲ τοῦ βδέλυ-
γμα γίνεσθαι ὁ βδελυγμός, καὶ ὁ βδελυγμῖας, καὶ ἡ
βδελυγμία.

Βδελυρός, ὁ ἀήδης, καὶ τοῦ μυσάττεσθαι καὶ ἀποστρέφε-
σθαι ἄξιος. καὶ βδελύττωμι εἴρεται παρὰ τὴν βδέλ-
λαν. παρὰ τὸ βδέλλω, βδαλυρός, ὡς λήγω λαγαρός,
λέγω λεπυρός· τοῦτέστιν ὁ ἀναίδης καὶ πανταχόθεν ἔλ-
λειν καὶ ἀρπάζειν βουλόμενος. ἀπὸ τοῦ μίσους. καὶ
ἡ βδελυρία.

Βδόλος, ἡ δυσωδία τοῦ λύχνου, καὶ ἡ πορδή· Τὸν βδόλον
οὐκ ἔσθ' ἥτις εἰς ὑποστῆναι δύναται: — παρὰ τὸ ὄζω, 40
ὄζολος· (ἔθεν καὶ Ὀζόλαι οἱ Λοκροὶ καλοῦνται, διὰ
τῆς ἐκ τοῦ αἰγνομενῆς δυσωδίας) ἀφαιρέσει τοῦ ο, ζῶ-

λος, ὡς τὸ ὀδύρεσθαι, δύρεσθαι· τροπὴ τοῦ ζ εἰς βδ, βδόλος· καὶ τὸ ῥῆμα, ὄζει, βδεῖ, ὡς τὸ ροιζῶ, ροιβδῶ.

Βαῖα, αἱ ἐν Ἰταλίᾳ, ἀπὸ Βαίου τοῦ Ὀδυσσεὺς κυβερνήτου ἐκλήθη, τελευταῖαντος κατὰ τὴν ἄορνιν τῆς Ἰταλίας. τὸ ἐθνικόν, Βαιάτης.

Βαῖον, (ὃ λέγεται καὶ ἡβαῖον) τὸ μικρὸν ἢ ὀλίγον. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, βαῖον, οὗ ἐστὶν ἐπ' ὀλίγον βῆναι. ἢ παρὰ τὴν ἡβην, ἥτις ταχέως ἄρχεται, καὶ ταχέως λήγει. ζῆται εἰς τὸ ἡβαῖος.

Βαῖων, ὃς καὶ βλέννος λέγεται· ἐστὶν ἰχθὺς παραπλήσιος κωβίῳ. Ἐπίχαρμος δὲ βαῖοντας λέγει. καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστὶ, Μὴ με βαῖων κακῶς ἰχθὺς. ἐπὶ Φιληδόνου εἴρηται.

Βαῖτυλος, Λίβανον τὸ ὄρος τῆς Ἰλίου πόλεως. βαῖτυλος δὲ ἐκλήθη καὶ ὁ λίθος, ὃν ἀντὶ Διὸς ὁ Κρόνος κατέπιεν. εἴρηται δὲ, ὅτι ἡ Ῥέα βαίτη αἰγὸς σπαργανώσασα, τῷ Κρόνῳ δέδωκε· βαίτη δὲ σημαίνει τὴν διφθέραν. καὶ παρὰ τὸ βαίτη· βαίτηλος. βαίτη, στέγαστρον προβάτειον ἢ αἰγείου.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΤ Ε.

Βεβαῖω, παρὰ τὸ βέβαιον· τοῦτο παρὰ τὸ βαῖον, ὃ σημαίνει τὸ μικρὸν καὶ ἀληθές. τοῦτο ἐκ τοῦ βίβημι, βῆσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔβην· ἢ μετοχή, βας βάντος. καὶ ἐξ αὐτοῦ βας, καὶ βας· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, βέβαιος. ἢ παρὰ τὸ βιβῶ, βίβαιος, ὡς τιμῶ Τιμαιο· καὶ τροπὴ Αἰολικῇ τοῦ ι εἰς ε, (ὡς ἀγχίμαχος, ἀγχέμαχος· ἀδίκαστος, ἀδέκαστος) γίνεται βέβαιος, ὁ ἀσφαλὴς καὶ ἐδραῖος καὶ βεβηκώς· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀστηρίκτων. τὰ διὰ τοῦ αἰος ἀπὸ ῥημάτων, εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικά, προπαροξύνονται, καὶ διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφονται· οἶον, κηδῶ, Πηδαιος· ὕλῳ, Ὑλαιος· λῳ, Λναιος, ὄνομα κύριον· ματῳ, μάταιος. οὕτως οὖν καὶ βιβῶ, βίβαιος. οὕτω Θεαγένης.

Βεβαῖα, πηγὴ οὕτω καλουμένη ἐν Εὐβοίᾳ. ἐτυμολογεῖ δὲ Τεῦκρος, ὅτι Φησί τῶν ἐν τῇ νήσῳ ποτὲ ὑδάτων ἐκλιπόντων καὶ ποταμῶν καὶ πηγῶν, μόνῃ αὐτῇ ὁμοίως διέμεινε πολυῦδρος. παρὰ τὸ βέβαιον οὖν καὶ ἀνελλιπές, βεβαῖα.

Βεβαασιν· ἀπὸ τοῦ βεβήκασιν παρακειμένου, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ η εἰς α. ἢ ἡνίκα οἱ Ἴωνες ἐν τῷ ῥήματι ἀφαίρεσιν ποιήσονται τοῦ συμφώνου, τότε καὶ συστολὴ παρακολουθεῖ· οἶον, ἔστηκα, ἔσταα· βέβηκα, βέβαα· βεβαῖος βεβαῖος, καὶ βεβῶς βεβῶτος· καὶ πλεονασμῷ, βεβαῖος, βεβαῖος, καὶ ἐμβεβαῖα· καὶ ἐπειδὴ ἡ γενικὴ τοῦ ἀρσενικοῦ κανὼν ἐστὶ τοῦ θηλυκοῦ, ἐγένετο ἐστῶσα, βεβῶσα, τεθνῶσα.

Βεβαμεν, καὶ βεβάμεν. εἰ μὲν προπαροξύνεται, ἀπὸ τοῦ βεβήκαμεν γέγονε κατὰ συγκοπὴν· εἰ δὲ παροξύνεται, ἀπαρέμφατον ἐστὶν· οἶον, Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν σχεδόν τε μάχεσθαι.

Βεβίηκε] — τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοὺς· — καταπεπώνηται, βεβίασται. ἀπὸ τοῦ βιάζω, βιάσσω, βεβίακα, κατὰ τροπὴν.

Βέβουλα] — καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρας προβέβουλα· — προκέκρικα, προτετίμηκα. ἀπὸ τοῦ βούλω βαρυτόνου, ὁ μέλλων, βουλήσω, ὡς μέλω, μελήσω· θέλω, θελήσω· ὁ παρακειμένος, βεβούληκα· ὁ μέσος, βέβουλα. καὶ βεβόληκα· Ἰλιάδος ι, Πένθει δ' ἀτλήτων βεβόληκατο· — (ἐκτασιν δὲ ἔχει ποιητικὴν τοῦ ε εἰς τὸ η, διὰ τὴν ἐπαλλήλῃαν τῶν βραχέων) τὴν ψυχὴν τετρωμένοι

ἦσαν, ἐλυποῦντο. ἐπὶ μὲν σώματος, βεβλήκατο· ἐπὶ δὲ ψυχῆς, βεβόληκατο. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ πεφοβήκατο, καὶ τὸ δεδμήκατο. ἀπὸ τοῦ βάλλω, ῥηματικὸν ὄνομα, βολή· ἀπὸ τοῦ βολή, ῥῆμα βολῶ, βολήσω, βεβόληκα, βεβόλημαι· ὁ ὑπερσυντέλικος ἐβεβόλημην, ἐβεβόλησο, 50 ἐβεβόλητο, [ἐβεβόληντο,] καὶ Ἰωνικῶς, ἐβεβόληκατο. λέγει γὰρ ὁ τεχνικός· οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων, ταυτοσυλλαβοῦντες, πρὸ τοῦ α ἔχουσι τὸ ε· οἶον, πεποίηται, πεποιέται. οὕτως οὖν καὶ βεβόλεατο· καὶ διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν βραχέων ἐκτασιν γέγονε τοῦ ε εἰς τὸ η, βεβόληκατο. οὕτω Ζηρόβιος, καὶ ἄλλοι.

Βέβηλος, ὁ μὴ ἱερός τόπος, ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσιν. ἀπὸ τοῦ βῶ, βῆσω, βηλός· καὶ διπλασιασμῷ, βέβηλος, 194 ὁ βάσιμος παντί· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ αἰούτου. λέγεται βέβηλος ἀνὴρ, ὁ μικρὸς καὶ ἀκάθαρτος, ἢ καὶ ἀμύητος· ἀπὸ τοῦ τόπου· ὁ ἐν ἀνιέροις τόποις ἄξιός διατρίβειν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Οἰδίποδι, βέβηλον τὸν ἰδιώτην Φησί.

Βεβρώσεται] Χρήματα δ' αὐτε κακῶς βεβρώσεται· — ἀπὸ τοῦ βρῶ, βρώσω, βέβρωκα, βέβρωμαι, βέβρωσαι· μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβρώσομαι· τὸ τρίτον, βεβρώσεται.

Βεβρώσοις] Ὡμὸν βεβρώσοις Πρίαμον· — Φάγοις. βρῶ, 10 βρώσω, βέβρωκα· ἐκ τούτου ῥῆμα βεβρώκω· τροπὴ τοῦ κ εἰς θ, βεβρώθω· ὁ παρατατικός, ἐβέβρωθον· ἢ μετοχή, ὁ βεβρώθων, τοῦ βεβρώθοντος· τὸ ευκτικόν, βεβρώθωμι, βεβρώθοις.

Βέβρυκες. παρὰ τὸ βρύχω, βρύξω, βρύξ· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, Βέβρυξ.

Βέρης, ὁ δραπέτης· καὶ βερηδεύει, δραπετεύει.

Βεελφεγῶρ, ἐστὶν ὄνομα εἰδώλου, τὸ λεγόμενον Βαῖαλ· καὶ λέγεται παρὰ Ἑβραίοις, Βηλ· καὶ Φαγῶρ, ὄνομα τόπου· καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς δύο εε, καὶ τροπὴ τοῦ α 20 εἰς ε, γίνεται σύνδετον, Βεελφεγῶρ, ἦγον ἐν Φεγῶρ.

Βέθρον] βέρεθρον· καὶ συγκοπὴ, βέθρον. Κράτης καὶ Εὐφορίων οὕτω.

Βέρεθρον, ὁ κηλῶδης τόπος καὶ καταπηγὴς ποιῶν τοὺς ἀνθρώπους. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ οἰνοῦ βέρεθρον εἶναι καὶ βάθος ποιεῖν τῷ ἄρθρῳ τοῦ ποδός, ἢ τὴν γῆν θραύειν. — πολλὸν δὲ κατὰ χθονός ἐστὶ βέρεθρον· — σημαίνει καὶ τὸ σκότος καὶ τὸ βάθος· Ἐξω δ' ἐξίσχε κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου.

Βέλος· παρὰ τὸ βάλλω, τὸ τιτρώσχω· πᾶν γὰρ τὸ ἀπὸ μήκους βαλλόμενον βέλος εἴρηται. 30

Βελένοι, ὄσπρια· Καὶ τῶν βελέκων, Ἀριστοφάνης.

Βέλεμνα, βέλη. ἐστὶ δὲ καὶ ῥῆμα παρὰ τὸ βέλος, βέλεμος, ὡς ἔχω, ἔχεμος· Τήλεμος· πλεονασμῷ τοῦ ν, βέλεμνος, καὶ βέλεμνον. Ἡρωδιανὸς περὶ καθῶν. Ἰστέον ὅτι διακρίνονται ἡ εὐθεῖα τῶν οὐδετέρων καὶ ἡ αἰτιατική ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως. ὅτε τὸ ῥῆμα καθ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου φέρεται, καθ' οὗ καὶ τὸ οὐδέτερον ὄνομα, τότε τὸ οὐδέτερον εὐθεῖα ἐστίν· ὡς ἐπὶ τοῦ, βέλος ἔπεσεν· αὐτὸ γὰρ πίπτει τὸ βέλος. τοῦτο δὲ ἴδιον εὐθείας, τὸ τὴν διάθεσιν τοῦ ῥήματος ἔλκειν εἰς 40 ἑαυτὴν, παιδίον ἀπέθανε· γύναιον ὑφαίνει. ὅτε μέντοι τὸ ῥῆμα ἐξ ἄλλης αἰτίας πρόεισι, τότε τὸ οὐδέτερον αἰτιατικὴ ἐστίν, ὡς ἐπὶ [τοῦ] τὸ βέλος ἦπασεν· (ἄλλος γὰρ ὁ ἀρπάσας· ἀρπάζεται γὰρ τὸ βέλος) τὸ κρέας ἔκλεψε· τὸ μαχαίριον ἔλαβεν. οὕτω Ζηρόβιος.

Βελόνη, παρὰ τὸ βέλος καὶ τὴν τούτου οξύτητα. ἢ παρὰ τὸ ὅλη βάλλεσθαι. τὰ διὰ τοῦ ονη, εἰ μὲν οὐσίαν σημαίνει, πάντα βαρύνονται· οἶον, βελόνη, περόνη,

ἀγγλόνη, τὸ σχοινίον· ἐπὶ δὲ τοῦ πράγματος, ὀξύνεται· οἶον, ἡδονή, καλλονή· ἀγγλόνη, ἡ ἀγξίς.

50 Βελλεροφόντης] βέλλερα γὰρ τὰ κακά· ἔστιν οὖν ὁ προνοούμενος παύειν τὰ κακά. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Ἰπκόνους· ἀνελὼν δὲ Βέλλερον τὸν Κορίνθιον, Βελλεροφόντης ἐκλήθη. τὰ εἰς τῆς ἀρσενικά, μὴ ὄντα σύνδετα παρὰ τὸ κράτος, μὴδὲ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες, εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν οἶον, πολίτης, πολίτης· δεσπότης, δεσπότου· μητιέτης, μητιέτου· Βελλεροφόντης, Βελλεροφόντου, πρόσκειται, ἀρσενικά· διὰ τὸ Φιλοφίης, μὴ ὄντα σύνδετα παρὰ τὸ κράτος· διὰ τὸ Σωκράτης, σωκράτους· μὴ ἔχοντα οὐδέτερα· διὰ τὸ ἐνναέτης, ἐνναέτου, ἐνναέτης. τοῦτο δὲ, εἰ μὲν σημαίνει τὴν σωματικὴν ἡλικίαν, ἐνναέτης βαρύνεται· εἰ δὲ χρόνον, ἐνναέτης ὀξύνεται.

Βέλτερος, οὐ παρὰ τὸ βάλλω γέγονεν· ἐπεὶ βάλος ὡφελαν εἶναι, ὡς παρὰ τὸ θάλλω θάλος· ἀλλὰ παρὰ τὸ βέλλω, ὅθεν καὶ βολή καὶ βέλος, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, βέλτος· καὶ τὸ συγκριτικόν, βέλτερος. οὕτως 10 Ὠρίων· ὁ δὲ Φιλόξενος εἰς τὰ συγκριτικά λέγει, ὅτι τὸ βέλτερος καὶ φέτερος οὐκ εἰσὶ συγκριτικά· ἴματα δὲ εἰσὶ συμπεπτακτότα τύποις συγκριτικῶν. οὐδὲ γὰρ πάντα τὰ εἰς θῆς, πατρωνυμικά εἰσιν· οὐδὲ πάντα τὰ εἰς κος, κτητικά. καὶ ὅλην ἐκ τούτου. οὐδὲν εἰς ρος λήγει συγκριτικὸν μετὰ στερήσεως λεγόμενον. εἰ οὖν ἀβέλτερος Φαμὲν, δηλονότι οὐ συγκριτικόν· τὸ γὰρ ἀτυχέστερος οὐκ ἐν τῷ συγκριτικῷ εἰληφε τὴν σύνθεσιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀτυχῆς ἐσχηματίζεται.

20 Βελτίων] ἐκ τοῦ βάλλω ἢ βέλλω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα βέλτος· ἐκ δὲ τούτου, γίνεται συγκριτικὸς τύπος εἰς ὦν, βελτίων· καὶ ὑπερθετικὸς, βέλτιστος. Ὠρίων.

Βένθος, τὸ βάθος. παρὰ τὸ βάθος, βέθος, καὶ βένθος πλεονασμῷ τοῦ ν, ὡς πάθος, πέθος, καὶ πένθος.

Βέμβιξ, ὁ στρόμβος ὃν οἱ παῖδες στρέφοντες καὶ παίοντες ἰμάντι, κρίζουσι· πέμπιξ τις ὦν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι καὶ ἐλαύνεσθαι.

30 Βεμβράς, εἶδος ἰχθύος ἐντελοῦς. Ἐπίχαρμος δὲ αὐταῖς βραδονας καλεῖ· Βραδονές τε καὶ κίχλαι, λαγοί, δράκοντες ἄλλοιμοι· γίνεται δὲ ἐξ αὐτῆς σκευασία τις, ἢ προσπαγορευομένη μεμβραφύα. Ἀριστῶνυμος, Τῶς μεμβραφύας προσέειπεν ὁ παρκινοβοῦτης· — καὶ αὐθις, Οὐτ' αὖφῃ νῦν ἔστι σαφῶς, οὐτ' αὖ βεμβράς κακὸδαίμων.

Βέροια, πόλις Μακεδόνων, ἣν Φασιν ἀπὸ Φέρητος τινὸς πισθῆσαν. Φέροια· καὶ παρὰ Μακεδόνας, Βέροια, τροπῇ τοῦ Φ εἰς β, ὡς Φαρενίκη, Βερενίκη, ἢ γυνὴ τοῦ πατρὸς Πτολεμαίου· καὶ τὴν κεφαλὴν, κεβαλὴν λέγουσι.

40 Βεστίνοι, ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ θηριώδεις εἶναι· βέστια γὰρ τὰ θηρία παρὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων διάλεκτον.

Βεχαιρ, ἔθνος Σκυθικόν, ὡς Ἀπειρ, ἢ μετὰ τοῦ σ, Σάπειρ.

Βάστον, τὸ ἰμάτιον ὑπὸ Λακωνῶν· οἱ δὲ, βέττον. Διογένης.

50 Βεῦδος] Καλλίμαχος, Ἐν δὲ Πάρῳ, καλὰ τε καὶ αἰόλα βεῦδ' ἔχουσαι· — σημαίνει δὲ τὰ ποικίλα ἢ πορφυρᾶ ἰμάτια. Δίδυμος, τὰ δέρματα βοεῦδα, ἢ τὰ εὐδαῖν ἡμῖν παρέχοντα. Ἡρωδιανὸς δὲ εὐδα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βεῦδα· παρὰ τὸ εὐδαῖν. Διογένης· ἔστι πόλις, καὶ γυναικὸς ἰμάτιον πολυτελές· παρὰ Ἑρμιονεῦσι δὲ καὶ ἀγαλμα.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΤ Η.

Βῆτα τὸ στοχεῖν, ὅτι δευτέραν ἔχον τάξιν, ἐπιβέβηκε τῶν λοιπῶν.

Βῆ, περισκᾶται· Βῆ δ' ἀκῶν· — ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. παρὰ τὸ βῶ, βῆμι· ὁ β' ἀόριστος, ἔβην. ἢ παρὰ τὸ βίβημι, ὁ β' ἀόριστος ἔβην· τὸ γ', ἔβη· καὶ παρὰ ἀφαιρέσιν, βῆ. Ἰστέον ὅτι μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν τοῦ κλιτικοῦ μορίου, εἰ μὲν μακρὰ συλλαβὴ ὑποκλιπτοίτο, περισκᾶται· οἶον, ἔφης, φῆς· ἔβην, βῆν· εἰ δὲ βραχεῖα, ὀξύνεται, ἔβαν, βάν· ἔσαν, σάν.

Βῆ, τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς, οὐχὶ βαί λέγεται Ἀττικῶς. Κρατίνος Διονυσιαλεξανδρῶν, Ὁ δ' ἡλίθιος ὥσπερ πρόβατον, βῆ βῆ λέγων βυδίζει· — ῥητορικὴ δὲ ἔστιν ἡ λέξις.

Βαίωμα] Ἰλιάδος ὁ. Τῷ ἔα καὶ οὔτι Διὸς· βαίωμα Φρεσίν· — ἀντὶ τοῦ, οὐδαμῶς παρὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώτομαι, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἐμαυτοῦ· διὸ οὐδαμῶς τοῦ Διὸς ἐπιστροφῇ ποιήσομαι. Δημήτριος δὲ, ἀποβήσομαι εἰ ζῶ. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Οὐ γὰρ μοι θηρὸν βέη· — οὐ προβῆσθαι παρὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον. βέω ἔστι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, βείω. Ἰλιάδος χ', Ἐκτορ τέκνον ἐμὸν, τί νυ βαίωμα; — ἀντὶ τοῦ, ἐς τί ἐτι βιώσω καὶ ζήσω;

Βηλός, βαθμὸς θύρας, ἢ ὁ οὐρανός· οἶον, Ῥίψα ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο· — ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. 20 ἀπὸ γὰρ τοῦ βαβηκέναι τοὺς θεοὺς ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοὺς ἀστέρας κείθι βαίνειν, εἴρηται. τῷ δὲ τόνῳ, καθ' ἃπερ οἱ Ἀριστάρχιοι, βηλὸν ὡς πηλόν, τὸν τῶν θεῶν βαθμόν· ἕτεροι δὲ, τὸν βηλὸν εἶπον τὸν ἀνωτάτω πάγον καὶ περιέχοντα τὸν πάντα ἀέρα· ἄλλοι δὲ, τὴν περιόδον τοῦ αἵθέρος καὶ τῶν ἀστέρων· τινὲς δὲ, παρὰ Χαλδαίους, τὴν ἀνωτάτω τοῦ οὐρανοῦ περιφέρειαν· οἱ δὲ, παρὰ Δρυοπάς, τὸν ὀλυμπόν. ἀμεινον δὲ τὸν βατήρα λέγειν. κοινῶς δὲ σημαίνει ὁ βηλός τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, ὃν καλοῦσι Φλιάν· καὶ, Οὐδῶ ἐπὶ λιθῶν· — 30 ὁ γὰρ ποιητὴς ὑποτίθεται τὸν οὐρανὸν πύλας ἔχοντα. γίνεται παρὰ τὸν βῆσω μέλλοντα, ὃ ἐπιβαίνουσιν οἱ εἰσιόντες καὶ ἐξιόντες. βηλός ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι, ὡς καὶ ὁδός ἀπὸ τοῦ ὁδεύεσθαι. καὶ ὁ Πανύσσις δὲ τὰ πεδία βαίολα λέγει.

Βῆμα, παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω. τὸ δὲ παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις σύμβαμα, παρὰ τὸ βίβημι· τὸ δὲ βᾶμα καὶ σχᾶμα, παρὰ τὴν Δωριέων φωνὴν εἴρηται, ἀντὶ τοῦ βῆμα καὶ σχῆμα. σχῆμα δὲ καὶ βῆμα· δηλονότι οὐκ ἀδρῶν δεῖ οὔτε τινὸς τῶν μαθημάτων, ἀλλ' οὐδὲ τινὸς τῶν χωρίων ὑπεράλλεσθαι, παρὰ βαθμόν δὲ τινα καὶ τάξιν 40 προῖεναι, καὶ μὴ τὰ μὲν προηγούμενα παρατρέχειν, ὑπὲρ δὲ τὰ ἐσκαμμένα ἄλλεσθαι. ὅθεν καὶ παροιμία, Γεῖταν κινῶν τὸν πόδα. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μήπω μνησθέντων τὰ προοίμια, περὶ δὲ τῶν τῶν τελῶν κατάληψιν μάρτην σκουδαζόντων. βῆμα σημαίνει τὸ λόγιον.

Βῆσσα, ὁ βασιμώτατος καὶ ὑψηλὸς καὶ κοῖλος τόπος. παρὰ τὸν βῆσω μέλλοντα, γίνεται βῆσσα, πλεονασμῷ ἑτέρου σ· δι' ὧν ἔστι βῆναι καὶ πορεύεσθαι. οἱ δὲ, πόλιν Λοκρίδος Φασί. συστέλλει τὸ α, ὡς κνίσσα.

Βῆσσαν, κοιλάδα ὕδωρ ἔχουσαν, καὶ μεσότητά ὁρῶν, τὴν 50 συνάγκειαν· ἄλλοι τὸ ἐνυδρον.

Βητάγων, ὁ Κρόνος ὑπὸ Φοινίκων.

Βηχμός, νυσταγμός.

Βήδυλος, εἶδος ὀρνέου· δῆδυλος ἦν· τρέπκει γὰρ τὸ δ εἰς β, οἶον, Δελφοί, Βελφοί· ἐνδύσαι, ἐνβύσαι.

Μ

197 **Βητάρμονες**, οἱ ὀρχήσται· παρὰ τὸ βαίνειν ἀρμονίως, διὰ τοῦ βαίνειν μετὰ ἀρμονίας. **βηάρμων** καὶ **βητάρμων**, πλεονασμῷ τοῦ τ. λέγεται δὲ **βηταρμός**, καὶ ἐνὸπλιος ὀρχησις· οἶον, **Σκαίροντα βηταρμόν ἐνὸπλιον εἰλίσσοντα**.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Βία, σημαίνει β· τὴν δύναμιν, ὡς τὸ, **Σὴ δὲ βίη** λέλυται· — καὶ τὴν ἐν δυνασταίᾳ ἀδικίαν, ὡς τὸ, — **τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπῆρυν**· — καὶ, **Βίη** εἰν ἀγορῇ σχολιάς κρίνειν θέμιστας· — τῇ ἀδικίᾳ. καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον, **Οὕτω βίας Τρώων ὑπεδείδισαν**, οὕτως ἰσχύς· — ἀμφοτέρω παρὰ τὴν ἰσιν, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, **βία**, τὸ δὲ μετὰ δυνάμεως καὶ βιαστικῶς τι πράττειν, **βία** εἴρηται. τὸ δὲ **ἰα**, παρὰ τὸ ἰς ἰσός· τὸ **θηλυκόν**, **ἰα**.

Βίβημι· ὁ παρατατικός, ἔβην· **Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος**· — βαίνειν λέγεται τὸ ἀπλῶς διὰ σκελῶν βαλίζειν· ἀναβαίνειν, ἢ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἀνάδοσις. ὁ μέλλων, **βήσω**· μεταίχεται δὲ εἰς ἐνεστώτα, καὶ μέλλοντα οὐκ ἔχει. τὰ γὰρ ποιητικά, ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα μεταγόμενα, ἄχρη τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται.

10 **Βιβῶν**, **βιβῶ**· ὁ μέλλων, **βήσεται**, **βήσῃ** γίνεται ἐκ τοῦ βῶ τὸ βαίνω· δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, **βιβῶντα**· — μακρὰ **βιβῶντα**· — μεγάλα διαβαίνοντα. καὶ, ὃ δ' ἦε μακρὰ **βιβῶσθαι**· — παρὰ τὸ **βιβάξω**, γίνεταί **βιβαστός**· καὶ ὡς ἀρμόζω ἀρμωστός γίνεται ὀρμωσθῆς, οὕτω καὶ **βιβαστός**· καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ, **βιβάσθω** ἢ ἀπὸ τοῦ **βιβῶ**, **βιβῶσθω**· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, **βιβάσθω**· ἢ μετοχή, **βιβάσθων**, ἀντὶ τοῦ περιπατῶν, διαβαίνων.

Βίβλος· διὰ τὸ τοὺς βίους βέλλεσθαι ἐν αὐτῇ· ἢ παρὰ τὸ βύω, τὸ ἀσφαλίζω. καὶ **βιβλίον**.

30 **Βιβλίδα**, τὰ **βιβλία**· ἢ σχοινία τὰ ἐκ βίβλου πεπλεγμένα.

Βιβλινός οἶνος· οἶον, **Ἰδὼρ δὲ πίνει**, τὸν δὲ **βίβλινον** στυγῆ· — ἀπὸ **Βιβλίνης** οὕτω καλουμένης Θρακίας ἀμπελούς· ἥτις, διὰ τὸ εὐθαλὲς εἶναι, ἐν Ἑλλάδι μετεβέβη· καὶ ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Πόλλιδος τοῦ Σικωνίου τυράννου· ἐνθεν αὐτὴν τινὲς καὶ πόλλιν καλοῦσιν. **Ἐπιχαρμος** δὲ, ἀπὸ **Βιβλίνων** ὀρνῶν τῆς Θράκης, ἐνθεν φύεται, λελέχθαι αὐτὴν εἴται· **Σίμος** δὲ ἐν τῇ ἔκτῃ τῆς Ἰλιάδος, ἐν **Νάξῳ** Φησὶ ποταμὸν **Βιβλίνην**· ἀπ' οὗ καλοῦσιν οἶνον **βίβλινον**, διὰ τὰς πεφυκυίας ἀμπελόσς. διὰ δὲ τοῦ μ· γράφουσι τὸν ποταμὸν, **Βιμβλίνην**· καὶ τὸν **Νάξιον** οἶνον διὰ τοῦ μ, **Βιμβλίνον**. ἔστιν οὖν ὁ **Βίβλινος** αἶθος οἶνου, καὶ γένος ἀμπελούς ἐν Θράκῃ· καὶ ὁ παλαιὸς οἶνος.

Βίνη, πόλις. μένηται ταύτης Ἡρόδοτος, καὶ Φησὶν ἀνομασθαι ὑπὸ Φιλίππου οἰκοθεῖσθαι, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ συνοικισθέντων μοιχῶν. **Ἦρος**.

50 **Βινεῖν**, τὸ συνουσιάζειν. παρὰ τὸ βίος ἐστίν, ὡς ἐν ὑποθέσει **Ἀριστοφάνης**· οἶον, **Οἱ κοιμίζοντες ἤδη τὴν ἡλικίαν**, **Ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου**· — ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βύειν δαδῶναι τὴν λέξιν, κατὰ τροπὴν τοῦ ν εἰς ι. λέγει δὲ ὁ **Ἡρωδιανός**, ὅτι τοῦτο διφθερίται κατὰ τὴν γραφὴν. τινὰ γὰρ τῶν ἀντιγράφων, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσι τὴν λέξιν· τινὰ δὲ, διὰ τοῦ ι· ὑπὸ δὲ ἀστυχίας καὶ πλήθους ἐτῶν **βινεῖν** εἰργόμενον.

Βιπτάζω [**Συφρον** καὶ **Ἐπίχαρμος** τὸ **βαπτίζω**, **βιπτάζω** λέγουσιν. οὕτως **Ἡρωδιανός**.

Βιστονίη **Βιστονίη** **Φόρμιγγι** λιγυρὴς ἦρχον αἰοῖδης· — **Θρακικῆς**· ἀπὸ **Βιστονος** τοῦ **Τερψιχώρου**.

Βίος· ἡ ζωὴ ἢ βιοτὴ προσαγορεύεται· παρὰ τὸ μετὰ βίας 198 καὶ ἀνάγκης ζῆν, ὡς Φησὶν **Ὀμηρος**, — **Θεοὶ βίᾳ ζώντες**· — σέχ' οὕτως οἱ ἄνθρωποι. **Ὡς** γὰρ ἐπεκλάσαντο **Θεοὶ** δαίλοισι βροτοῖσι, **Ζῶειν** ἀχινυμένους· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσὶν· — ἢ παρὰ τὸ βέω τὸ πορεύομαι. τί γὰρ ἐστὶ βίος, ἢ ὁδὸς καὶ πορτα· τὸ γὰρ βέω, κυρίως τὸ πορεύομαι σημαίνει· **Ὅφρ' ἂν ἐγὼ βείω** προτὶ Ἰλίον· — καὶ τὸ, **Ζῆν** δὲ βέω· — **Ἐκτορ**, ἐγὼ δαίλῃ· τί νυ βείωμαι αἶνᾳ παθοῦσα; — τὰ δὲ παρὰ τὸ βίος συγκαίμενα, εἴτα κατ' ἀρχὰς λέγεται, εἴτα κατὰ τὸ μέσον, 10 διὰ τοῦ ι· γράφεται· οἶον, **βιωφελῆς**, **βιοτελής**, **βιοπλανής**, καὶ **βιοπλανέας**· (τὸ δὲ ἐντελές, **βιοπλανέας**, ὡς ἀπλῆδες, ἀπλῆδές) ὁλβιος, ἀμφοιος, ἀμφίβιος. **Ποσαχῶς** ὁ βίος; πενταχῶς· βίος, ὁ χρόνος τῆς ζωῆς· βίος καὶ ἡ ἐνταῦθεν τῆς ψυχῆς μεταστάσις· βίος καὶ ἐν ᾧ τις διατρέβει· βίος καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, εἴτε **ἱατρὸς** ἐστίν, ἢ **μηχανικός**, ἢ **τεκτονικός**, καὶ τὰ ὅμοια· βίος καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς. κατὰ λέγοντες, τὸν μὲν, σημανὸν καὶ κόσμιον ἐλέσθαι βίον· τὸν δὲ, ἄσμενον καὶ ἀκοσμον.

Βιβλιαγίσθος, **Ἀνδρέας** ὁ **ἱατρὸς** ἐπεκλήθη ὑπὸ **Ἐρατο** 20 **σθένους**· ὅτι λάθρα αὐτοῦ τὰ **βιβλία** μετέγραψε.

* **Βιωθρέμμων**, ὁ παρέχων τὴν τροφὴν· παρὰ τὸ τρέφω (ὁ μέλλων θρέψω) καὶ βίος.

Βιός, ὀξύνεται τὸ τόξον, διὰ τὴν πρὸς τὸν βίον διαστολήν. **ἔοικε** δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὀμωνύμως λέγεσθαι βιός, τὸ τόξον καὶ ἡ ζωὴ. **Ἡράκλειτος** οὖν ὁ σκοτεινός, **Τῷ οὖν τόξῳ ὄνομα βιός**· **ἔργον** δὲ, **θάνατος**· — ἥτοι παρὰ τὴν βίαν τῆς τάσεως, τὸ ὅπλον οὕτω κακλήσθαι· ἐπειδὴ μετὰ βίας τείνεται· ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ πρὸς τὸν βίον οἱ ἀρχαῖοι εἶχον, ἐν ταῖς θήραις αὐτῷ χρώμενοι· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπορίζοντο, τοξεύοντες τὰ πτηνὰ καὶ 30 τὰ τετράποδα.

Βιότος, σημαίνει τὴν ζωὴν, ὡς τὸ, **Ἐνθα μέτοι Μενέλαε Φάη βιότοιο τελευτῇ**, **Ἰλιάδος** ἢ· καὶ τὰ πτήματα, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν χρήματα, — **βιότον** γὰρ τῶν καὶ πτήματα πάντα.

Βιῶν· εὐτυχικόν, ὡς παρ' **Ἀριστοφάνει**, **Ἀναβιῶν** νῦν παλιν· — **βιῶν**, **βιούντος**· **βιόμι**, **βιοῖς**, **βιοῖ**· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, **βιοῖη**· καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, **βιῶν**. ἢ ὡς παρ' ἀπὸ τοῦ δούς, δόντος, δοτῆν, καὶ ἐκτάσει, δῶν, οὕτω καὶ **βιούς**, **βιόντος**, **βιοῖη**· καὶ κατ' 40 ἔκτασιν, **βιῶν**. τὸ δὲ **βιῶ**, εἰ μὲν ἐστὶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, **βιῶς**, γίνεται ἐκ τοῦ **βία**· ὅθεν καὶ τὸ, — **ἐβιῆσατο** **παῖδα**· εἰ δὲ ἔστι τρίτης, **βιῶ**, **βιοῖς**, καὶ ἐκ τούτου βίος. **βίωμι**· ὁ δευτέρως ἀδριστεός, **ἐβίων**· τὸ πληθυντικόν, **ἐβίωμεν**· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, **βιῶναι**, τὸ ζῆσαι. **βίωμι**, **ἐβίωμι**· **βιούς**, **βιόντος** τὸ προστακτικόν, **βίωθι**· τὸ τρίτον, **βιῶτω** τὸ ζησάτω. **βιάω**, **βιῶ**· **βιάομαι** **βιῶμαι**· **βιαοίμην**, **βιῶμην**· **βιάοιο**, **βιῶ**· **βιάοιτο**, **βιῶτο**· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, **βιῶατο**· **Τῷ** **ἱκέλῃ**, ὡς εἰ **ἐβιῶατο** μόνον ἀέντα **Τρώες**· 50 — ἀντὶ τοῦ ὡσαύτα αὐτὸν **βιάσαντο**.

Βίαιος, παρὰ τὸ βία· τοῦτο παρὰ τὸ ἰς ἡ δύναμις· τοῦτο παρὰ τὸ ἔω, τὸ ὑπάρχω, ἢ ὑπάρχοντα ἐν τινί· προπαρξύνεται· τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ παρέχονται ἀπὸ **θηλυκῶν**, προπαρξύνονται· οἶον, **δίκη**, **δικαίος**· **τιμή**, **τίμιος**. οὕτως καὶ **βία**, **βιαίος**· καὶ ἐξ αὐτοῦ, **βιαία**.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Βλάξ, ὁ εὐήθης καὶ ἀργός καὶ ἀνόητος. **Ἀριστοφάνης** **Βλάκας** **Φυγεργός**· — εἴρηται ἀπὸ τοῦ **μαλακός**· καὶ τὸ 99

- υπεροριστικόν, μάλαξ, ὡς βυμολόχος, βῶμαξ· πλούσιος, πλούταξ· μάλαξ οὖν, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, βλάξ. εἰς δὲ τὸ λεξικόν τὸ ῥητορικόν εὗρον ἐγὼ εἰρησθαι τὴν λέξιν, ἀπὸ ἰχθύος τινός, ὁμοίου σιλούρω, ἀχρηστού ὄντος, ὡς μηδὲ κύνᾳ αὐτῷ χρῆσθαι. πολυτεῖας δὲ, Βλακικόν τε ἡμῶν τὸ πάθος, ὡς εἰ λέγοι· τις πνευμονιᾶν. ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζώου, ὄντος ἀναισθήτου. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κῦμῃ χωρίου τῆς Βλακίας· οὗ μέμνηται καὶ Ἀριστοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τι βλακεννόμιον, ὃ οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι, διὰ τὸ τοὺς μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτούς.
- Βλάπτω] ἔστι βρῶ, τὸ ἐσθίω· κατὰ τροπὴν γίνεται βλῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, βλάπτω· ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἐσθιομένων, καὶ μηκέτι ὑγιῶν ὄντων.
- Βλάβη] ἀπὸ τοῦ βλάβω, βλάβη· βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι· — ἐνθα καὶ τὸ βλάβος· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ βλάπτω, ὥφειλεν εἶναι βλαφή, ὡς σκάπτω, σκαφή.
- Βλαστός, κατὰ τὸ βλώσκειν, ὃ σημαίνει τὸ αὔξασθαι.
- Βλάσφημος] κατὰ τὸ βλάβη καὶ τὸ φῆμη, γίνεται βλάσφημος, ὃ βλάβας λέγων. ἢ κατὰ τὸ φῆμη καὶ τὸ βάλλω, ὃ τὰς φήμας βάλλον, ὃ λοίδορος.
- Βλαιός, παραλυτικός. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. ὃ δ' ἀνυμολόγος, ὃ τοὺς πόδας ἐπὶ τὰ ἔξω διαστραμμένος, καὶ τῷ Λ στοιχείῳ δοικώς. διὰ τοῦτο καὶ Λαμβδα ἀκαλεῖτο ἢ γυνὴ μὲν Ἥετινους, μήτηρ δὲ Κυψέλου τοῦ Κορίνθου τυράννου. εἰρηται δὲ βλαιός ὃ βεβλαμμένος τὰ ἴσων τῶν ποδῶν, τὸ ἐναντίον γούν, ὃ ἐπὶ τὰ ἔσω ἔχων τοὺς πόδας, καλεῖται βαιβός, ὃ διεσπασμένος (ἦτοι διεφθαρμένος) τὸ ἴσον τῆς βάσεως.
- Βλαῖος, ὃ δαλός, κλάδος, ὄζος.
- Βλαιόνους, ὃ βλαιόποτος.
- Βλέφαρον, τοῦ βλέποντος φάρος· ἢ κατὰ τὸ αἶρεσθαι ἐν τῷ βλέπειν· αἰρομένων γὰρ αὐτῶν, ἡμεῖς βλέπομεν. ἢ κατὰ τὸ βάλλειν τοὺς ὄπας.
- Βλέπησις, βλέψις.
- Βλέννα, μύξα. οἱ δὲ, διὰ τοῦ π, πλέννη. καὶ πλένα τὰ ἀσθενῆ καὶ δυσκίνητα.
- Βλεφαρίδας, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες.
- Βλέμματος, ἔθνος βάρβαρον Λιβυκόν· ἀπὸ Βλέμματος ἐνός τῶν Διηιάδων τριῶν ὑποστρατηγῶν. ἔστι δὲ Ὀρόντης, καὶ Ὀρουάνθης, καὶ Βλέμματος. τοὺς καταεράκτας Φασί τοὺς περὶ Σύνην· τῆς πάρος αἰθαλέων Βλαμῶν ἀνέχουσι κολῶνας.
- Βλεμαίνω· κατὰ τὸ βρέμω βρεμαίνω· καὶ τροπὴ τοῦ ρ εἰς λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε· Ἰλιάδος δ', — σθένε' βλεμαίνων· — τῇ αὐτοῦ δυνάμει γαστριῶν καὶ ἐκαιρόματος, μαργαίνων καὶ ἐνθεουσίων, σφοδρῶς ἐπιβέβηκον μένος.
- Βλῆνοι δὲ τῷ βλέμματι φοβῶν, ὅσον τὴν δύναμιν διὰ βλέμματός ἐνθακινύμενος.
- Βλαῖς] Ἐπίχαρμος, τυροβλαῖς. Φασὶν οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ βληθεῖς, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η καὶ θ, βλαῖς. ἢ ἀπὸ τοῦ βλημι· ὃ δεύτερος ἀρίστος, ἔβλην· (οἶον, Πλόθην δὲ ὠκλὸς εὐπετὲς ἔβλης) ἢ μετοχῇ βλαῖς. πίνημα γὰρ, καὶ οὐ συγκοπή. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.
- Βλαίμην] ἔστι βλῶ, βλῆμι, βλήσω, ἔβλην· ὃ μέσος δεύτερος, ἐβλαίμην· τὸ εὐκτικόν, βλαίμην· τὸ δεύτερον, βλαῖο. Ἰλιάδος ν', Εἴπερ γὰρ βεβλαῖο· κινεῖσθαι· — εἰν γὰρ βληθῆς πολέμων, ἐνεργῶν.
- Βλῆτο] ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω, βέβληκα· ὃ παθητικός, βέβληκα· ἐβεβλήμην, ἐβεβλήσο, ἐβέβλητο· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔβλητο· οἶον, Ἐβλήτο πρὸς στήθος· — αἶτα ἀφαιρέσει, οἶον, Βλῆτο γὰρ οὗτι κακίστος.
- Βλῆσθαι, βληθῆναι· ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω· βέβληκα, βέ-

- βληκαί, βεβλήσθαι· καὶ κατὰ ἀφαιρέσιν τῆς βα συλλαβῆς, Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον.
- Βλήμανος· ἀσκηθεῖς. ὡς περὶ τὸ οὐτασμένος ἀναδρομὴν ἔπα- 10
θε τοῦ τόνου, οὕτω καὶ τὸ βλήμειος, ἐκ τοῦ βεβλη-
μένος, κατὰ συγκοπὴν.
- Βληχρὸν, τὸ ἀσθενὲς παρ' Ὀμήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ, καὶ ἄλλοις· Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει, ἐκ τοῦ ῥηματικοῦ. εἴρηκα δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσθενούς, παρὰ τὴν βληχρὴν τὴν τῶν προβάτων Φωνήν, οὐδὲν οὖσαν. Βληχρὸς οὖν καὶ ἀβληχρὸς, τοῦ αὐτοῦ σημαίνοντος μένους, ὡς στάχυς, ἀσταχυς. ἢ ἀπὸ τοῦ βέβληται, βληχρὸς, ὃ καταβεβλημένος καὶ πεπτικώς· 20
ἀπὸ τῶν παλαιόντων· ὃ δὲ ἰσχυρὸς, ἀπὸ τοῦ βέβληκα, ὃ καταβάλλων.
- Βλητός, ὃ ἀπόκλητος, ὃ ὑπὸ τῶν ὀξείων νοσημάτων αἰ-
φωδῶς τελευτῶν.
- Βλήτροισι] βλῶ, βλήσω, βλήτρον· σημαίνει δὲ τοὺς κατὰ
τὰς ἐρμονίας, γέμφους τοὺς πιεῖρους. καὶ βλήτρα, ἐμ-
βλήματα.
- Βλῆρ, Αἰολικῶς, τὸ δέλεαρ. οἱ Αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέ-
πουσι. τοὺς γὰρ δαλφίνας, βελφίνας Φασί· καὶ τοὺς
Δελφούς, Βελφούς. οὕτως οὖν δέλεαρ, βέλεαρ· καὶ κα- 30
τὰ συγκοπὴν καὶ συναλοιφήν, βλῆρ πεποιῆται. οὕτω
καὶ οἱ Βοιωτοὶ ποιοῦσι.
- Βλίσαι, τὸ τὰ κηρία θλίψαι τῶν μελισσῶν. ἀπὸ τοῦ μέ-
λι, μελίζω· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, βλίζω·
καὶ Ἀττικῶς, βλίττω· καὶ βλίτταιν, τὸ ἀφαιρῆναι τὸ
μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, τουτέστιν ἐκκίεσθαι καὶ θλίβειν·
ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι πως.
- Βλιμάζειν, τὸ τιτθολαβεῖν, ἡγοῦν ψηλαΦᾶν τὰ στήθη,
καὶ τοὺς μαστοὺς καταλαμβάνειν τῇ ἀφῇ, καὶ ἄπτε-
σθαι τῶν ἀπορρήτων μελῶν τῶν γυναικείων, καὶ διαγέ- 40
ρειν τὰς ἐπιθυμίας, ὡς Φησι Κρατίνος, Ὡς μαλακῶν
καὶ τέρων τὸ χρωτῖδιον, ὦ θεοί. Καὶ γὰρ ἐβλιμάζον
αὐτήν· ἢ δ' ἐφρόντιζον οὐδὲ ἐν· — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ
φλίβω, ὅθεν καὶ φλιά· καὶ Ὀμηρος, Ὡς πολλῶσι
φλήσι παραστάς φλήσεται ἡμους· — παράγωγον, φλι-
μάζω· καὶ ὡς φλίβω, θλίβω, οὕτω φλιμάζω, βλιμά-
ζω. Φασὶν δὲ καὶ Σόμεμαχος, παρὰ τὸ βλιμάζειν, τοῦ
μαζοῦ ἐγκειμένου. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ
τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν· καὶ βλιμάζειν, τὸ ἀπο-
στάζειν τοῦ μέλιτος. καὶ βλιμάζομεν. εἰσὶν ἄλλοι οἱ φα-
σιν, ὡς καὶ βλῶν λέγεται παρὰ τὸ φλύω τὸ ἀναδίδωμι· 50
οἶον, — ἀνα δ' ἔφλυε καλὰ ρέεθρα· — κατὰ τροπὴν
τοῦ φ εἰς βῆτα. Ὀμηρος, Οἶνου ἀποβλύζων· — ἀντὶ
τοῦ ἀπαιμῶν. ὃ τρόπος ἐνομαστοῦ. καὶ ἐν συνθέσει Εὐ-
κόλις, Ἄρα βλυσοδινῆσαι, καὶ χλοῆσαι τὴν πόλιν· —
ἄλλοι δὲ Φασὶ κλιμάζειν τὸ διαστρέφειν. κλίμαξ δὲ
ἐστὶν εἶδος ὀργάνου βασανιστικόν· οἶον. Τῇ κλίμακι δια-
στρέφονται· — οἶον, τὰ μέλη στρεβλοῦμενοι.
- Βλίτυρι καὶ σκινδαψός· ἄλογον. γέ 201
γόνε δ' ἤδη παροιμιῶδες, ὡς καταριμᾶσθαι ἐν κατα-
λόγῳ Φαρμάκων. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψόν, ὄργανον
μουσικὸν ἀποδίδωσι· τὸ δὲ βλίτυρι, χορδῆς μίμημα·
οὐκ εὖ.
- Βλοσυρός, καταπληκτικός, φοβερός, δεινός· παρὰ τὸ σε-
βαρῶς καὶ ἐπλημένως λούσσειν ἢ βλεῖναι. οἱ δὲ, λαμ-
πρός, ἢ χλωπέος· ἄλλοι, σμυνός. ἢ δὲ Γοργῶ, βλοσυ-
ρῶς τις ἐστὶ, τουτέστι φοβερά, καταπληκτικὴ τὴν
πρόσφωμιν ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ σῦρειν τὰ ὄμματα· βε- 10
λαὶ γὰρ τὰ ὄμματα.
- Βλωμός, ὃ ψωμός. Καλλιμαχος· ὅσον βλωμοῦ πένους
ἡράσαντα· — εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ψωμός, βλωμός, τοῦ ψ

εἰς βῆτα τραπέντος. ἢ παρὰ τὸ Φλωμός, καὶ κατὰ τροπὴν βλωμός· σημαίνει δὲ τὸ κλάσμα τοῦ αἵτου. ἢ παρὰ τὸ βῶν τὸ ἐσθίω, βρωμός, καὶ βλωμός, ὡς παρὰ τὸ βῶν, βωμός. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βάλλειν εἰς τὸ στόμα. Ἡσίόδος, — τετράτρυφον οὐτάβλωμον.

Βλῶσις] οἶον. Διφρου τέτυκται βλῶσις: — ἡ ἔδρα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πορευτικόν. ἴσως μολήσις οὕσα· τροπὴ τοῦ μ εἰς βῆτα.

Βλωθρή] οἶον. Ἡ ἐ πίτυς βλωθρή: — μακρά, μεγάλη. ἢ ἡ ἀναδρομὴ καὶ αὐξήσις. εἴρηται παρὰ τὸν αἰθέρα καὶ τὸ μολεῖν, μολαιθέρη τις οὕσα, ἢ εἰς τὸν αἰθέρα μολίσκουσα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴ τοῦ μ εἰς β, διὰ τὴν ἀσυνταξίαν, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, βλωθρή· ἢ παρὰ τὸ μολεῖν καὶ τὸ θορεῖν, ἢ ταχέως μολίσκουσα καὶ θοροῦσα.

Βλώσκω, σημαίνει τὸ αὐξάνω. ἀπὸ τοῦ μολῶ, γίνεται παράγωγον μολίσκω· καὶ ὡς τελῶ, τελίσκω· καὶ γαμῶ, γαμίσκω· καὶ μολαιθέρησι, βολίσκω· καὶ ὑπερθέσει, βλοῖσκω· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, βλώσκω. Ἰστέον ὅτι τὰ μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας παραγόμενα, διὰ τοῦ ἴσκω γίνονται· οἶον, τελίσκω· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς δευτέρας, διὰ τοῦ ἀσκω· οἶον, γελάσκω.

Βλῶν] πᾶσα δὲ λέξις ἀπὸ τῆς βλι συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ι γράφεται· χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως ῥήματος σχῆσιν αὐτήν. προσκείται, ἀπὸ κλίσεως ῥήματος· διὰ τὸ βλῆμι, καὶ βλεῖν.

Βλίσαι, τὸ συνεχῶς βαστάσαι. Βλίσκοι οἱ Βοιωτοί.

40 Γλίμη, ὁ προπηλακισμός. Βλίτον, λάχανον.

Βλιαρόν, ἀντὶ τοῦ λαῦρον. Βλίνας, Φύλλον συκῆς.

Βλίκανον, σημαίνει τὸν βάτραχον.

Βλίτυρον, ἐστὶ Φυτὴν ἢ Φάρμακον, ἢ χορδὴς μέμημα.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Βοᾶ] βοᾶω, βοᾶ. ἐκ τοῦ βοῇ γίνεται βοᾶ βοᾶς. τὸ παθητικὸν βοῶμαι· τὸ δευτερον, βοᾶ σὺ, καὶ πειρᾶ σὺ. ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· τὸ δὲ βοᾶν καὶ λαβὼν ἀπαρμωφάτα, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· ὅτι ἀπὸ τοῦ παρατατικῷ γέγονε τοῦ ἐβόα καὶ ἐγέλα· καὶ ὁ παρατατικός, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἢ ὅτι τὰ εἰς ν λήγοντα ῥήματα, οὐδέποτε ἔχει πρὸ τοῦ ν τι ἀνεκφώνητον. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ βοᾶς καὶ γελᾶς, οἱ Δωριεῖς βοῆς καὶ γελῆς λέγουσι. καὶ μηδεὶς οἰσθῶ ἀπὸ τοῦ βοᾶς καὶ γελᾶς γέγονε κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βοᾶσις καὶ γελᾶσις κατὰ κῶσιν. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ α καὶ ε εἰς η κιρνῶσιν· οἶον, τὰ ἐμᾶ, τήμᾶ.

* Βοήθεια, ἡ συμμαχία· ἀπὸ τῆς βοῆς καὶ τοῦ θεῖν. οἱ γὰρ βοητοὶ εἰώθασιν μετὰ τῆς βοῆς (τουτέστι βοῶντες) παραθεῖν.

202 Βοήσω. Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περισπωμένων, πέντε παραλήγονται τῷ ο· βοῶ, γοῶ, ἀκροῶ, μακρῶ, ἀλοῶ· καὶ τὰ μὲν δύο, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα, βοήσω, καὶ γοήσω· τὰ δὲ δύο, διὰ τοῦ α, ἀκροάσω καὶ μακροάσω· τὸ δὲ ἐν, διφθορεύεται. ἀλοάσω, καὶ ἀλοήσω. ἢ γὰρ δευτέρᾳ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὰ η, ἢ τὸ α, ἐάσω. ἀλλ' ἡνίκα καθαρικῆ ὁ ἐνεστώς, τότε ὁ μέλλων διὰ μακροῦ τοῦ α ἐκφέρεται· οἶον, ἀνιῶ, ἀνιάσω· θεῶ, θεάσω· ἰῶ, ἰάσω. καὶ ἡνίκα ἔχη τὸ ρ, διὰ μακροῦ τοῦ α ὁ μέλλων· οἶον, γηρῶ, γηράσω· φυρῶ, φυράσω· ἡνίκα δὲ ἔχη τὸ λ, τότε ὁ μέλλων διὰ βραχέος τοῦ α· οἶον, θλώ, θλάσω· γελῶ, γελάσω· τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῷ ἐνεστώτι συμφωνοῦν χωρὶς τοῦ λ καὶ τοῦ ρ, διὰ τοῦ

η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἶον, ζῶ, ζήτω· νικῶ, νικήσω· πεινῶ, πεινήσω· διψῶ, διψήσω. τὸ δὲ πεινάτω καὶ διψάτω, κατὰ τροπὴν Δωρικὴν γέγονε τοῦ η εἰς α. τὰ δὲ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι, κάντε λ ἔχη, κίντε ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἶον, πλῶ, πιμπλῶ, 20 πῖμπλημι, πλῆσω· χρῶ, κίχρῶ, κίχρημι, κρήσω· στῶ, ἰστῶ, ἰστήμι, στήσω.

Βοῶν] ἐστὶ βοᾶοιμι· καὶ κρᾶσει, βοᾶμι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βοᾶοιεν, βοᾶν. βοᾶντο, πλεονασμῷ τοῦ ο ποιητικῶς.

Βοή, κυρίως ἡ μάχη· ὅθεν καὶ — βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος: — καὶ βοηθεῖν, τὸ εἰς βοὴν θεῖν. βοὴν ἀγαθὸς, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ γενναῖος. ἢ μὲν γὰρ δειλία, θραύουσα τὸ πνεῦμα, βραχίστην ἀπεργάζεται τὴν Φωνήν· βῆναι γὰρ ἐπὶ τοὺς ἀκούοντας ἡ βοή.

Βοή] ὄνομα προσηγορικόν. παρὰ τὸ βέω, βοή, (ὡς χέω, 30 χοή) τὸ σημαίνει τὸ βῆνω· ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ι, βείω· εἰονεῖ ἡ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας βαίνουσα καὶ ἐκπεμπομένη Φωνή. ἢ παρὰ τὸ βέω, τὸ τρέφω. ἢ ἐκ τῶν τρεφόμενων πνευμάτων ἀπεκτεμπομένη. Τὰ εἰς η λήγοντα καθάρᾳ δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ὥντερ κατ' ἀρχῆς τὸ ε ὑπαρχον, ὀξύνεται· πνέω, πνοή· χέω, χοή. τὸ βο, μικρόν. διατί; τὰ ἔχοντα τὸ ε ἐγκείμενον —

Βοηδός, ὁ δῆλον τὸ σημαίνον· εἴρηται ἀπὸ τοῦ εἰς βοὴν θεῖν· ἢ ὁ εἰς τὴν βοὴν θεὸς καὶ ταχύς. καὶ βοηθεῖν, 40 τὸ ἅμα τῇ βοῇ θεῖν.

Βοηδρομεῖν, τὸ μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Κῆρας δὲ, ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν, τουτέστιν ἐπὶ τὴν μάχην δραμεῖν. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ βοηδρομία, ἑορτὴ τις Ἀθηναίων καλουμένη· κατ' ἣν ἡμέραν ἐβοήθει ὁ Ζεὺς σπουδῇ πολλῇ πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμέλτῳ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἐρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίους ἐβασίλευε.

Βοηδρούαις, βοηθείαις, συμμαχίαις.

Βοηδρομιῶν, μὴν παρὰ Ἀθηναίοις εἴρηται· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐτιμᾶτο βοηδρόμιος Ἀπόλλων. τὴν δὲ ἀρχὴν ἔλαβεν, 50 ὅτι πολέμου συστάντος Ἀθηναίοις καὶ Ἐλευσινίοις, συμμαχίησαντος Ἴωνος κατὰ συγγένειαν, ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι. ἀπὸ οὗν τῆς τοῦ στρατεύματος βοῆς τῆς ἐπὶ τῷ ἄστει δραμούσης, ὃ τὰ Ἀπόλλων βοηδρόμιος ἐκλήθη, καὶ ἡ θυσία, καὶ ὁ μῆν· καὶ τὰ βοηδρόμια ἐτελεῖτο ἑορτῇ. Φερεκύδης δὲ ἐν τοῖς Αὐτόχθοσι, διὰ τῆς Φωνῆς σημεῖον· ἦν τὸ πρότερον ἀξύνετον οὕσαν, εὖρε καὶ 203 διηρθωσεν.

Βοί. Ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα οὐ συναρτᾶται ὡς Λητοῖ, Λητοῖ· οὐδέποτε γὰρ δοτικὴ ἐνικὴ μονοσύλλαβος ἐκφωνεῖ τὸ ι· οἶον, τῷ νῷ, τῇ γῇ. εἰ οὖν ἐγένετο κατὰ συναρτῆσιν βοῖ, βοῖ, ἐμελλεν ἐκφωνεῖσθαι τὸ ι· ὅπερ ἐστὶν ἀτοπον. τὸ γὰρ ι τότε ἐστὶν ἀνεκφώνητον, ἡνίκα ἐστὶ μετὰ μακροῦ Φωνήεντος.

Βοιωτός] Ἀρνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ, τεκοῦσα αὐτὸν, λαθεῖν βουλομένη τὸν πατέρα, ἐβρίψεν εἰς βοῶνα. παρὰ τὸ οὖν μετὰ βοῶν τραφῆναι, Βοιωτὸς καὶ Βοιωτὸς ἐκλήθη. 10 Εὐφορίων, Τὸν ῥα Ποσειδῶνι δαυασσασμένη τέκε μήτηρ· Βοιωτὸν δ' ὀνόμαζεν· τὸ γὰρ καλέουσι βοτῆρες· ὅτι ῥα πατρώσῃ βοῶν ἀπεθάρκατο κοίτραις.

Βοιωτία, ἡ χώρα, ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ υἱοῦ Ἀρνης τῆς Αἰολίδος καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεύσαντος τῆς χώρας. ἢ ἀπὸ τῆς καθηγγηταμένης βοός τῷ Κάδμῳ. τὸ πρότερον, Ἀονία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν κατοικούντων αὐτὴν Ἀόνων· μετωνομάσθη δὲ Βοιωτία, ἀπὸ Βοιωτοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀρνης. ἐτι δὲ καὶ οἱ Βοιωτοὶ τιμῶσι τὸν προπάτορα 20 αὐτῶν Βοιωτὸν. κατ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ τῆς ἐλασθείσης

κατὰ τὸ πυθόχρηστον ὑπὸ Κέδμου βοός. ἀγαθοῦσα γὰρ αὐτὸν ἡ βοὺς, εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀνακλιθεῖσα, ἀπέθνηεν.

Βοατίδας, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τοὺς βόας τοῦ Γηρυόνου ἄγων τῷ Διί.

Βοαγρία, τὰ ἐκ βοῆς ἀγρευόμενα λάφυρα. ἔστι καὶ Βοαγρος ποταμός.

Βοείας, τὰς ἐκ βοείων βυρτῶν ἀσπίδας· ἀπὸ τοῦ βεβυρσῶσθαι τοὺς βοείους. καὶ βοείας, τὰς ἀσπίδας ὁμοίως.

30 Βοὸς πόδα] οἱ μὲν Ἀττικοί, ἐπὶ ζῶντος λέγουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν τεθνηκότων, βόειον πόδα Φασί· ὡς πατρὸς κληρὸν, ἐπὶ ζῶντος· πατρῶν δὲ, τελευτήσαντος. παρ' Ομηρῶν δὲ συγγεῖται· ὅν, "Ὡς εἰπὼν ἔρβιψε βοὸς πόδα· — ἐπὶ τοῦ νεκροῦ. καὶ ἐπὶ τοῦ ζῶντος, "Ἄς ἔρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων· — καὶ εἰς τὰς Διαφοράς, βοὸς πούς, ὁ τοῦ ζῶντος· βίσιος δὲ, ἐπὶ νεκροῦ.

Βοὺς, τὸ ζῶον, παρὰ τὸ βῶ, τὸ τρέφω, τὸ τρέφον ἡμᾶς ἐκ τῆς περὶ τὴν γῆν ἐργασίας. οὐ δυνάμεθα δὲ λέγειν ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, τοὺς βόας καὶ βοὺς. τὸ γὰρ α καὶ ο οὐ κινῶνται εἰς τὴν ου διφθόγγον, ἀλλ' α εἰς ω. ἀλλὰ λέγουσιν, ὅτι ὁμοφώνια γέγονε τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, καὶ τῆς αἰτιατικῆς. πᾶσα γὰρ εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ε λήγουσα καὶ συνηρημένη κατὰ τὸ τέλος, ἔχει τὴν αἰτιατικὴν καὶ πληθυντικὴν ὁμόφωνον αὐτῇ. οὐ κλίνεται βοὺς βούος. τὰ γὰρ εἰς ε λήγοντα μετὰ διφθόγγου, ἀποβάλλουσι τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν ἐν τῇ γενικῇ· πλην τοῦ κλειδ, κλειδός· παῖς, παιδός· καὶ δαῖς, δαιτός· βοὺς, βοός. 40 καὶ τὸ συνηρημένον οὐκ ἔχει. οὐδέποτε δισύλλαβος γενική, ἀπὸ μονοσυλλάβου εὐθείας γινομένη, συναρῶσιν ἐπιδέχεται. τῷ βοί· καὶ τὸ συνηρημένον οὐκ ἔχει. οὐδέποτε δισύλλαβος δοτική βραχυκατάληκτος συναρῶσιν. ἡ αἰτιατική, τὸν βόα καὶ βοῦν. ὦ βοῦ.

Βοώπις, εὐφθαλμος, καλῇ· εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, προσηγορικόν.

Βοῶν, σημαίνει ἡ τὴν μετοχὴν, Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν· 204 — καὶ τὸ ζῶον, Μυκηθμοῦ δ' ἦκουσας βοῶν· — σημαίνει καὶ τὴν ἀσπίδα, Χαλκοῦ τε ῥινού τε βοῶν τ' εὐποιητάων.

Βοὺς, σημαίνει δύο· τὸ ζῶον, Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρουσεν· — καὶ τὴν ἀσπίδα, — βόας αὐάς· — καὶ, — βοῦν ἀζαλήν· — βοῦν Δωρικῶς τὴν ἀσπίδα, ὅτι ἐκ βοείων ἐστὶ δερμάτων· συνεκδοχικῶς, τὸ ὅπλον. ἔστι βοὺς καὶ εἶδος πλακοῦντος διδομένου τοῖς εἰς Τροφῶνιου καταβαίνουσι· 10 διότι οἱ καταβαίνοντες εἰς τὰ αὐτά, μυκηθμῶν αἰσθάνονται.

Βόθρος] ὅλον τὸ σημαίνόμενον. "Ομηρος, Βόθρον ὀρύξαι ὄντα πυγούσιον ἐνδε καὶ ἐνδε· — παρὰ τὸ βῶ, βέω, βέθρος, καὶ βόθρος, κατὰ ἀντιφράσιν, ἐφ' ὃν οὐδεὶς βαίνει· ἡ παρὰ τὸ βάθος, βάθρος, καὶ βόθρος. ἡ παρὰ τὸ βάραθρον, συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο.

Βόθρυος] ὡς περ παρὰ τὸ θρασὺς γίνεταί θρασυος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βαθύς, βάθρυος, καὶ βόθρυος, ὁ λάκκος.

20 Βολβός, ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ἐκ γῆς βολβὸν ἐμφερείας, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐσθιομένου, παρὰ τὸ βλα ἀναβάλλεσθαι.

Βόλβιτον, πῦν παντοδαπῇ κόπρον· βόλιτον γὰρ ἦν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β· κυρίως δὲ, ἡ βοός.

Βολεῶνας] οὕτω λέγεται οὐ ἡ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων βάλλεται, ὅν, τοὺς κοπρώνας. λέγεται καὶ τόπος λιανός, ἐνθα δέδονται αἱ ἀγκυραὶ.

Βόλιτον· βόλβιτον δὲ Ἴωνες, εἰς τε ἄλλοι καὶ Ἰππῶνας·

ὅν, Βολβίτον κασιγνήτην· — εἴτα, Νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ βολίτινον· — θάτερον κατὰ παραγωγὴν. εἴρηται δὲ αἰὼν· 30 εἰ βοός λιτόν, τὸ ἀμάρτημα τὸ κοπρῶδες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, (ὡς Φέρω, Φέρβω) βόλβιτον.

Βόλινον, κόμη τις τῆς Ἀχαΐας, πλησίον Πιτρῶν καὶ τοῦ καλουμένου Δρεπάνου. εἴρηται δὲ, ὅτι νύμφη τις διακομένη ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐράντος, κατὰ τόνδε τὸν τόπον μέλλουσα ἀγρεύεσθαι, ἔρβιψεν ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν. ὅθεν τὸ χωρίον οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῆς βολῆς τῆς νύμφης.

Βόλιμος] τὴν παραγωγὴν ἀπέδωκε· καὶ τὸ σημαίνόμενον 40 εὖρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν. ἔστι μολίβος· καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν, βόλιμος, παρὰ Συρακουσίοις.

* Βομβαύλιος, εἶδος μελίσσης, κατὰ τὸ βομβεῖν.

Βόμβος, ψόφος τις. ὀνοματοποιεῖται, δὲ ἡ λέξις κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης φωνῆς· καὶ βομβεῖν ἐξ αὐτῆς, τὸ ἤχεῖν· καὶ βομβόλυξ, πομφόλυξ.

Βομβύκη, ὄνομα αὐλητρίδος· παρὰ τὸν βόμβον τῶν αὐλῶν. καὶ βόμβυξ, αὐλοῦ τι εἶδος· καὶ ζῶον, ἀφ' οὗ τὰ βομβύκια ὑφάσματα.

Βομβηδόν] Ἦε μελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ καπνιώσει, Βομβη- 50 δὸν κλονέονται· — κυρίως βόμβος, ὁ τῶν μελισσῶν ἐστὶν ἤχος· ἐνιοὶ δὲ τῆς βοξύνης λεγομένης μελίσσης. Ἀπολλώνιος. τὰ δὲ εἰς δὸν ἐπιβήματα ὀξύνονται, χωρὶς τοῦ ἐνδον.

Βομβυλιός, εἶδος παραπλήσιον μελίσσῃ. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βομβεῖν. ἔστι δὲ καὶ ποτηρίου εἶδος ἀπὸ μεταφοράς τοῦ ζῶου. καὶ γὰρ αὐτὸ ποιῶς πῶς κατεσκευάζεται, ὥστε πινόντων βομβεῖν. καὶ τὸ ἐλαιηρὸν δὲ ἀγγεῖον, 205 καὶ ὁμοιότητα τοῦ στενοπόρου ἐκπώματος, βομβυλιός λέγεται.

Βόρμος] βρόμος· καὶ καὶ ὑπέρθεσιν, βόρμος, καὶ βόρμος. ἔστι δὲ τροπῇ τετραπόδων.

Βορά, ἡ τροφή. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω· ὁ μέλλων, βόσω· βορός, καὶ βορά. ἐξ αὐτῶν βοράζω, τὸ τρέφω.

Βοράς, παρὰ τὸ βορώτατα τὰ σώματα ἡμῶν ποιεῖν καὶ ὑγιεινότερα. ὁ μὲν Ὀρίων, ὀνοματοποιεῖσθαι τὴν λέξιν φησὶ κατὰ μίμησιν τοῦ γινομένου ἤχου κατὰ τὴν πνοὴν αὐτοῦ· ἄλλοι δὲ, παρὰ τὸ βάρος, βορέας· ἡ 10 παρὰ τὸ βῶ, τὸ τρέφω, ὁ τρέφων καὶ αὐξάνων τοὺς καρπούς· ἡ παρὰ τὸ βορά· βοράς γὰρ ἡμῶν αἷτιος ἐστὶ τροφῆς, αὐξάνων τοὺς καρπούς. ἡ παρὰ τὸ βαίνειν αὐτὸν ῥᾶον πρὸς ἡμᾶς.

Βόρβορος] παρὰ τὸ βάρος, βάρβαρος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, βόρβορος. βόρβορος γὰρ λέγεται τὸ περίττωμα τῆς γαστρὸς· τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς ἀνω κείμενον, βάρος ἐμποιεῖ· ἡ παρὰ τὸ βορά, βορός, ἡ ἐκ τῆς βοράς κόπρος· διπλασιασμῷ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, βορβορος, ἡ 20 ἐκ τῆς τροφῆς γενηθεῖσα ὕλη.

Βοσόρ] Ἑβραϊκῇ ἡ λέξις· σημαίνει δὲ ἱμάτιον ἐκ κοκκίνου βαβαμμένον. λέγεται δὲ καὶ τὸ σῶμα, ὡς τὸ, Οὐ τὸ ἐρύθημα ἐξ ἀμπελου βοσόρ· — ἀντὶ τοῦ, οὐτινος τὸ σῶμα, ἐξ ἀμπελου ἦν βαβαμμένον.

Βολωσία, ἡ Εἰλειθυία· βολας γὰρ τὰς ὠδῖνας ὠνόμαζον. βόλος ὑπὸ Κρητῶν καὶ ἡ δια σαγήνης ἄγρα, καὶ ὁ τῶν κύβων καὶ ἀστραγάλων.

Βόσκω] παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, ὁ μέλλων, βόσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, βοσκω, ὡς τιτρώσω, τιτρώσκω· θνήσκω, 30 θνήσκω. ἐξ οὗ βόσις ἡ τροφή· καὶ συμβαίνει.

Βόστρυχος, ὁ πλόκαμος τῆς τριχός. Σοφοκλῆς, — νεώρη βόστρυχον τετμημένον· — παρὰ τὸν βέτρυν, βέτρυχος καὶ βόστρυχος, ὁ βοτρυειδής· μετὰ σχήματος

γὰρ βοτρυειδοῦς ἀπήρηται· Πλοχμοὶ βοτρυόντες ἐπεβ-
βώθοντο κινῶντι.

Βόσπορος, οἶνει βοὸς πόρος· ἀνόμεσται γὰρ ἀπὸ τῆς
Ἰούς τῆς θυγατρὸς Κᾶδμου. ταύτη γὰρ ἡ Ἥρα κατὰ
ζῆλον ὀστρον ἐκμύψεν, ἥτις ἐλαυνομένη ὥσπερ πόρτις,
τοῦτον παρήλθε τὸν τόπον, ὡς Φησὶ Διονύσιος· Τῷ δ'
ἐπὶ Θρηϊκίου στόμα Βοσπόρου· ὃν πάρος Ἰὼ Ἥρης ἐν-
νεσίῃσιν ἐνήξατο πόρτις ἐούσα· — Φύλαρχος δὲ, ὅτι οἱ
40 ἐντὸς τοῦ Εὐεΐνου πόντου ἦσαν ἄπειροι γεωργίας· οἱ
δὲ ἐκτὸς, ἔμπειροι. διὸ καὶ Βόσπορος ἐκεῖνο τὸ μέρος
ἐκαλεῖτο τοῦ πελάγους, ὅτι ἐσπείρετο. τινὲς δὲ, τοὺς
στενοὺς πορθμοὺς, Βοσπόρους εἰρηθῆσαι· ἢ ὅτι τὸ κα-
λαῖον, εἴ ποτέ τινες ἤθελον εἰς τὸ πέραν διαβῆναι,
σχεδίας πηγνύντες καὶ βοὺς ὑποζεύξαντες, ἐπὶ τούτων
διεπεραιούντο. ὅθεν ἡ ἑπωνυμία.

Βοτάνη, παρὰ τὸ βία τεύεσθαι, ἡγουν αὖξιν.

Βοτὰ, πρόβατα· καὶ βοσκήματα, καὶ τὸν λεγόμενον βο-
50 τὸν ἀπὸ τοῦ βόσκεισθαι· καὶ βοτεῖν, βόσκειν.

Βοτῆρ, ὁ ποιμῆν. καὶ διὰ τοῦ ο, καὶ διὰ τοῦ ω. ὅθεν
καὶ τὸ, Κτεῖν δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας· — τοὺς βοσκῆτο-
ρας καὶ νομέας τῶν μῆλων. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω,
βόω, βοτῆρ, καὶ βότερα, ὡς σωτῆρ, σωτήρα· καὶ
βοτῆς· ὅπερ καὶ βούτης λέγεται, πλεονασμῷ τοῦ υ'
καὶ συβώτης καὶ συβάσιον, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω. ὁ δὲ
Φιλῆξενος, παρὰ τὸ βόσκω, βοτῆρ, ἀποβολῇ τοῦ κ.

200 Βόττιον, ἔθνος Μακεδόνων· καὶ Βοττία ἡ χώρα, ἀπὸ τῶν
βοτῶν, ὅτι πολυθρέμματός ἐστι καὶ τὸ ἔθνος. ἢ παρὰ
τὸν βοτὸν, βοττιανή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, βοττιανή.
ἢ ἀπὸ τοῦ Βόττονος τοῦ ἡγησαμένου τῆς ἐκεῖθεν ἀποικίας.

Βόττεια, πόλις Μακεδονίας. καὶ διὰ τοῦ ε ψιλῷ, Βότ-
τεα. τούτου τὸ ἔθνικόν, Βοττεάτης· τὸ δὲ ἔθνικόν τοῦ
Βόττεια, διὰ τοῦ ι, ὡς Στράβων ἐν ζ'. καλεῖται δὲ
ἀπὸ Βόττωνος Κρητὸς ἢ πόλις· οἱ οἰκούντες, Βοττιᾶοι·
καὶ Βοττική, ἡ Χαλδαϊκὴ γῆ· καὶ θηλυκῶς λέγεται
10 Βοττιᾶς· καὶ Βοτταῖκη, κτητικόν.

Βότερς] παρὰ τὴν πόσιν, πότρως, καὶ Βότερς, ὁ τὴν πό-
σιν καὶ τὸ ποτὸν ῥέων. ἢ παρὰ τὸ βῶ τὸ πατῶ, ὁ τοῖς
ποσὶ τριβόμενος, τούτῃσι κατυόμενος.

Βοτρυδὸν, συνεστραμμένως, ὡς ἐν Βότερος σχήματι.

Βουβάλειον, κόσμος χρυσοῦς περιτιθέμενος τῷ καρπῷ.
Διφίλος ἐν Παλλακῇ, Βουβάλια καρπῶν καρθένου Φρο-
νήματα.

Βουβάρας, εἴρηται διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τοῦ ἄκρου προτομήν
τινα βουβάλου ἐξέχουσαν· (καὶ βούβαλον μέγα καὶ
20 πολὺ) ὁ μεγαλοναύτης. ἢ ὁ μεγάλως βαρὺς· παρὰ τὸ
βοῦ ἐπιτατικόν, καὶ τὴν βάριν, εἶδος πλοίου. ἢ παρὰ
τὸ βάρος ἔχοντα, καὶ καυχητιῶντα. περὶ ἀλαζόνος γὰρ
λέγεται, ὃν καὶ βαρυγέταν εἰρήνασι.

Βούβοσις, πολυφαγία. Βουβωνία, κόπος.

Βούβασις, κώμη τῆς Αἰγύπτου καὶ θεός. ὅτι ἡ Ἰὼ ἡ Ἰνά-
χου, εἰς βοῦν μεταβληθεῖσα, καὶ μετὰ τὴν διὰ γῆς
καὶ θαλάσσης πλάνην εἰς Αἴγυπτον παραγενομένη, ἐπι-
βάσα τὰ βροχθώδους τόπου τοῦ Νεῖλου, τῶν χηλῶν
ἰχθυὶ τῷ πληθῷ ἐνεχάραξεν. ὁ δὲ τῆς χώρας βασιλεὺς,
30 ἑωρκαῖς τὸ μὲν τῆς ἐμπροστίας χηλῆς, τῷ ι στοιχείῳ
ἐμπερές, τὸ δὲ τῆς ὀπίσθιας, τῷ ω, Ἰὼ τὴν βοῦν
ἀνόμεσας· τὴν δὲ καμῆν, Βούβασιν, ἀπὸ τῆς τοῦ βοὸς
βάσεως. ὥστε κατὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ διὰ τῆς εἰ
διφθόγγου· δεῖ γὰρ Εἰῶ. ὁ μὲντοι Ἡρωδιανὸς Φησὶ διὰ
τοῦ ι, παρὰ τὸ ἰεῖν σχηματίζομενον· ὅτι πολλὴν (Φη-
σιν) ἤλθε γῆν.

Βούβαστος, πόλις Αἰγύπτου· καὶ Βουβατίτις πόλις. τὸ
ἔθνικόν, Βουβαστίτης.

* Βούβοτος, ὁ βόσκων τοὺς βοὺς.

Βουβρωστis, κυρίως ὁ μέγας λιμός· ὅτι καὶ βοὺς λυμψί-
νεταί, καὶ τοὺς βοὺς βρωστίν ποιεῖ· ὁ χαλεπὸς λιμός. 40
ἐπὶ δὲ τοῦ, Καὶ ὁ κακὴ βουβρωστis ἐπὶ χθόνα διὰν
ἐλαύνει, Ἰλιάδος ὧ, ἀντὶ τοῦ μεγάλην ἀνία καὶ λύπη.
ἐνιοὶ δὲ βουβρωστίν τὸν οἶκτον.

Βούδιον, πόλις Θεσσαλίας· οἱ δὲ, Ἠπειροῦ.

Βουγαῖον, ἐργάτην βοῦν· οἱ δὲ, μεγάλαυχον, ἀμαθῆ,
ἀλαζονα, βωῶδη καὶ ἀναίσθητον.

Βουζυγία, γένος τι Ἀθηνησίν ιεροσύνην ἔχον. Βουζύγης
γὰρ τις τῶν ἡρώων, πρῶτος βοὺς ζεύξας, τὴν γῆν ἡρο-
σεν· ἀφ' οὗ γένος Βουζυγία.

Βουβῶν, τὸ παρ' ἐκότερα τῆς ἡβης μέρος, ἐν ἀρχῇ τῶν 50
μηνῶν καίμενον. εἴρηται δὲ, ὅτι τοῦ βαίνειν ἐστὶν ὑπε-
ρέτης. παρὰ γὰρ τὸ βῶ, γίνεται βουβῶν· καὶ συνδέσσει
τοῦ ἐπιτατικοῦ βοῦ, γίνεται βουβῶν, ὁ μεγάλως βαί-
νων. ἢ δι' οὗ μεγάλως βαίνομεν. βουβῶν λέγεται καὶ
τὸ πάθος τὸ εἰς ὕψος βαῖνον· ἀπὸ τοῦ ἐπαίρεσθαι,
καὶ μεγάλως βαίνειν εἰς οὐρανόν. ὅπερ τινὲς Φασὶ βομ-
βῶνα, ὡς λέγει Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ καθόλου. Μέναν-
δρος ἐν τῷ Γεωργῷ· οἶον, Βουβῶν ἐπήρθη τῷ γέροντι· 207
— καὶ ῥῆμα παρ' αὐτῷ βουβωνία· ἐστὶ καὶ Βουβῶν
πόλις Λυκαονίας, ἀπὸ Βουβῶνος ληστοῦ· ὁ πολίτης,
Βουβώνιος ὠφείλειν εἶναι· ἀλλ' ἐστὶ Βουβωνεύς. εἴρηται
ἀπὸ τοῦ βοῦ· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ζώου ληφθὲν, σημαίνει
τὸ μέγα, ὡς ἐν τῷ βούτιμος, καὶ Βούπαλος κύριον.
παρὰ δὲ τὸ ἐπιτατικόν καὶ τὸ γαῖα σύνδετον, γίνεται
βουγαῖος· ἢ παρὰ τὸ γαῖαν τὸ γαυριᾶν· ὅπερ καὶ αὐτὸ
παρὰ τὴν γαῖαν γέρονεν· ἢ ἢ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῆς
γῆς, ὁ μεγαλόφρων· οἶον, Αἰῶν ἀμαρτοεπὲς βουγαῖε, 10
οἶον εἰπες.

Βουδοῖα, πόλις Ἰλλυρίδος. εἴρηται, ὅτι Κᾶδμος ἐπὶ βοῶν
ζεύγους ἐκ Θηβῶν ταχέως εἰς Ἰλλυρικὸν παραγενομέ-
νος ἐκτίσας πόλιν· καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ τοῦ θοῶς
Φυγείν, Βουδοῖαν ἀνόμεσας. ἢ ἀπὸ τοῦ βούτου βουδοῖα,
καὶ βουδοῖα. τὸ ἔθνικόν, Βουδοαῖος.

Βουδοῖα, πόλις τῆς Ἰλλυρίδος. Σοφοκλῆς Ὀνομακλεῖ,
Βουδοῖα Δριλωμος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη· — εἴρηται
ἀπὸ τοῦ βοηθον γένεσθαι. Βουδία, πόλις Ἰωνίας· τὸ
ἔθνικόν, Βουδιαῖος.

Βουθέρει, ἐν ᾧ τόπῳ βόες θέρους νέμονται. 20

Βουκάπη, ἡ Φάτνη τῶν βοῶν. ἀπὸ τοῦ κᾶπτω τὸ ἐσθίω,
γίνεται κᾶπη· τούτέστιν ἐν ᾗ οἱ βοὺς κᾶπτοι.

Βούκαια, πόλις Φωκίδος ἐν τῷ Παρνασσῷ. ἀνόμεσται δὲ,
ὅτι ποτὲ Δευκαλίων καὶ Πύρρα, κατακλυσμὸν Φεύγον-
τες, παρ' αὐτοῖς διεσώθησαν· καὶ σημεῖον τοῦτο· κατ'
ἐνιαυτὸν πυρὰν ἀνάπτοντες, μεγάλην βοῦν ἐπελαύνου-
σιν, αὐτῇ ἐπιβοῶντες, Ἔρπες βοὺς κατὰ τὰ πάτρια·
καὶ κατακαίουσιν αὐτήν. ἀπὸ γοῦν τοῦ καίειν τὴν βοῦν,
λέγεται Βούκαια, καὶ Βουκαεῖς.

Βούκαιος] Νικάνδρος, Βούκαιός τ' αἰετοὶ καὶ ὀροῖτυπος· 30
— καὶ Θεόκριτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀροτριαστὴν, τὸν τῷ
βοσὶ καίνοντα τὴν γῆν, τούτέστι κόπτοντα καὶ σχί-
ζοντα.

Βουκερα, λίμνη τις ποτὲ μὲν καλουμένη· νῦν δὲ, εἶδος
βοτάνης, ἀπὸ τοῦ σχήματος τοῦ παρὰ τὴν θέσιν· ἐπει-
δὴ κέρατι βοὸς ἔοικε. καὶ Νικάνδρος ἐν ἈλεξίΦαρμά-
κοις παρετυμολογεῖ αὐτήν, λέγων, Ἄλλοτε βουκεραὸς
χιληγόνου, ὁ ἔα κεραίας Εὐκαμπεῖς πετάλοισιν ὑπεγε-
μίοισιν ἀέξει.

Βουκεράς, ἡ τῆλις τὸ σπερμάτιον· Διότιμος. Βουκεραῖς, 40
κρήνη ἐν Πλαταιαῖς, ἥτις ἀνόμεσται. Πόλυβος ἐξ
Ἄργους ἐπέκτισε Πλαταιὰς μετὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος

κατακλυσμὸν, βοὸς αὐτῷ ἡγουμένης κατὰ χρησμὸν, ὡς ποτε Κάδμω. ἦν ἐκείσε κατακλιθεῖσαν, τῷ κέρατι πατάσαι τὴν γῆν, καὶ κρήνην ἀναφανῆναι· ἦν ἀπὸ τοῦ κέρατος τοῦ βοός, Βουκεράϊδα καλεῖσθαι. οὕτω Θεῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ α' αἰτίου Καλλιμάχου· οὕτω καὶ Σερῖνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Φίλωνος περιπόλων. Πρ-
λύϊδος λέγει τὸν χρησμὸν.

50 Βουκέφαλος, ὁ ἵππος οὗ Ἀλέξανδρος ἐκέκτητο· οὐχ, ὡς τινες οὔνται, ὅτι βοὸς κέρατα εἶχεν· τοῦτο γὰρ ψευδές· ἐποσμεῖτο γὰρ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου χρυσοῖς· καὶ οὐ διὰ τὰ κέρατα Βουκέφαλος ὠνόμασται, ἀλλ' ὅτι οὕτως ἐν Θεσσαλίᾳ ἐκαλοῦντο οἱ ἵπποι ἔχοντες ἐγκεκαυμένον βουκράνιον. ὅτι δὲ τῶν Θετταλικῶν ἵππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοις δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρω, Μὴ κλαῖ· ἐγὼ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι· — καὶ πάλιν, Ψῆχει ἥρεμα τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν· —
208 λέγεται ὁ ἐγκεκαυμένον ἔχων τοῖς ἰσχυροῖς βουκράνον.

Βουνίς, καὶ βουνίτις, ἡ γῆ. εἴρηται δὲ παρὰ τοὺς βουνοὺς. βουνοὶ δὲ εἰσιν οἱ ὑψηλοὶ καὶ ὀρώδεις καὶ γεώλοφοι τόποι· παρὰ τὸ βῦναιν ἄνω.

Βουά· ἀλγὺς τις· τάχα θ' αἱ βουσόαι· — ἔλλειψις τοῦ σ, καὶ πνεῦμα προσήλθε τὸ δασύ.

Βουκόλοι, οὐ μόνον οἱ τῶν βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῶα τινὰ οὕτω καλοῦνται. καὶ βουκολισμός, μελοποιίας τινὸς εἶδος, καὶ ὀρχήσεως.

Βουκόλος, ἥτοι βουκόνος τις ὢν· παρὰ τὸ νοεῖν περὶ τὰς βοὺς, ὃ ἔστιν ἐνεργεῖν καὶ διατρίβειν. ἡ βουσί κεκλόμενος, ὃ ἔστιν ἐγκελεύμενος. ἡ παρὰ τὸ κέλλω, ὃ σημαίνει ὁ αἶμα τοῖς βουσί κέλλων. βουκολῶ σημαίνει καὶ τὸ σοφίζομαι. Διδυμός δὲ, παρὰ τὸ κομεῖν εἴρηκεν· ἴν' ἡ βουκόμος, ὡς ἱπποκόμος· καὶ κατὰ τροπὴν, βουκόλος· καὶ βουκολεῖν, βόας νέμειν.

Βουλυτός, ἡ δειλινὴ ὄψις, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.

* Βουλιμιάω, λίαν πεινῶ· παρὰ τὸ βοῦ, ἥτις ἐστὶ μερίς ἐπιτατικῇ, καὶ λιμός, ἡ πείνα.

20 Βούλιμος, ὁ μέγας καὶ ἐπιτεταμένος λιμός· παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ λιμός.

Βούλω· βαρύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς λω λήγοντα καθαρὰ δι-
σύλλαβα παραληγόμενα τῇ ου διφθόγγῳ, τὰ μὲν β, βαρύνονται· τὰ δὲ β', περισπῶνται. βαρύνονται, βούλω, καὶ οὐλω. Οὐληρος, Οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε· —
περισπῶμενα, οὐλῶ, παρὰ τὸ οὐλή τὸ τραῦμα· (ἐνθα κατοῦλσας καὶ δουλῶ, παρὰ τὸ δουλος· ἀπὸ δὲ τοῦ βούλω, παράγωγον βουλεύω, ὡς ἄρχω ἀρχεύω.

30 Βουλῆ, ὄνομα ῥηματικόν, εἶδους τῶν ὑποεκπτικῶν τῶ ὀνόματι, προσηγορικῶ. γίνεται παρὰ τὸ βέλλω, βολῆ, ἡ σύστοιχος τῆς γνώμης Φορὰ ἡ ἐπιβολὴ τῆς ψυχῆς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, βουλῆ, ἡ τοῦ νοός ἐμβολῆ· ἡ παρὰ τὸ βάλλω, βολῆ· καὶ πλεονασμῷ βουλῆ. ἐτραπή δὲ τὸ α εἰς ο, ὡς ἐν τῷ ἡμέρα, ἡμερόβιος· Ἡρα, Ἡρόδοτος· ὦρα, ὠροσκόπος, σημαίνει δὲ τὴν ἄθροισιν καὶ τὸ προβούλεμα· ὡς τὸ, Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων Ἰζε γερόντων· — καὶ τὴν γνώμην, Χρεώ βουλῆς ἐμὰ καὶ σὲ διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε· — καὶ — Διὸς δ' ἐτέλεετο βουλῆ· — καὶ τὴν προαίρεσιν, καὶ τὴν θέλησιν, ὡς τὸ, Νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγεράς Θετίδος ἐξήνεγκε βουλὰς.

Βουληγέρος, πρόβουλος, ἀρχιβουλος, ἡγεμὼν, ἄρχων, βουλευτικός. σημαίνει ποτὲ μὲν τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Οὐ χρεὶ καννύχον εὐδεν βουληφόρον ἄνδρα· — ποτὲ δὲ ἐπιθετικῶς αἱ ἐκκλησίαι, ἐν αἷς αἱ βουλὰι ἀναφέρονται, ὡς τὸ, Τοῖσι δ' οὗτ' ἀγορὴ βουληφόροι· — τὰ

ἐκ β' τελείων σύνθετα ὀνόματα, ἀπὸ εὐθείας· ὡς τὸ, ζῶη, ζῶηφορος, καὶ ἑωςφόρος· ἀπὸ γενικῆς, οὐτεῖς οὐδενός, οὐδενόσωρα· ἀπὸ δοτικῆς, ἰρηή, ἀρηήφιλος· ἀπὸ αἰτιατικῆς, πόδα, Ποδαλείριος. ἀπὸ δὲ κλητικῆς 50 μόνον, οὐ γίνεται σύνθετον· ἐπειδὴ πᾶσα πρῶσις ἢ πρόσωπος ἐστὶ, πλὴν τῆς κλητικῆς· ἡ δὲ κλητικὴ, αὐτοτελὴς ἐστὶ, καὶ πολλάκις τέλειον λόγον ἀποπληροῖ, ὡς τὸ, Ὡ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ μοιρηγενὲς ὀλβιόδοιμον· καὶ πάλιν, Διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ· — τὸ δὲ τέλειον, μετὰ τοῦ ἀτελοῦς οὐ συντίθεται. τὸ δὲ γυναιμανές, οὐκ ἀπὸ τοῦ ὦ γύναι, καὶ τοῦ μαινομαι ῥήματος, ἀλλ' ἀποκοπὴ ἀπὸ γυναικός. ἐστὶ δὲ τὸ ῥῆμα 209 Φέρω· Ὡς δ' ἄνεμος ἄρχας Φορέει· — ἀφ' οὗ Φορητός· ἀπὸ δὲ τοῦ Φέρω, Φερτός· ἐνθα τὸ συμφερτῆ· τὸ συγκριτικόν, Φερέστερος, καὶ προΦερέστερος, καὶ προΦερέστατος ὑπερθετικόν. Ἰστέον ὅτι τὸ Φέρω κατὰ τέλος συντίθεται· σπανίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὡς τὸ, Φέρεκλος, Φερέσταχυς, Φερσεφώνη· τελεσφόρος, τοξοφόρος. οὕτως οὖν παρὰ τὴ βουλῆ καὶ τὸ Φέρω, γίνεται βουληφόρος. τὰ δὲ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκά συν-
10 θεται, ἡ Φυλάττουσι τὸ η, ἡ τρέπουσιν· οἶον, γῆ, γη-γενής· ὀδυνῆ, ὀδυνήφατος· κρήνη, κρηνοφύλαξ. πάντα δὲ τὰ παρὰ τὸ Φέρω, παροξύνεται, εἰ μὴ ἄρα τύπος κωλύει, διὰ τὸ εὐ μόριον καὶ τὰς προθέσεις, καὶ τὴν α στερῆσιν· εὐφόρος, πρόσφορος, ἄφορος.

Βουλεῖα, ὁ χρόνος τοῦ βουλευεῖν· ὡς περ στρατηγεία ἐστὶν ὅπου στρατηγεῖ.

Βούπρηστις, ἐστὶ λαχάνου ἀγρίου γένος, ὁμοιον τῷ σινάπκι καὶ τῇ λαμπάκη. βούπρηστις δὲ Φασι λέγεται, διὰ τὸ τοὺς γευσσάμενους αὐτῆς, μεγάλως πιμπρασθαι, τουτέστι Φυσᾶσθαι· τὸ γὰρ βούς, ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἑτασσον 20 οἱ ἀρχαῖοι· καὶ βουκίαια, τὸν μέγαν παιδα.

Βουπρασίον, τόπος οὕτω καλούμενος, καὶ πόλις, καὶ ποταμός, καὶ χώρα τῆς Ἠλίδος. τὸ ἐθνικόν, Βουπρασιεύς, καὶ Βουπράσιος.

Βούσιρις, ὁ ἥρως ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις οὕτω καλεῖται. εἴρηται παρὰ τὸ βούς εἶρην, ὁ δυνάμενος μόνος ζευγνύειν δύο βοὺς· παρὰ τὸ βούς καὶ τὴν σείραν, ἴν' ἡ ὁ ἰσχυρός καὶ ἀνδραῖος, ὡς τε δύνασθαι βούν ἄγειν σείραϊ· ὡς περ καὶ Λαέρτης λέγεται· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι· ὦφειλε διὰ διφθόγγου· τὰ γὰρ 30 διὰ τοῦ ιρις, ἀποστρέφεται τὴν εἰ διφθόγγον· οἶον, Ὅσιρις, ὁ Διόνυσος, παρὰ αἶγα· (ἐστὶ καὶ ὄνομα πόλεως οὕτω λεγομένης, καὶ ὁ Νεῖλος) καλασίρις, λινούν ἱμάτιον· Ἰρίς, ἡ τῶν Θεῶν ἄγγελος· Κίρις, ὄνομα ποταμοῦ· Τίρις, ὄνομα δούλης· σίρις, ἡ ξίρις· ποτὲ μὲν γὰρ διὰ τοῦ σ λέγεται αὐτό, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ξ· καὶ ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ι γράφεται, ποτὲ δὲ διὰ διφθόγγου· κρεῖττον δὲ διὰ τοῦ ι· σημαίνει δὲ ἀρωματικὸν φυτόν· — χωρὶς εἰ μὴ ἔχει τοῦτο ἀπὸ προϋποκειμένου, διὰ τὸ χεῖρ, χείρος, χεῖρίς· σημαίνει τὸ χειρομάνικον. 40

Βούρη, πόλις τῆς Ἀχαΐας, ἣν ὦκισεν Ἐξάδιος ὁ κένταυρος· καὶ ἐκαὶ αὐτοῦ τὰ βουστάσια ἐφυλάττετο. διὸ καὶ Βούρα ὠνομασθῆ· ἀπὸ τοῦ τὰς βοὺς ὠρεῖν, ἃ ἐστὶ φυλάττειν. οὐρά τε Δεξαμένιοι βοδύστας Οἰκιάδαο.

Βούταις] εἶωθε γὰρ τῇ προσθήκῃ τοῦ ἵππου ἢ τοῦ βοός, τὸ μέγεθος τοῦ υποκειμένου δηλοῦν. ἀπὸ μὲν τοῦ βοός, βούσκον· ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου, ἱπποσέλιμον· καὶ Σμαδὸν ἱππογνώμονα, τὸν μεγάλαν ὄνον.

Βούται, βουκόλοι. Βούτα, Λατῖνοι τὰ ἐκ πυρᾶς καλοῦσι 50/ λεῖψανα· παρὰ τὸ Φῶ τὸ λάμπω, γίνεται Φῶτα· τροπῇ τοῦ Φ εἰς β, καὶ ω εἰς ου, βούτα.

Βουτάδαι, δῆμος ἐστὶ τῆς Οἰνιήδος Φυλῆς, ἀφ' ἧς οἱ ἐπ-

μύται, ἢ οἱ ἀπὸ Βούτου. οὗτος δὲ ὁ Βούτης τὴν ἱερω-
σύνην ἔσχε· καὶ ἀπ' αὐτοῦ Βουτάδαι ἐκαλεῖντο. καὶ
Βουτρόφος, τᾶξ (ὡς Φασι) τὶς ἱερωσύνης, ἢ τρέφοντα
τοὺς βούς, ὥστε θύεσθαι τοῖς θεοῖς δημοσίᾳ. καλοῦν-
ται δὲ καὶ Ἐτεροβουτάδαι, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βούτου.

210 Βουτίδης] τὰ εἰς ἧς, εἰς οὐ ἔχοντα τὴν γενικὴν, ἢ διὰ
τοῦ αἵματος, ἢ διὰ τοῦ ἰδῆς ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν. Ἰππο-
της, Ἰππότου, Ἰπποτάδης· δότης, δότου, Δοτάδης,
κύριον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ἰδῆς, διὰ τοῦ ἰ γραφεται· κορυ-
νήτης, κορυνήτου, Κορυνητίδης· Τριόπης, Τριόπου, Τριο-
πίδης. οὗτω Βούτης, Βούτου, Βουτίδης, τοῦ Ποσειδῶνος
υἱός. τὰ δὲ εἰς ος, διὰ τοῦ αἵματος ποιοῦσι τὰ πατρωνυμικά·
οἶον, Αὐξέντιος, Αὐξεντιάδης· Ἀσκληπιδίος, Ἀσκληπιάδης·
ἥλιος, ἡλιαδῆς· Οἰλιάδης οὐκ ἔστιν· Οἰλεύς γάρ· ἐπεὶ
10 Ὀϊλεύδης εἶχεν εἶναι. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλὰς ἀποβά-
λονται τὸ α' οἶον, Ἐριχθονιάδης, Ἐριχθονίδης· Τε-
λαμωνιάδης, Τελαμωνίδης. τὰ δὲ εἰς ας ἰσοσυλλαβίως
κλινόμενα, διὰ τοῦ αἵματος ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν· βο-
ρέας, βορέου, Βορεάδης· Αἰνέας, Αἰνέου, Αἰνεάδης·
κέας, κέου, Κεαδῆς· πυλέας, πυλέου, Πυλεάδης, καὶ
κατὰ συγκοπὴν, Πυλάδης· δημάας, δημέου, Δημαάδης,
καὶ Δημάδης.

Βούτυκος, ἱερεὺς τις, ὃς τοὺς βούς ἐν ταῖς θυσίαις τῷ πε-
λέει τύπτων ἔδυσ· Βούτυκος οἶα πόδα ταυῶν, Ἀπολ-
λώνιος.

20 Βουτρώτος, ἢ Βουθρῶτος, πόλις τῆς Ἠπείρου, ὥς Φησι
Τεύκρος ὁ Κυζικηνός· ὅτι Ἐλένου ἐκ τῆς πατρίδος εἰς
τὴν Ἠπείρου παραγενομένου, θύοντος δὲ ἐπιβατήρια,
ἢ βούς οὐ καίριαν λαβούσα τομὴν, Φαύγει καὶ κόλπον
τινὰ τῆς Ἠπείρου διανηξαμένη, εἰς γῆν ἐξέρχεται· καὶ
καταπεσούσα, ἀπέθανεν· ὁ δὲ Ἐλενος, συμβόλῳ θείῳ
χρησάμενος, κτίζει πόλιν· καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος,
Βουτρώτον αὐτὴν ὠνόμασε. τὸ ἔθνικόν, Βουτρώτιος.

30 Βουφόνια] ἑορτὴ τις παρὰ Ἀθηναίοις τὰ Βουφόνια· ἐν ᾗ
πολλοὶ ἐθύοντο βόες· καὶ ἦγετο αὕτη σκυροφοριῶνος
μηνὸς τετάρτη ἐπὶ ἰ'.

Βουφόνειον, ἐβουφύονον, βούς ἔθνον.

Βούχετα, ἢ Βουχέτιον· ἔστι δὲ πόλις τῆς Ἠπείρου, οὐδε-
τέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη· ἦν Φησι Φιλόχορος
ὠνομάσθαι, διὰ τὸ τὴν Λητῶ, ἥτοι Θέμιν, ἐπὶ βοδὸς
ὀχουμένην εἰσεῖν ἐκεῖ, κατὰ τὸν τοῦ Δευκαλίωνος κα-
τακλυσμόν. μέμνηται δὲ τοῦ ἐθνικοῦ Καλλίμαχος· οἶον,
Ἐξ ἁλὸς οὐ δίκην ἀνέρα Βουχέτιον ἔλκειν.

40 ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Βραδύς] παρὰ τὸ βάρος βαρύς· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ.

Βρά] ἀπὸ τοῦ ράδιον γίνεται κατὰ πλεονασμόν τοῦ β Αλο-
λικῶς, βράδιον· καὶ κατὰ συγκοπὴν βρά. οὕτως Ἡρω-
διανός καὶ Χοιροβοσκός.

Βραβεῖν, ἀπὸ τοῦ ράβδος, ραβδαῖον· καὶ τροπὴ τοῦ δ εἰς
β, καὶ ὑπερβιβασμῷ, βραβεῖν. λέγεται δὲ τὸ βασιλι-
κὸν σπῆπτρον. ἐξ οὗ καὶ βραβεύται, οἱ τὰς βασιλικὰς
ῥάβδους κατέχοντες, καὶ τοῖς νικῶσι τοὺς στεφάνους
50 δίδαντες. καὶ βραβεῖν λέγεται ὁ παρὰ τῶν βραβευτῶν
διδόμενος στέφανος τῷ νικῶντι. τὸ βεῖ, διφθόγγον. τὰ
διὰ τοῦ εἰον πηκτικά· —

* Βραβεύται, οἱ τοῦ ἀγῶνος διοικῆται, οἰονεῖ ραβδευταί·
ῥάβδον γὰρ σύμβολον τῆς νίκης ἐδίδουν τοῖς νικῶσι.

Βραβεύει, ἐπιψηφίζεται, διανέμει· καὶ βραβευτής, διοι-
κῆτής, ὀριστής. βραβεύται δὲ κυρίως λέγονται, οἱ τὴν
211 ῥάβδον ἀπὸ Φοίνικος, ἢ τινος ἄλλου, δίδοντες σύμβολα

τῆς νίκης, ραβδευταί τινες ἔντες· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ρ.
ἢ οἱ διαλλακταί. καὶ βραβεῖα, αἱ διαλλαγαί.

Βράβηλα, τὰ καλούμενα Δαμασκηνα. Θεοκρίτος, "Ορπα-
κας βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε· — Ἀθηναῖος δὲ
ἐν τῷ β' τῶν Δεικνυσοφιστῶν, Σέλευκον ὀνομάζειν
κοκκὺ μῆλα, καὶ βράβηλα καὶ βάδρυα. εἴρηται δὲ βο-
ράβηλα τινὰ ὄντα, τὰ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα· ἔστι
γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστρος. εἴρηται δὲ καὶ [μάδρυα] 10
μαλὸδρυα τινὰ ὄντα. Δαμασκηνα δὲ, κατ' ἐξοχὴν, διὰ
τὸ ἐν Δαμασκῷ τῇ πόλει γεωργούμενα εἶναι εὐδαλ-
στερα καὶ καλλίονα.

Βραγχιάζω, ὁ μέλλων, βραγχιάσω· ὁ αὐριστός, ἐβραγχία-
σα. ἐβραγχίασεν ὁ λαρυγξ· — παρὰ τὸ βρέχω, γίνε-
ται βρόχος, καὶ βροχίον, τὸ συνεχῶς βραχόμενον· ἐξ
οὗ καὶ βράχος τὸ τῆς θαλάσσης. ὠνοματοποιῶνται
Φασὶ τὴν λέξιν κατὰ μίμησιν τῆς γινόμενης αὐτῷ βρα-
χύτητος ἐν τῇ φωνῇ. ἢ βρόγχος λέγεται ὁ λαιμὸς καὶ
Φάρυγξ· ὃς καὶ βράγχος παρὰ τοῖς παλαιοῖς λέγεται· 20
ἀφ' οὗ, Τόσσον ἐβραγχ' Ἄρης· — ἀφ' οὗ τὸ πάθος
ἐκάλασαν βραγχίαν. ἐγὼ δὲ οἶμαι, παρὰ τὸ βαρεῖαν
ἰαχὴν ἔχειν, τούτεστι φωνὴν, γίνεται βαρυχίαν, καὶ
βραγχίαν. βραγχίαν γὰρ, τὸ ἡσύχως ὀδύρεσθαι, καὶ
τὸ σαπρὰ καὶ τραχεῖα τῇ φωνῇ χρῆσθαι. καὶ βράγχος,
νόσμητι τὴν περὶ τὸν βρόγχον.

Βράζει] παρὰ τὸ βῶ τὸ λέγω, γίνεται βάζω· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ ρ, βράζω.

Βράσσω, τὸ ζέω· ὅπερ καὶ ἀναβράσσω λέγεται Ἀττικῶς.
ἐπὶ τοῦ ἀποταλέσματος λαμβάνοντες τὴν λέξιν· — 30
Ἀριστοφάνης, Ἀναβράττω κίχλας· — ἀντὶ τοῦ ἔψω.

Βράσσω, εἴρηται παρὰ τὸ βάρος· ἢ βαρῶ βαράσσω, καὶ
κατὰ συγκοπὴν, βράσσω, ὁ βραδύς καὶ βραχύς· ἐκ-
ατέρων σημαίνει. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ βραδύς, γίνεται βρα-
δύτερος, καὶ βραδίων, καὶ βράσσω· καὶ ἀπὸ τοῦ βρα-
χύς, βραχύτερος, βραχίων, βράσσω. ὅθεν ὁ ποιητὴς
εἰδὼς ἀμφοτέρων σημαντικὴν τὴν λέξιν, ἐπιφέρει, δια-
σαφῶν καὶ λύων τὸ ἀμφίβολον, — βράσσω τε νόος,
λεπτὴ δὲ τε μήτις, Ἰλιάδος κ'· ἀντὶ τοῦ βραδύτερος, 40
ἐλάσσων. ἢ ταρασσόμενος καὶ ἀκαταστατῶν, ἀπὸ τοῦ
βρασμοῦ· οὐ σταθερός, ἢ ἀτακτος.

Βραχύς, κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ. παρὰ γὰρ τὸ ἀποβε-
βλησθαι μέρος καὶ ἐλάσσονα γενέσθαι εἴρηται. οὕτως
Ἡρακλείδης, ὥς Φησιν Ὀδρος.

Βραχίων, εἴρηται, ὅτι βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους
τῶν χειρῶν· ἢ ἐκ τοῦ βραχύς καὶ τοῦ κίων, βραχυ-
κίων τις ἐστὶ.

Βράχω, σημαίνει τὸ ἡχῶ. ὠνοματοποιεῖται ἡ λέξις ἐστίν· —
ἀμφὶ δὲ οἱ βράχες τεύχεα ποικίλα χαλκῶ. 50

Βρέχω, ὁ μέλλων, βρέξω· γίνεται παρὰ τὸ βρόχος. ἢ
παρὰ τὸ βάλλω, βλῶ· καὶ βρῶ, βρέχω, ἀπὸ τοῦ ἡχου
τῶν ὑδάτων. ὅθεν καὶ Ὀμηρος, [— βράχεν ὕδατα· —]
ὠνοματοποιεῖται ἐστὶ. τούτου δὲ ἐνεργητικὰ οὐχ εὐρήνται·
ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν εὐθειῶν ἐνεργητικὰ ἐξακουόμενα
ῥήματα, πρῶτα καὶ δεύτερα προσώπα οὐκ ἔχει. οὐδὲ
γὰρ, βρέχω ἐγώ· οὐδὲ, βρέχεις σύ· ἀλλὰ, βρέχει καὶ
χιονίζει καὶ αστράπτει ὁ θεός. πᾶν νόημα, καὶ πᾶς 212
λόγος τέλειος, ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος συνίσταται·
οἶον λέγει ὁ Πλάτων· δημηγορεῖ Δημοσθένης· — χω-
ρίς τούτων, οὐδὲν ἐστὶ τέλειον. ἐάν γὰρ εἴπω, ἀναγι-
νώσκει, ὀφείλω εἰπεῖν καὶ τὸ ἐπαγόμενον, ἢ Θεόδωρος,
ἢ ἄλλος· διότι πολλοὶ εἰσιν οἱ ἀναγινώσκοντες. ὅταν δὲ
ἐρωτηματικῶς εἴπω, βρέχει, ἢ βροντᾷ; διατί οὐ προε-
τίθηται καὶ τὸ ἐπαγόμενον; διότι εἰς ἐστὶν ὁ ταῦτα
ποιῶν, τούτεστιν ὁ θεός· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ βασιλέως·

- 10 οἶον, ἔδωκεν ἀξίας· ἐποίησε σπαθάριας: — καὶ οὐ λέγει, ὁ δῶνα· ἐπεὶ εἰς ἐστὶν ὁ ταῦτα πράττων.
- Βρέγμα, καὶ βρεχμὸν, τὸ ὑπερμετώπιον μέρος, εἰς τὸ ἡγορικὸν λεγικόν· ἐν δὲ τοῖς ἐτυμολογικοῖς, τὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρον κρῆνον· ὅπερ ὁ ποιητὴς βρεγμὸν καλεῖ (ὡς περὶ παρὰ τὸ ἔχω γίνεται ἐχμὸς καὶ νεοχμὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βρέχω, γίνεται βρεχμὸς καὶ βρέχμα) ἐπεὶ ἐν τοῖς ὑποτοῖς καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις καταχύσσει τὰ ὑγρῶν, τοῦτο πρῶτον βρέχεται.
- Βρέμει, ἡχεῖ. κυρίως, οἶον, — μέγα βρέμεται χαλεπαίνων: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀρᾶν. παρὰ τὸν βρόμον τὸν τοῦ πυρὸς ἦχον πεποιήται. ἐγὼ δὲ τὸν βρόμον, ἀπὸ τοῦ βρέμω.
- Βρεντήσιον, χωρίον τῆς Ἰταλίας περὶ τὸν Ἀδρίαν, ἀπὸ Βρέντου τοῦ Ἡρακλέους· ἢ ὡς εὐλόμενος οὖσα· ἐν γὰρ στόματι λιμένας πολλοὶ συγκαλοῦνται. ὡς εἰκνύα τοῖνυν κεφαλῇ ἐλάφου, οὕτως ὠνόμασται. ἔχει λιμένας κέρασιν ἐλάφου παραπλησίους· βρένδον δὲ καλοῦσι τὴν ἐλάφον Μασάπτιοι· καὶ βρέντιον Μασάπτιοις ἢ κεφαλῇ τῆς ἐλάφου, τὸ ἐθνικόν· Βρενταῖνες.
- 30 Βρεττανολί, ἔθνος ἀπὸ Κελτῶν τῆς Βρεττανίας θυγατρός· Βρεττία δὲ, ἡ νῆσος ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, ποταμὸν ἔχουσα Βρέντιον· οἱ δὲ, Βρεντανίδαί. καὶ τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βρεντιανός, ὡς Πολύβιος· νῦν δὲ λέγονται Βρέντιοι· εἰσι καὶ Βρεντανίδες νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ. τὸ ἐθνικόν, Βρεντανοί.
- Βρέφας, τὸ νεογνὸν παιδίον· κυρίως ἐπὶ ἀνδρώπου· Καλλιμαχος ἐν τρίτῳ τῶν αἰτίων, καὶ ἐπὶ σκύμνου τίθεται. παρὰ τὸ βράττω τὸ ἀμέλγω· τὸ βράττεον τὸ γάλα· τροπὴ τοῦ α εἰς β. ἢ ὅτι βροτός ἐστιν εἰς Φῶς προσελθών.
- 40 Βρένθειον, μῦρον τῶν παχέων, ὡς ἡ βάνχαρις· οἱ δὲ, ἀνθινον μῦρον. καλοῦσι δὲ καὶ ὄρνεν τι βρένθον· ὁ ἐνιοι κόσσυφον καλοῦσι. Κύπριοι δὲ βρενθίστην θρίδακα λέγουσι.
- Βρενθία] διότι ριζία τινὰ, οἷς ἐρυθαίνονται τὰς γνάθους αἱ γυναῖκες· οἱ δὲ, Φύκος ἀγγουσαν· οὐκ εὖ.
- Βρέθον, ἐλάφον, ἢ κεφαλὴν ἐλάφου.
- Βρενθύνεται, μεγαλοφρονεῖ, ἐκπαίρεται, οἷον εἰ θρύπτεται. Βισανθίνος Φησίον ἐν τοῖς περὶ χρηστομαθίας οὕτω·
- 50 Βρένθιον ἐστὶ μῦρον. καὶ οὕτως ἐν τοῖς λαμβοῖς, τοὺς οὐν ἀλαζόντας καὶ τρυφερούς, μῦρον χρίσθαι ἀκολουθεῖ. καὶ ἀπὸ τούτου δηλαδὴ τοὺς θρυπτομένους ἐπὶ παντὶ τὸ ἀπαξαπλῶς βρενθυμένους λέγουσιν. οὕτως εὖρον ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ.
- Βρενθύνουσι, δυσχεραίνοντες, ὀργιζόμενοι, θυμούμενοι· καὶ βρενθύνονται, τὸ διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι, προσ-
- 213 ποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι· παρὰ τὸ μετὰ βαρὺς θύειν, ὃ ἐστὶν ὀρᾶν. σημαίνει καὶ ἐκπαίρουσι, μέγα φρονούντες.
- Βρέτας] παρὰ τὸ βροτός, βρέτας κατὰ τροπὴν, τὸ βροτοειδὲς ἀγαλμα, τὸ βροτῶ ὅμοιον· κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ ξύλου πεποιημένον ἀνδρώπου ἀγαλμα, εἰδωλον, μορφὴ· Κυρηναῖοι δὲ τὸν ἀναίσθητον.
- Βρεττία, μέλαινα πίσσα· καὶ βάρβαρος, ἀπὸ τοῦ Βρετίνως ἐθνικοῦ.
- 10 Βρέφας] παρὰ τὸ φέρβω τὸ τρέφω, γίνεται φέρβας· καὶ κατὰ μεταθέσιν τῶν στοιχείων, βρέφας, τὸ δεόμενον τροφῆς· ἢ παρὰ τὸ εἰς Φῶς βεβηκέναι.
- Βριαρός, ὁ ἰσχυρός· καὶ βριαρύτερος. παρὰ τὴν βίαν, βιαρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, βριαρός· ἐνθεν Βριάρεως, ὁ ἐκατογγχειρ θεός· ἢ παρὰ τὸ βρίω, ἀφ' οὗ καὶ βρέτας τὸ βάρος· καὶ ὡς περὶ παρὰ τὸ τάχος γίνεται τάχος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βρίθος βριθός· καὶ βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν· καὶ βριθούνη· καὶ βριάω βριῶ,

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

- ῥημα· καὶ παρώνυμον, Βριαρεύς, ὡς πομπός, πομπεύς· καὶ ἀπὸ τοῦ Βριαρεύς γενικὴ, Ἀττικῶς, Βριαρέως· καὶ αὕτη εἰς εὐθείαν ἀναχθεῖτα, ἐποίησε τὴν Βριάρεως.
- 20 Βριαρόν, δεινόν, Φοβερόν, ἰσχυρόν· βριαρόν, μεγάλως καχαρισμένον.
- Βριάρο· οἶον, Βριάρο· κόρα. ἐστὶ Βριάρος ἡ εὐθεῖα ὡς μονήρας· ἢ γενικὴ, Βριαρόν· καὶ Θετταλικὴ γενικὴ, Βριαρόιο, καὶ συγκοπῇ, Βριάρο.
- Βριαρκος, δηλυνός ἢ βάκχη, ἢ βριαρὸς ἰακχίζουσα. Σοφοκλῆς, Ἐγὼ δὲ χερσὶν ἄγραν βριαρκον.
- Βριήπιος, μεγαλόφρωνος, βαρύφρωνος, μέγα καὶ βαρὺ βοῶν· παρὰ τὸ βρι καὶ τὸ ἡπύειν, ὃ ἐστὶ φωνεῖν. ἢ μέγας, ἢ δεινός.
- 30 Βρίζω, τὸ κοιμῶμαι· Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δδόν· — Ἰλιάδος δ', ἡσυχάζοντα, ἢ νυστάζοντα καὶ ὑπνοῦντα, ἢ ἀμελοῦντα.
- Βρίξαι, τὸ μετὰ βορᾶν καὶ τροφὴν καθευδῆσαι, βριξάει τὸ ὄν· σημαίνει καὶ τὸ ἀναπαύεσθαι καὶ καθευδεῖν.
- Βριζῶ, θεός παρὰ Δηλοῖς παρὰ τὸ βρίζειν, ὃ ἐστὶ καθευδεῖν, βριζῶ, θεός διὰ ἐνυπνίων μαντευόμενος.
- Βρικέλλος, ἐστὶ βαρβαρικὸν τὸ ὄνομα· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ 40 προσώπων βαρβαρικῶν. καὶ εἰρηται οἷον εἰς βροτῶ εἰκλος, ἢ Βριξίν εἰκελος. Βρίγας γὰρ ἔθνος βαρβαρικόν. ἄλλοι δὲ βρικέλλους τοὺς κελεύοντας· παρὰ τὸ βρι, καὶ τὸ κέλουμι. ἢ τοὺς ἰστόποδας.
- Βριμαῖνω, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι· παρὰ τὸ βρι, τὸ ὑπὸ ὀργῆς βαρύνεσθαι. λέγεται καὶ βριμῶ, ὅθεν καὶ βριμῶσθαι καὶ βριμῆσαι. καὶ μοι δοκεῖ παρὰ τοῦτο τὸ βριμῶ παρῆχθαι τὸ βριμαῖνω τὸ θυμοῦμαι. καὶ βριμένη, ὀργιζομένη.
- Βριμῶ, ἢ Φερσεφόνη. ἡ αὕτη δὲ λέγεται καὶ Ἐκάτη. Ἀπολλώνιος, Βριμῶ νυκτίπολον χθονίην ἐνέροισιν ἀνυσαν· — Ἐρμῆν ἐρασθέντα, ἐπὶ κυνηγεσίαν ἐξίουσιν θε-
- 50 λῆσαι βιάως μεχθῆναι· ἢ δὲ, ἐνεβριμήσατο αὐτῷ. ὃ δὲ, Φοβηθεῖς, ἀπετράπη. καὶ ἐντεῦθεν Βριμῶ προσηγερσῆθαι.
- Βρίσαι, νύμφαι οὕτω καλούμεναι. ἢ ὅτι βρίσαι, (καὶ γὰρ μελισσοῦργαν αὐταὶ τὸν Ἀριστῶνα ἐδίδαξαν) τροπὴ τοῦ λ εἰς ρ. ἢ παρὰ τὸ βρύειν, ὃ ἐστὶν ἀνθεῖν τὴν ἐλαίαν· ἢ τὴν ἐργασίαν καὶ αὐτὴν ὑπέδειξεν Ἀριστῆναιος τὴν 214 διὰ τῆς ἀμβροσίας. ἢ ἀπὸ τοῦ βρίξαι καὶ κατακοίμωσιν αὐτὸν, καὶ καταβαυκαλίσαι, ὅτι ἐτιθήνουν αὐτόν. Βρίσαι, τὸ ἐπέλθεῖν βαρέως.
- Βρισάος] οὕτως ὁ Διόνυσος. καὶ εἰ μὲν διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ βρίζειν ἐστὶν, ὁ ὀρηκτικός· εἰ δὲ διὰ τοῦ η, ἀπὸ ἄκρας Λαοβιακῆς Βρίσης, ἥς μέμνηται Ἀνδροτίων. ὅτι τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐν τῇ Βρίσῃ Φησίον ἰδρῦσθαι ὑπὸ Μάκαρος.
- Βριλητός, ὄνομα τόπου τῆς Ἀττικῆς.
- Βρίμη, ἢ ἰσχύς. Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικοῖς, Μηδείης 10 ποτὲ βρίμη Φαρμάκου· — παρὰ τὸ βρι, γέγονε ῥημα βρίθω· ὁ μέλλων, βρίσω· ὅθεν ὄνομα ῥηματικόν, βρίμη. βαρύνεται. τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ἐνὶ φωνῇ παρὰ τὸν ἡμῶν βαρύνεται, φήμη· τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ ἑτερον σύμφωνον ὀξύνεται, γραμμῇ.
- Βρισεύς, ὁ ἥρως· οἶον, Κούρην Βριστός· — παρὰ τὸ βρίθω τὸ βαρύνω, βρίσω, Βρισεύς· καὶ πατρωνυμικῶς, Βριστός· παρὰ τὸ βρίθω, παρὰ τὸ βαρεῖν τῷ κάλλει πάσας τὰς γυναῖκας. ἢ παρὰ τὸ βαρεῖν τοὺς Ἕλληνας. 20 ἐβάρησε γὰρ καὶ ἐβλάψε τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὸ λαβεῖν αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα.
- Βριτόμαρτις, καὶ Ἀρτεμὶς καὶ νύμφη. Καλλιμαχος, Ἐλλόφονον Βριτόμαρτιν εὐσκοπον· — τῆς δὲ θεοῦ Βρι-

N

τουάρτιδος· ὅτι ταῖς Βρίσαις νύμφαις ὁμαρτεῖ. καὶ Νεάνθης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τελετῶν Φησὶ χρησμον Διὶ δοθῆναι, ὅτι ἐκ τῆς μητρὸς τῆς Ἐκάτης γεννησόμενος, μεταστῆσει τῆς βασιλείας αὐτόν. γεννηθείσης δὲ τῆς Ἐκάτης, τὰς συμπαρούσας κόρας τῇ λεχοῖ ἀναβοῇσαι, Βρίτον, τούτεστιν ἀγαθόν. παρὰ τοῦτο δὴ τὸ ἐπι-
30 Φθεγμα ὀνομάσθαι τὴν Ἰεὸν.

Βρόδον] βρόδον ἐστὶ κατὰ διάλεκτον παρὰ τὸ ῥόδον, πλεονασμῷ τοῦ β, ὥσπερ ρυτίδες, βρυτίδες· καὶ βίξια, βρί-
σδα, κατὰ διάλυσιν τοῦ ζ.

Βρόμος, κυρίως ὁ τοῦ πυρὸς ἤχος. τεποιήμενη δὲ ἐστὶν ἡ Φωνὴ κατὰ μίμησιν τοῦ ἀποτελουμένου ψόφου ἐν πυρὶ·
40 οἶον, — τὸς γε πέλει βρόμος πυρὸς αἰδομένοιο: — καὶ παρὰ τὸ βρέμω, βρόμος, ὡς λέγω, λόγος. καὶ βρομήσει, Φυσήσει. Διογένης.

Βρόμιος, ὁ Διόνυσος· παρὰ τὸν βρόμον. καὶ γὰρ τῆς Σεμέλης κεραυνώσεως, ἠρπάγη ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ, κατὰ
βούλησιν τοῦ Διὸς, ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς.

Βροντή, παρὰ τὸν βρόμον, βρομή, καὶ βροντή. ἐμπυρος γὰρ εἰκότως ὀνομάσθαι.

Βρόταχος, τὸν βάτραχον Ἰωνες, καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ παρὰ Ξενοφῶνι. βάτραχος, καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν, βρόταχος, καὶ βρόταχος.

Βρότος, τὸ αἷμα· ἀπὸ τοῦ βροτοῦ· κυρίως γὰρ βρότος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐδέποτε ἄλλου ζώου. καὶ βρότον αἱματόεντα, καὶ ἕναρα βροτόεντα, τὰ ἡμαγμένα· ἡ ἡμα-
50 τωμένα· οἱ δὲ, βροτόεν τὸ λαμπρόν. σημαίνει καὶ χειμάρρουν.

Βροτός, ὁ ἀνθρώπος παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέμορα, γίνεται μορτός· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, καὶ τροπῇ τοῦ μ
εἰς β, βροτός, ὁ μεμερισμένην ἔχων τὴν Φωνήν. ἡ ὅτι καὶ βιβρώσκεται θανών. ἐστὶ δὲ συνώνυμον, ἀνθρώπος, βροτός, μέρος.

Βροτολοιγὲ, ἀνθρωποφθόρος· παρὰ τὸ βροτός, καὶ τὸ
215 λοιγός. ὀξύεται. τὰ γὰρ εἰς ὅς ὀνόματα δισύλλαβα ὀξύ-
τονα, ἐν τῇ συνθέσει αναβιβάζει τὸν τόνον· οἶον, πα-
κός, ἄκκος· σοφός, ἄσοφος· [Φίλος, ἄφίλος· οἶκος, ἄοικος·
Ῥωμαῖκός, πολυρωμαῖκός] χωρὶς τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν λαμβανόμενων· οἶον, Ἀχαιοὺς, Φιλαχαιοὺς· Βοιω-
τός, Φιλοβοιωτός· καὶ χωρὶς τοῦ ἱατροῦ, ἀρχιατροῦ, καὶ ἀνακλειτός. καὶ χωρὶς εἰ μὴ διὰ σημασίαν τινα
Φυλαχθῇ ἐν τῇ συνθέσει ἡ ὀξεῖα τάσις, ὡς τὸ βροτο-
λοιγός, ἵνα Φυλαχθῇ ἡ ἐνέργεια. βροτολοιγός γὰρ ἐστὶν
10 ὁ Φθείρων τοὺς ἀνδρας. τούτου χάριν καὶ ὁ τόνος ἐφυ-
λάχθη. ἂν γὰρ προπαροξύνοιο, ἡμελλε παρέχειν ἐμ-
Φασιν, ὅτι πάθος ἐστὶ· καὶ γὰρ τὰ προπαροξύτονα χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς πάθη· ὡς ἐπὶ τοῦ λιθόβολ-
λος, ὁ λιθοῖς βληθείς· λιθόβολος δὲ, ὁ λιθοῖς βάλλων· καὶ καράτομος, ὁ τὴν κάραν τηθεῖς· καρατόμος
δὲ, ὁ τὰς κάρας τέμνων, οἶον ἐπὶ δημίῳ· τὰ γὰρ πα-
ροξυνόμενα σημαίνουσιν ἐνέργειαν· οἶον ἡ μὲν Γοργῶ, λέγεται καρατόμος, ὡς ἀποτηθεῖσα τὴν κεφαλὴν· ὁ
20 δὲ Περσεύς, καρατόμος, ὁ τῆς Γοργοῦς τὴν κεφαλὴν τεμών. τὸ δὲ κλειτός καὶ κλυτός, εἰ μὲν μετὰ ἀπώ-
του συντεθῇ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, Φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν
τάσιν· οἶον, κλειτός, ἀνακλειτός· εἰ δὲ μετὰ πτωτικοῦ, ἡ ἀπώτου μονοσυλλαβου, προπαροξύνεται·
πρόκλειτος, ὀνομακλυτός. τὸ δὲ δουρικλυτός, ἐν παρα-
θέσει.

Βρόγχος, ὁ λαμῶς· ἡ βρόχθος· ὃν καὶ Φάρυγγα καλοῦσι. καὶ ἐπὶ τῶν ἰχθύων, τὰ βράγχη ἔχοντα. παρὰ τὸ
βρέχω, βρόγχος τίς ὢν, ὁ ἐν τῷ σπείσθαι καὶ πίνειν

βρεχόμενος. ἡ μὲν συνήθεια, βρόγχον καλεῖ· οἱ δὲ ἀρ-
χαιοὶ, βράγχον· ἔνθα καὶ βραγχίαν.

Βρόγχος, ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ, τὸ περιτιθέμενον ἐν τῷ λαμῷ·
κυρίως δὲ βρόγχος λέγεται, ὁ εἰς τὰς ἀγύρας ἐνημιμένος, καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία, διὰ τὸ βρέχεσθαι.
ἡ ὁ ἐπιτιθέμενος τῷ βρόγχῳ, ἦγον τῷ λαμῷ. τινὲς
δὲ παρὰ τὸ τὸν βρόγχον ἀγγεῖν· σκληρόν δὲ τοῦτο.

Βροτός, ὡς μὲν Εὐήμερος ὁ Μεσσηνίος, ἀπὸ Βρότου τινὸς
αὐτόχθονος· ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀπὸ Βροτοῦ τοῦ Αἰδέρος καὶ
Ἡμέρας· ἄλλοι δὲ, ἀπὸ βρότου τοῦ αἵματος. γεννηθείς
γὰρ, αἰμώδης Φαίνεται· ἡ δὲ τροφή τῷ ζῳῷ, τὸ
40 ἀπὸ ἥπατος ἐπὶ πᾶν μέρος Φαρούμενον αἷμα. οἱ γὰρ
ἰεοὶ κατὰ ἀντιδιαστολὴν ἀναισθημένους εἰσιν. ἡ παρὰ τὸ
μείρω, μαρτός, ὡς Φθείρω, Φθαρτός· καὶ τροπῇ βρο-
τός, ὁ ὑπὸ μάραν πεπτωκός.

Βρουαλίον· παρὰ τὸ ἐξ ἀλλοτριῶν βρωμάτων τρέφεσθαι
ἄλλος. ἐστὶ δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκῇ.

Βρυγμός, νόσος· ἀπὸ τοῦ τοῖς ὁδοῦσι πιέζοντα ψόφον
αποτελεῖν, ὡς ἐν βίγῃ συμβαίνει. καὶ βρύκουσα, δά-
κνουσα. καὶ Ἱπποκράτης τὸ βρύκειν τοὺς ὁδόντας, ἐπὶ
τῆς συναρείσεως τέθεικε. βρύκειν γὰρ, τὸ λάβρως
ἐσθλεῖν· ἀπὸ τοῦ τρίβειν τοὺς ὁδόντας.

Βρόχθος, τὸ ὀλίγον πόμα, καὶ ἡ Φάρυγξ, δι' ἧς κατα-
πίνομεν. Θεόκριτος, Ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ
βρόχθοιο γένοιτο: — παρὰ τὸ βρέχω, βέβροχα, βρό-
χος· καὶ βρόχθος, κατὰ πλεονασμὸν· τὸ γὰρ πινόμε-
νον, βρέχεται· καὶ τὸ πῖνον ὄργανον, βρέχεται. τεποι-
50 μένη δὲ ἐστὶν ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ γενομένου ποιῶ ἤχου
ἐν τῷ καταπίνειν.

Βρωμηστής, χορτοφάγος· καὶ ὄνος διὰ λιμὸν ὀγκούμενος.

Βρώσις] παρὰ τὸν βρώσω μέλλοντα γίνεται βρώσις, ἡ
216 τροφή, ὡς λέξω, λέξις· καὶ βρώμη, ὡς κολλῶσα, κο-
λύμη· καὶ Φιλήσω, Φιλήμη. σημαίνει δὲ τὴν βρώσιν·
οἶον, — μνησώμεθα βρώμης: — καὶ βρώμα, παρὰ
τὸν βρώσω μέλλοντα· βρῶ γὰρ τὸ ἐσθίω, ἐνεστώς.

Βρούχος, εἶδος ἀκρίδος. παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐσθλεῖν, βρύ-
κος· καὶ βρούχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. τὸ αὐτὸ δὲ
καὶ μαστὰξ καλεῖται, παρὰ τὸ μαστᾶσθαι. Νίκανδρος,
Μαστὰκι σιτοβόρῳ ἐναλίγνιος: — Κλεῖταρχος δὲ Φησιν, 10
ὅτι κατὰ Ἀμβρακιώτας μαστὰξ καλεῖται ἡ ἀκρίς.

Βρυγμός, ἡ σύντομος ἐδωδή· ἡ τρισπῶς ὁδόντων· ἡ μύλων
ἀκόννησις· ἐκ τοῦ βρύκω, βρυγμός, ὡς νύσσω, νυγμός.

Βρύκω] παρὰ τὸ βροῶν, βρύκω, καὶ βρύκω, τὸ ἐσθίω·
ἐκ τούτου βρυκανός, ὡς πεῖθω, πιθάνος· ἴκω, ἱκανός·
καὶ ὡς πύκω, πευκανός, καὶ πευκεδανός, οὕτω καὶ
βρύκω, βρυκεδανός, ὁ πολυφάγος, ἡ μακρός· σημαίνει
δὲ τὸ ἄημα, τὸ συναρῆδιν τοὺς ὁδόντας μετὰ ψόφου.
Βρύτια, ἢ καὶ βρύτεια, τὰ τῆς σταφυλῆς πύσματα· ἃ
20 τινὲς στέμφυλα λέγουσι. παρὰ τοὺς βέτρους, βρύτια, ὅ
δὲ Ἀττικοὶ, τὰ τῶν ἐλαίων ἀλέσματα.

* Βρώμη, ἡ τροφή, ἐκ τοῦ βέβρωμαι βέβρωμαι, παρὰ
τὸ βρώσκω.

Βρύττοντες] οὕτως οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς πυρέττοντας ἔλεγον·
παρὰ τὸν βρύχeton, ὅ ἐστιν ὁ πυρετός. εἰς δὲ τὸ ῥητο-
ρικὸν λέξικόν εὖρον σημαίνει τὴν λέξιν, ἀντὶ τοῦ
ορύττοντες.

Βρύττειν, ἐσθλεῖν, Διογενιανός. εὖρον ἐγώ.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

50

Βύβλος, πόλις Φωνίκης ἀρχαιοτάτη. εἰρηται, ὅτι τὰ ἐν
αὐτῇ τιθέμενα βιβλία ἀσκητὰ διαφυλάττεται. οἱ δὲ
Φασιν, ὅτι Ἰσὺς ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου πηραγενομένη, κλαί-

ουρά τε τὰν Ὀσφιν, τὸ ἐπὶ τὸν τῆς κεφαλῆς ἐκείνη ἀπέδωτο βύβλινον ὑπάρχον, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νεῖλῳ Φουμένης βύβλου. Ἡσιόδου· Βύβλον τ' ἀγγαλίον, καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν: — τὸ ἐθνικόν, Βύβλιος, καὶ Βυβλιάς.

- 40 Βύβλιον καὶ βιβλίον διαφέρει. βύβλιον, λέγεται τὸ ἀγρα-
φον· οἶον, Ἐπὶ τὸ βυβλίον σου πάντα γράφεται; —
δηλονότι ἀγραφον· βιβλίον δέ, τὸ γεγραμμένον. ἔστι δὲ
καὶ ὄνομα πόλεως· ἐξ οὗ καὶ Βύβλιος εἶνος, ἀπὸ Βύ-
βλου πόλεως.

Βυζάντιον, ἡ πόλις, διὰ τὸν Βυζάντη τὸν Θράκης βασιλέα.
Βυζήν, ἱκανῶς καὶ ἀσφιλῶς· ὡς τὸ χυδῆν βεβυσμένος.

Βυκχίς, ὄνομα Αἰολικόν. παρὰ τὸ βύκχος, βυκχίς, καὶ
βυκχίς· ὡς ἴππος, ἴπκίς· καὶ οἶκος, οἰκίς· καὶ τροπὴ
τοῦ α εἰς υ, ὡς βάθος, βυθίς.

- 50 Βυκτής, ἡχητικός, ὁ μεγάλα ἡχῶν. Ὀμηρος, Βυκτῶν
ἀνεμών: — καὶ Λυκόφρων, Βυκτας ἐν ἀσπῷ συγκατα-
κλείσας βοῆς: — παρὰ τὸ βύω, βέβυσμαι, περὶ γωνον
βύζω· ὁ παρακείμενος, βεβυκται· ἐξ αὐτοῦ, βυκτής,
ἡ πεποιθται ἀπὸ τοῦ βυθὸς καὶ τοῦ ἀράττειν· ἡ παρὰ
τὸ βῦ, βυκτής· τὸ γὰρ βῦ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐλέγετο·
καὶ Σώφρων, βύβα ἀντὶ τοῦ μεστὰ καὶ πλήρη καὶ με-
γάλα βύζειν. εἰς τὸ νῆμα.

- 217 Βυούσης] μῦθ, τὸ καμῦν· ὁ μέλλων, μῦθ· τροπὴ τοῦ μ
εἰς β, βυῦ· καὶ μεταγίνεται εἰς ἐνστώτα, βυῦ, βυεῖς·
ἡ μετοχή, βυῶν, βυούσα.

Βύνη, ἡ Λαυκοθέα ἡ Ἰνώ· οἶον, — Βύνης καταλέπτρια
αὐθιγῆς: — εἰρηται παρὰ τὰ εἰς βυθὸν δύναιν, βυ-
θούνη· καὶ κατὰ συγκοπὴν, Βύνη· ἡ παρὰ τὸ δύνω,
δύνη, ἡ καταδύσα εἰς θάλασσαν· καὶ βύνη, κατὰ τρο-
πὴν. ἄλλοι θάλαμη, ἡ πύκη, ὡς παρὰ Λυκόφρον.

- 10 Βύρσα] παρὰ τὸ δάφναι, τὸ ἐκδέρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς,
δέρων· καὶ δέρω, καὶ βύρσα, ἡ ἐκδερνόμενη τῇ σάματι.
ἡ παρὰ τὸ βύρ, βύσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βύρσα,
καθ' ὑπερβιβασμόν, ἡ περιβέβημένη τῷ ἰδρωτί.

Βυρσοδέψης, παρὰ τὸ δαψήσαι, ὁ ἐστὶν ἀκαλύναι. ὁ αὐ-
τὸς δὲ καὶ στυποδέψης καλεῖται.

Βυθός, τὸ ἄφατον βάθος, τροπὴ τοῦ α εἰς υ. ἡ παρὰ
τὸ βύζω, βυστός καὶ βυθός· τροπὴ τοῦ θ εἰς σ, καὶ
πλεονασμῷ ἑτέρου σ, γίνεται βυσσός, τὸ βάθος.

- 20 Βύσας, εἶδος βοτάνης· ἐξ οὗ καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς βακτό-
μενα ἱμάτια, βύσσινά λέγονται.

Βυζάντες, Λιβυες, περὶ Καρχηδόνα τῆς Λιβύης ἔθνος.
ἀφ' οὗ ἡ πόλις, Βυζάντιον· καὶ Βυζάντιοι ἐν Λιβύῃ.
Βυζάντιον δὲ τὸ ἐν Θράκῃ βασιλεῖον, πόλις διασημα-
νὴ πρὸς τῇ προποντιδί, πρὸς τῇ μέρει τῆς Εὐρώπης·
ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Βύζαντος τοῦ Κραυστής τῆς Ἰούς θυγα-
τρός, καὶ Ποσειδῶνος. ἡ ὅτι τοῦ στόλου Βύζης ἦν ἡγε-
μὼν. μετὰ τὴν μάχην δὲ Κωνσταντίνου πατρὸς καὶ Νέας Ρώ-
μης. τὸ ἐθνικόν, Κωνσταντινουπόλις, ἀνεῖ τοῦ υ· τὸ
πτητικόν, Βυζάντις, διὰ διφθόγγου.

- 30 Βυρσοδομεύω] — ὄλον Φρασί βυρσοδομεύων: — ὁ ἐν ἐν-
τῷ ἐν βύθει διαλογίζομενος, καὶ μετρωμένος βουλυνό-
μενος, ἡ ἐνθυμούμενος. βυρσοδομεῖν, ἐν βυθῷ τῷ εἰκο-
φομεῖν· παρὰ τὸν βυσσόν, καὶ τὸ δέμω τὸ εἰκοφομεῖν·
τὸ ἐν βάθει καταμετράζειν, ὥστε μὴ πρότερον γνω-
σθῆναι πρὶν ὑπερέχειν ἔναι.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

- 40 Βώκαρος, τὸ ἐκ ὑπὸ Τροχῶν· παρὰ τὸ τῷ βώ· καὶ καὶ
φέρειν, βώκαρος, καὶ βώκαρος, καὶ ποταμός δὲ θάλα-
μῶς οὗτω καλούμενος.

Βῶλος, ἡ γῆ· παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω· ὅθεν καὶ βῶστρον.
ἐξ αὐτοῦ βῶλαξ, ὡς λίθος, λίθαξ· ἡ παρὰ τὸ ὑπὸ
τῶν βοῶν ἀλοῦσθαι κοπτομένη ἡ γῆ. ἡ παρὰ τὸ πο-
λεῖσθαι καὶ συνεχῶς παρ' αὐτῶν στρέφασθαι, πῶλος
καὶ βῶλος. ἡ ὅτι βαλλόμενος λυσταί.

Βωμός, σημαίνει δύο· τέμενος ἱερὸν ὅπου θύουσι τοῖς
θεοῖς, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, ὁ βεβηκώς καὶ ἰδρυμέ- 50
νος τοῖς θεοῖς πρὸς θυσίαν· ἐπιτίθεται γὰρ τὰ ἱερὰ
παρ' αὐτῷ· ἡ παρὰ τὸ βαίνειν τὸ αἶμα ἐν αὐτῷ. δηλοῖ
δὲ καὶ τῇ βάσει, ὡς παρὰ Ὀμήρῳ, Ἀρχαῖα δ' ἀνβα-
μοῖσι τίθει: — παρὰ τὸ βῶ, ὅπου τὰ τιθέμενα
βέβηκε.

Βωμολοχοί, κυρίως ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῶν θυσίων ἐπὶ τοῖς
βωμοῖς λοχῶντες, (ὁ ἐστὶ καθεζόμενος) καὶ μετὰ πο- 218
λακείας προσαιτούντες· οὕτω γὰρ ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι
παρὰ τῶν ἀποθύωντων, πολλὰ λιπαροῦσι κολακεύοντες.
μεταφορικῶς δὲ καὶ οἱ παραπλησίως τούτοις ἕνεκα ὠφε-
λείας τινα κολακεύοντες ἄνθρωποι, εὐκολοὶ καὶ ταπει-
νοί, καὶ πᾶν ὅποιον ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ
παίξιν τε καὶ σκύπτειν. ὅθεν καὶ βωμολοχεύματα, καὶ
βωμολοχεύματα. ἔτι δὲ καὶ οἱ παρακλαυθαίνοντες ταῖς
θυσίαις αὐληταὶ καὶ μάντιες. Ἀπολλοδωρος δὲ ὁ Κυ-
ρηναῖος, ὡς εὐτραπέλον καὶ γελωτοποιόν· τινες δὲ τὸν
μετὰ τινος εὐτραπέλλας κόλακα, καὶ τὸν πανούργον καὶ
συναφάντην.

Βωμολοχίαις] Οὐ σὺνηδες ἔμοιγε βωμολοχίαις καὶ γλι-
σχοῖς ἐλπίσιν ἐγκαλωπίζεσθαι: — κολακείαις, γελω-
τοποιίαις.

Βώμαξ, ὁ βωμολόχος, ὁ τὰ ἀπὸ τῶν βωμῶν πρὶν παρ-
αθῆναι αἶρων. τασσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μαλακισμέ-
νων. λέγεται καὶ βώμαξ ὁ μικρὸς βωμός ὑπόκοριστικῶς.
οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ Εὐρώτας. εἰρηται παρὰ τὸ
βοῆς μνηθῆναι παραπλησίον ἔχειν.

Βωνίτης, σημαίνει τὸν βωκόλον. Καλλύμαχος, Οἶους
βωνίτησιν ἐνὶ κρύπτουσι γυναῖκες: — διὰ τοῦ ι, ὡς
πολίτης.

Βῶξ] παρὰ τὸ βοάω, βοάω, βοάξ· καὶ κατὰ συνείρε-
σιν, βῶξ, εἶδος ἰχθύος. σύνθετον δὲ ἐστὶ, μεταπαρα-
σμένον τοῦ διπλοῦ· ὥστε ἐγκλείσθαι τὸ βου ἐπιτατικόν,
καὶ τὸ ἐψ· τοιοῦτος γὰρ ὁ ἰχθύς. ὅμοιον καὶ τὸ κάλυξ,
παρὰ τὸν κάλυψω μέλλοντα, τὸ κεκαλυμμένον ῥόδον.
Ἡρωδιανὸς δὲ Φησι καὶ διςυλλάβως λέγεσθαι, ὡς Ἀρι-
στοφάνης, Ἀλλ' ἐχουσα γαστέρα μεστήν βοάκων: — 30
καὶ Φερικράτης, εἰπὼν, — τί ληθεῖς; ἀλλὰ Φωνὴν
οὐκ ἔχων ἰχθύς γε Φασὶ τὸ παραπαν: — ἐπιφέρει,
Νῆ τῷ δ' εἰς, Κούκ ἐστὶν ἰχθύς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ:
— Ἀριστοτέλης δὲ, ὅτι Φωνὴν προτίεται, καὶ οὕτως
ἀνόμεσται.

* Βωσάτω, ἀντὶ τοῦ βοησάτω.

Βώσσεθε] Πῶς τῆμος βώσσεθε δυσάμμοροι, Ἀπολλώνιος.
σημαίνει τὸ βιώσσεθε.

Βωστρεῖν, καλεῖν, βοῶν. παρὰ τὸ βοῶ, βοάω, βωστής·
εἴτα ῥῆμα βωστρεῖν, ὡς ἀπὸ τοῦ καλῶ, καλίζω, καλλι-
στής, καὶ καλλιστρεῖν. 40

Βώτορες, βοσκῆτορες, γρμῆς. παρὰ τὸ βῶ ῥῆμα, βέβοται,
βότης, καὶ βοτήρ, ὡς ἐλάτης, ἐλατήρ· καὶ ἐπεκτάσει
βώτωρ, ὡς Μέντης, Μέντωρ.

Βώτιον, χωρίον περὶ τὸ Ἴλιον· εἰς ὃ καταχευεῖς Ἀγαμέ-
μνων ἐπαβύσατο τὴν Ἀρτεμιν εὐμενῇ αὐτῷ γενέσθαι
πλέοντι. καὶ ἀνόμεσται οὕτως ἀπὸ τῆς αἰτίας ταύτης,
Βώτιον.

Βωτιάειρα, ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας καὶ τρέφουσα. ὡς

σωτήρ, σώτειρα· καὶ Δημήτηρ, Δημήτειρα, οὕτως ἀνὴρ·
50 ἀνείρα· καὶ μετὰ τοῦ βῶ τὸ τρέφω, βωτιάναιρα· καὶ
Καλλιάναιρα.
Βῶ, σημαίνει τρία· τὸ τρέφω, ἐξ οὗ καὶ βούς, καὶ βό-

σις ἡ τροφή· ὁ μέλλων· βόσω. βῶ τὸ παῖς, ἐξ οὗ καὶ
βότρυς. βῶ τὸ βλίνω, ἐξ οὗ ὁ μέλλων βήσω· καὶ βί-
βημι τὸ πορεύομαι· καὶ βήμα, καὶ βήσα. βῶ τὸ λέγω,
ἐξ οὗ καὶ βάζω.

Τ Ο Γ Α Μ Μ Α Μ Ε Τ Α Τ Ο Υ Α Λ Φ Α.

219 Γάμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἀμᾶν τὴν γῆν, ἥτοι θερ-
ζειν· ἀρεπανῶδες γὰρ ἐστίν· ὃ καὶ ὁ τύπος τοῦ γραμ-
ματος ὁμοίος ἐστί.

Γάγαι, πόλις Λυκίας. εἴρηται ὅτι Ῥόδιοι Λυκίους αἰτοῦν-
τες τόπον ἐν ᾧ κατοικήσουσιν, ἐβόων Γᾶ γᾶ, τῇ πατρῴᾳ
Φωνῇ διαρίζοντες· καὶ ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα ἐτέθη τῇ
10 πόλει. ἢ ὅτι Νέμιος στρατηγὸν Ῥοδίον, καὶ τοὺς Λυ-
κίων καὶ Κιλικίων ληστεύοντας κατὰ θάλασσαν νικήσας,
νυκτὸς χειμῶνι περιέπεσα· καὶ κινδυνεύουσης τῆς νεώς,
τῶν ἐμπλεόντων ἀναβοησάντων τῇ Δωρίδι Φωνῇ Γᾶ γᾶ,
ἐκ τοῦ ἐπιφθέγγματος προσέσχον καὶ ἐσαύθησαν. ἡμέρας
δὲ γενομένης, κατὰ τὸν τόπον ἐκτίσας πόλιν, καὶ ὠνό-
μασεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς λεχθείσης Φωνῆς, Γάγαι.

Γαγγαμῶν] παρὰ τὸ γᾶ τὸ λαμβάνω, γίνεται γάζω· καὶ
ὡς σκεδῶ σκεδάζω σκεδάσμος, κλύζω κλυσμός καὶ κα-
τακλυσμός, οὕτω γάζω, γασμός· καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ
20 σ, καὶ διπλασιασμοῦ, γίνεται γαγγάμων γαγγάμονος.
σημαίνει δὲ τὸ λαμβάνον δίκτυον. ἐστὶ κυρίως γαγγάμη,
σαγήνη, ἢ δίκτυον. ὅθεν καὶ οἱ σαγήνευται γαγγαμουλ-
κοί, οἱ σαγήνευτες· καὶ γαγγαμεύς τις, ὁ τῇ γαγγά-
μῃ ἐργαζόμενος.

Γαγγαλίζω] παρὰ τὸ γελῶ, γελίζω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς
α, γαλίζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν ἐτέρου γ, γαγ-
γαλίζω, τὸ εἰς γέλωτα ἔγω.

Γαγγραινα, πάθος διαβρωτικὸν σαρκῶν. παρὰ τὸ γράω
(ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω· Καλλιμαχος, — αἰζῶν ἔγραα
κηδόμενος· — ἀντὶ τοῦ ἥσθιεν) γίνεται γραίνα· καὶ ἐν
30 διπλασιασμῷ, γάγγραινα.

Γάδειρα] τὰ Γάδειρα λέγονται πληθυντικῶς· ἀπὸ τοῦ
γῆ καὶ τοῦ δεῖρα, εἰσιν εἰς γῆς δεῖρα. τὰ γὰρ γάδειρα,
τῆς γῆς ἐξοχή ἐστίν. ἢ, ὡς Φησὶ Κλαύδιος Ιούλιος ἐν
ταῖς Φοινίκης ἱστορίαις, ὅτι Ἀρχαλεὺς υἱὸς Φοίνικος,
κτίσας πόλιν, ὠνόμασε τῇ Φοινίκῃ γραφῇ. γάδον γὰρ
παρ' αὐτοῖς, τὸ ἐκ μικρῶν ὑποφορημένον.

Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον. γάζα γὰρ θησαυρός· εἰς
τὸ ῥητορικόν. καὶ πλούτος. καὶ ταμιεῖα γάζας· Διογένης.

Γάκινος, ὁ σεισμός κατὰ Ἀθηναίους, ὁ τὴν γῆν κινῶν.
ἔστι δὲ καὶ ῥητορικὴ ἢ λέξις.

Γάλα, παρὰ τὸ γυῖα καὶ τὸ ἄλλομαι, τὸ ἐκ τῶν γυῖων
ἀλλόμενον.

Γαλήφης, πόλις Θράκης· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Γαλήφου τοῦ
ἐκ Θάσου καὶ Τηλεφῆς. ὁ πολίτης, Γαλήφιος. τὰ δὲ
εἰς ψος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὀξύνεται, σκινδαφός, (ὁρ-
γάνον ὄνομα, καὶ κύριον· τίθεται καὶ κατ' οὐδενός, ὡς
τὸ τραγέλαφος) χεραφός, καλυνός.

Γάλα] παρὰ τὸ καλὸν εἶναι εἰς ἀνατροπὴν, γάλα, καὶ
γαλα. ἐκ δὲ τοῦ γάλα, γαλήνη. ἢ πραεὶα καὶ ἐφεστ-
μένη θάλασσα. ἢ παρὰ τὸ γελᾶν, γελᾶν τὴν θύσαν καὶ
γαλήνη, ἢ παρὰ τὸ ἔχουσα καὶ ἡδὺ θάλαμα. ζῆται εἰς τὸ
Γάκινος.

Γαλαθῆνος, ὁ ὑποτίγθιος καὶ ὑπομαζίος. ὅσπερ παρὰ
τὸν δελῶν μέλλοντα, γίνεται δανός· κλειῶν, κλεινός·
οὕτω καὶ παρὰ τὸν θῆσω μέλλοντα, (δελῶ τὸ θρέφω)
220 γίνεται θῆνος· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ γάλα, γίνε-
ται γαλαθῆνος, ὁ ὑπὲρ γάλακτος τρεφεμένος.

Γαλατία, χώρα· ὠνομάσθη (ὡς Φησὶ Τίμαιος) ἀπὸ Γα-
λάτου, Κυκλωπος καὶ Γαλατίας υἱοῦ· ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ
ὑπὸ καίσαρος Αὐγούστου καταλελειφθῆναι Γάλλους στρα-
τιώτας. ἢ χώρα· ἢ δὲ πόλις, Ἀγκυρα.

Γαλόω] οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐστὶ γάλας· εἴτα διαλύσει
τοῦ ω, γάλαος, ὡς τὸ, Ἐξ Ἀδῶν δ' ἐπὶ πόντον ἔβη· 1α
— ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει, ὅτι ἐστὶν
ἐνθάδε ἡ γάλασις ἐστὶ δὲ ἡ ἀνδρὸς ἀδελφή. κλίνεται τῆς
γάλας. ὁ κανὼν· τὰ δὲ βαρύνοντα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ
σ κλίνονται, τῆς Κέω. ἢ δοτικῇ, τῇ γάλω· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ο, γαλόω. διὰ τοῦτο καταβιβάζει τὸν τόνον·
ἐπειδὴ οὐδέποτε ἐπὶ τέλους καίμενον τοῦ ω, τρίτῃ ἀπὸ
τέλους τίθεται ἡ ὀξεῖα· χωρὶς τῶν Ἀττικῶν. κλίνεται
δὲ καὶ γάλας γάλατος, ὡς γέλως γέλωτος.

Γάλλος, ὁ Φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος· διὰ τὸ Φύλλα κιστοῦ 2α
κατεστήχθαι, ὡς οἱ γάλλοι. αἶψι γὰρ ταῖς Διονυσιακαῖς
τελεταῖς μισθῷ ἐστεφανεύντο.

Γάλλος, ὁ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ὀφθαλμοζόμενος· ὁ ἄλλος τις
γενομένος καὶ μεταβαλὼν τὴν φύσιν ἐξ ἀνδρῶν, καὶ
οὔτε ἀνὴρ ὢν οὔτε γυνή· ἐξετέμνοντο γὰρ οἱ τελούμε-
νοι τῇ θεῇ. ἢ ἀπὸ Γάλλου ποταμοῦ τῆς Φρυγίας, παρ'
ὃν ἐτελοῦντο.

Γαλαῖγρα, ἡ τῶν θηρίων ὑποδοχή.

Γαλερόν, ἱλαρόν, ἥδον, πρᾶον. τίσσεται δὲ ἐπὶ βλεμμα-
των. καὶ γαλερωπός, ὁ γαλερόν καὶ ἐπιτερόντες βλέπων. 3α

Γαλιάνκων, ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττω ἔχων.

Γάλωνες, χροῦμα ἱππων τὸ οὐοειδές. τὰ περιφράγματα
Φοίνικες.

Γάμος] παρὰ τὸ δαμῶ τὸ δαμάζω, γίνεται δάμος, καὶ
γάμος, ὁ δαμαστικός τῶν θηλειῶν. ὅθεν καὶ τὰς παρ-
θέρους ἀδαμάστους λέγει Ὀμηροῦ· οὐν, — παρθέρος
ἀδμής· — οἱ δὲ, παρὰ τὸ γεννᾶν, γάμος. ἐτυμολογοῦσι
δὲ καὶ παρὰ τὸ δύο ὅμα εἶναι, κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ
εἰς γ. γαμβρόν δὲ, τὸν νυμφίον, ἢ τὸν κατ' ἐπιγαμίαν
οἰκιστὴν. ἐναλλάσσεται δὲ τὸ ὄνομα πολλάκις. Σαφονλῆς 4α
δὲ τὸν πενθερόν ἀντὶ τοῦ γαμβροῦ λέγει.

Γαμψείω, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἀπὸ τοῦ γαμψήσω μέλ-
λοντος. καδύλου γὰρ τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων
διὰ τοῦ εἰω γινόμενα παρέγωγα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς,
διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, ἀπὸ μὲν ἐνε-
στώτος, ὀλῶ, ὀλεῖω· κίχῶ, κίχῃω· κρετῶ, κρετῃω·
ἀπὸ δὲ μελλόντος, ὀψῶ, ὀψῃω· βρώσω, βρωσῃω· οὐκ
ἀντίκειται ἡμῖν τὸ ψῶ ψῃω, τὸ ἐμβρωματίζω· ἐπειδὴ
οὐκ ἐστὶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς.

Γαμηλία, ἡ εἰς τοὺς Φράτορας διδομένη ἐγγραφή, καὶ 5α
εἰσαγωγή ἐπὶ γάμοις, ἢν ὠνόμαζον καὶ κουρευτήν. οἱ δὲ
Φρασί γαμηλίαν θυσίαν, ἢν ἔθουν τοῖς δημόταις σὺ εἰς
τοὺς ἐφῆβους ἀγγραφομένοι καὶ μέλλοντες γαμεῖν. ἐγί-
νετο δὲ ἡ θυσία τῇ Ἡρᾷ καὶ Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρει.

Γαμηλίου, αἱ ἐπὶ τοῖς γάμοις εἰστάι. Λυκόφρων, — καὶ
γαμηλίους Ἀεὶ θυλάς.

Γαμηλία] παρὰ τὸ γαμῶ, γαμήσω, γαμηλία, ὡς δαμῶ, 221
δαμῆσω, δαμηλία· καὶ θεμηλία· καὶ ὡς παρὰ τὸ κατὰ
τὴν κατοικήσιν κατὸικήσιαν· καὶ κατοικήσιαν. ἐστὶ δὲ θυ-
σία τοῖς ἐν τῇ δήμῳ θεοῖς. ἢ εἰς τοὺς Φράτορας ἀγγρα-

Φη τῶν ἐΦθβων, γαμήγιος ἐλέγετο. γαμήλιος δ' εἰς τοὺς γάμους πλασσομένος πλακοῦς.

Γαμβρός] παρὰ τὸ γάμω, γαμβρός· καὶ κατὰ συνηγορίην καὶ πλεονασμὸν τοῦ β. ἢ παρὰ τὸ γάμος.

10 Γαμψός, ὁ κεκαμμένος. παρὰ τὸ κάμπω, κάμψω, γαμψός, τροπή τοῦ κ εἰς γ, ὡς καμψώνυχες, γαμψώνυχες.

Γαμφηλή, ἡ γνάθος, ἡ σιαγών· παρὰ τὸ κάμπω, γάμπω· καὶ ὥς περ παρὰ τὸ θάπτω γίνεται ταφή, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γάμπω, γαμφή, καὶ γαμφηλή.

Γάνος] παρὰ τὸ γανῶ τὸ λαμπρύνω, γίνεται γάνος· — λαμπρὸν γανώνυτος· — καὶ γεγανωμένος· καὶ, — γάνυται δὲ γε τοῖς ἐνδοίχθων· — χαίρει, καλλωπίζεται. παρὰ τὴν γῆν, γῶ γανῶ, τὴν θαλλοῦσαν τοῖς φυτοῖς, τὴν λαμπρὰν καὶ χαρὰς ἡμῖν αἰτίαν γινομένην.

20 Γανυμήδης, ὁ ἦρως ὁ οἰνοχόος· παρὰ τὸ γάνος μῆδεσθαι τῷ Διὶ· ὅπερ ἐστὶ τὸ πόμα τὸ λαμπρὸν. Εὐριπίδης, Ὅπου βότρυς ἐν δαυτὶ γίνεται γάνος· — ἢ παρὰ τὸ γάνυσθαι τοῖς μῆδεσι, συνετός, ὡς Εὐμήδης.

Γαργαλίζει, κινεῖ, ὑποσαίνει, προτρέπει, ἐρεθίζει. καὶ γαργαρίζει, ἐρεθίζει ἀπὸ τοῦ στόματος ὥστε ἐμέσαι.

Γαργαρος, πόλις τῆς Ἰδῆς ἐν ὑψηλῷ τόπῳ κειμένη· ἢν κατωκίουν Δέλεφες. ἐξ ἧς διὰ τὸ κρυῶδες ὑποκατέβησαν οἱ Γαργαρεῖς, καὶ ὤκισαν αὐτὴν ὑπὸ πεδίων Γάργαρον.

30 ἐκείνη δὲ ἐρημωθεῖσα, καλεῖται Πηλαιὰ Γάργαρος· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Γαργάρου τοῦ Διός, ὡς δηλοῖ Νυμφίος ὁ Φιλόσοφος. οὕτως Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπολήματι Ὁ Ἰλιάδος, καρατιθέμενος Κλείταρχον Αἰγινίτην λεξικογραφοῦν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ γαργαρίζειν καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν γαργαρεῖν. καὶ γὰρ τὸ σῶμα τοῦτο ἀπὸ παχέος εἰς λεπτὸν καὶ ὀξύ λήγει.

Γαργαράν, ὡς Ἰπποκράτης, ἡ λεγομένη σταφυλή· ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ θεραπείᾳ αὐτῆς. ὡς δὲ

40 Σώρανος, τὸ ἄκρον τῆς λαρυγγος· ἀπὸ τοῦ ὁμοφραδοῦς ἤχου τοῦ ἐν τῇ καταπτώσει γινομένου.

Γαρίκας, ἐκ τοῦ μαρίκας· ἢ ἐκ τοῦ γαρίκας τὸ μαρίκας· βάρβαρον δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἡ κλίσις, καὶ ὁ τόπος. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Γάρβον, τὸ ἔσω τῆς πλημυρῆς σιδήριον, ὃ τὸν ἄξονα τρίβει.

Γάστριν, πέμμα τι σησαμώδες, παρὰ Κρησί.

Γαυτὸν, σκαμβὸν, χαλὸν, στρεβλὸν, διστραμμένον. γαυλοὶ λέγονται καὶ τὰ Φοινικὰ πλοῖα· καὶ γαυλιτικὰ χρήματα παρὰ Ξενοφῶντι, τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων.

50 Γαφάγας, σκώληξ, ὑπὸ Συρακουσίων· ὃ ἡμεῖς ἐντερον καὶ γηφάγοι, οἱ πένητες, ἄποροι, ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτιζόμενοι, τροφῆς ἀμοιροῦντες.

Γαστερόχειρες, καὶ ἐγχειρογαστορες, οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες. καὶ γαστέρες, οἱ τὰς ἔλμινδας ἔχοντες.

Γαστήρ] παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται γαστήρ, ἡ πάντα τὸν βίον μὴ πληρουμένη λαμβάνουσα. ἐκ τοῦ γαστήρ, γίνεται γάστρα, ἡ εἰς κύτος γεννηθεῖσα τοῦ λαμβάνειν· Γάστρην μὲν τριποδα.

22 Γαστρίεσθαι, λαμπρότερον τρέφεσθαι, λαμάρως διατρεφεσθαι· γαστρί· γὰρ, ὁ πολυφάγος καὶ ἀκρατής περὶ τὴν γαστέρα.

Γαστρίμαργος, πόθεν ἐτυμολογεῖται; οὐδαμῶς οὔτε γραμματικῶς οὔτε ῥητόρων ἐμνημόνευσεν. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζῶων μένῃται, ζῶον μάργον λέγων, καὶ ὅτι γεννᾶται ἀπὸ σήφειας, μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος· καὶ ἀφ' οὗ γεννηθῆναι, οὐ παύεται γηφάγον, ὥς

10 οὐκ ἐκπληθύνει τὴν γῆν; εἰς ἐκπληθύνειν ἔλθοι· καὶ ἄλ-

θόν, θνήσκει τρεῖς ἡμέρας. ἐρχεται γὰρ νέφος βροχῆς, καὶ βρέχει ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἀναστῆ, μῆκετι γηφάγον. καὶ ἐκ τούτου οἱ μετὰ τοὺς ἀρχαίους Φιλοσόφους ὀρηθέντες, τοὺς πολυφάγους γαστρίμαργους ἐκάλεσαν. δύναται δὲ τις εὐσεβῶς τοῖς οὐσιν ἐπιλαβεῖν τὰ εἰρημένα. πᾶν γὰρ πάθος ἀπὸ σήφειας γίνεται· καὶ ἐπὶ γεννηθῆ, οὐ παύεται ἐσθίου τὴν ὑποστήσασαν καρδίαν, ὥς ἂν διὰ τῆς γνωστικῆς ἔξεως εἰς Φανέρωσιν ἔλθοι· καὶ ἔλθον, θνήσκει ταῖς τρισὶ δυνάμεσι τῆς ψυχῆς· 20 καὶ οὕτως ἡ χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος διὰ μέφους τῆς διδασκαλίας ἐπιφανέστα, σταλαγμοὺς δίδωσι γνώσεως, καὶ ζωοποιεῖ· οὐ κατὰ τὴν πρότερον ἐμπειρίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπ' ἀρετῇ καὶ θεῷ οἰκείαν.

Γαῦλος, ποιμενικὸν ἀγγεῖον ἢ κάδος, εἰς ὃ τὸ γάλα δέχονται. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ γίνεται γάζω, γάλος, καὶ γαῦλος. καὶ οὐ πάντως δεῖ παρὰ τὸ γάλα λαμβάνειν. λέγεται δὲ καὶ τριήρης γαῦλος, διὰ τὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ὡς Φησὶν Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστορίων. ἐστὶ δὲ εἶδος πλοίου ληστιικοῦ, ἧτις καὶ Λιβυρὸς 30 καλεῖται. ἡ γαῦλος τίς ὢν, τουτέστι κοῖλος. λέγεται καὶ ἀντλητήριόν τι.

Γαῦρος, ὁ ἐπληρόμενος καὶ τεθαρσυμένος. παρὰ τὸ γαῖω τὸ γαυριῶ, γίνεται γαῖρος· καὶ τροπή τοῦ ι εἰς υ, ὡς κλαῖω κλαύσω.

Γαῖω τὸ γαυριῶ· παρὰ τὸ γαῖα· μεγάλη γὰρ ἡ γῆ. τὸ δὲ γαῖα, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, ἡ χωρητικὴ· ὡς παρὰ τὸ μῶ τὸ ζῆτῶ, μαῖα· καὶ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθέρω, ραῖα· καὶ γραῖα, πλεονασμῶ τοῦ γ. τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων μονοσυλλάβων ῥημάτων διὰ τοῦ αἰα γνωσμένα 40 θηλυκά, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γραφεται· οἶον, μῶ, μαῖα· γῶ, γαῖα. τὰ α, βραχύ. διατί; πᾶν θηλυκὸν εἰς α λήγον, ὀξύνομενον ἢ περισπωμένον, ἐκτείνει τὸ α· προπαραξυνόμενον δὲ ἢ προτερισκώμενον, συστέλλει αὐτό. ἢ τὰ διὰ τοῦ αἰα παραγόμενα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰσι, καὶ ἐκτείνονται· τὸ δὲ μαῖα, γαῖα, διήλλαξε καὶ περὶ τὸν χρόνον.

Γαῖα] ἐστὶ γῶ σημαίνον τὸ τίκτω· ἐξ οὗ γίνεται γέα διὰ τοῦ ε φιλοῦ, οἰονεῖ ἡ γεννητικὴ· ἐκ ταύτης, γεωμέτρης, γεωλόφος, γεωργός. τὰ δὲ εἰς α λήγοντα ἐν τῇ 50 καὶ ἀρχῇ συνδέσει, φυλάττει τὸ α, ἢ τρέπει αὐτό, ὀπωροπώλης, γεωμέτρης, γεωλόφος· ἐστὶ δὲ ὅρος, ὕψωμα γῆς· καλοῦσι δ' οὕτω καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀκαίσθητον ἀνδραπόδον. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ. τὸ δὲ γέα, κατὰ κράσιν τοῦ ε καὶ α εἰς η, γίνεται γῆ. ἐκ τούτου γίνεται ἄλλη παραγωγή διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, γαῖα, ὥς περ σελήνη, σεληναία· Ἀθήνη, Ἀθηναία. ἀλλ' ἀντάκειται Σέργιος ὁ γραμματικὸς, λέγων ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ γῆ ἐστὶ 223 τὸ γαῖα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ γαῖω.

Γαῖοχος] ἀπὸ τοῦ τὴν γαῖαν ἔχειν, γίνεται γαῖοχος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ η, γαῖοχος, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος· περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ Ὀκεανός· δεσποτῆς γὰρ ἐστὶ τῶν ὑδάτων. ἢ ὁ συνέχων καὶ βαστάζων τὴν γῆν· Φασὶ γὰρ ἐπὶ ὕδατος κύτῃ ἐστηρίχθαι. καὶ ἐννοσιγναῖος λέγεται· τῇ γὰρ τοῦ ὕδατος παρὰ χρόνον τινα μεταστώσας, γίνεται ὁ σεισμός. ἢ ὁ χείρων τοῖς ἄρμασι· Ἰππῖος γὰρ ὁ θεός. γαῖειν γὰρ τὸ χεῖρειν καὶ 10 σεμνύνεσθαι.

Γαῖηος, πλεονασμῶ τοῦ η, ὡς τὸ Νυσίον, Νυσήιον.

Γαῖζῆται, οἱ Γαλάται· παρὰ τὸ τὴν γῆν ζητεῖν. ἐκπεσόντες γὰρ τῆς ἐαυτῶν χώρας, πολλὴν γῆν περιήλθον ζητούντες ὅπῃ οἰήσουσιν. Εὐφορίων ἢ Παλυνχαρίη· ὅθεν καὶ, Γαῖζῆται περὶ δεῖρα χρυσοφορεῦντες.

Γαῖοδοται, οἱ ἀρχιτέκτονες, ἢ οἰκονόμοι· παρὰ τὸ δοῦν,

20 ὁ σημαίνει τὸ μερίζειν, οἱ τὴν γῆν διαμερίζοντες, ὁ ἐστὶ διαγράφοντες εἰς οἰκήματα. Καλλιμάχος, Γαιόδωται καὶ σπάρτα διηγεκὲς εὐτε βάλονται.

Γαίων, ἡλάρος, γαυριών, τερπόμενος· γαίουςα δὲ, ὑπερφρονούσα· γαίεσκον δὲ, ἔχαιρον.

Γαίος, ὁ ἐπίγειος ἀνεμος. Γαίον, τὸν ἐργάτην βοῦν. Ἰταλιῶται δὲ καὶ Ταραντῖνοι, γαῖον τὸν μισθὸν λέγουσι.

Γαῖος, ἐμβόλιον σιδηροῦν τριήρων. [οἱ] δὲ, τὴν Φωνὴν τάττωσθαι ἐπὶ τῶν ἀκουσίων, ἃ οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν ὑσσοῦς.

* Γαῖται, οἱ γεωργοί· ἀπὸ τῆς γαίας.

30

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Γεωπεῖναι, παρὰ Ἡροδότῳ οἱ ὀλίγην γῆν ἔχοντες, οἰοῦνται πεινῶντες γῆν. Ὀρος.

Γέγειος, ὁ ἀρχαῖος· παρὰ Ἑκαταίῳ, Καὶ καλῶν ἦρ' ὅτι, τῶς ὁ γέγειος ἔχει λόγος· — καὶ ἡχαῖ· γέγειος ἀνδρα μῆκυνός τε· — παρὰ τὸ γέα τὸ διὰ τοῦ ε ψιλῶς, γίνεται κτητικῶ τύπῳ, γέιδος· καὶ διπλασιασμῷ καὶ συναίρεσει, γέγειος. ἡ παρὰ τὸ γέα, γέειος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέγειος.

40

Γεγάσι, γεγένηται. ἀπὸ τοῦ γείνω, γέγονα, γεγόνασι· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ α, γεγάσιν· ἐκγεγάσιν, ἐκγεγένηται, κατοικοῦσι.

Γεγανωμένος, λελαμπρυσμένος· ἡ χαίρων, ἡ διακεχυμένος· ἡ κεκαλλωπισμένος. καὶ γανωθεῖς, οἷον καλλωπισθεῖς· καὶ γανῶσαι, ἐπὶ τοῦ λαμπρύναι· καὶ γανεῖν, λευκάναι· καὶ γανερὸν, λαμπρὸν, λευκόν· καὶ γανος, ὕδωρ, χάσμα, Φῶς, λίπος, αὐγὴ, λευκότης, λαμπηδών· ὑπὸ δὲ Κυπρίων, παραδείσος.

50

Γεγαυῖα] ῥῆμα γῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ γείνω· ὁ μέλλων, γήσω· ὁ παρακείμενος, γέγηνα· καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ βέβηκα, βέβαα, οὕτω γέγηκα, γέγαα· ἡ μετοχὴ, ὁ γεγαῖος, τοῦ γεγαῖος· τὸ θηλυκόν, γεγαυῖα. — Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· — ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα. καὶ τὸ γεγῶσα παρ' αὐτό. κανὼν γάρ ἐστὶν ὁ λέγων· αἱ εἰς ὡς μετοχαί, εἰ μὲν ὥσιν ἀπαθεῖς, διὰ τοῦ ο κλινόμεναι, τὸ θηλυκόν ἔχουσι διὰ τοῦ υα· εἰ δὲ κατὰ πάθος, τὴν κλίσειν μὲν ἔχουσι διὰ τοῦ ω, καὶ τὸ θηλυκόν μεταποιοῦσιν εἰς α· ἐστῶς, ἐστῶσα· γεγῶς, γεγῶσα.

224

Γεγῶσα] ἀπὸ τοῦ γενῶ τὸ γίνωμαι, ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ μέσος παρακείμενος, γέγηνα· ἀποβολὴ τοῦ ν, γέγηνα· ἡ μετοχὴ, γεγαῖος, τροπὴ τοῦ η εἰς α, καὶ ἐστὶ σσημειωμένον τὸ γεγαῖος, μεμῶς, βεβῶς, ἐστῶς· ἀπὲρ κατὰ κρᾶσιν γίνεται, γεγῶς γεγῶτος, μεμῶς μεμῶτος, βεβῶς βεβῶτος, ἐστῶς ἐστῶτος· καὶ τὰ θηλυκά, γεγῶσα, μεμῶσα, βεβῶσα, ἐστῶσα· καὶ τὰ οὐδέτερα διὰ τοῦ ω μέγαλον, τὸ γεγῶς, τὸ μεμῶς, καὶ τὰ ὅμοια. ζήτει εἰς τὸ κεκοτῆτος.

10

Γεγωνεῖν, σημαίνει τὸ τὴν Φωνὴν ἐξακουσθαι ποιεῖν· παρὰ τὸ γνῶν· καὶ ἐν ὑπερθέσει, γωνῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γεγωνῶ. οἱ γὰρ ἐξακουόμενοι, γνωστοὶ εἰσι. Δίδυμος δὲ Φησι γεγωνεῖν εἶναι, τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν Φωνήν. ἡ παρὰ τὸ γνῶν γνῶ, γέγονα· καὶ κατ' ὑπερθέσειν καὶ αὐξήσειν, γέγωνα, καὶ γεγωνῶς ἡ μετοχὴ.

Γεγωνέμεν] ἀπὸ τοῦ Φωνῶ, τροπὴ τοῦ Φ εἰς γ, γεγωνῶ, γεγωνήσω, γεγωνήκα. ἡ ἀπὸ τοῦ γωνῶ, γωνεῖν, καὶ γεγωνεῖν κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ ποιητικῶς, γεγωνέμεν. ἡ ἀπὸ τοῦ γνῶν, (ὅθεν καὶ τὸ γνῶσις) γίνεται μέσος παρακείμενος γεγωνῶς, ἐκβῶν, κρᾶζων. ἐκ τοῦ γωνῶ, μέσος παρακείμενος, γέγηνα· ἡ μετοχὴ, γεγα-

νῶς. ἐξ αὐτοῦ γεγωνέτερος συγκριτικόν· καὶ γεγωνέτερον ἐπίρρημα, σημαίνει ἐξακουστότερον καὶ λαμπρότερον.

Γεγωνοῦμαι, γυνώσκεις αἱ τὰς κώμας ἐμπιπλῶσαι βοήθ.

Γέλως, παρὰ τὸ τὸ γένειον εἰλεῖν, ὁ ἐστὶ συστρέφειν· περὶ γὰρ τὸ γένειον μῦες τινὲς κινούμενοι, ποιοῦσι τὸν γέ- 30 λῶτα. ἡ παρὰ τὸ τὰ γυῖα λύειν, ὁ ἐστὶ τὰ μέλη. ἡ παρὰ τὴν ἑλὴν, ὁ σημαίνει τὴν θερμασίαν· οἱ γὰρ θερμοί, πολλὰ γελῶσιν. ἡ παρὰ τὸ χέω, χέλωος, καὶ γέλωος· οἱ γὰρ γελῶντες ἐκπεχυμένην ἔχουσι τὴν ψυχὴν.

Γελοῖος, ὁ καταγελαστότατος. παρὰ τὸ γέλωος γελῶ, γελῶος, ὡς πατρώος· καὶ Βοιωτικῶς, γελοῖος. οἱ γὰρ Βοιωτοὶ τὸ ω καὶ ι εἰς τὴν αὶ διφθόγγον τρέπουσι, τὸ πατρώος, πατροῖος λέγοντες, καὶ τὸ ἡρώος, ἡροῖος. ἐξ οὗ καὶ γελοῖον. τὰ διὰ τοῦ εἰος ὀνόματα ὑπὲρ δυο συλλαβῶς, ἅπαντα προπερισπᾶται· οἷον, παντοῖος, ἀλ- 40 λῶος, ἑτεροῖος· οἱ δὲ μεταγενέστεροι τῶν Ἀττικῶν, τὸ γελοῖος καὶ ὁμοῖος προπαροξύνουσιν· οὐκ εὖ. Γέλοιος λέγεται, ὁ γέλωςος ἄξιος· γελοῖος δὲ, ὁ γελωτοποιός.

Γελαστός καὶ ἀγελαστός. Ὀμηρος, Δεῦθ' ἵνα ἔργα γελαστά καὶ οὐκ ἐπικιντὰ ἴδῃσθε· — δι' αὐτὸ δεῖ γελαῖν, καὶ ἀγελαστά, ἐφ' οἷς δὲ μὴ γελαῖν, ἀλλ' ὀργίζεσθαι. παρὰ τὸ γελῶ γελάζω, γελαστός, ὡς πελῶ πελάζω· πελαστός, κλανῶ κλανάζω, καὶ συγκοπὴ κλάζω.

Γεμῶσι δὲ παταάδες] γεμῶμεν, γεμῆτε, γεμῶσι· καὶ 50 πλεονασμῷ ποιητικῷ τοῦ ε, γεμῶσιν. οὕτως Ἡρωδιαῖος.

Γεγάμεν, γεγενῆσθαι. παρὰ τὸ γῶ γήσω, γέγημα· ἀπαρέμφατον, γεγάμαι· καὶ Δωρικῶς, γεγάμεν, ὡς τιθέ- ναι, κινέμεν.

Γεγυρωμένους, ἡτονηκῶτας σώμασι, κεκαμμένους.

Γέγυραν, αὐλήν, ἡ δεσμητήριον.

Γέλα, πόλις Σικελίας. ἀπὸ Γέλα τοῦ ποταμοῦ, ἐν ᾧ 225 παράκειται ἡ πόλις. ἡ ὅτι ἈντίΦημος ἡ Δαινομένης ὁ Ῥόδιος, κατὰ χρόνον εἰς Δελφούς παραγενόμενος, ἤκουσεν, ὡς δέοι αὐτὸν πρὸς δυνάμει ἀπύοντα, πόλιν κτίζειν. ἐπὶ δὲ τῇ ἀποροδοκίᾳ ἀποῆ- ἐγέλασε· καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος ὀνόμασε τὴν πόλιν καὶ τὸν παρακείμενον ποταμόν. τὸ ἐθνικόν, Γελαῖος.

Γέλαν] οἷον, Γέλαν δ' ἀθάνατοι θεοί· — κατὰ συστολήν λαμβάνεται, ὡς ἡ μετοχὴ θηλοῖ. γελαντος γὰρ ἡ γανικῆ, κατὰ συστολήν τοῦ α. τὰ δὲ ἐνδόντα συλλαβῇ 10 τρίτῃ πρῶσπα τῶν πληθυντικῶν, καταλήγουσιν εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν. οὕτως Ζηρόδοτος.

Γενῶ, τὸ τίκτω· παρὰ τὴν γῆν τὴν πάντων μητέρα. ἐστὶ γὰρ γέα· ἐξ οὗ ῥῆμα, γέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, γενῶ. ἡ παρὰ τὸ γείνω, γενῶ· ἐπὶ μὲν τῆς γεννήσεως, διὰ δύο νν· ἐπὶ δὲ τῆς ποιήσεως καὶ κτίσεως, δι' ἑνός· ἐξ οὗ καὶ γενητός, ὁ κτιστός. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γινῶ γινόμενα ὀνόματα, δι' ἑνός ν ἐκφέρονται· οἷον, γένεσις, γενέθλιον.

Γενέθλη, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἡμέ- 20 ρα. παρὰ τὸ γενῶ γενέθρα· καὶ Ἰωνικῶς, γενέθρη, ὡς κολυμβῶ, κολυμβήθρα· καὶ κατὰ τροπὴν, γενέθλη· ὅθεν καὶ τὸ γενῆ. ἀπὸ τοῦ γενῶ, γενῆ, ὡς ἀπειλῶ, ἀπειλή· εἰλῶ, εἰλή· ὦνῶ, ὦνῆ. Καλλιμάχος, Τὴν δὲ γενῆν οὐκ οἶδα.

Γενῶ, τὸ κρατῶ· ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ δευτέρος ἀφρίστος, ἔγενον, ὁ μέσος, ἐγενόμην. ζήτει εἰς τὸ ἐγκονεῖν. Γενεθλιαλογία, μαντεία περὶ τῆς γενήσεως.

Γενέθλια, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτήσασα τοῦ τεχθέντος 30 ἑορτῇ καὶ γενέσει, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ μνήμη.

Γενεά] παρὰ τὸ γένος γενεά· σημαίνει δὲ ἔξ· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ πάντος τῶν ἀνθρώπων γένους, Οἴηπερ Φύλλων γενεῇ, τοιγὰ καὶ ἀνδρῶν· — ἐπὶ δὲ τῆς ἀνγενέσεως. —

γενεῇ ἢ ἐν ὁπέρτατος ἐστὶν Ἀχιλλεύς: — ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας, Οὐρανὸς ἐνὶ γενεῇφι νεώτατος: — ἐπὶ δὲ τῶν προγόνων, Τῆς γὰρ τοι γενεῆς, ἥς Τρώες περ: — ἐπὶ δὲ τῶν ἐκγονῶν, Κρείσσων δ' αὐτὰ Διὸς γενεῇ ποταμοῖο τέτυκται: — ἐπὶ δὲ διαστήματος χρόνου, τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βαβιωκότων, Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί.

40 Γένος] ἐκ τοῦ γένω τοῦ σημαίνοντος τὸ τίκτω, γίνεται γένος, ὡς σθένω, σθένος· μένω, μένος· καὶ νείφω, νέφος. ἤτοι εἰς τὸ γεννητικόν.

Γένειον] παρὰ τὸ γένος, γένειον, ὡς δάνος, δάνειον. ἀπ' αὐτοῦ γὰρ τὰ γένη διαστέλλονται, καὶ διακρίνει τὰ γένη. λέγεται ἀπὸ ἱστορίας. ἔθνος γὰρ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδων, ἐπελθὼν παρεκάθετο τοῖς Ῥωμαίοις. ἐκεῖνοι δὲ, ὀλίγοι ὄντες, ἀνοίξαντες ἐτέρας πύλας, ἔφερον τὰς σκλαβηνίας: ἔτι δὲ οἱ σκλάβοι, ὀλίγοι ὄντες, ἔφερον τὰς γυναῖκας αὐτῶν· καὶ περιτρίμενοι αὐταῖς σχῆμα ἀνδρῶν καὶ γενειάδας, ἐξήρχοντο. ἰδόντες δὲ τὸ πλῆθος τὰ ἔθνη, ἤρωτων τοὺς Ῥωμαίους, τίνας εἰσὶν οὗτοι. καὶ ἔλεγον Λογγίβαρδοι, τούτεστι βαθεῖαν ὑπὴν καὶ μακρὰν ἔχοντες.

Γενείας] ἐκ τοῦ γένειον) ἡ βαθεῖα ὑπὴν· γενειάδας αἱ κατὰ τῶν γενείων γενόμεναι τρίχες· τιμὰς γὰρ ἐθεῖράδες· παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ πεφύκασι, τὰ γενεία. [γένους δὲ] οὐκ αἰ μένους τίς ἐστίν· ὅτι μενόν ἐστι τὸ κατ' αὐτὴν μέρος τῶν ὁστέων. σημαίνει δὲ καὶ σιαγόνα, — 226 μετὰ ἡνακτῆσι· γένουςι: — γένος μὲν, ὁ τόπος τῶν τριχῶν· γένειον δὲ, αἱ τρίχες.

Γενήσεται] γενῶ τὸ πρᾶττω· ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ μέσος, γενήσεται· τὸ τρίτον, γενήσεται.

Γενναῖος, ἀνδρείος, εὐγενής, συγγενής, μέγας.

Γέντο] ἐκ τοῦ γένιν, γενῶ· ὁ δεύτερος, ἔγενον· ὁ μέσος, ἐγενόμην ἐγένετο, καὶ γέντο· οἶον, Γέντο δ' ἱμάσθλην: — σημαίνει τὸ ἔλαβεν. ἔλω τὸ λαμβάνω· ὁ δεύτερος

10 αόριστος, ἔλον, ἐλόμην ἔλω ἔλατο· καὶ κατὰ συγκοπήν, ἔλτο· καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ν Δωρικῶς, ὡς ἤλθεν, ἤλθεν, γίνεται ἔντο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέντο.

Γενῆται] ἐπὶ γένους σύστημα ἐκ τριακοντα ἀνδρῶν συνεστώς· οὐ οὐ μετέχοντες, ἐκαλοῦντο γενῆται· τοῦ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος· ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημόται καὶ οἱ Φράτορες ἐκαλοῦντο, νόμων κοινωμίαν τινα ἔχοντες, οὕτω καὶ οἱ γενῆται συγγενικῶν ὀργάνων ἢ θεῶν· ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὀνομάσθησαν. ἢ οἱ ταυτοῦ γένους μετέχοντες· ἢ ἀπ' ἀρχῆς 20 κοινὰ ἱερά ἔχοντες· οἱ δὲ, ὁμογαλακτοὺς Φρατορας συγγενεῖς τοὺς γενῆτας.

Γένος, ἐπὶ ἔθνος τάσσεται, καὶ ἐπὶ πόλεως, καὶ ἐπὶ συστήματος, καὶ ἐπὶ τέκνου, καὶ ἐπὶ σπέρματος.

Γενώσθης, παρὰ Πλάτωνι ἐν Φιλήβῳ· ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ ἀννοίας, οἶον ὁ γεννητικός.

Γέρων] παρὰ τὸ ἔρρω τὸ Φθαίρω, ἔρρων καὶ γέρων, ὁ μετὰ Φθορᾶς εἰς τὸν ἄδην πορευόμενος, πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ παρὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἔρρειν, τούτεστι Φθεῖρεσθαι, διὰ τὸ θανάτου ἐγγύς εἶναι. ἢ παρὰ τὸ εἰς γῆν ὄρῃν τῷ κεκμημένῳ, καὶ περὶ αὐτὴν νενευκότα περιπατεῖν. ἢ παρὰ τὸ τῆς γῆς ἔρῃν, πλησίον ὄντας θανάτου καὶ ταφῆς δεομένους. ἢ παρὰ τὸ γέρας, ὃ σημαίνει τὴν τιμὴν. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω· λεπτικοὶ γὰρ οἱ γέροντες· ἔρῃν καὶ γέρων· καὶ Ὀμηρος, Γῆραι' ὀητο πεπονθέτας, ἀλλ' ἀγορεύει Εὐδολοί.

Γέροντος] ὁ κανὼν· τὰ εἰς ῥων λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ὄντα συγκριτικά, Φυλασσει τὸ ὦ· Φάμῃν, Φάρωνος· Πτέρων, πτέρωνος· Ἀκρων, ἀκρωνος· Ἀμβρων, ἀμβρωνος. σῶφρων, σῶφρωνος δὲ, κοινὴν ἐστὶν τὸ δὲ γέ-

ρων, ὡς μετοχικὸν ἐκλήθη. συνεξολογώθησε γὰρ τῇ 40 Φέρων, Φέροντος. οὐκ ἔστι δὲ μετοχή, ἀλλ' ὄνομα. εἰ γὰρ ἦν μετοχή, Φυλάττειν εἶχε τὸ ὦ ἐπὶ τῆς κλητικής· αἱ γὰρ μετοχαὶ καὶ τὰ μετοχικά ὀνόματα, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς· τὸ δὲ ὦ γέρον, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

* Γερητοθεοδώρους, μιμούντας τὸν Γερητοθεόδωρον, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Γερόντειον] τὸ τει, διΦθογγον. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὦν βαρυνόντων, διὰ τοῦ ντ κλινομένων, διὰ τῆς εἰ διΦθογγου 50 γράφεται· λέων, λεόντειος δορά· (τὸ κύριον, διὰ τοῦ ι) δράκων, δρακόντειον αἶμα· γέρων, γερόντειος· Ἀνακρέων, ἀνακρεόντειος· Λαομέδων, λαομεδόντειος· καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὦν περισπωμένων· Ξενοφῶν, ξενοφώντειος· Δημοφῶν, δημοφώντειος· πλὴν τοῦ Ποσειδῶν, ποσειδώντειος. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὦν βαρυνόντων μὴ κλινομένων διὰ τοῦ ντ, διΦθογγον ἔχει· Θέων, θεώντειος· Τρύφων, τρυφώντειος· πλὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, Ἀπολλών 227 τειος· καὶ Ἀμμωνίος. τὰ θηλυκὰ αὐτῶν ταῦτα, διΦθογγογραφεῖται, ἀπολλωνεῖα βᾶξις, καὶ ἀμμωνεῖα Φημη.

γέροντες, γερόντων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, γερόντων, [ὡς] ναῦται, ναυτῶν, καὶ ναυτέων. τοῦτο διαίρεσις ἐστὶ, καὶ οὐ πλεονασμός· ὁ γὰρ τόπος διελέγχει. εἰ μὲν γὰρ περισπᾷται, δῆλον ὅτι διαιρέσις· εἰ δὲ βαρύνεται, δῆλον ὅτι πλεονασμός, καὶ οὐ διαίρεσις. οὕτως Ἡρωδιανός. Γέροντα μῦθον, καὶ γέροντα πρᾶγμα ἐτέρως, καὶ ἀρσενι- 10 κὸν καὶ οὐδέτερον, καὶ ἀρχαῖον καὶ παλαιόν.

Γερούσιος, καὶ γερούσια] παρὰ τὸ γέρων, γερούσιος οἶνος, ὁ ἐντιμος, ὡς ἐκὼν, ἐκούσιος· καὶ ἐθέλων, ἐθελοσύσιος.

Γέρας, ἡ τιμὴ· παρὰ τὸ γῆρας· αἰδοῦς γὰρ ἄξιοι καὶ τιμῆς οἱ γέροντες. ἢ παρὰ τὸ ἔρω τὸ ἐπιθυμῶ, ἔρας καὶ γέρας, οὐ πᾶς ἔρα. τὰ γέρα, ὃ ἐστὶ τὰς τιμὰς. ἀπὸ τούτου τὰ γέρα, ἰωνικῶς· καὶ κατὰ συγκοπήν, γέρα. γέρα πᾶσμέν, ἀντὶ τοῦ κατέχειν.

Γεραρός, ὁ ἐντιμος. παρὰ τὸ γέρας, γεράος· καὶ παρά- 20 γων, γεραηρός, ὡς μέλιτος, μελιτηρός· καὶ ἐν συγκοπῇ, γεραρός, ὁ τῶν γερῶν ἄξιος.

Γεραῖος, ὁ πρεσβύτερος· ἀπὸ τοῦ γέρας γεραῖος, καὶ γεραῖός.

Γεραῖτερος] οὐ παρὰ τὸ γέρων ἐσχηματίζεται· οὐδ' ὅλως γὰρ ἐστὶ παρὰ τὸ γέρων συγκριτικόν· ἀπαρσχηματιστον γὰρ ἐστὶ τοῖς τρισὶ γένεσιν· ἀλλὰ παρὰ τὸ γεραῖός γίνεται γεραῖτερος, ὡς παλαιός παλαιότερος· καὶ κατὰ συγκοπήν, γεραῖτερος· Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ῥος συγκριτικά, ἢ διὰ τοῦ ο λέγεται, ἢ διὰ τοῦ ὦ μεγάλου. 30 ὅθεν τὸ γεραῖτερος, καὶ μεσσιότερος, καὶ Φιλαίτερος, κατὰ συγκοπήν γέγονεν, ἀπὸ τοῦ μεσσιότερος καὶ Φιλαῖτερος, καὶ τῶν ὁμοίων. ὅθεν ἀμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μεσσιτάτος καὶ Φιλαίτατος, καὶ ἀρσενικώτατος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὰ συγκριτικά.

Γεραῖραι, παρὰ Ἀθηναίοις γυναῖκες τινὲς ἱεραί· ἃς, ὁ βασιλεὺς καθίστησιν ἱεραῖθους τοῖς βωμοῖς τοῦ Διονύσου, διὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. οὕτω Διονύσιος ὁ Ἀλκαρναεὺς.

Γεραστίαδες· οὕτω ὀμφαὶ καλοῦνται ἐν Γορτύνῃ τῆς 40 Κρήτης· ὅτι τὸν Δία τρέφουσιν, ἐγέραιρον.

Γεραστός, ἀκρωτήριον Εὐβοίας, ἱερὸν Ποσειδῶνος· παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ γεραίρεσθαι τὸν Ποσειδῶνα. παρὰ τὸ γερά, γεράζω, γεραστός.

Γεραστῖον, χωρίον τῆς Ἀρκαδίας, παρὰ τὸ γέρας· ὅτι τίμιον ἐστὶ, διὰ τὸ ἐκεῖ τὸν Δία σπαργανώδησαι.

Γεραστός, γεραστοῦ διαφέρει. γεραστός μὲν γὰρ, ἀπὸ τοῦ γέρας, ὁ ἐντιμος· Γεραστός δὲ, ἀκρωτήριον αἶμα καὶ ἐπίνειον Εὐβοίας· ἐν ᾧ Ποσειδῶνος ἱερὸν.

Γερήνιος, έντιμος, παρὰ τὸ γῆρας· ἢ ἀπὸ τοῦ Γερήνη
50 Γερήνιος, ὁ ἐν Γερήνῃ κώμῃ τῆς Πύλου τραφεῖς.

Γέρανος, ὁ ὁμβρος ὑπὸ Κυρηναίων· παρὰ τὸ τὴν γῆν
βαίνειν. οὕτως Ἐρβένιος Φίλων ἐν τῷ περὶ χρηστομα-
θίας. Φησὶ δὲ τὴν δευτέραν δασύνεσθαι.

Γέρανος, τὸ ζῶον, οἰοῦντι γήρευνός τις οὔσα· ἀπὸ τοῦ τὰ
τῆς γῆς ἐρευνᾶν σπέρματα· ἥτις καὶ σκαρμολόγος κα-
λεῖται. ὅτε γὰρ ὁ γεωργὸς σπείρει καὶ οὐ χωνύει αὐ-
τὰ, ἐκείνη συλλέγουσα ἐσθίει. ἔστι δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ
228 γέρανος. ἔστι καὶ ποιά τις ὀρχησις· καὶ ὄρχονον ξυλι-
κόν, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφίτικοι τὰ ἀλφίτα. ὅθεν
καὶ γεράνεια τὰ ἀλφίτα καλοῦσι. γέρανος καὶ ὁ ἐν τῇ
σηνῇ ἀρπαξ κατὰσμευασμένος ὑπὸ τοῦ μηχανοποιου·
ἐξ οὗ ὁ ἐσκευασμένος ὑποκριτής. . . τραγωδοῦ.

Γερασινός, ἀπὸ τόπου. Ἀλέξανδρος πόλιν παραλαβὼν,
τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πάντας κτείνας, ἀπέλυσε τοὺς γέροντας.
οἱ δὲ, συνελθόντες, κτίζουσι πόλιν· καὶ λαβόντες γυ-
ναῖκας, ἐγκαθοκοίησαν.

10 Γέρων, σημαίνει τρία· τὸν προβεβηκότα τῇ ἡλικίᾳ, ὡς
τὸ, Παιδάς πρωθήβας πολιορκητάφους τε γέροντας· —
καὶ τὸν έντιμον, ὡς τὸ, Δαίνυ δαῖτα γέρουσι· — καὶ
τὸν παλαιόν, ὡς τὸ, Εἴλετο δὲ σάνος εὐρύ γέροντος.

Γενεά, σημαίνει τέσσαρα· ποτὲ μὲν τὴν ἡλικίαν, — γε-
νεῇ δὲ νεώτατος ἔσκεν ἀπάντων· — καὶ τὴν εὐγενεῖαν,
— γενεῇ μὲν ὑπέρτατος ἐστὶν Ἀχιλλεύς· — καὶ τὴν
Φυλὴν, Οἴηπερ Φύλλων γενεή· — καὶ, πᾶσαι γενεαί·
— γενεὰ λέγεται καὶ τὰ εἰκοσιενεὰ ἔτη, ὡς τὸ, Τῷ
δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί.

20 Γεράνεια, ὄρος Μεγαρίων. Εὐφορίων, — καὶ ὀχθηρῆς
Γερανείης· — εἰρηται δὲ, ὅτι Μεγαρεὺς ὁ Διὸς καὶ μιᾶς
τῶν καλουμένων θηίδων νυμφῶν, τοῦ κατακλυσμοῦ
γενομένου, πρὸς Φωνὴν γεράνων νηχόμενος, προσέφυγε
τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους. ἀπὸ δὲ τῶν γεράνων, Γεράνεια
ἐκάλεισαν τὸν τόπον.

Γεράνδρουον] Ἀπολλώνιος, Ἔσκε δὲ τι βριαρὸν στύπος
αἰκέλου έντροφον ὕλην, Πρόχυν γεράνδρουον· τὸ μὲν
ἑπταμον· — ἔστι δὲ παλαιὸν Φυτόν· σημαίνει τὸ γεγη-
ρακὸς καὶ παλαιὸν δένδρον· ἢ τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ συμφυὲς
30 ἐξηραμένον. εἰρηται παρὰ τὴν ὀρὺν. δοκεῖ γὰρ πρῶτον
Φυτόν ἐγγνώσθαι δρυς· ὅθεν καταχρηστικῶς δρυμνὸς
ἐκάλουν τοὺς δασεῖς τόπους, ἀφ' οἷωνδ' ὄντας Φυ-
τῶν· καὶ δρυφαίτους, τοὺς ἀπὸ ξύλων περιορισμούς.

Γεργύρα, ὁ ὑπὸνόςμος δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὁμβρία·
γεωργύρα τινα ὄντα· τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύγματα· καὶ
κατὰ συγκοπὴν καὶ μεταΐθυσιν καὶ διπλασιασμόν, γερ-
γύρα. ζῆται εἰς τὸ Γόργυρα. ὁ δὲ Ἀλκμάν, διὰ τοῦ ε,
γεργύρα φησὶ.

40 Γέρδιος, ἢ Ὑφάντρια. εἰρηται παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἔχειν
ἔδος, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς ἔζεσθαι.

Γέρρα, Περσικὰ μὲν ἐστὶν ὄπλα, δερμάτινα κυρίως· κα-
ταχρηστικῶς δὲ, ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον, εἴτε
ἐξ ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο. λέγεται δὲ οὕτω
καὶ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα παρὰ Σικελοῖς, οἷον δέρα τινα
ὄντα, τροπὴ τοῦ δ εἰς γ· παρὰ τὸ δέρμα, ὃ σημαίνει τὸ
δέρμα. λέγεται δὲ γέρρα, καὶ τὰ δερμάτινα αἰδοῖα.
δέρρα καὶ αἰ σκηναί, ἐν αἷς τὰ ὄνια ἐπιπράσνετο· καὶ
τὰ στρωτήρια. λέγοντ' ἂν ὁμοίως καὶ τὰ τῶν σκηνῶν

50 περιφράγματα· διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν
σκαπτάσματα γέρρα καλῶν, ἐμπιπράσθαι λέγει. ἐπὶ σταυ-
ροῦ δὲ Φησὶν Εὐπολὶς καὶ Δημοσθένης, τὰ γέρρα ἐνὰ
πίμπρασιν· — καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι. καὶ
ἀσπίδες Περσικαὶ ἐκ λύγων.

Γαῦσις, κυρτὰς ἢ ἐπὶ τῶν ὑγρῶν προςφορὰ, δεῦσας τίς αἰ-
σα· παρὰ τὸν δεύσω μέλλοντα, ὡς γνῶσω, γνῶσις.

Γεφυρα, πόλις Βοιωτίας, ἢ καὶ Τάναγρα καὶ Γραῖα καὶ
Ποιμανδρία καλουμένη. εἰρηται, ὅτι ἐν σχεδῇ κώμῃ κα-
229 τοικαῶντες, καὶ ἐν τῇ πέραν γῇ τοῦ Ἀσωποῦ, διὰ
τοῦ χειμῶνος ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους ἐπιμιξίαις, γεφύ-
ραις ἐχρῶντο.

Γεφυρεῖς, δῆμος Ἀττικὸς· ὅθεν καὶ Γεφυραῖα Δημήτηρ.
εἰρηται ἀπὸ τοῦ ἔχειν γεφυραν, δι' ἧς ἐπὶ Ἐλευσίνα
καταΐσιν οἱ μύσται.

Γεφυρα, ἢ κατὰ τὸν τόπον οικοδομῇ, δι' ἧς ἀδοικέροι πο-
ρευθόνται. παρὰ τὸ γῇ καὶ τὸ Φυρῶ τὸ ἀναμινγνῶν, γῇ-
Φυρά τις οὔσα, ἢ τῇ γῇ Φυραδαῖσα, καὶ ἐφ' ὕγρῳ 10
τόπῳ κειμένη. ἢ ἡ ἐφ' ὕγρου γῇ, οἰοῦναι γεφυρὰ τις
οὔσα. Ὅμηρος δὲ, — πολέμοιο γεφύρας, Ἰλιάδας δ',
διόδοις, τάξεις, ὑπεροχὰς, τὰ μέσα τῆς Φύλαγος. γε-
φύρωσε δὲ κέλευθον, αὐτὴ τοῦ διαβατῆν ἐποίησε.

Γεῖνατο, σημαίνει τὸ ἐγέννησεν. ἔστι γένω· τὸ σημαίνει τὸ
τίκτω· πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται γένω· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ι, γίνεται γείνω, τὸ γεννώ· ὁ μέλλων, γενῶ, ὡς
μαῖνω, μανῶ, κείρω, κερῶ· ὁ ἀόριστος, ἐγεινα, ὡς ἐμαι-
να· ὁ μέσος, ἐγεινάμην· τὸ τρίτον, ἐγείνατο· καὶ κατὰ
συγκοπὴν, γείνατο. 20

Γεωφανεῖον, χωρίον ἐστὶν ἐν ᾧ γῆς εἶναι μέταλλον. ἢ δὲ
γῇ ἢ ξαννότερα, πεποιμένη τοῖς ζωγράφους εἰς τὰς
γραφάς. τάχα δὲ ἡ μίλτος ἐστίν. ἢ μέταλλον γῆς κε-
ραμίτιδος, ἢ τινὸς ἄλλης ἐργασίας.

Γεῖλοφα, ἢ γεῖλοφα, ὀχθαί· τινὲς ὄρη γεώδη.

Γείτων] παρὰ τὸ γέα γείτων· καὶ κατὰ συναίρεσιν, γεί-
των. ἢ ἀπὸ τοῦ γείνω τοῦ σημαίνοντος τὸ πλησιάζω,
γένονε γείταν. ἢ παρὰ τὸ γῇ, γήταν· καὶ κατὰ συναί-
ρεσιν, γείτων. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὐδαίμων εὐδαίμονος,
γίνεται εὐδαίμωνῳ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γείτων γείτονος, 30
γείτονῳ, καὶ γειτονίῳ· καὶ γειτινῳ, συγκοπῇ.

Γεῖσα] Δεῖ γινώσκω, ὅτι πληθυντικῶς οὐδετέρως λέγεται·
οἶον, Οὐ γεῖσα χραισιμήσουσιν, οὐδ' ἐπαλλείας, Λυκό-
Φρων. σημαίνει δὲ πᾶν ἐξέχον μέρος, καὶ τὰ πρὸ τῶν
θυρῶν στεγασματα· καὶ τὸ καλούμενον νῦν περὶ πτε-
ρον, τὸ ἄκρον τῆς ὀροφῆς· Ῥήξας παλαιὰ γεῖσα, τε-
κτόνων πόνον, Εὐριπίδης. γίνεται παρὰ τὸ γέα, γεῖσα·
καὶ γεῖσα κατὰ συναίρεσιν. καὶ γεισίποδες, αἱ δοκοί, αἱ
ἐγκείμεναι δοκίδες, ἀφ' ὧν τὰ γεῖσα τίθενται.

Γεισίποδες, παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν θεμελίων. καὶ γει-
40 σῶσαι, καὶ γείσωσις, τὸ τῆς γῆς ἐκθετον. Ἀριστοφᾶ-
νης δὲ καὶ τὰς ὥας τοῦ ἱματίου, γεῖσα εἶπε.

Γειόμορος, ὁ γεωργὸς καλεῖται· τέμνοντα σπορίμην αὐλά-
κα γειόμορον· — εἰρηται ἀπὸ τοῦ τὴν γῆν μορεῖν, ὃ
ἐστὶ πονεῖν. γειόμορος οὖν, ὁ γεωπόνος.

Γειοτόμον ἀροτρον] ἢ γῇ· καὶ ἡ εὐδαῖα τῶν δυνάων οὐκ
ἔχει. μάχεται ἢ φύσις τοῦ ὀνόματος τῇ φύσει τῆς ση-
μασίης.

* Γεωπόνος, ὁ γεωργός· παρὰ τὸ γέα καὶ πονῶ.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

50

Γῇ, παρὰ τὸ γῶ· τὸ χωρῶ, ἢ πάντα χωροῦσα. τοῦτο δὲ
παρὰ τὸ χῶ· (τροπὴ τοῦ χ· εἰς γ, γῶ) ἀφ' οὗ παρὰ-
γωγον, χεῖω· οἶον, Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρωδ' ὁδε χεῖσεται.
Γηγενής· χωρὶς τοῦ ι. οἱ γὰρ Δωριεῖς γαγενής λεγούσιν,
ὡς Φησὶν Ἡρωδιανός. ὅλα ταῦτα χωρὶς τοῦ ι· ἐπειδὴ
ἀπὸ τῆς γῇ εὐδαῖας ἔχει τὴν συνθήκην· οἶον, γῆπεδον,
γῆπόνος, γῆλοχῆς, ὡς παρὰ Καλλιμάχου. Γῆλοχῆς 250
θεράποντες ἀσπῆγταιο λέβητος· — Χαιροβοσκός.

Γήδιον] τριῶν ὄντων τῶν πρωτοτύπων, γῆ, καὶ γαῖα, καὶ γέα, ἐκ τοῦ τούτων γέγονε τὸ γήδιον· λέγει δὲ ὁ Δίδυμος, ὅτι ἔστι γέα διὰ τοῦ ε· καὶ ἐπειδὴ, ἥνικα ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχεται καὶ παραλήγει τῷ ε ἢ τῷ ο, τότε γίνεται διὰ τοῦ διον ἡ παραγωγή, καὶ προσέρχεται κατὰ τὴν παραλήγουσαν τὸ ι· οἶον, πράξας, παρξείδιον· λέξας, λεξείδιον· βοῦς βοός, βοῖδιον· νοῦς ποῦς, νοῖδιον· οὗτως οὖν καὶ γέα γέας, γείδιον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· καὶ κατ' ἐκτασιν Ἀστικῶν τοῦ ε εἰς η, γῆδιον, διὰ τοῦ η καὶ ι, ὥσπερ εἰκάζω, ἥκαζον· καὶ εἶδεν, εἶδεν· περὶ δὲ τούτου, ζῆται εἰς τὸ περὶ κτητικῶν τοῦ Χοιροβοσκῶ.

Γῆκεδον, σημαίνει τὸ χωρίον, ὥσπερ καὶ οἰκόκεδον, τὸ γῆ καὶ οἰκήματιν ἀπαρτιζόμενον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ γῆ, γῆκεδον.

Γῆκαιδες, οἱ λεγόμενοι Λογέβαφοι· οἶον, Γετίκαιδες, οἱ Γετῶν καίτιδες.

Γῆταιον, τὸ χλαρὸν κρέμνον. Ἀριστοφάνης, — μήτε γῆταιον νέμω· — παρὰ τὸ ἐκ γῆς ἔταιον, τὸ αὐτότερος ἐκ τῆς γῆς ὄν. (λέγεται δὲ καὶ γῆθιον.) γράφεται διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος δισυλλαβῶν ουδετέρων, διὰ τοῦ εἰον γινόμενα ουδέτερα μόνον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, θάνος, θάνειον· γένος, γάνειον· βρένθος, βρένθειον· ἔστι δὲ εἶδος πολυτελοῦς μύρου. οὗτως οὖν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, γίνεται γῆτος, καὶ γῆτειον. πρόσκειται, μονογενῆ, διὰ τὸ ἄγος ἄγιον, διὰ τοῦ ι. ἀλλ' οὐκ ἔστι μόνον. ὁ ἄγιος γὰρ, καὶ ἡ ἀγία, καὶ τὸ ἅγιον.

Γῆθούνη] παρὰ τὸ γῆ γίνεται γῆθω, καὶ γῆθῆσω, γῆθούνη, ἡ χαρά. παρὰ τὴν γῆν δὲ· ἐπὶ θάλλουσα τοῖς καρποῖς, χαίρειν ἡμᾶς ποιεῖ· ὡς τὸ, Ἡ πεν γῆθῆσαι Πρίαμος· — ἔστι συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων.

Γῆρακομῶ] τὸ ρω, λέγε. ἐκ τοῦ γῆρας γήρας, γήρας· καὶ τοῦ κομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι. τὰ δὲ παρὰ Ἀστικῶν γενικῶν σύνθετα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἶον, ἡρωφόρος, κερωφόρος, γῆρακόμος. καὶ παροξύνονται. τὰ γὰρ ἀπὸ ῥήματος συντεθέντα ὀνόματα, πρὸ μῆκος ἔχουσι τὸν τόνον· τὰ δὲ ἀπὸ ὀνόματος, προκαροξύνονται.

* Γῆρασοκός, ὁ τὸν γέροντα τρέφων. παρὰ τὸ γῆρας καὶ βοσκῶ.

Γῆραιός· παρὰ τὸ γέρας, ὃ σημαίνει τὴν τιμὴν· ἔπεται γὰρ τοῖς γέρονσιν ἡ τιμή. τὰ γοῦν παρ' αὐτὸ συγχεόμενα διὰ τοῦ η γράφεται· οἶον, καλογηρος. βαθύγηρας, ὑπεργηρας, κλίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ.

Γῆρας] λέγεται ὅτι ἀπὸ τοῦ γῆρας, κατὰ συγκοπὴν, γῆρας. οὐκ ἔστι δὲ ἐντελής ἡ κλίσις· ἀπὸ τοῦ γῆρῳ γίνεται γῆρημα· ἡ μετοχή, γῆρας, ὥσπερ ἴσθημι, ἰστάς· τὸ ἀπαρέμφατον γῆράναι, ὡς ἰσθάναι· ἡ γενική, γῆράντος, ὡς ἰσθάντος· οἶον, Γῆράντων ἀνδρῶν· — καὶ ἡ δοτική, — γῆράντεσι τοκαῦσιν· — ἀντὶ τοῦ τοῖς γῆρῳσιν. ἡ αἰτιατική, Γῆράντας τιμᾶν· — ἔστι δὲ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας· τὸ γῆρας, ὥσπερ τὸ πιμπλάς· οἶον, πιμπλῶ, πιμπλᾷς, καὶ πιμπλᾷς. οὕτως οὖν καὶ γῆρῳ, γῆρας, καὶ γῆρεῖς. ἡ μετοχή, Γῆρεῖς ἐν οἰκέουσιν· — ἡ γενική, γῆραντος, ὥσπερ τιθέντος. Ξενοφῶν· οἶον, Ἀνδρὸς γῆραντος πολλὸν ἀφαιρούτερος.

Γῆρυς, ἡ Φωνή, παρὰ τὸ γέρας· ἡ γὰρ Φωνὴ τοῖς γέρονσι πρέπει. ἡ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, ἡ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας χωροῦσα.

Γῆρυών, ὁ ἥρας ὁ ἐν Ἐρυθείᾳ τὰς βοῦς ἔχων. τριχῶς σχηματίζεται τὸ ὄνομα, Γῆρυών, Γῆρυονεύς, Γῆρυόνης· ὡς οὐ κλίσις διάφορος· παρὰ τὸ γῆρυς, ὃ ἔστι Φάρις.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

γομαι, πλεονασμῶ τοῦ ν. καὶ ἔστι βαρύτερος μὲν ἢ μετοχή· ὀξύνεται δὲ τὸ ὄνομα. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, Γῆρυονεύς, καὶ Γῆρυόνης. πρέπον ὄνομα βουκόλῳ. ἀραπτιμὶ γὰρ. ὁ δὲ Ἡρωδίδης ἐν τῷ περὶ παθῶν, λέγει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ Γῆρυόνης εἶναι, κατὰ ἀποκοπὴν τῆς ης συλλαβῆς, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, Γῆρυών, ὡς πέδον, πῶς.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι

Γίγαντος, μεγάλου, ισχυροῦ. Γίγαντια, ἡ Λυκία· καὶ Γίγαντες, οἱ οἰκούντες. Γίγας] παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γίνονται γῆς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, γίγας· ἡ παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς ἵεναι· οἶον, Οὐς καλέουσι γίγαντας ἐπώνυμον ἐν μακάρεσσιν· Οὐνεκα γῆς ἐγένοντο, καὶ αἵματος οὐρανόθεν· — οὕτως Ὁρφεὺς ἐν τῷ ὁδοῦ τοῦ ἱεροῦ λόγῳ.

Γίγαντις, ἄρα μετὰ Μαιεδοσίας καὶ Πελλήνης. καὶ Γίγαντες ἐντεθέντες ὁ Διόνυσος βίβηται, ἀπὸ τῶν γιγάντων. ἡ ἀπὸ τοῦ βέοντος ποταμοῦ Γίγαντος.

Γίγλυμος, ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν καὶ ἐπὶ τοῦ θύρακος· οἱ στροφεῖς. καὶ Φιληματος εἶδος τι.

Γινώσκω] ἔστι ῥῆμα νῶν, νοῖσκω· καὶ κρᾶσει τοῦ ο καὶ η εἰς ω, νῶσω, ὡς ὀδοῦν, ὀδῶν, ὀδῶν, πλεονασμῶ τοῦ κ νῶσω, ὡς ὀλῶ, ὀλέσκω. καὶ μετατόνται τὰ τοιαῦτα εἰς ἐνεστώτα· διότι τὸ κ οὐκ ἔστι χαρακτηριστικὸν βαρυτόνου μέλλοντος· πλεονασμῶ τοῦ γ, γινώσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, γινώσκω· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ἐνός γ, γινώσκω. καὶ μετέλλθεν ἀπὸ τοῦ θέσει εἰς τὸ φύσει μακρόν. ὁ μέλλων οὐκ ἔχει διατί; τὰ γὰρ εἰς σκω λήγοντα ῥήματα, μέλλοντα οὐκ ἔχει· πλην τοῦ θνήσκω, θνήξω· αἰύσκω, αἰύξω. τὸ γὰρ διδάξω, οὐκ ἐκ τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἐκ τοῦ διδάχω· αἶψ' οὐ καὶ διδάχῃ· ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τοῦ ανω βαρυτόνα, λανθάνω, λαμβάνω, μανθάνω. καὶ τὰ διὰ τοῦ εἰνω, Φαείνω· οὐ δὲ τὸ ὀρίνω καὶ ὀδίνω, καίπερ διὰ τοῦ ι. καὶ τὰ διὰ τοῦ εἰνω παρὰ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων γινόμενα· οἶον, ὀφείλω, βρωσίω, θείω· πλην τοῦ κλείω. ταῦτα δὲ παρὰ ἐνεστώτων γινόμενα, ἔχουσι παρατατικόν· οἶον, τελῶ, τελείω, ἐτελείωμην· ἐξ οὗ καί, — ἐτελείετο βουλῇ· — τὰ δὲ παρὰ μέλλοντος γινόμενα, οὐδὲ παρατατικὸν ἔχει· οἶον, βρώσω, βρωσίω· πλην τοῦ ὀψω, ὀψείω.

50 εὐρέθη γὰρ ὀψείον. καὶ τὰ διὰ τοῦ υθῶ· οἶον, μινύθω. καὶ ἰά διὰ τοῦ εθῶ, Φλεγέθω, τελέθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ αθῶ, κιάθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ εθῶ, μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, ὡς τὸ ἐρέχθω, ἄχθω. καὶ τὰ εἰς βω τῷ ε παραληγόμενα, ἡ μόνον ἢ μετὰ ἀφώνου, βαρύνεται· ὡς τὸ σέβω, Φέρβω. καὶ τὰ εἰς νω βαρυτόνα τῷ ε παραληγόμενα, ὡς τὸ στένω, σθένω· τὸ γὰρ μένω, ὡς ἀπὸ περισπωμένου ἔχει τὴν κλίσιν. καὶ τὰ εἰς μνῶ· οἶον, μέμνω, τέμνω, καμνω. ὁμοίως ἔχει καὶ δέμω, τέμω· ὁ γὰρ παρακείμενος αὐτῶν, ὡς ἀπὸ περισπωμένου. ὁμοίως ἀν' ἔχοι καὶ ἡ πέμπτῃ συζυγία τῶν βαρυτόνων, τὴν πρώτην συλλαβὴν διπλασιάζει, καὶ λήγει εἰς ἀμετάβολον· οἶον, καρκαίρω, μαρκαίρω, μορμύρω, καμφαίνω. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ω λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ω, β' σύμφωνα κατ' ἐπιπλοκὴν, ὧν τὸ δεύτερον ἐστὶν ἀμετάβολον· οἶον, μέμβλω, ὀφλω, ἔργω, δύνω. καὶ τὰ εἰς ω καθάρα τῇ υἱ διφθόγγῳ παραληγόμενα, ὀκυλω. 10 καὶ τὰ διὰ τοῦ υω ὑπὲρ β' συλλαβᾶς, ποιοῦσι παράγωγον εἰς αι, πηγνύω, πηγνυμι. καὶ τὰ Ἀττικὰ βαρυτόνα, ἀλέξω, αὔξω, ἔψω· καὶ τὰ ποιητικά, ὡς τὸ δασῶ, ἐκ τοῦ δάτω· καὶ λεύσσω, ἐκ τοῦ βλέπω· καὶ πέσσω,

Ο

ἐκ τοῦ πέπτω· καὶ κορύσσω, ἐκ τοῦ κορυπτω. καὶ τὰ παραγόμενα ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα, ὡς τὸ ὄρω· ἐξ οὗ τὸ ὄρσε· καὶ ἄξω, Ἄξετα Πριάμοιο βίην. καὶ τὰ εἰς δω, εἰ ἔχει πρὸ τοῦ δ τὸ λ ἢ τὸ γ· οἶον, σπένδω, κυλίνδω, ἔλδω, μέλδω, ταῦτα πάντα ἄχρι τοῦ παρτατικού κλίνονται.

20 Γίγω, παρὰ τὸ γίγνω. τὸ γι μακρόν· καὶ τὰ θεματικά, ἡνίκα ἀποβάλλωσι σύμφωνον, εἰς Φύσει μακρὰ μεταβαίνουσι.

Γίνεται, τὸ σημαῖνον τὸ ἀποτελεῖται, διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ ὥφειλε διὰ διφθογγου, εἶνε τὰ ἀπ' αὐτοῦ ἔχει τὸ ε, . . . γένομαι, ἐγενόμην, καὶ ἐγενάμην· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ γίνεσθαι τοῦ ἐπὶ τὸ γεννᾶται. τὸ δὲ γίνεσθαι ἐπὶ τοῦ τελειοῦται, ἀπὸ τοῦ γίνεσθαι γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γ. τὸ δὲ γίνεσθαι διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ γένομαι γίνεσθαι ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γίνεσθαι. τὸ ε γὰρ ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γενομένου, τρέπεται εἰς τὸ ι· οἶον, μένω, μέμνω· τέκω, τίκτω. οὕτως οὖν καὶ γένεσθαι, γίνεσθαι.

30 τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ γένομαι γίνεσθαι ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γίνεσθαι. τὸ ε γὰρ ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γενομένου, τρέπεται εἰς τὸ ι· οἶον, μένω, μέμνω· τέκω, τίκτω. οὕτως οὖν καὶ γένεσθαι, γίνεσθαι.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Γλάγος, τὸ γάλα. ἐκ τῆς γάλακτος γενικῆς γίνεσθαι γλάκος καὶ γλαγός.

Γλάξ, βοτάνης εἶδος γαλακτοποιητικῆς. παρὰ τὸ γάλακτος εἶναι αὐξητικὴν τοῖς ἐσθίουσιν, γάλαξ, καὶ γλάξ.

40 Γλαίνους, τὰ λαμπρῶματα τῶν περιεφθαλαίων, οἶον ἀστέρας.

Γλάμυξα, ὄμματα ὧν οἱ κανθοὶ ψωρῶδεις. καὶ γλαμυξίαν, τὸ γλαμῶν. ὅτερ ἐστὶ λημῶν.

Γλαυρὸν καὶ γλαμῶδες, ὕγρον καὶ κραιόμενον δακρυοῖς ὄμμα· καὶ γλαμυρὸς, ἐνυγροβίος.

Γλακτοφάγος] Ἰλιάδος ν', — καὶ ἡγαυῶν Ἰππημολγῶν, Γλακτοφάγων ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνδράπων· — ἦτοι λαμπρῶν καὶ ἐνδόξων· ἢ ἐθνικὸν ὄνομα οὕτω καλούμενον ἵππους ἀμελγόντων· γαλακτοφάγοι γὰρ εἰσιν.

50 ὅθεν καὶ γαλακτοφάγους αὐτοὺς εἶπεν. ἐκ τοῦ ἀμέλγω, ἀμολγός· καὶ ἱππημολγός, ὁ ἵππους ἀμέλγων. οἶον ἀρκούμενοι γάλακτι, καὶ λεπτῇ ἢ λιτῇ διαίτῃ. καλῶς οὖν εἴρηται δικαιοτάτους. ἐπιθυμία γὰρ πλειόνων ἐπ' ἀδικίαν ἄγει τοῦτο συνιδὼν καὶ Λυκούργος, κοινὴν καὶ οὐ περιττὴν Λακεδαιμονίοις τράπεζαν εἰσήμεγε· ἀβίων δὲ, ἦτοι βιοῖς μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι τεύχοις· τινὲς δὲ τούτους Σαρματας Φασίν. ἢ τὸ α κατ' ἔκτασιν, ἢ ἢ πολυβίων καὶ πολυετών. ἢ τὸν ἡμέτερον βίον μὴ ἀγνωστόων· ἐπιφέρει γὰρ, δικαιοτάτων. ἢ μὴ βιαζομένων. ἐστὶ δὲ καὶ ἔθνος ἐν Σκυθίᾳ, οἱ Ἀμαξόβιοι καὶ Νουάδες ὀνομαζόμενοι.

233 Γλαρίς, λιθοξοικὸν ἐργαλεῖον. Καλλίμαχος, Καὶ γλαρίδες σταφύλῃ τε καθιεμένη τε μολιβδῖς· — παρὰ τὸ γλάπτω, τὸ κοιλαντικὸν τῶν λίθων. ἢ ἀπὸ τοῦ γλαφυρός γλαφυρίς· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γλαρίς. σμίλην, ἢ βίην, ἢ ὄργανον.

10 Γλαυξ, πετηνὸν νυκτερινόν· ὃ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ προσανατίθεται· παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαύξω, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ω. ἐστὶ γὰρ ὀξυωπέστατον τὸ ζῶον, ἐν νυκτὶ ὄραν δύναμενον. Δημονικός δὲ ἰσχυρεῖ, ὅτι μόνον τῶν γαμψωπύγων καὶ σαρκοφάγων μὴ τυφλὰ τίκεται· ὅτι πολὺ πυρῶδες καὶ θερμὸν περὶ τοὺς ὀφθαλμούς· ἔχει· ὁ σφοδρῶς ὀξύ καὶ τμητικὸν ὑπάρχον, διαιρεῖ καὶ ἀναμίγνυσιν τῇ ὁρατίν· διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομηνῇσιν ὄρα, διὰ τὸ πυρῶδες τῶν ὀφθαλμῶν.

Γλαύουσιν, ἀντὶ τοῦ λάμπουσι· — διαγλαύουσι δ' ἀταρ-

παί· — ἐξ οὗ γλαυκῶπις· καὶ γλαύσσειν, φαύτκειν· 20 γλαυκός τὸ ἐπίθετον τὸ σημαῖνον τὸν ἔχοντα πυρῶδη τὰ ὄμματα. παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαυκός, ὡς λεύσσω λευκός. παρὰ δὲ τὸ γλαυκός γίνεσθαι ῥῆμα παράγωγον, γλαυκῶ, καὶ γλαυκῶ. γλαυκῇ, ἰσχυρᾷ, καὶ λευκῇ. γλαυκὸν γὰρ λαυκρόν, θρασύ. Ἰταμον.

Γλαυκίος, ὁ τὸ γλυκύ ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλμῷ· παρὰ τὸ γλαύσσω, ὃ ἐστὶ λάμπω.

Γλαυκόπιον, τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι· ἢ τὸ, ἐν ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν. ἀπὸ Γλαύκου τινὸς αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικήσαντος.

30 Γλαυκῶπις, ἦτοι γλαυκὸφθαλμος, καλῇ· ἢ γλαυκός καὶ καταπληκτικούς τοὺς ὀφθαλμούς (ὃ ἐστὶ τοὺς ὀφθαλμούς) ἔχουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γλαύσσειν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὃ ἐστὶν ἀπειδύσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκῶ ὀπίσσεσθαι, τούτεστιν ἐντρέπεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ Γλαυκοπίου ὄρους, ὃ Λυκαβηττός καλεῖται. ἢ παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαύξω· ἐξ οὗ καὶ ἡ γλαυξ, τὸ ὄρεον.

Γλαφυρή, ὄνομα. ἢ γλαφυρῆ· τὸ ἀρσενικόν, ὃ γλαφυρός· γίνεσθαι παρὰ τὸ γλάφω τὸ διορύττω· ἐξ οὗ καὶ, γλά- 40 φυ πετρήεν· — σημαίνει δὲ τὸ σπῆλαιον. γλάφω, γλάφω, ἔγλαφα· ἢ μετοχή, γλάφας, οἶον, Εὐνάς. ἐν ψαμάδοισι διαγλάφας αἰλίσσιν, Ὀμηρος, διακοιλάνασα.

Γλαφυρὸν, ἦδύ, κοῖλον, βαθύστονον, ἐμπειρον, ἀκριβές· ἐπὶ τοῦ κοίλου, παρὰ τὸ γλάπτω, τὸ κοιλαιὸν ἢ διορύττω· ἐξ οὗ γλάμματα. καὶ γράμματα. γλάπτω γλαφυρός, ὡς λέπω λεπυρός. ἐπὶ δὲ τοῦ ἡδέος, τὸ διορύττον καὶ κινεῖν τὴν ἀκοὴν πρὸς ἡδονήν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἐστὶ δὲ καὶ ῥῆμα. γλαφυρὰ 50

Φόρμιγξ, ἢ γεγλαμμένη καὶ κεκοιλαιμένη. καταχρηστικῶς λέγεται γλαφυρός ἀνθρωπος, παρὰ τὸ γλάπτω. ἢ παρὰ τὸ γλάφω, γλύφω, γλαφυρός, ὡς θρυπτα, τρύφος· καὶ ὡς δάσος, δασύς· πάχος, παχύς· οὕτω γλάφος, γλαφύς. καὶ γλαφύ τὸ κοῖλον σπῆλαιον, ἀντρον. — Γλάφυ πετρήεν, Ἡσίοδος.

Γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, γαλήνη τις οὕσα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γλήνη· παρὰ τὸ γαληνιούσθαι τὸν νοῦν δι' αὐτῆς τῇ τῶν ὁρατῶν ποικιλίᾳ. ἢ παρὰ τὴν αἴγλην, 234 αἴγλην· καὶ ἀποβολὴ τῆς αὐτοῦ συλλαβῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ γλαύσσειν, ὃ ἐστὶ λάμπειν· εἰσὶ γὰρ ἔμπυροι. ὅθεν καὶ ὁ λέων παρ' Ὀμήρῳ γλαυκίον.

Γλήνεα, κόσμια, πολλῆς θέας ἄξια, ἀξιοθεατότατα χρήματα· παρὰ τὴν αἴγλην τὴν λαμπρότητα· τὰ ποικίλματα. οἱ δὲ, ζῶδια.

Γλεύκος, τὸ ἀπὸ τῆς ληνῶς ἀπόσταγμα αὐτομάτως καταβρέον ἀπὸ τῆς σταφυλῆς. ἐστὶ δὲ τοῦτο γλυκύτατον καὶ λιπαρότατον.

10 Γλήνην, κορὴν, ὄψιν, ὀφθαλμόν, παλινγιον. οἱ δὲ, κατ' οὐδενὸς ἄξιον· καὶ τὴν πεπλασμένην κορὴν, πρόσοψιν. καὶ γλήνας, τὰ κηρία τῶν μελισσῶν.

Γλαυσὸν, λαμπρόν. καὶ γλαύσσει, λάμπει, φαίνει, φαύσκει· καὶ γλαύξω, ἐπιλαμψόν.

Γλαυκίζειν, τὸ ἀμβλυώττειν.

Γλίσχρον, ἰατρικῶς τὸ ἐχέκολλον καὶ μὴ διασπώμενον. γλίσχρως δὲ, τὸ εὐτελῶς καὶ λεπτῶς διατασθαι.

Γλίσσας, ὄνομα πόλεως. κλίνεται δὲ Γλίσσαντος· καὶ ὥφειλεν εἶναι γλίσσα, ὡς Θωμᾶς, θωμᾶ· Μητράς, μητρά. 20 ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ γλίσσας γλίσσαςεντος, ὡς τιμήεντος, τιμήντος. παράγεσθαι δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Γλίσχρος. ἀποστρέφεται δὲ τὴν εἰ διφθογγόν. γλίσσεν τὸ ἰσχυρόν· γλία, ἢ κόλλα· γλιώσται, τὸ καίρειν.

Γλίνα, ὁ ῥύπος. Γλίχτης, ἢ ατυχῆς, ἢ ἔρωτικῆς.

Γλίχω, ἢ Φειδωλός, ἢ περιέρχος.

Γλίσχρος, ὁ λίσχνος καὶ ἐπίθυμῶν ἐΦυβρίστας· οἶοναι
30 λίσχος, ὁ λίαν ἐπιτολὴν ἐχόμενος, πλεονασμῷ τοῦ γ· ἡ
παρὰ τὸ γλίχω, (ὡς κόπτω κόπρος, κάπτω κάπρος) ὁ
γλιχόμενος τρεφῆς ὑπὲρ τὸ δέον. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν
λεξικὸν εὖρον σημαίνει τὴν λέξιν ἐμπαθῆς, κολλῶδες.
καὶ γλίσχρος, ἀτυχής, Φειδῶλης, σκνιφός, πᾶν
βυκαρός.

Γλιχόμενος, καρτερῶν, ἡ ἐπιθυμῶν. Ἀριστοφάνης ἐν
Γεωργοῖς, Τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν ὧ παρ' γλίχῃ;
— γλίχεται, λίαν ἐχεται, ἐπιθυμεῖ· παρὰ τὸ λίαν
ἐχέσθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γλίχεται.

Γλουτός, τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης· ἡ τὸ ὑπὸ τὸν πρω-
40 κτὸν μέρος ἐπισθεν τῶν μερῶν· διὰ τὸ τρυφερόν καὶ
ἀπαλὸν καὶ γλιῶδες, οἶοναι γλοιοὶ τινὲς ὄντες· καὶ γὰρ
οὗτοι μετὰ λειότητος ἐνυγροὶ εἰσιν. ἡ τὴν λαγόναν ση-
μαίνει.

Γλοιός, ὁ νεφρός· καὶ γλοιότα, τὸν λιπαρὸν καὶ μοχθη-
ρόν τῳ ἡδεῖ· καὶ γλοιάζειν, τὸ τοῖς ὅμμασιν ἐπιμύοντα
μυκτηρίζειν καὶ κακοθεύεσθαι. οἱ δὲ, διαγελᾶν.

Γλυκός· παρὰ τὸ γλεῦκος, ὅ ἐστιν ὁ νεωστὶ ἀποστάζων
ἐκ τῆς ληνοῦ οἶνος. τὰ δὲ εἰς υς τριγενῆ ποιοῦσι συγ-
κριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ· οἶον, ὁ βραδύς, ἡ βραδεία, τὸ
50 βραδύ· τὸ συγκριτικόν, βραδύτερος, βραδίων, βραδι-
στος. οὕτως οὖν καὶ γλυκός, γλυκεία, τὸ γλυκύν· καὶ τὸ
συγκριτικόν, γλυκύτερος, γλυκίων, γλυκίττος· ᾧ δὲ τὸ
πρεσβύτερος καὶ νεώτερος παραλόγως· ἀπαρσχηματι-
στα γὰρ τοῖς τριγενέσιν. ἀλλὰ μήποτε ὁμοτυπία συγκρι-
τικῶν ταῦτα ὑπάγονται. Φιλόξενος.

235 Γλυκίων· ὅτι τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς,
ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς· ἀρείων, ὧ
ἀρειον· βελτίων, ὧ βέλτιον· ὧ γλυκίων.

Γλῦσσον, ὁ γλυκύτερος, παρὰ Ἀριστοφάνει, — γλῦσσονα
σῦκα· — παρὰ τὸ γλυκίων, γλῦσσων, ὡς βραδίων,
βράσσων.

Γλυκων, εὐήδης.

Γλυφίς, παρὰ τὸ γλάφω, γλύφω, γλυφίς, ἡ χηλὴ τῆς
αἰκίδος· ἡγουν ἡ ἀκκοτῇ τοῦ βέλους, ἡ ἐντιθεμένη τῇ
νευρᾷ τοῦ τόξου· παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι, ὅ ἐστι κακοι-
10 λαυθᾶν. ἡ παρὰ τὸ γλάπτω, γλαφίς, καὶ γλυφίς· οἶον,
"Ἐλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τὲ λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια· —
τὰς παρὰ τοῖς πτεροῖς ἐντομάς τοῦ βέλους. γλυφίς καὶ
ἡ κεφαλὴ τοῦ κίονος· Λαϊνέαις χαλκίοις ἐπὶ γλυφίδας-
σιν ἀρήρει· — λέγεται γλυφίς καὶ τὸ γλύφον ἐργαλεῖον·
ὁ καὶ γλύφανον ὠνόμασε Θεόκριτος. λέγεται δὲ καὶ κατὰ
σύνθεσιν, αἰτογλυφίς.

Γλυφίαν, ἀντὶ τὴν καὶ ὅρος· ὅθεν νύμφαι γλυφίαι.

Γλῶσσα] παρὰ τὸ γνῶ γνῶσω γνῶσα, καὶ γλῶσσα, ἡ ὑπὸ
20 γνῶσιν ἄγουσα τὰ ἐν τῇ διανοίᾳ· ἡ δὲ ἡς τὰ τῆς ψυ-
χῆς βουλευμὰτα γινώσκωμεν. ἡ παρὰ τὸ κλώθω κλώσω,
κλώσα, καὶ γλῶσσα· κλωθόμενης γὰρ τῆς γλώσσης
ἐξέρχονται οἱ λόγοι. ἡ διὰ τὸ εὐχερῶς κλάσθαι· καὶ
γὰρ κλωμένη τὴν ἐναρθρὸν Φωνὴν ἀποδίδωσι. διὰ δύο
σσ· τὰ παρὰ Ἀττικοῖς· — τὸ σα, βραχύν· τὰ εἰς α
λήγοντα θηλυκὰ παραληγόμενα ἐνὶ τῶν διπλῶν, ἡ διὰ
δύο σσ ἐκφερόμενα καὶ βαρυνόμενα, συστέλλει τὸ α·
οἶον μάζα, ῥίξα, δίψα, δόξα· — ἡ καὶ οὕτω· τὰ εἰς
α λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεστώτων γινό-
30 μενα συστέλλει τὸ α· οἶον κνίζω, κνίσω, κνίσα· ἴζω
τὸ καθεζομαι, ἴξα, ῥίξα· ἄγω, ἄξω, ἄξα, καὶ ἄμαξα·
μῶ τὸ ζῆτῶ, μῶσω, μῶσα καὶ μούσα. σημαίνει τρία·
τὸ μέρος τοῦ σώματος· ὡς τὸ, Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσ-
σαν πρύμνην τάμα χαλκίος· — καὶ τὴν διάλεκτον, ὡς
τὸ, Οὐ γὰρ καίτων ἦεν ὁμοῦς ἄρτος, οὐδ' ἴα γῆρυς.

Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο· — σημαίνει καὶ σκεῦος· ἐξ οὗ
καὶ γλωσσόκομον, τὸ τὰς γλώσσας δεχόμενον. τὰ δὲ
παρ' αὐτὴν, πῇ αὐτὴν φυλάττει γραφὴν, ἀλλόγλωσ-
σος, ἑτερόγλωσσος, πολύγλωσσος.

Γλῶσσαστις, ὁ τῇ γλώσσῃ οἶον ἀσπίδι καὶ προβολῇ κα-
40 χρημένος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολεμούντων.

Γλωττοστροφεῖν, περιλαλεῖν καὶ στωμύλλεσθαι.

Γλωττοδεψαῖν, αἰσχρορρεγεῖν.

Γλῶσσαργον, στόμαργον, ἡ ταχύγλωσσον.

Γλωττοκοῖος, ὁ τὰς αὐλητικὰς γλωττίας ποιῶν.

Γλωττοκομεῖον, ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεσαν τὰς γλωτ-
τας· εἴρηται δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον κίδοιν ὑπὸ Εὐβούλου
Φοινικιστῇν σκώπτοντος.

Γλυκυθυμία, ἡ ἐπὶ τὸ ζῆν ἡδονή, καὶ οἶον Φιλοψυχία.
λέγεται ἀπλῶς καὶ πᾶσα ἡδονή.

Γλωχίν, ἡ γωνία· καὶ οἷσιν τριγλώχινι, τρεῖς αἰσῆς 50
ἔχοντι, τούτεστι τριγώνῳ. παρὰ τὸ γλύφω καὶ κοιλά-
ναι· ἡ παρὰ τὸ γωνίας ἔχειν. ἡ παρὰ τὸ γλάφω,
γλωχίν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Γνάθος, ἡ παρειά· παρὰ τὴν γνάμφιν καὶ κάμφιν ἡ
κλάσιν, ἡ καμπτομένη σιαγών· οἶον, — Φυσίγναθος
ἀντίον πῦδα.

Γναθμός, οἶον, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας Γναθμῶν 236
ἐξελάσαιμι σὺς ὡς ληϊβοτείρης· — ἐστι δὲ ἡ γνάθος.
παρὰ τὸ γνάπτω, γέγναπται, γναπτὸς καὶ γναθμός,
ὡς κέκλαυσαι, κλαυθμός. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, γνάθος·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, γναθμός. ὄνομα προσηγορικόν.
γέγονε δὲ παρὰ τὸ κάμπω, τροπῇ τοῦ κ εἰς γ, ὡς
κόνυ, γόνυ, γίνεται γναπτῶ· ὁ παθητικὸς παρακαίμε-
νας, γένναμμαι, γναμμός· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς θ,
γναθμός.

Γνάπτω, ἐκ τοῦ κάμπω. σύνθετος δὲ ταῖς παλαιαῖς λέ- 10
γειν γνάπτω, — ἀνεγνάφθῃ δὲ ἡ αἰχμή· — ἀνευ τοῦ
μ· καὶ, — ἐπέγναψε γὰρ ἅπαντας· — ἀνευ τοῦ μ ἐν-
τῇ συνθεσίᾳ, Οἱ δ' ὡς αἰγυπιοὶ γαμφάνυχας· — καὶ
τὸ δοῖκαμεν ὑπὸ συγκοπῆς ἀχθέν, κοίμεν. μετὰ τῆς
ἀνὰ προθέσεως, ἀνωγνάμπτω. ἡ δὲ ἀνὰ, σημαίνει τὴν
ἐξ ὑστέρου ἐκάνοδον. τὰ εἰς πτω λήγοντα ῥήματα
βαρύνεται, βλαπτῶ, βάπτω, ὅπτω· τὸ δὲ ἄπτω, ἐκ
τοῦ ὅπτω βαρυνόμενον διήλλαξε. χωρὶς αἰ μὴ προκα-
τάρχει ὄνομα· διὰ τὸ ἀεπτῶ καὶ ἀπεπτῶ· ἐστι δὲ
ἀελπτος καὶ ἀπεπτος. 20

Γνήσιος] γενήσω, γενήσιος, ὡς θανμάσω, θανμάσιος·
καὶ κατὰ συγκοπὴν, γνήσιος, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γεννηθείς,
καὶ μὴ νόθος· ἡ ἀπὸ τοῦ γενητός, γενητήσιος, ἡ γενή-
σιος, ὡς πλοῦτος, πλούσιος· καὶ συγκοπῇ, γνήσιος. αἱ
δὲ παιδοποιεῖαι παρὰ τῷ ποιητῇ, τετραχῶς λέγονται·
γνήσιος, ὁ ἐκ νομίμων γάμων· νόθος, ὁ ἐκ παλλακίδος·
παρθένιος, ὁ ἐκ παρθένου νομιζομένης· καὶ σκότιος,
ὁ ἐκ λαθραίας μέσεως.

Γνόφος, ἡ συννεφία, ὁ ζοφώδης ἀήρ· παρὰ τὸ κενὸς Φά-
ους εἶναι, κνόφος καὶ γνόφος· ἡ παρὰ τὸ νεῖφω, νό- 30
φος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ· ἡ παρὰ τὸ δονεῖν καὶ τὸ
κνέφω, γίνεται ὀνόνοφος· καὶ ἐν συγκοπῇ, ὀνόφος καὶ
γνόφος.

Γνοίης] ἐκ τοῦ γνώμι, ἡ μετοχή, γνούς· καὶ τὸ εὐκτικόν,
γνοῖην· Γνοίης γ' οἶον φωτός· — τὸ πλήρες, γνοίης
κα, ἀντὶ τοῦ μάθοις ἄν.

Γνυξ, ἐπὶ γόνατα. παρὰ τὸ γόνυ, γόναξ· καὶ, Γνυξ δ'
ἔριπ', αἰμάξας· — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γόνυ ἔπεσαν.

Γνώπτον, ἀργόν, ἢ ἐκλυτον.

40 Γνώπτοι· στυγνοί, καὶ οἷον νεφυγμένοι. καὶ τὸ κατεγνυ-
πῶσθαι ῥῆμα τοιοῦτον δηλοῖ ἢ ἐκτεταμένοι, δεῖλοι·
ἄλλοι δὲ, κατηφείς.

Γνώμη. κατὰ τὴς διαφθεσεως. παρὰ τὸ νοῶ νοήτω, νοήμη·
καὶ κατὰ κρᾶσιν, νόμη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γνώμη.

Γνωματεύω] καὶ γνωματεύοντες, ἐγίνωσκον ὅσον ἦσαν
ἀφρημένοι: — παρὰ τὸ γνώμη καὶ τὸ ματεύω τὸ ζη-
τῶ. σημαίνει δὲ τὸ διακρίνω καὶ διαγιγνώσκω ἀκριβῶς.

Γνώμων, ὁ ὁδὸς τῶν ἀλόγων ζῶων. ἐνθεν καὶ προβα-
τογνώμων εἰρηται, ἀπὸ τοῦ τὸν χρόνον ἀπ' αὐτοῦ δια-
γινώσκουσαι. ἐνθεν καὶ λειπογνώμων, ὁ ἥδη βεβλημένος
τοὺς ὁδόντας. ἐγὼ δὲ εὖρον ἐν τοῖς ῥητορικοῖς τὴν λέξιν
σημαίνειν οὕτως· Γνώμων· ὁ συνετός. λέγεται καὶ γνώ-
μων κανόνιον τι μηχανικόν· καὶ τι σχῆμα γεωμετρι-
κόν· καὶ διοπτρικοῦ ὄργανου μέρος, καὶ δὴ καὶ ἀστρο-
νομικοῦ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμονικοῖς ὄργανοις μά-
λιστα λαμβανόμενον. καὶ Γνώμονες, ἀρχόντες τινές
237 Ἄθρηψι λέγονται· καὶ οἱ ἀκριβεῖς, ἀπὸ τοῦ γνώμαι.

* Γνωμοτυπεῖν, γνώμας οἰκείας τυπεῖν.

Γνώριμος] παρὰ τὸν γνώσω μέλλοντα γίνεται γνώσιμος,
ὡς ὄνησῶ ὄνησιμος· καὶ τροπή τοῦ σ εἰς ρ, γνώριμος.

Γνωτός, ὁ ἀδελφός· παρὰ τὸν γνώσω μέλλοντα, γίνεται
γνωτός· ὅτι τῶν ἄλλων μᾶλλον γινώσκεται. ἢ ὁ ἅμα
τινι γεννητός, γνητός καὶ γνωτός. ἔστι δ' ὅτε σημαίνει
καὶ τὸ Φανερόν καὶ γνώριμον, ὡς τὸ, — γνωτόν δὲ καὶ
10 ὃς μάλα νήπιός ἐστιν.

Γνωσιμαχῆσαι. γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονα αὐτῷ ἐστὶν ἢ
μάχη, ἡσυχάσαι· ἢ μεταβουλεύσασθαι, καὶ τὸ ἥδη
πεκυρωμένη γνώμη μαχεσθαι· ἢ τὸ νοεῖν τὴν αὐτοῦ
ἀσθένειαν τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν.

Γνώσει] ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες ἐπὶ τῶν τρίτων προσώπων
τῶν κατ' ἡμετέραν ἀποβάλλοντες τὸ τ, τὸ δεύτερον ποιού-
σιν· οἷον, βούλεται, βούλει· οὕτω γινώσεται, γνώσει.

30 Γνώτε] ἐκ τοῦ γνώμι γνώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐγνων·
ἢ μετοχή, γνούς γνόντος· καὶ τὸ προστακτικόν, γνώθι
γνώτω, γνώτε· Φυλάττει δὲ τὴν παραλήγουσαν τοῦ
πρωτοῦ προσώπου τῶν πληθυντικῶν. ἐκ τοῦ γνῶ γίνε-
ται παραγνοῖν γνῶμι· ὁ μέλλων, γνώσω· ὁ δεύτερος
ἀόριστος, ἐγνων· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐάν γνῶ, ἐάν
γνώσῃ, ἐάν γνῶ· Γνω δὲ καὶ Ἀτρείδης.

Γνώσιν] — ἵνα γνώσι καὶ οἶδε: — ὅπως μάθωσι καὶ
οὗτοι. ὑποτακτικόν ἐστιν ἀνεστῶτος καὶ παρατακτικῷ.
ἔστι γινῶς ἑκτῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων. Τὰ διὰ
τοῦ ωω καθάρᾳ δισύλλαβα, διὰ τοῦ ω μεγάλῳ γρά-
φεται, ὡω, ζῶω, χῶω, βῶω· (ἐνθα βῶοντο)· πλῶω

30 Φεται, ὡω, ζῶω, χῶω, βῶω· (ἐνθα βῶοντο)· πλῶω
καὶ γνῶω οὕτως. ὅμοιον δὲ τὸ κολῶω κατὰ τὴν γραφὴν,
οὐ κατὰ τὸν τόνον, οὐδὲ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν συλ-
λαβῶν. τοῦτο γὰρ καὶ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας
ἐστί, καὶ παρὰ Φιλοξένῳ σὺν τῷ γ γράφεται. τὸ αἰῶω,
ἡβῶω, ἢ ἐπαύξησιν χρονικὴν ἔσχον, ἢ πλεονασμὸν τοῦ
ω. ἐκ δὲ τοῦ γνῶω ὁ παρακείμενος ἐγνώκα· ὁ κατ' ἡ-
μετέραν, ἐγνώσμαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐγνώσθην.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

40 Γογγύζω] ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλιῶ καὶ πα-
ρακλιῶ, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γογγύζω· πλεονασμῷ
τοῦ ἐτέρου γ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, γογγύζω, εἰσέλ τὸ
τῇ φωνῇ ὑποκλιῶ. ἢ τὸ γογγύζω ἀπὸ τοῦ γογγύζω
πλεονασμῷ τοῦ ρ, ὡς ῥήτος ἀβήτος.

Γόγγρος, εἶδος ἑχιδνός· παρὰ τὸ γρῶ, ὁ σημαίνει τὸ
ἐσθίω· ἀφ' οὗ κλίνεται γράω· καὶ ἔγκαν, ἀντὶ τοῦ

ἥσθιεν· ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα γρός, ὁ κατ' αὐτὸ
οὐ ῥήτον· ἐν διπλασιασμῷ, γόγγρος· ἀπεσθίει γὰρ τῶν
πολυπόδων τὰς πλεκτάνας.

* Γογγυλίζω, αεταστρέφω, παρὰ τὸ γογγύλη, ἢ ἐστὶν
εἶδος λαχάνου.

Γοιτοῦται, πλατύνεται, ἐλκύνεται, χαλκεύεται, κάμπτε-
ται, κοιλίνεται, μελαίνεται.

Γόμφιοι, μύλοι, σφῆνες, δεσμά, ἄρθρα, σύνδεσμοι ὁδόν-
των. παρὰ τὸ κάμπτω γίνεται γάμπτω· καὶ ἐξ αὐτοῦ
γόμφιος, δι' οὗ γνάμπτεται καὶ κάμπτεται ἡ τροφή.
ἐπὶ δὲ τῶν σφηνῶν, Γόμφιοι συνάρησεν: — ἀπὸ με-
ταφορᾶς τῶν ἡμετέρων γομφίων· ὥσπερ γὰρ ἀφθα-
λῶς δρᾶσσαντο οὗτοι καὶ σφίγγουσι τὰ παραβαλλόμενα
αὐτοῖς, οὕτω κακῶς τὰς περιτιθεμένας αὐτοῖς σάνδας.

Γόμφος, κυρίως τὸ ξύλινον καρφίον. παρὰ τὸν κέκομαι
παρακείμενον, κόμφος, καὶ γόμφος.

Γόνος· παρὰ τὸ γαῖνω, γόνος, ὁ παῖς. σημαίνει τρία·
ποτὰ μὲν ἀπογονόν· Ὁφρα ἰδὼς οἶος Ζηρός γόνος: —
τάσσεται καὶ ἐπὶ τῆς γόνης· — γόνος δ' οὐ γίνεται
αὐτῶν: — ἐπὶ δὲ τοῦ οἰκέτου, — ἀπολήξει τὸν ἐμὸν γό-
νον ἐξερέουσα: — ἀντὶ τοῦ τὸ ἐμὸν γένος.

Γόνυ] παρὰ τὸ κωνῶ τὸ ἐνεργῶ, κόνυ καὶ γόνυ. ἢ παρὰ
τὸ ὡς γωνίαν ἀποτάλειν ἐν τῷ κάμπτεσθαι τὸ σκέλος.
ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ εἰς γῆν νεύειν. κλίνεται
γόνυος· καὶ ἐν ὑπερθέσει, γόνυος· καὶ γόνατα, κόνατα
τινα ὄντα, τροπή τοῦ κ εἰς γ· παρὰ τὸ κνεῖν, ὅ ἐστιν
ἐνεργεῖν. γόνατα, γόννα, καὶ γούνα· καὶ γούνων, ἀπὸ
τῶν γονάτων, ἢ ἀπὸ τῶν γονύων.

Γόος, ὁ θρήνος. παρὰ τὴν βοήν, βόος· καὶ τροπή, γόος.
ἢ παρὰ τὸ γέω τὸ χωρῶ, γέγονε γόος γόου· καὶ ἐξ
αὐτοῦ ὄνομα ἀρσενικόν, γοερός· τὸ θηλυκόν, γοερά·
20 τὸ οὐδέτερον, γοερόν· καὶ ἐπὶ ῥήματι, γοερός.

Γόος, ψεύστης, ἀπατεὼν, παραλογιστής.

Γόον] Οἱ μὲν ἐτι ζῶν γόν· Ἐκτορα δῖον: — ἀντὶ τοῦ
ἐγών, ἐθρήνου. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος, δευτέρας συζυ-
γίας αὐτὸ εἶναι λέγει, καὶ παρατακτικῷ· ὁ δὲ Ἡρωδία-
νός, δευτέρου ἀορίστου· ὥσπερ κτυπῶ ἐκτυπον, οὕτω
γοῶ, ἐγον· πᾶλλον οὖν κατὰ συστολήν λέγεσθαι πα-
ρατακτικῷ χρόνῳ. πειθόμεθα Ἀπολλωνίῳ. οὕτω Ζη-
νόδοτος.

* Γοργολόφης ὁ Φοβερός, παρὰ τὸ Γοργῶ, καὶ λόφος ἢ 30
τροφάλεα. ἢ δὲ Γοργῶ Φοβερά.

Γοργός, ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὀργός καὶ γοργός· Γοργών, τὸ
ζῶον τὰ τερατώδες· καὶ πληθυντικῶς, Γοργόνες. τρεῖς
γὰρ ἰστοροῦνται καὶ κατ' Ἡσίοδον. παρὰ δὲ τὸ γοργόν
τῶν ἐφθαλμῶν· ἢ παρανύμφας· διὰ γὰρ τῆς γοργότη-
τος καὶ ἐξύτης τῶν ὀφθαλμῶν ἀπειλίδουν τοὺς ὀρών-
τας. Ἰλιάδος θ', Γοργοὺς ὄμματ' ἔχων: — γοργότη-
τος· ἢ ἀντὶ τοῦ Γοργόνος, ὅ ἐστι Φοβερά. ἀπὸ δὲ
εὐθείας τῆς Γοργῶ, Γοργοὺς εἶπε τὴν γενικήν, ὡς
Σακφῶ, Σακφούς.

Γόργυρος, ὁ Διόνυσος· ἀπὸ Γοργύρας τόπου τῆς Σάμου. 40
Γόργυρον, δεσμοτήριον. γοργυρα, ὑπένομος βορᾶς. κα-
θόλου δὲ λέγουσιν οὕτω τὰς δυσεξιτήτους κατασκευάς,
καὶ μὴ ἐπευθείας. εἰς τὸ Γόργυρα.

Γογγυλόσχημος, στρογγύλον τὸ σῶμα ἔχων.

Γοῖτον, ῥύπον· οἱ δὲ, τοῖτον.

Γοργεῖα, τὰ τραγικὰ προσωπεῖα. ἐνίοι μορμολύκεια.

Γοργόν, δεινόν· οἱ δὲ Φαῖον ἱμάτιον.

Γοργυδίων. ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ γοργός, γοργυδός. καὶ
ὡς Ἡφαιστος Ἡφαιστίδων, οὕτω Γόργυδος Γοργυδίων,
ὁ γοργυτάτος. πρέπει γὰρ ἡρώϊ τούτομα.

Γοῦθος, ὁ ἀρχαῖος Σκυθῶν τῶν παλαιότερων Γούθων. 50

ἔοικε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν κληθῆναι. τὰ γὰρ πολλὰ ἔθνη ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων καλοῦνται. οὕτως ὦρος.

Γούτος, ληκύθου εἶδος. παρὰ τὸ γούτον, ὃ ἐστὶ ρύπος.

Γουνοῦσι καὶ γουνάζουσι, τὸ ἱκετεύω — καὶ μιν γουνοῦσι: — γουνοπέτην. λιτανεύσω, ἱκετεύσω αὐτόν. κυρίως δὲ τὸ τῶν γονάτων ἀπτόμενον προσπίπτειν. ἀπὸ μὲν τοῦ γουῶ, τὸ γουνοῦμι· ἀπὸ δὲ τοῦ γουνάζουμι, τὸ γουνάσουμι.

Γουῶ ἄλως, ἐν τῷ γόνιμωτάτῳ καὶ καρπιμωτάτῳ χωρίῳ τῆς γῆς. λέγεται δὲ γουῶς, ὁ ὑψηλὸς τόπος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ σώματι γονάτων, ἃ ἔχει. ὡς δὲ τινες, ὁ τραχύτατος τόπος· ὁμοίως ἀπὸ τῶν γονάτων, ὡς τῶν καὶ τραχέων ὄντων. πλέον γὰρ ἐν τοῖς ὄρεινοις καὶ πετρώδεσι τόποις τὰ φυτὰ αὐξεται. παρὰ τὸ γένω ῥῆμα γίνεται γόνος βαρύτερον, ὡς λέγω, λόγος· ὅπερ σημαίνει τὸ γεγεννημένον. ὁ δὲ γεννητικός, γονός, ὁ γονάων· πλεονασμῷ τοῦ υ, γουῶς, ὁ γεννητικός τόπος, ὁ γόνιμος καὶ κερπιδος. Ἡρωδιανός.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Γραικός] Καλλιμαχος, Γραικοὶ καὶ γῆς ἡμετέρας ἀδελφοί: — παρὰ τὸ γράσι, γραικός καὶ γραικός· διὰ γὰρ τὴν κατὰ πολὺ ἀνδρείαν οὕτως οἱ Ἕλληνες ἐκαλοῦντο. ἢ ἀπὸ τίνος Ἑλλήνος Γραικοῦ· ὡς ἀπὸ τοῦ Ἑλλήν Ἑλλήνος ἑλληνιστί, καὶ γραικιστί.

30 Γραῖα, παρὰ τὸ γράω τὸ Φθίρω, ἢ ὑπὸ χρόνου διεφθαρμένη. ἢ παρὰ τὸ γεραῖός, γεραῖά· καὶ ἐν συγκοπῇ, γραῖα.

Γραῦς, ἢ παλαιὰ γυνή· ἀπὸ τοῦ γράειν, ὃ ἐστὶν ἐσθλύνειν ἢ ζῆναι, ἢ ταῖς ῥυτίσι κατεξυσμένη. ἢ παρὰ τὸ γράω, γράω καὶ γραῦς, ἢ διαβρῖσθαι ὑπὸ χρόνου. ἢ παρὰ τὸ γράφειν, ὃ ἐστὶν καταξέειναι, γραῦς, ἢ κατεξυσμένη τὸ σῶμα διὰ τὸ γῆρας.

Γραβδός, ἢ λαμπάς, παρὰ τὸ γράω τὸ ζῆναι, ἢ κατεξυσμένη καὶ διεσχισμένη· ἢ παρὰ τὸ γράφειν τὸ ξέειναι, γραβδός, ἢ κατεξυσμένη λαμπάς.

30 Γραπτός, ὁ ἐβρύτιδωμένος· ἀπὸ τοῦ καταγεγραπθῆναι ταῖς ῥυτίσι. καὶ γραπίνης, οἷός τις τραχύς.

Γράσων, ἢ χλωρὰ κριθή· παρὰ τὸ γράω ῥῆμα, δηλοῦν τὸ ἐσθλύνειν. Καλλιμαχος, ὅς αἰζῶν ἔγραψε κηδεμόνος: — ἄλλως δὲ εὖρον τὸν στίχον ἐγὼ· οἶον, Καὶ τόνος αἰζῶν ἔγραψε κηδεμόνος: — τούτου ὁ μέλλων γραῖσω. καὶ γράτος ὁ μικρός καὶ ἀνούστατος· κυρίως δὲ ὁ ἐν τοῖς τῶν προβάτων ἐρίσι συναγόμενος ρύπος· καὶ γράσος, ἢ τῶν μασχαλῶν δυσωδία.

40 Γράσος, τὸ λιπαρὸν καὶ πιμελῶδες παρὰ Ῥωμαίους.

Γράδιον] σὺν τῷ ι. καὶ λέγουσι τινες, ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὸ γράδιον ἔχει τὸ ι, τούτου χάριν καὶ τὸ γράδιον· οἶον, Γραδίων κολοσυρτόν, παρὰ Ἀριστοφάνει. οὐκ ἐστὶ δὲ καταναγκαστικός οὗτος ὁ λόγος. Ἰδοὺ γὰρ καὶ τὸ αἰζῆτος οὐκ ἔχει τὸ ι, καὶ ὅμως τὸ αἰζήτιος ἐπλεόνασε τὸ ι. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ γράδιον μὴ ἔχον τὸ ι, ἐν τῷ γράδιον ἐπλεόνασε. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὔτε ἀπὸ τῆς γραῖας εἰ ἐστὶ, δύναται ἔχειν τὸ ι, οὔτε ἀπὸ τῆς γραῖς γραῖός. ἀπὸ μὲν τοῦ γραῖός, ὅτι ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ Φωνήεντος ἤρξατο· τότε δὲ, ὡς ἔμαθον, διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγή· οἶον, μῦς μῦδος, μῦδιον· βάτραξ βάτρυος, βοτρυδίων· βιβλίων, βιβλίδιον· οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ γραῖς γραῖός, γραδίδιον· ἀπὸ δὲ τοῦ γραῖας γραῖας εἰ ἐστὶν, οὐ δύναται πάλιν ἔχειν τὸ ι· ἐπειδὴ πάλιν ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ πρωτοτύπου τῆς γενικῆς ἀπὸ

Φωνήεντος ἤρξατο, καὶ τῇ αἰ διφθόγγῳ παραλήγεται. τότε δὲ διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγή καὶ ἀποβάλλεται 240

τῆς αἰ διφθόγγου τὸ ι· οἶον, κεφαλαιον κεφαλίου, κεφαλίδιον· σπηλαιον σπηλαίου, σπηλαδίων. οὕτως οὖν καὶ γραῖας γράδιον, χωρὶς τοῦ ι. ἀλλ' ἐπεὶ ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι, συνηγορήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἔπωμεν αὐτὸ σὺν τῷ ι γράφειν. ἐστὶ γραῖς γραῖδι· παρὰ Καλλιμάχῳ· καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἀρχεται, τούτου χάριν διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγή· οἶον, ψυχῆς, ψυχίδιον· γνῶμης, γνωμίδιον. οὕτως οὖν καὶ γραῖς γραῖδός, 10 γραῖδίων· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ, καὶ συναίρεσιν τοῦ α καὶ ι εἰς τὴν αἰ διφθόγγον, γραδίδιον. ἢ λέγεται ὅτι ἀπὸ τοῦ γραῖα, γραῖς γραῖδός γραῖδίων, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἐνός ι καὶ συναίρεσιν, γραδίδιον. ἐστὶν εἰς τὸ ἀργυρίδιον.

Γραφίδιον] ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἄγω γίνεται ἀγείδν καὶ ἀγείδν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γράφω, γραφείδν καὶ γραφείδν.

Γραφείην] ἀπὸ τοῦ γράφω· ἡ μετοχή, γραφείς γραφέντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, γραφείην. 20

Γραμματοκύβων, ἀντὶ τοῦ γραμματεῦς· ὅτι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν. ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματεῦς· ἐπεὶ οἱ ἀγορεύοντες τῷ κύβωνι μαστιγούνται. διὰ τοῦτο δ' αὐτὸν εἶπε καὶ περιτρίμμα ἀγορᾶς παρὰ Δημοσθένει.

Γραῦς, ἀττικῶς· ἀναλογώτερον ἐστὶ τὸ γρεῦς. βῆν· ὁ μέλλων. βεύσω· πλεονασμῷ τῷ γ, γρεῦσω, γρεῦς, τὸ διεβρῦναι· γύναιον. γράός· ὁ κανὼν· δύο μόνον εἰσὶν εἰς αὐτὸς θηλυκὰ μονοσύλλαβα περιστώμενα· κλίνονται 30 δὲ ἀμφότερα διὰ τοῦ ος· ναῦς, ναός. γραῦς, γραός.

Γράφω] πρὸς διάφορον σημαίνει. εἰ γὰρ εἶπω Γράφω σοι, δοτική, σημαίνει τὸ ἐπιστέλλω σοι· εἰ δὲ Γράφω σε, αἰτιατική, σημαίνει τὸ ἐκτύπωμά σου ποιῶ· εἰ δὲ Γράφω σου, γενική, σημαίνει τὸ ἐγγράφω· κατὰ σοῦ εἰς δικαστήριον ἀποτίθῃμι· ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ σου.

Γράμμα, ὁ δὲ τοῦ ποιήματος, παρὰ τὸ γλάπτω τὸ κοιλῶν· ὁ μέλλων, γλάψω· ὁ παρασκευασμένος, γέγραφα· ὁ παθητικός, γέγραμμαι· ἐξ αὐτοῦ γλάμμα· καὶ τροπῇ 40 τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, γράμμα. Ποσαχῶς τὸ γράμμα; ἐπταχῶς· γράμμα, ὁ τόνος· γράμμα, ὁ χαρακτήρ· γράμμα, ἡ ἐπιστολή· γράμμα, τὸ ζῶν γράμμα· γράμμα καὶ τὸ ψήφισμα. γράμματα, οἱ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων· οἶον, Γράμματα δ' ἐν Φλοιῷ γέγραπται: — ἢ παρὰ τὸ γράφειν, ὃ ἐστὶν καταξέειναι. ὡς τρέφω οὖν τρέμμα, οὕτω καὶ γράφω γράμμα. Ὀμηρος, Εὐνάς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγραψασθαι: — γραμματα ἐκκλουν· οἱ παλαιοὶ τὰ συγγραμματα· ὡς

Καλλιμαχος, Γράμματα δ' οὐκ εἰσίσταν ἀπόκρυφα: — 50 καὶ, Ὀμήρειον δὲ καλεῖσθαι Γράμμα: — ἐνθεν καὶ Γραμματική, ἢ παρὰ τὸ πολλοῖς γεγραμμένοις αὐτὴν προσεσχῆναι βιβλίους· ἢ ὡς περ παρὰ τὸ πρᾶγμα γίνεται πραγματικός καὶ πραγματική, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γράμμα γίνεται γραμματικός καὶ γραμματική.

Γραμματοῖδν] ἰστέον ὅτι τινες γραμματοῖδν λέγουσι τὸ μικρὸν βιβλίον· ὁ δὲ Ἑρως λέγει, ὅτι οὐ λέγεται τὸ μικρὸν βιβλίον γραμματοῖδν, ἀλλ' ἡ μικρὰ δέλτος. καὶ 241 ὅλον, εἶγε εἶπεν ὁ Δημοσθένης γραμματοῖδν καὶ βιβλίον.

Γραμματοῖδν] ἀμφιβόλον εἶπε διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, εἶτε διὰ τοῦ ι. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ γραμματίων τοῦ σημαίνοντος τὸ μικρὸν γράμμα, διὰ τοῦ ι γράφεται, ὡς ὀφάριον, ὀφαρίδιον· λαχανιον, λαχανίδιον· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ γραμματοῖδν γέγονε τοῦ σημαίνοντος τὴν μικρὰν

10 δέλτον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὥσπερ ἀγγεῖον, ἀγγεῖ-
διον· γραφεῖον, γραφεῖδον.

Γρήν. τὸ ἐπιτολάζον τῷ γάλακτι. Νίκανδρος εἰς τὰ
ἀντιφάρμακα.

Γρήνιον, παλαιόν. Γρήνη, ἀνδρὶ σύμμικτα.

Γραικός] Ραικός, Ἑλλην. Ρωμαῖοι δὲ, τὸ γ προθέτετε,
Γραικὸν Φασί.

Γρήνικος, ἔστιν ὄνομα ποταμοῦ. παρὰ τὸ γρήνη, γρήνικος
καὶ γρήνικος, ὃ ἐκ τῆς γρήνης. ἢ ἀπὸ τοῦ γῆ καὶ τοῦ
νικῶ, γῆνικος καὶ γρήνικος, ὃ τὴν γῆν νικῶν. ἢ ἀπὸ
τοῦ νικῶ καὶ τοῦ Γραικός, γέγονε γραινικός· καὶ κατὰ

20 μεταθέσειν τῆς αἰ διφθόγγου εἰς ἡ· ἐκεῖ γὰρ οἱ Γραι-
κοὶ ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους.

Γρίπισμα, τὸ κέρδος.

Γριπεύς, ὃ ἀλιεύς· παρὰ τὸ γρίπον παρώνυμος. ἢ ὁ ῥά-
πτων τοὺς γρίπους, τὰ ἀλιευτικά λῖνα.

Γρηγορῶ, παρὰ τὸ ἐγείρω· οὐ ὁ μέλλων, ἐγερῶ· καὶ τρο-
πῇ τοῦ ε εἰς ο, ἐγορῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ ρ,
γρηγορῶ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, γρηγορῶ.

Γρίπος, τὸ δίκτυον· παρὰ τὸ ἀγρεύειν, ἐνδεία τοῦ α.
τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γρίφος καλεῖται· παρὰ τὸ γράφειν, ὃ
30 ἔστι ξύειν, ὃ τὴν γῆν ξύων· γράφος, καὶ γρίφος.
λέγονται γρίφοι καὶ τὰ δίκτυα καὶ τὰ συμποσιακὰ ζή-
τήματα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀγρεύειν, ὃ ἔστι ζητεῖν·
ὃ παρακολοῦθεῖ τῇ ἀγρᾷ καὶ τῇ θήρᾳ. Ἡρωδιανός. καὶ
γριψῶδες, τὸ δύσκολον καὶ συμπεπλεγμένον λόγιον.

Γρίφος, ζήτημα, αἰνίγμα δύσκολον, ἐνθεν καὶ τὴν χλεύην
γρίπισμα Φασί. γρίφον οὖν λέγεται τὸ δύσλυτον αἰνί-
γμα. ἴστων γὰρ Φιάλην γέμουσαν οἶνου, καὶ ἔλεγον

40 αἰνίγματα ἐν τοῖς συμποσίοις ἀλλήλοισ· καὶ εἰ ἐπέλυσεν,
ὁ ἀπορηθεὶς ἔπινε τὴν Φιάλην. Τὰ εἰς Φος δισύλλα-
βα μονογενῆ ἀρενικὰ ἐνὶ Φωνήντι θέλουσι παραλή-
γεσθαι, λῶφος, ῥῶφος, νέφος, κέφος, εἶδος οὐρέου.
οὕτω καὶ γρίφος. τὸ δὲ Ροῦφος, οὐκ ἔστιν Ἑλληνικόν,
ἀλλ' Ἰταλικόν. μονογενῆ· διὰ τὸ κύφος. δισύλλαβα·
διὰ τὸ Φίλοιφος· σημαίνει δὲ τὸν Φιλοσυνουσιαστήν.
ἄλλως· πᾶσα λέξις ἀπὸ τοῦ γρι ἀρχομένη, διὰ τοῦ
γρᾶφεται· γρίντις, ὃ οὐρανός· γρίνος, τὸ δέρμα· γρί-
σαν, ὃ χοῖρος. Ἀριστοφάνης δὲ Φησι δρομέως ὄνος.

50 Γριπώμενα, συνελκόμενα καὶ σπασμαδῶς συμπαθεύοντα·
οἱ δὲ, συνελίζοντα.

Γρώνη, ἡ κοίλη καὶ τετριμμένη πέτρα, ἡ δεχομένη τὰ
σχοινία· παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γῶνη καὶ γρῶνη. κλίνε-
ται γρῶνης.

Γρουνοί, καρμοί, δρύϊνοι τινὰς ὄντες· κατὰ ἐναλλαγὴν
τοῦ δ εἰς γ· οἶον, Γρουνοὶ μὲν δαίοντο, μέγας δ' ἡΦαι-
στος ἀνέστη· — ἡ γρουνοί, τὰ τῶν γερακιῶν ξύλα,
242 ὡς τὸ γέροντα, γέруна. κλίνεται γέруνος γруноς· στέλε-
χος, δαλός. Λυκόφρων.

Γρυπός, ὃ ἐπικεκαμμένην ἔχων τὴν ῥίνα. ρυβὸν γὰρ τὸ
ἐπικαμπές παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν. ἤτοι ραῖβον· καὶ τρο-
πῇ τοῦ β εἰς π, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γρυπός. ἢ πα-
ρὰ τὸ ῥέπω, ρυπός, καὶ γρυπός, ἢ ἐφ' ἐνὶ μέρει ῥέουσα
ῥίς. σημαίνει καὶ τὸν στυνγόν.

Γρυπανίζειν, σείεσθαι τὴν γῆν βαλλομένην, καὶ ὥσπερ
ῥυσσοῦσθαι ἀπὸ σεισμοῦ. οὕτως Ἀντιφῶν.

Γρυπῶσθαι, συγκάπτεσθαι. Γρυπαίνειν, τὸ ρυπῶσθαι
10 λέγεται· οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυλιφίων, ὅταν κάμ-
ψαντες ἀφώμεν αὐτά. Ἀντιφῶν δὲ Φησιν ἐν ἀληθείας
β· Κάων γὰρ τὴν γῆν καὶ συντήκων, γρυπάνιον ποιεῖ·
— καὶ Μελάνδιος, Σεισμὸς, Φησί, γέγονε· καὶ ἐγρυ-
πεν ἡ γῆ.

Γύαλον, τὸ κοίλωμα· οἶον, Θώρηκος γύκλον· — ἀντὶ τοῦ

τὸ κατὰ κοῖλον τοῦ θώρακος· κυρίως δὲ τὸ κοῖλον τῆς
χειρὸς λέγεται γύαλον. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ λαμ-
βάνω, γίνεται παραγωγὸν γύω· ἀφ' οὗ γύον· καὶ πλεο-
νασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γύαλον, ἢ πάντα χωροῦσα
καὶ λαμβάνουσα, ὡς πτύω, πτύαλον.

20 Γύης, καὶ μέτρον τὶ γῆς, καὶ μέρος ἀρότρου· καὶ τοῦ μὲν
μέμνηται Ὅμηρος ἐν συνθέσει, πεντήκοντόγυον, πεν-
τήκοντα γύων, ὃ ἔστι πεντήκοντα πλεθρῶν· γύη γὰρ
μέτρον γῆς· οἱ δὲ, πεντήκοντα ζευγῶν. τοῦ δὲ ἀρότρου
Ἡσίοδος, — πρίνου δὲ γύην· — παρὰ τὸ γαῖα, γίνε-
ται γύη· ἢ ἡ γῆ τῆς γύης· — καὶ μεταχθέσεως
τῆς γενικῆς εἰς εὐθείαν, γίνεται ὁ γύης τοῦ γύου, ὡς-
περ ἡ ἀράχνη τῆς ἀράχνης, καὶ ὁ ἀράχνης τοῦ
ἀράχνου.

Γυῖα, κυρίως ἐπὶ τῶν ποδῶν λέγεται· παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς
γύης (ὃ ἔστι τῆς γῆς) ἰέναι· ἐπὶ γὰρ ταύτης βέβηκε· 30
καὶ ἡ πρώτη κίνησις τῶν ἀνθρώπων διὰ χειρῶν καὶ
ποδῶν γίνεται. ἡ παρὰ τὴν γῆν, γίνεται γήϊα· καὶ τρο-
πῇ τοῦ ἡ εἰς υ, γυῖα. τῆταια καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν·
οἶον, Γυῖα δ' ἔθνηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὑπερ-
θαν· — γίνεται δὲ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γύω καὶ
γύον, ὡς πτύω, πτύον· καὶ θῶ, θύον· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ι· ἢ γυῖον, τὸ λαμβάνον καὶ δεχόμενον. δύνα-
ται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδιῶν τῆταισθαι ἢ λέξις·
ταῦτα γὰρ χερσὶ καὶ ποσὶ βαλνόντων ἐπὶ τῆς γύης,
τῆς γῆς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μερῶν.

40 Γυῖωσω, βλάψω, χολώσω· κυρίως τὸ τὰ γυῖα (τούτεστι
τὰ μέλη) βλάπτειν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ
ἀπλῶς βλάπτειν. λέγεται καὶ ἀπογυῖωσις, βλάβη,
τὰ μέλη ἐκλύσις· ἔπειτα καὶ ἐπὶ βλάβης ἀπλῶς.

Γυμνός, ὁ ἀνευ ἱματίων. ὥσπερ παρὰ τὸ σκύζω σκύμνος,
καὶ σέβω σεμνός, οὕτω κύπτω κυμνός, καὶ γυμνός. ὁ
γὰρ τοιοῦτος κύπτει κρύπτων τὰ αἰδοῦσα ὑπὸ αἰδοῦς. ἢ
παρὰ τὸ τὰ γυῖα μόνα ἔχειν, τούτεστι τὰ μέλη.

Γυμνάσια, οἱ τοιοῦτοι ὅπου ἐγυμνάζοντο. κυρίως οὖν ἐπὶ 50
τῶν ἀθλητῶν· ἐπειδὴ γυμνοὶ ἡγωνίζοντο· ἐπειδὴ πρῶ-
τον γυμνός ὁ Ὀρσίππος ἐδραμεν ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὡς Φη-
σιν Ὀυρός· ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ ἀγὼν γυμνάσια·
ἡ λουτρὰ, ἡ ἱππικὸν ἀγῶνας, ἡ κυνηγέσια. ἔθος ἦν
τοῖς παλαίοις περιζώματα φορεῖν ἐν τοῖς αἰδοίοις, καὶ
οὕτως ἀγωνίζεσθαι· κατὰ δὲ τὴν τριακοστὴν δευτέραν
Ὀλυμπιάδα, Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου ἀγωνιζομένου, 245
λυθὲν τὸ περιζῶμα, αἴτιον αὐτῷ λύτης ἐγένετο. ἐξ οὗ
καὶ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν.

Γυμνοκαίδια, ἔορτῃ Λακεδαιμονίων· ἐν ἣ καὶ παῖδες ἦδον τῷ
Ἀπόλλωνι παιᾶνας γυμνοὶ εἰς τοὺς περὶ Πύλαιαν πε-
σύντας. γυμνᾶσαι λέγεται καὶ εἰς Φῶς ἀγαγεῖν· ἐξ οὗ
καὶ γεγυμνασμένον τὸ Φανερὸν καὶ δεδασμασμένον.

Γύνις, ὁ γυναικῶδης καὶ μαλακός. παρὰ τὸ γυνή, παρω-
νύμως γύνις, ὡς δάφνη δάφνις, καὶ νύμφη Νύμφις.

Γύαλα, τὰ ἄκρα καὶ τὰ τέρματα, ζώνας, τέμπη, πτε- 10
ρύγια, ποτήρια, πτύχας, στολισμούς, περιβόλους.

Γύκλος, κύβος, τετράγωνος λίθος.

Γυῖλος, εἶδος ποτηρίου παρὰ Μακεδόσι.

Γυμνηλαί, οἱ ἀκτῆμονες πένητες. Γυμνασία, ἀσκήσις,
μελέτη.

Γυνή] παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δεχόμεναι, γίνεται γυ-
νή, ἡ δεκτικὴ τοῦ σπέρματος. ἢ παρὰ τὸ γείνω, γίνε-
ται γονή· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ Αἰολικῶς, ὡς ὁμοιον,
ὑμοιον, γίνεται γυνή. ἀκλιτον δ' ἔστιν· ἐπειδὴ τὰ εἰς
νῆ λήγοντα δισύλλαβα τῷ υ παραληγόμενα, ἐκτεταμέ- 20
νον ἔχουσιν· οἶον, μῆνη, ἢ πρόΦασις καὶ προτροπή·
Βύνη, ἡ θεός, ἥτις καὶ Ἰνώ ὕστερον ἐκλήθη· Φύνη,

ὄνομα κύριον· τὸ δὲ γυνή, συστέλλει τὸ υ. εἰκότως οὖν, ὡς μονήρες, ἀκλιτον ἔμεινεν. εὐρηται δὲ παρὰ Φερεκράτη ἡ αἰτιατική, τὴν γυνήν· οὖν, Ὡς αἰτοπον ἐστὶ καὶ μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν· — καὶ αἰτιατική τῶν πληθυντικῶν. — ἀλλ' ὁρῶ τὰς γυνάς.

30 Γυναικός] ἰστέον ὅτι ἑτερόκλιτον ἐστίν· ἐπειδὴ ἀπέλειψεν ἡ γυναιξ εὐδεία. τὰ γὰρ εἰς αἶξ, κοινὰ εἰσι τῷ γένει· οἶον, ὁ αἶξ καὶ ἡ αἶξ, ὁ γραῖξ καὶ ἡ γραῖξ, ὁ Θραῖξ καὶ ἡ Θραῖξ. τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ τὸ σημαίνονμενον κωλύει εἶναι ἀρσενικόν. (οὐ γὰρ λέγεται ὁ γυναιξ) ἀπέλειψεν· ἐστὶ δὲ ἡ γενική, γυναικός, ὡς ἀπὸ τῆς γυναιξ εὐδείας.

40 Γυναιμανές] ἐκ τοῦ μάνω μανῶ, καὶ τοῦ γυνή γυναικός, γίνεται γυναιμανές, κατὰ συγκοπήν. οὐκ ἀπὸ τῆς γυναι κλητικής ἔχει τὴν σύνθεσιν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς γυναικός, λέγεται γεγενῆσθαι γυναικομανές· καὶ κατὰ συγκοπήν, γυναιμανές. ἡ λέγεται ὅτι ὥσπερ παρὰ τὸ τιμῇ γίνεται Τιμόθεος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γυνή, γίνεται γυνομανές· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ο εἰς τὴν αἰ διΨθογγον, (ὥσπερ μεσοπόλιος μεσαιπόλιος) γυναιμανές. σημαίνει δὲ ἥτοι ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενον, ἡ γυναικας εἰς μανίαν φέρων διὰ τὸ κάλλος. ἀλλ' οὔτε τὸ βακχέβακχος ἀπὸ κλητικής λέγεται συντεθέν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βάκχου, γέγονε βακχέβακχος· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ὡς ἀλοτρίβανον, ἀλετρίβανον.

50 Γυρίνοι, οἱ μικροὶ βάτραχοι· παρὰ τὸ γυρὸν τὰ περιφερέ· τοιοῦτοι γὰρ εἰσι.

Γυρινῶ, ὄνομα κύριον Λεσβίας πόλεως. εἴρηται παρωνύμους, παρὰ τὸ γυρίνος, ὁ δηλοῖ τὸν βάτραχον, γυρινῶ, ὡς ἔρατος, Ἐρατῶ· καὶ κλέος, Κλεῶ καὶ Κλειῶ.

Γυρός] Γυρός ἐν ὁμοίῳ, Ὀδυσσεύς τ', ὁ περιφερὴς καὶ στρογγύλος, ἡ κυρτός. τὰ θηλυκόν, γυρά. ἐξ οὗ καὶ γυρά πέτραι, καὶ βόθρος.

Γυρῶσαι] Ἄρατος, Καὶ Φυτὰ γυρῶσαι· — σημαίνει τὸ Φιαλῶσαι καὶ περιφράσαι, ἡ βόθρον ορύξαι, ἐν ᾧ τὰ 244 Φυτὰ κατατίθενται· παρὰ τὸ γυρὸν ποιεῖν ἐν τῷ περιφράσσειν.

Γύφος, οἶονε γήεφος τις οὔσα, ἡ ἐψηθεῖσα γῆ.

Γύψ, παρὰ τὸ γυρεύειν τὰ ἔλα.

Γῶ] γῶ, σημαίνει τέσσαρα· τὸ χωρῶ, ἐξ οὗ καὶ γῆ ἡ χωρητικὴ πάντων· τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, ἐξ οὗ καὶ γωρυτός, ἡ τῶν βελῶν θήκη, γωρυτός τις οὔσα, παρὰ τὸ χωρεῖν τὰ βύτα, τουτέστι τὰ τόξα ἢ τὰ βέλη, εἰς ἣν τὰ βύτα χωρεῖται· τὸ γενῶ, ἐξ οὗ καὶ γυνή· τὸ 10 Φωνῶ, ὅθεν καὶ γεγωνός.

Γωνία] ἐστὶ πένω τὸ πρᾶττω· ἐξ οὗ γίνεται πόνος πονῶ· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς κ, κόνω, κόνυ, καὶ γόνυ, τὸ μετὰ καρπὸν καμπτόμενον. ἐκ τοῦ γόνυ, τὸ κτητικόν, γωνία, κατ' ἑκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ὅπερ ἐπικαμπεῖ τε καὶ κεκλασμένῳ σχήματι φύσει πεποιήται.

Γωνίδιον, ὡς τὸ ἀργυρίδιον.

Γυπάνειν, τὸ συσπᾶσθαι, καὶ φρίττειν καὶ τρομαίνειν, καὶ οἰεσθαι τὴν γῆν καλλομένην, καὶ ὥσπερ ἄλλεσθαι 20 ὑπὸ σεισμῷ.

Γυλιός, εἶδος ἐστὶ πῆρας στρατιωτικῆς, ἐν ᾧ ἦν σκρόδα καὶ κρόμμυα. ὀξύνεται δὲ, οὐχὶ παραξύνεται. Διογένης ἀγγεῖον ὁδοπορικόν εἰς ἀπόδεσιν τῶν ἀναγκαιῶν, ᾧ ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται. ἐστὶν οὖν στρατιωτικὸν σκευός.

Γύλιον, χοῖρον, ἡ λέοντα. σημαίνει δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ.

244 Δάδες, λαμπάδες. ἔχει τὸ ι· ἐπειδὴ εὐρηται κατὰ διάστασιν, δαῖδων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δαῖω τὸ διακόπτω 30 καὶ καῖω· ὁ μέλλων, δαῖσω· καὶ λοιπὸν ἐκ τοῦ δαῖς, καὶ δᾶς κατὰ συναίρεσιν· ἔμεινε δὲ τὸ ι ἀνεκφώνητον.

* Δᾶ, ἀντὶ τοῦ γὰ Δωρικῶς.

Δάειρα, ἡ Περσεφὼν παρὰ Ἀθηναίους· παρὰ τὴν δᾶδα· ἐπειδὴ μετὰ δᾶδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια· ἡ ὅτι δᾶδα Φορεῖ.

40 Δαήρ, ἀνδρὸς ἀδελφός. παρὰ τὸ δαῖω τὸ γινώσκω, (ἀφ' οὗ τὸ δᾶην), δαήρ, ὁ ἐν γνῶσει ὢν τοῖς κατ' ἐπιγὰμίαν οἰκεῖσι. τινὲς δὲ παρὰ τὸ δαῖω τὸ καῖω, εἶγε τούτοις ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἐστὶ λαμπάδη Φορεῖν. οὕτω καὶ παρὰ τὸ κατῶ τὸ συνουσιάζω, πατήρ.

Δαήρον, λαμπρόν, ξηρόν, καυματήρον.

Δαήμων] παρὰ τὸ δαῖω δαῶ τὸ μανθάνω, δαήσω, δαήμων, ὡς διδῶ διδήσω, διδήμων. ἐνθα δεδαήκα, καὶ δαῶμεν.

Δαημονέγγοτα, τεχνικώτατα, ἐμπειρώτατα, ἐπιστημονικώτατα· καὶ δαη· οὐσινή, μαθήσις.

50 Δαῖζων, διακόπτων ἀπὸ τοῦ δαῖω τὸ κόπτω· ἡ παρὰ τὴν δαῖν τὴν μάχην, ὁ καταμαχόμενος. σημαίνει καὶ τὴν νίκην καὶ πευκην.

Δαῖς καὶ δαῖς, ἡ λαμπάς. Ἀριστοφάνης, Σὸν ἔργον ἐστὶ δᾶδ' εἶναι καλὴν Φλόγα· — παρὰ τὸ δαῖω τὸ καῖω, δαῖς, ὡς κόπτω, κοπίς· καὶ λέπω, λεπίς. ἐστὶ καὶ δαῖς ἡ μάχη παρὰ τὸ δαῖω τὸ διακόπτω, κατὰ διαλύσιν δαῖω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, δαῖζω· ὁ μέλλων, δαῖσω. ἐξ αὐτοῦ δαῖς. κλίνεται δαῖδος. ὁ κανὼν· τὰ εἰς ις

ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τοῦ δος κλίνεται· οἶον, ἐλπίς ἐλπίδος. δαῖς δαῖδος, ἡ δοτική 245 δαῖδι· καὶ κατὰ συγκοπήν τῆς δι συλλαβῆς, δαῖ, ἐν δαῖ λυγρῇ· — ἐξ αὐτοῦ δαῖφρων, ὁ πολεμικὸν Φρόνημα ἔχων, παρὰ τὸ δαῖ· δοτικήν, καὶ τὸ Φρήν, ὁ τὰ περὶ πόλεμον Φρονῶν· σημαίνει καὶ τὸν συνετὸν, παρὰ τὸ δαῖω τὸ γινώσκω· ἢ ἡ ὁ δαδακῶς Φρόνησιν. ἡ παρὰ τὸ δα ἐπιτακτικόν, ὁ μεγάλως Φρονῶν. τὰ δὲ ἐκ δύο τελείων συγκείμενα ὀνόματα, ἡ ἀπὸ εὐδείας συντίθεται, ὡς τὰ ἔως, ἔωςφόρος· ἡ ἀπὸ γενικής, ὡς τὸ οὐδαῖς οὐδενός, καὶ τὸ ὥρα ἡ Φροντίς, οὐδενάσων· καὶ 10 Ἑλλη· Ἑλλης, Ἑλλήσποντος. ἡ ἀπὸ δοτικῆς, ὡς ἔρηι, ἀρηΐφίλος· καὶ δουρί, δουρικλυτός. ἡ ἀπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ νοῦν, νουνεχής· καὶ πόδα, Ποδοαίριος. ἀπὸ δὲ κλητικῆς μόνον, οὐ συντίθεται. ἐπὶ δὲ τοῦ δαῖφρονος Πηνελοπέιης, οὐ σημαίνει τὴν πολεμικὴν, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετήν· παρὰ τὸ δαῖω τὸ μανθάνω, δαῖσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, δαῖφρων. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα ὀνόματα, ἡ τῷ α παραλήγουσιν, ὡς τὸ, ἀμαρτῶ ἀμαρτοσπής· μισῶ μισογύνης· ἡ τῷ ι, ὡς τὸ εἰλῶ, εἰλίκους· οἰδῶ, Οἰδῖ- 20 πους· ἀμαρτίνοος. οὕτω δαῖδ' δαῖσω, δαῖφρων. ἡ παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ Φρήν, δαῖφρων, σημαίνουσης ἐπίτασιν· καὶ ἐν ὑπερβίβασμῳ, δαῖφρων, σώφρων· ἐχθρόφρων δὲ, πολέμιος.

* Δακείθυμον, τὸν δάκνοντα τὸν θυμὸν, τουτέστι λυποῦντα τὴν ψυχὴν.

Δάκνω] παρὰ τὸ δα ἐπιτακτικόν μόριον, καὶ τὸ καῖνω τὸ κόπτω, γίνεται δακαῖνω· ἐξ οὗ καὶ τὸ δακύνω, ἀπο-

30 βολῇ τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ· εἴτα πάλιν ἀποβο-
λῇ τοῦ ι, καὶ συνηκτῇ, δάκνω.

Δάκνεται, θηρίον ἐρπετόν. παρὰ τὸ δάκνω, δάκνεται καὶ
δάκνεται, καὶ δάκνεται. Καλλιμαχος, Ξείνος ἐχιδναῖον
νέρεθεν ἄγων δάκνεται. Δάκναι, τὰ μικρὰ θηρία.

Δάκος, τὸ θηρίον· παρὰ τὸ δάκνω. Πίνδαρος, Ἐμὲ δὲ
χρῆ Φεύγειν δάκος ἀδινδὸν κακηγορίαν· — σημαίνει καὶ
δηγμα, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ, ἐνθα, Σῆμα δὲ τοι δάκος
αἰμοβόρου αὐτίς ἐνίψω.

40 Δάκτυλος] διατὶ προπαροξύνεται· τὰ διὰ τοῦ υλός, εἰ ἔχει
την πρώτην συλλαβὴν διὰ δευτέρου συμφώνου μηχανομέ-
την, προσηγορικὰ ὄντα, προπαροξύνεται· οἶον, σπόνδυ-
λος, γόγγυλος.

Δάκρυον, ὡς ἐπὶ παρὰ τὸ ἐκ δέους ἢ ἐπὶ δέοντος ἐρεῖν·
παρὰ τὸ δῆκω τὸ δαγκάνω. ἢ παρὰ τὸ δάκνω, δάκνουν
καὶ δάκρουν· δακνομένης γὰρ τῆς ψυχῆς ἢ τῆς καρδίας,
ἐξέρχεται τὸ δάκρυον. ἢ παρὰ τὸ δάκνεσθαι τὸ δμμα-
τα ὑπ' αὐτοῦ.

Δάκρυσι] δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἢ εὐθεῖα, τὸ δάκρυον.
50 καὶ ὠφείλειεν εἶναι δακρύοις· ἀλλὰ κατὰ μεταπλασμόν,
δάκρυσιν, ὡς περ πρόβασιν· ἢ ἐπὶ τέλους συλλαβῇ ἢ
τοῖς, εἰς σι τρέπεται, πρόβατοῖς, πρόβασι· ἐγκατοῖς,
ἐγκασι· πετάλοισι, πέταλσι· πᾶν γὰρ πληθυντικόν, εἰ
ἔχει ἀμετάβολον πρὸ τοῦ τέλους, τοῦτο ἔχει καὶ ἐν
τοῖς ἐνικοῖς· ῥήτορι, ῥήτωρ· Ἐκτοροῖν, Ἐκτωρ. τὸ δὲ
δάκρυ γέγονεν ἐπὶ τοῦ δάκρυον· οὐ κατὰ ἀποκοπὴν,
ἀλλὰ κατὰ σχηματισμόν. τὸ δάκρυ τοῖνον· ἢ γενικῇ,
δάκρυος· ἢ δοτικῇ, δάκρυσιν· καὶ τὸ πληθυντικόν, δά-
κρυα, ὡς πῶσα, ἄστρα.

246 Δακρυόεις, παρὰ τὸ δάκρυον· τὸ δὲ δάκρυον, ἢ παρὰ τὸ
κρυός καὶ τὸ δα ἐπιτατικόν· ἢ παρὰ τὸ δα, καὶ τὸ καί-
νω τὸ κόπτω, ἔστι δάκρυα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δά-
κρυ. ἢ παρὰ τὸ δάκρυον, καὶ δάκρυ· ἔστιν ἀπὸ συνθέ-
του λέξις ἀπλή· ἔστι γὰρ αἰδακρυς, καὶ δάκρυον· πο-
λυδακρυον, δάκρυον. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Δάκρυς] δακρύω, δακρύσω· ἀποβολῇ τοῦ ω, δάκρυς· καὶ
10 μετὰ τοῦ πολλός, πολυδακρυς, πολυδακρυός. προπαροξύ-
νεται· τὰ εἰς υς συνδέτα, ἀρσενικὰ ἢ κοινὰ ὄντα τῷ
γένει, προπαροξύνεται. καὶ ἄλλως· τὰ εἰς υς ὀνόματα,
εἴτε βαρύνονται, εἴτε ὀξύνονται, εἴτε περισκᾶται, ἐν τῇ
συνθέσει συστέλλοντα τὸ υ, προπαροξύνεται· οἶον,
ὀφρύς, λευκόφρυς.

Δάκτυλος, παρὰ τὸ δράσσω, δράκτυλος τις ὢν· παρὰ γὰρ
τὸ δράσσεσθαι. ἢ παρὰ τὸ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέ-
δεγμα· δέδεκται, δέκτυλος, καὶ δάκτυλος· καὶ δάκτυλοι,
οἱ δεκτικοὶ ὄντες τῶν διδομένων. ἢ παρὰ τὸ δαίω, τὸ
20 δεικνύω, δεικτύλοι, καὶ δακτύλοι· δι' αὐτῶν γὰρ ἡ δει-
ξις γίνεται. λέγονται δὲ Δάκτυλοι, καὶ οἱ Κορύβαντες.
καὶ νομίζω αὐτοὺς Δακτύλους ὠνομάσθαι, διὰ τὸ διδά-
ξαι, δακτύλους τινὰς ὄντας· ἢ δεκτύλους, τοὺς δεκτι-
κούς καὶ υπηρετικούς.

Δακτύλα] ζῆται εἰς τὸ λύχνα.

Δακτύλιος, ἐπὶ τῆς ἑδρας· ἢ διὰ τὸ δακτύλοις ἐφικτὸν
εἶναι· ἢ ἀπὸ μεταφοράς τῆς στρουγγυλότητος τοῦ ση-
μαινῆρος, τῆς σφραγίδος. ὁ δὲ φορούμενος δακτύλιος,
ἀπὸ τῶν περὶ τὸν δάκτυλον ἰάναι. λέγονται δὲ δακτύλιοι
30 καὶ οἱ τετραγώνιοι λίθοι, ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία
ἀνάπτουσιν· ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ. λέγονται καὶ τοῦ πηδα-
λου τὸ ἄκρον, καὶ τὸ ἐπίσκατρον τῆς θύρας.

Δαλός, ὁ πεκυρακτωμένος ἀνδραξ ἢ λαμπας, ἢ ξύλου
ἀπόκαυμα· ἢ δαδίων ἡμίφλεκτον. λέγεται δὲ καὶ δαλός
καὶ δαλός παρὰ Σωφρόνι. παρὰ γὰρ τὸ δαίω, δαίλος·
ἢ παρὰ τὸ δαίω, δαίρος, ὡς Φαίνω, Φανερός· καὶ Ἀτ-

τικῶς, δαλός· καὶ Ἰωνικῶς, δαυλός· καὶ κοινῶς, δα-
λός· παρὰ δὲ τὸν δαίω μέλλοντα, γίνεται δαίλος· καὶ
τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, δαυλός.

Δάμαρ, ἡ γαμετή. παρὰ τὸν γάμον, γάμαρ καὶ δάμαρ. 40
ἢ παρὰ τὸ δαμάζεσθαι καὶ ὑπεξεῦχθαι ἀνδρὶ· γυνή,
Φίλη.

Δαμάζω, παρὰ τὸ δέμας ἄζειν, ὃ ἐστὶ ξηραίνειν.

Δαμείαν] δαμῶ τὸ ὑποτάσσω· ὁ μέλλων, δαμήσω· ὁ δεύ-
τερος ἀόριστος, ἔδαμον, ἔδαμην, καὶ ἐδάμην· ἡ με-
τοχή, δαμείς· τὸ γὰρ μ τοῦτο οὐκ ἐστὶ κλιτικόν. πᾶν
γὰρ πρῶτον πρόσωπον καὶ τὰ ἐξῆς εἰς ε ὀξύτονον ποιεῖ
τὴν μετοχὴν. τὸ εὐκτικόν, δαμῆην· τὸ πληθυντικόν,
δαμείμεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δαμαίμεν, καὶ δαμείν.
τα εἰς μὲν εὐκτικά, εἰ μὲν διφθόγγῳ· — ἄλλοι δ' ἄλ- 50
λοισι δαμείν, τουτέστι ὑποταγεῖν. δαμείσαν δὲ ὠφεί-
λεν εἶναι.

Δαμάξω] Ἰλιάδος α', Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμάξω· — ἀντὶ
τοῦ δαμάζει, καταπονεῖ. ἐνεστώς. γέγονε δὲ παρὰ τὸ
δέμω τὸ δαμάζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαμον. κᾶνπερ
τύχοι τὸ ε συν ἀμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ τρέπει· ὁ δεύ-
τερος ἀόριστος. ὁ μέλλων δεύτερος, δαμῶ καὶ μεταγέ- 247
ται ὁ μέλλων εἰς ἐνεστώτα, καὶ γίνεται δαμῶ δαμάξω
δαμάξω. τινὲς δὲ οὕτω· δαμῶ· καὶ ὁ μέλλων δαμάσσω· τὸ
τρίτον, δαμάσει· καὶ ἀποβολῇ τῆς εἰ συλλαβῆς, δαμάξω. ἢ
ὡς Ἡρωδιανός· ἀπὸ τοῦ δαμάζω γίνεται δαμῶ κατὰ συγ-
κοπὴν. τὸ πρωτότυπον, δαμῶ· παράγωγον, δαμάξω· ἐξ
οὗ τὸ δάμνω· καὶ εἰς μι, δάμνημι, ἀπὸ τοῦ δάμνω· Τὴν
μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι ἐπέεσσι· — ἔδαμων, ἔδαμα-
ζον· ἔδαμην· δαδάμην· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δαδάμην, 10
καὶ δεδμήμην· ἔδαμασα, καὶ ἐξῆς αὐτά.

Δάμνησι, δαμάζει, ἀναιρεῖ, ὑποτάσσει· — τῷ δάμνησι
στίχας ἀνδρῶν· — ὁ σίδηρος. ἀνευ τοῦ ι· ὁ δὲ Ἀρί-
σταρχος, συν τῷ ι· τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ δάμνημι· τὸ δὲ,
ἀπὸ τοῦ δάμνω ὑποτακτικοῦ. τὸ δὲ δάμνω, ἀπὸ τοῦ δα-
μάζω κατὰ συγκοπὴν.

Δαμάς, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸν δαμάσω μέλλοντα, Δα-
μάς, ὡς Δαυμάσω, Θαυμάς· καὶ δάσω, Δαίς· καὶ δάσω,
Σαίς.

Δαμασκός, πόλις Συρίας, περὶ τὸν Ἀντιλίβανον. εἰρη-
ται· ὅτι Δαμάς στρατεύων μετὰ Διονύσου, ἐκείσε σκη- 20
νὴν πηξάμενος, ἰδρύσατο ἐκεῖ Συρίας Ἰεσοῦ ἔσανον.
ἢ οὖν Δαμᾶ σκηνὴ, Δαμασκός. ἢ ὅτι Ἀσκός εἰς τῶν γι-
γάντων· ὃς μετὰ Λυκούργου τὸν Διόνυσον ἔδησε, καὶ
εἰς ποταμὸν ἐμβάλεν· ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ
Ἀσκός ἐξεδάρη, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη. καὶ ἐκ τοῦ ταφέντος
ἡ πόλις ἐκλήθη. καὶ τὰ οἰνοδόχα δὲ δέρματα, ἀσκούς
καλοῦσι.

Δάμασος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαμάζω, δαμάσω, Δά-
μασος, ὡς ἱππάζω, ἱππάσω, Ἰππασος. ἐκ δὲ τοῦ δε- 30
δάμαστα Δαμάστωρ, ὄνομα κύριον, ὡς τετέλεσται, Τέ-
λέστωρ· καὶ Δαμαστορίδης.

Δάμις, ὄνομα κύριον. ἐστὶ δὲ παρώνυμον, Δωρίδι δια-
λέκτῳ. παρὰ τὸ δῆμις, γίνεται Δῆμις, καὶ Δάμις Δω-
ρικῶς, ὡς περ ἀπὸ τοῦ θεωρός, γίνεται Δούρις ὄνομα
κύριον.

Δανα, τὰ ξηρὰ ξύλα. οὕτω καὶ εἰς τὸ ῥητορικόν· οἶον, —
διὰ τὰ ξύλα δανα κεῖσθαι· — παρὰ τὸ δῆν τὸ ἐπὶ πο-
λὺν χρόνον, γίνεται δανα, τὰ διὰ τὸν χρόνον ξηρὰ. ἢ
παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, τὰ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεα, εὐκαυ-
στα, θερμά. 40

Δανάκης, νομισματός ἐστιν ὄνομα βαρβαρικόν, πλεον
ὀβολοῦ· ὃ τοῖς νεκροῖς ἐν τοῖς στόμασιν ἐτίθεσαν.
Καλλιμαχος, Τούσκεα καὶ νέκυες πορδμήτην οὔτι Φέ-

- ροίκαυ Μοῦνη· ἐπιταλίων ὅτα θυμωμένον· Ἄλλ' οὐ-
 σάνοις ἐκ στομάτεσσι νεῶς Ἀχερουσίας ἐπὶ βάθρον δα-
 νάκης: — Ἀχερουσία δὲ ἐστὶ λίμνη ἐν ἄδου· ἦν δια-
 πορθεύοντα οἱ τελευτῶντες, τὸ προειρημένον νόμισμα
 50 διδόντες τῷ πορθευτῇ· εἴρηται δὲ δανάκης, ὁ τοῖς δαναοῖς
 ἐμβυλλόμενος· δαναοὶ γὰρ οἱ νεκροί, τούτεστι ξηροί· δα-
 νὰ γὰρ τὰ ξηρά· Ἡρακλείδης ἐν τῷ δευτέρῳ Περσικῶν.
 Δάνειον, παρὰ τὸ δάνος, ὃ σημαίνει τὸ δῶρον· Εὐφορίων,
 — τὸ εὖ οἱ δάνος ὥπασεν Ἐκτωρ: — ὡς οὖν τέλος,
 τέλειον, οὕτω δάνος, δανειον, κατὰ ἀντιφρασίαν, τὸ μὴ
 248 δῶρον· Τρύφων δὲ ὁ Ἀπαρτιάνος Φησὶ τὸ καλαῖον
 ἐπὶ τοῦ ἀναφαιρέτου δώρου ταῦτασθαι τὴν λέξιν· Δί-
 θυμος δὲ, τὸ χρονίζον χρόνος· παρὰ τὸ δην, δάνος καὶ
 δανειον· ἢ παρὰ τὸ δίδοσθαι μετὰ ἀνίας· Διογένης, με-
 ρίδος ἰσχυρὸν, γέρας.
 Δαός, ἢ λαμπάς· παρὰ τὸ δαίω· δαός μετὰ χειρὸν ἔχου-
 σαι· τὰ εἰς οὐδέντερά ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ α,
 συστέλλει, Φάος, χάος· πλὴν τοῦ Φᾶρος, πᾶρος.
 Δαπάνη] παρὰ τὸ δάπτω τὸ ἐσθίω, δαπάνη, ὡς θῆνη,
 θηγάνη· ἀκονῶ, ἀκονή· περῶ, περόνη· ἢ δάπτω, δά-
 πτη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ν· τί
 γὰρ οὕτω δάμνει ὡς δαπάνη; καὶ ῥήμα, δαπανῶ· καὶ
 παραγωγὸν, δαπανηρός.
 10 Δάπεδον, παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν γίνεται· τούτεστι τὸ μέ-
 γα καὶ πλατὺ πέδον, ὃ ἐστὶν ἔδαφος· τὸ δὲ δα, γίνεται
 καὶ ζα, κατὰ μεταθέσειν τοῦ δ εἰς ζ· ὅθεν καὶ ζά-
 πλουτος, ὁ πάνυ πλούσιος.
 Δάπιδες, τάπητες· παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ στρώννυσθαι.
 Δάπτω, τὸ ἐσθίω· καὶ τὸ διὰ στόματος σπαράττειν· ἐξ
 οὗ καὶ τὸ δάψαι· Μὴ με ἔα παρὰ νηυσὶ νόνας κατα-
 δάψαι Ἀχαιοῖν: — καὶ δάπης, ὄνομα· παρὰ τὸ δα μό-
 ριον (ὅπερ ἀπὸ τοῦ ζα γέγονεν Αἰολικῶς) μετὰ τοῦ
 ἄπτω, γίνεται δάπτω· κυρίως γὰρ τὸ λάβρως ἐσθίειν
 σημαίνει.
 20 Δάρης, παρὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ συλληφθῆναι Δαρεῖδον
 ὑπὸ Ἀλεξάνδρου· ὑπὸ δὲ Ἀναστασίου κτισθέν, ἐκλήθη
 Ἀναστασιόπολις.
 Δανειζόμενοι, οὐ μόνον οἱ δανειζόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δα-
 νεισται· δανειστην δὲ Διογένης, καὶ τὸν δανεισμένον.
 Δαρδάκτω] ἀπὸ τοῦ δάπτω κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, δα-
 δάπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δαρδάπτω τὸ κατεσθίω·
 τὸ δὲ δάπτω, σημαίνει καὶ τὸ διέλλω, καὶ κόπτω, καὶ
 τέμνω· — διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαφεν: — ἔτρωσεν, ἔκτει-
 30 νεν· καὶ Δαρδάκτομα, διασπαρτομα.
 Δαρεῖος] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ις διὰ τοῦ εἰος γινόμενα, πρὸ
 μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφε-
 ται· δῆρις, δηρείος· καὶ τροπῇ Δαρεῖος, οἶονεἰ ὁ πολε-
 μικός· Ἦτις, ὄνομα πόλεως· καὶ Ἠτεῖος, ὁ πολιτο-
 μάντις· μάντις, μαντεῖος, ὁ Ἀπόλλων· ἔφορος γὰρ τῆς
 μαντείας· προσκεῖται, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα· ἐπει-
 40 δὴ ἀπὸ τοῦ μάντις γίνεται κύριον Μάντιος.
 Δαρεικός, νόμισμα τι ἦν χρυσοῦν, ὅπερ Δαρεῖος πρῶτος
 ἐπενόησεν· ἀπὸ γὰρ τοῦ Δαρεῖος, Δαρειακός· καὶ κατὰ
 συγκοπὴν.
 Δάρης] παρὰ τὸ δαίρω καὶ ἐκδαίρω, γίνεται δάρης· καὶ
 τροπῇ, Δάρης· εἰκός γὰρ, ὡς ἱερεὺς, ἔσχε καὶ τὸ ὄνο-
 μα παρὰ τὸ ἐκδέρειν τὰ θύη· ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω,
 δάρης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, Δάρης· ἢ παρὰ τὸ δαίω
 τὸ μανθάνω, δάρης· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἄρης.
 Δασεῖα, τὸ πνεῦμα· παρὰ τὸ σφοδρὸν καὶ μέγα εἶναι,
 πρὸς σύγκρισιν τῆς ψιλῆς· παρὰ τὸ δα ἐπιτατικόν,
 50 καὶ τὸ σέω τὸ ὀρμῶ, τὸ σφοδρῶς ἐκπαμπόμενον
 πνεῦμα.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

- Δάσκιος, ὁ ἀσπιδόσκιος· οὐκ ἀπὸ τοῦ δασύσκιος κατὰ
 συγκοπὴν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δα ἐπιτατικοῦ· οἶον, Δάσκιον
 εἰσελάσαντος ἔλος θύνδενδρον.
 Δασύλλιος, ὁ Διόνυσος· ἀπὸ τοῦ δασύνειν τὰς ἀμπέλους·
 δασύς, ὑλώδης τόπος καὶ σύνδενδρος· δασυλλίς, ἄρκος.
 Δασσαντο] Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο: — καλῶς ἐμερίσαντο. 249
 ἀπὸ τοῦ δαίω, δάσσω, δάζω· καὶ δάσσονται, Φαγούνται
 ἢ μεριϋνται.
 Δασμός, ὁ μερισμός· παρὰ τὸ δάζω, (ἀφ' οὗ τὸ δάζομαι
 καὶ ἐδάσαντο) δέδασμαι, δασμός, ὡς σκεδάζω, σκεδα-
 σμός.
 Δασπλήτης, ἢ ἐριννύς· — καλὸν δασπλήτα κορυβός: —
 σημαίνει δὲ κυρίως τὸν δυσπροστέλαττον, ὃ οὐκ ἂν τις
 προσπελάσσει διὰ τὸν φόβον ἢ τὴν ὀργήν· παρὰ τὸ δα,
 ἢ μεγάλως προσπελάζουσα, ἢ ἄγχι χαλεπῇ ἐν οἷς ἂν 10
 προσπελάσῃ· ἢ δασπλήτης λέγεται ἢ ἐριννύς, παρὰ τὸ
 πλησσειν τοὺς ἀμαρτωλοὺς· Θεοκρίτος δὲ Ἐκάτης αὐτὸ
 εἶναι ἐπιθετον λέγει, ἢ μεγάλων κακῶν ἀναπιμπλαμέ-
 νη· ἢ ἀπληστος τιμωρός· καὶ ἀσπλής.
 Δασπλήρα] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ Δασπλήρα (ὄνομα ἐστὶ λί-
 μνης) καὶ Βρυσηός (ἐστὶ δὲ ὄνομα βασιλέως) καὶ Πά-
 σης καὶ Μασσης (ὀνόματα ποταμῶν) καὶ Ὀσροήνη (ὅπερ
 τινὲς Ὀρβόηνη λέγουσιν)· ἐστὶ δὲ χῶρα οὕτω καλουμένη 20
 ἐν Συρίᾳ) τὸ σ ἐν συλλήψει ἐστὶ μετὰ τῶν ἐπιφερομέ-
 νων συμφώνων· ὅτι γὰρ οὐκ ἐστὶν ἐν διαστάσει, δηλον
 ἐκ τοῦ μὴ ἀρχεσθαι ἐπιφερομένην συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ
 σ· εἰ γὰρ ἦν τὸ σ ἐν διαστάσει, καὶ ἔληγεν ἢ συλλαβὴ
 εἰς τὸ σῖγμα, εἶχεν ἂν ἢ ἐπιφερομένη συλλαβὴ ἀρχὴν
 ἀπὸ τοῦ σῖγμα, διὰ τὸν κανόνα τούτου· Πᾶσα γὰρ
 συλλαβὴ καταλήγουσα εἰς σῖγμα, ἔχει καὶ τὴν ἐξῆς
 συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ σῖγμα ἀρχομένην· οἶον, νύσσω,
 πλήσσω, καὶ τὰ ὅμοια.
 Δασμοφορεῖν] τοῦτο ἀποβάλλον τὸ ἰᾶτα παρὰ τοῖς Δα-
 ρεῦσι, γίνεται ὁξεῖα τάσει δασμοφορέν· δασμοφορεῖν 30
 δὲ ἐστὶ τὸ τὰ δημόσια φέρειν· δασμός γὰρ μέρος Φό-
 ρου, ἀπαρχή· δασμοφορεῖν οὖν, τὸ Φόρους λαμβάνειν.
 Δατῶ, τὸ μερίζω· καὶ δατούμεδα, τὸ μεριζόμεδα· οἶον,
 — δατεώμεδα ληῖδ' Ἀχαιοί: — καὶ — χθόνα ποσσὶ
 δατεῦντο: — ἀντὶ τοῦ ἐμερίζον βαδίζουσαι, Ἰλιάδος ψ'·
 μερισμῷ γὰρ τινὶ ὅμοιον γίνεται κατὰ τὴν πορείαν, ἄλ-
 λοτε ἀλλαχοῦ τῶν ποδῶν τιθεμένων· παρὰ τὸ δαστός,
 δαστῶ· καὶ ἐνδεία τοῦ σῖγμα, δατῶ· ἢ παρὰ τὸ δαίω
 τὸ μερίζω· ἀφ' οὗ τὸ δάζω καὶ δάσσω· ἐξ οὗ τὸ δα-
 στός καὶ ἀδαστός· καὶ κατ' ἑλλειψιν, ἀδατός· καὶ ἀδα· 40
 στα παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι, τὰ ἀμέριστα καὶ
 ἀδιαιρέτα.
 Δατητής, παρὰ Ἀττικοῖς, ὁ διανεμητής· Ἀριστοτέλης,
 Τιν' οἱ δατηταί· Ἀπολλόδορος διὰ τοῦ σ Φησὶ· παρὰ
 τὸ δαίω, δαστός· καὶ ῥήμα, δαστῶ· ὁ παρακείμενος,
 δεδάσθηται· καὶ ἐνδεία τοῦ σ, δεδάτθηται· ἀφ' οὗ ὄνο-
 μα δατητής, ὡς πεποιήται, ποιητής· διαμετῆρες, με-
 ρισταί.
 Δαῦλον, δαυτὸν, ἡμιφλεκτον ξύλον.
 Δαυλός, ὁ δασύς· παρὰ τὸ δάσος, γίνεται ῥήμα δαυῶ, ὡς 50
 τεῖχος, τειχῶ· ἀφ' οὗ Φησὶ Πίνδαρος, τετεῖχθηται· ἐκ
 τοῦ δαυῶ, γίνεται κατὰ παραγωγὴν, δασαῦω, ὡς χρῶ,
 χρᾶν· καὶ ψῶ, ψαῦω· εἶτα κατὰ συγκοπὴν, δαυῶ·
 ὁ μέλλων, δαυῶω· καὶ ὡς παύσω παῦλος, οὕτω δαύσω
 δαῦλος· ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὁ μέλλων, δαίσω,
 δαυλός· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, δαυλός, ὁ καυόμενος καὶ
 δασύς· τὰ γὰρ δασέα ταχέως καίονται.
 Δαυλὶς, πόλις ἐν τῷ Παρνασσῷ κειμένη· μῦθος δὲ ἐκεί 250
 γέγονε τὰ κατὰ τὸν Τηρέα καὶ τὰς ἀδελφὰς Πρόκην

P

καὶ Φιλομήλαν. εἶρηται δὲ διὰ τὸ πολὺ δάσος ἔχειν. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος, Δαῦλος ὑπὴν καὶ γε-
νειάδος πυθῶν. — ἡ διαυλίδα· ὅτι ταῖς δύο ἀδελφαῖς
ἐπεὶ συνηλύσθη ὁ Τηρεὺς· ἐνθεν καὶ τινες Δαυλιάδα
καλοῦσι. καὶ ἡ πόλις δὲ νῦν Δαυλία καλεῖται. καὶ Δαυ-
λίαν κορώνην, ἀντὶ τοῦ ἀγρόνα, Ἀριστοφάνης διὰ τὸν
μῦθον. ἐνιοι, τὴν δασεῖαν.

- 10 Δαῦω, τὸ κοιμῶμαι. Σαπφῶ, Δαύρις ἀπαλᾶς ἐτάρας ἐν-
στήθεσιν· — λέγει δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ἄπαξ ἡ λέξις
παρὰ Σαπφῶ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ.
"Ομηρος ἐν Ὀδυσσεΐα, Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι; — ὁ
κατὰ συναλοιφὴν γίνεται δῶ. τοῦτο τὸ δῶ κατὰ παρα-
γωγὴν γίνεται δαῦω κυρίως τὸ δεσμῶ· εἶρηται καὶ
ἐπὶ τοῦ καθεύδειν· οἱ γὰρ καθεύδοντες δεσμουμένοις
εἰκόνασι.

Δαῦω, τὸ καίω, παρὰ Σιμωνίδην, — μῆριον δεδαυμένον·
— παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, τροπῇ τοῦ ἰῶτα εἰς υ.

- 20 Δαυχιμὸν, εὐκαυστον ξύλον.

ΔαΦοινός, ὁ πυρρός, ἡ ἐρυθρός, ἡ μέλας. καὶ μᾶλλον
παρὰ τὸ δα καὶ τὸ Φοινός· ἴν' ἡ ὁ μεγάλως Φοινός,
τουτέστιν ὁ μέλας· Φόνος γὰρ τὸ αἷμα. ἡ ἀπὸ τοῦ ζα,
ζαΦοινός, καὶ δαΦοινός ἐν τροπῇ, ὁ ἄγαν Φόνιος· πα-
ρὰ τὸ δα καὶ τὸ Φόνος. ἡ παρὰ τὸ δαίω. ἐκ τοῦ Φόνος,
τὸ θηλυκόν, Φονή· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, Φοινή· καὶ
τὸ ἀρσενικόν, Φοινός· καὶ μετὰ τοῦ δα, δαΦοινός. διατί
οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον; τὰ γὰρ εἰς ος ὀνόματα ἐν
τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· οἷον, τελεστός,
ὀψιτέλεστος. τοῦτο δὲ, διὰ τὸ σημαίνον, ἐκωλύθη
βαρύνεσθαι. χωρὶς γὰρ, Φησὶν, εἰ μὴ διὰ σημασίαν
τινα κωλυθεῖν· διὰ τὸ λοιγός, βροτολοιγός· καὶ χωρὶς
τῶν ἐθνικῶν, Ἀχαιοός, Παναχαιοός· καὶ χωρὶς τοῦ ἰα-
τρός, ἀρχιατρός.

- ΔάΦνη, τὸ Φυτόν, δαοφῶνῃ τις οὔσα, ἡ ἐν τῷ δάσει·
Φανούσα· ἡγεῖ γὰρ κοιμένη. μαρτυρεῖ Θεόκριτος, — ἡ
ὡς αὐτὰ λακῇ μέγα κάκπυρρίσασα.

ΔαΦνίτας, ὁ Ἀπολλων παρὰ Συρακουσίους.

- Δέω, σημαίνει τέσσαρα· τὸ δεσμεύω· τὸ φοβοῦμαι, ἐξ οὗ
40 δέος, ὁ φόβος· τὸ πρέπω, ἐξ οὗ, ἔδω, ἔδεε, ἔδεε, καὶ
κρασεῖ, ἔδει, τὸ ἔπρεπε· τὸ ἰκετεύω, ἐξ οὗ καὶ δέησις.
Δαίω, σημαίνει τέσσαρα· τὸ μανθάνω, ἐξ οὗ καὶ ἐδάην
τὸ ἔμαθον· δαίω τὸ μερίζω, ἐξ οὗ καὶ δαιτρός, ὁ μα-
γειρός· δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ δαίς δαιτός, ἡ
εὐωχία· καὶ δαιτυμόνες, οἱ φίλοι· δαίω τὸ καίω, ἐξ οὗ
καὶ ὄξες, αἱ καιόμεναι· ἡ δὲ εὐθεῖα, δὰς δαδός. καίω,
καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς δ, δαίω. ἡ ἀπὸ τοῦ αἰῶω, τροπῇ
καὶ ὑπερθεῖται.

- 50 Δαίδαλος, τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἥρωος· παρὰ τὸ δαίω, (ση-
μαίνει τὸ ἐπίσταμαι) δαίματος, ὁ ἐπιστήμων· καὶ πλεο-
νασμῶ τοῦ δ, δαίδαλος. ἡ παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω·
καὶ δαίδαλα, ποικίλα κατασκευάσματα, τὰ ἐκ δαήσεως
καὶ ἐμπειρίας ὄντα· ἡ παρὰ τὸ δαῖναι, τὰ ἐκ μαθή-
σεως γεγονότα. ἡ ἀπὸ τοῦ Δαιδάλου, τοῦ ποικιλλόντος
τὰ ἴδια ἔργα. ἡ ἀπὸ Δαιδάλης, Ἀθηνᾶς μάχης ἡ τρο-
φῶ. πᾶν δὲ τὸ ὑπὸ τῆς παρθένου δημιουργούμενον, ἐπ'
αὐτὴν ἀναφέρεται.

- 251 Δαιδάλειον, τὸν ὑπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάν-
τα· καὶ δαιδάλεον, τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ. ἔστι δὲ
ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι· τοῦτο, ἀπὸ
τοῦ Δαιδάλου κυρίου ὀνόματος μηχανοποιού, ὃς πρῶτος
κατεσκεύασε ποικίλα καὶ διαφόρα ζῶα. ἡ ἀπὸ τοῦ δαίω
τὸ μανθάνω γίνεται δαιδάλεος. ἡ ἀπὸ τοῦ δαιδάλλω
καὶ ποικίλλω. παρὰ τὸ δαίω, παράγωγον δαιάλλω, ὡς

ἄγω, ἀγάλλω· καὶ ἴω, ἰάλλω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ δέλ-
τα, δαιάλλω.

Δαίμων, δαίω τὸ μανθάνω, ἐξ οὗ καὶ δαίμων, οἰονεὶ δαή-
10 μων τίς ὢν. ἡ παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω γίνεται δαι-
μων, ὁ πάντα ἐπιστάμενος καὶ γινώσκων· καὶ ἀφαιρέ-
σει τοῦ δ, αἰμων· — αἰμονα θήρης· — ἡ παρὰ τὸ δαίω
τὸ μερίζω, ὁ ἐκάστω ἀπομερίζων.

Δαιμόνιος, μακάριος, ἡ θαυμαστός· παρὰ τὸ δαίμων δαι-
μονος, τὸ μο, μικρόν, ὡς ποινόν· τὸ νι, ι, ὡς ἐπίτε-
τον. δαιμόνιος, μακαρίε· ἡ κακός· δαιμων, φαυλότετε. καὶ
δαιμονίη, εὐδαίμων καὶ μακαρίη· ὅτε δὲ, κακὴ καὶ
Φαυλή.

Δαίνυντο, εὐωχοῦντο. ἀπὸ τοῦ δαίνυμι, τὸ παθητικόν, 20
δαίνυμαι· ὁ παρατατικός, ἐδαίνυμην, ἐδαίνυστο, ἐδαίνυ-
το· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐδαινύντο· καὶ ἀφαι-
ρέσει τοῦ ε. Τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βαρύνοντα ποι-
οῦντα παράγωγα διὰ τοῦ νω, εἰ μὲν διΦθόγγῳ παρα-
λήγεται, δι' ἐνὸς ἀμεταβόλου ἐκφέρεται· οἷον, δαίω,
δαίνυω· εἰ δὲ ἐνὶ Φωνήνῃ, διὰ δύο· οἷον, ἔω, ἐννύω·
σβέω, σβεννύω. ἡ δαίω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν, δαίνω
δαίνυω καὶ δαίνυμι, τὸ εὐωχοῦμαι· ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ δαινύ-
μενος, ὡς ὀρέγνω, ὀρεγγύω, ὀρεγγύμι.

Δαίς] παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, ὁ μέλλων, δαίσω· ἀπο- 30
βολῇ τοῦ ω, δαίς, ἡ μεριστὴ εὐωχία· τὸ γὰρ παλαιὸν
διενομοῦντας τροφάς. ἡ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· ἐπεὶ
διὰ πυρός γίνεται πάντοτε. διὰ τοῦτο τὰ ἄλλα ζῶα ὠμο-
φάγα καὶ ὠμησταί. — δαιτός· εἴσης· — πᾶσιν ὁμοίας,
ἡ ἰσομοίρου καὶ μεριστῆς, ὅθεν, Μοίρας δασάμενοι, δαι-
νύντ' ἑρικνυδέα δαίτα· — εἰς τὸ παῖς. τρεῖς εἰσὶν εἰς αὐ-
τὸ ὄνομα· ἀρσενικόν, ὁ παῖς· θηλυκόν, ἡ δαίς· οὐδέ-
τερον, τὸ σταῖς· σημαίνει δὲ τὴν ζύμην, τὸ ἄλευρον. ἡ
σσημεῖωται.

Δαιταλεὺς, ὁ εὐωχῆτης· ἀφ' οὗ δράμα Ἀριστοφάνους 40
ὀνόμασται Δαιταλεῖς. γίνεται παρὰ τὸ δαιτεῦς· καὶ
πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς· καὶ γίνεται παρὰ τὴν
δαίτα τὴν εὐωχίαν. ἡ παρὰ τὸ δαίω τὸ εὐωχοῦμαι,
δαιταλεὺς, καὶ πλεονασμῶ τοῦ τ. δαιταλεῦσι, δαιτυμόσι,
δαισώταις, ἡ συμπόταις· καὶ συνδαιταλεῖς, ἡγοῦν εὐω-
χῆται. δαιταλεὺς, ὁ ἐπὶ τὰ δαίτνα πορευόμενος.

Δαισάνη, πτισάνη, ἀπὸ σίτου ἐπιτιμμένου ἐψηθεῖσα· πα-
ρὰ τὸ δαίσασθαι. ὁ ἐστὶν εὐωχεῖσθαι ἢ ἐσθίειν. τὴν
γὰρ πρώτην τροφὴν πρὸ τῆς εὐρέσεως τῶν ἀρτῶν οὕτως 50
ἐποιεῖντο.

Δαιτήριον, τόπος ἐν Ἰλιάδι σταδίου· ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πα-
θήμενον Ἡρακλέα μετὰ τὸν πρὸς Αὐγέην πόλεμον τὰ
λαφύρα τοῖς συμμάχοις δαῖται, ὁ ἐστὶ μερίσαι. δαιτή-
ριον, οἰονεὶ μεριστήριον.

Δαίτωρ, ὄνομα κυρίου. παρὰ τὸ δαίω, δαίσω, δαίτωρ, ὡς
πράξω πράκτωρ, καὶ ἄξω ἄκτωρ.

Δαιτρός, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω καὶ κόπτω, γίνεται 252
δαιτρός, μεριστής, μάγειρος, ὁ μερίζων τὰ κρέατα· ἐξ
οὗ καὶ δαιτρεύω, τὸ μερίζω. καὶ δαιτρός, μεριστής· καὶ
δαιτροπόνος, στοποποιός.

Δαιτός· εἴσης, τῆς ἐξ ἑσού μεριζομένης εὐωχίας καὶ τρο-
φῆς. οὕτω γὰρ εἰσιπύοντο μεριζόμενοι τὰ τε βρώματα
καὶ τὸν ποτόν.

Δαίτης] Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἡγήσασθε δεῦρο μολόντες· —
οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς δαιτός γενικῆς· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ
δαίτω μέλλοντος· διὸ καὶ βαρύνεται. 10

Δαιτός, τόπος ἐν Ἐφέτῳ. εἶρηται ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας.
Κλυμένη θυγάτηρ βασιλέως, μετὰ κορών τε καὶ ἐφῆ-
βων, εἰς τὸν τόπον τούτου παραγενομένη, ἔχουσα καὶ
ἄγαλμα Ἀρτέμιδος, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ λειμῶνος παιδιάν

- καὶ τέρεψιν, ἐφ' ἧν δὲ τὴν θεὸν εὐαχθεῖσθαι. καὶ αἱ μὲν σέλινα καὶ ἄλλα τινὰ συναγούσαι, ἀνέκλιναν· οἱ δὲ ἔφθβοι, ἐκ τῶν πλησίον ἀλοπήγων ἄλλας λαβόντες, παρῆλθον τῇ θεῷ ἀντὶ δαιτός. τῷ δ' ἐξῆς ἐναιαυτῷ μὴ τούτου γενομένου, μῆνις τῆς θεοῦ καὶ λοιμὸς κατέλαβεν, καὶ πόροι καὶ νέοι διεφθέρωντο. χρησμός οὖν ἐδόθη, δι' οὗ ἐξημενίσαντο τὴν θεὸν, καὶ δαίτας αὐτῇ ἐπέστειλαν, κατὰ τὸν τῶν κορῶν καὶ τῶν ἐφ' ἧβων τρόπον. καὶ ἐκ τοῦ συμβάντος παυσάμενου τρυῖ λοιμοῦ, ἣν τε θεὸς καὶ ὁ τόπος ἀπὸ τῆς δαιτός. δαίτης προσηγορεύθη. ἣ ἀπὸ τοῦ Λυδῶν τινὰ κάπηλον αὐτόθι κατοικοῦσαν παρέχεν τὰ πρὸς τὴν δαίτα τοῖς ἐπιξενουμένοις. ἦν δὲ τὸ κύριον αὐτοῦ ὄνομα Ἐφέσιος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις.
- 30 **Δαίσιον**, ἐδάσιμον. δαίσιος μὴν παρὰ Μακεδόσιν. ἐρσιτογόνοιο.
- Δαιτυμόνες**, εὐωχῆται, καὶ εὐωχούμενοι. δαιτυμῶν, ὁ τὴν θείην παρέχων, καὶ μάγειρος. εἰς τὸ Διογένοιο.
- Δάκται** ἀπὸ τοῦ δέω, δεδάκται, καὶ κατὰ συγκοπὴν, δάκται. ἣ ἀπὸ τοῦ δάδαναι. καὶ ξυνεδάκτο, ἀντὶ τοῦ δεσμεύειν ἦσαν, Ἰωνικῶς ἀπὸ τοῦ δάδαντο. Πρόσθεν δὲ μοι αἰσιμέλιος δάκτο εἶναι· — ἔστι δαῖω τὸ καίω· ὁ μέλλων, δαίω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, δάσω· ὁ παρακείμενος, δέδοικα· ὁ παθητικός, δέδομαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδέδαμην, ἐδέδακτο, ἐδέδατο· ἀποβολῇ τοῦ δευτέρου δ, καὶ συναρχομένως, δάκτο.
- 40 **Δέγμενος** ἀπὸ τοῦ δαδεγμένος, κατὰ συγκοπὴν, δέγμενος· ὡς εἶναι παρακείμενος. ἣ ἀπὸ τοῦ δεχόμενος, ὡς εἶναι ἐνεστώτης. τὸ δὲ χ εἰς γ μεταβλήθη, τῆς συντάξεως οὕτως ἀπαιτούσης. ζῆται εἰς τὸ ἀρχμενος.
- Δεδέχαται** ἐκ τοῦ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδεγμαί, δέδεξαι, δέδεκται· καὶ Ἰωνικῶς, δεδέχαται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δειδέχαται.
- 50 **Δεδαίεται** δαίω τὸ μερίζω· ὁ παθητικός παρακείμενος, δέδαιμαι, δέδαιται· καὶ τὸ Ἰωνικόν, δεδαίεται. καὶ ὠφέλε συσταλῆναι ἢ παραληγούσα· ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον ἔμεινε τὸ ι, Δεχθᾶ δεδαίεται.
- Δεδμήατο** δαμῶ, δμῶ, δευτέρας συζυγίας· δέδμηκα, δέδημαι, ἐδέδμητο· καὶ Ἰωνικῶς, δεδμέατο. ὁ κανὼν ταῦτα δὲ τὰ τρίτα Ἰωνικά· — καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η, δέδμηατο, χρόνου ὑπερσυντελικού.
- 253 **Δεδῆει**, ἐξῆκτο, διεγγήγετο. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρός. δαίω, δαίω, δέδοικα ὁ παρακείμενος· ὁ μέσος, δέδοικα· τροπῇ τοῦ α εἰς η, δέδεκα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδέδεχεν· καὶ συναρχομένως δεδέκει. Πάντῃ γὰρ σε πέρι στεφάνου πολέμοιο δέδεκε· — ἀντὶ τρυῖ περιενκύκλωσεν, ἐδέσμευσεν.
- Δέδια** ἔστι δέω τὸ φοβοῦμαι· ὁ μέλλων, δέσω· ὁ παρακείμενος, δέδεκα· ὁ μέσος, δέδεκα· καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς ι, δέδια· ἢ μετοχή, δεδιώς, διὰ τοῦ ι.
- 10 **Δέδοικα** δέω τὸ φοβοῦμαι· ὁ παρατατικός, ἐδειον· ὁ παρακείμενος, δέδοικα· ὁ μέσος, δέδοικα. ἔστι δέω τὸ φοβοῦμαι· οἶον, Δαίω μὴ τι πάθω· — ὁ παρακείμενος, δέδοικα· καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δ, ἐπάκη τὸ ἐσχατον δ εἰς κ, καὶ γέγονε δέδοικα. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Κοτιναῦς θάυμασιος ἀπολογεῖται, λέγων ὅτι πολλὰ εἰσι ῥήματα ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα μεταγόμενα, καὶ τρέπει τὸ σ ἢ εἰς τὸ χ, ἢ εἰς τὸ κ· οἶον, σμῶ σμῆσω, σμῆχω σμῆξω· ὅλῳ ὀλέσω, ὀλέκω· οὕτως οὖν ἐκ τοῦ δέω μέλλοντος ἐγένετο ἐνεστώτης, δέικω· καὶ ἐκ τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, δέδοικα. διὰ τὸ δαίω ἐγένετο, καὶ οὐχὶ δέχω; ἐπειδὴ τὰ εἰς χῶ ῥήματα τῇ εἰ διφθόγγῃ παραλήγεται πλην τοῦ στεῖχω, λείχω.

οὕτω Ζηρόδοτος. ἀπὸ τοῦ δαδεκαμεν, κατὰ συγκοπὴν, δέδοικμεν. τὰ γὰρ εἰς μὲν πληθυντικά καθάρᾳ θέλει εἶναι· ἐὰν δὲ που σύμφωνον γένηται, κατὰ πάθος λέγεται εἶναι· φέρομεν, φέρμεν· δόικμεν, εἴγμεν· ἐπέιδομεν, ἐπέπιδμεν.

Δέδοικω λέγει ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι εἰσι ῥήματα ἀπὸ παρακείμενου εἰς ἐνεστώτα παραγόμενα· οἶον, δέδοικα, δεδίκω, ὡς ὀλώλα, ὀλώλω.

Δεδουκμένος, παθητικός παρακείμενος ἀπὸ τοῦ δοκῶ, ἀντὶ τοῦ δοκεῖν, ἐπιτηρῶν, ἢ δεχόμενος.

Δέδορκα δέρκα, δέρεω, δέδορκα ὁ μέσος παρακείμενος. ἣ ἔστι δρῶ τὸ βλέπω· ἐξ οὗ δρῆθω τὸ κοιμῶμαι, κατὰ αὐτὴν φράσιν. ὁ μέλλων, δράσω· ὁ παρακείμενος, δέδρακα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ ὑπερθέσει, δέδορκα.

Δέησις, ὄνομα ῥηματικόν. γίνεται ἐκ τοῦ δέω, δέησω, δέδεκα, δεδέηκα, δεδέηκα, δεδέηκα, δέησις. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακείμενου γινόμενα ὀνόματα συνάρχιστα θέλει. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ δεῶ οὐχ εὔρηται ἐν 40 χρήσει· ἀλλ' οὐδὲ τὸ δέω βραχύνον· ἀλλὰ τὰ παθητικά μόνον, δέομαι, ἐδεόμην κλίνεται δέησις· ὁ κανὼν τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακείμενου δευτέρου προσώπου γινόμενα ὀνόματα διὰ καθάρου τοῦ ος κλίνεται· καὶ τὸ Ἀττικόν, δέησεως. ὁ κανὼν· καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλουσι.

Δεκάτος, πόθεν; παρὰ τὸ δέχω τὸ λαμβάνω, δέχατο, καὶ δεκάτος. δεκτικὴ γὰρ ἔστι πάντων τῶν ἀριθμῶν ἡ δεκάς.

Δεκάς, ὁ ἀριθμός. παρὰ τὸ δέχομαι, δεχάς· διὰ τὸ δέχεσθαι τὸ ἀπειρον. Ὀρφεὺς δὲ κλαδούχον ὠνόμασεν, ὅτι πάντες οἱ ἀριθμοὶ ἐξ αὐτῆς φύονται. δέχομαι δεχάς, καὶ δεκάς, ἣ ἔχουσα ἐν αὐτῇ πάντα ἀριθμόν. ἐκ δὲ τοῦ δεκάς γίνεται δεκάτος· καὶ θηλυκῶς, δεκάτη.

Δεκαχόρδω παρὰ τὸν δέκα ἀριθμόν καὶ τὸ χορδῇ· τοῦτο παρὰ τὸ χέω, (σημαίνει τὸ κενῶ) χορορδῇ, καὶ χορδῇ, τὸ χέον ὡδήν.

Δεκατεντήριον, ἀπὸ τοῦ δεκατεντής· τοῦτο παρὰ τὸ δεκατενῶν· σημαίνει δὲ τὸν δεκάτην εἰσπράττεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν, τὸ τὴν δεκάτην εἰσφέρειν ὃν εἶχε τις χρημάτων· ἢ δεκάτην εἰσπράττειν· τὰ γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα δεκατεννούντο τοῖς θεοῖς. διὸ κυρίως δεκατενῶν, τὸ κατεννῶν· κατὰ μεταφορὰν δὲ, τὸ δεκάτην ὀκνοῦν λαβεῖν, καὶ ἀπειτῆται. Θουκυδίδης δὲ ἐπὶ τοῦ τελωνεῖν τὴν δεκάτην ἔθηκε καὶ τὸ δεκατενῶν. ὅθεν καὶ δεκατενῶν τοὺς τελωνῆς ἔλεγον, τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. καὶ δεκατηλόγους τοὺς αὐτοὺς λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκετεῖν· ἐπειδὴ ἐθεράπευεν τὴν Ἀρτεμιν αἱ παρθένοι περὶ τὸν δέκατον χρόνον.

Δεκαφύλα, τὰ δεκαπλάσια. Καλλιμαχος, τῶν ἐτι σοι δεκαφύλα φάτο ζωάγρια τίσειν· — καὶ δεκαφύλον εἴρηται οἶονε δεκάφουον, δεκάκις πεφυκότα· τὸ γὰρ φύω Αἰολικῶς φύω φάτι· καὶ τὸ αἰλῶ, αἰλῶω.

Δεκαδούχος δέκα μὲν ἤρχον μετὰ τοὺς τριάκοντα καταστάνας· ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἑκάστος τῶν ἀρχόντων δεκαδούχος, ὡς δημοῖ Λυσίας.

Δεκάδας, τοὺς τῆς αὐτῆς δεκάδος, καὶ ὑπὸ τῇ αὐτῇ δεκάρχῃ.

Δεκαδάρχαι τὰς ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοί. καὶ Φίλιππος μέντοι παρὰ Θετταλῶν δεκαδάρχην κατέστησεν, ὡς Δημοσθένης ἐν ἔκτῳ Φιλιππικῶν.

Δεκάσαι, τὸ διαφθεῖραι τοὺς ἐκείνους ἢ τοὺς ἐκπλησιαστας χρήμασι καὶ δώροις. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ 30

δέκα ἀδριοζομένους λαμβάνειν τὰ δῶρα. πρῶτον δὲ Φησι δεκάσαι Μέλητα. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι, τὸ δεκάζεσθαι· καὶ ἡ ἐριθεία· εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως. ἄλλως· Λύκος ἔστιν ἥρως, μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου· πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθηναίς ἀνεστήλωται δικαστηρίοις. πρὸς δὲ οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἐνθεν καὶ ἡ παροιμία, Λύκου δεκάς. ἐξ οὗ τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι τὸ δωροδοκεῖσθαι.

40 Δεκελεικὸς πόλεμος, ὁ Πελοποννησιακός. ἀπὸ μέρους τὸ τελευταῖον. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ Ἀρχιδάμειον. Δεκελεικὸν μὲν, κατὰ Δεκέλεια Ἀθηναίως ἐπετειχίσθη· Ἀρχιδάμειον δὲ, ὅτι Ἀρχιδάμος αὐτοῦ ἡγεῖτο. τὸ λει, δι-Φθογγον. διατί; ἀπὸ τοῦ Δεκέλεια, Δεκελειακός, καὶ Δεκελεικός, ὡς βοῦς βοός, βόειος, βοειακός· Βοειακὰ ζεύγη.

Δέλεαρ. τὸ τῷ ἀγκίστρῳ περιτιθέμενον· ἐφ' ᾧ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύεσθαι καλεῖται. Ἐν δ' ἐτίθει παγίδεσιν ὀλέθρια δελιατὰ δαιῖς· — παρὰ τὸν δόλον, δόλοαρ· καὶ τροπῇ, δέλεαρ. ἡ παρὰ τὸ ἔλος ἔλεαρ, καὶ δέλεαρ·

50 δι' οὗ ἐπὶν ἐλεῖν. ἡ παρὰ τὸ δηλεῖσθαι, τὸ βλαπτικόν. ἡ παρὰ τὸ δέω τὸ δεμεύω, τὸ περιδεσμούμενον τῷ ἀγκίστρῳ, ἡ παρὰ τὸ δέλω, τὸ δελεάζω.

Δελήτιον, τὸ δέλεαρ. Σοφοκλῆς, — ἔχε τὸ δελήτιον· — ἡ Σωφρων. οἱ δὲ, τὸ ἄγνος ἐν ᾧ τὸ δέλεαρ ἔγκειται. παρὰ τὸ δέλεαρ· δελεάτιον· καὶ κατὰ συναρῆσιν τοῦ ε α εἰς η, δελήτιον.

255 Δελφύς] δελφύς καὶ δελφίνα, ἡ μήτρα, ἡ γαστήρ· ὅτι ἀδελφοποιός ἐστι, καὶ ἀδελφὰ ποιεῖ τὰ τικόμενα. ὅθεν καὶ ὁμόδελφος, ὁ ἀδελφός.

Δέλφαξ, ὁ γαλαθηνὸς χοῖρος. Ἐπίχαρμος, Δέλφακά τε τὴν γείτονα τοῖς Ἐλευσινίοις Φύλασσε· — παρὰ τὴν δελφὺν τὴν μήτραν· κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θηλείας λέγεται δέλφαξ, ἡ δελφὺν ἔχουσα.

Δελφακίον, τὸν χοῖρον· καὶ Δελφακοῦσθαι, τελειοῦσθαι τὰς σὺς. Διογένης.

10 Δέλφικα, τὸν τρίποδα Ῥωμαῖοι· ἐπεὶ πρῶτον ἐν Δελφοῖς γέγονεν· ἡ τρίποδα τὸν Διόνυσον, οἷον ἀδελφικόν, καὶ δελφικόν· καὶ δελφίς, παρὰ τὸ δέλφω.

Δελφοί· καὶ Δελφός ἀνὴρ, τὸ ἐθνικόν· οἱ Πύθιοι, ἀδελφοί τινες ὄντες, κατὰ αἰσθησιν τοῦ α· ὅτι τὰ Διονύσου μέλη σπαράξαντες οἱ Τιτᾶνες, τῷ Ἀπόλλωνι παρέθεντο, ἐμβαλόντες λάβητι. ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι ἀπέθετο παρὰ τῷ ἀδελφῷ.

Δελφίνιος, ὁ Ἀπόλλων· ὅτι Κασταλῶ τῷ Κρητὶ ἀποικίᾳ στελλομένῳ, ὁ Ἀπόλλων ὁμοιωθεὶς δελφίνι, προηγήσατο τῆς νεῆς ἕως τοῦ Κρισταίου κόλπου· καὶ ἐκεῖ κατοικήσας, ἐκρατῆσε τὸν τόπον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ Δελφούς ἐκάλεον τοὺς ἐνοικοῦντας· καὶ Δελφίνιου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἰδρύσατο. τινὲς δὲ Φασιν, ὅτι ὁ δελφίς εἰς τὴν ναῦν ἦλθε, καὶ κατὰ τούτον τὸν τόπον ἐπήδησεν εἰς τὴν θαλάσσαν. δελφίνες, οἱ ἰχθύες, καὶ μέρος νεῆς· διὰ τοῦτο δελφίνοφόρους λέγουσι ναῦς, ὡς σχῆμα ἐχούσας δελφίνος.

Δέμα· Ζηρόδοτος παρὰ τὸ δέω καὶ ζέω. πῶς οὐ λέγεται δέυμα καὶ ζέυμα, ὡς π. ἐω πνεῦμα, καὶ βέω βέυμα; ἄλλως· εἰ ἔξεκα ὁ παρακείμενος, ὡφείλεν εἶναι τὸ ῥηματικὸν ὄνομα ζέσμα· ἐξεσμαι γὰρ ὁ παθητικός. λέγει ὅτι δέμα ὕμνος ἐστίν· ἀπὸ τοῦ δέδεμαι παρακείμενον· καὶ τὸ ζέσμα, παρητήσατο τὸ σ. οὕτω Φίλων εἰς τὸ ῥητορικόν.

Δεμεναί. χωρὰ τῆς Σικελίας· ὅτι ἐν αὐτῇ δέδεται ὁ Τυφών ὑπὸ τὴν Αἴτνῃ.

Δέμας, τὸ σῶμα· παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω· τῇ γὰρ ψυχῇ συνδέεται τὸ σῶμα· ἡ ἀπὸ τοῦ διδῶ διδῆμι· ὁ παθητικός παρακείμενος, δέδεμαι. ἐξ αὐτοῦ δέμας· τὸ γὰρ σῶμα δεσμός ἐστι τῆς ψυχῆς. ἡ παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ, δέμας· περιδύμημα γὰρ ἐστὶ τῆς ψυχῆς καὶ οἰκητήριον. Ἰστέον ὅτι τὸ βρέτας, δέπας, δέμας, οὐ κλίνονται· οὐ γὰρ λέγουσι τούτων τὰς γενικάς. ζῆται εἰς τὸ κρέας τὸν πανόνα.

Δέμνια, ἐγκοφία στρώματα· ἀπὸ τοῦ τὸ δέμας ἐπ' αὐτὰ μένειν. ἡ ὡς καίω καίγνισμα, ἀράσσω ἀράχνιον, οὕτω δέμω, δέμνιον, τὸ εἰς σώματος ἀνάπαυσιν οἰκοδομηθὲν, ἡ συνδεθὲν. ἐνθα Ὀμηρος, — μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ· — καὶ τὴν τοῦ κοιμῶσθαι παρατίαν νύκτα, δεμνιεύον· δέμνιον δὲ, ἡ κλίνη.

Δενδύλλων, διανεύμενος· παρὰ τὸ δινεῖν τοὺς ἴλλους, 50 ἡγουν κινεῖν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ μεταφέρειν. ἴλλοι δὲ, οἱ ὀφθαλμοί, οἱ ῥαδίως εἰλούμενοι καὶ εὐμετάφοροι πρὸς ἑκάτερα.

Δενδύλλιδες, ἱεραὶ κριθαί.

Δενδρύζειν, τὸ καταδύνειν καὶ κρύπτεσθαι· κυρίως ὑπὸ τὰς δρύς· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς δύνειν καὶ κρύπτειν· ἀπὸ τῶν παλαιῶν ταῖς δρύσι σκέπη χρω- 256 μένων· τοὺς γὰρ παλαιούς τῶν ἀνθρώπων πρὸ τῆς τῶν οἰκῶν εὐρέσεως ἐν τοῖς κοιλάμασι τῶν δρυῶν λέγεται καταδύνοντας οἰκεῖν. παρὰ τὸ δρύας, δρύαζειν, καὶ δενδρύαζειν. σημαίνει καὶ τὸ κατ' ὕδατος δύεσθαι καὶ κρύπτειν ἑαυτὸν.

Δεξίον] οὕτως ὠνόμασται Σοφοκλῆς ὑπὸ Ἀθηναίων. μετὰ τὴν τελευταίαν Φασιν ὅτι Ἀθηναῖοι τελευταῖαντι Σοφοκλεῖ, βουλομένοι τιμὰς αὐτῷ περιποιῆσαι, ἡρώων αὐτῷ κατασκευάσαντες, ὠνόμασαν Δεξίονα, ἀπὸ τῆς 10 τοῦ Ἀσκληπιοῦ δεξιώσεως. καὶ γὰρ ὑπεδέξατο τὸν θεὸν ἐν τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ, καὶ βωμὸν ἰδρύσατο. ἐκ τῆς αἰτίας οὖν ταύτης Δεξίων ἐκλήθη.

Δεξιά, ἡ χεὶρ· καὶ ὁ ποιητὴς δεξιτερὴ λέγει· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ δίδόμενα· ἡ διεξία τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ τὰς πλείονας δι' αὐτῆς διεξιέναι πράξεις. καὶ παρωνύμιος, δεξιός, ὁ ἐπιτήδειος καὶ αἰσίος. ἡ ἀπὸ τοῦ δεκτός, δεξιά, ὡς ἀνόμενος, ἀνόμεξία· εὐθήματος, εὐθήξια.

Δεξιόλαβος, παραΦύλαξ.

Δεξιμήλων θεῶν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. 20 εἰσὶν οὖν βωμοί.

Δέοιμι] Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι; — ἀντὶ τοῦ εὐρίσκοιμι, καταλαμβαίνομι. ἀπὸ τοῦ, Δῆεις τὸν γε σύεσιν· — Ἀρίσταρχος δὲ, πῶς ἂν εὐδύνοιμι; οἱ δὲ, ἐπὶ τὸ δῆσαι καὶ δεσμεύσαι.

Δεξιτερός] εἰ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ δεξιός, ὡφείλεν εἶναι δεξιότερος, ὡς λογιώτερος. ἐστὶν οὖν παρωνύμιος ὁ χαρακτήρ. παρὰ γὰρ τὸ δεξιός γίνεται δεξιτερός, ὡς ἀρίστος, ἀριστερός· Φθόνος, Φθονερός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, δεξιτερός. οὕτω Φίλων· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει 30 μὲν καὶ τοῦτο, ὅτι συνεξέδραμε τὸ ἀρίστος ἀριστερός, καὶ τὸ δεξιός δεξιτερός· τοῦτο γὰρ συνεδρομή, καὶ οὐ πλεονασμός, ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ πρόβατον γίνεται προβατίον· οἷος οἰότερον, ὡς λέγει Σωφρων. τοῦτο γὰρ οὐ λέγεται πλεονασμός, ἀλλὰ συνεδρομή τοῦ προβάτεον. οὕτω δεξιτερός, ὡς ἀριστερός.

Δεξιόδην, Δεξιὸς υἱόν· ἡ ἀντὶ τοῦ ἐκ δεξιῶν. εἴτε οὖν πατρωνυμικόν, εἴτε ποιότητος ἡ τοποῦ ἐπὶ ῥῆμα δύναται εἶναι, καὶ τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ἐπομένους συντάττεσθαι. 40 ἡ γὰρ Ἰφίνοον Δεξιόδην βάλεν· ἡ, βάλεν δεξιόδην ὦμον· ἡ, δεξιόδην ἐπιάλμενον, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ὦμων.

Δέος] παρὰ τὸ δέω τὸ φοβεῖμαι, γίνεται δέος ὁ φόβος, ὡς νεΐφα, νέφος. ἢ ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμεύω· ὁ γὰρ φόβος συνδέει τοὺς πόδας καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος.

Δέπας, ἐκπωμα, ποτήριον. παρὰ τὸ δέχω, δέχας καὶ δέπας, δι' οὗ δεχόμεθα τὸν οἶνον. τούτου δὲ γενική οὐ λέγεται, καὶ τῶν ὁμοίων. εἰς τὸ κρέας.

Δέρω, σημαίνει δύο· τὸ ἐκδέρω, ἐξ οὗ καὶ δειρή, ὁ τράχηλος· τὸ τύπτω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐδάην.

Δέρνω, τὸ ἐρῶ. παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω, δρένω· καὶ κατ' ὑπερβολήν, δέρνω. ἢ παρὰ τὸ διέρχεσθαι, δέρκεσθαι εἴρηται.

Δερκευνός, ἐπίθετον τοῦ λαγωῦ· ἐπειδὴ δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν. Νίκανδρος εἰς τὰ Ἀντιφάρμακα, — ἡ σκίνακος δερκευνός.

Δέρη, ὅπερ καὶ δειρά καλεῖται· καὶ ἐκ τούτου δειροτομή· σκι· κυρίως δὲ δέρη καὶ δειρά καλεῖται ἐπὶ τῶν τετραπόδων, ὅ τῶν αλόγων ζώων τράχηλος, διὰ τὸ ἐντεῦθεν ἐκδέρεσθαι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἔστι δὲ παράγωγος παρὰ τὸ δέρω, δέρα, καὶ δέρη Ἰωνικῶς, καὶ δειρή· ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ, εἰρά τις οὖσα, παρὰ τὸ εἶρειν τὸ λέγειν, ἢ Φωνητική· ἢ παρὰ τὸ ῥέειν τὴν ἐδωδὴν· ἢ παρὰ τὸ τὰ χορηγούμενα δεῖν ἔχουν δεσμεῖν.

Δέρος, τὸ κώδιον. αἱ τοιαῦται εὐθεῖαι, ἥτοι Ἰωνικά εἰσιν, ἢ Δωρική· οἶον. δέρος, κῶος, ἀπὸ τοῦ δέρας καὶ κῶας πεποιήται· ἢ παρὰ τὸ δειρῶ, δέρος, ὡς μείρῳ, μέρος· καὶ Φθίρῳ, Φθόρος.

Δέρρις, ἰμάτιον παχὺ, ἢ δέρμα, ἢ τρίχινον παραπέτασμα, ἐπὶ ταῖς θυραῖς ταῖς αὐλαῖς βαλλόμενον. ἔστι καὶ ῥήμα. Εὐπολις, Γυνὴ μέλαιναν δέρβιν ἡμφισμένη· — ἐπὶ τοῦ ἱματίου· ἐπὶ δὲ τοῦ παραπετάσματος, Πλάτων. παρὰ τὸ δέρω, δέρις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δέρρις. λέγεται καὶ τὰ ξηρά δέρματα καὶ ἀμαλκτα· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πάντα τὰ δέρματα.

Δέργματα, τὰ ὅμματα. δέρκεῖς γὰρ, αἱ βλέψεις. ὡς ἀπὸ τῶν βλεπομένων καὶ τῆς ἐνεργείας ὠνόμασται· δέρκεσθαι γὰρ τὸ βλεπόμενον διέρχεσθαι ὁλοῖ. ἐκ τοῦ δρῶ, παράγωγος δρένω· καὶ ὑπερβιβασμῷ. λεγόνται καὶ αἱ ὁράσεις· καὶ δέργμα.

Δέρτρον] Δέρτρον ἔσσι δύνοντα, Ὀδυσσεύς λ', παρὰ τὸ δέρω, δέρτρον τὸ δέρμα· ὡς μείρῳ, μέτρον· καὶ Φέρω Φέρτρον. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ· λεξικῷ εὖρον σημαίνει τὸν ἐκίπλουν, τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα πιμελήν· ἢ τὸν ὑποκειμένην τῷ ἥπατι ὑμένα· ἢ τὴν δορὰν. ἄλλοι δὲ τὸ ὑπὸ τῶν λατρῶν λεγόμενον Ἴτρον. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ δέρμα, καὶ πάντα τὸν χροῖα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος δέρτρον· ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅ ἐστι κρούειν. τούτῳ δὲ διαβήσουσιν ἂν ἐσθίσουσιν οἱ γύπες τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ῥηματικόν. ὡς παρὰ τὸ πλήσω πλήκτρον, οὕτω καὶ δέρω δέρτρον.

Δερμηστής] Λυσίας μὲν τὸν σκώληκα Φησὶν οὕτω λέγεσθαι· Ἀρίσταρχος δὲ, τὸν ὄφιν· εἴη δ' ἂν μᾶλλον ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων· ἐκ τοῦ ἔδω.

Δερμύλλει, αἰμοτοτεῖ. οἱ δὲ, ἐκδέρει.

Δέρμα, κυρίως ἐπὶ αλόγων· παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζώων, παρὰ τὸ τέρμα εἶναι τοῦ σώματος, ὅ ἐστι πλήρωμα· τροπὴ τοῦ τ εἰς δ, δέρμα· ἔξωθεν γὰρ ἐπιβέβληται παντὶ τῷ σώματι. ἢ δέμας ὄν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δέρμα. ἄλλως· δέρμα τὸ παρατεινόμενον ὅλῳ τῷ σώματι· ὁ ποιητικώτερον λέγεται· καὶ ῥινός, καὶ σύφαρ, καὶ στρυφνός, καὶ ἀνθρωπὴ· ἐπὶ αλόγων, πέσκος, καὶ νάκος. εἴρηται δὲ τέρμα, οἶον· εἰ τῆος τοῦ σώματος. ἢ δέμα τι ὄν, τὸ δεσμῷ εἰκότος,

παρέντος τοῦ ρ, ὡς κεντρίον καὶ λατρική· κεντρίον γὰρ καὶ λατρική. διὸ κεντεῦθεν ἢ θορά, τὸ ἀποστυρμένον 50 δέρμα.

Δερβιστήρ, τὸ δέρμα. παρὰ τὸ δέρος, δερβιστήρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β· πλεονάζουσι δὲ τὸ β Συρακούσιοι· ὡς ἐπὶ τοῦ ὀλβάχνιον· ὀλβάχνιον γὰρ ἔστι τὸ ἀπαδές, τὸ τὰς οὐλὰς ἔχον. σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν, ἐν ᾧ ἀκτινίζοντο τὰς οὐλὰς, ἢ τὰς οὐλὰς.

Δεσμός] παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, δεδασμαι, δεσμός. πᾶν ῥήμα τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἐν τοῖς 258 ὀνόμασιν, ἢ διὰ τοῦ ω ὀξυτόνως προεκφέρεται· ὅλον χρυσῶ, χρυσωτής· μισθῶ, μισθωτός, μισθωτής· ἢ διὰ τοῦ ο βαρύνεται, ὁμόσω ὁμοῦτης, ἀρόσω ἀρότης. οὐκ ἄρα οὖν τὸ δεσμώτης, ἀπὸ τοῦ δεσμῶσω μέλλοντος· ἐπεὶ ὦφειλεν εἶναι δεσμιωτής· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δεσμός.

Δεσπότης] παρὰ τὸ δεσπόζω, δεσπόσω, δεδέσποκα, δεδέσποκα· τὸ τρίτον, δεδέσπομαι. δεσπότης ἐξ αὐτοῦ· καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ σ, ἀνεβίβασθη ὁ τόνος. ἢ παρὰ τὸ δέω, δεσμώτης, καὶ δεσπότης, ὁ δεσμὸν περιβαλλων καὶ δουλαγωγῶν. ἢ δεσποίτης· τίς ὢν, ὁ δέος ἐμ- 10 ποιῶν τοῖς οἰκέταις, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. ἢ κλητική, ὦ δεσποτα. καὶ διατὶ οὐκ ἐγένετο ἡ κλητικὴ δεσποτα, ὡς Ὀζόλης Ὀζόλα; καὶ λέγει, ὅτι τὸ δεσποτα ἀπὸ εὐθείας γέγονε τῆς δεσποτος δεσπότου, ὡς μαρτυρεῖ τὸ σύνθεσις, ἀδέσποτος. ἢ κλητικὴ, δεσποτε· καὶ τροπὴ τοῦ ε-εἰς α. ἢ κατὰ μεταπλασμὸν ἐφύλαξε τὸν τόνον τοῦ δεσποτε δεσποτα. δεσπότης, δεσμότης, διὰ τὸ πάντα περιεχεῖν καὶ συγκρατεῖν.

Δέσποινα, σύνθετον, δεσποῖα, ἢ δέος ποιούσα. ἀπὸ τοῦ δεσποῖος ἀρσενικοῦ κατὰ συγκοπήν δεσποινα, ὡς Θεο- 20 Φατον, Θεοφατον· πλεονασμῷ τοῦ ν. ἢ ὥστερ ἀπὸ τοῦ αὐτῷ γίνεται αὐτάινα, καὶ βαίνω, αὐφίσβαινα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δεσπόζω, γίνεται δεσπόζαινα· καὶ ἄρσει τοῦ ζα, καὶ συναίρεσει τοῦ ο καὶ ι εἰς τὴν οἱ δι' ὀφθόγον, δεσποινα· οὐ γὰρ παραλήγεται ἀπὸ τοῦ δεσπότης ἀρσενικοῦ· ἐπεὶ ὦφειλεν εἶναι τὸ θηλυκὸν δεσποτίς, καὶ οὐ δεσποινα.

Δεσπύχενες, οἱ ἀσκοί, διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεῖσθαι.

Δετή, ἡ λαμπάς. Ὀμηρος, Καίόμεναί τε δεταί· — ἀπὸ 30 τοῦ δίδημι ῥήματος γίνεται δετός καὶ δετή, ἢ ἐκ δεδεμένων δαδῶν λαμπάς.

Δεύω, σημαίνει δύο· τὸ βρέχω, ὡς τὸ, — δεύοντο δὲ δάκρυσι κολποῖ· — Ἡσιόδος, Πῖλον ἔχειν ἀσκήτον, ἴν' οὕτα καὶ καταδεύη· — εἴρηται παρὰ τὸν Δία, (ὑέτιος γὰρ ἔστιν ὁ Θεός· κυρίως γὰρ, τὸ ὑπὸ Διὸς ὑεσθαι, ὅ ἐστι βρέχεσθαι) διεδῶ, καὶ δεύω. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ χρεῖζω πλεονασμῷ τοῦ υ· τὸ δεόμενον βρέχεσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνδεοῦμαι, ὡς τὸ, — ἐδευσεν δὲ οἰκῆτον ἄκρον ἰκέσθαι· — ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἡδ' ἔτι καὶ 40 χρυσοῦ ἐπιδεῦσαι· — ὁ ἐνεστώς, δέω τὸ χρεῖζω· καὶ ποιητικῶς πλεονασμῷ τοῦ υ, δεύω. ἐκ τοῦ δεύω γίνεται δεύεται· καὶ οἱ Ἴωνες ἀποβάλλουσι τὸ τ τοῦ τρίτου προσώπου, καὶ ποιοῦσι δεύτερον. σημαίνει δὲ τὸ ἐνδεής εἶ, χρεῖζεις. ἔστι καὶ περισπώμενον, δεῶ, δεήσω, ἐδέησα, ἐδέησε· καὶ πλεονασμῷ ἐδεύησε.

Δευόμενον, ἐνδεοόμενον, χρεῖζοντα· παρὰ τὸ δεύω τὸ χρεῖζω.

Δευοῖατο] ῥήμα εὐκτικὸν παθητικόν, τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, μέσου ἀορίστου δευτέρου. καὶ οἱ Ἴωνες ἐπὶ τοῦ εὐκτικού τρίτου προσώπου τῶν πληθυν- 40 τικῶν τιθέασιν ἀντὶ τοῦ ν, α. τὸ γὰρ πίθονται, πιθόατο λέγουσιν. οὕτω καὶ τοῦτο. ἔτι οἱ Αἰολαῖς τρέπουσι τὸ ἀμεταβολὸν εἰς α, — Φρασαῖατο, καὶ γανοῖατο.

259

Δεῦρο, καὶ δεῦτε. ἀπὸ τοῦ θεῶ, γίνεται θεῦσσι· καὶ τροπῇ τοῦ θῆτα εἰς δ, καὶ τοῦ σ εἰς τὸ ρ, γίνεται δεῦρο, καὶ δεῦτε. οἱ γὰρ προκαλούμενοι θεοῦσι πρὸς τοὺς καλοῦντας. ἔστι δὲ τὸ δεῦρο, χρόνου δηλωτικόν· καὶ γράφεται, ὥσπερ καὶ τὸ δύο, μικρὸν καὶ μέγα, Ἀττικῶς. ἔστι δὲ καὶ ῥημα προστακτικόν· καὶ σημαίνει δύο. τὸ ἐνταῦθα, ὡς τὸ Δεῦρ' ἴθι νύμφα Φίλα: — καὶ Δεῦρο μαχησόμενος: — σημαίνει καὶ ἐξελθε, ὡς ἐν τῇ θεῖα γραφῇ. Δέξασθε, δεῦρο ἔξω: — ἀντὶ τοῦ ἐξελθε. τὸ πληθυντικὸν αὐτοῦ, δεῦτε· εἰ γὰρ ὁ κανὼν λάβοι αὐτὸ ἐπὶ ῥήμα, ἀνοικιόν ἐστιν· ἐπειδὴ τὰ ἐπὶ ῥήματα ἀριθμὸν οὐκ ἐπιδέχονται. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων: — ζῆται εἰς τὸ ἀγετε, καὶ βάλετε. ἐκ τοῦ δεῦρο, δευρί.

10 Δευσοποῖος πονηρία, ἡ ἔμμοнос καὶ ἀνίατος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἔμμονον ἐχούσης τὴν χροῶν, διὰ τὸ ἀκριβῶς καὶ κατόχως βεβάφθαι. δευσοποιὸν γὰρ, τὸ δυσ-ἐκπλυτον καὶ δυσεξίτηλον. Δευσοποιὸν τὸ ἔμμονον καὶ μὴ ἐκπλυνόμενον βάμμα, τὸ γνησίως βεβαμμένον.

Δεύτερος, ὄνομα ἀρσενικόν, εἶδος παραγώνου· γίνεται παρὰ τὸ δεῦω τὸ λείπω, ὁ λειπόμενος τοῦ πρώτου. ἡ παρὰ τὸ συνδεσθῆναι ἐτέρω ἀριθμῷ. καθόλου τὰ δια τοῦ τερὸς ὀνόματα, εἴτε ὀξύνονται, εἴτε βαρύνονται,

20 διὰ τοῦ ε ψιλῷ γράφεται· οἶον, κρατερός, σοφώτερος, ἵκτερος, ὕστερος. οὕτω καὶ δεύτερος. Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν: — ἐπὶ ῥήμα χρόνου δηλωτικόν.

Δεῦτατος] παρὰ τὸ δεῦω καὶ δεύομαι τὸ λείπομαι, γίνεται δεύτερος καὶ δεῦτατος, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φέρω, φέρτερος καὶ φέρτατος· ἢ ἡ ὁ λειπόμενος τινος τητᾶται, καὶ μὴ πρώτος· — ὁ δεῦτατος ἐστὶν Ἀχαιοῖν: — καί, Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδών.

Δεύνυστος, ὁ Διόνυστος. Ἀνακρέων, Πολλὰ δ' ἐρίβρομον Δεύνυστον: — τοῦ ἰ τραπέντος εἰς ε, γίνεται Δεύνυστος· (οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέρουσι) καὶ συναίρεσει Δεύνυστος, ὡς Θεόδοτος, Θεεύδοτος. ἔνιοι δὲ Φασιν, ὅτι ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσῃ· κατὰ δὲ τὴν Ἰνδῶν Φωνὴν δεῦνος ὁ βασιλεὺς λέγεται.

Δέχομαι, εἴρηται παρὰ τὴν δεξιάν· κυρίως γὰρ δέχεσθαι, τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ λαβεῖν λέγεται.

Δέχεται] ἐκ τοῦ δεδεχάται, κατὰ συγκοπὴν δέχεται.

Δεξιῷ] ἀπὸ τοῦ δέχω, δέξω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ, δεξιῷ· καί, ἐδεξιοῦτο τὸ λυτήριον, ἀντὶ τοῦ Φιλοφρόνως

40 ὑπεδέχετο. εἰς τὸν κανόνα τῆς μεγάλης ἑβδομάδος. Δέκτο] ἐκ τοῦ δέχω, ὁ παρακείμενος, δέδεχα· ὁ παθητικός, δέδεγμαι, δέδεκται· καὶ τὸ ἀπαρεμφάτον δεδέχθαι· καὶ κατὰ ἀφαιρέσιν τοῦ διπλασιασμοῦ, δέχθαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδέγμην· τὸ τρίτον, ἐδέδεκτο· καὶ συναρροχόμενος δέδεκτο, καὶ δέκτο.

Δέχυνμαι] ἐκ τοῦ δέχω (οὗ τὸ παθητικὸν δέχομαι) γίνεται δεχύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δεχύνω, ὡς πληθύω, πληθύνω· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ν, δεχύνω· ἀφ' οὗ δέχυνμι τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι. ζῆται εἰς τὸ δέχομαι. 50 ἐξ οὗ τὸ, Δέχυνσο μητερ.

Δεῖγμα, κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἐκάστου τῶν πωλουμένων. ἔστι δὲ καὶ τόπος τῆς Ἀθήνησιν ἐμπορίου, εἰς ὃν τὰ δεῖγματα ἐκομίζετο, καλούμενος οὕτως. Ἀττικὸν δὲ ἐστὶν ἔθος, τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. οὕτως εὖρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξιπλόν.

260 Δειδήμων] παρὰ τὸ δειδῶ δειδήσω, δειδήμων, ὡς Φιλῶ Φιλῆσω, Φιλῆμων. Ἄλλα μάλα Τρῶες δειδήμονες: — εὐλαβεῖς, φοβεροί, αἰσχυνηροί.

Δεῖδια, σημαίνει τὴν ἀσέληνον νύκτα· παρὰ τὸ δέος γίνεται· ἡ φόβου ἐμπειρητική.

Δεῖδω] ἀπὸ τοῦ δέος, δέω καὶ δείω· καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ δ, δείδω. ὅθεν καὶ δεισιδαίμων, ὁ εὐλαβῆς καὶ δειλὸς περὶ θεοῦ.

Δεῖδια] ἐκ τοῦ δείω, ὁ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι, γίνεται παράγωγον δεδῖω· ὁ μέσος παρακείμενος, δέδια· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ, διὰ τὸ μέτρον, γίνεται δεῖδια· τὸ τρίτον, δεῖδισ· Δεῖδισ γὰρ, μὴ λαίμῳ ἀποτμήσῃ: — ἡ μετοχή, δεῖδισ· δεῖδιστος. καὶ τὸ δεῖδισεν, ἐκ τοῦ δεῖδισαμεν, κατὰ συγκοπὴν.

Δεῖδιμεν] εἰ μὲν ἐστὶν ὑπερσυντέλικος, διὰ τῆς εἰ διφθόγου, γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δεῖδω ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεῖδεν, ἐδεῖδμεν· καὶ κατὰ συστολήν, δεῖδιμεν. εἰ δὲ ἐστὶ μέσος παρακείμενος, διὰ τοῦ ἰ γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δεδεῖσαμεν, καὶ δεῖδιμεν, πλεονασμῷ τοῦ ἰ, κατὰ τὴν ἀρχήν.

Δεῖδιξασθαι, ἐκφοβῆσαι· δείδω, δεῖδισσω, καὶ δεῖδιξω. ἀπὸ τοῦ δείδω, παράγωγον δεῖδω, δεῖδισω· καὶ δεῖδιξω. 20 δεῖδισσόμενος, διαθέσεως ἐνεργητικῆς, εὐκ ἐστὶ παθητικῆς, ἀντὶ τοῦ ἐκφοβῶν καὶ οὐ φοβούμενος. καὶ — οὐ σε ἔοικε κανὼν ὡς δεῖδισσασθαι: — δεῖδιξάν, φοβεῖσθαι, εὐλαβεῖσθαι.

Δεῖδιθι] ἐστὶ δείδω· καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου δεῖδω. παράγωγον δεῖδιθι· ὁ παρατατικός, ἐδεῖδην· τὸ πληθυντικόν, ἐδεῖδιμεν· καὶ τὸ προστακτικόν, δεῖδιθι.

Δείκελον· λέγεται καὶ δεικῆλον· σημαίνει δὲ ἀγάλμα, ἡ ὁμοίωμα· οἶον, Δείκελα προῖαλλε: — καί, Δείκελον Ἰφιδένης, παρὰ Παρθενίῳ. ὥσπερ παρὰ τὸ πέμπω 30 πέμπελας, (σημαίνει δὲ τὸν πολλῶν ἐνικυτῶν ὄντα) οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δεικνύω τὸ δεικνύω, γίνεται δεικέλος· καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς τὸ η, δεικῆλον, τὸ ἰνδαλμα. κυρίως εἴρηται ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Διός, τὸ Διτ' εἶκελον· καταχρηστικῶς δὲ τὸ οἰονδήποτε ἰνδαλμα. Ἐπαφρόδιτος δὲ λείπειν τὸ ἰ Φησὶ κατ' ἀρχάς· ἰδεῖκελον, τὸ τὴν ἰδίαν ἐκástου ἐμφαίνειν ὁμοιότητα. ἡ παρὰ τὸ δέω δεικνύω, δεικέλον, τὸ ἐπὶ δέει καὶ φόβῳ πεμπόμενος, ὡς εἰδωλον. διαφέρει δὲ τὸ δεικέλον καὶ εἰδωλον κατὰ τὴν Φωνὴν καὶ κατὰ τὴν σημασίαν. παρὰ δὲ Δημόκριτῳ, κατ' εἶδος ὅμοια τοῖς πραγμασιν ἀποβόρια.

Δεικελίσταί, μιμηταὶ παρὰ Λάκωνσι.

Δεῖκινα, τὰ ποικίλα ὑφάσματα καὶ μορφὰς ἔχοντα. καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα δεικναι καὶ δεικῆλα.

Δεικνύεται, προσανύξ, προσασπάζεται, Φιλανθρωπεύεται.

Δεικνός, λαμπρόν, περιφανές, ὅμοιον. γράφεται καὶ δευκός.

Δεικνύμενος, δεξιούμενος λόγους· Τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς: — παρὰ τὸ δεῖξαι· οἱ 50 γὰρ δεξιούμενοι τινὰς, δοκοῦσι δεικνύειν τοῖς δεξιούμενοις τὰ ὅψα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ δεικνύς, — θῆκεν αἰετὰ Δεικνύμενος Δαναοῖς, Ἰλιάδος ψ'.

Δεῖκω, σημαίνει δύο· ἐκ τοῦ δεικνύω τὸ βλέπω, τροπῇ τοῦ ν εἰς ἰωτα· ἐκ τοῦ δεικνύω, γίνεται τὸ δεικνύω. ἔστι καὶ δίκω τὸ βάλλω· καὶ δηκω, τὸ δαγκάνω.

Δεῖκναι] οὕτως ἀναγνώσεις, Οὐ γὰρ οἱ ἥλιος δεικνύνομόν: — ἀπὸ τοῦ δεικνύειν, ἀποκοπῇ. ὅσοι δὲ ἀνέγνωσαν 261 δεικνύειν, βουλόμενοι ἐκ τοῦ δεικνύειν παραλαμβάνειν κατὰ συστολήν, ἡμαρτον· ἀσύστατον γὰρ. οὕτως Ἡρωδιανός. δεικνύω δεικνύμι· ὁ παρατατικός, ἐδεῖκνυν, ἐδεῖκνυς, ἐδεῖκνυ· καὶ τὸ προστακτικόν, Δείκνυ τὸ τῆς μιᾶς γαστροῦ εὐσεβὲς πολυάνδρος: εἰς τοὺς Μακκαβαίους ὁ Θεολόγος· ὥσπερ τὸ ἴστην, ἴστης, Ἰστη μὲν ὅμμα — προστακτικόν.

Δεικτῆριον, τόπος τῆς Σάμου· ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ διέγραψε τὴν καφαλήν τῆς Γοργόνος δεικνύουσα τῷ 10

Περσέϊ, ὅτε αὐτὸν ἀπέστειλεν ἐπὶ τὴν γοργοτομίαν.
παρὰ τὴν δεῖξιν οὖν δεικτῆριον.

Δεῖξις) δεῖξω· καὶ ὁ μέλλων, δεῖξω· δεῖξις, καὶ ἀπόδειξις.
Δαίελος, Ἀττικὸν τὸ δαίλος· Ἰλιάδος Φ', — εἰσέκεν ἔλθῃ
Δαίελος ὄψ' ὅσων· — ἡ δαίλη, δαίελος εἴρηται, ὡς ἡ
ἐσπέρα, ἐσπερος· ὡνὴ, ὥνος· χολή, χόλος. σύνθητες
ἴωσι τὸ εὐπλεονάζειν, ἥλιος, ἡέλιος· δαίλιον, δειλι-
πὸν· οἶον, Δαίλιον κλίνοντος ὑπὸ ζῶφον ἡέλιοιο.

20 Δαίλη) παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλλείπειν τῇ ἔλῃ, τούτεστι τῇ
θερμότητι, δαίλη, καὶ κατὰ κρᾶσιν δαίλη. ἀπὸ δὲ τού-
του, οἶον, ἡ δαίλη τῆς δαίλης, γίνεται ἐπιβόηματικὴ
σύνταξις· οἶον, Δαίλης ἡλθον, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ,
Ἔσσεται ἡ ἡώς, ἡ δαίλης, ἡ μέσων ἡμαρ· — ἄλλως·
παρὰ τὸ ἐνδεῖν τῇ καὶ τὴν ἔλῃν· ἀπὸ γὰρ τῆς με-
σημβρίας ἀμυδροτέρα γίνεται ἡ τοῦ ἡλίου θερμότης· λέ-
γεται δαίλη καὶ δαίελη καὶ δαίλη.

Δαίλος, σημαίνει δύο· τὸν ἀσθενῆ, παρὰ τὸ δέος, δαίλος·
ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ βῆσιν μέλλοντος γίνεται βήλος, οὕτως
30 ἀπὸ τοῦ δαίω δαίω, σημαῖνον τὸ φοβοῦμαι, γίνεται
δαίλος. ἐπὶ μὲν τοῦ δαίλου, Ὡμοὶ ἐγὼ δαίλος· —
καὶ τὸν παρ' ἡμῖν λεγόμενον, ὡς τὸ, Ἐνθ' ὁ τε δαι-
λὸς ἀνὴρ ὁ τε ἄλκιμος ἐξεφάνθη.

Δαίλω, ἐκ τοῦ δαίλος.

Δαίλακριν, ὁ δαίλος. Ἀριστοφάνης, Ὡ δαίλακριν πῶς
ἡλθες· σύνθετος ἡ λέξις παρὰ τὸ δαίλος καὶ τὸ ἄκρος,
ὁ ἄκρος δαίλος. εἴρηται καὶ δαίλακρος, καὶ δαίλακρα,
καὶ δαίλακρινος. δαίλακριν οὖν, ὁ ἀλεινός, ταλαίπω-
ρος, ἀσχερὴς.

40 Δαῖμος, ὁ φόβος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀνθος γίνεται ἀνθιμος,
καὶ ἀπὸ τοῦ κῦθος κῦθιμος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέος
δαῖμος καὶ δαῖμος, ὁ δέος ἐμποῖεν. ὄνομα πρότερον Ἄρεος
παῖδ'· Ὁμηρος, — Δαῖμος τε Φόβος τε.

Δαῖμα, ὁ φόβος. ἔστι καὶ ῥήμα. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ποιῆσω
μέλλοντος γίνεται ποιήμα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δαῖω τὸ
φοβοῦμαι, πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, δαῖω· ὁ μέλλων, δαῖ-
σω· γίνεται δαῖμα δαίματος. δαίματι, πράττω φόβον.

Δαιμαλέος, εὐλαβής. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ τάρβος γίνεται ταρ-
βαλέος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δαῖμος, δαιμαλέος. δεῖ δὲ

50 γινώσκειν, ὅτι τὰ διὰ τοῦ αλεος ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς
πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχουσιν· οἶον ἀργαλέος, νηφαλέος.
σεσημασμένα δὲ εἰσὶ τέσσαρα ταῦτα· δαιδάλεος, ἀπὸ
τοῦ δαυδάλειος. ἔστι καὶ κοιναῖος, — κοιναῖος δὲ
Φρον, ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ· ἀπὸ τοῦ κοιναῖος, ἀπο-
βολῇ τοῦ ι. ἀτασθαλέος, ἀπὸ τοῦ ἀτάσθαλος, πλεο-
νασμῷ τοῦ ε γέγονεν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀτασθαλέος. αἰθά-
262 λος· τοῦτο δὲ διφορεῖται, καὶ πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον·
ἀπὸ τοῦ αἰθω γὰρ ὑπάρχει, ὡς νήφω, νηφαλέος. ἡνί-
κα δὲ πρὸ δύο ἔχει τὸν τόνον. ἀπὸ τοῦ αἰθάλειος γέ-
γανε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ὡς, — πύθ' αἰθάλειος κρη-
στῆρας. παραγωγὴ ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ δαῖμα δαιμα-
λέος· ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ οἰδω οἰδαλέος· καὶ ἀπὸ
ἐπιβόηματος, [ὡς τὸ ῥίμφα ῥιμφαλέος.]

Δαιμάμενος) τὸ θέμα δέμω τὸ οἰκοδομῶ· ἔδειμα, ἔδειμα-
μην· ἡ μετοχή, δαιμάμενος.

10 Δαίδεκτο, ἐδεξάμην. — δαίδεκτ' Ἀχιλλεῖα.

Δαίδοικα, ἀπὸ τοῦ δαῖω.

Δαῖν) δαῖν ὡς δαῖν· — δέον εἶναι ὑπέλαβον, ἀναγκαῖον
ἐνέμισα. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πλεον γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ
α καὶ ο εἰς εἰ διφθόγγον, — πλεῖν σταδίου λαλίστερα·
— ἀντὶ τοῦ πλεον σταδίου Φλυαρώτερα· οὕτω καὶ ἀπὸ
τοῦ δέον γίνεται δαῖν. Δαῖν τότε γενέσθαι· — ἢ ἀπὸ
τοῦ δέειν, δαῖν, ὡς πλέειν, πλεῖν.

Δαίους) ἀπὸ τῆς δέους γενικῆς καὶ σπέους γίνεται κατὰ

πλεονασμὸν τοῦ ι, δαίους καὶ σπαίους· οἶον, Χλωροὶ
ὑπὸ δαίους· — καὶ, ἤρα κατὰ σπαίους· — εἰς τὸ σῆμα. 20
Δαῖνος, προπερισπάζεται, ὁ ψυκτήρ· παρὰ τὸ δέος ἐμποῖεν.
Δαῖνός, ὁ φόβος ποιητικῶς. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν εὖρον, πα-
νοῦργος, ἱκανός, ἀκολάκευτος, σοφός, ἐμπειρός. ὥσπερ
ἀπὸ τοῦ ἔλεος γίνεται ἀλεινός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δέος
γίνεται δαῖνός· καὶ κρᾶσαι δαῖνός, ὁ φόβος ἐμποῖητικῶς.
ἔθεν καὶ αἰνός, ὁ χαλεπός.

* Δαῖνολίνος, ὁ δεινὴ εἰμαρμένη ἐφθαρμένος· παρὰ τὸ
λίνον τὸ τῶν Μοιρῶν νῆμα, ὥτινι τὸν βίον τῶν βρο-
τῶν νῆθουσι. 50

Δαῖνον, καὶ Δαῖνας, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ δαῖνός. τὰ
δὲ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα ἅπαντα διὰ διφθόγγου γρά-
φεται, δαῖνολόχος, καὶ ῥήμα δαῖνω· σημαίνει τὸ δαινο-
παθεῖν.

Δαῖπνος, τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον λεγόμενον· ὅθεν καὶ δαι-
πνῶ· δόρυπος δὲ, ὁ ἐσπερινός. ἐκ τοῦ δαῖ τοῦ σημαίνον-
τος τὸ πρέπει, καὶ πόνος, τὸ δαῖπνός τις ὄν, καὶ δαῖ-
πνος, μεθ' ὃν δαῖ πονεῖν. δαῖπνον, ὁ καιρὸς τῆς τρο-
φῆς, καὶ ἡ ἐν τοῖσδε καιρῷ διδομένη τροφή. οἱ δὲ κω-
μικοὶ οἱ νεώτεροι συγχέουσι τὸν καιρὸν, ἐσπερινὴν 40
τροφὴν δαῖπνον ὀνομάζοντες, ὡς καὶ νῦν, μεθ' ὃν δαῖ
πονεῖν. ἔθεν ἐσθίουτες ἐπὶ πόλεμον ἢ ἐπὶ ἐργασίαν
ἐξήρχοντο. Ἐπαφρόδιτος δὲ, παρὰ τὸ δάπτω, δάπτω
καὶ δάπτον καὶ δαῖπνον, κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμὸν.
Δαῖπνιστός) ἔστι δαῖπνῶ, δαῖπνιστός· Ἀλλ' ὅτε δὴ δαῖπνι-
στός ἐστιν· — περισσὸν τὸ σ' διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται.
ἀπὸ τοῦ δαῖπνίζω δαῖπνιστός. Ὡρος.

Δαῖπνολόχος, κλεπτοφόρος. καὶ Ἡσίοδος, γυναικὸς δαι-
πνολόχης, τῆς κακῆς λοχούσης, τῆς λάθρῃ ἐσθίουσης, 50
καὶ μὴ φανερώς· ἥτις χωρὶς δαλοῦ τὸν ἄνδρα καλεῖ,
καὶ γηράσαι πρὸ ὥρας ποιεῖ.

Δαῖρη, βαρυτόνως ἡ πόλις. Δαῖρη] ἐκ τοῦ δέρω, δέρη·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δαῖρη. κυρίως ἀπὸ μεταφοράς·
κατὰ τοῦτο γὰρ τὸ μέρος πρῶτον ἀρχονται ἐκδέρεσθαι
τὰ ζῶα. ἀπὸ δὲ τούτου μετέλθε καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν
ἀνθρώπων. οἱ μέντοι Αἰολεῖς δαῖρη λέγουσι· καὶ κατὰ
παρασχηματισμὸν δαῖρη. σημαίνει δὲ καὶ τὴν τεταμέ-
νην βύρσαν.

Δαῖσα, ἡ ὑγρασία, ὁ ὑγρῶδης καὶ βοτανῶδης τόπος. παρὰ 263
τὸν δεῦσω μέλλοντα (σημαίνει τὸ βρέχω) γίνεται δεῦσα
καὶ δαῖσα, ἡ δυσωδία. εἴρηται παρὰ τὸ δῖω τὸ διὰ τοῦ
ι γραφόμενον, ὁ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι· ἢ τῇ δῖσα, ἡ
δυσωμία, ἢν φεύγομεν. εἴτε οὖν διὰ τοῦ ι, εἴτε διὰ
τῆς διφθόγγου, τὸ δῖω καὶ δαῖω διφορεῖται· ὅθεν δέος
καὶ δῖος διὰ τοῦ ι. ὅθεν, Τρεῖς περὶ ἄστου μέγα Πριά-
μου δῖον.

Δαῖσῆνωρ, ὄνομα ἥρωος· παρὰ τὸν δαῖσω μέλλοντα καὶ
τὸ ἀνὴρ, ὡς Εὐήνωρ, Ἀντήνωρ· τὸ γὰρ ἀνὴρ ἐν τῇ 20
συνθέσει τρέπει τὸ μὲν ἄλφα εἰς ἦτα, τὸ δὲ η εἰς ω·
— Δαῖσῆνωρ δ' Ἰππόβοον τε.

Δαῖσιδαιμονία, λέγεται ἡ πρὸς τοὺς πονηροὺς ἀκίμονας
ἐπιμέλεια· εἰς τὴν δαῖσω καὶ φόβος. γίνεται παρὰ τὸ
δαῖω (ὁ μέλλων, δαῖσω) καὶ τὸ δαῖμων, ὁ σημαίνει τὸν
θεόν· Ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ καλοῦ
λαμβάνεται· παρὰ δὲ ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς, ἐπὶ τῆς
ἀσέβειας λέγεται ἡ δαῖσιδαιμονία.

Δαῖσιδαίμων, Ἰσοσεβής, ἡ ἀμφίβελος περὶ τὴν πίστιν,
καὶ οἰοῖται δεδοικώς. 20

Δηδύνω, τὸ βραδύνω. ἐκ τοῦ δηδῶ, ὁ σημαίνει τὸ ἐπι-
πολῶ, δηδύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δηδύνω· πλεο-
νάζει γὰρ τὸ ν ἐν ταῖς ῥήμασι. πολλὰ γὰρ ῥήματα ἀπὸ
ἐπιβόηματος γίνεται, ὡς ὄψιαν, ὀψίζω· θάμνα, θάμνίζω.

τὸ δῆθεν, ποτὲ μὲν ἐστὶ παρακλήσιον δὴ, ποτὲ δὲ ὡς δῆ.

Δηθὰ, ἐπὶ ῥῆμα χρόνου δηλωτικόν. ἐκ τοῦ Δὴν γίνεται δηθὰ· καὶ ἀποβολῇ οἶον, Δηθὰ μάλα στεναχῶν. — πολλὰ, συνεχῶς.

30 Δηθός, ὁ πολεμικός· καὶ ἐπίθετον τοῦ πολέμου, Δῆθον ἐς πόλεμον. — καὶ πάλιν σημαίνει τὸν ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, — καὶ δῆοιςι: — παρὰ τὸ δέος, δαίος, καὶ δῆος, ὁ δέος ἐμπειῶν. ἢ παρὰ τὸ δαῖω τὸ καίω, δαίος, καὶ δῆος, ὁ καυστικός. ἢ παρὰ τὸ δαῖω τὸ κόπτω, δῆος, ὁ διακοπτικός ἀνδρῶπων καὶ οἰκῶν καὶ πόλεων καὶ δένδρων.

Δηθῶν] ἀπὸ τοῦ δῆος, γίνεται δῆων, ὡς ἀπὸ τοῦ διπλάσιος, διπλασίων.

Δηιδτής, ἡ μάχη· παρὰ τὸ δηοῦσθαι ἐν αὐτῇ τοὺς τιτρασκομένους.

40 Δηώσας, σημαίνει τὸ διακόψας. ἔτι δαῖω τὸ κόπτω, ἡ καίω· διαλύσει τῆς αἰ διφθόγγου γίνεται δαίς, καὶ δνομα δῆος, τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς ἦτα· καὶ ῥῆμα δῆω· ἐξ οὗ τὸ δῆθουν· καὶ περισπωμένως δῆω· εἴτα κατὰ συναίρεσιν δῆω δῆσῶ· δῆσῶσιν, ἀναλεῖν, Φονεύσειν.

Δῆετα, εὐρίσκειτα. παρ' ὃ τινὰς καὶ τὴν Δημήτραν Δηώ λέγουσι· διὰ τὸ τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῇ τὴν θυγατέρα [Ζητούσῃ] λέγειν, Δῆεις: — ὃ ἐστὶν εὐρήσεις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὐρίσκειν, δῆω.

50 Δηώ, ἡ Δημήτηρ· καὶ διφορεῖται, ὡς Φησὶν ὁ τεχνικός. οἶδα γὰρ ἡ παράδοσις τὸ ἦτα μετὰ τοῦ ἰῶτα, καὶ χωρὶς. καὶ εἰ μὲν μὴ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγει ὅτι ἐστὶ παρὰ τὸ δῆω τὸ σημαῖνον τὸ εὐρίσκειν· καὶ γὰρ ἦνικα περιήρχετο εἰς Ζητήσιν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, κατ' εὐφημισμὸν ἔλεγον πάντες, Δῆεις: — τούτεστιν εὐρήσεις. ἡ

ἐκπεδῇ αὐτῇ ἐφεύρε τὸν σῖτον. εἰ δὲ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγεται ὅτι γέγονε παρὰ τὸ δαῖω τὸ κόπτω, κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ ἄλφα εἰς ἦτα. καὶ γὰρ ἡ Δημήτηρ γῆ ἐστίν· ἡ δὲ γῆ διακόπτεται ἐν τῷ ἀροτριᾷσθαι. ἡ παρὰ τὸ δαῖω τὸ καίω· ὅτι μετὰ λαμπάδων ἐζήτη τὴν θυγατέρα. τινὰς δὲ Φασιν, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ὑποκοριστικὸν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Δημήτηρ Δηώ· ἀγνοοῦντες τὸν σχηματισμὸν τῶν τοιούτων ὑποκοριστικῶν. τὰ γὰρ τοιαῦτα ὑποκοριστικά θέλει φυλάττειν τὸ σύμφωνον τῆς δευτέρας συλλαβῆς τῶν ἰδίων πρωτοτύπων· οἶον, Ὑψιπύλῃ, Ὑψώ· Εἰδοθέα, Εἰδώ. εἰ οὖν Δημήτηρ, Δημῶ ὠφείλειον εἶναι. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ὑποκοριστικόν.

10 Δηώ, ἡ ὅτι πολλὰν ἐδῶκε γῆν, τούτεστιν διέκοψε, Ζητούσα τὴν θυγατέρα· ἡ γῆ τις ἐστὶ, κατὰ τροπὴν τοῦ γάμα εἰς δέλτα. ἡ ὅτι λυπούμενη διὰ τὴν θυγατέρα, ἐδάετο τὴν ψυχὴν. ἡ Δηώ, παρὰ τὰς θῆας· οὕτω γὰρ δῆαι προσαγορεύονται ὑπὸ Κρητῶν αἱ κριθαί.

Δῆλος, καὶ εὐδῆλος. παρὰ τὸ δῆω τὸ εὐρίσκειν (ὡς τὸ, — δῆομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης) ὁ μέλλων, δῆσῶ· καὶ δῆλος, ὁ εὐρετὸς καὶ προφανής, ὡς παρὰ τὸ ἦσῶ, ἦλος. ἡ ὅτι πρῶτον ἐστὶ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὐρίσκειν· οὐ μέμνηται Ἀλκαῖος· Ἐγὼ μὲν κ' οὐ δέω ταῦτα μαρτυρεῦντας: — καὶ ὡς εἶκω εἰκελος, οὕτω δέω, δέελος· τὰ γὰρ πρόδηλα βράδιως εὐρίσκονται. ἀπὸ δὲ τοῦ δέω, κατ' ἐκτασιν δῆω· ἀφ' οὗ τὸ δῆλος.

20 Δῆλος, ἡ ἱερεῖα τοῦ Ἀπόλλωνος, εἴρηται ὅτι κρυπτομένην αὐτὴν ἐν τῇ θαλάσῃ ὁ Ζεὺς δῆλῃν ἐποίησε, καὶ ἀνέδωκεν· ἵνα ἡ Δητώ. Ζεὺς γὰρ ἐρασθεὶς Λητοῦς τῆς Κόλου θυγατρὸς ἑνὸς τῶν τιτάνων καὶ Φοίβης, ἔγκυν αὐτὴν ἐποίησεν· ἥτις, δεκαμηναίου χρόνου διαγενομένου, παρεγένετο διὰ θαλάσσης εἰς Ἀστέριον τὴν νῆσον, μίαν οὖσαν τῶν κυκλάδων· ἐκεῖ τὴν ἐλδοῦσα καὶ

ἀφαμένην δύο Φυτῶν, ἐλαίας καὶ Φοίνικος, διδόμενος ἀτεκνῆσε παῖδας, Ἀρτεμὶν καὶ Ἀπόλλωνα· καὶ τὴν νῆπον 30 ἐκαλεσε Δῆλον, ὅτι ἐξ ἀδῆλου βάσεως ἐβρίχθη.

Δῆλος, ὁ Φανερὸς· ἐκ τοῦ δαλός, τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς η, καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου.

Δηλῶ, τὸ Φανερῶ, ἐκ τοῦ δῆλος· καὶ βλαπτῶ, ἐξ οὗ τὸ δηλῶνται· καὶ ἐδηλῶσαντο, ἀντὶ τοῦ ἐβλαψαν. γῆπται παρὰ τὸ δῆρις, ὃ σημαίνει τὴν μάχην, δηρῶ, καὶ δηλῶ· ἡ παρὰ τὸ κῆλα τὰ βέλη (οἶονεῖ τὰ Φαρτικά καὶ βλαπτικά) τροπῇ τοῦ κ εἰς δ, (ὡς καίω δαῖω) γίνεται δηλῶ τὸ βλαπτῶ· καὶ δηλητήριον, τὸ θανατηφόρον καὶ βλαπτικόν.

40 Δῆμος, τὸ πληθος· παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω. δέω, δέμος καὶ δῆμος, ὁ συνδεδεμένος ὄχλος, ὡς μένω, μένις καὶ μῆνις. ἡ παρὰ τὸ θέμας, δῆμος, οἶον ἐν σώματι ὑπάρχων. ἡ δίδημι τὸ δασμῶ· ὁ μέλλων, δῆσῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ δῆμος. τὰ δὲ περιληπτικά δύο συντάξεις ἐκιδέχεται, τῷ λόγῳ τῆς Φωνῆς, καὶ τῷ λόγῳ τοῦ σημαίνοντος· ἡ μὲν Φωνή, ἐνική· τὸ δὲ σημαίνοντον, πληθυντικόν. τὸ δη, ἦτα· διότι εὐρέθη παρὰ τοῖς Δωριεῦσι λεγόμενον δᾶμος· καὶ ἡμεῖς τὰ τῶν Δωριέων α εἰς η 50 τρέπομεν.

Δηλονότι] παρὰ τὸ δῆλον τὸ Φανερὸν, καὶ τὸ ὅτι· ἐπὶ ἐπιτάσεως, σημαίνει τὸ πάνν. δηλονότι γὰρ, τὸ πανν Φανερὸν.

* Δηλήμων, ὁ κακοποιός, παρὰ τὸ δηλεῖν τὸ σημαῖνον τὸ κακοποιεῖν.

Δῆπου, ὡς δῆ. δῆπουθεν, δηλονότι, ἡ ἐκ τινος τόπου.

Δῆτα, οὕτω. δῆθεν, ὡς δῆ μάλιστα· ἐκ τοῦ δηθύνω.

Δημεύειν, τὸ τινὸς οὐσίαν δημοσιῶσαι· καὶ τὸ ἐνδημεῖν 265 ἔνιοι τὸ δημαγωγεῖν.

Δημός, σημαίνει δύο· ὀξύτωνος, τὸ λίθος· — ἐν πτόνι δημῶ· — παρὰ τὸ δαῖω τὸ καίω, ὁ δευτερός ἀάριστος, ἔδων· δαμός καὶ δημός, τὸ καυόμενον ἐν ταῖς θυσίαις· ἡ δὲ οὐ καίνονται αἱ θυσίαι· καυστικὸν γὰρ τὸ λίθος· ὡς παρὰ τὸ θύω. θυμός· καὶ χύω, χυμός· οὕτω καὶ δῆω τὸ καίω δημός· ἡ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ, δεμός καὶ δημός, κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ εὐδιάλυτον. καὶ τὸν δημότην κατὰ διάλεκτον, ὡς ἐν τῷ μ' Ὀμηρος δημόνιο τὸν δημοτὴν Φησί, τὸν δημοτικόν.

Δημιόδης, οὐκ ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Δημέας γίνεται Δημιόδης· καὶ κατὰ συναίρεσιν, Δημιόδης. καὶ ὠφείλειον εἰς τὸ γίνεσθαι ἡ κρᾶσις· ἀλλὰ διὰ τὸν χαρακτῆρα εἰς α ἐγένετο· τὰ γὰρ εἰς δῆς πατρωνυμικά, ἡ τύπου πατρωνυμικοῦ ὄντα, ἡ τῷ ι· θέλει παραλήγεσθαι, ἡ τῷ ἄλφα· οἶον, Πηλεΐδης, Αἰακίδης· Εὐριμάδης, Πυλαδῆς. οὕτως οὖν καὶ Δημιόδης.

Δημοσάλητος, περιβήτητος.

Δημαρχος, ὁ δήμου τινὸς ἄρχων· ὃς καὶ τοῦ κατὰ χώραν 20 δήμου προΐστατο, καὶ ἀπεγράφετο τὰς οὐσίας ἐκαστοῦ πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα.

Δημόκοινος, δημόσιος βασιανιστής, ἡ ὁ δῆμιος· ἦγουν ὁ ἐκ τοῦ δήμου τὸ Φονεῦειν κληρωθεὶς. Σοφοκλῆς, Οἶος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται: — εἴρηται παρὰ τὸ καίνειν τὸ Φονεῦειν, ὁ ἐκ τοῦ δήμου ἐπιτετραμμένος καίνειν· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, δημόκοινος.

Δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δούλος, ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ ταῖς κοινοῖς ἐργοῖς. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ, Δῆμος, δημότης, καὶ δημόσιος· δημοσιεύειν, τὸ τὰ δημοσία ὑπηρετεῖν ἐπὶ μισθῷ.

Δημωδέστερος, ἀσχημανέστερος· διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντα γινόμενα διὰ τὸν δήμον.

Δημοδοσία, τοῦ δήμου εὐωχία ἡ θυσία.

Δημιούσθαι, καίξιν. οὕτω Πλάτων. καὶ δημώματα, καί-
γνια.

Δήμια, τὰ δημόσια, τὰ παρὰ τοῦ δήμου ἐξαιρέτως διδο-
μενα τοῖς βασιλεῦσιν. Ἰλιάδος ρ', Δήμια πίνουσι καὶ
40 σημαίνουσιν ἕκαστος: — τὰ διδόμενα παρὰ τοῦ δήμου
κατὰνάλσκουσι.

Δημιουργαῖον, ἐργαστήριον.

Δημιουργός] πολλά σημαίνει ἡ λέξις. σημαίνει γὰρ τοὺς
τεχνήτας· ἄφ' ὧν καὶ ὁ τῶν πάντων ποιητὴς θεὸς δη-
μιουργὸς εἴρηται. δημιουργοὶ δὲ ἐκαλούντο παρὰ τὴν Ἀρ-
γείοις καὶ Θεσσαλοῖς οἱ περὶ τὰ τέλη· ἵνα σημαῖν τὰ
δημόσια ἐργαζομένους, καὶ διὰ Φροντίδος ἔχοντας· πα-
ρα τοῖς Ἀττικοῖς καὶ τὰς πλακούντας ἐργαζομένας γυ-
ναῖκας. λέγουσι δ' οὕτω τοὺς ἐμπείρους, ἐνὸς δὲ τοὺς
50 ὁτιοῦν ποιοῦντας. λέγονται καὶ οἱ περὶ τὰς χειρουργίας
καὶ τῶν τῶν τεχνῶν ἐπιμέλειαν· κοινὰς γὰρ μονονουχὶ
παρεῖχον τὰς χεῖρας.

Δημήτηρ, παρὰ τὸ γῆ καὶ τὸ μήτηρ, γημήτηρ τις οὕσα·
καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς δ' ἡ δημομήτηρ, κατὰ συγκοπὴν·
ἢ παρὰ τὸ διαλεῖν τὴν γῆν καὶ τέμνειν ἐν τῇ ἀροτρί-
σει. ἢ παρὰ τὸ δῆν τὸ εὐρίσκω· ἢ παρὰ τὸ δαῖνω τὸ
καίω· λαμπραδούχος γὰρ ἡ θεός. σημαίνει δὲ καὶ αὐτὴν
τὴν θεὸν καὶ τὸν καρπὸν, καὶ τὸν σῖτον, καὶ τὴν γεω-
ργικὴν ἐπιστήμην. Δημιότερος ἀκτῇ· διὰ τὸ κατὰ γινύσθαι
ἐν τῇ ἄλλῃ τὸν στάχυν τὸν εὐαγῆ, ἢ αὐτὸν τὸν σῖτον
ἐν τῷ μύλῳ θραύεσθαι.

Δημήτριος, ὁ πύκτης. τοιοῦτοι δὲ εἰσι καὶ οἱ πύκται· ἢ
ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀμφιβεβητήσεσιν ἐτυπτον τοὺς ἀμφιβεβη-
τούτας.

Δῆν] "Ὅμηρος, Δῆν δ' ἄνεσθ' ἦσαν: — τούτέστιν ἐπὶ πο-
λὺν χρόνον ἄφωνοι ὑπῆρχον καὶ ἦσαν. ἀπὸ τοῦ αἰών,
10 ὃ σημαίνει τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, πλεονασμῷ τοῦ δ,
δαίνω· καὶ συγκοπῇ, δῶν· καὶ τροπῇ, δῆν. τὰ δὲ εἰς
τὴν ἐπιβόηματα διὰ τοῦ η γράφεται.

Δῆνα] Ἰλιάδος δ', — ἦπια δῆνα οἶδε: — τὰ βουλευμα-
τα· ἀπὸ τοῦ μῆδα, τροπῇ τοῦ μ εἰς ν, ἢ παρὰ τὸ δῆν
ἐπιβόημα· χρόνου γὰρ δέεται ἡ βουλὴ. ἐνθα καὶ πᾶσι,
Δῆρον βουλευσιν, ἵν' ἔχῃ καὶ πολλὸν αἰεσινον: — ἢ πα-
ρα τὸ δῆν τὸ εὐρίσκω, δῆνος, ὡς κτήσω, κτήνος.

Δῆρον, ὀνομαστικὸν ἐπιβόημα. πολλὰ γὰρ εἰσι τοιαῦτα·
ὡς περὶ ἡ πέρα, τῆς πέρας, τὴν πέραν· καὶ ἐπιβόημα.

20 Πέραν τοῦ χειμαρρῶτος τῶν κέδρων: — καὶ πρῶις, πρῶϊα·
ἡ αἰτιατικὴ, πρῶϊαν καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ, πρῶϊν· ἐξ
οὗ τὸ πρῶην ἐπιβόημα. οὕτω δῆρον, τὸ ἐπὶ πολὺν
χρόνον.

Δημιός, ὄνομα ἀρσενικόν, ὃ πολυχρόνιος. Ἰλιάδος ε',
"Ὅττι μάλ' οὐ δηναῖος, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται: — τὸ
οὐδέτερον, δηναῖον· καὶ συγκοπῇ, δηνόν· καὶ τροπῇ τοῦ
ν εἰς ρ, δῆρον· καὶ μεταγεται εἰς ἐπιβόηματικὴν συν-
ταξιν. τὸ δῆ, ἢ· καὶ τὸ ρον, μικρόν· ὅτι ἀπὸ ὀνόματος
παρήχθη· τὰ γὰρ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων εἰς ἐπιβόη-
ματικὴν σύνταξιν μεταγόμενα, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν
30 ταῖς πτώσεσιν ἔχει.

Δῆρις, ἡ μάχη καὶ ἡ ἔρις· Δῆριν ἀπειρεσίην πολεμώκλον-
νον ἔργον Ἀρης: — παρὰ τὸ δα καὶ τὸ ἔρις, δαερίς
τις οὕσα, ἡ μεγάλη ἔρις. ἢ παρὰ τὸ δηλεῖσθαι, δῆλις
καὶ δῆρις. ἢ παρὰ τὸ δαῖω τὸ σφάζω καὶ κόπτω, γίνε-
ται ὄνομα δαίς βαρύτονον· (Καλλίμαχος, Ἐς δαῖν ἐρ-
χομένων) καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, δῆις· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ρ, δῆρις. ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα δῆριω καὶ δῆ-
ριῷ, περισπωμένον καὶ βαρύτονον· ὡς κόνις κόνιω, δῆ-
ριος δῆριω· καὶ δῆριῷ· ὅλον, Δῆ τότε δῆριόντο Ποσει-
δάων καὶ Ἀπόλλων.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

* Δῆν, ἡ Δημήτηρ· ἀπὸ τοῦ δῆειν (τοῦ ζητεῖν) τὴν Περ-
σεφόνην.

Δία] ἡ Νάξος· οὕτω πρότερον καλουμένη. "Ὅμηρος, Δίῃ ἐν
ἀμφιρύτῃ: — ἀπὸ τῆς Διὸς γενικῆς· διότι ἐν αὐτῇ
ἐτράφη ὁ Ζεὺς. Καλλίμαχος, Ἐν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε
παλαιότερον οὐνόμενα Νάξω.

Διαβασιλίζεται, τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται.

Διάβολος, παρὰ τὸ διαβάλλειν. τὰ δὲ παρὰ τὸ βάλλω
συγκείμενα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· ὅλον, ἐλαφ-
βόλος, ἐκατηβόλος. καὶ διαβολοί, ἀπατητικοί.

Διαβούλιον] οὐδέτερον ὑποκοριστικόν· παρὰ τὸ βουλή. προ-
καροῦνται· πᾶν εἰς ον οὐδέτερον καθαρὸν μονογενὲς
τῷ ι μόνῃ παραληγόμενον ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προ-
καροῦνται, εἴτε κύριον, εἴτε προσηγορικόν, εἴτε ὑπο-
κοριστικόν.

Διαινώ, τὸ βρέχω, τὸ ὑγραίνω. "Ὅμηρος, — δίαίνει δέ
μιν μέλαν ὕδωρ: — κυρίως τὸ ἐκ Διὸς βρέχεσθαι. Διός, 267
διῶ, διαίνω, ὡς μιῶ, μιαίνω.

Διαιτα] δαίς δαιτὸς δαῖτα, καὶ δαίτα.

Διαιτηταί, κριταί· καὶ διατεῖν, διακρίνειν.

Διαεῖσται, γνωρίζει, διαγινώσκει, γινώσκει, μαθήσεται.

Ἰλιάδος θ', Αὐρίον ἦν ἀρετὴν διαεῖσται.

Διαδικασία, οὐχ ἀπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ' ἐν αἷς περὶ τι-
νος ἀμφισβήτησις ἐστί. λέγεται διαδικασία τις ἰσὺς πρὸς τὸ
δημόσιον, ὡς ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων ἐν τῇ δημο-
φείσῃ οὐσίᾳ. Διογένης· ἡ ἐπὶ κρισίς τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς 10
λειτουργίαν καὶ εἰς τὰλλα.

Διακέκοπται, ὅλον ἀδοκίμαστόν ἐστι. διέκοπτον γὰρ τὸ
ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί.

Διαβούλια, τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πταίσματα.

Διακναδιόμενος, ξέσμενος, ἢ λυπούμενος· καὶ διακναι-
σμένη, διεφθαρμένη.

Διακλιμακίσας, διαπαλαίσας. κλίμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμός,
πάλαισμα ποῖον.

Διακνουειῦσαι, διακκληρῶσαι. καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κληρός.

Κράτης Πυλίνῃ, Ἀπὸ προτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις: 20

— καὶ ἐγώ, ὡς Καυνίον μάλιστα χρωμένον.

Διαγράψαι, ἀντὶ τοῦ ἀνελεῖσθαι τὸ ἔγκλημα. λέγεται δὲ

διαγράψαι καὶ τὸ διαξῆσαι· ἀπὸ τῶν περιγεγραμμένων
καὶ περαιουμένων.

Διακουράζεσθαι, τὸ ἀγενὲς βλέπειν· παρὰ τὸ διαγῆν τὰς
κόρας τῶν οφθαλμῶν, καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας βλέπειν· ἢ

τὸ ἀτενέειν, διὰ τὸ τοὺς οφθαλμοὺς [κόρας] λέγεσθαι.

Διακωδωνισθέντες, διαφθμισθέντες. ἐπιτλεῖσθαι ἐπὶ τῶν
διαπαιζομένων λαμβάνεται· τέτακται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ
διαπειραθέντες. οὕτω Λυσίας. ἀπὸ τῶν ἱππῶν μετῆνε- 30
κται· εἰώθασιν γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἱπ-
πους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυ-
βον, τοὺς κώδωνας ψοφούντες.

Διακριδόν, διακεκριμένως, ἐν διακρίσει, ἐξ ἐπισεικείας.

Διακρινθεῖτε] — ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα, Ἰλιάδος
γάμα, ἀντὶ τοῦ διαχωρισθεῖτε. τὸ θέμα, διακρίνω·

κρινῶ, κέκρικα, κέκριμαι, ἐκρίθην· κρινθεῖς κρινθέν-
τος, κρινθεῖν. ἢ ἐκ τοῦ διεκρίθην, πλεονασμῷ τοῦ ν

ποιητικῶς, γίνεταί διεκρίθην· τὸ εὐκτικόν, διακριν- 40
θεῖμεν, διακρινθεῖν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, διακριν-
θεῖτε, ὡς τὸ διακοσμηθεῖμεν ἐκ τοῦ κοσμηθῆμεν κατὰ

συγκοπὴν. εὐκτικὸν παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου.

Διεκωδώνησε, διεπείρασεν· ἐπειδὴ περιῶντες τοὺς περι-
βόλους τοῖς κώδωσιν οἱ τεχοφυλακοῦντες, ἀπόπειραν
ἐποιοῦντο τοῖς τεταγμένοις φυλάττειν. ζῆτε εἰς τὸ Διε-
σαρδάνωσε.

Διάτρεσις] ἐχρῶντο τῇ διατρεσί οἱ ῥήτορες ἐπὶ γνώμῃς ἢ
Q.

50 διανοίας τῶν δρώντων, καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι, καὶ ἐπὶ διακοσμήσεως. καὶ Διατίθεσθαι, διαθήκας γράφειν· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰ προσόντα, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀσχεῖν.

Διαβάτης, ὄργανόν τι τεκτονικόν.

Διάγειν, παρέλκειν, καὶ ἐξαπατᾶν.

Διαγραφὴ, ἡ συνθήκη· καὶ ἐπὶ ζωγραφικοῦ πίνακος.

268 Διακίγκλισον, διάσεισον· κίγκλος δὲ, ὄρεον, ἡ καὶ σεισοπυγίς.

Διακρίαι, καὶ Διακριεῖς οἱ Εὐβοεῖς, ἀπὸ ὄρους τῆς Εὐβοίας εἰρηται. ὅτι ἐν τινι ὄρει τῆς Εὐβοίας διεκρίθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ καλλίστου τῶν γεγονότων Ἡφαιστος καὶ Ἑρμῆς καὶ Ἀθηνᾶ· καὶ Ἡφαιστος μὲν, ὅτι ἄνθρωπος θαυμάσιον θεῶν ἔργον· Ἑρμῆς δὲ, οἷόν· ἡ χρησιμώτατον· Ἀθηνᾶ δὲ, βούν. ἀπὸ τῆς διακρίσεως οὖν τὸ τε χωρίον καὶ οἱ Εὐβοεῖς ἀπὸ μέρους ἀνομήσθησαν.

10 Διάκτορος] παρὰ τὸ διάγω, διήκτω, διάκτωρ διάκτορος· καὶ μετάγεται ἡ γενική εἰς εὐθεῖαν· ὁ τοὺς λόγους διάγων. Ὁμηρος, — διακτόρῳ ἀργεῖφόντῃ· — ἄγοντι τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν, ἀγγελιαφόρῳ. ἡ διακτόρῳ καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν· καὶ διαγγέλλοντι καὶ σημαίνοντι τὰς ἀγγελίας· ἐκ τοῦ τὸν τὸ σαφηνίζω· ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης. Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακχήσομαι· — γίνεται οὖν διάτορος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κάππα, ὁ διασαφηνίζων ἐν τῷ λέγειν. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ Φασὶ παρὰ τὸ κῆαρ τῶν τετελευτηκότων κοιμίζειν· ἡ ὁ δίαγων τὰς ψυχὰς· τοῦ γὰρ Ἑρμοῦ ἐπίθετον· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ διακόνου τίθεται. Καλλίμαχος· ἐπὶ γλαυκὸς τὸ ἐπίθετον, Ἀλλὰ θεῆς ἦτις με διάκτορον ἔλλαχε Παλλάς· — διάκονον καὶ διαγωγέα τῶν ψυχῶν.

Διάκονος] ἀπὸ τοῦ ἐνέκω τὸ Φέρω καὶ προσενέγκω, ἐν συνθέσει, διαενέκω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, διαένεκος· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν καὶ τροπῇ, διαέκονος· καὶ κρατεῖται τοῦ α καὶ ε εἰς α μακρὸν διάκονος, ὁ διαφέρων τὰ κελεύμενα. τινὲς παρὰ τὸ κνεῖν τὸ ὑπηρετεῖν, καὶ ἐγκνεῖν τὸ ἐπείγεσθαι· ὅθεν τὸ ἐγκονέουσαι.

30 Διακορῆς, μεμεστωμένος.

Διακηρυκεύεται, διὰ κηρύκων συνθήκας· ἡ πρεσβεῖας ποιεῖται· παρὰ τὸ κήρυξ κήρυκος, κηρυκεῖω καὶ διακηρυκεῖω.

Διάλεκτος, ἥτοι καθ' ἣν ἕκαστοι ἄνθρωποι διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ἰδίαν συνήθειαν· ἡ ἀπὸ τοῦ διαλέλεχθαι καὶ διακτερίσθαι ἀπὸ τῶν ἄλλων· ἕκαστη γὰρ αὐτῶν διακτερίζεται τῆς ἑτέρας· ἀπὸ τοῦ ἐξηλεχθαι ὡς κρατιστεύουσα.

40 Διαμπᾶξ, διόλου, διαπαντός, διηνεκῶς, ἐξεναντίας· ἀπὸ τοῦ διαρπάξω διαρπάξω, ἀποβολῇ τοῦ ω, καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς μ.

Διαμπερές, διαμπᾶξ, διόλου. παρὰ τὸ πέρας, διαπέρας· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, καὶ μεταθέσει Ἰωνικῇ τῷ α εἰς ε, διαμπερές, τούτεστι τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τοῦ τέλους πέρας.

Διαλειμματα, διαστήματα, διαχωρίσματα· Θεὸς ἐν σαρκί, καὶ οὐκ ἐν διαλειμμάτων ἐνεργῶν· — ὡς ἐν τῷ προτρεπτικῷ ὁ ἅγιος Βασίλειος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

50 Διαμῶ, τὸ θερίζω· σχήματος συνθέτου, ἐκ τῆς διὰ προθέσεως, καὶ τοῦ αμῶ τὸ θερίζω· ἐστὶ δὲ δευτέρως συζυγίας· ὁ μέλλων, διχημῶ, διαμῆσε. τὸ δὲ αμῶ, ἐκ τοῦ ἀμῃ, ὅπερ ἐστὶ γεωργικὸν ἐργαλεῖον, ἡ λεγομένη δρεπάνη.

Διαμωλλᾶναι, Ἀριστοφάνης, διαμωκᾶσθαι τοῖς χεῖλεσιν·

ἀπὸ τῶν μύλων· μύλλαι γὰρ τὰ χεῖλη· καὶ μύσταξ· ἡ τὸ ἐσθλεῖν· καὶ κόπτειν καὶ διαστρέφειν τὰ χεῖλη.

Διαμωδαίνεται, διακπῆξ, καὶ διαβρέξ, καὶ διηθεῖται. 269

Διανοία, ἡ ἐνθύμησις, διάνοια τις οὕσα, ἡ διανοουμένη.

Διαμετρητός] ἡ εὐθεῖα διαμετρητός, σχήματος παρασυνθέτου. καὶ πόθεν διαχωρίζεται τὰ παρασύνδετα· ἐκ τῶν συνθέτων, ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ τόνου. τὰ μὲν γὰρ σύνδετα, προκαροζύνεται· τὰ δὲ παρασύνδετα, ὀξύνεται. ταῦτα δὲ ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ ῥήματος ἔσχον τὴν σύνθεσιν· οἶον, ἐκλέγω, ἐκλεκτός· ἐπὶλεκτός δὲ προκαροζύνεται, ὅτι ἀπὸ ὀνόματος ἔσχε τὴν σύνθεσιν, ἐκ τοῦ ἐπὶ προθέσεως, καὶ τοῦ λεκτός. οὕτως οὖν καὶ διαμετρῶ διαμετρήσω, διαμετρητός.

Διακρύσιον] Ἦυσε δὲ διακρύσιον· — ἐξάκουστον, μέγα, καὶ διαβροητόν. παρὰ τὸ πεύδομαι, ἐπυδομένη, πύσιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἡ ἀπὸ τοῦ περῶ περᾶσω, περᾶσιον· καὶ κατὰ συγκοπήν, πρᾶσιον· καὶ τροπῇ, κρύσιος, καὶ διακρύσιος, ὡς μάθω, μῦθος, μῦθιος.

Διαπραδέειν, διαπραθεῖν, ὡς τὸ Φαγέειν. τοῦτο ἀπὸ τοῦ πέρθω· ὁ δευτερός ἀόριστος, ἐπράθην.

Διαπαντός, ἐπὶ ῥήματι χρόνου δηλωτικόν.

Διαξιφισχάσαι, ξίφει διαγωνίσασθαι, κυρίως· ἤδη δὲ καὶ τὸ μάχεσθαι. 20

Διαπατταλευδήση, τρόπῳ βύρσης διαπαθήση παττάλοις.

Διαποδίζων, βασανίζων, καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάζων.

Διαπσεῖν, τὸ ἐκ πολέμων διασωθῆναι.

Διαπτερῶται, ἀνευρύνει, διαστῆσαι.

Διάτορον, ὀξύτονον, ὀξύχον, σαφές. λέγεται καὶ ὁ στύραξ.

Διαυλία, ὅταν δύο ἄδωσι.

Διαπηνικίζω, ἀπατῶ· Κρατῖνος, Τοῦτον μὲν καλῶς διεπηνικίτας λόγον· — εἰρηται ἀπὸ τῆς πηνίκης, ἡ ἐστὶ περιωπὴ κόμη, ὡς ἡ Φενάκη, ἡ τοὺς ὀρώντας ἀπατᾶ, ὡς φύσει οὕσα. τινὲς δὲ τὸ ποικίλλω ἐξηγουῦνται· ἀπὸ τῶν πηνῶν ἡ πηνίων, ὧν ποικίλων· ἢ ἡ πηνίζω, καὶ πηνικίζω.

Διαπερδίκισαι, διαλαλῆσαι, διαφυνεῖν.

Διαπιθήκισαι, τὸ διαπαθεῖν· ἀπὸ τῶν πιθήκων· Φιλοκαίγμωνέστατον γὰρ τὸ ζῶον.

Διαπατταλεύω, τὸ διερευνᾶν καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς· ἡ τὸ διερευνᾶσθαι παττάλοις, τρόπῳ βύρσης· ἀπὸ τῶν τὰς βύρσης διαπεινόντων. καὶ διαπεπατταλευμένα, διασφηνωμένα, ὥστε μὴδὲ παττάλον διερεῖναι που διὰ πυκνότητά. δύναται εἶναι ἀπὸ τῶν τοίχων τῶν μὴ ἐχόντων πασσάλου τόπον· οἶον ἐπ' ἀκριβὲς ἡγμένα· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ψυχομένων δερμίδων.

Διαβρῆδην, τὸ φανερῶς καὶ σαφῶς. παρὰ τὸ βῶ τὸ λέγω, ὁ μέλλων, ῥῆσω· ἐξ αὐτοῦ ῥῆδην· καὶ ἐν συνθέσει, διαβρῆδην, καὶ ἐπιβρῆδην.

Διαβράσσαι] βράω τὸ φθείρω· γίνεται ἀπὸ τοῦ φθαίρω 50 Δωρικού· τοῦτο ἀπὸ τοῦ φθείρω· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν εἰ διφθογγὸν εἰς αἰ τρέπουσι, τὸ κύπειρον, κύπαιρον λέγοντες, καὶ τὸ εἶκιν, αἶκιν. τὸ ραι, διφθογγόν· ἡ ὅτι ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτὸ ἔσχηκεν, ἡ ὅτι κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ διὰ τοῦ αἰω ῥήματα ἀσυναίσθητα ὄντα, κατὰ τὸ δευτερον καὶ τρίτον πρόσωπον διὰ τῆς αἰ διφθογγῆς γράφεται· οἶον, παλαιῶ. ἀπὸ δὲ τοῦ φθαίρω, ἀποβολῇ τῶν δύο στοιχείων, αἶρω καὶ μεταθέ- 270 σει, βράω.

Διαρύττειν, διαρύνειν, διαντλεῖν· ὡς ἀρύτειν, τὸ ἀντλεῖν. Διαβρίκνουσθαι, τὸ τὴν οσφυν φορτικῶς περιάγειν. Κράτης· Τροφονίῳ, Ἐπίφει καὶ σπόδιζε καὶ διαβρίκνου· — ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ. ἐρεῖναι τὸ σχίζειν, καὶ ἐρῖναι· ἄμα

γὰρ τῷ πλεονασμῷ τοῦ συμφώνου συνεστάλη ἡ δι-
Φθόγγος.

- 10 Δίας, ὁ ἥρως, εἰς τῶν Τιτάνων. παρὰ τὴν Διὸς γενικὴν, Δίας. ἢ εἰς τῶν Πελοπιδῶν. γίνεταί παρὰ τὸ Δέος, Δείας· καὶ ἐν συνάλοιφῃ, Δείας, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ὁ δέος ἐμποῖων.

Διασία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη Ἀθήνησι τῷ Διὶ· παρὰ τὰς ἄσας τὰς ἀνάς· οἶον, — μὴ μὲς ἔδουσιν Ἀσαι· — καὶ ἀσόμενος, ἡ μετοχή. Διασία· οὖν, ἡ ἀποτρέπουσα τὰς ἄσας.

- Δίασμα, ἡ πρώτη τοῦ ἱματίου ἐργασία. Καλλιμαχος, — 20 διάσματτα, Φάρεος ἀρχήν· — ἀπὸ τῆς δαίσεως, τοῦ μερισμοῦ· ἐπεὶ τοὺς στήμονας διαμερίζουσι. δέδασμαι οὖν, δάσμα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, διάσμα. ἢ παρὰ τὸ ἄσσω, ἄσσα, καὶ ἄσμα, καὶ διάσμα. τοῦτο τὸ ἄσσω γίνεταί Αἰολικῶς ἄζω· καὶ ἄζομαι καὶ διάζομαι. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὰ δύο σσ εἰς ζ τρέπουσιν. οὕτω γὰρ καὶ τὸ μέσσω, ἀπὸ τοῦ μέγας, μέζων Φασὶ καὶ μείζων· καὶ τὸ ὀλίσσω, ἀπὸ τοῦ ὀλῖγος, ὀλίζων.

Διασφάξ, ὁ διστώς τόπος. Ἡρόδοτος, τοῦ ὄρεος ἔστι δια-
σφάξ· — καὶ, διὰ τῆς διασφάγος Ἀσωπὸς βεῖ· — εἴρη-
ται ὡς ἀπὸ τοῦ θριζῶ θριζῶ θριξ, βαστάζω βαστά-
30 ξω, βαστάξ, καὶ νεκροβάσταξ· οὕτως ἀπὸ τοῦ σπῶ σπάζω σπάξω, σπάξ, καὶ σφάξ, καὶ διασφάξ.

Διασειστός] ἔοικεν ὠνομάσθαι οἱ διάσειστοι παρὰ τὸ κι-
νεῖσθαι καὶ διασεισθαι πρότερον, εἴτα βάλλεσθαι, ἢ ἀνακούρητοι μᾶλλον ὥσι.

Διασεσβεημένος, τεταραγμένος, ἄτακτος, τεθορυβημένος·
σοβεῖν γὰρ τὸ τρέχειν· παρὰ τὸ ρεύω βήμα, ἡ σῶ, ὁ
σημαίνει τὸ ὀρμῶ.

Διασταλακῶνισον, ἀντὶ τοῦ διάθρυψαι, διαγαυρίασον. Ἀρι-
40 στοφάνης, Τρυφερόν τι διασταλακῶνισον· — σαλακω-
νικὲς γὰρ ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτούμενους. ἀπὸ τοῦ σα-
λουσθαι, ὃ ἐστὶν ἀκριβῶς διαβλίνειν, καὶ οἶονεὶ σείε-
σθαι· παρὰ τὸν σάλον. Ὅρῳ γὰρ ὡς ὁμοφακὰ διασαυ-
λούμενον, Ἀριστοφάνης.

Διασαυλούμενος, ἀβρυνόμενος καὶ διαθρυπτούμενος· παρὰ
τὸν σαῦλον τὸν τρυφερόν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν
ἰάμβοις, Καὶ σαῦλα βαλίων ἵππος ὡς κορωνίτης.

Διαστελλεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀποστελλεῖν· οἶον, Ἐν τῷ διαστέλ-
λειν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα.

- 50 Διαπακυνδίκισας, τὸ διευριπιδίσας. σκάνδιξ γὰρ λάχων· ἡ
δὲ μήτηρ Εὐριπίδου σκάνδικας ἐπίπρασκεν.

Διαστήτην, διέστησαν καὶ διεχωρίσθησαν. ἀπὸ τοῦ ἴστη-
μι, ὁ δαύτερος ἀριστος, ἔστην· τὸ τρίτον τῶν θυϊκῶν,
στήτην. τῶν θυϊκῶν χρήσις Ἀττικοῖς ἀρμόδιος.

Διατοῦτο, δεικτικὴ ἀκτωνυμία, ἡ μᾶλλον ἐπὶ βήμα δει-
κτικόν.

- 271 Διατάχους, ἐπὶ βήμα ἐπιτάσεως· ἐκ τῆς διὰ προθέσεως
καὶ τοῦ τάχους.

Δίας] ὡς ἀπὸ τοῦ δράκων δράκοντος, δράκοντίας, οὕτω
καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς γίνεταί Δίτας· καὶ κράσει, Δίας.
Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Δίας καὶ Θείας διὰ τοῦ ιτ κλίνον-
ται· τὸ δὲ Θείας καὶ Δίτας, ἰσοσυλλάβως.

Διαπαντός, ἐπὶ βήμα τοπικόν.

Δι' ἀσπίδος] Κράτης λέγει, ὅτι τινὰς μὲν ἀπὸ τοῦ α ποι-
οῦνται τὴν διαστολήν, ἢ τῇ, δι' ἀσπίδος πεδίου· ἀσπί-
10 δα τὸ πεδὸν εἰρηκότας, τουτέστιν ἐπιμήκους καὶ μα-
κροῦ, ἢ πλατέος καὶ περιφεροῦς· ἀπὸ μεταφοράς τῆς
ἀσπίδος, διὰ τὰ μακρὰ τῶν πεδίων καὶ εὐρέα πε-
ριφερῇ φαίνεσθαι, μηδενὸς ἄλλου ὁρμημένου τέματος,

ἀλλὰ τοῦ ὀριζοντος αἰέρος. ἄλλοι δὲ ἐκδέχονται οἶονεὶ
τοῦ ἔχοντος πολλὰς ἀσπίδας ἐκ τῶν νεκρῶν, καθότι

ἐπιφέρει, — ἀνὰ τ' ἔντα καλὰ, λέγων, ἐν τῷ τῶν
ἀνθρωπίνων αἱ ἀσπίδες ἔκειντο. οἱ δὲ Φασὶ σπιδέος,
πολλοῦ καὶ μακροῦ. καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις οὕτως
ἔχειν τὴν λέξιν τίθεται· οἶον, Σπιδίον μήκος ὁδοῦ· —
καὶ Ἀντίμαχος, — οὐδὲ σπιδόθεν προνοήσαι· — ἀντὶ 20
τοῦ μακρόθεν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἀρίσταρχος· Κράτης
δὲ προκρίνει τὴν δίχα τοῦ α γραφὴν καὶ Ζηνοδότος·
καὶ Φησί, σπιδέος, τουτέστιν ἀσπόρου καὶ τραχέος καὶ
μεγάλου. καὶ γὰρ συγκατατίθειεν τοῖς ἀνδράσιν· ὁρῶ γὰρ
πολλὴν τὴν χρήτην παρὰ ἀρχαίους.

Διατρύγιος, τῶν ἄπαξ εἰρημένων, καὶ διαφόρως λαμβάνα-
ται. ἥτοι γὰρ Φησιν, ἀμπέλου τοιούτοι ὄρχοι, ὥστε ἐν
τῷ μεταξὺ σπείρεσθαι τρύγη· τρύγη δὲ ὁ Δημητριακὸς
καρπός· ἢ ἡ διατρύγιος, διὰ μέσου τρύγῃ κατασπειρό- 30
μενος· ἢ ὁ ἐκ διαφόρων ἀμπελῶν καταπεφυτευμένος.
πρωτίμων καὶ ὀψίμων, ὡς ἐν διαφόρῳ καιρῷ τρυγᾶσθαι·
ἢ τρυγήσιμος.

Διαττεῖν, ὀρμᾶν, διατρέχειν, ἢ δάκνειν· οἶον διατεῖν·
ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, τροπῇ τοῦ θῆτα, καὶ πλεο-
νασμῷ ἐτέρου τ. ζῆται εἰς τὸ σθῆθω.

Διαττᾶν, τὸ διασθῆναι· ἀπὸ τοῦ σθ βήματος· ἐνθα τὸ
σθῆθω, ὡς κνῶ κνήθω, καὶ νῶ νήθω. διασσᾶν οὖν ἦν,
καὶ διαττᾶν Ἀττικῶς.

Διατρίβειν, παρυσύρειν, παρέλκειν, ἀναβάλλεσθαι, ἐμ-
ποδίζειν, κλύειν. 40

Διάτορον, ἐπὶ βήμα ἐστίν.

Διάυλον, ζῆται εἰς τὸ στάδιον.

Διαφρῶ, σημαίνει τὸ διακουίζω καὶ εἰσιέναι καὶ ἀφιέναι
ποιῶ. εἴρηται παρὰ τὸ φ, ὃ σημαίνει τὸ ἀφίημι· ὅπερ
καὶ ἀφῶ λέγεται, καὶ προῶ· εἴτα κατὰ συγκοπήν, προῶ
φρῶ· καὶ κατὰ δευτέραν σύνθεσιν, διαφρῶ, καὶ εἰς φρῶ.
Ἀριστοφάνης, Τῶν μηρίων τῇ κνίσαν οὐ διαφρήσεται·
— γέγονε δὲ ἡ τροπὴ τῆς προῶ, ὡς ἐν τῷ προοίμιον,
Φροίμιον· πρόουρος, Φρουρός.

Διαφρυκτοῦν, τὸ διαψηφίζεῖν, ἢ διακληροῦν. εἴρηται ἀπὸ 50
τῶν κυάμων, δι' ὧν τὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο· ὕστερον
γὰρ ταῖς ψήφοις ἐχρήταντο. τοὺς δὲ κυάμους Φρυκτοὺς
ἐκάλουν· καὶ τοὺς θαλλούς, δι' ὧν ἰκέτευον.

Διαψάιρουσι, διαπνέουσι· ψάιρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτι-
κοὶ λέγουσι. διαψάιρουσα, διασύρουσα. καὶ Τιμόθεος
τὴν ἐκλυομένην καὶ κατὰβρέουσαν. σημαίνει καὶ τὴν
ἡρεμίαν. Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ κατάρρειν· οἶον, Γλώσση 272
διαψάιρουσα μυκήρων τόπους.

Δίγονος μασθλής, διπλοῦς ἱμάς· ἢ ὅτι οὐ μόνον κατὰ
τὴν βαφὴν ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος
ἐκέρχρωστο. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα, Ἰδοὺ δὲ Φοινὸν μέ-
σθλητα δίγονον· — ἐκ τοῦ βητορικοῦ· ὁ δύο χρώμασι
κεχρωμένος.

Διδάσκω] δαίω τὸ ἐπίσταμαι· ὁ μέλλων, δαίσω· πλεο-
νασμῷ τοῦ κ, δαίσκω, ὡς μεθύσω μεθύσκω· καὶ κατὰ
ἀναδιπλασιασμόν, διδάσκω, ὡς τρώσκω, τρώσκω, καὶ 10
τιτρώσκω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, διδάσκω· οὐδέποτε γὰρ
τὰ εἰς κω βήματα κοινὰ ὄντα διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ ι
παραλήγεται. ὅθεν ἐπιμαρτυρεῖ Ἀρίσταρχος τὸ, Αἰθέ-
σε τῷ εἰσκοντες, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γραφῶν τῆς
διὰ τοῦ ι. πρόσκειται, κοινὰ· διὰ τὰ Αἰολικὰ. οἱ γὰρ
Αἰολεῖς θναίσκω καὶ μιμναίσκω διὰ τῆς αἰ διφθόγγου
λέγουσιν· Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει, ὅτι Χρύσιππος Φησὶ παρὰ
τὸ ἀσκεῖν τὸ σημαίνειν τὸ διδάσκειν τι, ἀσκῶ, διὰ-
σκῶ· καὶ ἐπενδέσει τοῦ ε, διδάσκω. ἀπὸ δὲ τοῦ διδά- 20
σκῶ, διδάσκαλος, ὡς ἴξω, ἴξαλος. ἢ παρὰ τὸ διδόναι
τὸ καλόν.

Διδάττωλον, οὐ κατὰ γῆγητὴν λεκτέον. ἰδίως δὲ διδασκάλους

λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς ποιητὰς τῶν διδυράμβων ἢ τῶν κωμωδιῶν, ἢ τῶν τραγωδιῶν, ἢ τοὺς μουσικούς. ἐκ τοῦ δαῖω, δαῖσω, δαῖσκω, τὸ μανθάνω, ὡς ὀλέσω, ὀλέσκω· καὶ ὅτι τὰ εἰς κω βήματα οὐ θέλουσι παραλήγεσθαι τινὶ ἀνεκφωνήτῳ, γίνεται δάσκω· καὶ μεταγέται εἰς ἐνεστώτα· καὶ διπλασιασμῶ, διδάσκω. δια-
30 τί ἀναδιπλασιάζει; ἐπειδὴ ὁ διδάσκων διπλοῦς θέλει εἶναι.

Διδύμου] παρὰ τῷ ποιητῇ . . διδύμους τοὺς διφθεῖς, ὡς αὐλοὶ διδυμοὶ· διδυμάοντας δὲ, οὓς ἡμεῖς διδύμους.

Διδυμοί, δύο. Διογένης.

Διδυμός, ὁ ὄρχις. παρὰ τὸ δύο, δύμος· καὶ ἐν διπλασιασμῶ, διδυμός. τὸ δὲ δύο, ἀριθμοῦ σημαντικόν. ἢ παρὰ τὸ δις ἐπὶ βῆμα, γίνεται δισός, δίσσυμος· καὶ κατὰ ἀντίθεσιν, διδυμός.

40 Διδυμός, ὁ μετ' ἐτέρου τεχθεὶς ἐκ μιᾶς συλλήψεως. παρὰ τὸ δύω δύνω, διδυμός, ὁ σὺν ἐτέρῳ ἐξελθὼν τῆς γαστροῦ, δύω, διδυμός.

Διδυμή, νῆσος μία τῶν Αἰολίδων. εἴρηται ἀπὸ τοῦ σχήματος, διττῇ πως Φαινομένη.

Διδυμάϊς, Ἀπόλλων· καὶ Διδυμεύς· ἀπὸ τῶν ἐν Μιλήτῳ Διδύμων. Καλλιμάχος, Φοῖβέ τε καὶ Ζεῦ Διδύμων γενάρχα.

Διδωμι] ἐκ τοῦ δῶ, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, διδῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ῥήμα εἰς μι, δίδωμι. — ἀτὰρ καὶ δῶ-
50 ρα δίδωσμεν· — ἔστι δὲ ποιητικὸν κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· ἀπὸ τοῦ δῶσμεν, δίδωσμεν· διδοῦσι περισπωμένως, ἐκ τοῦ διδῶ διδῶ.

Διδῶ, ἡ ἐρασθεῖσα Αἰνείου ἡρώϊς. Φασὶ δὲ αὐτὴν Ἑλέσαρ ἢ τοὶ Ἑλίσσαν ὀνομαζομένην, κληθῆναι ὕστερον τῇ Τυρίῳ Φωνῇ Διδῶ, διὰ τὸ πολλαπλανηθῆναι ἀπὸ Φοινίκης ἀπαρασαν ἐπὶ Καρχηδόνα. τῇ γὰρ Φοινίκῳ Φωνῇ τὴν πλανήτιν Διδῶ προσαγορεύουσι. πυρὰν γὰρ αὐτὴν ἀνάψασαν καὶ ἐκυτὴν τῷ πυρὶ ἐμβαλοῦσαν, οἱ Τύριοι κλάοντες, καὶ τὴν πυρὰν περιερχόμενοι, Διδῶ ἀνεκάλουν, ὅ ἐστι πλανήτιν.

273

Δίδῃ ἀπὸ τοῦ δέω, διδῶ· παράγωγον δίδημι, τὸ δεσμῶ· ὁ κατατατικός, ἐδίδην, ἐδίδης, ἐδίδῃ· ὅθεν καὶ, — δίδῃ μύσχοισι λύγοισιν· — ἀντὶ τοῦ ἔδῃσε ταῖς ἀπαλαῖς λύγοις, καὶ τοῖς βλαστήμασι τοῖς ἀπαλοῖς ἐδέσμευσεν, Ἰλιάδος λ'.

Δίδε] δέω τὸ φοβοῦμαι· ὁ δεύτερος ἀρίστος, ἔδιον, ἔδιδες, ἔδιδε, καὶ δίδε· περὶ γὰρ δίδε ποιμένι λαῶν· — ἐδέδοικαι.

Διδέω, ἐδίδωκεν, ἢ διέτασεν, διέκασμαι· διέπω τὸ εὐτρεπίζω· ἢ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ, καὶ διέπω· ὁ μέσος παρακείμενος, διέτω.

Διδέσθαι] ἢ παραδόσις προπαροξύνει. ἀπὸ τοῦ διῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ διῶκω, γίνεται παράγωγον δίδημι· τὸ παθητικόν, δίδεμαι· τὸ τρίτον, δίδεται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δίδεσθαι. — ὥρτο δίδεσθαι· — διώκειν, καὶ, — θήϊους προτὶ αὐτοῦ δίδεσθαι· — ἢ ἀπὸ τοῦ διῶ βαρυτόνου, σημαίνοντος τὸ διῶκω. καὶ δίδονται, διώκονται.

30 Διδέξιμεναι, διεξελεθῆναι. ἀπὸ τοῦ διεξιέναι, προσθέσει τοῦ μ, διεξιμέναι.

Διέφθορας, ἀντὶ τοῦ διέφθορσαι· ἀπὸ τοῦ φθείρω μέσου παρακείμενον.

Διέφρασαι, παρὰ Ἰβυκι. ἔστιν ἐφθαρσαι· καὶ κατὰ πάθος, ἐφάρσαι καὶ κατ' ὑπέρθεσιν, ἐφρασαι, καὶ διέφρασαι.

Διέτμαγεν] τμήγω τὸ κόπτω· ὁ μέλλων, τμήξω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἐτμήγα· ὁ δεύτερος ἀρίστος, ἐτμαγον· ὁ παθητικός, ἐτμάγη· καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικών κατὰ συγκοπὴν, ἐτμαγεν, διὰ τοῦ ε· καὶ ἐν συν-

30

θέσει, διέτμαγεν, ἀντὶ τοῦ διεχωρίσθῃ· ἢ μεταφορά ἀπὸ τῶν ταμνομένων σωμάτων· διεσχίσθῃ.

Διεσκαριφθῆσάμεθα] ἀντὶ τοῦ διελύσμεν· σκάριφον γὰρ ἔστι τὸ κάρφος καὶ φρύγανον· ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. οὕτως Ἰσοκράτης. ἢ σκαριφῆσασθαι ἔστι, τὸ ἐπισευρμένως τί ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

Διεκρυνώσατε, σημαίνει τὸ ἀνεψῆατε. παρὰ τὸ κῆρα, διεκρυνώσατε. κρυνῶ, καὶ διακρυνῶ. δοκεῖ γὰρ τῶν πίνων ἢ ἀλοιφῇ κῆρα εἶναι. οὕτως Ἀμάραντος ὑπομνηματίζων τὸ ἡδύλλιον Θεοκρίτου, οὗ ἡ ἐπιγραφή Λυκιδας, ἢ Θαλύσια.

Διεδοιδύκησε, διέγραψε τῇ χειρὶ, στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς δόδουκα· ἢ διέτριψεν. ἐκ τοῦ βητορικοῦ.

Διεσαρδάνωστε, διεγέλασεν· οὐκ ἐπὶ διαχύσει, ἀλλ' οἰοεὶ σαρδάνιον γέλωτα.

Διεκωδώνισεν, ἀντὶ τοῦ διατείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἢ δὲ μεταφορά ἀπὸ τῶν περιπολούντων τοῖς κώδωσι τὰς φυλακάς νυκτός, ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὀρνυγας ἤχῳ τοῦ κώδωνος· ἢ ἀπὸ τῶν ἱππῶν· 50 εἰδῶσαι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἱπποὺς, εἰ μὴ καταπλήσσονται.

Διεσμυλευμένον, ἡκριβωμένον, ἐξεσμένον, περιεκαθα-
μένον.

Διεσποδήσατε, διεσεύσατε, διατινάξατε.

Διευκρινησάμενος, διαλυσάμενος· ἀπὸ τοῦ εὖ διακρίναι.

Διερός, ὁ ὕγρος. Καλλιμάχος, — διερὴν δ' ἀπασσάτο 274
λαίφην· — λέγεται διερός, καὶ ὁ ζῶν, ἐκ μεταλήψεως.

Ὁμηρος, Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερός βροτός· — τουτέστι ζῶν καὶ ἐρρωμένος, Ὀδυσσεύς ζ'. οἱ γὰρ ζῶντες ὕγροί· αὐτοὶ δ' οἱ τεθνεώτες. παρὰ τὸ διαίνω τὸ ὑγρύνω, γίνεται διερός, ὡς μιᾶν, μιᾶρός· λιπαίνω, λιπαρός· καὶ τροπῇ, διερός. διερω ποδὶ, Ὀδυσσεύς ι', μεταφορικῶς τῇ νηὶ· καὶ γὰρ ἄλλος ἱπποὺς τὰς ναῦς καλεῖ τροπικῶς. οἱ δὲ, τῷ ὀξεί καὶ ταχεῖ ἢ τῷ θαλασσίῳ· διερὸν γὰρ, χλωρὸν, βεβρωμένον.

Δίζω καὶ δίζομαι, τὸ ζητῶ· διζημένῃ, ζητούσα. παρὰ τὸ εἰς ἐπὶ βῆμα· ἀφ' οὗ τὸ διστάζειν· καὶ ἀπὸ τοῦ δοῖος, δοιάζειν. ὁρῶς οὖν τὸ δίζω παρὰ τὸ δις· ὁ γὰρ ζητῶν, ἐν διχονοίᾳ ὢν, ζητεῖ· ὁ γὰρ εἰδώς, οὐ διχονοεῖ, ἀλλ' ἀπλῇ χρηταὶ γνωμῇ.

Διηγῶ, ἐκ τῆς διὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἄγω· τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄγω συντεθεῖμένα διὰ τοῦ η γράφεται, ξυληγῶ, στρατηγῶ, ὀδηγῶ· διηγῶ· ὁ μέλλων, διηγῶ.

Διηνεκές] διηνεκές, τὸ ἐπίμηκες καὶ ἀδιάλειπτον. παρὰ τὸ 20
ἐν τῷ ἀριθμητικόν, ἐνεκές, τὸ ἡνωμένον καὶ ἀδιάστατον· μετὰ ἐκτάσεως καὶ συνθέσεως, διηνεκές. ἢ παρὰ τὸ ἐνέκω, ἐνεκές καὶ διενεκές· καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς η, διηνεκές. ἢ παρὰ τὸ διήκω τὸ ἐκτείνω, διηκής· καὶ πλεονασμῷ τῆς νε συλλαβῆς.

Διήρης, ὁ ὑπερῶς οἶκος. Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις, — μελαθρῶν ἐς διήρες ἔσχατον· — ἀπὸ τοῦ δις, διήρης· ἢ ὁ διστεγής. Απολλώνιος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο ἢ καὶ τρεῖς στέγας, διήρεις καὶ τριήρεις λέγει. ἢ ἀπὸ τοῦ δύο διήρεις, ὥσπερ παρὰ τὸ μόνος μονήρης. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται οὐ μόνον τὸ διστεγές, ἀλλὰ 30 καὶ τὸ ὀπόσων ἂν ἢ στεγῶν· ὥσπερ καὶ διέδρων, ἐπὶ πλείονων λέγεται.

Διήρεσα] — διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν· — Ἰστέον ὅτι τὸ διήρεσα ἀντίκειται κατὰ τὸν μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ ἐρέσω γινόμενον· ἐρέσω γὰρ ὁ μέλλων· καὶ ὠφείλει εἶναι ἐρέξω· τὰ γὰρ διὰ δύο σσ ἐμφερόμενα κατὰ τὸν ἐνεστώτα διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα· χωρὶς

τοῦ πάσσω, πλάσσω. πάσσω· πλάσσω, ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι καὶ τούτο σσημειωμένον ἐστίν. Ἡρωδιανὸς δὲ Φησὶν, ἀπὸ περισπωμένου τοῦ ἐρῶ· ὁ μέλλων, ἐρέσω, ὡς ταῦτ' 40 τελέσω· ὁ αἰστος, ἤρσα, καὶ διήρσα.

Διήφουσε, διέκοψεν· ἀπὸ τοῦ διαφύσσειν, ἢ ἀφύσσειν, ὃ ἐστὶν ἀντλεῖν. ὁ γὰρ ἀντλῶν διακόπτει τὸ ἀντλούμενον.

Διζυγες, ἐζευγμένοι.

Διδύραμβος, ὁ Διόνυσος. ἐπὶ δὲ τὸν ἐστὶ τοῦ Διονύσου· ὅτι ἐν διδύρῳ ἄνθρωπος τῆς Νύσσης ἐτράφη. καὶ ὁμάνυμνος τῷ θεῷ ὁ εἰς αὐτὸν ὕμνος. ἢ ἀπὸ τοῦ δύο θύρας βαίνειν, τὴν τε κοιλίαν τῆς μητρὸς Σαμέλης, καὶ τὸν 50 μηρὸν τοῦ Διὸς· ἀπὸ τοῦ δευτέρου τετέχθαι, ἀπὸ τε τῆς μητρὸς, καὶ ἀπὸ τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς· ἢ ὁ δις θύρας· βεβηκώς. Πίνδαρος δὲ Φησὶ λυθίραμβον. καὶ γὰρ Ζεὺς, τιττομένου αὐτοῦ, ἐπεβόα, Λυθὶ ράμμα, λυθὶ ράμμα· ἢ ἢ λυθίραμβος, καὶ διδύραμβος κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμὸν. Ἡρωδιανὸς δὲ Φησὶ τὰ πατρωνυμικά μὴ συντίθεσθαι.

Διπκασία καὶ ἀνίπκασία, τῶν ἱππῶν ἄμλλα· ὥσπερ δὴ διωμοσία καὶ ἀντιωμοσία τὸν αὐτὸν ἄμφω δηλοῦ.

275 Διπτολία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη Διὶ πολίῳ, ἣν οὖν ἐν ἀκρόπολει τιμωμένῃ. πόλιν γὰρ τὴν ἀκρόπολιν ἔλεγον. λέγεται καὶ Διπτόλειον, ὥσπερ βαλανεῖον. ἢ εἰς ἀπομνημόνευσιν τοῦ πελάου καὶ βοός.

Διδυμία, διχοστασία.

Διίφιλος] ὥσπερ παρὰ τὴν Ἀρῇ δοτικὴν γίνεται ἀρῇφιλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Διί, διίφιλος· καὶ κράσει τῶν δύο ἰ ἰ εἰς ἰ μακρόν, διίφιλος.

10 Διίπετης, ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Ξάνθος· παρὰ τὴν Διὶ δοτικὴν γέγονε καὶ τὸ πεσεῖν· οἶονε δ' ἀπὸ τοῦ Διὸς πεπτακώς. καὶ διίπετος ποταμοῖδ, τοῦ διαφανοῦς καὶ μεγάλου, ἢ πατωφροῦς, ἢ ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου· ἐπειδὴ διαυγέστατον τὸ ὕδωρ ἔχει· καὶ τὸν αἶρα διίπετὴ καλοῦσιν. Εὐριπίδης, Λαμπρότερος ἢ πρὶν, καὶ διίπετεστέρος· — ἀντὶ τοῦ διαυγέστερος.

Διίπεσις ποταμοί, οἱ χεῖμαρροι· ὅτι ἐκ Διὸς πίπτον τὸ ὕδωρ πληροῖ τούτους· καὶ πεδὶον δὲ διίπετες, νοταρὸν καὶ δροσῶδες· οἱ δὲ, τὸ διηνεκές· ἄλλοι διαυγές· καὶ ὁ κεραυνὸς διίπετης, ἀπὸ Διὸς πίπτων, ἢ πετόμενος· 20 ὅθεν καὶ διίπετις συμφοραὶ· καὶ διίπετης γυνή, διαυγής.

Δίκτυον, παρὰ τὸ δίκεσθαι τοὺς ἰχθύας ἐν αὐτῷ, ὃ ἐστὶ βάλλεσθαι. δίκω τὸ βάλλω· δίκυνον, καὶ δίκτυον κατὰ πλεονασμὸν. ἢ παρὰ τὸ δίκω τὸ ρίπτω δίκος, ὁ ριπτούμενος· καὶ τὸ κατὰ τῶν ἰχθύων ριπτούμενον, δίκχθον, καὶ δίκτυον. ἀπὸ δὲ τοῦ δίκτυον κατὰ ἀποκοπὴν γίνεται δίκω.

* Δικαλέκτης, ὁ ῥήτωρ, ἐκ τοῦ λέγειν τὴν δίκην.

* Δικαστής, ὁ κριτής, οἶονε διχαστής δια τοῦ χ, παρὰ 30 τὸ δίχα. κύριον γὰρ τοῦ δικαστοῦ, τὸ δίκαιον εἰς τὰ δύο ἴσα μέρη μερίζεσθαι καὶ νέμειν.

Δικαστέλους, δίκας σπένδοντας· — ἢ περὶ τὸ δίκαιον πολουμένους.

Δικλίδες θύραι, αἱ εἰς δίχα τετμημέναι ἐπικαρσίαι, ὥστε δύνασθαι τὸ ἕτερον κεκλειῆσθαι.

Δίκαιος, παρὰ τὸ δίκη δίκαιος· τοῦτο παρὰ τὸ δίχω τὸ διχαζῶ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ δύο ἔχειν· ἢ γὰρ δίκη τὰ δύο μέρη διίστησιν. ἄλλο δὲ ἐστὶ παράγωγον, καὶ ἄλλο ἐτυμολογία. ἢ μὲν παραγωγή, κατὰ τὴν ἀρχὴν μόνον θεωρεῖται τῆς λέξεως· ἢ δὲ ἐτυμολογία, 40 κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. ἢ παρὰ τὸ δίχω, δίκαιος καὶ δίκαιος. ἐκ τούτου γίνεται δικαιοσύνη. Τὰ δὲ δια τοῦ οσσην θηλυκὰ ὀνόματα δια τοῦ ο μικροῦ. γράφεται·

πλὴν τοῦ ἀγισσύνη, ἀγαθισσύνη, ἱεραισύνη, μεγαλωσύνη. ἢ τὰ δια τοῦ στερους καὶ στατος, καὶ τὰ δια τοῦ οσσην θηλυκὰ, εἰ μὲν ἔχει τὴν πρὸ αὐτοῦ συλλαβὴν μακράν, δια τοῦ ο μικροῦ γράφεται· ὅλον, γοργότερος, ἐνδοξότερος· εἰ δὲ βραχέα, δια τοῦ ω μεγάλου· ὅλον, νεώτερος, σοφώτερος· πλὴν τοῦ στενότητος καὶ κενότητος· ὥσπερ Φησὶν ἀπὸ τοῦ στεῖνος καὶ κείνος γέγονε.

Δίκη, ἡ θεός· παρὰ τὸ διχαζειν καὶ διαλύειν τοὺς Φιλονεικούντας καὶ δικαζομένους, δίκη καὶ δίκη. ἢ παρὰ τὸ διχαζειν καὶ χωρίζειν τὸ ἀδίκον ἐκ τοῦ δίκαιου, δικαιοσύνη τις οὕσα, παρὰ τὸ εἰς δύο χέειν τὰ πράγματα· ἢ παρὰ τὸ δίχω τὸ ζητῶ, ἢ ζητοῦσα τὸ ἀληθές. ἢ παρὰ τὸ δισταζῶ· δεῖ γὰρ ἐν δισταγμῷ ἢ ἀπόφασις τοῦ δικαίου. τὸ δι, ἰ· τὰ εἰς κη θηλυκὰ ἐνὶ Φωνήντι πα- 276 ραλήγεται· πλὴν τοῦ ἐρείκη, εἶδος φυτοῦ. Εὐνείκη, ὄνομα κύριον· νείκη, ἢ Φιλονεικία, ἐκ τοῦ νείκος. καὶ ἄλλως· τὰ ἔχοντα ἀναφανόμενον τὸ ν δια τοῦ ἰ γράφεται· οἶον μῦθος, μῖσος· δίκη, δίκη· Ἀφροδίτη, Ἀφροδίτη. σημαίνει τέσσαρα· τὴν κοινῶς νοουμένην δίκην· ὡς τὸ, — ὑμεῖς δὲ καταφράσασθε καὶ αὐτοὶ Τῆνδε δίκην· — καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὡς τὸ, — δίκη δ' ἴδυσθε Ζέμιστας· — καὶ τὴν τιμωρίαν, ὡς τὸ, Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται· — καὶ τὴν ἀδικίαν, ὡς τὸ, Οἱ 10 ῥα Φυλάσσοσι δίκας καὶ σχετλία ἔργα.

Δίκη, ὁρος τῆς Κρήτης, καὶ ἄκρα κειμένη κατὰ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ οὐδετέρως. Ἄρατος, Δίκω ἐν εὐώδει ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο· — ἀπὸ τοῦ τὸ Δίκτον. εἴρηται παρὰ τὸ τέκω τίκτω, τίκτα τις οὕσα, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν Δία. Ἀγαθοκλῆς δὲ θηλυκὸν ὄνομα εἶναι τὸ Δίκτανον ὄρος. οἱ δὲ νῆσον Φασὶν εἶναι τὴν Δικτὴν· καὶ ὄνομα ἀπὸ τῶν αἰσιτυτικῶν δικτύων· ἐνταῦθα δὲ Διὸς ἄγαλμα ἀγέγειον ἵστατο. λέγεται καὶ Δίκτανον. 20

Δίκρον καὶ δίκροον, τὸ δίκρανον ξύλον. Ἀριστοφάνης, Δίκροις ἐώθουν τὴν θεὸν κεκραγμένασιν· — Καλλίμαχος, Δίκροον Φίλτρον ἀειραμένη· — εἴρηται, ὅτι δίκρον τι ἐστὶ, τὸ δύο ἄκρας καὶ δύο κόρη ἔχον· καὶ κατὰ συγκοπήν, δίκρον. Ἀπολλώνιος δὲ ἀπὸ τοῦ δικάρανον Φησὶ συγκεκόφθαι. Ἀλέξανδρος δὲ, ὅτι Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ ἰ τῶν παντοδαπῶν, παρὰ τὸ κόρος, ὃ σημαίνει τὸν κλάδον· ἐνθεν καὶ κορυθαλὺς ἢ δάφνη λέγεται· — καὶ κορεῖν, τὸ τοῖς κλάδοις σαροῦν. ἐγὼ δὲ νομίζω μᾶλλον παρὰ τὸ κέρας, ὃ δὴ καὶ κέρος· ἢ ἢ δίκρος, καὶ 30 ὑπερθέσει δίκρος, καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς ο, δίκροσ.

Δίνδυμον, ὄρος Φρυγίας· εἴρηται δὲ διὰ τὴν δίνησιν τὴν τῶν θεοφορήτων· πρῶτον γὰρ ἐκεῖθεν ἤρξαντο θεοῖς κάτοχοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι. οὕτως Ὀρος ἐν τῷ περὶ ἐθνικῶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ δύο ἀκρατηρίων, ἐπεὶ δύο ἄκρας ἔχει. Αὐρα γέγονε τις κόρη εὐοπτος Φιλοκύνης, οἰκοῦσα ἐν τῷ Πόντῳ. ταύτην ποτὲ κνηγούσαν σὺν Ἀρτέμιδι Διόνυσος ἑωρακώς, καὶ βιασάμενος, ἐποίησεν ἔγκυνον. ἰδὼν δὲ Ἀρτεμις, ἐδίωξεν ἀπειλήσασα. Φο- 40 βουμένη δὲ τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ ἢ Αὐρα, ἔρχεται ἐκ τοῦ Πόντου εἰς Κύζικον· καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ ὄρος, δίδυμα τίττει· δι' αὐτὰ ἐκάλεσε τὸ ὄρος Δίνδυμον.

Δίνη, ἡ συστροφὴ· ἐκ τοῦ δύνω τὸ βρέχω, δύνω· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ε, καὶ τροπὴ τοῦ υ εἰς ἰ, δίνη. ἢ παρὰ τὸ Ζεὺς Διὸς δίνη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δίνη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰς ἰνός, ἢ δύναμις, ἰνὴ καὶ δίνη, ἢ μετὰ δύναμει συστροφῇ. ἢ ἐκ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω γίνεται ἰλη καὶ δίνη. ἐκ τούτου ἐστὶ τὸ δι μακρόν. καὶ γὰρ τὸ ἰλαδόν, τὸ ἰ μακρόν. τὸ δι, ἰ· τὰ δὲ δια τοῦ ἰν θηλυκὰ μονογε- 50 κή, μὴ ἀπὸ ἐπιθέτου γενόμενα, δια τοῦ ἰ γράφεται.

μονογενῇ εἶπε, διὰ τὸ ἐκείνος, ἐκεῖνη· μὴ ἀπὸ ἐπιθέ-
των γινόμενα· διὰ τὸ Φωτεινός, Φωτεινῇ· καὶ τὸ κύ-
ριον ὄνομα, Φωτεινῇ· μεταγεται γὰρ ἀπὸ ἐπιθέτου.

Διωμοσία, ὅρκος ἐστὶν ὃν ἄμνησιν οἱ Φόνου ἀγῶνα διώκον-
τες ἢ Φευγοντες. ἀμφοτέροι γὰρ ἄμνησιν, ἢ μὴν ἀληθῆ
λέγουσι.

277 Δικροτος νυῆς, ἡ δύο τοίχους ἐρετῶν ἔχουσα, ὥς περ τρι-
της ἢ τρεῖς.

Διούς, ὁ γυναικείας καὶ πάνδηλος.

Διὸς αὐγὰς, τὰς ἡμέρας, τὸ Φῶς.

Διοσημία, τὰ ἐκ τοῦ αἰέρος σημεῖα.

Διόσκουροι, οἱ Ἑλένης ἀδελφοί· καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων.

Δινωτοῖσι, πεποικιλμένοις, τετορνευμένοις· παρὰ τὸ δινῶ
τὸ συστρέφω· τορναυτοῖς, ἢ στοργυλοῖς, ἀπὸ τῆς τῶν
10 κλινποδόων περιφερείας. ἢ εὐθεῖα, δινωτὸν λέχος· τὸ
ἀρσενικόν, δινωτός· καὶ τὸ θηλυκόν, δινωτή, ἢ περι-
φερῆς, ἐοικυῖα δίνῳ. δίνος δὲ ὁ τόμος, παρὰ τὸ δινεῖ-
σθαι καὶ κυκλοῦσθαι· ὅθεν καὶ τὸ δινῶ. ἢ ἐκ τοῦ δίνῃ,
δινῶ.

Δίνος, σημαίνει εἶδος ὀρχήσεως, καὶ εἶδος ποτηρίου, καὶ
συστροφῆν, καὶ τόμον, παρὰ τὸ δινεῖσθαι. λέγεται δὲ
ἀρσενικῶς.

Δινεῖνοι, ἀναστρέφοιτο· ὅθεν καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέ-
μων δῖνα λέγονται. δινεῖν, δινεῖν.

20 Διόγνητος, ὁ ὑπὸ Διὸς γνωριζόμενος, ὁ γενναῖος· Διογε-
νῆς, διογένητος, εὐγενής.

* Διομειαλζόντας, τοὺς ὑπερφάνους εἶπεν Ἀριστοφάνης·
ἀπὸ τῆς Διομείας πάγου τῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἡλαζόνευσιν
οἱ ἐκεῖ ἐνοικοῦντες.

Δίομος, ὄνομα κύριον ἥρωος Ἀθηναίου· ἀφ' οὗ Διομῆς
ἐορτῇ, παρὰ τὴν Διὸς γενικὴν Δίομος, ὡς ἀνδρὸς, ἀν-
δρόμοος.

Διομήδης, ὄνομα κύριον· συντίθεται παρὰ τὴν Διὸς
γενικὴν καὶ τὸ μῆδω. τὰ δὲ παρὰ τὴν Διὸς γενι-
κὴν συντιθέμενα ἀποβάλλουσι τὸ ς· οἷον Διογένης,

30 Διοκείδης, τὰ εἰς ἧς κύρια παρατύνθεται εἰς οὐς ἔχει
τὴν γενικὴν, παντερπῆς, εὐπειδῆς. οὕτω Διομήδης, σε-
σημειώται τῇ Θεοκρίνης· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινῆς εἰς οὐ
ἔχει τὴν γενικὴν, Λεπτίνης, Δισκίνης, οὕτω καὶ τὸ
αἰδῆς αἰδου, παρὰ τὸ ἰδεῖν· ὅτι οὐδὲν αὐτίκα ἰδοίς.

Διόνυσος] οἱ μὲν Διόνυξον αὐτὸν ὀνομάζουσιν· ὅτι σὺν κέ-
ρασι γενόμενος ἐνυῆξ τὸν Διὸς μῆρην, ὡς Σητήμιβρο-
τος. οἱ δὲ, Δεύνυσον· ἐπειδὴ βασιλεὺς ἐγένετο Νύσσης·
δεύνον δὲ τὸν βασιλέα λέγουσιν οἱ Ἴνδοι, ὡς Ἰόβας. οἱ
δὲ, ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσσης τοῦ ὅρου ἀνομα-
σθαι· ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνα-
τράφη. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πολλὰ διανῦσαι καὶ κατορθῶσαι,
ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Θάσιος. ρί δὲ, ἀπὸ τοῦ δονεῦν καὶ
κινεῖν τὰ σώματα, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς πυκνός, πυ-
κινός. δι δὲ, ἀπὸ τοῦ Διὸς ὑετοῖς κεράνυσθαι, ὅ ἐστιν
ὑδασιν, ὡς πιδανεύεται Ἀριστόδημος. ἢ ὅτι Διὸς ὕντος
ἐτέχθη, ἢ παρὰ τὸ δάος δαόσυνος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς
ι· παρὰ γὰρ Ἠλείους ὁ αὐτὸς τῷ ἡλίῳ νομίζεται· ἢ ἢ
ὁ δαῶν, ὁ τοῦ δάους (ὅ ἐστι πυρός ἢ φωτός) αἰτίας.
ἢ ἀπὸ τοῦ νέου Διόνευστος καὶ Διόνυσος, ὁ ποιῶν δια-
νεύειν καὶ μὴ σταθεροῦς εἶναι τοὺς πίνοντας. ἢ παρὰ
τὸ πολλὰ διαλύσαι, διάλυτος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο,
καὶ τοῦ λ εἰς ν.

40 Διόνυσος ὁ Θραῖξ. Ἰστέον ὅτι Θραῖξ ἐλέγτο, ἢ διὰ τὸ
τραχύ τῆς Φωνῆς, ἢ ὅτι τῇ ἀληθεῖα Θραῖξ ἦν. οὗτος
δὲ ὁ Διόνυσος μαθητὴς ἦν τοῦ Ἀριστάρχου· καὶ τὸν
αὐτοῦ διδάσκαλον ζωγραφίσας, ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ

τὴν τραγῳδίαν ἀ ζωγράφει· διὰ τὸ ἀποστηθίζειν αὐτὸν
παρὰ τὴν τραγῳδίαν.

Διόνυσος ὁ Ἀσκάλαφος, ἐλέγτο ἢ ὅτι συνεχῶς ἐμέμνητο 278
τοῦ Ὀμηρικοῦ στίχου, Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ
Ἰάλμενον ἠδὲ Ὀρέστην· ἢ ἐπειδὴ μακρὸς καὶ λεπτὸς
ἦν καὶ ὠχρὸς. τοιοῦτον δὲ ἐστὶν ὁ ἀσκάλαφος τὸ ὄρνειον.

Διοπεύειν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι.

Διοπος, ὁ βασιλεὺς, ἢ ὁ ἐπιμελητὴς καὶ ἐπόπτης, ἀπὸ
τοῦ διέπειν· ἢ ἀπὸ τοῦ διοπτρεύειν, παρὰ τοὺς ὠπας·
ἐνθα καὶ Ὀφθαλμὸς βασιλικός, ὁ κατασκοπός.

Διοπεύω, κατασκοπεῖν, ἀπὸ τοῦ ὅπτω· καὶ διοπτῆρα, τὸν ἰο
σκοπὸν· καὶ διοπτρεύων, ἐποπτεύων, ἐφορῶν, ἐπισκο-
πῶν· καὶ διοπτρέας, τοὺς βασιλεῖς.

Διὸς] ὥς περ ἀπὸ τοῦ Χίος Χίος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς Διὸς
γενικῆς ὀνομασθαι· καὶ κράσει τῶν δύο ι· εἰς ἓν, διός. ση-
μαίνει δὲ τρία· τὸν ἐνδοξον, ὡς τὸ, — διὸς Ἀχιλλεύς,
καὶ — διὸς Ὀδυσσεύς· καὶ τὸν μέγαν, ὡς τὸ, Εἰς
ἅλα δῖαν· — ἀντὶ τοῦ εἰς θάλασσαν θείαν, ἢ θαυμα-
στήν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγαθόν, ὡς ἐν Ὀδυσσεῖα
διὸς συβώτης. τὸ δι, ι. τέσσαρα γὰρ εἰσιν διασύλλαβα
πληττικά· θείος καὶ Κείος, διὰ διφθόγγου· διὸς καὶ 20
Χίος, διὰ τοῦ ι.

Διόσκουροι, οἱ τοῦ Διὸς ἐπιμελούμενοι· τὸ γὰρ ἐπιμελεῖ-
σθαι κορεῖν λέγουσιν. ἢ ὅτι τοῦ Διὸς κούροι, ὁ ἐστὶ
νέοι.

Διόσκορος· οἱ μὲν, παραθέσει λέγουσιν, ὅτι ἡ Διὸς γενι-
κὴ ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ ς. εἰ οὖν τὸ Διόσκο-
ρος ἐφύλαξε τὸ ς, δηλονότι ἐν παραθέσει ἐστὶ. Δεῖ
σημειώσασθαι τὸ διόσκος παρὰ Καλλιμάχῳ. ἐν συν-
θέσει γὰρ ὡν ἐφύλαξε τὸ ς. ἐστὶ δὲ ὄνομα μῆνός. οἱ
δὲ ἐν συνθέσει λέγουσιν· ὅτι ἀπὸ δύο λέξεων ἐν συν- 30
θέσει οὐσῶν γίνονται αἱ παραγωγαί· οἷον Ἱεραπολις,
Ἱεραπολῆς· Ναάπολις, Νεαπολῆς· Ἀρεῖος πάγος,
Ἀρειοπαγίτης· οὐδέποτε δὲ ἀπὸ δύο λέξεων ἐν παραθέ-
σει οὐσῶν γίνεται παραγωγή, οὔτε τεμένιον· οἷον, Θε-
τις, Θετιδίων, ὁ ναὸς τῆς Θετίδος· Ἡρακλῆς, ἡρά-
κλειον, ὁ ναὸς τοῦ Ἡρακλέους· Αἰακός, αἰακείον, ὁ ναὸς
τοῦ Αἰακοῦ. τέμενος δὲ λέγεται τὸ ἀφιερωμένον χωρίον
θεῷ ἢ ἥρῳι. εἰ οὖν ἐστὶ Διόσκορος τέμενιον, τευτέ-
στιν ὁ ναὸς τοῦ Διόσκορου, δηλονότι οὐ παρήχθη ἀπὸ
δύο λέξεων ἐν παραθέσει οὐσῶν. ἄρξ οὖν τὸ Διόσκορος 40
ἐν συνθέσει ἐστὶ.

Διπλούς] ὁπὸ συναρρέσεως ἐστὶ τοῦ διπλός καὶ τριπλός·
τὸ δὲ διπλός καὶ τριπλός, ἀπὸ τοῦ δις καὶ τρίς εἶπον·
τὸ δὲ διπλοῦς καὶ τριπλοῦς οὐκ εἰσὶ σύνθετα. ζῆται
εἰς τὸ Χοιροβοσκοῦ. παρὰ τὸ δύο πέλειν δυοπλός, καὶ
διπλός.

Διπλὴν ἐκταδίην, τὴν μεγάλην, ὥστε καὶ διπλὴ αὐτῇ
χρῶμενον ἔχειν.

Δίπλακα, Ἰλιαδὸς γ'. σημαίνει δὲ διπλοῖδα, διπλοῦν ἰμά-
τιον, ὅ ἐστι χλαῖνιδα δίπτυχον, διπλὴν. ἢ εὐθεῖα,
δίπλαξ. σημαίνει δὲ τὴν χλαῖναν. οὕτω γίνεται καὶ 50
πτυχα. ἐκ τοῦ διπλοῦς, δίπλαξ, ὡς λίθος, λίδαξ.
τοῦτο ἐκ τοῦ διπλός.

Διπλόη, σημαίνει τὴν πανουργίαν. γίνεται ἐκ τοῦ διπλός·
τοῦτο ἐκ τοῦ δύο καὶ τοῦ πέλω, δυοπέλος, καὶ διπλός,
τροπῇ τοῦ υ εἰς ι.

Δίπτυχα, ὄνομα οὐδέτερον. γέγονε δὲ ἐκ τοῦ δίπτυξ ἀρσε-
νικοῦ. τοῦτο ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ σφαλῶ, πτύξω, πτύξ·
καὶ μετὰ τοῦ δύο, δίπτυξ. δίπτυχος κλίνεται, καὶ με- 279
τάγεται εἰς εὐθείαν· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ δίπτυχον.
— δίπτυχα ποιήσαντες, διπλασάντες τὴν κνίσαν· νῦν
δὲ λέγει τὸν ἐπίπλεον.

Δίπολις, ἔστιν ἡ Δῆμος· ἔχει γὰρ ἐν αὐτῇ Ἡφαιστίαν καὶ Μύριναν.

Δίς καὶ τρίς· ἀπὸ τοῦ δυάμις καὶ τριάμις· ἄρον τὸ α καὶ τὸ κ, καὶ κατὰ συνίτησιν, δις καὶ τρίς. τὸ δὲ δις καὶ τρίς, ἐν συνθέσει ἀποβάλλεται τὸ ς, ὅθεν δίμηνος, δίπηχυς, τρίπηχυς. σσημαίνεται τὸ διςδανέες καὶ τὸ τρίς-Φυλλον, εἶδος βοτάνης παρὰ Νικάνδρῳ. συντιθέμενον ἐς αὐτὴν τοῦ δύο καὶ τρεῖς λαμβάνεται· διπρόσωπος, ὁ δύο πρόσωπα ἔχων· καὶ τρίπους, ὁ τρεῖς πόδας ἔχων. Δίς ἡβήσαντα, τούτεστιν ἀναζήσαντα. Φησὶ γὰρ μετὰ τὴν κρεουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πέλοπα ἀνεζωοποίησαν· καὶ τρισύζως παρὰ Αἰσχύλῳ.

Διστάζειν, τὸ διχῶς βουλευέσθαι, καὶ τὸ δύο στάσεις· ἔχειν κατὰ διανοίαν.

Δίσκος, σημαίνει λίθον τροχοειδῆ εἰς γυμνάσιον ἡρώϊκον ἐπιτήδειον· παρὰ τὸ δίκω τὸ ῥίπτω, δίκος ὁ ῥιπτούμενος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. Δίκω] Εὐριπίδης· Δίκατε παῖδα· δίκατε τρομαρὰ σώματα μαινάδες· — Πίνδαρος εὐτὼ παρτυμολογεῖ, Δίκα πέτρῳ χεῖρα κυκλώσας· — ἀπὸ δὲ τοῦ δίσκου τούτου οἱ νῦν ἀργυρεὶ δίσκοι ὠνομάσθησαν· ἐπεὶ κυκλωτερεῖς εἰσὶ, καὶ ὅμοιοι ἐκατόν, παρὰ τὸ δίκω τὸ βάλλω δίσκος πλεονασμῷ τοῦ σ, ὁ βαλλόμενος.

Δίφιλος] ὡς παρὰ τὸ Ἀρή γίνεται ἀρήφιλος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Διτ, διίφιλος· καὶ κράσει, διφίλος.

Δίφρος, κυρίως τὸ ἄρμα, ὡς τὸ, Δίφρος δὲ χρυσεῖς καὶ ἀργυρεῖσιν ἱμάσι δέδετα· — ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ δύο φέρειν, τὸν μαχόμενον καὶ τὸν ἡνίοχον, ὡς τὸ, Ἀκ δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοι τε· — λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας· σημαίνει τὸν θρόνον, ὡς τὸ, Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλούσα Φιλομειδῆς Ἀφροδίτη· — καὶ Μένανδρος, Ἐκαθήντη' ἐπὶ δίφρου μήτηρ τε καὶ παρθένας.

Δίφροφόροι, αἱ ταῖς κακηφόροις εἶποντο δίφρους ἐπιφερόμεναι. Ἡρώδιανός τοις Πέρσας Φορεῖσις Φερόμενους διφροφοροσμένους.

Δίφθερα] ὅσα κατ' ἐκείνην δῆπου φέρεται τὴν διφθέραν· — τὸ γραμματεῖον, ἡ ρυβλίον, ἡ βύρσαν, ἡ δέλτον· ὅθεν δυοφέρων, τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι φέρουσαν γραμμάτα.

Διφῶ, σημαίνει τὸ ψηλαφῶ. Ἰλιάδος π', — τήθεα διφῶν· — ζητῶν, ἐρευνῶν. Καλλιμάχος, Μῆ δ' ἀπ' ἐμεῦ διφᾶτε μέγα ψοφέουσιν αἰοδήν· — παρὰ τὸ ἄπτω, ἀφῆ· ἀφῶ καὶ διαφῶ· καὶ κράσει, διφῶ, τὸ τῇ ἀφῇ υποβάλλω. ἐκ τοῦ ἀφῇ γίνεται ἀφῶ ἀφάσσω, ὡς αἰμῶ αἰμάσσω.

Διχῆ, τὸ διχῶς. τὸ αὐτὸ καὶ δίχα. παρὰ τὸ δις ἐπὶ ῥήμα, διχῆ καὶ δίχα. ὡς τριχῆ καὶ τρίχα. — δίχα φρεσὶν ἦνδανε βουλή· — καὶ ἀπὸ τοῦ δίχα γίνεται διχθά· καὶ διχθαδίας κῆρας· δύο μοίρας.

Δίψα] παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω, ἴψα καὶ δίψα, ἡ βλάπτουσα τὸ σῶμα.

Διχόμηνος, διχομήνου, διχομήνω· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν διχομήνη, ὡς πολυπάταγος πολυπατάγῳ. ἔστι καὶ διχομήνης, διχομήνης, διχομήνιδι· ἡ αἰτιατική, διχομήνηδα. ἔστι δὲ ἡ πέμπτη καὶ δεκάτη. μεταπεπλασμέναι δὲ λέγονται αἱ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς οὔσαι.

Διώνυσος, κατ' ἔκτασιν. αἰεὶ δὲ ἔστιν ἡ ἔκτασις (Ἡρώδιανός) παρὰ τῷ ποιητῇ, διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ τοῦ υ μακροῦ, ὡς τὸ, — Διονύσοιο τιθῆνας· — καὶ, Διώνυσος δὲ Φοβηθεῖς, Ἰλιάδος ζ'. ἐγὼ δ' ἀνέγνωσιν παρὰ τινι, πόθεν ἐκλήθη Διώνυσος, ἐν ἐννάτῳ Διονυσιακῶν οὕτω· Τὸν μὲν ὑπερκύψαντα θεηγγενέος τοκετοῖδ, Στέμ-

ματὶ κισσῇντι λεχωίδες ἔσταφον Ὀδραιοι· — εἴτα μεθ' ἐτέρους στήχους, — λαβὼν μαυήϊος Ἑρμῆς (τὸν Διόνυσον δῆλον ὅτι) Πατρώην ἐπέδθηκεν ἐπωνυμίην τοκετοῖδ, Κικλήσκων Διόνυσον· ἐπεὶ ποδὶ Φόρτον αἰείρων ἦε χαλαίων Κρονίδης· βεβριθότι μῆρῳ· Νῦτος ὅτι γλώσση Συνακοσσίδι χῶλος ἀκούει· Καὶ θεὸν ἀρτιλόχευτον ἐφήμισαν Εἰραφιώτην· Ὅττι μιν εὐδίνι πατήρ ἐβράψατο μῆρῳ· — Διόδωρος δὲ ἀπὸ τοῦ Διός καὶ τοῦ τοκού τῆς Νύσης λέγει Διόνυσον, ὡς ἐν Νύσῃ παρὰ 20 νυμφῶν ἀνατραφέντα τοῦ Διός μῆρου ἐκτεθέντα· καὶ τὸν μῆρον ὄνομα λέγει τοκού.

Διονῦς, ὁ θῆλυς λέγεται.

Διωβελία, ὀβελοὶ δύο· οὗς ὁ δῆμος καθήμενος ἐμισθοφορεῖ.

Διῶκω] παρὰ τὸ διῶ τὸ αὐτὸ σημαῖνον (ἀφ' αὐτὸ, — πόλεος πεδίσιον δύνανται) γίνεται κατὰ παραγωγὴν διῶκω. Διῶκετον] ὅτι οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐν τοῖς τρισὶ προσωπίσι τῶν δυνάων τοῖς θυκοῖς χρώνται, ὡς Ἀριστοφάνης, Κταντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτικότες Ἐκβαίνετον τὸν πχ- 30 τέρα τοῖς ὀρχήμασι· — τοιαῦτα καὶ τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ, — διῶκετον ἐμμενές αἰεῖ· — ἅπερ ἐνιοι Φασὶ διὰ τὸν Κρητικὸν πόδα, ἡγουν τὸν ἀμφίμακρον, μὴ δυνάμενον παραλαμβάνειν, εἰς σύμφωνον λήγειν· οὐκ ἡδύνατο γὰρ εἶναι διωκέτην. ἀπάθαρτον γὰρ ἦν ἀμφίμακρος. Διῶνται, σημαίνει τὸ διώκονται. ἔστι ῥήμα διῶ· παραγ- 40 γον, διήμι· ἐξ οὗ καὶ, — διένται Ἴπποι ἀερίποδες· — τὸ ὑποτακτικόν, ἐάν διῶ, διῶμι· καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, διῶνται.

Διώνη, ἡ θεός. ἀπὸ τοῦ Διός, Διώνη, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ὅτι αὕτῃ πρῶτον γέγονε γαμετὴ τοῦ Διός. ἡ ἀπὸ τοῦ διῶ, Διδῶνη καὶ Διώνη, ἡ διδοῦσα τὰς τῆς γενέσεως ἡδονάς. ἡ διένυη τίς ἐστίν, ἡ πρώτη διευνασθεῖσα. ἡ ἀπὸ τοῦ διαινέσθαι τὸ ὑγραίνεσθαι ἀπὸ τῶν ὑετῶν· ἡ αὕτῃ γὰρ ἐστὶ τῇ γῇ.

Διῶρης, ὄνομα κύριον. ἡ γὰρ παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ ὀρῶ, διαῶρης· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ κράσει τοῦ ι καὶ α εἰς ι μακρόν. ἡ ὡς ἀπὸ τοῦ ὕλη ὑλήωρης παραγωγόν, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς Διὸς γενικῆς Διῶρης· — 50 Διῶρεος ἄλκιμος υἱός.

Διῶρης, δίφρος ἄρματος ὁ δύο οἶος τε ἔχειν.

Διῶρυξ, ἀπὸ τοῦ ὀρύσσω ὀρύξω ὀρυξ· καὶ ἐν συνθέσει διῶρυξ.

Διωλύγον, μακρόν, μέγα, δεινόν, χαλεπόν, ἐπιπολὺ διήκον, καὶ ἐξάκουστον· τὸ δι' ὅλου ἰόν, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. Διωλύγια πράγματα, τὰ μεγάλα καὶ χαλεπά· ἅπερ ἀπώλεσεν ἂν τοὺς περιπε- 281 σόντας αὐτοῖς.

* Διωξικέλευθος, ὁ διῶκων εἰς τὴν κέλευθον, παρὰ τὸ διῶκω καὶ κέλευθος.

Διῶ] παρὰ τὸ δαμάζω, κατὰ συγκοπὴν διῶ, τὸ ἀναιρῶ, καὶ ὑποτάσσω· ἀδάμαστος γὰρ ὁ ὑποταγῆναι μὴ δυνάμενος.

Διμήδη, δαμασθήτω, τούτεστι πρῶτος καὶ ἐπικεικὴς γενέσθω· καὶ Διμήτειρα, δαμάστρια. ἡ Διμήτηρ.

Διμῶες, οἱ οἰκέται. παρὰ τὸν διήσω μέλλοντα, ἀποβολῇ 10 τοῦ ω, διῆς· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, διμῶς, ὡς ῥήξω ῥηγμός· καὶ βαγμός· ἢ ἡ ὁ δεδημένος καὶ ὑποτεταγμένος τινι, ὁ θεράπων.

Δνοφερὸν, τὸ μέλαν καὶ σκοτεινόν· — δνοφερὸν χέεν ὕδωρ· — παρὰ τὸ νέφος, νεφερὸν· καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ ἡ παρὰ τὸ γνόφος γνοφερὸν καὶ δνοφερὸν· ἡ κνόφος κνοφερὸν· αἰμαυρὸν καὶ ζοφῶδες.

Δνοκαλίζω] δνοκάλιζις, ἡ διὰ χειρῶν κίνησις καὶ ἐκτίνα-

20 ξις. — ἀνὴρ ἀνδρ' ἐδοπαλίζεν: — τούτεστι διὰ χειρός εἶχεν, ἢ ἀνῆρει, ἐφόνευεν. ἐχρήσατο δὲ καὶ ἐν τῷ Ὀδυσσεύς ξ, — τὰ σὰ βάναυα δοπαλίζεις: — ἀντὶ τοῦ διὰ χειρός ἔξεις, ἀμφίστη, συββάψεις· ἢ περιτινάζεις, περιστρέψεις. εἴρηται παρὰ τὸ δονεῖν καὶ τὰς παλάμας, δοποπαλίζω· καὶ ἐν συγκοπῇ. ἢ παρὰ τὸ δονῶ καὶ τὸ πάλω, δοποπαλίζω· ἀπὸ τῶν δύο ὁμοιοσημῶν, ὡς Ἐριχθόνιος καὶ Ἐρεχθεύς· καὶ τροφὸν ἐδίνην. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλαπαδνός γίνεται λαπαδνός· καὶ καὶ ὑπέρθεσιν τῶν στοιχείων τῶν τε τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς τρίτης, γίνεται δοποπαλός καὶ δοποπαλίζω.

30 Δοάσαστο, ἐνεδοίασε. — δοάσαστο κέρδιον εἶναι, ἐδοξεν, ἐνόμισε· λαμβάνεται καὶ οὕτως· ἀπὸ τοῦ δοῶ, ὡς Φασίτινες· ἀλλ' ὥφειλεν εἶναι ὁ ἀόριστος α', ἐδοξα. κυρίως οὖν τὸ μὴ ἐν μιᾷ γνώμῃ ἐστᾶναι· παρὰ τὸ δοίς, δοιάζω, ὡς ἴπκος, ἱππάζω· λίθος, λιθάζω· ὁ μέλλων, δοιάσω· ἐδοιάσμεν, ἐδοιάσατο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ Αἰολικῶς, ὡς ἐσεται ἐσσεται, ἐδοιάσαστο· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, δοάσαστο. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ δοκῶ δοκάζω, δοκάσαστο, ἀποβολῇ τοῦ κ. ὥστε οἱ μὲν, ἑλ-
40 λειψιν τοῦ κ· οἱ δὲ, τοῦ ι· ἵνα μὴ παρ' ἄλλου ὡς καινὸν ἀκούσης. οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ ἄλλοι. δοάσαστο, ἐδοξεν· δοιάσαστο, ἐδόξατε.

Δόγμα, οὐ παρὰ τὸ δοκῶ δόκημα καὶ κατὰ συγκοπὴν δόγμα· ἀλλὰ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον, ὁ μέλλων, δόξω· δέδογμα, δόγμα.

Δοκεῖν, παραγωγὸν ἀπὸ τοῦ δέκω βαρύτονου· σημαίνει δὲ τὸ ἐπιτηρεῖν, φυλάσσεσθαι, προσδέχεσθαι· καὶ Δόκησις, σκοπὴ, ἀπάντησις, ὑπόληψις.

Δοκῶ, ἀπλοῦν, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· προσδοκῶ δὲ, σύνδετον, δευτέρας· ὥσπερ τὸ συλῶ, 50 ἀπλοῦν μὲν, ἐστὶ συζυγίας δευτέρας· σύνδετον δὲ, πρώτης, ἱεροσυλῶ, ἱεροσυλεῖς.

Δοκίμιον, ἐκ τοῦ δόκιμος· τοῦτο ἐκ τοῦ δοκῶ· παράγωγον, δόκιμος. ἢ παρὰ τὸ δέχω.

* Δοκησίσοφος, ὁ ἐαυτῷ δοκῶν εἶναι σοφός.

Δοκιμασία, ἡ ἐξέτασις.

Δοκός, τὸ τὴν στέγην ἀνέχον ξύλον. παρὰ τὸ δέχω, δέχομαι, δοκός, ἡ δεχομένη τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη· ἐξ οὗ μελανδόκος, καὶ πανδόκος. ἢ ἀπὸ τοῦ δέκω δοκός· ὥστε μὴ εἶναι πάθος. τὰ δὲ παρὰ τὸ δέχω πάντα διὰ τοῦ κ· οἶον ξεινοδόκος, κατὰ ἀντιστοιχίαν τοῦ χ εἰς κ. σημαίνει δὲ καὶ ἐνέδραν καὶ βούλησιν.

Δόκανα, τάφοι τινὲς ἐν Λακεδαιμονίᾳ· παρὰ τὸ δέχεσθαι τὰς Τυνδαρίδας, Φαντασίας ἐχούσας τάφων ἀνεφωγμένων. ἢ παρὰ τὸ δοκεῖν, δοκανον.

Δολιχόν· οἶον, Δηθά τε καὶ δολιχόν: — ἐπὶ πολὺν καὶ μακρὸν χρόνον. καὶ δολιχόσκιον ἐγχος, τὸ μέγα καὶ 10 μακρὸν, ἡ μακρὰν σκίαν αποτελοῦν· ἡ μακρὰ πορευόμενον· παρὰ τὸ κίειν.

Δολιχαύλους, τὰς μακροὺς αὐλοὺς ἐχούσας· αὐλὸς δὲ τὸ κοῖλον τῆς ἐπιδορατίδος, εἰς ὃ ἐντίθεται τοῦ ξύλου τὸ ἄκρον. αὐτὸ δὲ τὸ ξύλον, καυλός· αὐλὸς δὲ, τοῦ σιδήρου τὸ κοῖλον. καὶ δολιχῆρετμοι, μακρόκαπτοι. καὶ τὰ 20 ὅμοια.

Δόλοψ, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δόλος, τροπῇ τοῦ σ εἰς ψ, Δόλοψ, ὡς αἶθος, αἶθοψ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἶθλοψ· καὶ σκόλος, σκόλοψ. ἢ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, Δολόπων. καὶ ὡς Ἡφαίστος Ἡφαίστιων, δόλων Δολίων, οὕτω Δόλοπων Δολοπίων, ὄνομα κύριον. πρέπει δὲ τὸ ὄνομα ἥρωϊ· καὶ γὰρ Δολίωνα ἐγνωμεν οὕτω κληθέντα· οὐ ἐπώνυμοι οἱ Κυζικηνοί, καὶ ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ κατὰσκοπος Δόλων· καὶ Δόλος ὁ οἰκῆτης

Πηνελόπης. ἀπὸ δὲ τοῦ Δόλοπος, καὶ ἐθνικὸν οὕτω κληθέν.

Δόλος, παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῷ, ὁ συνδῶν τοὺς ἀλισκομένους, ὡς τὸ, Ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμός· ἀρύξει, Ὀμηρος. ὡς χέω χόλος, καὶ θέω θόλος, οὕτω δέω δόλος, ἢ παρὰ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω, δηλός, ὁ δηλούμενος καὶ βλάπτων, τροπῇ τοῦ η εἰς ο.

Δόλιος, παρὰ τὸ δόλος· τοῦτο παρὰ τὸ δέλω· τὸ δολάζω. ἐκ δὲ τοῦ δόλιος γίνεται δολιῶ· ὁ παρατακτικῶς ἐδολίεον· ἐδολίουν· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐδολιούσαν. καὶ ὥφειλεν εἶναι ἐδολίεον ἐδολίω, ὥσπερ ἐποίηον ἐποίηον· ἀλλ' οἱ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, ποιοῦσι τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ ἰσοσύλλαβον· οἶον ἐμάδομεν, ἐμάδοσαν· εἶδομεν, εἶδοσαν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, ποιοῦσιν ἐνδειαν καὶ κρᾶσιν· οἶον, ἐκοσμήθημεν, ἐκοσμήθηεν· ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσμηθεν: — καὶ φυλάσσει τὴν 40 παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν.

Δολομῆτα, ὧ δόλια βουλευόμενα. τὰ εἰς ης βαρύτονα τῷ η παραληγόμενα, καὶ εἰς α τὴν κλητικὴν ἔχοντα, προπερισπῶντα, πεδῆτα, ἀγκυλομῆτα· πλὴν τοῦ ἀνάκητα. Δόμος, ὁ οἶκος· παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ, ὡς νέμω, νόμος· ὁ οἰκοδομητὸς οἶκος.

Δόμενοι· ἔστι δίδωμι· ἡ μετοχῇ, δοὺς δόντες· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ δευτέρου ἀορίστου, δοῦναι. εἰώθασι δὲ οἱ Δωριεῖς ἐπὶ τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων τοῦ δευτέρου ἀορίστου, προτιθέναι τὴν με συλλαβὴν· καὶ εἰ μὲν ὥσι 50 δύο Φωνήεντα, τὸ ἐν ἀποβάλλειν· οἶον δοῦναι, δόμεναι· θεῖναι, θέμεναι· εἶναι, ἐμεναι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἐμμεναι· εἰ δὲ ἐν Φωνήεν ἐστί, φυλάσσειν αὐτό, οἶον, στήναι στήμεναι· βῆναι, βήμεναι.

Δονῶ· ἔστιν ἐνῶ καὶ σημαίνει τὸ κινῶ· πλεονασμῷ τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, δονῶ τὸ συστρέφω. σημαίνει καὶ κινεῖν, σείειν, σκεδαννύειν.

Δόναξ, ὁ κάλαμος. Καλλιμάχος, Καὶ δόνακι πλήθοντα 285 λιπών· ὁ δὲ Ἀσπερίανος: — παρὰ τὰ δίνω τὸ στρέφω, δίνος· καὶ ὡς λίθος λίθαξ, οὕτω δίνος δίναξ· καὶ τροπῇ τῷ ι εἰς ο, δόναξ, ὡς κλίνω, κλόνος· οἱ γὰρ ταρασσομένοι συστρέφονται. ἢ παρὰ τὸ δονεῖσθαι.

Δόνακες, κάλαμοι ἀλιευτικοί, ἢ αὐλοί· πρότερον γὰρ ταῖς θύραις ἀντὶ κέρατος ἐτίθουν καλάμους. σημαίνει δύο· καλάμους, ἀπὸ τοῦ ἐν δονήσει τὴν Φυτεῖαν ὀρασθαι, οἶον ἐν κινήσει· Συμμάρφας δόνακας, μυρικής τ' ἐριθ- 10 λούς ὄζους: — καὶ αὐτὸν τὸν καλάμους ἔχοντα, Ἰλιάδος σ', — παρὰ Ῥοδανὸν δονακῆα: — τὸν καλαμῶδη, εὐδιάσειστον, ευκίνητον, διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ πεφυκέντας καλάμους.

Δοξοκοπία, ἡ κενοδοξία.

Δόξα· παρὰ τὸ δέχω δέξω, δέξα καὶ δόξα. ἢ παρὰ τὸ δοκῶ δοκήσω, ἐδόκησα ἐδόκασα· καὶ τροπῇ τοῦ κ καὶ σ εἰς ξ. ἢ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον, δόξω. Ἰλιάδος κ', Οὐδ' ἀπο δόξης: — οὐκ ἀπο δοκῆσεως καὶ εἰκασμοῦ. ζῆται εἰς τὰς Διαφορὰς εἰς τὸ δ.

Δόρυ, σημαίνει δύο· τὸ ξύλον, καὶ τὸ ἀκόντιον. καὶ τὸ 20 ξύλον μὲν, ὡς παρὰ Ἡσιόδω, — ἑκατὸν δέ τε δοῦρα· ἀμάξης: — καὶ Ὀμηρος, Καὶ δὴ δοῦρα σέσπηε νεῶν: — καὶ τὸ κοντάριον, ὡς τὸ, Εὐ μὲν τις δόρυ θηξάσθω: — καὶ πάλιν, αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δοῦρι: — εἴρηται ἀπὸ τοῦ δρυς δρυός, δόρυ· ἐπὶ παντός λεγόμενον ξύλου ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ὡς μάρτυς δρυμῶς, καὶ δρύφακτος. ἢ παρὰ τὸ δέρω τὸ λεπίζω· τοῦ γὰρ Φλοιοῦ λεπίζεται τὰ ξύλα. ἢ παρὰ τὸ δρύπω· ἢ ἐκ τοῦ δρύς· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐκ δρυῶν κατεσκεύαζον. ἢ ἐκ τοῦ

30 **Δορῶν**, ὃ σημαίνει τὸ πηδῶ, Δόρυ τι ὄν, τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀναστῆν, ὡς ὁ ποιητὴς λέγει παρατυμολογῶν αὐτό, — ἐπεὶ οὕτω τοῖον ἀνῆλυθεν ἐκ δόρυ γαίης: — ἐναι καὶ τὸ δέρμα, δόρυ.

Δορυξός, ἐκ τοῦ δόρυ καὶ τοῦ ξῶν. οὐδεὶς δὲ λέγει Ἑλ-
λῆων δόρυξος, ἀλλὰ δορυξός· καὶ κατὰ συνηγορίαν,
δορυξός· ἔστι δὲ τόπος ὅπου ξύονται τὰ δόρατα.

Δορυκλήτην, δοριαλάωτον, αἰχμαλάωτον.

Δορύκνιον, παρὰ Νικάνδρῳ, ἀντιΦάρμακον. γράφεται καὶ
δορύκνιον. τὸ δορύκνιον τῶν θανασίμων ὑπάρχον πινόμε-
νον. ἔστι δὲ κατὰ τὴν ὁσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν, γάλακ-
τι παραπλήσιον· εἰ δὲ τις αὐτὸ κλάσειε, γάλακτος

40 ἀποστᾶζει. ὅθεν δυσδιάκριτον τῷ πίνοντι, διὰ τὸ εἶναι
γάλακτι παραπλήσιον. Δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ
οὕτω κεκλησθαι, διὰ τὸ δόρατι ἴσον εἶναι κατὰ τὴν
ἀνῆλυσιν.

Δορίαλλος, λέγεται καὶ Δορίλλος. Ἀριστοφάνης, Αἰ γυ-
ναῖκας τὸν δορίαλλον Φραγγυνται: — ἔστι δὲ τὸ γυναι-
κεῖον αἰδοῦν, ἐφ' ὅβρει φραγγυδοποιῶν Δορίλλου. ἢ παρὰ
τὸ δαίρειν, τὸ τυπτόμενον· ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας
καὶ οἶονεῖ ἐκδεδρόμενον· οὕτω γὰρ πάλαι ἐψίλουν, ὡς
50 δηλαδὴ Ἀριστοφάνης, Ἡβυλλιάσθαι κάρτι παρατετιλιμέναι.

Δόρκος, ὁ δειπνός, ἢ περὶ τὴν ἐσπέραν ἐστίχσις· κυρίως
ἢ ἐσπερινή τροφή· ἀπὸ τῶν δερμάτων· ὅτι ἐπὶ τῶν
δερμάτων καθήμενοι, ἐσίουσιν. ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι
τοὺς ὀδοῦσιν· ἢ παρὰ τὸ τοὺς πόρους δρέπειν· ἢ παρὰ
τὸ ἔρπειν ἡμᾶς εἰς τὸ δαύειν, ὃ ἔστι κοιμᾶσθαι. οὕτως
284 **Ωρος**. ἐγὼ δὲ Φημι, ὡς εὖρον σχολίον παρακείμενον ἐν
τῷ β' τῆς Ἰλιάδος· δόρκος εἰρηται, παρὰ τὸ οἶονεῖ
παύεσθαι θνητικὰ λοιπὸν τοῦ πολεμοῦντος τοῦ δό-
ρατος, ὃ ἔστι τοῦ πολέμου, καὶ ἡτυχεῖται. οὐ θαῦμα
δὲ, εἰ τὸ κοινὸν πάσης τροφῆς ἐπὶ μιᾷ τάττεται. καὶ
γὰρ τὸ ποιητικὸν καὶ χειρουργία καὶ μαθήματα, καὶ
ἄλλα μυρία ἐστί.

Δορκάς, τὸ τῆς ἐλάφου γέννημα. παρὰ τὸ δερκῶν τὸ βλέ-
πω, δορκάς καὶ δορκάς· ὁξυδορκάς γὰρ τὸ ζῶον, καὶ
εὐόματον.

Δορξ, ὄνομα ζῴου· ἔθθεν δορκάς. παρὰ τὸ δερκῶν δερξῶ
10 δερξ, καὶ δορξ, ὡς σήπω σήψω, σήψ· ὁξυδορκάς γὰρ
τὸ ζῶον.

Δορᾶ, δερμα· Κρήτες δὲ καὶ τὴν δοκόν.

Δοριβας, μάχαιραι μαγειρικαὶ εἰς τὸ ἐκδέρειν τὰ θύματα
ἐπιτηδεύειαι.

Δοράζει, κολάζει. Δορατίζομενοι, δόρασι μαχόμενοι.

Δορούς, κωρύκιοι, δερματτα.

Δορκηττός, ἢ τοῦ δόρκου ὄρα. οὕτω καὶ τὸ καδ' ἡμῶς
δεῖπνον.

Δορυσθόν, ἀνδρεῖδον· ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σοοῦντα, καὶ
30 ὀριμῶντα.

Δορυφόρον, τὸν Φύλακα τῶν τυράννων· καὶ τὸ καφὸν
πρόσωπον.

Δόσκον, ἔδων, δεύτερος ἀόριστος παρὰ Αἰολεῦσι· — καὶ
πάντα Φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον: — ἀντὶ τοῦ ἐδίδουν.
Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ Ἰωνικῶς κλινόμενα ἐπὶ τῆς τρίτης
συζυγίας τῶν εἰς μι, καὶ τῶν περισπωμένων, διὰ τοῦ
ο ἐκφέρονται πρὸ τοῦ σκ' ἐδίδων, ἐδίδοσκον· ἔδων, ἐδο-
σκον· ἐχρύσων, ἐχρύσοσκον.

Δοτῶν ἐκ τοῦ δέδοται παθητικοῦ παρακείμενου, δέδοται,
30 δότης, δοτικός, καὶ δοτικῇ.

Δόρει Ἰστέον ὅτι τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν ἀσπίδι παρὰ Ἀρι-
στοφάνει γίνεται οὕτως. ὡς περ ἀπὸ τοῦ γῆρας γίνεται
γῆρος καὶ ἀπὸ τοῦ δέρας δέρος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δόρυ
δόρατος, γίνεται δόρος· κακεῖθεν ἢ δοτικῇ δόρει, ὡς περ
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ταῖχος τείχει. τὸ δὲ δορυ, ἀπὸ τῆς δορυὸς γέγονεν γε-
νικῆς. Δορυ δ' ἐπαύσων: — ἀντὶ τοῦ σὺν δόρατι. ἢ ἐκ
τοῦ δοῦς δορός, ὑπερδῶσει, δορός καὶ δορυ. καὶ δο-
ρακλυτός, ὁ κατὰ τὴν μάχην κλυτός.

Δοῦρα, δόρατα, ξύλα. Ἰστέον ὅτι τὰ γόνα καὶ δόρυα 40
γίνεσθαι καδ' ὑπερδῶσειν τοῦ υ, γόνα καὶ δοῦρα. ἢ
ἀπὸ τοῦ γόνατα καὶ δούρατα, κατὰ ἀποβολὴν τῆς τα,
γόνα καὶ δοῦρα.

Δοῦρηνεές, δόρατος βολήν, δόρατος μήκος, ἀπόστημα
ὅταν δόρυ διατεῖναι.

Δουλιχοδείρος, ὁ μακροτράχηλος· παρὰ τὸ δολιχὸν τὸ
μακρὸν καὶ τὸ δειρῇ, δουλιχοδείρος· ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τῶν
εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν γενόμενα —.

Δοῦλος, παρὰ τὴν δύην, ὃ σημαίνει τὴν κἀκωσιν, εὐή-
λος τις ἄν· συνηγορῇ καὶ πλεονασμῷ, δοῦλος, ἢ παρὰ 50
τὸ δούω τὸ δασμῷ, δέλος καὶ δοῦλος· τοὺς γὰρ κἀκω-
λῶτους ἐδέσμευον. ἢ παρὰ τὸ δόλος, δοῦλος. Ἡμετέρας
δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ χρῆ καὶ δαί, σχηματίζει παρὰ τὸ
δέω τὸ ἐλλείπω, δέλος καὶ δοῦλος, ὁ ἐλλείπων τῇ ἀρε-
τῇ, ὡς Φησιν ὁ ποιητὴς, Ἡμῖν γὰρ τ' ἀρετῆς ἀποκί-
νυται εὐρύσκα Ζεὺς Ἀνέρος, εὐτ' ἄν μιν κατὰ δουλίαν
ἤμαρ ἔλθοι.

Δοῦλη, εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι πρὸς τι· 285
ἔχει γὰρ τὴν δέσπαιναν. καὶ πόσοι τρόποι τῆς δουλείας;
τρεῖς· τὸ κατὰ δημιουργίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δούλα
σά: — τὸ κατὰ δικαιοσύνην, Ἐπειδὴ ἐλευθερωθέντες
ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ: — λέγε-
ται δουλᾶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀργυρωνήτων· ὡς τὸ, Ἡγόρασα
δοῦλον.

Δοῦπος, ὁ κτύπος, ψάφος· οἶονεῖ ὁ δέους ὅσα ἔχων· ἢ
ὁ δέος ἐμποῶν. ὀνομαστικοποιήται δὲ ἡ λέξις. ἐξ οὗ,
Δοῦπος δὲ πεσών: — σημαίνει τὸ ἀποθανεῖν πασόντα 10
ἐν τῷ πολέμῳ, ἡχῆται. καὶ, — δεδομένος Οἰδίποδος,
Ἰλιάδος ψ', ἐν πολέμῳ τεθνεώτος.

Δόχημος, ὁ πλάγιος· παράγωγον ἀπὸ τοῦ δοχυός. Θεό-
κριτος, Δόχημος ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς: — καὶ ἀποδο-
χυῶσαι, ἀποκλίνειν. παρὰ τὸ δέχω, δοχυός, ὡς βρέχω,
βροχυός· ἢ ἢ ὁ εὐχόμενος, καὶ ὅν ἐστιν εὐχερῶς δέ-
ξασθαι ἐν ταῖς εἰσοδοῖς.

Δοχημῇ, ἡ καλαισθή, ὃ ἔστι τὸ τετραδάκτυλον τῆς χειρός.
Ἀριστοφάνης, Καὶ πρὶν ἡμέραν Φορέσαι, μεῖζον ἢν
δυοῖν δοχημῇ: — παρὰ τὸ δέχω, γίνεται δοχημῇ, τὸ 20
δεκτικὸν μέρος τῆς χειρός, καὶ δι' οὗ δεχόμεθα τὰ
διδόμενα· ὡς δρᾶξω δραχημῇ. ἢ τῶν ὀβολῶν ἐπιληψίς·
καὶ αἰσῶν αἰχημῇ. ἢ παρὰ τὸ δοχυμός· ἐπειδὴ πλάγια τῇ
χειρὶ μετροῦμεν. ἔστιν οὖν μέτρον τι.

Δοχυιακός, εἶδος μέτρου ἀντισπαστικοῦ· ἔστι δὲ μονόμε-
τρον ὑπερκατάληκτον· οἶον, Ἐγὼ δ' οὕτω σοί: — ἔστι
δὲ Εὐρίπιδου Φοινισσῶν. πολλὰ ρυθμῶν ὀνόματα καὶ
ἄλλα· ἀτὰρ δὴ καὶ ταῦτα, ἱαμβός, ἱαμβικός, δάκτυ-
λος, δακτυλικός· κλίων ἐπιτρίτοι. οὗτοι μὲν οὖν ὀρθοί
εἰσι ρυθμοί· ἐν ἰσότητι γὰρ κεῖνται· ἢ γὰρ μονὰς πρὸς 30
δυάδα, ἢ δυὰς πρὸς τριάδα, ἢ τριάς πρὸς τριάδα· ἢ
τριάς, πλεονεκτεῖται μονάδος· ἐν τῷ δοχυριακῷ, τριάς
ἔστι πρὸς πεντάδα, καὶ δυὰς ἢ πλεονεκτετούσα. οὗτος οὖν
ὁ ρυθμὸς οὐκ ἠδύνατο καλεῖσθαι ὀρθός· ἐκλήθη τοίνυν
δοχυριακός, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μεῖζον κατὰ τὴν
εὐθέαν κρίνεται. καὶ τὸ μέτρον οὖν δοχυριακόν, ὡς ἐμ-
πιπτόντων ἐν αὐτῷ τῶν ὀκτῶ χρόνων.

Δρῶ, σημαίνει τέσσαρα· δρῶ το· κρατῶ, ἐξ οὗ δράκτυλος
καὶ δακτυλός· δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ἐξ οὗ καὶ δραπέτης, 40
ὁ ἀποδρῶν τῆς δουλείας· δρῶ τὸ βλέπω, ἐξ οὗ, ὑπόδρα
ιδών: — καὶ δρῆθω, κατὰ ἀντιφράσιν· οἱ γὰρ ποιμῶ-

R

μανοι οὐ βλέπουσι· δρῶ τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ δρᾶμα. ἐκ τοῦ δρῶ παράγωγον δρασσω· ὁ μέλλων, δράξω. διὰ οὐκ ἔχει τὸ σζ εἰ δὲ ἔχει σ ὁ ἐνεστώτης, τότε ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ· πλὴν τοῦ πλάσσω, πλάσσω· ἱμάσσω, ἱμάσω· ἰνάσσω, ἰνάσω· πάσσω, πάσω· λεύσσω, λεύσω.

Δράγμα] πληθυντικῶς μὲν λέγονται τὰ δράγματα· σημαίνει δὲ τοὺς στάχτας, ὅσους δύναται ὁ θεριστὴς τῇ ἀριστερᾷ περιλαβεῖν θερίζων. Δράγματα, τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα· παρὰ τὸ δράξασθαι· σημαίνει τὸ λαμβάνειν. καὶ Δραγμή, τὸ πλῆθος τῶν κερμάτων, ἢ τῶν ὀβολῶν.

Δραδεῖν, σημαίνει τὸ κοιμᾶσθαι· καὶ καταδραδεῖν, τὸ κοιμηθῆναι. καὶ δραδεῖν καὶ ὑπέρδρασι, ὡς καρδία, κραδία. εἰρηται παρὰ τὸ δέρμα· δραδεῖν γὰρ κυρίως λέγεται τὸ ἐπὶ δερμάτων καθευδῆσαι. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶ, παράγωγον δρῆδω, τὸ κοιμῶμαι, κατὰ ἀντίφρασιν· οἱ γὰρ κοιμώμενοι οὐδὲν ἐνεργαῖον. ὁ μέλλων, δρῆσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραδον· ὁ μέλλων δεύτερος, δραδῶ· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δραδεῖν· καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς εἰ διφθόγγου γίνεται δραδέειν.

Δράκων, παρὰ τὸ δερκω τὸ βλέπω· ἐξυδερκῆς γὰρ τὸ ζῶον. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδρακον, ὡς ἐπράδον, ἐκ τοῦ πρᾶδω· καὶ ἔτραπον, ἐκ τοῦ τρέπω. ἔδρακον ὠφείλειν εἶναι· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ἐτι δὲ καὶ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων· — πόθεν ἔχει τὸ α; καὶ πού τυχὴ τὸ ε συνἀμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ τρέπει ὁ δεύτερος ἀόριστος. καὶ Ὅμηρος, — ἐσέδρακον ἄντην· — καὶ, — οὐδ' ἂν νωτὶ διαδράκοι ἡελίος περ· — ἀντὶ τοῦ ἴδοι.

Δρακίος, ὄνομα κύριον· ἀπὸ τοῦ δράσσω, ἢ ὃ δραττόμενος, ὁ ισχυρός. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω, ἢ ὃ πρακτικός.

Δράμα, ποιήμα, πρᾶγμα. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶ, (ἀφ' οὗ καὶ δρᾶσαι, πρᾶξαι) ὁ παθητικὸς παρακείμενος, δέδραμαι· ἐξ αὐτοῦ δράμα, λέγεται δὲ δράματα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμητικῶς γινόμενα, ὡς ἐν ὑποκρίσει, ὡς Φησὶν Ἀριστοφάνης· ἐπεὶ δὲ ἐν ἱερῷ Ἡρακλέους δειπνοῦντες ἐγένοντο χοροί. καὶ τὰ ἐκ συσκευῆς δὲ καὶ κἀκουργίας δρώμενα κατὰ τινος ὑπὸ τινῶν, δράματα.

Δράναι] οἶμαι ἀπὸ τοῦ δρῆμι ἔδρην· τὸ ἀπαρέμφατον, δρᾶναι. κάλλιον οὖν ἀπὸ τοῦ δρᾶναι δρανῶ ἔδρανα δρᾶναι. ἐστὶν Ἰλιάδος κ'. καὶ Δράνειν, ἰσχύειν, δύνασθαι, ἐνεργεῖν.

30 Δράξ, σημαίνει ἴσον τῇ χειρὶ οἷον τε δράξασθαι καὶ περιλαβεῖν. παρὰ τὸν δράξω μέλλοντα, δράξ, ὡς θῆσω, θῆξ.

Δράξων, ἢ λεγομένη σικελική. σημαίνει δὲ τοὺς κατ' ἀγορᾶν τῶν ἀλφίτων ἢ τοὺς ἄλλων τινῶν δραττομένους καὶ ἀρπάζοντας. οὕτως Ἐρατοσθένης κατηδάλους καλεῖ. παρὰ οὖν τὸ δρᾶττεσθαι. εἰς τὸ Διογένηος εὖρον ἐγὼ δράξων σημαίνειν πορνοβοσκόν.

Δρέμω, ὁ μέλλων δραμῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραμον· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δραμεῖν. τὸ ῥῆμα, δέριω· ὁ 40 δεύτερος ἀόριστος, ἔδραμον· καὶ ὑπέρδρασει, ἔδραμον· ὁ δεύτερος μέλλων, δραμῶ.

Δραπέτης, ὁ Φυγάς· παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ· καὶ ἀποδρῶ, τὸ ἀποφεύγω· ὅθεν καὶ ἀπέδρα· ὁ μέλλων, δράσω· καὶ μετὰ τοῦ πέτω (σημαίνει τὸ ἀφίπταμαι) γέγονε δραπέτης, ὁ ἀποπτάς καὶ ἀποστάς τῆς ὑπηρεσίας· ἢ ὁ τὸ δρᾶν (ἡγουν τὸ πράττειν) πεττεύων, τούτεστιν ἐκκλίνων.

Δραπετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς. ἐστὶ δὲ τῆς μυνίδας καλουμένης 50 τῆς τρόπος. εἰρηται δὲ παρὰ τὸ τῶν παιδῶν ὁ μὲν τις μνεί τούς ὀφθαλμούς, βαῶν. Τηροῦ, Φυλάττου· — οἱ

δὲ ἄλλοι, Φεύγουσι, Φυλασσόμενοι τοῦ ἀγρευθῆναι. εἰρηται παρὰ τὸ δραπετεύειν καὶ Φεύγειν τοὺς παίζοντας αὐτήν.

Δραπέται, δυνατοί. Δρήστειραι, διάκονοι, θεράπταιναι. Δρησταί, δρηστήρες, οἱ ὑπουργοῦντες καὶ διακονοῦντες. Δραστήρ, ὁ νοητικὸς κατ' ἐπιβολήν. δραστήρας, μαγείρους, διακόνους.

Δρησμοσύνην, θεραπεῖαν, ὑπηρεσίαν.

Δρατίς, σημαίνει τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν δρατίν. παρὰ τὸ δρῶ, τὸ πράττω καὶ τὸ βλέπω, τὸ δρᾶ καὶ δράξ, καὶ ὑπόδρα καὶ ὑπόδραξ· καὶ δρατοί, οἱ ὀφθαλμοί· καὶ δραπέτης, ὁ περιβλεπόμενος μὴ ἀλφ. δρῶ δρᾶσω οὖν, δρᾶσις, ὡς πρᾶξω, πρᾶξις. παρὰ τὸ δρῶ τὸ δρῶ, (ἀφ' οὗ καὶ δρᾶσις ἢ βλέψις) δέδραται, δρατός, καὶ δρατοί, οἱ ὀφθαλμοί.

Δρατὰ] — περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει· — ἐκπεσῶρεος δὲ τὰ ἐκθεδαρμένα σώματα τῶν ἀνηρημένων ἀνδρῶν, Ἰλιάδης ψ'. ὡς φείρω φθαρτός φθαρτῆ φθαρτά, οὕτω δείρω τὸ ἐκδέρω, δαρτός δαρτά· καὶ καὶ ὑπέρδρασι, δρατὰ, ὡς ὀφίσκαρτον, ὀφισπρατον.

Δρακναυλος, Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς· ἐτεῖ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσι· [ὅτι] συναυλίζονται κατὰ τὸ εἶδος. Κέκροπι δντι διφθεῖ· [ὅτι] συναυλίζεται μία πῶν ἐν τῇ ἀεροπόλει δράκοντι, προσημερεύουσα τῇ θεῷ.

Δραχη, σταθμός ὠρισμένος· ἢ τὸ συναθροίσμα τῶν ἐξ 20 ὀβρῶν. παρὰ τὸ δέδραγμα, δραχη, τὸ παλαιὸν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὀβολοῖς κεχρημένων ἀντὶ νομίσματος, οὗς τῇ χειρὶ δραξαμένους δυνατόν ἦν περιλαβεῖν, τούτους δραχμὴν ἐκαλοῦν, παρὰ τὸ δρᾶσθαι· αἱ δὲ ἀκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. εἰς τὸ ἐρεγμός· καὶ εἰς τὸ ἀρχόμενος περὶ τοῦ χωρὶς γ.

Δρεπτόν, διηνεκῶς ἀπολαυστικόν, τρυγητικόν, καὶ ὅπως ποτε ἀρπαστόν· καὶ τὸ δρεπτόν σκευώρηται παρὰ σοῦ Φιλήμα.

Δρέπειν, τρυγᾶν, τέμνειν· καὶ Δρεπεῖς, οἱ τρυγηταί.

Δρεπάνη, ἢ Φαιακία· διὰ τὸ ἐκεῖ κεκρύφθαι τὸ δρέπανον ὃ ὁ Κρόνος τὸν πατέρα τῶν αἰδῶν ἐξέκοψεν· ἢ ὅτι τὸ παρὰ Ἡφαιστου Δημητρί δεδέν, ἦνα τοὺς Τιτᾶνας διδάξῃ θερίζειν.

Δρέπανον, χώρα τῆς Σικελίας. εἰρηται ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ κεκρύφθαι τὸ δρέπανον ὃ ἀπέτεμε τὰ αἰδῶτα τοῦ Οὐρανοῦ ὁ Κρόνος. ἢ ἀπὸ τοῦ σχήματος· δρεπανοειδὴς γὰρ ὁ τόπος. Δρέπανον δὲ καὶ χώρα Βιθυνίας πρὸς τῷ Βοσπόρῳ κειμένη.

Δρῆσος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸν δρᾶσω μέλλοντα, Δρᾶσος, καὶ Δρῆσος τροπῇ, ὡς κτήσω, Κτήσος· καὶ ῥῆσω, Ρῆσος· καὶ εἰσω, Ἴσος, κύριον.

Δρία] Ἡσίοδος, — ἀνα δρία βησσηντα Φεῦγε· — οὐκ ἀπὸ τοῦ δρία κατὰ συγκοπήν· ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ τοῦ θύος γίνεται θύον, καὶ μέγαρος μέγαρον, οὕτω δρία δρίον· καὶ ὡς μύρον μύρα, οὕτω δρίον δρία· ἀνα τοὺς συνδένδρους τόπους.

Δριμύς, παρὰ τὰς ῥίνας μύειν· ἢ παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸ μένος.

Δρίφος] δρίφος Συνακούσιος· Φέρ' ὦ τὸν δρίφον· — δρίφος 50 γὰρ καὶ δρίφος.

Δρόσος, κατὰ παρέλπειν τοῦ ἰ· οἷον, ἢ παρὰ τοῦ Διὸς σουμένη, δρόσος τις οὔσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δρόσος. ἢ παρὰ τὸ ὕψος βρέχων, ὕσος· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφωνῶν, δρόσος. δροσίω δροσίω, καὶ δροσῶ δροσῶ· καὶ ὁ παθητικὸς ἐνεστώτης, δροσάμενοι· ἢ παρὰ τὸ ῥέω ῥόσος, καὶ ὁρόσος· ἢ παρὰ

288 τὸ φρῶ τὸ πρᾶττω καὶ τὸ σῶς, ἡ σῶος δρῶσα τοὺς καρπούς.

Δροίτη, ἡ πύελος· ὁ δὲ Αἰτωλὸς Φησι τὴν σκάφην ἐν ἣ τισθηνεῖται τὰ βρέφη· Παρθένιος δὲ τὴν σφόν, καὶ Αἰσχύλος, καὶ ἔστι παρὰ τὸ δору καὶ τὸν οἶτον, τὸν θάνατον· τὸ δору ἐπὶ εἰς θάνατον ἐπιτήδειον. ἡ ἐκ δρυὸς εἰς οἶτον πεποιημένη, καὶ εἰς τὸ δέχεσθαι τὸ σπῆνος· κατὰ τὸν Ἑρμῖππον οὗν διὰ τοῦ υ γράφεται· παρὰ τὴν δρῦν τὴν ξυλίνην· καὶ ἴσως ὅτε μὲν σημαίνει τὴν πύελον, διὰ τοῦ υ· ὅτε δὲ τὴν σφόν, διὰ τῆς σι.

Δρωπακίζεσθαι, ταυτὸν ἐστὶ τῷ πιττούσθαι· ἄμφω δὲ τὸ τὰς τρίχας τοῦ παντός σώματος μαδαῖν χρίσθαι.

Δρυαχαρνεύ, δρύνει· Ἀχαρνεύ ἀναίσθητε. ἐκωμωδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς, ὡς ἀγριοὶ καὶ σκληροί· Πύταιοι δὲ, ὡς βαδίσας δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους· Θυτάδαι καὶ Πρὸςπέλτιοι, ὡς δικαστικοί.

* Δρυμός, ἡ ὕλη· ἀπὸ τῆς δρυός· δρῦς γὰρ ἅπαν δένδρον σημαίνει.

Δρύϊνος, ξυλίνος, ὡς ἂν τις εἴποι λίθινος· πᾶν γὰρ ξύλον δρῦς καλεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· καὶ Δρυμῶν, ὁ σύνδενδρος τόπος, ἀπὸ τῶν δρυῶν· οὕτω γὰρ ἐκάλουν πᾶν δένδρον· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ Ἀκροδρυα οὐ μόνον βαλάνους, ἀλλὰ πάντος φυτοῦ καρπὸν ἐξῆδμον· καὶ Γεράνδρυα, πάντα τὰ παλαιὰ φυτὰ· δρῦν γὰρ ἐκάλουν πᾶν δένδρον ἀπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου· καὶ Δρυτόμος, ὕλοτόμος, ξυλοτόμος. τὸ δὲ δρῦς, ἐπὶ μὲν εὐθείας, μακρὸν ἔχει τὸ υ· ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης κλίσεως, βραχὺ· οὐσίως καὶ τὸ ἰχθύς· ἔτι σὺς, σὺός· ὕς, ὕος.

Δρύοψ, ὄνομα ἐθνικόν. τοὺς Δρύοπας ὑπὸ τὸν Περνασσὸν οἰκοῦντας, μετέστησεν Ἡρακλῆς εἰς Πελοπόννησον. καλοῦνται δὲ ἀπὸ Δρύοπος υἱοῦ Ἀπολλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάστος.

* Δρυόκοιτος, ὁ ἐν ταῖς ὕλαις κοιμώμενος.

Δρυόχοις, τοὺς πελάγους. οἱ μὲν, κρῖκοις ἀκούουσι τινὰς μεγάλους ἐπὶ ὀβελίσκων κειμένους, οὓς καταπήγνυσθαι εἰς τὴν γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν τοξεύειν· οἱ δὲ, μοιβάς τας θέσεις αὐτῶν κάτωθεν, ἔπειτα τὸν κινεῖον ἄνω ἐπιβεβηκέναι. ἄμεινον δὲ ἀκούειν δρυόχοις, ξύλα ὀρθὰ, ἐφ' ὧν ἡ τροπὴ ἐρεῖσθαι τῆς πηγνυμένης νεφῆς, ἢ γωνυ στηρίγματα. καλοῦνται δὲ αὐταὶ καὶ ἐπεγκνέιδες.

Δρυφάντους, ξυλίνους θώρακας, ἢ τοὺς νῦν καλουμένους καγκέλλους, τὰ διαφράγματα ἢ περιτειχίσματα. εἴρηται δὲ κυρίως πάντα τὰ ἀπὸ ξύλων γινόμενα, δρυόφακτος τίς αὖν, ὁ ἐκ δρυῶν Φραγμός· πάλαι γὰρ τὰ πάντα ξύλα δρύας ἐκάλουν καὶ δρυάων. ἡ παρὰ τὴν δρῦν καὶ τὸ πακτῶσαι, ὁ ἐστὶ πῆξαι, δρυπακτος καὶ δρυφακτος.

Δρύπτω, τὸ σκαράττω. Ὀμηρος, Δρυπτάμενοι δ' ὀνύχεσσι παρσίας· — παρὰ τὰς δρύς. τὸ γὰρ παλαιὸν ἀρπάζοντες τὰς βαλάνους, περιπαλόντες· ἀλλήλους ἐσπάραττον· ἀπὸ δὲ τούτου, δρυμάσσω ῥήμα τὸ σκαράττω. ἡ ἀπὸ τῶν περιλεπιζομένων δρυῶν εἴρηται.

289 Δρύφελλον, τὸ λέμμη, ὁ Φλοιός. Παρθένιος, Οὐδὲ πόροι ῥίξης δρύφ· λα ποτῖαδος· — παρὰ τὸ δρύφαι, ὃ ἐστὶ λεπίσαι, ὁ ἀποδρυπτόμενος Φλοιός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ Φύλλον δρύφελλον, ἐπὶ τοῦ σελίνου ὁ Παρθένιος.

Δρύφακτος, αἱ τῶν δικαστηρίων ὕραι, ἦγον τὰ καγκέλλα.

Δοῖδω, ὁ καλούμενος ἀλοτριβανός· παρὰ τὸ δαδύσσω τὸ ταράσσω· ὁ μέλλων, δαδύξω· ἀποβολῇ τοῦ ω, δαδύξ· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοῖδω· τὰ εἰς υξ ἅπαντα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται πλην τοῦ προῖξ.

Δοῖεν] ἐκ τοῦ δίδωμι, ἐδίδων· ὁ δευτέρος ἀόριστος, ἐδων·

δοῦς, δόντος· τὸ εὐκτικόν, δοῖην· τὸ πληθυντικόν, δοίην· μεν· καὶ συγκοπῇ, δοῖμεν· καὶ δοῖεν, τὸ τρίτον.

Δοιάντειον πῆδον νέμονται, ἀπὸ τοῦ Δοιάντος ἥρωος.

Δοῖα, ὄνομα· ἡ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν, δοῖος. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν ἐν τοῖς ῥήμασιν ἀναλογίαν φυλάττουσι, καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι πλεονάζουσι τὸ ι· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δέω τὸ δασμῶν, δός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοῖός· ἡ γενική, δοῖου· ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, δοῖω· ἡ ἐκ τοῦ δυο διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γίνεται κατὰ διάλεκτον, πλεονασμῷ τοῦ ο, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι· ἐκ δὲ τοῦ δοῖος, γίνεται δοῖη, καὶ δοῖαι. Ἰλιάδος ι', — ἐν δοῖῃ δὲ σαωσόμεν, ἡ ἀπολέσθαι· — τούτεστιν ἐν δισταγμῷ, ἐν διχοστασίᾳ· περὶσπᾶται· δοτική γὰρ ἀκολουθεῖ εὐθεῖα τῇ δοῖός.

Δυο, παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἐτέρῳ ἀριθμῷ. γράφεται καὶ ψιλῷ καὶ διφθόγγῳ. ὅταν βαρύνεται, γράφεται διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· ὅτε δὲ ἐξύνεται, διὰ τῆς οἱ διφθόγγου. Αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω· — ὥδε γὰρ διὰ τὸ μέτρον, μέγα· κινῶν μὲν γὰρ, διὰ τοῦ ο μικροῦ· Ἀττικῶς δὲ, διὰ τοῦ 3ο ω μεγάλου. καὶ ποῖον ἐστὶν ἀναλογώτερον; τὸ διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἐμάθομεν γὰρ, ὅτι τρία ἐστὶ στοιχεῖα τελικὰ τῶν δυϊκῶν, α, ε, ω.

Δυάζειν, τὸ διστᾶζειν· παρὰ τὸ ἐν δύο στάσεσιν εἶναι· ἡ παρὰ τὸ δεδέσθαι τὴν ψυχὴν, καὶ μὴδὲ πρὸς ἐτέραν τρέπεσθαι γνώμην.

Δοιάζω] παρὰ τὸ δοῖος, δοιάζω, ὡς ἴππος ἰπάζω.

Δυοῖν] ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ἄμφω γίνεται ἄμφοῖν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δυο δυοῖν. λέγεται καὶ δυεῖν, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. 4ο

Δυάξ, παρὰ τὸ δῶ τὸ δασμῷ· ἢ ἡ ὁ ἐκ συνθέσεως πρώτος ἀριθμός· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς μονάδος. ἡ παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἄλλῳ ἀριθμῷ, τῷ ἐνί· τὸ γὰρ ἐν, ἀποκαλυμμένον ἐστὶ παρὰ τὴν εἶον καὶ τὴν ἄφειν. ἡ παρὰ τὸ διεῖναι· μόνῃ γὰρ πρώτῃ ἡ δύνας διίσταται ἀπὸ τῆς μονάδος· ὅθεν οἱ Πυθαγόρειοι τόλμαν αὐτὴν εἶπον. ἡ παρὰ τὸ δυο, δυάς.

Δυϊκὸς ἀριθμός, οὐ μόνον ὅτι ἐπὶ δυοῖν λέγεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐκάστην πτώσιν δυο πτώσεις ἔχειν.

Δὺ δὲ χιτῶνα] τὸ δὺ, μακρὸν. ἐστὶ γὰρ δευτέρος ἀόριστος 5ο τῶν εἰς μι, ἔδυν, ἔδως, ἔδω, δὺ.

Δύω, τὸ ἐνδύσασθαι ἡμάτιον. ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δασμῷ, ὡς χέω χύω· καὶ συνθέσει, ἐνδύω καὶ ἐνδύεις. δοκεῖ γὰρ δεδέσθαι τῇ ἐσθῇτι. ἀπὸ δὲ τοῦ δύω, γίνεται δῦμι τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι· ἡ δὲ τετάρτη, ἀπὸ τῆς ἔκτης τῶν βαρυτόνων· ὅλον δὺ δῦμι· ἡ μετοχή, δός· καὶ τὸ ἀπαράμφωτον, δύναι (ὡς Φας Φαναι) καὶ δῦμε· 29ο

Δύσαι] — εἰ μὴ σύ γε δύσαι ἀλκήν, Ἰλιάδος ι', εἰ μὴ ἀναλάβης τὴν δύναμίν σου καὶ κατέλθῃς ἐν τῷ πολέμῳ βοηθῶν.

Δυστό τ' ἥελις] ἐχρῆν δειλετο, εἰς δειλὴν ἐτράπη· ἡμέρα γὰρ ἦν ἐτι. δύω, δύσω· καὶ μεταγεται ὁ μέλλων εἰς ἐνεστώτα· δύσω, δύσομαι, ἐδυσόμην.

Δυσμή] ὡς παρὰ τὸ δέω δασμός, οὕτω καὶ δύω δυσμή, ὅτε συνδέεται τῷ Φωτὶ τὸ σκότος καὶ συναπτεται. 1ο

ῥα τὸ δύω, ἡ δῦμι· ὁ παρακείμενος, δέδωκα· ὁ παθητικός, δέδυσμαι· καὶ ὄνομα ῥηματικόν, δυσμή· καὶ

δυσμαὶ δυσμῶν, ὅπου ἐσέρχεται καὶ ὑπαικύνει· ὁ ἥλιος.

Δύσις, ὅπερ ἂν σημαίη, παρὰ τὸ δύω εἴρηται τὸν ἀριθμόν, καὶ τὸ Φῶς· παρὰ τὸ σκότει συνδυάζεσθαι.

Δύναμις, ἡ ἰσχύς· ἡ παρὰ τὸ δαινύω, ἡ παρὰ τὸ δύνω· ἡ δύνουσα καὶ πρᾶττουσα καὶ διαιρούσα τὸ ἀνδιστάμενον.

Δυνάστης, ἀπὸ τοῦ δυνάζω· ὁ μέλλων, δυνάσω· δεδύνα· 2ο κα, δεδύνασμαι, δεδύνασαι, δεδύνασται.

Δυνήσμαι] ἀπὸ τοῦ δύνω δυνῶ δύνημι, δυνήσομαι, δυνήσεται.

Δύνωνται] ἀπὸ τοῦ δύνημι· οὐ τὸ καθημερινόν, δύναμαι· τὸ ὑποτακτικόν, εἰς δύνωμαι. καὶ ὡφείλεν εἶναι εἰς δύνωμαι, ὡς τιθῶμαι· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι ἥνικα εὐρεθῇ ὁ ἐνστωὶς τῶν εἰς μὲ ἐν χρήσει, τότε προπερισπᾶται τὰ ὑποτακτικά· οἷον τίθῃμι, εἰς τιθῶμαι· ἴστημι, εἰς ἴστωμαι. ἥνικα δὲ οὐχ εὐρίσκεται ἐν χρήσει, τότε προπαροξύνεται· οἷον δύνημι εἰς δύνωμαι· τὸ γὰρ δύνημι ἐν χρήσει οὐχ εὐρίσκεται. καὶ τὸ πληθυντικόν, δύνωνται.

Δύνασαι] Ἰστέον ὅτι τὰ ἔχοντα τὴν ἐνεργητικὴν μεταχρῆν εἰς εὐρύτονον, τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ, ποιεῖ τὸ β'· οἷον πεποιήσαι, παποιήσαι· ὅτι παποιηκώς. οὕτως οὖν δύναται δύνασαι, ὅτι δυνάς· καὶ ἐπίσταται, ὅτι ἐπιστάς. ἀπὸ τοῦ δύνημι καὶ ἐπίστημι, δύναμαι καὶ ἐπίσταμαι. τὸ δὲ δύνῃ καὶ ἐπίστῃ, κατὰ πάθος εἰσὶν ἀπὸ τοῦ δύνασαι καὶ ἐπίστασαι· Ἰωνικῶς, δύναμαι καὶ ἐπίσται· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, δύνῃ καὶ ἐπίστῃ. Χοιροβοσκός.

Δυσί] Ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν ὅσοι μὲν ἐν μιᾷ Φωνῇ τὰ τρία γένη δηλοῦσιν, οὐ κλίνονται· τὰ γὰρ ἄρθρα μόνον διαλαμβάνει· ἐπεὶ τὸ ἀριθμητικὸν πανταχοῦ τὴν αὐτὴν Φωνὴν ἐφύλαξεν. εἰ ἄρα οὖν τὰ δύο ἐν μιᾷ Φωνῇ τὰ τρία γένη δηλοῖ· οἱ δύο γὰρ, καὶ αἱ δύο, καὶ τὰ δύο· δηλονότι οὐκ ὡφείλε κλίνεσθαι τοῖς δυσί. ἐστὶ δὲ εἰπεῖν, ὅτι πολλάκις αἱ διάλεκτοι κλίνουσι ταῦτα, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ, Εἰς τὸν δυσκρίβανον· — ἀντὶ τοῦ δυσκρίβανου. καὶ πάλιν Καλλιμαχος ἐν τοῖς Ἑλεγεῖοις, Ἐκ δὲ τριηκόντων μοῖραν ἀφείλας μίαν· — ἐκ τοῦ τριηκόντος, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τριᾶκοντα, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ δύο εὐρηται κλινόμενον. καὶ παρὰ τὸ δύο, δυσὶν ἀντιφέρεσθαι, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ· οὐχ ἐνὶ μόνον κεῖται, ἀλλ' ὅτε μὲν δυσὶν, ὅτε δὲ πλείοσι. τῇ οὖν χρήσει ἀπακολουθῶν, κλίνεται τὸ δυσί.

Δύη, ἡ κακοπαθεῖα· οἷον, — ἡ γὰρ με δὴ ἔχει ἥλιθα πᾶλλῃ· — ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμεύω· ὅθεν, Συνδεῖτε ταχέως τούτον· τὸν κυνολόπον· — οὐ παράγων, δέω· ἀφ' οὗ, Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι; Ὀδυσσεύς θ', ἀντὶ τοῦ δεσμεύειν, κρατοῖμι· καὶ δεμός καὶ δεσμός, ὡς δέω, δεσμός. ἀπὸ τοῦ δέω οὖν γίνεται δύω, ὡς βέω βύω βύσις, καὶ χέω χύω χύσις. δύω οὖν δύη, ἡ συνδεσμένη τῷ πάσχοντι· ἡ ἡτινι συνδέσθαι τις δυστυχία κακοπαθῶν. ἡ λύη τις οὖσα, ἡ λύουσα τὰ μέλη· ὅθεν καὶ δοῦλος ὁ δυστυχὴς καὶ κακῶς πάσχων, δὴλός τις ὢν.

Δύη, ἡ κακοπαθεῖα· οἷον, — ἡ γὰρ με δὴ ἔχει ἥλιθα πᾶλλῃ· — ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμεύω· ὅθεν, Συνδεῖτε ταχέως τούτον· τὸν κυνολόπον· — οὐ παράγων, δέω· ἀφ' οὗ, Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι; Ὀδυσσεύς θ', ἀντὶ τοῦ δεσμεύειν, κρατοῖμι· καὶ δεμός καὶ δεσμός, ὡς δέω, δεσμός. ἀπὸ τοῦ δέω οὖν γίνεται δύω, ὡς βέω βύω βύσις, καὶ χέω χύω χύσις. δύω οὖν δύη, ἡ συνδεσμένη τῷ πάσχοντι· ἡ ἡτινι συνδέσθαι τις δυστυχία κακοπαθῶν. ἡ λύη τις οὖσα, ἡ λύουσα τὰ μέλη· ὅθεν καὶ δοῦλος ὁ δυστυχὴς καὶ κακῶς πάσχων, δὴλός τις ὢν.

Δύμη, ἡ πόλις τῆς Ἀχαΐας. Δυκόφρων, Δύμη τε Βουρέοισιν ἡγεμῶν ὄχλου· — λέγεται καὶ Δύμαι καὶ Δυμαῖαι, ὅτι πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀχαΐας κεῖται, δυσμη τὴς οὖσα καὶ δύμη, ἡ ἀπὸ Δύμης ἡρωίδος.

Δύμας, ὄνομα κυρίου. ἀπὸ τοῦ δύω τὸ δεσμεύω, Δύμας· — υἱὸς δὲ Δύμαντος.

Δύπτης] δύπται λέγονται αἱ αἰθυσίαι. καὶ ὁ δύπτης. Καλλιμαχος, Δύπται τ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι ἐν διοι καύηκες· — παρὰ τὸ δύπτω, δύπτης, ὡς ὅπω δύπτης, καὶ ἐπὶ πτης. δύναται δὲ λέγεσθαι καὶ δύπτης ὁ κολυμβητής, παρὰ τὸ δύνειν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

Δύρεσθαι, ἀντὶ τοῦ δούρεσθαι.

Δυρράχιον, πόλις Ἠπείρου, ἡ πρότερον κληθεῖσα Ἐπίδαμνος· οὖν δὲ Δυρράχιον, ὅτι κατὰ τὸν τόπον προσχούσης ἁπλᾶς γαλῶφου, τὸ κύμα προσπίπτον καὶ σχιζόμενον, βραχίον ποιεῖ μεγάλην· ὅθεν διὰ τὴν

βραχίον καὶ [τὸ] δύσφορον, Δυρράχιον ἀνέμασαν τὸν τόπον.

Δυσὰς, ὁ ἄνεμος. — ἄνεμοιο δυσὰς ὀρνυμένοιο· — παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω καὶ δυσ-, ὁ κακῶς πνέων. τὸ γὰρ δυσάων, ἔκτασιν ἔχει τοῦ ε εἰς τὸ η. τινὲς δὲ τοῦ ζεφύρου ἐπίθετον φασὶ τοῦ ἀπὸ δύσεως ἄαντος, ὅτι θυτικός ἐκ ζέφου βέσι.

Δυσάμμορος] παρὰ τὸ φόρος δύνμορος· καὶ πάλιν παρὰ τὸ μόρος, ἄμμορος, τοῦ α ἀντὶ τοῦ κακοῦ κειμένου· καὶ κατὰ ἀλλεπαλλήλων σύνθεσιν, δυσάμμορος, ὡς ἡλικες, ὁμήλικες, καὶ συνομήλικες.

Δυσαριστοτοκία, Ἰλιάδος σ', ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τετοκυῖα, ὡς ἂν τις εἴποι ἐπὶ διχοστασίᾳ εὐτεκνον.

Δυσάλθας, τὸ δυσάτον· οὐδετέρως· τὸ ἀρσενικόν, δυσάλθας. ἐκ τοῦ δυσ καὶ τοῦ ἄλθω τὸ θεραπεύω.

Δυσβήρης, ὁ δυσβάτος· παρὰ τὸ δύσβατος, δυσβατήρης· καὶ ἐν συγκοπῇ.

Δυσβάρνακος, δυσκατανόητος. βάρνακα γὰρ ἄγρια λάχανα δυσπλута.

Δυσγάργας, δυσυπότακτος· γαργαλίζειν γὰρ, τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν καὶ πείθειν.

Δυσερμία, ἡ δυστυχία, ἡ κακὴ ἐπιτυχία. εὐαρίαν γὰρ τὴν ἐπιτυχίαν καλοῦσιν, ἀπὸ τοῦ τὸν Ἑρμῆν εἰς πολλὰ παρακαλεῖσθαι βιωφελῇ.

Δύσεριν, Φιλόνεικον· παρὰ τὸ δυσ μόριον, καὶ τὴν ἔριν.

Δυσήρης] — καὶ πολέμοιο δυσήρης· — παρὰ τὸν λυπηρὸν ἦχον τὸν ἐν τῷ πολέμῳ γινόμενον.

Δυσηλεγής, καὶ ταυηλεγής, ἐπὶ τοῦ θανάτου λέγεται, ὁ μακροκόμης· ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ ποιῶμαι· οἷον, Λέξον νῦν με τάχιστα· — ἡ παρὰ τὸν ἔλεγον τὸν θρήνον· ἢ ὁ χαλεποὺς θρήνους περιποιῶν.

Δυσηνίους, δυσπειθεῖς, ἀσυποτάκτους, δυσάγους, δυσμετόχους· ἐκ μεταφοράς τῶν ἵππων· ἥνικα γὰρ τὰ λῶρα.

Δύσκολος, ὁ δυσάρεστος· παρὰ τὸ κέλλω, ὁ δυσχερῶς τινὶ ἐνούμενος, ἀπὸ τῆς συνθεσέως καὶ ἐνούσης κόλλης. οὐκ εὐθέτος, ἄγριος.

Δυσμέλας, δυσήρης.

Δυσμέλας, ἄδοξος.

Δυσμενής] παρὰ τὸ μένω γίνεται δυσμενής, δυσμενῶ· καὶ ἀπὸ τούτου δυσμεναίνω, τὸ ἀπεχθῶς διακείμεναι. Εὐριπίδης, — σχέτλια τί μαινόμεναι. Καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευομένοις εὐ· — τούτῳ τὸ ὄνομα ἐστὶ συνθετὸν ἐκ τοῦ δυσ· καὶ ἀόηλον, εἴτε παρὰ ῥῆμα γέγοναν, ἢ παρὰ ὄνομα οὐδέτερον. ἀκόλουθον μέντοι ἀμφοτέροις τοῖς σχήμασιν ἔχειν τὴν τάσιν. εἴτε γὰρ ἀπὸ τοῦ μένω οἰζουνομένου, ὡς σπείρω πολυσπερῆς, ἄρῳ νεαρῆς· εἴτε παρὰ ὄνομα οὐδέτερον, κατὰ λόγον ὡξύνθη. ὡς γὰρ παρὰ τὸ κρατῶ, γίνεται παγκρατής, ἄγος ευκαγής, οὕτω παρὰ τὸ μένω, δυσμενής· ἡ γενική δυσμενέος.

* Δυσμή] ὡς παρὰ τὸ δέω δεσμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δύω δυσμή, ὅτε συνδεῖται τῷ φωτὶ τὸ σκοτὸς καὶ συνάπτεται, ὅπου ἐσέρχεται καὶ ὑπεκδύνηι ὁ ἥλιος.

* Δυσνομία, ἡ παρανομία· ἀπὸ τοῦ δυσ καὶ νόμος.

* Δύνμορος, ὁ δυστυχής· παρὰ τὸ δυσ καὶ μόρος.

Δύσπαρι, ἐπὶ κακῷ ἀνομασμένη, ὅσον ζήσας ὡς Πάρις, 30 δυσώνυμος. καὶ δυσπαρίτων χερσίων, τὸ ἀθάτον. αὐτῷ Δενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει.

Δυσπαλῆας ῥίξας, Ἀπολλώνιος τὰς κακῶς ἀναδιδομένας· ἀπὸ τοῦ πᾶλλω· ἡ δυσχερῶς γινομένης.

Δυσπέμφατος, δυσάρεστος, δυσπειθής, δυσκίνητος, χαλεπός, μεμψίμοιρος. Εἰ δὲ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἱμερος αἰρῇ· — εἴρηται ἀπὸ μεταφοράς τῶν δυσπεπτοῦντων σιτίων.

40. Δυσσώος, παρὰ τὸ σῶς τὸ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἴν' ἢ ὁ κακῶς σωθῆσόμενος· ἢ παρὰ τὸ σῶν, ὃ σημαίνει τὸ διώκω· καὶ κατ' ἐκένδεσιν τοῦ βῆτα, γίνεται σοβῶ· ἴν' ἢ ὁ κακῶς διακόμενος. οὕτω δὲ καὶ τὸ δυσσώος καὶ λαοσώος τινὰς ἐτυμολογοῦσι.

Δυστήνας, δυστυχῆς, ταλαίπωρος, ἄθλιος. ἢ παρὰ τὸ στήναι, οἶονεὶ ὁ μὴ δυνάμενος στήναι· ἢ ἀπὸ τοῦ στένω, καὶ τοῦ ὄψε ἐπιρρήματος, ὁ πάνυ στένων, ὁ αἰεττικός.

Δυσχερές, τὸ δυσκόλως ὑπὸ τῶν χειρῶν καταρχαζόμενον, ὡς τὸ εὐχερές.

50. Δυσωρήσουσαι, δυσφυλακτῆσουσαι, κακῶν φυλακῆν καὶ νύκτα διαξοῦσαι.

Δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι, φοβεῖσθαι μεθ' ὑπονοίας, σπυθροπάζειν. οἱ γὰρ παλαιοί, ἐπὶ τοῦ κρῖναι καὶ ἐλέγχειν λαμβάνουσι· δυσωπεῖν γὰρ εἰρηται, παρ' ὅσον οἱ κακωκεκρινμένοι κακῶς ἔχουσι τοὺς ὤπας, οὕτως εὐρον εἰς τὸ ρητορικὸν λεξικὸν τὴν λέξιν· καὶ εἰς τὸ ἀνεκφώνητον Ἡρωδιανός. ἐνιοὶ δὲ, εἰ καὶ μὴ τῶν Ἀττικῶν, ἀντὶ τοῦ εἰδεῖσθαι. ἢ δὲ συνηθεῖα, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱκατεῦσιν καὶ παρακκαλεῖν κέχρηται.

295. Δωδωναῖος, ὁ Ζεὺς. Ἰλιάδος π', Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε· — ἐν χωρίῳ τῶν ὑπερβορέων τῇ Δωδώνῃ τιμᾶμεγε ἐν Θεσπρωτίᾳ. Δευκαλίων μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν, παραγενόμενος εἰς τὴν Ἥπειρον, ἐμαντεύετο ἐν τῇ δρυϊ. πελιάδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δούσης κατοικίξει τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ Δωδώνης, μῖας τῶν Ὀκεανίδων, Δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσε. ἡ ἱστορία παρὰ Θρασυβούλῳ καὶ Ἀεστωδῶρι.

10. Δῶμα, τὸ οἶκημα, ἐκ τοῦ δομῶ δομήσω, δάμημα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δῶμα. τὸ δὲ δομῶ, παρὰ τὸ δέμω, τὰ γὰρ εἰς ὠ λήγοντα βαρύνοντα ῥήματα τῷ ε παραληγόμενα, ἥνικα περισπῶνται, τρέπει τὸ ε εἰς ὀ· δέμω, δομῶ· νέμω, νομῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ δέμω δόμα, καὶ δῶμα κατ' ἔκτασιν. ἢ ἐκ τοῦ δομῶ δομήσω δεδομῆκα δεδομημαι, δῶμα τὸ οἶκημα. γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλο· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν γίνεται δῶ· δόμα δὲ τὸ δίδωμενον, 20 διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Δῶρον, ἢ καλαισότης· εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ πλεῖστα διὰ τῆς χειρὸς ἡμῶς δωρεῖσθαι· ἀφ' ἧς μετρεῖται ἡ καλαισότης. Δῶρον τὸ δίδωμενον· παρὰ τὸν δῶτω μέλλοντα, δῶν τι ὄν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δῶρον. ἢ δοκεῖ σημειῶδες εἶναι τὸ ὄνομα· καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, ὡς περ καὶ τὸ ἄλωτος. οὐδὲν γὰρ ὄνομα ἀπὸ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, πλὴν τῶν δύο τούτων· διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἷον, Ἀθηνόδωρος, 30 μεγαλόδωρος· αἰχμηλώτος, ἀνάλωτος.

Δωροφάγους, ἐμφαντικῶς ἀσώτους, ἐκ τῶν δῶρων τρεφομένους.

Δωροδόκας, καὶ ὁ δίδους, καὶ ὁ λαμβάνων.

Δωρίς, ὄνομα θεᾶς· διὰ τὴν γενομένην δωρεάν τοῖς ἀνθρώποις.

Δωρίπη, ἡ μήτηρ τῶν οἰνοτρόπων· ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ ὑπὸ ληστῶν αὐτὴν ληφθεῖσαν ἀπὸ Θράκης, δοθῆναι Ἀνίῳ τῷ ἱερεῖ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος ἀντὶ ἔκτου δῶρον.

Δωριάζειν] ἐκλήθη καζόλου Δωριάζειν τὸ παραφαίνειν 40 καὶ παραγυμνοῦν πολὺ τοῦ σώματος τὰς γυναῖκας· διὰ τὸ τοὺς Δωριεῖς χρῆσθαι οὕτως. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον κῆραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτνες, ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορημέναι, καὶ παρεμφαίνονσαι πολὺ τοῦ σώματος· καθάπερ καὶ ἐν ἀρχαίοις ὕμνοις ἔστιν εὐρεῖν ἐν ὑπομνήματι Ἐκάβης. οὕτως Ἰσώρος.

Δῶς. Ἡσίδρος, Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ· — σημαίνει δὲ τὴν δόσιν· καὶ γίνεται παρὰ τὸν δῶσω μέλλοντα, ἀπεβολῇ τοῦ ω. καὶ ἔστιν ἄκλιτος· ἐπεὶ τὰ εἰς ὡς 50 μονοσύλλαβα θηλυκά, καὶ περισπῶνται, καὶ κύρια εἰσὶν· οἷον, ἡ Τρῶς, ἡ Τλῶς, ἡ Κρῶς, ἡ Κῶς· εἰσὶ δὲ ὀνόματα πόλεων. ἐπεὶ οὖν τὸ δῶς θηλυκόν, οὐκ ἔστι κύριον, οὐτε περισπᾶται, τούτω χάριν ἔστιν ἄκλιτον.

Δῶτη] Δῶτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδῶτη δ' οὐ τις ἔδωκε· — τούτεστι, τῷ μεταδοτικῷ καὶ εὐσεβεῖ. ἐπλάσατο δὲ τὸ ὄνομα, καὶ οὐ κλίνεται, ὡς περ καὶ τὸ δῶς. τούτεστι, τῷ ἔχοντι προαίρεσιν δίδω, καὶ εἰ μὴδὲν ἔχει. 294

Δῶσων] οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ εἰς τῶν Ἀντιγόνων, ὁ υἱὸς Δημητρίου· ὃς ἔγχετο Χρυσίδα τὴν μητέρα Φιλίππου τοῦ ὑπὸ Ῥωμαίων γενομένου. εἴρηται δὲ διὰ τὸ Φιλότιμον, καὶ διὰ τὸ πολλὰ δίδωαι καὶ χαρίζεσθαι.

Δωτήνη, ἡ δωρεά· παρὰ τὸν δῶσω μέλλοντα δωτήνη· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ. Ἀλέξανδρος δὲ, συνθετοῦ αἶμα τὴν λέξιν, παρὰ τὸ τὴν δόσιν τίτειν· ἴν' ἢ ἡ ἀποτινομένη δόσις. ἢ ἀπὸ τοῦ δέδοται δοτός καὶ δοτήνη· καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ὡ, δωτήνη· ὡς περ καὶ δωτήρες, οἱ καὶ 10 ταμίαι, — παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτήρες· — καὶ κατ' ἔκτασιν, — θεοὶ δωτήρες εἰσιν.

Δῶσι] Ἰλιάδος α', — αἰκέ ποθι Ζεὺς Δῶσι πόλιν Τροίην· — ἀντὶ τοῦ, εἰάν ποτε ὁ Ζεὺς παράσχῃ Τρωϊκὴν πόλιν· λέγει δὲ τὴν Ἰλίον. ἔστι δίδωμι, δῶσω· ὁ δευτέρος ἀόριστος, ἔδω· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, εἰάν δῶ, δῶς, δῶ· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, δῶσι.

Δῶσιν] Εἰ δὲ κε μὴ δῶσιν· — εἰάν δὲ μὴ παράσχωσιν. εἰάν δῶ· καὶ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰάν δῶμεν, δῶτε, δῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, δῶσι. καὶ δῶσι. 20 δῶσι, πληθυντικόν, ἀπὸ τοῦ δῶσουσι κατὰ συγκοπὴν.

Δῶη] ἀπὸ τοῦ δίδωμι, δῶσω· ἔδω· ὁ δευτέρος ἀόριστος· ἢ μετασχῇ, δούς δόντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, δῶην· καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ὡ, δῶην, δῶης, δῶη.

Δωδέκατος] ἐκ τοῦ δύο καὶ τοῦ δέκα, γίνεται δωδέκατος· καὶ κρᾶσι τοῦ υ καὶ ο εἰς ὡ μέγα, δωδέκατος.

Ε.

294 Ε τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὴν ἐπέκτασιν τὴν εἰς μέσον καὶ 30 τὴν κυκλοτερῆ. τὸ μὲν γὰρ κυκλοτερές καὶ περίεξ τοῦ ὄντος αἰῶνος μιμεῖται τὰ περίεξ· τὸ δὲ εἰς μέσον μακρὰν ἔχον, τὴν ἐπέκτασιν τοῦ αἰῶνος.

Ἐ δαύνεται, καὶ ἐγκλινόμενον· ἐηλοῖ ἀντανυμῖαν τρίτου προσώπου, πτώσεως αἰτιατικῆς· ὡς τὸ, Οἱ δ' ἐμ' ἄν περ ἔδντα, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. καὶ πάλιν, ἐμέ, σέ, ἔ·

ὁρθοτονοῦμενον δὲ πάλιν, δηλαῖ ἐαυτάν· ὡς τὸ, — κάλεον δὲ μιν εἰς ἔλεος.

Εἰ] Ἰστέον ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ εἰμί, εἰς, εἴ, γέγονεν· ἀπὸ ὠφείλεον ἀξύνεσθαι· τὰ γὰρ ἀποβάλλοντα τὸ ε, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐω βαρυτονου 40 τοῦ ὑπάρχον· ὁ παθητικὸς ἔκτατος, ἐκαμ. ζῆται εἰς τὸ εἰμέν.

Εἶα, παρακελευσµατικὸν ἐστὶν ἐπὶ βῆμα. ἔκπαρ παρὰ τὸ
βῆω, γίνεται βέα καὶ βεῖα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔω σηµαι-
νοντος τὸ ἐκπέμψω, γίνεται ἔα· καὶ πλεονασµῷ τοῦ ι,
εἶα. παρατίθεται δὲ τὴν χρῆσιν ὁ τεχνικός, οὕτως·
Εἶα δὴ ἔϋλον ἀγείρετέ μοι σεαυτῶν:

Εἶαρ, τὸ αἶμα· καὶ εἰαροπότης, ὁ αἵματοπότης, ὡς Φησι
Καλλιμαχος, — τὸ δ' ἐκ μέλαν εἶαρ ἔδραπεν: — γέ-
γονε δὲ παρὰ τὸ εἶω τὸ πορεύομαι, τὸ τοῦ ἵεναι καὶ
πορεύεσθαι ἡµᾶς αἴτιον. ὡς γὰρ εἶλω εἶλαρ, καὶ ἔδω
ἔδαρ καὶ εἶδαρ, οὕτω καὶ εἶω εἶαρ. ἢ παρὰ τὴν ἔσιν,
ἵν' ἢ τὸ εὐχερῶς ἐκπεμπόμενον καὶ ἐκρέον.

Εἶαρ, τὸ ἔαρ, παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐκπέμψω, ἔαρ καὶ εἶαρ,
τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί.

Εἶαται] βῆμα παρατατικὸν τῶν εἰς μι' ἰωνικῶς. ἐκ τοῦ
ἔω τὸ κάθημαι, παρὰ γὰρ ἔημι· τὸ πᾶθητικόν,
ἔεμαι, ἡµαι, ἡµην, ἡμεθα, ἦνται· καὶ τὸ ἰωνικόν,
ἔαται. ὁ κανὼν· εἰ μέντοι ἀπὸ παρακλειμένου Φύσει μα-
κρὰ παραλήγεται ταῦτα· οἶον δὴ νῦν ἔαται σιγῇ, ἀντὶ
τοῦ καθεζόμεναι· καὶ εἶαται πλεονασµῷ τοῦ ι, ὡς τὸ
κῆαται κείαται. εἶωθεν ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῶν δύο βῆματων
λέγειν τοῦ κείνται κείνεται· καὶ ἰωνικῶς, κῆαται· ὡς
ἀπὸ τοῦ ω προφερόμενον.

Εἶατ' ἐνὶ μετάρωσι] ἔω, ἔημι· τὸ πρῶτον τῶν πληθυν-
τικῶν ἔμεν· τὸ πᾶθητικόν, ἔεμαι· καὶ κράσει, ἡµαι·
ὁ παρατατικὸς, ἔεµην, καὶ ἡµην· τὸ β', ἦσο· τὸ τρί-
τον, ἦτο· καὶ ἰωνικῶς, ἔατο, καὶ εἶατο.

Εἶασκεν] ἀπὸ τοῦ ἔαω ἔω, ἔας, ἔα· ὁ παρατατικὸς, εἶων,
εἶας· καὶ ἰωνικῶς, εἶασκεν. ἐκ τούτου ἔασκεν, ἀπο-
βληθέντος τοῦ ι. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἀποβάλλουσι τὴν ἐν
ἄρχῃ κλιτικὴν ἑκτάσιν· οἶον, ἔτυπτον ἔτυπτες, τύ-
πτσκεν· ἦγον ἦγες, ἄγερσκεν. οὕτω καὶ τοῦτο.

Εἶαμεν], σηµαίνει τὸν κάθυγον καὶ σύμφυτον τόπον.
παρὰ τὸ βῆω, βεάμεν, καὶ βεῖαμεν· καὶ ἀποβολῇ
τοῦ ρ. ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ὁ σηµαίνει τὴν ἀνάδοσιν, γέ-
γονεν ἔαμεν· καὶ πλεονασµῷ τοῦ ι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ
σ, εἶαμεν.

Εἶβω, σηµαίνει τὸ ἀποστάζω· ἀπὸ τοῦ λείβω, ἀποβολῇ
τοῦ λ. Ἠσίδος, — καὶ τῶν βλεφάρων ἔρος εἴβεται.

Εἶδαρ, ἔδεσµα, τροφή, βρώµα. παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω,
ἔδαρ· καὶ πλεονασµῷ τοῦ ι, εἶδαρ.

Εἶδαλµας, εὐειδέας, εὐμόρφους, ὡς Φησι. Τέσσαρας εἰ-
δαλµας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἐλεῖσθαι: — παρὰ τὸ εἶδος,
εἰδίμος· καὶ πλεονασµῷ τῆς αλ συλλαβῆς, εἰδαλµος,
ὡς κυδῖμος κυδαλµος. τὸ δὴλυκὸν, εἰδαλµη.

Εἶδεχθές, ἄµορφον, ἀκρεπές.

30 Εἶδύλος, λόγιος, συνετός.

Εἶδύλης, ἐπιστήµων, εἰδυῖα. παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω,
εἰδύλη· καὶ παρῶνυµον, εἰδύλης.

Εἶδος καὶ μορφή, αἰσθητῶς τὸ εἰδοποιηµένον καὶ µε-
μορφωµένον, ἀοράτου τῆς ἀρχῆς ὑπαρχούσης, ταυτέστι
τῆς ὕλης ἀπλάστου καὶ ἀμόρφου οὐσίας. ἢ ὅτι εἶδος τοῦ
γενικοῦ σώματος ὅλον βλεπόμενον. εἶδος, τοῦ τῆς οὐσίας
χαρακτήρα· Εἶδος τε μέγεθος τε φύσιν τ' ἀγχίστα ἐώ-
κει: — τὸ δὲ ἰδέα, αἰεὶ διὰ τοῦ ι. λέγει δὲ Ὀλρος, ὅτι
τὸ ἰδικόν, ἡνίκα μὲν σηµαίνει τὸ εἶδος, οἶον γένος εἶ-
δος, εἰδικὸν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἡνίκα δὲ τὸ ἰδιον,
οἶον κοῖνον, ἰδικόν, διὰ τοῦ ι. Εἶδος, σηµαίνει τρία·
τὴν μορφήν, ἢ τὸν τῆς οὐσίας χαρακτήρα· ὡς τὸ, Εἶ-
δος τε μέγεθος τε: — καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ, Πρῶτον
μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος: — καὶ τὸ ἀπὸ γένους διαι-
ρούµενον, ἴκπος, ἐλαία. ἄλλως, σηµαίνει τὴν μορφήν·
ὡς τὸ, Πρῶτον μὲν εἶδος: — καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ,
Ὅς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδάρης: — ση-

µαίνει καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ γένους κατηγορούµενον παρὰ
τοῖς Φιλοσόφοις. Εἶδος, ὄψις, πρόσωπον, καὶ ἡ μορφή.
παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁρῶ, εἶδος, ὡς θάλλω, θάλλος· τεύ- 50
χω, τεύχος.

Εἶδοθά. παρὰ τὸ εἶδος ἐστίν. Εἰδογράφος Ἀπόλλων·
ἐπεὶδὲ εὐφύης ὢν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τὰ εἶδη τοῖς εἶδε-
σιν ἐπένειµεν. τὰς γὰρ δοκούσας τῶν ὠδῶν Δάριον μέ-
λος ἔχειν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνῆγε, καὶ Φρυγίας καὶ Λυ-
δίας, μεζολυδιστὶ, καὶ ἰαστὶ.

Εἶδωλον, ἢ ἀπὸ τοῦ σώματος σκιοειδὲς ἀπόβροια· ἢ τὸ
Φάσμα, σκιάδες ὁμοῖωµα· ἢ Φαντασία σώματος, σκιά 296
τῆς ἀεροειδῆς· ὡς καὶ Βακχυλίδης, Μελαγκέδης εἶδωλον
ἀνδρὸς Ἰθακήσιου: — καὶ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῆς Ἀντι-
κλείας, Τρεῖς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκῆθ' εἰκέλον [ἢ καὶ
ὀνείρω· Ἐπτατ'] αὐτὸς δὲ ἡ ὑπόστασις, ἢ ἀλήθεια. δεῖ
οὖν νοεῖν, ὡς Φαντασίαν σωμάτων παρέχουσι τοῖς ὁρῶ-
σιν, οὐ μὴν καὶ ὑπόστασιν ἀληθῆ. γίνεται οὖν παρὰ τὸ
εἶδω τὸ φαίνεσθαι, ἢ παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁμοῖω· ὁμοῖωµα
γὰρ ἐστὶ τινὸς σώματος τὸ εἶδωλον. εἶδω, εἶδωλον, ὡς
ἔω, ἔωλος· Φεῖδω, Φεῖδωλος· αἰτῶ, Αἰτῶλος.

Εἶδω, σηµαίνει ἐπτά· τὸ ὁμοῖω, ὡς τὸ, Εἰδομένη γαλῶν 10
Ἀντηγορίδαο δαμαρτί: — καὶ, Εἰδόμενος Ἀνακάντι: —
ἀντὶ τοῦ ὁμοιωθεῖς. εἶδω τὸ φαίνεσθαι, ὡς τὸ, — τόδε
τοῖ κῆρ εἶδεται εἶναι: — καὶ, Πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστρα:
— ἀντὶ τοῦ φαίνεται. εἶδω τὸ βλέπω, τὸ θεωρῶ· ὡς
εἶδον Ἡφαιστον κλυτοτέχνην: — ὁ παρατατικὸς, εἶδον·
καὶ τὸ προστακτικόν, ἴδε· ἴδε ὁ ἄµυνός τοῦ θεοῦ: —
ταῦτο δὲ τὸ εἶδω ἐπὶ τοῦ δριστικοῦ ἐνεργητικοῦ μόνον
διὰ διφθόγγου· ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν καὶ τῶν λοιπῶν,
διὰ τοῦ ι. εἶδω τὸ γινώσκω· εἶσω, εἴσομαι, εἴσῃ, ἀντὶ
τοῦ γινώσκει καὶ μαθήσῃ· Καὶ νῦν δὲ σάφα εἴσαι: — 20
ἐκ τούτου γίνεται περισπώμενον εἶδω εἰδήσω τὸ μαρτά-
νω· ἐξ οὗ τὸ, Ἡρῆ μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλατο μύ-
θους Εἰδήσειν: — ἀντὶ τοῦ μὴ ἔλπιζε τοὺς ἐμοὺς λό-
γους μαθήσεσθαι καὶ γινώσκειν. εἶδω τὸ ὁρῶ, ὡς τὸ,
Εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά: — εἶδω τὸ πηδῶ, ὡς
τὸ, Εἰσάτω γὰρ λίμνην: — εἰσὶ καὶ διὰ τοῦ η δυο· —
ἵνα εἰδόμεν ἄµφα, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ ὅπως μάθω-
µεν ἀµφότεροι, ἐγὼ τε καὶ σύ. ἢ δὲ συσταλὴ ἀνέδωκε
τὸν πόνον· οὐ γὰρ παροξύνεται κατὰ τὸν Πάμφιλον.

Εἰδυῖσιν] ἀπὸ τῶν εἶδω τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων, εἴτω·
ἐξ οὗ ὁ μέσος παρακλειόμενος οἶδα· ἢ μετοχή, ὁ εἰδώς, 30
τοῦ εἰδότης· τὸ δὴλυκόν, εἰδυῖα εἰδυῖας· καὶ, εἰδυῖσιν
πραπίδεσθιν, ἀντὶ τοῦ ταῖς ἐπιστήµοισιν αὐτοῦ καὶ ἐμ-
πίροις Φρεσὶ, διανοαίς.

Εἰδῆς] ἀπὸ τοῦ μέσου παρακλειμένου. εἶδω τὸ γινώσκω, ὁ
μέλλων εἴσω· ὁ μέσος παρακλειόμενος, οἶδα· ἢ μετοχή,
ὁ εἰδώς τοῦ εἰδότης· τὸ εὐκτικόν, εἰδοίµι· οὐ γὰρ κλί-
νεται ἢ μετοχή διὰ τοῦ ντ, ἵνα ἢ τὸ εὐκτικόν εἰς ἡν·
καὶ τροπῇ τῆς μι εἰς ἡν, γίνεται εἰδοίην, ὡς περιπα-
τοῖµι περιπατοίην· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, εἶδεην· καὶ
τὰ ἔχοντα τὸ εὐκτικόν εἰς ἡν, περισπῶσι τὸ ὑποτακτι- 40
κόν· οἶον τυφθεῖην, ἐάν τυφθῶ· λεχθεῖην, ἐάν λεχθῶ·
τούτου χάριν ἐστὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐάν εἰδῶ, εἰδῆς,
εἰδῆ.

Εἶεν, ἀναφωνούμενον τῷ ἀλλὰ, οὐκ ἐπὶ ἀνταποδόσεως
λόγου τίθεται, ἀλλ' ὅτε δὲ ἐπιφέρεται, ἢ ἕτερον τι ἐν
ἀρχῇ λόγου· ἀλλ' ἄγε.

Εἶεν, ἄγε δὴ, συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρηµένων, συναφὴ
δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶα τοῦ πα-
ρακλειμένου, ἐπὶ βῆμα εἶεν, ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν δὴ
οὕτως. ἐστὶ γὰρ ἐπὶ βῆμα ἀφοριστικόν· ἐπὶ γὰρ τοῖς 50

ἤδη εἰρημένους ἐπιλεγόμενον, ἀφορίζει αὐτά. τὸ αὐτὸ δὲ καλεῖται ἀπόθεσις λόγου.

Εἶεν] εἰμί· ὁ παρατακτικὸς ἦν· ἡ μετοχή εἰς ἔντος· τὸ εἰκτικόν, εἶην· τὸ πληθυντικόν, εἴμεν· καὶ συγκοπῇ. εἶμεν· καὶ τὰ γ', εἶεν. ὁ κανὼν· ὡς δὲ γίνεταί κατὰ συγκοπὴν δοῖμεν ἀπὸ τοῦ δοῖμεν, καὶ εἶμεν ἀπὸ τοῦ εἴμεν, οὕτω καὶ τοῦτο. εἰ δὲ εἶμεν, κατὰ συγκοπὴν γίνεταί τὸ τρίτον, ὡς τὸ κοσμηθεῖμεν, καὶ κοσμηθεῖμεν· καὶ τὰ ὅμοια.

Εἴθε] ἀπὸ τοῦ εἰ φέρονται εἴθε.

Εἴθαρ] ἀπὸ τοῦ εὐδὺς εὐθαρ καὶ εἴθαρ.

Εἴκω, σημαίνει πέντε· εἴκω τὸ ὁμοῖω, δοτικῇ συντάσσεται· ἐξ οὗ καὶ εἰκὼν τὸ ὁμοίωμα· καὶ εἰκάζω. εἴκω τὸ πρέτω· ἐξ οὗ καὶ τὸ εἰκεν. εἴκω τὸ ὑποχωρῶ· ἐξ οὗ καὶ οἶκος. εἴκω τὸ ὑποτάττωμαι, καὶ ἐν συνθέσει ὑπείκω· ἐξ οὗ καὶ εἰκτός, ὁ ὑπείκων καὶ ὑποταττόμενος· ἡ καὶ ἕτερον κατὰ περίφρασιν, ἡρουν, ἐκ τοῦ παρεπομένου, τὸ θέλω· παρέρπεται γὰρ τοῖς ἀπακούουσι τὸ θέλειν. τὸ γὰρ, Εἴξας ὦ θωμῶ· — ἀπὸ τοῦ εἴκω, εἴξω· ὁ ἀόριστος, εἴξα· ἡ μετοχή, εἴξας· οὐδὲν ἄλλο σημαίνει, εἰ μὴ τὸ θέλησαι ὑπεχώρησεν· ἐξ οὗ γίνεταί κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ἡ εἴκων μετοχή· ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερον εἴκω. ζῆτει εἰς τὸ η.

Εἴξασιν, ἀντὶ τοῦ εἴκασιν, παρὰ Ἀττικοῖς· ὁ περὶ ἡμῶν τῇ βοιωτῶν διαλέκτῳ ἐσχηματίζεται· οὗτοι γὰρ τὸ κ εἰς τὸ ξ μετατρέπουσιν. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Οἱ δ' ἔξον· κοίλῃν Λακεδαιμόνα· — δευτέρου ἀορίστου καὶ τὸ κ ἀπαιτοῦντος. Ἀριστοφάνης, Εἴξας γοῦν ἐρίοισι πεπταμένοις· — ἐστὶν εἴκω τὸ ὁμοῖω· ὁ μέσος παρακειμένος, εἴκα· καὶ κατὰ τροπὴν βοιωτῶν τὰ κ εἰς ξ, εἴξα· τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, εἴξαςιν. ἀτὶ δὲ παρακειμένος ἐστὶ, δῆλον ἐκ αἰσῆς ἐχούσης σι ληγουσῆς.

Εἰκάσω] ὡς περὶ παρὰ τὸ μίμνω μιμνάζω, οὕτω παρὰ τὸ εἴκω εἰκάσω· εἰκασμαι, εἰκασσι, εἰκασται, εἰκαστός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀεκάστος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν, ἀνεκάστος.

Εἰκάλος, ἀντὶ τοῦ ὁμοῖος. ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοῖω, εἰκέλος, ὡς σθένω Σθένελος. τοῦτο ἐν μὲν τῇ ἀπλότῃ γράφεται διφθόγγῳ, πολλὰκις καὶ ι· ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἀεὶ διὰ τοῦ ι.

Εἰκοβόλειν, τὸ εἰκαζειν οἱ Ἀθηναῖοι, παρὰ τοῦ εἰκνῶς καὶ ὡς ἔτυχε βάλλειν. εἰκῆ, τὸ ὡς ἔτυχε, τὸ μάτην· ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ· παρὰ τῇ τῶν ὑποχωρουμένων ὡς ἔτυχε διοικεῖν τὰ ἐαυτοῦ πράγματα πολιτικῶς.

Εἰκάς] ἀπὸ τοῦ εἴκωσι γίνεταί εἰκάς. τὸ δὲ εἴκωσι, ἀπὸ τοῦ εἴκειν τοῖς δυσὶ δέκα, τούτεστι, δις τὰ δέκα.

Εἰκοστός] ἐξύνεται. τὰ εἰς τὰς λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ τ τὸ σ, τὴν τε παραλήγουσαν εἰς ος περατομένην, ἐπὶ ποσότητος τισσόμενα, ἐξύνεται· πολλοὺς, εἰκοστός.

Εἰκοσινῆριτ[α] — εἰκοσινῆριτ' ἀποινα, Ἰλιάδος χ', ἀντὶ τοῦ εἰκοσαριθμοῦ, εἰκοσαπλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισούσθαι· δύναμενα τῇ τοῦ σώματος σωτηρίᾳ. τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισούσθαι ἐστὶ· καὶ μεγαίρει τὰ τέσσαρα θείων, θεῶν ἐρίζοντα· — εἰκοσιν ἥριστά, τούτεστιν ἐρίστά, ὁ ἐστὶν ἐξισούμενα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Νέστωρ οἷος ἐρίζε· — καὶ, — ἐρίζεμεν οὐκ ἐδελέσει· — ἐστὶ γὰρ ὡς εἰκοσάβοια, πρὸς εἰκοσιν ἐρίζοντα, τούτεστιν, ἰσούμενα. τὸ δὲ ν, τοῦ εἰκοσιν ἐστίν· ὁ γὰρ εἰκοσιν ἀριθμὸς, προσλαμβάνει αὐτό.

Εἰκός, πρέπον, ἡ ἀκόλουθον, εὐλογον· λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ παχῆ· εἰς τὸ ῥητορικόν. ἐστὶ δὲ μετοχή οὐδέτερον· ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ πρᾶπω, εἴξω, εἴκα· ἡ με-

τοχή, ὁ εἰκός τοῦ εἰκτός· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ εἰκός· καὶ ἐχώρησεν εἰς ἐπίβλημα συντάξεως.

Εἰκάδιος] ἀπὸ τοῦ εἰκάς εἰκάδος, εἰκάδιος. ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον. ἐν τῇ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἑορτὴ ἐπετελεῖτο τῷ Ἀπόλλωνι· καὶ ἐλέγετο ἡ ἱερεῖα εἰκάς. ἐπειδὴ οὖν ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ ἐγεννήθη, λέγεται Εἰκάδιος.

Εἴλαρ] — εἴλαρ νῆδον τε καὶ αὐτῶν· — σημαίνει τὸ Φύλαγμα καὶ τὴν ἀσφάλειαν· καὶ γίνεταί παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συγκλείω· τοῦτο παρὰ τὸ ἔλος ἐλῶ καὶ εἰλῶ· οἰονεὶ ὁ τάπος· ὁ συγκλειόμενος ὑπὸ δένδρων. τὸ εἰ, διφθόγγον· διότι εὐρέθη τὸ ε ἐν τῇ εὐλῇ, ὁ σημαίνει τὸν σκώληκα.

Εἰλαπίνη, ἑορτὴ· εὐωχία· ἡ συμπόσιον καὶ σύνδειπνον. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι εἰς τὸ σύνδειπνον ὁμοῦ πλείονας· ἡ παρὰ τὸ εἴλας καὶ τὸ θοῖνη, γέγονεν εἰλαθοῖνη, καὶ εἰλαπίνη, κατ' ἐκκλιγγὴν τῶν στοιχείων· οἰονεὶ ἡ κατὰ εἴλας καὶ συττροφὰς οὕτα εὐωχία. ἡ τὴν πολυτελή εὐωχίαν· παρὰ τὸ λαφύσσειν, ἡ λαπίζειν, ὁ σημαίνει τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. ἡ παρὰ τὸ λάπτω λαπτίνη λαπίνη· καὶ πλεονάζει ἡ εἰ διφθόγγος· καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος κ', Αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται· — ἀντὶ τοῦ, ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὅτε κατὰ τὰς εἴλας πίνωσιν. εἴρηται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ἔλασσαν ἄζεσθαι τοὺς εὐωχουμένους, τούτεστιν ἀράττεσθαι. Εἰλα- 20

Εἰλατῆρι Πολυθήμῳ, τοῦ Ἐλάτου υἱόν.

Εἰλάωσι, συνειλῶσι, συγκλείωσι. ῥῆμα ὑποτακτικόν, ἐκ τοῦ εἰλῶ. καὶ εἴλει, ἀντὶ τοῦ συνήθροισε, συνέκλειε· καὶ εἰλομένων, συναθροισμένων.

Εἰλενία, πόλις· καὶ Εἰλενία Ἀθηνῶν. Φιλοκτῆτης γὰρ παρχαγνόμενος εἰς Ἰταλίαν, ἰδρύσατο Εἰλενίας Ἀθηνῶν ἱερὸν· ἀπὸ τοῦ ἐν ἐκείνῳ συνεκλειεῖσθαι τῷ τόπῳ. παρὰ τὸ εἰλῶ οὖν, Εἰλενία· ἐν ὑπομνήματι Λυσιφράτος. 30

Εἰλεῖν, σημαίνει τὴν μηχανικὴν τράπεζαν. παρὰ τὸ ἔλος γίνεταί ἐλεός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι εἰλεός, τὸ μηχανικὸν τραπέzion ἢ σανίδιον· καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος ι', — καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχουσαν· — δαίνεταί· ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν καὶ κόψαι· ἐφ' οὗ κόπτουσι τὰ κρέα. ἡ ὅτι ἀπὸ ἐλαίνων ἐύλων, ἡ ἐξ ἐλαίων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμένοι αἱ μηχανικαὶ τράπεζαι.

Εἰλεῖθιαι, θεαὶ τῶν τικτουσῶν ἑφοροί, Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρες. ἀπὸ τοῦ ἐλεῖθω τὸ παρχαγνόμεναι, ἐλεῖθια· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, εἰλεῖθια· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς 40

ι, Εἰλεῖθια. καὶ ἀνειλεῖθια, ἡ ἀτοκος. Εἰλήλουθα] ἐκ τοῦ ἐλεῖθω, ὁ μέσος παρακειμένος, ἡλευθα· καὶ τὸ Ἀττικόν, ἐλήλουθα· πλεονασμῶ τοῦ ο βοιωτικῶς, ἐλήλουθα· καὶ παρενθέσει τοῦ ι, εἰλήλουθα· ἐξ οὗ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰλήλουθαμεν· καὶ συγκοπῇ, εἰλήλουθμεν.

Εἰλήφα, ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω, ὁ παρακειμένος, λέληφα· ἀποβολῇ [ταῦ λ.] καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, εἰλήφα· ἡ μετοχή, εἰλήφως εἰλήφτος. αὐτάντως καὶ τὸ εἰλήχα· ἀπὸ τοῦ λήχω τὸ λαγχάνω, λέληχα καὶ εἰλήχα. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀπὸ τοῦ λ καὶ μ ἀρχομένων ῥημάτων οὕτω ποιοῦσι τοὺς παρακειμένους Ἴωνες καὶ Ἀττικοί.

Εἰλη, σημαίνει τὴν θερμασίαν· ἐκ τοῦ ἔλη, πλεονασμῶ τοῦ ι, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, Καὶ τῶν πρὸς εἰλην ἰχθύων ὑπτημένων.

Εἰληρινός, σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμυγῇ ἐτέρου· παρὰ τὸ ἔλη ἡ θερμασία, καὶ τὸ κρῖνω, ὁ ἐν τῇ ἔλῃ περιεμένος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. εὐ δονεὶ δὲ ἡ παρχαγνέουσα συντελεῖσθαι· εἰ γὰρ παρὰ τὸ ἔλη γέγονεν, 299

ὁφείλει ἢ τρέψαι τὸ ἡ εἰς ο, καὶ γενέσθαι εἰλοκρινής· ἢ Φυλάσσειν τὸ ἡ, καὶ γενέσθαι εἰληκρινής. τὰ γὰρ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ τετραχῶς συντίθεται. ἢ γὰρ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος, ὅποτε καὶ τὸ αὐτὸ γένος φυλάττει· ὅσον μάχη, Ἀνδρουάχη. ἢ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος, καὶ προσλαμβάνει τὸ ο· ὡς τὸ γυνή, μισογύνης. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ος, ὡς μάχη, πρόμαχος καὶ 10 οὐμαχος. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ον, ὡς πύλη, δίπυλον καὶ τρίπυλον. ἄλλως· τὰ γὰρ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ, ἐν τῇ συνθέσει ἢ φυλάττει τὸ ἡ, ὡς τὸ γῆ, γητόνος· βοή, βοηθός. ἢ τρέπουσιν εἰς ο, ὡς νύμφη, νυμφοστόλος· τιμῆ, Τιμόθεος. Ἄλλ' οὖν, εἰλοκρινής· καὶ τροπή τοῦ ο εἰς ι. εἰλικρινής. ἔστι γὰρ ὁ ἔχων λαμπράν καὶ καθαράν τὴν ψυχὴν.

Εἰλιπνής ἀγρωστής, Θεόκριτος, ἢ ἐν τοῖς ἔλεσι γινόμενῃ· βιζοβόλος γὰρ ἢ ἐπιπολὺ δεικνυμένη· πλεονασμῷ τοῦ ι.

20 Εἰλίπσω] ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλίπσω. γράφεται διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ οὐδέποτε πρὸ τῶν δυο σσ ἔστιν ἡ δίφθογγος· πλὴν τοῦ κρείσσω, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ῥήματος κρείσσω.

Εἰλίπους, ἐπίθετον τῶν βοῶν, ὅτι ἐλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν. εἰλίποδες, οἱ εἰλούντες ἐν τῷ βυθίζῃ τοὺς πόδας. Φησὶν ὁ Ὠρος, ὅτι, εἴτε ἀπὸ τοῦ εἰλῶ γέγονεν, ἢ ἀπὸ τοῦ εἰλίπσω, εἰλίπους διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς α λήγοντα τρισύλλαβα μίαν συλλαβὴν συγκόπτουσιν ἐν τῇ συνθέσει· ὅσον, μίαινω, μισοφόνος· 30 τανύω, τανύπεπλος. οὕτως οὖν καὶ εἰλίπσω, εἰλίπους. σημειοῦται παρὰ Κρατῆτι τὸ ἐθέλοσυχνος, ἀπὸ τοῦ ἐθέλω· σημαίνει δὲ τὸν θέλοντα συχνάζειν. τὸ δὲ ἀλεξίκακος καὶ ἀλεξιφάρμακος, ἀπὸ περισπωμένου γέγονεν. εἰ δὲ ἔστιν ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, εὐλόγως πάλιν διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ ἀπὸ περισπωμένου γινόμενα ὀνόματα, ἢ διὰ τοῦ ο γίνονται, ὡς τὸ μισῶ, μισογύνης· Φιλῶ, Φιλόθεος· ἢ 40 διὰ τοῦ ι, οἰδῶ, Οἰδίπους· εἰλῶ, εἰλίπους. τὸ οὖν Ἠγέστρατος καὶ Ἠγέλοχος, διὰ τοῦ ε γίνεται· ὡς ἀπὸ βαρυτόνου εἰσιν, ὡς τὸ μένω Μενέλαος· εἶγε τὰ εἰς γω δυσύλλαβα τῷ ἡ παραληγόμενα, βαρύνεται, θήγω. τούτω τῷ κανόνι καὶ τὸ ἡγῶ, ἐξ οὗ τὸ ἡγούμαι, ὡφείλε βαρύνεσθαι· ἀλλὰ παραλόγως περισπᾶται. ἐν τῷ οὖν Ἠγέλοχος, ὡς ἀπὸ βαρυτόνου γινόμενον· καὶ τὸ ἡγεμῶν, καὶ ἡγεμαχος. ζῆται εἰς τὸ Δαίφρων.

Εἰλύος καὶ εἰλυμός, σημαίνει τὴν κατάδυσιν, τὸν Φωλεόν. Νίκανδρος, Ὅστε κατ' εἰλυμούς πετρώδεας αἰέν' ἰαίνει Τρηχύν ὑφαρπάζων θαλάμην ὀλιγηρέα τεύχων· 40 Ἐνδ' εἰλυθὸν ἔχσεν· ἔπειτ' ἐκὼρ ἑκὼρ ἑκὼρ· — τρηχύν θαλάμην λέγει τὴν ἐνδοτάτω κατάδυσιν· παρὰ τὸ εἰλῶ· ἔνθα εἰλυμένος, τὸ κενκαλυμένος, περιβεβλημένος.

Εἰλυμα] ἐν τοῦ εἰλῶ εἰλῶ εἰλῶστω, γίνεται εἰλυμα, τὸ σκέπασμα· καὶ εἰλύεται, τὸ καλύπτεται.

Εἰλυσπᾶσθαι, τὸ ὁμοίως τῷ ὀφει καὶ τῷ σκώλῃ κινεῖσθαι· καὶ εἰλυσπῶμενα, τὰ παραπλησίως τοῖς ὀφει καὶ σκώλῃ κινούμενα. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι καὶ σπᾶσθαι. 50 ι γράπτειν. ζῆται εἰς τὸ ι.

500 Εἰλυφάζω] παρὰ τὸ εἰλῶ· εἰλύφω καὶ εἰλυφάζω. Ἡσιόδος, — ἄνεμος δὲ φλόγ' εἰλυφάζων· — ἀντὶ τοῦ εἰλῶν καὶ ἀναστρέφω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ φῶς παρέχω. ὡς τὸ, Τῆλε δὲ τ' αἰδομένων δαΐδων σέλας εἰλύφασεν· — 5 παρὰ τὸ εἰλῶ καὶ τὸ φῶς, εἰλύφω εἰλυφάζω.

Εἰλυφῶν, εἰλῶν, ταρέσων.

Εἰλωτες, παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δούλοι γινόμενοι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔλους· ἐπειδὴ ἡγνυθήσαν 10 πρότερον ἐν τῷ Ἐλεῖ καὶ ἐδουλώθησαν. Ἐλος δὲ, πόλις

ἐν Πελοποννήσῳ, ἐνθα οἱ οἰκέται· καὶ εἰλωτες, ἢ δουλεία.

Εἰλωτεύειν, τὸ δουλεύειν. εἰλωτες γὰρ εἰσιν οἱ τὴν Μεσημακίην οἰκοῦντες Πελοπόννησον, οἱ μὴ γνήσιοι δούλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ πρῶτον χειρωθέντες.

Εἴματα, ἱμάτια, ἐνδυματὰ· παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, εἴκα, εἴμαι, καὶ εἴμα. τὸ εἰ, δίφθογγον· (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἡματα τοῦ σημαίνοντος τὰς ἡμέρας. ἢ κατὰ 20 τινὰ διάλεκτον. οἱ γὰρ Ἀιολεῖς εἴμα λέγουσι· καὶ τὸ σπείρω, σπέρβω.) καὶ λευχεῖμαι. τὸ δὲ ἱματίζω, καὶ ἱματισμός, καὶ ἱματισπώλης, καὶ ὅσα παρὰ τὸ ἱμάτιον, διὰ τοῦ ι γράφεται. ὅτι δὲ, ἀπ' τῆς συνθέσεως δῆλον· ὅσον τὸ ἱμάτιον, δοιμάτιον. εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ δίφθογγου, δοιμάτιον ἂν ἦν· τὸ γὰρ ε καὶ ο εἰς τὴν 30 ου δίφθογγον κινεῖται. τὸ δὲ ἱματισμένον, εὔρον αὐτὸ διὰ δίφθογγου.

Εἴμαρμένη καὶ εἴμαρτο] ὡς ἀπὸ τοῦ λήβω τοῦ σημαίνοντος τὸ λαμβάνω, γίνεται λήληθα καὶ εἴληθα· οὕτως ἀπὸ τοῦ μείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ μερίζω, μερῶ, μέμαρμα, μέμαρμαι· ἀποβολῇ τοῦ μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴμαρμαι, εἴμαρμένος εἴμαρμένη. ἐκ δὲ τοῦ εἴμαρμαι, εἴμαρην εἴμαρσο εἴμαρτο, ὁ ὑπερσυντέλικος. 30 ἐκ τινος δὲ διαγράμματος καὶ ἀστροθεσίας τὴν ἐπωνυμίαν· παρ' Ἑλλήσιν. ἔλαβε.

Εἴμενος, εὐδεδυμένος. τὸ θέμα, ἔω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακαίμενος, εἴκα· ὁ περὶ τὸν, εἴμαι· ἢ μετοχή, εἴμενος, καὶ ἐπιειμένος.

Εἴμεν] ἀπὸ τοῦ εἴμαι γίνεται τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν. εἴμεν. φυλάττει τὴν εἰ δίφθογγον· ὅσον, Ἡμεῖς ὁ εἴμεν τοῖσι — ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοντος, εἴμεν.

Εἴμι] εἴμι τὸ ὑπάρχω, γράφεται διὰ δίφθογγου· ἢ ὅτι 40 τὰ εἰς μι, φύσει μακρὰ παραλήγεται· ἢ ἵνα μὴ συνειπέσῃ τῷ ἡμὶ τὸ λέγω· ὁ γίνεται ἀπὸ τοῦ φημί, ἀποβολῇ τοῦ φ.

Εἴ] τὸ, σὺ εἴ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔομαι παθητικοῦ· τὸ 50 δευτερον, ἐπ. καὶ τὰ παρ' ἡμῖν γραφόμενα δευτερα πρόσωπα παθητικά διὰ τοῦ ἡ, παρὰ τοῖς Ἀττικῶσι διὰ τῆς εἰ δίφθογγου γράφεται, καὶ γίνεται πρᾶσι· τοῦ ε καὶ τῆς εἰ δίφθογγου. τὸ δ' ἔστι, γίνεται ἀπὸ τοῦ εἴμι· οὐ τὸ τρίτον ἀκολουθεῖ εἰς· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, γίνεται ἐτί· εἴτα προσλαμβάνει τὸ σ, ἵνα τὴν ὀφειλουμένην μακρὰν ἀπολαβῇ. τὰ 5 γὰρ εἰς σι τρίτῃ πρόσωπα, μακρὰ παραλήγεται· τυπτοῦσιν· οὕτω καὶ ἐστίν. ἢ καὶ τοῦ εἴμι, τὸ δευτερον, ἐς· καὶ τὸ γ', ἐστὶ· ἀποβολῇ δὲ τοῦ σ, καὶ προσθεῖται τοῦ τ, ἐστὶ. εἴμι· ὁ παρατατικός, ἦν· ἢ μετοχή, εἰς 60 ἔντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, εἴην· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, εἴαν ὃ, ἦς, ἦ. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴμι, τὸ δευτερον, εἴς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου, εἴ. τὰ γὰρ ὑπερκτικά ῥήματα, παθητικά οὐκ ἔχουσιν, ὅσον ὑπάρχομαι. 501 εἴμι, οὐ λέγεται εἴμαι· οὕτω καὶ ἔω, οὐ λέγεται ἔομαι. τὸ ἐστὶ, καταρχὰς τιθέμενον, βαρύνεται· ὡς τὸ, ἐστὶ πόλις· — βαρύνεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ Ὠς, καὶ μετὰ τοῦ Μη ἀπαγορευτικοῦ· καὶ μετὰ τοῦ Ἀλλά· καὶ μετὰ τοῦ Καί· καὶ μετὰ τοῦ Τοῦτο.

Εἴμι, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔω· καὶ ἐπει τὰ εἰς μι φύσει μακρὰ παραλήγεται, πλεονάζει τὸ ι, καὶ γίνεται εἴμι. καὶ ἔστι συνηγίας τετάρτης. οὐκ ἐτράπη δὲ εἰς ἡ, ἵνα 10 φυλάξῃ λείψανον τοῦ Ἀττικοῦ. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνων, ἰσοσύλλαβα τοῖς πρωτοτύποις, πηγνύω, πηγνύμι· τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων, περιττοσύλλαβα, διδῶ, δίδωμι.

Εἴμι, ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἔω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴω· καὶ ἐξ αὐτοῦ εἴωμι· καὶ συγκοπῇ,

εἶμι· σημαίνει δὲ τὸ πορεύεσθαι· καὶ τὰ μὲν ἐνικά, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· τὰ δὲ πληθυντικά, διὰ τοῦ ι· ἔστιν ἴμι διὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἴμι κατὰ συγκοπήν. τοῦ εἶμι τὸ πληθυντικόν, ἴμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἴω τοῦ διὰ τοῦ ι· ὁ παρατατικός, εἶν· τὸ πληθυντικόν, ἴμεν, διὰ τοῦ ι· ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τῶν εἰς μι, καὶ 20 ἡ παραλήγουσα συστέλλεται. τὸ τρίτον, ἴσαν· ἀπὸ τοῦ ἴμεν, τὸ ἀπαρέμφατον, ἴμεναι· καὶ κατὰ συγκοπήν, ἴμεν· Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσί· — τούτεστιν, εἰς τὰ οἴκαδε παραγενέσθαι, Ἰλιάδος α'. ἔτι τοῦ εἶμι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἶσι· καὶ τὸ ἰωνικόν, ἴασι· Καὶ τ' ἀγγελῶν ἴασι, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ ἀπίασε, πορεύονταί. τὸ δὲ εἶω, γράφεται καὶ διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι. τούτου ὁ δευτέρος ἀόριστος, ἴον. τὸ ι, ἴωτα. ἔτι καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θραυμάτων, τὸ ὑποτακτικόν, ἴω· τὸ πληθυντικόν, εἰν ἴωμεν· καὶ ποιητικῶς, ἴομεν. τὸ 30 ο, μικρόν. διατί; καὶ λέγομεν ὅτι σχῆμα ἐστὶ Κορίνθιον.

Εἶσι, τὸ ὑπάρχουσι. γίνεται ἐκ τοῦ εἶμι, τὸ τρίτον εἰσι, καὶ εἶσι.

Εἰςθα] Ἰλιάδος κ', Εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεθώμεν, Ἦγε καὶ ὕστερον εἰςθα θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· — ἀντὶ τοῦ ἦξεις, παραγενήσῃ, ἐλευσῇ. ἐκ τοῦ εἶμι, τὸ δευτέρον, εἰς, καὶ εἰςθα· καὶ τὸ ἦγε, εἰ σημαίνει τὸ ἔρα, περισσάται.

Εἶναι τὸ ὑπάρχειν. ἀπὸ τοῦ εἶμι, εἰς ἔντος· τὸ ἀπαρέμφατον ἔναι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἶναι. καὶ τὸ, τοῖδι εἰάν, κατὰ πλεονασμὸν ἔχει τὸ ι. ἀπὸ τοῦ εἶμι, τὸ πληθυντικόν, ἐμέν, καὶ εἰμέν. ἔστι καὶ ἔτι ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικόν, ἴμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ὠφείλεν εἶναι ἴναι, ἵνα φυλάξῃ τὴν παραλήγουσαν τοῦ πληθυντικοῦ· ἀλλὰ συνεξέδραμε τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ εἶναι· ὅπερ ἐν συνθέσει γίνεται παρεῖναι καὶ ἀπειναι. ἔστι καὶ ἔτι δευτέρος ἀόριστος. ἴμι· ὁ δευτέρος ἀόριστος, ἦν· καὶ ὠφείλε τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι εἶναι, διὰ τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου τῶν πληθυντικῶν· ἡ ἦναι, διὰ τὸν ἐκείθεν κανόνα τοῦ τρίτου προσώπου. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, τοῦ μὲν ἐνὸς ἀκαυτοῦτος τὸ ε, τοῦ δ' ἑτέρου τὸ η, ἐγένετο αὐτοῦ εἶναι, φυλάττον τοῦ μὲν η τὸν μακρόν χρόνον, τὴν παραλήγουσαν δὲ τοῦ ἐμέν. τοῦτο δὲ δατυνεται καὶ ἐν συνθέσει, ἀφείναι, καὶ καθεῖναι, καὶ ἐξεῖναι.

* Εἰνάλιος, ὁ θαλάσσιος· παρὰ τὸ ἐν καὶ ἄλς ἄλος.

Εἰσῆμεν, ἀντὶ τοῦ εἰσῆμιεν, σὺν τῷ ι, Καλλίας Πεδήταις. καὶ εἰσῆσαν, ἀντὶ τοῦ εἰσῆσαν, σὺν τῷ ι, Ἀχίλῳν Ἀρόπῃ. καὶ εἰσῆα, ἀντὶ τοῦ εἰσῆειν.

302 Εἰνάτος, ἐκ τοῦ ἐννατος, κατὰ μεταβολὴν τοῦ ν εἰς ι. καὶ ἡ μὲν τῶν Ἀργείων διάλεκτος μεταβάλλει τὸ ι εἰς ν· καὶ γὰρ τὸ σπειδω σπένδω λέγουσι, καὶ τὸ αἰεὶ, αἰέν· ἡ δὲ τῶν Σικελῶν, τὸ ἀνάπαλιν, τὸ ν εἰς ι μεταβάλλει· τὸ γὰρ ἐνάνυχον, εἰνάνυχον λέγουσι· καὶ τὸ ἐνδον, ἐνδοί.

Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ· — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐννέα νύκτας, ὡς μονώνυχες· ἀπὸ εὐθείας τῆς εἰνάνυξ. εἰ δὲ τινα ἐπιφέρει Ταράϊος τὸ, — παρὰ νυκτας ἱαυον· — ἴστω ὅτι σύνθετα οὕτω πολλὰ λέγεται τῷ ποιητῇ, ὡς τὸ, — ποδάνιπτρα ποδῶν.

Εἰνατία, ἐπίθετον τῆς Εἰλειδυίας. Καλλιμαχος, Εἰνατήν ὁμόδελφον ἐπ' ὠδίνεσιν ἰδοῦσα· — εἰρηται οἶον Κρητικῇ· Εἰνατος γὰρ τόπος Κρήτης· ἐνθα ἐτιμᾶτο ἡ Εἰλειδυία.

Εἰνατίει] — ἡ εἰνατέρων εὐπέπων· — παρὰ τὸ εὐνή, εὐνάτηρ, καὶ εἰνάτηρ. σημαίνει δὲ τὴν σύννυμφον.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ΕἰνσιΦύλλον, τὸ κινεῖν τὰ Φύλλα. παρὰ τὴν ἐνοσιν, τὴν κίνησιν, πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τὸ Φύλλον.

Εἶνεκα] Ἰστέον ὅτι ἑπτασις μὲν ἔστιν, ἡ ἐν Φωνήσι γινόμενη· ἐπέκτασις δὲ, ἡ ἐν στοιχείῳ. τὴν δὲ ἐπέκτασιν εἶωθε λέγειν τὴν κατὰ τὸ τέλος, τοιόσδε, τοσόςδε· ἑπτασις δὲ, εἶν, ἐνεῖνω, εἶνεκα, πλεονασμῷ τοῦ ι.

Εἶπον, ῥῆμα προστακτικόν. τὸ δὲμα, ἔπω τὸ λέγω· ὁ πρῶτος ἀόριστος, εἶπα· καὶ ἔστι σεσημειωμένον· τὸ τρίτον, εἶπε· καὶ τὸ προστακτικόν, εἶπον, εἰπάτω, εἰπάτωσαν. Μένανδρος, Εἶπον δὲ, τί ποιεῖν μέλλετε· ἀντὶ τοῦ εἶπέ. ἔπω· ὁ μέλλων, ἔψω· ὁ ἀόριστος ὠφείλεν εἶναι εἶψα· ἀλλὰ σεσημειωμένον ἐν. ἡ μετοχή ὠφείλεν εἶναι ἔπας καὶ ἔπων· ἀλλὰ μὴν ὁ εἶπας καὶ 30 ὁ εἶπων, ἐφύλαξε τὴν παραλήγουσαν αὐτῶν τὴν εἰ διφθόγγον. Ἰστέον ὅτι λέγει ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης ὁ Χάραξ, ὅτι τὸ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ προστακτικὸν ὀξύνεται· οἶον εἶπόν, ἀντὶ τοῦ εἶπέ· δευτέρος ἀόριστος ἔστι κατὰ τὴν Συρακουσίαν γλῶσσαν· καὶ γὰρ οἱ Συρακούσιοι τὰ τρίτα πρόσωπα τοῦ δευτέρου ἀορίστου μεταποιούνται εἰς ον, τὸν τόνον φυλάττοντες τῶν προστακτικῶν· οἶον τὸ λάβε, λάβον· καὶ τὸ ἀνελε, ἀνελον. εἰ οὖν ἔστιν εἶπε ὀξύτονον, κατὰ τὴν τῶν Συρακουσίων διάλεκτον εἶπόν· τὸ δὲ εἶπον βαρύνεται παρὰ Μενάνδρου. ἔστι δὲ ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ εἶπα.

Εἶπεςθα, σὺν τῷ ι, κατ' ἐπέκτασιν τῆς θα· εἰάν εἶπες, εἶπεςθα. Ἰστέον ὅτι τὸ εἶπεςκεν, τὴν τῆς μετοχῆς ἀρχὴν ἐφύλαξε τῆς εἰκῶν εἰπόντος· οὐ μὴν τοῦ ἐνεστώτος· ἔπω γὰρ ἔστιν ὁ ἐνεστώς.

Εἶπαισαν] ἔπω τὸ λέγω· ὁ μέλλων, ἔψω· ὁ ἀόριστος, εἶπα· ἡ μετοχή, ὁ εἶπας· καὶ τὸ πύκτικόν, εἶπαμι, εἶπαίς, εἶπαί· καὶ Ἀττικῇ ἐπεκτάσει, εἶπαίη· καὶ ἐπειδὴ κανὼν ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν τρίτον πρόσωπον εἰς η λήγον, προσθέσει τοῦ σ, τὸ δευτέρον ποιεῖ· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, τὸ πρῶτον· γίνεται γοῦν ἐξ αὐτοῦ 50 εἶπαίην· τὸ πληθυντικὸν εἶπαίημεν· τὸ τρίτον, εἶπαίησαν· καὶ συγκοπῇ, εἶπαισαν.

Εἰραφιώτης, ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ ἐρράφθαι τῷ μηρῷ τοῦ Διός, ἐρράφιώτης, προσελθόντος τοῦ ι, καὶ αποβληθέντος τοῦ ρ. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐρέφασθαι τὸ στεφανοῦσθαι, γέγονεν ἐραφιώτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι· ἡ παρὰ τὸ ἐριφος· φασὶ γὰρ αὐτὸν ὑπὸ ἐρίφων ἀνατραφῆναι. ἡ παρὰ 303 τὸ ἐρίφω αὐτὸν πλέεσθαι. εἰς τὸ ἐρεψα.

Εἰρρος, παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, ἡ περὶ τὴν γῆν δουλεῖα· ἡ παρὰ τὸ ἐρεῖον ἔρος· καὶ διπλασιασμῷ, ἐρρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ἡ παρὰ τὸ τεῖρω τεῖραρος· καὶ αποβολῇ τοῦ τ. ἡ παρὰ τὸ εῖρω τὸ λέγω, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ προαιρούμενος τοῦ λέγειν μετὰ παρρησίας. ἡ παρὰ τὸ ἐρρεῖν, ἡ τὸ ἐρρεσθαι καὶ φθεῖρεσθαι ποιούσα.

Εἰρεσία, ἡ κωπηλασία. παρὰ τὸ ἐρέτης, ἐρεσία· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα.

Εἰρέσιον, πόλις Βοιωτῶν· ὅτι, κατακλυσμοῦ ποτὲ γενομένου, συνέβη περὶ Βοιωτίαν πολλὰς λίμνας ἀναφανῆναι. οἱ οὖν ἐγχώριοι πλάταις καὶ κώπαις καὶ εἰρεσίᾳ κεχρημένοι τὰς πρὸς ἀλλήλους ἐπιμιξίας ἐποίουντο. ἐκ τοῦ οὖν τὰς πόλεις ὠνόμασαν· ἀπὸ μὲν τῶν πλατῶν, Πλαταιάς· ἀπὸ δὲ τῶν κωπῶν, Κώπας· ἀπὸ δὲ τῆς εἰρεσίας, Εἰρέσιον.

Εἰρεσιώνη, εὐμεγέθης κλάδος, ἐξ ἐρίων ἔχουσα στέμματα, κλώνας καὶ ἰσχάδας, καὶ τῶν καθαρῶν ἀκροδρόων ὀρμαθούς. ἡ θάλος ἐστὶν θάλας πάντας τοὺς καρπούς 20 ἔχον ἀπρητισμένους, καὶ στέμμα λευκὸν καὶ Φοινικούν. προετίθετο δὲ ἱεσία τῷ Ἀπόλλωνι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

S

ἢ αἱ παρὶ Θησεία σωθῆναι δοκοῦσι. καταχύσματα δὲ καὶ κύλικα οἶνου κεκραμένῃν καταχέοντες αὐτῆς, ἐπιλέγουσιν· Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίνοντας ἄρτους, Καὶ μέλιτος κοτύλην καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι· Καὶ κύλικ' εὐζώρου οἶνον μεθύουσα καθεύδει· — ὀνόμασάν δὲ οὕτως, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ ἐρίους καταστέφασθαι· ἢ παρὰ τὸ εἶρεσθαι, ὃ ἐστὶ συμπλέεσθαι τοὺς καρπούς· οἱ δὲ, ὅτι εἶροντο τὸν θεόν, τί ποιήσουσι μετὰ τὴν θυσίαν τὸν πλάδον· (καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ κορυθαίλειαν) ἢ ἀπὸ τοῦ τοῖς κλάδοις ἐνεῖρχθαι τὰ ἐξ αὐτῆς κρεμάμενα· ἢ ἀπὸ τῶν στεμμάτων. στεμμάτω γὰρ τὰ ἔρια λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Διουκόρος δὲ Φησιν, ἀφορίας γενομένης Ἀθηναίοις, τοῦτο ἐπιτέλεσθῆναι κατὰ χρῆσιν, οἶον ἱκετηρίας.

Εἶρην, ὄνομα ἡλικίας· παρὰ τὸ εἶρειν καὶ λέγειν· ὃ ἤδη λέγων καὶ δημηγορῶν· καὶ γὰρ τὰς ἐκκλησίας εἶρας προσηγόρευον. εἰ μὲν παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, διὰ διφθόγγου· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἱεράς εἶναι, διὰ τοῦ ἰώτα.

Εἰρήνη, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω· ἢ παρὰ τὸ εἶρειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτήν· ἢ διὰ τὸ ἡρσεῖν τὸν νοῦν.

Εἰρήκη, παρὰ τὸ εἶρω τὸ κωλύω· τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἔργου, κατὰ κράσιν τῶν δύο εἰς εἰς τὴν εἰ διφθόγγον.

Εἰρμός, παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω.

Εἰροπόκος] τὰ ἔρια, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, γίνεται εἶραι. παρὰ γοῦν τὸ ἔριον, καὶ τὸ πέκω τὸ ξάινω γίνεται εἰροπόκος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ συγκοπῇ, εἰροπόκος.

50 Εἰροκόμος] τὸ ἔρος, πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται εἶρος, ὡς τὸ, — ἰοδυφές εἶρος ἔχουσα· — σημαίνει δὲ τὸ ἔριον. γίνεται ἐκ τοῦ ἔρρω τὸ κάμνω ἔρρος· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἰώτα, εἶρος, ὃ μετὰ ταλαιπωρίας ἐργαζόμενος. ἐκ τοῦ εἶρος καὶ τοῦ κομῷ τὸ ἐπιμελούμαι, γίνεται [εἰροκόμος], ἢ τοῖς ἐρίοις ἐπιμελουμένη.

Εἰρύσθαι, σημαίνει τὸ φυλάξαι, ἐστὶν ἐρύω ἐρύσω εἶρυκα εἶρυμαι εἶρυται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἰρύσθαι, ὡς λαλύσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρυμι, τὸ παθητικὸν ἐρυμαι· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐρύσθαι, προκαρῶντος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς ζεύγνυμι, ζεύγνυσθαι. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰλκυσθαι. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐλκύνω, εἰλκυσθαι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔλκνυμι, εἰλκυσθαι.

304 Εἰρύσθαι] Ἰλιάδος α', εἰρύσθαι, ῥύονται, φυλάττουσιν. εἶρύω, εἶρυμι· τὸ παθητικὸν, εἶρυμαι· τὸ γ', εἶρυνται· καὶ ἰωνικῶς, εἰρύσθαι.

Εἰρύσασθαι, τὸ φυλάξαι· μέσος ἀόριστος α' παθητικός, ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ἐρύω, ἐρύσασθαι, καὶ ἰωνικῷ πλεονασμῷ.

10 Εἶρυτο, Ἀρίσταρχος προκαρῶντος· πάνυ γὰρ ὑγιᾶς, ὡς τὸ ἐζεύγνυτο, οὕτω καὶ τοῦτο. ὃ μέντοι Τυρρανίων προπερίσπῃ, ἀπὸ τοῦ εἶρυμι, εἶρυτο· Ἰλιάδος θ', Ἀνὴρ δ' οὐτὶ Διὸς νόον εἶρύσαιτο· — κατὰσχοι, κρατήσειςιν. ἀπὸ τοῦ ἐρύω.

Εἰρωνεύεσθαι, ψευδολογεῖν, χλευάζειν, ὑποκρίνεσθαι. παρὰ τὸ εἶρων εἶρωνος, εἰρωνεύω· ὅθεν καὶ εἰρωνεία. τὸ δὲ εἶρων, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω γίνεται εἶρων, ὃ ἀπατεῶν, ὃ διὰ λόγων παραλογιζόμενος, ὃ ἄλλα μὲν φρονῶν, ἄλλα δὲ λέγων.

20 Εἶρω, τὸ λέγω. παρὰ τὸ ὦ, ὃ σημαίνει τὸ λέγω· οὐ παράγωγον ἡμί· ἄφ' οὗ τὸ, Ἡ, καὶ κυανέησιν· — ὡς οὖν ἄγω, ἀγείρω· ἔθω, ἔθειρω· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὦ, εἶρω· ὅθεν καὶ εἶρειν, τὸ κατὰ γλώσσαν λέγειν· συνείρειν δὲ λέγουσι τοὺς ἐν τῷ ἀνχνινώσκειν συνάπτοντας καὶ λόγον ποιοῦντας. εἰς τὸ ῥητορικόν. ὃ δὲ Σέλευκος, ἀπὸ τοῦ συνειργμένα καὶ συνηρμισμένα λέγεσθαι τοῦ λόγου τὰ

μέρη. τοῦτο δὲ τὸ εἶρω, ὅτε μὲν ψιλοῦται, σημαίνει τὸ λέγειν· ὅτε δὲ δασύνεται, σημαίνει τὸ συνάπτον.

30 Εἶρω, τὸ ἐρωτῶ· ὃ μέλλων, ἐρῶ· ὃ ἀόριστος πρῶτος, εἶρα· ὃ δευτερος, εἶρον· οὐκ ἔστι δὲ ἐν χρήσει· ὃ μέσος δευτερος ἀόριστος, εἰρόμην, εἶרון, εἶρετο· τὸ ἀπαρέμφατον ἐρεσθαι· καὶ ὠφείλειεν εἶναι ἐρέσθαι· ἀλλ' ἐξηκολούθησε τῷ φέρεσθαι καὶ δέρεσθαι. τοῦ εἶρα τὸ ὑποτακτικόν, ἐάν ἐρω, οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει· τὸ παθητικόν, ἐάν ἐρωμαι, ἐάν ἐρη, ἐάν ἐρηται, ἐν χρήσει· καὶ ἀνθυπότακτον· — εἰ τίς σε ἐρηται· — τοῦ εἶρω τὸ παθητικὸν εἶρομαι. καὶ Ὀμηρος, Εἰρόμεναι παῖδας τὸ κασιγνήτους τέ· — ἀφαιρουμένου τοῦ ι. ἐρομαι, ἐρη, 40 ἐρσται· καὶ ἐπέρεται, τὸ ἐρωτᾷ. ὃ παρατακτικὸς, ἡρώμην ἥρου ἥρετο, καὶ ἐπήρετο. τοῦτο τοῦ εἶρω ὃ μέλλων ἐστὶν ἐρῶ· καὶ μεταγεται εἰς ἐνεστώτα περιστώμενον, ἐρέω ἐρῶ· ἐστὶ δὲ ἐν χρήσει· ὃ μέλλων, ἐρήσω, καὶ ἐρήτομαι.

Εἶρετο, σημαίνει τέσσαρα· τὸ ἐπρώτα, ὡς τὸ, Εἶρετο δ' αὐτὴν ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· — καὶ τὸ ἡρώτων, οἶον, Εἶρομαι παῖδας τοῦ κασίου· — σημαίνει καὶ τὸ λέγειν, ὡς τὸ, Εἶρετο δεύτερον αὐτίς· — καὶ πληθυντικῶς εἶροντο ἀντὶ τοῦ ἔλεγον· — εἶροντο δὲ κῆδε ἐκάστη.

Εἶς, διὰ τὸ δασύνεται, τὸ ε τῶν ἀριθμῶν δασύνεται. διὰ τὸ 50 περισπᾶται· τὰ εἰς εἰς ὀνόματα μὴ κοινολεκτούμενα, ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν, ἀποστρέφεται τὴν ὀξείαν τάσιν. ὀνόματα δὲ εἶπε δια τὰς μετοχάς, οἶον τυφθεῖς. κοινολεκτούμενα δὲ εἶπε δια τὸ εὐγενὲς καὶ εὐσεβὲς· οἱ γὰρ Βοιωτοὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσιν. εἰς ἐνός· ὃ κανὼν· τὰ εἰς εἰς μονοσύλλαβα ὀνόματα ἀρσενικὰ διὰ τοῦ νος κλίνονται· οἶον· κτεῖς, κτενός· δεῖς, δενός· [εἰς, ἐνός] ὅπερ ἰσοδυναμοῦται τῷ 305 τίς· ὅπερ μετὰ τοῦ οὐ, οὐδεῖς, οὐδένος· καὶ μετὰ τοῦ μὴ, μηδεῖς. πρόσκειται, μονοσύλλαβα· διὰ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβάς· οἶον, χαρίεις, χαρίεντος. πρόσκειται, ὀνόματα· διὰ τὰς μονοσυλλάβους μετοχάς· οἶον θεῖς, θέντος· εἰς, ἐντος· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὠφείλει ἀφέντος, ὃ ἀπολυσας. πρόσκειται, ἀρσενικὰ, διὰ τὸ κλείς κλειδός θηλυκόν. γίνεται δὲ εἰς παρὰ τὴν εἶσιν καὶ ἄφεςιν, ὃ ἀπολελυμένος καὶ μεμονωμένος. διαφέρει δὲ τοῦ οὐδεῖς κατὰ τρόπους δ'. πρῶτον, ὅτι τὸ μὲν εἰς, δασύνεται 10 καὶ περισπᾶται· τὸ δὲ οὐδεῖς, οὔτε δασύνεται οὔτε περισπᾶται. δεύτερον, ὅτι τὸ μὲν εἰς ἀριθμητικὸν ἐστὶ· τὸ δὲ οὐδεῖς, ἀόριστον. τρίτον, ὅτι τὸ μὲν εἰς, οὔτε δυνάμει ἔχει, οὔτε πληθυντικὰ· τὸ δὲ οὐδεῖς, καὶ δυνάμει ἔχει καὶ πληθυντικὰ, εἰ οὐδένως, τῶν οὐδένων. τέταρτον, ὅτι τοῦ μὲν εἰς, τὸ θηλυκόν, μία· τοῦ δὲ οὐδεῖς, ὁμοφώνως οὐδεῖς. γίνεται καὶ παρὰ τὸ ἔμ· τὸ ὑπάρχω, ὃ εἰς. τὸ θηλυκὸν ἀπέλειψε. δύο γὰρ κανόνες εἰσὶν οἱ μαχομένοι. ὃ μὲν εἰς λέγει, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ κοινοὶ θέλουσιν εἶναι· οἶον οἱ δύο, καὶ αἱ δύο· οἱ τρεῖς, καὶ αἱ 20 τρεῖς. ἢ οὕτως· τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα κοινὰ εἰσι τῷ γένει, καὶ ὁμοφώνουσι τῷ ἀρσενικῷ τὰ θηλυκὰ· οἶον οἱ πέντε, καὶ αἱ πέντε· οἱ ἑπτὰ, καὶ αἱ ἑπτὰ. οὕτως ὠφείλει καὶ τὸ θηλυκὸν ὁμοφώνεῖν τῷ ἀρσενικῷ. ὃ δὲ ἕτερος λέγει, ὅτι πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς ἄλφα, καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ποιήσασα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ· οἶον, χαρίεντος, χαρίεσσα. εἰς, ἐντος, ὠφείλειεν εἶναι ἔσσα τὸ θηλυκόν. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, τοῦ μὲν ἐνός ἀπαιτούτος ὁμοφώνεῖν τῷ ἀρσενικῷ, τοῦ δὲ κατὰ παρασχηματισμὸν, ἡγουν ἔσσα, ἀπέλειψε, καὶ ἐγένετο ὡς 30 ἀπὸ τοῦ ἰος ἀρσενικοῦ, σημαίνοντος τὸν μόνον, τὸ

Θηλυκόν, ἰα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μία μιᾶς. καὶ λέγει ὁ κανὼν τὸν τόνον. τὸ γὰρ μιᾶς καὶ ἰας, Ἰωνικὴν ἔχει τάσιν· ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ἐπὶ τῶν εἰς α βραχυκαταληκτούντων εἰσάσιν οὐ Ἰωνες βαρύνειν τὰς λέξεις, ὡς καὶ ἡμεῖς· οἶον, ἀγυῖα, ὄργυια· Πλάτεια, Θέσπεια. ὅταν δὲ γάνηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, Ἰωνικῷ ἔθει καταβιβάζεται ὁ τόνος· οἶον, ἀγυῖα, ὄργυια, Θεσπεία. τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ εἰρημένον τῷ τεχνίτῃ. τὸ γὰρ μιᾶς καὶ ἰας. ἐπειδὴ οὖν τὸ μία καὶ ἰα ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ μακροκαταληκτεῖ, τούτου χάριν τῷ Ἰωνικῷ ἔθει καταβίβασε τὸν τόνον καὶ περισκᾶται· οἶον, ἰας, ἰα· μιᾶς, μιᾶ, ὅθεν καὶ ἰαίτια· ἐπειδὴ οὐκ ἀγένετο μακροκαταληκτος, οὐ καταβίβασε τὸν τόνον, ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ· οἶον, ἰαν, καὶ μίαν.

Εἰσόκεν] ἐστὶν ἐπίβλημα χρόνου δηλωτικόν· ἐκ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ τοῦ ὁ ἀρδρου ἀναφορικοῦ, καὶ τοῦ κεν συνδέσμου· καὶ ἀποροῦσι τινές, ὅτι ἐν συνδέσει ἐστὶν ἡ ἐν παραθέσει· καὶ λέγουσιν, ὅτι κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ε λήγοντα ἐπίβλήματα χρόνου δηλωτικὰ θέλουσιν ἔχειν πρὸ τοῦ ε τὸ τ, ἄλλοτε, ἄνιοτε, ἐκάστοτε· καὶ ὅτι οὐδέποτε ὁ κεν συνδέσμος καταρχὰς συντίθεται. οὐδέποτε γὰρ τοῦτο τὸ ἐπίβλημα χωρὶς τοῦ κεν συνδέσμου λαμβάνεται παρὰ τῷ ποιητῇ· Εἰσόκεν ἡ ὑμεῖς Τροίην ἔλοιται· — Εἰσόκε σ' ἡ ἄλοχον ποιήσεται· — ἐστὶ δὲ εἰπεῖν, ὅτι αἱ προθέσεις παρατιθέμεναι τοῖς ὀνόμασι, ἐννοίαν ἔχουσαι τοπικοῦ, ποιοῦνται τὰς σχέσεις· οἶον, οἴκου, ἐξ οἴκου· οἴκον, ἐς οἴκον. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἀρδρα τὰ σημαίνοντα τὴν ἀναφοράν. ἡ δὲ ἀναφορὰ, ἐν τῷ χρόνῳ οὕσα καὶ λαβοῦσα τὴν παράθεσιν τῆς προθέσεως, ποιεῖ σχέσιν χρονικὴν. οὐ, ἐξ οὐ· ὦ, ἐν ὧ· ὅν οὖν τρόπον τὸ ἐξ οἴκου, ὅτε ἀποστῇ τῆς προθέσεως, οὐκέτι σχέσιν τοπικὴν σημαίνει, ὁμοίως καὶ τὸ εἰς οἴκον, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ εἰσόκεν, ἐὰν ἀποστῇ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ἐκστήσεται καὶ τὸ σημαίνον.

Εἶσω] ὡς ἀπὸ τῆς ἐξ προθέσεως γίνεται ἔξω, καὶ ἀπὸ τῆς πρὸ, πρῶς· καὶ ἀπὸ τῆς εἰς Ἀττικῶς, ἔσω· οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς εἰς προθέσεως γίνεται εἶσω. καὶ ἔσων ἀντὶ τῆς εἰς· ὡς τὸ, Καὶ κῆσος ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἶσω· — ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Ἴλιον.

Εἰσιδμη, ἡ εἰσοδός. ἀπὸ τοῦ ἰω τὸ πορεύομαι, ὁ μέλλων, ἰσω ἴσομαι· οἶον, ἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρουσα θύελλαν· — ἀπὸ τοῦ ἰω, ἴσμη· καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως, εἰσιδμη.

Εἰσιβῆρσεν, εἰσεφθάρη, εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν. εἰσῶ τὸ εἰσερχομαι· ὁ μέλλων, εἰσῆσσω· ὁ ἀόριστος, εἰσεβῆρσα· τροπὴ τοῦ ε εἰς η, εἰσιβῆρσα. καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἡ ἐκ τοῦ εἰσεβῆρ.

Εἰσπραξις, ἡ ἀπαίτησις· καὶ εἰσπράττει, ἀπαιτεῖ.

Εἰσπνήλης, ὁ ἐρώμενος. Καλλιμαχας, Μέμβλετο ὁ εἰσπνήλαις, ὅπποτε κούρος ἴοι· — ὁ ὑπὸ τοῦ ἐρωτος εἰσπνέμενος· Λακεδαιμόνιοι γὰρ εἰσπνεῖν Φασὶ τὸ ἐρᾶν. ἡ παρὰ τὸ ἔπεισθαι τοῖς ἐρωμένοις· ἐπνήλης τις ὢν, καὶ εἰσπνήλης.

Εἰστήκειν, μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐκ τοῦ ἐστήκω ῥήματος. διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν κατὰ τὸ δεύτερον καὶ γ' πρόσωπον τῷ ἰδίῳ ἐνεστώτι, ἐπλεόνασε τὸ ι, καὶ γέγονεν εἰστήκειν.

Εἰσάμενος, ὁμοιωθεὶς· ἐκ τοῦ εἶδω τὸ ὁμοιωθῆ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἰδρυσάμενος· Εἰσάμενοι παρὰ Δίνα, θυηπολὶς ἀμείλονται.

Εἶσεν. ἀντὶ τοῦ ἐκάθισεν· καὶ μετὰ τῆς κατὰ καὶ δὲ, κατὰ δὲ εἶσεν· Καθόδεσεν ἐκ θαλάσσης.

Εἶσατο, ἔδοξεν. εἰσάμην. ἐκ τοῦ εἶδω τὸ φαίνομαι, ὁ μέλλων, εἶσω· ὁ ἀόριστος, εἶσα· ὁ μέσος, εἰσάμην· τὸ εὐκτικόν, εἰσαίμην.

Εἶτα, ἐστὶν ἐπίβλημα τάξεως. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δὴ γίνεταί ὃτα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἰ, εἶτα.

Εἰώσιν] ἐστὶν ἐὼ τὸ συγχωρῶ, β' συζυγίας τῶν περισπωμένων. τὸ πληθυντικόν, ἔαμεν· εἴωσι· τὸ γ', ἔαουσιν· εἴωσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴωσι· Καὶ οὐκ εἴωσιν ἐκπέρσαι· — πλεονάζει γὰρ τὸ ι, ὥσπερ καὶ ἐκ τοῦ ἔωλον γίνεταί εἴωλον.

Εἰώθα] ἐστὶν ἐθω σημαίνει τὸ ἐξ ἔθους τι διαπραττομαι· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος, εἶπα· ὁ μέσος, εἶθα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, εἴωθα· καὶ συναρχωμένως, ἔαθα· Αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι νοήσω· — ἀντὶ τοῦ ἐξ ἔθους ἔχει μοι ἐμποδίζειν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς, 50 τὸ εἴωθα, ἔωθα λέγουσιν.

Ἐα] Ἡ κεν ζωὴ ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῦ τυτῆσιν· — ἐστὶν ἦν· κατὰ διχλυσιν, ἔα.

Ἐάγῃ] ἐστὶν ἄγω τὸ κλάνω· ὁ μέλλων, ἄξω· ὁ ἀόριστος, ἔξα· ὁ β', ἄγον· ὁ παθητικός, ἡγῆν, ἡγης, ἡγῆ· καὶ κατὰ διχλυσιν, ἐάγῃ.

Ἐαδώς] ἐστὶν ἦδω τὸ εὐφραίνομαι· ὁ β' ἀόριστος, ἦδον, ἦδες, ἦδε· καὶ κατὰ διχλυσιν, ἔαδε. ἐστὶν ἄδω τὸ ἀρέσκω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἦδα· διαλύσει, ἔαδα· καὶ ἡ μετοχή, ἐαδώς ἐαδότης· καὶ ἐαδότης θυμὸν, τὸν ἀρέσκοντα. ἡ ἀπὸ τοῦ ἦδω, ἦσω, ἦκα, ἦδα· καὶ διαλύσει, ἔαδα.

Ἐασας] — ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας· — τουτέστιν ἐχαροποιήσας. ἀπὸ τοῦ ἦδω, ἦσω, ἦσας· καὶ ἐν διαίρεσει, ἔασας.

Ἐάλη] Αἰνέας δ' ἔαλη· — ἀντὶ τοῦ συνεστραφῆ· παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ ἐκκλίνω καὶ πλανῶ· οἱ γὰρ ἐκκλίνοντες τινὰς καὶ πλανῶντες, οὐκ ἐπαίρονται, ἀλλὰ συστρέφονται. ὅθεν καὶ τὸ, εἰς ἴππους ἄλλεται, ἀντὶ τοῦ ἀλεῖται, ὃ ἐστὶ συστραφῆ. ἀλῶ· ὁ μέλλων, ἀλήσω· ὁ β' ἀόριστος, ἤλων· ὁ παθητικός, ἤλην· (ἐξ οὗ καὶ ἡ μετοχή, ἀλείς) τὸ β', ἤλης· τὸ γ', ἤλη· καὶ διαλύσει, ἐάλη. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ ὁ ἐστὴν δεύτερος ἀόριστος, τῇ μὲν Φωνῇ ἐνεργητικός ἐστὶ, τῇ δὲ διαδέσκει παθητικός· οὕτω καὶ ὁ ἤλων β' ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ ἀλῶσθαι μέλλοντος γινόμενος, τῇ μὲν Φωνῇ ἐνεργητικός ἐστὶν· ἤλων γὰρ ὡς ἔδων καὶ ἐβίων· τῇ δὲ διαδέσκει παθητικός· ἤλων γὰρ ὑπὸ σοῦ, Φαμέν, καὶ οὐχ ἤλων σέ· ἀντὶ τοῦ, ἐλήφθην ὑπὸ σοῦ, καὶ αὖν ἐλήφθην σέ. ἐστὶν 20 ἀλῶ τὸ πορῶ· ἐξ οὗ παράγωγον, ἀλῶμι· ὁ μέλλων, ἀλώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤλων· τὸ τρίτον, ἤλω· καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἐάλω, τὸ ἐλήφθην.

Ἐάν] ἐκ τοῦ εἰ συναπτικοῦ συνδέσμου καὶ τοῦ ἂν παρακληρωματικοῦ, γίνεται εἰάν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἐάν.

Ἐάφθῃ] ἡ παρὰ τὸ εἰ εἰσάμην, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ· ἡ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ, εἰφθῃ· (ἰν' ἡ, ἐπηκολούθησεν) καὶ ἐν διαίρεσει τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ε καὶ α, ἐάφθῃ. ἐστὶ δὲ τὸ πάθος μονήρας, καὶ οὐδὲν αὐτῷ 30 ὅμοιον· οὐ γὰρ εἰς ε καὶ ι διελύθη, οὐδ'· εἰς δύο εε, ἀλλ'· εἰς ε καὶ α.

Ἐὰ, σημαίνει δύο· τὰ ἀγαθὰ, ὡς τὸ, θεοὶ δατῆρες ἐάων· — καὶ τὰ ἐκντοῦ, ὡς τὸ, — ἐὼ πρὸς δώματα καλὰ· — εἰρηται, ὅτι τὰ ἀγαθὰ ἰδιοποιούμεθα, τὰ δὲ κακὰ ἀπαλλοτριούμεν· ἐόν γὰρ τὸ ἴδιον. παρὰ τὸ ἔω τὸ κορυνῶ· οἶον, — ἐπεὶ χ' ἐώμεν πολέμοιο· — σημαίνει τὸ ἀγαθόν· ἀφ' οὗ ἐός. τὸ θηλυκόν, ἐή· ὡς ἀγαθός ἀγαθῇ· τὸ πληθυντικόν, εἰαὶ ἐών· καὶ ἐν διαλύσει, 5 2

40 εἰων, ὡς πυλῶν πυλάων. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν. ἔστι γὰρ ἀρσενικόν, ἔος, ὁ ἀγαθός· τὸ θηλυκόν, ἐή· καὶ τὸ οὐδέτερον, ἐόν. τὸ δὲ ἐόν, οὐκ ἐκλήθη· ἀλλ' ἐὰ τὰ ἀγαθὰ· ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ ἐόν μετοχῇ.

*Ἐαρ, παρὰ τὸ αὐω, ὃ σημαίνει τὸ Φαίνω, ἢ τὸ λάμπω. ἐπὶ τοῦ αἵματος· διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν τὸ αἷμα· ἐπὶ δὲ τοῦ καιροῦ, παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπω· τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί· ἀπὸ τοῦ τὰ συνεχόμενα τῷ χειμῶνι καὶ μεμυκῶτα τότε προϊέναι.

*Ἐασι, ῥῆμα τῶν εἰς μι· Ἰωνικῶς. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα, Ἰωνικά. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ εἰμι, εἰς, ἔστι· τὸ πληθυντικόν, ἐσμέν, ἐστέ, εἰσί· τὸ Ἰωνικόν, ἔασι, ὑπάρχουσι. τὸ δὲ εἰμι τὸ ὑπάρχω, τετάρτης ἐστὶ συζυγίας τῶν εἰς μι· καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς ἑκτῆς τῶν βαρυτόνων. ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, παράγωγον ἐμὶ· καὶ ἐπεὶ τὰ εἰς μι Φύσει μακρὰ παραλήγεται, πλεονάζει τὸ ι, καὶ γίνεταί ἐμῖ. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου μεταγόμενα εἰς μι. ἰσοσύλλαβα τοῖς πρωτοτέτοις· ὅν πῆννυμι πῆννύω· τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένου πλεονάζει μίαν συλλαβὴν, οἷον τιθῶ, τίθῃμι.

308 *Ἐαται, ῥῆμα τῶν εἰς μι· κατηκτικὸς ἐνεστώς. εἴωθεν ὁ ποιητής ἐπὶ τοῦ κεῖνται καὶ ἦνται ποιεῖν, ὡς ἀπὸ περισπωμένου, τὸ Ἰωνικόν. ἔεμαι γὰρ ἐστὶ, καὶ κράσει ἦμαι, ἦται, ἦνται· καὶ Ἰωνικῶς, ἔαται. οὕτω κεῖνται, κέαται, καὶ κέαται· Δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακεῖσθαι ἐνδον· — καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἦμαι τοῦ κέαθῃμαι, τὰ δύο εἰς εἰς ἡ κινῶνται· ἐπὶ δὲ τοῦ κεῖμαι, τὰ δύο εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, κέεμαι κεῖμαι. διατί; ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν ἐστὶν ἡ αἰτία· ὅτι τὸ μὲν, ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχεται· τὸ δὲ, ἀπὸ συμφώνου.

10 *Ἐασκεν] εἰω εἶ, ἔασω· πλεονασμῷ τοῦ κ, ἔασκω. τὸ α, κατὰ συστολήν· τὰ γὰρ διὰ τοῦ σκω παρηγμένα Ἰωνικά βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν.

*Ἐανός, τὸ ἱμάτιον· Χεῖρι δὲ νεκταρέου ἄναυ· — τὸ α μακρόν καὶ βραχὺ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. γένους ἐστὶν ἀρσενικοῦ. ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἔσω· ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ἐννύω. πλεονασμῷ ἑτέρου ν. ἐξ αὐτοῦ ἄνανον, τὸ ἐνδύομενον. ὁ δὲ Θραξ ἐξηγεῖται ἄνανον τὸ λεπτόν· παρὰ τὸ ἔω τὸ ἀφίημι, ὡς καὶ τὸ, — ἄναυ κασιτέριοι· — τοῦ ἐπὶ λεπτόν ἐηλασμένου. ἄνανον, σημαίνει τρία· ἐνδυμα γυναικεῖον καὶ πέπλον, παρὰ τὸ ἐννυσθαι· ὡς τὸ, Πέπλον μὲν κατέχευεν ἄνανον πατρός ἐκ' οὐδὲι· — καὶ τὸ εὐδιάχυντον, ὡς τὸ, — ἄναυ κασιτέριοι· — ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν χωνεῖαν ἀνίστασθαι. ὅταν δὲ λέγῃ, ὅτι — ἄναυ λιτὶ κάλυψαν· ἀντὶ τοῦ ἐπιβολαῖω καὶ λεπτῷ ὑφάσματι.

20 *Ἐβασον, ἀντὶ τοῦ ἔασον, συγχωρήσον. οὕτως Συρακοῦσιοι καὶ Λάκωνες. γέγονε δὲ πλεονασμῷ τοῦ β· τὸ γὰρ ἔασον ἔβασον Φασί· καὶ τὸ ἔαται, ἔβαται· καὶ τὸ ἔα, ἔβα.

30 *Ἐβλαστηκός] Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἤκουσιν ἐβλαστηκός· — Ἀττικῶς· βεβλαστηκός, ἀποβολῇ τοῦ β, ὡς περ βεβριωμένης, ἐβριωμένης. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀποβάλλουσι συμφωνόν· οἱ δὲ Αἰολεῖς προσνέμουσι. τὸ ἐπτερύγωμαι. οὕτως Ἡρωδιανός.

*Ἐβδομος] ἀπὸ τοῦ ἐπτά, ἔπτομος καὶ ἔβδομος κατὰ ἐναλλαγήν τῶν στοιχείων, ὡς καὶ παρὰ τὸ ὀκτώ, ὀκτοος καὶ ὀγδοος. ἢ παρὰ τὸ ἐπτά, ἐπτοματος καὶ ἐβδόματος, τροπῇ τοῦ πτ εἰς βδ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔβδομος, ὡς παρὰ τὸ τρία, τρίατος καὶ τρίτος.

40 *Ἐβδομενόμενα] τοῖς ἀποτεχθεῖσι παισὶ τὰς ἐβδομάδας καὶ τὰς δεκάδας ἤγον, καὶ τὰ γε ονόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς· οἱ μὲν, τῇ ἐβδόμῃ· οἱ δὲ, τῇ δεκάτῃ. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

*Ἐβδομήκοντα] τὰ διὰ τοῦ ἡνόντα ἀριθμητικὰ θέλουσι ἔχειν πρὸ τοῦ κ Φωνήεν τὸ η. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἐξ, γέγονεν ἐξήκοντα· ἐκ τοῦ ἐξάκις, ἐξήκοντα, τροπῇ Δωρικῇ τοῦ α εἰς η. τὸ δὲ ἐβδομήκοντα καὶ ὀγδοήκοντα, διὰ τοῦ ο· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ κοντα ἀριθμητικὰ οὐ θέλουσι προπαραλήγεσθαι οὔτε τῷ ο, οὔτε τῷ ε, ἐξ ἀνάγκης ἔτρεψε τὸ ο εἰς η. καὶ γέγονεν ἐβδομή- 50 κοντα καὶ ὀγδοήκοντα· καὶ ὁ ἐνενήκοντα γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἐννεάκοντα· καὶ καθ' ὑπερθεσιν, ἐνεναήκοντα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἐνενήκοντα.

*Ἐγγονος, υἱὸς υἱοῦ· οἶονεῖ ὅς ἐστι ἐν τῇ γονῇ.

*Ἐγδοῦπησεν] ἀδούπησε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ.

*Ἐγγυθῆκη, σκευός τι· οἱ δὲ, ἄγνος χωρητικόν σκευῶν· ἢ τὴν νῦν ἀγγυθῆκην· παρὰ τὸ ἐγγυς καῖσθαι.

*Ἐγγύς, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν. ποίας σχέσεως τῶν τοπικῶν; 309 τῆς ἐν τόπῳ. ἐκ τοῦ ἐγγίζω ἐγγίσω, ἐγγίς, καὶ ἐγγύς, τοῦ ι τραπέντος εἰς υ, ὡς Ἀφροδίτῃ, Ἀφροδίτῃ. ἢ παρὰ τὴν γῆν καὶ γῆν καλουμένην, μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, γίνεται ἐγγύς· ὡς ἂν τις εἴποι ἐν γῇ, ἥς οὐδὲν τῶν ἄλλων στοιχείων πλησιαιτέρον ἀνθρώπῳ χερσαίῳ ὄντι. ἢ παρὰ τὸ γῆ καὶ τὴν ἐν πρόθεσιν, ὃ σημαίνει τὸ πλησίον, ὃ πλησιαιτέρος γῆς.

*Ἐγγυτέρω] ὡς τὰ ἐν ἀέρι καὶ θαλάσσῃ ἅπαντα οὐκ ἐπίμικτα ἡμῖν, ἀλλὰ καχωρίστα· παρὰ τὰ ἐν γῇ 10 τυγχάνοντα.

*Ἐγγίζω, παρὰ τὸ ἐγγύς· τοῦτο παρὰ τὴν ἐν πρόθεσιν καὶ τὸ γῇ κυρίως ὃ πλησιαιτέρος ὑπάρχων.

*Ἐγγενής] ὁ ἀστός ἐξ ἀστών οὕτω καλεῖται.

*Ἐγγιον, ἐγγύτερον· παρὰ τὸ ἐγγύς ἐγγιον. τῆς πρώτης οὐσίας ἐστίν. οἱ δὲ ῥήτορες, ὅταν τὸ ἐν τῇ γῇ θάλωσι δηλώσιν, ἐγγεῖον λέγουσιν. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

*Ἐγγύη, ἡ ἐπὶ ἀσφαλὲα πίστις, ἡ καὶ δόσις χρημάτων, ἡ γάμου. ἐνθεν ἐγγυῶ, τὸ ἐκδίδωμι· καὶ κατεγγυῶ. παρὰ τὸ γῇ γίνεται γύη, καὶ ἐγγύη, ἡ ἀσφαλὲς καὶ 20 ἐσθητικὴ δόσις. δοκεῖ γὰρ ἡ γῇ τῶν ἄλλων στοιχείων σταθροτέρα εἶναι.

*Ἐγγυῶμαι, οἷον ἐν χερσὶ Φυλάττω· ὅθεν καὶ ἐγγχειρίσαι, τὸ δοῦναι. κυρίως δὲ, ὃ τὸ ὑποκειμενον ἀνέπαφου πα- 30 ρεχόμενος.

*Ἐγγυαλίζω, σημαίνει ἐγγχειρίσαι, παρασχεῖν. κυρίως τὸ ἐγγυῆσαι παρὰ τὸ γυῖον, ἢ τὸ εἰς χεῖρας παρασχεῖν· γυῖα γὰρ αἱ χεῖρες· παρὰ τὸ γὰ τὰ χερῶν καὶ δέχεσθαι καὶ λαμβάνω· ὡς πρὸς τὸ λαβεῖν καὶ σινεῖν. ἐδημιουργήσεν ἡ Φύσις. ἐκ τοῦ γὰρ, παράγωγον γυῶ· ἀφ' 39 οὗ καὶ γύωρος· καὶ ἑτέρα παραγωγή, γυῖζα· καὶ ἐν συνθέσει κατὰ πλεονασμὸν τῆς αλ συλλαβῆς, γυαλίζω· κυρίως γὰρ λέγεται γυαλίζειν, τὸ εἰς χεῖρας δοῦναι τι καὶ παρασχεῖν.

*Ἐγγυητής, ὁ ἀναδεχόμενος δίκην· λέγεται ἐγγυήσασθαι καὶ τὸ μνηστεύσασθαι.

*Ἐγγέγατον] Ἀμφω δ' ἐγγέγατον Φαεσιμβρότου ἡλείοιο· — μέσος παρακειμένος, τρίτον πρίστωτον τῶν δυνικῶν. ἀπὸ τοῦ γεῖνω ὁ μέσος παρακειμένος, γέγονα, ὡς καὶ 40 ρω, κέκορα· καὶ τὸ δυνικόν, γεγόνατον· καὶ ἐν συγκοπῇ, γέγατον· καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐγγέγατον.

*Ἐγγείνωμαι] — μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἀλκιμον υἱὸν Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπου ἀτειλίας, Εὐλάς ἐγγείνωται· — ἀντὶ τοῦ, μὴ σκόληκας ἐγγενήσωσι. παρὰ τὸ γεῖνω τὸ γεννῶ, μετὰ τῆς ἐν προθέσεως. ἐν- 50 τίκτουσι γὰρ αἱ μυῖαι τὶ ταῖς σαρκί, ἐξ οὗ οἱ σκόλη- κες τίκτονται. εὐλαὶ δὲ εἰρηνται. παρὰ τὴν εἰλησιν, οἱ σκόληκες. ἐκ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω, εἰλή· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, εὐλή.

Ἐγγλωττογαστῶν πεποιήται παρὰ τὸ διὰ γλώσσης καὶ διὰ λάρων τρέφασθαι.

Ἐγέρθω] ἀπὸ τοῦ ἐγείρω ἐγερῶ, γίνεται ἐγερτός· καὶ κατὰ τροπὴν ἐγέρθω.

Ἐγενέσθην] γένω, γενῶ· ὁ δεύτερος ἀρίστος, ἔγενον· ὁ μέσος, ἐγενόμην· τὸ δυνάμειον, ἐγένεσθον· τὸ τρίτον, ἐγενέσθην.

510 Ἐγκάναξον, ἀντὶ τοῦ ἐγγχεα. Ἀριστοφάνης, Ἀκρατον ἐγκάναξον μοι πολύν· — παρὰ τὸ κανοῦν. οἱ δὲ στρατιῶται ἐπὶ τοῦ θορύβου τᾶττουσι τὴν λέξιν· παρὰ τὴν καναχὴν, ἢ σημαίνει τὸν πτύον. ἐγκανᾶξαι οὖν τὸ ἐγγχεῖ μετὰ ψόφου· ὃ ἐστὶ πολὺ, ὥστε ἡχεῖν ἥτοι θορυβεῖν.

Ἐγκατα, τὰ ἔντερα· ἀπὸ τοῦ ἐγκατέχαιν τὴν τροφήν· λέγεται δὲ τὸ ἥπαρ καὶ ὁ σπλὴν, καὶ τὰ περὶ τὸν πνεύμονα. ἔντερον δὲ, οὐκ ἐγκατον. τὸ δὲ ἔντερον, οἶον 10 ἔτερον καὶ οὐχ ὅμοιον· ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν.

Ἐντερα, οἶον ἐνδότερά τινα ὄντα· ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν βεῖν τὰ ἀπὸ τῆς τροφῆς περιττώματα· ἢ παρὰ τὸ ἐνδον εἰλεῖσθαι.

Ἐγκασιν] ἢ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοῖς ἐγκάτοις· καὶ ἀποβολὴ τῆς τοι συλλαβῆς, ἐγκασιν. οὐκ ἐστὶ δὲ συγκοπή· μνηστέα γὰρ ἐπέκτασις συγκοπῇ· ἐναντίον γὰρ ἄμεινον οὖν μεταπλασμὸν λέγειν· ἐστὶ γὰρ ἐγκάτοις· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἐγκασιν, ὡς προβάτοις, κρό- 20 βασιν· ἀστροῖς, ἀστρασιν.

Ἐγκαφος, τὸ ἐλάχιστον. Εὐπολις, Οὐτ' ἄρ' ἐλέησται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἐγκαφος· — παρὰ τὸ ἐγκύπτω, τὸ μὴδ' ἐγκύψαι ἀρκούν.

Ἐγκάρσιον, πλάγιον. παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω· ὁ μέλλων Αἰολικῶς, κέρσω· ἐξ αὐτοῦ κέρσιος, καὶ ἐγκάρσιος, κατὰ τροπὴν, ὁ πλάγιος.

Ἐγκάρδιον, τὸ μεγάλως δεινὸν καὶ ἀπτόμενον τῆς καρδίας· ἢ τὸ κρύφιον· ἢ τὸ ἐξ ἰσχυρᾶς διαθέσεως.

30 Ἐγκέφαλος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ κεφαλῇ· ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ φᾶν· ἢ ἐγκρανος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ἰδιώτερον τῷ κρανίῳ. τί δὲ ἐστὶν ἐγκέφαλος; λευκὸς καὶ μαλακός, ὥσπερ ἐξ ἀφροῦ τινὸς πεπηγώς, θερμὸς καὶ ὑγρός.

Ἐγκελάδορ, ἥτοι ἦχον ἐν τῇ κινήσει τῇ πολέμικῇ ἀποτελοῦσα, ἢ ἐγκελευομένη· ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐγκελάδου τοῦ ἡγαντος.

Ἐγκενίδας, πλάγιος σανίδα.

Ἐγκαλῶ, ἐγκλησιν εἰσάγω καὶ καταδίκην.

40 Ἐγκεκαυμένη, ἐζωγραφημένη· ἐπεὶ ἐγκαυταὶ λέγονται οἱ ζωντράφοι, οἱ διαγραφοντες τοὺς τοίχους. ἴσως παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιλαίνω. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἐγκεκοισυρωμένος, ὑπερήφανος, πεκαλλωπισμένος. Ἀριστοφάνης, Σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην· — εἴρηται. παρὰ τὴν Κοισύραν, ἥτις ἦν μήτηρ Μεγακλέους, καὶ Ἀλκιμαῖωνος γυνὴ, ὑπερήφανος καὶ καλλωπίσματος πολλοῖς χαίρουσα. εἰς δὲ τὸ λεξικὸν κεῖται ἀντὶ τοῦ τρυφῶσαν.

Ἐγκεκορδύλημος, Ἀριστοφάνης κέχρηται ἐπὶ τοῦ ἐνελημένος· ἢ συνεστραμμένος· παρὰ τὴν κορδύλην, ἥτις ἐστὶν οἴδημα τῆς κεφαλῆς, ὑπὸ πληγῆς γενομένη· ἥτις παρὰ τὸ καρα εἴρηται. καὶ γὰρ κορδύλην Κύπριοι λέγουσι τὸ ἐνελημα τῆς κεφαλῆς, ὅπερ Ἀθηναῖοι μὲν κρῶβυλον καλοῦσι, Πέρσαι δὲ κίδαριν. ἐστὶ καὶ ῥητορικῇ.

50 Ἐγκλικίζειν, τὸ πονηρεύεσθαι· ἀπὸ τῆς τῶν Κιλικίων πονηρίας. Κίλικες γὰρ ἔθνος ἐπὶ πονηρίᾳ διαβηλλόμενον.

Φερεκράτης, Ἀσὶ ποθ' ἡμῶν ἐγκλικίζουσ' οἱ θεοί· — ῥητορικῇ.

Ἐγκινούμενος, Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνης, Ἀνὴρ τις ἡμῖν 51 ἐστὶν ἐγκινούμενος· — ῥητορικῇ· ταράτταν καὶ ἐμποδίζων.

Ἐγκόμβωμα, ὁ δεσμός τῶν χειρῶν, ὃ λέγεται παρ' Ἀθηναίους ὀχθαιβος, ὑπὸ δὲ ἄλλων κοσύμβη. εἴρηται παρὰ τὸν κόμβον· κόμβος γὰρ, ὃ ὑψηλὸς τόπος· ἀφ' οὗ τὸ κομπάζειν τινὲς θέλουσιν εἰρησθαι. Ἀπολλόδαμρος, — τὴν ἐπωμίδα Πτύχας διπλῶς ἄνωθεν ἐνκομ- 10 βωσάμην· — Ἐπίχαρμος, Εἶπε μὲν ὅτι κεκόμβωται καλῶς ἀμύκω. εἴρηται ἄνω.

Ἐγκονεῖν λέγεται, τὸ μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν καὶ κατεπείγεσθαι. ἀπὸ τοῦ κόνις κονῶ, καὶ ἐγκονῶ· οἱ γὰρ ἐπειγόμενοι τί πράττειν κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν.

Ἐγένετο] τὸ ἐγένετο σημαίνει ὅτι κατὰ τῇ θείᾳ γραφῇ· κατὰ δόκησιν, ὡς τὸ, **ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ** ἐγένετο ὑπὲρ ἡμῶν κτάρα· — κατὰ παραγωγήν, ὡς τὸ, Εἶπεν ὁ Θεός, Γενήθητω Φῶς· — κατὰ ὑπερβολὴν τοῦ ὑποκειμένου, οἶον, Ἡ γυνὴ τοῦ Ἀὐτ' ἐγένετο στήλη 20 ἄλως· — κατὰ αὐξήσιν, οἶον, Ὁ κόκκος τοῦ σινάπεος ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα· — κατὰ μείωσιν, ὡς τὸ, Γέγονα γέρον, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς· — κατὰ ἐνέργειαν, ὡς τὸ, Ἐγένετο ὁ Θεὸς ἐλπίς σωτηρίας τοῦ κόσμου· — κατὰ πάθος, ὡς τὸ, Γέγονα ὥσει κωφός καὶ ἀλαλός· — κατὰ πρόσληψιν, οἶον, Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι.

Ἐγκώμιον, παρὰ τὸ ἐν κώμῳ αἰετῆσαι. κώμης γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς, καὶ τὰ ἀμφοδᾶ. ἤρχοντο γὰρ τῇ νυκτὶ, οὔτινας παρὰ τινος μεγιστάνος ἐβλάβησαν· καὶ εἰς τὰ ἀμφοδᾶ ἰστάμενοι, ἐκακολόγουν καὶ ὕβριζον τὸν ἀδικοῦντα. τὴν γὰρ νύκτα ἤρχοντο 30 τινὲς καὶ ἔλεγον, ὅστις ἐποίει κακὰ πράγματα, καὶ ἐκακολόγουν αὐτούς.

Ἐγκρασίχοιοι, ὀξύχοιοι, κεκραμένην χολὰν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες. οἱ δ' ἰχθύες ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχουσι τὴν χολήν.

Ἐγκτήνες, οἱ Βοιωτοὶ οὕτως ἀνομάζοντο, ὥσπερ καὶ Ἰωνεῖς· διὰ τὸ κτηνώδεις εἶναι καὶ χοιρώδεις.

* Ἐγκυος, ἢ γυνὴ ἐγγαστρωμένη, παρὰ τὸ κύειν, τὸ κατὰ γαστρός ἔχειν.

Ἐγκυτὶ, ἐπὶ βῆμα σημαῖνον τὸ ἐν χρῆ. Ἀρχιλοχός, 40 Χαλτῆρ ἀπ' ὧμων ἐγκυτὶ κεκαρμένος· — τούτεστι πρὸς αὐτῷ τῷ δέρματι· παρὰ τὸ κύτος, ὃ καὶ σκύτος καλεῖται.

Ἐγκυσίχολος· παρὰ τὸν κύσον, ὃ ἀπὸ τοῦ κύσου χυλός, καὶ ἀπὸ τῆς κοτύλης. κύσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ καὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν· περὶ ὃν ἡ κοτύλη. ἐστὶ καὶ ῥητορικῇ.

Ἐγκυκλῖος λειτουργίας, τὰς καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν· κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ ἐγκυκλεῖσθαι τῇ τῶν 50 ἡμερῶν περιόδῳ.

Ἐγκυκλίον, ἀπανταχοῦ καθολικόν.

Ἐγγλαπῆναι, ἐγγλυφῆναι· ἐπὶ τῶν νεοσσῶν κυρίως, παρὰ τὸ λείπειν.

Ἐγγλυμμένος, ἐκ τοῦ γεγλυμμένος· οἶον, Ὡς οἴχεται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος.

Ἐγνωσθῆναι, καὶ ἠδυνάσθην. Ἰστέον ὅτι οὐκ εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς μὲν ἦσαν γὰρ ἀν' οὕτω γινώμι· ὁ μέλλων, γινώσσω· ὁ παρακείμενος, ἐγνωκα· ὁ παθητικός, ἔγνωμαι 312 διὰ τοῦ ο· ἐπειδὴ ἐν τοῖς εἰς μὲν τὴν παραλήγουσαν συστήλλει τὰ παθητικά· οἶον, δέδοκα δέδομαι, ἐδόθην.

πέπικα πέπουκα, ἐπόθην. καὶ ἀπὸ τοῦ δύνημι δυνήσω
 δεδύνηκα· καὶ ὁ παθητικὸς εἶχεν εἶναι δεδυνήκα καὶ
 ἐδυνάθην, ὡς βίβημι βήσω βέβηκα, βέβαια ἐβάθην,
 καὶ παρεβήθην. ἀλλ' εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς ω. ἔστι γινώ-
 ρῆμα· ὁ μέλλων, γνώσω· ὁ παρακείμενος, ἐγνώκα· ὁ
 παθητικὸς, ἐγνώσμαι· ὁ ἀόριστος, ἐγνώσθην. καὶ ἀπὸ
 τοῦ δυνάζω, ὁ μέλλων, δυνάσω· ὁ παρακείμενος, δεδύ-
 νακα· ὁ παθητικὸς, δεδυνάσμαι, ἐδυνάσθην· καὶ Ἀττι-
 κῶς, ἡδυνάσθην. καὶ ἀπὸ τοῦ δυνῶ δυνᾶς δευτέρως συ-
 ζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁ μέλλων δυνήσω, δεδύνηκα,
 δεδυνήμαι, ἐδυνήθην καὶ ἡδυνήθην.

Ἐγρετο δ' ἐξ ὕπνου: — διηγέρθη, ἐγρηγόρησεν. ἐκ τοῦ
 ἐγείρω, ἐγρω, ἐγρομαι, ἐγρόμην ἐγρου ἐγρετο.

Ἐγρεκνύδοιμος, ἡ ἐγείρουσα κνυδομένη τοῖς ἐναντίοις.

Ἐγρηγόριον, τὸ ποιῶν ἐγρηγόρειναι, εἴτε βρῶμα, εἴτε
 ἄλλο τι τοιοῦτον. Φερεκράτης ἐγρηγόρειον, τούτεστι

20 πρυσινύσταλον. ῥητορικῇ.

Ἐγρηγόρ[ω] ἀπὸ τοῦ ἐγείρω, ἡγερεα· ὁ μέσος, ἡγερεα· καὶ
 Ἀττικῶς, ἐγήγερεα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεο-
 νασμῷ τοῦ ρ, ἐγρηγόρα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγρηγόρα γίνεται
 ἐγρηγόρεω ἐγρηγόρω, ἐγρηγόρησα· ὁ παρακείμενος, ἐγρη-
 γόρηκα· καὶ ὁ μέσος, ἐγρήγορα· ἐνδεῖ γὰρ μιᾷ συλλαβῇ
 ἀπὸ περισπωμένου· καὶ προσθέσει τοῦ θ, ἐγρήγορθα.

Ἐγρηγεμένος· ἐγείρω· ὁ μέλλων, ἐγερώ· ὁ παρακείμενος,
 ἡγερεα· ὁ παθητικὸς, ἡγερμαι, καὶ ἐγήγερεμαι. ὅτε τὸ

30 θέμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α, ε, ο, ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ
 ἴδιον παρακείμενον συμφώνου ἐπιφερομένου, μὴ οὔσης
 τῆς προτέρας συλλαβῆς ληκτικῆς, ἀλλὰ τῆς δευτέρας
 ἀρκτικῆς· μήτε ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς, ὡς τὸ ἄδω. ἡ

μετοχὴ ἐγρηγεμένος, διατὶ παροξύνεται; αἱ εἰς μένος
 μετοχαὶ προπαροξύνονται, πλὴν τοῦ παθητικοῦ παρα-

40 κειμένου· καὶ οὕτως, εἰ μὴ κατὰ πάθος ᾧσιν, ὡς τὸ
 ὠρμημένος ὠρμενος· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. Ἰστέον ὅτι
 τὸ ἐγρήγορα, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω· ὁ παρακείμενος, ἡγερεα·
 ὁ μέσος, ἡγόρα· καὶ Ἀττικῶς, ἐγήγορα· καὶ πλεονα-

σμῷ τοῦ ρ, καὶ ἐπενέθει, ἐγρηγόρθα. Ἰλιαδὸς κ',
 Φθέγγεο δ' ἡ κεν ἴκησθα, καὶ ἐγρηγόρθαι ἀνωχθί: —

καὶ ἐνθα ἂν πορευθῆς, ἐγρηγορέναι κέλευε. ὦφειλε

παροξύνεσθαι, εἴτε συγκοπῇ ἐστὶ τοῦ ἐγρηγορέναι, εἴτε
 ἀπὸ τοῦ ἐγείρω· ὅτι τὰ εἰς θαι ἀπαρέμφατα ἔχοντα

πρὸ τοῦ θῆτα αἰματάβολον, παροξύνονται, κεκάρθαι,

τετλήσθαι, ἀσπάρθαι. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ παραλήγοντα τῇ ορ
 συλλαβῇ Αἰολικὰ εἰσιν, ὡς ἔφθορθαι, μέμορθαι, τέ-

40 τωρθαι, προπαροξύνονται. ὅθεν ἡ παραλήγουσα αἰολι-
 κωτέρα ἐστὶ, καὶ ὁ τόνος ὁμοίως.

Ἐγγελευς, παρὰ τὸ ἔχασθαι ἐν τῇ ὕλῃ, ὃ ἐστὶ ζωνρεῖ-
 σθαι. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν, "Ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέ-

50 λεις θηρώμενοι πεπόνθασ'." Ὅταν μὲν ἡ λίμνη κατα-
 στή, λαμβάνουσιν οὐδέν. Ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν
 βόρβωρον κινῶσιν, Αἰρούσι.

Ἐγγέλῃ, χώρᾳ Ἰλλυρικῇ· οἶον, Ἀνδράσιν Ἐγγελέεσσιν
 ἐφέστιοι: — κλίνεται Ἐγγελέως· τὸ δὲ παρὰ Ἀριστο-

50 φάνει, — τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγγελέων: — ἀπὸ τοῦ ἐγγε-
 λεις ἐγγελέως ἐστίν, ὡς ὅφεις ὅφως.

513 Ἐγγχος, τὸ δόρυ. παρὰ τὸ ἔχω ἔχος καὶ ἔγχος. Ἰστέον
 ὅτι ἔγχος καὶ ξίφος καὶ δόρυ τὸ αὐτὸ οἶδεν Ὀμηρος· ὁ

δὲ Σοφοκλῆς τὴν σφαῖραν ἔγχος κέκληκεν· οἶον, Τὸ
 δ' ἔγχος ἐν πρὸς κυλίνδεται: — καὶ τὸ πῦρ, οἶον,

Ἐγγχος ἰέμενος: — τὸ τὴν ὀρμὴν ἔχον. εἰς τὸ ὑλακό-
 μωρος.

Ἐγγχεσίμαργος, τοῖς ἐγγχεσι μαινόμενος.

Ἐγγχεσκαλοὶ, πάλλοντες καὶ κινῶντες τὰ δόρατα, πολε-
 μικοί. ἔστιον δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφάσεως, μήποτε ἄρα

εἶεν κλασθέντα. ἐκ τοῦ ἔγχος καὶ τοῦ πάλω τὸ κινῶ, 10
 διαφάσεως ἐνεργητικῆς. διὰ τὴν τὰ εἰς ος σύνθετα εἰς
 ἐνεργεῖαν καὶ εἰς πάθος ἀναλυόμενα δύο τόνους ἐπι-
 δέχονται.

Ἐγγχεσίμαργος, ὁ μαινόμενος τῷ δόρατι· παρὰ τὴν ἐγγχε-
 15 δοτικὴν, καὶ μαργαίνω, τὸ μαίνουμαι.

Ἐγγχεῖσι, ταῖς ἐπιδορατίσιν. ἡ εὐθεῖα, ἐγγχεῖα. καὶ ὦφει-
 20 λε προπαροξύνεσθαι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἰα ἐπὶ πραγμά-
 των ταττόμενα προπαροξύνεται· οἶον, Ἀμάλθεια·
 (ἐστὶ δὲ ἡ αἰξὶ ἡ θρεψαμένη τὸν Δία) καὶ ὑπώρεια, 20
 ὑπώρεια. τὸ δὲ ἐγγχεῖα ποιητικῶς ἐξετάθη. γίνεται ἐκ
 τοῦ ἔγχος ἐγγχεῖα, ὡς ἰτέα καὶ σικέα· καὶ πλεονασμῷ
 τοῦ ι, ἐγγχεῖα. οἱ δὲ Ἀττικοὶ, ἐκτείνοντες τὸ α, ὡς ἐν
 τῷ ἱερῷ καὶ ἱερῷ, ἐναλλαγὴν μὲν τοῦ τόνου ποιῶ-
 25 σι, φυλάττουσι δὲ τὴν γραφὴν.

Ἐγγχειρίδιον, βιβλίον, ἡ ἑτερόν τι, ἡ ξίφος, ἡ ὄργανον
 30 τμητικόν. παρὰ τὴν ἐν χειρὶ δοτικὴν ἐγγχειρίδιον. ἡ πα-
 ρὰ τὴν ἐγγχεῖα δοτικὴν καὶ τὸ ἴδιον, ἐγγχειρίδιον· καὶ πλεο-
 νασμῷ τοῦ ρ, ἐγγχειρίδιον, τὸ ἴδιον τοῦ ἐγγχους.

Ἐγγχειρογαστροί, οἱ ἐκ τῶν χειρῶν ζῶντες.

Ἐγγχουσα, εἶδος βοτάνης· ἡ καὶ διὰ τοῦ α λέγεται ἄγχου- 30
 σα· Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ε. καὶ ἐγγχουσίζεται, ἐπὶ τῶν
 γυναικῶν· τὸ τῇ ἐγγχούσῃ χρῆσθαι τὸ πρόσπων.

Ἀγχούστῃ προσέοικεν ἀκανθῆν πετάλειον: — καὶ Αἰσι-
 35 ψίας Ἀποκοτταβίζουσι, Δουεὶν ὀβολοῖν ἐγγχουσαν καὶ
 ψιμυθίον: — εἰρηται παρὰ τὸ ἐγγχεῖν τὸ ἐν τῇ ρίζῃ
 ἐρυθρόν· οἶον, ἐγγχεύσασθαι τις οὔσα. ἐστὶ καὶ ῥητορικῇ·
 Κοσμεῖσθαι τε τῇ ἐμῇ στολῇ, καὶ ψιμυθιοῦσθαι καὶ
 ἐγγχουσίζεσθαι τὸ πρόσπων.

Ἐγγχυτρίδιον, τὸ ἀποκτείνειν· ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς χύτραις
 40 ἐκτιθεμένων βρεφῶν· ἐκ τοῦ φητορικῷ.

Ἐγγχυτρίστριαι, αἱ τὰς χῶας τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέ-
 45 ρουσαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι, ὡς
 Ἀριστοφάνης· ἐγγχυτρίστριάς δὲ λέγει καὶ ὅσαι τοὺς
 ἐναγαῖς καθάιρουσιν, αἶμα ἐπιχέουσιν ἱερῶν· καὶ τὰς
 θρηνητοῖας· ἐπὶ γε μὴν καὶ τὰς μαῖας τὰς ἐκτιθείσας
 ἐν χύτραις τὰ βρέφη.

Ἐγγχυπτοῦσα, προστρίβουσα, προσκαλίζουσα, προαγγί-
 50 ζουσα· οἶον· τοῦ χρωτὸς προσαπτομένη· παρὰ τὸ χρωῖς
 καὶ τὸ ἄπτω τὸ προσεγγίζω· ἡ παρὰ τὸ ἐν χρωῖ, ὃ
 ἐστὶν εἰς χρωῖτα, πανν ἐγγυς, ὥστε ἐφάπτεσθαι. ἐγγχρῶ 50
 οὖν ἐγγχραῶ· παράγωγον ἐγγχραῦτον, καὶ ἐγγχρίπτω,
 ἐκβολὴ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι.

Ἐνχρῶ, ἐγγυς, καὶ πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτὶ· ἀποκοτῇ τῆς
 55 συλλαβῆς μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐνχρῶ. γράφε-
 ται δὲ μετὰ τοῦ ν, καὶ μετὰ τοῦ γ. ἐνχρῶ κουρα, ἡ
 ψιλή καὶ πρὸς τὸν χρωῖτα· καὶ ἀπλῶς τὸ ἐνχρῶ τοῦτο
 δηλοῖ ἐγγυτάτω, πανν ἐγγυς, ὥστε ἐφάπτεσθαι τοῦ
 χρωτὸς. ἀπὸ τοῦ ὃ χρωῖς, τοῦ χρωῖ Ἀττικῶς, τῷ χρωῖ. 314
 τὸ δὲ ἐνχρωκουρία, οὐκ ἔχει τὸ ι· ὥφ' ἐν γὰρ εἰρη-
 60 ται· ἐν χρωῖ κεκαρμένος, πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτὶ, οἶον
 σύνεγγυς, καὶ πλησίον τοῦ δέρματος, τὰς τρίχας ἐξυ-
 ρημένος.

Ἐγγχώριος, ὁ ἐν τῇ χώρᾳ ὢν, τούτεστιν ὁ ἐπιδημῶν, εἴτε
 65 ξένος εἴη, εἴτε ἀσπός.

Ἐγῶ, διατὶ οἰζύνεται; αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἐνικαὶ
 οὐσαι οἰζύνονται. ἐγῶ· ἡ γενικὴ, ἐμοῦ· ὁ κινῶν; οὐκ

ἔχει. διατὶ; αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι κανόνες οὐκ 10
 ἔχουσιν. ἡ δοτικὴ, ἐμοί. Ἰστέον ὅτι ἡ ἐμοί καὶ σοὶ
 δοτικαὶ οἰζύνονται· ἡ δὲ οἱ περισπᾶται. ἔδει γὰρ πᾶ-
 15 σας περισπᾶσθαι ὡς δοτικὰς· λέγουσι δὲ, ὅτι ἡ ἐμοί καὶ
 σοὶ καὶ σφίν ἀντωνυμίαι οἰζύνονται. ἡ κλητικὴ; οὐκ ἔχει.
 διατὶ; οὐδεὶς αὐτὸν καλεῖ. τὸ δεύτερον; σύ. τὸ τρίτον;

οὐκ ἔχει. διατί; οὐδεὶς τὸν ἀπόντα καλεῖ. πότοις προ-
 20 α ποῖς σύνεστιν ἡ ἀντωνυμία; τρισὶν· ἐγὼ αὐτός, σὺ
 αὐτός, ἐκεῖνος αὐτός. πόσαι εὐθεῖαι τῶν ἀντωνυμιῶν;
 τρεῖς· ἐγὼ, σὺ, ὅς. ἡ γενική, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ. ἀπὸ τοῦ
 ἐμοῦ γίνεται ὁ ἐμός, ἡ ἐμή, τὸ ἐμόν· ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ,
 25 ὁ σός, ἡ σή, τὸ σόν· ἀπὸ δὲ τοῦ ὅς, ὁ ὅς, ἡ ἡ, τὸ ὄν.
 οὐκ αὖ νῶϊ, σφῶϊ, σφῶε. ἀπὸ τοῦ νῶϊ, γίνεται νωίτε-
 ρος· ἀπὸ δὲ τοῦ σφῶϊ, σφῶίτερος· ἀπὸ δὲ τοῦ σφῶε,
 παράγωγος ἀντωνυμία οὐ γίνεται, διὰ τὸ μονόκλιτον
 αὐτῆς. πληθυντικαί, ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς. ἀπὸ τοῦ
 ἡμεῖς, γίνεται ὁ ἡμέτερος· ἀπὸ τοῦ ὑμεῖς, ὑμέτερος·
 ἀπὸ τοῦ σφεῖς, σφέτερος. πόσαι θεματικά ἀντωνυμιαί;
 30 ἐννέα· οὗτος, αὕτη, τοῦτο· ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό·
 ὁ ἐκεῖνος, ἡ ἐκεῖνη, τὸ ἐκεῖνο· ὁδε καὶ ὁ δεῖνα, κατὰ
 παραγωγὴν. αὗται δὲ καλοῦνται θεματικά καὶ δεικτι-
 καὶ καὶ μονοπρόσωποι. θεματικά, ὅτι ἀκάσθη φωνὴ
 ἐαυτῆς ἐστὶ θέμα· καὶ οὐ καλεῖται ἑτέρα ὑπὸ τῆς ἑτέ-
 ρας· μονοπρόσωποι καλοῦνται διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρῶτον
 πρόσωπον.

Ἐγὼ, ποίου προσώπου; πρῶτου. ποίου γένους; οὐκ ἔχει.
 διατί; γένη τῶν πρωτοτύπων διὰ μὲν τῆς φωνῆς οὐ
 διακρίνονται, διὰ δὲ τῆς ὑπ' αὐτῶν δείξεως, οἷον ἐγώ.

Ἐγὼν, Δωριέων διάλεκτός ἐστι· προλαμβάνει τὸ ν. καὶ
 τὴν σύ ἀντωνυμίαν λέγουσι μετὰ τοῦ ν, τύν· ὅπερ
 40 προσδίδει τοῦ γ γίνεται τύνη. ἡ καὶ ὁ ποιητὴς ἐκκλί-
 νων τὴν χασμωδίαν τῶν φωνηέντων, εἶπε τὸ ἐγὼν με-
 τὰ τοῦ ν· ὡς τὸ, — καὶ ἐγὼν ἐπ' ἰκνυρός· ἐγὼν· — τὸ
 δὲ τύνη, ὅπερ ἀντὶ τοῦ σύ ἐστίν, ἀντωνυμία· ὡς τὸ,
 Τύνη δ' ἔστηκας· — καὶ Ἡσίοδος, — ἰδυνε θέμιστας
 Τύνη· — καὶ γὰρ εἰσιν ἀντωνυμίαι κατ' ἐκτασιν γινόμε-
 ναι. παρὰ γὰρ τὴν ἐγὼν, ἐγώνη· καὶ παρὰ τὴν ἐμίν,
 ἐμίνη· τίν, τίνη· οὕτω καὶ σύνη κατ' ἐπέκτασιν τῆς νη
 συλλαβῆς. οὐ γὰρ μόνον τὸ ν ἐπλεόνασεν, ἀλλ' ἡ νη
 συλλαβὴ· οὐ γὰρ λέγουσιν οἱ Δωριεῖς τύν, ἵνα πλεονά-
 50 σῃ μόνον τὸ ν, ἀλλὰ τὴν λέγουσι, καὶ τύνα. ὅλη ἄρα
 ἡ νη προσῆλθε συλλαβὴ. ἐπεκτείνεται δὲ τὸ υ, ἵνα μὴ
 ἡ ἐπέκτασις μείζων τῆς ὅλης λέξεως γίνηται.

Ἐγὼγε, ἀσυναρθρὸς ἀντωνυμία· διότι τὰ ἄρθρα ἀναφο-
 ρὰν δηλοῦσιν. ἀναφορὰ δὲ ἐστὶν ἐγνωσμένου τινός καὶ
 ἀπόντος ἀναπόλησις· ἡ δὲ ἀντωνυμία, πρώτην δεῖξιν
 15 δηλοῖ· ἀναντία δὲ ἡ δεῖξις τῇ ἀναφορᾷ. Ἰστέον δὲ ὅτι
 οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἐγώ, ἐγῶγε λέγουσι. καὶ ἐστὶν ἐν μέ-
 ρος λόγῳ. εἰ γὰρ ἦσαν δύο μέρη λόγου, ἐγὼ γε ἐμελλεν
 εἶναι. πῶσα γὰρ λέξις ὀξυνορένη, ἐπιφερομένου ἐγκλιτι-
 κοῦ μορίου, φυλάσσει τὴν ὀξείαν τάσιν· οἷον σαφός,
 σαφός γε· καλός, καλός γε· ψευδής, ψευδής γε· οὕτως
 οὖν καὶ ἐγώ, ἐγὼ γε. ἀλλὰ μὴν ἐγῶγε ἐστὶ προπαροξύ-
 20 τονον. καὶ δῆλον, ἐν μέρος λόγου ἐστὶ, τῆς γε ἐπεκτά-
 σεως οὕσης. — οὐδὲ σ' ἐγῶγε Δίσσομαι· — προπαροξύ-
 τόνως. ἐστὶ γὰρ Ἀττικὸν, ὡς ἡ ἔμοιγε· οἷον, — πᾶρ
 ἔμοιγε καὶ ἄλλοι, Οἱ κέ με τιμήσουσιν.

Ἐγῶμαι] ἐγὼ οἶμαι· κατὰ κράσιν, ἐγῶμαι.
 25 Ἐγῶδα. ἐγὼ οἶδα. οὕτω Μιλήσιος ὁ Ὠρίων.

Ἐγώνγα. πᾶσα συλλαβὴ εἰς ν λήγουσα ἐν μιᾷ λέξει, εἰ
 συντεθῇ μεθ' ἑτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ γ
 κ ξ χ, τρέπει τὸ ν εἰς γ. πρόσκειται, ἐν μιᾷ λέξει,
 διὰ τὸ, συν Γεωργίῳ, ἐν κεφαλαίῳ· — δύο γὰρ μέρη
 30 λόγου εἰσὶ. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἐγώνγα καὶ ἰώνγα,
 δοκοῦσι τούτῳ τῷ κανόνι ἀντικεισθῆναι. ἐστὶ γὰρ ἐγὼ καὶ
 τοῦτο οἶμαι Δωριεῖς ἐγὼν λέγειν· οἱ δὲ Βοιωτοί, ἰών.
 εἴτα ταῦτα γίνεται κατὰ ἐπέκτασιν ἐγώνγα καὶ ἰώνγα·
 καὶ Φέρεται τὸ γα ἐν μιᾷ λέξει· καὶ οὐ τρέπει τὸ ν
 25 εἰς γ. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· ὅτι ὡς-

περ τὸ ναι καὶ τὸ εἰ ἐπεκτείνεται, καὶ γίνεται ναίχι
 καὶ εἴθε, ἀλλ' ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν τάσιν, ἣν εἶχον καὶ
 πρὸ τῆς ἐκτάσεως· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἐγὼν καὶ
 ἰὼν ἐπεκταθέντα καὶ γενόμενα ἐγώνγα καὶ ἰώνγα, τὴν
 αὐτὴν σημασίαν ἐφύλαξε, λέγω δὴ τὴν πρὸ τῆς ἐκτά-
 35 σεως· καὶ τὴν αὐτὴν τάσιν, λέγω δὴ τὴν ὀξείαν. τού-
 του χάριν καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξε, λέγω δὴ
 τὸ ν.

Ἐδάς, ὄνομα τοῦ Ἑρμοῦ παρὰ Γορτυνίοις· παρὰ τὸ ἑάων
 εἶναι δοτῆρα. παρὰ τὸ ἐά, ἐάς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ,
 40 ἐδάς.

Ἐδανόν, ἡδὺ, εὐώδες. παρὰ τὸ ἡδὼ τὸ εὐφραίνομαι, ἡδα-
 νόν· καὶ συστολῇ, ἐδανόν. Ἀμβροσίῳ ἐδανόν.

Ἐδεσμα] ἐκ τοῦ ἐδω τὸ ἐσθίω, τὸ παθητικόν, ἔδομαι· τὸ
 τρίτον, ἔδεται· καὶ ἐξ αὐτοῦ περισπωμένον, ἐδῶ, ἐδέ-
 50 σα, ἡδεκα, ἡδεσμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔδεσμα, τὸ εἰς βρω-
 σιν ἐπιτήδειον.

Ἐδέατρος, τὸ μὲν ὄνομα, Ἑλληνικόν· ἡ δὲ χρῆσις, Περ-
 σική. ἦν δὲ προγεύστης τὸ πρῶτον, καὶ προήσθιε τοῦ
 βασιλέως εἰς ἀσφάλειαν· ὕστερον δὲ ἐνομίσθη ἐδέατρον
 45 καλεῖν τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης διακονίας καὶ παρασκευῆς.
 οὕτως εἰς τὸ πρῶτον λεξιμόν· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ εὗρον
 οὕτως· ἐδέατρος ὁ ἐπὶ τῶν διδύμων· καὶ τῆς τοιαύτης
 παρασκευῆς. ῥητορικῇ.

Ἐδέδημο, ἀντὶ τοῦ κατεσκεύαστο. ἀπὸ τοῦ δέμω, ἐδεδέ-
 55 μητο, καὶ ἐδέδημο.

Ἐδδειςεν, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθη. ἀπὸ τοῦ δέω, ἡ δέω τὸ φο-
 βουμαι· ὁ μέλλων, δέισω, ἔδειςα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ,
 60 ἔδδειςα. ἡ ὡς ἀπὸ περισπωμένου, δειδῶ, δειδήσω, ἐδεί-
 δητα, ὑπερβάσει τοῦ δ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ η.

Ἐδεδίσαν] δειδῶ· καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, δειδία· ὁ
 65 ὑπερσυντέλικος, ἐδεδίσαν, ἐδεδίδισαν· καὶ κατὰ συγκα-
 πῆν, ἐδεδίσαν.

Ἐδύετα, ἀντὶ τοῦ ἐνδεῆς ἦν, ἡ ἐγένετο ἐνδεής. — οὐδέ
 70 τι θυμὸς ἐδέετο θυτός εἴσης· — τοῦτο παρὰ τὸ δέω.
 ἐν ἑτέρῳ σημαίνει τὸ ἐκορέννυτο, εὐωχεῖτο. ῥητορικῇ.

Ἐδέυσεν] ἀπὸ τοῦ δέω δεῆσω ἐδέησε· καὶ πλεονασμῷ,
 75 ἐδέυσεν.

Ἐδήλσαντο, τὰ ἐβλάψαν· ἀπὸ τοῦ δηλῶ δηλήσω ἐδή- 316
 λσα.

Ἐδήσατο] ἐκ τοῦ δῶ τὸ δεσμῷ, γίνεται δίδημι, δῆσω, ἐδη-
 80 σα· ὁ μέσος, ἐδήσάμην, ἐδήσατο.

Ἐδημώθη, ἐν τῷ δῆμῳ διεδόθη, δῆλος πᾶσιν ἐγένετο.
 οὕτω Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ις', Καί τις λόγος περὶ αὐ-
 85 τῶν τοιοῦτος ἐδημώθη· — καὶ ἐδημοσίωσαν, δημόσιον
 ἐποίησαν. ῥητορικῇ.

Ἐδικαιώθησαν, δίκαιοι ἐκρίθησαν, ἐνομίσθησαν. σημαίνει 10
 δὲ καὶ τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν δικαίως. Δίων ἐν
 Ῥωμαϊκῶν ις', Καὶ οὐκ ἦνεγκαν δικαιοθέτες· ἀλλ'
 ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλακκου καὶ οἱ Συ-
 90 ρακούσιοι τοῦ Μαρκελλοῦ κατηγορήσαν· καὶ ἐδικαιώθη-
 σαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· — πολλαχοῦ δὲ κέχρηται τῇ λέ-
 ξει ταύτῃ ἐπὶ τοῦ εἰρημένου σημανομένου, ὡς καὶ ἐν
 τῷ ις', Πάντες ἀποθάνειν ἐστὶ ἀξίον· οὐ μέντοι καὶ
 ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω· ἀλλ' ὀλίγους μὲν, οὓς συν-
 95 εἰληφα ἤδη, δικαιοῶσω· τοὺς δὲ ἄλλους, ἀφίημι· — καὶ
 ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ. ῥητορικῇ.

Ἐδίδων. Ἰστέον ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς τὸ ἐδίδων λέγει· ἡ δὲ πα- 20
 ράδοσις διὰ τῆς οὐ διφθόγγου, ἐδίδουν, ἀπὸ τοῦ δίδω
 δίδω, ὡς χρυσῷ χρυσοῖς, ἐχρύσουν. Χοιροβοσκός.

Ἐδηδώς] ἐδῶ· ὁ μέλλων, ἐσω· ὁ παρακείμενος, ἦκα· ὁ
 μέσος, ἦθα· ὁ Ἀττικὸς, ἐθηδα· ἡ μετοχή, ἐθηδώς.

Ἐδῆδαται, εἰ μὲν διὰ τοῦ α, ὡς Ἀρίσταρχος καὶ ἄλλοι,

- ἔστι πληθυντικόν· ὁδόν, "Ὅσαί τοι ἐκπέποιται καὶ ἐδή-
 δαται: — εἰ δὲ διὰ τοῦ ε, ἔστιν ἐνικόν· ἀπὸ γὰρ τοῦ
 ἐδῶ, ὁ παρακείμενος, ἥδεκα· διπλασιασμῷ, ἐδήδεκα·
 ὁ παθητικός, ἐδήδεσμαι· τὸ τρίτον, ἐδήδεσται· καὶ
 30 ἀποβολῇ ἐδήδεσαι· καὶ Ἰωνικῶς, ἐδήδαται. Ἡρωδιανός.
 Ἐδῆτος, σημαίνει τὴν βρώσιν, ἢ τρυφήν. παρὰ τὸ ἐδῶ
 ἐδήσω, ἐδήτης. εἰ γὰρ ἦν ἐκ τοῦ ἐδῶ βαρυτόνου, ἐτύς
 ὠφείλεν εἶναι ἰσοσύλλαβον τῷ ἐδῶ, ὥσπερ γράφω, γρα-
 πτύς· πράσσω, πρῆκτύς. καὶ παρὰ τὸ ἐδῶ, ἐστὸν ὠφεί-
 λεν εἶναι, οὐχὶ δὲ ἐδεστόν. οὕτω Φίλων.
 Ἐδμεναι, ἐσθίειν. ὡς ἀγειν ἀγέμεν, καὶ εἰπεῖν εἰπέμεν,
 οὕτως ἔδειν ἐδέμεν· καὶ συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τῆς
 αἰ, ἐδμεναι.
 40 Ἐδνα, τὰ πρὸ τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ νυμφίου διδόμενα δῶ-
 ρα τῇ νύμφῃ· ἡγοῦν ἐξώπροικα. παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐ-
 φραίνω, ἡδανόν· καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ συστολῇ, ἔδνον,
 τὸ αἷτιον ὃν τοῦ παρέξεσθαι καὶ παραμένειν τὴν νύμ-
 φην τῷ νυμφίῳ. οὕτως Ὀρίων.
 Ἐδνότης, κηδεστής, πενθερός.
 Ἐδραμον. Ἰστέον ὅτι τὸ ἔδραμον ἀπὸ τοῦ ὀρέμω ἐστίν·
 ἐξ οὗ δρόμος ὀνομαζέσθαι, ὡς βρέμω βρόμος· ὁ δὲ
 Ἡρωδιανός φησιν, ὅτι δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ δραμῶ πε-
 ρισπωμένον· ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ Μενάνδρου, οἶον, Δε-
 50 δράμηκά σοι δρόμον οἶον οὐδεὶς πώποτε: — καὶ ῥηματι-
 κὸν ὄνομα, δράμημα.
 Ἐδρανόν· παρὰ τὸ ἔζω ἔδανον καὶ ἔδρανον.
 Ἐδρίται, οἱ οἰκέται· ἀπὸ τοῦ κταφεύγειν εἰς τὴν ἐστίαν.
 ἀπὸ τοῦ ἔδρα ἐδρίται. τὸ δὲ ἔδρα, παρὰ τὸ ἔζω, εἰς
 τὸ ἐνέδρα. ἐκ τοῦ ἔδρα γίνεται ῥήμα ἐδρίω· ἐξ οὗ τὸ
 ἐδρίωντο.
 Ἐδός, ἢ καθεδρά· παρὰ τὸ ἔζω τὸ καθεζομαι, κατὰ
 τροπὴν Δωρικὴν τοῦ ζ εἰς δ· οἶον, ζυγός, θυγός· καὶ
 ζωμός, δωμός. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐδαφος, καὶ τὸ ἀγαλα-
 μα, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἱδρύται. καὶ ἔδη τὰ ἱερά. καὶ
 517 ἐξ ἐδέων, ἐκ τῶν καθεδρῶν. ἔστι δὲ γενικῆς τῶν πλη-
 θυντικῶν, ὡς τειχεῶν.
 Ἐδῶλια, ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καθεδρῶν· κυρίως ἐφ' ὧν οἱ
 ἐρέται καθεζόνται. γίνεται παρὰ τὸ ἔζω· καὶ Δωρικῶς,
 ἐδῶλιον· καὶ ἐδωλιασαι, ἀντὶ τοῦ συγκαθίσαι· ἀπὸ τῶν
 ἐν ταῖς ναυσὶν ἐδωλίων. ἐξ αὐτοῦ ἐδοῦμαι καὶ καθεδοῦ-
 μαι Ἀττικῶς. ἢ ἐδωλίων.
 10 Ἐδωδῇ· παρὰ τὸ ἐδῶ τὸ ἐσθίω, ἐδή· καὶ κατὰ ἀναδιπλα-
 σιασμόν, ἐδωδῇ.
 Ἐδωλιάσαι ἐστὶ τὸ οἶοναί συνθεῖναι ἐκ τινων ξύλων ἀπλῶς
 πρὸς τόπον τινα συντεθέντων· τὸ δ' ἱκρίωσαι, τὰς ἐκ
 μακρῶν ξύλων συντιθεμένας στέγας ὑπὸ στέγαις ἐτέ-
 ραις. ἐκατέραις δὲ αὐτῶν ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες.
 Ἐέλδωρ, τὸ ἐπιθύμημα. ἔστιν ἔλδω τὸ ἐπιθυμῶ· ὅπερ
 γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἔλκω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ κ εἰς δ·
 εἰς δ' γὰρ τις ἐπιθυμεῖ, ἐκεῖ ἔλκεται. ἐκ τοῦ ἔλδω ἔλ-
 20 δωρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐέλδωρ. ἢ παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ
 ἐλκύω, ἔλωρ, καὶ ἐέλδωρ, πλεονασμῷ. τὸ δὲ ἐέλδω,
 παρὰ τὸ ἐέδω. καὶ ἐελδόμενος· καὶ, — ἐέλδετο γὰρ σε
 ἰδέσθαι: — ἀντὶ τοῦ ἐπεθύμει· παρὰ τὸ θέλω, τοῦ θ
 τραπέντος εἰς δ, κατὰ Μακεδόνους, καὶ ὑπερθέσεως γε-
 νομένης· οἶον, θέλω, δέλω, ἔλδω καὶ ἔλδομαι· καὶ ἐκ
 τοῦ ἐθέλω, ἐθέλω, καὶ ὑπερθέσει, ἐέλδω.
 Ἐέρσαι, δρόσοι, ψεκτάδες· παρὰ τὸ ἄρσαι, ὃ ἐστὶ ποτί-
 σαι· ποτίζει γὰρ τὰ φυτὰ ἡ δρόσος.
 Ἐελμένοι, συγκεκλεισμένοι· ἐεργμένοι, ἀποβολῇ τοῦ γ,
 30 καὶ τροπῇ.
 Ἐέργω, τὸ κρατῶ καὶ κωλύω.
 Ἐεστο, ἐνεδέδυτο. ἔω τὸ ἐνδύω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρα-

κείμενος, ἦκα· ὁ παθητικός, ἦσμαι· ὁ ὑπερσυντέλι-
 κος, ἦσμεν, καὶ ἔσμεν ἔσο ἔστο· καὶ προσθέσει τοῦ ε.
 Ἐεῖς, ὁ εἷς, ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ. ἀπὸ τοῦ εἷς ἔεις, πλεο-
 νασμῷ τοῦ ε· οἶον, Κυκλοτερὴς Ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέπει-
 το μετώπῳ: ἢ παρὰ τὸ ἴος ἰοεῖς, ὡς ἀνεμὸς ἀνε-
 μόεις, εἶτα κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο, ἴεις· καὶ τροπῇ τοῦ
 ι εἰς ε, ἔεις.
 Ἐεικοσόροιο, εἰκοσακώπου νεῆς. καὶ γὰρ τὸ εἴκοσι, εἰς-40
 κοσι λέγεται.
 Ἐεῖσαίμενος, ὁμοιωθεῖς. εἶδω, εἶσω, εἶσα· πλεονασμῷ
 τοῦ ε, ἔεῖσα, εἰσαίμενος· καὶ ἐεῖξεις, ἀντὶ τοῦ ὁμοῖος
 ἔση. Ἀρίστοφάνης.
 Ἐεῖπεν, ψιλοῦται. τὸ ε πρὸ Φωνήεντος πλεονάζει, ψι-
 λουμένου μὲν αὐτοῦ, συμψιλοῦται· δατυνομένου δὲ, συν-
 δατυνεται· οἶον, οἶκα, ἔκακα· ὥρων, ἐώρων· ἦνδανεν,
 ἐήνδανεν· ἔρσα, ἐέρσα· ὅς, ἐός· εἷς, ἔεις· ἄ, ἔα· ἔ,
 ἔε· ἐλποίμην, ἐελποίμην.
 Ἐηκεν, σημαίνει τὸ ἀφῆκεν, ἔπειψεν. ἔστι ῥῆμα ἰῶ τ' ε
 πέμπω· παράγωγον ἱμῖ· ὁ μέλλων, ἦσω· ὁ παρακείμε-
 νος, ἦκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔηκα. ἔστι· καὶ ἀόρι-
 στος, ἦκα, συνῆκα· ἐνθα τὸ τρίτον, πλεονασμῷ τοῦ ε,
 συνεήκεν, ἀντὶ τοῦ συνῆκε, συνέβαλεν, Ἰλιάδος α'.
 Ἐην γε· ἔω· καὶ ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ β' ἀόριστος, ἦεν,
 ἦες, ἦε· καὶ τὸ ν ἐφελκυστικόν, ἦεν· καὶ κράσει· ἦν·
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς, ἦην.
 Ἐῆος· — περισχέο παιδὸς ἔηος: — Φρόντισον τοῦ σοῦ 518
 παιδός, Ἰλιάδος α'. οἱ δὲ, ἀγαθοῦ, προσηγοῦς, ἰδίου.
 παρὰ τὸ εἶον, ὃ σημαίνει τὸ ἰδίον, γίνεται ἐός ὁ ἀγχι-
 θός. ἢ παρὰ τὸ ἐῶ πο κορεννύω· καὶ ὡς παρὰ τὸ ἴπ-
 κος γίνεται ἱππύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐός εὔς, καὶ ἐκ-
 τάσει, ἦός· καὶ κλίνεται ἡέος, ὡς ἡδύς ἡδέος· καὶ κατ'
 ὑπερβιβασμόν, ἔηος. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ τριβῶ γίνεται
 τριβεύς, καὶ πνίγῳ πνιγεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔω,
 εἶε· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔηος.
 Ἐῖσκα· ἐκ τοῦ εἶδω τὸ ὁμοῖω, ὁ μέλλων, εἶσω· καὶ πλεο-
 νασμῷ τοῦ κ, εἶσκω· καὶ μεταγεται εἰς ἐνεστώτα· καὶ 10
 ἐπειδὴ οὐδέποτε ἢ εἰ διφθογγος πρὸ τοῦ σκ εὐρίσκα-
 ται, διαλύεται καὶ γίνεται εἶσκα. μέλλοντα οὐκ ἔχει.
 — ἀρνηθῶ μιν ἔγωγε εἶσκα: — ἀντὶ τοῦ ἀπεικάζω,
 ὁμοῖω.
 Ἐῖκτην, ἀντὶ τοῦ ὁμοιωῦντο. ἐκ τοῦ εἶκω τὸ ὁμοῖω, ὁ
 παρακείμενος, εἶκα· ὁ ὑπερσυντέλικος, εἶκειν· τὸ τρί-
 τον τῶν δυνῶν, εἰκείτην· συγκοπῇ καὶ διαλύσει.
 Ἐθέλω. Ἰστέον δὲ ὅτι δύο θέματα εἰσὶ, θέλω καὶ ἐθέλω·
 καὶ τὸ μὲν τεθέληκα, ἀπὸ τοῦ θέλω ἐστίν· ἐπειδὴ πᾶς
 παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενος, πάντως καὶ 20
 τὸν ἐνεστώτα ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενον· οἶον τέ-
 τυφα, ὅτι τύπτω. τὸ δὲ θέλημα ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐστὶ.
 καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι αἰεὶ τὸ τρισύλλαβον εὐρίσκεται
 παρὰ τῷ ποιητῇ ἐθέλω. ἀμέλει ἐν τῷ, Μὴ δὲ σὺ Πη-
 λειδῇ ἐλ' ἐριζέμεναι: — ὀηλονότι κράσει θένετον τοῦ
 η καὶ ε εἰς η. μηδεὶς δὲ οἶεσθω, ὅτι τὸ ἐθέλω ἐκ τοῦ
 θέλω ἐστὶ κατὰ πλεονασμόν τοῦ ε· τὸ γὰρ ε ἐπὶ Φω-
 νήεντι πέφυκε πλεονάζεσθαι, ὡς τὸ εἶπας, εἶπας·
 ἐπὶ συμφώνῳ δὲ οὐ πλεονάζεται. τὸ δὲ θέλω δοκεῖ
 ἐκ τοῦ ἐθέλω εἶναι· τὸ γὰρ ε τὸ μετὰ συμφώνου 30
 ὑπάρχον πέφυκε πολλακῶς ἀποβάλλεσθαι, ὡς τὸ ἐφη,
 Φῆ· ἔβη, βῆ. δοκεῖ δὲ τὸ θέλω ἀναλογώτερον εἶναι
 τοῦ ἐθέλω. τὸ γὰρ ἐθέλω παράγωγον κατὰ τι ἐστὶ.
 τὰ γὰρ διὰ τοῦ λω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ε παραλη-
 γόμενα, μὴ ἔχοντα ἕτερον λ προηγούμενον, περισπά-
 ται· οἶον, ὠφελῶ, ἀμελῶ. τὸ δὲ ἐθέλω βαρύνεται.
 τούτου χάριν τὸ θέλω ἀναλογώτερον ἐστὶ τοῦ ἐθέλω.

ἔχουεν γὰρ τινα ῥήματα διτύλλαβα βαρυνόμενα· οἷον μέλω, ἔλω, κέλω· πρόσκειται, μὴ ἔχοντα ἕτερον λ

10 προηγούμενον, διὰ τὸ ἀνατέλλω.

Ἐθελόκακῆσας, ἐκονσίως τὸ κακὸν ἐκλεξάμενος.

Ἐθελήμοι] οἱ δ' ἐθελήμοι ἥσυχτοι ἐργ' ἐνέμοντο, ἥσι-
δος. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ, θελήμοι, ἥσυχτοι.

Ἐθεῖρω, σημαίνει τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι τῶν τριχῶν·
ἀπὸ τοῦ ἔθω τὸ ἐξ ἔθους τί διαπράττομαι. ἐξ οὗ καὶ
τὸ, — ἔθων Οἰνῆος ἀλῶν, Ἰλιάδος ι', ἀντὶ τοῦ, ἐξ
ἔθους κατατρέχων καὶ βλάπτων κοινῶς τὴν καρποφό-
ρον χώραν τοῦ Οἰνέως.

50 Ἐθεῖρῃσι, κόμαις, ταῖς ἐξ ἔθους ἐπιμελείας ἀξιουμέναις
θριξίν. ἀπὸ τοῦ ἔθω ἐθεῖρω, γίνεται ἔθειρα ἢ θριξί,
οἰοῦναι ἐξ ἔθους ἐπιφοιτῶσα τινί· ἢ παρὰ τὸ ἐξ ἔθους
βεῖν. γράφεται διὰ διφθόγγου· πάντα γὰρ τὰ διὰ τοῦ
εἰρα προπαροξυνόμενα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφον-
ται, δοτειρα, σῶτειρα, ὀλέτειρα, γενέτειρα, εὐπάτει-
ρα, Δηϊάνειρα. οὕτως οὖν καὶ τοῦτο. καὶ καθόλου τὰ
εἰς ρα θηλυκά, οὐδέποτε ἔχει ἐν τῇ παραλλήλῳ τὸ ι
μόνον, ἀλλ' ἢ μετὰ τοῦ ω, οἷον πῶρα· ἢ μετὰ τοῦ α,
οἷον σφαῖρα. σσημειώται τὸ εἶρα καὶ Κάειρα, ἀμ-
φιβαλλόμενα. ζῆται δὲ περὶ τούτου εἰς τὸ Προώρεια
καὶ Κάειρα.

319 Ἐθος, εἰρηται παρὰ τὸ ἐσθὺν τὸ ἀληθές· ὅπερ καὶ ἐθὺς
λέγεται· καὶ παρὰ τὸ ἔθος τὸ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχον. ἢ
παρὰ τὸ ἔθω τὸ ἐξ ἔθους ἔχω, γίνεται ἔθος, ὡς μέ-
νω, μένος· σθένω, σθένος. ἐκ τοῦ ἔθω, γίνεται ἐθίζω,
ὡς ἔλπω, ἐλπίζω. τὸ δὲ ἔθω, γίνεται (ὡς οἶμαι) παρὰ
τὸ ἔθος, ἔθω· — οὗς παῖδες ἐριδομένωνσιν ἔθοντες,

10 Ἰλιάδος π', οὗς (σφῆκας δηλονότι· οἱ παῖδες ἐρεθίζω-
σι, συνεχῶς καὶ ἐξ ἔθους παραγινόμενοι καὶ βλά-
πτοντες.

Ἐθνος, τὸ πλήθος, καὶ αἱ κατὰ γένος ἰδιόχουσαι τῶν ἀν-
θρώπων διαφοραί. ἐπὶ μὲν τοῦ πλήθους, ἥντε ἔθνεα
εἰσι μελίσσάνων ἀδινάνων· — ἀντὶ τοῦ ἔθνη, πλήθη,
ἀπεισι, πορεύονται. τοῦ δ' ἑτέρου, — καὶ ἔθνεα μυ-
ρία θνητῶν· — παρὰ τὸ ἔθω, ἔθος καὶ ἔθνος, τὸ ἐξ
ἔθους τί διαπράττειν· ἐκάστω γὰρ ἔθνει ἴδιον ἔθος
ἔπεται. ἢ παρὰ τὸ θείνω τὸ Φονεύω, θένος· καὶ ἐν
ὑπερβίβασμῳ, ἔθνος. τὸ ε, ψιλόν· ἐπειδὴ τὰ εἰς ος
οὐδέτερα τῷ ε ψιλῷ παραλήγεται· οἷον, βρέφος, μέλος,
βέλος, νέφες, γένος, ὄθος, ἔπος, λόχος, μέρος· πλὴν
τοῦ λαΐφος καὶ αἰσχός.

Ἐθου] τίθῃμι· ὁ μέλλων, θήσω· ὁ ἀόριστος, ἔθνηκα· ὁ
β', ἔθην· ὁ μέσος, ἐθέμην· τὸ β', ἔθεσο· καὶ ἀποβο-
λῇ τοῦ σ, ἔθεο· καὶ πράξει, ἔθου· καὶ τὸ προστακτι-
κόν, θοῦ.

Ἐθρισε] παρὰ τὸ θριζέω, κατὰ συγκοπὴν, θρίζω καὶ
ἀποθρίζω καὶ ἀπέθρισεν.

Ἐθρίκωτε, περισκέπαστε, περιτείχιστε. θριγκὸς δὲ ἢ
στεφάνη, μεθ' ἣν οὐδὲν ἐστίν. ἀπὸ τοῦ θρίξ δὲ ἐστίν,
ἢ ἐπικείται ἢ στεφάνη, ὑπεράνω πάντων οὖσα.

30 Ἐθῆκε, σημαίνει β'· τὸ προκατέθῃκεν, ἢ ἐποίησεν, — ἢ
μυρί' Ἀχαιοὺς ἄλγε' ἔθῃκεν· — ἀφ' οὗ καὶ θέσις ἢ
ποίησις παρὰ Ἀλκίαν. καὶ θετοὶ υἱοί, οὗς τις εἰσποη-
σάτο. σημαίνει καὶ τὸ παρ' ἡμῖν νοούμενον· — κατὰ
μὲν σόλον αὐτοχόωνον θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων.

Ἐκάβη, ἢ ἔκαθεν βεβηκυῖα πρὸς τὸν ἄνδρα· ὁ γὰρ πα-
τήρ Δύμας Φρυξίς εἰς Ἴλιον Πριάμῳ ταύτην ἐξέδοτο·
ὅθεν καὶ Πριάμος Φρυξί συμμαχεῖ· Ἦδη καὶ Φρυγίαν
εἰσήλυτον.

Ἐκάτη, ἢ θεάς, οἰοῦναι ἐκάστη τίς οὖσα, ἢ εἰς ἑκάστα
40 παλαμβανομένη, πικταχοῦ βοηθοῦσα· ἢ ὅτι ἐκάστου
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

θεοῦ τιμῶν μετέχει. Ἐκάτην τὴν Ἀρτεμιν· ἢ ἢ ἔκα-
θεν τῶν ἀποθνησκόντων.

Ἐκάλη, ἥρωϊς· εἰς ἣν καὶ ποῖμα ἔγραψε Κελλίμαχος·
ἢ πρὸς αὐτὴν πάντας καλοῦσα. ταύτην Ἐκλήν ἔλε-
γον οἱ παλαιοὶ ὑποκαρίζομενοι. ἔθουν δὲ αὐτῇ, διὰ τὸ
ξενίσαι Θησέα.

Ἐκάς, οἷον — ἐκάς Ἀργεος· — τούτεστι πόρρωθεν. γίνε-
ται παρὰ τὸ εἶκω τὸ ὑποχωρῶ. ἢ παρὰ τὸ ἦκω τὸ πα-
ραγίνομαι· πόρρωθεν γὰρ τις παραγίνεται.

Ἐκάθεν, πόρρωθεν· παρὰ τὸ ἐκάς.

Ἐκάεργος, Ἀπόλλων, παρὰ τὸ ἔκαθεν εἰργεῖν, τούτεστι
κωλύειν· ἢ παρὰ τὸ ἔκαθεν ἐργαζόμενον, τούτεστι
μαχόμενον· ἔργον γὰρ τὴν μάχην οἶδεν Ὀμηρος κα-
λεῖν· τούτεστιν ὁ πόρρωθεν ἐέργων, ὁ ἐστὶν ἐργαζό-
μενος καὶ μαχόμενος, τοξότης. ἐπιθετικῶς δὲ λέγεται
ὁ Απόλλων.

Ἐκατηβελέταο ἄνακτος, πόρρωθεν βάλλοντος, εὐστάχου 320
τοξότης. ἐστὶ δὲ γενικὴ Αἰολικὴ. παρὰ τὸ ἐκάς καὶ τὸ
βέλος γίνεται ἐκαβελέτης· καὶ πλεοναυμῷ τῆς τη
συλλαβῆς, ἐκατηβελέτης, ὡς ἔτυμον, ἐτήτυμον· ὁ ἔκα-
θεν βάλλον· τοξότης γὰρ ἐκατηβόλος, ὡς ἦδη εἰρηται.
ἢ παρὰ τὸ ἦμι τὸ πέμπω· ὁ παθητικὸς παρακαίμενος,
ἔμω, ἔσαι, ἔτης· καὶ μετὰ τοῦ βέλους, βελέ-
της· καὶ μετὰ τοῦ ἐκη, ἐκηβελέτης· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ατ, ἐκατηβελέτης, ὁ τὰ βέλη μήκοθεν βάλλον.

Ἐκάτοιο, τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ μακρόθεν βάλλοντος, τοῦ
τοξικοῦ. ἐκ τοῦ ἐκάς ἑκάστος ἑκάτος.

Ἐκάστος, παρὰ τὸ ἐκάς, ὁ μὴ πέλας, οἷον κεχωρισμένος
καὶ μὴ συλλήβδην ἀνὰ πρὸς ἄλλον. ἐπιμερίζοντες δὲ τὸ
πλήθος Φασὶν ἐκάτερος ἑκάστος. ποῖου εἶδους τῶν ὑπο-
πεπνωκότων τῷ ὀνόματι; ἐπιμεριζόμενον. ποσαυχῶς τὰ
ἐπιμεριζόμενα; τετραυχῶς· εἰς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος· δύο
καθ' ἕνα, ὡς ἐκάτερος· εἰς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος· καὶ
πολλοὶ καθ' ἕνα, ὡς ἑκάστος. τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα
κλητικὴν οὐκ ἔχει· ἢ γὰρ κλητικὴ πρὸς παρὸν ἐστὶ
πρόσωπον ἀπότασις· τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα πρὸς ἀπὸν. 20
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἑκάστα διείπομεν, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ,
περὶ πάντα εἶχομεν σπουδαίως.

Ἐκάστοτε, ἐπιβόημα. παρὰ τὴν ἐκάστου γενικὴν, παρὰ-
γωγὸν ἐκάστοτε, ὡς ἄλλος, ἄλλοτε.

Ἐκαστέρω, τὰ πορρωτέρω· ἀπὸ τοῦ ἐκάς, ὁ σημαίνει τὸ
ἀποθεν· καὶ οὐ παρὰ τὸ ἐκάτερος· ἐκατέρω γὰρ ἦν.
οὕτως Ἡρωδιανός. Ἰλιάδος κ', τῶν γὰρ νῆες ἑσιν ἐκα-
στάτω· — ἀντὶ τοῦ πορρωτάτω. παρὰ τὸ ἐκάς.

Ἐκάτερος] ἀπὸ τοῦ ἐκάς, συγκριτικόν, ἐκάτερος.

Ἐκατέρωθεν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐκατέρου μέρους· γίνεται ἐκ τοῦ
ἐκατέρωθεν.

Ἐκαμήδη, ἢ Νέστορος παλλανή. ἀπὸ τοῦ ἔκαθεν βου-
λευσθαι· ἢ ἢ κατὰ τοῦ Νέστορος μῆδαν εἰκαῖον μη-
δομένην.

Ἐκατόν, ὁ ἀριθμός. παρὰ τὸ ἔχω ἔκατὸν καὶ ἐκατόν.
ὡς γὰρ οἱ ἐπὶ πέρας ὁδοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται, οὕτω
καὶ οἱ ἐπὶ πέρας ἀριθμοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἦκειν καὶ φέρειν δέκα τὸν ἀριθμόν. ἢ ἀπὸ
τοῦ ἐκάς.

Ἐκατόμβη] ἐκ τοῦ ἐκατόν καὶ τὸ βοῦς βοός, γίνεται
ἐκατόμβος· τὸ θηλυκόν, ἐκατομβή· καὶ συγκοπῇ,
ἐκατόμβη. τὸ μὲν ἐκατόν, τὸ μέγα καὶ πολὺ· τὸ δὲ 40
βοῖόν, τὸ τίμιον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀλφεσίβοιαι. οὐ μόνον δὲ
ἢ ἐκ τῶν βοῶν θυσία, ἀλλὰ καὶ ἢ ἐξ ἄλλων ἱερῶν
οἷον, Ἀργῶν πρωτογόνων βέβειν κλειτήν ἐκατόμβην· —
τινὲς δὲ τὴν τελείαν θυσίαν, ἥτοι τὴν ἀπὸ τῶν ἐκα-
τόν βοῶν· ἢ τὴν ἀπὸ ἐκατόν βοσκημάτων, ὅ ἐστιν εἰ-
Τ

κοσιπέντε ζώων. εκατόμβοις δὲ ἑκαστος. τούτεστιν
 εκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιος, ἢ εκατὸν χρυσῶν νομισμά-
 των. οἱ γὰρ παλαιοὶ, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ νομίσματα,
 τὰς συναλλαγὰς διὰ τῶν τετραπλόων ἐποιούντο. ὅθεν
 50 ὕστερον ἐΦευσθέντων τῶν νομισμάτων, βοῶν ἐξατύκουν
 ἐν αὐτῷ, τὸ ἀρχαῖον ἔθος ἐπιδεικνύμενοι. βοῶν δὲ λέ-
 γουσιν εἶναι σταθμὸν τι, ἢ τὴν βοῆς τιμὴν, ἢ τὸ δι-
 δραχμον, βοῶν ἔχον ἐπίσημον, καὶ τὸν πόδα. ὅθεν καὶ
 παροιμία, Βοὺς ἐπὶ γλαττης, ὅ ἐστι νόμισμα. ἀρμόζει
 ἐπὶ τῶν ρητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ
 μὴ συνηγορῆσαι κατὰ τινος, ἀλλὰ σιωπῆσαι. ὅθεν καὶ
 521 Ἀριστοφάνης κωμῶδων αὐτοὺς Φησί, Τὸ στόμ' ἐπιβύσας
 κέρμασι τῶν ρητόρων.

* Ἐγγονος, ὁ υἱός, οἶοναι ὅς ἐστι ἐκ τῆς γονῆς.

Ἐκατομβαιῶν, μὴν ἐστὶ παρ' Ἀθηναίους, Κρονίων πρῶ-
 τον καλούμενος, ἀπὸ τῆς γινομένης τῇ Κρόνῳ θυσίας.
 Ἐκατομβαιῶν δὲ ἀνόμασται, διὰ τὰς τοῦ Ἀπόλλωνος
 θυσίας. θύουσι γὰρ αὐτῷ ἑκατομβαιῶν, τούτεστι πολυ-
 τίμῳ· μᾶλλον δὲ εκατὸν βόας εὐχόμενοι. Ἐκατομ-
 10 βαιῶν ἀνόμασται, ἐπειδὴ ἱερός ἐστι τῷ ἡλίῳ. ὁ δὲ
 ἡλῖος τούτῳ τῇ μηνὶ μέγαν ποιεῖ τὸν δρόμον. ἐκαλουν
 δὲ οἱ παλαιοὶ τὸ μέγα ἀπὸ τοῦ εκατὸν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ,
 Χρυσέα χαλκείων, ἑκατόμβοι· ἐννεαβοῖων.

* Ἐνδίκον, τὸν ἐνδικητὴν, καὶ τὸν ἔξω τοῦ δικαίου. ἐκ τοῦ
 ἑνδίκος, γίνεταί ἐνδικῶς ἐνδικήσω, ἐνδικητής. τοῦτο πα-
 ρὰ τὸ δίκη.

* Ἐνδίκος, δίκαιος, ἢ ἄδικος, οἶοναι ὁ ἔξω τοῦ δικαίου ὢν.
 Ἐνδικάσασθαι, Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἄδικον ἐκπράξει δια-
 τὸ δικάζεσθαι.

20 * Ἐκδήλος, διάδηλος, Φανερός.

Ἐκατόμπεδον, νῆὺς ἐστὶ τῆς Ἀθηνᾶς ποδῶν εκατὸν ἐκ
 πάσης πλευρᾶς. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀνόμασται. καλοῦσι
 γὰρ αὐτὸν τινες περδενῶνα.

* Ἐκαχειρία, ἄνεσις, ἀργία, ἀνάπαυσις, συνθήκη, ἄνδοσις,
 καὶ πολέμου ἀνοχή· κυρίως ἐπὶ πολέμου. παρὰ τὸ ἔχω
 καὶ τὸ χειρὶ, γίνεταί ἐχοχειρία· καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς
 κ, ἢ πρὸς ὀλίγον τοῦ πολέμου ἡσυχία· παρὰ τὸ ἔχαιν
 τὰς χεῖρας.

30 * Ἐκεῖνος, ἢ ἀντωνυμία, παρὰ τὸ ἐκὰς ἐπὶ ῥῆμα· τὴν γὰρ
 πόρρω δεῖξιν σημαίνει. καὶ οἱ Ἀωριεῖς κήνος αὐτὴν Φασὶ
 καὶ τήνος· ἀντιδιαστέλλοντες αὐτὴν ἐπὶ τῆς πλησίον
 δεξέως. εὐρίσκασθαι μέντοι Φησὶν Ἀπαλλώνιος τὴν τῆ-
 νος καὶ ἐπὶ τῆς πόρρω δεξέως.

* Ἐκεῖ, ἐκ τοῦ ἐκεῖνος, κατὰ συγκοπὴν. τὸ καί, διΦθογ-
 γον κατὰ διάλεκτον· ἐπειδὴ οἱ Ἀωριεῖς ἐκεῖνος λέγουσι
 διὰ τοῦ η, ὡς πλείων, πλήων· μέλων, μήων. διατὶ πε-
 ρισπᾶται; αἱ συγκοπαί, ἥνικα φυλάσσεται τὸ αὐτὸ μέρος
 τοῦ λόγου, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσουσιν· οἶον δῶ-
 μα, δῶ· ἐκεῖνος, ἐκεῖ.

40 * Ἐκεῖθεν· οὐδὲν τῶν εἰς θεν τῇ εἰ διΦθόγγῳ παραλήγ-
 εται πλὴν τοῦ ἐκεῖθεν, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνοθεν γίνεταί
 κατὰ συγκοπὴν· καὶ τὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖδι· τοῦτο δὲ,
 ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνοδι· καὶ τὸ ἐκεῖσε, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνοσε.

* Ἐκητι· Χρυσὰ κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρα, πάντα χαλέ-
 πτων· Εὔθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεῖνόν.
 Σεῦ γὰρ ἔκητι μάχαι τε λεηλασάαι τε φόνου τε· Ἐχ-
 θρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφαιοὶ τε, συναίμοι τ'· —
 ἀπὸ τοῦ ἐκῶν, γίνεταί ἐκάζω, καὶ ἑκαστί, ὡς Ἀωρίζω,
 Δωρ.τί· καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ,
 50 ἅμα καὶ ἀναβιβάσει τοῦ τόνου, ἔκητι.

* Ἐκηλος, ὁ ἡσυχος. παρὰ τὸ ἐκὰς ἑκαλος, καὶ ἑκηλος. ἢ
 παρὰ τὸ ἀκὴν ἄκηλος, καὶ ἑκηλος· τὸ γὰρ ἀκὴν ἐπὶ

τοῦ ἡσυχως τάττουσιν. ἢ παρὰ τὸ ἐκῶν ἑκηλος· ὁ γὰρ
 ἐκουσίως τι ποιῶν, ἡσυχως ποιεῖ.

* Ἐκηβόλος, καὶ ἐκηβηλετής, καὶ ἑκατος. οὕτως ὁ Ἀπόλ-
 λων, ὅτι ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἡλίῳ καὶ τὰς ἀκτῖνας ἑκα-
 522 θεν βάλλει, ὅ ἐστι πόρρωθεν βάλλοντος τὰ βέλη, εὐ-
 στόχου τοξότου. ἐκ τοῦ ἐκὰς καὶ τοῦ βάλλω, γίνεταί
 ἐκαβόλος καὶ ἐκηβέλος, ὁ μακρὸς βόλος. ἢ ὅτι εκατὸν
 βέλη ἐπαφῆκε τῷ δελφίνι.

* Ἐκηβολαί, εὐστοχοὶ τοξῆαι· παρὰ τὸ ἑκαθεν ἐπιτυχά-
 νειν· βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυγχάνειν, ὡς τὸ, Βάλλειν
 ἄγρια πάντα· — καὶ, — σὺ δὲ Φρσσι βάλλας σῆσιν·
 — ἀντὶ τοῦ εὐστόχως ἔχε.

* Ἐκηα] — κατὰ πῖνα μῆρι' ἔκηα· — ἔκαυσα, ἔθυσσα,
 τούτεστιν ἐκάρπωσα. ἐκ τοῦ καῖω, καύσω· ὁ ἀόριστος,
 ἔκαυσα· ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἔκηα. 10
 ἢ παρὰ τὸ καῖω, ὁ μέσος παρακαίμενος, κέκηκα· καὶ
 ἀποβολῇ τοῦ κ.

* Ἐκηρῶθην, ἐσκοτίσθην· ἢ παρὰ τὸ δέος κήρινος ἐγα-
 νόμην.

* Ἐκκεχειλωμένην, ἐλευσμένην, ἢ κεχερωμένην· ὅτι ὁ
 χειρὶν ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δὲ ἐστὶ χόρτος· οἶον
 ἐκημαλημένην.

* Ἐκκορηθῆναι, ἐκκαλλυνθῆναι. τὸ γὰρ κορεῖν, καλλύνειν
 ἐστὶ καὶ σαίρειν.

* Ἐκκεκωφέαται] ἀπὸ τοῦ κωφῶ, κωφῆσω, κωκῶφῆκα, κω- 20
 κῶφῆμαι, κωκῶφῆται· καὶ Ἰωνικῶς, κωκωφέαται· καὶ
 ἐν συνθέσει, ἐκκεκωφέαται. Αἱ δ' ἐμαὶ Φρένες ἐκκε-
 κωφέαται, καὶ παραβεβλαμμένα ἐσθιν.

* Ἐκκοκκίζειν, κυρίως τοὺς κόκκους τῆς ροῆς ἀνικῶς ἐξ-
 ἄλειν· μεταφορικῶς δὲ εἶπεν Ἀριστοφάνης, ἐκκοκκί-
 σαι, ἀντὶ τοῦ πέρσας.

* Ἐκκορυφᾶσω, δύναται μὲν ἀκούεσθαι ἀνακαταλαλῶσθαι,
 οἶον κορυφὴν ἐπιθήσω· δύναται δὲ καὶ οὕτως, ἑτερόν
 σοι λόγον ἀπάρξομαι· ἐπεὶ ἡ κορυφὴ ἀρχὴ τις ἐστὶ 30
 τοῦ σώματος.

* Ἐκ κλίμακος] ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀγῶσιν, ὁπότε χρονοτρι-
 βοῖεν οἱ πύκται, κλίμαξ εἰσεφέρετο, ὥστε διαστάντας
 καὶ χάραν λαβόντας μένειν ἐν ταύτῃ, ἕναεν τοῦ μὴ
 ἴσταςθαι τὰς φερομένας πληγὰς περιτρέχοντας, ἀλλὰ
 μένοντας ἐπὶ τούτου τῇ ποιᾷ τῶν χειρῶν ἐκτάσει Φυ-
 λάττεσθαι. ἐκ τοῦ ῥητορικῶ.

* Ἐκκλιμακίζει, παράγει, διαστρέφει· ἀπὸ τῆς κλίματος,
 ἥτις οὕσα ὄργανον βασιανιστικόν, διαστρέφει τὰ σώματα
 τῶν βασιανισμένων.

* Ἐκκλητεύειν, τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἀπάναγκές τις 40
 μαρτυρεῖ. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ δικαστήριον ἐκκλητὸν
 λέγουσιν.

* Ἐκκλητος πόλις, ἢ ἂν ἐκκαλῆται τις εἰς τὸ κρίνεσθαι,
 δηλονότι τὴν πρώτην οὐ στέργων κρίσιν, ὡς πρὸς ἔχ-
 θραν κρίνασαν, ἢ πρὸς χάριν. ἐξῆν δὲ τοῖς μὲν ξένοις
 ἐκκαλεῖσθαι πόλιν ἄλλην· τοῖς δὲ πολίταις οὐκέτι.

* Ἐκλαγξαν δ' ἄρ' οἶστοι· — ποῖον ἤχον ἀπατέλεσαν, ἤχη-
 50 σαν. ἐστὶ ῥῆμα πεποιημένον· κλάζω· ὁ μέλλων, κλάγ-
 ξω· ὁ ἀόριστος, ἐκλαγξα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν,

* Ἐκλάζετε] κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ στόματι
 ψόφον· ὃ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροσμάτων,
 ὧν οὐχ ἡδῶς ἤκουον. ἐκ τοῦ ῥητορικῶ.

* Ἐκλογεῖς, οἱ ἐκλέγοντες τοὺς φόρους· ἀπὸ τοῦ ἐκλέγειν
 τὸ πράττεσθαι καὶ ἀπαιτεῖν.

* Ἐκλέλαθα] ἐστὶ λήθα· ὁ μέσος παρακαίμενος, λέληθα·
 μεταπεσόντος δὲ τοῦ η εἰς α βραχυῶ, λέλαθα, ὡς τὸ
 μέμηκα, μέμηκα. οἱ δὲ γε Σικελοὶ τὸ τέλος τοῦ α τῶν

- παρακειμένων εἰς τὴν μετατιθέμενοι, ἐνεστῶτα ποιῶσι·
 ποιήμα, ποιήκω· λέλαθα, λελάθω.
 Ἐκμυζήσας, ἐκμύσας, ἐκμύψας.
 Ἐκμαγεῖον, ἐκτύπωμα καὶ ἐκσφράγισμα. ἐκ τοῦ μέσσω
 γίνεσθαι μάγος, ὁ ἀπομασσόμενος πάντα. ἐκ δὲ τοῦ μά-
 γος πηγτικοῦ, μαγαῖον καὶ ἐκμαγεῖον, ὡς διδάσκαλος,
 10 διδασκαλεῖον· πάσσαλος, πασσαλεῖον· καὶ ἱατρος, ἱα-
 τρεῖον.
 Ἐκνεφίας, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος, ἦγον οὐδὲ ἐκ νεφῶν ἄνεμος.
 παρὰ τὸν γνόφον, οἰοῦναι ὁ νέφη συνάγων, καὶ ἐξ αὐ-
 τῶν κινούμενος.
 Ἐκνομία, μεγάλως, ἐξάλλως, παρὰ τὰ νονομισμένα, ἢ
 καὶ ὑπερβολὴν κακίας ἢ ἀρετῆς, οἶον ἔξω νόμου, ὡς
 ἐκδίκως τὸ ἔξω τοῦ δικαίου· καὶ ἐνδίκως, τὸ ἐναντίον.
 Ἐκνευρισμένοι, ἐψιλωμένοι δυνάμει.
 Ἐκολώω, ἐθροῦμαι· παρὰ τὸ κολῶ τὸ θροῦβω· τοῦτο ἐκ
 20 τοῦ κολῶς, ὁ σημαίνει τὸν θόρυβον. τοῦτο ἐκ τοῦ κλῶ
 κλῶς καὶ κολῶς.
 Ἐκολλῶσθαι, κόλλη συνήρμεσθαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ νωτιαίου
 κόλλοπος καὶ δέρματος ἀφομένου γίνεται ἡ κόλλα τῶν
 βῶν· ὅθεν καὶ ὧ ἐπιτείνουσι τὰς χορδὰς, κόλλουψ. ἦν
 γὰρ δαρματίνος.
 Ἐκπαγλος, ὁ καταπληκτικός. παρὰ τὸ πέλαγος, (φοβερὸν
 γὰρ τοῖς πλέουσιν) ἐκπέλαγος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐκ-
 παγλος. ἢ ἐκ τοῦ πλήσσω τοῦ σημαίνοντος τὸ θαυμάζω,
 30 ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπλαγον· καὶ ὄνομα, ἔκπλαγος·
 καὶ ἐπὶ ῥήματι, Ἐκπάγλως κοτέοντο.
 Ἐκπαγλα] κανὼν ἐστὶν ὁ λόγος, ὅσα ἐν ὁμοφωνίᾳ καθε-
 στηκε πληθυντικῶν οὐδατέρων ὀνομάτων, μετατίθεται εἰς
 ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν.
 Ἐκπαγλότερα, ἐκπληκτικώτατα, φοβερώτατα· ἢ ἐξοχώ-
 τατα. ἐκ τοῦ ἐκπλησσομαι ῥήματος, ὄνομα ἔκπλαγος·
 καὶ ὑπερβάσει, ἔκπαγλος.
 Ἐκποδών, ἀφανής, ἐκ μέσου.
 Ἐκποῖητος τῷ πατρί· καὶ ἐκποῖητον γενέσθαι, ἀποκηρυ-
 χθῆναι τοῦ γένους. ἢ ὁ δοθεὶς ἐτέρῳ εἰς ποιήσιν. οἱ δὲ
 40 Φασίν, διαφέρει ἐκποῖητος ἀποκηρύκτου· ὅτι ὁ μὲν
 ἀποκηρύκτες, ἐπὶ κολῶσει ἐμβαλλέσθαι· ὁ δὲ ἐκποῖη-
 τος, ὑπὸ τοῦ φύσει πατὴρ δίδεται εἰς ἕτερον οἶκον
 πρὸς θάλασσαν.
 Ἐκπτωσις. Ἰστέον ὅτι ὡς περ λέγεται ἔκβιος ὁ ἀστερημέ-
 νος τοῦ βίου· καὶ ἐξουσίος, ὁ ἀστερημένος τῆς οὐσίας·
 τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐκπτωσις λέγεται ὁ ἀστερημένος
 τῆς πτώσεως.
 Ἐκπυστα ἐπίσθαι τὰ πρᾶττάμενα] ἐκ τοῦ πύσσω, ὁ ση-
 50 μαίνει τὸ ἀκούω, γίνεται πυστά, καὶ ἐκπυστα. σημαίνει
 δὲ τὰ ἐξάκουστα καὶ ἐξάγγελτα καὶ ἐκδηλα.
 Ἐκπερδίσσαι, διαδρᾶναι πινούργως· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
 περδίκων· πινούργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκον τοῖς
 θηρῶντας.
 Ἐκτομῶ, ἐκτίλλω. ποκάδες γὰρ αἱ τρίχες.
 Ἐκτικῶν, τῶν περὶ ἔξιν νοσούντων.
 Ἐκτέπως, μεγάλως, κραταιῶς.
 524 Ἐκτιλῶσαντο, πρῶως καὶ χειροῦτως μεταχειρίσαντο.
 Ἐκμαρτυρεῖν, τὸ λέγειν οὐχ ἅπαρ αὐτὸς οἶδεν, ἀλλ' ἅπαρ
 ἑτέρων ἤκουσε λεγόντων. ἐκμαρτυρία δὲ γανόμενη ἀνα-
 γινώσκεται, ὅταν τις ἢ τελευταίη, ἢ ὑπερόριος γέ-
 νηται.
 Ἐκρέμω] ἐκ τοῦ κρεμῶ, παράγωγον κρέμμι, ὡς ἱττῶ,
 ἱσσημι· τὸ παθητικόν, κρέμαμι, ὡς ἱσταμαι· ὁ παρα-
 10 τατικός, ἐκρεμάμην· ἐκρέμασε, τὸ β'· (κρεμάς γὰρ
 ἢ ἐνεστῶτος μετοχή, ὡς περ ἱστάς) καὶ ἀποβολὴ τοῦ σ
 ἰωνικῶς, ἐκρέμασ· καὶ κρέσει τῶν φωνηέντων, ἐκρέμω.

- καὶ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κρεμῶ· ἦν γὰρ ἐν περιστάμενον,
 ὡς ἐβῶν, ἐγελῶ. Χειροβοσκός.
 Ἐκ Ῥώμης, ἢ ἐξ ἐκείνης, ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπι-
 φέρεται, τρέπει τὸ εἰς κ. δαὶ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς
 αἰ μὴ εὐραδῇ κατὰ παρέλκοντος· οἶον ὡς παρὰ Ἀρχι-
 λόχῳ, διεξωλῆνος· καὶ πάλιν, διεξτομύρτον, ἀντὶ τοῦ,
 διὰ τὸ μύρτον· σημαίνει δὲ τὴν μυρσίνην. ἐτι δαὶ προσ-
 θεῖναι, καὶ χωρὶς αἰ μὴ εὐραδῇ ἐν τέλει στήχου· οἶον
 ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, Ἐνθα μίας πολλοὶ κατὰ κλίμακος 20
 ἀμφοτέρων ἐξ τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ
 νηός· — καὶ χωρὶς τοῦ παρὰ. ταῦτα πάντα ἐσημασι-
 σάμεθα, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων τῶν χρήσεων ἐφύλαξε τὸ
 εἰς τῆς προθέσεως συμφώνου ἐπιφερομένου.
 Ἐκταρ] παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ, ὁ μέλλων, ἔξω· ἐξ αὐ-
 τοῦ Ἐκταρ, ὁ τοὺς Τρῶας ἐπικρατῶν· ἢ ὁ τῆς Τροίας
 κρατῶν· ἢ παρὰ τὸ ἐκτορεῖν.
 Ἐκτα συν οὐλομένη ἀλόχῳ] εἰς ἀντιφώνῳ ἔκταν, Ἀτ-
 τικῆς κλισίας ἐστίν, ἀπὸ τοῦ κτήμι, ὁ β' ἀόριστος,
 ἔκτην· καὶ συστολῇ, ἔκταν. εἰς δὲ κατέντα, ἐκ τοῦ 30
 κτάω κτῶ.
 Ἐκτῆσθαι] κτῶ κτήσω κέκτημαι κέκτημαι κεκτῆσθαι· καὶ
 ἀποβολὴ τοῦ κ. ὅτε γὰρ ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχεται
 ὁ ἐνεστῶς, οὐκ ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακειμένος.
 Ἐκτλαί] ἐστὶ τείνω· ἀποβολὴ τοῦ ε, καὶ τροπῇ τοῦ ν
 εἰς λ, γίνεται τίλω ῥήματι. σημαίνει τὸ ξαίνει· ὁ γὰρ
 ξαίνειν τείνει.
 Ἐκτυφῆναι] τύφω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυφον· ὁ πα- 40
 θητικός, ἐτύφην, τυφῆναι. σημαίνει δὲ παρὰ μικρὸν
 ἐκτυφλωθῆναι.
 Ἐκτραχηλισθῆναι, ἐκτεσεῖν τῶν ἱππῶν· οἶον, Τὸν αὐ-
 χένα ἐπικάμψαντας, ἀποσεύονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτρα-
 χηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐχὶ ἐκφονδουλίσθῆναι· ἐστὶν
 οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκτεσόντα· ἀπὸ μεταφορᾶς
 τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης
 ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.
 Ἐκτοῖο, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ὡς καλὸς, καλοῦ, κα-
 λοῖο, οὕτω καὶ [ἐκτός,] ἐκτοῦ, ἐκτοῖο· Ἀλλ' ὅτε δὴ β'
 ἐκτοῖο.
 Ἐκτιλωμένος, συνήθης· ἐκὰς ὁ κτίλος ὁ ἡγούμενος τῆς 50
 ποιμνῆς πρὸς συνήθης τῷ ποιμένι.
 Ἐκυρός, ὁ πυνθέρως. οὕτως ἀγορεύεται παρὰ τῆς νύμφης
 ὁ τοῦ νυμφίου πατήρ, ὡς Πρίαμος ὑπὸ Ἑλένης, Αἰ-
 δοῖός τέ μοι ἐσσι Φίλα ἐκυρὰ δαινός τε· — πυνθέρωι δὲ
 εἰσι τῷ νυμφίῳ οἱ τῆς νύμφης κότερες. εἴρηται δὲ
 ἐκυρός παρὰ τὸ εἰς αὐτὸν τὴν κέρην ἄγειν· ἢ παρὰ
 τὸ δέχων, δεχυρός καὶ ἀποβολὴ τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ
 χ εἰς κ. ἐκυρός· ἢ παρὰ τὸ κύρω τὸ ἐπιτυγχάνω, κυ- 525
 ρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐκυρός.
 Ἐκυδάσασατο, σημαίνει τὸ ἐλαιοδόρσαν· Ὡς πέτον, ἢ μάλα
 δὴ με κακῶς ἐκυδάσασατο· — ἐστὶ κῦδος ἀρσενικῶς, καὶ
 σημαίνει παρὰ Συρακουσίοις τὴν λοιδορίαν. ἀπὸ γούν
 τοῦ κῦδος, κυδάσσω, κυδάζομαι· καὶ κυδάσθαι τοῖς πᾶσιν
 Ἀργείοις, ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖται, Σοφοκλῆς Αἴαντι.
 Ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ ἐκφυλλοφορεῖν. εἴποτε τις τῶν πο- 10
 λιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει, καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου
 τῶν πεντακοσίων, ἐκτόκει παρὶ αὐτοῦ ἢ βουλῇ, εἰ χρῆ
 αὐτὸν μηκέτι βουλευαῖν, ἀλλ' ἐλασθῆναι καὶ τοῦ συνε-
 δρίου. ἀντὶ δὲ τῆς ψήφου φύλλος ἐχρῶντο, ἐν οἷς
 ἐκαστήμινε τὴν αὐτοῦ γνώμην ἔκαστος, ὡς περ ὁστράκω
 ἐπὶ τοῦ ὁστρακισμοῦ. καὶ ἐλέγετο ἐπὶ τούτου ἐκφυλλο-
 φορῆσαι. μετὰ δὲ τὸ εἰλῶναι κακουργούντα Ξενοτίμω
 τὸν ὑπηρετὴν ἐν τοῖς κυάμοις. οὕτως ἢ τῶν φύλλων
 ἐπενοήθη. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι
 Γ 2

20 τοὺς ἐκφυλλοφορήθεντας, ὡς καὶ Δημοσθένης Φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

Ἐκωδωνίζοντο, περιβοήτοι ἐγίνοντο. εἴρηται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπειρασθήσαν, ὡς ἐν τῷ διεκωδωνίσθησαν. εἴρηκεν οὕτω Λυσίας.

Ἐκτεῦς, μέτρον τι, τὸ ἔκτον μέρος τοῦ μεδύμου, ἔχοντος χοίνικας μὴ ὥς εἶναι τὸν ἑκτέα χοίνικας οὐτά. καὶ ἡμέκτον, τὸ δωδέκατον τοῦ μεδύμου.

Ἐλάσσων, ὁ βραχύτερος. ἀπὸ τοῦ ἐλαχὺς ἐλαχύτερος, ἐλαχίων· ὁ τρίτος τύπος τῶν συγκριτικῶν, ἐλάσσων. τὸ δὲ ἐλαχὺς, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἀφαιρῶ· ἴν' ἤ, ὁ ἀφαιρεθεὶς· καὶ ἐκ τούτου, μειωθεὶς. καὶ ἐλαχύν δομον καλεῖ τὸν μικρὸν καὶ πενιχρόν.

Ἐλαστρῶ, ἀπὸ τοῦ ἐλῶ· ἀφ' οὗ τὸ ἐλαύνω· ὁ ἀττικὸς παρακαίμενος, ἐλήλακα· ὁ καθητικός, ἐλήλασμαι· βηματικὸν ὄνομα ἔλαστον, καὶ ἔλαστρον, πλεονασμῷ τοῦ ρ, ὡς κεντῶ, κέντον, καὶ κέντρον. καὶ ἐκ τοῦ ἔλαστρον γίνεται ἐλαστρῶ. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ βοῦ βοάω βοαστής, βοαστρῶ καὶ βωστρῶ· καὶ καλῶ καλίζω καλιστρήσ καλιστρῶ· οὕτω ἐλῶ ἐλάω ἐλαστής ἐλαστρῶ. πρώτης συζυγίας· ὅθεν καὶ, Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἐνθα καὶ ἐνθα: — ἀντὶ τοῦ ἡλαυνον, Ἰλιάδος σ'.

Ἐλασαίατο] ἐλῶ ἐλάω ἤλασα ἤλασάμην· τὸ εὐκτικόν, ἐλασαίμην ἐλασάμην· καὶ Ἰωνικῶς, ἐλασαίατο. καὶ ἐξελάσαιμι. ἐκ δὲ τοῦ ἐλῶ, γίνεται ἐλημι.

Ἐλασίβροντα, ἐλαυνόμενα ὡς αἱ βρονταί.

* Ἐλατήρ, μάζα· παρὰ τὸ ἐλαύνω, τὸ πλατύνω.

Ἐλάτη] παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, ἐλάτη, καὶ ἐλάτης, καὶ ἐλατήρ. ὡσαύτως καὶ τὸ Φυτόν.

Ἐλάτεια, πόλις Φωκίδος· καὶ Ἐλατεὺς.

Ἐλαύνω, εἴτε τὸ διώκειν, εἴ οὐ ἀπελαύνω· ἢ ἐπὶ χρυσοῦ, ἢ ἐπὶ χαλκοῦ, τὸ σημαίνονμενον πρόδηλον· παρὰ τὸ ἐλῶ· οἶον, πύχας ἤλασε κυλλοποδίων: — καὶ, διαμπαξ διήλασεν ὀμβριμον ἔγχος: — ἔλω, ἐλύω, ἐλύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἐλαύνω. ἢ ὡς περ βῶ βαίνω, οὕτως ἐλῶ ἐλαίνω· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, γίνεται ἐλαύνω.

Ἐλω, σημαίνει δύο· τὸ λαμβάνω, ὡς τὸ, Ἐγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο: — σημαίνει καὶ τὸ Φοινεύω, ὡς τὸ, — Φύλακον δ' ἔλε Αἴητος ἥρω.

326 Ἐλαφος, τὸ ζῶον· ἢ διὰ τὴν κουφότητα καὶ τὸ τάχος, ἐλαφρὴ τις οὐσα· ἢ διὰ τὸ ἔλκειν τοὺς ὄφεις· καὶ ἀναιρεῖν διὰ τῶν μυκτηρῶν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔλος, ἐλαφος· ἢ παρὰ τὸ ἔλκειν τοὺς ὄφεις, ἐλοφός τις οὐσα. τούτους γὰρ ἐσθίουσα, καθαίρεται φυσικῶς. οὕτω γοῦν οἱ ὄφεις δετ' ἀφανίζονται, αὕτη τὸ κέρας αὐτῆς προστρίβει εἰς πέτρων· θερμαίνονμενον δὲ, ποιεῖ ἀναθυμιάσιν· ἥς μεταλαμβάνουσιν οἱ ὄφεις, καὶ ἐξέρχονται τῶν Φωλεῶν.

10 Ἐλαφείος ἀνὴρ, ἐπὶ τοῦ δειλοῦ· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων· δειλὸν γὰρ ἢ ἐλαφος.

Ἐλαφροβόλος, κυνηγός· εἴρηται καταχρηστικῶς.

Ἐλαφροβόλιον, μὴν Ἀθηναίων· ἀπὸ τῶν ἐλαφῶν ὀνόμασται, αἱ τῶ μὴνι ἐδύνοντο τῇ ἐλαφροβόλῳ Ἀρτεμίδι.

Ἐλαφρός, εὐκίνητος, ἐλαφός τις ὢν· ἢ ἀπὸ τῆς ἐλάφου, ἢ ἐστὶ κουφότητα καὶ εὐκίνητον. Ἐλαφροτάτους] ἐν επαίνῳ λέγουσι τὸ ὄνομα οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ πραοτάτους· κατὰ τὸ ἐναντίον, τοὺς βαρυτάτους καὶ φορτικωτάτους.

20 Ἐλαΐζειν, τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης. Ἐλαιοκομεῖν, καὶ ἐλαιοκόμην. τὰ ἔργα τῶν τὰς ἐλαίας ἐργαζομένων. κομεῖν γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι.

Ἐλαῖον, ὁ καρπός. παρὰ τὸ ἔλδω λείον, τὸ λείον τὸ σῶμα· καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔλαῖον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαία τοῦ φυτοῦ παρωνύμιος ἔλαῖον, τὸ τραγόμενον. τὸ λαί, δι-Φθογγοῦν· διότι ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ ἐλάδιον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλέους, διὰ τοῦ ε ψιλῶς· παρὰ γὰρ τὸ ἔλω τὸ λαμβάνω· τὸ γὰρ ἔλεος πάντες λαμβάνουεν. ἔστι δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ ἔλεος· ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. 30

Ἐλαία, παρὰ τὸ λείδω· ἢ λειῶ, λέαινα· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἐλαία, ἢ τὸ λείον τίκτουσα. ἢ παρὰ τὸ ἔλος, διὰ τὸ ἐν ἔλει ἴστασθαι· ἐν ἔλεσι γὰρ ὑγροῖς τὸ Φυτόν. ἢ παρὰ τὴν αἰεάν τὴν θερμασίαν· ἐν θερμοῖς γὰρ τόποις χιλεῖται.

Ἐλαῖος, πόλις ἐν Ἑλλήσποντῳ· Ἐλαῖοῦσιος, ὡς Τραπεζοῦς Τραπεζούσιος.

Ἐλεών, ἢ πόλις· κλίνεται Ἐλεῶνος· παρὰ τὸ ἔλος, ἢ ἐλώδης οὐσα. ἢ ἐλεῶν τις οὐσα, ὅτι πολλὰ ἐλαῖαι πεφύκασι ἐν αὐτῇ. ἢ παρὰ τῇ ἔλῃ ἐστίν. 40

Ἐλεούσα, νῆος πλησίον Ῥόδου· ὅτι Ἀθηναῖοι βαρεῖς Φόρους εἰσπράττοντες Ῥόδιους, τῶν μὴ δίδόντων τὰς συγκατέρας.

Ἐλεοκόπους, Λυσίας τοὺς τὰ ἔλη κόπτοντας, ὡς τὸ ἐλεῶ-θρεπτον σέλιον, τὸ ἐν ἔλει τεθραμμένον.

Ἐλέατρος λέγεται ὁ μάγειρος, παρὰ τοὺς ἐλεούς, καὶ εἰσι μαγειρικά· τράπεζαι. ζῆται εἰς τὸ εἰλεός.

Ἐλεγος, θρήνος ὁ τοῖς τεθνεώσιν ἐπιλεγόμενος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰ λέγειν ἐν τοῖς τάφοις. ἢ ἀπὸ τοῦ εὖ λέγειν δι' αὐτοῦ τοῦ θρήνου τοὺς κατοικομένους. καὶ 50 ἐλεγεία, παρὰ τὸ ἐλεεῖν τὸν τετελευτηκότα· ἢ ἐλέγεα, παρὰ τὸ εὖ λέγειν τὸν ἀποβιώσαντα.

Ἐλεγεία, τὸ μέτρον· καὶ ἀρσενικῶς, ἔλεγος· ἢ ὅτι ἐπιλέγεται τῷ ἐξαμέτρῳ τὸ πεντάμετρον· ἢ παρὰ τὸν ἔλεον καὶ τὸν γόν· ἢ παρὰ τὸ λέγεσθαι ἐπὶ τῶν θανόντων· εἰς ἐπικηδείαν γὰρ ἐλέγοντο. ἢ παρὰ τὸ εἰ λέγειν τοὺς τεθνεώτας· ἢ παρὰ τὸν ἔλεγον τὸν θρήνον. Δίδυμος δὲ, ὅτι διὰ τοῦτο τῷ ἡρωικῷ ἐπῆδον ὡς πεν- 327 τάμετρον καὶ λειπόμενον τοῦ ἡρωικοῦ, μιμούμενοι τὴν ἀποθνησκόντων ἀπόκασιν· ἐπὶ γὰρ μόνοις νεκροῖς πάλαι ἤθετο πρὸς παραίνεσιν καὶ παραμυθίαν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τοῦ τεθνεώτος.

Ἐλεγαίνειν, τὸ παραφρονεῖν· τινὲς τῶν παλαιῶν, καὶ τὸ σπασσθήκεν ἀκολασταίνειν. καὶ τὸ ἐλεγεῖν μέτρον ἀπὸ τούτου ἐκλήθη. τινὲς νομίζουσιν, ὅτι Θεοκλῆς Νάξιος ἢ Ἐρετριεὺς πρῶτος αὐτὸ ἀνεφθέγγετο μανείας. ζῆται εἰς τὸ ἀσέλγειαν. 10

Ἐλεγεία, ἢ θυγάτηρ Νηλέως τοῦ ἡγησαμένου εἰς Κάρην τῆς Ἰωνῶν ἀποικίας· ἥς τὸ κύριον ὄνομα Πειρῶ Φασὶν εἶναι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεγέμεν, τὸ ἀκολασταίνειν· διό οὐδεὶς αὐτὴν Ἀθηναίων ἡβουλήθη γῆμαι.

Ἐλέγχω· ὁ μέλλων, ἐλέγξω· ἐκ τοῦ ἔλεγχος. ἔλεγχος δὲ ἐστὶν ὁ τὸ πρᾶγμα σαφηνίζων· παρὰ τὸ ἔλην ἔχειν, ἡγῶν λαμπρότητα καὶ Φῶς, ἐλεχός τις ὢν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ· ὁ φωτίζων τὰ πράγματα. ὁ γὰρ ἔλεγχος εἰς Φῶς ἄγει τὰ πράγματα.

Ἐλεγχεῖν, τὸ ὄνειδος. τὸ χει, διφθογγοῦν· διότι ἀνεφάνη 20 τὸ ε ἐν τῷ ἔλεγχος ἐλεγχεῖν. σημαίνει δὲ τὸ ὄνειδος. Ἐλεδώνη, εἶδος πολυπόδος. ἀπὸ τοῦ ἐαυτὴν ἐδεῖν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν, ἐεδώνη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ. Ἡσίοδος, — ὅτ' ἀνόσπερος ὃν πόδα τένδει.

Ἐλεαίρω] ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλπω ἐλπαίρω, (ἐκ τούτου Ἐλπήνωρ. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ ἐλεαίρω ἐλεαρῶ.

Ἐλεεινός, ἀπὸ τοῦ ἐλεος. εἰς τὸ ἀσέλγειαν.

Ἐλεῶ, κατὰ μὲν τοὺς Ἀττικοὺς, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἄλεεῖς· Ὀλην τὴν ἡμέραν ἄλεεῖ καὶ

30 δανειζει· ὁ δίκαιος· — κατὰ δὲ τὴν κοινήν, δευτέρας. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἔλσος· τοῦτο παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω.

Ἐλεεῖς, ὄμιλος τῆς Ἀττικῆς. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἔλσους· ἐλώδης γὰρ ὁ τόπος· οἱ γὰρ ὄμιλοι τῶν Ἀθηναίων, ἢ ἀπὸ τῶν τόπων, ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτοῖς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς φυτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς χειροτεχνῶν, ἢ ἀπὸ τῶν οἰκησάντων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν.

Ἐλεος] ἐκ τοῦ περὶ Χρηστομαθίας Πρόκλου· ὁ μέντοι ἐπικός κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς μυθολογουμένης οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως· αὐτὴ δὲ ἐκατόνχειρες γίνονται· — καὶ ἐξῆς διαπορεύεται δὲ τὰ τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἰπου τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. περατοῦται δὲ ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος, μέχρι Οδυσσέως· ὧν καὶ ὀνόματα καὶ πατρίδας Φησὶν ὁ αὐτός. σπουδάζεσθαι δὲ τὰ ἐπικοῦ κύκλου ποιήματα, οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν, ὥς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. τὴν δὲ ἐλεγεῖαν συγκοῦσθαι μὲν ἐξ ἡρώων καὶ πενταμέτρου· ἀρμόζειν δὲ τοῖς κατοικομένοις· καὶ εὐλογεῖσθαι μὲν ὑπ' αὐτοῦ τούτους· οἱ μὲντοι μεταγενέστεροι, ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν αὐτῷ ἀπεχρήσαντο. τὸ δὲ ἔπος ἐφ' οὗρα Φιμονόῃ ἢ Ἀπόλλωνος προφήτις ἐξαμέτροις χρησιμοῖς [χρησαμένη]. οἷς ἐπεὶ τὰ πράγματα εἶπετο, ἔπος τὸ ἐκ μέτρων ἐκαλεῖτο· ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν, καὶ τὴν ἄγαν ὑπεροχὴν τὴν ἐν τοῖς ἐξαμέτροις θεωρουμένην, τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς λόγου τὸ ἐξάμετρον ἰδιώσατο· κατὰ περὶ Ὀμηρον τὸν ποιητὴν, καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα· ἐπεὶ καὶ τὰ τρίμετρα ἐπὶ προσηγόρευσαν.

Ἐλένη, ἡ ἡρώϊς· παρὰ τὸ ἔλω τὸ ἐλκύω, ἢ πρὸς τὸ ἴδιον κάλλος ἔλκουσα τοὺς ἀνδράποδας· διὰ τὸ πολλοὺς ἐλεῖν τῷ κάλλει· ἢ παρὰ τὸ ἔλλα· ἢ παρὰ τὸ ἐν ἔλει γεγενῆσθαι, ἢ ὑπὸ τοῦ Τυνδάρεω ἐν ἐλώδει τόπῳ ῥιφθεῖσα, θείας δὲ τινος προνοίας τυχοῦσα, καὶ ἀναλφθεῖσα ὑπὸ Πάριος. ἐκ τοῦ ἔλσους οὖν Ἐλένη ὠνομάσθη.

10 Ἐλένη] τὸ λε, ψιλόν· τὰ διὰ τοῦ ἐνθ' ἡλικῶ ὑπὲρ β' συλλαβᾶς μονογενῆ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται, ἐπὶ τε βαρυτόνων καὶ ὀξύτων· ἐπὶ βαρυτόνων, ὡλένη, ὁ βραχύνων· Κλυμένη, κύριον· ὀξύτονα, δεξαμένη, εἰαμένη· πρόσκειται, μονογενῆ, διὰ τὸ κελαυνῆ.

Ἐλένειον, βοτάνη ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γινουμένη. εἴρηται ὅτι ἐκ τῶν δακρύων τῆς Ἐλένης ἀνέφυγ', ὅτε ἐπὶ Κανώβῳ τῷ κυβερνήτῃ Μενέλαος ἐδάκρυεν, ὑπὸ αἰμορροῖδων ἀποθανόντι.

20 Ἐλεθῆρ, ὕδωρ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμασμένον· παρὰ τὴν ἔλην τὴν θερμασίαν, καὶ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω.

Ἐλεσπίδας] Πείσεα τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας· — οἱ μὲν, τοὺς συμφύτους τόπους· οἱ δὲ, τοὺς ἐλώδεις· ἔμεινον δὲ τοὺς λεπιδώδεις, παρὰ τὸ λελεπίσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ἢ ὑπὸ τῶν κυμάτων· ὅθεν καὶ λέπα, τὰ ἀκρότατα τῶν ὀρέων. Εὐριπίδης, — καὶ Κιθαιρώνας λέπας.

Ἐλεψα] Ἰλιάδος α', — περὶ γὰρ ῥά ε χαλκός ἐλεψα· — περιελέπισα γὰρ αὐτό, ὃ ἐστὶν ἐγλυψε καὶ ἐκάθηρεν. ἀπὸ τοῦ λέκω· ἐξ οὗ καὶ λέπυρον τὸ τῶν καρύων ἔλυτρον, καὶ λέπος· ὁ μέλλων, λέψω, ἐλεψα· ἢ παρὰ τὸ λεκῶ πρώτης τῶν περισπωμένων, λεπήσω, ἐλέπησα· τὸ τρίτον, ἐλέπησε· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, καὶ κρᾶσει τοῦ πσ εἰς ψ, ἐλεψεν.

Ἐλέλικτο] — αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων· — ἀντὶ τοῦ ἡλικτο, ἐνέσφιγκτο. ἐλίσσω ἐλίσσω ἡλιχα ἡλιγμαι καὶ ἐλῆλιγμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἡλῆγμην καὶ ἐλῆλιγμην, ἐλῆλιξο, ἐλῆλικτο· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε.

Ἐλέλιξεν] — μέγα δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον· — ἀντὶ τοῦ ἐκλινῆσεν, ἔσεισε. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἐλελίξω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἔλσσω γίνεται κατὰ ἀναλογίαν. ὁ ἀόριστος, ἐλέλιξα· ὁ μέσος, ἐλελιξάμην· καὶ ἡ μετοχή, ἐλελιξάμενος. σημαίνει καὶ τὸ ἐπιστραφεῖς, ὡς τὸ, Τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λαβεν.

Ἐλελίχθησαν, εἰλήθησαν, συνεστράφησαν, ἐτινάχθησαν· ἀπὸ τοῦ ἐλίσσω, Ἰλιάδος ζ'. καὶ, — ὡς ἐλέλιχθεν· — ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπεστράφησαν.

Ἐλεπόλεις, σημαίνει τὰ μάγνα καὶ μηχανήματα τὰ πόλεις πορθοῦντα· παρὰ τὸ ἐλεῖν τὰς πόλεις. ἐλῶ γὰρ ἐστὶ τὸ πορθῶ. τὰ δὲ παρὰ τὸ πόλις συντεθέντα ὀνόματα, εἰ μὲν ὡς ἡλικῶ, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττουσι κλισίαν· εἰ δὲ ἀρσενικοῦ καὶ ἡλικῶ μετέχει, διὰ τοῦδος κλίνεται, Φυγόπολις, Φυγοπόλιδος.

Ἐλέφας, τὸ ζῶον· — ἀμετροβλῶν ἐλεφάντων· ἐλέβας τις ὧν· διὰ γὰρ τὸ βάρος ἐν ὕδατι ἐλώδει τὰς ἐπιβάσεις (τοῦτέστι τὰς μίξεις) ποιεῖται· ἢ παρὰ τὸ ἐλεφαῖρω τὸ βλάπτω· βλαπτικός γάρ. ἢ παρὰ τὸ ἐλίσσω γίνεται ἐλέφας καὶ ἐλέφας, ὁ ἐλιγμένον ἔχων ῥίνα· ἢ παρὰ τὸ ἐν ἔλει ἐπιβαίνειν τῇ θηλείᾳ, ἐλέβας τις ὧν· ἐπιβαίνει γὰρ τῇ θηλείᾳ, οὐκ ἐπὶ γῆς διὰ τὸν ὄγκον, ἀλλ' ἐπὶ ὕδατος ἐλώδους, ὅπου νέμονται· καὶ γίνεται εἰκότως κοῦφος. ἢ παρὰ τὸ λευκὸς γίνεται λεύκας· καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς φ, λέφας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐλέφας· πάννυ γὰρ ἐστὶ λευκὸν τὸ ὄστρον αὐτοῦ· καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος δ', Ὡς δ' ὅτε τις τ' ἐλέφαντα γυνὴ Φοίνικι μίην· — ἀντὶ τοῦ ἐλεφάντινον ὄστρον τῷ Φοινικῷ χρώματι χρῆσι, βάψῃ. Ἰλιάδος ε', — ἐκ δ' ἄρα χειρῶν Ἦνῃα λευκὴ ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον.

Ἐλεφαντίνη, ἡ Αἰγυπτία· καὶ Φησὶν Ἀπίων, ὅτι Ὀνυχίνην χρὴ λέγειν· ὅτι κατὰ περὶ ὄνυξ ἀφαιρεθεῖς ἐπιβλαστάνει, διῶκων αὐξήσῃ τὴν ἀφαιρεσίν· οὕτως ὁ Νεῖλος ἀναλισκόμενος εἰς τὰς ἀρούρας τοῖς δαπανωμένοις ἐπαναχεῖται κατ' ἕκαστον ἔτος ἀναλισκόμενος καὶ πάλιν αὐτὰ πελαγίζων. τὸ ἐθνικόν, Ἐλεφαντίνος.

Ἐλεφίνωρ, ὄνομα κύριον· ὁ ἀνδρεῖς, εἰλήφάνωρ· τὸ γὰρ ἀνὴρ ἐν συνθέσει τρέπει τὸ α εἰς η'· τὸ δὲ η εἰς ω, ἀγγήνωρ.

Ἐλατήρ, παρὰ τὸ ἐλῶ ἐλάσω ἐλατήρ. σημαίνει δὲ τὸν ἡνίοχον. καὶ παρὰ τὸ ἐλεύθω τὸ παραγίνομαι, Ἐλευθῆρ, ὄνομα πόλεως τῆς Βοιωτίας· — Ἐλευθῆρος μεδέουσα, Ἡσίοδος.

Ἐλεφαῖρατο] — ἐλεφαῖρατο Φῦλ' ἀνθρώπων· — σημαίνει τὸ βλάπτω καὶ ἐλεφένονται καὶ ἐλεφηράμενος, τὸ μετὰ ἀπάτης βλάβας. ἐλεφαῖρω δὲ κορίως, τὸ ταῖς ἐλπίσιν ἀπατῶ καὶ βλάπτω. παρὰ τὸ ἐλπω, παράγωγον ἐλπαῖρω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐλπεαῖρω· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε, ἐλεπαῖρω· καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς θασύ, ἐλεφαῖρω· ὁ ἀόριστος, ἐλεφῆρα· ὁ μέσος, ἐλεφηράμην· ἐλεφηράμενος· ἡ μετοχή, δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸν ἐλέφαντα τὸ ζῶον εἰρησθαι· βλαπτικώτατον γὰρ τὸ ζῶον.

Ἐλευσίς, διὰ τὴν ἀπὸ Δημήτερος ἔλευσιν· ἐκεῖ γὰρ εὗρε τὸν καρπὸν ἐλθούσα. παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλευσα, Ἐλευσίν· ἐστὶ δὲ πολὺ πλῆθος Ἀθηναίων. καὶ ὁ Θεολόγος, Οἶδεν Ἐλευσίς ταῦτα· — ἢ ὅτι παρ' αὐτῇ κατέλυσε τὴν Δημήτηρ ἐπὶ ζήτησιν πορευομένη τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ἢ ἀπὸ Ἐλευσίνου τοῦ Ἑρμοῦ. καὶ Ἐλευσίνια, εορτὴ· καὶ τοῖς νικῶσι τὰ Ἐλευσίνια ἄθλον ἔδιδδο.

Ἐλεύθερος, παρὰ τὸ ἐλεύθειν ὅπου ἐρᾷ. Ἐλευθέριος καλεῖται ὁ Ζεὺς, διὰ τὸ τοὺς ἐλευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ. οὕτω μὲν Ἰππερίδης· ὁ δὲ Δίδυμος, οὐ διὰ τοῦτο Φησὶν, ἀλλὰ διὰ τὸ τῆς Μη-

δικῆς δουλείας καὶ ἐπικρατείας ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθη-
50 ναίους. εἰσάγει δὲ καὶ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἰσταναι κρα-
τῆρα τῷ Διῷ, τοὺς πολεμικοὺς ἀπώσσαντο. καὶ Ὅμηρος
Ἰλιάδος ζ', Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον.

Ἐλεύθω, σημαίνει τὸ παραγίνομαι. παρὰ τὸ κέλευθος, ὃ
σημαίνει τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν, γίνεται κελεύθω·
καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, ἐλεύθω· ὁ μέλλων, ἐλεύσω· ὁ
330 ἀόριστος, ἤλευσα· ὁ β', ἤλυθον· καὶ ἐν σύγκοπῃ, ἤλ-
θον· καὶ τὸ προστακτικόν, ἐλθέ· εἰπέ· εὐρέ· τρία εἰσι
συσημειωμένα ὁξυτονώμενα, καὶ ἴσως ὡς μακρὰ παρα-
ληγόμενα. ὁ παρακειμένος, ἤλευκα· ὁ Ἀττικὸς, ἐλῆλυ-
κα· τὴν γὰρ γ' συλλαβήν: — ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐλῆ-
λύκειν· καὶ ὠφείλεν εἶναι ἡλῆλυκειν· ἀλλὰ τὰ Ἀττικὰ
τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα, ἐν τῷ Ἀττικῷ ὑπερσυντε-
λικῷ χρονικῶς μεγεθύνονται· οἷον ὀρώρυχα, ὠρώρυχειν·
πλὴν τοῦ ἐλῆλυκα, ἐλῆλύκειν· καὶ ἐλῆλυθα, ἐλῆλύ-
θειν. ὁ μέσος Ἀττικῶς, ἐλῆλυθα· ἡ μετοχή, ἐλῆλυ-
10 θώς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἐλῆλουθώς. Ἰστέον δὲ ὅτι
ὁ Ἀττικὸς παρακειμένος ἀπὸ μακρᾶς οὐκ ἀρχεται. ἡ
γὰρ ἀρχὴ τοῦ Ἀττικοῦ παρακειμένου οὐδὲν ἑτερόν
ἐστίν· εἰ μὴ ἀντεστραμμένος ἀναδιπλασιασμός.

Ἐλῆλατο, διελῆλυθει, ἐπέκηκτο. ἐλάω ἐλῶ, ἐλάσω, ἤλα-
κα, καὶ ἐλῆλακα· ἐλῆλαμην.

Ἐλεῖψασκον· λεῖψω, λεῖψω, ἔλειψα· ἔλειψαν, πληθυν-
10 τικόν· ἐλεῖψασκον Ἰωνικῶς.

Ἐλειονόμος, ἐν τοῖς ἔλεσι νεμόμενος· Νύμφαι ἐλειονόμοι
ὑπεδείδισαν, Ἀπολλωνίως.

20 Ἐλεῖπτης, ὁ λέων· Ἐσχατὴν ὑπὸ πέζαν ἐλεῖπται λέον-
τος: — εἰρηται παρὰ τὴν ἔλῃν τὴν θερμότητα, ἡ λέγε-
ται καὶ εἰλῃ, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἡ παρὰ τὸ ἔλος, ὅτι
πρὸ τοῦ καταστραφισμοῦ ἐν ἔλεσι ἐνέμοντο. Ὡρος.

Ἐλελίζω· ἐλίσσω τὸ συστρέφω. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλίσσω·
καὶ ἀφαιρέσει ἡ συστολὴ τοῦ ι, ἐλίσσω· τοῦτο κατὰ
ἀναδιπλασιασμόν γίνεται ἐλελίσσω· ὁ μέλλων, ἐλελίζω.

Ἐλιξ· ἐλιξ λέγεται καὶ τὸ τῆς ἀμπέλου νευρώδες ἐκφυ-
30 μα, ὃ ἐπικαμβάνεται τοῦ χάρακος, τὸ παρ' ἡμῖν βλα-
στάριον καλούμενον. παρὰ τὸν ἐλίζω μέλλοντα, ἐλιξ,
ὡς χαράξω, χάραξ· δράξω, δράξ.

Ἐλιχρυσος, εἶδος ἀνδρός. Θεόκριτος, Κισσὸς ἐλιχρυσῶ
κεκονισμένος: — ἀπὸ Ἐλιχρύσης τινός Ἐφείας, ἥτις
πρώτῃ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός τοῦ χρυσαυδέμου ἐστὶ φάνωσα
τὴν Ἀρτεμιν. ἡ παρὰ τὸ χρυσοειδὲς εἶναι καὶ ἔλειον
τὸ ἀνδρός· ἢ ὅτι ἐν ἔλει χρυσός, ἐλόχρυσος, καὶ ἐλί-
χρυσος, ὡς ἐλοτενῆς, καὶ εἰλιτενῆς ἀγρωστis.

Ἐλινός, ἡ ἀμπέλος, ὡς Ἀπολλόδορος· Φιλίτας δ' ἐν
40 γλώσσαις τὸν κλάδον τῆς ἀμπέλου. Νίκανδρος ἐν Θη-
ριακοῖς.

Ἐλῆλαμνος, μετοχὴ ἐστὶ παρακειμένου, ὡς δηλοῖ ὁ
Ἀττικὸς ἀναδιπλασιασμός. ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ἤλακα, καὶ
ἐλῆλακα· ὁ παθητικὸς, ἐλῆλασμαι· ἡ μετοχή, ἐλῆλα-
σμενος· ἀποβολῇ τοῦ σ, ἐλῆλαμνος· μετα γὰρ τὴν
ἀποβολὴν τοῦ σ προπαρωξύνθη, καὶ συνέπεσε τῷ χα-
ρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ αμανος, ἰστάμενος, καὶ τὰ ὅμοια.
οὕτω καὶ τὸ οὐτάμενος· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ οὔτημι.

Ἐλινύειν, ἀργεῖν, σχολάζειν· ὁ δὲ Ταραντῖνος, τὸ ἡσυ-
50 χάζειν· ὁ δὲ Ἰπποκράτης ἐμφαίνει λέγων, Ἐλινύειν
οὐ ξυμφέρει, ἀλλὰ γυννασία: — δηλον ὡς ἀντιδιαστέλ-
λων τῇ κινήσει τὴν ἀργίαν. ἐλινύω, ἐνδίδωμι, ἀναπαύο-
μαι. Θεόκριτος, — ἐλινύσε δὲ τὸ καῦμα: — καὶ Καλ-
λίμαχος, Οὐδὲ βοῇ κήρυκος ἐλινύσε — παρὰ τὸ εἰλῶ·
ἢ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἰλεῖσθαι. εἰλῶ, εἰλίνω, ἐλίνω,
καὶ ἐλινύω. ὡς δὲ τὸ ῥῆμα εὖρον· σημαίνει ἡ λέξις τὸ
στρατεύειν διατρίβοντας ἢ ἐγχρονίζοντας. ἐλινύον, ἀντί

τοῦ διέτριβον, ἀνστρέφοντο, παριφέροντο. ἀπὸ τοῦ 33
λίνου εἰρηται. οἷον, — δηρὸν δ' ἀνελίνουσιν αὐτοὶ μέ-
νοντες.

Ἐλκος· ἡ παρὰ τὸ ἔλκω ἔλκος, ἡ διεϊλκυμένη σὰρξ καὶ
μὴ συμμύουσα· ὅπερ καὶ ἄτελος προσαγορεύεται, παρὰ
τὸ μὴ πελάζειν τὴν σάρκα· ἡ παρὰ τὴν ἀλκὴν, τὸ ἐξ
ἀλκῆς γινόμενον.

Ἐλκεο] — μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ: — ἀπὸ τοῦ ἔλκω
ἔλκεμαι εἰλκόμεν ἐλκου· καὶ τὸ προστακτικόν, ἔλκου·
καὶ κατὰ διάλυσιν, ἔλκεο.

Ἐλκύνδιον, λέγει τὸν κάδον, ὅτι ἀνέλκει τὸ ὕδωρ. 10
Ἐλκεσίπεπλος, ἐφελκομένη τοὺς πέπλους ἐν τῷ Φορεῖν.
ἡ δὲ κατασκευὴ τῆς λέξεως, εἰς τὸ ἀλφειβοῖται.

Ἐλλάς, ἀπὸ Ἑλλῆς τῆς Ζήθου θυγατρὸς.

Ἐλλάς] ἔλλα ὅπερ πλεονασμῷ τοῦ σ γίνεται ἔλλας
Ῥωμαῖος.

Ἐλλανικός, ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικός. ἡ ἀπὸ τοῦ Ἑλλην Ἑλ-
λῆνος καὶ τοῦ νίκη, γέγονεν Ἑλλανόνικος· καὶ συγκο-
πῇ, Ἑλλανικός.

Ἑλλανόδικαι, ἄρχοντες Ἡλεῖδι διέποντες κατὰ τὸν ἀγῶ- 20
να τὸν Ὀλυμπιακόν. ἐκλήθη δὲ, ὅτι παρὰ τοῖς Ἑλλη-
σιν ἐδίκαζον τοῖς τε ἀθληταῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγωνι-
σταῖς· ἐκαδέζοντο γὰρ ἐν τῷ ἀγῶνι πορφυρίδα περιβε-
βλημένοι· καὶ ἦσαν οὗτοι τὸ μὲν πάλαι ἐννεα· εἴτα
δύο· καὶ τὸ τελευταῖον ἡ.

Ἑλλεδανός, ὁ τῶν δραγμάτων δεσμός· παρὰ τὸ συναλεῖν
τὰ δεσμευόμενα.

Ἑλέβορος, θανάσιμον Φάρμακον· παρὰ τὸ τῇ βορᾷ ἐλεῖν.
Ἑλλεβορίαν, τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι ὡς Φαρμάκου. οὕτω 30
Καλλίας.

Ἑλλάς, τὰ βλεφαρα· ὀλλύρα τινα ὄντα, ὀλλύντα καὶ
ἐρρεῖν ποιοῦντα.

Ἑλλῆν, παρὰ τὸ Ἑλλάς, ὃ σημαίνει τὴν πόλιν. ἡ παρὰ
τὸ ἄλλος ἄλλῃν καὶ Ἑλλῆν· πλεόν γὰρ τῶν ἄλλων
ἐθνῶν ἀλλήλους φιλοῦσιν, ἡ διακρίνεται.

Ἑλληνισμός ἐστι, τὸ κατ' Ἑλληνας διαλέγεσθαι, του-
τέστι τὸ ἀσολοικίστως καὶ ἀβαρβαρίστως διαλέγεσθαι.

Ἑλληνόπολις] Ἀπολλόδορος, Ἀταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων
πόλεων οἰκητορας συναγαγὼν, ἐκτίσας πόλιν, καὶ ὠνό- 40
μασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν.

Ἑλληνοταμίαι, οἱ τῶν Ἑλληνικῶν χρημάτων ταμίαι· καὶ
γὰρ ἦσαν κοινὰ χρήματα τῆς Ἑλλάδος, συγκείμενα ἐν
τῷ δημοσίῳ· ῥητορικῇ.

Ἑλλησπόντος] ἡ πρὸ τῆς Τροίας θάλασσα οὕτω καλεῖται,
ἀπὸ τινος Ἑλλῆς ἐκεῖ πνιγείσης, ἀδελφῆς τοῦ Φρύξου.

— ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ: — κατὰ ἀντιφρασιν εἰρη-
ται πλατύς. στενός γὰρ ὁ Ἑλλησπόντος. ἡ τὸ κατ' ἐκεῖ-
νο μέρος πεπλατυσμένος.

Ἑλλοψ, ὁ ἰχθύς· καὶ ἐλλοπεύειν, τὸ ἀλειεύειν. εἰρηται
δὲ πᾶς ἰχθύς οὕτως, ἀπὸ τινος ἰχθύος ἰδικῶς καλου- 50
μένου ἑλλοπος. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλλεῖπειν τὴν ὅπα· ἀφῶνον
γὰρ· Κρητὲς δὲ καὶ τοὺς ἀφῶνους ἑλλοπας λέγουσιν.

Ἑλλοποδες καὶ ἐλλοί, οἱ στρουθοί, καὶ οἱ νεβροί· ἀπὸ
τοῦ ἄλλεσθαι. καὶ ἐλλοφῶνος ἡ Ἀρτεμις, ἡ τοὺς ἑλλους
Φονεύουσα, ὃ ἐστὶ τὰς ἐλάφους· κύνῃετιν ἡ γὰρ ἐστίν.
ἐλλός δὲ ἡ ἐλαφος ὑποκοριστικῶς, ἀπὸ τοῦ ἐλαφος. ἡ
ὁ ἐν ἔλει τὰς διατριβὰς ἔχων. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐλλος καὶ
τοῦ ἐλαφος. Ὀδυσσεύς τ', — κύων ἔχε ποιμῖλον ἐλ- 55
λόν: — ἀντὶ τοῦ ἐλαφον.

Ἑλκωπες, (ἡ εὐδεῖα ἐλκωψ) ἀντὶ τοῦ μελανόφθαλμοι,
εὐόφθαλμοι. ἐλὶ γὰρ, ἡ ἐλίκον, καλεῖται κατὰ γλῶσ-
σαν τὸ μέλαν. ἡ οἱ ἐλικοειδῶς πινοῦντες τοὺς ὄπας, ὃ
ἐστὶ τοὺς ὀφθαλμούς· εὐειδεῖς· ἡ ἐλικοβλέφαροι· ὅπας

γὰρ τὰ βλέφαρα φασίν. τὸ πᾶν ἅπὸ μέρους. ἢ οὐλό-
τριχες. ἢ οἱ ἐλικὴν ὥπα ἔχοντες, ἥγουν μεγάλην. ἢ οἱ
10 ναυτικοί, πρὸς τὴν Ἑλικὴν ὠπῶντες, ὅ ἐστι βλέπον-
τες πρὸς τὴν μεγάλην ἄρκτον. δύο δὲ εἰσὶν ἄρκτοι· ἡ
μικρά, καλεῖται Κυνόσουρα· καὶ ἡ μεγάλη, Ἑλική,
διὰ τὸ ἐλικοειδῶς πρὸς τὴν οὐρὰν ἔχειν· ἢ διὰ τὸ ἔλκε-
σθαι ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ, κατ' ἐξοχὴν, ὡς ὁ λέων. Θηρ.
ὅθεν οἱ Ἕλληνες, ἐν ἀγνώσει τῆς μικρᾶς ὄντες, πρὸς
τὴν μείζω βλέπουσιν, ὡς Φησὶν Ἀρατος· — ἐλικὴ γὰρ
μὲν ἄνθρωπος Ἀχαιοὶ Εἰν ἄλλ' τεκμαίρονται, ἵνα χρηρῆς
ἀγινεῖν· — διὰ τοῦτο ἐλίκωπας αὐτοὺς Ὀμηρος Φησὶν·
οἱ δὲ εὐοφθάλους λέγοντες ἀμαρτάνουσι. παρθένων
γὰρ τὸ ἐπίθετον.

20 Ἑλικώπιδα] ἢ εὐθεία, ἢ ἐλικώπις. ἐλί κατὰ διάλεκτον
τὸ μέλαν· ἀντὶ τοῦ μελανόφθαλμον· ἀφ' οὗ εὐπρεπῆ.
ἢ τὴν ἀξιοθέατον καὶ εὐμορφοτάτην, πρὸς ἣν πᾶς ἐλίσ-
σει τοὺς ὄπας, διὰ τὸ κάλλιστον εἶδος. κλίνεται δὲ ὡς
ἢ προφῆτις.

Ἑλικῶν] τὸ ε πρὸ τῆς λι συλλαβῆς δασύνεται· τὸ δὲ
ἐλικωῖντο ψιλοῦνται. τὰ εἰς ὧν βαρύτερα δίχρονα, ἐκ-
τεταμένα παραληγόμενα, τρέπεται τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς,
Ἑλικῶν, ἐλικῶνος· Μαχῶν, μαχῶνος· Ἰκετῶν,
ἰκετῶνος.

30 Ἐφελκε] — ἡδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλλα διαν· — ἀντὶ τοῦ κα-
θελκεῖν. τὰ εἰς εἰν ἀπαρέμφατα οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ εμειν
προφέρουσιν. ἔλκω· καὶ ὁ μέλλων, ἔλξω· ὁ ἀόριστος,
ἐλξα· ὁ β', ἐλκον· συναρχεται τῷ α' ἀόριστῳ· Ἰωνι-
κῶς, ἔλκε· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀφελκε· καὶ
ἀναβιβάζει τὸν τόνον. πᾶς γὰρ παρωχημένος χρόνος,
τὸν παραγινόμενον αὐτῷ χρόνον κατὰ τὸ ἄρχον μέρος
ἀποβαλὼν, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται.

Ἐλλόβια, ἐνώτια. διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς τῶν ὠτων εἶναι.

40 Ἐλλωτία, ἢ Εὐρώπη τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο· ἢ ὅτι οἱ Φοί-
νικες τὴν παρθένην ἑλλοτίαν καλοῦσιν· ἢ παρὰ τὸ
ἐλεῖν· ὅτι ὑπὸ ταύρου ἐάλω, κατὰ τὸν μῦθον.

Ἐλλωτίς] Ἀθηναῖα οὕτω καλουμένη, ἐτιμᾶτο ἐν Κορίνθῳ·
καὶ ἑορτὴ ἑλλωτία. εἰρηται δὲ Ἐλλωτίς ἡ θεὸς, ὅτι
Βελλεροφόντης τὸν Πήγασον ἵππον ἐλὼν κατ' ὑποθή-
κην καὶ συμμαχίαν τῆς Ἀθηνᾶς ἐχαλίνωσε· καὶ ἀπο-
τοῦ ἐλεῖν τὸν ἵππον Ἐλλωτίαν προσηγόρευσεν αὐτήν·
καὶ ἱερὸν αὐτῇ ἰδρύσατο· καὶ τὰ Ἐλλωτία, ἑορτή. ἢ
ἀπὸ τοῦ πρὸς Μαραθῶνα ἔλους, ἐν ᾧ ἰδρυται. Πίνδα-
ρος ἐπινικίῳ Ξενοφώντος.

50 Ἐλος, σημαίνει ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς· ἐξ ἧς εἰλωτές
οἱ πολῖται. σημαίνει καὶ τὸν ὑγρὸν καὶ σύμφυτον τόπον·
παρὰ τὸ ἔλω τὸ λαμβάνω· ἢ μετοχή, ἐλὼν· ἐξ αὐτοῦ
ἔλος, ὡς λαχὼν λαχός, καὶ μαθὼν μάθος καὶ μῦθος.
ἔλος καλεῖται, ὁ ὁμαλὸς καὶ κάθυγρος τόπος.

553 Ἐλωρ, τὸ ἔλκυσμα καὶ σπάραγμα· παρὰ τὸ ἔλω τὸ ἔλω τὸ
ἐλκύνω· ἢ παρὰ τὸ ἔλω τὸ λαμβάνω, γίνεταί ἔλωρ. ση-
μαίνει δὲ τὸ θήραμα, ἢ τὸ τῶν κυνῶν ἔλκυσμα.

Ἐλωρος, πόλις Σικελίας· ὁ πολίτης, Ἐλωρίτης.

Ἐλευρος, εὐθεία. Ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἐλὼν Ἐλευροὶ κέ-
κληνται· Δέξιππος ἐν δωδεκάτῳ Χρονικῶν. καὶ γράφε-
ται διὰ τοῦ ε ψιλῷ· τὸ δὲ ζῶον, διΦθογγον.

Ἐλοίμεθα, λαβόμεν, Ἰλιάδος β'. ῥῆμα εὐκτικόν, μέσος
10 ἀόριστος δεύτερος. ἐκ τοῦ ἔλω τοῦ δασυνομένου τοῦ ση-
μαίνοντος τὸ λαμβάνω, ἐλῶ εἴλω· εἰ μέντοι περισπᾶται
ὁ μέλλων· ὁ δεύτερος ἀόριστος, εἴλῳ· ὁ μέσος, εἴλο-
μην, εἴλου, εἴλετο.

Ἐλπε] ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἔλπομαι, ἡλπόμην ἡλπου· τὸ
προετακτικόν, ἔλπου· καὶ κατὰ διάλυσιν ἔλπεο, ἀντὶ
τοῦ ἐλπίζε.

Ἐλπωρή, ἢ ἐλπίς. παρὰ τὸ ἔλπω ἔλπωρή, ὡς θαλπω,
θαλπωρή· ἄλεω, ἄλεωρή.

Ἐλσαι, τὸ συνελάσαι· ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι κατὰ συγκοπήν.

Ἐλπίς, παρὰ τὸ ἔλπω· ἢ παρὰ τὸ ἔλκω δασύνεται, ἢ
ἐλκυσσα ἡμᾶς. ἐκ τοῦ ἐλπίς, γίνεταί ἐλπίζω· ὁ μέλλων, 20
ἐλπίσω. ἐλπίδος· ὁ κανὼν· τὰ εἰς ἱς ὀξυνόμενα θηλυ-
κά διὰ τοῦ δοσ κλίνεται. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ἱς θηλυκά
δισύλλαβα, εἰ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβι-
βάζει τὸν τόνον· οἶον, πόλις, ἀκρόπολις· μήτις, πα-
λύμητις. εἰ δὲ ὀξύνεται, εἰ μὲν θηλυκά μονογενῆ ὡς,
Φυλάσσουσι τὸν τόνον· οἶον, νυχίς, παννυχίς· αἰγίς,
καταιγίς. εἰ δὲ ἀναλλάσσει τὸ γένος, εἰ μὲν ἐκτείνουσι
τὸ ι, πρὶ μᾶς ἔχει τὸν τόνον· οἶον, ἀκτίς, χρυσά-
κτις ἥλιος· κνημίς, εὐκνήμις· ἐξ οὗ εὐκνήμιδες. εἰ δὲ
συστέλλει τὸ ι, προπαροξύνεται· οἶον, πατρίς, εὐπα-
30 τρίς· ἀσπίς, ῥίψασπις.

Ἐλυμαῖδι, ἔθνος· ἀπὸ Ἐλύμου υἱοῦ Ἀγχίσου, νόθου ὄν-
τος καὶ ἐλθόντος εἰς Σικελίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Ἐλύμη
ἢ χώρα· καὶ Ἐλυμαῖος· τὸ θηλυκόν, Ἐλυμαία.

Ἐλυμος, σπέρμα τι ὁ ἐψῶντες οἱ Λάκωνες ἡσθιον. Ἀρι-
στοφάνης Νήσοις. παρὰ τὸ ἔλος, ἔλυμος· χαίρει γὰρ
ἐν ὑγροῖς τόποις καὶ ἐν ἔλεσι φύεσθαι.

Ἐλυμα, μέρος τι τοῦ ἀρότρου ἐν τῷ μέσῳ, ἐνθα συμ-
βάλλεται ὁ γῆς τῷ ἰστοβοῇ. παρὰ τὸ ἐλύειν, ὅ ἐστι
καλύπτειν.

Ἐλυτρον, κάλυμμα, ἐκπέτασμα, ἐνελημα. ὁμοίως καὶ ἡ 40 —
θήκη τοῦ τόξου. καὶ πληθυντικῶς Σοφοκλῆς ἔλυτρα.
παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλῶν εἰλῶν τὸ συνεἰλῶν, γέγονεν εἴλυ-
τρον καὶ ἔλυτρον.

Ἐλύμην] Ἰστέον ὅτι τὸ, Νῦν δ' ἐλύμην τρίς τόσσα πο-
ρῶν· — οὐκ ἔστιν εὐκτικόν, ἀλλ' ὀριστικόν, μέσος
ἀόριστος δεύτερος, ἀντὶ τοῦ ἐλυτρώθην. ἐκωλύετο γὰρ
εὐκτικόν εἶναι· καὶ ἡ αἰτία πρόδηλος.

Ἐλύσθη] — ῥυμός δ' ἐπὶ γάκῳ ἐλύσθη, Ἰλιάδος ψ'.
εἰλύσθη] συνετρίβη, ἐξετάθη, καθερπύσθη· οἱ δὲ, πα-
ρειακύνθη, συνεστράφη μετὰ τῶν ἡνίων. παρὰ τὸ ἐλεῖν-
50 θω, ἐλεῖσθαι καὶ ἐλύσθαι. — ἐγὼ δ' ὑπὸ γαστέρ' ἐλυ-
σθεῖς· — ἀντὶ τοῦ κατενεχθεῖς. ἀπὸ τοῦ ἔλω, ἐλῶν,
ὡς ἔλκω, ἐλκῶν.

Ἐμβάδες, εἶδος υποδήματος· ἀπὸ τοῦ ἐμβαίνειν τοὺς
πόδας.

Ἐμβιον, τὸ σταθρὸν τε καὶ πρέμνον· ἐμβιοί τε αἱ ῥίζαι
αἱ εἰς βάθος διεικνύμεναι καὶ ἐμβεβηκυῖαι, ἀπὸ τοῦ βῶ.

Ἐμβιβάξαντες, παρὰ Ἰπκῶνακτι, Ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοι- 334
σιν ἐμβιβάξαντες· — ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες. ἀπὸ τοῦ
βάξω βάξω, βιβάξω· βιβάξας βιβάξαντες, καὶ ἐμβι-
βάξαντες.

Ἐμβαδόν, Ἰλιάδος ο', πεζῇ βαλινόντες· ἀπὸ τοῦ βάδην·
ὅπερ ἀπὸ τοῦ βαίνω.

Ἐμβριμῶμενοι, μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμῶντες. ἀπὸ τοῦ
ἐμβριμῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ βρίμος βριμῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ
βρι ἐπιτακτικῷ.

Ἐμβραμένα, παρὰ Σώφρονι ἢ εἰμαρμένη, ὑπερθέσει τοῦ 10
ρ· καὶ διὰ τὴν αὐτοταξίαν, πλεονασμῷ τοῦ β. καὶ Λά-
κωνες οὕτω λέγουσιν.

Ἐμβρυον, ἀπὸ τοῦ ἔσω βρύειν, ὅ ἐστιν αὔξασθαι· καὶ
ὑπέμβρυον, τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.

Ἐμβρύσαι, τὸ ἐνθεῖναι· τροπῇ τοῦ δ εἰς β' ἀπὸ τοῦ ἐν-
δύσαι.

Ἐμβριδές, στιβαρόν, βαρύν, φοβερόν· ἀπὸ τοῦ ἐπιβρεῖν.

Ἐμβολος, παρὰ τὸ τὸν λαὸν ἐμβάειν.

Ἐμεια, τόπος ἐστὶ Μυκηναῶν· παρὰ τὸ ἐμῷ Ἐμεια, ὡς
θάλλω θάλλεια. λέγεται δὲ, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἡμετεν ὁ Κέρ- 20

βαριος ἀνελθὼν ἐκ τοῦ ἄδου· ἡ ἐπειδὴ ἐκεῖ ἔμεσεν ὁ Θυσίτης Φαγὼν τὰ τέκνα αὐτοῦ.

Ἐμεῖο, ἐκ τοῦ ἐμοῦ. τὸ δὲ ἐμοῦ ποίου εἶδους; πρωτοτύπου. κατὰ πόσους τρόπους διαφέρει τοῦ παραγώγου; κατὰ τρεῖς· ὅτι τὸ μὲν ἐμοῦ τὸ πρωτότυπον γίνεται κατὰ διάλυσιν ἐμέο καὶ ἐμεῖο καὶ ἐμεῦ· τὸ δὲ παραγώγον, οὐδόλως· καὶ ὅτι τὸ μὲν πρωτότυπον ἐγκλίνεται, τὸ καταρχὰς Φωνήεν ἀποβάλλον, οἶον, ἦκουσέ μου· τὸ δὲ παραγώγον, οὔτε ἐγκλίνεται, οὔτε τὸ καταρχὰς Φωνήεν ἀποβάλλει.

Ἐμβιος, καλεῖται ἡ σηπεδὼν τοῦ ξύλου. ἡ δὲ σηπεδὼν, ἡ ποιότης ἐστὶν ἡ ἐν αὐτῷ· καὶ εἰ μὲν εὖ ἔχει, τοῦ ἐκ-Φῦσαι αὐτὰ γίνεται· εἰ δὲ κακῶς, τοῦ κατασαπῆναι.

Ἐμβατεῦσαι· καὶ ἐμβατεία. ἐστὶν ἡ νυνὶ λεγόμενη διὰ τοῦ δ' ἐμβαδία· τὸ τὸν δανειστὴν ἐμβατεῦσαι, καὶ εἰς-ελθεῖν εἰς τὰ κτήματα τοῦ ὑποχρέου, ἐνεχυριάζοντα τὸ δάνειον.

Ἐῖο, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. ἐστὶ γὰρ, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ. αὐται αἱ γενικαὶ γίνονται κατὰ διάλυσιν, ἐμέο, σέο, ἔο· καὶ ἐπειδὴ αἱ διαλελυμένα γενικαὶ οὐδέποτε δίφωνον ἔχουσι μακρὸν ἢ βραχὺ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν μακρὸν, τὸ δὲ ἔτερον βραχὺ, τούτου χάριν ἐπλεόνασε τὸ ι ποιητικῶς, καὶ λέγεται ἐμεῖο, σέο, εῖο.

Ἐμεῖο] ἐκ τοῦ ἐμός ἐμοῦ. ἐστὶ δὲ ἡ ἀντωνυμία παραγώγος, εἶδους τῶν παραγώγων κτητικῶ· σημαίνει δὲ τὸν κτήτορα καὶ τὰ κτήματα· καὶ διαλύσει τῆς ου διφθόγῃ εἰς εο, ἐμέο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐμεῖο. ἐκ δὲ τοῦ ἐμέο συναίρεσις τρῷ εο εἰς τὴν εὐ δίφθόγγον, ἐμεῦ Δωρικῶς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, μεῦ· ὡς τὸ, Κέκλυτέ μευ.

Ἐμισα, πόλις Φοινίκης· τὸ ἐδνικόν, Ἐμισαῖος. καὶ ἔοικε κλίνειν τὰ Ἐμισα Διονύσιος ὡς τὰ Μέγαρα· οἱ δὲ νῦν χρώνται Θηλυκῶς. ἀλλὰ πῶς τὸ Ἐμισαῖος ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου γέγονεν; εἰ μὴ τις Φοῖνιξ, ὥσπερ τὸ Γάδειρα Γαδειραῖος. ἡ δὲ Ἐμισα διὰ τοῦ ε· ὅθεν Ἐμισσηνός, ὡς τὸ Γέρασα Γερασηνός.

Ἐμπαπῆως] ἀπὸ τοῦ ἄμα τοῦ σημαίνοντος τὸ ὅμοῦ καὶ ἐξαίφνης, καὶ τοῦ ἔπος τοῦ σημαίνοντος τὸν λόγον, γέγονεν ἄμπαπῆως· καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν Φωνηέντων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἐμπαπῆως, οἶονεῖ, ὁ ἄμα τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἔργῳ, ἐσπευσμένως, ταχέως, ἢ προθύμως· — ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπῆως ἀπόρουσεν.

Ἐμμενές, αἰεὶ, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, ἐπιμόνως. μένω καὶ ἐμμένω, ἐμμενές.

Ἐμμεναι, ἀπὸ ἐνεστώτος· τὸ γὰρ εἶναι τὸ ὑπάρχειν σημαίνει, εἰμί· καὶ ὁ παρατατικός, ἦν· τὸ πληθυντικόν, ἦμεν· Ἄλλ' ὅπερ ἦμεν γενώμεθα· — ἡ μετοχή, εἰς, ἐντος· τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι· καὶ Δωρικῶς, ἐμμεναι. εἰς τὸ δόμεναι.

Ἐμμηνον, ὁ καὶ ἐπιμήνιον, τὸ κατὰ μῆνα πλεονάζον αἷμα ταῖς γυναῖξιν· τροφή δὲ τὸ αἷμα γίνεται τοῖς βρέ-Φεσιν.

Ἐμμηροι, οἱ ἐπὶ ἐνέχυρα διδόμενοι Φιλίας. Δημήτριος ἐν Σικελοῖς, Λακεδαιμονιοὶ δ' ἡμῶν τὰ τε τείχη κατέλαβον, καὶ οὓς ἔλαβον ἐμμήρους· — εἰρηται παρὰ τοὺς ὁμήρους, τοὺς ἐπὶ ὁμολογίᾳ τῆς εἰρήνης διδόμενους παρ' ἀλλήλων παῖδας· ἢ ἡ, ὁμηροὶ καὶ ἐμμηροὶ.

Ἐμμορε, σημαίνει τὸ ἐνυχεν, ἔλαχε. παρὰ τὸ μορῷ τὸ ἐπιτυχάνω, μορῆσω· ὁ δεῦτερος εὐριστος, ἔμορον· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρω μ· τὸ δεῦτερον, ἔμμορες· ὅτι δὲ δεῦτερος εὐριστος ἐστὶ, δῆλον. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔμμορον ἐκεῖνοι. εἰ γὰρ ἦν παρακείμενος, ἐμ-

μόρασιν εἶχεν εἶναι. μεῖρω, μερῷ· μέσος παρακείμενος, μέμορα· καὶ καδ' ὑπερβιβασμὸν.

Ἐμπα, σημαίνει τὸ ὅμως· καὶ ἐμπης, τὸ αὐτό. ἐμπης, κατὰ μὲν σημαίνει ὅμως, ὡς τὸ, — σὺ δὲ χαῖρε καὶ 30 ἐμπης· — ποτὲ δὲ ὁμοίως, ἢ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἐμπης ἐς γαῖαν τὴν καὶ οὐρανὸν ἵκει αὐτῇ.

Ἐμπάζομαι] — καὶ ἐμῶν ἐμπάζομαι μύθων· — σημαίνει τὸ ἐπιστρέφωμαι, Φροντίζω, ἐντίθεμαι, λόγον ποιοῦμαι. παρὰ τὸ ἐμπης. ἢ παρὰ τὸ ἐμπαιος· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐμπάσσειν. τὰς γὰρ βουλάς δοκοῦμεν ὡς πάσσειν τῇ διανοίᾳ. ἐμπάσσω· καὶ Αἰολικῶς, ἐμπάζω. τὰ γὰρ δύο σσ εἰς ζ τρέπουσιν Αἰολεῖς· τὸ γὰρ ἐπιπλάσσω, ἐπιπλάζω. Σαπφώ, Τὸν δ' ἐπιπλάζοντα ἀνέμοι Φέροιεν.

Ἐμπαιος, ὁ ἐμπειρος· — κακῶν ἐμπαιος ἀλήτης· — οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἐμπειρος, ἄρσει τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, ὡς τὸ δεινός, αἰνός· οἱ δὲ, παρὰ τὸ αἶω, αἶος· καὶ ἐν συνθέσει, ἐπαῖος· εἶτα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, καὶ συναίρεσιν, ἐμπαιος, ὁ αἰσθανόμενος. ἢ παρὰ τὸ ἐμπάζεσθαι, τὸ Φροντίζειν. ἢ παρὰ τὸ ἐμπεδόν, ὁ βέλαιος.

Ἐμπήτης, ὁ θασμοθέτης.

Ἐμπεδόν, ἐδραῖον, ἰσχυρόν· ἐκ τοῦ πέδον ἢ γῆ· πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ· ὅθεν καὶ ἐμπεδῶς, 50 ἐπὶ ῥῆμα. ἢ ἀπὸ ἐμπεδῶν θεμελίων καιμένων. ἐκ τοῦ πέδον, γίνεται ῥῆμα πεδῶ, καὶ ἐμπεδῶ, τρίτης συζυγίας. Τὰ μὲν ὁμωμοσμένα τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἐμπεδῶσαι· — ἀντὶ τοῦ βεβαιῶσαι, ἐνισχύσαι, ἀσφαλίσασθαι, ἐδραιῶσαι. καὶ ἐμπεδόν, τὸ βέλαιον. τὸ δὲ πέδον, παρὰ τὸ ἔω τὸ καθεζομαι, ἔδον καὶ πέδον· ἢ παρὰ τὸ ἔζω τὸ καθεζομαι, ἔζον καὶ πέδον.

Ἐμπελάτειρα, ἡ ἐταῖρα· ἀπὸ τοῦ ἐμπελάζειν πᾶσι. Καλ- 556 Ἰμαχος, τοὺς αὐτῷ σκυτοῖς ἐμπελάτειρα τέκεν Γυνή. Ἐμπελαδόν, σημαίνει τὸ πλησίον, ἢ τὴν γονὴν· παρὰ τὸ κελάζω.

Ἐμπέραμος] παρὰ τὸ πείρα, ἐμπείραμος, καὶ ἐμπέραμος· σημαίνει δὲ τὸν ἐμπειρον.

Ἐμπερονήσασθαι, καὶ ἐμπορπώσασθαι. ἀπὸ τῆς περόνης γίνεται περονῶ. ἀντὶ τοῦ πόρπη βελὸν συλλαβεῖν.

Ἐμπεφυῖα, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας, 10 ἰσχυρῶς κρατοῦσα· Ὡς ἔχει ἐμπεφυῖα· — καὶ ἐμπεφύασι. Φύμι τὸ προσκελάζω· ὁ μέλλων, φύσω· ὁ παρακείμενος, πέφυκα· ἢ μετοχή, πεφυκώς· ἀποβολῇ τοῦ συμφώνου, πεφυώς· καὶ τὸ θηλυκόν.

Ἐμπλην, πλησίον, ἐγγύς. παρὰ τὸ πέλω ῥῆμα τὸ πλησιάζω, συγκοπῇ πλώ· καὶ συνθέσει, ἐμπλώ· καὶ ἐμπλην· Βοιωτῶν δ' ἐμπλην ἐπ' ἀριστερά θωρήσσοντο.

Ἐμπορος, ὁ πραγματευτής, (καὶ ὁ τόπος αὐτός ἐμπο- 20 ριον λέγεται) ὁ κατάβολος, ὁ ναύλου πλέων ἐπ' ἄλλοτρίας νεώς, ἢ πραγματείας· ἡγοῦν, ὁ διὰ πάντος τοῦ βίου τὴν πορείαν ποιούμενος.

Ἐμπολεμῶσαι, τὸ ἐχθρούς ποιῆσαι, ἢ ἐπὶ πόλεμον τι-νὰς παροξύναι· ἐμπολεμῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ ἐκπορθεῖναι.

Ἐμποδών, Θεουκιδίδης, ἀντὶ τοῦ προχειρίζεσθαι. Φησὶ γὰρ, τὰς ἐμποδῶν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν· — Λυκούργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος ἀντὶ τοῦ Φανερόν· Πλάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ· Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ὑπόγυον καὶ ἐν χερσίν· Ἀλλὰ τὸ πρῶτον, ὡς ἄνθρωπος Ἀθηναῖος· τουτὶ 30 γὰρ παντελῶς ἐμποδῶν ἐστὶν· — ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἰεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου, ἐν δευτέρῳ Φίλοσοφουμένων, περὶ τῶν Φιλοσόφων· τίς γὰρ αὐτῶν οὐχὶ καὶ ἐγγίμην καὶ παῖδας ἀνελάττω, καὶ οὐσίας ἐμ-μελήθη, μηδένος ἐμποδῶν ὄντος; — Ἀντιφῶν δὲ τοῦ

- ἐμπροσθεν, λέγει γὰρ. Τούτ' ἐμπροσθεν ἐκλέγετε. — ἐμπροσθεν, ἐμπρόσθεν, πώλυμα.
- 40 **Ἐμπροσθα**, φαντασμα δαιμονιώδες, ὑπὸ τῆς ἑκάτης πεμ-
 βόμενον, ὁ δακεὶ πολλὰς μαρφας ἀλλεσεσιν, ἐμπροσθα
 ἐξ, παρὰ τὸ ἐμπροσθεν ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν ἕτερον ποδὲ
 χαλαρὰν ἔχον· ἢ ὅτι ἀπὸ σπατεινῶν τόπων ἐφαίνεται
 ταῖς μυομένοις, ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη καὶ Ὀνοπαλῆ. ἄλλοι
 δὲ λέγουσιν, ὅτι φαντασμα ἦν τῆς ἑκάτης τοῖς δυστυ-
 χεῦσι φαινόμενον, ὅτι ἐμπροσθα φιλοῦται εἰ καὶ δεκά
 παρὰ τὰ ἐνα συντρέσθαι.
- Ἐμπόδιμος**, τούτεστιν ἐνοχος ποινῆς· οἷον ἐφ' οὗς ἡμερτε
 ροὺς τιμωρίαν, καὶ ποιῆν λέγεσθαι, ἢ ἐπὶ φόνῳ δραστη-
 σα καλῶσις.
- 50 **Ἐμπύρριμα**, κυρίας λαΐφαινον παρὸς ἀναπομαλῶν σκοδιᾶν
 καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ λαΐφαινον· ὡς φέρεται εἰπεῖν, ἡνω-
 σεως, ἀρετῆς ἢ κακίας μνήμη.
- Ἐμπύρριος**, ἐκ τοῦ πυρ πυρός, πυρίζω καὶ ἐμπύρριζω.
- Ἐμφαντισμός**, ἐνοχηματισμός.
- Ἐμφωρῶ** πρώτη συζυγία, παρὰ τὸ ἐμφέρω, ἦνεται ἔμ-
 φορος, ὁ ἐν αὐτῷ φέρων τι· ἀπὸ αὐτοῦ, ἐμφωρῶ· ἢ μα-
 τοχῇ, ἐμφωρῶν ἐμφωρούντος· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ ἐμ-
 φορῶν, ἔχουν τὸ πληροῦν.
- 337 **Ἐμψ**, τὴν τροφὴν ἐμβέλλων. Ἀριστοφάνης, Δότε μοι
 λακάνην, ἢν ἐξέμεσον· — ἀπὸ τοῦ ἐμ, τὸ ἀφίημι, κατὰ
 πλεονασμὸν τοῦ ἐμ, ἐμψ, ὡς ὄρωμ, ὄρωμ· τίω, τιμῶ.
Ἐμψυκμῶρ, ἐμψ ψυκμῶρ, καὶ ἐκθλίβεται τὸ ἰ τῆς ἐμψ
 ἀπτανυμίας, διὰ τὸ μὲν ποτε γινώσθαι, κρᾶσιν τοῦ ἰ
 μᾶτου ὄντος· καὶ λοιπὸν κινεῖται τὰ δύο ὡς εἰς ψ, καὶ
 γίνεται ἐμψυκμῶρ, χωρὶς τοῦ ἰ.
- Ἐμψυκίζω**, τὸ χρεῖς ἐπιφέρειν ἢ ζῆναι τοῖς κατοικομένοις,
 10 ἢ φρονεῖν· ἄγος γὰρ τὸ μᾶσμα· ἐμψυκίζω δὲ, τὸ λαπα-
 γεῖν πρὸς τοῖς νοῦς. ἢ ἐνωγίζω, τὸ κατακαλεῖν· ἀπὸ
 τοῦ ἀγίζω.
- Ἐναβρύνω**· ἀπὸ τοῦ ἐναβρύνεσθαι, μέγα φρονεῖν, κατεχά-
 σθαι, τοῦτο παρὰ τὸ ἄβρος ὁ κοῦφος.
- Ἐναγχοῦ**, ἀρτίως· πρὸ μικροῦ, ἢ πρὸ ὀλίγου, ἐν τῷ
 ἡγγιστῷ παρελθόντι χρόνῳ. παρὰ τῆς ἡγγχοῦ γενικῆς,
 ἡγγος· καὶ συνδέσει, ἐναγχος· ἢ πρῶην, προσφάτως,
 ἡγγος.
- Ἐναλλαξ**, ὡς παρὰ τὸ μίχην μίξω μίξ ἐπιμίξ, οὕτω καὶ
 παρὰ τὸν ἀλλάξω μέλλοντα ἀλλάξ καὶ ἐναλλάξ.
- 20 **Ἐναλίγιμος**, ὁμοιος, παραπλήσιος, ὡς παρὰ τὸ πησάω· γί-
 νεται, πῆσις, ἀρμόζω ἀρμόδιος, οὕτω παρὰ τὸ εἰκω· τὸ
 ὁμοῖω, εἰκός· καὶ ἐπειδὴ πολλὰκις τὰ τοιαῦτα διὰ
 χρεῖαν μέτρου ἀποβάλλει τῆς εἰς διφθόγγου τὸ ε, οἷον,
 εἰκός, ἀσπερσῆ· — καὶ, Τούτ' ἰκελός, Τρώων κα-
 τὰ τοῦ πείδι· — τούτου χάριν καὶ τούτο ἀποβάλλει τὸ ε,
 καὶ γίνεται ἰκός καὶ ἐνικός· καὶ πρὸς δέσσει τῆς αλ συλ-
 λαβῆς μετὰ τοῦ γ, διὰ τὰ ἐπ' ἀλλήλα βραχέα, γάγονεν
 ἐναλίγιμος. ο.κ.τ.
- Ἐναπτήριος**, ἐντετακῶν, αἰρηται ἀπὸ τοῦ διατεινομέ-
 30 νους ἐμπτίπτειν.
- Ἐναπνύσκειν**, παρὰ Ἡσιόδῳ τὸ ἀποκατεῖν καὶ ἀποφυ-
 σᾶν, παρὰ τὸ ψυχῶ· παρ' Ὀμήρῳ, τὸ λατποδυμῆν,
 παρὰ τὸ ψυχῆ, ὡς τὸ, Εἶλεν ἀποψύχοντα πολυτλαί
 δός Ὀδυσσεύς.
- Ἐναρῶ** παρὰ τὸν ἔφην τὸν πόλεμον γίνεται ἐναρῶ τὸ
 φονεῖν ἢ παρὰ τὸ ἐνὼ τὸ φονεῖν· ἔθεν καὶ ἔνω, καὶ
 ἔνωλος, τὸ δὲ ἐνὼ, παρὰ τὸ ἔλω τὸ φονεῖν· ἀπὸ
 εἴ, εἶλε καὶ ἀνείλε.
- 40 **Ἐναρίζω** κυρίως τὸ σκυλεύειν· ἐναρῶ γὰρ τὰ σκύλα· κα-
 ταχρηστικῶς δὲ, ἀναρῶν.
- Ἐναρῶ**, σκύλα, λαΐφαι, τὰ πολεμικὰ ὅπλα, ὡς ἐπὶ θω-
 ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

- ραῖες καὶ περικεφαλαίας καὶ νημηίδος· ἐκ τοῦ ἀρῶ τὸ
 λαμβάνω· τὰ βαταζόμενα, ὡς τὸ, — φέροι δ' ἐναρῶ
 βροχόντα· — τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου λαμβανόμενα· ἢ
 παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, ἢ ἡμισοῦται τοῖς σκυλεῖσιν.
Ἐναρίζω, ἐκ τοῦ φονεῖν· — ἐκ τοῦ ἐναρίζομαι· εὐκτικῶς,
 τὸ τρίτον, ἐκ τοῦ ἐναρῶ, ἐναρίζω, σημαίνει δὲ τρία·
 τὸ φονεῖν, καὶ τὸ ἀπολαμβάνω· κυρίως δὲ τὸ σκυλεύειν·
 ἀπὸ τοῦ ἐναρῶσθαι σώματα ἀφαιρῶσθαι.
- Ἐναρφόρος**, πολεμική· ἀπὸ τοῦ φέρειν τὰ ἐναρῶ, ἢ τοὺς
 ἀνδράς φονεῖν.
- Ἐναργές**, πειθές, καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν. Ἐναργεία, ἡ
 τῶν λόγων λευκότης καὶ φανότης· ἀργὸν γὰρ τὸ κατὰ
 ρόν· ἐναργεία δὲ καὶ ἡ ἐν τοῖς λόγοις ταχυτή.
- Ἐναυλον**, οὐ πρὸ πολλοῦ ἐνηχούμενον ἢ μνημονεύμενον,
 ἀλλ' ἐτι ἐνηχούμενον. αὐλός γὰρ πᾶν τὸ στεγνόν καὶ
 ἐπίκρητος· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ὕτων τόπος.
- Ἐναυλός**, ἐνηχος, ἐπινους. σημαίνει δὲ καὶ ῥύν· καὶ χα- 338
 ράδων καὶ χειμαρρῶν· καὶ ἐναυλιζόμενον, ἀντὶ τοῦ
 ἐνοικῶντα· καὶ ἐναυλούς, τοὺς χειμερίνους τόπους·
 παρὰ τὸ ἐπιμήκεις εἶναι ὡς αὐλούς· αὐλός γὰρ ἡ ἐπι-
 μήκος παρατασις· οἷον, — αὐτῶν δ' αὐλός ἀνὰ ῥίνας
 παχύς ἤλθεν Αἵματος ἀνδρομέου· — καὶ, τάχα κεν
 πλῆσειαν ἐναυλούς.
- Ἐναυλήματα**, ἀλφίτα οἷον καὶ ἐλαῖα θαλασσινα. ἔνιοι δὲ
 καὶ αὐτὰ κατ' αὐτὰ ἀλφίτα ἐναυλήματα προσηγο-
 ρεῦσιν.
- Ἐναυσμα**, ἐμπύρριμα, σκοδιᾶ πυρός, ὑπέκτανμα· ἀπὸ
 τοῦ αὖν τὸ καίω. ὁ ἅγιος Ἡσίοδος, Κι οὖν βλέμμα
 τοσούτου πυρός ἐναυσμα γίνεται, ἀκούσαμεν τοῦ ὑποφω-
 νήματος, Οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄρθα βλέπέτωσαν· καὶ τὰ
 βλέφαρά σου νεύετω δίκαια.
- Ἐνδεῖα** τὰ ἐλλείποντα μᾶλλον συλλαβῇ κατὰ τὸ θηλυκὸν
 διὰ τῆς εἰς διφθόγγου γραφεται· ἐνδεῖς, ἐνδεῖα, καὶ
 ἐνδεῖα· ἀδεῖς, ἀδεῖα, καὶ ἀδεῖα· ἢ ὡς εὐκλεῖς εὐκλεῖα,
 καὶ κατὰ κρᾶσιν εὐκλεῖα, οὕτω καὶ ἐνδεῖς ἐνδεῖα, καὶ
 ἐνδεῖα.
- 20 **Ἐνδεῖα**· ἔστι δὲ αὐτὰ ἐκ τοῦ δέω τὸ χρῆζω· κατὰ πλεονασμὸν
 τοῦ ἰ, δέω· καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐνδεῖα. ἐξ
 αὐτοῦ ῥῆμα, ἐνδεῶ· ἢ μετοχῇ, ἐνδεῶν· καὶ τὸ οὐδέτε-
 ρον, τὸ ἐνδεῶν, καὶ ἀπὸ μετοχῆς παρήχθη εἰς ὄνομα.
Ἐντελέχεια, σημαίνει τὸ ἀεὶ ὄν· παρὰ τὸ ἐντελῶς ἔχειν.
Ἐντελεχενάτης, συνεχεστάτης καὶ ἀδιαλείπτου.
- Ἐντελεχότατα**, καὶ ἐντελεχῶς, τὸ συνεχές, παρὰ τὸ
 ἐντελεχόμα, γίνονται ὄνομα ἐντελεχῆς· καὶ πλεονασμῶ τῆς
 λε συλλαβῆς, ἐντελεχῆς· καὶ ἐντελεχῶς, ἐπὶ ῥῆμα.
- 30 **Ἐνδεκα]** κληρωταὶ ἄρχοντες ἦσαν οὗτοι, προσετηκότες
 τοῦ δεσποτηρίου· καὶ τοὺς ἀπαγορεύουσιν κακούργους ἐπὶ
 θάνατον παραλαμβάνοντες ἐξήμιτον· τοὺς δὲ ἀφ' ἑαυτῶν
 τούτων ἐπὶ ἡγῶν· εἰς τὸ διπλοῦσθαι· καὶ τὸ γνωστὸν
 περὶ αὐτῶν ἐπραττον. εἰσῆγον δὲ καὶ τὰ ἀπὸ γράφμα-
 να· χάρις, οὐκίως· καὶ τὰ δημόσια· εἶναι δεκάτα παρε-
 δίδουν τοῖς πόλταις, εἰσῆγον δὲ ἐνίκας ἐνδείξεις, ῥητορικῇ.
Ἐνδεκάτος] ἐκ τοῦ εἰς ἑνός, τὸ οὐδέτερον, ἐν· καὶ μετὰ
 τοῦ δέκα, γίνεται ἐνδεκάτος.
- 40 **Ἐνδεχεται**, τὸ ἐνδοτε. εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ δέχομαι· καὶ
 ἔστι μετὰ φῶρᾳ ἀπὸ τοῦ πλατέος, τὸ δεκτικῶς.
- Ἐνδεξία**, σύν τῇ ἰ, τοπικὸν καὶ περιστώμενον· ὅταν δὲ
 ἡ προπαροξύτων· ἀνεῖ τοῦ ἰ, ἀντὶ τοῦ ἐπιδέξω· ἢ
 ὡς αἰσία καὶ καλὰ, ἐνδεξίαν· ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν.
- Ἐνδυνε**· ἐκ τοῦ δύνω, δύνω· ἔδυνον, ἔδυνες· τὸ τρίτον,
 ἔδυνε, καὶ οἱ ἱωνεὺς αὐξήσεις οὐ δέχονται, μετὰ τῆς ἐν,
 ἔδυνε.
- Ἐνδείξις**, εἶδος θεῆς δημοσίας· ὅφ' ἦν τοὺς ἐκ τῶν νό-

50 μαν εξαγομένους τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχαιντο αὐτῶν, ὑπῆγον εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐδείκνυντο εἰς αὐτὴν. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος.

Ἐνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν· ἐπιδήμιος δὲ, ὁ ἐπιδημῶν ξένος, καὶ παρὰ Ἀριστεφάνει ἐν Νήσοις, — ἀλλ' οὐ τυγχάνει. Ἐπιδήμιος ὦν: — λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι σὺν ἐπιδημῶν Ἰσθμοῖ, κυρίως εἰρημένον, οὐχ οὕτω γὰρ Ἰσθμὸς ὁ θεός, ὡς διαπαντός ἐκεῖ διατρίβειν.

559 Ἐνδιος, ἡ μεσημβρία, ἡγουν ὁ μεσημβρινὸς καὶρός· παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλαττωσθαι τὴν ἡμέραν. ἢ παρὰ τὸ ἰδίῳ τὸ ἰδρῶ, γέγονεν ἐνιδίος, καὶ ἐνδιος.

Ἐνδίκως, καὶ ἐνδίκη, ἀντὶ τοῦ δικαίως, καὶ κατὰ τροπήν.

Ἐνδινα, τὰ ἔντερα, οἶονεῖ ἐνία τινα ὄντα, τὰ ἔντοςθεν τῶν ἰσθμῶν, ἢ ἀπλῶς τῶν μελῶν. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι τῶν ὀπλων. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ὡς ἀνδρώπινος· ἐνδιος γάρ.

10 Ἐνδινοῖσιν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις. ἔστι δὴν, ὁ σημαίνει τὴν συστροφὴν καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ δῖνος, τοῦ δίνους, τοῖς δίνεσι· καὶ κατὰ μεταπλασμόν, δίνουσι. ἢ τὸ δῖνον τοῦ δίνου, δίνους καὶ δίνουσι· καὶ γὰρ τὰ ἐγκατα αἰεὶ συστρέφονται. Ψαύθ' δ' ἐνδύνων διὰ τ' ἔντερα καὶ μέλαν αἶμα, Ἰλιάδος ψ', τούτεστι τῶν ἐντὸς ὀπλων· ἀπὸ τοῦ ἐντείνεσθαι αὐτὰ τῷ θάρακι καὶ τοῖς λοιποῖς ὀπλοῖς. οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων, ἀγνοοῦσιν· οὐ γὰρ μέχρι θανάτου μόνον ἔχουσιν.

20 Ἐνδρομίδες, ὑποδήματα· Ἀττικῶς εἰρηγται, παρὰ τὸν δρόμον, τὰ εἰς τὸν δρόμον ἐπιτήδεα.

Ἐνδυκῶς, παρὰ τὸ ἐνδίκως. οὕτω καὶ ἐνδυκῶς τὸ φιλοτίμως καὶ ἀξίως, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐπιστροφῆς.

Ἐνέδρα] παρὰ τὸ ἔξω τὸ καδέζομαι, θῆρα καὶ ἐνέδρα, ἐν ἢ καζηνταί τινες, μέχρις ἂν ἔλθωσι τούτους, οἷς ἂν ἀπιβουλεύωσι. θῆρα σημαίνει τὴν καδέδραν, καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος. ὡς παρὰ τὸ αἰδῶ αἰδρα καὶ χύω χύτρα, οὕτως ἔξω θῆρα, ἐν ἢ καζηνταί, ἢ δι' ἧς καζηνταί.

30 παρ' αὐτὸ δὲ καὶ ἐνέδρα· ἐγκαθίζοντες γὰρ λοχῶσιν.

Ἐνδοξος, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὴν δόξαν ἔχειν.

Ἐνεῖκαι, σημαίνει τὸ ἐνέγκαι· ἔστι γὰρ Ἰωνικόν. παρὰ τὸ ἐνέκω ἐνέκω· πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐνέκω, ἡνεκα· (ἐξ οὗ, Ἀλλὰ μ' ὑπηρεῖται· — ἀντὶ τοῦ ἐξήνεγκαν, ἐξήγαγον) καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐνεῖκαι, ὁ αὐριστός, ἡνέξα· ὁ δεύτερος ἡνεκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ τροπῇ ἡνέγκα· καὶ ὡς περ ἀπὸ τοῦ αἰεὶ γίνεται αἰδν, τροπῇ τοῦ ι εἰς ν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐνέκω γίνεται ἐνέγκω διὰ τοῦ γ.

Ἐνεῖσι, καὶ ἔξεισι, ταῦτα εἰ μὲν δασύνεται, δύο μέρη λόγου εἰσὶ, καὶ ἔχει τὸ ἐν καὶ τὸ ἔξ ἀριθμητικόν· εἰ δὲ φιλοῦται, ἐν μέρος λόγου εἰσὶ, καὶ ἔχει τὸ ἐν ἔξ, πρόδεσι.

Ἐνεῖμεν, σημαίνει τὸ ὑπάρχομεν· τρίτην δὲ ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν οἰκίαν. τὸ γὰρ ἀπλοῦν αὐτοῦ εἰμέν ἐστί. πᾶν δὲ ῥημα οὐζυτονον ἐν τῇ συνθέσει βραβεύεται.

Ἐνεσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον, εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· ὁ παρατατικός, ἦν· τὸ πληθυντικόν, ἔμεν, ἔτε, ἔσαν, καὶ ἔνεσαν.

50 Ἐνέρω, ἐμπερονήσω, συναρμόσω, συμπλέσω, συνάψω. εἶρω σὺν παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω, τροπῇ τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι· εἶρω ὁ μέλλων, εἶρω ὁ αὐριστός, εἶρα καὶ συνεῖρα, καὶ παρενεῖρα, τὸ συνέβαλον, συνέπλεξα, ἐμαυτὸν. Ἰστέον ὅτι ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων τὸ ἐνεπεῖρου ἐπένδεσιν τοῦ ε ἔχει, ὡς ἐνεπεῖρου· ἐν τοῖς πλείστοις δὲ οὐκ ἔχει τὴν τοῦ ε ἐπέκτασιν· ἐμπεῖ-

ρου γὰρ κίττωρος καὶ στυπτιοποιδῆ. καὶ ἐνδρῶν τῷ βραυτῇ τὸν στελεόν.

Ἐνερεῖς, συμπλοκή· παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέω, πλεδ- 340

ναστω τοῦ σ, εἶρω, εἶρεσις, καὶ ἐνερεῖς, καὶ ἐνερεῖ.

Ἐνεργμός· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐνεργεῖς· προῦμα κινητικόν.

Ἐυφρόνιος δὲ τὸν ἐν μέσῳ τῇ κινητρᾷ πασσαλίσκον, δι' οὗ ἡ χορδή διήρηται. Φρύνιχος, Κορυθαίοντος ἐνεργμῶν· — προῦμα, διέσχισιν, ῥητορικῇ.

Ἐνεροί, οἱ νεκροί· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἐρα κείθηναι, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ γῇ· (ὅθεν καὶ πίπτειν ἐραζε) τούτεστιν ἐν τῇ γῇ ὄντες.

Ἐνερόχρωτες, νεκρόχρωτες, νεκροῦ χροῖαν ἔχοντες· καὶ, 10 — ἀναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς· — τούτεστι, τῶν νεκρῶν.

Ἐνερθεν] ὑπὲρθεν· δύο μέρη λόγου· ὑπὸ, πρόδεσις· ἐνερθεν, ἐπίβλημα τοπικόν· γίνεται ἐκ τοῦ ἐνερος ἐνέρου, ὃ σημαίνει τὸν νεκρόν. ἐξ αὐτοῦ ἐνέροθεν· καὶ συναπτῇ, ἐνερθεν· ἢ παρὰ τὸ ἐρα ἐρᾶσθαι καὶ ἐνερθεν· (σημαίνει δὲ τὸ ὑποκάτωθεν) καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, νερθεν.

Ἐνέρτερος, κακώτερος· ἀπὸ τοῦ ἐνερθεν, ἐνέρταρος, καὶ ἐνέρτερος.

Ἐνετός, Ἐνετήιος, παρὰ Παφλαγῶσι· — τοῖς δ' Ἐνετήιος ἐμβασίλευεν· Πρώτα Πέλοψ· — περὶ Παφλαγῶν 20

νῆαν δοκεῖ Πέλοψ κατακηκεῖν· ὅθεν καὶ Ἐνετήιον αὐτὸν εἶπεν. Ἐνετοὶ γὰρ οἱ Παφλαγόνες οἱ Ἀσδοί.

Ἐνετῆσι] Χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος περονάτο· —

ταῖς περοναῖς διὰ τὴν Ἀθηνᾶν· ὅτι κατὰ τὸ στήθος

ἐπερονῶντο, οὐχ ὡς ἡμεῖς κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ὤμου.

δασύνεται δὲ τὸ ἐνετῆσι· ἀπὸ τοῦ ἐνέσθαι τοῖς ἱμα-

τίοις, ὃ ἐστὶν ἐμφορπᾶσθαι καὶ ἐμβάλλεσθαι πρὸς τὸν

πέπλον· σημαίνει δὲ τὰς περόνας· καὶ γίνεται παρὰ τὸ

ἡμιτὸ πέμπω· ὁ μέλλων, ἦσω· ὁ παρακειμένος, εἶκα· 30

ὁ παθητικός, ἔμαι, ἔσαι, ἔται. ἐτός, καὶ ἔφατος· τὸ

θῆλυκόν, ἐτή, καὶ ἐνετή.

Ἐνεκολληβάσε, κατέκειν. ἴσως ἀπὸ τοῦ κλύου καὶ τοῦ

βύσου.

Ἐνεοῦρησεν] ἀπὸ τοῦ οὔρησεν, οὔρησε· καὶ ἐν συνθέσει,

ἐνεοῦρησεν. ζῆται.

Ἐγγυῆς καταβολήν] καταδικασθέντων τινῶν δημοσιεύεσθαι

τάς οὐσίας, εἰ λέγοιεν τινες, ὡς εἶπεν δανεισθαι τῶν

δημειομένων, ἀπογράφεσθαι τοὺς ἐκέλευον, τότε 40

καὶ πόσον ἐδάνεισαν ἀγγύριον· ὑπερ· ἔλεγον ἐνεπισκήμα

καὶ ἐνεπισκήψασθαι· εἰ μόνοντες παρίστων ἐγγυη-

τάς τοῦ μὴ ἂν διαψεύσασθαι περὶ τοῦ δανείσματος οἱ

δανείσαντες, τοῦτο ἐγγυῆς καταβολήν ἔλεγον. εἶην δὲ τῇ

γυναικί· πρῶτον τὴν ὀφειλομένην προῖκα· ζήτησιν· καὶ

τῷ δανειστῇ τὰ ὀφλήμα. ἀποδεδειγμένους ὁ ἐλεγον, ἀπε-

καμβάναν τὰ ὀφειλόμενα· ἐκαλεῖται οὖν τοῦτο, ἐνεπι-

σκήψασθαι.

Ἐνεός, ὁ ἄφρων· ἀπὸ τοῦ τὴν ἰσὴν παρ' ἐσθῆτι ἔχειν·

ἢ ὁ διαμωρίαν ληθαργός καὶ ἀμνήμων· ἀφ' οὗ καὶ ἐνεά- 50

ζειν λέγουσι τοὺς διὰ μωρίαν περιβλέποντας.

Ἐνεχυρον, τὸ εἰς ἀσφαλῆσαν ἀντάλλαγμα· ἀπὸ τοῦ ἔχω

τὸ κρατῶ, ἔχυρον καὶ ἐνεχυρόν.

Ἐνεχελιδῶς τόπος· Ἀθηναῖοι σταδίον ὀκτώ, ἐν ᾧ αἱ ἰπ-

ποδρομίαι ἀπὸ τινος ἰχέλου.

Ἐνη καὶ νεά, ἡ τριηκοστὴ ἡμέρα τοῦ μηνός παρὰ Ἀθη-

ναῖοις· ἢ ἡ τριηκὸς τῆς σελήνης· ἐπιδὴ τῆς σελήνης

συμβαίνει τοὺς δύο μῆνας ἢ ἐννάτη ἡμέρα ὡς ἐγγιστα 541

εἶναι, καὶ τὴν τριηκοστὴν ἡμέραν ὑπάρχειν καινὴν· καὶ

καὶ καλεῖται νῦν μὲν ἡκεῖν εἰς ἐστέραν, αὐθις δὲ ἔνθ'·

ἢ ἐφ' ἑνῆς.

Ἐνηνοχῆ· ἀπὸ τοῦ ἐνέχω, ὁ μέλλων, ἐνέχω· ὁ παρακα-

μενος, ἥραχα· ὁ μέσος· ἥραχα· καὶ ὁ Ἀστικός· ἐν-
νοχα.

10 **Εὐηλόσια, εὐκίνητα**· καὶ ἤλυσιν, τὴν ἐλευθιν. Αἰσχόλος
ἐν Ἀργείοις, Καπανεύς μιν καταλείπειται λοιποὶς ἀκά-
ραυνος ἀρούρων ἐπηλυσίων ἀπέλιπεν· — οἱ δὲ, τὰ κα-
τασκηφθέντα. οὕτως εἰς τὸ βήταρξιν· εἰς δὲ τοὺς ἐτυ-
μαλούς· εὐρον, εἰς α· κεραυνὸς εἰσβέβηκεν· α· καὶ
ἀνατίθεται διὰ καταβᾶτη, καὶ λέγεται ἀδύτα καὶ
ἄβατα.

Εὐηής, ὁ πρῶτος καὶ πρῶτης καὶ ἡδύς· παρὰ τὸ ἡδῶ
ἦν· ἢ παρὰ τὸ ἡδς γίνεται ἐνηής, ὥσπερ παρὰ τὸ
βριδύς, ἐμβριδής· κλίνεται ἐνηέος. τὸ δὲ ἡδς, σημαί-
νει δυο, τὸν γενναῖον καὶ ἰσχυρόν, καὶ τὸν ἀγαθόν.
ἐπὶ μὲν τοῦ ἰσχυροῦ, παρὰ τὸ ἐν τὸ ὑπάρχειν, εὐς καὶ
ἡδς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ, παρὰ τὸ ἡδῶ ἡδύς· καὶ ἐκβο-
λῇ τοῦ δ, ἡδς· ἐξ οὗ καὶ ἡεῖα, ὡς ταχύς ταχεῖα καὶ
ἐνηεῖα ἐνηεῖς, Ἰλιάδος ρ· Νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλῆος
δαίλοιο Μυκασσῶν· — τοιαῦται τῆς πραότητος.

20 **Εὐθους]** κατὰ συναλοφῆν ὁ ἐνθαζόμενος, ἐνθεος καὶ
ἐνθους.

Εὐθυμιαζόμενοι, ἐνθυμούμενοι.

Εὐθρυκτά, τὰ ἐκ περμάτων, ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρο-
μάτα· ἐνιοὶ δὲ τὰς τελευταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι. καὶ
Ἀπόλλων δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἐνθρυκτός.

30 **Εὐθα, ἐπὶ** μὲν τοῦ τότε δὴ, χρονικὸν ἐπιβόημα· **Εὐθ'**
αὐ Τυδείδης Διομήδει· — καὶ, **Εὐθ'** ἄλλοι μὲν πάντες
ἐπειθήμησαν Ἀχαιοί· — ἀντὶ τοῦ τότε. ἢ τοπικόν.
ἐπὶ δὲ τοῦ τοπικοῦ, **Εὐθα** κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς
ἡγεμάνευεν· — ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τῷ τῷ ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ
τόπῳ, **Εὐθα** μὲν Αἴας κείται, **Εὐθα** δ' Ἀχιλλεύς, **Εὐ-**
θα δὲ Πατρόκλος.

Εὐθάδε, ἐκ τοῦ ἐνθα τοπικοῦ ἐπιβόηματος, πεντάση
τῆς δὲ καὶ ὠφείλειν εἶναι ἐνθαδᾶ· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν
ὁ λέγων, ὅτι τὰ κατὰ Φωνὴν παραχθέντα εἰς δὲ, μη-
δὲν πλέον τοῦ πρωτοτύπου σημαίνοντα, πρὸ μᾶς ἔχει
τὸν τόνον· **ἐνθα, ἐνθαδᾶ** τοῖος, τοῖόςδε· τῆμος, τῆ-
μόςδε· τῆνίκα, τῆνίκαδε· καὶ ἀποροῦσι τινὲς λέγοντες,
πόθεν γίνεται τὸ **ἐνθα**; καὶ λέγομεν ἐκ τοῦ ἐνθεν.

40 **πόθεν** ὅθλον ἐντεῦθεν· τὰ εἰς θὰ διπύλλαβα ἐπιβόη-
ματα, οὐκ ἐκ μεταθέσεως ὄντα τοῦ θὰ ὀξύνεσθαι θά-
λουσιν· οἷον θηθὰ, τριχθὰ· εἰ οὖν **ἐνθα** οὐκ ἐκ μετα-
θέσεως ὑπῆρχε τοῦ ἐνθεν, ὠφείλειν ὀξύνεσθαι. οὐκ ἄρα
ἐστὶ τὸ **ἐνθεν** ἐκ τοῦ **ἐνθα**. Ἰστέον ὡς Φρσίον ὁ τεχνι-
κός, ἔθος ἔχουσιν αἱ λέξεις αἱ εἰς συμφωνῶν λήγουσαι
δέχεσθαι ἐπέκτασιν τὴν δια τοῦ ι· οἷον νῦν, νυνί· οὐ-
τος, οὐτοσί· ἐκεῖνος, ἐκείνοσί· αἱ δὲ εἰς Φωνὴν λήγου-
σαι τρέπουσι εἰς ι· ὅδε, ὀδί· δεῦρα, δευρί· **ἐνθαδᾶ,**
ἐνθαδί, ἢ τὸ ι προσλαμβάνουσι κατὰ διάστασιν· οἷον
αὕτη, αὕτηι· τούτου, τούτουι· τούτω, τούτωι· τὸ δὲ
οἶονεἰ καὶ ὡσπερεῖ, γράφεται διὰ διφθόγγου· διαφορά
γὰρ μέρη λόγου εἰσίν· ἐστὶ γὰρ οἶον, ὄνομα· καὶ εἰ,
συνδεσμός συναπτικός· τὸ δὲ ὡσπερεῖ, τρία μέρη λόγου
εἰσίν· ὡς, ἐπιβόημα· περ, συνδεσμός παρακληρωματι-
κός· καὶ εἰ, συναπτικός· Ἰστέον δὲ ἐκ τῶν μονοσυλ-
λάβων προθέσεων δύο ἐπεκτείνοντα, ἢ ἐν καὶ ἡ πρὸς.

50 **ἢ ἐν, προσλαμβάνουσα** τὸ ι, γίνεται ἐνι· ὡς τὸ ι· Οὐκ ἐνι
ἐκεῖ δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος· — ἡ πρὸς, προσλαμβάνει
τὸ ι, καὶ γίνεται προσί· ἐκβολῇ τοῦ ρ, ποσί· καὶ τρο-
πῇ τοῦ σ εἰς τ, ποτί· ἐξ οὗ καὶ τὸ, — Διὸς ποτί χαλ-
κοβατὲς δῶ· — διαφέρει δὲ, ὅτι ἢ ἐν γίνεται ἐνι, καὶ
μετάγεται εἰς ῥηματικὴν σημασίαν· ἢ δὲ πρὸς, γίνεται
ποτί, καὶ ὡσαύτως μένει πρόθεσις.

342 **Εὐλ οἶκον** ὀρθοτονεῖται μετὰ τοῦ ὀνόματος, ἵνα μὴ ἀνα-

ἀτρώφωμένη σημαίνῃ ῥῆμα· ἐστὶ δὲ κατὰ πλεονασμὸν
τοῦ ι· τότε δὲ ἀναστρέφονται αἱ προθέσεις, ὅτε λαμβάνει
ῥῆμα· γίνεται δὲ ἀντὶ ῥήματος ὡς τὸ, — ἐνι τοι Φρέ-
νας οὐδ' ἤβουαι· — καὶ, παρὰ γὰρ θεοῖ· εἰσι· — καὶ ἵο
ὅτε μεταξὺ δύο ὀνομάτων τεθῇ, — ζυθοχον κατὰ βο-
σκαρηνάων· — **Εὐνθῶ** ἐπιβινηθέντι· — καὶ ὅτε ὑποθέ-
ταται τινὲ ἀμέσως· εἰεν, ὃ ἐπὶ· — ἀντὶ τοῦ ἐφ' ὧ.
καὶ ὅτε εὐρεθῇ ἐπὶ τέλους· οἷον· Ἀρτέμιδι ξύν· — εἰ
δὲ μὴ οὕτως ἔχει, ὀρθοτονεῖται καὶ φυλάσσει τὸν ἴδιον
τόνον· Ἰλιάδος ο·, Ὡς δ' ὅταν· αἰξὴ νῶος ἀνέρας, ὅς·
ἐπὶ πολλῇ Γαίαν ἐληλυθῶς Φρεσὶ πενικαλίμῃσι νοήσῃ,
Εὐθ' εἴη ἢ **ἐνθα**· — καὶ οὐκ ἐστὶ τρίτον πρόσωπον
εὐκτικόν, ἀλλὰ πρῶτον· οὐ γὰρ δύναται τὰ τρίτα τῶν
εὐκτικῶν προσλαμβάνειν τὸ ν, ἵνα μὴ συναρπάζῃ τοῖς
πρώτοις· Φιλόξενος δὲ λέγει κατὰ ἀπαικτικὸν γονόν· πο-
νέ· ἐπὶ ῥῆμα εἰς τὸ παρανομα· εἰσις, εἴει· τὸ ἀπα-
ρέμφατον, εἰεν· τὰ δὲ λέγειν καὶ φέρειν, οἱ Αἰολεῖς
λέγην καὶ φέρην λέγουσι διὰ τοῦ η· οὕτως οὖν καὶ τὸ
εἰεν, εἴην Αἰολικὸν ἀπαρέμφατον· ἢ ἐκ τοῦ ἦν τρίτου
προσώπου δεύτερος ἀόριστος, πλεονασμῷ τοῦ α· ποιητι-
κῶς· καὶ γίνεται ἐην· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴην, τὸ
τρίτον, εἴη.

Ενιαυτός, ἀπὸ τοῦ ἐν ἐαυτῷ ἴεναι· ἀπὸ γὰρ τοῦ κέντρου
καὶ τοῦ ὀρίζοντος αὐτῷ ἦν ὁ ἥλιος κατὰ τὸν Μάρτιον μῆ-
να, δι' ὅλου κινούμενος τοῦ χρόνου, ἐν ἐκείνῳ καλῶν
ἔρχεται, ὡς καὶ ὁ Χρῆστος ἀπὸ τοῦ πατρὸς· ἢ παρὰ 30
τὸ ἐν ἐαυτῷ διεληφέναι πάντα, τοὺς τε καρπούς καὶ
τὰς τροπὰς, ἢ τοὺς χρόνους καὶ τοὺς μῆνας· ἢ παρὰ
τὸ ἰαυὸν συνδετοῦ ἐνιαυτῷ τὸ ἐνδιατρίβειν· καὶ ὄνομα,
ἐνιαυτός, ὁ ἐνδιατρίπτως χρόνος· καὶ Ὀμηρος· **Εὐθα**
Κυκλῶν ἐνιαυτον.

Ενιαυθμός] παρὰ τὸ ἐνιαυτῷ τὸ ἐνδιατρίβειν ἐνιαυσμός καὶ
ἐνιαυθμός, ἐκ δὲ τοῦ ἰαυῷ, καὶ μολιαυθμός.

Εὐιλλᾶσκειν, τὸ κατακεκλησισμένῳ ὄμματι βλέπειν καὶ
καταμνησθᾶν· ὅθεν καὶ εὐιλλᾶσας τὸ καταμνησθᾶν·
νος· Ἰλλῶν γὰρ Φασι τοὺς ὀφθαλμούς· **ἐνθα** καὶ κα-
40 **τίλλᾶσκειν, καὶ πτίλλος**· καὶ εἰλλήνους δὲ ἐνιοὶ τοὺς τοῖς
ἴλλοις ἐπιστάνειν· εἰ μὴ ἔρα τίλλος τίς ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
τατίλλαι τὰ βλέφαρα· καὶ τὸ διανοεῖν, θαυδῖλλειν
Ὀμηρος.

Ενιπῇ, ἢ διὰ λόγων ἐπὶ κλήεις· ἀπὸ τοῦ ἐνέπω ῥήματος,
ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνίπτω.

Ενιπῶς, ὄνομα ποταμοῦ· ἀπὸ τοῦ ἐνιπῇ ἢ ἀπειλῇ· καὶ
γὰρ οὕτως ὁ τόπος ἀγριός ἐστι, καὶ ἀπειλοῦντι ὄκειν.
Ενίπτω, ἐπιπλήσσω, ληιδορῶ· παρὰ τὸ ἐνέπω τὸ λέγω,
καὶ ἐπένδωμι τῶν τ, καὶ τροπῇ τοῦ α· εἰς ι· τὸ γὰρ
α, ἡμίκα· πλεονασμῷ συμφωνῶν, τρέπεται εἰς ι· ἐνέπω, 50
ἐνίπτω· Μὴ με γυναὶ χαλεποῖσιν οὐαῖδες! θυρὸν ἐνι-
πτε· — Εἰ μὲν τις τὸν οὐεῖρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν·
— ἀντὶ τοῦ εἶπεν, ἢ ἔλεγεν, Ἰλιάδος β· ἀπὸ τοῦ
ἐνέπω, πλεονασμῷ καὶ τροπῇ· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα περι-
στώμενον, ἐνισπῶ, ἐνισπῆσθαι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦνι-
σκον· καὶ κατὰ συστολὴν, ἐνισκον.

Ενισσάμεν] — ἐνισσάμεν ἐκπαλῶς ἐπέεσσιν· — μακολο-
γῶν, ἐπιπλήσσειν· ἀπὸ τοῦ ἐνίσσω· ὁ μέλλων, ἐνίσσω. 343
Ενίσψι, Ἰλιάδος ἢ κυρία μὲν, ἐπιπλήξει διὰ λόγων·
νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ερεῖ, λέξει.

Ενισπεν, ῥῆμα, χρόνου αορίστου, ἢ ἐνεστώτος καὶ παρα-
τατικοῦ· ἀπλῇ δὲ ἡ λέξις αὐτοῦ, ἴσπω· ἐνίσπω· ὁ πα-
ρατατικός, ἦνισπον, ἦνισπας, ἦνισπαν· καὶ ἐνισπεν,
ὡς ἡλμυρην, ἔλμυρην, καλ· — συ δὲ μοι γνῆρες ἐνι-
σπε· οὕτω καὶ σχω, ἴσχω· καὶ σπῶ, σπον· καὶ ὡς-
περ ἔσχω ἴσχω, οὕτω καὶ ἴσπαν ἴσπας, καὶ ἐνισπας.

10 τὸ μέγεθος προστακτικὸν παροξύνεται, ἐνίσπες, ὡς ἐπίσπες, ἐπίσπες. τὸ δὲ ἄνωγ του σ προστακτικὸν προσπαροξύνεται, ἐνίσπες. ἀκολουθεῖ τῷ ὀριστικῷ.

Ἐννεά, ἀπὸ τοῦ ἐνδύν εἰς τὸν δέκατον ἀριθμὸν· ἡ παρὰ τὸ νεν καὶ τὸ ἐν. ἐκ τοῦ ἐννεά διὰ δύο νν, ἐνατος δι' ἑνὸς ν· φιλοῦται· τὸ εὖ πρὸ τοῦ ἐνὸς ν φιλοῦσθαι θέλει. ὁμοίως δὲ τὸ η, χωρὶς τῶν συνδέσμων· καὶ εἰ μὴ ἐκ κλίσεως εἴη· οἶον, Ἐννῶ, ἔνδοι· ἦνις, ἡέστας· τοῦ ἦνις, ἐκεῖ παρὰ τὸν ἦσιν μέλλοντα γέγονεν, ὁμοίως τῷ ποιήσαντι ἐδάσυνθη· προσκείται, χωρὶς τῶν συνδέσμων διὰ τὸ ἐννεα καὶ ἐννεα.

20 Ἐννέωροι, ἐνναετῆς· ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. Ὀδυσεύς γ' Ἐννέωροι γὰρ πόλιν καὶ ἐννεαπήχεος ἦσαν Εὐρύς· ὡτάρ μῆκας γὰρ πενέσθην ἐννεόφονοι· — Ὀδυσεύς γ' ἐνθά τε Μίνως Ἐννέωρος βασιλεὺς· Διὸς μεγάλου ὀδυσσέως· — οἱ μὲν, ὅτι ἐνναετῆς βασιλεύειν ἤρξατο· ἡ δὲ ἐννεά ἐκτὴ ἐβασιλεύσεν· ἡ δὲ οἱ ὑποτεταγμένοι οὐ βασιλεῖς κείνους ταῖς ἐπὶν βασιλέων γνώμας. ὅθεν Φασίν, ἀνιόντα αὐτὸν εἰς Ἴδην δι' ἐνναετίας συντιθέμεν νόμους, καὶ Φέροντα διαβεβαιούσθαι, ὡς ὑπὸ Διὸς εἶεν δεδωμένοι. Τῆσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις,

30 ἐνθά τε Μίνως Ἐννέωρος βασιλεὺς, Διὸς μεγάλου ὀδυσσέως· — σημαίνει δὲ τὸν ὀμιλητὴν. ἄρα οἱ γὰρ οἱ λόγοι, καὶ ἡ μετὰ λόγου συνοψία· καὶ ἀριστὺς παρ' ὧσιν, ἀντὶ τοῦ ὀμιλᾶ παρασκευαστική· ὁ μῦθος τὸν τῆς Εὐρώπης καὶ Διὸς Μίνωα δι' ἐνναετίας ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν πατέρα παιδευσθῆμεν, καὶ ὡς παρὰ σοφιστοῦ μαρτυρεῖται τὰ δέοντα· ὅθεν τῇ τε γνώμῃ καὶ κρίσει τοσοῦτον διενεγκεῖν, ὡς βασιλεὺς αὐτὸν ποιῆσαι, καὶ ἐν ᾧ δικαστὴν γενέσθαι τῶν ἀδίκων ψυχῶν. ἡ ἱστορία παρὰ Πλάτωνι.

40 Ἐννεάφωρος κύων, παροιμιώδης. Ἐννεάφωρος, κρήνη Ἀθήνησι παρὰ τὸν Ἰλιστὸν, ἡ πρότερον Καλλιρρὴ ὄνομα· ἀφ' ἧς τὰ λουτρά τῆς γαμουμένης μετῴσι. Πολύζηλος δημοτυνδάρων δὲ ἔχει· ἐννεάφωρον ἐνδρον τέκεν. βητορική.

Ἐννήμαρ, ἐπὶ ἐννεά ἡμέρας· καὶ παρὰ τὸ ἡμαρ ὄνομα συνετέθη, οὐκ ἔστιν ὄνομα, ἀλλὰ εἰς ἐπὶ ῥήμα καὶ ἀκλήτων μετέπεσε σύνταξις, καὶ σημαίνει χρόνον τινα ἢ καιρὸν τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ ἐξήμαρ, αὐτήμαρ, πανήμαρ. οὐδὲν δὲ τῶν εἰς ἀρ σὺν τῷ ι γράφεται, οἶον ἐξήμαρ· τὸ δὲ ἡμαρ αἰετὰ μετὰ ἀκλήτων τάττεται. ἐχρὴν δὲ αὐτὸ προπαροξύνεσθαι, ὡς παρ' οὐδενὸς σημειμένον. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τόνος παραλλήλῃ, ἐκεῖ καὶ ἐξήμαρ ἡ σύνθεσις, (οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς ἀρ σύνθεθέντων οὐδέτεραν προπαροξύνεται) διὰ τοῦτο περισπᾶται. ἐστὶ δὲ τὸ ἐννήμαρ ἐπὶ ῥήμα, ὡς τὸ ἐξήμαρ, αὐτήμαρ· καὶ περισπᾶται.

544 Ἐννη· ἐστὶ νῶ· σημαίνει τὸ νῆμα· ὁ παρατακτικός, καὶ ἐπὶ πρώτης συζυγίας, καὶ ἐπὶ δευτέρας. ἂν γὰρ ἐστὶ νῶμενος καὶ κλωμένος, δηλονότι ἐστὶ δευτέρας. τοῦ νῶ ὁ παρακακτικός, ἐναν, ἐννης, ἐνη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἐννη. οὕτως Ἡρωδιανός.

Ἐννεον· ἐστὶ βῆμα, ναῖα· ὁ παρατακτικός, ἐνεον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἐννεον.

Ἐνναέται, οἱ περίλοιποι, ἀπὸ τοῦ ναῖω τὸ οἰκῶ, ναέτης ναέτου.

10 Ἐννεσίησι, διανοήσεσιν, ἐννοίαις, βουλήτεσιν, ὡς Φησι Διονύσιος. καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος ε'. γίνεται παρὰ τὸ ἐνναίησι καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ τῷ τῷ θ εἰς ε, (ὡς περ' ἀπὸμαλλῆ, ἀπὸμαλλῆ) γίνεται ἐννεσίησι, καὶ ἐκτάσσει.

Ἐν πῶν, τῶν ἐν χόρῳ· Ἀριστοφάνης ἐν ποροῦ καὶ ἀρι-

545 ᾧ· πῶν γὰρ τὸν ποροῦ δίχα τοῦ ρ. ἄλλοι δὲ, ἐν καρπῷ.

Ἐν μεσάτῳ, ἐν μεσώτατῳ τόπῳ, κατὰ συγκοπήν. Ἐν προδοκῆσιν, ἀπὸ τοῦ δοκαῖν, τοῖς πρὸς ἐνέδραν ἐπιτρεφείοις τόποις.

* Ἐντακείη] ἀδριστεὺς δευτέρως ἀπὸ τοῦ ἐντήκω.

Ἐν τοῖς κατωτάτῳ κατὰ κατώτατος· ἡ δοτική, κατωτάτῳ, καὶ ἐν τοῖς κατωτάτῳ ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπὶ ῥήμα.

Ἐν Φραετῶν, δικαστήριον τῶν ἀποδόντων Φόνων ἐν Ἀθήναις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτον, ἀκριβῶς διέρεχεται περὶ αὐτοῦ. ἀνωμαλῶς δὲ τὸ δικαστήριον εἰσπεν ἀπὸ τινὸς Φραετῶν ἥρας, ὡς Θεόφραστος ἐν ἐκτω-καυδενάτῳ νόμων μαρτυρεῖ.

Ἐνσιρωθείσης, ἔντακείσης· σίρωμα γὰρ λέγεται τὸ 30 ἐνίσταναι πᾶθος.

Ἐντερά] διὰ τὸ ἐντὸς βεῖν, ἔντερα· ζῆται εἰς τὸ ἐγκατα. Ἐντελέχεια, τὸ αἰετὶν παρὰ τὸ ἐντελέω ἔχειν.

Ἐνορχα· Ἰλιάδος ψ', Πεντήκοντα δ' ἐνορχα παρ' αὐτόθι μὴ ἱερεύσιν· — ὄρχεις ἔχοντα. τοιαῦτα γὰρ ἔθνη τοῖς ποταμοῖς.

Ἐνολίς, ἢν τι γένος μέντεων οὕτω καλοῦμεν· διὰ τὸ ἐν ὄλῳ κοιμηθῆναι γίνεσθαι· ὄλῳ δὲ λέγονται οἱ τριπόδες τοῦ Ἀπὸλλωνος· ὅθεν καὶ παροιμία, Ἐν ὄλῳ εὐνάω· — ἀντὶ τοῦ μαντικῶς· ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν ὀλῳίς. 40 Ἐνονυχίζει, ἀποδέχεται.

Ἐνοδία, ἡ Ἐνάτη· ἐκεῖ νυνηγός. Ἡρακλείδης.

Ἐνοσίχθων καὶ Ἐνοσίχθως, ὁ Ποσειδῶν· ἐκ τοῦ ἔνοσις, ὁ σημαίνει τὴν κνῆσιν· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ γαῖα, ὁ σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν.

Ἐνοχλῶ, ἐκ τοῦ ὀχλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἀχλὺς.

Ἐνοτᾶς, τοῖς ἐνοτῶσι· ἀπὸ τοῦ ἔνως τῶν ὄτων ὅπου

κεῖται. Σοφοκλῆς.

Ἐνοπῇ] Ἰλιάδος γ', Ἰφίτας μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὀρνίθες ὡς· — ἐνοπῇ καὶ κλαγγῇ, ἐπὶ ῥήματα εἰς 50 ποιότητος, ὡς τὸ σπῆ. γίνεται παρὰ τὸ ὄψ, ὁ σημαίνει τὴν Φωνήν· ἡ γενική, ὄπας· καὶ μετὰ τῆς ἐν πρόθε-σέως γίνεται ἐνοπῇ· ὁ πᾶν τὰ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων· —

Ἐνωπῇ] Ἰλιάδος ε', — ὡς εἴ τι κἄν δέξασθαι ἐνωπῇ· — ἀντὶ τοῦ ἐν ὄφει, Φανερώ· παρὰ τῇ ὄψα καὶ Δωρικῶς, ἐνωπᾶ. τὸ δὲ, Αὐτὰρ ἐκεῖ κατενώπα· — με-ταπλασμός ἐστιν, ὡς κρήνη κρόκα.

Ἐνωπίδες, εἰσδέσκειν· τινὲς ἐναπαθεῖς γράφουσι, τὸ εἰς 345 αὐτὸς τοῖς ὄπας ὄρεν καὶ γινώσκειν.

Ἐνωπίδες, αἱ δερμάτιναι· παρὰ τὸ ἐπεσθαι. Δίδυμος.

Ἐνώτια, σὺν τῷ ι, τὰ ἐνώτια· ἴσως παρὰ τὸ ἐνοιδεῖν τὰ περὶ τὸν τόπον ἐνδύτητα ὄντα. οὕτως Ὁρίων ὁ Μι-λήσιος.

Ἐνωρᾶ, ἔχει τὸ ι· λέγεται δὲ ἐπὶ δοτικῇ μόνῃς, ἀντὶ τοῦ ᾱττον. Ἀριστοφάνης Ἐρήνη.

Ἐνώματος, ἐνοχος τοῖς ὀρκοῖς, βέβαιος. βητορική.

Ἐνωμοτῆς, τάξις τίς στρατιωτικῇ παρὰ Λακεδαιμονίους. 10 εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείπειν τὴν τάξιν.

Ἐνωμοτάρχης, τάξεως τινὸς στρατιωτικῆς ἀρχὸν παρὰ Λακεδαιμονίους. βητορική.

Ἐνώμα, ἐκίει, ἐκτύφει· ἀπὸ τοῦ ὤμος ἡ μεταφορά· γίνεται ἐνώμα· καὶ, Ἄρης δ' ἐν χερσὶ παλῶριον ἔγχος ἐνώμα.

Ἐντα, τὰ ὄπλα· παρὰ τὸ ἐντὸς περιλαμβάνειν τὸ σῶμα, καὶ ἐντὸς εἶναι τὸν φοροῦντα· οἶονεὶ σκεπαστήριά τινα ὄντα, διὰ τὸ περιλαμβάνειν τὰ σώματα.

Ἐντόσθια, παρὰ τὸ ἐντὸς ἐπὶ ῥήμα, ὁ σημαίνει τὸ ἐσθί, 20

τὰ ἐσώθεν τοῦ σώματος καίμενα. οἱ δὲ λέγουσιν ἐν-
δόξια.

Ἐνύων, σημαίνει τὸ ἐντρεφίζω.

Ἐντομα, τὰ τοῖς κατοικοιχομένοις θύομένα. ἐντμήνεται γὰρ
τοῦτων ὁ τραχήλος· τὰ δὲ τοῖς οὐρανίοις θύοις ανα-
κλάται. ἡ ἔντομα τὰ εὐκονχισθέντα τῶν προβάτων·
τοιαῦτα δὲ ἔθνον τοῖς νεκροῖς, ἄφωνα, διὰ τὸ καὶ αὐ-
τοὺς εἶναι ἀφόνους. Καὶ μιν κυδαίνοντας ὑπὸ κνέφας
ἔντομα μῆλα· — καὶ — ἤγισαν ἔντομα μῆλων.

30 Ἐντρέχεια, σημαίνει τὸ μετα δρόμου καὶ θερμῶς ἐπιπ-
δαν τῷ πράγματι.

Ἐντροκαλιζόμενος, κατ' ὀλίγον καὶ συνεχῶς ἐπιστρεφόμε-
νος. ἐκ τοῦ τρέπω, τροπῶ, τροπίζω· καὶ προσθίσαι
τῆς αλ συλλαβῆς μετὰ τῆς ἐν προσθέσεως γίνεται ἐν-
τροκαλίζω. εἴρηται καὶ χωρὶς τῆς ἐν. Ἰλιάδος υ', πρὶν
δ' οὐ τι με τροκαλίζω Φεύγων· — ἀντὶ τοῦ οὐδὲ
ἐπιστρεφού. ταῦτα δὲ εἰσι βήματα ἀπὸ τῶν εἰς ἡς,
πλεονασμῷ τῆς αλ· οἶον πυλῆτης, πυκτίζω, πυκταλίζω.
Ἀνακρέων καὶ Σώφρων Φησὶν, ἀπὸ τοῦ πυκτεῦω,
40 πυκταλεύω.

Ἐντο] — ἐξ ἔρον ἔντο· — δασύνεται· σημαίνει δὲ τὸ
ἐξέβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα, ὃ ἐστὶν ἐκορέσθησαν.
ἀπὸ τοῦ ἴημι τὸ πέμπω, ἦσα, ἦκα, ἔμαι· ὁ ἀόριστος,
ἔδην· ὁ μέσος δευτέρως ἀόριστος, ἔμην· τὸ τρίτον τῶν
πληθυντικῶν, ἔντο. ἡ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀόριστου ἦν·
ὁ μέσος, ἔμην. ἡ ἀπὸ τοῦ ἔω, εἶμι· ἡ μετοχή, εἶς,
καὶ ἀφελίς· ἔμαι, ἔμην ἔσο ἔτο· καὶ τὸ πληθυντικόν,
ἔμεθα ἔσθε ἔντο.

Ἐνύπνιον, κατὰ τοὺς ὕπνους· ὀνομαστικὸν ἐπὶ βήμα, ἀντὶ
τοῦ ἐνυπνίως, ἡ ἐν ὕπνῳ. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα· ἀπὸ δὲ
50 ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπὶ βήμα. — θείδς μοι ἐνύπνιον.
ἦλθεν ὄνειρος.

Ἐνὼ, πολεμικὴ θείς. ἡ παρὰ τὸ ἐναύειν, ὃ ἐστὶν ἐμ-
φυνεῖν· ἡ παρὰ τὸ ἴω, ἀπὸ τοῦ ἐνίειν τοῖς πολεμου-
μένοις τὴν μάχην· ὅθεν καὶ ὑσμίνη. Ὀμηρος, — οὔτε
πτολίπορθος Ἐνὼ.

Ἐνυάλιος, πολεμικός. παρὰ τὴν Ἐνυὼ δαίμονα, ἥτις ἐστὶ
προστάτις τοῦ πόλεμου, κητικὸς τύπος γέγονεν· Ἐνυὼ
346 ἐνυίδς· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἐνυάλιος,
πρὸς φιλίης τοῖς τῆς θείας Ἐνυοῦς ἔργοις. Ἐπήχουρον τι
καὶ Ἐνυάλιον, ἀπὸ τοῦ φένω τὸ φονεύω, ἀποβολῇ τοῦ
φ, ἐνὼ· κατὰ παραγωγήν, ἐνὼ· καὶ ὄνομα ῥηματικόν,
Ἐνυὼ, καὶ ἐνυάλιος.

Ἐνώπιον, ἐπὶ βήμα τοπικόν. παρὰ τὸ ὦψ ὠπός, ὦπιον,
καὶ ἐνώπιον. πᾶν δὲ ἐπὶ βήμα εἰς ἰον, τύπου ὑποκορι-
στικοῦ ὑπάρχον, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνε-
ται· οἶον βράδιον, τάχιον, ράδιον, μετώπιον, ἐνώπιον·
10 τὸ δὲ προσωπεῖον, διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ προπερι-
σπᾶται. τὸ δὲ προσενώπιον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοὺς ἐξ-
αναντίας τῶν εἰσόδων τοίχους, διὰ τὸ φωτίζεσθαι ὑπὸ
τῶν θυρῶν.

Ἐξκλινον, ἐξάπουν. Ἀττικῶς μὲν ἐξάπουν καὶ ἐξκλινον
λέγεται, ὥς περ καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐξπηχυστί·
καὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἐξάπουν. Φυλάττει γὰρ
τὸ τέλος τῶν ἀρ. θμῶν ἐν τῇ συνθέσει πεντέμηνον λε-
γόμενον, καὶ, ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ· ἡμεῖς δὲ, πεντά-
μηνον. ὁκταπουν· καὶ ἡμεῖς, ὁκταπουν. εἰ οὖν ἄρα τὸ
20 τέλος τῶν ἀριθμῶν Φυλάσσει, ὃ δὲ ἐξ ἀριθμὸς τὸ ξ
ἔχει, Φυλάσσει ἄρα τὸ τέλος, ἐξκλινον λέγοντες. ἀλλ'
ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τοῦτο, ὅτι οὐδὲ μίαν λέξιν ἔχομεν
εἰς διπλοῦν καταλήγουσαν, καὶ ἐν τῇ συνθέσει Φύλασ-
σομένην. εἰσὶ δὲ αἱ Φυλασσόμεναι, ἐν παρὰ θέσει· ὅν,
Ἡδὲ μὲν ἐνίκησε· — Ἀλὲ ποδὶ κινήσας· — εἰ οὖν ἐξ-

πύς· ἐν συνθέσει, ὁφθαλμοὶ τρέπεσθαι καὶ μὴ καταλ-
γεῖν εἰς διπλοῦν. ἀνάλογον· ὅτι πεφύλακται τὸ τέλος
τοῦ ἀριθμοῦ· ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· οἶον, ἐξέστης·
Ἐξέτῃ ἀδρήτην· — καὶ, Ἐξέστες ἤνασεν· — οὐκ
ἔστιν οὖν πλεονασμός, ὡς πλανῶνται τινες. τὰ εἰς 15 30
ἐπὶ βήματα ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ κίς· οἶον,
ἐπτάκις, ἐπτάμηνος· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπτά ἀριθμοῦ.
τέσσαρες ὁ ἀριθμός, τετράκις τὸ ἐπὶ βήμα· παρὰ τοῦ-
το τετράμηνον. οὕτως οὖν ἐξάκις, ἐξακλινον, ἐξάπουν.
Ἡρωδιανὸς περὶ καθῶν.

Ἐξαγίστος, ἀπάθαρτος, ἡ πονηρός. Αἰσχίνης δὲ ἐπὶ τινος
λιμένος εἴρηκεν.

Ἐξάδιος, ὄνομα κύριον, ὃ ἐξοχὴν ἔχων ἐν τῷ διώκειν.
τὸ ε· πρὸ τοῦ ξ δασύνεται· τὸ δὲ ἐξάδιον, ψιλοῦται·
ἐπεὶ διφορεῖται τὸ ὄνομα, Λεξάδιος καὶ Ἐξάδιος, ὡς 40
Ὀβριάρως καὶ Βριάρως, Ὀϊλεύς καὶ Ἰλεύς.

Ἐξαυτης, ἐξεστηκώς, μαινόμενος· ἡ ἀβλαβής καὶ ὑγιής,
ὁ ἐξω αἵτης· οἶον, Ὁ Ζεῦ, γενέσθαι τῆς δέ μ' ἐξαν-
την νόσου· — τὸ ν ἔγκειται δι' εὐστομίαν.

Ἐξ ἁλός] τινὲς κατὰ συναλοιφήν, ἔξω ἁλός· οἱ δὲ, ἐκ
τῆς ἁλός, ὡς τὸ, Ἐκτορα δ' ἐκ βελῶν, ἀντὶ τοῦ ἔξω
βελῶν.

Ἐξακέσαιο, ἰάσαιο. ἀκῶ· τὸ θεραπεύω· ἀκέσσω· ὁ ἀόρι-
στος, ἦκεσα, ἡμεσάμην· καὶ τὸ εὐκτικόν, ἀκεσάμην.

Ἐξαρνος, ὃ τῷ ἀρνεῖσθαι ἐπιμένων, καὶ ἀρνούμενος κα- 50
θόλου.

Ἐξαρχασσάσαι, τὸ ἐκτελεῖσαι τὰς ἀράς, τούτεστι τὰς εὐ-
χάς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεσι τῶν ναῶν εἰώθασιν ποιεῖσθαι.

Ἐξακάφοιτο, ἐξαπατήσοι.

Ἐξαργυρᾶσαι, οὐκ ἐξαργυρίσαι, Θουκυδίδης.

Ἐξαστήρ, σημαίνει σκευός τι. παρὰ τὸ αὖω, αὖσω, αὖ-
στήρ, καὶ ἐξαστήρ. Αἰσχύλος.

Ἐξαμβλοῦν, τὸ διαφθεῖρειν· καὶ ἐξήμβλωσεν, ἀντὶ τοῦ 347
οὐ δεισῶσεν, οὐδὲ συνηύξησε. κυρίως μὲν ἐπὶ ἀμπελου
ἐπιπεκαυμένης τοὺς λεγομένους ὀφθαλμούς Φασὶ τὸ
ἐναμβλῶσθαι· μεταφορικῶς δὲ, καὶ βρέφος διαφθαρεῖναι
ἐν κοιλίᾳ, ἐξαμβλῶσθαι· καὶ ἀμβλωθρίδιον, τὸ ἐφθαρε-
μένον.

Ἐξαμφοτέραις, τὸ τὰ σαφέστερα εἰς ἀμφίβολον περι-
στῆσαι.

Ἐξ Ἀθῶν] Ἐξ Ἀθῶν δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο· — ἐκ δὲ
τοῦ Ἀθῶν, ὃ ἐστὶν ὄρος ὑψηλὸν τῆς Θράκης, ἐπὶ τὴν 10
θάλασσαν ἐβη, Ἰλιάδος ξ'. πλανώμενοι τινὲς ἀναγινώ-
σκουσιν ἐξ Ἀθῶν· οὐ γὰρ δύναται τρίτῃ ἀπὸ τοῦ ω
πίπτειν ἡ ὀξεῖα· οὐ γὰρ ἔχει πρὸ τοῦ ω τὸ ε, ὡς τὸ
πόλεων. ἀμφίβολον· εἰ γὰρ παρὰ τὸ Ἀθῶνς Ἀθῶν, ἐστὶ
πλεονασμῷ τοῦ ὀ· εἰ δὲ εἴρηται Ἀθῶνς Ἀθῶν, οὐκ
ἔστι πλεονάζει. Ἡρωδιανὸς περὶ καθῶν.

Ἐξάπινα, ἐπὶ βήμα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀφανής, ἀφίνα
καὶ ἀπινα.

Ἐξαίρετοι, εὐερεῖς, ἀπλεκτοί, αἱ κατὰ τιμὴν διδόμεναι
ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων γυναῖκες. τὸ ἀρσενικόν, ἐξαίρε- 20
τός. ἐκ τοῦ αἰρῶ τὸ διακρίνω καὶ προκρίνω, γίνεται αἰ-
ρετός, καὶ ἐξαίρετος. προπαροξύνεται· ἐπεὶ δὲ τὰ δια
τοῦ ερος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεσθαι θέλου-
σιν, ἀριδείκτος, ἀμαμακτος· χωρὶς εἰ μὴ ἀπλᾶ ὄν-
τα πρὸ τοῦ ε τὸ π ἔχει, διὰ τὸ ἰαπετός· ἡ ἀπὸ
ῥήματος συντεθείη, διὰ τὸ ἐπαινετός. σεσημαίνεται τὸ
ἀφυσγετός.

Ἐξαίτους, ἀπὸ τοῦ ἐξαίρετους κατὰ συγκοπήν· ἡ ἀπὸ
τοῦ ἐξαιτεῖν.

Ἐξαίρεσις, τόπος· τίς Ἀθήνησιν, ἔνθα ὑπεξαίρουμένοι 30
τὰ φορτία ἀπειδέοντο.

Ἐξαίσιον, ὅτε μὲν δηλοῖ τὸ ἄδικον, καὶ γίνεται παρὰ τὴν αἰσάν, ἥτις δηλοῖ τὸ πρῶτον, οἶοναι τὸ ἔξω τοῦ πρῶτου· ὅτε δὲ τὸ μέγα, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ κατῆκον, ὡς περ τὸ ἐκνομίως παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μεγάλως.

Ἐξαίσια, παντὸς ἐπέκεινα θαύματος, ὑπερβαλλόντως.

Ἐξείνην] ἐξεσίην ἐλθόντι, Ἰλιάδος ω', ἀντὶ τοῦ κατὰ δημοσίαν ἐξοδὸν καὶ πρεσβείαν. ἐξεσία γὰρ, ἡ δημοσία τομπή καὶ πρεσβεία· ἀπὸ τοῦ τὸν πρεσβεύοντα που ἐξείναι· ἢ παρὰ τὸ ἵμι τὸ πέμπω.

Ἐξάμεν] — μὴ δ' ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιοὺς· — ἀντὶ τοῦ ἐκπέμψαι καὶ ἀπολύσαι. σημαίνει καὶ τὸ κρατῆσαι καὶ φυλάσσειν. ἐκ τοῦ ἵμι, τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι καὶ ἔμεν, ὡς θεῖναι, θέμεν.

Ἐξαίρων] εἰς τὸ ἡεροφίτης.

Ἐξέτρω, ἐξεβλάβη, ἐξεκόπη ἡ κῆσις. παρὰ τὸ τρῶ βήμα, ὃ σημαίνει τὸ κόπτω· ὅθεν τρώται, τὰ σιδήρεα τέμνειν καὶ κόπτειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βλάπτω, ὡς τὸ, Οἶνός σε τρώει μελιγῆς· — τὸ δὲ παράγωγον αὐτοῦ, τρώω· ἐξ οὗ παράγωγον τρώμι· καὶ παρωχημένος χρόνος, ἄτρωον, καὶ ἐξέτρωον, ὡς ἔδωκ ἐξέδωκ.

Ἐξεῖδιον, σημαίνει τὴν ἐξίν· καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἐξεως γενιγῆς ἐστὶ, γράφεται διφθόγγον· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ἐξίως, ἐξείδιον διὰ τοῦ ι.

Ἐξεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐξείδι. ἐκ τοῦ εἶω τὸ πορεύομαι, παράγωγον, εἶμι· ὁ παρατατικός, εἶν· τὸ δεύτερον, εἶς· τὸ τρίτον, εἶ· καὶ ὡς περ ἀπὸ τῶν εἰς ω γίνεται προστακτικὸν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἰς μι σχήματος, Αἰολικὸν καὶ Ἀττικόν· οἶον, ἴστη, ἀντὶ τοῦ ἴσταθι· καὶ ἐμπίπλη, ἀντὶ τοῦ ἐμπίπλαθι. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ εἶ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ γίνεται· εἶ· ἐν συνθέσει, δεύτερον προστακτικόν, — ἐξεῖ τοῦ ἀσκήντην λαβών· — ἢ ἐκ τοῦ ἐξεῖμι συνθέτου σχήματος τῷ εἰρημένω τρόπῳ.

Ἐξεῖς, ἐφεξῆς, ὀρδινάως. ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥήματι τάξεως, ἀπὸ τοῦ ἐξῆς, πλεονασμῷ τῆς εἰ διφθόγγου.

Ἐξεῖλῃσαι] τοῦτο λέγουσιν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ τοῦ ἐκφυγεῖν· εἰκόμασι δὲ μεταφορικῶς λέγειν· ἀπὸ τῶν ἐν τῷ παλαίῳ ἀναλυσάντων ἑαυτοὺς. λέγει γὰρ Πλάτων ἐν ἐβδόμῳ Νόμῳ περὶ πάλης οὕτω· Τὰ δὲ ἀπ' ὁρῆς πάλης, ἀπ' αὐχένων καὶ χειρῶν καὶ πλευρῶν ἐξεῖλῃσας, μετὰ Φιλονεικίας τε καὶ καταστάσεως διαπονούμενα.

Ἐξηγηταί, οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσι διδάσκοντες καὶ ὑποδεικνύοντες περὶ τοῦ ἀδικήματος οὗ ἕκαστος γράφεται· καὶ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. ῥητορικῇ. ἐξηγητῆς οὖν ὁ τοὺς νόμους ἐξηγούμενος, καὶ πᾶν ὅτι οὖν πρᾶγμα. ζῆται εἰς τὰς Διαφoράς.

Ἐξηγήθην, ἀντὶ τοῦ κατηντήθην· ὅθεν καὶ ἡρόνες οἱ αἰγιαλοὶ, διὰ τὸ καταιονᾶσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. αἰονήματα γὰρ τὰ καταντήματα φασὶν οἱ ἰατροί.

Ἐξηυλημένα καὶ παρεξηυλημένα] αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν οὕτω λέγονται, καὶ κατὰ μεταφορὰν πάντα τὰ παλαιὰ καὶ κατατετριμμένα.

Ἐξίτηλον, τὸ ἀφανές· παρὰ τὸ ἐξείναι τοῦ δήλου, ὃ ἐστὶ τοῦ φανεροῦ· ἢ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι· ἢ τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἐγγύς ὃν ἀφανισμοῦ, ἐξίτηλα παρὰ τῷ Θεολόγῳ, ἡγουν ἀφανῆ, εὐτελῆ, χαῦνα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας, ἥτις ὅταν μὴ ἔχη τὸ τῶν δευσοποιῶν βάμμα, τὸ χρώμα ἐξίησι τοῦ ἐδήλου, ὃ ἐστὶ τὸ τοῦ ὁμοίου. ἐξίδηλος οὖν καὶ ἐξίτηλος οἶνος, ὁ ἀνόμιος ἑαυτῷ· ὅθεν τὸ ἐτυμον τῆς λέξεως εὖρον τὸ δευσοποιόν. τίθεται κυρίως ἡ λέξις ἐπὶ τῶν βαπτομένων ἐρίων· δευσο-

ποιὸς γὰρ λέγεται βαφῇ, ἡ ἔμμενον καὶ δευσοποιῶν ἐχούσα τὸ αὐθός. καὶ Πλάτων δὲ δόξαν δευσοποιῶν ὁρῶν τὴν ἔμμενον· καὶ δευσοποιὸς παρὰ ἡμᾶς. ἀντὶ τοῦ ἔμμενος καὶ δευσοποιῶν.

Ἐξίτηρους, εὐχὰς ἐφοδούς τοῖς πρὸς ἐξοδὸν ἔχουσιν ἢ πρὸς θάνατον. παρὰ τὸ ἵμι τὸ πορεύομαι· ἢ εἶμι τὸ πληθυντικόν, ἵμεν, ἴτε, ἴτός, ὄνομα ἰτήριος, καὶ ἐξίτηριος.

* Ἐξολισθεῖν] παρὰ τὸ ὀλισθαίνω ἀόριστος β'.

Ἐξούλης, ὄνομα δίκης. οἱ δίκην κινήσαντες ὥστε ἀπολαβεῖν χωρὰν ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβάτευεν κωλύμενοι, 50 μὴ ἐμβάτευσαντες, ἐξελανόμενοι, δίκην εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελανόντας, ἢ οὐκ ἐώντας ἐμβάτευεν· καὶ αὐτῇ ἡ δίκη λέγεται ἐξούλης, ἀπὸ τοῦ ἐξήλλειν, ὃ ἐστὶ κωλύειν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξήλλειν ἔλεγον. ῥητορικῇ.

Ἐξ οὐρίας πλεῖς, ἀντὶ τοῦ καλῶς. ἐστὶν ἐπὶ ῥήματι μεσότητος· παρὰ τὸν οὐρον, ὃ σημαίνει τὸν Φορὸν ἀνεμόν.

Ἐξοιχνεύσιν, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖσιν. οἴχω, οἴχνω· οἴχνουσι, 549 καὶ ἐξοιχνεύσιν.

Ἐξυπανέστη] τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὑπανεστή καὶ ἐξυπανέστη, Ἰλιάδος β'. ἢ ὅτι αἱ πρόθεσις ἐπισυντιθέμεναι, (λέγει ὁ κανὼν) διεγείρουσι τὴν ἐμφασιν περὶ τι πλεόν· οἶον ἐστὶ τὸ, προπροκυλινδόμενος, καὶ παρακαταθήκη. ἐξυπανέστη, διὰ τῆς ὑπὸ, τὴν κατ' ὀλίγον σχέσιν· διὰ τῆς ἐξ, τὴν εὐθύ· διὰ τῆς ἀνά, τὴν εἰς ὕψος σχέσιν.

Ἐξ υπογυίου, ἐξ ἐτοίμου, ἐκ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἐκ τοῦ σύν· 10 ἐγγύς· παρὰ τὰ γυῖα τὰ μέλη. σημαίνει δὲ καὶ παρ' αὐτὰ, καὶ ἀπερισκέπτως. ὑπόγυιον γὰρ σημαίνει πρόσφατον, ἐγγύτατον, τὸ ἐγγύς γεγονός, πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.

Ἐξοστρακισμός, ἐξορισμός, Φυγή. πῆγμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰσόδους ἔχον, δι' αὐτῶν εἰσιὼν πολιτῆς ἕκαστος, ὁστρακὸν ἐτίθει ἐπιγεγραμμένον. ἐξαιρηχίλων δὲ γινόμενων, Φυγή δεκαετῆς ψήφίζεται τοῦ κρινόμενου. ἀνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ὁστράκου, εἰς ὃ ἐνέγραφεν ἕκαστος Ἀθηναῖος, εἰ δεὸν μεδίστασθαι τῆς πόλεως. ἐνομισθῇ 20 δὲ τοῦτο ἐπὶ τῷ τοὺς ὑπερέχοντας τοῖς Φρονήμασι κωλύειν. ζῆται εἰς τὰς Διαφoράς.

Ἐξορία, παρὰ τὴν ἐξ πρόθεσιν καὶ τὸ ὄρος, ὃ σημαίνει τὸν ὄρισμόν. καὶ τί ἐστὶν ὄρος; λόγος σύντομος, δηλωτικός τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. καὶ ἐξορος τοῖνον ὁ ἔξωθεν τοῦ ὁρισμένου τόπου ὢν.

Ἐξορίσαι, ἀπὸ τοῦ ὀρού τοῦ γάλακτος. Προβατοῖς δὲ καὶ σιτίδιοις ὁμιλῶν, οὗτ' ἂν τὴν ψυχὴν βελτίων ἐγένετο, ἢ δαί πλεόν τοῦ βδῆλαι καὶ ἐξορίσαι τυρὸν καὶ πλυννα κἀδιν.

Ἐξοχος, παρὰ τὸ ἐξέχω· τὸ οὐδέτερον, ἐξοχόν· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἐξοχα· καὶ ἀποβολῇ τῆς ἐξ, ὅχα· 30 ὅθεν τὸ, — ὅχ' ἀριστος ἀπάντων.

Ἐξουσία] ἔχω, ἔξω· ἢ μετοχή, ἔξω ἐξοντος· τὸ θηλυκόν, ἐξουσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐξουσία.

Ἐξομολογῆσαι] οἱ μαρτυρήσειν τισὶν ἐν δικαστηρίῳ ὑπὸ σχυνόμενοι, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ βούλουσι καταμαρτυρεῖν, ὡμυον μὴδὲν ἐπίστασθαι. καὶ τοῦτο ἐστὶν ἐξομολογῆσαι.

Ἐξωμοσία] τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξιν τινὰ 40 διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινὰ, ἐξωμολογῆσαι ἐστίν. οὕτω Δημοσθένης.

Ἐξωμῖς, χιτῶν ἀμα τε καὶ ἱμάτιον· ἣν γὰρ ἑτερομῖσχαλος, καὶ ἀναβολὴν εἶχεν ἣν ἀνεδοῦτο κοσύμβην· διόπερ καὶ οἱ κωμικοὶ ἐπ' αὐτῆς, ποτὲ μὲν ἐνδυθῆναι, ποτὲ δὲ ἀναβάλλου φασίν. ἣν δὲ τῶν δούλων ὁ τοιοῦτος χι-

τῶν· ὁ δ' αὖ Φιλομάχος τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀσπῶν,
οὐκ ἐπισκεπάζων τοὺς βραχίονας· οἱ δὲ νεώτεροι, καὶ
50 θαιμάτιον ἔξωμιδα τὸ μικρὸν καὶ εὐτέλες, ῥήτορικη.
Ἐξωμῖς, χιτῶν ὅμοι· καὶ ἱματίον· τὴν ἐκατέρου γὰρ
χρεῖαν παρείχετο· χιτῶνος μὲν, ὅτι ἐξώννυτο· ἱματίου
δὲ, ὅτι ἀνεβάλλετο· τάχα δὲ ὅτι ἀχειρίδωτον ὄν, καὶ
πρὸς τοῖς ὤμοις ἀνοίγματα ἔχον, αὐτῶν αἱ χεῖρες
ἐξεκλῶντο, ὅποτε καὶ ἐξώννυτο, κατὰ τὸ τοῦ ἐξωμῖς
ἐκαλεῖτο. ἀνεβάλλετο δὲ, θάτερας χεῖρος ὑποσπασσο-
μένης, καὶ κάτωθεν πρὸς τοὺς πόδας ὡς τῶ ὤμῳ
350 ἐκκαταθείσης αὐτό, μηδὲν ζώνης δεόμενον.
Ἐξωρος, καλαιός· ἡ ἐξαέτης· (ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. λέ-
γεται ὥροι καὶ αἱ γράφαι.) λέγεται καὶ ὁ ἀκαιρος.
Ἐξω] Ἐξω στηλῶν, ἔξω τῆς οἰκουμένης· ὥς ὅπου γὰρ
(Φασίν) ἔστι πορεύεσθαι, στηλῶς ἐστῆσαν· Ἡρακλῆς.
πάντα γὰρ τὰ ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ἐπιρρήματα
χωρὶς τοῦ ἰ γράφονται· οἶον ἀνά, ἄνω· κατὰ, κάτω·
εἰς, εἰσῶ. οὕτως οὖν καὶ ἐξ, ἔξω· καὶ πρὸς, πρόσ-
10 ὅμοιως καὶ τὰ εἰς ὦ ἀπὸ ἐπιρρημάτων γινόμενα χωρὶς
τοῦ ἰ γράφονται· οἶον ἐγγύς, ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω· ἔξω,
ἐξωτέρω, καὶ ἐξωτάτω· πέραν, περαιτέρω, καὶ περαι-
τάτω· ὅσοι γὰρ τὸ ἐγγυτάτω· — ζῆται εἰς τὸ Πε-
ραιτέρω.
Ἐξώκειλεν, ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ κέλλειν ἐγένετο· κέλλειν
δέ ἐστι, τὸ εἰς τοῦμπροσθεν ἵκναι· ἐξ οὗ καὶ κέλευθος
ἡ ὁδός. παρὰ τὸ κέλλω ὁ μέλλων, κελῶ ὁ ἀόριστος,
ἐκείλα· ὁ δευτέρος, ἐκελον· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐνεστὼς κατὰ
τροπὴν τοῦ ε εἰς ο, οκέλλω· ὁ μέλλων, οκελῶ ὁ ἀό-
ριστος, ὠκείλα· ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθεν, ἔπεσεν· ἐπὶ νηός,
20 ἐξέβαλεν· ἐρρίψε· καὶ ἐξοκείλαι, ἐξορῆσαι καὶ ἐκδρα-
μεῖν· ἀπὸ τῆς τοῦ πνεύματος Φοράς.
Ἐξωφρονιμένοι, ἐξηρμένοι, ὑπὲρ φανευόμενοι· ἀπὸ τῶν
ὁφρῶν.
Ἐξουδένεται] ἐκ τοῦ οὐδαίς οὐδενός, γίνεταί· ῥῆμα περι-
σπώμενον οὐδενῶ, οὐδενῶσω, οὐδένωκα, οὐδένωμαι, καὶ
ἐξουδένωμαι.
Ἐξουθενῶ] ἐκ τῆς οὐ ἀρήσεως καὶ τοῦ τε συνδέσμου καὶ
τοῦ εἰς ἐνός, γίνεταί· οὐτενῶ· καὶ τροπὴ τοῦ ψιλοῦ εἰς
δασύ, οὐθενῶ, καὶ ἐξουθενῶ.
30 Ἐούσης] ἐκ τοῦ ὑπάρχει· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ δευτέρος ἀό-
ριστος, ἦον· ἡ μετοχή, εἶων· καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὦν·
καὶ τὸ θηλυκόν, εἶουσα εἰούσης, καὶ οὔσα· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ι, γίνεταί· οὐσία· ἡ παρὰ τὸ ἴσος.
Ἐὼν, μετοχή ἐστὶν ἀόριστος δευτέρου· διότι οὐδέποτε με-
τοχὴ ἐνεστώτος ὀφύεται, πλην τοῦ ἐκῶν· καὶ οὐδέπο-
τε δευτέρου ἀόριστου μετοχὴ βαρύνεται, πλην τοῦ πέ-
φρων. ὥστε τὸ εἶων, δευτέρος ἀόριστος ἐστί. κλίνεται
ἐόντος· καὶ ὄντος· τὸ δὲ εἶων τοῦ ὦν ἐντελέστερόν
ἐστίν. ἔω ὦ· καὶ εἶων, ἐνεστὼς καὶ παρκατακτικός.
40 Ἐοικώς εοικότες] ἐκ τοῦ εἶκω τὸ ὅμοιόν· ὁ μέσος παρακαί-
μενος, εἶκα· καὶ ἐν διαλύσει, καὶ ἐπενδύσει τοῦ ο,
εοικα· ἡ μετοχή, εοικώς· ἡ ἀπὸ τοῦ εἶκω, ὁ μέσος
παρακαίμενος, οἶκα, τῷ λόγῳ τῆς παραληγουσῆς· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ε, εοικα· ἡ ἐκ τοῦ εἶκα μέσου παρα-
καίμενος· εἶκα καὶ εοικα· σημαίνει δὲ τρία· τὸ ὅμοιον,
τὸ πρέπειν, καὶ τὸ φαίνεται, παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις.
τὸ ὅμοιον, ὡς τὸ, — ὁ δ' ἦν ἡμεῖς οἰκώς· τὸ πρέ-
πει, ὡς τὸ, — εοικέ τοι οὗτοι αἰεὶ εἶς, Ἰλιάδος ι', ἀντὶ
τοῦ πρέπον σοι ἐστίν, καὶ οὐκ ἐστὶ σοι ἀπρεπές. τὸ
50 φαίνεται, ὡς τὸ, Ὡς εοικεν ἡ τῶν φρενῶν ἐναλλαγή·
— καὶ ὁ Πορφύριος, Ἐοικα δὲ μήτε τὸ γένος μήτε
τὸ εἶδος ἀπλῶς λέγεσθαι.
Ἐοιγμεν] ἐκ τοῦ εοίκαμεν πρώτου τῶν πληθυντικῶν γί-

νεται, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, εοιγμεν, ὡς δεοί-
καμεν, δεοιγμεν.
Ἐοικυῖα] ἐκ τοῦ εοικότος, τὸ θηλυκόν εοικυῖα· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ ι, Ἰλιάδος σ', — ζῶσι νεήσιον εοικυῖαι.
ζητεῖται, ποίου χρόνου ἐστὶ τὸ εοικα καὶ εἶκα· ἐπεὶ
γίνεται καὶ ἀπὸ τοῦ εἶδω εἰσω τὸ ὅμοιον, ὁ παρακαίμε-
351 νος, εἶκα· καὶ ἀπὸ τοῦ εἶκω εἶξω εἶχα, ὁ μέσος, εἶκα.
λέγουσιν οὖν, ὅτι μέσος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ εἶκω· οὐ γὰρ δύ-
ναιτο εἶναι ἀπὸ τοῦ εἶδω· ὅτε γὰρ ὁ ἐνεστὼς ἐνεργη-
τικῶς δηλοῖ, τότε καὶ οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐνεργητικῶς ση-
μαίνουσιν· οἱ δὲ μέσοι πολλάκις ἐκφύγουσι τὴν σημα-
σίαν, ὥς περὶ τὸ πέπηγα.
Ἐοικειν] εἶκω· ὁ μέσος παρακαίμενος, εἶκα· κατὰ διαλύ-
σιν, εἶκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, εοικα· ἡ ἐκ τοῦ εἶκα·
ὁ μέσος παρακαίμενος, οἶκα· τὸ γὰρ ε, ἡνίκα εὐρεθῇ
10 ἐν διτυλλάβῳ μέλλονται, ἡ μόνον, ἡ μετὰ τοῦ ι, εἰς φ'
τρέκεται ἐν τῷ μέσῳ παρακαίμενῳ· οἶον, λέξω, κέλο-
γα· πείσω, πέποιθα· οὕτως εἶκω, οἶκα· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ε, εοικα· ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, εἴκειν· καὶ
ᾤφειλεν εἶναι ἡοικειν· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι
οὐδέποτε λέξις Ἑλληνικὴ εὐρίσκεται ἀπὸ τοῦ η ἀρχο-
μένη ἐπιφερομένου τοῦ ο· χωρὶς εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ
εἴη, ἡ κατὰ διάλεκτον· πρὸς κεῖται, εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ,
δια τὸ ἦος ἡοῖ· καὶ, Πρωτὶ δ' ὑπ' ἡοῖ· — κατὰ δια-
λεπτον, δια τὸ ἦω· οἱ γὰρ Ἴωνες διαλύοντες, λέγουσιν
20 ἦοα· κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα ἐγένετο ὑπερβιβασμός
τοῦ χρόνου· καὶ τὸ μὲν ε, ἐφύλαχθη διὰ τὸ ο· τὸ δὲ
ο, ἡμεῖς εἰς ω· καὶ ἔμεινε τὸ ι, προσγεγραμμένον.
ἡ γὰρ πρώτη συλλαβὴ συνέστηκεν τὸ η εἰς ε· ἡ δὲ δευ-
τέρα ἐξέτεινε τὸ ο εἰς τὸ ω, καὶ ἐγένετο εἴκειν· τού-
του τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, — εἴκεισαν· καὶ ἀπο-
βολῇ τοῦ ι, εἴκεσαν.
Ἐοργα] ἀπὸ τοῦ εἶργω εἶργω ὁ παρακαίμενος, εἶργα· ὁ
μέσος, εἶργα· διαλύσει, ἔεργα· καὶ τροπὴ, εοργα· οὐ-
τως ἐγένετο καὶ τὸ εἴωλπειν καὶ εἴωργειν καὶ τὰ ὅμοια.
ῥέξω· ὁ μέλλων ῥέξω· ὁ παρακαίμενος, ἔρρεχα· ὁ μέ-
30 σος, ἔρρογα· ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ ὑπερθέσει, εοργα· ὁ
ὑπερσυντέλικος, εἴωργειν· καὶ ᾤφειλεν εἶναι ἡοργειν·
ἀλλὰ κανὼν ἐστὶ· — τούτου χάριν ἐσφῶθεν γίνεται ἡ
ἐπέκτασις· καὶ ἡ μετοχὴ, εοργώς· Κατὰ δὲ ὁμῶς ὁ τ'
αεργός· ἀντὶ τοῦ πολλὰ εοργώς, ἀντὶ τοῦ εἰργασμέ-
νος, Ἰλιάδος ι'.
Ἐώρταζον] εἰορτάζω· καὶ ὁ παρακατακτικός ᾤφειλεν εἶκα
ἡορτάζον· καὶ ἐπεὶ οὐδέποτε λέξις εὐρίσκεται ἀρχομένη
ἀπὸ τοῦ η, ἐπιφερομένου τοῦ ο, τούτου χάριν ἐγένετο
40 ὑπερβιβασμός· καὶ ἡ μὲν παραλήγουσα, ἐξέτεινε τὸ ο
εἰς ω· ἡ δὲ ἀρχουσα, συνέστηκεν τὸ η εἰς ε, καὶ ἐγέν-
ετο εἰορτάζον.
Ἐώρων] ἀπὸ τοῦ ὄρω, ὁ παρακατακτικός, ὠρων· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ ε, εἰρων, τῆς δασείας φυλαττομένης· ὡσαύ-
τως καὶ ἀπὸ τοῦ οἰνοχοῦ, ὁ παρακατακτικός, ὠνοχόουν·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, εἰωνοχόουν· καὶ ἀπὸ τοῦ ὠνῶ
ὠνοῦμαι, ὠνῆμαι, καὶ εἰωνῆμαι.
Ἐώσεν] ἀπὸ τοῦ ὠθω τὸ ἀπῶθω, ὁ μέλλων, ὦσω· ὁ ἀό-
ριστος, ὦσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔωσα.
Ἐώγεν] ἀπὸ τοῦ οἶγω, ὁ παρακατακτικός, ὠγον, ὠγε· καὶ
50 πλεονασμῷ τοῦ ε, — χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ ἀνέωγε· —
Ἐορτάζω] ἐκ τοῦ ἐορτή· τοῦτο παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυ-
μῶ, ἐροτῇ, καὶ ἐορτῇ κατ' ὑπερβιβασμόν, ἥς ἐρῶσι
πάντες· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ εἰς τὰ ἐα ὀρούειν, ὅ
ἐστὶν εἰς τὰ ἀγαθὰ ὀρμάν· ὅθεν καὶ δατυνεται· οἱ
μῆντοι Ἴωνες ψιλοῦσιν.
Ἐόλητο, ἐκεκλήνητο καὶ ἐτετάρακτο· γράφεται καὶ διὰ τῆς 325

αι διφθόγγου. Ἡ μὲν δ' ὥς ἐόλητο νόον μελεδήματι
κούρη: — Ἀπολλώνιος.

Ἐῶμι, ἐν τῷ. Κεῖσε δ' ἂν οὐ μιν ἐγὼγε μετὰ μνηστῆ-
ρας ἔωμι: — ἐνέρχεσθαι οὐκ ἔω. ὅταν δὲ εὐκτικὸν ᾖ,
ἔξει τὸ ι, ἔῶμι, ἔως, ἐφ' βοῶμι, βοῶς, βοῶ. Δωρι-
κῶς γὰρ τὸ α εἰς η κινῶται, ἅπερ ἡμεῖς εἰς α μα-
κρὴν, καὶ γὰρ βοῶς λέγουσι, καὶ ὄρε, καὶ τιμῆς.

Ἐῶς] ἡ ἔως, τῆς ἔω· παρὰ τὸ εἶναι τὸ Φωτίζω, εἰς
ἀποβολῇ τοῦ υ, ἔως σημαίνει δὲ τὴν ἡμέραν. ἡ δὲ
τοῦ ἔως ταύτης ἡμέρας κατακλίνεσθαι, ἡ δια τοῦ ἔσθαι
ἡμᾶς ἐν αὐτῇ· ἀπὸ τῆς ἔω γίνεται ἔφος κτητικὸν συν-
τῶ ι. — ἐπικλείοντες, ἔφον Ἀπόλλωνα, Ἀπολλώνιος.
ἐκ τῆς ἔφας Φέρεσθαι, τούτεστιν ἐκ τῆς ἀνατολῆς.

Ἐωσφόρος, ὁ ἀνατολικὸς ἑσπέρη πρωῒνος, ὁ τὴν ἔφωαν ἐν
αὐτῷ Φέρον· ὁ αὐτὸς καὶ Φωσφόρος καλεῖται.

Ἐωλος, ὁ χθονίων· καὶ ἔωλον ὄψον, τὸ χθονίον. πα-
ρὰ τὴν ἔω τὴν ἡμέραν γίνεται ἔωλος. Φιλοξένος δὲ
λέγει, ὅτι γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων ὀνόματα εἰς
λος· οἶον, Φεῶν, Φειδωλός· αἰτῶ, αἰτωλός· ἀμχρτῶ,
ἀμχρτωλός. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔω τὸ κορινθίον γίνεται
ἔωλος· ὅταν γὰρ κορινθίαν τινός, εἰσάγῃμεν τὰ λρι-
πα τῷ εἰς τὴν ἀρχῇ Φυλάττοντες ἔωλα λέγειν.

Ἐωλοκρασία] ἔδος ἦν τοῖς νόοις δειπνῶσι καὶ νικητεῦ-
σιν, καταχρῆν τὴν ἐῶλαν δειπνῶν τοὺς ζῶντας· πρὸς
τοιαύτην παιδείαν τετραμμένοι. ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω
πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπο τοῦ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἐῶλων,
ἃ ἐστὶν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκερασάς κα-
τηγόρει ὁ Αἰσχίνης. ἡ ἐωλοκρασία, ἡ χθονίων μέθη.
ἔωλον γὰρ τὸ χθονίον· παρὰ τὸ τὴν ἔω λαθῆναι. ἡ
ἔωλον τὸ λυτὸν, ἡ τὸ μὴ πρόσφατον, ἀλλὰ χθονίον·
παρὰ τὸ ἔω, ὁ σημαίνει τὸ περιπατῶ· ἡ μάταιον, ψυ-
χρον, ἀνωφελές, ἀνίσχυρον. καὶ ἄλλως· ἡνίκα συνεπι-
νον ἀλλήλοις παρὰ Ἀθηναίους οἱ νέαι, ἐπὶ ἐκάστου
κρατῆρ οἶνον ἐτίθετο. καὶ εἰ τις ἐκαθεύδουσε, μὴ πῶν
τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς
ἐξέχεετο· καὶ ἐκαλεῖτο ἐωλοκρασία. λαμβάνεται δὲ
ἐπὶ κατηγορίᾳ ἀρχαίων πραγμάτων.

Ἐω, σημαίνει ἔξ· τέσσαρα βαρυνόμενα, καὶ δύο περι-
στώμενα. ἔω, τὸ ἐνδύσθαι, ἀφ' οὗ καὶ ἱμάτιον· ἔω, τὸ
πορεύεσθαι, ἀφ' οὗ καὶ ἔος καὶ ὁδός· ἔω τὸ τελειῶ,
ἀφ' οὗ καὶ ἔως καὶ ἑσπέρα, ἡ τῆς ἡμέρας τελείωσις.
ἔω τὸ ὑπάρχω, ἀφ' οὗ καὶ ἔσται καὶ ἔσται. ἔω τὸ
σύνχωρῶ, ἀφ' οὗ καὶ ἔσας· ἔω τὸ κατέξομαι, ἀφ'
οὗ καὶ τὸ ἔμι, ἔεμαι ἡμαι, κάθημαι.

Ἐπαγωγή, πειρασμός, ἡ ζημία, ἡ αἰχμαλωσία, ἥτοι τὸ
ὁπωσούν ἐπαγόμενον κακόν.

Ἐπαγωνιᾶται, Φιλονεικήσει, προσκατερήσει· ἐκ τοῦ ἐπα-
γωνίζω.

Ἐπάκριος Ζεὺς· ἐπ' ἄκρας γὰρ τῶν ὀρῶν ἰδρύοντο βω-
μοὺς τῷ Διὶ, οἶον τοῦ Τιμητοῦ, τοῦ Παρνηίδου. Πο-
λύζηλος Μουσῶν γοναῖ, ἱερὸν γὰρ ὃν τετυχημάς ἐπα-
κρίου Διός.

Ἐπακρία χώρα] Ἀθηναίους πάλαι κωμῆδὸν οἰκοῦντας
πρῶτος Κέκροψ συναγαγὼν κατῴκισεν εἰς πόλιν δυο-
καίδεκα· καὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐπωνυμίαν ἀφ' αὐτοῦ
Κεκροπίαν προσήγορεύε· δύο δὲ τετραπόλεις ἐκάλεσεν,
ἐκ τεσσάρων πόλεων ἐκατέραν μοῖραν καταστήσας· τρεῖς
δὲ τὰς λοιπὰς, ἐπακρίδας ὀνόμασε· καὶ ἡ προσεχὴς
χώρα ταύταις ταῖς τρισὶν ἐμωνυμίας αὐταῖς ἐπακρία
ἐκαλεῖτο. ῥητορικῇ.

Ἐπακτρίδες, οἱ κυνηγεταί, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τὰς κύνες.
ἐντεῦθεν καὶ ἡ ναὺς ἡ ἑλίας ἐπακτρία, καὶ ἐπακτρίς
ἐπακτρίδος.

Ἐπακτροκλής· συνετέθη ἐκ τοῦ κλέος καὶ ἐπακτρίδος·
πλοῖα δὲ ἦν βραχέα ληστρικὰ· ἡ μὲν ἐπακτρίς, ἐκ
τοῦ κατὰγειν τὰ συλόμενα· ὁ δὲ κλέος, εἰς τὸ ἀρπάζειν
καὶ Φεύγειν· καυφότατος γὰρ ἦν. πρῶτος δὲ δακεῖ εὐ,
ρηκάναι τὴν ἐπακτρίδα Μίνως.

Ἐπακτὸς ὄρκος, ὃν ἂν τις ἐκὼν αὐτὸς αὐτῷ ἐπάγῃται·
τούτεστιν ὃν αἰρεῖται. ἄλλοι δὲ τούναντιον, ὁ ἀλλὰχό-
θεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐδαίρετος· εἰσι δὲ ὄρκου
τρία εἶδη, ἀπώματος, κατώματος, ἐπακτός.

Ἐπακτῆρες, οἱ κυνηγοί· ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνες.

Ἐπακτίον, μέγαν, ὑψηλόν.

Ἐπαλμένος, ἐφορμήσας· ἀπὸ τοῦ ἐλλομαι τὰ πηδῶ, ἀλ-
όμενος· καὶ συγκοπῇ.

Ἐπαλῆς, ὁ προμαχὼν τοῦ τείχους, ἐκ τοῦ ἄλλω τὸ βαλ-
ῶν, ὁ μέλλων, ἄλῃ· ὄνομα ῥηματικόν, ἄλῃς· καί.

Ἐπὶ ἐπαλῆων πάλεως περιπατεῖς· ἡ ἐπαλῆσις
τίς οὐσα· οἶον, Πολλοὺς ἐπὶ τῆς ἐπαλῆς ἡγαγεν· ἡ
τῆς ἀπαιτίας ὑπερβολῇ· μόναις ταῖς ὀφθαλμοῖς τὰ θα-
φῆς ἐπιτρέψαντας· Λιβαυρος ἀπὸ τοῦ ἀλέειν παρρησι-
αμένου· ἐστὶ δὲ ἐξ ὀκτὶ τειχῶν, αἰφῆς· ἵασι δὲ καὶ δια-
στήριον τῶν Φονικῶν.

Ἐπαλῆτης, ὁ λιθὸς ὁ ἐπάνω τῆς ἐπαλῆως, τῷ κανόνι
τοῦ Ἀσκαλωνίτου· ἡ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ις δια τοῦ
ιτῆς γινόμενα, διὰ τοῦ ι γραφεται· οἶον, Νευκράτης, 30
Νευκρατίτης· Ταμιάδης, Ταμιαδίτης.

Ἐπανκρούσαι, Ἀριστοφάνης· ἀπὸ τῶν κατὰλατούτων,
ὅταν ἀναστρέψαντες πρυμνὰν ἀνακρούωκται, ἵνα εἰς
τοῦτίσω ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον.

Ἐπάρουρος, Ὀδυσσεύς· οἱ μὲν, παρούρας ἀπέδσαν, ὁ
ἐστὶ Φύλαξ· οὐρος γὰρ ὁ Φύλαξ· δεήσει οὖν ὀξύτῳως
προφέρεσθαι, ὡς θυρωρός· βέλτιον ἐπάρουρος, ἀντι-
τοῦ ἐπίγειος· τὴν γῆν γὰρ ἀρουραν λέγουσιν.

Ἐπαοιδῇ] Ἰστέον ὅτι ἀρχαῖα ἐστὶν ἡ δια τῆς ἐπαοιδῆς
θεραπεῖα. Ὀμηρος, — πᾶσι δ' ἐπαοιδῇ αἶμα κέλει· 40
νόν· — καὶ Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Τούς μὲν
μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς· —

Ἐπαγγελία καὶ ἐπαγγελία, σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα· ἰδίως
δὲ λέγεται ἐπὶ πεπορευμένων καὶ δημηγορούντων, οὐκ
ἐξόν. καὶ ἐπήγγελε, παρεκελεύετο, προσέειπτε· λέγε-
ται καὶ παθητικῶς, καὶ ἐπαγγεῖλασθαι· λέγεται, τῇ
κελευσιν, ἡ καταγγέλλειν.

Ἐπάσαντο, ἐγεύσαντο. παρὰ τὸ πατῶ (ὁ ὄλητο· τὸ ἐσθίω·
ἐξ οὗ πάτη καὶ Φάτη, ἐν ᾧ ἐσθίουσι τὰ ἄλογα) ὁ
μέλλων, κατήσῃ· καὶ συγκοπῇ, πατῶ· καὶ τὰ λοιπὰ 50
ὄληα· ἡ παρὰ τὸ μαστῶ μαστῶ εμαστῶ· συγκοπῇ,
ἐμαστῶ· ἐμάσαντο, καὶ ἐπάσαντο· παρὰ τὸ μαστῶσαι,
τροπῇ τοῦ μ εἰς π· καὶ τοῦ τήνου ἐναλλαγμέντος·
καὶ πάσασθαι, τὸ γεύσασθαι· καί, — σπλάγχν' ἐπά-
σαντο.

Ἐπασσύτεροι] ἐστὶν ἄσπον τὸ ἐγγύς· ἐξ αὐτοῦ ἄσποταρος·
καὶ ἐπασσύτερον, τὸ συνεχές καὶ πυκνόν.

Ἐπαυλῆς, μάνδραι βοῶν, καὶ προβάτων αὐλαί.

Ἐπαυλία λέγεται, καδ' ὅσαν ἐν τῇ τοῦ νυμφίου αἰμία [ἡ 354

νύμφη τότε πρῶτον ἐπηύλισται· καλεῖται δ' ἐπαυλία
καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γαμῶν παρὰ
τοῦ τῆς νύμφης πατρός· δῶρα φερόμενα τῇ νυμφίῳ
καὶ τῇ νύμφῃ ἐν παμπῇ σχήματι· καὶς γὰρ ἡγεῖται
χλαυίδα λευκὴν ἔχων, καὶ λευκάδα καιομένην· ἐπει-
τα μετὰ τούτων μακροφόρος· εἰδ' αἱ λοιπαὶ ἀκολου-
θῶς ἐφέξῃς φέρονται χρυσίου λεκανίδας, σμύγματα,
Φορεῖα, κτένας, κοίτας, ἀλαβάστρους, σπανδάλια, θή-
κας, μυράλιπτρα· ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἀμ τῷ
νυμφίῳ φέρουσιν· οἱ δὲ Φασὶν ἐπαυλῆαν τὴν δευτέραν 10

μετὰ τοὺς γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι, ἐν ᾗ πρῶτον ἐκαυλίζεται τῷ νυμφίῳ ἢ νύμφῃ.

Ἐκαυρῶ, τὸ ἀπολαύω· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, γίνεται αὐρῶ, ὡς παῖω, παύσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐκπύρην· εἰς ἐκαύρω, ἐκαύρωμαι, ἐκαύρηται. Οὐ μὲν οἶδ' εἰ αὐτὲ πακορβραφίης ἀλεγεινῆς Πρώτῃ ἐκαύρηται, Ἰλιάδος ὁ, ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύτη, ἀπολαύσῃ.

20 Ἐκαυτοφώρῳ, σὺν τῷ ι. ἐκ γὰρ τοῦ Φῶρ Φωρὸς ὁ κλέπτῃς, καὶ τῆς αὐτὸς ἀντανυμίας, γίνεται αὐτόφωρος, καὶ ἐκαυτοφωρός. σημαίνει δὲ τὸν ἐν αὐτῇ τῇ κλοπῇ ληφθέντα· ἢ ἐπ' οφθαλμοῖς ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματα αἰλούς.

Ἐκαψ θέμεναι, πάλιν ἐπικλεῖσθαι, καὶ ἐπιθεῖναι.

Ἐκαυγίζων] Λάβρος ἐκαυγίζων· — σφοδρὸς ἐπιπνέων. ἐκ τοῦ αἰγίς, αἰγίζω. αἰγίς δὲ ἐστὶ, συστροφὴ ἀνέμου.

Ἐκαίτης] ἀπὸ τοῦ αἰτῶ αἰτήσω αἰτήτης, καὶ ἐκαίτης.

30 Ἐκένεξ] ἀπὸ τοῦ ἐνέκω ἐνέξω, ἐνέξῃς καὶ ἐπένεξῃς.

Ἐπανεγκεῖν δόρυ, ἐπὶ τῇ ἀκφορᾷ, καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι. εἰς τοὺς βιαίως ἀποθανόντας ταῦτα ἐπράττετο. καὶ Ἰστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων Φησὶν, ὅτι τινὲς δόρυ ἐπὶ τοῦ τάφου Φασὶ καταπεκρηχέναι τὸν Ἐρσχθέα, τὸ πάθος σημαίνοντα, διὰ τὸ νόμον εἶναι τοῖς προσήκουσι, τούτου τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τοὺς Φονέας. ῥήτορικῇ.

Ἐπενήνεον, ἐκασώρευον. ἐκ τοῦ εἰς ἐνός, ἐνῶ ῥῆμα· ἡγοῦν τὰ διηρημένα εἰς ἐν ἄγω. ἡνεον, ἐνήνεον· καὶ ἐπενήνεον.

40 Ἐπενήνοθε] κάλλιον ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. εἰ γὰρ ἐψιλωμένην καὶ μαδῶσαν καὶ ὀλιγοτρίχον σημαίνει, πῶς ἂν ἀρμόζοιτο τὸ ἐπανθεῖν, ὁ σημαίνει κάλλον τὸ δασύ· ἐστὶ δὲ μέσος παρακείμενος· οἱ μὲν, παρὰ τὸ εἶω τὸ εἰε εἶδους ἐπιμελοῦμαι· ὅθεν καὶ εἵσειρα ἢ θρίξε. μετὰ τῆς ἐν προθέσεως γίνεται ἐνέθω· ὁ μέλλων, ἐνέσω· ὁ παρακείμενος, ἦνεκα· ὁ μέσος, ἦνεθα· καὶ Ἀττικῶς, ἦνοθα, ὡς πέπεμφα, πέπομφα. ἦνοκα οὖν καὶ ἦνοθα· καὶ Ἀττικῶς, ἐνήνοθα. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως· ὅθω τὸ κινῶ· ὁ μέλλων, ὅσω· ὁ παρακείμενος, ὄκα· ὁ μέσος, ὠθα· καὶ μετὰ ταῦτα προσθέσει, ἐνόθω ἐνόσω· καὶ Ἀττικῶς παρακείμενος, ἐνήνοκα, καὶ ἐνήνοθα. ἄλλως· ἐκ τοῦ εἶω τὸ ὑπάρχω, γίνεται ἐέθω· καὶ κατὰ συναιρέσειν καὶ σύνθεσιν, ἐνήθω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἐνηθα· καὶ Ἀττικῶς, ἐνένηθα· εἰτα ὑπερθέσει καὶ τροπῇ, ἐνήνοθα· ζητεῖ εἰς τὸ ἀνήνοθεν.

50 Ἐπέται, οἱ θεράποντες· ἀπὸ τοῦ ἐπασθαι τοῖς δεσπόταις. Ἐπέτειον, ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους. ἐπετος γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνεστώτα καιρὸν, οὐχὶ διὰ τοῦ Φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὡς Φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. ῥητορικῇ.

Ἐπασβόλος, ὁ λοιδορὸς ὁ τοῖς ἐπασὶ βάλλων· ἐκ τοῦ ἔπος καὶ τοῦ βάλλω. τὰ δὲ παρὰ τὸ βάλλω μὴ μετὰ προθέσεως συντεθέντα πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, ἐλαφιβόλος, ἐκηβύλος. μὴ μετὰ προθέσεως εἶπε, διὰ τὸ ἀμφίβολος, πρόβολος, ὁ προβεβλημένος πρόμαχος.

Ἐπεδικασε] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιόδωρου, τὸ μὲν ἐπεδικάσεν, οἶον προσέκρινε· τὸ δὲ ἐπεδικάσατο, οἶον ἐπέσειε τοὺς δικαστὰς ἐαυτοῖς προσνεῖμαι τὸν κλῆρον.

10 Ἐπέζεσεν, ἀντὶ τοῦ ἤρθη καὶ ἠύξηθη· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος, καὶ ἐν τοῖς λέβησιν αἰρομένου ἐν τῷ ζέειν. Εὐριπίδης, Δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε.

Ἐσπεπλήκειον, ἐψόφουν, ἐκρότουν· ἴσως ἀπὸ τοῦ ληπῶ ληπαῖς.

Ἐπεμαμετο, ἐπεζήτει, ἐπαθύμει· παρὰ τὸ μαῖω τὸ ζῆτω.

ETYMOLOGICON.

Ἐπέντευεν, ἠτοίμαζε, παρεσκευάζε· παρὰ τὸ ἐντος, ὁ σημαίνει τὸ ὅπλον.

Ἐπέτλω] τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πλῶμι, ὅπερ ἐν κινήσει οὐχ εὐρήται. οὐκ ἐστὶ δὲ ἀληθές· ἀλλ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πλῶω πλώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπλων, ἐπλως· εἰτα τοῦ πρώτου ἀόριστου τὸ δεύτερον πρόσωπον ἐπλσας, καὶ ἐπέπλωσας· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἐπέτλω.

Ἐπέπιθον] ἐκ τοῦ πείθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπιθον· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμοῦν, ἐπέπιθον· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐκπέπιθμεν· καὶ κατὰ συγκατῆν, ἰλιάδος β, — καὶ δεξιά ἢς ἐπέπιθμεν, ἀντὶ τοῦ αἰς ἐπεπιστεύκειμεν.

Ἐπερρώσαντο, ἀντὶ τοῦ ἐπεσεισθήσαν, ἐκινήθησαν. ἐστὶ ῥῶω σημαίνον τὸ κινῶ καὶ σείω· ὁ μέλλων, ῥώσω· ἔρρωσα, ἐρρώσάμην, ἐρρώσαντο. Ἀμβροσίω δ' ἄρα χαίται ἐπερρώσαντο ἄνακτος, Ἰλιάδος α'.

Ἐπεσκήφατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν· σπανιάκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι Φόνου, ὡς Ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐπέσκηψεν, ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο, ἢ προεφασίστατο. ἐστὶ καὶ ἐπισκηψάμενον, ἐπιβαρῆσαντα· καὶ ἐπισκήψασθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι, καὶ ἐπισημειώσασθαι. τὸ δὲ ἐπισκήπτω, ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθειασμοῦ λέγω, καὶ οἶον ἐξορκίζω, Ἀνδοκίδης καὶ Λυσίας ἔλαβον.

Ἐπασεύοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπηκολούθουν, ἐφώρμυν. ἐκ τοῦ σῶ, γίνεται παράγωγον σεῦω· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, σεύομαι· ὅθεν τὸ, — ἐπασεύοντο δὲ λαοί· — ἐκ τοῦ σῶ τὸ ὀρῶ, παράγωγον σῶω· ἐξ αὐτοῦ, σῶμι· ὁ μέλλων, σῶσω· ὁ παρακείμενος, σέσυνκα· ὁ παθητικὸς, σέσυμα· τὸ τρίτον, σέσυσται· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ε, ἔσυσται· Εἰ δὲ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσυσται, Ἰλιάδος ι', ἀντὶ τοῦ ἐφορεῖται, ἐπιθυμεῖ.

Ἐπτοεζάζοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτῷ τὰ τόξα ἔτεινον. ἐκ τοῦ τοεζάζω.

Ἐπεφνε] ἐκ τοῦ Φῶ, Φένω· συγκατῆ, Φνῶ· καὶ διπλασιασμῶ, πεφνῶ, συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. Φένω· καὶ ὁ β' ἀόριστος, ἐφενον· διπλασιασμῶ, ἐπέφνον· συγκατῆ, ἐπεφνον· εἰς πεφνω. τινὲς δὲ παρατατικῷ αὐτὸ νομίζουσιν, ἀγνοοῦντες τὴν κλίσιν αὐτοῦ. τὸ γὰρ πεφνω ὑποτακτικῷ ἐστὶν, οὐχ ὀριστικῷ. ἢ Φῶ· παράγωγον, Φημι, ἐπὶ τοῦ ἀναίρω· οὐ ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέφαμαι, πέφαται· ὅθεν καὶ φάτος. πέφνων, βαρύτονον. ζήτησι εἰς τὸ βαλῶν.

Ἐπεφραδον, ἀντὶ τοῦ εἶπον, Ἰλιάδος κ'.

Ἐπεῖ, ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τοῦ εἰ συναπτικῷ συνδέσμου. διὰ διφθόγγου· ἐπεὶ οἱ Δωριεῖς αἱ λέγουσιν. ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ Δωριεῖς, τὸ ε εἰς α τρέπειν· τὸ γὰρ Ἄρτεμις, Ἀρταμις λέγουσι· καὶ τὸ τρέχω, τράχω. οὕτω καὶ τὸ εἰ, αἰ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐπεῖ, ἡνῖκα ἐστὶ χρονικὸν ἐπὶ ῥήμα, ὡς τὸ, — ἐπεῖ Τροίης ἱερὸν πολέεθρον ἔπερσεν· — ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ ἐστὶ· καὶ πάλιν, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν· — ἀντὶ τοῦ ὅταν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ. σημαίνει καὶ ὅτε· ὡς τὸ, Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρώας τε καὶ Ἑκτορα· — ἡνῖκα δὲ αἰτιολογικῶς παραλαμβάνεται, σύνδεσμος ἐστίν· ἐπεὶ ἡμέρα ἐστὶ, Φῶς ἐστὶν.

Ἐπει] περισπᾶται τὸ η ἀντὶ τοῦ δὴ παραπληρωματικῷ. ὁ ἡ σύνδεσμος μετὰ τοῦ ἐπεῖ, περισπᾶται ἐν μέσῳ φράσει· τὸ δὲ τίη, εὐθύνεται.

Ἐπειτα, ἐπὶ ῥήμα χρόνου δηλωτικόν, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως καὶ τοῦ εἰτα, ἐπίετα· καὶ συγκατῆ, ἐπειτα.

Ἐπεισι] παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ τρίτον, εἴσι· καὶ

X

μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἔπεισι. τὸ δὲ εἶμι, παρὰ τὸ
εἶω τὸ περιπατῶ, γίνεται εἶω, ὡς βῶ, βέω καὶ βείω.
καὶ, κέω καὶ κείω. ἐξ αὐτοῦ εἶμι.

30 Ἐπεισόδιον, τὸ ἐπιφωρόμενον τῷ δράματι γάλατος χάριν,
ἐξω τῆς ὑποθέσεως ὅν· καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἐξαγώ-
γιον ἅπαν πρῶγμα.

Ἐπειοί, οἱ Ἥλαιοι· ἀπὸ Ἐπειοῦ τοῦ Ἥλαιου βασιλέως
αὐτῶν.

Ἐπεῖγω, τὸ σπεύδω· ἐξ οὗ καὶ ἐπεικτής· καὶ ἔπειξαι καὶ
ἐπειγῶλῃ, ἡ σπουδῇ, ἀπὸ τοῦ ἐπείγασθαι. γράφεται
διὰ διφθόγγου· ἀντιπαράκειται γὰρ αὐτῷ τὸ οἶγω. ὁ
γὰρ καταπείγων, ὡς πάνυ βουλούμενος καταπειγῶ.

Ἐπῆν] ἐκ τοῦ ἐάν, ἄν· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως,
ἐπᾶν· καὶ Ἰωνικῶς, ἐπῆν.

40 Ἐπηστάνος] παρὰ τὸ ἔτος, ἐτανός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
ἠ, ἐπηστάνος.

Ἐπητής] παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἔπης· ἔδει γὰρ
ἰσοσυλλαβεῖν τῷ ῥήματι· καὶ πλεονασμῷ τῆς τη συλλα-
βῆς. ἐπητής. ὅλοι δὲ οὐ μόνον τὸν τοῦ λέγειν δυνά-
μενον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ φρονεῖν ἐν δυνάμει ὄντα.
Οὐνεκ' ἐπητής ἐστί· — ἀντὶ τοῦ, συνειστός. λέγεται καὶ
ἐπηγός. Θηλυκῶς, ὡς ἐδηγός ἐδηγούος· οἶδον, [οὐ γὰρ
ταυ ἐπηγούος ἀντιβολήσεις. Ἡμετέρῳ ἐνὶ δῆμῳ· — ἀντὶ
τοῦ ἐπαιτήσεως,] συγγνώμης.

Ἐπήτριμοι, ἐπάλληλοι, πυκνοί.

50 Ἐπημοιβοί, Ἰλιάδος β', δι' ἀλλήλας, ἐξ ἀμοιβῆς ἀλ-
λήλοις ἐπικείμενοι, εἰς ἐφ' ἑνα.

Ἐπηλυγίζονται, ἐπισκιάζονται, ἐπιμυρύνονται. λύγην γὰρ
καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὴν σκιάν, ἢ τὴν σκοτίαν. τινὲς
δὲ ἀπὸ τῶν λύγων· διὰ γὰρ τούτων σχολίους πλέκουσι.
ῥητορικῇ. οὐμύχλης ἐπηλυγαζούσης· — καὶ ἐπηλυγασά-
μενος, ἀντὶ τοῦ προβαλούμενος, ἐπιπροσθᾶν ποιησάμε-
νος, ὥστε σκοτισθῆναι. λύγη γὰρ ἡ σκοτία καὶ ἡ σκιά.
ἐστι τὸ ὄνομα παρὰ τῷ Φιλοσόφῳ. καὶ ἐπιλύγας, τὰ
ἐπινέφελα.

357

Ἐπηγεανίς, τὸ ἐπὶ μῆκος παρατεταμένον μακρὸν ξύλον
ἤγουν ἡ μακρὰ σανίς. παρὰ τὸ ἐνέκω ἢ ἐνέγκω, γίνε-
ται ἐναγκίς· καὶ ἐκτάται, ἐνηγκίς· καὶ καθ' ὑπερβι-
βατμόν, καὶ μεταθέσει τοῦ ν εἰς γ, ἐπηγεανίς ἐπηγ-
κενίδος.

10 Ἐπήρεια, κυρίως ἡ ἐν τῷ πολέμῳ ἀπειλὴ καὶ καταδρομή.
ἐκ τοῦ ἄρης ἄρεια· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ, ἐπάρεια, ἐπήρεια.

Ἐπήρατον, ἐπεράστου, καλῆς, ἡδεΐας· ἀποβαλὼν τοῦ σ,
καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η· Ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατος ἔργα
μέμνηται.

Ἐπήλυδες, οἱ ἐξ ἄλλης γῆς εἰς ἄλλην μεταλθόντες καὶ
οἰκήσαντες.

Ἐπήβολον, ἐπιτυχῇ καὶ ἐπιβρεπῇ πρὸς τύχην. τινὲς δὲ
λοιδόρον, τὸν πρὸς τὰ ἔπη ἐπιβάλλοντα ὡς βέλῃ.

Ἐπίβολος, ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής, ἐγκρατής· ἀπὸ τῆς
βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν· ὁ σημαίνει τὸν τυγχάνοντα

10 τοῦ σκοποῦ. μετῆται γὰρ ἀπὸ τῶν πορρωθέν ἐπιβολῇν
ποιουμένων, ὥστε τυχεῖν. οὕτω τῇ λέξει καὶ οἱ μεθ'

Ὁμηρον κέχρηται. Πλάτων, Νόμων πρώτῳ, Ἐπήβο-
λοι γεγονασί τῆς καλλίστης ᾠδῆς· — Ξενοφῶν τετάρ-
τῳ Παιδείας, Γίνονται κατὰ δύναμιν ἐπήβολοι· —

Ἐπ' ῥίθης ἐν τῷ κατὰ Δημάρχου, Μῆτα πόλιν μῆτε
πολιτείας ἐπήβολον γενέσθαι· — Ἀρχιππος, Πλουτῶν
νῦν ἐγενόμενῃ χρημάτων ἐπήβολος· — ἔστι δὲ οὐ ποιη-
τικὴ ἡ λέξις, ἀλλ' Ἀττικῇ.

30 Ἐπηβολία, καὶ συ' ηβολία, διὰ τοῦ η. Ἀπολλώνιος, —
ἀριστῆς δὲ συνηβολίῃ καχάροντο· — ἀντὶ τοῦ συντυ-
χία, ὑπαντήσεαι.

Ἐπ[] πρόθεσις ἐστὶ παραλαμβάνουμένου ἢ σημαίνουμένου
ῥήματος. ἔστιν ἰδίωμα τοῦ ποιητοῦ. λέγει ὅτι ὥστερ τὰ
ῥήματα πολλάκις ἐλλειπτικά εἰσι τῶν προθέσεων, ὡς
τὸ, Ἐρχομαι εἴ τι τοι ἄγχιος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται
Οἰσόμενος, Ἰλιάδος ν'· καὶ Ἐρχομαι ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαί-
φρονι μῦθον ἐνίσπω, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι·
οὕτω καὶ αἱ προθέσεις ἐλλειπτικά εἰσι τῶν ῥημάτων,
σημαίνουσιν ῥήμα· οἶδον, — ἔπει οὗ τοι ἐπὶ δέος· —
καὶ, — οὐνεκα καλὸν Εἶδος ἔπει· — ἀντὶ τοῦ ἔπαστιν.

40

Ἐπιβάτης] οὕτως ἐκαλὸν τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευο-
μένους, καὶ μὴ κωπηλατοῦντας μὲν, ἐπιτηδέλους δὲ
πρὸς τὸ μίχεσθαι. καὶ ἐπαβάτευσεν, τὸ ἐπῆλθε καὶ
ἐπέβη· κυρίως δὲ ἐπὶ νηός· καὶ ἐπιβάται λέγονται οἱ
μὴ ἐρέσσοντες, ἀλλὰ μαχόμενοι. καὶ ἐπιβατικά ἐν τοῖς
πλοίοις, ἃ ἡμεῖς παρανθήκας λέγομεν.

Ἐπιβασόμεν, κακοποιεῖν, κακῶν ἐπιβαίνειν, καὶ ἐν κα-
κοῖς ποιεῖν. Ἰλιάδος β'.

Ἐπιβάλλαι, ἀντὶ τοῦ προσθεῖναι· ἦν ἢ ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἀντὶ
τοῦ δέον· τέτακται δὲ τὸ ἐπιβάλλειν καὶ ἐπὶ τοῦ ζῆ- 50
μιοῦσθαι· καὶ ἐπιβολὴ ζῆμια ὠνόμασται.

Ἐπιβασόμεθα, εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσόμεθα. γράφεται
καὶ ἐπιδωσόμεθα· ἦν ἢ ὁμῶς τιμῆσμεν.

Ἐπιβδαί, αἱ μεθόρτοι ἡμέραι· διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν
ταῖς προτέροις ἡμέραις γενέσθαι, ἄλλης ἐπιβαινούσης.
Δίδυμος πλεονασμῷ τοῦ β· ἔστι γὰρ ἐπίδει. ἔνιοι,
ἐπίμνας· ὅτι ἐπίμνησις ἐν αὐταῖς γίνεται. οἱ δὲ, ἐπί-
βδαί, ἀπὸ τοῦ ἐπιβαίνοντος τῇ ἑορτῇ συμπορεύεσθαι. 358

Ἐπιβλής, ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. Τὰ εἰς τῆς
λήγοντα ἀρτενικά σύνδετα ὑπάρχοντα, ἔχοντα ἐν τῷ
τέλει μίαν συλλαβὴν τοῦ ῥήματος, καὶ διὰ τοῦ τος
κλινόμενα, ἅπαντα ὀξύνονται· οἶδον, προβλής, ἡμιδνής,
ἀδμής, ἀσπιδαποβλής, παρὰ Ἀριστοφάνει. οἱ μὲν βχ-
ρύνουσιν, ὅτι δοκός ἐστιν· οἱ δὲ, ποιότης δοκοῦ· οὐ γὰρ
βαρύνεται. οὐ γὰρ ἐστι βλής μονοσύλλαβον καθ' ἑαυτὸ
ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας, ἵνα ἐν τῇ συνθέσει βαρύνηται, 10
ὥστερ τὸ Κρής, ἐτεόκρη.

Ἐπίβοιον, καὶ Ἐπιβόιον, ὅταν τις τῇ Ἀθηνᾷ ἐθῆκε βούν,
καὶ τῇ Πανδώρα ὄϊν μετὰ βοός· καὶ ἐκαλεῖτο θῆμα
ἐπίβοιον καὶ ἐπιβόιον, τὸ ἐπὶ τῇ θυομένῳ βουὶ θυό-
μενον.

Ἐπιγνώμονες, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους γραφέας τοὺς καθε-
στήκοντας ἐπὶ τὸ γράφειν ἐκάστῳ, ὅσον εἰςΦέρειν
ὠφείλοντες εἰς δημοσίον. Φασὶν ἐπιγραφεῖς εἶναι τοὺς ὀρί-
ζοντας καὶ ἐπιγράφοντας τὰ ἐπιτίμια τῶν ἐν ταῖς δι-
καιαῖς ἀλίσκομένων.

Ἐπιγραφεῖς, οἱ τὰ δημοσία διαγράφοντες, ἢ οἱ ὀρίζοντες 20
καὶ ἐπιγράφοντας τὰς εἰσφοράς ἐκάστῳ.

Ἐπιγράβδην, ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δῆρμα.

Ἐπιγραμματα, καλοῦνται οἱ πεζοὶ καὶ ἔμμετροι λόγοι.

Ἐπ' ἰγονατῆς, τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνωθεν σαρκῶδες τοῦ
μυροῦ. ἔνιοι τὴν ἀπωμίδα, διὰ τὸ ἐπὶ γόνατος καῖσθαι.
ἢ χιτῶν ἀνάκτολος γυναικεῖος, ὃν ἐνδοθεν ἐκενθύνονται.
παρὰ οὖν τὸ γόνυ γίνεται ἐπιγονυῖς καὶ ἐπιγονατῆς, ὁ
πρὸς τὰ γόνατα μῦς. ὡς δὲ ἄλλοι Φασὶν, ἢ δι' εὐξείαν
ἐπιτραφεῖσα σαρξ τῷ γόνυτι.

Ἐπιγύης, ὄνομα δίκης. ὁδός ἐστι καὶ τρίβος μεταξὺ δύο 30
γειτόνων διατέμνουσα τὰ χωρία ἐξ ἑατέρου. οἱ οὖν κρι-
νοντες ξενίας ἐκατέρωθεν ἔκ τε πατρός καὶ μητρός,
δύο γυὰς ἔχουσιν· οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐτέρου, ἕνα.

Ἐπίδαιρος, Θηλυκὸν ὄνομα πόλεως ἡ πολίτης, Ἐπι-
δαυρίος. λέγεται καὶ Ἐπιδαυρίς καὶ Ἐπιδαυρία. καὶ
Ἐπιδαυριώτης ὁ πολίτης, ὡς ἀπὸ τῆς Σικελίας Σικελ-
ιωτῆς.

Ἐπίδρομον, καὶ ἐπίδρομος. — ἐπίδρομον ἔπλετο τείχος,
40 Ἰλιάδος ζ', ἀντὶ τοῦ ἐπιτροχόμενον, ὁμαλὸν ἐξ ἐπι-
δρομῆς, καθό ἐστιν ἐπιδραμεῖν τὴν ὁδὸν κατερχομένην
τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐτήν.
Ἐπιδάσιον οἶκον, τὸν ἐπικαίονον καὶ ἀμέριστον ἢ ὁ ἐξέσου
καταμαίφθεις δύο τισίν.

Ἐπιδέξια] Ἰλιάδος β', Ἀστραπτῶν ἐπιδέξια: — ἀντὶ τοῦ
ἐπιδέξιως, αἰσίως. ἔστι δὲ ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος. ἢ αὐ-
δεῖα, ἐπιδέξιος κλίνεται, τοῦ ἐπιδέξιου· τὸ οὐδέτερον,
τὸ ἐπιδέξιον καὶ τὰ ἐπιδέξια· καὶ ἐπιῤῥηματικῶς ἐπι-
50 δέξια, ὡς ἐνδέξια· καὶ φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον. κα-
νὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ ὀνόματος εἰς ἐπιῤῥ-
ηματικὴν συνταξιν μετανηνεγμένα ὁμοτονεύουσιν· οἶδον,
ἐπισκεῖς, ὡς ἐπισκεῖς· συναχθεῖς, διαμπαρθεῖς, ἀτραπθεῖς. τὸ
δὲ ἄλθας ἀντὶ τοῦ ἄλθως παρὰ Ἀττικοῖς οὐχ ὁμό-
τονον. ὁμοίως καὶ τὸ ἐπᾶνγκας· καὶ τὸ χάριεν, ἀντὶ
τοῦ χαριέντως.

Ἐπὶ Δελφινίῳ, δικαστήριον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῶν ὁμολο-
γεύτων φόνους δεδρακέναι. οἱ δὲ Φασίν, ὅτι Κρητῶν
359 χειμαζομένων, εἰκασθεῖς δελφίνι ὁ Ἀπόλλων, ἔσωσεν
αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν κομίσας· ἀνθ' ὧν Ἀπόλλωνι
Δελφινίῳ ἰδρύθῃ ἱερόν. ὕστερον δὲ δικαστήριον γενέσθαι
τῶν Φονικῶν ἐν ᾧ καὶ Θησέα κενερίσθαι ὑπὲρ τῶν Φό-
νων τῶν περὶ Σκείρων καὶ Σίνιν.

Ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες, Ἰλιάδος ω', τὰ τῶν πολιτῶν ἀρ-
πάζοντας, καὶ οὐ τὰ τῶν πολεμίων.

Ἐπιδήμιον πολέμου, ἐμφυλίου, κοινοῦ καὶ δημοσίου, τοῦ μὴ
πρὸς πολεμίους, ἀλλὰ πρὸς οἰκείους γινομένου.

10 Ἐπιδίφριος, ἀργὸς καὶ γυναικώδης.
Ἐπὶ Διὶ μάχη] χωρίον ἐστὶ τῆς Βοιωτίας τὸ Δήλιον·
ἐν ᾧ μαχόμενοι Ἀθηναῖοι ὑπὸ Βιωτῶν ἐνίκηθησαν.

Ἐπιδίφριάς ἐπιδίφριάδος, ἢ τοῦ ἄρματος περιφέρειαι, ἥτις
καὶ ἀντυξ καλεῖται. ἐκ τοῦ δίφρου.

Ἐπιδίφρατος ἡβῆσαι, τούτῳστιν ἐτῶν ἐκκαίδεκα γενέσθαι·
τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι δεκατεσσάρων ἐστίν. ἄλλοι, ἔφη-
βοι παρὰ Ἀθηναίους ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν γινόμενοι ἐλέ-
20 γοντο· καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο· ἔπειτα
εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγράφοντο γραμματεῖον.

Ἐπιδιτίθεσθαι, τὸ συνθήκας τινὰς ποιῆσθαι κατατιθε-
μένους ῥητόν τι ἀργύριον παρὰ τινι τῶν μεταξὺ γινομέ-
νων· ὅπερ ἐγγυᾶται, εἰ ἢ πράξις γίνετο, θάτερόν πάν-
τως τὸ ὁμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι.

Ἐπιδίκος] ἐπὶ κλήρος ἐστίν, ἢ ἐπὶ κλήρῳ παντὶ καταλε-
λειμένη ὀφειλή, μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ. ἢ δὲ αὐτῇ
καὶ ἐπικληρίτις. ἐπίτροκος δὲ, ἢ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ
πλήρου, ὥστε μὲν ἦν προῖκα ἔχειν, ἀδελφὸν ἔχουσα. ἐπί-
30 δικος δὲ, ἢ ἀμφισβητούμενη ἐπὶ κλήρος, τίνι χρητὴν αὐτὴν
γυμνῆναι. Ἰσοκράτης δὲ τὴν ἐπὶ κλήρον ἐν τῷ πρὸς
Λυσίαν ἐπικληρίτιν ἐκάλεισεν.

Ἐπικαῖς, παρὰ τὸ εἶναι καὶ ὑποχωρεῖν. καὶ γὰρ οἱ
πραεῖς ὑποχωροῦσι, καὶ οὐκ ἀντιτείνουσιν. ἐνθεν ἐπι-
καῖα.

Ἐπικαῖς] τὸ ἐπὶ ῥῆμα τοῦτο σημαίνει τὸ πᾶν· σημαί-
νει καὶ τὸ παραδόξως καὶ παρ' ἐλπίδα· καὶ τὸ μετὰ
ἐπισκευῆς καὶ χρηστότητος. σημαίνει καὶ τὸ μετρίως,
ἥτοι συμμέτρως, καὶ τὸ ἱκανῶς.

Ἐπικαῖς, πρέπον.

40 Ἐπίηρα, τὴν μετ' ἐπισκευῆς χάριν. ἔστιν ἥρ, ἢ ἐπικου-
ρία· ἢ γενική, ἥρος, ἥρα, καὶ ἐν συνθέσει, ἐπίηρα. ἢ
ἔρω ἔρανον, ὡς ὄχανον· καὶ ἥρανα· εἴτα συγκοπῇ, ἢ
ἀποκοπῇ, ἥρα. Ἀρίσταρχος δὲ ὕφ' ἐν κατ' ὀρθὴν ση-
μασίαν λέγει ἐπίηρα.

Ἐπίηρανα, προσήνῃ, μαχαρισμένα.

Ἐπίθημα, ἀνάθημα· παρὰ τὸ θῆ, θήσω. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ
τοῦ τίθημι, ἐπίθημα ὠφείλου εἶναι. Ἰλιάδος ω', Ἡ, καὶ
Φωριαῶν ἐπὶ θήματα καλ' ἀνέφωρον.

Ἐπιθουμένην, ἐπιούσα, καὶ σπερμαίνουσα. θορόν γὰρ τὸ
σπέρμα ἔλεγον. 50

Ἐπὶ Θρασύλλῳ] Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον πα-
ραγραφῇ, τὸ ἐπὶ Θρασύλλῳ Φησίν. Ἀττικὸν ἔθος, ἀντὶ
τοῦ, ἐπὶ τοῦ Θρασύλλου μνήματος.

Ἐπιθέτους ἑορτάς, Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγίτικῳ. τὰς μὴ πα-
τρῖους ἑορτάς, ἄλλως δὲ ἐπιψηφισθείσας, ἐπιθέτους
ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπίθετα τι-
νὰ, ὅσα μὴ πάτρια ὄντα, ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή 360
ἐδίδκατο. Λυσίας δὲ ἐπιθέτους ἐπιστολὰς λέγει, τὰς δο-
θείσας τισίν, ὥστε διακομίσαι· καὶ ἐπιθεῖναι ἐπιστολὰς,
ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι· καὶ ἐπέθηκεν, ἀντὶ τοῦ παρέδω-
κε· ῥητορικῇ.

Ἐπίθετα, τὰ οὐκ ἐκ τῶν νόμων τῇ βουλῇ προεσταγμέ-
να ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ προεσθέντα.

Ἐπικάρ] Ἰλιάδος π', — ῥέουσai Ἐξ ὀρέων ἐπικάρ: —
ἥτοι ἄνωθεν ἐκ τοῦ προσάντους· ἢ ἐπικάρσαι καὶ πλῆ-
γιοι· ἢ ἐπὶ κεφαλῇ καὶ εἰς τὸ κάτωτας. ἀπὸ τοῦ κά-
ρη, ἀποκοπῇ τοῦ ἦ· καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κάρα. τὸ δὲ κά-
ιο ρη, οὐ κάρην ἐστὶν ἀποκοπῇ· τὰ γὰρ εἰς τὴν οὐδέτερα
δοικὰ εἰσιν ἢ πληθυντικά.

Ἐπικερυχάναι] ὁπότε βούλοιο πόλις ἢ ἀρχὼν ἀναιρε-
θῆναι τινὰ τῶν μὴ ὑφ' ἑαυτοῖς, ἐκέρυττε δώσειν χρή-
ματα τῷ ἀναλόντι, ἢ καὶ ζῶντα προσαγαγόντι, καθὰ
καὶ Ζερεῖν ἐπικέρυξαν οἱ Ἕλληνες, τῷ καταγαγόντι
ἢ ζῶντα ἢ τεθνηκότα Ἀθήνας, ἐκατόν δώσειν τάλαν-
τα. ἢ ἐπικερυχάναι, τὸ κερυξαι τινὶ λαβεῖν χρήματα,
ὥστε ἀποκτείναι τὸν δοκούντα ἀδικεῖν.

Ἐπικηρα, ἐπιθανάτια· κηρ γὰρ ὁ θάνατος. 30

Ἐπικηρυκεῖται, διὰ κήρυκος τινὸς συνθήκας τινὰς ἢ
προσβείας ποιῶνται· καὶ ἐπικηρυκία, ἢ ἐκ τῶν πολε-
μίων Φιλία· ἢ τὸ περὶ Φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυ-
κας πύμπειν· τὸ διὰ κήρυκος εἰς Φιλίαν ἐλθεῖν, ἐχ-
θροῦς ὄντας.

Ἐπικλοπος, αἰσύνετος, καὶ παραλογιστικός· ἢ ἀπαταιν-
οῖδον. Θημητὴρ ἐπὶ κλοπος: — νῦν ὁ ἐπιθυμητής· ἐν ἄλ-
λοις δὲ καὶ τὸν παραλογιστὴν σημαίνει, οἶδον, Ἀλλὰ τις
ἀρτιστῆς καὶ ἐπικλοπος ἔπλετο μύθων.

Ἐπικλώσειαν] ἀπὸ τοῦ κλώθω, κλώσω, ἐκλώσα, κλώσειαν 30
τὸ εὐκταῖον.

Ἐπικνημίδιοι] τῶν Λοκρῶν οἱ μὲν, Ἐπικνημίδιοι· οἱ δὲ,
Ἰπικνημίδιοι ὀνομάζονται· ἀπὸ Κνημίδος τοῦ ὄρους.

Ἐπὶ κόρρης τύπτοντες, ἐπὶ κεφαλῇς ἢ γνάθου ἢ προτά-
φου. κόρρη γὰρ καὶ κόρσην τὴν ὅλην κεφαλὴν ἔλεγον
σὺν τῷ αὐχένι. τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσι, τὸ ἐπὶ
τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν, ἀπτόμενον καὶ τὴν προτά-
φου. βέλτιον δὲ, ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνεσθαι· ὁ
κατ' ἔθος λέγεται ῥάπισμα. οὕτω γὰρ ἐχρῶντο καὶ οἱ
ῥήτορες. 40

Ἐπικόποι, οἱ κακῶς τὸ πρῶτον πληγνύντες χαρακτῆρες,
καὶ διὰ τοῦτο ἐπικοπτόμενοι.

Ἐπικόπος, ὁ παρὰ τῇ κόπῃ καθήμενος. ἐπικωπαστῆρ,
καὶ ἐπικωπητῆρ, λέγεται ὁ τροπικῆρ ἰμάς, παρὰ τὴν
κόπην.

Ἐπὶ κλήμα, ἐκωνυμίαν· ἀπὸ τοῦ κλῶ, ὁ γέγονεν ἀπὸ τοῦ
καλῶ κατὰ συγκοπὴν.

Ἐπὶ κλήρος λέγεται, ἢ ἐπὶ πολλῷ κλήρῳ μονογενὴς ὑπὸ
τοῦ πατρὸς καταλειφθεῖσα.

Ἐπικουρεῖν, τὸ βοηθεῖν. ἢ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα ση- 50
μαίνει τὸ δέον καὶ τὸ πρέπον· οἶδον, πρέπει καὶ προσήκει

τοῖς κούροις, τούτεστι τοῖς νέοις, πολεμεῖν καὶ συμμαχεῖν. ἐπικούροι δὲ λέγονται οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων καὶ βοηθοί. Σαρπηδὼν ἐπικούρος ἐστὶ τῶν Τρώων· οἶοναι, τῶν πολεμουμένων βοηθός· οἱ γὰρ Τρῶες ἐπολεμοῦντο. σύμμαχος δὲ τῶν Ἑλλήνων ὁ Ἀχιλλεύς, τῶν πολεμούντων· σύμμαχοι γὰρ οἱ τοῖς πολεμοῦσι βοηθοῦντες· ἐπίμαχοι δὲ πάλιν εἰσὶν οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες.

361 Ἐπικράτης, Ἀθηναῖος δημαγωγός, ὁ καὶ ἔφορος ἐπικαλούμενος. ἔστι δὲ ὁ Αἰσχίνου κηδεστής· καὶ ἄλλος, οὗ μέμνηται Διοσκῶριος.

Ἐπικράναι, τῇ κεφαλῇ κατανεῦσαι.

Ἐπικύλλωμα, τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάρτησιν περισσεύμενον. κέλιξ γὰρ ὁ ἄρτος· ὅθεν καὶ τὸ ἱατρικὸν κολλύριον, ἀπὸ τοῦ κολοβόν. καλοῦσι δὲ κυλλίστην, τὸν Αἰγύπτιον.

Ἐπικυνεῖν, σημαίνει ἐπὶ τοῦ στόματος Φιλεῖν. [κύλοι γὰρ τὰ βλεφάρα· ὅθεν καὶ κυλοιδιᾶν λέγεται, τὸ ἐπῆρθαι τοὺς ὀφθαλμούς· (καὶ Χρυσίππος· γράφεται Κυλλήνιος ὁ Ἑρμῆς, ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἀνδρῶν ὄμματα θέλει.) ἀπὸ τοῦ ἐπιπολύ καθεύδοντος οἰδεῖν τοὺς ὀφθαλμούς. Φαίανες δὲ θύουσιν αὐτῷ ἐσπέρας, οὐ διὰ τὸ καθεύδειν, ὡς Ὀμηρος, — ὅτε μνηστῆρατο κοίτης· — οὐχ ὅτι οὐκ ἐπιπολύ κοιμῶντος ἦν· ἀλλ' ὅτι ὑπνοῦ ἡδὸς αἷτιος.] ὅθεν καὶ ἐπισκύνιον τὸν περὶ τὸν κύκλον, ἢ τὸν περὶ τοὺς κύκλους τόπον καλοῦμεν.

20 Ἐπὶ λαῖ·] λαῖς λαός λαῖ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, λαῖ.

Ἐπιλάρκισμα, λάρκου βύσμα. λάρκος δὲ, ἀγγεῖν ἀνδράκων πλεκτόν. ῥητορικῇ.

Ἐπιλαχών] Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος, Οὐτε λαχών, οὐτ' ἐπιλαχών· ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς προιάμενος· — τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ λεγόμενον. ἐκληροῦντο οἱ βουλευεῖν ἢ ἀρχεῖν ἐφιέμενοι· ἔπειτα ἐκάστου τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχχανεν· ἵνα εἴαν ὁ προλαχών ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, αὐτ' ἐκείνου γένηται βουλευτῆς ἢ ἀρχὸν ὁ ἐπιλαχών.

30 Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχῃ, χώρα ὑπὸ τὴν Πάρνητον, ἣν ἐτείχισαν οἱ Φυγᾶδες τῶν τυραννῶν· αὐτοὶ οἱ Ἀλκαίουδαι προσετήμεσαν· ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισιστράτον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ἦδετο, Αἰ αἰ Λειψυδρίον προδοσέταρον· οἷους ἀνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι ἀγαθούς τε καὶ εὐκατρίδας, ὅσοι· ἔδειξαν οἷων πατέρων ἔστιν.

Ἐπιλασιμονέστατον, ὡς σωφρονέστατον.

40 Ἐπιληναῖ] περιαιλός τις μέγας Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἱερὸν Διονύσου Ληναίου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἦγον τοὺς σκηνηκούς.

Ἐπιλλίζουσι, τὸ διανενοῦσιν· αἶον, Οὐκ αἶεις, ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν Ἀχαιοί· — ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμούς διανενοῦντα εἰλεῖν· ἐξ οὗ καὶ Ἰλιάδες, οἱ συνεστραμμένοι ἱμάντες.

50 Ἐπιλίδη·] Ἰλιάδος ρ', Βλήτο γὰρ ὦμον δουρὶ πρόσω τετραμμένος αἰεὶ Ἀκρον ἐπιλίδην· — οὐ κατὰ βᾶθος, ἀλλ' ὡς ἐπιψαῦσαι τρώσαντα ἐξ ἐπιπολαίου τὴν ἐπιφάνειαν· — γράψα δὲ οἱ ὁστέον ἄχρις· — ἀντὶ τοῦ ὥς τέλους ἔξεσε τὸ ὅσταν. ἐκ τοῦ λείχῳ γίνεται λίδην.

Ἐπίμαστον ἀλήτην, τὸν ἐπιμαστεύοντα τὴν τροφὴν ἐπαίτην. ἢ τὸν ἐκ παιδός, οἷον τὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐπαίτην.

Ἐπίμαχον, πρὸς ὃ ἐστὶ μάχεσθαι· καὶ ἐπιμαχῶτατον, τὸ ἀτθενέστατον.

562 Ἐπιμελῆται, ἐχειροτονοῦντο τῶν χορῶν, ὡς μὴ ἀτακτεῖν τοὺς χορευτάς ἐν τοῖς θεατροῖς. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι

ἐμπορίου ἄρχοντες εἰσὶ κληρωταί, ἐκάστου ἔτους κατὰ διστάμενοι· οἷς προσετέτακτο ἐπιμελεῖσθαι τοῦ καταπλέοντος σίτου εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ Ἀττικόν, καὶ τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς ἄστυ κομίζειν. δέκα δὲ ἐπιμελητὰς ἐμπορίου ἐκκληροῦντο οἱ Ἀθηναῖοι, τῶν τε ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου· καὶ τὰ δύο μέρη εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

Ἐπιμελητῆς τῶν μυστηρίων] παρὰ Ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος 10 Βασιλεὺς, πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος ἐχειροτονεῖ. τέσσαρες δὲ ἦσαν· δύο μὲν, ἐξ Ἀθηναίων ἀπαντῶν· εἰς δὲ, ἐξ Εὐμολεπιδῶν· καὶ εἰς ἐκ κηρύκων.

Ἐπιμήνια, τὰ κατ' ἑκάστον μῆνα θύμενα· ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γινόμενα θύματα ὑπὲρ τῆς πόλεως.

Ἐπιμῆ, παρὰ τὸν μῆζω μέλλοντα, ὡς τὸ ἐναλλάξ· εἰ γὰρ ἐβαρύνετο, ὡς ὄνομα ἐκλύετο.

* Ἐπινῆδος, ναυτικός, θαλάσσιος· ἀπὸ τῆς νηός.

Ἐπίνητρον, τὸ ἐπὶ τῶν γονάτων, ἐφ' οὗ τὴν κρόκην 20 ἐνηθον.

Ἐπίζηνον, ξύλον, ἐφ' οὗ κρέα κόπτουσι, τὸ νῦν ἐπίκοπον· παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ Δημοσθένει.

Ἐπὶ ξυροῦ, ἐπὶ κινδύνου, ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιτάσει. Ἰλιάδος κ', — ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς· — ἀντὶ τοῦ, τὰ πράγματα ἡμῶν τριχὺς ἤρτηται· ὁ ἐστίν, ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ. ἔστι καὶ ἐπὶ οὐκ ἐξυτῆτος κινδύνου, μεταφορικῶς.

Ἐπίουρος, ὁ ἐφεστηκὼς Φύλαξ· παρὰ τὸ ὄρω, γίνεται ἐπίουρος· καὶ ἐπενέσσει τοῦ υ. Ἐπίουρα, ὄρια, ὁρμή· 30 ματὰ· παρὰ τὸ ὀρμῶ.

Ἐπιούσιος ἄρτος, ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἀριόζων.

Ἐπιουρκεῖν] ἢ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται· καὶ δηλοῖ τὸ ὑπὲρ ἄνω τῶν ὄρκων γίνεσθαι, καὶ ὑπερβαίνειν αὐτούς.

Ἐπιόψομαι] Ἰλιάδος ι', Τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι· — ἐπικρίνω, ἐπιλέξω.

Ἐπιόψατο ἀβήφορους, Πλάτων ἐν Νόμοις. ἔστι δ' Ἀττικόν, ἀντὶ τοῦ κατέλεξεν, ἐξελέξατο.

Ἐπιωγαί, οἱ συγκλεισμοί, οἱ παραθαλάσσιοι τόποι, οἷς 40 τὰ κύματα προσάγνυνται· ἀπὸ τοῦ ἐποῦσαι, ὁ ἐστὶ συγκλεισμοί.

Ἐπὶ Παλλαδίῳ, δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ περὶ ἀκουσίῳ Φόνου ἐδίκαζον. Κλειτόδημος Φησὶν ὅτι, Ἀγαμέμνωνος σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενοχθέντος Ἀθήναζε, Δημοφῶντα ἀρπάσαι τὸ Παλλαδίον· τοῦ δὲ Ἀγαμέμνωνος δυσχεραίνοντος, κρίσιν ὑποσχεῖν ἐπὶ πεντήκοντα Ἀθηναίων καὶ ν' Ἀργείων· οὓς ἐφέτας κληθῆναι, διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως. 50

Ἐπίκαστα, τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ ἔντει ἀλφίτα. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν, Ἐπίκαστα λείχων δημιόκρατα ὁ βᾶσκανος· — ῥητορικῇ.

Ἐπὶ πρυτανίῳ, ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναν βέλος, ἢ λίθος, ἢ τοιοῦτον, ἢ Φανερόν· ὁ δὲ δράσας μὴ ἢ· ἀρχαῖον γὰρ ἔθος, τὸ καὶ τὰ ἀψυχα κρίνειν εἰ χρη ἐξορίζεσθαι.

Ἐπὶ πρύμνῃ ἀνεκρούοντο καὶ ὠκελλον τὰς νέας· κατὰ 363 πρύμναν ὑπεχώρουσαν οὐχὶ ἐπιστραφέντες· καὶ ἐξέκλιναν τὰς ἐπιούσας τῶν πολεμίων ναῦς. κυρίως, τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ ὄντως κωπηλατῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ δόξωσι Φεύγειν Φανερώς, κατ' ὀλίγον ὑπαπώντες, ἵνα μὴ νῦα τοῖς πολεμοῖς δόντες τιτρώσκωνται.

Ἐπιπλα, τὰ ἐξ ἐπιπολῆς σκευή· οἷον ἐπιπόλαιος πτῆσις, 10

καὶ ὅση δύνατ' κλωτῆσθαι, ἀλλ' οὐκ ἔγγειος· ἡ τὰ σπεύη τὰ ἐν χερσὶ, καὶ χρειώδη· ὅσον τὰ ἐπιπόλαια καὶ ἐπιπολάζοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ, διὰ τὸ ἐκαστοτε ἐν χερσὶν εἶναι. ἡ ἐπιπλα, τὰ ἱμάτια· ἀπὸ τοῦ πέπλον, ἐπιπλον. καὶ τὰ ἐλαφρότατα τῶν κτημάτων οὕτω Φασί, παρὰ τὸ ἐπιπολάζειν.

Ἐπίπλους, τὸ λίπος· ἀπὸ τοῦ ἐπιπλεῖν καὶ ἐξ ἐπιπολῆς εἶναι.

Ἐπιπλώς [— καὶ ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον: —] καὶ, Πόντον ἐπιπλώσας, ἀντὶ τοῦ ἐπιπλεύσας. ἐκ τοῦ πλέω γίνεταί κλώω· καὶ ἐκπαυξήσεαι τοῦ ο, πλώω βαρύτονον· οὐ δ' ἀόριστος, ἐπλώσα· μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπώπλωσα· καὶ ἡ μετοχή, ἐπιπλώσας· καὶ συγκοτῇ ἐπιπλώς.

Ἐπιπόλαιος, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. ἔστι δὲ ἐπίβρημα τοπικόν, ἀντὶ τοῦ ἀνωθεν καὶ οὐκ ἐν βαθυτάτῳ.

Ἐπίπολις, τόπος ἐν Συρακούσαις· καὶ ὀνόμασται ἀπὸ τοῦ ἐπιπολῆς τῶν ἄλλων εἶναι.

Ἐπιπόρπημα] ἐπιπόρπημα ἔστι, τὸ ἐπὶ τῇ πόρπῃ προκόμισμα λίθινον, ἢ χρυσούν, ἢ ἀργυρουν. πόρπη δὲ ἔστιν ἡ ἄνω τῆς χλαμύδος σύνθεσις. παρὰ τὸ πείρω τὸ κεντῶ καὶ διακβάλλω, πόρπη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πόρπη.

Ἐπιπτέσθαι μενεαίνων, Ἰλιάδος δ', ἐπιπετασθῆναι, ἐφάψασθαι προθυμούμενος. δύο μέρη λόγου εἰσὶ. τὸ ἀπλοῦν, πτέσθαι καὶ ἐπιπτέσθαι. πᾶν δὲ ἀπαρέμφατον φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον. πῶ, πτῆμι· πτήσω, ἔπτακα, ἐπτάσθην· ἐπτάμην, ἔπτασο, ἔπτατο· πτάσθαι· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε. οὐκ ἀπὸ τοῦ πῶ πῆς γίνεται· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πέτω βαρυτόνου, ὁ δεύτερος ἀόριστος, 40 ἐπτεον· ὁ μέσος, ἐπετομην ἐπέτου ἐπέτετο, πετέσθαι· καὶ συγκοτῇ, πτέσθαι.

Ἐπιβρήδην] παρὰ τὸ βῶ τὸ λέγω, γέγονε βήδην, καὶ ἐπιβρήδην, ὡς παρὰ τὸ τμῶ, τμήδην.

Ἐπιβρήσις, ὁ ψόγος καὶ ἡ κακηγορία· ἐνθα καὶ ἐπιβρήτος.

Ἐπιβρήματα] ἐν τοῖς χοριακοῖς, ὅτε συστροφὴν ἄσειαν μέλος, ἐπελέγετο ποιημάτων ἰς στίχων· εἴτα τὴν ἀντιστροφὴν ἀποδόντες, ἐπελέγετο πᾶν τετραμέτρον ποιημάτων τῶν ἴσων στίχων. ἀκαλοῦντο δὲ ταῦτα ἐπιβρήματα. 50

Ἐπιβρόθος, ἐπίκουρος, βοηθός· οἶοναι ἐπιβρώνυνον καὶ ἐπικελεύων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ θήρᾳ ἐπιβρώνυνμένων κυνῶν ὑπὸ τῶν θηρώντων.

Ἐπίσιστον] τὸ συρίζοντας ἐποτρύνειν τοὺς κύνας ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν τοῖς κυνηγεσίαις, ἐπίσιστον καλεῖται.

Ἐπίσιον, τὸ ἐφήβαιον· ἀπὸ τοῦ τὰ σία τὰ ξηρά· ξηρὸν γὰρ ἔστιν. ἡ παρὰ τὸ εἰσιέναι, ἐπίσιον. σημαίνει δὲ τὸ αἰδοῖν τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς γυναικός. 364

Ἐπισίτια, τὰ εἰς τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι δίδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίστα καὶ σιτία ἐκάλουν.

Ἐπισκύνιον] Ἰλιάδος ρ', Πᾶν δὲ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσπερ καλύπτων: — τὸ περὶ τὰς ὀφρὺς δέρμα, (κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν· σκύλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα· ἐνθα καὶ σκυλοδέψης) τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος ἦτο δέρμα, τὸ συνοφρύωμα τοῦ μετώπου· ὅθεν καὶ σκυζέσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι· τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις· καὶ ἐπισκύναι, τὸ χαλεπῆναι, ἀπὸ τοῦ τὸ ἐπισκύνιον καθελκεῖν τοὺς χαλεπαίνοντας· ἐξ οὗ τὸ ἐπισκύνονται, ἀντὶ τοῦ ὀργίζονται· χαλεπαίνουσιν. 10

Ἐπίσκοπος, κατάσκοπος· ἡ δὲ ἐπὶ τὸ σκαπεῖν ὄν· καὶ ἐπι-

σκέπται, ἄρχοντες ἐπὶ σκηπῆς. . . . ἀντὶ τοῦ θρατρικῶς.

Ἐπίσπαστον, τὸ ἐπὶ τῆς ἀγχοῦνης καὶ τοῦ βρόχου ἐπισπᾶσθαι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἐκούσιον, ὃ ἐαυτῷ τις ἐπισπᾶται.

Ἐπισπείν] ἐκ τοῦ σπῶ μονοσυλλάβου, σπεῖν, ὡς πλεῖν· 20 καὶ φυλάττει τὸν τόνον ὡς ἀπαρέμφατον. τὸ δὲ ἐπίσπη, ἀντὶ τοῦ καταλάβη, διώξῃ· ἀπὸ τοῦ ἐπείγω· Ὁφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη: — τούτέστιν, ὅπως εὐθύς πρὸ πάντων ἐκείνος ἐπὶ θάνατον ἔλθῃ, καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν εἰμαρμένην.

Ἐπίσσωτρα, οἱ ἐκτός τῶν τροχῶν σιδήρειοι κύκλοι οἱ ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμενοι, τὰ κύκλω τῶν τοῦ ἄρματος τροχῶν σιδηρᾶ, τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ ἢ χαλκᾶ, ἢ κανθοὶ καλοῦνται. παρὰ τὸ σῶ τὸ ὄρω, ὃ μέλλων 30 σῶσω· ὄνομα βηματικὸν σῶτρον· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐπίσσωτρον, ὃ ἔξω τῶν τροχῶν συνέχων σιδηρός.

Ἐπισταδόν] ἐκ τοῦ ἴσθημι ἴσταμαι, σταδόν. Νώμην δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν: — ἐπιστημόνως διήνεγκεν ἴσα διαλῶν, ἢ ἐφιστάμενος ἐκαστῶ ἐν αὐτῷ.

Ἐπίσταθμοι, ἄρχοντες εἰσὶ· παρὰ τὸ ἐν σταθμοῖς εἶναι ὀνομασμένοι. σταθμοὶ δὲ εἰσὶν αἱ καταγωγαί. Ἀρμοστας δὲ τοὺς τοιούτους Λακεδαιμόνιοι καλοῦσιν.

Ἐπιστάται, οἱ σατράπαι, οἱ κατέχοντες βουλὴν τὰς ὑποκειμένας πόλεις. δύο ἦσαν Ἀθήνησιν· ὧν ὁ μὲν, ἐκ 40 πρυτάνεων ἐκληροῦτο· ὁ δὲ, ἐκ προέδρων· φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς, ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρηματὰ· ἐτι μὴν καὶ τὴν δημοσφραγίδα. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐφεστηκὴς εἰς πρᾶγμα ὀτιοῦν, βηματικῶς. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐπιστάμενος τινί, καὶ ἐπαίτης· παρὰ τὸ ἐφίστασθαι· οἶον, — σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλλα δοίης: — πολλὰκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διδασκάλου λαμβάνεται ἡ λέξις. ὅτι τῶν Φ' οἱ μὲν ν', πρυτάνεις· οἱ δὲ δέκα, πρόεδροι· ὁ δὲ εἰς, ἐπιστάτης.

Ἐπίσταμαι] εἶδω τὸ γινώσκω· ὁ μέλλων, εἶσω· βῆμα 50 περισπώμενον, ἰσάω ἰσῶ· καὶ εἰς μι, ἴσθημι· τὰ παθητικόν, ἴσμαι· πλεονασμῷ τοῦ τ, ἴσταμαι· καὶ ἐφύλαξεν τὸ π ἰωνικῶς· οἱ γὰρ Ἴωνες φιλωτικοὶ εἰσιν. εἰς τὸ αἵστος.

Ἐπίστη, ζῆται εἰς τὸ Δύνη.

* Ἐπιστολή· παρὰ τὸ ἐπιστέλλειν τὸ πέμπειν.

Ἐπιστοβέωσι] Ἀπολλώνιος, Μὴ μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι: — ἐπιστομέωσι· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β. 365

Ἐπιστροφάδην] Ἰλιάδος κ', Κτεῖλε δ' ἐπιστροφάδην: — μετ' ἐπιστροφῆς, ἐφ' ἐκότερα μέρη στρεφόμενος. βῆμα ῥικῇ. ἡ ἐνεργῶς, σπουδαίως.

* Ἐπιστολιμαίους, στρατιώτας ἀγαλαύους εἶπεν Δημοσθένης· παρὰ τὸ στόλος, τὸ στρατός.

Ἐπισύστασις] σύστασις καὶ σύστημα, σημαίνει τὸ πλῆθος. ἡ δὲ ἐπὶ πρόθεσις τὴν ἐπὶ δευτέρου ἐπιδιάρθρωσιν σημαίνει. ἐπισύστασις οὖν, ἡ ἐπὶ δευτέρου ἐπανόρθωσις. 10

Ἐπίσφατον, ἐπιβήτητον. παρὰ τὸ Φημι Φατός, ὡς βιβημι βατός· τὸ οὐδέτερον, Φατὸν καὶ ἐπίφατον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Ἐπισχερῶ, ἐφεξῆς, συνεχῆς. καὶ ασημεῖται ὀξύτωνος ὡς περ ἰω· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς ω ληγόντων ἐπιβήτημάτων ὀξύνεσθαι θέλει. γράφεται χωρὶς τοῦ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ σχεδόθεν, σχεδῶ, ὡς πόθεν, πῶ· καὶ αὐτόθεν, αὐτῶ· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς ρ, ἐπισχερῶ. ἡ παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν.

Ἐπισχόμενος, στοχαζόμενος· ἐξ οὗ τὸ, Ἐπίσχεες τὰ πᾶ· 20 λαι θρυλλῶν: — ἐνιοι ἐπισχόμενον συστηματικῶν τῶν

- προσάγοντα τὰ ἔσονται τὸ ποτήριον. ἐνταῦθα ὁ Θραξ Διονύσιος Φησὶ τὴν παροιμίαν, Πολλὰ μεταξύ κύλικος. Ἐπιτάξι] παρὰ Καλλιμαχῶ, ἐπὶ ῥήματα, παρὰ τὸν ἐπιτάξιον μέλλοντα. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν εὐρον τὴν λέξιν σημαίνει συντόμως, κωμικῶς. "Οστις τῆς οδοῦ ἡγήσεται σοὶ τὴν ἐπιτάξιν: — οὐχ ὡς οἱ τραγικοὶ, μακρῶς.
- 30 Ἐπιτάβροδος, βοηθὸς ἰσχυρὸς, σύμμαχος. παρὰ τὸ ῥόδος (ῥοδῶ τὸ παρορμῶ) γίνεται ἐπὶ ῥόδος καὶ πλεονασμῶ τῆς τὰρ συλλαβῆς, ἐπιτάβροδος, ὁ ἐν τῷ βοηθεῖν πρὸς θυμὸς καὶ παρορμῶν.
- Ἐπιτασι καὶ ἀνεσις, οἷον τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον. ταῦτα δὲ εἰρηστικὰ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν. ἐκεῖ γὰρ ἡ μὲν ἀποτεινομένη σφοδρὸν ἀποτελεῖ ψόφον· ἡ δὲ παρειμένη ἐλάττωσα. οὕτως οὖν οἱ φιλόσοφοι ἐπιτασιν μὲν λέγουσι τὴν σφοδρὰν ἀντίληψιν τοῦ πράγματος· ἀνεσιν δὲ, τὴν ἐλάττωσαν.
- 40 Ἐπιτεῖλαι] Ἰλιάδος δ', — σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίη ἐπιτεῖλαι: — προπερισπᾶται. ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον ἀντιπροστακτικοῦ τοῦ ἐπιτεῖλον, ὃ ἔστι πρόσταξον. ἐπιτεῖλαι παροξύτονον, τρίτον ἔστι πρόσωπον εὐκτικόν.
- Ἐπιτέλλω] ἔστι τέλλω τὸ προστασσω· τέλλομαι, ἐτελλόμην, ἐτέλλου. τὸ προστακτικόν, τέλλου· καὶ διαλύσει Ἰωνικῇ, τέλλεο.
- Ἐπιτελὲς καὶ ἐπιτελέωμα, τὸ ἐπὶ πᾶσι γινόμενον· ἀπὸ τοῦ τελεῖας γενέσθαι τὰς πρότερον θύσεις, ἐπιτεδυμένον.
- 50 Ἐπιτετυφλωμένον, πεπηρωμένον.
- Ἐπιτετράφαται] Ἰλιάδος β', "Ωι λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται: — ἐπιτετραμμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσιν. Ἰστέον ὅτι τὰ δισύλλαβα τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τὰ τρέποντα τὸ εἰς ο κατὰ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον, ἐν τοῖς παθητικοῖς παρακείμενοις ἀναδέχεται τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεστώτος· οἷον, λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι· στέφω, ἔστοφα, ἔστεμμαι· κέκλοφα, κέκλεμμαι· εὐρέδῃ καὶ κέκλαμμαι. δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν ἔχοντων τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου· ἐκεῖνα γὰρ τρέπουσι τὴν παραλήγουσαν, ἡγουν τὸ εἰς α, κατὰ τὸν παθητικὸν παρακείμενον· οἷον στρέφω ἔστροφα καὶ ἔστραμμαι· τρέφω τέτροφα τέτραμμαι. οὕτω καὶ τρέπω τέτροφα τέτραμμαι, τέτραπται· τετραμμεθα· τέτραπται· καὶ τὸ Ἰωνικόν, τετράφεται, τροπῇ τοῦ ψιλῶς εἰς δασύ, καὶ προσθεῖσι τοῦ α. δεῖ προσθεῖναι, καὶ χωρὶς τοῦ βρέχω βρέξω βέβροχα καὶ βέβρεγμαι· τούτου γὰρ οὐκ ἐτράπη τὸ εἰς τὸ α.
- 10 Ἐπιτηδῇ, ἡ τῆς τιθῆς μήτηρ. ὥστε εἶναι τὴν μὲν τηδὴν μητρός ἢ πατρός μητέρα· τὴν δὲ ἐπιτηδὴν, τῆς τοῦ πατρός μητέρα, καὶ τῆς μητρός μητέρα· ἡγουν ὡς ἐπίπακτος. Θεόπομπος Παμφίλη, Αὐτὴ δ' ἐκεῖνη πρότερον ἐξηκίστατο Παρὰ τῆς ἐπιτηδῆς: — ῥητορικῇ.
- Ἐπιτηδῆσιος, φίλος καὶ συνηδῆς. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ ἀρμόττον, ἐπιτηδεῖον. ἀπὸ τοῦ ἔδος, ἔδης, καὶ ἔτης· ἐξ οὗ καὶ ἐπιτηδῆσιος φίλος, ὁ συνηδῆς. ἡ ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥδης καὶ ἐπιτηδῆς· ἐξ οὗ τὸ ἐπιτηδῆς ος. ἐκ δὲ τοῦ ἐπιτηδῆς γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ἐπιτηδέες, ἐπιτηδεῖς· καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἐπιτηδῆς. ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδεῖς: — ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδεύουσιν, πρέποντας καὶ ἐπισταμένους· οἱ μὲν, ἐκ τοῦ ἐπιτηδέας· οἱ δὲ, ἐκ τοῦ ἐπιστηδεῖς· ἐπιστηδῆς οἶμαι. δεῖ γινώσκειν· ὅτε μὲν λέγεται ἐπιτηδῆς καὶ ἀληθῆς ὀξύτωνος, ὀνόματά εἰσιν· ὅτε δὲ βαρυτόνης ἐπιτηδῆς καὶ ἀληθῆς, ἐπὶ ῥήματά εἰσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδεύειν καὶ ἀληθῶς.
- Ἐπιτηδῆς] ἀπὸ τοῦ ἀδεῆς ὁ ἀφόβος, καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως, γίνεται ἐπιταδῆς· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε. καὶ πλεονασμῶ τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ α ἐπιτηδῆς, ὁ ἀφόβος τί ποιών. ἐκ τούτου καὶ ῥήμα ἐπιτηδεύω.
- Ἐπίτιμος καὶ ἐπίτιμον, πλούσιον, ἡ τὸν μὴ ἀτιμον κατὰ νόμους, ἀλλ' ἔχοντα ἐξουσίαν καὶ δημηγορεῖν καὶ δικάσασθαι. Λουκιανός, Ἡ δὲ βουλὴ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸν, ἀφίησι τῷ Μενεκράτει τὴν καταδίκην· καὶ ἡδὴ ἐπίτιμος ἔστι. ῥητορικῇ.
- Ἐπιτιμία, ἡ εὐπορία, ἡ ἢ καὶ αἰτιμία. Κεφαλὸς ῥήτωρ, Ὅσῳ αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐπιτιμίας, ἡ τῆς πατρίδος, ἡ τοῦ βίου παντός, διεσώσασθε. 40
- Ἐπιτιμηταὶ] οἱ πρῶτον τι τιμώμενοι, ἐκαλοῦντο τιμηταί· ἐπιτιμηταὶ δὲ, οἱ χρόνῳ ὕστερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι.
- Ἐπιτνον] Ἡσιόδου ἐν Ἀττίδι, Οἶδ' ἄρ' ἐν ἁλλεδανοῖσι δέον, (ἀντὶ τοῦ τὰ κῶλα τῶν ἀσταχύων καὶ ἐπιτνον ἀλῶν: — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῇ ἀλῶν ἐπληρῶν, ἐβρίπτον, ἐξέτεινον, ἥπλουν ἐπὶ τῷ ξηρανθῆναι, ἐψυγον. ἀπὸ τοῦ πίπτω, πίτνω· ἡ πέτω, πίτνω.
- Ἐπιτοαυτὸ, ἐπὶ ῥήμα συλλήψως ἢ ἀθροίσεως, οἶον ἐλ μοναδικόν· ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τῆς αὐτὸς ἀν- 50 τωνυμίας.
- Ἐπιτραπέζια, τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα.
- Ἐπιτρίται] Ἰσαῖος ἐν τῷ δευτέρῳ [κατὰ] Καλλιφάντος, Ἐξακοσίαις [δραχμαῖς] ἐπιτρίταις: — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ὀκτῶ ὀβολοῖς, κατὰ τὸ τρίτον εἶναι μερίδα τοῦς ὀκτῶ ὀβόλους τοῦ τετραδράχμου.
- Ἐπιτρίπτον, τὸν πονηρὸν, τὸν ἄξιον τοῦ ἐπιτριβῆναι, 367 τούτεστι πληγωθῆναι.
- Ἐπιτροχάδην ἀγορεύειν: — ἀντὶ τοῦ ἡπαιγμένους ὡς παρατρέχων, ἡ κεφαλαιωδῶς, ἡ ταχέως· ἀπὸ τοῦ τρέχω ῥήματος, ὅπερ ὁ ποιητὴς τῶν ἔργων εἰρηκεν· ὡς τὸ, — εὐ μὲν τῶνχον: — ἐκ τοῦ τροχάδην. ἡ ἐκ τοῦ τροχός ἐπιτροχάδην, Ἰλιάδος γ', τὸ σύντομον καὶ ταχύ. τὰ γὰρ ἀπὸ ὀνομάτων τῶν εἰς ος γινόμενα ἐπὶ ῥήματα διὰ τοῦ α ἐκφέρονται· οἷον, μόνος, μονάδην· σπόρος, 10 σποράδην· τροχός, τροχάδην. τὸ δὲ παμπήδην, ἐκ τοῦ κάμπην.
- Ἐπιτροπῇ] οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἐπιτροπεύειν· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἐπιτρέπιν. Ἀνέντες ἐπιτροπὴν, Φησὶ Θουκυδίδης, τούτεστι τὸ ἐπιτρέπιν. Ἐπιτροπεύουσι] ἐπιτροπῇ καὶ ἡ τῶν ὀφθανῶν ἐπιμέλεια παρὰ τοῖς ῥήτοσι. καὶ τὸ συγκαρῶ τοὺς ἀμφισβητοῦντας διακρίναι.
- Ἐπιφυλλίδες, τὰ πρὸς τοὺς βότρυας, οἱ καλούμενοι ἐπιτραγοί.
- * Ἐπιχαρίττα, ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίζου, Βοιωτικῶς, παρὰ Ἀριστοφάνει. 20
- Ἐπὶ Χαριξένης] αὐλητρίς ἡ Χαριξένη ἀρχαία, καὶ ποιήτρια κρουμάτων· οἱ δὲ, μελοποιόν. Θεόπομπος Σειρήσιν, Αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ αὕτη γε κρουαῖα τὰ ἐπὶ Χαριξένης: — Κράτης Ὀδυσσεύσιν, Οὐκ ἰδία τὰδ' οὐκ ἂν τοῖς Χαριξένης: — Ἀριστοφάνης, οὐ τὰ κατὰ μισθόν, ἀλλ' οἷον καὶ ἄλλα τινα.
- * Ἐπίχειρα, οἱ μισθοί, οἶον οἱ τῶν χειρὶ ποιοῦντων μισθοί.
- Ἐπιχθόνιοι, οἱ ἐπίγειοι (χθῶν χθονός, χθόνιος) διότι κατὰ φύσιν ἐπὶ τῆς χθονὸς εἰσὶ· πρὸς ἀντιδιαστολὴν 30 τῶν οὐρανίων θεῶν.
- Ἐπίχυτος, ὁ ἐγγυτος πλακοῦς. Νικοφῶν Χειρογράφτορι, Κόλικας, ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπίχυτας.
- Ἐπλεο, σημαίνει τὸ ἐγένου. ἐκ τοῦ πέλω ὑπερβιβασμῶ, πλέω, πλέομαι, ἐπλούμην· τὸ δεύτερον κατὰ διάλυσιν, ἐπλεο, καὶ ἐπλετο.

- Ἐπληντ' ἀλλήλοισι] ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πλησιάζω, ὁ παρακει-
 40 μένος, πέπληκα· λέγεται καὶ πέπλακα· ὁ παθητικός, πέπλημαι, πέπληται· καὶ παρὰ Σίμωνίδη, πέπληται· ὁ μέσος δεύτερος αἰριστος παθητικός, ἐπλήμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐπληντο.
- Ἐπλινθεύθησαν, σημαίνει τέσσαρα· ἢ ὅτι εἰς πλίνθους μετεπλάσθησαν· ἢ ὅτι πλίνθοις ἀπτεριχίσθησαν· ἢ ὅτι ὑβρίσθησαν· ἐστὶ γὰρ καὶ ὄργανον βλαπτικόν· ἢ ὅτι ἠχμαλωτίσθησαν· ἐπεὶ οἱ αἰχμαλῶτοι πιπρασκόμενοι εἰς πλίνθους ἐβάλλοντο.
- Ἐποικομένην] Ἰσὸν εποικομένην· — τὸν ἰσὸν ἐπιτο-
 50 ρευομένην, ἥγουν ἰσουργοῦσαν καὶ ὑφαίνουσαν. ἐκ τοῦ οἶχω, οἰχομαι· οἰχόμενος. αἱ παλαι γυναῖκες ἐστῶσαι ὑφαίνον, καὶ ἐπιτορευόμεναι τὸν ἰσόν. πρώτην δὲ γυ-
 ναῖκα Αἰγυπτίαν τὸννομα Ἰσὸν καθεζομένην ὑφᾶναι Φασίν· ὡς καὶ Αἰγύπτιοι τῆς Ἀθηνᾶς ἀγάλμα ἰδρύ-
 σαντο· ὡς Φησὶν Ὑφορος ἐν τῇ Εὐρώπῃ.
- * Ἐποκομία, ἡ ποιήσις, παρὰ τὸ ἔπος τὸ μέτρον, καὶ ποιέω.
- Ἐπος, ὁ λόγος· παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ὡς τεύχω, τεύ-
 χος. ἔπος λέγεται κυρίως ὁ ἑμμετρος λόγος· καταχρη-
 στικῶς δὲ, πᾶς λόγος. ζῆτει περὶ τοῦ ἐπικοῦ κύκλου
 εἰς τὸ ἔλεγχος.
- 368 Ἐπορθεύσαι, τοῦ ὀρθρου ἐπαγορθεῖναι, καὶ ἀφεςπε-
 ρεῖσαι.
- Ἐποστρακίζεν, παιδιά τις, ἣν παΐζουσιν οἱ παῖδες,
 ὀστρακα ἀφιέντες εἰς τὴν θάλασσαν.
- Ἐπτα, ἀπὸ τοῦ ἐπιέναι τῷ δεκάτῳ ἀριθμῷ. οὕτω Σέλευ-
 10 κος. καὶ ἐπτάς, ἀπὸ τοῦ σέβω, σεπτάς τις οὖσα, ὡς
 εἶα καὶ ἀμῆτωρ καὶ παρθένος.
- * Ἐπύλλια, λόγοι μικροί. ὑποκαριστικῶς, παρὰ τὸ ἔπος.
- 10 Ἐπτάπεντος, ἡ τὴν βαθεῖαν ἔχουσα κόμην· ἡ δυναμένη
 ἐπτακίς τμηθῆναι.
- Ἐπω, σημαίνει τέσσαρα. ἔπω τὸ λέγω· ὡς τὸ, Ἀνδρά
 μοι ἐννεπε Μοῦσα· — ἔπω, τὸ ἀκολουθῶ· ὡς τὸ, Ἡ
 οὐχ ἐπέσθην Λακεδαιμονίοις· — ἔπω τὸ εὐτρεπίζω·
 ὡς τὸ, Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔπον-
 20 τα· — ἔπω τὸ διοικῶ· ὡς τὸ, Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον
 πολυαῖκος πολέμοιο Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσι· — καὶ, Ὡς
 ὄγε καιρανέων διέπε στρατὸν· — διαφέρει δὲ τὸ λέγω
 τοῦ ἀκολουθῶ κατὰ τροπὰς δύο· ὅτι τὸ μὲν ἔπω τὸ
 λέγω, ψιλοῦται· τὸ δὲ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ, δασύνεται·
 καὶ ὅτι τὸ μὲν ἔπω τὸ λέγω τὰ ἐνεργητικὰ εἰρηται·
 ἔπω, καὶ ὁ παρατατικός, εἶπον· ὁ αἰριστος, εἶπα· ὁ
 20 δεύτερος, εἶπον· ἡ μετοχή, ὁ εἰπών· τὰ δὲ παθητικά,
 οὐχί. τοῦ δὲ ἔπω τοῦ ἀκολουθῶ, τὰ μὲν παθητικά,
 οἷον ἔπομαι· ὁ παρατατικός, εἰπόμεν· καὶ ποιητικῶς,
 ἐπόμεν· τὸ δὲ δὴν, ἐπόμενον· τὸ τρίτον, ἐπέσθην·
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐσπέσθην· τὰ δὲ ἐνεργητικά,
 οὐχί· ἀμφιέπω δὲ καὶ περιέπω.
- * Ἐπώδός, μέλος μεταμεμλισμένον, τούτεστιν ὥδῃ μετὰ
 τὰς ἄλλας ὥδας μεμλισμένη.
- 30 Ἐπωνία, τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ἀνῇ διδόμενον· εἴη δ' ἂν
 ἴσως ἡ πέμπτη.
- Ἐπωπίδα] εἰ μὲν δασύνεται, σημαίνει τὴν ἀκολουθον· εἰ
 δὲ ψιλοῦται, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τοὺς ὤπας. Λυκό-
 Φρων. ἐκ τοῦ ἔπω, ἐπωπίδες αἱ θερραπαινίδες.
- Ἐπώχματο, συν τῷ ι. ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἀντὶ τῆς ἀπὸ, ἀπώ-
 γμαι καὶ ἀπώγμην· τὸ τρίτον πρόσωπον κατὰ διάλυ-
 σιν, ἀπώχματο, ἀπὸ τοῦ οἶγω, ἀντὶ τοῦ κεκλεισμένοι
 ἦσαν.
- 40 Ἐπωμαδόν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων. — Ζῆθος μὲν, ἐπω-
 μαδὸν ἡέρταξεν Οὐρέος ἡλ.μάτοιο κάρη μογέντι εοι-

κῶς· Ἀμφίων δ' ἐπὶ οἱ χρυσῇ Φόρμυγι λιγαίνων
 ἦϊσε· δις τόσση δὲ μετ' ἵχνη νίσσεται πέτρῃ· — δι-
 50 πλά· ἡκολούθει τῇ Ἀμφίονος κιθάρα κρου-
 ούσῃ εἶπετο καὶ ἀπῆει τῆς βασταζομένης ὑπὸ Ζήθου.
 Ζῆθος γὰρ καὶ Ἀμφίων ἐταίχισαν τὰς Θήβας, ὅτι
 Ἀργεῖοι.

Ἐπωβελία] πολλῶν εἰς χρήματα συκοφαντούντων τοὺς
 ἐπικεικίς καὶ ἀπράγμονας τῶν πολιτῶν, καὶ μάλιστα 50
 τοῦτο πράττειν διαβαλλομένων τῶν περὶ τὰ ἐμπόριον
 συμβαλλόντων ἐπὶ ναυτικοῖς τόκοις, Ἀθηναῖοι ζημίαν
 ἔταξαν κατὰ τῶν ἐγκαλούντων ὀβολὸν ἐκτίνειν, εἰ μὴ
 καὶ ὧν ἐνεκάλουν, τούτους ἔλοιεν. ταύτην τὴν ζημίαν
 ἐπωβελίαν ἐκάλουν. ἄλλως· ἐπωβελία ἐστὶν ἐπιτίμιον
 τοῖς διώκουσι τινὰ χρηματικὴν δίκην, (ἣν δὲ τοῦτο
 ἔκτον μέρος τοῦ τιμήματος) ἐπειδὴν μὴ ἔλωσιν οὐς
 ἐπεδικάζοντο καὶ ἐπεγράφοντο. ἐκάλουν δὲ οὕτως, ὅτι 569
 ἐπὶ τῇ δραχμῇ ὀβολὸς ἦν, τῆς δραχμῆς ἑξαπλασίου
 λογιζομένης· ἐλάμβανε δὲ τὴν ἐπωβελίαν ὁ Φεύγων
 παρὰ τοῦ διώκοντος, εἰ τὴν δίκην ἀπέφευγε. λέγεται
 δὲ καὶ ὁ τοκος παρὰ τῷ Πλάτῳ Νόμων ἐνδεκάτῳ.

Ἐπώνυμοι] οἱ κατὰ τὴν ἀρετὴν διαπρέποντες ἄστοι καὶ
 ξένοι χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ἀφ' ὧν ἐνίων καὶ τὰς
 Φυλαῖς ἐτίθετο ὄνομα. Φασὶν ἐκεῖθεν δοῖται πρῶτον τὰς
 Φυλαῖς ἐξηγήσασθαι· ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς 10
 Φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι,
 [καὶ ἕκαστον ἑκατὸν ὀνόματα ἰδίᾳ γραψάμενον κληρώ-
 σαι.] παρὰ γοῦν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπώνυμων τούτων
 εἰσηγούντο τοὺς νόμους, πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους· ἵν'
 ἐντυγχάνοντες οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν. ἡ ἄλλως·
 ἱ. πώνυμοι] διττοὶ εἰσιν οὗτοι· οἱ μὲν, λεγόμενοι τῶν
 ἡλικιῶν· καὶ εἰσὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα, οἱ καλοῦνται
 καὶ λήξεων ἐπώνυμοι· οἱ δὲ δέκα, ἀφ' ὧν αἱ Φυλαὶ
 προσηγορεύθησαν, οἷον Ἐρεχθεύς, Αἰγεύς, Πανδίων,
 Λεώς, Ἀλμᾶς, Οἰνεύς, Κέκροψ, Ἴπποθῶν, Αἶας, 20
 Ἀντίοχος. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ὀνόματα ἄπορα, ὁ Πύθιος
 εἶλετο· Κλεισθένης οὕτω διαταξάμενος, τὸ πᾶν πλη-
 θος εἰς δέκα Φυλας.

Ἐπωτίδες, τὰ ἑκατέρωθεν πρώρης ἐξέχοντα ξύλα.

Ἐρα, ἡ γῆ· ὅτι ἐνεβρίζωται. καὶ οὕτω καλεῖται ἐρίζαι,
 τὸ περὶ ἴσης γῆς φιλονεικῆσαι, παρὰ τὴν ἔραν. Ὀμη-
 30 ρος, Ὡς ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης· — ἐν-
 θεν καὶ τὸ ἐράζε, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

Ἐράν, ἐπιθυμεῖν· πρῶτον ἐπὶ τῆς γῆς ἐρρέθη· ἀφ' οὗ
 ἔρα ἡ γῆ· καὶ ἐρωῆσαι, τὸ ἀπ' αὐτῆς ὑποχωρῆσαι. ἐστὶ
 καὶ ἔρα τὸ καθεαῖρω· ἐξ οὗ καὶ ἔρασος καὶ ἐορτή. 30

Ἐρανος, τὸ ἐκ συνεισφοράς δῶρον· ἡ ἐντολή, ἡ συλλογή·
 ἡ εἰσφορά· ἡ σπουδαιότερον ἀπὸ τοῦ συνεράν καὶ ἐπι-
 θυμεῖν καὶ συνεισφέρειν τὶ τοῖς φίλοις καὶ εὐωχεῖσθαι.
 ἀπὸ τοῦ ἐράω τὸ ἐπιθυμῶ, ὁ μέλλων, ἐράσω· ἐξ αὐτοῦ
 ἔρανος.

Ἐρανίσας, Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας, ἡ λα-
 βὼν καὶ συλλέξας παρὰ τινων.

Ἐρανιστής, κυρίως ὁ τοῦ ἔρανον μετέχων, καὶ τὴν Φορὰν
 ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρειν.

Ἐρατίων, ἐπιθυμῶν, ἐφιέμενος. ἐράω, ἐράσω, ἦρακα, 40
 ἦραικα, ἦραται, ἐρατός, ἐρατίζω.

Ἐράσθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐράω· ἦν γὰρ ἡράσθην, ὡς μα-
 κρας οὐσης τῆς παραληγουσῆς· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐράω γίνε-
 ται ἐράζω, τετάρτης συζ. γίλας τῶν βαρυτόνων.

Ἐρατῖνος, ὄνομα κυρίον, παρὰ τὸν ἐράσω μέλλοντα.

Ἐρατίναι, οἱ γηπονοί.

Ἐρατεινός, ἐκ τοῦ ἐράω τὸ ἰλῶ γίνεται ἐρατός, ὁ ἐπιθυ-
 μητός· καὶ ἐκ τοῦ ἐρατός, ἐρατεινός.

- Ἐραυνῆς, ἐπεράστου, καλῆς· ἀπὸ τοῦ ἐρατεινῆς κατὰ συγκοπὴν.
- 50 Ἐργάνη, ἡ Ἀθηνᾶ· παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπιστατεῖν, ταύτης εὐραμένης τὰς τέχνας.
- Ἐργαζεν, ἐκώλυσεν, ἐχώρισεν.
- Ἐργίσκη, τῆς Θράκης ἐστίν, ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀβας νύμφης.
- 570 Ἐργᾶ] ὅτι ἐργά τὴν γῆν. ἐστὶν ἐργάζω ἐργάσω· καὶ ἐπειδὴ πᾶς μέλλων βραχεῖα παραληγόμενος περισπᾶσθαι θέλει, οἷον περῶ, κερῶ, γίνεται ἀποβολὴ τοῦ σ, ἐργῶ περισπᾶμενον, καὶ μεταγεται εἰς ἐνεστώτα, ἐργῶ, ἐργᾶς, ἐργᾶ· ὁ κατηκτικός, ἐργῶμαι, ἐργᾶ.
- * Ἐργμα, ἡ Φυλακὴ· παρὰ τὸ εἶργαι, τὸ καθεργνύνειν.
- Ἐργον, σημαίνει τρία· τὴν παρασκευὴν τοῦ πολέμου, Ἐνθά καν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιο: — καὶ τὰ γεωργία, Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε καλὰς αἰζηῶν: — σημαίνει καὶ κύριον ἔργον, Ἀλλ' εἰς οἶκον 10 ἰδύσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε.
- Ἐργολάβος, ὁ Φλαύρις πραγμασι χρώμενος, παρὰ τοῖς ῥήτορσι· καὶ οὐχ ὁ ὑπὲρ τινων ἔργων μισθὸν λαμβάνων καὶ ἔχων τοὺς συνεργαζομένους· ὁ καὶ ἡ συνήθεια.
- Ἐρδω, τὸ πράττω· παρὰ τὸ ἐρέω τὸ πράττω, ὑπερβάσει ἐρῶ· καὶ τροπὴ Δωρικῇ· ἐπειδὴ ἐν ἀπλῇ λέξει σύμφωνον πρὸ τοῦ ζ οὐχ ὁράται, γίνεται ἔρδω. πρόσκειται, ἐν ἀπλῇ λέξει, διὰ τὸ ἐνζεύξαι σύνθετον, καὶ μελάνζοφος. ἐκφέρεται δὲ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος διὰ τοῦ ξ, τῷ λόγῳ τοῦ ἐρῶ· ἵνα Φυλάξῃ τὸ κεχρεωστημένον τοῦ ζ· οἷον, Ἐρξον ὅπως ἐθέλεις: — ἀντὶ τοῦ πρᾶξον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τελῶ καὶ θύω· οἷον, Ἐρδομεν ἀθανάτοισι τελεθῆσας ἐκατόμβας: — ἀντὶ τοῦ ἐπετελοῦμεν, ἐθύομεν.
- Ἐρεβος, τὸ ὑπὸ τὴν γῆν σκότος· παρὰ τὸ ἐρέφω, τροπὴ τοῦ Φ εἰς β· τὸ κατεστεγασμένον ὑπὸ τῆς γῆς. ἡ παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, τὸ ὑπὸ τὴν ἔραν βαῖνον.
- 30 Ἐρεγμός, ὁ διακεκομμένος κύμας· παρὰ τὸ ἐρέικω. εἰς τὸ ἐρεχυμός.
- Ἐρεθίζω, τὸ παροξύνω· ἀπὸ τοῦ ἐρέθω καὶ τῆς ἔρας. ἡ παρὰ τὸ εἶρω ἢ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρέθω καὶ ἐρεθίζω. ἡ ἐκ τοῦ ἐρίς ἐρίζω καὶ ἐρεθίζω. ἡ παρὰ τὸ ἐρέθω τὸ ἐρεθίζω, ὡς λέπω λεπίζω· ἐρεθισμὸν δὲ λέγει τὸν τῶν ἐχθρῶν ἔπαινον, ἐκ τοῦ ἐρέθω. ὅθεν τὸ, Μὴ μ' ἐρεθε σχετλίη: — καὶ τὸ, ἐρέθῃσιν, ἀντὶ τοῦ παροξύνῃ. γίνεται ἐρέθω ἐρεθεύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐρειδεύω. οὕτω Φιλόξενος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, ἔριδος ἐριδεύω Φησίν.
- 40 Ἐρεμβοί, οἱ Ἀραβες. εἰσὶ γὰρ ἀπὸ Ἀραβος βασιλέως Βαβυλῶνος. Ἐρεμβούς οἱ μὲν τοὺς Ἀραβας Φασίν, ὡς Ἑλλάνικος· ἐνιοὶ δὲ τοὺς Τρωγλοδυτας ἠκουσαν, ἀπὸ τοῦ εἰς ἔραν βαίνειν. Κράτης δὲ Ἐρεμνούς γράφει, καὶ ἀποδίδωσι τοὺς Ἰνδοὺς, ἐπεὶ μέλανες οὗτοι. λέγονται δὲ Ἐρεμβαῖδι.
- Ἐρεμνὴ, ἡ σκοτεινὴ. παρὰ τὸ ἔρεβος, ἐρεβεννὴ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐρεμνὴ· καὶ ἔρεμνος.
- Ἐρεπτόμενοι, κυρίως ἐπὶ τῶν ἀλόγων· σημαίνει δὲ τὸ ἐσθίειν· οἷον, πρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι: — παρὰ τὸ ἔρας (ὅ ἐστι τῆς γῆς) τὴν τροφὴν ἔχειν.
- 50 Ἐρέτης, ὁ κωπηλατής· παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, ἐλέτης καὶ ἐρέτης· ἐξ οὗ καὶ πεντηκόντορος ναῦς, ἡ ἔχουσα πεντηκοντα ἐρέτας.
- Ἐρέσσειν, τὸ κωπηλατεῖν. παρὰ τὸ ἐρῶ ἢ ἐλῶ, παράγωγον ἐλέσσω, καὶ ἐρέσσω· ὅθεν καὶ ἐρέτης.
- Ἐρετμός, ἐπὶ τῆς κώπης. παρὰ τὸ ἐρέσσω ῥῆμα, ὄνομα ἐρεσμός· καὶ τροπὴ τοῦ σ εἰς τ, ἐρετμός.
- Ἐρεσχελλία, ἡ Φλυαρία· παρὰ τὸ ἐριν ἐν τοῖς χεῖλεσιν 371 ἔχειν.
- Ἐρεσχελεῖν, σημαίνει τὸ ἀπατᾶν· ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν καὶ τῆς λέσχης. πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ Φιλοσόφῳ, καὶ παρ' Ἰωσίν.
- Ἐρέτρια, πόλις Εὐβοίας· ὁ πολίτης, Ἐρετριαεύς, καὶ Ἐρετριαῖος· τὸ Δηλυκὸν, Ἐρετριαῖα καὶ Ἐρετριαῖα.
- Ἐρεύω, παρὰ τὸ ἔρω, ὃ σημαίνει τὴν γῆν. ἡ παρὰ τὸ ἐρέπτω τὸ βλάπτω· ἡ παρὰ τὸ ἐρέσσω, σημαίνει τὸ ἐλαύνω.
- Ἐρευνα, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρευνῶ· Ὀμηρος, Τὰς ἐρέων: — ἡ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρωτῶ, καὶ τὸ εὖνῃ, ὃ σημαίνει τὴν διατριβὴν· ὁ γὰρ ἐρευνῶν, ἐπὶ πολὺ ἐρωτῶν ἐνδιατρίβει.
- Ἐρευνῶ, ἐκ τοῦ ἐρέω τὸ ζητῶ, πλεονασμῷ τοῦ υ καὶ υ· ἐξ οὗ καὶ ἔρευνα ἡ ζήτησις.
- Ἐρεύω] ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρεύω.
- Ἐρεύων, ἐρυδρὸν ποιῶν.
- Ἐρεχυμός, καὶ ἐρεγμός. παρὰ τὸ ἐρεύω ἐρευγμός· ὃς λέγεται καὶ ἐρεγμός. δοκεῖ δὲ ταῦτα παρὰ τοῖς Αἰολοῖς 20 λεῦσιν ἐκφέρεσθαι διὰ τοῦ χ· διωχμὸν γὰρ λέγουσι καὶ ληχμὸν, ὡς Ἀντίμαχος, — ληχμὸν δ' ἐμπαζέσθαι ἀλεείνων.
- Ἐρεχθῶν] οὕτω διὰ τοῦ ε Ἀρίσταρχος· καὶ Φησὶν στεναγμοῦ τινός καὶ ποιᾶς Φωνῆς ἐμφασιν δηλοῦν· καὶ ἴσως παρὰ τὸ ἐρέικω. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ Φωνῆς ἀπλῶς, ὡς τὸ, Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρω: — ὁ δ' Ἀπίων ἐριχθῶν λέγει διακόπτων.
- Ἐρεχθεύς, ὁ Ἐπιχθόνιος καλούμενος, ἀπὸ τοῦ ἐσπᾶσθαι εἰς τὴν ἔραν· ἡ ἀπὸ τῆς ὀρέξεως τοῦ Ἡφαίστου· 30 ἡ παρὰ τὸ ἐρέικω, Ἐρεχθεύς κύριον· παρὰ τὸ διασχί-σαι αὐτὸν τὴν γῆν καὶ γαννηθῆναι ἀπὸ τοῦ σπέρματος Ἡφαίστου, ἡνίκα ἐκρυψεν αὐτὸ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν τῇ γῇ. ὁ αὐτὸς δὲ λέγεται καὶ Ἐριχθόνιος· ὅτι ὁ Ζεὺς βουλο-μενος ἀποκυῖσαι ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ τὴν Ἀθηνᾶν, εἶδεν συνεργοῦ τοῦ πλήξοντος τὴν κεφαλὴν, ἵνα ἀπο-κυθῇ· καὶ δὴ λόγους προσφέρει τῷ Ἡφαίστῳ περὶ τούτου. ὁ δὲ Ἡφαίστος οὐκ ἄλλως εἴλετο σχίσαι τὴν κεφαλὴν τοῦ Διός, εἰ μὴ τὴν γεννωμένην διπκαρθε- 40 νεύσει· καὶ ἠνέσχετο ὁ Ζεὺς. καὶ λαβὼν τὴν βουπλή-γα, τέμνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐξέρχεται ἡ Ἀθηνᾶ· καὶ ἐπιδίδωκεν αὐτὴν ὁ Ἡφαίστος, ἵνα συγγενῇται· καὶ ἐπιδίδωκων, ἀπεσπέρμηκεν εἰς τὸν μηρὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, λαβοῦσα ἔριον, ἐξέμαξε τὸ σπέρμα, καὶ ἐβρίβεν ἐν τῇ γῇ· καὶ ἐγένετο ἐκ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐρίου ἄνθρωπος δρακοντόπους, ὃς ἐκαλεῖτο Ἐριχθόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονὸς λαβὼν τὸ ὄνομα τούτου.
- Ἐρέχθειον, κτητικόν, τὸ τοῦ Ἐρεχθεύς.
- Ἐριχθόνιος, ὁ Ἐρμῆς. μετασυντέθεται ἡ λέξις. ὡς περ λέγεται Φθινόπωρον καὶ μετόπωρον, καὶ πάλιν Φθινο- 50 μετόπωρον, καὶ συνομήλικες· οὕτως ἐριούνιος Ἐρμῆς, καὶ χθόνιος καὶ ἐριχθόνιος Ἐρμῆς.
- Ἐρεχθόμενος, σαλευόμενος· καὶ ἐρεχθόμενη, ἡ σαλευο-μένη καὶ ἐλαυνόμενη καὶ ὀχλουμένη ὁμοίως.
- Ἐρεψα, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ ὠρέψωσα, ἐστεφάνωσα, ἐνόμισα. τὸ θέμα, ἐρέφω· οἱ μὲν, ὅτι πρωτότυπον· ἡ ἀπὸ τῆς ἔρας. παρὰ τὸ ἐρέφω καὶ εἰραφιώτης ὁ Διόνυσος λέγεται· ἐστέφετο γὰρ κισσῷ· ἡ παρὰ τὸ τὴν 372 Ἐρέφω τροφὸν αὐτοῦ γενέσθαι· ἡ ὅτι ἐν Ῥαφίᾳ πό-λει τῆς Ἀσσυρίας ἐτραφῇ· ἡ ὁ στεφάνοις ἠδόμενος· ἐκ τοῦ ἐρέφω. ἡ ἀπὸ ἐρίφης τροφῆς αὐτοῦ· οἷον, Καῖδι

δὲ οἱ πρῶτῃ μαζὸν ἐπέσχ' ἐρίφῃ, Χωρίς ἀπ' ἀνθρώπων· καὶ ἐκωνόμασ' Εἰραφιώτην.

Ἐρέω, σημαίνει δύο· βαρυτόνως μὲν, τὸ ἀπαγγέλλω· Ἄλλ' ἐν τοῖς ἐρέω — περισπωμένως δὲ, ἐρέω τὸ ἐρευ-
10 νῶ καὶ ἀναζητῶ. Ἰστέον ὅτι πάντοτε ὁ ποιητὴς τὸ ἐρέω προφέρει· καὶ σημαίνει τρία· τὸ λέγω, ὡς τὸ, Ἄλλο δὲ τοῖς ἐρέω — καὶ τὸ ἐρωτῶ, ὡς τὸ, Πάντων Ἀργαίων ἐρέων γενεὴν τε τόκον τε: — καὶ τὸ ζητῶ, ὡς τὸ, Ἰππεὺς τὰς ἐρέων Ὀδυσσῇ συνήντει: — τὸ βή-
μα, εἰρῶ ὁ μέλλων, ἐρῶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ, ἐρεῖω, ὡς τελῶ τελειῶ.

Ἐρεῖκω, τὸ σχίζω· διφθόγγον· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ ἐρέκῳ τὸ σχίζω. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐρεῖκη εἶδος δένδρου εὐχερῶς σχιζομένου· καὶ ἐρεῖξις, ἡ εσχισμένη γῆ.
Ἐρεῖδω, τὸ ἀπακουμβίζω. Τῷ δ' ἔρεῖσάμενος: — ἐκ τοῦ ἐρι ἐπιτατικῷ μορίου, καὶ τοῦ εἶδω τὸ γινώσκω, γίνε-
20 ται ἐρεῖδω· καὶ συγκοπῇ, ἐρεῖδω. εἰς ὃν γὰρ γινώσκει εἰς ἐπερεῖδεται· τὸ ρει, διφθόγγον. διατί; ἢ ὅτι ἀνε-
Φάγη τὸ ε ἐν τῷ ἐρεῖδεται· ἢ τὰ διὰ τοῦ εἶδω ῥή-
ματα, εἴτε δισύλλαβα εἴτε τρισύλλαβα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, εἶδω, Φεῖδω, ἐρεῖδω, ὑπερεῖδω·
ἐξ οὗ καὶ τὸ, ὑπερεῖδοντας τοὺς νεανίας: — πλὴν τοῦ μῆθω τὸ βουλευομαι, καὶ κῆδω τὸ φροντίζω· καὶ κῆδω
περισπωμένως.

Ἐρεῖπω, καὶ ἐρεῖπια, σημαίνει τοὺς πεπτωκότας τόπους· καὶ λέγει ὁ Δίδυμος, ὅτι διὰ τοῦ ι ὠφείλα γράφεσθαι· ἀπειρή παρὰ τὸ ἐρίπνη ἐστίν, ὅπερ σημαίνει τὴν μεγά-
30 λως περιπτυνομένην· τὸ δὲ ἐρίπνη, διὰ τοῦ ι, παρὰ τὴν ἐρι ἐπίτασιν. ὁ δὲ Φιλόξενος λέγει, ὅτι διὰ διφθόγγου γράφεται, τῆς παραδόσεως οὕτως ἐχούσης· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρα ἡ γῆ, γέγονεν ἐρέπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἐρεῖπω. σημαίνει δὲ καὶ ἐνέργειαν καὶ πάθος, τὸ καταβάλλω καὶ τὸ πίπτω. ἐρεῖπω καὶ ἐρεῖπτω, τὸ εἰς γῆν βάλλω· ὁ μὲν Ἡρωδία-
νος, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· οἱ δὲ ποιηταί, διὰ τοῦ ι· οἶον, Ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων: — καὶ, Ἥριπε δ' ἀμφοτέ-
40 ροισιν ἐπιβρόχῃς κεράεσσιν, ἀντὶ τοῦ περιβράχης.

* Ἐρημία, ἡ τῶν ἐνοικούντων μονωθεῖσα χώρα· παρὰ τὸ ἐρα, ἡ γῆ.
Ἐρηρώτηκα] ἐρωτήσω, ἡρώτηκα, ὁ κοινὸς παρακείμενος· ἐρηρώτηκα, ὁ Ἀττικὸς.
Ἐρηρέδα] Ἰλιάδος ψ', Λᾶς δὲ τοῦ ἐκτέρθεν ἐρηρέδα-
ται: — ἐρηρεῖσμενοι εἰσιν ἐν τῇ γῇ, προστελᾶσθαι. ἀπὸ τοῦ ἐρεῖδω ἐρεῖσω ἡρεῖκα, ἡρεῖσμαι, ἡρεῖσται· καὶ Ἀττικῶς, ἐρηρέδαται, τῆς γ' συλλαβῆς συσταλέσης. ζῆται. ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἐστὶν ἐρηρεῖκα· καὶ οὐ συστέλλει, ἵνα μὴ συνεμπετῇ τῷ ἀπὸ τοῦ ἐρίζω.
50 Ἐρήρειστο, ἡρμосто καὶ ἐπέπηκτο. Φυλάσσει δὲ τὴν εἰ διφθόγγον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐρήρισται, ὅπερ σημαίνει τὸ Φιλονεικῶ. ἔστι δὲ ὅτε καὶ οἱ Δωριεῖς Φυλάττουσι τὴν Φύσει μακράν· οἶον ὀρῶ, ὀρήσω, ὠρηκα· καὶ ὀρώρηκα ὁ Ἀττικὸς· καὶ Φυλάσσεται παρὰ Δωριεῦ-
σιν ἡ μακρά. ὁμοίως δὲ καὶ ἀκηκοα ἐν αὐτοῖς. ἡνίκα δὲ ἔχει τὴν εἰ διφθόγγον τὸ δέμα, ἢ τὴν ευ, ἐν τοῖς Ἀττικοῖς παρακειμένοις ἀποβάλλεται τὸ ε· αἱ δὲ ἔχου-
σαι τὴν ου, τὸ ὑποτακτικὸν ἀποβάλλουσιν· οἶον ἀκούα, ἀκήκοα. καὶ ἡ οἱ διφθόγγος τὸ ὑποτακτικὸν ἀποβάλ-
λει· οἶον ἐτοιμάζω, ἐτοιμάσω, ἡτοιμάκα καὶ ἐτητόμακα.
Ἐρηρεῖδα] ἀπὸ τοῦ ἐρεῖδω, ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἐρή-
ρεῖδα· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρίζω, ἐρήριδα.
Ἐρητύσειε τε θυμόν: — ἐπίσχη καὶ πύση τὴν ὀργήν. ἐκ τοῦ αἰρητῇ γέγονεν εἰρητύω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐρητύω· ὁ μέλλων, ἐρητύσω· ὁ παρακείμενος, ἡρήτυκα· ὁ κα-
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

θητικὸς, ἡρήτυμαι· ὁ ἀρίστος, ἐρητύθην· ἐρητύθην οἱ Βοιωτοί, ἐπὶ τοῦ ἔχοντος τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον· 10 — ἐρητύθεν δὲ καθεδράς: — ἀντὶ τοῦ κατεῖχον ἔκα-
στος τὰς ἐαυτῶν καθεδράς.

Ἐρημος, ἀπὸ τοῦ ἡρεμος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων· ἢ παρὰ τὸ ἐραν μύνην ἔχειν. τοῦτο παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς προπαροξύνεται· παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ προπερισπᾶται, Ἰλιάδος κ', Ως ἴδε χώρον ἐρήμον, ὃν ἔστασαν ὠκείες ἵπποι: — ἀντὶ τοῦ ἡρημαμένου, μονήρη. ἔρημον ἐμβλέ-
πειν, ἀκίνητον καὶ νωθρόν. οἶον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πύλαγον μῆγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν· Ἀριστοφάνης 20 Πολυεῖδω.

Ἐριβόλακι, μεγαλοβώλῳ, εὐγείῳ. παρὰ τὸν βῶλον, βῶ-
λαξ· καὶ μετὰ τοῦ ἐρι, ἐριβόλαξ.

Ἐριβρεμέτης, μέγα βροντῶν· παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτατικὸν καὶ τὸ βρέω.

Ἐρίγδουπος, μεγάλους ψόφους ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν. ἐκ τοῦ δουπῶ ἐρίγδουπος καὶ ἐρίγδουπος.

Ἐριδαίνω] ἐκ τοῦ ἐρις, ἐρίδω καὶ ἐριδαίνω.

Ἐριδαινοντες, ἐρεθίζοντες, Ἰλιάδος π'· παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω· διὰ λόγου γὰρ γίνεται ἡ Φιλονεικία. ἐρίζειν κυ-
30 ρίως, τὸ ἐπὶ ψυχῆς διαφθεῖρασθαι· ἀπὸ τῆς ἐρας, ἐρί-
σαι, τὸ περὶ ἴσης γῆς Φιλονεικεῖν. ἐκ τοῦ ἐρις ἐρίζω καὶ ἐρίδω.

Ἐρίρη, εὐαρμοστός. παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω. παρὰ τὸ ἄγαν ἀρηρέναι, ὁ Φίλος, ἢ παρὰ τὸ ἥρα, ὁ σημαίνει τὴν χάριν. Ἰλιάδος γ', — ἑτάρους ἐρήρας ἀγείρας: — ἀγαν εὐαρμοστός καὶ ἐπεράστους τουτέστι Φίλους συναφροῖτας σαυτῷ ὁμοίους, ἄρπαγας, καὶ πλεονέκτας, καὶ μοιχοὺς.

* Ἐρίστης, σημαίνει τὸν ἐργάτην καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐργα-
ζομένην τὰ ἔρια· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐργάτου, παρὰ τὴν 40 ἔραν τὴν γῆν κατὰ μετὰθεσιν τοῦ α εἰς ι· ἢ παρὰ τὸ ἐρις καὶ τὸ θῆς, ὁ σημαίνει τὸν μισθωτὸν. ἐπὶ δὲ τῆς γυναικὸς, ἀπὸ τοῦ ἐριον γέγονεν ἐρίδος. κυρίως δὲ ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος ἐργάτης ἐπὶ μισθῷ.

* Ἐρίσθλης, λίαν θάλλων· ἐρι γὰρ λίαν σημαίνει.

Ἐρίθευς, εἶδος ὀρνέου. παρὰ τὸ ἐρίθος ἐρίθευς.

Ἐρίσθλης, καὶ ἡ ἐρίσθλης. Ἰλιάδος ε', — ἀλωάων ἐρί-
σθλῆων: — τῶν ἀμπελοφύτων χωρίων, ἢ δένδροφύτων, τῶν μεγάλως θαλλουσῶν, αὐξομένων. ἐνίοι δὲ κῆπων, 50 ἀρούρων.

Ἐρικυδός, μέγα ἐνδοξόν. παρὰ τὸ κύδος, ἐρικυδὲς ἐρι-
κυδός.

Ἐρινεός, ἀγρία συκῆ. ἐκ τοῦ ἐρίζω, ἐρινός, καὶ ἐρινεός· ἐριστικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ δένδρον· ἀνέρχεται γὰρ καὶ εἰς τοίχους καὶ εἰς ἕκαστον τοπον.

Ἐρινεὸν σύκον, ἀπὸ Ἐρινεοῦ τῆς Θεσσαλίας, ὅπου πρῶ-
τον ὤφθη.

Ἐρινύειν, κατὰ Ἀρκάδας τὸ ὀργίζεσθαι.

Ἐρινύες, θεαὶ τιμωροὶ τῶν πατρικῶν ἀσεβημάτων, ἡγουν τῶν εἰς τοὺς γονεῖς ἀμαρτημάτων· παρὰ τὸ ἐν τῇ ἐρα ναλεῖν, ὃ ἐστὶν οἰκεῖν ἐν τῇ γῇ. ἢ ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀνερχομένη, ἐρινύς, καὶ ἐρινύς· καταχθονία γὰρ ἡ δαίμων. ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀράς ἀνυεῖν, οἶον εἰ ἀρανὺς τις οὖσα καὶ ἐρινύς, ἢ τὰς ἀράς ἢ τὰ αἵμα ἀνύουσα καὶ ἐντε-
λοῦσα. ἢ παρὰ τὸ ἐρι καὶ τὸ ἀνυεῖν, ἢ μεγάλως ἀνύου-
σα. ἢ παρὰ τὸ ἐλινύειν τὸ ἡσυχάζειν, γέγονεν ἐλινύς καὶ ἐρινύς, ἢ ἡσυχάζουσα, κατὰ ἀντίφρασιν, τουτέστιν 10 ἢ μὴ ἡσυχάζουσα.

Ἐριον, καὶ εἶρος, ὁ πόκος· παρὰ τὸ ἐρῶν τὸ μοχθῶ καὶ φθείρω· περὶ ὁ ἐταλαιπώρου ἐργαζομένου αὐτό· ἢ ὅτι τῷ ἔαρι κείρεται τὰ πρόβατα.

Υ

374

Ἐρι, ἐπὶ ῥήμα· παρὰ τὴν πέρι, ὃ σημαίνει τὸ περισσῶς· οἶον, — πέρι μὲν σε τῶν: — ἢ παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν· αὕτη γὰρ ἐστὶ μέγιστη πάντων τῶν ζώντων.

Ἐριούνης, χθόνιος, ἀγαθός, πολυφελής, κλέπτης, μέγας. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἐριού. εἰρηται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπλούστερον. παρὰ τὴν ἐρι ἐπίτασιν καὶ τὴν 20 ὀνησιν, ἐρίνιος, ὁ μέγα ὠφελῶν· ὠφελιμώτατος γὰρ ὁ Ἐρις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. ἢ ἀπὸ τῆς ἐρευνήσεως· καὶ γὰρ ὁ τὴν Φορωνίδα γράφων Φησί, Ἐριεῖαν δὲ πατήρ Ἐριούνιον ὠνόμασε αὐτόν· Πάντας γὰρ μάκρας τε θεούς, θνητούς τ' ἀνθρώπους, Κέρδεσι κλεπτοσύ- ναις τ' ἐξαινυτο τεχνηέσσαις.

Ἐρίηρες ἐταῖροι, εὐάρμοστοι· παρὰ τὸ ἐρι καὶ τὸ ἀρῶ τὸ ἀριόζω.

Ἐρίπναι, οἱ συριγγώδεις τόποι καὶ παρατεταμένοι· ἢ ἀπερὶ ῥωγυῖαι πέτραι, δι' ὧν μεγάλαι πνοαὶ εἰσδύνουσιν, ἐρίπνοαι. ἐρίπναι, διὰ τοῦ ι· ἀπὸ τοῦ β' ἀορίστου. ἐρεί- 30 πον, ἤριπον· καὶ ἐριπώσας, τὸ καταβαλὼν.

Ἐρίπνη, ἢ ἄκρα τοῦ ὄρους· ἢ στήλαιον. ἔστι δὲ καὶ ὄρος Ἀρκαδίας· καὶ τὸ ἀποσίτισμα· παρὰ τὸ ἐρίπτειν τὸ πε- σεῖν, ἐρίπη τις οὐσα, τὸ ἀπὸ κλίμα καὶ πτώμα τοῦ ὄρους. καὶ γὰρ ὄχμοι καλοῦνται τὰ ῥήγματα τῶν ὄρων ἢ τῶν τόπων· ἀφ' οὗ ῥήγνυται τι. ἢ πάνυ πνεομένη, ἐριπύνη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρέφω ἐρέψω τὸ καλύπτω [ἢ ἐρέ- 40 πτω] σκέπουσιν γὰρ καὶ καλύπτουσι καὶ σκιάζουσι τὰ ἀκρωτήρια.

Ἐρις, σημαίνει δύο· παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ἢ διὰ λόγου Φιλονεικία· ἢ παρὰ τὸ Ἄρης, ἔρις, ὡς βάλλω βέλος, καὶ σάλος σέλας, τὸ αἰκνίητον πῦρ. ἢ ἐκ τοῦ ἐρίζω τὸ Φιλονεικῶ, ἐρίσω, ἔρις. τὴν σωματοειδῆ καὶ πολεμικὴν 50 ἴεον· ὡς τὸ, Ζεὺς δ' Ἐριδα προαλλε θοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν: — καὶ, — Ἐρις ἄμοτον μεμαυῖα: — σημαί- νει καὶ τὴν Φιλονεικίαν, ὡς τὸ, — Ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο: — καὶ, Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε Φίλη, πόλεμοι τε μάχαι τε.

Ἐρίσχηλος, ὁ λοιδορός· ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων· ἢ ἐρίσχελος τις ὢν, παρὰ τὴν ἔριν καὶ τὴν λέσχην, ὃ 55 ἐξ ἔριδος λεσχάινων. Παρθένιος ἐν Ἠρακλεῖ, ἐρίτχη- λους κορυνίταις: — καὶ ἐρίσχηλεῖν, τὸ εἰς ἔριν προκα- λεῖσθαι.

Ἐρίτιμος, ὁ μεγαλότιμος, ὁ ἐνδοξος. Ἰλιάδος β', Αἰγιδ' 575 ἔχουσι ἐρίτιμον: — μέγα ἐντιμον. καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ τῇ ἐρίτμῳ, ὑψώσεως κανὼν: — παρὰ τὸ ἐρι τὸ ἐπιτα- κόν, καὶ τὸ τιμῇ. τὸ δὲ ἐρι, παρὰ τὸ πέρι, ἀπὸ βολῆ τοῦ π· σημαίνει τὸ περισσῶς. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐρι συντιθέμενον, ἢ μακροσύνθετον ἐπιφέρεται, οἶον ἐρίτι- μος· ἢ διπλοῦν, οἶον ἐρίτχλος· διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐριού- νιος, ἐπλεόνασε τὸ υ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐρι 60 μορίου.

Ἐρίφος, ὁ μικρὸς αἰξ, ἢ ἡ μικρὰ αἰξ. παρὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ Φῶ τὸ φαῖνω, ἐάριφος καὶ ἐριφος κατὰ συγκοπήν, 10 ὁ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, ἦγον ὁ πρῶτος. ὁ γοῦν ἐν τῷ χειμῶνι τεχνθεῖς, χίμαρος.

Ἐριώλη, ἢ πνοή· παρὰ τὸ ἐρι καὶ τὸ ἄω τὸ πνέω, ἢ 15 μεγάλως πνέουσα.

Ἐρκος, τεῖχος, ἀσφάλεια. παρὰ τὸ ἐρύκω τὸ κατέχω καὶ κωλύω καὶ ἀσφαλίζομαι, γίνεται ἔρκος· καὶ κατὰ 20 συγκοπήν, ἔρκος. σημαίνει δ' τὴν ἀσφάλειαν, ὡς τὸ, Ἐρκος Ἀχαιοῖσι πέλεται: — καὶ, Ἐρκος ἔμεν πολέ- μοιο: — καὶ, Ἐρκος ἔμεν βελέων: — καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ τεῖχους, ὡς τὸ, Αἰῶσις ἀλέγοντες ἀλώης ἔμμεναι ἔρ- κος: — καὶ τὸ Φράγμα τῶν ὀδόντων, ὡς τὸ, — ποῖον 25 σε ἔρκος Φύγεν ἔρκος ὀδόντων: — σημαίνει καὶ τὰ δι-

κτυα, ὡς τὸ, — ὅτε δὴ παρὰ λίου ἔρκαι ἐνιπλήξω- 30 σιν: — ἐρύκεα τινα ὄντα, ἀπὸ τοῦ ἐρύκειν. ἢ ἀπὸ τοῦ εἶργω, ὃ καὶ ἐέργω λέγεται.

Ἐρκίος Ζεὺς, ὃ βαμοὶ ἐντὸς ἔρκους ἐν τῇ αὐτῇ ἴδονται. τὸν γὰρ περιβολὸν ἔρκος ἔλεγον. καὶ, Ἐρκίου Διός. ἔρκος Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν. τὸν οὖν Φύλακα 35 τοῦ οἴκου ἰδρυσάμενοι, Ἐρκίον Δία καλοῦσιν.

Ἐρκίον, περὶ Φραγμα, τεῖχον. παροξύνεται. τὰ ἀπὸ μα- κρῶς ἀρχόμενα ὑποκοριστικὰ παροξύνεται, τυρός, τυ- 30 ρίον· τεῖχος, τεῖχον· ὡτός, ὡτίον. τὰ δὲ ἀπὸ βρα- χείας, οὐκέτι· ῥάκος, ῥάκιον· Φάκος, Φάκιον. σση- μείωνται τὸ ἴχνιον, μὴ ποιοῦν μακρὰν τὴν ἀρχὴν, ὡς ὑγρὸν σύμφωνον ἔχον.

Ἐρκύνιος δρυμός, ὁ τῆς Ἰταλίας ἐνδοτάτω, ὡς Φησιν Ἀπολλώνιος ἐν δ' Ἀργοναυτικῶν, σκοπέλοιο κατ' Ἐρ- 40 κύνιου ἰσχυσε: — καὶ Παρθένιος, Ἄλλ' ὅτ' ἀφ' ἐστε- ρίης Ἐρκυνίδος ὤρετο γαίης: — διὰ τὸ εὐρεῖν ἐν αὐτῷ χοῖρον ὑπὸ κυνὸς ἐσθιόμενον. ὅθεν τὸν μὲν δρυμὸν, ἔρκος Φασί· τὸν δὲ κύνα, κύνον· καὶ ἐν συνθέσει, ἔρ- κυνος καὶ ἔρκύνιος.

Ἐρκτωρ, ὁ πρακτικός. Ἀντίμαχος, — τῶν μεγάλων 45 ἔρκτορες εἰσὶ κακῶν: — παρὰ τὸ ἔρξω ἔρκτωρ, ὡς ἄγω ἄκτωρ, καὶ ἔχω ἔκτωρ.

Ἐρμα, εἰ μὲν θασύνεται, σημαίνει ἐρείσματα, στηρίγμα- 50 τα, βαττάγματα· οἶον, — ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα νηῶν, Ἰλιάδος β'. εἰ δὲ φιλοῦται, σημαίνει τὰ ἐνώτια· οἶον, Ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι μακρὰ τα- νύσας: — αὐφότερα ἀπὸ τοῦ εἶρω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀριόζω, εἶρμα καὶ ἔρμα, ὡς κείρω κέρμα. ἢ παρὰ τὸ ἐνῆρδαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρμα, κατὰ συγκοπήν· ἢ ἀπὸ 55 τοῦ ἐρείσμα, συγκοπή.

Ἐρμαφρόδιτος· ἢ τὸν αὐφότερα ἔχοντα μόρια, ἀρρένων 60 καὶ θηλειῶν· ἢ τὸν αἰσχροὺς καὶ ποιοῦντας καὶ πράττοντας.

Ἐρματα, τὰ πετρώδη τῆς θαλάσσης μέρη καὶ ὑφαλα· 65 παρὰ τὸ εἶναι ἐρύματα καὶ κωλύματα τοῦ πρόσω πλεῖν.

Ἐρμαῖον, τὸν σαρὸν τῶν λίθων, καὶ συνόλης τοὺς ἐνο- 70 δότους λίθους. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ξάνθος, ὅτι ἀποκτεῖ- ναντος Ἐρμού τὸν Ἄργον, καὶ δίκας εἰσπραττομένου καὶ ὑπέχοντος ἐν τοῖς θεοῖς διὰ τὸ πρῶτον ἄψαπθαι τοὺς λοιπούς ἀφροσιμένους τὸ ἄγος, καὶ ἀπολύοντας τοῦ Φόνου, προσβάλλειν αὐτῷ τὴν ψῆφον· ὅθεν διαμέ- νειν ἐτι καὶ νῦν. Ἰλιάδος π', — ἔθι Ἐρμαῖος λόφος 75 ἐστίν: — Ἐρις κατὰ Διὸς κέλευσιν ἀνελών Ἄργον τὸν Ἰοῦς Φύλακα, ἢ χθρὴ ὑπὸ δίκην, ἦρας αὐτὸν καὶ τῶν ἄλλων θεῶν εἰς κρίσιν ἀγόντων, κρίνοντάς δὲ τοὺς θεοὺς, εὐλαβεῖσθαι μὲν Δία, διὰ τὸ ὑπόδικον γενέσθαι 80 τὸν Ἐριήν· ἅμα δὲ ἀφροσισχυμένους ἦν εἶχον ὀργήν, προσβαλεῖν αὐτῷ τὰς ψήφους· καὶ οὕτως ἐπισωρευθῆ- ναι πλῆθος πολὺ. διὰ τοῦτο λέγεται σωροὺς ποιεῖν λί- θων· καὶ τούτους καλεῖν Ἐρμαίους λόφους.

Ἐρμαῖον, τὸ ἀπρὸς δόκητον κέρδος· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς 85 τιθεμένων ἀπαρχῶν, ὥς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ἔθει λεγομένου Κοινός Ἐρις, ἐπὶ τῶν εὐρισκόντων τι, οἶον κοινὸν τὸ εὖρημα. παρὰ τὸ οὖν Ἐρις ἔρμαιος· καὶ ἔρμαῖον, τὸ οὐδέτερον.

Ἐρμῆς παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, Ἐρέας καὶ Ἐρμείας καὶ 90 Ἐρμείας. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐστὶ καὶ Ἰρμείας ὄνομα κύριον, ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος· οἰκειῶς δὲ δέκετο πρὸς Ἀριστοτέλην, καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδω- κε τῷ Φιλοσόφῳ. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὡς λέγει ὁ Χοιρο- βοσκὸς εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ, διὰ τοῦ ἰ γράφεται, 95 ὡς παρ' Ἀριστοτέλει, Εὐνοῦχος ὢν καὶ δούλος ὁ Ἐρμίας.

- Ἐρμῆς, ἀπὸ τοῦ εἶρω τὸ λέγω ἢ τὸ ἀρμόζω· ὅθεν ἔρμα-
 30 τα, διὰ τὸ ἔρμα ἡμῶν εἶναι, καὶ οὐρύωμα τοῦ βίου·
 μέγιστον γὰρ τῷ βίῳ λόγος εὐρέθῃ. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ
 λέγω Ἐρμῆς, ὁ τοῦ λόγου ἔφορος· ἢ ὅτι μέγιστον ἐστὶν
 ἔρμα τῶν περὶ τὸν βίον· ὅθεν καὶ τὰ ἀπὸ τύχης ἀγα-
 θὰ καὶ κέρδη, Ἐρμαία.
 Ἐρμῆς στροφαῖς, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος· ἀπὸ τοῦ
 στροφαίου τῆς θύρας.
 Ἐρμῆς, δικατάληκτον ἐστί, καὶ σημαίνει τοῦ κραβάρου τὸν
 πόδα. Ὀμηρος, Ἐρμὶν ἀσκήσας· — παρὰ τὸ εἶρω τὸ
 ἀρμόζω, ὁ ἐναιρόμενος καὶ ἀρμόζων τῇ κλίνῃ. ἢ παρὰ
 40 τὸ ἔρμα εἶναι τοῦ παντός, ὅ ἐστιν ἔρεσμα. ἢ παρὰ τὸ
 ἐνείρεσθαι. ἢ παρὰ τὸν Ἐρμῆν. Ἐρμῆς, ὁ κλινέπους·
 ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἐγλυφον ἀγάλματα Ἐρμοῦ, ὡς ἐφόρου
 ὕπνου καὶ ὀνείρων. καὶ Φιλοξένος, χάρισιν.
 Ἐρμιόνη ἢ θυγάτηρ Μενελάου καὶ Ἑλένης. ἐστὶ καὶ ὄνομα
 πόλεως, Ἐρμιόνην Ἀσίην τε· — παρὰ τὸ εἶρω τὸ ἀρ-
 μόζω, ἀφ' οὗ Ἐρμῆς, Ἐρμίων· καὶ παράγωγον, Ἐρ-
 μιουή.
 Ἐρμηνεύς, παρὰ τὸ Ἐρμῆς.
 Ἐρμῶνεια, προσωπεῖα οὕτω καλούμενα ποῖα, ἀπὸ Ἐρμῶ-
 νος τοῦ πρώτου εἰκονισάντος, ὡς ἡ Θηρίκλειος κυλίσξ,
 καὶ Ἰφικράτης τὸ πόδιμα.
 50 Ἐρνος, Φυτὸν κλάδου· τὸ ἐκ τῆς ἔρας γινόμενον.
 Ἐρξίας, ὄνομα κυρίου. παρὰ τὸ βέζω βέξω, βέξιας· ὑπερ-
 βιβασμῷ, ἔρξιας, ὁ πρακτικός· ὁμοίως τῷ ἐρέκτης,
 ἔρκτης.
 Ἐρκετόν, ζῶον χερσαῖον· παρὰ τὸ ἐρείπειν τὸ καταπί-
 πτειν, τὸ μὴ ὀρθὸν περιπατοῦν. καὶ φιλοῦσι τινὲς τὸ
 ὄνομα. κυρίως γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν συρογαστρῶν ζῶων·
 377 παρὰ τὸ ἔρπω ἐρκετόν, ὡς κόπτω, κοπετός. ἢ παρὰ
 τὸ ἐν τῇ ἔρα πέτειν. κυρίως δὲ τὰ ἀποδα εἴρηται ἐρπε-
 τὰ, ἀπὸ τοῦ πίπτειν ἐν τῇ ἔρα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ
 τὰ τετράποδα. ἐρκῶ, ἐρκῆσω, ἐρκῆτῃν, καὶ ἐρπετόν.
 Ἐρπῆν, ὄνομα κάδους. παρὰ τὸ ἐρπω, ἐρπῆν. ἐστὶ δὲ
 κάδος χαλεπὸν ἀπὸ τοῦ ἔρπειν καδ' ὅλον τοῦ σώμα-
 τος. ἐπιπλατύνεται γὰρ τῷ σώματι, οὐκ εἰς ὄγκον,
 ἀλλ' εἰς πλάτος καὶ μήκος. λέγεται δὲ καὶ ἐρπῆνη,
 ὡς εὖρον εἰς τὸ λεξικόν.
 Ἐρπητικός, ἐκ τοῦ ἔρπω γίνεται περισπώμενον ἐρκῶ,
 10 ἐρκῆσω· ἐξ αὐτοῦ, ἐρπητικός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ,
 ὡς χηρῶς χηρωτής, καὶ χηρωστής.
 Ἐρκυλλός, παρὰ τὸ ἔρπειν ἐν τῷ αὐξέσθαι.
 Ἐρράδαται, ἀπὸ τοῦ ῥάζω ῥάσω, ὁ παθητικός παρακαί-
 μενος ἔρρασμαι ἔρρασται· καὶ Ἰωνικῶς, ἔρραδιται.
 Ἐρρέθην, ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ῥῆσω, ἔρρηκα ἔρρημαι, ἔρρέθην·
 ἢ ἔρρέθην, καὶ τροπῇ ἔρρέθην. τὸ δὲ ῥῶ σημαίνει τὸ
 λέγω.
 Ἐρρέντι, παρὰ Ἀλκαιοῦ· ἀπὸ τοῦ ἔρρω, ἢ ἔρρῳ περισπώ-
 20 μένου· ἢ μετοχῇ, ἔρρείς ἔρρέντος· καὶ ὡς παρὰ τὸ ἐδέ-
 λοντος, ἐδέλοντι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔρρέντος ἔρρέντι.
 Ἐρρηνοβοσκός, ὁ προβατοβοσκός· ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλῆς.
 Ἐρρίγησιν, ἀπὸ τοῦ ῥίγῳ, ῥίγησω, ἔρρίγηκα· ὁ μέσος,
 ἔρρίγα· καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ἔρρίγω· καὶ τὸ ὑποτα-
 κτικόν, ἔρρίγω· τὸ δεύτερον, ἔρρίγης· τὸ τρίτον, ἔρρί-
 γησιν, αὐτὶ τοῦ εὐλαβηθῆ, Φοβηθῆ.
 Ἐρρωπίζομεν, εὐμικτα καὶ συμπεφορημένα ἐποιούμεν·
 30 ῥωπός γὰρ ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φορτός.
 Ἐρρῶ σημαίνει τὸ Φθείρω· ἐξ οὗ, Ἐρρῆς κακὴ γλῆνη· —
 καὶ, Ἐρρῆ ἐκ νήσου θάσσον· — ἀντὶ τοῦ Φθείρου.
 καὶ, — ἐνθάδ' ἔρρῳ· — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Φθορᾷ παρα-
 γινόμενος· μετοχῇ. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ Φθείρω, μετὰ τοῦ
 ἐρι ἐν συγκοπῇ ἔρρῳ, ὡς τὸ ἐριθυρίς, ἢ μεγάλη θυρίς,

- καὶ ἐρθυρίς. τινὲς δὲ παρὰ τὸ Φθέρσω Αἰολικῶς, κατὰ
 ἀποβολὴν τῶν δύο συμφώνων, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ.
 Ἐρσαι, αἱ ἐν ἔρι γεννηθεῖσαι· ἢ αἱ ἀκαλαί, καὶ τελείως
 νέαι, μεταφορικῶς, ὡς Ἀριστόνικος ἐν σημείοις. Ἐρση
 γὰρ ἐστὶν ἡ δρόσος. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι, τοὺς
 σκύμνους τῶν λεόντων, δρόσους κέκληκε, μεταφράζων 40
 τοῦτο. ἐστὶ δὲ καὶ ῥῆμα σημαῖνον τὸ πνίγω· ὡς τὸ,
 Ὅν ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρσει· — γίνεται δὲ παρὰ τὸ
 εἶρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἔρσω. ἀπὸ τοῦ εἶρσιν καὶ
 ἐπέχειν τὴν ἀναπνοήν. ὅθεν καὶ εἰρκτή, παρὰ τὸ ἔρ-
 κος· καὶ ἐρχθέντα, ἀντὶ τοῦ ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα.
 φιλοῦται. παρὰ τὸ εἶργω, ὁ παρακείμενος, εἶρχα, εἶρ-
 γμαι, εἶρχθην· ἢ μετοχῇ, ἐρχθεῖς ἐρχθέντες· Ἀττι-
 κῶς δὲ δαπύνεται.
 Ἐρχαται, ἀπὸ τοῦ εἶργω, ὁ παθητικός παρακαίμενος
 ἐργμα· τὸ τρίτον, εἶρκαται· καὶ Ἰωνικῶς εἶρχαται, 50
 καὶ ἐρχαται. ὡσαύτως καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος εἶρκετο· καὶ
 Ἰωνικῶς, ἐρχατο.
 Ἐρση, ὁ δρόσος, νοτῖα, ἀμύχλη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε,
 ἐέρση. παρὰ τὸ ἄρσω ἄρσω, ἄρση, καὶ ἔρση· ποτίζεταί
 γὰρ ὑπ' αὐτῆς πάντα τὰ φυτὰ, καὶ κατάρδεσται. ἢ πα-
 ρὰ τὸ ἐραζε σῶσθαι· ἢ παρὰ τὸ τὴν ἔραν δεύειν.
 Ἐρσῆεις, ὁ δροσώδης· ἐκ τῆς ἔρσης· ἢ ὁ ἐν ὕδατι πεπνι- 378
 γμένος.
 Ἐρύω, ὡς περ γέγονεν τὸ ἀρτύν ἐκ τοῦ ἀρτῶ κατὰ πλεο-
 νασμὸν τοῦ υ, καὶ ἀπὸ τοῦ μνῶ μνύω καὶ μνύω πλεο-
 νασμῷ τοῦ η, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ῥῶ, ὁ σημαίνει τὸ
 ἰσχύω, ἐπενδύσει τοῦ υ, ῥύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε,
 ἐρύω· ὅθεν, δυνάμει ἐλκύνω. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω,
 ἐρύω. ὁ μέλλων, ἐρύσω· ἐρυσάμην, ὁ μέσος πρώτος
 ἀόριστος· ἢ μετοχῇ, ἐρυσάμενος· καὶ ποιητικῶς διὰ
 δύο σσ' ὁ παθητικός παρακείμενος, ἐρυμαι, ἐρυσαι, 10
 ἐρυται· καὶ Ἰωνικῶς, ἐρύαται· ἢ ἐρύω· καὶ ὁ παρατα-
 τικός, εἶρουν· ὁ παρακείμενος, εἶρυκα· ὁ παθητικός,
 εἶρυμαι· καὶ Ἰωνικὸν πληθυντικόν, εἶρύαται· ἢ παρὰ
 τὸ εἶρυμι, τὸ παθητικὸν εἶρυμαι εἶρυται· καὶ Ἀττικῶς,
 εἶρύαται.
 Ἐρυτο, ἐφύλαξεν, ἐβοήθησεν· ἀπὸ τοῦ εἰρύμην εἶρυτο.
 Ἐρυκε, κατεῖχεν, ἐκώλυεν.
 Ἐρυξαν, κατέσχον, ἐκώλυσαν. ἐρύκω, ἐρύξω, ἐρυξα· πα-
 ρὰ τὸ ἔρκος ἐρκύω· καὶ καδ' ὑπερθεσιν, ἐρύκω. ἀπὸ
 τοῦ ἔρα ἢ γῆ, γίνεται ἐράκω, καὶ ἐρύκω, κατὰ τροπὴν
 τοῦ α εἰς υ. ἢ παρὰ τὸ εἶργω τὸ κωλύω ἐργύνω. κυ- 20
 ρίως γὰρ ἐρύκειν τὸ ἐν τῇ γῇ κατέχειν· καὶ ἀπερύκειν,
 κατέχειν, κωλύειν, κρατεῖν.
 Ἐρυμα, χροὸς, Φύλαγμα καὶ ἀσφάλισμα τοῦ σώματος·
 παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ παρὰ τὸ ῥύω τὸ φυλάσσω, ὡς λύω
 λῦμα, καὶ δύνω δύμα, καὶ εἴλω εἴλωμα· Εἰ τί μοι
 εἴλωμα σπείρων ἔχεις.
 Ἐρύμας Ἐρύμαντος, ὄνομα ἥρωος· παρὰ τὸ ἐρύω, ἔρυμα
 καὶ Ἐρύμας. τὸ δὲ ἐρύω, καὶ εἰρύω Φησὶν ὁ ποιητής,
 — εἶρυτο δὲ ἔττυ καὶ αὐτοῦς. 30
 Ἐρυμνώσας, ἰσχυροποιήσας, πυκνώσας, ἀσφαλίσάμενος.
 παρὰ τὸ ἔρυμα, ὁ σημαίνει τὴν ἀσφάλειαν, ἐρυμνῶ,
 πλεονασμῷ τοῦ ν.
 Ἐρυμνή, ἰσχυρὰ, ὑψηλὴ· παρὰ τὸ ἐρυμνόν· ἐρύματος
 τὰξιν ἐπέχουσα.
 Ἐρυσπίτολις, ἢ ἐρύουσα καὶ ἀνδελκουσα ἐν ταῖς μάχαις
 τὰς πόλεις· ὡς ἐρυσάρματος ἵππους, τοὺς ἔκλοντας τὰ
 ἄρματα· ἢ παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὰς πόλεις· ἄμεινον δὲ
 οὕτως· ὅθεν καὶ Πολιοῦχος· καὶ εἰρύσθαι, τὸ φυλάσ-
 σειν. Ἰλιάδος ζ', Πότνι Ἀθηναίη ἐρυσπίτολι· — Φυ-
 λάσσοις τὴν πόλιν. 40

Ἐρυσίβελος, πάθος πλανώμενον καὶ σήπον· παρὰ τὸ ἐρύεσθαι ἐπὶ τὸ πέλας, ὃ ἐστὶν ἔλκεσθαι καὶ ἐπιρβεῖν τοῖς πλησίον ἐπινοούμενον.

Ἐρυσίβη, πόλις Σικελίας· ἀπὸ τοῦ Ἐρυκος υἱοῦ Ἀφροδίτης.

Ἐρυσίβη, τὸ ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς πάχνης ἐπιγινόμενον Φθαρτικὸν τῶν καρπῶν· ἢ τὴν τοῖς στάχυσιν ἐπανδύσαν ὠχρίαν καὶ συγυλονοῦσαν τοὺς καρπούς· ἢν τινὲς ἐκθαλίδα καλοῦσιν· ἀεργίη τις οὕσα, ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος γινομένη· ἢ παρὰ τὸ ἐρύειν καὶ γίνεσθαι, ἢ ἐπισκοπωμένη νόσος τῶν καρπῶν. παρὰ τὸ ἐρύω τὸ κωλύω, καὶ τὸ βῶ τὸ τρέφω, ἢ κωλύουσα τρέφεσθαι τοὺς καρπούς. σημαίνει δὲ τὴν πάχνην τὴν γινομένην ἐν δυσαιρίᾳ καὶ Φθείρουσαν τοὺς καρπούς.

Ἐρυσίβη] τὸ σι, ι. διατί; τὰ ἀπὸ μελλόντων συγτιθέμενα, τῷ ι παραλήγεται· στήσιχος· ἐρύσω, ἐρυσίβη, ὃ ἐστὶν (ὡς τινες) ζῶον μικρόν.

579 Ἐρυξ, πόλις Σικελίας ἀρσενικῶς. τὸ ἐρνικόν, Ἐρυκίνος· τὸ θηλυκόν, Ἐρυκίνη. ἐστι δὲ καὶ Ἐρύκη πόλις, καὶ Ἐρυκαῖος.

Ἐρυθρόν] παρὰ τὸ ἐρύω ἐρύσω, ἐρυττόν καὶ ἐρυθρόν. λέγεται δὲ τὸ ἐρύον καὶ κωλύον. ἢ παρὰ τὸ ἐρεύθω τὸ βάπτω, ἐρεύθον καὶ ἐρυθρόν.

Ἐρυθρὰ θάλασσα, ἀπὸ Ἐρυθροῦ βασιλέως, πεσόντος ἐκεῖ καὶ πνιγέντος· ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων ὀρέων ἐρυθρῶν, αἱ εἰσὶν ἐρυθρὰ δεινῶς καὶ πορφυρᾶ· καὶ ἐπὶν βάλλῃ ὁ ἥλιος αὐτοῖς τὴν αὐγὴν, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν σκιὰν ἐρυθραν. καὶ ὁμβρῶν δὲ κατακλυσθέντων τῶν ὀρέων, οὕτω γίνεται ἡ θάλασσα τὴν χροάν.

Ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀπὸ Ἐρυθραίου τινὸς βασιλέως. ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ, ἔρριψαν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐπιγράψαντες τῷ τάφῳ, Ἐνθάδε τάφος ἄλλος παμμεδέοντος Ἐρυθροῦ.

Ἐρύθεια, νῆσος ἐν τῷ Ὠκεανῷ· ὁ νησιώτης, Ἐρυθεύς, ὡς Μαντινεύς· ἢ Ἐρυθείτης, ὡς Ζελεΐτης.

Ἐρυθαῖνον, Φοινίσσαν, μελύνω.

20 Ἐρύγηλος] τὰ διὰ τοῦ ἡλίου· ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια, προπαροξύνονται· οἷον κῆμηλος, Φάσηλος· τὰ μέντοι ἐπίθετα ὀξύνονται, ὅτι ἔχει παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ· οἷον, σιγηλός, ὑψηλός. μὴ οὕτω δὲ ἔχοντα βαρύνεται, βέβηλος, κίβδηλος, κάπηλος, ἐρύγηλος. γέγονε παρὰ τὸ ἐρύγω, ἐρύγηλος· τις ὢν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ· ὅθεν, Ἡρυγεν ἐλκόμενος· ἢ παρὰ τὴν ἐρυγὴν. ἐρυγὴλ δὲ, ἐπίθετον ῥαφανίου, ἴσως ἀπὸ τῆς ἐρυγῆς. Ταυρῶν ἐρυγὴλων.

30 Ἐροίη, ὡς περιπατοίη.

Ἐροίς, ἡ εορτή. ὡς γὰρ παρὰ τὸ κάλπη γίνεται κάλπις· καὶ Φῆμη Φῆμις· οὕτω καὶ παρὰ τὸ εορτὴ παρώνυμον εορτίς· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ἐροίς, ὡς αὐλή, αὐλῆς. ἢ θυσία ἐστὶ, παρὰ τὸ ἐραῖν αὐτῇ.

Ἐρος] Ἐξ ἔρου ἔντο· — ἔρον τὸν ἔρωτα οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν. ὁ ἔρος τοῦ ἔρου τῷ ἔρω τὸν ἔρου Αἰολικῶς. λέγουσι δὲ τὸ μὲν ἔρος, ἐπὶ πάντων· τὸ δὲ ἔρως, ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης· ὃ ἐστὶν ἀπιδανόν. Πίνδαρος γοῦν, Καὶ γὰρ ἐταίροις ἐταίρων ἐνίκηζεν ἔρως Φρένας.

40 Ἐρως] Πλάτων ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ἔλω ἔλω· καὶ τροπή, ἔρως. ἴσως δὲ ὅτι ἔρρει πᾶς ὑπ' αὐτοῦ. ἢ παρὰ τὸ ελεῖν τὸν ἐλόντα. ἢ παρὰ τὸ εἶρειν τὸ δεσμεῖν, ὁ συνδέων ἡμᾶς πόθος. ἢ παρὰ τὸ ἐρεῖν τὰς ψυχὰς τῶν ἐρόντων τοῖς ἐρωμένοις, ὃ ἐστὶν ἔπασθαι· τυφλός γὰρ ὁ ἐρῶν περὶ τὸν ἐρωμένον. ἢ παρὰ τὸ ἐρρώσθαι, ὁ ἰσχυρός, ὁ πάντων περιγινόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἄρης ἔρως καὶ ἔρως· Ἄρεως γὰρ μυθολογεῖται υἱός. ἢ παρὰ

τὸ εἶρω τὸ λέγω· λάλοι γὰρ οἱ ἐρῶντες. ἢ παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ βλέπω, ὁ διὰ τῆς αἰσθητικῆς ὀράσεως ἐγγινόμενος τοῖς ἀνθρώποις πόθος. ἔρος δὲ, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ 50 ἐπειδυμῶ.

Ἐρω] εἰ μὲν χωρὶς τοῦ ι, ἀποκοπή ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἔρωτος γενικῆς καὶ ἔρωτι δοτικῆς· εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι, ὁ ἔρος τοῦ ἔρου, τῷ ἔρω.

Ἐρως, ὁ στέφανος (παρὰ Νικαεῦσιν) ἐκ πάντων ἀνθρώπων, τοῖς νέκυσσι πωλούμενος· παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, ὁ ἐρανισμένος ἐκ γῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρῶ, ἐρανός, καὶ ἐρανός, ὡς κείτω πιθανός, ἄγω ἀγανός, ὁ διὰ τοῦ ἡθους 380 ἐπαγόμενος.

Ἐρωτῶ] παρὰ τὴν ἔρωτος γενικὴν, γίνεται ἐρωτῶ· οἱ γὰρ ἐρωτῶντες ὁ αὖχονται μαθεῖν, τοῖς ἐρῶσιν ἐόικασι. τὸ παθητικόν, ἐρωτῶμαι· ἡρωταόμην ἡρωτώμην· τὸ εὐκτιπὸν, ἐρωταοίμην ἐρωτῶμην, ἐρωταοίτο ἐρωτῶτο.

Ἐρωδῆς, ἐτυμολογεῖται διαφόροις· οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἔαρ, ὁ σημαίνει τὸ αἶμα, ὡς παρὰ Κυρηναίῳ, Αἶμα γὰρ λύχνου τὸ ἔλαιον· τί ἔλειξαν ἔαρ. γίνεται ἔωρ, ὡς τέκω τέκωρ. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἔωρ καὶ τοῦ ἰδίω τὸ ἰδρῶν, γίνεται ἐν ὑπερθέσει· ἐν γὰρ ταῖς μῖξεσιν (ὡς Φασιν) 10 ὁ ἐρωδῆς αἶμα ἰδρῶ. ἀντιλέγει δὲ Κλαύδιος ὁ Φιλόσοφος, ὅτι τὸ τέκωρ οὐκ ἀγένητο ἀπὸ τοῦ τέκωρ, ἀλλὰ προὔρχει· ἀπὸ γὰρ τοῦ τέκω γίνεται τέκωρ καὶ τέκωρ, πλεονασμῷ τοῦ μ. καὶ κακῶς λέγει τὸ ἔαρ ἔωρ γίνεσθαι· οὐδαμοῦ γὰρ αὐρηται ἔωρ. εἰ δὲ καὶ οὕτως ἐγένετο, ἐωρῆδῆς εἶχεν εἶναι. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐρωδῆος γέγονε κατὰ συναφρῆσιν ἐρωδῆς. ἐτι δὲ λέγεται, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔλους καὶ τοῦ ἰδίου γίνεται ἐλοῖδῆς· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ἐλωδῆς· καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ· πολλάκις γὰρ τρέπεται τὸ λ εἰς ρ· οἷον, θλώ θλά· 20 σω καὶ θραύτω. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ ἰδίου, γίνεται ἐρωτῆδῆς· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ καὶ συναφρῆσει, ἐρωδῆς· καὶ γὰρ (ὡς Φασιν) ἀφροδίστιον ἐστὶ τὸ ὄρεον. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ἀφροδίστιον· ἀντιλέγει ὁ Κλαύδιος· ἀλλὰ τούναντίον τῆς Ἀθηναῖς, ὡς Φησιν ὁ ποιητής, Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδῆον ἐγγυὲς ὁδοῖο Παλλὰς Ἀθηναίης· — ἐστὶ δὲ εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν, ὡς Φησιν Ἀριστοτέλης, ὅτι πολλὰ εἰσὶν ἐρωδῆος εἶδη. δύναται οὖν τὰ μὲν αὐτῶν, τῇ Ἀθηναῖ ἀνακεῖσθαι· τὰ δὲ, τῇ Ἀφροδίτῃ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ 30 ἀρμύζω γίνεται ἀρμυδῆς, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ροῖζου γίνεται ροῖδῆς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ἐρωδῆς· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον. καὶ λέγουσι τινὲς, ὅτι ὥφειλε βαρύνεσθαι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ διος πάντα βαρύνονται, παυρῆδῆς, μαλῆδῆς. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἐξηκολούθησε τοῖς ἐπὶ ὀρέων· τὰ γὰρ εἰς ος καθάρᾳ τῷ ι παραληγόμενα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, ἐπὶ ὀρέων, ὀξύνονται, αἰγυπίς, χαρὰδῆς, βομβυλῆς· οὕτω καὶ ἐρωδῆς. λέγεται καὶ ῥωδῆς παρὰ Ἰππώνακτι· Κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωδίῳ κατην· 40 Ἰσθμῶν· — καὶ ὡς μὲν πρὸς τὴν συνήθειαν, ἐστὶν ἀφαιρέσεις· ὡς ἔπ' πρὸς τὸν σχηματισμὸν, ἐντελής. ἢ παρὰ τὸ ἔλος ἐλωδῆς καὶ ἐρωδῆς· Φιληδέϊ γὰρ τοῖς ἐλωδῆσι τόποις.

Ἐρωή, σημαίνει τρία· τὴν κατάπαισιν τοῦ πολέμου, ὡς τὸ, — πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή· — καὶ τὴν ὀρυγὴν, ὡς τὸ, Ὀφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ὥχρετ' ἐρωήν· — καὶ τὴν υποχάρησιν, ὡς τὸ, — ὑπερωήσαν δὲ οἱ Ἰπποὶ Ὠκείας· — ὑπεχώρησαν.

Ἐρωή, κυρίως ἡ ὀρυγή· καὶ κατὰ μετάληψιν, ἡ ἰσχύς· ὡς τὰ, — ὁ δ' οὐχ' ὑπέμεινεν ἐρωήν· — παρὰ τὸ ῥῶ 50 τὰ ὀρυῶ, γίνεται ῥῶα, ὡς τὰ ζῶ, ζῶα· καὶ ὡς ζῶ

ζωή, οὕτω βῶ βῶνῃ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐρωή· ἐξ οὗ ἐρωῶ ἐρωήσω βῆμα. σημαίνει τὸ ἀμελῶ. ἢ ἀπὸ τῆς ἐρασσεως· χυσις γὰρ τις καὶ ἀποκλυσίς ἐστιν, ὡς Κυλλίμαχος, — ἐρωήσας θηρὸς ὁλοὺν κέρας· — τὸ εἰς τὴν ἔραν καταγαγών. ἢ ἐρωῶ ἐστὶ βῆμα, ἐξ οὗ ἐρωή· ἐνθα τὸ, — πολέμου ἀπερωήσεως.

381 Ἐρωήσει περὶ δουρί· — περιβρῆσται τῷ δόρατι. — μὴ δέ τ' ἐρώει· — μὴ δὲ συγχωρεῖ.

Ἐσάλευε, λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ, Ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ γῇ ὥρμαι· τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μείζω, μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευεν· — ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς τὸ, Ἐφ' ἐνὶ δὲ τῶν παίδων ἀπεσάλευεν.

Ἐς ἴημι ἦσ' ὁ β' ἀόριστος, ἦν· ἢ μετοχή, εἰς, ἐντός· καὶ τὸ προστακτικόν, ἔς· καὶ γίνεται ἔθι. ἀλλὰ σεσημειώται τὸ θές, δός, ἔς· καὶ ἐν συνθέσει, πρὸς καὶ ἄφες.

Ἐσαν] Τὰ οἱ ἔσαν κήρυκα· — οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· ὁ παρατατικός, εἶν· τὸ πληθυντικόν, ἔμεν, ἔτε, ἔσαν. ῥῆμα τῶν εἰς μι' ὁ παρατατικός, ἦν· τὸ πληθυντικόν, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν· καὶ συστολή, ἔσαν. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· τὸ πληθυντικόν, ἔμεν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐσμέν· τὸ δεύτερον, ἐτέ, ἐστέ.

Ἐσσεται] ἔω τὸ ὑπάρχω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ μέσος μέλλων, ἔσομαι, ἔσθ, ἔσεται· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἔσαι γίνεται δεύτερον πρόσωπον. ἢ ἐκ τοῦ ἔσθ δευτέρου προσώπου, διαλύσει Ἰωνικῇ τοῦ η εἰς ε καὶ α, γίνεται ἔσαι. τριχῶς δὲ προφέρεται· ἔσεται, δι' ἑνός σ, κοινοῦ· ἔσεται, διὰ δύο σσ, ποιητικῶς· οἱ γὰρ Σικελοὶ τὰ ἀπὸ μελλόντων ῥήματα, προηγουμένων βραχέων Φωνηέντων, διπλασιάζουσι τὸ σ, τελέσσω λέγοντες. ὁμοίως καὶ τὸ ἔσω, ἔσσω. ἐκ τοῦ ἔσεται γίνεται συγκοπῇ ἔσαι. λέγεται καὶ ἐσσεῖται, Δωρικῶς· Ἰλιάδος β', Οὐ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται Φυγεῖν κύνας· — ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἂν αὐτῷ ἱκανὸν [ἔσεται] καὶ ὦφειλεν εἶναι ἔσεται, καὶ γενήσεται. ἐπὶ τοῦ μέσου μέλλοντος οἱ Δωριεῖς παρατιθέντες τὸ ι, προπερισπῶσιν· οἷον ἐκ τοῦ ἔσεται καὶ πλευνεῖται, ἐσσειέται, πλευνεῖται, ρευνεῖται.

Ἐσσομένοισι, τοῖς μεταγενεστέροις. ἔω, ἔσω· ὁ μέσος μέλλων, ἔσομαι· ἢ μετοχή, ἐσόμενος· καὶ διπλασιάζουσι τὸ σ οἱ ποιηταί.

Ἐγκεν, ὑπῆρχε. γέγονε δὲ Ἰωνικῶς. ὡς γὰρ παρὰ τὸ ἔφερον, φέρεσκον· καὶ παρὰ τὸ ἔλεγον, λέγεσκον· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔεν, ὦφειλεν εἶναι τὸ Ἰωνικόν, ἔεσκον· ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τὸ ἐν ἐξεβλήθη, καὶ γέγονεν ἔσκον, ἔσκες· ἔσκε, τὸ τρίτον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω, ὦ· εἰς, εἰς· καὶ οἱ Δωριεῖς τὰ δύο πρόσωπα τοῦ παρατατικού κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι προφέρουσι, προσθέσει τοῦ σκε· οἷον ἐφίλει, ἐφίλεσκε. οὕτως οὖν καὶ εἰ, ἔσκα. ζῆται εἰς τὸ εἰμὶ.

Ἐστω] ἐκ τοῦ ἔω, εἰμὶ· τὸ πληθυντικόν, ἔμεν· ὁ παρατατικός, ἦν· ἢ μετοχή, εἰς, ἐντός· καὶ τὸ προστακτικόν, ἔθι· τὸ γ, ἔτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔστω· Εἰς δὲ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω· — γενέσθω. ἢ τὸ προστακτικόν ἔθι, γίνεται ἴσθι, πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ τροπῇ· τὸ γὰρ ε, ἡνίκα πλεονασθὶ συμφωνον, τρέπεται εἰς ι, οἷον ἔπω, ἴστω. καὶ ἐκ τοῦ ἴσθι, τὸ τρίτον, ἔστω· τὸ γὰρ κεχρεωστικόν ε, ἀνέλαβε τὸ τρίτον. τὰ δυνικά, ἔστον, ἔστων. — ἀμφω δὲ νεωτέρω ἔστον ἔμεν· — ἀντὶ τοῦ ἐστέ, ὑπαρχετε. — τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔσταν· — ἀποκοπῇ τοῦ ἔστωσαν, ὑπαρχέτωσαν. ἔστε] ἐκ τοῦ ἔθι προστακτικού, τὸ γ, ἔτω, καὶ

ἔστω· καὶ τὸ πληθυντικόν, ἔστε, ἔστωσαν· οἷον, Ἀνέρες ἔστε Φίλοι· — βαρύνεται· τὰ εἰς τε λήγοντα προστακτικά, ὁμοιοκατάληκτα ὄντα τοῖς ὀριστικοῖς, ὁμότουκα 382 καθεστήκασιν· οἷον ἦγετα, ἄγετα· ἐλέγετε, λέγετε. ἐπίτασιν οὖν ἔχει τὸ ἐστέ· τὸ μὲν ὀριστικόν, ὀξύνεται· τὸ δὲ προστακτικόν, βαρύνεται. ὁμοίως καὶ τὸ Φατέ.

Ἐστε, σημαίνει τὸ ἔως ἂν. Σοφοκλῆς, — ἔστ' ἐγὼ μολὼν Ταφου μεληθῶ· — γέγονε δὲ παρὰ τὴν ἐς πρόθεσιν καὶ τὸν τε, νῦν παραπληρωματικὸν παρεπιλημμένον· διὸ καὶ ψιλοῦται Ἀττικῶς· Δωριεῖς δὲ δασύνουσι, ἀπὸ τοῦ ἔωστε κατὰ συγκοπὴν ἡγούμενοι εἶναι.

Ἐς τί ἐτι κτείνεσθαι εἰσάτε λαὸν Ἀχαιοῖς; Ἰλιάδος ε', 10 ἀντὶ τοῦ· μέχρι τίνος; οὐχ, ὡς οἶεται ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἐν ἐστίν· ἀλλὰ τρία μέρη τοῦ λόγου εἰσίν· ἐς, πρόθεσις, ὅπερ ἀντὶ τοῦ ἔως κεῖται· τί, ἀντὶ τοῦ τίνος; καὶ ἐτι. οὐκ ἀληθεῖς δὲ πρόθεσιν ἰσοδυναμεῖν ἐπιβρῆμασιν.

Ἐσταν] ἐκ τοῦ ἔστησαν δευτέρου ἀορίστου, κατὰ συγκοπὴν ἔσταν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἴστημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔστησαν· καὶ συγκοπῇ. Ἐσταν δ' ἐν λιμένι· — τοῦτο μὲν δασύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἐστήκεισαν ἐστὶ κατὰ συγκοπὴν· ὁ δὲ παρακειμένος καὶ ὑπερσυντέλικος ἐπὶ τούτου τοῦ ῥήματος 20 τὸς δασύνεται. τὸ δὲ, τοὺς ἔστασαν οἷες Ἀχαιῶν· — ψιλοῦται· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἔστησαν ἐστὶ πρῶτος ἀόριστος.

Ἐσταότες] ἀπὸ τοῦ ἴστημι, στήσω, ἔστηκα, ἐστηκώς ἢ μετοχή, καὶ ἐσθῶς· καὶ συστολή, ἐσταῶς, ἐσταότος· ἐστὶ καὶ ἔσταα· ἐστὶν εἰς τὸ Γεγῶσα. ἢ εἰς τὸ ἔστακα. ἐστακῶ ῥῆμα, ἢ ἐσθήκω. τοῦ ἴστημι ὁ παρακειμένος ἔστακα ἐστὶ. διατί; ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἀπὸ τοῦ ἐστήκω ἐστήξω μέσου παρακειμένου. ἐσθῶς, καὶ τεθνηκώς, καὶ βεβηκώς· καὶ κατὰ κρᾶσιν, ἐσθῶς, τεθνεώς, βεβῶς.

Ἐσταλκῶς] τοῦ ἐσταλκῶς οὐκ οἶδε τὴν χρῆσιν περὶ κά- 30 θους.

Ἐστία, ἡ θεός· παρὰ τὸ ἔσασθαι, ὃ ἐστὶν ἰδρύσασθαι· πρώτη γὰρ αὕτη οἶκον συνέστησεν. ἢ ὅτι πανταχοῦ ἰδρύται καὶ τιμᾶται· καὶ ὅτι τὰ ἀγάλματα αὐτῆς ἰδρύοντο καθημένα· παρὰ τὸ ἦσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἔσταναι, ὃ ἐστὶν ἐν ἐνὶ τόπῳ ἰδρύσθαι· καὶ τοὺς οἴκους γὰρ πάλαι ἐστίας ἐκάλουν· Ὀμηρος, Ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος· — Εὐριπίδης, Οὔποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἐστίαν· — καὶ ἡ εὐαχρία δὲ ἐστία λέγεται, διὰ τὸ συνέχειν καὶ ἰδρύειν τὰ σώματα. ἀπὸ μὲν τοῦ ἴζω, ἴστια· ἀπὸ δὲ τοῦ ἔζω, ἐστίχ. ἐκ τούτου καὶ ἐστιῶ τὸ ἀριστοποιῶ. 40 καὶ οἱ μὲν Ἀττικοί, διὰ τοῦ ε, ἐστιῶ καὶ ἐστία· οἱ δὲ Ἴωνες καὶ οἱ Δωριεῖς, διὰ τοῦ ι, ἰστιῶ καὶ ἰστία. ἀμφότερα δὲ εἰσι παρὰ τῷ ποιητῇ· Ἰστίη τ' Ὀδυσῆος· — καὶ διὰ τοῦ ε, ἐν τῷ ἀνέστιος, ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν, καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ ὁ ἄδικος. καὶ ἡ σωματωειδής θεός, Ἰστίην Δημητρά καὶ Ἥραν χρυσοπέδιλον.

Ἐσθῆς, τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακειμένος, εἶκα· ὁ κτηνικός, εἰσκα· τὸ τρίτον, εἴσται· ὄνομα ἐστός· καὶ ὡς παρὰ τὸ ἀργός γίνεται ἀργῆς ἀργήτος· καὶ παρὰ τὸ γυνός, γυνῆς γυνήτος· καὶ παρὰ τὸ ποτός, ποτῆς ποτήτος· οὕτως 50 καὶ παρὰ τὸ ἐστός, ἐσθῆς, καὶ ἐσθῆς· καὶ κλίνεται ἐσθῆτος. τὸ δὲ ἐσθῆσις ἐσθῆσεως, ὃ σημαίνει τὴν ἐσθῆτα, γίνεται οὕτως· ἔω, ἔσω· πλεονασμῷ τοῦ θ, γίνεται ῥῆμα περισπώμενον ἐσθῶ, πρὸς ἀντιδιχαστολήν τοῦ ἐσθῶ τοῦ σημαίνοντος τῷ ἐσθῶ· ὁ μέλλων, ἐσθῆσω·

καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἐσθής· ἐξ οὗ, ἥσαν ἄγριοι ἐν ἐσθήσεσιν ἀτραπτούσαις.

383 Ἐσθός, τὸ ἐνδυμα, τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, γίνεται ἐστός, ὡς ἔδω, ἐδεστός· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, ἐσθός. ἡ παρώνυμον τοῦ ἐσθός.

Ἐσθω, αὐτὸ παράγωγον τὸ ἐσθίω. παρὰ τὸ ἔδω γίνεται ἐστός· καὶ ἐκ τοῦ ἐστός, ἐσθω, ὡς ἐγείρω, ἐγερτός, καὶ ἐγέρθω· ἡ μετοχή, Ἐσθων καὶ πίνων.

Ἐσθλόν, τὸ ἀγαθόν· ἐθέλον τι δύν. παρὰ τὸ ἐθέλω, ἐθλόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐσθλόν.

Ἐσμός, κυρίως τὸ πλήθος τῶν μελισσῶν, παρὰ τὸ αἶμα πετομένας ἰσοῦσαι. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ τίθημι, ἴστος· καὶ βίβημι, βασιλεύς καὶ βαθμός· καὶ ἴστημι, στήσω, στασμός, καὶ σταθμός· οὕτω καὶ ἴημι, ἦσω, ἐσμός. ἡ παρὰ τὸ ἔκπεσθαι τῷ βασιλεῖ τὰς μελλίσσας· ὡς γὰρ παρὰ κόμπω, κόμπος· λείπω, λιμός· οὕτως ἔπω, ἐσμός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πλήθους καὶ ὄχλου λαμβάνεται. λέγεται δὲ ἐσμός καὶ ὑπὸ Ταναγραίων ἡ γενεὴν. ῥητορικῇ, λέγεται καὶ ἡ καθέδρα. καὶ τὰ ἔδνα δὲ τὰ εἰς τὴν ἔδραν τῆς νύμφης διδόμενα.

20 Ἐστωρ, πασσαλίσκος ἐμβαλλόμενος διὰ τοῦ ῥυμοῦ ἐπὶ τὸν ζυγόν, ὡς Φησὶν Ὀμηρος, — ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον· — ἀντὶ τοῦ, τῷ δὲ ὀκκάβῳ τὸν ἔστορα ἐβαλλόν. παρὰ τὸ ἔσω, ἔστωρ, ὁ ἐνιέμενος, ὡς ἔχω, ἔκτωρ· θέω, θεστωρ· μῆσω, μῆστωρ.

Ἐστορι, τῷ ἐνιέμενῳ πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ, Ἰλιάδος α'. τινὲς δὲ γράφουσιν ἔκτορι, οἶον ἐχέτορι.

Ἐσσην, ὁ βασιλεύς, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Οὐ σε θεῶν ἐσσηνὰ κάλιν θέσαν· — παρὰ τὸ ἦσσω, ἦσσην, ὁ ἡττῶν τοὺς ὑφ' αὐτόν· καὶ κατὰ συστολήν τοῦ η, ἐσσην.

30 Ἐσσην, ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἐφραίμ· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μελισσῶν βασιλέως, ὃς εἴρηται ἐσσην, ἀπὸ τοῦ ἔσω ἐνέξεσθαι· ἢ ἡ, ἐσσην, καὶ ἐσσην, ὁ προκαθήμενος. ἡ ἐσσην, ὁ σεύων καὶ περισκοπῶν τὰ τῆς πόλεως. ἡ ὁ οἰκιστής, παρὰ τὸ ἔσσαι καὶ ἰδρύσαι. ὅθεν Ὀμηρος, Εἴσσαν δὲ σχεδὴν· — ἡ ὁ ἦσσαν καὶ ἡττονας ποίων τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀρχομένους.

Ἐσσατο ἔστιν ἔω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἔσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔστω· ὡς τὸ, Ἐσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινόν· — ἀντὶ τοῦ ἐνδύσασθαι, Ἰλιάδος κ'. καί, — ἐσσατο δέρμα λόντος· — πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀντὶ τοῦ περιέδετο, ἡμφιεσάτο.

40 Ἐσσενα Ἰλιάδος ε', Ἀτρεΐδης αἰμ' ἔσσενα· — ἀντὶ τοῦ ἀληθὲς καὶ Φανερὸν αἶμα ῥυῖναι ἐποίησα. ἔστι σῶ, τὸ ὀρμῷ παράγωγον, σῦμι· ὁ μέλλων, σῦσω, σέσυκα, σέσυμαι· καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔσσυμαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐσσυμένως. ἐκ τοῦ σῶ, σέυω· ὁ ἀόριστος, ἔσσενα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔσσενα.

Ἐσπετα, λέγεται μοι, αἶ μουσαι, εἴπατε, ἐξηγεῖσθαι. τὸ φιλούμενον σημαίνει τὸ λέγω· ἐξ οὗ καὶ ἔπος ὁ λόγος, καὶ τὸ τοιόνδε μέτρον, καὶ πᾶν μέτρον· τοῦ ἔπω τὸ β' τῶν πληθυντικῶν, ἔπετα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσπετα. εὐρίσκομεν δὲ αὐτοῦ καὶ ἐνικὸν τρίτον, μετὰ τοῦ σ, ἔσπε· οἶον, Πολλὰ δέσπε. ἔσπετο, ποίου αἶδους τοῦ πλεονασμοῦ; παρεμπιπτάσεως. καὶ τί ἐστι παρεμπιπτάσεως; πλεονασμός συμφώνου κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιόντος συλλαβῇ· οἶον, πόλις, πτόλις· ἔπετο, ἔσπετο.

384 Ἐσπερος [Ἐσπερος δὲ κάλλιπτος ἐν ὑμῶν ἴσταιται ἀστήρ· — καὶ ἐσπέρα· ἀπὸ τοῦ ἔσω ποιεῖν περὶν τὰ ζῶα ἀναπυσόμενα· ἡ ὁ πέρας τῆς ἔω Φέρων. Σακφῶ, Ἐσπερε πάντα Φέρων ὅσα Φινύλις ἐσκέδασ' αὖτως· — τὸ γὰρ ἐναντίον ἔως καλεῖται, παρὰ τὸ εἶν πάντα καὶ

ἀπολύειν. Ἡσίοδος, Ἡὼς εἶτε Φανείτα πολὺς ἐπέβησε μελεύθου.

Ἐσπερία θάλασσα, καὶ Ἀτλαντικὸν πέλαγος· ἐβαπτίλευε γὰρ αὐτῆς Ἀτλας καὶ Ἐσπερος. ἀπὸ μὲν Ἀτλαντος, τὸ πέλαγος· ἀπὸ δὲ Ἐσπερου, ἡ θάλασσα.

Ἐσχάρα] Ἰλιάδος κ', — πυρός ἐσχάρα· — ἀντὶ τοῦ πυρκαϊαί. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν ἐστίαν καὶ τὸν ῥύπον, καὶ τὸ καυθὲν ἔλκος, καὶ τὸν βωμὸν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ. καὶ τὴν κυρίως λεγομένην ἐσχάραν Φασὶ καλεῖσθαι ἐστίαν, τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην, ἡ κολλην· παρὰ τὸ καὶ τοὺς λατρούς τὰ ἐν τῷ σώματι κολληὰ ἔλκη ἐσχάρας καλεῖν. ῥητορικῇ.

Ἐσχάτος, ὁ τελευταῖος. παρὰ τὸ ἔχω ἔχματος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐσχάτος. περὶ γὰρ τὰ τέλη γινόμενοι, ἐνεχάμεθα ἢ βαδίζειν, ἢ ἀριθμεῖν, ἢ ὅ τι ποιεῖν. ἡ 20 παρὰ τὴν σχέσιν καὶ κώλυσιν, ὁ τελευταῖος. καὶ ὕστατος δὲ, ὅτι ὑπ' αὐτὸν ἐστὶν ἡ στάσις, καὶ οὐκέτι προβῆναι δύναται, ἀλλὰ ὕστερος εἰστέλλει, τοῦ πρώτου μὴ ἐώντος. καὶ πύματος, ἀπὸ τοῦ πεπαῦσθαι. καὶ τερμίδεν, τὸ ἐσχάτον, ἀπὸ τοῦ τέρματος, ὁ ἐστὶ τέλους.

Ἐσχάτια, ὁ ἀγρός, ἡ τὸ ἐσχάτον τοῦ ἀγροῦ. τὰ γὰρ πρὸς ταῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχάτιας ἔλεγον· οἷς γειννῆ, εἶτε ὄρος, εἶτε θάλασσα. σημαίνει δὲ καὶ ἐσχάτια τινὰ εἶναι τὸ ἐξοχωτάτων. Ἀττικοὶ δὲ τὰ τελευταῖα τῶν ἀγρῶν καλοῦσιν, ὡς Φησὶν Ὀμηρος, Ἀγροῦ 30 ἐκ' ἐσχάτιος, ὅτι δώματα καὶ Θεέστης.

Ἐσχάτιωτις, λίμνη κειμένη μετὰ τὸν Ἰσθμόν· ὅτι πολλοὶ τῶν ἀπὸ Θράκης σὺν Εὐμόλῳ στρατεύσασθαι ἐπ' Ἀθήνας, ἐπ' αὐτῇ λουσάμενοι ἀπέθανον, ὡς περ ἐσχάτω λουτρῷ χρησάμενοι. ἡ ἀπὸ τῆς Ποσειδῶνος θυγατρὸς Ἐσχάτιωτιδος, ἥτις ἐκεῖ κατώκητε, Ποσειδῶνος αὐτῇ χρησάμενου ἀπόσπασμα θαλάσσης εἰς λουτρόν. ὕστερον δὲ Ἰοργῶπις ἐκλήθη, ἀπὸ Γοργῆς τῆς Μεγαρέως θυγατρὸς, γυναικὸς Κορίνθου· ἥτις ἀκούσασα τὸν τῶν παιδῶν φόνον, περιαλγῆς γενομένη, ἐβρίβεν ἐαυτὴν 40 εἰς τὴν λίμνην.

Ἐσχάτιοντα, ἐσχάτον ὄντα καὶ πεπλανημένον, καὶ περὶ τὰ ἐσχάτα μέρη διατρίβοντα.

Ἐσχαθᾶτο] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, ἀντὶ τοῦ ἀκώλυτο· παρὰ τὴν σπάθην. ἡ τὸ ἐβρίπτο, ἡ διεκόπτετο· ἡ ἀντὶ τοῦ συνετιζέτο· ἀπὸ τῆς τῶν ὑφ' αὐτῶν σπάθης, ἥτις συντίθῃσι τὸ ὑφαινόμενον. καὶ ἐσπαθᾶ, σπαθῇ ὑφαίνεν· ἡ διέφθειρε τὰ οἰκεῖα.

Ἐσπαθήμενος, πεπικνωμένος· ἀπὸ τῶν κκτακρουουσῶν 50 σπαθῶν τὴν κρόκην.

Ἐσπορδισμένος, παρωξυμένος· ἀπὸ τῶν σκορδῶν. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρούων τῶν διὰ τὴν νόσον χρομένων σπορδοῖα.

Ἐτληκῶτα, προσληκρούοντα, προσετληκῶτα. μετῆνται δὲ ἀπὸ τῶν προσετληκρούων.

Ἐσυρυσμένον, συμύρην ἐπεστυμένον· μύρον γὰρ, παρὰ τὸ μύρα συνέψασθαι. ῥητορικῇ.

Ἐσφηνωμένον, ἐσφηνωμένον· ἀπὸ τῶν σφηνῶν, οἱ κατὰ τὸ μέσον εἰσὶν ἐσφηνωμένοι. ἐνθα καὶ ὁ σφην. Σοφοκλῆς τοὺς ἐσφηνωμένους μύρμηκας τῇ σαρκώτει· Τετράκτεροι γὰρ ὧτον ἐνδεσμώνευσεν Σφηνοὶ μελαινοδίνες· — καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος ρ', Πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσοὶ τε καὶ ἀργυροὶ ἐσφηνωτο· — ἀντὶ τοῦ ἐσφηνωμένοι ἦσαν, ἐδεσντο· ὅθεν καὶ σφηνώμα εἴρηται. ἡ ὅτι πεπλεγμένοι ἦσαν. καὶ Νικάνδρος, Δειρὴν δ' ἐσφηνώται αἷλις.

Ἐσυνῆκεν] Ἀλκαῖος, ἐσυνῆκε· καὶ Ἀνακρέων, ἐξυνῆκε, πλεονασμῷ. οὐκ ἐστὶ δὲ πλεονασμός, ἀλλ' Ἀττικὴ κλι- 10

σις· ὡς περ παροιῶν, πεπαρμένον· καὶ ἐνοχλῶ, ἡνώ-
χληκα, καὶ παρηνώχληκα.

Ἐσκαλευκότες, σεσκαλευκότες, ἐρευνήσαντες. ἀπὸ τοῦ σκα-
λεύω· Ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευκότες φαίνομεθα.

Ἐσκειρωρῆσθαι, κατεστοχᾶσθαι, ἐπιβεβουλευσθαι· ἀπὸ
τοῦ σκειρωῶ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ καύθω τὸ κρύπτω, πλεο-
νασμῶ τοῦ σ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ρ.

Ἐστόβειον, ἐλοιθόρουν, ὕβριζον· ἀπὸ τοῦ ἐστόμεον· τὸ
20 διὰ στόματος λέγειν. στοβῶ γὰρ τὸ στομῶ κατὰ ἐναλ-
λαγὴν.

Ἐστιχῶντο] ἐκ τοῦ στιχῶ τοῦ ἐν τάξει πορεύομαι, ὁ
παρατακτικός, ἐστίχων ἐστίχων· τὸ γ', ἐστιχῶντο· καὶ
πλεονασμῶ τοῦ ο, ἐστιχῶντο.

Ἐς Φοινικίδα καταξάναι, αἰμαῖρτον ποιῆσαι. οἱ δὲ, ὅτι
ἐν Φοινικίδα κατέξαινον τὰ ἔρια· οἱ δὲ, ὅτι Λακωνες
ἐν Φοινικίσι παρεάττοντο.

Ἐσωληνεύομην, συμπεριεφερόμην.

Ἐς χεῖρα, παραχρημα.

30 Ἐταῖρος, βοηθός, συνναύτης, φίλος. εὐσημος ἡ λέξις κα-
τὰ τὸ δηλούμενον. παρὰ τὸ ἡθαῖος, ἡθαῖος κατὰ Δωρι-
εῖς, ὡς εἶθε, αἶθε. ἡ παρὰ τὸ ἦθος, ἡθαῖος, καὶ
ἔθαιος· καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν, ἑταῖρος, πλεονασμῶ τοῦ
ρ· καὶ τὸ ε δασύνεται. ἡ ὡς δρόμος δρομαῖος, οὕτως
ἔθος ἑθαῖος, ὁ συνῆθης· εἶτα μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ,
ἑταῖος, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ, ὡς τὰξ, τράξ· ἄτεμις,
ἄρτεμις· ἴδις, ἴδρις· ἀκοῶμαι, ἀκροῶμαι. ἡ ἐκ τοῦ
ἔθω, ἑθαῖρος· καὶ μεταθέσει τοῦ θ, ὡς θρίξ, τριχός,
γίνεται ἑταῖρος, ὁ ἐξ ἔθους τινι ἐπιφοιτῶν· καὶ ἀποβο-
λῇ τοῦ ι, ἑτάρος, τὸ ται, διφθόγγον· τὰ εἰς ος καθάρ-
40 ρα, ἀπὸ πρωτοτύπου τῶν εἰς ος παρηγμένα, διὰ τῆς
αι διφθόγγου γράφεται· οἷον λῆνος, ληναῖος· δρόμος,
δρομαῖος· οὕτω καὶ ἔθος, ἑθαῖος· ἐξ οὗ ἑταῖρος, ὁ συν-
ῆθης φίλος. σημαίνει δύο· τὸν φίλον, ὡς τὸ, Σοὺς τε
μάλιστα ἔτας καὶ ἑταῖρους, Ἰλιάδος κ'· καὶ τὸν σύμ-
πλουν καὶ συνεργὸν εἰς τὸν πλοῦν, ὡς τὸ, Οὐ γάρ μοι
πέρα νῆες καὶ ἑταῖροι.

Ἐταιρήσας, κορνήσας· καὶ ἡταιρηκώς, ὁ πεπορευμένος,
ἡ πεπορευκώς, ἡ ἡταιρηκώς.

Ἐτέρωθεν, ἐν ἐτέρῳ τόπῳ· καὶ ἐκατέρωθι· μέγα. δεῖ δὲ
γινώσκειν, ὅτι τὸ ἐκτοσθε καὶ προτέρωθε καὶ τὰ ὅμοια,

50 χωρὶς τοῦ ν γράφεται, εἰ μὴ Φωνῆεν ἐπιφέρειτο.

Ἐτερογενής ἱππος, ὁ σκληρόστομος· οἷον, ὁ ταῖς γνά-
θοις ὡς μὴ ἰδίαις χρώμενος· ἡ ὁ ἀπληστος, καὶ ἀμφο-
τέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων.

Ἐτεός, ὁ ἀληθής· ἐκ τοῦ ἐτός κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε.
ἐκ τοῦ εἰμί τὸ ὑπάρχω, ὁ παθητικός ἐνεστώς ἔμαι·
τὸ τρίτον, ἔται· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἐτός. τὸ γὰρ ἀληθές
ὑπάρχον, ἐστὶ καὶ πεπηγός καὶ ὄν· ὡς περ τὸ ψεύδος,

386 οὐχ ὑπάρχον. ἐδοκεῖ μὲν καὶ ἑτεὰ εἶναι·— ἀντὶ τοῦ
ἀκριβῆ, ἀληθῆ.

Ἐτεοβουτάδαι, γένος τι ἐπίσημον καὶ περιφανὲς τοῖς Ἀθη-
ναίοις, οἱ ἀληθῶς ἀπὸ τῆς τοῦ Βούτου γεγονότες. ἐκ
δὲ τούτου καθίστανται ἱερεῖαι τῆς πολιᾶδος.

Ἐτεόκρητες, οἱ ὡς ἀληθῶς Κρήτες, οἱ αὐτόχθονες.

Ἐτάζω] ὡς περ παρὰ τὸ μάταιον γίνεται ματαιάζω, οὕτω
καὶ παρὰ τὸ ἐτεόν τὸ ἀληθές, γίνεται ἐτεάζω, τὸ τὴν
ἀληθεῖαν ἐρευνῶ καὶ ἐμφαίνω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε,
10 ἐτάζω, καὶ ἐξετάζω. Ἐξεταστής, σημαίνει μὲν καὶ
ἄλλα· ἰδίως δὲ τοὺς πεμπομένους ἄρχοντας τοῦ ἐξετά-
σαι πόσοι εἰσὶν, ἵνα μισθὸς αὐτοῖς σταλῇ. ἐγένετο δὲ
τοῦτο, ὅτι οἱ στρατηγοὶ ἐψεύδοντο, ἐν ξέναις μισθοῦ-
μενοι χῶραις.

Ἐπεκοίμην, ἐπεκοίμην. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οἱ Ἴωνες

τὴν εἰ διφθόγγον τοῦ ὑπερσυντελείκου ἐν μὲν τῷ α' προσ-
ώπῳ διὰ τοῦ ε καὶ α προφέρουσιν· οἷον ἐτετύφειν,
ἐτετύφει. τὸ ν ἀπεβλήθη· ἐπειδὴ τὸ α ἀποβλητέον
ἐστὶ τοῦ ν· οἷον, Ζέρξην, Ζέρξεα. τὸ δὲ μούσα, μού-
σαν· καὶ ἔτυφα, ἔτυφαν, ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ν. ἐν

τῷ τρίτῳ δὲ προσώπῳ εἰς δύο εε διαλύεται· οἷον, ἐτε- 20
τύφαι, ἐτετύφει· ἐπειδὴ τὸ α χαρακτηριστικὸν ἐστὶ τοῦ
πρώτου προσώπου· τὸ δὲ ε, τοῦ τρίτου. διὰ τοῦτο δια-
λύεται ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ. ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ προσ-
ώπῳ τὴν διάλυσιν εἰς δύο εε, καίπερ τοῦ β' προσώπου
εἰς ας λήγοντος· ἐπειδὴ γνησίᾳ ἐστὶν ἡ διάλυσις τῆς εἰ
διφθόγγου εἰς δύο εε, οὐ μέντοι εἰς ε καὶ α· τὰ γὰρ
δύο εε συναίρουμένα τὴν εἰ διφθόγγον ἀποτελοῦσιν,
οἷον Πηλέες, Πηλεῖς. ὁφείλουσιν οὖν εἰς ἐκεῖνα ἀναλυ-
θῆναι ἐξ ὧν καὶ συνέστηκεν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ διαλυ- 30
θῆν ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ συναίρουσιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ
ποιοῦσιν εἰς η, πεποιήκη λέγοντες· ὅθεν παρὰ Ἀριστο-
φάνει, — ἐκεχῆνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον·— ἦν
γὰρ ὁ ὑπερσυντελείκος ἐκεχῆνει· καὶ διαλύσει, ἐκεχῆ-
νεα· καὶ κράσει, ἐκεχῆνη. ἐφνυλάχθη δὲ ἡ συναίρεσις
καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ τῶν δύο εε εἰς η· τὰ γὰρ
δευτέρα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν τὰ ἴσα Φω-
νήεντα θάλει ἔχειν τῶν ἰδίων πρώτων, ἡνίκα ἰσοσυλλα-
βῇ· οἷον, ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπα· τέτυφα, τέτυφας,
τέτυφε. εἰ οὖν τὸ α δι' ἑνὸς Φωνήεντος, οἷον ἐκεχῆνη 40
ἐγὼ, δῆλον ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ δευτέρα καὶ τρίτα πρόσωπα
δι' ἑνὸς Φωνήεντος ἀναγνωσθήσεται. ἐτετύφεισαν, κατὰ
Ἴωνας καὶ Ἀττικοὺς, οὐχὶ κατὰ κανόνα· ἐτετύφει-
σαν γάρ.

Ἐτης, ὁ ἐταῖρος, ἔθης τις ὧν, παρὰ τὸ ἔθος, ὁ συνῆ-
θης. λέγεται δὲ καὶ ὁ συνηλικιώτης, παρὰ τὸ ἔθος, ὁ
τῶν αὐτῶν ἐνιαυτῶν ὧν, οἷον ὁμοῆτης. Ἡ μὲν πολλοὶ
ἔται καὶ ἀνεψιοί·— ἡ παρὰ τὸ ἐτεόν, τούτῃστιν ὁ
ἀληθῆς φίλος.

Ἐτήσιοι, οἰοῦναι ἐθόσιος καὶ ἐθήσιος, ὁ συνῆθης· καὶ ἐτή-
σιοι, οἱ ἐν ἔτει ὄντες, οἱ πρόσκαιροι. λέγονται ἐτήσιοι 50
καὶ οἱ ἀπὸ βορέου ψυχροῦ πνέοντες ἄνεμοι· παρὰ τὰ
ἔτος. ῥητορικῇ.

Ἐτησίαι, τοὺς κατ' ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὁπώρας πνέον-
τας ἄνεμους. ἡ εὐθεῖα ὁ ἐτησίαις, τοῦ ἐτήσιου· ἡ εὐ-
θεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἐτησίαι, τῶν ἐτησίων. σε-
σημεῖωται τὸ χλοῦνων, χρήστων, ἐτησίων. γίνεται ἐκ
τοῦ ἔθος, ἐθηςίαις, καὶ ἐτησίαις· οἱ ἔθος ἔχοντες κατὰ 387
ἐν ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὁπώρας πνεῖν ἄνεμοι.

Ἐτήτυμος, ὁ ἀληθής· καὶ ἐτήτυμον, τὸ ἀληθές. ἐκ τοῦ
ἔτυμος ὁ ἀληθής, πλεονασμῶ τῆς τη συλλαβῆς.

Ἐτηήρυσσις, λέγεται καὶ ζωμήρυσσις. Ἀριστοφάνης Ἀχαρ-
νευσιν, Ὡ μῆτερ ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτηήρυσιν·— ῥη-
τορικῇ.

Ἐτνος, οὐδετέρως, ὁ νῦν Φάβα καὶ ἰδιῶται καὶ ἀγροῖκοι
ὀνομάζουσιν. ἐστὶ δὲ ὄσπριον· καὶ δασύνεται· παρὰ τὸ
ἔω τὸ ἀπολύω· ἀφ' οὗ ἔως ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ πάντα ἀφίεν- 10
ται· καὶ ἔαρ. ἀπὸ οὗν τοῦ ἔω, ἔτος· καὶ πλεονασμῶ
τοῦ ν, ἔτνος, τὸ διαλελυμένον ὑπὸ τῆς ἐψήτσεως καὶ
τῆς τορύνης· τορύνη δὲ ἐστὶν ὁ χυτρός. ὅτι δὲ τῶν
κατερρηγμένων ἐστὶ, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης λέγων,
Ὅψαι κατερικτῶν χύτρας ἔτνους δύο ἢ τρεῖς.

Ἐτι, ἐπὶ ῥήμα ἐπιτάσεως δηλωτικόν, ἡ παρατάσεως. εἰ
γὰρ εἴπωμεν, τρέχοντός τινος, ἔτι δραμεῖν, τοῦτο ἐπι-
τάσις· εἰ δὲ νυκτὸς οὐσης, ἔτι νύξ, παρατάσις. τὸ τι,
ι. διατί; τὰ εἰς ι λήγοντα ἐπὶ ῥήματα βαρύτερα συνε- 20
σταλμένα, δισύλλαβα ὑπάρχοντα, διὰ τοῦ ι γράφε-

ται· οἶον, αὖτι, καὶτι, νόσφι, ἄχρι, ἄρτι, ἤχι, ἴφι, μέχρι.

Ἔτος, βαρύνεται· σημαίνει τὸν χρόνον. παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω καὶ τελειῶ, γίνεται ἔτος· ἢ παρὰ τὸ ἔτι καὶ ἔτι εἶναι καὶ ἵδναι. ἔτος δὲ οὐτόνως, σημαίνει τὸν ἀληθῆ, ὡς Φησιν Ἀριστοφάνης, Οὐκ ἔτος ἄρ' ὡς εἰ ἤλθεν οὐδεπώποτε· — παρὰ τὸ εἶναι τὸ ὑπαρκτικὸν ἔτος, ὃ ὑπάρχων, ὡς θάιναι, θετός, δοῦναι, δοτός· καὶ παρὰ τὸ ἔτος, ἑτέος, ὡς θετός, θετέος· καὶ δοτός, δοτέος.

30 Ἐτώσιος, ὁ μάταιος καὶ ἀνωφελής. ἀπὸ τοῦ ἀήτης ὁ ἀνεμῶς, τὸ πληθυντικόν, αἴται αἰτῶν· ἐξ αὐτοῦ αἰτῶσιος καὶ ἐτώσιος, ὁ μὴδὲν λυσιτελὲς ποιών, ἀλλ' ἀνέμου δίκην ὢν. ἢ ἐκ τοῦ αἰτῶν γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α, καὶ συστολῇ τοῦ η, ἐτῶν· ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν ἡ ἐτώσιος. γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ γενικῆς πληθυντικῆς παράγωγον διὰ τοῦ ιος, ὡς τὸ, ἀνέμων ἀνεμώνιος καὶ ἀνεμώνιος· ἢ ἐλική, αἱ ἐλικαὶ ἐλικῶν, Ἐλικώνιος, — Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἀνακτα· — Φιλόξενος δὲ καὶ Τρύφων

40 Φασὶν, ὡς περ παρὰ τὸ πλησίον τὸ ἀγγύς, γίνεται κατὰ ἀντιφράσιν τοῦ πλην ἐπὶ ῥήματι σημαίνει τὸ χωρὶς, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἔτος, ὃ σημαίνει τὸν ἀληθῆ, γίνεται κατὰ ἀντιφράσιν ἐτώσιος ὁ μάταιος.

Ἐτώσιον, ἐπὶ ῥήματι μεσότητος. τὸ τῶ, μέγα. ἐκ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω ἔτος, ὁ ἀληθής· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἔετος· τὸ πληθυντικόν, αἰτοι αἰτῶν, αἰτωσιος· καὶ ἀφαίρεσει, ἐτώσιος. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, αἱ διὰ τοῦ ιος γινόμεναι παραγωγαὶ ἀπὸ γενικῆς τῶν πληθυντικῶν διχῶς σχηματίζονται, καὶ διὰ τοῦ σ, καὶ διὰ τοῦ ν· ἢ μὲν τῶν Ῥηγίνων διάλεκτος, διὰ τοῦ σ, ὡς ἐτώσιος· ἢ δὲ τῶν Αἰολέων, διὰ τοῦ ν, ὡς Ἐλικώνιος.

50 Ἐτοιμάσατε, παρασκευάσατε· καὶ ἐτοιμάσιν· ἐκ τοῦ ἐτοιμῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ ἐτοιμος. παρὰ τὸ οἶμος, ὃ σημαίνει τὴν ὁδόν, καὶ τὴν ἐπὶ πρόθεσιν, γίνεται ἐποιμος, καὶ ἐτοιμος, ὃ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ὡν παρασκευασμένος, τροπῇ τοῦ π εἰς τ. ἢ παρὰ τὸ οἶμα, ὃ σημαίνει τὸ ὄρημα καὶ τὸ ἔθος, τροπῇ τοῦ θ εἰς τ, γίνεται ἔτοιμος, ὁ πρόχειρος εἰς τὸ ὀρῆσαι καὶ πράξει.

388 Ἐτυμος, ὁ ἀληθής· καὶ τὸ οὐδέτερον ἐν ἐπὶ ῥήματι συντάξει εἶπεν Ὀμηρος· οἶον, Ἀλλ' ἔτυμόν τοι ἦλθ' Ὀδυσσεύς· — παρὰ τὸ ἔτος ὁ ἀληθής (ὃ λέγεται καὶ ἐτὴ θηλυκῶς) γίνεται, ὡς ἔλος ἔλυμα τὸ σπέρμα τὸ ἐν ἔλει χαῖρον καὶ ὕδατιν. τοῦτο κατὰ πλεονασμὸν γίνεται ἐτήτυμος. ἐκ τοῦ ἔτυμος ὁ ὑπάρχων καὶ ἀληθής, καὶ τοῦ λόγος, γίνεται ἐτυμολογία, οἶονεἰ ἀληθινολογία τις οὕσα.

10 Ἐτύχθη, κατεσκευάσθη, ἐγένετο, ἐποιήθη· ἀπὸ τοῦ τεύχω, κατ' ἑλλειψιν τοῦ ε, ὡς καὶ τὸ, — γυναικὸς ἄρ' ἀντατέτυξο· — τούτεστιν, ἀντὶ γυναικὸς ἐγένου, ἐπίσης γυναικὸς τετίμησαι, Ἰλιάδος θῆτα. γράφεται καὶ ἀντιτέτυξο.

Εὖ, σημαίνει τὸ ἰσχυρῶς καὶ καλῶς. παρὰ τὸ εὖς, εὖ· καὶ ἐν συναίρεσει, εὖ, ὡς ἀπὸ τοῦ ταχύς ταχὺ ἐπὶ ῥήματι, καὶ ὄνομα ταχὺ παιδίου· καὶ ἀπὸ τοῦ εὐρύς, ἐπὶ ῥήματι εὐρύ, καὶ ὄνομα εὐρύ. ὠφείλε δὲ βαρύνεσθαι· ὅτι ἡ βαρεῖα εἰς ὀξεῖαν, οὐκ εἰς περισπωμένην, μεθίσταται. περισπᾶται δὲ ὅτι πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα.

Εὐαγγέλιον, τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας δωρούμενον· — εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω.

Εὐαδε, Ἰλιάδος ε', — ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν εὐνή· — ἀντὶ τοῦ ἥρεσε. παρὰ τὸ ἦδω, ὁ β' ἀόριστος, ἄδων, ἄδες, ἄδε· καὶ μετὰ τοῦ ευ, εὐαδε. ἢ ἔστιν ἦδον, ἦδες, ἦδε· κατὰ διάλυσιν, ἔαδε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, εὐαδεν.

Εὐαχῆς] Χάρῳ ἐν εὐαεὶ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶ· — εὐα- νέμῳ, εὖ πνέοντι· εὐτροχάλῳ δὲ, καλῶς πεκρατημένῳ διὰ τὴν κόβιν· ἢ ὁμαλῶ, ὅπου τις εὐκόλως τροχάζει, 30 ὃ ἐστὶ τρέχει.

Εὐάζω, τὸ βακχευτικὸν ἐπὶ ῥήματι καὶ ἐπὶ φθασμα, ὡς Φησιν Εὐριπίδης, Εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάρους· — παρὰ τὸ εὐῖος τὸ ἐντελὲς εὐιάζω, ὡς ἂν τις εἴποι διο- νυσιάζω, ὡς ἥλιος, ἡλιάζω· βακχίος, βακχιάζω· ἄντιος, ἀντιαζω· καὶ συγκοπῇ.

Εὐάντης, ἢ Ῥέα· ἀνταῖαν γὰρ αὐτὴν ἐκάλουν, διὰ τὸ δυσάντητον εἶναι καὶ τοῖς ἀπαντῶσιν ἐν τοῖς ὄρεσι δυσ- χεραίνειν. τὸ Νικαδίου ὑπόμνημα· — Θεοφορουμένης, κατ' εὐφημισμὸν· δυσάντης γὰρ ἐστὶ καὶ ὀργίλη τοῖς ἀντιάζουσιν ἐν τοῖς ὄρεσι. τὸ Ἀρτίου· — σημαίνει δὲ 40 καὶ τὸν εὐκίετέον· ἀντέσθαι γὰρ τὸ ἰκατεῦσαι.

Εὐαρχος] οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Κύκνος διὰ τὸ ἐπιτυχῶς και- νίσαι τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως. καὶ γὰρ οἱ μετὰ βολοί, εὐ- φημιζόμενοι τοὺς πρώτους ὠνητάς, εὐαρχοὺς καλοῦσι. Φασὶ δὲ καὶ ποταμὸν τινα παρὰ τὴν Σινάπην Εὐαρχον ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν προσηγορευθῆναι, ἀφ' οὗ πρώτον ἔπιον, ὡς Φησὶν Εὐφορίων, Ἡ οἱ Εὐαρχοιο Φέρος κλέος ἀμφὶ ῥέεθρον.

Εὐχερεστῶ, ἐκ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ἀρετῶ, πλεονασμῷ τοῦ σ· τοῦτο παρὰ τὸ ἀρετῇ· τοῦτο παρὰ τὸ ἐρῶ, ἐρατῇ· καὶ 50 ὑπερβιβασμῷ, ἀρετῇ.

* Εὐάσται, αἱ βακχαί· παρὰ τὸ εὐάζειν ἐν τοῖς ὄρεσι· τούτεστι, τὸ βοᾶν.

Εὐβοϊκὸν νόμισμα· ἐπειδὴ Φεῖδων ὁ Ἀργείων βασιλεὺς, ἐν Εὐβοίᾳ χωρίῳ τοῦ Ἀργους, πρῶτος ἐκοψε χρυσὸν νόμισμα. ὠνομάσται δὲ τὸ χωρίον ἀπὸ Εὐβοίας τροφῷ τῆς Ἥρας.

Εὐβοῖδες, τὰ καστάνια.

Εὐβοία, ἡ νῆσος ἢ καὶ Μάκρις καὶ Δολιχῇ· ὅτι τῇ Ἰτίδι εἰς βοῦν μεταβληθεῖσα, ἐκαῖτε πολλὰς βοτάνας ἢ γῆ ἀνεβλάστησεν· ἢ ὅτι εὐβοτός τε καὶ εὐδαλῆς ἡ νῆσος ἐστίν· ἢ ὅτι ἐν αὐτῇ βοὺς γενομένη καλλίστη, διέτρι- ψεν ἢ ἰώ. τὸ ἐθνικόν, Εὐβοεύς, κατ' ὑφαίρεσιν τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς α λήγοντα φυλάττει τὴν παραλήγουσάν τοῦ πρωτοτύπου καὶ ἐν τοῖς εἰς εὐς· οἶον Ἑλλοπία, Ἑλλοπιεύς· Ὀρθωσία, Ὀρθωσιεύς. οὕτω καὶ Εὐβοία Εὐβοιεύς ὠφείλεν εἶναι· οἱ δὲ λέγοντες τὸ Εὐβοεῖς 10 καὶ Φωκαεῖς σὺν τῷ ι ἀμαρτάνουσιν. εἴκοι δὲ τὰ πολ- λά τοῖς τοιούτοις τὸ ι ἀποβάλλειν, ὡς Νύσσα, Νυσ- σαεύς· Νίκαια, Νικαεύς.

Εὐβοῖς, τὰ εἰς εὐς ἐθνικά, εἰ μὲν ἔχουσι προηγούμενον σύμφωνον, εἰς ις ποιοῦσι τὸ θηλυκόν· οἶον, Ἀλεξαν- δρεὺς, Ἀλεξανδρὶς γυνή· Ἀντιοχεύς, Ἀντιοχίς γυνή· εἰ δὲ Φωνῆεν, εἰς ας, Ἰλιεύς, Ἰλιάς. οὕτως Ὀδρος· ὁ δὲ γραμματικὸς Σωκράτης ἀντιλέγει, ὅτι ἰδοὺ τὸ Εὐ- βοεύς προηγούμενον ἔχει Φωνῆεν, καὶ ἐστὶν Εὐβοῖς γυνή. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὸ Ἰλιεύς καὶ Πηλιεύς, 20 ἐπειδὴ τὸ ι ἔχει ἐν τῇ παραλήγουσῃ, ἵνα μὴ εὐρεθῇ ἀλλεπαλληλον, ἐγένετο εἰς ας· τὸ δὲ Εὐβοεύς, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ ι, ἐγένετο εἰς ις.

Εὐβύριον, τὸ εὐοικον, ὡς Φησὶν Εὐφορίων, Ἀστὺ κατ' εὐβύριον· — εἴρηται ὅτι κατὰ τὴν Βαυρίαν, ἢ κατὰ Μεσαπίους, σημαίνει τὴν οἰκίαν, ὡς Φησὶ Κλέων ὁ ἐλεγεῖοποιός· Τοῦτο μὲν οὖν ῥέξαντες, ἀολέες ἡγερέ- ζοντο Βαυριόθεν βριαροὶ γοργοφονοὶ νέποδες· — κατ' ἑλλειψιν οὖν τοῦ α, τὸ βαύριον, βύριον· καὶ ἐν συν- θέσει, εὐβύριον.

* Εὐγάμος, ὁ εὐτυχὴς ἐν τῷ γάμῳ.

Εὐδῖος, καὶ εὐδία ἢ τοῦ ἀέρος ἡρεμία, καὶ κυρίως ἀβρο- 30

χία· παρὰ τὸ δαύω τὸ βρέχω δαύα· καὶ κατὰ μετὰ-
 "Θεσιν, εὐδία· δοκεῖ γὰρ κοιμᾶσθαι ὁ ἄηρ, ὡς Φησιν
 "Ομηρος, — ὅφρ' εὐδῆσι μένος βορέας καὶ ἄλλων Ζα-
 χρειῶν ἀνέμων· — ἢ ὅτι ὁ Ζεὺς σημαίνει καὶ τὸν
 οὐρανόν· καὶ εὐδίας, ὁ αἰθήριος· ἢ εὐδία τις ἐστὶ, χρη-
 σιμος τοῖς ὁδοιποροῦσιν· ἢ σύνθετον ἐστὶ τὸ εὐδίας πα-
 ρὰ τὸ Δία, ἢ ἡ ὁ εὐαερός· Δία γὰρ καὶ τὸν αἶρα
 Φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός· Ἀἴρ, ὃν ἂν τις ὀνομάσει
 καὶ Δία.

40 Εὐδαίελλον, ἦτοι ἐπιφανῆ, εὖ πρὸς τὴν δαίτην κείμενον.
 εἰ δὲ σημαίνει τὴν εὐκρατον, δασύνεται ἀνάγκη. ἔλη
 γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή· ὅθεν καὶ εἰληθερεῖν, τὸ
 ἡλῶ χρησθαι.

Εὐδμητον — εὐδμητον περὶ βωμόν· — τὸν καλῶς ὠκοδο-
 μημένον. ἐκ τοῦ δέμω τὸ οἰκοδομῶ κατὰ συνηγορίαν,
 δμῶ, δμήτω, δέδμητο, δμήτο, δμητόν· καὶ συνδέσει,
 ὡς ἐωνητος.

Εὐδῶ, τὸ καθεύδω· ὅθεν, Εὐδῶν παννύχιοι· — ἀντὶ τοῦ
 ἐκθεύδον, ἐκοιμῶντο· ἀπὸ τοῦ ἔω, ὃ σημαίνει τὴν
 50 ἡμέραν· κυρίως γὰρ εὐδῶν ἐστὶ, τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας
 κοιμᾶσθαι, μέχρι τῆς ἔω. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἔδος Φα-
 σιν, ὃ σημαίνει τὴν καθεύδαν· ἐπεὶ ἐδράα τὰ τῶν κοι-
 μωμένων σώματα· γίνεται ἔδω· καὶ ἵνα μὴ συνεμπέσῃ
 τῷ ἐσθίῳ, πλεονασμῷ τοῦ υ γίνεταί εὐδῶ.

Εὐδῶνος, ποταμὸς τῆς ποτὲ μὲν Δίας τε καὶ Ἐρύμνης
 καὶ Λαρίσης, νῦν δὲ Τράλλεων καλουμένης τῆς Ἀσίας·
 390 ὅτι Λάβρανδος καὶ Πανᾶμορος, καὶ Πάλαξος, ἢ Σπά-
 λαξος, οἱ κούρητες, κατὰ χρησμὸν ἐπὶ τὴν Κερίαν
 ὀρμῶντες, νυκτὸς ἐπικαταλαβούσης, ἐπὶ ταῖς ὄχθαις
 αὐτοῦ κατεκοιμήθησαν. παρὰ τὸ εὐδῶσαι οὖν Εὐδῶνον
 τὸν ποταμὸν ὠνόμασαν.

Εὐδοκῶ, παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τὸ δοκῶ· τὸ δὲ δοκῶ,
 παρὰ τὸ δέχω· ἅπερ γὰρ δέξεται ὁ νοῦς, ταῦτα καὶ
 δοκεῖ· παρὰ τὸ εὐδοκῶ δὲ εὐδοκία, ἡ ἀρίστη καὶ καλλί-
 στη τοῦ Θεοῦ ἐκούσιος θάλησις· ὅθεν καὶ εὐδοκία κυ-
 ρίου, παρὰ τὸ εὖ καὶ καλῶς δοκεῖν αὐτοῖς· οἷον, προη-
 10 γουμένως γὰρ θέλει ὁ Θεὸς πάντας σωθῆναι. τοῦτο εὐ-
 δοκία· εὐδοκούμενος, ὁ συγκατατιθέμενος καὶ μὴ ἀντι-
 λέγων. εὐδοκία σημαίνει τρία, τὴν πόλιν, καὶ ὄνομα
 κύριον, καὶ τὴν θάλησιν· ὡς τὸ, Ὑπόκλησας κύρις τὴν
 γῆν σου· — ἀντὶ τοῦ ἡθέλησας.

Εὐεργής, εὐεργέος εὐεργον· — εὐεργέος ἔκπεσε διφρου·
 — καλῶς καὶ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου.

Εὐερκής, ἀσφαλῆ περίβολον ἐχούσης· εὐερκής. καὶ εὐερ-
 κίας, εὐπρεποῦς ἀσφαλείας καὶ περιφράξεως.

Εὐέρειος, ὁ ἔχων καλὸν ἔριον· καὶ εὐέρεια.

20 Εὐεργεσία, ἐκ τοῦ εὐεργέτης εὐεργετία, ὡς ἱκετία· καὶ
 τροπῇ Ἰωνικῇ τοῦ τ εἰς σ.

Εὐεστῶ, ἡ εὐετηρία καὶ εὐθύνα· παρὰ τὸ ἔτος εὐετώ,
 καὶ εὐεστώ, πλεονασμῷ τοῦ σ· ἢ παρὰ τὸ εὖ εἶναι·
 καὶ γὰρ ἡ εὐηπεία, τὸ συνώνυμον εἴρηται. ἐν δὲ τῷ
 ῥητορικῷ εὐρον σημαίνουσιν τὴν λέξιν, εὐσθένειαν,
 παρὰ τὸ εὖ ἐστάναι· εὐετῇ δὲ, εὐθύνα, εὐνομία, εἰ-
 ρήνη, τὸ καλῶς διοικεῖσθαι.

Εὐέκτης, ὁ πλοῦσιος· ἐστὶ ῥηματικὸν κατὰ σύνθεσιν. ἀπὸ
 τοῦ ἔχω, ἔκτης, ὡς ψάλλω, ψάλτης· τρώγω, τρώ-
 30 κτης· καὶ ἐν συνθέσει εὐέκτης.

Εὐείλος, ὁ εὐαερός τόπος· παρὰ τὸ εἶλη, ὃ σημαίνει τὴν
 θαρμασίαν.

Εὐεικτον, εὐπειδές, ἡ καλῶς εἶκον· ῥητορικῇ.

Εὐηγενέων] — Τρώων εὐηγενέων· — ἡ τῶν εὐγενέων,
 πλεονασμῷ τοῦ η· ἡ τῶν εὖ ἀρχομένων, παρὰ τὸν
 ἡγόν, ὃ σημαίνει τὸν ἡγεμόνα· καὶ, Ἐξ εὐηγεσίας· —

ETYMOLOGICON.

σημαίνει δὲ τὴν εὐδαιμόνιαν· ἡγὼν γὰρ τὸν εὐδαίμονα
 λέγουσιν Ἰωνες· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ εὐαρχίας λαμβά-
 νεσθαι, παρὰ τὸ ἡγεῖσθαι.

Εὐηπεία, ἡ εὐετηρία καὶ εὐθύνα, καὶ τὸ εὖ εἶναι, ὡς 40
 Φησὶ Καλλιμαχός, "Εν τ' εὐηπείᾳ, Φέρε δ' ἀγρόθι
 νόστιμα πάντα· — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ πέλειν ἀπέλης·
 καὶ ἐν συνθέσει, εὐηπεία· καὶ τροπῇ, εὐηπεία,
 ἐναντίον τῷ κακηπείᾳ.

Εὐήτης, λέγεται καὶ ὁ χρηστοθήτης καὶ ὁ ἄνους καὶ βλαξ·
 καὶ εὐήτης, τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀπὸνηρον· τὰττεται καὶ
 ἐπὶ καλοῦ, καὶ ἐπὶ κακοῦ· εὐήθεια, μωρία, ἀνοία· Θου-
 κιδίθης ἐν τρίτῳ τὸ εὐήτης ἐπὶ τοῦ βελτίονος λαμβά-
 νει· καὶ ὁ Φιλόσοφος.

Εὐήθεια, ἡ εὐπειθία καὶ εὐχέρεια· ἀπὸ τῆς εἰρησίας καὶ 50
 τοῦ εὖ· ὡς οὖν εὐήνιος ὁ εὐχερής καὶ εὐπειθής, ἀπὸ
 τῶν ἱππων τῶν εὐχερῶς χαλιναγωγούμενων, οὕτως εὐή-
 ρεια ἡ εὐπειθία, παρὰ τὴν εἰρησίαν.

Εὐήρης, εὐάγωγος, ἐπειπής, πᾶρον· ἀπὸ τῆς εἰρησίας.

Εὐήνιον, εὐπειδές, καλῶς ἡνιοχούμενον· καὶ εὐήνος, ὁ
 πᾶρος καὶ μέτριος, καὶ μὴ ταραχώδης· ἀπὸ μεταΦε-
 ρῆς τῶν ἱππων· καὶ εὐηνιώτατα, τὰ εὖ ἔχοντα· ἀπὸ 391
 τῶν ἱππων, αἱ θέουσαι τὰ ἡνία ἀγροσιν.

Εὐήνιμος, εὐδιηγός, καλούς, ἀχειμαστους· ῥητορικῇ.

Εὐήκεα Φάσγαντα, τὰ εὖ καὶ καλῶς ἡκονήμενα· ἡ εὐθεῖα,
 τὸ εὐήκες· παρὰ τὸ ἦκω ἡκῆς καὶ εὐήκης.

Εὐήνορα χαλκόν, τὸν εὖ τοὺς ἀνδρας κοσμοῦντα ἐν τῷ
 καθεσπλίζειν· ἡ εὐένορον, δι' οὗ ἐστὶ καλῶς ἐνοπτρίσα-
 σθαι, ἡ καλὸν ἐν τῷ ὀρᾶσθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνδρείου, ὃ
 εὖ τῇ ἡγορῇ χαράμενος, τούτεστι τῇ ἀνδρίᾳ.

Εὐίλατος, παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὸ ἱλατός· τοῦτο παρὰ
 τὸ ἱλῆμι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἱλάσω, ἱλάκα, ἱλα- 10
 μαι, ἱλάται, ἱλατός, καὶ εὐίλατος.

Εὐίος, καὶ εὐίσος, ὁ Διόνυσος· καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπιφθε-
 γμα, Εὐσοί, καὶ Εὐοί, κατὰ Λακωνίας· Δωρικῇ γὰρ
 διαλέκτῳ μεταγενεστέρᾳ, κατ' ἐνδειαν τοῦ σ Φασὶ γε-
 γενῆσθαι εὐίος· καὶ Εὐοί, καὶ Εὐάν· ἔθος δὲ ἔχουσι
 Δωριέων τινές· ὡς γὰρ οἱ Ἀργεῖοι καὶ Λακωνες καὶ
 Παμφύλιοι καὶ Ἐρστριεῖς καὶ Ὠρώπιοι, ἐνδειαν τοῦ σ
 ποιοῦντες, δασεῖαν χαράττουσι τοῖς ἐπιφερομένοις Φω-
 νήεσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ποιῆσαι ποιῆαι· καὶ Βουόα, Βουόα·
 καὶ μουσικά, μωικά· κέχρηται τούτῳ· τῷ εἶδει τῆς δα- 20
 σείας καὶ Δέρκυλλος.

Εὐθῆνια, παρὰ τὸ εὐθηνός· τοῦτο παρὰ τὸ εὖ μόριον,
 καὶ τὸ θύω τὸ ὀρμῶ· ἢ παρὰ τὸ θάλλω, θαλῶ, θα-
 λί· καὶ κατὰ τροπὴν, θῆνία καὶ εὐθῆνια.

Εὐθῆμονι] — εὐθῆμονι μέλπεν αἰοδῇ· — εὐποιήτω· ἐκ τοῦ
 θεῖναι τὸ ποιῆσαι· καὶ Πίνδαρος δι' ὅλου θέσιν τὸ ποιῆ-
 μα λέγει.

Εὐθῆμοσύνη, τάξις· παρὰ τὸ θῆμος, θῆμοσύνη, ὡς ἱππο-
 σύνη, καὶ εὐθῆμοσύνη.

Εὐθικτον, εὐαφές, εὐψηλάφητον· παρὰ τὸ θίγω.

Εὐθεῖς, ἡ εὐθεῖα εὐθής· παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὸ τίθη-
 μι θῆσω θῆς, καὶ εὐθής, ὁ καλῶς διακείμενος πρὸς
 πάντας· ἢ ἐκ τοῦ θεῶ τὸ τρέχω εὐθής, ὁ καλῶς τρέ-
 χων· τὸ θηλυκόν, ἡ εὐθής· τὸ οὐδέτερον, τὸ εὐθές.

Εὐθύτης] παρὰ τὸ τίθημι, θῆσω, θύς, καὶ εὐθύς· εὐ-
 θύς καὶ εὐθύ, καὶ ὡς ὄνομα καὶ ὡς ἐπὶ ῥῆμα εὐρίσκει-
 ται· παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ θύω τὸ ὀρμῶ· ὁ μέλλων, θύ-
 σω, θύς, καὶ εὐθύς· ἢ ἐκ τοῦ εὐθής, εὐθύς· τὸ δὲ
 εὐθύ, σημαίνει τὸ καλῶς ὀρμῶ, τούτεστιν ὀρθῶς· καὶ
 τὸ παραχρῆμα καὶ τὸ ταχύ· ἐκ τοῦ εὐθύς γίνεται 40
 εὐθύων.

Εὐθύωρον] Εὐθύωρον τὴν ἀναχώρησιν ἐποίησαντο· — εὐ-
 Ζ

δυάτην. σύντομον· παρὰ τὸ εὐδὺ καὶ τὸ ὤρα· ὅον ἀρ-
τῇ τῇ ὤρα.

Εὐδυδικία] ὅταν εισάγῃται τις κριθεσόμενος, περὶ ᾧ μὴ
δέπω γνώσις ἐγένετο δικαστηρίου, τοῦτο εὐδυδικία καλεῖ-
ται. περὶ ᾧ γὰρ πεκρίσθαι τις Φησὶ, περὶ τούτων πα-
ραγράφουσαι ἐφείται. ῥητορικῇ.

Εὐδύρορον, τόπος ἐπ' εὐθείας ἔχων τὸν ὄρον.

Εὐδύνοι, δικασταί, εὐδυνταί· οὓς ἡμεῖς λογιστὰς λέγο-
μεν. παρὰ τὸ εὐδύναι. Νόμων δαδκατάφ. Διὸ δαῖ πάν-
τας τοὺς εὐδύνους θαυμαστῶς πᾶσαν ἀρετὴν μεταίναι.

Εὐδύνα, ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίους· δάνα δὲ τὸν
ἀριθμὸν ἦσαν· παρ' οἷς ἐδίδουσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ
οἱ ἀρχάντες, ἢ οἱ διδίκησαντές τι τῶν δημοσίων, τὰς
εὐδύνους. καὶ πάλιν κυρίως εὐδύνῃ λέγεται, ἣν εἰσα-
γουσιν οἱ λογισταί πρὸς τοὺς δέξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρ-
ξαι τῆς πόλεως, ἢ πρεσβεύται κακῶς· καὶ τὰ δικα-
στήρια μὲν οἱ δικασταὶ κληροῦσι, κατηγορεῖ δὲ ὁ βου-
λάματος, καὶ τοῖς δικασταῖς δὲ ἐφείται τιμᾶσθαι τοῖς
ἀλοῦσιν.

Εὐκαμία, ἡσυχία, ἥτοι εὐφημία, Δωρικῶς. εἴρηται παρὰ
τὸν κηρὸν τὸν ἐν τῷ στόματι τῶν ἵππων ἐμβαλλέμενον,
εὐκαμία.

Εὐκῆλος, ὁ ἥσυχος. παρὰ τὸ ἔχω τὸ ὑποχωρῶ ἔκκλος·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. ἢ εἴκλος· καὶ τροπῇ τοῦ ε, εὐ-
κῆλος. ὁ γὰρ ὑποχωρῶν ἡσυχάζει.

Εὐκῆλον, εὐσχιστον, εὐκαυστον. Ἐξανδρακώσας πυθμένα
εὐκῆλον ἔρυος· — οὕτως εἴρηται εἰς τὸ ῥητορικόν.

Εὐκῆληταιρα, εἰς τὸ ἀλεξιάρη.

Εὐκλείη] ὡς εὐγενὴς εὐγένεια, οὕτως εὐκλεὴς, εὐκλείεια
καὶ εὐδεία· καὶ κρείει, εὐκλεία καὶ εὐδεία· Φασὶ γὰρ
ἐπιφερομένου Φωνήεντος, καὶ οὐ συμφώνου. ὅπου γὰρ
Φωνήεν ἐστὶ, καὶ κρείσις· ὅπου δὲ σύμφωνον, συγκροπῇ.
Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

20 Εὐκλείας] Δός δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦπίσω εὐκλείας ἀφικέσθαι,
ἀντὶ τοῦ εὐκλείης καὶ εὐδόξους ἡμᾶς ὑποστρέφαι. ὁ εὐ-
κλεὴς· καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοὺς εὐ-
κλεάς· καὶ κατὰ συναίρεσιν, εὐκλείας· ἢ ἀπὸ τοῦ εὐ-
κλέας, ἐκινδύεται τοῦ ι.

Εὐκλείστας, ἐπιμελείας εὐ ταχυκῆως· κομιδὴ γὰρ, ἢ
ἐπιμέλεια.

Εὐκόλη, ἢ Ἐκάτη λέγεται παρὰ Καλλιμάχῳ, κατὰ ἀν-
τιΦρατιν, ἢ μὴ οὕτα εὐκολος.

Εὐκράς, ἀντὶ τοῦ εὐκρατος. ῥητορικῇ.

30 Εὐκρινὴς, συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρώστιας ἀναλαμβάνων καὶ
υγιάνας, διὰ τὸ εὐ πεκρίσθαι· Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τοῦ νε-
κροῦ τίθενται· ὥς κατὰ ἀντίΦρασιν. σημαίνει δὲ καὶ
τὸν εὐχερῆ.

Εὐκτά, εὐχῆς ἄξια. ἐκ τοῦ εὐχω, εὐχα, ἡῡμαι ἡῡκται,
εὐκτά.

Εὐκτῆριον, παρὰ τὸ εὐχῆς εἶναι οἰκητήριον.

Εὐκτιστον, ἐκ τοῦ κτίζω, κατ' ἐνδειαν τοῦ σ· εὐκτιστον
γὰρ· ἢ ἐκ τοῦ κτίω· ἐξ οὗ καὶ πρωτόκτιστος· καὶ εὐκτί-
μενον πολίεθρον.

40 Εὐλαβής, ὁ εὐ τῶν πραγμάτων ἐπιλαμβανόμενος, καὶ ὁ
εὐ προλαμβάνων τὸ μέλλον· ὅον, εὐλαβὴς μάχαιρα,
καὶ εὐλαβὴς λίθος. ὅθεν δυσχερής, ὁ δύσληπτος, ἀπὸ
τῶν χειρῶν. τινὲς δὲ τὸν δειλὸν καὶ δειλαῖον. γίνεται
παρὰ τὸ λῆβω, ἔλαβον, εὐλαβής, ὡς παρὰ τὸ πῆσσω
ἔπαγον παγῆς, καὶ πρωτοπαγῆς.

Εὐλαί, αἱ σκέληκες. παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλαί, αἱ εἰλούμεναι·
καὶ εὐλαί, ὡς χαινῶ, χαινός. ἢ παρὰ τὸν αὐλόν, ὁ ση-
μαίνει τὸ ἐπιμηγεῖς, αὐλαὶ καὶ εὐλαί. τὰ εἰς λη θηλυκὰ

διΦθόγγῳ παραληγόμενα, εἰ μὴ ἔχει ἔννοιαν συνθέτου. 50
ὡς τὸ δέιλη, ὀξύνεται· τὸ μέντοι εὐλή βαρύνεται πρὸς
ἀντιδιαστειλὴν τοῦ εὐλή μονογενεῖς.

Εὐλογία, παρὰ τὸ εὐλογῶ· τοῦτο παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ λό-
γος· τὸ δὲ εὐ, παρὰ τὸ εὖς, ὁ σημαίνει τὸν ἀγαθόν·
οὐδέτερον, τὸ εὐ, καὶ κρείσσει εὐ. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω πε-
ρισπωμένων διὰ τοῦ ια γινόμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ ι
γράφεται· ὅον εὐδοκῶ, εὐδοκία· εὐλογία, εὐλογία· μαρ-
τυρῶ, μαρτυρία.

Εὐληρα, οὐδέτερος, τὰ ἡνία, τοὺς ἱμάντας· ἔστι δὲ τῶν 595
ἀπαξ εἰρημένων. παρὰ τὸ εἰλῶ, εἰληρα, καὶ εὐληρα
κατὰ τροπὴν, τὰ εἰλοῦντα καὶ συνέχοντα τὰ ὑπεζύγια.
παρὰ δὲ Ἐπιχέρμῳ, εὐληρα εἴρηται, παρὰ τὸν αὐλόν·
ἢ ἢ τὰ ἐπιμηγή.

Εὐλήνης, παρὰ τὸ λῆνος οὐδέτερος. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ος
οὐδέτερον εἰς ης γινόμενα σύνθετα ὀνόματα τῷ η πα-
ραληγόμενα, εἰ μὴ ἔχει τὸ ν, βαρύνεται· ὅθεν τὸ εὐ-
λήνης ὀξύνεται.

Εὐμαρής, εὐκολος, εὐχερής, εὐληπτος, καὶ δῆλος. παρὰ 10
τὸ μαίρω τὸ λάμπω, γίνεται μαρῶ μαρής, καὶ εὐμα-
ρής· ὁ μὴ ὑπὸ σκέτει κείμενος, ὁ λαμπρός, κατὰ με-
τάληψιν.

* Εὐμένεια, ἡ εὐνοια· παρὰ τὸ μένος, ταυτέστι ῥώμη, ὃ
χερᾶμεθα τιμὴ βοηθοῦντες.

Εὐμαρίς εὐμαρίδος, εἶδος ὑποδήματος, διὰ τὸ εὐμαρῶς (ὁ
ἐστὶν εὐχερῶς) βελίζει τοὺς ὑποδεδεμένους. Εὐριπίδης,
— βαρβαροῖς ἐν εὐμαρίσιν.

Εὐμαίος, κυρίως ἀπὸ τῆς εἰς τὸν δασπότην εὐμανείας·
καὶ Φιλοίτιος, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν Φιλίας· Ὀδυσσεὺς 20
δοῦλος.

Εὐμανής, ὁ εὐ· τισὶ κατὰ ψυχὴν διακείμενός· ὅπερ ἐστὶ
μένος. ἀντίκειται αὐτῷ, τὸ δυσμενής.

Εὐμελίω] εὐμελίας, εὐ· περὶ τὴν μελίαν ἡσκημένος, πο-
λεμικός· ἢ καλῶς τῇ μελίᾳ χρώμενος· μελία δὲ ἐστὶν
εἶδος δένδρου, ἐξ οὗ τὰ δόρατα ποιοῦσι τὰ πολεμικά. ὁ
εὐμελίας τοῦ εὐμελίου. εἰς τὸ ἄσιος.

Εὐμολπίδαι, γένος Ἀθηνησιν, ἀπὸ Εὐμόλπου τοῦ Θρακός,
ὃς καὶ τὴν μύσιν εὔραν. ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου· ὃς ἦν 30
ἀπὸ β' πέμπτος.

Εὐνείκη ῥοδόπηχος· ὄνομα Νηρηίδος· οὐ παρὰ τὸ νίκη,
ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐνείκω τὸ κομίζω, ὡς τὸ, — μελιηδέα
οἶνον ἐνείκω· — Εὐνείκη οὖν, ἢ τὰ καλὰ κομίζουσα, ἢ
ἢ ἄβαρις, ἣν οἶοντα καλῶς ἐνεργαίει.

Εὐνεΐδαι, γένος Ἀθηνησιν μουσικόν· ἀπὸ Εὐνέως τοῦ Ἰά-
σονος καὶ Ὑψιπύλης. γράφεται διὰ τῆς εἰ διΦθόγγου,
ὡς ἀπὸ τῶν εἰς εὐς.

Εὐνίς, σημαίνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα· ὁ εὐνίς, καὶ
ἡ εὐνίς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν μεμονωμένον καὶ ἐστρη-
μένον, ὡς τὸ. Ὅς μ' υἱὼν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνίαν 40
ἔθνη· — παρὰ τὸ εἰς ἐνός, γίνεται εὐνίς καὶ εὐνίς·
ὅτε δὲ σημαίνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα, γίνεται πα-
ρὰ τὸ εὐνή, εὐνίς.

Εὐναῖος, ἐγκεκρυμμένος, Σοφειλῆς Δόλοψιν, Εὐναῖος εἴη
δραπέτην στέγην ἔχων.

Εὐνάς] Ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, Ἰλιάδος α'. τὰς ἀγκύρας νῦν
λέγει τὰς σιδηράς· παρὰ τὸ εὐνάειν τὴν ναὺν χαλα-
μέναις εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ποιεῖν ἴστασθαι τὴν ναὺν ἐν
ἡσυχίᾳ, ὅπερ ἡμῖν ἐν τῇ εὐνῇ (ὁ ἐστὶ τῇ κοίτῃ) συμ-
βαίνει· καὶ, Εὐνάϊας τ' ἔβαλοντο, ὁμοίως.

Εὐνή, ἡ κοίτη. παρὰ τὸ εὐδω εὐδύνῃ· καὶ συγκροπῇ, εὐ- 50
νή, ἐφ' ἣ καθεύδομεν. ἢ παρὰ τὸ νῶ τὸ σωρεύω, μετὰ
τοῦ εὐ, γίνεται εὐνή, οἶονεῖ τὰ καλῶς νενησμένα καὶ
σεσωρευμένα στρώματα, παρὰ τὸ εὐ σεσωρεύεσθαι ταῦ-

τα ἐν τῇ κοίτῃ. ἢ δὲ λέξεις παρὰ τῷ ποιητῇ, τρία σημαίνει, τὴν κοίτην, ὡς ὅταν λέγῃ, Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ; — καὶ, — Φιλότῃ καὶ εὐνῇ: — τὴν ἀγκυραν, ὡς τὸ, Ἐκ δ' εὐνὰς ἐβαλον: — καὶ, Ἰψὶ δ' ἐπ' εὐνῶν ὀρμήσμεν, Ἰλιάδης ἕ. καὶ τὴν διατριβήν, ὡς τὸ, — ὅδε Φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνὰς.

Εὐνοστος, θεὸς ἐπιμύλιος, ἢ δοκοῦσα εἰσφορὰν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων.

Εὐνεύστατον] ὅσον εὐνοώτατον. ῥητέον ὅτι θεός ἐστιν Ἰαδί διαλέκτῃ, οὕτω τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ὥσπερ ἀφρονάταρον καὶ ἀφρονέστατον: τὰ γὰρ διὰ τοῦ ο συγκριτικῆς, διὰ τοῦ εσ προφέρουσιν· ὅσον δικαιοτάτος, ἀντὶ τοῦ δικαιοτάτος, καὶ τὰ τοιαῦτα πᾶν ὄνομα εἰς οὐς λήγον παρακείμενον συγκριτικῶς καὶ ὑπερθετικῶς, προσθέσει τοῦ τος ἀποτελεῖ· ὅσον ἀπλούστατος, εὐχραύστατος. ζητεῖται δὲ, τί ὁρῶτε εὐνοὺς ἐστὶ τὸ ἀπλοῦν, καὶ τὸ συγκριτικῶς εὐνοώτατος, τὸ δὲ συνηρημένον σχηματίζεται εὐνοώτερος, καὶ οὐχὶ εὐνοώτερος. ῥητέον ὅτι ὅσα μὲν τῶν πρωτοτύπων βραχυκαταληπτεῖ, ταῦτα οὐκ ἔχει σύμφωνον ἐν τῷ συγκριτικῶ καὶ ὑπερθετικῶ· ὅσον ταχύς, ταχύτερος καὶ ταχύτατος. ὅσα δὲ μακροκαταληπτεῖ, ταῦτα μετὰ συμφώνου ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ἐκφέρονται καὶ ὑπερθετικοῖς· ὅσον εὐγενής, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁσαύτως. τὸ δὲ εὐνοώτατος, ὅτε μὲν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ εὐνοός, δεῖ εἶναι εὐνοώτερος: ὅτε δὲ ἀπὸ τοῦ εὐνοός, εὐνοώτερος. Ἰστέον ὅτι τὰ μετὰ συμφώνου γινόμενα ἐν τοῖς συγκριτικοῖς βραχύνονται κατὰ τὰ φωνήεντα, ὅσον σφρονέστερον, ὑγιέστερον. τὸ οὖν εὐνοώτερον, ἢ περισσὸν εἰρητέον ἔχειν τὸ σ, ἢ ὀφείλει βραχύνεσθαι κατὰ τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους. ὥστε τὸ μὲν εὐνοώτερος ἡμάρτηται, ὑγιᾶς δὲ ἔχει τὸ εὐνοώτερος. Φιλόξενος.

Εὐνεύχος, σπάδων, τοιμας· ἀπὸ τοῦ τὴν εὐνὴν ἔχειν καὶ ἐπιμαλίσσθαι καὶ φυλάσσειν. τινὲς δὲ Φασὶ, παρὰ τὸ εὐ τοῦ νοῦ ἔχειν, καὶ ἀπηλλάχθαι τῶν ἀφροδισίων· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ ἀφροδισία ἀνόητα ἐκάλουν, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνη, Ἰπποῦ τε ἀπέχσθαι καὶ τῶν ἀνόητων πάντων.

Εὐξαντίδος γενεῆς] Εὐξάντιος· τὸ πατρωνυμικόν, Εὐξαντιᾶδος, τὸ θηλυκόν, Εὐξαντιάς εὐξαντιᾶδος. ἄρον τὸ ἄλφα, καὶ γίνεται Εὐξάντις εὐξαντιᾶδος. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Εὐξείνος πόντος] οὗτος τὸ πρῶτον ἄξεινος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ὑπὸ ληϊτῶν ἐκείσθαι, καὶ μηδένα ἐκεῖ παραβάλλειν τῶν ξένων. Εὐξείνος δὲ ἐκλήθη νῦν κατὰ ἀντίφρασιν· ὅτι Ἡρακλῆς ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν τοὺς ληστὰς, Φιλοξένους κατέκτισεν.

Εὐξοον] — εὐξοὺς δουρὸς ἀκωκή: — ἀπὸ τοῦ εὐξοός εὐξοός, ὡς εὐνοός εὐνοός· καὶ εὐξοὺς καὶ εὐνοῦ. ἐκ τοῦ ξέω, καὶ μετὰ τοῦ εϋ, εὐξοός· εὐξοον, τὸ καλῶς ἐξασμένον καὶ κατεσκευασμένον. διὰτὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον; τὰ εἰς ος ὀνόματα ἔχοντα τὸ εὐ μόριον κατ' ἀρχὴν, ἅπαντα προπαροξύνονται, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ ἔργον συγκαμμένων, ὡς τὸ εὐεργὸς γυνή.

50 * Εὐρόφος, ὁ εὐ σκατασμένος, παρὰ τὸ εὐ, καὶ τὸ ἐρέφω τὸ σκαπάζω.

Εὐκαλὲς, ῥάδιον, εὐχερέα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιόντων, καὶ εὐχερῶς ὑπεικύντων τοῖς ἀνταγωνισταῖς. τὸ γοῦν δυσχερές, δυσκαλὲς ἄλγον. ἢ εὐκαλὲς, τὸ εὐμεταχείριστον, ἀπὸ τῆς κλάμης· ἢ ἀπὸ τῆς τῶν δοράτων πύλωσης, καὶ γὰρ εὐλαβὲς Φαμὲν, ἀπὸ τῶν ῥαδίως λαβόντων.

Εὐκαλὲς, εὐχερεῖς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐκαλισίων 395 ἀνδρῶν· τούτοις γὰρ εὐχερεῖς δοκοῦσιν οἱ ἀγῶνες.

Εὐκατέρεια, εὐγενής, καλὸν κατέρα ἔχουσα.

Εὐτινής, εὐαίδης· πίνος γὰρ τὸ ὕδωρ.

Εὐκυρίδαι, ὁ ἄνθρωπος Ἀθηναίων· ὅτι ἐν Ἀθήναις πρῶτον τὸ πῦρ εὐρήσθαι Φασὶ, κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον τῆς ἐκλάμψως αὐτοῦ γενομένης.

Εὐπρυμνοί, καλὰς πρύμνας ἔχουσαι· πρύμνα γὰρ τὰ ἐπισθάν μέρη τῶν νεῶν.

* Εὐπυρος, ὁ πλούσιος· ἀπὸ τοῦ πυρός.

Εὐπλίσσοντο, καλῶς ἐβίδιζον καὶ διέβαινον· πλίσσασθαι γὰρ τὸ βάδην διαβαίνειν· καὶ πλῆγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Σοφοκλῆς Τριτολέμῳ, Δρίκοντα δ' αἶρον ἀμφιπλῆξ εἰληφότες: — περιβάδην.

Εὐράξ, ἐκ πλάγιου· Στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθάν: — ἀντὶ τοῦ εἰς πλάγιον. παρὰ τὸ εὐρος, ὡς μόνος μῦθός καὶ μουνάξ· ἢ παρὰ τὸ πλεῖρον, πλευρήξ· καὶ ἀφαιρέσει, εὐράξ. ἀφ' οὗ εὐρος, οἰοναὶ πλευρός ὦν. ἐκ δὲ τούτου καὶ πλάτος εἴρηται τὸ πλάγιον, ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ ὀρθὸν μήκος.

Εὐράχαντες, ἡκοντες· ῥαχίαι γὰρ ἐκάλουν τοὺς τραχεῖς καὶ παρήκοντας τόπους.

Εὐρίζος] παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ ῥίζα γίνεται ὄνομα ὁ εὐρίζος, ἢ εὐρίζος, τὸ εὐρίζον.

Εὐρίπος, παρὰ τὸ ῥιπίζω, οἰοναὶ ὁ εὐχερῶς ῥιπιζόμενος· ἢ παρὰ τὸ εὐρύ, κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ὦν πλατύς· πέλαγος γὰρ ἐστὶ στενὸν ὁ Εὐρίπος μεταξὺ τῆς Εὐβοίας· ὅπερ ἐπ' ἀντικαθ' ἡμέραν ἐναλλάττει τὴν ἰδίαν κίνησιν, καὶ πάντως ἐναντιῶς τῇ κινήσει τοῦ ἀνέμου πορεύεται. ἐκεῖσε δὲ ἐτελεύτησεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐλιγοδυσχέας, μὴ εὐρηκὲς τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης κινήσεως.

Εὐρίπιδης, ἀπὸ τοῦ Εὐρίπου. καὶ γὰρ ἐν Εὐρίπῳ Φασὶ γαννηθῆναι αὐτόν. Εὐρίπιδης εὐρίπιδου.

Εὐρίς κύων. τὰ εἰς ἰν δικατάληκτα ἀπλᾶ ὀξύνονται, ῥίν, καὶ ῥίς· εἰ δὲ σύνθετα, παροξύνονται· ὅσον εὐριν, καμπυλῶν. εὐρίων κύων καὶ σκυλάκων· ἀπὸ τῆς ῥίνος, ἥτοι τῶν τὴν ὁσφρησιν ἐχόντων ὀξυτάτην· κυρίως δὲ τὸ ταῖς ῥιτίν ἰχθυοποιεῖν τὰ θηρία· διὸ καὶ παρτηροῦσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμέρας ἐξάγειν τοὺς κύνας, ἵνα, πρὶν ἢ λῆιον ἀνατεῖλαι, εὐχερῶς ἰχθυολατῶσι ταῖς ῥισί. καὶ Ζενοφῶν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ κελεύει κύνας ἐκλέγεσθαι εὐρίνας, ἵνα ὁσφραίνωνται τοὺς λαγωούς. καὶ Νίκανδρος, Ἀρταμὶς εὐρίνων δοκεῖν ἄγει.

Εὐπλοὺς εὐπλόου· καὶ εὐπλοὺς εὐπλου, τὰ σύνθετα γὰρ τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάσσει κλισίαν. δεῖ προσθεῖναι, φυλαττομένου τοῦ αὐτοῦ γένους· διὰ τὸ πόλις πόλεως θηλυκόν· εὐπολις δὲ εὐπόλιδος, ἀρσενικόν. φυλαττομένης δὲ τῆς αὐτῆς καταλήξεως, διὰ τὸ τύχη τύχης, εὐτυχῆς, εὐτυχοῦς δέ.

Εὐπαρίδαι, ἐκαλοῦντο οἱ αὐτὲ τὸ ἄστρ οἰκούντες, καὶ 50 μετέχοντες βασιλικῷ γένους, τὴν τῶν ἱερῶν ἐπιμέλειαν ποιούμενοι· γεωργοὶ δὲ, οἱ τῆς ἄλλης χώρας οἰκῆτορες· ἐπιγεωμόροι δὲ, τὸ τεχνικὸν ἔθνος.

Εὐβόρηνος καὶ εὐβοτος, ὁ καλλιπρόβατος. ἐκ τοῦ ῥήν· ῥήνός, εὐβόρηνος, πλεονασμῷ τοῦ ρ· πολὺ ῥήνός, ὁ πολὺ δερμῶς· καὶ, Πολύῥήνους νόμα σάκαιον ἔγχος: — τὸ ἐκ πολλῶν βυρῶν κατεσκευασμένον.

Εὐρείτης ἄνεμος, παρὰ τὸ εὐρύ καὶ σφιδρὲν τῆς πνοῆς 396 ἢ ὁ ἀπὸ τῆς ἑω βέων· ἀνατολικὸς γὰρ. παρὰ τὸ βέω βείτης, καὶ βείτης κατὰ συναίρεσιν· ἐξ οὗ εὐρείτης καὶ βαθυρείτης.

Εὐρείος ποταμοῦ, τοῦ καλῶς βέοντος. παρὰ τὸ βέω γίνεται 2

ρεεύς· και εὐρεεύς εὐρεός· και κράσι τῶν δύο εε εἰς τὴν εἰ διφθόγγον, εὐρείδς.

Εὐρος, ἀπληρώτης ἀνεμος· και τὸ πλάτος, και ὁ ροῦς τοῦ πυρός, ὁ ἀνεμος, Ὡς δ' εὐρός τε νότος τε· —

10 παρά τὸ εὐρος τὸ πλάτος, ἢ ὃ πλάτυς και ἐπίπλατος πνέων. ἢ εὐρός τις ὧν· ἐπεὶ ἰδρωτοποιός, διὰ θερμότητα. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς ἑω βέων, ἀνατολικός· ὁ γὰρ ἐναντίος αὐτῷ δυτικός· ζέφυρος δὲ, ὁ ἐκ τοῦ ζοφου βέων. ἢ παρα τὴν αὐραν τὴν πνοήν, εὐρος οὐδετέρως, τὸ σημαντικὸν τοῦ πλάτους· δι' οὗ ἐστὶν εὐρεῖν και φέρεσθαι. ἢ παρα τὸ ἑω, τὸ περιεσόμενον εἰς πλάτος.

Εὐρύς, ὁ πλατύς, παρὰ τὸ εὐρος εὐρύς, ὡς θρασός, θρασύς· κότος, κοτύς· ἵππος, ἱπτύς, και εὐρύ τὸ πλατύ· παρα τὸ εὐδω, οὗ ἐστὶ κοιμηθῆναι· πλάτους γὰρ χρῆζει, διὰ τὸ περιστρέφεσθαι, ὁ κοιμώμενος. ἢ παρα τὸ εὐ μόριον, και τὸ ροῦν τὸ ὀρυμν.

Εὐρύαυγιαν, πλατυάμφοδον, μεγάλην· αὐγίαι γὰρ τὰ ἀμφοδα.

Εὐρυοδαία, παροξυτόνως, ἢ μεγάλη. — ἀπὸ χροῖδς εὐρυοδείης· — μέγα τὸ ἔδος ἐχούσης, ὃ ἐστὶν ἔδρασμα. ἐστὶ δὲ ἐπίθετον τῆς γῆς.

Εὐρυκώσα, ἢ μέγα χάσμα ἔχουσα· παρα τὸ εὐρύ και τὸ κόν· ἢ μεγάλη και πλατεία· κόν γὰρ λέγουσι τὸ μέγα οἱ Λάκωνες. Εὐφορίων, Ὅσους εὐρυκώσα Τυφάου κύσσατο Κητώ.

30 Εὐρυνόμη, ἢ θεὰ ἢ τῶν Χαρίτων μήτηρ· παρα τὸ εὐρέως και μεγάλως νέμειν αὐτὴν και διδόναι· διὰ τοῦτο γὰρ και θυγατέρα Ὡκεανοῦ και μητέρα Χαρίτων Φασίν.

Εὐρύτυλος, ὄνομα κύριον· ἀπὸ τοῦ εὐρύς και τοῦ πύλη. τὰ δὲ εἰς υς ῥέζοντα συντιθέμενα ἀποβάλλει τὸ ς· οἶον, ὠκύς, ἀκύμορος· ταχύς, ταχυθάνατος. σσημαίνεται τὸ Πολύμνια, ἀπὸ τοῦ πολυμνιχ, ἀποβάλλον τὸ υ. και τὰ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἢ 40 Φυλάττει τὸ τέλος, ὡς Ἀνδρομάχῃ· ἢ τρέπει εἰς ος, ὡς Φωνή, εὐφωνός· ἢ εἰς ον, ὡς τρίτυλον· ἢ προσλαμβάνει τὸ ς, ὡς μισογύνης.

Εὐρύαλος, Ἰστέον ὅτι αἱ συνθέσεις πολλάκις Φυλάσσουναι τὸ πνεῦμα τῶν ἀπλῶν· οἶον, Ἰσθημι, ἐφίσθημι· Ῥωμαῖος, Φιλαρωμαῖος. πρόσκειται, πολλάκις· διὰ τὸ εὐρύαλος· τοῦτο γὰρ, ὅτε μὲν ἐστὶν ἐπίθετον, και σημαίνει τὸν πλατυθάλασσαν τόπον, δασύνεται κατὰ τὴν 50 δευτέρα ἀπὸ τέλους σολλαβὴν τῶν ἀπλῶν· ὅτε δὲ ἐστὶ κύριον, ψιλῶται· ζῆται εἰς τὸ ὠκύς.

Εὐρυμέτωπος, ὁ μεγαλομέτωπος.

Εὐρυτίων, ὄνομα κύριον. παρα τὸ εὐρύς Εὐρυτος Εὐρυτίων· ἢ ὃ μέγας· ὡς αἰπύς, Αἰπύτης.

Εὐρύοψ, ὁ μεγαλόφρωνος. Εὐρύοπα Κρονίδην· — ψιλῶται. ἢτοι μεγαλόφθαλμον, παρα τοὺς ὥπας· ἢ μεγαλόφρωνον, παρα τὴν ὄπα, ὃ ἐστὶ Φωνήν. εἰ μὲν μεγαλόφθαλμον, τὸν μεγάλως τὰ πάντα ἐφορῶντα, διὰ τὸ 397 προνοητικόν· εἰ δὲ μεγαλόφρωνον, τῷ βροντοποιῶν εἶναι τὸν θεὸν τοῦτον, ὡς ἐριβρεμέτην.

Εὐρύσκα Ζεύς, ὡς Ἑρμείας ἀκάκητα. ζῆται εἰς τὸ ἀκάν.

Εὐρύσθενες, ὡ μεγάλην δύναμιν ἔχων, μεγαλοσθενές.

Εὐρυφύες, ὄνομα παρα τὸ εὐρύ και τὸ φύω· ἐξ οὗ Φυὰ τὸ φυτόν.

Εὐρυμίδης, ὁ ποιητὴς Τήλεμος. παρα τὸ εὐρος Εὐρυμος, ὡς σκόλος, σκόλυμος· και πατρωνυμικόν, Εὐρυμίδης.

Εὐρυάλης, εἰς τῶν μνηστήρων. παρα τὸ εὐρύς πατρωνυμικῷ τύπῳ, ὥρυάλης.

Εὐρυμασάι, ἐρευνησάι.

Εὐρυπώδης, ἐστὶν Εὐρύπων· εὐρύποντος Εὐρυποντίδης· και

κατὰ συγκοπὴν, Εὐρυπώδης· και ἡκατὰ συνκρίσειν τοῦ ο και ι, και ἐκτάσει πάλιν τοῦ ο εἰς ω, Εὐρυπώδης. ἢ και τὰ εἰς ὀης πατρωνυμικὰ πρὸ τοῦ δ, ἢ τὸ ι ἔχει, ἢ τὸ α· οἶον Πηλεΐδης, Ἀλκιβιάδης. οὕτως οὖν και Εὐρυπώδης τῷ ι παραλήγεται. λέγει δὲ ὁ Ὡρος, ὅτι εἰς τινὰ δύο ἀντιπεπαιστώτως ἔχοντα. ἐστὶ γὰρ Λεώς και Εὐρύπων. και τὸ μὲν Λεώς εἰς λ λήγον ἐποίησε τὸ Λεώνις Φυλή, ὡς τὰ γινόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ὦν λήγοντων· οἶον, Θεών, Θεώνις. τὸ δὲ Εὐρύπων ὥφειλεν εἶναι Εὐρυποντίδης, ὡς περ Λέων Λεοντίδης· και ἐγένετο Εὐρυπώδης, ὡς περ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὦς λήγοντων γινόμενα, Μίνως μίνω, Μινώδης· ἥρως ἥρω, ἡρώδης.

Εὐρύω, δασύνεται και βαρύνεται, ὡς ἱπτεύω και βασιλεύω. τὰ γὰρ τῇ ευ διφθόγγῳ παραληγόμενα πάντα βαρύνονται. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀόριστῳ, οὐ τῷ λόγῳ τῆς παραλήξεως ἔμεινε ἢ μακρὰ, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆς ἀρχῆς ἐφυλάχθη ἢ ευ διφθόγγος. δασύνεται δὲ και πε- 30 ρισπτάται· ἐξ οὗ εὐρύω, εὐρύσσω, εὐρύσκαμεν.

Εὐρεν, ῥῆμα ἀόριστος δεύτερος· ὁ γὰρ ἐνεστώς οὐκ ἐστὶ ῥητός· ἀλλ' ἐξ ὑπομνήσεως τοῦ μέλλοντος και τοῦ παρακειμένου λέγεται και ὁ ἐνεστώς· ὡς οὐδὲ τοῦ ἑω τοῦ ἀρχαῖου ἐστὶν ὁ ἐνεστώς ῥητός, ἀλλ' ἐξ ὑπομνήσεως (ὡς εἵπομεν) τοῦ ἦον δευτέρου ἀόριστου ἐνεργητικοῦ, και τοῦ ἑω ὑποτακτικοῦ· — ὄφρα μὴ οἷος Ἀργείων ἀγέραςτος ἑω· — οὕτως ἐστὶ και τὸ ὑπόλοιπον.

Εὐρέμεν] εὐρον· τὸ ἀπαρέμφατον, εὐρεῖν· και οἱ Ἴωνες και οἱ ποιηταὶ διμυροῦσιν εἰς ἐμεν.

Εὐρώπη, ἀπὸ μητρος Μίνως και Ῥαδαμάνθυος και Σαρ- 40 πηδόνος. Λυκοφρων.

Εὐρώπεια] τὰ διὰ τοῦ εἰα θηλυκὰ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαυνομένου ὄντα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· Πλειστοδόκη, Πλειστοδόχεια. και Εὐρωπαῖος· και οὐδετέρως, τὰ Εὐρωπαῖα· και θηλυκόν, Εὐρωπίς. ἀπὸ τοῦ Εὐρωπος ἢ Εὐρώπη. ἐστὶ και Εὐρωπος πόλις Μακεδονίας· τὸ ἐθνικόν, Εὐρωπαῖος· ὡς ἡπειρος ἡπειραῖος, νησαῖος. ἐστὶ και ἄλλη Καρία· τὸ ἐθνικόν ταύτης, Εὐρώπιος, ὡς Ὡρώπιος.

Εὐρώς, ἢ τοῖς σκεύεσιν ἐπιχορμένη ἐκ τῆς ὑγρότητος ἢ 50 νοτίας λευκὴ τις ἐπίχρσις, τουτέστιν ὑγρότης σσηπηυία. Θεόκριτος, Ἥκα σύριγξ εὐρώτι παλύνεται· — κλίνεται εὐρώς, εὐρώτος· και ῥῆμα, εὐρωτιῶ. ἐκ τοῦ αὐρα ἢ νοτίς, γίνεταί αὐρώς· και τροπὴ τοῦ α εἰς ε, εὐρώς, ὡ· βάθος, βένθος· και πάθος, πένθος. ἢ παρα τὸ εὐρος τὸ πλάτος, ὁ ἐπιπλουτύνμενος τοῖς σκεύεσιν.

Εὐρώεντα, πλατεῖα, ἀναπεπταμένα· ἢ σκοτεινὰ. παρα τὸν εὐρώτα γίνεταί εὐρωτόεντα· και συγκοπῇ, εὐρώεντα. 398 ἢ παρα τὸ εὐρος εὐρόεντα· και ἐκτάσει, εὐρώεντα.

Εὐς, ὁ ἀγαθός. ὡς ἦδω ἦδύς, και βρίζω βριζύς, οὕτω και παρα τὸ ἑω τὸ ὑπάρχω, εὐς· τὸ γὰρ ἀγαθόν και βέβαιον ἐδραῖον ὑπάρχει. ἢ παρα τὸ ἑω τὸ εὐφραίνωμαι και ἡδομαι· οἶον, — ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας· — ἀντὶ τοῦ ἡδυνας. ὁ δὲ Ἡρωδιανός λέγει, ὅτι παρα τὸ ἑω γίνε- 10 ται εὐς ὁ ἀγαθός· τὸ θηλυκόν, ἐή· και ἐκ τοῦ εὐός, εὐς.

Εὐσέλμος, καλὰ σανιδώματα ἔχουσας· σέλματα γὰρ αἱ 10 τῶν ἐρεσόντων κατέδραται. γίνεταί παρὰ τὸ ἑω τὸ κάθμαι, ἐημι, ἔεμαι, ἔμα· πλεονασμῷ τοῦ λ, ἔλμα· και προσδέτεται τοῦ σ, σέλμα· ἐξ οὗ και σέλλα, και σελλιον· και παρα τὸ εὐ.

Εὐσέλμοιο νηός, τῆς εὐκαθέδρου. ὡς περ ἐκ τοῦ ἐρεισμα γίνεταί κατὰ συγκοπὴν ἔρμα, οὕτως ἐστὶ και σελλίς· (και σημαίνει τὴν κατέδραν) ἢ γυνικὴ σελλίδος· ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα σελλίζω· και παραγωγὸν ὄνομα, σέλισμα· και συγκοπῇ, σέλμα. και μετὰ τοῦ εὐ, εὐσελμος, τροπῇ

20 τοῦ α εἰς ος, ὡς σχῆμα, εὐσχημος· καὶ διαλύσει, εὐ-
σελμος.

Εὐσχημων, ὁ κόσμος καὶ πειδόμενος τοῖς νόμοις. παρὰ
τοῦτο ῥητέον, οὐχ ὁ πλούσιος καὶ πολλὰ πεκτημένος.

Εὐσκαρδοί, εὐσκαρίστοι, ὃ ἐστὶν εὐκίνητοι, ταχεῖς. πη-
ρὶ τὸ σκαίρω σκαρμός, καὶ σκαρδομός πλεονασμῷ τοῦ
θ. λέγεται δὲ κατὰ διάλεκτον ὁ πούς. σκαλμοὶ δὲ τὰ
ξύλα, ὧν ἐνδέονται αἱ κώπαι πρὸς τὴν εἰρσίαν.

Εὐσύμβολος, ἀντὶ τοῦ βραδῖως καὶ εὐ συμβάλλων. Ἀντι-
φῶν ἐν τῷ πολιτικῷ.

* Εὐστολος, ὁ εὐκοσμος· ἀπὸ τῆς στολῆς. στολὴ δὲ ἀπὸ
30 τοῦ στέλλειν τοῦ κοσμεῖν.

Εὐστρα, βόθρος ἐν ᾧ τοὺς σὺς εὐνοῦσι· καὶ ὁ στάχυς,
ὅταν μῆκω πέπειρος ἀποφλόγισθῇ. Εὐστραι, βόθροισι
ἐν οἷς οἱ χοῖροι ἤγουν οἱ σὺς εὐνοῦνται, καὶ καίεται
ἱερεῖα.

Εὐσαι τῷ χοιρίδιον. οἱ οὕτω λέγοντες ἀμπαράνουνσι. δεῖ
γὰρ εὐσαι λέγειν· καὶ παρ' Οὐμῶν δὲ κακῶς γράφε-
ται, σιάλους τ' εὐνοῦντας ἐν αὐλῇ.

Εὐστικτον, εὐ πεπλυμένον καὶ πεπατημένον· ἐκ τοῦ σταί-
βω τὸ πατῶ· οἶον, Ἐνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν εὐστικτον
ἔτετο Φῶρος.

40 Εὐτ' ἂν πολλοὶ ὕφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου Οὐνήσκοντες
πίκτωσιν, Ἰλιάδος α'· ἀντὶ τοῦ ὁπότεν. δύο μέρη λό-
γον· εὔτε, ἐπὶ ῥῆμα παραβολῆς δηλωτικόν· καὶ ὁ μὲν
Ἀπολλώνιος λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ ὅτε γίνεται πλεονασμῷ
τοῦ υ, οὔτε· καὶ μεταθέσει τοῦ ο εἰς ε, εὔτε· ὁ δὲ
Ἡρωδιανός, ὅτι ἐκ τοῦ ὅτε, πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ
κράσει Δωρικῇ τοῦ εο εἰς τὴν ευ, γίνεται εὔτε· Εὐτ'
ῥεος κορυφῇσιν· — ἀντὶ τοῦ καθ' ἅπερ, ὃν τρόπον. δεῖ
γνωσθεῖν, ὅτι τὸ εὔτε οὐκ ἐστὶ παραβολῆς, ἀλλ' ὁμοιω-
ματικόν, ἰσοδυναμοῦν τῷ Ἡύτε. Ἀρίσταρχος μέντοι

50 διὰ τοῦ ε, εὔτε, ὡς καὶ ἐτέρωθι που λέγει, Τῷ δ'
εὔτε πτερὰ γίνετ'· — ἀντὶ τοῦ, ὡς πτερὰ ἐγένετο τὰ
ὄπλα τῷ Ἀχιλλεῖ, Ἰλιάδος τ'. εἰσι δὲ οἱ καὶ ἐτέρως
ἀκούουσι τὸ εὔτε, ἀντὶ τοῦ ὅτε, καθὰ καὶ ἐν ἄλλοις·
οἶον, Εὔτε γὰρ ἡέλιος Φαέθων· — καὶ, Εὐτ' ἀστὴρ
ὑπερέσχεν· — λαμβάνεται δὲ ὑπὸ μιαν παραγραφήν
τὸ ὅλον, Εὐτ' ῥεος κορυφῇσιν.

Εὔτε, δύο σημαίνει· ἐπὶ ῥῆμα παραβολῆς, ὡς τὸ, Εὐτ'
399 ῥεος κορυφῇσιν· — καὶ χρόνου δηλωτικόν.

* Εὐταρσος, ὁ καλῶς πτέρωτός· παρὰ τὸ εὐ καὶ ταρσός
ἢ πτέρυξ.

Εὐτείχεον, τὴν καλῶς τετεγισμένην ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ
Ποσειδῶνος. τὰ εἰς ος ἀπὸ οὐδετέρων συντιθέμενα ἀπὸ
εὐθείας συντίθεται· οἶον, ξίφος, ἄξιφος· ῥῆγος, δύρι-
γος· πλὴν τοῦ εὐτείχεος, ἀπὸ γενικῆς συντιθεμένου.
ᾤφειλε γὰρ ἡ σύνθεσις ἀπὸ εὐθείας εἶναι· ἐγένετο δὲ
10 ἀπὸ γενικῆς, διὰ τὸν κανόνα. γίνεται ἐκ τοῦ, τὸ τεῖχος
τοῦ τείχεος, καὶ μετὰ τοῦ εὐ μορίου, εὐτείχεος.

Εὐτυκτον· — κινεῖν εὐτυκτον, καλῶς κατεσκευασμένον.
ἐκ τοῦ τεύχω τέτευχα, τέτευμαι τέτευκται· καὶ ἀπο-
βολῇ τοῦ ε, τέτυκται. ὄνομα ῥηματικόν, τυκτός, καὶ
εὐτυχτός. ὁ κανὼν· τὰ εἰς ος σύνθετα κοινὰ εἰσι τῷ
γένει, καὶ ὁμοφωνεῖ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς.

Εὐτυκίζων, ἐτοιμάζειν.

Εὐτρησίος, παρὰ τὸ τετρησθαι τὸν Αὐτόλυκον, ὁ Εὐπο-
λὶς σκώπτει. Εὐτρησίς, πόλις Ἀρκαδική.

Εὐτραφής· παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ τρέφω, τραφής καὶ εὐ-
20 τραφής· εὐτραφέος.

Εὐτελής, ἐκ τοῦ τέλος, ὃ σημαίνει τὴν δαπάνην. εὐτελεῖς
λέγει τοὺς ρῆ ἐπὶ πολὺ χωροῦντας ταῖς δαπάναις.

Εὐτράπελος, ὁ κούφος καὶ μαρός καὶ ἀπαίδευτος. ὡς περ

γὰρ παρὰ τὸ εἶκω τὸ ὁμοῖω γίνεται εἶκελος, οὕτω καὶ
ἀπὸ τοῦ τρέπω, οὗ ὁ δεῦτερος ἀόριστος ἐτραπον, γίνε-
ται τράπελος καὶ εὐτράπελος. ἢ ἀπὸ τοῦ στρέφω εὐ-
στρεπτος, εὐστράπελος, καὶ εὐτράπελος· καὶ εὐτραπε-
λῶ, ῥῆμα· ἐξ οὗ εὐτραπελία ἡ μαρολογία, κουφότης, 30
ἀπαιδευσία. παρὰ τὸ εὐ τρέπεσθαι τὸν λόγον εἰρηται.

Εὐφάλαρα, λαμπρά. Εὐφαιία, σιωπή, εὐλογία.

Εὐφραδέως, πεφρατμένως καὶ συνεισῶς, παρὰ τὴν φρά-
δην· ἢ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, ἀπὸ τοῦ φράζειν συνα-
χῶς. ὁ δεῦτερος ἀόριστος, ἐφραδον· φράδης, καὶ εὐ-
φραδέης.

Εὐφύα, ᾤφειλε διὰ διφθόγγου, ὡς γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς
ης, ὡς εὐσεβής, εὐσέβεια· ἀλλὰ τὰ παρὰ τὸ φύω
καὶ δυς σύνθετα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον ευωδία,
δυσωδία· ἀφύα, καὶ εὐφύα. 40

Εὐφραίνω· παρὰ τὸ φρῶ τὸ προῖω, γίνεται φραίνω· καὶ
μετὰ τοῦ εὐ, εὐφραίνω, τὸ καλῶς προῖω. ὁ μέλλων,
εὐφρανῶ· ὁ παρακαίμενος, εὐφραγκα. εἰ δὲ εἴη ὁ μέλ-
λων δι' ἀμταβόλου, ὁ παρακαίμενος δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ
κ. καὶ ᾤφειλεν εἶναι ἡφραγκα· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τοῦ εὐ
μορίου καὶ τοῦ δυς ἀρχόμενα ῥήματα ἀτρεπτον τηρεῖ
τὴν ἀρχήν, ἐσωθεν δὲ αὐξάνεται· οἶον, ευορκῶ, εὐώρ-
κουν. ὁ παθητικός, εὐφραμμαι· ὁ ἀόριστος, εὐφραν-
θην· ἡ μετοχή, εὐφρανθείς, τοῦ εὐφρανθέντος.

Εὐφρόνη, ἡ νύξ· παρὰ τὸ εὐ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ· καὶ 50
ὁ χρησμός, καὶ ἡ βουλή· καὶ γὰρ ὁ λογισμός, ὅτε
ασχολεῖ, κριτής γίνεται τῶν πραγμάτων. ἢ παρὰ τὸ
εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀνακνύσεως. ἢ παρωνυμῶν
ἐστίν, ἀπὸ τοῦ εὐφρων εὐφρονος· εὐφρόνη, ὡς ἀμύμονος
ἀμύμωνη.

Εὐφροσύνη· ἐκ τοῦ εὐφρων· τοῦτο ἐκ τοῦ φρῶ τὸ προῖω·
οἶονεἰ ἢ καλῶς προερχομένη, κατὰ συγκοπήν καὶ τρο-
πήν. ἐκ τοῦ φρῶ δὲ γίνεται ὄνομα ῥηματικόν φρων, 400
καὶ εὐφρων· καὶ κλίνεται εὐφρονος. ὁ κανὼν· τὰ εἰς
ων ῥηματικά τρέπει τὸ ω εἰς ο· εὐφρων οὖν, ὁ εὐ-
φρανόμενος.

Εὐχέρης, κυρίως ὁ εὐκαταπάλαμτος, ὁ εὐκαταγώνιστος
καὶ εὐκαταγνώστος· ἀπὸ μεταφοράς τῶν παλαμστῶν ἢ
πολεμιστῶν· παρὰ γὰρ τὴν χεῖρα ἢ συνθήκη· κατα-
χρηστικῶς δὲ ὁ ἐπεικής, καὶ μὴ ἀντικαλαίων· καὶ δυσ-
χερής, ὁ δυσπειθής.

Εὐχύνωρ δὲ τις ἦν, Πολυίδου μάντιος υἱός· — παρὰ τὸ 10
εὐχὴ Εὐχύνωρ, ὡς μάντιος υἱός, ἀπὸ τῆς παρατάξεως
τοῦ πατρὸς κληθεῖς.

Εὐχή, παρὰ τὸ εὐ μόριον καὶ τὸ σχῶ τὸ προῖω, εὐχω
εὐχῇ· ἢ ἡ τοῦ εὐ ἔχειν αἰτησίς· ἢ παρὰ τὸ ἔχεσθαι
τὰ ἀκολουθεῖν, εὐχω· ἀφ' οὗ τὸ εὐχομαι· τοῦτο γὰρ
ἐστὶν ἐν χρήσει· καὶ ἐστὶ τῇ μὲν φωνῇ παθητικόν,
τῷ δὲ σημειομένῳ ἐνεργητικόν· τὰ δὲ ἐνεργητικά ἀπέ-
λειψαν. παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ ἔχω· ἢ ἡ, εὐέχω· τὰ γὰρ
καλὰ ἔχειν αἰτοῦμεν. ἢ παρὰ τὸ ἔχω πλεονασμῷ τοῦ
υ· ἃ αἰτοῦμεν ἔχειν. σημαίνει δὲ ὅ· τὸ κυρίως λέγειν, 20
καὶ ἀπλῶς· Ὀμηρος, — Ἀγχιάλειο δ'εὐφρονος εὐχομαι
εἶναι υἱός· — καὶ, Εὐχετο δ' ἐξ Ἰθάκης ἔμεναι· —
καὶ τὸ εὐχομαι· ὡς τὸ, Εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγ-
νεῖ· — καὶ τὸ καυχῶμαι, ὡς τὸ, Ὡς ἔφατ' εὐχομε-
νός· τὸν δ' οὐ βέλος.

Εὐχόμεν, καὶ εὐφραίνόμεν. Ἰστέον ὅτι παρ' ἡμῶν Φυ-
λάττεται, παρὰ δὲ Ἀθηναίους τρέπεται· ὡς περ ἢ εἰ
διφθόγγος ἔχουσα τὸ ε, παρ' ἡμῶν μὲν οὐ τρέπεται
κατὰ τὸν παρατατικόν· οἶον εἶργω, εἶργον· οὕτω καὶ
ἢ εὐ, ὡς ἔχουσα τὸ ε, οὐ τρέπεται· παρὰ δὲ Ἀττικοῖς 30
πολλὰκις τρέπεται τὸ ε τῆς εἰ διφθόγγου· οἶον, εἰκα-

ζω, ἥναζον. τούτου χάριν· καὶ τὸ εἰς τῆς εὐ διφθόγγου εἰς ἡ τρέπεται· οἶον· εὐχομαι, ἡνύχομαι.

Εὐχος, τὸ καύχημα. παρὰ τὸ αὐχῶ, αὐχος· καὶ εὐχος, τροπή τοῦ αἰς εἰς.

Εὐχολή, εὐχή, δέσεις· ἐκ τοῦ εὐχῶ, κατ' ἐπέκτασιν τῆς λη συλλαβῆς, ὡς παύσω παυσωλή. σημαίνει δὲ καὶ καύχῃσιν, ὡς τὸ, Καδδέ κεν εὐχολῇ Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργεῖην Ἑλένην, Ἰλιάδος β'.

40 Εὐχομαι, καὶ ἐπεύχομαι, ἀντὶ τῆς πρὸς, ὡς καὶ τὸ ἐπι-
ορκῶ, ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω τῶν ὀρκῶν γίνομαι· καὶ ἐπιβλέπειν,
ὑπεράνω τὴν διανοίαν ἔχειν. ἐπευχόμενος οὖν, προσευ-
χόμενος· καὶ ἐπὶ γούνασιν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς γόνασι·
ἢ πρὸς τὰ γόνατα. τὰ ἐνεργητικὰ δὲ οὐκ ἔστι· τότε γὰρ
ἀπολιμπάνουσιν τὰ τε ἐνεργητικὰ καὶ τὰ παθητικὰ,
ἐν ᾧ ἂν ῥήματι ἐναντιῶς ἔχη τὸ σημαίνον· τῷ τῆς
Φωνῆς χαρακτῆρι· οἶον, ῥίγῳ, κάμνω, πυρέσσω, Φρίσ-
σω, πασχω· ομοίως, ἄλλομαι, εὐχομαι, ὀρχοῦμαι,

50 ἱππάζομαι, Φείδομαι, τύπον μὲν ἔχουσι παθητικοῦ,
σημαίνουσι δὲ ἐνέργειαν. τετραχῶς γὰρ ἀπολιμπάνονται
αἱ Φωναὶ τῶν ῥημάτων· ἢ διὰ σημασίαν, ὡς τὰ ῥήματα
τὰ Φωνὴν ἔχοντα ἐνεργητικὴν, σημαίνον· ἢ διὰ παθη-
τικόν· οἶον, ῥίγῳ, καὶ ἐξῆς· τρέχω, ὀφθαλμιῶ, καὶ
ἐπὶ τῶν ομοίων. ἀπολιμπάνει γὰρ τὰ παθητικὰ, ὅτι
τὴν σημασίαν τοῦ παθητικοῦ ἀνεδέξαντο τὰ ἐνεργητικὰ.
ομοίως καὶ τὰ Φωνὴν ὄντα παθητικὰ, σημασίαν δὲ
ἐνεργητικὰ, ὡς τὸ ἄλλομαι, καὶ ἐξῆς· πορευομαι, μα-
401 χομαι· ἀπέλειψε τὰ ἐνεργητικὰ· τὴν γὰρ σημασίαν
αὐτοῦ προϋφῆρκε τὰ παθητικὰ· ἢ διὰ σύνταξιν, ὡς
τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ
τὸ πρῶτον τῶν δυϊκῶν ἐνεργητικῶν, δι' αὐτὰς τὰς τῶν
συμφώνων ἀπέλειψεν· ἀσύντακτόν δὲ ἔστι, τὸ μὴ ἔχειν
χαρακτῆρα Ἑλληνικόν, ἢ καταφορικόν, ὡς τοῦ βῆω ὁ
μέλλων, καὶ τοῦ ἐκτρέφω τὸ ἀρσενικόν· οὐ γὰρ
ἀνὴρ ἐκτιτρώσκει· ἢ κατὰ τὴν γυνή, ὡς τοῦ γυνῆ ἢ κλη-
10 τικῆ, καὶ τοῦ ὕδαρ ἢ γενικῆ, καὶ τοῦ ὕδατος ἢ εὐδεῖα,
καὶ ἐπὶ τῶν ομοίων. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι εἰσι τινὰ ῥή-
ματα, ἅτινα οὕτως ἐνέργειαν, οὕτως πάθος σημαίνουσι,
καὶ οὐδέτερα λέγονται, ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ, πλουτῶ,
ὑπάρχω.

Εὐοχθεῖν δ' ἔχει πολλὸν ἔαρ, Ἡσιόδου, ἀντὶ τοῦ χαί-
ρων, πλήθων τῆς ὀχῆς· ὀχῆ δὲ ἡ τροφή· εἴρηται δὲ
κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ'. ἢ ὀχθος λέγεται ὁ κόπος·
εὐοχθεῖν οὖν, ὁ καλῶς ἔχων τοῦ κόπου, τούτεστιν, ὁ
εὐ κεκοπικώς. ἢ ἄχθος, ἢ λύπη· εὐαχθεῖν δὲ, τού-
αντίον. χαίρων. πλήθοντος τοῦ καρποῦ, εὐοχθέστερον
20 παραγένη ἐπὶ τὸν καθαρόν καιρὸν τοῦ ἔαρος. Ἰστέον
ὅτι τὸ εὐ μόριον αἰεὶ καὶ διαπαντός ἀντὶ τοῦ καλῶς
παραλαμβάνεται, πλὴν τοῦ εὐώνυμος χεῖρ. εἰς τὸ
ἀριστερά.

Εὖω, σημαίνει τὸ Φλογίζω, ὡς τὸ, Εὐόμενοι τανύοντο
διὰ Φλογός ἢ Φαίστοιο.

Εὐώδης] ἐκ τοῦ αὖ τὸ πνέω γίνεται ἀής· ἐξ αὐτοῦ εὐαῆς
καὶ δυσαῆς· ἢ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, εὐαῆων καὶ
δυσαῆων· ἐξ οὗ εὐαώδης καὶ δυσαώδης· καὶ κατὰ συγκο-
πήν, εὐώδης καὶ δυσώδης. τὰ διὰ τοῦ ὠδης μετουσιαστι-
30 κα, διὰ τοῦ αὖ μεγαλύνω γράφεται, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ
πούς, οἶον τριπόδης, τετραπόδης.

Εὐωχία, παρὰ τὸ εὐ ἔχειν, ὅτε ἐπὶ τὰς τῶν θεῶν παραγί-
νονται τιμας. βέλτιον δὲ ἀπὸ τοῦ τὴν τροφὴν ἡμῖν εὐ
ἔχειν· καὶ γὰρ ἡ παροχή, ὅτι πολλὴ ὀχῆ· πρόκειται.
ἐκ τοῦ ὀχῆ οὖν γίνεται εὐωχία, κατ' ἐπαύξῃσιν τοῦ
ὁ εἰς ὦ, ἢ καλῶς τρέφουσα τὸ σῶμα.

Εὐωροί, ἀπαράφυλακτοι, ἀμελεῖς· ἢ ὀλίγοι, καταφρο-

νητικοί. παρὰ τὸ εὐωρεῖν, ὃ ἔστι Φυλάσσειν, κατὰ
ἀντίφρασιν, οἱ ἀπαράφυλακτοι. Εὐφορίων, Οὐδέ τοι
εὐωροί θυεών· — ἢ παρὰ τὸ εὐ καὶ τὴν ὥρην τὴν αἰ-
40 Φροντίδα, κατὰ ἀντίφρασιν εὐωρος, ὁ μὴ Φροντίζων.
ἐξ οὗ καὶ εὐωρία, ἢ ὀλιγορία καὶ ῥαθυμία.

ἘΦαν] οἱ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς
ὀξύτονον, ἔβημεν ἔβαν. οὕτως ἐκ τοῦ Φημί τὸ λέγω, ὁ
παρτατικός ἔΦην· τὸ πληθυντικόν, ἔΦαμεν· τὸ τρίτον,
ἔΦασαν· καὶ Βοιωτοί, ἔΦυν. Φημί· ὁ μέλλων, Φήσω·
ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἔΦαχην, ἔΦαστο, ἔΦατο.

Ἐφεζόμενος, ἐκ τοῦ ἔζω. τούτο ἐκ τοῦ ἔω τὸ κατέζομαι.

Ἐφesis, ἡ δικαστηρίου οἰουδῆποτα ἐφ' ἑτέρου δικαστηρίου 50
μεταγωγή, ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφιεμένη δίκη ὑπὲρ
τοῦ κριθῆναι πάλιν. ἐγένετο δὲ Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν
τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι γὰρ αὐτοῖς ἐξῆν
αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας. καὶ εἰ μὲν
ἐάλωσαν, ἐπώλοντο ὡς ἔξονοι· εἰ δὲ μὴ, ἐπάνισαν
εἰς τοὺς ἐξ ὧν ἐξώσθησαν δήμους· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ-
κλητος καλεῖται. καὶ τὸ ἐφεῖναι, ῥήμα ἐξ αὐτοῦ.

Ἐφεται, ἀνδρες ὑπὲρ ν' ἔτη γεγονότες, καὶ ἀριστα βε- 402
βωπῆναι ὑπόληψιν ἔχοντες, οἱ καὶ τὰς Φοινίκας καὶ
ἐφ' αἵματος δίκας ἔκρινον. ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικα-
στήρια ἐφετῶν. ἐφεται δὲ ἐκλήθησαν, ἥτοι ὅτι ἐπὶ
αἵματος δικάζουσιν ἐλαχον, ἢ ὅτι ἐφesis παρ' αὐτῶν οὐ
δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι, τούτεστιν
ἐκκλητος.

Ἐφεσος, ἡ πόλις· ἀπὸ Ἐφέσου ἐκαῖσε καπηλεύοντος καὶ
Φιλοξενούντος τοὺς παριόντας, καὶ πάντα λέγοντος
πρὸς Ἐφεσον στέλλεσθαι. ἢ ἀπὸ Ἐφέσου Λυδῆς Ἀνα-
ζώνος, ἢ πρώτῃ Ἀρτεμιν ἐτίμησε καὶ ἀνόμασεν Ἐφε- 10
σίαν· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρτεμίδος τοὺς οἰκοῦντας καὶ τὴν
πόλιν κληθῆναι. ἢ ὅτι Θητεὺς συστρατεύσας Ἡρακλεῖ
ἐπὶ τὸν Ἰππολύτης ζωστήρα, ἐδίωκε τὰς Ἀμαζόνας
ἄχρι Λυδίας· κακεῖ καταφενούσας ἐπὶ τινὰ βωμὸν
Ἀρτεμίδος, δεῖσθαι σωτηρίας τυχεῖν· τὴν δὲ ἐφεῖναι
αὐτοῖς τὴν σωτηρίαν· ὅθεν Ἐφεσον κληθῆναι τὸ χω-
ρον, καὶ τὴν Ἀρτεμιν ἐφεσίαν. τὸ ἐθνικόν, Ἐφεσεύς.
ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ τόξα μὴ ἔχειν ἐκεῖ, ὑπὲρ τοῦ μὴ βάλ-
10 λειν τινὰ. ἱκεσία γὰρ ἡ θεός· σταφάνοις δὲ διὰ θαλά-
λῳν τὰς ἱκεσίας ποιοῦσιν. ὅθεν οὐδὲ πρόβατα αὐτῇ
θύουσι, διὰ τὸ τοὺς ἱκέτας μαλλοὺς προσφέρειν.

Ἐφεσία γράμματα, ἐπῳδαί τινες δυσπαρakoλούητος, ἃς
καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἶπεν· καὶ ἐν Ὀλύμπῳ
Μιλήσιον καὶ Ἐφεσίον παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ
δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τὸν ἀστρά-
γαλον ἔχειν τὰ ἐφεσία γράμματα. Φανεροῦ δὲ τούτου
γενομένου, καὶ λυθέντων αὐτῷ τριάκοντα, τὸ ἐξῆς
πεσεῖν τὸν Ἐφεσίον. ἢ ἀπὸ ἐφεσίων τινῶν οὐσῶν ἐκα-
οιδῶν δυσπαρakoλούητων, ὡς προεῖρηται· ὅθεν καὶ
ἐφεσία λέγονται. Ἐφεσία ἀλεξίΦαρμακα καὶ γράμ- 30
ματα· ὀνόματα ἅττα καὶ Φωναί, ἀντιπάθειαν Φυσικὴν
ἔχουσαι.

Ἐφεστιοί, ἔποικοι, ὃ ἔστιν αὐτόχθονες πολῖται. παρὰ
τὴν ἐστίαν, ὃ σημαίνει τὴν οἰκίαν, γίνεται Ἐφεστios.

Ἐφετμή, ἢ ἐντολή. παρὰ τὸ ἔμμι ἥσω ἐσμή· τροπή τοῦ
σ εἰς τ, ἐτμή, καὶ ἐφετμή ἐν συνθέσει. ἢ παρὰ τὸ
ἐφεῖναι ἐφετμή, ὡς βῆναι βαδμός, καὶ στήναι στα-
θμός· καὶ τροπή, ἐφετμαί, προτάγματα, ἐντολαί,
νουθεσίαι.

Ἐφετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς Φεναικικῆς. ὡς γὰρ Ἀριστοφά-
νης Φησί, τὸ ὀστρακίον παρὰ τὸ ὀστρακὸν ἀναπλάσας, 40
ἀνιπτόμενος τὸν ἐξοστρακισμὸν· οὕτω Κρατίνος ἀνέ-
πλασε τὸ ἐφετίνδα, παρὰ τὰς ἐν τοῖς δικαστήροις γε-

νομένους ἀφ' ἑσέως. παρὰ οὖν τὴν ἑφ' ἑσιν, ἐφ' ἐπὶ δὲ παι-
διαν, κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς τ. καὶ γὰρ ἐφ' ἑσθ' λέγε-
ται ὁ πέμπων τὴν ἑφ' ἑσιν.

Ἐφ' ἀκτῶν τόκους] οἱ ἐγγράφοι τόκοι, οἷον ἐπεχόμενοι καὶ
ἀρισμένοι, μὴ μέντοι προέχοντες, μήτε συλλεγόμενοι. βή-
ταρική. ἢ ὁ ἐπὶ τὸ ἔκτον κεφαλαίου.

50 Ἐφ' ἐτρί, τὸ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις ἐπίβλημα ἢν μανθῶν καὶ
χλαμύδα καὶ πόρπην καλοῦσιν.

Ἐφ' εἰώ] — ὅτε κεν τοὶ ἀκτῶν χειρὰς ἐφ' εἰώ, Ἰλιάδος
α', ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλω, ἐπενέγκω. ἐκ τοῦ εἰώ τὸ πορευ-
ομαι, καὶ ἐν συνθέσει ἐφ' εἰώ.

Ἐφ' ἐμμένον, ἐντεταλμένον, προστεταγμένον. ἀπὸ τοῦ ἐφ' ἱ-
μι, ὁ μέλλων, ἐφ' ἱσω ὁ παρακείμενος, ἐφ' ἱεκα ὁ πα-
θητικός, ἐφ' ἱεμαι, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ μετοχή, ἐφ' ἱ-
μένος καὶ τὸ οὐδέτερον.

403 Ἐφ' ἐντο] ἔκπ' τοῦ ἐδω τὸ ἐσθ' ἱώ, ἑσω, εἶκα, εἶμαι, εἶμην
εἶντο, καὶ ἐφ' ἐντο. οὕτως εὖρον· ἀλλὰ κακῶς. ἔστιν ἄν
ῥῆμα, καὶ σημαίνει τὸ κορεσθῆναι, ὡς τὸ, — ἐπεὶ χ'
ἐώμεν πολέμοιο· — ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι. παράγωγον
ἔμην· τὸ παθητικόν, εἶμαι· καὶ κράσει, εἶμαι· ὁ παρα-
τατικός, εἶμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἶντο· καὶ
μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐφ' ἐντο· οἷον, Ἐπεὶ οὐκ
εἶχον οὐδὲν ὅτου ἐφ' ἐντο· — ἀντὶ τοῦ ἀπολαύσουσιν.

Ἐφ' ἱπται] παρὰ τὸ ἄκτω τὸ ἀρτῶ καὶ ἐπίκειμαι, ἡμῶν
10 ἡψαι ἡπται, καὶ ἐφ' ἱπται.

Ἐφ' ἱμοσύνη, ἡ ἐντολή· παρὰ τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συμβάλλειν
τὸν ἀμφοτέρων λόγον. ἀπὸ τοῦ ἱμι ἥσω· ὄνομα ῥημα-
τικόν, ἡμῶν ἡμονος, καὶ ἐφ' ἱμονος· καὶ ἐφ' ἱμοσύνη.

Ἐφ' ἱμερία, ἡ πατρία. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λει-
τουργία, διὰ τὸ εὐμεταβλητὸν πρὸς τὴν τῆς ἐκαστῆς
ἡμέρας κατάστασιν. Ὅμηρος, Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν
ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, Οἷον ἐπ' ἡμῶν ἄγῃσι πατὴρ
ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἐφ' ἱλῆς, σημαίνει καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσω-
20 πον ἔκκαυσιν καὶ μελανίαν, καὶ πάθος τι περὶ τὸ
πρόσωπον γενόμενον, τραχύτητα παρέχον καὶ περὶ οὐν.
εἰρηται ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἐκκαύσεως· καὶ γραφέται
ἐφ' ἱλος.

Ἐφ' ἱγῆσις, ἔστι δίκη εἰσαγομένη, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὑποδεξα-
μένους τὸν εἰρησόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς
χωρᾶς, οἷον, Φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον· ἢ ὅταν τῶν δημο-
σίων κατέχειν δοκεῖ τις κρύφα.

Ἐφ' ἱεῖς] — βέλος ἐχέπευκὲς ἐφ' ἱεῖς Βάλλεν· — ἀντὶ τοῦ
ἐπιτέμειν. ἐκ τοῦ ἱμι, ὁ παρατατικός, ἱην· ἢ μετο-
χή, ἱεῖς ἱέντος· καὶ ἐν συνθέσει ἐφ' ἱεῖς, καὶ διεῖς.

30 Ἐφ' ἱέμην] ἀπὸ τοῦ ἱμι, τὸ παθητικόν, ἱεμαι, ἱέμην,
καὶ ἐφ' ἱέμην.

Ἐφ' ἱάλης, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἰάλλω τὸ ἐκτείνω γέ-
γονεν ἰάλης, καὶ ἱπιάλης, καὶ Ἐφ' ἱάλης.

Ἐφ' ἱθ, ἐφ' ἱθασεν, ἢ ἐβλάψεν. ἐπὶ τοῦ φθῶ, φθῆμι,
ἐφ' ἱθην.

Ἐφ' ἱάτο] ἐκ τοῦ φθῖνω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν, γίνεται
φθῖω· ὁ παθητικός παρακείμενος, ἐφ' ἱμαι· ὁ ὑπερ-
συντέλικος, ἐφ' ἱμην· ἐφ' ἱμο, ἐφ' ἱμο· καὶ πλεονασμῷ
40 τοῦ α. ἢ τὸ πληθυντικόν ἐφ' ἱμέδα, ἐφ' ἱάτο. — δύο
μὲν γεγεῖαι μερόπων ἀνθρώπων Ἐφ' ἱάτο· — ἀντὶ τοῦ
διεφ' ἱάρσαν.

Ἐφ' ἱός, ὁ ὠπτημένος ἢ ἡψημένος. οἷον πυροὺς ἐφ' ἱούς·
ὁ καὶ ἐν συνθέσει λέγεται ἀνεφ' ἱός καὶ πάνεφ' ἱός. ἐκ
τοῦ ἐφ' ἱώ ἐψῆσω, γίνεται ἐψῆτός, ὡς ἀγαπῶ ἀγαπή-
σω, ἀγαπήτός· καὶ τροπῇ τοῦ ψ εἰς φ, καὶ τοῦ τ εἰς
θ, κατὰ συγκοπήν, ἐφ' ἱός.

Ἐφ' ἱλάδον, σημαίνει τὸ ἐσχίσθην ἢ ἐθλάσθην, ἢ διεβρῆ-

γην, ὡς Φησιν Αἰσχύλος, Λινοφθόροι ὕφασμάτων λα-
κίδες ἐφ' ἱλάδον ὑπ' ἄλγεσιν· — παρὰ τὸ θλάω, κατὰ
τροπὴν, φλάω· παράγωγον, φλάζω· ὁ δεύτερος ἀόρι- 50
στος, ἐφ' ἱλάδον, ὡς χαζῶ ἐχάδον.

Ἐφ' ἱεσπερεύω, ἐσπεράς ἐγγρηγοῶ.

Ἐφ' ἱόλιον, πηδάλιον. Ἐφ' ἱόλια, τὰ ἐκ περιττοῦ ἐπιφε-
ρόμενα τοῖς ἀποδημοῦσιν.

Ἐφ' ἱοροί, ἄρχοντες ἦσαν ἐν Λακεδαιμόνι ἐννέα· ἀπὸ τοῦ
πάντας ἐφ' ἱορῶν. ἢν δὲ μεγίστη ἡ ἀρχή.

* Ἐφ' ἱοροί, πέπειρος· ἀπὸ τῆς ὥρης, ἡ δηλοῖ χρόνον, ὡ 40
κεπαίνονται οἱ καρποί.

* Ἐφ' ἱοτε, ἀντὶ τοῦ ἱνα.

Ἐχ' ἱελος, ἥρας παρὰ Ἀθηναίοις τιμώμενος· καὶ δῆμος
τῆς Ἀττικῆς Ἐχ' ἱελίδαι, ἀπὸ τοῦ κειμένου, ἔλους τῷ
τοπῷ, ἐν ᾧ ἱδρυται τὸ τοῦ Ἐχ' ἱελου ἀγαλμα. παρὰ τὸ
ἔλος ἐχειν, ἐχ' ἱελος. καὶ Ἐχ' ἱελιδῶν δῆμος, ἀπὸ Ἐχ' ἱελίος.

Ἐχ' ἱδωρος, ποταμὸς Μακεδονίας, ὁ πρότερον Ἡδόνος κα-
λούμενος· ὁ ἐχ' ὡν (Φησὶ) δῶρα· χρυσοῦ γὰρ καταφέ- 10
ρων ψήγματα· οἱ ἐχ' ὡριοὶ ἀρύονται, δέρματα αἰγῶν
κείραντες, καὶ καθιέντες εἰς τὸ ὕδωρ. ἢ ἀπὸ Δωρου
τινὸς Ἀρκάδος, ἀρίστου τὰ πολεμικά· ὅς συμμαχῶν
Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλαδέλφῳ, ἐμπεσὼν τῷ ποταμῷ αἰτίας
γένετο τῆς ὀνομασίας.

Ἐχ' ἱέτλη, τὸ κράτημα τοῦ ἀρότρου, οὗ ἐχεται τῇ χειρὶ
ὁ ἀροτριῶν. ὡς παρὰ τὸ ἐξυσται, ξύστρα· πέφυται,
φύτρα· (καὶ ἰωνικῶς, φύτλη) γενέτρα γενέτλη· οὕτως
ἐχέτρα ἐχέτλη· ἢ παρὰ τὸ ἐχ' ὡ καὶ τὸ τελῶ, (οὗ ἐχ' ὡ-
μένος ὁ ἀροτριῶν τελεῖ τὰ τοῦ ἔργου) γίνεται ἐχ' ἱέτλη 20
καὶ ἐχέτλη.

Ἐχ' ἱέτης, ὁ πλούσιος, ὡς Πίνδαρος· ἀπὸ τοῦ ἐχ' ὡ ἐχέτης·
σθένω, σθενέτης καὶ ἐρισθενέτης.

Ἐχ' ἱς, ὁ πλούσιος· παρὰ τὸ ἐχειν. τοὺς γὰρ πένητας
τουναντίον ἀχ' ἱνας προσαγορεύουσι, κατὰ στέρησιν τοῦ
ἐχειν.

Ἐχ' ἱς, τὸ θηρίον] Πᾶς δὲ τοὶ ὀξυκάρηνος ἰδεῖν ἐχ' ἱς· —
κυριώτερον ἐπὶ τῆς θηλείας· παρὰ τὸ ἐχειν ἐν αὐτῇ
τὴν γονὴν, ἀχ' ἱς θανάτου· ὠροσθύνων γὰρ τῶν ἄλλων
ἐρπετῶν, αὕτη δεξαμένη τῷ στόματι τὴν τοῦ ἄρρενος 30
κεφαλὴν, οὕτως ἐγμῶς γίνεται, κατὰ τὴν μίξιν ἀπ-
σθίουσα· διαβρωθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν ἐντὸς τὴν γαστέρα,
ἀπόλλυται. ἢ παρὰ τὸ ἀχ' ἱς ἐχ' ἱς, ἢ πάνυ λυπούσα. καὶ
Νίκανδρος, Κωκυτὸν δ' ἐχ' ἱναῖδον ἐπιλείουσι οἰοῦται·
— ἢ παρὰ τὸ ἐχειν καὶ κρατεῖν τοῖς ὀδοῦσιν.

Ἐχ' ἱς, ὅτι μόνον τῶν ὀφείων μὴ ὠφορήσαν, παρ' αὐτῷ
κατέχει· καὶ ὠφορήσαν, τίεται οὐκ ὦν, ἀλλὰ τελεῖα
τὰ ἐρπετά. ἀπὸ τοῦ κατέχειν οὖν.

Ἐχ' ἱδνα] παρὰ τὸ ἐχ' ἱς, ὁ σημαίνει τὸν ὄφιν καὶ τὸν ἰόν,
γίνεται ἐχ' ἱς· καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων. γίνεται 40
ἐχ' ἱδνα, ἢ ἐν αὐτῇ τὸν ἰόν ἐχούσα.

Ἐχ' ἱών] ἀπὸ τοῦ ἐχ' ἱς ἐχ' ἱς γίνεται Ἐχ' ἱών, ὄνομα κύ-
ριον.

Ἐχ' ἱωῖθ, χιλία ἐχ' ἱωῖθ.

Ἐχ' ἱνος, χερσαῖον ζῶον· παρὰ τὸ συνέχειν αὐτὸν στρογ-
γυλούμενον. ἐν γὰρ τῷ ἀλέεσθαι τὸν ἐπερχόμενον συν-
ειλούμενος τὸν τῶν ἀκανθῶν περιβολὸν περιβάλλεται
ὡς ἔρμα. ἐχ' ἱνος δὲ καὶ ἡ γαστήρ, ὡς Φησὶ Καλλιμα-
χος, Ὅντε μάλιστα βοῶν ποθέουσιν ἐχ' ἱνον· — καὶ
αὕτη δὲ παρὰ τὸ ἐπέχειν ἐν αὐτῇ τὴν τροφήν. καὶ ὁ
λέβης· οἷον, — ἐχ' ἱνον βουδόκον, ἀντὶ τοῦ λέβητα. 50
ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, καλούμενη ἀπὸ Ἐχ' ἱνίου
ἐνός τῶν σπαρτῶν, ἐνταῦθα οἰκήσαντος. Λυκοφῶν
μνησθῆναι δὲ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένους· ἐν πέμπτῳ Φίλιπ-
πικῶν. σημαίνει καὶ μέρος γαστέρος· εὖρον δὲ σημαίνει

405

τὴν λέξιν εἰς τὸ ῥητορικόν, καὶ ἄλλο, ἡγουν καδίσκου, ἀγγεῖα τινα· τὰ μὲν, ἐκ χαλκοῦ· τὰ δὲ, ἐκ παραμυ· εἰς αὐτὰ μαρτυρεῖται καὶ αἱ προκλήσεις ἐγγραφοὶ ἐνεβαλλόντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων, καὶ κατεσημαίνοντο, ἵνα μὴδεὶς κακουργήσῃ τὰ ἐμβαλλόμενα. εἴρηται δὲ ἐχίνος καὶ ὁ θαλασσιος. καὶ ἄλλως· ἀπὸ τοῦ ἔχειν ἑαυτὸν, ἀφανῶν τῶν σαρκῶν οὐσῶν. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἔχεσθαι διὰ τὰς ἀκάνδας, ὅ ἐστιν ὁ ἀκράτητος.

10

Ἐχινάδες] ἀπὸ τοῦ ἐχίνου, Ἐχινάδες εἰσὶν νῆσοι· ἢ παρὰ τὸ ἔχειν πληθὺς ἐχίνων· ἢ ἀπὸ Ἐχίνου τοῦ μάντεως τοῦ μετὰ Ἀμφιτρυῶνος στρατεύσαντος· ἢ παρὰ τὸ ἐνέχεσθαι πλησίον ἀλλήλων· ἢ ἐπειδὴ ἰλὺς ἐκ τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ κατερχομένη, ἐκεῖσε ἐνέχεται καὶ ἀπογοιούται.

Ἐχινόπους, ἀκάνδης εἶδος· παρὰ τὸ ἐπέχειν τοὺς πόδας τῶν βαδίζοντων ἐπ' αὐτῆς· ἢ ὅτι ἐχίνων θαλασσιῶν πόσιν ἔοικεν.

Ἐχυρός, ἰσχυρός, ἀσφαλής. παρὰ τὸ ἔχω ἐχυρός, (ὡς λέπω, λεπυρός) καὶ ὄχυρός, ὁ ἀντέχων· ὅθεν καὶ ἐνέχυρον. ἐκ τοῦ ἐναντίου ἄχυρον, ἀέχυρον τι ὄν.

Ἐχυρόφρονες, οἱ ἀσφαλεῖς ἐν Φρονήσει.

20

Ἐχμα, κώλυμα, ἔρεισμα παρὰ τὸ ἔχω ἔχμα. — ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης· — τοῖς ἀναχωμάσι, καὶ ταῖς ῥίζαις, καὶ τοῖς συνέχουσι λίθοις ταῦτα.

Ἐχθές, καὶ χθές· οἱ Ἀττικοί, χθές· οἱ δὲ κοινοί, ἐχθές. πρῶτον δὲ τὸ ἐχθές τοῦ χθές· καὶ δῆλον, πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας, ὅτι ἐχθές εἴρηται παρὰ τὸ ἐκτός γεγενῆσθαι τῆς σήμερον. παρὰ τὸ ἐκτός τοῦ χρόνου γεγονός καταστήματα, ἐκτός· καὶ τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς δασέα, ἐχθές· τὸ γὰρ ἀπόβλητον ἐκτός ἡμῶν. δεύτερον δὲ, ὅτι πᾶν μονοσύλλαβον ἐπίβλημα ἢ φύσει ἢ

30

θέσει γίνεται κατιδίαν μακρόν· οἶον ναί, νῆ, πλην, γνύξ, μάψ. οὐ μάχεται τὸ δίς καὶ τρίς· ἀπὸ γὰρ τοῦ δυάσις καὶ τριακίς, συγκοπῇ. οὐ μάχεται τὸ ψὸ ἐν Ποιέσι Σοφοκλέους· ἐπίφθεγμα γάρ. χωρὶς τοῦ πρίν. πῶς οὖν τὸ χθές βραχύνεται; ἐὰν οὖν εἴπωμεν χθές, ἡλόγηται· ἐὰν δὲ ἐχθές, μιμνῆται τὸ αἰές. τρίτον δὲ, ὅτι τὸ ε Φωνῆεν πέφυκε πλεονάζειν, εἶπον, εἶπον· ἀφαιρεῖται δὲ, ὅτε μετὰ συμφώνου ὑπάρχει, ἔβη, βῆ· οὕτως οὖν καὶ ἐχθές, χθές. ἀφαιρέσει ἄρα, καὶ οὐ πλεονασμῷ. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐθέλω καὶ θέλω· πρῶτον τὸ ἐθέλω, καὶ δεύτερον τὸ θέλω.

40

Ἐχθος, ἢ ἐχθρα, ἢ τὸ μῖσος· ἀπὸ τοῦ ἔχω· ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, ἐκτός· καὶ συνθέσει, καθεκτός, καὶ ἀκαθεκτός. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἐκτός γίνεσθαι ἐχθρῶ καὶ ἐχθος, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐκτός ἔχθωμαι, γίνεσθαι ἐχθρος, τὸ ἀπόβλητον καὶ ἐκτός ἡμῶν.

Ἐχθοδοπὸν, τάττεται ἀντὶ τοῦ ἀπεχθόυ· καὶ ἐχθοδοπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπέχθασθαι. Ἰλιάδος α', — ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφίσεις· Ἡρῃ, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸν καταστήσαι ἐποτρυνεῖς, ἐφορμήσεις, ὅ ἐστιν ἀνταγώσεις. ἐχθροποιῆσαι, καὶ πλεονατμῷ τοῦ δο, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, ἐχθοδοπῆσαι. ἢ τὸ διὰ λόγων μαχεσθῆναι· παρὰ τὸ ἐχθρῶς τοὺς ὅπας προσενέγκασθαι.

50

Ἐχθιστος] Ἐχθιστος δὲ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων· — ἀντὶ τοῦ ἐχθρότατος. παρὰ τὸ ἐχθρὸς ἐχθρότατος, ἐχθρίων· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, ἐχθρίων ἐχθιστος. ἢ παρὰ τὸ ἐχθρὸς γίνεσθαι τὸ συγκριτικόν, ἐχθρότερος· τὸ ὑπερθετικόν, ἐχθρότατος· καὶ ὁ δεύτερος τύπος, ἐχθιστος.

Ἐχθρός] ἐκ τοῦ θορῶ τὸ πηδῶ· καὶ ἐκ τοῦ θορῶ θορήσω, γίνεσθαι ἐκθρός· καὶ συγκοπῇ, ἐχθρός, ὁ ἐξω ἡμῶν προδιερχόμενος· παρὰ τὸ ἐξω ἡμῶν εἶναι καὶ πηδῶν. Ἐψεύσθησαν] ἀπὸ τοῦ ψεύδω ψεύτω, ὡς περ ἄδω ἄπα· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ψεύδομαι· ὁ παρακείμενος, ἐψεύσμαι· ὁ ἀόριστος, ἐψεύσθην, ἐψεύσθημεν· τὸ γ', ἐψεύσθησαν, ὡς ἡνέσθησαν.

406

Ἐχυρόν, δυσαντὶρόντων, ἀσφαλές.

Ἐψία, τὰ ἀπὸ λόγων ἔχοντα παίγνια· οἶον ἔπεα ἔπη· καὶ Φιλέψιος· δασύνεται μὲν, Φιλοπαίγμων· ψιλοῦται δὲ, Φιλόλογος.

10

Ἐψῶ, σημαίνει τὸ λέγω. ἀπὸ τοῦ ἔπω ἔψω, ἐψῶ.

Ἐψιάσθαι, τὸ παίζειν, ἢ ὁμιλεῖν· παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἔψω ἔψῶ, καὶ ἐψῶ· ἐψιάομαι ἐψῶμαι, ἐψιάη, ἐψῶ· — δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἐψιδόντο, Ἀπολλωνιος.

Ἐχθῆρῳ] καὶ ἐχθῆρει γέροντα, ἀντὶ τοῦ μισήσεις.

Ἐχόμενα, ἐπίβλημα μεσοτήτος, ἀντὶ τοῦ παραπλησίως καὶ ἐγγύς· ὡς τὸ, Ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα· — ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ πλησιάζω.

Ἐχω, σημαίνει ὄντω· τὸ πλησιάζω· τὸ βαστάζω, Τόξ' α'

ὅμοισιν ἔχων· — τὸ κρατῶ, Ἀλλ' οὐκ ἄγαμέμνονα ὕπνος ἔχε γλυκὺς· — τὸ οἰκῶ, — θεοὶ Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες· — τὸ ἐλαύνω, Τῷ δὲ διὰ σκαιῶν πεδίοι· δ' ἔχον ὠκέας ἵππους· — τὸ φυλάσσω, Ὅς μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον· — τὸ κτῶμαι, — ἔχω δ' ἄρχε· ἀκριτὰ θυμῷ· — τὸ συνοικῶ γυναικί, Τῇ δ' ἔχε κρείων Ἑλικῶν· — τὸ κρύπτω, Ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ· — ἄλλως τὸ κρατῶ, ὡς τὸ, Αἰνεῖα, σὺ μὲν αὐτὸς ἐχ' ἡνία καὶ τῶ ἵπκω· — τὸ 30

φυλάττω, ὡς τὸ, Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· — τὸ ἐπιμελοῦμαι, ὡς τὸ, Ὅς μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον. Ἐψιμυθίσθαι, προστετριφθῆναι τρίματι λευκὸν τὸν χρῶτα ποιοῦντι, ὡς περ τὸ φύκος ξανθόν. ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκῃ εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ· τῷ δὲ ψιμυθίῳ, εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκῶν ᾖ.

Z.

406 Ζῆτα τὸ στοιχεῖον, ἀπὸ τοῦ Ζήτου τοῦ Βορέου· οὗ μέμνηται Ἀπολλωνιος.

40

* Ζα, ἐπιτατικὸν μόριον, ὡς ζακλούσιος, πλούσιος πάνυ, καὶ τάλλα πολλά.

Ζαβάλλω, τὸ ἐξαπατῶ.

Ζαλαίνω, τὸ μυραίνω.

Ζαβουλών. παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ βουλή, γίνεσθαι ζαβουλών, ὁ πάνυ βουλευτικώτατος.

Ζαγρεύς, ὁ Διόνυσος, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ· ἐξ ἧς χθόνιος ὁ Διόνυσος.

Καλλίμαχος, Τῷ Διόνυσον ζαγρέα γινάμενη· — παρὰ τὸ ζα, ἵν' ᾗ ὁ πάνυ ἀγρεύων. τινὲς τὸν αὐτὸν Φασίν 50 εἶναι τῷ Πλούτῳ.

Ζάγκλον, τὸ δρέπανον. ὡς Φησι Καλλίμαχος, Κέρκυται γυνὴ Ζάγκλον ὑποχθονίη· — παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἀγκύλον, ζάγκλον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ζαγκλον, τὸ λίαν ἀγκύλον.

Ζαῆς, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος. Ὁμηρος, Ὡρσε δ' ἐπὶ Ζαῆν ἄνεμον· — τὸν σφοδρῶς πνέοντα. ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ ἄω τὸ πνεῶ, γίνεσθαι ζαεῖς· καὶ ἐν συναλοιφῇ, ζαῆς· ἢ ὡς παρὰ τὸ πέτω γίνεσθαι πέτην, οὕτω καὶ παρὰ τὸ 407

ἄω, ἄην· καὶ ζῆν, μετὰ τοῦ ζα. τὸ γὰρ τέλειον, ζῆννα, ὡς πέτηνα, εἰ μὴ κατ' ἐκθλιψιν γέγονε.
 Ζαθεός, ἅγιος, εὐδαίμων, μεγαλότιμος, εὐδόξος. ἢ ὁ πάνυ θεὸς καὶ θεϊότατος. παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ ἀπιτατικόν, ἄθεος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ζάθεος. ἢ Αἰολικῶς γέγονεν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ δια, ζα φασί· καὶ τὸν διάπλουτον, ζάπλουτον. ἢ παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικόν καὶ τὴν θῆαν, ἴν ἢ ὁ ἀξιοθέατος, ὡς καὶ ἡγάθεος, ὁ ἅγαν τῆς θῆας μετόχων, ὁ θαυμαστός. τὸ δὲ ζα, τὸ μέγα καὶ ἰσχυρόν καὶ πολὺ σημαίνει.
 Ζαθέην] ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ θεός, γίνεται ζαθέα· καὶ Ἰωνικῇ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ζαθέη· Κίλλαν τε ζαθέην· — τὴν ἅγαν θείαν καὶ θαυμαστήν.

Ζαθερές, τὸ μεσημβρινόν καύμα.
 Ζάκοτος, ὁ ἅγαν ὀργίλος, ὁ μεγαλόκοτος· κότος γὰρ ἢ ὀργή. ἢ διὰ πρόθεσιν ἐστὶν ὅτε ἐπίτασιν σημαίνει· καὶ τρεπομένην ὑπὸ Αἰολέων, γίνεται ζα, ὡς τὸ διαφλεγής, ζαφλεγής· καὶ ἀπλῶς τὸ δια, εἴτε πρόθεσιν σημαίνει, εἴτε μέγας συλλαβας, τρέπεται εἰς ζα. καὶ γὰρ τὴν καρδίαν, καρζάν φασί· καὶ τὸ διαμενής, ζαμενής.

Ζάκορος, νεώκορος, ἡγουν ἢ διακονοῦσα περὶ τὸ ἱερόν. Μένανδρος, Ζάκορος ἡ κομποῦσα τὸν ναὸν τέκνον· — καὶ ὁ ὑπηρέτης. Λευκαδία, Ἐπίθεος τὸ πῦρ ἢ Ζάκορος οὕτως καλῶς· — ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν κοσμών καὶ σαρῶν. κορεῖν γὰρ τὸ σάειν παρὰ Ἀττικοῖς. τὸ δὲ ζα, οὐκ ἐστὶν ἐνταῦθα ἐπιτατικόν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς διὰ πρόθεσεως. ἴν ἢ διάκορος, καὶ Ἀττικῶς, καὶ Αἰολικῶς.

Ζάλη, τὴν σύνομβρον πνοὴν, ἢ τὴν μεγάλην ἅελαν, καὶ τὴν ταραχὴν τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ αἵρος· ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀλλέεσθαι. παρὰ τὸ ζα καὶ τὴν ἅελαν. Πλάτων, Εἴτα ζάλη πνεύματος ὑπὸ αἵρος φαινομένη καταληφθεῖη· — συστροφὴν γὰρ καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν. τινες, ἄνεμος λάβρος, πνεῦμα θορυβώδες. Κλήμης, δύναται ζάλη τις εἶναι, μεγάλη συστροφὴ ἀνέμου. τινες ζάλην τὴν χάλαζαν. ἢ παρὰ τὸ ζέειν τὴν ἅλα, ἡγουν κορυφθεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ἢ ζέουσα. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θαλάσσης· παρὰ τὸ ζέειν τὴν ἅλα.

Ζαμενής, εὐψυχος, μέγα μένος ἔχων, τουτέστι ψυχικὴν προθυμίαν· ἢ ὁ ἅγαν ὀργίλος. παρὰ τὸ μένος, ὁ σημαίνει τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν.

Ζάμολεξ, Πυθαγόρῃ δουλεύσας· ὡς Ἡρόδοτος τετάρτῃ, Σινύθης· ὅς ἐπαυελθὼν, ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθανάτου εἶναι τὴν ψυχὴν. Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν χρόνον τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολεξον. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νόμοις Φησὶν, ὅτι ἐλληνικός τε γέγονας, τελευτὰς κατέδειξε Γέταις τοῖς ἐν Θράκη, καὶ ἔλεγεν οὗτ' αὖν αὐτὸς ἀποθάνει, οὗθ' οἱ μετὰ τούτου, ἀλλ' ἔξουσι πάντα τὰ ἀγαθὰ. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ὠκοδόμηαι εἰρημα κατὰγειον· ἔπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνιδίον ἐκ Θρακῶν, ἐν τούτῳ δητᾶτο. οἱ δὲ Γέται ἐπιδούουν αὐτόν. τετάρτῃ δὲ εἴτε πάλιν φαίνεται· καὶ οἱ Θράκες αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν. λέγουσι δὲ τινες, ὡς ὁ Ζάμολεξ ἐδούλευσε Πυθαγόρῃ, καὶ ἐλευθερωθεὶς, ταῦτα ἐσοφίζετο. ἀλλὰ πολὺ πρότερόν μοι δοκεῖ ὁ Ζάμολεξ Πυθαγόρῃ γενέσθαι· ἀθανατίζουσι δὲ καὶ Τέριζοι καὶ Κρόβυζοι· καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς Ζάμολεξιν φασὶν οἰχεσθαι, ἥξειν δὲ αὐδίας. καὶ ταῦτα αἰ νομίζουσιν ἀληθεύειν. θύουσι δὲ καὶ εὐωχοῦνται, ὡς αὐδίας ἤγοντες τοῦ ἀποθανόντος.

Ζάραξ. Λυκόφρων, Ὁφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ· — Ζάραξ καὶ Ὁφέλτα, ὅρη Εὐβοίας, περὶ ἃ γέγονε τὰ ναυαγία τῶν Ἑλλήνων. Ζάραξ δὲ ὠνόμασται ἀπὸ Ζάρακος τοῦ Πετραίου υἱοῦ Καρύστου.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Ζατῶ, τὸ φράζω· καὶ ζατῶσαι, τὸ φράσαι.

Ζατρεύω, κυρίως τὸ ἐν μύλωνι βασανίζω· ἀπὸ τοῦ ζητρεῖν, ὁ σημαίνει κατὰ Ἰωάννην τὸ βασανιστήριον.

Ζατρεφών, ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ τρέφω, ἅγαν εὐτραφών.

Ζαφλεγής, πολὺφλογον· παρὰ τὸ ἅγαν φλέγειν.

Ζάφελος] ἐπιζάφελος χόλος, ἀντὶ τοῦ ἅγαν ἠξήμενος· καὶ, — ἐπιζάφελως χαλεπαίνει, ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνης, ἠξήμενος, Ἰλιάδος ἰ. παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ ὀφέλλω τὸ αὖξω, γίνεται ζαφελός· καὶ συγκοπῇ, ζάφελος, ὁ ἐπηξήμενος καὶ σφοδρὸς καὶ θυμώδης καὶ ἰσχυρός. ἢ παρὰ τὸ ὀφελῶ· καὶ σημαίνει τὸν μεγάλως ὠφελημένον, ἢ ἐπιμόνης ἠξήμενος. καὶ τὸ μὲν ζάφελος· βαρύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς ος λήγοντα συγκαίμενα παρὰ τὸ ζα προταροξύνεται, ζακοτος, ζαθεός· τὸ δὲ ζαφελῶς περισπᾶται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ λως ἐπιρρήματα παραληγόμενα τῷ ε ὡς ἐπιτοπλεῖστον Φιλεῖ περισπᾶσθαι, εὐτελῶς, ἐπιμελῶς. πρόσκειται, ὡς ἐπιτοπλεῖστον, διὰ τὸ εὐτραπέλως, εἰκέλως.

Ζαχρηῖς] Ζαχρηῖς ἐστὶ κυρίως τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ πραττομένον· παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποιήται ἡ λέξις· Ζαχρηῖς· καὶ ὑπερθέσει, Ζαχρηῖς καὶ Ζαχρηῖς. ἢ, ὡς λέγει Ὀρος, ἐστὶ ῥῆμα χρῶ τὸ πλησιάζω, παρὰ τὸν χρωτὰ· παραγωγον χραῦω, ὡς ψαῦω· ὄνομα ῥηματικόν, χρῆς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μετὰ τοῦ ζα, γίνεται Ζαχρηῖς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. σημαίνει τὸ ἅγαν χρεῖωδῃ. ἢ τὸν σφοδρόν· καὶ Ζαχρηῖων ἀνέμων, ἰσχυρῶν, εὐχρηστών, ἐξακινάων, ἢ μεγάλως πνεόντων.

Ζέμων, τὸ θεμόν· παρὰ τὸ ζέω.

Ζέω, τὸ γένω· καὶ ζεύσασθαι, γεύσασθαι.

Ζέλεια, ὠνόμασται ἀπὸ Ζέλους τινος· ἢ διὰ τὸν ἥλιον ἐν αὐτῇ λίαν εὐσεβεῖσθαι.

Ζέλλω, τὸ βάλλω· ἐξ οὗ ζέλλειν, τὸ βέλλειν.

Ζέφυρος, ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος, ὁ καὶ λίψ κελούμενος. παρὰ τὸ ζῶη καὶ τὸ φέρω, ὁ τὸ ζῆν πᾶσι φέρων καὶ παρέχων, ζήφυρος, ζέφυρος· (καὶ τί μετέχει τοῦ ζῆν; τῷ γὰρ θέρει πνέοντος αὐτοῦ, οἱ καρποὶ αὖξονται) ζωοφόρος τις ὢν, ὁ τὰ πρὸς ζῶην φέρων· ἐπειδὴ τὰ φυτὰ κύσκειν ποιεῖ. Ὀμηρος, — αὐρὴ Ζεφυρίῃ πνέουσα τὰ μὲν φθεῖ, ἄλλα δὲ πέσσει· — ἢ παρὰ τὸ ζόφος, ζόφυρος καὶ ζέφυρος, ὁ ἐκ ζόφου βέων. ὁ αὐτὸς καὶ λίψ καλεῖται.

Ζεὺς, ὁ θεός. Κορυνέος ἐν τῷ περὶ Ἑλληνικῆς θεολογίας, ὅτι ψυχὴ ἐστὶ τοῦ παντός κόσμου, παρὰ τὸ ζῶη καὶ αἰτία εἶναι τοῖς ζῴσι τοῦ ζῆν· καὶ διὰ τοῦτο βασιλεὺς λέγεται τῶν ὄλων, ὡς καὶ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχὴ. ἢ ὅτι ἐξῆς μόνος τῶν τοῦ Κρόνου παίδων, καὶ οὐ κατεπόθη. ἢ ἀπὸ τοῦ ζῆν καὶ τοῦ αῶ· τὸ γὰρ ζωοποιόν ἐστὶ πνεῦμα. ἢ παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ αὐτὸ τὸ βεω, ὁ μεγάλως αὖξων· ἢ παρὰ τὸ δέος· φοβερός γάρ. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ βρέχω, δέωσω, Δεὺς καὶ Ζεὺς· ὑέτιος γὰρ ὁ θεός. ἢ παρὰ τὴν ζέειν· θερμότατος γὰρ ὁ αἶρ. ἢ παρὰ τὸ ζέω, Ζεὺς, ὡς τρέω ἱρεὺς, καὶ Ἀτρεὺς. σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸν θεόν, ἢ τὸν οὐρανόν, ὡς τὸ, Ζεὺς δ' εἶπει οὖν Τρῶας· — τὸν Ποσειδῶνα, ὡς τὸ, Ζεὺς δὲ κατὰ πόντον ἀτάραξεν· — τὸν καταχθόνιον θεόν, ὡς τὸ, Ζεὺς τε καταχθόνιος· — ὁ Πλούτων, Ἰλιάδος ἰ. καὶ τὸν ἥλιον, — ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς· — Διὸς· ὁ κανὼν· δύο κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι· ὁ μὲν εἰς λέγει, ὅτι πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον ὀξύτονον μακροκατάληκτον εἰς ε λήγον, διὰ καθαρῶ τοῦ ος κλίνεταί, καὶ τὸν χρόνον τῆς εὐθείας φυλάττει καὶ ἐν τῇ γενικῇ ὄρον, διῶς, δμῶς· θῶς, θῶς· καὶ ὠφείλεν εἶναι Ζεὺς, Ζεὺς. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, ὅτι τὰ εἰς εὐς διὰ

Λ α

τοῦ εὐς κλίνονται· καὶ ὠφείλαν εἶναι Ζεύς, Ζέος. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, εἰσῆλθεν ἡ τῶν Βοιωτῶν διάλεκτος, καὶ ἐγένετο Ζεύς Διός.

- 20 Ζεύς με μέγα· αἱ ὀξυνόμεναι λέξεις, αἱ διὰ τὴν συνέπειαν τρέπουσι τὴν ὀξείαν εἰς βαρεῖαν, ἐπιφερομένου τοῦ ἐγκλιτικου μορίου, τὴν ἰδίαν τάσιν φυλάττουσι. τὸ ἐμὲ δὲ πρωτότυπος ἐστὶν ἀντωνυμία. αἱ δὲ πρωτότυποι ἀντωνυμῖαι ἐγκλίνονται· καὶ αἱ ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ Φωνήεν.

Ζεῦξαι, τὸ βόας ἢ ἡμίονους ἐνώσαι ὑπὸ τὸν αὐτὸν ζυγόν. καὶ ζεύξαι τὸ πρῶγμα, παρὰ τὸ Ζεύς· αὐτὸς γὰρ πρῶτος ἐξεύξεν ἡμίονους ἐπὶ σπορᾷ καρπῶν.

Ζευξίδα] ἡ "Ἡρα οὕτω τιμᾶται ἐν Ἀργεῖ. Φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀπὶς μετανάστας ἀπὸ τοῦ Ἀργους εἰς Αἴγυπτον, ἔπεμψε βόας τῷ ἐν Ἀργεῖ βασιλεύοντι, καὶ τὴν τοῦ σπόρου ἐργασίαν ἐδίδαξεν· ὁ δὲ, Ζεύξας ἐπὶ τῷ σπόρῳ τὰς βούς, "Ἡρας ἱερὸν ἀνέστηκαν. ὅτε δὲ τοὺς στάχους συνέβαινε βλαστάνειν καὶ ἀνθεῖν, ἀνθεῖα "Ἡρας ἐκάλεσε.

- 30 Ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοϊκόν. Ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα, ἢ ἐστὶν ὁμοία δένδρῳ, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον ποιοῦνται. παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας ἐστίας, ἐπὶ τὴν ἄμαξαν ἀγούσιν εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος ἐσπέρας ἱκανῶς. καθήνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἀμάξης· μέση μὲν ἡ νύμφη· ἐξ ἐκατέρου δὲ ὁ νυμφίος καὶ ὁ πάροχος· οὗτος δὲ ἐστὶ φίλος ἢ συγγενής, ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος. ἐπειδὴ ἡ ἄμαξα ὄχημα λέγεται, ὁ ἐκ τρίτου παροχοῦμενος πάροχος ἐκλήθη. ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας, κἂν περὶ τινος μετῴσι πόρην, ὁ τρίτος συμπαρῶν πάροχος λέγεται.

- 40 Ζεῦγος. οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ Ἰσοκράτης τέτριπτον ζεῦγος εἶπε, καὶ Αἰσχύλος. ὥστε κἂν ἐκ τεσσάρων, κἂν ἐκ πέντε ἢ, ζεῦγος αὐτὸ καλεῖται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ζεύγω, ὡς τεύχω τεύχος.

- 50 Ζεῦγμα, οὐ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἡ ἐξευγμένη σχεδία ἐν ποταμῷ ἢ ἐν θαλάσῃ. καὶ Θουκυδίδης ἐβόμῃ, Τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος. Ζεύγλη, τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντίθενται τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα· ἢ τὸ τοῦ τραχήλου μέρος, καθ' ὃ ὁ ζυγός. ἀπὸ τοῦ ζεύξω, ζεύγλη, ὡς ἀπὸ τοῦ αἶξω, αἶγλη. εἰς τὸ πεπάλῃ.

- 410 Ζευγίσιον, ὁ ἐτέλει ὁ ζευγίτης. τρεῖς δὲ τάξεις Ἀθήνησιν ἦσαν· παντακτοσιμέδιμοι, οἱ πλουσιώτατοι· ἱππεῖς, οἱ ἱππᾶδα τελούντες· καὶ τὸ θητικόν.

Ζεῖδωρος ἄρουρα. παρὰ τὸ ζῆν ζήδωρος, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένη, (τοῦ ἢ εἰς τὴν εἰ δι' ὀφθαλμὸν τραπέντος Βοιωτικῶς, ὡς οὐτήσω, οὐτεῖλῃ) βιόδωρος. ἢ παρὰ τὸ τὰς ζείας δωρεῖσθαι, ζεῖδωρος. ἢ παρὰ τὸ ζεῶ ζέει καὶ ζέει, ἀποβολῇ τοῦ ι, ζεῖδωρος, ὡς μένει, Μενέλαος· καὶ συναϊρέσει ἢ κράσει γίνεται ζεῖδωρος· καὶ γὰρ τὸ ζῶ ζεῶ λέγεται, ἢ τὸ ζῆν δωρουμένη.

- 10 Ζεῖαί, αἱ οὐράι· κατὰ δὲ ἐτέροισι αὐτῇ ἡ κριθῇ· πλεονατμῷ τοῦ ζ, εἰαί τινες οὔσαι. εἰαί γὰρ αἱ τροφαῖοι, ὧν παρδαλίων τε λύκων τ' ἥια πέλονται· — ὅτι ζῶν εἰαί εἰσιν· ἢ παρὰ τὸ ζεῶ, ζεαί καὶ ζεαί, αἱ τοῦ ζῆν αἵται. ἢ ἀπὸ τοῦ Ζεύς, ὅτι Διὸς εὐρύμα ἐστὶ κατὰ τὸν μέθον. Τὰ εἰς ἄλφα τῇ εἰ δι' ὀφθαλμὸν παραληγόμενα ἢ τῇ ι, ἐπὶ μὲν οὐσίας, ὀξύνεται, ζεῖα, Φεῖα, χεῖα· ἐπὶ δὲ πράγματος, βαρύνεται· οἶον, μνεῖα, χρεῖα.

- 20 Ζεῖραι, χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι, ἢ ἀνάκλωι. Ζενοφῶν, Καὶ ζεῖρας μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδα· — οὕτως εἰς τὸ ρητορικόν.

ἄλλοι δὲ ζώνην καὶ χλαμύδα σημαίνειν τὴν λέξιν Φαί· παρὰ τὸ εἶρειν, πλεονασμῷ τοῦ ζ, ἢ ἐνειρμένη· τινὲς δὲ παρὰ τὸ δεῖν, ὃ ἐστὶ δεσμεύειν, δεῖρά, καὶ ζεῖρά, κατὰ μετάθεσιν τοῦ δέλτα εἰς ζ. τινὲς δὲ παρὰ τὴν δέσιν, δεῖρά, ἱμάτιον, ἢ ἐφαπτίς, ἢ διάδημα, ἢ πορφυροῦν ἐνδυμα.

Ζεῶ καὶ ζεῖν· εἰρηται κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὴν θερμασίαν τῶν ὑδάτων ἤχου· ἢ ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ αὐ τοῦ πνέω, ζᾶω καὶ ζέω.

30 Ζῶ καὶ ζῆν] τὸ τῆς ζωῆς σημαντικὸν ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ ζέω κατὰ μεταφοράν· ἀναπνεόμεν γὰρ, ὥς παρῆστιν ἐν ἡμῖν τὸ θερμόν· καὶ ἡ ζέσις τοῦ αἵματος. ἢ ἀπὸ τοῦ αὐ τοῦ πνέω, πλεονασμῷ τοῦ ζῆτα ἢ τοῦ ζα, γίνεσθαι ζᾶω· εἴτα κατὰ κράσιν, ζῶ. παθητικὰ οὐκ ἔχει· τὰ γὰρ οὐδέτερα ῥήματα, μήτε ἐνέργειαν μήτε πάθος δηλοῦντα, παθητικὰ οὐκ ἔχει· οἶον ζῶ, πλουτῶ, ὑγιαίνω, ὑπάρχω. τοῦ ζῆμι, κινήσις οὐχ εὐρηται. ἀπὸ τοῦ ζᾶω, ζᾶεις, ζᾶει, κατὰ κρᾶσιν Δωρικὴν τοῦ αε εἰς η, γίνεται ζῆς, καὶ ζῆ. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ζᾶεις ζᾶε, συνη- 40 ρημένον γέγονε τὸ ζῆς καὶ ζῆ.

Ζῆθι] ἐστὶν εἰς τὸ βοῆς. ὁ παρατατικὸς, ἔζων ἔζων, ἔζας ἔζης, ἔζας ἔζῃ· καὶ τὸ προστακτικὸν ζῆ, — ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἰφιγενείᾳ, Ἄλλ' ἔρπε καὶ ζῆ καὶ δόμους οἴκει πατρός· — καὶ ἐν Φρόνῳ, Δι' ἐλπίδος ζῆ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου· — τὸ γὰρ ζῆθι κατ' ἐπέκτασιν ἔχει τὴν θι συλλαβὴν· καὶ μετὰ τῆς σὺν προθέσεως, σύζηθι. τινὲς λέγουσι, τὸ ζῆς ζῆ μὴ ἔχειν τὸ ι προγεγραμμένον, κατασκευάζοντες αὐτὰ τοῦ εἰς μι τοῦ ζῆμι. οἵτινες οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰς μι, ὠφείλειν εἶναι ἡ μετοχὴ ζᾶς, ὥςπερ στάς· καὶ τὸ 50 θηλυκόν, ζᾶσα, ὥςπερ στάσα· νῦν δὲ ζῶν ἐστὶν ἡ μετοχὴ· καὶ τὸ θηλυκόν, ζῶσα. καὶ εἰ ἀπὸ τοῦ εἰς μι, ὠφείλειν εἶναι τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ζᾶμεν, ὥςπερ Φαμέν· νῦν δὲ ζῶμεν ἐστὶν, ὥςπερ βοῶμεν. ἄρα οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τῶν εἰς μι.

Ζητῶ, συζύγιας πρῶτης. ἐκ τοῦ ζα ἐπιτατικῷ καὶ τοῦ αἰτῶ, γίνεται ζαετῶ· καὶ συνηγοτῇ, ζατῶ· καὶ τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς η, ζητῶ.

Ζητηταί, ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθίστα- 411 μένη, πρὸς ἣν ἐμνημόντο οἱ ὀφείλοντες χορήματα τῇ πόλει· καὶ μὴ ἀποδεδωκότες.

Ζήτης, ὁ υἱὸς Βορρᾶ· οἶον, Ζήτης αὐ Κάλαις τε βορρήϊδι υἱὲς ἰκέσθην, Ἀπολλωνίος δ' Ῥόδιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Ζαήτης, παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ ἀήτης, ὁ μεγάλως πνέων· υἱὸς γὰρ ἐστὶ τοῦ βορρᾶ.

Ζῆθος] Ἀπολλώνιος, Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἱέσδοι, Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβῃ Κεῖτο πέλας, τῆς οἴγε νέον βάλλοντο δομαίους Ἰέμενοι· — 10 εἰρηται παρὰ τὸν ζῆσιν μέλλοντα, Ζῆθος, ὡς ἐρίσιν, ἐρίδος· ἢ ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐζήτηε εὐμαρῶς τεκεῖν αὐτόν, ὡς Φησὶν Εὐριπίδης, Τὸν μὲν κίκλησκε Ζῆθον· ἐζήτησε γὰρ Τόκοισιν εὐμαρείαν ἢ τεκοῦσά νιν.

Ζῆλος, ὁ φθόνος. παρὰ τὸ ζέω καὶ τὸ λίαν γίνεται ζέλος καὶ ζῆλος· θερμὸς γὰρ ἐστὶ λίαν. ἢ παρὰ τὸ ζέειν, ὁ φλεγνύειν καὶ ἐκκαίεσθαι τὴν ψυχὴν ποιῶν· Φλέγει γὰρ ἐν τῷ βάθει. ἢ ὁ ἐκ τῆς ζέσεως τοῦ θυμοῦ γινόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ζάλη, ζᾶλος καὶ ζῆλος· ὁ γὰρ ζῆλος ζάλην βάλλει εἰς τὸν ἄνθρωπον. ἢ ὁ ζητῶν 20 πρὸς τινα ἄλλον ζῆν· οἶον, — ζηλοῖ δὲ τε γείτονα γείτων· — τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ συνηγμένα, εἴτε κατ' ἀρχὰς εἴτε κατὰ τὸ τέλος, τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφὴν· οἶον, πολυζήλος, δυσζήλος, ὁ φθονερός, παρὰ τὸ ζέειν ὄλος.

Ζημία, ἡ τῶν ὄντων πρὸς τὸ ζῆν μείωσις, ἡ τοῦ κέρδους καὶ τῆς ἀφελείας ἀτῆ, ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. μειοῦσα, ἡ τὴν ζωὴν μειοῦσα, τούτεστι τὴν περιουσίαν· παρὰ τὴν ζῆσιν τὴν γινομένην ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ἐν τῷ ἐκτίνειν τὰ ἐπαγόμενα. ἡ ζημία τις οὐσα· ἡ πολιτικὴ.

30 Ζηρυνθία, Ἀφροδίτῃ ἐν Θράκῃ. Ζήρυνθον γὰρ ἄντρον ἐν Θράκῃ. οὐ γὰρ μόνον Ἀρεως ἱερὰ ἐστὶν ἐν Θράκῃ, ἀλλὰ καὶ Ἀφροδίτης. Δυκόφρων.

Ζήτρειον, σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον, ἦγουν τὸν μύλωνα, παρὰ Χίους καὶ Ἀχαιοὺς· ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δούλοι. Εὐκόλις, Ὡς περ γὰρ εἰς Ζήτρειον εὐπεσών· — καὶ δεσπομπος, — ὥς μοι δοκεῖν εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασανιστήριον, τὴν δ' οἰκίαν Ζήτρειον, ἡ κακὸν μέγα· — σύνδετον δέ ἐστιν ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ τρέω τὸ φοβοῦμαι, ζάτρεον καὶ Ζήτρειον. ἡ παρὰ 40 τὸ δεῖν τὸ δεσμεύειν καὶ τὸ τρέω, γίνεται Ζήτρειον, καὶ Ζήτρειον, κατὰ τροπὴν τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὸ ἡ· ἐν ᾧ δεῖσθαι τρέουσιν. εὐρήται δὲ καὶ δια τοῦ ι συνεσταλμένον. καὶ παρὰ Ἡρόδοτον, Ἄγε αὐτὸν εἰς τὸ Ζήτρειον. ἐστὶ δὲ χορίαμβον τὸ μέτρον. τοῦτο δὲ ὁ μὲν Ὡρος προκαροῦναι, ὡς τὸ γήτειον· ὁ δὲ Ὡριγένης προπερισπᾶ. Χοιροβοσκός.

Ζιζάνιον, τὸ ἀνευ σποράς συμπαραφυόμενον τῷ σίτῳ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ σίνω τὸ βλάπτω, σισάνιον καὶ ζιζάνιον, τὸ βλάπτων τὸν σίτον. ἡ παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ ἰζάνω τὸ κάθηναι, σιτοῖζανον, τὸ τῷ 50 σίτῳ παρεδρεῖον καὶ συναυξάνον.

Ζίω, τὸ ζητῶ· ἐξ οὗ καὶ ζίεται, τὸ ζητᾶται.

Ζιγνῶ, τὸ σκυθρωπάζω· καὶ ζιγνῶσαι, τὸ σκυθρωπάσαι.

Ζυγός] παρὰ τὸ δύο ἀγειν, δυαγός· καὶ ἐν συγκοπῇ, δυγός καὶ ζυγός· ὅτι γὰρ Δωριεῖς τὸ δ εἰς ζ τρέπουσιν. ἡ παρὰ τὸ ἀγεσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, δυγός καὶ ζυγός. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ζ διαλύουσιν οἱ Δωριεῖς εἰς σ καὶ δ· οἶον, ζυγός, σδυγός· ζευκτηῖρες, σδευκτηῖρες· Φερίζω, Φερίσδω· συρίζω, συρίσδω. Θεόκριτος, Ἀ ποτὶ ταῖς παγαῖτι μελίσδεσαι· — ἦγουν μελίζεται καὶ ἡχεῖ, καὶ ἀποτελεῖ μελωδίαν. σημαίνει τρία· τὸ ἄσμα τῶν ἱππῶν, ὡς τὸ, ἱππεῖον δὲ ζυγοῦ ἴσα ἤφατο· — καὶ τὸν τῆς κιδάρας πῆχυν, ὡς τὸ, — ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν· — σημαίνει δὲ καὶ τὰς τῶν ἐρεσσόντων καθέδρας. εἴρηται καὶ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν, καὶ 10 ἐπὶ ἀρμάτων καὶ πλοίων. καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν τάλαντον, ἦγουν ἡ τρυάνη, δυαγόν, τὸ δύο ἄγον, καὶ ζυγόν. λέγεται ζυγός καὶ ὁ τῆς κιδάρας πῆχυν, καὶ ὅ ἔγκεινται οἱ κόλλαβοι· οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι, ὧν ἐξάκτονται αἱ χορδαί, παρὰ τὸ κεκολλησθαι. Ἰλιάδος ἰῶτα.

Ζυγομαχεῖν, στασιάζειν, ὡς οἱ βόες συνεζευγμένοι. μετῆνται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης μὴ συμφώνως ἐργαζομένων· ἐκεῖνοι γὰρ πολλὰκις 20 ὅταν ἔλθωσι κάμνοντες, ἐπερείδουσι τὸ βάρος, πρὸς ἀλλήλους καχρημένοι ὑπερι· ἡ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εἰς τὸν σταθμὸν φιλονεικούντων, ἡ τῶν πωλούντων σταθμῶ, καὶ διαφερομένων πρὸς τοὺς ἀννουμένους· ἡ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων, ἡ βοῶν, ἡ ἱππῶν, ἡ τινῶν τοιούτων· ὡς Ἡσίοδος, Οὐκ ἂν τῷγ ἐρίσαντες ἐν αὐλαὶ καμμέν ἀροτρον Ἀξείαν, τὸ δὲ ἔργον ἐταπίον αὐτὶ λσκοιεν· — ὁ δὲ Ἡρόδοτος, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ζυγῶν δύναται Φύσει εἶναι· ἐπεὶ περὶ τῶν καθεδρῶν διαφέρονται οἱ ἐρέσσοντες.

Ζύγαστρον, τὸ κιβώτιον, ὡς Φησι Σοφοκλῆς, Κόλῳ ζυγάστρον· — κυρίως ἡ ἐϋλίγη σορός· παρὰ τὸ ἐνεζεύχθαι καὶ ἐνδεέσθαι ἀλλήλαις τὰς σανίδας. παρὰ δὲ 30

Δελφοῖς καὶ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον. ῥητορικὴ ἡ λέξις.

Ζύμη, τὸ σταῖς τὸ συμπεφθάν εἰς ὅπτησιν. παρὰ τὸ ζέω, ζύμη, (ὡς λύω, λύμη· δύω, δύμη) τὸ ζέον σταῖς· ἡ παρὰ τὸ ζῶης οἶμον εἶναι. ζέω, ζύω, αἰς ξέω, ξύω· χέω, χύω· ζύμη, καὶ ζύμαμα· ἐκ τοῦ ζέαντος, ζευστός, ἡ σταῖς τι γεγονός. ἐκ τοῦ ζύμη ζυμήτης, ἄρτος ποῖος· οἶον, ἄρτοι ζυμῆται, οἱ μεγάλοι.

Ζόφος, σκότος, ἀχλύς. παρὰ τὸ νέφος, μετὰ τοῦ ζα, ζάνοφος· καὶ συγκοπῇ, ζόφος. ἡ παρὰ τὸ Φάος κατὰ 40 προσέλευσιν τοῦ ο, ὁ Φάος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ζόφος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α. ἡ ἀπὸ τοῦ γνόφος, γνόφος καὶ ζόφος, δηλονότι ἀποβολὴ τοῦ ν. σημαίνει δὲ δύο· τὸν ἐν ἄδου τόπον, οἶον ὀμιχλώδη· καὶ τὸν εἰς δύσιν, ὡς τὸ, Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖς γα τοῖ ζόφον ἠερόεντα.

Ζωάγρια, τὰ ὑπὲρ τοῦ ζῆν διδόμενα ἄκαινα.

Ζωῆραι] Ζωῆραι Ἀτρεὺς υἱέ· — ἀντὶ τοῦ ζῶντα λάμβανον. παρὰ τὸ ζῶ καὶ τὸ ἀγρεύειν, ζωγρῶ, τὸ τὰ ζῶντα 50 ἀγρεύω.

Ζωγράφος. Θεόκριτος, Ποῖοι ζωογράφοι τακρίβεια γράμματ' ἔγραψαν; οὐχ ὅτι γράμματι χρῆται, ἀλλ' ὅτι τῇ γραφίδι προσκαταξέει· γράφει γὰρ τὸ ξύσαι. οὐκ ἔχει δὲ τὸ ι προσγεγραμμένον. ἐστὶ γὰρ ζῶον ζῶου ζωογράφος· καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε μεταξὺ τοῦ ι ὄντος ἡ τοῦ υ ἡ συμφώνου. κρᾶσις γίνεται, ἀλλὰ πρῶτον ἀποβάλλει αὐτὸ, καὶ οὕτω γίνεται ἡ κρᾶσις, βελτίονα, βελτίω· τῷ ἐμῷ, τῷ μῷ· τοῦ ἀνθρώπου, τάνθρωπου· καὶ τὸ 413 ἀνθρώπος, τάνθρωπος· τούτου χάριν καὶ τὰ ζωογράφος πρῶτον ἀποβάλλει τὸ ι, καὶ οὕτω ποιεῖ τὴν κρᾶσιν τοῦ ω καὶ ο εἰς ω, χωρὶς τοῦ ι.

Ζωπυρεῖν, κυρίως τοὺς ἀνδράκας Φυσᾶν· Ὡς τρίς κατάρτατε ζωπύρει τοὺς ἀνδράκας· — καὶ ζωπυρῆσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τυρός λέγεται καὶ ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀβρώστιας ἀναβρῶννυμένους. καὶ ἔζηρ· Καγὼ γ' ἂν ἔζηρ καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον· — ὡφείλειν εἶναι ἔζων. κοινῶς μὲν, ἔζας ἔζα· οἱ Δωριεῖς δὲ τὸ α εἰς η συναυροῦσιν, 10 ἔζαες ἔζης λέγοντες, καὶ ἔζαες ἔζη. πλάνης οὖν γινομένης, ἐγένετο πρῶτον πρόσωπον ἔζην, προσδέσθαι τοῦ ν, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου.

Ζωῖδιον, σὺν τῷ ἰῶτα· ἐπειδὴ εὐρήται κατὰ διάστασιν.

Ἄρατος, Ζωῖδιον δὲ ἐ κύκλον ἐπὶ κλήσιν καλέουσιν· — ἡ ἐπειδὴ ἐστὶ, ζῶον ζῶου· ὅπερ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰῶτα· καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τῶν πρωτοτύπων ἀπὸ Φωνήεντος ἄρχεται, γίνεται ζωῖδιον, ὡς εἴρηται, τοῦ ι ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου ὄντος. τὸ γενικὸν ὄνομα, παρὰ τὸ ζῶ, τὸ τοῦ ζῆν δεκτικόν. ἡ 20 ἀπὸ τῆς ζωῆς, τὸ ζῶν ἔχον, ἡ ζῆσιν ἔχον καὶ θερμότητα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μὴ ζῶων· ὅθεν καὶ ζεστόν ἀνθρώπον Φαμέν, τὸν εὐκίνητον καὶ θερμόν. γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ εὐρήται κατὰ διάστασιν καὶ παρὰ Σιμωνίδην, οἶον, Τόδ' ἡμῖν ἐρεπτόν· παρῆπτατο ζῶιον κάκιστον· — καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν διὰ τοῦ ωον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ωον οὐδέτερα μόνον γένῃ ἴσκει ἔχειν τὸ ἰῶτα· οἶον, Πτῶν, ὄνομα ὄρους· προστῶν, περιστῶν, ὑπερῶν. οὕτω καὶ ζῶον σὺν τῷ ι.

Ζῶς· ἀξιοῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾶσθαι· οὐχ ὀγιῶς· μό- 30 νον γὰρ ἐστὶ τὸ σῶς περισπῶμενον ἀρεσμένον εἰς ὡς λῆγον, εἴτε ἀπὸ τοῦ σῶος, ἡ ἀπὸ τοῦ σῶος· ὅπερ ἄμεινον. εἰ δὲ ἐκ τοῦ ζωός ἀξιοῖ αὐτὸ περισπᾶσθαι, ἴστω ὅτι τὰ ἐξ οξείας καὶ βαρείας πάλιν βαρύνονται. εἰ μέντοι κλίπει αὐτὸ, ἰσοσύλλαβον εὐρεθήσεται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ζῶω, ζωός ζωός· ἡ ἀπὸ τοῦ ζῶ, ζωός.

Ζῶη] ἐκ τοῦ ὦω καὶ τοῦ ζα, γίνεται ζῶω, ζῶ· οἱ γὰρ

Λα 2

ζῶντες πάνυ ἐμπνέουσιν. ὁ ζῶν, ὁ ζῶν· τοῦ ζῆντος, τοῦ ζῶντος. τὸ εὐκτικόν, ζῶμι· τὸ δεύτερον, ζῶις, ζῶς· ζῶι, ζῶ· καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ οἱ Ἀττικοὶ προστιθεῖσι τὸ η, καὶ γίνεται ζῶη. ἀπὸ δὲ τρίτου ποιοῦσι τὸ δεύτερον, προσδέσει τοῦ σ, ζῶης· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, τὸ πρῶτον, ζῶην, ὡς ἀγαπήν.

Ζωή] ἀπὸ τοῦ ζῶ, γίνεται ζωή, κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ βῆω, γίνεται βόη, καὶ χέω χοή, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ζῶ, ζοή· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω ζωή. τὰ γοῦν παρ' αὐτοῦ συνησμένα τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφὴν, ζωηφόρος, ζωοτόκος, αἰζώω.

50 Ζωμός] κυρίως τὸ ἐπὶ τοῖς κρέασι τῶν ζῶων ἄρτυμα ζωμός καλεῖται· ζῶμα δὲ, τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζῶνυσθαι· ἢ τὸν θώρακα.

Ζῶνυσθαι, τὸ καὶ σπλίζεσθαι· συνεκδοχικῶς ἀπὸ μέρους. τὸ περιζωσμένον· ἐκ τοῦ ζῶω βαρυνόν· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ ζῶ ζῶσω, οὐκ ὠφείλε προσλαμβάνειν τὸ σ· τοῦ δὲ ζῶ (ἐπὶ τῆς ζῶης) ὁ μέλλων, ζήσω. ἔχει δὲ τὸ ζῶνυσθαι πρὸς τὸ ζῶ συγγενεῖαν τινα· ἐπεὶ τὸ ζῆν ἐπὶ τοῦ θερμοῦ λαμβάνεται, παρὰ τὸ ζέω, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ θερμασίαν, ὥσπερ καὶ κατὰ περιφρασιν ἀλβας ὁ νεκρός· ἀπὸ δὲ μεταφορᾶς τοῦ ζῆν, καὶ τὸ ζῶνυσθαι· ἐπεὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον ζῶνύμεθα, ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ τοῦ σώματος θερμόν, ἢ καρδίαν.

Ζώνη, τὸ τοῦ σώματος μέρος· παρὰ τὸ ζῶ· ἐν ᾧ μάλιστα τὸ τοῦ ζῶου ἐστὶ ζωτικόν· καὶ τὸ περὶ αὐτὸ ὕψωμα, ζώνη ὁμωνύμως λέγεται, ὡς καὶ θώραξ τὸ μέρος τοῦ σώματος, καὶ τὸ περιτιθέμενον ὄπλον. ἢ παρὰ τὸ δαῖν, δώνη καὶ ζώνη, ἢ περιδομένη καὶ δεσμοῦσα ἡμᾶς· διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συνησμένα, διὰ τοῦ ω μεγάλου, οἶον ἄζωνος, βαδυζώνος, εὐζώνος. σημαίνει δὲ τρία· τὸ μέρος τοῦ σώματος, ὡς τὸ, Ἄρσι δὲ ζώνην, στέρνον

δὲ Ποσειδάωνι, Ἰλιάδος β'. παρὰ τὸ ζῶ τὸ ζωογονῶ, τὸ παρὰ τὴν καρδίαν μέρος κείμενον, ἐν ᾧ μάλιστα ἐστὶ τὸ τοῦ ζῆν δεκτικόν· σημαίνει καὶ τὸ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον, ὡς τὸ, Ζώσατο δὲ ζώνην ἐκατὸν θυσάνοις ἀρχοῦσαν· σημαίνει καὶ τὸν συνουσιασμόν, ὡς τὸ, Λῦσε δὲ καρδενίην ζώνην.

Ζωστήρ, θώραξ, ζώνη· καὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς. Εὐφορίων, Οὗτος μὲν Ζωστήρ Φοῖβου πέδον· — καὶ Ζωστήριος 20 Ἀπόλλων, παρὰ Ἀθηναίοις τιμώμενος. καὶ, ἡδ' ἐπαπλήσασα ζωστήριον Ἀπόλλωνι· — Φασὶ γὰρ, τὴν Λητῶν ὠδίνουσαν ἐκεῖσε τὴν ζώνην λῦσαι. ζωστήρ, ὁ ἐπάνω τοῦ θώρακος, ᾧ χρῶνται· Λῦσαι δὲ οἱ ζωστήρα καναίολον· — ζῶμα δὲ καὶ αὐτὸς ὁ θώραξ κατὰ Ἀρίσταρχον. ἀντίγραφον οὖν Φησι, Διὰ μὲν ἄρ ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλίοιο· — λέγεται ζῶμα καὶ τὸ περιζῶμα· Ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάβαλαν· αὐτὰρ ἔπειτα Θῆκαν ἱμάντας εὐδηήτους.

Ζωρότερον] Ζωρότερον δὲ κέραρα, Ἰλιάδος ι'. ζωτικώτερον, ἀκρατώτερον, ἐνεργές· οἱ δὲ, θερμώτερον· παρὰ τὸ ζωρός, ὁ ἀκρατός· καὶ οὐδέτερον, ζωρόν· καὶ ζωρότερον· ποτόν. ἀπὸ τοῦ ζῆν ἢ ζεῖν, γίνεται ζωότερον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἐν ᾧ ὁ οἶνος οὐκ ἠφανίσται, ἀλλ' ἐστὶ ζῆ· ἢ ζεῖ καὶ θερμός ἐστιν· ἀπὸ δὲ τούτου τὸ ἀκρατώτερον καὶ ἰσχυρόν ἐμφανίται· ἢ ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ ὥρον, ὃ σημαίνει τὸν ἐνιαυτὸν, γίνεται ζῶωρος, καὶ ζωρός, ὁ πολυετής καὶ παλαιὸς οἶνος, καὶ εὐποτός ὑπὲρ τὸν νέον.

Ζώτειον, προκαροξυτόνως ὁ μύλων· παρὰ τὰς ζαῖας, αἱ 40 καὶ ζαῖαι καλοῦνται· ὅπου αἱ ζαῖαι ἐκόπτοντο, οἰονεῖ ζῶνται. οἱ δὲ, τόπος ὄνομα, ὅπου ἐκολλάζοντο οἱ οἰκέται· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους, ζώστειον, ὡς Ὀδρος ὁ Μιλήσιος εἶρηκεν.

Η.

414 Ἦτα τὸ στοιχεῖον, ἐκ τοῦ ἦτα καὶ ταῦ ἔχειν τὸν χαρακτῆρα τοῦ στοιχείου. ἡνίκα γὰρ πλάγιον τεθῇ, εὐρήσεις ταῦ· εἰ δὲ ἀπὸ πρώτης γραμμῆς τοῦ ἦτα βρεῖται 50 ὁῦσι διὰ τῆς ἐν μέσῳ γραμμῆς, τὸ ἦτα εὐρήσεις ἀλφα.

Ἦ] τοῦτο τὸ η ψιλούμενον καὶ περισπώμενον δηλοῖ σύνδεσμον παραπληρωματικόν, ἥτοι ἴσον τῷ δῆ· οἶον, — ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον ἐστὶ· — καὶ παραλληλως, Ἦ δὴ λογία ἔργα· — δηλοῖ δὲ καὶ ἀπορηματικὸν σύνδεσμον· οἶον, Ἦ οὐχ Ἐλένης ἔνεκ' ἡνέμοιο· — Ἦ μούνοι Φιλέουσι ἀλόχους μεροπῶν ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι; — δηλοῖ 415 δὲ καὶ τὸ ἔφη· Ἦ, καὶ κυανέσιν ἐπ' ὀφρύσι· — καὶ σεσημαῖνται Ἀριστάρχω, ὅτι ὁ μὲν Ὀμηρος αἰεὶ ἐπὶ προσρημένους λόγους ἐπιφέρει τὸ ἦ, τὸ δηλοῦν τὸ ἔφη· ὁ δὲ Πλάτων μετ' αὐτὸ ἐπιφέρει τὸν λόγον. καὶ πάλιν, ἡ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, σημαίνει τέσσαρα· τὸν δὴ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον· ὡς τὸ, — ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον· — καὶ ἐπίρρημα βεβαιώσεως, ἀντὶ τοῦ ὄντως, ὡς τὸ, Ἦ μᾶλα δὴ τέθνηκε Μενoitίῳ ἀλκιμος υἱός· — καὶ ἀντὶ τοῦ εἶπεν· ἐστὶ δὲ ῥῆμα ἴσον τῷ ἔφη· ὡς τὸ, Ἦ, καὶ κυανέσιν ἐπ' ὀφρύσι· — 10 καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπορηματικοῦ τοῦ ἄρα, ὡς τὸ, Ἦ μούνοι Φίλοι· — δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀληθές, ὡς ἐπὶ τὸ, Ἦ δὴ λογία ἔργ, ὅτε μ' ἐχθροδοκῆσαι ἐφῆσαι Ἦρη· — τὸ γὰρ ὄντως, ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. Ἦ μᾶλα δὴ τέθνηκεν· — ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς, ὅλῳ, Ἰλιάδος σ. οὕτω γὰρ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ ἔχει, Ἦ μᾶλα δὴ τις ἔγγημεν.

Η ψιλούμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικόν· Ἦ εὖ, ἢ κακῶς νοστήσομεν· — ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ συναπτικοῦ τοῦ εἰ τίθεται, ὡς τὸ, — ἢ καὶ γένει ὕστερος ἦεν· — ποτὲ δὲ παρέλκει, ὡς τὸ, Ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα παρεξέρεσθαι ἐκαστα; — καὶ 20 πάλιν, ἡ ψιλούμενον καὶ βαρυνόμενον σημαίνει τέσσαρα· ἢ διαζευκτικός ἐστίν, ἢ υπερδιαζευκτικός, ἢ διασαφητικός, διαζευκτικός, ὃ τὰ ἐναντία τῇ συντάξει διωστῶν οἶον, — ἢ νέος ἢ παλαιός· — καὶ, Ἦ ἡμέρα ἐστίν, ἢ νύξ· — ὑποδιαζευκτικός δὲ ἐστίν, ὃ διαφορά πραγμάτων τιθεῖς, καὶ μὴ ἕτερον ἐν τῇ αἰτήσει διερωτῶν οἶον, Δός μοι χρυσὸν ἢ ἀργυρὸν ἢ λίθους τιμίους· — διασαφητικός δὲ ἐστίν, ὅταν τῶν δύο προτεθέντων, τῷ ἐν αἰρήται· οἶον, Κρεῖσσον πένεσθαι ἐν γῇ ἢ πλουτοῦντα πλεῖν· — καὶ, Θέλω τύχης σταλαγμόν, ἢ Φρενῶν πίθον· — Ῥανίς 50 Φρενῶν μοι μᾶλλον, ἢ βυδός τύχης· — οὗτος ὁ σύνδεσμος γίνεται μετὰ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου, ἀλλὰ ἢ· ἐν συγκοπῇ, ἀλλ' ἢ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν καί, ὡς τὸ, Βούλομαι ἐγὼ λαὸν σὸον ἐμμεναὶ ἢ ἀπολέσθαι.

Ἦ τοιόδε εἰς· — ὃ ἢ σύνδεσμος διαζευκτικός μὲν ἐστὶ, παραλήφθη δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τοῦ συναπτικοῦ εἰ· οἶον ἐστὶ καὶ ἄλλο, — ἐπεὶ οὐ πολύμυθος, Οὐδ' ἀφαιμαρτοεπής, ἢ καὶ γένει ὕστερος· — ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς καὶ τῷ γένει οὕτω καὶ τὸ, ἢ τοιόδε εἰς· — ἀντὶ τοῦ, εἰς τοιοῦτος ὑπάρχει. Οὐκ ἀν δὴ μάλ' 40 νείας ἀρήφιλον Μενέλαον, Ἰλιάδος γ'. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ πότερον, ὡς τὸ, Ἦ οὐα Φασγανον ὀξυ.

- Ἡ γηθῆσαι Πρίλαμος: — σύνδεσμος διαβεβαιωτικός· καὶ δεῖ περισπᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ, ὅντως ἂν χαρεῖται, ὅτι τὸν ἢ σύνδεσμον ἐξ διαφόρων σημαίνειν Φησὶν Ἡρωδιανός· περισπῶμενος, τρία· καὶ βαρυνόμενος, τρία. περισπῶμενος μὲν γὰρ, ἔστι παραπληρωματικός, βεβαιωτικός, διαπορητικός· βαρυνόμενος δὲ, ἔστι διαζευκτικός, παραδιαζευκτικός, διασαφηντικός. ὁ μὲν οὖν διαζευκτικός οὕτως, Ἡ ἡμέρα ἐστίν, ἢ νύξ: — ὁ δὲ παραδιαζευκτικός πεῖται ἀντὶ τοῦ καὶ, ὡς παρὰ Πλάτωνα, Μένω, ἢ περὶ νόμων: — ἀντὶ τοῦ, καὶ περὶ νόμων, τὸ δὲ, Βούλομαι πλουτεῖν ἢ κένεσθαι: — τοῦ διασαφηνικοῦ ἐστίν. ἔθος δὲ τοῖς διασαφηνικοῖς συνδέσμοις, δύο πραγματικῶν τοῦ μὲν ἑνός, ποιεῖσθαι αἵρεσιν· τοῦ δὲ ἑτέρου, ἀποβολήν. καὶ ἀποβολὴ μὲν, ὡς τὸ, Βούλομαι ἐγὼ λαὸν σὸν ἐμμεναι ἢ ἀπολέσθαι: — αἵρεσις δὲ, ὡς τὸ, Ῥα νῦν Φρενῶν μοι μᾶλλον, ἢ βυθὸς τύχης: — τὸ ἢ, δασυνόμενον, καὶ ὀξυτονόητον, δηλοῖ ἄρθρον προτακτικόν, ὡς τὸ, Ἡ δ' ἐτέρη, θέρει προρέει: — δηλοῖ δὲ καὶ ἄρθρον ὑποτακτικόν· οἶον, — ἢ μυρὶ Ἀχαιοὺς ἄλγε' ἔθηκε: — δηλοῖ καὶ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν· οἶον, Ὡς ἢ ἂμφικόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀμῆς. δηλοῖ δὲ καὶ συναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου συζυγοῦσαν τῇ ἐμῇ, σῆ. ὑποδείγματα δὲ αὐτῆς παρ' Ὀμήρῳ οὐχ εὐρίσκονται· ἐκ δὲ τοῦ ἀναλόγου νοεῖται· αἱ γὰρ πλάγιοι πᾶσαι δι' αὐτῆς παρ' Ὀμήρῳ σώζονται, ἦς, ἦ, ἦν.
- 10 Ἡ, σύνδεσμος αἰτιολογικός, ἀντὶ τοῦ καθὸ παραλαμβανόμενος. ἢ χι· ἢ πολεμητέα ἦν αὐτοῖς: — ἀντὶ τοῦ ὅπου, τοπικὸν ἐπίρρημα. τὸ γὰρ ἢ χι, τοπικὸν ἐπίρρημα, κατ' ἐπέκτασιν ἐστὶ τῆς χι συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ἢ δασυνόμενου καὶ περισπόμενου. ἔχει δὲ καὶ ἢ προσγεγραμμένον. τὰ γὰρ εἰς ἢ λήγοντα ἐπίρρηματα ἔχει τὸ ἢ προσγεγραμμένον· οἶον ἄλλη, τριπλῇ, κοιμῶ. σεσημειώται πέντε, νῆ, μῆ, δῆ, ἡδῆ, δηλαδῆ. διατὶ βαρύνεται; ζῆτει εἰς τὸ ὀφειτέλεστον.
- Ἡ δὲ οἱ, αὕτη δὲ αὐτῷ. περιπᾶται. ἐν μέρος λόγου ἐστίν· ἐπειδὴ δεικνύται ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ, Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ: — καὶ εἰς τὸ Λεξικόν· Ἰλιάδος γ', γραφεται, Τοιῇδ' ἂμφι γυναικί: — ἢ διὰ τοῦ δε παραγωγῆς, εἰ ἔχει πρὸ τέλους μακρόν, προπερισπᾶται. σεσημειώται τὸ. Τῶδε δὲ νῶϊ.
- Ἡ] ἢ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ: — ἀντὶ τοῦ ἔφη, εἶπεν.
- Ἡ, καὶ ἀπ' ἀκροῦς: — ἔστι δὲ βῆμα χρόνου ἀόριστον δευτέρου. Ἡ, καὶ ἀπὸ στομάχων ἀρών: — ἔστι Φῶ τὸ λέγω· οὐ παράγωγον, Φημί· καὶ Ἀττικῇ ἀποβολῇ, ἡμί, τὸ αὐτὸ σημαίνον· καὶ ἔστι τὸ μὲν Φημί, δευτέρας συζυγίας· τὸ δὲ ἡμί, πρώτης. ἡμί οὖν, ὁ μέλλων, ἦσ'· ὁ δευτέρος ἀόριστος, ἦν, ἦς, ἦ.
- 30 Ἡ δ' ὅς] οἱ μὲν περὶ Ἑρατοσθένην, ἀντὶ τοῦ, ἔφη δὲ οὗτος· διὸ καὶ δασύνει τὴν ἐσχάτην· ἐντετάχθαι γὰρ ἄρθρον τὸ ὅς. καὶ, ἢ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ. καὶ, ἦν δ' ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ. παρ' ὁ δὲ Ἑρμῖππος καὶ Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ, ἔφη δὲ· ὡς Χάρης δὲ καὶ Κριτόλαος, ἀντὶ τοῦ ἔφασαν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε, σημαίνει, Φασί. διελέγχεται δὲ ὑπὸ πλειόνων. Χαῖρε, ἔφη, παιδίον. τί δὲ ὁ πατήρ; πῶς δὲ ἡ μήτηρ καὶ οἱ οἰκέται; Καὶ μάλ', ἦδ' ὅς, ὡς πάντες. Ἐκομίσθης δὲ πῶς; Ὡς ἂν διὰ Θαλάττης, ἔφην.
- 40 Ἡ μὴν, ὅντως δη. τὸ ἢ, σύνδεσμος βεβαιωτικός· τὸ μὴν, σύνδεσμος παραπληρωματικός. διαφέρει δὲ ὁ ἐναντιωματικός τοῦ παραπληρωματικοῦ· ὅτι ὁ μὲν παραπληρωματικός, ἐπιφέρειται συμφώνῳ τε καὶ Φωνήντι· ὁ δὲ ἐναντιωματικός, οὐδέποτε Φωνήντι. ἢ μὴν, μάλιστα

μὲν ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, τάχα δὲ καὶ ὀριστικῶς, ἢ μὴν τὸδε ἐγένετο, ἢ τὸδε ἔσται. Ἡρόδοτος ἐν α', Ἡ μὴν σ' ἐγὼ αἵματά κορέσσω.

Ἡ, ἐπίρρημα ὀρκικόν· ὅπερ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, 50 Εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε: — ἢ ὅντως καὶ ἀληθῶς. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα βεβαιώσεως.

Ἡτοι, ἀντὶ τοῦ μὲν ποιητικῶς· διαφέρει δὲ τοῦ μὲν· ὅτι τὸ μὲν ἦτοι, κατ' ἀρχὴν τίθεται· ὁ δὲ μὲν, οὐχί, ἀλλὰ παρέπεται. καὶ ὁ μὲν μὲν, συνήθης ἐστίν· ὁ δὲ ἦτοι, ποιητικῶς. συνετέθη δὲ ἐκ τοῦ ἢ συναπτικοῦ καὶ τοῦ τοι παραπληρωματικοῦ, ἦτοι. τοῦτο καὶ προτάσσεται καὶ ὑποτάσσεται. ὅτε μὲν οὕτως, ἦτοι τότε, ἢ τότε: — ὅτε δὲ οὕτως, ἦτοι τότε, ἢ τότε. Ἰστέον ὅτι 417 τὸ ἢ χι, τὸ γινόμενον ἐπεκτάσει τῆς χι συλλαβῆς, ὡς τὸ ναί, ναί χι, οἱ Δωριεῖς ἄχι λέγουσι διὰ τοῦ α, Ἀχι Δίχ'α μέγα σῆμα: — τούτέστιν, ὅπου τοῦ Δίχ'α τὸ μέγα μνημεῖον. καὶ, — ἄχι ὁ κλεινὸς Ἀμφίτροωνίδης: — πολλῶν δὲ λεγόντων συν τῷ ἢ γράφονται, καὶ πολλῶν ἀντιλεγόντων χωρὶς τοῦ ἢ, τῆς μέντοι παραδόσεως ἐχούσης τὸ ἢ, δίκαιον ἡγῆμαι πάντας παρακρουσάμενος, τῇ παραδόσει μόνῃ ἔπασθαι, καὶ μὴ διακενῆς γράφειν ἂν χρεῖα οὐκ ἔστι· καὶ μάλιστα πολλαῖς καὶ ἀνεῖκα· 10 στοῖς συμφοραῖς καὶ τῇ τῶν ἀναγκαίων πιεζόμενος σκάγει· ἀλλὰ τῷ τῶν λόγων ἀνδραγαθῶς ἐρωτῶ, οὐδ' ὅλως τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνου δέδωκα, ὥστε καὶ αὐτὸς ὠφελήσθηναι τὰ μέγιστα, καὶ τοῖς μετ' ἐμὲ καταλιπεῖν μνήμης ἄξιον.

Ἡβαιόν, ὀλίγον καὶ ὀλιγοχρόνιον· παρὰ τὴν ἦβην· ἐπεὶ αὕτη ὀλίγη καὶ ταχέως αὐξάνει καὶ ἐλαττῶνται. ἀφ' οὗ παρωνυμῶν ἦβαιός· τὸ ἦ, ἦτα. ἐκ τοῦ ἦβη ἢ ἀκμή, ἦβαιός καὶ ἦβαιός, ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἀκμαζών καὶ μαρτυνόμενος πάλιν. καὶ εἰ ἐκ τοῦ ἦβη γίνεται, ὠφείλει 20 δασύνεσθαι. οὐκ ἔστι δὲ οὕτως· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βῆναι γίνεται βαιός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἦ, βαιός, ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον βεβηκώς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἦ, ἦβαιός· ὡς τὸ μῦθε, ἡμῖν· βαιόν, ἦβαιόν. καὶ ἄλλως· ἐκ τοῦ γράφονται διὰ τῆς διφθόγγου, δεικνύται πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἦ. λέγει ὁ κανὼν· Τὰ διὰ τοῦ αἰος δισύλλαβα ὀξύτονα τριγενῆ, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται· οἶον, σκαῖος, λαιός, Φαῖός· πλὴν τοῦ θεός. οὕτω καὶ βαιός· ὅλον ὅτι πλεονασμός ἐστι τοῦ ἦ. ἦβαιός, ὀξύνεται, ὡς τὸ γηραιός, δηναῖός· ἵνα μὴ βαρυνόμενον, σχῇ κτητικόν 30 τύπον, ὡς περ Ῥαῖα, Ῥωαῖος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαιόν, τὸ οὕτως ὀλίγον, ὥστε μόνον βῆναι παυσάμενον· καὶ τὸ ἐλάχιστον ἅμα τῷ ἄρξασθαι τέκνεται. ἢ παρὰ τὸ βῶ βαιόν· καὶ κατὰ σύνθεσιν τῆς στερεώσεως, ἄβαιόν, τὸ μὴ ἔχον βάσιν· καὶ ἦβαιόν, ὡς ἄπειρος, ἡπειρος. πρὸς οὖν διαφορὰν σημαίνοντος τὸ πᾶτος.

Ἡβη, σημαίνει δύο· τὴν θεόν, ὡς τὸ, — μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἡβη: — καὶ τὴν ἀκμὴν καὶ νεότητα, ὡς τὸ, — λιποῦσ' ἀνδρότητα καὶ ἦβην: — Καὶ δ' ἔχει ἦβης ἄνθος, ὅτε κράτος ἐστὶ μέγιστον: — ἦδη τίς οὕσα· 40 ἦδαι γὰρ ἡμᾶς, ὡς ἄνθος οὕσα τῆς ἡλικίας· κατὰ τροπὴν τοῦ δέλτα εἰς βῆτα βιωτικῶς. ἢ παρὰ τὸ ἄπτω, ἀφῆ, καὶ ἦβη τροπῇ τοῦ α καὶ τοῦ φ· πυρῶδες γὰρ οἱ ἦβῶντες· ἢ ἀφῆ τις οὕσα· τότε γὰρ ἀπτόμεθα καὶ ἔργων γυναικός. ἢ παρὰ τὸ ἦβαιόν, ἢ ἐπ' ὀλίγον χρόνον οὕσα. ἢ ἀπὸ τοῦ βεβηκέναι, ἄβη καὶ ἦβη. ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ πορεύομαι, βῆ καὶ ἦβη.

Ἡβηδόν, ἄβηδόν ὅλα καθ' ἡλικίαν. ἢ κατὰ νεότητα ἡβῶν· 50 τας, ὡς τας στρατείας.

Ἡγαγον, δευτέρος ἀόριστος. ἀπὸ τοῦ ἄγω, ὁ δευτέρος ἀό- 50

ριστος, ἄγον· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἄγαγον, καὶ ἡγαγον.

Ἡγάθειν, τὸ θεῖον καὶ θαυμαστόν. παρὰ τὸ ἄγαμαι, ἀγάθειν. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὴν θεάν, οἰνεῖ τὸ ἀξιοθέατον. Ἡγάθειν, θεῖαν, θαυμαστήν. παρὰ τὸ ἄγαμαι, ἀγάθεος, καὶ ἡγαθέη. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ θεῖον, ὃ ὅλοϊ τὸ θαυμαστόν.

418 Ἡγαλέην κάλπιν ἀειρομένην: — τὴν κατεαγεῖσαν ἢ κολοβαθεῖσαν, ἢ κοίλωθεῖσαν. παρὰ τὸ ἄγος, ὃ σημαίνει τὸ βήγμα. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ κλάνω, ἄγος ἀγαλέος, ὡς τάρβος ταρβαλέος.

Ἡγαλλεν, ἐθεράπευε. Δίωεν ἐν ἐκτωκαδεκάτῳ λόγῳ Ῥωμαϊκῶν, Διά τε οὖν ταῦτα, καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἡγαλλεν: — κέχρηται δὲ τῇ λέξει ἄλλοι τε, καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβὴς καὶ αὐτὸς οὕτω πολλάνικς.

Ἡγάμην, ἀπεδεξάμην.

10 Ἡγάσαστο, ἐθαύμασεν, ἐξεπλάγη. παρὰ τὸ ἄγαν, ἀγάζω, ὡς λίαν, λιάζω. ἢ παρὰ τὸ ἄγῳ, ἀγαίω, ἀγαίομαι, ἡγαίομην· ἡγάσμην, ἡγασάμην· καὶ πλεονάζει τὸ σ, διὰ τὸ μέτρον.

Ἡγεμών] παρὰ τὸ ἡγῶ ἡγήσω, ἡγημῶν, καὶ ἡγεμῶν ἡγεμόνος. συστάλλεται ὡς βηματικόν. ἡγεμῶν συμμορίας, ὁ προέχων πλοῦτῳ, καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἀπειλημμένος.

Ἡγεμόνεσι] ζῆται εἰς τὸ Ἀγρεῖδῳσι. ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν, ἢ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ε' στόματος, στομάτεσι· δέπας, δεπάσειν.

Ἡγέρθειν, συνηγέρθησαν, συνηγέρθησαν. ἀγείρω· ὁ παρακείμενος, ἡγερμαί· ὁ ἀόριστος, ἡγέρθη· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἡγέρθησαν· Αἰολικῶς καὶ Δωρικῶς, ἡγερθεν. Τὰ ἔχοντα τὴν μετοχὴν εἰς ε' ὀξύτονον, ποιῶσιν Ἰωνικόν.

Ἡγέρεσθαι, ἀθροίζεσθαι. ἀγερῶ ἀγερῶ.

Ἡγεμονία δικαστηρίου, ὄνομα ἐστὶ δίκης.

30 Ἡγέρεθοντο, συνηγέροντο. ἀπὸ τοῦ ἐγέρθω, ἐγέρσω· ὁ παθητικός ἐνεστώς, ἐγέρθομαι· ὁ παρατατικός, ἡγερθόμην, ἡγερθόμεθα· τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἡγέρθοντο· καὶ προσθήκη τοῦ ε, ἡγέρεθοντο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγείρω ἀγερῶ, ἀγερέθω.

Ἡγορόωντο, ἐδημηγόρουν, ἢ ἡγόρουντο. ἀπὸ τοῦ ἀγορεύειν ἀγοράω ἀγορῶ· ἡγορῶντο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἡγορόωντο.

Ἡγγύα, ὡμολόγει δώσειν· ἡγγυᾶτο ὁ λαμβάνων.

40 Ἡγγλάζω, ἄγω, ὀδηγῶ, ἐπιμελοῦμαι· ὡς Φησιν Ὁμηρος, — καὶ σὺ κακὸν μόνον ἡγγλάσεις: — παρὰ τὸ ἄγω, ἀγάζω· πλεονασμῷ, ἀγαλάζω· καὶ τροπῇ, ἡγγλάζω.

Ἡγήμων· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἰς τὴν τῶν μακεδονιστῶν, καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων.

Ἡγήσιππος] οὗτος ἐστὶν ὁ Κρῶβυλος ἐπικαλούμενος· οὐ δοκεῖ εἶναι ὁ ἐβδόμος Φιλίππειον Δημοσθένους ἐπιγραφόμενος.

Ἡγητορία, παλάθη σύκων, ἣν ἐπὶ τῇ πομπῇ τῶν πλυντηρίων φέρουσιν, ὅτι ἡμέρου πρώτης ταύτης τροφῆς ἐδέξαντο. ἢ διὰ τὸ πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις ἡρῆσθαι σύκον, ἰσρα σύκη τὸ δένδρον κέκληται· καὶ ὁ τόπος ἱερός παρὰ Ἀθηναίοις, ἐν οἷς πρῶτον εὐρέθη τὸ δένδρον. καὶ ἀπ' αὐτῆς καρπὸς ἡγητορία. οὕτω Φωτίος ὁ πατριάρχης.

Ἡδῆ, ἐπὶ ῥῆμα χρόνου δηλωτικόν. συντάσσεται δὲ μετὰ

τρίων χρόνων, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ νῦν. ἦδη, σημαίνει 419 αὐτὸ τοῦ τότε· ἐπειδὴ τὰ ἐπὶ ῥῆματα μὴ διορίζοντα χρόνον, κοινῇ δὲ παρατάσσιν δηλοῦντα, ἐπὶ παντός χρόνου παραλαμβάνονται· οἶον, νῦν φρονῶ, νῦν ἐφρόνησα, νῦν φρονήσω· ἦδη γράφω, ἦδη ἔγραψα, ἦδη γράψω. τὸ ἦδη ἀόριστον ἐστὶ, καὶ τρεῖς χρόνους δηλοῖ· ἐπὶ μὲν τοῦ παρωχημένου, Ἡδῆ γὰρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρεῖοσιν ὠμίλησα: — ἐπὶ δὲ ἐνεστώτος, Ἡδῆ γὰρ μοι τοδε εἰκοστον ἔτος ἐστίν: — ἐπὶ δὲ μέλλοντος, Ἡδῆ λοίγια ἔργα ταῦτ' ἔσονται.

Ἡδῆ] ἐκ τοῦ ἦδειν ὑπερσυντελέκου, διαλύουσιν οἱ Ἰωνες 10 τὴν εἰ διφθόγγον· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ προσώπῳ, εἰς ε καὶ α· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, γίνεσθαι ἦδεα, ὡς τὸ ἦν, ἔα· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, εἰς δύο εε, καὶ γίνεσθαι ἦδεε· εἴτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τὸ ε καὶ α εἰς η συναιρούσιν· οἶον, ἦδη ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ἡίσταμην· καὶ ἐν τῷ τρίτῳ τὰ δύο εε εἰς η, οἶον, ἦδη ἐκεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐγίνωσκε· καὶ ὁμοφωνεῖ τῷ πρώτῳ. καὶ λέγουσι τινες, ὅτι ἰδοὺ εἴρηται ὁμοφώνον, τοῦ τεχνικοῦ λέγοντος, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἢ χρόνον ὁμοφωνεῖν. ἐστὶν οὖν εἰπεῖν, 20 ὅτι οὐκ ἐστὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον· ἢ γὰρ κρᾶσις τοῦ πρῶτου προσώπου, τῆς παλαιᾶς Ἀττικῆς ἐστὶν ἰδίωμα· τοῦ δὲ τρίτου, τῆς νέας. ὥστε παρὰ τῷ ποιητῇ, Ὅς ἦδη τὰ τ' εόντα: — καὶ οὐδὲ τὰ, ἦδη. Ἀριστοφάνειον ἐστὶν ἀμάρτημα· καὶ οὐκ ἄφειλε γὰρ εἶσαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὃν τῆς παλαιᾶς Ἀττικῆς. ἢ γὰρ παλαιὰ Ἀττικῆς, ὡς εἴρηται, τῷ πρώτῳ κέχρηται. ζῆται.

Ἡδεῖ] εἶδω τὸ γινώσκω καὶ ἐπίσταμαι· ὁ μέλλων, εἶσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ μέσος, εἶδα· ὁ ὑπερσυντελέκος, εἶδειν· καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ε τῶν παρωχημένων 30 εἰς η τρέπουσι· τὸ ἐβουλόμην, ἡβουλόμην λέγουσιν. οὕτω καὶ τὴν εἰ διφθόγγον ἐποίησαν εἰς η καὶ ἢ προσγεγραμμένον, ἦδαιν. οἱ γὰρ παρωχημένοι, ἢ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστώτος, ἢ πλείονα, οὐδέποτε δὲ ἐλάττωνα. ἴσα μὲν, αὐτῷ, ἡλουν· οἰκῶ, οἰκουν· πλείονα δὲ, ἔχω, εἶχον· εἶω, εἶαον· εἶων, εἶ οὖν τὸ εἶδω, εἶκω, εἶκάζω, δύο φωνήεντα ἔχοντα κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὅλον ὅτι τὸ ἦκον, ἦκαζον, ἦδαιν, δύο φωνήεντα ἔχει, ἵνα μὴ εὐρεθῇ ἐλάττωνα. ὁ δὲ 40 Ἀπολλώνιος λέγει χωρὶς τοῦ ι· οἱ γὰρ Δωριεῖς πολ- λάκις τὴν εἰ διφθόγγον εἰς η τρέπουσιν, οἶον ἦχον, ἦλκον. ἀλλ' οἱ Δωριεῖς τότε τρέπουσιν, ἦνικα τὸ ι ἐν τῇ μετοχῇ ἀποβάλλεται· ἔχων γὰρ καὶ εἶλκων, ἢ μετοχῇ. ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, οὐ τρέπεται· τὸ γὰρ εἰκονίζον καὶ εἶργον οὐ γράφεται διὰ τοῦ η· εἰκονίζων γὰρ καὶ εἶργων ἢ μετοχῇ. εἰ οὖν εἶδῳ καὶ εἶκων καὶ εἰκάζων ἢ μετοχῇ, οὐ τρέπουσιν οἱ Δωριεῖς εἰς τὸ η· ἀρα οὖν διὰ τοῦ η καὶ ἰῶτα γράφεται. καὶ διατὶ μὴ τὸ ἐν τῇ ληγουσῇ ἐτράπη, ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ παραληγουσῇ ἄρχον; ἐπειδὴ ἴδιον ἐστὶ τῶν παρωχημένων τὸ κατὰ 50 τὴν ἀρχὴν μέγεθος· οἶον, ἄγω, ἦγον. ἄλλως· εἰ τὸ ἐπὶ τέλους ἐτράπη, ἐμελλε τὸ ι ἀνεκφώνητον εἶναι· ὅπερ ἐστὶν ἀτοπον. τὰ γὰρ εἰς ι λήγοντα ῥήματα οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν τί ἀνεκφώνητον, οἶον βοᾶν. ζῆται εἰς τὸ ἐτετύθειν.

Ἡεῖδαι] — οὐδὲ τις ἄλλος Ἡεῖδαι δμῶν: — ἐστὶ καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ. ὡς οἶμαι, πλεονασμός ἐστὶ τῆς εἰ διφθόγγου, ἐκ τοῦ ἦδει, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξῆς, ἐξείης.

Ἡεῖν, ἦεις, ἦει. ζῆται εἰς τὸ ἀπῆεν. ἐκ τοῦ εἶα μέσος 420 παρακείμενου, Ἀττικῇ ἐκτάσει, ἦα, ἦειν ἦεις ἦει· καὶ πληθυντικῶς, ἦμεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, Ἐπειτα

πρὸς τὸ τέμενος ἦσαν τοῦ θεοῦ: — καὶ ἐν Γηρυτάδι, — ἦσαν ἐνθὺ τοῦ Διονυσίου: — ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο. Ἡΐρεν, ἔδραμεν, ἐδέσμευσεν. ἀπὸ τοῦ εἶρω, εἶρε· (σημαίνει τὸ δεσμεύω) πλεονασμῷ τοῦ η, ἡεῖρω, ὡς μύω, ἡμύω. Σὺν δ' ἦειρεν ἱμασίν.

10 Ἡδεῖςθα] ἀπὸ τοῦ εἶδεν γίνεται κατὰ ἔκτασιν, ἦδειν, ἦδεις· τὸ πληθυντικόν, ἦδαιμεν, ἦδειτε, ἦδισαν· καὶ κατ' ἑλλειψίν, ἦδεμεν, ἦδεσαν. ἐκ τοῦ ἦδειν, ἦδεις· καὶ κατὰ ἔκτασιν τῆς θά συλλαβῆς, γίνεται ἦδεῖςθα· τὸ κοινότερον, διὰ τοῦ ε· τὸ δὲ Ἀττικώτερον, διὰ τοῦ η, ἦδηςθα Εὐπολίς.

* Ἡδῶ, ἀντὶ τοῦ ἦδονα, Ἀττικῶς.

Ἡδέσθην, σὺν τῷ ἰ· παρὰ τὸ αἰδῶ περισπώμενον. Εὐριπίδης Ἀλύκη, Οὐ μὴ σὺ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ἠδέσθω.

Ἡδονή] — ἦδονη δὲ τις Ἰωνικὴν ἀλλήλων μὴδὲν ὑγιὲς λέγειν: — παρὰ τὸ δονῶ, δονή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἡ δονοῦσα καὶ συγχέουσα τὴν ψυχὴν. ἡ παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐφραίνομαι, ἦδονή, ὡς φλέγω, φλεγμονή· πλήθω, πλησμονή.

30 Ἡδος] — οὐδὲ τι δαιτὸς Ἑσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χαρεῖσθαι νικᾷ: — ἦδονή, ὄφελος. ἔστιν ἄδος, καὶ σημαίνει τὸν κόρον καὶ τὴν πλησμονήν. Ἰλιάδος λ', — ἄδος τὰ μιν ἵκετο θυμόν. ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἦδος. ἡ παρὰ τὸ εἶναι κορέννυμι, παράγωγον, ἔδω τὸ ἐσθίω· καὶ ἦδω· ἐξ αὐτοῦ ἦδος· καὶ κατὰ συστολήν, ἄδος. ἡ 30 ὅτι κατὰ μετασχηματισμὸν ἐστὶ τὸ ἦδος, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσοδῷ· τὸ ἦδονη γὰρ δατυνόμενον, μετασχηματίζεται εἰς τὸ ἦδος φιλούμενον, ὥσπερ τὸ ἡμέρα δατυνόμενον, μετασχηματίζεται εἰς τὸ ἡμαρ φιλούμενον· καὶ τὸ ἄμα δατυνόμενον, εἰς τὸ ἄνωδισ φιλούμενον. Ἡρωδιανὸς ἐν Ἰλιακῇ προσοδῷ· ἐν δὲ τῷ Συμπόσιῳ, φησὶν ὅτι τὸ ἦδος βούλονται τινες δατυνέιν· ἐκρίναμεν δὲ μᾶλλον φιλοῦσθαι· ἐπεὶ τὰ εἰς ος λήγοντα οὐδέτερά δισύλλαβα τροχαῖα, ἀρχόμενα ἀπὸ Φύσει μακρᾶς, φιλοῦσθαι θέλει, οἷον αἰσχος, εἶδος.

40 Ἡδω· παρὰ τὸ εἶναι τὸ ἀρέσκω, — ἄδων Φίλον ὡς κεν ἄδῃσι: — τὰ γὰρ ἀρέσκοντα ἦδᾶ.

Ἡδύς, παρὰ Πλάτωνα ὁ εὐήθης καὶ ἄφρων.

Ἡδύσμος, ὁ ἀρρωματιστὴς κάλαμος.

Ἡδύ, ἐπιβήρυμα. ἀπὸ ὀνόματος μετήχθῃ εἰς ἐπιβήρυματι· κὴν συνταξίν, ὥσπερ καὶ τὸ, Ἀχρεῖδον δ' ἐνέλασεν.

Ἡδυμος, ἀπὸ τοῦ νήδυμος· ἡ ἀπὸ τοῦ ἡδύς, ἦδυμος. Ἐπιχαρμος, Καὶ λόγων ἀκούσας ἡδύμων: — τὸ συγκριτικόν, ἡδυμέτερος· καὶ Ἰωνικῶς, ἡδυμέστερος, ὡς ἀνιαιρότερος, ἀνιαιρέστερος. τὸ δὲ ὑπερθετικόν, ἡδυμέστατον, Ἀλκμᾶν ΕΦη.

Ἡετίων, ὁ ἥρως, ὁ πατὴρ Ἀνδρομάχης. παρὰ τὸ αἰτός, Ἀετίων ὑποκοριστικόν, ὡς ἩΦαιστος, ἩΦαιστίων· καὶ Ἰωνικῶς, Ἡετίων. ἔδος γὰρ αὐτοῖς τρέπειν τὸ α εἰς η, ὡς τὸ βορέας, βορέης.

Ἡερέδωνται, αἰωροῦνται, ἀθροίζονται, πλανῶνται, διασείονται, οἷον ἐπηρεάζονται, κοῦφοι, καὶ ἀστήρικτοι εἰσίν. ἐπὶ μὲν τοῦ παροξύνονται καὶ προπετεῖς γίνονται, παρὰ 421 τὸ ἐρέδω τὸ παροξύνω καὶ ἐρεθίζω, γίνεται ἐρέδονται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκαιοῦνται καὶ πρέμονται, οἷον, Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν Φρένες ἡερέδονται: — παρὰ τὸ αἰεῖω τὸ κουφίζω καὶ ἐπαίρω· ὁ μέλλων, αἰεῶ· ἐξ αὐτοῦ αἰερέδω, ὡς ἀγείρω ἀγερῶ, ἀγερῶ· καὶ τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ μεταγεται εἰς ἐναστώτα, ἡερέδω, ἡερέδομαι· ὁ παρατατικός, ἡερεδόμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἡερέδοντο, ὡς ἡερερέδοντο. ἡ ἀπὸ αἰρω αἰρῶ, ἀρέδω· πλεονασμῷ τοῦ ε, αἰερέδω.

Ἡερίη, ἡ Αἴγυπτος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο· ὅτι τοῖς ἐπ' αὐτὴν πλέουσι, κοίλη οὖσα, οὐ φαίνεται, πρὶν ἂν σχεδὸν ὁρμισθῶσι, καὶ τότε ὥσπερ ἐξ ὀμίχλης καὶ αέρος κεκαλυμμένη φαίνεται. Ἀπολλώνιος, Ἡμος δ' Ἡερίη πολυλήϊος ἐκλήϊστο Μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζήων.

Ἡερίη] Ἰλιάδος α', Ἡερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανόν: — ἐωθινή, ὀρθρινή. καὶ, Ἡερίαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρουσι: — Ἰλιάδος γ'. τὸ πληθυντικόν, ἀπὸ 20 τοῦ ἡερίος ἀρσενικοῦ, ἀπὸ τοῦ αἰῆρος αέρος, αέριος. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ηρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ιος γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀστέρ, ἀστέρος, ἀστέριος· αἰθέρ, αἰθέρος, αἰθέριος· ὀλετήρ, ὀλετήρος, ὀλετήριος· συντακτήρ, συντακτήρος, συντακτήριος. οὕτω καὶ αέριος· καὶ τροπή, ἡερίος. πρόσκειται, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τὸ θῆρ θῆρος, θῆριος. λοιπὸν τὸ θηλυκὸν ἡερία παροξύνεται· καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἡερίαι.

Ἡερίβοια] ἀπὸ τῆς ἡερί δοτικῆς, γέγονεν ἡερίβοια, ὄνομα 30 κύριον, ὡς φησὶν Ὅμηρος Ἰλιάδος ε', ἡ αερία καὶ μεγάλα βοῶσα, ὡς τοῦ Ἑρμοῦ μητροῖα. ἡ παρὰ τὸ ἐρί ἐπιτατικόν, καὶ τὸ βοή. τὸ δὲ, Ἡερί δ' ἔγχος ἐκέκλιτο: — ἀντὶ τοῦ, ἐν ὀμίχλῃ καὶ ἀορασίᾳ ἐκεκαλυπτο τὸ δόρυ καὶ οἱ ἵπποι· γίνεται παρὰ τὸ αὐτὸ τὸ πνέω, αἰρ αέρος· καὶ κατ' ἔκτασιν Ἰωνικὴν, ἡερός, — δι' ἡερός αἰθέρ· ἵκανεν. ἡ δοτικὴ, ἡερί· ἡ αἰτιατική, ἡερα, — περὶ δ' ἡερα πολλὴν ἔχουεν: — θηλυκὸν δὲ ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ὁ αἰῆρ· — αἰρ δὲ βαθεῖα ἦν: — καὶ εἰ μὲν ἀρσενικόν, σημαίνει τὸν περιεχυμένον ἡμῖν, οὐ τὸν ἐκτοσθεν αέρα· θηλυκῶς δὲ, τὴν ἀορασίαν. τὸ 40 δὲ ἡερίαι, ὁ σημαίνει τὸ ὁρῆσαι, ἡ παρὰ τὴν ἡερί δοτικὴν, ἀντὶ τοῦ σκοτίας· ἡ παρὰ τὸ ἦρι, ὁ δηλοῖ πρῶτ', (Ἡρι μᾶλα) γίνεται ἡρίαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἡερίαι, ὡς πλέθρον, πέλεθρον. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σκοτίας, — ἐς τάρταρον ἡερέοντα: — ἐκ τοῦ αἰερέεις, σημαίνει δὲ τὸν ὀμίχλωδον καὶ σκοτεινόν.

Ἡεροειδὲς ἄντρον ἐπήρατον: — αεροειδὲς, σκοτεινόν· τινὲς δὲ φασὶν οὐκ εἰς σκοτεινὸν τὸ σπῆλαιον, ἀλλ' ἡεροειδὲς εἰρησθαι, ὡς τὸ, Μέγα αερομέτρητον, ὁμοίως τὸ, Ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι: — ἀνα- 50 πεπταμένου τοῦ μεταξὺ αέρος, καὶ μὴδενὸς ἐμποδίζοντος· καὶ γὰρ ἄτοπον θεοῖς σκοτεινὸν ἀνείσθαι. Ἡρακλέων ἐνοδοῖς.

Ἡεροφῶις ἐρινύς, ἡ ἐκ τοῦ σκότους Φοιτῶσα· ἡ διὰ τοῦ σκότους ἐρχομένη, ἀόρατος· παρὰ τὸ περὶ τὸν αέρα Φοιτᾶν, ἡ ἀοράτως Φοιτῶσα. ἡ παρὰ τὸ ἔαρ, ὁ σημαίνει τὸ αἶμα· καὶ ὁ αἱματοπότης, ἡεροπότης. ἡ ἡ ἐροφῶις, ἡ περὶ τὴν γῆν Φοιτῶσα· (ἐξ οὗ καὶ ἐξεράσαι, 422 τὸ τὴν τροφὴν εἰς τὴν γῆν ἀπορῥῆψαι) καὶ τὸ η, ὡς ἄρθρον ἐκδεκτέον.

Ἡθεῖος] Ἰλιάδος κ', Τ/Φθ' οὕτως ἡθεῖς κορύσσαι; καὶ Ἰλιάδος ζ', Ἡθεῖ', ἡ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατέρυκα: — ἐστὶ δὲ προσφώνησις τιμητικὴ νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον καὶ παλαιότερον κατὰ τιμὴν. ἡ Φιλοφρονητικὴ προσανόρευσις ἥττονος πρὸς τιμιώτερον, ὡς φησὶν Ὅμηρος Ἰλιάδος ψ', Τίπτέ μοι ἡθεῖη κεφα- 10 λὴ δεῦρ' εἰλήλουδας;

Ἡθεῖος, ἀδελφός, συγγενής, φίλος· ἡ πατρὸς ἀδελφός. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θεός, θεῖος· καὶ συναρᾶσει τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει διφθογγον, θεῖος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἡθεῖος· πλεονάζει γὰρ τὸ η ἐν πολλαῖς λέξεσιν, ὡς τὸ, μύει, ἡμύει· βαιος, ἡβαιός· εὐγενής, εὐγενής. ἡ παρὰ τὸ ἔθος, ἔθειος· καὶ κατ' ἔκτασιν, ἡθεῖος. καὶ γὰρ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων διὰ τοῦ ιος γινόμενα,

20 εἰ μὲν τῷ α παραλήγεται, τὰ διὰ τούτων παραγόμενα, διὰ τοῦ ι γράφονται, ὡς τὸ ἄγος, ἅγιος· εἰ δὲ μὴ παραλήγεται τῷ α, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, ὡς τὸ τέλος, τέλειος· ὅρος, ὅρειος. ἔθος οὖν, ἔθειος καὶ καταβιβασμῷ τοῦ τόνου, ἡδεῖς. ἀναλογώτερον δὲ ἐστὶν ἐκ τοῦ θεός αὐτὸ κανονίζειν, ἥπερ ἐκ τοῦ ἔθους. ἐκ γὰρ τοῦ θεός, καὶ ἡ εὐνὴ τάσις σώζεται, καὶ ὀλίγα παθη δίδεται· ἐκ δὲ τοῦ ἔθους, καὶ ἀλλότριος ὁ τόνος, καὶ πολλὰ τὰ παθη δίδεται.

30 Ἡθος, ὁ τρόπος· παρὰ τὸ ἔθος, ἡθος, κατ' ἔκτασιν τοῦ ε· καὶ τὸ ἡδεῖς τινὲς ἐπὶ τοῦ συνήθους λαμβάνουσιν, ἢ ἡ ἔθειος. ἡ παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω. Ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ, Ἰλιάδος ρ', ἀντί-ποῦ ακοντίσω, πέμπω. ἴημι οὖν, ἦσω· ἡθος· ἀφ' οὗ καὶ αἱ κατὰ μέρος ἐκπέμπονται πράξεις.

Ἡθμός, καὶ ἡθνεῖον, ἐργαλεῖον διατετηρημένον πολλὰς τρύπαις, δι' οὗ τὸ ὑγρὸν εἰώθε διακρίνεται τῶν παχυτέρων, ὡς Φησι Μενεκράτης ἐν Ἐργωνῶν, Ἡθμῷ δὲ προπαρόμεν ἀφαρπάξει νέον αἰεὶ Ἀφρόν· — παρὰ τὸ ἦθω. καὶ παρὰ Νικάνδρῳ, Οὐρον ἀπηθῆσαι· — καὶ Ἀριστοφάνει, Ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν· — ἀπὸ γούν τοῦ ἦθω, ἦσω, ἡμός, καὶ ἡθμός, δι' οὗ διηθεῖται καὶ διαβιβάζεται.

40 Ἡθίθεος, ὁ ἄπειρος γάμου νέος, ἀπὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων ἕως δεκαοκτώ. Ἰλιάδος δ', Ἡθίθεον θαλερὸν Σιμοσίον· — τὸν ἀπαιδα καὶ ἀγχιμον. σπανίως δὲ ἐπὶ παρθένου, ὡς παρ' Εὐπολί, Εἰ μὴ κόρη δεύσεις τὸ σταῖς ἡθίθεος· — παρὰ τὸ αἰτῆς αἰτεος καὶ αἰθεος, ὁ καιρὸν ἄγων αἶτου, τούτεστιν ἐρωμένου. ἡ παρὰ τὸ αἰθω τὸ καίω· καὶ ἐν διαιρέσει, αἰθεος καὶ ἡθίθεος· διάκυρος γὰρ ἡ νεότης· ὁ καιρὸν ἄγων τοῦ θερμαίνεσθαι. ἡ αἰθεος τις ὦν, διὰ τὸ νέον τοῦ σώματος. ἡ μᾶλλον διὰ τὸ ἀμμιχ-
50 τον εἶναι καὶ ἄπειρον μολυσμοῦ γυναικός, ἡ γάμου. γέγονε δὲ ὡς τὸ πῦρ αἰδηλον.

Ἡῖων, ὁ αἰγιαλός· παρὰ τὸ αἶειν τὸ ἀκούειν. ἐκ τοῦ αἶω οὖν γίνεται ἡῖων, ἡ ἐξακουμένη τοῖς κύμασιν· οἶον, Ἡῖνες βοῶσιν ἀρευγομένης ἀλὸς ἔξω· — ἡ παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι παρὰ τῶν κυμάτων, τούτεστι καταντλεῖσθαι καὶ καταβρέχεσθαι· αἰονήματα δὲ τὰ καταντλήματα Φασὶν οἱ Ἀττικοί. ἡ παρὰ τὸ ἰω, ἐφ' ᾧ ἐστὶν ἰέναι ἐξ ἀλὸς, ἡ εἰσιέναι. Λυκοφρῶν, Ἰπκων Φριμα-
423 γμόν ἡῖνες δεδηγμένοι· — ἡ παρὰ τὸ εἰω ῥήμα, εἰς ὃν προτρέχει ἡ θάλασσα. ἡ ἡῖνας, τοὺς μὴ πετρώδεις, ἀλλὰ τοὺς διοδευμένους, δι' ὧν ἐστὶν εὐχερὲς ἵσθαι. ἡῖων, τὸ βάσιμον μέρος τῆς θαλάσσης. λέγονται καὶ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, διὰ τὸ δι' αὐτῶν φέρεσθαι τὰ δάκρυα, ὡς καὶ τὰ τῶν αἰγιαλῶν κύματα.

Ἡῖοις, ὁ καλὰς ἡῖνας ἔχων· οἶον, — ἐπὶ ἡῖεντι Σκαμάνδρῳ· — τούτεστιν ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ καὶ ὄχθας ἔχοντι ποταμῷ. παρὰ τῆς ἡῖονος γενικῆς γίνεται ἡῖονοις· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἡῖοις· γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς εἰς ὅς γενικῆς, ὡς ὕδατος ὑδατοῖς, ὑδατοέσσας. ἡ παρὰ τὰ ἀνθη εἴρηται, (παρὰ γὰρ τοῖς ποταμοῖς ἀνθη εἰσὶ· καὶ γὰρ ἰονοβόστρυχος εἴρηται) ὡς περ θυὸν θυεῖς, θυὸν νεφός, οὐ καὶ παρὰ τὸ ἰον, γίνεται ἰοεῖς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ὡς εἶδει ἡεῖδει, γίνεται ἡῖοις, ὁ ἴα ἔχων Σκάμανδρος· ἀρμόζει γὰρ ἐπὶ ποταμοῦ. πρὸς διάφορα οὖν σημαίνοντα, ἡ συγκοπὴ ἐστὶν, ἡ πλεο-
10 νασμός.

Ἡῖονεύς, ὁ ἥρωες ὁ πατήρ Ῥήσου τοῦ Θρακός, ὡς Φησὶν Ὀμηρος, ἀπὸ τῆς ἡῖονος, παρώνυμον Ἡῖονεύς.

20 Ἡῖα, βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ καὶ πλῶ. Ὀμηρος, — ἐν δ' ἡῖα κυρύνω· — καί,

Δαῦτε Φίλοι, ἡῖα φερώμεθα· — ἐφόδια, σιτία ἀγαθὰ, χορτάσματα. ἐστὶν εἰώ το πορεύεσθαι, διὰ διφθόγγου, ὡς Φησι Σώφρων ἐν Συννοθήρῳ, Ἐγλήκω ὡς εἶω· — ὁ παρακείμενος, εἶα· ὁ μέσος, εἶα· καὶ κατὰ διάλυσιν, ἡῖα. ἡῖα οὖν κυρίως, τὰ πρὸς ὁδὸν ἐπιτήδεια βρώματα, καὶ πρὸς τὸ ἰέναι χρήσιμα, ἡ τοῖς ἰούσιν ἐπιτήδεια. λέγονται καὶ τὰ ἄχυρα· Ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦτων θημῶνα τινάξει· — παρὰ τὸ εἶω, τούτεστι τὰ εὐκίνητα 30 καὶ εὐχερὲς μεταβρίπιζόμενα ὑπὸ τῶν ἀνέμων. γυνή-
θεντος γὰρ ἀνέμου, δεῦρο κακῶς φέρεται. καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων, θῶων πορθαλίαν τε λύκων τ' ἡῖα πέλονται.

Ἡῖε Φοῖβε· ζῆτεις εἰς τὸ ἡῖε. ἐκ τοῦ εἶω, ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα· καὶ διαλύσει, εἶα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἡῖα, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύεσθαι· Ἡῖα πολλὰ θεοὺς γονοῦμενος· — καὶ τὸ τρίτον, ἡῖε, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύε-
το. — ὁ δ' ἡῖε νυκτὶ εἰσιῶς· — εἶτα κατὰ συναλοιφήν, γίνεται ἡῖα καὶ ἡε. εἰ μὲντοι χωρὶς τοῦ ι γράφεται, γίνε-
ται ἐκ τοῦ ἔω· ὁ μέσος, εἶα· καὶ Ἀττικῶς, ἡῖα· καὶ 40 σημαίνει τὸ ὑπῆρχον.

Ἡῖσαν] τοῦτο, ἐὰν μὲν συνέλθῃς, σημαίνει τὸ ἐπορεύον-
το· ἐὰν δὲ μὴ εὐρὴς τὸ ι, σημαίνει τὸ ὑπῆρχον. ἐστὶ γὰρ εἶμι τὸ πορεύομαι· τὸ πληθυντικόν, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν. Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ· — πλεονασμῷ τοῦ η, ἡῖ-
σαν· τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός
Ἡῖσαν· ἡ, ὡς οἶμαι, ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ πορεύομαι, ὁ
ἀόριστος, εἶσαν, εἶσαν, καὶ ἡῖσαν.

Ἡῖσαν ἐγὼ] παρὰ τὸ ἴσαι, ὁ παρατατικός, ἴσαν· τὸ
πληθυντικόν, ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσαν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
η, ἡῖσαν. διὰ τοῦτο προστέθη τὸ ἐγὼ, ἵνα γένηται 50
πρῶτον, ἀντὶ τοῦ ἡπιστάμεν ἐγὼ.

Ἡῖσκομεν] ἐστὶν ἴσκω τὸ λέγω, ἡ τὸ εἰκάζω. ἴσκομεν,
τὸ πληθυντικόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γίνεται ἡῖσκο-
μεν. οἱ δὲ, εἴσκω ῥήμα· τὸ πληθυντικόν, εἴσκομεν·
καὶ ἐκτάσει, ἡῖσκομεν.

Ἡῖκτο] — δέμας δ' ἡῖκτο γυναικί· — ἀντὶ τοῦ ὠμοιοῦτο.
ἐκ τοῦ εἶκω, ὁ παρακείμενος, εἶχα, εἶγμα, εἶγμην, 424
εἶξο, εἶκτο, εἶκτο καὶ ἡῖκτο.

Ἡῖχθη, ἐξέδραμεν, ἠνέχθη, ἐξώρμηται. ἀπὸ τοῦ αἶσω,
αἶξω, ἡῖχα, ἡῖγμα, ἡῖχθη.

Ἡκα] Ἡκα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· — ἀντὶ τοῦ ἡρέα
καὶ ἡσύχως. ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥήματι μεσότητος· γίνεται παρὰ
τὸ ἀκῆ, ὁ σημαίνει τὴν ἡσύχαιαν· οὐ τὴν αἰτιατικὴν
ἔχει ἐν ἐπὶ ῥήματος συντάξει, — ἀκῆν δ' ἐγένοντο
σιωπῇ· — παρὰ τὸ ἀκῆ οὖν, ἡκα κατὰ ἀντιστροφὴν.
ὡς περ σιγῇ, σίγα ἐπὶ ῥήμα· σάφης, σάφα· λιγύς, λιγὰ
οὕτως ἀκῆ ἀκά· καὶ κατὰ τροπὴν, ἡκα, ὡς ἀγυρίς, παν-
10 ἡγυρίς· ἄνεμος, εὐνεμος, καὶ ἠνεμοῖς. ὡς περ παρὰ
τὸ πρόσθεν, πρόσθα· καὶ ἐνερθεν, ἐνερθα· καὶ ἐν-
θεν, ἐνθα· οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀκῆν, ἀκά, ἡκα κατὰ με-
τάληψιν τοῦ αὐτοῦ Φωνηέντος. ἀναγκαιῶς οὖν ἀποβλη-
τον ἐγένετο τὸ ν.

Ἡκαλον, τὸ ἡσυχον ἢ ἡσύχως. παρὰ τὸ ἡκα ἐπὶ ῥήμα·
ἡ παρὰ τὸ ἀκαλόν, τούτεστι παρὰ τὸ εὐκῆλον.

Ἡκη, ὁ ἐξύτης τοῦ σιδήρου. Ἀρχιλοχός, Ἰσθη κατ' ἡκῆν
κύματος τὸ κινέμεν· — παρὰ τὸ ἡκῶ τὸ πορεύομαι.
ἡκη οὖν, ἡ ἐξύτης, ἡ διατείνουσα καὶ διὰ τῶν τμητῶν 20
ἡ τμημάτων ἰούσα· ἀπὸ δὲ τούτου καὶ ἡ τοῦ βλάτου
ἀκῆ παρώνυμος· καὶ ἀκῆν, ἐπὶ ῥήμα. τὸ δὲ ἡκῶ τὸ
ἐρχομαι, ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, παρὰ τοῖς ἰαμβοῖς
καὶ τοῖς πεζολόγοις, διὰ τοῦ ι γράφεται· παρὰ δὲ τοῖς
ποιηταῖς, πάντοτε διὰ τοῦ ι· ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν,
αἰεὶ διὰ τοῦ ι· ὅθεν καὶ ἀφῖγμα, ἀφιγμένος.

30 "Ημιστος] "Ημιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμενος ἔρμ' ἐν ἀγῶνι· — ἀντὶ τοῦ ἐλάσσειν, ἀσθενής, ἄτεχνος, πάντων ἡττωμένος, Ἰλιάδος ψ'. ἀπὸ τοῦ ἦκα ἐπιβήματος γίνεται ἡμιστος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἦκα καὶ τοῦ ἥσων· ὅθεν καὶ ἡμιστα τὸ οὐδαμῶς· ὡς τὸ, "Ηκα μάλα ψύξασα.

"Ημιστα] Ἀττικῶς ἐκ τοῦ ἥσων τὸ ἡττῶ δασυνόμενον, γίνεται ἥσσιστα, καὶ ἡμιστα. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς Φησὶν, ὅτι ἡ προπαραλήγουσα δασύνεται. δαίνυται ἐκ τῆς συναλοιφῆς δασυνόμενον· οὐχ ἡμιστα γάρ· καὶ σημαίνει τὸ μάλιστα. παρὰ γοῦν τὸ ἦκα, γίνεται ἡμιστος, καὶ ἡμιστα, ὡς μάλα μάλιστα. τὸ δὲ λέγεται παρὰ τὸ ἥσων, οὐχ ὑγιές· οὐ γὰρ λέγεται ἥσσιστα. εἰ δὲ τις λέγει, παρὰ τὸ θᾶσσον οὐ λέγεται θᾶσσιστα, καὶ παρὰ τὸ κρείσσον κρείσσιστα, ἀλλὰ τάχιστα καὶ κράτιστα, εἴσεται ὅτι παρὰ τὸ τάχιστος, καὶ παρὰ τὸ κράτιστος, ἐγένετο τάχιστα καὶ κράτιστα οὐδετέρως κατ' ἐπιβήματικὴν σύνταξιν.

40 "Ηλακτῆ, τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ὄργανον περὶ ὃ εἰλοῦσιν αἱ γυναῖκες τὸ νῆμα. ἐκ τοῦ ἡλάσκω, ἡλακτῆ, ὡς διδάσκω, διδακτῆ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἡλακτῆ. εἰς ἰδιότητα . . . εἰς ἣν τὸ αὐτὸ εἶλημα εἰλεῖται. σημαίνει καὶ τὸ βέλος· ὅθεν καὶ χρυσηλάκατος ἡ χρυσῷ βέλει χρωμένη, καλλίτοξος. καὶ τὸ ὑπερίστιον, ὅταν λέγεται, Καδὸ αὐτῶν λῖνα χεῦον ὑψηλάκατα τανύσαντες.

425 "Ηλάσκω, σημαίνει τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου εἰλεῖσθαι· καὶ ἡλασκάζω ἐκ τοῦ ἡλάσκω, ὡς ῥίπτω ῥιπτάζω. σημαίνει δὲ ἀμφοτέρω, τὸ περὶ αὐτὰ πλανᾶσθαι καὶ διατρίβειν. Αἴτε κατασταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσιν· — ἀντὶ τοῦ ἡλάσκουσιν· ὃ ἐστὶν, περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλοῦνται. καὶ — ἐμὸν μένος ἡλασκάζει· — περὶ τὸν αὐτὸν εἰλούμενος τόπον ἐκκλίνει, κρύπτεται, πλανᾶται. παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλήσω, γίνεται εἰλήσκω, καὶ εἰλάσκω, καὶ ἡλάσκω κατὰ τροπὴν. ἢ ἐκ τοῦ αἰλῶ τὸ πλανῶ, γίνεται αἰλάσκω, ὡς γηρῶ, γηράσκω· εἴτα ἡλάσκω, ἡλασκάζω.

"Ηλαξός, ἀπὸ τοῦ ἡλαξός, ἡλαξός, ὡς περ βοηδός, βοηδός.

"Ηλαίνω, τὸ μαραινῶ· καὶ ἡλαίνουσα περὶ καρθένου· καὶ ἡλαίνειν, τὸ μαραινέειν καὶ μαίνεσθαι.

10 "Ηλαιθερές] ἡλαιθερές, τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενον.

"Ηλεκτρον. Ομηρος, — μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔερτο· — εἴρηται ὅτι διακεχυμένον καὶ ὑγρὸν ὄν, περὶ τὰς τοῦ ἡλίου δυσμας πῆγνυται. ἢ ἡλεκτρον τι ὄν· ὅτε γὰρ ἐπὶ λέκτρον ἢ ἡὼς ὄρμα, πῆγνυται. ἢ παρὰ τὸ ἐλίσσω, ἔλεκτρον καὶ ἡλεκτρον· κόσμῳ γὰρ αὐτῷ εἰς περιδέρβαια καὶ ὄρμους ἐχρῶντο περισέλιπτοντες. ἢ παρὰ τὸ ἐλεῖν τὰ ἐκτός, ἔλεκτρον καὶ ἡλεκτρον· τριβόμενον γὰρ ἀρκάζει τὰ πελάζοντα Φρύγανα. ἢ παρὰ τὸ ἡλῖος ἡλεκτωρ ὄνομα, τὸ τοῦ ἡλίου· Φασὶ γὰρ αὐτὸ δακρυῶν εἶναι τῶν ἡλιάδων· ὅπερ ἐπὶ τῷ Φαέδοντος οἰκῶ στάζουσιν· ἄς καὶ κλαίουσας αὐτὸν Φασὶ μεταβληθῆναι εἰς αἰγείρους, Διὸς κατελεῖσαντος· καὶ τὸ καταφερομενον παρ' αὐτῶν δάκρυον ἐν τῷ ποταμῷ πῆγνυται, καὶ ποιεῖ τὸ ἡλεκτρον. ἢ ὅτι ἡλιαυγές ἐστὶν ἀλλοτρυπον χρυσῶν μεμιγμένον ὑέλῳ, καὶ λιδοῖν τούτου ῥήμα.

20 "Ηλέκτρα, πόλεις Θηβῶν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἡλεκτρώματος τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης· ἢ ἀπὸ ἡλέκτρας· ταύτης δὲ μήτηρ κατ' ἐπίου Ἀρμονία. ἢ τὰ ἐν τοῖς κλισίοσι τῶν σφιγγῶν ὄμματα· ἢ τῶν ἐν ταῖς κλισίαις ποικιλομένων.

30 "Ηλέκτωρ, ὁ ἡλῖος· ἢ ὅτι οὐ κοιμάται, αἰεὶ εἰλούμενος· ἀλέκτωρ, ὁ ἀνευ λέκτρων ὢν. ἢ ὅτι ἀληγός ἐστι καὶ ἀκάμας· ἢ ὅτι ἐκ τῶν λέκτρων καὶ τῆς κοίτης ἡμᾶς

ἀγείρει διὰ τὸ ἐπιλαμβάνειν, ὁ ἀλέκτρος ἡμᾶς ποιεῖν. παρὰ δὲ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, λέκτωρ καὶ ἀλέκτωρ, καὶ ἡλέκτωρ· ἐνιοὶ δὲ, ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἡλεκτροῦ· εἰς οὐ λαμπρός· Τεύχεσι καμφοῶντων ὥστ' ἡλεκτωρ ἐβεβήκει, Ἰλιάδος ζ'. ἐστὶ δὲ ἐπίθετον τοῦ ἡλίου. τὸ δὲ ζῶον ἀλέκτωρ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ λέκτρον καὶ τὸ ἐπιτατικὸν α· πολυόχητον γάρ.

40 "Ηλέματος, ὁ μάταιος. παρὰ τὸ ἡλεῖς, ἡλέατος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ὡς μέσος, μέστος· καὶ τρίτος, τρίτατος· καὶ ἐπιβήμα, ἡλεμάτως· ἢ παρὰ τὸ ἄλη, ὁ σημαίνει τὴν πλάνην (εἰς οὐ τὸ, — Φρένας ἡλέ) καὶ τὸ μάτην μάτως. ἡλεμάτως οὖν, τὸ ματαίως. οὕτως εὐρον ἐγώ.

"Ηλεός, μάταιος, μαυνόμενος, μωρός. Καλλίμαχος, — ὁ δ' ἡλεός οὐτ' ἐπὶ σίτην Βλέφας· — καὶ οὐδετέρως, "Ηλεᾶ μὲν βέξας, ἐχθρὰ δὲ πεισόμενα· — παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην. γίνεται ἄλεος ὁ πεπλανημένος, καὶ 50 ἡλεός. ἢ παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θερμότητά· ἢ ὁ θερμός καὶ προκετής. ἢ παρὰ τὸ ἀλεᾶσθαι εἴρηται, ὃν δαῖ ἐκκλίνειν διὰ τὴν ἀφροσύνην καὶ ἐκφεύγειν. τοῦ ἡλεός ἢ κλητική, ὡ ἡλεᾶ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἡλέ. Ἰλιάδος ο', Μαίνόμενος Φρένας ἡλέ· — ἀντὶ τοῦ μάταιε. λέγεται καὶ ὁ οἶνος ἡλεός, ὁ μαυνοποιός, — ὅστ' ἐφέηκε πολυφρονὰ περ χαλεπήναι.

"Ηλθσαν] ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος συγκοπῇ, 426 ἡλθον· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἡλθον. καὶ πῶς γίνεται ἡλθσαν; οἱ γὰρ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, ποιῶσιν ἰσοσύλλαβον.

"Ηλέκτρα, ἡ παρ' Ομήρῳ Λαοδίκη, διὰ τὸ πολυχρόνιον τῆς καρθένιας, εἶον ἀλεκτρός τις, ὡς Εὐριπίδης, Ω παρθένα μακρὸν δὴ μήκος Ἠλέκτρα χρόνον.

"Ηλις, ἡ πόλις· ἦτοι, ὡς Λεάνδρος, διὰ τὸ τοὺς ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ περισσώδεις ἐν αὐτῇ ἀλίσθηναι, ὃ ἐστὶν 10 ἀθροισθῆναι· ἢ διὰ τὸ κατὰ κώμας οἰκοῦντας ὕστερον εἰς μίαν πόλιν ἀλίσθηναι· ἢ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος Ἠλέως βασιλεύσαντος τῆς χώρας, τὴν πόλιν λαβεῖν τὸ ὄνομα. τὸν δὲ Ἠλέα, καὶ μετὰ τὸ β Ἠλέα προσγορεύεσθαι, κατὰ τι ἔθος τῆς Ἀωρίδος διαλέκτου τὸ β προσγράφεσθαι ταῖς ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχομέναις λέξεσι. Πρὸ τοῦ διακτῆσθαι τὴν Ὀλυμπίαν παρὰ τῆς γῆς, αὐτὴν παρελήφεσαν Ἠλῖος τε καὶ Κρόνος. γνώρισμα δὲ τοῦ κτήματος κοινός ἐστι βασις ἀμφοῖν αὐτῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ. σύμβολον δὲ καὶ τοῦδ'· τοῦ μὲν, ὁ 20 Κρόνιος λόφος καλούμενος· τοῦ δὲ, ἡ Ἠλις μέχρι τοῦ νῦν καλουμένη ἐπάνωμον τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο καὶ Αὐγείας τῆς χώρας ἐβασίλευσε, μοῖρας οὐσῆς Ἠλίου, παῖς αὐτῷ ὢν. Ομηρος ἐν Ἰλιάδος λ', — ἐν Ἠλιδὶ δίη· — τούτεστι θαυμαστῇ, ἱερᾷ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτιμᾶτο Ὀλύμπιος Ζεὺς· οὐ καὶ πανηγυρίαι περὶ τριετὴ χρόνον ἦγγο τὰ Ὀλύμπια· ἐνθα ἡγωνίζοντο οἱ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάντες. ἐστὶ δὲ πόλις Πελοποννήσου. ὁ κτίσας δὲ αὐτὴν Ἠλεῖος, παῖς Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυπύλης τῆς Εὐδυμῆνος· Ἠλείου δὲ, Ἀλεξίς καὶ Ἐπειος βασιλεὺς· ἀφ' οὗ 30 Ἐπειοὶ οἱ Ἠλεῖοι, ὡς Φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Πέπλῳ.

"Ηλείος, ὁ πόλις τῆς Ἠλίδος· διφθόρογραφῶνται. ὡς περ ἀπὸ τοῦ Εὐπολῆς εὐπόλιδος γίνεται Εὐπολλίδεος, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀδωνίς Ἀδωνίδεος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Ἠλῖς Ἠλίδος, Ἠλίδεος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, Ἠλῖεος· καὶ κρᾶσει τοῦ ι καὶ τῆς ει διφθόγγου, Ἠλεῖος. ζῆται εἰς τὸ Δαρεῖος τὸν κανόνα.

"Ηλιεύς] τὰ εἰς εὐς λήγοντα οὐ θέλουσι διφθόγγῳ παραλήγεσθαι ὡς ἐπιτοκλεῖστον· χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πρωτο- 40 τύπου σχῶσι τὴν ει διφθόγγον, Ἐρετριεύς, Ἐρεχθιδεύς, B b

Στεριεύς, Ἡλιεύς, Ἡτιεύς, Κιτιεύς, Κακιεύς, Μι-
ρεύς, ὄνομα κύριον· πρόσκειται, ὡς ἐπιτοπλεῖστον· διὰ
τὸ Νειλεύς, οὐκ ἐπὶ πατὴρ τοῦ Νέστορος· πρόσκειται,
μη' ἀπὸ πρωτοτύπου· διὰ τὸ Ροίτειον, Ροιτιεύς· καὶ
Σίγειον, Σιγαιεύς.

Ἡλιος] παρὰ τὸ δῆλος, δῆλιος ὁ Φανερὸς· καὶ ἥλιος, ἀπο-
βολῇ τοῦ δ, ὡς διῶκω, διωνή, ἰωνή· Διωξίππη, Ἰω-
ξίππη· ἡ παρὰ τὸ σέλας τὴν λαμπρότητα, σέλιος· ἀπο-
βολῇ τοῦ σ, ἔλιος· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η· ἡ παρὰ τὸ
50 ἄλς ἄλιος, ἄλιος καὶ ἥλιος· ἀνιμᾶσθαι γὰρ Φασὶν οἱ
Φυσικοὶ τὸν ἥλιον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ἐκ γὰρ τῆς
θαλάσσης ἀνιμᾶται τὴν ὑγρότητα· ὅθεν καὶ Ποσειδῶν,
παρὰ τὸ τὴν πόσιν ἀναπέμπειν τῷ θάλει, ἤγουν τῷ ἡλίῳ.
ἡ παρὰ τὸ ἄλις ἄλιος καὶ ἥλιος· ἐπεὶ πρὸς πάντας ἰκ-
νῶς καὶ ἀρμυρίας ἔχει· ἡ παρὰ τὸ ἄλις τὸ συνηθρο-
σμένον κύρ· λέγεται γὰρ παρὰ τὸ ἀλίζω τὸ συνηθροί-
ζω, ὡς Ἐμπεδοκλῆς, Ἄλλ' ὁ μὲν ἀλισθαίς, μέσον οὐ-
ρανὸν ἀμφιτολεύει· — ἡ παρὰ τὸ ἔλη, ὁ σημαίνει τὴν
λαμπρότητα, ἔλιος, καὶ ἥλιος· ἡέλιος δὲ, κατὰ πλεο-
νισμὸν τοῦ ε ποιητικῶς, ὡς παρ' ἐπὶ τὸ σῆτον, μετὰ
τῆς παρὰ, παραστήτον· καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ε, παρστήτον.

Ἡλιος, ἡ ἑως, διὰ τὸ ἴεσθαι τὸ ἑως, ἤγουν Φέρειν τὸ
Φῶς· ἑως γὰρ ἡ ἀνατολή.

Ἡλιάδης] Φασὶ τὸν Φαέδοντα πείσαντα τὸν αὐτοῦ πατέ-
ρα, μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι αὐτῷ τὴν τοῦ τεθρίπ-
του κυρείαν· ἀμαλῆσαντα δὲ αὐτόν, καὶ τῶν ἡνίων ἐκ
10 χειρὸς πασόντων, ἐκπασεῖν ἐκ τοῦ δίφρου· καὶ πασόν-
τα ἐπὶ τὴν γῆν τελευτήσαι· τὰς δὲ ἀδελφὰς αὐτοῦ,
Ἡλιάδας ὀνομαζόμενας, ἀρασθαι πένθος ὑπερβάλλον,
καὶ διὰ τὴν λύπην μετασχηματισθῆναι πάσας [εἰς] αἰ-
γείρους· κλαίουσας δὲ κατ' ἕκαστον ἐνικυτὸν τεταγμέ-
ναις ἡμέραις ἀφίεναι πολλὰ δάκρυα· ἐξ ὧν Φασὶ γε-
νέσθαι τὸ καλούμενον ἡλεκτρον· — Ἡριδανοῖο. Οὐ ποτ'
ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίῃν ἀνὰ νύκτα Ἡλιάδες κώκυσαν
οὐδ' ὑρόμενας Φαέδοντα. Κεῖθι δὲ Κελτῶν πῶδες ὑψή-
20 μνοι αἰγείροισι, δάκρυ' αἰελέονται χρυσαυγέος ἡλέ-
κτροιο. Διονύσιος ἐν περιγηγῆσει. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Διο-
δώρῳ.

Ἡλιάδες, αἱ κατάχρυσοι κλίβαι· ἥλιος γὰρ καὶ ὁ θεός,
καὶ τὸ ἄστρον, καὶ ἡ αὐγὴ, καὶ ὁ τόπος ἐξ οὗ ὁ ἥλιος
ἀνατέλλει.

Ἡλία, εἰς τὸ ὑπαιθρον προκαθήμενων τῶν δικαστῶν·
ἡ παρὰ τὸ ὑπαιθριον· καὶ προῦποτίζεται ἥλιον εἶναι·
παρὰ τὸ ἡλιοῦσθαι τοὺς ἐκεῖ ἀθροισζόμενους· ἡλία, ἡ
ἐκ πολλῶν συναγωγή· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης·
30 ὅτι ἐκ πολλῶν συναγεται· παρὰ τὴν ἄλς γενεὴν, ἄλις
ἐπὶ ῥήμα· ἐξ οὗ γίνεται πτητικὸν ὄνομα ἄλια· καὶ ἀπὸ
τούτου ἕτερον πτητικόν, ἄλια· ἀφ' οὗ καὶ ἔλιασται
λέγονται οἱ ἐκυλισσάμενοι· καὶ ἡλιαστικός ὄρμος, ὁ
ἐκ συναγωγῆς γενόμενος· ἡ παρὰ τὸ ἀλίζεσθαι τὸ συν-
αθροίζεσθαι, ἄλικία, καὶ ἡλία· ἔστι δὲ τὸ μέγα
δικαστήριον Ἀθηναίων, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμά-
των ἐκρίνεται· ἡ βουλὴ συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων.
ἡλίζεσθαι καὶ ἡλίας ἐστὶ τὸ ἐν ἡλία δικάζειν.

Ἡλίβατος, δὲς βατος καὶ ὑψηλὸς τόπος, μέγας καὶ ἄβα-
40 τος· καὶ, Πέτραι τ' ἡλίβατοι· — μεγάλα καὶ ὑψηλά·
ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ, ἀλιτόβατος· καὶ συγκοπῇ, ἀλίβατος·
καὶ ἐκτάσει, ἡλίβατος πέτρα, ἐφ' ἣν ἂν τις βαίνων
ἀμαρτάνει καὶ ἀποτυγχάνει· οἱ δὲ δαδύνουσι, λέγοντες
παρὰ τὸν ἥλιον, ἡλιόβατος, ἡλίβατος, ὅπου πρῶτον ὁ
ἥλιος βαίνει· οὐκ ἐπίσθη δὲ αὐτοῦ ἡ παράδοσις· ἡ ἀλί-
βατος, ἡς οὐδὲν προβαίνει· ἐκ τοῦ θέλω, συγκοπῇ, λῶ·

καὶ ἀλῶ, ἀλίβατος· ἡ παρὰ τὸ θαλάσση, τῇ ἀλί βα-
νευσα· καὶ βαβηκυῖα· Στησίχορος δὲ, τάρταρον ἡλί-
βατον· τὸν βαδὺν λέγει· ἐνιοὶ ἡλίφατον ἀποδιδάσιν,
ἡλίῳ· Φαινόμενον καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἰππολύτῳ, Ἡλι-50
βίτοις κευδμῶσιν· — βαδύτατοις· ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν
τῆς βάσεως.

Ἡλίθιος, ὁ ἀνέητος καὶ μωρός· παρὰ τὸ ἄλιον τὸ μά-
ταιον· ἐκ τοῦ ἄλιος οὖν, ἀλίθιος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ,
ἀλίθιος καὶ ἡλίθιος· ἡ παρὰ τὸ ἡλίθα ἐπὶ ῥήμα, ὁ πάν-
τα χυδῶν ποιῶν, καὶ ἀδιακρίτως· ἡ παρὰ τὸ λίθιος,
πλεονασμῷ τοῦ α· ἡ παρὰ τὴν ἄλα.

Ἡλίθα πολλή, ἀντὶ τοῦ μάλα ἡ πάνυ πολλή· ἔστι δὲ 428
ἐπὶ ῥήμα ἀθροίσεως, καὶ σημαίνει τὸ σφόδρα, ἡ ἀθρόως.
γίνεται παρὰ τὸ ἄλις ἄλιθα, καὶ ἡλίθα· τάττεται
καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως· οἶον, — ἐπέχραο ἡλίθα χερσὶ·
— τὸ ματαίως.

Ἡλικία] παρὰ τὸ ἐλῶ, ἡλίζ ἡλικος ἡλικία· ἡ ἀπὸ τοῦ
πάλλω τὸ κινῶ, πάλιζ· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ
ἀποβολῇ τοῦ π, ἡλίζ· ἡλικιώτης ἡλικιώτιδος· ὁ κανὼν·
καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἀρσενικῶν μεταπίπτει· —

Ἡλιτόμηνος, καὶ ἀλιτήμερος· σημαίνει δὲ τὸν ἑπταμῆ-10
νιαῖον γεννηθέντα ταῖθα, ὡς Φησι Καλλιμαχος, —
τὸν οὐκ ἐκλήσας Φέρουσα μήτηρ οὐς ὄδινε μῆνας· —
τὸν διημαρτηκότα τοῦ καθήκοντος μηνός· εἰς τὸ τεχθῆ-
ναι· ἀλιτεῖν γὰρ τὸ ἀποτυχεῖν καὶ ἀμαρτάνειν· καὶ
Ἄομρος Ἰλιάδος τ', Ἐκ δ' ἀγάγε προφῶδες καὶ ἡλι-
τόμηνον ἑῷτα· — διημαρτηκότα τοῦ τελείου ἀριθμοῦ
τῶν ἐννέα μῶνων· ἑπτάμηνος οὖν Εὐρυστάθης· παρὰ τὸ
ἀλίτης, ἀλιτόμηνος, ὡς ποιητής, ποιητοδιδάσκαλος.

Ἡλος] παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω, ὁ μέλλων, ἥσω· ἐξ αὐτοῦ 20
ἥλος, ὁ πεμπόμενος.

Ἡλῶν, πόλις· Ἄομρος· ὅτι ἐκεῖθεν ὑπὸ Ἡρακλέους ἐά-
λωσαν οἱ Κένταυροι· καὶ ὑπὸ τοῦ Ἡρώος, ἐκτίσθη ἡ πό-
λις· καὶ οὕτως ὠνόμασται παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀλῶναι αὐ-
τούς, Ἀλῶν καὶ Ἡλῶν.

Ἡλύγη, σκιὰν δηλοῖ, ἡ σκοτίαν.

Ἡλυγέτην] τοῦτο ποιητικόν, ὡς τὸ ἥγανον, τήγανον.

Ἡλστατο βούς, ἱβυκος, παρὰ τὸ ἡλίστατο.

Ἡλυσίον πεδίον, τὸ τῶν εὐσεβῶν χωρίον· παρὰ τὸ λυτὰς 30
σωμάτων ἐκεῖ μένειν τὰς ψυχὰς, τοῦ α πλεονάζοντος,
ὡς τὸ ἀλάλητος, ἀσταφίς· ἡ ἐν ᾧ λύονται οἱ τελευτῶν-
τες· ἡ ὅτι οὐ διαλύονται αἱ ψυχαί, ἀλλὰ διαμένουσιν
ἀπαθείς· ἡ ἐν ᾧ λύουσιν, ἀντὶ τοῦ δέχονταί· ἡ ὅπου
οὐ διαλύονται αἱ ψυχαὶ τῶν σωμάτων· ἡ ἀλύσιον, ὅθεν
οὐκ ἀναλύει τίς· ἡ παρὰ τὴν ἔλευσιν, ἐνθα οἱ εὐ-
σεβεῖς παραγίνονται· ἡλυσίον οὖν, ἡ μακάρων νῆσος.
λέγεται δὲ ἡλυσίον, καὶ ἱερὸν πεδίον περὶ Ῥόδον· οἱ
δὲ, περὶ Αἴγυπτον ἡ Λέσβον· καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλυ-
σία· Πελέμων δὲ Ἀθηναῖος Φησὶ τὸ κατασκευάειν χω 40
ρίον καλεῖν.

Ἡμα, τὸ ἀκόντισμα· ἀπὸ τοῦ ἴημι τὸ πέμπω, (ὁ μέλλων,
ἥσω) γίνεται ἕμα· καὶ ἐκτάσει, ἥμα, ὡς θέμα, θέμα,
ἐπίθημα· Ἡμασιν ἔπλευ ἀριστος· — καὶ ἥμων ὁ ἀκον-
τιστής· Ἄομρος Ἰλιάδος ψ', — καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες
ἀνέστησαν.

Ἡμαρ, ἡ ἡμέρα· οὐχ εὐρον τὴν ἐτυμολογίαν· ὡς οἶμαι
δὲ, ἀπὸ τοῦ ἡμέρα γίνεται ἡμαρ· κλίνεται ἡματος, ὡς
ἡπαρ, ἡπατος.

Ἡμαδίον, υἱὸς Ἡοῦς κατ' Ἡσιόδον· παρὰ τὴν ἡματι δο-50
τικήν, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, Ἡματίων, καὶ Ἡμαδίον.

Ἡμαθίς, ψαμμώδης, τραχεῖα· παρὰ τὴν ἄμμον, ἀμα-
θίς καὶ ἡμαθίς, [ὡς ἡνεμόεις,] εὐήμερος· ἡ ἀπὸ
Ἀμάθου ποταμοῦ παραβρέοντος, — Πύλου ἡμαθέοντος.

Ἡμάλας, σημαίνει τὸ ἔβλαψα. Λυκόφρων. παρὰ τὸ ἅμα βλάπτειν.

Ἡμβροτες, ἡμαρτες, ἀπέτυχες. τὸ αὐτὸ δὲ σημαίνει καὶ τὸ — οὐδ' ἔτυχες.

429 Ἡμεδαπῶν, τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους συγγενῶν, ἢ τῆς αὐτῆς χώρας, ἰδίων, ἐγχωρίων, αὐτοχθόνων· δάπεδον γὰρ τὸ ἐδάφος. καὶ τὸ ποδαπός; ποίας χώρας ἢ πατρίδος; ἀντίκειται τῷ ἀλλοδαπῷ.

Ἡμενος, καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἐῶ τὸ κάθηναι, γίνεται ἔημι· τὸ παθητικόν, ἔσμαι, ἤμαι· ἢ κατοχή, ἡμενος.

Ἡμερίς [Ἡμερίς ἡβώσας] — ἄμπελος κληματὶς. αἰρηται διὰ τὸ ἡμερώσθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, εὐραθέντος τοῦ καρποῦ τούτου. ἢ ὅτι οἱ Ἴωνες, ὅταν τι τῶν θηρίων ἢ ὀρνέων ἐκ τῆς θηριότητος μεταστῇσιν, τίθασιν εἶναι Φασί· διὸ καὶ τὰς ὑπὸ τινων καλουμένας ἀνδανδράδας, ἐπειδὴν ἐκ τινων τόπων ἐρήμων μετανέγκαντες, πρὸς τὴν αὐτὴν φυτεύσας, τίθασιν ὀνομάζουσιν, ὥς τῆς ἀγριότητος κατειμένας. ἄλλοι δὲ τὸ ἐξέστηκός τοῦ ἀγρίου Φασί γέγονέναι ἤμαρον. τινὲς δὲ λέγουσιν, εἶδος δρυὸς αὐτὴν εἶναι· εἶναι γὰρ τὴν μὲν, ἀγρίδα· τὴν δὲ, ἡμερωτέρα· ἢ καὶ ἡμερίδα προσαγορεύουσιν. ἐναντιοῦται δὲ αὐταῖς τὸ Ὀμήρου, — τειθέλει δὲ σταφυλῆσιν· — ἢ ὅτι ἄγει τις αὐτὴν ὅπῃ ἐλκύσει ἤμαρον· οὐσαν, καὶ οὐκ ἀντιστώσαν. μηδέτα δὲ τῆς τομῆς εὐραθείης αὐταῖς, εἰσπύζον αἰ ἀπτελῶν, ἀγρίους καρποὺς φέρουσαι· ὥς δὲ εὐρέθη, καθήραντο, καὶ ἤμαρον καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὰν καρπὸν ἔσχον.

Ἡμέριοι, οἱ ἀνθρώποι· ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμέραν ζῆν.

Ἡμέρα [Ἡσίοδος σωματοποιῶν λέγει, Νυκτὸς δ' αὐτ' Αἰθέρ τε καὶ Ἡμέρα ἐξαγέροντο· — παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, γίνεται μέρα, ἢ πανταχοῦ μεμερισμένη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἡμέρα. ἢ ζῆμερα, ἢ τοῦ ζῆν μέρος ἔχουσα, ἀποβολὴ τοῦ ζ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἡμερος, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς νυκτὸς Φοβαρῶα οὐσης. ἢ παρὰ τὸ ἡμέρους ποιεῖν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω, τὸ ἀπολύω· ἢ καὶ ἡῶς εἰρηται. ἢ παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω, ἢ ἐκπέμπουσα ἡμᾶς πρὸς πάντα. Πλάτων δὲ, ὅτι ἡμεῖροντες αὐτῆς οἱ ἀνθρώποι διστέλουν, ἀσφαλύντες ἐπὶ τῇ σκοτίᾳ τῆς νυκτός. δασύνεται· τὸ δὲ ἡμαρ, ψιλεῖται· τὸ γὰρ ἀπὸ δασέος μετατχηματιζόμενον ψιλοῦται.

Ἡμερόκοιτος [Ἡσίοδος, Μήποτε σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλθαι· — ὁ τὴν ἡμέραν καθεύδων, τὴν δὲ νύκτα ἀγρυπνῶν· τούτεστιν ὁ κλέπτης.

40 Ἡμερόλεγον, τὸ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐξαριθμαίν.

Ἡμερόδρομος, ὁ ἡλιος. λέγονται καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεις ταχύτατα διακινούμενοι.

Ἡμεροκαλλές, ἄνθρωπος σπειρόμενος ὁ Δίδυμος Φησὶν. οὐκ ἔστι δὲ ἄνθρωπος, ἀλλὰ Φοινικὸν ἔριον διαπαικισμένον, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς ἱατρούς· Ἀθηναῖοι, ὡς Θεόδωρος ὁ Πανάγης προσαγορεύει ἐν τῷ πρώτῳ περὶ κηρύκων γένους. λέγεται δὲ, ὅτι καλεῖται οὕτω διὰ τὸ παλῦσθαι καὶ βεβαφθῆναι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. κάλλη δὲ προσγορεύεται τὰ ἄνθη.

50 Ἡμετέριος, κτητικόν ἐστι· σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμέτερου. ἐχράτε δὲ τῇ λέξει Ἀνακρέων. Οὕτω γὰρ ἡμετέραιον οὔτε κχλόν· — ὑπάγεται δὲ κανόνι τοιούτῳ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ριους, ἀπὸ τῶν εἰς ρος ἐχόντων τὸ τ, τῆς προηγουμένης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε, διὰ τῆς εἰ δι-Φθόγου γράφεται· οἶον, ἀβέλτερος, ἀβελτέρειος· ἐταῖρος, ἐταιρεῖος. οὕτω καὶ ἡμέτερος ἡμετέριος, τῆς προηγουμένης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε. τὸ νεότερος νετέρειος, οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει Φύσει ἐν τῇ προηγουμένη τοῦ τ συλλαβῇ τὸ ε· ἐνερότερος γὰρ ἦν· πα-

ρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, συγπύκῃ τοῦ ο, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, γίνεται νεότερος· καὶ λοιπὸν, ὥς μὴ ἐχούσης Φύσει ἐν τῇ προηγουμένη τοῦ τ συλλαβῇ τὸ ε, οὐκ ἠκολούθησεν τούτοις.

Ἡμην, ὅτε δασύνεται, σημαίνει τὸ ἐκαθεζόμενον. ἀπὸ τοῦ ἐῶ, ἔημι, ἔσμαι ἤμαι· ὁ παρατατικός, ἡμην· ὅταν καὶ ἐκαθήμενον. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ ὑπάρχω, ψιλοῦται· ἀπὸ τοῦ ἐῶ τὸ ὑπάρχω, τὸ παθητικόν, ἔσμαι μόνῃ τῇ Φωνῇ· τῇ δὲ σημασία ἀπέλειπεν· ὁ παρατατικός, ἡμην· καὶ συγκοπῇ, ἡμην. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰμί, ὁ παρατατικός ἦν· ὁ παθητικός ἐνεστώς, ἔμαι· ὁ παρατατικός, ἡμην. ἀπαγορεύεται δὲ· πλὴν εὐρήσεις παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσῃ, οἶον· Ἐγὼ δὲ προδότης οὐκ ἤμην τέκνον· — ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἦν. ζῆται.

Ἡμισυς] παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἴσος, γίνεται ἀμείσιος· συγκοπῇ, ἡμισυς· καὶ κατὰ τροπὴν, ἡμισυς, ὁ ἅμα ἴσος· ἢ τὸ ὅλον διαιρεθέντος, ἢ τὸ ἅμα ἄλλῳ ἴσον. ὥς ἴππος, ἴππυς παρῶνυμον, οὕτως ἴσος ἴσους, καὶ ἡμι- 20 σος. Ὀμηρος Ἰλιάδος ι', ἴσον ἐμοὶ βασιλεῦσα, καὶ ἡμισυ μείρεο τιμῆς· — ἡμίσεα, ἡμισα· καὶ ἅμα τῇ συγκοπῇ καὶ ὁ πλεονασμὸς γίνεται, ἡμισσα.

Ἡμιόκληιον] τὰ εἰς υς λήγοντα, ὅποτε μὴ ἀπὸ γανικῆς, ἀπὸ δὲ εὐθείας συντίθεται, ἀποβάλλει τὸ σ· βραδύς, βραδυήκοος, ὀξυήκοος· Λίβυς, Λιβυφοῖνιξ· Θῆλυς, Θηλύμορφος. οὕτως Ὀφείλειον ἡμισυκύνιον· ἄλλα δηλονότι κατὰ συγκοπὴν ταῦτα γίνονται, ἡμίθεος, ἡμίφωτος, ἡμιμέδιμνον, ἡμικραῖον, τὸ ἡμισυ τῆς καφαλῆς· καὶ τὸ 30 ἡμιτύμβιον, τὸ δίκροσσον. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀβρων λέγει, ὅτι τὰ εἰς υς συντεθέντα φυλάττει τὸ υ· τὸ δὲ ἡμισυς ἐκβάλλει τὴν συ συλλαβὴν. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἡμιόλος] ἡμιόλος ἐστὶν ἀριθμός, ὁ ἔχων ὅλον ἄλλον ἀριθμὸν. καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ. καὶ ἡμιολία, τὸ ἡμισυ τοῦ καφαλαίου. ἡμιολία δὲ πάλαι ἐλέγχετο ληστρικόν πλοῖον, οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλῶν ἀρετῶν ἐστὶ πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχασθαι· Ἀλλὰ καὶ ἀρπάξεις καὶ ἀσελγάνεις ὥσπερ ἐκ Καρικῆς ἡμιολίας ἀποπατηθησῶς· καὶ ταῦτα, υἱὸς ἀνδρὸς ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ τὴν δημοκρατίαν 40 βωάντος.

Ἡμιμέδιμνον] ἡμιμέδιμνον ἐστὶ μέτρον χωροῦν ἡμισυ μεδύμνου, τούτεστι χοίνικας εἰκοσιτέσσαρας. ἡμίσκτον δὲ, τὸ ἔκτον μέρος τοῦ μεδύμνου. ῥητορικῇ· ζῆται εἰς τὸ ἔκτεός.

Ἡιδιπλοῖδιον, γυναικεῖον βραχὺ περιβλήμα, ὁ ἐνδον Φοροῦσιν ὑπὸ τοὺς μηρούς. ῥητορικῇ.

* Ἡμιτέλης λέγεται ὁ οἶκος, ἐτέρου τῶν συζύγων ἐστερμένος, οἶον· μὴ τέλειος· ἡμὶ γὰρ τὸ ἡμισυ.

Ἡμίφωνα, ὀνόμασται τινὰ τῶν συμφώνων, οὔτε κατὰ τὴν 50 εἰς δύο ἴσα τομὴν, καθ' ὃν τρόπον τὸ ἡμικύκλιον· οὔτε πράσει τινῶν, ὥς ἡμίονος· οὔτε κατὰ τὴν ἐπὶ ποσὸν μεταβολὴν, ὥς ἡμύληρον καὶ ἡμίφθον κρέας· ἀλλ' ὥσπερ ἡμιζῆς καλεῖται ὁ ἐγγὺς τοῦ τεθνάναι, οὕτως ἡμίφωνα τὰ ἐγγὺς ἔντα τῶν Φωνηέντων κατὰ τὴν Φθάγγην.

Ἡμῶ· ἐκ τοῦ μῶ, πλεονασμῷ τοῦ η. ὁ δὲ Ἡσίοδος, — ἀμύνοντα χαμάζε, εἶπε, διὰ τοῦ α. καὶ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ὥσπερ τὸ σταφίς γίνεται ὄσταφίς καὶ ἄσταφίς κατὰ 431 πλεονασμὸν καὶ τοῦ α καὶ τοῦ ο, οὐ κατὰ τροπὴν, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ μῶ πλεονάζει καὶ τὸ α καὶ τὸ η· — ἐπὶ τ' ἡμῶς ἄσταχυς· — ἐπικατακλίνει δὲ τοὺς στάχυνας. Ἡνασχέθην] ἀπὸ τοῦ σχῶ σχῆμι, σχήσω, ἔσχημα, ἔσχημα, ἐσχέθην· καὶ συστολῇ, ἐσχέθην· μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνασχέθην· ἐκτάσει κατὰ Ἀθηναίους, ἡνασχέθην.

B b 2

Ἦν δὲ μηχανὴ λόγος, Λυκόφρων. ἀπὸ τοῦ ἐάν, κράσει τοῦ εἰς ἡ, γίνεται ἦν.

10 Ἦν] ἀπὸ τοῦ ἐώ, ἔεις, ἔει· ὁ παρατατικός, ἦον, ἦες, ἦεν· καὶ τροπή τοῦ η καὶ ε, ἡ κράσει εἰς ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ η, γίνεται ἦν· ἀπειδὴ τὸ μείζον, τὸ ἔλαττον ἀναλίσκει, ὥσπερ τῇ ἐμῇ, τῇμῃ. τὸ πληθυντικὸν, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. τὸ μὲν ἦν ἐγώ, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, γίνεται οὕτως. ἔστιν εἰμί· ὁ παρατατικός, εἶν, τροπή τῆς μι εἰς ν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δίδωμι, ἐδίδων· καὶ ἐκτείνεται τὸ ε εἰς ἡ Ἀττικῶς, ὡς τὸ ἐμελλον, ἡμελλον· καὶ γίνεται ἦν, χωρὶς τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς ν

20 λήγοντα οὐ θάλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν τι ἀνεκφώνητον. τὸ δὲ ἦν ἐκεῖνος, τρίτου προσώπου· ἀπὸ τοῦ ἐώ τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ μέσος παρακειμένος, ἦα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον, ἦες, ἦε· τὸ δὲ ε, ἐφαλυστικὸν ἔστι τοῦ ν, ἔλεγεν. οὕτως ἦε, ἦεν· καὶ κράσει τοῦ η εἰς η, γίνεται ἦν. τὸ δὲ ἦεν, οὐδέποτε εὐρίσκειται χωρὶς τοῦ ν. ὅτι δὲ δεύτερος ἀόριστός ἐστι, δῆλον ὅτι ἐὼν οὕσα ἡ μετοχή, ὡς λαβών. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οὐχ ὁμοφώνουσιν ἀλλήλοις. τὸ μὲν γὰρ ἦν ἐγώ, Ἀττικὸν ἔστι, καὶ ἀπὸ τοῦ εἰμί· τὸ δὲ ἦν ἐκεῖνος, κοινόν, καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ω. λέγεται δὲ τετραχῶς. λέγεται γὰρ ἦν, καὶ ἔην, καὶ ἦεν, καὶ ἦν παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ὀδυσσεύς τ, — καὶ πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς

30 Ἦν: — οὕτω Ζηνοδότος. καὶ ἐν Ἰλιάδος λ', — ἵνα σφ' ἀγοσθένης ἦν. τοῦ ἦν ἐγώ πρῶτον προσώπου, τὸ δεύτερον ἦς· καὶ ἐπεντάσει γίνεται ἦςθα. καὶ ἔστιν ὀριστικόν, καὶ ι οὐ προσγράφουσιν· οἶον, Χθές ἦςθα θεατρὶ . . . σημαίνει τὸ ὑπάρχω. εἰ δὲ ἔστιν ὑποτακτικόν, μετὰ τοῦ ι γράφεται. ὅτε δὲ πάλιν λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἦδεῖθα, κατὰ συγκοπὴν γίνεται ἦςθα, μετὰ τοῦ ι· καὶ τὸ ἦς, ὅτε μὲν ἔστιν ὀριστικόν, οὐ προσγράφεται τὸ ι· ὅτε δὲ ὑποτακτικόν, ἔχει καὶ τὸ ι· ἐάν ὦ, ἐάν ἦς, ἐάν ἦ· καὶ κατ' ἐπένδεσιν τῆς σι συλλαβῆς γίνεται ἦσι.

Ἦνεμέσσα] ἐκ τοῦ ἀνεμόεις ἀνεμέσσα· σημαίνει δὲ τὴν ὑψηλὴν καὶ ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην.

Ἦνεκα. ἀπὸ τοῦ ἐνέκω, ἐνέξω, ἦνεκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἦνεκα· καὶ ἦνεκα κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τοῦ κ εἰς ξ. ἐπλεόνασε δὲ τὸ ι· διότι πᾶς ἀόριστος μὴ ἔχων σ ἢ ξ ἢ ψ μακρὰ θάλει παραλήγεσθαι· οἶον, ἔκειρα, ἐνειμα, ἔτειλα.

Ἦνεγκα, ζῆται εἰς τὸ ἐνεῖμαι.

50 Ἦνικαπε] Καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν, χαλεπῶ ἠνίκαπε μύθω: — ἀντὶ τοῦ ὕβρισην, ἐλοιδύρησεν, ἐκακολόγησεν. ἀπὸ τοῦ ἐπω τὸ λέγω, γίνεται ἐνέπω, καὶ ἐνέπω· καὶ κατὰ μέσον διπλασιασμοῦ, ἐνεῖπάπω, καὶ ἠνεῖκαπεν. Ἰστέον ὅτι παρακειμένος ἐστίν. ὁ γὰρ ἐνεστὼς ἐνίπτω ἐστὶ, κυρίως τὸ διὰ λόγον ἐπιπλήσσω· ὁ μέλλων, ἐνίψω· ὁ παρακειμένος, ἦνιφα· ὁ μέσος, ἦνικα· καὶ ἐπεντάσει τῆς κα συλλαβῆς γίνεται ἠνίκαπα.

432 Ἦνις] Ἦνις ἡέστας, ἐνιαυσιαίας βουs, νέας. καὶ, — βούν ἦνιν εὐρυμέτωπον: — ἐνιαυσιαίαν, νέαν· ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἄφ' οὗ παρώνυμον, ἐνις· καὶ κατὰ ἑκτασιν, ἦνις. κλίνεται ἦνιος, ὡς ὀφιος· ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, ἦνιες· καὶ ἐν συναλοιφῇ, ἦνις· καὶ ἡ αἰτιατική, ἦνιαι καὶ ἦνις, τὰς ἐνός οὐσας ἐνιαυτοῦ. ἐνιοι δὲ ἐπὶ ἡλικίαν βουs τάττουσιν, ὡς τὸ μύσχος καὶ ἡ πόρτις καὶ ἡ θαυμαλὶς. καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ἐπὶ βούων μόνον τάττει τὴν λέξιν. ἡ κατ' ἔλλειψιν τοῦ α στερητικοῦ, ἦν ἢ ἄννης, ὁ μῆδέπω ζευχθεὶς καὶ ἡνία δεξιόμενος. ἡέστας δὲ ἀντὶ τοῦ ἀδαμάστους, ἀκεντήτους, ἀκεντρίστους, ἀνοχεύτους. παρὰ τὸ κέντω βαρύτονον, ὁ μέλ-

λων, κένσω· ὁ παθητικὸς παρακειμένος, κέσεται· κέστος καὶ ἀκέστος· καὶ θηλυκόν, ἀκέστη, ἀκέντητος βουs· καὶ τροπή, ἡέσθη· ἡ αἰτιατική τῶν πληθυντικῶν, ἡέστας. ἡ ἀπὸ τοῦ κένσω κέστος, ἀποβολὴ τοῦ ν. Ἦνία, λῶρα, χαλινούς· παρὰ τὴν ἔνωσιν· ἐνοῦται γὰρ δι' αὐτῶν τὰ ὑποζύγια. ἡ ἐκ τοῦ ἐνέσθαι ἢ ἀνέσθαι· ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνύω, δι' ἧς ἀνύομεν τοὺς ἵππους πρὸς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. ἡ παρὰ τὸ εἰς-ἐνός, ἐνία καὶ ἡνία. ἡ 20 παρὰ τὸν ἦσω μέλλοντα.

Ἦνιοχος, κυρίως ὁ τὰς ἡνίας ἔχων· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ παραιβάτου. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἔχω γινόμενα, εἰ μὲν τῇ οὐ διφθόγγῳ παραλήγεται, πρὸ μᾶς-ἔχει τὸν τόνον, οἶον κλειδοῦχος, καὶ τὰ ὅμοια· εἰ δὲ παραλήγεται τῷ ο, προπαροξύνεται· οἶον αἰνίοχος, λιμενίοχος. ἐκ τοῦ ἀνύω, ἀνύον καὶ ἡνίον· διὰ γὰρ τῶν λῶρων τῶν ἵππων ἀνύομεν τὰς ὁδοὺς.

Ἦμιν, ἀντανυμία· ἔστι δὲ διαλέκτου ἰδίου Δωρικῆς· συ- 30 στέλλει γὰρ αὐτὴν καὶ ὀξύνει. αἱ ἀντανυμῆαι γὰρ, ἡνίκα μὲν ὀρισμὸν δηλοῦσι, μένουσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόνῳ· Ἦμιν δὲ τὸδ' ἔφη: — καὶ, Ἦμιν δὲ νεμεσῶμαι: — ὅτε δὲ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σημαίνόμενον, ἐγκλίνεται· Ὀφρ' ἡμιν ἀκέργον: — σὺν δ' ὕμιν δαῖτα τάραξῃ: — Εἰ δ' ὕμιν δοκέει τὸδε λωῖτερον.

Ἦνοψ, ὁ λαμπρός· καὶ, ἦνοψ χαλκῷ. παρὰ τὸ ὅπω, ὅψω, ὅψ· καὶ συνδέσει, ἐνοψ καὶ ἦνοψ, ἐν ᾧ ἔστιν ἐνοπτρίσασθαι καὶ ἰδεῖν· παρὰ τὸ [ἐν] αὐτῷ ὁρᾶν τοὺς ὅπας· λαμπρός γὰρ. ἡ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἔψω, ἔψ, καὶ ὅψ, ὡς κλέπτω, κλέψ, κλόψ καὶ κλώψ· καὶ 40 βλέψω, βλέψ, βλόψ, καὶ βλώψ. καὶ ἰδίως τὰ παρὰ τὸ ὄψωμαι ῥηματικά ὀνόματα τὸ ο εἰς ω τρέπει· οἶον, τύφλωψ, κύκλωψ. δύναται οὖν καὶ τὸ ἦνοψ χαλκός εἶναι παρὰ τὸ ὅψ, ὁ σημαίνει τὴν Φωνήν· Φωνητικὸς γὰρ παρὰ τὰ ἄλλα τῶν μεταλλῶν ὁ χαλκός.

Ἦνорέη, ἡ ἀνδρεία. οὐχ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀνὴρ ἀνέρος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εὐήνωρ· ἄφ' οὗ παράγωγον ἐν τύπῳ κτητικοῦ τὸ ἦνорεία καὶ εὐήнорεία· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ι, ἦнорεία, καὶ εὐήнорεία. τὸ δὲ εὐήνωρ, ἀπὸ τοῦ ἀνὴρ· ὅπερ συντιθέμενον τρέπει τὸ α εἰς η, καὶ τὸ η εἰς ω· τὸ γὰρ 50 εὐφράνωρ καὶ νικάνωρ Δωρία εἰσιν· ἔδει γὰρ εἶναι εὐφρήνωρ καὶ νικήνωρ.

Ἦνυστρον, τὸ μέρος τῆς κοιλίας, ὃθεν διανύεται ἡ τροφή, ἡ γυνὴ διέρχεται· ἡ ἐνθα διανύεται καὶ πέττεται. ὅτι εἰς γ τέτμηται ἡ γαστήρ, ἦνυστρον, ἐχλινον, καὶ κρύφαλον. ῥητορικῇ.

Ἦντετο] — καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ: — ἀντὶ τοῦ ἀπῆντα, ὑπέκειτο. Ἰστέον ὅτι οἱ παλαιοὶ θώρακας ἐφόρου· 453 ἕνα μὲν, ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, ὃς καὶ κυρίως θώραξ· ἄλλον δὲ, ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ἄχρι τῶν γονάτων, ὃς ζῶμα ἐκαλεῖτο. οὕτως ὠκονόμητο εἰς τὸ βαθίως κύπτειν εἰς γῆν. τὸ δὲ ἦντετο οὐχ εὐρον· ἐγὼ δὲ φημι οὕτω γεγονέναι· ἐκ τοῦ ἐώ τὸ ἐνδύομαι ἢ ὑπάρχω, παράγωγον ἔημι· ὁ μέλλων, ἦσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ὁ μέσος, ἔμην· τὸ δεύτερον, ἔσο· ἔτο, τὸ τρίτον· μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἔνετο· εἴτα πλεονασμῷ τοῦ τ, καὶ ἐκτάσει, ἦντετο.

Ἦπαρ, παρὰ τὸ ἐκπῆρθαι καὶ μεκρυτῶσθαι· ἡ παρὰ τὸ ἐπαρδεύειν τῷ σώματι καὶ χορηγεῖν τὸ αἷμα· ἡ παρὰ τὸ ἐπαίρεσθαι ἔπαρ, καὶ ἦπαρ· ἡ παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐφραίνομαι, ἦδαρ καὶ ἦπαρ· δι' αὐτοῦ γὰρ εὐφραίνόμεθα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τὰ τῆς ἡδονῆς καὶ τὰ τῆς ἐκιδυμίας ἐγκείται.

Ἦπανία, ἀπορία, σπάνις, ἀμηχανία. ὡς κόνις κονία, οὐ- 10 τω σπάνις σπανία· καὶ ἀποβολὴ καὶ πλεονασμῷ. ἡ

20 παρὰ τὸ πένω τὸ ἐναργῶ, πένω· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀπένω· ἐπεὶ οἱ μὴ ἐργαζόμενοι ἀποροῦσιν· ἢ ἡ ἀεργασία κυρίως, κατὰ ἀντίθεσιν τοῦ αὖ εἰς τὸ γα. ἡ ἀπὸ τοῦ αἴνω βαρυτόνου τὸ λαμβάνω, ὃ καὶ ἀπαίνω καὶ ἀπαινώ καὶ ἀπαίνυμι παραγωγόν. ἀπαίνω οὖν ἀπανῶ ἀπανίζω, ὡς κυρῶ κυρίζω· καὶ τροπῇ ἡπανίζω· ἐξ οὗ ἡπανία· ὃ γὰρ μὴ λαμβάνων σπανίζει.

30 Ἡπεδανός, ἀσθενής, ἡλίδιος, ἀναλίσθητος, ἀσύνετος. γίνεταί παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὴν γῆν, πεδανός· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀπεδανός, ὃ μὴ βέβαιος, ἀλλ' ἀσθενής, ὃ ἐκ τῆς γῆς μὴ ἀναστήναι, ἢ ἐν τῇ γῇ στήναι δυναμένος δι' ἀσθενείαν. τὸ γούιν ἐναντίον, ἔμπεδον, βέβαιον, καὶ ἰσχυρόν· τὰ γὰρ ἐπὶ τοῦ πέδου, βεβηκότα καὶ ἐδραία.

40 Ἡπεροπευτής, ὃ ἀπατεῶν καὶ ὑπερήφανος, παρὰ τὸ ἡμερον καὶ τὴν ὄπα, ἡμεροπευτής, ὃ ἡμέρῳ ὅπῃ χρώμενος, ὃ διὰ ἡμέρου ὅπος (ὃ ἐστὶ Φωνῆς) ἀπατῶν. ἡ περοπευτής τις ὧν· καὶ πλεονασμῶ τοῦ α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἀπεροπευτός, ὃ διὰ τῆς Φωνῆς ἀπατῶν καὶ πειρῶν τὰ γύναια, ὃ ἐστὶ προσημαλούμενος· τὸ γὰρ προσκαλεῖσθαι τὰ γύναια, πειρᾶν ἔλεγον· Ἀριστοφάνης,

Πειρᾶ μὲν ἴσως σου, κατὰ τῶν τιτθίων ἐφάπτεται· — ἡ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω γίνεταί ὁπεύς, ὡς Φέρω Φορεύς, καὶ ἔχω ὀχεύς· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ καλόν, ὃ καλῶ λόγῳ χρώμενος καὶ ἀπατῶν τινά. ἡ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ κακόν καὶ τοῦ περ περιττοῦ συνδέσμου, ἀπεροπεύς, ὃ τῷ λόγῳ κακῶς χρώμενος καὶ ἀπατῶν· οἶον, Ἄτα μὲν καὶ ἐπικλοπον ἀπεροπέα· — καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι, Βούλεται ἀπεροπέος ἡμῖν εἶναι· — καὶ Θηλυκόν, ἀπεροπή· ἡ ἄσπος, οὐδὲ προσελαῖσθαι ἡμῖν θέλων. ἡ ὁ ἀπρόσβλεπτος καὶ οὐδ' εἰς ὄψιν ἔλθειν θέλων. ἀπεροπεύς οὖν, καὶ ἡ περοπεύς.

50 Ἡμος δ' ἡπεροπήτας ἀπεποτόησεν ὀνείρους Ἡέλιος ἀνασχών· — ἐκ τοῦ ῥήματος τοῦ ἡπεροπῶ ἡπεροπεύω, καὶ ἡπεροπευτής.

434 Ἡπειρος, σημαίνει τὴν γῆν, ἀπερός τις οὖσα, ἡ μὴ ἔχουσα πέρας, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν νήσων· αὗται γὰρ εὐδείελοι εἰσὶ, καὶ ὁ μεμερισμέναι εἰσὶ τῇ θαλάσῃ. λέγεται ποτὲ μὲν ἡ εἰς ἀπειρον διήκουσα γῆ· οἶον, — ἐριβώλωνος ἡπειροιο· — καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ γῆ· Ἐκ δὲ πόντου βᾶς ἰσιδέος ἡπειρόνδε. [Ἡπειρῆθεν δὲ] τὴν μὲν ἀπειρῆθεν νέες ἡγαγον· — ἀντὶ τοῦ ἡπειρόθεν. καὶ, Δώδεκ' ἐν ἡπείρῳ ἀγέλαι· — καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ περὶ αὐτῆς, Οἶδ' ἡπειρον ἔχον.

10 Ἡπιάλος καὶ ἡπιᾶλης καὶ ἡπιόλης· σημαίνει τὸν ῥιγοπύρετον, καὶ δαίμονα τοῖς κοιμωμένοις ἐρχόμενον. ὡς Ὀμηρος καὶ οἱ πλείους, ἡπιόλης λέγουσι διὰ τοῦ ἡ· πλὴν διαφόρως ἐχρήσαντο τῇ λέξει. εἰρηται κατὰ ἀντίφρασιν, ἡπιός· ἐπαχθής γὰρ ἐστὶν· ἡ παρὰ τὸ πέμπεσθαι ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀπιάλος, ἀπὸ τοῦ ἀπιέναι, ὃ ὀφείλων ἀπιέναι. ὃ δὲ Ἀλκαῖος ἐπῖαλον αὐτὸν ἐφῆ. Ἀπολλώνιος δὲ Φησι τὸν ἐπιπλήτην, ἡπιᾶλην καλεῖσθαι· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἡπιόλην.

20 Ἡπιος. οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ Ἀσκληπιός· ἡ ἀπὸ τῶν τρόπων, ἡ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἡπιότητος· ὃ καὶ γυναῖκα παραδίδωσιν Ἡπιόνην, ἐξ ἧς αὐτῷ γενέσθαι Ἰάσονα, Πανᾶκειαν· Δεκτίων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. ἡπιος σημαίνει κυρίως τὸν λογισμόν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἔπιος καὶ ἡπιος, ὃ ἐν λόγῳ πάντα ποιοῦν, καὶ μὴ πάθει· ἐκ μεταλήψεως δὲ καὶ ὁ διὰ λόγου προσηγῆς καὶ πρῶτος· καὶ ἡπιώτατος, ὃ ἐν λόγοις πρῶτατος καὶ ἡτυχός.

Ἡπίοδωρος, ἡ τοῦ Ἑκτορος μήτηρ Ἑκάβη, ἡ τὰ προσηγῆ καὶ ἡδεᾶ δωρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν.

Ἡπου τοῦτο ἄρχει μὲν λόγου, ὡς παρὰ Ἡρόδοτον· Ἡπου ἂν, ὃ ξεῖνε Λακων, ἐθαύματα· — καὶ Ὀμηρος, Ἡπου καυχῶμενοι· — ἀντὶ τοῦ ὄντως δὴ. ὅτε δὲ ὑποτέτακται, 30 ἀνταποδίδεται τινὶ προκειμένῳ. ἀνταποδίδεται δὲ διχῶς· ὅτε μὲν οὕτως, Εἰ δὲ μὴ πιστεύω τῷ δεσπότη, ἡπου πιστευσάμην ἂν τῷ θεράποντι; ὅτε δὲ κατὰ τὸν αὐτίον· οἶον, Εἰ ὁ θεράπων ἐστὶ μοι πιστός, ἡπου ὁ δεσπότης αὐτοῦ ἂν εἴη πιστός· — βαρύνεται δὲ, ἀντὶ τοῦ πολλῷ πλέον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως σχεδόν.

Ἡπύη, τὸ Φωνεῖ καὶ κηρύσσει. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, παραγωγόν ἐπύω, ὡς πλήθω πληθύω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἡπύω· ἐξ οὗ ἡπύτης, ὁ μεγάλῳφονος καὶ κρα- 40

τικός. Ἡπυτον, ὅρος Θράκης· ὅτι Πρωτεύς διὰ τὸν Φόνον τῶν παίδων ἀναβῆς ἐπὶ τοῦτο, ἡπύει τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἀποκατήστηται. ἀπὸ τοῦ ἡπύσαι, ἡπυτον.

Ἡρα, ἡ θεός· ὅτι ἡ αὐτῇ τῷ αέρι ἐστίν. ὡς γὰρ πατήρ πατέρα, καὶ μήτηρ μήτρα, οὕτως ἀήρ, καὶ κατ' ὑπερθεσιν ἡρα. ἡ ὅτι ἡ ῥέα αὐτὴν ἔτεκεν· ὡς γὰρ ἦσθετο ὁ Κρόνος, ἐκέλευσε δεῖξαι τὸ παιδίον. ἡ ὅτι παρὰ τοῦ Κρόνου ἡ ῥέα ἐπιδιωκόμενη, ἀπὸ τύχης πρῶτα ἔτικτε τὴν Ἡραν· τὸν δὲ Δία ἔτι ἐν γαστρὶ εἶχεν. ὁ δὲ Κρό- 50 νος, ὡς ἦσθετο, παραπορεύεται, καὶ ἐκέλευσε δεῖξαι τὸν παῖδα· ὡς δὲ εἶδεν, ἐκέλευσεν ἄραι καὶ ἐκτρέφειν· οἱ δὲ Κρήτες τὸ ἄραι ἡραί Φασί· καὶ Ἡραν ὠνόμασαν αὐτήν. ἡ παρὰ τὴν ἔραν. σημαίνει δὲ τὴν σωματοειδῆ θεόν, ὡς τὸ, Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους· Εἰδήςσιν· — σημαίνει καὶ τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπικουρίαν.

Ἡράσθη, ἀπὸ τοῦ ἐράζω γίνεται, ὡς πειράζω ἐπειράσθη, καὶ πελάζω ἐπελασθην. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ ἐρᾶς γίνεται. ὠφείλε γὰρ εἶναι ἐράσθη· ὡς Φυρῶ, 435 Φυρᾶς, ἐΦυράσθη, μακροῦ ὄντος τοῦ α. εἰς τὸ βῶν ἡ τεχνολογία.

Ἡρακλῆς, ὁ ἥρως· οὐ παρὰ τὸ ἐκ τῆς Ἡρας τὸ κλέος ἐσχημέναι, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς Ἡρας ἀκλεᾶ εἶναι· ὅσον γὰρ κατὰ τὴν Ἡραν, ἄδοξος ἦν· μικροῦ γὰρ αὐτοῦ ὄντος, ἐπ' αὐτὸν ἐπεμψεν Ἡρα δρακοντάς ὀφείλοντας ἀνελεῖν αὐτόν· οὗς περ αὐτὸς ἐφόνευσεν. ἡ παρὰ τὴν ἔραν καὶ τὸ κλέος, ὃ ἐν τῇ γῇ ἔκδοξος. ἡ ὅτι Νεῖλος ἐκ γενετῆς καλούμενος, ἐν τῷ 10 κλάδῳ γιγάντων πολέμῳ, ἀνώνυμον ἕνα τῶν γιγάντων πυρίπνοον ἐπερχόμενον Ἡρα Φονεύσας, Ἡρακλῆς ὠνόμασθη. ἄλλοι δὲ, παρὰ τὴν Ἡραν τὴν σημαίνουσαν τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν, καὶ τὸ κλέος, γέγονεν Ἡρακλῆς· πρὸ τούτου γὰρ Ἀλκιβιάδης ἐκαλεῖτο· ἀλλ' ἐκ τοῦ πᾶσι βοηθεῖν ἐκλήθη Ἡρακλῆς, ὡς καὶ ὁ χρησμός δηλοῖ, λέγων, Ἡρακλέην δὲ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει·

Ἡρα γὰρ ἀνδρωποισι Φέρων κλέος ἄφθιτον ἔξει· — ἡ ἀπὸ τοῦ Ἡρα, ὃ σημαίνει τὴν δαίμονα, μετὰ τοῦ 20 κλέος, γίνεταί· Ἡρακλῆς, ὡς Ἡρόδοτος, Ἡρόφιλος· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλῆς, γίνεται Ἡρακλῆς κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς τὸ συνεσταλμένον α, ὡς ἐπὶ τοῦ ποδόνιπτρα, ποδανίπτρα. ἡ ὅτι τὸ α τοῦ ἀκλεοῦς καὶ τοῦ ἡρα ἐστίν. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι εἰ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἡρα καὶ τοῦ ἀκλεῆς ἐστὶ, διατί μὴ ὀξύνεται; κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ἧς ὀνόματα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀδιαίρετα, ἐν τῇ συνθέσει φυλάττει τὸν τόνον τοῦ ἀπλοῦ οἶον, ληστής, ἀρχιληστής· δανειστής, μισοδανειστής· εὐρετής, ἐφευρετής· χωρὶς τοῦ κριτής, καὶ ἀληθής· ταῦτα γὰρ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν 30

τόνον· οἷον ὀνειρουκρίτης, Φιλαλήθης. ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν εἶπε, διὰ τὸ Κρης, ἐτεόκρης· καὶ γνής, ἐτερόγνης. τα γὰρ μονοσύλλαβα ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· οἷον, χθάν, αὐτόχθων· Θράξ, Σαμόθραξ· καίς, εὐκαίς· χωρίς τοῦ πτώξ, πολυπτώξ. οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν τὸ, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς· — παρέρλουσαν γὰρ ἔχει τὴν ὑπὸ πρόθεσιν. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τῷ λόγῳ τῶν κυρίων ἐβαρύνετο· τὰ γὰρ εἰς ης κύρια ἀποστρέφεται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, καὶ ἡ βαρύνονται, ἡ περισπῶνται, χωρὶς τῶν παρατεσημειωμένων· εἰσι δὲ ταῦτα, εὐρέτης, εὐμενής, εὐσεβής, εὐτυχής, εὐπρεκής, νημερτής, διοτρεφής, ψευδής· καὶ ἐπὶ τοῦ συνήθους, καλοετής. δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ κριτής μετὰ προθέσεως ὀξύνεται· οἷον, προκριτής, παρὰκριτής, ὑποκριτής· μετὰ ὀνόματος δὲ ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἷον, δικαιοκριτής. ἀναβιβάζει δὲ, ἐπεὶ δὴ παραλόγος ἔστιν ἐν ἀπλότῃ ἡ ὀξεῖα τάσις· ὡς Φεῖλε γὰρ βαρύνεσθαι· ἐπεὶ δὴ τὰ εἰς τῆς δισύλλαβα φύσει ἀρσενικὰ βαρύνονται, οἷον δότης, πλύτης, κράτης, ψάλλτης. φύσει δισύλλαβα εἶπε, διὰ τὸ ληστής· τοῦτο γὰρ ἀπὸ τρισύλλαβου τῆς ληϊστής. ἀρσενικὰ, διὰ τὰ θηλυκά. ἐπεὶ οὖν τὸ κριτής παραλόγως ὀξύνεται, τούτου χάριν ἐν τῇ συνθέσει τὸν ὀφειλόμενον τόνον ἀναδέχεται. τὸ δὲ ἀληθής, ἀνεβίβασε τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει· ἐπεὶ δὴ τὰ διὰ τοῦ ἡθης σύνθετα ὀνόματα βαρύνονται· οἷον, ἡθος, εὐήθης, συνήθης, κακοήθης. τούτοις συνεξηκολούθησε καὶ τὸ Φιλαλήθης, πανάληθης. τὰ εἰς τῆς ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ κατὰ τὴν γενικὴν, βαρύνονται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά, ὕφαντης, ἀγυρτής, εὐφραντής· τὸ δὲ ἔκοντης, ἐλεγοντής, μετοχικά. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνεται τὸ καθαρός· ἀμυντής, ἐπὶ τοῦ βοηθοῦ· Φαιδρυντής, ποιικιλτής, καλλυντής, πραιντής· ὅτι οὐκ ἔχει τὴν πρῶτην συλλαβὴν εἰς φωνήεν λήγουσαν. τὰ γὰρ εἰς τῆς λήγοντα ἀρσενικὰ, καθαρὸν ἔχοντα τὸ τ, βραχεῖα παραληγόμενα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, βαρύνονται καὶ ἀπλάτνυται· οἷον, ἱεβστής, ἀρέτης, ἐργατής. σεσημειώται τὸ εἰρητής. τὸ μέντοι λυριστής, λεπιστής, χλευαστής, ὀξύνεται, ὅτι οὐ καθαρὸν ἔχει τὸ τ· τὸ ἀθλητής, μυχητής, μαθητής, ὅτι οὐ βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν.

Ἡράκλεις, ἐπίφθεγμα θυμαστικόν· ἀντὶ τοῦ, ὃ τοῦ θαύματος. Λουκιανός, Ἡράκλεις, χρυτοῦς αὐτῷ Ὀμηρος· — ἔστι δὲ κλητικὴ συναλοιφὴ ἀπὸ τοῦ Ἡράκλεος τοῦ εὐτελοῦς· ὃ κατὰ συγκοπὴν γίνεται Ἡρακλῆς χαλκόζωνες· — βίης Ἡρακληίης, ὡς Ἰφικληίης. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλῆς γίνεται Ἡράκλειος κτητικόν· τὸ θηλυκόν, Ἡρακλείη· Ἡρακλεία χεῖρ· καὶ κατ' ἐπένδυσιν τοῦ η πρὸ τῆς εἰ διφθόγγου γίνεται Ἡρακληίη. τὸ γὰρ η οὐδέποτε μετὰ τὴν εἰ διφθόγγον πλεονάζει, ἀλλὰ πρὸ αὐτῆς· ἄλλον δὲ μετὰ τοῦ ι πλεονάζει πολλὰκις τὸ η.

Ἡραθεν· παρὰ τὴν ἔραν γίνεται ἔραθεν· καὶ κατ' ἔκτασιν, Ἡραθεν.

Ἡρανος, βασιλεὺς, ἡ βοηθός. παρὰ τὴν ἥραν τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρας, ἔρανα καὶ ἥρανα. Ὀμηρος, Οὐ μὲν μοι ποδάνκιστρα ποδῶν ἐπὶ ἥρανα θυμῷ· — ἀντὶ τοῦ ἐράσμια καὶ καταθύμια. τοῦτο δὲ τὸ ἐπὶ ἥρανα κατὰ συγκοπὴν ποιεῖ τὸ ἐπὶ ἥρα. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἐρῶ, ἔρανον, ὡς κόπτω, κόπνον· πέπτω, πόπανον· ἔχω, ὄχανον. καὶ ἥρανος, ὁ ἐράσμιος.

Ἡρᾶς, ὄνομα κύριον γραμμωτικῷ. οὐ φέρει ἀμειβοντάς καὶ . . . εἴρηται παρωνύμῳ ἀπὸ τῆς Ἡρας, Ἡρᾶς.

καὶ ἐν συναίρεσιν. Ἡρᾶς, ὡς βορά, βορέας· πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ συναίρεσιν, βορᾶς.

Ἡραῖον τεύχος, χωρίον ἐν Θράκη· ὑπὸ Σαυίων δὲ ὤκισθη. 40 Ἡράλως. Φιλήμων, Αἰγύπτιος θοιμάτιον Ἡράλως μου· — ἀντὶ τοῦ ἡσβόλωσεν, ἐμόλυνεν.

Ἡρεμία, ἡ ἡσυχία. ἀπὸ τοῦ ἡρεμος, ἡρεμία, ὡς ἡσυχος, ἡσυχία. ἔστιν ἄρημος ἀρημία· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν γίνεται ἡρεμία. ἡ ἀτρεμία, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, ἡρεμία.

Ἡρέμα, ἡσυχως. ἀπὸ τοῦ ἀτρέμας, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ, καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς η, ἡρέμα.

Ἡρεσίδες, αἱ ἱεραὶ τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἡρας· ἀπὸ τῆς Ἡρας· ἡ παρὰ τὸν ἀρύσω μέλλοντα, ἀρυστίδες, αἱ ἀρύμεναι 50 τὰ λουτρά.

Ἡρικαν, σημαίνει τὸ ἐσχίζον. Ἡσιόδος, Ἡρικον χθόνα διὰν.

Ἡρεον· ὑπὸ δ' ἦρεον, ὕψιρον, ἐλάμβανον. ἀπὸ τοῦ περισπῶμένου καὶ δασύνεται.

Ἡρήκαμεν, ἥρημεν, διὰ τοῦ η γραφέτα. Ἡραδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἡρήρει· ἀπὸ τοῦ ἐρεῖδω.

Ἡριγένεια, ἥτοι ἡ τὸν ὄρθρον γεννώσα ἡμέρα· ἡ ἡ ὑπὸ 457 τοῦ ὄρθρου γενωμένη. ἀπὸ τοῦ ἥρι καὶ τοῦ γενῶ.

Ἡρί μάλα, ὄρθρου πανυ, τὸ πρωτὶ, ἔαθεν. ἀπὸ τοῦ αἶρεσθαι ἡμᾶς τῆς κοίτης κατὰ τὸν καίρον τοῦτον. τὸ δὲ ἥρι, ὀνοματικὸν ἐπὶ ῥῥημα. ἀπὸ τοῦ αἶρ ἀέρος ἀέρι· καὶ κατὰ κρᾶσιν, ἥρι. τὸ δὲ ἀέρι, καὶ διὰ τοῦ η φησὶν ὁ ποιητής, Ἡέρι γὰρ κατεῖχετο.

Ἡρος· ἐκ τοῦ ἔαρ ἔαρος, γίνεται κατὰ κρᾶσιν ἦρος· τὸ 10 δὲ ἔαρ, ἐν συναίρεσιν γίνεται ἦρ.

Ἡρία, καὶ ἥρια· ὁ διάφορος τόνος διάφορον ποιεῖ καὶ τὴν σημασίαν. προπαροξυτόνως, σημαίνει τὰ ἔρια· καὶ κατ' ἐκτάσιν, ἥρια· παροξυτόνως δὲ, τοὺς τὰ φους, παρὰ τὴν ἔραν· τὸ γὰρ παλαιὸν ἐν τοῖς κοιλάμασι τῆς γῆς ἔθαπτο, μήτε σιδήρῳ μήτε χαλκῷ μεχρημένοι. ἡ παρὰ τὸν αέρα, ἦγουν τὸν ἐπικείμενον σκοτον τοῖς τεθνεώσι. Θεόκριτος, καὶ ἥρια πεκημῶτων· — καὶ Καλλιμαχος, — τίνος ἥριον ἴσταται τοῦτο;

Ἡρία, αἱ πύλαι Ἀθηναίων· διὰ τὸ τοὺς νεκροὺς ἐκφέρειν 20 σθαι ἐκεῖ ἐπὶ τὰ ἥρια, ὃ ἔστι τοὺς τὰ φους.

Ἡριννα, ἡ ποιήτρια· εἴρηται παρὰ τὸν ἔρωτᾶ, ἡ ἐρασμία· ἡ παρὰ τὸ ἔαρ.

Ἡρτο, συν τῷ ι, ἀπὸ τοῦ αἶρω. τὸ δὲ, παρηέρθη δὲ κάρη, οὐκ ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ αἶρῳ ἔστιν.

Ἡρυλλος, ὁ Ἡρακλῆς ὑποκοριστικῶς, ὡς τὸ Ἀριστοκλῆς, Ἀρίστυλλος.

Ἡρόπτω, σημαίνει τὸ κόπτω.

Ἡρομην. εἰ μὲν ἔχει τὸ ι, σημαίνει τὸ ἐκουφίζομην· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αἶρομαι, ἥρομην, ὡς αἰσχύνομαι, ἡσχυνόμην· εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἥρωτων, οὐκ ἔχει τὸ ι· καὶ 30 ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἔρω τὸ ἐρωτῶ, ἔρομαι, ἥρομην.

Ἡρας, οἱ παλαιοὶ καὶ πρωτογενεῖς ἄνθρωποι, οἱ ἡμίθεοι ἄνδρες. ἥρας δὲ φασὶ κληθῆναι ἀπὸ τῆς ἔρας τῆς γῆς, ὅτι ἐκ γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῶν ἡρώων· ἡ ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως· διαλεκτικοὶ γὰρ. ἡ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· ἡ ἀπὸ τοῦ αἵματος, ὡς φησὶν Ἡσίοδος, Ἡέρα ἐσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἵαν· — ἡ ἀπὸ τῶν ἐρωτῶν· ἐξ ἐρώτων γὰρ θεῶν ἐγένοντο· ἀπὸ τῆς ἐράσεως, τουτέστι μίξεως τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ, θνηταῖς γυναῖξιν συνεργόμενοι, ἐποίησαν τὸ τῶν ἡρώων γένος. ἡ παρὰ τὸ ἄρω 40 τὸ ἀρμόζω, ἡ παρὰ τὸ ἀέρω τὸ κουφίζω.

Ἡρύγιον, λεπτόν τι κάρφος ἀκανθώδες, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ τοῦ σίτου σωρούς εἰώθασιν ἐπιτιθέναι.

Ἡραία, ἄκρα οὐκω λεγομένη κατ' ἀντικρὺ Χαλκηδό-
νος. αὐτὴν δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ Ἡρίαν Φασί, κακῶς.
ἄλλοι δὲ Ἡρίον, μυθαποιοῦντες, ὡς ἐκεῖσε ὀρύξαντες
τάφους, χύτρας εὐρον καὶ ὀστᾶ. πειστέον δὲ μᾶλλον
τῷ Βιθυνῶ Δημοσθένους ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ. Ἔστι
δὲ προπάρουσα κλυτῆς Χαλκηδόνης ἄκρη Ἡραία. Φαίης
κεν ἰδὼν, βαθυδινέα πάντη ἔμμεναι· εἰλαμένη δὲ καὶ
οὐ βάθος ἐστὶ θαλάσσης. Ἐνθα θοᾶς νηὺς ἦγον οἰ-
50 μένοι σκέπας εἶναι Αὐτοφυοῦς ὄρμοιο· κακῶν δ' ἐνέκυρ-
σαν ἐτοίμως.

Ἡρῶ Δημოდόκῳ: — δοτική ἐστίν, ἀντὶ τοῦ ἥρωϊ· κλίσαι,
καὶ οὐκ ἀποκοπή.

Ἡρώδης, ἔχει τὸ ἰ προσγεγραμμένον. ἐστὶ γὰρ ἥρως,
ἥρως, ἥρωϊ· καὶ γίνεται Ἡρώδης· καὶ κατὰ συναίρεσιν
τοῦ ω καὶ ἰ εἰς τὴν ω διφθόγγον, Ἡρώδης. καὶ ἄλλως·
τὰ εἰς δὴς πατρωνυμικὰ ἢ τύπου πατρωνυμικοῦ, θέλει
ἔχειν πρὸ τοῦ δ, ἢ τὸ ἰ ἢ τὸ α· οἶον Πηλεΐδης, Πυ-
λάδης, Μινωΐδης.

Ἡρωδιανός] ἀπὸ τοῦ Ἡρώδης, γίνεται Ἡρωδιός, καὶ Ἡρω-
διανός, ὡς ἀπὸ τοῦ εὐτυχῆς, Εὐτύχιος, Εὐτυχιανός.
τὸ α μακρόν. διατί; τὰ διὰ τοῦ ανος ὑπὲρ τρεῖς συλλα-
βὰς ἐκπεπταμένον ἔχει τὸ α, Μαρκιανός, Σεβαστιανός,
Ἰουλιανός. (τὸ ἑανός, οὐκ ἐστὶν ὑπὲρ τρεῖς συλ-
10 λαβὰς) χωρὶς εἰ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἀδειαν συσταλῇ·
ἐπειδὴ παρὰ τοῖς νεωποιοῦσι τὸ Ἰουλιανός συστέλλει
τὸ α. χωρὶς τοῦ ἑκαένος, ὅτι συνεσταλμένον ἔχει τὸ α.

Ἡρῶν, τὸ καλούμενον ἔπος, ὅτι δι' αὐτοῦ τὰς Ἡρωϊκάς
πράξεις ὑμνήσεν Ὀμηρος· ἢ παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν·
ἥτις ἀρχαιοτέρα ἐστὶ τῶν στοιχειῶν. ἀπὸ γοῦν τῆς ἀρ-
χαϊότητος ἔρῳν καὶ Ἡρῶν. Σὺ δ' αὐτόχρομα ὁ ἐκ
Τροίης Ἰππόλυτος συνελκύσας τὰς ὀφρύς, καὶ τὸ
χεῖλος δακνών, καὶ κάτω κύψας, ὡς Ἡρῶν ἡμᾶς ἀφθόγ-
γος παρατρέχεις.

Ἡσιόδος, ὄνομα κύριον, ὃ τὴν αἰσίαν ἔδον πορευόμενος·
Ἔργα γὰρ καὶ Ἡμέρας ἔγραψε πρὸς τὴν τοῦ βίου ἐρ-
γασίαν καὶ νομοθεσίαν. ἢ ὅτι ὁσίως ἐβάδισε· συνετύχε
γὰρ ταῖς Μούσαις, καὶ οὐχ ὡς Θάμυρις διετέθη· ὃθεν
καὶ ποιητὴς ἀρίστος. παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα, καὶ τὸ
ὀδός. τὰ γὰρ παρὰ μέλλοντα συντιθέμενα τρέπει τὸ
ω εἰς ἰ· μνήσω, Μνησίθεος· στήσω, Στήσιχορος· οὕτως
ἦσω, Ἡσιόδος.

Ἡσσών, ὁ ἐλάσσων. ἀπὸ τοῦ ἡμισυς, γίνεται τὸ συκρι-
30 τικὸν ἡμισύτερος· ὁ δεύτερος τύπος, ἡμισίων· καὶ ὁ
τρίτος, ἡσσών· καὶ Ἀττικῶς, ἥττων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡκα,
ἢ ἀπὸ τοῦ ἡκιστα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδύς. οἱ γὰρ ἐν ἡδοναῖς
καταγινόμενοι πολὺ ἑαυτῶν ἡσσονές εἰσιν.

Ἡσθαι, τὸ καθέζεσθαι. ἐκ τοῦ ἔω, ἔημι, ὡς κέω, κέη-
μαι· τὸ παθητικόν, ἔεμαι, ἡμαι· ἔεται, ἦται· καὶ τὸ
ἀπαρέμφατον, ἦσθαι. ὁ παρκατακός, ἡμην, ἦσο, ἦστο·
Ἄλλ' ἀκένων ὤν ἦστο: — ἡσυχάζων ἐπὶ πολὺν χρόνον
ἐκαθέζετο, Ἰλιάδος α'. καὶ Ἰλιάδος γ', Ἡσο παρ' αὐ-
τὸν ἰούσα: — ἐστὶ δὲ προστακτικὸν χρόνου ἐνεστώτος
καὶ παρκατακτοῦ. ἐκ τοῦ ἦμι. ἢ παρὰ ἀντὶ τῆς πρὸς·
καὶ σημαίνει τὸ πλησίον καὶ ἐγγύς.

Ἡσθεῖν, εὐφρανθεῖν. ἀπὸ τοῦ ἦδω.

Ἡστόν, τὸ ἦδν. ἀπὸ τοῦ ἦδω, ἦσω, ἦσμαι, ἦσται, γίνε-
ται ἦστόν. Ὀμηρος, — ἦσατο δ' αἰνῶς Ἡδὺ ποτόν
πίνων.

Ἡσυχος. παρὰ τὸ ἦδω, ἦσω, ἦσυχος. ἦδονται γὰρ τῇ
ἡσυχίᾳ οἱ ἀσκηταί.

Ἡσκεῖν] Ἡσκεῖν εἰρια καλὰ: — ἀντὶ τοῦ εἰργάζετο. τὸ
βῆμα, ἀσκή· καὶ σημαίνει τὸ μετὰ πολλοῦ πόνου καὶ
κόπου ἐργάζομαι· γίνεται ἐκ τοῦ ἀσκής. ὁ παρκατακός,

ἦσκον, ἦσκουν· ἦσκε· καὶ τὸ ν, ἐφελκυστικόν ἐστίν 50
ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ· καὶ γίνεται ἦσκεεν· καὶ κατὰ
συναίρεσιν, ἦσκειν.

Ἡσμεν. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἦδειν ἦδεις ἦδει, τὸ δοῖκον,
ἦδαιον ἦδαιτην· καὶ κατὰ συγκατῆν τῆς εἰ διφθόγγου,
καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς σ, γίνεται ἦστην· οἶον, Τῷ δ'
ἄρ' οὐδὲν ἦστην ἄλλο πλὴν δάκνειν: — ἀντὶ τοῦ ἦδε-
σαν, καὶ τὸ πληθυντικόν, ἦσμεν· Εὐριπίδης Ἐκάβῃ, —
εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν Πύργους πεσόντας ἦσμεν: — ἀντὶ τοῦ 459
ἦδεμεν. καὶ Σαφοκλῆς Κόλχοις, Ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ'
ἦστε τὸν Προμηθέα: — ἀντὶ τοῦ ἦδετε. Εὐριπίδης
Ῥήσω, — οὐδ' ἀφιγμένον Τὸν Πάνα ἦσαν: — ἀντὶ
τοῦ ἦδεσαν.

Ἡτῶ, παρὰ τὸ ἦσῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἦσσαν· τοῦτο πα-
ρὰ τὸ ἦδύς ἡδύτερος ἡδίω ἦσσαν. ὑπὸ γὰρ τῶν ἡδῶν
ἡττώμεθα. ὁ γὰρ πορευόμενος διὰ τὴν ἡδύτητα τοῦ πᾶ-
θους νικᾶται ὑπὸ τοῦ διαβόλου. ἥττων] ἐστὶ τῷ, τὸ
λαμβάνω· τὸ δεύτερον, τὰς, τὰ. ἐξ αὐτοῦ γίνεται τῶν·
καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτων, ὃν οὐδεὶς θέλει λα-
10 βεῖν· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, γίνεται ἥττων.

Ἡτῶ] εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ἢ με-
τοχή, εἰς ἔντος· καὶ τὸ προστακτικόν, ἔς, ὡς σεση-
μειώται· τὸ τρίτον, ἔτω· καὶ ἐπαυξήσει, ἥτω. ἢ ἐκ
τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν, ἦς, ἦε·
τὸ προστακτικόν, ἔς· τὸ τρίτον, ἔέτω· καὶ πράσει τῶν
δύο ες εἰς η μακρόν, ἥτω.

Ἡτορ] χάλκεον ἦτορ: — ἡ ψυχὴ. ὥσπερ παρὰ τὸ Φέρω
γίνεται Φῶρ, καὶ κατ' ἐκτασιν Φῶρ, ὁ ληστής καὶ κλέ-
πτῆς, ὁ τὰ ἀλλότρια Φέρων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τείρω 20
τὸ καταπονῶ, ὁ μέλλων, τερῶ· γίνεται ῥηματικὸν ὄνο-
μα τέρ καὶ τὸρ μονοσύλλαβον· καὶ μετὰ τοῦ στερητι-
κοῦ α, ἄτορ· καὶ τροπῇ, ἦτορ, ἢ ἀθάνατος καὶ ἀνα-
ταπόνητος· ὡς τὸ κυρίως ἐπ' ἀφόβου ψυχῆς μὴ ὑποδε-
χομένης τρώσιν, δεδέχθαι. ἢ ἐκ τοῦ τείρω, γίνεται
ατειρῶ, καὶ ἄτορ, καὶ ἦτορ, τὸ ατειρὲς πνεῦμα, ὃ
ἐστὶν ἀπαθές. ἢ μᾶλλον πολυτερές. ἐν σώματι γὰρ
οὔσα, πολυπαθὴς ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ αὖ τοῦ πνέω· καὶ
γὰρ πνεῦμα ἢ ψυχὴ· οἶον, — δίχα δὲ σφιν ἐνὶ Φρεσὶ
θυμὸς ἄητο: — ἢ ἀπὸ τοῦ ἀήτηρ, ὃ σημαίνει τὸν ἀνε- 30
μον, γίνεται ἀῆτορ· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α, ἦτορ·
πνεῦμα γὰρ λέγεται ἢ ψυχὴ, ὡς ἐν τοῖς θείοις Εὐαγ-
γελοῖς, Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν
ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν: — τούτεστιν,
ἀσώματον ἐστὶ τὸ θεῖον, καὶ τοιαύτην θέλει καὶ τὴν
δυσίαν αὐτῷ, διὰ τοῦ ἐν ἡμῖν ἀσώματου, προσφέρεσθαι,
τούτεστι διὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς τοῦ νοῦ καθαρότητος.

Ἡτρον, τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. ὃθεν Νίκανδρος ἐπὶ
τῆς ἐντερειῶνης τίθησι. παρὰ τὸ ἄτριον, (ὃ ἐστὶν ὕφα- 40
σμα) ἄτρον καὶ ἦτρον. ἢ παρὰ τὸ ἰέναι τὸ οὖρον διὰ
τούτου. ἦτριον, ἐνδύμα ὑμενώδες. Ἀριστοφάνης ἡτριαῖον
λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· καὶ ἡτριαία, θηλυκόν, ἐν
Ταγηνισταῖς· παρὰ τὸ ἦτρον. οὕτω δὲ καλεῖται τὸ με-
ταξὺ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ τῆς ἥβης· καὶ τῶν θύνων τὸ
μετὰ τὸν ὀμφαλὸν τέμαχος. παρὰ τὸ ἄτριον· διὰ τὸ
συνυφάνθαι καὶ συμπεπλέχθαι τὴν σάρκα τῷ λίκει.

Ἡτρημένον, ἀντὶ τοῦ κεχηρημένον· καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι
ἔλεγον τὸ νικᾶσθαι. αἰτῶ ἦτρον, ὡς αἰνῶ, ἦτρον. οἱ
γὰρ παρωχημένοι τὰ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν 50
κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστώτος, ἢ μείζονα, οὐδέποτε
δὲ ἐλάττωνα.

Ἡῦς, ὁ πρῶτος, ἢ ὁ μέγας· καὶ ὁ μὲν ἰσχυρὸς καὶ γεν-
ναῖος, παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω· ἢ ἀπὸ τοῦ αἰῶ τὸ Φω-
νῶ, ἢ τὸ διαβόητος. ὁ δὲ ὠγασ, παρὰ τὴν ἡῶ, ἢ.

440 ἢ ὁ ἡμεροσ. ἢ ἐκ τοῦ ἡδύς, ἀποβολῇ τοῦ δ. ἐξ οὗ τὸ
 Δηλυκόν, ἡεία· καὶ ἐνδείης, γενική· τὸ οὐδέτερον, ἡῦ.
 καὶ ἐπὶ ῥήματι ἤτε, ἀντὶ τοῦ καθάρ. Ἡῦτε ἐθνεα εἰσι·
 — ἀντὶ τοῦ καθάρ, ὃν τρόπον. ἐκ τοῦ ὡς γίνεται
 πῶς. κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τοῖς εἰς ὡς λήγουσιν
 ἐπιρῥήμασι συνυπάρχει τινὰ εἰς ἡ λήγοντα, καὶ ὁμο-
 τονοῦσιν αὐτοῖς· οἷον, ἄλλως, ἄλλῃ· διχῶς, διχῇ· οὐ-
 δαμῶς, οὐδαμῇ. ἀξύνεται ἀρχ. τοῦ ὡς ἀντίκειται τὸ ἦ,
 ὡς ἐν τῷ, — ἦτε ξείνων θέμις ἐστίν· — ἦ θέμις,
 ἀντὶ τοῦ ὡς νόμος ἐστίν. καὶ τοῖς εἰς ἡ λήγουσιν ἐπιρ-
 10 ῥήμασιν ἀντιπαράκειται τινὰ συντονούμενα τούτοις·
 οἷον πάντως, πάντῃ· ὡς, ἦ. τοῦτο προσθέσει τοῦ τε
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ γίνεται ἦντε. Ψιλοῦται· τὸ γὰρ
 υ πλεοναζόμενον ψιλοῦται. δεῖ δὲ γινώσκειν ἦντε ἐν
 διαστάσει. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐπι-
 νοῆσαι τὸ η καὶ τὸ υ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, χωρὶς εἰ μὴ ἐν
 κλίσει ῥήματος, ὡς αὐθῶ, ἡδῶν· αὐχῶ, πύχων. ἀναγ-
 καίως οὖν ἡ διάστασις τοῦ ἦντε, ὁμοίως τῷ γρηῦς καὶ
 νηῦς· καὶ τὰ λοιπὰ πλεονασμός ἐστίν.

ἩΦαιστος· ἐπὶ μὲν τοῦ θεοῦ, ἩΦαιστος ποιῆσ' εἰδυῖται
 20 πραπίδεςσιν· — ἐπὶ δὲ τοῦ πυρός, Σπλάγχχνα δ' ἀρ'
 ἀμπεύραντες ὑπείρεχον ἩΦαιστοιο· — γίνεται παρὰ τὸ
 ἄπτω ἄψω, ἄψαυστος τις ὢν· τοῦ γὰρ πυρός οὐκ ἐστὶν
 ἄψασθαι· καὶ οἱ μὲν Φαῖσιν αὐτὸ σύνθετον εἶναι, ὁ
 τῇ ἀφῇ αἰστὰ ποιῶν τὰ πάντα· ἐπεὶ τὸ πῦρ πάντα τὰ
 πελάσαντα καίει· οἱ δὲ, ἀπλοῦν, παρὰ τὴν ἀφῆν, οὐ
 οὐκ ἐστὶν ἄψασθαι. οἱ δὲ Αἰολεῖς ἄφατον αὐτὸ λέγου-
 σιν. ἡ παρὰ τὸν Ἡφα παρακείμενον.

Ἡχος, παρὰ τὸ χέω, μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ἄχος καὶ

ἦχος, ἡ εἰς αέρα χεομένη φωνή· ἡ παρὰ τὸ αὔω· τὰ
 γὰρ ξηρά ἤχει. 30

Ἡών, πόλις ἐστὶ Μενδαίων ἀποικία. Δημοσθένης ἐν τῷ
 κατὰ Τιμοκράτους.

Ἡωρῆσθαι, ἡρτῆσθαι, κρέμασθαι. ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ, ὁ πα-
 ρακείμενος, ἡωρηκα· ὁ παθητικός, ἡωρημαι· καὶ τὸ
 ἀπαρέμφατον, ἡωρησθαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἀῆρ ἀηρῶ·
 καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰωρῶ,
 καὶ ἀπαιωρῶ.

Ἡώς] παρὰ τὸ αὔω τὸ λάμπω, αὔω· καὶ ἐκβολῇ τοῦ υ,
 ἄως· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἡώς. σημαίνει δὲ τέσσα- 40
 ρα· ποτὲ μὲν τὴν σωματοειδῆ θεόν· Ἡώς δ' ἐκ λεχέων
 παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῦ· — τὸ κατὰστημα τῆς ἡμέρας,
 ὡς τὸ, Ἡώς μὲν προκόπτεπλος· — ὅτε δὲ τὸ ἀπὸ ἀνα-
 τολῆς ἕως μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς τὸ,
 Ὁφρα μὲν ἡώς ἦν· — καὶ, — ἀέζετο ἱερὸν ἡμαρ· —
 ὅτε δὲ τὸ νυκτός καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς τὸ, Ἡώς
 δὲ μοι ἐστὶ θυωδακάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. διαφέ-
 ρει δὲ τὸ ἡώς καὶ ἕως κατὰ τρόπους τέσσαρας, κατὰ
 τόνον, κατὰ κλίσιν, κατὰ χρόνον, καὶ κατὰ πνεῦμα.
 Ἀττικοὶ μὲν ἕως λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πέμπω·
 ὅτι ἀφίενται τότε τὰ ζῶα· ἡ ἡμᾶς ἐξίσταται καὶ ἐξίε- 50
 ναι ποιοῦσα. Αἰολικῶς δὲ αὔως, ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ Φω-
 νῶ· αὔει γὰρ τὰ ζῶα, ὁ ἐστὶ καλεῖ· καὶ αὐοῦσι πάντα
 δι' αὐτῆς· καὶ γὰρ κατὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἴβυκον εἰρηκέ-
 ναι κλυτὸν ὄρθρον, τὸν τοῦ κλύειν αἰτίαν. ἡώς δὲ ὑπὸ
 Ἰώνων ἡλιώτης, ἡ τὰ τοῦ ἡλίου ἐκπληροῦσα· ἡ ἡ ἐκ
 τοῦ ἡλίου γινομένη.

Θ.

441 Θῆτα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ τὴν θέσιν τοῦ παντός μι-
 μεῖσθαι· ἦτοι τοῦ οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερές ἔχον, καὶ τὸν
 διὰ μέσον ἄξονα τῇ κατὰ τὸ μέσον μακρὰ ἔχει.

Θαάσσω, ἀγκαθήμενος. Ἰλιάδος ι', — λιπὼν ἔδος ἐνθα
 10 θαάσσω· — ἀντὶ τοῦ ὅπου ἐκαθέζετο. ἐκ τοῦ θῶ
 γίνεται θαάσω· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς δύο σσ, θαάσσω·
 καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α, θαάσσω. τὸ δὲ θῶ, ἐκ τοῦ
 θοῶ θαάσω, ὡς βοῶ βοάσω.

Θάκος, ὁ καὶ θῶκος καλούμενος, ἡ καθέδρα. παρὰ τὸ
 θῶ τὸ τιθῶ, θῶκος καὶ θῶκος, ὁ θρόνος.

Θάλαμος, εἰ μὲν σημαίνει τὸν νέον οἶκον, ἐν ᾧ εἰσέρχε-
 20 ται ἡ τε νύμφη καὶ ὁ νυμφίος, γίνεται παρὰ τὸ θάλλω·
 δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ θάλλοντα εἰσιέναι σώματα, τούτῃστιν
 ἀκμάζοντα καὶ μὴ ἀπασβηκότα. εἰ δὲ σημαίνει τὴν οἰ-
 κίαν, γίνεται παρὰ τὸ θάλλω τὸ θαρμαίνω, θάλλα-
 μός τις ὢν. Ἰστέον ὅτι θάλαμος μὲν ἐστὶν ὁ ἔσω τῆς
 αὐλῆς μικρός· τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ, πρόδομος· αἰθουσα δὲ,
 30 ἡ πρὸς ἡλίον τετραμμένη, ἀπὸ τοῦ αἰθέσθαι. θάλαμος
 οὖν, ὁ κοιτῶν, ὁ οἶκος· καὶ θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν
 θάλαμον ἀναστρεφόμενη.

Θαλαμίδιοι κῆποι, αἱ ἡρέμα ἐλαύνουσιν. ὁ κατώτατος
 ἐρέτης, θάλαμιος λέγεται· ὁ δὲ μέσος, μεσοζύγιος· ὁ
 δὲ ἀνώτατος, θρανίτης.

Θάλασσα] παρὰ τὸν σάλον, σάλασσα καὶ θάλασσα, με-
 30 ταθέσει τοῦ σ εἰς θ, ὡς ὀρχησμός, ὀρχηθμός. ἡ παρὰ
 τὸ ἄσπον εἶναι θανάτου, γίνεται θάλασσα, καὶ θά-
 λασσα. ἡ παρὰ τὴν ἀλός γενικήν, ἄλασσα· καὶ πλεο-
 νασμῷ τοῦ θ, θάλασσα. ἡ παρὰ τὸ τείνω, ἐκ τοῦ ἐπι-
 σταμνῆν ἔχουσαν τὴν ὁδόν.

Θαλερός, ὁ ἐν ἀκμῇ ὢν τοῦ θάλλειν, ὁ ἀκμάζων νέος·

καὶ θαλερὸν δάκρυ, τὸ ἀπαλόν· καὶ θαλεροί, διῦγροι,
 ἀκμαῖοι, νέοι· παρὰ τὸ θάλλω τὸ αὔξω· τοῦτο παρὰ
 τὸ θῶ τὸ τρέφω· ἀπὸ μεταφοράς τῆς τῶν ἀνθρώπων
 φύσεως· ὁ γὰρ θηλῆς μαστοῦ μετέχων ἀνείσιν εἰς
 αὔξῃσιν. σημαίνει δ'· τὸ οἰκτρόν, ὡς τὸ, — θαλερὸν
 κατὰ δάκρυ χέουσα· — τὸν ἀκμαῖον, ὡς τὸ, — θαλε-
 40 ροί τ' αἰζηοί· — τοὺς καλοὺς καὶ ὠραίους, ὡς τὸ, —
 θαλερῷ πεπλήγητο μηρῷ· — τοὺς ἀγαπητοὺς, ὡς τὸ, 40
 τῶν ἐν κινήσει βάλες θαλεροὺς παρακοίτας· — τὸ
 πολὺ, ὡς τὸ, — θαλερῇ δὲ οἱ ἐσχετο φωνή.

Θάλλω] παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέχω, παράγωγον θάλλω· καὶ
 γὰρ τὸ τρεφόμενον αὔξει. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς τῶν
 ἀνθρώπων φύσεως· θηλῆς γὰρ μεταλαμβάνουσι καὶ εἰς
 αὔξῃσιν ἀνάσι· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ πάντων τὸ τρέ-
 φεσθαι καὶ αὔξεσθαι θάλλειν εἴρηκε. καὶ θαλλόν
 λέγει τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλαίας· οὐ μόνον δὲ τὸν
 τῆς ἐλαίας, ἀλλὰ καὶ πᾶν ὁ θάλλει. Ἀρχιλοχος,
 50 ἔχουσα θαλλὸν μυρρίνης ἐτέρπετο.

Θαλλεφόρος, ὁ πομπευὼν Ἀθηναῖσι τοῖς παναθηναίοις,
 καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων. λέγουσι δὲ καὶ γέροντας θαλ-
 λοφόρους, πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους ἢ πρὸς τὸ θαλ-
 λὸν φέρειν.

Θάληα] — τρέφεται θάληα ἐνὶ πολλῇ, Ἰλιάδος ι', ἀντὶ
 τοῦ ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ, ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς· παρὰ τὸ
 θάλλειν τοὺς εὐωχομένους. καὶ Ἰλιάδος θ', — τίθεν-
 442 το δὲ δαῖτα θάλειαν· — τὴν θάλλουσαν τοῖς ἀγαθοῖς.
 παρὰ τὸ θάλλω οὖν, θάλειαν, ἐπὶ τοῦ θάλλειν, διὰ
 διφθόγγου· προσκειμένου καὶ τοῦ, θάλει· καὶ, —
 δαίτη συννηρός ἐστι θάλειαν, τῇ ευθηνίαν ἐχούσῃ. ἐπὶ
 δὲ τῆς εὐωχίας αὐτῆς, διὰ τοῦ ι.

Θαλῆς· ἡνίκα μὲν περισσῶσαι, εἰς αὐτὴν ἔχει τὴν γενικὴν, Θαλῆς, Θαλοῦ, Θαλῆ· Τί δ' ἔστ' ἐκαίνοι τὸν Θαλῆν θαυμαζόμεν; Ἀριστοφάνης· ἡνίκα δὲ βαρύνεται, διὰ τοῦ τος κλίνεται τῷ λόγῳ τῶν λαμβανῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Πολὺ τὸ δῶρον, ἐς Θαλῆτα ὄλισθεν. ἔστι δὲ χορίαμβος· τροχαίου γὰρ ἔχει ἐν τῷ ἔκτῳ ποδί.

Θαλύσια, τὰς ὑπὲρ εὐθάλιας καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν διδομένας θυσίας μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς καὶ τῇ Δημήτρει.

Θαλπῶρῃ, χαρὰ, ἡδονή, παραμυθία· ἐκ τοῦ θάλπω. Θάλπη, παρὰ τὸ θάλπειν, ἢ παρὰ τὸ θάλας.

Θαμά, ἐπιβρόμημα, τὸ πυκνῶς καὶ συνεχῶς, ἐκ τοῦ ἄμα, πλεονασμῷ τοῦ θ. τὸ γὰρ πυκνῶς ἠνόμενον ὕψ' ἕνα καιρὸν γίνεται. ἐκ δὲ τοῦ θαμά, γίνεται θαμίζει, πυκνῶς ἐρχεται, καὶ ἐνδελεχεῖ, πυκνάζει· ἢ ἀντὶ τοῦ ὁμιλεῖ. ζῆται εἰς τὸ ἄμα.

Θαμνῆς, ἢ ῥίζα· ὅτι καὶ αὐτὴ ἐγκείται τῇ γῇ· ἀπὸ τῆς θάσεως. καὶ θάμνος, ὁ σύνδεσμος τόπος.

Θάμβος, σημαίνει τὴν ἐκπληξιν. εἰδους τῶν ὑποκαπτωκῶν τῷ ὀνόματι εἰδικῶ· τὸ γενικόν, φόβος. γίνεται παρὰ τὸ θάπος, πλεονασμῷ τοῦ β, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς μ, διὰ τὸ ἀσύντακτον· τὸ δὲ θάπος, παρὰ τὸ θῆπω.

θάνατος] παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω θάνατος καὶ θάνατος, ὁ τείνων τὰ σώματα τῇ ψύξει· ἢ ὅτι τανύος ἐστίν, ὁ ἐπὶ πάντας ἑαυτὸν διατεινών. ἢ παρὰ τὸ θείν ἄνω τὰς ψυχάς. ἢ θενωτός τις ὢν, διὰ τὸ ἐπὶ τὰ νῦτα τιθεσθαι τὸν τεθνεῶτα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἄνευ αἵτης τὸν τεθνεῶτα εἶναι· θάνατος γὰρ ἀνδρὶ ἀνάπαυσις· παρὰ τὴν αἴτην τὴν βλάβην, ἄνατος καὶ θάνατος· ὁ ἄνευ βλάβης μάνων ἀποθανών. — ἴδι· πρῆξι γυναικῶν τὴν ὁδὸν ἣν ἀνίαι θυμοφθόροι οὐ περῶσι, Καλλιμαχος. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλαβῶν· ἔστι ῥῆμα θῶ τὸ ἀποτίθεμαι· πλεονασμῷ τοῦ ν, θνῶ· καὶ θνῶν ἢ μετοχὴ ἀκολουθῶς· πλεονασμῷ τοῦ α, θανῶ· ὁ μέλλων, θανήσω· ῥηματικὸν ὄνομα, θαντός· μετὰ συστολῆς τοῦ η εἰς α, ἀνεδόθη ὁ τόνος, καὶ ἐγένετο θάνατος, ὁ τὴν αἰωνίαν δὴλῶν ἀπόθεσις.

θανατῶ, ὅτε μὲν ἐστίν ἀπλοῦν, ἐστὶ τρίτης συζυγίας τῶν περιπτωμένων· οἶον, θανατῶ, θανατοῖς· καὶ σημαίνει τὸ φονεύω· ὅτε δὲ σύνθετον, δευτέρας, οἶον, δυσθανατῶ, δυσθανατοῖς· ὡς περ καὶ τὸ δοκῶ, ἀπλοῦν μὲν, πρώτης· οἶον, δοκῶ, δοκεῖς· σύνθετον δὲ, δευτέρας· οἶον, προσδοκῶ, προσδοκεῖς. ὅτε δὲ τὸ θανατῶ δευτέρας συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ ἀποθανεῖν· Ἰωσήπος, Ἀνδρὶ θανατῶντι μὴ συμπλέεσθαι· — ἦγον ἀνδρὶ ἐπιθυμοῦντι καὶ προαιρουμένῳ ἀποθανεῖν μὴ προσβαλέσθαι εἰς μάχην. καὶ Λιβάνιος, Πού δὴ καὶ ἐπὶ τούτῳ θανατῶν;

θάπτω] ὡς παρὰ τὸ βῶ γίνεται βάπτω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θῶ τὸ τίθῃμι γίνεται θάπτω· αἰδίου γὰρ ἔχουσι τὴν ἀπόθεσιν οἱ θαπτόμενοι.

θάρσος, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, θέρσω· ῥηματικὸν ὄνομα, θέρσος· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, θάρσος· ἀφ' οὗ καὶ θρασεῖς, καθ' ὑπερθέσιν τοῦ ρ· οἱ γὰρ θερμοὶ, καὶ θρασεῖς· καὶ θαρσαλέος, ὁ ἀνδρείος.

θάσος, πόλις· ἀπὸ τοῦ θάσος· ὅτι κάρπιμος ἐστίν ἢ γῇ· καὶ τὸν Κικόνιον οἶνον, ὃν καὶ Ὀμηρος συνίστησιν ἡδίστον εἶναι, τοῦτον αἱ Ἑλληνες θάσιον ὀνόμασαν, διὰ τὸ ἐπικαλεῖσθαι τῇ νήσῳ Θάσω.

θάσια, τὰ ἀμύγδαλα· ἀπὸ τοῦ θάσσω τὸν καρπὸν προϊέναι· πρῶτα γὰρ ὑπὲρ τὰ λοιπὰ δένδρα.

θάσσονας ἱρήκην, ἀντὶ τοῦ ταχυτέρους τῶν ἱερῶν, ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Ἰλιάδος ν'. καὶ θάσση, τὸ ταχέως, ἀπὸ τοῦ ταχὺς παρήχθη· ὁ πρῶτος τύπος, ταχυτέρος· ὁ δευτέρος, ταχίων· ὁ τρίτος, τάσση· καὶ τροπῇ, θάσση, καὶ θάττων. ἀντιστοιχεῖ γὰρ τὰ θάσση τοῖς ψιλοῖς, θ, τ.

Θαργήλια, ἑορτὴ Ἀθηνησιν· ὀνομάζεται ἀπὸ τῶν θαργηλίων· θαργήλια δὲ εἰσι πάντες οἱ ἀπὸ γῆς καρποὶ· ἄγεται δὲ μηνὶ θαργηλιῶνι, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος. 20 θαργηλίων δὲ, ὁ ἐνδεκάτος μὲν ὀνομάζεται· ἐπει· τότε ὁ ἥλιος πυράδης ἐστὶ, καὶ ἐν· τούτῳ τῷ μηνὶ τὰ τῆς γῆς ἀνθ' ἀνεξηραίνετο. ἀπὸ τοῦ θέρωσιν οὖν τὴν γῆν· τὸ δὲ θερμὸν, θαργήλον ὀνομάσται. ἔστι δὲ καὶ θαργήλεια, Ἀγισαγόρου θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θεσσαλῶν τριάκοντα ἔτη.

ἄτερον, παρὰ τὸ ἄτερον· Δώριον· τὰ γὰρ ἄτερος, ἄτερος λέγουσιν οἱ Δωριεῖς, ὡς τρέχω τραχῶ. οὕτως οὖν καὶ τὰ ἄτερα, ἄτερα, κατὰ συναίρεσιν τῶν δύο αα εἰς α· καὶ τὸ ἄτερον θάτερον, ὡς τὸ ἀγαθὸν τάγα· 30 θόν. ἔμεινε δὲ τὸ τ ἄτραπτον· ἐπειδὴ ψιλοῦται τὸ ἀγαθόν· τὸ ἄτερον δὲ, θασύνεται. εἰ γὰρ ἦν παρὰ τὸ ἄτερον, θούτερον ἂν ἦν, ὡς τὸ ἐλαῖον, τοῦλαῖον· διὸ καὶ οὐ λέγεται θάτερον ἐπὶ ἀρσενικοῦ ὀνόματος, ἀλλ' ἄτερος.

Θαρσεῖς· ἀπὸ τοῦ Ταρσεὺς ἐτυμολογεῖται, καθὼς παρὰ Θεοδωρήτῳ ἀνέγγων.

θαῦμα ἐθαυμάστωσας· — ἐκ τοῦ θαυμαστῶ· τοῦτο, παρὰ τὸ θαυμαστός· τοῦτο, παρὰ τὸ θαυμάζω· τοῦτο, παρὰ τὸ θαῦμα· τοῦτο, παρὰ τὸ θεῶ, θεάσω, τεθέακα, τεθέαμαι, θέαμα, καὶ θαῦμα κατὰ πρῶτον. ἢ παρὰ τὸ θαυμάζω θαυμάσω, γίνεται θαύμασμα· καὶ κατ' ἐνδειαν τοῦ σ, καὶ ἀποκοπῇ, θαῦμα.

θαυμάσαι, παρὰ τὸ διὰ θεάματος ἐκπληττόμενον ἐμφανεῖν καὶ αὔσαι· οἶον, θέαμα αὔσαι· ὑπερθέσει τοῦ υ, καὶ κατὰ συναλοφίην, θαυμάσαι. εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἐπαινῶ, γενικῇ συντάσσεται· εἰ δὲ τὸ καταγινώσκω, αἰτιατικῇ· ἢ θαῦμα, παρὰ τὸ θείναι ἄμα.

Θωμάς, τὸ Θωμάς ὑποκριτικώτερον ἂν εἴη ἐκ τοῦ θαυμάσιος. τὸ γὰρ θαῦμα, θῶμα λέγεται.

θαυμάλωτες, οἱ ἡμίφλεκτοι ἄνθρωποι· θάψαι γὰρ τὸ 50 καῦσαι.

θαύμακτρον, παρὰ τὸ θαυμάζω· οὗ τὸν μέλλοντα οἱ Δωριεῖς θαυμάζω λέγουσι. Σωφρων, Φέρος τὸ θαύμακτρον, κάπι· θυσιῶμας· — καὶ τὸ ζυγαστρον, παρὰ τὸ ζυγάσω ἐνήνεται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ τὸ δεπάζω, δέπαστρον· οἶον, Πλήσεν δ' ἄρ' ἐπιστράψας δέπαστρον· — οὐχ ὑγιῶς ἐχρήσατο τῷ σημαινόμενῳ· ἐθάψαμεν γὰρ ἐπὶ τοῦ ποτηρίου τὴν λέξιν, 444 τὸ δεπαζόμενον· αὐτὸς δὲ ἀντὶ τοῦ δεπαζόντος, ὡς εἰ πίνονταν εἰρήμει ἀντὶ τοῦ πίνοντος.

Θαιροί, οἱ στροφεῖς· ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν θεῖν τὰς θύρας· Ἰλιάδος μ', Ῥῆξε δ' ἀπ' αὐφοτέρους θαιρούς· — τοὺς στρόφιγγας.

Θέα, ἢ θεωρία· παρὰ τὸ θέω, θεῶμαι· σημαίνει δὲ τὸ θεωρῶ. βαρύνεται δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ θεᾶ· ἐπὶ τῆς θεοῦ· ὅπερ ἐκ τοῦ θεός γίνεται· ὡς περ καὶ θέλος, τὸ οἰκοδόμημα· θολός δὲ, τὸ μέλαν τῆς σπηλίας. 10 Θέαινα] παρὰ τὸ θέων θέαινα, ὡς παρὰ τὸ Λάκων Λάκαινα· τὸ δὲ θέων, παρὰ τὸ θεός.

Θεαδέστατος, θεοῦ ἰδέαν ἔχων. εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμοιοφίας οὕτως· Ἀνδρωκος ὃς (Φησί) πάντων θεῶν Θεαδέστατος γέγονε.

Θεατροκοράσια, ὀχλοκοράσια. θέαν παρ' αἰγείρον, τὴν πόβρωσεν λέγει· αἰγείρος γὰρ ἦν τῶν ἱερῶν πλησίον.

Θέειον] ἐκ τοῦ θεῶ, θέειον.

20 **Θαλάσσιος**, παρὰ τὸ **θαλ**ς καὶ τὸ **ἄλ**ω **ἄλ**ω, ὁ ὑπὸ **θεοῦ** πεμφθεὶς. διχῶς γὰρ γίνεται ἡ τροπή τῶν **φωνηέντων**. ἢ γὰρ τὸ μακρὸν εἰς μακρὸν, ὡς ἀμαρτηλός, ἀμαρτωλός. ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχὺ, ὡς νεὺς νᾶος. ἢ τὸ βραχὺ εἰς βραχὺ, ὡς ἐν τῷ Αἰάντι, Αἰάντα· ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρὸν, ὡς **θεοτόκος**, **θεητόκος**.

* **Θημοσύνη**, ἡ **θεότης**.

Θεηπολεῖν, **θεῶν** εἰκόνας ἔχοντας περιπολεῖν.

Θεαρχικώτατος ἐστὶ **θεός** καὶ ἄρχων· ἐκ τούτων γίνεται

30 **θεαρχικός**, **πτηνικόν**· τὸ ὑπερθετικόν, **θεαρχικώτατος**.

Θελημα ἀπὸ τοῦ **θέλω**, **θέλησω**, **τεθέληκα**, **τεθέλημαι**,

θέλημα. τοῦ δὲ **θέλω** ὁ μέλλων περιττοσυλλαβεῖ· τὰ

γὰρ δι' ἑνὸς λ ἐκφερόμενα βαρύνοντα, ἄχρι τοῦ παρα-

τατικού κλίνεται ὡς βαρύνοντα· ἀπὸ δὲ τοῦ μέλλοντος,

ὡς περισπώμενα· διότι τὸ ἐν λ χαρακτηριστικόν ἐστὶ

περισπώμενου μέλλοντος· καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ

περισπώμενου μέλλοντος οὐ δύναται εἶναι χαρακτηρι-

40 στικά βαρύνοντος ἐνεστώτος· καὶ διὰ τὰ **φθασάντα** γε-

νέσθαι βαρύνοντα δι' ἑνὸς λ ἀνεμερίσαντο τὴν κλίσιν·

οἱ γὰρ βαρύνοντες ἐνεστώτες διὰ δύο λλ ἐκφέρονται·

οἷον, ψάλλω, τίλλω, ποικίλλω. τὰ γὰρ ἔχοντα δύο λλ

ἢ δύο σσ χαίρουσι τῇ βαρυνόντῃ· χωρὶς εἰ μὴ

ἔχει ὄνομα προὑποκειμένου, ὡς τὸ λυσσῶ. τὰ δὲ ἔχον-

τα ἐν λ ἢ σ χαίρουσι περισπᾶσθαι. οὐδέποτε δὲ βα-

ρύνοντος ἐνεστώτος ὀφείλει δι' ἑνὸς ἐκφέρεισθαι· διότι αἰ

ἢ πέμπτη συζυγία τῶν βαρυνόντων μακρὰ θέλει παρα-

λήγεσθαι, ἢ **φύσει**, ἢ **θέσει**. **θέλω** οὖν, **θέλησω**· καὶ

μέλω, **μελήσω**. τὰ διὰ τοῦ ελω ῥήματα διὰ τοῦ ε ψι-

λοῦ γράφεται, κέλω, κέλω, **φέλω**, **φέλω**· τὸ δ' ἐθέλω,

50 ζῶ, **πλουτῶ**, **υπάρχω**, οὐδετέρας ἐστὶ διαθέσεως· διότι

οὐτ' ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῖ.

Θελήσω, μέλλων, ὡς ἀπὸ περισπώμενου τοῦ **θέλω**. ἐκ

τοῦ **θέλησω** γίνεται **θέλησμός**· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ,

θέλημός, ὡς **μελήσω** **μελησμός** καὶ **μελημός**.

Θέλονται, εὐφραίνονται, ἢ ἀπατώντι. παρ' Ὀμήρου δὲ ση-

μαίνει τὸ σκοτίζω, ὡς τὸ, — **Ἀχαιῶν θέλγε νόον**· —

καὶ, — **Ἀχαιῶν ὄμματα θέλγεν**.

445 **Θέλγει**, ἀγαπᾷ, **θάλλει**· ἢ ἀπατᾷ, ἀμαυροῖ, κακοῖ, σκο-

τοῖ. **Θέλγειν** κυρίως ἐστίν, εἰς δ' ἐθέλει τις ἄγειν τινά·

ἔθεν καὶ **θελκτήρια** παλλαχῶς, τὰ ἔσματα ἀπὸ τῶν

ῥόδων, ἃ τοὺς ἀκούοντας **θέλγει** καὶ ἄγει εἰς τέρψιν·

διὸ καὶ ἡ Πηνελόπη τὰς ῥόδας **θελκτήρια** εἶπε· **Φή-**

μις, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν **θελκτήρια** εἶδας· — καὶ

ἡ Κίρκη Ὀδυσσεὶ **Φαρμαχθέντι** λέγει, **Θαῦμα μ' ἔχει**

ὡς οὐ τι πῶν τάδε **Φάρμακ' ἐδέλχθης**· — **Ἐνομήδης**

10 δὲ ὁ τὰ **θεῖα** γράψας, καὶ τοὺς **τελχίνας** ἐτυμολογήσας

εἶπεν, ὅτι **θελγίνες** ἦσαν.

Θέμα ἀπὸ τοῦ τίθημι, **θήσω**, **τέθεικα**, **τέθειμαι**· κατὰ

ἑλλειψιν, **τέμα**· ἐκβολῇ τῇ ι, **τέμα**· καὶ τροπῇ, **τέμα**

θέμις, δηλοῖ καὶ τὸ πρέπον καὶ τὴν σωματικὴν **θεάν**. γί-

νεται παρὰ τὸν **θεσμὸν**, **θέσμις**· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ.

τὸ δὲ **θεσμός** ὄνομα, ἀπὸ τῆς θέσεως· ἕκαστος γὰρ

νομοθέτης, ὡς ἐβούλετο, ἐτίθετο τοὺς νόμους. ἐκ τοῦ

θεσμός οὖν, ὁ σημαίνει τὸν νόμον, γίνεται **θέμις**· ἐκ

τοῦ τίθημι, **θεμός** καὶ **θεσμός**, καὶ **θέσις** καὶ **θέμις**.

κλίνεται **θέμιδος**· καὶ **Δωρικῶς**, **θέμιτος**· καὶ **πλεονα-**

20 σμῶ τοῦ σ, **θέμιστος**. **Ὀμηρος**, — οἱ τε **θέμιστας**

Πρὸς Διὸς εἰρύαται· — τὰς **δικας** (ἦτοι τοὺς νόμους)

ῥυθναὶ καὶ **φυλάττουσι**.

Θεμιστεύων, ἀντὶ τοῦ **χρησιμεύων**· **Λυσίας**· ἀπὸ γὰρ τοῦ

Θέμιν ποτὲ **ἐσχηκέναι** τὸ **μαντεῖον** πρὸ τοῦ **Ἀπέλλω-**

νος. ἢ **ἀρέξαντος**, **δικάσαντος**. Οὐ σὲ **θεμιστεύω**· **περι-**

καλλέος ἐξιδί· **ναοῦ**.

Θεμισκύρειον ὑπ' ἄκρην **Μύρται** εὐρέως διατεμένος **ἡπει-**
ροιο· — ὅτι **Θερμῶν** ποταμὸς ἐστὶ περιβρέων τὴν
Ἀμαζώνων χώραν. ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρος **Βοιωτίας**. τρεῖς
δὲ πόλεις εἰσὶν, ἐνθα κατῴκουν αἱ **Ἀμαζόνες**. **Ἀπολ-** 30
ώνιος, **Ἐνθα** **Θεμισκύρειαι** **Ἀμαζόνες** **ὠπλίζοντο**.

Θεμῶ· — **θέμω**σε δὲ **χέρσον** **ἱκέσθαι**· — ἤγγισε· καὶ τὸ

θαμίζειν, ἐγγίζειν. ἐνιοὶ δὲ, ἐποίησε· παρὰ τὸ **θεῖναι**.

Θέμεθλα, τὰ ἐσώτερα μέρη.

Θεμελίαι· παρὰ τὸ **δέμω** ἡ **δομῶ** τὸ **οἰκοδομῶ**, γίνεται

θεμέλιον καὶ **θεμέλιον**· καὶ **πλεονασμῶ** τοῦ ι, **θεμελίον**.

Θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς **χειρὸς**· παρὰ τὸ **σθένος**· ἢ παρὰ

τὸ **θέσεως** εἶναι **χωρῶν**, εἰς δ' ἐντίθεται τὰ διδόμενα.

ἢ παρὰ τὸ **θεῖναι**, παρὰ τὸ **θένειν** καὶ τύπτειν ἐν αὐτῷ 40

τῷ μέρει· καὶ δι' αὐτοῦ γὰρ **πληγὴ** γίνεται.

Θεός, παρὰ τὸ **θεῶ** τὸ **τρέχω**, εἰς δὲ πάντες **τρέχουσιν**.

παρὰ τὸ **θεῶ** καὶ **θεῶω**, **θεός**, ὡς **Φωλεῦω** **Φωλεός**· οἱ

γὰρ **ἀρχαῖοι**, ὡς ἐπιτοπλεῖσθον, ἐπὶ ἡλίου καὶ σελήνης

καὶ ἀτέρων (**ἀσχετοῦσι** γὰρ) **ἐτίθεσαν** τὸ **ὄνομα**· παρὰ

τὸ αἰεὶ **θεῖναι** καὶ **κινεῖσθαι**. καὶ ἐπὶ τοῦ **χωρὶς** τούτων

λεγόμενου **θεοῦ** **λέγοι**· ἄν, παρὰ τὸ **πανταχοῦ** εἶναι

καὶ **περιθεῖναι**· ἢ παρὰ τὸ **θεῶ** τὸ **κατασκευάζω** καὶ **ποιῶ**,

ὁ πάντων **ποιητής**, καὶ τῆς τῶν πάντων **κατασκευῆς**

αἴτιος, γίνεται **θεός** καὶ **θεός**. 50

Θεοτιβής, ὁ ὑπὸ τοῦ **θεοῦ** **κατούμενος**. ἐκ τοῦ **θεός** καὶ

τοῦ **στειβῶ** τὸ **περικατῶ**, γίνεται **στιβής** καὶ **θεοστιβής**.

Θεοδμήτων ἐπὶ **πύργων**, τῶν ὑπὸ **θεοῦ** **ᾠκοδομημένων**.

παρὰ γὰρ **Ποσειδῶνος** καὶ **Ἀπόλλωνος** **ᾠκοδομήθη**.

Ἀπολλώνιος.

Θεοκλυτῶντες, **θεοῦ** **ἀκούσαντες**· καὶ **θεοκλυταῖσιν**,

ὡς **θεοὺς** **ἐπικαλοῦνται**· παρὰ τὸ **θεός** καὶ τὸ **κλύω** τὸ

καλῶ.

Θεοπρότιον, τὸ ἐκ **θεοῦ** **μάντευμα**· ἢ τὸ **θεοῖς** **πρέπον** 446

οὔτοι γὰρ, ὡς πάντα **ἐπιστάμενοι**, **λέγουσι** τὰ τοῖς **ἀν-**

θρώποις **ἡγνοημένα**· οἵονε **θεοπρέτιον** **τι** **δν**. ἢ **θεο-**

πρέπειον, τὸ ἐκ **θεοῦ** **προλεγόμενον**. καὶ **θεοπροπία**,

θηλυκόν. παρὰ τὸ **ἐπω** τὸ **λέγω**, γίνεται **ἐπιον**, ὡς

λέγω, **λόγιον**· καὶ **μετὰ** τῆς **πρό**, γίνεται **προέτιον**·

συμκοπή, **πρότιον**· καὶ **μετὰ** τοῦ **θεός**, **θεοπρότιον**.

Θεοπρόπος, ἐκ τοῦ **θεός** καὶ τοῦ **πρέπω** τὸ **λέγω**, ὁ τὰ

ἐκ **θεοῦ** **προλέγων**. ἐκ τοῦ **θεοπρόπος**, γίνεται **θεοπρο-**

πῶ, πρώτης **συζυγίας** τῶν **περισπώμενων**· καὶ **θεοπρο-** 10

πῶν, **μετοχή**, ὡς **περὶ** τὸ **κοιρανῶν**.

* **Θεῖσσυτος**, ἀπὸ τοῦ **θεοῦ** **ἐσσυμένος**· παρὰ τὸ **σεῦω**

καὶ **θεός**.

Θεοῦπολις, ἡ **μεγάλῃ** **Ἀντιόχεια** ἐκαλεῖτο, ἀπὸ **θεοδοσίου**

τοῦ μεγάλου **Ιουστίνου**.

Θεουδής, ὁ **θεοσεβής**. οὐκ ἐστὶν (ὡς **τινες** **Φασί**) **θεοαδής**

παρὰ τὸ **ἄδειν**, ὅ ἐστιν **ἀρέσκειν** τῷ **θεῷ**· τὸ γὰρ ο

καὶ α εἰς ω **ποιούσι** **κράσιν**, ὁ **ἄριστος**, **ᾠριστος**· ἀλλὰ

παρὰ τὸ **ἔδος** **θεοεδής**, ὁ τὰ **ἔδη** τῶν **θεῶν** **σεβῶν**, του-

τέστι τὰς **συνεδρίας**· καὶ **κράσει**, **θεουδής**, ὡς τὸ **ἐμὸν**, 20

τούμῳ. **θεός** δὲ, παρὰ τὸ **τεθεικέναι** τὰ πάντα· ἢ

παρὰ τὸ τὰ πάντα **θεάσασθαι**· ἢ παρὰ τὸ **θεῶ** τὸ **κα-**

τασκευάζω καὶ **ποιῶ**, ὁ πάντων **ποιητής**, καὶ τῆς τῶν

πάντων **κτίσεως** **αἴτιος**, γίνεται **θεός**· καὶ ἐπεὶ οὐδέποτε

μονοσύλλαβον ὄνομα **βραχυκαταληκτεῖ**, **πλὴν** τοῦ **τίς**,

πλεονασμῶ τοῦ ε, γίνεται **θεός**· ἢ παρὰ τὸ **θεῶ** τὸ

ὀρῶ, ὁ πάντων **ἐφορος**· ἢ παρὰ τὸ **θεῶ** τὸ **τρέχω**, ὁ

πανταχοῦ **παρών**. τὰ διὰ τοῦ **αἰος** **ἐξύτονα** **δισύλλαβα**

διὰ τῆς αἰ **διφθόγου** **γράφεται**, **πλὴν** τοῦ **θεός**. ἢ καὶ

τὰ ἀπὸ τῆς **θε** **συλλαβῆς** **ἀρχόμενα** διὰ τοῦ ε **ψιλοῦ** 30

γράφεται, **πλὴν** τοῦ **θαιρός**, ὁ σημαίνει τὴν **στροφὴν**.

ὡς τὸ, **Ὁ** **θεός** **ἀπὸ** **Θεμῶν** **ἤξει**· — **θέλει** **δὲ** **βαρύνεσθαι**

αὐτῶν. τὰ εἰς ος καθαρὸν λήγοντα, παρα-
ληγόμενα τῷ ε ἢ τῷ ο, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου μὴ
τοῦ θ, βαρύνονται, πλὴτος, μέσος, γένος. τὸ θρόος οὐκ
ἀπὸ τοῦ κοινου θ. θρόος δὲ καὶ θεός, ἐξύνεται.

Θέμενος τὰ ὄπλα, ἀντὶ τοῦ περιθέμενος. θέμενος καὶ
ὁ ἐνέχυρον θεῖς, καὶ ὁ λαβὼν τι σκεῦος εἰς ὑπο-
θήκην.

40 Θεοίνιον, ἱερὸν Διονύσου.

Θεράπων, δούλος, ὑπηρετής· παρὰ τὸ θεραπύειν τὸν
πρόϊττον· παρὰ τὸ θεῖναι τὸ τυττω, γίνεται θεράπων,
καὶ θεράπων.

Θεράποντας, οὐχ ὥσπερ οἱ νεώτεροι, δούλους, ἀλλὰ πάν-
τας τοὺς θεραπευτικῶς ἔχοντας, ὡς, — Δαναοὶ θερά-
ποντες Ἄρης· — καὶ τὸν ἐν δευτέρᾳ τάξει Φίλον, ὡς
Πάτροκλος Ἀχιλλέως θεράπων.

Θεραπναῖον] — κλεῖον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἱά, Ἀπολ-
λώνιος, τὸν Παλῦδην· ὅτι Λακεδαιμόνιος· Θεράπωνη
δὲ, πόλις Λακεδαιμονίας.

50 Θερός, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, (ἐξ οὗ καὶ θέρεται, τὸ θερμαίνεται) τὸ ἐν καιρῷ τοιοῦτῳ ὄν, ἢ παρὰ τὸ θέ- ρειν καὶ θερμαίνειν. τὸ δὲ θέρω, παρὰ τὸ θέω τὸ τρέ- χω, πλεονασμῷ τοῦ ρ· τὸ γὰρ καχῦ, καὶ θερμὸν εἶ- ναι λέγεται. Θέρος καὶ οἱ συγκομιζόμενοι καρποὶ τῶν σπερματιῶν παρὰ τοῖς ῥήτοσι.

447 Θερεῖα ἄρα, σημαίνει τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. παρὰ τὸ
θέρω θέρεῖα, ὡς παρὰ τὸ θάλλω θάλεια· ἢ ἐκ τοῦ
θέρεος κτητινοῦ, τὸ θηλυκόν, θέρεῖα.

Θερεῖτατή ἵσταται ἀκτίς, Νίκανδρος· παρὰ τὸ θέρεος.
οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος αὐτετέρων σχηματίζεται
συγκριτικόν. παρὰ τὸ θέρος οὐν γίνεται κτητικόν θέ-
ρεος, ὡς τέλος, τέλος· ὑπερθετικόν, θερεῖοτάτος,
θερεῖοτάτη· καὶ συγκοπή, θερεῖτατή. Ἡμῶς δὲ ἡε-
λίου θερεῖταται, εἰσι μέλανθοι, Ἀράτος.

Θερεῖοτος, σημαίνει τὸν τόπον τὸν ἔχοντα ἐν τῷ θέρει
βοσκίας, θέρος θέρους· ἢ δοτικῇ, θέρει· καὶ μετὰ τοῦ
βοτοῦ, ὁ σημαίνει τὴν βοσκήσιν.

* Θεμερωπῆς, θερμαίνονσα τὸν ὥπα· ἐπίθετον τῆς αἰ-
δαῦς, παρὰ Αἰσχύλῳ.

Θερήγανον, ἢ ἄμαξα· παρὰ τὸ τὰ θέρη ἄγειν.

Θεριμός] παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, γίνεται θεριμός, ὡς
εἶρω, εἰριμός. ἢ ἀπὸ τοῦ θέρω βαρυντόν· ὅθεν τὸ, —
θέρμετο δ' ὕδωρ.

Θεριοπύλα] ἐνιοὶ μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλον καλοῦσι·
10 Φιλέας δὲ Θεριοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ
Ἀθηνᾶ θερμα λουτρά Ἡρακλεῖ ἐποίησε.

Θεραίτης] παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων Αἰολι-
κῶς, θέρω, γίνεται Θεραίτης, ὁ θερμαντικός ἐν τῷ
λέγειν· θεριμός, γὰρ καὶ προπετής· ἢ παρὰ τὸ θάρσος,
ὁ οἱ Αἰολεῖς θέροςος λέγουσιν· οἶονε ὁ εὐτράμος, κατὰ
ἀντίφρασιν, τούτεστιν ὁ ἀσθενής· ἢ ὁ θάρσος ἔχων ἐν
τῷ ὑβρίζειν. τὸ σι, ἰ. διατί; ὡς παρώνυμον· καὶ μα-
κρόν· ἅπαντα τὰ διὰ τοῦ ἰγῆς μακρὰ εἰσι.

Θεριμόν] παρὰ τὸ τομόν, τροπή τοῦ τ εἰς θ, καὶ τοῦ ο
εἰς ε, γίνεται Θεριμόν· ἐπλεόνασε δὲ τὸ ρ, εἰς παρὰτα-
30 σιν τοῦ ευκνήγην. διὰ τοῦτο καὶ τὸ πῦρ τὸ ρ ἔχει, καὶ
ὁ ἀνήρ· καὶ τὸ ὕδωρ, διὰ τὸ ευκνήγην.

Θεσσαλονίκη, πόλις Μακεδονίας, ἥτις Ἀλία ἐκαλεῖτο·
Κασάνδρου κτίσμα. ἢ ὅτι Φίλιππος ἐκεῖ Θετταλοὺς νι-
κήσας, οὕτως ἐκκέλεσεν. ἢ ὅτι Φίλιππος Θεασάμενος
πύρην εὐκρετῇ, ἐγγίμει· καὶ τεκοῦσα, τῇ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ
πῆξ· λοχείας τέδνηκεν. ἀναλαβὼν οὖν ὁ Φίλιππος τὸ
παιδίον, ἔδωκε Νίκη τρέφειν· καὶ ἐκάλεσε Θεσσαλονί-
κην. ἢ γὰρ μήτηρ τοῦ παιδίου Νικασίπολις ἐκέκλητο.

Στράβων ἐν Θεσσαλονίκειαν αὐτὴν Φησι. τὸ θινικόν 40
Θεσσαλονικεύς.

* Θερίδειν, ἀντὶ τοῦ θερῖζαν, Βοιωτικῶς, παρὰ Ἀριστο-
φάνει.

Θεός, ἐστὶ θεός, καὶ ὅς ἡ Φωνή· καὶ γίνεται θεόστις·
καὶ κατὰ συγκοπήν· θεόστις θεόστιδος· ἢ αἰτιατική,
θεόστιδα καὶ θεόστιν. σημαίνει δὲ τὴν θεῖαν Φωνήν.
καὶ θεόστιν αἰδῶν, ἐκ θεοῦ τὴν ὅσα ἔχοντα. εἰς τὸ
ἀστίς.

Θεοπέσιος] παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ πέσις, ὁ σημαίνει τὸ πέ-
πτω, (οὗ ὁ μέλλων, πέσις) γίνεται πέσιος, καὶ θεο-
πέσιος· καὶ συγκοπή, θεοπέσιος, ὁ ἐκ τοῦ θεοῦ πε- 50
σών. ἢ θεῖος καὶ θαυμαστός. παρὰ τὸ ἐσπεσθαι θεῶν
καὶ θεοπέσις, θεῖα, θαυμαστή, εἶονε θεοπέσις·
παρὰ τὸ σπένθαι καὶ ἐπαπολουθεῖν θεοῖς. ἢ παρὰ τὸ
πεσεῖν, θεοπέσις τις. ἢ παρὰ τὸ θεόστις.

Θεορίζω, σημαίνει τὸ ὀρίζω καὶ νομοθετῶ· ἀφ' οὗ καὶ
θεορίσματος τὸ θεῖον δόγμα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μαν-
τεύεσθαι.

Θεοπίδαξ πῦρ, τὸ θεῖον.

448

Θεόφατον, ἀθεόφατον, ἀποβολὴ τοῦ α. ἢ ἀπὸ τοῦ θεό-
φατον, ὁ σημαίνει τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ λεγόμενον, κατὰ
συγκοπήν καὶ πλεονασμὸν τοῦ σ.

Θεοκέλα ἔργα, θεῖα, θαυμαστά. Θεοκέλεος, καὶ συγκο-
πή, θεοκέλεος, καὶ θεοκέλον, καὶ θεοκέλον, ὡς θεό-
φατον, θεόφατον.

Θεσμός, ἐστὶ τὸ ἔλκον σύνταγμα τῆς πολιτείας. εἰς τὸ
θέμις.

Θεσμοθέται, ἀρχὴ ἐστὶν Ἀθηνῶν ἀνδρῶν ἐξ. καλοῦν- 10
ται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων ἐπιμέλειαν ἐποιούντο·
θεσμὸν γὰρ ἐκάλουν τὸν νόμον. καὶ διαφέρουσι προ-
σώποις· θεσμὸν γὰρ εἶναι τὸν Δράκωντος, νόμον δὲ
τὸν Σόλωνος.

Θεσθαι, τὸ θησαυρίσασθαι, ἐν Ὀδυσσεύς ν'. καὶ τὸν
θησαυρὸν Ἀνακρέων θεσμὸν καλεῖ. εἰς δὲ τὸ ῥητορικόν
λεξικόν, ἀντὶ τοῦ υποθήκην λαβεῖν, Ἰπερίδης· ἀντὶ
τοῦ προέσθαι καὶ κυρῶσαι μόνον, Δημοσθένης ἐν τῷ
περὶ ἀτελειῶν· ἐν μέντοι τῷ κατὰ Σταφάνου Φησίν,
ἑαυτῷ νόμους ἰδίους θέμενος· — ἀντὶ τοῦ θέντα.

Θετός υἱός, προσκοιητός· τοὺς γὰρ εἰσποιητοὺς καὶ θετούς 20
ἐλεγον· καὶ θέτην, τὸν εἰσποιησάμενον παῖδας θετούς.
ἢ θέτης, ὁ εἰς υποθήκην λαβὼν ὀτιοῦν.

Θετὶ καλλιπλοκαμῶν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ μήτιδος μήτιδι,
κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ, μήτι, καὶ κράσει μήτι μακρόν·
οἶον, Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων· — οὕτω καὶ
ἀπὸ τοῦ θέτις Θετιδός Θετιδι, Θετίη καὶ Θετί, κατὰ
κράσιν τῶν δύο ἢ εἰς ἐν μακρόν· καὶ νεάνις, κράσει
νήπις νήπιος νήπι· καὶ κράσει, νήπι.

Θεοδάς, ὑποκοριστικὸν τοῦ Θεοδώρου.

Θεὸν Ἀρτεμιν, σημαίνει τὴν θεόν· καὶ κράσει Δωρικῇ 30
τοῦ εο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ὡς ἐκ τοῦ ἐρέβεος, Ἐξ
ἐρέβους ἄξοντα.

Θεούσσεια, δραμεῖν. ἀπὸ τοῦ θεῶ, θεῶν, θεύσω, θεύ-
σομαι. τὸ δὲ θεῶ, κατὰ μὲν τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐ
συναίρεται, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον.

Θετταλικός, ἐκ τοῦ Θετταλός· τοῦτο δὲ ἐστὶ πόλις τῆς
Θετταλίας.

Θετταλικά πτερά] τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν
τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ 40
ἐκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εἰσπέναι πτέρυγι.

Θεωρός, παρὰ τὸ θεός, καὶ τὸ ὀρῶ· ἢ παρὰ τὸ τὰ
θύη ὀρᾶν. θεωροὶ γὰρ οἱ θεαταί· ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς
θεὸν πεμπόμενοι, δι' Φύλακας τῶν θυσιῶν καὶ χρη-

σμάδ' ἢ τὸ θεῖον φροντίζοντας. ὅρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα.

Θεωρικὸν ἀργύριον, τὰ εἰς θεῶν τιμὴν καὶ ἐορτὴν διδόμενον θεωρίας ἕνεκα, καὶ τοῦ τοὺς πένητας μετέχειν τῶν θεωρικῶν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ διανα-
 50 μόμενα θεωρικά ἔλεγον. ἦν τοίνυν κοινὰ χρήματα Ἀθη-
 νησιν, ἃ ἐκάλουν θεωρικά, εἰς διανομὴν διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις· ἐπειδὴ Φασὶ τὸ παλαιὸν ὄχλου γενομένου ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ τῶν ξένων προκαταλαμβάνοντων τὰς θέας, καὶ ἐκλειομένων τῶν ἀστών, ἐδόξε διδοῦναι θεωρικόν, ἵνα τοῦτο λαμβάνοντας παρὰ τῆς πόλεως οἱ πολῖται, διδῶσιν αὐτοῖς τὸν τόπον τῆς θέας. ἦν δὲ τοῦτο ὀβολοὶ δύο. Φησὶν οὖν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στε-
 449 φάνου, Ἀλλ' ἐν τοῖς δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἂν, εἰ μὴ τοῦτο ἐγράφη ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις: — ἀγῶνων τελουμένων Φιλοτίμων, συνέβρινε τινας τῶν πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεισθαι. ἐδόξεν οὖν τῷ δήμῳ, μηκέτι προῖκα θεωρεῖν τὰς θέας, ἀλλὰ διδόναι τοῖς πολῖταις τὸ θεωρικόν, δύο ὀβολούς. ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τὸν χρόνον τοῦτον ἐλέγετο ἀρχων τῶν θεωρικῶν· ἦν δὲ καὶ τὰ θεωρικά χρήματα, ἃ διενέμετο ἢ πόλις ταῖς κοιναῖς ἐορταῖς, ἢ τα κοινὰ ἃ
 10 καὶ ἡξίου Δημοσθένους ἐν τοῖς Φιλικπικοῖς στρατιωτικαῖς γίνεσθαι, καὶ ἄλλα εἰς τὸ τὰς τῆς πόλεως χρεῖας φιλάττειν· καὶ ἐκαλοῦντο στρατηγικά· ὕστερον δὲ ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ θυσίαις.

Θεῖος] ἀπὸ τοῦ θεός, θέσιος· καὶ κατὰ κρᾶσιν, θεῖος.

Θεῖα, σημαίνει τὴν μητέρα τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου. παρὰ τὴν θεάν, γέγονε θέσια· καὶ κατὰ συναίρεσιν, θεῖα· καὶ γὰρ αὕτη ἐστὶν αἰτία τῆς θέας, καὶ τοῦ θεωρεῖν ἡμᾶς.

Θεῖον, τὸ ἐπιθυμιώμενον εἰς κτήσασιν καὶ ἀβλαβές ποιοῦν. ἔνθα καὶ τὸ, Πάσσε δ' αἰὼς θεῖοιο: — θεῖους κέκληκε τοὺς ἔλας, διὰ τὸ ἀσσηπτα τηρεῖν τὰ πασθένε-
 20 τὰ. καὶ θεῖου καισμένου, Φησὶν ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ. ὁ δ' Εὐδαίμων, παρὰ τὸ θεός, θέσιον· καὶ ἀποβλή τῷ ε, θεῖον.

Θεῖλοκεδον, ὁ τόπος ἐν ᾧ ξηραίνονται αἱ σταφυλαί, ἢ ἕτερα τινά. τὴν μέντοι τῶν συκῶν ψύξιν τρασίαν ἐκάλουν. παρὰ τὸ ἔλη, ὁ σημαίνει τὴν θερμάσιν, γίνεσθαι εἴλη, πλεονασμῷ τοῦ ι· μετὰ τοῦ πέδον, ὁ σημαίνει τὴν γῆν, τὸ χαμαί, γίνεσθαι εἰλόκεδον. παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ.

30 Θεῖομεν, ἐνθῶμεν, ἐμβάλωμεν. Ἰστέον ὅτι ἡμαρτεν Ἡρακλειδὸς ἀρνησάμενος τὸ θεῖον ἐνεστώτα εἶναι, ἀφ' οὗ τὸ θεῖομεν. ἐστὶ δὲ ὑποτακτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἔχον διαίρεσιν καὶ πλεονασμόν. Ὁφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω: — καὶ τὸ, ἐὰν στῶ. — μήπως με περιστρίψω ἕνα πολλοί: — ὥσπερ δαμῶ δαμείω, οὕτω θεῶ, θεῶ· καὶ παρὰ Σαπφοῦ, Ὅττινας γὰρ εὖ θεῶ, κείνοι με μάλιστα σίνονται: — τοῦτο ἐν πλεονασμῷ, Θεῖω ἀναρπάξας: — εἴτα ἀκολουθεῖ θεῖωμεν· καὶ κατὰ συστολήν, θεῖομεν,
 40 ὡς τὸ καταβεῖωμεν συστολή, Δεῦρ' ἐς τοὺς Φύλακας καταβεῖομεν: — Μὴ εἴομεν Δχναοῖσι μαχησόμενοι: — Ἀλλ' ἄγε δὴ Φιλότῃ τραπέιομεν: — οὕτω ζῆται. ἐν ἄλλοις δὲ, ἀπὸ τοῦ θεῶ θεῖω, ὡς ὅψω ὀψείω, καὶ τε-
 λῶ τελείω.

Θεῖαζόντων, μαινομένων, ἢ θεολήπτων γινομένων. καὶ θεῖαζαντες· καὶ ἐπιθεῖαζας, τὸ ἐπιθαυμάζας.

Θεῖαζας, τὸ θεῖον εἰσδεδεγμένος, θεοφορούμενος. πικρὰ τὸ θεός, γίνεσθαι θεῶ· ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐθεῖασω· θεῖα-
 50 σας, ἢ μετοχή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θεῖαζας. ἢ παρὰ τὰ θεῖαζω. ὁ δὲ Μιλήσιος παρὰ τῷ συγγραφεῖ, θεούς

ἐπικαλεσάμενος καὶ κατευξάμενος. ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεῖαζειν.

Θεῖσος, ὡφείλε δια διφθόγγου γράφεσθαι· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τὰ θεῖα ἄσαι· ἢ δὲ παράδοσις, διὰ τοῦ ι. λέγεται δὲ ὁ χορός· παρὰ τὸ τὰ θεῖα ἄσαι. ἢ ἀπὸ τοῦ θεῖν, ὁ ἐστὶ θεῖσιν· ὅθεν διασώτας λέγουσι τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον. καὶ διασώται· χορευταί, οἱ τὰ θεῖα ἄδοντες. Διασώτης, ι, καὶ μέγα· ἀπὸ παραδόσεως. 450

Θεῖς, θηλυκῶς, λέγεται ὁ αἰγιαλός· Ἐπὶ πάντες ἐπὶ θῖνα: — παρὰ τὸ θεῶ τὸ τρέχω· ἐν γὰρ τῷ αἰγιαλῷ θεῶσι καὶ τρέχουσι τὰ κύματα. ἢ παρὰ τὸ θεῶν τὸ τύπτω· ἐν γὰρ τῷ αἰγιαλῷ θεῖνόνται καὶ τύπονται τὰ κύμα-
 τα· εἰς ὃν ἐγκρούουσι τὰ κύματα. ἀρσενικῶς δὲ σημα-
 ναι τὸν σωρὸν· καὶ γίνεσθαι παρὰ τὸ θεῶ, ὡς τὸ, — πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θεῖς: — ὁ ἐστὶ σωρός. τὸ δὲ θεῖνω σημαίνει δύο· τὸ τύπτω, καὶ τὸ φονεύω.

Θῖβαι, τὸ νῦν Ἀδριακῷ ττειον καλούμενον.

Θιγγάνει καὶ ἐπιθιγγάνει, τὸ ἐφάπτεται καὶ προσεγγίζει. ἐκ τοῦ θίγω, γίνεσθαι θιγγάνω. θήγει δὲ, ὀξύνει, ἀκο-
 νᾶ· γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ θήγω, θιγγάνω, ὡς παρὰ τὸ θῖω, ἀνδάνω· κήθω, πανθάνω· μήθω, μανθάνω· καὶ θήκω, δαγκάνω. τὸ δὲ θήγω τὸ ἀκονῶ, παρὰ τὸ θῖω, θοή-
 γω, καὶ θήγω, ταυτέστι τὸ θοῶν καὶ ὀξὺ ποιεῖν· — ἐγὼ δ' ἐθῶσα παραστάς.

Θηεῖντο] θηεῖντο μέγα ἔργον: — ἐθεῖντο, ἐθαυμάζον, ἢ ἐθεώρουν. ἐθεῖντο· ὑπερθέσει, θεῖντο· καὶ κατὰ συν-
 20 αἰρεσιν τοῦ εο εἰς τὴν εὐ διφθόγγον, θεῖντο· καὶ ἐκ-
 τασει τοῦ ε εἰς η, θηεῖντο. θεῖω θεῶ, θεῖω· καὶ τὸ παθητικόν, θεῖομαι θεῖωμαι· ὁ παρατακτικός, ἐθεῖο-
 μην ἐθεῖομην· τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἐθεῖοντο, ἐθεῖων-
 το· καὶ οἱ Δωριεῖς τὸ ω τρέπουσιν εἰς τὴν ου διφθόγγον· καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης, καὶ τροπῇ, θηεῖντο. Θηλαμῶν, ἢ τροφός. παρὰ τὸν θῖω μέλλοντα· δηλοῖ τὸ
 30 θηλάω. τὸ γὰρ θῖω δύο σημαίνει, τὸ ποιεῖν, καὶ τὸ θηλάω, ἐστὶ θῖω βῆμα, δηλοῦν τὸ τρέφω· οὐ ὁ μέ-
 λων, θῖω. Ὁμηρος, — γυναῖκα τεθήσατο μαζόν: — ἀντὶ τοῦ ἐθῖλασεν. ἐκ τοῦ θῖω οὖν γίνεσθαι βηματι-
 30 κὸν ὄνομα θηλή· καὶ τροπῇ, θῖλος, ὡς κάρη, κάρυς. εἰρηται γὰρ καὶ θηλυκῶς κάρη, ὡς παρὰ Καλλιμαχῶ, — ἦν τε κάρην ὠμοσά· σὺν τε βίον.

Θεῖς] τὸ θεῖς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀρσενικόν καὶ θηλυκόν ἐστὶ· καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ, ὁμοίως ἀρσενικόν καὶ θηλυκόν ἐστὶ. — θῖνι θοινικόεντι: — καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς
 40 παρὰ Αἰσχόλῳ, — θῖνός ἐμβολὰς αἰλός.

Θήβησι] τὸ Θήβησιν, ὅτε μὲν ἔχει τὴν πρόθεσιν, τότε δοτική ἐστίν, οἷον ἐν Θήβαισιν· ὅτε δὲ χωρὶς αὐτῆς ἐστὶ Θήβησι, τότε ἐπιρρήματικῶς κεῖται. 40

Θήβα, Σύριστι λέγεται ἡ βοῦς· ὅθεν ἐκλήθησαν αἱ Θή-
 βαι ὑπὸ τοῦ Κάδμου κτισθεῖσαι· ὅτι ζητῶν τὴν ἀδελ-
 Φὴν, χρησμοδὸν ἐλαβε κατοικῆσαι ἐπου ἡ βοῦς ἐκτὴν κατὰθήσει. ἢ ἀπὸ Θήβης θυγατρὸς Μετώπης, γυναι-
 κὸς Ἀσωποῦ. ἀφ' ὧν καὶ ὠνομάσθησαν ἐκεῖ πολλὰ καὶ πόλεις, ὡς εὖρον εἰς τὸ σχόλιον τοῦ Πινδάρου ἐπι-
 νικίῳ ὕμνῳ Ἀγασίῃ Συρακουσίῳ.

Θήλεια] ἐκ τοῦ θῖλω, γίνεσθαι θῖλος· καὶ ἐκ τοῦ θῖλος, θῖλεια. ἢ παρὰ τὸ θῖλλειν καὶ γεννᾶν· ὅθεν καὶ ἡ ὑπομβρος νύξ παρὰ Σοφοκλεῖ θῖλεια καλεῖται. θῖλῃ 50
 δὲ ἐστὶν ὁ μαστός. Θηλύτεροι δὲ γυναῖκες, Ἰλιάδος θ', αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια κατὰφορυγεραί, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀλόγων ζώων· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, ὠρίσμε-
 νον ἔχει καιρὸν, ἐν ᾧ μίγνυνται· αὗται δὲ, διηγεκῶς πλησιάζουσι.

* Θηλυμάνης, τῆς θῖλως ἐρωτι μαινομένου.

451

Θηλυτερῶν] ὅτι τὰ λοιπὰ ζῶα ἄνδρ' ἔχει τῆς μῆκος τὴν σύλληψιν· αὐταὶ δὲ αἰεὶ διὰ ἐκ τοῦ ἐναντίου οἱ ἄνδρες ἀλφιστοὶ λέγονται οἱ κατωφερεῖς· κατὰ μεταφοράν ἀπὸ τῶν ἰχθύων· ἀλφιστοὶ γὰρ εἶδος ἰχθύος· ἢ οὖν κατωφερῶν, ἢ θαλλουσῶν, ἢ ευκάρπων· καρπὸς γὰρ αὐτὸς ἄνδρ' ὅς, οὐ βελτίων οὐδεὶς, οὐ βέλτιον οὐδέν· ὡς ἐπὶ τοῦ, Νήσων Θηλυτερῶν.

Θημιῶν· παρὰ τὸν θῆσιν μέλλοντα· δηλοῖ τὸ τινὲς σημαίνει τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων· καὶ θημιῶνα, σωρὸς καρπῶν.

10 Θημακνέ[ς] δῆμος ἐστὶ Φυλῆς τῆς Ἑρεχθίδος, Θημακός. Θηραμένης, ὄνομα κύριον. οὗτος ἀνθρώπῳ κατηγορησάντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν τριάκοντα.

Θῆρ θηρός, παρὰ τὸ βάθως θέειν, ἡγουν εὐκόλως τρέχειν. ἢ παρὰ τὸ φθεῖρω, φθεῖω, φθῆρ καὶ θῆρ.

Θηρίον· παρὰ τὸ θῆρ. τὰ διὰ τοῦ ἰον οὐδέτερα μονογενῆ, εἰ μὲν ὥς δαντυλικά, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· ὅσον, Φορτίον, κλειδίον, Φυλίον· εἰ δὲ τριβράχια, προπαροξύνεται, Φλέβιον, τόπιον· Φακός, Φάκιον· λαγός, λάγιον· νάκος, νάκιον. οὕτως ἰχνος, ἰχνίον, ὡς βραχέα. εἰς τὸ ἑρκίον.

20

* Θηρόβοτος, ὁ θῆρας βόσκων.

Θηροδιδῶ καὶ ἀγροδιδῶ. ἰστέον ὅτι παροξύνεται.

Θηρωτής, κυρίως λέγεται ὁ σῶας καὶ λείοντας θηρεῶν, παρὰ τὴν θῆραν· τούτους γὰρ θῆρας ἐξαιρέτως ἐκάλεον οἱ ἀρχαῖοι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ πάντων.

Θηρίκλειον κύλικα, ποτήριον ὑελίνον, τὸ τοῦ Θηρικλέους ποτήριον· Θηρικλέους τέκνον κύλιξ· — ἦν λέγουσι πρῶτος κεραμεὺς Θηρικλῆς ἐποίησε, ὡς Φησὶν Εὐβουλος ὁ τῆς μέσης κωμωδίας ποιητής.

30

Θηρσίαντο· ἀπὸ τοῦ θῆω, θηρῶν, ἐθεασάμην· τὸ εὐκτικόν, θεασάμην, θεάσαιντο· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η.

Θηρήσαντο, ἐθαύμασαν. ἀπὸ τοῦ ἐθεάσαντο γίνεται ἐθεήσαντο· καὶ ὑπερθέσει, θεήσαντο· καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, θηήσαντο.

Θησεύς, ὠνόμασται διὰ τὴν τῶν γνωρισμάτων θῆσιν, τοῦ τε ξίφους καὶ τῶν πεδίων, ὡς ἡ ἱστορία δηλεῖ· οἱ δὲ, ὑστερον Ἀθήνησι παῖδα θεαένου· τοῦ Αἰγέως αὐτοῦ.

40

Θῆσειον, τῆμενος ἐστὶ τῷ Θησεῖ· ὁ τοῖς οἰκέταις ἀσύλον ἦν· ἐλέγοντο δὲ δίκαι· ἐνταῦθα· ἢ ναὶ τοῦ Θησεῖος· ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες δοῦλοι προσέφευγον. Φιλόχορος δὲ οὐ μόνον τοὺς οἰκέτας τὸ καλῶν Φησι κατὰ Φεύγειν εἰς τὸ Θῆσειον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅπουσιν ἰκατεύοντες. δηλοῖ δὲ καὶ Φυτὸν τι ποιόν, καὶ τὸ δεσμοτήριον παρὰ Ἀθηναίους· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς διὰ τοῦ εἰον γινόμενα μονογενῆ προπερισπᾶται, βαλανεῖον, βαφεῖον· πλὴν τοῦ Θησεῖος, θῆσειον· καὶ τὸ Φυτῆριον πόλις, ἀπὸ Φυτέως τοῦ κτισαυτοῦ αὐτῆν. πρόκειται μονογενῆ, διὰ τὸ βασιλεὺς, βασιλείον. ἐστὶ δὲ τριγενὴς, ὅσον βασιλεὺς οἶκος, βασιλεῖα χεῖρ, βασιλείον οὐκίμα.

50

Θησειότριψ, ὁ ἐν τῷ Θησεῖω διατρέψας. Ἀριστοφάνης Πολυίδης· καὶ θησομύζειν δὲ, τὸ ἐν αὐτῷ λέγειν.

Θήττα, ἐπὶ κλην, οὐκ ἔχουσα φερρὴν, πενιχρά καταλείφθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχιστῶν προικιζομένη κατὰ νόμον. ἐν τοῦ θῆς θητός, τὸ θηλυκόν, θῆσσα, ἢ μιᾶς καὶ πενιχρά.

452

Θήτεια, δουλεῖα· καὶ θητεύς, εἰς τέσσαρα διαιρουμένης παρὰ Ἀθηναίους τῆς πόλεως, οἱ ἀπορώτατοι θῆτες ἐλέγοντο. εἰς τέσσαρα δὲ τέλη, πεντακισιομῆδιμον, ἰππία, ζυγίτην, θῆτα.

Θητικόν] Καὶ θητικὸν τέλει· — θεραπευτικόν, ὑποχεί-

ριον, ἐργαστικόν τῶν δούτων, θεραπευτικόν. σημαίνει δὲ τὸ ἐσχατον τίμημα παρὰ Ἀθηναίους, εἰς τέσσαρα τέλη διηρημένον τοῦ πολιτεύματος. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ θῆς θητός θητικόν, κτητικὸν τύπων. τὸ δὲ θῆς, παρὰ τὸ τῷ, ὁ σημαίνει τὸ λαμβάνω· ὅπερ μετα τῆς τη στερήσεως γίνεται τῇτῳ, τὸ οὐ λαμβάνω. θῆτες οὖν, οἱ μισθῷ διὰ πέναν· ἐργαζόμενοι. παρὰ τὸ τητᾶσθαι, ὁ ἐστὶ στερῆσθαι· ὡς εἶναι τῆτες καὶ θῆτες οἱ πένητες, οἱ ἐπὶ συντάξεσι τισι καὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες. οὗτοι δὲ οὐδὲ μιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, οὐδ' ἐστρατεύοντο.

Θίς, ὁ αἰγιαλός· παρὰ τὸ θῆω· ὁ παραθέων τῇ θαλάσῃ, καὶ παρήκων, ὁ εἰς ὕψος ἀναθέων. οὕτως Ὀλρος. Ὀμηρος, — πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θίς· — παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναθεῖν. θίς, ἐπὶ τοῦ σωροῦ· παρὰ τὸ θῶ, ἀφ' οὗ θάλλω καὶ ἐπιθεῖναι.

20

Θῆτες, παρὰ τὸ τητᾶν, ὁ ἐστὶ σπανίζων τροφῆς, καὶ διὰ τοῦτο δουλεύειν ἐλευθέρους ὄντας. ἢ οἱ ποιητοὶ δοῦλοι· ἢ παρὰ τὸ τῷ τὸ ζητῶ, ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων.

Θανῆ] θνῶ, θνήσκω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐθανον· ὁ μέλλων δεύτερος, θανῶ, θανούμαι, θανῆ.

Θνητός, παρὰ τὸν θανάτον· πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν θανῶν· γέγονε θανῶ, θανῆσαι, θανήτός, καὶ θνητός.

Θνησιμαῖος· ἐκ τοῦ θνήσιμος, θνησιμαῖος.

Θνήσκω· ὡς παρὰ τὸ τρώω, τρώσκω· καὶ βρώ, βρώσκω, βρώσκω καὶ βιβρώσκω. ὁ Δίδυμος χωρὶς τοῦ 30 ι. ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἀρέσκω μέλλοντος γίνεται ἀρέσκω καὶ μεθύσκω πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ μεταγόνται εἰς ἐνεστώτα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μνῶ μνήσκω, καὶ θνῶ θνήσκω, γίνεται θνήσκω καὶ μνήσκω· καὶ οὐκ ἔχει τὸ ι. οἱ δὲ λέγουσι συν τῷ ι, ὅτι αἱ Αἰολεῖ θνήσκω καὶ μναισκάω λέγουσι, διὰ τῆς αἰ διφθόγγου. ἀλλ' ἰδοὺ τὸ Ἡσιόδου καὶ ἡμίονος Αἰσιόδου καὶ αἰμίονος λέγουσιν, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχει τὸ ι. ἢ μέντοι παραδόσις ἔχει τὸ ι· ἴσως ἐκ τοῦ λέγειν τοὺς Αἰολεῖς θναῖσκω καὶ μναισκάω. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι διὰ τοῦ ἰσκά γίνεται ἡ πα- 40 ραγωγή, θνήσκω καὶ μνήσκω. οὐ καλῶς δὲ λέγουσι· καὶ γὰρ τὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ ἰσκά ποιεῖται τὴν παραγωγήν, ὡς, εὐρῶ εὐρεῖς, εὐρίσκω· στερεῶ στερεῖς, στερίσκω· τὰ δὲ τῆς δευτέρας, διὰ τοῦ ὥσκα, ἡβῶ ἡβᾶς, ἡβάσκω· τὰ δὲ τῆς τρίτης, διὰ τοῦ ὠσκα, βιώ βιοῖς, βιώσκα. εἰ οὖν ὡς ἀπὸ τοῦ θνῶ θνήσκω θνήσκω γέγονε, καὶ μνῶ μνήσκω μνήσκω, ταῦτα δὲ δευτέρας συζυγίας εἰσιν, ὥφειλε διὰ τοῦ ἰσκά εἶναι ἡ παραγωγή, καὶ οὐ διὰ τοῦ ἰσκά· ὥστε δευτέρας συζυγίας εἰσὶ. καὶ ὅλῳ ἐκ τοῦ μνῶσαι, 50 ὡς περ βοῶμαι· καὶ τὸ τέθνημι, τέθνηθα· γινόμενον διὰ τοῦ α· ὡς περ ἴσθημι, ἴσταθι. ἔχει δὲ τὸ η τὰ δύο ταῦτα.

Θοός· ἀπὸ τοῦ θῆω τὸ τρέχω, γίνεται θοός, ὁ ταχύς· καὶ τὸ θηλυκόν, θοή· διατί; ὡς περ ἀπὸ τοῦ πλόος γράφεται πλοῦς, μὴ καὶ ἀπὸ τοῦ γόος γοῦς, καὶ θοός θοός· καὶ περὶ μὲν τοῦ γόος, ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ὅς δισύλλαβα οὐκ ἔχει ῥημα· παρακείμενον πῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· ὡς, γὰρ, γοός· οὐ 455 χάριν παρήλλακται· περὶ δὲ τοῦ θοός, ὅτι ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ὅς δισύλλαβα, πάντα βαρύνεται· τὸ δὲ θοός, ἐξύνεται· οὐ χάριν διήλλαξε κατὰ τὸ μὴ κινῶσθαι· ἐν δὲ τῇ συνθέσει τὸ θοός βαρύνεται, Πανθός, Πανθούς.

Θοή, σημαίνει πέντε· τὸ μέγα, ὅσον, — θαλά αἰφροσύναις, ἀντὶ τοῦ μεγάλαις· καὶ, — θοή δ' ὑπερέλαττο γαῖα, ἀντὶ τοῦ μεγάλῃ· εἰτα εὐφύεται θοῶν πᾶσι ταχὺ, ὅθεν, ἢ ἰσχυρόν· καὶ, καὶ ἀδόντ· καὶ θοῶν· ἰσχυρῶν.

- 10 ρῶς. — νῆας θοάς, ταχέας. — νῆασσι θοῇσιν, ὅξει-
αις· ὅξειαι γὰρ οὕτω καλοῦνται νῆσοι περὶ τὴν ΚεΦα-
ληϊαν. Αἰνείας δ' οὐ μαῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμι-
στής: — τὸ γὰρ λεγόμενον ἀγαθόν, παῖσιν· ἡγοῦμαι
γὰρ τὸν ἀνδραῖον καὶ ἰσχυρόν. καὶ, θοῶς δ' ἐπ' δεσμὸν
ἦλθα: — ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς· ἐκ δὲ τούτου, τὸ ἐδραῖον·
καὶ ἐκ τοῦ ἐδραίου, τὸ ἰσχυρόν. καὶ θοὴν δαῖτα, τὴν
ἐδραῖαν καὶ ἀκίνητον, διὰ τὸ καθεζομένους ταύτης
τυγχάνειν. καὶ θοὴν νύκτα, τὴν ἐδραῖαν, οὐχ, ὥς τινες,
τὴν μέλαιναν, ἀλλὰ τὴν ἀκίνητον· ἢ τὴν ταχέως ἐπι-
λαμβάνουσιν τὴν γῆν.
- 20 Θοηρός, ὁ τεταραγμένος.
Θόριαι, δῆμος Ἀντιοχίδος.
Θόρυκος, δῆμος Ἀκαμαντίδος.
Θόρυβος] παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω καὶ τὸ βοῇ. ἢ παρὰ τὸ
θέω τὸ τρέχω, γίνεται θέρυβος καὶ θέρυβος.
Θολερῶς προβαίνει: — μὴ καθισταμένην καὶ ἀσφαλῆ πο-
ρεῖαν ἔχων, ἀλλ' ἀναστατάως καὶ τεταραγμένως προῖν.
Θολερός, παρὰ τὸ θολόν, θολερός· θολός δὲ ἐστὶ τὸ μέ-
λαν τῆς σπηλίας· ἐξ οὗ καὶ ῥήμα θολῶ.
- 30 Θόλος, περιφερὲς οἰκοδόμημα· ἀπὸ τοῦ περιθεῖν. Θόλος,
τόπος τίς ἐν τοῖς ἀρχαίοις κληδαῖς, διὰ τὸν τρόπον τῆς
κατασκευῆς· ἦν γὰρ λιθοειδής, καὶ ὄροφῃν εἶχε περι-
φερῇ οἰκοδομητῇ, οὐχὶ ξυλίνῃ, ὡς τὰ ἄλλα οἰκοδομή-
ματα. λέγεται θηλυκῶς ἢ θόλος.
- Θορός, ὁ σπόρος τοῦ σώματος· ἀπὸ τοῦ θορῶ τὸ ὀρμῶ·
ὁ μεθ' ὀρμῆς πεμπομένος. τοῦτο παρὰ τὸ θέειν ῥᾶον.
Θοῦρος, ὁ ὀρμητικός, ὁ πολεμιστής· καὶ θοῦρον, τὸν πη-
δητικὸν καὶ ταχύν· οἰονεὶ ὁ θοῶς ὀρούων, ἢ ὁ κοῦφος
ὀρούων. παρὰ τὸ θέω τὸ θερμαίνω, θόρος καὶ θοῦρος·
40 ἀπὸ μεταφοράς τῆς τοῦ πυρός ὀρμῆς· καὶ θορεῖν, τὸ
πηδᾶν, παρὰ τὸ αὐτό. ἢ ἀπὸ τοῦ θέω ῥήματος· ὅθεν
καὶ τὸ θείον τὴν ἀρχὴν εἰληφεν· ὥστε τὴν γεννητικὴν
τοῦ πυρός οὐσίαν ἀπὸ τοῦ θέω ῥήματος ὀνομάσαι τοὺς
ἀρχαίους. ταῦτα γοῦν τοὺς μὲν ταχέως, θερμούς λέ-
γουσι· τοὺς δὲ βραδέως, ψυχρούς. ἀπὸ δὲ τοῦ θοῦρος,
γίνεται θορῶ τὸ ὀρμῶ καὶ πηδῶ.
- * Θουριομέντις, ὁ σοφός· ὅτι ἐπὶ τὸ πῦρ τὴν θουρίαν
πολὺν μάντις σοφοὶ ἐπέφθισαν.
- 50 Θοῦρις, ἢ ἀσπίς, παρὰ τὸ θύειν, θύρις· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ο, θοῦρις. ἀπὸ τῶν περιεχομένων τὸ περιέχον εἴ-
ρηται. ἢ θοῦρις ἢ θοροποιός, καὶ, — θοῦριν ἐπιειμένους
ἀλκήν.
- Θοῖνη, εὐωχία, τροφή, κατάβρωμα. παρὰ τὸ θῶ, ὁ μέλ-
λων, θῶσω, τρίτης συζυγίας τῶν περιπεπρωμένων, γίνε-
ται ῥηματικὸν ὄνομα θῶνη, καὶ θοῖνη.
- Θιάσμος, εὐωχία· ἐστ' ὅτε δὲ καὶ τὸ βανχεῖον Φησί· κυ-
ρίως δὲ τὸ πλήθος. Εὐριπίδης θιάσμος, ἔσμος γυναικῶν.
- 454 Θιασώτης, ὁ κοινωνὸς τῶν θιαστῶν. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ αὐ-
τοὶ ὀργεῶνες. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ θιάσου, ὅπερ ἐστὶ
σύνδοκος καὶ συναγωγὴ· ἀπὸ τοῦ θείν.
- Θλίψις] ἐκ τοῦ θλίβω, θλίψω, θλίψις. τοῦτο παρὰ τὸ
θῶ θλίβω, ἢ παρὰ τὸ θῶ θρύβω, καὶ θλίβω κατὰ
τροπήν. τὰ ἐξ βῶ λήγοντα ῥήματα ἐνὶ φωνῇ ἐπι-
παρλήγεται· πλὴν τοῦ ἀμείβω, στείβω, εἴβω τὸ σταῶ,
ὡς τὸ, — τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβαν.
- Θρασύς] παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων Αἰολι-
κός, θέρω, γίνεται θερσός· καὶ τροπή τοῦ σ εἰς α,
καὶ ὑπερθέσει, θρασύς· οἱ γὰρ θρασεῖς, θερμοί.
- 10 Θρανήτιδες, κῶπαι θηρευτῶν.
- Θρανίου δίφρου. Θρανός ὑποπόδιον καὶ θρανίδιον λέγεται·
θρανίδαι γὰρ καὶ κλῆται.
- Θραῦσις] ἐκ τοῦ θραύω θραύσω, θραῦσις. ἐστὶ δὲ φθορά,

θάνατος, ἀβυσσία, συντριβή, πληγή. Θραύματα, νευ-
ροσπάσιατα.

Θραυκαῖος. Θρασύς, τολημρός.

Θράττειν, ταραττεῖν, (ἐνοχλεῖν, νύσσειν, κινεῖν, δυσωπεῖ-
σθαι, ὑφορεῖσθαι, τράττειν, καὶ θράττειν.

20 Θράξ] Θραξί· (ἐξ οὗ τὸ, Θρηῖνες ἀπόκομοι: —) καὶ κα-
τὰ συνήθειαν, Θράξ. καὶ πάντα τὰ ἀπ' αὐτοῦ συγχε-
μένα θηλυκὰ διὰ τοῦ ι γράφεται, Θρηῖσσα γυνή, καὶ
Θραῖσσα Ἀθηναῖοι δὲ, Θραῖττα λέγουσι. καὶ τὸ Θρακὴ
δὲ ἔχει τὸ ι. Θρακίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, Θρασκίας,
ὁ ἀνεμος.

Θρέπτα, λέγεται τὰ τετραμμένα· Θρέπτρα δὲ τὰ θρε-
πτῆρια, ὡς περὶ λύτρα τὰ λυτήρια. οὕτως εὖρον ἐγώ.

Θρέξασκον, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον. τρέχω· ὁ μέλλων, θρέξω·
30 ἐθρέξαν· καὶ ἰωνικῶς, θρέξασκον.

* Θρέμματα, τὰ βοσκήματα, παρὰ τὸ τρέφεισθαι. οὐδὲν
γὰρ ἄλλο φροντίζει, εἰ μὴ ὡς τρέφεται.

Θρέψας, τὸ πῆξας· ὡς τὸ, Ἡμῖν μὲν θρέψας λευκοῖδ
γαλακτός: — καὶ τροφαλίς, ἐνθα τὸ πῆγμα τοῦ γά-
λακτος καὶ τετραμμένον· ἐνθα καὶ τρέφεται, τὸ περι-
πηγνύμενον. σημνύει καὶ τὸ συνηθεῖς, τὴν μὲν ἄρα
θρέψας τεκνοῦσα: — διατὶ τρέφω θρέψω, καὶ τρέχω
θρέξω, καὶ ἔχω ἔξω· οὐ συνάρχεται τῷ ἐνεστώτι,
ἐπαδῇ τὸ μὲν ἔχω, ψιλοῦται· τὸ δὲ ἔξω, δασύνεται·
τὰ δὲ λοιπὰ, ὅτι Ἰωνικὰ, ἐγράφη τὸ ψιλὸν τ εἰς θ 40
δασύ· οἱ γὰρ Ἴωνες ἔθος ἔχουσι τὸ παρ' ἡμῖν ψιλοῦμε-
νον εἰς δασύ τρέπειν· τὴν γὰρ χύτραν, παρὰ τὸ χεῖν
ἡμᾶς ἐξ αὐτῆς, κύτραν λέγουσιν. ἐστὶ δὲ ἄλλως εἰπεῖν,
ὅτι θρέφω καὶ θρέχω ὥφειλεν εἶναι, ἵνα συναρῇται
τῷ μέλλοντι· ἀλλ' ἕτερος τις κανὼν ἐναντιοῦται, ὃν
δαὶ τὸν Φιλόπονον ἐν τῷ τοῦ Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκτοῦ
ῥηματικῷ ζητεῖν.

Θρήνος] παρὰ τὸ θρανεῖν τὸν νοῦν, θρανός καὶ θρήνος·
ἢ παρὰ τὸ θέρειν (ὅ ἐστὶ κεῖειν) τὸν νοῦν· ἢ παρὰ τὸ
θρηβῆς καὶ ἀνατεταμένη βοῇ εἶναι. διαφέρει δὲ ἐπικη- 50
δεῖον· ὅτι τὸ μὲν ἐπικηδεῖον, παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος, ἐπὶ
τοῦ σώματος προκειμένου, λέγεται· ὁ δὲ θρήνος, οἱ
περιγραφόμενος χρόνος.

Θρήνυς, ὑποπόδιον. λέγεται καὶ κρσενικῶς· εἴρηται παρὰ
τὸ θρανός, ὅ ἐστὶ μικρὸν ὑποπόδιον. λέγεται θρήνυς,
καὶ ἢ μέση τῆς νηὸς διηκουσα σάνς· ἀφ' ἧς καὶ θρα-
νίται λέγονται, παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἵσταναι. Ἰλιάδος ο',
Θρήνυν ὑφ' ἐπτάποδα.

Θρήνυς, ὑποπόδιον. βέλτιον δὲ θρήνυν καλεῖσθαι ὑπὸ 455
Ὀμήρου τὰς κατέδρας τῶν ἐρετῶν· ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ
τῶν τῆς νεῆς καταστρωμάτων ἐπὶ ταύτην ἀφικνεῖται.
τινὲς δὲ τάπον τῆς νεῆς βάσιν ἔχοντα, ἐφ' οὗ τὸν κυ-
βαρῆτην τοὺς πόδας τιθέναι· ὁ καὶ ἐδωλῖον φασίν.
ἄλλοι δὲ τὴν ὑποδεχομένην τὸν ἰστὸν τρέφεζαν εἶπον·
οἱ δὲ, διαβάθραν ἀπὸ νεῆς ἐπὶ νῆα. ἐπτάποδον δὲ,
ἐπτά ποδῶν τὸ μέγεθος ἔχουσαν.

Θρηῖνος, ἐτερόδοξος· ἐκ τοῦ Θράξ θρακός· καὶ θρηῖσιν, 10
παρὰ τὴν τῶν Θρακῶν ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸ θεῖον
καὶ τὴν Ὀρφείως ἱερουργίαν· οὗτοι γὰρ πρῶτον ἐξεύρον
τὴν περὶ τὸ θεῖον ἐννοίαν. ἢ παρὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἀρέ-
σκεσθαι ἢ ἀρέσκειν, ὅ ἐστιν ἐξευμενίσσασθαι· καὶ ὁ
Θεολόγος, Οὐ Θρακῶν ὄργια· παρ' ὧν καὶ τὸ θρη-
σκεῖν, ὡς λόγος.

Θρίαμβος, ἐπίδειξις νίκης, πομπή, καὶ τὸ σεμνύνεσθαι.
ἐν τῇ πόλεσιν, ὅταν ἦν θοῦν αἱ σικαῖ, καὶδεν περιε-
λόντες σύμπεσιν αὐτοῖς τοῖς θρίαις, ἐκμαζόν, προσφέ-
ροντες λαμβεῖα τετράμετρα, ἢ ἡμιάμβεια. θρία δὲ εἰσὶ 20
τὰ τῆς σικῆς φέλλα· ἐπεὶ ἐκ τρία διέσχισται. ἐτυμο-

λογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐν αἰθρία βάζεσθαι, ὃ ἐστὶ λέγεσθαι. γίνεται ἐκ τοῦ τρία, θρία· καὶ γὰρ τριμερές ἐστὶ τὸ Φύλλον τῆς συκῆς. ἐκ τούτου γίνεται θρίαμβος, καὶ θριαμβεύω· λέγεται γὰρ, ὅτι ὁ Διόνυσος ἐποίησε στέφανον ἀπὸ συκῆς, καὶ οὕτως ἐθρίαμβευσε, ἦγον ἐπὶ μέσης διέβη. καὶ ἐτι Φασὶν ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ γίνεσθαι. λέγεται καὶ θρίαμβος ὁ Διόνυσος, ὅτι ἐπὶ θρηῶν ἐπὶ λεόντων βέβηκεν, οἷον θρηάμβος· τῷ γὰρ ἀρμᾷ αὐτοῦ λέοντας ὑποζευγνύειν Φασὶν. ἢ ὅτι καὶ συκῆς εὐρετής ἐστιν· ἢ ἀπὸ τοῦ θορέν· πηθητικός γάρ. λέγεται καὶ θυστήριος, ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἐστὶν ὀρμᾶν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ αἰωρούμενον, θύσανον. θριαμβεύσας, δημοσιεύσας.

Θρία, αἱ μαντικαὶ ψῆφοι, οἰονεὶ τρίαί τινες οὐσαι· καὶ γὰρ αἱ τρεῖς νύμφαι αἱ θυγατέρες τοῦ Διός, εὐρηκῶσαι τρεῖς ψήφους μαντικᾶς, παρεσχον τῇ Ἀθηνᾷ· ἥτις ἐγκαλουμένη ὡς ἀλλότριον πρᾶγμα ματιούσα, (τούτου γὰρ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐστὶν) ἐβρίψεν αὐτὰς εἰς τὸ λεγόμενον θρίασιον πεδίον. παρὰ τὸ τρία, γέγονε θρία καὶ θρίασιον· ἐκεῖ γὰρ ἐβρίψεν ἡ Ἀθηνᾶ τὰς μαντικὰς ψήφους, αἵτινες θρίαί λέγονται· ὅθεν καὶ τὸ μαντεύεσθαι, θριασθῆναι λέγεται. καὶ αὗται τρεῖς εἰσι τὸν ἀριθμόν. ἢ παρὰ τὸ τριστά· ἢ ἀπὸ θρασίου τινος οἷον κἀλοσμένον.

Θρία, κυρίως τὰ τῆς συκῆς Φύλλα· καὶ θρίαζειν, τὸ φυλλολογεῖν· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐνθουσιάζειν· καὶ θρίασιον ἐκλήθη πεδίον ἀπὸ τῶν βληθαισῶν εἰς αὐτὸ θριῶν ὑπ' Ἀθηνᾶς. θρίαί δὲ εἰσιν αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. νύμφαι δὲ τινες εἰσι θρίαί ὀνομαζόμεναι, αἱ πρῶτοι μαντικαί, αἱ ἐξουρον τὴν τοιαύτην μαντείαν. ἦσαν δὲ Ἀπόλλωνος τιθῆναι.

Θριγκῶ, τῷ τροχώματι· παρὰ τὸ θρέξαι· ὁ περιτρέχων κυκλόθεν οἷον στέφανος. θριγκός οὖν τὸ ἀνώτατον τῆς τοῦ τοίχου οἰκοδομήσεως, καὶ ὁ ὑπὸ τὸν κλινόποδα τοῦ τοίχου τόπος· καὶ ἡ στεφάνη, καὶ τὸ περιχαράκωμα. καὶ θριγκὸς τοίχου, στεφάνη, περιφραγμα· ὡς οἶμαι, παρὰ τὸ θρέξω.

456 Θριδάξ θριδάκος, θριδανίη, εἶδος μάχης καὶ λαχάνου. τινες ἀπὸ τῶν τριῶν Φύλλων· τριφυλλὸς γὰρ κατ' ἀρχάς, ὡς καὶ θρίναξ. τινες δὲ, ὅτι τρίζει δακνόμενη· ἢ ὅτι τῷ θέρει γίνεται, θριδανίη τις, τὸ κραιπνόν. θρίναξ, σημαίνει τριαννοειδὲς ἐργαλεῖον ἐργατικόν. παρὰ τὸ τρία, τρίναξ καὶ θρίναξ.

Θρινακία, σημαίνει τὴν Σικελίαν· παρὰ τὸ ἐκ τριῶν συγκείσθαι ἄκρων, οἰονεὶ τριανκρία τις οὐσα. καὶ γὰρ τρία ἀκρατήρια ἔχει ἡ Σικελία, λύβαιον, πᾶχυνον, κέλωρον.

Θρίξ, ἀπὸ τοῦ θεριζω, θεριζω, Δωρικῶς· θρίξ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, θρίξ. κλίνεται τριχός, καὶ οὐχὶ θριχός· ἐπειδὴ τὸ ρ, μετὰ δασείας, δασύ ἐστι· καὶ ψιλὸν μετὰ ψιλῆς· οἷον, ἀφρός, Ἀτρεὺς. οὐδέποτε δὲ εὐρίσκειται λέγεσθαι δισύλλαβον ἐν χρήσει ἀρχομένης ἀπὸ θ δασείας, καὶ τῆς ἐξῆς συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ δασέος. τὸ γὰρ, — ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι — ὁ φθίθω ἐνεστος οὐχ εὐρήται ἐν χρήσει. τούτου χάριν ἡ θρίξ εὐδεία ἐτρέψεν ἐν τῇ γενικῇ τὸ θ εἰς τ· ἐν δὲ τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐπαναλαμβάνει αὐτὸ διὰ τοῦ ξ, θρίξι.

Θριπιδέστατον, ἀντὶ τοῦ βεβρωμένον καὶ διεφθαρμένον· ἀπὸ τοῦ θρίψ θριπός, καὶ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω θρίψ δὲ ἐστὶ ζῶον κατεσθίον· ξύλα καὶ κέρατα· καὶ θριπιδέστα, τὰ ὑπὸ τῶν θριπῶν διαβεβρωμένα ξύλα, οἷς ἀπὸ σφραγίδος ἐχρῶντο.

Θρόνος· θρόνιον· ἐστὶ καὶ πόλις Λοκρίδος. ἐκ τοῦ θρόνος, θρόνιον. τούτο ἐκ τοῦ θορῶ τὸ πηδᾶν· θρόνος· καὶ ἐν συγκοπῇ, θρόνος, ἡ ἐπηρμένη κατὰ δέδρα. 30

Θρύον, εἶδος πῶας, ὁ λεγόμενος θρύσιος.

Θρυαλλίς, ἀνθος λυχνίδος, ἀκτὺς. ἦγον τὸ περικαίόμενον τοῦ ἐλλυχνίου. ἐστὶ δὲ καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἀρμύζουσαι παρὰ τὸ θέρω καὶ τὸ ἄλλω τὸ πηδῶ, γίνεται θερᾶλλίς· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ, καὶ ὑπερθέσει, θρύαλλίς.

Θρύλλος, ἡ βοή καὶ ὁ θόρυβος. παρὰ τὸ θρούς, ὁ σημαίνει τὴν βοήν, θρός θρούλλος καὶ θρούλλος.

Θρουλόντες, ἀπὸ τοῦ θρούς καὶ τοῦ ἔλω τὸ ἐλαύνω, οἰονεὶ θρούν ἐλόντες, τούτεστι θόρυβον ἐγείροντες· καὶ 40 ἐπιθρουλόντες, ἐνοχλοῦντες, θορυβοῦντες. ἐκ τοῦ θρουλῶ· τούτο παρὰ τὸ θρούς θρός. θρούω περισπώμενον· πλεονασμῷ τοῦ λ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, θρουλῶ.

Θρυλίξ, τὸ ψιδυρίζω. παρὰ τὸ θραύω, θραυλίξ· κατὰ παραγωγὴν καὶ ἀπὸ βάλην τοῦ α, θρυλίξω.

Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον, Ἰλιάδος ψ', ἐδραυσθῇ, συνετρίβη, ἐκλάσθη. ἀπὸ τοῦ θραυλίχθη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α. παθητικός ἀόριστος ἐστὶ.

Θρώσκω, σημαίνει τὸ πηδῶ. ἀπὸ τοῦ θορῶ θορήσκω, θορήσκω· καὶ θρώσκω κατὰ τροπὴν. ἔχει δὲ τὸ ι. ὡς περ 50 γὰρ ἀπὸ τοῦ εὐρῶ καὶ στερῶ γίνεται εὐρίσκω καὶ στερίσκω διὰ τοῦ ι, οὕτως ἀπὸ τοῦ θορῶ θορήσκω διὰ τοῦ ι· καὶ κατ' ὑπερθέσειν, θρωίσκω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, θρώσκω. τινες δὲ κατὰ κύμα ἐλεγον αὐτό.

Θρωσμός, σημαίνει τὸν ὑψηλὸν τόπον, ὅθεν ἐστὶ θωρεῖν καὶ πηδᾶν· ἀφ' οὗ καὶ θρόνος, ὁ ἐφ' ὑψηλοῦ ποιεῖν ἡμᾶς. ἀπὸ τοῦ θορῶ θορίζω, θωρισμός· κατ' ἐπαυξήσιν καὶ ὑπερθέσειν, θρωισμός· καὶ συναίρεσει, 457 θρωσμός. ἐστὶ δὲ καὶ τόπος ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῆς Ἰλίου, ὃς ὀνομαστικῶς καλεῖται Θρωσμός, ὡς καὶ ἕτερος Καλλιπολῶν, ὃ στρατοπέδον ἐχρῶντο οἱ Τρῶες, εἰ ποτε τῆς πόλεως ἐξω τάσσοντο.

Θυά, ἐφ' ἧς τὰ θύα, ὁ ἐστὶ τὰ θυμιάματα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ θύαι.

Θύν, τὸ ἐπιθυμῶμενον εἰς κάθαρσιν, καὶ ἀβλαβεῖς ποιῶν· ἐνθα τὸ, Πάσας δ' ἄλδς θεῖοιο· — καὶ, — θεῖου κραιμένου· — Φησὶν ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ· διὰ τὸ τούτου 10 ἀπόζειν τὸν οὐρανόν· πῦρ τὸ τοῦ κεραυνοῦ. θεῖα δὲ τὰ οὐράνια. ὁ δὲ Εὐδαίμων ἐν τῇ Ὀρσογραφίᾳ λέγει κητηκὸν εἶναι· τοῦ θεός θεῖος ἐβαλὼν τὸ δεύτερον ε, ἐποίησε τὸ θεῖος. καὶ ὁ πατράδελφος, θεῖος, οὕτως σκεπτικὸς ὢν· ὅτι καὶ οἱ γονεῖς θεοὶ ἡμῖν εἰσι.

Θυόεις, ὡς παρὰ τὸ νεύω γίνεται νειφόμενος, καὶ πνέω πνιγόμενος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θύω, θυόεις, καὶ θυόει νεφός.

Θυάδες, αἱ βάκχαι· παρὰ τὸ θύω τὸ ὀρμᾶν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θυιάδες. θυάσιν ὀμοβόροις ἵκελοι. 20

Θυγατριδῇ, ἐγγόνῃ, τῆς θυγατρὸς θυγατήρ.

Θυγάτηρ· παρὰ τὸ θύειν καὶ ὀρμᾶν κατὰ γαστρός· ἐκ τοῦ θύω καὶ τοῦ γαστήρ· λέγεται γὰρ τὰ θήλεα τάχιον κινεῖσθαι ἐν τῇ μητρὶ. τὴν θυγατέρα· καὶ συγκοπῇ, θυγάτηρ· αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· ἀρμύσαντες, ἄρσαντες· ὁμοπατρὶ, ὁπατρὶ.

Θυέλλα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω, ἄελλα, οὕτως ἀπὸ τοῦ θύω τὸ ὀρμᾶν, θυέλλα· ἐστὶ δὲ συστροφὴ ἀνέμου. συν θυέσσει, συν τοῖς θυμιάμασι· τούτεστι μετὰ θυσιῶν· ἐκ τοῦ θύω τὸ θυμῶ, παράγωγον θυόεις θυόαντος· ἢ 30 δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, θυόει· καὶ τροπῇ, θυέσει.

Θυήλαι, παρὰ τὸ ὄψα, θυή· κυρίως μὲν τοὺς θύλακας, εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται· καταχρηστικῶς δὲ

πῶσι θυσία. θυλάκιον, αἰ ἀπαρχαὶ τῶν θυσιῶν, ἤρουν αἱ θυσίαι. Φιλόχορος, Γῆς παῖδας εἶναι θυλάκας, ἀς πρώτας θυσαι θεοῖς.

Θυλάκιον] θυλάκιον δὲ ἐστὶ δερμάτινον σακκίον, ἢ βαλλάντιον.

40 Θυγὴς· θρίαυος γὰρ φασι κατὰ διαρρῆσιν· ὁ ἐπιθανάτιος αἰνος.

Θυοσκός, ὁ μάντις· ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῦν, ὁ ἐστὶ νοῦν. θυοσκοί εἰσιν, οἱ ἀπὸ τῶν θυομένων διὰ πυρὸς μαντευόμενοι· ἱερεῖς δὲ, οἱ ἀπὸ τῶν ἱερῶν σπλάγχχνων μαντευόμενοι.

Θυώδης, ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῦν καὶ νοῦν τὸ μέλλον· ἀπὸ τοῦ θυῶ τὸ θυμῶ. λέγεται καὶ τὸ διὰ πυρὸς βάλλειν, θυῶν· ἐξ οὗ καὶ τεθυμένον τὸ διὰ πυρὸς βεβλημένον.

50 Θυωρίτης] θυωρίτην τριπλαῖς· τὸν τραπεζίτην, ἀργυρογνώμονα, κριτήν. θυωρός δὲ κυρίως, ἢ πρᾶξα· παρὰ τὸ τὰ θυή δέχεσθαι τῶν θεῶν, ἢ παρὰ τὸ τὰ θυά ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν. παρὰ Δυκόφρονι· νῦν δὲ μεταφορικῶς εἶπεν ἐπὶ τῆς ἄλλης, ὅτι ἐκρινον τὰς θεάς.

Θῦα, τὸ σφάζω καὶ ἱεουργῶ· ὁ μέλλων, θυῶν· ἐξ οὗ καὶ θυσία. θυῶ, τὸ ὀρμῶ· ἐξ οὗ καὶ θυρά, δι' ἧς ὀρμῶμεν· καὶ τέθυμαι, θυμός. τὸ θυ, μακρόν. τὸ θυῶ καὶ λύω καὶ βύω, κατὰ μὲν τὸν ἐνεστώτα ἔχουσι καὶ μακρόν καὶ βραχὺ τὸ δίχρονον· κατὰ δὲ τὸν μέλλοντα, αἰεὶ μακρόν· ἐν δὲ τῷ παρακειμένῳ, συστέλλει αὐτὸ, τέθυκα καὶ λέλυκα· ὁμοίως καὶ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ· τὸ δὲ θυμα καὶ λύμα, ἐκτείνουσιν Ἀττικοί.

Θυμός, σημαίνει πάντα. ἀπὸ τοῦ θυεῖν καὶ ὀρμᾶν τὸ αἷμα ἀπ' αὐτοῦ, θυαίμος τις αὖν· κυρίως δὲ θυμός, μέρος τῆς ψυχῆς. τρία δὲ αὐτῆς μέρη· λογικόν, — ἕτερος δὲ με θυμός ἀνήκεν· — θυμικόν, θυμός δὲ μέγας ἐστὶ

10 διοτρεφέων βασιλῶν· — ἀκθυμητικόν, Εἰξας ὃ θυμῶ· — ποτὲ μὲν οὖν ὁ θυμός παρα τῷ ποιητῇ σύμπεσαν τὴν ψυχὴν σημαίνει, ὡς ἐν τῷ, "Εὐδ' ὄγε τοὺς ἀνέριζε, φίλον δ' ἐξάλυντο θυμόν· — ἐνίοτε δὲ τὰ μέρη αὐτῆς· τὸν μὲν ἐπιλογισμὸν, — ἕτερος δὲ με θυμός ἀνήκεν· — τὸ δὲ θυμικόν, ὡς τὸ, — σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμόν ἴσχειν ἐνὶ στήθεσιν· — καὶ, θυμός δὲ μέγας ἐστὶ· — ἐνταῦθα τὴν ὀργὴν· καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ὡς τὸ, Εἰξας ὃ θυμῶ, μίγη Φιλότῃ καὶ εὐνῇ· — σημαίνει καὶ τὴν ὁμόνοιαν, ὡς τὸ, — ἕνα θυμόν ἔχοντες καὶ ἐπιφρονα βουλήν· — εἶδους τῶν υποπεπτακότων τῷ ὀνόματι· εἰ μὲν σημαίνει τὴν ψυχὴν, γενικοῦ· εἰ δὲ σημαίνει τὴν ὀργὴν, εἰδικοῦ. διαφέρει γὰρ ὀργή, μῆνις, κότος, χόλος, θυμός. ζητεῖ εἰς τὰς Διαφοράς.

Θυμοβάρεια, ὡς ἀπὸ τοῦ θυμοβαρεῖω.

Θυμαρής] — ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρᾶ, Ἰλιάδος ε', τῇ ψυχῇ ὀρέσκουσιν, θυμῇ. παρὰ τὸ θυμός καὶ τὸ ἀρῶ, γίνεται θυμαρής. καὶ σκηπτρον θυμαρῆς, ἀξύντως· οὐ γὰρ ἐστὶ παρώνυμον παρὰ τὸ ηρης· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηρης καὶ ὠδης βαρύνεται, ξιφῆρης, ὠνῶδης.

30 Θυμέλη, ἡ τοῦ Διατρουροῦ μέχρι νῦν, ἀπὸ τῆς τραπέζης ὠνόμασται· παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς τὰ θυή μερίζεσθαι, τούτεστι τὰ θυόμενα ἱερεῖα. τράπεζα δὲ ἡ, ἐφ' ἧς ἐστῶτες ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦδον, μήποτα τάξιν λαβούσης τραγωδίας.

Θυμίαμα· παρὰ τὸ θυῶ, θυμῶ· ἢ παρὰ τὸ θυῶν, ὅπερ ἐστὶν εἶδος πόας μυρσφινῆς. θυμίαμα δὲ, θυμοῦ ἱάμα· ἢ ἀπὸ τοῦ τυφώεως καπνεῦ· ἀφ' οὗ καὶ θυμα, παρὰ τὸ θυῶ. ἢ ὅτι διὰ τῶν θυμάτων παιομένων ἐθυμιάζον οἱ παλαιοί.

Θυμμενον, δηλοῖ τὸ ὑπὸ πυρὸς βεβλημένον ἢ κεκαυμένον· καὶ παρὰ γεωργοῖς αἱ ὑποκεκαυμένα ὑπὸ πάχνης ἀμπέλαι ἐντεθυμμένα καλοῦνται· καὶ τὸ κακῶς τῷ καπνῷ τοῦ πυρὸς τὰς μελίσσας θυῶσαι λέγουσι μελιτοουργοί.

Θυμβρα, τόπος τῆς Ἰλίου, κληθεὶς κατὰ μὲν τινὰς, ἀπὸ ἐνός τῶν Δαρδάνων μετοικησάντων· καδ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ Θύμβρης. Ἰλιάδος κ', πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Μήνοες ἀγέρωνχοι· — ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ θυμβραῖον πεδίου κληρῷ ἔλαχον Λυδοί, αὐθάδεις καὶ θρασεῖς, ὅτε δὲ δηλοῖ καὶ τοὺς ἄγαν ἀνδρείους. ἐνθα καὶ θυμβραίου 50 Ἀπολλωνος ἱερὸν ἐπιφανές.

Θύκος, κυρίως εἰς ὃν ἐμβάλλομεν τὰ θυμιάματα.

Θύστη, σκάφη ἢ τὰ θυμάτα δεχομένη· ἀπὸ τοῦ θυῶ.

Θύρα· παρὰ τὸ θυῶ τὸ ὀρμῶ. ἢ παρὰ τὸ θεῶ καὶ τὸ αἶο, θέαρα καὶ θύρα. καὶ θυρωρός, ὁ τῶν πυλῶν φύλαξ.

Θύραζε, κυρίως μὲν εἰς τὸ ἔξω τῆς θύρας· ὅτε δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς ἔξω.

Θυρεός, τὸ ὄπλον. γίνεται παρὰ τὴν θύραν θυρός· καὶ 459 πλεονασμῷ τοῦ ε, θυρεός, ὁ θύρας τάξιν ἔχων.

Θυρακηνόικτης] σύνθεσιν ἐπὶ συνθέσει ἀνεδέξατο. ἦν γὰρ ανοίκτης· προσήλθεν ἡ ἐπὶ, καὶ ἐγένετο ἐπανοίκτης· καὶ οὕτω τὸ θύρα προστετέθη, καὶ ἐγένετο θυρακηνόικτης. ὁμοίως καὶ τὸ δυοκαμεικοσίπληχες· πρῶτον τὸ εικοσίπληχες· καὶ οὕτω συντετέθη. καὶ τὸ Σφραγιδονυχαραγοκομήτης, σύνθεσιν ἐπὶ συνθέσει ἀνεδέξατο. ὥς περ γὰρ τόπος οὐ τίθεται περαιτέρω τῶν τριῶν συλλαβῶν, οὔτε πού τις μετρικὸς ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβὰς, 10 οὕτω οὔτε λέξις σύνθετος θέλει εἶναι περαιτέρω τῶν τριῶν λέξεων.

Θυρηβόλιον, ἡ ἐπαυλὶς, θυρηβόλιον τι εἶναι.

Θύνον κρίνοντες, Ἰλιάδος β', ὥρμων διαχωρίζοντες τὸν λαόν. ὁ παρατατικός ἐστίν, ἔθνονον· ἀπὸ τοῦ θύνω πλεονασμῷ τοῦ ν γίνεται θύνω τὸ ὀρμῶ· καὶ ὄνομα ῥηματικόν, θύνος· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου ν, θύννος· ὅπερ ἐν τῇ κοινῇ συνηθεῖα καλεῖται θύννα. κλίνεται δὲ ἡ θύννος, ὡς ἡ παρθένος· καὶ αἱ θύννοι, ὡς αἱ μυρο- 20 φόροι.

Θυννίδας, οἱ νῦν θύννοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἰχθύες.

Θυσσανόεσσα, κροσσούς ἔχουσα. ἀπὸ τοῦ θύνω τὸ ὀρμῶ καὶ κινῶ, γίνεται θύσανος θυσανόεις· καὶ τὸ θηλυκόν, θυσσανόεσσα.

Θύσθλα, θυρσοὶ ἢ κλάδοι, οὓς βάνχαι κατέχουσιν. ἢ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου· ἢ τὰ ἐπὶ τὴν θυσίαν φερόμενα. παρὰ τὸ θύνω τὸ ὀρμῶ· ὁ μέλλων, θύσθ· γίνεται θύσθλου. Ἰλιάδος ζ', Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν· — οἱ μὲν, τοὺς κλάδους· οἱ δὲ, τοὺς θύρσους, τούτεστι τὰς βακχικὰς δράκας· ἃ ἐστὶ διονυσιακά μυστήρια· ἔνιοι δὲ 30 πάντα κοινῶς τὰ πρὸς τὴν τελετὴν.

Θυσιαστήριον, τὸ τὴν θυσίαν τηροῦν.

Θυραυλεῖν, τὸ παρὰ ταῖς θύραις τινὸς αὐλιζεσθαι καὶ προσεδρεύειν καὶ περιμένειν.

Θύρσος, ὁ κλάδος ὁ παρὰ Διονύσω· παρὰ τὸ συνεχῶς ταῖς μαινάσι κινούμενος· οἰοεὶ θύνειν (ὁ ἐστὶν ὀρμῶν) ὀρθός, οὐκ ἐγκεκλιμένος.

Θύρσος, ὄνομα κύριον· θυρσὸς τὸ στέμμα τῶν γάμων.

Θῦα, ἡ ζημία, ἣν κατατίθεται ὁ ζημιούμενος. γίνεται ἐκ 40 τοῦ θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ.

Θῦα] ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ τρέχω, γίνεται θῦα. ἢ ἀπὸ τοῦ θοός· ταχέως γὰρ εἶαι, καίπερ βραχυσηλεῖς ὄντες· ἐστὶ δὲ ὁ θῦα ζῶν ἀλκιμον καὶ εὐκίνητον.

Θυπεία, ἡ κολακία· ἐκ τοῦ θυπεῖω· καὶ θῦπες, αἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες ἐπὶ κρηναίᾳ.

παρὰ τὰ θούψ, ὅπερ ἐστὶ θηρίον ἀπατηλόν. τοῦτο παρὰ τὸ θῶ, ὃ σημαίνει τὸ εὐωχοῦμαι.

Θῶμαι, καὶ ἐπίθωμαι. πᾶν ὑπερτρισύλλαβον εἰς μαι λήγον ἐπὶ τοῦ δευτέρου μέτου ἀορίστου, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· θῶμαι, ἀπόδομαι· σχῶμαι, ἀπόσχωμαι.

Θωμοί, οἱ τῶν σπερμάτων σωροί. ἐκ τοῦ τίθῃμι, θῆσω.

Θωμός, ὁ σωρός. Θώμιξ, λεπτὸν σχοινίον.

Θωμίζειν, τὸ τῷ κέντρῳ ἐρεθίζειν καὶ μαστίζειν.

Θῶν, ὄνομα κύριον· καὶ κλίνεται θῶντος, ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ὧν περισπωμένων, ὡς Ξενοφῶν, ξενοφῶντος.

460 Θῶνος παράκοιτις: — λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ἀπὸ τῆς Θῶνις θῶνιδος, γίνεται θῶνιος, ὡς Πάρις πάριδος, πάριος· καὶ συγκοπῇ, Θῶνος. ἢ ἀπὸ τοῦ Θῶων θῶωνος· καὶ κράσει τοῦ ο καὶ ω εἰς ω μέγα, Θῶνος. κρείττον λέγειν ἀπὸ τῆς Θῶνιος γενικῆς κατὰ συγκοπῇν. ζητεῖ περὶ τούτου διεξοδικώτερον. Χοιροβοσκός περὶ τόνου τῆς εὐθείας τῶν θυϊκῶν.

Θῶκος, ἡ καθέδρα· παρὰ τὸ θῶ τὸ ἐδραῖω· ἢ γίνεται κατὰ ἀντίφρασιν ἀπὸ τοῦ θέω· ἢ ἀπὸ τοῦ θῶ· ἐξ οὗ παράγωγον, θοάζω· ἐνθα Σοφοκλῆς Οἰδίποδι, Τίνας ποθ' ἐδρας τάςθ μοι θοάζετε; ἀντὶ τοῦ προσκαθίζεσθαι. θῶ οὖν· ὁ μέλλων, θῶσω· γίνεται θῶκος, ἢ τοῦ θεῖν ἡμᾶς ἐπέχουσα καθέδρα.

Θῶραξ] παρὰ τὸ θῶ τὸ ἀπολαύω· οὐ ὁ μέλλων, θῶσω· θῶρος καὶ θῶραξ· οἰοῖναι τὸ ἀπολαυστικὸν μέρος τοῦ σώματος, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῶν αἰδoίων καθῆκον κύτος· ὃ καὶ ὅλος καλεῖται. λέγεται δὲ θῶραξ τὸ ὅπλον, ὃ σιδηροῦς χιτῶν· ὅπερ ἐστὶ λουρίκιον· ἀφ' οὗ θωρηχθῆναι, τὸ καστοπλισθῆναι. λέγεται καὶ τὸ

30 παχὺ ἱμάτιον, καὶ ὁ πύργος, καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὸ στήθος, τὸ μέρος τοῦ σώματος. γίνεται παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ Φυλάσσω, οὐρός καὶ ὤρος· ὅθεν καὶ θωρορός καὶ πυλωρός. ἐκ τοῦ ὤρος, παρώνυμον, ὠραξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, θῶραξ, ὁ Φύλαξ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ θυμικοῦ. ἢ παρὰ τὸ θορῶ τὸ πηδῶ, θῶραξ, τροπῇ τοῦ ο εἰς ω, ὁ Φύλαξ τῆς θορούσης (ὃ ἐστὶ τῆς πηδώσης) καρδίας· ἀπὸ γὰρ ταύτης καὶ τὰ λοιπὰ μέρη κινούνται· ἢ τοῦ θείου καὶ ἡγεμονικοῦ τῆς ψυχῆς, ἢ τοῦ θυμικοῦ· οἷον θοάραξ, ἢ παρὰ τὸ πᾶν πρᾶγμα κινεῖσθαι

30 διὰ τοῦ περιχεομένου τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐν αὐτῷ, οἷον θῶραξ, ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ εὐωχοῦμαι ἥτοι ἐν εὐχαίᾳ εἰμί· ἀφ' οὗ Δωριεῖς θωρεῖσθαι λέγουσι τὸ εὐωχεῖσθαι· τούτου ὁ μέλλων, θῶσω· ῥηματικὸν ὄνομα, θῶρος· ἀφ' οὗ θῶραξ, ὡς λίθος, λίθας. θῶρος οὖν ἡ τροφή καὶ ἡ μέθη· καὶ θῶραξ, ὁ δεκτικὸς τῆς τροφῆς τόπος· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπίπασθαι οἴνου, θωρᾶσθαι λέγεται, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, — πρὸς τοὺς συμπότας θωράξομαι: — εὐωχηθῆσομαι, ἢ μεθύσθῃσομαι. καὶ Πίνδαρος διθυράμβων πρώτῳ, Ἀλόχῳ ποτὲ θωρηχθεῖς

40 ἐπ' ἀλλοτρίᾳ: — παρὰ δὲ τὸ θῶ εἴρηται καὶ ἐνθεσις ἢ τροφή· καὶ ἐνθου τὸ ῥόφησον, παρὰ Ἀριστοφάνει· καὶ θωρήσσω καὶ θωρήξας, λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθοπλισσεως, καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ οἴνου ἀκρατοποσίας. ἐπὶ δὲ τοῦ ὅπλου, θῶραξ, ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον ἐξωθεν καρίσθησι μετωνυμικῶ τρόπῳ, ὡς Ὅμηρος, Τοῖον οἱ κύρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων: — ἀπὸ τῶν περιεχομένων τὰ περιέχοντα, ἀπὸ τε τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς περιεφθαλαίας. ὁ τρόπος, μετωνυμία. τὸ θωρήσσω, ἀπὸ τοῦ θούρος, ὁ εἰς τὸν πόλεμον ὀρημητός· ἀπὸ τοῦ θεῖν ῥᾶον. Δούρις ὁ Σάμιος ἐν τῇ περὶ νόμων Φησίν, ὅτι Διόνυσος ἐπιστρατεύσας Ἰνδοῖς, καὶ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

μὴ δυνάμενος αὐτοὺς χειρῶσασθαι, κρατῆρα οἴνου πληρῶσας, πρὸ τῆς χώρας αὐτῶν ἐθημεν· οἱ δὲ, ἐμφορηθέντες τοῦ πόματος ἀσυνήθεις ὄντες, οὕτως ἀχειρώθησαν μεθύσθῃντες. ὅθεν οἱ ποιηταὶ τὸ μεθύειν θωρήσθαι λέγουσιν. τὰ εἰς ἀξ ὀνόματα, φύσει μακρὰ παραληγόμενα, εἰ μὲν ὥσιν ἀρσενικοῦ γένους, ἐκτείνουσι τὸ α· οἷον, θῶραξ, οἶαξ· εἰ δὲ θηλυκοῦ, συστῆλ- λουσιν αὐτὸ, οἷον, αὐλαξ, πίδαξ.

Θῶσθαι] θῶσθαι λέγουσιν οἱ Δωριεῖς τὸ εὐωχεῖσθαι· 461 ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ εὐωχοῦμαι.

Θῶσσειν, τὸ θηριώδει φωνῇ χρῆσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ θῶες· ἢ θρηνώδη.

Θῶ, σημαίνει τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ, ἐξ οὗ θεός· θῶ τὸ τρέφω, ἐξ οὗ καὶ θούνη ἢ εὐωχία· θῶ τὸ θηλάζω, ἐξ οὗ καὶ θηλή ὁ μαστός· καὶ θῆλυς, ἢ ἔχουσα μαστούς καὶ θηλάζουσα· θῶ τὸ ἐδραῖω, ἐξ οὗ καὶ θῶκος ὁ θρόνος· θῶ τὸ τίθῃμι, ἐξ οὗ καὶ τίς, ὁ σωρὸς τῶν χρημάτων· θῶ τὸ ἀπολαύω, ἐξ οὗ καὶ θῶραξ. ἐστὶ 10 δὲ καὶ ἄλλα δύο διὰ τοῦ ο καὶ ω· θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ, ἐξ οὗ καὶ θωή· τὸ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ σημαίνει τὴν ταχυτητα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω, σημαίνει δὲ καὶ τὸ τρέχω, καὶ τὸ βλέπω· οἷον, Ἔργα μέν. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ος ὀκταχῶς συντίθενται· ἢ γὰρ Φυλάττει τὸς, ὡς τὸ λαός, λαοσσός· καὶ θεός, θεός, θεός· ἢ ἀποβάλλει τὸς, ὡς τὸ νίκος, νίκος, Νικόλαος· ἢ ἀποβάλλει τὸς καὶ προσλαμβάνει τὸ ι, ὡς τὸ Πύλος, πυλογενής, καὶ πυλογενής· καὶ ὁδός, ὁδοπός· καὶ ὁδοπός. ἢ ἀποβάλλει τὸς καὶ τρέπει τὸ ο 20 εἰς η, ὡς τὸ ἐλαφος, ἐλαφοβόλος καὶ ἐλαφιβόλος· καὶ θεός, τόκος, ἢ θετόκος, καὶ θετόκος. ἢ ἀποβάλλει τὸς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς ε, ὡς τὸ μένος, Μενόλαος καὶ Μενέλαος· καὶ Μενεπτόλεμος, Μενεπτόλεμος. ἢ ἀποβάλλει τὸς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς ι, ὡς τὸ ὄρος, Ὀροβάσιος καὶ Ὀριβάσιος. ἢ ἀποβάλλει τὸς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς α καὶ προσλαμβάνει τὸ ῖωτα, ὡς τὸ ὄρος ὀροφαίτης καὶ ὀραφοίτης, καὶ ὀρεφοίτης· καὶ Ἄργος ἀργεφόντης, καὶ ἀργεφόντης. ἢ ἀποβάλλει τὸς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς α καὶ προσλαμβάνει τὸ ῖωτα, ὡς τὸ κλυτός, Κλυτομνή- 30 στρα καὶ Κλυταιμνήστρα.

Θυσία] τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ παρὰ μέλλοντα παρηγμένα βαρύνεται, ὅσια, ἐξουσία, προδοσία· τὸ μέντοι πρασία, αἰμασία, ὡς περιεπτικῶ ἔχοντα ἐννοίαν, ὀξύνεται. τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ μονογενῆ πρό μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον ὑπερδισύλλαβα μὴ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς εὐς ἢ εὐω ἢ υς, μήτε ἀπὸ τῶν εἰς ος προπερισπωμένων, μήτε συνθετα ἀφ' ἀπλοῦ ἔχοντα τὴν εἰ δίφθογγον, μήτε λεγόμενα εἰς ἐν οὐδέτερα, μήτε προπαροξύτονα κατὰ ἡς κρᾶσιν γινόμενα, μήτε κατὰ διάστασιν εὐρισκόμενα, μήτε Ἀττικὰ ἐκτείνοντα τὸ ἄλφα καὶ παροξύτο- 50 μενα, διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀνία, ἐξνία, πενία, γωνία, ἡρεμία, ὀφθαλμία, αἰθρία, καρδία. προσκείται, μονογενῆ, διὰ τὸ πολυδευκεία χεῖρ, καὶ ἀγαμεμνονεῖα· ὁ ἀγαμεμνονεῖος γὰρ, καὶ τὸ ἀγαμεμνονεῖον. πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τὸ εὐσέβεια. ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, διὰ τὸ μνεῖα, χρεῖα, θεία. μὴ ἀπὸ τῶν εἰς εὐς, εὐω, καὶ υς, διὰ τὸ δουλεύω, δουλεία· ταχύς, ταχέϊα. μὴ συνθετα ἀφ' ἀπλοῦ· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ δεῖα 50 τοῦ σημαίνοντος τὴν ἐνδειαν γέγονε σιτοδεία. μὴ λεγόμενα εἰς ον, διὰ τὸ ἐλαγεῖδον, ἐλεγεία. μὴ προπαροξύτομα κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, διὰ τὸ ὑγίης, ὑγεία καὶ ὑγία. μὴ κατὰ διάστασιν, διὰ τὸ ἀνδρεία, τὸ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς· τοῦτο δὲ Ἀπολλωνίους διὰ τοῦ ι γράφει· ὁ δὲ Ὠρος, διὰ τῆς εἰ δίφθογγου. εὔρηται γὰρ κατὰ

Dd

- 462

διάστασιν ἀνδρεία. οὕτω καὶ ἡ παράδοσις. πρόσκειται, ἐπὶ τῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ δὲ ἐπὶ γυναικὸς παρὰ Φιλοξένῳ οὐ λέγεται ἀνδρεία γυνή, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνδρικὴ γυνή. πρόσκειται, μὴ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς προπερισπωμένων, διὰ τὸ Ἀργεῖος ἀργεία, ἀνδρεῖος ἀνδρεία· μὴ Ἀττικῶς· ἐπειδὴ τὸ ἱερεῖα καὶ εὐκλεία Ἀττικῶς καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ τὰ α ἐκτείνουσι. τοιοῦτον καὶ τὸ θύεῖα, ὃ σημαίνει τὴν ἵδην. Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν Φυλάττουσι. τὸ δὲ νωθρεία ἢ ἀργεία, ἀπὸ τοῦ νωθρός ἐστι νωθρεύω, νωθρεία, κατα ἀποβολὴν τοῦ ρ. τὰ εἰς ὅς ἔχονται ῥήμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ εὐω, εἰ μὲν ὥσιν ἀπλῶς, τῷ ῥήματι ἀκολουθεῖ τὰ θηλυκὰ· οἷον πόρος πορεύω, πορεία διφθόγγον· εἰ δὲ ὥς συνθετα, διὰ τοῦ

10

ἰ γράφεται τὰ θηλυκὰ, οἷον Φιλάνθρωπος, Φιλανθρωπεύω, Φιλανθρωπία, ὑπερηφανία, καὶ παοθενία. τὰ παρὰ τὸ ἦθος διφθορεῖται, ἀήθεια καὶ ἀηθία· (πολιτικώτερον δὲ διὰ τοῦ ι) καὶ τὰ παρὰ τὸ κέρδος, Φιλοκέρδεια καὶ Φιλοκερδία, αἰσχροκέρδεια καὶ αἰσχροκερδία· καὶ τὰ παρὰ τὸ παθεῖν καὶ μαθεῖν, εὐπαθία καὶ εὐπαθία, εὐμάθεια καὶ εὐμαθία, προμήθεια καὶ προμηθία· εὐέπεια καὶ εὐεπία, ὠφέλεια καὶ ὠφελία, εὐμάρεια καὶ εὐμαρία· οἰνωφέλεια καὶ κοινωφέλεια μόνως, καὶ ἀμαθία· καὶ τὸ ι, πολιτικόν. τὰ παρὰ τὸ Φυή, διὰ τοῦ ι, εὐφύα. εὐρηται καὶ εὐφύεῖα παρὰ Ἀλέξειδι· τὰ παρὰ τὸ τύχη, διὰ τοῦ ι, εὐτυχία. εὐρηται καὶ εὐτύχεια παρὰ Σοφοκλεῖ. τὰ παρὰ τὸ ἔτος διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄλλο, διὰ διφθόγγου.

I.

462 Ἰῶτα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸν ἰὸν τῶν ἰοβόλων ζῶων· ὥς περ γὰρ ὁ ἰὸς εἰς ὀρθὸν βαδίζει ὃ καὶ πέπρωται, οὕτω καὶ ἡ τοῦτου γραφὴ ὀρθή οὖσα, ἰῶτα καλεῖν ἤνικατο. ἡ ἀπὸ τῶν ἰῶν τῶν βελῶν. Ἰστέον ὅτι τὸ ἰῶτα καὶ ἰάσων τινὲς ἐν συλλήψει λέγουσιν εἶναι. ἔστι δὲ ἀνατρέψαι αὐτούς· ἐπεὶ δὲ τὰ ὑποταττόμενα τινὶ ἐν συλλήψει, ἐὰν ἀντιπροσηγῶνται, ἐν διαστάσει ἀντιπροσηγῶνται· οἷον, πρῶτος, ἔρπω· κλέος, ἔλκω. εἰ ἄρα οὖν τὸ ἰῶτα ὑποτέτακται τοῦ α καὶ τοῦ ω κατὰ σύλληψιν, οἷον τῷ κοχλία, τῷ καλῷ, δηλονότι ἀντιπροσηγόμενον αὐτῷ ἐν τῷ ἰῶτα καὶ ἰάσων κατὰ διάστασιν ἀντιπροσηγῶσατο. ζητεῖ περιστίζομενον τὸ ι καὶ εἰς τὸ αὐλός, τὸ δὲ ἰῶτα, παράγωγον ἐστίν, ι· μονόγραμμα γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν γίνεται ἰῶτα.

40

Ἰακῶβ, ἀκλιτὸν ἐστὶ· καὶ διαφέρει μονοπτύτου. τὸ μὲν γὰρ ἀκλιτὸν, ἐπ' εὐθείας καὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς καὶ κλητικῆς, μετὰ διαφόρων ἄρθρων λέγεται· οἷον, ὁ Ἀβραάμ, τοῦ Ἀβραάμ, τῷ Ἀβραάμ, τὸν Ἀβραάμ, ὡς Ἀβραάμ· τὸ δὲ μονόπτωτον, ἐπ' εὐθείας μόνως· οἷον τὸ ὄφελος, τὸ οὖς.

50

Ἰακχος, αὐτὸς ὁ Διόνυσος, ἡ ἑορτή. παρὰ τὴν ἰαχὴν τὴν ἐν ταῖς χορείαις γινομένην, τούτεστι τὴν βοήν, γίνεται Ἰαχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, Ἰακχος. ἡ ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς πότοις ἰαχῆς.

465

Ἰάλεμος, σημαίνει τὸν θρήνον. ἐστὶ γὰρ εἶδος θρήνου. ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος λέγεται, δασύνεται, [ἀπὸ τῆς] ἰήσεως (ὃ ἐστὶν ἀφέσεως) τῶν βελῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ θρήνου, ψιλοῦται. γέγονασι δὲ ἀμφοτέρω οὕτως. ἐστὶν ἰημι τὸ πέμπω. ἐκ τούτου γίνεται ἰηός· εἴτα ἰήμος διὰ τοῦ ε κατὰ τὴν παραλήγουσαν· τροπὴ τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ἰάλεμος, ἐπὶ τοῦ θρήνου. ἡ ἐκ τοῦ ἰηός. κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε, γίνεται ἱέμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς. ἰάλεμος· καὶ ἰαλεμῆσαι, τὸ θρηνησάτω, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Εἰδυῖα Φαλίον ταῦρον ἰηλεμῆσαι· — οὕτω Φιλόξενος περὶ μονοσυλλαβῶν, ὡς Φησὶν Ὀρίων. ἐν ἄλλοις δὲ εὖρον ἐγὼ τὸ ἰάλεμος ἐπὶ τοῦ θρήνου ἐτυμολογούμενον παρὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ὀλωλόσιν ἰῶν φέρειν.

10

Ἰαλλοί, τὰ σκώμματα, οἷον τῖλλοι τινὲς ὄντες, ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι τῖλλειν ἀντὶ τοῦ σκώπτειν.

Ἰάλλω] παρὰ τὸ ἰῶ παράγωγον ἰάλλω τὸ πέμπω, οἷον ἰέναι ποιεῖν· καὶ — χείρας ἰαλλον, ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινον. εἰς τὸ προήλθεν.

Ἰάλεμος, υἱὸς Καλλιόπης, ὁ κακοδαίμων καὶ οὐδενὸς ἄξιος· ὅθεν καὶ Ἰαλέμου· ὡδὴ, ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια· καὶ

παροιμία, Ψυχρότερος Ἰαλέμου· καὶ, Οἰκρότερος Ἰαλέμου· καὶ τὸ θρηνεῖν, ἰαλεμῆζειν λέγεται. ἰηός, ἐπὶ τοῦ θρήνου ψιλοῦται· καὶ Σοφοκλῆς, Ἰηὼν καμάτων, τῶν θρηνητικῶν. παρὰ δὲ τὸ ἰηός, γίνεται ὄνομα εἰς 20 μὸς τῷ ε παραλήγον, ἰήμος, ὡς τῆλε, τήλεμος· τροπὴ τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, γίνεται ἰάλεμος, ὁ θρήνος.

Ἰαμβη] τινὲς ὅτι Ἰαμβη Ἠχοῦς καὶ Πανὸς θυγάτηρ· τὴν Δήμητραν δὲ λυπούμενην παίζουσα καὶ ἀχρηστολογούσα, καὶ σχήματα ἀχρηστά ποιούσα, ἐποίησε γελάσαι· καὶ ἰαμβεῖν εἰρηται, ἀπὸ τοῦ ἰαμβίζειν τὸ ὑβρίζειν, ἀπὸ τοῦ ἰὸν βάζειν, ἡ ὡς βέλη βάλλειν τὰ λεγόμενα· ἡ ἀπὸ τῆς εὐρύουσης γυναικὸς βακχεῖας τινός, Ἰαμβῆς καλουμένης· ἡ ἀπὸ τοῦ ἰαν βάζειν. ἡ γὰρ κοινὴ τῶν ἀνδράπων Φωνὴ ἰα καλεῖται.

30

Ἰαμενός, ὄνομα κύριον. Ἀρίσταρχος Φιλοῦ· ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης Φησὶν· ἐὰν μὲν ἀπὸ τῆς ἰάσεως, ψιλοῦται· ἐὰν δὲ ἀπὸ τῆς ὀρμῆς, δασύνεται. ἀμεινον Ἀρίσταρχος.

Ἰαίνετο] Αἰψά δ' ἰαίνετο κῆρ· — ἀντὶ τοῦ διεχέετο. καὶ ἐπὶ τῆς ψυχικῆς διαχύσεως· καὶ ἰάνθη, τὸ διεχύθη, εὐφρανθή, ἐχάρη. ἀπὸ τοῦ ἰαίνω, ἰανῶ, ἱαμμαί, ἰάνθη· — καὶ ἰδούσα θυμὸν ἰάνθη· — τάχα δὲ καὶ τὰ ἄνθη, ἐπεὶ τὴν ψυχὴν ἰαίνει καὶ διαχεῖ τέρποντα τὴν ὄψιν. σημαίνει καὶ τὸ ἐδερμαίνετο, ὡς τὸ, — ἰαίνετο 40 δ' ὄδωρ.

Ἰαμβοφαγός, λοιδορός· ἐπεὶ δὲ Ἰαμβος ἑμμετρός ἐστι λοιδορία. ὁ φαγὼν οὖν ἐν τῷ στόματι, ὁ ἔχων τοὺς ἰάμβους, τούτεστιν ὁ ἔχων διὰ στόματος τὴν Φιλολοιδορίαν. μέμνηται Δημοσθένης· ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, τάχα καὶ παραπαίζων εἰς τὸ Αἰσχύνην, ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς τραγωδίας ἔλαγόν, ὑποκριτῆς ὢν. καὶ ἰαμβίζειν, τὸ λοιδορεῖν καὶ κακολογεῖν· ἀπὸ Ἰαμβῆς τῆς λοιδορίας.

Ἰαπετός] παρὰ τὸ ἰπτω τὸ βλάπτω, ἰαπετός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Ἰαπετός. τὸ δὲ ἰπτω, παρὰ τὸ ἰός, ὃ ση- 50 μαίνει τὸ βέλος· ἡ παρὰ τὸ ἰημι τὸ πέμπω, γίνεται ἰάπτω· ἡ τὸ ἰάπτω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ἀπὸ τοῦ ἰπτω. πᾶν ῥῆμα εἰς πτω λήγον βαρύνεται· εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα, ἡ διαστολὴ γένοιτο σημαυνομένου, σκάπτω, θάπτω· (τὸ γὰρ ῥίπτω, Ἀττικὸν ἢ ποιητικόν) νίπτω, τύπτω· τὸ δὲ τυπτήσω, ὡς ἀπὸ περισπωμένου. πρόσκειται, εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα· διὰ τὸ ἀβλεπτός, ἀβλεπτός· ἀπεπτός, ἀπεπτῶ· αλεῖπτης, Φιλαλεπτός. 464 ἡ διαστολὴ γένοιτο σημαυνομένου· διὰ τὸ ὀπτῶ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀπτῶ.

* Ἰατροτέχνης, ὁ ἰατρός, παρὰ τὸ τέχνη καὶ ἰατρός.

Ἰαψέν, ἐβλαψέν· ἀόριστος πρῶτος· τὸ θέμα, ἰάπτω· ὁ μέλλων, ἰάψω· καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα. παρὰ τὸ ἰός, ἰάπτω· ἀπὸ μεταφοράς· ὅς ἐστι βλαπτικός χαλκοῦ καὶ σιδήρου· ἐσθίει γὰρ αὐτά. τὸ δὲ ῥήμα τοῦτο ποιητικόν· ὁ ἐνεσταὶς μόνος εὐρίσκεται· ὁ γὰρ ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἵπτω γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ὡς ἐν ἐτέρῳ λέγει ὁ ποιητής, — μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν· — ἐκ τοῦ ἵπτω ἵψω· ὁ μέσος ἀόριστος παθητικός, ἰψάμην· ἵψαο, ἰωνικῶς μόνως λεχθέν.

Ἰασος· παρὰ τὸ ἰάω ἰῶ, ὁ μέλλων, ἰάσω· ὁ μέσος μέλλων, ἰάσομαι· ὅθεν καὶ τὸ ἰάσαι προστακτικόν. τούτου δὲ ἐνεργητικὸν οὐχ εὐρήσεις ἐν χρήσει· παρὰ τὸν ἰάσω οὖν μέλλοντα γίνεσθαι Ἰασος, καὶ Ἰάσων. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὴν ἰασιν· οἷσιν ἀντίκειται ἡ κλίσις· εἰ γὰρ παρὰ τὴν ἰασιν, ὡφείλε Φυλάττειν τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν ὡς παρῶνυμον, Ἰδός, Θεὸν Θεῶνος· τρυφή, Τρύφων Τρύφωνος· εἰ οὖν οὐ Φυλάττει τὸ ω, οὐκ ἔστι παρῶνυμον. ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἔχει τὸ α ἐκτεταμένον, τούτου χάριν συστέλλεται, ὡς Μαχχάων Μαχχάονος· κρεῖττον δὲ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸν ἰάσω μέλλοντα γίνεσθαι Ἰάσων Ἰάσωνος, ὡς Φιλήσω, Φιλήμων Φιλήμονος. πολλὰ γὰρ εἰσὶν ἀπὸ μελλόντων γινόμενα ὀνόματα συστέλλοντα τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν, οἶον, μνήσω, μνήμων μνήμονος.

Ἰατρική, ἰατρική τις οὐσα· παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, πλεονασμῷ τοῦ ρ.

30 Ἰαχῶ, τὸ βοῶ· ἐκ τοῦ ἰαχῆ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἰα, ὁ σημαίνει τὴν φωνήν· ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πᾶσι τὴν ἰαχὴν ἰέναι.

Ἰαῶν· τὸ κοιμῶμαι· παρὰ τὸ αἰῶν, πλεονασμῷ τοῦ ι· ἡ παρὰ τὸν ἰόν, ὁ δηλοῖ τὸν μόνον, γίνεσθαι, ἰῶν τὸ μονάζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἰαῶν· καὶ γὰρ (Φησὶν) ἡ συχάζει τὸν καθεύδοντα ὁ βίος· Ὀλρος· ὁ δὲ Ἑρωδιανὸς λέγει παρὰ τὸ αἰῶν· τούτου ὁ ἀόριστος, αἰῶσα· καὶ διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, γίνεσθαι αἰῶσα· οἶον, Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας αἰκελιῶν ἐνὶ κοίτῃ Ἀεας· — καὶ τὸ πληθυντικόν, αἰῶσαμεν, ὥσπερ καὶ τὸ αὔξεται, αἰέξεται· — αὐπνους νύκτας ἰαῶν· — διὰ νυκτὸς ἀγρυπνος διετέλουν, Ἰλιάδος ι. καὶ, Τῇ παριαύων τερπέσθω· — ἀντὶ τοῦ συναπαυόμενος, συγκαθεύδων.

40 Ἰβρις, ὄρνενον ὀφιοφάγον· καὶ Ἰβριξ εἶδος ὀρνέου κρακτικού· ἐξ οὗ Ἰβυκος ὄνομα κύριον καὶ Ἰβυκησίαι· ὅπερ κατὰ μεταφοράν λέγεται βουκησίαι.

Ἰβρη, πόθεν; ἐθνικόν ἐστι, καὶ παραγωγὴν οὐκ ἔχει· τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸ παράγωγον παρὰ τὸ ἡμερος, ὁ σημαίνει τὴν ἐπιθυμίαν.

50 Ἰγδή, ἡ θυεῖα, ἐνθα μίσγομεν τὰ ἀρτύματα· παρὰ τὸ μίσγειν τὰ θύη· ἀπέβαλε τὸ μ, ὡς τὸ μῖα, ἰα· ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἰγδίσματα, ἐν ᾗ ἐλύγιζον τὴν ὁσφύν ἐμφερῶς τῷ δοιδυκί.

Ἰγνύη, ἀπὸ τοῦ τὴν καμπὴν ἰκνεῖσθαι τῶν γονάτων· ἰγνύαι, τὰ ὀπισθεν τῶν γονάτων· ἡ ὅτι αἰτία ἡμῖν ἐστὶ τοῦ ἰκνεῖσθαι καὶ βαδίζειν· ἡ διὰ τὸ ἡκεῖν ἐν ταῖς κάμψεσι καὶ συνικνεῖσθαι· ἡ ἡ τὸ γόνυ συνέχουσα γαστροκνήμη· λέγεται καὶ ἰγνύς· ὅθεν καὶ ταῖς ἰγνύσι, καὶ ταῖς ἰγνύσις.

465 Ἰγνης· παρὰ τὸ γνῆς γνῆτος, μετὰ τῆς ι αὐτωνυμίας, γίνεσθαι ἰγνης.

Ἰδέ· τὸ ἡμέν, ἡδέ, ἰδέ, ἃ εἰσιν ἀντὶ τοῦ καὶ, αὐκ εἰσὶ πλεονάζοντα, ἀπὸ τοῦ μὲν καὶ δὲ, ἀλλὰ θεματικὰ εἰσι· πρὸς δὲ τὸ μέτρον γίνεσθαι ἡδέ, καὶ ἰδέ· ἐνθα δὲ εὐρον· αὐτὰ συντάσσονται αἰσῶν· ὡς περὶ δὲ πλεονάζει τὸ η

ἐν πολλαῖς λέξεσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ μὲν καὶ δὲ παραπληρωματικῷ, ἡμέν, ἡδέ.

Ἰδας, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ Ἰδῆ, οἶονεῖ ὁ μέγας ὡς περὶ τοῦ Ἰδῆ. Τὰ εἰς δας δισύλλαβα, εἰ μὲν περιττοσύνῃ βως κλίνονται, διφθόγγῃ παραλήγεται, οἶον Φείδας, Φείδαντος· Οἶδας, οἶδαντος· εἰ δὲ ἰσοσύνῃ βως, ἐνὶ φωνηέντι, οἶον Λήδας, λήδου· Μίδας, μίδου· τὸ νῆρ διὰ τοῦ ντ κλινόμενον, Μείδας μείδαντος, διὰ διφθόγγου· οὕτως οὖν καὶ Ἰδας ἰδου· ὅθεν καὶ Ἀντίμαχος ἵμαρτεν εἰπὼν διὰ τοῦ ι, Ἰδαντος κούρη.

Ἰδάλιμον· Ἡσιόδου, Καύματος Ἰδαλίμου· — τοῦ ἰδρῶν ποιούργος· ἡ τοῦ διαυγοῦς καὶ καθαροῦ· ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἡλίου ἀσθενεστέρα ἐστὶ· καὶ ας ῥῆμα ἰδῶ τὸ ἰδρῶ· ἐξ οὗ γίνεσθαι ἰδιμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἰδάλιμος.

Ἰδαῖος, ὄνομα κύριον κήρυκος· ἀπὸ τοῦ Ἰδῆ, γίνεσθαι Ἰδαῖος· οἶονεῖ ὁ εἰδὼς καὶ προγινώσκων τὰ κεκρυμμένα.

Ἰδαῖοι· Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταῖες· οὗς ποτε νύμφη Ἀγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος ἀμφοτέρῃσι Δράξαμένη γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησεν· — εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα· διὸ καὶ Δάκτυλοι προσηγορεύθησαν, ἀπὸ τῶν 30 ἡμετέρων δακτύλων· ἡ ἐπειδὴ ἐν τοῖς δακτύλοις ἐβρίβησαν· Ἰδαῖοι δὲ, ἐπειδὴ ἐν Ἰδῆ ὄρει τῆς Κρήτης ἐγεννήθησαν· ἡ ὅτι ἡ κόνις, ἣν ἐβρίβαν, ἐξ Ἰδῆς τοῦ ὄρους ἦν. Στησίμβροτος δὲ ἐν τῷ περὶ τελετῶν, Δίδος καὶ Ἰδῆς νύμφης αὐτοὺς λέγει· Φησὶν ὅτι Ζεὺς ἐκέλευσε τὰς ἰδίας τροφούς λαβεῖν κόνιν καὶ ρίψαι εἰς τοῦτίσω· καὶ ἐκ τῆς κόνως γενέσθαι τοὺς Ἰδαίους δακτύλους· Ἀπολλωνίος Ἀργοναυτικοῖς.

Ἰδος· Ἡσιόδου, Ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῃ ὅτε τε χρόα σείριος ἄξει· — τὸ ἶδος τοῦ ἰδους· καὶ γίνεσθαι παρὰ τὸ ἰδῶ 40 τὸ ἰδρῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὕδωρ, γίνεσθαι ὕδρῳ, καὶ ἰδρῶ· καὶ πλεονασμῷ, ἰδρίῳ· εἴτα ἀποβολὴ τοῦ ρ, ἰδῶ· ἐξ οὗ καὶ, Ἰδίων ὡς ἀνόησα· — ἶδος δὲ σημαίνει τὸ θέρος· Ἰδουμαῖος ἐκλήθη ὁ ἀπόγονος τοῦ Ἡσαῦ· Ἰδουμα γὰρ λέγεται εἶδος φακῆς ξανθῆς· ἥς (λέγουσιν) ἐπιθυμήσας φαγεῖν, ἐπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ· ἐκ τούτου ἐπωνομάσθησαν Ἰδουμαῖοι, οἱ τούτου ἀπόγονοι.

Ἰδέειν, ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων· ὁ κανὼν· οἱ Ἰῶνες ἐπὶ τῶν εἰς εἰν ἀπαρεμφάτων, πλεονάζοντες τὸ ε, διὰ 50 τοῦ εἰν προφέρουσι, θανεῖν, θανέειν.

Ἰδῆ, ὅρος ἐστὶν ὑψηλόν· γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν· ὅθεν ἐστὶν ἅπαντα θωπεῖν τὰ μῆνοθεν· γράφεται διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς δὴ βαρύτερα οὐ θέλει διφθόγγῃ παραλήγεσθαι, κνίδῃ, (ἐστὶ δὲ βοτάνη στυπτική) Σίδῃ, ὄνομα πόλεως· ἔδῃ, (σημαίνει δὲ τὸν δεσμόν) κράδῃ, σημαίνει τὴν συκὴν· πρόσκειται, βαρύτερα, διὰ τὸ σπουδῇ καὶ 466 αὐδῇ· πᾶν δὲ σφύγον ὅρος Ἰδῆ καλεῖται.

Ἰδῆθεν, ἐπὶ ῥῆμά ἐστι τοπικόν· ἐπὶ δὲ τοῦ, Ἰδῆθεν μεδέων· — οὐδὲν πλέον σημαίνει ἢ ὁ τῆς Ἰδῆς βασιλεὺς· ἐνία γὰρ ὁ ποιητὴς τῶν ἐκ τόπου ἐπὶ ῥῆμάτων ἀντὶ γενικῆς συντάσσει πτώσεως.

Ἰδῆαι, ὑποτακτικὸν παθητικόν, μέσου ἀόριστου δευτέρου· ὁ κανὼν· οἱ Ἰῶνες, ἀποβάλλοντες τὸ τ τοῦ τρίτου προσώπου, δεύτερον ποιοῦσιν, ὡς τὸ, κέλεαι με· οὕτως ἰδῆται, ἰδῆαι.

Ἰδιώτης, ὁ πολίτης λέγεται· καὶ ὁ ἄπειρος, καὶ ὁ ἴδιος· 10 Ἰδαίτερον, ἰδικώτερον.

Ἰδμεν· Ἰδμεν γὰρ οὐδὲν τρανές· — ἀντὶ τοῦ ἐπιστάμεθα· ῥῆμα ἐνεστώτος τῶν εἰς μι, συζυγίας πρώτης· ἐκ τοῦ ἰσῆμι, ἡ μετοχή, ἴσας· καὶ ὡφείλου ἐξένεσθαι, ὡς ἴστας· ἀλλὰ συνεξηκολούθησε ταῖς δισύλλαβις μετόχαις, τῷ σῆσας, πρίσας, κτίσας· καὶ γὰρ εἰς ας μετοχὰς δισύλλαβοι

τῷ· παραληγόμενα βαρύνονται. ἴσημι οὖν· καὶ τὸ πλη-
θυντικόν, ἴσαμεν· καὶ συγκοπῇ, ἴσμεν· καὶ τροπῇ τοῦ
σ εἰς θ, ἴδμεν. γίνεται καὶ ἄλλως· ἐκ τοῦ εἶδω τὸ γι-
γνώσκω· ὁ μέλλων, εἴσω, ἴς· καὶ νῆις, ὁ ἀμαθής καὶ
ἄπειρος· ὁ δεύτερος ἀρίστος, ἴδον, ἴδομεν· καὶ συγκο-
πῇ, ἴδμεν. ἢ ἐκ τοῦ εἶδω, ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα·
τὸ πληθυντικόν, οἶδαμεν· συγκοπῇ, οἶδμεν· καὶ ἀπο-
βολῇ τοῦ ο, ἴδμεν.

Ἰδνῶ] Ἰδυνθεῖς, ἐπιστραφεῖς, καμφθεῖς, οἷον τὸ Ἰνῶν
δονηθεῖς. ἀπὸ τοῦ ἰδνῶ τὸ ἀποστρέφωμαι· παρὰ τὸ ἴζω,
οὐ παραγωγὸν ἰζάνω, τοῦ ζ τραπέντος εἰς θ· καὶ Δω-
ρικῶ πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται ἰδνῶ, ὡς ἀλαπάζω,
ἀλαπαδνῶ.

Ἰδρις, ὁ ἐμπειρος. ἀπὸ τοῦ εἶδω ῥήματος, ῥηματικὸν ὄνο-
μα εἰδῖς· ἀποβολῇ τοῦ ε, ἴδρις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ,
ἴδρις· καὶ αἰδρις, ὁ ἄπειρος.

Ἰδριας, σοφούς, ἐπιστήμονας, ἐμπείρους.

Ἰδρύω] ἐκ τοῦ ἴζω τὸ καθίζω, γίνεται ἰδῶ, τροπῇ τοῦ ζ
εἰς θ Αἰολικῶς, ὡς θυγός, ζυγός· καὶ κατὰ παραγωγὴν,
ἰδύω· καὶ πλεονασμῷ, ἰδρύω. τὸ ἰ πρὸ τοῦ θ φιλοῦται,
χωρὶς εἰ μὴ ὑπὸ τὸ ρ μακρόν, ὡς τὸ ἰδρύας· ἰδρύω· καὶ
ἰδρύς, ἀντὶ τοῦ καθέζεσθαι κέλευε. τὸ δὲ ἰδρις, οὐκ
ἔχει τὸ ρ μετὰ φύσει μακροῦ, ὡς τὸ, Γέρων μὲν εἰμι,
καὶ μακρὸν πολλῶν ἰδρις.

Ἰδρυσις, ἐδραία ἀσφαλεία.

Ἰδρῶς] ἀπὸ τοῦ ἰδῶ τὸ κοπιῶ, γίνεται ἰδῶς· καὶ συγκο-
πῇ, ἰδῶς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἰδρῶς. ἢ παρὰ τὸ
ὑδῶρ, ὑδάρως· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι,
ἰδρῶς. ἢ αἰτιατικῇ, ἰδρῶτα· καὶ συγκοπῇ, ἰδρῶ· Ἰδρῶ
ἀπεψύχοντο· — ἀνευ τοῦ ι· εἰ δὲ δοτικῇ, μετὰ τοῦ ι.
ἢ ἰ συλλαβῇ, εἶτε κατ' ἀρχὴν λέξεως εἶτε κατὰ τὸ
μέσον, ἔχοντα μεθ' ἑαυτῆς δύο σύμφωνα ἐν ἀπλῇ καὶ

ἀκινήτῳ λέξει, ὧν τὸ μὲν δεύτερον ἀμετάβολον, τὸ δὲ
ἡγούμενον κατ' ἐν ἄφωρόν ἐστι, διὰ τοῦ ι γράφεται·
οἶον, ἰδρῶς, Ἰγνάτιος, καταρχάς· [τὸ] δὲ τίγρις, τίτλος,
κατὰ τὸ μέσον. τὰ εἰς ὡς, ἔχοντα τὴν γενικὴν ἢ εἰς
τος, ἢ διὰ καθαρῷ τοῦ ος, ἢ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ,
διὰ τοῦ υ μεγάλην γράφεται. εἰς τος, ὡς ἰδρῶς, ἰδρῶ-
τος· διὰ καθαρῷ τοῦ ος, ὡς ἦρας, ἥρας· κατὰ ἀπο-
βολὴν τοῦ σ, ὡς Μενέλεως, Μενέλεω.

Ἰέναι, παραγενέσθαι. ἐκ τοῦ ἴημι τὸ πορεύομαι, τὸ πλη-
θυντικόν, ἴεμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἰέναι, ὡς τίθε-
μεν, τίθεναι. ἢ ἐκ τοῦ ἴημι, ὁ παρατατικός, ἴην· ἢ
μετοχῇ, ἰείς, ἰέντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἰέναι. ἴη-
μι σημαίνει τρία· ἴημι τὸ πέμπω, ὅπερ καὶ δασύνεται·
τὸ πορεύομαι, καὶ φιλοῦται· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πο-
ρεύομαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰῶ περισπωμένου γίνεται. καὶ ἴημι
τὸ ἐφίεμαι· ὅθεν καὶ ἴμερος ἢ ἐπιθυμία. τὸ δὲ ἴμι,
ἀπὸ τοῦ ἴημι γίνεται κατὰ συγκοπὴν τοῦ η. ἐστὶν οὖν
εἴμι τὸ πορεύομαι, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ
ι· καὶ τὰ μὲν ἐνικά, διὰ διφθόγγου οἶον, εἴμι, εἴς,
εἴσι· τὰ δὲ δυνικά καὶ τὰ πληθυντικά, ἀπὸ τοῦ ἴμι τοῦ
διὰ τοῦ ι, οἶον, ἴτον, ἴτον· ἴμεν, ἴτε, ἴσι· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ α, ἴασι. ζῆται εἰς τὸ εἴμι. — καὶ τ' ἀγγελ-
δὸν ἴασι· — οὕτω Ζηνόδοτος, καὶ πάντες οὗς ἀνέγνω·
τὸ δὲ ξυνιάσιν, ἀπὸ τοῦ ἴημι τὸ τρίτον ἴων πληθυ-
νικῶν, ἰεῖσι· Ἰωνικῶς, ἰεασι· καὶ κράσει, ἰάσι. εἰμι τὸ
πορεύομαι· τὸ πληθυντικόν, ἴμεν· τὸ ἀπαρέμφατον,
ἰναί· διὰ τοῦ ι, ἵνα φυλάξῃ τὴν παραλήγουσαν τοῦ
πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· καὶ Ἀττικῶς, ἴμ-
μεναι· καὶ Ἰωνικῶς, ἴμεν, ὡς τὸ εἶναι, ἔμμεναι, ἔμεν.
[ποταμούς δ' ἔτρεψε νέεσθαι Καρρῶν,] ἢ περ· πρόσθεν
ἴεν καλλίροον ὕδωρ· — ἀντὶ τοῦ ἀφίεσαν, Ἰλιάδος μ.

φιλοῦται τὸ ἴεν, καὶ ἐνικῶς, ἐπὶ τοῦ ὕδατος· εἰ δὲ
δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἴεσαν. τινες δὲ οὕτω φέρουσι τὴν
γραφὴν τοῦ ἴεν, ὡς τίθεν· καὶ γίνεται ἀμφίβολον,
πότερον αὐτοὶ οἱ ποταμοὶ ἴεν, ἵνα ἐκ τοῦ ἴεσαν συγκο-
πῇ ὑπάρχη, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐτίθεσαν, τὸ ἐτίθεν· καὶ δεόν
δασύνεσθαι. εἰ δὲ ἐνικὸν εἴη τὸ ἴεν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο,
φιλοῦται, ὁμοίως τῷ, ἄσπον ἴεν.

Ἰεντο, προσθυμῶντο. ἀπὸ τοῦ ἴημι τὸ ἐπιθυμῶ, τὸ πα-
θητικόν, ἴεμαι· ὅθεν ἢ μετοχῇ, ἴεμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπι-
θυμῶν· — καὶ, — Οἶκαδε ἰεμένων· — ἐπὶ μὲν τοῦ
πέμπω, δασύνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ πορεύομαι, φιλοῦται.
ἴεμαι οὖν· ὁ παρατατικός, ἴεμην· τὸ τρίτον τῶν πλη-
θυντικῶν, ἴεντο. — ἐνίστε θεσπιδάες πῦρ· — ἀντὶ τοῦ
ἐμβάλλετε, προπέμπετε. ἐκ τοῦ ἴημι τὸ πέμπω, (ὅθεν
καὶ ἀφίημι) ὁ παρατατικός, ἴην· ἢ μετοχῇ, ἰείς, ἰέν-
τος· τὸ προστακτικόν, ἴεθι, ἰέτω· ἴετ, καὶ ἐνίστε.

Ἰε· ἐκ τοῦ ἴω τοῦ διὰ τοῦ ἰῶτα. πόθεν δῆλον; δέκνυνται
γὰρ ἐν τῷ εἴμι. ἴω οὖν· καὶ ὁ παρατατικός, ἴον, ἴας, ἴε. 40

Ἰεῖ· καὶ μετὰ τῆς πρὸ, προίει, τὸ προέπεμψεν. ἔστι
τὸ ῥήμα ἰέω ἰῶ, πρώτης τῶν περισπωμένων· ὁ παρατατι-
κός, ἴεον, ἴουν· ἴεες, ἴεις· καὶ ἴεε, ἴει, καὶ προίει. —
κατὰ λαϊκὸν ἰεῖν· ὡς ἀπὸ τοῦ τίθημι, τίθει, οὕτως
ἀπὸ τοῦ ἴημι, ἰεῖν, τὸ ἀπέναι.

Ἰετο, ἀντὶ τοῦ ἐφίετο· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἴημι τὸ ἐπι-
θυμῶ. Ἰετο γὰρ βαλέειν, ἀντὶ τοῦ προσθυμῶτο. ἴημι,
ἴεμαι, ἴεμην, ἴετο· ἀπὸ δὲ τοῦ ὦ, ἰῶ ἴημι, γράφεται
διὰ τοῦ ι, ὡς ἀναδιπλασιασμός.

Ἰούσα] Ἀλλ' εἰς οἶκον Ἰούσα· — ἀντὶ τοῦ πορεύεσθαι. 50
ἰῶν ἐστὶ μετοχῇ δευτέρου ἀρίστου· κλίνεται ἰόντος·
τὸ θηλυκόν, Ἰούσα· τὸ οὐδέτερον, ἰόν.

Ἰησὶν] Ἰλιάδος ι', — κείνων μὲν ἔασομεν ἢ κεν ἴησιν, "Η
κε μὲν· — ἀπέληθ, ἢ παραγέννηται.

Ἰέραξ, παρὰ τὸ ἴεσθαι, ἡγουν φέρεσθαι ἐν τῷ ἀέρι βι-
δίως. γίνεται δὲ κατὰ κράσιν, Ἰεράξ· Ὡδ' Ἰρηξ προσ-
έειπεν ἀηδόνα, Ἡσίοδος. καὶ γὰρ τὸ ι εἰ μὲν ἐπιφέρει
τὸ α μόνον, εἰς τὸ ι γίνεται ἢ κράσις· οἶον ἱερεύς, 468
ἱρεὺς, κρᾶσει τοῦ ι καὶ α εἰς ι· ἰέραξ, Ἰεράξ· ἱερὸν,
ἱερὸν· ἱερά, ἱρά· εἰ δὲ ἐπιφέρει τὸ ι ἐν διφθόγγῳ, ἢ
εἰ διφθόγγος ἐπικρατεῖ, οἶον ὑγεία, ὕγεια.

Ἰερεύς, παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω, ὁ τὰς θυσίας ἀναπέμ-
πων τῷ θεῷ· ἢ παρὰ τὸ ἱερεύω τὸ θῦω· ἢ παρὰ τὸ
ἱερός.

Ἰερός, ὁ εἰς τιμὴν θεοῦ ἀποτετημένος τόπος. παρὰ τὸ
ἰῶ, (ἀφ' οὗ τὸ ἀφίω σύνδετον) γίνεται ῥηματικὸν ὄνο-
μα ἱερός, ὡς τήκω τακερός. 10

Ἰερὸν, σημαίνει τρία· τόπον ἀποκειμένον τῷ θεῷ, ὡς τὸ,
Ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεβῆσθαι· — καὶ τὸ ὁστούν,
ὡς τὸ, ἱερὸν ὁστούν· — καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ, ἱερὸν
ἰχθύων· — ἱερός λέγεται καὶ ὁ μάντις, παρὰ τὸ ἱερολο-
γεῖν καὶ προσσημαίνειν.

Ἰερεύς· ἐπὶ μὲν τοῦ φιλῶς προσετῶτος τῆς θεραπείας
τοῦ θεοῦ, Χρύσης ἱερεύς Ἀπόλλωνος· — ἐπὶ δὲ τοῦ
εἰδους τοῦ μάντεως τοῦ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευομένου,
Ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερεῖα.

Ἰερὸν ἰχθύων· — τινες παρὰ τὸ διαίνω τὸ βρέχω, διερός· 20
καὶ ἱερὸν, τὸ αἰὲν ἐν ὕδατι βρεχόμενον, κατὰ ἀποβο-
λὴν τοῦ δ· αἰ δὲ, παρὰ τὸ δίω τὸ διώκω, διερός, καὶ
ἱερός, ὁ ταχύς καὶ διωκτικός. ἢ τὸν μέγαν· τὸ δὲ μέ-
γα ἱερὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί.

Ἰερὸν ὁστούν, τὸ ἄκρον τῆς ὀσφύος. οὕτω γὰρ κέκληται,
ὅτι μέγα ἐστίν· (ἢ ὅτι κύριόν ἐστι πάθος, παρ' ὅσον
ἀναίρει) ἢ ὅτι ἱερολογεῖται, ἢ ἱερουργεῖται τοῖς θεοῖς.
Μένανδρος, Οἱ δὲ τὴν ὀσφύν ἄκραν θύσαντες· — ἢ

30 ὅτι (Φησὶν) ἡ ὁσφὺς πρώτη φύεται τῶν ζώων, ἥγουν τῶν ἱερέων.

Ἱερὸν ἤμαρ, σημαίνει τὸν πρὸ τῆς μεσημβρίας καιρὸν, τούτεστιν ἀπὸ πρωῆς ἕως δειλῆς· κατὰ τούτου γὰρ τὸν καιρὸν ἔθυσον τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς· ἀφ' οὗ ἔσχε τοῦτομα παρὰ τὸ ἱερεῦν· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ἔθυσον τοῖς καταχθονίοις.

Ἱερᾶσθαι, ἱερουργεῖν· καὶ Θουκυδίδης, Κατὰ δὲ τινὰ παλαιὴν αἰτίαν οὐ καθαρὸς ὄντας ἱερᾶσθαι: — σημαίνει τὸ ἱεροῦς νομισθῆναι, καὶ οἶον καθιερωθῆναι.

Ἱερεῖον, τὸ πρόβατον. εἰρηται διὰ τὸ ἱεσθαι (ἥγουν Φέρειν) τὸ ἔριον· λοιπὸν ἱερεὺς, ὁ τὸ ἱερεῖον θύων.

Ἱερῶσυνα, τὰ εἰωθότα δίδασθαι ἐξαίρετα τοῖς ἱερεῦσιν.

Ἱεράτω, κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ θυέτω· ὀργιῶνες γὰρ οἱ θύται ἱεράω ἱερώ· καὶ τὸ προστακτικόν, ἱεράετω.

Ἱερὸν τέλος, τὸ μέγα τάγμα λέγουσιν οἱ γλωσσογράφοι, ὡς ἱερὸν ἰχθύων τὸν μέγαν. ἱερὸν μὲν οὖν τέλος, τὸ θεῖον τάγμα· ἱερὸν δὲ ἰχθύων, τὸν ἀνετον, ὡς ἱερὸν βουν, ἀπὸ τοῦ ἱεσθαι.

Ἱερῶνυμος, στρατηγὸς Ἀθηναίων.

50 Ἱερομνήμονες, οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξ ἐκάστης πόλεως· ἀνωμάσθησαν δὲ παρὰ τὸ μνημονεύειν τῶν ἱερῶν. Ἀθηναῖοι ἐορτὴν Διὸς ἄγουσι καὶ Ἡρας, οὕτω καλοῦντες. ἱερά δὲ εἰσι τὰ Ἀμφικτυονικά δόγματα· καὶ ἱερὸν τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων.

469 Ἱεροποιοί] κληρωτοὶ ἄρχοντες εἰσὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν, οἱ τὰ τε μαντευματα ἱεροθετοῦσι, κἄν τι καλλιερῆσαι δέη, καλλιερῶσι μετὰ τῶν μάντεων, καὶ θυσίας τὰς νομιζόμενας ἐπιτελοῦσι, καὶ τὰς πεντατηριδας ἀπάσας διοικοῦσι, πλὴν παναθηναίων. ταῦτα δὲ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶν τετάρτῃ, Οἱ λογοποιοὶ τὰς ποιμπὰς πομπεύουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν: — μὴ ἀγνοῶμεν δὲ, ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἱεροποιοὶ τῶν σεμνῶν θεῶν, τὸν ἀριθμὸν δέκα. Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Μειδίου, Οὐ περιεῖθε ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἰρεθέντα ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν καταρξάμενον: — Δεινάρχος δὲ ἐν τῇ κατὰ Λυκούργου εὐθύων Φησί, Καὶ τὰς σεμνὰς θεὰς αἷς ἐκεῖνος ἱεροποιὸς καταστάς δέκατος αὐτός.

Ἱερομηνία, ἱερά ἐορτὴ κατὰ μῆνα, ἡ ἐν τῷ μηνὶ ἱερά ἡμέρα.

Ἱερά συκῇ, οὕτω καλουμένη.

Ἱερά ὁδός, ὁδός τις ἣν ἡ εἰς Ἐλευσίνα ἄγουσα, ἣν ἀπίασιν οἱ μύσται ἄλαδε.

30 Ἱεραὶ τριῆρεις, αἰτίνες εἰσι, Πάραλος, Σαλαμινία, Ἀντιγονίς, Δημητριάς. αὗται ἐπέμποντο ἐπὶ στρατηγούς καὶ τοιαύτας τινὰς χρείας.

Ἱερὸν πόλεμον· οὕτως ἔλεγον ὃν ἐπολέμησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐβοήθησαν δὲ Φωκεῦσιν Ἀθηναῖοι, καὶ παρέδωκαν κάλιν τὸ ἱερὸν.

Ἱεροσολαῖμ. Σαλὴμ ἐλέγετο πρότερον ἡ πόλις· ἐλθὼν δὲ ὁ Χριστὸς εἰς αὐτήν, ἐκλήθη Ἱεροσολαῖμ.

30 Ἱζεῦ καὶ Ἱζεο, ἀντὶ τοῦ καθέξου· χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατετακτοῦ. ἔστι δὲ τὸ κοῖνον, Ἱζου· καὶ Ἰωνικὴ διαλύσει, Ἱζεο· καὶ Δωρικὴ πρᾶσι τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν εὐδίφθογον, Ἱζεῦ, ὡς Ἰδομενέος Ἰδομενεὺς. ἔστιν οὖν τὸ ῥῆμα Ἱζω· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνεστώτος, ἔστι φύσει μακρὸν τὸ Ἱ· ἐπὶ δὲ τοῦ παρατετακτοῦ, θέσει, θαυννεται· ἐκ τῆς συναλοφῆς καθίζω.

Ἱζω, τὸ κάθημαι. Ὀμηρος, Νέστορα δ' αὐτόθι ἐφίζειν.

Ἱησοῦς, τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα· παρὰ τὸ ἰέναι εἰς τὸ σῶζειν.

Ἱηλα, τὸ ἐδέσμευσα· ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, ἐν ὑπερθέσει γίνεται ἰέλω· καὶ Ἱηλαι, τὸ ἐπικάμψαι, ἡ κατακλίσαι.

Ἱητήρ] ἐκ τοῦ ἰῶ ἰῶμαι, ἰητήρ, ὁ ἰώμενος.

40 Ἱηίε] οἶον, Θαρσύνεσκον ἔπεσιν Ἱηίε κεκληγυῖται· Ἐνθεν δὴ τότε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοῖβω, Ἱηίε. ὅτε (Φησὶν) ἐτόξευσε τὸν δράκοντα, ἀνεφάνουν, Ἱη Ἱη βέλος: — ἀφ' οὗ τὸ ἐφύμνιον τοῦτο ἐγένετο, Ἱη καὶ ἡ τὸ διὰ χοροῦ ἀδόμενον. Ἱηίος δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων λέγεται, ὡς μὲν Δοῦρις, ὅτι ἐν ἀγκάλας βαστάσασα τὸν ἥλιον ἡ Λητώ, ἐνεκλεύσατο εἰποῦσα, Ἱηίε παιῖον. ἔστιν οὖν τὸ Ἱηίος, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, ὁ τοξότης· ἀπὸ τοῦ Ἱημι, παρὰ τὴν ἔσιν τῶν βελῶν, ἥτοι τὴν ἀφесιν. τινὲς δὲ φιλοῦσιν· ἐπεὶ ἰάσεως αἰτίος ὁ θεός. τὸ δὲ ἦιε 50 Φοῖβε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι γέγονεν· οὗτος γὰρ ἔστι τῷ ἡλίῳ, ὅτι πανταχοῦ ἦσι τὴν ἀκτῖνα· Ὡς γὰρ οὐ ἦιε Φοῖβε: — Ἀρίσταρχος θαυννεί· ἐπεὶ παρὰ τὸ Ἱημι ἐγένετο. ἀπὸ γὰρ τῆς ἰέσεως τῶν βελῶν ἐκλήθη ἦιός· οἱ δὲ φιλοῦσιν, ἀπὸ τῆς ἰάσεως. ἄμεινον δὲ φιλοῦσθαι· τὸ γὰρ ἡ πρὸ Φωνήεντος φιλοῦται. ἦιός δὲ λέγεται ὁ τοξικός, παρὰ τὴν ἀφесιν τῶν βελῶν.

Ἱθαγενής, ὁ γνήσιος καὶ αὐτόχθων, ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστρο- 470 Φον ἔχων τὸ γένος· καὶ Ἱθαγενεῖς, οἱ γνήσιοι παῖδες, καὶ μὴ ἐκ παλλακίδος· καὶ οἱ γνήσιοι πολῖται, οἶον αὐθιγενεῖς τινὲς ὄντες, οἱ αὐτόθι γεγεννημένοι. Ἱθαγενέεςσι, γνησίοις τέκνοις καὶ καθαροῖς.

Ἱθακος, ὄνομα κυρίου· ἀπὸ τῆς Ἱθάκης. λέγεται καὶ Ἱθακός τὸ ἐθνικόν, καὶ Ἱθακίος. καὶ Ἱθάκη πόλις ἀπὸ Ἱθακού τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιμέλης.

Ἱθώμη, πόλις. ὡς τὸ, Ἱθώμην κλιμακώεσσαν: — Θώμη ἡ πόλις· πλεονασμῷ τοῦ ι, Ἱθώμη.

10 Ἱθύ καὶ Ἱθύς, σημαίνει τὸ ἐπ' εὐθείας. παρὰ τὸ ἰέναι γίνεται Ἱθύς· ἀπὸ τοῦ ἰθύς, Ἱθεῖα· καὶ Ἱθεῖας δίκας: ἐπ' εὐθείας, ὁρθῶς.

Ἱθυσαν, ἐπ' εὐθείας ὥρμησαν. ἀπὸ τοῦ ἰθύς ἰθύω, καὶ ἰθύνω· σημαίνει τὸ ὁδηγῶ. Αὕτη δ' αὐτ' ἰθυσεν.

Ἰκάνω, σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἰκτεῦν· Ἡμεῖς δ' ἰκάνομεν τὰ σὰ γούνατα: — σημαίνει καὶ τὸ παραγίνομαι, καὶ τὸ καταλαμβάνω· Ἡ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.

Ἰκέτης] παρὰ τὸ ἰκεσθαι, ἰκέτης· ὅθεν καὶ ἰκανός· ὁ 20 γὰρ ἰσχυρὸς εἰς πάντα δύναται παραγενέσθαι.

Ἰκμάς, ἡ ὑγρὰ σταγὼν· ἡ λιπαρότης. παρὰ τὸ ἰκω ἰκμάς.

Ἰκνοῦμαι] ἀπὸ τοῦ ἰκω τὸ ἰκτεῦν καὶ παραγίνομαι, παραγωγὸν ἰκάνω· καὶ συγκοπῇ, ἰκνώ, ἰκνοῦμαι, καὶ ἀφικνοῦμαι. τὸ δὲ ἰκάνω, ἀπὸ τοῦ ἰκω δευτέρου ἀόριστου, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔφυγον, Φυγάνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, Φυγγάνω.

Ἰκμενον] ἰκω, ἰκόμενον· καὶ συγκοπῇ, ἰκμενον· σημαίνει δὲ τὸν πορευτικόν· ἡ ὑγρόν, παρὰ τὴν ἰκμάδα.

30 Ἰκρία] πάντα τὰ ἀπλῶς μετέωρα ἰκρία λέγεται, διὰ τὸ εἰς ὕψος ἦκειν, οἷον αἱ ἰκρία τινὰ ὄντα. ἡ τὰ σανιδώματα, διὰ τὸ δι' αὐτῶν ἰκνεῖσθαι.

Ἰκτίνα, σημαίνει τὴν λεγομένην λούπην, παρὰ τὸ ἰκνοῦμαι. Πλάτων δὲ προπαροξυτόνως λέγει, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, Ἰκτίνα παντόφθαλμον ἄρπαγα τρέφων: — οὐ γὰρ ἔστιν ἀπὸ τῆς ἰκτίν εὐθείας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἰκτινός· ἥ γ' γενικὴ, ἰκτίνου· ἡ αἰτιατικὴ, ἰκτίνον· καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ἰκτίνα, ὡς αἰλτροχον, αἰλτροχῶ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰνος προπαροξυτόνα, μὴ ὄντα ἀπὸ 40 ἀπλοῦ, ἔχοντα τὴν εἰ διφθογγον, διὰ τοῦ ι γράφεται,

οἶον Φήγιος, Λιδίος, Φύλιος. οὕτως οὖν καὶ Ἰκτινός. πρόκειται, μὴ ὄντα ἀπὸ ἀπλοῦ, ἔχοντα τὴν εἰ δι' ὀφθόγον· διὰ τὸ ξένος ξαῖνος, εὐξείνιος.

Ἰκόνιον, πόλις Λυκαονίας· ὁ πολίτης, Ἰκονιεύς. Ἰκόνιον, ἡ πόλις. γυναικα Φασί κατοικεῖν τὸν τόπον παράνομον, ἢ τοὺς ἐπιξενουμένους ἐκέλευε συγγενέσθαι αὐτῇ· καὶ μετὰ τὴν συνουσίαν ἀνῆρει, ἵνα μὴ ἡ ἀσέλγεια αὐτῆς ἐπιγινώσθῃ. Περσέα δὲ τὸν Δανάης ἐπὶ τοῦ τόπου ἀφικόμενον, καὶ μέλλοντα ταῦτα πάσχειν, δείξαντα τὸ τῆς Γοργοῦς πρόσωπον ἀπολιθῶσαι αὐτήν· τὴν δὲ εἰκόνα ἐπὶ πολὺν χρόνον διαμεῖναι λιθίνην· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν οὕτως ὠνόμασεν. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ εὐρέθῃ ἡ ἀρχὴ συσπλομένη παρὰ Μεγάνδρῳ. γενομένου τοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμοῦ, πάντας διεφθάρσαν. ἀναξήρανθεισας δὲ τῆς γῆς, ὁ Ζεὺς ἐκέλευσε τῷ Προμηθεῖ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ, εἰδῶλα διαπλάσαι ἐκ τοῦ πηλοῦ· καὶ τοὺς ἀνέμους ἐμφυσῆσαι ἐκέλευσε, καὶ ζῶντα ἀποτελέσαι. διὰ τὸ οὖν τὰς εἰκόνας ἐκεῖσε γρυφῆναι, ἐκλήθη Ἰκόνιον.

* Ἰμαντοπέδη, ἡ καγίς· ἀπὸ τοῦ ἱμῶς καὶ πέδη.

Ἰνα, σημαίνει τέσσαρα· τὸν αἰτιολογικὸν σύνδεσμον, ὡς τὸ, ἵνα γνῶσι καὶ οἶδα· ἀντὶ τοῦ ὅπως μᾶθωσι καὶ οὕτοι. ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ὅπου, ὡς τὸ, — ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἡγέρεσθαι· — ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ· ἐκεῖ γὰρ αὐτοὺς εἶπον συναθροισθῆναι, Ἰλιάδος κ'. ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ἔαν, ὡς ἐν Ἰλιάδος ἦτα, — ἵνα μὴ βέξομεν ὧδε· — ἀντὶ τοῦ ἔαν μὴ πράξωμεν οὕτως. σημαίνει καὶ τὴν δύναμιν, ὡς τὸ, ἵνα κρατούντος ὤλεσεν θυμοφθόρου· — τοῦτο δὲ ἔστιν ὄνομα πτώσεως αἰτιατικῆς. καὶ τὸ νεῦρον, ὡς τὸ, ἵνα ταμεν διὰ πᾶσαν· —

Ἰνατί, ἀντὶ τοῦ διατί· ἰστέον ὅτι τὸ Ἰνα σύνδεσμος ὑποτάσσει· ὅταν δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ ὅπου, οὐχ ὑποτάσσει. τὸ μέντοι ἵνα καὶ τὸ τί συντεθειμένα, γίνεται ἐπιβρῆμα ἐρώτησεως, καὶ οὐχ ὑποτάσσει· ἐπὶ γὰρ εἰς τὸ ἵνα τὸ τί προσέλθῃ, μεταγεται εἰς παρωχημένον, καὶ λυταί ἡ ὑπόταξις.

Ἰνις, σημαίνει τὸν νέον υἱόν, τὸ βρέφος, ἢ τὸν ἀπόγονον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἱς ἰνός, γίνεται παρωνυμον Ἰνις· δύναμις γὰρ εἰσι τῶν πατέρων οἱ υἱοί, καὶ τῶν υἱῶν οἱ πατέρες. ἢ ἀπὸ τοῦ λαίνειν γίνεται· καὶ γὰρ τὰ τέκνα τοὺς πατέρας εὐφραίνουσιν.

Ἰνώ· παρὰ τὸ ἱς ἰνός· ἢ παρὰ τὸ δύειν, Δυνώ· ἀποβολῇ τοῦ δέλτα, καὶ τροπῇ· καὶ γὰρ εἰς τὴν θάλασσαν ἐδυεν ἡ Ἰνώ.

30 Ἰνωπός, ὄνομα ποταμοῦ. ἀπὸ τοῦ ἱς ἰνός, καὶ τῷ ὄψ ὀπός, ὃ σημαίνει τὴν Φωνήν, γίνεται Ἰνωπός, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ὃ εἰς ω.

Ἰνδάλλῳ· ὡς περ παρὰ τὸ ἄγω, γίνεται ἀγάλλω· καὶ ἰω τὸ πέμπω, ἰάλλω· οὕτω παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁμοῖω, γίνεται ἰδάλλῳ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων· ἐν τοῖς παραγώγοις εἰσάδει πολλάκις τὴν φύσει μακρὰν εἰς θέσει μεταβάλλειν· ὡς περ ἐστὶ τὸ κένης κενιχρός· λήβω, λαμβάνω· ἦδω, ἀνδάνω· ὤκω, δαγκάνω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ εἶδω, παράγωγον Ἰνδάλλῳ· ἐξ οὗ καὶ Ἰνδάλμα.

40 Ἰξαλός· — Ἰξαλοῦ αἰγός· — ἦτοι τελείου, ἢ πηδητικῷ καὶ ὀρμητικῷ· παρὰ τὸ ἰνέσθαι. ἢ, ὡς ὁ Πορφύριος, λέγει τὸν τομῖαν· συμβαίνει γὰρ πολλάκις τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοὺς τελείους διωκομένους ἐν ταῖς παρατρίψεσιν ἀποβάλλειν τὰ γεννητικὰ μόρια. παρὰ τὸν ἱξω μέλλοντα γένωνεν Ἰξαλός. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω ἄξω, ἄξιος, οὕτως ἰξω ἱξω ἱξιος, καὶ ἱξαλός. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι πολλάκις τὰ παράγωγα ἀλλάσσουν τὸ πνεῦμα· καὶ

ἀπὸ μὲν δασέας, γίνεται ψιλόν, ὡς τὸ ἄμα, ἄμυδις· ἥλιος, ἀπληρώτης. οὕτως ἀπὸ τοῦ ἱξω, ἱξαλός.

Ἰξίαν· ἀπὸ τοῦ ἱξω ἱξω, ἱξιος καὶ ἱξίαν, ὡς ὀφίς ὀφιος, ὀφίαν.

Ἰξέω· τὸ ἰῶτα, θέσει μακρόν· ἱξέον δὲ, φύσει μακρόν· χρονικῶς μεγεθύνεται. καὶ τὸ ἱξίον, τῶν θανάσιμων ἐστὶ Φαρμάκων· ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὰς ἐν τὸς τροφὰς κατέχει ὡς ἱξός· ὁδὴν δ' ἔχει παραπλήσιον ὠκίμῳ.

Ἰξός· ἱξός δὲ ἐστὶν ἡ καγίς τῶν στρουθίων, ἀξός τις ἂν· 472 παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ὄρνεα. ἢ παρὰ τὸ ἱξω ἱξω ἱξός, ὃ Φθάνων μέχρις ἂν ἡ ἱπτάμενα τὰ ὄρνεα, μέχρις ἂν ἂν Φθάνωσι τὰ πτηνὰ τόπων, ἀντὶ τοῦ ἐνθα ἰκνούνται καὶ παραγίνονται.

Ἰξός, ἢ ὀσφύς, ἡγουν τὸ ἰσχίον· οἶοναι ἀξός τις οὔσα, ἣν οὐχ οἶον τε κησῆσαι καὶ εὔσαι, διὰ τὸ μὴ Φθάνειν τὴν χεῖρα κησάσθαι. ἀλλαχού δὲ ἀκνηστὶν λέγει τὰ τὴν, μεσάντων τὸν τόπον λέγων.

Ἰξον· Οἱ δ' Ἰξον κοίλῃν Λακεδαιμόνα· — Ἀπολλώνιος, 10 ἀπὸ τοῦ ἱξω τοῦ διὰ τοῦ ι γρυφόμενου, λέγει, ὁ δεύτερος ἀόριστος, Ἰκον· καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ τοῦ κ εἰς ξ, Ἰξον. οὕτως Ἀπολλώνιος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τοῦτο καὶ τὰ ὅμοια ἐκ μέλλοντος λέγει μετατεθείσθαι εἰς ἐνεστώτα· ἱξω, καὶ ὁ παρατατικός, ἱξον, ἱξες, ἱξε· τὸ πληθυντικόν, ἱξομεν, ἱξετε, ἱξον. ὅτι δὲ οὐκ ἐστὶ δεύτερος ἀόριστος, ἀλλὰ παρατατικός, τὰ τοιαῦτα ἀλέγχει, καὶ τὰ προστακτικά· εὐρήσεις γὰρ βῆσε, καὶ ἱξε, καὶ οἶσε, ὡς τύπτε καὶ γράφε. εἰ δὲ ἦν ἀόριστος, ἦν ἂν βῆσον, καὶ ἱξον. ἔστι δὲ οἷσιν μέλλων· οὐ ἄλλο κίνημα οὐχ εὐ- 20 ρηταί πλην τοῦ αὐτοῦ μέλλοντος. τὸν δὲ Ἀπολλωνίου λόγον, δεόν εἶναι μᾶλλον ἀληθέστερον· οὐ γὰρ παράτασιν σημαίνει, τὸ, Οἱ δ' Ἰξον· — ἀλλὰ συντέλειαν· ὅτι παραγωγαί γεγόνασιν. οὐ γὰρ ταῖς Φωναῖς τὰ μέρη τοῦ λόγου ἀκολουθεῖ, ἀλλὰ τοῖς σημαυνομένοις ζητήμασιν.

Ἰουλος, τὸ πολὺ πουν ζῶων· ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ τῆς λειότητος τῆς πορείας· ἢ ἀπὸ τοῦ ἰέναι οὐλον· καὶ πυκνόν· ἢ ἀπὸ τοῦ οὐλως καὶ πυκνῶς εἰσεῖσθαι, Ἰουλος ἐκλήθη· ἔθεν ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ αἰ πολὺ κωποὶ νῆες, ἰουλόπε- 30 ζοι ἀπ' αὐτοῦ κέκληνται. Ἰουλος λέγεται καὶ ἡ πρώτη ἐξ ἀνδρῶν τῶν τριχῶν κατὰ τὰς παρσίας, αἱ κατὰ παρῶν ἐπ' εὐθείας ἐν πυκνότητι πρώτων ἀναβλαστάνουσαι τρίχες· ἀπὸ τοῦ ἰούλου τοῦ ζώου, τοῦ πολλοῦ καὶ πυκνοῦ ἔχοντος πόδας. ὅτι — ἐτι χυνοῦντας ἰούλους· — ἀντὶ τοῦ νεωστὶ ὡς χυοῦν τοὺς ἰούλους ἀναφέρων. ἔστι δὲ καὶ ὠδὴς ὄνομα, ὡς Φησὶν Ἑρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ, Ἡ χειρνήτης Θεὸς ἐφ' ὑψηλοῦ ἐλεῶνος Δανδαίτις στεῖχουσα, καλὰς δ' ἤειδεν ἰούλους· — ἡ ἰουλος, ἡ πρώτη τῶν γενεῶν ἐμφυσίς, θερμότητι οὔσα καὶ πυκνοτάτη· ἀπὸ τοῦ ἰέναι λείως καὶ οὐλως. 40 γένειον δὲ, ἢ ἐκ τῆς γένους ἦτοι σιαγόνης ἐπιφερομένη τρίχῳσις.

Ἰος, σημαίνει τὸν μόνον. τὰ διὰ τοῦ ιος δισύλλαβα, διαφόρως τονούμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται, βίος, βίος· χίος, χίος· θρίος, μνίος ὁ ἀπαλός παρὰ Εὐφορίωνι. καὶ ἰῶ ἡματι, Ἰλιάδος ζ', ἐν μῆ ἡμέρᾳ· ἡ εὐδεῖα, τὸ ἰον αὐδετέρως, τοῦ ἰου· σημαίνει τὸ μόνον· ἢ ὁρμητικῇ ἰῶ, περισπωμένῳ· καὶ σσημειώται μὴ φυλάξαι τὸν τόπον τῆς γενικῆς.

Ἰός, σημαίνει τὸ βέλος· διὰ τὸ βλαπτικὸν εἶναι· ὡς περ γὰρ ὁ ἰός Φαρμάκον ἐστὶ τοῦ σιδήρου, αὐτὰ καὶ οὕτως 50 τοῦ σωματός, ἢ παρὰ τὸν ἰόν, τὰ δολοῦν τὸ Φαρμάκον τοῦ ὀφθαλμοῦ· καὶ γὰρ ἔχρην τὰ βέλη ἀπὸ τοῦ ἰού τοῦ

ὁ Φεως· ἵνα τιτρωσκόμενός τις εὐθως ἀναίρεθῇ. ἡ παρὰ τὸ ἵεναι ποιεῖν τοὺς τιτρωσκόμενους εἰς ἄδου. ἀπὸ τοῦ ἵημι γίνεται τὸ ἵεναι· καὶ γὰρ λίαν πορεύεται τὸ βέλος· καὶ ὁ ἰός πορευτικός ἐστίν.

473 Ἰομωροί, οἱ περὶ τοὺς ἰούς καὶ τὰ τόξα πεπονημένοι καὶ μεμορημένοι, ὃ ἐστὶ καμνοντες, τοξόται. παρὰ τὸν μόρον, κατὰ ἑκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ὃ σημαίνει τὴν εἰμαρμένην καὶ τὴν κακοπάθειαν· οἶον, τρίγληνα μορόεντα· — ἡ ἀμελοῦντες.

Ἰοχέαιρα, ἡ Ἀρτεμις, ἡ περὶ ἰούς καὶ τόξα χαίρουσα· ἡ παρὰ τὸ χέειν τοὺς ἰούς, ὃ ἐστὶ τὰ βέλη· τοξότις γὰρ ἡ θεός.

Ἰότης ἰότητος, λέγεται ἡ βουλὴ καὶ ἡ φροντίς. ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ βέλους, ἰός, ἰότης· ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι καὶ εἰς πάντα ἵεναι.

10 Ἰον, ὄνομα βοτάνης, τὸ ἄνθος· παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχύ. καὶ Ἡσίοδος, — περὶ κρήνην ἰοειδέα· — ἀντὶ τοῦ τὴν ἀνθρώδῃ· Ὅμηρος δὲ, ἰοειδέα πόντον· — τὸν μελανώδη ἐλαβεν.

Ἰόπη, πόλις Παλαιστίνης. εἴρηται δὲ, οἰοῖναι Αἰθιοπὴ τίς οὕσα· κατεῖχον γὰρ αὐτὴν Αἰθίοπες.

Ἰόνιος κόλπος, ἀπὸ τῆς Ἰούς, ὡς Αἰσχύλος.

Ἰουδος, ἡ πρώτη ἐκφυσις τῶν τριχῶν· ἀπὸ τοῦ εἰς τὰ ἄνω ἵεναι τὴν τρίχα, ὡς ἄνθος βλαστάνουσιν.

20 Ἰορδάνης, παρὰ τὸ ἰορ καὶ τὸ δάνος· ὄνομα ποταμῶν· δύο γὰρ εἰσι ποταμοὶ ἐν ταυτῷ μεμιγμένοι. κλίνεται Ἰορδάνου· τὰ εἰς ἧς κύρια, μὴ παρ' οὐδετέρου συντιθέμενα, εἰς ου ἔχει τὴν γενικὴν, οἶον, Ἑρμιόνης Ἑρμιόνου.

Ἰπνος, κάμινος ἡ Φοῦρνος, ἡ Φάνος· καὶ τὸ μαγειρεῖν, καὶ μέρος τι τῆς νεώς.

Ἰπος, σημαίνει τὴν παγίδα τῶν μυῶν, καὶ τὸ πραιτώριον. παρὰ τὸ ἵπτω τὸ βλάπτω, γίνεται ἵπος· καὶ γὰρ τοῦτο εἶδος Φαρτικόν ἐστὶ τῶν μυῶν. καὶ παρὰ τὸ ἵπος, γίνεται ἰπὸ βῆμα, σημαίνον τὸ θλίβω. καὶ Ἀριστοφάνης, Ἰπνόμενος ταῖς συμφοραῖς· — ὡς κόπτω κόπος, οὕτως ἵπτω ἵπος.

30 Ἰππος, παρὰ τὸ ἵεσθαι τοῖς ποσί. γράφεται διὰ δύο π, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἵπος τοῦ σημαίνοντος τὴν παγίδα. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἴωνες πάσας τὰς ἀγέλας ἐκδηλύνουσι τῇ προφορᾷ, τὰς ἵππους, καὶ τὰς ὄνους, καὶ τὰς βοῦς λέγοντες.

Ἰππῆς, δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς εὐς ὀνομάτων ἡ εὐθεΐα τῶν πληθυντικῶν τὰ δύο εε εἰς τὴν εἰ διφθόγγον κινεῖ ἐπὶ κυρίου· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ κυρίου, παρ' ἡμῖν μὲν. διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις, εἰς η, βασιλέες βασιλῆς. Χοιροβοσκός.

40 Ἰππίος ὁ Ποσειδῶν· ὅτι δοκεῖ πρῶτον ἵππον γεγεννημέναι Σίσυφον ἐν Θεσσαλίᾳ, τῇ τριαίνῃ πέτρᾳ παῖσας· ὃθεν ἱερὸν Ποσειδῶνος Πετραίου καθίδρυται ἐν Θεσσαλίᾳ. ζῆται Ἰπποκόοντος, Ἰππασία.

Ἰπκίῳδον. κερηνῶνος. πῶς; ὅτι λάθρα αὐτὸν ἐκ Ποσειδῶνος κηρύσσα, ἐξέδηκεν· ἵππος δὲ αὐτὸν ἐξέθρεψεν.

Ἰππιοχάρμην, τὸν χαίροντα τῇ ἱππικῇ· ἡ ἱππόμαχον· χάρμην γὰρ τὴν μάχην Φασίιν.

50 Ἰππόβοτος, ὁ βόσκων τοὺς ἵππους.

Ἰππουρίν Ἰππουρίδος, εἶδος ἐστὶ περιεφασίας· ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τοῦ οὐρά, ἡ ἐξ ἱππείας οὐράς, ἡ ἐξ ἱππῶν τριχῶν λόφον ἔχουσα. λόφος δὲ ἐστὶ τὸ περιτεῦον τῆς περιεφασίας ἀνάστημα χάριν κόσμου καὶ καταπλήξεως.

474 Ἰππουρίς, διατὶ προπαροξύνεται; τὰ εἰς ρις λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διφθόγγῳ τῇ πρὶν τοῦ υ παραληγόμενα,

ἅπαντα ὀξύνεται, οἶον μελουρίς, (σημαίνει δὲ τὴν σιτοφάγον ἀκρίδα) κυνοσουρίς. σεσημεῖωται τρία, λάμπουρίς, ἡ ἀλώπηξ· Τόμουρίς, ὄνομα πόλεως· καὶ ἱππουρίς.

* Ἰπποκάνθαρος, ὁ ἱππέων τὸν κάνθαρον, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Ἰππότα, ὄνομα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἱππότης· κατὰ μεταπλασμὸν ἱππότα, ἀντὶ τοῦ ἱππικός. ἐπὶ δὲ τοῦ, — ἱππότα Νέστωρ, ἀντὶ τοῦ Φυγάδα ἐστίν.

10 Ἰπποσύνη, ἱππικὴ ἐμπειρία. δασύνεται· τὸ ἰ πρὸ δύο συμφώνων τῶν αὐτῶν ψιλοῦται, ἰλλάς, ἰλλοί· ἵκκος, σημαίνει τὸν ἵππον. σεσημεῖωται τὸ ἵππος.

Ἰππόβοτον, τὸ ἵππους τρέφον. ἀπὸ τοῦ βῶ βόσω, γίνεται βοτός· καὶ μετὰ τοῦ ἵππος, Ἀργος ἐς ἱππόβοτον· — ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγῆγορος ἵππου, ὠνόμασται τὸ Ἀργος ἱππότροφον. διατὶ ἀνεβίβασε τὸν τόνον; τὰ εἰς ος ὀξύτονα δυσύλλαβα ἐν τῇ συνδέσει προπαροξύνεται· βατός, Ἀμβάτος ἐστὶ πόλις· Φατός, ἀρηΐφατος. χωρίς εἰ 20 μὴ παρασύνδετα ὧσι, διὰ τὸ μετρώ μετρήσω μετρήτος· καὶ, — διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ.

Ἰπποκορυσταί, ἐφ' ἵππων ὀπλιζόμενοι· ἡ ἵππους κορύσσοντες, τούτεστι πολεμικοί· ἡ ἐφ' ἵππων μαχομένοι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τὸ κορυστής· τοῦτο ἐκ τοῦ κορύσσω· τοῦτο ἐκ τοῦ κορύνη· ἐστὶ δὲ ἐπικαμπές ῥόπαλον. ἱπποκορυστής· διατὶ οὐκ ἀνεβίβασε τὸν τόνον; ἐπειδὴ τὰ εἰς ἧς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ συνδέσει τοῦ ἀπλοῦ Φυλάσσει τὸν τόνον, ἐρανιστής, ἀρχερανιστής. ζῆται εἰς τὸ Ἡρακλῆς.

30 Ἰππία. ἐκλήθη οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ· ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' ἵππων ἀνῆλθο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ. ἡ ὅτι Ποσειδῶνος οὕσα θυγάτηρ καὶ Κορυφῆς τῆς Ὀλκεανδῆς, ἔχουσα ἄρμα, οὕτως ἐγεννήθη· ὅτι Ἀδραστος Θήβην Φεύγων, ἐπὶ κολωνῷ στήσας τοὺς ἵππους, Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶν ἱππίους προσηγόρευσεν. Ἰπποκένταυρος, ἀναγωγικῶς νοεῖται· Φασὶ γὰρ αὐτὸν λατρικὴν ἐπιδείξασθαι. ἀνάγεται δὲ καὶ οὕτως· ἐπειδὴ τὸ σῆμα αὐτοῦ, τὸ μὲν ἥμισυ, ἵππου ἦν· τὸ δὲ ἥμισυ, ἀνθρώπου· πεφανέρωται ὅτι διὰ τοῦ ἀλόγου μέρους ἐδήλωσε τὸ πρακτικόν· διὰ δὲ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ 40 λογικόν.

Ἰππομανῆς. Σοφοκλῆς Αἴαντι, Σὲ τὸν ἱππομανῆ· — ἦτοι πολεμικὸν καὶ ἵπποις ἐπιμαίνεμενον. εἶαθε γὰρ ἡ προσδήκῃ τῶν τοιούτων ζώων τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν, ὡς θυμὸν ἱππογνώμονα, τὸν μεγάλῃς γνώμης· καὶ βούκαις. ἱππομανῆς· ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος, ἦτοι ὅπου ἵπποι μαίνονται· ἡ τὸν μέγαν καὶ ἀνετον, ἡ τὸν εὐανθῆ, ἐν ᾧ εὐανθῆς βοτάνη, ὥστε μαίνεσθαι τοὺς ἵππους διὰ τὸν καιρὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς χλόης τοῦ 50 λειμῶνος, τὴν μεγάλως μεμηνυῖαν· καὶ τὸν ἀνδρῶντα τῇ χλόῃ· ἐπεὶ καὶ Φυλλομανῆς.

Ἰπποδαμίοι αἱ διὰ τοῦ οἰο Θετταλικαὶ γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ περισπωμένου γενικῆς ὧσι, προπερισπῶνται, καλοῦ καλοῖτο· εἰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου, προπαροξύνονται, ἀχράντου ἀχράντοιο.

Ἰππόκομοι κόρυδες. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ θηλυκῶν συντεθέντα μεταβάλλοντα τὸ τέλος εἰς ος, προπαροξύνεται, 475 ὡς ἄφωρος, ἀναυδος· οὕτω καὶ κόμη, ἱππόκομος πῆληξ. ὅτε δὲ παροξύνεται τὸ ἱπποκόμος, τότε τὸ κομῶν ἐγκείται, καὶ δηλοῖ τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἵππων· ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τοῦ κομῶ τὸ θραπέυω.

Ἰρός, σημαίνει τὸν ἱερὸν. ἀπὸ τοῦ ἱρὸ τὸ πέμπω, γίνεται παράγωγον ἱερός, ὡς τήκω, τακερός· καὶ κράσει τοῦ ἱ καὶ ε εἰς ἰ μακρὸν, γίνεται ἱρός· ἤνικα γὰρ ἐπιφέρεται

τῷ ἰ τὸ ε, τὸ ἰ ἐπικρατεῖ, ἰέρχῃ, ἰρήχῃ· ἡνίκα δὲ τὸ ε καὶ ἰ ἐν διφθόγγῳ ἐστὶ, τότε ἡ εἰ διφθόγγος ἐπικρατεῖ, ταμειῖον, ταμειῖον· Ἀπολλωνίαια, ἀπολλωνεῖα.

*Ιραι, αἱ ἐκκλησίαι, ὡς τὸ, ἰράων προπαροίδαν· ἡ παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ἡ ἀπὸ τοῦ ἰεραὶ εἶναι. ζήτει εἰς τὸ Κάσιρα.

*Ιρος, ὄνομα κύριον ἐν Ὀδυσσεύῃ, ὁ πτωχὸς καὶ πένθος· ὃς κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ εἶρω τὸ λέγω· καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων, — Ἰρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες, Οὔνεα· ἀπαγγέλλεσκα κίων, ὅτε ποῦ τις ἀνῶγει· — ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἰερός γίνεται κράσει ἰρός, καὶ Ἰρος κύριον. πολλὰ γὰρ εὐρίσκονται ὀξύτονα, ἅτινα γινόμενα κύρια, βαρύνονται· οἶον, ξανθός, Ξάνθος· πυρρός, Πύρρος· γλαυκός, Γλαυκός· λευκός, Λευκός. οὕτως οὖν καὶ ἰρός, Ἰρος. καὶ ἄλλως· τὰ διὰ τοῦ ἰρος δισύλλαβα κύρια, καὶ βαρύνονται, καὶ διὰ τοῦ ἰ γράφονται· οἶον, Κίρος, ὄνομα κύριον· Πίρος, ὄνομα ποταμοῦ· καὶ Τίρος, ὄνομα ποταμοῦ· Μίρος, ποταμὸς Φρυγίας· σκίρος, ὁ γύψος· Σβήρος δὲ, ὄνομα κύριον. πρόσκειται κύρια, διὰ τὸ λῆρος, ἡ Φλυαρία· καὶ νειρός ὀξύτονον· οὐκ ἐστὶ δὲ κύριον· σημαίνει τὸν ὀρηκτικόν. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ Ἰρος ἐλέγτο, ἀλλὰ καὶ ἄλλος πρὸ αὐτοῦ ἦν Ἰρος λεγόμενος. ἐστὶ δὲ καὶ Ἰρος πόλις Θασσαλίας, ἀπὸ Ἰρου τοῦ κτίσαντος αὐτήν.

*Ιρις, σημαίνει καὶ ποταμοῦ τὴν εἶδος, καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸν περὶ τὴν κόρην κύκλον, καὶ τῶν λίθων τοὺς κρυσταλλώδεις· καὶ ἀρωματικὴ πόα.

*Ιρις, σημαίνει τὴν ἀγγελὸν τῶν θεῶν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ εἶραι καὶ λέγειν τὰ μέλλοντα· σημαίνει καὶ τὴν νεφελώδη ζώνην, τὸ τόξον τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φαινόμενον· καὶ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ εἶρω· παρὰ τὸ σημαίνειν καὶ προλέγειν τὸ μέλλον ἔσεσθαι, χερμῶνα ἢ εὐδίαν. ἡ παρὰ τὸ τηρεῖν καὶ κινεῖν τὸν ὄμβρον. σημαίνει καὶ ποταμόν, ὡς παρὰ Ἀπόλλωνι, — ποταμὸν ἀγχιροῦν Ἰριν· — σημαίνει καὶ τὴν φιλοσοφίαν, καὶ ἔριν, καὶ φήμην. τὰ εἰς ρις θηλυκὰ ῥηματικά δισύλλαβα ἐνὶ φωνῇαντι θέλει παραλήγεσθαι, οἶον, χαίρω, χάρις· εἶρω, ἔρις καὶ Ἰρις· δαίω, δῆρις· τὸ δὲ κουρίς, ὃ σημαίνει τὸ ἐργαλεῖον τοῦ κευρώς, ὀξύνεται· τὸ δὲ Χαίρις Χαίριδος, ὄνομα κύριον, ἀρσενικόν ἐστὶ. τὸ θουρίς ἀπὸ τοῦ θουρος γίνεται.

*Ισαν, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο. τοῦ εἶμι τὰ πληθυντικά διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰω βαρυτόνου, οὗ ὁ παρατατικός, ἴεν, οἶον, — ἄσπον ἴεν πολυκάρπου αἰωῆς· — ἐξ οὗ καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦϊον. ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο σχῆμα κατὰ Ἀπολλώνιον. ἐστὶν εἶω· εἴτω διαίρεσαι, εἴω· καὶ κατὰ ἀφαιρέσιν τοῦ ε, γίνεται ἰω, καὶ ἰω περισπωμένως. ζήτει, ἐκ τοῦ εἶμι οὖν, ὁ παρατατικός, εἶν· τὸ πληθυντικόν, ἴμεν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τῶν εἰς μι καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται· τὸ τρίτον, ἴσαν. ἡ ἀπὸ τοῦ ἴημι· οὗ ὁ μέλλων, ἦσω· ὁ ἀόριστος, ἦσα· τὸ πληθυντικόν, ἴσαμεν· τὸ τρίτον, ἴσαν.

*Ἰσαι, σημαίνει τὸ γινώσκουσιν. ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ ἐπίσταμαι, ὁ μέλλων, εἴσω· γίνεται ῥήμα περισπωμένον διὰ τοῦ ἰ, ἰῶ· οὐ παράγωγον, ἴσημι· σημαίνει τὸ αὐτὸ τὸ πληθυντικόν, ἴσαμεν· καὶ συγκοπῇ, ἴμεν· τὸ δεύτερον, ἴατε· καὶ συγκοπῇ, ἴστε· τὸ τρίτον, ἴσασιν ὁμοφώνως τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς μετοχῆς τοῦ ἴσαντος ἴσαι. καὶ οὐ προπερισπάζεται, ὥσπερ τὸ ἰσάσαι καὶ κυχρᾶσι. διατὶ δὲ ἡ ἴσας μετοχὴ βαρύνεται, πάντων τῶν εἰς ας ὀξύτονουμένων, οἶον ἰστάς, κυχράς;

ἐστὶν οὖν εἰπεῖν. ὅτι ὁ χαρακτήρ ἐστὶν αἷτιος τῆς βαρυτόνου τάσεως· πᾶσα γὰρ μετοχὴ διὰ τοῦ ἴσας βαρύνεται· οἶον γνέσας, λαβίσας.

*Ἰσθι τὸ σημαίνειν τὸ ὑπαρχει, ἀπὸ τοῦ εἶμι· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐμέν· τὸ προστακτικόν, ἔθι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἴσθι· τὸ γὰρ ε, πλεονάζοντος συμφώνου, τρέπεται εἰς ἰ· τοῦτο δὲ τὸ ἴσθι, κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τὸ ὀφειλόμενον ε ἀναδέχεται, καὶ γίνεται ἔστω.

*Ἰσθι, σημαίνει τὸ γίνωσκει. ἐκ τοῦ ἰσῶ. τὰ εἰς σ λήγοντα ῥήματα, κατ' ἐνδεῖαν χρόνου ἐκ βαρυτόνων εἰς περισπωμένα μεταγόμενα, διχρόνῳ βραχεῖ παραλήγεται, οἶον πείθω, πιθῶ· στείχω, στιχῶ· Φεῖω, Φιδῶ· τεύχω, τυχῶ. οὕτως οὖν καὶ εἶδω, εἴσω, ἰσῶ· καὶ ἴτημι παράγωγον· ὅπερ Δωρικῶς γίνεται ἴταμι, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, — καλῶς ἀλλὰ τοῦτο γ' ἴταμεν· — καὶ τὸ προστακτικόν, ἴσθι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἴσθι· τὸ 3^{ον} τρίτον, ἰσάτω, καὶ ἴστω κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ τοῦ γινωσκέτω· ἴστω νῦν τόδε γαῖα· — ἄλλως· ἴσημι τὸ γινώσκω· ὁ μέλλων, ἴσω· ὁ ἀόριστος, ἴκα· ἡ μετοχὴ, ἴσας ἴσαντος· καὶ τὸ προστακτικόν, ἴσθι καὶ ἴσθι· τὸ δοικόν, ἴστων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε γίνεται ἰστέον.

*Ἰθι, σημαίνει τὸ πορεύου, καὶ ἐλθέ, καὶ παραγενεῖ. ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικόν, ἴμεν· τὸ προστακτικόν, ἴθι· τὸ τρίτον, ἴτω.

*Ἰσκειν Ἰσκειν ψεύδαι πολλά λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα· — τινὲς βούλονται τὸ ἔλεγε σημαίνειν· ἄλλοι δὲ, ἥϊσκειν εἰκαζεν καὶ ὁμοῖον· τὸ γὰρ ὅλον, πολλὰ ψευδῇ λέγων εἰκαζεν, ὥστε ὅμοια εἶναι ἀληθέσι. ἀπὸ τοῦ εἶδω τὸ ὁμοῖω ὁ μέλλων εἴσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, εἴσκω· καὶ ἀπειδὴ οὐδέποτε τὰ διὰ τοῦ ἰσκέ θέλει ἔχειν πρὸ τέλους τὴν εἰ διφθόγγον, γίνεται κατὰ διαφασιν εἴσκω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἴσκω. Ἰλιάδος λ', Αἰνέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπέσχονται πολέμοιο· — ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦντες.

*Ἰσις, δαίμονος ἐστὶν ὄνομα τιμωμένης παρὰ Αἰγυπτίοις. ἴσον γίνεται ἴσις· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῇ γῇ· καὶ γὰρ ἡ γῇ ἴση ἐστὶ, καὶ σφαιροειδής. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, αὕτη ἐστὶν ἡ ἰῶ· τούτου χάριν διὰ τοῦ ἰ γράφεται· ἀπειδὴ παρὰ τὸ ἴσθαι ἐστὶ· καὶ γὰρ πολλὰ ἀπλανῆθῃ ἡ ἰῶ μεταβληθεῖσα εἰς βῶν ταῦτα. ὑπάγεται δὲ τὸ ἰσις τῷ κανόνι τοῦ Βιθυνία· καὶ γὰρ ἔχει τὸ ἰ ἐν τῇ δευτέρῃ συλλαβῇ ὡς ἴρις.

*Ἰσθμρος, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ ἴσις καὶ τὸ δῶρον.

*Ἰσανδρος ἐκ τοῦ ἀνδρός καὶ τοῦ ἴσος, γίνεται ἴσανδρος.

*Ἰσοφαρίζειν, ἐξισοῦσθαι, ἴσος φαίνεσθαι.

*Ἰσμαρος, πόλις Θράκης· ἀπὸ Ἰσμάρου τοῦ Ἀρεως καὶ 477 Θράσσης παιδός· Ὀρος.

*Ἰσμα, τὸ ἴδρυμα· παρὰ τὸ ἴζω.

*Ἰσραήλ, παρὰ τὸ ἴς, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ τὸ ὀρῶ τὸ βλέπω, καὶ τὸ ἦλ, ὃ σημαίνει τὸν θεόν· ὁ δυνάμενος βλέπειν θεόν· ἡ νοῦς ὀρῶν θεόν. ἡ παρὰ τὸ ὀρῶ, ὁ μετὰ δυνάμει βλέπων τὸν θεόν.

*Ἰσος, ὁ ὅμοιος ἐξίσου. παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁμοῖω, ὁ μέλλων, εἴσω· ῥηματικὸν ὄνομα, ἴσος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε. εὐρηται τὸ ἰ μακρὸν καὶ βραχύ· παρὰ μὲν τῇ ποιητῇ, 10 αἰε μακρὸν· παρὰ δὲ τοῖς πεζολόγοις, βραχύ. καὶ παρὰ τοῖς ἐποποιῇς εὐρηται καὶ συνεσταλμένον, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς καὶ κωμικοῖς συστέλλεται αἰε τὸ ἰ, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ, Ἰσοῖσι ἰσοῖσι πολεμίοισιν ἀντιθεῖς· — καὶ πάλιν, Κοιῆς τραπέζης ἀξίμῳ ἔχων ἴσον· — κατὰ δὲ ἰαμβικούς ἐπαμφοτερίζει. ἴσως δὲ ὁ ποιητὴς Δωρικῶς ἐκτείνει τὸ δίχρονον, ὡς τὸ ὕδωρ καὶ ἰλὺς, Καῖσθαι ὑπ' ἰλὺς· — καὶ, Ἄρες ἄρες.

- 20 * Ἰσχύοντες, ἐπὶ τῶν τῶν μήλων ἴσον χυόνον ἔχοντων, ὅτε πεταίνουσι.
- Ἰσθμός, οὐ μόνον ὁ λαιμός, ἀλλὰ καὶ στενὴ γαῖα μεταξὺ δύο θαλάσσιων· πορθμός δὲ, στενὴ θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν. Ἰσθμός δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ἴημι, ἢ παρὰ τὸ ἴω ἴσω, ἰσμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἰσθμός. ἢ παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικόν, ἴμεν· ἐξ αὐτοῦ ἰμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ ἐπεισέσει τοῦ θ, ἰσθμός, εἰς ὃν τις πορεύεται. ἢ ἰσθμός ἐστὶν ὁ βάσιμος τόπος, ἐκατέρωθεν θαλάσσαν ἔχων, ἰθμός τις τυγχάνων, παρὰ τὰ ἰθματα τὰ βήματα.
- 30 Ἰσθμιον, ὁ περιτραχήλιος κύσμος, ὁ περιτιθέμενος τῷ ἰσθμῷ· παρὰ τὸ ἰσθμός, ἰσθμιον, καὶ παρίσθμιον, παρίσθμια. ἰσθμός δὲ καὶ ὁ τραχήλος, παρὰ τὸ εἰσμέναι δι' αὐτοῦ τὰ ποτὰ καὶ τὰ βρώματα. ζήτει εἰς τὸ παρίσθμια.
- Ἰσθμῖ, ἐκ τοῦ στῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἰσθῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥήμα παράγωγον, ἰσθμι. τὸ ι, ἰσθῶ· πᾶς ἀναδιπλασιασμός δια βραχέος ἐμφέρεται. ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἐστὶ κυρίως· ἀναδιπλασιασμός γὰρ κυρίως ἐστίν, ὅταν τὸ ἐξῆς τῆς λέξεως δις τὸ αὐτὸ σύμφωνον παραλαμβάνει· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ ἐξ ἑνός Φωνήεντος, οἷον ὦ, ἰσθῶ, ἰσθῶ. ποσαχῶς γίνονται ὁ ἀναδιπλασιασμός; τετραχῶς· εἰς ἀρχῇται ἀπὸ τοῦ στ τὸ ῥήμα ἢ ἀπὸ Φωνήεντος, διὰ τοῦ ι μόνου γίνεται ὁ ἀναδιπλασιασμός, στῶ, ἰσθῶ· ὦ, ἰσθῶ· εἰ δὲ ἀπὸ ἀφώνου, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀφώνου καὶ τοῦ ι μόνου γίνεται, οἷον θῶ, θισθῶ, καὶ τισθῶ, τίθμι. εἰ δὲ δύο σύμφωνα ἔχει ὁ ἐνεστώς, διὰ τοῦ προτέρου· οἷον πλῶ, πίπλω, πίπλημι, πλῆσω· χρῶ, κίχρῶ, κίχρημι, χρήσω. τῶν εἰς μι ἢ πρῶτη καὶ δευτέρα συζυγία, τῷ η παραλήγεται· ἢ δὲ τρίτη, τῷ ω· καὶ ἡ τετάρτη, διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ, τὸ κατηκτικόν, ἰσταμαι, ἰστάμην, ἰστασο· καὶ κατ' ἐνδείαν τοῦ σ, γίνεται ἰσταμαι, ὡς, — ἔπος Φάο· — ἀπὸ τοῦ ἑσταμην, ἑφασσο· καὶ μαρναο, ἀντὶ τοῦ ἐμάρνασο· καὶ ἑσσυο, ἀντὶ τοῦ ἐσσυο.
- Ἰσθῆ μὲν ὄμμα· — κοιλίον ἐστίν· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ὅταν ἀποκοπῇ γίνοιτο τῶν εἰς θι προστακτικῶν, ἐπαύξῃς ἀκολουθεῖ, αἶον ἰσταθι· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἰστα· καὶ ἐκτάσει, ἰσθῆ· — μέγιστος δ' ὁς ἴσθη· — τὸ δὲ, Μείζονα δὲ Κρήτης καλίστα· — ἀντὶ τοῦ εὐτρέπειεν. εἰ μὲν βραχὺ, ἀποκοπῇ ἐστίν· εἰ μὲν δὲ κατὰ ἐκτασιν, ἀπὸ τοῦ ἰσθῶ ἰστα, ὡς βόα. οὕτω Φίλων καὶ Τρύφων· λέγομεν δὲ καὶ ἡμεῖς, ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς ω ῥημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι τὰ τρίτα πρόσσωπα τῶν παρατατικῶν δεύτερα γίνεται τῶν προστακτικῶν, οἷον νοεῖ, Φίλει, βόα. οὕτω καὶ οἱ Ἀττιοί, εἰ μὴ κρησσωται τῇ θι καταλήξει, χρωῖνται τοῖς τριτοῖς προσώποις τῶν παρατατικῶν ἐν ταῖς προστακτικαῖς· οἷον, ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη, τίθη· ἐπίμπλην, ἐπίμπλης, ἐπίμπλη, πίμπλη. οὕτω; Ἰσθῆ δὲ μέγα κύμα· — ὅτι τὰ τοιαῦτα καὶ Δωρικά εἰσιν· οἱ γὰρ Δωριεῖς, λέγουσι πίμπλη κοικόα· καὶ γὰρ τὸ ὄρα, ὅρη λέγουσιν· οὕτω πίμπλα, πίμπλη. Ἡρωδιανός.
- Ἰστωρ] ἀπὸ τοῦ εἶδω εἶσω τὸ γινώσκω, ῥηματικὸν ὄνομα ἰστωρ· καὶ ἐπὶ τῷ ἰστωρ, ἀντὶ τοῦ μάρτυρι, ἢ κριτῇ· καὶ ἱστορία· καὶ συνῆτωρ, συμπρακτωρ, σύμβουλος, συγγνώστης· συνίστωρ, συνόμιλος, γνωστός, μάρτυς, συνειδώς ἐπὶ πράγματι.
- 20 Ἰστός, παρὰ τὸ ἰσθμι, ἀπὸ τοῦ αἰε ἰσάναι· ὅθεν καὶ στύλος. ἐπὶ μὲν τοῦ ὕφαντος, Ἰσθὸν ἐποικισμένην· — ἐπὶ δὲ τοῦ κατάρτιου, Ἰσθὸν δ' ἰστοδόκη πελέμειξαν· — ἰστός, τὸ μέγιστον ξύλον, ἢ κατάρτιος λεγομένη ὑπὸ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

- τῶν ναυτικῶν· ἰστία δὲ, τῆς νηὸς ἡ ὀδὴν, ὅ ἐστι τὸ ἄρμενον. ἀπὸ τοῦ ἴζω, τὸ κατέζομαι, ὁ μέλλων ἴσω· ὄνομα ῥηματικόν, ἰστός καὶ ἰστίον· παρὰ τὸ ἴζειν ἐφ' ἑνὸς τόπου καὶ ἰδρύσθαι.
- Ἰστοπέδη, ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεῶς κοῖλος τόπος, ὃν τινες λιμίδα καλοῦσιν, εἰς ὃν ὁ ἰστός ἐντίθεται.
- Ἰστοδόκη, ἡ ὑποδεχομένη τὸν ἰσθὸν ἰστοδόκη· λέγεται δὲ 3c τὸ κατὰ τὴν πρυμναν ἀνέχον ξύλον, κατ' οὐ κλίνεται ἐ ἰστός. τὰ δὲ παρὰ τοῦ δέξω πάντα διὰ τοῦ κ, ξεινοδόκος καὶ τὰ ὅμοια.
- Ἰσχω, τὸ κρατῶ. ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ, πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσχω· καὶ τὸ ε, ἦνίκα πλεονάσῃ σύμφωνον, τρέπεται εἰς ι, καὶ γίνεται ἰσχω· τὸ κατηκτικόν, ἰσχομαι, ἰσχομένη ἰσχου· τὸ προστακτικόν, ἰσχου· καὶ κατὰ διάλυσιν, ἰσχεο· — σὺ δ' ἰσχεο· — ἀντὶ τοῦ παύου καὶ κατέχευε τὴν ὀργήν. ἢ ἀπὸ τοῦ σχω τὸ κρατῶ γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, ἰσχω· οὐ περ σχηματίζεται 4c τὸ αὐτὸ· ἐξ οὗ παράγωγον, ἰσχάνω· ὅθεν τὸ, Τόνδ' οὐτ' ἄρτι γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχάνουσιν· — ἀντὶ τοῦ κατέχουσι καὶ κωλύουσιν.
- Ἰσχάνων] Ἰσχάνων Φιλότῃτος εὐστραφάνου Κυθρεῖης· — σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶν. ὥς περ ἀπὸ τοῦ Φῶ γίνεται Φαίνω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχω, γίνεται ἰσχάινω· ὁ μέλλων, ἰσχάνω· καὶ ἐκ τούτου γίνεται ἰσχάνων. γράφεται καὶ ἰσχάνων. παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι, ἰχαλῶ· καὶ τροπή, ἰχανῶ. ἢ ὥς περ παρὰ τὸ καμφαίνω, ὁ μέλλων, καμφάινω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἰχώ ἰχαίνω, ἰχανῶ· καὶ ὥς περ τὸ γινώσκω, ἅμα τῇ ἀποβολῇ τοῦ 5c γ ἐξετάθη τὸ διχρονον, καὶ μετήλθεν ἡ θέσει μακρὰ εἰς Φύσει μακρῶν οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχάνω μέλλοντος γίνεται ἰχανῶ ἀποβληθέντος τοῦ σ, καὶ ἐκταθέντος τοῦ ι· καὶ μετάγεται ὁ μέλλων εἰς ἐνεστώτα, καὶ γίνεται ἰχανῶ ἐνεστώς, ὡς ἀπὸ τοῦ εἶρω ἐρῶ, γίνεται ἐνεστώς ἐρῶ.
- Ἰσχία, ὅτι ἰσχει τοὺς κατημένους· σημαίνει δὲ ἰσχίον τὸ ὑπὸ τὴν σφῦν ὀστέον, εἰς ὃ ἐγκνείται τὸ ἱερὸν ὀστέον, ὅπερ καὶ γλουτός καλεῖται, καὶ κοτύλη, παρὰ τὴν 479 κοιλότητά· ἢ τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται.
- Ἰσχύος, ὁ λεπτός. παρὰ τὸ ἰσχω, ἰσχύος καὶ ἰσχύος. ἢ παρὰ τὸ ἰσχω, ἰσχύω καὶ ἰσχύος· καὶ ἰσχυομυθύντες, τὸ ἀκριβολογοῦντες.
- Ἰσχυρός] ἀπὸ τοῦ ἰσχω κατὰ παραγωγὴν γίνεται ἰσχύω· ὁ μέλλων, ἰσχύσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, ἰσχύς· καὶ ἰσχυρός, ὁ ἰσχειν καὶ ἀντέχειν δυνάμενος. τὰ διὰ τοῦ υρος ἄρσενικα, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται. τὸ υ, μακρόν· τὰ εἰς ρος λήγοντα οξύτονα, 1c ἔχοντα τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους μακρὰν Φύσει ἢ θέσει, μακρὰν ἔχει τὴν πρὸ τέλους καὶ οξύνεται, οἷον τολμηρός, ὀκνηρός.
- Ἰσχάς, ἀπὸ τῆς ἰσχύος· ἐπειδὴ πρὶν τὴν κρεωδυσίαν δοθῆναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐχρῶντο τῇ ἰσχαδί. ἢ ἰσχάς ἐστιν οἶονε τὸ κατισχυαμένον σῆκον. παρὰ τὸ ἰσχω, ἰσχύω ἰσχυάδες, τὰ λεπτονύχεντα σῆκα ἐν τῷ ξηραίνεσθαι· ἢ ὅτι ἕως τούτου προβαίνει ὁ καρπός. πρῶτον γὰρ ἐστὶν ὀλυνθος· εἴτα Φηληξ· εἴτα σῆκον· καὶ λοιπὸν ἔσχατον ἰσχάς, ἢ ἰσχειν ποιοῦσα τὴν αὔξησιν· 2c Φθινόπωρον γὰρ ἐστίν.
- Ἰσχνόν, θαλπεῖον, ἢ σαπρόν· καὶ εἰ μὲν σημαίνει θαλπεῖον, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ εὐφραίνω· εἰ δὲ τὸ σαπρόν, παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω, οἶονε τὸ ἀποπεμπόμενον.
- Ἰταμόν, τὸ ἀναιδές· παρὰ τὸ ἰσθαι, ὅ ἐστιν ὀρμᾶν. τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀναιδεῖς.

Ε ε

- Ἰτέα, παρὰ τὸ ἰέναι· ἐκχέως γὰρ αὖξεται· ἢ παρὰ τὸ ἰόν, τὸ πορευτόν· ὁρμητικὸν γὰρ τὸ Φυτόν.
- Ἰτέον, ἐπὶ βῆμα ποιότητος, ἀντὶ τοῦ πορευθέντος. ἀπὸ τοῦ
30 εἶμι ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἢ· ἢ μετοχή, εἰς, ἔντος· καὶ τὸ προστακτικόν, ἔθι· καὶ τροπή τοῦ ε εἰς ι, ἰθι· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἰθέον, καὶ ἰτέον, τροπή τοῦ θ εἰς τ.
- Ἰτην, — τὴν δ' αὖτις Ἰτην παρὰ νῆας· — οὗτοι δὲ πάλιν παρεγένοντο. ἔστιν ἰημι τὸ πέμπω· καὶ συγκοπῇ τοῦ η, γίνεται ἰμι· ὁ παρατακτικός, ἰν, ἰς, ἰσι· τὸ διυκόν, ἴτον, ἴτην.
- Ἰτης, ὁ ἐπὶ πάντα ὁρμῶν· ἀπὸ τοῦ ἰέναι. ἀπὸ τούτου καὶ εἰσιτήρια. οὕτως Ὡρος.
- 40 Ἰτρον, τὸ καπνῶδες τραῦμα ἢ πλάσμα, ἀπὸ τοῦ ἰέναι· ἐπὶ λεπτὸν γὰρ ἔλκεται.
- Ἰτυς, ἡ περιφέρεια τοῦ ἄρματος ἢ τοῦ τροχοῦ· ἀπὸ τοῦ ἰέναι.
- Ἰτύλος, ὄνομα κύριον, ὁ ἐκ τοιούτων γάμων Τηρεῖ γενόμενος, οἷον σύμβολον συμφορᾶς· τύλους γὰρ καὶ τύπους τὰ σημεῖα λέγουσι τῆς ταλαιπωρίας.
- * Ἰττω, ἀντὶ τοῦ ἴστω, Βοιωτικῶς.
- Ἰτωνίς καὶ Ἰτωνία ἡ Ἀθηνᾶ εἰρηται παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς, ἀπὸ τινος πόλεως Ἰτάνος. Πησὶ δὲ ὁ γενεαλόγος Σιμωνίδης, Ἰτάνου θυγατέρα γενέσθαι δύο, Ἀθηνᾶν καὶ Ἰοδάμαν· ἃς ἐξηλώκυσεν τὴν ὀπλομαχικὴν, εἰς
50 ἔριν τὴν εἰς ἀλλήλους χωρῆσαι, καὶ ἀναιρεθῆναι τὴν Ἰοδάμαν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. οἷον, Πηλιάδες σκοπιῇσιν ἐδάμβεον εἰσορόωσαι Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτάνιδος, Ἀπολλώνιος.
- Ἰϋγέ, ὁ ἔρως, καὶ ὄρνειν τι τὸ λεγόμενον δεισπονηγίς, ὃ χρώνται αἱ Φαρμακίδες εἰς Φίλτρα. Ἰϋγας ἔχουσιν ἐν τοῖς λόγοις οἱ σοφισταί· — Ἰϋγι, βοή, Φωνή· καὶ Ἰϋζει, βοᾷ, κραυγὴν ποιεῖ. λέγεται δὲ καὶ Ἰϋγέ σύριγγ μονοκάλαμος. σημαίνει δὲ καὶ ψῆδν. καὶ Ἰϋμός Φωνή, συριγγός. Ὀμηρος, — οἱ δ' Ἰϋζοντος ἔποντο· — τουτέστι συρίζοντος. ἔστι δὲ πεποιημένη ἢ λέξις. καὶ Ἰϋζουσιν, ἀγροικῇ Φωνῇ προφέρονται, Φωνοῦσι. πεποιήται δὲ τοῦνομα, παρὰ τὸ ἰού ἐπὶ βῆμα.
- Ἰφι, τὸ ἰσχυρῶς. ὡς ἀπὸ τοῦ νόστος νόστου γίνεται νοστόφι, καὶ κατὰ συγκοπὴν νόσφι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἰς ἰνός, ὁ σημαίνει τὴν δύναμιν, γίνεται ἰνόφι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, Ἰφι. τὸ δὲ ι ἐστὶ μακρόν, ὡς δικατάληκτον, ἰς, καὶ ἰν.
- Ἰψα μῆλα, εὐτραφή, ἢ ἰσχυροποιὰ τῶν ἐσθίωντων· ἢ κατ' εὐφημισμὸν, τὰ ἀσθενή, καὶ οὐκ ἰσχυρά.
- Ἰφίς, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ Ἰφι. τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ πάντα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον Ἰφιμέδουσα, Ἰφιγενής, Ἰφικλῆς. Εὐφορών αὐτὴν ἐτυμολογεῖ Ἐλένης καὶ Θησέως· ὑποβλήτην δὲ δοθῆναι Κλυταιμνήστρᾳ· — οὐνεκα δὴ μιν Ἰφι βιασαμένη Ἐλένη ὑπεγείνατο Θησεῖ· — ἐξ Ἐλένης καὶ Θησέως.
- 20 Ἰφικλός, ὁ ἦρας, Ἰφικλός τις ὢν· ταχύτατος γὰρ ἱστορεῖται· καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, Πρωτεσίλαος καὶ Ποδάρκης.
- Ἰφθίμος, ὁ ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος. ὡς παρὰ τὸ ἄνθος γίνεται ἄνθιμος, καὶ κύδος κύδιμος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Ἰφι, Ἰφθίμος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θῆτα· ἢ ὡς περ παρὰ τὸ πρῶτ', πρῶτιμος· καὶ ὀφέ, ὀφθίμος· ἅμα δὲ τῷ πλεονασμῷ τοῦ θῆτα, καὶ ὁ χρόνος ὑπερεβιβάσθη· καὶ ἢ μὲν ἀρχουσα, θέσει μακρὰ ἐστίν· ἢ δὲ παραλήγουσα, φύσει. οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι σύνθετός ἐστι, παρὰ τὸ Ἰφι καὶ τὸ θυμός, Ἰφθυμός· καὶ συγκοπῇ, Ἰφθίμος. οἷστιν ἀντίκειται τὸ θηλυκόν, Ἰφθίμη ὄν. εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, ἤμελλεν εἶναι κοινὸν τῷ γένει· τὰ γὰρ σύνθετα

κοινὰ εἰσι τῷ γένει· ὅδον, ὁ Φιλόσοφος, καὶ ἡ Φιλόσοφος· ὁ κύνσοφος, καὶ ἡ κύνσοφος· ὁ αἰοικος, καὶ ἡ αἰοικος· χωρὶς εἰ μὴδὲν πλεον σημαίνει τοῦ ἀπλοῦ· διὰ τὸ ἐναντίος, ἐναντία· ἐναντίβιος, ἐναντιβία· ἐναλίγκιος, ἐναλίγκια. ταῦτα γὰρ κοινὰ εἰσι τῷ γένει· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐδὲν πλεον σημαίνει τοῦ ἀπλοῦ. τὸ γὰρ ἀντίος καὶ ἐναντίος, καὶ τὸ ἀλίγκιος καὶ ἐναλίγκιος, τὰ αὐτὰ σημαίνει ἄπερ καὶ τὰ ἀπλῆ. σημαίνει 40 δὲ τρία, τὸν ἰσχυρόν, ὡς τὸ, Ἰφθίμους ψυχάς· — τὸν πρῶτον, ὡς τὸ, Οἱ ἐ μέγα περ ἔοντα, καὶ Ἰφθίμον καὶ ἀγαθόν· — τὴν συναντήν, ὡς τὸ, Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδους Ἰπποδάμεια.

Ἰχθύς, παρὰ τὸ ἰθύω τὸ ὀρμῶ, ἰθύς, καὶ ἰχθύς.

Ἰχνος, παρὰ τὸ ἰσχειν (ὃ ἐστὶ συνέχειν) ὅλον τὸν πόδα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνέχεσθαι τῆς γῆς.

Ἰχνιον, ἰχνος, πατήμα· ἀπὸ τοῦ αἰέω· ἢ παρὰ τὸ ἰζω, ἰχμαι, ἰχνιον, ὡς παίζω, παίγνιον, προπαροξύνεται, ὡς τὸ ἀραχνιον· οὐ γὰρ ἐστὶν ὑποκοριστικόν, ἀλλ' ἀπὸ 50 βήματος ἐσχηματίζεται. εἰς τὸ θηρίον.

Ἰχώρ, τὸ σσηπὸς αἷμα. ἀπὸ τοῦ ἰσχω τὸ λεπτύνω, ἰσχωρ, καὶ ἰχώρ, τὸ λεπτύνον τὸ σῶμα ἐν τῷ καταστάζειν· ὅθεν καὶ τὸ ἰῶτα φύσει μακρόν, ὡς ἐν τῷ γίνεσθαι, γίνεται. ζῆται εἰς τὸ ἰσχυρόν. κλίνεται ἰχώρος· ἢ αἰτιατικῇ, ἰχώρ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἰχώ· — ἀπ' ἰχώ χειρὸς ὁμορξεν, Ἰλιάδης ε'. τὰ γὰρ εἰς ὠρ ὁξύτητα ἀρσενικὰ διὰ τοῦ ω κλίνεται, ἰχώρ, ἰχώρος· 481 ἀχώρ, ἀχώρος.

Ἰψ, ὁ σκώληξ. τὰ εἰς ἰψ πᾶσαν διφθογγὸν ἀποστρέφεται. γίνεται παρὰ τὸ ἰπω τὸ βλαπτω, ἰπω, ἰψ. κλίνεται ἰπός, ὡς θρίψ, θρίπος, καὶ ἰξ, ἰκός· καὶ σῆς, σήτος. ἴπες δὲ εἰσιν οἱ σκώληκες οἱ ἐσθιόντες τὰ κέρατα, οἷον, Μὴ κέρα ἴπες ἔδοσαν· — θρίπες δὲ εἰσιν, οἱ ἐσθιόντες τὰ ξύλα σκώληκες· σῆτες δὲ, οἱ ἐσθιόντες τὰ ἱμάτια· ἴπες δὲ, οἱ ἐσθιόντες τὰς ἀμπέλους, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπελῶν· κίς δὲ, τῶν πυρῶν καὶ κριθῶν.

Ἰω τὸ ἐπὶ βῆμα, ἐκ τοῦ ἰωῇ κατὰ συγκοπὴν· Τρύφων 10 δὲ λέγει, ὅτι τὸ ἰω τὸ κλητικόν προσέλαβε τὸ ι καὶ ἐγένετο ἰω· εἴτα τὸ ἰω περισπᾶται· τὸ δὲ ἰω ὀξύνεται, οἷον, ἰω ὦ Ἀπολλων, ἰω ὦ Ἀπολλώνιος, ἰω Λαπεδαίμων. ἀλλὰ σχετικιστικὸν καὶ βακχευτικόν, οὐκ ὑποπίπτει ἀναλογία. περὶ πρῶτων.

Ἰωῇ, σημαίνει τὴν πνοήν. παρὰ τὸ ἰημι, γίνεται ἰή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω. ἰωῇ καὶ ἡ Φωνή, παρὰ τὸ ἰω γίνε- 20 ται, ἢ διήκουμένη εἰς ἀκοήν.

Ἰών, μετοχὴ δευτέρου αόριστου· τὸ θέμα, ἰω· ὁ δεύτερος αόριστος, ἰόν· ἰών, ἢ μετοχή.

Ἰαγή, ἡ σκέπη· ἀπὸ τοῦ ἰέναι· τὸ γὰρ σκέπει ἐπὶ πᾶν ὁ σκέπει ἴεται· καὶ ὑπνοῦναι δὲ αἱ ὑπνοῦναι καὶ σκέπει.

Ἰωκή, ἢ διώξις. παρὰ τὸ διώκω, διωκή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωκή. σημαίνει καὶ τὴν ἀπειλήν.

Ἰωκά τε θαυροῦσσαν. τινὲς γὰρ ἰώ· εἴτα, καταδακρυό- 30 εσσαν. γίνεται δὲ ἐκ θαρμον· ὁ γὰρ Ὀμηρος ἰώκα τὴν ἰωκὴν λέγει, ἡγάγον τὴν διώξιν, ὡς Ἡσίοδος τὴν κρήνην, κρήνα. ὥστε μεταπλασμός ἐστιν.

Ἰωξίς, ὡς ἐκ τοῦ λέγω λέξω γίνεται λέξις, καὶ ἔξω ἄξις, 30 οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ διώκω, διώξω, διώξις· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ.

Ἰωχμός, διώξις, τάραχος. παρὰ τὸ διώξω, διωγμός· καὶ τροπή τοῦ γ εἰς χ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωχμός.

Ἰω, τὸ πορεύομαι· ἐξ οὗ καὶ ἰερόν, ὁ ἀναιμένος τόπος εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ.

Κ.

40 **Κάππα** τὸ στοιχεῖον· ὅτι **Κάππας** ἐστὶν εὖρεμα· ἡ **κάππα** τι δὲν, τὸ ἔχον ὅπα, ὃ ἐστὶ Φωνήν· τὰ γὰρ ψιλὰ ὑποκάτω τῆς γλῶττης ἔχει τὴν προφορὰν τῆς Φωνῆς· καὶ κῆπος; χῆπος τίς, ὃ ἔχων τὴν πόσιν διὰ τοῦ ὕδατος τοῖς Φυτοῖς.

Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ κατεψήφισαντο αὐτοῦ. διαφέρει δὲ ἀποχειροτονία καὶ διαχειροτονία. καταχειροτονία γὰρ ἐγένετο οὕτως· ἔλεγον ὁ κῆρυξ οὕτω· Μειδίᾳ δοκεῖ ἀδικεῖν· ἀναταινάτω τὴν χεῖρα· εἰτα οἱ θέλοντες ἐξέτειναν τὰς χεῖρας· καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο καταχειροτονία· λοιπὸν πᾶσας ἡρίθμου τὰς χεῖρας· καὶ ἄρα ὁ κῆρυξ, ποῖαι πλείους εἰσὶ τῶν Φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μὴ· καὶ ὅσαι αὐ ἦσαν πλείους, ἢ γυνὴ ἐκείνη ἐπεκράτει.

ΚαΦραὺς· ἔχει μὲν καὶ Εὐβοία πρὸς τῇ ἐξῆς Θαλάσσει **ΚαΦραῖα**· — καΦραὺς δὲ λέγεται τόπος Θαλάσσης πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τραχύς καὶ τετραγῶδης, σκοπέλοις διειλημμένος, καὶ ἔρμασι καὶ χοιράσι, καὶ τὰ πρὸς ἀπόβασιν ἀπορώτατος, ὥτε κρηνοῖς περιστοιχιζόμενος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἐστὶ καὶ διηνεῖσι τοῖς ἀνέμοις καταπνεύμενος, ὡς ὁ παρ' Ὀμήρῳ προβλήτης σκάπλος, τὸν οὐποτε κύματα λείπει Παντοίων ἀνέμων· — καΦραὺς ὦν καὶ αὐτός, καὶ ἴσως εἰρηται ἀπὸ τοῦ καταπνεύεσθαι ἀνεπτόκως· κάππος γὰρ τὸ πνεῦμα· ἀφ' οὗ καὶ Ὀμηρος, Αἶαντα Εἰς Ἀγαμέμνονα δίδον ἄγον πεκαφῆτα νίκη· — αἰονεὶ πνευστιῶντα, ἦτοι τὰ τοῦ πολεμικοῦ ἀγῶντος καμάτω, ἢ τῇ ἀγερωχίᾳ τῆς νίκης, τῆς χαρᾶς αὐτῆς τοῦ ἀκαπνευστικοῦ πάρους κατενυκίᾳς, καὶ πέρα τοῦ συνήδους ἐπισπᾶσθαι τὸ πνεῦμα κατεπνεύουσα· παρ' ὃ δὴ καὶ τινες ἔλαθον τελείως ἐκπνευστικότες, μὴ θυνηθέντες τοσούτου τὸ ἐκτόσθεν ἐπισπᾶσθαι πνεῦμα, ὅσον ἐξήρκεσε τὴν ἀπὸ τῆς χαρᾶς εὐρυχωρίαν πληρῶσαι· ἢ ὅτι συναπέρχεται τῇ εὐρυτείᾳ τοῦ συμπτώματος πᾶν τὸ ψυχικὸν πνεῦμα, ὡς ἀπὸ τίνος παρὰ λόγον ἐκρηγνύετο στόματος ἀμέτρως ἐκχεόμενον.

Καββαλὶς, ὁ καταβάλλων, ὁ ἀπὸ κάπης ἄλλος ἐσθίων· ἡ καββαλὶς, ὁ καταβάλλων, οἷον ὁ ἀπὸ ἄλλης κάπης ἐσθίων.

40 **Καβαίσις**, ὁ ἀπληστός, διὰ διφθόγγου, προπαροξύνεται· παρὰ τὸν κάβαν, ὃ ἐστὶ μεταγιστίνον. Κρατῖνος Μαλθακαῖς· ἐστὶ δὲ κύριον πεποιημένον παρὰ τὴν αἴσαν· Ὡρος ὁ Μιλήσιος.

Καβήσις, πόλις Θράκης· ἀπὸ Καβήσου.

Καβαξ, πανούργος.

Καβειροί, ὀνόματα θεῶν τασσάρων, Ἀξίερος, Ἀξίονερσα, Ἀξίονερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡ Δημήτηρ· Ἀξίονερσα, ἡ Περσεφονή· Ἀξίονερσος δὲ, ὁ ἄδης. **Καβαίροι** δὲ δοκοῦσι προσηγορεῖσθαι ἀπὸ Καβαίρων ὀρέων Φρυγίας· ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν. οἱ δὲ, δύο εἶναι τοὺς Καβαίρους· πρεσβύτερον μὲν, Δία· νεώτερον δὲ, Διόνυσον.

Καγκαννα, τὰ ξηρὰ ξύλα καὶ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια, οἰονεῖ κατὰ καυὰ τινὰ ὄντα· παρὰ τὸ καίνειν τὸ κόπτειν, συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ ὥστερ παρὰ τὸ τέκω, γίνεται τέκωνον καὶ τέκων· οὕτω καὶ παρὰ τὸ καῖω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κᾶνον· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, καγκαννον.

40 **Καγκαλόωσι**, χαίρουσιν. ἐκ τοῦ χαῖρω, χαρῶ· κατὰ μετατόπην τοῦ ρ εἰς λ, χαλῶ· ἢ παρὰ τὰ χῶ, χλῶ, καὶ χαλῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, χαγκαλῶ καὶ πλεο-

νασμῷ τοῦ γ, καὶ τραπῇ τοῦ χ εἰς κ, καγκαλῶ· ἐστὶ δὲ δευτέρως συζυγίας τῶν περισπωμένων· παρὰ τὸ ἐν χαλασμάτι εἶναι τὴν ψυχὴν χαίρουσαν· εἴγα τὸ ἐναντίον ἐν τῇ λύτῃ συνέσταλται· ἐνθα τὸ ἄχρεσθαι, παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ τὸ ἐν τῇ λύτῃ συστέλλεσθαι σημαίνει τὸ πληθυντικόν, καγκαλῶμεν καγκαλῶμεν· τὸ τρίτον, καγκαλῶσιν, καγκαλῶσι· καὶ 50 πλεονασμῷ τοῦ ρ ποιητικῶς, καγκαλῶσιν, τούτεστιν ἐν χαλασμάτι ποιοῦσι τὴν ψυχὴν, Ἰλιάδος γ'.

Κάδος, σκευὸς τι. παρὰ τὸ χαδῶ χαδῶσω, ὃ δηλοῖ τὸ χωρῶ, ῥηματικὸν ὄνομα χάδος, καὶ κάδος, τὸ χωρητικόν αγγεῖον. καὶ καδίσκοι, ὑδρία χαλκῶ, εἰς αἷς καδίεντο αἱ ψῆφοι τῶν δικῶν.

Κάδης, ὄνομα τόπου παρὰ τῷ προφῆτῃ Δαβὶδ, Καὶ σου- 485

εἰσις κύριος τὴν ἐρημίαν Κάδης· — σημαίνει καὶ τὸν ἀγίασμόν καὶ τὴν ἀγίαν, παρὰ τῷ μεγαλῷ Βασιλεῖω.

Κάειρα, σημαίνει τὴν ἀπὸ Κερίας γυναῖκα. τὸ εἶρα (ὃ σημαίνει τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν μαντείαν) καὶ τὸ Κάειρα ἀμφιβάλλονται. ὥστερ δὲ ἀπὸ τοῦ μάκαρ μάκαρος γίνεται μάκαιρα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Κάρ Καρός γίνεται Κάειρα· καὶ κατὰ διάλυσιν Κάειρα· καὶ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ρα θηλυκῶν, Κάειρα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου. ζῆται 10 εἰς τὰ πρῶτερα.

Κάθαρμα, παρὰ τὸ καθαίρω· ὁ μέλλων, καθαρῶ, πεκαθάρκα, πεκαθάρμαι· οἶονεῖ τὸ ἀποκαθάρσιμα. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀορίστου τῶν ἀπὸ μελλόντων περιπωμένων τῶν διὰ τῆς αἰ διφθόγγου οἱ Ἴωνες τρέπουσι τὸ α εἰς η, καθαρῶ, ἐκαθήρα· μιανῶ, ἐμίγη· σημαῖ, ἐσημίγη, καὶ ἐσημιγμένην. χρωῖνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι.

Καθίζω, ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἴζω· Ἄλλους μὲν Τρῶας καθίζον· — ἀντὶ τοῦ καθιδρυσθῆναι ποιεῖν. ὁ μέλλων, καθίζω. ἢ δὲ τετάρτῃ διφθορεῖται· 20 ται· ὁ Ἀττικὸς μέλλων, καθιῶ· ἐπὶ γὰρ τῶν διὰ τοῦ ἴζω ῥηματικῶν· — τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πρόκειται, ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τῶν δυσλλαβῶν οὐ ποιοῦσι.

Καθ' ἡμῶν· Δεῖ γινώσκειν, ὅτι δασέος Φωνήεντος ἐπιφερομένου, τρέπεται τὸ ψιλὸν σύμφωνον εἰς δασύ· οἷον κατὰ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν· ἐπὶ ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς. ψιλοῦ δὲ Φωνήεντος ἐπιφερομένου, οὐ τρέπεται τὸ δασύ σύμφωνον, Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱόν· — ταῦτο δὲ γίνεται, ἐπειδὴ τὰ δασέα ἐπικρατέστερα εἰσὶ καὶ ἰσχυρότερα τῶν 30 ψιλῶν.

Κάθημαι· ἔω, ἔημι, ἔεμμι· καὶ πράσει, ἤμαι· καὶ μετὰ τῆς κατὰ, κάθημαι. διατὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον· πᾶν παθητικὸν εἰς μι λῆγον ἀπὸ τῶν εἰς μι κλινόμενον, ἐν τῇ συνδέσει, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· κείμαι, ἀπόκειμαι.

Καθού· ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ καθέζομαι, ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ δευτέρως ἀρίστος, ἔον· ὁ μέσος, ἐόμην, ἔου· καὶ πράσει, οὐ· τὸ προστακτικὸν μετὰ τῆς προθέσεως, καθού. ὁ δὲ Ἡραδιανός, ἀπὸ τοῦ καθῆσο, ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τραπῇ.

Καθηκόντως, δεόντως, προπόντως.

Καθωσιωμένος, ἀνακείμενος, ἐγγεγραμμένος.

Καθεῦθε· Ἐνθα καθεῦθε· ἀναβάς· — ἀντὶ τοῦ ἐνομιμάτο. τὰ ἀπὸ φύσει μακρῶς ἀρχόμενα ῥήματα, κατὰ τοὺς παραχρημένους χρόνους ἐν τοῖς ὀριστικοῖς ἀπαθῇ ὄντα, φιλᾷται τὸν τόνον ἐν τῇ συνδέσει· οἷον, εἴχον, κατεῖχον· εὐδε, καθεῦθε. καὶ τὸ καθῆσθαι· Πᾶν ἀπὸ ὁμοτόκου καὶ ὁμοχρόνου θέλει· —

Καθῆστο] ἀπὸ τοῦ ἔξω, εἰσμαι· καὶ ἦσμαι, Δωρικῶς·
 50 ἦσμεν, ἦσο, ἦστο· καὶ ἐν συνθέσει, καθῆστο. οἱ δὲ
 τοιοῦτοι παρακείμενοι καὶ ὑπερσυντέλικοι, εἰς ἔχουσι
 δύο σύμφωνα, ἐν τῇ συνθέσει Φυλάττουσι τὸν τόνον·
 οἶον, ἦγμαι, κατῆγμαι· ἦργμαι, κατῆργμαι. εἰ δὲ ἀπὸ
 τοῦ ἔημι ἦν, ἦν ἂν ἦτο, καὶ ἀνεδίδου τὸν τόνον. ἔω,
 ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος, ἦκα· ὁ παθητικός,
 ἦσμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἦσμεν· τὸ τρίτον, ἦστο καὶ
 484 καθῆστο. ἡ ἀπὸ τοῦ ἔημι, ὁ μέλλων, ἦτω. οὐκ ἀνεδόθη
 δὲ ὁ τόνος· ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι πᾶς πα-
 ρωχημένος ὀριστικός ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχόμενος, καὶ
 ἀπὸ Φύσει μακρᾶς, τὸν αὐτὸν τόνον Φυλάττει καὶ ἐν
 τῇ συνθέσει· χωρὶς τοῦ οἶδα, σύνοιδα, Αἰολικῶς· καὶ
 τοῦ οἰσθα, κατοῖσθα, Αἰολικῶς· καὶ τοῦ εἶξα, ὑπέειχ·
 καὶ τοῦ εἶκον, ὑπόεικον. ἔπυσαν δὲ παραδείγματα τοῦ
 κανόνος ταῦτα· εἶχον, κατέειχον· ὦγε, ἀνῶγε· ὠσμαι,
 ἀπῶσμαι· ὦγμαι, ἀνῶγμαι· πρόσκειται, παρωχημένος
 ὀριστικός, διὰ τὸ εἶπε, ἔειπε· εὐρέ, ἔφευρε· καὶ κα-
 10 ψευδε. ταῦτα γὰρ οὐκ εἰσὶν ὀριστικά, ἀλλὰ προστακτι-
 κά· πρόσκειται, ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχόμενα, διὰ τὸ κεῖτο,
 κατέκειτο· χεῖς, κατέχευε. πρόσκειται, ἀπὸ Φύσει μα-
 κρᾶς, διὰ τὸ ἴξε, ἔφισε. τοῦτο δὲ τὸ ἴξε, κοινῶς μὲν,
 μακρὸν ἔχει τὸ ἴωτα Φύσει, ἐξ οὗ τὸ ἐφίξε προπαρι-
 σκώμενον· Ἀττικῶι δὲ, ἡ ποιηταί, συστέλλουσιν αὐτό,
 τούτεστι θέσει μακρὸν αὐτὸ ἔχουσιν· ἐξ οὗ τὸ ἐφίξε
 προπαροξύτονον.

Καθῆ] στέον ὅτι τὸ κάθη, καὶ δύνῃ, καὶ μέμνη, καὶ
 τὰ ὅμοια, παραλόγῃ εἰσι. τὸ μὲν γὰρ κάθη καὶ δύνῃ,
 20 ἐνεστώτες εἰσὶ παθητικοὶ τῶν εἰς μι· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ
 εἰς μι παθητικός ἐνεστώς, τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον
 πρόσωπον τ εἰς σ, ποιεῖ τὸ δεύτερον, ὡς ἴσται, ἴστα-
 σαι. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ κάθημαι κάθηται κάθη-
 σαι, καὶ δύναμαι δύναται δύνασαι. τὸ δὲ μέμνη, πα-
 θητικός ἐστὶ παρακείμενος· πᾶς δὲ παθητικός παρακεί-
 μενος, τοῦ τρίτου τὸ τ τρέπων εἰς σ, τὸ δεύτερον ποιεῖ
 ὄλον, νεύομαι νεύομαι. οὕτως οὖν καὶ μέμνηται, μέ-
 30 μνηται. παραλόγως ἄρα καὶ τὰ τρία· ἔστι δὲ εἰπεῖν
 περὶ αὐτῶν οὕτως· ἐστὶ μέμνημαι τὸ δεύτερον, μέμνη-
 σαι· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἰωνικῶς, γίνεταί μέμνηται·
 καὶ κατὰ συστολήν, μέμνεαι· καὶ κατὰ κρᾶτιν τῶν
 Φωνήεντων, μέμνη· καὶ μένει τὸ ἰ ἀνεκΦωνήεντον.
 ὁμοίως καὶ τὸ κάθημαι καὶ δύναμαι, κάθησαι καὶ δύ-
 νασαι· ἀποβολῇ, κάθηται καὶ δύναται· καὶ συστολῇ, κά-
 40 θηαι καὶ δύναι· καὶ κρᾶσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, κάθη
 καὶ δύνῃ. οὕτως ὁ Χειροβοσκός.

Κακία, παρὰ τὸ κάτω κεχωρημένηαι.

Κακός, ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, παρὰ τὸ χάζω χάζομαι χακός
 καὶ κακός, ὁ ὑποχωρῶν καὶ Φεύγων· ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου,
 40 καταχρηστικῶς· ἐκείνου γὰρ πάντες ὑποχωροῦμεν. ση-
 μαίνει τὸν δειλόν, ὡς τὸ, Τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέ-
 πεται χρώς ἄλλυδις ἄλλη· — καὶ τὸν εὐτελῆ, ὡς τὸ,
 Ὅς δ' ἦτοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ παδῆς· —
 σημαίνει καὶ τὸν ποιητὴν, ὡς τὸ, Λαμπρότερος πέν
 ὅμι· ἐπὶ, κακὸν δὲ τε σημα τέτυκται· — Κακός χόλος,
 ὁ χροῖον διατιθέμενος ἐπὶ τὸ χεῖρον. ἡ σκώπτων, ἡ
 σινόμενος.

* Κακόσμος, ὁ κακῶς ὄζων.

Κακόχαρτος ἔρις, Ἡσίωδος, ἀμφίβολος· ἦτοι γὰρ ἡ ἐπὶ
 κακῷ χείρουσα, ἡ ἐφ' ἣ οἱ κακοὶ χείρουσι.

50 Κακοδαίμων, ὁ θεῷ ἐπαχθής, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχων
 ἐμπαδῆ.

Κακή] τὴν κακήν ἐπὶ τῆς κακίας τάττουσι· παρὰ τοῦ μετὰ
 κακίας τὸ ζῆν περιποιούμενου διὰ τὸ ρίπτειν τὰ ὅπλα.

Κακίθος, σημαίνει τὸν κολαζόμενον, ἢ κακίζεμενον. παρὰ
 τὸ κακίζω κακίσω κακίστος καὶ κακίθος, ὁ κακίστος.

Κακκάβη, σκεῦος πρὸς ἐψησιν ἐπιτήθειον. παρὰ τὸ κα- 485
 πτω, ὁ σημαίνει τὸ κοιλάνω, δνομα κάβη· καὶ πλεο-
 νασμῷ τοῦ κ, καὶ διπλασιασμῷ, κακκάβη· ἀναλογώτε-
 ρον δὲ θέλει λέγεσθαι ἢ κακκάβος· τὸ γὰρ ἀρσενικὸν
 ὁ κακκάβος, καυτελῶς ἀδίκειον.

Κακκείοντες] Οἱ μὲν, κακκείοντες ἔβαν· — καταποιμα-
 10 θήσονται ἐπορεύθησαν· ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμῶμαι, κέω·
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κέω· ἡ μέτοχή, κείων κείοντες,
 κείοντες· καὶ κακκείοντες κατὰ ἀνυδιπλασιασμόν. ὅτι
 δὲ ἐνεστώς καὶ παρατατικός· σημαίνει δὲ ἐμΦασιν μέλ-
 λουτος. τὸ δὲ κῶ, σημαίνει δύο· τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ
 καὶ κοιτή· τὸ κείω, ἐξ οὗ καὶ τὸ, Κείαμενοι πυρὰ
 πολλά· — ἐκ τοῦ κείω τὸ κοιμῶμαι, κείοντες· ἡ εὐ-
 20 θεία τῶν πληθυντικῶν, κείοντες· μετὰ τῆς κατὰ, κα-
 ταποιμα· καὶ συγκοπῇ, κακκείοντες. τα δὲ τοιαῦτα
 τῶν ῥηματικῶν, ὡς αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐπιθυμητικῶς
 ἔχοντος ἐηλοῦνται. τὸ γὰρ βρωσίω, τὸ βρωτικῶς· καὶ
 τὸ κακκείοντες, τὸ κοιμητικῶς· καὶ τὸ ὀφείοντες, τὸ
 ὀπτικῶς ἔχειν. τῷ δ' οἷον ὀφείοντες, Ἰλιάδος ἔ', ἀντι-
 τοῦ ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν θέλοντες· καὶ τὸ πολεμῇ-
 20 σείοντες, τὸ πολεμικῶς ἔχοντες.

Κάλαθος, κυρίως εἰς ὃν τὰ κάλλη ἀποτίθεται· κάλλη
 δὲ εἰσι τὰ βεβημένα ἔρια· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ
 ἐπὶ τοῦ δεκτικοῦ τῶν τυρῶν καὶ σταφυλῶν. ἡ παρὰ τὸ
 γάλα, γάλαθος, εἰς ὃν τὸ γάλα ἐπιτίθενται τυρεύοντες.

* Καλαμειντής, ὁ ἀλιεύς· ἀλλὰ κυρίως ὁ τοῖς καλάμοις
 ἀλιεύων.

Κάλαμος, παρὰ τὸ καλῶς ἀμαρῆσαι. καλαμίδας, τὰς νῦν 30
 λεγόμενας ὠλένας· ἐπεὶ ἀπὸ καλάμων γίνονται. ἡ τοῦς
 θηλυκοὺς καλάμους τοὺς προσυνδέσμευς.

Καλαμογλυφεῖν] οὔτε ἐν τῷ γλύφῳ ἐνεστώτι, οὔτε ἐν τῷ
 γλύφειν ἅπασα ἡ σύνθεσις ἐγένετο, ἀλλ' ἐν τῷ ὀνό-
 40 ματι· οἶον, καλαμογλύφος, καλαμογλυφῷ.

Καλαροφ καλαροπος, ἡ βουκολικὴ βᾶδις. ἔστι δὲ ξύλον
 κατὰ τὸ ἔτερον μέρος φοπὴν ἔχον, ὃ ἐστὶ καμπὴν· πα-
 ρὰ τὸ ρέπειν τὸ κάλον εἰς ἓν μέρος, ἐν ᾧ ἐστὶ παχύ·
 καὶ ἡ καλουμένη κορδύλα, κατ' κορύνῃ, καὶ ροκαλόν. 40

Καλήζω, κατὰ διάλεκτον. οἱ Αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συ-
 ζυγίας διὰ τοῦ η προφέρουσιν, ἀδικῶ· Ὡς α' τ' ἀδι-
 κῆ· — ποθῶ, ποθῶ· οἶον, Καὶ ποθῶ καὶ μάχο-
 μαι· — οὕτως οὖν καὶ καλῶ· παρὰ μὲν Ἰωσι, καλέω·
 παρὰ δὲ Αἰολεῦσι, καλήω· παρὰ δὲ Κυπρίοις, καλήζω.
 τοῦτο δὲ ἡγούνται κατὰ συγκοπὴν γεγενῆσθαι κλήζω· οὐκ
 ἐστὶ δὲ· εὐρίσκομεν γὰρ αὐτὸ σὺν τῷ ι· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 κλέος κλεῖζω καὶ κληῖζω καὶ κλήζω, ὡς χρεός, χρεῖ-
 50 ζω, χρηῖζω, καὶ χρεῖζω.

Καλήμεθα, καλεῖν ἀπὸ τοῦ καλήω ἀπαρέμφατον. 50

Καλία, κυρίως ἡ ἐκ κάλων κατασκευαζομένη οἰκία, μήπω
 εὐρεθέντων λίθων εἰς ἐργασίαν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ
 ἐπὶ τῶν λιθίνων οἰκιῶν. Ἡσίωδος, Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς
 ἀνὴρ πῖμπλησι καλῇν.

Καλός, ἐκ τοῦ κάλλος· ἡ παρὰ τὸ κάζω· ὁ μέλλων, κά-
 σω· ῥηματικὸν ὄνομα, καλός· ἡ παρὰ τὸ καλῶ, ἐκ τοῦ
 καλεῖν πρὸς ἐαυτὸν ἑκαστον, ὡς ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ ἄγαν
 θέομεν· ἡ παρὰ τὸ κηλεῖν· πάντες γὰρ κηλούμεθα τῷ 486
 καλῷ καὶ θελγόμεθα· ἡ παρὰ τὸ θέλω.

Καλοπαγαθία· ἀπὸ συντιθεμένου ὀνόματος γίνεταί· οἶον
 θεοὺς ἐχθρός, θεοεχθρία, οὕτω καλός καὶ ἀγαθός, κα-
 40 λοπαγαθία.

Καλόπους, κυρίως ὁ ξύλινος· πούς· κάλον γὰρ τὸ ξύλον.
 Κάλοι, χαλοὶ· τυχὲς ἄντες, σὺς χαλᾶται τὰ ἴστιά.

10 Καλινδοῦμαι, τὸ κυλλομαι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ υ εἰς α τρέπουσι, τὰς σάρκας σύρκας λέγοντες. ἐπεὶ οὖν τρέπεται τὸ α εἰς υ, δηλονότι τρέπεται καὶ τὸ υ εἰς α· καὶ οὕτως ἐκ τοῦ κυλλῶ γίνεται καλλῶ· καὶ πλεονασμῶ τῶν συμφώνων, καλίνδω.

Καλῶα, ἡ διδασκαλία.

Καλῶδιον, τὸ σχοινίον. σὺν τῷ ι γράφεται· καὶ ὁ Φεῖλεν εἶναι καλῶδιον· ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἀρχεται, οἷον κάλος· καλῶ· τότε γὰρ διὰ τοῦ ἰδίου γίνεται ἡ παραγωγὴ οἷον, γνωμὴ γνωμίδιον. ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῷ λαγῶδιον, στωδῶδιον· σημαίνει τὴν σταν.

20 Κελύβη, ἐκ τοῦ καλύπτω κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς φ, οἷον εἰ καλύφῃ τις οὐσα.

Καλυψώ, ἡ μὴ ἀπλή, καλύπτουσα δὲ τὸ διανοούμενον· Ὀμηρος, — δολέεσσα Κελυψώ.

Καλυνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ οἶκος· ἀντὶ τοῦ καλμυνοῦ· ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν μετήνεγκε τὸ σπέρμα. Νῆσους περὶ Καλυδῶνα· — ὥς ὁ Ἀπολλόδωρος Φησὶ λέγεσθαι Καλυδῶνα, ὡς καλύβας.

30 Κάλχας, παρὰ τὸ καλχαίνειν, ὃ ἐστὶ κατὰ βᾶθος μεριμνᾶν καὶ κάλχη, ἡ πορφύρα· ὅθεν παρ' αὐτὴν πορφύρειν, τὸ μεριμνᾶν. ἡ παρὰ τὸ κάλχη, ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην· δι' ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. κάλχας δὲ, ὁ τὰ βᾶθη τῶν μαντείων ἐρευνῶν· ἡ ὁ τοῖς βασιλεῦσι τὰ ἐκ θεοῦ μαντεύματα φανερῶν.

Καλχηδών] περὶ τὸν ποταμὸν πόλιν κτίζουσι· καὶ ὁμῶν· ὡς αὐτῷ τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Κάλυξ, ἄνθος ῥόδου μεμυκός· παρὰ τὸ καλύψω. ἡ ἡ τοῦ ῥόδου κεφαλὴ, καὶ ἡ νύμφη, καὶ τὸ ἐνώτιον.

40 Καλά] τὰ καλά, παρὰ Ἀλκυῶνι ἐστίν· οἷον, Καλὰ μελισσόμεναι.

Καλλάτις, πόλις ἐστὶ κτισθεῖσα ὑπὸ Ἡρακλεώτου. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς παρακειμένης λίμνης. Ὄρος.

Κάλλη, τὰ ἀνδρῆ· ἡ τὰ πορφυρὰ ἱμάτια, ἡ τὰ βαπτὰ ἔρια.

Καλλαια, καλοῦνται τὰ κάτωθεν τῶν ἀλεκτρούων ὥσπερ γένεια, διὰ τὸ εἶναι ἀνδρᾶ καὶ πορφυρώδη. τὰ πορφυρὰ γὰρ κάλλη ἐκαλοῦντο. Εὐπόλις, Βαπτειν τὰ κάλλη περίσμενα τῇ θεῷ· — καὶ Αἰσχύλος, Ἐν ποιητοῖς γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν· — ἐνθα καὶ τὸ καλ-
50 λάϊνον. ἐστὶ δὲ χρώμα ἀνδρῶν, ἡ τὸ βέβητον χρώμα οὕτω λεγόμενον. ἐξ οὗ καὶ κέραμος καλλάϊνος.

Κάλλυντρον, κόσμιον· παρὰ τὸ κορῶ, ὃ ἐστὶ σάφειν καὶ καλλύνειν.

Καλλωπίζω, ἐκ τοῦ κάλλος, καὶ τοῦ ὤψ ὡπός τὸ πρόσ-
ωπον.

Κάλλος, παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ· ἡ παρὰ τὸ ἄλλω τὸ πηῶ.

487 Καλλιπάρηον] τὰ δὲ παρὰ τὸ κάλλος ἐν συνθέσει γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται. Καλλιπάρηον, καλὰς παρειὰς ἔχουσιν· ἀπὸ μέρους, καλὴν. παρειὰ δὲ, παρὰ τὸ ἐπαίρω, τὸ συνεσταλμένον μέρος τοῦ σώματος. τὸ ρη, ἡ διχτή· Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν εἰ διφθόγγον εἰς ἡ τρέπουσιν· ἡ οἱ Αἰολεῖς.

Καλλισφύρου, εὐτρεπούς, καλῆς· ἀπὸ μέρους, τῶν σφυρῶν. Κάλλος, ἐπὶ τοῦ ἡμῖν νοουμένου· τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ μύρου τῆς Ἀφροδίτης. Ὀδυσσεύς θ'. καὶ, Ἀχαιῶδα καλλιγύναικα, ἀπὸ τῆς καλλιγύναιξ εὐθείας, τὴν καλὰς γυναῖκα ἔχουσαν.

10 Καλλιγῆρια, καὶ πλυτήρια, ἔρραι β' Ἀθήνησι.

Καλλιέρημα, ἐκ τοῦ κάλλος καὶ τοῦ ἔρημον, ὃ σημαίνει τὸ πρόβατον, ὅπερ ὁ ποιητὴς προπερισπωμένως προφέ-

ρει. — τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται· — σημαίνει δὲ τὸ ἱερεῖον, καὶ τὴν θυσίαν. ἡ ἐκ τοῦ καλλιέρω καλλιέρωσω καλλιέρωμα· καὶ τροπὴ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν. καλλιέρημα δὲ ἐστὶν ἕκαστον τῷ θεῷ Φίλον θυμᾶ· καὶ Χριστιανοὶ μὲν τότε καλλιεροῦσιν, ὅταν ἐαυτοὺς τῷ θεῷ προσά-
20 γωσι πνεῦμα καὶ καρδίαν συντετριμμένην. Ἕλληνες δὲ τότε καλλιερεῖν νομίζουσιν, ὅταν δαίμονι τινι θύσαντες, ἐντύχῃσι τινὸς σημείου ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερείου· καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα, ὅταν τῷ δαίμονι Φίλον τὸ θυμᾶ διὰ τῶν φαινομένων ἀπατηλῶν ὀφθεῖν σημείων. Κάλλιμος, παρὰ τὸ κάλλος. ἡ δὲ διὰ τοῦ μὸς παραγωγὴ διὰ τῶν τριῶν γενῶν γίνεται· οἷον, σκόρος, σκόριμος· ἀγωγή, ἀγώγιμος· κῦδος, κῦδιμος. γίνεται καὶ ἀπὸ ῥήματος, προσδοκῶ, προσδοκίμος· θηράω, θηρῶ, θηράσω, 30 θηράσιμος.

Καλλίων καὶ κάλλιστος, οὐκ ἀπὸ τοῦ καλός, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κάλλος. καὶ τοῦτο δηλοῖ καὶ ἡ γραφὴ καὶ ἡ σημασία. ἡ γραφὴ, ὅτι καλός δι' ἐνός λ'. τὸ δὲ κάλλιστος διὰ δύο· ἡ σημασία, ὅτι ὁ ποιητὴς τὸ καλὸν ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου εἶωθε τάττειν, ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸν κακὸν ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς· τὸν δὲ Νιρέα εἰδὼς ἀσθενῆ, ὅμως Φησὶ περὶ αὐτοῦ, Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἥλιον ἦλθεν.

Κάμαξ, ἀρσενικῶς μὲν, σημαίνει τὸ ὄρυγμα, ἡ τοὺς ἐν τάφῳ πεπηγμένους πασσάλους πρὸς τὴν τῶν πολεμίων 40 ἐρῶν· θηλυκῶς δὲ, τὰς ῥάβδους ἢ δόνακας παραπεπηγότας ταῖς ἀμπέλοις. Ἡσίοδος, Σεισάμενος Φύλλοισι καὶ ἀργυρέσσι κάμαξι· — καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος σ', Εἰστίγμαι δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέσσι· — τούτεστι, πᾶσα δὲ ἐκχεαράκωτο ἡ ἀμπελος κάμαξι, τούτεστι στύλοισι, οἵτινες εἰσὶ ξύλα ὀρθὰ πεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις· παρὰ τὸ κάμνειν ἐν τῷ βαστάζειν τὴν ἀμπελον, οἷον εἰ κάμναξ τις οὐσα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν.

Καυσία, εἴρηται μὲν καμελαΐκιον, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸ 50 καῦμα· καὶ γὰρ ἡ καυσία ἔοικε διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα εἶναι ἐπιτήδειον· ἐστὶ γὰρ τι κάλυμμα κεφαλῆς τοιοῦτον. Ἀντίπατρος Θεσσαλονικεὺς ἐν ἐπιγράμματι, Καυσίῃ ἡ τὸ πάροιθε Μακεδόσιν εὐκόλον ὄπλον Καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ· — Ὄρος.

Κάμηλος, τὸ ζῶον· ὅτι χαμαὶ καθεμένη αἶρει τὸ φορτίον, χάμηλος, καὶ κάμηλος. ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ 488 παρὰ τὸ κμπτειν τοὺς μηρούς ἐν τῷ καθέζεσθαι, καὶ μῆρος τις οὐσα καὶ κάμηλος.

Κάμιρος, παρὰ τὸ ὑπομένειν κωομένην. τὸ ι, μακρόν· τὰ διὰ τοῦ ἰνος πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα ἐκτείνουσι τὸ ι, πλὴν τοῦ ἐχίνος, καρκίνος· πρὸ δύο δὲ τὸν τόνον ἔχοντα, συστέλλει, πλὴν τοῦ κάμιρος.

Καίριος, ὄνομα πόλεως, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Λίνδον Ἰηλυσσὸν τε, καὶ ἠνεμόεντα Κάμιρον· — τὰ διὰ τοῦ ἰρος ἐπὶ πόλεως λεγόμενα καὶ μὴ οὐδέτερα διὰ τοῦ ι γράφεται, Πισίριος, Στάλιριος, Κῦστιριος, Δύσιριος, 10 Σίτιριος. τὸ ἡπειρος οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν· οὐκ ἐπὶ πόλεως γὰρ, ἀλλ' ἐπὶ χωρίου· οὔτε τὸ Στάγειρος· ἔχει γὰρ οὐδέτερον τὰ Σταγείρα. τὰ δὲ ἄλλα πάντα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· χωρὶς εἰ μὴ ὥσιν ἀπὸ δισυλλάβου, μάγειρος, κάμειρος. εἰ μὴ ὥσιν ἀπὸ δισυλλάβου πρόσκειται, διὰ τὸ αἶρος.

Κάμνειν, ἐπὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ νοσεῖν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων· προσλαμβάνον δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀπογνῶναι, οἷον, Ἀπέκαμνον νοσέτων· 20 ἀποκάμνω παραινῶν· — κάμνω σημαίνει τέσσαρα· τὸ κοπιῶ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἀνείρων· — τὸ κατὰ

σπυαῖζω, ὡς τὸ, — κάμα ταύχων: — καὶ τὸ ἀσθναῖ, ὡς τὸ, Καμμέντων ἀρχαλῶτων: — σημαίνει καὶ τοὺς ταύχωντας, ὡς, — βρετῶν εἰδωλα καμόντων: — καὶ καμόντας ἀνδράποδας, ἀντὶ τοῦ ταλευτήσαντας, ἀποδα-
νόντας. κάμα, ὁ μέλλων, καμῶ· ὁ μέσος παρακαίμε-
νος, πέκαμα· ὁ δεύτερος ἀδριστες, ἐκαμον· ἡ μετοχή,
καμῶν καμόντος.

30 Κάμπτω] ἐκ τοῦ γόνυ γονάπτω, κατὰ παραγωγήν· καὶ
συγκοπῇ, γνάπτω· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ, καὶ ἐν ὑπερ-
θέσει, καμπτω.

Καμπή, ἡ καμπτομένη καὶ κεκαμμένη· καὶ καμπάς Φα-
μῆν, τόπον, ὡς κλάσιν πεπονθότων χωρίων. λέγεται
δὲ καὶ ζωδιῶν τι καμπή, ἡ καμπτούσα· τὰ μὲν τελευ-
ταῖα μέρη ἀποταίνει· τὰ δὲ πρὸς τῇ τραχήλῳ κάμ-
πτει· εἰδ' οὕτως ἐπισύρει τὰ ὀπισθεν.

Καμπύλος, ἐκ τοῦ καμπῶ.

Καμπανοί, ὅτι Κάμπον ἐκτίσαν πρὸς τὴν Κύμην, τόπον
οὕτω λεγόμενον· ἔθεν καὶ κάμπη ἐκλήθη. οὕτως Ὀρος.
40 Κάμμορος, οἶοναι κακόμερος· καὶ συγκοπῇ, καμμορος.
Καμμύω, ἐκ τοῦ καταμύω, κατὰ τροπήν.

Καμμένην] κακῶς τῇ λέξει κέχρηται· καμμονία γὰρ ἐστὶ
κυρίως, ἡ ἐκ μονομεροῦς νίκη, ἡ [ἐκ κατὰ μόνας μά-
χης] γινόμενη νίκη, τούτεστιν ἡ μετὰ καταμονῆς νίκη,
ἐπὶ πάλῃς καὶ πυγμῆς, καὶ τῶν ὁμοιοτρόπων ἀγωνισμά-
των· ἐπὶ δὲ ἴππων οὐδ' ἂν χρῆζοι τὸ λεξάνδιον.

Καναχίζεν, ἡχέει· καναχή, ἡ βοή· ἀπὸ τοῦ κενὸν ἀχεῖν.
50 καί, — καναχῆδ' αὐλινδόμενοι Φορέοντο: — ἀπὸ τοῦ
καναχῶ καναχῆσω.

Κανόστρα, ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης.

Κανδύλη, βρωμά· ἐστὶ διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος κατα-
σκευαζόμενον, ὡς τὸ, Ἀμοιτάκην ἐροικον βρωμα.

Κανθός ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἶοναι κνήθός τις ὢν, ἀπὸ
τοῦ κνήθεσθαι συνεχῶς, δακνόμενον ὑπὸ τοῦ παρεις-
ρέοντος ὑγροῦ δακρύου.

489 * Κάνθαν, ὁ κάνθαρος οὕτω εἰρημένος. ἐκ γὰρ τῶν καν-
θων (τούτεστι τῶν ὄνων) κόπρου γεννᾶται.

Κάνθαρος, παρὰ τὸ ένθας ἡ κόπρος, καὶ τὸ ὀρούω· τὸ
ὀρμῶ.

Κάνναθρον] Δίδυμος τὴν περὶνθον πλεκομένην λέγει ρί-
πινθον, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν περὶνθον· τούτο δ' ὑπὸ
Ἐενοφώντος καλεῖσθαι κάνναθρον· ἐπεὶ καὶ κάνη ἡ
ψίαδος. οὕτως Ἐπαφρόδιτος. Ὀρος.

Κανοῦν, εἰς ὃ φέρονται ἱερούργικαὶ μάχαιραι· σημαίνει
10 κυρίως τὴν μάχαιραν, οἶοναι τὸ καίνειν ἔχον κείμενον,
ὃ ἐστὶ κόπτειν· ἀπὸ τῶν γινόμενων ἐν ταῖς θυσίαις
σφαγῶν, σημαίνει δὲ καὶ κανίσκιον. παρὰ τὸ καίνειν
χανοῦν καὶ κανοῦν, ἀπὸ τοῦ καχηνέειν. Δεῖ δὲ γινώ-
σκειν, ὅτι τὰ κανᾶ καὶ ὀστᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ χαλκᾶ
εὖκ ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ ὀστέα καὶ χρυσέα καὶ χαλκέα·
ὥφειλε γὰρ ἂν εἰς ἡ εἶναι ἡ κρασις· ἀλλὰ λέγεται,
ὅτι αἱ ἐνικαὶ αὐτῶν διχῶς λέγονται καὶ ἐντελῶς καὶ
κατὰ πρᾶσιν· οἶον χαλκεον, χαλκοῦν· ὅστέον, ὅστοῦν·
αἱ δὲ ἐντελεῖς εὐθείαι τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς ἐν-
20 τελοῦς εὐθείας τῶν ἐνικῶν γίνονται· αἱ δὲ συνηρημέ-
ναι ἀπὸ τῶν συνηρημένων, ἀπὸ τοῦ πανοῦν, ὅστοῦν,
πανᾶ καὶ ὀστᾶ.

* Κανηφόρος, παρ' ἑνός τὰ κανᾶ μετὰ τῶν λειβῶν φέ-
ρουσα ἐν ταῖς θυσίαις, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Κάνωπος δεῖ λέγειν, οὐ Κάνωβος· ἐπειδὴ αὐδὲν εἰς ὅς
λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενον τῷ ω ἔχει
τὸ βῆτα ἀρτιτικὸν τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἀλλ' ἡ
ἕτερον, ἡ τὸ π, Κρότωπος, ἀνδρωπος· οὕτω καὶ Κά-
νωπος.

Κανών, παρὰ τὸ καίνω τὸ κόπτω, ὃ τὰ τῶν λέξεων κό-
πτων ζητήματα. ἐστὶ δὲ εἰδους περιεκτικῶν. εἰρηται δὲ 30
κανῶν ἀπὸ τοῦ τεκτονικοῦ κανόνος· ὡς τε γὰρ ὁ τέκτων
κέχρηται κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὸ ἀποτελούμενον.
τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμεῖς κεχρημέθα τῷ κανόνι διὰ
τὸ ἐπανορθῶσαι τὰς λέξεις. ἐστὶ δὲ κανών, λόγος ἐντα-
χνος δηλωτικός, ἀπευδύνων ὁμοιότητα πρὸς τὸ καθά-
λου. κανόνας ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, τὰς ῥάβδους, αἷς ἐκρά-
τουν τὰς ἀσπίδας· οὕτω γὰρ ἐκράντο τοῖς πορκαῖν,
οὓς ὄχνα ἐκάλουν· ἕτερον γὰρ ἐπενοήθη ὑπὸ Κερῶν,
ὡς Ἀνακρέων Φησί.

Κάπη, ἡ Φάτη· παρὰ τὸ κάπτειν (ὃ ἐστιν ἐσθίειν) ἰστα- 40
μένους τοὺς ἴππους ἐν αὐταῖς· Ἰλιάδος θ', — ὤρεε δ'
ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησι: — γίνεταί κάπη καὶ κάπη. ἡ
παρὰ τὸ κάπος, κάπη· κάπος δὲ ἐστὶ τὸ πνεῦμα· καὶ
Ὀμηρος, — ἀπὸ δὲ ψυχῆν ἐκπύσσειν, ἀντὶ τοῦ ἐξέ-
πνευσσε· τούτεστιν ἡ ὑπὸ τῶν ἀσθμάτων καταπνευσμένη
τῶν ἴππων. ἡ παρὰ τὸ ἐσθιέσθαι καὶ κεκοιλῆνθαι.

Καπνίζω, ἐκ τοῦ καπνός· τούτο παρὰ τὸ καίω καὶ τὸ
πνοή· κυρίως γὰρ καπνός λέγεται ἡ ἐκ τῆς καύσεως
πνοή· ὅθεν καὶ καπνίζω. ἡ παρὰ τὸ καίω τὸ πνέω,
οὐ παραγνοῶν καπνὸν καπνός. καπνός οὖν ὁ ἀποπνέων 50
τὸ πῦρ, ὡς ἐρέφω, ἐραμνός· στίλβω, στίλβινος. ἐνθεν
πολλὰκις Φησι πυρὸς αὐτῆν τὸν καπνόν. ἡ παρὰ τὸ
κάπος τὸ πνεῦμα, καπός καὶ καπνός. Καπνιστὴν τε
κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλαντο, Ἰλιάδος β', ἀντὶ
τοῦ πῦρ ἀνῆψαν, καὶ ὠψοποιήσαν.

Κάπετος, ἡ τὰ Φρος. ἐκ τοῦ σκάπτω σκάπετος καὶ κάπα-
τος, παρὰ τὸ ἐσθιέσθαι.

Καπύη, πόλις Ἰταλίας, ἣν Ῥώμος καὶ Ῥωμύλος υἱοὶ 490
Ἀρεως ἐκτίσαν, ὡς Φησι ΚεΦάλλων ὁ Γαργῆδιος. οὕτως
Ὀρος· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωικοῦ.

Κάπηλος, ὁ μεταβόλος καὶ οἰκοκύλης· παρὰ τὸ χέειν
τὸν πηλόν, ἥρουν τὸν οἶνον. τινὲς οἰονταὶ ἐν ἐνθ' ἑνός
εἶναι· οἶον ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ, Πέλους δὲ πηλός ἐκ
πίθων τυρβάζεται: — ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς, εὐσπίφο-
ρος εἰς τὸν πηλόν· ὁ μέντοι οἶνος, οὐκ ἐστὶ πηλός. πέ-
θεν δὲ ἐν τῇ καπῆλῳ ὁ οἶνος ἐγκτεται; καὶ γὰρ ἕτερον
ἐστὶν οἰνοπώλης, καὶ ἕτερον καπηλεῖν. καθόλου γὰρ 10
τοὺς πωλοῦντας τι καπήλους ἔλεγον· ὁ δὲ Αἰσχύλος
τὰ δόλια πάντα καλεῖ καπήλα· — καπήλα προφῆραν
τεχνήματα.

Κάπκαρις, ὅτι ἡ πολλή καὶ καλὴ ἐν κόμπους φύεται,
οὐχ οὕτω δὲ ἐν κρημνοῖς· εἴη ἂν οὖν κάμκαρις, παρὰ
τοὺς κάμπους· καὶ μεταβολῇ τοῦ μ εἰς π, κάπκαρις.
Ὀρος.

Καπκάδοξ, σσημεῖται ἐκ τῶν εἰς ὠξ ἀρσενικῶν διὰ τοῦ
ο μικροῦ γραφόμενον· καὶ κλίνεται Καπκάδοκος· καὶ 20
μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθείαν, καὶ κλίνεται Καπκα-
δόκου· τὸ δὲ Καπκαδόκης, κατὰ μεταπλασμον· ἐξ αὐ-
καὶ ὁ Θεολόγος, Οἱ σεμνοὶ Καπκαδοκαί, λέγει.

Κάρα, ἡ κεφαλὴ· ἀπὸ τοῦ κέρας (ὃ σημαίνει τὴν τρίχα)
γίνεταί κέρα καὶ κάρα, διὰ τὸ τετραχῶσθαι. κλίνεται
τῆς κάρας. οἱ δὲ ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ἐκμα· καὶ
καθ' ὑπερβίβασμόν κέρα, ἡ ἀποτερματώσις τοῦ ἀνθρώ-
που. καὶ κατωκάρα σύνθετον.

Κάρραβος, τὸ θαλάσσιον ζῶον, παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ βαί-
νειν, τῆς κεφαλῆς προεχούσης. ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ 30
πλοίου λεγόμενον. σημαίνει καὶ τὴν ναῦν, ἀσάυτως·
καρα γὰρ ἡ τροπία.

Καραδοκῶ] καραδοκεῖν, τὸ τοῦ πράγματος κεφάλαιον
ἐπιτηρεῖν ὅπῃ χωρήσει· παρὰ τὸ κέρα, καὶ τὸ δοκᾶ
τὸ ἐπιτηρεῖν· ἡ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν καὶ ἐλπίζειν

40 ἐπερχόμενον. μήποτε τὸ κᾶρα ἔγκειται· τὸ μὲν γὰρ καρ-
ρηβαρεῖν. ἢ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν, ἢ παρὰ
τοῦ βάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. Τιμαχίδης δὲ Φησιν,
ὅτι σύνδετόν ἐστι παρὰ τὸ κάτω κᾶρα φέρειν τὸ παρα-
δοκεῖν.

Καρκυβίς, ἀκρωτήριον Παφλαγονίας· παρὰ τὸ κᾶρα καὶ
τὸ βαίνειν· τὸ γὰρ ἄκρον αὐτῆς ἔξω εἰς τὸ πέλαγος
βέβηκεν, ὡς ὁ περιηγητὴς Φησί.

Κακετώλιον, κεφαλὴ τῆς πόλεως· ἢ ὅτι ἐκεῖσε, μέλλον-
τες κτίζεται, εὖρον κεφαλὴν νεόφωκτον. κάποιτ γὰρ
παρὰ Ῥωμαίοις ἡ κεφαλὴ.

Καρβᾶνες, οἱ βάρβαροι οἱ ἔχοντες Καρὸς βοήν. Λυκό-
φρων, Κάρβανον ὄχον.

50 Κάρδοπος, λίθος ἡ μάκτρα αἰεύρου. Νίκανδρος, Καρ-
δόπῳ ἐντρίψας.

Καρδία, δια τὸ ἀπαύστως σαλεύεσθαι. εἰς τὸ καρνίος.

Καρδμύττειν, τὸ συνεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν καὶ εἰς
ἐπίμυσιν ἄγειν οἱ Ἀττικοὶ Φασίν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ καρ-
δάμου.

491 Κάρη] ἡ εὐθεῖα τὸ κάρηνον· σημαίνει δὲ τὸ ἀκρότερον·
σημαίνει δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν. ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυν-
τικῶν, τὰ κάρηνα· καὶ συγκοπῇ, κάρη. ὅτι δὲ πέπονθε
τὸ κάρη, καὶ οὐχ ὕψις, ὅλῳ. τὰ γὰρ εἰς ἡ λήγοντα
οὐδέτερα οὐδέποτε ἐνικῆς πτώσεως ἐστίν, ἀλλ' ἡ δυνικά,
ἢ πληθυντικά, ὡς τὰ βέλη. τοῦτο δὲ τὸ κάρη, οὔτε
εὐθεῖα ἐστίν ἐνικῆ, οὔτε πληθυντικῆ. κατὰ συγκοπὴν
ἀρα ἐστίν αἰτιατικὴ πληθυντικῶν οὐδετέρων ἐκ τοῦ
κάρηνα· κάρη, ὄνομα οὐδέτερον· ἡ αἰτιατικὴ τῶν πλη-
θυντικῶν, τὰ κάρηνα· ἡ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν, τὸ κᾶρα.
10 τὸ ρα, μακρόν, ὥσπερ τὸ ἡμέρα. ἢ ὅτι τὰ εἰς α λή-
γοντα οὐδέτερα συστέλλει τὰ α, πλην τοῦ κᾶρα.
Ἰστέον ὅτι, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, τὸ κᾶρα, λῖπα, αἰει-
φα, ἀποκοπὴ ἐστίν. αἰεὶ δὲ ὁ ποιητὴς τῷ κάρη χρῆται.
ἐκ τοῦ κᾶρας γίνεται, ὁ σημαίνει τὴν τρίχα, τροπῇ
Ἰωνικῇ τοῦ α εἰς γ. ἡ παρὰ τὸ κείρω ἔκαρον· ἡ ἐκ τοῦ
κᾶρας κρατός. ἀπὸ τοῦ κᾶρα γίνεται οὐδέτερον τὸ κάρη-
νον, ὅς δὲ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα: —
ἄκρα, πόλεις, ἐξοχαί: ἐξ οὗ βασιλεία. σημαίνει καὶ
τὴν κεφαλὴν, ὡς τὸ, τῇ ῥα μάλιστα ἀνδρῶν πίπτε
κάρηνα.

30 Κάρητος] τῶν εἰς αρ οὐδετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλα-
βας, διὰ τοῦ τος κλίνονται, ὄνειαρ, ὄνειατος· αἰειφαρ,
αἰειφατος. οὕτω κάρηαρ, κάρηατος· οὐ χρὴ γὰρ ἀπὸ
τῆς κάρηας εὐθείας πεπλάσθαι· οὐδὲν γὰρ εἰς ας λή-
γον ὑπὲρ β' συλλαβᾶς, ἐστὶν οὐδέτερον. τὸ γὰρ καλλι-
κᾶρας καὶ βουκᾶρας, σύνδετα. ὡς δέλααρ σύν, οὕτω
κάρηαρ κάρηατος, καὶ κατὰ συγκοπὴν, κάρητος. ἡ δο-
τικῇ, κάρητι. τῶν δὲ δις συλλαβῶν τὰ φύσει μακρὰ πα-
ραληγόμενα, διὰ τοῦ τος, ἡμαρ, ἡματος· εἶδαρ, εἶδα-
τος· οὐδαρ, οὐδατος, ὁ μιστός. τὰ δὲ βραχεῖα περα-
ληγόμενα, ἡ θέσει μακρὰ, διὰ τοῦ ρος, θέναρ, θένα-
ρος· ὕπαρ, ὕπαρος, τὰ ἀληθὲς ἐνύπνιον, τὴν λεγομένην
30 ἐπτασίαν· ἄλλαρ ἄλλαρος· σημαίνει τὴν βοήθειαν. σε-
σημειώται Φρέατος, στέατος. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι
Φρεῖαρ καὶ στείαρ ἦν, καὶ ὡς ἔχοντα φύσει μακρὰν
τὴν παραλήγουσαν, ἐκλήθη διὰ τοῦ τος, Φρεῖατος,
στεῖατος· ἀποβολῇ τοῦ ι, στέατος. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδια-
νὸς ἐν Μονοβίβλῳ. ὅτι τὰ εἰς αρ οὐδέτερα παραληγό-
μενα τῷ ω, ἀκλιτὰ εἰσι βῶμαρ, σημαίνει δὲ τὸν βω-
μὸν· βῶμαρ, σημαίνει τὸν μέγαν νῶμαρ, σημαίνει τὴν
στέρεσιν τῆς ψυχῆς. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

40 Καρίς, ὡς παρὰ Κρατίνῳ, ἔχων πρόσωπον καρίδος
μοσθλητίνης: — ἀντὶ τοῦ δερματίνης. παρὰ τὸ σκαίρω

σκαρίς καὶ καρίς· ἢ παρὰ τὸ κᾶρα καρίς· καὶ γὰρ ὅλη
ἡ καρίς σχεδὸν κεφαλὴ ἐστὶ. τινες δὲ λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ
τοῦ κᾶρα καὶ τοῦ ἰς ἰνός, ἡ ἔχουσα ἐν τῇ κεφαλῇ ἰνας·
ὅς ἀντίκειται καὶ ὁ τόνος, (ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τῆς ἰνός,
βαρύνεσθαι ὥφειλε· πᾶν γὰρ μονοσύλλαβον ἐν τῇ
συνθέσει βαρύνεται) καὶ ἡ κλίσις· ἐπειδὴ τὸ μὲν καρίς
διὰ τοῦ ὁς κλίνεται· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἰς, εἶχεν ἀν
κλίνεσθαι διὰ τοῦ νος· τὰ γὰρ εἰς ἰς σύνδετα τὴν
τῶν ἀπλῶν φυλάττει κλίσιν· οἶον, ἀκτίν, ἀκτίνος· 50
εὐακτίν, εὐακτίνος· γλώχιν, γλώχινος· τριγλώχιν,
τριγλώχινος.

Καρνίος, ζῶον θαλάσσιον, ὁ λεγόμενος πάγουρος· παρὰ
τὸ τῇ κᾶρα κινεῖσθαι, καραινός τις ὢν, ὁ κινῶν τὴν
κᾶραν ἐπὶ συχνῷ, ἦγον τὴν κεφαλὴν.

Κάρκυρε, εἰς τὸ καρδία.

Καρδία, παρὰ τὸ κᾶτος, ἡ ἡγεμονικωτάτη, ἡ ἡ κρανο-
μένη, οἶονει κραδία, ἡ εὐγενεστάτη· ἢ παρὰ τὸ κρα-
δαίνω τὸ σῖω· ἀεικίνητος γὰρ ἡ καρδία· καὶ γίνεται 492
κραδία. ἀλλὰ τὸ γὰρ πάθος τῆς λέξεως μετάθεσις ἐστὶ.

Κάρως, ἡ σφόδρα· παρὰ τὸ κᾶρα βλάπτειν. τὸ δὲ ἐν
Ἰλιάδος ι, τίω δὲ μιν ἐν καρὸς αἰσῇ, ἀντὶ τοῦ ἐν μοί-
ρᾳ θανάτου, ὡς θανάτου πέφρακεν· ἴν ἢ ἀπὸ τοῦ κᾶρ,
κᾶρος, κατὰ συστέλην τοῦ η, καρός. ἡ, ὅς ἐνιοι, ἐν
τάξει μισθοφόρου· πρῶτον γὰρ Κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ
μισθῷ· καὶ ἔδοξαν εἶναι ἀτιμώτατοι.

Καρδαμύττειν, ἀπὸ τοῦ καρδάμυ· ὁ ἂν τις προσενέγκη-
ται, συνεχῶς τὰ βλέφαρα μύει· ἢ παρὰ τὸ τὰς κόρας
μύειν.

Καρδιστάμενοι, τὴν τοῦ θύματος καρδίαν τῇ τιμῇ κα-
λύψαντες καὶ ἐπιθέντες τῷ πυρί.

Καρπός] παρὰ τὸ κάρφος, ὁ σημαίνει τὸν ξηρόν, γίνεται
καρφός, καὶ καρπός, παρὰ τὸ κεκάρφθαι, ὁ ἐστὶν ἐξη-
ρανθαι. ἢ παρὰ τὴν ἄρπην, τούτεστιν ὁ τῇ ἀρετῇ
συναγόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ κείρω τὸ κόπτω, ὁ παρακείμε-
νος, κέκαρνα· ὁ κατηγμένος, κέκαρμαι· ἐξ αὐτοῦ καρ-
πός, ὁ κοπτόμενος καὶ προσφερόμενος εἰς βρώσιν. πρὸς 20
ἀντιδιαστολήν δὲ ἐβαρύνθη τὸ Κάρπος κύριον ὄνομα.
σημαίνει δὲ δύο· κυρίως γὰρ καρπός λέγεται, ὁ πρὸς
ἄμνητον ἡτοιμασμένος ἄσταχυς· οὗτος γὰρ ἡνίκα λευ-
κανθῇ καὶ ξηρανθῇ, ἔτοιμος ἐστὶ πρὸς θείρισμόν. ση-
μαίνει καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, ὡς τὸ, κύσε χεῖρ
ἐπὶ καρπῷ: — ἐνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηρὸς τόπος
καὶ ἄσταχυς, καρπός λέγεται.

Καρπαλίμω, ἀντὶ τοῦ ταχέως. παρὰ τὸ ἀρπάζω ἀρπάσω,
ἄρπιμος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ συνήθει· πλεονα-
σμῷ τῆς αλ, καρπαλίμος. ἢ ἐκ τοῦ κρακνός κρακνί- 30
μος· ἐκβολῇ τοῦ ι, καὶ μεταθέσει τοῦ ρ, κάρκνιμος·
πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμε-
τάβολον. ἢ παρὰ τὸ κάκω τὸ πνέω, ἐνθεν κακῶ· ἀφ'
οὗ τὸ ἐκάτυεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέκνευσεν. ἐκ τούτου γίνα-
ται κάκος τὸ πνεῦμα· πλεονασμῷ τοῦ ρ, γίνεται καρ-
πός· καὶ κάρπιμος, ὡς γόνος γόνιμος, καὶ πόμπος
πόμπιμος· εἴτα πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γίνεται
καρπαλίμος.

Κάρβων, οἶον. Καὶ κάρβων βῶς: — τρίτος τύπος ἐστὶ
συγκριτικοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ παχύς παχύτερος, παχίων
παχίστος, ὁ τρίτος τύπος, πάσων, ὁ παχύτερος· οὕτω 40
κρατύς κρατύτερος, κρατίων κρατίσις, ὁ τρίτος τύπος,
κράσων ὑπερθέσει, κάρσων, καὶ κάρβων, ὡς ἡ μυρ-
σίγη, μυρβίνη.

Κάρτα] παρὰ τὸ κρατύς κρατέα, ὡς ταχύς ταχέα· καὶ
κατὰ συγκοπὴν, καὶ μεταθέσει, κάρτα.

Καρυκευμάτων, καρυμάτων· καὶ κερκευήματα, κέρυοντα,

γλυκαίνουσα· καρύκη γὰρ βρώμα Λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συνεστηκός καὶ αἵματος. ἔστι δὲ εἶδος ὑποτρίμματος, ἐκ πλειόνων ἀρτυμάτων συντιθέμενον· καρυκεύειν δὲ, τὸ πράττειν. καρύκη, ἔφημά τι. ἐκ πολυτελοῦς σκευασίας συγκείμενον· ἐγὼ δὲ δι' αἵματος καὶ ἀρτυμάτων παντοίων. ὁ δὲ Δίδυμος Λύδιον βρώμα Φησὶν ἐκ πολυτελοῦς· ἐγὼ δὲ οἶμαι καρύκην αὐτὸ λέγειν, ἐπειδὴ μέλαινα ἐστὶ· Φησὶ γὰρ ἐν τῷ κομικῷ λέγων οὕτω, Καρύκιον καρυοβαφές· καὶ κάρυος ῥόος, ὁ μέλανος ῥόος. οὐκοῦν ἐκ τούτου οἶμαι λέγειν καρύκην.

493 Κερχαρέος κύων] κερχαρέοι κύνες, οἱ τραχεῖς, ἀπὸ τοῦ κάρφος· καὶ κερχαρόδους, ὁ κερχαρχυμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας, τούτεστι στρογγύλους καὶ ὀξεῖς καὶ ἐναλλάσσοντας ἑαυτῶν, ὡς λύκος, κάρδαλις, λέων. ἀπὸ τοῦ χαράσσω μετὰ τοῦ ὁδούς, γίνεται χαρόδους· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κερχαρόδους, καὶ κερχαρόδους· σημαίνει δὲ τοὺς τραχεῖς· τὸ γὰρ τραχύ καὶ σκληρὸν δύναται χαράσσειν· ἢ τοὺς ἀπαξυμένους. ἀμφοδόντα δὲ λέγεται ζῷα, ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους ἔχουσι τοὺς ὀδόντας στρογγύλους καὶ ὀξεῖς, ἀλλὰ παχεῖς καὶ πλατεῖς, ὡς ἐστὶν ἄνθρωπος, ἵππος, ὄνος, καὶ τὰ ὅμοια. χαυλιόδοντα δὲ, ὅσα ἔξωθεν ἔχουσι τοὺς ὀδόντας ὑπερφερεῖς, ὡς ἐστὶ σὺς, ἐλέφας, ἀσπάλαξ.

Κασίγνητος, παρὰ τὸ κάσις, ὁ σημαίνει τὸν ἀδελφόν, καὶ τὸ γνῆς γνήτος, ὁ σημαίνει τὸν γνήσιον· τοῦτο ἐκ τοῦ γενῶ. καὶ αὐτοκασίγνητος, σχηματὸς ἐστὶ συνθέτου· τὸ γὰρ καταρχὰς συντιθέμενον, μένει ὡσαύτως σύνθετον· τὸ δὲ κατὰ τὸ τέλος συντιθέμενον, λέγεται παρασύνθετον, ὡς τὸ Φίλιππος, Φιλιππίδης.

20 Κάστωρ, σημαίνει δύο· ὄνομα κύριον, ὡς τὸ, Κάστορα θ' ἱππόδαμον· — καὶ γίνεται παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ. σημαίνει καὶ τὸ ζῶν, καὶ γίνεται παρὰ τὸ γαστήρ, γαστήρ καὶ κάστωρ· ὑπογάστριον γὰρ τὸ ζῶν, καὶ σχεδὸν ὅλον κοιλία.

Καστανέα, πόλις Μαγνησίας· ὅθεν καὶ τὰ καστάνεια κάρυα, τὰ ἀπὸ Καστάνης τινός.

Κασσίτερος, παρὰ τὸ θάσσειν τέρεσθαι.

Κάσσα καὶ κασσαβάς, ἡ πόρνη, ἡ κατωφερής· παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν· ἢ παρὰ τὸ καίω καύσω, καῦσα καὶ κάσσα.

30 Κασσωρίς, ἡ κατωφερής, ἡ πόρνη· καὶ κασσωρεύουσα, τὸ πορνεύουσα. κασσαβάς λέγεται ἡ πόρνη, παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν. ἐξ αὐτοῦ γίνεται κατὰ παρασχηματισμόν, κασσωρίς. αἱ χρήσεις παρὰ Λυκόφρονι.

Κασσία, εἶδος πίλου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς καὶ τιάρα. ζῆται εἰς τὸ καμελαύνειν.

Κασία, εἶδος κύρου· γίνεται δὲ παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ, ὁ μέλλων, κάσω. ἐξ αὐτοῦ κασία, ἡ κοσμοῦσα διὰ τῆς εὐσμίας τὰς αἰσθήσεις.

40 Καῦστρος, ποταμὸς Λυδίας· ἀπὸ Καῦστρου· Καῦστρος δὲ ἐστὶν υἱὸς Πενθεσιλείας τῆς ἀμαζόνος· ὃς ἐν Ἀσκάλῳ ἐγῆμε τὴν Δαρκετώ, καὶ ἐξ αὐτῆς ἔσχε τὴν Σεμίραμιν. ἥτις καὶ τὰ Βαβυλώνια τέχνη κατεσκεύασε.

Καυστειρός] ἀπὸ τοῦ καίω καύσω, κέκαυκα, κέκαυμαι κέκαυσαι κέκαυσται, καυστηρός· καὶ κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ ἡ εἰς τὴν εἰ διφθογγόν, καυστειρός.

Καττύεσθαι, ὑποδέσθαι· ἐκ τῶν καττυμάτων.

Καύηξ, ὁ γλῆρος, διὰ τὸ ἀδηφάγον· καύη γὰρ ἡ τροφή· 50 ἢ αὐτοῦ τοῦ λέγειν καὶ καῦ. Εὐφορίων, Τῆς οὐδ' αἰ-
τίου οὐδὲ κρυεροὶ καύηρες.

Καῦμα, τὸ κενκαυμένον ἄημα.

Καῦρος, ὁ κούφος ταῖς φρεσίν, πλεονασμῷ τοῦ κ, αὔρος τις ὧν· τὸν γὰρ κατὰ νοῦν ἐλαφρόν, καῦρον ἐπονομά-

ζουσι. βέλτιον γαῦρον λέγειν διὰ τοῦ γ, ἢ ἡ ὁ σφοδρῶς ἐπηρεζόμενος καὶ ὑπερήφανος· παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς αἰρεσθαι.

Καυλός, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ὃ εἰς τὸ ὀξύ ἐντίθεται. γίνεται κατὰ πλεονασμόν τοῦ κ· αὐλῶ γὰρ ἔοικε. πᾶν 494 δ' ἐπίμηκες αὐλὸς λέγεται.

Καυχῶ καυχῆσω. συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων· γίνεται παρὰ τὸ καῦχος· τοῦτο. παρὰ τὸ αὔχος· τοῦτο, παρὰ τὸ εὐχῶ τὸ καυχῶμαι. ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν ἐστὶ. σημαίνει δὲ τὸ αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι· Λυκόφρων δὲ ἐπὶ Φαύλων κέχρηται, ὡς τοὺς ακούον-
τας αἰσχύνεσθαι.

Καυλωνία, ἐκ τοῦ Αὐλωνία, κατὰ πλεονασμόν τοῦ κ.

Καυχλάζω· οἶον. Κοίλαι δὲ σπάλυγγες ὑπὸ σπιλιάδας τρα- 10
χείας, Λευκῇ καυχλάζοντος ἀνέπνεον· — ἀρχή, ὁ λε-
πτὸς ἀφρός τοῦ κυματός καυχλάζοντος, οἷον ἐταρασσο-
μένου πρὸς ταῖς σπιλιάσι ταῖς τραχεῖαις καὶ ταῖς κοίλαις·
ἐκβράσσειν. πεποιημένον δὲ τὸ καυχλάζω· ὁ γὰρ ἡχος
τοῦ κύματος ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν πετρῶν γινόμενος
δοκεῖ μιμῆσθαι τὸ κάχλα κάχλα. ἢ ἐκ τοῦ χλῶ γίνε-
ται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν καυχλάζω· σημαίνει καὶ τὸ
σφοδρῶς καταγελάειν. εἰς τὸ ὄχλος.

Κάψα] κάπτω ῥῆμα δηλοῦν τὸ χωρῶ· παρὰ τὸ κάψω, 20
κάψα (ὡς δόξα δόξα) ἡ χωρητικὴ οὐσα τῶν ἐντιθεμένων
αὐτῇ. δύναται καὶ παρὰ τὸ κάπτω κάμψω, κάμψα
εἶναι καὶ κάψα· ἐπειδὴ ἐκ κενκαυμένων ξύλων αὐτὴν
συνεστήσαντο. Δίων.

Κατανίπτης, ἡ ἐπώνυμος τινός, ἡ ἱερωσύνη Ἀθήνησι, ὃ
τὰ κάτω τοῦ πέπλου τῆς Ἀθηνᾶς ρυπαυόμενα ἀπο-
πλύνων.

Καταίτυξ, εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον κατω-
φερούς· παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι ὡς πρὸς τὴν αὐλόπι- 30
δα, τὴν ἀνάτασιν ἔχουσαν.

Καταβρύς, τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καταφερόμενον ρεῦμα
διὰ τῶν μυκτήρων, ὃ καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ κατασταχμόν·
ἢ τὴν διάρροϊαν, ἢ τὸ δυσεντέριον.

* Καταβρύγες πέτραι, κατεβρῆγμέναι· ἀπὸ τοῦ βρῆγνυμι.

Κατάκρας, ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος. ἀπὸ τοῦ ἀκρῆ ἡ ὀξύ-
της, ἄκρα καὶ ἄκρα, πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Κατακάσα, ἡ κατωφερής καὶ πόρνη εἰρηται· ἢ παρὰ τὸ
κατακχεῖσθαι ἐπὶ παντὶ, ἢ ἡ τοῦ κατακαυθῆναι ἀξία 40
διὰ τὴν ἀσέλγειαν αὐτῆς.

* Καταβάτης, ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν, τούτεστι
καταπέμπειν τοὺς κεραυνούς.

Καταδόστρυχος, κομῶν τοῖς βοστρύχοις· τὸ γὰρ κατὰ,
πλήθους ἐμφαντικόν ἐστίν.

Καταίρειν, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν, ἀποπλεῖν· ἀπὸ τοῦ συμ-
βαίνοντος· συμβαίνει γὰρ ἀποπλεύσεως τῆς νηὸς, ἐπαί-
ρειν τὰ ἱστία.

Καταίγδην, ἀπὸ τοῦ κατὰίσσαν, ἢ εἰς τὸ ἐμπροσθεν ὁ-
μῶσα καὶ αἰσσοῦσα. — ἐπέτραιχε κύματι λάβρῳ Προ- 50
προκαταίγδην κοίλης αἰλός.

Καταγνύουσι, καταάσσειν, κατακλᾶν, συντρίβειν· ἀπὸ τοῦ
ἄγνυμι.

Κατείνυν] Οἱξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυν, Ἰλιάδος ψ',
ἀντὶ τοῦ κατεκάλυπτον· ἀπὸ τοῦ εἶναι, ἐννύω καὶ εἰνύω.

Καταεῖμενον ὕλη, μεταφορικῶς, ἡμφισμέμενον ἐν αὐτῇ.

Καταεῖσατο γαίης, ἀντὶ τοῦ καθωρμῆσε, κατήλθε. πᾶν 495
οριστικὸν ὑποτακτικὸν μονοσύλλαβον εἰς ὡ λήγον, ἔχον
τὴν μετοχὴν εἰς ὁξύτονον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσ-
σει ἐν τῇ συνθέσει· οἶον βᾶς, βῶ, εἰάν ἀναβῶ· δῶς,
δῶ, εἰάν παραδῶ· εἰ δὲ μὴ ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς ὁ-
ξύτονον, ἀναπέμπει τὸν τόνον· σχῶ, κατασχῶ· σπῶ,

- ἐπίσχω· ὁμοίως καὶ τὰ πληθυντικά, κατὰσχωμεν, πρόσχωμεν.
- Καταλογεύς, ὁ συγγραφεύς, ὁ συγγράφων κατ' ὄνομα.
- 10 **Κάχρυς**, αἱ πεφρυγμένα κριταὶ κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα· καὶ βοτάνη ποιά· καὶ τῆς πεύκης ἢ βλάστησις. λέγονται καὶ πυροὶ τινές.
- Καταλλήλως**· καταλλήλως τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ὁ Χριστὸς ἦλθε καὶ ἐνήργει· — ἦγουν ὡς ἐκάστη πέφυκεν, ἀκολούθως, ἀρμοζόντως.
- * **Κατάλυμα**, τὸ καταγώνιον, ξενοδοχεῖον· παρὰ τὸ καταλύω, τὸ τελῶ τὴν ὁδόν· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν εἰς τὸ καταγώνιον πορευόμενοι.
- Κατακλείς**· ἐκ τοῦ κλείς· ἀπὸ τοῦ ἐγκεκλεισθαι μέχρι αὐτῆς τὰ ἐντός· καὶ αἱ μὲν τοῦ σώματος κατακλείδες εἰρηναίαι, διὰ τὸ ἐπικυμπεῖν εἶναι καὶ εὐοκνεῖν τοῖς τῶν θυρῶν κλείσιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐρεσόντων, ὅτι ἐπ' αὐτοῖς ἐξοιμενοὶ τὸ σῶμα ἐκλυν.
- Κατάκλωδες**· — κατάκλωδες τε βαρεῖαι· — αἱ ἐπικλώσεις τῶν Μοιρῶν, παρὰ τὸ κλῶθω· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κάτω καθελεῖν τοὺς τῶν νημάτων ὀλοούς· κλῶθειν γὰρ τὸ νήθειν· ὅθεν καὶ κλώστης, παρὰ τὸν κλώσω μέλλοντα, καὶ κλωστήρ.
- Κατακρήθην**, κατὰ κρατὸς, παρὰ τὸ καρὴ ὀξυνόμενον γίνεσθαι καρῆθην· καὶ κατὰ συγκοπήν, κρήθην· καὶ Ἡσίοδος ἀποκρήθην εἶπεν.
- Κατακροῖξασθαι**· ἀπὸ τῆς προκρός· ἣν διακροῦντες οἱ Ἴωνες, πρόκια λέγουσιν. ὥσπερ οὖν ἡ προῖξ ὠρεῶν δίδοται, οὕτω Φασίν, Οὐ ὠρεῶν με καταγνώσεται τις· ἀλλ' ἀποδώσει μισθὸν ὧν ἐπραξε· — καὶ ἐπαίτης, καὶ ὁ προῖκα αἰτῶν, προῖκτης λέγεται.
- Καταπροέσθαι**, ἀντὶ τοῦ καταπροδύναι, ἀπὸ τοῦ ἦμι ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἔμαι· ὁ ἀόριστος, ἔθην· ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἔμην· τὸ ἀπαρέμφατον, ἔσθαι, καὶ προέσθαι.
- Κατασπιλάζοντες**· Καὶ Φιλεπιδήμον Φόνον κατασπιλάζοντες· — κατακρύπτοντες· ἀπὸ μεταφοράς τῶν ὑφάλων πετρῶν, αἵτινες ὑπὸ ὕδατος καλυπτόμεναι, τοῖς ἀπρόπτως προσπελάζουσι κίνδυνον ἐπιφέρουσι.
- Καταλευσίμον**, τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι.
- Καταχῆνη**, ἡ χάσμησις, παρὰ τὸ χαῖνω χῆνη καὶ καταχῆνη.
- Καταψήχειν**, τὸ ἡρέμα κολακεύειν καὶ κρατεῖν. εἰρηται 50 ἀπὸ τοῦ καταψῶ καταψήσω· καὶ ἀνεδόθη εἰς ἐνεστώτα, καταψήχω.
- Κατέκταθην**· ἀπὸ τοῦ κτείνω κτενῶ, ὁ πρῶτος ἀόριστος παθητικὸς, ἐκτάνθην, ὡς φαίνω ἐφάνθην· τὸ πληθυντικόν, ἐκτάνθημεν, ἐκτάνθητε, ἐκτάνθησαν, ἐκταθην, ὡς ἐφάνθημεν, ἐφάνθητε, ἐφάνθησαν, ἐφανθην. ἢ ἔστιν ἕτερον ῥῆμα κτῶ· παρὰγωγον, κτῆμι· ὁ δευτερός ἀόριστος, ἐκτην· ὅπερ γίνεσθαι ἔκταν· οἶον, Τὸν σὸν κατέκταν παῖδα· — καί, — ὅτε δῖον Ἑρευθάλωνα κατέκταν· — τὸ β', ἔκτας, ἔκτα· ἡ μετοχή, κτάς, — ἄνδρα κατακτάς· — ὁ μέσος ἀόριστος, ἐκτάμην· τὸ δευτερόν, ἐκτάσο· ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐκτάθην, ὡς ἐφάθην· ἐκτάθημεν, ὡς ἐφάθημεν· τὸ τρίτον, ἐκτάθησαν, ὡς ἐφάθησαν· καὶ ἐκταθην ἐτάροι, καὶ κατέκταθην.
- Κατ' ἐνώπα**, ὡς κατὰ δῶμα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὠψ· ἡ αἰτιατική, ὠπα· ὁ δὲ Ἀλεξίων καὶ οἱ πλείους, κατενώπα· οἷς καὶ δεῖ πεῖθεσθαι· ἴν' ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνώπια 60 συγκοπῇ ἐνώπα, ὡς μηρία, μῆρα· σιτία, σῖτα. ἐνεστί δὲ βοήθεια καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ οὕτως. ἔστιν ἐνώπη ἡ πρόσοψις· παρ' ἣν ἡ αἰτιατική, ἐνώπην. οὐ οὖν τρόπον

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

τὴν ἰσκήν, ἴσκα εἶπε μεταπλάσας, οὕτω καὶ τὴν ἐνώπην ἐνώπηα.

- Κατεπόθη**· ἔστι ῥῆμα πῶ· παράγωγον, πῶμι· ὁ μέλλων, πῶσω, πέπωκα, πέπουκα, μικρὸν εἰς τὰ παθητικά· ὁ ἀόριστος, ἐπόθην, ἀντὶ τοῦ ἐβυθίσθην.
- Κατεμαυτόν**· Ἰστέον ὅτι ἡ εὐθεῖα ἑμαυτὸς καὶ ἑγαυτὸς οὐ δύναται εἶναι· ὅτι πᾶσα συνθετος ἀντωνυμία θέλει εἶναι καὶ ὁμοιοπτῶτος καὶ ὁμοιοπρόσωπος καὶ ἰσάριθμος· 20 οἶον τὸ ἑμαυτοῦ, καὶ ἰσάριθμόν ἐστι καὶ ὁμοιοπτῶτον καὶ ὁμοιοπρόσωπον, ἀπὸ τοῦ ἑμοῦ αὐτοῦ. ἀμφοτέρω γὰρ, τὸ τ' ἑμοῦ καὶ αὐτοῦ, ἐνικά εἰσι καὶ τρίτου προσώπου καὶ πτώσεως γενικῆς. ἐὰν οὖν γέννηται ἡ εὐθεῖα τούτων ἑμαυτὸς, ἐμελλεν ἂν εἶναι ὁμοιοπρόσωτος. ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον ἐπὶ συνθέτῳ ἀντωνυμίας. τὸ γὰρ αὐτὸς, ἔστιν εὐθεῖα· τὸ δὲ ἐμέ, αἰτιατική, καὶ οὐκ ἔστιν εὐθεῖα· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐμός οὐκ ἡδύνατο γενέσθαι· ἐπειδὴ οὐδέποτε κτητική ἀντωνυμία ποιεῖ σύνθετον ἀντωνυμίαν. ἀπὸ γὰρ τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν γίνονται αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι· οἶον ἑμοῦ αὐτοῦ, ἑμαυτοῦ· 30 ἑμοὶ αὐτῷ, ἑμαυτῷ· ἐμὲ αὐτόν, ἑμαυτόν. ἑγαυτὸς οὐ δύναται εἶναι· ἐπειδὴ αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι πρότερον ἐν τῇ ἀπλότητι τὰς δύο συνθέσεις ἐπιδέχονται, τὴν τε αὐτοπαθῆ καὶ τὴν ἀλλοπαθῆ· καὶ οὕτω συντίθενται· οἶον, ἑμοῦ ἡκουσας, καὶ ἑμοῦ ἡκουσα. διὰ τοῦτο γὰρ ἐπενοήθησαν αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι, ἵνα διακρίσιν ποιήσωσι τῆς ἀλλοπαθοῦς, καὶ σχῶσι τὸ αὐτοπαθὲς μόνον· αἱ δὲ ἀπλάι, τὸ ἀλλοπαθές. τὸ οὖν ἐγὼ αὐτὸς, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀπλότητι οὐκ ἐπιδέχεται τὰς δύο συντάξεις τὴν τε ἀλλοπαθῆ καὶ τὴν αὐτοπαθῆ, εἰκό 40 τως οὐ δύναται ποιῆσαι σύνθετον ἀντωνυμίαν· ὅτι γὰρ ἡ ἐγὼ αὐτὸς τὴν ἀλλοπαθῆ μόνον ἔχει καὶ οὐκί τὴν αὐτοπαθῆ, ὅθλον ἐντεῦθεν· λεγόντων ἡμῶν ἐγὼ αὐτὸς ἡκουσα, λέγοντος τίνος; ἄρα Σωκράτους; ἀλλὰ Ἀλκιβιάδου. ὥστε οὖν ἀλλοπαθῆς ἐστίν, αὐτοπαθῆς δὲ οὐ δύναται εἶναι ἡ ἐγὼ αὐτὸς· ἐπειδὴ οὐδέποτε εὐθεῖα εἰς εὐθεῖαν ὁρᾷ, ἦγουν ἐνεργεῖ· οὐδεὶς γὰρ λέγει Σωκράτης Πλάτων ἡκουσεν, ἀλλὰ Σωκράτης Πλάτωνος ἡκουσεν. ἐπειδὴ οὖν ἐγὼ αὐτὸς εὐθεῖαι εἰσι δύο, ἡ ἐγὼ καὶ αὐτὸς, τούτου χάριν οὐ δύναται εἶναι αὐτοπαθῆς. τοι 50 αὐτὰ ἔχομεν εἰπεῖν καὶ περὶ τοῦ μὴ δύνασθαι στήναι τὸ ἐγὼ αὐτὸς, καὶ τὰ δυνάμει καὶ τὰ πληθυντικά. ζῆτει.
- Κατῆφεια**· ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ Φαη βάλλειν τοὺς ὀνειδίζομένους ἢ λυπουμένους· καὶ κατῆφης, ὁ ὑπὸ αἰσχυρῆς κάτω νεύων τοὺς ὀφθαλμούς, ἦγουν ὁ αἰσχυρόμενος. παρὰ τὸ Φῶ τὸ φαίνω γίνεται παράγωγον Φᾶω καὶ Φαός· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως γίνεσθαι καταφακής, ὁ ἔχων κάτω τὰ Φᾶη ἦγουν τοὺς 497 ὀφθαλμούς.
- * **Κατῆλυσις**, ἡ κατάβασις, ἀπὸ τοῦ ἐλεύθειν καὶ κατὰ.
- Κατῆφόνες**, Ἰλιάδος α', Σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα κατῆφόνες· — ἄξιοι καταφονευθῆναι· ἢ ἐπονείδιστοι, αἰσχυρῆς μεστοί, ἀπὸ τοῦ κατῆφης· θηλυκὴν γὰρ προσγοροῖαν ὀνειδίσαι τοὺς υἱοὺς ἠθέλησε.
- Κατῆλυσίη**· — κατῆλυσίη ζεφύροιο· — σημαίνει τὴν κάθοδον καὶ τὴν ἐπέλευσιν, ἐλευσίη τις οὕσα καὶ ἡλυσίη, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως. 10
- Κατῆλυνων**, κατῆλυντουν. ἔχει τὸ ἰῶτα· ἀπὸ γὰρ τοῦ καταιονῶ καταιονᾶς.
- Κατῆμαξευμένα**, κοινὰ, καταπεκατημένα, τετριμμένα, γεγυμνασμένα.
- Κατῆρσε**, κατελάμβανε. παρὰ τὸ αἰρῶ περισπώμενον, ὁ σημαίνει τὸ καταλαμβάνω. — μὴδὲ σε λήθῃ Αἰρεῖτω.
- Κατῆγορεῖν**, λέγεται κοινῶς τὸ κατὰ τινος ἀγορεύειν· οἶον

Εἴ

τὸ γένος λέγεται κατηγορεῖσθαι τῶν εἰδῶν. λέγομεν
20 καὶ τοὺς περὶ τινῶν ὡς ἀδικούντων λέγοντας. ζητεῖ
κατηγορίαν ποιοῦμενοι τῆς πόλεως, καὶ κατὰ τῆς
πόλεως.

Κατισχυανθέντα, λεπτυνθέντα. ἐκ τοῦ ἰσχυρῶς ἰσχυῶ
ἰσχυῶσω, τῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Κατούλας, καλεῖται ἡ σκοτεινὴ νύξ, διὰ τὸ ὅλοῦν αὐτὴν
εἶναι ὅλον, Νύξ ἐφόβει, τήνπερ τε κατούλαδα κικλή-
σκουτιν.

Κατόπιν] Κατόπιν ἐορτῆς ἤκομεν: — οἶον, μετὰ τοῦτο.

Κατωμαδόν. κατὰ τοὺς ὄμους τῶν ἵππων.

Κατέλευσαν, ἀντὶ τοῦ ἔχουσαν λίθοις. τὸ θέμα, κατα-
30 λεύω· ὁ μέλλων, καταλεύσω. σημαίνει δὲ τὸ κατὰ τι-
νος λίθους βάλλω. παρὰ τὸ λαάς.

Καταμόνας, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν· οἱ δὲ λέγουσι μοναδικόν.
γίνεται δὲ ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ μόνος·
τοῦτο παρὰ τὸ μὴ εἶναι μετὰ ἐτέρου· ἢ παρὰ τὸ μένω
τὸ ἐπιμένω.

Καί, σύνδεσμος συμπλεκτικός, ἰσοδυναμῶν τῷ τε· διαφέ-
ρει δὲ αὐτοῦ κατὰ τάξιν. ὁ μὲν γὰρ τε, τὰ ὀπίσθην
συμπλέκει· ὁ δὲ καί, τὰ ἐπιφερόμενα, ὡς τὸ, Ἀρκε-
σίλαος τε καὶ Λέων· Ἀρχαίμενων καὶ Μενέλαος.

40 Καίω] ἐκ τοῦ κω, γίνεται καίω· ὁ μέλλων, καύσω· ἀφ'
ὧν γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἰ ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνε-
στώτα, πλεονάζουσι τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα· κλαίω
κλαύσω.

Καινός, ὁ νέος· οἶμαι ὅτι ἐκ τοῦ κρινῶν τὸ τελειῶ, κρι-
νός τις ὧν, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ρ, οἶονεῖ ὁ ἥδη ἐπιτε-
λεσθεὶς.

Καινός, ὄνομα κύριον, ὁ ἥρως, διὰ τὸ κρινόν τοῦ γένους,
διὰ τὸ γυναῖκα καὶ ἄνδρα γενέσθαι. ἦν δὲ Ἐλάτου μὲν
παῖς, Λακίῳ δὲ βασιλεὺς.

Καικίας. Καίκός ἐστιν ὄνομα ποταμοῦ· ὅθεν καὶ καικίας,
50 ὁ ἐκείθεν πνέων ἄνεμος. τὰ διὰ τοῦ ἱκος ἀποστρέφε-
ται τὴν εἰ δι' ὀθρογγον, Γρήνικος, Καίικος.

Καιρός, ὄνομα ἀπλοῦν. γίνεται παρὰ τὸ κῆρ, ὁ σημαίνει
τὴν ὥραν· ἐξ οὗ καὶ αἰκριαῖος· καρός καὶ καιρός.

Καίριος, διὰ τοῦ ι, ὡς δεσμός δέσμιος, βωμός βώμιος.

Καίριον, εὐκαιριον, εὐστοχον, μέτριον· καί, Καίριον οὐδὲν
λέγει: — ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπιτηδεῖον τῷ καιρῷ· σημαί-
498 νει καὶ τὸ ἐπικινδύνον· Οὐκ ἐν καιρῷ ὅζυ πάγῃ βέλος,
'Ιλιάδος δ', ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν ἐπικινδύνῳ τόπῳ, οὐδ' ἐν
τῷ πρὸς ἀνίρεσιν ἐπιτηδεῖν τόπῳ τοῦ σώματος. οἶμαι
ἀπὸ τοῦ κῆρ, ὁ σημαίνει τὴν θανάτηφόρον μοῖραν,
γίνεται κῆρον καὶ καιρίον, ἦγον τὸ θανάσιμον καὶ
ἐπικινδύνον.

Καιροσέων· οἱ μὲν, τῶν κροσσωτῶν· οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν και-
ρωμάτων· οὕτω δὲ καλεῖται καιρῶς καὶ καιρώμα, ἢ
10 παραπλοκή τοῦ στήμονος, ἢ διαπλεκομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ
συχχεῖσθαι αὐτόν. καὶ τὰς ἐρίθους, καιρωτῖδας εἶπε
Καλλιμάχος, καὶ τὸ Δηλίων Ὑφασμα ὑδάτινον. πᾶσα
λέξις ἀπὸ τῆς κε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλῶ
γράφεται, πλὴν τοῦ καιρός καὶ καινός, Καῖσαρ Καί-
σαρεύς, Καίσαρεια.

Καί σφεας. Ἰστέον ὅτι τὸ Καί σφιν, οὐκ ἐστιν ἀπὸ
τοῦ σφίτιν, βαρυτόνου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σφίν ἐγένετο Καί
σφιν· καὶ μετὰ τὴν ἐγκλισιν παρηκολούθησε πάθος,
καὶ ἐγένετο Καί σφισιν· καὶ τὸ Καί σφεας, οὐκ ἐστιν
ἀπὸ τοῦ σφέας βαρυτόνου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σφᾶς γίνεται

20 Καί σφας· καὶ μετὰ τὴν ἐγκλισιν παρηκολούθησε πά-
θος, καὶ γίνεται Καί σφεας. καὶ τὸ, — ἐπεὶ αὐτὸν
ἐστὶ χερεῖον: — οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἔθεν· ἀλλ' ἀπὸ
τοῦ οὐ τρίτου προσώπου σημαίνοντος τοῦ αὐτοῦ, γίνεται

οὐθεν, τούτεστιν οὐδαμῶς· καὶ μετὰ τὴν ἐγκλισιν,
παρηκολούθησε πάθος, καὶ ἐγένετο Οὐ ἔθεν. οὕτω Ζη-
νόδοτος.

Καῖσαρ, ῥωμαϊστὴ ἀνατομὴ ἐρμηνεύεται· ἀποθανούσης γὰρ
τῆς μητρὸς Ἰουλίου Καίσαρος, ἀνατεμόντες αὐτῆς τὴν
γαστέρα, ἐξέβαλον αὐτὸν ἀγέννητον.

* Κέαρ, ἀντὶ τοῦ κῆρ, κατὰ διάλυσιν.

Κέαςε, συνέτριψε, διέσχισεν. Ἰστέον ὅτι τὸ Κέας καὶ 30
Κλεύας οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ, ὡς Αἴας Αἴαντος,
ἐπεὶ οὐκ ἔχει τὸ α Φύσει μικρόν· Κέας γὰρ ἦν καὶ
Κλεύης· καὶ τροπὴ Δωρικὴ, Κλεύας καὶ Κέας· καὶ
Φυλάττει τὴν ἰσοσύλλαβον κλίσιν· δηλοῦσι δὲ καὶ τὰ
πατρωνυμικά, Κεάδης καὶ Κλευάδης· ὅντα.

Κεγχρίνης, εἶδος ὄφeos. Νίκανδρος, Δήσις κεγχρίνεω
δολιχὸν τέρας: — οὕτως ἀνόμασται διὰ τὸ φαίνεσθαι
αὐτὸν τὸν κειρὸν τοῦ κέγχρου· ἢ διὰ τὸ ποικίλον εἶναι
καὶ κατεστῆχθαι· ὡς περ γὰρ κέχρους τινὰς ἐπὶ τὰ νῦτα 40
ἔχει.

Κέβλη, ἐκ τοῦ κεφαλῇ γίνεται κατὰ συγκοπὴν.

Κέδρος, θηλυκῶς λέγεται τὸ δένδρον· οὐδετέρως δὲ ὁ
κέρπος· Ἀλλὰ θύε τὰς κέδρους: — ἡ κέδρος, παρὰ τὸ
κέσθαι ῥαδίως· ἢ παρὰ τὸ κεντῶ· κεντρώδης γὰρ ἐστίν.
ἢ παρὰ τὸ ἔδος, ὁ σημαίνει τὸ ἔδαφος, πλεονασμῶ τοῦ
ρ, ἔδρος καὶ κέδρος· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐδραῖως
ἰστασθαι· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ κέσθαι ἰδρῶν. ἢ ἐκ τοῦ
κῆω κέδρος· τὸ γὰρ πρωτότυπον τούτου, ἐστὶ διὰ τοῦ ε,
κῆω· καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς α, κᾶω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ
ι, καίω. 50

Κεδνός, συνετὸς, σώφρων, τίμιος, κηδεμονικώτατος. ἐστὶ
ῥῆμα κοῦ σημαίνει τὸ νοῦν, ὁ μέλλων, κοήσω· καὶ
ῥηματικὸν ὄνομα, κεδνός, ὡς τέρπας, τερπνός, κατὰ
συγκοπὴν. ἢ κηδανός τις ὧν, οὐ ἂν τις κηδοίτο.

Κεδάω, τὸ σκορπίζω. ἀπὸ τοῦ κῆω, κεδάω καὶ κεδά-
ζω· ἢ ἀπὸ τοῦ σκεδῶ. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ σῆμα,
καὶ χωρὶς τοῦ σῆμα. γράφεται διὰ τοῦ ε ψιλῶ· ἐδῶ
τὸ ἐσθίω· μεδῶ. ταῦτα γὰρ διφοροῦνται· εἰσὶ γὰρ βι-
499 ρύτονα καὶ περισπώμενα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Δωδώνης
μεδῶν· καὶ ἐδῶ, ἐξ οὗ ἐδῶται, ἐδεττόν, καὶ ἀνέδε-
στον τὸ μὴ ἐσθιόμενον. περισπώμενα, πεδῶ, μεδῶ,
σκεδῶ· σσημεῖωται τὸ αἰδοῦμαι.

Κεκάμω] ἐπὴν κεκάμω: — ἐπειδὴν κοπιάσω, Ἰλιάδος
α'. κάμω· καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκκαμον· ἐν κάμω·
καὶ ἀναδιπλασιασμῶ, κεκάμω, ὡς λάχων, λελάχωνσιν.
ἐὰν γράφηται — ἐπεὶ κε κάμω, ὁ κε ἐστὶ σύνδεσμος 10
παραπληρωματικός, ὁμοίως τῷ, Ἡδ' εἶπερ τε τύχησιν:
— ἐν δὲ — ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων, ἐνδιπλασιάζεται
τὸ ῥῆμα κεκάμω· ἀναδιπλασιασμός, ἢ κε συλλαβή, καὶ
ἐστὶν ἐνεστώς.

Κεκαδών] Θυμῷ καὶ ψυχῇ κεκαδών: — ἀντὶ τοῦ στε-
ρήτας, χωρίσας. παρὰ τὸ χάζω, ἔχαδον· ἢ μετοχή,
χαδών καὶ κεκαδών.

Κεκαδόντο, ταρατσόμενοι σκορπίζοντο καὶ ἔφευγον. ἀπὸ
τοῦ χαζῶ χαζῶ κεκαδῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχαδον,
ὡς Φραζῶ, ἔφραδον· καὶ τροπὴ τοῦ χ εἰς ψιλόν, ἔκα-
20 δον· ὁ παθητικὸς μέσος, ἐκαδομένη, ἐκαδομένα, ἐκα-
δόντο· καὶ προσελεύσει τοῦ κ, κεκαδόντο. ἀπὸ τοῦ
χαζῶ τὸ ὑποχωρῶ, ὁ β' ἀόριστος, ἔχαδον, ἐχαδόμεν,
ἐχαδόντο· καὶ κατὰ τροπὴν, ἐκαδόντο· καὶ ποιητικῶ
ἀναδιπλασιασμῶ, — ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκαδόντο Ἀνδρός
ἀκοντίσαντος.

Κεκαδόμεθα] ἀπὸ τοῦ χάζω γίνεται χαδῶ, χαδῆσω·
τὸ τρίτον, χαδῆσαι· τροπὴ, καδῆσαι· καὶ ἀναδιπλασια-
σμῶ, κεκαδόμεθα. — οὐκέτι νῦν Ὀλλυμένων Δαναῶν κε-

30 καδῆσμεθα, ὑπ' αὐτίον περ: — ἀντὶ τοῦ λυπησόμεθα, Φροντιούμεν, Ἰλιάδος θῆτα, τούτεστιν οὐκέτι σώους θώμεν τοὺς Ἕλληνας, καὶ κηδεμονίαν αὐτῶν καὶ Φροντίδα ποιησόμεθα. καὶ ἐν ὑστέροις. οἶαι ἀπὸ τοῦ ἄχος, ἄχῳ, ἀχάζω καὶ ἀχαδῶ· καὶ ἀποβολῇ, χαδῶ χαδῆσω χαδῆσμαι, καδῆσμαι· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Κεκασμένε, κεκοσμημένε. ἀπὸ τοῦ κάζω τὸ κοσμῶ, κάσσω, κέκακα, κέκασμαι, κεκοσμήνε.

Κεκαφῆτα] — κακῶς κεκαφῆτα θυμὸν, ἀντὶ τοῦ ἐκτενευκῆτα, Ἰλιάδος εἰ· κάφος γὰρ τὸ πνεῦμα· παρὰ τὸ 40 κάπτω, κάφω, κεφῆσω, κεκάφηκα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ· ἡ μετοχή, κεκαφῆς.

Κεκινῆται. ἀπὸ τοῦ κινῶ κινήσω, κενίηκα, κενίημαι, κενίηται· καὶ Ἰωνικῶς, κενινῆται.

Καιροστέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὕγρον ἔλαιον: — ἐκ τοῦ καιρόεις· καιρόεντος, τὸ θηλυκὸν καιρόεσσα καιροέσσης· τὸ πληθυντικὸν, καιρόεσαι, καιροέσων· καὶ κατ' ὑπερβίβασμόν, καιροστέων.

Κέκληκα] ὡς ἀπὸ τοῦ καμῶ, καμήσω, κεκάμηκα, καὶ ἐν συγκοπῇ, κέκυμηκα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ καλῶ κεκάληκα, κατὰ συγκοπὴν, κέκληκα. — ὅσοι κεκλήατο βουλήν: — 50 ἀντὶ τοῦ κεκλημένοι ἦσαν εἰς τὴν συμβουλήν. κλῶ κλήσω κέκλημαι κεκλήμην.

Κεκλήσῃ] — Φίλη κεκλήσῃ ἄποιτις: — οἱ μὲν λέγουσι, συνδεδεσμένον εἶναι παραπληρωματικὸν τὸν κα· οἱ δὲ, βῆμα. καὶ εἰ ἐστὶ βῆμα, μέλλοντος μέσου ἐστί, κεκλήσμαι, κεκλήσῃ.

Κεκλήγως, κεκραγῶς, βοῶν· μετοχή ἐστὶ συζυγίας τετάρτης· ἐκ τοῦ κράζω, ὁ παρακείμενος, κέκραγα· καὶ οἱ Ἴωνες τρέπουσι τὸ α εἰς ἡ, καὶ τὸ ρ εἰς λ, καὶ γίνεταί κεκλήγα· καὶ ἡ μετοχή, κεκλήγως. 500

Κεκλήγοντες, ὡς ἀφ' ἡγόντες· μετοχή ἐστὶν εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. ὡς περ ἀπὸ τοῦ πέπληγα μέσου παρακειμένου γίνεται πεπλήγω ἐνεστώως, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κέκληγα γίνεται κεκλήγω ἐνεστώως· καὶ ἡ μετοχή, κεκλήγων κεκλήγοντος.

Κεκλιᾶται] Ἰστέον ὅτι οἱ κκθαριεύοντες παρακείμενοι τὸ 60 α μόνον προσλαμβάνουσι κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ἐνικῶν· καὶ εἰ μὲν μικρὰ παραλήγονται, συστήλλουσι ταύτην, καὶ οὕτω ποιοῦσι τὸ Ἰωνικόν· ὡς πεποιῆται πεποιῆσται, οὕτως ἀπὸ τοῦ κλείω γίνεται κέκλειται· καὶ συστολῇ τῆς εἰ διφθόγγου, Αἶθ' ἄλλ' κκκλιᾶται: — ἡ ἐρί· δ' ἐγχοῦς ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἔπρω: — ἀντὶ τοῦ ἐκεκάλυπτο, περιεκέκλιτο, καὶ περιέκειτο. οἷμαι ἀπὸ τοῦ κλίνω· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κλείω κλείσω· ὁ παρακείμενος, κέκλεικα, κέκλειμαι, χωρὶς τοῦ σ παρ' Ἑλλήσιν· ἐλλείψει τοῦ ε, κέκλειμαι. οὕτω καὶ τὸ, Στήλη κεκλιμένος: — ἀντὶ τοῦ ὑπὸ στήλης περιεχόμενος, καὶ 80 τὴν ἐπὶ τοῦ τάφου στήλην προβεβλημένος ἀντὶ ἀσπίδος. τοιοῦτον καὶ τὸ, Λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι: — ἀντὶ τοῦ παρκειμένου, γεινιῶν, περιεχόμενος. ἐνθεν καὶ τὸ, — ἐκέκλιτο λίμνη: — ἐλλείψει ἄρα τοῦ ε, ὡς περ ἀπὸ τοῦ κλείω κλείσω κλείς, καὶ δικλῆς, καὶ, Δικλῆδες ὑψηλαί: —

Κεκλιμένοι, ἀντὶ τοῦ κεκαλυμμένοι, κεκρυμμένοι· ἀπὸ τοῦ κλείω τὸ σφαλίζω, κατὰ συστολήν τοῦ ε.

Κεκλιμένων Φύλλον. εἰ μὲν οὕτως, ἀντὶ τοῦ κεκλασμένων· εἰ δὲ τινες εἰρηκότες κεκλιμένων, ὥστε πρὸς ἀντίθεσιν εἶναι πρὸς τι, ἐνδεία τοῦ σ. ἀλλ' εἵπωμεν, 30 ὅτι τὰ τοιαῦτα ποιητικὰ εἰσι.

Κέκλετο, παρεκλεύσατο· ἀπὸ τοῦ κέλετο, πλεονασμῷ τοῦ κ· καὶ ἐκέκλετο, ἀντὶ τοῦ ἐκέλευεν ἀπὸ τοῦ κέλω ἐκέλετο, καὶ ἐκέκλετο. ἡ ἀπὸ τοῦ κλῶ κλήσω. εἰ παρὰ

τὸ κέλω λαμβάνεται, πλεονασμὸς ἐστὶ τοῦ κ, κέλω, κέλωμενοι, καὶ. Ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι: — πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀντὶ τοῦ παρεκλεύεμενοι. εἰ δὲ παρὰ τὸ καλῶ κλῶ, οὐκ ἐστὶ πλεονασμὸς, ἀλλὰ ἀναδιπλασιασμός. ἐστὶ γὰρ κλῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κέκλω· οὐ γὰρ μόνον διὰ τοῦ ι γίνονται οἱ ἀναδιπλασιασμοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ε, μένω, μνῶ, μέμνω· Φένω, 40 Φνῶ, πέφνω. οὕτως Ἡρωδιανός. καὶ ἐπεκέλετο, ἀντὶ τοῦ ἐπεκαλεῖτο. ἀπὸ τοῦ κέκλω.

Κεκορυθμένα χαλκῷ, ἀντὶ τοῦ ἐστομωμένα τῷ σιδήρῳ, ἡμφιεσμένα, ἡτρεπισμένα· ἡ ἡκνημένα τῷ σιδήρῳ, ἀπὸ τοῦ τὴν κορυθὴν θῆγειν (ἡγουν· ἀκούαν) εἰς ὀξύτητα· ἀπὸ τοῦ κορύσσω τὸ καθ' ὀπλίζω. ἡ ἐκ τοῦ κόρυθος κορύθος, κορύθω· ὁ μέλλων, κορύσω· ὁ παρακείμενος, κεκόρυκα· ὁ παθητικός, κεκόρυμαι· ἡ μετοχή, κεκορυσμένος· καὶ οἱ Ἀττικοὶ τρέπουσι τὸ σ εἰς θ, τὸ κλαυσμός, κλαυθμός λέγοντες. καὶ τὸ ἀρισμός, ἀριθμός. 50

Κεκορυθμένους] — κεκορυθμένους αἰδοπι χαλκῷ: — ἀντὶ τοῦ καθ' ὀπλισμένους τῷ λαμπρῷ σιδήρῳ· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· ἀπὸ τοῦ κόρυθος κορύθω· κεκορυθμένους, καὶ κεκορυθμένους.

Κέκονα] παρὰ Σοφοκλεῖ· ἀπὸ τοῦ κτείνω, ὁ μέσος παρακείμενος, ἐκτονα, πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ.

Κεκοτήτα] ἀπὸ τοῦ κοτῶ κοτήσω, κεκότηκα, κεκοτηκώς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ. οἱ Ἴωνες γὰρ εἰώδασι ὑποστῆλ- 501 λειν τὸ κ, πεπτηκώς· Πεπτηκῶς γὰρ ἔκειτο: — κεκορηκώς, — ἀμφω κεκορηότε ποιῆς: — οὕτως ἔχει καὶ τὸ — κεκοτήτι θυμῷ: — πάλιν δὲ τὸ ἡ εἰς βραχὺ α μεταβάλλουσιν, ὡς τὸ λεληκυῖα, λελακυῖα· μεμηκυῖα, μεμακυῖα· οὕτω καὶ βεβηκῶς βεβῶς· κλίνεται βεβχότος, ἐστῶτος, γεγῶτος, τεθνωτός· καὶ κατὰ συναλοιφήν, βεβῶτος, ἐστῶτος, γεγῶτος, τεθνωτός. τὸ δὲ ἐστῶς καὶ τὰ ὅμοια ὀξύνονται· ἐπεὶ οὐκ ἦν ἡ συναίρεσις ὀξείας· καὶ βαρείας.

Κεκρύφαλον, μέρος κοιλίας· παρὰ τὸ κρύπτεσθαι. ὡς 10 Φύλλον δὲ ἐστίν.

Κέκρικα] τὰ γὰρ εἰς νω βήματα ἐνὶ Φωνήεντι παραληγόμενα, ἀποβάλλει τὸ ν κατὰ τὸν παρακείμενον. οἱ ποιηταὶ δὲ προσλαμβάνουσιν, ὡς τὸ, — ὁ δ' ἐκλίνθη: — Ἰστέον ὅτι λέγει ὁ κανὼν· Ὅτε δὲ οἱ ἀμεταβάτου ὁ μέλλων, ὁ παρακείμενος δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ· οἷον κείρω, κερῶ, κέκρικα· πλὴν τῶν ἡμικρημένων, τοῦ νενέμω, κείρω, κέκρικα· εἰς δὲ ταῦτα, τέμω, τεμῶ, νέμω, νειῶ· δέμω, δεμῶ· βρέμω, βρεμῶ. τούτοις συνεξημολούηται καὶ τὸ μένω, μενῶ. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι 20 στήμεται καὶ ταῦτα, κρινῶ κρινῶ κέκρικα, πλύνω πλύνω πέπλυκα, κλίνω κλινῶ κέκρικα, καὶ τείνω τενῶ τετακκ· ταῦτα γὰρ ἀπέβηκε τελείως κατὰ τὸν παρακείμενον τὸ ἀμεταβάτον. καὶ κερδάνω δὲ εὔρηται χωρὶς τοῦ ἀμεταβάτου κεκέρδανκα. ζῆται εἰς τὰ βήματα τοῦ Χοιροβοσχοῦ.

Κέκτημαι] λέγει ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι κατὰ πλεονασμόν τοῦ κ Αἰολικῶς· τὸ γὰρ κοινὸν ἐκτῆμαι ἐστίν, ὡς τὸ, Ἰλιον ἐκτῆσθαι: — τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ κτ οὐκ ἀναδιπλασιάζονται· ὃν τρόπον οὐδὲ τὰ ἀπὸ τοῦ πτ. ὁμοίως καὶ τὸ πέπταμαι ἀπὸ τοῦ ἐπταμαι, πλεονασμῷ τοῦ π πρὸ π. 30

Κελαδινός, παρὰ τὸ κελαδὸς γίνεταί, ὁ σημαίνει τὸν θόρυβον καὶ τὴν ταραχήν, ὡς τὸ, Ἡ δ' αὖφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν: — καὶ κελαδινή κέκληται ἡ Ἀρτεμὶς, παρὰ τὸν γινόμενον ἐν τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, τούτεστιν ἡ κυνηγετική. — ῥόος κελαδῶν, βαρυτόνως· κλίνεται κελαδόντος.

Κελαρύζω] κυρίως ἐπὶ τῶν ὑδάτων, τὸ μετὰ ποιοῦ ἤχου καὶ ψόφου ρεῖν, ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδος Φ', — τὸ δὲ τ' ὡκα κατειβόμενον κελαρύζει: — ἀντὶ τοῦ, ποῖον
40 ἤχον ἀποτελεῖ τὸ ὕδωρ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς ἤχεϊν. γίνεται παρὰ τὸ κῶ (σημαίνει τὸ Φωνῶ) πα-
ράγωγον κρύζω· καὶ μετὰ τοῦ λα, ἐπιτακτικοῦ μορίου,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, κελαρύζω.

Κελαινόν, τὸ μέλαν· κελαινόν γὰρ λέγεται κατὰ διάλε-
κτον τὸ μέλαν. τὰ δὲ εἰς νος, κατὰ τῇ αὖ διφθόγγῳ,
ἢ τῇ οι, παραλήγεται, εἰ μὴ τριγενές ῥ, ἢ θηλυκὸν
ἔχει βαρύτονον, ὡς αἶνος.

ΚελαινεΦής· ἐπὶ μὲν τοῦ Διὸς, παρὰ τὸ κελαινόν καὶ τὸ
νέφος γίνεται κελαινεΦής, ὃ τὰ νέφη μελαινῶν· καὶ
50 συγκοπῇ τῆς νο συλλαβῆς, κελαινεΦής. κανὼν γὰρ ἐστὶν
ὁ λέγων, ὅτι καθόλου τὰ ὑπερδισύλλαβα βαρύνοντα σύν-
θετα ἐκκνέπει μίαν συλλαβὴν, ὅπως ἀναλογῇ τοῖς δι-
σύλλαβοις, χωρὶς τοῦ ἀλέξω ῥήματος· οὐ γὰρ φύσει
βαρύνοντες· ὁ μέλλων γὰρ αὐτοῦ, ἀλεξήσω· οἶον γανύω,
γανύεις, γανύει, Γανυμήδης· ὕφαινω, ὕφαινει, ὕφαι-
μένης, καὶ οὐ λέγεται ὕφαινομένης· οὕτως ἐκ τοῦ με-
502 λαινῶ καὶ τοῦ νέφος γίνεται κατὰ συγκοπὴν, ὡς τανύω
τανύπτελος. ἐπὶ δὲ τοῦ αἵματος, ἐκ τοῦ Φῶ (τὸ Φαί-
νω) καὶ τοῦ κελαινόν γίνεται κελαινεΦής, ὡς ἐπὶ τοῦ
θροφόνος, θροφόνος· καὶ ὅλον ὅτι οὐ συγκοπῇ. οὕτως
Ἡρωδιανός.

Κέλεαι] κέλω σημαίνει τὸ προστάσσω· ἐκ τοῦ κελεύω,
κατὰ συγκοπὴν τῆς ευ διφθόγγου. τὸ καθητικόν, κέλο-
μαι· τὸ γ', κέλεται· Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας: —
ἀντὶ τοῦ κελεύει· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, Ἰωνικῶς, κέ-
λεαι· — κέλεαι δὲ με: — ἀντὶ τοῦ κελεύεις δὲ με.

10 Κελεύς, ὄρνειον ταχύτατον· ἀφ' οὗ κέλλειν τὸ ταχέως
βαδίζειν· καὶ τὸν ἰστόποδα κελεὸν λέγουσιν, ἀστεϊζό-
μενοι.

Κελόντες, κυρίως οἱ ἰστόποδες· καταχρηστικῶς δὲ καὶ
τὰ καταπεπηγότα ξύλα, ἃ καὶ σταυροὺς καλοῦσι.

Κελέβη, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου· παρὰ τὸ κάλον, ὃ ση-
μαίνει τὸ ξύλον, καὶ τὸ εἶβω τὸ ῥέω.

Κελευτιώ, τὸ κελεύω. ὡς κυνηγέτης κυνηγέτῳ, οὕτω κε-
λεύτης κελευτῷ· παράγωγον, κελευτιώ, ὡς Φυσῶ,
Φυσιώ. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ σίγμα, κελουσιώ.

Κέλευμα· ἐκ τοῦ κελεύω. Σώφρων, Οἶγε μὴν κόχλοι
20 ὥσπερ ἐξ ἐνός κελεύματος.

Κέλευθος, ἡ ὁδός, ἀπὸ τοῦ ἐλευθος, ἐλεύθω, πλεονα-
σμῷ τοῦ κ. τὸ δὲ — ὕγρα κέλευθα, ὃ σημαίνει τὴν
διὰ θαλάσσης ὁδόν, κατὰ μεταπλασμὸν γένους ἐστίν·
ἀντὶ γὰρ θηλυκοῦ οὐδέτερον εἶπε. γίνεται γὰρ μετα-
βολὴ γένους εἰς ἕτερον γένος, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ τράχηλος,
τὸ τράχηλον· ἐνθεν πληθυντικῶς παρὰ Καλλιμάχῳ —
τὰ τράχηλα γυμνάζει: — καὶ λύχνους, λύχνα· δι-
φρους, διφρά· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρετιός, τὸ ἐρετμόν· ἐν-
θεν, ἐρετμὰ προήνεα· καὶ δακτύλους, δακτυλά· ὁ τάρ-
30 ταρος ἀρσενικῶς, καὶ κατὰ μεταβολὴν ἢ τάρταρος παρὰ
Πινδάρῳ· καὶ οὐδέτερον, τὸ τάρταρον, Ἡσίοδος, Τάρ-
ταρα τ' ἡερέοντα: — τοιοῦτον καὶ τὸ, — ὕγρα κέλευθα.

Κελητίζει] Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὐ εἰδώς:
— ἀντὶ τοῦ ἵππεναι, ἵππου κέλῃτα ἐλαύνειν. ἐκ τοῦ
κέλῃς κέλῃτος γίνεται κελητῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν,
κελητίζω. κέλῃς δὲ ἐστὶν ἵππος ὁ μονάμπυξ καὶ δρομι-
κός, ὁ νῦν σέλλαριος λεγόμενος· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ὡς
ἐπίπαν τοῖς ἄρμασιν ἐχρῶντο. κέλῃς δὲ λέγεται παρὰ
τὸ διεσκηλισμένον τινα καθῆσθαι εἰς αὐτόν. οὕτως

40 Ἐπαφροδίτος, ὡς λέγει Ὀρος· ὁ δὲ Ὀρίων λέγει. ὅτι
κέλῃς λέγεται παρὰ τὸ κέλλειν, ὃ σημαίνει τὸ βαδίζειν

καὶ τρέχειν· ὅθεν καὶ κέλευθος· παρὰ τοῦτο καὶ τὸ
ἐξώκειλεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλεν, ἐβρίψεν· καὶ ἐπακτο-
κέλῃς· ἐστὶ δὲ εἶδος πλοίου ληστρικοῦ, ὃ ἐστὶ γαλῖα.

Κελτοί. Κελτῶ, Πρεσάνου θυγάτηρ, ἐρασθεῖσα Ἡρα-
κλέους, παρεκάλεi αὐτὸν αὐτῇ μιγνῆναι· καὶ τοῦτο
πράξας Ἡρακλῆς, ἀπέλιπε τὸ τόξον αὐτῇ, εἰπὼν, εἰ
ἄβρην γεννηθῇ, βασιλεῖα αὐτὸν γενοῦσθαι, εἰ δύναται
τεῖναι τὸ τόξον· καὶ ἐγεννηθῇ πῶς Κελτός· ἀφ' οὗ
Κελτοὶ ἔθνη. Κελτικὴ ἀπὸ τοῦ Κελτοῦ, υἱοῦ Ἡρα- 50
κλέους καὶ Στερόπης τῆς Ἀτλαντὸς θυγατρὸς.

Καλύφη, τὰ καλύμματα· ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. καὶ κάλυξ,
ἡ καλύπτουσα τὰ ῥόδα. Κέλυφος, τὸ λέπυρον τοῦ ὠοῦ.
Κέλωρ, σημαίνει τὴν Φωνήν, παρὰ τὸ κέλω τὸ προστάσ-
σω· ἢ παρὰ τὸ καλῶ, κάλωρ καὶ κέλωρ.

Κέλερ, ὄνομα κύριον. ἀπὸ δὲ τούτου τοὺς ταχεῖς Ῥω-
μαῖοι καὶ ὀξεῖς κέλερας λέγουσι.

Κεμάς] Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντες δύν κύνες εἰδότες θήρης 503
Ἡ κεμάς ἢ ἐκ λαγῶν ἐπείγετο ἐμμενὲς αἰεὶ, Ἰλιάδος
κ', τούτεστι νεογνὸν ἐλαφον ἢ δορκάδα. — τρέσσε δ'
Ἡτέ τις κεμάς, ἦντε κυνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή: — κε-
μάς ἐστὶν ἡ ἐκ νεβροῦ μεταβληθεῖσα ἐλαφος, κοιμάς
τις οὕσα· ἢ ἡ νεογνὴ ἐλαφος. διαφορὰν δὲ Φασιν εἶναι
κεμάδος καὶ νεβροῦ· κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἐπικοιμωμέ-
νην τῷ σπηλαίῳ· νεβρόν δὲ, τὸν μέζονα, καὶ ἐπὶ βο-
ραν νεμόμενον· καὶ ἀχηνέα, παρὰ τὸ ἄχειν καὶ λυπεῖ- 10
σθαι περὶ τὰ ἴδια τέκνα, καὶ μήπω δυναμένην ἐξίεναι
τοῦ σπηλαίου διὰ σμικρότητα.

Κενός, οἱ μὲν, παρὰ τὸ σκηνῶ, σκηνός, σκενός καὶ κενός,
ἐν ᾧ ἐστὶ τί σκηνώσασθαι καὶ βῆλλειν. ἢ παρὰ τὸ
κεῖω κανός καὶ κενός, ὁ κεκαυμένος καὶ σποδός ὢν. ἢ
ὅτι τὰ κεκαυμένα κοῦφα καὶ ἐλαφρά γίνεται· ἢ παρὰ
τὸ κινῶ κινός καὶ κενός· τὰ γὰρ κοῦφα καὶ κενὰ εὐ-
κίνητα καὶ εὐβάστακτα. ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γενός
καὶ κενός, ὁ χωρῆσαι δυνάμενος τί διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν.
ἢ παρὰ τὸ χέω κενός καὶ κενός· ἢ παρὰ τὸ ξέω, ξε-
νός, ὁ κτεχέσμενος, καὶ κενός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, 20
κενεός, σημαίνει τρία· διὰ τοῦ ε Φίλου, σημαίνει ἐν
μάταιον καὶ κοῦφον· καὶ διὰ τῆς αὖ διφθόγγου σημαί-
νει τὸν νεωστὶ κατεσκευασμένον· ἐξ οὗ καὶ ἐγκαίνιον
σημαίνει καὶ τὸ παράδοξον καὶ θαυμαστόν.

Κενός, ποῖον εἶδος; πλεονασμοῦ ἐπέκτασις, καὶ τί ἐστὶν
ἐπέκτασις συλλαβῆς πλεονασμός· κατὰ τὰ μέσον τὸν
οἶκτον τόνον Φυλάττων, οἶον ἀδελφός ἀδελφός.

Κενεών, ὁ κατὰ τὸν λαγόντα τόπος, ἡ λαπάρα· παρὰ τὸ
κενός εἶναι ὁστέων· καὶ γὰρ λαπάρα λέγεται διὰ τὸ
λελάφθαι (ὃ ἐστὶ κενεῖσθαι) τὸν τόπον, πρὸς σύγκρι- 30
σιν τῶν πλευρῶν. λαπάσαι γὰρ τὸ κενώσαι.

Κενεαβατῶ, τὸ κενῶς ἐπιβαίνειν.

Κενθίπη, τόπος Ἀργούς· διὰ τὸ πρῶτον ἐκεῖ κεντῆσαι
τὸν Πηγάσον ἵππον Βελλεροφόντης.

Κένται] προστακτικὸν μέσου αορίστου· ἀπὸ τοῦ κέντω
κένσω. δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ κεντῶ κεντῆσθαι· καὶ συγκο-
πῇ, κένσω· ἐκέντησα, κεντῆσαι, καὶ κένσαι συγκοπῇ.

Κέντριον] παρὰ τὸ κέντω, πλεονασμῷ τοῦ ρ, κέντρον καὶ
κέντριον.

Κεντρηκεῖς] — κεντρηκεῖς ἔχον ἵππους: — τοῖς κέν-
τροις (ὃ ἐστὶ τὰς μαστίγας) εἰκοντάς· παρὰ τὸ συνε-
χῶς καὶ διηκεῖς κεντρίζεσθαι.

Κεντρῶνες, κυρίως λέγονται τὰ ἐκ διαφορῶν χοριῶν
συνεραμμένα εἰς ἓν· οἷς ὠμοῖωνται πᾶς Ὀμηρόκεντρα.

Κεντρότυπτον, τὸν μαστιγίαν, ἀπὸ τοῦ τύπτειν.

Κένται. ἐστὶ διαλέκτου. ὡς γὰρ τὸ παρ' ἡμῖν Φίλατον
Φίντατον, καὶ δέλτα δέντα, οὕτω Κέλται Κένται.

50 Κένταυρος, ἅφ' οὗ τὸ τῶν Κενταύρων γένος· ὃς οὕτως ἀνόμεσται ἀπὸ τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰξίονα κεντεῖν τὴν αὐραν· Φασὶ γὰρ αὐτὸν τῆς Ἥρας ἐρασθέντα, συγγενέσθαι αὐτῇ ὁμοιωθεῖσθαι νεφέλῃ· ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Κένταυρος, μέχρι μὲν ὁμφαλοῦ τὸ τοῦ πατρὸς ὁμοίως ἔχων· τὰ δὲ κάτω, ἀλόγου, διὰ τὸ τὰς νεφέλας τοῖς ἀλόγοις ὁμοίως εἶναι. ζῆται τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν Ὀδυσσεύει λ'.

504 Κέπφος· ἀπὸ τοῦ ὀρνέου, ὃ ἐστὶ κοῦφον καὶ ἐπιπλέον τοῖς ὕδασι· ὃ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρέων (τούτεστι τὰς κορυφὰς) βράνων, οἷονε ὀρειβάτης· κέρφα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὡς Φησι Πίνδαρος· Ἰψικέρφα πέτρων· — ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια.

Κεραΐζειν, τὸ πορθεῖν, καὶ κενοῦν, καὶ διαφθεῖρειν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κέραι· χρωμένων ζώων· ἡ παρα τὴν κῆρα τὸν θάνατον.

Κεραϊστής, τόπος Μιλήτου· ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀπόλλωνα κέρφα τοῦ ἄρρενος τράγου ἀμελγομένου ὑπ' αὐτοῦ πῆ-
10 ζαι ἐκεῖ, ὡς Καλλιμαχος.

Κεραμεύς, παρὰ τὸ κέραμος· τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος, καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν Φησὶν· οἱ δὲ, παρὰ τὸ κεκάμφθαι τῇ ἔρα.

Κεραμεικός, ἀπὸ τοῦ κεραμεύς κεραμείως, κεραμεικός· καὶ συναρρέσει, κεραμεικός· γίνονται δὲ τρεῖς λαμπυαδιδρομίαι ἐν Κεραμεικῷ, Ἀθῆναις, Ἡφαιστίου, Προμηθεύς. ἄλ-
20 λως· Κεραμεικός, τόπος Ἀθῆναις, ὅπου ἐπετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἐνιαυτὸν λαμπυαδιδρόμον ἀγῶνα. πρὸς δὲ τὸν τόπον τοῦτον πύργον τινὰ ὑπάρχειν Φασὶν· ἐφ' ὃν συμβουλευεῖ ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, [καὶ ὅταν ἀφεθῇ, ἀφελῆναι καὶ αὐτὸν κάτω] Ἀριστοφάνης.

Κεραυνός, μετοχὴ ἀντὶ τοῦ κεράσας· ἐστὶ κέρως· ἐξ αὐτοῦ κερῶ ἀντὶ τοῦ κεραυνῶ, ὡς πετῶ πεταυνῶ. ἡ κερῶ κερῶν, καὶ κεραυνῶ· καὶ παράγωγον, κεραυνῶν· ἡ μετοχὴ, κεραυνός· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ δύο νυν γράφεται, ζωννῶ, σβεννῶ, καὶ τὰ ὅμοια. Κεράσσει
30 δὲ ἐστὶ, τὸ ἐπιχεῖν οἶνον· ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους· πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέραι ἀντὶ προχοῦ. οὕτω Πείσανδρος· καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος θ', Οἶνον τ' ἐγκεράσσει πειεῖν· — ἀντὶ τοῦ ἐγγχεῖν εἰς κέραι· πρὸ γὰρ τοῦ εὐρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χεῖρ ἐν τοῖς κέραισι ἐπινον.

Κεραῖρε, κέραι· ἀπὸ τοῦ κεράω κερῶ, κεραῖρω, ὡς μενῶ, μενῶν, μενῶν· ἡ κερῶρε, ἐκ τοῦ κερῶ, κεραῖω.

Κέρως, παρὰ τὸ κέρα· ἐπεὶ τῆς κεφαλῆς ἐστὶν· ἐνθεν καὶ τὸ κεραΐζειν ἐπὶ τῶν ζώων· ἐπεὶ τοῖς κέραισι μά-
40 χονται· καὶ ὁ κεραυνός, Φθαρτικός ὢν, ὃ διὰ τὸ αὖειν βλάπτων, ὃ ἐστὶ καίων· καὶ τὸ κερῶν· καὶ τὸ κέρμα, κατακεκομμένον εἰς πολλὰ.

Κέρως, ἡ θρίξ, διὰ τὸ τοῖς κέραισι ὁμοίως ἐκφύεσθαι· οἱ δὲ Φασιν, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ βάρους ἰκμάς ὑπὸ τῆς θερμασίας ἀναφερομένη, κᾶπειτα τῇ τοῦ δέρματος τάσει σφιγχνεῖσθαι, κερατοῦται· ἡ ἡ συνεχῶς κειρομένη. λέγεται κέρως καὶ ὁ ποταμός, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Ἔστι δὲ τις ποταμὸς ὑπατον κέρως Ὀκεανοῖδ· — κέρως δὲ
30 λέγουσι πάντας τοὺς ποταμούς· τοὺς ἀπὸ Ὀκεανοῦ καταφερομένους· κέρως λέγεται καὶ ἡ κεφαλὴ. σημαίνει καὶ τὴν δόξαν, ὡς τὸ, Καὶ ὑψώσει κέρως χριστῶν αὐτοῦ· — καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἔρας, καὶ κέρως· τὴν γὰρ δόξαν πάντες ἐπιθυμοῦσι σημαίνει καὶ τὸ κέρχων, ὡς τὸ, Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα κεφύκει· — σημαίνει καὶ τὴν τρίχα, καὶ γίνε-
ται παρὰ τὸ κέρω τὸ κόπτω, ὡς τὸ, Τοξότα λωβητῆρ κέρω ἀγλάε· — ἀντὶ τοῦ καλλωπιζόμενε τῇ τοξικῇ, ἡ
505 τῇ τριχῶσει· κέρως γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν τρίχα ἐκά-

λουν. κλίνεται κέρως κέρως καὶ κέρως· καὶ μεταγεται εἰς εὐθεῖαν· ὅθεν γίνεται μονοκέρως μονοκέρως· ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, τῶν μονοκέρων.

Κεράος] — ἔλαφον κερῶν· — εὐκερων, μεγάλα κέρφα ἔχοντα, ἄρρενα· αἱ γὰρ θῆλειαι τῶν ἐλαφῶν οὐ κερατοφουοῖσιν. ἐκ τοῦ κέρως κέρως γίνεται κέρως· καὶ ὁξύνεται, ὁφείλον βαρύνεσθαι· ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῷ Δαναός, ἀλαός.

Κεραξός· — κεραξός ἦρχε τέκτων, κερατοουργός, κερα-
10 τογλύφος· ἀπὸ τῆς κέρως Ἰωνικῆς γενικῆς γίνεται καὶ τοῦ ξέω.

Κεραίς] ἀπὸ τῆς κέρως γενικῆς, κεραιόεις· καὶ συγκοπῇ, κεραιόεις· τὸ θηλυκόν, κεραιόεσσα· καὶ συγκοπῇ, κεραιόεσσα· καὶ κέραι, κεραιόεσσα.

Κέρως βοός· οἱ μὲν, κυρίως· οἱ δὲ, τὴν τρίχα· ἄμεινον δὲ νοεῖν κεραιόιν τι προσκειῖσθαι τῷ ἀγνίστῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὀρμίσαν. Ἰλιάδος ω'.

Κεραμβόλον, ἐστὶ μὲν τῶν ἀπαξ εἰρημένων τῷ Πλάτῳ· 20
Φαίνεται δὲ ἐπὶ σπερμάτων ταττόμενον, τῶν οὔτε ἐκ-φερόντων καρπὸν, οὔτε πυρὶ οὐδ' ὕδατι τηκομένων· ταῦτα γὰρ εἶναι Φασὶ τὰ ὑπὸ τῶν σπορέων κατὰ τῶν κερῶν βληθέντα τῶν βοῶν· ἅφ' ὧν καὶ τὸ ὄνομα ἔσχε. παραδέδοται γὰρ τις περὶ αὐτῶν λόγος τοιοῦτος, ὡς ἀτεχνῶν ὄντων τῶν οὕτως εἰς τὴν γῆν καταπε-
20 σόντων σπερμάτων. τοὺς οὖν ὑπὸ ἀκαυδευσίας ἀπαθεῖς τε καὶ ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις, κεραμβόλους προσηγό-
ρευσαν.

Κέρδος· παρὰ τὸ χεῖρ χειρός, χέρδος, καὶ κέρδος, τὸ διὰ τῶν χειρῶν διδόμενον ἐπ' ὠφέλειαν. ἐτυμολογεῖται
30 δὲ παρὰ τὸ κέραι καὶ τὸ ἄδω τὸ ἀρσενικῶ, τὸ τὴν ψυχὴν εὐφραίνειν· ἡ παρὰ τὸ κέραι καὶ τὸ ἡδύ.

Κερδαίνω, ἀπὸ τοῦ κέρδους, ἡ ἀπὸ τοῦ τὸ κέραι λαίνειν.

Κερδῶ, ἡ ἀλώπηξ, ὡς παρὰ τὸ Εἰδοθέα Εἰδῶ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κερδαλέα ἡ ἀπχτητικὴ γίνεται κερδῶ ὑποκοριστικῶς.

Κερδαλέος, ὁ συνετός καὶ παραλογιστικός. τὰς γὰρ ἐντρε-
χείας κέρδι ἐκάλουν· παρὰ τὸ ἡδύνειν τὸ κέραι, ὃ ἐστὶ τὴν ψυχὴν διὰ λόγων κλεπτειν.

Κερδαίνει Φρον, πανούργος τὸ Φρόνημα· ἡ περὶ τὰ κέρδι 40
τὸν νοῦν ἔχων, τούτεστι κερδαίνει Φρονῶν· παρὰ τὴν Φρόνα καὶ τὸ κέρδος· τούτεστιν, ὁ κερδαίνει Φρονῶν. ἡ διὰ λόγων τὴν ψυχὴν ἀπατῶν.

Κέρδιον, βέλτιον, κρείσσον· ἀπὸ τοῦ κέρδους. ἐστὶ δὲ οὐ-
δέτερον· τὸ ἀρσενικόν, κερδίον. τρίτον τύπον οὐκ ἔχει, τὸ δὲ οὐδέτερον ὁμοφωνεῖ τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, ὡ
κέρδιον. διὰ τὴν προπαροξύνεται· διότι τὰ συγκριτικὰ
ἀπαντα προπαροξύνεται, ἐνδοξότερος. ἐπεὶ οὖν τὸ καλ-
λίαν καὶ τὰ ὅμοια διὰ τὴν ἐπὶ τέλους μακρὰν οὐκ
50 ἡδύνατο προπαροξυνθῆναι, τὸν κεχρεωσθημένον τόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ ἀνεδέξατο ἐν τῇ κλητικῇ. εἰς τὸ γλύ-
κιον. Ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκειν, ὁ κερδιστός γενετ' ἀν-
δρῶν· — ἀντὶ τοῦ συνετώματος. κερδιστὸν γὰρ τὸν συν-
ετώτατον Φασὶν· οὐ γὰρ ἂν τὸν πρόγονον αὐτοῦ πα-
νουργότατον εἶπεν. οἱ δὲ νεώτεροι τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ
Φιλοκερδοῦς λαμβάνουσιν. Ἰλιάδος ζ'.

Κερκίς· κέρκω γὰρ προκατέρχει ῥῆμα· οἶον, Γλυκεῖα
μᾶτερ, οὕτι Δύναμαι κρέκειν τὸν ἰστόν· — παρὰ τὸ
506 κέρκω τὸ πληττω, κερκίς τις οὐστ'· παρὰ τὸ κρέκειν, ὃ
ἐστὶν ἡγεῖν· καὶ καδ' ὑπερβιβαστὸν, κερκίς· καὶ τοῦ
λέοντος ἡ οὐρά, κέρκος. ἐκ τοῦ κέρκω, κέρκος· πληκτι-
κὴ γὰρ ἐστὶ. καὶ εἶδος Φυτοῦ· τὰ μοι ἀνδρομέτην
ἄτε κερκίδες· — καὶ ἴσως· ἐκ τοῦ Φυτοῦ ἐπείουσιν τὰς
κερκίδας ταῖς γυναιξί.

Κέρκωτες] οὕτω πρότερον ἐκαλοῦντο οἱ Κύκλωτες· ὅθεν
καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ κακοὺς ἀνδράς Κέρκωτας· Φα-
μέν. ἐκλήθησαν δὲ, ἢ διὰ τὸ κερδαλέον αὐτῶν καὶ πα-
νοῦργον· ἢ ἀπὸ μητρος Κερκίτης. ἢ Κέρκωτες λέγον-
ται οἱ ἀπατεῶνες, ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν μεταφορᾶς, οἱ
ταῖς ὄψεσι καὶ ταῖς κέρκοις σάιοντες δόκουνται.

Κέρκουρος, τὸ μακρὴν ἔχον πρῦνον σκάφος.

Κέρκουρος, εἶδος πλοίου βραχέος.

Κέρκος, θηλυκῶς σκεῦος τί, ὥσπερ καὶ τρίπους, ἢ θύρα
χαλκῇ. οὕτως ὁ Ἀλκιῶν ἐχρήσατο.

Κέρσαι, κόψαι. ἐν τοῦ κέρω, κερῶ· Αἰολικῶς, κέρσω.

20 Κέρκυρ] πρὸς τοῦτο Κέρκυρ οὐκ εἴρηται. οὐ πρόκειται
ἡμῖν, εἰ ἄρα δύναται γενέσθαι. ἀλλὰ τί εἰρήκασιν Ἑλ-
ληνες; Ἀλκιῶν Φησι. Καὶ Κέρκυρος ἡγεῖται: — ἀπὸ
εὐθείας τῆς Κέρκυρ. ἀλλ' οὐκ εἴρηται. οὐκ ἄρα ἔχεται
τῆς ἀποιοπῆς· ἀλλὰ κλισίως ἐστὶ μᾶλλον, οὐ μετα-
πλασμός, εἴπερ εὐθεῖα Κέρκυρ, ὃ μὴ εἴρηται. ὥσπερ
τὸ ψῖθυρ, μάρτυρ. ἀλλὰ μὴ οὐδὲ Ἴλλυρ· ἀλλὰ τὸ Ἴλ-
λυρας μεταπέπλωται κατὰ τὴν αὐτὴν πτώσιν. ὥστε
ταῦτα μεταπλασμός· τοὺς Ἰλλυριοὺς καὶ Κερκυραίους·
οὐ γὰρ εἴρηται οὔτε ἡ εὐθεῖα, οὔτε ἡ γενική, οὔτε
30 ἡ δοτική· ἀλλὰ κατὰ τὴν αὐτὴν πτώσιν μεταπέπλα-
σται. εἴρηται δὲ ψῖθυρ καὶ μάρτυρ, ἀφ' ὧν ἡ κλισίς.
οὕτως Ἡρωδιανός.

Κέρτομος, ὁ χλευαστής, ὁ τὸ κέρρ τέμνων τῶν ἀκουόν-
των, διὰ τὸ παραλογιστικὸν τῶν λόγων· (καὶ κερτό-
μιον, τὸ παραλογιστικόν) ὁ τὴν ψυχὴν χλευάζων λόγοις
τοιούτοις· καὶ κερτομίσις ἐπεσιν, ἐρεθιστικοῖς, παρο-
ξυντικοῖς, χλευαστικοῖς.

Κερτομέων, ἐρεθίζων, χλευάζων· σχῆμα παρασύνθετον.
ἐπεκερτόρει, ἐπεχλευάζεν, ἐσκώπτεν, ἠρέθιζεν.

40 Κερκώπων, δολίων, πανουργων. ἢ γένος πιθήκων. καθά-
περ τῇ κέρκῃ ἢ ἀλώπηξ τοὺς θηρευτικούς κύνας ἀπα-
τᾷ τῇδε κακείῃ περιτρεπομένη, ἐφαιμίλλως καὶ οὕτοι
τοὺς ἀπλουστέρους Φενκκίζουσι τῇ κέρκῃ τῶν λόγων.

Κεστρίνους, τὰ τομῖα καὶ τεμάχη τῶν ἰχθύων.

Κεστός, ἐνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν
γυναικῶν Φαντασιώδες ἐνδυμα· Ἰλιάδος ξ', Η, καὶ ἀπὸ
στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα: — ζωστήρ ἐστὶν

50 οὕτω καλούμενος, ἀπὸ τοῦ πολυκέντητος εἶναι ταῖς
ραφαῖς. ἢ παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ, γίνεται ῥηματικὸν
ὄνομα καττός καὶ κεστός, ὁ κεκοσμημένος καὶ διαπε-
ποικιλμένος καὶ διακεκέντημένος. ἢ παρὰ τὸ κέντω βε-
ρῦτονον (ἐνθα καὶ — κέντορες ἵπποι)· ὁ μέλλων Αἰολι-
κῶς, κέντω· (ὅθεν τὸ, Κένσαι, ὁμοκλήσας) ὁ παρακεί-
μενος, κέκεκα· ὁ παθητικός, κέκεσμαι, κέκεσται,
κεστός.

507 Κεύθω, τὸ κρύπτω. ἐκ τοῦ κεύτω, γίνεται κευμός καὶ
κευθμός, ὡς μνησιμός μνηθμός. ἐκ τούτου γίνεται κευ-
θμῶν. ἀπὸ τοῦ κεύθω, γίνεται κευθάνω, ἐκεύθανον,
ἀντὶ τοῦ ἐκρυπτον.

Κεφαλή, ἥτοι παρὰ τὸ κάρφεσθαι τὸ ξηραίνεσθαι, ὁ
κατάξηρος τόπος καὶ ὁστώδης· ξηρὰ γὰρ καὶ ὁστώδης·
ἢ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύφῃ τις οὖσα, παρὰ τὸ κα-
λύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον. τινὲς δὲ παρὰ τὸ
ἐκεῖ κείσθαι τὰ Φᾶη, κεφαλή τις οὖσα, κατὰ πλεονα-
σμόν τοῦ λ. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, καπαλή,
καὶ κεφαλή, οἰοῦναι ἢ διαπνέουσα· παρὰ τὸ πνεῖν· ὅθεν
καὶ κῆπος, ὁ διαπνεόμενος τόπος· διὸ καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις
τὸν ἀποστετημένον τόπον πρὸς ἄνεμον, ἀνάπνευσιν καὶ
κῆπον λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ κέλυφος, ὃ σημαίνει τὸ κα-
λυμμα.

Κεφαλεῶν. ὁ κανών· οἱ Αἰολεῖς, διὰ τοῦ αων· οἱ Δωριεῖς,

διὰ τοῦ εων· ὁ δὲ Ζηνόδοτος γράφει τὸ λαὶ διφθογ-
γον, ὡς κτητικὸν αὐτὸ λαμβάνων. κακῶς δὲ· κανῶν δὲ
ἐστὶν ὁ λέγων. ὅτι τὸ κτητικὸν ἐπὶ τῶν σωακτικῶν
μερῶν παραλαμβάνομενον, κατὰ τεθνηκός θάλει πα-
ραλαμβάνεσθαι· οἷον, βόειος, κεφαλή, ἢ τοῦ τεθνηκό- 20
τος βοός κεφαλή· ἀνθρώπειος πούς· ὁ τοῦ τεθλευτη-
κός. οὐ γὰρ ἐπὶ ζῶντος εἴποι τις ἄν. διὸ καὶ μεμφον-
ται τὸν Ζηνόδοτον· ἐπειδὴ τὸ, ἀρῶν ἐκ κεφαλαίων,
κτητικὸν ἀνεγίνωσκεν· κτητικῇ γὰρ Φωνῇ ἐχρήσατο ἐπὶ
ζῶντων ἀρῶν. οὐκ ἔπαθε πλεονασμόν, ἀλλὰ συνά-
ρασιν.

Κεφαλληνία· ἀπὸ Κεφάλου τινός· ὃς ἀκουσίως ἀνελὼν
Πρόκην τὴν Ἐρεχθίδος μητέρα, ἐξεῖσι τῆς Ἀττικῆς,
καὶ σὺν Ἀμφίτρονι στρατεύεται κατὰ Τηλεβόων·
ἔπειτα δὲ ἐκ Δυσίππης ὄσχευ Σαυαῖον καὶ Κράνεον
καὶ Παλαῖων· ἀφ' ὧν οἱ ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ Πρόνοις, 30
Σαυαῖοι, Κράνειοι, Παλεῖς, προσηγορεύθησαν. οὕτως
Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι τῆς Ὀδυσσεΐας.

Κεχαρότα, ἀντὶ τοῦ χωροῦντα. ἐκ τοῦ χάζω, χάτω,
κέχαδα, κεχαδῶς κεχαδός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν.

Κεχαροῖα] χαίρω· ὁ β' ἀόριστος. ἐχχρον· ὁ μέσος,
ἐχχάρμην· καὶ τὸ εὐκτικόν, χαροῖμην· κατὰ ἀναδιπλα-
σιασμὸν, κεχαροῖμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, κε-
χαροῖντο· καὶ τὸ ἰωνικόν, κεχαροῖατο, ἀντὶ τοῦ χα-
ρήσαν, ὡς μνῆταιντο, ανησιᾶντο, λέγοιντο, λεγοῖατο·
πύθοιντο, πυθόατο. εἰς τὸ δευροῖατο. 40

Κεχρηῖα] οὔτε ἀπὸ τοῦ χαίρω γίνεται, ἐπειδὴ ὁ παρ-
κείμενος κέχαρκα ἐστίν· οὔτε ἀπὸ τοῦ χαίρω· ἀλλ'
ἀπὸ τοῦ χαίρω, γίνεται χαρῶ, ὡς Φαίνω, Φανῶ· οὐ
ὁ παρακείμενος, κεχάρηκα· ἢ μετοχή, κεχαρηκῶς· καὶ
κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ, κεχαρηῖα.

Κεχολώσεται] Ὁ δὲ κεν κεχολώσεται, ἀντὶ τοῦ ὀργισθῆ-
σεται. ἐκ τοῦ χολῶ χολώσω, κεχολῶκα, κεχολώμαι
κεχολώσω· καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, κεχολώσεται.
διαφέρει δὲ τοῦ μέλλοντος· ὅτι ὁ μὲν μέλλων, ἀόριστός 50
ἐστίν· ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἀόριστός.

Κεῖος, σημαίνει τὸν πόλιν τῆς Κέως· Κέως δὲ νῆσος
ἐστίν. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ Κέω τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥο-
δόεσσης νύμφης. ἐκ τοῦ Κέω γίνεται Κεῖος· καὶ κατὰ
συναίρεσιν, Κεῖος. Κῶς, νῆσος ἐστίν· ὠνομάσθη ἀπὸ
Κῶ, ἥτις θυγάτηρ Μέρποτος καὶ Ἐχμεῖας ἦν. ἢ Κῶς,
τῆς Κῶ. τὸ δὲ παρ' Οὐίρῳ Ἰλιάδος ξ', Καί μιν ἔπειτα
Κῶνδ' εὐ ναιομένην ἀπένεικας: — ἀπὸ ἄλλης εὐθείας
ἐστίν, τῆς Κῶς.

Κεῖρειν, τὸ κόπτειν· ἀπὸ τοῦ αἶρειν καὶ ἀποκόπτειν τὸ 508
κέρας, ἡγουν τὴν τρίχα.

Κεῖω, σημαίνει τὸ καίω· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε, ὡς ἐν τῷ,
Κέδρον τ' εὐκαέτοιο: — κείων, τὸ κοιμησόμενος, ἀπὸ
τοῦ κέω· Ὅρσο κέων: — πλεονασμῷ, κείων· κίω δὲ
τὸ πορεύομαι, διὰ τοῦ ἰῶτα, ἀπὸ τοῦ ἰω.

Κεῖμηλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα. ὡς παρὰ τὸν θῆσω
μέλλοντα γίνεται θεμέλιον, οὕτω καὶ παρὰ τὸν κείσω
κείσομαι μέλλοντα γίνεται κείμηλιον. ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ
κείσθαι τὰ μελίχη, δι' ὧν τινὰ ἐκμεμίσσόμεθα, ἡγουν 10
τὰ χρήματα.

Κεῖρια, σημαίνει τὰ σχοινία, τὰ ἐντάφια δεσμά. ἢ κείρια
σημαίνει τὸ σχοινίον τὸ δεσμεῖον τὴν κλίην. λέγεται
δὲ καὶ θηλυκῶς· παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω, τουτέστι
παρὰ τὸ εἰς λεπτά κόπτεσθαι αὐτά. ἢ παρὰ τὸ κέρας,
ὃ σημαίνει τὴν τρίχα, κείρια· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι,
κειρία· καὶ γὰρ ἐκ τῶν τριχῶν ἦσαν τὸ παλαιόν. ἢ
παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω, εἶρια· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ κ.

20 **Κεῖθι**, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε, ἐπὶ τόπου· γίνεται ἐκ τοῦ ἐκεῖ-
νος. τὸ κει, διφθόγγον διατί· τὰ εἰς θι λήγοντα ἐπιβ-
ρην ἐπιβόησιν.

Κεῖθεν, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν γίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ κείνος, κεί-
νοθεν, ὡς Λέσβος, Λεσβόθεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν,
κεῖθεν.

30 **Κεῖνός ῥ'** ὡς ἀγόρευεν· — ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς ἀναγινώσκει
εἰς τὸ κει, περισπωμένην· καὶ εἰς τὸ νος, ὀξεῖαν· καὶ
εἰς τὸ ως βαρῖαν· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, Κείνος τόσος
ἀγόρευεν· — ζητοῦσι δὲ τινες, ποῖον ἐστὶν ἀναλογώτε-
ρον, τὸ κείνος, ἢ τὸ ἐκεῖνος. ἐστὶ δὲ εἰπεῖν, ὅτι κατὰ
τι μὲν ἐστὶν ἀναλογώτερον τὸ κείνος· κατὰ τι δὲ τὸ
ἐκεῖνος· καθὸ μὲν ἐστὶ λέγειν, ὅτι οὐδέποτε πρωτότυπος
ἀντωνυμία ἀπαθὴς οὐσα ὑπερβαίνει τὴν δυσυλλαβίαν,
οἷον ἐγώ, αὐτός, οὗτος· τὸ κείνος ἐστὶν ἀναλογώτερον.
πρόσκειται, πρωτότυπος, διὰ τὸ νωίτερος, σφαίτερος·
παράγωγοι γὰρ αὗται αἱ ἀντωνυμῖαι. ἀπαθεῖς εἶπε, διὰ
τὸ οὐτοσί, ἐκεῖνοσί. καθὸ δὲ αἱ μονοπρόσωποι ἀντωνυ-
μίαι ἀπὸ Φωνήεντος θέλουσιν ἀρχεσθαι, οἷον οὗτος,
αὐτός, ὅδε, ἀναλογώτερός ἐστι τὸ ἐκεῖνος, ἵνα ἀπὸ
Φωνήεντος ἀρχῇται.

40 **Κεῖνος** οὐκ ἐστὶν ἐνταῦθα σχῆμα· θεματικὴ γὰρ ἐστὶ·
τὸ ε γὰρ Φωνῆεν πέφυκε πλεονάζειν, οἷον ὦρων, ἐώ-
ρων· ἀφαίρεται δὲ, ὅτε μετὰ συμφώνου ἐστὶν· οἷον
ἔφη, φῆ· οὕτως ἐκεῖνος, κείνος· ἀφαίρεσις ἀρχ. καὶ
πάλιν οὐδέποτε μονοπρόσωπος ἀντωνυμία ἀπὸ συμφώνου
ἀρχεται, ἀλλ' ἀπὸ Φωνήεντος, αὐτός, ὅδε. μήποτε
ἀρχεῖνος, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν κείνος. πρόσθεσις δὲ
λέγεται τοῦ ε, ἐπειδὴ αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμῖαι ἀπα-
θεῖς οὐσαι οὐ θέλουσιν ὑπερβαίνειν τὴν δυσυλλαβίαν.
ἀπαθεῖς εἶπε, διὰ τὰς ἐπεκτεταμένας, αὐτοσί, οὐτοσί.
50 ὅθεν τὸ ἐκεῖνος, ὑπὲρ τὴν δυσυλλαβίαν. μήποτε τὸ κεί-
νος ἐστὶ κυριώτερον· ὅθεν πρὸς μὲν τὴν ποσότητα τῶν
συλλαβῶν, κείνος· πρὸς δὲ τὸ ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχόμε-
νον, ἐκεῖνος. ὅθεν διὰ διφθόγγου γράφεται, ἐπειδὴ οἱ
Δωριεῖς κείνος λέγουσι διὰ τοῦ η, ὡς μεῖον, μῆον.

509 **Κεῖμαι** Ἰστέον ὅτι τὸ κεῖμαι καὶ ἡμαι ἐλέγχονται, μήτε
ἀπὸ τῶν εἰς ω εἶναι, μήτε ἀπὸ τῶν εἰς μι· ὅτι τὰ
ἀπὸ τῶν εἰς ω, ἢ τῷ ο παραλήγεται, ὡς τὸ τύπτομαι·
ἢ τῷ ω, ὡς τὸ βοῶμαι· ἢ τῷ ου, ὡς τὸ χροστούμαι·
καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἢ τῷ ε παραλήγεται ἐν τοῖς
καθηγουῖς, ὡς τὸ τίθεμαι· ἢ τῷ ἄλτα συνεσταλμέ-
νω, ὡς τὸ ἴσταμαι· ἢ τῷ ο, ὡς τὸ δίδομαι· ἢ διχρόνω
συνεσταλμένω, ὡς τὸ ζεύγνυμαι. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι
ἐλέγχονται ταῦτα εἶναι ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἀπὸ τοῦ δευ-
τέρου προσώπου τοῦ ἦσαι καὶ κεῖσαι. πᾶς γὰρ ἐνεστώ-
ς εἰς μι λήγων ἔχει τὸ δεύτερον εἰς σαι λήγον, ἀπὸ τῶν
10 εἰς μι ὦν· οἷον, τίθεμαι, τίθεται· οὕτως ἡμαι, ἦσαι·
κεῖμαι, κεῖσαι. ἐστὶ δὲ ὁ σχηματισμὸς αὐτοῦ οὕτως·
ἐστὶν ἐώ (τὸ κἀθημαι) καὶ κέω βαρύνον· καὶ κατὰ
παραγωγὴν, ἐώ καὶ κέω, περισπωμένα, ὡς κύω. κυῶ·
ἔλκω, ἐλκῶ· ῥίπτω, ῥιπτῶ. εἶτα κατὰ παραγωγὴν τῶν
εἰς μι γίνεται ἔημι καὶ κῆμι· ὁ καθηγουῖς ἐνεστώ-
ς, ἔεμαι καὶ κέμαι· καὶ πρᾶσις τῶν δύο εε, πῆ μὲν εἰς
η, πῆ δὲ εἰς ει διφθόγγον, ἡμαι καὶ κεῖμαι. ζῆται εἰς
τὸ ἔχται.

20 **Κῆδω**, τὸ Φροντίζω· παρὰ τὸ κῆδω τὸ ἀνιῶμαι, γίνεται
ἐκ τοῦ παρεπομένου· τοῖς γὰρ Φροντίζουσι παρέτεται
τὸ ἀνιῶσθαι. ἢ ἐκ τοῦ ἐδω τὸ ἐσθίω, τροπῇ τοῦ ε εἰς
η. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ· κατεσθίουσι γὰρ τρόπον τινά
ἑαυτοὺς οἱ περιμῶντες· ὅθεν καὶ μελεῶν, ἢ Φρον-
τίς, παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. τὸ δὲ κῆδω τὸ λυποῦμαι,

οὐχ εἶδον ἐτυμολογούμενον· ὡς οἶμαι δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ
καῖσθαι εἴρηται. καίω γὰρ κῆδω· τοῖς γὰρ λυπομένοις
παρέτεται ἡ ἐκκαυσίς. — καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
ἀντὶ τοῦ λυπομένη. Κῆδετο γὰρ Δαναῶν· — ἀντὶ τοῦ
ἐφρόντιζεν· Ἀρίσταρχος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἡνιάτο, καὶ ἐστὶ
μετὰ τῆς περὶ ἴν' ἢ, ἡνιάτο γὰρ περὶ Δαναῶν. — σέ
τε κῆδων ἡδὲ σά τέκνα· — Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν
κῆδειν, ὅς κέ με κῆδει· — ἀντὶ τοῦ λυπεῖν καὶ βλά- 30
πτειν.

Κατακεῖσθαι διατί πάντων τῶν ἀπαρεμφάτων τὸν τόνον
Φυλασσόντων, καταφιλεῖται, καταφιλεῖσθαι, τὸ κατὰ-
κεῖται οὐκ ἐγένετο κατὰκεῖσθαι· λέγεται, ὅτι καθόλου
ἐπὶ τῶν τοῦ ὀριστικοῦ, καθηγουῖς ἀπαρεμφάτων ἐνε-
στώτος καὶ παρατατικοῦ, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, εἰ
μὴ που μακρὰ φύτει παραλήγεται· ποιεῖσθαι· οὕτω
καὶ περικεῖσθαι.

Κῆδεα, λύπης, πένθ· ἐκ τοῦ κῆδω· παρὰ τὸ ἀνιῶσθαι
καὶ οἶονε καῖσθαι.

Κῆδωρ, σημαίνει τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ κῆδω τὸ κοι- 40
μῶμαι.

Κῆδω, σημαίνει τὸ θάπτω· καὶ γίνεται παρὰ τὸ χῶ, τὸ
χωρῶν· οὐ δὲ μέλλων, χῆσω· καὶ μετὰγεται ὁ μέλλων
εἰς ἐνεστώτα, καὶ γίνεται κῆδω κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς
κ, καὶ τοῦ σῖγμα εἰς δ· ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον
κηδεύω. ἢ ἐκ τοῦ κῆδω τὸ Φροντίζω· καὶ ὡς Φωλεύω,
Φωλεύς, οὕτω κηδεύω, κηδεός· ἐστὶ νέμις ὁ Φροντίδος
καὶ κηδεμονίας ἄξιος, καὶ κηδεύσεως, τούτεστι ταφῆς.

Κηδεσὶ λέγονται ὅ τε πατὴρ τῆς γεγαμημένης, καὶ αὐ- 50
τὸς ὁ γαμῶν· κῆδος γὰρ ἐστὶν ἡ κατ' ἐπιγαμίαν συγ-
γένεια· ἐπεὶ ἐκ προνομίας καὶ κηδεμονίας συνίσταται.
γίνεται δὲ παρὰ τὸ κῆδω τὸ Φροντίζω. ἐκ δὲ τοῦ κῆδος,
κηδεστής, ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής, τούτεστιν ὁ
τε πατὴρ τῆς γεγαμημένης, καὶ αὐτὸς ὁ γαμῶν· ἐκ
προνομίας γὰρ καὶ Φροντίδος οἱ ἀμφοτέροι συνίστανται.
τὸ δὲ Κηδεστής, τὸ κύριον ὄνομα, βαρύνεται, ὡς θύος,
Θυστήης· ὄρος, Ὀρέστης· τὸ δὲ κηδεστής, ὀξύνεται ὡς 510
προσθηγορικόν.

Κηδεστοί, οικειότατοι, Φροντιστικώτατοι. καὶ, Ὅς μοι
κηδιστος ἐτάρων ἦν κεδνότατός τε· — ἀντὶ τοῦ ὁ Φροντι-
ζόμενος, ὡς παρὰ τὸ κῆλλος, γίνεται καλλίων· καὶ τὸ
ὑπερθετικόν, κάλλιστος· οὕτω παρὰ τὸ κῆδος κηδίων
κηδιστος.

Κηκῆς, ἡ λοιδορία· ἐκ τοῦ κηκός. ἡ κηκῆς ἐστὶν ἡ κακό-
λογος λοιδορία· ἐξ οὗ καὶ κηκασμός, ἡ λοιδορία. Λυ- 10
κόφρων, Βρίξουσι κηκασμοῖσιν ἀκρωμένον· — ἦγον
ταῖς λοιδορίαις καὶ χλευαῖς τετραρχημένοι. καὶ Καλλι-
μαχος. Κηκῆς σὺν γλώσσῃ· — καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ
οὕτως ἐκδέχονται, Ἀλλὰ κηκῶς ἀφίει· — ἀντὶ τοῦ
λοιδοῦρος καὶ μεθ' ὕβρεως. οἱ δὲ κῆκα τὴν μελάνιν
λέγουσιν. ὅθεν Ῥωμαῖοι τὸν τυφλὸν κέκον· λέγουσιν.
ἐστὶ καὶ κηκῆς ἀλώπηξ, κηκωτική, κηκούργος, καὶ πο-
νηρά· ὡς Νικανόρος, — ἐνθα, Πιοτέρην ὅτε βότρυν
ἐσίνατο κηκῆς ἀλώπηξ.

Κῆκισ, τὸ ἔρρει καὶ κατέβαινε, ἐκ τοῦ κῆω τὸ περιπα-
τῶ, ὡς τὸ, — μέλαν δ' ἀνεκῆκισεν αἷμα· — ἐκ τοῦ 20
ἀνέκαθεν.

Κῆλα, τὰ βέλη· ὅτε δὲ, σημειῖν· παρὰ τὸ καίω· ἢ παρὰ
τὸ ἴημι τὸ πέμπω, (οὐ δὲ μέλλων, ἦσω, ἀντὶ τοῦ ἀφῆ-
σω, πέμπω) γίνεται ἦλον καὶ ἡλόν. κυρίως δὲ τὸν
κεραυνὸν καὶ τὸν πρηστῆρα σημαίνει ἡ λέξις· καὶ βέλη
θεῖα, τούτεστιν ἀτραπὰς καὶ βροντάς· παρὰ τὸν κῆσω
μέλλοντα, δηλοῦντα τὸ καύσω· ὅθεν καὶ — πυρὶ κηλέω,
τούτεστι καυστικῶ, πλεονασμῷ τοῦ ε. εἰς τὸ κηλῖς.

παρὰ τὸν κῆσιν μέλλοντα, ὡς τὸ, Ἀὖ πάλαι περίη-
λα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς: — τούτεστι τὰ πάνυ νε-
30 καυμένα ὑπὸ ἡλίου, καὶ ξηρά.

Κηληθμός, ἡ μεθ' ἡδονῆς ἡσυχία, ὡς τὸ, Κηληθμῶ δ'
ἔσχοντο κατὰ μέγαρον σκιδέντα, Ὀδυσσεύς. κυρίως ἡ
διὰ τῆς ἀκοῆς ἡδονὴ καὶ τέρψις καὶ θέλεις, οἷον κηλη-
θηθμός, καὶ συγκοπῇ ἡ χαλῆθμός τις ἐστί· καὶ συγκο-
πῇ καὶ τροπῇ, κηληθμός. γίνεται ἐκ τοῦ κῶ, χῆσω,
χαλῶ, καὶ κηλῶ, οἷον τέρπῳ καὶ χελῶ· καὶ κηλού-
μενος, ὁ τερπόμενος· οἱ γὰρ πρᾶυνόμενοι, διακεχυμένοι
καὶ ἐΦηπλωμένοι γίνονται. καὶ κατεκλήσεν, ἀντὶ τοῦ
κατεκράνεν καὶ κατέθελξεν, ἡ κατεμάρανεν. οἱ δὲ, οὐκ
40 ἀποθνήσκουσι τοῦ κλᾶσθαι ἐτυμολογοῦσι.

Κήλη, τὸ πάθος· παρὰ τὸ κάλον, ὃ ἐστι ξύλινον καὶ
σκληρόν· ἀφ' οὗ παρώνυμον κήλη· ἐπεὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα
εἰς ὄγκον ἐκδιδόμενα, μείζονα τοῦ συνήθους γίνεται·
ἀφ' οὗ καὶ σκληρά.

Κήλων κήλων λέγεται τὸ ξύλινον βέλος, παρὰ τὸ κάλον,
ὃ δηλοῖ τὸ ξύλον· ἀφ' οὗ καὶ καλοπόδιον, ὃ ξύλινος
πούς· ἐξ οὗ μετὰ τοῦ νεύειν γίνεται καλόνειον καὶ
κηλόνειον, τὸ ἀνανεύον καὶ κατανεύον ξύλον, ὃ ξύλινος
50 ἀντητήρ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον γεράνειον. κηλόνειον
δὲ, ἐπὶ τοῦ ἴππου· κήλων γὰρ λέγεται ὁ θέρμος εἰς
συνουσίαν· παρὰ τὸν κῆσιν μέλλοντα· δηλοῖ τὸ καύσω.

Κηκίς, βᾶμμά τι, ἡ καρπὸς δρυὸς ἐπιτηδεῖος εἰς βαφὴν
κλινῶν.

Κηκίς, ῥύπος, μίγμα, μόλυσμα· ἐνθα ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος
τῆς ἐχούσης σημειῖν καὶ μολύνει αὐτήν. κήλα δὲ τὰ
σημεῖα, οἷον δῆλα, τροπῇ τοῦ δ εἰς κ. καὶ ἐφ' ὕβρεως
511 λέγεται, Οὗτος κηλίδας ἔχει: — οἷον μολύσματα, οὐ
καθαρὸς ἐστί.

Κημός· παρὰ τὸ κάμπω καμμός καὶ κημός, τῆς θέσει
μακρῶς τραπέσης εἰς φύσει μακρόν. ἐστί δὲ καὶ πλέ-
γμα τι ἐκ σχοινίων.

Κῆπος, ὁ ἀποτετμημένος τόπος πρὸς ἀνάπνευσιν, καὶ κα-
ταπνεόμενος. παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, κάπος καὶ κῆπος.
ἡ παρὰ τὸ σκάπτω, κάπος καὶ κῆπος, καὶ ἀφαιρέσει
καὶ ἐκτάσει. ἐκ δὲ τοῦ κῆπος καὶ τοῦ οὐρῶ τοῦ φυλάτ-
τω, γίνεται κηπουρός, ὡς οἰκουρός.

Κῆρ, περισπώμενος σημαίνει τὴν ψυχὴν· γένους οὐδετέ-
ρου· γίνεται παρὰ τὸ κῆαρ, ὃ δηλοῖ αὐτὴν τὴν ψυχὴν·
τὸ δὲ, παρὰ τὸ κεκράσθαι ἐκ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ ἐπί-
σης ἔχοντος· κέκραται δὲ ἐκ τῶν στοιχείων. κῆρ δὲ,
ἀπὸ τοῦ δίκην κηρὸς ἀπομαρτυρεῖται τὰ μαθήματα· ἡ
παρὰ τὸ καιρίαν δέχεσθαι τὴν πληγὴν· ἡ παρὰ τὸ
καίω. καὶ τί μετέχει; τὸ γὰρ ἐμψυχον καὶ θερμόν
Φασὶν εἶναι τὴν ψυχὴν. παρὰ τὴν καύσιν· ἡ παρὰ τὸ
κῶ τὸ καίω, κῆαρ· καὶ κατὰ συναίρεσιν, κῆρ· ἡ παρὰ
20 τὸ ἔαρ, ὃ ἐστι πνεῦμα. ἐκ τοῦ κῆρ κηρός κηρόθεν
καὶ κηρόθι ἐπὶ ῥήμα, τὸ ἐκ ψυχῆς.

Κῆρ, ὁ ἐυτόνως, γένους θηλυκοῦ, καὶ σημαίνει τὴν θανα-
τηφόρον μοῖραν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ καίω, κῆνη·
καυστική γὰρ ἐστί καὶ ἀφανιστική, ἥτοι καῖναι ἐπιφέ-
ρουσα· καὶ ἐν ἄδου ποταμοί, Πυριφλεγέθων καὶ Ἀχέ-
ρων. ἐκ τοῦ κῆνη. τοὺς γὰρ ἀποθνήσκοντας ἔκαιον οἱ
παλαιοί. κῆρ οὖν, ὁ θάνατος· καὶ κηραμύντης, ὁ Ἡρα-
κλῆς, ὁ τὰς κῆρας διώκων· ἀλεξίκακος γὰρ. παλαιῶν
δὲ αὐτὸς, διὰ τὸ παλαιῖται αὐτὸν τῷ Διὶ· πευκεὺς δὲ,
30 ἐν Ἀβδήρῳ τιμᾶται.

Κηρασιφορήτους, τοὺς ὑπὸ εἰμαρμένης ἡγμένους, μοιρο-
φορήτους· ἡ οὖς αἱ Μοῖραι ἀποδίδουσι.

Κηρουλκός, ἡ ἔλκουσα εἰς κῆρα, ὃ ἐστὶν εἰς θάνατον·
ἀφ' οὗ, θανατηφόρος.

* Κηροχυτέω, τὸν κηρὸν χέω.

Κηρύξ, ἀπὸ τοῦ κηρύσσω κηρύξω, γίνεται ἀποβολῇ τοῦ
ω· τοῦτο παρὰ τὸ γῆρυς, ὃ σημαίνει τὴν Φωνήν, κηρύσ-
σω καὶ κηρύττω. παρὰ τὸ γέρας, ῥιγος, ἐπὶ τῶν ἐντί-
μων λέγεται. κυρίως προφητῶν ψαλμοδία. ἡ ὥσπερ
παρὰ τὸ πτερόν γίνεται πτερῶ πτερύσσω, οὕτω καὶ ἡ
παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρύσσω καὶ ῥύσσω·
καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ. κλίνεται κήρυκος, ὡς κέρδικος.
τὸ ρυ, μακρόν· ἡ γὰρ ὀφειλουμένη ἐν τῇ εὐθείᾳ μακρὰ
μετέλλεν ἐν τῇ γενικῇ. ὥφειλε δὲ καὶ ἡ εὐθεῖα ἔχειν
μακρόν τὸ υ. ἄλλως· οὐδέποτε πρὸ τῶν διπλῶν εὐρήσεις
διχρόνον ἐκτεταμένον ἐπὶ μονοστήχου. συνεστᾶλη ἐν τῷ,
Κήρυκι Ἡπυτίδῃ: — εἰσὶ τινὰ ἀπὸ τῶν εἰς διπλοῦν
ληγόντων διὰ τῆς ε καὶ ι διφθόγγου γραφόμενα, ὡς
κυκλώπειον, τὸ τοῦ Κύκλωπος· Φοινίκειον, τὸ τοῦ Φοί-
νικος. οὕτω καὶ κηρύκειον. ἰστέον ὅτι ἐστί καὶ κηρύκειον 50
διὰ τοῦ ι· ὅπερ ἐπὶ μόνῃς τῆς βάρβδου λέγεται τοῦ
Ἡρμοῦ.

Κηρύκειον, ἐστί προσηγορικὸν καὶ σημαίνει πᾶσαν βάρβδον
κήρυκος· ἐστί καὶ κτητικὸν σημαίνει τὸ τοῦ κήρυκος,
ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Γράμμα κηρύκειον: — ἐστί καὶ
ὄνομα λόφου τῆς Ἐφέσου, ἐν ᾧ ἀνῆλθεν ὁ Ἡρακλῆς
κτὰ βούλησιν τῶν θεῶν, καὶ ἐκήρυξε τὴν γέννησιν
τῆς Ἀρτέμιδος. διὰ διφθόγγου. ἐστί καὶ κηρύκειον ση-
μαίνει τὴν κήρυξιν. ἐστί καὶ πληθυντικῶς, τὰ κηρύ- 512
κεια, καὶ σημαίνει τὸν μισθὸν τὸν δίδόμενον ἐπὶ τῇ
κήρυξει· ὅπερ λέγεται ἐν τῇ συνηθείᾳ, μῆνυτρα, τὸ
κήρυκον, βάρβδος ἢ μετρίου μήκους, ἄνω πρὸς τῇ ἀρχῇ
ὀφείει ἐσχηματισμένους ἀντεμβαλλομένους ἀλλήλοις εἰς
τύπον τοῦ φ στοιχείου. ταύτην οἱ κήρυκες φέροντες
ᾤδουν τοῦ ἀσφαλὸς χάριν.

Κηρυβίω· καθαρχαυτῶδες ἐστί τὸ ὄνομα· κηρύβια γὰρ
κυρίως τὰ ἀποβράσματα τῶν κυμάτων. Κρατῖνος, Δα-
σύν ἔχων τὸν πρωκτόν, ἄτε κηρύβι· ἐσθίων: — εἰ μὴ
ἄρα περιεκτικὴ ἔννοια ἐστὶν ἕνεκα ἐμφάσεως. καὶ ὕγιος
ῥέξνεται. ὡς ἀπειρος, ἀπειρών· καὶ ἀναιμος, ἀναίμων·
οὕτω κατάπυγος, καταπύγων καταπύγονος· καὶ συστέλ-
λεται ἐν τῇ γενικῇ.

Κηφῆδα γαίαν, Νίκανδρος, ἀπὸ Κηφέας· τὴν Αἰθιοπίαν.
Κηφισός, ποταμός ἐστι παρακείμενος τῇ λίμνῃ· ἐξ οὗ
λίμνη ἐκλήθη Κηφισίς.

Κηφῆνες· ἐκ τοῦ κωφός, κωφὴν καὶ κηφῆν.

Κηρός· παρὰ τὸ καίω, καύσω, ἔκαυσα· ἀποβολῇ τοῦ σ,
ἐκῆα· ἐξ αὐτοῦ καρός καὶ κηρός, καὶ κηρόμενος. ἐτυμολο- 20
γοῖται δὲ παρὰ τὸ καίεσθαι βράδιος· ἡ ὅτι καίόμε-
νος βεῖ.

Κῆχος, ἐπὶ ῥήμα· ἀντὶ τοῦ ποῦ. τὸ κη, ἡ Δωρικῶς· καὶ
τροπῇ τοῦ π εἰς κ· κῆχος γὰρ ἦν. ἀπὸ τοῦ πῆ, ὃ
σημαίνει τὸ ποῦ, ὡς τὸ, Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχῃ; ἐκ τοῦ
πῆ καὶ τοῦ ἄγχι, γίνεται κῆχος καὶ κῆχος. ζῆται εἰς
τὸ πόπανον.

Κηώεις· ἐκ τοῦ κῆω τὸ κοιμῶμαι, κῶεις· καὶ τροπῇ,
κηώεις· ἐπὶ τοῦ θαλάμου, ὃ πρὸς τὸ κοιμᾶσθαι ἡντρε-
πισμένος καὶ εἰργασμένος οἶκος· καὶ ὁ ποιητής, Ὀρσο 30
κῆων, ὃ ξείνης: — ἀντὶ τοῦ κοιμηθῆναι διεγερθεῖς. ση-
μαίνει καὶ τὸν τεθυμιασμένον· ἀπὸ τοῦ τὰ θυμιάματα
εἰς αὐτὸν καίεσθαι.

Κηώδης, ὁ τεθυμιασμένος· παρὰ τὸ καίω.

Κητώδεις, παρὰ τὸ κῆτος· τοῦτο παρὰ τὸ κῶ τὸ κείμαι·
ἡ παρὰ τὸ κῶ χῆσω τὸ χωρῶ, κῆτος καὶ κῆτος.

Κιανίς· — ἀφίκοντο Κιανίδος ἡθεα γαίης: — Κίος πόλις
Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου τῶν Μιλησίων τῆς
ἀποικίας. τὸ ἐθνικόν, Κιανός· Τούσκεν εἰς ἐτι νῦν

40 Παρύλαν ἐρέουσι Κιανόι: — κατῴκισαν δὲ αὐτὴν Μυσοί, εἶτα Κάρες· καὶ τρίτον, Μιλήσιοι. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς ὁμωνύμως τῆς Μυσίας παραρρέων τῇ γῇ. ἡ δὲ Κίος, ἔστι πόλις, ἡ νῦν Προυσίς ἢ Προῦσα.

Κίβδηλον· ἀπὸ ἱστορίας· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πῶ πρὸς τοὺς Χίους μίσει Φερόμενοι, ἐν τοῖς ἀδοκίμοις ἐαυτῶν ὀνόμασι τὸν τοῦ χ τύπον ἐγχαράττοντας, ἀπέρριπτον βδελυσσόμενοι. κυρίως δὲ λέγεται κίβδηλον, τὸ ὑπόχαλκον χρυσίον.

Κιβωτός, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκατὴ τὴν βόσιν, ἡγουν τὴν τροφήν. ὥφειλε διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ἡ παράδοσις τὸ ι ἔχει· καὶ λέγεται Ὡρος, ὅτι ἰσως παρὰ τὸ κίβος ἔστι τὸ σημαῖον τὴν τροφήν.

Κιβδηλῖς, ἡ ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρῶσα.

Κίβισις, σημαίνει κιβωτὸν ἢ πῆραν. Καλλίμαχος, Εἰ γὰρ ἐπιδήσει πάντα ἐμὴ κίβισις: — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὴν βόσιν· ἡ παρὰ τὸ κίειν τὸ πορεύεσθαι καὶ ὁρμᾶν, ἡ εἰς τὸ κίειν καὶ λέναι βόσιν ἔχουσα, τουτέστι τροφήν, καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, — ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θεῶν θαῦμα ἰδέσθαι: — ἐβάσταζεν ἐν δεκτικῇ τινὶ ἀγγελῇ τὴν καφαλὴν τῆς Γοργόνης ὁ Περσεύς.

513 Κιγκλῖς, ἡ καγκελοθυρίς, θυρά δικτυωτή. μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων τοιαῦται ἦσαν, ἵνα ταχέως ἀνοίγανται καὶ κλειῶνται· συνεχῶς γὰρ εἰσέσαν καὶ ἐξέσαν· γέγονεν οὖν παρὰ τὸ κλειῖν. ἡ κυκλῖς τις· παρὰ τοὺς κύκλους τοὺς ἀποτελουμένους κλειομένης αὐτῆς.

καὶ κιγκλίσαι, τὸ ἀσφαλίσαι· παρὰ τὴν Ἀττικὴν κιγκλίσαι· καὶ κιγκλίζειν, τὸ πειράζειν. καὶ κίγκλος, ὄρνιθ' ἄριον· ἡ κιγκλῖς, ὄρνις λεγομένη, πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινούσα· ἦν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔνιοι σεισποκυῖδα καλοῦσιν· εἴρηται διὰ τὸ συνεχῶς τὰ οὐραῖα πτερά ἐν τῇ αὐτῇ κινεῖν· ἡ παρὰ τὸ σείειν τὴν πυγὴν, ὃ ἔστι τὴν οὐρὰν· σεισοφίης παρ' ἡμῖν ὀνομάζεται.

Κίδαρις] Τὴν κίδαριν ἀνέδησαντο: — ἐκ τριχῶν ὕφασμα, καμαλαύκιον· ἡ περίθεμα κεφαλῆς· πῆλος βασιλικός.

αο Κιδαλία· οἶον, Κιδαλῆς κρήνιδος ἐπλανήθη. ἐκ Πινδάρου, Χεῖρα Κιδαλίας, εἰς τὴν χεῖρα αἰτιατικὴν, μὴ ποιήσης ἐκθλίψιν. Κιδαλία γὰρ ἐστίν.

Κίδαρις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸν ἔρωτα· ἡ κίδαρωδία.

Κίδαρις, κίδαρά· παρὰ τὸ κινεῖσθαι ραδίως· ἡ παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα τοὺς ἀκούοντας· ἡ παρὰ τὸ κινεῖν τοὺς θαυρούς.

Κίδαρος· καδ' ὁμοιότητα τῶν ὀστέων πρὸς τὰς χορδὰς· ὃ δὲ Δούρις ἀπὸ τοῦ Κιδαρωῆος Φησὶν· ὅτι Ἀμφίων ἐκεῖσε ἐμουσικεῖτο· ὅτι τὸ Κιδαρῶν ὀξύνεται, τοπικῶν ἔχον ἔννοιαν· ὁμοίως καὶ Μαραθῶν, καὶ τὸ Ἀργανθῶν· τὸ μέντοι Ἰπποθῶν περισπώμενον διαιρεῖται· Ἰπποθῶν γὰρ τὸ Κολοφῶν καὶ Κατηφῶν, ὀξύνεται ὡς θηλυκὰ· σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Αἰακίου.

30 Κίαις, γίνεσθαι παρὰ τὸ κίκαις, ὃ σημαίνει τὴν ἰσχύιν, τροπῇ τοῦ υ εἰς ἰῶτα. παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι γίνεσθαι κίκαις· ὃ γὰρ ἰσχυρός ἐκ τῆς κινήσεως φαίνεται.

Κίονες, ἔθνος, ἀπὸ Κίονος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοδότης.

Κικλήσκω] ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ καλῶ γίνεσθαι κλήσκω· καὶ

40 κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κικλήσκω, ὡς τρώω, τιτρώσκω.

Κιλίκιοι τράγοι, λέγονται οἱ δασεῖς· τοιοῦτοι γὰρ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα κιλίκια λέγονται.

Κιμμέριους] Φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός, ὑποκάτω τοῦ Πόντου εἶναι. γράφεται καὶ Κερβερίων· καὶ εἶοικε καὶ Σοφοκλῆς περιπεπτηκέναι τῇ τοιαύτῃ γραφῇ· ὁμοίως καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· οἶον, Ἡ Κερβερίους ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

λέγων: — Πρωτεύας δὲ ὁ Ζευγματίτης χειμερίους γράφει· ἀεὶ γὰρ οὗτοι ἐν χειμῶνι εἰσιν. ἔνιοι δὲ Κεμμε- 50 ρίους· κέμμερον γὰρ λέγουσι τὴν οὐρίχλην· καὶ Σκυθικὸν ἔθνος Κιμμέριοι.

Κινῶ] ἔστιν ἰν καὶ ἰς, δικατάληκτον ὄνομα, καὶ σημαίνει τὴν δύναμιν· ἐξ οὗ γίνεται βῆμα ἰνῶ· καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ, κινῶ. σεσημεῖται τὸ κίω κινῶ, καὶ κίω κινῶ. καὶ ἔστι μακρὸν τὸ ι. ἀπὸ δὲ τοῦ κινῶ κινήσω, γίνεσθαι κινήσις καὶ Κινήσις, ὡς παρὰ τὸ σώσω, Σωσις.

Κινώπεται, τὰ ἐρπατὰ θηρία, οἶοναι κινούμενα ἐν τῇ πέδῳ, ὃ ἔστι τῇ γῇ· κινώπεται τινὰ ὄντα.

Κινάμωμον] Ἡρόδοτος ἐν τρίτῃ λέγει οὕτως· Ὀρνίθας λέγουσιν ταῦτα τὰ κάρφεια φέρειν, ἃ ἡμεῖς παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν κινάμωμον.

Κινάδος, ἐπὶ τοῦ θηρίου, παρὰ τὸ ἀδδην κινεῖσθαι· πολυκίνητα γὰρ τὰ θηρία. καὶ ἡ λοιδορία οἰκείως ἂν ἔχοι ἐπὶ τῶν πολυκινήτων. εἴρηται δὲ παρὰ Μιλησίῳ, Οἱ δὲ καταποθῆναι ὑπὸ τοῦ κινάδεος: — καὶ τῷ κινάδει Σοφοκλῆς, καὶ ὑπεστρέψατο πανδημὴ καὶ συνέμιξε τῷ 10 κινάδει. εἰ δὲ οὕτως ἐρᾷ καὶ τὴν ψυχὴν, τί, ὡς ἂν καὶ αὐτὴ ἀνθρωπος ἔχουσα ἐξ ἀνθρώπων, πέταν-θεν: — εἴρηται παρὰ τὸ κινάδος τοῦθ' ὅπερ τοὺς Σικελιώτας ἐπὶ τῇ τῶν κακούργων φθέρῃ κατὰδίκη.

Κινάδος, ὁ κενὸς αἰδοῦς, ὡς Διονύσος. ἡ ἀσέλγης, παρὰ τὸ κινεῖν.

Κινύμενος, κινούμενος, ἐπὶ πρᾶξιν ὁρμῶν. ἀπὸ τοῦ κινῶ κινῶ κινῶμι.

Κινυρῇ, ὀδυρτικῇ, θρηνητικῇ. κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοῶς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾷ· 20 σθαι. καὶ Ἀπίων δὲ εὐρὼν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, Φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τρῖνειν τὴν οὐρὰν· καὶ μετεδήμας τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Κινυρόμεναι, μέλπουσαι, ᾄδουσαι· ἀπὸ τῆς κινύρας· καὶ κινύρετο, ᾄθρηνει.

Κινάκη, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ μὲν γὰρ Ἀνακρέοντειον, χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται καὶ γέγονεν ἐκθλίψις τοῦ ἰῶτα· καὶ κράσει τοῦ ωα, τῶν κινάκη, ὡς περὶ ὦ Ἀπολλων, ὦ πολλων. εἰ δὲ ἔχη τὸ ι, δηλονότι 30 ἀφαιρέσει τοῦ α, οἶον, ἀστεροπή, στεροπή· ἀστραπή, στραπή· οἶον, Σὺν τῇδε τῇ στραπῇ: — ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις ἔχει τὸ ι, καὶ ὅθλον ὅτι στραπῇ.

Κινδάψος, εἶδος ὀργάνου. λέγει δὲ καὶ ὁ Διονύσιος, ὅτι ἔθνος ἐστὶν Ἰνδικόν· οἶον κινδαψῶ. εἶοικεν οὖν ἀπὸ τοῦ ἔθρους ὠνομάσθαι.

Κίνδυνος, κινδύνος τις ὢν, παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὀδύνην ἢ εἰς δέος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς υν λήγοντα προσδέσει τοῦ ος κλίνεται· οἶον, Φόρκυν, Φόρκυνος· ἡ γὰρ Φόρ- 40 κυν αἰτιατικῇ, οἶον, Φόρκυν θ' Ἰπποθῶν τα: — ἀπὸ τοῦ Φόρκυς Φόρκυνος ἐστὶ τὸν Φόρκυν, ὡς βότρυς, τὸν βότρυ. κίνδυν, κίνδυνος· καὶ μεταγέται ἡ γενικὴ εἰς εὐθείαν, καὶ γίνεσθαι ὁ κίνδυνος τοῦ κινδύνου, ὡς περὶ ὁ ψάρ τοῦ ψαρός, καὶ ὁ ψαρός τοῦ ψάρου. ἡ κύνος γενικὴ οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τῆς κυν εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κύων κύονος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κύνος.

Κιονίς, ἥτις λέγεται καὶ γαργαρεῖν παρ' Ἰπποκράτη, παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν ἦχον ἐν τῇ ἀναγαργαρίζειν· οἱ δὲ, σταφυλήν, ἀπὸ τοῦ συνεχῶς καταστάζεσθαι. κιονίς δὲ εἴρηται ἢ παρὰ τὴν χύσιν τῶν ὑγρῶν, ἢ παρὰ 50 τὸ κίονος ἔχειν τύπον καδ' ἐαυτὴν οὖσαν ἐπιμήμη.

Κιόκαρα, ἐκ τοῦ κιοκάρανα κατὰ συγκοπὴν, ὡς ἀπὸ τοῦ κάρανος, κράνος.

Κίων, ὁ λίθος· ἀπὸ τοῦ κίειν καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος· 3

παρὰ τὴν ἰὼν μετοχήν, πλεονασμῷ τοῦ κ. καὶ οἱ μὲν Ἀττικοί, ἀρσενικῶς λέγουσιν· οἱ δὲ Ἴωνες, Σηλυκῶς· οἶον, Χρυσᾶς ὑφίσταται κίονας τῷ θαλάμῳ, Πίνδαρος.

515 Κινάβρας, ἔστι κυρίως ἡ τῶν τραγῶν δυσωδία· λέγεται καὶ ἀπλῶς ἡ δυσωδία, ἢ καὶ ἡ πῆρα.

Κιών] ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι, ἐκίον, δεύτερος ἀόριστος· κίων, ἡ μετοχή, ἀντὶ τοῦ πορευθεῖς. ἔστι καὶ κίω τὸ κοιμῶμαι· καὶ κῆω τὸ καίω, διὰ τοῦ η.

Κίρκη, ἡ κερνώσα τὰ Φάρμακα· ἡ παρὰ τὴν κερνίδα. τὰς δὲ πικταλῶδεις γυναῖκας ἀπ' ἐκείνης κίρκας καλοῦμεν, ἐπεὶ Φαρμακίς ἦν ἐκείνη.

Κίρκαιον, τόπος καὶ πεδὶον Σκυθίας, ἐνθα ἡ Κίρκη διέτριβε. Κίρκαιον δὲ εἶπε, τὸ βίζοφόρον· Κίρκαιον τὸ τε δὴ κικλήσκειται· — τὴν δὲ Κίρκην Φασὶ θυγατέρα Αἰήτου εἶναι καὶ Ἐκάτης [τῆς] Περσέως, ἀδελφὴν Μηδείας. Ἀπολλωνίως.

Κίρρις, ὁ ἰχθύς· ἐπειδὴ κίρρις ἔστι τὴν χροῖαν· κερὶς δὲ, διὰ τοῦ ε ψιλῶς. κίρρις, εἶδος ἱέρακος. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ Κυπρίοις κίρρις ὁ Ἀδωνίς· παρὰ Λάκωνσι δὲ, ὁ λύχνος.

Κρίσα, πόλις τῆς Φωκίδος. ἀπὸ τούτου λέγουσι Κρισαῖον κόλπον. καὶ Ὀμηρος, Κρίσαν τε ζαθέην· — ὑπερθέσει γίνεται Κρίσα, εἰς χερσόνησος, χερρόνησος. Λεωκρίνης δὲ ἡγεῖται δύο εἶναι πόλεις, ἁλλήν τὴν Κρίσαν, καὶ ἄλλην τὴν Κίρραν. ἀντίκειται δὲ ὑπὸ πολλῶν· οὔτε γὰρ τῶν γεωγράφων εἶπε τις πόλεις δύο διαφόρους, ἀλλ' οὐδὲ τῶν περιηγητῶν· μόνος δὲ αὐτὸς καὶ τοῦτο δι' ἄγνοιαν καὶ ἰδιωτισμὸν τοῦ πάθους· ὅθεν ἱστορίαν δίδωσι διεψευσμένην. ἡ αὐτὴ οὖν Κρίσα καὶ Κίρρα. περὶ παλαιῶν.

Κίστρις, τὸ κίστριον, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ σαίρειν· ἢ ὅτι κίσηλις ἦν· καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ λ εἰς ρ, κίστρις. παρὰ τὸ κίς καὶ τὸ λίς, ὁ ὑπὸ κίος λίς· λίθος γάρ ἐστι διαβεβρωμένος· κίς δὲ Σηρίον ἐστὶν ἐσθίων πυρούς καὶ κριθίας.

Κισσύβιον, τὸ ἀγροικιδὸν ποτήριον· ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ οὗ κατεσκευάζον τὰ ποτήρια· κοινοτέρως δὲ, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ἡ λέξις τίθεται· παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον· οἶον, χύω χύσω, χυσιβιον, καὶ κισσύβιον.

Κισσῶ, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων. σημαίνει τὸ μετὰ ἥδονης συλλαμβάνειν τὴν γυναικα. γίνεται παρὰ τὸ κίσσα· ἐπειδὴ τὸ ὄρεον λιχνότατον ἐστὶ, καὶ πρὸς τὰς συνουσίας καὶ τὰς ἡδονὰς καταφερές. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ κίειν καὶ μετὰ σφοδρότητος σεῦσθαι πρὸς τὸ συνουσιάζειν, καὶ κίττα λέγεται, ὅταν ἐν γαστρὶ ἔχουσα γυνὴ περὶ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον μῆνα ὀρέγηται ἀτόπων τινῶν, οἶον ὄστρακος, λίθου, ἢ ἀνδρακος, ἢ ὀμφακος. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν μοχθηρῶν τῆς μήτρας αἱμῶν, φερομένων ἐπὶ τὸν στόμαχον.

Κίτριον] Φάνης ὁ Ἑρέσιος ἐννοίαν ἡμῖν δίδωσι, μήποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κίτριον ὠνόμασται· καὶ γὰρ τὴν κέδρον Φασὶν ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα, ὡς τὸ κίτριον. Ἀθηναῖδι δὲ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτὸ ἐτυμολογοῦσιν Ὄρος.

Κιχάνω] ἀπὸ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι καὶ περιπατῶ, πλεονασμῷ τοῦ χ, γίνεται κίχω βαρύτονον, καὶ περισπωμένου κίχω· καὶ παράγωγον εἰς μι, κίχημι· ὅθεν τὸ, ὄντινα μὲν βασιλεῖα καὶ ἐξοχὸν ἄνδρα κίχηι· — εὐκτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ καταλάβοι. τινὲς κίχοι. γίνεται καὶ κίχω κίχειω, ὡς βρώσω βρωσεῖω. ἐκ τοῦ κίχω, παράγωγον κίχανω. τὰ διὰ τοῦ ἰχω ῥήματα, μὴ ἔχοντα ὀνόματα· ἀντιπαρκαίμενα, εἰ μὲν

βαρύνεται, διὰ τοῦ η γράφεται· — μὴ ἔχοντα ὀνόματα, εἶπε, διὰ τὸ λείχω τὸ κατασθίω, ὡς τὸ. Καὶ τὸν χοῦν ἔλειξαν· — ἐξ οὗ καὶ λοιχός ὁ λαίμαργος· καὶ τραπεζολοιχός. εἰ δὲ περιπατῶ, διὰ τοῦ ι γράφεται, στιχώ, (ἐξ οὗ τὸ, — ἐστιχόμεντο· καὶ, Αἰὲν διοσσι-χάει) διχῶ, ἐξ οὗ, — διχοῶσι σελήνην· — σεσημειώ-ται δύο· βληχῶ, ὅ ἐστι ποιὰ Φωνὴ τῶν προβάτων· 10 καὶ τὸ ἡχῶ, ἐξ οὗ ἡχησαν· ἐν δὲ τοῖς βαρυτόνοις τὸ γλίχω.

Κιχῆλας, πλεονασμῷ τοῦ η· κίχλας γάρ· οἶον, — κρέα τ' ὀρνίθεια κιχῆλῶν.

Κιχρῶ] ἐκ τοῦ χρῶ τὸ παρέχω, γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κιχρῶ· καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν, κιχρῶ· ἐξ οὗ, χρηστός ἀνὴρ, ὁ οἰκτεῖρων καὶ κιχρῶν.

Κιχλιτύς, πορνικός γέλως, πολὺς καὶ ἀκοσμος· διὰ δὲ τοῦ κ, κικλισμός, ἦχον τινὰ ἀποτελοῦν.

Κλαγγῇ] — κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὀρνίθες ὥς, ἐπιβ-βήματα εἰς ποιότητος. γίνεται δὲ τὸ κλαγγῇ ἐκ τοῦ 20 κλάζω· πέπονθε δὲ ἡ Φωνὴ ἐπὶ τῆς προσκρούσεως τῶν βελῶν. κλαγγῇ δὲ ἡ βοή τῶν γεράνων. Ἰλιάδος γ', Ἡῦτέ περ κλαγγῇ γεράνων πέλει· — ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ ἡχοῦ ἰδιότητος οἱ σοφώτατοι τῶν ποιητῶν τὰ τοιοῦτότροπα τῶν ὀνομάτων σχηματίζουσιν.

Κλαγγηδόν] Κλαγγηδὸν προκαθίστανται, Ἰλιάδος β', ἀντὶ τοῦ μετὰ βοῆς. ἔστι δὲ ἐπιβήματα ποιότητος· καὶ γίνε-ται ἐκ τοῦ κλαγγῇ· τοῦτο ἐκ τοῦ κλάζω, κλαγγῶ, ἐκλαγγῶν, ἡχησαν, ἐκτύπησαν· μιμεῖται δὲ τὴν τοῦ 30 χαλκοῦ βοήν. ἡ ἀπὸ τοῦ κράζω, τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ὡς τὸ ἐρίδουπος, ἐρίδουπος. καὶ ὠφείλει οὐκ ἐνεστώς ἔχειν τὸ ν· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι οὐδέποτε τὸ ν πρὸ τοῦ ζ ἐν μιᾷ λέξει εὐρεῖται. τὸ ἐν-ζευξαὶ δύο λέξεις εἰσὶν. ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ πλάγχθη, ὃ σημαίνει τὸ ἐπλανήθη καὶ ἀπεκρούσθη· — πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκίφει χαλκός· — ἀπὸ τοῦ σιδήρου ὁ σίδηρος. ἀπὸ τοῦ πλάζω, πλάζομαι, πλάχθη· καὶ πλεονασμῷ 40 τοῦ γ, πλάγχθη. ἀπὸ τοῦ πλάζω γίνεται, καὶ οὐκ ἔχει τὸ ν· ἔστι γὰρ κλανῶ πλανάζω· καὶ συγκοπῇ πλάνζω· καὶ ἔχει τὸ ν. ἀλλὰ διὰ τὸν εἰρημένον κανόνα ἀπο-βάλλει τὸ ν. πλάζω οὖν, ὁ μέλλων, πλάξω· καὶ ἔχει οὗτος· ὁ δὲ ἐνεστώς οὐκ ἔχει. λοιπὸν ἐκ τοῦ κλάζω, ὅπερ γίνεται ἐκ τοῦ κρῶ κράζω καὶ κλάζω· ὁ μέλλων, κλαγγῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κλαγγῇ.

Κλάδος, παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν.

Κλῶ, σημαίνει πέντε· τὸ καλῶ, ἐξ οὗ καὶ κληρός· τὸ ἐπαινῶ, ἐξ οὗ καὶ κλεῖ τὸ ἐπαινεῖ· τὸ κλάνω, ἐξ οὗ καὶ κλαίω· κλῶ τὸ Φωνῶ, ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγω-γὴν, κλύω· κλῶ τὸ ἐμποδίζω, ἐξ οὗ καὶ κλᾶν τὸ ἐμ- 50 ποδίζειν.

Κλαίω, διχῶς παράγωγόν ἐστιν· ἐκ τοῦ κλῶ τὸ κλάνω· διακλαῖται γὰρ ἡ Φωνὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κλαίειν· ἢ καὶ ἡ ψυχὴ ἐστὶν ἡ τὸ κλαῖσθαι παρέχουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ κλῶ κλαίω τοῦ σημαίνοντος τὸ καλῶ· εἰώθασιν γὰρ οἱ ἄνθρωποι καλεῖν τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῷ κλαίειν καὶ θρηνεῖν· ἢ ἐκ τοῦ καλῶ κλάω, κατ' ὑπερθεσιν· εἰώθασιν γὰρ οἱ κλαίοντες ἀνακκλησθῆναι τοὺς τεθνεώτας· τὸ παθητικόν, κλαίονται. αἴτιον τῆς τῶν παθητικῶν 517 ῥηματικῶν γενέσεως, ἡ τῶν ἐνεργητικῶν ἐστὶ πλῆγων μεταβάσις. εἰκότως. καὶ τὰ παθητικά ἄρα τῶν προκει-μένων ἐνεργητικῶν τοῦ κλαίω καὶ θρηνῶ καὶ τῶν ὁμοίων, ὑφίσταται. Διατὶ τρέπεται τὸ ι εἰς υ ἐν τῷ κλαύσω μέλλοντι; ἐν δὲ τῷ πλῆγι καὶ τοῖς ὁμοίοις οὐ τρέπεται; λέγομεν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ κλαίω ἀποβάλλει τὸ ι καὶ γίνεται κλάω, ὡς καίω κᾶω, καὶ αὐτὸ τὸ ἀπο-

- βαλλόμενον· και υ ἐν τῷ μέλλοντι· τὸ δὲ παῖω και δαίω, οὐ γέγονε παῖω, ἢ δάω· και εὐλόγως οὐκ ἐγένετο ὁ μελλων παῖω και δαύτω, ἀλλὰ παῖω και δαίτω.
- Κλαυθμός· παρὰ τὸ κλαῖω, κλαύτω, κλαυμός, και κλαυθμός. ἢ παρὰ τὸ κλαῖω τὸ κλάνω· κλώνται γὰρ αἱ Φωναὶ τῶν θρηγούτων.
- Κλέος, ἢ δόξα, παρὰ τὸ κλείω τὸ δοξάζω. Ὁμηρος, ἐγὼ δέ σε κλείω κατ' ἀπίρουνα γαῖαν· — ἀντὶ τοῦ, ἂν μοι δῶς τι· περιφρῆσαι σε ἔχω εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ἢ παρὰ τὸ κλύειν τὸ ἀκούειν, ἢ ἐξακουσμένη Φῆμη. ἢ παρὰ τὸ καλῶ· τὴν γὰρ δόξαν πάντες καλοῦμεν πρὸς ἑαυτούς.
- Κλέα, δόξας. παρὰ τὸ κλύεσθαι, ὃ ἐστὶν ἀκούεσθαι. — αἶδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν· — Ἰστέον ὅτι τὸ κλέα και χρέα ἀπὸ τοῦ κλέα και χρέα γέγονε κατὰ συγκοπήν. ζῆτει εἰς τὸν πρῶτον κανόνα τοῦ Χοιροβοσκοῦ.
- Κλέος. Πίνδαρος, οὐκ οἶδα ὅπου Φησί κλέος. κελεός, και συγκοπῇ, κλέος. ὁξύνει σε δεῖ.
- Κλεωναί, τόπος ἐστὶ περὶ τὴν Νεμέαν, ὅστις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸν ἐκεῖ Φονευθέντα ὑπὸ Ἡρακλέους λέοντα.
- Κλεοφόντης· τὰ εἰς ἧς παρ' οὐδετέρων συντιθέμενα εἰς οὐς ἔχει τὴν γενικὴν· — παρ' οὐδετέρων συντιθέμενα εἰρηται, ἵνα κατὰ τὸ τέλος ἔχει τὸ οὐδέτερον, και μὴ κατὰ τὴν ἀρχὴν. τὸ γὰρ Κλεοφόντης Κλεοφόντου παρ' οὐδετέρου συντίθεται· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχει τὴν γενικὴν εἰς οὐς· ὅτι οὐ κατὰ τὸ τέλος, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔχει τὸ οὐδέτερον. παρὰ τὸ κλέος γὰρ και τὸ Φόντης, ὃ σημαίνει τὸν Φονεύσαντα.
- Κλέπτῃς, ἀπὸ τοῦ καλύπτω, καλύπτῃς τίς ὢν· λάθρα γὰρ ὕψιραιται. κλέπτω σημαίνει δύο· ἐπὶ τοῦ κυρίως νοουμένου· τίθεται και ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν και παραλογίζεσθαι. Κλέπτε νόψ.
- Κλεψύδρα, ὄργανον ἀστρονομικόν, ἐν ᾧ μετροῦνται αἱ ὥραι.
- Κλεύδομαι, εἰς μὲν ὑπὸ τὸν ἄδην κρύπτομαι, ἔστι κεύδομαι, και κλεονασμῷ τοῦ λ'· εἰς δὲ παράγωγον, κεύδομαι και κλεύδομαι.
- Κλειτός· ἐκ τοῦ κλέος γίνεται κλέω· και κλεονασμῷ τοῦ ι, κλείω· σημαίνει τὸ δοξάζω. ἐκ τούτου γίνεται κλειτός και Κλειτοφῶν και Κλειταγόρας.
- Κλεισθένης· παρὰ τὸ κλέος και τὸ σθένος Κλεισθένης· και κράσει τοῦ ε και ο εἰς τὴν ε διφθόγγον, Κλεισθένης, ὥσπερ δέον δεῖν, και πλέον κλείν.
- Κλειτή, μία τῶν Ἀμαζόνων, ἣτις ἐλθοῦσα εἰς Ἰταλίαν, φῆκε και πόλιν ἐκτίσεν, ἣν ἀπ' αὐτῆς Κλειτὴν ὠνόμασαν· και ἐβασίλευσε τοῦ τόπου· και αἱ ἀπ' αὐτῆς δεχόμεναι τὴν βασιλείαν, Κλειταιὶ ὠνομάσθησαν. εὖρον δὲ ἐν Ἀπολλωνίῳ και σχόλιον, ὅτι Κυζίκου γαιμετὴ ἦν Μέροπος θυγάτηρ Περκωπῆ, τὸ γένος μάντεως. διχῶς δὲ ὁ τόπος· οἱ δὲ κλείους, ὁξύνουσι, και σημαίνει τὴν ἐνδοξον.
- Κλείν, ἀπὸ τοῦ κλείς κλειδός κλειδί κλειδα· και συγκοπῇ τῆς δα, κλειτ' ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ μοносύλλαβος ἀρσενικὴ ἢ θηλυκὴ, αὕτη κατ' ἑαυτὴν οὔσα, εἰς ν θέλει λῆγειν, τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ν, και γέγονε κλείν.
- Κλειθρα, ἀπὸ τοῦ κλείς γέγονεν, ἢ ἀπὸ τοῦ κλείω. τὸ κλείω δὲ οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ η και ι γράφουσιν· ἐξ οὗ και τὸ κλήθρα διὰ τοῦ η και ι γράφεται.
- Κληίς· παρὰ τὸ κλείω κλείσω, ἀποβολῇ τοῦ ω, κλείς· και διαλύσει, κλείς· και ἐπαυξήσει τοῦ ε εἰς η, κληίς. τὸ ι, μακρόν· ἐπειδὴ τὰ εἰς ις ὁξύτονα θηλυκὰ, ὅτε ἐκταίνουσι τὸ ι, σύμφωνον ἔχουσι πρὸς αὐτοῦ, οἷον σφρα-

- γίς, βαλβίς· ὅτε δὲ καθάρων, συστέλλει αὐτὸ, οἷον Βρισηίς, Χρυσήϊς, νηίς. σσημειῶται τὸ κληίς καθάρων, και ἐκταίνον τὸ ι· τὸ δὲ κλείς, ἐπεὶ εἶχε και βαρεῖαν και διὰ διφθόγγου. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δίς, μετὰ τοῦ κληίς, γίνεται δικληίς· και κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, και συστολῇ τοῦ ι, δικλῆς. ὅμοιον δὲ ἐστὶ και τὸ ἐγκλῆς· οὕτω δὲ λέγεται ἡ καγκελωτὴ θύρα. σημαίνει δὲ τὴν κατακλειδᾶ, παρὰ τὸ κατακλεισθαι ὑπ' αὐτῆς τὸν τε αὐχένα και ὤμον. ὅθεν και Δημοσθένης Φησί, Τὴν κλείν καταγότα.
- Κληίδες, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι, παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων, ἣν ποιοῦνται οἱ καθεζόμενοι· ἐνθεν και οκλαδαί, οἱ ταπεινοὶ διφθορί· και τὸ μετοκλάζειν, παρὰ τὸ ἐγκλᾶν και κάμπτειν τὸ γόνυ. τὸ κληίς μετὰ τοῦ πολὺς, γίνεται πολυκληίς· και ἀναβιβάζει τὸν τόνον. τὰ γὰρ εἰς ις θηλυκὰ· — και εἰ μὲν βρύνεται, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται, οἷον πόλις, ἀκρόπολις· μήτις, πόλυμητις, και ἀγκυλόμητις. εἰ δὲ ὁξύνεται, εἰ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους ὡσι, τὸν αὐτὸν φυλάττει τόνον· οἷον αἰγίς, κραιγίς· νυχίς, παννυχίς· οἰκίς, περιοικίς· εἰ δὲ ἀρσενικοῦ γένους ὡσιν, εἰ μὲν ἐκταίνουσι τὸ δίχρονον ἐν τῇ συνθέσει, παροξύνονται· οἷον ἀκτίς, χρυσάκτις ἥλιος· κνημίς, ἐκνήμη· κληίς, πολυκληίς· εἰ δὲ βραχὺ αὐτὸ ἔχει, προπαροξύνεται ἐν τῇ συνθέσει· οἷον πατρίς, εὐπατρίς και λειπόπατρίς· ἀσπίς, βίψασις· σημαίνει τὸν δειλὸν στρατιώτην, παρὰ τὸ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα και Φεύγειν. Ἰλιάδος βῆτα, Καὶ Φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκληίστις κελεύω· — πολυκαθέδρους· ἐξ οὗ και πολυκάποις· τινὲς πολυκληίστι προπερισπῶσιν, ὡς και τὸ ἀπλοῦν, — ἐπὶ κληίσι καθίζον· — οὐκ ἔχει δὲ οὕτως ἡ ἀνάγνωσις. ἐστὶν οὖν ὁ λόγος ὑπὲρ τοῦ βαρυτόνου λέγων οὕτως· τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ ὁξύτονα, εἰ μὲν ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσει μόνον τὸ θηλυκὸν γένος, και τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει· εἰ δὲ μεταληπτικὸν γένοιτο και ἀρσενικόν, μεδίσταται και εἰς βαρυτόνον τάσιν. κανόνος παραδείγματα· τοῦ μὲν προτέρου, περισκλής· τοῦ δὲ δευτέρου, δύσελπις. ταυτὴ οὖν τὸ μὲν καταιγίς, ὁξύνεται· τὸ δὲ μελάνκιγος, βαρύνεται. οὕτως οὖν και τὸ εὐκλήϊς και πολυκλήϊς βαρύνεται· τίθεται γὰρ και ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ὡς και ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ λεύκασπις· και γὰρ ἐπὶ Ἀμαζόνος ταγείῃ αὐτὸ εὐκλήϊς· και τὸ ἐκνήμη, ἐπὶ τῆς Ἀθηναῖς· — ἐπὶ νηὸν ἐκνήμιδος· Ἰωνήης.
- Κληῖρος· ἐκ τοῦ καλῶ γίνεται κλῶ, κλήσω· ῥηματικὸν ὄνομα, κληῖρος, ὃ καλῶν ἐφ' ἑαυτὸν τὸν λαχόντα. ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ κῆλον, ὃ σημαίνει τὸ ξύλον· ἐπειδὴ ἐν τοῖς ξύλοις ἐχαράσσοντο οἱ κληῖροι· ἢ ἐπεὶ ἐν ξύλοις ἐνεγράφοντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν. και ὁ ποιητής, Ὅς μιν ἐπιγράψας, κυνέη βάλεν, Ἰλιάδος ἡ, ἀντὶ τοῦ ἐπιξέσας, γράμμασι τισι σημειωσάμενος. σημαίνει δὲ τὸ ψήφους τινὰς· ὅπερ και λαχμός λέγεται· ἐν αἷς ἐσημειοῦντο και ἐγράφον τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς τὸ, Ὡ Φίλοι ἢ τοι κληῖρος ἐμός· — και, Ἐβελον κληῖρους· και ἔπεσεν ὁ κληῖρος ἐπὶ Ἰωνῶν· — σημαίνει και τὴν ὑπαρξίν και κληρονομίαν, ὡς τὸ, Παῖδες ὑπέρθυμοι διὰ κληῖρους ἐδάσαντο· — και, — κληῖρος ἀνήρατος· — ὃ ἐστὶ τὰ κτήματα. λέγεται κληῖρος και τὸ σύστημα τῶν διακόγων και πρεσβυτέρων. λέγεται παρὰ Ἀθηναίους κληῖρος και μέτρον γῆς· ὅθεν και κληρούχοι, οἱ τοὺς κληῖρους (τὰ μέτρα τῆς γῆς) κατέχοντες.
- Κληρονομία, ἐκ τοῦ κληρονομῶ· τούτο, ἐκ τοῦ κληρονόμος· τούτο, ἐκ τοῦ κληῖρος και τοῦ νόμος. τὸ α, μακρόν· διατῆ· τὰ διὰ τοῦ ια παροξύτονα θηλυκὰ τῷ ι

μόνῃ παραληγόμενα, ἐκτείνει τὸ α, ὅσον ἀργία, καρ-
 δια. πρόσκειται, παροξύνουα· τὰ γὰρ προπαροξύνουα
 συνεσταλμένον ἔχει τὸ α, ὅσον ψάλτρια, καὶ τὰ ὅμοια.
 πρόσκειται, τῷ ἰ μόνῃ παραληγόμενα· τὰ γὰρ διφθόγ-
 γῳ παραληγόμενα συστέλλει τὸ α· ὅσον ταχέα, εὐσέ-
 βεια· χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν δια τοῦ ευ· ταῦτα γὰρ
 ἐκτείνει τὸ α, ὅσον χορεύω χορεία, ῥητορεύω ῥητορεία.

30 Κλητῆρες, ζῆται εἰς τὸ τέλος.

Κλήζω, σημαίνει τὸ Φημίζω· εἴρηται ἐκ τοῦ καλήζω. τὸ
 δὲ κλήδην, οὐκ ἔχει τὸ ἰ· ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ
 κληίζω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κλῶ κλήσω.

Κλήδην καλοῦντας, κηρύσσοντας. ἀπὸ τοῦ καλῶ κλῶ κλη-
 σω κλήδην· ἐξ οὗ καὶ κληδὼν καὶ κλησίς.

Κληδών, ἢ θεία Φήμη· παρὰ τὸ κλέος, ὃ σημαίνει τὴν
 Φήμην. ὡς τὸ, Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν.

Κλητός, διὰ τοῦ η, σημαίνει τὴν ἐλευσιν καὶ τὴν συνά-
 θροισιν· καὶ ἔστιν οὐδέτερον, καὶ βαρύνεται· εἰ δὲ οἴ-
 40 νεται, ἀρσενικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸν κεκλημένον·

καὶ διὰ τοῦ ι, σημαίνει δύο, μέρος τι τῆς οἰκίας, τὸ
 καλούμενον προσκλιτον ἢ κατακλιτον· ὡς τὸ, ἐν τοῖς
 κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· — σημαίνει καὶ τὸν εὐνύμνον
 τόπον, τὸ εὐνύμνον μέρος· ὡς τὸ, Πεσεῖται ἐκ τοῦ
 κλίτους σου χιλίας, καὶ μυριάς ἐκ δεξίων σου.

Κλειτός· ὁ μὲν Ἀπίων τὸ κατωφερὲς τῶν ὑδάτων· ἄμει-
 νον δὲ τὰ ἀποκλίματα καὶ ἐξέχοντα τῶν ὀρέων, παρὰ
 τὸ κεκλίσθαι· ἢ παρὰ τὸ κλειτός (ὃ σημαίνει τὸ αὐτὸ)
 γίνεται κλειτός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κλειτός.

50 Κλιτόριον, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ τοῦ κλῶν, Κλιτόριον, τρο-
 πῇ τοῦ υ εἰς ι. ἔστι δὲ καὶ πηγὴ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει·
 ἥς ὁ γενόμενος ἀποστρέφεται τὸν οἶνον. σημαίνει δὲ
 καὶ τὸ αἰδοῖν τῆς γυναίκος· ὃθεν καὶ κλιτοριάζειν
 λέγεται, τὸ αἰσχυρῶς ἄπτεσθαι.

Κλίμαξ, ἢ σκάλα. ἀπὸ τοῦ κλίνω κλίναξ καὶ κλίμαξ. εἰ
 δὲ σημαίνει τὴν ἀμπελον, γράφεται διὰ τοῦ η· καὶ
 γίνεται παρὰ τὸ κλάνω κλάμαξ καὶ κλήμαξ. κλίμα

520 μὲν ἔστι μέρος τι τοῦ κόσμου· κλήμα δὲ, εἶδος ἀμπελου.

Κλινοπέτης, κλινήρης· κλινήρης δὲ, παραλελυμένος.

Κλίνη, ἀπὸ τοῦ κλίνω· εἰς αὐτὴν γὰρ ἐγκλίνοντες ἀνα-
 παύομεθα. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κλῶ· κλάσιν γὰρ λαμβά-
 νουσι τὰ κλινόμενα, στερισκόμενα τῆς ὀρθότητος.

Κλισμοῖς, θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις. παρὰ τὸ κλίνω, τὸ
 ἀνακλίνω.

Κλισία, ἀπὸ τοῦ κλίνω, ὃ σημαίνει τὸ περιέχω, γίνεται·
 ὃθεν καὶ κλισίς, ἢ περιέχουσα· καὶ κλισία. σημαίνει δὲ

10 τὴν σκηνὴν, ὡς τὸ, Τὸν δ' εὗρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ
 νηὶ μελαίνῃ Ἡμενον· — σημαίνει καὶ τὸν θρόνον, ὡς
 τὸ, Τῇ δ' αὖ ἀδρήστοιο κλισίῃν εὐτυχτον ἔθηκε· —
 σημαίνει καὶ τὴν ἐπαυλιν, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ κλίνεσθαι
 τὰ θρέμματα.

Κλίσιον, σημαίνει τὸν τόπον ἐνθα ἴσταται τὰ ζεύγη. ὃ
 μὲν τεχνικός, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφει· ὃ δὲ Ἡρω-
 διανός, διὰ τοῦ ι λέγει, ὅτι παρὰ τὸ κλίνω ἐστὶ, καὶ
 σημαίνει τὸ περιέχω. καὶ ἐκεῖθεν κλίσις· καὶ κλίσιον,
 τὸ ὑποκοριστικόν. τοῦτο παρὰ μὲν Οὐίρῳ συστέλλει τὸ

20 ι καὶ προπαροξύνεται, οἶον, — περὶ δὲ κλίσιον θέε
 πάντῃ· — παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐκτείνεται τὸ ι, καὶ
 παροξύνεται, ὡς τὸ θήριον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ι παρώ-
 νυμα τριβραχέα προπαροξύνεται, στόμα, στόμιον· θρό-
 νος, θρόνιον· πτύξ, πτύχος, πτύχιον. οὕτω καὶ κλίσις
 κλίσιον. τὰ δὲ δακτυλικά, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον.

Κλιντήρες, εἶδος Φορέου, ἢ κλινίδιον ἔχον ἀνακλίσεις,
 οἶον τὸ νῦν κλινοναθέριον.

Κλιμαχίδες, αἱ τῶν πλοίων ἀποβάθραι.

Κλιμακίσας, ζῆται εἰς τὸ Ἐκ κλίμακος.

Κλῶν, σημαίνει δύο· τὸ δοξάζω, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ 30
 κλέος ἢ δόξα κλέω καὶ κλῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ βέω βύω,
 καὶ χέω χύνω, καὶ ξέω ξύνω· σημαίνει καὶ τὸ ἀκούω,
 καὶ γίνεται παρὰ τὸ καλῶ κλῶ, κλῶν· κατὰ παραγω-
 γὴν, κλῶμι, ἐκλυν ἐκλυσ, κλῶθι· καὶ κατὰ ἀναδιπλα-
 σισμὸν, κέκλυθι.

Κλῦτε Φίλοι· ἀντὶ τοῦ ἀκούσατε· ῥῆμα ἀορίστου δευτέ-
 ρου· ἐξ οὗ ἔχει μακρὸν τὸ υ· ὃ γὰρ ἐνεστώς, βραχύ.

Κέκλυτε μεν· — τὸ κλυ, βραχύ. τὰ γὰρ προστακτικά
 τοῦ ἐνεστώτος, βραχεία θέλει παραληγεσθαι. ἔστι τῶν
 εἰς μι προστακτικῷ, χρόνου ἐνεστώτος. ἀπὸ τοῦ κλῶν 40
 κλῶμι, κλῶθι· τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν, κλῦτε·
 καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, κέκλυτε. ἀλλ' ἴσως τις εἰρεῖ,
 ὅτι ταῦτα συστέλλει· τὸ δὲ κλῶθι, μακρὸν ἔχει τὸ υ.
 Ἰστέον ὅτι πολλὰ παρατίθησιν ἡμῖν Ὁ Ἀπολλωνίως μα-
 κροκατάληκτα, ὡς τὸ, δῶθι· δῶθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν·
 — ἀπὸ τοῦ δίδωθι. οὐδὲν οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ τὸ κέκλυ-
 θι μακρὸν ἔχει τὸ υ. Ἰστέον ὅτι τὸ κέκλυθι, καὶ τὸ
 κέκραχθι, ὡς οἱ πλείστοι καὶ ἡ χρῆσις μαρτυρεῖ, πα-
 ρακειμένου εἰσὶ· τοῦ γὰρ παρακειμένου τα προστακτικά,
 ποτὲ μὲν εἰς ε λήγει, οἶον τέτυθε· ποτὲ δὲ εἰς θι, 50
 οἶον τέτυθθι. οὕτως οὖν καὶ κέκλυθι. οὕτως εὗρον ἐν
 τῷ Ζηνοδότῳ.

Κλυτός· παρὰ τὸ κλῶν τὸ δοξάζω γίνεται κλυτός ὁ ἐνδο-
 ξος· καὶ κλυτά, τὰ λαμπρά καὶ ἐνδοξα· καί, — Ἀἰθί
 κλυτοπώλῳ, ἐπιθετικῶς, ἀντὶ τοῦ τῷ ἰπικῷ, τῷ ἰσχυ-
 ροῦς καὶ ὀνομαστοῦς ἵππους ἔχοντι, διὰ τὴν ἀρπαγὴν
 τῆς Περσεφόνης· ἢ ὅτι οὐδεὶς τὸν θάνατον διαφουγεῖν 521
 δύναται· ἢ οὐ κλυτὴ γίνεται ἡ ἐπιτάλῃσις· οἶον ἀκου-
 στή· διὰ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσιν οἰμωγὰς.

Κλύμενος, ὄνομα κύριον ἥρωος· παρὰ τὸ κλῶν τὸ δοξάζω.
 ἔστι καὶ ἐπίθετον ἄδου, τουτέστιν ὁ πάντας καλῶν
 πρὸς ἑαυτὸν· ἢ ὁ ὑπὲρ πάντων ἀκούόμενος.

Κλοῖος, σημαίνει τὰ σίδηρα, ἃ φοροῦσιν οἱ κατάδικοι. πα-
 ρὰ τὸ κλείω κλοῖος· καὶ κατὰ ἔκτασιν, κλωός· κλείει
 γὰρ παρατίθεμενος.

Κλονίος, ὄνομα κύριον. διατὶ παροξύνεται; τὰ εἰς ος λή- 10
 γοντα τριβραχέα, ἐπὶ κυρίων παροξύνεται· οἶον Σχε-
 δῖος, Χρομῖος, Κλυτῖος, Ὀδῖος, Δολῖος, Τυχῖος. ἀντα
 πίπτουσι δὲ κατὰ παράδοσιν, τὸ ἥλιος, ἄνιος, ξένιος,
 κρόνιος. τὰ εἰς ος ἀρσενικά, μὴ ὄντα κύρια, τῷ ἰ πα-
 ραληγόμενα, προπαροξύνεται· οἶον δήλιος ὁ Φανερός,
 δόλιος, Λύδιος, Πύλιος, Φλόγιος.

Κλυταιμνήστρα· παρὰ τὸ κλυτὸν, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδοξον,
 καὶ τὸ μῆδω τὸ φροντίζω, γίνεται Κλυτομνήστρα, του-
 τέστιν ἡ ἐνδοξα φροντίζουσα· τροπῇ τοῦ ο εἰς α, καὶ
 προσθέσει τοῦ ι, γίνεται Κλυταιμνήστρα. 20

* Κλῶν, ὁ κλάδος· ἀπὸ τοῦ κλάσθαι τὸ κάμπτεσθαι.

Κλονόεντα, ταρασσόντα· ἀπὸ τοῦ κλίνω.

Κλοπιτεύειν, κολοπιτεύειν, ὑπερθέσει τοῦ λ.

Κλώψ, ὁ κλέπτης, ὁ ληστής. παρὰ τὸν κλέψω μέλλοντα,
 γίνεται ἀποβολὴ τοῦ ω κλέψ, καὶ κλώψ· καὶ κατ' ἔκτα-
 σιν, κλώψ, ὡς βλέπω βλέψω βλέψ καὶ βλώψ, ὃ
 στραβός.

Κμῆλεθρα. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ κ πρὸ τοῦ μ οὐδέποτε
 εὐρίσκεται ἐν ἀρχῇ λέξεως· τοῦ γὰρ πολὺμνητος οὐχ 30
 εὐρηται ἐν χρήσει τὸ ἀπλοῦν αὐτοῦ, ἦγον τὸ κμητός·
 καὶ τὸ κέμμηνα, ὃ ὅλοι τὸ κεκοπίακα, οὐκ ἔστιν ἀπὸ
 τοῦ κμῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κεκάμμηνα. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδι-
 νός, τὸν Πάμφιλον ἀναγαγὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸ κμῆ-
 λεθρα· σημαίνει δὲ τὰς δοκούς.

Κνᾶμψω· ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται κνᾶπτω, ὡς χῶ χᾶπτω·

καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κνάφος· σημαίνει δὲ τὸ ἀκανθώ-
δες φυτὸν, ὃ τὰ ἀδικτὰ τῶν ἱματίων ἐπισύροντες κατε-
γάζονται. Ἀλκαῖδης, Μὴ μέγαν περὶ κνάφον περιστέλ-
χει ἕνα κύκλον.

- 40 Κναφεύς, παρὰ τὸ κνέπτω· ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κνῶ τοῦ
ξύω· ξύουσι γὰρ τὴν τῶν ἀκνάπτων ἱματίων προκίδα.
οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων.
ἐὰν δὲ διὰ τοῦ γ γναφεύς, παρὰ τὸ κναπτω, ὑπερθέ-
σει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς γ.

Κλισία, ἡ σκηνὴ καὶ ὁ θρόνος. παρὰ τὸ ἀνακλίνεσθαι
ἡμᾶς ἐν αὐταῖς κεκοπωμένους. κέκλισαι, κλίσαι, καὶ
κλισία, ὡς κόνις κονία, τάσις θεσία, καὶ συνθεσία.

- 60 Κλώδωνας, οἱ Μακεδόνες τὰς κρινάδας καὶ βάκχας κα-
λοῦσιν. ἴσως ἀπὸ τοῦ κατόχους γινομένης κλώζειν, ὃ
ἐστὶ τὸ διὰ τῶν στομάτων ποῖον ἤχον ἀποτελεῖν καὶ
θρομβεῖν.

Κνέφας, τὸ σκότος· παρὰ τὸ κενὸν Φάους εἶναι, κενέ-
φας, καὶ συγκοπῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ
τοῦ Φάους, γίνεται νήφας· καὶ κατὰ συστολήν, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ κ, κνέφας. εἴρηται δὲ καὶ κνέφος, ὡς
οὐδας οὐδός.

- 522 Κνήμη, παρὰ τὸ κινῶ κινήσω, κινήμη· καὶ συγκοπῇ,
κνήμη, οἰονεῖ τὰ τῆς κινήσεως αἰτία τὰ ὀπισθεν τοῦ
σκέλους. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἰγνύη· μυὼν δὲ, παρὰ τὸ
σαρκώδες καὶ νευρώδες. κνημίδες δὲ εἰσι τὰ ἐν ταῖς
κνήμασι φορούμενα φυλακτήρια τῶν στρατιωτῶν. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι ἰκνήμη καὶ κνήμη. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ
ἐμπροσθεν λέγεται ἀντικνήμιον· τὸ δὲ ὀπισθεν, γασ-
τροκνήμιον, διὰ τὸ σεσαρκώσθαι καὶ γέμειν σάρκας,
ὥστε ὑπερέχειν. κυρίως δὲ κνήμη λέγεται καὶ τὰ διαι-
ροῦντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ. κνήμας δὲ εἰσιν
αἱ ἐντὸς τοῦ τροχοῦ βέβδοι ἐμπεπηγμέναι πρὸς τὴν χοι-
νικίδι. καὶ τὰς ἐξοχὰς καὶ προβάσεις καὶ καθύρους
τόπους τῶν ὀρῶν κνημοὺς λέγουσιν, ὡς τὸ, ἴδης ἐν
κνημοῖσι.

Κνή] — ἐπὶ δ' αἰγείον κνή τυρόν, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ,
ἐπέκοπτε δὲ καὶ τυρόν.

Κνήσται χαλκείη, μαχαίρῳ τυροκόμῳ. ἐκ τοῦ κνῶ κνύω
τὸ ξέω, γίνεται κνήμι· ὁ παρατατικός, ἐκνήν, ἐκνής,
ἐκνή, κνή· ἐξ οὗ καὶ κνήσις ἡ μάχαιρα, καὶ κνη-
στήριον.

- 20 Κνημός, ὁ τραχύς καὶ σκληρὸς τόπος.

Κνίσα, ἡ ἀναθυμίασις τοῦ καπνοῦ. ἀπὸ τοῦ κνῶ, ὁ ση-
μαίνει τὸ ξύω, γίνεται κνίζω· ὁ μέλλων, κνίσω· ἐξ οὗ
κνίσας. κνισμός γὰρ τῆς ψυχῆς ἡ ὁσμὴ κατὰ τῆς ὁσφρή-
σεως. ἢ ἀπὸ τοῦ κνίζω, ὁ σημαίνει τὸ λεπτύνω· λεπτό-
τατος γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπίπλους, τούτεστι τὸ λεγόμενον
κνισάριον· καὶ τὸ, Συναμίνα κνίζων· — τούτεστι τῷ
δνυχι διακαθαίρων. καὶ ἐν τῷ Νόμῳ, Ἀποκνισθ' ὁ ἱερὺς
τὸ ὀλοκάρπωμα· — δοκεῖ δὲ ἡ λέξις τέσσαρα σημαίνειν,
ὡς καὶ τῷ Πορφύρῳ δοκεῖ· αὐτὸ τε τὸ λίπος, καὶ
30 τὸν ἐπίπλου, καὶ τὸ κρέας, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν. τὸ
κνι, βραχύ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰζω ῥήματα, τὸ ἰ βραχύ
ἔχει. καὶ τὸ σα, βραχύ· ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς α λήγοντα
θληκὰ ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεστώτων γινόμενα, βραχύ
ἔχει τὸ α. ἐκτέταται δὲ ἀμφοτέρω ποιητικῶς. [τὸ δὲ,
Ἐμπελίστην κνίσσας τε καὶ αἵματος· — ἀντὶ τοῦ λίπους,
Ὀδυσσεύς σ'.]

Κνωδάλα, κυρίως μὲν τὰ τῆς θαλάσσης ζῶα, διὰ τὸ ἐν
αὐτῇ κινεῖσθαι, κινάδαλ' αἰνὰ δυτὰ· καταχρηστικῶς δὲ
40 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων, κνωδάλα' αἰνὰ δυτὰ, διὰ
τὸ ὑπὸ τῶν κνῶν ἀλίσκεσθαι.

Κνώσσειν, τὸ κοιμάσθαι. παρὰ τὸ κνῶ καὶ ἀργὰ εἶναι

τὰ ὄσα, τούτεστι τοὺς ὀφθαλμοὺς, κενώσσειν· καὶ
κατὰ συγκοπὴν, κνώσσειν.

Κνύσσω, παρὰ τὸ ὄσσω τὰ βλέπω· ἢ παρὰ τὸ κενούσθαι
τοῦ βλέπειν.

Κνυζήθμος, κλαυθμός, ἄσχημος φωνὴ ἐπὶ τῶν κνῶν.
ἀπὸ τοῦ κνυζῶ κνυζήσω. τὸ δὲ κνυζῶ, ἔστι πρώτης
καὶ δευτέρας συζυγίας· ἐστὶ καὶ τρίτης, ὡς τὸ, Κνυ-
ζῶσω δὲ τοι ὅσσε· — τὸ δὲ κνυζοῦν, ἐπὶ τοῦ κκῶσαι 50
καὶ διαφθεῖραι· ἐπιφέρει γὰρ, — πάρος περικλλέ-
έοντα· — τινὰς ἀπὸ τῶν κνῶν, κνῶ καὶ κνυζῶ· ὅπερ
ἐστὶν ἀπρεπές. οἱ δὲ, παρὰ τὴν κόνυζαν (ὃ ἐστὶν εἶδος
φυτοῦ) κόνυζῶ· ὅπερ ἐστὶν ἀπίθανον. εἴρηται δὲ κνυ-
ζοῦν, τὸ ξύειν παρὰ Δωριεῦσι, καὶ τὸ ἀχρειοῦν. Φι-
λόξενος· ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται παράγωγον κναῖω τὸ
διαφθεῖρω. ὡς ἀπὸ τοῦ στῶ στίζω, καὶ πρῶ πρίζω,
οὕτως ἀπὸ τοῦ κνῶ κνίζω παράγωγον, καὶ κνύζω· ἐξ 523
οὗ καὶ κνύζα· ἢ κνίζα ἢ τῆς ὁσφρήσεως πρόξις· καὶ
ὡς φίξα βίζω, οὕτω καὶ κνύζα κνυζῶ. τὸ δὲ κνύζω
σημαίνει τὸ ξύω, ὡς παρὰ Σαύφρονι ἐν Μίμοις, Κνυ-
ζῶμαι οὐδὲν ἰσχύων· τὸ δὲ κνύζα, ὡς λέγει Ἡρωδία-
νός, εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ φυτοῦ, συγκοπὴ ἐστὶν, οἶον· —
χαμαζιζήλοιο κονύζης· — εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ παρεφθαμένου
καὶ ἐβρυστώμενου, οὐ συγκοπὴ ἐστὶν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
κνῶ· ἀφ' οὗ κνύος ἡ φθορά, οἶον, — κατὰ κνύος
ἔχουσιν, ψίλωτο δὲ κάρηνα· — γίνεται κνύζα, ὡς παρὰ
Ἀνακρέοντι ἐν δαμβῳ, Κνύζη τίς ἤδη καὶ πέπειρα γε- 19
νομένη σπὴν διὰ μαργοσύνην.

Κοιλία, ἀπὸ τοῦ κοίλῃν εἶναι· — ἢ ἀπὸ τοῦ λαεῖναι τὴν
τροφὴν καὶ χυλοῦν, χοιλία καὶ κοιλία. ἢ παρὰ τὸ κοί-
λον, ὁ σημαίνει τὸ περιφερές· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κει-
σθαι ὄλον. ἢ παρὰ τὸ κῶν τὸ κοῖλον τὸ βαθύ. ἢ κοι-
λία, παρὰ τὸ κλύειν τὰ λεῖα.

Κοιμῶμαι] ὁ μὲν Θεόγοντος, ἀπὸ τοῦ κῶ τοῦ σημαίνοντος
τὸ ὑπνῶ, γίνεται κείω, ὡς θῶ, θεῖω· σῶ, σείω· ὁ
παθητικός ἐνεστώς, κείομαι· καὶ συγκοπῇ, κείμαι·
ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα κοίμη· ἐξ οὗ ῥῆμα, κοιμῶ κοι- 20
μᾶς· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ θληκῶν δευτέρας συζυγίας
εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον. ὁ δὲ ἄλρος, παρὰ τὸ κείω
κοιμός, ὡς λέπω κοιμός· καὶ ῥῆμα κοιμῶ. εἰς δὲ τοὺς
Ἐπιμερισμούς, ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμῶμαι· ἐξ οὗ γίνεται
κῆω κέμῃ, κέμαι κείμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ κοιμῶ, κοι-
μῆσω.

Κοινός, σημαίνει τρία· τὸν μεμολυσμένον, ὡς τὸ, Ὁ τὸ
αἷμα τοῦ Χριστοῦ κοινοῦν ἡγήσασθαι· — καὶ γίνεται
ἀπὸ τοῦ Κοινός, τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν, κοινός·
κυρίως γὰρ, ὁ ἐξ αἵματος μεμολυσμένος. σημαίνει καὶ
τὸν μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων διαφέροντα· διὰ τὸ εἰς 30
κοινὸν ἵεναι τὰ μέρη. σημαίνει καὶ τὸν ἀναμειγμένον
τοῖς πᾶσιν· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα κοινῶ, κοινώσω· ὅθεν καὶ
κοινωνός ὁ κεκοινωνμένος καὶ ἀναμειγμένος πολλοῖς·
οἷμα ὅτι παρὰ τὸ κείω τὸ κείμαι, κοινός καὶ κοινός, ὁ
πᾶσι προκεῖμενος. ἢ ὁ εὐκόλος γινόμενος πᾶσι, γινός
καὶ κοινός. ἢ κοῖμος, ὁ συγκοιμώμενος τινί. ἢ παρὰ τὸ
γῶ τὸ δέχομαι, γοινός καὶ κοινός, ὁ δεκτικός καὶ εὐ-
πρόδεκτος. λέγεται δὲ Κοινός βασιλεὺς Μακεδόνων.
Μαρτύας ἱστορεῖ, ὅτι Κνωπῆς, τὸ γένος Κόλχος, εἰς
Μακεδονίαν ἐλθὼν, διέτριβε παρὰ Καρανῶ. οὗ δὲ 40
γενόμενου τῷ Καρανῶ, καὶ βουληθέντι τὸν παῖδα ἀπὸ
τοῦ ἰδίου πατρὸς ὀνομάζειν Κιράρον, ἀντίστατο ἡ μή-
τηρ, καὶ αὕτη ἀπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς ὀνομασθῆναι τὸν
παῖδα βουλομένη· Κνωπῆς δ' ἐρωτηθεὶς, εἶπε μὴδ'
ἐτέρου ὀνομάζεσθαι αὐτόν· διόπερ Κοινός ἐκλήθη. ἐνιοὶ
δὲ ἀμαρτάνουσι, Καινὸν αὐτὸν καλοῦντες.

Κοῖος, ὁ πατὴρ Λητοῦς· παρὰ τὸ κοεῖν, ὃ ἐστὶ νοεῖν καὶ συνεῖναι, ὃ ἐστὶ συνετός. Κοῖον τε Κρεῖον δ', Ὑπερίονα τ' Ἰαπέτον τε: — οἱ Αἰολεῖς τὸ κ' ἀντὶ τοῦ π' κέχρηται. οὗτοι δὲ Τιτᾶνες καὶ Τιτανίδες καλοῦνται, ὡς Ἀκουσίλαος· ἀλληγορία δὲ, Κοῖον τὴν ποιότητα· Κρεῖον δὲ, τὴν κρίσιν· Ὑπερίονα, κορυφότητα· τὸν δὲ Ἰαπέτον, βαρύτητα. Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ.

Κοίρανος, ὁ ἀρχηγός, ὁ ἡγεμὼν. ὥσπερ παρὰ τὸ ἀθρεῖν τὸ βλέπειν, λέγεται Ὁδρὺς τὸ ὄρος κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, ἀφ' οὗ ἐστὶν ἀθρεῖν τὰ μακρὰν ἀφαστηκόντα· οὕτω καὶ παρὰ τὸ καιρὸς γίνεται κοίρανος, καιρανός τις ὢν, ὁ τοῦ καιροῦ κύριος καὶ ἀρχων. ἐκ τούτου ῥήμα, κοιρανέω κοιρανῶ· καὶ ἡ μετοχή, Ὡς ὅγε κοιρανῶν ἐπεκωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν: — ἀντὶ τοῦ διατάσσαν ἐπερχόμενος, καὶ τὸ τοῦ κοιράνου ἔργον ἐπιτελῶν. ἐντελὲς ἐστὶν, ἡ συνηρημένον. τὰς γὰρ εἰς ὧν μετοχὰς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινομένης οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ εὐν προφέρουσιν· οἶον, Φρονῶν, Φρονέων· νοῶν, νοέων· οὕτω κοιρανῶν, κοιρανέων.

Κοῖμος, ὁ πάντα ἐν αὐτῷ διατεταγμένα ἔχων καὶ κεκοσμημένα.

Κοίτη] ἐκ τοῦ κείμαι κείται, κοίτη, ἐν ᾗ ἐστὶ κείσθαι κοιμωμένους. ὁ δὲ Θεόγνωτος, ἐκ τοῦ κῶ τὸ ὑπνῶ, γίνεται κείω κείομαι κείμαι.

Κοίτης, Ἀττικῶς ἡ μικρὰ κίστη· τὴν γὰρ κίστην κοίτην λέγουσιν. ἐστὶ δὲ ἐν αἷς κοιταζόμεναι αἱ γυναῖκες ἀποτίθενται τὰ χρήματα.

Κοῖφι] κατὰ συνήθειαν κοῖφι καλοῦμεν· κυρίως δὲ κῆφι ῥητέον ὡς Ἑλληνίζων, εἰπὼς ἱεροῦ αἵματος ἀριθμός. οὕτως ἔρμ.

Κοάλεμον, αἱματοπότην, Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι. σημαίνει τὸν μωρὸν, παρὰ τὸ κοῶ ῥήμα, δηλοῦν τὸ νοῶ, ὡς τὸ, Ἡ δ' ἐκόησεν οὐνεκα γένος ἔσκεν· Καλλιμαχος. γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κόεμος, ὡς ἔχω ἔχεμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, κοάλεμος· οἱ δὲ, παρὰ τὸ κοεῖν καὶ τὸ ἡλέματον τὸ μάταιον, ὁ μάταια νοῶν.

Κόβαλος, ὁ ληστής· ἀπὸ τῆς κόπιδος, κοπιβαλός τις ὢν. ὅθεν καὶ κολεύειν καταχρηστικῶς εἰρηται, τὸ μεταφέρειν τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον. ἄλλοι δὲ, ὧν ἐστὶ καὶ ὦρος, ὅτι κόβαλα λέγονται τὰ κατεστωμμένα· καὶ κοβάλους, τοὺς λάλους· ἀπὸ τοῦ κόψαι πεποιημένης τῆς λέξεως· ὅθεν καὶ κόπιν λέγουσι τὸν λάλον καὶ κοψόν. ἀπ' αὐτοῦ καὶ δημοκόπος, καὶ ὀρυγοκοπεῖν· καὶ κοβαλία, ἡ προσποίητος καὶ μετὰ ἀπάτης κατὰ μίμησιν παιδιὰ· καὶ κόβαλος, ὁ ταύτῃ χρωμένος· καὶ ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνδρώπου κολακεία.

Κοδρίτης] ἀπὸ τοῦ Κόδρος Κοδρίτης γίνεται· σημαίνει τὸ τοῦ Κόδρου, ὥσπερ παρὰ τὸ Κρόνος Κρονίτης.

Κόδορος, γυναικεῖον ὑπόδημα τετράγωνον τὸ σχῆμα, ἀρμόζον ἀμφοτέρω τοῖς ποσὶ.

Κόδορος, σημαίνει τὸν κούνουρον· — κηφῆναςσι κοδοῦροις εἰκελὸς ὀργῇ: — γένος μελισσῶν ὁ κηφῆν ἀργότατον καὶ ἀκεντρον, κεύδορος τις ὢν, ὁ τὸ κέντρον πεκυρμένον ἔχων, παρὰ τὸ κεύδειν τὴν οὐρὰν· ἡ ὁ κολοβὴν οὐρὰν ἔχων, κολουρος, ἡ κοδοῦρος, κόρῃ πλήθουσιν. ἡ κοτοῦρος, τοῖς κίτον ἔχουσιν ἐν τῇ οὐρᾷ. ἡ ἀργοῖς, παρὰ τὴν καθεδρὰν· καθῆνται γὰρ παρατηροῦντες τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ἐκβαίνουσιν αἱ μέλισσαι, ἵνα εἰσελθόντες ἐσθίσωσι τὸ μέλι.

Κόκκυξ, ὄρνειον ἐαρινόν, παραπλήσιον ἱέρακι· ἡ δειλότατον, ὡς Φησὶν Ἀνακρέων.

Κόκκυ, Ἀττικοὶ τὸ ταχύ. Κοκκύας, ὁ πρόγονος. ἐστὶ δὲ Ἰωνικὴ ἡ λέξις· σημαίνει δὲ τοὺς ἤδη κεκομμένους.

Κοκκότιον, ὁ δῆμος ἑλληνιστὶ, κυρίως ἀπάσης τῆς οἰκουμένης γῆς.

Κόλαξ, ὁ ταπεινῶς θρακεύων τινὰ· παρὰ τὸ κολόν· σημαίνει δὲ τὸ ταπεινὸν καὶ μὴ ὀλόκληρον. κόλας καὶ ἐπὶ τινος ἐντέρου, παρὰ τὴν κοιλότητα· ἡ παρὰ τὸ κολλᾶσθαι, κόλλαξ τις ὢν· σημαίνει δὲ τὸν παράσιτον, καὶ παραμένοντα τινί.

Κολαφίζω, καὶ κόλαφος, παρὰ τὸ κολόν ἀφαισθαι ἀπὸ τοῦ τυπτομένου μέρους, ἡγουν ἀσθενὲς καὶ ταπεινὸν πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη. ὁ δὲ Ἀπίων, ἀπὸ τοῦ κολᾶν· τὸ δὲ ὄνομα Ἑλληνικὸν παρὰ Ἑπιχαρμῶ, Ὡς ταχὺ κόλαφος περιπατεῖ δεινός: — ἡ ἀπὸ τοῦ τοὺς κονδύλους ἀφαισθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει. κόλαφος ἡ διδομένη διὰ τῶν μέσων δακτύλων πληγὴ. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ κολούειν τὸ Φῶς.

Κολεός, ἡ ξιφοθήκη. παρὰ τὸ κεκοιλάνθαι. ἡ παρὰ τὸ τὰ κῆλα τὰ τόξα.

Κολακρίται, οἱ τῶν ἀργυρίων ταμίαι, οἱ τὸ τριηραρχεῖν ἔτακτον.

Κολοσσός, σημαίνει καὶ τὸ εἶδωλον· κυρίως δὲ κολοσσὸι λέγονται οἱ ὑπερμεγέθεις ἀνδριάντες, παρὰ τὸ κολούειν (ὃ ἐστὶν ἐλαττοῦν) τὰ ὅσα (τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς) διὰ τὸ μέγεθος, ὡς μὴ ἐφικνουμένων τῶν ὀφθαλμῶν ὁρᾶν.

Κολοσυρτός, ἡ τῶν Φρυγῶν κόνις, ὁ συρφετός· κόλα γὰρ τὰ Φρύγανα· ἀπὸ τοῦ τὰ κόλα σύρειν. Νεοπτόλεμος, Μεγάλως αἰρομένης τῆς κόνεως, καὶ ἐπὶ ἥρα ἰκνευμένης: — τὸ γὰρ κοῖλον, κυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. διαφέρει κόνεως· βέλτιον ὁ ὑπὸ τῶν κολῶν συρόμενος κονιορτός. σημαίνει καὶ τὴν ταραχὴν, καὶ τὸν θόρυβον, Ἰλιάδος· μ', Ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἵοντα: — παρὰ τὸ τὰ κόλα ἐπισύρειν· ἡ τὸν κολῶν καὶ συριγμῶν.

Κόλλοψ, ὁ ἐκ τῶν αὐχενίων δερμάτων καὶ τοῦ τραχήλου γινόμενος πασσαλῖσκος, περὶ ὃν δεσμοῦσι τὴν νευράν. κόλλοπας δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καλοῦσιν, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν ἐφομένη ἐγένετο ἡ κόλλα.

Κολώνη, καὶ κολωνός, ἀμφοῖν ἀκρωτήρια σημαίνουσι.

Κολοφών, τὸ μέγα πέρας καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.

Κολώνεια, κτητικὸς τύπος εἰς ἰδιότητα ἀναπέμπεται. Φασὶ γὰρ τότε τὸν Διόνυσον τὸν ἐπὶ Ταρσηνοὺς ἀπιδύνα πόλεμον, τοὺς γεγηρακότας τῶν σελήνων μετὰ τῆς ἀχρήστου ἡλικίας ἐν Ἰταλίᾳ καταλιπεῖν· τοὺς δὲ τραπήναι ἐπὶ ἀμπελῶν ἐπιμέλειαν, καὶ εὖοιον γενέσθαι τὴν Ἰταλίαν· τοὺς δὲ γεωργούς οἱ Ἴταλοι κολώνους ἐκάλουν· ὡς καὶ ἰδρύσασθαι τοιαῦτα ἀγάλματα οἰνοφοροῦντα ἐν ἀσποῖς. ἐσπούδαζον δὲ, καὶ ἅς ὥκουν πόλεις οἱ Ἴταλοι, τιμὴν ταύταις παρέχειν, ἀνιστάντες δαίμονά τινα ὡς πρεσβύτην ὅμοιον Σελήνῳ, ἵνα καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἱερῶν συγκραθῶσιν. αἱ δὲ πέδα περιτιθέμεναι δηλοῦσι τὸ ὑπῆκοον, τῷ συνδεδέσθαι αὐτοῖς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας τὰ τοιαῦτα ἀγάλματα, ταῦτα εἰρηται Χάρκι ἱστοριογράφῳ.

Κολῶς, ὁ θόρυβος· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ, ὃ ἐστὶ θορυβῶδες καὶ κραυγαστικὸν ὄρνειον. ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ Φωνῶ καὶ κλάζω, γίνεται κλός· καὶ πλεονασμῷ, κολιός· πρακτικὸν γὰρ τὸ ζῶν. ἀπὸ γὰρ τοῦ κλῶ γίνεται κλῶ· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, κύκλος, τὸ κυκλοτερές ἔχον τὸν τράχηλον.

Κολόφρυξ, ὁ ὀλόφρυξ. τὸ κ' περισσόν.

Κολυμβᾶν] ἐτυμώτερον οἱ Δωριεῖς λέγουσι κολυμφᾶν, ἀπὸ

τοῦ κολοῦς Φαίνεσθαι τοὺς ἐν ὕδασι, ὅ ἐστι κολοβοὺς καὶ μὴ ὀλοτελεῖς.

Κόλπος] παρὰ τὸ κοῖλον, ὃ σημαίνει τὸ βαθύ, κοῖλος· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ι, κόλπος. ἢ παρὰ τὸ ἔκω τὸ ἀκολουθῶ. ἔπεται γὰρ τῷ κοῖλῳ καὶ περιφερεῖ βάθει.

Κολλῶ] ἐκ τοῦ κόλλα κολλῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἔλω τὸ κρατῶ ἔλλα καὶ κόλλα, ἢ τὰ διηρημένα συγκρατοῦσα. Ναύμαχα κολλήεντα, Ἰλιάδος δ'· ναύμαχα, μακρὰ δόρατα πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια, κολλήσκει ἐκ πολλῶν συγκεκολλημένα, ἵνα γένηται μακρὰ, ὅσον συνθετα καὶ οὐ μονόξυλα. κόλλα δὲ, παρὰ τὸ κεκομμένην οὖσαν εἰς ὁλόττηα μετελθεῖν.

Κολλητὰς σανίδας, Ἰλιάδος ι', περιφραστικῶς τὰς θύρας, ἀπὸ τοῦ καλῶς συνηρμόσθαι.

* **Κολλομελέω**, τὰ μέλη συγκολλῶ, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Κόλλοτες, τὰ τῶν ὤων καὶ βοῶν σκληρὰ δέρματα περὶ τὸν τράχηλον, ἐξ ὧν καὶ τοὺς νῦν λεγομένους κολλάβους ἐποιοῦν. κόλλαβοι δὲ οἱ μικροί· παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ νωτιαῖον δέρμα, διὰ τὸ τὴν κόλλαν ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι. ὅθεν Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος, ἔφη, Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι εἰσέναι.

Κολλούρια, τὰ κολοβάς ἔχοντα τὰς οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄρτων δύναται λέγεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἱατρικῶν Φαρμάκων.

Κόμανα] παρὰ τὸ κόμη γίνεται θηλυκὸν κομάνη· τὸ οὐδέτερον, κόμανον, καὶ τὰ κόμανα· λέγεται γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέστην Φεύγοντα μετὰ τῆς ἀδελφῆς, ἐκεῖσε τὴν κόμην ἀποκείρασθαι. πόλις Κόμανα θύλλος, μεθερμηνεύεται σὺσκια, κατὰ τὴν τῶν Ἰωνῶν Φωνήν. ἔνθα ἡ Κομμαγήνη· καὶ ἡ κόμη, ὅτι σκιάζει τὴν κεφαλὴν.

Κομμεῖν, τὸ τὸ σῶμα ὠραΐζειν· ἐπεὶ καὶ κομμητικὴν λέγουσι τὴν κομμοῦσαν· εἰρηται ἀπὸ τοῦ κόμπου. καὶ κομμός. ὥσπερ παρὰ τὸν γράφω μέλλοντα γίνεται γραμμός καὶ υπογραμμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸν κόψω, κομμός.

* **Κομπολακύνθης**, ὄνομα ὀρνέου παρὰ Ἀριστοφάνει· ἀπὸ τοῦ κόμπος καὶ λακῶ, τούτεστι μετὰ κόμπου λακῶν.

Κομῶ, ἡ μὲν πρώτη συζυγία, σημαίνει τὸ ἐπιμελείας ἀξίῳ· ὅθεν καὶ τὸ κομῶντι δυῖκόν, ἀντὶ τοῦ ἐκόμουν, ἐπιμελείας ἡξίου, Ἰλιάδος δ'· ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν γίνεται κομίζω, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ περιποιῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Φίλε κασίγνητε κόμισαι τέ με· — ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας με καταξίωσον καὶ περίσωσον, Ἰλιάδος ε'.

Κομῶ, ἡ δευτέρα συζυγία, σημαίνει τὸ ἀγάλλομαι καὶ εὐφραίνομαι, καὶ τὸ τὰς τρίχας Φέρω, ἢ τρέφω· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κόμη. κομῶ· ποίως συζυγίας; εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἐπιμελοῦμαι, πρώτης· πανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ συνδέσει τῶν ῥημάτων εἰσθῆσι μεταβολαὶ γίνεσθαι συζυγιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπλότῃ· οἷον συλῶ, συλᾶς, δευτέρας τῶν περισπωμένων· ἱεροσυλῶ δὲ, πρώτης. καὶ ὀρκῶ, τρίτης· εὐορκῶ δὲ, πρώτης· τὸ καυχῶ, δευτέρας· τὸ δὲ αὐχῶ, πρώτης. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι· Φημι τὸ λέγειν, δευτέρας ἐστὶ συζυγίας· ἡμεῖ δὲ, κατὰ ἀφαιρέσιν τοῦ Φ, πρώτης. Καρηκομῶντας, τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείας χάριν, καὶ θεραπευτάς. ἀπὸ τοῦ κομῶντας, ἐν διαιρέσει, κομῶντας.

* **Κομᾶν**, σημαίνει ὑπερηφανεύειν· οἱ γὰρ κομῶντες εἰώθασιν ὑπερηφανεύειν.

Κόμη] ἐκ τοῦ κείρω τὸ κόπτω, κόρη· καὶ τροπῇ τοῦ ρ

εἰς μ, κόμη, ἢ θρίξ. ἢ παρὰ τὸ κόσμον εἶναι τοῦ σῶ-

ματος· ὥσπερ γὰρ κόσμον ὁ δημιουργὸς ἐνέθηκε τῷ ἀνθρώπῳ τὰς τρίχας. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κομῶν τὸ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι. καὶ κυρίως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἰρηται τοῦτο.

Κομίζω] ἐκ τοῦ κόσμος κομίζω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, κομίζω. ἐκ δὲ τοῦ κομίζω γίνεται κομιδῇ, ἡ θεραπεία καὶ ἐπιμελεία, καὶ συναγωγῇ, ἢ λήψις. εἰρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν συγκομιδῆς· ἥτις γίνεται τελειωθέντων τῶν καρπῶν· ἀπὸ γοῦν τοῦ κομιδῇ ὀνόματος γίνεται ἐπὶ ῥήματι κομιδῇ νέος, ἀντὶ τοῦ πάνυ νέος καὶ λίαν, 20 πᾶμπαν, τελείως. τὸ ὄνομα, ὁξυτόν ἐστι· τὸ δὲ ἐπὶ ῥήματι, περισπώμενον, καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀπόληψις τινὸς κομιδῇ, ἀπὸ τοῦ κομίσσθαι καὶ ἀπολαβεῖν. καὶ κομίστρια, ἡ τροφός.

Κομентаρῆσιοι, τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων πρᾶτοντας ὁ νόμος καλεῖ, καὶ ὑπηρετοῦντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις, ὑπασπίζοντων αὐτῶν ἀπληκταρίων καὶ κουβικουλαρίων μετὰ πλήθους βραδύδουκων, σιδηρέων δεσμῶν καὶ ποιγαίων ὀργάνων, σαλευόντων τῷ φόβῳ τὸ 30 δικαστήριον. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ νῦν λεγόμενοι χαρτουλάριοι.

Κόμης. Ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀξίας κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν οὐ δύναται διὰ τοῦ ἰ γράφεσθαι, ἀλλὰ διὰ τοῦ η. τὸ δὲ κύριον ὄνομα, διχῶς εὐρέθη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κληνόμενον. εὐρίσκεται γὰρ ἡ γενικὴ, Κόμου καὶ Κόμεω Ἰωνικῶς, ὥσπερ Ἀτρείδης Ἀτρείδω· καὶ Κομάδης τὸ πατρωνυμικόν, ὥσπερ Βορεάδης. εὐρίσκεται δὲ κλίνεσθαι καὶ τῷ λόγῳ τῶν λαμβικῶν, Κόμητος· ὅταν δὲ ἰσοσύλλαβον εὐρέθῃ, ἀπολογίαν ἔχει τοιαύτην. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ θηλυκῶν, εἰς 40 ἡς γινόμενα, μὴ ἔχοντα οὐδέτερα εἰς ες, εἰς τὴν ου δι-Φθογγον τὴν γενικὴν ἔχει· λέσχη, ὁ λέσχης, τοῦ λέσχου· ἀράχνη, ὁ ἀράχνης, τοῦ ἀράχνου· γυνή, μισογύνης, μισογύνου· κόμη, ὁ κόμης, τοῦ κόμου· γύη, ὁ γύης, τοῦ γύου.

Κόμπος, ὁ ψόφος· παρὰ τὸ κενὴν ὅπα ἔχειν, τούτεστι Φωνήν. τὸ μὲν οὖν προσηγορικόν οὕτως ὡς τέμπος· **Κόμπος** εἶ· — Εὐριπίδης Φοινίσσης· κομπὸς δὲ λόγος, τὸ ἐπιβέβητο.

Κομψός, εἰρηται μὲν ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου, καὶ ἐπὶ τοῦ μετρίου καὶ ἐπιεικοῦς. ἀμφοτέρω οὖν παρὰ τὸ 50 καμπτῶ, καμπτός καὶ κομψός· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ πανούργου, τὸ καμπτύλον καὶ διστραχημένον τῇ δικαιοῖα· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιεικοῦς, παρὰ τὸ εὐκαμπῇ αὐτὸ εἶναι, οἷον ευπειθῇ καὶ προσηνῇ. οὕτως Εἰρηναῖος ὁ ἀττικιστῆς ἐν τῷ στοιχείῳ.

* **Κόμμη**, τομῇ· ἀπὸ τοῦ κόπτειν. Κομματίον, ἀπὸ τοῦ κόμμη ὑποκοριστικῶς· καὶ λέγεται κομματίον ἐν ταῖς 528 κωμωδίαις, ὅτε μέρος χοροῦ παρασκευάζει πάροδον εἰς τὴν σκηνήν.

Κομῶτρια, ἐμπλέκτρια, ἡ κομμοῦσα καὶ ψιλοῦσα τὰς γυναῖκας κοῦρῖσσα.

Κολωνός, ὅρος, βουνός, λόφος, ἀνάστημα. πᾶν οὖν ἀνάστημα γῆς, κολωνός λέγεται. σημαίνει δὲ καὶ σκόπελον. Ἀθήνησι δὲ δύο κολωνοί, ἱππῖος καὶ ἀγοραῖος, ἐφ' οὗ τοὺς μισθαρνοῦντας ἀνέφερον· καὶ μισθαρνοῦσαι, κολωνικαί· καὶ ἄλλο χωρίον ἐκκαλεῖτο κολωνός ἱππότης.

Κόναβος, ὁ ἥχος· παρὰ τὸ βοῶν κινεῖν· ἢ παρὰ τὸ δονᾶν 10 δόναβος καὶ κόναβος. ἢ ἐκ τοῦ κόνις καὶ τοῦ βοῇ· κυρίως γὰρ κόναβος λέγεται ἡ ἐν τῇ γῇ βοή· ὥσπερ καὶ ἔρα ἡ γῇ, ἔραβος καὶ ἄραβος, ἢ ἐν τῇ γῇ βοή. λοιπὸν λέγουσι τινεῖς, ὅτι ἐκ τοῦ κόνις γίνεται κομβός· καὶ τροπῇ τοῦ ι. οὐκ ἔστι δὲ· οὐδέποτε γὰρ τὸ ι εἰς α τρέπε-

τα· ἀλλ' ἔστι μᾶλλον ἐκ τοῦ κόνια (τὸ αὐτὸ σημαίνον-
τος τῷ κόνις) καὶ τοῦ βοή. κόνιαβος· καὶ συγκοπῇ,
κόνναβος. καὶ ῥῆμα κοναβῶ ἐξ αὐτοῦ.

10 Κόνδαξ] παρὰ τὸ κῶ τὸ κείμαι γίνεται κόναξ· καὶ πλεο-
νασμῷ τῶν συμφώνων, κόνδαξ.

Κόνδυλος, παρὰ τὴν κάμψιν τῶν δακτύλων, ὡς τανὶ κάν-
δυλοι ὄντες· περὶ αὐτοὺς γὰρ ἡ κάμψις τῶν δακτύλων
ἐγγίνεται. καὶ ἡ πληγὴ δὲ ὁμωνύμως τῷ σχήματι τῶν
κονδύλων λέγεται κόνδυλος· καὶ κόλαφος, ἡ διδομένη
διὰ μέσων δακτύλων πληγὴ. ἐτυμολογεῖται δὲ ὁ κόνδυ-
λος καὶ οὕτως· κένδυλος τις ὢν, ὁ εἰς τὰ κενὰ δυόμε-
νος τῶν βραχιζομένων. κενὰ δὲ σαρκῶν τὰ μέρη. οὕτως
ᾠδρος.

30 Κόνις, ἡ πεδιάς, ὡς τὸ, Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψά-
μαχος τε κόνις τε· — καὶ ἡ ἐκ τέφρας σποδός, ὡς τὸ,
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν Χεύα-
το κακκεφαλῆς· — ἐνταῦθα τὴν σποδὸν, παρὰ τὸ ἐκ-
κεκαῦθαι. λέγει δὲ καὶ τὴν αὐτὴν κόνιν· — ὑπὸ δὲ
στέρνοισι κονίη ἴστατ' αἰετομένη.

Κονία, κόνις, μάχη. παρὰ τὸ κῶν, κόνις κόνιος, καὶ
κονία, ὡς Κυπρος, Κύπριος, Κυπρία. ἡ ἀπὸ τῆς κινή-
σεως, κίνις τις οὕσα καὶ κόνις. ἡ ἐκ τοῦ κῶν καὶ τὸ κῶ-
πτα καὶ διαφθεῖρω, ἡ εἰς μικρὰ κεκομμένη γῆ καὶ τε-
τμημένη· δηλοῖ γὰρ τὴν εἰς λεπτομερῆ οὐσίαν χωρήσα-
σαν γῆν. ἡ ἐκ τοῦ κῶν γίνεται κατὰ συγκοπὴν κῶν

40 τὸ ξῶν· ὅθεν καὶ κῶνιμι παράγωγον· ἐξ οὗ τὸ, — κῶν
τυρόν· — ἐκ τοῦ κῶν οὖν τὸ διακόπτω γίνεται κῶνις·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, κόνις· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξυ-
ματιῶν. ἐκ δὲ τοῦ κόνις, γίνεται ῥῆμα κονίω· ὅθεν,
Εὐρύ κονίσουσι παδίον· — ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος
νοεῖται τὸ Φεύγονται· οἱ γὰρ Φεύγοντες κατὰ τὸν δρό-
μον ἐγείρουσι κόνιν.

Κονίζω, τὸ ἀγωνίζομαι καὶ παρασκευάζομαι πρὸς τὸν πό-
λεμον· ἀπὸ τοῦ κόνις· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ὅταν ἐμελλον
ἀγωνίζεσθαι, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν πύοντες, κόνιν
προσελάμβανον, διὰ τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν.

50 Κονίσταλος, ὁ κονιορτός, οἰοῖται ἡ σεσαλευμένη κόνις· ἡ ὡς
ἔξω ἔξαλος, οὕτως καὶ παρὰ τὸν κόνισμα μέλλοντα γίνε-
ται κονίσταλος. σημαίνει καὶ τὸ αἰδοῖον.

Κονιορτός] παρὰ τὸ ὄρω ῥῆμα, (σημαίνει τὸ διεγείρω) ὁ
μέλλων Αἰολικῶς, ὄρσω· ῥηματικὸν ὄνομα, ὀρτός, ὡς
σπεῖρω, σπαρτός· καὶ κείρω, καρτός· καὶ ἐν συνθέσει
μετὰ τοῦ κόνις, κονιορτός, ὁ τὴν κόνιν ὀρούων καὶ
529 ὀρών.

Κονιόπους, πολυσχιδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸ
σῶμα, ἀλλὰ καὶ καταπασσόμενον ὑπὸ τῆς κόνεως· ἡ
δὲ κόνις, ἀπὸ τῆς χύσεως.

Κοντός, παρὰ τὸ κέντω ῥῆμα βαρύτονον κοντός, ὡς τρέ-
φω τροφός, καὶ πέμπω πομπός. ἔστι δὲ καὶ περισπω-
μενον κεντῶ· ὁ μέλλων, κεντήσω.

Κόντιλος] Εὐκόλις, Εἰ μὴ παίζῃ Αὐτοῦ δ' ὅπισθεν κατέ-
λαβε τὸ κόνδυλον· — ἔστι κοντός, κόντιλος.

10 Κόπτος, ἡ πόλις. ἔστιν εἰς τὸ κωφός· ἀπὸ τοῦ κῶν καὶ τὸ
κόπτω, γίνεται κωνόπτω· καὶ συγκοπῇ, κόπτω.

Κοπάεν, ἕξιφος παρὰ Ἀρχιλόχῳ· ἀπὸ τοῦ κοπάγειν.
ζῆται.

Κόπρος, οἰοῖται κόπος τις οὕσα· βαρεῖ γὰρ τὸ περισσὸν
καὶ κοπροποιόν. ἡ κόπρος τις οὕσα, ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι
διὰ τοῦ πόρου, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ.

* Κοπρολόγος, ὁ τὴν κόπρον συλλέγων.

Κοπιῶ, παρὰ τὸ κόπτω. καὶ τί μετέχει; ὁ γὰρ κόπος κό-
πτει τὴν δύναμιν.

Κόπρια, παρὰ τὸ τὸν κόπον ἡμῖν ἐκαῖς βεῖν· τὰς γὰρ 20
μόχθος ἀνθρώπου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.

Κόπερα, τὰ κοπρία Αἰολικῇ διχλέκτω, ὡς ὁ Πρίαμος,
Πέραμος· ἀλλότριος, ἀλλότερος. ζῆται εἰς τὸ Πέραμος.

Κόπις] Εὐριπίδης. Ὁ ποιικιλόφρων κόνις ἡδύλογος δημα-
χαιστής· — συντομος, ὁξὺς τῷ λόγῳ, ἥγουν λάλος·
ἐνθα καὶ ὁ δημοκόπος καὶ κόβαλος. καὶ τὰς τῶν λόγων
τέχνας κοπίδας. ἔλεγον· Μὴ τὸν Πυθαγόραν εὖρομεν
ἐντα ἀληθινῶν κοπίδων.

Κόραξ, παρὰ τὸν κόρον, ὁ σημαίνει τὸ μέλαν· ἡ παρὰ τὸ 30
καρὰν μεγάλῃν ἔχειν.

Κόρη, ἡ παρθένος καὶ ὑγροφυῆς καὶ τρυφερά· ἀπὸ τοῦ
κορεῖν τὸ καλλωπίζειν· ὁ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρη-
ται. ἡ ἡ καθαρὰν καὶ ἁφθόρον ἔχουσα τὴν ηλικίαν·
κορεῖν γὰρ τὸ καθάριον· ἐνθα καὶ νεοκόρος· ἡ παρὰ
τὸ κόρον ἐμποιεῖν τῇ ἰδέᾳ. ἡ παρὰ τὸ κείρω, ἡ κειρο-
μένη ἔτι νεάζουσα. κόρη δὲ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἰοῖται
χόρη τις οὕσα, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χαῖσθαι τὸ ὁρατικὸν
πνεῦμα. καὶ κατὰ κόρην, λέγεται τὸ τὴν σιαγόνα πλη-
ξαι· ὁ δὲ Ἐρατοσθένους ἀπίσαν τὴν τῆς κεφαλῆς πλη- 40
γὴν. κόρην γὰρ τὴν κεφαλὴν λέγουσιν Φησί· μεταβε-
βλησθαι δὲ τὸ σ εἰς τὸ ρ Ἀττικῶς, ὡς ἐπὶ τῆς μυρρί-
νης καὶ τοῦ ταβύ· ἔστι γὰρ μυρρίνη καὶ ταρσός.

* Κόρημα, τὸ σῆρον, παρὰ τὸ κορεῖν.

Κορήσατε, σύρατε, ποιήσατε· κόρημα γὰρ τὸ σῆρόν· καὶ
κορῶ, τὸ σαρῶ· καὶ περικόρημα, τὸ περισάρωμα.

Κορίνθος, ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Μαραθῶνος· ἡ ἀπὸ Κορίν-
θου τοῦ Πέλοπος.

Κόρριον, παρὰ τὸν κόρον ἔστιν· οἶον, Νῦν μανῶ κόρριον.

Κορεοθῆναι] ὅτι κουροτρόφον τὴν γῆν καλοῦσι· καὶ τὸν 50
ἐκ ταύτης καρπὸν, κόρην· ὅθεν καὶ τὸ πληρωθῆναι
τῆς τροφῆς, κορεοθῆναι λέγουσιν· ἀπὸ τῆς Κόρης·
ἦν παρὰ Ἠλουτῶν καὶ κατὰ γῆν οὕσαν, κάκεινον νομι-
ζομένην γυναῖκα, ὅμως κόρην λέγουσι, διὰ τὴν τοῦ
καρποῦ κατ' ἐνιαυτὸν γινομένην γέννησιν. Φώτιος.

Κορδύεται] Ἰλιάδος ι', — ἀμυδὲς δὲ τε κύμα κελαινὸν
Κορδύεται· — κορυφοῦται, αὔξεται· ἀπὸ τοῦ κορύσσω. 530
ἡ ἀπὸ τῆς κόρυς κορύθος, κορυθῶν, καὶ κορδυῶ. ἐνιοὶ
ἐπὶ τοῦ σωρεῖσθαι ἤκουσαν· κόρδυς γὰρ ὁ σωρός.

Κόρη, κώλυσις τοῦ βεῖν, ἥτοι πρὸ τοῦ τόκου, ἥτοι πρὸ
τῶν αἱμάτων. καὶ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ· ὡς ἐκ τοῦ
καλοῦν βεῖν τὸ δάκρυον. λέγεται ἐκ τούτου καὶ κολλού-
ριον, τὸ κωλύον τὸ βεῖν.

Κόρος, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ὁ παλαιός· ἡλίου γὰρ
ἔχει τὸ ὄνομα· κοῦρον γὰρ καλεῖν εἰώθασιν οἱ Πέρσαι
τὸν ἥλιον. ᾠδρος. 10

Κοροπλάστης, ὁ τὰ ζῶα διαπλάττων· οὐ γὰρ μόνον κοῦ-
ρους ἡ κόρας ὁμοίως πλάσσει, ἀλλὰ τὰν ζῶων· καὶ
κοροπλάτους, τοὺς ἐκ κηροῦ ἢ πηλοῦ, ἡ τοιαύτης τινὸς
ὑλῆς, πλάττοντας κόρας ἢ κούρους· κόρη γὰρ, τὸ σμι-
κρὸν ἀγκυλάτιον, τὸ γύψινον ἢ πηλινον.

Κορώνη, τὸ ζῶον· παρὰ τὸ κρῶν κρώνη· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ο, κορώνη· ἡ παρὰ τὸ καῦρον ἢ γαῦρον, ὅπερ
σημαίνει τὸ κακόν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ ὀρ-
νέου καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπικαμπύου τόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ κρῖνου
τῆς θύρας. τὸ ζῶον, ὡς τὸ, Οἱ δὲ κορώνησιν ἱκελοὶ 20
περὶ νῆα μέλαιναν, Κύμασιν ἐμφορέοντο· — εἶναι δὲ
Φησὶν ὁ Ἀπίων τὴν αὐτὴν τῷ λάρῳ καὶ τῇ αἰδύῃ.
ἐπὶ δὲ τοῦ κρῖνου τῆς θύρας, Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύ-
ριον, χρυσοῦ δὲ κορώνη· — ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ τόξου ἐγκο-
πῆς, Πᾶν δ' εὖ λειψάας, χρυσὴν ἐπέθηκε κορώνην· —
νῦν τὸ ἐπικαμπὲς ἄκρον λέγει τὸ τόξον, ὅθεν ἀπῆρτι-
σται ἡ νευρά.

Κορωνός, ὁ γαῦρος καὶ ὑψιπύρρον· παρὰ τὸ κάρη, κατὰ μετὰθεσιν τοῦ α εἰς ο. Ἀρχιλόχος, Βούς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκῇ κορωνός ἐργων ἴδρις.

30 Κορωνίσι] — σύν νησι κορωνίσι· — ἐπικαμπεὺς ἐχούσαις τὰς ἄκρας, ὃ ἐστὶ τὰς πρύμνας, τουτέστι καμπυλοπύρρνοις· παρὰ τὸ ἄνω ἐξηραμέναι εἶναι, διὰ τὸ εἰς ὕψος ἀνέχειν· ἐκ τοῦ κάρη, δι' ἧς ὑψοῦ ἀνέχεται ἐστὶ δὲ ὑποκαριστικόν. ἐκ τοῦ κάρωνη, κορωνίς, τίθεται ἐπὶ τῆς πρύμνης τῆς νεώς, διὰ τὸ ἐν ἄκρῃ τοῦ πλοίου γίνεσθαι. σημαίνει καὶ τὸ ἀκρότατον τῶν αἰρέσεων, οἶον, ἡ κορωνίς τῆς σοφίας.

Κορωνίς, ἀκρόρεια· ἡ τὸ τελευταῖον τῆς αἰμοδομῆς. σημαίνει καὶ ὄνομα κύριον· καὶ τὸ προσηγορικόν τὸ ἐπιτιθέμενον ἐν τῷ τέλει τῶν βιβλίων· καὶ εἶδος στεφάνης πεπλαγμένης ἐξ ἴου.

Κόπρος, σημαίνει τρία· τὴν τῶν κήπων, ὡς καὶ ἡμεῖς· Διῶες ἀναγκαῖοι τέμενος μέγα κοπρίσαντες· — λέγουσιν οὕτω καὶ τὴν κόριν, οἶον, — κυλινδόμενος κατὰ κόπρον· — καὶ, — ἀμφὶ δὲ πολλῇ Κόπρος ἐν καφαλῇ· — καὶ τὴν στάσιν τῶν βοῶν· οἶον, Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπασσεύοντο νομόνδε.

Κόρη, ἡ καφαλῇ· ὡς μὲν Ἀπολλόδορος, ἐκ τοῦ κορυφουθῆναι· οἱ δὲ Φασὶ κέρη, ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι· ὅθεν καὶ κορωτήρ, ὃ τὰς τρίχας τίλλων καὶ κουρεύων· κλίνεται κορωτήρος· καὶ κόρσαι, αἱ τρίχες. Ἀσχύλος, Λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσφ· — ἡ παρὰ τὸ κείρεσθαι· καὶ γὰρ τὸ κείραι, κόρσαι λέγεται.

Κορώνη, καὶ ἐπὶ τοῦ τόξου, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας, καὶ ἐπὶ τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου, ἡ καὶ κορωνίς, διὰ τὸ ἐπικαμπεῖς. εἰρηται δὲ ταῦτα ἀπὸ τῆς κορωνῆς τοῦ ζώου· εὐλύγιτον γὰρ ἔχει καὶ οἶον ἐπικαμπῇ τὸν τράχηλον. καὶ ἐπὶ μέρους δὲ σώματος, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος, οἶον, τε παραγεσθαι. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῇ περὶ Ὀρμαίων διαλέκτῳ.

Κορυβαντιᾶ, μαίνεται, ὀρχεῖται.

Κορυβαντες, δαίμονες τινες, οἱ ἐτάχθησαν Φυλάσσειν τὸν Δία, κρυβαντές τινες, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, ἀπὸ τοῦ κρυβεῖν τὸν Δία, ὅτε κατέκρινεν ὁ Κρόνος τὰ ἀπὸ τῆς Ῥέας τέκνα. ἡ οἱ τὴν κόρη καταβάντες ἀναγαγεῖν καὶ μὴ ὑποστρέψαντες.

10 Κορυφή, τὸ μέσον τῆς καφαλῆς, ὅτι τῆς κάρης ἐστὶν ὀροφή, ἡ γονὺν σκεπασμὸς τῆς καφαλῆς. ἡ ἀπὸ τοῦ κρύπτω, κρύψω, κέρυφα, καὶ κορυφή, παρὰ τὸ κρύπτεσθαι ὑπὸ τῶν τριχῶν. Φιλόξενος δὲ ἐν τῷ περὶ Ἰάδος διαλέκτου λέγει, ὅτι παρὰ τὸ κάρη γίνεται κορυπτῶ καὶ κορύπτῳ· ἐκ τούτου κορυφή. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ ἐστὶ κορύσσω καὶ κορύπτω· ὅθεν καὶ Ὀμηρος, Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται· — ἐπήγαγε τὸ κορυφούται, ὡς εἰς τὸ αὐτὸ καταστρεφόμενον τοῦ ῥήματος. κορύσσω δὲ σημαίνει καὶ τὸ καδοπλίζω, καὶ τὸ παρασκευάζω. ὀξύνεται· ὁ κανὼν· τὰ εἰς Φη λήγοντα ὀνόματα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς υ συνεσταλμένον, ὀξύνεται, γλυφή, τρυφή, κορυφή.

20 Κόρσοιφος] οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν· ὅθεν καὶ Θεόκριτος Φησὶν, Εὐγ' ὦνθρωπε Φιλόφω· τό τοι γένος ἡ σατυρῖσκος Ἐγγύδην· ἡ Πάνεσσι κακοκνέμοισιν ἐρίσδει· — ἡ τὸν ὡς κόρην οἰφόμενον, τουτέστιν ὀχευόμενον. ἡ παρὰ τὸ τὴν τρίχα ὑφειμένην καὶ ἡπλωμένην ἔχειν, οἶον κέρουφος τις ὦν· κέρης γὰρ ἡ θρίξ. οἱ δὲ κέρης λέγουσι τὸ αἰδοῖν· καὶ κέρουφον, τὸν τὸ αἰδοῖν ἔχοντα ὑφειμένον καὶ μαλακόν.

30 Κορυνη, ῥόκαλον· παρὰ τὸ κόρη, ὅπερ παρὰ τὸ κάρηνον γέγονε· κατὰ ἀποκοπὴν, κορυνη· καὶ τροπή, κορυνη,

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ἡ κατὰ τὸ κάρη νεύουσα ῥάβδος, τὸ παχύνειν κεφαλὴν ἔχον ξύλον· ἡ κατὰ τὸ κάλον νεύουσα.

Κόρυς, ἡ περικαφαλία. παρὰ τὸ κάρη κάρυς καὶ κόρυς· ἡ παρὰ τὸ κόρη γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλὴν.

Κορυθαίει πολέμῳ· ἀπὸ τῆς κόρυθος καὶ τοῦ αἵσσω τὸ ὀρμῶ (αἵξω· αἵξ) γίνεται κορυθαίει.

Κορυθαίολος, ὁ τὴν κόρυθα εὐκίνητον ἔχων, ἡ ποικίλην· 40 ἐξ οὗ πολεμικός. ἀπὸ τῆς κόρυθος καὶ τοῦ αἰολῶ ῥήματος. Ἰστέον ὅτι τὸ — κορυθαίολος Ἐκτωρ, οὐκ ἔχει ἐγκαίμενον τὸ αἰόλος, ἀλλὰ τὸ αἰόλλω ῥήμα δηλοῦν τὸ κινῶ· ὅπερ ἐκ τοῦ ἀέλλα γίνεται ἀόλλω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς τὸ, Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ αἰόλλει· — ὃ ἐστὶ συνεχῶς στρέφει καὶ κινεῖ. ἡ ἀπὸ τοῦ ἀέλλω γίνεται, ἡ ἀπὸ τοῦ αἰεῖν (τὸ πνέειν) καὶ τοῦ εἰλεῖν τὸ αἰόλλω. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ αἰόλος ὀνόματος. ἀφελὲς προπαροξύνεσθαι. πανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ μίας ἔχοντα τὸν τόνον, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται· οἶον, πλησίος, παραπλήσιος· αἰόλος, παναίολος· χωρὶς εἰ μὴ σύνθετα εἴη ἐνεκεν ἐνεργείας παροξυνόμενα.

Κορυθαίη, ἡ πρὸ τῶν θυρῶν τιθεμένη δάφνη· ὅτι οἱ κλάδοι (οὗς κόρους καλοῦσι) θάλλουσιν, ὡς καὶ Χρύσιππος· Ἀλλὰ δάδας ἡμένας μοι δότω τις ἐνδοθεν, καὶ κόρους πλεπτεὺς ἀκρηπνεῖς μυβρίνης· — οἱ γὰρ ποιηταὶ ἀνάπτειν τοὺς κλάδους καὶ ὄζους καὶ ὀρηκας λέ- 532 γουσι. τινες δὲ, ὅτι ἡβησάντων τῶν νέων καὶ θυγατέρων, δάφνας προστίθουν ἐφ' ἡβλοῖς καὶ γάμοις. εἰς τὸ δίκρον.

Κέρυς κόρυθος· ὁ κανὼν· πάντα γενικῇ διὰ τοῦ θος κλινόμενη μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ὄρνις, ὀρνιθος· μέρμις, μέρμιθος· κώμυς, κώμυθος· (σημαίνει δὲ τὴν δέσμην τοῦ χόρτου) πλὴν τοῦ κόρυς κόρυθος· τοῦτο γὰρ τὸν χρόνον τῆς εὐθείας ἐφύλαξεν ἐν τῇ γενικῇ.

* Κορύπτης, ὁ κρύος· ἀπὸ τοῦ κορύπτειν τὸ κερατίζειν.

Κόσμος, παρὰ τὸ κείσθαι ἅμα, ἡ παρὰ τὸ κοσμῶ, ὃ τὰ ἰο πάντα ἐν εαυτῷ ἔχων κεκοσμημένα καὶ διατεταγμένα· ἡ ἀπὸ τοῦ καζῶ κεκασμαι, ῥηματικὸν ὄνομα κασμός· καὶ κατὰ μετὰθεσιν τοῦ α εἰς ο, καὶ ἐντελλαγῇ τοῦ τόνου, κόσμος. σημαίνει τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ συστήμα· τε καὶ συγκρίμα· σημαίνει καὶ τὸ καλλώπισμα. — κόσμος δ' ἱππῶ, ἐλαττῆρι δὲ κύδος· — σημαίνει καὶ τὸν πρὸς πλάνην καὶ ἡδονὰς ἄγοντα, ὡς παρὰ τῇ θείῃ γραφῇ, Ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὶ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου· — καὶ, Ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἐγνώ· — ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ 20 Ἰωάννην, Ἐνταῦθα κόσμον τὸ πλῆθος φησὶ τὸ διεφθαρμένον καὶ τοῖς γήϊνις προστετηκὸς πράγμασι, τὸν χυδαῖον καὶ ταραχώδη καὶ ἀνετον λαόν· — καὶ, Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν· — κόσμον δὲ ἐνταῦθα τοὺς πονηροὺς φησὶ.

Κοσμήσαι, σημαίνει τὸ διατάξει, ὡς τὸ, Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοι περ· — καὶ τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν· — ἀντὶ τοῦ διατάχθησαν, ἐκοσμήθησαν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κόσμου. ὅθεν ἡ τῶν ὅλων τάξις, κόσμος ὑπὸ Πύθωνος εἰρηται. ἡ δὲ διάλεξις, 30 Δωρικῇ. ἀπὸ τοῦ κοσμῶ, κοσμήσω, κεκοσμηκα, κεκοσμημαι· ὁ ἀόριστος, ἐκοσμήθη· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐκοσμήθησαν· εἴτα ἀφαιρέσει τοῦ α καὶ συγκοπῇ, γίνεται κόσμηθεν. ὁμοίως καὶ τὸ τράφειν, δευτέρου ἀόριστου τρίτον τῶν πληθυντικῶν Δωρικῶς καὶ Ἰωνικῶς, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὸ φάνηθεν, ἀπὸ τοῦ φαίνω, ὃ παθητικὸς πρώτος ἀόριστος ἐφάνηθην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐφάνηθησαν· καὶ ποιητικῶς ἡ Αἰολικῶς ἡ

Η h

Δωρικῶς, Φάανθεν, πλεονασμῷ τοῦ α· ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ Αἰολεῖς καὶ Δωριεῖς τὰ ἔχοντα ῥήματα τὴν μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, σχηματίζειν τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὡς τὸ κέσμηθεν. καὶ τὸ, — ἀπέφθιζαν ἐσθλοὶ ἐταῖροι: — ἀπὸ τοῦ φθίμι, φθίτω, ἐφθικα, ἐφθιαμι, ἐφθίθην, ἐφθίθμεν, ἐφθίθσαν· καὶ Βοιωτικῶς, ἐφθιζαν.

Κότινος, ὁ ὀλυμπιακὸς στέφανος· ὅτι πάλαι ἐφυλλαβόλουν τοὺς νικῶντας, ἀπὸ τῶν παρακειμένων Φύλλων ἐπιρίπτοντες, ἃ δὴ στῶνμα αὐτοῖς πρὸς τὴν εὐνὴν ἐπιπτον· ὅθεν καὶ κότινον Φασὶ τὸν στέφανον τὸν ὀλυμπιακόν. ἢ ἀπὸ τῆς κοίτης ἀρχέμενον στέφανον εἶναι τοῖς νανικηκόσι. σημαίνει δὲ καὶ ἀγριελαῖαν.

Κότος, ἡ ὀργή. παρὰ τὸ κέϊμαι κεῖται, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κότος· ἡ ἀναπομένουσα γὰρ ὀργὴ κότος λέγεται. ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι, γίνεται κέος κός καὶ κότος, ἡ κοιμωμένη καὶ ἡσυχάζουσα ὀργὴ καὶ μῆτις ἐν τῇ ψυχῇ. ποίου εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι; εἰδικῶς τὸ γυνικόν, θυμός. ἐκ τοῦ κότος γίνεται ῥήμα κοτῶ· ὅθεν τὸ, Ἀλλήλοισ κοτέοντα: — θυκόν, ἀντὶ τοῦ ὀργίζμενοι.

Κοτύλη, ὁ γλυτός, ὅπου ἀγκλίνεται ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ, παρὰ τὴν κοιλότητα τὴν ἐν αὐτῇ τῇ κοτύλῃ γενομένην. λέγεται κοτύλη καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός· ὅθεν καὶ κοτυλήρυτον αἶμα, τὸ πολὺ καὶ τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥστε καὶ τῷ κοίλῳ τῆς χειρός δύνασθαι ἀρύεσθαι. παρὰ τὸ ἀρύω ἀρύσω, ἀρυτόν· καὶ ἐν συνθέσει, κοτυλήρυτον. λέγεται κοτύλη καὶ εἶδος ποτηρίου, καὶ εἶδος μέτρου· κυρίως δὲ τὸ ὁπασθὺν μέτρον κοτύλην ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, διὰ τὴν κοιλότητα· καὶ πᾶν τὸ κοῖλον κοτύλην ἔλεγον.

Κοτταβίζω] Συνεπίνομέν τε καὶ συνεκοτταβίζομεν: — καὶ, τῶν κοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν: — κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοτταβῷ χρῆσθαι Φασὶν Ἀττικοί, οὐχὶ τὸ ἔμειν, ὥσπερ οἱ νῦν λέγουσιν. ὁ δὲ κοτταβος ἦν τοιοῦτον τι λακάνιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον τοῦ συμποσίου, ἔχον ἐπιπλέον ἕτερον σμικρὸν, ὃ ἔδει καταδύσαι τὸν πέμψαντα τὸ περιττόν τοῦ πόματος. ἦν δὲ τοῦτο σημεῖον τοῦ ἐρασθαι ὑπὸ γυναικὸς ἢ παίδων. καὶ ἄλλα οἱ νικῶντες ἐλάμβανον πλακουντίσκους, πυραμοῦντας ἢ σησαμοῦντας, ἅπερ κοτταβία ἔλεγον. ὁ ἥχος δὲ ἐκαλεῖτο λάταξ, καὶ ἀποκοτταβίζειν, τὸ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου τὸ ὑπολείπον ἐκείνου πόμα ἐξαίρειν.

* Κότταβος, εἶδος συμποσίου· ἀπὸ τοῦ κοτταβίζειν τοῦ σὺν ἔριδι πίνειν.

Κουλεός, ἡ ξιφοθήκη. ἐκ τοῦ κοῖλον κουλεός· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, κουλεός, τὸ κοῖλον καὶ βεβύτατον.

30 Κούρειον] τὰ διὰ τοῦ εἶναι τρισύλλαβα ἰδιάζοντα, τούτστιν ἐνὶ τύπῳ μόνον λεγόμενα, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται καὶ προπαροξύνεται· οἶον, Λάγειον, τὸ ἱπποδρόμιον Ἀλεξανδρίας, ἀπὸ Λαγοῦ τινός· Χλούνειον, τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ, ὅπου ἦν ὁ χλόνης· Παύρειον, τόπος ἐν Ἀττικῇ ἔχων μέταλλα. οὕτω καὶ κούρειον· οὕτω δὲ καλεῖται ἐν Ἀττικῇ τὸ ἱερεῖον τὸ θυόμεινον, ἥνικα ἐγράφοντο οἱ κούροι εἰς τοὺς Φράτορας. τοῦτο δὲ καὶ μείον ἐλέγετο· καὶ μειαγωγός, ὁ τοῦ μείον εἰσάγων. ἐκλήθη δὲ, ὅτι τὸ ἱερεῖον [εἰς τὸν ζυγὸν ἐντιθέντες] ἔκραζον μείον μείον, τούτστιν ὀλίγον. ἢ δὲ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐποιοῦντο, ἐλέγτο κουρεῶτις.

Κουρεῶτις, ἑορτὴ ἐστὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τελομένη. Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς πόλεμον ἐχόντων περὶ Οἰνόης καὶ Μελαίνης, ἔχοντας δὲ τῶν Βοιωτῶν βασιλεὺς, Θυμολίτην τὸν τῶν Ἀθηναίων δυνάστην εἰς μονομαχίαν προσεκα-

λέσατο. τοῦ δ' οὐχ ὑποστάντος, Μαλάνθιος ὁ Κέδρου πατὴρ ἐμενομάχησε· καὶ νικήσας, ἐνομοθέτησε τὴν ἑορτὴν. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ ἡμέρᾳ δεῖπνοῦσι, καὶ καλοῦσιν ἀναβρύσια, διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ἀνικλῶντας τὰ ἱερεῖα καὶ ἄλλα ἐρύοντας, θύειν. καὶ Ὀμηρος, Αὐτῶν 50 σαν μὲν πρῶτα: — τῇ δὲ τρίτῃ, τοὺς κούρους εἰσάγουσιν εἰς τὴν ἑορτὴν, καὶ συνιστᾷσι τοῖς συγγενέσι καὶ γνωρίμοις, καὶ ἐγγράφουσιν εἰς τὴν πολιτείαν. ἢ δὲ ἑορτὴ καλεῖται κουρεῶτις.

Κουρόσυνα] κούρος λέγεται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἡλικία τις, ἐν ᾗ ποιοῦντες τραπέζας, ἔαττον ἑαυτοὺς μετὰ τῶν νεωτέρων. λέγεται δὲ καὶ ὁ ξυρᾶν αὐτοῦ τὸ γένειον. Κουρίξ, ἐκ τῆς κόρης, τούτστιν τῆς κεφαλῆς· ὅθεν καὶ ἡ κουρὰ ἐν ὑπομνήματι χ' Ὀδυσσεΐας. Ἀλέξῃς 554 δὲ καὶ κουρίξ, τῶν τριχῶν· ἢ νεανίσκος, παρὰ τὸν κέρον.

Κουρά] ἀπὸ τοῦ κείρω κέκαρμαι κορά καὶ κουρά.

Κούρη] παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ Φυλάσσω, οὐρῇ· καὶ πλεονασμῷ. ἢ παρὰ τὸ κείρω τὸ κουρεύω, κόρη καὶ κούρη, πλεονασμῷ τοῦ υ, ἡ κειρουμένη ἔτι καὶ κηπιάζουσα.

Κουρίδας, μαχαίρας. εἰ μὲν παρὰ τὴν κουρὰν παρήχθη παρωνύμως κουρίς, οὐδὲν ζήτημα· εἰ δὲ παρὰ τὸ κοῦ- 10 ρεύς, ἐνέλλιπτε τὸ η· κουρεύς, κουρῆος, κουρηῆς, καὶ κουρίς.

Κουστός, Φύλαξ.

Κουρήτες, προπερισπᾶται ἐπὶ τοῦ ἔθνους, ὡς τὸ, Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί: — οἱ τὴν Πλευρώνα κατοικοῦντες, ἀπὸ ὅρου τοπικοῦ. ἢ ἀπὸ τῆς κορᾶς, παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι. ἐπὶ τῶν νέων δὲ προπαροξύνεται, ὡς τὸ, — κούρητες Ἀχαιοῖν: — τούτστιν οἱ νεανία. Κουρήτες δὲ, οἱ τὸν Δία διαφρέψαντες.

Κόφινος, παρὰ τὸ κόπον ἀφαίνει τοῖς βαστάζουσιν. ἢ παρὰ τὸ κοῦφον, ὃ σημαίνει τὸ βαδῖ καὶ κοῖλον χώρημα. 20

Κοχλίδιον, ἀπὸ τοῦ κόχλος γίνεται· καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ κοίλα γίνεται κοιλίδιον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίας κοχλίδιον, κοχλίδιον. κοχλίας δὲ, παρὰ τὸ κόχλω τὸ γυρίζω· ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ συστρέφω, γίνεται ὀλίας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κχ, κοχλίας.

Κόχλος] παρὰ τὸ χαλῶ συγκοπῇ χλῶ, γίνεται χλός· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κοχλός, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν, τὸ κατ' εἰλησιν χαλῶμενον κάτω· ὅθεν καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ διὰ τοῦ α λέγει καχλακας. ὡς παρὰ τὸ ἱερός γίνεται ἱέραξ, καὶ νέος νέαξ, (ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ. Καὶ τῶν νεῆκων εὐθύς οἱ τομώτατοι) καὶ μύρμος μύρμαξ, οὕτω καὶ κόχλος κόχλαξ.

Κραδαῖον δολιχόσκιον ἔγχος: — ἀντὶ τοῦ κινῶν καὶ σείων. ἔστι δὲ ἔκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ἐκ τούτου καὶ τὸ κραδαίνω. οἶμαι δὲ ἀμφότερα γέγονεν ἀπὸ τοῦ κάρα, 30 κραδαίνω καὶ κραδαίνω.

Κράδη, ἡ συκῇ, διὰ τὸ συνεχῶς κραδαίνεσθαι τοὺς θαλεροὺς τῶν κραδῶν. κράδη δὲ οὐ μόνον τῆς συκῆς οἱ 40 κλάδοι, ἀλλὰ καὶ παντός ἀκροδρύου· ἀπὸ τοῦ κραδαίνεσθαι.

* Κραδία, ἀντὶ τοῦ καρδία, μεταθέσει τοῦ ρ· ἀπὸ τοῦ κραδαίνεσθαι τὸ κινεῖσθαι· καρδία γὰρ αἰεὶ κινεῖται.

Κράμβη] τινὲς κοράμβη, ἡ ἀμβλύνουσα τὰς κόρας· βέλτιον δὲ ἡ τῷ κόρῳ ἀντιβαίνουσα· ὅθεν καὶ πρῶτον ἐν τοῖς συμποσίοις δίδεται, καὶ παρὰ ἀμπέλῳ οὐ Φύεται.

Κράμα, παρὰ τὸ κέκαρμαι.

Κραναή, ἡ τραχηῖα· — Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης: — 50 τραχηῖας, ὀρέϊον, κάρηνα ἐχούσης. ἢ παρὰ τὸ κραναῖν· τοῦτο παρὰ τὸ κράνιον, ὅπερ ἐστὶ τραχὺ καὶ ὀστῶδες. ἀπὸ δὲ τοῦ κάρα, κάρανιον καὶ κράνιον.

Κράσπεδον, τὸ κρεμάμενον (ἦτοι καχαλασμένον) εἰς τὸ πέδον. παρὰ τὸ ἄκρη καὶ τὸ πέδον ἢ γῆ, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, κράσπεδον, οἶονεὶ τὸ ἔξω ὄν, καὶ τῇ γῇ πλησιάζον.

555 Κραταίπεδον, λιθόστρωτον ἑδαφος, ἢ ψηφολογικόν, τὸ ἀντίτυπον.

Κράτα, τὴν κεφαλὴν· ἀπὸ τοῦ κράτους, ὡς ἐνταῦθα τοῦ ἡγεμονικοῦ τυγχάνοντος· ἢ παρὰ τὸ κραίνειν καὶ βασιλεύειν τοῦ ἄλλου σώματος· ὅθεν καὶ κρανίον· καὶ κάρατα, τὰ ἐκ τοῦ κρανίου φερόμενα· οὕτω Σωφάνος· ὁ δὲ Χαιρεβοστικός, παρὰ τὸ δ' κράς, τοῦ κρατός, τῷ κρατί, τὴν κράτα, καὶ κράτα. Κρατός ἀπ' ἀθανάτοιο· — ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀθανάτου κεφαλῆς. ἢ οὐδαίᾳ, κράς, κρατός. ὁ κανών· τὰ εἰς ας ὀξύτονα μονοσύλλαβα κύρια εἰσὶ, καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνονται· οἶον, Ζάς, Φθάς, Πράς· τὸ δὲ κράς, προσηγορικόν ἐστι· καὶ ὡς διήλλαξε περὶ τὸ σημαίνον, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν. καί, — ὑπὸ κρσίν, Ἰλιάδος κ', ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Κρατῶ, παρὰ τὸ κράτος· τοῦτο, ἐκ τοῦ κάρα κάρατος καὶ κράτος· ὁ γὰρ κρατῶν καὶ ἄρχων, ἐκεῖνος ἐστὶ κεφαλῇ.

Κράτεια. παρὰ τὸ κρατῶ κράτεια, ὡς ἀνθῶ, ἀνθεια.

30 Κρατευτάων, τῶν βάσεων, ὁ ἐστὶ τῶν λιθῶν, ἐφ' ὧν οἱ ὀβαλίσκοι τίθενται ὀπταμένων τῶν κρεῶν. οἱ δὲ τῶν λαβῶν τῶν ὀβαλίσκων, εἶπον κακῶς.

Κράστις, ὁ ἡμίχρος χόρτος· ὅθεν καὶ τὰ ζῶα κραστίζονται φασίν, οἶον, ἐμφορεῖσθαι τοῦ τοιοῦτου χόρτου.

Κρατηρίζων, ἦτοι τὸν οἶνον ἐν κρατῇ κινῶν, ἢ ἀπὸ τῶν κρατῆρων σπένδων.

Κρατερὸς, ἰσχυρὸς, ἀπειλητικός. τὰ εἰς τερὸς τρισύλλαβα προκαρῶνται· τοῦτο δὲ ὀξύνεται, διότι οὐκ ἐγένετο ἢ παραγωγή διὰ τοῦ τερὸς, ἀλλὰ διὰ τοῦ ερος. ἐμοῖον ἐστὶ καὶ τὸ βλαβερός, ἐκ τοῦ βλάβη. τὰ δὲ διὰ τοῦ ερος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύτονα τριγενῇ διὰ τοῦ ε φιλοῦ γράφεται, μυστέρος, κρυερός, κρατερός. δικτὶ ὀξύνεται; διότι τὰ μὲν ἄλλα, ἀπὸ τοῦ παραγωγῆς ἔσχον τὸ τ· τὸ μὲν πρότερος, ἐκ τῆς σφῶν γενικῆς κατὰ παραγωγήν· τὸ σφέτερος, ἐκ τῆς σφῶν γενικῆς τῶν πληθυντικῶν· τὸ κύντερος, ἐκ τῆς κυνός κυνότερος· καὶ συγκοπῇ, κύντερος· καὶ κύντερον, τὸ χαλασπότερον. τὸ δὲ κρατερός, ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἔχει τὸ τ.

40 ἐκ τοῦ κράτος, γίνεται κρατερὸς, ὡς θάλλω, θαλερός. Κρατὺς ἀργεῖφόντης· — ἀπὸ τοῦ κρίτος κρατὺς, ὡς πλάτος πλατύς.

Κραυγή, ὄνομα ῥηματικόν. ἐκ τοῦ κράζω, κρέζω, κέκραχα, κέκραγα, γίνεται κραγή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, κραυγή. κράζω· τὸ κρα. βραχύ. διατί; τὰ διὰ τοῦ αζω ῥήματα δυσύλλαβα βαρύτερα ἀκτείνονται. οἶον σφάζω, φράζω· πλὴν τοῦ κράζω. εἰ δὲ ὧσιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, συστήλλεται, οἶον υποπιάζω, ἀλαπάζω· πλὴν τοῦ σφασιάζω, μοτάζω, τεράζω. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κρῶ κατὰ παραγωγήν· τοῦτο ἐκ τοῦ κλῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ καλῶ, κατὰ συγκοπῇ. ἐκ δὲ τοῦ κράζω, καὶ Ἀττικῶ καὶ Αἰολικῶ διπλασιασμῷ, γίνεται τὸ ἐκέκραξα· ἔθος γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς, διπλασιασμοῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ κράζω, ἀναλογώτερον ἐστὶ τοῦ κρῶζω τοῦ παρὰ Ἀθηναίους.

50 Κραίνω, τὸ ἐπιτέλλω. παρὰ τὸ κάρα, κερκίω, ὡς χεῖμα, χερμαίνω· καὶ συγκοπῇ, κραίνω. εἴρηται δὲ κυρίως ἢ λέξις ἐπὶ τοῦ τελειοῦσθαι, καὶ τῇ κεφαλῇ κάτω νεύειν τὸν ὑποσχομένον. Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσω, ὅφρα πεποιθῇς· — ὁ παρατατικός, ἐκρίνον· πλεονασμῷ τῆς αἰ διφθόγγου, κρῆαινον, καὶ ἐπικρῆαινον· ὁ

μέλλων, κρανῶ· ὅθεν καὶ τὸ κρανέσθαι· (σημαίνει τὸ κεφαλὴν ἐπιθεῖναι τῷ πράγματι, τελειοθῆσθαι, ἢ τελείως λελθῆσθαι) ὁ ἀόριστος, ἐκρανᾶ· Ἰωνικῶς, ἐκρηνα· τὸ προστακτικόν, κρήνον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, κρήνον, ἀντὶ τοῦ ἐπιτέλεσον.

Κραιπνός, ὁ ταχύς· καὶ τὸ συγκριτικόν, κραιπνότερος· παρὰ τὸ κᾶπτω τὸ κνέω· ὅθεν καὶ κᾶπος τὸ πνεῦμα· καὶ κᾶπνός, τὸ ἐκ καυθέντων ξύλων ἀναπνεύμενον πνεῦμα. τοῦτο κατὰ πλεονασμόν τοῦ ρ, γίνεταί κᾶπνός· καὶ καδ' ὑπέρθεσιν, κραιπνός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κραιπνός.

Κραιπαλῶ, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· γίνεταί ἐκ τοῦ κραιπάλη, ὃ σημαίνει τὴν μέθην· τοῦτο παρὰ τὸ κέρα καὶ τὸ πᾶλλω, ὑπερθέσει καὶ συγκοπῇ. Κραιβάτιον, παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις.

30 Κρέας, παρὰ τὸ κέρω, ὃ σημαίνει τὴν ψυχὴν, καδ' ὑπέρθεσιν· πᾶν γὰρ κρέας ἐμφυχόν ἐστιν, εἴγε πᾶν ἐμφυχόν κρέας ἔχει. ἢ παρὰ τὸ κείρω τὸ κέπτω· ἢ παρὰ τὸ κερῶ, τὸ συγκαρμαμένον ἐκ τασσάρων στοιχείων. τινὲς δὲ παρὰ τὸ κρατύνειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα. τὸ ας, βραχύ· τὰ εἰς ας οὐδέτερα συστήλλει τὸ α, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων. καὶ εἰ μὲν ὦσι καδ' αρά, ἢ ἔχει πρὸ τοῦ α τὸ ρ, ἐπιδέχεται καὶ κλίσιν· εἰ δὲ μὴ, οὐ κλίνεται· οἶον, βρέτας, δέπας, δέμας· χωρὶς τῶν παραληγομένων τῷ λ· οἶον ἄλας, 30 ἄλατος· ἐρυσσιπέλας, ἐρυσσιπέλατος.

Κρεκύδειλος, ἀπὸ τοῦ κροκόδειλος, κατὰ ἀναλλαγὴν τῶν στοιχείων.

Κρεμῶ. τῇ κρούσει, Ἀπολλώνιος.

Κρεμόν] ἀπὸ τοῦ κρεμῶ κρεμᾶς, γίνεται ποιητικῶ πλεονασμῷ τοῦ ο, κρεμόν, ὥστερ γελῶ γελῶν, καὶ ὄρω ὄρων· ἐνεστώδ' ἐστὶ, καὶ οὐ μέλλων· ἐάν γὰρ τὸ κρεμῶ καὶ ἀγορῶ δῶμεν μέλλοντας εἶναι ἀπὸ τοῦ κρεμᾶζω καὶ ἀγοράζω, εὐρεθῆσονται ἐλάττωνας συλλαβὰς ἔχοντες τοῦ ἐνεστώτος· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. ἀλλ' ἐστὶν εἰ- 40 πῆν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀγοράζω καὶ κρεμᾶζω γίνεται ὁ μέλλων ἀγοράσω καὶ κρεμᾶσω· καὶ ἀποβελῇ τοῦ σ, ἀγοράω καὶ κρεμᾶω· καὶ κρᾶσει, ἀγορῶ καὶ κρεμῶ· καὶ μετατρέπεται εἰς ἐνεστώτα. ταῦτα δὲ μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται· ὁ γὰρ κρεμᾶσω μέλλων, οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κρεμῶ· ἐπειδὴ κρεμῆσω ὥφειλεν εἶναι, ὥστερ βριμῶ βριμῆς. βριμῆσω· ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν ἐκ τοῦ κρεμᾶζω· καὶ τὸ ἀγοράσω, οὐκ ἐκ τοῦ ἀγορῶ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀγοράζω· ἐπειδὴ ὥφειλεν εἶναι τὸ α μακρόν· ἀλλ' ἐστὶ βραχύ. μήποτε οὖν καὶ τὸ ἀμφῶν ἢ ἐνεστώδ' ἐστὶν, ἢ 50 μεταβέβηκεν εἰς ἐνεστώτα. χωρὶς εἰ μὴ τίς εἴποι, ὅτι τὰ τῷ ι παραληγόμενα τῶν περισπωμένων δευτέρας συζυγίας εἰσι, καὶ οὐ πρώτης· οἶον, αὐτῶ, κοπιῶ.

Κρεῖον] παρὰ τὸ κρέας, κρέον καὶ κρεῖον. λέγει δὲ Ὁδρος, ὅτι τὸ κρεῖον ὁμοῖον ἐστὶ τῷ θεῖον, ἐν τῇ Ἰλιάδι προσέδω. Ἰστέον ὅτι ἢ μὲν κοινῇ δόξᾳ ἔχει, ὅτι τὸ κρεῖον κρεσδόχον ἀγγεῖον σημαίνει· ὁ δὲ Εὐφορίων τὸ κρέας λέγει εἶναι· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, τὴν ἐκ τῶν ὠμῶν 537 κρεάτων πεπληρωμένην τράπεζαν· ὁ δὲ Πτολεμαῖος, τὸν ἀπὸ τοῦ στέατος πλακοῦντα Φησίον αὐτὸ σημαίνει. Χοιροβοσκός, — ὁ δὲ κραιῶν ἐρατίζων· — ἀντὶ τοῦ τῶν κρεάτων ἐπιθυμῶν· ἀπὸ τῶν κρεῶν γίνεται κατὰ πλεονασμόν τοῦ ι. οὐκ ἐστὶ δὲ μετοχή, ἀλλ' ὄνομα. Κρεῖων, ὁ βασιλεὺς. ἐστὶ δὲ ὄνομα μετοχικόν· ἀπὸ γὰρ μετοχῆς παρήχθη εἰς ὄνομα. ἐστὶ γὰρ κρατῶ, καὶ σημαίνει τὸ ἄρχω· ἐξ οὗ κατὰ παραγωγήν γίνεται κρατῖω, ὡς ὄψω ὀψείω· ἢ μετοχῇ, κρατῖων· καὶ συγκο- 10 πῇ, — κρεῖων· Ἀγαμέμνων· — καὶ ἀπὸ μετοχῆς με-

τήχθη εἰς ὄνομα. ὁμοίως καὶ τὸ θηλυκόν, κρατεῖουσα· καὶ συγκοπῇ, κρείουσα· σημαίνει τὸ βασιλεύουσα.

* Κρείττων, ὁ ἐπικρατέστερος, ἀπὸ τοῦ κρατεῖν· κυρίως ὁ νικῶν τὰς ἡδονάς· ὁ δὲν καὶ ἐγκράτεια.

Κρείσσω, παρὰ τὸ κρατύς ὄνομα συγκριτικόν· ὁ πρῶτος τύπος, κρατύτερος· ὁ δεύτερος, κρατῶν· καὶ ὁ τρίτος, κράσσω· καὶ κατὰ τροπὴν Αἰολικὴν τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. οὐδέποτε δὲ πρὸ τῶν δύο σσ εὐρίσκεται διφθόγγος, πλὴν τοῦ λεύσσω, γλαύσσω τὸ φωτίζω, καὶ κρείσσω, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ῥήματος γινόμενον.

Κρήνουν, τὸ ἀληθὲς καὶ ἀγαθόν· παρὰ τὸ κῆρ ἢ ψυχὴ καὶ τὸ ἡδύ, γίνεται κρήδιον, τὸ τῷ κέαρ ἡδύ καὶ προσηγνός· (ὁ ταυτὸν ἐστὶ τῷ θυμῷ) καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς γ, γίνεται κρήνουν, τὸ τὴν ψυχὴν ἡδύνουν.

Κρήδεμνον, τὸ κεφαλοδέσμιον. παρὰ τὸ κάρη καὶ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, καρήδεμνον· καὶ συγκοπῇ, κρήδεμνον, τὸ τὴν κεφαλὴν δεσμεύον. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς Φησί, κρήδεμνον λέγεται παρὰ τὸ δέμω, τὸ κατεσκευασμένον καὶ πεποιημένον εἰς κεφαλὴν τῶν νέων. σημαίνει δὲ καὶ τὰ τεῖχη, οἷον τὰ περιβλήματα.

Κρήμνη] Κρήμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος· — ὡς ἀπὸ τοῦ ἴσστημι, ὁ παρατατικὸς, ἴσστην ἴσθη· καὶ τὸ προστακτικόν, ἴσθη· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κρημνῶ, γίνεται κρήμνημι· ὁ παρατατικὸς, κρήμνην, κρήμνης, κρήμνη· καὶ τὸ προστακτικόν, κρήμνη.

Κρημνός] παρὰ τὸ κρεμῶ κρεμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η, γίνεται κρημνός. ἢ παρὰ τὸ κάρη καὶ τὸ νεύω, γίνεται κάρανος, καὶ κρημνός, ὁ ἐπὶ κάρη νεύων.

Κρήνη, ἢ πηγή. παρὰ τὸ βῆω βήνη, καὶ κρήνη. ἢ ἐστὶ ῥήμα κρῶ μονοσύλλαβον, συγκοπὴν ἐκ τοῦ κερῶ, ὁ θηλοῖ τὸ ἐγχέειν· καὶ ὡς παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω γίνεται εἶρήνη, οὕτω κρῶ κρήνη· καὶ νεοκράτας σπονδὰς Αἰσχυλός, τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. καὶ Ὅμηρος, — κέρασσα δὲ νέκταρ ἐρυθρόν· — ἀντὶ τοῦ ἐπέχχεεν· οὐ γὰρ ὕδατι κινῶνται τὸ νέκταρ.

50 Κρηπίς] παρὰ τὸ ἔρπω ἐρπίς· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ῥεπίς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, τροπῇ τοῦ ε εἰς η, γίνεται κρηπίς, δι' ἧς ἔρπειν καὶ βαδίζειν δυνάμεθα· ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω.

Κρήτης, παρὰ τὸ ἐπὶ κέρασι βιοτεύειν· κυνηγετικοὶ γάρ. ὁ Ἀπολλοδώρος, παρὰ τὸ εὐ κεκράσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον αέρα.

538 Κρησφύγετα, Φρούρια τινὰ οὕτω λεγόμενα, ἐν οἷς ἐκρύπτοντο οἱ νησιῶται τὸν Μίνωα Φεύγοντες· παρὰ τὸ κρητὴν αὐτῶν εἶναι Κρήτα. τὸ οὖν κρησφύγετον· ἔλεγον σπήλαιον χρήσιμον τοῖς Φεύγουσιν εἰς τὸ κρύπτεσθαι.

Κρητέρα, δηλοῖ τὸ πῶμα. κυρίως δὲ ἐστὶν ἐπιβόλαιον τι τῆς κεφαλῆς ποῖον. ἐνιοὶ δὲ περιτραχήλιον ποῖον εἶναι Φασί. κακῶς. ἢ γὰρ λέξις ἀπὸ τοῦ κάρη ὠνόμασται. τὸ τοῦ κοφίνου ἐπιβόλαιον κρησέραν εἴρηκε κατὰ μεταφοράν. Ἀπολλώνιος δὲ γελοῖως ἵστασθαι· Φησί γὰρ ἐπὶ τὰ ἐσκοτωμένα κοσκίνα, οἷς ἐπικαλύπτουσι τοὺς κοσκίνους. Ὡρος.

Κρί λευκόν, σημαίνει τὴν κριθὴν. ἢ ἀπὸ τοῦ κριθῆ γέγονε κατὰ ἀποκοπὴν· ἢ ἀπὸ τοῦ κρίνονος τοῦ σημαίνοντος τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου, ὁμοίως κατὰ ἀποκοπὴν κρί· ἐστὶ γὰρ κρίνονος καὶ γένος κριθῆς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀποσταγμα τοῦ πυκνῶντος.

Κρίβανος, σημαίνει τὴν κάμινον, ἐνθα ὥπτων τοὺς ἄρ-

τους· παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βανός ἢ κάμινος· οἱ δὲ Δαρειεῖς κλίβανον λέγουσι.

Κριθῆ, παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν ἀκρεθύνων· (ἀκρεθύνω 20 γὰρ ἡσθιον πρὸ τῶν καρπῶν) παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν θρωῶν· ὅπταὺς γὰρ βαλάνους ἔτρωγον οἱ ἀρχαῖοι· καὶ πάλιν ἤρξαντο ἀπὸ κριθῆς ὑστερον ἄρτον ἐσθίειν. ἢ διὰ τὸ κρίνεσθαι καὶ διαχωρίζεσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἀχυρῶν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. τὰ εἰς θῆ βαρύνεται, τίθῃ· πλὴν τοῦ κριθῆ, ποθῆ.

Κρητήρ, ἐκ τοῦ κρατήρ, κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, ὡς πράγμα, πρῆγμα. τὸ κρα, μακρόν· ἐκ τοῦ κρῶ κράσω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ κερῶ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ κέρας, ὁ σημαίνει τὸ κέρατον. οἱ παλαιοὶ γὰρ κέρατι ἐχρῶντο 30 ἀντὶ προσχόου.

Κριτής, ὁ τῆς διαφορᾶς χωριστικός· κρίναι γὰρ τὸ διαχωρίζαι καὶ διακρίναι· ἐνθα καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ ἀκριτα καὶ ἀδιαχώριστα λέγων, καὶ μὴ διακρίνων τὰ λεγόμενα. κλίνεται κριτοῦ· τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακείμενου τρίτου προσώπου γινόμενα ὀνόματα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικήν. κρίνω, σημαίνει τρία· τὸ διαχωρίζω, ὡς τὸ, Κρίν' ἄνδρας κατὰ Φύλα· — καὶ, Κρίνον τὸ διακρινόμενον ταχέως· — καὶ τὸ δικάζω· σημαίνει καὶ τὸ ἐπιλέγω, 40 ὡς τὸ, Κρίνας ἐκ Λυκίας ἐπέκοι Φῶτας.

Κρίνος, τὸ κριμέλλιον. παρὰ τὸ κλέω, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε, κλίνος, ὁ πάντοθεν περιεκλεισμένος· καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ, κρίνος. ἢ ὡς ἄλλος ἀλγός καὶ ἀργαλός. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἐν ὑπερθέσει γίνεται κρίνος, ὡς καρδία κραδία. βαρύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς κος μονογενῇ διβραχέα βαρύνεται· εἰ δὲ τι ὀξύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν σημασινομένου, ὡς ἔχει τὸ δόκος ἐπὶ τῆς δοκῆσεως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δοκού. σεσημειῖται τὸ Φακός ὀξύτονον· τὸ δὲ Φακῆ περισπᾶται· ἀπὸ γὰρ τοῦ Φακέα. τὸ δὲ κακός, τριγενές. 50

Κρίκε. Ἰστέον ὅτι τὸ, — κρίκε δὲ ζυγόν· — μιμητικῶς ἐστὶν εἰρημένον. ἐφ' οὗ τινὲς οὐ προσεσχηκότες τῇ μιμήσει τῆς Φωνῆς, ἠπόρησαν, ὡς Ἡρωδιανός, πῶς ἀπὸ θέματος τοῦ κρίζω ἢ ὁ δεύτερος ἀορίστος, οὕτε διὰ τοῦ γ ἐστὶν, οὕτε διὰ τοῦ δ, ὡς τὸ Φράζω ἔφραδον, καὶ στίζω ἐστιγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ κ. ὅτι δὲ ἐστὶ τὸ κρίζω θέμα, δῆλον ἐκ τῶν κινήματων· ὁ γὰρ ποιητὴς Φησι κεκρινυῖαι· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κρινῆ, ὡς παρὰ 559 Ἰππώνακτι, Κρινῆ δὲ νεκρῶν ἀγγελός τε καὶ κήρυξ· — σχηματίζει δὲ τὸ κρίζω ὁ Ἡρωδιανός οὕτως. ἐστὶ μονοσύλλαβον κρῶ· αἶφ' οὗ τὸ κρᾶζω, καὶ κρῶζω. ἀπὸ δὲ τοῦ κρᾶζω, γίνεται κριζω, ὡς στάζω στίζω, σεβάζω σεβίζω. τοῦτο δὲ τὸ κρίζω, ἡμαρτημένον ἀορίστον παραλαμβάνει, τὸ κρίκε. ἡμεῖς δὲ οὐ Φαμέν ἡμαρτήσθαι, ἀλλὰ πεποιῆσθαι. οὕτω Ζηνόδοτος. σημαίνει δὲ τὸ ἐψόφησεν, ἤχησε, ποῖον ἤχον ἀπετέλεσε.

Κρίος] ὡς περ λέγεται κρείων ὁ βασιλεὺς, οὕτω καὶ κρίος 10 ὁ ἐξέχων τῆς ποίμνης. ὁ δὲ Ἡρωδιανός Φησι παρὰ τὸ κεκρίσθαι τὰς τρίχας· διαφέρουσι γὰρ αἱ τρίχες τοῦ κριοῦ τῶν ἄλλων. σημαίνει δὲ πολλά· ἐστὶ γὰρ ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης. ἐστὶ καὶ ὄργανον πολιτορητικόν· ἐστὶ καὶ εἶδος πλοίου· ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος ἐρεβίνθου· ὁ ἐρεβίνθος δὲ ἀρσενικῶς λέγεται. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ κέρα γίνεσθαι κριός· καὶ συγκοπῇ, κρίος. οὐ καλῶς. κερὰτος γὰρ ὠφείλεν εἶναι, ὡς κνέφας κνεφαῖος, οὐδας οὐδαῖος.

Κρίος, ὄνομα Τιτᾶνος· παρὰ τὸ κεκρίσθαι. προπερισπᾶται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κριός τοῦ προσηγορικοῦ. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος καὶ τὸ κύριον ὀξύνει· τὰ διὰ τοῦ ιος δισύλλαβα ἀρσενικά, τὴν εἰ διφθόγγον ἀποστρέφεται,

βίος, ὅς· Χῆς, ὁ πολίτης τῆς Χίου· Θρίς, ὄνομα ποταμοῦ· Κῖος, ὄνομα κύριον· Πῖος, ὄνομα κύριον· Τῖος, ὄνομα κύριον. οὕτως οὖν καὶ Κρίς. πρόσκειται, ἀρσενικά, διὰ τὸ νεῖος, ὃ σημαίνει τὴν ἀρουμένην γῆν· ἐστὶ δὲ θηλυκόν. σεσημαίνεται ταῦτα, θρίος, Κεῖος, ὃ τῆς Κέως πόλεως· πλείος, μείος, λείος, βεῖος· οὕτω δὲ λέγουσιν οἱ Κύριοι τὸν ἄσθενῆ, παρὰ τὸ βεῖα, ὃ σημαίνει τὸ εὐχερές· χρεῖος, παρὰ τὴν χρεῖαν. τὸ δὲ Φῖλος, (σημαίνει δὲ τὸν Διόνυσον) διαφარεῖται· τινὲς μὲν γὰρ, διὰ τοῦ ι γράφουσιν αὐτό· τινὲς δὲ, διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Κρίμα, σημαίνει πῇ μὲν τὸ κατάκριμα καὶ τὴν καταδίκην, ὡς τὸ, Κρίμα δίκαιον κρίνατε· — σημαίνει καὶ τοὺς ἐξηταμένους τοῦ Θεοῦ λόγους.

Κροαίνω, τὸ κτυπῶ καὶ ἤχῶ. Ἀριστοφάνης, τὸ τοῖς ποσὶ σκιρτᾶν καὶ κροτεῖν. παρὰ τὸ κροτῶ, κροταίνω· ἀποβολῇ τοῦ τ, κροαίνω· ἢ παρὰ τὸ κρούω, κροαίνω, κατὰ παραγωγὴν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ.

* Κροκάλη, ὁ αἰγιαλός· ἀπὸ τοῦ κρέκειν τὸ ἤχεῖν.

Κρόκη, παρὰ τὸν κρούω μέλλοντα γίνεται, ἀποβολῇ τοῦ ω· ἢ τὸ κρούεσθαι διόλου παρηκολούθησε.

Κροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται· οἱ δὲ Ἀττικοί, κεκρύφαλον αὐτὸ καλοῦσιν, ὅτι κρύπτει τὸν Φαλόν, ὃ ἐστὶν ἐξοχή τῆς κεφαλῆς.

Κρόκος, παρὰ τὸ κρεῖν καὶ ἀναβλαστάνειν ἐν τῷ κρύει, κρύοκός τις ὢν.

50 Κροκόδειλος, ἐκ τοῦ κρόκος καὶ τοῦ δειλός· καὶ γὰρ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος φοβεῖται τὸν κρόκον· ὅθεν καὶ οἱ μελιτουργοί, ἐπειδὴ ἀνέρχεται καὶ ἐσθίει τὸ μέλι, ἐπιτίθενται ἐξωθεν κρόκον· ὅνπερ ὀρών, Φεύγει. ὃ δὲ θαλάσσιος, παρὰ τὸ δειλάνεσθαι τὰς κρόκας, ὃ σημαίνει τοὺς αἰγιάλους· οἰοῦντο περὶ τὴν γῆν δειλός. ὃ δὲ κροκόδειλος, ζωῦφίον ἐστὶ μικρόν.

540 Κρόκαλα, λέγονται αἱ ψῆφοι τῶν ποταμῶν· ἀπὸ τοῦ κροτεῖν καὶ ψοφεῖν.

Κρόμιον, παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν τῶν ἐσθίωντων αὐτό· δριμύ γὰρ.

Κρόνος, ὁ Κρόνος τῆς νοεῖας ζωῆς ἐστὶ δοτήρ· κóρος ὢν τοῦ νοῦ· μάλλον δὲ κορός νοῦς καὶ καθαρός. πάντες οὖν οἱ νοεῖας ζῶντες κρονίαν ἔχουσι πολιτείαν· ὅθεν καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ Κρόνος λέγεται. τὸν Κρόνον Φασὶν ἐκ τοῦ κρᾶν καὶ κινᾶν ἕκαστα τῶν γενεθλιωμάτων, καὶ μίχυντα τὸ θῆλυ τῷ ἀρρενί. Χρυσίππος δὲ φησὶν ὅτι, καδύγων ὄντων τῶν ὄλων, καὶ ὀμβρῶν καταφερομένων πολλῶν, τὴν ἐκκρίσιν τούτων Κρόνον ὀνομάσκει. τὰ δὲ περὶ τὴν ἐκτομὴν ἐνιοὶ οὕτως ἀναλύουσιν· ὅτι τῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως γινομένης, ἐξωγονεῖτο πολλά· εἴτα τοῦ Κρόνου (ἥτοι τοῦ χρόνου) ἕκαστα διακρίναντος, καὶ τῶν γεννηθέντων ἐκ τῆς πρὸς ἄλληλα μίξεως [ἐκαστον] ζωογονούντος, ἐκτετρησθαι τὸν Οὐρανὸν εἰρήκασιν. ἄλλοι δὲ Φασὶν αὐτὸν Κρόνον εἰρησθαι, ὅτι πρῶτος θεῶν εἰς κρίσιν ἐπέβηκε. νομίζεται καὶ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, ὅτι ἐκ τῆς ἐπιτολῆς τῶν ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἄστρον, ὁ χρόνος γίνεται. διὰ γὰρ τούτων καὶ ἡμερονύκτιον, καὶ μῆνα καὶ καιρὸν διορίζομεν. κατακρίνειν δὲ λέγεται τὰ τέκνα, ὅτι ὅσα διὰ χρόνον γίνεται, τῷ χρόνῳ πάλιν συνδιατρίβεται. Φώτιος πατριάρχης.

Κρονίων, πατρωνυμικόν. κλίνεται Κρονίανος· τὰ εἰς ὧν πατρωνυμικά φυλάττουσι τὸ ω ἐπὶ γενικῆς. εὐρηται καὶ συνεσταλμένη ἢ νι συλλαβή, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, "Ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳνι κάθητο· — τὸ γὰρ, Ζηγὸς κῆν ἐγὼ Κρονίανος· — ὑπερβιβασμὸν ἔκχευ χρόνου, καὶ

τὴν μὲν προπαράλληγουσαν ἐξέτεινε, τὴν δὲ παραλλήγουσαν συνέστελεν. ἄλλως· τὸ Κρονίῳν διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ τὸ Κρονίδης διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς ὧν πατρωνυμικά τὴν παραλλήγουσαν θέλει ἔχειν τῶν εἰς δης· Ἀτρείδης, Ἀτρείῳν· Πηλεΐδης, Πηλεῖῳν· οὕτω καὶ Κρονίδης, Κρονίῳν. τὰ δὲ αἰς ος, εἰ μὲν καθάρᾳ, διὰ τοῦ ἀδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν· οἶον, Θυέστιος, Θυεστιάδης· Τελαμωνίος, Τελαμωνιάδης· εἰ δὲ μὴ καθάρᾳ, διὰ τοῦ ἰδης, οἶον, Πριάμος, Πριάμίδης· Κρόνος, Κρονίδης. Κρόσσας· οἱ μὲν Φασὶ κεφαλίδας τοῦ τείχους σημαίνειν, ἄλλοι δὲ τοὺς προμαχῶνας· Ἀρίσταρχος δὲ κλῖμακας τινὰς, ἢ ὄργανα πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτήδεια· ἄλλοι δὲ τὰ κρητιδώματα· καὶ γὰρ κροσσὺς τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων λέγουσιν· ὃ καὶ βέλτιον, οἰοῦντο κροσσὺς τινὰς δύτας· παρὰ τὴν κόρσιν τὴν κεφαλὴν, (ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοκαμῶν) κατὰ μετὰδασιν τοῦ ρ, κρόσσας. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἰάδος διαλέκτου. τὸ δὲ τῆς κλῖμακος ὄνομα οὐ γινώσκει "Ὀμηρος· οὐδέπω γὰρ ἦν τὰ πολεμικά ὄργανα. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ὀρίων· ἐγὼ δὲ 50 εὐρον σχόλιον παρακείμενον ὑπόνοιαν παρέχον μοι ἵνα σημαίνῃ καὶ τὰς κλῖμακας, καὶ τὰ ἐξέχοντα τοῖς τοίχοις. ἔχει δὲ οὕτως· ὅτι εἰ μὲν διαστελλόμεν εἰς τὸν μὲν συνδέσμον, γένοιτ' ἂν, Κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν· — οἶον, ἐπὶ τοὺς πύργους τὰς κλῖμακας εἰλκον· εἰ δὲ συνάπτωμεν κρόσσας πύργων, τὰς ἐξοχὰς Φησὶ, περὶ ὧν ἐν ταῖς περὶ ναυστάθμου διαλέξεσι, Στήλας τε προβλήτας· — ἀντὶ τοῦ τοὺς προκαταβεβλημένους θε- 541 - μελίου. ζητεῖ εἰς τὸ προκρόσσας.

Κρόκος, παρὰ τὸ ἐν κρυφῇ ἔχειν τὴν πορείαν, ὃ ἐστὶ τὴν αὔξησιν, οἶον κρύκός τις ὢν. οὕτως εὐρον ἐν ὀκονήμασι τ' Ἰλιάδος.

Κρότος, παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ κάρᾳ· ἢ παρὰ τὸ ἄκρον καὶ τὸ σείω, τὸ ἐν ἄκρῳ σείομενον καὶ κρεμάμενον. ἐκ δὲ τοῦ κροτός, γίνεται κροσῶ, κροσάσω, καὶ κροσώτος.

Κρότων, ὁ Φθέρ· ἀπὸ τοῦ κρατεῖν οἷς ἂν ἐμφυῇ. ὃ δὲ Ὀρος, βοτάνης ὄνομα λέγει, διὰ τὸ ὅξειν αὐτῆς τὸ σπέρμα, διατριβόμενον ἐν τοῖς δακτύλοις, ὁμοίως τῷ ζῶν· διὰ τοῦτο κρότων ἐκλήθη. ἐστὶ δὲ καὶ ὄνομα πόλεως παρ' αὐτῷ, ἀπὸ Κρότωνός τινος, ὅστις ὑπὸ Ἡρακλέους ἀνῆρέθη.

Κρότος, ἐκ τοῦ κρούω, κρούσω, κέρρουκα, κέρρουμαι, κέρκρουται, κρότος, κροτῶ.

Κρόταφοι, κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ τῶν μερῶν φύεσθαι κέρατα, οἰοῦντο κερατοφύεις ὄντες· ἢ ὅτι κρούουσι τὴν ἀφὴν παλλόμενοι, 20 οἶον κρούταφοι· ὡς δὲ Ἀπολλόδαμος, ὅτι συγκεκρότηται ἀμφοτέρωθεν· ὡς δὲ Ἀπίων, ὅτι τῆς κάρσης ἄκτονται, τούτεστι τῆς κεφαλῆς. οὕτω Σωμανός. ἢ παρὰ τὴν κάρσιν, κόρσαφος, καὶ κέρταφος· καὶ ἐν ὑπερθέσει, κρόταφος. ἢ ὅτι τῆς κάρσης ἀφῆ ἐστὶ· κάρση, κρόση· καὶ κρόσσας· καὶ τὸ κροσός οὕτως ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ τέλους· Φησὶ γὰρ, ἡ κεφαλὴ τὸ γελευταῖον ὁ κροσός καλεῖται· ἢ ὅτι ὁ κρούμενος εἰς αὐτὸν, τάφον ἔχει, καὶ ἐμπληκτός γίνεται, ὡς τὸ, — τάφος δ' ἔλα πάντας Ἀχαιοῦς.

Κρωσσός, ὕδρια, ἢ τι ἄλλο ἄγγος εἰς τὸ ἐπιχεῖν ὕδωρ· 30 παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιχέω· τοῦτο ἐκ τοῦ κερῶ· ὅθεν κέρρασεν.

Κρωβυλός, εἶδος ἐμπλοκῆς· ἢ ὄνομα κύριον.

Κρώμνα] — Κρώμναν τε καὶ ὑλήεντα Κύτωρον· — αὗται δὲ πόλεις Παφλαγονίας. ἐν δὲ τῇ Κυτῶρῳ φύεται πύξος πολλή καὶ διάφορος. Ἀπολλώνιος· Ἀργοναυτικοῦ.

Κρούω] ἐκ τοῦ κρῶ, κατὰ παραγωγὴν, κρῶ· καὶ κλεο-

- νασμιῶ τοῦ υ· ἡ κρύω, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ο. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν περατοφάρων· κορούειν γὰρ τὸ τοῖς κέρασι παίζειν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κρούειν· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, κέρουμαι, κέρουται, κρότος· καὶ ῥήμα, κροῦω.
- Κρουός, τὸ ῥεύμα· καὶ κρουῶν, ῥευμάτων. ἐκ τοῦ κερῶ κρῶ, γίνεται κρονός καὶ κρουός· ἡ ἀπὸ τοῦ ῥεω, ῥυνός καὶ κρουός.
- Κρούω] κροβύζω, ἀφαιρέσει τοῦ β, καὶ κράσει τῶν στοιχείων, κρούζω.
- 50 Κρύος· παρὰ τὴν γινόμενὴν κρούσιν τῶν ὀδόντων ἐν τῷ κρύει ἡγουν ψύχει, γίνεται κρούος καὶ κρύος. ἐκ τούτου, κρυερός καὶ κρυεῖς, Φρικτός, Φοβερός· συμβαίνει γὰρ τοὺς Φοβουμένους συγκρούειν τοὺς ὀδόντας· ἡ παρὰ τὸ κρατῶ κρατῶν, κρύω καὶ κρύος· καὶ κρύος κρυεῖς, κρυεσσαί, Φρικτῆ, Φοβερά· ἡ ψυχροπότης· ἀφ' οὗ νεκροποιός.
- Κρύσταλλος, τὸ διὰ τοῦ κρύους ἡλλοιωμένον ὕδωρ. ἡ παρὰ τὸ σταλάσσω καὶ τὸ κρῶ.
- 542 Κρυμός· παρὰ τὸ κρύπτω κερυμμαι, κρυμός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ μ. κρυμός δὲ ὠνόμασται αὐτὸ τὸ πάθος, ὃ ἐπικρυπτόμεθα· χειμερίου γὰρ καιροῦ τὸ πάθος.
- Κρύπτω] ἐκ τοῦ καλύπτω, καρύπτω, καὶ κατὰ συγκοπὴν· ἡ ἐκ τοῦ κῆρα, καρύπτω καὶ κρυπτόω.
- Κτέανον, εἰς τὸ Φιλοκτεανώτατε.
- Κτέρας, κτήμα· ἀπὸ τοῦ κτῶ τὸ κτῶμαι.
- Κτεάτεσι, κτήμασιν· ἀπὸ εὐθείας τῆς κτέας· ἄμεινον δὲ μεταπλασμοὺν παραδέχεσθαι, ἀπὸ τῆς κτεάτοις δοτικῆς, ὥς περ καὶ προβάτιος πρόβασις. ἅμα δὲ τῇ μεταπλασσει καὶ ἐπέκτασιν ἔπαδε.
- Κτάμενος] ἐκ τοῦ κτῶ τὸ Φονεύω καὶ ἀναιρῶ, γίνεται κτήμι· ὁ μέλλων, κτήσω· ὁ παρακείμενος, ἐκτεμα, ἐκταμαι, ἐκτάθην, ἐκτάμην· ἡ μετοχή, κτάμενος.
- Κτέννω, διὰ δύο νν· ὁ μέλλων, κτανῶ· οὐ γὰρ ἐστὶ κταίνω κτανῶ.
- Κτεῖς, τὸ μόριον, ἡγουν τὸ αἰδοῖον· κλίνεται κτενός· παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι ἐν ταῖς συνουσίαις. ἐπὶ δὲ τοῦ κόσμου τῶν τριχῶν, παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς τρίχας, ἡ τὰς χειράς, ἡ παρὰ τὸ κταίνειν τὰς Φθεῖρας. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι καὶ ἐξαπλοῦσθαι.
- Κτήνος] παρὰ τὸ κτῶ τὸ Φονεύω, κτήσω, κτήνος· ἡ παρὰ τὸ κτῶ τὸ κτῶμαι, ἐξ οὗ καὶ κτήμα καὶ κτήσις. ἡ ἀπὸ τοῦ κτείνω, ὃ δεύτερος ἀόριστος, ἔκτανον· ἐξ αὐτοῦ κτᾶνος, καὶ κτήνος. Κτήνη, κυρίως ἐπὶ τῶν σφαιρομένων εἰς βρώσιν· κτᾶσθαι γὰρ τὸ Φονεύεσθαι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. κυρίως μὲν, τὰ θυόμενα ὅσα νόμος σφάζει καὶ κτέννει· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θυσίμων τε καὶ μὴ.
- Κτίλος, ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων καὶ προεξάρχων τῆς ποίμνης κριός. παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, κίλος καὶ κτίλος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κίειν τῶν λοιπῶν, ἡγουν προπορεύεσθαι. ἡ παρὰ τὸ ἀγω· ὁ μέλλων, ἀξω· ῥηματικὸν ὄνομα, ακτίλος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ α, κτίλος. ἡ ἀπὸ τοῦ ἰκω, ἰκτός, ὡς τάσσω, τακτός· καὶ πλέκω, πλεκτός· καὶ ὥς περ παρὰ τὸ πένθος γίνεται πενθίλος, οὗτω καὶ παρὰ τὸ ἰκτός ἰκτίλος· καὶ μετὰ τῆς ἐπάρασεως τοῦ ι, κτίλος. οἱ δὲ νεώτεροι τάσσουσι τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ εἰδισμένου καὶ γεγονότος ἡμέρου ζῶου.
- Κτύπος] παρὰ τὸ τύπτω τύπος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ· τὰ γὰρ τυπτόμενα ψοφεῖ.
- Κτώμην, σὺν τῷ ι· Σοφοκλῆς· ἀπὸ τοῦ κταοίμην.
- Κυάθος, ἀντλητήριον, μέτρον ὕγρου.
- Κυανός] ἐκ τοῦ κύμα γίνεται κυμανός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ

μ, κυανός, ὁ μέλας· κυάνειος, καὶ κυάνεος· καὶ ἡ κυανέα τῆς κυανέας.

- Κυάρης] Ἰβυκος, Οὐδὲ Κυάρης ὁ Μηδῶν στρατηγός· — τινὲς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ Κυαζάρης γέγονε κατὰ συγκοπὴν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κυρά, κατὰ πλεονασμὸν.
- Κύβελον, ὄρος ἐν Φρυγίᾳ· ἐνθα τῆς μητρὸς τῆς Κυβέλης ἱερὸν ἄγιον ἐστίν. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πολυτίτωρ, ἐν τῷ περὶ Βιθυνίας, Ἔοικεν οὖν Κυβέλη ἀπὸ τοῦ ὄρους κληθῆναι· — ἴσως δὲ καὶ κύβηλις ὁ πέλεκυς. ἐκ τούτου 543 κυβέλη, ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτός, καὶ μέλος σώματος.
- Κυβερνήτης] ἀναλόγως οἱ Αἰολεῖς κυμερνήτην λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐρευνᾶν τὰ κύματα, καὶ πρὸς αὐτὰ ἰδύνειν τὴν ναῦν· ἡμεῖς δὲ, τροπῇ τοῦ μ εἰς β, κυβερνήτην Φαμέν.
- Κύβητος, ἀπὸ τοῦ κύψαι· ὅθεν καὶ κύβος καὶ κύφος, καὶ ἀμφικύπελλον, καὶ ἀμφικτυπον. καὶ Ῥωμαῖοι τὸ ἐγκωμα, κύμητον λέγουσι· καὶ κύμβιον, τὸν σπόνδυλον τοῦ βόου· κυρτός γὰρ ἐστὶ.
- Κυβήβος, παρὰ τὸ κύπτω, ὁ κατακύψας.
- Κυβήβειν, κυρίως τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν· καὶ κύμβαχος· ἐπεὶ οἱ μακιδόνες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, πάθους γινόμενον, τοιοῦτοι γίνονται· ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνδοουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσιν· αἰτία γὰρ ἐνδοουσιασμοῦ τοῖς μύστασις γίνεται. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς θεῶν. ἡ ἐκ τοῦ κυβῶ κυβήσω τὸ καταστρέφω· καὶ κύβος, τὸ γεωμετρικὸν σχῆμα.
- Κύβος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων· ἡ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος· Ἀπολλόδορος δὲ ἀπὸ τῆς κυφότητος· τα γὰρ 20 ἐπὶ κεφαλὴν κύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστήσαι ἐλεγον· καὶ κυβιστῶν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾶν· κυβην γὰρ ἐλεγον τὴν κεφαλὴν. παρὰ τὸ κύπτω κύψω, γίνεται κύβος· ἐξ αὐτοῦ κυβιστής, καὶ κυβιστήρ, ὁ κολυμβητής.
- Κύδος, ἡ δόξα· παρὰ τὸ κύειν δέος· ἡ παρὰ τὸ κύειν ἡδονὴν, κύδος· καὶ κράσει, κύδος. ἡ παρὰ τὸ κύω τὸ Φιλῶ· ὁ μέλλων, κύσω· τροπῇ τοῦ σ εἰς δ. τὴν γὰρ 30 δόξαν πάντες φιλοῦμεν. κύδος κυδότερος κυδότερος, καὶ κύνιστος, ὑπερθετικόν. πλεονασμῶ τοῦ ρ, γίνεται κυδρός, τουτέστιν ἀγαθός, τίμιος.
- Κυδάμιος] ἐκ τοῦ κύδος γίνεται κύνιδμος· καὶ πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς, κυδάμιος, ὁ ἐνδοξος.
- Κυδοίμεον, ἐκλόουν, ἐθούρουν. ἀπὸ τοῦ κυδοίμος, γίνεται ῥήμα κυδοίμω. κυδοίμος δὲ, τάραχος, θόρυβος, ἡ πόλεμος, ἀπὸ τοῦ κύειν δέος ἡ δέμα.
- Κύθρα] ἀπὸ τοῦ κύτος, κύθρα· ἡ παρὰ τὸ κεύθαι.
- Κυθρίσαι, ἐπὶ τοῦ σκῶψαι καὶ γελάσαι. πανήγυρις ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις οἱ κύθροι, ἐν ᾗ ἀλλήλους ἐσκωπτον.
- Κύδαρον, εἶδος πλοίου.
- Κυτέρεια, ἡ Ἀφροδίτη· παρὰ τὸ κεύθειν τὸν ἔρωτα, ἡ 40 κεύθουσα τοὺς ἔρωτας. ἡ παρὰ τὸ χύδην θέρειν καὶ φλέγειν τῷ πᾶθει· ἡ παρὰ τὸ κεύθειν καὶ κρυπτεῖν τὸ αἰσχρόν, κρυφαίαν οὖσαν τὴν μίξιν. ὁ δὲ Ἡσίδοις ἀπὸ τῆς Κυθῆρων πόλεως. ἡ ἀπὸ τοῦ χέειν τὸν ἔρωτα. ἡ δὲ κοινὴ ἔννοια, ἥς ἔδει ἀποκεκρυφθαι τὸ ὄνομα, ἀκούει· ἐπεὶ μυστηριώδης ἡ γέννησις αὐτῆς. τινὲς δὲ τὰ Κυθῆρα ἀπ' αὐτῆς, ὅτι γεννηθεῖσα, ἐκεῖ ἐκρύπτετο. τὴν δὲ 50 Κυτέρειαν νοοῦσι τινὲς, ὡς κρυψίποδον· διὸ καὶ σκοτίας Ἀφροδίτης ἐν Φαιστῷ ἱερὸν εἶναι Φασι.
- Κυκεών, ἡ πόσις. ἀπὸ τοῦ χύεσθαι χυχεῶν τις ὢν, πόμα κατασκευασθῆν, παντοτικὸν δίψης. ἐστὶ δὲ δίψους ἵαμα ὁ κυκεών, ἐκ διφθόρων εἰδῶν σκευαζόμενος.
- Κυκυνᾶ, ἀπὸ τοῦ κύκω τὸ ταρασσῶ· ἐὰν δὲ κυρκυνᾶ, πλεονασμῶ τοῦ ρ.
- Κύκνος, ὄνομα ἐστὶν εἰδικόν· τὸ γὰρ γένος ἐστὶ, τὸ τε

δρυνς καὶ τὸ πετηνόν· ὁ γὰρ ποιητὴς πάντοτε τὰ γενικὰ προτάσσει, καὶ οὕτω τὰ εἰδικά. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κλω τὸ Φωνῶ· κρητικόν γὰρ ἐστὶ τὸ ζῶον, ὡς καὶ ἡ χρῖν, ἐκ τοῦ κλω οὖν, παράγωγον κλώ· καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικόν, κλύος· καὶ ὑπερθέσει καὶ μεταθέσει τοῦ λ εἰς ν, κύκνος. ἢ παρὰ τὸ κύκλος. ἐστὶ καὶ εἶδος πλοίου. ὀνομάζεται δὲ, ὅτι κύκνους ἔχει ἐντετυπωμένους ἐπὶ τῆς πλώρας.

Κυκλωπες] Κυκλωπες δ' ἔσαν οὖνομ' ἐπώνυμοι, οὐνεκ' ἀρ' αὐτοῖς Κυκλωτέρης ὀφθαλμοῦ ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ: — κυκλώπες· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κύκλωπες. καὶ Κυκλώπειον ὄρος ἐν Λιβυῇ, παρὰ τὸ κύκλος, καὶ τὸ ὦψ· ἢ παρὰ τὸ κυκλωτέρη ὦπα ἔχειν.

Κύκλω, ἐπίβρημα τοπικόν. παρὰ τὸ κυλίω, γίνεται κύλος καὶ κύκλος. ἔχει δὲ τὸ ἰ προσγεγραμμένον, ὡς ἀπὸ δοτικῆς, τὸ μὲντο πόβρω, καὶ ἔξω, καὶ ἄφνω, οὐ παρὰ δοτικῆς· διὸ οὐδὲ προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ἰ. ἢ ἐστὶ ῥημα κλώ· ἐξ οὗ μονοσύλλαβον ὄνομα, κλός· καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν εἰς ος λήγει μονοσύλλαβον, διπλασιασμόν ἀναδεξάμενον, ἐγένετο κύκλος, ὡς παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω ἐγένετο θός καὶ τη-τή. ἢ κύκλος λέγεται ὁ εὐκύλιστος, τὸ δὲ κυκλα, ὁ σημαίνει τοὺς τροχοὺς, κατὰ μεταπλασμὸν ἐγένετο ἀπὸ τοῦ κύκλους, κύκλα, ὡς ταρσοὺς ταρσά. ὁ δὲ τοιοῦτος μεταπλασμός, Φυλακτικός ἐστὶ τῶν τόνων. εἰς τὸ κέλευθος.

Κυκλήσομεν] — κυκλήσομεν ἐνθάδε πάντας, Ἰλιάδος ἢ, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἀμαξῶν ἄζομεν· ἀπὸ τοῦ κυκλῶ κυκλήσω. κύκλα γὰρ οἱ τροχοί.

Κυλίω] παρὰ τὸ αἰῶ τὸ πλανῶ, ἀλλίω καλίω καὶ κυλίω. ἢ παρὰ τὸ κινῶ κινίω καὶ κυλίω. ἐξ αὐτοῦ τὸ κυλίνδω βαρύτερον.

Κυλίστανος, πόλις Ἰταλίας· Πάρθαξ δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο· διὰ δὲ τὸ τὸν Ἡρακλέα Φονεῦσαι δράκοντά τινα ὑπερμεγέθη, καὶ κυλίσθηναι εἰς αὐτόν, Κυλίστανος ἐκλήθη.

Κυλινδῶντρα, κυλίστρα· ἀπὸ τοῦ κυλίνδω.

Κύλιξ, τὸ ποτήριον, κύκλιξ τις ὦν, ἀπὸ τοῦ κυκλωσιδῆς εἶναι. ἢ παρὰ τὸ χύω, χύλιξ, καὶ κύλιξ.

Κυλίχται, λεκανίδες καὶ τρύβλια, ἢ Φιάλαι. λέγεται δὲ καὶ κυλίχνη, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. καὶ κυλινίδες παρὰ Ἀθηναίους αἱ πυξίδες. οἱ δὲ, οἱ λιβανωτοί· ἄλλοι, ἀγγεῖα κεραμεία.

Κυλῆνιος, ὁ ἐν Κυλῆνῃ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας. Κυλῆνῃ δὲ Ἀρκαδίας, ἱερὸν Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ ὑπ' αὐτῷ πόλις ὁμώνυμος. ἢ ὁ ὕψους δωρητικός, ὡς τὸ κυλάδων ἔχων τὰς ἡνίας. — κυλάδες γὰρ συνεσταλμένον τοῦ υ, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μέρη· ὅθεν καὶ τὰ ταῦτα οἰδεῖν, κυλοιδᾶν καλοῦσιν. ἐστὶ καὶ ὄνομα κύριον.

Κυλλοποδῖαν] ὡς ἀπὸ τοῦ Οἰδίπους Οἰδίποδος γίνεται Οἰδιποδῖαν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κυλλόπους κυλλόποδος, γίνεται Κυλλοποδῖαν.

Κύλοι οὗ δίζοντο: — ὁ δὲ ποιητὴς, παρὰ τὸ κύλον· καὶ Ἀττικῶς καὶ τῶν ἀκύλων καὶ τῶν βαλάνων· καὶ ἡ ἐτυμολογία βοηθεῖ, ἀκύλος λέγει, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. πρὸς τὴν ἐτυμολογίαν, ἀφαιρέσει δ' ὠκεαυεν.

Κύλαρος, ἵππος Καστορός· παρὰ τὸ κέλλειν, ὁ ταχύς. Στησῆχορος, τὸν μὲν Ἑρμῇ δεδωκέναι Φησί [τοῖς Διοσκουροῖς] Φλόγειον καὶ Ἄρπαγον ὠκέα τέκνα Ποδάργης· Ἦραν δ', ἑξάλιθον καὶ Κύλαρον.

Κῦμα] κῦν, κῦσθω, κύμηκ, καὶ κύμα· παρὰ τὸ κῦν, τὸ κῦμενον. ἢ παρὰ τὸ κῦν συζυγίας δευτέρως τῶν περισπωμένων· καὶ ἡ χρῆσις, Δεινὸν δ' ἀλλ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴστατο κύμα: — καὶ ἐστὶ μακρὸν τὸ υ· τὰ

εἰς μα δισύλλαβα τῷ υ παραλλήλογα, συστέλλει αὐτὸ, οἶον χῦμα, πλῦμα, θῦμα. σπσημειώται τὸ κύμα· τὸ γὰρ λῦμα ποιητικῶς ἐκτείνεται. τὸ δὲ θῦμα ἱστορεῖ Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ περὶ διαλέκτου, ἐκτεινόμενον. Κύματι κωφῷ, τῷ ὄγκῳ ἀνέμου ἐπαιρουμένῳ, τῷ ἀφ' ὧ, καὶ μηδὲνα ἤχον ἀποτελοῦντι· ἀνευ γὰρ ἀνέμου τὸ κύμα ἡρεμεῖ, μηδέπω ἀνέμου εὐκρινοῦς ὄντος.

Κύμη, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ τίνος Κύμης βασιλίδος, ἥτις ἐκράτει τὸν τόπον. οἱ δὲ, ἀπὸ ἐγκύμονος γυναικὸς οὕτως ὀνομάσθαι τὸν τόπον· οἱ δὲ, διὰ τὸ πολυκύματον αὐτὴν εἶναι.

Κύμινδης, ὄρεον, οἶοναὶ κρύμινδης· κρύπτει γὰρ ἐαυτῆς τὴν κεφαλὴν, εἰς τὰς σπαραγγὰς τῶν δένδρων καταδύνουσα. ἢ διὰ τὴν τῆς Φωνῆς ὁμοιότητα ταύτης ἔτυχε τῆς ὀνομασίας.

Κυμβάχος, σημαίνει τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας, ὡς τὸ, Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχει ὀξυόεντι: — ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶ κεφαλῇ πτώματος, ὡς τὸ, Κύμβαχος ἐν κοινήσιν ἐπὶ βρεγμῶν τε καὶ ὤμων: — ἔπεσε δηλονότι. κυμβάχος οὖν, τὸ σκεπάζον τὴν κεφαλὴν βρέγμα, τὸ σκαμβδόν, τὸ δέρμα, παρὰ τὸ κύφον, τούτεστι τὸ περιφερὲς καὶ περιαγές· κύμβη γὰρ ἡ κεφαλὴ· ὅθεν κυμβητιάδην, κυρίως τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. εἰς τὸ κυβηβεῖν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κατ' ἄκρον τῆς περικεφαλαίας, ὃ ἐμβάλλεται ὁ λόφος.

Κυμβεῖδον, εἶδος ποτηρίου, παραπλήσιον τῷ σχήματι πλοῖου, ὃ καλεῖται κύμβη.

Κύμβαλα, παρὰ τὸ κύφος, κύφαλά τινα ὄντα. καὶ κυμβία, τὰ κύφα ἐκπώματα, διὰ τὸ περιφερῆ εἶναι· κύφον δὲ τὸ κυρτοεῖδές καὶ περιφερές. καὶ κύμβαι, πλοῖα περιφερῆ παρὰ Ῥωμαίοις.

Κυνέη, εἶδος περικεφαλαίας· κυρίως ἡ-ἐκ κυνείου δερμάτος κατασκευασθεῖσα. ἐκ τοῦ κύων κυνός, κύνεις, καὶ κυνέα, ἀποβολὴ τοῦ ι. ἢ κυνέη, ἀπὸ τίνος κυνός κα- τασκευασθεῖσα πρῶτον.

Κυνικοὶ Φιλόσοφοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν· ὅτι ἀναιδέστατοι ὑπῆρχον ὥσπερ καὶ οἱ κύνες· οὗτοι γὰρ ἡλεγχόν τινα δημοσίᾳ, οὐ κατ' ἰδίαν· καὶ ὅτε ἡσθιον, ἢ ἄλλο τι ἐπραττον, ἀναφανδὸν αὐτὸ ἐποίουν, ὡς οἱ κύνες.

Κυνίζω, παρὰ τὸ κινῶ τὸ κινῶ, κινίζω καὶ κυνίζω· τὸ δὲ κινῶ, παρὰ τὸ ἰω τὸ πορεύομαι.

Κυνόμυια, τούτεστιν ἀναιδῆς. ἐτχημάτισται τὸ ὄνομα ἐκ δύο ἀναιδῶν τελείων, τοῦ τε κυνός, καὶ τῆς μυίας, διὰ τὸ ὑπερβαλὼν τῆς ἀναιδείας· ὁ μὲν γὰρ, ἀναιδῆς· ἢ δὲ, θρασεία.

Κυννίδα, γένος ἱερὸν Ἀθήνησιν· ἀπὸ Κύνου ἢ Κυνίδου ἥρωος.

Κυνῶπα, ὃ ἀναιδέστατε, ἀναιδὲς πρόσωπον ἔχων καὶ κυνός. ἀπὸ τοῦ κύων κυνός, καὶ τοῦ ὦψ ὠπός, γίνεται κυνώπης, ὡς γλαυνώπης. κλίνεται ἡ γενική εἰς ου· καὶ ἡ κλητική εἰς α· καὶ τὸ θηλυκόν, κυνώπις κυνώπιδος· καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν.

Κύντερον] παρὰ τὴν κυνός γενικὴν γίνεται κυνότερον· καὶ συγκοπῇ, κύντερον, τὸ χαλεπώτερον, ὡς μέλαν μελάντερον, καὶ μελάντερον. ἢ παρὰ τὸ κύντω.

Κύπελλον, παρὰ τὸ κύφος· ἢ παρὰ τὸ κύπτω, τὸ κυρτῶμενον καὶ περιφερές. ἐτυμολογεῖται χύπελλον τι ὄν, παρὰ τὸ χύνειν τὸν πηλόν, ἡγούσιν τὸν οἶνον· ὅθεν καὶ κάπηλος, παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλόν.

Κύπρος, παρὰ τὸ κυφόρον καὶ λιπαρὰν γῆν ἔχειν.

Κύπτω] παρὰ τὸ γυῖον γύπτω, καὶ κύπτω.

10 Κυνοραϊστέων, κροτώνων, οἷον Φθειρῶν· ράουσιν γὰρ τοὺς κυνας, πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν.

Κύμβαλον] παρὰ τὸ κύμβαλον, κύβαλον καὶ κύμβαλον· ἢ παρὰ τὸ πεποιημένον φωνὴν ἔχειν· κύμβαλον γὰρ ἐκ πεποιημένης φωνῆς εἰληπται· αἱ δὲ πεποιημέναι φωναὶ αὐται, κυμ, καρ, κεν, ρε, κρι, κε, τρι, χθα.

Κύπρις, τὸ ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης· ὃ οὐκ ἐνόησαν οἱ πρὸ ἡμῶν τί σημαίνει· συμπλανηθέντες δὲ τῷ Ἡσιόδῳ, 20 ἔδοξαν ὅτι Κύπρις λέγεται, ὡς Φησὶν Ἡσιόδος, Κυπρογένειχ, διὸ γενναῖται περικλύστω ἐνὶ Κύπρῳ, ὥσπερ καὶ τὴν Φιλομείδῃ, ὅτι μηδὲν ἐξεφαίνθη. Ὁμηρος δ' οὐκ ἐπέστησεν, ἀλλὰ τὴν μειδιάματα Φιλοῦσαν, οἷον ἱλαρὰν διὰ τὴν ἐγκειμένην αὐτῇ δύναμιν ἀπὸ τῆς συνουσίας. ὥσπερ γὰρ τὸ πῦρ ἡφαιστον λέγουσιν ὁμω- νύμως τῷ εὐρόντι, οὕτω καὶ τὴν ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα συνουσίαν, ἥνικα περὶ τῶν μνηστῆρων λέγῃ, — καὶ ἐκλεάδοντ' Ἀφροδίτης, Ἦν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, 30 μίσγοντο δὲ λάτρη· — τὸ μὲν οὖν ἐπίθετον τὸ διὰ τοῦ κύπρις σημαίνει, ἀπὸ τῆς παρ' αὐτὴν δυνάμεως Ὀμή- ρῳ παρεῖληπται. ἔστιν οὖν κατὰ συγκοπὴν εἰρημένον, ἀπὸ τοῦ κύω, κύβορις, ἢ τὸ κύειν πορίζουσα, τούτε- στι παρέχουσα· ἴδιον γὰρ Ἀφροδίτης τούτο. οὐ γὰρ ἄλλως γυναῖκες κυσκόουσι χωρὶς τῆς ἀφροδισιατικῆς συνη- θείας. τὸ δὲ πλατύναν τὸν Ἡσιόδον καὶ τοὺς ἄλλους, 40 ἔστι τὸ ἐν 3' Ὀδυσσεύς λεγόμενον, Ἦ δ' ἄρα Κύ- προν ἴκανε Φιλομείδης Ἀφροδίτῃ Ἐς Πάφον· ἐνθα δὲ οἱ τέμενος βωμὸς τε θυσίαις· — οὐκ εἴτις ἐν τιμὴ τῷ τειμῆται, καὶ τὴν καὶ γαγένηται· διὰ τοῦτο τῷ ἐπιθέτῳ κοσμεῖται. οὐδέπω γοῦν Δῆλιος Ἀπόλλων ποτ' Ὀμήρῳ, οὐδὲ Πύθιος· καίτοιγε καὶ ἐκείνων τῶν ἱερῶν οἶδε, διὸ Φησὶ ποτὲ μὲν, Δῆλῳ δὲ ποτὲ τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ, Φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησε· — ποτὲ δὲ, Οὐδ' ὅσα λαῖνος οὐδὸς ἀφῆτορος ἐντὸς 50 ἔεργει Φοῖβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνὶ πετρῆσσι· — οὐδ' ἐπεὶ Φησιν, Ἴκετο εἰς Αἰγᾶς, ὅθι δὴ κλυτὰ δώματ' ἔασιν· — Αἰγᾶτος κρτὲ ὁ Ποσειδῶν εἰρηται παρ' Ὀμήρῳ. Κυθέρεια δὲ καθ' Ὀμήρον οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθῆ- ροις, οἷδε μὲν τὰ Κυθῆρα· οὐκ ἀπὸ τούτου δὲ εἰρηται, ἀλλ' ἢ κευθόμενον ἔχουσα ἐν αὐτῇ τὸν πᾶσι τῆς ἐρω- 56 τικῆς Φιλίας ἐξηρημένον ἱμάτια, οἷον τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσι τοῖς νέοις ἐφίησι, διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ταῦτα πα- ρέκεται· Ἐν 3' ἐνὶ μὲν Φιλότῃ, ἐν δ' ἱμερος, ἐν δ' ὀαριστῷ Πάρφωσις, ἥτ' ἐκλεψε νόον πυκα περ Φρο- νόντα· — καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθῆνῃ παραλογιζόμενοις ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ἢ ἀπαλλάξουσα τῷ ἰδίῳ μένει τοὺς ἐναντίους· οἱ γὰρ πιθόμενοι τοῖς νεωτέροις, Φασὶν ἀπὸ Ἀλαλκομενίου τινὸς εἰρῆσθαι. οὐδ' ὡς Ἐρατοσθένης πα- 547 ρήκουσεν Ὀμήρου εἰπόντος, Ἑρμείας ἀκάκητα· — ὅτι ἀπὸ Ἀκακησίου ὄρους, ἀλλ' ὁ μηδενὸς κακοῦ μετα- δοτικός· ἐπειδὴ καὶ δοτὴρ ἑαῶν. πᾶν γοῦν ἀπὸ τῶν πα- ρεπομένων τοῖς θεοῖς· καὶ γὰρ ἡ γλαυκῶπις, οὐκ ἀπὸ τοῦ, Ἡ τὰ κρηστινὰ γλαυκῶπιον ἵζει· — ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς καταπλή- ξως, καὶ τὰλλα δὲ τῶν ἐπιθέτων ἐπιούσιν ἡμῖν πᾶρε- 10 σσιν ὁρᾶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τόπων ὠνομαστὰς, ἀπὸ δὲ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ψυχικῶν· ἢ διὰ συμβεβηκότος τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὡς λευκώλενος Ἥρῃ, καὶ ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων, καὶ ἀκερσεκόμης· καὶ πάλιν ἀπὸ πράξεων, ἐκατηβελέτης Ἀρτεμῖς δὲ καὶ ἀγροτέρῃ καὶ ἰοχέαιρα· καὶ πάντα τὰ παραπλήσια· καὶ γὰρ, εἰ σπανίως, Ἑλικώνιον τὸν Ποσειδῶνα εἴρη- κεν ἀπὸ Ἑλικῶνος, ὡς Ἀρίσταρχος βούλεται· ἐπεὶ ἡ Βοιωτία ὅλη ἱερὰ Ποσειδῶνος· οὐ γὰρ ἀρέσκει ἀπὸ Ἑλ-

κῆς· ἐπεὶ Φησὶν, Οἱ δὲ τὰ εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσιν· — Ἑλικῶνιον γὰρ ἂν εἶπε, συγχωροῦν- 20 τος τοῦ μέτρου. δύναται δὲ Ἑλικῶνιος λέγεσθαι διὰ τὸ ἑλικῶς καὶ περιφερεῖς εἶναι τὰς δῖνας τῆς θαλάσσης. ἔτι δ' εἴπερ ἦν ἡ Κύπρις ἀπὸ τῆς Κύπρου, καθὸ ἐν Κύπρῳ τιμάται, πολὺ μᾶλλον ἀπὸ τῆς Πάφου, ἐν ᾗ βωμὸς θυσίαις αὐτῇ, Παφίῃ ἐλέγετο. ἀλλ' οὐδέποτε Παφίην αὐτὴν εἶπεν Ὀμηρος, ὡς οἱ νεώτεροι. καὶ γὰρ εἰποτε σπανίως ἐπίθετα ἐξενήνοχεν ἀπὸ τόπου, οὐδέ- ποτα ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου, κατὰ τὸ εἰκὸς αὐτοῦ λέγων. Ἀχιλλεύς μὲν γὰρ Θεσσαλὸς ὢν, Φησί, Ζεῦ ἄνα Δαδωναῖς Πελασγικέ· — καὶ Ἑκάβῃ, Ἀλλ' εὐχου σύ γ' ἔπειτα καλαινέφει Κρονίῳνι Ἰδαίῳ, 30 ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁράται· — εἰ γὰρ Ἰδῇ τῆς Τροίας, οἰκειῶς ἢ Ἑκάβῃ ἐσχῆκε παρωνομασμένον τὸν Ἰδαῖον. ὁ δ' Ὀμηρος οὐκ ἂν εἶποι ἀπὸ τῆς Κύπρου τὸ ἐπίθετον ἐξ ἰδίου προσώπου λέγων, — ὁ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεὲς χαλκῷ.

Κύρῳ] τὰ διὰ τοῦ ὑρῷ βήματα, βαρυνόμενα μὲν, ἐκτεί- νει τὸ ὑ· περισκώμενα δὲ, συστέλλει· κύρῳ, κυρῷ· Φύ- ρῳ, Φυρῷ· πύρῳ, πυρῷ.

Κυρίως, τῶν πρὸς τι ἐστίν· ἔχει δὲ πρὸς τὸν οἰκέτην.

Κυρβαντες, δαίμονες περὶ τὴν Πέαν, οἱ τὸν Δία Φυλά- 40 ξαντες· βόαινεν γὰρ τὸ Φυλάσσειν· οἷον, — ὅς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας· — ἢ παρὰ τὸ κρύβειν Κρύβαντες καὶ Κυρβαντες· ὅθεν καὶ κυρβασία, καὶ κυρβασία. ἐνιοὶ δὲ τὸ τὴν κεφαλὴν καλύπτειν. ἄλλοι δὲ τὰς περιεμφαλαῖας κυρβασίας Φασί.

Κυρβείας, αἱ τὰς τῶν θεῶν εὐρτάς ἔχουσαι, ἥτοι ἀπὸ πα- 50 τασκευῆς· εἰσι γὰρ κυρβασταί· ἢ κυρβείας· ἐπεὶ τὰ τῶν θεῶν ἀποκρυπτόμενα δεῖ εἶναι. Ἀσκληπιάδης δὲ ἀπὸ Κύρβας τοῦ τῆς οὐσίας ὀρίσαντος, ὡς Φησὶ Φανίας ὁ Ἐφέσιος. ἢ ἀπὸ τοῦ ταῦτα κυρωθῆναι τοῖς γράμμασιν. Ἐρατοσθένης τριγώνους αὐτὰς Φησὶν εἶναι, οὐ τετρα- γώνους· Ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίως εἶναι τοῖς ἄξουσιν· πλὴν 56 ὅτι οἱ μὲν ἄξονες, νόμους· αἱ δὲ κύρβεις, οὐσίας ἔχου- σιν. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκευάσμα τοιοῦτον. Πλιν- θείον μέγα ἀνδρόμηκες, ἡρμοσμένα ἔχον ζύλα τετρα- γωνα τὰς πλευράς πλατείας ἔχοντα, καὶ γραμμάτων πλήρεις· ἐκατέρωθεν δὲ δόνακας, ὥστε κινεῖσθαι καὶ περιφέρεισθαι ὑπὸ τοῦ γράφοντος.

Κυρίσσει, κέρασι τύπτει καὶ μαχεται· κυρίως δὲ ἐπὶ 548 κριῶν. καὶ κυρίζοντες, κερατίζοντες, κέρασι πλήσ- σοντες.

Κυρίβια, τὰ πίτυρα.

Κυρηβάσει, μαχῆσθαι. λέγεται μὲν ἀπὸ τῶν κριῶν· ἐλέ- 5 γετο τὸ τοιοῦτον καὶ κορύττειν, οἷον κερύττειν· καὶ κυρηβάττειν. Ὄρος.

Κύρῃα παρὰ Κνιδίους ἢ Δημήτηρ· παρὰ τὸ κυρία εἶναι τοῦ ζῆν. Ὄρος.

Κύριος, ἐκ τοῦ κύρος, ὃ σημαίνει τὴν ἐξουσίαν· ἐξ οὗ καὶ 10 βῆμα κυρῷ κυρώσω, τρίτης συζυγίας. ἐκέρωσε σημαίνει τὸ ἐποίησεν αὐτὸν δεσπότην τοῦ πράγματος. ὅτε δὲ ἐστὶ πρῶτης συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιτυγχάνω· κυρῷ κυρή- σω, ἐκύρῃσα· ἢ μετοχή, κυρήσας, καὶ κύρσας κατὰ συγκοπὴν· οἷον, — μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας· — ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ ζῶν ἐπιτυγχάνω. ἔστι καὶ βαρύτονον κύρῳ, τὸ ἐπιτυγχάνω· οὐ ὁ μέλων, κυρῷ· Αἰολικῶς, κύρσω· ὥσπερ ὄρω ὄρῳ, ὄρσω. πλεονάζει δὲ τὸ σ· οἱ 20 ἴσθρ Αἰολεῖς, βαρυντικοὶ ὄντες, οὐκ ἄλλο πλεονάζουσιν ἀλλ' ἢ τὸ σ. πᾶς γὰρ βαρύτονος μέλων πρὸ τοῦ ω θέλει ἔχειν τὸ σ, ἢ δύναται, ὡς τύφω, λέξω· δύναται γὰρ διαίρεθῆσθαι εἰς πσ καὶ κσ· ἢ ἐνεργεῖα, ὡς τὸ

ποιήσω. τοῦτο δὲ γίνεται, ἵνα μὴ εὐρεθῇ τὰ χαρακτη-
ριστικά τοῦ βαρυτονου ἐνεστώτος, τούτῳσι τὰ ἀμετά-
βολα, χαρακτηριστικά τοῦ βαρυτονου μέλλοντος· καὶ
διὰ τοῦτο αἰεὶ ὁ μέλλων τῆς πέμπτης συζυγίας περισπώ-
μενος· καὶ πᾶς μέλλων ἐνεργητικὸς μὴ ἔχων τὸ σ, ἢ
δυναμει ἢ ἐνεργείᾳ, περισπᾶσθαι θέλει· οἱ δὲ περι-
σπώμενοι μέλλοντες αἰεὶ βραχέα θέλουσι παραλήγε-
σθαι, χωρὶς τῶν Δωριέων· (οἱ γὰρ Δωριεῖς πάντας
τοὺς ὀριστικούς μέλλοντας περισπῶσιν)· ὁ δὲ μετ' ὀλίγον
μέλλων ἐπενοήθη· ἐπειδὴ ὁ παρωχημένος χρόνος εἰς
πολλὰ εὐρίσκεται καταμερισθεὶς, τούτου χάριν καὶ ὁ
μέλλων πρῶτος ὦν, εἰ ἄρα μετ' οὐ πολὺ μέλλει· εἰ ἄρα
μετ' ὀλίγον, ἐπενοήθη ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων.

Κύρον, τὸ ὄνομα, ἀπὸ τοῦ κυρεῖν, οἷον ἀπτόμενον καὶ
συνερεῖθον· ὡς τὸ, Αἶεν ἐπ' αὐχάνι κύρε Φαινοῦ δου-
ρὸς ἀκωκῇ· — τούτῳστιν ἡγγισεν, ἐπέτυχε.

40 Κυρτονεφέλη] ἐταίρα οὕτως ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ μάλλιν ἔχειν
τὸ ἐφήβιον· διὸ καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις οὐκ ἀνεκαλύ-
πτατο. Ὡρος.

Κυρκάνη, ἡ ταρχή καὶ ὁ θόρυβος. εἶρηται παρὰ τοῖς
παλαιοῖς, παρὰ τὸ κυκῶ τὸ ταρασσῶ, κυκάνη· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Κύρμα, ἐπιτύχημα, εὔρεμα· παρὰ τὸ κύρω τὸ ἐπι-
τυγχάνω.

Κυρτός, ὁ ξυτῶνας, τὸ ἐπίθεται· ἀπὸ τοῦ κύπτω, κυπτός·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ συμφάνου,
κυρτός, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος· κύρτος δὲ βαρυτῶνας,
50 εἶδος δικτύου ὡς πυρίδιον τὸ λεγόμενον κυρτάρα. κυρ-
τὸν σημαίνει καὶ τὸ μετέωρον καὶ ὑψηλόν, ὡς τὸ ἐπὶ
τῷ κύματι Ἰλιαδὸς δ', — τὸ μὲν ἔπειτα Κυρτὸν ἰὸν
πορυφοῦται, διογκοῦται, αὐξεται· ἀπὸ τοῦ κίειν εἰς
ὑψος, ἥτοι ἐπαίρεσθαι.

Κύστις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸ οὐρον· σημαίνει δὲ καὶ τὸ
οὐροδόχον ἀγγεῖον, τὴν λεγομένην Φύσαν.

Κύταια, πόλις Σκυθίας. — δεῖ γὰρ τε Κυταῖδος ἡδεα
549 γαίης· — καὶ Κύτα, πόλις Κολχίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα
Κυταῖς τῆς Εὐρώπης.

Κύσθος, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ὑψισιν· ἢ ἀπὸ
τοῦ κεύθειν τὸ ἐντός.

Κυρία, σημαίνει τὴν προθεσμίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἐν
ᾗ τοὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν.

Κύφωσι, σημαίνει τῷ κυρτώματι. ἢ εὐθεῖα, κύφωσι· καὶ
ὡς παρώνυμον Φυλάττει. γίνεται γὰρ παρὰ τὸ κύφος·
ὅπερ ἔστι σκεῦος ἐγγεγλυμμένον κοῖλον, τὸ λεγόμενον
10 σκαφίδιον. παρὰ τὸ κύπτω, κύφος. ὅθεν καὶ τὴν κεφα-
λὴν τινὲς ἀπὸ τῆς κυφότητος ἐτυμολογοῦσι· τὸ γὰρ
περιφερὲς κυφόν λεγούσιν· ἅφ' οὗ καὶ κύμβιον τὸ
περιφερὲς ποτήριον ἥτοι κυφίδιον· καὶ ἀμφικύπελλον,
τὸ περικυφον ἐκπωμα. Ὁμηρος, Κύμβαχος ἐν μονίῃσι·
— ἐπὶ κεφαλῇ, ἐπὶ τὸ κεκυρτωμένον μέρος.

Κύφελα, τὰ νέφη, οἷον ἐκ κύφου ἀπὸ τοῦ κρύπτειν
τὴν σελήνην. ἢ κυφέλα, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὴν ἔλλην,
ἡγουν τὸν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. ἢ τὰ κούφως
20 ἐλαυνόμενα. καὶ κύφελον, τὸ ποτήριον, ἀπὸ τοῦ κύφον,
ὁ σημαίνει τὸ βαθύ.

Κυφέλη, πλεκτον ἀγγεῖον· (λέγεται δὲ καὶ τὸ κοῖλον
τοῦ ὠτίου, διὰ τὸ κύφον τε καὶ κογχοειδὲς καὶ τοῖς
ἀγγείοις εὐοικεῖν)· καὶ κυφελίτης ῥύπος, ὁ ἐν τῷ ὠτίῳ
Φυόμενος) καὶ σιτηρὰ ἀγγεῖα, καὶ τὰ κενὰ σμῆνη.

Κύν, τὸ κάτω τῆς πείσσης συμπεφυκὸς τῷ δέρματι· πα-
ρὰ τὸ κεκυνῶσθαι καὶ ἀναδίδεσθαι ἢ συνδεδεῖσθαι. κύων
λέγεται ἐπὶ μὲν τοῦ ἀλόγου ζώου, παρὰ τὸ κυνεῖν καὶ
παύειν· ἢ παρὰ τὸ ὀκνῆς, (τὸ γὰρ ζῶον ταχύ ἔστιν)

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ὑπερβιβασμῷ, καὶ ἀναδίδει τοῦ τόνου. ἢ παρὰ τὸ ἐξυ 30
εἶναι τὸ ζῶον, κατὰ μετάρθεσιν τῶν στοιχείων. ἢ παρὰ
τὸ κῖω τὸ κινῶ· κινούνται γὰρ οἱ δασπόται ὑπὸ τῆς
ύλακῆς αὐτοῦ. ἢ παρὰ τὸ κύν τὸ Φιλῶ κυνῶ· ἐξ αὐ-
τοῦ κύων· Φιλοδόκον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ Φιλοτιμῆται
πρὸς τοὺς ἐαυτοῦ δασπότας. τὸ δὲ κύω σημαίνει τρία·
τὸ Φιλῶ, τὸ προσκυνῶ, καὶ τὸ τίκτω. κύων δὲ ἐπὶ τοῦ
Φιλοσόφου, ὁ κυσὶν ὅμοια ποιῶν. ἐπὶ μὲν τοῦ ὑλακτι-
κοῦ ζώου, Ὡς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκῆλαςσι βε-
βῶσα· — ἐπὶ δὲ τῶν ἀναιδῶν, Ἐξαλάκν' ἐνθ' ἐνδε κύ-
νας κηρασιφορήτους· — καὶ ἐπὶ τῶν τετορνευμένων, 40
Χρύσειοι δ' ἐκατέρθε καὶ ἀργύριοι κύνας ἦσαν· — καὶ
ἐπὶ τοῦ ἀστρου, Ὅντε κύν Ὡρίωνος ἐπὶ πηλυσιν καλέον-
ται· — καὶ ἐπὶ τοῦ θαλάσσιου, Δελφίνος τε κύνας
τα· — κύων, παρὰ τὸ συνεχῶς κύειν. κυνός· ὁ κυνῶν,
δύο κυνόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι ἀλλήλους. ὁ μὲν εἰς λέ-
γει, ὅτι τὰ εἰς ὧν βαρύνονται καθάρᾳ διχρόνως παραλη-
γόμενα συνεσταλμένῳ φυλάττει τὸ ὦ ἐπὶ τῆς γενικῆς,
Ἀμφιτρώων Ἀμφιτρώωνος. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, Τὰ δὲ
κοινὰ τῷ γένει διὰ τοῦ ο κλίνεσθαι. ἀπαιτοῦντος οὖν
τοῦ μὲν, τὸ ὦ· τοῦ δὲ, τὸ ο· συνεκῶπη τὸ ἀμφίβολον 50
καὶ ἐγένετο κυνός. ἢ μέντοι κλητικὴ εὐρηται διὰ τοῦ ο
μικροῦ, ὡς ἀπὸ τῆς τοῦ κυνός γενικῆς· Ἐξ αὐτῶν
ἔφυγεν θάνατον κύων.

Κῶσα, κώδια, στρώματα. μεταπέπλαστοι τὸ κῶας εἰς τὸ
κῶος, ὡς τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ὕδος. Ἡσίοδος, Γαῖαν ὕδει
Φύρειν· — τὸ κῶος οὖν τοῦ κῶους, ὡς τὸ τεῖχος τοῦ
τείχους· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, τὰ κῶσα· καὶ ἡ
δοτικὴ, κῶεσσι.

Κῶδεια, ἡ τῆς μήκνης κεφαλὴ, ἢ εἶδος βετάνης· ἀπὸ
τοῦ τοὺς γενομένους αὐτῆς κωματώδεις Φιλεῖν ποιεῖν. 550
κῶμα δὲ ὁ ὕπνος. ὅθεν κῶδιον, ἐφ' οὗ κοιμώμεθα. κῶ-
δεια σημαίνει καὶ τὸ σφαιρίον· καὶ κῶδιξ, ἀπὸ τῆς
ὁμοιότητος τῆς πρὸς τὴν κῶδειαν. κῶδη, ὁ καρπὸς τῆς
μήκνης.

Κῶδιον, Ἰστέον ὅτι τὸ κῶδιον καὶ σῳδιον, εὐλόγως ἔχει
τὸ ι· τὸ δὲ λαγῳδιον, παραλόγως. ἔστι γὰρ στοιὰ
στοιᾶς· καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς
τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ Φωνήεντος ἄρχεται, ἐγένετο ἡ
παραγωγή διὰ τοῦ διον, στοῖδιον, ὡς γραφεῖον, γρα- 10
Φεῖδιον· καὶ κατὰ ἔκτασιν, σῳδιον· καὶ ἔχει τὸ ι. τὸ
δὲ κῶδιον σημαίνει τὸ τῶν προβάτων δέρμα, παρὰ τὸ
ἐπ' αὐτῶν κοιμᾶσθαι. παρὰ τὸ κῶ τὸ κῶιμῶμαι γίνε-
ται ὄνομα ῥηματικόν, κῶς. Νικόχαρις Λημνία, Ἐπλό-
μεν ὦ κόρη ἐπὶ κῶς· — τοῦτο γίνεται κατὰ πλεονα-
σμόν κῶας, ὡς ἀπὸ τοῦ ὡς ὡτός γίνεται ὡας· Κῶας
ἄγειν κριοὺς μεμαῶτας· — κλίνεται κῶατος· καὶ γίνε-
ται διὰ τοῦ ἰδιον ἢ παραγωγῇ, κῶατῖδιον· (ζῆται εἰς
τὸ ἀργυρίδιον) καὶ συγκοπῇ τοῦ ατ, γίνεται κῶιδιον·
καὶ συναϊρέσει, κῶδιον. τὸ δὲ λαγῳδιον, εἴτε ἀπὸ τοῦ 20
λαγῳός λαγῳοῦ γέγονεν, ὥφειλεν εἶναι χωρὶς τοῦ ι·
ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύ-
που ἀπὸ Φωνήεντος ἄρχεται, καὶ διὰ τοῦ ἰδιον γίνεται
ἢ παραγωγῇ. ἀλλ' ἔστιν αἰτεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ λαγῳός λα-
γῳοῦ γέγονεν λαγῳιδιον· καὶ ἔχει τὸ ἰῶτα κατὰ συνεκ-
δρομὴν τοῦ κῶδιον καὶ σῳδιον. συνεξέδραμε τούτοις καὶ
τὸ καλῳδιον.

Κῳθωνες] νῦν ὑβρίζοντες τὴν λέξιν ἔλεγον, ὅτι διὰ μέ-
θην οὕτως ἐκλήθη· κῳθων γὰρ εἶδος ποτηρίου.

Κωκυτός, σημαίνει δύο· τὸν θρήνον, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ
κωκῶ· ὅθεν καὶ κωκύματα, τὰ πένθη τῶν στενα- 30
γμῶν· καὶ Κωκυτός, ὁ κατὰ ἄθην ποταμός, ἀπὸ τοῦ
τὰ ἄχχ' εἰς αὐτὸν χεῖσθαι, χωκχυτός, χωκχυτός· ὁ δὲ

κύτας, Φωνῆς ἐστὶ μίμημα. λέγει δὲ καὶ Ἀλίσβαντα πάλιν τινα εἶναι ποταμὸν, ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καταξηραίνειν, καὶ μὴδὲ λιβάδα ἔχειν.

Κωλὴν, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ κῶλον, ὃ σημαίνει τὸ ὀστοῦν· διὰ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ἀνδρός· στρατηγὸς γὰρ ἦν.

Κῶλα, κυρίως ἐπὶ τῶν μελοποιῶν· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πεζολόγων, κῶλοις μὴ χρωμένων· καὶ ἰσο-

40 κῶλα δὲ λέγουσιν οἱ λογογράφοι.

Κωλιάδος Ἀφροδίτης. Τυρρηνῶν νικήσαντος Ἀθηναίους, ἐλήφθησαν αἰχμαλῶτοι· μία γυνὴ τῶν Τυρρηνῶν ἐφίλησεν ἕνα, καὶ ἔλαβεν αὐτόν· καὶ Φυγάν, ἔκτισεν ἱερὸν Ἀφροδίτης κωλιάδος· ἀπὸ τοῦ λυθῆναι τὰ κῶλα. ἢ ἄλλου θύοντος ἤρπασε τὸ ὄρνεν τὸ κῶλον, καὶ ἐκείσε ἀπέθετο. ἐστὶ δὲ καὶ ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς· ἐξ οὗ τὸ, Κωλιάδος γενετυλίδος, Ἀριστοφάνης.

* Κωλύω, τὸ ἐμποδίζομαι, οἶονεῖ τὰ κῶλα λύω.

Κωμάζειν, τὸ ποιῶς ὀρχεῖσθαι· ἐξ οὗ καὶ κῶμος· εἶδος ὀρχήσεως· οἱ δὲ, μέλους. κῶμος ἐστὶ μεθυστικὸς αὐλὸς ἐγχρονίζων οἶνοις, καὶ κυμβάλοις καὶ αὐλοῖς καταθέλων τοὺς δαιτυμόνας. κωμάζειν δὲ κυρίως, τὸ ἐπὶ τὸ κοιμάσθαι βαδίζειν. ἐκ τοῦ κῶμος, κωμάζω· κῶμος γὰρ ὁ κωρὸς ὁ ἀπὸ τῶν δειπνῶν πρὸς ὕπνον καλῶν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμάμαι· οὐ ὁ μέλλων, πᾶσιν ὅθεν καὶ κῶμη τὸ χωρίον, ἢ κοιμητήριον καὶ ἀνάπαυσις ζῶντων τε καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ἀγρῶν.

551 Κῶμος, παρὰ τὸ αὐτὸ ῥῆμα· ἐμφαίνει γὰρ τὸν ἀπὸ δειπνου καὶ μέθης ἐπὶ τὸ κοιμηθῆναι βαδίζειν κωρὸν· καὶ τὸ κωμάζειν τοὺς ἐρωήτας πρὸς τὰς ἐρωμένας· οἱ ἐπὶ τὸ συγκοιμάσθαι βαδίζουσι.

Κῶμα, ὁ ὕπνος, ἢ ληθώδης καταφορά· ἀπὸ τοῦ κοιμῶ κοιμήσω, γίνεται κοιμήμα· συγκοπή, κοῖμα· καὶ τροπή τῆς οἱ εἰς ω, κῶμα· ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμάμαι· τοὺς γὰρ τόπους οἱ παλαιοὶ κῶμους· ἐκάλουν· καὶ κῶμαι, ἐν αἷς ἐμελλον κοιμάσθαι. λέγεται καὶ κῶμη τὸ χωρίον, ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ χῶμη καὶ κῶμη, ἢ χωρητική.

Κωμῳδία, ζήτησις εἰς τὸ τραγῳδία.

Κάνειον] Καὶ τε σὺ κωνεῖον βλαβόεν· τεκμαίρεο πῶμα Κεινόποτον, Νίκανδρος. ἔνθα τὸ κῶνειον παραπλησίον ἐστὶ τῷ καυλῷ τῆς λαπάθης· τὰ δὲ φύλλα, σελίνω ἀγρίῳ. λέγεται δὲ καὶ ὑπόπικρος· καλεῖται δὲ καὶ ἐφῆμερον, διὰ τὴν οξύτητα τῆς ἀναμρέσεως. κῶνειον δὲ αὐτὸ καλοῦσι διὰ τὸν γινόμενον εἰλιγμὸν καὶ σκότον τοῖς πίνουσι· τὸ γὰρ στρέψαι κωνῆσαι ἔλεγον οἱ παλαιοί· ἢ παρὰ τὸ κῶνειν καὶ κόπτειν· ἢ παρὰ τὸ κοιμήμα.

Κωνῆσαι, κυρίως τὸ κέραμον πιστῶσαι· κωνᾶν γὰρ τὸ στρέφειν. καὶ τοὺς βεβήκας κῶνους λέγουσι· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς τὸ περιμενεῖν κωνῆσαι λέγει.

Κῶνος, ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνος, κατὰ συναλοιφήν· ὃ μετὰ τοῦ

ἰ γράφεται. Ἀριστοφάνης Βατράχοις, Κῶνον κεράννυ γλυκύτατον· — ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνον. Ὄρος ὁ Μιλήσιος.

Κῶος, σὺν τῷ ἰ γράφεται· ἐπειδὴ εὐρηται κατὰ διαστάσιν. Καλλίμαχος, Τῷ ἱκελὸν τὸ γράμμα τὸ Κῶιον· — ἢ ὅτι τὰ εἰς ος κτητικὰ τῷ ἰ θέλει παραλήγεσθαι· χωρὶς τοῦ θηλικός, ὁ τοῦ θήλεος· Λιβυκός, ὁ τῆς Λιβύης· αἰλικός, ὁ τῆς θαλάσσης. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, Ἡροδότιος, Θηβαϊκός, πατρώϊος· οὕτως οὖν καὶ Κῶος.

Κῶπη, ἢ τῶν ἐρετῶν· παρὰ τὸ κόπτειν τὸ ὕδωρ. λέγεται καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἢ κόπτειν δυνάμεθα. κόπτω κοπή· ἀναβιβασμῶ καὶ τροπῇ, κῶπη. ἐκ τοῦ κόπτω, κόπη· τῆς θέσει μακρᾶς, γενομένης φύσει, ὡς ἀπὸ τοῦ κοῖω κωλύω. καὶ κωπήντα ξίφη, μελάνδετα, σι- 40 θερόντα· ἢ μέλανας λαβὰς ἔχοντα· ἐστὶ γὰρ ἡ λαβὴ δερμὸς τις τοῦ ξίφους.

Κῶνος] κῶνος ἐστὶ τὸ στροβιλοειδές, τὸ ἀπὸ πλατείας βάσεως εἰς ὀξύ λήγων.

Κωρύκιον, εἴρηται εἰς τὸ Πλειστοῖδ. ἐνταῦθα δὲ Κωρύκιον ἐστὶ τόπος Λυκίας, ἐν ᾧ διάφορος κρόκος γίνεται· οἶον, τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν ὅσον πηχυῖον ὑπερθεῖν Χροῖ· κωρύκιον ἱκελὸν κρόκα ἐξεφαάνθη Καυλοῖσι διδύμοισι μετῆγον· — ὅτι φησὶν ἡ γῆ ἀνέδωκε βοτάνας ἐκ τοῦ 50 ἰχῶρος τοῦ Προμηθέως ἥπατος, ὃν ἀφῆκεν ὁ αἰετὸς ἐσθλῶν αὐτοῦ τὸ ἥπαρ ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει. καὶ Ὀκπιανός ἐν τρίτῳ Ἀλγευτικῶν, Πανὶ δὲ Κωρύκιῳ βυθίῳ παρακάτθεο τέχνην Παιδί τεψῶ.

Κωρύκιον σπήλαιον ἐν Σικελίᾳ ἀκρωτήριον.

Κωτίλλων, πανούργως κολακεύων καὶ λέγων, ἀπὸ τινος ὀρνέου χελιδὼν καλουμένου· ἀφ' οὗ καὶ οἱ κοῖα λαλοῦντες καὶ κολακεύοντες κωτίλλοι λέγονται.

Κωφός, παρὰ τὸ κεκοφθῆναι καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ὅπα ἐν 552 τῷ ἀκούειν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλάλου τὸ αὐτό. ἢ παρὰ τὸ ἐγκεκοφθῆναι τὴν ὅπα, κεκοπὸς τις ὦν, ὁ μήτε φθεγγόμενος, μήτε ἀκούων. τὸ ἐτυμον τῆς λέξεως ἀρμυζεῖ ἀμφω. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις Ἡροδότου.

ὅτι δὲ κωφός καὶ ὁ μὴ φθεγγόμενος, μαρτυρεῖται. ὁ αὐτὸς λέγεται ἐκ παραλήλου εἶναι τὸ, Καὶ κωφοῦ ἐν- 10 ἰσμι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω· — δύναται διαφέρειν. καὶ κωφὸν μὲν, τὸν κενὸν ὀπός, ὁ παντελῶς κενόπός· οὐ λαλέοντος δὲ, τὸν δυνάμενον λαλεῖν, οὐ λαλοῦντα δέ.

Κοπτός, πόλις Αἰγύπτου, εἰς ἣν Φασὶ τὴν Ἰσιν ἀφικομένην, τὸν Ὀσίριον τὸν υἱὸν ἀναζητεῖν· μαρτυροῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην τὴν αὐτῆς ἐκκόψαι· παρ' ὃ καὶ Κοπτός ὠνόμασται ἡ πόλις. εἰδείκνυτο δὲ καὶ ὁ πλίκας τοῖς ἐπίδημοῦσιν αὐτοῖσι, ἀπιστόν τι τριχῶν κλήθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς εἰκάσαι.

Κλητῆρες] ἄνδρες ἦσαν δι' ὧν τὰς δίκας προκαλοῦνται οἱ 20 δικάζομενοι· καὶ κλητεύσει·, τὸ μαρτυρήσεις· ἔδει γὰρ παρῆναι τινὰς ὥσπερ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως· ἵνα μὴ ἀπρόσκλητοι αἱ δίκαι εἰς τὰ δικαστήρια εἰσάγωνται, μὴδὲ ἐκλείπη τὴν δίκην ὁ κατηγορούμενος.

Λ.

552 Λάμβδα τὸ στοιχεῖον, οἶονεῖ λάβη τί ὄν· παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέτροις, καὶ ἀσθενὲς εἶναι πρὸς τὸ μῆκνεν τὰς συλλαβάς.

30 Λάας, σημαίνει δύο, τὸ κύριον ὄνομα, καὶ τὸ προσηγορικόν, τούτεστι τὸν λίστον· διαφέρει δὲ κατὰ δύο τρόπους, κατὰ χρόνον καὶ κατὰ κλίσιν. πῶς οὖν; τὸ μὲν κύριον Λάας, μακρὸν ἔχει τὸ α· τὸ δὲ προσηγορικόν,

βραχύ. καὶ τὸ μὲν κύριον, ἰσοσυλλαβὸς κλίνεται· ἀποβολὴ γὰρ τοῦ σ ποιεῖ τὴν γενικήν· οἶον, ὁ Λάας τοῦ Λάα· τὸ δὲ προσηγορικόν, περιττοσυλλαβὸς· οἶον, Λάας. καὶ ἐπεὶ τὸ κύριον μακροκατάληκτον καὶ δισύλλαβον ἐστὶ καὶ πάντα φυλάττει τὰ τοῦ κανόνος, ὥσπερ τὸ Λάας, διατὶ οὐκ ἐκλήθη διὰ τὸ ντ; ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ συνηρημένα τὴν τῶν ἐντελῶν 40

Φυλάττει κλίσιν· καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ λάας τοῦ προσηγο-
ρικοῦ γίνεται τὸ κύριον· καὶ γὰρ ἐκεῖνος λιθογλύφος
ἦν· διὰ τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ προσηγορικοῦ κέλι-
ται τὸ κύριον. ἐκ γοῦν τῆς λάας γενικῆς γίνεται εὐ-
θεῖα ἑτέρα, λάαος· καὶ κλίνεται λαάου, ὡς περ Καπ-
πάδοξ Καππάδοκος, ὁ Καππάδοκος τοῦ Καππαδόκου·
τὸ γὰρ Καππαδόκης, μεταπλασμός· καὶ ὁ Θεολόγος,
τοὺς ἐμους Καππαδόκας Φησί. καὶ ὡς περ Μενέλαος
Μενέλας, καὶ Πτερέλαος Πτερέλας, οὕτως ἀπὸ τῆς
50 λάας εὐθείας γίνεται λάας κράσει τοῦ αὐτοῦ εἰς α
μα-
κρόν· καὶ κλίνεται λαού. καὶ ἐπεὶ τὴν κλίσιν τοῦ ἐντε-
λούς ἐφύλαξε; διατί καὶ μὴ τὴν κατάληξιν αὐτοῦ;
ἐπειδὴ τὸ ὄνομα Δωρικόν ἐστιν· οἱ δὲ Δωριεῖς εἰς α
περατοῦσι τὴν γενικὴν, τοῦ Παπία καὶ τοῦ Ἑρμεία.
καὶ πάλιν ἐκ τῆς λάας τρισυλλαβίου γενικῆς γίνεται
τρίτῃ κράσει τῶν δύο αα εἰς α μακρόν, λαός· καὶ
555 Ὅμηρος Ἰλιάδος μ', Λᾶος ὑπὸ βίπης: — τούτεστιν,
ὑπὸ τῆς τοῦ λίθου Φορᾶς. αὕτη πάλιν ἡ λαός γενικὴ
μετάγεται εἰς εὐθεῖαν· καὶ κερυμένη, γίνεται Λᾶς,
καὶ κλίνεται Λᾶ· σημαίνει δὲ τοῦτο καὶ ποταμὸν, καὶ
πόλιν, καὶ λίθον.

* Λάβευ, ἀντὶ τοῦ λάβου, δέχου· ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν.
Λαός, οἱ ὄχλοι. λαῖς κατὰ διαλεκτὸν οἱ λίθοι λέγονται.
ζῆτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Λεξικῷ τῆς α' Ἰλιάδος· Προ-
μῆδεως παῖς Δευκαλίων γινόμενος: —

10 Λαός, ὄνομα ἄρσενικόν, εἶδους παραγώγου ῥηματικόν·
εἶδους τῶν ὑποπεπτακώτων τῷ ὀνόματι περιληπτικόν.
γίνεται παρὰ τὸ λαλῶ, λαλός καὶ λαός. ἡ παρὰ τὸ
λάας, ὃ σημαίνει λίθον, ἡ γενικὴ, λάαος· καὶ κράσει,
λαός· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ ὀξύνε-
ται. διατί; αἱ γὰρ γενικαὶ μεταγόμεναι εἰς εὐθεῖαν,
πολλὰκις ἀμειβούσι τοὺς τόνους· ὅλον, ὅς τις υἱός; υἱός
υἱοῦ. οὕτως οὖν καὶ λάας λάαος λαός λαός. καὶ ἄλλως.
τὰ εἰς ος λήγοντα καθαρὰ μονογενῆ μακρῶ παραληγό-
μενα προπερισκᾶται· ὅσα δὲ μὴ κύρια, μὴδὲ ἔχοντα
οὐδέτερου παρασχηματισμόν, ὀξύνεται· ὅλον λαός, κριός·
20 τὸ δὲ πρῶτος καὶ Χῖος οὐκ εἰσὶ προσηγορικά. τὸ δὲ λάας
τὸ προσηγορικόν, καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον, συστέλλει
τὸ α· σσημειώται γὰρ τὸ μέγας λάας. τὰ δὲ κύρια
ισοσυλλαβῶς κλίνεται, καὶ ἔχει τὸ α μακρόν· ὅλον, ὁ
Μέγας τοῦ Μέγα. ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ. τὸ δὲ λάας τὸ
προσηγορικόν, καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον, διὰ καθαροῦ
τοῦ ος κλίνεται· ἐναλλαζάντα γὰρ κατὰ τὸν τόνον,
ἐνῆλλαξαν καὶ κατὰ τὴν κλίσιν· ὅλον, ὁ λάας τοῦ
λάαος, ὁ μέγας τοῦ μέγας· ἡ γὰρ μεγάλου γενικὴ
ἑτερόκλητος ἐστίν, ὡς ἀπὸ τῆς μεγάλος εὐθείας. ἐξέ-
λειψε δὲ πάλιν ἡ μέγας εὐθεῖα· ἐπειδὴ γὰρ τὰ διὰ
30 τοῦ αλος ὑπὲρ δύο συλλαβῶς ὀξύνεται, ὡς τὸ οὐφαλός,
Ἰταλός· ἡ προπαροξύνεται, ὡς τὸ κεκρύφαλος, Ἀττα-
λος· τὸ μέγας μόνον παροξυνόμενον, διὰ τὸ ἀχρα-
κτῆριστον τοῦ τόνου ἐξέλειψεν. ὅτι δὲ παροξύνεται τὸ
μεγάλος, δείκνυται ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν·
οἱ μεγάλοι γὰρ Φαμέν. διὰ τοῦτο κλίνεται ἑτεροκλίτως·
ὅλον, ὁ μέγας τοῦ μεγάλου. τὸ μέντοι μέγας τὸ ἐπίθε-
τον συστέλλει τὸ α, ὡς ἔχει καὶ τὸ οὐδέτερον τὸ μέγα.
καὶ τὰ εἰς ε λήγοντα μετὰ διχρόνου, ἀποβολῇ τοῦ ε
40 τὸ οὐδέτερον ποιοῦντα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρο-
νον, τὸ δὲ λάας τὸ προσηγορικόν ἔχει ὁμοίως βραχυ-
τὸ α, δι' αἰτίαν τοιαύτην. τὰ εἰς ας καθαρὰ ὀνόματα
δισύλλαβα ἄρσενικα οὐδέποτε εἰσὶ προσηγορικά· ἄλλ'
ἢ κύρια, ὡς τὸ Θάας, Δρύας· ἢ ἐθνικά, ὡς τὸ Ἰας
Ἰαντος· (Ἰαντες γὰρ λέγονται οἱ κατοικοῦντες τὴν
Βοιωτίαν) ἢ ἐπίθετα, ὡς τὸ εὐας εὐαγτος· ἐστὶ δὲ

ἐπίθετον τοῦ Διονύσου. ἐπειδὴ οὖν τὸ λάας προσηγορι-
κόν ἐστίν, ὡς διήλλαξε περὶ τὸ σημαίνον, διήλλαξε
καὶ περὶ τὸν χρόνον. τὸ δὲ λαός, μακρόν ἔχει τὸ α· ἡ
ὅτι ἀπὸ κράσεως, ἡ ὅτι κράσει· ἡ τὰ εἰς ος ὀξύτονα 50
ἄρσενικα δισύλλαβα καθαρὰ διχρόνως παραληγόμενα,
ἐκτείνει αὐτὰ, ὅλον ναός, λαός, κριός, ἰός, βιός. ἐνθεν
καὶ ὁμαδος εἴρηται τὸ πληθός, ὅλον ὁμαυδός τις ὦν.
ἄλλοι δὲ παρὰ τοὺς λίθους·

Λάβρος, ὁ ἀδηφάγος. ἐκ τοῦ βορά (ὃ σημαίνει τὴν τρο-
φήν) καὶ τοῦ λα ἐπιτατικῷ μορίου. ἐστὶ δὲ καὶ ἀπὸ
τοῦ βορέας, ὃ σημαίνει τὸν ἄνεμον, ὡς τὸ, Λάβρος
ἐπαιγίζων: — σφοδρὸς ἐπικαταπνέων. ἡ παρὰ τὸ λα 554
καὶ τὸ βῶ τὸ βαλῶ.

Λάβραξ· ἐκ τοῦ βορά γίνεται λάβρος· καὶ συγκοπῇ, λά-
βρος· καὶ λάβραξ παρὰνυμον, ὡς λίθος λίθαξ. ἐστὶν
οὖν παρὰ τὸ λάβρος ἐσθλὴν· ἀδηφάγον γὰρ ἐστὶ τὸ
ζῶον, ὡς ἱστορεῖ Ὀπκιανός ἐν τοῖς Ἀλιευτικαῖς.

* Λαβρόσσυτος, ὁρμικός· ἀπὸ τοῦ σέω καὶ λάβρος.

Λαβραγόρην, προπετὴ ἐν τῷ λέγειν, ὅλον λάβρον καὶ
θρασύν.

Λαβή, ἀφορμή, μέμψις.

Λαγαρόν, ὡς λαγαρόν· ἐκκεκένωται γὰρ αὐτοῦ τὸ πάχος
εἰς πλάτος· καὶ λιανθὲν, ἀσθενέστερον γίνεται· παρὰ
τὸ πλήγω.

Λαγγών, ὁ εὐθείας λιανθάνων τοῦ ἀγῶνος καὶ φόβου.

Λαγαρία, πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Λαγάριδος τινὸς νομέως.

Λάγυνος, ἡ πάνυ δεκτικὴ· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ
τὸ γῶ τὸ χωρῶ.

Λαγνεία, λαγυνεία τις οὔσα· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ 20
τὴν γυναικᾶ.

Λαγώς, παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ὡς ὠτός Δωρι-
κῶς γίνεται, ὁ μεγάλα ὠτα ἔχων· ἡ παρὰ τὸ λαεῖν,
ὃ ἐστὶ βλέπειν· λέγεται γὰρ μὴ μύειν κοιμώμενος. ἐκ
τοῦ λαγῶς, γίνεται λαγῶς τὸ ἐπίθετον· καὶ λαγῶα
κρέα.

* Λαγῶδιον, μικρὸς λαγῶς, ὑποκοριστικῶς.

Λαβύρινθος, ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ ἐστὶν ὄρος, ἐν ᾧ ἐστὶ
σπῆλαιον ἀντρώδες, δυσκόλον περὶ τὴν κάθοδον, καὶ
δυσχερὲς περὶ τὴν ἀνοδὸν· ἐν ᾧ λέγεται ὁ Μινώταυρος
ἐμβληθῆναι. ἐπεὶ οὖν δυσχερὲς τὸ ἐκβῆναι τὰ; Λαβυ- 30
ρίνθους, λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀφύκτων λόγων, οὐς
οὐδεὶς δύναται ἐκφυγεῖν.

Λαδρέοντι· παρὰ τὸ λα καὶ τὸ βῶ, λαρέοντι, μεγάλως
ρέοντι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ.

Λαερτιάδης, πατρωνυμικόν ἐκ τοῦ Λαέρτιος. τὰ γὰρ εἰς
ος ὀνόματα, εἰ μὲν καθαρὰ, διὰ τοῦ ἀδης ποιοῦσι τὸ
πατρωνυμικόν· ὅλον, Νηληϊός, Νηληϊάδης· Θυέστιας,
Θυεστιάδης· εἰ δὲ μὴ καθαρὰ, διὰ τοῦ ἰδης, Κρόνος,
Κρονιάδης· Λαγός, Λαγιάδης· Ἰστέον ὅτι οὐ ποιοῦσιν 40
ἀπὸ προσηγορικοῦ πατρωνυμικά· τὰ γὰρ προσηγορικά
κοινὰ εἰσι καὶ κατὰ πολλῶν λέγονται. εἰ οὖν ἀνδρωπὸς
ἀνδρωπίδης εἴπωμεν, ἐθελώσαμεν τινὰ ἐκ πολλῶν γε-
γενῆσθαι· ὅπερ ἐστὶν ἀτοπον· μόνον δὲ λέγουσι γεγε-
νησθαι τὸν Πᾶνα ἐκ πολλῶν· ὅθεν καὶ αὐτὴν εἰληψε
τὴν ὀνομασίαν.

Λαέρτιος· ὡς περ δὲ λέγεται Βούτιρις, οὕτω καὶ Λαέρτις
Λαέρτιος· παρὰ τὸ δύνασθαι· λάας ἀεργάζειν, ἤγουν
κουφίζειν λίθους.

Λαίγγες· παρὰ τὴν λαός γενικὴν γίνεται λαίξ· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ γ, λαίγγ· κλίνεται λαίγγος· ὡς περ 50
καὶ παρὰ τὸ ψήφος γίνεται ψήφιξ, καὶ ψάφιξ, καὶ
ψάφιγξ.

Λάζετο· — λάζετο δ' ἔγχος: — ἐκράτει. ἐκ τοῦ λήβω

τὸ λαμβάνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαβον· ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα λαβάζω· καὶ συγκοπῇ, λάζω· λάζομαι, ἐλαζόμην, ἐλάζου, ἐλάζετο· καὶ συναρχομένως, λάζετο.

555 Λάβιος, κρήνη περὶ τὴν Οἴτην· ἥτις οὕτως ἀνόμασται, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα πίνοντα ἐξ αὐτῆς, ἐπιλαθέσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν.

Λαδικήδης, παρὰ τὸ κήδω (ὅθεν κήδομαι τὸ λυποῦμαι) μετὰ τοῦ λήθω γίνεται, ὁ ἄλυπος. ὀξύνεται δὲ, ὅτι παρὰ ῥῆμα ἐστὶ βαρύτερον τὸ λήθω, κήδω. εἰ γὰρ ἦν παρὰ τὸ κῆδος, ἐβαρύνετο αὐτὸς, ὡς παρὰ τὸ μήκος εὐμήκης. — λαδιυρδέα μαζόν· τὸν λήθην ἐμπριούντα τοῖς κασι τῶν κακῶν πάντων. Ἰλιάδος χ'.

10 Λάκκος] ἀπὸ τοῦ λακίζω λακίσω, (ὁ σημαίνει τὸ διακόπτω) ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλακον· καὶ ἐξ αὐτοῦ λακκος πλεονασμῷ ἐτέρου κ. ἢ παρὰ τὸ λυχαίνω.

Λακαίρια, ὄνομα πόλεως· παρὰ τὸ λα καὶ τὸ βέειν, οἰνοεὶ ἢ μεγάλως ἐπιβρέομένη.

* Λαικάστρια, ἢ πόρνη· ἀπὸ τοῦ λαικάζειν, τὸ ἐξαπατᾶν τοὺς προσιόντας.

Λακίνιον, ὄρος Κρότωνος· ἀπὸ ἥρωος Λακινίου ἀνόμασται. Λακινία πόλις, ἀπὸ τοῦ Λακίνος· ὅθεν καὶ τὸ νι ι.

Λάκτιν, σημαίνει ἡ λέξις σκυτάλην, τορύνην. Καλῶμαχος, Αὐδῖς ἀπαιτίζουσιν ἔκων εὐεργέα λάκτιν.

20 Λαμπρός, παρὰ τὸ λαμπω· τοῦτο παρὰ τὸ λαν καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω· γίνεται λάνφω· καὶ τροπῇ, λαμπω. ἐτυμολογεῖται δὲ λαμπρός, παρὰ τὸ λύειν τὴν πῆρσιν.

Λακεδαίμων ἀνὴρ, ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ ἡ Λακεδαίμων πόλις, λαχεδαίμων τις οὐσα· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ θεοὶ πρῶτοι ἔλαχον καὶ ἐκληρώσαντο τὰς πόλεις.

Λακέρυζα κορώνη, Ἡσίοδος. ἐκ τοῦ κρῶ κρύζω ὄνομα κρύζα· πλεονασμῷ τοῦ ε, κέρυζα· καὶ μετὰ τοῦ λα ἐπιτατικῷ μορίου, λακέρυζα, ἢ μεγάλως κρίζουσα· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα λακέρυζω. τοῦ λακεῖν ἢ λέξις κεκοιῆται ἀπὸ τοῦ ἥχου.

30 Λαλῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, λαλῶ· ἃ γὰρ τις θέλει, ταῦτα καὶ λαλεῖ. τὸ δὲ λῶ, σημαίνει τὸ ἀπολαύω· ἐξ οὗ καὶ λαρυγέ. ἐστὶ παράγωγος τοῦ λῶ, λάσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, λάσκω. ὅθεν Εὐριπίδης, Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους Φίλους.

Λακίδες, ἐπισχίσματα ἱματίου· παρὰ τὸ λακεῖν καὶ ψοφεῖν ἥρεμα ἐν τῷ σχίζεσθαι.

40 * Λακκοκαταπύγων, ὁ πόρνος, ἀπὸ τοῦ λάκκος καὶ πυγῇ ὁ πρωκτός.

Λαλία, παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ. ὀξύνεται· τὰ σημαίνοντα ἄθροισιν, ἢ περιεκτικῶς τινῶν προσηγορικῶν, ὀξύνεται· οἶον, ἀχυρμία, πυρκαϊά.

Λάλαξ, ἀπὸ τοῦ λαλαγῇ τοῦ σημαίνοντος τὸν θόρυβον.

Λάλας] ἐκ τοῦ λαλῶ γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα λάλη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, λάλλη. λάλλαι δὲ εἰσιν αἱ ψῆφοι αἱ παραθαλάσσιαι, αἱ ὑπὸ τῶν κυμάτων κινούμεναι καὶ ψόφον τινα ἀποτελοῦσαι.

50 Λάμια, θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν, λαμία, λαμία. Λαμία, πόλις· οἱ μὲν, ἀπὸ Λαμίον τοῦ Ἡρακλέους ὀνομάζουσιν· οἱ δὲ, ἀπὸ γυναικὸς Λαμίας, ἥτις ἐβασίλευσε Τραχινίων. καὶ προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὰ χάσματα.

Λάμυρος, ὁ λάλος, ὁ στωμύλος· καὶ λαμυρία, ἡ στωμυλία, ἢ ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία· καὶ λαμυρόν, τὸ πολὺ καὶ ἄθρουν· καὶ λαμυρήν, τὴν θάλασσαν, οἷον πολεήν.

556 Λαμπεῖω] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὖχω γίνεται εὐχέτης, καὶ

βάλλω βελέτης καὶ ἐνατηβελέτης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ λαμπω, λαμπετής· καὶ ἐκ τούτου λαμπεῖω. ἐστὶ δὲ δευτέρως συζυγίας τῶν περισπωμένων· καὶ οἱ ποιηταὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας ἔθος ἔχουσι πλεονάζειν τὸ ο· καὶ γίνεται λαυπετόν· ἢ μετοχή, λαυπετόν λαυπετόντος λαμπετόντι.

Λαμψακος] — ὅτι τοῖς Λαμψακηνοῖς χρητὴς ἐδόθη, ὅπου αὐτοῖς λάμψη, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι. ἀστραπῆς οὖν γενομένης, εἶδον τὸν τόπον, καὶ ἐκτίσαν τὴν πόλιν, Λαμψακον ταύτην προσαγορεύσαντες· καὶ τοὺς πολεμοῦντας αὐτοῖς βαρβάρους λόχον ποιήσαντας, διατῆς ἀστραπῆς ἰδόντες, κατέκαυσαν.

Λάξ] ἀπὸ τοῦ λήγω ῥήματος, ὁ μέλλων, λήξω· λήξ καὶ λάξ, τὸ τῷ λήγοντι μέρει τοῦ ποδός (τοῦτέστι τῷ ἄκρῳ) πλῆττειν. καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος κ', Λάξ ποδὶ κινήσας· — εὐτόνως τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ τοῦ ποδός, τοῦ κοίλου μέρους ἀψάμενος τοῦ Διομήδους ποδός, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἐπιφερομένων, — ὥτρυνέ τε νείκεσέ τ' αὐτὴν· αὐτὸς δὲ Νέστωρ δηλονότι.

Λάξις, ὁ ἐστὶν οἰκοδομημὴ αἵμασις· οἱ δὲ Ἀττικοί, λίθους ἐκλέγοντες, ἀνωκοδόμου.

Λαοδίκη, ὄνομα κύριον· ἐκ τοῦ λαός καὶ τοῦ δίκη. τὰ δὲ εἰς ος ἐκταχῶς συντίθενται. ζῆται εἰς τὸ θ.

Λαομεδοντιάδης] εἶδους τῶν παραγῶγων πατρωνυμικοῦ. τὸ τι; ἢ πᾶσα γενικὴ εἰς ος διὰ τοῦ ἰδης ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν· Λαομεδόντος, Λαομεδοντιάδης· καὶ ὥστερ Τελαμών Τελαμώνος Τελαμωνιάδης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Τελαμωνιάδης· οὕτω καὶ Λαομέδων Λαομεδόντος 30 Λαομεδοντιάδης. ἢ κλητικῇ, ὡ Λαομέδων.

Λαοσσός τὸν Ἀμφιάραον τὸν διὰ μαντικῇν σώζοντα τοὺς ἀνθρώπους. ἢ λαοσσός ἢ Ἀθηνᾶ, κατὰ σώζει καὶ παρορμα τοὺς λαούς.

Λαπαθός, ἡ κενωτικὴ τῆς γαστρὸς βοτάνη· παρὰ τὸ λειαίνειν τὰ πᾶθη· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν καὶ τὸ πάθος, ἢ ἀπελαύνουσα τὸ πάθος. ἢ ἀπὸ τοῦ λαπάσσειν· ἐστὶ γὰρ τὸ λαχάνον εὐτερον εἰς γαστέρα· ἀπαλύνει γὰρ. οἱ δὲ Ἀττικοὶ λάπαθον λέγουσι τὰ ὀρύγματα τῶν θηρίων, ὅτι λανθάνει τοὺς θωροῦντας· οἷτινες, μὴ 40 εἰδότες, ἔρχονται εἰς τὸ παθεῖν τι. καὶ ὑπολαπάξας, τὸ ὑποκυνώσας ὁμοίως.

Λαξευτήριον, παρὰ τὸ λάας (ὁ σημαίνει τὸν λίθον) καὶ τὸ ξύν, τὸ τους λίθους ξύνον. ἢ ξέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ μετὰ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, λαξεύω τὸ πάνυ ξέω· ὅθεν καὶ λαξευτήριον.

Λαπάρα, γίνεται ἐκ τοῦ λαπάζω, ὁ σημαίνει τὸ κενῶ· ὅθεν καὶ τὸ ἐξαλαπάξας· καὶ λαπάξαι, τὸ κενῶσαι· παρὰ τὸ λάπαθον τὴν βοτάνην, κενωτικὴν οὖσαν γαστρός· ὅθεν καὶ λάφυρα, ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς πόλεως. καὶ, Λάπτοντες γλώσσας· — οἷον κενῶντες καὶ ἐξαντλοῦντες, Ἰλιάδος π'· καὶ οἶον ταῖς γλώσσας προσκειμένοι τῷ ὕδατι· τί δὲ ἐστὶ λαπάρα; ὁ κενός τῶν ὀστέων τόπος, ὁ ὑποκάτω τῶν πλευρῶν κείμενος.

Λαπιδόρχας, ὁ μεγάλους ὄρχεις ἔχων.

Λαπίζειν, ἀλαζονεύεσθαι.

Λάρναξ, κυρίως ἢ διὰ λάρν (ὁ ἐστὶ λίθον) κατασκευασθεῖσα θήκη· ἢ παρὰ τὸ λάρν νάσσεσθαι τὸν ἐκτιθέμενον.

Λαρίσσα πόλις, ἀπὸ Λαρίσσης τινὸς κληθεῖσα.

Λάρρος τὸ ὄρυεν, τὸ ἀπολαυστικὸν ἔχον τὸν νοῦν, — λάρω ὄρυνθι ἑοικώς.

Λαρόν, τὸ ἡδὺ πόμα. παρὰ τὸ ἰλαρόν, ἰλαρόν· ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, τὸ κατὰ γένειν ἢ κατ' ὄψιν θελητόν. ἢ παρὰ τὸ λάρν γέγονε. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπάλου·

- Ἡσίοδος, Βαίνου λαροῖς ποσύν: — ἐκ τούτου τὸ λαρι-
 10 νός. ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μετὰ τοῦ ῥινός.
 Λάρυγξ] παρὰ τὸ λαρύσσω λαρύξω, λάρυγξ· τὸ δὲ λα-
 ρύσσω, παρὰ τὸ λῶ τὸ ἀπολαύω· ἐξ οὗ καὶ τὸ λείω·
 διὰ γὰρ τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ Φάρυγγος τὴν ἀπόλαυσιν
 ἔχομεν τῶν τροφῶν· ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ· καὶ γὰρ
 τρεῖς πόροι εἰσὶ τοῦ τρηχέλου, λάρυγξ, Φάρυγξ, καὶ
 ὁ νωτιαῖος μυελός. λάρυγξ μὲν, δι' οὗ λαλοῦμεν καὶ
 ἀναπνέομεν· Φάρυγξ δὲ, δι' οὗ ἐσθίομεν καὶ πίνομεν·
 ὁ δὲ νωτιαῖος μυελός, δι' οὗτινος τὰ νεῦρα ἐκφύονται.
 Λαρυγγίζειν, εἰς τὸ λαχανίζειν.
 20 Λάσιος, ὁ δασύς. ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, καὶ τοῦ σεῦ τοῦ
 ὁρμῶ· ὁρμῶς γὰρ ὁρμῶνται δι' αὐτοῦ τὰ νοήματα· ἢ
 γὰρ θερμὴ αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν· νῦν δὲ
 περὶ τοῦ θερμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς Φησίην. ἀφ' ὧν
 λέγεται, Στήθεσι λαίοισιν: — τούτεστι θερμοῖς· ἢ
 γὰρ θερμὴ ἐν τοῖς δασέσι καὶ συνοτεῖς τόποις· ὑπο-
 γὰρ τὰ στέρνα καίται ἡ καρδία, ἐν ᾗ ἐστὶ τὸ πυρῶδες
 ἢ ξηρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς. λάσιοι
 οὖν, πολυτριχεῖς ἢ συνοτεῖς.
 Λάσανον, ἐφ' οὗ οἱ δασεῖς τόποι οἰζοῦσιν, ὡς, — λαισιήϊα
 30 τε πτερόεντα: — λάσσα δὲ, τὰ περὶ τὸν Φόρτον.
 Λάσταυρος, παρὰ τὸ λάσ· οἶδαμεν γὰρ τί σημαίνει παρὰ
 τοῖς Ἀττικοῖς.
 Λάταυρος, τὸ ἱμάτιον· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ λωπία τῷ δέρματι.
 Λάτρις, ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων· λάτρον γὰρ ὁ μισθός· ἢ
 παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖ-
 σθαι· ἐστὶ δὲ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν.
 * Λατύπος, ὁ λατόμος, ἀπὸ τοῦ λάς καὶ τυπός.
 40 Λατρεία, ἐκ τοῦ λατρεύω· τούτο, ἐκ τοῦ λάτρις, ὁ σημαί-
 νει τὸν μισθὸν δοῦλον· τούτο, ἐκ τοῦ λάτρον, ὁ ση-
 μαίνει μισθόν· τούτο, ἐκ τοῦ τηρῶ τὸ βλέπω καὶ τοῦ
 λα ἐπιτατικοῦ, λατήριον· καὶ συγκοπῇ, λάτρον, πρὸς
 ὁ ἀποβλέπει ὁ μισθωτός.
 Λαῦρα, ἢ πλατεῖα ῥύμη· οἶον, Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην: —
 παρὰ τὸ λίαν ἔχειν αὐραν· ἢ δι' ἧς ὁ λαὸς ῥεῖ εἰς τὴν
 ὁδόν. Λαῦρας, τὰς ὁδοὺς, ἢ τὰς ἀμφοδὰς, ἢ τὰς πλα-
 τεῖας ῥύμας· ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτῶν τὸν λαὸν ὁρoύειν,
 τούτεστιν ὁρμᾶν.
 Λατῶς, ποταμὸς οὕτως ὠνόμασται, ἀπὸ τοῦ τὴν Λητῶ
 50 ἐκεῖ ἀποκυῖσθαι.
 Λαφύστιος, ὁ Διόνυσος· ἀπὸ τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Λαφυστίου
 ὄρους.
 Λάσκα, σημαίνει τὸ λαλῶ. Εὐριπίδης, Τοιαῦτα λάσκασις
 τοὺς ἀναγκαίους Φίλους.
 Λάταξ] παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ στάζω στάξω στάξ
 καὶ λάταξ, ἢ μεγάλη σταγών. Ἡσίοδος.
 558 Λάχεια, σημαίνει τὴν καλῶς ἐσκαμμένην γῆν· παρὰ τὸ
 λα ἐπιτατικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ χαίρω χάρεια, καὶ ἀνθ' ὧν
 ἀνδρεία, καὶ κρατῶ κράτεια, οὕτω καὶ τὸ λαχῶ λά-
 χεια· τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστώτος γινόμενα προκαροῦντο-
 να, διὰ διφθόγγου γράφεται, μῆδω, Μήδεια· Θέρω,
 Θέρεια.
 Λαχανίζειν, τὸ σκάπτειν· ἦτοι παρὰ τὸ λάχεια γίνεσθαι
 τὴν γῆν θρυπτομένην· ἢ παρὰ τὸ σφόδρα χαίνειν αὐ-
 τὴν σκαπτομένην. καὶ λαχανὸν ἐντεῦθεν, παρὰ τὸ δεῖ-
 σθαι τοῦ σκάπτεσθαι. καὶ λάχεια νῆσος, ἀπὸ τοῦ σκά-
 10 πτεσθαι, εἰς βάθος δύεσθαι· οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὴν ἐλά-
 χειαν εἶναι, ὅ ἐστι σμικρὰν· ἀλλ' ἐκ τοῦ περιεχομένου
 ἐλέγχονται· — πάρος λιμένος τετάνυσται: — πῶς γὰρ
 παρατέταται, μικρὰ οὕσα;
 Λαχανίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν.
 Λαρυγγίζειν, τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύ-

- σιν φθγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῇ λάρ-
 15 ρυγι χρησθαι.
 Λάχνη, ἢ τρίχωνσις. ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ ἔχω
 τὸ κρατῶ· γίνεται λαέχνη· καὶ κατὰ κράτιν, λάχνη,
 ἣς ἐστὶν ἔχεσθαι καὶ λαβέσθαι· ἢ τὸ πάνυ νεκρατημέ- 20
 νον· ἢ γὰρ τρίχωνσις εὐληπτός. παράγεται δὲ παρὰ τὸ
 λάξω τὸ κρατῶ· ὁ μέλλων, λάξω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, λά-
 χνη· οὐδὲν γὰρ εὐληπτότερον τῆς τριχός.
 Λαχμῶ, τῷ δασεῖ τῶν ἐρίων· παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι.
 Ἀντίμαχος δὲ τῶν ἥπων τὸν λακτισμὸν· οἶον, — λα-
 χμὸν δ' οὐ δεῖδιεν ἥπων: — Σέλευκος δὲ ἀξιοῖ διὰ
 τοῦ ν γράφεσθαι λάχων, ὁ σημαίνει λάχνην.
 Λαχρόν] ἐστὶ λάχοιμο λάχοις λάχοι. τούτο γίνεται κατὰ
 πλεονασμὸν τοῦ ἡ Ἀττικῶς, λαχόη· εἰτα προσδέσει
 τοῦ ς, λαχοίης· καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς ν, γίνεται τὸ 30
 πρῶτον· καὶ ἀποβολῇ Αἰολικῇ τοῦ ι, λαχόν.
 Λαυκανίη, ὁ λαιμός· ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως.
 Λαιμός, παρὰ τὸ λίαν μᾶν· ἢ παρὰ τὸ λάπτω, ὁ σημαί-
 νει τὸ κατὰ δίψης φλέγομαι· ἢ παρὰ τὸ λαεῖν, ὅ ἐστιν
 ἀπολαύειν. εἰς τὸ λῆμμα.
 Λαιδρός, ὁ θρασύς. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ δρῶ,
 τὸ πράττω.
 Λαῖθαρρος κύων, ὁ λαθραῖα δάκνων· ἐκ τοῦ λήθω.
 Λαῖς, κάπρος ὁ λάγνος καὶ λαμυρός· παρὰ τὸ λα ἐπιτα- 40
 τικόν, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς ἐν τῷ μαιστροπός, ἀντὶ
 τοῦ μαστροπός.
 Λαισιήϊα τε πτερόεντα, μικρὰ ἀσπιδίσκια ὠμοβύρσια· ἐστὶ
 δὲ βαρβαρικὸν ὄπλον. γίνεται παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν,
 καὶ τὸ σεῦ τοῦ ὁρμῶ· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ λαίᾳ βροτά-
 ζεσθαι· ἢ παρὰ τὸ λάσιον· ἀπὸ τοῦ ὠμαῖς βυρσαῖς
 περιβεβλησθαι.
 Λαῖα χεῖρ, ἢ ἀριστερά· ἀπὸ τοῦ λελιάσθαι καὶ πεχωρί-
 σθαι τῶν πράξεων.
 Λαῖφος, λινοῦφες ἄρμενον· ἢ παρὰ τὸ λῶπος, λάφος
 καὶ λαῖφος, ὡς γλώσσα γλάσσα. 50
 Λαῖνις, παρὰ τὸ χάσμα, καὶ μέγα πέλαγος· ἢ τὸ οἶδημα τῆς
 θαλάσσης.
 Λα(λα)ψ] παρὰ τὸ λάπτω λάψω λάψ· καὶ κατὰ ἀναδι-
 πλασιασμόν, λα(λα)ψ· δηλοῖ δὲ τὴν σφοδρὰν καὶ ἐπιτε-
 ταμένην λαβρότητα τοῦ πνεύματος. τὸ δὲ λάπτω, ἐκ
 τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, καὶ σημαίνει τὸ λίαν ἄπτεσθαι.
 Λέα, ἢ ἐν τοῖς ἰστίοις λίθος· ὅτι λίθους ἐξήρτουν.
 Λεβηρίς, τὸ τοῦ ὀφews γῆρας. 559
 Λέβρις, τὸ χέρνιβος, ἀπὸ τοῦ τὰς λιβάδας τῶν χειρῶν
 ὑποδέχεσθαι· ἢ ὁ χυτρόπους, εἰς ὃν λαμβεται καὶ ἐμ-
 βάλλεται τὸ ὕδωρ. σημαίνει δ' ἐπὶ μὲν τοῦ παρ' ἡμῶν
 λεγομένου χέρνιβος, Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν
 ἐπέχευε Φέρουσα, Καλῇ χρυσεῖ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβη-
 τος: — ἐπὶ δὲ τῆς λεκάνης, Γρηῦς δὲ λέβητ' ἔλε παμ-
 φανώνωντα· τῷ ποδᾷ ἐξαπνίζοντο: — ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμῶν
 συνήθους· Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπείγόμενος πυρὶ 10
 πολλῇ: — ἐπὶ δὲ τῶν ἀναδεματικῶν, Αἰθωνας δὲ λέ-
 βητας εἰσίοσι.
 Λεγεών, τὸ στῖφος τὸ ἐκλεκτόν· ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ συλλέ-
 γω. τὸ δὲ λέγω σημαίνει ἐξ· καὶ γίνεται παρὰ τὸ λῶ
 τὸ θέλω. λέγω τὸ λαλῶ, ἐξ οὗ καὶ λόγος· λέγω τὸ
 μετρώ, ἐξ οὗ καὶ ὠρολόγιον, τὸ τὰς ὥρας μετροῦν· λέ-
 γω τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ καὶ λέχος ἢ κοίτη· λέγω τὸ
 φροντίζω, ἐξ οὗ καὶ ἀλέγω· λέγω τὸ συλλέγω, ὡς τὸ,
 — ἐπὶ δὲ, ξύλα πολλὰ λέγοντο: — λέγω τὸ λαγχάνω,
 ἐξ οὗ καὶ ὁ μέσος παρακαίμενος, λελογχα, ὡς τὸ, —
 τιμὴν δὲ λελογχασιν ἰσά θροῖσιν. 20
 Λέγω, τὸ λέ, ψιλόν. διατί; τὰ διὰ τοῦ ἐγω ῥήματα διὰ

τοῦ ε ψιλῶ γράφεται, φλέγω, ψέγω· ἡ καὶ τὰ ἔχον-
τα τὸ ο ἐγκείμενον ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἔχουσι τὸ ε ἀν-
τιπαραινόμενον ἐν τοῖς ῥήμασιν. ὁ δεύτερος ἀόριστος,
ἔλεγον· καὶ ὡφείλεν εἶναι ἔλαγον, κατὰ τὸν λέγοντα
κανόν, Κἄν που τύχη τὸ ε σὺν ἀμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ
τρέπει ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἀλλὰ σεσημειώται τὸ λέγω,
ἔλεγον· φλέγω, ἔφλεγον· καὶ αἰείρω, ἤερων· καὶ ὡφεί-
λω, ὡφελον. τὸ λεγόμεθα καὶ φερόμεθα, οἱ Αἰολεῖς
εἰς ε ποιοῦσι λεγόμεθεν καὶ φερόμεθεν, μετὰ τοῦ ν.
ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεν λήγοντα ἐπιβόηματα εἰς α ποι-
οῦσιν, ὅπισθεν, ὅπισθα· ἄτερθεν, ἄτερθα, χωρὶς τοῦ
ν. ὅτε γὰρ ἦν εἰς ε τὰ ἐπιβόηματα, τότε καὶ τὸ ν·
ὅτε δὲ εἰς α, ἀφίσταται τὸ ν, ὥσπερ καὶ τὸ λεγόμε-
θα, φερόμεθα· εἴτε λεγόμεθεν, ἐπλεόνασε τὸ ν.

Λῶ, σημαίνει δ· τὸ λαλῶ· λῶ, τὸ ἀπολαύω· λῶ, τὸ
βλέπω, ἐξ οὗ καὶ λέων· λῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐξ οὗ τὸ, —
λιλαυόμενοι χοροὶ ἄσαι.

Λεηλατῶ] παρὰ τὸ λεῶς καὶ τὸ αὐτῶ τὸ βλάπτω, γίνε-
ται λεωλατῶ, πλεονασμῷ τοῦ λ· εἴτα τρέπεται τὸ ω
εἰς η· καὶ σημαίνει τὸν λαὸν βλάπτω· καὶ ἐλεηλάτει,
ἤχμαλοῦτευσεν, ἐλῆστευσεν, ἤρπαξε.

Λεκκνῆ, ἥς τὸ χάσμα ἐστὶ λεῖον· πεπλατύται γὰρ. Λεο-
κάνη οὖν ἡ ἐτυμολογία, καὶ λεκάνη.

Λελήσθαι, πρὸς διάφορον σημαίνοντα διὰφορον· ἔχει
καὶ τὴν γρῶφην. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ λήθω τὸ λανθάνω
ἐστίν, οὐκ ἔχει τὸ ι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ λήζω, λήσω, λε-
λήκα, λελήσμαι, λελήισται, λελήισθαι καὶ λελῆσθαι
κατὰ συναίρεσιν.

50 Λελογχῶς, ἀπὸ τοῦ λήχω, ἔλογχα, καὶ λέλογχα· καὶ
λέληκας. ζῆτει εἰς τὸ λεπτός.

Λελύτο, προπερισπάται τὸ εὐκτικόν.

Λελύμαστος] παρὰ τὸ λύμη, λυμῶν· ὁ παρακείμενος,
λελύμαγχα, λελύμαμμαι, λελυμαμμένος· καὶ τροπῇ τοῦ
ἀμεταβόλου εἰς σ, γίνεται, ὡς παρὰ τὸ ἥδυνω, ἥδυνκα
ἥδυμμαι, καὶ ἥδυσμαι, ἐξ οὗ καὶ ἥδυσμα. ἔστι δὲ καὶ
λυμάζω, λυμάσω, λελύμακα, λελύμασμαι.

560 Λελίκα] ἀπὸ τοῦ λίω τοῦ σημεινόντος τὸ προθυμοῦμαι,
περισπῶμενον λιῶ, λιῶω, λελίκα.

Λελημένος, προθυμούμενος· παρὰ τὰ μένος, ἡ παρὰ τὸ
λίαν-τεθραμμένος. ἡ ἔστι ῥῆμα λῶ σημαίνει τὸ θέλω
καὶ προθυμοῦμαι. ἐν τοῦ λῶ γίνεται λιῶ· καὶ κατὰ
παρρηγογῆν, λιλαίω· τοῦ λιλῶ ὁ παρακείμενος, λελί-
λκα· ὁ παθητικός, λελίλκαμαι, λελίλημένος· καὶ κατὰ
ἀπσβολὴν τοῦ λ, λελίλημένος.

10 Λέληκα] οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λαλῶ, λαλή-
σω, λελάληκα, καὶ συγκοπῇ τοῦ λα.

Λεξειδίων, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς λέξης λέξεως, διὰ τῆς εἰ δι-
φθόγγου· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς λέξης Ἰωνικῶς, διὰ τοῦ ι· ὡς
καὶ ἀπὸ τῆς ῥήσεως, ῥησεῖδιον· ἀπὸ δὲ τῆς ῥήσιος γε-
νικῆς Ἰωνικῶς, ῥησιδίων· καὶ τὰ ὅμοια. Χοιροβοσκός.

Λέξασθαι, τὸ κοιμηθῆναι· παρὰ τὸ λέχριον πεσεῖν. κυ-
ρίως οὖν ἐπὶ ἀνθρώπων· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀλό-
γων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιλέξασθαι, ὃ ἐστὶ λεχθῆ-
ναι, καταριθμηθῆναι.

20 Λεοντοκόμος, ὁ τὸν λέοντα ἐπιμελούμενος· ἐκ τοῦ κομῶ
τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ τοῦ λέων· τὸ δὲ λέων, παρὰ τὸ
λάω τὸ θερῶν· ἐξυδερκίστατον γὰρ τὸ θῆριον, ὡς Φη-
σιν ὁ Μανέθων ἐν τῷ πρὸς Ἡρόδοτον, ὅτι οὐδέποτε
καθεύδει ὁ λέων. τοῦτο δὲ ἀπίθανον· οὐκ ἐνδέχεται
γὰρ αἰετὶν ἐργηγορεῖν· ἀλλ' ἴσως ὡς ἡ δορκὰς ἀνεφ-
γμένους ἐν τῷ καθεύδειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει, καὶ
λοιπὸν ὑπόνοιαν πρέχει τοῦ μὴ καθεύδειν, οὕτω καὶ
ὁ λέων ἀνεφγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς· ἐπειδὴ τῶν

ὀφθαλμῶν μεγάλων ὄντων, τὸ ἐπικείμενον δέρμα τοῖς
ὀφθαλμοῖς μικρότερον ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται σκεπᾶσαι
αὐτούς.

Λεῶς, ἐάν μὲν ὀξύνηται, Ἀττικόν ἐστίν, ἀπὸ τοῦ λαός· 30
εἰ δὲ βαρυνεται, ἀποβολή ἐστὶ τοῦ τελῶς· ὃν γὰρ
φρόπον προσέρχεται ἡ τε ἐν τῷ τέτρομος, ἀφαιρεῖται
ἐν τῷ τελῶς, λέως.

Λεωκόριον, ἱερὸν Ἀθήνησι τῶν Λεῶ θυγατέρων· ὁ δὲ
Λεῶς, υἱὸς Ὀρφῆως.

Λέντιον, παρὰ τὸ λειάνω τὸ καθάιρω, λελεῖσμαι λε-
λείνται, γίνεται λειάντιον· καὶ συγκοπῇ, λέντιον.

Λέπαδνα, οἱ κατὰ τῶν ἱππίων στηθῶν ἱμάντες, οἱ μα-
σχαλιστήρες. πλεονάζει δὲ τὸ δ. ὡς γὰρ κόπτω κόπα-
νον, οὕτω λέπω λέπανον καὶ λέπαδνον.

Λεπτός. παρὰ τὸ λείπω λεπτός, ὁ λείπων καὶ ἐνδῶν· ἡ
λέπτω λεπτός, ὁ ἐξελεπτισμένος· ἡ παρὰ τὸ λέπος·
τοῦτο παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω· ὁ μέλλων, λέψω· ὁ
καθητικός παρακείμενος, λέλεμμαι, λέλεψαι, λέλε-
πται, λεπτός.

Λέλογχα] ἀπὸ τοῦ λήχω, ὁ μέλλων, λήξω· ὁ παρακεί-
μενος, λέληχα· πλεονασμῷ τοῦ ν, λέληγχα· καὶ τρο-
πῇ τοῦ η εἰς ο, λέλογχα. τὸ δὲ λέληκα, οὐκ ἀπὸ τοῦ
λέγω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λαλῶ, λαλήσω· ὁ παρακείμενος, 50
λέλάληκα· καὶ συνεκὸπῃ ἡ λα συλλαβή.

Λέπτυνιν, αἰτιατική ἐστὶ παρὰ Λυκόφρονι, οἱ μὲν τὸν
ἄδην· οἱ δὲ, τὴν Περσεφόνην, ὅον τὴν λεπτύνουσαν
τὰ σώματα τῶν ἀποθνήσκοντων. οἱ δὲ τὴν ψυχὴν· λε-
πτομαρῆστατον γὰρ ἐστὶ.

Λέμβος, τὸ ἐφόλκιον· παρὰ τὸ λίαν βαίνειν (ὃ ἐστὶ πο-
ρεύεσθαι) διὰ σμικρότητα· καὶ λέμβαρχοι, οἱ ἐν ἐφολ-
κίῳ πλεοντες.

Λέκτρον, ἡ κοίτη· πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἀπὸ τοῦ κατακλίνε- 561
σθαι καὶ λήγειν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

Λεπρός, παρὰ τὸ λέπος λεπαρός· καὶ συγκοπῇ, λεπρός·
καὶ λέπρα, (σημαίνει τὸν ἐλεφαντιασμόν) παρὰ τὸ λέ-
πος, ὁ σημαίνει τὸ δέρμα, γίνεται λέπηρα· καὶ συγκο-
πῇ, λέπρα. εἰς γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος γί-
νεται ὁ ἐλεφαντιασμός. ἔστι δὲ ἐλεφαντιασμός, ὁ διὰ
ἐλεφαντος τινὰ μὲν λευκῶ, τινὰ δὲ μελάντερον τοῦ σώ-
ματος ἔχων. ἡ παρὰ τὸ λέπος καὶ τὸ βῆω τὸ φθίρω, 10
ἡ διεφθαρμένη σὰρξ.

Λέσχη] λέσχη παρὰ Βοιωτοῖς τὰ κοινὰ δειπνητήρια· τι-
νὲς δὲ τὰ Φρύγια καὶ τοὺς Ἀλεξινοὺς τόπους λέσχας
καλοῦσι· συμβαίνει γὰρ τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις
χαλρίν θέρμης καθεζομένους λόγους συναίρειν. γίνεται
παρὰ τὸ λέγω· ὁ παρακείμενος, λέλεχα. ἐξ αὐτοῦ λέ-
σχη, κατὰ πλεονασμόν τοῦ σ.

Λεσχάρι, ὅσον αἱ σχολαί· ἀπὸ τοῦ λέξαι τι· ἐκεῖ γὰρ
ὠμῖλον.

Λέχος, σημαίνει τὴν κοίτην· παρὰ τὸ λεχρίους ἡμᾶς
(ἡγουν πλαγίους) ποιεῖν· ἡ παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι· 20
καὶ λεχεποῖν Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, λεχοποῖν
καὶ λεχεποῖν, κατὰ τροπὴν, ἐν ᾧ ἐστὶ λέχος ποιῆ-
σαι, ὃ ἐστὶ κοίτην· ἡ λοχεῦσαι, τούτεστιν ἐνεδρεῦσαι.
εἰ δὲ τὸ ἔχειν ἔγκειται, πλεονασμός ἐστὶ τοῦ λ, καὶ
σημαίνει τὴν ἔχουσαν πολλὴν πόαν, ὃ ἐστὶ δάση.

* Λεχωῖος, τῇ λεχοῖ ἐπιτήδειος.

Λευγαλέον, τὸ ὑγρόν· Σοφοκλῆς, Μύρω λευγαλέω· καὶ
Ὅμηρος Ἰλιάδος Φ', Νῦν δὲ με λευγαλέω θανάτω εἰ-
μαρτο ἀλῶναι, τούτεστι τῷ δι' ὕδατος· ἡ χαλεπῶ, ἀδό- 30
ξω· παρὰ τὸ χεύω, χευαλέον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀλέ-
θριον, παρὰ τὸ λοιγὸν λοιγαλέον· καὶ μεταθάσει τῶν
στοιχείων, λευγαλέον.

Λευκός] παρὰ τὸ λεύσω τὸ βλέπω, λευκός, ὁ διαφανής καὶ λαμπρὸς καὶ εὐσύνοπτος καὶ εὐειδής· ἐξ οὗ καὶ λευκὸν λέγεται χρῶμα, διακριτικὸν ὀψεως· τὸ μὲν γὰρ λευκόν, διακρίνεται καὶ διαφέρει τὴν ὄψιν· τὸ δὲ μέλαν, συγκρύπτει καὶ συνέχει τὴν ὄψιν.

Λευκὴ νῆσος ἐν Πόντῳ, διὰ τὸ πλῆθος τῶν λευκῶν ὀρνέων, τῶν ἐνδιατωμένων αὐτῇ.

40 Λευκανοί, ἀπὸ τίνος Λευκίου προσαγορευθέντες.

Λεύκιμμα, πῖναξ γυφώδης εἰλημμένος, πρὸς γράμματα πολιτικά γραφόμενα ἐπιτήδειος.

Λευκοθέα, ἡ Ἰνώ· ὅτι ἐμμανὴς γενομένη, διὰ τοῦ λευκοῦ πεδίου θέουσα (ὅ ἐστι περὶ τὴν Μεγαρίδα) ἐαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἐβρίψε. Μυρσίνοιο δὲ οὐ μόνον τὴν Λευκοθέαν Ἰνὴ Φησί, ἀλλὰ καὶ τὰς Νηρηίδας Λευκοθέας ὀνομάζει.

* Λευκοόπικρος, λευκὰ μῆλα Φύων.

50 Λευκτρα, τόπος τῆς Θεσπικῆς, ἀπὸ τίνος ἐγχωρίου Λεύκτρου.

Λευστῆρα, τὸν λιθοβόλον. Λυκόφρων.

Λευρόν, τὸ λεῖδον καὶ πλατύ· ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρύ· ἡ λελε-
θευμένον· λείπει γὰρ τὸ λίθους βάλλειν.

Λευκαρίων, κατ' ὑπερθεσιν Δευκαλίων· καὶ Λευκάδιον, τροπὴ τοῦ δ εἰς ρ, Λευκάριον.

562 Λευκανία, στόμαχος, λαίμος, τὸ ἀπρητισμένον τοῦ γαργαρέωνος· παρὰ τὰ λευκὸν εἶναι Φύσει· ἡ ὅτι λίαν κέχνηεν· ἡ παρὰ τὸ χεῦμα χευαλία, καὶ λευκανία· καὶ διαμετρήσεως αὐτῆς, ὁ τῆς τροφῆς ἀφανίζεται πόρος.

Λεύσσω, τὸ βλέπω. ἔστι ῥῆμα βλέπω· (ὅθεν καὶ ἀπο-
βλεπῶ) ὅπερ Αἰολικῶς γίνεται βλέσσω, ὡς ὅπτω, ὅσσω· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ β, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται λεύσσω.

10 Λεύσσετε, ὁράτε. ἄλλοι δὲ ἐνὸς σ γράφουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ λεύσω μέλλοντος· ὥσπερ καὶ τὸ, Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην· — καί, Οἴσετε δ' ἄρνας· — καί, καταβή-
σοο δίφρου.

Λεαίνω, ἐκ τοῦ λειαίνω, τὸ οἶονε ἀποσπογγίζω καὶ ἐκ-
μάσσω· οὗ ὁ μέλλων, λειανῶ, ελεῖννα· Λεῖνναν δὲ χορόν· — τοῦτο ἐκ τοῦ λείδον, ὁ σημαίνει τὸ ὁμαλόν· τοῦτο ἐκ τοῦ λαύω, ὁ σημαίνει τὸ ἀπολαύω· τοῦτο ἐκ τοῦ λῶ τὸ θέλω, γίνεται λαύω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, λαῦος· καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς ε, τοῦ δὲ υ εἰς ι, γίνεται λεῖδος, οὗ πᾶς τις ἐφίεται· τὰ γὰρ λεῖα καὶ ὁμαλὰ θέ-
λομεν, ὥσπερ τὰ κρημνώδη ἐκφευγομεν.

Λεῖαξ, παρὰ τὸ λείδον.

20 Λεῖοβάτος, εἶδος ἰχθύος· παρὰ τὸ λείδον.

Λεῖωδης, ὄνομα κυρίου· οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ λείδον λέγουσι·
λεῖδος γὰρ ἦν· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ὀηλοῖ, λέγων, — ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἀνέλικων Ἀτρέπτους ἀπαλας· — οἱ δὲ, παρὰ τὸ λεῖω ἄδειν, ἤγουν ἀρέσκειν, οἶον Λεῖωδης καὶ Λεῖωδης· ἐμῖσει γὰρ (Φησί) τὰς μάχας· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ὀηλοῖ λέγων, — ἀτασθαλίαι δὲ οἱ οἶω Ἐχθραὶ ἦσαν· — κρεῖττον δὲ λέγεσθαι παρὰ τὸ λείδον. ζῆτει εἰς τὸ ἀκτῖνα.

Λεῖμών, ὁ παράδεισος· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται·
30 παρὰ τὸ λείβω τὸ κατχσάζω, λειβῶν καὶ λειμών. ἔστι δὲ περιεκτικόν, ὡς καὶ τὸ χειμῶν.

Λεῖμαξ, ὁ λειμών· παρὰ τὸν λειμῶνα γίνεται.

Λεῖριον, τὸ ἄνθος· παρὰ τὸ λείδον λείριον, πλεονασμῷ τοῦ ρ, ὡς ἐγγχος ἐγγχει ἐγγχειδίων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἐγγχειρίδιον. ἐκ τούτου λειριόεις· καὶ λειριόεσσα, γλυ-
κεῖα, ἐπιθυμητῇ, ἡδέϊα.

Λειρόφθαλμος, εἰ μὲν σημαίνει τὴν προσηνῇ, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, καὶ γίνεται παρὰ τὰ λείρια τὰ ἄνθη· εἰ δὲ σημαίνει τὸν ἀναιδῆ, διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ γίνεται παρὰ τὸ λειρός, ὁ σημαίνει τὸν ἀναιδῆ, πα-
40 ρὰ τὸ λίαν ὀρᾶν· οἱ γὰρ ἀναιδεῖς λίαν ὀρῶσιν· ἡ παρὰ τὸ λίαν προσρῦναι.

Λεῖκνον, σημαίνει τὸ πτυάριον. διφορούμενον· καὶ εἰ μὲν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, σχηματίζεται οὕτως· ἐκ τοῦ λέχος, γίνεται λέχον καὶ λένον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, λείκνον· καὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἐν τοῖς πτυαρίοις ἐποιοῦν τοὺς οἰκείους υἱοὺς καθεύδειν διὰ τὸ πολύγονον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, οὕτως· ἔστι λιμῶν· ὁ γίνεται παρὰ τὸ λίαν καμῖν· ἐξ οὗ γίνεται λίκμον· καὶ μεταθέσει τοῦ μ εἰς ν, λίκνον. τινὲς λείκον αὐτὸ λέγουσι· καταλείπει·
50 γὰρ τὰ χρήματα, καὶ τὰ ἄχυρα ἀποβάλλει.

Λειτουργός, ὁ τοῖς διοικηταῖς ὑπουργῶν καὶ διακονῶν· τὸ γὰρ πρῦτανεῖον, ἤγουν τὸ δημόσιον, λήϊτον ἐκαλεῖτο. ἐκ τοῦ λήϊτον οὖν καὶ τὸ ἔργον, γίνεται κατὰ συστο-
λὴν λειτουργός· καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν εἰ διφθόγγον· καὶ λειτουργεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν.

Λεῖχην, παρὰ τὸ λείχω· καὶ γὰρ φαίνεται ἐκ τοῦ λείχειν τὸ πάθος ἐπαίρεται· ἡ παρὰ τὸ λείδον, κατὰ ἀντίφρα-
563 σιν, τὸ μὴ ὄν λείδον· τραχύνει γὰρ τὸ σῶμα, ὡς τὸ, — ἀπαλοῦ δι' αὐχένος· — καίτοι παρὰ τὸν αὐχμόν· καὶ αὐχὴν, τράχηλος, παρὰ τὸ τραχύ.

Λεῖψανον, παρὰ τὸ λείπω λείψω· λείψανα γὰρ εἰσι, τὰ ἐγκαταλείμματα· ἡ παρὰ τὸ λείβω λείψω· καὶ γὰρ ἔσπενδον ἐπὶ τῶν τεθνεώτων.

Λειψύδριον, τόπος τῆς Ἀττικῆς· παρὰ τὸ λείβω [καὶ τὸ ὑδωρ].

* Λεωργός, ὁ τῶν ἀνθρώπων πλάστης· ἐπίθετον Προμη-
10 θεός, παρὰ Αἰσχύλῳ.

Λήϊα, τὰ σιτοφόρα χωρία· καὶ συναίρεται, λῆα. ἐτυμο-
λογεῖται παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ἰέναι, λαῖον, καὶ λήϊον· παρὰ τὸ λίαν ἰέναι καὶ αὔεσθαι τὸ σιτο-
φόρον πεδίον· ὅθεν καὶ λεῖα, ἡ τῶν τετραπόδων κτη-
σις ἡ νεομένη τὰ λήϊα.

Λεῖα, ἡ λαφυραγωγία, ἡ πραιδα· καὶ ἐν διαμετέσει, λῆϊς.

Ληϊάδες καὶ ληϊτίδες, ἐπὶ τῶν γυναικῶν αἱ αἰχμάλωτοι, 20
λαφυραγωγοί, πολεμικαί.

Ληῖστοί, οἱ ἐκ λείας καὶ ληστείας κτητοί· ἀπὸ τοῦ ληῖζω τὸ πραιδεύω. ληῖζεσθαι δὲ κυρίως, τὸ λα σιτοφόρα χω-
ρία ἐκκόπτειν. ληῖστος οὖν ἐκεῖθεν· καὶ συναίρεται, λη-
στής. ληῖστής κυρίως, ὁ τὰ τετραπόδα ἀπελαυνῶν· λεῖα γὰρ ἡ τούτων κτήσις, διὰ τὸ ἐν τοῖς ληῖσις βόσκε-
σθαι· καταχρηστικῶς δὲ ληῖζεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ πολέμου κτηθέντων· ἐνθεν, — οὗς μοι ληῖσατ' Ὀδυσ-
σεύς· — καὶ, Ληῖστοί μὲν γὰρ τὸ βόες· — ἀπὸ τίνος γὰρ ἂν τὸ λήϊον ὀνομάζοιτο, ἡ ἀπὸ τῶν ἐξ αὐτοῦ τρε-
Φομένων λαῶν; λῆϊα γὰρ λέγονται τὰ ἐκ πολέμου λά-
30 Φυρα, ἡ τὰ ἀπὸ ληστείας.

Ληῖδιον, Φιλήμων Φησί σημαίνειν εὐτελὲς χιτῶνιον, ἡ
χλαῖδα παλαιαν. ζῆτει εἰς τὸ ἀκτῖνα. Ληῖάριον,
ἱμάτιον.

Λήθαργος, ἔστιν ἐκ τοῦ ἀργός.

Λήκυντος, ἀγγεῖον ἐλαοδόχον· ἡ τὸ λεγόμενον λακύνιον·
λακύντος τις οὐσα, παρὰ τὸ μαγάλως χωρεῖν. ἡ παρὰ
τὸ κύτος λάκυντος, ἡ μεγαλόκυντος. ἡ λείδον κύτος ἔχου-
σα· ἡ τὸ προχοῦδιον, παρὰ τὸ ἐλαῖον κεύθειν. 40

Λῆμα, καὶ λῆμμα· ὁ δὲ τὸ θέλημα. ταύτῃ δὲ διαστέλλε-
σθαι χρὴ εὐλόγως τὸ λῆμμα τοῦ λήματος. τὸ μὲν γὰρ
τίθεται ἐπὶ ψυχικοῦ παραστήματος· τὸ δὲ, ἐπὶ τοῦ
λαμβάνομένου. καὶ ἔστι τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω·

τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω. Λήμμα, κέρδος· θράσος, δύναμις, τόλμημα, αξίωμα.

Λημῶ, τὸ αὐβλυῶν· λήμη γὰρ λέγεται τὸ συνιστάμενον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ λευκὸν ὕγρον, καὶ αὐβλυῶνται παρασκευάζον· παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω καὶ τὴν μὴ ἀπαγόρευσιν· ἔστιν εἰς τὸ λιγνός. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Σω-
50 ρανὸς λέγει λημῶν λέγεσθαι τὸ ἀπολαυστικῶς βλέπειν, παρὰ τὸ λαεῖν, ὃ ἔστιν ἀπολαύειν. καὶ Ὅμηρος, Ἀσπαίροντα λάων· — ἐνθεν καὶ λαίμος· ἐπειδὴ καὶ τῶν ἐδοσμάτων καὶ τῶν ποτῶν οὕτως ἀπολαύει.

Λήμνος, ἡ πόλις· παρὰ τὸ λα ἐπιτακτικὸν καὶ τὸ ὕπνος, αὐπνω· καὶ συγκοπὴ καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς η, Λήμνος.

564 Ληνός] παρὰ τὸ λεαίνω τὸ λεπτύνω· λεανῶ λεανός· καὶ πρᾶσι, ληνός, παρὰ τὸ λεαίνεσθαι πατουμένης τῆς σταφυλῆς.

Ληνίς, σημαίνει τὴν βάκχην· παρὰ τὸ ληνόν· ὡς θηλυκὸν ὀξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γραφεται.

Ληναίων] Ἡσίοδος, Μῆνα δὲ ληναίων· καὶ ἡματα, βού-
δοξα πάντα· — τὰ τοὺς βοῦς ἐκδέροντα διὰ τὸ κρύος·
10 τὸν κατ' Αἰγυπτίους χύακον καλούμενον. ἐκλήθη δὲ λη-
ναίων, διὰ τὸ τοὺς οἶνους ἐν αὐτῷ κομίζειν. οὗτος δὲ ὁ μὴν ἀρχὴ μηνῶν ἔστιν. οἱ δὲ ληναίων Φασίν, ἐπειδὴ Διονύσου ἐποιοῦν ἐορτὴν ἐν τῷ μηνί τούτῳ, ἣν Ἀμβροσίαν ἐκάλουν· καὶ ληναίων, ἱερὸν Διονύσου.

* Λήξις, εἶδος γραφῆς· ἀπὸ τοῦ λαγχάνειν. Λήρος, ὁ διαβρέων καὶ τὴν μνήμην λανθάνων· παρὰ τὸ λήθω λήσω λήρος· σημαίνει τὴν Φλυαρίαν· καὶ ληρεῖν, παραφρονεῖν, ματαυλογεῖν.

Λητώ, παρὰ τὸ λήθω τὸ λανθάνω. ὁ μὲν Πλάτων, Φη-
σιν ἐλεητῶ· ἐλεσημὼν γὰρ ἡ θεὸς καὶ πρᾶξι, καὶ πάν-
τας ἐλεοῦσα· κατὰ δὲ τινας, Λητώ· τὸ γὰρ ἡμερον καὶ
20 πρῶτον ἐκ τοῦ ἐπιλελῆσθαι τῶν εἰς αὐτὴν πεπλημμελη-
μένων ἐμφαίνεται. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω· ὅθεν καὶ τὸ λῆς, ἀντὶ τοῦ θέλεις, μετὰ τοῦ ι, Εὐριπίδης· καὶ τὸ λῆ τὸ θέλει, Δωρικῶς· ἐπειδὴ ὁ ἄν-
τις θέλει, παρ' αὐτῆς λαμβάνει.

Λιαρός, ἡλιάδος λ', καὶ ὕδατι λιάρῳ· — εὐκράτῳ, χλια-
ρῳ, προσηγεῖ. ἀπὸ τοῦ χλιαρός, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ
χ· τὰ γὰρ χλιαρά, προσηγεῖ· ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω,
γίνεται λιάρων, ὃ θέλωμεν, ὡς νῶ, ναρόν· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ι, λιάρων. ἢ λιλῶ τὸ λίαν θέλω· καὶ ὡς μα-
50 δῶ μαδαρός, πλαδῶ πλαδαρός, οὕτω λιλῶ λιλαρός· καὶ
ἀποβολὴ τοῦ λ, λιάρος· τὰ γὰρ προσηγεῖ θέλωμεν καὶ
ἐπιθυμοῦμεν.

Λιάμαθοι, οἱ αἰπόλοι· ἀπὸ τοῦ εἶναι λίαν ἀμαθείς.
Λιασθαίς] ἔστιν ἀλῶ τὸ πλανῶ καὶ ἐκκλίνω· ὅθεν ἀλίζω·
καὶ κατὰ μετάθεσιν, λιάζω· ἐξ οὗ τὸ λιασθαίς.

Λιβανός, παρὰ τὸ λίαν βαίνειν· ἢ παρὰ τὸ λείβω τὸ
στάζω ἢ σπένδω, ὃ λειβομένος καὶ σπενδόμενος· δοκοῦ-
σι γὰρ αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ὅλον εἶναι πνεῦμα καὶ θεόν·
ἀνωφερὴς γὰρ ἔστιν· ὅθεν καὶ αὐτὸν σέβονται.

40 Λιβανώτης, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου· παρὰ τὸ λείβω· κατα-
στάζεται γὰρ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ. Λιβανός, παρὰ τὸ λείβω
τὸ σπένδω, τὸ εἰς σπονδὰς καὶ θυσίας ἐπιτίθειν.

Λιβδόουμα, ἀπὸ τῆς λιβάδος· οἰοῦναι ἐμβυθίζομαθα· ἀφ'
οὗ καὶ ἡ Ἴνω Βύνη ἐπεκληθῆ· ἐπεὶ βεβύθισται· Εὐ-
φορίων δὲ, βύνην τὴν θάλασσαν λέγει· οἶον, — πο-
λύτροφα δάκρυα βύνης· — τοὺς ἄλλας βουλομένους εἰ-
πεῖν· καὶ κατὰ συναλοιφὴν, ἀλιβδόουμαι, οἶον εἰς ἄλλα
βυθίζομαι.

50 Λιβρός, ὁ σκοτεινός· καὶ λιβρὴν, τὴν λίαν ἐρεβεννήν·
διότι ἐπίθετον τῆς νυκτός· ἢ λιβρὴν διὰ τὴν λιβάδα
διὰ τὸ ἐνδρῶσον τῆς νυκτός.

Λιμβρός, ἡ σκοτεινὴ νύξ· παρὰ τὸ λίαν βαίνειν.

* Λιγυρηχίς, ἡδέως ἄδων· ἀπὸ τοῦ λιγύς καὶ ἡχέω.

Λιγύς, σημαίνει δύο· τὸν ἥδυν, ὡς τὸ, — λιγύς Πυλίων
ἀγορητής· — ὁ ἥδους ἐν τῷ λέγειν· ἢ ὀξύς· γίνεται
παρὰ τὸ λέγω λιγύς καὶ λιγύς· ἢ παρὰ τὸ λίαν εἶναι
ἥδους.

Λιγνός] παρὰ τὸ λιγός λιγνός καὶ λιγνός· ἢ παρὰ τὸ λυ- 565
γίζω, λυγνός καὶ λιγνός.

Λιγυρῆ] Μάστιγι λιγυρῆ· — λιγυῖς καὶ ὀξεῖς τοὺς ἴππους
ποιουσι κατὰ τὸν δρόμον· ἢ ὀξύν ἤχον αποτελούσθ.

Λίγεια] τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσε-
νικῶν γινόμενα, εἰ μὲν βαρύνεται τὰ ἀρσενικὰ, προ-
παροξύνεται τὰ θηλυκὰ· οἷον τρέσβυς πρέσβεια, ἡμι-
σὺς ἡμίσεια· εἰ δὲ ὀξύνεται τὰ ἀρσενικὰ, προπερισπᾶ-
ται τὰ θηλυκὰ· σεσημειῶται τὸ ἐλαχύς, ἐλάχεια· (ση- 10
μαίνει δὲ τὴν μικράν) καὶ τὸ λιγύς, λίγεια· καὶ ἔστιν
εἰπεῖν, ὅτι ἀντιπαράκειται αὐτῷ τὸ λίγω, τὸ ὑμνῶ, ῥή-
μα· ἐξ οὗ καὶ τὸ λιγαίνειν γίνεται παρὰ τὸ λίαν λαί-
νειν, ὃ ἔστιν εὐφραίνειν. τὰ δὲ ἀπὸ ἐνεστώτος παρη-
γμένα διὰ τοῦ εἰα θηλυκὰ, προπαροξύνεται· οἷον μῆδω,
Μῆδεια· λίγω, λίγεια· τὸ δ' ἐλάχεια· τὰ εἰς υς ὑπὲρ
δύο συλλαβὰς συστέλλοντα τὸ υ προπαροξύνεται· οἷον,
λεukoΦρυς, ἡμισὺς, ἀτράφαξ· ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης
χρυσόλακκου. οὕτως οὖν καὶ ἐλαχὺς ὠφείλει εἶναι·
ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ εἰς υς ἔχοντα οὐδετέρου παρασχημα-
τισμὸν, παραληγόμενα τῷ α, ὀξύνεται, οἷον πρᾶς, 20
ταχύς, τούτου χάριν καὶ τὸ ἐλαχύς ὀξύνεται. τὴν
οὖν κεχρεωστημένην τᾶσιν τὴν ἐν τοῖς θηλυκοῖς ἀνε-
δέξατο.

Λιγνός, ἡ ἀνέδοσις τοῦ πυρός, ὁ καπνός· παρὰ τὸ λει-
κνύω, δεικνύς τις οὖσα, ἢ δεικνύουσα τὸ πῦρ· ἢ παρὰ
τὸ λίαν ἰκνεῖσθαι. καὶ λιγνῶδες, τὸ ἀσβολῶδες καὶ
καπνῶδες. Ὅμηρος, Λιγνὸν αἰθαλόεσσαν· — διαφέρει
γὰρ παρ' Ὀμήρῳ καπνός καὶ κνίσα καὶ λιγνός καὶ αἰ-
θαλή. καπνός γὰρ λέγεται, ὁ ἀπὸ ξύλων γινόμενος·
κνίσα δὲ, ἀπὸ κρεῶν καιομένων· λιγνός, ὁ ἀπὸ καιο- 30
μένων ἐλακιδῶν γινόμενος καπνός· αἰθάλη δὲ, ὁ ἀπὸ
ἀσβέστου καπνός· τὸ αἰθαλόεν δὲ, θερμὸν ἢ λαμπρόν·
σημαίνει καὶ τὸν καταιθαλωθῆναι ἀξίον· καὶ ἡ τοῦ
πυρός ἀποφορά, καὶ ἡ τῇ ὀροφῇ προσεγγίζουσα μελα-
νία· καὶ ἐπὶ τοῦ μελαθροῦ, αὐτῇ δ' αἰθαλέντος ὑπὲρ
μεγάρου μελαθρα· — καὶ ἐπὶ στοᾶς, παρὰ τὸ αἰθα-
λην μὴ ἔχειν ἀπὸ τοῦ καιομένου πυρός· οἱ γὰρ πα-
λαιοὶ οὐκ ἐχρῶντο ἐλαίῳ καὶ λύχνῳ, ἀλλὰ ξύλοις·
Ὅμηρος, Νῆησαν ξύλα πολλὰ, Φῶς τ' ἔμμεν, ἡδὲ θέ-
ρεσσαι· — διὸ καὶ σεσημειῶται τὸ, Χρῦσεν λύχνον 40
ἔχουσα.

Λήμη] ἢ παρὰ τὸ λήθω, λήσω, λέληκα, λέλημαι, λή-
μη· τοὺς γὰρ λημώντας μὴ βλέποντας λανθάνοντες πα-
ρερχόμεθα· λήμη, ἢ περὶ τοὺς κινδύνους τῶν ὀφθαλ-
μῶν πεπηγυῖα σύστασις· ἢ παρὰ τὸ λίαν μάιν, ὃ ἔστι
ζητεῖν· οἱ γὰρ λημώντες καὶ τοῦ φωτός στερούμενοι
λίαν ζητοῦσιν· ἢ παρὰ τὸ λα καὶ τὸ μὴ ἀπαγορεύ-
σεως· ἐν τῷ τέλει τίθεται, ὁμοίως τῷ χελώνη, ὅπερ
γίνεται παρὰ τὸ κέλλω τὸ τρέχω, καὶ τὸ νη στερητι-
κὸν μῆριον.

Λίθος, παρὰ τὸ λίαν θέειν, κατὰ ἀντιφρασιν.

50 Λικριφίς, ἔστιν ἐπίρρημα, καὶ σημαίνει τὸ πλαγίως· λέ-
χριον γὰρ τὸ πλαγιόν· οἷον λικριφίς· ἢ παρὰ τὸ ἱκρία
τὰ πλαγία ξύλα ἱκριφίς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ. ἄλλοι
δὲ παρὰ τὸ λα ἐπιτακτικὸν καὶ τὸ κύπτειν, λικυφίς,
κατὰ μετάθεσιν τοῦ υ εἰς ι· παρὰ τὸ λίαν κεκυφέναι
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, λικριφίς.

566 Λιλαΐδμενο] — ὁλοῦδ λιλαΐδμενοι πολέμοιοι: — ἐπιθυ-
μούντες· παρὰ τὸ λῶ. διπλασιασμῷ, γίνεται λιλῶ τὸ
πάνυ θέλω· καὶ λιλαίω κατὰ παραγωγήν, ὡς κερῶ,
κεραίω· περῶ, περαίω.

Λιμός, ἡ λείψις τῶν ἐπιτηδεύων. γίνεται παρὰ τὸ λείπω
λείψω, λιμός· καὶ ὠφείλε δια διφθόγγου γράφεσθαι·
ἀλλὰ συνέπαθεν ἡ Φωνὴ τῷ σημαινόμενῳ· ἐπειδὴ γὰρ
ἐνδείκνυται ὁ λῶ. τούτου χάριν καὶ ἐνδείκνυται Φωνήεντος ἀνα-
δέξατο, ὁ Τρύφων· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ἐξ ἀφοριῆς τοῦ
10 λιμπάνω. ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀρσε-
νικῶς λέγεται ὁ λιμός· παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι, θηλυ-
κῶς ἡ λιμός. ἔστιν εἰς τὸ λοιμός.

Λίμνη, τὰ συνεστῶτα ὕδατα· παρὰ τὸ λίαν καὶ διόλου
μένειν· διὸ καὶ ὁ Ὠκεανός, ἀκκαλάρβιτης ὢν, λίμνη κέ-
κληται· Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην·
— οὕτως εὗρον ἐν ὑπομήμασι τῆς Ἰλιάδος. καὶ ἐν ἄλ-
λῳ, παρὰ τὸ λείβειν, ὅ ἐστι βεῖν. καὶ λιμὴν οὐσίως,
παρὰ τὸ λίαν μένειν ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ. Λίμνη λέγεται
καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Λίμνη, σημαίνει τρία· ἐπὶ τῆς θαλάσσης, — βαθεῖα δ'
20 ἔμπεσε λίμνη: — ἐπὶ τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς εἴρηται· καὶ
ἐπὶ τοῦ συνήθως ἡμῖν νοουμένου, Λίμνη κεκλημένος Κη-
φισίδι.

Λιμβός, παρὰ τὸ λίαν καὶ τὴν βόσιν τὴν τροφήν· ὁ σφό-
δρα περὶ ταύτην ἔχων.

Λιμπάνω, ἀπὸ τοῦ λείπω γίνεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἀνα,
εἰ μὲν πλεονάζει τὸ ν, συστέλλει τὴν ἀρχήν· οἶον λή-
θω, λανθάνω· πήθω, πανθάνω· ἦδω, ἀνδάνω· οὕτως
οὖν καὶ λείπω, λιμπάνω. εἰ δὲ μὴ πλεονάζει τὸ ν,
Φυλάττει τὴν ἀρχήν· οἶον, αὖξω, αὖξάνω.

* Λιμὴν, ὁ ὄρμος· ἐκ τοῦ λίαν μένειν ἐν αὐτῷ τὰς νῆας.

30 Λιμενήτοχος ἄκρα, ἡ Ἡράκλειος ἄκρα· ἐπειδὴ τοῖς πλεον-
σιν ἀπὸ Σινώπης μέχρι Τραπεζούντος τῆς Κολχικῆς
ἐπὶ τρεκχιλίους σταδίους, ἄλλος οὐχ ὑπόκειται πλην
τοῦ κατὰ τὸν Ἡράκλειον.

Λιμήρη, Πίνδαρος. τοῦτο δισσόν ἐστιν· ὁπότε παρὰ τοῦ
λιμένος, λιμενήρη· ἢ παρὰ τὸ λειμῶνος, λειμωνήρη,
λιμήρη. οὕτως Ἡρωδιανός.

Λινόν, τὸ λίνος, σημαίνει τὸ ἔριον· λινόν δὲ, τὸ λινούν.
τὸ ἔριον, ἀπὸ τῆς λειότητος. ἢ τὸ λεπτόν ὕφασμα, λι-
νόν ἔλεγον, παρὰ τὸ λίαν νεύσθαι.

40 Λιπαίνω, παρὰ τὸ λίπος· τοῦτο παρὰ τὸ λίαν πύοτητα
ἔχειν. ἀπὸ δὲ τοῦ λιπαίνει, γίνεται λιπαρός. τὰ γὰρ
εἰς ναι ἀπαρέμφωτα ποιοῦσιν εἰς ος ὀνόματα ἰσοσύλ-
λαβα τοῖς ῥήμασι· καὶ ἡ τῷ α παραληγεται, ἢ τῷ ε·
μιάναι, μαρῶς· μυστάναι, μυστρός· χλιάναι, χλιαρός·
θλιβῆναι, θλιβερός· στυγῆναι, στυγερός· τακῆναι,
τακαρός.

Λιπαρεῖν, σημαίνει τὸ παρακαλεῖν· παρὰ τὸ λίαν παρεῖ-
ναι τοὺς παρακαλοῦντας. ἀπὸ δὲ τοῦ λιπαρὸν γίνεται
κατὰ ἀποκοπὴν, λίπα· οἶον, — λίπ' ἐλαίω: — ἀντὶ
τοῦ λιπαρῶς ἐπὶ ῥήματι, ἢ ἐκτενῶς.

50 Λιπερνήτης, θηλυκόν· τὸ ἀρσενικόν, λιπερνήτης. σημαίνει
τὸν ἐνδεῆ καὶ πτωχόν· παρὰ τὸ λιπεσθαι ἐρνέων, ὅ
ἐστι φτωγῶν. ἢ λιπερνήτας φησὶν Ἀριστοτέλης τοὺς ἀλγεῖς
καὶ θαλασσίους, ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς ἀλγὸς διαπιπράσκειν
καὶ ζῆν. τινὲς δὲ λιπερνήτας τοὺς λιπόντας τὸ βλάστη-
μα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ πλούτου.

567 Λίπτω, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ· οἶον, — λίπτοντα γάλα-
κτος: — ἐκ τοῦ λῶ τὸ θέλω, γίνεται παράγωγον λίπτω.
ἢ παρὰ τὸ λίαν ἄπτεσθαι, ὅ ἐστι προτεγγίζειν· ὁ γὰρ
ἐφίεται τις, προσεγγίζει.

Λίς, ὁ λέων, παρὰ τὸ λιάρων· ἐνθερμον γὰρ ἐστὶ τὸ
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ζῶον. — ὥστε λῖς ἡ γένειος: — οὐδ' ἡ αἰτιατική, — ἐπεὶ
τε λῖν' ἡγάγε δαίμων Σίντιν: — τὸ πλήρες λίνα, ὅ ἐστι
λέοντα, Δωρικῶς. ἔδει μέντοι περισπᾶσθαι, ὡς μῦς,
μῦν· Ἀριστάρχῳ δὲ ἐπέσθη ἡ παραδοσις ὀξύνειν. τὸ
δὲ πληθυντικὸν παρὰ Καλλιμάχῳ λίες· καὶ λίεσιν, ὡς
μῦσει. λαμβάνει δὲ καὶ ἐπίδωτον ἐπὶ τῆς λείας πέτρας, ἢ
ὡς τὸ, Πέτρῃ γὰρ λῖς ἐστὶ, περιεσπῆ εἰκνῆα.

Λισσῇ] — λισσῇ ἐπικέλλεται νήσω: — λισσὸν τὸ ὁμαλόν·
παρὰ τὸ λίαν ἴσον· Ἀμερίας δὲ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτὸ
λαμβάνει. αὕτη δὲ ἡ νῆσος ὄρνιδας ἔχει τοξευούσας τοῖς
πτεροῖς ὡς βέλεσι, τὰς καλουμένας Στυφελίδας. ἢ
δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρφα· ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ ἐστὶν ἐπιφα-
νέστατον ἱερὸν Ἄρπος.

Λιστροῖτι, ξυστήροισι, πτύοις· ἀπὸ τοῦ λίαν στορεννύειν
δι' αὐτῶν τὴν ὑποκειμένην ὕλην.

Λίσφοι, τὰ ἰσχύια οἱ Ἀττικοί· παρὰ τὸ λείπειν αὐτὰ σαρ- 20
κῶν. δύναται καὶ λίσφοι εἶναι κατὰ τὴν ὁσφύν.

Λίσσεσθαι, παρὰ τὸ λίαν ἴξω. τὸ θέμα, λίσσω· ὁ μέλ-
λων, λίσω. ἢ παρὰ τὸ λιπὼ τὸ παρακαλῶ· ἢ, ὡς φασί
τινὲς, ἀπὸ μέλλοντος παρήχθη εἰς ἐνεστῶτα, καὶ ἐγέν-
ετο πλεονασμῷ ἑτέρου σ, λίσσω· καὶ σημαίνει τὸ ἰκε-
τεῦν. Ἰλιάδος α', Δία λίσαι.

Λιτέσθαι] ὠφείλε προπαροξύνεσθαι, ὡς τὸ ἔρρεσθαι, πύ-
ρρεσθαι, ἐπειδὴ μέσου ἀορίστου δευτέρου ἐστὶ· προπαρο-
ξύνεται ὁμοίως τῷ δέρεσθαι καὶ φέρεσθαι ἐνεστῶτος.
οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ, — κῆρα λιτέσθαι: — ὠφείλε μὲν 30
προπαροξύνεσθαι, ὅτι ἐνεστῶς ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ λίτομαι
βαρυτόνου· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς θαι ἀπαρέμφωτα τῷ ε
παραληγόμενα, οὐκ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἔχοντα ἐν
τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ι συνεσταλμένον, μὴ
ἐπιφερομένου αὐτῷ διπλοῦ, παροξύνεται, οἶον λιπέ-
σθαι, ἰκέσθαι, πιτέσθαι· οὕτως οὖν καὶ λιτέσθαι, οὐ
τῷ λόγῳ τοῦ ἐνεστῶτος παροξύνεται, ἀλλὰ τῷ χα-
ρακτήρι.

Λιταργός, κύων, σημαίνει τὸν ταχύν· παρὰ τὸ λίαν ἀρ-
γόν εἶναι, ἡγουν ταχύν.

Λιτός, ὁ πένης καὶ δημότης· ἢ ὁ ἐκ λιτανείας ζῶν· ἢ ὁ 40
ἐπὶ τῆς γῆς κοιμώμενος. λιτός σημαίνει καὶ τὸν εὐτελεῖ
χρῆμα καὶ ἀποκίλον· παρὰ τὸ λείος. τὰ διὰ τοῦ ιτος
ἀποστρέφεται τὴν εἰ διφθόγγον, σῖτος, μῖτος, τρίτος,
λιτός.

Λιτῇ] — ἐὰν ῶ λιτὴ κάλυψαν, Ἰλιάδος σ', ἀντὶ τοῦ λε-
πτῷ πέπλῳ· ἢ λιτῷ καὶ ἀποκίλῳ ὕφασματι, ὅ ἐστι
λινῷ. οἱ δὲ, ἐξ ἀντιφράσεως, τῷ ποικίλῳ. οἱ δὲ, ὁ Φα-
σιν Ἀττικοὶ ληθίδιον. δεῖ δὲ ὀξύνεσθαι τὸ λιτῇ, κατὰ
τὸν κανόνα Ἡρωδιανοῦ· Πᾶσα δοτική δισύλλαβος, ἐπὶ
ὀνόματος ὀξύνεσθαι θέλει, Φωτί, Θητί. εἰσὶ δὲ οἱ προ- 50
περισπῶσιν· οὐ καλῶς. παραιτητέον δὲ τὸν Ἀσκαλωνί-
την, οἰόμενον ἀπὸ τῆς λῖς εὐθείας κεκλίσθαι τὴν λιτὴν
δοτικὴν, καὶ λιτα αἰτιατικὴν· οὐ γὰρ ποτε ἔμελλε τὰ
εἰς ις μονοσύλλαβα διὰ τοῦ τος κλίνεσθαι· μεταπλάσις
δὲ ἐστίν· ἀπὸ τοῦ λιτόν λιτὸν τῷ λιτῷ, καὶ λιτῇ, ὡς
ἀπὸ τοῦ κλῖδος κλάδου τῷ κλάδῳ, κατὰ μεταπλασμὸν
κλαδί. καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως κατὰ μεταπλασμὸν, ἐκ 568
τοῦ λιτόν λιτα, ὡς ἐκ τοῦ πρόβη κρόβα· οἶον, — κατὰ
λιτα πετάσας, Ἰλιάδος θ', ἀντὶ τοῦ ἰμάτιον λινούν ἢ
λιτόν καταπετάσας, τούτεστιν ἀπλάσας. οὐχ ὁμότιμος
δὲ ἡ λιτα τῇ λιτόν· ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ εἰς α λή-
γουσα βαρύνεται.

Λίχνοι, οἱ πολυκράγμονες καὶ ὀψοφάγοι ἢ κακὰ ἔργα·
παρὰ τὸ λίαν χαίνειν, ἢ ἰχαίνειν, ὅ ἐστιν ἐπιθυμεῖν.

Λιχωμένος, περιλείχων, ἀποσπογγίζων· ἀπὸ τοῦ λιχωῦ
δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· τοῦτο ἀπὸ τοῦ ις
Κκ

λαίχω πλεονασμῷ τοῦ μ. τὸ λι, ἰ. διατί; ἐπεὶ δὲ πάντα ἀκόλουθα τὰ παράγωγα τοῖς πρωτοτύποις.

Λίψ, σημαίνει τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ἥτταν, καὶ λιβάδα, ἀμφοτέρω παρὰ τὸ λείπω λαίψω γέγονεν· ἢ παρὰ τὸ λείπω λαίψω, τὰ δὲ εἰς ψ λήγοντα πάντα τὴν διφθόγγον ἀποστρέφεται, κνίψ, κνιφός καὶ κνιτός· Νίψ νιβός, ὄνομα κρήνης. οὕτω καὶ λίψ λιβός. ὁ δὲ ἄνεμος λέγεται, κατὰ λαίπει ὁ ἥλιος.

20 Λοιγός, ὁ ὄλεθρος. παρὰ τὸ λείπω λοιπός καὶ λοιγός· λείψιν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ἐργάζεται. τὸ δὲ λοιμός, σημαίνει τὴν λοιμικὴν νόσον· μεταφορικῶς δὲ τὸν βλαπτικὸν αἶρα· γίνεται γὰρ παρὰ τὸ λείπω λοιπός, καὶ λοιμός ἢ Φθορά. ἢ παρὰ τὸ λίαν μᾶν, πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ λιμός. λιμός μὲν ἐστὶν ἔνδεια σίτου· λοιμός δὲ, ἔνδεια τῶν σωματίων. γράφεται τὸ λι, ἰ· πολλὰ γὰρ εἰσὶν ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα γραφομένων τῶν ῥημάτων διὰ διφθόγγου, τῶν δὲ ἰνομάτων διὰ τοῦ ἰ· οἶον, πείθω, πείθανός· οἰκτεῖρω, οἰκτιρμός· στείω, σίτος· νίψω, νιφετός· λαίχω, λιχανός. ἢ παρὰ τὸ λίαν χαίνειν· ἢ ὅτι πολλὰ εἰσὶ συμπίσχωτα τῷ δηλουμένῳ· οἶον χεῖρ, διὰ διφθόγγου· χιράς δὲ, πάθος περὶ τὴν χεῖρα, διὰ τοῦ ἰ· καὶ ἐμιμήσατο τὸ πάθος ἢ γραφή· ἢ ὅτι τὰ εἰς μος ὀξύτονα τῷ υ ἐπισταμένῳ παραλήγονται, οἶον θυμός, ρυμός, δρυμός· σσημειώται τὸ λοιμός διὰ τῆς οἰ διφθόγγου γραφόμενον. τὰ εἰς μος κατὰ δισύλλαβα διφθόγγῳ παραληγόμενα, ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, σπάνια εἰσὶ, καὶ ὀξύνονται· οἶον λαιμός, λοιμός· τὰ δὲ μὴ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, βαρύνονται, οἶον Αἴμας, οἶμος.

40 Λοιδορία] παρὰ τὸ λοιμός, λοιμορία καὶ λοιδορία· ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς λόγους ὡς δόρατα.

Λοῖσθος, ὁ ἔσχατος. παρὰ τὸ ὀλισθος, κατ' ὑπερθεσιν τοῦ λ, λοιτθος καὶ λοισθιος, οἶον ὁ ἐξολισθήσας καὶ ἐμποδισθείς. ἢ παρὰ τὸ λείπω, λῶστος καὶ λοισθος. ἢ παρὰ τὸ λάσθῃ, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν, λαῖσθος καὶ λοιτθος· ὁ γὰρ ἔσχατος ὕβρις.

Λούτρον, βαρύνεται· ἐπεὶ δὲ πᾶν εἰς τρον λήγον ἀπαρασχημάτιστον βαρύνεται, κέντρον, δέντρον, σείστρον· τὸ δὲ λουτρόν, πρὸς διαφορὰν σημειούμενον· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ τόπου, βαρύνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ ὕδατος ᾧ λουόμεθα, ὀξύνεται.

Λουτρά, τὰ εἰς λύσιν ἄγοντα τῆς ἀκκαθαρσίας· καὶ γὰρ λύμα καλεῖται ὁ ῥύπος. Δύματα πάντα ἀκάθαρα.

Λουτρον, παρὰ τὸ λούω, τὸ λούω· οὐ γὰρ αὐτὰ καθάρισμα τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ καθαιρόμεθα. δεῖ δὲ βαρύνεσθαι· ὥστε παραλόγως ὀξύνεται.

569 * Λευτροφός, τὰ λουτρά φέρων τοῖς γαμοῦσι· οἷς ἔθος ἦν κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν τὰ λουτρά μεταπέμπεσθαι ἐκ τῆς ἐννεακροῦνου καλουμένης κρήνης Ἀθηναίους, ἢ καὶ Καλλιρρόην καλεῖται. ἔθος δὲ ἦν καὶ τῶν ἀγάμων ἀποθανόντων λουτροφορεῖν. ταῦτα δὲ ἀμφοτέρω ποιῶν ἦν καὶς ἄρρην ὁ ἐγγύτατα γένους.

Λοεσσάμενος] ἔστι λουσαμένος· καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς ου, γίνεται λοεσσάμενος. τὸ γὰρ λούω γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀλυμ κατ' ὑπερβιβασμόν.

Λοβοί. λοβοί λέγονται τὰ κάτω μέρη τῶν ὄτων, Ἰλιάδος 10 ἔ· παρὰ τὸ λαμβάνειν τι καὶ δέχεσθαι, λαβός καὶ λοβός· οἶον, Εὐτρητοῖσι λοβοῖσι· — τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων τοῖς ἀπαλοῖς τοῖς καλῶς τετρημένοις. καὶ παρὰ τοῖς θυμακοῖς τὰ κάτω μέρη τοῦ ἥπατος οὕτω λέγεται, καὶ ἀγγαῖον ἐραβίνθης καὶ κυάμου. Λοβοί λέγονται, ἐπειδὴ μαρτυροῦνται τινὲς λαμβανόμεθα αὐτῶν· οἱ δὲ, ὅτι λαβύμενοι τινὰς ἀποτέμνουσι ταῦτα τὰ μέρη.

Λογάδες, οἱ ἐκλεκτοί. εἴ ποτ' ἀνάνκη γένοιτο ἐκπέμψαι στρατιάν, ἢ ἐνστάσει τις ἄλλος κίνδυνος, κατὰλογος ἐλάγτο τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὰς μάχας. οὗτοι οὖν λογάδες ἐκαλοῦντο· καὶ παρὰ τὸ ἐκλέγω καὶ διαλέγω λεκτός. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ λέγω λεκτός, καὶ ἐκλεκτός, σύνθετον ὀξύτονον· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκλέγω συνθέτου παρασύνθετον, διάλεκτος, βαρύνεται. ἔστιν εἰς τὸ λύχνος.

Λογεῖον, σημαίνει εἶδος κρατῆρος· καὶ τὸν τίπον τοῦ θεάτρου. ὥστε γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰδῶ γίνεσθαι αἰδεῖον, κείρω πορεῖον, σκῆψω σκαφεῖον, γράφω γραφεῖον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λέγω λογεῖον· καὶ γὰρ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων διὰ τοῦ εἰον παραγόμενα, προπερισπᾶται, καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται.

Λογισταί, ἀρχοντας εἰσὶ κληρωτοὶ δέκα· ἐφ' ὧν πάντας οἱ ἄρχαντες ἀρχὴν τινα, λόγον ἀπεφερὸν τῶν διωκημένων.

Λόγχεα] λόγχεα τὰς μερίδας Ἴωνες λέγουσιν. Ἴων ἐν Κίῳ κτήσας, ἐκ τῆς Τέω λόγχεα ποιεῖν· — εἴρηται δὲ παρὰ τὴν λήξιν, λάχην τινα οὖσαν· καὶ κατὰ μεταθεσιν τοῦ α εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, λόγχη· παρὰ τὴν λόγχην καὶ ῥῆμα λογχῶ· ὁ παρακείμενος λελόγχηκα· ὁ μέσος παρακείμενος, λέλογχεα.

Λογῶνας] ἐν Συρακούσαις λιμένες εἰσὶ διττοὶ λογῶνες. λογῶνας δὲ καλοῦνται, οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι· οὓς τρυπῶσιν, ἵν' ἐξαρτῶσι τὰ σχοινία τῶν νεῶν ἐξ αὐτῶν· τοὺς δὲ τοιοῦτους λίθους καὶ λογγάσια ἔλεγον.

Λοξίας ὁ Ἀπόλλων· ὡς μὲν οἱ Πυθαγορικοί, ἀπὸ τοῦ λοξὴν ἔχειν τὴν ἴαν, τούτεστι τὴν Φανήν· ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι τὸν ἥλιον διὰ τῷ ζῳδιακοῦ· καὶ λοξίας, ὁ λοξὴν κίνησιν κινούμενος· ὁ αὐτὸς γὰρ τῷ ἡλίῳ. τὸ δὲ λοξός, παρὰ τὸ λῆχος ἢ κοίτη.

Λόπος, τὸ λέπισμα· παρὰ τὸ λέπω ῥῆμα. Ὅμηρος, Οἶον δὲ προμύσει λοπός.

Λόφος, ὁ ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος· παρὰ τὸ λέπω τὸ λαπύνω. ἔνθεν καὶ λοπός τὸ τοῦ προμύσει λαπτόν. ἢ Λόφοι πάντα τὰ μετέωρα καὶ εἰς ὕψος ἀνέχοντα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βωῶν· Λόφος γὰρ ἐπ' αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ λέπεσθαι καὶ ἐκδέρεσθαι. παρὰ τὸ λέπω τὸ λαπίζω λόπος καὶ Λόφος· ἀπὸ τούτου γὰρ τοῦ μέρους ἀρχονται ἐκδέρειν τὰ ζῶα. σημαίνει καὶ τὸν τράχηλον, ὡς τὸ, Ἐσβάντες κνήμας τ' ἠδὲ Λόφον ἀμφὶ τῇ μηρῶσι· — νῦν αὖχένα, τράχηλόν. λέγεται καὶ Λοφίη θηλυκῶς· σημαίνει ἄκρον, καὶ τὸ ἐπαναστήμα τῆς περιεφασίας, ὡς τ', Ἄκρον ὑπὲρ Λόφον αὐτόν· — καὶ, — δεινὸν δὲ Λόφος κατ' ὑπερθεσιν ἔνευεν.

Λοφνίδες] — τὰς ἀνὰ Λοφνίδας Ἰσχαν· — τὰς λαμπάδας. κυρίως δὲ Λοφνίδες λέγονται αἱ μονόζυλοι λαμπάδες, καὶ δαλῶ παραπλήσιοι δᾶδες, κατασκευῆς τινος καὶ κόσμου γενοῦναι· λαμπάδες δὲ, αἱ ὅπως δῶτε κατασκευασμέναι, καὶ ἂν ἀκόσμως δεδεμέναι ᾖσι, καὶ Ὅμηρος δὲ τὰς ἄλξεις Ἰσως μὲν οὖν αὐτάς, ἀλλὰ τὸ πῦρ τὸ δὲ αὐτῶν. ἔνιοι δὲ Λοφνίδας λέγουσι, τὰς ἐκ τοῦ Φλοιοῦ τῆς ἀμπέλου γενομένας.

Λόχος, ἢ ἐνέδρα· παρὰ τὸ λέγω τὸ ἐπιλέγομαι· ὅθεν καὶ ἐπιλεκτός· ὅτι τοιοῦτοι ἐπιλεκτοὶ ἐπελέγοντο εἰς τὰς ἐνέδρας. ἢ παρὰ τὸ λέχος· οἱ γὰρ λοχῶντες οἰοῦνται κοιτάζοντες, καὶ ὡς εἰς λέχος ἀνακλίνονται, ἵνα ἀδῶ· 20 ρητοὶ ᾤσιν. Ὡς ἄρα Φωνήσαντες παρ' ἐξόδου ἐν νεκροῖσι Κλινθήτην, Ἰλιάδος κ'. παρὰ τὸ Λόχος γίνεται λοχίτης, καὶ σημαίνει τὸν ἐνεδρεύοντα. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιτης γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται, τό-

- πος, τοπίτης· στύλος, στυλῖτης· τέμενος, τεμενίτης. ἐκ τοῦ λέχους γίνεται λοχῶ λοχῆσω.
- Λόχη, θέμενος, ὕλη, σίνδανδρος τόπος· παρὰ τὸ λοχᾶν ἐν αὐτῷ, τούτεστιν ἐνεδραεῖν ἐν τοῖς τοιοῦτοις τόποις.
- 30 Λοχῶ οὖν, λοχή· καὶ πλεονασμῶ, λοχη. ὁ δὲ Φιλόξανος, παρὰ τὸ λάξω ῥήμα, εὐληπτοτέρων ὄντων τῶν δασέων. ὁ μέλλων, λάξω· ὄνομα, λαγμῖς· ὡς παρὰ τὸ κράξω κράξω κραγμός· τοῦ δὲ γ εἰς τὸ χ μεταπασόντος, λαχμός· τούτου τὸ θηλυκόν, λόχη.
- Λάβη, ἡ ὕβρις ἢ ἐπὶ κακῷ περιβόητος. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, κατὰ ἀντίφρασιν, ἣν οὐδεὶς θέλει· ἢ παρὰ τὸ βλάβη, ἢ ἐκ τοῦ λαβός· τούτο ἐκ τοῦ λοβός, τοῦ διὰ τοῦ ο μικροῦ κατ' ἐπαύξησιν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡμετηριασμένων· οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς ἐν τινι αὐτοπήματι ἕλδοντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῶν ὥτων ἀπέτεμνον, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς πρὸς τὴν Ἰριν. καὶ ταῦτα ὁ Ὀρίων· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ λαβή, ὃ σημαίνει τὸ ξίφος, γίνεται λάβη· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, λάβη, ὡς Φάρος Φωριαμός. τὸ λω, μέγα· τὰ εἰς βη λήγοντα δισύλλαβα βηρύοντα φύσει μακρὰ θέλουσι παραλήγεσθαι· ὁδὴν, ἦβη, Θήβη, στίβη.
- Λαῖον, παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω· καὶ τὸ συγκριτικόν, λῶων, ὡς ῥῶων· καὶ ὄνομα ἐξ αὐτοῦ, λῶις, καὶ λῶϊον· τὸ γὰρ παλὸν πάντες θέλομεν· κρείσσον, βέλτιον· ὁ γὰρ νοεῖ τις ἐκτεφρὸν συμφέρον, τοῦτο καὶ θέλει.
- 50 Λῶστοι, βέλτιστοι, ἡγαπημένοι, πεπονημένοι. ἔστι δὲ ὄνομα ὑπερθετικὸν ἀπὸ τοῦ λῶος.
- Λῶμα, τὸ γυναικεῖον, ὃ ἐπὶ Ἀττικῶν ὄχθορος λέγεται. λῶμα λέγεται καὶ τὸ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου ἐπιβλημα, ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ ποικίλου.
- * Λωποδύτης, ὃς ἀποδύει τοὺς παριόντας τὰς ἐσθῆτας· παρὰ τὸ λῶπος τὸ ἱμάτιον, καὶ δύω τὸ ἀποδύω· ληστής.
- 571 Λῶπος, τὸ ἱμάτιον· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ λωπία τῷ δέρματι. Λωτεύοντα, ἀνθούοντα· ἡγοῦν λωτὸν ἔχοντα· λωτός δὲ ἔστιν εἶδος βοτάνης. ἀπὸ τοῦ λωτέοντα, ὑπερθέσει λωτέοντα· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, λωτεύοντα. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ λωτέοντα, λωτεύοντα ὡφείλαν εἶναι.
- Λωφῶ λωφῆσω, πρώτης συζυγίας ἐστὶ. κυρίως δὲ λωφῆσαι. τὸ πύσασθαι, ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων, τὸ ἀποθέσθαι ἀπὸ τοῦ λόφου τὸν ζυγόν, καὶ ἀπολύεσθαι ἀπὸ τῶν ἔργων. ἐκ τοῦ οὖν λόφος, λωφῶ. κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω· καὶ ἔστιν ἡ λέξις μεταφορικῇ, ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ὑπὸ λόφον, ἢ ἐν τῷ λόφῳ ἀναπαυομένων, ἥνικα ἀνεθῶτι τὸ ζυγόν, ὡς τὸ, Ταιράμενοι καμάτῳ μεταλώφειον· — σημαίνει τὸ παῖον. καὶ λωφῆσασα, παυσαμένη, λήξασα. μετενήκεται ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτικὰ κατατιθεμένων.
- Λυαῶς, ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ ῥάμματος· προσεβράφη γὰρ τῷ μηρῷ τοῦ Διός. ἢ παρὰ τὸ λύεσθαι τῷ οἴνῳ τοὺς μεθύσκομένους.
- 20 Λυγχεῖον, τὸ φοβερόν, ἢ τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ λύειν τὸ αὔχος, καὶ μὴ εἶναι στήναι αὐτό. καὶ Ὀμηρος, Νύχθ' ὑπὸ λυγαίνῃ.
- Λύγος, τὸ σκότος οὐδετέρως· ἀπὸ τοῦ λύειν τὴν αὐγὴν· καὶ τῷ πρῶττεσθαι ὑπολυγίζεσθαι λέγουσι. σημαίνει δὲ καὶ φυτὸν, ὡς ἐν τῷ μ στοιχείῳ εἰσέμαθα.
- Λύθρος, τὸ μετὰ κونيόρου αἷμα· κυρίως τὸ τοῦ λύματος καὶ κηδέματος· δόδεκον. λέγεται καὶ ἡ ἀκαθαρσία.
- Λύη, ἐπὶ τῆς στάσιως. παρὰ τὸ λύνειν τὴν ἐμμένον· καὶ 30 λύμη ἢ φθορά, ἢ λύουσα τὸ σῶμα· ὅθεν καὶ λυμαίνω.

- Λυκία, ἀγὼν ἐν Ῥώμῃ· συνήθεια δὲ ἐστὶν αὐτοῖς δορὰς ἔπαθλον διδόναι.
- Λύκιον, τόπος ἐστὶ Θετταλίας· ἐνθα λύκος ἐπὶ τῶν τοῦ Πηλέως βουσίων, ἀπελιθώθη.
- Λυκίφως, τινὰς λυκόφως τὸ σκοτεινόν, οἷον διηλελυμένον Φάος, ἢ αὐγὴ διαλυθεῖσα· ἢ λυκόφως λέγεται τὸ μέτεχον σκότους καὶ φωτός· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τριχῶν τῶν λύκων, αἵτινες τὸ μὲν κάτω μέρος τὸ πρὸς τῷ ὀφθαλμῷ, λευκὸν ἔχουσι· τὸ δὲ ἄνω, μέλαν.
- Λύμη, φθορά τις ἐστὶν ἐπὶ ψυχῇ διαβαίνουσα· παρὰ τὸ 40 λύνω. σημαίνει δὲ τὴν ἀκαθαρσίαν.
- Λυμαντήρ] — δαιτῶν ἀπολυμαντήρα· — ἢ ἀπὸ παρέλκει. λυμαντήρα, τὸν καθαρτῆρα τῶν δαιτῶν, τὸν ἐκ τῶν σκυβάλων τὰ βρώσιμα ἀποκαθαίροντα· ἢ τὸν ἐσθίουσα καὶ λυμαίνοντα τὰς δαίτας.
- Λυκαρκαία, πόλις Δελφίδος, ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ Ἀπόλλων· ἀπὸ Λυκάρου κτίσαντος αὐτήν, υἱοῦ Κωρυκαίας, οἰκούντων ἐν τῷ Παρνασσῷ· καὶ τὸ παρακαίμενον ὄρος ἐκάλεσε Κωρύκειον ἀπὸ τῆς ἐκτεφρῶς μητρος Κωρυκαίας. 50
- Λύπη, παρὰ τὸ λύειν εἰς δάκρυα τοὺς ὄφθαλμούς, λυώπη τις οὖσα· ἢ διὰ τὸ λυμαίνεσθαι δι' αὐτῶν τοὺς ὄφθαλμούς. οὕτω Σαρανός· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ λύω, λύη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, λύπη· λύσις γὰρ ψυχῆς τὸ πάθος τὸ λυπηρόν· διαιρεῖται δὲ εἰς ὀ, εἰς ἄχος, ἄχθος, φθόνον, καὶ ἔλεον. ἢ λύπη, λείπη τις· ἐπὶ λείψει γὰρ συνίσταται.
- Λύτρον, παρὰ τὸ λύω λύσω· ὅθεν καὶ λύρα, λύτρα τις 572 οὖσα· ἐδόθη γὰρ τῷ Ἀπόλλωνι παρὰ τοῦ Ἑρμαῖ, ὑπὲρ ὧν ἔκλεψε βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Ἑρμῆς.
- Λύσσα, ἡ μανία· παρὰ τὸ λύειν τὸν νοῦν· παρὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ ψυχὴν λογισμῶν, καὶ τοῦ παλαιοῦ τῶν φρενῶν κατασπέρματος· ἢ παρὰ τὸ ἀφέτους εἶναι τοὺς κατεχομένους ἐξ αὐτῆς.
- * Λυσιτελεῖ, συμφέρον ἐστὶ· παρὰ τὸ λύειν τὰ τέλη· λύειν γὰρ τὰ τέλη. συμφέρει ταῖς πόλεσι.
- Λύτο] Λύτο δ' ἀγὼν, Ἰλιάδος ω'. εἰ μὲν ἐστὶ μέσος ἀδριανός β' ἀπὸ τῶν εἰς μι, ὡς περ ἦδη ἐπίσταται λέγεσθαι, (οἶον, Νῦν δ' ἐλύμην τρεῖς τόσσα πορῶν· — καὶ, Τῆς δ' ἄρα κλαιούσης λύτο γούνατα) ἔκτασις ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον· εἰ δὲ παρατακτικὸν τινὲς ἐκδέχονται, δύναται εἶναι κρᾶσις ἀπὸ τοῦ ἐλύατο λύτο, ὡς τὸ ῥύεσθαι, ῥύσθαι· καὶ ἰχθύς, ἰχθύς. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλέλυτο, ὡς βέβλητο, βλήτο.
- Λύχνος, ἀρσενικῶς λέγεται καὶ τὸ λύχνον, οὐδέτερον, ὡς παρὰ Ἰππώνακτι· παρὰ τὸ λύειν τὸ νύχθος, του- 20 τέστι τὸ σκότος, λυόνυχθος καὶ λύχνος· οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν τῷ περὶ σημείων τοῦ Ὀμήρου. Λύχνα, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, — λύχνα Φανείη· — κατὰ μεταπλασμόν· οὐδὲ γὰρ ἐστὶν εὐθεία τὸ λύχνον, ὡς περ οὐδὲ τὸ δάκτυλον· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὁ λύχνος οἱ λύχνοι, μεταπλασμός γένους, τὰ λύχνα, ὡς ὁ δάκτυλος οἱ δάκτυλοι τὰ δάκτυλα. Δαῖ δὲ εἰδέναι, ὡς ὁ τοιοῦτος μεταπλασμός ἐπὶ προσηγορικῷ γίνεται ὀνόματος· ἐνθα μὴ δυνατόν τῇ εὐθείᾳ τοῦ οὐδετέρου τὴν γενικὴν παραδέξασθαι· ἐν γὰρ τοῖς ἐπιθέτοις πάντα κατὰ ἀνάλο- 30 γίαν ἀποτελεῖται· τὸ οὐδέτερον ἐν παρασχηματισμῷ, ὁ καλός, τὸ καλόν· διὸ καὶ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν τὰ καλὰ, οὐ φανερὸν μεταπλασμένον ἀπὸ τοῦ οἱ καλοὶ ἀρσενικοῦ πληθυντικοῦ γαγονέναι· πρόσκειται γὰρ ἢ εὐθεία ἐνική τοῦ οὐδετέρου ἀνάλογος.
- Λογχαῖες, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκά. Καλλιμαχος, — Kk 2

δστις αλιτρούς Αὐγάζειν καθαράς οὐ δύναται λοχάσιν·
 40 — εἴρηται δὲ οἶον λοχάδες, ἐν αἷς αἱ κόραι λοχῶσι,
 καὶ οἶον λέχος εἰσὶν αὐταῖς. ἢ οἶον λευκάδες, κατὰ
 συγγένειαν τοῦ κ πρὸς τὸ γ. ἢ ὅτι λοξοῦνται ἐν τῷ

βλέπειν κατὰ τὰς ἐπιστροφάς. Σώφρων ἐν Θυνοθήραις,
 λοξῶν τὰς λογχάδας· — οὕτω Σωφράνης.
 * Λυχνούχος, ὁ Φέρων τοὺς λυχνοὺς· ἀπὸ τοῦ ἔχειν καὶ
 λυχνος.

M.

572 Μῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι μυγμὸν τίνα ἔχει ἢ τούτου ἐκφώ-
 νησις. μυγμὸς δὲ ἔστιν, ὁ τοῦ μῦ ἤχος διὰ τοῦ μυκτῆ-
 50 ρος ἐξερχόμενος.

Μαγίστηρ, διδάσκαλε, ἐπιστάτα. λέγεται δὲ καὶ ὁδηγός.
 Μάγος, παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω, ὁ διὰ τῶν μαγι-
 κῶν ἐμπλάστρων τὰ μέλλοντα προλέγων.

Μαγγανεία, ἐκ τοῦ μαγγανεύω· τούτο παρὰ τὸ μάγγανον.
 ἐκ δὲ τοῦ ἄγω, ἄγανον, καὶ μάγγανον.

573 Μαγίς, ἢ τράπεζα ἔνθα τὰ μεμαγμένα. μαγίς δὲ λέγεται
 παρὰ Ἀραψί τὸ σκουτάριον. λέγονται δὲ μαγίδες καὶ οἱ
 μεταπολλοί, ὡς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσιν. ἔτι μα-
 γίδες, μάζαι· τούτέστιν ἄρτοι οὓς καταφέρουσιν οἱ εἰς
 Τροφῶνιου κατύντες.

Μάγειρος, παρὰ τὸ μάσσω· Ἡρωδιανός· οἶον ὁ τὰς μάζας
 μερίζων· ὁ δὲ Φιλόξενος πλεονασμὸν λέγει τοῦ μ· πα-
 ρὰ τὸ ἀγέλλειν τὸ συναθροίλκειν, ἥτοι ἐξ ὧν ἀρτύνει, ἢ
 ὧν παρασκευάζει ὄψων.

Μαγνήτις] ὅτι ἡ τὸν σιδήρον ἔλκουσιν λίθος καλεῖται σι-
 10 δηρίτις καὶ Ἡράκλεια καὶ Μαγνήτις καὶ Λυδία· σιδηρί-
 τις μὲν, ἀπὸ τῆς δυνάμεως ἣν περὶ τὰ σιδήρα ἐπιδεί-
 κνυται. εἰ βούλει δὲ, καὶ ἐπὶ τῆς ὀψευς· ἐμφερὲς γὰρ
 ἐστὶ κατὰ τὴν χροίαν ἀργῶ καὶ ἀκαθάρτω σιδήρῳ. Φα-
 σὶ δὲ καὶ διότι ἐξ ἀρχῆς εὐρηται συμμαμένην τοῖς
 τοῦ σιδήρου μετάλλοις. Ἡράκλεια δὲ, ἢ διὰ τὸ ἰσχυρὸν
 καὶ κρατερόν τῆς ὀλκῆς· ἢ μάλλον διότι περὶ Ἡρά-
 κλειαν τὸ πρῶτον ἐφάνη· οἱ μὲν, περὶ τὴν ἐν Πόντῳ
 Φασίν· οἱ δὲ, περὶ τὴν ἐν Σαμοθράκῃ. Μαγνήτις δὲ,
 20 ὅτι (ὡς Φασιν) ἄνδρες λιθοφόροι Μαγνήτες φρον αὐτῆς
 τὴν ἐνέργειαν· αἱ γὰρ κρηπίδες, ὡς εἴοικε, λίθους ἔχου-
 σι βαδίζόντων ἥρεμα.

* Μάδδα, ἀντὶ τοῦ μάζα, Δωρικῶς· ἀπὸ τοῦ μάττειν.

Μάζα, ἢ τροφή· ὅθεν καὶ ὑπερμαζῆ, τὸ ὑπερτροφῆ,
 πλουτεῖ, στρηνῖς. Ἡσιόδου, Μάζα τ' ἀμολγαίη· — ἄρ-
 30 τος, ψωμός· ἀπὸ τοῦ μάσσω τὸ μαλάσσω γίνεται τρο-
 πῇ Δωρικῇ τῶν δύο σσ εἰς ζ· ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζῆτῷ,
 γίνεται μάζα, ἢ ζητούμενη τροφή. λέγεται δὲ μάζα,
 Φύραμα γινόμενον, ποτὲ μὲν, ἐξ ὕδατος, ποτὲ δὲ, ἐξ
 ὀξυκράτου, ἢ ὀξυμέλιτος, ἢ ὑδρομέλιτος· ἔστι γὰρ τρώ-
 30 Φιμον. ἀμολγαίη δὲ, τούτέστι κρητίστην, ἀμυαίαν· τὸ
 γὰρ ἀμολγόν, ἐπὶ τοῦ ἀμυαίου τίθεται. Ἑρατοσθένης
 δὲ ποιμενικήν.

Μαζονομεῖον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἡ μάζα Φυράται· ἢ ξύλινον
 πινάκιον καὶ κανοῦν.

Μαζήτης, ἀπὸ τοῦ μαζον δευτέρου ἀορίστου.

Μακάριος, ἀπὸ τοῦ κῆρ τοῦ σημαίνοντος τὴν θανκτῆφό-
 ρον μοῖραν, γίνεται κατὰ παραγωγήν κῆριος, ὁ τῇ Φθο-
 ρᾷ ὑποπεπτωκός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκῆ-
 ριος, ὁ ἐπτερημένος τῆς Φθορᾶς· καὶ τροπῇ τοῦ ἡ εἰς
 α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μακάριος. πλεονάζει δὲ τὸ
 40 μ ἐν πολλαῖς λέξεσιν, ὡς ἐν τῷ μία, καὶ μεστός, καὶ
 ἄλευρον μάλευρον. μακίριος οὖν ὁ μὴ κῆρι (τούτε-
 στι Φθορᾷ) ὑποκείμενος. ἔστι δὲ εἶδους τῶν ὑποπε-
 πτωκῶν τῷ ὀνόματι ἐπιθέτου· καὶ λυμβαίνεται ἀπὸ
 ψυχῆς.

Μάκαρ, πόσας εὐθείας ἔχει; τρεῖς. μακάριος, ἀποκοπῇ

τῶν δύο συλλαβῶν, γίνεται μάκαρ· καὶ μένοντος τοῦ ς,
 γίνεται μάκαρς. μάκαρες, οἱ μὴ πεπτωκότες ὑπὸ κῆρα·
 οἱ δὲ μακαρίται, οἱ ἀποθανόντες, οἱ ἤδη τὸ μήκος ἐπι-
 λαμβάνοντες, οἱ μήκιστοι· ὅθεν καὶ μακράων, ὁ 50
 τύμβος ὁ ἐς μακράν.

Μακαρτατος· ἰστέον ὅτι τὰ συγκριτικὰ σχηματίζονται ἀπὸ
 τῶν ληγόντων εἰς ὦν, ἢ εἰς ας, ἢ εἰς υς, ἢ εἰς ους·
 καὶ ταῦτα, εἰς Φυλάτῃ τριγένηται. διόπερ μεμπτέον
 Σώφρονι λέγοντα, Φωροτάτους αἰ καπήλους παρέχε-
 ται· — οὐδὲ γὰρ τὰ εἰς ὦ λήγοντα ῥήματα παρασχη-
 ματίζει συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν. ἔτι ἀμαρτάνουσιν
 οἱ λέγοντες μακαρτατος. τὸ μέντοι Φέρτατος, Φέρτατος, 57
 βέλτερος βέλτατος, ὕστερος ὕστατος, οὐκ οἶονται εἶναι
 συγκριτικὰ ἢ ὑπερθετικά, συμπεπτακῆναι δὲ τοῖς συγ-
 κριτικοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρότερος. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ
 πρώτος, ὡφέιλε διὰ τοῦ ω μεγαλοῦ γράφεσθαι.

Μάκαιρα, ἀπὸ μάχης. ὁ δὲ Ἴων, κατ' ὁμοιότητα ἀπὸ
 τοῦ εἶκαιν καὶ ὑποχωρεῖν· δειλὸν γὰρ. μάκαιρον οὖν ἡ
 μακαρία.

Μάκελλα, ἢ μὴ κέλλουσα τοῖς ὁδοῦσι.

Μακκῆν, τὸ ἀνοηταίνειν καὶ μωραίνειν. παρὰ τὸ μῆ καὶ 10
 τὸ κοῦ τὸ νοῦ, μακκῶ· καὶ κατὰ τὸν ξανόν τὸν λέ-
 γοντα, ὅτι ἡ ἐπίστροφος τῶν συμφῶνων τροπὴν ποιεῖ, ὡς
 ἦδω ἀνδάνω, ἐπεισῆλθε τὸ κ, καὶ ἐτράπη τὸ η εἰς α.
 ἢ ὅτι Ἀκκῶ γυνὴ γέγονεν, ἐπὶ μωρία διαβαλλομένη·
 ἢ Φασὶν ἐνοπτριζομένην, τῇ εἰκόνι, ὡς ἑτέρα διαλέγε-
 σθαι. Ἀκκῶ οὖν ἀκκῶ· καὶ πλεονασμῷ, μακκῶ.

Μακρύνω, παρὰ τὸ μακρός· τούτο ἐκ τοῦ μήκος μακρός·
 καὶ συγκοπῇ, μακρός καὶ μακρός. ἀμα γὰρ τῷ πλεο-
 νασμῷ τοῦ συμφῶνου ἐτράπη τὸ μακρὸν εἰς βραχύ.
 20 ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ μέχρις ἀκρου διήκειν, τούτέστιν
 ἀρχῆς. τὸ θηλυκὸν μακρά· ἐξ οὗ γίνεται μακράν, ἐπιβ-
 ῥημα τοπικόν, ἢ μεσότητος. τὸ δὲ — μακρά βιβῶντα·
 — ἔστιν ἐπίβρῃμα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. τὸ δὲ
 μακρόθεν, ἐπίβρῃμα τοπικόν.

* Μαλακογνώμων, ὁ τὴν γνώμην μαλακὴν ἔχων.

* Μάντις, ἀπὸ τοῦ μάνεσθαι· ἐνθουσιασμένοι γὰρ οἱ
 μάντιες ἐμαντεύοντο.

* Μαριλάδης, ὁ ἀνδρακτός· ἀπὸ τῆς μαρίλης, τοῦ
 σποδοῦ. 30

Μέγα, σημαίνει τρία· τὸ πολὺ, ὡς τὸ, Νῦν δ' ἐμαῖο μέγ
 ἐπέγρατο· — σημαίνει καὶ τὸ μεγάλως, ὡς τὸ, Ἡ μέ
 μέγ οἰμώξειε γέρων· — σημαίνει καὶ τὸ ἐπίμηκες, ὡς
 τὸ, — μέγα τόξον ἔτεινεν.

Μέγας, σημαίνει δύο· τὸ κύριον ὄνομα, ὡς τὸ, Καὶ Πέρι-
 40 μον Μεγάλην· — σημαίνει καὶ τὸν πλητὺν καὶ μέγαν,
 ὡς τὸ, Οἱ ἐ μέγαν περ εἶοντα· — καί, — ἥς τε μέγας
 τε· — γίνεται παρὰ τὸ μὴ ἀπαγορευτικόν, καὶ τὸ γῆ,
 μέγας τις ὦν, ὁ μὴ αἰεὶ ἐν τῇ γῇ ὦν, ἀλλ' ὑπερέχων
 αὐτῆς, καὶ εἰς ὕψος ἐπικείμενος.

Μεγακῆτεα πόντον, τὸν μεγάλην κῆτη ἔχοντα· ἢ ἀπλῶς
 μέγαν· παρὰ τὸ κῆτος. Μεγακῆται νῆς, μεγάλη, πα-
 ρὰ τὸ κῆτος· ἢ μέγα κύτος ἔχουσα, ὅ ἐστι πλατεία.

Μεγαλοπρεπεῖα, ἐκ τοῦ μεγαλοπρεπῆς· τούτο παρὰ τὸ
 μεγάλως καὶ τὸ πρόπω γίνεται ἐν συνθέσει.

Μεγαλειών, ἔστι μύρον ἀπὸ Μεγάλου Σικελιώτου πρώτου εὐρόντος.

Μέγαρον, ὁ οἶκος· παρὰ τὸ μεγαίρω. ἐγκώμιον γὰρ οἴκου τὸ μέγα καὶ ἕξιον Φθόρου· τὸ δὲ μεγαίρω, σημαίνει τὸ Φθονῶ· καὶ γίνεται παρὰ τὸ μέγα· οἱ γὰρ μεγάλοι Φθονοῦνται, ἢ διὰ πλοῦτον καὶ δόξαν, ἢ δι' ἀρετὴν.

Μεγάρτα] Ἡσίοδος, — μεγάρτα τέκνα θεῶν· — μεγάλως ἐπέραστα· ἢ ὑπερήφανα, διὰ τὸ κάλλος· ἢ μέγα ἐρίζοντα περὶ κάλλους· ἢ πρὸς οὓς οὐδεὶς δύναται ἐρίσαι, ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐρίζοντες.

Μέγεθος] παρὰ τὸ μέγα, μέγεθος· καὶ τροπῇ, μέγεθος. 575 Μεδέων] Δωδώνης μεδέων· — ἀντὶ τοῦ βασιλεύον, ὡς Φιλέων. μεθῶ καὶ ἐδῶ, εἰσι καὶ βχυτόνα καὶ περισπώμενα· ἀναλογώτερα οὖν εἰσι τὰ περισπώμενα. καὶ μέδων, ὁ βασιλεὺς. γέγονε δὲ ἀπὸ μετοχῆς ὀνόμα μετοχικόν. τὸ θέμα, μέδω τὸ βασιλεύω. γίνεται παρὰ τὸ ἔω τὸ καθεζομαι, ἔδων καὶ μέδων, ὁ ἐδραῖος καθεζόμενος· ἢ παρὰ τὸ μῆδω τὸ βουλευόμεναι, μέδω, οἷς εὐβουλείας δεῖ· ὅθεν καὶ βουληφόροι λέγονται· καὶ μέδοντες, πρόβουλοι, βασιλεῖς.

10 Μέδεα, τὰ αἰδοῖα, ὅτι μέσα εἰσι τῆς οὐρᾶς, μέσεα ὄντα· Σικελοὶ δὲ καὶ Ταρχυτῖνοι μέσα αὐτὰ ἀποκαλοῦσιν. Ἡσίοδος, Καὶ ὑπὸ μέζε' ἔθεντο· — ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς ζ, μέδεα.

Μέδες, ἄφες, βάλε. ἀπὸ τοῦ ἴημι. ὁ δεύτερος ἀρίστος, ἦν· ἢ μετοχῇ, εἰς ἔντος· τὸ προστακτικόν ἔς· καὶ μετὰ τῆς μεταπροθέσεως, μέδες. ἔθι ὠφείλου εἶναι, ἀλλὰ σπασμειώται.

Μεδέμεν, μεθῆσαι, συγχωρῆσαι, καταλιπεῖν. ἔστι δὲ ἀπαρέμφατον· κατὰ Ἰωνας, ἐνεστώς· ἀπὸ τοῦ εἶναι 20 πλεονασμῷ τῆς με, ἔμμεναι· καὶ συγκοπῇ, ἔμεν· καὶ μετὰ τῆς προθέσεως, μεδέμεν. ἢ παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω, μεθίημι· ὁ παρατατ. κός, μεθίην· τὸ πληθυντικόν, μεθίεμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, μεθίμεναι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, — μεδέμεν χόλον· — ἡγουν ἀποπέμψαι τὴν ὀργήν.

Μεδεῖω, μέμελσω, καταλείψω. ἀπὸ τοῦ μεθῶ μεθεῖω, ὡς τελεῶ τελεῖω.

Μεδίω. τὸ θι, μακρόν· τὰ εἰς ω καθαρὸν βαρύτονα ὑπὲρ 30 δύο συλλαβὰς τῷ ι παραληγόμενα, ἐκτείνεται. τὸ θι, ι· τὰ διὰ τοῦ ιω βήματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς κλινομένα εἰς μέλλοντα, διὰ τοῦ ι γράφεται.

Μεθήμεν μεθήμενος, ὁ ἀμελής. ἀπὸ τοῦ μεθῶ μεθήσω μεθήμεν, ὡς δειδῶ, δειδήμεν.

Μεθύω, γίνεται ἐκ τοῦ μέθυ, ὃ σημαίνει τὸν οἶνον· μέθυ δὲ ὁ οἶνος, ἀπὸ τοῦ μεθείναι καὶ ἀμελεῖν τοὺς πίνοντας αὐτόν.

Μεθύω, παρὰ τὸ μέθη· τοῦτο παρὰ τὸ μὴ θεῖν ἡγουν τρέχειν· οἱ γὰρ μεθύοντες ἀκίνητοι εἰσι, μέχρις ἂν ἀπομεθυσθῶσιν.

Μέθυος, παρὰ τὸ μέθυ· τοῦτο παρὰ τὸ μέθη· τοῦτο παρὰ τὸ μεθεῖω τὸ ἀμελῶ. ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ ἐνάθειν, ἡγουν σφαγιάζειν.

Μεθυσοκότητος, ὁ μεθυσθείς· παρὰ τὸ μέθυ, καὶ κότητος, εἶδος συμποσίου.

Μεθυμαῖος, ὁ Διόνυσος· ὅτι μεθ' ὕμνων ἤλθεν. τάχα δὲ καὶ παρὰ τὴν μέθην εἰρηται, ὡς μεθυότης.

Μελιννα, γίνεται ἐκ τοῦ μέλας μέλινος. ὁ κανὼν· τὰ εἰς 50 ας ὀνόματα περιττοσυλλαβῶς κλινομένα, διὰ τοῦ ντ κλίνονται· μέλας, μέλιντος· (ἐξ οὗ τὸ, — μελάντερον ἢ τε πίσσα) τάλας, τάλαντος· ἐπεκράτησε δὲ ἡ συνήθεια διὰ τοῦ ν μόνου αὐτὰ κλίνειν.

Μέλας, ὁ μὴ βλέπόμενος· παρὰ τὸ μῆ, καὶ τὸ λάω τὸ βλέπω. αἰολικῶς δὲ μέλαις καὶ τάλαις, πλεονασμῷ τοῦ ι· ἐπειδὴ χαίρουσι τῇ βαρεῖα τάσει, ὡς τὸ Πήλεος, χαίρουσι καὶ τῇ βραχυτέρᾳ συστολῇ, τὸ κείρω κέρβω λέγοντες· τοῦτο χάριν προστιθεῖσι καὶ ὡς ι, ἵνα 576 βραχυτέραν τὴν συλλαβὴν ποιήσωσι· τὸ γὰρ α τὸ μακρόν μείζον ἐστὶ τῆς ἐχούσης τὸ ι ἐκφωνούμενον. ἐπὶ δὲ τοῦ Αἴας οὐ προστίθεται, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν· εἰ γὰρ ἦν Αἴας, ἀλλεπάλληλος εὐρίσκετο ἢ αὐτὸς διφθογγος, καὶ ἦν κακόφωνον.

* Μελαμπέταλον, τὸ δένδρον ἔχον μέλανα πέταλα.

Μελανόχροες κύριοι, Ἰλιάδας ν'. τὸ μελάνιπτος καὶ μελαγχρόης, παρὰ τὸ μέλαν ἢ σύνθεσις· τὸ δὲ μελανοπέρους καὶ τὰ ὅμοια, παρὰ τὴν μέλανος γενικήν ἢ σύνθεσις. ὥστε πῇ μὲν τὴν γενικήν λαμβάνουσιν, ὡς 10 τὸ μελανόχροες· πῇ δὲ τὸ οὐδέτερον, ὡς τὸ μελαγχρόης, ὡς ὅταν εὐρωμεν δρυπέτης, ἀπὸ τῆς δρύς εὐθείας λέγομεν εἶναι· τὸ δὲ δρυοκολάπτης, ἀπὸ τῆς δρύος γενικής.

Μελαγχρός, ἀπὸ τοῦ μελαγχρόης συνεκότη.

Μελάθρον, κυρίως λέγεται τὸ μέσον τῆς στέγης ξύλον τὸ ὑπότονον καλούμενον· ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. ὅταν οὖν εἴπῃ Ὀμηρος, Αὐτὴ δ' αἰθαλέσσα ἀναΐξασα μελάθρου ἔξετο· — τοῦτο Φησὶ δηλοῦν· τινὲς δὲ, τὸν ὄροφον, ἢ τὸν οἶκον.

Μελδόμενος, τηρόμενος. κυρίως δὲ μέλδω ἐστὶ, τὸ τὰ 20 μέλη ἔδειν, ὃ ἐστὶν ἐσθίειν, οἷον μελέδειν, κατὰ συγκοπὴν.

Μελεδῶναι, αἱ τὰ μέλη ἔδουσαι Φροντίδες· ὅθεν Ἡσίοδος γυιοκόρους αὐτὰς λέγει, τὰς ἕως κόρου τὰ γυῖα ἀναλυσάσας· καὶ οἱ Αἰολεῖς σταλαγμῶν τὴν ὁδὸν λέγουσιν· ἀποστάζουσι γὰρ καὶ ρέουσιν. Ὀμηρος, Τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν.

Μελεδήματα, μεριμνήματα, Φροντίδες· παρὰ τὸ ἔδειν τὰ μέλη καὶ βλάπτειν.

Μελέαγρος] ἐτυμολογεῖ Εὐριπίδης, Μελέαγρε· μελέαν γὰρ 30 ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν.

Μέλεον δὲ, τὸ μάταιον· παρὰ τὸ λέω λῶ τὸ θέλω, ὃ μὴ λέομεν, τούτεστιν ὃ μὴ θέλομεν· οὐδεὶς γὰρ θέλει τὸ μάταιον. ἐκ τοῦ λῶ οὖν γίνεται ἤλεος καὶ μήλεος· καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς ε, μέλεος. σημαίνει ἄθλιον, ταλαίπωρον, δυστυχῆ· καὶ τὸ θηλυκόν, — μελέη δὲ οἱ ἔπλετ' αὐτή· — Ὡς μέλεοι, μὴ τλήτε παρεξέμαθ' ἐσθ' αὐτὰ βῆναι, Ῥήβαν ἀκυροῦ ποταμὸν ἀπὸ τῆς μελέων.

Μελετών, οἶκος ἐν ᾧ οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων.

Μελετῶ, δευτέρως συζυγίας ἐστὶ· γίνεται παρὰ τὸ μελέ 40 τη· τὰ γὰρ τῆς δευτέρας συζυγίας ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν γίνονται. τὸ δὲ μελέτη, παρὰ τὸ μέλι καὶ τὸ ἐτεόν, ἢ ἀληθινὴ γλυκύτης. τὸ δὲ μέλι, παρὰ τὸ μέλω· τὸ Φροντίζω, ὃ περὶ πολλοῦ ποιούμεθα καὶ Φροντίζομεν. τὸ δὲ μέλω τὸ Φροντίζω, δι' ἐνὸς λ. διατί; ἐπειδὴ οὐδέποτε βαρύτονος ἐνεστώς δι' ἐνὸς λ ἐκφέρεται· καὶ διὰ τοῦτο τὰ Φθάσαντα γεμεσθαι βαρύτονα καὶ τὰ ὅμοια, ἄχρη τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται ὡς βαρύτονα· ἀπὸ δὲ τοῦ παρακειμένου, ὡς περισπώ- 50 μενα. μέλω οὖν τὸ Φροντίζω, ὡς τὸ, Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μελεῖν· — ἔθεν καὶ μελέτη· τὰ γὰρ μαθήματα Φροντίζων πολλῶν ἀξία. τὸ δὲ μέλω σημαίνει δ'· τὸ ὀφείλω, ὡς τὸ, Ὡς μέλλεις εὖχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων· — καὶ τὸ Φαίλω, ὡς τὸ, Οὗτω που Διὶ μέλλεις ὑπερμενέει Φίλον εἶναι· — καὶ τὸ πρέπω, ὡς τὸ, Ἐμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις· — καὶ

577 τὸ βραδύνω, ὡς τὸ, **Τί** μέλλεις; τί ἀναδύη; — καὶ μέλλῃσις. ἢ βραδυτής· καὶ μέλλων, ὃ ἐκείθεν χρόνος. Μέλαινα, σημαίνει τρία· τὸ σκοτεινόν, ὡς τὸ, Ἐλκον νύκτα μέλαιναν· — καὶ τὴν σύνεσιν, ὅθεν καὶ, — Φρένες ἀμφιμέλαινοι· — καὶ τὸ βραδύ, ὅθεν καὶ, — κρήνη μελάνυδρος, ἢ βαθεῖα. τοῦ γὰρ μελαινέσθαι αἷτιον τὸ βάθος· Φύσει δὲ μέλαινα τὴ ὕδωρ· ἀλλὰ λάμπεται ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι.

10 **Μέλη**, ἥτοι συνωνύμως, ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι, μέρη καὶ μέλη· ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν μελῶν· ἐπειδὴ παρ' ἐνόις ἐδόκουν οἱ ἄνθρωποι μεθ' ἀρμονίας συνεστάναι. οὐκ ὡς καὶ τὰ σώματα. τὰ μέλη, ἥτοι συνωνύμως καὶ αὐτὰ μέρη κατὰ μείζονα καὶ ὁλοσχερεστέραν νοούμενα περιγραφὴν· ἢ ἀπὸ τῶν κατὰ μουσικὴν μελῶν· ἐπεὶ κατὰ ἀρμονίαν συνίσταται τὸ σῶμα.

Μέλος, κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἔπους, τὸ μεμελισμένον· ἢ ἀπὸ τῆς τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μυσίμβλος δὲ, τὰς ἐν Λέσβῳ γενομένας παρθένους Μούσας ἐπὶ τὰ πένθη· Φοῖτάν καὶ Θρηναῖν· ὅθεν ἐπεκράτησε τὰ ἀδόμενα μέλα κληθῆναι. οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς μελιγῆρυς· Μελισσο-
20 τεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερώτερα ὁμῆαρος· — καὶ ἐτι τὸ μέλος τὸ ἐκάστω μεμελημένον· καὶ γὰρ μετὰ Φροντίδος σκευάζεται. σημαίνει δύο· τὴν ᾠδὴν, παρὰ τὸ μέλω τὸ Φροντίζω, ἢ παρὰ τὸ ἔλω τὸ ἐλαύνω· σημαίνει καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος· παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέρος· καὶ τροπῇ, μέλος.

Μελίφρονα πυρόν, τὸν ἥδυν· παρὰ τὸ μέλισσα. καὶ, μελιθεῖα θυμὸν, τὴν προσφιλοστάτην ψυχὴν.

30 **Μελιθεῖα**· ψιλῶς· ἀρκεῖ γὰρ τὸ μέλι πρὸς τὸ ἐμφανίσαι τὴν ἥδονην. ὅταν δὲ εἴπῃ, Τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ· — οὐκ ἐκ περιουσίας τοῦτο προσέθηκεν, ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν· ἐπεὶ καὶ πικρὸν γίνεται τὸ μέλι.

Μελιτίδης] καὶ οὗτος τῶν εὐήδων, ὡς ὁ Μαργίτης, καὶ ὁ Κόρυβος.

Μέλισσα, παρὰ τὸ μέλειν· οἰκονομικὸν γὰρ τὸ ζῶον καὶ ἐπιμελές· ἢ ἐκ τοῦ μήλον, ὃ σημαίνει πάντα τὸν καρπὸν, μήλιζα τις οὔσα, ἢ πᾶσιν ἐφίζανουσα τοῖς μήλοισιν· ἢ γὰρ μέλισσα, τῶν ἀνθῶν τὰ χρησιμώτατα συλλέγουσα, τὸ μέλι ποιεῖ, τὰ μὲν καλὰ ἐκλέγουσα, τὰ δὲ Φαῦλα ἀπορρίπτουσα. λέγονται δὲ καὶ μέλισσαι καὶ
40 ἱερεῖαι παρὰ τῷ ποιητῇ, παρὰ τὴν μέλισσαν τὸ ζῶον καθαρώτατον ὄν· καὶ μελισσοκόμοι, μελιουργοί, οἱ τὰς μελίσσας κομῶντες, τούτεστιν ἐπιμελείας ἀξιοῦντες. ἀπὸ τῶν εἰς αἰ, οἱ Αἰολεῖς, μελίσσάν· οἱ δὲ Δωριεῖς, πυλέων.

Μελίχλωρος, ἐπίθετον ἐστὶ τοῦ δέους.

Μέλινος] οἶον, μελλίου οὔδοῦ· — παρὰ τὸ μελέα μελέινος, ἀποβολὴ τοῦ ε.

Μελίνη, εἶδος ὀσπρίου· λέγεται θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. μέμνηται Δημοσθένης καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν.

50 **Μελιταῖα** κυνίδια, λέγεται ὅτι πλησίον Ἰταλίας νῆσος ἐστὶ Μελίτη, ἐξ ἧς γίνεται ἢ τὰ μικρὰ τὰ ἐπιμελείας χρεῖαν ἔχοντα· παρὰ τὸ μέλω τὸ Φροντίζω.

Μέλος, ἢ ᾠδὴ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μελῶν τοῦ σώματος· ὡς περ καὶ ἐπὶ τούτων τὰ μὲν, ἐστὶ βραχέα, τὰ δὲ, μακρά· καὶ τὰ μὲν, εἰσὶν εἰς ἐργασίαν, ὡς ἐπὶ τῶν χειρῶν· τὰ δὲ, εἰς τὸ περιπατεῖν, ὡς ἐπὶ τῶν ποδῶν, καὶ τὰ ὅμοια· οὕτως ἐπὶ τούτων, τὰ μὲν, εἰσὶν οὐκ ὀφθαλμοῦ καὶ δὲ, βαρύνοντα· καὶ οὕτως ἀποτελοῦσι τὴν τῶν ὀργάνων Φωνήν.

578 **Μέλλω**, τὸ βραδύνω. παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, κατὰ παραγωγὴν γίνεται μέλλω· καὶ γὰρ ὁ βραδύνων, αἰεὶ ἐν ζητήσει ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδιν· ὃ γὰρ Φροντί-

ζῶν, τίηται ὑπὸ Φροντίδων· καὶ ἀμελῆσαι, τὸ ἀφροντισθῆναι.

Μελύειν, κομάτιον Σκυθικόν, γινόμενον ἐκ μόνου μέλιτος μεθ' ὕδατος. βοτάνης τινὸς ἐμβλαλλομένης.

Μέλπηθρα, παίγνια· παρὰ τὸ μέλπω τὸ παίζω. — δητῶ 10 μέλπεσθαι Ἀρρή· — κυρίως, παίζειν· νῦν δὲ, κινεῖσθαι εὐχερῶς, ἢ τέρπεσθαι εὐχερῶς καὶ ἐμπειρῶς κατὰ τὴν μάχην· ἢ κινεῖσθαι καθάπερ παίζων καὶ ὀρχεῖσθαι. γίνεται παρὰ τὸ τὰ μέλη (ἡγουν. τοὺς ὀφθαλμοὺς) ἔπειν ἥτοι λέγειν.

Μέλπω, τὸ ὕμνω· ἐξ οὗ καὶ μολπὴ ἢ ᾠδὴ καὶ ὁ ὕμνος· Μέλποντες ἐκέρχον· — ἀντὶ τοῦ ὕμνουντες.

Μελισσεῖν, τὸ χι, ι· ἀπὸ παραδόσεως. μελῆς λέγεται βασιλεύς· τὸ σεδὲν, εἰρήνη. λέγεται οὖν βασιλεὺς εἰρή-
20 νης· καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν Χριστόν.

Μεμαῶτες, προθυμούμενοι παρὰ τὸ μέμνω, ὃ δηλοῖ τὸ προθυμοῦμαι, ὃ μέλλων, μεμῶ· ὅθεν καὶ μέμονα, ὃ μέσος παρακείμενος· Ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας; — πῶς προθυμῇ; τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, μεμακα, ἢ μεμεγκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, μεμακῶς· καὶ ἀποβολῇ, μεμαῶς. κλίνεται μεμαῶτος, μεμῶτος, κατὰ συναίρεσιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ποιητικῶς, μεμαῶτος· τὸ θηλυκόν, μεμαῶσα, ἢ μεμαυῖα. ἐστὶν εἰς τὸ γεγαυῖα. ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ μάσω· ἀφ' οὗ μεμακάσιν, ἀποβολῇ τοῦ κ. ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ, μῆσω, μεμῆκα, μεμῆκῶς· κατὰ συστο-
30 λήν καὶ ἀποβολήν, μεμαῶς.

Μεμβλωκε. — τῷ δ' αὐτῇ Φιλομείδης Ἀφροδίτῃ Αἰεὶ παρμεμβλωκεν, Ἰλιάδος δ', ἀντὶ τοῦ παραμένει, παρέστιν. ἀπὸ τοῦ μολῶ μολῆσω μεμολῆκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, μεμῆκα· καὶ διὰ τὸ ἀσύντακτον, πλεονασμῷ τοῦ β, γίνεται μεμβῆκα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, μεμβλωκα. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλω μεμῆκα καὶ μεμῆκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, μεμβλωκα. **Μεμβλεται**, ἐν Φροντίδι ἐστίν· ἀπὸ τοῦ μέλω. καὶ μεμβλεσθαι, τὸ ἐπιμελεσθαι.
40

Μεμετρεῖται] μετρῶ, μετρήσω, μεμέτρηκα, μεμέτρημαι μεμέτρηται· καὶ Ἰωνικῶς μεμετρεῖται· παρὰ Ἰππώνακτι, Ὁ μὲν οὖν Βοσπορος καὶ ὁ Πόντος κατὰ πάντα μοι μεμετρεῖται.

Μεμῆλῶς] παρὰ τὸ μέλω τὸ Φροντίζω, ὃ μέσος παρακείμενος, μεμελα· καὶ κατ' ἐπέκτασιν γίνεται μεμῆλα· ὅθεν ἢ μετοχή· ἢ ἀπὸ τοῦ με-έληκα γέγονεν. Ἰλιάδος ε', — μέγα πλοῦτοιο μεμῆλῶς· — ἀντὶ τοῦ πάνυ πε-
50 Φροντικῶς τοῦ πλούτου, καὶ ἐπιμελείαν αὐτοῦ ἔχων.

Μέμνη, ἔστιν εἰς τὸ Κᾶθῃ.

Μεμνήτο] ἀπὸ τοῦ μένω, κατὰ συγκοπὴν, μνῶ μνήτω, μέμνηκα, μέμνημαι· τὸ εὐκτικόν, μεμνήμην μεμνήτο μεμνήτο.

Μεμνέωτο] Ὡς μεμνέωτο δρόμους, Ἰλιάδος ψ', ὅπως ἐπισκοποῖ καὶ ἐπιμελοῖτο τὸν δρόμον, μή τις περὶ τὸν καμπτήρα πανουργήσῃ. προπαροξύνεται, καὶ σὺν τῷ ι γράφεται· ἀπὸ τοῦ μεμνέοιτο, αὐξήσει τοῦ ο εἰς ω, μεμνέωτο. Ξενοφῶν δὲ μεμνέωτο ἀνευ τοῦ ε· Κράτης
579 δὲ μεμνοῖτο· τὸ δὲ ἀνάλογον, μεμνήτο, διὰ τοῦ η, προσκειμένου τοῦ ι· Πίνδαρος δὲ Δωρικώτερον διὰ τῆς αἰ, μεμναῖατο.

Μεμυκέναι, κρύψαι, κολλῆσαι, ἢ καμμῦσαι· σημαίνει δὲ ἡχῆσαι. ἀπὸ τοῦ μυκᾶ, ὃ μέλλων, μυκῆσω· ὃ παρακείμενος, μεμυκῆκα· ὃ μέσος, μεμυκα· τὸ τρίτον, μεμυκα· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, μεμυκέναι. Ἡσίοδος, — μέμυκε καὶ γαῖα καὶ ὕλη· — ἀντὶ τοῦ ἡχῆσεν. εἰ μὲν οὖν σημαίνει τὸν ἡχὸν οἰοναί ἀποτελεῖν, ἀπὸ τοῦ μυκᾶ
10 ἐστίν· εἰ δὲ δηλοῖ τὸ συνασφίχθαι καὶ πεπιλῆσθαι ἀπὸ

τοῦ κρύους, δηλονότι ἀπὸ τοῦ μῶν ἐστὶ. καὶ Ὁμηρὸς Ἰλιάδος ε', Αὐτόματι δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ: — ἀντί τοῦ ἤχησεν, ἀνεψύχθησαν, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντες.

Μέμφομαι· μέμφεται· καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ, μέμφεται. ἐν ἐργητικὸν οὐκ ἔχει. τοῦτο γίνεται ἐκ τοῦ μομφή· παρὰ τὸ μέμψω τὸ λαμβάνω.

Μένελας] Μένελας τε καὶ Ἀγαμέμνων: — ἀπὸ τοῦ Μενέλαος. ἀμφίβολον, εἴτε συγκοπὴ Μένελας καὶ Δορύλας, εἴτε κράσει τοῦ ο καὶ α εἰς α μακρόν, ὡς ἐλέξατο ἐλέξα· ἐπρίατο, ἐπρία· ἐπαυδεύσας, ἐπαυδεύσα.

Μενέσθης] ὡς ἀπὸ τοῦ ἄργος γίνεται Ἀργέστης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μένος Μενέσθης, καὶ Μενέσθης κατὰ τροπήν.

Μεννέας] ὡς παρὰ τὸ θράος Θρασέας, καὶ θάλος Θαλέας, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μένος Μενέας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, Μεννέας.

Μέταβος, υἱὸς Ἀλβαντος. Ἡρακλέα λέγεται ἐπὶ τὰς 30 Γηρυόνοιο βούε ἀπιοῦντα, ξενισθῆναι παρὰ Ἀλύβαντι· καὶ τότε γεννηθῆναι τὸ παιδίον· καὶ διὰ τοῦτο Μέταβον προσαγορευθῆναι, ἐπεὶ μετὰ τοὺς βούε τοῦ Γηρυόνοιο ἴει.

Μένω, τὸ προθυμοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ μένος· μένω, τὸ ἐπιμένω· καὶ μῆνις, ἡ πολυχρόστος μνησικακία. ταῦτα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· μάλινω δὲ, τὸ ὀργίζομαι, διὰ διφθόγγου.

Μενέλαος] παρὰ τὸ μένος, ὃ σημαίνει τὴν ψυχικὴν προθυμίαν, καὶ τὸ λαός, γίνεται μενόσλαος· ἀλλὰ τὰ εἰς 40 ος ὀνόματα, ἐν τῇ συνθέσει τῆς ἐπαγομένης λέξεως τῆς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένης, ἀποβάλλει τὸ σ καὶ

Φυλάσσει τὸ ο· οἶον, Θεός, Θεόδωρος· λόγος, λογοποιός· καὶ δῆμος, Δημοσθένης. καὶ τὸ Ἀττικόν, ὃ Μενέλαος. πόθεν γίνεται; παρὰ τὸ μένω καὶ τὸ λαός, καὶ γίνεται Μενώλεως· ἀλλὰ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα δισύλλαβα βαρύνοντα σύνθετα μετὰ τοῦ ἀμεταβόλου, τρέπονται τὸ ω εἰς ε· οἶον Φέρω, Φερέοικος· μένω, Μενέλαος· πλὴν τοῦ τέρτω, τερπικέραυνος. Δεῖ δὲ γινώσκαι, ὅτι οὐ πάντοτε ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ ἰδίαν κλίσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐκτεταμένων ἔχοντων τὸ α.

50 Μένος] παρὰ τὸ μένω τὸ παραμένω, μένος, ὡς παρὰ τὸ σθένος, σθένος. σημαίνει τρία· ἐπὶ μὲν τοῦ θυμοῦ, — μένος δὲ μέγα Φρένες ἀμφιμέλαιναι Πίμπλαντ, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ θυμοῦ, ὀργῆς. ἐπὶ δὲ τῆς ἰσχύος, Δῶκε μένος καὶ θάρσος: — ἀντὶ τοῦ ἰσχύον καὶ δύναμιν. καὶ πάλιν, — ἐτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν: — ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς, μένος Ἄρης, περιφρακτικῶς ὁ πόλεμος. παρὰ τὸ μένος γίνεται μενεαίνω· καὶ σημαίνει τρία· ἐπὶ μὲν τοῦ χολοῦσθαι, — οὐδέ τι σε χρὴ Ασκέλεως αἰεὶ μενεαίνεμεν: — ἐπὶ δὲ τοῦ προθυμεῖσθαι, — μενεαίνε δὲ κύδος ἀρεσθαι: — ἐπὶ δὲ τοῦ λειποψυχεῖν, 580 Κτεινόμενος μενεαίνεμεν.

Μενόθιος] ἐκ τοῦ Μένδης Μένδηςτος Μενόθιος, τροπήν τε τ εἰς σ. μένδης δὲ λέγεται παρ' Αἰγυπτίους ὁ τραγός. ἡ ὅτι τοπικόν ἐστιν, ὡς θαλάσσιος, ὠκεῖνος.

Μενθῆρας, αἱ Φροντίδες, οἶον μενεοθῆραι· καὶ θηρώμεναι τὸ μένος, τούτεστι τὴν ψυχὴν· οὐ γὰρ ἄλλω θηράται ἡ ψυχὴ καὶ κρατεῖται ἡ αὐτὴ Φροντίσι.

Μενοεικές, τὸ τῷ μένει καὶ τῇ ψυχῇ εἰκὸς καὶ ἀρεστόν.

10 Μέντοιγε, ἐπιβόημα μεσότητος· ἐκ τοῦ μὲν καὶ τοῦ τοῖ παρὰ πληρωματικῷ συνδέσμου.

Μενούργε, ἐκ τριῶν συνδέσμων, καὶ σημαίνει τὸ ἀληθές.

Μέριμνα] ὡς παρὰ τὸ λείζω γίνεται λέπαθνα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μερίζω, μερίδνα, καὶ τροπή τοῦ δ εἰς μ.

Μεριμνῶ, παρὰ τὸ μερίμνα· τοῦτο παρὰ τὸ μερίζω, με-

ρίζω, μεμέρινα, μεμέρισμαι, μερίμνα· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν.

Μέρη, ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι, καὶ ἄλλο ἄλλου διαφέρειν· συστατικὰ δὲ τοῦ ὅλου σώματος ἐστὶ.

Μέρμις μερμιδος, τὸ σπάρτιν σχοινίον. παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω, ἔρμις, καὶ μέρμις.

Μέρμερα ἔργα, τὰ μερίμνης καὶ Φροντίδος ἄξια ἔργα, οἷον χαλεπά.

Μερμηρίξε, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, ἃφ' οὗ τὸ Φροντίζω. Ἀλλ' ὅγε μερμηρίξεν: — εἰς μέρη ἐμερίζετο, ἐμερίμνα. καὶ δίκνοια μὲν, ἡ ἐδραία· μερίμνα δὲ, ἡ μερίζομένη. ἀπὸ τοῦ μερίζω, διπλασιασμῷ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, μερμηρίζω· οἱ γὰρ Φροντίζοντες μερίζονται τὴν γνώμην. ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὰδε καὶ τὰδε μερίζεσθαι τὴν ψυχὴν τοῦ μεριμνῶντος. ὅθεν μερμηρίας τὰς μερίμνας ἐνιοὶ λέγουσι. τὸ δὲ μερίζω, παρὰ τὸ μείρω μερῶ μερίζω· ἢ παρὰ τὸ μέρος· τοῦτο, παρὰ τὸ μεοῦσθαι πρὸς τὸ ὅλον· ἢ παρὰ τὸ μείρω· μερίζεται γὰρ κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη τὸ σῶμα. καὶ τὸ μῆρος δὲ, ὁμοίως.

Μέροψ, συνώνυμον· γίνεται παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, ὃ μεμερισμένην τὴν ὅπα (ὃ ἐστὶ τὴν Φωνήν) ἔχων καὶ ἐναρθρον, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων· ἐπειδὴ, εἰαν εἶπω ἄνθρωπος, μερίζεται εἰς συλλαβὰς. ἢ ὅτι οὐ 40 πάντες τὴν αὐτὴν Φωνὴν ἔχουσι.

Μέσος] παρὰ τὸ μερίζω μερίσω, μεριστός· καὶ συγκοπὴ, μέσος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν· ὅθεν καὶ μεσίτης, ὁ μεσάζων.

Μεστός] παρὰ τὸ ἐω τὸ πληρῶ· ὁ μέλλων, ἔσω· ἐκ τοῦτου ἐστός, ὁ πλήρης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεστός· καὶ οὐδ' ἑτερον, μεστόν, τὸ πλήρες.

Μεταλλῶν, δευτέρως συζυγίας τῶν περισπωμένων· καὶ σημαίνει τὸ πολυπραγμονῶ· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ μεταλλων. καὶ τί μετέχει τὰ μέταλλα πρὸς τὸ μεταλλῶ; ἐπειδὴ ταῦτα ἐρεύνης οὐ τῆς τυχεύσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς 50 ἀναγκαίας δεόνται. μέταλλον δὲ σημαίνει τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ χρυσὸς τίκεται, ἢ τὴν χρυσίτιν γῆν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ἀπὸ τοῦ ζητεῖν ἐν αὐτῷ τι. καὶ τὸ ζητεῖν μετὰλλαν ἔλεγον· καὶ οἱ ἐργαζόμενοι μεταλλῶν.

Μεταφρενον] ἡ μετὰ τὸ ἔσχατον σημαίνει καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς τὸ Μετ' Ἀχιλλῆα καὶ μετὰ Θησέα: σημαίνει καὶ τὴν ἄνω σχέσιν, ὡς τὸ μέτωπον. ὥδε δὲ τὸ 581 ἔσχατον (ὅς εἶπομεν) σημαίνει, τὸ ἀπὸ τοῦ ἥπατος καὶ τῆς κοιλίας· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐστὶν ἐκεῖνο.

Μέσος, παρὰ τὸ μετέχειν τοῦ ἴσου.

Μεσόδομη, μεσοδόμη συγκοπὴ.

Μεσαυλῖος, ἡ κατὰ τὸν ἀγρὸν ἑπαυλῖς· Ἀττικῶς καὶ τὴν μέσην τοῦ πυλῶνος καὶ τῆς αὐλῆς, ἢ τῆς ἀνδραντίδος καὶ γυναικωνίτιδος.

Μεσότητος] μεσότητος λέγεται εἶναι ἐπιβόημα, ἀπὸ τοῦ μεταξὺ εἶναι ὀνόματα καὶ ῥήματα· ὅλον ἀπὸ τοῦ Φιλοσοφῶ, καὶ Φιλόσοφος καὶ Φιλοσόφως. τοῦτο δ' οὐκ αἰεὶ εὐρίσκεται· διὸ καὶ σεσηκοφάντηται· τὸ γὰρ καλῶς καὶ σοφῶς ῥῆμα οὐκ ἔχει παρακείμενον. βέλτιον οὖν σημειώσεις ποιότητος δηλωτικὰς αὐτὰς καλεῖν. Ὡς.

Μέσμα, πόλις κτισθεῖσα ὑπὸ Λοκρῶν ὁμωνύμως τῷ ποταμῷ. Ὡς.

Μεταφρενα, τὰ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς, ἥγουν μετὰ τὰς Φρένας· ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ αἱ Φρένες.

Μεταφρενα, τὰ νῶτα· ὅτι, ἐξόπισθεν τῶν Φρενῶν κεῖται. Φρένες δὲ ὑμένες εἰσι μεταξὺ τῆς καρδίας καὶ 26 τοῦ ἥπατος.

Μετριοπαθεῖν, ἐκμέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι, συγγινώσκειν.

Μεσημβρία] παρὰ τὸ μέσος καὶ τὸ ἡμέρα, γίνεται μεσημερία καὶ μεσημβρία.

Μεταμέλειν, σχῆμα παρατύνθεται, ἐκ τοῦ μεταμέλομαι καὶ μετανοῶ καὶ μεταγινώσκω.

* Μεταωροφέναιες, οἱ περὶ τῶν μετεώρων διαλεγόμενοι, ὥστε ἐξαπατᾶν ἀπὸ τοῦ φενακίζεω καὶ μετέωρα.

* Μετέμφυτος, ὁ ἐγκεντρισμένος ἀπὸ τοῦ φύειν καὶ μετᾶ.

Μετέψι] τὸ θέμα, εἰμί· ἡ μετοχή, εἰς ἔντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν. ὦ, ἦς, ἦ· καὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς, ἦσι· καὶ τοῦ ε ποιητικῶς, ἔψι καὶ μετέψι.

Μετεωρισμός, ἐκ τοῦ μετεωρίζω· τοῦτο παρὰ τὸ μετέωρος· τοῦτο παρὰ τὸ αἰεῖω τὸ κουφίζω· ῥηματικὸν ὄνομα, αἰερος· καὶ τροπή τοῦ α εἰς ο, αἰερος· καὶ ἐν ὑπερθέσει, αἰερος· καὶ τροπή τῆς οἱ διφθόγγου εἰς ω, αἰωρος· καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μετέωρος, ὁ

40 κοῦφος. τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ μεταχρόνιος. μετέωρος οὖν, παρὰ τὸν ὥρον, ὃ σημαίνει τὸν χρόνον.

Μετανάσθης, ὁ μέτοικος καὶ Φυγάς· ἐκ τῆς μετὰ προθέσεως καὶ τοῦ νάσσω τὸ οἰκῶ.

* Μετόπωρον, ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός.

Μέτρον] ὡς ἀπὸ τοῦ φέρω γίνεται φέρτρον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μέρω τὸ μερίζω καὶ ἀριθμῶ, γίνεται μέτρον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, μέτρον. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δαίρω δέρτρον.

50 Μέτριον, τὸ ταπεινόν· παρὰ τὸ μετρώ, τὸ ὑποταπεινούμενον· τοῦτο παρὰ τὸ μέτρον· τὸ δὲ μετροῦν, μεθοροποιῶν ἐτυμολογεῖται.

Μέτωπον] ἔστιν ἐνταῦθα πρόθεσις ἀντὶ προθέσεως· τουτέστιν ὑπέρωπον, τὸ ὑπὲρ τοῦς ὦπας ὄν. καὶ ἐπὶ τὰς Φάλαγγας μεταπηδὸν στητῶντες, ἀντὶ τοῦ ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν.

Μείων. παρὰ τὸ μείων (ὁ ἐλάττων) μεῖστος, ὡς πλείων

582 πλείστος, τῷ λόγῳ τῶν συγκριτικῶν.

Μείων] παρὰ τὸ μέρος, μερίων· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, μείων· καὶ συναίρεσι τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν εἰ διφθόγγον, γίνεται μείων· μείωνος· τὸ οὐδέτερον, τὸ μείων· σημαίνει δὲ τὸ μικρόν· ὅθεν καὶ μειονεκτεῖν, τὸ μείων ἔχειν. καὶ ἔστιν ἐναντίον τὸ μειονεκτεῖν τῷ πλεονεκτεῖν· καὶ μειονεκτεῖσθαι, τὸ μικροῖς ἡττᾶσθαι, καὶ οὖν ἐπὶ μικρῶν ἔχεισθαι, τουτέστι κρατεῖσθαι. ἡ ἀπὸ τοῦ μικρός γίνεται, ἡ ἀπὸ τῆς μῆς· τῆς γὰρ μῆς οὐδὲν ἔστιν ἐλαττώτερον.

Μείζων, εἶδους τῶν παραγῶγων συγκριτικοῦ. ἐκ τοῦ μέγας ὁ πρῶτος τύπος, μεγαλύτερος· ὁ δεύτερος, μεγάλων· ὁ τρίτος, μέστων· καὶ τροπή Αἰολικῇ τῶν δύο σς εἰς ζ, μέζων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μείζων. τὸ δὲ μέγας, εἶδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι πρὸς τι ἔχον· πρὸς γὰρ τὸ μικρόν ἔχει.

Μειδιῶ, παρὰ τὸ μείων γίνεται· ὁ γὰρ μειδιῶν μείωνι κέχρηται γέλωτι. καὶ παρὰ τὸ μειδιῶ, γίνεται Μειδιάς ὄνομα κύριον, ὡς παρὰ τὸ Φεῖδω Φειδιάς.

ac Μειδυλος] οὕτως ἐλέγετο ὁ πατὴρ Βακχυλίδου· καὶ γίνεται παρὰ τὸ μειδιῶ, ὡς παρὰ τὸ Φεῖδω Φειδυλος. εἰς τὸ ἀμειδής.

Μελίνος, σημαίνει τὸν ἀπὸ μελίας γεγεννημένον. παρὰ τὸ μελία, γίνεται μελίνος· καὶ συγκοπῇ, μέλινος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μελίνος, ὡς καὶ παρὰ τὸ μέλας μέλανος, — μελαινι πόντω· καὶ Μελαίνων, Μελαινῶν.

Μελίγματα, σημαίνει τὰ πραυντικά. ἀπὸ τοῦ μελίσσω, μελίγμα.

Μείλιχ, σημαίνει τὰ προικῶα πράγματα, τὰ ἐξώπρια· 30 παρὰ τὸ μελίσσω γίνεται· Ἰλιάδος ι', — πολλὰ δ' ἐπὶ μελίσσω δώσω· — τὸ ἐξῆς, Ἐπιδώσω μελίσσω, οἷς μελίσσωται τοὺς ἄνδρας. τὴν προικὰ δὲ λέγει τὴν ἡδέως διατιθεμένην τὴν ψυχὴν.

Μελίχχος καὶ μελίχιος, σημαίνει τὸν πρῶτον καὶ πραυντικόν. γίνεται ἀπὸ τοῦ μέλι, ὡς τινὰς Φατίν· ἡ παρὰ τὸ μέρος γίνεται μελίσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μελίσσω· καὶ ἐκείθεν μελίχχος. ὡς ταρασσὼ τάραχος. ἡ ἀπὸ τοῦ μέλος μελίκος· καὶ τροπή τοῦ κ εἰς χ, καὶ ἀναβασμῷ τοῦ τόνου, μελίχχος, ὡς Ὀλυμπικός, Ὀλύμπιχος· καὶ πατριχος, πάτριχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, 40 μελίχχος· εἴτα πάλιν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, καὶ διπλασιασμῷ τῶν συμφῶνων αἰολικῶς, γίνεται μέλλιχος, ὡς κείρω, κέρρω. οὗτοι δὲ κακῶς λέγουσιν, ὡς λέγει ὁ Ἡρωδιανός· ὅτι οὐδέποτε οἱ Αἰολεῖς ἐπὶ τοῦ πλεονασμοῦ τοῦ ι ἀναδιπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα· οἶον, τὸ κενὴ γίνεται κενή, καὶ οὐ γίνεται παρ' αὐτῶν κέννη· τὸ γὰρ ξέννος, οὐκ ἀπὸ τοῦ ξένος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ξένος ἐστίν· ἐπὶ γὰρ τῶν βραχέων ποιοῦσιν ἀναδιπλασιασμόν· οἶον, θεράπων, θεράπων· ἐνή, ἐνή· ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως.

Μεῖραι· εἰ μὲν σημαίνει τὸ μερίζεται, γίνεται ἀπὸ τοῦ 50 μέρος· μέρος· μέρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μείρομαι· εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἐπιδυμεῖ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἱμερος ἱμέρω καὶ ἱμεῖρω· τὸ παθητικόν, ἱμεῖρομαι· τὸ τρίτον, ἱμεῖρεται· καὶ κατὰ ἀφάρεσιν, μεῖρεται.

Μεῖραξ] παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω γίνεται εἶραξ· ὅθεν εἰράκιον καὶ μεῖράκιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεῖραξ, ὁ 585 δυνάμενος ἤδη λέγειν. Ἰστέον δὲ ὅτι θηλυκῶς λέγεται καὶ πρεῖττον λέγειν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱμεῖρω ἱμεῖραξ καὶ μεῖραξ, ἡ τοιοῦτου χρόνου οὔσα, ὥστε καὶ ἐπιδυμεῖσθαι.

Μεῖς, σημαίνει τὸν μῆνα. μὴν ἦν· καὶ ἐτραπή τὸ ἡ Δωρικῶς εἰς τὴν εἰ διφθόγγον· ἐπειδὴ τὰ εἰς ν λήγοντα ἀρσενικὰ οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν διφθόγγον, οἶον σωλήν, Πλάτων· ἔτρεψε τὸ ν εἰς ς, καὶ ἐγένετο μεῖς. πρόσκειται, ἀρσενικὰ, διὰ τὸ χρυσοῦν, οὐδέτερον. ἔστι δὲ ἀκλιτον· εἰ γὰρ ἐκλίμετο, μενός· εἶχεν εἶναι ἡ γενική· ἡ παρὰ τὸ μεῖος γίνεται· ὡς δὲ παρὰ τὸ ῥήσσω 10 ῥηγμῖς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μειῶ, μεῖς. ἐσχηματίζεται μακρῶς τε ἅμα καὶ ὀξυτόνως. παρὰ τὸ μεῖος, μειῶ εἰρηται, ὅτι μειομένης εἰς ἄκρον τῆς σελήνης, πληροῦται ὁ μῆν. τὸ δὲ μῆν, γίνεται ἀπὸ τοῦ μῆνη, ὃ τημαίνει τὴν σελήνην· δι' αὐτῆς γὰρ τελειοῦται ὁ μῆν. ἡ παρὰ τὸ μείων τὸ μικρόν γίνεται μειῶν· καὶ συγκοπῇ, μῆν, ἡ εἰς ἄκρον ἐλάττωσις καὶ ἀποτεριμάτωσις τῆς σελήνης. τὸ δὲ μῆνη, ἡ ἀπὸ τοῦ μῆνης, ὃ σημαίνει τὴν ὀργήν· αὐτὴ γὰρ τὸ πάθος ἀνάπτουσιν· ἡ ἀπὸ τοῦ μῆ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ, ἀλλὰ ποτὲ μὲν μειοῦσθαι, ποτὲ 20 δὲ αὖξασθαι. τὸ δὲ μῆνις, παρὰ τὴν μηνίαν, μῆνις τις οὔσα· εἰκόνασι γὰρ μαινόμενοις οἱ ὀργιζόμενοι. ἡ παρὰ τὸ μένω τὸ ἐπιμένω, ἡ ἐπιμένουσα ὀργή· ἡ παρὰ τὸ ἐμμένειν τῷ μνηιδῶντι καὶ ὀργιζομένῳ· ἐνθεν [ὀργίζεσθαι μὲν τὸ] πρὸς Φίλους καὶ ἰδίους καὶ υἰούς· μνησκεῖν δὲ, τὸ πρὸς ἐχθρούς· ἐφ' ὧν μὲν γὰρ, ταχὺ διαλλάττονται· ἐφ' ὧν δὲ, ἐπιμένουσι πολὺ μνησικαποῦντες· καὶ ἀπομηνίσας, τὸ μνησικακήσας καὶ ὀργισθεῖς. ἀπὸ δὲ τοῦ μῆνις μνηῖω, ὡς μῆτις μῆτις. ἔστι καὶ μνηῖω μνηῖας, ἀπὸ τοῦ μνηῖω μνηῖσω γινόμενον.

* Μηδαμᾶ, κατὰ ἐκθλιψιν, ἀντὶ τοῦ μηδαμῇ. 30

Μήνιγγες, λέγονται οἱ σκέποντες ὑμένες τὸν ἐγκέφαλον, διὰ τὸ μένειν ἐν αὐταῖς τὸν ἐγκέφαλον.

Μῆδαι, ἐπὶ τῶν αἰθόλων, παρὰ τὸ μέδαι καὶ ἄρχαι τῆς

γενέσθω· ἐκτάσει τοῦ εἰς η. λέγεται δὲ μήδεα καὶ τὰ βουλευµατα. ἢ εὐθεῖα, μήδος.

Μηρούα. ἢ Λυδία. γίνεται ἐκ τοῦ Μαιῶν Μαιόνος (ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον) Μαιονία· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η. Μηρούα. ὁ παρών· τὰ εἰς ὧν ὀξύτονα τῇ αὐτῇ διφθόγγῳ παραληγόμενα, εἰ μὴ ὧσιν ἐδυνά, τρέπουσι τὸ ω εἰς ο ἐπὶ τῆς γενικῆς· οὖν, Παιῶν παιῶνος, Παίονας ἀνδρας ἄγων· — Μαιῶν Μαιόνος· εἰ δὲ μὴ ὧσιν ἐδυνά, Φυλάττει τὸ ω· οἶον, Βαιῶν βαιῶνος· ἐστὶ δὲ εἶδος ἰχθύος· Παιῶν Παιῶνος κύριον.

Μηνύουα, παρὰ τὸ μηνύω· τοῦτο παρὰ τὸ ἀνύω, ὃ σημαίνει τὸ διέρχομαι· πλεονασμῷ τοῦ μ, μηνύω. ἢ παρὰ τὸ ἀνῶ μηνύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η.

Μήλη ἱατρικῇ, δι' ἧς ψηλαφᾶται τὰ πνευµενα· μηλοῦν γὰρ τὸ ψηλαφᾶν λέγεται· καὶ μηλωδρα, τὰ πορφυρεῶν βάρματα. γίνεται παρὰ τὸν μήσω μέλλουσα δηλοῦντα· τὸ ἐργάζομαι. "Ομηρος Φησί, Μήσατο ἔργα· — μήλη οὖν, ἢ πολλῶν κατὰ τὴν ἱατρικὴν ἐργασία.

Μήθομαι, παρὰ τὸ μήθω δηλοῦν τὸ μανθάνω· ὃ γίνεται κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς θ, ἀπὸ τοῦ μήδω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμαθον· ἀφ' οὗ τὸ μάθεῖν.

Μηκύνω, εἴρηται, ὅτι ἐνταῦθα πρῶτον εὔρε τὸν τῆς μήκανος κάρπον ἢ Δημήτηρ. μήκων δὲ ἢ βοτάνη, παρὰ τὸ μήκος ἐστὶ· μήκος δὲ, τὸ ἐπιπολὺ ἦκον μακρόν.

584 Μήκιστος] παρὰ τὸ μακρὸς μακρίων καὶ μακίων· καὶ τροπῇ μῆκίων· ὅθεν τὸ μῆκιστός.

Μῆλα, πάντα τὰ τετραπόδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρση μῆλωτῇ λέγεται· κατὰ περιφράτησιν καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἶγες· ἐπεὶ δὲ καρποφορεῖ ταῦτα τῇ τριχί· κείρεται γὰρ, καὶ πάλιν φέρε· Φησί γοῦν ἀπεξηγομένους, προσθεῖς τὸ γένος, ἐπήνεγκε τὰ β' αἶδη· καὶ σημαίνει γ'· μῆλον, Μῆλ' ὅθες τε καὶ αἶγες· — λέγεται δὲ καὶ ὁ καρπὸς τῆς μηλέας. λέγεται δὲ μῆλα καὶ πάντα τὰ δάκρυα, ὡς ὅταν λέγῃ, Αὐτῇσι βίβησι καὶ αὐτοῖς ἀνδρῶν μῆλων· — ἀντὶ τοῦ σὺν τοῖς καρταῖς. Μῆλα, τὰ πρόβατα· οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ μῆκῶσαι· ὅπερ ἀναρμοστον· ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τοῦ μῆλῶδη καρπὸν ἔδεσθαι· Ἀτταλος δὲ, παρὰ τὸν μαλλόν· ἐγὼ δὲ Φημι, μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μῆλα ὁ μαλλὸς εἴρηται. ἀπὸ γοῦν τοῦ μέλω καὶ μέλωμαι, γίνεται μῆλον καὶ μῆλα· ἐπιμελείας γὰρ ἡξίονται, καὶ διὰ πολλῆς φροντίδος ἦσαν τοῖς παλαιοῖς. ἢ παρὰ τὸ μῆλόν, τὸ ἥσυχον καὶ ἡμερον καὶ χαῦρον· τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόβατον. ὁ δὲ καρπὸς, κατ' ἐξοχὴν· πᾶς γὰρ οὕτως ἐλέγτο· οἶον, — καὶ αὐτοῖς ἀνδρῶν μῆλων· — ἀνεστραμμένως δ' εἴρηται· ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἀνδρῶν. Ἰλιάδος ι.

* Μηλέβοτος, ὃ τὰ μῆλα (τοῦτέστι τὰ πρόβατα) βόσκων. Μηλωτῇ, προβάτειος δορά· ἀπὸ τοῦ μῆλα· ἢ ἀπὸ τοῦ μῆλῶσα.

Μηρός, παρὰ τὸ μέλας, τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, καὶ ἐκτάσει τοῦ εἰς η· ἢ παρὰ τὸ μέρος, ἢ κυρὰ τὸ μείρω, διὰ τὸν μερισμὸν τοῦ σώματος.

Μηρυμα, ἀπὸ τῆς ὑποστατικωτέρας ὑπάρξεως εἰς τὸ μέϊον καὶ ἐλαττον ἔλκεσθαι· οἱ δὲ, μόρημα, ἐπεὶ διὰ πόνου ἐργάζονται· μορεῖν γὰρ τὸ πονεῖν.

Μηρινθος, ἢ σχοῖνος· καὶ μηρίνθους, σχοινία, σκάρτα, δεσμούς· παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ καταβρεῖν ἐν τῷ μύρεσθαι αὐτοὺς, τοῦτέστι συνάγεσθαι· ἢ παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ ἔλκεσθαι ἐν τῷ γίνεσθαι.

Μηρινθος, ἢ σκάρτος· παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ καταβρεῖν ἐν τῷ κλῶθεσθαι αὐτὴν, ἥτοι νηθεσθαι.

Μηρυκισμός, ἐκ τοῦ μηρυκίζω· τοῦτο ἐκ τοῦ μηρύκω· μηρύκειν γὰρ λέγεται τὸ ἐκ βάθους ἀρύεσθαι καὶ εἰς

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

μικρὰ πόπτειν. τοῦτο παρὰ τὸ μῆρῶν, τὸ ἀναλέγομαι· 40 τοῦτο παρὰ τὸ μέρος μερῶν καὶ μῆρῶν, τὸ εἰς μέρη κοπτόμενον.

Μήτηρ, παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι· αἱ γὰρ γυναῖκες, πρὶν γένωνται μητέρες, φυλάττονται πρὸς τὸ μὴ λυμανθῆναι τὴν αὐτῶν παρθενίαν· ἤνικα δὲ γένωνται μητέρες, οὐ τηροῦνται. ἢ παρὰ τὸ μὴ τὸ ζητῶ, ἢ ὑπὸ τῶν τέκνων ζητούμενη· ἢ ἡ μαστεύουσα τὰ πρὸς τροφὴν τοῖς κυνθεῖσιν· ἢ ὅτι φυσικῶς αὐτὰ μαστεύει τὰ κυνθέντα ἢ μήτηρ· ἢ ἐκ τοῦ ματώ, μάτηρ καὶ μήτηρ, ὡς μάτις μήτις, ἢ τῶν ἀδελῶν ζητητικῇ. τὸ μη, ἢ ἐκ τοῦ μήσω 50 μέλλοντος. ζῆτει εἰς τὸ ἀστήρ.

Μήτρα] παρὰ τὸ μήτηρ μητέρος κώτερα· καὶ συγκοπῇ, μήτρα· ὅτι μήτηρ ἐστὶ τοῦ γεννωμένου. ὡς πατήρ πατέρα κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ, καὶ μήτηρ μήτρα.

Μῆτις, σύνεσις, τέχνη, βουλή· ὅθεν καὶ μῆτιώσασθαι, τὸ κατεργάσασθαι καὶ βουλευσάσθαι. γίνεται παρὰ τὸ μήδω· ὁ μέλλων, μήσω· ῥηματικὸν ὄνομα, μήσις· καὶ μεταθέσει τοῦ σ εἰς τ, μῆτις. ἀπὸ τούτου γίνεται μῆ- 585 τίσις· καὶ, μῆτιόντα φαρμακα, εὖ ἐκινενομένη καὶ ἐνεργά. ἐκ τοῦ μῆτις γίνεται καὶ μῆτις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μῆτιέτης· ἢ αἰτιατικῇ, τὸν μῆτιέτην, καὶ μῆτιέτα κατὰ μεταπλάσμον. προπαροξύμενος· αἱ γὰρ κατὰ μεταπλάσμον εἰς α αἰτιατικαὶ μὴ ἀπὸ ἡγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς εἰς α μεταπλασθεῖσαι, (ὡς τὸ ἰπτότης ἰπτότου ἰπτότα· προμετεπλάσθη γὰρ. ὑπὲρ δύο συλλαβῶν· διὰ τὸ λίτα) προπαροξύνονται· οἶον εὔτροχον, εὔτροχα· ἀλῖτροχον, ἀλῖτροχα· ἢ κλητικῇ, μῆ- 10 τίετα· καὶ ὠφείλειν εἶναι μῆτιέτα, ἀπὸ τῆς μῆτιέτης εὐθείας· κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ης ἰσοσύλλαβα, εἰ τὸ τ ἔχει, εἰς α ποιοῦσι τὴν κλητικὴν. ἀλλ' ἐτι κανὼν, ὅτι πᾶσα πτώσις συνεμπέπτουσα ἐτέρα πτώσει, τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται. τούτου χάριν καὶ ἡ κλητικὴ τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξε τῆς αἰτιατικῆς· καὶ ἡ εὐθεῖα πάλιν τῇ αἰτιατικῇ ὁμοφώνησε.

Μηχανή. παρὰ τὸ μῆδω μήσω, μηχανή.

Μῆχος, μηχανήμα, τέχνησμα· ὄνομα ἐστὶν οὐδέτερον. καὶ λέγουσι τινες, ὅτι ἐκ τοῦ μηχανή, γίνεται μῆχος 20 κατὰ παρασχηματισμὸν, ὡς ἡδονή, ἡδός.

Μηρία, τὰ κηριαῖα ὀστά. ἀπὸ τοῦ μηρός, ὑποκοριστικόν, μηρίον. ἐκ δὲ τοῦ μείρω ἢ μερίζω, γίνεται μέρος καὶ μηρός· ἀπ' αὐτοῦ γὰρ τοῦ τοποῦ μερίζεται τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου· μέχρι γὰρ αὐτοῦ ἐνεντι τὸ αὐτό. — ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἕκαη· Πτολεμαῖος τὸ ε τελευταῖον λαμβάνει τοῦ μῆρε, ἢ Ἰωνικώτερον ἐκδέχεται τὸ κῆ· καὶ Ἀρίσταρχος δὲ οὕτω δύναται δὲ καὶ ἕκαη εἶναι τὸ πῆρες, ἐκδλίφως γενομένης τοῦ α, ὡς περ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐντελέστερον εἰρημένου, — κατὰ πίονα μῆρι' ἕκαη· 30 — τὸ δὲ τοιοῦτον πολὺ παρὰ τῷ ποιητῇ. ἀπεφηνάμενη δὲ ἐντελέστερον εἶναι τὸ μηρίον τοῦ μηρόν· ἐν γὰρ συγκοπῇ αὐτοῦ ἐγένετο· ἐπαίτιο εὐθύνεται ὁ τόνος· τὰ γὰρ εἰς ος λήγοντα μεταπλασόμενα εἰς οὐδέτερον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει· ὁ ζυγός, τὸ ζυγόν· ὁ διφρος, τὸ διφρον· ὅθεν καὶ μηρός· μηρόν καὶ μῆρα. εἰ δὲ μῆρα καὶ μηρός, μεταπλάσμος ἐστὶ· καὶ ὠφείλειν εἶναι μῆρά, ὀξύτόνως· τὰ γὰρ ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ εἰς οὐδέτερον γένος μεταπλασθέντα, τοῦ αὐτοῦ σημαينوμένου ὁμότονα κηδεστήκασιν, ἐρετμοί, ἐρετμά· 40 αἱ πυραί, τὰ πυρά· αἱ οἰκίαι, τὰ οἰκία. τοῦτο δὲ οὐκ ἐστὶν· ἔδειξε γὰρ ὁ τόνος τὸ πάθος. ἐστὶ γὰρ τὰ μῆρια· καὶ κατὰ συγκοπὴν, τὰ μῆρα· διαφέρει γὰρ τὸ ἀρσενικὸν τοῦ οὐδετέρου· ὅτι τὸ μὲν ἀρσενικὸν ὁ ποιητὴς τλῆθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἀγαζόμενων, ὡς τὸ, Μηρούς ἐξέτα-

L1

μον: — καὶ ἐπὶ τῶν ἀνδρωπέων, — μιάνθην αἵματι
μῆρι: — τὸ δὲ οὐδέτερον, ἐπὶ τῶν ἀγχιζομένων, ὡς
τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη.

Μη] μῆ, ἀπαγορευτικὸν ἔστιν ἐπὶ ῥήματι· οἶον, Μῆ Φά-
γῃς· Μῆ μοιχεύῃς· ὅπερ καὶ ὑποτάσσει. σημαίνει καὶ
50 διαστατικόν· οἶον, Μῆ ἀπέθανεν ὁ δαίμων: — καὶ, Μῆ
μάτην τρέχουσαν: — ὅπερ οὐχ ὑποτάσσει. καὶ ὅταν
κεῖται ἀντὶ τοῦ οὐ ἀπαγορεύσεως, οὐχ ὑποτάττει· τὸ
δὲ οὐ μῆ, ὑποτάσσει. σημαίνει δὲ πέντε· ἄρνησιν, ὡς
τὸ, Μῆ δὲ ἐμὴν ἰότητα Περσεΐδαν ἐνοσίχθων Πη-
μαίνει Τρώας: — ἀπαγορεύσει, ὡς τὸ, Μῆ μοι οἶνον
ἀειρε: — διαταγόν, ὡς τὸ, Μῆ μιν ἐγὼ μὲν ἰω-
μαι ἰάν, ὁ δὲ μ' οὐκ ἐλέησει: — συλλογισμόν, ὡς τὸ
Μῆ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστήναι: —
καὶ ἀντὶ τοῦ εἶδε, Μῆ δέ τι σοῖσι πόδεςσιν ὑπερβάλ-
λεις: — συντάττεται δὲ μετὰ τριῶν ἐγκλίσεων· μετὰ
προστακτικῷ, ὡς τὸ, — μῆ ψευδὲς ἐπιστάμενος σάφα
εἰπείν: — μετὰ εὐκτικῷ, ὡς τὸ, Εἰ μὴ ἐγὼ ταδε
τόξα Φαεινῶ ἐν πυρὶ θείην: — καὶ μετὰ ὑποτακτικῷ,
ὡς τὸ, Μῆ δὴ ποῦ ὑπ' ὄχρεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵπ-
πους: — καὶ μετὰ ποίων προσώπων συντάττεται ἐν
τοῖς προστακτικαῖς· εἰς μὲν τὸν ἐνεστώτα, μετὰ δευτέ-
ρου καὶ τρίτου· οἶον, Μῆ δὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεναι:
10 — καὶ μετὰ τρίτου, ὡς ὁ Παῦλος Φησὶν, Ὁ ἐσθίων
τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ μὴ κρινέτω: —
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀορίστου πρῶτον ἐνεργητικῷ, κατηρητικῷ
καὶ μέσου, μετὰ τῶν τρίτων μόνον συντάττεται· οὐ
γὰρ λέγεται Μῆ τύπον, ἢ Μῆ τύψαι, ἢ Μῆ τύπτου:
— εἰ δὲ τῇ ὀριστικῇ ἐγκλίσει συντάττεται, οὐ μετὰ
τῆς ἰδίας δυνάμεως τάσσεται, ἀλλ' ἀντὶ τῆς οὐ ἀποφά-
σεως, ὡς ἐν τῷ, Μῆ δὲ ἐμὴν ἰότητα: — ἀντὶ τοῦ, οὐ
διὰ τὴν ἐμὴν βούλησιν. καὶ ἐν τῷ, Μῆ ὀφελος λίσσε-
σθαι, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ὀφελος. ἀπαρέμφατον δὲ εἰ συν-
τάσσεται ἢ μὴ ἀπαγορεύσει, οὐ ξένον· διότι παντὸς
ῥήματος ἄρχει τὸ ἀπαρέμφατον. κρεῖττον δὲ ἔστιν εἰ-
πεῖν, ὅτι ἡνίκα μετὰ ἀπαρέμφατου συντάσσεται, ἀντὶ
προστακτικῆς ἐγκλίσεως κεῖται, ὡς ἐν τῷ, Μῆτ' αὐτὸν
πτείνειν, (τὸν Ἀγαμέμνεα ὁ Αἴγιος) μήτε μνάσ-
σθαι ἄκοιτιν: — ἀντὶ τοῦ, μὴ ἔσο μνηστὴρ τῆς γυναι-
κὸς αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι, Μῆ μὲν ἐγὼ κόρη Βρι-
σηΐδι χεῖρ' ἐπενείκας: — συνεχῶς γὰρ ὁ ποιητὴς τοῖς
ἀπαρέμφατοις ἀντὶ προστακτικῶν ἐχρησάτο, ὡς ἐν τῷ
πειρᾶν, ἀντὶ τοῦ ἀπόπειραν ποιησάτω· καὶ ἀγορεύμεν,
50 ἀντὶ τοῦ ἀγορεύσον.

Μήποτε, ἐπὶ ῥήματι διαταγμῷ· ἐν μέρος λόγου· συντίθεται
ἐκ τῆς μὴ ἀπαγορεύσεως, καὶ τοῦ ποτέ ἐπὶ ῥήματι.

Μηλιαυθμός] Λυκόφρων, Καὶ μηλιαυθμὸν ἡδὲ χερσαίας
πλάτης: — σημαίνει τὸν ἐν τοῖς προβάτοις κοιμήσεως
τόπον, ἡγουν τὴν μάνδραν. παρὰ τὸ μῆλα τὰ πρόβατα,
καὶ τὸ λαῦν τὸ κοιμῶμαι, γίνεται λαυθμός ἢ κοιμήσις·
καὶ ἐν συνθέσει, μηλιαυθμός· ὡς κλαῖω, κλυθμός.

40 Μῆν] ὡς παρὰ τὸ Κεφαλὸς γίνεται Κεφαλῆν, κῶλος κω-
λῆν, μέγιστος μεγιστήν καὶ μεγιστάν, οὕτω καὶ παρὰ
τὸ μέδω μείην· καὶ κατὰ συγκοπὴν, μῆν· ἀφ' οὗ καὶ
μῆνη ἢ σελήνη.

Μηριόνης, ὁ διὰ τῶν μηρῶν τὴν ὄνησιν φέρων, καὶ ἐαυ-
τῷ ἐμποῶν· ταχύς γὰρ· καὶ Μόλος δὲ ὁ τούτου πα-
τήρ, ἀπὸ τοῦ μόλσκειν.

Μηδαμῖνος, ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς· ἐπὶ τοῦ ὄντος· ἀπὸ τοῦ
μηδαμὸς ὀνόματος, συγκειμένου ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπαγορευ-
τικῷ καὶ τοῦ δαμός τοῦ ἰσοδυναμοῦντος τῷ τίς.

Μῆστωρ, ἐπισητῶν· παρὰ τὸ μῆδω μῆσω, ὁ δυνάμενος
50 μῆσασθαι, ὅ ἐστι βουλεύσασθαι.

Μεταίχμιον, σημαίνει τὸ μεταξὺ δύο τινῶν πραγμάτων
ὑπάρχον· κυρίως δὲ ὁ μεταξὺ δύο στρατῶν τόπος· ἀπὸ
τῆς αἰχμῆς.

Μετχιάζιον, μεταξὺ τῶν μαζῶν. ἐν δὲ ποιητέον ὡς με-
τάφρενον καὶ ἐνὸς τινος· παρηκται δὲ παρὰ τὸ μαζός καὶ
τὴν μετὰ πρόδεσιν, ὅπερ παρὰ τὸ χθονός καὶ τὴν
ἐπὶ, ἐπιχθονίος· καὶ τὴν παρὰ καὶ ποταμός, παραπο-
τάμιος. γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ [δύο] λέξεων ἐν τι παρα-
γωγόν, ὡς τὸ Νεαπολίτης, καὶ ἄλλα μυρία.

Μετανάστην, μέτοικον, Φυγάδα. ἀπὸ τοῦ νάσσω, ὁ μά-
λων, νάσω, νένασμαι, νάστην καὶ μετανάστην.

Μεταδρομάδην, ἐπιδρομῶν· ἢ ἐν τῷ πρῶτῳ ὁμοῦ.

Μετᾶλλειον] οὕτω μύρον ἐλέγεται ἀπὸ τινος Μετᾶλλου
Σικελιώτου, εὐρόντος αὐτοῦ τὴν κατασκευὴν· ὁ καλεῖται
τοῦ γ γράφει Ἀριστοφάνης Τελμισεύων. Ωρος.

Μεταπόντιος· πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Μεταπόντου τινὸς βα-
σιλεῦσαντος ἐν αὐτῇ.

Μετέβρα] τοῦτο τὸ πᾶθος τῆς Αἰολικῆς ἔστι διαλέκτου·
οἶον, Αἰτῖαο τὰ μετέβρα: — ὁ γὰρ μέτριος, μέτεβρος
παρ' αὐτοῖς εἰρηται.

Μιάρων] παρὰ τὸ μᾶνω, ἢ παρὰ τὸ μῆα, γίνεται παρῶ-
νμιον μιάρων, ὡς σκῖα σκιάρων, οἰοῖται τὸ μεμονωμένον,
ὡς οὐκ ἂν τις ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνέλθῃ διὰ τὸ μῦθος·
τούτῃστι τὸ Φευκτόν.

Μία] ἐκ τοῦ εἰς, τὸ θηλυκόν, μία· ὁ κανὼν. δύο κανόνες
εἰσὶν οἱ μαχόμενοι. ζῆται εἰς τὸ εἰς.

Μιαϊφθός, μιαίνόμενος φόνος· [ῆ] κατὰ τροπὴν Ἀφρι-
κὴν τοῦ β εἰς μ, οἶον βιαϊφθός· ἢ κατὰ πλεονασμὸν
τοῦ μ, οἶον καινόμενος τῷ φόνω.

Μίγδ' ἄλλοις: — ἀναμεριγμένους τοῖς ἄλλοις. ἀπὸ τοῦ
μίσγω ἢ μίγω. μίγδα.

Μιγένως, ῥῆμα ὑποτακτικὸν δευτέρου ἀορίστου. εἰ γὰρ ἦν
ἐνεστώς, μακρὸν ὠφείλειεν ἔχειν τὸ ι· ὡς δὲ ἔστι βρα-
χύ· οὐ χάριν ἔστι δεύτερος ἀορίστος. ἔστι μίγω· τὸ μ,
μακρὸν· (εἰς τὸ μίσγω) καὶ ἡ θέσει μακρά μετεβλήθη
30 εἰς φύσει. τὸ μ, ι· εἰ γὰρ ἐγράφετο δ' αὖ διφθόγγου,
ὠφείλειεν εἶναι ὁ μέσος παρακειμένος μέμοιγα. ὁ δευτέ-
ρος ἀορίστος, ἐμιγον· βραχύ τὸ ι· ὁ παθητικός, ἐμί-
γην· μινεῖς μινέντος· ἐάν μινῶ· μινώμεν, μινώσι· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ε, — ἐπεὶ κε νομῶ μινέωσι.

Μίκκος, σημαίνει τὸν μικρὸν. Καλλίμαχος, — τοῖς μί-
κκοις μίμνα διδοῦσι θεοί: — ἀπὸ τοῦ μικρός γίνεται.
τοῦτο παρὰ τὸ μέδω τὸ ἐλαττον, γίνεται κατὰ διάλυ-
σιν, μέδω· καὶ ἐκτάσει, μῆδω, μῆκρός· καὶ συγκοπῇ
τοῦ η, μικρός. τὰ ἔχοντα προηγουμένον σύμφωνον, 40
ἀποτρεφῆσθαι τὴν εἰ δίφθογγον· Ἰαβρός, ὄνομα πόλε-
ως· Κίβροφς ἐθνικόν· λιβρός, ἢ σκατεινὴ νύξ· Φιτρός·
δικρός, τὸ Φουρίον· ἴγκρος, ὁ ἐγκυφαλός· λίστρος, ὁ
ξύστηρ.

* Μικκίλος, μικρός, ὑποκοριστικὸς.

Μιλήτος, πόλις· ὅθεν καὶ Μιλήσιοι· ἀπὸ Μιλήτου υἱοῦ
Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρίας.

Μιλιγάτα δαιτός, τὰ λείψανα· οἱ δὲ, τὸ σταῖς ὃ κατέ-
μασσαν τὰς χεῖρας, καὶ τὸ λίπος ἀπέψων· ὅπερ ἀπο-
μαγαλλᾶν οἱ Ἀττικοὶ καλεῖσιν. ἴσως ἀπὸ τοῦ μιλίζω 50
μέλιγμα καὶ μίλιγμα· τὰ δὲ πρᾶντικα, τὸ μείδι
φθόγγον.

Μιμαλῶνες, ἐκλήθησαν κυρίως αἱ γυναῖκες· πολεμικαὶ
γὰρ· παρὰ τὸ μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας· ἦτοι διὰ Μακε-
δονικὴν ἱστορίαν, ἥτις κεῖται ἐν τοῖς Καλλιμάχου.

Μιμησις, παρὰ τὸ μῖμος ἢ μῆμη τις οὐσα.

Μίμκωντος, λέγεται πόλις καὶ χώρα ἐν Θράκη. ἔσκε 588
λέγεσθαι ἐκ τοῦ Μίμκωντος. Μίμκας γὰρ ἄρως ἐν Θράκη,

- ὡς παρὰ Ἀμμωνίῳ, ἥδη δ' ὑψιταυρὸς τε Μίνας ὑπε-
λείπει, ὅπισθ' αὖ, καὶ Πιμπληίδος ἀκρῆς.
- Μίνθη, ἣν τινες ἡδύσμον καλοῦσιν. ἔστι δὲ καλὰ μινθος,
ἀγρίον ἡδύσμον· ὑπερ λυγρομένη ἢ Δημήτηρ ἰδοῦσα,
ἐμίσθησε καὶ ἀκαρπὸν ἐποίησε. μήποτε οὖν ἡμεῖς μῦθρον
κατὰ ἀντίφρασιν τὴν δυσωδίαν καλοῦμεν.
- 10 Μίν, ἀντανυμία ἐστὶ τρίτου προσώπου πρωτότυπος· ἐγὼ,
σύ, ἰ. τοῦτο παρ τὸ ῥ, ὡς τρίτον βραχνυόμενον πρόσω-
πον, ἐφελκύσασθαι τὸ ν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἐγένετο
μίν. σημαίνει δὲ τρία γένη, ἀρσενικόν, θηλυκόν, καὶ
εὐδέταρον, αὐτόν, αὐτὴν, καὶ αὐτὸ.
- Μίνυνθα, ἐκ ὀλίγου χρόνου. παρὰ τὸ μινύθω, μίνυνθα·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, μίνυνθα. καὶ παραγωγῇ γίνε-
ται μινυνθάδιος, ὁ ὀλιγοχρόνιος.
- Μυμυρίζειν, σημαίνει τὸ ἡσυχῇ κλαίειν καὶ θρηνεῖν· ἢ
ἀπὸ τοῦ μυρῶ (ὃ σημαίνει τὸ κλαῖω) κατὰ ἀναδιπλα-
σιασμόν, μυμυρίζω· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς τὸ ι, καὶ τοῦ
20 μ εἰς τὸ ν, μυμυρίζω. ἢ παρὰ τὸ μύω, μυρίζω· καὶ κα-
τὰ ἀναδιπλασιασμόν, μυμυρίζω· καὶ τροπῇ.
- Μίνως] τινες διὰ διφθόγγου· παρὰ τὸ μένω Μένως καὶ
Μείνως· ἔπει κατέμεινεν ἢ Εὐρώπη ἐν Κρήτῃ Ἀστε-
ρίωνι γαμηθεῖσα· ἐξ ἧς γέγονεν ὁ Μίνως. ἢ δὲ παρὰ-
δοσις ἔχει τὸ ι· ἐπειδὴ παρὰ τὸ μίνω Μίνως καὶ
Μίνω. ἢ παρὰ τὸ ἰς ἰνός, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, ἰνως
καὶ Μίνως. ὅθεν καὶ Μινώταυρος. κλίνεται δὲ Ἀττικῶς
Μίνω, ὡς περ λεῶς λεῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, γίνεται
30 Μίνωος. οὐ γὰρ ἡ Μίνωος γενικὴ ἀποβολὴν τοῦ ς πέ-
πουθεν· οὐδέποτε γὰρ ἀποβάλλει τὸ ς.
- Μιζονίδης. παρὰ τὸ μίσγω μίξω γίνεται μίξις, ὡς πράξω
πράξις· καὶ Μιξίας, ὡς σώσω, Σωσίας· καὶ Λέξω,
Λεξίας· καὶ Μίξων Μίξονος, Μιζονίδης.
- Μισογάγκεια] παρὰ τὸ μίσγω καὶ τὸ ἄγκος, γίνεται ἄγκεια
καὶ μισογάγκεια. ἔστι δὲ τόπος κοῖλος, εἰς ὃν καταφερό-
μενα τὰ ὕδατα ἐκ τῶν ὀρῶν μίσγονται. ἐκ δὲ τοῦ κῶ
τὸ κῆμαι, ὃ γίνεται κατὰ συναλοιφὴν κῶ, γίνεται
40 ὄνομα μονοσύλλαβον κος, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α,
πλεονασμῷ τοῦ φ, γίνεται ἄγκος, τὸ πᾶν κοῖλον καὶ
βαθύ.
- Μικαλλόνες, αἱ βίγκλαι καὶ βοηδρόμοι, ἦτοι αἱ μετὰ βοῆς
καὶ ἐκπλήξεως, διὰ τὸ κάτοχοι εἶναι, προῖδῦσαι δρόμῳ·
ὡς καλοῦσι καὶ γεγωνοκώμας ἔμοι, τῷ γεγωνίσκειν
ἥγουν Ἰορυβαῖν τὰς κώμας.
- Μίτραι, κυρίως οἱ ἀπὸ Φασίων καὶ ὠαρίων γινόμενοι
στάφανοι· ἐν καταχρήσει δὲ πᾶς στάφανος μίτρα λέγε-
ται, ὡς καὶ ἐν ταῦθα. οὕτως εὖρον εἰς τὸ σχόλιον τοῦ
Πινδάρου, ἘΦαρμόστῳ Ὁπουντίῳ.
- 50 Μῖτος, παρὰ τὸ μῆ ἴσος εἶναι, ὡς ἀνάρσιος ὁ ἐχθρὸς· ἢ
ἀπὸ τοῦ μῦν μύσω, μύσος καὶ μῖτος, ὃ πάντες μύον-
τες ἐκφεύγουμεν. ἔστι δὲ τὸ μι μακρόν, ἀπὸ παρα-
δόσεως.
- Μισοτῶ] παρὰ τὸ μισῶ μισήσω, μισητός, ὡς λαλῶ λα-
λήσω, λαλητός. μισητὴ δὲ, ἢ πόρνη, κατὰ ἀποβολὴν
τοῦ γ, μισητῇ τις οὖσα, παρὰ τὸ μίσγεσθαι.
- Μιστός, κυρίως ὁ εἰς μῆνα κατατιθέμενος· καταχρηστι-
κῶς καὶ ὁ ἐφ' ἡμέραν· παρὰ τὸ πείθω πείσω, οἶονεῖ
πισθός τις ὢν, ἐν ᾧ τις πείθεται, ὁ πείθων τινα
ὑπηρετεῖν. ἢ παρὰ τὸ μῖτος αἰδεῖν.
- Μισοθαρνία] ἐκ τοῦ μισθός καὶ τοῦ ἀρνῶ τὸ ἀντικαταλάσ-
σομαι, γίνεται μισοθαρνία.
- * Μισοθαρχίδης, ὁ ἀρχος ἐν τῷ λαμβάνειν τὸν μισθόν.
- Μιστύλλον, εἰς μικρὰ διέκοψαν. ἢ παρὰ τὸ μείδω, γέγονε
μῖστος, καὶ μιστύλλον.
- Μίτρα, λέγεται ἡ γυναικεὶς τῆς καφαλῆς ἀνάδεσμος.

- μίτρα, ζώνη ἡ διὰ τοῦ μίτρου ὑφαινομένη. ἐφαρτεῖτο δὲ
ἐσωτέρα τῆς λαγόνος ἢ χαλκῇ λεπίδι, ἣν ζώνονται 10
περὶ τὸν κανεῶνα, χάριν πλείονος ἀσφαλείας. ἔστι δὲ
προγαστρίδος τις ὅπλις ἀλυσειδωτῇ, τῶν πρὸ τοῦ
ἥτρου φυλακτικῇ.
- Μνεῖα] ἀπὸ τοῦ μένω μενία· καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν,
μνεῖα· καὶ συνκρίσει, μνεῖα.
- Μνήμη, παρὰ τὸ μένω, μνημή· καὶ συγκοπῇ, μνήμη·
ὅθεν μνημοσύνη ἢ ὑπόμνησις· καὶ μνήμα, τὸ μνημέ-
συον.
- Μνήμων, ὁ προσετός καὶ ἐπιμέλειαν ποιούμενος Φόρτου, 20
ὃν ἡμεῖς ἐπίπλου καλοῦμεν.
- * Μόγισ, μόλις, μετὰ πόνου· ἀπὸ τοῦ μόγος ὁ πόνος.
- Μοῖρα] ὡς περ ἀπὸ τοῦ σπείρω γίνεται σπορά, οὕτω καὶ
ἀπὸ τοῦ μείρω μορά ὥφειλε λέγεσθαι· ἀλλὰ πρὸς ἀν-
τιδιαστολὴν τοῦ τάγματος τῆς μορᾶς, ἐγένετο βαρύτο-
νον μόρα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μοῖρα· ἢ αὕτῃ εἰμαρ-
μένη· παρὰ τὸ μεμερίσθαι ἐκάστω. σημαίνει τὴν εὐτυ-
χίαν, ὡς τὸ, Ὡ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ μοιρηγενὲς ὀλβιόδου-
μον· — τούτεστι ἐν ἀγαθῇ μοῖρᾳ γεγεννημένε. σημαί-
νει καὶ τὸν θάνατον, ὡς τὸ, Μοῖραν δ' οὐτίνα Φημι
πεφυγμένον ἔμμενοι ἄνδρα· — σημαίνει καὶ τὴν μερί- 30
δα, ὡς τὸ, Μοῖρας δασσάμενοι δάμνυντο· — σημαίνει
καὶ τὸ πρέπον, ὡς τὸ, — κατὰ μοῖραν ἔειπες.
- Μοιχός, ὁ πόρνος. παρὰ τὸ εἶκω τὸ πρέπω, ὁ παρακεί-
μενος, εἶχα· ὁ μέσος, οἶκα, οἶκος· καὶ μετὰ τοῦ μῆ
ἀπαγορευτικοῦ, μοιχός· καὶ τροπῇ, μοιχός, ὁ τὰ μῆ
πρέποντα πράσσων. ἢ ὁ ἔξω ὢν τοῦ οἴκου. καὶ μοιχα-
γρία, τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆ-
ναι μοιχὸν ἀποτινόμενα, καὶ οἶονεῖ ἢ τοῦ μοιχοῦ μοῖρα
ἀγρευομένη.
- Μούσα] τινες Φασὶ μύουσιν εἶναι αὐτὴν· ἢ γὰρ μουσικὴ 40
οὐδὲν διαφέρει μυστηρίων. ὡς δὲ ἄλλοι, μῶσα τις ἐστὶ·
μῶ γὰρ καὶ μῶμαι τὸ ζητῶ· Ἐπίχαρμος ὁ κωμικός,
Πύρραν γε μῶ καὶ Δευκαλίωνα· — καὶ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ
(ὃ ἐστὶ τὴν τοῦ λόγου) μητέρα, Μαΐαν λέγει, παρὰ
τὴν ζήτησιν καὶ εὑρεσιν τῶν μαθημάτων· καὶ μαῖω τὸ
ζητῶ· ὅθεν καὶ μαῖα καὶ μούσα. ἐτυμώτερον δὲ οἱ Δω-
ριεῖς λέγουσι, Μῶσα γε μούσα Λγεια.
- Μουνυχία, τόπος τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ Μουνυχίας Ἀρτέ-
μιδος· ἢ ἀπὸ Μουνύχου τοῦ Πανταλῆους.
- Μόγος, ταλαιπωρία, κάματος· παρὰ τὸ μέγας· ἐν γὰρ 50
τοῖς μεγάλοις πράγμασι κοπιῶμεν. ἢ παρὰ τὸ οἰμωγῇ·
ἢ παρὰ τὸ μῆ εἶναι τὴν ψυχὴν γάννουσα, ὃ ἐστὶ χαί-
ρειν. μόγος γὰρ λέγεται ἢ κακοπάθεια.
- Μόθος, ὁ πόλεμος, ἢ μάχη· παρὰ τὸν μολυσμὸν τῶν
φόνων· ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ δεῖν τοὺς μαχομένους καὶ εἰς
ταῦτο συντρέχειν.
- Μοθωνία, ἀλαζονεία τις τοῦ σώματος κινητικῇ· ὅθεν καὶ 590
μόθος καὶ μόθων ταρακτικός.
- Μόλις, ἐστὶν ἐπίβλημα μεσότητος· παρὰ τὸ μέλλω. οὕτως
εὖρον· οὐκ εὖ δὲ· ἀπὸ τοῦ μόγος, ὅπερ παρὰ τὸν μέ-
γον γίνεται. ἢ ἀπὸ τοῦ μολῶ.
- Μολοβρός, ὁ γαστρίμαργος· ἢ ὁ προσέτης, ὁ πτωχός·
κατὰ συγκοπὴν, μολοβοράς τις ὢν, παρὰ τὸ μολεῖν
ἐπὶ τὴν βορᾶν.
- Μόλιβος, καὶ μόλυβδος. εἰ μὲν ι ἐστὶν, τὸ δ οὐκ ἐστὶν·
οἶον, Καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατήγε, Σοφοκλῆς.
εἰάν δὲ τὸ υ, τὸ δ· Ἡ δὲ, μολυβδαινῇ ἱκελῇ, Ἰλιάδος 10
ω, τούτεστι μολίβῃ ὀρμῇ. μόλιβος δὲ ἐπικείται τῷ
ἀγρίστρῳ εἰς τὸ καθελεῖν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω· παρὰ
τὸ μολεῖν εἰς βάθος.

Μόθων μόθωνος. οὕτω καλοῦσι Λακεδαιμόνιοι τὸν οἰκογε-
νὴ δούλον, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι οἰκοτριβὰ Φατί.

Μολύνω, παρὰ τὸ ὀλύνω ὀλύνω καὶ μολύνω καὶ μολυσμός·
ἢ παρὰ τὸν μῶλον, ὃ σηκνίει τὴν συμβολὴν τοῦ πο-
λέμου· κατὰ τροπὴν τοῦ ω εἰς ο.

Μολπὴ, σηκνίει δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ ὕμνου, — μολπῇ
20 θεὸν ἱλάσκοντο· — ἐπὶ δὲ τῆς παιδείας, — Ναυτικὰ
λευκώλανος ἤρχετο μολπῆς.

Μόνος σημαίνει δύο· τὸ μοναδικόν, ὡς ὅταν λέγωμεν, Ἐνα
θεὸν μόνον· — καὶ τὸ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὁμοζύ-
γων λεγόμενον· οἶον, Ἀπελειφθῇ τίς ἐν τῇ πόλει ὄρου
μόνον ἔχων· — καὶ, Ἀπελειφθῇ τίς ἐν τῷ ἀρίστῳ
ἄρτον μόνον ἔχων· — οὐχ ὅτι χεῖρας καὶ πόδας οὐκ
εἶχεν, ἀλλ' ὅτι τὰ ὁμόζυγα τούτων οὐκ εἶχεν, οἶον
οἶνον, κρέας, καὶ τὰ λοιπὰ προσφάγια.

Μονίος, σημαίνει τὴν μεμονωμένην ἀρετὴν· παρὰ τὸ μονία.
30 Μοναχός, παρὰ τὰ μόνω θεῷ προσεύχεσθαι· ἢ παρὰ τὸ
μόνος ἀρχὴ ἔχειν, ἥγουν λύπας. ζῆτει εἰς τὰς Δια-
φοράς.

Μόρα, τάγμα ἐστὶ στρατιωτικόν παρὰ Λακεδαιμονίοις
οὕτω λεγόμενον· καὶ εἰρηται παρὰ τὸ μείρω μόρᾱ, ἐπὶ
μέρους ὀχλῶν, ὡς Φθείρω Φθορά. ἐστὶ δὲ ἡ μόρα τά-
ξις ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων ἢ ἐπτακοσίων, ἢ τριακοντα.

Μόριον, ἐπὶ τοῦ αἰδοίου, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων μόριον
τοῦ σώματος· ἐπειδὴ γενέσεως ἐστὶν ὄργανον. οἱ μὲν
40 παρὰ τὸ μείρω· ἐγὼ δὲ Φημι, ἀπὸ τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι,
παρὰ τὴν αἰδῶ, ἀλλ' ἐν κρυφῇ ταῦτα κατέχειν.

Μορίαν] οἱ μὲν, πᾶσαν ἐλάϊαν οὕτω καλοῦσιν· οἱ δὲ, τὰς
ἱερὰς τῷ θεῷ· ὅτι δημοσίαν μοῖραν, ἐκ τῶν καρπῶν
ἐλάμβανον. Ζῆρυν δὲ ὁ μῦθος, ὅτι τὸ βρύον τῶν ἐλαίων
ἐκάλουν μόρον· ἔνθεν αἱ ἀνδρῶσαι ἐλαίᾱ μορίᾱ ἐλέ-
γοντο. τινὲς δὲ Φασι διὰ τὸν ἐπὶ Ἀλφειοῦ μῦθον· ὃν
Ἄρης ἀνείλε πελέκει, βιασάμενον τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
Ἀλκίπην. ἀπὸ οὖν τοῦ περὶ αὐτὸν μόρου, ὅτι ἀνθρώπῳ
50 κόπτων τὰς ἐλάϊας, μορία ἐκλήθη. Σέλευκος, μορία,
τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὰ ἐλαίᾱ.

Μορμολυκεῖον, προτερισπᾶται. ἐστὶ προσωπεῖον ἐπίφοβον.
Ἀριστοφάνης Γῆρα. δηλοῖ δὲ καὶ Φόβητρον ἀπλῶς, ἐν
Θεσμοφοριαζούσαις. ἐστὶ δὲ πεποιημένη ἡ Φωνή. ἢ τὰ
τῶν τραγῶν προσωπεῖα λέγονται. αἰνίγμα, παρὰ τὴν
Μορμῶ· ἐστὶ δὲ ὄνομα γυναικός· μεταφορικῶς ἐκ ταύ-
της τὰ πρὸς κατάπληξιν τυπωθέντα προσωπεῖα ἐκά-
λουν μορμολυκεῖα.

591 Μορμύροντα, πλημυρῶντα. ὀνοματοπεποιήται· πέπνυθε
δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ψόφου τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι γινόμε-
νου· καὶ μόρμυρος, ὄνομα ἰχθύος· ἀπὸ τοῦ μορμύρω.

Μόρος, ὁ θάνατος. ὥσπερ παρὰ τὸ σπείρω γίνεται σπό-
ρος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μείρω μόρος, ὁ μεμερισμένος
τοῖς πᾶσιν. ἐκ δὲ τοῦ μόρος γίνεται μόριμον· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ σ, μόρσιμον, τὸ πεπωμένον ἢ τὸ εἰμαρμέ-
νον. παρὰ τὴν μοῖραν μοῖριμον· συγκοπῇ, καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ σ.

10 Μορῶντα, τὰ μετὰ πολλοῦ μόχθου καὶ κακοπαθείας γε-
γεννημένα· μόρος γὰρ ἡ κακοπάθεια· ἀπὸ τοῦ μορῆσαι,
ὃ ἐστὶ κακοπαθεῖν.

Μορφῇ, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μορῇ· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ Φ, μορφῇ.

Μόρφον] Μόρφον θρηνητῆρα, Ὁμηρος, ἐπὶ τοῦ αἵετος,
Ἰλιάδος ω· παρὰ τὸ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω, γίνε-
ται μάρπνος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ τοῦ π εἰς Φ,
μόρφνος, ὁ καταλαμβάνων· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ταχύς καὶ
20 δυνατός καταλαμβάνειν. ἢ παρὰ τὴν ὄρφνην, πλεονα-
σμῷ τοῦ μ, ἵνα σημαίνεται ὁ μέλας. οἱ δὲ, παρὰ τὸ

μέρος ἡ μόρος, καὶ τὸ Φόνος, μορφοφόνος, οἶον· ὁ διὰ
μόρου Φόνον ἐπιφέρων ταῖς ὀνυσσιν, ὁ μεμορημένος καὶ
πεπονημένος περὶ τοὺς Φόνους· καὶ συγκοπῇ τῶν δύο οο,
μόρφνος, ὁ Φόνιος. βαρύνεται· τὰ γὰρ εἰς ος λήγοντα
δισύλλαβα μὴ ἔχοντα παρασχηματιστῶν θηλυκοῦ γέ-
νους, ἔχοντα πρὸ τέλους τὴν ορ συλλαβὴν, πάντα βα-
ρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς μος λήγοντων· οἶον,
ἔρθος, τὸ μοναγένης· Φόρθος, πτόρθος, καὶ μόρφνος.
πρόσκειται, τὰ εἰς μος, διὰ τὸ κρμαός, Φορμός. τὸ
μέντοι περκνός, ὀξύνεται, ὡς τὸ πυκνός· — ὃν καὶ 30
περικνόν καλέουσιν· — τὸν αὐτὸν τὸν προσημασμένον μέ-
λανα· ἀφ' οὗ καὶ τὸν μελανόμενον καρπὸν, περκνάζειν
λέγουσι.

Μόσυν, παρὰ τὸ μῶ τὰ συντιθῶ· σημαίνει δὲ τὴν ἐυλί-
νην οἰκίαν. ἢ παρὰ τὸ μάσσω τὰ μαλασσω· σημαίνει
δὲ τὸν μεμαλαγημένον λῶραν.

Μόσχος, ὁ ἀρωματικός, παρὰ τὸ ἐκ μέσου χεῖσθαι· ἢ
ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ, ὁ τοῖς πᾶσι ζητούμενος· ἢ ἀπὸ
τοῦ ὅζω γίνεται ὄσχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ· ἢ παρὰ
στέρησιν τῆς δυσωδίας, ἀπὸ τοῦ ὄζω ὄσχος, καὶ μό-
σχος· δύο γὰρ σημαίνει τὸ ὄζω. καὶ μόσχος τὸ μασχά- 40
ριον, παρὰ τὸ ἐν τῷ πράζειν αὐτὸν λέγειν μῶ· ἢ παρὰ
τὸ ὀσμᾶσθαι τῇ μητρὶ· ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, καὶ
τὴν σχεδὸν ἦν ἔχονσι πρὸς τὰς μητέρας.

Μόσχοισι λύγοισιν· — σημαίνει ἱκαντῶδες φυτὸν· ἢ μα-
ταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀκαλῶν ἐτι βοῶν ἐπὶ πᾶσι τρωφείοις
τῶν φυτῶν ἀγομένη. λύγος δὲ ἐστὶν ἱκαντῶδες φυτὸν,
καὶ ἀκαλόν· ὃ καὶ οἶσον καλοῦσιν· ἐξ οὗ καὶ τὸ οἶσά-
καρπον· καὶ μοσχύνεται, τρέφεται. κυρίως τὰ μοσχεῖα,
ἢ τῶν λεπτῶν λαχάνων φυτεῖα, ἢ φυτῶν. τινὲς δὲ 50
αὐτὸ καὶ ἄγρον καλοῦσιν· ὁ γὰρ τοῦτο καρπὸς ἐσθιό-
μενος, ἀφανιστικός, ἐστὶν ἀφροδισίαν. καὶ οἱ ἱερεῖς δὲ
τοῦ φυτοῦ τούτου τὰς κόμας τῇ αὐτῶν κλίνῃ ὑποτι-
θέασιν, ὡς φυτικὴν τινα δύναμιν ἐχούσας πρὸς ἀνγειάν.

Μοτόν, τὸ εἰς ἀναπλήρωσιν σαρκὸς τιθέμενον· ἔνθεν καὶ
ὁμολύτειον, οἶον πεπληρωμένον σαρκός. παρὰ τὸ βῶ,
βιβῶ βίβημι, βήσω, βέβηκα, βέβαμαι, βατός· καὶ
τροπῇ τοῦ β εἰς μ, καὶ τοῦ α εἰς ο, μοτός. μοτῶ μο- 592
τώσω καὶ μότωσις, καὶ μοτάρων.

Μοχθηρία, λέγεται ἡ κακία· ἀπὸ τοῦ μοχθηρός, ὃ ση-
μαίνει τὸν κόπον. τοῦτο ἐκ τοῦ μόχθος· τοῦτο παρὰ
τὸ ἄχθος, πλεονασμῷ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο.
ἢ παρὰ τὸ μόγος, ὃ σημαίνει τὸν κόπον, πλεονασμῷ
τοῦ θ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ. μοχθηρός οὖν κυρίως,
ὁ περὶ μόχθον ἀναστρεφόμενος· καὶ ποιηρός, ὁ περὶ
πόνον. ἀπὸ δὲ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν διάνοιαν μετενήνε-
κται, ὃ τῇ διαθέσει κακός. 10

Μοχλός, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν τὴν κλεῖν, ὃς αἶμα αὐτῷ
τὴν κλεῖν ἔχει, ἢ παρὰ τὸ μολῶ, πλεονασμῷ τοῦ χ.
ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνέχω, ὄχος· ἐπεὶ καὶ Ὀμηρος
ὄχημα λέγει τὸν μοχλόν. ἢ παρὰ τὸ ὄχηλιν καὶ ὄχλίζειν
παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἄλλοις τῶν παλαιῶν, τὸ μετὰ βίας
κινεῖν. σημαίνει καὶ τὸ ὄχλω ῥῆμα· τὸ μὴ προσῆλθεν,
ἐπίτασιν δηλοῦν, μάσχος, καὶ μοχλός. Φιλόξενος
δὲ Φησὶν, ὅτι οὐ κατὰ τὴν νῦν χρῆσιν εἰρηται ὁ μοχλός
παρ' Ὀμήρῳ, ἀλλ' ἐπιβλής καὶ ὄχους εἰρηται παρ' 20
αὐτῷ. μοχλὸν γὰρ λέγουσιν οὐ τὸν συνέχοντα τὰς θύ-
ρας, Φησὶν· ἀλλὰ μοχλὸν λέγουσιν, ἥνικα ἂν δέη μα-
χεύσαι τι καὶ σαλεύσαι. οὕτως οἶδε τὴν ἐτυμολογίαν
τοῦ ὀνόματος ὁ ποιητής· ὅτι παρὰ τὸ ὄχλω τὸ κινῶ
καὶ μοχλεύω. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῦ κύκλωτος Φησὶν, —
ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἶρας Τρίψαι ἐν ὀφθαλμοῖς· — καὶ,
Οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες, ἐμόχλευον· — Στήλας

30 τε προβλήτας ἐμόχλευον: — καὶ, Μοχλοῖσιν ἄρα τήν-
γε κατεῖρυσαν εἰς ἄλλα δῖαν: — ἐκ τοῦ ὀπισθεν τὴν
σχεδίαν μοχλοῖς ἐρεΐδων, ἐκίνει εἰς τοῦμπροσθεν. οἱ δὲ
μετὰ τὸν ποιητὴν, ὡς ἡ συνήθεια ἐχρήσαντο τῷ ὀνό-
ματι. εἰς τὸ ὀχλίω.

Μῶλος, ἡ πολυχρόνιος μάχη· κυρίως παρὰ τὸ μὴ λύε-
σθαι ταχέως· ἢ ὅτι ὁμοῦ ὀλλύει, τούτεστιν ὀλοθρεῖν·
ἢ παρὰ τὸ μωλεῖν· καὶ μῶλον Ἄρης, τὸν ἐν τῷ πο-
λέμῳ μολυστὰν καὶ τὴν μάχην· ἢ μώλωπα, τραῦμα·
ἀπὸ τοῦ μόλις δύνασθαι ἐκφυγεῖν· ἢ ἀπὸ τοῦ μόλις κι-
νεῖσθαι αὐτόν. καὶ μωλεῖν, τὸ μάχεσθαι· μολεῖν δὲ, τὸ
παράγειν εἶναι, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

40 Μῶλυ, εἶδος βοτάνης, ὅπερ δέδωκεν Ὀδυσσεὺς τοῖς ἐταί-
ροις αὐτοῦ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ
τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Κίρκης· παρὰ τὸ μωλύειν (του-
τέστι πράννειν καὶ καταστέλλειν) τὰς Φθοροποιούς ἐν-
νοίας· μωλύειν δὲ ἐστὶ τὸ ἀμβλύνει καὶ κωλύειν· ἀπὸ
τοῦ μὴ ὀλλύειν, ἢ ἀπὸ τοῦ κωλύειν. Ἐχων μὲν ἐν τῇ
χειρὶ μῶλυ: — ἀντιφάρασκον γὰρ δεδοται.

Μωλύτερον, τὸ ἀμβλύτερον καὶ ἀσθενέστερον, καὶ ἄνθος
ἔχον.

50 Μῶλωψ] ἔστιν ὄλλω, καὶ σημαίνει τὸ συστρέφω καὶ Φθί-
ρω· ὁ μέλλων, ὁλῶ· ὁ παρακεκρυμένος, ὥλκα· ὁ πικρη-
τικός, ὤλμα· ἐξ αὐτοῦ ὤλμος· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ,
μῶλωσ· ἢ συστρόφῃ· ἐξ οὗ μῶλωψ, ἤγουν ἢ ἐκ πολέ-
μου γενομένη πληγῇ. ἢ παρὰ τὸ βοῦς βοός καὶ λέπω
τὸ λεπίσω, βῶλωψ καὶ μῶλωψ. Δημήτριος ὁ πύκτης
ἐν τῷ περὶ Διαλέκτου· βῶλωψ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ
βοός λέπος, ὃ ἐστὶ δέρμα, οὗ οἱ ἱμάντες σκευάζονται.
μήποτε οὖν ὁ ἔλλος ὁ νεβρός, καὶ οἱ ἔλλοπες ἰχθύες,
οἳ ἀπὸ τοῦ τὴν ὅπα ἔχειν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τοὺς μὲν,
ἐλλίπει· εἶναι· τοὺς δὲ, ἐλλόπους· λεπίς γὰρ καὶ λέπος,
τὸ περικεῖμενον τῇ σαρκὶ δέρμα. λῶπος μὲν γὰρ, τὸ
ἱμάτιον· κατὰ μεταφοράν. λούσις δὲ καὶ λέπυρον καὶ
λεπίς. κυρίως τὴν Φωλίδα, τοῦ Φωλεύειν ἐν αὐτῇ. κυ-
ρίως γὰρ μῶλωπας λέγονται, αἱ ἐκ τῶν βοείων λάρων
πληγαί.

Μακός, χλευαστής, μωρός, σκώπτῃς· ἐξ οὗ καὶ μωκωμέ-
νης, ἤγουν χλευαζομένης.

Μαίνυχας ἵππους· ἀπὸ τοῦ μίνος καὶ τοῦ ὄνυξ ὄνυχος,
10 γίνεται μονόνυχας· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν καὶ κρᾶσει,
μῶνυχας.

Μωρός, παρὰ τὸ ὦρα, ὃ σημαίνει τὴν Φροντίδα, μετὰ τῆς
μὴ ἀπαγορεύσεως, καὶ συγκοπῇ, οἶονεῖ ὁ μὴδὲν Φρον-
τίζων· ἢ παρὰ τὸ μὴ ὄραν τὸ συμφέρον.

Μῶμος, παρὰ τὸ μῶ· οὗ ὁ μέλλων, μῶσω· δηλοῖ καὶ τὸ
ζητῶ. μῶμος οὖν, ὁ αἰεὶ ἐπιζητῶν, καὶ μὴδὲν τῶν ἄλ-
λων ἱκανὸν εἶναι νομίζων, ἀλλ' ἐνδεῖν τοῦ κρείττετος,
αἰεὶ πᾶν ὁτιοῦν λέγων καὶ διασύρων.

20 Μυᾶν] ἐστὶ δευτέρως συζυγίας τῶν περισπωμένων· σημαί-
νει τὸ ὄζειν, καὶ τὸ οἰδαίνειν, ἤγουν τὸ Φυτᾶσθαι καὶ
ὀγκοῦσθαι, οἰδαίνουσι τόνουν οἱ ταφοὶ κατὰ τὸ ἐνδον.
γίνεται οὖν παρὰ τὸ μῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλί-
βειν τὸ ὑγρόν· κυρίως γὰρ τὸ ὄζω καὶ σήπω σημαίνει·
καὶ μυδῶντα σημαίνει τὸν ὄζοντα· παρὰ τὸ μύειν τοὺς
μυκτῆρας ἤγουν κλείειν. ἐξ αὐτοῦ μυδῶ μυδᾶς· καὶ,
μυδᾶσα δ' ἀπὸ χροῶς ἔρρεε λάχρη: — ἀντὶ τοῦ διῷ-
γραινομένην ἀπὸ τοῦ ὕδαρ ὕδω ὕδωσιν· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ μ, μυδᾶ· καὶ μυδαλέον, τὸ σσηπτός καὶ ὄζον, καὶ,
— ἔερας μυδαλέας, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ διαβρόχους,
30 διύγρους· καὶ ἐμύδαυε, τὸ ἔβρεχε.

Μύδρος, ὁ πετυραντωμένος αἰθέρος· εἴρηται παρὰ τὸ μύρε-

σθαι καὶ διαβρεῖν. λέγεται δὲ καὶ ὁ χρυσοῦς, παρὰ Λυ-
κόφρονι, Παντώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῇ μύδρον.

Μυελός, παρὰ τὸ ἐν τῷ μυγῶ εἰλαῖσθαι, μυχελός τις
ὢν. ἢ παρὰ τὸ μύω τὸ ἀσφαλίζω, ὃ ἐσφαλισμένος
ὑπὸ τοῦ ὀστέου· ὃθεν καὶ μυαλῶ.

Μύζεις] τί μύζεις; Ἀριστοφάνης. παρὰ τὸ μύω, μύζω,
ὡς τρύω, τρύζω. σημαίνει δὲ τὸ θηλάζω.

Μύσις, τὸ μυστήριον· παρὰ τὸ μεμνημέναι· ἀπὸ τοῦ ἄ-
μυῶ, τὸ μανθάνω· ἀφ' οὗ καὶ τὸ, Μυεῖται πνεύματος
γνώσιν.

Μύθος, σημαίνει δύο· τὸν τε σκοτεινὸν λόγον, παρὰ τὰ
μύω τὸ καμῶν· καὶ τὸν ἀπλῶς λόγον, παρὰ τὸ μυθῶ
μύθω τὸ διδάσκω, μύθος καὶ μύθος. — κρατερόν δ'
αἰς τρύω, τρύζω. σημαίνει δὲ τὸ θηλάζω.
ἄπαξ εἴρηται παρ' Ὀμήρῳ, οὐδέ τιν' ἄλλην Μύθου
ποιήσασθαι ἐπιτηδεσίην ἐδύνασθε: — ὃθεν καὶ Ἀνα-
κρέων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν, — μυθίας, τοὺς
στασιαστάς, ἐπὶ τῶν ἀλίων λέγει.

Μυῖα· ἐκ τῶν μυῶν· σημαίνει δὲ τὸ κακὸν καὶ σαρκῶδες 50
τῶν ὀπισθίων, τὸ συνεσφιγμένον ὑπὸ τῶν νεύρων μέ-
ρος· — ὀρεξάμενος πρῶτον σπῆλος, ἐνθα παχιστός
Μυῖων ἀνθρώπου πέλεται: — γίνεται παρὰ τὰ μύω τὸ
συσφίγγω, ὃ συνεσφιγμένος τόπος. μυῖων οὖν, ἡ λεγο-
μένη γαστροκνημία, Ἰλιάδος π', ἥτις συνεστήθη ἐκ
πολλῶν νεύρων καὶ συνεστραμμένον σαρκῶν. ἐξ αὐτῶν
γίνεται μυῖα, ἡ σαρκώδης οὐσα καὶ παχεῖα.

Μυκάλη, παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκάσθαι τὰς Γοργόνας διωκού- 594
σας τὸν Περσεά.

Μυκαλησός, ἡ πόλις· ὅτι ἐκεῖσε ἐμυκήσατο ἡ βοῦς ἡ
προηγησάμενη τοῦ Κάδμου εἰς τὴν κτίσιν τῶν Θηβῶν
κατὰ χρησμόν Ἀπόλλωνος.

Μύκης] μύκης ἐστὶν ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους· νῦν τὸ ξίφος.
καὶ ἀπὸ τοῦ μύκτηος τοῦ ξίφους τοῦ Περσεῶς ἐκεῖ δύ-
τας, ἐκλήθη ἡ πόλις Μυκήνη. μύη δὲ, τὰ κατακλείδων
τὴν θύκην τοῦ ξίφους, τὸ κατὰ τὴν λαβίδα ὅπερ κρα-
τεῖται· παρὰ τὸ μύω τὸ κατακλείω. Νίκανδρος, ἐνθα, 10
Κηφῆος νέα δῶρα, μύκης ὅδι κάππεσεν ἄρπης: — ση-
μαίνει δὲ τὰ κερβάνια, ἤγουν τοὺς σπινθῆρας ἀπὸ τῶν
λύχνων ἀναπεμπομένους ἐν χειρῶν· αἷς τα, — λύχνοιο
μύκητες ἀγείρυνται περὶ μύξαν, Ἄρατος.

Μύκ·ν] — ἀμφὶ δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, Ἰλιάδος ε', ἀν-
τὶ τοῦ ἤχησαν, ἠνεψήθησαν. ὀνοματοποιοῖται ὁ τρό-
πος, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντας. μυκῶ.

Μύκλος, καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχηλῷ τῶν ὄντων ὑποδίπλα-
σις. μύκλους οὖν εἶπεν ἐνταῦθα τοὺς μυηστῆρας, διὰ 20
τὸ ἀδηφάγον καὶ καταφερέας· ὡς καὶ Καλλιμαχός,
Ἔστι μοι μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος: — οἱ δὲ, μύκλους
Φασι τὰς καταφερεῖς γυναικάς. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἐνός
Μύκλου αὐλητοῦ κωμωδηθέντος ἐπὶ μαχλότῃ. Λυκό-
φρων, Μύκλοις γυναικίκλωψιν· ἢ δὲ βασσάρα: —

Μυκτῆρ] παρὰ τὸ μύξω μυκτῆρ· ἢ ἀπὸ τοῦ τὴν μύξαν
δι' αὐτῶν ἐξέναι· ἢ ἀπὸ τοῦ μύξας τινὰς ἐφ' ἑαυτοῦ
ἔχειν, τούτεστι πόρους· ἢ ἀπὸ τοῦ ἠγεμονικοῦ τετα-
γμένος τῆς αἰσθήσεως· ὃθεν καὶ μυκτῆρζεν λέγεται
τὸ ἐν τῷ διακρίζειν τινὰς, τοῦτο πως τὸ μέρος ἐπι- 30
σπώντας.

Μύξα, παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ μυκτῆρος ἐκκρίνεσθαι.

Μύλη] μύλαι τινὲς τῶν ὀδόντων οὕτως λέγονται, διὰ τὸ
ἐπ' αὐτῶν λεαινεσθαι (ἥτοι τριβεσθαι) τὴν τροφὴν· ἢ
παρὰ τὸ μειοῦν λῶν· ἢ παρὰ τὸ εἰλῶ. ἐπὶ τῆς ἐπι-
γονατῆος, ἀπὸ τῆς ἐξω πρὸς τὴν μηχανὴν ἐμφερείας,
διὰ τὸ εἶναι ἄνω τοῦ ἄρθρου τὸ κοῖλον, ὡς καὶ τῆς
μύλης τὸ ὑπερθεῖν, καὶ τὰ ἐμβαλλόμενα πρὸς τὸ

ἀλεσθῆναι τὰ σπέρματα. ἡ μύλη, ἡ μόλις κατεργαζομένη.

40 Μυληγορον] κόρημα, τὸ σαροῦν λέγεται· ἐνθα μηλύκορον. Μυληφάτος, παρὰ τὸ ὑπὸ μύλης συντετριφθῆναι.

Μύλη, παρὰ τὸ μεῖναι καὶ τὸ ἀλοῦν· οἷον εἰς λεπτὰ ἀλοῦν.

Μυλωδρὸς, πλεονασμῷ τοῦ ρ· οἷον ὁ τὴν μύλην ὠθῶν, μυλωδός τις ὢν. λέγεται ὁ μυλῶνα κεντημένος.

Μυλιώνυτες, Ἡσίοδος, τὰ χεῖλη κινούντες ἀπὸ τῆς ψυχρότητος, ἡ συναγοντες· ἡ τὰς μύλας συγκρούοντες. Κράτης δὲ γράφει, μακλιώνυτες. ἔστι δὲ τὸ διὰ ψυχρὸς μὴ ἔχειν ευκινήτω δυναμει χρῆσασθαι.

50 Μῦνη, προφασίς· ἐπιμονὴς γὰρ χρεῖα τῷ προφασίζομένῳ εἰς τὸ ψευδεσθαι καὶ μὴ εἰπεῖν τὰληθές· ὥστε ἀπὸ τοῦ μονή, μύνη, ὡς γονή, γυνή. τὰς προφάσεις δὲ μύνας καλοῦσιν οἱ Αἰολεῖς· ἐνθεν ἴσως καὶ τὸ ἀπροφασίστως τιμὴ βοηθεῖν, ἀμύνειν λέγουσιν. Οὐδὲ μυνάμενος· — ἀντὶ τοῦ προφασισάμενος. Ἀλλ' αἴθε μὴ μύνησι παρέλκεαι· — προφάσεις· παρὰ τὸ μεμυκέναι τοῖς χεῖλεσι.

595 Μύνδος] μύνδος ἰχθύς, Σοφοκλῆς, ὁ μὴ αὐτῶν· ὅθεν καὶ ἔλλοψ, ἀπὸ τοῦ ἔλλειπῃ τὴν ὅπα ἔχειν.

* Μυιοσόβης, ὁ τὰς μυίας ἐλαύνων· ἀπὸ τοῦ σοβεῖν.

Μύουρον, τὸ ἐπὶ τελευτῆς ἀπολεπτυνόμενον.

Μυρία, τινὲς τὰ μὴ ὠρισμένα· οἱ δὲ, τὰ πολλά· οἱ δὲ, τὰς δέκα χιλιάδας· ἀπὸ τοῦ μεμυκέναι τοὺς δακτύλους ἐν τοῖς ψήφοις· ἀντὶ τοῦ πολλά ἀορίστως. τὸ μυ, βραχύ· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἄλλου τοῦ σημαίνοντος ὠρισμένον πληθος, ἐκτεταμένον ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ μυ γίνεται

10 στοιχείου, τοῦ μακροῦ· τὸ δὲ σημαίνειν τὸ ἀορίστον πληθος, συστέλλεται. μυρία· τὸ μυ, ψιλόν· αὐτὸν στοιχείου ὄνομα εἰς διφθογγὸν λήγει· ἡ οὕτως· ὁ τσσαράκοντα ἀριθμὸς ὅφ' ἑαυτὸν πολυπλασιαζόμενος γίνεται χίλια ἑξακόσια· εἴτα τὸ χίλια ἑξακόσια ἐφ' ἑαυτὰ ἑξαπλασιασθέντα γίνεται ἐννακισχίλια ἑξακόσια· εἴτα λαίπει τὸ υ στοιχεῖον τὰ τετρακόσια· καὶ προστεθὲν γίνεται δέκα χιλιάδες, ὅ ἐστι μυρία. παρὰ τὸ μυ στοιχεῖον γίνεται μύριος· ἐξ οὗ μυριάς· κλίνεται μυριάδας. τὸ ας βραχύ· τὰ εἰς ας ὀξύτονα θηλυκὰ συστέλλει

20 τὰ α. ὀξύνεται· τὰ εἰς ας ὀνόματα διὰ τοῦ δος κλινόμενα, βραχύ ἔχοντα τὸ α, ὀξύνεται· οἷον, ἐθάς, Φυγάς.

* Μυριωπός, ὁ μυρίους ὀφθαλμοὺς ἔχων· ἐπιθεται Ἄργου παρὰ Αἰσχύλῳ.

Μυρίννα] δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου, Μυρίννα καὶ Ἡφαιστία. οὐχ, ὡς τινες Φασί, παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ βεῖν, ἀλλ' ἀπὸ Μυρίνης τῆς Θόαντος γυναικός.

Μύρεσθαι, τὸ κλαίειν· παρὰ τὸ βεῖν τὰ δάκρυα· ἀπὸ τοῦ μύρω τὸ βέω.

Μύρον, τινὲς ἀπὸ τῆς Μύρρας, ἡ ἀπεδενδρωθή· ἡ μύρον ἀπὸ τοῦ ἐκπιέζεσθαι τὰ αρώματα καὶ ἀποστάζειν ἐκεῖνα.

30 Μυροπόλος] εἰ μὲν ὁ τὰ μύρα πωλῶν, τὸ πω μέγα· εἰ δὲ ὁ περὶ τὰ μύρα ἀναστρεφόμενος, μικρόν.

Μύρσος, Μύρσον ἐς ὧτάωντα παλαιφάμενης τε ἄγνοιο· — μύρσος πλεῖστον ἐστὶν ἀργεῖον ἐξ ἄνθου πλεοικόμενον λύγων.

Μύστις, παρὰ τὸ μύστης· τοῦτο παρὰ τὸ μύω. οὐ μόνον δὲ ἀπὸ βαρυτόνου γίνεται εἰς ἰ παρῶνυμον, οἷον πλανήτης, πλανήτης· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀξύτονου· οἷον, ὕβριστης, ὕβριστης· αἰχμητής, αἰχμητής· βουλευτής, βουλευτής. — τῶνδε βουλευτῆς πόναν· — ἐν ταῖς Παντρύαις.

Μύσταξ, ἐν ᾧ οἱ μυκτῆρας σταζουσιν.

Μῦς, σημαίνει δ'· τὸν θηλάσιον καὶ τὸν γηγενῆ, καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος, καὶ ὄνομα ἔθνους· ἐξ οὗ καὶ Μυσία ἡ πόλις.

Μύστης, παρὰ τὸ μύω τὸ καμῶν· μύστες γὰρ τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἔξω τῶν σαρκικῶν Φροντισῶν γινόμενοι, οὕτω τὰς θείας ἀναλαμψείας ἐδέχοντο.

Μυστήρια, μυθήρια· μῦθος γὰρ ὁ λόγος. βέλτιον οὖν, ἂν δεῖ μύσαντας τηρεῖν ἐνδον.

Μύστρον, ἀπὸ τοῦ μυστῖλλεσθαι, τοῦτέστι μικρὰ ἐκπαίρειν. 50 καὶ μύστρον, τὸ κοίλῳ τῷ ἄρτῳ ἐσθῆναι. μυστῖλλας δὲ ἔλεγον· ὅθεν καὶ τὸ μύστρον. ἐγὼ δὲ μύστρον τὸ κοῖλον, παρὰ τὸ εὐκέναι θαλασσίῳ μυτῇ. καλεῖται δὲ μῦς ἐκεῖνο, ὅτι μύεται καὶ συγκαλεῖται ὅτε θέλει.

Μύσαχθες, παρὰ τὸ μύσος· τὸ δὲ μῦσος, παρὰ τὸ μύω· τοῦτο, παρὰ τὸ μύω τὸ καμῶν· ὃν γὰρ μισοῦμεν, τοῦτον καὶ ἀποστρεφόμεθα. εἰς τὸ μύσταξ. παρὰ τὸ μυσάττω, οὐ καθητικὸν μυσάττωμα. μῦν φαρύτονον, 596 τὸ καμῶν· περισπῶμενον δὲ, τὸ διδάσκω.

Μυτῶτον, τρίμα ἐξ ἀρτυμάτων πολλῶν συντιθέμενον. οἱ Ἀττικοί, ὑπότριμα τὰ μετὰ σκοροδῶν καὶ τυροῦ· γίνεσθαι λέγεται· ἐνιοὶ δὲ πλακοῦντα διὰ λαχάνων συντιθέμενον. βέλτιον δὲ τὸ διὰ σκοροδῶν τρίμα· ὡς εἶναι παρὰ τὸ μυσάττεσθαι τὴν δυσωδίαν, μυσῶτον, καὶ μυτῶτον.

Μυχοτάτος, ἀντὶ τοῦ ἐσώτατος· ἀπὸ τοῦ μυχός. ἀντίκει- 10 ται δὲ, ὡς Φησιν Ἀρίσταρχος, τῷ, Ἔστι πόλις ἘΦύρη μυχῷ Ἄργος ἰκποβότοιο· — οὐ γὰρ ἐσώτάτη ἐστὶ ταῦ Ἄργους, ἀλλὰ προκαθῆται αὐτοῦ. — δεῖ δὲ νοεῖν, ὅτι οὐ τῆς πόλεως λέγει, ἀλλὰ τῆς Πελοποννήσου. μυχός δὲ σημαίνει τὸν ἐνδοτάτον τόπον· παρὰ τὸ νύξ νυχός· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, μυχός, οἷον· ὁ ἐνδοτάτος καὶ σκοταίνης τόπος.

Μύδρος, ὁ ἀργὸς σίδηρος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνασθήτου. καλεῖται δὲ καὶ ὁ διάφυρος σίδηρος, μύδρος. ἔστι δὲ ἡ Φωνὴ πεποιημένη, ἐκ τοῦ μύζω τοῦ ἡχῷ ῥήματος. 20

Μύωψ· ἔστι δὲ μυῖα τις ἐρεθίζουσα τοὺς βούς, ὁ μύειν συνεχῶς τοὺς ὄπας ποιῶν· παρὰ τὸ μύω τὸ καμῶν.

Μῶν, ἀπορηματικὸς σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ ἄρα· συνετέθη δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπαγορευτικοῦ καὶ τοῦ οὐν συνδέσμων· καὶ ἐγένετο μὴ οὐν, ἀποβολῇ τοῦ η, μῶν· καὶ τροπῇ Δωριεῖ τῆς ου εἰς ω, γίνεται μῶν· διὸ καὶ περισπᾶται.

Μετοπύρον] τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ἀπὸ τῶν καρπῶν ὀνομάζουσι. Θέρους οὖν, ὅτε θερίζεται ὁ πυρός· ὁπῶραι, 30 ὅτε τρυγᾶται ἡ ὀπώρα· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, μετόπυρον.

Μέτασσαι] ἡγοῦντο πάντες τοῦτο εἶναι μεσσηταιαί, αἱ μεταξὺ· καὶ ἐν ὑπερθέσει, μέτασσαι· ὥστε εἶναι μετὰ τινός. δύναται δὲ καὶ οὕτως ἐπίστας λέγεσθαι Ἰωνικῶς, παρ' Ἐκαταίῳ. ἔστιν ἐπίσσαι, αἱ ἐπιγινόμεναι τοῖς προγόνοις. ὡς ἐπὶ οὖν, ἐπίσσαι, οὕτω μετὰ, μέτασσαι.

Μενοινή] τὰ διὰ τοῦ δινη ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ ν τὴν οἱ διφθογγον, οὐκ ἐστὶ γνήσια. γίνεται παρὰ τὸ μένω τὸ προθυμοῦμαι, μενή, καὶ μενανή, 40 κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ὡς καὶ παρὰ τὸ ἐδῶ ἐδή, καὶ ἐδωδή· καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν οἱ διφθογγον, ὡς παρὰ τὸ ἀγκῶνος ἀγκῶνη καὶ ἀγκοῖνη. καὶ μενοινῶ ῥήμα, ὁ σημαίνει τὸ προθυμοῦμαι· ὅθεν μενοινᾶα, δευτερον πρόσωπον Ἰωνικῶς, ἐνεστώτας παθητικοῦ. τὰ δὲ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ τρισύλλαβα ἀπὸ ῥήματος γινόμενα, ἔχοντα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ, καὶ τῇ πρὸ αὐτῆς τὸ αὐτὰ σύμφωνον ἢ ἀντίστοιχον, τῷ ω μεγάλῳ παρ- 50 λήγεται. ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τρισύλλαβων· οἷον, ἀγωνή, ῥοδωδή, ἐδωδή· ἔκτω, ὀπῶτή· ἔχω ὄχη, ὀκωχή· ἦκα 50

ἀκή, ἀκακή. οὕτως οὖν καὶ μένω μενωμένη ὠφείλειεν εἶναι· ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ οὐδέτερα διπλασιάζονται ἀπὸ Φωνήεντος ἄρχεται· τὸ δὲ μενοινή, μόνον ἀπὸ συμφώνου· καὶ ὡς διήλλαξε κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν παραλήγουσαν. οὕτως Ἡρωδιανός, ὡς λέγει Θεόγνωτος.

Μύρηξ] παρὰ τὰ μερμερίζω τὸ Φροντίζω, μερμερίζω· καὶ συγκοπῇ, μέρηξ· καὶ τροπῇ τοῦ εἰς υ, μύρηξ,

ἦγουν ὁ τοῦ χειμερίου καιροῦ τὴν τροφὴν μεριμνῶν. ἢ παρὰ τὸ μαίρω· αὐτός γάρ, διὰ τὸ μὴ ἀναφύειν τὸν σῖτον, εἰς δύο μερίζων ἀποτίθῃσι καὶ τοὺς Μυρμιδόνας Φασίν· ἀπὸ τῶν μυρμηκῶν γεγονέναι, ἐπινεύσαντες τοῦ Διὸς διὰ τὸ ὀλιγαθῆναι τοὺς ἀνθρώπους.

Μωσῆς] κλισίῳ ἐπιδέχεται, Μωσῆς μωσοῦ· Μωῦσῆς μωσέος, ὡς εὐσεβῆς εὐσεβέος· καὶ Μωσεύς μωσέως, ὡς Πηλεὺς πηλείας. Μωῦσῆς μωσοῦ μάλλον ὁ Θεοχώρητος. 10

N.

Nῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι νυγρὸν τινα ἔχει ἢ τούτου ἐκφώνησις.

Νάκη, τὸ κλιγεῖον δέρμα· κωδία καὶ κώδιον, τὸ προβάτιον. οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις, νάκος ὀητέον. κακῶς οὖν Σιμωνίδης νάκος Φησί. τὸ δὲ νάκη, ἔστιν ὄνομα προσηγορικόν. ὁ νάκης, τοῦ νάκου, τῷ νάκη, τὸν νάκην· τὸ γὰρ θηλυκόν, παρὰ τὸ νάκος, νάκη, ὡς παρὰ τὸ βλάβος, βλάβη· ἄκος, ἀκή· σκέπος, σέπη. τὸ τε ἀρσενικόν παρὰ τὸ νάκη· τὰ γὰρ θηλυκά, προσθήκη τοῦ ς, μὴ κωλυόμενα ὑπὸ χαρακτήρος, ἐπὶ γενικῆς εἰς ου λήγει, πλάτη, πλάτης πλάτου· λέσχη, λέσχης λέσχου· αἴητου· ἀράχου. μὴ κωλυόμενα ὑπὸ χαρακτήρος, διὰ τὸ πλάνης καὶ κόμης.

Νάμα, παρὰ τὸ νῶ τὸ βέω· αὐτὸ δὲ μέλλων, νάσω· ἐξ αὐτοῦ νάμα, ὡς δράσω δράμα.

Νάνος, ὁ μὴ αὐξόμενος, ὁ πίθηκος. παρὰ τὸ ἄνω, ὁ δηλοῖ τὸ αὐξάνω, γίνεταί ἄνος· καὶ μετὰ τοῦ νη στερητικῶν, καὶ συγκοπῇ.

Νάπη, τὸ σίνηπι, κατὰ στήρησιν τοῦ ἡπίου, διὰ τὴν δριμύτητα. τὰ εἰς υ λήγοντα οὐδέτερα μακρὰ παραληγόμενα, διὰ τοῦ εὐς κλίνονται. σσημειῶται τὸ νάπυος.

Νάπυ, ὄρυμοι, Φάραγγες, κοιλάδες. παρὰ τὸ πῶν ῥήμα γίνεταί μετὰ τοῦ στερητικῶν α, ἄπη· καὶ μετὰ τοῦ νη ἑτέρας στερήσεως, γίνεταί νηάπη· καὶ συγκοπῇ, νάπη, ὅθεν ἡ ἄγαν πίνουσα· αἱ γὰρ δύο στερήσεις ποιοῦσι μίαν ἐπίτασιν. ἢ παρὰ τὸ νη καὶ τὸ Φῶ, γίνεταί νῆφαι, καὶ νάπυι, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α. ὡς νηάνος καὶ νᾶνος, οὕτω νῆπαι καὶ νάπαι. σημαίνει δὲ τοὺς συμφύτους καὶ κατασκέυεις τῶν ὀρῶν τόπους, ἢ τοὺς ὀρεινοὺς καὶ ὑψώδεις.

Ναρόν, τὸ ὑγρόν. παρὰ τὸ νῶ ῥήμα (δηλοῖ τὸ βέω) ὁ μέλλων, νάσω, γίνεταί ναρός· καὶ τὸ οὐδέτερον, ναρόν. Σοφοκλῆς, Πρὸς ναρὰ δὲ κρηναῖα χωροῦμεν ποτὰ· — οὕτω Φιλάξενος. καὶ ἴσως ἢ συνήθεια· τρέψασα τὸ α εἰς ε λέγει νερόν.

Νάρθηξ· σημαίνει δὲ τὸν τῆς ἐκκλησίας νάρθηκα, καὶ γίνεταί παρὰ τὸ νέρθην εἶναι τοῦ ναοῦ. σημαίνει καὶ τὸν ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ λεγόμενον νάρθηκα· καὶ γίνεταί παρὰ τὸ νεαρόν νεάρηξ καὶ νάρθηξ. ἢ παρὰ τὸ ναρόν, ὁ σημαίνει τὸ ὑγρόν, νάρηξ, καὶ νάρθηξ. νάρθηξ ἐστὶ καὶ ἱατρικόν τι τεύχος· κυρίως, τὸ ἐκ κάρθηκος γεγεννημένον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἐξ οἰας· δήποτε ὕλη.

Ναστός, ὁ πεπιλημένος ἄρτος, ὁ μεστός πλήρους, καὶ μὴ ἔχων τὴν κοῦφον· ἀπὸ τοῦ νάσσεσθαι ἀρτύμασιν ἢ τραγῆμασι· τισι. Λυκόφρων, Οὐ γὰρ τις αὐτῶν ψήπεται πυρρον γνάθῳ, Πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ· — νῦν ἐπὶ ἄρτου καταχρηστικῶς ἔθηκε. ναστός δὲ κυρίως ὁ πλακοῦς ὁ μετὰ σταφίδων πεπευμένος, ὁ πυκνός.

Νασμός, ὁμβρός· ἀπὸ τοῦ νάω· ὅθεν καὶ νάμα καὶ ναύ-

της. Λυκόφρων, Ζηνὸς καυχάζων νασμός· — σημαίνει δὲ ἐνταῦθα τὸν κατεκλυσμόν. Ἰλιάδος ξ, — πατὴρ δ' ἑμὸς Ἀργεῖ νάσθη Πίλαρχος· — ἀντὶ τοῦ ἀπωκίσθη. 10

Νάρκησεν, Ἰλιάδος θ, ἐνάρκησεν, ἐλύθη· ἀπὸ τῆς νάρκης τοῦ ἰχθύος.

Ναῦς, γ' εὐθείας ἔχει· ναῦς, ναός· νῆς, νηός· νεῦς, νεός. ναῦς, ναός· ὁ κανών· δύο μόναι εἰσὶν εἰς αὐς θηλυκῆ, ναῦς καὶ γραῦς· κλίνονται δὲ ἀμφότεραι διὰ κατάρτου τοῦ ος· ναός, ἡ γενική· καὶ Ἀττικῶς, νεώς. γίνεταί δὲ παρὰ τὸ νῶ τὸ κοινῶν ἢ νῆω, παραγωγὴν νῆω· ὁ μέλλων, νεύσω· νεῦς καὶ ναῦς. Ὁμηρος παρετυμολογεῖ, ἀπὸ τοῦ νῆσαι, ὅ ἐστι σωρεῖσθαι· Ἰλιάδος ι. Νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθαι. 20

Ναῦφι] ὡς περ ἀπὸ τοῦ ταναόποδος γίνεταί ταναόποδος κράσει τοῦ α ο εἰς τὴν αὐ διφθόγγον, (σημαίνει δὲ τὸν σύροντα τὸν πόδα) οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ναῦς ναός γίνεταί ναόφι, καὶ κατὰ κράσιν, Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῶν νεῶν ἀποσοβοῦντες.

Ναυπακτός, πόλις· παρὰ τὸ ναυπήγιον γενέσθαι τῶν Ἑρακλειδῶν ἐκεῖ.

Ναυσικάα, κεκασμένη (ὅ ἐστι κεκοσμημένη) ταῖς ναυσί.

Ναῦτης, ὁ ἄγων τὴν ναῦν· ἢ διὰ τὸ τὰ νάματα τέμνειν· ἢ διὰ τὸ τὰ νάματα φέρειν, ἦγουν ἐλαυνεῖν. 30

Ναφθα] ἀπὸ τοῦ ἀναπτω ἀνάψω ἀνῆψα, ἀνῆψαι, ἀνῆπται, νάπτα καὶ νάφθα. παρσευέασται γὰρ ἐξάπτειν.

Ναῦλον, τὸ εἰς τὸ στόμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νομισματικόν.

Ναύλοχος, ὁ λιμὴν· ἐν ᾧ αἱ ναῦς κοιμῶνται· ὅθεν καὶ εὐναὶ αἱ ἄγκυραι· εὐνάζουσι γὰρ τὴν ναῦν.

Ναῦαιδος, ποταμός Ἰταλίας. τὸν ἐξ ὀλίγων πλεόντων Ἑλλήνων κατήχθησαν τινες εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον· αἱ δὲ αἰχμαλωτοὶ, εὐλαβοῦμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι 40 δουλείαν, καὶ τὴν ἀστυμένην ζηλοτυπίαν τῶν γυναικῶν αὐτῶν, ἐνέπρησαν τὰς ναῦς· καὶ ὁ μὲν παταμάς ὠνομάσθη Ναύαιδος, ἀπὸ τοῦ αἰθῶ· αἱ γὰρ γυναῖκες, ναυπρηστιδες· καὶ αἱ νῆες, πρηστιδες.

Ναῖα, σημαίνει τὸ οἶκον· διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, ὡς τὸ, Ναῖα δὲ Σατυριόεντος εὐρεῖται παρ' ὄχθας· — ἐξ οὗ γίνεταί καὶ ναός. νέω διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, τὸ πορεύεσθαι, ὡς τὸ, Νῦν δ' ἐπεί οὐ νέομαι γε Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· — καὶ τὸ κολυμβῶ, ὡς τὸ, — στόμα καλλιόροιο 50 ἔξ' ἐνέων.

Ναιετάσιον] ἀπὸ τοῦ ναίω γίνεταί ναιέτης· καὶ ὡς κυνηγέτης κυνηγετῶ, οὕτω καὶ ναιέτης ναιετῶν ναιετῶ· (ναιέτης δὲ σημαίνει τὸν μέτοικον) ἢ μετοχή, ναιετῶν· τὸ θηλυκόν, ναιεταῖσα· καὶ Δαρικῶς, ναιετῶσα, ὡς ἰδρῶσαι, ἰδρῶσαι· καὶ βοῦν, βῶν.

Νέαιρα, τὸ ἐσχατὸν τῆς κοιλίας μέρος· παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύεσθαι γίνεταί· εἰς αὐτὴν γὰρ πρέρυνται τὰ ἐσθία· 599

μενα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, νεῖκισα, ὡς τὸ, Νεῖαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζώσῃρος ἔλασσαν· — ὡς νεάτος, νεάτος, Νεάτον ἐς κενεῶνα· καὶ, ἔκκειτο δὲ νεάτος. ἄλλων· — παρὰ τὸ νέος γίνεταί νεάτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὥςπερ παρὰ τὸ μέσον γίνεταί μέστος. νεάτον δὲ, τὸ ἔσχατον· ὅθεν καὶ λαγῶν τὸ αὐτὸ εἰρηται παρὰ τὸ λήγειν.

Νεάτη, ἡ ἐσχάτη· ἀπὸ τοῦ νέος· οἱ γὰρ νέοι ἀτελεῖς εἰσι καὶ ἔσχατοι.

10 Νεαλῆς, ὁ νεωστὶ ἐαλωκὼς ἰχθύς· ἡ ὁ νεωστὶ ὀτιοῦν πεποιηκὼς ἢ πεπονθῶς.

Νεαροί, παρὰ τὸ νέω καὶ τὸ ἀρύω, τὸ νεωστὶ ἀρύθεν ὕδωρ. μεταφορικῶς δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν παιδιῶν τῶν νεωστὶ γεννηθέντων.

Νεανίας] παρὰ τὸ νέος γίνεταί νεάν, ὡς μέγιστος μαγιστάν· καὶ παραγῶγον ἐξ αὐτοῦ νεανίας, καὶ νεανίσκος, καὶ νεάνις.

Νεάνδρος, κύριον ὄνομα· ἐπεὶ νέος ἡνδρεύσατο· ἡ νέος ὦν, ἀνδρεῖος ἦν.

20 Νεάται, Ἰλιάδος ι', Πᾶσαι δ' ἐγγὺς αἰλὸς νεάται Πύλου ἡμαδέντος· — ἦτοι ἔσχατοι, ἡ κατὰκισμένους εἰσὶ συγκοπῇ δὲ ἐστὶ τοῦ νενέαται. ἐστὶ δὲ νῶ ῥῆμα· (ὅηλοι τὸ σωρεῦν) οὐδ' ὁ παρακείμενος νένηκα, νένημαι· ἐξ οὗ γίνεταί Ἰωνικῶς, νενάται· Φρυγῶν Φακελοὶ συννε- νεάται· — νῶ, σημαίνει τὸ οἰκῶ· ὁ παρακείμενος, νέ- νηκα· ὁ παθητικὸς, νένημαι· νενήμεθα νένησθε νένη- ται· καὶ Ἰωνικῶς, νενάται. τὸ νέταται οὖν ὅμοιον τῷ δεδέχαται δέχαται.

Νέηαι, πορευθῆς, ἐπανελθῆς. νέω τὸ πορεύεσθαι· τὸ ὑπο- τακτικόν, εἰν νέωμαι· τὸ τρίτον, νέηται· καὶ Ἰωνικῶς, 30 νέηαι· συστέλλουσι γὰρ τὸ τ οἱ Ἴωνες τοῦ τρίτου προσ- ὤπου, καὶ ποιοῦσι δευτέρον πρόσωπον. Ἰλιάδος α', σκώ- τερος ὡς κε νέηαι.

Νέηλος] τὰ υς σύνθετα, εἰ μὲν ὧσιν ἀπὸ τῶν εἰς εὐς ἀπλῶν συνθέτων, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττει κλίσιν· οἶον βραχύς, βραχέος· τριβράχης, τριβράχeos· ὁ φρύς ὁ φρύος· λευκόφρυς, λευκόφρυος· εἰ δ' ἀπὸ ἄλλων τι- νῶν εἰσὶ σύνθετα, διὰ τοῦ δος κλίνονται· οἶον ἐπῆλυς, ἐπῆλυδος· νέηλος, νεήλυδος· σημαίνει δὲ τὸν ξένον. οὐκ 40 ἔστιν ἀπὸ τῶν εἰς εὐς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω γίνεταί ἡλος, καὶ νέηλος ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς, Ἰλιάδος β'. κα- νῶν τοῦ Χοιροβοσκῷ· δεκάπηλος, δεκαπήχεος· ἀρτε- νόθῆλος, ἀρτενοθήλεος· καλλίχθους, καλλίχθους.

Νεβροί, ἐλάφων γεννήματα· οἱ νεωστὶ ἐπὶ βορᾷ ἐλθόν- 45 τες ἢ ἰόντες· ἡ παρὰ τὸ νεωστὶ πρὸς πορείαν ἵνα· ἡ νέποροι, οἱ μηδέπω πορεύεσθαι δυναμένοι· ἡ παρὰ τὸ νε στερητικόν καὶ τὸ βορά, τὸ ἐσπερημένον τῆς βορᾶς, ὅ- ἐστι τῆς τροφῆς. καὶ νεβρίζειν, τὸ νεβροῦ δέρμα φορεῖν.

Νεκρός, παρὰ τὸ κῆρ (ὅ ὅηλοι τὴν ψυχὴν) μετὰ τοῦ νε στερητικῷ, γίνεταί νεκρός, ὁ ἐσπερημένος τῆς ψυχῆς· 50 καὶ κατὰ συγκοπὴν, νεκρός, ἡ ἀπὸ τοῦ νη στερητικῷ.

Νεαλῆς, κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκὼς ἰχθύς, ἡ ἀλυσθείς, ὁ πρόσφατος.

Νέμειν, διαίρειν, μερίζειν, βόσκειν, νομίζειν, ἀναγινώ- σκειν· καὶ χειρονομεῖν Ἴωνες.

Νέκυς] ὥςπερ κότης κότης, οὕτω καὶ νεκρός νεκρός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, νέκυς· ἡ παρὰ τὸ κίπυς (ὅ σημαίνει τὴν δύναμιν καὶ ἰσχύϊν) μετὰ τοῦ νε στερητικῷ γίνεταί νέκυς, ὁ ἐσπερημένος τῆς κίπυς· κατὰ συγκοπὴν, νέ- 600 κός· σημαίνει δὲ τὸν νεκρόν.

Νεκάδες] Ὅμηρος εἶπε λέγειν νεκάδας, τὰς τῶν νεκρῶν τάξεις, παρὰ τοὺς νέκυας, νεκιάδας τινὰς οὕτας· οἱ δὲ νεώτεροι, καὶ τὰς τῶν ὀπλιτῶν τάξεις, οὕτω κα-

λουσί· παρὰ τὸ νείκας, αἱ εἰς πόλεμον ἡτοιμασμένοι· ἡ ἀχρύριπτοι· τὸ γὰρ νε στερητικόν ἐστὶ· καὶ καεῖν, τὸ χωρεῖται· Ἰλιάδος δ', — Δυναῶν νεκροδούεθα. πα- ρά μὲν τοῖς κυκλαίοις, αἱ ψυχαὶ νεκάδες λέγονται. — ἦτε κε δηρὸν Αὐτοῦ πῆματ' ἐπασχον ἐν αἰνῇσι νεκάδες· 10 σιν. Ἰλιάδος ε'.

Νέκταρ] Νέκταρ ἐνωχοῖ· — τὸ τῶν θεῶν πόμα, οἶονεὶ τὸ συνέχον τοὺς πίνοντας αὐτὸ ἐν νεότητι· παρὰ τὸ νέον, καὶ τὸ ἔχω. νεοέκταρ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, νέ- 15 κταρ· διὸ καὶ ἡ Ἡβὴ αὐτὸ κινῶ, Ἰλιάδος δ'. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ θεοῦ πόματος· παρὰ τὸ νε στερητικόν καὶ τὸ κτῶ τὸ φονεύω καὶ ἀναιρῶ, γίνεταί, οἶονεὶ τὸ στεροῦν τοῦ πᾶσθαι καὶ φονεύεσθαι τοὺς πίνοντας αὐτό· ἀφ' οὗ ὅηλοι τὸ ἀθάνατον, ὅν τὸ μὴ κτεينوμένοις, ἀλλὰ τοῖς ἀθανάτοις διδόμενον. κλίνεται νέκταρος· καὶ τὸ 20 κτητικόν, νεκτάρειος· ὁ νεκτάρεις, τοῦ νεκταρέου, του- τέστι θεοῦ, θαυμαστοῦ, ἀκηράτου.

Νεμέα. τόπος ἐν Ἀργεῖ· ἀπὸ τῶν νεομένων ἐκεῖτε βοῶν, αἱ ἦσαν Ἥρας· ἡ ἀπὸ τῶν Δαναῶν, οἱ κατενεύσαντο καὶ ἐκλήρωσαντο τὸ χωρίον. Ἡρακλῆς δὲ διέθηκε τὴν 25 ἐορτὴν. τὸν λέοντα φονεύσας.

Νεμειῶν, ὄρος Πελοποννήσου· καὶ πόλις Νέμεια, ἐνθα ἦν ὁ Νεμειῶντος λέων.

Νεμεσις, μέμψις, μομφή· οἶμαι ἀπὸ τοῦ νεμῶ γίνεταί· ἡ δοτικὴ· νεμεῖται· ἐκ τούτου, νεμέσαι, τροπὴ τοῦ ε 30 εἰς σ· ἡ κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. Ἰλιά- dos ζ', Οὗτοι ἐγὼ Τρώων τόσπον χόλῳ, οὐδὲ νεμέσαι, Ἥμην ἐν θαλάμῳ.

Νεμεσητός, μεμπτός· ἀπὸ τοῦ νεμεσῶ, δευτέρως συζυ- γίας· ὅθεν καὶ τὸ, — νεμεσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ· — αν- 35 τί τοῦ ἐμέμφομαι, Ἰλιάδος β'. ἐστὶ δὲ ἀόριστος πρῶ- τος παθητικὸς· καὶ οἱ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν, ὥςπερ κόσμηθεν. τὸ δὲ νεμεσῶ, γίνεταί ἐκ τοῦ νεμῶ περισπωμένον.

Νέος, ἀπὸ τοῦ νέεσθαι (ὅ ἐστὶ πορεύεσθαι καὶ ἐρχεσθαι) 40 εἰς αὐξήσιν· ἡ παρὰ τὸ ὀρυᾶσθαι· ὀρμῆς γὰρ ἡ ἡλικία ἀναπλεως.

Νεογνός, ὁ νεωστὶ γεγεννημένος· ἡ νεόγονός τις ὦν, καὶ κατὰ συγκοπὴν.

Νεομηνία, παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ μῆν μηνός.

Νεοτός, ὁ νεωστὶ σευόμενος· ἡ παρὰ τὸ νεάζω.

Νεώτερος, ὁ νέος τῇ ὁράσει. ζῆται εἰς τὸ νεοῦν.

Νεοχμοῦντες, μετακοσμοῦντες· καὶ νεόχμωσιν, τὴν νεο- 45 νήσιν· καὶ νεοχμός, ἀνοκος, ἀπνοος· ἡ ἀπειρος, νεω- τί εἰργασμένος.

Νεοαρδέα, νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν, Ἰλιά- 50 dos φ'.

Νεωκόρος, παρὰ τὸ κορῶ τὸ καθαίρω καὶ ἐπιμελείας ἀξίω. καὶ τὸ νεώς Ἀττικῶς, ὁ τοῦ νεῶ ἐπιμελούμενος.

Νεωστὶ] οἱ νέοι, τῶν νέων· ἐπὶ ῥῆμα, νέως, καὶ νεωστὶ.

Νέωτα] Αἰεὶ γεωργός ἐς νέωτα πλούσιος· — καὶ, Ἐς νέωτα τὸν πόλεμον μεταθέσθαι· — τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἡ 60 τὸ μέλλον. παρὰ τὸ ἐνος, ὁ σημαίνει τὸν ἐνιαυτὸν, γί- νεται ἐνστά· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἐνστα· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ ὑπερθέσει τοῦ ν, νέωτα. Ἀττικοὶ δὲ, παρὰ τὸ νέος νέωτα κατ' ἐκτασιν. ἡ νέος νέωτε, κατ' 65 ἐκτασιν, ὡς ἄλλος ἄλλοτε· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τοῦ ε εἰς α, νέωτα.

Νεόχμωσεν, ἡλλοίωσεν, ἡ ἐκαινοποίησεν. ἀπὸ τοῦ νέος καὶ τοῦ ἔχω, γίνεταί νεοέχω· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, νεοχμῶ.

Νεωλκῶ] ἐκ τοῦ ναῦς ναός καὶ τραγικῶς νεώς καὶ τοῦ 70 ἔλκω γίνεταί νεωλκῶ, τρίτης συζυγίας.

Νεῦν, τὸ ἀροτρίαν. ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ἀροτριάσεως νέαν ἀναλλαμβάνειν τὴν γῆν.

Νεοῦτατος, νεοκρῆτος.

Νεοσφός, παρὰ τὸ νε σταρῆτικόν καὶ τὸ σέω τὸ ὀρμώ-
τῃ, πρὶν ἢ πτεροφυῆσαι, σέυσθαι μὴ δυνάμενα. ἐκ
τῆς τοῦ καὶ τὸ νοσίου. ζῆται εἰς τὰς Διαφοράς.

Νεοσοικί. καταγωγή εἰσὶν ἐπὶ θαλάσσης οἰκοδομημένα
πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν· νεώρια δὲ, ἡ τῶν ὄρων πε-
ριβολή.

20 Νεωνται, ἡ κατὰ συγκρῆσιν τοῦ η, ἀπὸ τοῦ νεύονται,
ὅπερ καὶ νενοῦσθαι Ἰωνικῶς γίνεται· ἡ ἀπὸ τοῦ νένω-
ται κατὰ συστολήν. ἔστι γὰρ γὰ ῥῆμα τρίτης συζυγίας,
ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ· ὅν, Ἑλένης γάμῳ νένωται· —
καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι, ἡ μετοχή. Ὁ δ' ὑψηλὰ νένω-
μένος· καὶ ὁ Ἀθλιός, ἐν τοῖς Σαμίων ὄροις, Ἀλλὰ
λεξασθαι νένωται· — καὶ πάλιν ὡς χρυστεύονται χρυ-
σοῦνται, οὕτω καὶ νόοντα νοῦνται· Δημόκριτος, Φῆσι
δεα νοῦνται· — περὶ παιδῶν.

30 Νεπόδες, οἱ ἰχθύες· παρὰ τὴν νε στήρην καὶ τοὺς πό-
δας, οἱ ποδῶν ἐστερημένοι· καὶ ὅτε τίθεται ἐπὶ ἀπό-
δων νεῶν, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν βρεφῶν τῶν μήπω
τοῖς ποσὶ περημένων. Ὡρος.

Νέπως] παρὰ τὸ πῶμι, (ὁ σημαίνει τὸ πῖνω) ὁ μέλλων
πῶσαι· ἀποβλήτῃ τοῦ ω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ, Νέπως·
ἀνυπόφον γὰρ τὸ ὅρος ἐκεῖνο.

Νέστωρ, παρὰ τὸ νέα ἰστέρεῖν· ἡ παρὰ τὸ στερεὸν ἔχειν
τὸν νοῦν.

Νεῦρον, παρὰ τὸ νεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ σώματος.

Νευρέας, ἀπὸ τῆς νευράς, πλεονασμῷ τοῦ ε.

40 * Νευρολάλος, ὁ εὐφρων· ἀπὸ τοῦ νεῦρον καὶ λαλέω.

Νεφρός, παρὰ τὸ νεΐφασθαι τῷ οὐρῳ, ὃ ἐστὶ βρέχ-
σθαι· Φέρεται γὰρ εἰς αὐτοὺς τὸ οὐρον· ἡ διὰ τὸ ἐν
νώτῳ φέρεσθαι.

Νέφος, οἷον νέφας, τὸ ἐστερημένον Φάους, ὃ ἐστὶ Φω-
τός· ἡ παρὰ τὸ νεΐφω τὸ βρέχω· τὸ δὲ νεΐφειν, κυ-
ρίως ἐπὶ τὰς ἐκ νέφους καταφορὰς τῶν ὕδατων εἰρηται
τοῦ νιφετοῦ· ἀπὸ τοῦ νέφος, νέφω καὶ νεΐφω· σημαί-
νει τὸ χιονίζω. ὁ κανὼν· τὰ διὰ τοῦ εφος οὐδέτερα
50 δισύλλαβα μονογενῆ διὰ τοῦ ε ψιλῶς γράφεται· χω-
ρίς τοῦ λαΐφος. καὶ τὰ διὰ τοῦ ελη θηλυκὰ ὑπὲρ δύο
συλλαβὰς βαρύνεται, ἐνὶ Φωνῇεντι παρὰλλήλου, α,
Σμεῖλη.

Νεφέλη, παρὰ τὸ νέμα ἐφέλλειν ἐκ τῆς θαλάσσης.

Νεφεληγερέτης, ὁ τῶν νεφῶν ἀθροιστικὸς Ζεὺς.

602 Νεῖκος, ἡ Φιλονεικία· παρὰ τὸ νέος εὐκέναι· ἡ γὰρ Φι-
λονεικία τοῖς νεοῖσι ἀρμόζει. Σοφοκλῆς, — ὕβρις
δὲ τοι Οὐ πῶποδ' ἡβήσῃ τῷ σῶφρονι ἵμετο· Ἀλλ' ἐν
νέοις ἀνθεῖ τε καὶ φθίνει πάλιν· — ἡ παρὰ τὸ νε
στερητικόν καὶ τὸ εἶκω τὸ ὑποχωρῶ, γίνεται νέεικος·
καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε· καὶ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὴν
εἰ διφθόγγον, νεῖκος· ἡ γὰρ Φιλονεικία τοῦ ὑποχωρεῖν
ἐστέρηται· εἰ γὰρ ὑποχωρήσουσιν, οὐκέτι γίνεται Φιλο-
νεια· καὶ παρὰ τὸ νεῖκος γίνεται νεικῶ, ἐπὶ τοῦ
ὀνειδίζω καὶ λοιδορῶ.

10 Νεῖλος, ὁ ποταμός, παρὰ τὸ νέω τὸ βέω καὶ τὸ ἰλύς,
Νεῖλος· καὶ κατὰ συναίρεσιν, Νεῖλος, οἶονεῖ ὁ βέων
ἰλύν· ὁ γὰρ Νεῖλος Ἰλυκίδης ἐστίν. ἡ ὥσπερ παρὰ τὸ
πένθος γίνεται Πένθιλος, καὶ Τρώς Τρωῖλος, καὶ Ζωή
Ζωῖλος, αὐτῷ καὶ παρὰ τὸ νέος Νεῖλος καὶ Νεῖλος·
καὶ γὰρ νέος κατ' ἔτος γίνεται· πλημμυρεῖ γὰρ κατ'
ἔτος, καὶ ποτίζει πᾶσαν τὴν Αἰγυπτου. ἡ παρὰ τὸ νέαν
ἰλύν ἀγειν ἐν τῇ ἀναβάσει, καὶ πῶς ἔχει νέαν ἰλύν;
ἐπειδὴ ἐναντίας Φέρεται, ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς ποτα-
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

μούς. οἱ μὲν λοιποὶ τῷ χειμῶνι πλημμυροῦσι, τῷ δὲ
θέρει ἀνεκτότερον προῖδουσι τὸν βουν· οὗτος δὲ τοῦναν-
τίον· τῷ μὲν γὰρ χειμῶνι ἀνεκτότερον θεῖ· τῷ δὲ θε-
ρει πλημμυρεῖ, καὶ ἐξερχόμενος, ποτίζει πᾶσαν τὴν
γῆν. ἐπειρήν.

Νεῖλωος, ἡ παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λεῶς, ἡ ὥσπερ ἡ ἀβλή-
τος καὶ ἡ ἀτρώτος γενικαὶ ματάγονται εἰς εὐθείαν καὶ
προπαροξύονται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ Νηλέως γε-
νικὴ ἀπὸ τῆς Νηλεὺς εὐθείας μεταγεται εἰς εὐθείαν,
καὶ προπαροξύεται, ὅτῳ Νεῖλωος, κατὰ τροπὴν Βοιω-
τῶν τοῦ ἡ εἰς εἰ διφθόγγον, ὥσπερ οὕτως, ὡσεὶλῃ.

Νεικεῖσσι] — ὅφρα μὴ αὐτὰ Νεικεῖσσι πατήρ, Ἰλιάδος 3ε
α', ὅπως μὴ πάλιν κακολογή καὶ οὐνεῖδ' ἔχ. ἀπὸ τοῦ νε-
κῶ τὸ πλήσσω, γίνεται νεικεῖω· τὸ ὑποτακτικόν, ἐάν
νεικεῖω, ἐάν νεικεῖ· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλα-
βῆς. ὁ παρατατικὸς, ἐνεῖκεον ἐνεῖκεες ἐνεῖκεες· καὶ συν-
αρχομένως, νεῖκεες· καὶ νεικεῖσθε, ῥῆμα παρατατικού
τρίτου προσώπου.

Νεῖος, ἡ ἀρόσιμος γῆ· παρὰ τὸ νεῶ, νέος· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ι, νεῖος. σημαίνει δὲ τὴν ἀναναυομένην γῆν·
ἀνανεῖται γὰρ ἡ γῆ ἀρουμένη. νεῶ γὰρ τὸ ἀνανεῶ.

Νη, στερητικὸν ἐστὶν ἐπὶ ῥῆμα· ὁρᾶται δὲ καὶ ἐπιτατι- 40
κῶν, ὡς ἐν τῷ νηλῆς, νηνεμος, νηχυτον ὕδωρ. Φιλῆτας,
καὶ μακράδου δὲ νηχυτος ὄρηξ.

Νηγάτεον, τὸ νεωστὶ κατασκευασμένον ἢ νενησμένον. ὥσπερ
παρὰ τὸ τείνω τείνομαι γίνεται τατός, οὕτω καὶ παρὰ
τὸ νείνω νείνομαι, γατός, καὶ νεγγᾶτος, τροπὴ τοῦ ο
εἰς η, ἀπὸ τοῦ νέος· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε γίνεται νη-
γάτεος, ὁ νεωστὶ γεγονώς. ἡ παρὰ τὸ θεῶ τὸ θανυά-
ζω καὶ νήθω τὸ κλώθω, γίνεται νηγάθεον τὸ ἔγαν
θανυαστόν· ἡ ἡγάθεον τὸ θανυαστῶς νενησμένον καὶ
εἰργασμένον. Ἰλιάδος β'. ἡ τὸ ἐστερημένον τῆς βλάβης, 50
πλεονασμῷ τοῦ γ.

Νήγετος, ἡδιστος, ἡ ἀνέγετος δι' ἡδονήν, βαθύς.

Νηδύμος ἔπνος, ἡδύς καὶ γλυκύς. τινὲς ἐξ αὐτοῦ ἡδύς· λέ-
ξεως δὲ δασυνομένης, οὐ συντίθεται τὸ ν κατ' ἀρχάς.
ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δύω δύσω, ῥηματικὸν ὄνομα, δύμος·
καὶ μετὰ τοῦ νη ἐπιτατικού. ἡ ἀδύμος, ὃν οὐ δυνατόν
ἀποδύσασθαι διὰ τὸ βάθος. Φασὶ δὲ τινὲς, ὅτι τὸν βα- 603
θύον σημαίνει κατὰ μεταφοράν, παρὰ τὴν νηδύν, ἡ
ἐστὶ κοιλία· βαθύτατον δὲ ἐστὶν ἐν ἡμῖν τοῦτο τὸ μέ-
ρος. ἡ τὸν ἀνώδονον σημαίνει.

Νηδύς, ἡ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ νῶ νήσω τὸ ὥρεῖω, νηδύς,
εἰς ἣν σωρεύονται αἱ τροφαί. ἡ οὖν ἀπὸ τοῦ διανενῆ-
σθαι τὰ τῆς τροφῆς ἐν αὐτῇ, ὃ ἐστὶ σεσωρευθῆναι τὰ
βρώματα· ἡ ἀπὸ τοῦ νέαν, ὃ ἐστὶ ρεῖν· ἡ γὰρ ἐπάρ-
δευσις τῷ σώματι τῆς τροφῆς ἀπὸ ταύτης γίνεται. ση-
μαίνει τὸ νηδύς καὶ τὴν βαθεῖαν.

Νηδύμος] τὸ δυ βραχυ· τὰ εἰς μὲν λήγαντα ὀνόματα 10
ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύονται, μὴ ὅντα συνθετά,
τῷ υ παραλλήλου, συστέλλει αὐτὸ, ἔρμος, ἔλμος,
ἔσμος, ἔδμος· τὸ γὰρ πρόδμος συνθετόν.

Νηίτης] ἀπὸ τῆς νεῶς νείτης καὶ νηίτης· ἡ ἀπὸ τῆς νηός.
τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αὐτὰ θηλυκῶν μονοσυλλαβῶν, διὰ τοῦ
ιὸς παραγωγή, διὰ τοῦ ι γραφεται· οἷον, ναὺς ναός,
ναῖος· καὶ τροπῇ, νηίος· καὶ νηῖον ξύλον, τὸ πρὸς νηῶν
κατασκευὴν ἐπιτήδεον· (ἐστὶ δὲ καὶ ὅρος πλησίον τῆς
Ἰθάκης οὕτω καλούμενον· οἷον, Ἡμεῖς δ' ἐξ Ἰθάκης 20
ὑπὸ Νηῖον· — τῆς ὑπὸ τῷ Νηῖω ὄρει καίμενης. οὕτω
δὲ Θῆβη ὑποπλακίη, ἡ ὑπὸ τῷ Πλακίῳ ὄρει) γράψ
γραδὸς γράδος· καὶ, γρηῖον εἶδος ἔχουσα.

Νηλῆς, ἀνηλῆς, σκληρός. ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θάλλω καὶ τοῦ
νη στερητικῶν, οἶονεῖ ὁ μὴ θάλλων, ἀλλ' ἀκαμπῆς ὤν.

M m

Νηλεὺς, ἀπὸ τοῦ ἔλεος καὶ τοῦ νη στερητικοῦ γίνεται, οἶον· ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐλεεῖν· γίνεται καὶ ἐπὶ ῥήμα πλεονασμῷ τοῦ ι· οἶον, Νηλεὺς μελείσθι πεδαιόμενος θανέσθαι: — ἀντὶ τοῦ ἀνηλεῶς καὶ κατὰ μέλος κα-
50 τακοπτόμενος καὶ κατατεμνόμενος.

Νήλιπος, ἀνυπόδητος καὶ μονοχίτων, κατὰ στέρησιν τοῦ νη. τὸ δὲ νήλιποι ἀνυπόδητοι, συνήρηται ἀπὸ τοῦ νηλ-
ποδος. εἰς τὸ ἀνήλιπος.

Νῆμα, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ νήθω· νῆσμα γὰρ ἂν ᾤν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῶ, ὃ σημαίνει τὸ νήθω· ὅθεν καὶ, νεῖ νήματα, Ἡσίοδος καὶ ὁ παρατατικός· μάλιστα μὲν ἐνεῖ· ἀπὸ τούτου οὖν γίνεται νῆμα, οὐκ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ· οἶον, Νήματος ἀσκητοῦ βεβυσμένον: — τοῦ πρὸς νῆσιν ἐπι-
40 τηδέου μηρύματος. βεβυσμένον δὲ, τὸ πεπληρωμένον· καὶ βυκταῶν ἀνέμων, τῶν πλησιουσίων ἀπέδωκαν τινές.

Νηλεὶ χαλκῷ. ἡ εὐδεῖα, νηλής· γίνεται ἐκ τοῦ ἐλεῶ ἔλεος· καὶ συγκοπῇ, νηλής, ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐλεῶς. ἔστι δὲ καὶ νηλεὺς· (ὅνο γὰρ ἔχει εὐδεῖας) ἐξ οὗ καὶ ἡ κλητική· ὦ νηλεὺς· καὶ νηλεὺς ἦτορ, οὐδετέρως, τὸ ἀπηνὲς καὶ ἀπότομον.

Νημερτής, ὁ ἀλάθης. παρὰ τὸ ἀμαρτῶ ἀμαρτήσ· τροπῇ τοῦ α εἰς ε, μετὰ τοῦ νη στερητικοῦ, καὶ συγκοπῇ, νημερτής· οἶον· ὁ ἐστερημένος τοῦ ἀμαρτεῖν.

Νηλήτεες, σημαίνει τοὺς ἀμαρτωλοὺς. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὐ-
50 σεβῆς γίνεται εὐσεβεὺς εὐσεβεῖς, οὕτως ἀπὸ τοῦ νηλή-
της νηλήτεες, νηλήτεες, γίνεται δὲ παρὰ τὸ νη τὸ ἐπι-
τατικόν καὶ τὸ ἀλειτουργικόν, ὃ σημαίνει τὸ ἀμαρτανεῖν. καὶ
ἀξιον ζητεῖν, διατὶ τὸ νηλήτης διὰ τοῦ η γράφεται, τὸ
δὲ ἀλειτουργικόν διὰ τοῦ ι· ὅτι Αἰολικῶς ἐτράπη τὸ ι εἰς η·
οὕτω γὰρ καὶ τὸ ἀκτίς καὶ τὸ ψιμυῦθιον διὰ τοῦ η
προφέρουσιν Αἰολεῖς. ἕτεροι δὲ τοὺς ἀναμαρτήτους λέ-
γουσιν, ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ καὶ τοῦ ἀλειτουργικόν.

604 Νῆις· ἐπὶ μὲν τῆς δαίμονος, βαρυτόνως λέγεται· νῆιδες
(αἵτινες καὶ νύμφαι ὁρεστιάδες προαγορεύονται) παρὰ
τὸ νῶν τὸ βῆν, αἱ ἐν νάμασιν οὔσαι, ὥς Φρσιν· Ἡσίο-
δος· Καὶ τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν Δού-
σαντο: — ἐπὶ δὲ τῆς νύμφης, ὀξύτόνως· Ἰλιάδος ζ',
οὓς ποτε νύμφη Νῆις Ἀβαρβαρέη τέκε' ἀμύμονι Ἰουκο-
λῶνι: — ἡ παρὰ τὸ νεάνις, κατὰ συναλοφίην νῆνις· καὶ
ἀποβολῇ τοῦ ν, νῆις· ὀξύνεται. ἡ παρὰ τὸ εἶδω τὸ γι-
νώσκω, ὁ μέλλων, εἶσω· ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ τοῦ ε,
10 γίνεται βηματικὸν ὄνομα ἴς· καὶ μετὰ τοῦ νη στερητι-
κοῦ γίνεται νῆις, ἡ ἀπειρας γάμων, ἡ μὴ γινώσκουσα
γάμον. ὅθεν καὶ τὸ νῆις τὸ ἀρσενικόν καὶ βαρυτόνον,
ἀντὶ τοῦ ἀπειρος· οἶον, — νῆις ἀέθλων.

Νῆπιος, ἄφρων, ἀνόητος. παρὰ τὸ ἥπιος, πλεονασμῷ
τοῦ ν, ὁ πρὸς καὶ προσηγής, καὶ νήπια ποιῶν. ἡ πα-
ρὰ τὸ νη στερητικόν καὶ τὸ εἰπεῖν, γίνεται νῆπιος· καὶ
κατὰ συγκοπὴν, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. ἡ νῆπιος, ὁ
ἐστερημένος τοῦ βίου· καὶ νήπιον, τὸ ἐστερημένον τῶν
βιωτικῶν Φροντισμάτων. ἡ παρὰ τὸ νη ἐπιτατικόν καὶ τὸ
20 πῖον τὸ λιπαρόν. ἡ ἥπιον τὸ πρᾶον καὶ μὴ ἔχον ὀργήν,
μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ. ἡ νέον πῖον.

Νηπιάχος, παρὰ τὸ νη στερητικόν καὶ τὸ ἰάχω· τοῦτο
ἐκ τοῦ ἰα, ἡ ἐκπεμπομένη βοή· τοῦτο παρὰ τὸ ἐπὶ πᾶ-
σαν ἀκοὴν ἰέναι.

Νηπιὲς ἀλεγεινῇ, Ἰλιάδος ι', ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ.
ἐκ τοῦ νήπιος κτητικὸς τύπος νηπίεος· καὶ ἀποβολῇ
τοῦ ι τῆς διφθόγγου, νηπίεος, νηπιέα· καὶ τροπῇ, νη-
πιέα, ὡς νέα νῆ· ἰωνικῶς· ἡ αἰτιατική τῶν πληθυντι-
κῶν, νηπίεας· καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς α, Νηπιάας
30 ὀχέω: — ἡ κατὰ πλεονασμὸν γίνεται τοῦ α, ἀπὸ τοῦ
νηπίας.

Νηπύτιος, ἄφρων, ἀνόητος. παρὰ τὸ νη στερητικόν καὶ
τὸ πινυτόν, γίνεται νηπινύτιος· καὶ συγκοπῇ, νηπύτιος.
Νηπενθές, ἀπένθητον, μέγα· ἡ μεγαλοπενθές, προσφά-
τως πενθούμενον, ὡς τοῦ νη στέρησιν καὶ ἐπίτασιν δη-
λοῦντος.

Νηποινί, ἀτιμωρητὴ· καὶ νηποινον, τὸ ἀτιμωρητόν. ἀπὸ
τοῦ νη στερητικοῦ καὶ τοῦ ποινή, ὃ σημαίνει τὴν τιμω-
ρίαν καὶ τὴν ἐνδίκην.

Νηρεὺς, ὁ θαλάσσιος δαίμων· ἀπὸ τῆς νήξεως καὶ τοῦ 40
ῥαδῶς νεῖν, οἶον· ὁ νηχόμενος θεός.

Νηρίτης, σημαίνει τὸν θαλάσσιον κοχλίαν. τινὲς λέγου-
σιν, ἀπὸ τοῦ Νηρεὺς γίνεται· ἀλλ' ὠφείλει γράφεσθαι
διὰ διφθόγγου· ὁ δὲ τεχνικὸς λέγει ἀπὸ τοῦ Νηρήϊς·
ἀλλ' ὠφείλει εἶναι νηρήϊτης, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρεὺς ὀρέος
ὀρεΐτης καὶ ὀρεΐτης· ἀλλ' ἔστιν νέω νῶ· τὸ ἀπαρέμψα-
τον, νεῖν· οἶον, Περσὴ πορεύου· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίστα-
σαι: — ὁ μέλλων, νῆσω. ἐκ τούτου γίνεται νηρός· λέ-
γεται ὁ ἰχθύς, ἀπὸ τοῦ νήχεσθαι· ἐξ οὗ νηρίτης, ὡς
τόπος τοπίτης.

Νηρίτος ὕλη, Ἡσίοδος, μεγάλη, πρὸς ἣν οὐδεὶς φθάνει· 50
κῆρειεν διὰ τὸ πληθός.

Νηρός] Λυκοφρῶν, — ἐν χθονὸς νηρεὺς μυχοῦς: — τοῖς
κύλοις, ἡ τοῖς καδύροις.

Νηρῆδες, ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Νηρηίδες καὶ Βρισηίδες
καὶ Χρυσήιδες καὶ Καδμηίδες συνήρθη Νηρῆδες, Βρι-
σηίδες, Χρυσήιδες, καὶ Καδμηίδες.

Νῆσαι· τας, σωρεύσαντες· ἐκ τοῦ νῶ νῆσω τὸ σωρεύω, ἐξ 605
οὗ καὶ νηδός· καὶ νῶ νῆσω τὸ κολυμβῶ, ἐξ οὗ καὶ νῆ-
σος, καὶ ναὺς, ἡ πᾶν μέρος ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἔχουσα,
ὥσπερ τὰ νηχόμενα σώματα. νῶ τὰ βῆν· οὐ ὁ μέλλων,
νάσω· ἐξ οὗ καὶ ναρόν τὸ ὑγρόν. νῶ, τὸ νήθω· οὐ ὁ
μέλλων, νῆσω· ἐξ οὗ καὶ νῆμα.

Νησιδίων, ἀπὸ τοῦ νῆτος γίνεται νησιδίων, ὥσπερ ὀψά-
ριον, ὀψαρίδιον· βιβλίον, βιβλίδιον. οὐ δύναται δὲ λέ-
γεσθαι, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῆτος νῆσιον γίνεται· ἔπει καὶ βραχὺ
ἔχει τὸ ι· ἡνίκα γὰρ ἡ τελευταία συλλαβή: —

Νῆσος, ἀπὸ τοῦ νῶ νῆσω τὸ κολυμβῶ· νῆτος δὲ ἔρτι· γῆ 10
περιτετεχισμένη ὑπὸ θαλάσσης, πάντοθεν ἔχουσα ἐν
ἐαυτῇ πόλεις πολλὰς· ἡ καὶ ὀλίγας. ἴσως δὲ εἰρηται
ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης, ἥτις καὶ αὕτη διαπαντός
τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νῆχεται. ὡς παρὰ τὸ δόξω
δόξα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νῶ νῶ τὸ κολυμβῶ, νῆσα·
καὶ ἐπαναδιπλασιασμῷ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, νῆσσα.

Νῆστις, ἕτερον οὕτω λεγόμενον, οἶον· νῆσιτις, παρὰ τὸ
κενὸν εἶναι σιτίων· καὶ ὁ νῆστις ἀνθρώπος, παρὰ τὸ
αὐτό· καὶ τὸ νηστεύειν, παρὰ τὸ στερεῖσθαι σιτίων. 20
ἔγκειται γὰρ τὸ νη στερητικόν. ἡ παρὰ τὸ ἔδω ἔσω,
ἔστις καὶ νῆστις· κλίνεται νῆστιος.

Νῆς, γίνεται παρὰ τὸ νέω τὸ νήχεσθαι. τοῦ ὀνόματος αἱ
εὐδεῖαι ποικίλαι· οἶον, νεῦς, διὰ τοῦ ε· νῆς, διὰ
τοῦ η· νῆς, διὰ τοῦ α· νᾶς, παρὰ Δωριεῦσι. χρῆται
οὖν ὁ ποιητὴς ταύταις ταῖς Φωναῖς, νησί, νησί, νέε-
σιν, νῆεσσιν· οἱ Αἰολεῖς, νᾶεσσι. τί· οὖν; οὐκ οἶδεν
Ὅμηρος τὴν ναυαί, ναί, ἐν συνθέσει, Ναυσίδος, ναυ-
σικλυτος.

Νῆϋμος. Ἡσίοδος, Κεῖται νῆϋμος: — ἄνους, ἄφρωνος.

Νῆφω, τὸ ἐρηγορῶ, διὰ τοῦ η· ἀπὸ τῆς τοῦ ὕδατος 30
προςφορᾶς· οἱ γὰρ τούτω χρώμενοι ἐρηγόροι εἰσιν·
ὅθεν καὶ νηφάλια λέγουσι Ζῦβιν, ὅταν ὕδωρ ἐπισπέν-
δωσιν. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, καὶ τὸ νῆφω
τὸ Ζῦω, καὶ τὸ νῆφω τὸ μεθύω, ἀπὸ τοῦ νεῖφω τὸ
χιονίζω λέγει γεγενῆσθαι· κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τῆς
εἰ διφθόγγου εἰς η· τοὺς γὰρ λειποψυχούντας πολλὰ-

- αἱς ταῖς τοῦ ὕδατος ῥαίσει νήφειν ποταμῶν, ἡς Φαριν
 ὄρος. παρὰ δὲ τὸ νήφω, ὄνομα ῥηματικὸν νήφιος· καὶ
 πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, νηφάλιος.
- 40 Νήχω, τὸ κολυμβῶ. νῆ και νέω· καὶ μετατρέσσει τοῦ ε
 εἰς η, νῆω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, νήχω.
- Νίξω, σημαίνει τὸ νίπτε, οἱ Αἰολεῖς τὰ εἰς πτω ῥήματα
 εἰς δύο ε· μεταβάλλουσι, νίπτω, νίσσω. Ταραντίνων
 δὲ Φωνῇ γίνεται νίξω· παρὰ τὸ νίξω γίνεται νίτρον,
 ὡς μάττω, μάκτρον· καὶ πλῆσσω, πλῆκτρον.
- Νίκη, ἡ παρὰ τῇ ἐνὶ δοτικῇ καὶ τὸ ἴκω τὸ παραγίνο-
 μαί γίνεται ἐνίκη· καὶ κράσει τῶν β' μ εἰς ἐν μα-
 κρόν. νίκη· ἀποβολῇ τοῦ ε· καὶ γὰρ πολλάκις πεφυκεν
 ἀποβάλλειν κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε· οἶον, ἐρύω, ἐρυτή-
 ρες· ῥυτῆρες· ἔχω, ἔχειρ, ἔσειρ. ὅθεν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ
 Νίκη προσαγορεύεται νομιζομένης γὰρ αὐτῆς πολεμι-
 κῆς καὶ Φρονητικῆς, ἀκόλουθον ἂν εἴη καὶ τὸ τὴν νίκην
 αὐτῇ ἐνέπεσθαι· τὸ γὰρ ἐμφρόνως πολεμεῖν νικητι-
 κόν· τὸ δὲ ἀφρόνως, καὶ προπετῶς, καὶ χωρὶς νοῦ,
 σφαλερόν καὶ ἐλαττωτικόν, ἢ παρὰ τὴν ἐνὶ δοτικῇ
 καὶ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ γίνεται ἐνείκη· καὶ κατὰ
 ἀποβολὴν τῶν δύο ε·, καὶ κράσει τῶν δύο μ, γίνεται
 νίκη, οἶοναί ἡ ἐμὲ ὑποχωροῦσα· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ
 λέγων, ἑτεράκλεια νίκην, τὴν ἑτεροκλινῇ. τινὲς δὲ συγ-
 ματίζουσιν οὕτω· παρὰ τὸ νη στερητικόν καὶ τὸ εἴκω
 τὸ ὑποχωρῶ, αἰνεῖται ὁ μῆδεν ὑποχωρῶν. κακῶς δὲ λέ-
 γουσιν· ἀντίκειται γὰρ αὐτῷ ἡ γραφή. ἐκ τοῦ νίκη δὲ
 γίνεται τὸ νικῶ· ὁ μέλλων, νικῶ· καὶ ἐστὶ δευτέρως
 συζυγίας· οἶον, νικάς· νεικῶ δὲ ἐπὶ τὸ Φιλονεικῶ, πρῶ-
 τῆς ἐστὶ συζυγίας.
- Νίκω, παρὰ τὸ νικῶ γίνεται, ὡς παρὰ τὸ κρατῶ, Κρά-
 των· καὶ μέδω, Μέδων. Νικίας δὲ ἡ παρὰ τὸ νίκη, ἡ
 παρὰ τὸ νικῶ, ὡς ἀρχω, Ἀρχίας.
- Νίσσωμι, τὸ πορεύομαι· καὶ, νισόμενον πόλεμον, σημαίνει
 τὸν περιγεννησόμενον. ὠφείλε γὰρ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου·
 (ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ νέομαι) ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει
 τὸ ι· δωματικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ νίω ἐνεστῶτος· ὁ μέλλων,
 νίσω. τὸ νι, μακρόν.
- Νικῶ· καὶ ἡ μετοχή, νικῶντος· τὸ εὐκτικόν, νικῶμι· τὸ
 φ, νικῶ, πλεονασμῷ τοῦ η, Ἀττικῶς, νικῶ· ἐξ οὗ νικῶν.
- 30 Νίφα] — νίφα λευκὸν ἀλευράμενοι· — ἀπὸ τοῦ νιφᾶς μ-
 φάδος, ἡ αἰτιατικῇ, νιφάδα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, νίφα,
 ἡ παρὰ τὸ νίκος· τοῦτο παρὰ τὸ εἰς ἕνα ἦκ. ιν.
- Νόες] ὅτι κακῶς λέγεται, καὶ παρὰ ἀναλογίαν οἱ Φιλόσο-
 φοι χρῶνται, λέγοντες τὸν νόα τὴν αἰτιατικὴν τῶν
 ἐνικῶν· καὶ οἱ νόες, καὶ τοὺς νόας. δέον γὰρ τὸν νοῦν
 λέγειν, καὶ οἱ νοί. οἱ νοί σσημεῖωνται παρὰ Φιλήμονι
 τῷ κωμικῷ. τὸ οἱ εὐρους γὰρ εὐνοες, τὸ παρὰ Φιλοσό-
 φους εἰρημένον, γέγονε κατὰ πρᾶσιν εὐνοος· οἱ εὐνοὶ δὲ
 δεῖ λέγεσθαι. Πόθεν νόος; παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύο-
 μαί· οὐδὲν γὰρ ταχύτερον τοῦ νοός. Ὁμηρος, Ὡς δ'
 30 ὅταν αἰετὶ νόος ἀνέρος.
- Νόθος] παρὰ τὸ οὐκ τὸ μέμφομαι καὶ βλάπτω, γίνεται
 ὁνοτος· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς
 θ, γίνεται νόθος. εἰς τὸ γνήσιος.
- Νουνεχόντως. ὕφ' ἐν ἀναγνωστέον· πολλάκις γὰρ ἀπὸ
 δύο διεστῶτων μερῶν τοῦ λόγου γίνεται ἐνότης· οἶον
 Ἀρειος πάρος, ἀρειοπαγίτης· Νέα πόλις, Νεαπολίτης·
 τὸ αὐτὸ, ταυτότης. οὕτω νοῦν ἔχων, σύνθετον νουνε-
 χόντως.
- 40 Νέμω] νέμω σημαίνει τέσσαρα· τὸ μερίζω, ἐξ οὗ καὶ νό-
 μος καὶ ὄνομα, ἐκ τοῦ νένομα μέσου παρακειμένου· τὸ
 βότκω, ἐξ οὗ καὶ νομεύς ὁ βοδνός, καὶ νομή ἡ βοσκή·
 τὸ πορεύομαι· τὸ φθονῶ καὶ μέμφομαι, ἐξ οὗ καὶ νέμε-

- σις, ἡ μέμψις. νέμω· καὶ ὁ μέλλων, νέμω· ὁ παρα-
 κείμενος ὠφείλει εἶναι νένεμα· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μ πρὸ
 τοῦ κ οὐτε κατὰ σύλληψιν ἐστίν, οὔτε κατὰ διάστασιν
 ἐξέλπει καὶ ἐγένετο ὡς ἀπὸ περισπωμένου, νένεμα.
 ὁμοῖον ἐστὶ καὶ τὸ μεμένηκα. ἔξ εἰσι τὰ ἡμαρτημένα·
 νέμω νέμω, νένεμα· δέμω δέμω, δεδέμα· βρέμω
 βρέμω, βεβρέμα· τρέμω τρέμω, τετρέμα· τέμω 5c
 τεμῶ, τετεμῶ.
- Νόμος] νόμος σημαίνει πάντα· νόμος ἄγραφτος, ὃν ἔχομεν
 καὶ ὃν ἔδθηκεν ὁ θεὸς τῷ Μωϋσῇ· νόμος καὶ τὸ νομι-
 σμα· νόμος καὶ ὁ τὴν γῆν μερίζων παρ' Αἰγυπτίους·
 νόμος καὶ ἡ χώρα· νόμος καὶ ἡ συνήθεια· σημαίνει
 καὶ μέτρον γῆς, καὶ τὸ ευαγγέλιον. νόμος δὲ, πρὸς διά-
 φορον σημαίνονμενον, ἡ νομὴ τῆς βοσκῆς· νόμος δὲ, ὁ
 νόμος πᾶσι τὸ δέον.
- Νομοὶ κισαρῶνδικοί· τὸν Ἀπόλλων μετὰ τῆς λύρας κατα- 60γ
 δεῖται τοῖς ἀνθρώποις νόμους φασὶ κατ' οὓς ζήσονται,
 πρᾶσσοντα τῷ μέλει τὸ καταρχὰς θηριώδες ἡμῶν· ὅθεν
 τὰ κισαρῶνδουμένα καλοῦσι νόμους.
- Νέμισμα, παρὰ τὸ νομίσω· τὸ νομιζόμενον μὲν εἶναι.
- Νόστος, παρὰ τῇ συνήθειᾳ ὁ γλυκασμός λέγεται· μετα-
 φορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων· νόστος λέγεται· καὶ ἡ
 εἰς τὸν οἶκον ἀνακομιδὴ καὶ ἀναστρεφὴ· παρὰ τὸ τῆς
 πατρίδος ἡδύ· καὶ Ὁμηρος, Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἢς πα- 1c
 τρίδος οὐδὲ τοκῆων γίνεται· — παρὰ τὸ νέω τὸ πο-
 ρεύομαι, ὁ μέλλων, νέσω, νεστός, καὶ νόστος· καὶ νο-
 στῶ νοστήσω· καὶ ἀπονοστήσειν, τὸ ἐπανελθεῖν, ὑπο-
 στρέψαι.
- Νόσφι, σημαίνει χωρὶς, πόρρω. παρὰ τὸ νο στερητικόν,
 καὶ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ, γίνεται νόεπι, ἐπὶ ῥήμα·
 συγκοπῇ καὶ τροπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, γίνεται νό-
 σφι, τὸ μὴ ἀκολουθοῦν, ἀλλὰ πόρρωθεν καὶ χωρὶς
 ὑπάρχον· ἡ ἐστὶ νόστος ἡ ἐπ' ἀνόδος· νόστου, κατὰ ἐπέκ-
 τασιν γίνεται νόστοφι· καὶ συγκοπῇ, νόσφι· ὅθεν καὶ
 νοστήζω τὸ χωρίζω. βαρύνεται τὰ εἰς ι ληγόντα ἐπιβ-
 ῥήματα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ ι βαρύνεται, νόσφι, 2c
 ἴφι, ἡχι, ναίχι. ὅθεν καὶ τὸ πρῶτ' ἀναλογώτερόν ἐστι
 παρὰ τῷ ποιητῇ βαρυνόμενον, πρῶτ' δ' ὑπ' ἡοῖ· τὸ
 δὲ χωρὶς ἀποβάλλει τὸ ε, καὶ διὰ τὸν κανόνα βαρύνε-
 ται, χωρί. πρόσκειται, ἔχοντα τὸ ι συνεσταλμένον, διὰ
 τὸ δευρὶ, νυνί, καὶ κατ' ἐστὶ δὲ μίμημα Φωνῆς χοίρων·
 ἐχρήσατο Ἀριστοφάνης τῇ λέξει. τὸ ἀρι, ἐπιτατικόν
 ἐπὶ ῥήμα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ ι, καὶ οὐ βαρύνεται·
 καὶ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν· οὐδέποτε γὰρ εὐρίσκεται αὐτὸ
 κατ' αὐτὸ, εἰ μὴ ἐν συνθέσει. τὸ δὲ οὐχί, ὠφείλε βα-
 ρύνεσθαι· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως γέγονε κατὰ 3c
 ἐπέκτασιν τοῦ χι, παραλόγως οἰκνύεται καὶ κατὰ τὴν
 ἐπέκτασιν.
- Νόσος, παρὰ τὸ ἐστερηῆσθαι τοῦ σώου, κατὰ τροπὴν τοῦ
 ω εἰς ο· (τὸ γὰρ νο, στερητικόν ἐστὶ, κατὰ μεταβο-
 λὴν ἀπὸ τοῦ νο στερητικοῦ) καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, Ἰω-
 νικῶς, νοῦσος, ὡς κορος, κοῦρος· μόνος, μοῦνος· ἡ πα-
 ρὰ τὸ νο στερητικόν καὶ τὸ σεῦω τὸ ὀρμῶ, ἡ μὴ ἐῶσα
 ἡμᾶς κινεῖσθαι καὶ σεῦεσθαι· ἡ παρὰ τὸ νο στερητι-
 κόν, καὶ τὸ διὰ τοῦ ο γραφόμενον σός ὁ ἀκέραιος.
- Νότος, ὁ ἀνεμος. παρὰ τὸ οὐκ τὸ βλάπτω, ὁ μέλλων,
 ὄνοσω, ὄνοτος, καὶ νότος, ἀφαιρέσει τοῦ ο, οἶοναί ὁ 4c
 βλαπτικός τῶν καρπῶν καὶ τῶν σωμάτων. ἡ ἀπὸ τοῦ
 νοτεῖν καὶ τῆς νοτίδος· αὐτῇ δὲ ἡ νοτίς, ἀπὸ τοῦ νε-
 σθαι, ὅ ἐστι διέρχεσθαι καὶ πορεύεσθαι. σημαίνει δὲ
 τὴν ὑγρασίαν.
- Νοτάριος, ῥωμαϊκῇ ἡ λέξις· νότα γὰρ τὰ γράμματα, ῥω-
 μαϊκῶν. νῶτα οὐδ' ἑτέρως, σημαίνει εὐδαίαν τῶν πληθύν-
 Μ m 2

τιμῶν τὸ ἀρσενικόν, ὁ νῶτος, τὸ νω, μέγα· πρὸς ἀντι-
διαστολήν τοῦ ἀνέμου· καὶ ἡ εὐθεία τοῦ οὐδετέρου, οὐκ
ἔχει· ὡς περὶ καὶ ἡ κέλευθος, τὸ οὐδέτερον οὐκ ἔχει·
μόνον ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, τὰ κέλευθα· οὕτω
καὶ τοῦτο καὶ νῶτοις, τοῖς νωτιαίοις μέρασι. τὸ δὲ
νῶτος, ἐπειδὴ τῶν ἄλλων μερῶν νοτίζεται μάλλον. καὶ
εἰς τοῦτο τὸ μέρος ὁ ἰδρὼς καταβάει, ὡς παρὰ τῷ ποιη-
τῇ. — κατὰ δὲ νότιος ῥέαν ἰδρὼς: — ἀντὶ τοῦ κατὰ
νῶτου ἔφερετο ὁ ἰδρὼς. ὥστε τροπὴν εἶναι τοῦ ω εἰς ο.
ἢ παρὰ τὸ ὅτι ὑπάρχω, ὥτος καὶ νῶτος. νότιος δὲ, ὁ
ὑγρὸς ἢ κολύς, ἐκ τοῦ νοσεῖν τὸ σῶμα γινόμενος. νῶτος
δὲ τὴν ψίαν σημαίνει· καὶ γίνεται παρὰ τὸ νοτίς, κατ'
ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω.

608 Νῶς, παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ.

Νωθής, ὁ βραδύς καὶ ἀκλελυμένος. παρὰ τὸ νω τὸ στα-
ρητικόν καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω, γίνεται νωθής, (ὡς ἄρ-
δω, ναυρδής) ὁ ἐστερημένος τοῦ θεῖν. καὶ νωθρός· πα-
ρὰ τὸ νω, καὶ τὸ θορῶ τὸ πηδῶ, νωθρός· καὶ κατὰ
συγκοπὴν, νωθρός, οἶοναι τοῦ θορεῖν καὶ ὀξέως κινεῖ-
σθαι ἐστερημένος.

Νῶκαρ, τὸ δυσκίνητον καὶ οὐδ' ὅπως οὖν ἐρραμένον· ἀπὸ
τοῦ νῶ στερητικοῦ καὶ τοῦ σκαίρω τὸ σκιρτῶ, ἢ καίρω
τὸ τρέχω, γίνεται νωκαίρω· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ
ω, νῶκαρ.

Νωλεμέως, συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως. παρὰ τὸ νω στα-
ρητικόν μέρος καὶ τὸ λαίπω τὸ λιμπάνω, γέγονα νωλε-
πέως· καὶ τροπῇ, νωλεμέως, οἶοναι τὸ μὴ λειπόμενον,
ἀλλ' ἀδιαλείπτως ὅν καὶ μὴ παύμενον.

Νανῦμος, ἰλιάδος μ', ἀντὶ τοῦ ἀνευ ὕμνων καὶ εὐφημίας
τῆς διὰ τῶν θρηνην γινόμενης· ἢ ἀνυνῦμος.

Νῶατο δ' Ὁρφεύς: — ἀντὶ τοῦ ἐπέγνω. ἀπὸ τοῦ νοῆσα-
το, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ ἡ εἰς ω, ὡς ἐγδοήκοντα,
ὀγδοήκοντα.

Νωμῆσι βῶν ἀζαλέην, ἰλιάδος η', διενωμῆσιν, βαστάξαι,
ἢ κινήσαι. ἀπὸ τοῦ ὦμος ἢ μεταφορά, (ὡς οἶμαι) ὁμῶ
καὶ νωμῶ· ἐπὶ δὲ τοῦ διμερίσαν καὶ διέδωκαν, ὡς τὸ,
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν: — ἐκ τοῦ νέμω γίνεται νωμῶ
νωμῆσω, ἐνώμησα.

Νῶροπα χαλκόν, σημαίνει τὸν λαμπρόν. παρὰ τὸ νω τὸ
στερητικόν, καὶ τὸ ὄψ, πλεονασμῶ τοῦ ρ, γίνεται νῶ-
ροψ, ὁ μὴ ἔων εἰς αὐτὸν ἀφορᾶν τὴν ὄψιν, διὰ τὸ
ἄγαν λαμπρὸν· ἀμαυροῖ γὰρ τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρά,
καὶ διαχρεῖ.

Νωχελής, ὁ νωθρός καὶ ἀσθενής καὶ δυσκίνητος, κατὰ
τροπὴν τοῦ κ εἰς χ, νωχελής τις ὢν, ὁ ἐστερημένος
τοῦ κέλλειν· κέλλειν δὲ ἐστὶ τὸ ταχέως τρέχειν· ὅθεν
καὶ κέλης ὁ μονόζυξ ἵππος, καὶ δρομικός.

Νύμφη] ὡς περ παρὰ τὸ νέος γίνεται νυός, καὶ τροπῇ
Αἰολικῇ νηός, (ὡς τὸ, — νυὸν ἀνδρῶν κίχμητάων, ἀντὶ
τοῦ νύμφην) οὕτως καὶ παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ φῶ τὸ φαί-
νω, γίνεται νύμφη· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ, νύμφη,
ἢ νέον φαινομένη.

40 Νυμφίος, ὁ γαμετὴς τυχάν· παρὰ τὸ νύν ἡμφίεσθαι κα-
λῶς. ἢ νυμφίος, ὁ νύν Φιλῶν τὴν νύμφην. νύμφιος δὲ,
ὁ νυμφικός οἶκος.

Νυν] τὸ νύν, κατ' ἔκτασιν τοῦ ι, γίνεται νυνί· καὶ διαφέ-
ρει τοῦ νύν. τὸ μὲν γὰρ νύν, καθόλου ἐπιρρηματικῶς
τάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων· τὸ δὲ νυνί, ἐπὶ μόνου
τοῦ ἐνεστώτος.

Νύν, ἐπιρρημα χρόνου δηλωτικόν. σημαίνει δὲ γ'· ἐνεστώ-
τα. ὡς τὸ, Νύν μὲν πειράται, τῆχα δ' ἵψεται λαόν
Ἀχαιῶν: — καί, Νύν γὰρ δὴ, γένος ἐστὶ σιδήριον: —
50 παρελθυθέντα, ὡς τὸ, Νύν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκη-

σεν σὺν Ἀθηνᾶ: — καί, — νύν ἔλατο πῶτα κατ'
ἄκρης: — καὶ μελλόντα, ὡς τὸ, Νύν αὐτ' ἐγγυεῖται πει-
ρίτομαι, αἱ κα τύχοιμι: — καί, Νύν δὴ Αἰνείας ὄβρι
Τρώεσσιν ἀνάξει.

Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλῶσθαι, ὅ ἐστι πλα-
νῶσθαι.

Νύξ] παρὰ τὸ νύσσω, νύξω, νύξ, δι' ἧς ποττόμεθα, ἢ
νύσσουσα ἡμᾶς πρὸς ὕπνον· ὁ δὲ Βησαυτίνος ἐν τῇ περὶ 609
Χρηστομαθίας, παρὰ τὸν νύξω μελλόντα, (δηλοῖ τὸ
πλήξει) διὰ τὸ νύσσουσαι καὶ προσκαλεῖται τοῖς ἀνεργοῦ-
σι τὴν ἐν σκότει. ἢ παρὰ τὸ προσκλῶπταιν καὶ πληττε-
σθαι τοὺς βαδίζοντας ἐν αὐτῇ τῇ ἄρα· κλίνεται νυκτός·
ὁ κινῶν· Πῶν ὄνομα ἔχον ἐπὶ τῆς εὐθείας τὸ σύμφω-
νον τοῦ μελλόντος θάλας ἔχειν καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς,
ποτὰ μὲν τὸ σύμφωνον τοῦ παρακείμενου, ποτὰ δὲ τοῦ
μελλόντος. καὶ ποῖον ἐστὶ τοῦ παρακείμενου; τὸ ποῖον
γίνεται νυχός· πλεονάζει γὰρ τὸ τ ἐν πολλῇ λέγειν·
ὡς τὸ ἀναξ ἄνακτος, καὶ ἀνακτος. καὶ ἐπεὶ ψιλὸν ἔστι 10
λοῦ, καὶ δασὺ δασέος προηγείται, ἐτρέπη τὸ χ εἰς κ,
καὶ ἦβονα νυκτός. σημαίνει τέσσαρα· τὴν σωματικὴν
θεῶν, ὡς τὸ, Εἰ μὴ Νύξ διμήτηρα θεῶν: — καὶ τὴν
παρ' ἡμῖν νοουμένην ἐπὶ τῇ συνθηκῇ, ὡς τὸ, Νύξ ἦν
ἡ ἀπαρξίσι στρατὸν, ἡ ἀσώσι: — καὶ τὴν θεοῖαν
καὶ νομφώδη κατάστασιν, ὡς τὸ, Ἄλλ' ἐπὶ νύξ ἐλοῖ
τέταται θελοῖσι βροτοῖσι: — σημαίνει καὶ τὸν θάνατον
καὶ σκοτασμόν τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς τὸ, Τὸν δὲ κατ'
ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.

Νυκτέλιος, ὁ Διόνυσος, ὃ νύκτωρ τὰ μυστήρια ἐπιτελεῖ- 20
ται. καλεῖται καὶ Νυσήιος, ἀπὸ Νύσης ἔρους Ὁρακλῆ-
ος, "Ἠλυθον ἐνδ' ἐνέπτοσι Διὸς Νυσήϊον υἷα: — ἐστὶ
δὲ καὶ Νυσήϊον ὄνομα παιδίου· ἢ τὴν λεγομένην Νύσσην
ὄρεα Θράκης, ἰλιάδος ζ'. εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ Νύ-
σιον, τὸ ἡ πλεονάζει· εἰ δὲ παρὰ τὸ Νύσα, ὅφειλε
εἶναι Νυσεῖον· καὶ διαίρεσι καὶ ἐκτάσει Νυσήϊον, ὡς
ἄρειον ἀρήϊον.

* Νυκτοπεριπλάνητος, ὁ ἐν νυκτὶ πλανώμενος.

Νύσσα, ὁ καμπτός· παρὰ τὸ νύσσω τὸ κάμπτω, ἢ τὸ
πλήττω· ἐπεὶ ἐκεί νύσσονται οἱ ἵπποι. ἢ παρὰ τὸ νύσω 30
νύσσα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ πλεονασμῶ τοῦ
σ, νύσσα.

Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ τὴν νύκτα ἄλῶσθαι, πλανᾶσθαι.

Νυστάζω· ἀπὸ τοῦ νυστάζειν, παρὰ τὸ ἐπινεύειν κάτω,
διὰ τὴν ἐπινυνομένην ἐκ τοῦ ὕπνου καταφθᾶν· ἐπειδὴ
ἐπινεύουσιν οἱ κοιμώμενοι τὴν κίραν. παρὰ τὸ νύσω οὖν
νυστάζω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα νυ-
σταλογερόντιον.

Νῶ] ἀπαξ ἐχρήσατο ταύτῃ τῇ λέξει ὁ ποιητὴς ἐν τῇ
Ὀδυσσειᾳ. καὶ ἐν ἰλιάδος ε', Πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῶς· ἀν- 40
δρε: — ἀντὶ τοῦ πρὶν ἡμᾶς· ἐπὶ τούτων πληθυντικῶς
τῶν ἀνδρῶν· ἢ κατὰ τοῦτον τοῦ ἀνδρός. ὅτι τὸ νω καὶ
τὸ σφω σὺν τῷ ι τινὰς γράφουσι, λέγοντες ἀπὸ τοῦ
νῶϊ καὶ σφῶϊ γίνεσθαι, κατὰ συναφρῆσιν τοῦ ω καὶ ι εἰς
τὴν ω δίφθογγον. ἀλλ' ἢ παρίδοσις οὐκ οἶδε τὸ ἐγκρί-
μενον· ἐτι γὰρ κατὰ συγκοπὴν λέγουσι χωρὶς τοῦ ι.
ἀλλὰ λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι εἰ ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ
συνακόπη, ὅφειλε περιπαῖσθαι. ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὸ
νω καὶ σφω οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ, ἀλλὰ
καὶ ταῦτα ἐτέρων θέματά εἰσι· καὶ ἐκείνων ἕτερα θέ- 50
ματα. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ
γέγονε κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι, καὶ ἐξύνεται ἀναλόγως·
καὶ γὰρ τὸ ἐν τοῖς δυτικοῖς ω ἀποστρέφεται τὴν περι-
στωμένην τάξιν. διατὶ δὲ ἡ νῶϊ καὶ σφῶϊ δύναται ἀντι-
νυμίας ἀποκόπτονται καὶ γίνονται νῶ καὶ σφῶ; ὅτι οὐ-

610

ἀέκοντες ἐν τοῖς πτωτικοῖς τὸ ὡ εὐρίσκεται πρὸ τοῦ ἰ περιστεύμενον, ἀλλ' ἢ προπαροξυνόμενον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἥρωϊ· ἢ ὀξυνόμενον, ὡς ἐπὶ τοῦ Τρωῖ. ἐπεὶ οὖν αὐταὶ προπερισπῶνται, διὰ τοῦτο πάσχουσιν, ἵνα διὰ τῆς ἀποκοπῆς ἐξαμαυραθῇ ἢ παραλόγος τάσις. τοῦτο γὰρ ἐπαφρον καὶ ἡ νῶϊν καὶ ἡ σφῶϊν, κατὰ συναφρῆσιν γενόμενα· ἥων καὶ σφῶν, ἵνα διὰ τῆς συναφρῆσεως ἐξαμαυραθῇ ἢ παραλόγος τάσις. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι Ἀρίστωρχος τὸ,

II.

Ξυ τὸ στοιχείον, παρὰ τὸ ξέσθαι ἐν τῷ γράφασθαι τῶν ἄλλων πλέον· καὶ ἄλλως, ὅτι ὡσεὶ ξυσμάτα ἐστὶν ἀπὸ σφῆρου ὁ τοῦτου ἥχος.

Ξανθός, κυρίως ὁ ποταμός, παρὰ τὸ ξανθὰς τρίχας ποιεῖν τοῖς λουόμενοις ἐκεῖνα· ξανθός δὲ, τὸ ἐπίθετον, ἐκ τοῦ ξαίνω ξαντός, καὶ ξανθός· διὰ τούτου γὰρ (Φητίν) αἰνίττεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος· οἱ γὰρ ξανθόχλοοι τοιοῦτοι. ἢ παρὰ τὸ ξανθός, πλεονασμῶ τοῦ ξ, καὶ καταβιβάσει τοῦ τόνου. ξανθός· εἶδους τῶν ὑποπεπτακτόων τῷ ὀνόματι, εἰδικού· τὸ γεινῶν πῶς ἐστὶ· χλόη διαίρεται εἰς δύο, εἰς ὑπερώδες καὶ ὑχρόν.

Ξενοφών, παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φάινω, ὁ ἐν τοῖς ξένοις τόποις Φαινόμενος· καὶ Δημοφών, ὁ ἐν τῷ δήμῳ Φαινόμενος· καὶ τὰ ὅμοια ὁμοίως.

Ξένος, διχῶς· καὶ ὁ ὑποδέχμενος τὸν ξένον, καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς ἦκων. καὶ πέπονθε τοῦτομα· παρὰ τὴν σκηπὴν, τὸν παρέχοντα σκέπην, ἢ ἢ σκένος καὶ ξένος. ἢ παρὰ τὸ ἄγω ἄξω ἄξενος, καὶ ξένος, ὃν ἀγει τις εἰς ἑαυτὸν καὶ ὑποδέχεται· ἢ παρὰ τὸ ἴξω ἴξενος καὶ ξένος. Ὡρος· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἰ, γίνεται ξείνος. σημαίνει δὲ τρία· τὸν Φίλον, ἢ ἢ νῦ μοι ξείνος πατρίδος ἔσσι πάλλαιός· — σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ λεγόμενον. Ξείνος τις εἶ; πόθεν δ' εἰληλουθας; — σημαίνει καὶ θαυμαστικόν, ὡς τὸ, Ξένον καὶ παρὰδξον· — ἐκ δὲ τοῦ ξένος καὶ τοῦ δέχομαι γίνεται ξεινοδόκος, ὁ τοὺς ξένους Φιλοφρονῶν· οὗτινος ὁ μὲν χαρακτήρ, παθητικός· τὸ δὲ σημαινόμενον, ἐνεργητικόν.

Ξεινοδόκον, ὁ μὲν Ὀμηρος, τὸν ξένους δεχόμενον συνηθῶς ἡμῖν ὑποτίθει· Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος, καὶ ἄλλοι τινὲς, τὸν ἐπιμαρτυροῦντα ἐξεδέξαντο. Σιμωνίδης, Ξεινοδόκησε Τέλχων· — ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ Πίνδαρος, Ξεινοδόκων δ' ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λαμπρῶν· — ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν.

Ξένος, παρὰ τὸ ἔξω ἵνα. ἢ παρὰ τὸ ἐκτὸς τῆς ἐνότητος εἶναι· ἢ παρὰ τὸ ξέω, ὁ ἐξεσμένος καὶ ἀποκεχωρισμένος. τὸ ξενίζω, σημαίνει δύο· παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, αἰεὶ τὸ ἐξεινοδόκησα· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσι, τὸ θαυμαζῶ, ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος.

Ξεστός [Ρωμαίων ἐστὶ τὸ ὄνομα· τὸν γὰρ παρ' ἡμῖν ἐξ ἀριθμοῦ αὐτοὶ λέγουσι σέξ· καὶ μέτρου τινος παρ' αὐτοῖς τὸ ἔκτον, λέγεται σέξτον, διὰ δὲ εὐφωνίαν τὸ σέξ-ης λέγεται ξεστός, κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. οὕτω Φιλοξένος ἐν τῷ περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου. Ὡρος.

611

Ξηρόν καὶ ξερόν· παρὰ τὸ ξῶ ῥῆμα, ἢ ξέω· ἀπὸ μεταφοράς τῆς ὕλης τῶν ξύλων· εἰ τι γὰρ ἔξυσται, ξηρόν· γίνεται δὲ κατὰ τροπὴν τοῦ ἢ εἰς ε, ξερόν. ἢ παρὰ τὸ σκληρόν, ἐκβλή· τοῦ λ καὶ κράσει.

Ξίφος, παρὰ τὸ ξαίνειν· ἢ παρὰ τὸ ὀξύνεσθαι πρὸς Φέ-

Οὐ γὰρ σφῶν ἀπόλαυε τοκήων, (ἐστὶ δὲ Ὀμήρου) χάρις τοῦ ἰ ἀξιοῖ γράφασθαι, λέγων ὅτι τρίτου προσώπου ἐστὶ τῶν πληθυντικῶν, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν, ἀντὶ δευτέρου δυκούς· ἀντὶ γὰρ τοῦ σφῶϊν κεῖται. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι χωρὶς τοῦ ἰ γράφεται· ἐπειδὴ οὐδέποτε τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ τῶν δυκῶν νέχεται ὁ ποιητής, εἰ μὴ κατὰ διάλυσιν, τοῖν, τοῖν· ὁμοῖν, ὁμοῖν. εἰ οὖν ἐνταῦθα τὸ ἰ εἶχεν, ὡφείλε κατὰ διάλυσιν εἶναι.

νον. ἀπὸ τοῦ ξύω, ξύσω, ξύφος, καὶ ξίφος. ἢ παρὰ τὸ σκηρίπτω, σκίπος σκίφος, καὶ ξίφος.

Ξιφισμάτα, σημαίνει ὀρχήσεις τινὰς ποίας, ὡς τῶν ὀρχουμένων ξιφίσεων ὄντων.

Ξόανον, παρὰ τὸ ξέω ξέανον· καὶ τροπῇ, ξόανον. διαφέρει δὲ ξόανον, καὶ βρέτας, καὶ εἰδωλον. ξόανον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξυσμένον εἰδωλον, λιθινόν, ἢ ελεφαντίνον, ἢ ξύλινον· βρέτας δὲ, τὸ βροτῷ ὅμοιον, ἥτοι χαλκοῦν, ἢ ἐξ ἐμφερούς ὕλης πεποιημένον· ἀγαλμα δὲ, τὸ παρέμμενον, ἢ ἐκ τινος ἑτέρου λίθου κατεσκευασμένον.

Ξύλον, παρὰ τὸ ξύω· τὸ ἐπιτήθειον πρὸς τὸ ξύεσθαι· οὐδεμίαν γὰρ ὕλην πρὸς ξύσιν ἐπιτηθειότερα ξύλου.

Ξύλος, ὕλῳδης καὶ σύνδενδρος τόπος.

Ξυλήφιον, ὑποκοριστικῶς. δοκιμώτερον δὲ τὸ ξυλήριον καὶ ξυλάριον.

* Ξυμφυτός, ὁ συγγενής, ἀπὸ τοῦ ξύν καὶ φύω.

Ξυρός, παρὰ τὸ ξύειν ῥῶον.

Ξυστός, κατὰ παράληψιν τοῦ τῶν ποδῶν δρόμου, ὁ εὖ ἐξυσμένος καὶ ὁμαλὸς τόπος. σημαίνει δὲ καὶ δάρυ· οἶον, Νύσσοντες ξυστοῖσι.

Ξυνός, ὁ κοινός. οἶμαι ὅτι συνός, ὁ συνὼν τινί· ἢ ξύνιος, παρὰ τὸ συνίεναι τινί· ἢ παρὰ τὴν σύν πρόθεσιν παρή- 30 κται· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ σ πῇ μὲν εἰς τ τρέκουσι· πῇ δὲ εἰς ξ· τὸ γὰρ σύν, ξύν Φασί· καὶ τὸ σοί, τοί.

Ξυνωρίς, σημαίνει τὴν θυάδα· παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρόζω, ξυνωρός τις ἂν, ὁ μετὰ τινος συναρμολόμενος· καὶ τὸ θηλυκόν, ξυνωρίς· καὶ κράσει τοῦ αο εἰς ω μέγα, ξυνωρίς.

Ξυνάρασθαι, συναρμολοῦσθαι, συγκαταθέσθαι. ἀπὸ τοῦ ἄρω τὸ ἀρόζω, ὁ μέλλων, αρω· ὁ μέσος πρῶτος ἀδριστός, ἡράμην· τὸ ἀπκρέμφατον, ἀρασθῆναι.

Ξυνκλιζόμενοι, συναθροισμένοι, ἢ συνεπείοντες· παρὰ 40 τοῦ ἄλας. ἐκ τοῦ ἄλς αἰός, ἀλίζω. ἢ ἐκ τοῦ αὐλίζω.

Ξυνεβράγη, συνεβράγη, διελύθη. ἀπὸ τοῦ ῥήτωρ, ὁ μέσος παρακείμενος, ἐβράγη· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐβράγειν· καὶ τροπῇ τοῦ ἢ εἰς ω, ἐβράγη.

Ξυνεδεδάκτο, συνδεδεμένοι ἦσαν. δέω, ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐδεδέμην, ἐδεδεντο, καὶ ἐδεδέατο· καὶ μετὰ τῆς ξύν προθέσεως, ξυνεδεδάκτο. οὐχ ὡς τινὲς δὲ, ἀπὸ τοῦ δῶ, δήσω, ἐδεδηντο, καὶ ἰωνικῶς ἐδεδέατο, ὡς 50 ἐπεποιήντο, ἐπεποιέατο· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐδεδεντο, καὶ Αἰολικῶς, τροπῇ τοῦ ν εἰς α.

Ξύνες, σύνες, ἄκουσον. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν συμφεράν, ξυμφοράν Φασι, καὶ τὸ σύμακον, ξύμπακ· καὶ τὸ συνέσαν, ξυνέσαν. ἀπὸ τοῦ ξυνίημι, ὁ παρατακτικὸς ξυνίη· ξυνίεμεν, τὸ πληθυντικόν· τὸ δεύτερον, ξυνίστα· τὸ τρίτον, ξυνέσαν.

Ξύνκλυδες, σύμμαχοι, παρεῖσαντοι.

Ξύνιστωρ, συμπράκτωρ, σύμβουλος, συγγνώστης. παρὰ τὸ 612 εἶδω ῥῆμα, τὸ σημαίνει τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων, εἶτω· ἐκ τούτου ἴστωρ, καὶ ξυνίστωρ.

Ξύνιον] Καί μὲν μεν βουλέων ξύνιον· — ἀντὶ τοῦ ἐπέ-
δοντο, ἐπήκουον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐπὶ σκοπὸν
βαλλόντων· συνίειν γὰρ, τὸ ἐπιτοαυτὸ τῇ τοῦ συμβου-
λεύοντος γνώμῃ συμφέρεσθαι. συνίω οὖν· καὶ ὁ παρα-
τακτικός, συνίουν· ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος, σύνιον καὶ
ξύνιον.

10 Ξυνήϊα, κοινὰ χρήματα. ἀπὸ τοῦ ξυνός, ξύνειος· ξυνόν,
ξυνεῖον· (κτητικὸς τύπος. ὥςπερ κοινόν κοῦσειον) καὶ
δικαίρεσει Ἰωνικῇ, ξυνείον· καὶ τροπῇ τοῦ εἰς ἡ,
ξυνήϊον.

* Ξυντεκνῶν, ὁμοῦ τὰ τέκνα Φύω.

Ξανίζειν, τὸ ξενικῇ χρῆσθαι Φωνῇ καὶ μὴ ἐπιχωρίῳ· ἡ
τὸ ξενικοῖς χρῆσθαι ἐπιτηδεύμασι, καὶ ἐκδεδηγῆσθαι

τῶν πατρίων ἐθῶν. σημαίνει καὶ τὸ ἐπὶ ξένης εἶναι,
καὶ τὸ ὑποδέχεσθαι ξένον.

Ξηραλοφεῖν, τὸ ἐν ταῖς παλαιστραῖς γυμνάζομενον πίνει 20
χρῆσθαι.

Ξυστίδες, οἱ μὲν, εἶδος ὑποδημάτων· οἱ δὲ, κόσμου γυ-
ναικείου· οἱ δὲ, σκεύους ἡ ἱματίου.

Ξάνιον, κτένιον, ὁ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες, ἡ ἐν φυλακτῇ-
ροῖς ἄχουσι.

Ξυστός, ἀνειμένος τόπος τοῖς ἀθληταῖς εἰς γυμνασίον· καὶ
ξυστόν, δαρυ, ἀκόντιον. σημαίνει καὶ τὸ ξυλεῖον. ἔστι
δὲ καὶ χιτῶν γυναικείος· οἱ δὲ, τραχικὸν ἔνδυμα.

Ξουδόν, λεπτόν, ἀπαλόν, ἐλαφρόν, χλωρόν, ὑγρόν.

Ξηρός ἰδρώς, ὁ μὴ ὑπὸ λευτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ 30
πόνων γενόμενος.

Ο.

Ο τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἐμφορῇ εἶναι τῷ χαρακτήρι
τὴν ἐκφώνησιν· κατὰ γὰρ περίκλασιν φωνῆς ἐκφέρεται
τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου.

10 *Οα] τὰ εἰς α λήγοντα καθαρὸν τῷ ο παραληγόμενα,
σπάνια, καὶ σχεδὸν ἀπὸ πάντους γέγονεν· ἔστι γὰρ τὸ
ὄα· ὅπερ ἀπὸ τοῦ οἶα γέγονεν· ἐξ οὗ καὶ τὸ διὰ τῆς
ω διφθόγγου ὄα· (δηλοῖ δὲ δῆμον Ἀττικόν, καὶ τοῦ
χιτῶνος τὸ ἄκρον) καὶ τὸ χροῶ, ἀπὸ τοῦ χροῖα· καὶ
τὸ στοῶ, ἀπὸ τοῦ στοῖα. ἴσως δὲ καὶ τὸ ποῶ ἡ βοτά-
νη, ἀπὸ τοῦ ποῖα γέγονε. Θεογόντως.

10 *Οαροι, αἱ γυναῖκες, αἱ γαμεταί, οἰνεῖ ὁμοῦροι τινες
οὔσαι, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρρέναι γάμῳ καὶ συνηρμόσθαι.
ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ὀαρίζειν λέγεται, τὸ τοὺς ἀνδρας γυ-
ναιξίν ὁμιλεῖν. Ἰλιάδος ζ', — ὅθι ἡ ὀαρίζε γυναικί·
— καὶ ὀαρίζεμεναι, τὸ γυναικώδεις προσδιαλέγεσθαι
λόγους, Ἰλιάδος χ'. ἐνθεν ὀαριστὺς, — ὀαριστὺς πά-
50 ρασις, ἀντὶ τοῦ ὁμιλία παρασκευαστική, Ἰλιάδος ξ'.
καὶ, μετὰ προμάχων ὀαριστὺν· — ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ τῶν
πρωταγωνιστῶν ὁμιλίᾳ καὶ συναναστροφῇ, Ἰλιάδος ν'.
ὀαριστὺν οὖν, συνόμιλον, συναναστρεφόμενον· ἀπὸ τοῦ
ὀαρίζειν.

*Οβδην, ἐπὶ ῥῆμά ἐστι μεσότητος. ἀπὸ τοῦ ὄβμαι, ὄβδην,
ὡς ἀπὸ τοῦ ἔσθηκα στάδην. συνέστεϊλε τὸ ω εἰς ο. —
Μούσῃ γὰρ ἤλθεν ἐς ὄβδην.

613 *Οβελίσκος, οἰνεῖ ὀβελίσκος τίς ὢν, ὁ εἰς μῆκος ὀφελλό-
μενος· ὀφέλλειν γὰρ τὸ αὔξειν. καὶ ὀβελός. σημαίνει
δὲ ἀμφοτέρω τὰς σούβλας. παρὰ τὸ βάλλω ἡ βέλλω
γίνεται· τὸ μὲν οὐδέτερον, βέλος· τὸ δὲ ἀρσενικόν,
βελός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀβελός, ὁ εἰσὶν βέλει.
Φῶτιος δὲ ὁ πατριάρχης ὀβολὸν κληθῆναι Φησὶν, ἐπει-
δὴ τὸ ἀρχαῖον χαλκοῦν νόμισμα τῶν Ἀθηναίων ὀβε-
λίσκον εἶχεν. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βατράχοις, Ναύτης
διᾶξει, δὴ ὀβολῷ μισθὸν λαβὼν· — Φεῦ, ὦς μέγα
10 δύνασθον πανταχοῦ τῷ δὴ ὀβολῷ· — τροπῇ δὲ γίνε-
ται τοῦ εἰς ο· πρὸ τούτου γὰρ ὀβελίσκοις τραχέειν
ἐνομίστευον, οἱ μὲν οὖν Ἴωνες, ὀβελός· ἡμεῖς δὲ, ὀβο-
λός. πάντων δὲ πρῶτος Φεῖδων Ἀργεῖος νόμισμα ἐκο-
ψεν ἐν Αἰγίνῃ· καὶ διὰ τὸ νόμισμα ἀναλαβὼν τοὺς
ὀβελίσκους, ἀνέθηκε τῇ ἐν Ἀργεῖ Ἡρᾷ. ἐπειδὴ δὲ τότε
οἱ ὀβελίσκοι τὴν χεῖρα ἐπλήρου, τούτεστι τὴν δράκμα,
ἡμεῖς, καίπερ μὴ πληροῦντες τὴν δράκμα τοῖς ἐξ ὀβο-
λοῖς, δραχμὴν αὐτὴν λέγομεν, παρὰ τὸ δράξασθαι.
ὅθεν καὶ νῦν λέγομεν ὀβολοστάτην τὸν τομιστὴν, ἐπει-
δὴ σταθμοῖς παρεδίδουν οἱ ἀρχαῖοι. ὁ δὲ Ὀλρος λέγει,
20 ὅτι τὸ ἐπῆσαι, δανείσασθαι δηλοῖ· ὀβολοστάτης οὖν ὁ

τὰ μικρὰ δανείζων φίλοις, ἡ ὁ τοκογλύφος λεγόμενος·
καὶ ὀβολοστατῆσαι, τόκους λαβεῖν.

*Οβριμος, ἰσχυρὸς, γενναῖος, ἀπειλητικός, δυνατός. παρὰ
τὸ βρι ἐπιτακτικὸν μόριον (δηλοῖ τὸ ἀγαν, ἡ τὸ μεγά-
λως καὶ ἰσχυρῶς) γίνεται βριμος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
ο, ὄβριμος· καὶ ὄβριμοεργός, ὁ μεγάλοις ἐργοῖς ἐπιτι-
θέμενος, καὶ ἰσχυρὰ διαπραττόμενος.

*Οβρυς, παρὰ τὸ ἀβρὸν, ὁ σημαίνει τὸ τρυφερόν.

*Ογδοός, παρὰ τὸ ὄκτω, ὄκτος καὶ ὄγδοος. τὰ διὰ τοῦ 30
οὖς ὀνόματα προπαροξύνηται· οἷον, σίγδοος, πείροος.
ψιλοῦται· πᾶν φωνῆεν τῶν ἀριθμῶν δασύνεται, πλην
τοῦ ὄκτω καὶ εἰκοσι.

*Ογμεῦω, κατὰ τὰξιν θερῶ.

*Ογμος, ἡ ἐπίστιχος φυτεία τῶν δένδρων, καὶ κατὰ τὰ-
ξιν ἀγωγή. ὥςπερ γὰρ παρὰ τὸ δαίζω γίνεται δαίημος,
καὶ παρὰ τὸ φράζω φραγμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὄγω
ἀγμός, καὶ ὄγμος, κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο Αἰολι-
κῶς, καὶ παροξύνηται. ἡ παρὰ τὸ ἔχω ἔχμος, καὶ
ὄγμος, παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἄλλο ἐπ' ἄλλο, καὶ πρὸς ἄλ-
ληλα ἔχειν τὴν σχέσιν. δηλοῖ δὲ ὄγμος τὴν τομὴν τοῦ 40
ἀρότρου· παρὰ τὸ οἰγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροῦντος.

*Ογκι, πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἀπὸ Ὀγκου τινὸς ὀνομα-
σθεῖσαι.

*Ογκιον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἀποτίθενται τινὰ· παρὰ τὸ ὀγκοῦ-
σθαι πληρούμενον· ἡ ὅπου ἀποτίθενται τὰ σίδηρα τῶν
βελῶν· ὀγκους γὰρ τὰς ἀκίδας λέγουσι καὶ ἐξοχὰς τῶν
βελῶν, ἀπὸ τοῦ ἐξέχειν. Ἰλιάδος δ', Ὡς δ' εἶδε νεῦ-
ρόν τε καὶ ὄγκους· — νεῦρον δὲ, ἐν ᾧ δέδεσται τὸ σι-
δήριον τοῦ βέλους πρὸς τὸν κάλαμον.

*Ογς, δύο μέρη λόγου εἰσὶν, ἡ ἔν; δύο· ὁ, ἄρθρον· γς, 50
σύνδεσμος. ἐν συνδέσει ἐστὶν, ἡ ἐν παραθέσει; παρὰ
ληλος σύνταξις ἐστὶ λέξεων, ἐκάστης τὸν ἴδιον τόνον
φυλαττούσης. τὰ ἐπεκτείνόμενα διὰ τοῦ δε, διὰ τοῦ γε
οὐκ ἐπεκτείνονται· οἷον, τοῖος, τοιόσδε· τοιόσγε οὐ λέ-
γεται· τόσος, τοσόσδε. καὶ τὰ ἐπεκτείνόμενα διὰ τοῦ
γε, διὰ τοῦ δε οὐκ ἐπεκτείνονται· οἷον, ἐγώ, ἐγώγε·
ἐμοί, ἐμοίγε.

*Ο, ἄρθρον ὑποτακτικὸν μεταχθὲν εἰς ἀντωνυμίαν ἀνα- 614
φορικὴν· ἔθος γὰρ τῷ ποιητῇ, τὰ ὑποτακτικὰ τῶν
ἄρθρων εἰς ἀντωνυμίαν μεταγείν, ὅτε οὐκ ἔχει ὄνομα
προϋποκειμένον εἰς ὁ συνταχθῇ. σημαίνει δὲ τὸ ο, ἔξ·
ἄρθρον προτακτικόν, ὡς τὸ, Τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσαστο·
— καὶ ὑποτακτικόν, ὡς τὸ, Ὁ σφιν εὖ φρονέων· —
καὶ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ οὗτος, ὡς
τὸ, — ὁ γὰρ ἤλθε θοῶς ἐπὶ νῆας· — καὶ ἀντὶ τοῦ

10 τοῦτε, ὡς τὸ, ὃ μὲν οὐτι τόσον τελέθει κακὸν, ἐνδοθι μῦνον: — καὶ αὐτὶ τοῦ ὅτι, ὡς τὸ, Λεύσσετε γὰρ τογὰ πάντες ὁ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη: — καὶ αὐτὶ τοῦ διότι, Τοῖου γὰρ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζει.

20 "Ο σφιν, αὐτὶ τοῦ ὅς ἐν αὐτοῖς. ἔστι προτακτικὸν καὶ εἰσάγει ὁ ποιητὴς τὰ προτακτικὰ αὐτὶ ὑποτακτικῶν χρῆσθαι, ὡς τὸ, Ἐνθα Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιος γένεσι ἀνδρῶν: — καὶ, Αἰδοῖς νεμέσσητος, ἧ με προέηκε πυθέσθαι: — ἀντὶ τοῦ, ὅστις, χωρὶς εἰ μὴ τὸ μέτρον κωλύσει, — ὅς μάλα πολλὰ πλάγχθη: — καὶ λέγεται ὅτι, ἄρα ἀναλόγως τούτω χρῆται ὁ ποιητὴς, ἢ παραλόγως; ἀναλόγως: ἐπειδὴ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων ὁμοιοκατάληκτα θέλει εἶναι τοῖς ἰδίους προτακτικοῖς, τοῦ, οὐ, τῷ, ῥ. Ἐνθα Ἀρίσταρχος εἰδὼς ὅτι ὁ ποιητὴς προτακτικοῖς χρῆται αὐτὶ ὑποτακτικῶν, τὸ, ὃ σφιν προίει, καὶ τὰ λοιπὰ, δι' ἐνὸς σ γράφεται.

30 "Οτις ἐπίορκον ὁμῶσαι: — ἀόριστον ὄνομα συντετέη ἐκ τοῦ Ὁ ἄρθρου προτακτικοῦ, καὶ τοῦ τίς σημαίνει δὲ τὸ, ὅστις. αὖ γὰρ ὁ ποιητὴς τὰ προτακτικὰ ἄρθρα αὐτὶ ὑποτακτικῶν χρῆται· χωρὶς εἰ μὴ μέτρον κωλύσει.

40 "Οστις, ὄνομα ἀναφορικόν καὶ συντετέη ἐκ τοῦ Ὁς ἄρθρου ὑποτακτικοῦ, καὶ τοῦ τίς ὀνόματος ἀορίστου. τὸ γὰρ τίς τὸ ἐρωτηματικὸν αἰετὸν οἰκείον τόνον φυλάττει, καὶ οὐδέποτε ἐγκλίνεται.

"Οου] — ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον: — ἄρθρον ὑποτακτικῶν τὸ δὲ ο λέγεται πλεονάζειν. λέγει δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ὁ πλεονασμὸς τὸν οἰκείον τόνον φυλάττει· οἶον, ὠρακα, ἔωρακα. εἰ ἄρα οὐν καὶ τὸ ο κατὰ πλεονασμὸν ἐγένετο, ὡφείλει εἶναι οὐ περιττώμενον. οὐκ ἔστι δὲ πλεονασμὸς, ἀλλὰ διαίρεσις· τὰ γὰρ ἄρθρα εἰσάγει διαιρέσθαι, οὐχὶ πλεονάζειν· οἶον, ἦς, ἦς· οὐ, ὅου. τί διαφέρει διαίρεσις πλεονασμοῦ; διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν πλεονασμὸς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει, οἶον, εἰκοσι, εἰκοσι· ἢ δὲ διαίρεσις, ἀλλάσσει τὸν τόνον. δασύνεται· τὰ πλεονάζοντα φωνήεντα ἐν δασυνομένη λέξει μεταληπτικὰ γίνονται ποῦ δασέος πνεύματος. ζῆται αὖ ποῦ ἔειπεν.

50 "Ο δεινὰ] ὥσπερ, τὸ Νέα πόλις δύο ὀνόματα εἰσὶ καθ' ἐνὸς ὑποκείμενα, οὕτω καὶ τὸ ὁ δεινὰ δύο ἀντωνυμίαι εἰσὶ καθ' ἐνὸς ὑποκείμενα. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι μία λέξις ἐστὶ, καὶ οὐ δύο· οὔτινας κακῶς λέγουσιν. εἰ γὰρ ἦν μία λέξις, οὐκ ὡφείλει κατὰ πτωσὶν ἐναλλάττεσθαι ἢ ἀρχή· οἶον, ὁ δεινὰ, τοῦ δεινῆτος· τῆς γὰρ μιᾶς λέξεως φυλάττεται ἐν τῇ κλίσει ἢ ἀρχῇ· οἶον, Φιλάνθρωπος Φιλανθρώπου Φιλανθρώπων. γράφεται διὰ διφθόγγου οὕτως ἐχούσης τῆς παραδόσεως· καὶ ἴσως πληνθεῖσθαι ἐκ τοῦ τινος λέγειν ὅτι μία λέξις ἐστίν· οἱ γὰρ λέγοντες ὅτι μία λέξις ἐστίν, λέγουσιν ὅτι παρὰ τῶν δὲ ἀντωνυμίαν γέγονεν ὁδεῖνα καὶ ὁδεῖνα. αἱ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν μονοπρόσωποι ἀντωνυμίαι θέλουσιν ἔχειν διφθόγγον, αὐτός, οὗτος, ἐκεῖνος· μόνον τὸ ὁδε οὐκ ἔχει· τοῦτου χάριν τὸ ὁ δεινὰ ἔχει τὴν εἰ διφθόγγον. προσκείται, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν μὴν καὶ σφιν μονοπρόσωποι. μονοπρόσωποι δὲ λέγονται αὗται, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον κατὰ τὴν ἀκροῦσθαι· τὸ γὰρ ἐγώ, σύ, οὐκ εἰσὶ τούτων, ἀλλὰ τοῦ ἦ.

615 "Οδός] παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπω ἐδός καὶ ὁδός, ὡς σβέω σβεδός καὶ σποδός. τὸ δὲ οὐδός, πλεονασμὸς ἐστὶ τοῦ υ. καί, — ἐπὶ γήραος οὐδῶ: — ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐξόδου τοῦ γήραος, ὅτε ἤδη πεπέρασται ὁ βίος καὶ διεληλυθε δι' αὐτοῦ. καὶ, Οὐδὸν ἐξ λαύρην, βατῆρα, βαθμὸν. σημαίνει δὲ τὴν δημοσίαν ὁδὸν· λαύρην δὲ Φιλόξενος τὴν βύ-

μην Φησί. καὶ τινὲς μὲν ὁδὸν ἀπέδωκαν, τινὲς δὲ τὸν κοπρῶνα, ὡς Ἰππώναξ.

"Οδός, πρὸ τέλους ἢ ὀξεία· ἐπεὶ κύριόν ἐστι· τὸ δὲ πρὸς ἡγορικὸν ὁδός, ὡς σκότιος.

20 "Οδὰξ λαζοῖατο γαῖαν: — ἀντὶ τοῦ, τοῖς ὁδοῦσι δάποιον τὴν γῆν. τοῦτο δὲ σημαίνει αὐτοῖς ὀδυνημένους. παρὰ τὸ δάκω δάξω δάξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁδὰξ. 2c

30 "Οδῶτες, οἱ ἐπὶ ἐδωδῇ ὄντες, ἐδόντες τινες. παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω γίνεται ὁδούς· καὶ κλίνεται ὁδόντες· ὁξύνεται δὲ, καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνεται ὡς μετοχή. αἱ δὲ εἰς οὐς μετοχαὶ διὰ τοῦ ντ κλίνονται· οἶον, διδύς διδόντος. ἄξιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς οὐς λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόματα οὐδέποτε συντίθενται, διὰ τὸ ὁδούς, οἶον τριόδους, κυνόδους. πρόσκειται, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τὰ μονοσύλλαβα, εὐνοὺς, εὐχρούς. καὶ ἔστιν ἐπιείν, ὅτι τὰ εἰς οὐς ὀνόματα οὐδέποτε ὁξύνονται, ἀλλ' ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. ἐπεὶ οὖν τὸ 3o

ὁδούς ὁξύνεται, τούτου χάριν συντίθεται, ἵνα βαρυνθὲν ἐκφύγῃ τὴν παράλογον τάσιν.

"Οδύνη, παρὰ τὸ ἔδειν τὴν ψυχὴν· καὶ ὀδυνηφάτα φάρμακα, τὰ τὰς ὀδύνας παύοντα καὶ φθείροντα, παρὰ τὸ φθίω. παρὰ τὸ ἔδω οὖν ὀδύνη· καὶ ῥῆμα ὀδύνα· (σημαίνει τὸ τήκομαι καὶ καταπονδύμαι) καὶ τροπή τοῦ ν εἰς ρ, γίνεται ὀδύρω. τὸ ἐνεργητικὸν οὐχ εὐρήται· τὸ δὲ παθητικόν, — ὀδυρομένη φίλα τέκνα.

40 "Οδυσσεύς, εἴρηται ἀπὸ ἱστορίας. Ἀντίκλειαν γὰρ Φασὶ τὴν "Οδυσσεὺς μητέρα ἐγκύμουντα ὀδεύοντα, παρὰ τὸ φθίω. παρὰ τὸ ἔδω οὖν ὀδύνη· καὶ ῥῆμα ὀδύνα· (σημαίνει τὸ τήκομαι καὶ καταπονδύμαι) καὶ τροπή τοῦ ν εἰς ρ, γίνεται ὀδύρω. τὸ ἐνεργητικὸν οὐχ εὐρήται· τὸ δὲ παθητικόν, — ὀδυρομένη φίλα τέκνα.

"Οδυσσεύς, εἴρηται ἀπὸ ἱστορίας. Ἀντίκλειαν γὰρ Φασὶ τὴν "Οδυσσεὺς μητέρα ἐγκύμουντα ὀδεύοντα, παρὰ τὸ φθίω. παρὰ τὸ ἔδω οὖν ὀδύνη· καὶ ῥῆμα ὀδύνα· (σημαίνει τὸ τήκομαι καὶ καταπονδύμαι) καὶ τροπή τοῦ ν εἰς ρ, γίνεται ὀδύρω. τὸ ἐνεργητικὸν οὐχ εὐρήται· τὸ δὲ παθητικόν, — ὀδυρομένη φίλα τέκνα.

50 "Οδμή] παρὰ τὸ ὄζω ὀδή, καὶ ὀδμή, πλεονασμῷ. ὄζω ὀξέσω· ὅθεν τὸ προσώζεσθαι· ὥσπερ πιέζω, πιεζῶ. ἐκ δὲ τοῦ ὄζω, ὁ μέλλων, ὅσω· ὁ παρασπείμενος, ὥνα· ὁ μέσος, ὥδα· καὶ Ἀττικῶς, ὀδωδα. ἢ ἐκ τοῦ ὀδῶ ὀδώσω, ὥδωκα· ὁ μέσος, ὥδα.

60 "Οζος, ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ἴζω τὸ καθίζω· ἢ παρὰ τὸ 5c ἔζω τὸ καθήμαι, ἔζος καὶ ὄζος, τὸ ἐγκαθήμενον καὶ ἐμπεπαρμένον τῷ ξύλῳ, εἰς ὃν καθήνται οἱ νεοστοὶ· οἶον. "Οζω ἐπ' ἀκροτάτοις πετάλοις ὑπόσπῃτες.

70 "Οζομαι] Οὐδ' ὀδομαι κοτσόντος: — ἀντὶ τοῦ ἐπιστροφῆν ποιοῦμαι ὀργιζομένου σου. ἢ ὀδομαι, τὸ ταράττομαι, παρὰ τὸν ὄταβον, ὃ σημαίνει τὸν τάραχον. οὕτω δὲ λέγουσιν Ἴωνες. ἢ ἐκ τοῦ ὄδω τὸ συστρέφω καὶ 616 νῶ, ἀντὶ τοῦ· σύ κινούμαι, οὐκ ἐπιστρέφομαι. ὅθεν καὶ ὀδῶνη, ἢ ἐκίνητος διὰ τὸ λεπτάτατον. δύναται δὲ λέγεσθαι τὸ λεπτόν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· παρὰ τὸ ὄδμα τὸ ὄμμα, ὀδμάνη καὶ ὀδῶνη. ἢ ἐκ τοῦ ὄδω τὸ ἐπιστρέφομαι, οἶονε τὸ μαλακὸν καὶ εὐένδοτον, καὶ εὐεπιστροφον.

80 "Οδνεῖον, τὸ ξένον. ὥσπερ παρὰ τὸ ἀριστος γίνεται ἀριστεῖον, καὶ κότταβος κοτταβεῖον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νόθος νοθεῖον. ἢ ἐκ τοῦ νοθεύω· καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὀδνεῖον· οἶονε τὸ νόθον· καὶ ὀδνεῖα. 1c

90 "Οθεν καὶ ὄθι] ἀπὸ τοῦ πόθεν, ἀποβολῇ τοῦ π, ὅθεν· καὶ δασύνεται· καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ὑπόθεν ὑπόθι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὄθω γίνεται ὄθι. σημαίνει δὲ τὸ ἐνθα, ὅπου. διαφέρει δὲ ὅτι τὸ μὲν ὄθι, ἐπὶ ῥῆμα ἐστὶ τοπικόν, καὶ δηλοῖ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν· τὸ δὲ ὄθεν, τὴν ἐκ τόπου. ἢ ἐκ τοῦ ο ἄρθρου, κατ' ἐπέκτασιν τῆς θι, γίνεται ὄθι.

"Οδρος, ὅρος Θεσσαλίας, οἶονε ἄδρος τῆς ὤν· ὅθεν ἐστὶν ἄδρουσαι, διὰ τὸ ὕψος.

20 Οι, σημαίνει ἔξ· ἄρθρον προτακτικὸν ἄρσενικὸν πληθυντικόν, ὡς τὸ, Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι: — καὶ ὑποτακτικόν, ὡς τὸ, Ἀγχού Κυκλώπων, οἱ πόδες σινέσκοντο: — καὶ ἀντὶ τοῦ οὗτοι, ὡς τὸ, Οἱ μὲν παρ νηυσὶ κορωνίσιν ἐμάχοντο: — καὶ ἄρθρον αὐτανυμικὸν συζυγοῦν τῇ ἐμοί, σοί, οἱ· ἥτις ἐγκλιθεῖσα, σημαίνει αὐτανυμίαν ἀντὶ τοῦ αὐτῶ· ὡς τὸ, Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ. ὁδοτονομένη δὲ, σημαίνει ἑαυτῶ, ὡς τὸ, Ἦ ὀλβιον οἱ παῖδα ἐοικότες γαίνατο Τυδεΐς: — ὥς περ δὲ λέγεται σφεῖς αὐτοί, καὶ ἐξῆς σφῶν αὐτῶν, σφᾶς αὐτοῦς, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνίκου, οἱ αὐτῶ.

Οἱ νεῶ, σὺν τῇ ι. πρῶτον ἀπὸ τοῦ οἱ Μενέλαοι καὶ οἱ ναοί, γέγονε κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, καὶ μένει τὸ ἐπὶ προσγεγραμμένον· δευτέρον δὲ, τι πάσα εὐδεῖα ἄρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν πληθυντικῶν, εἰς Φωνῆν λήγουσα ἀνεπέμματος, εἰς ι. θέλει λήγειν· οἶον, οἱ καλοί, αἱ μουσαι. αἱ γὰρ θεματικαὶ εὐθεῖαι πληθυντικαί, ἡγουν αἱ μὴ ἀπὸ ἐνίκου κεκλιμέναι, οἶον, οἱ πάντες, καὶ οἱ ἑπτά, οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, μὴ λήγουσαι εἰς ι· ἀπειδὴ οὐκ εἰσὶν ἀπὸ ἐνίκου κεκλιμέναι. εἰ ἄρα σὺν οἱ

40 Μενέλαω καὶ οἱ νεῶ εἰς Φωνῆν λήγουσιν, εἰς τὸ ι δηλονότι θέλουσι καταλήγειν.

Οἱαξ, ὁ κανὼν δι' οὗ τὸ πηδάλιον φέρεται. γίνεται παρὰ τὸ οἶω τὸ κομίζω καὶ φέρω· ὁ μέλλων, οἶσω· ἐξ αὐτοῦ οἱαξ· καὶ κλίνεται οἱακος. ἐξ οὗ γίνεται οἰήκιον· καὶ κατ' ἑλλειψιν τοῦ η, οἰήδων. σημαίνει δὲ τὸ πηδάλιον τῆς νηός. ἀφ' οὗ φέρεται ἡ ναὺς. ἡ ἀπὸ τοῦ οἶω οἶσω, γίνεται οἶδων· καὶ πλεονασμῶ τοῦ η. οὕτω Φιλόξενος περὶ Ἰάδος διαλέκτου. Ἰλιάδος τ', Οἶτε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήα νηῶν.

50* Οἰακοστροφός, ὁ οἰακονόμος, ὁ ἰθύνων τὴν νῆα· ἀπὸ τοῦ οἱαξ (ὅς ἐστι κανὼν δι' οὗ τὸ πηδάλιον φέρεται) καὶ ἀπὸ τοῦ στροφῆν.

Οἱαξίς, χωρίον Κρητικὸν ὑψηλόν. τινὲς δὲ, ὅτι πλεονασμός ἐστι τοῦ ι· Ὁαξίς γὰρ ἦν· Δραξάμενος γαίης Οἱαξίδος.

Οἰδίπους· ὁ μὲν Θεόγνωτος, ἀπὸ τοῦ οἰδήσω Οἰδησίπους, κατὰ συγκοπὴν τῆς ησ συλλαβῆς· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, μὴ εἶναι οὕτως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οἰδῶ οἰδίπους· ἄμεινον γὰρ τὸ ἀπαθὲς τοῦ πεπονθότος. ζῆτει εἰς τὸ εἰλίκους.

Οἶδα, ζῆτει εἰς τὸ οἶδα.

Οἰδαίνει, εἰς ὕψος αἵρεσθαι ποιεῖ, πληροῦται ὑπὸ τῆς ὀργῆς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οἰδημάτων, ἡγουν τῆς φλεγμονῆς· παρὰ τὸ οἰδῶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ οἶω γίνεται. Ἰλιάδος ι', Ἀλλ' ὅτε δὴ Μενέλαον ἔδυ χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων Οἰδαίνει ἐν στήθεσσι νόον πύνα περ φρονέοντων.

10 Οἶδμα, τὸ κύμα. ἐκ τοῦ οἰδῶ τὸ ἐξογαῶμαι, οἰδήσω οἰδήμα· καὶ συγκοπῇ, οἶδμα. — οἶδματι θυῶν, Ἰλιάδος ψ'. Οἶδματα, ἐπάρματα, Φυσήματα· καὶ οἰδήμα, ὄγκωμα, φλεγμονή.

Οἰέτας, ὡς διαμήδεας. ἐστι δὲ ἐπὶ τούτου τοῦ σχήματος παράλογος ὁ τόνος. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος ληγόντων οὐδετέρων δισυλλάβων σύνδετα εἰς ης λήγοντα ἐπιθετικά, μὴ ἔχοντα τὸ ο πρὸ τέλους, πάντα ἐξύνεται, εὐγενής, ἀκλής. ἐχρῆν οὖν καὶ παρὰ τὸ ἔτος τὸ αὐτὸ ἀναδέχεσθαι· νυνὶ δὲ κατὰ βαρεῖαν τάσιν ἀναγινώσκεται, ὡς εὐσεβέα.

Οἰκάδς, ἐπὶ ῥῆμα τοπικὸν τῆς εἰς τόπον. καὶ διατὶ ἐστὶ προτέρα ἢ ἐν τόπῳ· ἀπειδὴ εἰ μὴ ἐν τόπῳ ᾗς, εἰς τόπον οὐ δύνασαι ἀπελθεῖν.

* Οἰκάδες, ἀντὶ τοῦ οἰκάδς, Δωρικῶς.

Οἶκος, παρὰ τὸ εἶκω τὸ ὑπαχωρᾶν. ὕφ' αἱ χωράμεθα· ὁ δὲν καὶ οἶκος· οἱ γὰρ οἰκτεῖροντες εἰκούςιν καὶ ὑποτάσσονται.

Οἶκος, παρὰ τὸ εἰκός· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε. οἶκος. Οἰκήας, οἰκέλους, οἰκέτας, δούλους· οἶμαι ἀπὸ τοῦ οἰκέας, ὡς Ἀχιλλεύς.

Οἶκτος, σημαίνει τὸν θρήνον. ἐστὶν οἶχω τὸ πορεύεσθαι· ἢ μετοχῇ, οἰχόμενος· κατοιχόμενος· ὁ κατὰ πορεύμενος, ἡγουν ὁ νεκρός. τούτου ὁ παρακειμένος, ὡς ὁ παθητικός, ὦγκαι, ὦγκαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ οἶκτος, ὁ ἀποθανών· οἶκτος δὲ βαρύνεται, ὁ ἐπὶ θανάτῳ θρήνης. Οἰκτρός, ἐλεεινός.

Οἰδαίνειν, θυμοῦσθαι, ἐπαίρεσθαι, Φυσᾶσθαι. παρὰ τὸ Φᾶ, ὃ σημαίνει τὰ προῖα, γίνεται Φριτῶ· ἐκ τούτου Φοιταίνω· ἀποβολὴ τοῦ Φ, καὶ τροπὴ τοῦ τ εἰς δ, οἰαί· νω· καὶ ὁ παρατατικός, οἰδανου· τρέπεται γὰρ τὸ ο ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ εἰς ω· οἶον, οἰκῶ, ὥκουν· πληθὺν δὲ οἶδ' οἶον, τὸ μόνον· οἰκῶ, ὥκουν· οἰστρω, οἰστρων· οἰωνίζομαι, οἰωνίζομαι· οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκοπῶν· οἰωνοπολῶ, οἰωνοπολῶν· οἰακονομῶ, οἰακονομῶν· οἰακοστροφῶ, οἰακοστροφῶν· οἰκουρῶ, οἰκουρῶν· οἰδαίνω, οἰδαίνων· οἰμάζω, οἰμάζον. ταῦτα δὲ διαφορεῖται. οὐ τρέπονται δὲ διὰ εὐφωνίαν· Ἰωνικῶ ἔδει, ὡς τινες Φασίν.

Οἶδα] ὥς περ ἀπὸ τοῦ εἶκω γίνεται εἶοικα, οὕτω καὶ ἀπὸ 50 τοῦ εἶδα μέσου παρακειμένου γίνεται φακλύτει εἶδα καὶ εἶδα, καὶ οἶδα. τὸ μέντοι συνοῖδα Αἰολικόν ἐστὶ, κατὰ τὸν τόνον ἀναβίβασα· ἔδει γὰρ ὡς εἶκα συνεῖκα, οὕτως οἶδα συνοῖδα.

Οἶμος, ἡ ὁδός· παρὰ τὸ οἶμῶ τὸ σημαῖνον τὸ ὄρμῶ· ὁ μέλλων, οἰμήσω· ἐν ᾗ ὄρμῳσι τινὲς καὶ ὀδεύουσι. καὶ ἡ ῥάβδος οἶμος λέγεται· παρὰ τὸ ὄρμῳν εἰς αὐτῶν ἐν τῷ Φυεσθαι· οἶον, τοῦ ὀητα δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος 618 κυάνοιο, Ἰλιάδος λ'. ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸν οἶμῶ μέλλοντα οἶμος, ἡ ὁδός, δι' ἧς πανταίς φέρονται Φορὰς οἱ κατ' αὐτὴν ὀδεύοντες πᾶσι κακέϊτες.

Οἶμη, ἡ ὠδή· παρὰ τὸ ἐν ταῖς οἶμοις, τούτεστι πᾶσι ὁδοῖς, ψάλλεσθαι· Ὄρος· ἀφ' οὗ καὶ προοίμιον ἐπὶ τε ποιημάτων, καὶ μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν πεζῶν.

Οἶμα· Οἶμα λεόντος ὅχει, Ἰλιάδος κ'. ἀπὸ τοῦ οἶμῶ οἰμήσω· Οἰμήσε· δὲ αἰεὶς ὥς αἰετός· — οἰμήμα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, οἶμα, τὸ ὄρμημα.

Οἰμώζειν, τὸ θρηνεῖν· παρὰ τὸ οἶμοι θρηνητικὸν ἐπὶ ῥῆμα. ἢ ἐστὶν ὡ, σχετικιστικὸν ἐπὶ ῥῆμα· ὁ δὲν τὸ ὡμοι· ὅπερ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰῶτα. ἐκ γοῦν τοῦ ὡμοι· ἐπὶ ῥῆματος γίνεται κατ' ὑπερβίβατμόν οἰμώζω· ὁ παρατατικός, οἰμώζον καὶ ὡμώζον, διαφορεῖται.

Οἰμωγή, στεναγμός, ὀλοφρυμός. ἀπὸ τοῦ οἰμώζω. τὰ δὲ οἶμοι, ἐπὶ ῥῆμα (Φησὶν Ἡρωδιανός) ἀπὸ τοῦ οἱ ψιλουμένου· τὰ δ' ἄλλα, δασύνονται. ὁμοίως καὶ Θεόγνωτος. Ὄροα.

Οἶνος, οἶνονος τῶν ὦν· παρὰ τὸ οἶσσεω καὶ πλάνης αἴτιος τοῖς ἀνθρώποις γενόμενος· ὡς Ἀριστοφάνης, Τελμᾶς σὺ εἰς ἐπίνοιας οἶνον λοιδορεῖς· Ὄρας· ἔσαν πίνοντες ἄνθρωποι, τότε Πλουτοῖσι, διαπραττούσι, πρῖνουσι δικας· — ἢ παρὰ τὸ ὄνῳ τὸ ὠφελῶ, παρὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ὄνησιν, Ἰλιάδος ζ', — ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς ὀνήσσει, αἶψα πίνεσθαι· — ἢ παρὰ τὸ οἶς, ὃ σημαίνει τὸ πρόβατον· οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐγαλκτοτρόφουν πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι τὸν Δημητριακὸν καρπὸν.

Οἰνίζεσθαι, σημαίνει τὸ οἶνον ἀγοράζειν.

Οἰνοπτεράζων, οἶνον πίνων.

Οἶνοντε] — βόε οἶνοπε, τουτέστι μέλανες· ὡς αἴθοπα οἶνον, τὸν μέλανα ἐν αὐτῷ· αὐτως Ὠρος.

Οἶνοφλυξ] Φλύσειν ἐπὶ τὸ ὄρμην ἔχειν πρὸς τι· ὅθεν οἶνοφλυξ, ὁ εἰς τὸν οἶνον ὄρμῳ.

Οἶο κασιγνήτοιο, τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ. ἡ εὐθεία, ὅς, οὐ· καὶ Ἰωνικῶς, οὐ· ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες καὶ οἱ Θετταλοὶ τὰς εἰς ὅς εὐθείας διὰ τοῦ οἰο προφέρουσιν.

Οἶονεῖ, εἰς τὸ ἐνθαλί.

40 * Οἶονόμος, ὁ ποιμὴν ὁ τὰς οἴας νέμειν.

Οἰοπόλῳ] Χωρῷ ἐν οἰοπόλῳ, ἐν ᾧ διῆς πολλαῖνται, ἡ οἴος τις πολεῖται· ὁ μόνος· ἐξ αὐτοῦ, ἐν ἐρημῳ· οἴος, ὁ μόνος· καὶ οἴη, ἡ μόνη· παρὰ τὸ ἴος, ὁ σημαίνει τὸ αὐτό· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, οἴος· προκαλεσσεται οἶονεῖ οἴος Ἀντίβιον μαχέσασθαι, Ἰλιάδος ἡ, ἐκ μόνου μόνος· γυν δὲ μόνος πρὸς μόνον.

Οἴος] εὐστρόφῳ οἴος αὐτῷ, καλῶς ἐστρεμμένῳ ἐρίῳ, τουτέστι ἐρίῳ σφενδόνη· προβάτου ἀνδρεί, ὁ ἐστὶν ἐρίῳ.

50 Οἶσθα, ἀντὶ τοῦ γινώσκεις. ἐστὶν εἰδῶ περισπώμενον, καὶ ἄλλο εἰδῶ βαρύτονον· ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα· τοῦ δὲ περισπώμενου ὁ μέλλων, εἰδῶ· παράγωγον, εἰδῶμι· τὸ δευτέρον, εἰδῶ· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς θα συλλαβῆς, εἰδῶ· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς δη, καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τοῦ εἰς τὸ ο, οἶσθα· ἡ τὸ οἶδα Αἰολικῶς, οἶσθαι λέγεται· τὸ δευτέρον, οἶδῶ· καὶ κατ' ἐπέκτασιν, οἶδῶ· καὶ συγκοπῇ, οἶσθα.

619 Οἶσσετε, ῥῆμα προστακτικὸν ἐνεστώτος καὶ παρατατικῶ. ἔστι γὰρ οἶσω μέλλων· καὶ μεταγεται εἰς ἐνεστώτα· τοῦτο μεταγόμενον, μέλλοντα οὐκ ἔχει· τὰ γὰρ ποιητικὰ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα μεταγόμενα, ἀχρηστοῦ παρατατικῶ κλίνεται. τοῦτο τὸ προστακτικόν, οἶσα οἶσέτω· καὶ οἶσέτε, ἀντὶ τοῦ ἀγετε. Ἰστέον ὅτι τοῦ Φέρω μέλλων οὐκ ἔστι· τοῦ δὲ οἶσω, ἐνεστώτως οὐκ ἔστι· πλὴν ἔδος τῷ ποιητῇ μεταγίνει ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἄξετε, ἀντὶ τοῦ Φέρετε.

10 Οἰσπῶτη, ὁπλῇ προβάτου. ἐκ τοῦ οἶς καὶ τοῦ πατῶ, οἰσπάτη· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω.

Οἰσυπρὰ ἔρια, τὰ ῥυπαρά. καὶ οἰσυπον λέγουσιν· ἄλλ' Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ, οἰσπῶτην εἶρηκεν. οὐκ εὖ δὲ τὸ μαρτυρούμενον παρατίθεται· ἔστι γὰρ οἰσπότη τοῦ τοῦ προβάτου διαχωρήμα. ἐστὶν οὖν (ὡς οἶμαι) οἰσυπος, οἰσυπος οἶος ῥυπος· καὶ ἐκ τούτου οἰσυπος, οἰσυπρός.

Οἰσύνια] Γέβρα οἰσύνια· — οἰσύν, γένος τι ἰτέας, ἀφ' ἧς ἐπλεον τα κανῶ. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ γέβρα· σκεπαστήρια ταῦτα πολεμικά· οὐ κυκλοτερῆ δὲ, ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τετράγωνα· καὶ οὐδὲ ταῖς παρατάξεσιν ὕψ' ἐκαστοῦ στρατιωτοῦ Φερόμενα ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τοῖς σταθμοῖς καταπηγνύμενα· ἡ εἴπερ ἄρα ἐξόπισθεν τῆς παρατάξεως, ὡς σκέπη ἐσόμενα τῷ στρατοπέδῳ, ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῆς παρατάξεως Φερομένων βελῶν.

Οἶτος, θρήνος, μόρος, θάνατος. παρὰ τὸ οἰ καὶ μοι στεναγμοῦ ἐπὶ ῥῆμα· παρὸ καὶ τὸν μόχθον δηλοῖ. Ὠρος.

Οἶστρεῖ, ἑρεθίζει, ἐκμαινεί.

30 * Οἶστρος, τὸ θηρίδιον τὸ ἐγγρίπτον τοῖς βουσι καὶ δάκνον· ἀπὸ τοῦ οἶω, τουτέστι Φέρω· ὄρμη γὰρ Φέρεται.

Οἶσχος, κλημα βότρυας Φέρον ἐργῶντας καὶ γενναίους· καὶ ὄσχοφορία, τὰ τῆς ἀμπελοῦ κλημῶνα περιέχοντα βότρυας, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Οἶχνεῖν, ἀμφιβολοῦν· ἡ παρὰ τὸ ἴχνος ἰχυνῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, οἶχυνῶ· ἡ παρὰ τὸ οἶχον οἶχυνῶ, ὡς ὀρένω, ὀρίνω· σπεῖω, σπιδνω. ἔχεις δὲ ἀμφοτέρω εἰς τὸ περὶ κανῶν.

Οἶωνός, ὄρνις, ὁ γυψ· παρὰ τὸ οἶω τὸ μονῶ γίνεται.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Φασὶ γὰρ τινες, ὅτι καὶ χωρὶς μῆεως πέφυκε πολλάκις φετίνειν, ἐξ ἀνέμου καὶ θερμασίας, καὶ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. ὥς περ δὲ παρὰ τὸ κοινῶ κοινῶσθαι γίνεται κοινῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οἶω τὸ μονῶ ὁ μέλλων, οἶωσῶ, οἶωνός· ὁ παρακείμενος, οἶωκα, οἶωμαι, οἶωθην, σημαίνει τὸ ἐμονῶθην· ἀπὸ τοῦ οἶος γίνεται.

Οἶωνοπόλος, ὄρνεοσκόπος μάντις, ὁ περὶ οἶωνοὺς, ἤγουν· γυψας καὶ κόρακας καὶ ἄλλους ὄρνιθας, περιπολῶν, ἤγουν ἀναστρεφόμενος καὶ μαντευόμενος. ὅθεν καὶ οἶωνιστής, ὁ μάντις.

Οἶζυρός, ἐπίπικρος, ἄθλιος, ταλαίπικρος, χαλεπός, αὐτοχρῆς· καὶ οἶζυς, ἡ ταλαίπικρία. παρὰ τὸ ἴζω (δηλοῖ τὸ καθίζω) γίνεται ἴζυς, ὡς ἦδω ἦδυσ· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ δηλοῦντος τὸ κακόν, γίνεται αἴζυς, ἡ κακῶς καὶ δυστυχῶς ἰζάνουσα τοῖς ἀνθρώποις· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο. ἐκ δὲ τοῦ οἶζυς, ῥῆμα οἶζύω· (σημαίνει τὸ μοχθῶ καὶ ταλαίπικρῳ) ἐξ οὗ γίνεται οἶζυρός. ὁ δὲ Ἀπολλωνίος λέγει, ὅτι ἐστὶν οἱ ἐπὶ ῥῆμα σχετικῶς τὸν ἡθνητικόν. ἐκ τούτου γίνεται οἶζω, ὡς λίαν λιάζω, καὶ 620 αἱ αἰαζῶ. ἐκ δὲ τοῦ οἶζω, γίνεται οἶζυν· καὶ κατὰ δόλυσιν, οἶζυν, καὶ οἶζυρός. τὸ ζυ, μακρόν· ἐπειδὴ τὰ εἰς ρος ὀξύτονα, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὅτε ἔχει τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους μακρὰν φύσει ἢ θέσει, πάντοτε ἔχουσι καὶ τὴν πρὸ τέλους μακρὰν· οἶον, ἰσχυρός, ὀκνηρός.

Οἶστοί, τὰ βέλη. παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω, γίνεται οἶστός, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο· ἡ παρὰ τὸ οἶσω τὸ Φέρω. οἶστός, καὶ οἶστός· ἐξ οὗ οἶστεύω· σημαίνει τὸ τοξεύω. οἶστοί, τὰ βέλη, ἦτοι τὰ τόξα. εἴρηται δὲ τόξον, ὅταν τείνηται ἐν τῇ νευρᾷ· παρὰ τὸ τάζω τὸ ταυνῶ· οἶστός δὲ, ὅταν Φέρηται καὶ βασταζήται, ἐκ τοῦ οἶω τὸ κομίζω. βέλος γὰρ, τὸ συστάδην καὶ οὐ μακρόθεν, ἀλλ' ἐγγύθεν βελλόμενον, καὶ οἶον κρατουμένου καὶ τοῦ βέλους ἐν τῇ χειρὶ. ἴος δὲ, παρὰ τὸ ἴημι, ὅταν μακρὰν ποῦ πέμπηται ἀπὸ τῆς νευρᾶς. βιός δὲ, ἀπ' αὐτῆς τῆς βίαις, ἦτοι συντονίας τῆς τάσεως εἴρηται· ἡ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι δι' αὐτοῦ τὰ πρὸς τὸν βίον εἶχον, θηρώντες ἢ κυνηγετοῦντες.

Οἶσθεις, ὑπονοήσας· ἐκ τοῦ οἶω.

Οἶω, σημαίνει δύο· τὸ ὑπολαμβάνω, — ἄτιν' οὐ πείσεσθαι οἶω· — καὶ τὸ προσδέχομαι, Κεῖνον οἰσμένη τὸν κάμμορον.

Οἶων] ἴσ' οἶων μέγα πῶ, Ἰλιάδος γ'. Ἀρίσταρχος καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης, δυσύλλαβος ὡς αἰγῶν· λέγει γὰρ, ὅτι ἡ εὐθεία μόνη ἐστὶν, οἶς· διαμαρτάνει δὲ οὐδέποτε γὰρ ὁ ποιητὴς μονοσύλλαβον εἶπε τὴν εὐθείαν, ἀλλὰ δυσύλλαβον, Τοῖσι δ' οἶς λᾶσιος· — καὶ τὰς πλαγίας κατὰ διάστασιν λύει, εἰ μὴ κωλύει μέτρον, Νῶτον ἐθῆκ' οἶος· — καὶ, Ἡδ' ἀπάνευθεν δῖν· — καὶ, Μῆλ' οἶες τε καὶ αἶγες· — εἰ δὲ κωλύει μέτρον, 30 οὐ κατὰ διάστασιν λέγει, — οἶος αὐτῷ· — καὶ ἄλλως· ὅτι τὸ οἶς δυσύλλαβον ἀναλογώτερον ἐστὶ τοῦ μονοσύλλαβου. πολλὰ γὰρ ἐστὶν εἰς ἰς λήγοντα ἐπ' εὐθείας εὐρεῖν, οὐδὲν δὲ εἰς οἶς, εἰ μὴ μόνον τὸ οἶς παρ' Ἀττικοῖς, καὶ τὸ Φθόγ.

Οἶκα δὲ τὴν εἶην, παρὰ Ἀλκμᾶνι. τὸ ὅτε, ὅκα λέγει ἡ διάλεκτος· εἶτα διπλησιασασα. ὅκα. περὶ παθῶν.

Οἶκαδιαν, οἶκαζειν. παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπτειν τὰ γόνυ ἐν τῷ καθέζεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ κλῶ κλᾶσω, γίνεται ῥῆμα κόν ὄνομα κλᾶς· καὶ Δωρικῶς, κλάξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, οἶκλάξ, ὡς ὀκλάξ· καὶ οἶκλάζει, χωλεύει, ἐπὶ γόνυ κάμπτεται.

Οἶκνείω, οὐκ ἐστὶ πλεονασμός· λέγει γὰρ, ὅτι ἐστὶν ὀκνῶ· καὶ κατὰ Ἴωνας, ὀκνέω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὀκνείω.

N n

οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν· ὥσπερ παρὰ τὸ θάλλω γίνεται θαλλεῖω, ῥιγῶ ῥιγεῖω, οὕτως ὀκνῶ ὀκνεῖω. περὶ παθῶν. καὶ Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Φιλιππικῶν τὸ ὀκνεῖν ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι, εἶπε καὶ δέδοικα· ὀκνηροὶ γὰρ, φοβούμενοι καὶ δεδιότες. τάττεται δὲ ἐπὶ ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας. ὀκνος, ἡ ἀκινησία τὸ πάθος, οἶονεῖ ἀκινός τις ὧν· συγκοπῇ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὀκνος.

* Ὀκνῶ, τὸ ῥαθυμῶ, οἶονεῖ οὐ κινῶ.

* Ὀκρίζαντες, ἐφ' ὧν ἄκρων ἐστῶσιν οἱ ὑποκριταί, οἶονεῖ ἀκρίζαντες τινὲς δυνεῖς· παρὰ τὸ ἄκρον. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ὡς ἀργὸν ἀργικρίζαντον.

621 * Ὀκρίδα, ταυτὸν ἔστι τὸ ὀκρίσεις διὰ τὴν τραχύτητα. φαίνεται δὲ ὁ σχηματισμὸς παρὰ τὰς ἄκρας καὶ τὰς ἐξοχάς. πόθεν δὲ ἔχει τὴν ἀφορμὴν; πλεονασμῷ τοῦ ο λέγεται. παρὰ τὸ ἀκρίζω ῥῆμα, ἀκρίς καὶ ὀκρίς.

* Ὀκρίεις, ὁ τραχὺς λίθος· ὀκρίας δὲ τὰς πέτρας Φησὶν Ὀμηρος, — δι' ὀκρίας ἡνεμόεσσας· — παρὰ τὸ ἄκρος καὶ τὴν ἐξοχὴν, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἡ κατὰ παραγωγὴν γίνεται ἄκριος, ὡς Βοιωτίας· ἐκ δὲ τοῦ ἄκριος, γίνεται ἄκριεις, ὡς βροτός βροταίς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὀκρίσεις· καὶ τὸ θηλυκὸν, ὀκρυόεσσα· καὶ ῥῆμα ὀκρυόω. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀκρίεις, γίνεται ὀκρυόεις, ὁ ἀκρότατος καὶ ἄκρτος Φόβος. ἡ παρὰ τὸ κρύος κρυόεις, καὶ ὀκρυόεις, πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁ κρύος καὶ Φόβος ποιητικός.

* Ὀκτάκνημα, ὀκτάραβδα, ὀκτακέρκίδα· κνήμαι γὰρ εἰσιν αἱ ἐντὸς τῶν τροχῶν βάβδοι ἐμπεπηγμέναι πρὸς τῇ χοίρει.

* Ὀλέκρωνα, τῶν ἀγνώων τὸ ὅσπου.

20 * Ὀλεχον, καὶ ὀλβαχρον, εἰς τὸ Δερβιστήρ.

* Ὀλβιος, μακχίριος, εὐδαίμων, πλούσιος, καὶ ἐν μῆδελ ἐνδεής ὧν, οἶονεῖ οὐλός τις ὧν· οὐλον γὰρ ἐνταῦθα τὸ ὑγιές. ἡ παρὰ τὸ ὀλβος, ὅ ἐστιν ὀλοκλήρος καὶ τέλειος· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ὅλας· πλεονασμῷ τοῦ β, ὀλβος. ὀλβιοι δὲ λέγονται οἱ ὅλον τὸν βίον τῆς ζωῆς ἡ χρόνον ἐν εὐδαιμονίᾳ διηγόντες.

* Ὀλέκοντο· ὀλέκοντο δὲ λαοί· — ἀπώλλοντο. παρατακτικός Ἰωνικός· ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ο· καὶ ἔστιν ἀκλιτον, ὡς ἀπὸ μέλλοντος· παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλέσω ὀλέσκω· καὶ κατ' ἐνδειαν τοῦ σ, ὀλέκω. καὶ τὸ ὀλέκεσθαι, τὸ ἐπιστρόφως καὶ ἐβρῶμένως ἐπ' αὐτοὺς στρέφεσθαι.

30 * Ὀληα· Τυραννίων προπερισπᾶ, καὶ τὸ ἰῶτα προσγράφει, οἰόμενος παρέλκειν τὴν αἰ. οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐπαύρηται. ἔστι δὲ μέσος ἀόριστος δεύτερος, καὶ οὐ περισπᾶται, οὐδὲ προσγράφεται τὸ ι. τὸ μέντοι. Αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηται· — ἐκ τοῦ ὄρειν γίνεται ἐνεστώως, ὡς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας κατ' ἐντασιν, ὡς δίζεαι, δίζηται. λέγουσι γὰρ οἱ Ἴωνες ὄρέω, ὡς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας. Ὄρος ὁ Μιλήσιος.

40 * Ὀλίγον, παρὰ τὸ ὅλον κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ ὄν σῶν· καὶ ὀλίγος, ὁ μικρός, παρὰ τὸ ὅλος, ὁ σημαίνει τὸν ὀλοκλήρον.

* Ὀλιγωρία, ἡ ἀμέλεια· παρὰ τὴν ὥραν τὴν φροντίδα καὶ τὸ ὀλίγον· τὸ δὲ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδαμῶς εἴρηται, ὡς τὸ, Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα εοικότα γείνατο Τυδεΐς· — ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ὄρος.

* Ὀλιγαρτία, ἡ ἐνδεία τοῦ σίτου.

* Ὀλιγαίμου, παρὰ τὸ αἶμα ἐστίν. Ὄρος ὁ Μιλήσιος.

* Ὀλιγητελέων, ὀλιγοδρανέων, ὀλίγον ἰσχύων, ἐξησθενήκως· δραίνειν γὰρ τὸ ἰσχύειν.

50 * Ὀλίος, κατὰ διάλεκτον· Ταραντῖνοι γὰρ τὸ ὀλίος, ὀλίος λέγουσιν, ἀνευ τοῦ γ. ἐν Δούλοις Μελεάγρου, Ὀλίσιον ἡμῶν ἐμπέφυκ' εὐτυχία· — καὶ ὀλίον μισθόν. Πλά-

των μέντοι ὁ κωμικός διαπαίζει τὴν λέξιν ὡς βάρβαρον· καὶ τὸ, ὀλίνος, γίνος Φησί. τοῦτο δὲ εἴρηκε τὸ ἐξ Ἴππου μὲν μητρός. πατρός δὲ ὄνου. περὶ παθῶν.

* Ὀλίζω] ὀλίζονος ἐμμορε τιμής, (Διονύσιος ὁ περιη- 622 γητής) ὀλίζης, μικρὰς, εὐτελοῦς. παρὰ τὸ ὀλίγον γίνεται.

* Ὀλκός, ἡ ἰσχυρά Φορά. παρὰ τὸ ἔλκω, ὀλκός, ὡς Φέρβω, Φορβός· ὅθεν καὶ ὀλκίδες αἱ νῆες· καὶ ὀλκοί, οἱ τόποι δι' ὧν ἔλκονται αἱ νῆες· ἡ σχοινία τινὰ εἰς τὸ ἔλκειν ἐπιτήδεα. λέγεται δὲ καὶ ὀλκός, ὁδός, συρμός, ἀγωγός, ἡ πόρος ὕδατος.

* Ὀλαιοτος καὶ ὀλειεύς, ὁ σπερμολόγος, παρὰ τὰς ὀλαίς, ὁ τὰς ὀλας βάλλων. Ὄρος ὁ Μιλήσιος.

* Ὀλος, παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ πληρῶ.

* Ὀλοκαύτωμα, ἐκ τοῦ ὀλῶ τὸ φθείρω καὶ τοῦ καίω.

* Ὀλισθος, παρὰ τὸ ὅλως θέειν· ἡ παρὰ τὸ ὅλος καὶ τὸ ἔζω τὸ κάθηναι, ὁ ὅλος καταπίπτων· καὶ ῥῆμα ὀλισθαίνω τὸ καταπίπτω.

* Ὀλεθρος, παρὰ τὸ ὀλέω, ὀλέσω, ὤλεκα, ὤλεσμαι· ἐξ αὐτοῦ ὀλεθρος. ἡ παρὰ τὸ ὅλως θραύειν.

* Ὀλιγορηκότες, ἡφροντικότες, ἡμεληκότες.

* Ὀλλύω] οἱ μὲν, παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ὀλλύω· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὀλλω ὀλλίω. τὰ δὲ διὰ τοῦ α ποιῶντα παράγωγα, εἰ μὲν ὦσιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀχρί τοῦ παρατακτικοῦ κλίνεται· οἷον ὀλλύω, ὀλλυμι· εἰ δὲ ὦσι δισύλλαβα, κλίνεται καὶ μετὰ τὸν παρατακτικόν, κλύμι, κλύσω.

* Ὀλοή, καὶ ὀλειή, σημαίνει τὴν ὀλεθρίαν. παρὰ τὸ ὀλῶ, ἡ ὀλλω, γίνεται ὀλοός ὀλοή, ὡς θοός θοή.

* Ὀλολυγή, Φωνή γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς· εὐχόμεναι· ἡ ἀπλῶς ὁ μετα ἤχου κλανυμός καὶ θρηγός· παρὰ τὸ ὀλολύζω· τοῦτο παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλύω ὀλ- 30 ζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ὀλολύζω.

* Ὀλοφυδνόν, γοερόν, θρηνητικόν· παρὰ τὸ ὀλοφύρω, ὀλοφυρόν καὶ ὀλοφυδνόν.

* Ὀλοφυρόμενος, κλαίων, θρηνῶν. κυρίως δὲ τὸ μετὰ τιμῶν τῶν τριχῶν κλαίνειν· παρὰ τὸ ὅλως φύρειν ἐαυτόν.

* Ὀλοφῶτα, ὀλέθρια καὶ χαλεπὰ· παρὰ τὸ τοὺς φῶτας ἑλλύειν, ὅ ἐστιν ὀλοθρεύειν. παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηριακῶς.

* Ὀλοοίτροχος, Ἰλιάδος ν', Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόνικος ψιλύσι παροξύνοντες, ἀκούοντες τὸν ἐπὶ τὸ τρέχειν 40 ὀλεόν· ἐπένθεσις δὲ τοῦ ι περιττή. οἱ δὲ, δατύνουσιν, τῷ ὅλος τροχοειδής, καὶ κατὰ πᾶν μέρος ἀσθητικός. Δημοκρίτος δὲ, τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα ὀλοοίτροχον καλεῖ. ἐκ δὲ τοῦ ὀλοός γίνεται ἡ κλητική ὀλοή· καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀλέ. ἐάν δὲ ὀλός ἡ εὐθεῖα, γένοιτο· ἂν ἡ κλητικὴ ὀλέ· καὶ οὐκ ἔστι συγκοπή· οἶον, — ἔχει μ' ἄχος, ὃ ὀλέ δαίμων· — τοῦτο περὶ παθῶν Ἡρωδιανός.

* Ὀλωτέρος, ἐκ τοῦ ὀλοός. ἔστι δὲ συγκριτικὸν ἀντὶ ἀπλοῦ· τὸ γὰρ δικαιοτάτος καὶ ὀλωτέρος, παρὰ τῷ ποιητῇ 50 ἀντὶ ἀπλοῦ παραλαμβάνεται· τυποῦ γὰρ ἔστι συγκριτικοῦ, σημαίνοντός δὲ ἀντὶ ἀπλοῦ παραλαμβάνεται.

* Ὀλμος, ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν ἡμετέρων σωματίων, διὰ τὴν εὐρυχωρίαν τῶν ἀποκεκλιμένων τῶν χειρῶν, ὀλμῶ εοικώς· ἄν, Ὀλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλινδεσθαι δι' ὀμίλου· — παρὰ τὸ λύω, λύομος· ἐμβολῇ τοῦ υ, λόμος· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, ὀλμος. ἡ παρὰ τὸ ἄλλω τὸ πῶδ.

* Ὀλπια, τὰ ὄρη, τὰ διείργοντα Ἰταλίαν καὶ Κελτικήν. 623

* Ὀλπις. Καλλίμαχος, Καὶ ῥα παρὰ σκαιοῦ βραχίονος ἐμπλεον ὀλπιν· — σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὴν λήκυθον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ οἶονεῖ ἐλαιόπιν τινὰ εἶναι, διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὀπιπεύεσθαι τοῦλαιον.

- 10 Ὀλυμπος, δύο σημαίνει τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸ ὑψηλότερον ὄρος τοῦ Ὀλύμπου. εἴρηται παρὰ τὸ ὀλολαμπής εἶναι τοῖς ἀστροῖς· ἢ παρὰ τὸ ὀλλύνειν τοὺς ὄπας διὰ τοῦ κρούου. καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐτυμολογία, μόνον τῷ τοῦ οὐρανοῦ ἀρμόζει σημασιμμένῳ· ἢ δὲ ἑτέρα, καὶ τῷ ὄρει, ὡς ἀγγιγινεφεῖ καὶ οὐρανομήκει ὄντι.
- Ὀλυμπία, ὁ ἐν Ἡλίδι τόπος· Φασὶ γὰρ τὸν Δία ἡσθέντα τῷ τόπῳ, ἑαυτῷ ὡς κληρὸν καταστρεῖν. ὁμωνύμως οὖν τούνομα τοῦ οὐρανοῦ τὸν τόπον ἀνέμασεν· διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς Ὀλύμπιος προσηγόρευται· οὐ γὰρ δέχομαι τοὺς λέγοντας ἀνιμάσθαι τὸν τόπον ἀπὸ Ὀλυμπίας τῆς Ἀρκάδος, ἣν ἔγχευε Πίτος. Ὀλρος.
- Ὀμαδος] — ὁμαδος δ' ἦν, Ἰλιάδος β', Θόρυβος, κραυγῇ· οἰονεῖ ἁμαδὸς τις ὦν· παρὰ τὸ πολλοὺς ὁμοῦ αὐθάν.
- 20 Ὀμαρτεῖν καὶ ἀμαρτεῖν, ἀμφότερα ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν καὶ ἀπολοῦν· τὸ δὲ δεύτερον, καὶ ἐπὶ τοῦ συμπτᾶν· οἶον, Τῷ δ' ἐξ οἴκου ἐβησαν ἀμαρτήσαντες ἅμ' ἅμῳ· — διὰ δὲ τοῦ ο, Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδον· — παρὰ τὸ ἄρω βαρύτονον, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἄρσῳ ὄνομα ῥηματικόν, ἄρτός· ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα, ἄρτῳ· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ἁμα ἐπιβήματος τοῦ δηλοῦντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀμαρτῶν· καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀμαρτῶ καὶ ὁμαρτῶν. καὶ ὁμαρτήσαντες, ὁμοῦ ἀρμύσαντες· καὶ καρομαρτούντες, τὸ παρακολουθούντες, ἢ συντυχόντες· παρὰ τὸ ἄρῳ τὸ ἀρμύζω.
- 30 Ὀμβρος] παρὰ τὸ ὁμοῦ ρεῖν, ὁμορρος, ὁμορος· καὶ συγκοπῇ ὁμορος· καὶ ἐπεὶ τὸ μ πρὸ τοῦ ρ οὐ δύναται εἶναι, πλεονάζει τὸ β, καὶ γίνεται ὄμβρος, ὁ ὁμοῦ ῥέων καὶ κατερχόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ Φέρω κατὰ συγκοπὴν φρός καὶ βρός· καὶ προσθήκῃ τοῦ ο, ὄβρος, ὥσπερ στροῦν ὁστῶν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ὄμβρος, ἢ ἀπὸ τοῦ βάρος βρός καὶ ὄμβρος, ὁ βαρέως φερόμενος.
- Ὀμαιχιμῖα, ἢ συμμαχία. παρὰ τὸ αἰχμῇ καὶ τὸ ὁμοῦ γίνεται ὁμοαιχιμῖα, καὶ συγκοπῇ σημαίνει δὲ τὴν εἰρήνην. σημαίνει γὰρ, εἰρηνευόντων τινῶν, ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς ἔχειν.
- 40 Ὀμευνέτης, ὁ σύγκοιτος.
- Ὀμηγυρίς, ἄθροισμα, πλήθος.
- Ὀμηγερέες, ἐπιβήματα ἄθροισμα. παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ ἀγείρω τὸ συναθροίζω, ὁμοαγειρέας, ὁμοαγειρέας ὁμηγερέας· καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν.
- Ὀμηρος] παρὰ τὸ ὄρῳ καὶ τὸ μὴ ἀπαγορευτικόν, μήρορος· καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ ὑπερθέσει, Ὀμηρος. ἢ παρὰ τὸ πηρός, ὃ σημαίνει τὸν τυφλόν, γίνεται ὀπηρος καὶ ὀμηρος· καὶ Ὀμηρίαι, γένος τι. Ὀμηρος, παρὰ τὸ συνεῖναι τοῖς λαμβάνουσιν, οἶον ὁμοῦ συνῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἁμα ἀρρῆναι. ὡς οἶνος οἰνηρός, οὕτως ὁμός ὀμηρος. εἰς τὸ ὠμῆρευσεν. Ἡσίοδος, Φανῇ ὀμηρεῦσαι· — τούτεστιν ὁμοῦ εἰρουσαι.
- Ὀμήλιξ ὁμήλικος, ὁ ἴσην ἡλικίαν ἔχων. γίνεται ἐκ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἡλιξ.
- 624 Ὀμιλος, ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἱλας βάλλειν, ὃ ἐστὶ τὰς συστροφάς· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ ὄχλου, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖν· οὕτως Ὀλρος.
- Ὀμιλαδόν, κατὰ ἱλας καὶ συστροφάς, ἢ ἀθροίσματα.
- Ὀμιχεῖν, σημαίνει τὸ αὐρεῖν· παρὰ τὸ ὁμοῦ ρεῖν καὶ χεῖν τὴν αἰμίδα, οἶον αἰμίδαχεῖν· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, ὀμιχεῖν. ἐστὶ δὲ καὶ βαρύτονον ῥῆμα· οἶον, ὀμίχω· ὁ μέλλων, ὀμίξω, ὡς παρὰ Ἰππώνυκτι, οἶον, Ὀμιξεν αἶμα, καὶ χολὴν ἐτίλησεν.
- Ὀμίχλη, ὁ παχὺς καὶ ὑγροτάτος κηρ. παρὰ τὴν ὁμοῦ εἰλησιν τῶν νεφῶν, ὀμίλη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν εἰλησιν· ἢ παρὰ τὸ τοῖς ὀμμασι

παρέχειν ἀχλύν. δασύνεται· τὸ ο πρὸ ἑνὸς μ δασύνεται. τὸ ὀμιχῶ σεσημαίνεται· καὶ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ λεγόμενον, Ἡὺτ' ὀμίχλη· — κατὰ διάλεκτον Ἰωνικὴν. οἱ γὰρ Ἴωνες τοῖς ψιλοῖς ἀντὶ δασέων χρωῶνται· τὸ ἀφικόμεθα γὰρ ἀπικόμεθα λέγουσι· καὶ τὸ οὐχί, οὐκί. οὕτω καὶ τὸ ἡὺτ' ὀμίχλη, ἡὺτ' ὀμίχλη.

Ὀμματα, οἰονεῖ ἔματα καὶ οἷματα ὄντα· ἐπεὶ δι' αὐτῶν ἀφίεται καὶ ὀρμᾶται τὸ ὁρατικόν. Αἰολικῶς ὄπτα, τὰ περὶ τοὺς ὄπας.

Ὀμνύω] ὁμῶ· ὁμονύω· καὶ συγκοπῇ, ὁμνύω· περὶ παθῶν. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ νεύειν. ἢ παρὰ τὸ ὄμμα καὶ τὸ νεύειν· οἱ γὰρ ὁμνύντες κατανεύουσιν.

Ὀμοῖος, ἐκ τοῦ ὁμοιος, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς γελοιός, γελοιός, ὁμοιος, ὁ αὐτός· προπερισπᾶται ἐπὶ τῶν ἐπῶν.

Ὀμοκλήσασκεν] ἐκ τοῦ ὁμοκλή, ῥῆμα ὁμοκλῶ· ὁ μέλλων, ὁμοκλήσω· ὁ ἀόριστος, ὁμοκλήσα· τὸ τρίτον, ὁμοκλήσε, καὶ ὁμοκλήσασκεν. ἔλθωμεν καὶ διαλεξώμεθα περὶ 30 αὐτῶν. Ἰστέον ὅτι ταῦτα τὰ Ἰωνικὰ γίνεταί διὰ τοῦ σκ· ἀπὸ μὲν βαρύτονου ὄντα, ἔχει πρὸ τοῦ σκ τὸ ε· οἶον τύπτεσκε, λάβεσκε, λέγεσκεν· ὑπεσταλμένου τοῦ πρώτου ἀορίστου· περὶ οὗ μετ' ὀλίγου εἰρήσεται. καὶ τὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς

μι ὁμοῖως τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἶον, ποίεσκε, τίθεσκε· τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἐν τῷ παρατατικῷ μόνῳ τὸ α ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἶον, βόασκε, γέλασκεν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, ἐὰν ὄλως γένωνται, τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἶον, μυκῶ μυκᾶς, ἔμυκον, μύκεσκε· τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς 40

μι, καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, διὰ τοῦ α ἐκφέρονται· οἶον, ἴσθημι, ἴστην, ἔστην, στάσκε. τὰ δὲ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, διὰ τοῦ ο ἐκφέρονται, ἐχρύσουν, ἐχρύσοσκεν· ἐδίδων, ἐδίδοσκε. τὰ δὲ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι, συστέλλει τὸ δίχρονον μόνον πρὸ τοῦ σκ, ἐξεύγυν, ζεύγνυσκεν· ἔδυν, ἔδυσ, ἔδυν, δύσκεν. ὁ δὲ ἀόριστος πρώτος, ἐπὶ τῶν βαρύτονων καὶ περισπωμένων, καὶ τῶν εἰς μι, τὸ κ ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἶον τλάσκε, γράψασκε, βοήσασκε, Φήσασκε, πήτασκε· καὶ 50

τοῦτο εἰκότως· τὸ γὰρ κεχρηστωμένον α τοῦ τρίτου προσώπου ἀνεδέξατο ἐνταῦθα. προσερχομένου γὰρ τοῦ σκ ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τοῦ ἀορίστου, οὐκέτι ἐγένετο ὁμοφώνον μετὰ τοῦ α. ταῦτα δὲ οἱ Ἴωνες· οἱ δὲ ποιητὰ κατὰ μίμησιν τῶν Ἰωνικῶν πολλῶς καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον πρότερον ποιοῦσιν· οἶον, τύπτεσκον, χαίρεσκον· τύπτεσκε, χαίρεσκε. λέγει δὲ ὁ Ἀμβρων, ὅτι εἰ τι προσλαμβάνει ταῦτα κατὰ τὸ τέλος, 625

ἀποβάλλει κατὰ τὴν ἀρχὴν· καὶ γὰρ τὸ ἔτυπτε ποιοῦσιν οἱ Ἴωνες τύπτεσκεν· ἀποβάλλουσιν ἐκ τῆς ἀρχῆς, καὶ προστιθεῖσι κατὰ τὸ τέλος, διὰ τοῦτο ἔτυπτεν ἐν τῷ τύπτεσκεν ἀποβάλλει τὸ ε τῆς ἀρχῆς· ἐπειδὴ τὰ ποιητικὰ Ἰωνικὰ ταῖς ἰδίαις μετοχαῖς θέλουσι συναρχεσθαι· οἶον, ἔτυπτε, Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· — πρὸς τὴν τύπταν μετοχὴν· ἡψατο, Ἠψατο δῆμου· — πρὸς τὴν ἡψας μετοχὴν· καὶ ἀκούσα, πρὸς τὴν ἀκούσας, διχτὶ δὲ εἶπε ταῖς ἰδίαις μετοχαῖς, καὶ οὐ τοῖς ἰδίαις 10 ἐνεστώτι· διὰ τὸ εἶπεσκε· τοῦτο γὰρ τῇ εἰπὼν μετοχῇ συναρχεσθαι, οὐ μὲν τῷ ἐνεστώτι· ἔπω γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεστώς. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ὀμοκλή, ἢ ἀπειλή. — ὁμοκλήτης ἀκούων· — σημαίνει δὲ τὸ ὁμοῦ ἐγκλεῦσασθαι, ὡς τὸ, Πέπληγον θ' ἰμάσιν, ὁμόκλησεν τ' ἐπέεσσιν· — ὅταν δὲ λέγῃ, Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκε τε μέθω· — ἀντὶ τοῦ ἡεῖλησεν· γίνεταί παρὰ τὸ κέλω (τὸ προστάσσω)

- καὶ τὸ ὁμοῦ, ὁμοκλή· καὶ συγκοπῇ, ὁμοκλή. ἡ ἔστι
20 ῥήμα κλῶ τὸ Φωνῶ καὶ λέγω· ἐξ οὗ καὶ ὁμοκλῶ, τὸ
μεθ' ὕβρεως ἀπειλῶ· καὶ ὁμοκλή, ἡ ὁμοῦ πᾶσι λεγα-
μένη Φωνή· οἶον, — μετὰ δὲ Τρώεσιν αὐτὸς ὁμοκλή·
— ἀντὶ τοῦ, πᾶσιν ἐπεφάνει καὶ ἔλεγεν. ὅθεν καὶ τὸ
ἐνικλῶν. τοῦτο δὲ ὁ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγειν
Φησί· τὴν γὰρ ἐν πρόθεσιν ἀντὶ τῆς ἀντὶ εὐρίσκει,
ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰαντί· οἶον, — τὸν σὸν ἐνστά-
την λέγει, ἀντὶ τοῦ ἀντιστάτην. Ὁρος.
Ὁμογνῶ, ὁμογενεῖ· τούτεστιν ἀδελφῶ, οἶον ὁμογονίῳ,
τῷ ἐκ τῆς αὐτῆς γονῆς.
30 Ὁμονηδύος] ἀπὸ τῆς νηδύος γεννητῆς, ὁμονήδους, καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ ι.
Ὁμόςφυρος, ὁ ἀδελφός· διὰ τὸ περὶ τὰ αὐτὰ σφυρὰ τῆς
μητρὸς πεσεῖν γεννηθέντα.
Ὁμόργνυ, ἀπεπύαζεν, ἀπέκασσεν. ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω· τρο-
πῇ τοῦ α καὶ τοῦ ε εἰς ο, καὶ τοῦ λ εἰς τὸ ρ· πλεο-
νασμῷ δὲ τοῦ ν, γίνεται ὁμόργνω, ὁμοργνύω, ὁμόργνυ-
μι· ἡ μετοχή, ὁμοργνύς.
Ὁμώλακες, ὁμοκύλακες, ὁμοροί· ὡλακα γὰρ τὴν αὐλακα
Δωρικῶς· καὶ ὁμοροί, γειτνιάζοντες.
Ὁμφαλός, κυρίως ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος κατὰ τὸ
40 μέσον· εἴρηται ἀπὸ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἐμπνεῖν. παρὰ οὖν
τὸ ἐμπνεῖν, ὃ ἔστιν ἀναπνεῖν, γίνεται ὁμπναλός· καὶ
κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ, ὁμφα-
λός, δι' οὗ τὸ ἐμβρυον ἀναπνεῖ· τὸ γὰρ βρέφος, κατὰ
γαστρος ὄν, περὶ αὐτὴν εἰλεῖται καὶ ἀναπνεῖ καὶ τρέ-
φεται· ὅθεν καὶ τὴν Δημητραν, τροφὸν οὖσαν, ὁμ-
πνίαν ὀνομάζουσι Κυριανοί, (ὡς παρὰ Λυκόφρονι, Καὶ
πτήσιν ἄλλην ὁμπνίαν κειμηλίω) τὴν συντελοῦσαν πρὸς
τὸ ζῆν, παρὰ τὸ πνέω· καὶ ὁμπνούς, τοὺς Δημητρια-
κούς καρπούς. ἡ παρὰ τὸ Φαλῶ εἰοικέναι· ἐκπρεμῆς γὰρ
50 ἔστιν ἐν ἀρχῇ πρὸ τῆς ἀποτομῆς. εἴρηται δὲ μεταφορι-
κῶς καὶ ἐπὶ ζυγοῦ καὶ ἀσπίδος, καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν.
Ὁμπή, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι, μεμελιτωμένοι.
Ὁμφαξ, τὸ ὀξείν. Βάβριος, ὁμφαξ ὁ μὴ πέπειρος
βοτρυς, ὡς ὤμην· καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, Γονεὶς Φά-
γωσιν ὁμφακας, καὶ τέκνα ὠμωδιάσωσιν· — οἶονεῖ ὠμό-
φαξ τίς ὦν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ συστολῇ τοῦ ω
εἰς ο, ἡ ὠμή εἰς τὸ Φαγεῖν.
626 Ὁμφή, θεία Φήμη, κληδὼν· παρὰ τὸ Φῶ τὸ φαίνω καὶ
τὸ ὄν, ἡ τὸ ὄν φαίνουσα, ἡγουν τὸ ἀληθές.
Ὁνεῖατα, σημαίνει τὰ βρώματα τὰ τὴν ὄνησιν παρέχον-
τα, καὶ πάντα τὰ ὠφελούντα. ὥσπερ παρὰ τὸν οὐτήσω
μέλλοντα γίνεται ὠτειλή κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν, οὕτω
καὶ παρὰ τὸν ὄνησω μέλλοντα γίνεται ὄνεικρ ὀνεῖα-
τος, κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον.
Ὁνῶ, σημαίνει δυο· τὸ ὠφελῶ, ἐξ οὗ ὄνησις ἡ ὠφέλεια,
10 ὡς τὸ, — ἔπειτα δὲ καὶ οὗτος ὄνησε· — ἔστι δὲ συζυ-
γίας πρώτης. σημαίνει καὶ τὸ μέμφουμαι· ὁ μέλλων,
ὀνόσας, ὡς τὸ, οὐδέ κ' Ἀθήνη Τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτο· —
ἔστι δὲ συζυγίας τρίτης. τὸ δὲ ὄνῳ τὸ ἀγοράζω, ἔστι
δευτέρως.
Ὁνειδός] παρὰ τὸ ὄνῳ τὸ μέμφουμαι μετὰ τοῦ εἶδω, γέ-
γονες ὀνειδός, ὁ μεμπτὸν εἶδος ἔχων· καὶ ὀνειδισμός,
ὁ κατὰ τὸ εἶδος μεμπτός.
Ὁνειρος, παρὰ τὸ ὄνῳ τὸ ὠφελῶ· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν
ιδίῳν ὀνειράτων ὠφελήθησαν· ὡς πέπτω, πέπειρος, ὁ
ἀκμαῖος βότρυς.
20 Ὁνειροπόλος] ὥσπερ λέγεται θυηπόλος ὁ περὶ τὰς θυσίας
ἀναστρεφόμενος, οὕτω καὶ ὁ περὶ τοῦθ' ὀνείρους πολλῶν
καὶ ἀναστρεφόμενος, ὀνειροπόλος.
Ὁνίς, ὄος, ἡ τοῦ ὄνου κόπρος.

- Ὁνομά] παρὰ τὸ νέμω τὸ μερίζω, νένομαι, νόμα καὶ ὀνο-
μα· ὅθεν καὶ ῥήμα, ὀνομαίω, ὡς πῆμα, πημαίνω· ἀφ'
οὗ τὸ ἐξονομήνης, ὃ δηλοῖ τὸ ἐξ ὀνόματος εἴπης. καὶ
δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀορίστου τῶν ἀπὸ περισπω-
μένων τῶν διὰ τῆς αἰ διφθόγγου οἱ Ἴωνες τρέπουσι
τὸ α εἰς η· καθάρῳ, ἐκχάρῳ· χρωῶνται δὲ αὐτῷ καὶ
οἱ Ἀθηναῖοι, μιανῶ, ἐμίηνα· σημανῶ, ἐσημηνα, καὶ 30
ἐσημηναμην.
Ὁνος, ἐπὶ τοῦ ζώου, παρὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ γινομένην ὄνη-
σιν ἐν τοῖς ἔργοις· ἐπὶ δὲ τοῦ παρὰ τέκτονος εἰργασμέ-
νου, καὶ ὁμοίως εἴρηται παρὰ τὸ βροταζέειν.
Ὁνώνις, παρὰ τὸ ὄνῳ τὸ ὠφελῶ καὶ τὸ ὄνος, ἡ τοὺς
ὄνους ὠφελούσα. ἔστι δὲ ἀκνυθῶδες φυτόν.
Ὁνειδος, λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ κλέους, ὡς Εὐριπίδης
ἐν Φοινίσσαις. ἔστι δὲ τῶν μέσων λέξεων, ὡς τύχη,
καὶ ζῆλος, καὶ δόλος.
Ὁνθος, τὸ τῶν βοῶν κοπρῶν.
Ὁνύξ] παρὰ τὸ νύσσω νύξω νύξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο,
40 ὄνυξ. ἡ παρὰ τὸ ἀνοίγω ἀνοίξω ἀνοίξ καὶ ὄνυξ, δι' οὗ
ἀνοίγεται ἡ σὰρξ καὶ ἀραιούται.
Ὁνύθμια, τὰ καθάρματα τῶν νεκρῶν· ἃ δὴ καὶ ἐκα-
ταῖα λέγονται· ἡ τὰ τῶν οἰκίων καθάρματα, τὰ ἐν
τοῖς τριοδίοις τιθέμενα.
Ὁξυλαβῆται, τὸ ὀξέως λαβέσθαι τοῦ πράγματος.
Ὁξίς, τὸ ὀξηρὸν ἀγγεῖον.
Ὁξύ] παρὰ τὸ ξέω ξόος· καὶ ὡς πλάτος πλατύς, οὕτω
καὶ ξόος ξοός· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ὀξύς. ἐκ δὲ τοῦ 50
ὀξύς γίνεται ὀξος (ὡς ταχύς, ταχύς· παχύς, πάχος)
τούτεστιν ὁ εἰς ὀξύ μεταβεβληκὺς οἶνος, ἐπειδὴν τέμνη
καὶ κεντρίξῃ (ὡς εἰπεῖν) τὴν γεῦσιν. οὕτω καὶ ὀξέων
σταφυλῇν λέγομεν τὴν κεντρίζουσαν τὴν γεῦσιν· καὶ
ὀξύν ἄνθρωπον, τὸν ταχέως θυμούμενον· καὶ μάχαι-
ραν ὀξεῖαν, τὴν ἠκονημένην. οἱ δὲ Κυρηναῖοι τὸ ὀξος
ἦδος Φασί, καὶ ἄλλοι γλυκάδιον. Ὁρος.
Ὁξυβαλής, ὁ ταχέως βαλλων, ἡ ταχέως βαλλόμενος. 627
Ὁξύων, ἐκ τοῦ ὀξύς. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ χέω χόος χοῦς,
οὕτω παρὰ τὸ ξέω ξόος ξοός· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ,
ὀξύς· καὶ ὀξύ, τὸ ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ἀμβλεῖ.
Ὁξος, ἡ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ· (ἔχει γὰρ αἰσθήσεις)
ἡ παρὰ τὸ ὀξύνειν τὰς αἰσθήσεις ἐν τῷ γεύεσθαι.
Ὁπα] παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ὁ μέλλων, ἐψω· καὶ ἀπο-
βολῇ τοῦ ω, ἐψ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἐψ. κλίνεται
ὁπός· σημαίνει δὲ τὴν Φωνήν.
Ὁπαδός, ὁ ἀκόλουθος. ὥσπερ παρὰ τὸ πέμπω γίνεται 10
πομπός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ γίνεται
ὁπός· ἐξ οὗ παραγωγὸν ὀπάζω, ὡς γυμνός, γυμνάζω·
μόνος, μονάζω· καὶ ἵππος, ἱπάζω. Ὁ· Ἐκτωρ ὤπα-
ζε· — οἶονεῖ ἐπόμενος ἐδίωκε· παρέπεται γὰρ τῷ διώ-
κοντι, ἔπασθαι τῷ διωκόμενῳ. Δὴ τότ' ἐγὼ κηρυκὰ τ'
ὀπασσάμενος καὶ ἐταίρους· — ἀντὶ τοῦ ἔπασθαι ποιή-
σας, ὡς τὸ, Ὀἶνον δὲ φθινύθουσιν· — ἀντὶ τοῦ φθί-
νειν ποιεῖσι. καὶ ὀπή, ἡ ἐξόπισθεν ἐπομένη τισίν. ἐκ
τοῦ οὖν ὀπάζω ὀπάσω, γίνεται ὀπαδός, ὡς Φράζω
Φράσω, Φραδῇ· κομίζω κομίσω, κομίδῃ. ἐκ δὲ τοῦ ὀπα- 20
δός γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν ὀπηδός· ἐξ οὗ ῥήμα,
ὀπηδῶ καὶ ὀπηδεύω. (ὁ)μηρος Ἰλιάδος β', — ὅς οἱ ὀπή-
δει· — καὶ, μῆλα ὀπηδεύοντα νομήϊ, Ἀπολλώνιος. ἐκ
τοῦ ὀπαδός, γίνεται κατ' ἑλλειψιν, ὀπάος· καὶ ἐκ τοῦ
ὀπάος, — ὀπάων Ἰδομενεύς· — σημαίνει τὸν ἀκόλουθον.
Ὁπάζω· σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλείονα· ποτὲ μὲν, τὸ πε-
ριποιεῖν καὶ διδόναι, ὡς τὸ, — Τρωσί τε καὶ Ἑκτορι
κῆδος ὀπάζει· — ποτὲ δὲ, τὸ καταφέρεισθαι· οἶον,
Χειμάρρους κατ' ἔρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὁμβρῷ· —

30 ποτὲ δὲ τὸ ἐπιλέγεσθαι· οἶον, Ἡ, καὶ νεώτερον οὐδὲν ὁπάσσετο κύδος· — ποτὲ δὲ τὸ διώκειν, Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχυνε πολὺν κατ' ὅμιλον ὁπάζων.

*Οπατρος, κασίγνητος. Ψιλοῦται· τὸ οὖ πρὸ τοῦ π, μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν, ψιλοῦται, ὁπώρα. οὕτω καὶ ὁπατρος· παρὰ τὸ ὁμός καὶ τὸ πατρός. τὸ δὲ ὁμός, σημαίνει τὸ ὁμοῦς· οἶον, Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμός θρόος· — πρόκειται, κατὰ ἀναφορικὴν, διὰ τὸ ὁπόσος. τὸ ὁπλή, ἀντιπίπτει.

40 *Οπή, κυρίως τόπος τετρημένος, ἄφ' οὗ τις δύναται ὁπῆσασθαι καὶ περιβλέψασθαι. οὕτως Ἀριστόνικος ἐν σημείοις.

*Οπή, εἰς τὸ ἀμαρτῆ.

*Οπήτιον, παρὰ τὸ ὁπὰς εὐποιεῖν.

*Οπισ, σημαίνει τὴν μῆνιν· ἐκ τοῦ ἔπω· παρὰ τὸ ἔπεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τοῖς ἀμαρτάνουσιν· ἐξ οὗ καὶ Φίλοπυς καὶ Θεῶν ὅπιν.

*Οπίσσεσθαι, τὸ ἐντρέπεσθαι· ἀπὸ τῶν ὠπῶν τῶν ὀφθαλμῶν· οἶον, — Θεῶν δ' ἐποπίξσο μῆνιν· — ἀντὶ τοῦ προῖρα τὴν τῶν Θεῶν μῆνιν, καὶ ἐπιστροφὴν ποιῶ.

50 καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς λέγει ὀπίξετο, ἀντὶ τοῦ ἐπεστρέφετο.

*Οπισθόδομος, τὸ ὀπισθεν παντὸς οἰκήματος· Ἀθηναῖοι δὲ, τὸ ταμεῖον τῶν ἱερῶν χρημάτων· ἐπεὶ ἦν ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς.

*Οπιπτεύεις, Ἰλιάδος δ'. παρὰ τὸ ὅπτω τὸ βλέπω, παράγωγον ὀπτεύω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ὀπιπτέω ὀπιπτεύω, τὸ περιβλέπομαι.

628 *Οπίσω, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν. ποίας σχέσεως; τῆς ἐν τόπῳ. ἔστι δὲ καὶ χρόνου δηλωτικόν, καὶ σημαίνει τὸ μέλλον. πόσαι σχέσεις τῶν τοπικῶν; ἔξ. ἄνω, κάτω, ἔμπροσθεν, ὀπισθεν, δεξιᾷ, ἀριστερᾷ. γίνεται δὲ παρὰ τὴν ἐπὶ, ἐπίσω, ὡς παρὰ τὴν ἐξ, ἐξω· καὶ τροπὴ τοῦ ε, ὀπίσω. σημαίνει δὲ τὸ μετὰ ταῦτα. ἢ παρὰ τὸ ὀπίσω τὸ ἐπιστρέφουμαι· ἢ παρὰ τὸ ὀπίσω τὸ ἀκολουθεῖν, καὶ κατοπιν διώκειν. τὸ δὲ ὀπίσω, ἐκ τοῦ ὀπισ, ὃ σημαίνει τὴν ἐπιστροφὴν, — Θεῶν ὅτιν οὐκ ἀλέγοντες. καὶ ὀπισθεν, διχῶς· Στῆ δ' ὀπίθεν· — ἀπὸ τοῦ ὀπίσω, ὀπίσωθεν, καὶ συγκοπῇ τῆς σω συλλαβῆς. εἰ δὲ ὀπισθεν, ἀποκοπῇ τοῦ ω· καὶ μετόπισθεν, Ἰλιάδος α'.

*Οπίστατον, τὸ τελευταῖον.

*Ὀπλα] παρὰ τὸ ὀφέλλω τὸ αὐξω, ὀφλα καὶ ὅπλα, τὰ κατὰ μῆκος ἐξελαυνόμενα ἐπὶ τοῦ ἀκμονος. ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθεῖν, ἔπλον καὶ ὅπλον. Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα καμε κλυτὸς Ἀμφιγυῖεις· — σημαίνει καὶ τὰ τῆς νηὸς σχοινία, — ὅπλα τὰ πάντα εἰς ἀντλον κατέχευε· — σημαίνει καὶ τὰ χαλκευτικά ὄργανα, ἧγον ἐργαλεῖα, Φύσας, ὡς Φησιν Ἀπίων, Ἰλιάδος σ'.

20 *Ὀπλή, οἰονεὶ ἀπλή τις ἐστὶ, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο· ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθεῖν.

*Ὀπλότεροι, οἱ νέοι, οἱ μᾶλλον ὅπλα φέρειν δυνάμενοι, ὡς τὸ, Αἰχμας δ' αἰχμασσοῦσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμοῖς Ὀπλότεροι γεγάσι· — οἱ γὰρ προβεβηκότες τούτων ἀπῆλλαγησαν· Ὀμηρος, Γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι· — ἀπὸ τῶν ὅπλων οὖν ὀπλότεροι· ἐπεὶ πρὸς ὅπλων ἀναίρετιν εἰσὶν ἐπιτήδειοι, ὡς πρὸς τοὺς γέροντας. καὶ ὀπλοτέρων, ἀντὶ τοῦ νεωτέρων. εἶδους τῶν παρὰ γῶγον συγκριτικοῦ· ὡς περ τὸ νεώτερος πρεσβύτερος, τύπου μὲν εἰς συγκριτικοῦ, τὴν δὲ Φωνὴν ἀντὶ ἀπλοῦ παρὰ γῶγον.

30 *Ὀπίτερος] τὸ ἐρωτηματικόν, πότερος; καὶ τὸ ἀναφορικόν, πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀπίτερος· σχηματος συνθέτου· ἐκ τοῦ ὀποῖος καὶ τοῦ ἕτερος, ὀποιέτερος καὶ ὀπότερος,

ὃ ἕτερος τῶν δύο. πλεονάζουσι δὲ τὸ π οἱ ποιηταί, ὡς περ καὶ τὸ ὅπη, ὅπη· καὶ ὀποῖος, ὀποῖος.

*Ὀπός, Ἀπίων τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· ὅθεν καὶ ἡ σμύρνα καὶ ὁ λίβανος οὕτω λέγεται· ἄφ' οὗ καὶ ἡ ὀπώρα, 40 ὅτι ὁπὸς αὐτὴν ὠρεῖ, ὃ ἐστὶ Φυλάσσει· οὐκ ἀπιθάνως· ὁπὸς γὰρ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἐπείναι κατὰ τὴν ἐπιτοκίην. Ὀμηρος ἰδικῶς ὁπὸν καλεῖ· Ὡς δ' ὅτ' ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγομένον συνέπηξεν, Ἰλιάδος ε'.

*Ὀπαροφορεῖν, τὰς ὀπώρας φέρειν, τούτεστι φέειν.

*Ὀπώρα, παρὰ τὸ ἔπεσθαι τῇ ὥρᾳ.

*Ὀπυιμένη, μεμνηστευμένη, γεγνημένη.

*Ὀπωπή, πρότοψις· ὃ δ' Ἀπίων, τὴν ἐν τῷ προσώπῳ ἀποδίδωσι· παρὰ τὸ ὅπτω γίνεται ὀπή, ὡς κόπτω, κοπῇ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν καὶ ἔκτασιν, ὀπωπή. 50 Ἀπολλώνιος δὲ τὴν χρῆσιν εἶπε, Δρύψε δὲ οἱ βλέφαρον, γυνὴ δ' ἀπέλειπετ' ὀπωπή· — βλέφαρον καλεῖται τὸ ἐπικαλύπτον τοὺς ὀφθαλμούς δέρμα· ὀπωπή δὲ, ἡ κόρη, ἢ ἡ ὄρασις. ἀπὸ τοῦ ὅπτω, ὅψω, ὃ παρακείμενος, ὡφά· ὃ μέσος, ὡπα.

*Ὀπωπα] ἀπὸ τοῦ ὅπτω ὡπα καὶ ὄπωπα. τούτων δὲ οἱ κοινοὶ μέσοι παρακείμενοι, Φημι δὴ τοῦ ὡπα καὶ τῶν 629 λοιπῶν, οὐχ εὐρίσκονται ἐν χρῆσει, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκός.

*Ὀπταλέα, ὀπτά· παρὰ τὸ ὀπτῶ· τούτο παρὰ τὸ πέπτω πτῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀπτῶ. ἢ περὰ τὸ ὀπτῶ· δεῖ γὰρ βλέπειν συνεχῶς πρὸς τὸ μὴ καίεσθαι τὰ ὀπτάμενα.

*Ὀπτανεῖον. δεῖ γινώσκειν, ὅτι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται· σημαίνει δὲ τὸ μαγειρεῖν· πρῶτον μὲν, ὅτι λέγεται ὀπτανήϊον· δεύτερον δὲ, τῷ λόγῳ τοῦ βαλανεῖον. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ 10 καθόλου, ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύμεται, οἶον ὀπτανίον.

*Ὀργή, ἀπὸ τοῦ ῥέζω τὸ πράττω, ὅθεν τὸ ἔοργα γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ, ὀρεγῇ· καὶ συγκοπῇ, ὀργή· ἢ παρὰ τὸ εἶργω, εἰργῇ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὀργή, ἢ καλύουσα ἡμᾶς τὰ δεόντα βουλεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ὀρω τὸ διεγείρω, ὀρή καὶ ὀργή. σημαίνει δὲ δύο· αὐτὴν τὴν ὀργὴν, ὡς τὸ, Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με· — καὶ τὴν κρυφίαν, ὡς τὸ, Ἐμοὶ 20 μὲν εἰρηνικά ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.

*Ὀργεῶνες, σύνταγμα τι ἀνδρῶν, ὡς τῶν γεννητῶν, καὶ τῶν Φρατόρων. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ κοινῇ ὀργιάζειν τὸ θύειν τοῖς Θεοῖς· παρὰ τὰ ὄργια, ἃ εἰσι μυστήρια ἱερά.

*Ὀρατις, ὄρισις τις οὐσα, διὰ τὸ τοὺς ὄρους (τούτεστι τὰ πέρατα) τῶν σωμάτων καταλαμβάνειν.

*Ὀργάδα γῆν, παρὰ τὸ ἀργή τις εἶναι καὶ ἀνέργαστος· ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ φυτὰ πρὸς αὐξήσιν ὀργᾶν. τάχα δὲ βέλτιον παρὰ τῆς κατεργασίας εἶρηται, ὡς Φυγὰς 30 Φυγὰς, ἔθω ἔθας, ἔργω ἔρας· ἐλέγετο γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι τὸ εἶργειν. Καλλίμαχος δὲ Φησιν, ὀργάδα λέγεσθαι τὴν μελάνγειον καὶ ἐνυδρον γῆν· καὶ γὰρ ὀργάται τὸ πληποιοῦσαι ἐστὶ καὶ ὑγρῷ ξηρὸν μίξαι. Σωφοκλῆς, Θέλωμι πηλὸν ὀργάσαι· — ἐστὶ δὲ γῆ ἐν Μεγάροις οὕτω καλούμενη ὀργάς. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὐγείος καὶ συμφυτος.

*Ὀργία, τὰ μυστήρια· κυρίως δὲ τὰ Διονυσιακά, διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργαῖς αὐτοῦ ἐπιτελεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ ὀργᾶν καὶ ἐπιθεῖλαι· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ· τὸ δὲ 40 ὀρέγω σημαίνει καὶ τὸ ἐπεκτείνειν τὰς χεῖρας· ὅθεν τὸ ὀρεγνύς.

Ἔργανον] ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ, γίνεται ὀρέγανον καὶ ὄργανον· γάννυσθαι γὰρ καὶ χεῖρειν τοὺς καταλυομένους ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ διεγείρω.

Ἄργυρα, σημαίνει τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν, σὺν τῷ πλάττει τοῦ στήθους· παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα, ὃ ἐστὶ τὰς χεῖρας.

50 Ὀργῶντας, ἐπιτεταμένως ἐπιθυμοῦντας· ἀπὸ τοῦ ὀργῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἀκμάζω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ γίνεται κατὰ συγκοπὴν.

* Ὀρειτύπος, ξυλοτόμος· ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ τοῦ τύπτειν, τούτεστι τὸ τέμνειν.

* Ὀρεσίβατος, ὀρεινός, ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ τοῦ βαίνειν, τούτεστιν ὃ ἐν ὄρεσι βαίνων.

* Ὀρέσκιος, ὀρεινός, ἀπὸ τῶν ὀρῶν σκιάς.

650 Ὀρεκτῆσι μελίησι, παρωνύμως, αἷς ὀρέγην χρωῖνται ἐκ χειρὸς νύσσοντες.

Ὀρεὺς, ὃ ἡμίονος· παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μᾶλλον τῶν ἄλλων ζῶων δύνασθαι ἐργάζεσθαι. ὄρος, ὀρεὺς, ὡς τὸ ἡνίοχος ἡνιοχέως· πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρεὺς· κλίνεται οὐρῆος κατὰ Ἰωνας· ἢ αἰτιατικῇ τῶν πληθυντικῶν, οὐρῆας. ἢ παρὰ τὸ οὐρώδη γονὴν ἔχειν· ὅθεν ἐν ταῖς συνουσίαις οὐ συλλαμβάνουσιν οὐδὲ τεκνογονοῦσιν.

Ὀρηαι] ἀπὸ τοῦ ὄρω ὄρω ὥρκα ὥρμαι. εἰς τὸ ὄλλαι.

10 Ὀρεσκευεῖν, τὸ [ἐν ὄρεσι] διατρίβειν. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς.

Ὀρεσκῶος, ὃ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. ἀπὸ τοῦ κῆω τὸ κοιμῶμαι, γίνεται ὀρεσκόιος· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, ὀρεσκῶος· καὶ μένει τὸ ἰ προσγεγραμμένον.

Ὀρίνω, τὸ διεγείρω καὶ ταρασσῶ. ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὄρω καὶ ὀρύνω· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, γίνεται ὀρίνω.

Ὀρίγανον] ὠφείλεν ἐκ τῆς ἐτυμολογίας διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· τὰ γὰρ ἀπὸ δοτικῆς τῶν εἰς ος οὐδετέρων συντιθέμενα γίνεται τεῦτον τὸν τρόπον· εἰ μὲν Φωνῆεν ἐπιφέρειται ἢ ἐν ἀπλοῦν σύμφωνον, Φυλατταται ἢ εἰ διφθόγγος· οἶον, ὄρει, ὀρεῖαυλος, ὀρειγενής, ὃ ἐν τῷ ὄρει γεννηθείς· (τὸ γὰρ κύριον ὄνομα καὶ βαρύνεται, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι) ἔγχει, ἐγγεῖμορος. εἰ δὲ δύο σύμφωνα ἐπιφέρειται, ἀποβιάλ- λουσι τὸ ε· ἔγχει, ἐγγκίτυπος· ὄρει, ὀρίτροφος· χωρὶς τῶν παρὰ τὸ κᾶλλος καὶ τὸ ὕψος, οἷον καλλιπαρθέ- νος, ὑψίτρονος. κρεῖττον δὲ σημειοῦσθαι μόνον τὰ παρὰ τὸ κᾶλλος· περὶ γὰρ τῶν δοκούντων παρὰ τὸ ὕψος εἶ- ναι, λέγεται ὅτι παρὰ τὸ ὕψι ἐπὶ ῥῆμα εἰσι. τούτων οὕτως ἔχοντων, τὸ ὀρίγανον ὠφείλε διατῆς εἰ διφθόγγου γράφεσθαι, παρὰ γὰρ τὴν ὄρει δοτικὴν, καὶ τὸ γάνος τὸ σημαῖνον τὴν χαρὰν, γίνεται· τὸ γὰρ ὀρίγα- νον ἐν τῷ ὄρει χεῖρει. ἢ παρὰ τὸ ὄραν καὶ τὸ γανῶ τὸ λαμπρύνω, οἶονεὶ τὸ λαμπρύνον τὴν ὄρασιν· ὄραν γὰρ καλῶς ποιεῖ τὸ ὀρίγανον. Ἡρωδιανός· ὃ δὲ γραμ- ματικὸς Θεόδοτος λέγει διὰ τοῦ ι γράφεσθαι· ἐπειδὴ παρὰ τὸ ῥιγῶ γίνεται ῥίγανον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρίγανον, οἶονεὶ τὸ ψύχον τινὰ, κατὰ ἀντίφρασιν· θερ- μαίνει γὰρ. ἢ ἐπειδὴ (ὡς Φησὶν Ὀριγένης) εὐρηται ἐν συστολῇ ἢ ἐν συλλαβῇ, ὡς παρὰ τῷ Τιμοθέῳ τῷ κηθα- ρῶ· οἶον, Τεταμένον ὀρίγανον διὰ μυελοτεφῆ. Ὀδυσ- σείας δ'. σύγκειται δὲ οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκελευ- σματικῶν· ὃ δὲ τελευταῖος πούς ἀνάκαιστος ἐστὶ, τῶν δύο βραχέων εἰς μίαν μακρὰν συναίρεθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι λέγεται καὶ ὁ ὀρίγανος καὶ ἡ ὀρίγανος καὶ τὸ ὀρίγανον· καὶ θηλυκῶς μὲν εὐρηται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἐκκλησιαζούσαις· ἀρσενικῶς δὲ, παρὰ Ἀναξανδρίδῃ

ἐν Φαρμακομάντει· οὐδετέρως δὲ ἐν ἐλαγείοις, καὶ 50 Ἐπὶ χερσὶν ἐν Ἀταλάντῃ. Χοιροβοσκός.

Ὀρείχαλκος, εἶδος ὕλης οὕτω καλουμένης, ἥτις νῦν οὐχ εὐρίσκεται. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι χύμεισις ἐστὶ χαλ- κοῦ, τοῦ νυνὶ εὐρίσκομένου λευκοῦ χαλκοῦ· οὗτος γὰρ σκευασία τινὶ γίνεται. λευκὸς Φύσει.

Ὀρθός, ἐκ τοῦ ὄρω ὄρω, ῥηματικὸν ὄνομα, ὀρθός καὶ ὀρθός. ἢ ἐστὶν ὄρω τὸ διεγείρω, καὶ θεῶ τὸ βλέπω· γίνεται ὀρθός· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὀρθός, ὃ διεγειρό- 631 μένος καὶ πρὸς τὰ ἄνω βλέπων.

Ὀρθωσία, ἢ Ἀρτεμις· παρὰ τὸ ὀρθοῦν τοὺς βίους τῶν ἀνθρώπων.

Ὀρτογόη, ἢ μεγάλως θρηνοῦσα· ἢ ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἡχοῦ- σα. Ἡσιόδου. Πρὶν ὄρθαι· — διεγέρθαι· ἀπὸ τοῦ ὠρ- θαι ἀπαρεμφάτου· καὶ συστολῇ, ὄρθαι.

Ὀρτοκραίρων, τῶν τὰς κεφαλὰς ὀρθὰς ἔχουσῶν· κραι- ραν γὰρ λέγουσι τὴν κεφαλὴν. λέγεται δὲ διὰ τὸ τὰς πρύμνας καὶ τὰς πῶρας ἀνατετάσθαι· ἐκ μεταφοράς 10 τῶν βοῶν. σημαίνει δὲ καὶ τῶν ἐχόντων ὀρθὰ κέρατα.

Ὀρθρος, παρὰ τὸ αἶρειν, καὶ ὀρθρος ἡμᾶς ποιεῖν λεχθ- ρεῖς ὄντας· ὅθεν καὶ ἦρι ἐλέγετο, οἰοίως παρὰ τὸ αἶρειν.

Ὀρκος, ἐκ τοῦ ὄρος· οἱ γὰρ ὁμνούντες ὀρίζονται καὶ ὁμνύ- ουσιν· ἢ παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ· ὡς περὶ γὰρ βοηθῆ- ματι αὐτῷ ἐχρῶντο οἱ ἀδικούμενοι· ἢ παρὰ τὸ εἶργω· ἐπισχετικὸν γὰρ ἐστὶ τῶν παραβῆναι βουλουμένων· πα- ρὰ οὖν τὸ εἶργειν καὶ κωλύειν τοῦ παραβαίνειν, ὄρκος· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ, ὄρκος. ἀπὸ δὲ τοῦ ὄρκου, γί- 20 νεται ὄρκιος. ἢ παρὰ τὸ ἔρκος καὶ τειχίον εἶναι τῷ ὁμνούντι, μὴ παραβῆναι τὰς συνθήκας. προπαροξύνε- ται· τὸ διὰ τοῦ ἰον ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προσθηγομένη, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο σύμφωνα, προπαροξύνεται, ὅπο- τε πρὸ τοῦ ι οὐκ ἐστὶν ἀμετάβολον· οἷον κυμβίον, ἰσχίον, ἔρκιον· τὸ μέντοι ὄρκιον προπαροξυνόμενον, κτητικῷ τύπῳ ἔχεται· ἐπεὶ δὲ αὐτόσημόν ἐστι τῷ ὄρ- κῳ, παρωνύμφῳ εἶδει ὑποπεπτωμέναι Φαμέν, ὡς τὸ κά- πριος, αἰζήϊδος. εἶπεν, ὅποτε πρὸ τοῦ ι· διὰ τὸ ἱκρίον καὶ ἱχνιον.

Ὀρμος, σημαίνει δύο, τὸν λιμένα, καὶ τὸν περιτραχήλιον 30 κόσμον. παρὰ τὸ ἔρμα τὸ ἀσφάλισμα, γίνεται ὄρμος ὁ λιμὴν· ὅθεν καὶ ὀρμίσαι, τὸ ἐν ἀσφαλείᾳ εἶναι τὴν ναῦν. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ συσπλέκω· ἐξ οὗ καὶ ὀρμιά, ἢ σειρά πρὸς ἣν τὸ ἄγκιστρον ἐπισφίλισται δεδεμένον.

Ὀρμῶ, εἰ μὲν ἐπὶ ἐμφύχων, δευτέρας συζυγίας, ἀπὸ τοῦ ὀρμῆ· εἰ δὲ ἐπὶ ἀψύχων, πρώτης, ἀπὸ τοῦ ὀρμος· καὶ διαφέρει· ὀρμεῖ μὲν, τὸ πλοῖον· ὀρμᾶν δὲ, τὸ ἀπλῶς ἐπέρχεσθαι· ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, πλεονασμῷ τοῦ 40 μ γίνεται. Ἡ δὲ καὶ ὀρμῆθῃ ὀρεῖ νιφόνει· εἰκώς, Ἰλιάδος η'.

Ὀρμενον ἐξαίφνης, Ἰλιάδος φ'. ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὄρω, ὥρκα, ὥρμαι, ὥρμενος· καὶ κατὰ συστολήν καὶ ἀνάδοσιν τοῦ τονου, ὀρμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρόμενος ὀρμε- νος κατὰ συγκοπὴν.

Ὀρμηματα, ἐνδυμηματα, Φροντίδας.

Ὀρματός, στίχος, ἥγουν τὸ σύστημα· ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀρμόζεσθαι.

Ὀρμαστῆς] ἀπὸ τοῦ ἀρμόζω, ὃ παθητικὸς παρακείμενος, ἡρμοσμαι· τὸ τρίτον, ἡρμοσται· ὑπερθέσει, ὀρμησται· 50 καὶ κατὰ συστολήν τοῦ η, ὀρμαστῆς.

Ὀρνεον, παρὰ τὸ ὀρούειν· ἢ ἀπὸ τοῦ αἶρεσθαι. Ἰλιάδος ν', Ὀς βὰ τ' ἀπ' αἰγίλιτος πέτρης περιμήκεος ἀρτεῖς

Ὀρμητὰς πεδίοιο διώκειν ὄρνεον αἶλλο· — Ὀμῆρος, διὰ τὸν ἱέρακα. ἢ παρὰ τὸ τὰ ὄρη νέειν ἥγουν διώκειν, γί- νεται ὄρνεον.

632 *Ορνις] παρὰ τὸ ὄρω, ὄρις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, (τί γὰρ ὀρμητικώτερον πτηνοῦ;) γίνεται ὀρνις· οὐδὲν γὰρ ὀρμητικώτερον τούτου τοῦ ζώου ὀρνιθός· ὁ κανὼν τὰ εἰς ἰς λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ἰ δύο ἀμετάβολα, διὰ τοῦ θος κλίνεται· δέλλις δέλλιθος, (ἔστι δὲ εἶδος ζώου ὁμοιον μελίσσῃ) μέρμις μέρμιθος, τὸ σχοινίον· ἔλμινς ἔλμινθος· πλὴν τοῦ Τράλλις Τράλλεος· (ἔστιν ὄνομα πόλεως) τοῦτο γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται. τὸ ὄρνις Ἀττικῶς ἐκτείνεται· ὥστε βραχύ ἐστι· τὰ γὰρ εἰς ἰς βαρύτονα, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, συστέλλει τὸ ι. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν ἐστι· κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι οὐδέποτε παραλήγουσα γενικῆς περιττοσυντάξεως μείζων τῆς ληγουσῆς τῆς ἰδίας εὐθείας εὐρίσκεται, πλὴν τοῦ ὀρνιθός καὶ κώμυθος καὶ πόλως. ὡς ἐμάθομεν, ὅτι ἐπὶ τῆς εὐθείας βραχύ ἐστι τὸ ι, ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὄρνις καὶ τὸ πετεινόν, γενικά εἰσι· τὰ δὲ εἰδικά, ταῦτα, χῆν, γέρανος, κύκνος.

*Ορνιθοκλῶς] ἀπὸ τοῦ κοῖνι τὸ συνιέναι, γίνεται ὀρνιθοκλῶς· εἴτα ὀρνιθοκλῶς.

20 *Ορνιθευτάς, ὀρνιθοθήρας.

*Ορνύω] ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρύω· καὶ πλεονασμῷ Δωρικῷ τοῦ ν, ὀρύνω· καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὀρύνω· ἐξ οὗ ὀρνυμι, καὶ ὀρνυτο· Ἀλλὰ σύ γ' ὀρνυθι ταῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός.

*Ορκάνη, περίΦραγμα τι ἀκανθῶδες.

*Οροβος, ὁσπίριον εἶδος.

*Ορος, σημαίνει δύο, τὰ ὄρια, καὶ τῆς χώρας τὰ τέλη· καὶ σκινίδιον ἐπιτιθέμενον ταῖς οἰκίαις καὶ τοῖς χωρίοις ἐκείνοις πηγνύμενον τοῖς ἐνεχυριάζομένοις πρὸς ἀφελουσιν οἱ δεσπότης καὶ ὀριστά, ἀρχὴ τις ἐστίν, ἥτις ἀφορίζει τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια οἰκήματα, ὥσπερ τινες γεωμέτραι καὶ ὀριοδεῖνται. ὄρος καὶ γεωργικὸν σκεῦος, ὃ Φασί τινες σχοινίον.

40 *Ορος ἐστίν, ὃ τὸ ὄντι εἶναι δηλῶν· ἡ λόγος ἐκ τῶν καθόλου καὶ κοινῶν, ἰδίον τι αποτελῶν· οἶον, Ἀνθρωπός ἐστι ζῶον λογικὸν θνητόν· — ἐκ τοῦ καθόλου καὶ κοινοῦ, ἰδίον τι ἀπετέλεσε, τὸν ἀνθρώπον. τῶν καθόλου ἐστὶ, τὸ ζῶον· τῶν κοινῶν, τὸ λογικόν. εἰληπταὶ δὲ ὄρος ἀπὸ μεταφοράς τῶν τῆς γῆς ὀροθεσίων. ὥσπερ γὰρ τὰ ὀροθεσία χωρίζουσι τήνδε τὴν γῆν ἀπὸ τῆςδε, καὶ ἐκάστω τὸ ἴδιον φυλάττει, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ ὄρος ὁ τοῦ ἀνθρώπου χωρίζει τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ τῶν ὁμοίων. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶρω τὸ συναπτῶν καὶ συμπλέκω, ὡς σπείρω σπόρος. ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδετέρου, οἶον τὸ ὄρος, παρὰ τὸ αἶρω ἄρος καὶ ὄρος, τὸ ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος αἰρόμενον· ἡ παρὰ τὸ ὄρω τὸ ὀρμῶ· ἡ παρὰ τὸ ὄραν εἰς ὕψος δι' αὐτοῦ. ὄρος δὲ, ἡ ἀποστασις τοῦ γάλακτος· ὀξύνεται.

50 *Ορουσε καὶ ἀνόρουσεν, ἐκ τοῦ ὀρούω τὸ ὀρμῶ γίνεται. ἀπὸ τοῦ ὄρω ὀρύω, ὡς πληθῶ πληθύω, πηδῶ πηθύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο Βοιωτικῶς, γίνεται ὀρούω· οἱ γὰρ Βοιωτοὶ τότε πλεονάζουσι τῷ υ στοιχείῳ τὸ ο, ἥνικα τὸ υ αὐχ-υποτάσσεται Φωνήεντι· οὐν, κύνες, κοῦνες· κύμα, κουμα. οὐ πλεονάζει δὲ τὸ ο, ἥνικα ὑποτάσσεται· οἶον εὐνή, αὐλή.

*Ορούεινε, κρῶρμησεν. εἰς τὸ ἀγλαιεῖσθαι.

653 *Ορπηξ] ὀρόδαμνος καὶ ὀρπηξ ὁμοίως ἐπὶ τῶν κλάδων λέγεται, παρὰ τὸ ορουεῖν κατὰ τὴν αὔξησιν· ὀρπηξ ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ἔρπειν καὶ ορούειν εἰς ὕψος πεποιήται· ἡ ὀρμηκες τινὲς ὄντες· ἡ ὀρφηκες, οἱ εἰς οροφὴν ἐπιτήδεοι.

*Ορογυία] ὀρέγω τὸ ἐκτείνω· ὁ μέσος παρακείμενος, ὥρε-

γα· ἡ μετοχή, ὥρεγώς· τὸ θηλυκόν, ὥρεγυῖα· συστολή καὶ τροπή, ὀρογυία.

*Οροθύνω] τὸ παρορμῶ καὶ διεγείρω, καὶ ἐρεθίζω, παρὰ τὸ ὀροθῶ· ἡ παρὰ τὸ ὄρω ὀρῶ καὶ τὸ θύνω, γίνεται ὀροθύνω.

10 *Ορῶν, παρὰ τὴν ὄρασιν, ὁ διὰ τῆς ὀράσεως τί καταλαμβάνων· ἡ παρὰ τὸ ὄρος, ὁ διὰ τῶν ὀρῶν τὰ πέρατα τῶν σωμάτων καταλαμβάνων. ἔστι καὶ ὀρῶ περισπώμενον, τὸ διεγείρω καὶ ὀρμῶ· ἐνθα τὸ — Νεῖκος ὀρεῖται· — τούτου ὁ μέσος παρακείμενος ὥρα καὶ ὄρωρα· καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν, ὄρορα. ἡ ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ μέσος παρακείμενος, ὄρα, καὶ Ἀττικῶς ὄρωρα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὀρώρειν.

*Ορώωτε, Ἰλιάδος δ', ἀπὸ τοῦ ὀράοιτε ὀρώτε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ὀρῶ οὖν, ὁ μέλλων, ὀρήσω· ὁ παρακείμενος, ὤρηκα· ὁ μέσος, ὄρα· καὶ τὰ ἐξῆς.

20 *Ορωρέχατο, Ἰλιάδος λ', ἤγουν ἡ τῷ κυρτώματι, ἡ τῷ χρώματι, ἡ πρὸς τὴν διάστασιν αὐτῶν ἡ ὁμοίωσις. σημαίνει τὸ ἐκρέμαντο. ἀπὸ τοῦ ὀρέγω ὀρέχω· ὁ παρακείμενος, ὤρεχα, ὤρεγμα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὤρεγμην, ὤρεκτο, ὤρέχατο· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ὀρωρέχατο.

*Οροίτυπος] ὡς ἀπὸ τοῦ χοροίτυπος γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ι, χοροίτυπος, καὶ δολοφονῆσαι δολοφονῆσαι, οὕτως ὀροίτυπος καὶ ὀροίτυπος, ὁ ἐν ὄρει τὰ στύπη (ὃ ἐστὶ σταλέχη) κόπτων. Ἀρχίλοχος, Οὔρεων ἀπετύπα- 30 ζον· — σημαίνει δὲ τὸν ξυλουργόν.

*Ορυμαδός, θορυβός, κραυγή· ὁ ἐν ὄρει γινόμενος. παρὰ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὄμαδος. οἱ δὲ Φασί παρὰ τὸ θορυβάζω, θορυβάσσω· καὶ Δωρικῶς, θορυβάξω· ὁ μέσος παρακείμενος, τεθορυβάγα, θορυβαγός· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ θ, καὶ τροπή τοῦ β εἰς μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ορυμαδός. ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς θορύβου.

*Ὄρρωδῶ καὶ ἀρρῶδῶ, ζῆτει εἰς τὰς Διαφοράς· καὶ καταρρῶδῆκότες, τὸ φοβούμενοι· ἀπὸ τοῦ ῥῶ τὸ ὕμναινω, (ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐρρῶμαι) παράγωγον ῥῶζω· καὶ μεταθέ- 40 σαι τοῦ ζ εἰς δ, ῥωδῶ, ὡς μύζω μυδῶ, καὶ ἐρίζω ἐριδῶ· (ἐνθα τὸ, ἐριδῆσασθαι) μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀρρῶδῶ· (Ἡρόδοτος, Καὶ ἀπεμάχχεται τὴν ψυχὴν ἀρρῶδῶν) καὶ τροπή τοῦ α εἰς ο, ὀρρῶδῶ, τὸ μὴ ἐρρῶσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ φόβου. Φιλόξενος. ὀρρῶδῶ, παρὰ τὸ τὸν ὀρρόν ἰδεῖν· ὀρρός δὲ ἐστὶ τὸ ἱερὸν ὅσπου. συμβαίνει δὲ πως τοῖς φοβούμενοις ἰδῶτα γίνεσθαι κατὰ τοῦ ἱεροῦ ὁστέου.

*Ὄρσο, ῥῆμα προστακτικὸν ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ. 50 ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες τὴν ου δίφθογγον εἰς ε καὶ ο διάλουσιν, ὄρσου ὄρσο. τὸ ῥῆμα, ὄρσω· γίνεται ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ὄρσω· καὶ μεταγεται εἰς ἐνεστώτα, καὶ κλίνεται ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ. ὄρσω, ὄρσομαι· ὠρσόμεν ὠρσου· καὶ ὄρσο τὸ προστακτικὸν Ἰωνικῶς, κατὰ συστολήν τῆς πρώτης συλλαβῆς, ὡς ἐμοῦ, ἐμέο· τύπτου, τύπτεο.

*Ὄρσοθύρη, θύρις δι' ἧς εἰς ὑπερῶν ὑπάρχει ἀνάβασις. 634 παρὰ τὸ ὄρω ὄρσω καὶ τὸ θύρα. Ὄρσοθύρη δὲ τις ἔσκεν· — θύρις τις ἔοικεν ἐπὶ τὴν δημοσίαν ὁδὸν Φέρουσα, ἐφ' ἣν ἔδει ἀναβῆναι διὰ τινος κλίμακος. δύναται δὲ καὶ δι' αὐτοῦ ἀνοδος τις εἶναι· Φέρουσα ἐπὶ τὴν θύρην ταύτην. εἰρήται παρὰ τὸ ορουεῖν ἐπ' αὐτήν. λέγει δὲ Σιμωνίδης κακοσχόλως, Καὶ τῆς ὀπισθεν ὀρσοθύρης ἡλσάμην· — Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, ὀρσορόκα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρνυται· Κράτης δὲ, ὀρσοθύρη, θύρα πρόβατον ἔχουσα, καὶ εἰς τὰ ὑπερῶα Φέρου- 10 σα. τινὲς ὑψηλὴν θύραν.

Ὁρσολέπος, ὁρσοπός, ἵνα λάβῃ τὸ λ. περὶ παθῶν.

Ὁρτῇ, ἀπὸ τοῦ ὁρτῇ, κατὰ ἀφαίρεσιν. περὶ παθῶν.

Ὁρταλίζειν, τὸ ῥίπτειν, ὡς Ἀριστοφάνης· οἶον, Ἀνωρ-
τάλιζες κἀκερουτίας· — ἀντὶ τοῦ ἀναβρίπτειν ἐποίεις.
παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος,
ᾠρται· ῥηματικὸν ὄνομα ὁρτός· ἀφ' οὗ περισπώμενον
ῥῆμα ὁρτῶ· καὶ παράγωγον ὁρτίζω· καὶ πλεονασμῷ τῆς
αλ. συλλαβῆς, ὁρταλίζω. δηλοῖ δὲ κυρίως ἡ λέξις τὸ
ἀναβρίπτειν τὰ νήπια τῶν παιδίων, οἷον· ὁρούειν εἰς
20 ὕψος. κατεχρῶντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλην ἡν-
τιναοῦν ποιεῖσθαι κίνησιν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται παρὰ
Ἀριστοφάνει.

Ὁρτάλχος, παρὰ τὸ γλίχασθαι τοῦ ὁρούειν καὶ πέ-
τεσθαι.

Ὁρτυγομήτρα, παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω.

Ὁρφάνος] ἀπὸ τοῦ ὄρφος ὀρφανός, καὶ ὀρφανός, ὁ μὴ
ἔχων τινὰ βοηθόν. ἢ παρὰ τὸ ὀρφνέν, ὁ σημαίνει τὸ
σκοτεινόν. ζῆται εἰς τὸ Ὀρχομενόν.

Ὁρφυη, ἡ σκοτία. καὶ, Νύκτα δι' ὀρφυαίνην· — τὴν σκο-
τεινὴν. ἀπὸ τοῦ ἐρέφω τὸ σκέπω, γίνεται ὀρφῇ· πλεο-
30 νασμῷ τοῦ ν, ὀρφυνῇ· καὶ συγκοπῇ ὀρφυη, ἡ σκέπουσα
τὸ φῶς.

Ὁρχαίος, ἡγεμών· παρὰ τὸ ἄρχω, ἄρχαμος καὶ ὀρ-
χαιος.

Ὁρχατος, σημαίνει τὸν παράδεισον, τὴν φυτεῖαν δι' ἧς
ἐρχόμεθα. διαφέρει δὲ ὀρχοῦ· ὀρχος γὰρ ἐστὶν ὁ βόθρος,
εἰς ὃν ἐντίθεται τὰ φυτὰ πρὸς μοσχαίαν· παρὰ τὸ
ὀρύσσω, ὀρυχόν τινα ὄντα. ὀρχατος δὲ, ἡ ἐπίστιχος
φυτεῖα, παρὰ τὸ ἐρχεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης τὸ με-
ταξὺ τῶν φυτῶν, μετόρχιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωρ-
γοῖς. ὁ δὲ Ἡσίοδος, ὁρχόν λέγει τὴν ἐπίστιχον φυτεῖαν
40 τῶν ἀμπελῶν. Οἱ δ' αὐτ' ἐς ταλάρους· — ἔφερον βό-
τρυνας μεγάλων ἀπὸ ὀρχῶν· — καὶ πάλιν, — παρὰ δὲ
σφισιν ὀρχος Χρύσεος ἦν· — ἐστὶ δὲ ὅτε δηλοῖ καὶ
κῆπον. Ἀπίων δὲ ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ὀρυεσθαι τὴν
γῆν πρὸς φυτεῖαν. καὶ Ὁμηρος, — πολλοὶ δὲ φυτῶν
ἔσαν ὀρχατοὶ ἀμφίς, Ἰλιάδος ε'.

Ὁρχησταί] τὴν τάξιν τῆς φυτείας, ὀρχοὺς εἰσάσας λέγειν
οἱ ποιεῖται· καὶ ὀρχησταὶ ἐντεύθεν, ὅτι κατὰ τὴν τῶν
50 βοτράνων συγκομιδὴν ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἐπειδὴν
ἔτυχον τρυγῶντες, ἀπέρχοντο τῷ θεῷ χορεύοντες, κα-
θαπερ κωμῳδοί· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρχῶ ὀρχήσω. οἱ δὲ,
παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, κατὰ τρο-
πὴν τοῦ γ εἰς χ. καὶ ὀρχηστής Ἀρης, ὁ εὐκίνητος κα-
τὰ τὸλεμον, ὡς τὸ, Μηριόνη, τάχα νέν σε, καὶ ὀρχη-
στὴν περ εόντα, Ἰλιάδος π. ἐπυβρίχιζον γὰρ ὅπλοις
οἱ Κρήτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν, ὅ ἐστι σὺν τοῖς
ὅπλοις τὴν πυβρίχιον καὶ ἔνοπλον ὀρχησιν ἡσκούντο·
655 τρᾶ γὰρ εἶδη ὀρχήσεως, πυβρίχη, σίκινις, ἧτις ἐστὶν
ἱερᾶτικῃ· καὶ ὁ κορδακισμός, αἰσχροὺς τις ὢν, καὶ μᾶλ-
λον κωμικοῖς ἀρμόδιος.

Ὁρχομενός] δύο εἰσὶ, Βοιωτικὸς καὶ Ἀρκαδικός· ἀλλ' ὁ
μὲν βοιωτικὸς, Μινύειος καλεῖται· ὁ δὲ Ἀρκαδικός,
πολύμηλος· καὶ τοῖς ἐπιθέτοις διαστέλλεται ἡ ὀμωνυμία.

Ὁρφάνος] ἢ παρὰ τὸ ὄρος ὁ μόνος, γίνεται ὀρφανός καὶ
ὀρφανός, ὁ μόνος φαινόμενος, καὶ γονεῖς μὴ ἔχων· ἢ
10 παρὰ τὸ ἀρπάζω, ἀρπανός καὶ ὀρφανός, οὗτινος οἱ γο-
νεῖς ἠρπάγησαν.

Ὁς, ἄρθρον ὑποτακτικόν· σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυμίαν
κτητικὴν τρίτου προσώπου, ἐμός, σός, ὅς. σημαίνει καὶ
ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῇ οὗτος· οἶον, Ὁς γὰρ δεύ-
τατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· — δύναται ση-
μαίνειν καὶ τὴν αὐτός· οἶον, Ἀλλὰ καὶ ὅς δαίδοικε

Διὸς μέγα· κεραιυόν· — ἐστὶ δὲ καὶ ἀόριττον μόριον
ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅστις, ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ οὐόφωρον·
οἶον, Ὁς ἂν ἔλθοι, μείνιτω· — καὶ, Ἀνδρῆτος ὅς
ἦλθε· — Ἀξίον δὲ ζητῆσαι, διὰ τί οὐκ εἰσὼ εἰς ὅς ὀνό-
ματα μονοσύλλαβα· τὸ γὰρ ὅς, ἄρθρον ἐστίν, ὡς εἰ-
πεῖν· καὶ τὸ πός, (οἶον, Ὡς πὸς χειμαίνόμενος) ἀπὸ
τοῦ πούς γέγονε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ. καὶ ἐστὶν εἰ-
πεῖν, ὅτι κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν ὄνομα μονοσύλ-
λαβον μακροκαταληκτεῖν θέλει φύσει ἢ θέσει, χωρὶς
τοῦ τίς. ἄλλως τε, δ' ὁ κανὼν εἶχον μάχεσθαι· καθὸ
μὲν γὰρ εἰς ὅς εἰσὶν, ὡφείλου εἰς οὐ ἔχειν τὴν γενι-
κὴν· καθὸ δὲ πάλιν ὅτι πᾶσα μονοσύλλαβος εὐθεῖα,
ἰσοσύλλαβος κλινομένη, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν γενι-
κὴν, ὁ Χνᾶς, τοῦ χνᾶ· ὁ Δρῆς, τοῦ δρῆ· τῶν δύο οὖν
κανόνων μαχομένων, ἀπέλιπον τὰ εἰς ὅς μονοσύλλαβα
ὀνόματα.

Ὁρφῶς] περὶ τοῦ ὀρφῶς, ἐστὶν εἰπεῖν ὡς λέγει ὁ αὐ-
τός Χοιροβοσκός, ὅτι τὰ εἰς ὡς Ἀττικὰ τῆς κοινῆς εὐ-
θείας ἔχουσι τὸν τόνον· πᾶν φθᾶση προπαροξύνηται
ἢ εὐθεῖα, πᾶτα πᾶσις προπαροξύνηται. σεσημειῶται
τὸ ὀρφῶς καὶ τὸ λαγῶς· τούτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξε τὸν
τόνον τῶν κοιῶν. τοῦ μὲν γὰρ ὀρφῶς ὁ τόνος, ὀρφος
ἐστὶ, βαρύτονος· τοῦ δὲ λαγῶς, λαγός. ὀξύτονος· ὡς
Ἡρωδιανὸς Φησὶν, ὅτι ἐν τοῖς εἰς ὡς ὑπὲρ μίαν συλλα-
βην, οὐδὲν περιττᾶται, πλὴν τοῦ ὀρφῶς καὶ λαγῶς. 40
Ὁσιος, παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι γίνεται, τροπῇ τοῦ α
εἰς ο· διὸ καὶ διὰ τοῦ ι γραφεται· τὰ γὰρ παρὰ μέλ-
λοντος διὰ τοῦ ιος γινόμενα διὰ τοῦ ι γραφεται· ἄζω,
ἄσω, ἄσιος καὶ ὄσιος· καὶ κτήσω, κτήσιος· ἀλέξω,
ἀλέξιος. τὸ δεξιός καὶ ἀνεψιάς, κατὰ τόνον μόνον διήλ-
λαξεν.

Ὁσημέραι, πάντοτε, καθ' ἡμέραν, ὅσαι ἡμέραι.

Ὁσπριον δεῖ λέγειν, καὶ οὐκ ὄσπριον. παρὰ τὸ σπόρος
σπρίον· καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὄσπριον. Χοιροβοσκός.

Ὁσσα, θεῖα φῆμη καὶ κληῶν· Ὁσσαν ὃδ' ἀμβροτον ἱεῖ- 50
ται. οἶμαι παρὰ τὸ ὅπτω. Ἡσίοδος τὴν πᾶσαν φωνὴν
ὄσσαν λέγει. σημαίνει καὶ τὸ ὄρος τὸ Θετταλικόν.

Ὁσσε, σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. παρὰ τὰ ὅπτω τὸ βλέ-
πω, Αἰολικῶς ὄσσω, ὡς κοπῶ κοσσω, καὶ πέπτω πέσ-
σω. ἐστὶν οὐδέτερον τὸ ὄστος· κλίνεται τοῦ ὄσσεως καὶ
ὄσσους· ὄσσεε, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἐνὸς ε, ὄσσε. κλίνε-
ται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ ὄστος, ὡς περ καὶ ὁ σκότος.

Ὁσόμενος, σημάίνει τὸ περιβλεψάμενος.

Ὁσσετο θυμός, προσώρα, τουτέστι κατὰ ψυχὴν προσεδέ-
χeto, οἶον ἡ κατ' ἐπίνοιαν γνώσις· ἀπὸ τῶν ὄσων τῶν
ὀφθαλμῶν.

Ὁσταφίς, πλεονασμῷ τοῦ ο· καὶ ἁσταφίς, πλεονασμῷ
τοῦ α· σταφίς γὰρ· σπάνιον τὸ σταφίς· σχεδὸν γὰρ ἢ
εἰς α χρῆσις ἁσταφίς· ἔχει. περὶ παθῶν.

Ὁστέον] παρὰ τὸ στῶ στέον, καὶ ὀστέον, τὸ αἷτιον τῆς
στάσεως· ἢ παρὰ τὸ ἴσθημι.

Ὁστρακον, παρὰ τὸ στερεὰν ἀκμὴν ἔχειν.

Ὁστλιγγες] Ὁστλιγγες μαλεροῖο πυρός· — αἱ λαυπηδό-
νες· παρὰ τὸ ὄσσε καὶ τὴν ἱλιγγα, ὀστίλιγγες τινὲς
οὔσαι· καὶ κατὰ συγκοπὴν. σημαίνει δὲ καὶ τρίχας, ὡς
παρὰ Κυλλιμάχῳ ἐν τῷ πρώτῳ. Αἰπῶν ἀπ' ὀστλίγγων
αἰὲν ἀλειφα ῥέει· — παρὰ τὸ ὅσσουν εἰλεῖσθαι, ὅσσοι-
λιγγες τινὲς οὔσαι, αἱ περὶ τὸ ὅσσουν εἰλούμεναι. ἢ
περὶ τὰ ὀστώδη μέρη τῆς κεφαλῆς εἰλεῖσθαι καὶ συνη-
θροῖσθαι. Ὡρος, καὶ ἄλλοι.

Ὁσφύς, ῥάχις, καὶ ψυά· ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, ἡ ἴση
πρὸς [τὰ] ἀνω ἐμπεφυῖα. ἰσόσφυς τις οὔσα· ὡς δὲ 20
Ἀπολλόδαμος, οἷον· ὅστωφύς τις οὔσα· ὀστώδης γὰρ.

ὁσφύς λέγεται τὸ τρίτον μέρος τῆς ῥάχως· ἡ γὰρ ῥάχης τρεῖς ἐπωνυμίας ἔχει· καὶ ἡ μὲν πρώτη, καλεῖται αὐχὴν· ἡ δὲ δευτέρα, ἰξύη· ἡ δὲ τρίτη, ὁσφύς, οἰονεὶ ὅσοφους.

Ὅσχεός] ὀσχεύω, ὀσχεός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὀσχεός, ὡς Φωλεύω, Φωλεός.

30 Ὅτ' ἀν] τὸ ὅταν ἐπὶ ῥῆμα αὐ δύναται εἶναι. τὰ γὰρ εἰς ἀν ἐπὶ ῥῆματα, ἐκτείνεται. τὸ πᾶμπαυ· τὸ δὲ ὅταν, κατὰ συστολήν, δύο μέρη λόγου εἰσὶν, ὅτε ἀν. οὐοίως καὶ τὸ ὅποταν.

Ὅτέοισιν, Ἰλιάδος ὁ, Ἡμὲν οτέοισι κῦδος ὑπέρτατον ἐγχαλίζει, Ἡδ' ὅτινας μινύθει· — ἀντὶ τοῦ οἷστισι. τὸ ὅτισι τρισύλλαβον, ἐπὶ τοῦ ο ἔχει τὸν τόνον· τὸ δὲ ὀτέοισιν, οὐκ ἔτι.

Ὅτλος, ὁ μόχθος, ἡ κακοπάθεια. παρὰ τὸ τλῶ τὸ κακοπαθῶ, ῥηματικὸν ὄνομα τλός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ἡ μετὰ τοῦ ἐπιτακτικοῦ α, ὄτλος καὶ ὄτλος, ὡς ἀχθος, ὀχθήσατο.

40 Ὅτι] Ἰστέον ὅτι τὸ ὅτι, πῇ μὲν ἐστὶ σύνδεσμος αἰτιολογικός, πῇ δὲ ὄνομα οὐδέτερον· ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τοῦ ὅστις ἀρσενικοῦ· τὸ θηλυκόν, ἥτις· καὶ τὸ οὐδέτερον, ὅτι. καὶ ὡς περ ἐν τῷ ὅστις δύο λέξεις εἰσὶν, οὕτω καὶ ἐν τῷ ὅτι, ὅπερ ἐστὶν ἐν μέρος λόγου· τοῖς γὰρ πυσματικοῖς ἐποθε προτέρησθαι ἀναφορικὸν μόριον τὸ ὁ· ποῖος, ὡποῖος· τίς, ὅστις. τὸ δὲ τίς, κοινόν ἐστι τῷ γένει, καὶ ὄνομα ἀναφορικόν. ἐὰν δὲ ἀναδιπλασιασμὸν δέξηται τοῦτο ὅτι, μόνον ἐστὶν ὄνομα ἐν μιᾷ λέξει ἀκούμενον, καὶ οὐκέτι συμπίπτει συνδέσμῳ, ἀλλ' ἐστὶν οὐδέτερον ὄνομα. Ἰστέον ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ ὁποῖος καὶ τῶν ὁμοίων, οὐκ ἔστι τὸ ὁ ἄρθρον, ἀλλὰ μόριον προσὶόν τοῖς πύσμασιν· οὐδέποτε γὰρ ἄρθρον μετὰ πύσματων συντάσσεται· τὰ γὰρ πύσματα, ἀγνοεῖ· τὸ δὲ ἄρθρον, ἀναφέρει τὸ προεγνωσμένον.

Ὅτοβος, ψόφος· διὰ τὸ ἀσαφές τῆς λέξεως, ἥγουν τοῦ λέγειν· ἡ διὰ τῶν ὠτων βοή. Ἡσιόδου, ἐνθα, — ὀτοβος δ' αἰτλητος ὀρύρει.

637 Ὅτρηλεως, σπουδαίως. παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι καὶ σπεύδω· γίνεται τρεῖς· καὶ κατὰ συναλοιφήν τοῦ ε καὶ ἡ εἰς τὸ αὐτὸ η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀτρή· ἀφ' οὗ ἐπὶ ῥῆμα εἰς ὡς, ὀτρώς καὶ ὀτρώς. ὡς εὐτυχῆς εὐτυχῶς, εὐγενῆς εὐγενῶς· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς. Ἰλιάδος γ', — τοῖ δ' ὀτρηλεως ἐπὶ θύοντο· — ἐστὶ ῥῆμα τρῶ τὸ φοβοῦμαι· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικόν, τρεῖς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρεύς, ὁ ἀφοβός· τροπῇ. Ὅτρεως· ὅθεν τὸ, λαούς Ὅτρηος· — ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, ὀτρέων· καὶ τὸ, ἔπος ὀτρώς· — καὶ ὡς περ παρὰ τὸ κάρπιμος πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς γίνεται καρπάμιος, οὕτω καὶ ὧδε.

Ὅτρηρῶ] — ὀτρηρῶ θεράποντε· δραστηκοί, σπουδαῖοι. παρὰ τὸ ὀτρύνω, ὀτρυρός· καὶ τροπῇ, ὀτρηρός, ὁ δὲ ἑαυτοῦ περὶ ἑαυτοῦ πρὸς τὸ ἀνεργεῖν, ἡ δὲ ἑτέρου. ὁ δὲ Φιλοξενος, παρὰ τὸ τρῶ τρέω, γίνεται ῥηματικόν ὄνομα τρεερός, ὡς σφάλλω, σφαλερός· καὶ κρασεῖ, τρηρός, ὁ δειλός· (ἀφ' οὗ παρώνυμον τρήρων μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρηρός, ὁ μὴ δειλός, ἀλλὰ δραστηκός, καὶ ἐβρῶμένος τὴν γνώμην· καὶ μεταθέσει, ὀτρηρός.

20 Ὅτρηχας, οἰετέας, καὶ ὀπατρας· — οἰονεὶ ὁμοιότητας καὶ ὁμοιοτριχας καὶ ὁμοπατρας· καὶ κατὰ συγκοπήν, ὀτρηχας· ἡ ὁμοῦ λέγει τὸ αὐτό· ὅθεν καὶ ὁμώνυμον.

Ὅτρηγῆφάγος] τρύγη, ὁ Δημητριακός καρπός· ἐξ οὗ τρυγῆφάγος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀτρηγῆφάγος.

Ὅτρηγῶ ὄρω τὸ διεγείρω, ὄρύω, ὄρύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ὀτρήνω· σημαίνει τὸ ἐπισπεύδω καὶ παρορμῶ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

καὶ διεγείρω, ὡς τὸ, Ὅτρηνε δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσι· — σημαίνει καὶ τὸ παρακατασκευάζω, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐοὶς πυμπήν ὀτρήνεται.

30 Οὐκ ἔα] τρεῖν μ' οὐκ ἔα παλλὰς Ἀθήνη, Ἰλιάδος ὁ. συστέλλεται τὸ α, καὶ βαρύνεται. τὸ μὲν οὖν ἐντελές τοῦ ἐνεστώτος ἐστὶν ἐῶ, ἐᾶς, ἐᾶ, μετὰ τοῦ ι· τοῦ δὲ παρατακτικοῦ, εἶων, εἶας, εἶα, οὐ μετὰ τοῦ ι· καὶ τὸ προστακτικόν, ἔα. εἰ τοίνυν ἐστὶ τοιοῦτο τὸ, τρεῖν μ' οὐκ ἔα, μόνον συνεστάλη τὸ α· καὶ ὁ παρατακτικός ἐστὶν ἰσοδύναμος τῷ ἐνεστώτι. εἰ δὲ ἐνεστώς ἐστὶν, αἰετίζεται καὶ συν τῷ ι γράφεται, ὅλον ὅτι πολλὰ πᾶθῃ, συστολὴ τοῦ α, καὶ ἐμβολὴ τοῦ ι, καὶ μεταβολὴ τοῦ τόνου· εἰ μὴ ἐκδεξαίμεθα, ὡς ἔθος τῷ ποιητῇ τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας κατὰ τὸ δεύτερον καὶ 40 τρίτον πρόσωπον πολλακίς διαλύειν εἰς δύο αχ· ὧν τὸ μὲν πρῶτον συνεσταλμένον· τὸ δὲ δεύτερον, ἐκτεταμένον καὶ συν τῷ ι γράφμεν· ὅον, Οὐχ ὄραχ· οἷος αἰών· — καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου, Οὐκ ἔαχ Κρονίδης· — τοῦτο γοῦν τὸ ἐᾶχ, δύναται κατὰ ἀποκοπὴν εἰρησθαι· οἷον, — τρεῖν μ' οὐκ ἔα· — ἐνθα καὶ συστέλλεται τὸ α καὶ βαρύνεται. οὐκ ἀήθης δὲ καὶ ἐνεστώτα ἀποκόπτεσθαι καὶ ἄλλους χρόνους, ὡς τὸ, Οὐτα κατὰ λαπαρην· — εἰ δὲ τις ἐπικιτῶν οὐσιότητα, ἀπὸ τῶν εἰς ὡ περισπωμένων ἢ βαρυτόνων ἐπὶ τοῦ τρίτου ἀποκοπὴν 50 οὐχ εὐρήσει, καὶ οὐδὲ τοῦτο παραδέξαιτο, ἑαυτὸν λήγει. περὶ γὰρ πάθους καὶ λαμβάνομαι.

Οὐ σε ἔοικε· — τί διαφέρουσιν αἱ ἐγκλινόμεναι ἀντωνυμίαι τῶν ὀρθοτονουμένων; διαφέρουσιν, ὅτι αἱ μὲν ὀρθοτονουμέναι, διαστολήν ἔχουσιν ἑτέρου προσώπου· οἷον, ἐμοὶ ἔδωκε, καὶ οὐκ ἄλλω· ἐμοῦ ἤκουσας, καὶ οὐκ ἄλλου· — αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι, ἀπόλυτα πρόσωπα δηλοῦσιν, Ὡς σεο νῦν ἔραμαι.

Οὐ μὲν πως· — τὸ μὲν, ὀξύνεται· ἐπειδὴ αἱ ὀξυνόμεναι 658 λέξεις, διὰ τὴν συνέπειαν, τρέπουσι τὴν ὀξείαν εἰς βαρεῖαν· ἐπιφερομένου δὲ ἐγκλιτικοῦ μορίου, τὴν ἰδίαν τάσιν φυλάττουσι. Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν· — καὶ, Ζεὺς με μέγα Κρονίδης.

Οὐ ἔθεν, ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τῆς ἔθεν Ἀττικῶς παραγώγου ἀντωνυμίας. Ἰστέον ὅτι τὸ οὐ ἔθεν χωρὶς τοῦ κ εὐρεθῇ, διότι ἐγκλίνεται· τὰ δὲ ἐγκλινόμενα οὐδέποτε προσλαμβάνει· οἷον, ἐμοῦ, ἤκουσέ μου. ἄλλως δὲ, αἰτία μὲν ἐστὶν ἡ Οὐ ἀρνήσις τοῦ πλεονασμοῦ, 10 ἀλλ' οὐ δύναται λήγειν εἰς κ· οὐδέποτε γὰρ ἐστὶ λέξις Ἑλληνικὴ εἰς ἀφωνον λήγουσα. δεῖ οὖν αὐτὴ ἐπιφέρειν τῇ ἐτέρᾳ λέξει. εἰ οὖν ἔλαβεν αὐτὸ ἐν τῷ ἔθεν, ἡμελες φυλάττειν ἐν πλεονασμῷ, καὶ οὐκέτι ἐνεκλίνετο.

Οὐ θῆν μιν] πόσοι τόνοι; δύο· διατί; ἡνίκα εὐρεθῇ ἐγκλιτικά ἐφεξῆς ἀλλήλων καίμενα· πολλὰ ἔσονται καὶ παράλληλοι αἱ ὀξεῖαι, Ἡ ῥά νύ που· περὶ παθῶν.

Οὐχ ἄπτομαι] πότερον ἀπὸ τῆς οὐ ἀρνήσεως γέγονεν, ἢ ἀπὸ τῆς οὐχί; οὐ γὰρ ἔχει ἀπὸστροφὴν· καὶ τοῦτο ὅλον καὶ ἐξ ἑτέρου ῥήματος, Οὐκ ἔρχουαι, Οὐκ ἄγω· 20 — εἰ γὰρ ἐκ τοῦ οὐχί αἱ συνθέσεις ἐλέγοντο, ἀτρεπτον ἂν τὸ χ ἐφυλάττετο· ψιλὴ γὰρ οὐ δύναται μεταβάλλειν τὸ δαυτὶ εἰς ψιλόν, ὡς τὸ, ἀμφ' ἐμοί· — ἡ δασεῖα δὲ μᾶλλον τὸ ψιλόν μεταβάλλει πρὸς δαυτὶ. προφανές οὖν, ὅτι ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως μᾶλλον τὰ ῥήματα συντίθεται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν μεταβάλλεται, ὅπηνικα δαυτὶ τὸ ῥῆμα, ὡς τὸ Οὐχ ὄρω. ἀποπον οὖν, εἰ τὸ μὲν Οὐκ ἄγω ἐκ τοῦ οὐ συντίθεται, τὸ δὲ Οὐχ ἄπτομαι, ἐκ τοῦ οὐχί· ὥφειλε γὰρ λέγεσθαι οὐχ' ἔρχουαι. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ 30 σύμφωνον προσελθόν, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν Φω-

Ο ο

νηέντων, τῇ κάτω συλλαβῇ ἀκολουθεῖ, διεστώμενον τῆς οὐ ἀρνήσεως. οὕτως εὖρον ἐγὼ εἰς τὴν ἀπορίαν καὶ λύσιν Εὐλογίου σχολαστικοῦ. Οὐ. τὸ οὐ ἐπὶ ῥήματι ἐστὶν ἀρνήσεως· τὸ δὲ κ. πλεονάζει διὰ τὴν χασμωδίαν· καὶ ὅτι ψιλὸν ψιλοῦ ἡγᾶται, καὶ δασύ δατέος· καὶ ὅτι ἡ οὐ ἀρνήσις συντιθεμένη ἐτέρᾳ λέξει τῇ ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχομένη, ψιλουμένης μὲν αὐτῆς, πλεονάζει τὸ κ. ὡς τὸ, Οὐκ ὄνοστα, ἀντὶ τοῦ, οὐ μεμπτά· καὶ, — οὐκ ἐπισικτόν, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑποχωροῦν τινί, οὐ νικώμενον· δασυνομένης δὲ, πλεονάζει τὸ χ. ὡς τὸ. Οὐχ οὕτως· ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥήματι μεσότητος, ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τῆς οὗτος ἀντωνυμίας.

Οὐχί] τὸ οὐχί κατ' ἐπέκτασιν ἐστὶ τῆς χι συλλαβῆς ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως, ἢ κατὰ πλεονασμὸν· τὸ δὲ οὐκί κατὰ πλεονασμὸν καὶ μόνον, καὶ οὐ κατ' ἐπέκτασιν· αἱ γὰρ ἐπέκτασις διὰ δατέων γίνονται, καὶ οὐ διὰ ψιλῶν, οὐί, καὶ οὐχί, καὶ οὐκί· σημαίνει τὸ οὐδαμῶς, καὶ ἐστὶν ἐπὶ ῥήματι ἀρνήσεως· καὶ οἱ Ἴωνες ἀντὶ τῶν δατέων: — εἰς τὸ Οὐίχλη. τὸ δὲ οὐχί παράλογόν ἐστι κατὰ τὸ νον· ὦφιλε γὰρ βαρύνεσθαι· ἐπεὶ δὲ παραλόγως ἐξύνεται, τῷ εἶναι ναίχι, ἢ ἤχι πρὸ τῆς ἐπεκτάσεως, τοῦτο χάριν καὶ μετὰ τὴν ἔκτασιν παραλόγως ἐξύνεται. εἰς τὸ νόφι.

Οὐας, σημαίνει τὸ οὐς. παρὰ τὸ αὖω τὸ Φωνῶ, γίνεται οὐας· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, οὐας, τὸ τῆς Φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήριον. κλίνεται οὐατος, ὡς δέρας δέρας. ἐκ δὲ τούτου γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ, ὅας· καὶ κατὰ κρᾶσιν, οὐς· καὶ κατὰ Δωριεῖς, ὡς. τὸ δὲ, Ἀμφάως νεοτευχῆς, παρὰ Θεοκρίτῳ, γίνεται οὕτως· ὡς παρὰ τὸ οὐδας γίνεται τὸ οὐδος, καὶ παρὰ τὸ γῆρας γῆρος, καὶ παρὰ τὸ κῶας κῶος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὅας ὅος. εἴτε καὶ ἄλλιν, ὡς περ παρὰ τὸ εἶδος εὐεῖδης, γένος εὐγενής, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὅος γίνεται ἀμφάως· ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ας οὐ γίνονται σύνθετον, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς ος. περὶ παθῶν. τὸ δὲ οὐς ἄκλιτόν ἐστιν, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκός· οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς οὐς λήγει, εἰ μὴ μόνον τὸ οὐς. ὅθεν, ὡς μονῆρες, ἔμεινεν ἄκλιτον, ὡς περ τὸ δέμας ἄκλιτόν ἐστιν· οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς ας εὐρίσκαται ἔχον πρὸ τοῦ α τὸ μ· καὶ μὴ ἔχον τὸ μ, ἔμεινεν ἄκλιτον.

Οὐδαμῶς, ἐπὶ ῥήματι μεσότητος· ἀπὸ τοῦ ἀμός γίνεται· ἐξ οὗ καὶ τὸ οὐδαμόθεν. ἤγεται εἰς τὸ ἀμωσγέπως.

Οὐδέ[ς] Ἰστέον ὅτι τὸ οὐδαίς, ὅτε ἰσοδυναμεῖ τῷ οὐτίς, δύο μέρη λόγου εἰσὶ, τὸ τε οὐ, καὶ τὸ δαίς· οὐδὲ γὰρ ἐστὶ σύνθετον. εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, ἤμελλε πρὸ μίας ἔχειν τὸν τόνον, πᾶν γὰρ ὄνομα μονοσύλλαβον συντιθέμενον ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καίς, εὐκαίς· χθῶν, αὐτοχθῶν· Θράξ, Σαυόθραξ· χωρὶς τοῦ πτωξ, πολυπτῶξ. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ γενικὴ ἐξυνομένη. εἰ δὲ ἦν ἐν συνθέσει, ἤμελλεν ἡ γενικὴ βαρύνεσθαι· πᾶσα γὰρ γενικὴ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ος λήγουσα ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, χωρὶς τοῦ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς. λέγει δὲ ὁ Φιλόπονος, ὅτι [κατὰ] τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν περισπᾶσθαι ὀφείλει, διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν εἰς ες λήγουσα

30 διτύλλαβος περισπᾶται κατὰ τὴν γενικὴν, ἄνδρας, ἀνδρῶν. ἡ δὲ παραδόσις ἀντίκειται αὐτῷ· πάντες γὰρ οἱ ῥήτορες οὐδέων βαρύνοντες ἀναγινώσκουσιν. αὐτοῦ δὲ τοῦ οὐδαίς τὸ οὐδέτερον, δέν, χωρὶς τῆς οὐ παραθέσεως, ἔχουεν παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν τῷ ἐνάτῳ, Κουδὲν ἐκ δανὸς γέοιτο: — Ζηνοβίος.

Οὐδαίος, Ἰλιάδος 3', τὰ οὐδὰ μᾶς Φροντίδος ἄξια. ὕφην δὲ κατὰ σύνθεσιν· εἰ καὶ σπανίως ἢ τοιζυτὴ συν-

θεσις, ἐκ τῆς οὐ ἀποφάσεως, καὶ τῆς δανὸς γενικῆς, καὶ τοῦ ὥρα ἢ Φροντίς. καὶ ξέναι δὲ αὗται συνθέσεις ποιητῶν τοιμημάτων· καὶ γὰρ οὐκ ἔχει τὸ ἔτερον μιμησασθαι· τὸ γὰρ ἐκκαίδεκάωρα, πρῶτον ἐστὶν ἐκκαίδεκα καὶ οὕτω τὸ ὥρα προτελθόν, ἐγένετο ἐκκαίδεκάωρα. καὶ ὁ μὲν Ἡρωδιανός, οὕτως· ἔτεροι δὲ, ἐκ τῆς οὐ ἀποφάσεως, τοῦ δὲ συνδέσμου, τῆς ἐνός γενικῆς, καὶ τοῦ ὥρα, τοῦτο Φασὶ συγκεῖσθαι.

Οὐδέτερον] οὐδέτερον ἐστὶ τὸ μὴ δὲ. ἐν ἐκ τῶν αὐτῶν προ-ὑποκειμένων γενῶν, λέγω δὴ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. εἰ γὰρ εὐρίσκουμεν καὶ ἀπὸ τοῦ α στερεωτικῷ ἀρχόμενον, ὡς τὸ ἔφιλος, ἄσμενος, τί ἔτερον καὶ ἀπὸ τῆς οὐ ἀποφάσεως ἀρχεσθαι τοῦτο; οὐδὲ γὰρ διαφέρουσιν ἑλλήνων ἢ τε ἀπόφασις καὶ στερήσις, ὅτον κατὰ 50 τὸ εἶναι ἀφω ἀναιρετικά· εἴτε κατὰ ἄλλον τρόπον διαφέρουσι, καθ' ὃ ἡ μὲν στερήσις, ἐπιβάλλοντος ἤγουν ἀρμ (ζωντος) ἐστὶν πτωξία, τοῦ-σιν ἀποτυχία· ὡς ὅταν εἰπωμεν, ἄτεχνος, ὁ ῥήτωρ· ἐπιβάλλει μὲν γὰρ (ἤτοι ἀρμ) ζεῖ, αὐτῷ τὸ εἶναι ἄτεχνον, οὐκ ἔτυχε δὲ τρῶ-του· ἡ δὲ ἀπόφασις, ὡς ἔτυχε λαμβάνεται, δυνατόν γὰρ λαβεῖν Οὐ τεχνικός ὁ ὄνος· ἄτεχνος δὲ ὁ ὄος, οὐ δυνατόν λαβεῖν· ἐπειδὴ, ὡς εἴρηται, οὐχ ἀρμόζει 640 ὅψ το εἶναι τεχνικόν. ἀμέλει ἤνικα ἡ α στερήσις μὴ σημαίνει, ἐπιβάλλοντος ἀποτυχίαν, τότε ἀντὶ ἀποφάσεως λέγουσιν αὐτὴν εἶναι, καὶ παραλαμβάνεται ὡς ἐν τῷ ἀθάνατον, ἄλογον, ἀντὶ τοῦ οὐ θανατούμενον, οὐ λογικόν. οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἐνταῦθα ἐπιβάλλοντος ἀτευξία· οὐ δυνατόν γὰρ ὁ ἀθάνατος εἶναι θνητός, οὐδὲ τὸ ἄλογον λογικόν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὰ προλεγόμενα τῶν οὐδατέρων. σύγκειται δὲ ἐκ τριῶν μερῶν τοῦ λόγου, τῆς οὐ ἀποφάσεως, καὶ τοῦ δὲ συνδέσμου, καὶ 10 τοῦ ἔτερον ὄνομα. καὶ ἐστὶν ἀναλογώτερον τοῦ οὐδέτερον· ὅπερ ἀπὸ τοῦ τε συνδέσμου γίνεται οὐδέτερον· καὶ διὰ τὴν δασεῖαν ἐτρέπη τὸ τ εἰς θ· ὁ γὰρ τε σύνδεσμος ἀπαιτεῖ καὶ ἔτερον σύνδεσμον, οὗτο τοῦτο, οὕτε τοῦτο. ὅθεν σσσημεῖται τὸ παρὰ Μενάνδρῳ· Οὐδὲν μέλει σοι: — ὅτι οὐκ ἔχει ἑτέρου συνδέσμου ἐπιφορὰν. μήποτε δὲ οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ τε συνδέσμου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δὲ, κατὰ τροπὴν, οὐδέτερον, οὐδέτερον, ὡς δάσος, Θάσος.

Οὐδάρ ἀρούρης. τὸ λιπαρώτατον καὶ καρπιμώτατον καὶ 20 κάλλιστον τῆς γῆς. οἰμαὶ ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ τρέφω ἢ θάλλω, γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ο. ἡ παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, γίνεται θάρ καὶ πλεονασμῷ τῆς ου συλλαβῆς, οὐ-θάρ· σημαίνει δὲ τὸν μαζόν.

Οὐθέν. ἐστὶν ὄνομα δαίς· καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ τίς· ἀπὸ τοῦ εἰς ἐνός· καὶ τὸ οὐδέτερον, δέν· μετὰ τῆς οὐ ἀρνήσεως, καὶ συγκοπῇ, οὐδέν καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ. οὐθέν.

Οὐλαμός, παρὰ τὸ πληθος τῶν ἀνδρῶν, ἡ τάξις, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι ὅθεν καὶ τὰς τρίχας οὐλας Φασίν. 30 Ἰστέον ὅτι οὐλαμός ἐστὶν τάξις συνεστηκυῖα ἐκ τεσσαρακοντατεσσάρων ἀνδρῶν· Φάλαγξ δὲ ἐστὶν ἐξ ἑκατὸν εἰκοσι ἀνδρῶν

Οὐλος, σημαίνει τέσσαρα· τὸν ὀλόκληρον καὶ προτηγῇ, ὡς ἐν Ὀδυσσεῖα Οὐλὸν τ' ἄρτον ἐλῶν ἐτένευμε τραπέζῃ: — καὶ τὸν ὀλέθριον, ὅθεν, — οὐλῶν τε ταπήτων: — καὶ τὸν ὀλέθριον, ὡς [τὸ] οὐλος Ἀρης, ὁ ἐλέθριος· (παρὰ τὸ ἔλλω ὀλλύω, οὐλος) καὶ τὸν συνεστραμμένον, ὡς τὸ οὐλοκάρηνος, ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσεῖος, παρὰ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφὴν. σημαίνει καὶ τὸ ὑγίαιε, ὡς τὸ, Οὐδὲ τε καὶ μέγα χαίρει: — οὐλὸν δὲ ὄνειρον, οὐκ αὖ 40 τὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέθρῳ πεμπόμενον. ἢ οὐλὸν τὸν ὑγιῇ, ὡς περ λέγεται οὐλὴ τραύματα. Οὐ-

- λη δ' ἐπεινήνοθε λάχνη: — ἀπαλή, ἢ τρυφερά. καὶ πάλιν, Χλαίνας τ' ἐνθάδε οὐλας: — ἐνταῦθα σημαίνει τὰς συνεστραμμένους. εἰσι δὲ αἱ ἐλικοειδεῖς τρίχες· παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι· ὡς ἐξ ἐναντίας αἱ ἄλλαι τέτανες λέγονται, παρὰ τὸ τετάνθαι. οὐλή δὲ βαρύνεται· καὶ τὸ ἀρσενικὸν αὐτοῦ. καὶ μήποτε ἀνάλογος ἢ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀνάγνωσις πρὸς τὴν κοινὴν συνηθειαν, εἴθε ὁξύνεται τὸ ὄνομα λεγόμενον οὐλὸς ἄνθρωπος, καὶ οὐλὴ κόμη. οὐ δέον δέ· τὰ γὰρ εἰς λόγους ἀναλύονται, μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ ἄλλο σύμφωνον, παραληγόμενα δὲ τῷ ο, ἥτοι μόνον ἢ μεθ' ἐτέρου Φωνήεντος, βαρύνεται, πόλεος, στόλος, κοῖος, καὶ ὁσος. Προσέθηκα δὲ, μὴ ἔχοντα σύμφωνον, διὰ τὸ μοχλός. τὸ μέντοι θολός, ὁξυνόμενον, πρὸς ἀντιδιαστολήν ἐστιν.
- 641 Οὐλή, τὸ ὑγιαίνον τραῦμα· παρὰ τὸ οὐλῶ τὸ ὑγιαίνειν. Οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε: — οἰονεῖ ἢ τὴν ὅλην ἀναλαβούσα σάρκα. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ εἰλεῖν τὸ συστρέφω γίνεται οὐλή· ἢ συνεστραμμένη σάρξ· τὸ γὰρ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ διεκλῦσαι ἔλκος λέγεται. ἢ οὐλή ἢ συναχθεῖσα σίρξ, παρὰ τὸ εἰλεῖν ὅλη καὶ οὐλή.
- Οὐλὸς ἀστὴρ, Ἰλιάδος λ'. οὕτω γράφεται, καὶ οὐχὶ αὐλός, ὡς τινες· ἵνα σημαίνῃ τὸν Φθοροποιὸν κύνα καὶ λαμπρότατον. αὐλός δὲ, ὁ ἑσπερος, ὁ εἰς ἀνάπαυσιν ἄγων τὰ ζῶα, ἀλύσιός τις ὢν. ἴσως δὲ καὶ οὐ τὸν τοῦ κυνὸς λέγει, ἀλλ' ἕνα τῶν κομητῶν. διὸ καὶ Φθοροποιός, ὁ Φθορὰν προμηνύων. παρὰ τὸ ὁλόος, ὃ σημαίνει τὸν ὁλόθριον, γίνεται οὐλός.
- Οὐλὸν, ἢ συνεχούσα τοὺς ὀδόντας σάρξ. ὠνέμασται δὲ διὰ τὸ τρυφερόν· οὐλὸν γὰρ τὸ ἀπαλόν· οἶον, Οὐλὰς ἦκα κόμας: — ἢ παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι περὶ τοὺς ὀδόντας· τρέφω γὰρ τινι ταχύνει τάξιν ἐπέχει εἰς διακράτησιν τῶν ὀδόντων. ἢ παρὰ τὸ πάλιν ἔχειν, ἐκ τῆς γινόμενης διακοπῆς τῶν Φυομένων ὀδόντων.
- 20 Οὐλομένην] Οὐλομένην μῆνιν: — σημαίνει τὴν ὀλεθρῆν. ἀπὸ τοῦ οὐλόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ οὐλός ὁ ὀλέθριος, γίνεται οὐλὸς οὐλήσας. μετοχὴν δὲ εἶπεν ἀντὶ ὀνόματος. ἀλλὰ καὶ Ἡσιόδου ἔλαβα τὴν χρῆσιν, οὐλομένην πενήναι εἰπών. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀλῶ ὀλέσθαι· ἢ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ θηλυκοῦ, ὀλουμένη· καὶ ὑπερθέσει, οὐλομένη. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀλω τὸ ἀπολλύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. καὶ ἔστι μετοχὴ ἀντὶ ἐπιθετικοῦ ὀνόματος τοῦ ὀλοῦ, ὡς καὶ τούναντιον ἔστιν εὐρεῖν ὄνομα ἀντὶ μετοχῆς, ψάμμω κυανέη, ἀντὶ τοῦ κυανίζουσα.
- 30 Οὐλοχύτας προβάλοντο: — κριδαὶ εἰσι μετὰ ἁλῶν μεμιγμέναι· ὡς ἐπέχοντο τοῖς ἱερούμενοις ζώοις πρὸς τὸ θύεσθαι, ἥτοι πολυπληθείας χάριν, ἢ μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως· πρὶν γὰρ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν Δημητριακὸν καρπὸν, οὕτω σώας αὐτὰς ἦσθιον. ὅθεν ὅλας αὐτὰς Φησὶν ὁ ποιητής. ἐκ τοῦ ὅλος, πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται οὐλός ἔρτος, ὁ ὀλόκληρος· καὶ θηλυκῶς οὐλή, ἐπὶ τῶν κριδῶν. λοιπὸν ἐκ τοῦ οὐλή καὶ τοῦ χύω, γίνεται οὐλοχύτης· πρὸ τοῦ γὰρ εὐρεῖσθαι τὸν Δημητριακὸν σίτον, ὀλοκλήρους τὰς κριδας ἦσθιον.
- 40 Οὐμός] ὅτι Ἀπολλώνιος Φησὶν ἐν τοῖς πνεύμασι τὴν θαλασσίαν ἐπικρατεῖν, ὁ ἐμός, οὐμός· ἢ ἔπαθον, ἄκαθον. καὶ ὅτι Φησὶ τὸ ἀπέλος δεσυνόμενον καὶ ψιλούμενον συναλλήλιστα.
- Οὐνεκα, σύνδεσμος αἰτιολογικός, σχήματος ἀπλοῦ· ἔχει δὲ ἔννοιαν σύνδετον, ἀντὶ τοῦ οὐτινος ἔνεκα. ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, τὰ ἐν ἀνταποδόσει τούτοις παραλαμβανόμενα, ἀπλᾶ καθιστάσθαι· οἶον, τέως, ἕως· τέσος, ὅσος· τὸ οὖν ἔνεκα, ἐν ἀνταποδόσει τούτου πα-

ραλαμβανόμενον, λέγεται τούνεκα. τούτου χάριν ἐν 50 ἀπλότῃ καθιστάσθαι. τὸ δὲ τούνεκα, σύνδεσμος ἀνταποδοτικός.

Οὐπω, ἐπὶ ῥῆμα ἀρνήσεως. συνετέθη ἐκ τοῦ οὐ ἀρνητικοῦ, καὶ τοῦ πω παραπληρωματικοῦ συνδέσμου.

Οὐπίς, ἐπίθεται Ἀρτέμιδος· ἢ παρὰ τὸ ἐπίζεσθαι τὰς τικτούσας αὐτὴν· ἢ παρὰ τὴν θρέψασαν αὐτὴν Οὐπιν· ἢ διὰ τὰς υπερβορέας κόρας, Οὐπιν, Ἐκαέργην, Λοξώ· ὡς ἐτίμησεν Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις. καὶ ἀπὸ μὲν 642 τῆς Οὐπίδος, ἢ Ἀρτεμις οὐπίς· Λοξίας δὲ, καὶ Ἐκαέρ- γος, ἀπὸ τῶν ἄλλων [ὁ Ἀπέλλων].

Οὐράδιον, εἰς τὸ γράδιον.

Οὐρά] κυρίως οὐρά λέγεται ἐπὶ τοῦ λέοντος, παρὰ τὸ ὅρως τὸ διεγείρω καὶ ὀρῶ, παρορμητικὴ τις οὐσα, ὡς Φησιν Ὀμηρος, Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν Μαστίεται, ἥ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχεσασθαι: — ὁρᾷ οὖν καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρά.

Οὐρανός, παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ βλέπω, ὁ πᾶσιν ὀράμενος, ἥτοι Φαινόμενος· ἢ παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ Φυλάττω, ὁ πάν- 10 τα περιέπων, ὡς Φησιν Ἡσιόδου, Γαῖα δὲ [τοῖ] πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον αὐτῇ Οὐρανὸν ἀστερόενδ', ἵνα μὴν περὶ πάντα καλύπτοι: — ὁ δ' Ἡρακλείδης οὐρανὸν Φησὶ καὶ τὸν Φύλακα τὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς· ὅροι γὰρ (Φησὶν) οἱ Φυλάσσοντες τὸ ἴδιον ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου.

Οὐρανίσκος, ἢ ἡ ὄρασις ἄνω, ὁ ἐράμενος ἄνω· ἢ ὅτι ὀρούει ἄνω. ὑπεκοριστικὸν ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ μέρους, οἰονεῖ ὁ μικρὸς οὐρανός· ὅτι μεταωρότατός ἐστι τῆς εὐ- 20 ρυχαρίας οὗτος ὁ τόπος· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ οὐρανοῦ.

* Οὐρασιφοίτης, ὁ ἐν ὄρεσι Φοιτῶν.

Οὐρος, σημαίνει τέσσαρα· τὸν Φύλακα, ὡς τὸ, — οὐρος Ἀχαιῶν: — διὰ τὸν Νέστορα, Ἰλιάδος θ'. καὶ γίνεται παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ Φυλάσσω, ὁ ἐπὶ τῶν ὀρίων τεταγμέ- νος καὶ προορῶν. λέγεται οὐρος καὶ ὁ Φορὸς ἄνεμος, Ἰλιάδος α'. Τούτῳ δ' ἵκμενον οὐρον ἔει- — παρὰ τὸ ὀρούειν καὶ ὀρμῆς αἴτιον εἶναι. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐθύν- 30 τήρ, καὶ ἡ διὰ θαλάσσης ὁδός. σημαίνει καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἔλκονται αἱ νῆες, Ἰλιάδος β', Οὐρούς τ' ἔξε- καὶ θρον: — καὶ γίνεται παρὰ τὸ οὐρῶ ὀρούω, ἀπο- βολῇ τοῦ ω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρούς· δι' αὐτοῦ γὰρ ἐγείρονται καὶ καθέλκονται αἱ νῆες εἰς τὴν θαλάσσαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὅρον τῆς γῆς, ὡς τὸ, — ἀμφ' οὐροῖσι θηρίσονται: — καὶ, — ἔμμεναι οὐρον ἀρούρης: — λέγεται δὲ οὐδέτερος καὶ οὐρα τὰ ὄρια, ὡς τὸ, ὅ- σόν τ' ἐπέουρα πέλονται Ἡμιόνων: — καὶ, Ὅσσα δὲ δίσκου οὐρα.

Οὐροδρομήσαντες, ἀντὶ τοῦ Φορῶ ἀνέμῳ πλεύσαντες.

* Οὐρίς, δός, ἢ ἀμὲς· ἀπὸ τοῦ οὐραῖν.

Οὐσία] παρὰ τὸ ἴσος ἰσία· τροπὴ τοῦ ι εἰς υ, καὶ πλεο- 40 νασμῷ τοῦ ο, οὐσία. ζῆται εἰς τὸ εὐσθης.

Οὐσα, τὰ σχοινία οἷς φέρεται ἡ ναὺς. παρὰ τὸ εἶσθαι τὸ κομίσθαι, ὄνομα οὐδέτερον οἶσον· καὶ τροπὴ τοῦ ι εἰς υ, οὐσον· παρὰ Λυκόφρονι. οὐκ ἄρα πλεονασμός, ἀλλὰ παραγωγή.

Οὐτά με Τυδεὸς υἱός: — ἀντὶ τοῦ ἔτρωσέ με. ἀπὸ τοῦ οὐτάζω, ὁ μέλλων, οὐτάσσω· ὁ ἀόριστος, οὐτάσκα, οὐτά- 50 σε· καὶ κατὰ συγκοπὴν, οὐτα.

Οὐτάμενοι] παρὰ τὸ οὐτῶ περισπόμενον γίνεται παρὰ- 50 γωγον εἰς μι, οὐτῆμι· ἀφ' οὗ ἀπαρέμφατον οὐτάμαι καὶ οὐτάμεν, ἀπὸ τοῦ οὐτάμεναι, ὁ δηλοῖ τὸ τρώσαι· τὸ παθητικόν, οὐτάμαι· ἢ μετοχὴ, οὐτάμενος. ἢ παρὰ τὸ οὐτάζω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, οὐτάσμαι, οὐ- 55 τασμένος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, οὐτάμενος. προπαροξύ- 60 2

643 νεται δὲ ὑπὸ Ἀριστάρχου, διὰ τὸν χαρακτήρα· ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται μετοχαὶ προπαροξύνονται, [ὡς τὸ] ἰστάμενος, κυχράμενος· ὁ γὰρ ποιητὴς τῷ χαρακτήρι μᾶλλον τοὺς τόνους προσέκει· ἢ ὅτι καὶ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ σ ἀναδρομὴν ἀπεργάζεται τοῦ τόνου. εἰς τὸ ἐληλάμενος.

Οὐτιδανός, οὐδενός λόγου ἄξιος, ἐλαχιστος. ἐκ τῆς αὐ ἀρνήσεως καὶ τοῦ τίς γίνεται οὕτως, ὁ σημαίνει τὸ οὐδεὶς· ἢ γενική, οὐτινος, οὐτιανός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. δύο εἰσὶ σύνθετα εἰς ος, οὐτιδανός οὐτιδανή, καὶ μηδαμινός μηδαμινή· καὶ τὸ μὲν, γίνεται παρὰ τὸ οὕτως οὐτιδος· τὸ δὲ, παρὰ τὸ μηδαμός· διὸ ἀπολογούμεθα ὑπὲρ αὐτῶν, ὅτι παρασύνθετά εἰσι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ θηλυκά ἐνῆλλαξε καὶ γέγονεν εἰς δύο· τὰ γὰρ κοινὰ τῷ γένει σύνθετα εἰσιν.

Οὕτις] τὸ οὐ, ἐπίρρημα· τὸ τίς, ἄοριστον· τὸ δὲ οὕτις, ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσεώς, ἀντὶ ὀνόματος κυρίῳ λαμβάνεται, καὶ ἔστιν ἐν μέρος λόγου, καὶ προπερισπᾶται. τὸ δὲ, Ἄλλ· οὕτιν δόναμαι ἰδέειν· — κατὰ συγκοπὴν ἔστιν ἀπὸ τοῦ οὕτινα. ἐπλανήθη δὲ ἐξ Ὀμήρου, ὅδον, — Οὕτιν δὲ με κυχλήκουσιν· — ἐπεὶ οὕτω κέκληται. παρελάβε δὲ αὐτὸ ὡς κύριον, Οὕτιν ὡς Πάριον· ὁ δὲ γε ῥήθη τὸ οὕτινα οὕτιν. εἴγε αὖτ' δύο μέρη λόγου ἦν, οὕτινα ἐγένετο. περὶ παθῶν.

Οὕτος, ἀντωνυμία μονοπρόσωπος· τὸ δὲ δεικτικόν, οὗτος. τὸ γὰρ οὗτος, ἐκεῖνοσ' καὶ ὁδὶ, γίνεται κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ι, πρὸς ἔμφασιν πλείονος δείξεως. ἢ δὲ αὐτός, στερηθεῖσα τῆς δείξεως, ἐστέρηται καὶ τῆς διὰ τοῦ ι ἐπεκτάσεως. οὗτος· καὶ ἡ κλητική, ὦ οὗτος, Ἀττικῶς ὁμοίως καὶ τὸ ἐκεῖνος. ἢ δὲ αὐτός, κλητικὴν οὐκ ἔχει· ἢ γὰρ οὗτος καὶ ἡ ἐκεῖνος ἀντωνυμίαι, δεικτικαὶ εἰσιν· ἢ δὲ αὐτός, ἀναφορὰν δλοῖ· ἐναντία δὲ ἡ δείξις τῇ ἀναφορᾷ. τὸ οὗτος, παραγωγὴ ἀντωνυμίας, καὶ πλεονασμός. αἱ τοιαῦται γὰρ ἀντωνυμίαι ἐπεκτείνονται, καὶ οὐ πλεονάζουσιν.

Οὕτω, ἐπίρρημα μεσότητος. οὐκ ἔστι γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς, σεσημειωμένον· ἀλλ' ἀπὸ εὐθείας γίνεται. εἰ γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὠφείλεν εἶναι τούτως, ἐκ τοῦ εἰπεῖν καὶ τὸν τεχνικόν. τὸ δὲ ὡς, ὀξύνεται, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ὅς γέγονε. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ἔτε μὲν ἐπιφέρεται σύμφωνον, ἐξέρχεται τὸ ς· ὅτε δὲ φωνῆεν, φυλάττεται τὸ ς. ἔστι δὲ τὸ οὕτως, ἀναλογώτερον τοῦ οὕτω· ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τριγενῶν ὀνομάτων γινόμενα μεσότητος ἐπίρρηματ' εἰς ὡς λήγειν ὀφείλει· ὅταν δὲ μὴ τριγενὴ ἦ, εἰς ω λήγει, κύκλος, κύκλω. ἴδωμεν οὖν, εἰ τοῦτο τριγενές· οὗτος, οὗτοι, αὐταί, ταῦτα· οὕτως ἄρα τὸ ἀνάλογον· τὸ δὲ οὕτω, κατ' ἔλλειψιν.

Οφείλες, ῥημά ἐστι κατὰ παντός ἀριθμοῦ φερόμενον. γράφεται καὶ μέγα καὶ μικρόν. Καλλίμαχος δὲ, ἐπίρρημα εὐκτικόν, Ὡφείλες μὴ ἐγένοντο θοαὶ νῆες.

Οφέλον] κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὸ ὀφελον ἀδιάπτωτον ἐστὶ, καὶ ἀπαρσφύττω συντάσσεται, καὶ οὐκ ἄλλη τι ἐγκλίσει. σημαίνει δύο· ἔστιν εὐχῆς σημαντικόν, καὶ ῥημα.

Οφέλος, ἄκλιτον ἐστὶ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ελος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐκ εἰσὶν οὐδέτερα· τὲ γὰρ διὰ τοῦ ελος οὐδέτερα δισυλλαβὰ εἰσι. τοῦτο οὖν, ὡς μὴ ἔχον τι μιμήσασθαι, ἐμεινεν ἄκλιτον.

Οφέλλω, σημαίνει τὸ αὐξῶ διαβάλλω· ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ι γίνεται ὀφείλω· ὅθεν καὶ ὀφείλημα τὸ αὐξανόμενον ἐν τῷ τόκῳ δάνειον.

644 Ὀφελτρεύω] — ὀφελτρεύουσι κοσμοῦσαι πέδον, Λυκόφρων. σημαίνει τὸ καλλύνουσιν.

Ὀφειλή, σημαίνει τὸ χρέος. γίνεται παρὰ τὸ ὀφείλω.

σπανίως δὲ εὑρεται ἐν χρήσει· εὐρίσκεται δὲ παρὰ Ζενοφῶντι ἐν τοῖς περὶ πόρων.

ὈΦις, παρὰ τὸ ὅπτω τὸ βλέπω· ὀπτικὸν γὰρ· ὅτι καὶ μῶμενον ἀνεφωγμένους ἔχει τοὺς ὄπας· ἢ παρὰ τὸ ἰός· ἐν ὑπερθέσει, ὅς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ Φ. ὡς δὲ παρὰ τὸ φύσις, γίνεται Φυσικός· μάντις, μαντικός· οὕτως ὀΦις ὀΦικός, καὶ ὀΦιακός κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α. συν- 10 ἐξηκολούθησε γὰρ τῷ θηριακός.

Ὀφλω, σημαίνει τὸ χρεωστῶ· καὶ γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ὀφείλω· ὅθεν καὶ βαρύνεται. ὀφλεῖν, ὀφέλειν, ἐκ καταδίκης χρεωστειν.

Ὀφθαλμοί, ὄνομα προσηγορικόν· γίνεται παρὰ τὸ ὅπτω καὶ τὸ ἄλλομαι τὸ πηδῶ, ὀπταλμός καὶ ὀφθαλμός. δι' οὗ ἄλλεται τὸ δρατικόν· ἢ ἀπὸ τοῦ παρεχεῖν ἅπαντα ὀφθῆναι· ἢ ὀφθαλλοί τινες, κατὰ τροπὴν τοῦ ἐνός λ εἰς μ, ἐξ ὧν ἐνάλλεται· ἢ ὀψις. ἢ ὅπῳ θάλαμοι ὄντες, κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴ τοῦ π εἰς Φ. ἢ ὄρασις θο- 20 λουμένη ὡμῶς, τούτεστι χαλεπῶς.

Ὀφθαλμῶν, ἀντὶ τοῦ ὄρωντες ζηλῶν καὶ ἐκδυμαῖεν τῶν αὐτῶν.

Ὀφρα] τὰ ἐπίρρηματα συνεμπεσόντα συνδέσμοις, οὕτως διακρίνονται. εἰ μὲν ὑποτακτικόν ἐπιφέρεται, σύνδεσμός ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ὅπως· ὡς τὸ, Ὀφρα καὶ οὐκ ἐθέλει, Ἰλιάδος β'. εἰ δὲ ὀριστικόν ἐπιφέρεται, ἔστιν ἐπίρρημα, ὡς τὸ, Ὀφρα μὲν ἦως ἦν· — ἀντὶ τοῦ ὥς, Ἰλιάδος θ'.

Ὀφρῦς] παρὰ τὸ φέρω Φορῦς· καὶ ἐν ὑπερθέσει, ὀφρῦς. 30 ἢ ἀπὸ τοῦ φέρω, συγκοπῇ, Φρῶ, Φρῦς καὶ ὀφρῦς. ὁ δὲ Ἡρωδιανός παρὰ τὸ ὄρῳ ὄρως, πλεονασμῷ τοῦ Φ· εἰ δὲ, παρὰ τὸ ὅπτω, ὀφρα, ὀφρῦς καὶ ὀφρῦς, πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἢ ὠπορῦς, ἢ μᾶλλον ὠποφρῦς, τινὲς οὔσαι, αἱ τοὺς ὠπας ἢ τὴν ὄπα φρουρούσαι ἀπὸ τε τῶν ὀμβρῶν καὶ τῶν καταφερομένων ἰδρωτῶν, ὡς μὴ ἐπ' αὐταὺς φέρεσθαι. ἢ ὠποφρῦς τινὲς οὔσαι, κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, αἱ ἐπὶ τῶν ὠπῶν φύμεναι. ἢ ὠποφρῦς τινὲς οὔσαι, οἱ ὀροφοὶ τῶν ὠπῶν. δη- 40 λοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν προβολὴν οὐοδηπότε τοποῦ καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν ὀψεων ἡμῶν· ἢ κατὰ τὸν ὄρον ἡμῶν τῶν ὀψεων.

Ὀφρυάζειν, λέγεται τὸ ταῖς ὀφρύσι νεύειν· ἀπὸ τῆς ὀφρύος, ὀφρυάζω.

Ὀχ ἄριστος, σημαίνει τὸν ἐξοχον, ἢ ἐξόχως ἐνδοχον. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐξέχω, ἐξοχος· τὸ οὐδέτερον, ἐξοχον· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἐξοχα· καὶ ἀφαίρεσις τῆς ἐξ προθέσεως, ὄχα. ἐστὶ δὲ ἔπος ὀνομαστικόν.

Ὀχετοκράνις, τὰ κηλάνεια, ἢ ἐκχύσεις αἱ λεγόμεναι τῶν μηχανημάτων. εἰσὶ δὲ αὐταὶ ξύλιναι ἢ κεραμαῖαι. οἱ δὲ 50 φασὶ τοὺς ὑπονομοὺς καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν γῆν ὀχετοῦς.

Ὀχανον, ὁ δεσμός καὶ ὁ λῶρος, ἐξ οὗ ἀποκρέμαται ἡ ἀσπίς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἔχω, ὁ σημαίνει τὸ κρατῶ, ἔχανον καὶ ὄχανον.

Ὀχεύς, ὁ συνέχων καὶ συσφίγγων τὴν περιεφθαλαίαν ἱμάς· ἀπὸ τοῦ συνέχειν· παρὰ τὸ ἔχω ὀχεύς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῆς θύρας μοχλόν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐνοίας. λέγουσι δὲ καὶ ζωστήρας ὀχῆας, τὴν τοῦ θύρακος ζώνην.

Ὀχεσφιν] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ὀχεσφιν καὶ ὀρεσφιν, ὁ 645 μὲν Δίδυμος λέγει γηγόνεσθαι ἀπὸ τῆς ὀχσεῖς καὶ ὀρεσι δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν, κατ' ἐκένδεσιν τοῦ Φ· ὁ δὲ Τρύφων ἐναντιοῦται αὐτῷ, λέγων ὅτι οὐ δύναται ἀπὸ δοτικῆς γενέσθαι, ἐπειδὴ γενικῆς σημασίαν ἐπέχουσι· τὸ γὰρ κατ' ὀρεσφιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ὀρους· καὶ τὸ ὀχεσφιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἄρματος, σχηματίζεται οὕτως· ὡς περ ἀπὸ τοῦ ὀρεσφιν γίνεται θύσφατον, τὸν

- αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τῆς ὁρεος καὶ ὄρεος γενικῆς, γί-
 10 νεται ὀρέοσι· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο, καὶ πλεονα-
 σμῷ τῆς Φι συλλαβῆς. οὕτως Ἡρωδιαδός.
 Ὀχεῖον, ἐπὶ τοῦ ὄχημα· ἡ καὶ τόπος εἰς ὄχειον ἐπι-
 τήδειος.
 Ὀχος, σημαίνει τὸ ἄρμα· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἔχω τὸ
 ἐλάττωμα. ἐξ αὐτοῦ ῥήμα ὄχω ὄχησθαι· ὅθεν ὄνομα ῥημα-
 τικῶν, ὄχημα· σημαίνει δὲ τὸ ἄρμα.
 Ὀχθαί, καὶ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ, τὰ ἐξέχοντα· παρὰ τὸ
 ἔχω ὄχος· τὸ θηλυκόν, ὄχη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ,
 20 ὄχθῃ. σημαίνει καὶ τὸ ἀναστήμα τῆς γῆς, ὡς τὸ, Ἀθ-
 ραρ ὁ θιογενὲς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ· — εἴ-
 ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξέχειν.
 Ὀχθωβος] τὸ λῶμα τὸ γυναικαῖον, ὑπὸ Ἀττικῶν ὄχθω-
 βος λέγεται.
 Ὀχθήσας, δεινοπαθήσας, στένάσας· παρὰ τὸ ἄχθω βα-
 ρύτονον· ἄψ' οὐ περισπώμενον, ἀχθῶ· καὶ ὀχθήσας,
 κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο· σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετω-
 ρισθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀπὸ τῶν ὀχθῶν, οἱ ἀναστήματά
 εἰσι τῶν ποταμῶν.
 Ὀχλος] παρὰ τὸ χλῶ ῥήμα, ὄνομα κατ' ἐπένθεσιν τοῦ
 30 ο, ὄχλος· ὅθεν καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὀλυμπιονίκῃ,
 Τριπλόος ὁ κεχλαδῶς· — ἀντὶ τοῦ ὁ πληθύων. ὁ δὲ
 Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ ἕλλω τὸ συστρέφω, πλεονασμῷ
 τοῦ χ, ἔχλω· ἄψ' οὐ ῥηματικὸν ὄνομα ὄχλος, ὁ συνε-
 στραμμένος λαός.
 Ὀχλῶ, σημαίνει τὸ κινῶ· ἐνθεν καὶ μοχλός, ὁ μὴ ἐὼν
 κινεῖσθαι τὰς θύρας. ὄχλος δὲ σημαίνει τὴν ὄχλησιν καὶ
 τὸ πλῆθος.
 Ὀχμαῖω, σημαίνει τὸ κατέχω. ἐκ τοῦ ἔχω τὸ κατέχω,
 40 παρὰ γινῶν ἐχάω, ὡς κῦπτα κυπτάω· προσθήκη τοῦ
 μ, καὶ τροπὴ τοῦ βραχέος εἰς βραχύ· ἡ ἐκ τοῦ ἔχω
 ὀχυός ὀχυαῖω, ὡς πλέκω πλοχυός. ἡ ἐστὶν ἔχω τὸ
 κρατῶ· ὁ μέλλων, ἔχω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἴ-
 γμαι· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα, ὀχυαῖος ὀχυαδός. καὶ ἐκ τούτου
 ὀχυαῖω· ὁ μέλλων, ὀχυαῖω· ὁ ἀόριστος, ὤχυμασθαι· ἡ
 μετοχή, ὀχυμασας· σημαίνει δὲ τὸ κρατῆσαι καὶ κόψας.
 Ὀχυν, ἡ ἀχράς. ἐστὶ δὲ εἶδος φυτοῦ, οἰονεὶ ἀχὼν τίς
 οὐσα, διὰ τὸ μὴ ποτίζεσθαι, ἀχῃ καὶ ὀχῃ κατὰ πλεο-
 νασμόν. ἡ παρὰ τὸ ἀγειν, ὡς τραχεῖα οὐσα. ἐστὶ δὲ

καὶ ἄλλῃ ἑτέρα, ἥτις καὶ ἄτιος καλεῖται, οἶονεὶ ἡ ἡκι- 50
 στα πίνθησα.

- Ὀψις] ὡς μὲν Ποσειδώνιος, παρὰ τὸ ἄπτω ἄψω, ἄψις
 τις οὐσα, ἡ Φῶς ἐμποιοῦσα καὶ καταυγάζουσα τῶν ὑπο-
 κειμένων ἕκαστα, ὡς πῦρ· ὡς δὲ τινες, παρὰ τὸ ἄπτω
 τὸ συνάπτω ἄψις καὶ ὄψις, ἡ διὰ τῶν ὁρατῶν ψαῦσιν
 ποιουμένη πρὸς κατανόησιν. ἡ παρὰ τὸν ὄψω μέλλοντα.
 Ὀψια, οἶονεὶ ἐψία τις οὐσα· παρὰ τὸ ἔπω ἔψω τὸ ἀκο- 646
 λουθῶ, ἡ ὅπισθεν ἰοῦσα καὶ ἐπακολουθοῦσα ἀπὸ τῶν
 ἔργων. ὅθεν καὶ πρῶτα, τὸ ἐναντίον κατάστημα.
 Ὀψέ, ἐπὶ τῆς ἐσπέρας· παρὰ τὸ τὴν ὥραν ἐπιτηδεῖν
 εἶναι εἰς τὸ ἄψι ἰέναι οἰκάδε, τροπὴ τοῦ α εἰς ο, ὄψέ.
 εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ βραδύ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον·
 οἶον, Ὀψέ δὲ δὴ μετέειπε γέρον· — ἐκ δὲ τοῦ ὄψέ,
 γίνεται κατὰ μετακλάσμεν, ὅψι βαρύτονον· τὰ γὰρ εἰς
 ἰ λήγοντα ἐπιβρέματα· — ζῆτις εἰς τὸ νόσι. τὸ δευρί
 δὲ καὶ νυνί, μακρὸν ἔχει τὸ ι. παρὰ τὸ ὅψι καὶ τὸ 10
 τελεστόν, γίνεται ὀψιτέλεστον, ὡς ἀπὸ τοῦ γόνος ὀψί-
 γονος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔμαθον καὶ τοῦ ὄψέ ἐπιβρέματος
 τοῦ σημαίνοντος τὸ βραδύ, (ὅπερ ἐστὶ καιροῦ παραστα-
 τικόν) γίνεται ὀψιμαθής.
 Ὀψον, σημαίνει τὸ προσφάγιον. ἐκ τοῦ ὀπτῶ ὀπτον·
 τροπὴ τοῦ τ εἰς σ, καὶ κράτει τοῦ πσ εἰς ψ, ὀψον·
 καὶ ὀψάριον, παρὰ τὸ ὀψον αἰρεσθαι ἐκ τῆς θαλάσ-
 σης· καὶ ὡς περ παρὰ τὸ οἰκία γίνεται οἰκίδιον, καὶ
 γωνία γωνίδιον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὀψάριον ὀψαρίδιον.
 Ὀψείοντες, εἰς τὸ κακκεῖοντες. τὸ δὲ, Ὀψεσθε Τρῶες
 καὶ Τρῳάδες Ἑκτορα, ἐνεστῶτα εἶναι Φησί· Ἡρωδια- 20
 νός, ἀπὸ τοῦ ὀψομαι γινόμενον μέλλοντος. οὐ γὰρ μαν-
 τεύεται αὐτός, Φησί· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἴδετε. καὶ πάλιν,
 Ἄλλ' ὀψεσθέ νιν· — οὐκ ἐστὶ δὲ οὕτως, ἀλλὰ μέλλον
 μέλλοντός ἐστιν ἡ σημασία· οὐ γὰρ παροῦσι καὶ ὁρῶσι
 τὸν Ἑκτορα λέγει ἡ Κασάνδρα· ὀψεσθε γὰρ (Φησί)
 προσιόντες. ὥστε εἰς θῆαν αὐτοὺς προσκαλεῖ· ὡς τὸ,
 Ἄλλ' ὀψεσθ' ἵνα τῶγε καθεύδεται· — προσκλεῖται
 τοὺς θεοὺς εἰς θῆαν, ὡς ἂν εἴ τις λέγῃ, Δεῦτε καὶ
 ἀκούσεσθε· Δεῦτε καὶ ὀψεσθε. ἡ ὅτι οὐδὲ τὸ ψ ἐστὶ
 χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐνεστώτος. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἐνεστῶς, 30
 ἀλλὰ μέσος ἀόριστος· πρῶτος ὄψαι ὀψάσθω, ὄψασθε
 ὀψάσθωσαν. οὕτω Ζηνόδοτος.

Π.

- 646 Π' τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ παῖω· ὁ γὰρ τούτου Φθόγγος
 ὡσεὶ παίοντος καὶ κρούοντος ἡχος ἐστὶ.
 Πᾶα] τὸ πάα, ὡς λέγει Ἡρωδιανός περὶ παθῶν, ἀπὸ
 τοῦ πᾶσα γίνεται.
 Παγασαῖος λέγεται ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ Παγᾶσης. ἐστὶ δὲ
 40 τόπος τῆς Θεσσαλίας καὶ πόλις, παρὰ τὸ ἐπεί τὴν
 Ἀργῶ πεπῆχθαι. Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, Πᾶν δ' ἄλσος
 καὶ βωμός· Ἀπόλλωνος Παγασαίου.
 Παγίς] παρὰ τὸ πῆσσω τὸ πηγνύω πηγίς καὶ παγίς, λέγε-
 ται καὶ παγὴ δίκτυον ἢ θηρατικὸν ὄργανον τετραγώνον.
 Παγιωθεὶς, ἐδρωμθεὶς, βεβιωθεὶς· ἀπὸ τοῦ παγιῶ·
 τούτου, παρὰ τὸ πάγιος· τούτο, παρὰ τὸ πῆσσω, πῆξω·
 ὅθεν καὶ τὸ ἐπάγῃ· καὶ ἡ μετοχή, παγείς. ἐκ τοῦ
 ἐπαγὼν γίνεται παγιός, ὁ πεπηγμένος.
 * Πάγος, τὸ πεπηγμένον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους· ἀπὸ τοῦ
 50 πῆγνυμι.
 Πάγουροι, οἱ καρκίνοι· παρὰ τὸ οὐρεῖν καὶ Φυλάττεσθαι
 ἐν τοῖς πάγοις· πάγοι δὲ εἰσιν οἱ κρημνώδεις τόποι,
 παρὰ τὸ πεπῆχθαι εἰς ὕψος. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ

διατρίβειν ἐν τοῖς πάγοις, ὡς τὸ, — δυσκηδὲς νύκτα
 Φυλάξω· — ἀντὶ τοῦ διατρίψω.

* Παιδεραστής, ὁ τῶν παιδῶν ἐραστής· ἀπὸ τοῦ ἔραμαι
 καὶ παῖς.

Πάγχυ, τὸ παντελὲς σημαίνει· γίνεται δὲ παρὰ τὸ πάνυ, 647
 κατὰ πλεονασμόν τοῦ χ.

Παγκρατιαστής, ἀθλητής, πύκτης· καὶ πυγμή, ἀγὼν καὶ
 ἀθλησις.

Παλαιός, παρὰ τὸ πάλαι ἐπὶβρέμα· καὶ παλαιόν, παρὰ
 τὸ ἐκπαλαι εἶναι. τὰ δὲ εἰς αἰ λήγοντα ἐπιβρέματα,
 ὧν σχετλιαστικά εἰσι τὰ πλεῖω, διὰ τῆς αἰ διΦθόγγου
 γράφεται, παπαί, βαβαί, οὐαί. οὕτως οὖν καὶ πάλαι.
 τὸ λοι, βραχύ. διατρί; Ἰστέον γάρ, ὅτι ἡ αἰ καὶ οἱ 10
 διΦθόγγος ἐν τοῖς εὐκτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐπιβρέμασι
 τέλειαι λογίζονται μακραι, πλὴν τοῦ πάλαι· ἐξ οὗ
 καὶ τὸ πρόπαλαι καὶ ἐκπαλαι.

Παλαιφάτου, παλαιφαμένης, ἀντὶ τοῦ τῆς πάλαι τετμη-
 μένης δρυός· ἡ τῆς ἐκ παλαιῶν χρόνων πεφημισμένης,
 ὡς ἀνθρώπων γεννητικῆς ὑπαρχούσης· μυθολογεῖται

γάρ, ὅτι πάλαι ἄνθρωποι ἐκ δρυῶν καὶ λίθων ἐγένοντο· οἶον, Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου.

Παλαίμων, ἐκ τοῦ πάλῃ (ὃ σημαίνει τὴν παλαιστραν) γίνεται καὶ τοῦ αἵμων, τούτεστιν ὁ ἐμπειρος τῆς παλαιστικῆς.

Παλαίω, παρὰ τὸ πάλῃ τὸ σείω· ἢ ἀπὸ τῆς παλάμης. Παλαιστίνη, ἀπὸ τοῦ πάλαι ἐπιβήματος.

Παλαιστή, σημαίνει τὴν τῶν τεσσάρων δακτύλων ὀρδινιαίαν σύνθεσιν, πελαστή τις οὖσα· ὅτι πέλας συναγει τὰ ὀστέα, τούτεστι πλησίον ποιεῖ τοὺς δακτύλους. παρὰ τὸ πελάζειν οὖν τὰ ὀστέα, παλαιστή. ἔστι δὲ τετραδάκτυλον μέτρον. λέγεται καὶ δόχη, ὅτι πλατεία τῇ χειρὶ μετροῦμεν· ποιεῖ δὲ ἀπὸ τῶν μεγάλων δακτύλων πρὸς τὸν λιχανὸν ἄκρον, δακτύλους δέκα· ἢ δὲ σπιδαμή, ἔχει δόχμας τρεῖς, οἶον παλαιστὰς τρεῖς, δακτύλους δὲ δώδεκα, ὡς ἐχούσης τῆς δόχμης δακτύλους τρεῖς· ὁμοίως καὶ τῆς παλαιστῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου διωστήμενων τῶν δακτύλων ἕως τοῦ ἀντίχειρος, λέγεται σπιδαμή, παρὰ τὸ ἀποσπασμὸν ποιεῖν, διὰ τὸν ἀποσπασμὸν τὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου τοῦ ἀντίχειρος, πρὸς τὸ τοῦ μικροῦ ἄκρον· ὡς δὲ Χρυσίππος, διὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τὴν ὅλην χεῖρα. καὶ παλαιστὰς ἐν τῷ λῃ ψαλμῷ ἀντὶ τοῦ μετρητῆς. γίνεται ἀπὸ τοῦ παλαίω.

40 Παλάμη, ἐκ τοῦ πάλῃ τὸ κινῶ· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέπαλμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ παλάμη, δι' ἧς ἡ χεὶρ κινεῖται. εἰς τὸ παλιμπτετές.

Παλαμναῖος] ὁ τοὺς αὐτοχειρὶ Φονεύσαντας τιμωρούμενος, Ζεὺς παλαμναῖος. λέγεται καὶ ἐν Χαλκίδι παλαμναῖος. καὶ ἀσπίς δὲ τις τῶν θηρίων, παλαμναία καλουμένη. καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲ καὶ πολέμιος παλαμναῖος καλεῖται, ὁ διὰ χειρῶν καταγωνιζόμενος τὴν μάχην, παρὰ τὴν παλάμην. παλαμναῖος, Φονεὺς, ἀντίθετος τῷ θεῷ, μεμιχσμένος, πικρὸς, Φόνιος, σοβαρὸς. παλαμᾶσθαι γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ διὰ χειρὸς ἐργάζεσθαι. γίνεται πάλαιμος, καὶ παλαμναῖος ἐξ αὐτοῦ.

50 Παγγενῆ, ἐπιβήμα μεσότητος· μετεβλήθη δὲ ἐξ αἰτιατικῆς πτώσεως εἰς ἐπιβήμα· ὁ παγγενής, τοῦ παγγενοῦς, τὸν παγγενῆ· παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὸ γένος.

648 Πάλη, ἀπὸ τῆς Παλαίστρας θυγατρὸς Πανδόκου οἰκοῦντος ἐν τριόδῳ, καὶ τοὺς καταγομένους παρ' αὐτῷ ἀναιρούμενος· ὃν Ἑρμῆς καταχθεῖς ἐφόνευσεν ὑποθήκῃ τῆς Παλαίστρας· ἀφ' οὗ καὶ τὰ τῶν ξένων καταγωγή Πανδοκεία λέγουσιν. ἢ ἀπὸ τῆς ξένων οἱ ἀγωνιζόμενοι. πάλιν δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πυρίνων αἰετῶν ἢ κριδίνων. οὕτω γὰρ καλοῦσι τὴν διαλυομένην γῆν. καὶ Ὀμηρος, ἐπάλυνε, διέλυσε καὶ ἔθρυψε· χαύνην γὰρ αὐτὴν ἀπὸ τῆς χιόνος συμβαίνει γίνεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ παλάειν τὸ θηρᾶν τι τῶν τοῦ ἀντικάλου μερῶν, δι' οὗ δυνήσεται αὐτὸν ἀντρεύσει. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ ὥσανει μεσολαβεῖν, βάλλιν τινὰ οὖσαν. — παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ, Ἰλιάδος ε', ἀντὶ τοῦ ἐμολύνετο, ἐβρέχετο. ἀπὸ τοῦ πάλῃ τὸ βρέχω, γίνεται παλάσσω· σημαίνει τὸ μολύνω. τὸ δὲ πάλῃ, παρὰ τὸ ἄλλω τὸ πηδῶ· ἐν γὰρ τῇ βροχῇ ἄλλονται τὰ ἐκ τῆς γῆς ὕδατα.

Πάλη, ἢ ἀπὸ τῶν παλῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλῃσθαι τὸ σῶμα, ἢ ἀπὸ τοῦ καταπάσσεσθαι τὸ σῶμα τῇ κόνει.

Πάλιν, σημαίνει τρία· τὸ εἰς τοῦπίσω, ὡς τὸ, Χεῖρ πάλιν ἐρύσαντο· — καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, ὡς τὸ, Οὐ θῆν μιν πάλιν ὀνήσεται θυμός· — σημαίνει καὶ τὸ ἐξανατίσας, ὡς τὸ, Οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσεται, Οὐδὲ πάλιν ἐρέει.

* Παλίγκοτος, ὁ μνήμων τοῦ κότου, ἀπὸ τοῦ πάλιν καὶ κότος ἡ ὀργή.

Παλίσκιον, τὸ ὑποσκιαζόμενον ὑπ' ἄλλου.

Παλινάγρετον, καλίσυλλεκτον, εἰς τοῦπίσω λαπτόν· ἐξ οὗ ψευδές· ἢ μεταβλητόν.

Παλινόροτος] παρὰ τὸ ὄρω γίνεται βηματικὸν ὄνομα ὀρτός, καὶ παλινόροτος. ἐχρῆν διὰ τοῦ τ γραφῆσθαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ σ' ἰν' ἢ, ὁ πάλιν ὠρμημένος. σημαίνει ὁ ὅτι σφόδρητος. ἐκ τοῦ πάλιν τοῦ σημαίνοντος τὸ τοῦπίσω, καὶ τοῦ ὄρω Αἰολικοῦ μέλλοντος.

Παλινόρμενον, Ἰλιάδος λ'. Τυραννίον, δύο μέρη λόγου ποιεῖ· ὁ δὲ Ἑρρακλίας, συνδέεται ἐκδέχεται· καὶ Ἀρίσταρχος, ἀντὶ τοῦ ὀπισθεν ὀρμῶντες, ὡς καλιμπλαγχθέντες καὶ εὐρυκρείων. σημαίνει δὲ τὸ ὑποστρέψαντες καὶ παλινδρομήσαντες. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον.

Παλινωδία, ὡδὴ τῇ προτέρᾳ ἐναντία· ἢ δόγμα ἀνόμοιον τοῖς πρῶν· οἶον, Ἀλλὰ πειραδῆτι τὰ κατὰ Σιγησίχο· 40 ρον παλινωδῶν ἔσαι.

Παλιώξις λέγεται, ὅταν οἱ διωκόμενοι εἰς τοῦπίσω στραφέντες, τοὺς πρῶν διώκοντας ἐλαύνωσι. γίνεται ἐκ τοῦ πάλιν καὶ τοῦ θωξις, παλινθωξις· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν καὶ τοῦ θ, καὶ κράσει τῶν δύο ν εις ι μακρόν, παλιώξις. σημαίνει δὲ τὴν ἐκ δευτέρου διώξιν καὶ φυγὴν τοῖς ἐναντίοις· ἢ τὴν ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φευγόντων διώξιν· ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες ὑστερον πάλιν αὐτοὶ διώκωσι θαρσύναντες. Ἰλιάδος μ'.

Παλιγκάπηλος, ὁ μεταβολεύς, ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ 50 πωλῶν.

Παλίμφημα, κακὰ, ἐναντία.

Παλλίλογα, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ πάλιν σύλλεκτα, ἐκ δευτέρου πάλιν συναγόμενα· παρὰ τὸ πάλιν καὶ τὸ λέγω τὸ συλλέγω, πλεονασμῷ τοῦ λ.

Παλίμβολος, ὁ τρίπρατος καὶ αποδόκιμος, καὶ ὁ πολλὰς τῇ μεταβολῇ ἀπεμπολημένος· ἢ ἀκατάλληλος καὶ ἀπερίστατος καὶ ἀνάρμοστος· ἢ ὁ πονηρὸς, ὁ πολλάκις 649 μεταβαλλόμενος, ὃν Ὀμηρος ἀλλοπρόσταλλον Φησί. ἢ ὁ δούλος ὁ διὰ πονηρίαν πιπρασκόμενος.

Παλιμπτετές, τὸ ὀπισθόρμητον, παρὰ τὸ ἐμπαλιν καὶ εἰς τὸ ἐναντίον πεσεῖν. Ἰλιάδος π'.

Παλάμη, ἀπὸ τοῦ πάλῃ τὸ κινεῖν καὶ σείειν· ἢ ὅτι δι' αὐτῶν παλαμώμεθα καὶ τεχνώμεθα· παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι, παρ' ὅσον δι' αὐτῶν παλαμώμεθα. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ πολλοὺς ἁμᾶν· ἐξ οὗ καὶ παλαμαῖος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, παλαμναῖος. σημαίνει δὲ τοὺς αὐτοχειρὶ Φονεύσαντας τιμωρούμενον, καὶ τὸν ἐπὶ τινι μίσματι κατεχόμενον.

Παλιμπλαγχθέντας] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν ἔστιν ἐν συνθέσει ἐν μέρος λόγου, διὰ τοῦ μ γραφεται· εἰ δὲ ἔστιν ἐν παραθέσει, διὰ τοῦ ν. λέγουσι τινες, ὅτι ἐν παραθέσει ἔστι· τὰ σημαντικά ἐπιβήματα μετὰ τῶν ῥημάτων καὶ τῶν μετοχῶν ἐν παραθέσει παραλαμβάνεται· οἶον καλῶς γράφω, καλῶς γράφω· μεγάλως γράφας, μεγάλως ἔγραψε. τὰ δὲ συστηματικὰ ἐν συνθέσει 20 παραλαμβάνονται· οἶον, ἔστι χῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀχῶμαι, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α· ὁ γὰρ λυπούμενος οὐκ ἔστι χωρητικὸς τῆς λύπης. εἰ ἄρα οὖν τὸ πάλιν σημαντικόν ἔστι, δηλονότι μετὰ τῆς πλαγχθέντας αἰτιατικῆς ἐν παραθέσει ἔστι. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν συνθέσει ἔστι, λέγοντες ὅτι τὸ πάλιν ἐν παραθέσει μὲν ὄν, σημαίνει τὸ ἐκ δευτέρου· οἶον, πάλιν ἤλθον, ἀντὶ τοῦ ἐκ δευτέρου· ἐν συνθέσει δὲ ὄν, σημαίνει τὸ εἰς τοῦπίσω, οἶον καλίσσυτος. ἐὰν οὖν τὸ παλιμπλαγχθέντας λαμβάνηται ἐν παραθέσει, εὐρίσκειται σημαίνον τὸ ἐκ δευ-

30 πέρου πλανηθέντας· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ὁ γὰρ ποιητὴς οὐκ οἶδεν οὐδὲ ἔπαξ τοὺς Ἑλληνας πλανηθέντας· τὴν γὰρ πλάνην τῆς Μυτίας ἀγνοεῖ· ἐστὶ δὲ εἰπεῖν, ὅτι κακῶς λέγουσιν· οὐδέποτε γὰρ λέξεις ἄλλο σημαίνοντες ἔχει ἐν παραθέσει οὐσα, καὶ ἄλλο ἐν συνθέσει, ἀλλὰ πάντως τὸ αὐτό· αἱ γὰρ συνθέσεις φυλάττουσι λεῖψανόν τι τῆς τμησίδος τοῦ ἀπλοῦ· οἷον, καλῶς γράφω, καλλιγραφῶ. πῶς οὖν δύναται τὸ κάλιν ἄλλο καὶ ἄλλο σημαίνειν; ἄλλως· τὸ κάλιν ἐν τῇ παραθέσει καὶ ἐν τῇ συνθέσει δύο σημαίνοντα ἔχει· σημαίνει γὰρ καὶ ἐν τῇ παραθέσει καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ εἰς τὰ ὀπίω· καὶ ἐν τῇ συνθέσει ὡσαύτως, σημαίνει καὶ τὸ ἐκ δευτέρου καὶ τὸ εἰς τὰ ὀπίω. λέγουσιν οὖν, ὅτι τὸ παλιμπλαγχθέντας ἐν τῇ συνθέσει ἐστὶ· καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ἔθος ἔχει τὰς συνθέτους λέξεις διαλύειν· οἷον, κηρεσιζορήτους, οὐς κῆρες Φορέουσι· γρηῖς πυκιμηδούς· εἴτα διαλύει τὴν σύνθεσιν, ἐπιφέρει, — πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἐχούτης· — εἰ ἀρα οὖν τὸ παλιμπλαγχθέντας διέλυσε ἐῖπων, ἀψ' ἀκουστήσειν· — ὁ γὰρ ὅτι ἐν συνθέσει ἐστὶ.

50 Παλλάδιον] Παλλάδια ἐκάλουν, ὡς λέγει Φερκυδῆς, τὰ βαλλόμενα εἰς γῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀγέλατα· κάλλειν γὰρ τὸ βάλλειν.

Παλλάς, ἡ Ἀθηνᾶ· ἡ παρὰ τὸ ἀναπελάσθαι ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός· ἡ ὅτι Πάλλαντα, ἓνα τῶν γιγάντων, ἀπέκτεινεν· ἡ παρὰ τὸ αἰεὶ κάλλειν καὶ κηδεύειν τὸ δόρυ· πολεμικὴ γὰρ ἡ θεὸς· ἡ δὲ τὸ καλλομένην τὴν κερδίαν τοῦ Διουσύου προσηγορεύεται τῷ Δί.

Παλλαῖς, ἡ παῖς· κατὰ Δωριεῖς, παλλάξ λέγεται.

650 Παλύνω, ὡς μὲν Ἀπίων, τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν· ἀμεινον δὲ τὸ λευκίνειν. Ἰλιάδος κ', — ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν φρουράς· — παρὰ τὴν πάλην ἢ παλύνην, ἣν οἱ Ἀττικαὶ πασπάλην λέγουσιν. ἐστὶ δὲ τὸ λεπτομερέστατον τοῦ ἀλεύρου· παρὰ τὸ ἀποπάλλεσθαι (τοῦτέστιν ἀπορρίπτεσθαι) ἐκ τοῦ ἀλεύρου.

Παμφαίνῃσι, ἔχῃσι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔχει τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν· ἐστὶ γὰρ ἐν παμφαίνῳ καὶ τὸ τρίτον, παμφαίνῃ· καὶ λοιπὸν κατ' ἔκτασιν τῆς σι συλλαβῆς γίνεται παμφαίνῃσι καὶ ἔχῃσιν. ἡ ἐστὶ φαίνω, φαίνεις, φαίνει· διαλέκτῳ δὲ Ῥηγίων γράφεται τὸ τρίτον πρόσωπον διὰ τοῦ ἡ μετὰ τοῦ ἰ· τὸ γὰρ νοεῖ καὶ Φιλεῖ, νοῆσι καὶ Φιλῆσι λέγουσιν ἐκεῖνοι, πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς. οὕτω καὶ τὸ παμφαίνῃσιν, Ἰλιάδος ε'.

Παμφαλῶν, σημαίνει τὸ ἐπιφέρεισθαι καὶ περιβλέπεσθαι παντί· παρὰ τὸ τὰ Φάη ὧδε κινεῖσθαι ἄλλεσθαι. Φαῶ καὶ παμφαῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, παμφαλῶ· Πόλλ' ἐπιπαμφαλῶντες οὖσι.

20 * Παναγρυπνος, ὁ αἰεὶ γρηγορῶν· ἀπὸ τοῦ πᾶν, καὶ ἄγριος, καὶ ὕπνος.

Πάμπαν, ἀντὶ τοῦ πανταλῶς, Ἰλιάδος α'. γίνεται ἀπὸ τοῦ πᾶν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, πάμπαν.

Πάν. Φάν τις ὦν, διὰ τὸ ἐπιφαίνεσθαι ἀκαίρως τοῖς ἐνδοῦσι.

Πανδῆρος, πάντων ἀρά· τοξότης γὰρ ἦν.

Πανδῆρεως κυρίως, ὁ πάντα δράσας ἕνεκα κέρδους καὶ πλεονεξίας. Ὁρος.

Πανδῆρη, εἰρηται ὅτι παρὰ πάντων ὥρα ἐλχεν· ἡ ὅτι ὥρον πάντων τῶν θεῶν, ὡς Φησὶν Ἡσίοδος.

30 Πανδίων] παρὰ τὴν ἰὼν μετοχὴν καὶ τὸ πᾶν, γίνεται πανίων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ; Πανδίων.

Πανδοεύς, πανδοχεύς· ὁ πάντας δεχόμενος.

Πανεφθου κτισιτέριοι, Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, ἀντὶ τοῦ

ἐφθου καὶ διαλελυμένου καὶ ὕγρου τὴν φύσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἀπεφθου φησὶν, ἀπὸ τοῦ ἐφθός.

Πανηγυρία, ἐορτὴ, συνάθροισις· ἀπὸ τοῦ ἀγυρία· εἰς ἣν πάντες ἀγείρονται.

Πανόψιον ἔγχος, τὸ οἶον ἐκ πανόρατον καὶ ἐπιφανές. ἐν- 40 ναι δὲ καὶ τὸ πάντων τελευταῖον ἀκούεσθαι· ἵνα τὸ ὀψέ ἐγκείται, καὶ μὴ ἐπὶ τοῦ ἐγγύς δεχόμεθα, ἀλλὰ τοιούτως νοῶμεν. τὸ δὲ πάντων ἔσχατον, αὐτὴ τὸ ἔγχος λαβούσα, ἐπ' ἐμὲ ὦσε.

Πανομφαίω Ζηνί, πάσης Φήμης καὶ κληδόνος ἀκούοντι. οὐκ ἐστὶ δὲ καθόλου τὸ ἐπίθετον ὁ πανομφαίος, ὁ κληδόνιος καὶ πάσης κληδόνος παραίτιος· ἀλλ' ἄπαξ.

Παννυχίον, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος ἀντὶ τοῦ παννυχίως· ὄνομα γὰρ ὄν, μετήχθη εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν, ὥσπερ τὸ ἡδίστα. ἐκ τοῦ νύξ νυχός, νύχιος, καὶ παν- 50 νυχίος.

Πανσυγία, ἡ πανοπλία· καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ σάκου εἰρηται. οὕτως εὔρον εἰς τὸν Σέλευμον.

Πανσυδὴ, ἐπὶ ῥῆμα ἐστὶν ἀθροίσεως, παμπληθεῖ· ἐστὶ δὲ καὶ πανσυδὴν μετὰ τοῦ ν, παντὶ τῷ πληθεῖ, πανστρατιά. παρὰ τὸ ὁμοῦ τάττεσθαι καὶ σεύεσθαι, ἦγον ὁρμᾶν καὶ ἐπακολουθεῖν.

Παπῶ παπᾶς, δευτέρως συζυγίας. Τὸν ἀπαλῇ χειρὶ κα- 651 πῆσαντα· — ἀπὸ τοῦ ἀπῶ τὸ ψηλαφῶ, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, φαφῶ· καὶ τροπῇ τῶν δασέων εἰς τὸ ψιλόν, παπῶ.

Πάππα, προσφώνησις τιμητικὴ υἱῶν πρὸς πατέρα. Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνητα παππάζουσιν, Ἰλιάδος ε'. οὕτω λέγεται παρὰ Συρακουσίοις ὁ πατήρ, πᾶς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν τοῦ π, πάππα.

Παπαίνων, περιβλεπόμενος, ἐπιτηρῶν. πανταχοῦ τὰ Φάη τιταίνειν· γίνεται φαπαίνων· καὶ τροπῇ, παπταίνω. σημαίνει δὲ τὸ βλέπειν καὶ περισκοπεῖν τῇδε κα- 10 κείσθαι. ἡ παρὰ τὸ πέτω, πτώ, παράγωγον πταίνω καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παπαίνων, οἶονεῖ τὸ περιάγω παντὶ τὰς ὄψεις, καὶ περιπέτεσθαι ποιῶ, καὶ οἶον πεπταμένους εἰκέναι. Ἰλιάδος ε'.

Παππίας, παρὰ τὸ πάπα, ὁ σημαίνει τῇ τῶν Ῥωμαίων Φωνῇ τὸν πατέρα.

Πανοργός, παρὰ τὸ εἰς πᾶν ἐνεργεῖν· σημαίνει καὶ τὸν Φρόνιμον καὶ νοήμονα ἐπὶ καλοῖς· σημαίνει καὶ τὸν κηποποιεῖν δυνάμενον διὰ τῆς ἐντοῦ σοφιστικῆς καλίας. 20

Πάνδεια, ἐορτὴ Ἀθήνησιν· ἀπὸ πανδεῖας τῆς σελήνης· ἡ ἀπὸ Πανδίωνος, οὗ καὶ ἡ Φυλὴ ἐπώνυμος· ἡ ὅτι τῷ Δί· ἄγονται τὰ Πάνδεια. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ πάντα δινεύειν τῷ Δί.

Πάρα, σημαίνει τρία. Τίς ἐσθ' ὁ παλῶν τάνδράποδα; ἐγὼ πάρα· — ἀντὶ τοῦ πάρεσι. — πάρα δ' ἀνὴρ· — ἀντὶ τοῦ πάρεσι μοι. τίς ἀρα ἡ ἀποκοπή; πρὸς τὸ σημαίνοντος καὶ ἡ ἀποκοπῆ. περὶ παθῶν.

Παρά ἡ πρόθεσις, σημαίνει τρία· τὴν ἐκτὸς σχέτιν, ὡς 30 τὸ ἄνομος, παράνομος· λαλῶ, παραλαλῶ· καὶ εἶπω, παρεῖπω. καὶ τὴν πλησιότητα, ὡς τὸ, ἔξω, παρέξω· καὶ τὴν πλεονασχέτιν, ὡς τὸ, ὀρμῶ, παρορμῶ. — παρὰ θιν' ἄλός. — ἡ παρὰ, τὸ ἔξω δηλοῖ. ὥσπερ καὶ παραπλεῖν, τὸ ἔξω πλεῖν. αἰγιαλός μὲν οὖν εἰρηται κοινῷ ὀνόματι, παρὰ τὸ αἶαν ἔχειν ἐγγὺς ἄλός. ἔχει δὲ διαφορὰς τρεῖς. ἀκτίνα, καὶ ῥηγμῖνα, καὶ θῖνα. ἀκτὴν μὲν οὖν εἰρηται. ὁ πετρώδης αἰγιαλός· ῥηγμῖν δὲ, ὁ πρὸς ἄνεμον αἰγιαλός· θῖν δὲ, ὁ εὐδαίος καὶ ἡτο- 40 χος αἰγιαλός, παρὰ τὸ μετὰ γαλήνης καὶ νηνεμίας ἐκείσε τὰ κύματα ἀποτίθεσθαι.

Παραβλώπες τ' ὀφθαλμῶν, Ἰλιάδος ι'· παρὰ τὸν βλέψω μέλλοντα, ἀποβολή τοῦ ω, βλέψ· καὶ τροπή τοῦ ε εἰς ο καὶ ἐκτάσει, βλώψ, καὶ παραβλώψ. ἀντὶ τῶ στραβαί.

Παραδείσος] παρὰ τὸν δευτὸν μέλλοντα, ὅς δηλοῖ τὸ βρέχω, ῥηματικὸν ὄνομα δεύσο, καὶ παραδείσος, κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι. οἱ δὲ Φασὶ παρὰ τὸ δεῖσαν ποιέσθαι, ὃ ἐστὶ τὴν τῶν βοτανῶν συλλογὴν.

Παραβολή, εἰς τὸ παροιμία.

50 Παράβυστον, παρακεκρυμμένον, λάθρα γινόμενον· παρὰ τὸ βύω, ὃ σημαίνει τὸ κλεῖω. σημαίνει γὰρ καὶ τὸ πληρῶ· Ὀδυσσεύς δ', Νήματος ἀκητοῦ βεβυσμένον· — ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένον. ἦν δὲ καὶ παράβυστον δικαστήριον, ὃ λάθρα ἔκρινε.

* Παρακόπος, ὃ φρενοπλήξ· ἀπὸ τοῦ κῶπτεν καὶ παρὰ. παράξενος, ὃ ἡμίξενος, οὐκ ἀληθινὸς πολίτης· ἀπὸ τοῦ παρὰ καὶ ξένος.

652 Παραπλήγες, οἱ πεπληγμένοι. παραπλήξ, μαινόμενος· παραφρων, τὰς φρένας βεβλαμμένος.

Παρακαίρια ῥέζων, Ἰσιόδος. καίρια τὰ εὐκαίρως γινόμενα· παρακαίρια, τὰ ἀκαιρα καὶ σαπρά καὶ ἀτοπα. ἡ παρὰ παράλκεται.

Παράσημα, τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων λέγονται, τὰ φαῦλα καὶ ἀδόκιμα. παρὰ τὸ κακῶς σεσημάνθαι, ὃ ἐστὶν ἐσφραγίσθαι· καὶ παράσημος ῥήτωρ, μεταφορικῶς ὁ φαῦλος.

10 Παραφάμενος, παραινόμενος· πλεονασμῷ τοῦ ι, ποιητικῶς· — παρὰ ποσὶ κῶπτεσε θυμός.

Παρασάγγαι, τὰ τριάκοντα στάδια παρὰ Πέρσεως· παρ' Αἰγυπτίοις δ' ἐξήκοντα. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀνδρομάχῃ ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου εἰρηται.

Παραστάται, ὑπ' ἐνίων καλοῦνται αἱ γόνιμοι φλέβες, αἱ τῇ γενέσει παρστώσαι. λέγονται καὶ οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες βρακνίσταί.

Παρίσια, ἐναντία, ἀπρεπῇ, χαλεπά· παρεκτός τοῦ αἰτίου.

20 Παραιτεῖσθαι, οὐχ εὖρηται ἐν χρήσει ἐπὶ τοῦ σημασινομένου τοῦ ἀρνεῖσθαι καὶ ἀποβαλλεσθαι καὶ μὴ δέχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἰτεῖν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ, — παραιτοῦμαι σε συγγνώμην ἔχειν· — ὥστε περιττὴν εἶναι τὴν πρόθεσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ καθευδῶ· τὸ γὰρ εὐδῶ δηλοῖ σκανίως δὲ εὐρίσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ σημασινομένου τοῦ λεγομένου ἐν τῇ συνηθείᾳ παραιτεῖσθαι, παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν.

Πάρδαλις] πότε πόρδαλις, καὶ πότε πάρδαλις, Φυλακτέον· 30 ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ ζώου, διὰ τοῦ ο δεῖ προφέρεισθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ δερματος, διὰ τοῦ α. τὸ ζῶον οὖν, παρὰ τὸ προάλλεσθαι καὶ ἀτάκτως κινεῖσθαι, πόδαλις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, καὶ ὑπερθέσει. ὡς δὲ Ὠρος, παρὰ τὸ τὸν πόρον αὐτῆς ποιεῖσθαι μεθ' ἄλματος· πορευτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. οἱ Ἴωνες τὸ ι τῆς εἰ διφθόγγου ἀποβάλλουσιν· ὅον, παρδάλειος, παρδάλεος· καὶ τὸ θηλυκόν, παρδαλή παρδαλῇ, ἐπὶ τῆς δοῖας, ὡς περ λευκὴ λεοντῇ· καὶ τὴν παρδαλεὴν τὴν παρδαλῆν, ὡς τὴν λεοντῆν.

Παρέξ, παρὰ τὴν παρὰ πρόθεσιν καὶ τὴν ἐξ, ἥτις δηλοῖ 40 τὸ ἐκτός. βαρύνεται δὲ καὶ οὕτως πρὸς διάφορα σημασινομένα· τὸ μὲν οὖν βαρυνόμενον, σημαίνει τὸ χωρὶς, καὶ συντάσσεται γυνικῇ· ὅον, Πάρεξ τοῦ κυρίου — καὶ, Πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνους· — ἀντὶ τοῦ χωρὶς. τὸ δὲ γε οὕτως οὕτως, ἰσοδυναμεῖ τῇ παρὰ ἢ τῇ ἐξ· προθέσει, ἥτις σημαίνει τὴν ἐξω σχέσιν, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκυεσσιν· — ἀντὶ τοῦ, ἐκτός τῆς ὁδοῦ. καὶ, — παρὲξ ἄλλα Φύκος ἔχουσιν· — ἀντὶ τῆς παρὰ

μόνον. καὶ, — παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε· — ἀντὶ τοῦ ἐκτός.

Παρακρούεται, ἀπατᾷ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαίστρων οὐ καταβαλλόντων, ἀλλ' ἐν ὥρᾳ παρακρούοντων ἢ ποδὶ 50 ἢ χειρὶ, καὶ οὐ ριπτόντων· ἢ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ἰστώντων, οἱ τοῖς σταθμοῖς παρακρούουσιν, ἵνα ὁ βούλονται μέρος κατέλκη βαρυνόμενον τῇ προῦσει.

* Παράσημος, ὃ ἀδοκίμαστος, κακός, μεταφορικῶς· λέγεται γὰρ παράσημος ἐπὶ τῶν νομισμάτων ὑποκίβδηλων· ἀπὸ τοῦ σημα, ὃ κοπτεται τὰ νομίσματα.

Παραστηάμενος, ἔλων, παραλαβών, καταστρεψάμενος· καὶ παρακατάστασις.

Παρέστησαν, Δημοσθένης, ἐνίκησαν· ἐπειδὴ οἱ ἡττώμενοι 653 παρίστανται τοῖς νενικηκόσιν ὡς δῦλοι δασυτοῖς.

Παρακατάστασις] ἀργυρίδιον ἐστὶ παρακαταβαλλόμενον ἐν τοῖς διαίτηταις ὑπὸ τῶν δικαζομένων, ἢ παρακατάστασις. λέγεται καὶ παρακαταβολή· καὶ παρακαταβαλλεῖν, τὸ πᾶγμα.

Παρασκήνιχ, αἱ εἰς τὴν σκηνὴν ἄγουσαι εἰσοδοὶ· σκηνὴ δὲ ἐστὶν, ἡ νῦν θυμέλη λεγομένη.

Παρεκ νόον ἤγαγεν· ἔκτωρ, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ παρηπάτης τὸν νοῦν, ἐξηπάτησε. 10

Παρεκτικός] παρὰ τὸ παρέχω παρεξω, ὃ παρακαίμενος, παρείχα· ὃ παθητικός, παρείχουαι, παρείκται· καὶ ἐξ αὐτῷ παρεκτός· καὶ παρεκτικός, κτητικόν.

Παρεβάθην, ἀπὸ τοῦ βίβημι, βέβηκα· ὃ παθητικός, βέβαμην, ἐβάθην, καὶ παρεβάθην.

Παρέσομαι, οὐκ ἀπὸ τοῦ εἶμι σχηματίζεται, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔω. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ παρεύουμι, εἴσομαι ἂν ἦν, καὶ παρείσομαι, ἵνα τὴν αὐτὴν ἔχη τῷ ἐνεστώτι παραλήγουσαν.

Παρεῖατο δακρυχέουσα, ἀντὶ τοῦ παρῆν ἢ παρῆ δακρύου· 20 σα. ἔω τὸ κάθημαι, ἢ τὸ ὑπάρχω· παραγωγόν, εἶμι· ὃ μέσος ἀόριστος, ἔμην, ἔσο, ἔτο, καὶ εἶτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, εἶατο, καὶ παρεῖατο. οἱ δὲ, πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικῷ· τὰ γὰρ εἰς τὸ λήγοντα πληθυντικὰ εἰσιν, εἰ ἔχει τὸ α, πυθόατο.

Παρεῖα, Ἰλιάδος γ', χωρὶς τοῦ ε· ἵν' ἢ οὐδ' ἑτερον· τὰ γὰρ ἀπὸ τοιοῦτου θηλυκοῦ μεταποιούμενα εἰς οὐδέτερον γένος, τοῦ αὐτοῦ σημασινομένου μένοντος, τὸν αὐτὸν φυλάττει τόνον· πλευραί, πλευρά· πυραί, πυρά· οὐκ ἀντίκειται τὸ νευραί, νεῦρα· διὰφορὸν γὰρ σημασινομένου· ἐστὶ δὲ μεταπλασμός· τὸ δὲ ἐπίθετον οὕτως αἱ παρεῖα, τὰ παρεῖα· τὸ ρεὶ διφθόγγον κατὰ διάλεκτον· οἱ γὰρ Αἰολεῖς παρῆα λέγουσι διὰ τοῦ η· ἐξ οὗ καὶ παρῆδον· τὴν γὰρ εἰ διφθόγγον εἰς η τρέπουσι. τὸ γὰρ πλεῖδον, πλεῖδον λέγουσι.

Παρεῖας, παρὰ τὸ πεφυσισμένης ἔχειν τὰς γνάθους, ἡγουν τὰς παρεῖας· αἱ καὶ Φουγκαι λέγονται. οὐ τὸ δῆγμα βλάβης ἀλλότριον.

Παρηῖδον, τὸ παρὰ τὰς παρεῖας χαλινάριον. ζῆται εἰς τὸ 40 καλλιπάρης.

Παρήρορος, ἔνθα καὶ ἔνθα, Ἰλιάδος ν', ἀντὶ τοῦ, κατὰ πλάτος καὶ κατὰ μήκος παρηγρημένος τῷ σωματι, τουτέστιν ἐκτελειμένος ἐν ἄλλῳ. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μέγας, παραιρουμένος καὶ εἰς μῆκος ἐκτεταμένος. γίνονται δὲ ἀμφοτέρω ἀπὸ τοῦ αἰερω· ῥηματικὸν ὄνομα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ἄωρος· καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, παρήρορος. καὶ Ὀμηρος παρηρορίας λέγει τὰς τοῦ παρήρορος ἵππου ἡνίας, ὅφ' ας ὁ τρίτος ἵππος τῇ ξυνοδίᾳ δέσεται· καὶ ὁ μὴ κατὰ χώρον ἔχων ἀραρυίας τὰς φρένας, ἀλλ' αἰωρουμένας, 50 οἶσιν οἱ ἄφρων. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμῶζω· καὶ ὁ παττω-

κὺς τῷ σώματι, παραινωόμενος ἐν τῷ ἐκτάσθαι· καὶ ὁ ἐντὸς τοῦ ζυγοῦ παρεξυγμένος ἵππος.

Παρηρημένην, ἐμβαβλημένην, ἀποκεχωρισμένην, καὶ οἶονεῖ καὶ παρηρημένην· ἀπὸ τοῦ αἰρῶ τὸ καταβάλλω, ὁ παρακείμενος, ἤρηκα.

654 Παρίσθαια, τὰ περὶ τὸν Φάρυγγα, διὰ τὸ παρακείσθαι τῷ ἰσθμῷ· ἰσθμός δὲ ἐστὶ στενὸς τόπος, δι' οὗ ἵενται τὰ ἐσθίονα καὶ πινόμενα, ἢ παρὰ τὸ ἰέναι τὴν πνοήν. οὕτως Ἡρωδιανός. λέγονται δὲ καὶ ἀντιάδες, ἀπὸ τοῦ ἀντικείσθαι ἀλλήλοις.

Παροινία, ἢ ἐν οἴνῳ ἀταξία.

Παροίτερος, καλαιότερος καὶ ἀρχαιότερος. ἀπὸ τοῦ πάρος, ὁ σημαίνει τὸ πρὶν ἢ πάλαι, γίνεται παροίτερος καὶ παροίτατος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ περαιτέρω· οἶον· Καὶ δὲ με μῆκετι τόνδε παροίτέρω ἐξερέεσθαι· — σημαίνει

10 δὲ καὶ τὸ πρῶτος, — ὡς μιν ἐτυψα παροίτατος· — εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πάρος, ἀποβολῇ τοῦ ς.

Πάρθις, ὁ παρθένος· εἰρηται οὐκ ἀποκοπῇ, ἀλλὰ μεταποίησις καὶ μετασχηματισμός. περὶ παθῶν.

Παροψίς, τὸ μέγα τρυβλίον.

Παροιμία] παρὰ τὸ οἶμος, ὁ σημαίνει τὴν ὁδόν, οἶμία καὶ παροιμία. ἐστὶ δὲ παροιμία, λόγος ὠφέλιμος μετ' ἐμπικρύψεως μετρίως αὐτόθεν ἔχων τὸ χρήσιμον, καὶ πολλὴν τὴν ἐν τῷ βάθει διάνοιαν. ὅθεν καὶ ὁ Κύριος ταῦτα Φησιν, ἢ παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν.

30 Παραβολή] ἢ παραβολή ποσαχῶς; παραβολή, ὁ οὐνειδισμός, ὡς τὸ, Ἐδοῦ ἡμᾶς εἰς παραβολήν· — παραβολή, αἰνιγματώδης λόγος, ὁ πολλοὶ λέγουσι ζήτημα, ἐμφαίνον μὲν τι, οὐκ αὐτόθεν δὲ πάντως δῆλον ὃν ἀπὸ τῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἔχον ἐντὸς διάνοιαν κεκρυμμένην, ὡς ὁ Σαμψὼν ἔλεγεν, Ἐξῆλθεν ἀπὸ στόματος πικροῦ γλυκύ· — καὶ Σολομῶν, Τότε νοήσεις παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον· — παραβολή καὶ ἡ ὁμοίωσις· Ἄλλην γὰρ παραβολὴν (Φησί) παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων·

30 Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σπεύρουσι· — παραβολή ἐστὶν ἡ τροπικῶς λεγομένη· οἶον ἐστὶ τὸ, Τίς ἀνθρώπου, εἶπεν αὐτοῖς τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁ αἰετός· ὁ μέγας· ὁ μεγαλοπτερεῦς· — αἰετὸν λέγων τὸν βασιλέα. εἰς τὸ ἄλλος ἔω.

Πάρις, παρὰ τὸ παριέναι τὸν μόρον, τούτεστιν ἐκφυγεῖν τὸν θάνατον· ἢ παρὰ τὴν πῆραν, ὁ σημαίνει τὸ μαρσίτιον· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ποιμαντικῇ πῆρᾳ ἀνατραφῆναι.

Παρεγγεγραμμένος, ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολιταῖς τεταγμένος· δημοποίητος δὲ, ὁ ὑπὸ δήμου προῖκα πολιτευθεῖς· παρεγγράπτους δὲ, νότους.

40 Παρθένος, παρὰ τὸ παρακαταθεῖν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν· ἢ παρὰ τὸ παραθεῖν τῇ μητρὶ, ὡς ὁ ποιητής, ἦθ' ἅμα μητρὶ θεοῦ ἀνελέσθαι ἀνώγει· — ἢ παρὰ τὸν θῆσιν μέλλοντα γίνεται θῆνη· καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως, παραθῆνη· καὶ κατὰ συγκοπὴν, παρθένος, ἢ περὶ ταύτην τὴν ἡλικίαν οὖσα, καθ' ἣν ὥραν ἔχει ἐκθρεψαί καὶ ἐκτῆσθαι μαζούς, ἣν ἡ φύσις ἔταξε. τὰς γούνας μικρὰς παῖδας οὐ προσαγορεύουσι παρθένους, ἀλλὰ τὰς ἤδη ἐπὶ τὸ γυναικὸς μέλλειν ἰούσας. οὕτω Φιλόξενος· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἢ παρ' οὐδενὸς οὐδὲν λαβόντα εἰς ἔδνα.

50 Παρθενία, ὅτι παρὰ θεοῦ ἐδόθη. Φησὶ γὰρ, Ἐλαβε Κάιν ἑαυτῷ γυναῖκα· — τούτεστιν, οὐκ ἐκ τοῦ θεοῦ.

Παρθενόπιπης, Ἰλιάδος γ'. σημαίνει τὸν περιβλεπόμενον τὰς γυναῖκας. παρὰ τὸ ὅπτι ὀπτεύω, γίνεται ὀπίτης· καὶ ἐν συνθέσει, παρθενόπιπης, διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ παρὰ τὸ ὀπίτ-εῦω διὰ τοῦ ι γράφεται, οἶον παιδοπίπης.

Παριέμβλωκε, Ἰλιάδος δ', παρῆστι, προθυμεῖται. ἐκ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

τοῦ μέλω, μεμέληκα, καὶ μεμέλωκα, ὡς ὄχηκα, πα- 655 ρώχωκα· εἶτα κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, μεμβλώκα. ἢ παρὰ τὸ μολῶ μολήσω μεμόληκα, καὶ ἐξῆς.

Παρνασσός, ὅρος ἐστὶ Δελφῶν· ἀπὸ Παρνασοῦ ἐγχωρίου ἤρωος. Ἄνδρων δὲ Φησιν, ἐπειδὴ προσώρμισεν ἡ λαρναξ τοῦ Δευκαλίωνος· καὶ τὸ μὲν πρότερον Λαρινησὸς ἐκαλεῖτο· ὕστερον δὲ, κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ λ εἰς π, Παρνασσός.

Παρθήσια, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ παντορησία, κατὰ συγκοπὴν· ὅπερ ἐστὶν ἀτοπον· ἀλλὰ παρὰ τὸ πᾶν γίνεται· συγκο- 10 πῇ γὰρ οὐ, ἀλλὰ τροπῇ, ἢ πάντα ἐν αὐτῇ ἔχουσα καὶ λεγούσα. περὶ παθῶν. οὕτω καὶ Ὀρος.

Πᾶς, δύο σημαίνει· καὶ τὸν πατέρα, ὁ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πατῆρ. τοῦτο δὲ οἱ μὲν Ῥωμαῖοι βαρύνουσι, πά- πας λέγοντες· ἡμεῖς δὲ περισπῶμεν. αμφίβρολον. οὐδέποτε γὰρ δασυνόμενον α ἀφαιρεῖται. πᾶς οὖν τὸ ἅπας γέγονε πᾶς; ἐπλεόνασε τὸ α. πᾶς δασύνεται· τὸ γὰρ πλεονάζον α οὐδέποτε δασύνεται. ὥστε αμφίβρολον. ὁρῶ δὲ καὶ τὸ θροῦς ὄνομα λαμβάνον τὸ α καὶ βαρυ- 20 νόμενον καὶ δασυνόμενον ἐνεκεν ἐμφάσεως, ἐν τῷ ἄθροους. οὐκ ἄρα κενώλνται κατὰ ταύτην τὴν ἀναλογίαν καὶ τὸ πᾶς, ἅπας. ὥστε μᾶλλον εἶναι πρόσδοδος, ἢ περ ἀφαιρέσεως. ὁ δὲ Ἡρωδιανός βούλεται ἐκ τοῦ ἅμα πᾶς εἶναι ἐν συγκοπῇ. περὶ παθῶν. Πόθεν παρῆγεται τὸ πᾶς; πρωτότυπον ἐστὶ, καὶ παραγωγὴν οὐκ ἔχει· τὰ δὲ εἰς ας μονογενῆ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα ἐξύνεται· οἶον ζᾶς, ζαντός· πᾶς, πραντός· ἰσοσυλλάβως δὲ κλι- νόμενα περισπᾶται, Θωμᾶς, Θωμᾶ· τὸ μέντοι πᾶς πε- ρισπᾶται ὡς διαλλάξαν κατὰ τὴν γενικὴν, καὶ ἐν τρι- 30 γενές· τὸ θηλυκόν, ἢ πᾶσα· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ πᾶν.

Πάσσαλος, παρὰ τὸν πῆσσω μέλλοντα. ἐστὶ δὲ ξύλον ἐπίμηκες πρὸς τὸ κρεμᾶσθαι ὅπερ δεῖ.

Πάσασθαι, εἰς τὸ ἐπάσαντο.

Πάσσαν, ὄνομα συγκριτικόν· γίνεται ἀπὸ τοῦ παχύς πᾶσ- σων, ὡς βραχύς βράσσαν.

Πάσσονα, τὴν εὐπαγεστέραν· ἀπὸ τοῦ πῆσσω.

Πάσσω, σημαίνει τὸ ἐπιβάλλω καὶ ἐπιπαίτω, ἢ τὸ ποι- κίλλω. πόθεν δῆλον; ἐπειδὴ καὶ τὰ ποιμίλια παρατε- 40 τάσματα καλεῖται.

Παστός, ἢ ἐκ παραπατχσμάτων ποιμίων κατεσκευασμένη σκηνὴ· ἥτις ἐστὶ πεποιμιλιμένη· καὶ νυμφικός οἶκος, παρὰ τὸ πάσσειν· ἐξ οὗ καὶ τὸ, — πολλὰς δ' ἐνέπα- σεν αἰθλούς. Ἰλιάδος γ', ἀντὶ τοῦ ἐνεποιμίλειν.

Παστάς, ἢν ἡμεῖς παστάδα λέγομεν· καὶ εἰρηται οὕτω διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἡμᾶς σιτεῖσθαι· παρὰ τὸ πάσασθαι. Ἀπολλώνιος.

Παστεῖλη, σημαίνει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ τέλος, ἐν ᾗ τελειοῦται 50 πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Πατάσσω] ἐκ τοῦ πτῶ τὸ φοβοῦμαι, ὁ μέλλων, πτήσσω· συστολῇ τοῦ η, πτάσσω· καὶ πλεονασμῷ, πατάσσω· μεταγομένου τοῦ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα. ἢ παρὰ τὸ πατῶ, πατάσσω. — θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν, Ἰλιάδος γ', ἀντὶ τοῦ ἐπαλλεν, ἐπήδα ὑπὸ τοῦ φόβου.

Πατήρ, παρὰ τὸ πατεῖν ἐν τῇ συνουσίᾳ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. ἢ παρὰ τὸ σπείρω σπατήρ καὶ πα- 656 τήρ· ἢ παρὰ τὸν ἥχον τὸν γινόμενον ἐν τῷ καταφι- λείν τὰ παῖδια. κάππος δὲ, ἀπὸ τῆς τῶν παιδων τῶν μικρῶν προσφωνήσεως, ὡς Φησιν Ὀμήρος, — ποτὶ γούνασι κάπκάζουσιν· — ὄνομα οπεποιήται οὖν ἡ λέξις. οἱ δὲ, ὅτι κατὰ συνήθειαν πάντα λέγουσιν ἀντὶ τοῦ φίλε, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, Ἰκανὸν γὰρ αὐτὴν

Ρρ

ἐπίττων: — ἀντὶ τοῦ ἐφίλουν. Ὡρος. πατήρ, παρὰ τὸ τοὺς παῖδας τηρεῖν· ἢ ὅτι ἵπποι ἐν τῇ συνουσίᾳ πρῶτον πατῶσι τὰς θηλείας. πατήρ οὖν, ὁ τοὺς παῖδας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἔχων. εἰ δὲ σημαίνει τὸν θεόν, γίνεται παρὰ τὸ τὰ πάντα ὁρᾶν.

Παταικός, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ἀπαταικός. Ὡρος.

Παταικίων, ὁ ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ κλοπῇ καὶ τοιχωρυχίᾳ τὸν βίον ποιούμενος.

Πάτος] Ὀμηρος, — πᾶτον ἀνθρώπων ἀλσειῶν, ὡς λόγον, Ἰλιάδος ζ'. τὰ γὰρ εἰς τὸς λήγοντα διτύλλαβα βραχεῖα παραληγόμενα μονογενῇ, βαρύνεται, κρότος, νότος, μίτος, πότος· οὕτω καὶ πάτος. δοκεῖ ἀντικεισθῆναι τὸ στρατός· τὸ γὰρ βροτός, κατὰ δύο τρόπους ἀποφύγει· ὅτι καὶ κοινόν, καὶ ἔχει ἀντέφασιν. σημαίνει δὲ τὴν πεκατημένην γῆν τὴν λεωφόρον.

Πατῶ, πατήσω· ἐκ τοῦ πάτος· τοῦτο, ἐκ τοῦ τόπος.

Πάτρα, λέγεται ἡ πατρίς.

Πατρίκιος, οἶονεῖ πατήρ τοῦ κοινοῦ.

Πατριά, ἀπὸ τοῦ πατήρ πατέρος γίνεται, διαφέρει δὲ πολέως.

Πατρῴος, ὄνομα κτητικόν· ὅπερ διαλύσει γίνεται πατρῴος. διαφέρει δὲ τοῦ πατρῴος· πατρῴος γὰρ λέγεται ὁ παρὰ τῇ συνηθείᾳ πατρίος. πατρῴος, τὸ κτητικόν· οἶον, πατρῴος δούλος, πατρῴων κτήμα.

Παῦρον, τὸ ὀλίγον. γίνεται παρὰ τὸ παύω παύσω, παῦρος, ὁ ταχύς, καὶ δι' ὀλίγων ῥημάτων τοῦ παύεσθαι ἀφιστάμενος· ἢ ὁ μὴ μέχρι πολλῶν διατελῶν, ἀλλὰ ταχύ παύόμενος, ὁ μὴ μέχρι πολλοῦ διήκων, ἀλλὰ ταχέως παύων· καὶ τὸ οὐδέτερον, παῦρον· τὸ γὰρ ὀλίγον, ταχέως παύεται.

Παυσωλή, ἡ ἀνάπαυσις· ἀπὸ τοῦ παύσω μέλλοντος, κατὰ προσθήκην.

Παφίη, ἡ Ἀφροδίτη· ἀπὸ τῆς Πάφου τῆς ἐν Κύπρῳ πόλεως· ἢ παρὰ τὸ ἀπαφῶ τὸ ἀπατῶ, ἀπαφίη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α· ὅθεν καὶ παρήπαφεν, τὸ ἐξηπάτησε. παρὰ τοῦτο καὶ ἀπατῶν συνοικεῖν αὐτὴν, ἀπὸ τοῦ βουκολεῖν καὶ ἀπατῶν πεπλάσθαι τὸν μῦθον· εἴρηται γὰρ βουκολεῖν ἀπὸ τούτου τὸ ἀπατῶν· ὅθεν καὶ τὸ, Ἀπεβουκολήθη ποίμνης.

Παφλάζω, σημαίνει τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀνάδοσιν γίνεσθαι. ταύτην δὲ τὴν λέξιν πεποιθῆσθαι παρὰ Ὀμήρῳ, ὡς ἔχου μιμητικὴν· ὅπερ ὁ τῶν κυμάτων ἀναπέμπειν εἰωθε βρασμός. ἔστι δὲ φλέω, ὁ καὶ φλύω λέγεται, τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι· κατὰ συγκοπὴν, φλώ· ἀφ' οὗ παράγωγος φλάζω, ὡς ῥίπτω ῥιπτάζω, καὶ ἐνθουσιῶ ἐνθουσιάζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παφλάζω.

Πάχετον, παχύτερον, κατὰ συγκοπὴν τοῦ υ καὶ ρ.

Πάχνη, παρὰ τὴν πῆξιν· πᾶγη τίς οὖσα. καὶ Ὀμηρος παχνοῦται, ἀντὶ τοῦ φθίρεται, λυπεῖται, Ἰλιάδος ρ'. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης τῆς φρίκης ἐμποιοῦσης καὶ φθειρούσης τὰ φυτά.

657 Παχνώσω, Ἰσιόδοτος, — ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ· — ἐλύπησεν, ἐφθείρε.

Παῖον, ὕμνος ᾧδῃς ἐπὶ ἀφείσει λοιμοῦ ἀδόμενος, ὡς τὸ, Καλὸν αἰδίδοντες. παῖονα κοῦροι Ἀχαιῶν Μέλποντο ἐκάεργον· — οὕτω γὰρ ἰδίως αὐτοὺς τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἀρτέμιδι προσέφερον, ὡς αὐτοῖς τῶν λοιμικῶν παθῶν. τὸν μὲν γὰρ Ἀπόλλωνα, ταυτὸν φασιν εἶναι τῷ ἡλίῳ· τὴν δὲ Ἀρτεμιν, τῇ σελήνῃ· οἱ δὲ αὐχμοὶ καὶ τὰ λοιμικὰ συστήματα καὶ αἱ νόσοι δι' ἡλίου καὶ σελήνης ἐμπίπτουσιν, ἀπὸ τῆς τοῦ αἵρος παχύτητος τοῦ περιέχοντος τοὺς ἀνθρώπους. εἴρηται οὖν ἀπὸ τοῦ παῖον καὶ παῖον, τροπὴ τοῦ υ εἰς ι, ὁ καταπαύων

ὕμνος τὸν λοιμόν. καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ παῖον παῖον, ὁ παῖον τὰς νόσους καὶ τὰ λυποῦντα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γίνεται παῖον. Παῖον δὲ ἐστὶ καὶ ἔθνος Θρακικόν, ὁ Παννονίους Φασί· νῦν δὲ Μακεδόνας.

Παιωνίσαντες, εὐφημήσαντες, ἀλαλάξαντες, τὸν παῖονα ἐπικαλεσάμενοι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργου ἀρχομένους, καὶ ἐπὶ τινι νίκῃ, τοῦτο λέγειν.

Παιῶν, σημαίνει δύο, τὸν τε ὕμνον καὶ τὸν τῶν θεῶν αἶαν.

Πάσαι] ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμῖν συνήθους, Φύσαι δ' ἐν χοάνοι· σιν εἰκόσι πᾶσαι ἐφύσαν· — ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου, Πάσαι δ' ὠγγυντο πύλαι· — οὐ γὰρ πολλαὶ ὑπέκειντο πύλαι, κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον. καί, — πᾶσαι γὰρ ἐπαύχαστο· — ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναι ἦσαν.

Πάσσειν] ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμῖν νοουμένου, Πάσσε δ' ἄλός θείοιο· — ἐπὶ δὲ τοῦ ἐποικίλλε, — πηλέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους.

Παῖλλος] ἀπὸ τοῦ παῖσω μέλλοντος, παῖλος· καὶ παῖλ- 50 λος, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν τοῦ λ. Ὡρος.

Παλιπάλῃμα, σημαίνει τὸν πανούργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ. λέγεται δὲ καὶ ὁ τραχὺς ἀνθρώπος καὶ ἀνώμαλος· ἐπεὶ καὶ τῶν ὁρῶν τὰς ἀνωμαλίας παιπαλῆματα κηλοῦσι.

Παῖζω] παρὰ τὴν παιδὶ δοτικὴν, γίνεται παράγωγος παιδίζω, ὡς ποδῶ ποδίζω· καὶ συγκοπῇ, παῖζω· φίλον γὰρ τοῖς παισὶ τὸ παίζειν.

Παῖς, παρὰ τὸ παῖζω· ὁ μέλλων, παῖσω· ἀποβολῇ τοῦ ω· ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι· εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. ἢ παρὰ τὸ βαῖον, γίνεται βαῖς καὶ παῖς· ἐκ δὲ τοῦ παῖς, 40 γίνεται κατὰ συναίρεσιν παῖς. καὶ κλίνεται παιδός· ὁ κανών· τὰ συνηρημένα τῶν ἐντελῶν φυλάττει τὴν κλίσιν. ἢ οὕτω· δύο μόνον εἰσὶν εἰς αἷς μονοσύλλαβα· κλίνεται δὲ ἀμφότερα διὰ τοῦ δο. καὶ ὠφείλειν εἶναι δαῖς δαιδός· ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο δδ· ἐστὶ δὲ καὶ τὸ σταῖς. ταῦτα δὲ τὰ τρία, κλίσιν μὲν ἀνεδέξαντο, κανόνι δὲ οὐχ ὑπέπεσον. ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα παιδεύω· ὅθεν καὶ τὸ παιδεῖα· σημαίνει δὲ πολλὰ· σημαίνει τὴν παιδευσιν, καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν ἀνατροφήν, καὶ τὴν μίξιν. τὸ γὰρ σημαῖνον τὸ παῖνιον, 50 διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ παρ' ἡμῖν μὲν ὄξυνεται, οἶον παιδιά· παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται, οἶον παιδία· τὰ δὲ σημαίνοντα ἄθροισιν ἢ περιεκτικὰ τινῶν προσθηγορικά, ὄξυνεται, λαλιά, παιδιά, πυρκαῖα.

Παιδνός, κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωτάτου παιδός. παρὰ τὸ παῖζω.

Παιδίον, παρὰ τὸ παιδεῖας δεῖσθαι.

Παισός, σημαίνει τὴν πόλιν. εἰς τὸ Ἀπαισός.

Παιπαλόεντος, τοῦ τραχέος, κατὰ πλεονασμόν τοῦ π· ἀπὸ τοῦ ἄλλ, διὰ τὸ σκολιότητα ἔχειν. καὶ ἐστὶ κατὰ τὸ ἐτυμον ἀπαλήματα, τὰ μεγάλα ἀλήματα. ἢ παρὰ τὸ αἶψος, ὁ σημαίνει τὸ μέγα καὶ τραχύ, αἰπαλόεν· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παιπαλόεν τὸ τραχύ.

Παιφάσσουσα, ἐνθουσιωδῶς ὀρμῶσα· ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς, Ἰλιάδος β'. ἐπὶ δὲ τοῦ Τυδεῶς, ὅτα λέγει, — πολεμίζειν οὐκ εἰσάσκον Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν· — ἀντὶ τοῦ οὐκ εἶναι ἐμφανῇ αὐτὸν καὶ περιφανῇ ποιεῖν τοῖς Θεβαίοις, 10 ἀλλ' ἐν τῷ τοῦ ἀγγέλου σχηματὶ μένοντα εὐωχεῖσθαι· αὐτὸς δὲ τῇ ἐμφύτῳ αὐτοῦ ἀνδρείᾳ ἐκφερόμενος, προσεκαλεῖτο τοὺς Θεβαίους. ἔστιν οὖν ῥῆμα φῶ, δηλοῦν τὸ φαίνω· παράγωγος φάσω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παφάσσω· καὶ προσθέσει τοῦ ι, παιφάσσω. οὐ γὰρ ἀρμόζει τὸ ἐνθουσιᾶν· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ περιάγειν τὰς ὁφείας.

Πέδη, σημαίνει τοὺς δεσμούς· ὡς οἶμαι, παρὰ τὸ δέω

658

- ἔδη καὶ πέδη· ἡ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας. Ἰλιάδος
 20 ὕ, Ἀμφί δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλεν· — ἡ παρὰ τὸ πεδῶ
 πεδήσω· τοῦτο παρὰ τὸ πούς ποδός, γίνεσθαι ποδῶ· καὶ
 τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, πεδῶ· πεδήσαι γὰρ κυρίως, τὸ τοὺς
 πόδας δεσμεῖσαι. λέγεται δὲ πέδιον προπαροξυτόνως τὸ
 ὑποκοριστικόν τῆς πέδης, τουτέστιν ὁ μικρὸς δεσμός·
 30 πέδιον δὲ, λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀναπεπταμένου καὶ μακροῦ
 καὶ ἐπιμήκους τόπου· παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὴν
 γῆν ἀπλῶς, γίνεσθαι πεδόν καὶ πέδιον, τροπῇ τοῦ βρα-
 χέος εἰς βραχύ. σάσσεται δὲ τὸ πέδον, καὶ ἐπὶ τοῦ οἰ-
 κήματος· τὸ δὲ πέδιον, μείζον ἐστὶν ἐν σηματομενῶ
 40 τοῦ πέδου· οὐκ ἐστὶ δὲ ὑποκοριστικόν· πέδον δὲ ἡ γῆ,
 αὐτὴ οὐ βεβήκαμεν τοῖς ποσὶ τοῦ πεζεύειν· καὶ πεζούς
 Φασὶ τοὺς διὰ τῶν ἰδίων ποδῶν τὴν ὁδὸν ποιοῦμένους,
 οἰοῦναι πεδούς· καὶ κατὰ τροπὴν, ἀπὸ τοῦ πέδον. πεζός
 γὰρ, ὃ διὰ τοῦ πέδου πορευόμενος. παρὰ τὸ ἔζω τὸ
 κάθημαι, ἔδον καὶ πέδον ἡ γῆ.
 Πέζαι, ἐταῖροι αἱ χωρὶς ὀργάνων εἰς τὰ συμπόσια Φοι-
 τῶσαι. Ὡρος.
 * Πέδον, τὸ ἔδαφος· παρὰ τὸ πεζεύειν, τὸ πορεύεσθαι.
 Πεζέταροι. πολλοὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις. οἱ μὲν
 40 γὰρ αὐτῶν, λέγουσιν ὄνομα στρατεύματος οὕτω λεγο-
 μένου· οἱ δὲ, ὅτι τινὲς ἦσαν παρ' αὐτοῖς στρατιῶται,
 τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ἐπι-
 σμένον. διὸ Φασὶ καὶ πεζετέρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, πα-
 ρὰ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν· πέζα γὰρ τὰ
 κάτω τοῦ ποδός· ὅθεν καὶ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ περι-
 πατεῖν. οἱ δὲ Φασὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ πληθους τῶν πεζῶν
 ὧν εἶχε ξένων ἐταίρους καὶ φίλους γενομένους αὐτῶ,
 οἰοῦναι τινὰς ἐκτελεγεμένους διὰ τὸ ἀνδρεῖν, ἵνα φυλάτ-
 50 τωσιν αὐτόν. ἡ δὲ γραφή, πρὸς διαφορὸν ἐξηγήσιν.
 Ζῆται εἰς τὸ τέλος τοῦ γράμματος.
 Πέδιλα, τὰ ὑποδήματα· παρὰ τὸ περιελεῖσθαι αὐτὰ τοῖς
 ποσίν· ἡ παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ εἰλεῖσθαι· οὐ πάντως
 δὲ τὰ ῥηματικά ὀνόματα φυλάττει τὴν γραφὴν τοῦ
 ῥήματος, ὥσπερ εἶρω ἴρος, καὶ νεῖφω νιφάς. ἡ ὅτι πέ-
 διλλα λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, ὥσπερ ὁμιλος ὁμιλλος. εἰ δὲ
 ἐγράφετο διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, πέδελλα ἂν ἐλέγετο,
 ὥσπερ κείρω κέρρω, φθείρω φτέρρω.
 659 Πέλας, καὶ τοπικὸν καὶ χρονικόν, καὶ ἐπὶ συγγενείας.
 Πελιώματα, τὰ ἵχνη τῶν πληγῶν.
 λευκὸν δὲ τὸ πέμμα. ἡ ἀπὸ τοῦ πελά-
 ζειν καὶ ἱκετεύειν τὸν θεὸν διὰ τούτων.
 Πέλαγος, τὸ μὴ πέλας τῆς γῆς. ἡ παρὰ τὸ τῆλε καὶ τὸ
 γῆ, τήλεγός τι ὄν, τὰ πόρρω τῆς γῆς ὄν.
 Πελαγός, ἑλλειψίς τοῦ ρ, ποιητικῶς· παλαγός γάρ· τοῦ-
 10 τοῦ ἐπεὶ δὲ λευκὰ καὶ μέλανα πτερὰ ἔχει, οὕτω καλεῖ-
 ται τὸ ζῶον· πέλον γὰρ, τὸ μέλαν· καὶ τὴν ἐπιφά-
 νειαν τοῦ σώματος, ἥνικα ἂν ὑποδρομὴν αἵματος δέξη-
 ται καὶ μελαίνηται, πελιώματα κελούμεν.
 Πελαργικόν, τὸ ὑπὸ Τυρρηνῶν κατασκηφέν τεῖχος· οὗς
 καὶ Θεασάμενοι τινὲς, Πελαργούς ἀνόμεσαν, διὰ τὰς
 σινδόνας αἰς ἐφόρουν.
 Πέλαινοι, πέμματα εἰς τινὰ ποιά· Ἀττικοὶ δὲ λέγουσι
 πέλανον πᾶν τὸ πεπηγός, ὡς ὑβρίτιδος περὶ τοῦ ἀφροῦ
 τοῦ πεπηγός· περὶ τοὺς ὀδόντας, οὕτως ἄθηκε τὴν λέ-
 20 ξιν, ἀφρώδη πέλανον εἰπῶν. Ἀπολλώνιος. Πανδήμοιο
 μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσι· — πέλαινοι λέγονται
 τὰ πόπανα. ἀπὸ τοῦ πεπλάτυνθαι, ἡ ἀπὸ τῆς καικά-
 λης· ἀπὸ γὰρ τοῦ λευκοτάτου κατασκευάζονται. καὶ
 Ὀμηρὸς τὸ λευκᾶναι καλῶναι φησί. πόπανα δὲ, ἀπὸ
 τῆς πέψως· πέττειν γὰρ ποιῶσιν. οὕτως Εὐριπίδης
 Τρώσι.

- Πέλεος, παρὰ τὸ πέλειν ὠκύς· τὸ γὰρ πέλω, σημαίνει
 καὶ τὸ γίνεσθαι καὶ εἶναι· σημαίνει καὶ τὸ ἀναστρέφε-
 σθαι· ὅθεν ὁ μέλλων, πελήσω· ἐξ οὗ καὶ τόλος ὁ
 αὐρανός.
 Πελεμίσθη, ἐκινήθη, ἐσείσθη· ἀπὸ τοῦ πάλλω, ὡς οἴ-
 30 μαι· ἡ ἀπὸ τοῦ πέλω. καὶ τὸ πτελεμίζετο, ἐκινεῖτο
 σημαίνει.
 Πέλεια καὶ κίρκος· ἐστὶν εἶδος ἱέρακος· εἰσὶ δὲ γένη ἱέρα- 30
 κος ὄντων, ὡς Φησι Καλλιμαχος ἐν τοῖς περὶ ὀρνέων.
 πέλεια δὲ, περιστρεφῶς εἶδος, οἷον Φάσαι. ἐτυμολογεῖ-
 ται δὲ παρὰ τὸ πέλειν, ὃ σημαίνει τὸ μέλειν· καὶ ὥσπερ
 παρὰ τὸ μαῖα γίνεται μαίας μαϊάδος, οὕτω καὶ παρὰ
 τὸ πέλεια, πελειάς πελειάδος. καὶ πελιῶμα, τὸ μέλαν·
 καὶ γὰρ πέλλην λέγουσι βοῦν, τὸν τοιοῦτο χρῶμα ἔχον-
 40 τα· καὶ Πέλλη, πόλις Μακεδονίας, ὅτι βοῦς αὐτὴν
 εὖρε πέλλη τὸ χρῶμα· καὶ ὁ πελίας ὄνος.
 Πελῶ, βαρυνόμενον μὲν, σημαίνει τὸ ὑπάρχω· περισπῶ- 40
 μένον δὲ, τὸ προσεγγίζω.
 Πέλλας, Ἰλιάδος π', — γλαγέας κατὰ πέλλας· — ἀπὸ
 τοῦ πεπελεκησθαι. εἰσὶ δὲ ξύλινα ἀγγεῖα.
 Πέλμα, παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι πλῆον τοῦ ἄλλου δέρματος·
 ἡ παρὰ τὸ πέλμας αἰεὶ καθεστάναι τῶν πέδων.
 Πελοπής· ὥσπερ παρὰ τὴν Κέρροπι δοτικὴν γίνεται
 Κερρόπης, Αἰθίοπι Αἰθιοπίας, οὕτω Πέλοπι Πελοπίας·
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ η. περὶ παθῶν.
 Πελοπόννησος· δύναται καὶ τοῦτο πλεονασμῷ ἔχειν τὸ ν·
 50 παρὰ γὰρ τὴν Πέλοπος γενικὴν. ὡσαύτως καὶ τὸ Προ-
 κόννησος, ἀπὸ τῆς Προκόννησος. περὶ παθῶν.
 Πελωρίς, νῆσος, ἡ τόπος· Διονύσιος ὁ περιγηγητής. γρά-
 φεται δὲ μικρὸν, ὡς τὸ, Ἀρα δὲ οἱ Πάχυνος, Πε-
 λωρίς τε Λύβη τε· — καὶ μέγα, ὡς τὸ, Ἠνεμόεσσα
 Πελωρίς, ἐς Αὐσονίην ὀρώσα· — λέγεται δὲ πελωρίς
 καὶ εἶδος ὀστρέου· παρὰ τὸ πέλωρον, ὃ σημαίνει τὸ
 60 μέγα· ἐπεὶ δὲ μείζον ἐστὶ τῆς χήμης καὶ τῶν ἄλλων
 ὁμοίων ὀστρέων.
 Πελώριος, μέγας· παρὰ τὸ πέλω τὸ ὑπάρχω καὶ τὸ
 ὦρα ἡ φροντίς, ὃ πέλει φροντίς διὰ τὸ μέγεθος. καὶ 660
 πελώριον, τὸ μέγιστον.
 Περμπάσεται, ἀπὸ τοῦ πεμπάζω· σημαίνει τὸ διελθεῖν
 καὶ ἐρευνῆσαι· ἴσως ἀπὸ τοῦ πέμπω. Αἰολικῶς δὲ τὸ
 κατὰ πέντε ἀριθμῶσιν.
 Πέμπελος, Λυκοφρων, ἡ γραῦς· παρὰ τὸ εἶναι πλησίον
 τοῦ πέμπεσθαι εἰς ἄδην.
 Πένθος, κυρίως ἐπὶ τῶν κατοικομένων· παρὰ τὸ ἐν βα-
 10 θυτάτῳ εἶναι τὴν ἐπ' αὐτοῖς λύπην· παρὰ τὸ βάθος,
 πλεονασμῷ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων· ἡ διὰ τὸ
 ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τοὺς τεθνεώτας. τὸ δὲ κατωτάτω
 καὶ ἀφανές, βένθος ἐλέγετο. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ
 βάθος λέγει.
 Πένης, σημαίνει τὸν ἐκ πόνου καὶ ἐνεργείας τὸ ζῆν ἔχον-
 20 τα· παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ πράττω. ἐκ τούτου
 πενυχρός, ὡς μελιχρός.
 Πένοντο, καὶ ἀμφεπένοντο, ἀντὶ τοῦ ἐνήργουν καὶ ἡτχο-
 λούντο, ἀπὸ τοῦ πένω τὸ κἄμνω· ἀφ' οὗ καὶ πόνος
 καὶ πόντος.
 Πένταχα κοσμηθέντες, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ πενταχῶς.
 Πεντηκόντορος, εἰς τὸ ἐρστη.. Πεντηκοντόγυον, εἰς τὸ 20
 γύης.
 Πέντορος, ἡ χεῖρ, παρὰ τὸ πέντε ὅζους ἔχειν.
 Πενόσται, οἱ δούλοι τῶν Θετταλῶν, ὡς οἱ τῶν Λακεδαί-
 μονίων, εἰλωτες· καὶ τῶν Κρητῶν, κλαρόται.
 Πελτασταί, τοξόται τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. Πέλη,
 ἀσπίς ἵπυν μὴ ἔχουσα· ὅθεν καὶ πελτασταί στρατιῶται.

τινές· οἱ πέλτην ἔχοντες· ὁ δὲ πέλτης, εἶδος ἐστὶν ὄπλου οἷον ἀσπίς.

Πεντηκοστεύμενον] τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸν Πειραιᾶ 30
Φορτίων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πεντηκοστήν ἐτέλουν οἱ ἔμποροι· καὶ τοῦτο ἐκάλεον πεντηκοστεύεσθαι· καὶ οἱ τὸ τέλος εἰσπράττοντες, πεντηκοστολόγοι καλοῦνται.

Πέλωρα, ὄνομα οὐδέτερον· τὸ ἀρσενικόν, ὁ πέλωρ, τί σημαίνει; τὸ ἐξαίσιον καὶ φοβερόν· παρὰ τὸ πέλω καὶ τὸ ὦρα, οἷς ὑπάρχει αἰεὶ ἡ Φροντίς διὰ τὸ μέγεθος. οὕτως ἐτυμολογεῖται. παράγεται δὲ παρὰ τὸ προσκελάζειν καὶ προσεγγίζειν τῷ Ὠρίωνι, ὡς λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῷ χ, διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ· Παμφαίνονθ' ὥς τ' 40
ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίῳ, Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἰσι· — καὶ ἐξῆς. λοιπόν, πέλωρ πέλωρος· καὶ τὸ οὐδέτερον, πέλωρον· καὶ πελώριος. τὸ ρι, ι, ὡς ἔλωρ ἔλωρος ἐλώριος· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ὦρ, εἰ μὲν τρέπει τὸ ω, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γίνεται τὰ κτητικά, Νεστόρειος· εἰ δὲ φυλάττει, διὰ τοῦ ι.

Πενταέτηρον] τὰ διὰ τοῦ ἡρος ὑπὲρ δύο συλλαβάς ἐξύνονα καὶ βαρύτονα, μὴ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ ο, μήτε ῥῆμα ἀντιπαραινόμενον, διὰ τοῦ η γράφεται· Αὐδῆρος, τόπος· Ἀβλήρος, κύριον· Φάληρος, ἐξ οὗ τὸ τετραφάληρος· πενταέτηρος· σεσημειώται βαρυνόμενα δύο, Κάμυρος, Αἶρος. ὀξύνεται καυστειρός· ὅπερ γίνεται κατὰ διαλεκτὸν Βοιωτῶν, ὡς τὸ τέθηκα τέθεικα. μὴ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ ο· διὰ τὸ ὄνειρος· ὄνειρος γὰρ λέγεται Αἰολικῶς. μὴ ἔχοντα δὲ ῥῆμα· διὰ τὸ μάγειρος. ζῆται εἰς τὸ Κάμειρος.

Πέος, σημαίνει τὸ αἰδοῖν· οἶμαι ὅτι κατ' ἔλλειψιν τοῦ σ, 661
ὅτι σπᾶ καὶ ἐντείνεται· ἡ κατ' ἔλλειψιν τοῦ λ, πλέος, παρὰ τὸ πλησιάζειν· ἡ παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι, δι' οὗ κτῶμεθα τέκνα· ἡ Φέος, οἷον Φύος, δι' οὗ Φύομεν τέκνα. ἐγὼ ἐπενόησα.

Πεπάλασθε, κληρώσασθε, λάχετε· πάλος γὰρ, ὁ κληρός· παρὰ τὸ πάλῳ ῥῆμα, τὸ κινῶ καὶ σάω, πάλῳ πάλᾶσω· ἐπειδὴ, ἡνίκα ἂν κληθῶσιν οἱ κληροὶ, πάλῳ λονται· οἷον, — πάλῳ δὲ γερήμιος ἱππότης Νέστωρ· Ἐκ δ' ἔθορε κληρός κυνέης.

Πεπυλαγμένον, μεμολυσμένον καὶ κατεστυμένον· ἀπὸ 10
τοῦ παλάσσω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ πάλῳ τοῦ ἀλεύρου γίνεται. πάλῳ δὲ εἴρηται τὸ λεπτόν τοῦ ἀλεύρου, ὅπερ δύναται ἐπιπάσσεσθαι διὰ λεπτότητα. παρὰ τὸν πάσσω μέλλοντα πάλῳ, ὡς δαμάσσω δαμάλῳ, ἀνθήσω ἀνθήλῳ· καὶ γὰρ ὁ εἰς σω μέλλων τὴν σω τρέπει εἰς λῃ· εἰ δὲ ἔχει διπλῶν, προσέρχεται, οἷον ζεύξω, ζεύγλῃ· τρώξω, τρώγλῃ. οὕτως οὖν πάσσω, πάλῳ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παπάλῳ καὶ τροπῇ, πεπάλῳ· οἱ δὲ Ἀττικοὶ πασπάλῳ λέγουσι, πλεονασμῷ τοῦ σ.

Πέπειρος, εἰς τὸ ὄνειρος.

Πέπερι, παρὰ τὸ πέπτω πέσσω, τὸ εἰς πέψιν ἄγον τῇ 20
θερμότητι τοῦ πνεύματος.

Πεπαρμένον] Χρυσείοις ἡλοισι πεπαρμένον· — διαπεπερονημένον. ἐστὶ δὲ πεῖρω τὸ κεντῶ, περῶ, πέπαρκα, πέπαρμαι· ἡ μετοχή, πεπαρμένος.

Πεπιθήσεται] ἀπὸ τοῦ πείθω, πείσω, πέπεικα, πέπεισμαι, πέπεισται· καὶ Ἰωνικῶς, πεπειθᾶται. καὶ τὸ ἐπέπιθον, πείθω· ὁ δευτέρος ἀόριστος, ἐπιθον· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ Ἀττικῶς, ἐπέπιθον· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Σπουδῇ παρ- 30
κεπιθόντες· — καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πεπιθεῖν, πεπιθέσθαι· καὶ τὸ πεπιθόμενον, ἀντὶ τοῦ πείσαιμεν· καὶ πεπιθούσαι, μετοχὴ ἀορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος· εἰώθασιν γὰρ τοὺς δευτέρους ἀορίστους ἀναδιπλασιάζειν

οἱ ποιηταί. τὸ δὲ πεπιθήσω, γίνεται ἀπὸ τοῦ πιθῶ πιθήσω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

* Πεπευμένος, ὁ μεμυγμένος· ἐπὶ τοῦ ἄρτου λέγεται· παρὰ τὸ πέπτειν, τὸ μᾶττειν.

Πεπιλημένος, συνεσφίγμενος· ἀπὸ μεταφοράς τοῦ πλίου· ὅπερ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν κατασφίγγεται.

Πέπληγε, πλήσω, ἐπλάγων. ἐπὶ τοῦ ψυχικοῦ πάθους· ἐπὶ δὲ τοῦ σωματικοῦ, διὰ τοῦ η. ὁ δὲ ποιητὴς εἶπε 40
κατεπλήγη διὰ τοῦ η· ἔνθα μὴ νομίσωμεν ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ λέγεσθαι, εἶπε Φίλον ἦτορ, ἦγουν τὴν ψυχὴν. Πέπλος, τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον καὶ ποικίλον· οἶονε παρὶ-
κέλος τις ὧν, ὁ περὶ τὸν Φοροῦντα περιτελούμενος καὶ εἰλούμενος· καὶ πέπλος, κατὰ συγκοπὴν τῆς ρι συλλαβῆς καὶ τοῦ ε· ἡ παρὰ τὸ πρέπω, πρέπαλος· καὶ 50
συγκοπῇ, πέπλος.

Πετνυμένος, εἰς τὸ ἀπινύσσω.

Πετοῖηκαντι. Δωρικῶς. οὗτοι γὰρ τρέπουσι τὸ σ εἰς τ, 50
ἐπεισοδῶ οὐ πλεονασμῷ τοῦ ν· τὸ γὰρ κοινόν. πεποιήκασι.

Πέπονες, ὡς πέπον· ὅτε μὲν τὸν εὐδιάλυτον ὀλοῖ καὶ 662
ἀσθενῇ, ὅτε δὲ τὸν προσηνῇ, καὶ τότε λαμβάνεται ἐπὶ ἐπαίνου· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐκλύτου, ἀπὸ μεταφοράς τῶν πεπαινομένων καρπῶν· οἱ, μετρίως μὲν πεπανθέντες, εὐχρηστοὶ εἰσι καὶ ἀποδεκτοί· ὑπερπεπανθέντες δὲ, ἐκλυτοὶ καὶ σεσηπότες· διόπερ ἡ λέξις τὰ ἐναντία σημαίνει, ἀπὸ τοῦ πεπεῖρου καὶ ἀσφαλούς, καὶ ἀπὸ τοῦ σεσαπημένου· ἡ τῶν πεπόνων, ἃ τῇ μὲν γεύσει ἐστὶν ἡδέα, τῇ δὲ θίξει καὶ τῇ ἀφῇ μαλακὰ καὶ ἀνένδοτα. ὅταν δὲ σημαίνει τοὺς γενναίους, ἐκ τοῦ Φόνος· Φόνους δὲ ἔλεγον οἱ Δωριεῖς τοὺς ἐπονειδίτους, ἦγουν τοὺς ἄξια Φόνου δεδρακότας· καὶ παρὰ Φρυγικῷ ἔδει καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πέφονες· καὶ τροπῇ, πέπονες. συστέλλεται δὲ, ὡς κεινὸν τῷ γένει.

Πέπονθα] ἀπὸ τοῦ πονῶ, πονήσω, πετόνηκα, πέπονα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, πέπονθα. 10

Πέποσχε, ἀπὸ τοῦ πασχω, πασῶ, πέπασχα· τὸ τρίτον, πέπασχε· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α, πέποσχεν. ἐν Ἀρ-
παγαῖς Ἐπιχάρμου, Ἀ δὲ Σικελία πέποσχε.

Πέποσθε, Ἰλιάδος γ', ἀντὶ τοῦ πεπόνθατε· ὁ μὲν Ἡρω-
διανός, ἀπὸ τοῦ πῆθω τὸ πανθάνω, ὁ μέλλων, πῆσω· πέπηκα, πέπησμαι, πέπησμεθα, πέπησθε· καὶ συστο-
λῇ τοῦ η εἰς ο. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τοῦ πετόνημαι, πετονή-
μεθα, πεπόνησθε· καὶ συγκοπῇ τῆς νη, πέποσθε.

Πεποτήσεται] ἀπὸ τοῦ πέτω γίνεται πεπότημαι, πεπότηται, 20
πεποτέαται Ἰακῶς· καὶ κατὰ Ἰωνας καὶ ἐκτάσει, πεποτήσεται.

Πέπρακα] ἀπὸ τοῦ περῶ περάσω, πεπέρακα· καὶ κατὰ 10
συγκοπὴν, πέπρακα. ζῆται εἰς τὸ ἐμπρήσιν.

Πεπρωμένον, σημαίνει τὸ εἰμαρμένον καὶ ὠρισμένον. καὶ οἶονε πεπερατωμένον· ἀφ' οὗ γίνεται κατὰ συγκοπὴν·
πεπρωμένον, οἷον τύχην τὴν τὸ πέρας τοῦ βίου ὀρίζου-
σαν καὶ κερατοῦσαν. Βάβριος, Ἄ σοι πέπρωται, ταῦ-
τα τλήθι γενναίως· Καὶ μὴ σοφίζου· τῶν χρῆων γὰρ οὐ Φεύξῃ· — καὶ Προῖαμος λέγει, Ζεὺς μὲν που τογὲς οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, Ὅποτερῳ θανάτοιο 30
τέλος πεπρωμένον ἐστίν, Ἰλιάδος γ'.

Πέπταμαι. ἐκ τοῦ ἵπτημι γίνεται ὁ παθητικὸς παρακεί-
μενος, ἐπταμαι, ἐπτασαι, ἐπταται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πέπταμαι Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασιν προσ-
τιθένα σύμφωνον, ὥπερ τὸ ἐπτερυγῶμαι, πεπτερυγα-
μαι· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπταμαι, πέπταμαι. ἡ ἀπὸ τοῦ πτῶ, ὁ παρακείμενος, ἐπτῶκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π.

Πέπτωκα] ἀπὸ τοῦ πετῶ, πετήσω πεπέτηκα, καὶ κατὰ 40
συγκοπὴν, πέπηκα καὶ πέπτωκα, ὡς οἰχῶ, οἰχῆσω, ὡς

ἄρχηκα καὶ ὥχωνκα. ἀπὸ τοῦ πετώ, παραγωγὸν πετέω, ὡς χαλῶ χαλέω. τοῦτο γίνεταί κατὰ συγκοπὴν, πετώ, πεπήσω· ὁ παρακείμενος, πέπηκα καὶ τροπή. ἀπὸ τοῦ πέδον γίνεταί πεδῶ, πεδώσω, πεπέδωνκα καὶ κατὰ συγκοπὴν, πέπδωνκα· ἐπεὶ δὲ δασεῖα δασέων, καὶ ψιλὰ ψιλῶν, καὶ μέσα μέσων προηγούνται κατὰ σύλληψιν, ὁδὸν πτώσις, κτήμα, ἐτράπη τὸ δ εἰς τ, καὶ γέγονε πέπτωνκα.

50 Πεκπηῶτα, Ἀπολλώνιος, Κύζικος ἐν κονίῃ τε καὶ αἵματι πεκπηῶτα· — ἀντὶ τοῦ ἐκτεταγμένου σημαίνει δὲ καὶ τὸν πεκπηῶτα, ὡς τὸ, — πετάλοις ὑποεκπηῶτα. ἢ ἀπὸ τοῦ πέτω, ἢ ἀπὸ τοῦ πτήσω, πτήξω, ἐπτήξα, ἐπτήχως· καὶ Ἰωνικῶς, πεπτήχως· καὶ ἀποβολῇ, πεπτήχως.

665 Πέπυσμαι, ἀπὸ τοῦ πεύθω, πέυσω, πέπευκα· ὁ παθητικός, πέπευσμαι· ἄρον τὸ ε, πέπυσμαι. εἰ δὲ τις εἴποι, ὅτι ἀπὸ τοῦ πυνθάνω δύναται εἶναι, εἰπεῖ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ἀνω ἀκλιτὰ εἰσιν. ὥστε πέπυσμαι ἐνδεία τοῦ ε, ὡς καὶ τὸ τέτυμαι ἀπὸ τοῦ τεύχω.

Πεπρωμένον· ἀπὸ τῆς μετοχῆς μετήχθη εἰς ἐπιβόηματικὴν σύνταξιν, ὥσπερ καὶ τὸ εἰμαρμένον· ἢ δὲ μετοχῇ, ἐκ τοῦ περατῶν περατῶ περατῶσω· καὶ ἔστι πεπερατωμένον· καὶ συγκοπῇ, πεπρωμένον. σημαίνει δὲ τὸ προσωρισμένον καὶ εἰμαρμένον. ἔστι δὲ παρ' Ἑλλήσιν ἡ λεγομένη παρ' ἡμῖν πρόνοια. τὴν δὲ αὐτὴν εἰμαρμένην ἔλεγον καὶ ἀδράστειαν, διὰ τὸ μὴ ἀποδιδράσκειν ἅπαντα τὰ προορισθέντα.

10 Πέρας, παρὰ τὸ τέλος, τέλας· καὶ τροπή τοῦ τ εἰς π καὶ τοῦ ἀμεταβόλου, πέρας· ἢ παρὰ τὸ τῆς ἑρας παύσις εἶναι. ἐκ τοῦ πέρας γίνεταί ῥημα περῶ· καὶ σημαίνει τὸ τελειῶ. ἢ ἐκ τοῦ περῶ περάσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, πέρας.

Περάτῃ, λέγεται ἡ ἀνατολή, ὡς τὸ, Ἐκ περάτης ἀνιούσα, διαγλαύσσουσι δ' ἀταρποί· — δύναται δὲ καὶ ἐπὶ δύσεως καὶ ἐπ' ἄρκτου καὶ μεσημβρίας. λέγεται περάτῃ καὶ τὸ τέλος.

30 Περαιτέρω, πλέον πάνυ, ἀπὸ τοῦ πέρας περατέρω· πλεονασμῷ τοῦ ι, περαιτέρω. ὅσοι τὸ ἐγγύτερω καὶ ἐγγυάτω καὶ τὰ ὅμοια συν τῷ ι βούλονται γράφεσθαι, ἀπὸ δοτικῆς λέγουσιν αὐτὰ εἶναι, ὁ ἐγγύτατος τοῦ ἐγγυάτου τῷ ἐγγυάτῳ· καὶ ὁ ἀνωτάτος τοῦ ἀνωτάτου τῷ ἀνωτάτῳ καὶ λέγει ὁ Ἐπαφροδίτος, ὅτι τινὰ τῶν ἀρχαίων ἀντιγράφων συν τῷ ι εἶχον αὐτὰ γεγραμμένα. κρεῖττον δὲ ἔστι χωρὶς τοῦ ι ταῦτα γράφεσθαι. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι εἰ τις τὸ ἔξω συν τῷ ι γράφει, ἐπειδὴ οἱ Συρακούσιοι ἔξοι λέγουσιν, οὐκ ἐπιχειρεῖ καλῶς· ἰδοὺ γὰρ τὸ ἔνδον ἐνφοῖ λέγουσιν, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, Ἐνδοῖ Πραξινοῖα; — καὶ ὅμως τὸ ἔνδον οὐ γράφεται διὰ τοῦ ο καὶ ι. τί οὖν ἄτοπον καὶ τὸ ἔξω γράφεσθαι χωρὶς τοῦ ι, εἰ καὶ λέγουσιν οἱ Συρακούσιοι ἔξοι; ζῆται εἰς τὸ ἔξω.

Πέπταται] πτῶ, πτήμι· ὁ μέλλων, πτήσω· ὁ παρακείμενος, πέπηκα· ὁ παθητικός, πέπταμαι, πέπταται.

Πέρηξ, παρὰ τὸ περισσῶς ἔδειν· ἢ παρὰ τὸ πηδᾶν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. ἢ πέρδιξ, ὁ περισσῶς διακόμενος καὶ Φεύγων· ἢ παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὸ χαμαί, τὴν γῆν· χαμαιπατές γὰρ τὸ ζῶον, καὶ μὴ σφόδρα εἰς ὕψος αἰρόμενον, μὴδὲ περδινεῖσθαι ἐν αἱρὶ δυνάμενον.

40 Πέρδω, τὸ πορδῶ, τὸ πολιορκεῖν γίνεταί παρὰ τὸ περιδῶν, τοῦτέστι περιτρέχω τὴν γῆν καὶ τὴν πόλιν· ὁ παρακείμενος, πέπρηκα· ὁ παθητικός, πέπερμαι, πέπερται· τὸ ἀπαρέμφατον, πεπέρδαι. ἄρον τὸν διπλασιασμόν, καὶ γίνεταί πέρδαι.

Περιδέριον, περιτραχήλιος κόσμος· ἀπὸ τοῦ δέριον Αἰολικῶς, ὃ σημαίνει τὸν τράχηλον. ὁ δὲ Ὠρεός ὁ Μιλήσιος διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφει, καὶ δι' ἐνός ρ· ὃ μῆλλον πειστέον.

Περιδῶμεθα. καὶ Ἀριστοφάνης, — περιδοῦ νῦν ἐμοί· — 50 καὶ, Ἐμέθεν περιδῶσμαι, ἀντὶ τοῦ, κατ' ἐμαυτὸν συνηγοποιήσομαι· εἴρηται ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμεύω.

Περιδόξω, ζῆται εἰς τὸ τέλος.

Περίηρος] ἐκ τοῦ περιήρης, ἄρον τὸ η, περιήρης. ταύτη ἐάν σοι προτεθῇ παρ' Ἀλκμᾶνι, ὅτι, κλῖνον αὐτό, μὴ κλῖνης· οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ ἡ κατάληξις, εἰ γένοιτο περιήρους, πρὸς τὴν περιήρης εὐθείαν. περὶ παθῶν.

Περικαλλής, ἐκ τοῦ κάλλος γίνεταί. — ὅσσε πάρος περι- 664 καλλεῖ εἶναι· — ἀδύνατον τὴν μετοχὴν ἀπὸ τοῦ ο ἀρχεσθαι· θέλει γὰρ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχεσθαι, — ἐκτός εἶναι· — καὶ, Ἐνθάδ' εἶναι· ἐμάχοντο· — ὥστε κατ' ἐκθλιψιν ἔστι. ζητεῖται δὲ καὶ τοῦτο, τίνας ἐγένετο ἡ ἐκθλιψις, τοῦ α, ἢ τοῦ ε· περικαλλέα, ἡ περικαλλέα. ὅμοιον ἔστι καὶ τὸ, — δύο Φάρε' ἐννύκτον τε χιτῶνά· — καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σύνηδες τῷ ποιητῇ ἐκθλίβειν ἐπὶ τῶν δυνάων τῶν ἀρσενικῶν, τὸ ε· ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδετέρου, τὸ α.

Περικίτται, σημαίνει τοὺς κτίστας. ἔλλειψις οὖν τοῦ σ· 10 ἢ δὲ χρήσις, παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Περικτιόνων] παρὰ τὸ οἰκῶ γίνεταί περιοικῶ· πλεονασμῷ τοῦ τ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο· σημαίνει δὲ τοὺς περὶ κύκλῳ οἰκοῦντας.

Περίπατος] ἡ περὶ σχέσιν κυκλοτερῇ δηλοῖ, ὡς τὸ, περιέχεσθαι, περικάμπτειν. οὕτως ἔχει καὶ ὁ περίπατος· πάτος γὰρ τὸ πατούμενον· ἐξ οὗ τὸ κατὰ κυκλοτερίαν, περίπατος λέγεται. ἢ δὲ περὶ, ἔστι καὶ ἀντὶ τῆς ὑπὲρ, ὡς τὸ, — περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι· — ἀντὶ τοῦ ὑπέρεστε ἐν τῷ βουλευεῖν, καὶ 20 περίεστε ἐν τῇ μάχῃ, ὅπερ ἔστι τὸ ὑπερέχετε. ἐπὶ δὲ τοῦ περισσοῦ, — περὶ γὰρ με φίλει καὶ κήδετο· — καὶ, — περὶφρων Πηνελόπη· — ἡ περισσόφρων, περισσῶς φρονούσα, φρονίμος. ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμῖν συνήθους, Αἰ περινομετάουσι.

Περιπατοῖς] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι πολλάκις εὐρίσκειται εἰς ἡν καθαρὸν, εὐκτικὸν, μὴ οὐσίας τῆς μετοχῆς εἰς ε ὀξύτονον, διὰ τοῦ ντ κλινομένης· τὸ γὰρ περιπατοῖν ὁ Ἀπολλώνιος οὕτω σχηματίζει· ἔστι περιπατοῖμι· καὶ τὸ τρί- 30 τον, περιπατοῖ· καὶ Ἀττικῷ πλεονασμῷ τοῦ η, περιπατοῖη· εἴτε προσθέσει τοῦ ε, γίνεταί τὸ δεύτερον, περιπατοῖης· τὸ τρίτον, περιπατοῖη.

Περιπέζια, τὰ παρὰ τὴν γῆν προσπελάζοντα. πέζα γὰρ οὐ μόνον ὁ πούς, παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ ἔζεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ, παρὰ τὸ ἔζω.

Περιπλομένων ἐνιαυτῶν· ἀπὸ τοῦ πέλεσθαι, ὃ ἔστι γίνεσθαι· οἶον, περιπελομένων, τῶν διαγινομένων· καὶ κατὰ συγκοπὴν. καὶ περιτελλομένων, περιερχομένων.

Περιβρόχης, περιβράχης, περιβρύης. οὕτως Ἀλέξανδρος ὁ Κοτταεύς· Πίος δὲ, περιφερής, περιβρύης. Ὠρεός. 40

Περιτθενής, περιττῶς τῷ σθένει χρώμενος. καὶ οὐ δυνάμενος αὐτὸν κατέχειν. ἐν οἷῳ τροπῇ λέγεται τὸ περιώδυνος καὶ περαλγής.

* Περισκελής, ὁ σκληρότατος· ἐκ τοῦ περὶ τοῦ λίαν, καὶ σκῆλος, ὁ σκληρὸν ἔστι.

Περискέπτω] — περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ· — τῷ ὑψηλῷ, ὃθὲν ἔστι περισκέψασθαι διὰ τὸ ὕψος καὶ ἀπιδεῖν· ἢ ὃθὲν ἔστι τὸ περίξιδεῖν· ἢ περισκεπτον, ὁ τις ἐν κατανοῶν θανμάσειεν· οἶον, — ὄφρα γένωμαι σοι περισκε-

- 50 πτον παλινιον Ἀρσινόη: — Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι ἔχει Ὀδυσσεύας. οὕτως εἴρον ἐγώ.
- Περιστέρᾳ, παρὰ τὸ πέτασθαι στερέω· ἢ παρὰ τὸ περισσῶς ἔρᾶν· θερμότερα γὰρ κατὰ συνουσίαν εἰσὶ· διὸ καὶ τῇ Αφροδίτῃ ἀνάκεινται· καὶ πολλαὶς τίκουσιν ἐν τῷ ἐνικυῶ, τῶν ἄλλων ὀρνέων μὴ ποιούντων τοῦτο. τὸ δὲ περισσῶς, παρὰ τὴν περὶ πρόθεσιν παρῆκται.
- 665 Περίστων, συν τῷ ἰ γράφεται τῷ χαρκτηῖρι τῶν διὰ τοῦ φων· καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ στοιᾶ γίνεται τοῦ σημαίνοντος τὸ στοιᾶ, περιστοιχίον· καὶ ἔκτασις τοῦ ο εἰς ω, περισσιῶν, εὐλόγως προπαροξύνηται· τὸ δὲ προστῶν προπαρισκᾶται· καὶ ὠφείλειν ἢ τὰ δύο προπερισπᾶσθαι, ἢ τὰ δύο προπαροξύνησθαι· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ στοιᾶ ἀμφοτέρω γέγονεν· ἀλλ' ἢ παραδόσις τὸ μὲν ἐν οἷδε προπαροξύνητον· τὸ δὲ ἕτερον, προπερισπῶμενον.
- 10 Περισός, παρὰ τὴν περὶ πρόθεσιν καὶ τὸ σέω τὸ ὄρμῳ. Περιστοιχίζω· ζῆται εἰς τὸ τέλος.
- Περιουσιασμός, πληθός, ὑπαρξίς Φυσική.
- Περίστατοι, περίβλεπτοι, ἐφ' οἷς ἂν τις σταλῇ βουλόμενος θεάσασθαι.
- Περὶ τῶμα, τὸ περὶ τὸ σῶμα καθάρσιον, (οἶονε τὸ περισσόν· ἀπὸ τῶν τρεφόντων τὸ σῶμα) καὶ εἰς οὐδὲν ἡμῖν ὠφέλιμον· ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, καὶ οὐκ ἐν τῷ σῶματι μένειν.
- Περιφραδέως, ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐπιστημόνως καὶ ἐντέχνως·
- 10 ἐμπειρίας γὰρ προσδεῖ τοῖς ὀπτήσι, διὰ τὸ συχνότερως ἐποπτεύειν. παρὰ τὸ φράζω, φράδμων, φραδής· καὶ φραδέως, ἐπὶ τῶν μετὰ λόγου καὶ ἐπιστήμης τι ποιούντων· Ὡπτησάν τε περὶ φραδέως.
- Περιωπή, ὁ κατόπτος τόπος· καὶ ἔστι παρὰ τὸ περιόπτω βῆμα, περιότη, ὡς κλέπτω κλοπή· ἢ δὲ τοῦ ο μετάθεσις εἰς ω σεμνότεραν ἐποίησε τὴν λέξιν. σημαίνει ἀκρόρειαν, ὑψηλὸν τόπον.
- Περιώσιον, Ἰλιάδος δ', περισσῶς, παρὰ τὸ προσῆκον. παρὰ τὸ ὅσιον γίνεται κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω· καὶ
- 30 ὑπερῶσιον ὁμοίως.
- Περὶ ὄνη, παρὰ τὸ πείρειν, ὃ ἐστὶ κεντᾶν καὶ διαπερᾶν· [ἐκ τούτου] γίνεται ἐμπερονῶ. πόρη δὲ, ἢ Φίβλα.
- Πέρπερος, ὁ Φλύαρος. ἀπὸ τοῦ περιφέρω γίνεται περιφερος· καὶ συγκοπῇ, πέρφερος· καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς π, ὃ τοῖς λόγοις περιφερ-μενος. ἢ παρὰ τὸ πτερόν, περίπτερος· καὶ ἐν συγκοπῇ, πέρπερος· ὅθεν καὶ περπερεύεται, ἀντὶ τοῦ ματαιοῦται, ἀτακτεῖ, κατεπαίρεται μετὰ βλακειᾶς.
- 40 Πέρβραμος, Πρίαμος Αἰολικῶς. πότε δύο ρρ, καὶ πότε ἓν; καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐὰν σύμφωνον ἐπιφέρηται ἓν, οἶον τρίτος, τέταρτος, οὐκέτι δύο ρρ· οὐ γὰρ ἡδύνατο δύο ρρ. καὶ γε ἐὰν μὲν ἢ καθάρων, δύο· ἐὰν δὲ συμφωνον, ἓν· οἶον κοπρία κόπερρα, ὑπερθέσει· Πρίαμος, Πέρβραμος, περὶ παθῶν.
- Περσεύς· Τὸν μὲν καὶ Περσῆα μετακλήσαν Ἀχαιοί, Οὐνεκεν ἄστυα πέρθεν ἀπειρεσίῳ ἀνθρώπων: — Ὡρος.
- Περσεφόνη, παρὰ τὸ φέρω καὶ τὸ φόνος, οἶονε Φερσεφόνη τις οὐσα, πρὸς ἣν ἀποφέρονται οἱ πεφονευμένοι· κατὰ τροπῇ.
- 50 Πέσκος, σημαίνει κυρίως τὸ τοῦ προβάτου δέρμα. παρὰ τὸ πείνω πέκος πέκος, καὶ πέσκος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἢ παρὰ τὸ σκέπω σκέπος οὐδετέρως· καὶ μεταθέσει, πέσκος· τὸ γὰρ δέρμα τὸ σκεπάζον σημαίνει· ἢ οὐ τοῖς ἐρίοις ἐπὶ σκέπην χρώμεθα.
- Πεσεῖν, ἀπὸ τοῦ πέδου, ὃ ἐστὶ τῆς γῆς. τὸ βῆμα πεσῶ, πόθεν; παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὴν γῆν· κυρίως γὰρ πεσεῖν ἐστὶ, τὸ ἀπὸ ὕψους εἰς γῆν κατενεχθῆναι· καὶ
- πεσόντος, μετοχὴ δευτέρου αόριστου, ἀντὶ τοῦ ἀναίρε- 666
θέντος, Φονευθέντος. ἐκ δὲ τοῦ πεσῶ πεσῆται, γίνεται ὁ δευτέρος αόριστος, ἔπεσον· καὶ τὸ προστακτικόν, πέσε πεσάτωσαν· σεσημειῶται γὰρ ὁ ἔπεσον καὶ ἔχουσιν δευτέρος αόριστος, ἔχοντας τὸ σ χαρκτηριστικόν. ἐκ δὲ τοῦ ἔπεσον ἢ μετοχῇ, πεσών πεσόντος· ὅθεν τὸ εὐκτικόν, πέσοιμι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πίπτω πέσω.
- Πέσσει, κατασχεῖ, ἢ καταπραύνει· καὶ πεσσεύειν, ἀπὸ ἐνεστώτος. τὸ θέμα ἐστὶ πέσσω· ὅθεν τὸ καταπέψῃ, ἀντὶ τοῦ κατὰσχεῖ, καταπραυνήσῃ, ὃ ἐστὶ καταπραύνῃ. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ πλείονι χρόνῳ κατεχομένων σιτίων· καὶ γὰρ αὐτὰ, ἂν μὴ κρατῇ τὸν ὠρισμένον καιρὸν, ἀσθενέσκει τῆς καθεκτικῆς δυνάμεως, οὐ πέττεται. διὰ τὴν πέψιν οὖν τὴν ἐν αὐτῇ γινομένην, τὸ θέμα. πέττω· ὁ μέλλων, πέψω.
- Πεσσοί, βολία κυβιστῶν. πέσσα ἡμυνύμω, ἢ τε γραμμὴ καὶ ὁ ψῆφος, πέτε· τε δὲ ἦσαν, οἷς ἐχρῶντο· καὶ πέσσα πεντάγραμμος· καὶ τάχα ἢ πεττεῖα οἶονε πενταία τις οὐσα. εἴρε δὲ αὐτὴν Παλαμῆδος· καὶ δημοτὶ τὸ ἐπίγραμμα τῶν λς πρὸς τοὺς τοπούς, οὓς ἔχει τὸ Παλαμῆδειον ἀβάκιον. ἐστὶ πέτω, ὃ σημαίνει τὸ καταπίπτω· ὁ μέλλων, πέσω· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα πεσός, ὁ πίπτων ἐν τῷ βαλλέσθαι· καὶ τροπῇ, πεττός· καὶ πεττεύειν, τὸ μεταφέρειν· ἀπὸ τῶν πετῶν, τούτεστι τῶν κύβων. πεττεύειν δὲ καὶ τὸ ταυλίζειν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πεττός, πεττεύω· δημοτὶ δὲ τὸ μετατιθέναι καὶ παίζειν. ἐπὶ δὲ τῶν πέντε γραμμῶν τὰς ψήφους ἐτίθουν· ἂν ἢ μέση γραμμὴ ἱερά ἐκαλεῖτο.
- Πέταλον, σημαίνει τὸ Φύλλον· παρὰ τὸ πέτω πίπτω· πίπτουσι γὰρ ὁμοιωνται. Ἰλιάδος β'. 30
- Πέτασεν ἀπὸ τοῦ πετάζω πετάσω, ἐπέτασα, καὶ τὰ λοιπὰ δῆλ. Ἰστία λευκὰ πέτασαν· — τοῦτο ἀπὸ τοῦ πέτω βαρυτόνου· πετῶ γὰρ οὐκ εἴρηται.
- Πεφωρίσθαι, τὸν ἐφθαλμὸν πεπαχύνθαι.
- Πετεινόν· οἱ μὲν, διὰ διφθόγγου γράφουσιν, ἐκ τοῦ τὴν πτέρυγα τείνειν ἐτυμολογοῦντες· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἐκ τοῦ πετῶ πετάσω, πτῶ πτήσω πτηνὸν καὶ πετηνόν· τὸ δὲ πετηνόν, ὡς ῥηματικόν, διὰ τοῦ ἦ· ἐκ τοῦ πετῶ πετήσω, πετηνόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς, πετεηνόν. πάντοτε δὲ ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ ε καὶ ἡ προ- 40 φέρε. ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο γενικόν. ἔχεις εἰς τὸ ὄρνις.
- Πετῶν· ἢ εὐθεῖα ὁ Πετέως τοῦ Πετέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο Ἀττικῶς.
- Πέτεσθαι, ἐπὶ τῆς πτήσεως· παρὰ τὸ πέτω τὸ πίπτω· παντὶ γὰρ τῷ τοῦ σώματος μέρει δοκεῖ πίπτειν τὰ πετόμενα ἐπὶ τοῦ αἵρος. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, πέτοιμαι· ὅθεν καὶ πέτονται. ἐκ τούτου γίνεται πέτος, καὶ σημαίνει τὸ ὕψος· ἐξ οὗ γίνεται πετῶ πετᾶς· καὶ τροπῇ, ποτῶ. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πετῶ, γίνεται προκετῆς καὶ χαμαιπετῆς· ἀπὸ δὲ τοῦ πέτω, ὁ δευτέρος αόριστος 50 ἔπετον· οὖν, — ἔπετον κυπρογενῆς.
- Πέτρα, παρὰ τὸ πέττεσθαι ῥαδίως, κατὰ ἀντιφρασιν.
- Πεύθω, σημαίνει τὸ ἀνοῦν· ἀπὸ τοῦ κεύθω· ὁ γὰρ ἐρωτῶν καὶ μανθάνων τί παρὰ τινος, ἀποκακρυμμένου πράγματος· γινώσκειν ἐρωτᾷ μαθεῖν. — ἢ μάλα λυγρῆς Πεύσεσθ' ἀγγελίης: — τὸ δὲ πεύθω, σημαίνει καὶ τὸ ἐρωτῶ. ζῆται εἰς τὸ πυθέσθαι.
- Πευκαλίμας Φρένας, οἶονε δριμύειας καὶ σάφρονας. ἀπ' 667
δὲ τῆς πεύκης ἢ μεταφορὰ· ἢ δὲ πεύκη εἶδος· ἐστὶ δένδρου.
- Πευκεδανός, κυστινός, θερμός· λέγει δὲ τοιοῦτον τὸν πόλεμον, παρὰ τὴν πεύκην τὴν πρὸς καῦσιν ἐπιτηδεῖν· σὺνηθες δὲ Ὀμήρῳ τὸν πόλεμον πυρὶ παραβάλλειν,

διὰ τὸ τῶν μαχομένων πυροῦσθαι τὸ περικάρδιον αἷμα.
ἢ ὁ πικρός, διὰ τὸ τὴν πύκην εἶναι πικράν, ὡς ὁ
ὁπὸς δηλοῖ.

10 Πέφυγ, ζῆται εἰς τὸ ἐπεφνον. ἐκ τοῦ Φῶ τὸ Φονεύω,
παράγωγον Φένω· καὶ ἐξῆς. ἔστι καὶ τὸ παράγωγον
τοῦ Φῶ τὸ Φονεύω, Φίζω, Φίσω, πέφικα, πεφισμένος.
δύο σημαίνει, ἢ τὸ λεγόμενον, ἢ τὸ πεφονευμένον.

Πέφαται] ἐκ τοῦ Φῶ, παράγωγον Φημί, Φήω, πέφηκα,
πέφαμαι, πέφασαι, πέφαται· καὶ τὸ πέφανται, πεφο-
νευμένοι εἰσίν, ἀναιροῦνται. ἔστι καὶ ἐκ τοῦ πέφαγκα,
πέφαμαι.

Πεφοβήατο, εἰς τὸ βεβολήατο.

Πεφῆσαι, ἀντὶ τοῦ Φονευθήσθ· ἀπὸ τοῦ Φῶ τὸ Φονεύω.

20 Πεφιδήσεται, ἀντὶ τοῦ Φεῖσεται, πεισθήσεται. ἀπὸ τοῦ
Φεῖδω Φιδῶ, ὡς πείδω πιθῶ.

Πεφαργμένος, ἀντὶ τοῦ πεφραγμένος· καὶ ἐφάρξαντο,
ἀντὶ τοῦ ἐφράξαντο· καὶ τὸ φρακτόν, φρακτόν. ὥστε
ὑπέρδεσις. περὶ παιδῶν.

Πεφωσμένος, ἀντὶ τοῦ κεκαυμένος· ἀπὸ τοῦ Φῶζω, ὡς
χρῶζω· ἄπερ ἔχει τὸ ι.

Πέφηνα] Φαίνω, Φανῶ· ὁ παρακείμενος, πέφαγκα· ὁ
μέσος, πέφηνα.

Πεφυζότες] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κίσσα γίνεται ῥῆμα κισσῶ,
30 οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Φύζα, Φυζῶ, Φυζήσω, πεφυζήκα,
πεφυζήκως· καὶ συγκοπῇ, πεφυζῶς· πεφυζήκότες, καὶ
συγκοπῇ πεφυζότες· οὐ δύναται γὰρ εἶναι μέσος παρα-
κείμενος· οὐδέποτε γὰρ μέσος παρακείμενος διὰ δύο συμ-
φώνων κατὰ σύλληψιν ἐκφέρεται, οὐδὲ διὰ δύο διπλῶν
χαρακτηρίζεται.

Πεῖνα, παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ· τὰ δὲ διὰ τοῦ ινα Ἰτα-
λικὰ, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τοῦ ι γράφεται,
Φαυστίνα, Μαρίνα· πλην τοῦ πεῖνα.

Πεῖρα, παρὰ τὸ πείδω τὸ πιστεύω.

40 Πείκω καὶ πέκτω, ἔστι τὸ πτενίζω· ὅθεν καὶ πεξαμένη.
ἢ παρὰ τὸ πέκω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται πεί-
πειν· σημαίνει τὸ ξαίνειν.

Πειραταί, οἱ κατὰ θάλασσαν λησταί καὶ καταποντισταί·
παρὰ τὸ πείρειν, ὅ ἐστι διαπερᾶν· οἶον, — ἀλαγινὰ τε
κύματα πείρων· — ἢ παρὰ τὴν πείραν, ὁ δηλοῖ τὴν
ἐφοδὸν καὶ ἐπέλυσιν.

Πεινῶ, παρὰ τὸ πένω πένομαι· ᾧ παρέπεται πολλάκις
τοῦτο.

Πείρησαι, ἀντὶ τοῦ ἀπόπειραν λάβε· παρὰ τὸ πειράζω·
50 ἢ παρὰ τὸ πειρῶ πειρᾶς ἐπείρασά· καὶ τὸ προστακτι-
κόν, πείρασαι· καὶ τροπῇ, πείρησαι.

Πεῖραρ, πέρας, τέλος. τὸ μὲν πέρας τοῦ σχοίνου, Πεῖ-
ραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσαν· — ἐπὶ
δὲ τοῦ πέρατος, Πεῖραρ οἰζύος· — καὶ πείρατα, ἐπὶ
μὲν τῶν δεσμῶν, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθη· —
ἐπὶ δὲ τοῦ πέρατα, — ἐς ἡλύσιον πεδίον καὶ πείρατα
γαίης.

Πειραιεύς, πλεονασμῷ τοῦ ι, περαιεύς τις ὢν· ἦν γὰρ
668 ὅτε οὐ συνήπτετο τῇ γῇ, ἀλλ' ἦν νῆσος. γίνεται δὲ πα-
ρὰ τὸ περαιούσθαι· ἀπὸ τοῦ περῶ περαιῶ περαιεύς,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Πειρήνη, πηγὴ ἐστὶν ἐν Κορίνθῳ, παρὰ τὸ πείρα· ἢ πα-
ρὰ τὸ πέρας ἀπειρήνη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α, οἶονεῖ ἢ
πολλή. ἢ ἀπὸ Ἀπειρήνος τινὸς ὀνόμασται.

Πειρατήριον, ἀπὸ τοῦ πείρα, ὁ σημαίνει τὴν ἐμπειρίαν·
τοῦτο δὲ γίνεται παρὰ τὸ πείδω, τὸ καταπείδω. ἢ πα-
ρὰ τὸ περῶ τὸ τελεῖω.

10 Πείδω, σημαίνει τρία· τὸ ἐλπίζω, ἐξ οὗ καὶ πίστις· τὸ
Φιλονεικῶ, ἐξ οὗ καὶ πείσμα· σημαίνει δὲ τὸ ἢ καὶ

τὸ πάσχω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπαθον δεύτερος ἀόριστος. ἐκ
δὲ τοῦ πείδω τὸ ἐλπίζω, γίνεται ὁ μέσος παρακείμενος,
πέποιθα.

Πειρίδους] παρὰ τὸ περιδέειν περίδους· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ι· ὁ γὰρ Ζεὺς, ὁμοιωθεὶς ἥπῳ, περιέτρεχε τὴν
μητέρα αὐτοῦ Δίαν, καὶ οὕτω συνεγένετο αὐτῇ, καὶ
ἐκείθεν οὗτος ἐτέχθη. ἡμάρτηται δὲ κατὰ δύο τρόπους,
ὅτι πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε, μηδέποτε τῆς περὶ πλεο-
ναζούσης· καὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι διὰ τοῦ η γράφεται. 20

Πείρινδος, ἢ καὶ πείρινθα λέγεται· σημαίνει δὲ τὸ τε-
τραγωνον τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ κο-
μιζόμενα. οὕτως Ἀπίων· ὁ δὲ Δίδυμος, τὸ ἐκ ῥίπων
πεπλεγμένον πλινθίον, ῥίπενθα· καὶ καδ' ὑπέρθεσιν,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πείρινθα. ἢ παρὰ τὸ περιδέειν,
γίνεται πείρινδος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ περὶ οὐ μὴ-
νον ἐν τῷ Πειρίδους, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πείρινδος.

Πείρων, ἀντὶ τοῦ περῶν, Ἰλιάδος ψ'. Πάμφιλος περι- 30
σπόμενος, λέγων τὴν πρόσδεσιν τοῦ ι μὴ ἐξαλλάσσειν
τὸν τόνον· ὁ μόντοι Ἀρίσταρχος βαρύνει· Φησὶ γοῦν,
Πεῖρα κέλευσθον· — εἰ γὰρ περιεσπᾶτο, ἦν ἂν ὁ παρα-
τατικός ἐπείρουν. ἔστιν οὖν διπτόν τὸ ῥῆμα· καὶ τὸ
μὲν σὺν τῷ ι, βαρύνεται, πείρω· τὸ δὲ χωρὶς, πε-
ρισπᾶται.

Πειώλης, σημαίνει τὸν πόρνον. παρὰ τὸ πέος καὶ τὸ ὅλω
γίνεται πειώλης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πειώλης, του-
τέστιν, ὁ διὰ τὸ πέος ἀπολλύμενος.

Πείσμα, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένου, εἴτε
ἐπὶ τῶν ἀπογείων σχοινίων, διὰ διφθόγγου γράφεται. 40
παρὰ γὰρ τὸ πείδω πείσω γίνεται· τὰ γὰρ ἀπόγεια
σχοινία πείθειν καὶ εἴκειν τὴν ναῦν ποιοῦσιν. ἐκ τοῦ
πείσω μέλλοντος γίνεται καὶ πείσα ἢ πειθῶ. τὸ δὲ πεί-
σεται ἐπὶ τοῦ παιδεῖν, ἀπὸ τοῦ πῆδω πῆσω ἐστὶ, κατὰ
τροπὴν τοῦ η εἰς εἰ διφθόγγον.

Πεισίστρατον, παρὰ τὸν πείσω μέλλοντα. Φησὶ δὲ Ὡρος,
ὅτι ταῦτα τὰ δισύλλαβα ῥήματα συντιθέμενα, κατ' ἀρ-
χῆς εἰς ε μεταβάλλει τὸ ω, Φέρω, Φερέοικος· ἢ εἰς
ι, τέρπω, τερπικέρανος· τὰ δὲ ἔχοντα τὸ ο, ἀπὸ τῶν
εἰς ων εἰσὶν ὀξύτων μετοχῶν, ἔφانون, Φανών, Φα- 50
νόδημος· Φυγών, Φυγόπολις. ἔνια δὲ τὸ ε ἔχει· δακνών,
δακνέθυμος, δακναπόλις. καὶ τὰ παρὰ μέλλοντος, ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ ι· Φύσω, Φυσίζω· μέμψω,
μεμψίμοιρος· σείσω, σεισίχθων. ἔσθ' ὅτε καὶ εἰς ο
βρίσω, βρισόμαχος. εἰ δὲ τῷ ι παραλήγεται ὁ μέλλων,
διὰ τοῦ ο συντίθεται, μιξόδηρος, μιξοβάρβαρος. σεση-
μείωται τὸ δρυφόποις, μὴ παραληγόμενον τῷ ι, καὶ 669
διὰ τοῦ ο γινόμενον· σημαίνει δὲ τὸν κατεσπαράγμενον
παιῖδα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνεστώτος, ἐκθλιψίς γίνεται ἐν τῷ
ῥήματι Φωνήεντος· τέρπω, Τέρπανδρος· ἔχω, ἐχέγ-
γυος· Φελοίπκος, Ἀλεξάνεμος, Ἰλεσανδρος, πεισῆνωρ.
ἐπὶ δὲ μετοχῆς ὁμοίως ἐκθλιψίς γίνεται· λιπών, λι-
πανδρος, λιφαίμος. ἀντίκειται τὸ ἡσιεπής, μὴ ἐκθλιψίην
ποιῆσαν τοῦ Φωνήεντος· σημαίνει δὲ τὸν εὐστοχον ἐν
τῷ λέγειν, παρὰ τὸν ἦσω μέλλοντα.

Πῆ, ἐπὶ ῥῆμα ἐρωτήσεως, ἀντὶ τοῦ ποῦ; ἔστι καὶ ἀόρι- 10
στον· ὅτε δὲ ἐστὶν ἐρωτηματικόν, περισπᾶται. διαφέρει
δὲ τοῦ πῦ· ὅτι τὸ μὲν πῆ, τὴν εἰς τόπον σχέσιν ση-
μαίνει, ὡς Ὀμηρός Φησιν, Πῆ ἔβη Ἀνδρουμάχη; τὸ δὲ
πῦ, τὴν ἐν τόπῳ, — ποῦ δεῦρο κίων λίτες ἔκτορα;
ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν, ποῦ ἀπέρχῃ; ἀλλὰ πῆ;

Πηγή, παρὰ τὸ πηδῶ ῥῆμα.

Πηγεσιμάλλω, σημαίνει τὸν εὐπαγῆ καὶ εὐτραφῆ, ὁ εὖ
πεπηγμένους καὶ δασεῖς ἔχων τοὺς μαλλούς. παρὰ τὸν
πῆσσω μέλλοντα, καὶ τὸ μαλλός, γίνεται πηγεσίμαλ-

20 λος, πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς· καὶ σημαίνει τὸν μέλανας μαλλοὺς ἔχοντα. πόθεν δὴλον; ἐκ τοῦ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν, "Ὅστ' οἶων μέγα πῶϊ διέρχεται ἀργενάων· — ὁ γὰρ τοιοῦτος φοβερός φαίνεται ἐν πληθὺν προβάτων.

Πηγός, σημαίνει δύο· τὸν εὐπαγῆ καὶ εὐτραφῆ, ὡς τὸ, Πηγούς ἀθλοφόρους· — σημαίνει καὶ τὸ μέλαν, κατὰ διάλεκτον, ὡς τὸ, — κύματι πηγῷ — ἢ τῷ ἠϋξημένῳ.

Πηός· τὸ πη, ἢ ἢ ὅτι κατὰ διάλεκτον εὐρέθη παός, ἢ ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτῆς· ἔστι γὰρ πῶ, τὸ πτώμα· ὁ μέλλων, πάσω· ἐξ οὗ καὶ πᾶμων καὶ πολυπᾶμων. γίνεται οὖν παός· καὶ τροπῇ, πηός. ἢ παρὰ τὸ πάσασθαι (ὃ ἔστι γεύσασθαι ἐξ ἐπιτολῆς) τῆς συγγενείας, καὶ οἶονεϊ ἐπικτήτων ἔχειν καὶ μὴ ἐξ αἵματος αὐτῷ προσωκειωμένην· πηός γὰρ κυρίως ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, — πηούς τε φίλους τε· — διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων· φίλοι μὲν λέγονται, οἱ μὴδὲν τῷ γένει προσήκοντες· πηοὶ δὲ, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι.

Πηδάριον] πῆδος ἔστιν εἶδος δένδρου· οὖν, — μέγα δ' ἐβραχὺς πῆδινος ἄξων· — λέγεται οὖν πῆδος, ἢ πλάτης, διὰ τὸ ἐκ πίδου κατασκευάζεσθαι ξύλου.

Πηλαμύς, παρὰ τὸ ἐν τῷ πηλῷ μύειν.

Πάληξ, κυρίως σημαίνει τὴν ὕβριν. ἔστι δὲ ἡ λέξις παποιημένη, ὥστερ καὶ τὸ παροίνα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν παλήκων ὕβρεως, πάληξ παλήκος παληκίζω, οἶονεϊ παληκισμός· καὶ ἐν ὑπερθέσει, πηλακισμός, προπηλακισμός. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι, ὅτε ἤθελον ὕβρισαι τινὰ καὶ ἐμπαῖξαι, πηλὸν ἔχρισαν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ πηλός, πῆλαξ πῆλακος πηλακίζω.

50 Πηλαγόνες, οἱ γίναντες. Καλλιμάχος, Πηλαγόνων ἐλατήρα· — εἴρηται παρὰ τὸ ἐκ πηλοῦ γεγενῆσθαι, τρυτέστιν ἐκ γῆς.

Πηλεύς] παρὰ τὸ πάλῳ τὸ κινῶ, γίνεται παλεύς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, Πηλεύς, τὸ πατρωνυμικόν, Πηλεΐδης· κατὰ διάλυσιν, Πηλεΐδης· τροπῇ τοῦ ε εἰς η, Πηλεΐδης. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς εὐς, εἰ μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ ε, συναρεῖται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, Στεριεύς Στεριεύς, Στεριεύς. ζῆται εἰς τὸ βασιλεύς. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν ἔχει τὸ ε, οὐ γίνεται κρᾶσις ἐπὶ τούτων, καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς α μόνον κινεῖται, καὶ οὐκ εἰς η· τῆς γὰρ κλητικῆς εἰς Φωνῆν ληγουσῆς, οὐ θέλει ἡ αἰτιατικὴ εἰς η καταλήγειν, οὔτε παρ' ἡμῖν, οὔτε παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσιν, εὐρίσκειται ἡ αἰτιατικὴ εἰς η, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, — ἀγγελλῖν ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαιν Ἀχαιοί· — ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸν Τυδεά.

670

10 διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐ γίνεται ἐπὶ τοῦ ἔχοντος σύμφωνον ἢ κρᾶσις· οὔτε ἐπὶ τῶν καθαρῶν γίνεται κρᾶσις κατὰ τὴν κοινὴν γενικὴν, ἀλλὰ αἰτιατικὴν· οὔτε ἐπὶ τῶν εἰς υς, ἢ δὺς ἢ δέος· οὔτε ἐπὶ τῶν εἰς ις, ὅφιος ὅφεις· ἐπειδὴ ἐμῆλλον αἱ αἰτιατικαὶ τούτων εἰς η καταλήγειν. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τοῦ Πέρσης ἡ κλητικὴ τοῦ κυρίου ὀνόματος, εἰς η ἔστι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐθνικοῦ· τὰ γὰρ εἰς ης, ἰσοσυλλάβως κληνόμενα, καὶ ἐξῆς· δεῖ προσεῖναι, χωρὶς τοῦ Αἰήτη παρὰ Ἀπολλωνίῳ· καὶ ὦ Καλλιλαμπέτη, καὶ ὦ Ἐναρέτη. σημειοῦνται τὸ λάγνης λάγνου, ὦ λάγνα· Πυραΐχης πυραΐχμου, ὦ πυραΐχμα· καὶ Μενέχθης, ὦ μενέχθα· πρὸς αἰνῶν ἐν τῷ κανόνι, ἐθνικά, διὰ τὸ Ἐκνύδα καὶ ἑκαπαδόκα· παρὰ κείται βηματικά, διὰ τὸ ἀρτοπώλης ἀρτοπώλα· ἢ εἰς πης ὥσι, διὰ τὸ κυνώπης κυνώπα· ταῦτα δὲ τὰ εἰς πης ποιητικὰ λέγονται εἶναι· διὸ καὶ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν εἰς α ἔχει τὴν κλητικὴν. Χοιροβο-

σμός εἰς τὸν τέταρτον κανόνα τῶν ἀρσενικῶν. ἐκ τοῦ Πηλεΐδης, διαλύσει καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, διὰ τὴν κακοφωσίαν ἢ διὰ τὴν συνεύκτωσιν, γίνεται Πηληϊάδης. ἔχει δὲ τεχνολογίαν τῶν πατρωνυμικῶν· τὸ 3ο ἄλλο ἐτυμολογικόν. Ὡς.

Πήληξ, ἢ περιεφαλαία· ἀπὸ τοῦ πάλῳσθαι καὶ σείσθαι τὰς περιεφαλαίας ἐν τῷ κλήρῳ, ὡς Ὀμηρος, Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλῳν· ἐλόντες.

Πηλος, ἐκ τοῦ πάλῳ ἢ παλάσσω τὸ βρέχω καὶ μολύνω, γίνεται πηλός, ἢ βεβρεγμένη γῆ. πηλός λέγεται καὶ ὁ οἶνος, παρὰ τὸ πάλῳν καὶ σείειν ἡμῶν τὰς Φρένας· οἱ γὰρ πίνοντες αὐτὸν· σείονται· ὅθεν καὶ κρατῆρα.

Πηλυγίς] Πηλυγίς ἐκρυόμενος ἀναπνεύουσα μυχοῖς, Συνα- 45 χες ἀργινόμεσαν αἰεὶ περιτέτροφε πᾶχυν· ἢ ἐκ τοῦ κρύους πῆξις, εἴρηται παρὰ τὸ πῆσσω πηλός, ὡς πηλῶ πηλός· ἐξ οὗ πηλυγίς. ἐκ γὰρ τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας ἐπὶ τὴν γῆν ἔστι κοίτη νάπη, ἐν ᾗ ἔστι σπηλαιὸν τοῦ ἄδου, ὅλη καὶ τέτραις κατὰ τὸ στόμιον τεκνωμένη· ὅθεν ἀνάπνοια ψυχροτάτη ἀνιούσα, πηγνυσιν ἐκεῖ τὸ ὕδωρ, καὶ γίνεται τάχυν.

Πημα, σημαίνει τὴν βλάβην καὶ τὸ μακόν· παρὰ τὸ πῆ- 50 θω τὸ πᾶσχω. ἐξ οὗ πημαίνω· ὅθεν πημαίνεαν, τὸ βλάψαιαν.

Πηνέλεως] παρὰ τὸ πένω Πενέλαος, καὶ Πηνέλεως Ἀτ- 55 τικῶς.

Πήρξ, τὸ σακκοπάδιον, ἦτοι σακκίον μικρόν· Φέρα τις οὐσα, ἢ πρὸς τὸ Φέρειν τι εἰργασμένη· ἐκτάσει τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ Φ· ἢ ἢ πρὸς τὸ τηρεῖν καὶ φυλάττειν τὰ παρ' αὐτῆς κατεχόμενα εἰργασμένη, τῆρά τις οὐσα· διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτὴν συγκείμενα διὰ τοῦ η γράφεται, κακοπήρος, μονόπήρος.

Πηρός, ὁ τυφλός. ἀπὸ τοῦ πῆσσω πῆρω, πηρός, ὁ ἐπὶ παν- 671 τὸς μέρους πεπονθώς, ἐξαιρέτως δὲ ἐπὶ τῆς ὀφθαλμοῦ.

Πηρίν, δικατάληκτόν ἔστι· σημαίνει δὲ τὸν ὄρχιν· ἀπὸ τοῦ σπεῖρω σπειρίν καὶ πηρίν· παρὰ τὸ σπεῖρειν δι' αὐτοῦ τέκνα.

Πήχυς, ἐπὶ τῆς χειρός· ἀπὸ τοῦ πεπηγέναι ἄκρῳ τῷ βραχίονι.

Πήχυιον προύχοντα, Ἀπολλώνιος· οἱ μὲν, μικρόν ἱκαν- 10 τίδιον τὸ συνέχον τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμόν, ὅπερ Ἀττικοὶ πηχυαλέα καλοῦσιν· οἱ δὲ, τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς κώπης, ὅπερ κατέχων ὁ ναυτὴς κωτηλατεῖ· τὸ δὲ, Πήχυιον βέθρον ὀρύξας ἐν Ὀδυσσεΐα, ἀντὶ τοῦ πηχυαῖον ἔστι.

Πῆρ, παρὰ τὸ πῆρ, ὃ σημαίνει τὸ λιπαρόν ἀπὸ τοῦ πῆρ δὲ, ὃ ἔστιν ὑγραίνεσθαι, γίνεται πῆρ, ἐξ ἀναδό- 15 σεως τῶν σιτίων· παρὰ τὸ πῆρ, ὃ σημαίνει τὸ ποτίζω· ὁ μέλλων, πῆρ. καὶ πιαλία, ἢ κάθυρος, λιβάδα ἔχουσα· ἐκ τοῦ πῆρ.

Πίδαξ, σταγών, πηγῇ· παρὰ τὸ πῆρ· ἀφ' οὗ καὶ πῆρ. 20 τινες δὲ παρὰ τὸ πῆρ, κατὰ μετὰθεσιν τοῦ η εἰς τὸ α Βοιωτικῶς, ὥστερ ἦκω ἱκῶ· πῆρ γὰρ λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλομένου ὕδατος· κατὰ μετὰθεσιν ἰολικήν. ἀπὸ τούτου γίνεται καὶ πῆρ, καὶ Πῆρ τῆς κύριον.

Πιέζω καὶ ὑποπιάζω] γίνεται παρὰ τὸ ἰπῶ τὸ θλίβω, 25 ἰπάζω· καὶ ὑπερθέσει, πιάζω· τοῦ γὰρ πιέζω τὸ τιάζω ἀναλογώτερον ἔστι. τρία γὰρ μόνα εἰσιν εἰς ω δι- σύλλαβα τῷ ε παραληγόμενα, βέζω, ἔζω, χέζω· οὐδὲν δὲ ὑπερδισύλλαβον τῷ ε παραληγεται, κατὰ τροπὴν οὖν γίνεται πιέζω. Ἴωνες μὲν οὖν καὶ Ἀττικοὶ, πιέζω λέγουσιν· οἱ δὲ Δωριεῖς, πιάζω.

Πιδήσσης, πηγὰς ἐχούσης, καδύρου· πίδαξ γὰρ ἢ πηγῇ· 30 ὅθεν καὶ πολυπίδακα, τὴν πολλὰς πηγὰς ἔχουσαν κά-

Δυγρον Ἰδην λέγει· καὶ, Ἰδης ἐν κορυφῇσι κατέζετο
πιθήσεως, Ἰλιάδος λ.

Πιερία, ὄνομα τόπου, ἐνθα αἱ Μοῦσαι ἐγεννήθησαν. πα-
ρά τὸ Πιερ γέγονεν· ἢ ἀπὸ τοῦ Πιεροῦ ἀδελφοῦ τῆς
Μεθώνης· ἢ ἀπὸ Πιερίας νύμφης. τὸ δὲ Πιερ, παρὰ
τὸ πῖν ῥῆμα· ἢ παρὰ τὸ πῖον, ὃ σημαίνει τὸ λιπαρόν·
ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. καὶ πείρα, ἢ λιπαρά, παρὰ τὸ
πῖον, Ἰλιάδος σ.

40 Πίσι Παντωλοῦ ῥόας· — ἀντὶ τοῦ πῖε, Ἰων ἐν Ὀμφά-
λῃ. ἀπὸ τοῦ πῖν γίνεται πῖε· καὶ κατ' ἔκτασιν τῆς θι
συλλαβῆς, πῖεθι· καὶ κατὰ κράσιν τοῦ ι καὶ ε εἰς ι
μακρὸν, πῖσι.

Πίθος, παρὰ τὸ πῖν, ἀφ' οὗ ἔστι πῖσιν.

Πιδανη, τὸ μικρὸν πιθάριον.

Πίθηκος, παρὰ τὸν πιθήσω μέλλοντα· ὅπερ ἀπὸ τοῦ πι-
θῶ γέγονεν, ἐξ οὗ καὶ τὸ πιθέσθαι· πεθεῖν γὰρ ἡμᾶς
τὸ ζῶον, εἰδεχθῆς ὄν, προσέχαιν αὐτῷ.

50 Πικρός, παρὰ τὸ πεύκος τὴν πικρίαν· σημαίνει ὀδυνηρόν,
χαλεπόν. ἢ παρὰ τὸ πέκος, ὃ σημαίνει τὴν πευκην,
πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ τροπῇ πικρός, πικραίνω.

Πιλάτος ἀπὸ τοῦ σπῖλος, ὃ σημαίνει τὸν ῥυτίον, γίνεται
σπιλάτος· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ, πιλάτος. τὸ λα,
μακρὸν φύσει.

672 Πῖλος, τὰ εἶδη εἰργασμένον πρὸς τὸ κοιμάσθαι ἐπι-
τήδειον· ὃ ἡμεῖς πιλωτὸν φαμέν. Ἰλιάδος κ', — μέση
δ' ἐντὶ πῖλος ἀρήρει· — ἐν τῇ περιπεφασίᾳ. καὶ Ἡσίο-
δος, — κεφαλῇφι δ' ὑπερθευ Πῖλον ἔχειν ἀσκητόν· —
τὸ καμελαύνιον λέγει. σημαίνει δὲ καὶ ὀρτάρια, παννύα,
ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ, — πέδιλα· καὶ ἐξῆς, Πῖλοις ἐν-
τοσθεν πυκάσας· — γίνεται παρὰ τὸ πῖεζω πῖσας, οἰον-
εἰ πῖελός τις ὢν, καὶ κατὰ κράσιν πῖλος· ἐπεὶ συμ-
πεπίληται. ὃ δὲ Ἀπολλώνιος, παρὰ τὸ πῖλνῶ ῥῆμα, ὃ
σημαίνει τὸ προσκελάζω· καὶ γὰρ πῖλνᾶται (Φησί) καὶ
συνάπτεται, ἵνα κατασκευασθῇ· οἱ δὲ, παρὰ τὸ παλάζω·
10 ἐπεὶ συμπελάζεται ἀλλήλοις τὰ ἔρια. ὥπερ δὲ παρὰ
τὸ φίλος γίγεται Φιλῶ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ πῖλος πῖλῶ·
καὶ ἔστι πρώτης συζυγίας· ὁ μέλλων, πῖλήσω, καὶ οὐ
πιλώσω, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν.

Πμπλαντο ἀπὸ τοῦ πῖλνῶ γίνεται καὶ κατὰ συγκοπὴν
πλῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν [ἐπενθέσει] τοῦ μ, πιμ-
πλῶ· παράγωγον, πῖμπλημι· σημαίνει τὸ πληρῶ· καὶ
τὰ λοιπὰ ὁῖα. ἀπὸ δὲ τοῦ πιμπλῶ, πιμπλάνω, καὶ
πιμπλάνεται, σημαίνει τὸ πληροῦται, Ἰλιάδος ι.

20 Πιμελή, παρὰ τὸ πῖον καὶ τὸ μέλος. πιμελή τις οὔσα,
ἢ κιαίνουσα τὰ μέλη· ἢ ὅτι μέλη ἔχουσα. σημαίνει
δὲ τὸ λίπος· καὶ ἔστι θηλυκὸν, καὶ ὀξύνηται.

Πιπράσαι, Φυσῶσαι· Ἀπολλώνιος.

Πίναξ, ἢ σανίς· — πίνακας τε νεῶν· — καταχρηστικῶς
δὲ καὶ τὸ σκεῦος λέγεται, ὡς τὸ, — κρεῖων πίνακας
παρέθηκεν· — ἐνταῦθα γὰρ τὰ σκεῦη λέγει· ἐπειδὴ
κάλα ἐπὶ σανίδων ἴσως τὰ κρέα ἐτίθεσαν ὁπῶντας ἢ
κατακόπτοντες. οὕτως Ὡρος· ὃ δὲ Χοιροβοσκός ἐκ τοῦ
ἀνεκφώνητον, λέγει πίνακας ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ ἦσαν
τῶν δραμάτων. ὁ οὖν Καλλίμαχος ὁ γραμματικὸς ποιεῖ
30 πίνακας ἐν οἷς ἦσαν αἱ ἀναγραφαὶ παρὰ τῶν ἀρχαίων·
οἷς ἐντυχῶν ὁ γραμματικὸς, ἐποιήσατο τὰς ὑποθέσεις
τῶν δραμάτων.

Πινάκιον, παρὰ τὸ τῇ πείνῃ ἄκος φέρειν. λέγεται καὶ ἡ
γραφὴ, ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει, Μικρὸν πινάκιον
ταῦτα ἐπισχεῖν ἐδύνατο· — καὶ τὸ νῦν πινυκίδιον τῶν
κοινῶν γραμμάτων, σημαίνει συμβόλαιον δικαστικὸν ἐν
ᾧ ἐπεγράφετο τὸ πρᾶγμα τοῦ κρινομένου, καὶ ὁ δῆμος.

40 Πιναρός καὶ πινάρης, ὁ ῥυπαρός· παρὰ τὸ πῖνος, ὃ σημαί-
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

νει τὸν ῥύπον· τοῦτο παρὰ τὸ σπῖλος, ἀποβολῇ τοῦ
σ· τοῦτο παρὰ τὸ σπῖλος, τροπῇ τοῦ λ εἰς ν.

Πινότηρης, ὃ τὴν πῖναν τηρῶν, ἄγουν τὸν λίθον. παρὰ
τὸ πῖνα οὖν ὁ λίθος, καὶ τὸ τηρῶ. τὸ πῖ, ι· διατί; τὸ
γὰρ πῖνα τὸ ἐπὶ τῆς ἀνδρείας, διφθογγῶν.

Πινύσκω παρὰ τὸ πνέω πνύω· ὁ μέλλων, πνύσω· πλεο-
νασμῷ τοῦ κ, πνύσκω· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι, ἢ ἀναδι-
πλασιασμῷ, πινύσκω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ π καὶ ἐκτά-
σει τοῦ ι, πινύσκω, ὡς γινώσκω, γινώσκω. αἰεῖνον
δὲ λέγειν πλεονασμὸν, ἥπερ διπλασιασμόν. περὶ παθῶν. 50

Πινυτός, ὁ σφύρων καὶ συνετός. ἀπὸ τοῦ πνύω πνυτός·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πινυτός. ἢ παρὰ τὸ πονῶ πυνύω,
πνυτός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὁ διεγχευμένος. ἐκ τού-
του πινυτή, ἢ σωφροσύνη καὶ ἡ φρόνησις.

Πίνω, ἀπὸ τοῦ πῖν γίνεται κατ' ἐπενθέσειν τοῦ ν. καὶ
ἰστέον, ὅτι τὸ πίνω μόνον ἐκτείνει τὸ ι, — πίνοντά
περ' ἑμης, Ἰλιάδος π'. τὸ δὲ πῖν ἐκτείνει καὶ συ-
στέλλει· ἀκταίνει μὲν, ὡς τὸ, Πίωμεν ἐκ βοτάνης, 673
Ἰλιάδος ν'· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἡρωσι, Πῶς πίωμαι·
— συστέλλει δὲ, ὡς τὸ, Οἱ κ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες,
ἀκείοντό τε δίψαν.

Πίπτω ἀπὸ τοῦ πέτω πτώ· διπλασιασμῷ, πίπτω· τὰ
γὰρ πέτομενα τοῖς πίπτουσιν ὅμοια. τὰ γὰρ εἰς πτω
λήγοντα ῥήματα διχρόνῳ παραληγόμενα, συστέλλει αὐ-
τό, βάπτω, σκάπτω, τύπτω, ἵπτω, λίπτω· σεσημείω-
ται τὸ πίπτω, φύσει μακρῶ παραληγόμενον· ἀλλὰ καὶ
ρίπτω. ἀπὸ δὲ τοῦ πέτω γίνεται πίπτω· τὸ γὰρ εἰ ἐν
πλεονασμῷ συμφώνου γινόμενον, τρέπεται εἰς ι. ὡς· 10
περ δὲ ἀπὸ τοῦ ὅπτω Αἰολικῶς ὅσσω, οὕτω καὶ πίπτω
πίσσω.

Πίσσα, ὄνομα πόλεως· οἱ μὲν, ἀπὸ Πίσου τινὸς ὀνομα-
σθαι. ἢ ὅτι κάθυγρός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ πολὺ ὕδωρ
ἔχουσα. πίσση δὲ τὰ τσιαῦτα λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὡς
Ὀμηρος, — καὶ πῖσσα πιηέντα, ἀντὶ τοῦ τοὺς καθύ-
γρους τόπους. καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Πῖσαά τε προλι-
πὼν καὶ ἐλεσπίδας· — διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ πα-
ρὰ τὸ πῖω πίσω, ὡς λύω λῦσω. ἐκ τούτου ῥηματικὸν
ὄνομα πῖσος, καὶ πῖσα. τὸν δὲ πῖσω μέλλοντα ὁ τεχνι- 20
κὸς μὴ εἰρῆσθαι Φησί· καὶ ταῦτα, εἰρημένου αὐτοῦ,
καὶ παρὰ Πινδάρῳ, οἶον, Πῖσω γε Δίρκης ὕδωρ· —
καὶ παρὰ Εὐπόλιδι, Τῷ δ' αὖν οἶνος εἴη πολὺς, πῖσει· —
ἀλλὰ μήποτ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι μὴ εἰρῆσθαι ἐν πλάτει.

Πισός παρὰ τὸ πτίσαι τὸ καθαιρεῖν, πτίσος καὶ πισός.

Πιστός, παρὰ τὸ πείθω γίνεται.

Πίστρα σημαίνει τὴν πιτίστραν, καὶ γίνεται παρὰ τὸν πῖ-
σω μέλλοντα.

Πίσυνος Διὸς, πεπιστευκός, τεθαβρῆκός, πεποιθός. παρὰ 30
τὸ πιστός πιστόσυνος, ὡς δούλος δουλόσυνος· καὶ συγκο-
πῇ, πίσυνος.

Πίσυρες, ἀντὶ τοῦ τέσσαρες, κατὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ τ
πρὸς τὸ π, καὶ τοῦ ε πρὸς τὸ ι, καὶ τοῦ α εἰς τὸ υ·
οἶον, τέσσαρες καὶ πίσυρες.

* Πίτταλος, ὄνομα ἱατροῦ, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Πιτνῶ, σημαίνει τὸ διαβρῆσσω. ἀπὸ τοῦ πέτω πιτνῶ, ὡς
ὀρέγω οριγνῶ· ὡς γὰρ λέγει περὶ παθῶν Ἡρωδιανός,
οὐ δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ πίπτω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ
ν· ἐπειδὴ μετὰ δύο ἀντιστοίχων μόνον τὸ ρ τίθεται, 40
οἶον ἐχθρός.

Πίτυς παρὰ τὸ πίπτω πίπτως καὶ τίτυς· Ὁλοζυζέτω πί-
τυς ὅτι πέπτως κέδρος.

Πιτύεια, ἄκρον ἐστὶ περὶ τὴν Λάμφακον· καὶ Πιτύεια
πρότερον ἢ Λάμφακος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ἔχειν τίτυς
πολλὰς. Ἀπολλώνιος.

Qq

Πίτυλος, κτυπιστής, Φαντασιόποκος. παρὰ τὸ τύττω τύ-
πιλος· καὶ ἀπαβολῇ τοῦ τ, καὶ μεταθέσει τῆς ἐν ἀρ-
χῇ συλλαβῆς, τίτυλος.

Πιφάσκω, ἐμφανίζω, ὃ ἐστι Φανερποιῶ. [ἐστὶ Φῶ τὸ]
50 λέγω· παραγωγὸν, Φάζω· ὁ μέλλων, Φάσω· καὶ Φά-
σκω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, Φαύσκω· καὶ ἀναδιπλα-
σιασμῷ, πιφάσκω. ὃ δὲ Φιλόξενος, ἀπὸ τοῦ Φῶ, πα-
ράγωγον Φαύω· ὁ μέλλων, Φαύσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
κ, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πιφάυσκω. λέγεται καὶ πι-
φραύσκω, πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Πίφιξ, εἶδος ὀρένου· παρὰ τὸ πίω· χεῖρει γὰρ τὸ ὀρεον
τοῦτο τοῖς ὕδασι.

674 Πίον, σημαίνει τὸν λιπαρὸν. ἐστὶ πίω· ἐξ οὗ καὶ πιῶ· ὁ
δευτέρως ἀόριστος, ἔπιον. λοιπὸν ἐκ τοῦ πίω γίνεται
ὄνομα πίον· ὁ γὰρ λιπαρὸς πιότης, ἔχει· αὐτοῦ [δὲ
ἡ] πιότης, διὰ τὸ ὑγραίνεσθαι τῇ ἀναδόσει τῶν σιτίων.
οἱ δὲ, παρὰ τὴν πόαν· τὸ πι, μακρὸν. κανὼν ἐστὶν ὁ
λέγων, ὅτι τὰ εἰς ὡν δισύλλαβα τῷ ι παραληγόμενα,
μὴ ὄντα κύρια, ἐκταίνει αὐτό· οἶον, κίων, πρίων· οὐ-
τως οὖν καὶ πίον.

Πλαγγών, οὐκ ἀπὸ τοῦ πλάσσω· ἐγένετο γὰρ ἂν πλάδων,
ὡς σπάσσω σπάδων· ἀλλὰ παρὰ τὸ πλάζω, πλαγών·
10 καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, πλαγγών· τοῦτο γὰρ εἰς πλάνην
γίνεται καὶ ἀπ᾽ αὐτῆν τῶν κερωνῶν.

Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκίφει χαλκός· — ἀπεκρούσθη δὲ
ἀπὸ τοῦ σιδήρου. παρὰ τὸ πλάζω πλάζεσθαι πλάχθη·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. τὸ δὲ πλάζω, ἐκ τοῦ πλανῶ
πλανάζω, καὶ κατὰ συγκοπὴν· ἢ ἀπὸ τοῦ πελάζω
πλάζω. καὶ πλάζουσι τὸ πλανῶσιν, Ἰλιάδος β'. τὸ δὲ
πλανῶ, ἐκ τοῦ πλάνη· τὸ δὲ πλάνη, ἐκ τοῦ ἄλη·
ἢ διὰ τὸ πλαγιαίνειν τὸν νοῦν. ζῆται καὶ τοῦτο ἐν τῇ
πλαγγηδῶν.

30 Πλάστιγξ, ἡ μάλιστα· ἀπὸ τοῦ πλήσσαν, παρ' Αἰσχύλῳ·
πλάστιγξ δὲ, [ἡ τοῦ ζυγοῦ,] παρὰ τὸ πλατεῖα εἶναι.

Πλάδαρον, χαῖνον, ὕγρον· καὶ πλάδος, ἡ ὑγρασία ἢ ἐν
τῷ στομάχῳ· παρὰ τὸ πλάζω τὸ πλανῶ, ἢ παρὰ τὸ
περιπεπλάσθαι· καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ, — πλαδῶσαν
ἐπιτρίχοντες ἄρουραν· — ἀντὶ τοῦ διύγρον οὔσαν.

Πλακοῦς, πλάκας ἐκάλουν πάντα τὰ εἰς πλάτος ἐκτεταμέ-
να· ὅθεν πλακόεις· καὶ Ἀττικῇ συναιρέσει, πλακοῦς.
τὰ δὲ εἰς οὐς συνηρημένα τῶν ἑντελῶν ἔχει τὴν κλί-
30 σιν. καλῶς δὲ εἴρηται, τὰ συνηρημένα, καὶ οὐχὶ τὰ πε-
πουδῶτα τῶν ἀπαδῶν· ἰδοὺ γὰρ ἡ εἰκὼν καὶ ἀποβολῇ
τοῦ ν, γίνεται εἰκῶ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου· καὶ
οὐ Φυλάττει τὴν αὐτὴν κλίσιν· ἢ μὲν γὰρ, κλίνεται εἰ-
κόνης· ἢ δὲ, εἰκοῦς, ὡς Σαπφούς.

Πλάτος, παρὰ τὸ πλῶ τὸ πληρῶ· ἢ παρὰ τὸ ἐπιπολὺ
τεταῖσθαι· ἢ παρὰ τὸ πολὺς καὶ τὸ ἄτος, ὃ σημαίνει
τὸ εὖρος.

Πλαταγή, κρόταλόν ἐστι χαλκοῦν. Ἀπολλώνιος, — χαλ-
κείην πλαταγὴν ἐν χερσὶ τινάσσαν Δοῦκει.

40 Πλατάνιστος, ὄνομα παρώνυμον· τὸ γὰρ πλατάνιστος καὶ
πρώτιστος, τῇ μὲν Φωνῇ εἰσιν ὑπερθετικά, τῇ δὲ ση-
μαινομένῳ καὶ τῷ χαρακτῆρι ἀντὶ ἀπλῶν εἰσι, καὶ
εἰς παρώνυμν· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πλάτους λέγεται
γὰρ εἶναι αὐτὴν πλατύφυλλον. εἰς τὸ χαριέστατος.

Πλασία, τὰ ποιούνα πλίνθους· οἶον πλάσια, παρὰ τὸ
πλάττεσθαι ἐν αὐτοῖς τοὺς πλίνθους. ὁλοῖ δὲ καὶ τὴν
τετραγωνοειδῆ τῶν στρατιωτῶν σύνταξιν, ὡς λέγει Ἡρω-
διδανός· καὶ γίνεται παρὰ τὸ πέλας, πελάσιον· καὶ συγ-
κοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πλεισιον.

50 Πλέας] ἐκ τοῦ πλείων, πλέων· ἢ εὐθεία τῶν πληθυντι-

κῶν, πλέωνες· ἄρον τὴν ὄν συλλαβὴν, πλέες· ἢ αἰτια-
τικῇ ὁμοίως, πλέας.

Πλευραί, οἶον αἱ πλήρεις οὔσαι καὶ ἀμύχωτοι· ἢ πλευραί
τινας οὔσαι, αἱ φυλίσσονται τὸν πνεύμονα· ἢ πολύευ-
ραὶ τινες οὔσαι, ὡς πλατεῖαι. καὶ πλευρόν, παρὰ τὸ πέ-
λειν εὐρύ, ἤγουσιν πλατύ· καὶ πλευρά, παρὰ τὸ πολὺς
καὶ τὸ εὖρος, πολύευρά τινα ὄντα. τοῦτέστι πλατεῖα. 675
τὰ γὰρ ἀρσενικά ἢ θηλυκά, εἰς οὐδέτερον γένος μετα-
πλαττόμενα, τοῦ σημαινομένου ὄντος, τὸν αὐτὸν τόνον
Φυλάττει· οἱ δασμοί, τὰ δασμά.

Πλειῖαι] Πλειῖαι τοὶ χιηλοῦ· — ἀντὶ τοῦ πλήρεις, γέμου-
σαι. ἀπὸ τοῦ πλείων, κατὰ μεταπλασμόν, γίνεται
πλεῖος, καὶ πλεῖα· τὸ θηλυκόν, πλεῖαι. ἐκ τοῦ πλείος,
ὡς τὸ, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο· — ἐκ δὲ τοῦ πολὺς,
πολέος· ἐν συγκοπῇ, πλέος· καὶ ἀπὸ τοῦ ι, πλεῖος·
καὶ τὸ συγκριτικὸν πλείων· καὶ τὸ οὐδέτερον, πλείον.
σημαίνει δὲ τὸ πλείστον. ἢ παρὰ τὸ πολὺς πολεῖον· καὶ 10
συγκοπῇ, πλείον.

Πλειότερος, οὕτω κατασκευάσται· ὅτι οὐ πάντα τὰ εἰς ὡν
ὀνόματα ποιούσι συγκριτικά, ἀλλὰ μόνα τὰ παραληγό-
μενα θηλυκῶ καὶ οὐδέτερόν γένει. τῶν γὰρ τοῖς ὀξυτονου-
μένων οὐδὲν εἰς συγκρίσιν κλίνεται· οὐδὲ γὰρ τοῖς γέ-
νεσι παρασχηματίζεται· οἶον, σωφρονέστατος, τλημο-
νέστατος, ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν καὶ τοῦ τλημονεῖν· οἶον, Ἄλλ'
εἴμι γὰρ ἤδη τλημονεστάτην ὁδόν· — τὸ οὖν παρὰ Καλ-
λιμάχῳ πλειότερῃ οὐ παρὰ τὸ πλείον πεποιήται· πλείο 20
νέστερον γὰρ ἂν ἐλέγγοτο· ἀλλὰ παρὰ τὸ πλείος, ἀφ'
οὗ καὶ Ὀμηρος, — πλείοι μέλανος θανάτοιο· — καὶ,
Πλειῖαι τοὶ οἶνον κλισίαι· — πλείος οὖν καὶ πλειότερος.
ἡμάρτηται δὲ ὁμολογουμένως τὸ, πολὺ χραιότερον πα-
ρὰ Ἡσιόδῳ. καὶ γὰρ συγκριτικὸν ὃν τὸ χεῖρον, ἐξ αὐ-
τοῦ συγκριτικὸν ἐποίησαν· ὅπερ ἀδύνατον. καὶ εἰ ὅλως
ἄφαιλεν εἰπεῖν, χειρονέστερον ἄφαιλεν. ἴσως οὖν ὁ
Ἡσιόδος παρὰ τὸ χεῖρος τοῦτο ἐποίησαν, ὡς ἀπὸ τοῦ
πλείος τὸ πλειότερος. οὕτω Φιλόξενος.

Πλειάρειν. τὴν γὰρ πλήρην, οὗτος ἐφ' ἧς πλειάρειν· οἱ γὰρ
Ἀχαιοὶ τὸ ἡ εἰς εἰ διέφθογον μεταβάλλουσι. τὸ γὰρ 30
πένης, πένεις λέγουσι. περὶ παδῶν.

Πλέκω] παρὰ τὸ πλέω τὸ σύρω, γίνεται λέκω· καὶ πλε-
νασμῷ τοῦ π, πλέκω.

Πλειάς, ὡς ἐκ πλείων ἀστέρων οὔσα. Πλειάς, ἀπὸ τῆς
Πληϊόνης, θυγατρὸς μὲν Ὀκεανοῦ, γονακὸς δὲ Ἀτλαν-
τος. λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστρατισμοῦ αὐτῶν,
ὅτι, τῆς Πληϊόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων
κατὰ τὴν Βοιωτίαν, συναντήσῃ αὐτῇ Ὠρίωνα· εἴτα
ἐρασθεὶς, ἔρμησε πρὸς τὸ ἀρτῆσαι. τὴν δὲ, Φεύγουσαν 40
μετὰ τῆς θυγατρὸς, Ὠρίων ἐδίωκε. γενέσθαι δὲ αὐτῶν
τὸν ὁρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον. τὸν δὲ Δία, διὰ τὴν
κακοπάθειαν αὐτῶν, οἶο· μνήματα κατηστερίσθαι τὰς
πλειάδας Φαυγούσας τὸν Ὠρίωνα, ὃς ἐστὶν ἐνιστός.
σημαντικαὶ δὲ καὶ θέρους καὶ χειμῶνος αὐταί. ἢ παρὰ
τὸ πλείον, ὃ σημαίνει τὸ πλήρες, γίνεται· καὶ πλείων
ἐξ αὐτῶν ὁ ἐναιτός, οἶον ὁ πλήρης χρόνος· ἢ ἀπὸ τοῦ
πλείονος χρόνους περιέχαιν ἐν αὐτῷ· ἢ παρὰ τὸ πο-
λεῖν καὶ διάρχασθαι κατὰ τοὺς τεταγμένους χρόνους,
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἀνασπέρφασθαι, πλείων· καὶ
συγκοπῇ, πλείων. ἢ παρὰ τὸ πλειάς γίνεται· καὶ γὰρ 50
αἱ Πλειάδες σημαντικαὶ εἰσι τοῦ ἐναιτοῦ· δύνουσαι
μὲν γὰρ, τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐναιτοῦ ὁλοῦσιν· ἀνατέλλου-
σαι δὲ, τὸ τέλος. ὁξύνεται δὲ τὸ πλείων, ἐπειδὴ δοκεῖ
περισκτικὸν εἶναι.

Πλειοθένης] ἀπὸ τοῦ πλέων καὶ τοῦ σθένος, Πλειοσθένης·
καὶ κατὰ κράσιν Ἀττικῇ, Πλειοσθένης.

676 Πλειστοδίκεια. τὸ μὲν Πλειστοδίκεια, παρὰ τὸ Πλειστο-
δίκη ἐστίν, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δίκη ἐστί· τὸ δὲ Πλειστο-
δίκεια, παρὰ τὸ Πλειστοδίκη, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δέκεμαι
Ἰωνικοῦ ἐστὶ, τοῦ σημαίνοντος τὸ δέχεσθαι. ἀμφότερα
δὲ διφθόγγου, τῇ λέγει τοῦ Πηνελόπεια.

Πλειστοῦ] Ἀπολλώνιος, Πολλά δὲ Κωρύκεια νύμφαι Πλει-
στοῦ θυγάτρεις: — τινὲς ἀναγινώσκουσι προπερισπωμέ-
ως· ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λέγεται Πλειστός
ἔξυτῶν· ἔστι δὲ ποταμὸς ἐν Δελφῶσι. Ἡρωδιανὸς δὲ
ἐν τῇ καθέλου, Πλειστός βαρύνει. Κωρύκειον δὲ ἐστὶν
ἄντρον ἐν Παρνασσῷ ἀπὸ νύμφης Κωρύκιδος καὶ Ἀπόλ-
λωνος.

Πλειστός] Δειγνύσκων, ὅτι τὰ εἰς στος ὑπερθετικά, δι-
σύλλαβα ὄντα, Φυλάττει τὴν διφθόγγον· λῶν, λῶ-
στος· ῥῶν, ῥῶστος· μῶν, μῶστος· πῶν, πῶστος.
εἰ δὲ εἴη ὑπὲρ δύο συλλαβῶς, ἀποβάλλει τὸ ε· ἀρείων,
ἄριστος· χαρίων, χέριστος.

Πλειστηρίασαντες, τὸ πλείονος πωλῆσαι τιμῆς ὃ τίς ἀνῆ-
σαιτο.

* Πλέκος, εἶδος τοῦ πλέγματος, ἀπὸ τοῦ πλέκειν.

30 Πλημμέλεια, ἀπὸ τοῦ πλημμελέει· τὸ δὲ πλημμελέει, πα-
ρὰ τὸ πάλιν, ὃ σημαίνει τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ μέλιν
τὸ Φροντίζω, γίνεται πάλιμμελῶ· καὶ συγκοπῇ, πλημ-
μελῶ· σημαίνει δὲ τὸ ἐκ δευτέρου τὰ αὐτὰ Φροντίζειν
τοῦ λέγειν ἢ ἐκκαταλαμβάνειν.

Πλημμυρίς, ἢ πλημμύρα. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου ῥήματος
ἐξύνεται· βασιλεῶν, βασιλῆς· πλημμύρων, πλημμυρίς.
τοῦτο ἀπὸ τοῦ πλῆθω πλῆσω, πλῆμῃ, καὶ πλημμύρα.
ἔνιοι δὲ ἐπὶ ῥῆμα αἰσονται εἶναι, ὡς τὸ λικριφίς καὶ
ἀμοιβαδῖς. εἰ μόντοι ὄνομα ἐστίν, εὐλόγως βαρύνουσιν
αὐτὸ διὰ τὴν παρὰ Βακχυλίδῃ αἰτιατικὴν· οἶον, Πλημ-
μύριν πάντου Φυγών: — τὰ μὲν γὰρ ἐξύτωνα τῶν εἰς
ἰς θηλυκῶν, μόνως περιτοσύλλαβα κατὰ τὰς πλαγίους
πτώσεις, ἀσπίς, ἀσπίδος, ἀσπίδι, ἀσπίδα· τὰ δὲ βα-
ρύτονα, ἰσοσυλλαβῶς ἔχει τὴν αἰτιατικὴν, Θέτις, Θέ-
τιδος, Θέτιδι, Θέτιν. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ἀπατέρως, Κύ-
πρις μὲν πρώτην: — καὶ, — ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο.

Πλημναι, δι' ὃν ὁ ἔξων στρέφεται παρὰ τὸ πληροῦσθαι
ὑπὸ τοῦ ἔξωνος· ἢ παρὰ τὸ πλῆθω. Πλήμνας, τοὺς
40 τροχούς, τὰς σύριγγας· ἃς ἔνιοι χοιρινίδας καλοῦσιν,
εἰς ἃς ὁ ἔξων ἐνστρέφεται.

Πλῆν, τὸ χωριστικὸν ἐπὶ ῥῆμα. εἴρηται δὲ κατὰ ἀντίφρα-
σιν, ἀπὸ τοῦ πλῶ τοῦτο δὲ. ἀπὸ τοῦ πῆλω τὸ πλῃ-
σιαζω, κατὰ συγκοπὴν σημαίνει τὸ χωρῖς· σημαίνει καὶ
τὸ ὅμως· ἔστι δὲ ἐπὶ ῥῆμα τᾶξω.

Πλῆντο· ἀπὸ τοῦ πῆλω πλῶ· σημαίνει δύο· τὸ προσπέ-
λασαν· ὡς τὸ, — καὶ ῥῖνες οὐδεὶ πλῆντο, Ἰλιάδος ἔ'
σημαίνει καὶ τὸ ἐπληροῦντο· ὡς τὸ, Πλῆντο δ' ἄρ' αἴ-
θρουσάι τε καὶ ἔρκε' ἀνδρῶν.

50 Πληθύνω, ἐκ τοῦ πλῆθω· τοῦτο παρὰ τὸ πλῆθός καὶ
πλῆθος· τοῦτο παρὰ τὸ πλῶ πλῆθω, ὡς νῦν νῆθω.

Πλήρης] παρὰ τὸ πολὺ· πολυήρης· καὶ κατὰ συγκοπὴν,
πλήρης· ἢ ἔστι πλείος πλειήρης· καὶ κατὰ συγκοπὴν,
πλήρης· κλίνεται πλήρους· καὶ ἔστι τριγενές.

Πλησίον, ἔστιν αἰτιατικὴ ὀνόματος, καὶ μετῆχθη εἰς ἐπὶ ῥ-
ῥημα· καὶ ἔστι μονόπτερον. ζῆται εἰς τὸ ἀσπᾶσις.

677 Πλόος] ἀπὸ τοῦ πλέω γίνεται πλόος καὶ πλοῦς. καὶ τί
ὀψοτε τὸ πλόος καὶ χλόος μὴ ἐποίησε γούς καὶ χλόος,
εἴπερ τὸ πλόος γίνεται πλοῦς, καὶ τὸ νόος γούς; καὶ
Φαμέν, ὡς τὰ ἀπαθῆ οὐκ εἰσὶ διηνεκῇ· ὅθεν οὐδαὶς
ἐγκαλεῖ τοῖς ἀπαθῆσιν· ἀλλὰ τούναντίον ὑπὲρ πεπον-
θότων ἀπολογούνται.

Πλότης, εἰς τὸ ὑφάντης.

Πλόκαμοι, αἱ μακρὰί τρέχας, αἱ ἐπιτήθειαι οὖσαι πρὸς
τὸ πλέκεσθαι· παρὰ τὸ πλέκω· ὅθεν καὶ πλοχυμός καὶ
πλόκαμος.

Πλόσιος, οἶον πολυούσιος, κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ πλόος το
καὶ τὸ οὔσι, ὃ πολλὴν οὖσιαν ἔχων.

Πλοῦτος] παρὰ τὸ πλόος, καὶ τὸ τῷ τὸ λαμβάνω καὶ δέ-
χεσθαι, πλούσιος· καὶ συγκοπῇ, πλοῦτος· καὶ Πλού-
των· λέγεται ὁ ἄδης, ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀποθανόντας μὴδενὸς
δαΐσθαι, ὡς οἱ πλούσιοι· ἢ ὅτι ἐκ τῆς γῆς ὁ πλοῦτος εὐ-
ρίσκεται τοῖς ἀνθρώποις· ὅθεν καὶ Ἡσιόδος, Δημήτηρ
μὲν πλοῦτον ἐγαίνατο.

Πλουτοί, τέτοι· ἐν οἷς κλύουσι τι· καὶ πλυνέας, τοὺς
πλύτας.

Πλῶζω, ἔχει τὸ ι· σημαίνει δὲ τὸ πλῶζω. ὡς περ ἀπὸ αε
τοῦ λέγω γίνεται λῶζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πλώω
πλῶζω· καὶ κατὰ συναίρεσιν· ἢ ὡς περ ἀπὸ τοῦ λέγω
λόγος, οὕτως ἀπὸ τοῦ πλέω γίνεται πλόος· ἐξ οὗ πλῶ-
ζω, ὡς ἀνθρώπος ἀνθρωπίζω· καὶ κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο
εἰς τὸ ω, πλῶζω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, πλῶζω, ὡς
χρῶζω χρῶζω.

Πλύνθω, παρὰ τὸ πλύνω θέναι εἶναι· καὶ πλινθεῖον, τὸ
πλινθουργεῖον, ὅπου πλύνθωι γίνονται.

Πνευματέρωρον στόμα, τὸ ἀπὸ πνεύματος πεπληρωμέ-
νον· παρὰ τὸ πνεῦμα πνεύματος καὶ τὸ ἐμφορος γίνα-
ται, τὸ δὲ πνεῦμα, παρὰ τὸ πνέω· καὶ πνεύμων, ἀνα-
λογώτερον διὰ τοῦ ν· ταμίς γὰρ τοῦ πνεύματος, καὶ
ἐν αὐτῷ τὸ πνεῦμα ἐστὶ πεπληρωμένον.

Πνιγεύς, παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὁ Φοῦρος. ἔστι δὲ καὶ τοῦ
ὕδραυλικοῦ ὄργάνου μέρος τι· σημαίνει καὶ τὸν Φιμόν.
καὶ γίνεται παρὰ τὸ πνίγω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπνι-
γον· ἐξ αὐτοῦ πνίγος οὐδετέρως· καὶ σημαίνει τὸ καῦ-
μα καὶ τὸ θάρος. καὶ παρώνυμον πνιγεύς, καὶ σημαίνει
τὸν κρίβανον καὶ τὸν Φιμόν τῶν ὑποζυγίων· τοῦ μὲν
προτέρου, τὸν οὐρανὸν λέγοντος, Ὡς ἔστι πνιγεύς: —
τοῦ δὲ δευτέρου, Περὶ θες σαυτῷ τὸν πνιγέα: — ἀντὶ 40
τοῦ τὸν Φιμόν. καὶ ἔστι τοῦ μὲν πνίγος τὸ ι μακρόν,
ὡς γίνεσθαι παρὰ τὸ τὴν πνοὴν ἄγχειν, πνίγος καὶ
πνίγος τοῦ δὲ πνιγεύς, βραχυῶ, ἀπὸ δευτέρου ἀόριστου
γινόμενον.

Πνύξ, παρὰ Ἀθηναίους ἢ ἐκκλησία, παρὰ τὸ πεπνυκῶ-
σθαι τῷ πλῆθει τῶν ἐκκληνούντων ἐκάστω ἀνθρώπων· ἢ
ἔτι πυκνὰ ἐστὶ περὶ αὐτὴν οἰκήματα· ἢ γενικῇ, πυκνός·
διὰ δὲ εὐφωνίαν, πυκνός.

Πόα, ἢ βοτάνη ἀπὸ τοῦ ποιά, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι· ἢ
ποιὰ ἐστὶν ὁ ἐνιαυτός· ἐξ οὗ πόα, ἐπειδὴ κατ' ἐνιαυ- 50
τὸν πολλάκις αὐξάνεται καὶ ξηραίνεται ποιά δὲ εἴρηται
ὁ ἐνιαυτός· παρὰ τὴν ποιότητα, διὰ τὸ ἵπαξ καὶ μόνον
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι. Καλλίμαχος, Αἴ-
γυπτος προκάροιθεν ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποιάς: — ση-
μαίνει δὲ καὶ τὴν βοτάνην, ὡς τὸ, — νουθελία ποιήν,
Ἰλιάδος ἔ'. ποιά, ἢ πεποιμένη Φωνή· διατὶ ἐξύνεται;
ζῆται εἰς τὸ βοιά.

Ποδάβρος, ὁ τὸν πόδα ἄβρος· πόδες, διὰ τὸ παῖσιν τὸ 678
ἔδεσθαι.

Ποδάρκης, σημαίνει τὸν ταχὺν περὶ τὸν δρέμον, ὁ τοῖς
ποσὶ τοῖς αὐτοῦ ἐπαρκεῖν δυνάμενος πρὸς τὸ ὑπεκφυ-
γεῖν ἢ διώκειν τοὺς πολεμίους. Ὀμηρος, ποδάρκης δῖος
Ἀχιλλεύς: — ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κυρίου. ὦφειλε δὲ εἴ-
ναι ποδαρκῆς ἐξυτῶν, ὡς ἐπὶ ἴσταν· ἀλλὰ οὐσημείω-
ται τὰ παρὰ τὸ ἐντὶ καὶ ἀρῶ, καὶ αὐθάδης· γίνεται
δὲ ἢ κλητυγῇ, ποδάρκης, ὡς αὐταρκῆς καὶ τὸ οὐδέ· ἐρον 10
ποδαρκῆς ἐξυτῶν, τῶν ἄλλων ὁμοφωνούντων τῇ κλη-
τικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ.

Ποδοκάκη, ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμός τῶν ποδῶν· ἤτοι διὰ τὸ τοὺς πόδας κακοῦν. ἔστι δὲ εἶδος παγίδος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγεῖται πρὸς τὰ θηρία· καὶ ξύλον ἐν ᾧ οἱ κακούργοι δεσμοῦνται, ποδοκατόχη τις οὕσα, ἐν ᾗ οἱ πόδες κατέχονται.

Ποδαλείριος, ὄνομα κύριον· οἱ μὲν λέγουσι διὰ τὸ ἔχειν τὸν πόδα λείριον, ἡγουν ἀπαλόν· ἀποκν γὰρ ἥρως πόδα λέγειν ἀπαλόν. οἱ δὲ, λέγουσι κατὰ στήρην αἰλείριος· καὶ ἐκεῖθεν ποδαλείριος· οἶον, ὁ τοὺς πόδας μὴ ἔχων ἀπαλούς, ἀλλὰ σκληρούς. κρεῖττον δὲ παρὰ τὸ ἔχειν τοὺς πόδας περὶ τὰ λείρια, ἡγουν περὶ τὰ ἀνθη· βοτανικὸν γὰρ ἱατρὸν τοῦτον ἡμῖν ὑποτίθῃσιν· ἱατρὰς μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἦδὲ Μαχάων, Ἰλιάδος λ'.

Ποδοστράβη, τὸ γινόμενον πρὸς τὰ στρέμματα τῶν ποδῶν ξύλον· Ξενοφῶν δὲ τὴν ταῖς ἐλάφοις ἰσταμένην πάγην· παρὰ τὸ πούς καὶ τὸ στρέφω.

Ποδοβῶρη, ἐπώνυμον Ἀταλάντης· παρὰ τὸ πούς καὶ τὸ ὀρούειν· οἶον, ἡ τοῖς ποσὶν ὀρώσῃ.

Ποδεῶνας, οἱ ἐκατέρωθεν τοῦ ασκοῦ προῦχοντες.

Πόθος] παρὰ τὸ πῆθω τὸ πάσχω γίνεται πόθος, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ο· ἡ ἀπὸ τοῦ πείθω τὸ εἰς συγκατάθεσιν ἄγειν, ἐξ οὗ τὸ πέποιθα· ὁ γὰρ πόθος πείθει τὸν ποδῶντα ποθεῖν ὁ ποθεῖ. ἐκ τοῦ πόθος οἰσθύνει ποθεινός· καὶ ποθή, Ἰλιάδος α'. Ἀρίσταρχος οἰσθύνει ὥσπερ γὰρ χρόλος τὸ πάθος, χρόλη δὲ ἀφ' οὗ τὸ πάθος, οὕτω καὶ πόθος τὸ πάθος, ποθή δὲ ἡ ἐπιπόθησις καὶ ἐπιθυμία. ἡ ὅτι τὰ εἰς ος δισύλλαβη τῷ ο παραληγόμενα, ποιοῦντα θηλυκά, οἰσθύνονται αὐτά· οἶον στρόφος, στροφή· νόμος, νομή· ῥόος, ῥοή. ταῦτα δὲ Ἡρωδιανός· ὁ δὲ Φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ λέγει, ἀπὸ τοῦ πεύθω γέγονε πουθή, καὶ ποθή.

Ποῦ, παρὰ Ἀργείοις ἀντὶ τοῦ ποτί, ἀφαιρέσει τοῦ τ, εἴτα συρόω. περὶ παθῶν.

Ποικίλος] παρὰ τὸ πέλω τὸ ὑπάρχω γίνεται ποικίλος· καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ποικίλος· ὁ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένος, παρὰ τὸ πύκα, ὁ πολλὴν ἔχων πικνότητά ποικίλος· λέγεται καὶ ὁ πανούργος.

* Ποικιλότραυλος, ὁ τραυλίζων, ἀπὸ τοῦ ποικίλος καὶ τραυλός.

Ποιμήν, παρὰ τὸ ἐν τῇ πόα μένειν· κλίνεται ποιμένος. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ποιμένη· καὶ συγκοπῇ, ποιμνῇ. ἐκ τοῦ ποιμένος γίνεται ποιμένιον· καὶ συγκοπῇ, ποιμνιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ποιμνήϊον.

679 Ποιή, ἡ ὑπὲρ Φόνου ζημία καὶ ἀντέκτισις καὶ τιμωρία, Φονὴ τις οὕσα, πλεονασμῷ τοῦ ι· ὅθεν καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἀποινα· οἶον, Λυσόμενος τε θυγατρά, Φέρων τ' ἀπερείσι' ἀποινα· — σημαίνει δὲ τὰ ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως Φόνου προσαγόμενα δῶρα. καὶ ἀποινοῦν ὥδην τῷ κυρίῳ ὁ θεόπτης ἦσε Μωϋσῆς ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν ρυσθέντων τοῦ παρ' Αἰγυπτίων Φόνου, καὶ εἶπεν, "Αἰσωμεν τῷ κυρίῳ. — Ἰστέον ὅτι ἔστι τείνω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου· ἐξ οὗ γίνεται τοιμή καὶ ποιμή. Εἰ δ' ἂν ἐμὴν τιμὴν Πρίαμος, καὶ ἐξῆς· Τίνειν οὐκ ἐθέλησι, μαχησόμεαι εἵνεκα ποιῆς· — ἡ ἀπὸ τοῦ πόνος γίνεται πονή καὶ ποιμή. ἐκ δὲ τοῦ ποιμή, γίνεται ποινάϊος, καὶ ποινάϊω, αὐτὶ τοῦ τιμωρητικῷ.

Ποιτνύειν, ἐνεργεῖν· διακονεῖν, οἰονεῖ τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ πνεύματος ποιεῖν τι· τῷ γὰρ ἐσπουδακότη ἐνεργεῖν ἔπεται τὸ πνευστίαν. πνέειν οὖν καὶ πνύειν· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ποι ποιτνύειν. ἡ παρὰ τὸ πονῶ πονύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π καὶ τοῦ ι, ποιτνύω.

Πνεῦμα] Πνεῦμα ὁ θεός· καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· δεῖ προσκυνεῖν· — πνεῦμα ὁ

ἄγγελος, ὡς τὸ, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα· — σημαίνει καὶ τὴν ψυχὴν, ὡς τὸ, Ζήσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ· — σημαίνει καὶ τὸν ἄνεμον, ὡς τὸ, Πνεῦμα βίαιον· — παρὰ τὸ παρέχειν ἡμῖν πνεῦν.

Ποιῶ, παρὰ τὸ ποῖον· ἡ παρὰ τὸ πονῶ, ἀποβολῇ τοῦ ν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. Ἰστέον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ ι, λέγοντες ποιῶ. καὶ ἀπορούσι τινες, λέγοντες ὅτι εἰ ἄρα οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ κλάῳ καὶ καίῳ ἀποβάλλοντες τὸ ι ἐκτείνουσι τὸ δίχρονον, διχτί καὶ ὡς ἀποβάλλοντες τὸ ι, οὐκ ἐκτείνουσι τὸ ο εἰς τὸ ω. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, ἀποβάλλοντες τὸ ι, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν ἐν τῷ κλάῳ καὶ καίῳ· τὸ δὲ 50 ποιῶ καὶ μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ι ἀναγκάζεται περισπᾶσθαι· εἰ δὲ ἐξετάσῃ τὸ ο εἰς τὸ ω, οὐκ ἡδύνατο περισπᾶσθαι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ω, μὴ ἔχοντα ὀνόματα προκύπτειν, βαρύνονται. μὴ ἔχοντα δὲ ὀνόματα εἴπε, διὰ τὸ ἐρωῶ. λέγουσι δὲ τινες, ὅτι οὐ πάντως οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλοντες τὸ ι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν· ἰδοὺ γὰρ τὸ χροῖα, γινόμενον παρ' αὐτοῖς κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι χροῖα, βαρύνεται. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χροῖα ὀξύτονου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χροῖα βαρυτόνου. καὶ γὰρ τὸ χροῖα, χροῖα λέγε- 40 ται βαρυτόνης· ἡ ἀπὸ τοῦ χροῖα χροῖος γέγονεν ἡ χροῖα Ἀττικῶς· καὶ ἐκεῖθεν ἡ χροῖα, ἐν ὁσείᾳ τάσει.

Πόκος, τὸ συνειλιγμένον ἔριον· παρὰ τὸ πείνω τὸ ξαίνω, ὡς σπείρω, σπόρος. ἐξ αὐτοῦ γίνεται καὶ πόκτος.

Πόλεμος, παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειοῦν· ἡ παρὰ τὸ πολλούς ἀμαίν, ὁ ἔστι θερίζειν καὶ κόπτειν. ἡ παρὰ τὸ πόλεις ὀλυσιν· ἡ παρὰ τὸ ὀλῶ, ὀλεμος. καὶ πολέμιος· εὐδετέρως, τὸ πολέμιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, πολεμῖα ἔργα.

Πολέμων ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ παλαιῖται Ἀνταῖον. Φερεινός λέγει, ὅτι μετὰ τὸ παλαιῖται αὐτὸν Ἀνταῖον καὶ 50 ἀποκτείνει, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰφινόῃ, καὶ ἐγέννησε Πολέμωνα. Ὡρος.

Πολεμώνιος, πόλις Πόντου· ἀπὸ Πολέμωνα βασιλέως, ὃς ἦν ἐπὶ Ἀντανίνου τοῦ ἐπ' Ἀνγούστου.

Πολεῖς, ἀπὸ τοῦ πολὺς πολεός, ὡς ἡδύς ἡδέος. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πολέες· καὶ κράσει, πολεῖς. ἡ αἰτιατικὴ πολεας, ἀντὶ τοῦ πολλούς.

Πόλις, σημαίνει δύο· τὰ κτίσματα, ὡς τὸ, Ἀλλ' ἄγε δὴ 680 τὸν δύστηνον· ἄγ' εἰς πόλιν· — σημαίνει καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸν λαόν, ὡς τὸ, — Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πασὰ βέβηκε Θάρσυνος· — γίνεται ἐκ τοῦ πέλω τὸ ἀναστρέφομαι· παρὰ τὸ πολεῖν ἐν αὐτῇ, ἐν ᾗ ἀναστρέφονται οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸ αὐτό. ἡ παρὰ τὸ πολίω τὸ οἰκῶ· ἡ παρὰ τὸ ἐκ πολλῶν συνίστασθαι. ἐκ δὲ τοῦ πόλις γίνεται πολίτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, πολιήτης.

Πολίσχεμεν, τὴν πόλιν ἐταιχίσταμεν, περιβάλομεν, ἡγουν 10 αἰκδομήσαμεν, Ἰλιάδος η'.

Πολίειον, πόλις ἐστὶν Ἰταλίας, πρότερον Σίρις καλουμένη· ἀπὸ Πόλιδος ἐμπόρου· ἡ ὅτι Ἀθηναῖος, πολιᾶδος ἱερὸν ἐν αὐτῇ ἐστιν.

Πολιά, ἐπὶ τῆς τριχός, παρὰ τὸ λευκὴν εἶναι· τὸ γὰρ λευκόν, πολίον λέγεται· ἡ καλαῖα, καὶ πολιά· ὡς γὰρ ἐπιτοπλεῖστον ἐν γῇρα γίνεται. ὅθεν καὶ πολίης ἄλως, τῆς λευκῆς, διὰ τὸν ἀφρόν· ἡ τῆς καλαῖας.

Πολιοκροτάφους τε γέροντας, Ἰλιάδος θ', ἀπὸ μέρους πολίους συνεκδοχικῶς· ἡ τοὺς ἐντίμους καὶ λαμπροὺς ταῖς διανοαῖς.

Πολιοὶ λύκοι· γράφονται καὶ πελεῖοι, πυβροὶ ἢ μέλανες· ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ Ἰλιάδος κ', — ῥινὸν πολιοῦδ λύκοιο· — ἡ ὑπέτεφροι· ἡ τίμιοι· τίμιον γὰρ τὸ ζῶν.

καὶ παρ' Ἀθηναίους ὁ ἀποκτείνων λύκον ἀγείρει αὐτὸν
τὰ πρὸς ταφὴν. καὶ ἴσως ἐπεὶ δὴ ἡ Λητώ, ἐγκυος οὖσα,
διὰ δώδεκα ἡμερῶν εἰσῆλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον·
διόπερ κατὰ τὸ ὠρισμένον τίττει καὶ δα λύκαινα. ἡ πο-
λοὺς λέγει τοὺς λευκοὺς· αἱ γὰρ τρίχες αὐτῶν, τὸ μὲν,
ἔχουσι πυρρόν· τὸ δὲ, λευκόν· τὸ δὲ, μέλαν ἐν αὐταῖς·
30 αἶον, τὸ μὲν κάτω πρὸς τῷ δέρματι, λευκόν· τὸ δὲ μέ-
σον, μέλαν· τὸ δὲ ἄνω, πυρρόν, καὶ τὸ ἀνάκαλιν. εὐ-
ρίσκεται οὖν ἡ θρίξ τρεῖς ἔχουσα χροίας. πολιοὺς οὖν,
ἀπὸ τοῦ λευκοῦ μέρους τῶν τριχῶν, τοὺς λυκοὺς εἶπεν.
Πολίον τε σίδηρον· — ἐνίοι Φασίν, ὅτι πυρρῶν οἱ σίδη-
ρος λαμπρότερος γίνεται, φύσει μέλας ὢν. καὶ ἄλλα
δὲ πολλὰ ταῦτα πάσχει. ἄλλοι πολίον, ἀντὶ τοῦ ἐντι-
μον, διὰ τὰς χροίας· ἡ ὅτι λαμπρυνθεὶς καὶ ἀκονηθεὶς
λευκὸς φαίνεται.

Πόλιον, σημαίνει βοτάνην, διὰ τὸ πολίον εἶναι, ἥγουν
40 λευκὴν, ὡς παρὰ Νικανδρῶν ἐν Ἀλεξίφαρμακοῖς.

Πόλλοι] ἡ εὐθεία ὁ πολλός· εἶδους τῶν ὑποπεπτακῶτων
τῷ ὀνόματι ἀρίστου, σχήματος ἀπλοῦ, εἶδους πρωτο-
τύπου. ὀξύνεται· τὰ εἰς λος λήγοντα δισύλλαβα τρι-
γενῇ ἐπίθεται, ἑτέρω λ παραληγόμενα, μὴ ἔχοντα τὸ
ω, ὀξύνεται, κυλλός, ἱλλός, ψελλός. σσημειώται τὸ
ἄλλος, ὡς ἐπιμεριζόμενον· τὰ γὰρ ἐπιμεριζόμενα ἅπαν-
τα βαρύνονται. τὸ δοῖον οὐκ ἔχει· τὰ δὲ δοῖκα τοῦ
πολλός ἀπέλειψαν κατὰ σημασίαν. γίνεται δὲ παρὰ
50 τὸ πέλω, τὸ μᾶλλον τῶν ἄλλων ὑπαρκτικόν. τὸ θηλυ-
κὸν πολλή· διαφέρει τοῦ πολὺς, ὅτι δι' ἐνός λ.

Πόλοι, οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ· ἔστι δὲ ἀστρων θέσεις· παρὰ
τὸ παρὶ αὐτοὺς ἀναστρέφασθαι τὸν κόσμον, ἥγουν τὸν
οὐρανόν, ἅτε πόλον καλούμενον.

Πολυαῖκος πολέμοιο· — πολλὰς ὁμάδας καὶ κινήσεις ἔχον-
τος, ἀστάτου· ἀπὸ τοῦ αἰίσσω, αἶξω, γίνεται πολυαῖξ.

Πόλυβος, συγκοπῇ, καὶ οὐχ ὑφαίρεσις· εἰ γὰρ κατ' ἑλ-
681 λειψιν ἐγένετο τοῦ υ, ὡφείλεν εἶναι πολύβος, ὡς ὠκύ-
πος· προπαροξύνεται τοῖνυν. ἡ ἀπὸ τοῦ πολύβους, συγ-
κοπῇ· ἡ ἀπὸ τοῦ πολύβιος, παρὶ παθῶν.

Πολυδύκιος Ἄργος· — πολλὰν δίψαν ἐκφέρον· ἡ τὸ πολ-
λοῖς ἔτσει διψῆσαν· ἀνδρῶν γὰρ οὖσαν τὴν Πελοπόν-
νησον ἐνυδρὸν ἐποίησε Δαναός, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Αἰγύ-
πτου, καὶ οἰκήσας αὐτήν. τῶν γὰρ θυγατέρων αὐτοῦ
ζητασῶν ὑδρεύσασθαι, μίας αὐτῶν τῆς Ἀρμυῶνης
ἡράσθη Ποσειδῶν, καὶ ἔδειξεν αὐτῇ, τῇ τριαίνῃ πλη-
10 ξας, τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς. ἡ τὸ πολυπόδητον, μετα-
φορικῶς ἀπὸ τῶν διψώντων. ἄλλοι δὲ πολυδίψιον, πο-
λυβλαβές· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. Ἰλιάδος δ'.

Πολυδεύκης Πολυδεύκου· τὰ εἰς ἧς ὀνόματα κύρια σύν-
θετα ἀπὸ ῥήματος παρηγμένα, εἰς οὓς ἔχει τὴν γεν-
κὴν, ὡς Ἀριστοφάνης Ἀριστοφάνους. ζῆται εἰς τὸ
ἀδευκής.

Πόλλα, σημαίνει δύο· ἐπὶ ῥήμα, ἀντὶ τοῦ πολλαχῶς,
Πόλλα δ' ὅγ' ἐν πάντῳ παθεῖν ἄλγεα· — ἐπὶ δὲ τοῦ
ἡμῖν συνήθους, Πόλλα δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκεν.

20 Πόλυν, παρὰ τὸ π-λω τὸ ἀναστρέφομαι, κατὰ ἀντι-
φρασιν σημαίνει δὲ τὸ ξυλόναστρον.

Πολύσιδος] Ἰλιάδος ε', ὁ δ' Ἀβαντα μετῴχετο καὶ Πο-
λύσιδον· — ἐν ἄλλοις δὲ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου. ὡς
παρὰ Σοφοκλεῖ, Ὅρω πρὸ χειρῶν Πολύσιδος τοῦ μάν-
τεως· καὶ καλὴν ὁ αὐτός, οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Π.λυσι-
δω. — Χοιροπόσκος.

Πολυθρύλητον, πεφημισμένον, διαβεβοημένον, ὀνομαστό-
τατον.

Πολύζυγος, ὄνομα θηλυκὸν ἐκ τοῦ πολὺς καὶ τοῦ ζυγός.
30 καὶ οὗτος ὁ λέγων, Ὅσα τὸ πολὺ ἔχει ἐν τῇ συνθέ-

σει κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὀνόματος ἐπιφωρομένου ἢ ῥήματος
ἐν τέλει, προπαροξύνεται, πολύκαρπος, πολυίδος· τὸ
δὲ πολυφάγος, παροξύνεται. καὶ τὰ παρὰ τὸ Φαγεῖν
συντιθέμενα, κατὰ τὸ τέλος παροξύνονται, ποηφάγος,
ὁ ποιμήν· καμφάγος, ὠμοφάγος.

Πολύκρημος μὲν διὰ τοῦ η, ἡ πολλοὺς κρημνοὺς ἔχου-
σα· διὰ δὲ τοῦ ι, ἡ πολλὰς κρημὰς ἔχουσα, διὰ τὸ
εὐκαρπον τοῦ τόπου.

Πολυκάγκης, πολυέκρος, ξηραντικός. ἐκ τοῦ κῶ τὸ καίω, ἄφ-
γίνεται πολυκάης· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, πολυκα-
κής· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, πολυκάγκης. πολυκάγκης
δίψαν, Ἰλιάδος λ'.

Πολύκεστος, πολυκέντητος, πολύραφος, ποικίλος.

Πολυκτέριον, τόπος ἐν Ἰθάκῃ· ἀπὸ Πολύκτορος, οὗ καὶ
ὁ ποιητὴς μέμνηται.

Πολυλήϊος, πλούσιος, πολλὰ λήϊα ἔχων, ἡ πολλὰ θρέμ-
ματα· τὸ δὲ πολύλιτος, ἐλλείψει τοῦ σ.

Πολυτάμμων] — πολυτάμμενος ἀνδρὸς, ἀντὶ τοῦ πολυ-
θρεμμάτου, πλουσίου. πάω, πῶ· (ἔστι τὸ κτῶμαι) ὁ
μέλλων, πάσω· ῥηματικὸν ὄνομα, τάμμων καὶ πολι- 50
τάμμων. καὶ πάσασθαι, τὸ κτησάσθαι, κυρίως, θρέμ-
ματα· καταχρηστικῶς δὲ, πᾶν ὅτιοῦν· καὶ πασάμενος
πολλάκις Ξενοφῶν λέγει ἀντὶ τοῦ κτησάμενος· καὶ
Θεόκριτος, Πασάμενος· ποτίσας. Συναποσείεις ἐπι-
τάσεις· — ἀντὶ τοῦ κτησάμενος.

* Πολυτέλεχος, ὁ πολυπρεμνός· ἀπὸ τοῦ στέλεχος.

Πολυφορβήν, τὴν πολλοὺς τρέφουσαν γῆν· ὅθεν καὶ ἰπ-
ποφορβία καλεῖται, τὰ τοὺς ἵππους τρέφοντα χωρία. 682

Πολυωπὸν τὸ δίκτυον, ἀπὸ τοῦ πολλὰς ὀπὰς ἔχειν. τοιοῦ-
το καὶ τὸ περιωπῇ, ἐκτεῖναι τὸ ο εἰς ω.

Πολυωρῶ] πολυωρήσεις με· — ἔστιν ὠρῶ τὸ φυλάσσω·
καὶ μετὰ τοῦ πολὺ ἐπιῤῥήματος, γίνεται πολυωρῶ, πο-
λυωρήσω, ἥγουν ἐπιπολυ φυλάξω.

Πομπός, ἄγγελος, σύνδοτος· καὶ πομπή, ἡ ἀποστολή.
Ἰλιάδος ζ'. λέγεται δὲ πομπή καὶ ἡ μετὰ σταυροῦ
λιτὴ καὶ ἀφοδος καὶ δημοσιεύσεις.

Πομφόλυγες, αἱ ἐκ τῶν ὀμβρῶν, ἡ ἄλλων καταφερομέ-
10 νων ὕδατων, ἐπὶ ὕδασιν εὐδιάλυτοι κυρτώσεις, ἥγουν
τὰ φυσητά· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιουμέ-
νων, ἡ ὅλως ἐκφυρομένων, λαμβάνεται ἡ λέξις. παρὰ
τὸ καμφλάξω ῥῆμα ἄλλο παράγωγον, καμφαλύξω·
ὁ μέλλων, καμφφαλύξω· ῥηματικὸν ὄνομα, καμφφαλύξ·
καὶ τροπῇ τῶν δυο αα εἰς ο, πομφόλυξ.

Πόνος, παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω. σημαίνει δὲ
τὸ γυμνάσιον, ὡς παρὰ Ἰπποκράτει, Ἀσκήσεις ὑγείης, 20
ἀκορή τροφῆς, ἀκονίη πόνων· — σημαίνει δὲ τὴν οὐ-
νην, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ, Δύο πόνων προκειμένων μὴ
κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον· — σημαίνει καὶ τὴν βλάβην,
ὡς ὁ αὐτός πάλιν, Ἐν ᾧ νοσήματι ὕπνος πόνον ποιεῖ,
θανάσιμον· — ἐκ δὲ τοῦ πόνος γίνεται πονῶ πονήσω.

Πονηρεύω] παρὰ τὸ πονηρός, πονηρεύω· καὶ εἰ μὲν κατὰ
ψυχὴν, πονηρός, ὀξύνεται· εἰ δὲ κατὰ τὸ σῶμα, πό-
νηρος, βαρύνεται· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἰωβ ἔπεσεν ἔλκει
πονηρῶ· — ζῆται εἰς τὰς Διαφοράς.

Πονεύμενον, ἐπιπονεῖν, μαχεύμενον. ἐκ τοῦ πονέομαι
πενεόμενος· καὶ κράσει Δωρικῇ, πονεύμενος. 30

Πόντος, σημαίνει τὴν θάλασσαν· ἀπὸ τοῦ πνέω· ἐν ᾧ αἱ
πνεαὶ καὶ οἱ ἄνεμοι. ἡ ἀπὸ τοῦ πόνος πόντος, καθ' ὃν
πεπόνηται περὶ τὸν κλοῦν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.
καὶ ἀπὸ τοῦ πνέω πνός καὶ πόντος, ἐξ οὗ καὶ αἱ
πνεαὶ γεννῶνται· Ὅμηρος. Αἶψα δὲ πόντον ἵκνον ἀη-
μεναι· — καὶ πόνων ἐπωνύμως ὁ πόντος. ἡ παρὰ τὴ

πίνω, ὁ πίνων τοὺς κινδυνεύοντας. ἢ παρὰ τὸ πέποιται, ἀπὸ τοῦ πῶμι.

40 Πολύτροπος, Ὀδυσσεύς α'. οὐδαμῶς τῆς Ἰλιάδος καλῶ-
βολον τινὰ τῶν ἡρώων ὠνόμασε. τάχα οὖν πολύτροπον
Φησὶ τὸν λαῖον, τὸν ἰκανῶς πηδᾶν τῇ γλώττῃ χρώ-
μενον. ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετόν· ἢ
πολλῶν ἐμπειρον τόπων.

Πομπεία, τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευαζόμενα, οἷον θυ-
μικτήρια καὶ Φιάλαι· πομπὴ γὰρ, ἀφοδὸς ἐξ ἀποστο-
λῆς δημοσίᾳ τις· καὶ πέμψαι, οὐ μόνον τὸ ἀποστέλλαι,
ἀλλὰ καὶ τὸ πομπεύσαι.

Ποτκύσματα, κολακίαι ἱπποὺς ἀδαμάστοις.

Πόπανα, πλακούντια ἀπὸ ἄρτου· παρὰ τὸ πέπτω τὸ
χωνεῖν· ἢ παρὰ τὸ κόπτεω κόπανον, καὶ τροπῇ, πό-
πανον.

Ποῖ κῆχος] ζῆτι καὶ τοῦτο, Ποῖ κῆχος; εἰς τὸν οὐρανόν·
— καὶ Ἀριστοφάνης, Ποῖ κῆχος; εὐδύς Σικελίας· —
καὶ παρὰ Φερεκράτει, Ποῖ κῆχος; καὶ εἰ μὲν παρα-
zeugμένον εὐρήσεις τὸ ποῖ τῷ κῆχει· Ἐρατοσθένης δὲ
λαμβάνει ἐκ ταύτης τῆς συντάξεως, τοῦ ἐγγύς, καὶ εἰς
τίνα τόπον· ποῦ ἄγχος, ποῦ κῆχος; τὸ τῷ, κῆ. πῇ,
ἐγγύς· πῇ ἄγχος· ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ ἑναγχος κῆχος.
Ἐλλειψίς ἄρα τοῦ γ, κῆχος, ἄγχος· ἔχει αὐτὸ ἐν τῷ
ἑναγχος. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

685

Πορεύω, παρὰ τὸ πόρος· τὸ δὲ πόρος, παρὰ τὸ περῶ
τὸ ταλειῶ. σημαίνει δὲ τρία· τὸν παρασίμνον τόπον τοῦ
ποταμοῦ, ὡς τὸ, Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἔξον· — καὶ τὸν
τραχύν καὶ λιθώδη τόπον· καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου,
σημαίνει κύριον ὄνομα.

Πόροι, διέοδοι, τρίβοι· ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαι τι δι' αὐ-
τῶν· εἰληπται δὲ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν· πόρους
δὲ λέγουσι καὶ τοὺς ποταμούς, ὅτι πορεύεται αὐτῶν τὸ
ρεῖθρον εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ, τὸ διαβατὸν μέρος
τοῦ ποταμοῦ, πόρον Φασὶ λέγεσθαι, ἀπὸ τοῦ πορεύε-
σθαι τι δι' αὐτοῦ.

Πορθμός] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κείρω γίνεται κορμός, οὕτω καὶ
ἀπὸ τοῦ πείρω τὸ σημαίνοντος τὸ περῶ, γίνεται πορ-
μός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ θ, πορθμός, ἢ μεταξὺ δύο
ἡπείρων θάλασσα. ζῆτι εἰς τὸ ἰσθμός.

Πόρκις πόρκιος] οἱ μὲν, πόρκιον δίκτυον ἀπέδωκαν, οὐκ
αὖ· ἐστὶ δὲ σχοινοῦ πλέγμα· οἱ δὲ, κύρτον· οὐδὲ οὗτοι
ὕγιος· ὁ γὰρ Πλάτων ἕτερον Φησὶ εἶναι τὸν κύρτον
τοῦ πόρκου, ἐν Σοφιστῇ λέγων οὕτως, Κύρτος δὲ καὶ
δίκτυα καὶ βροχῶς καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ
ἄλλο τι πλὴν ἔρηξ δεῖ κροσαγορεύειν· καὶ Φίλων δὲ
μνημονεύει τοῦ πόρκου, Θάπτον πλέκειν μέλεις τῶν
πόρκων πυκνότερους· — καὶ Ἀντιφάνης Κιθαρῳδῶ, Εἰς-
δυόμενος εἰς πόρκον, ὅθεν ἔξω καλὴν Οὐ ραδίως ἔξιμι
τὴν αὐτὴν ὁδόν· — ἔλεγον δὲ τὸ πλέγμα πόρκον, διὰ
τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπεχεῖν τὸν εἰσδύνοντα ἰχθύον·
καὶ κατὰπαξ τὰ ἐν κύλῳ πάντα καὶ περιφερῇ οὕτως
ἔλεγον, ἀπὸ τοῦ οἰνεῖ περικεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ
πορκὴν Φησὶ, τὸν περὶ τῷ δόρατι κρῖνον, — περὶ δὲ
χρύσεος θῆε πόρκης· — ἤχουν ὁ συνέχων τὸ σιδήρον
πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος, Ἰλιάδος ζ'. παρὰ τὸ πε-
ριέχειν. οὕτως Ὠρος· ὁ δὲ Ὠρίων, ἀπὸ τοῦ κείρω.

Πόρνη, παρὰ τὸ πέρνω τὸ πωλῶ· ὅθεν τὸ, — περναὺς
νῆσαν ἐπὶ τηλεδαπάνων· — ἀντὶ τοῦ πιπράσκων, οἰνεῖ
πέρνη τις οὖσα, ἢ τὴν μίξιν πωλοῦσα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀν-
δρός, παρὰ τὸ πετωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν, τούτεστιν
ἐσποτισμένον.

Πόρπη, ἐκ τοῦ περῶν.

Πόρρω] παρὰ τὴν πρὸς πρόθεσιν γίνεται πρόρω· καὶ κα-

τὰ μετάθεσιν, πρόρω· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ, πρόρρω,
ὡς μυρσίνη, μυρρίνη.

Πορσύνω, σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω καὶ εἰσιμαζῶ καὶ κοσμῶ.
ἀπὸ τοῦ πόρος κορύνω· καὶ πλεονασμῶ τοῦ σ, πορσύ-
νω· ὅθεν καὶ τὸ Ἰλιάδος ν'. Κείνου πορσανέοντα λέχος·
— ἀντὶ τοῦ εἰσιμαζοῦσα, δωρουμένη. ἢ παρὰ τὸ πόρος
καὶ τὸ σάινω τὸ καλλωπίζω καὶ εὐτρεπίζω, γίνεται
πορσαίνω· ὁ μέλλων, πορσανῶ· καὶ τὸ θηλυκόν, πορ-
σανοῦσα, καὶ πορσανέουσα, διαλύσει Ἰωνικῇ, ἢ πλεο-
νασμῶ τοῦ ε. ἢ ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διαγίρω, Αἰολικῶς
ὄρσαι· ὁρσάινω κατὰ παραγωγὴν· καὶ πλεονασμῶ τοῦ π.
ἢ ἐκ τοῦ πόρω τὸ παρέχω, ὁ μέλλων, πορῶ· καὶ Αἰο-
λικῶς, πορῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ πορσαίνω. Θυγατέρ' ἰΦι-
μην ἀδελφὴν πορσαίνεσκον, Ἀπολλωνίος.

Πόρτα, παρὰ τὸ τὸν πόρον τηρεῖν.

Πόρτις, Ἰλιάδος ρ. πόρτις δὲ ἐστίν, ἢ μικρὰ βοῦς, ἢ δά- 684
μαλις· παρὰ τὸ ἄρτι εἰς πορείαν καὶ νομὴν ἔρχεσθαι·
οἷον πόρος πόρις· καὶ πλεονασμῶ τοῦ τ, πορτις. ἢ πο-
ρεία πόρις καὶ πόρτις, ἢ ἀρξαμένη νῦν τὴν κατὰ νομὴν
πορείαν.

Πρνεῖα, εἰρηται πηρνεῖα, ἢ διὰ τὸ τὸν νοῦν πηρῶν,
ἤγουν ἐκτυφλοῦν· ἢ διὰ τὸ κάρρωθεν ναυεῖν.

Πορεῖον, τὸ διδομενον τοῖς πρεσβυτέροις περὶ τοῦ πορευ-
θῆναι εἰς τὴν πρεσβείαν, ὥσπερ ἐφ' ὅδῳ.

Πορφύρα ἀπὸ τοῦ πορφύρω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ
βουλεύομαι, γίνεται πορφύρα· τοῦτο παρὰ τὸ περιφέ-
ρειν τὸν νοῦν ὡς καίκαϊτε. Ὀδυσσεύς δ', πολλὰ δὲ εἰ
κραδίῃ κόρυμφα κέντι. Ἰλιάδος ξ', Ὡς δ' ὅτε πορφύ-
ρει πέλαγος· — ἀντὶ τοῦ μελανίζει. καὶ γὰρ πορφύρεον
θανάτον λέγουσι τὸν μέλανα· καὶ κύμα πορφύρεον, τὸ
μέλαν. ἐνιοὶ δὲ μετάφρασαν τὸ πορφύρει, ἀντὶ τοῦ κα-
τὰ βάθος κινεῖται· ἐνθεν καὶ τὸ κατὰ βάθος μερι-
μνάν, πορφυρεῖν λέγουσι.

Πόσις, δύο σημαίνει, τὸ τε πόσις καὶ τὸν ἄνθρωπον. λέγεται
ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος, ὁ ἄνθρωπος, πόσις, παρὰ τὴν α
τοῦ ὕδατος φύσιν· ἐπειδὴ μιγνύμενον τῇ γῇ, γεννητι-
κὸν γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων. οὕτω καὶ ὁ
ἄνθρωπος, μιγνύμενος τῇ γυναικί, αἷτιος γίνεται τῆς τῶν
καίδων γενέσεως.

Ποσειδῶν, γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
γου· καὶ εἰ μὲν διὰ διφθόγγου γράφεται, ἔχει λόγον
τοιοῦτον· ἀπὸ τοῦ πέδον καὶ τοῦ σείω γίνεται πέδο-
σίω· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ποσειδῶν, παρὰ τὸ σείειν
τὸ πέδον· ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ ἐνοσίχθων. εἰ δὲ διὰ τοῦ ι,
παρὰ τὸ τοὺς πόδας δεῖν, ὅ ἐστι δαεσμεῖν· σημαίνει 30
γὰρ τὴν θάλασσαν· ἐπεὶ γὰρ ἀφικόμενοι, βαδίζον
οὐ δυνάμεθα. ἢ παρὰ τὸ τὴν πόσιν δαεμεῖν· οὐδεὶς γὰρ
ἐκ τοῦ τῆς θαλάσσης πίνει ὕδατος αὐθαίρετως. ἢ παρὰ
τὸ τὴν πόσιν τὰ πάντ' ἀπ' αὐτῆς ἔχειν, κατὰ ἀντί-
φρασιν· οὐδεὶς γὰρ (ὡς εἰρηται ἐκ τῶν θαλάσσης ἀπο-
γεύεται ρέεθρων. ἢ παρὰ τὸ τὴν πόσιν τῷ δεῖν ἔχον
τῷ ἡλίῳ ἀναπέμπειν· ἐκ γὰρ τῆς θαλάσσης ὁ ἥλιος
αἰνιμάται τὴν ὑγρότητα. ἐκ τούτου γίνεται καὶ Ποσει-
δάων. ἢ παρὰ τὸ τῇ πόσει ἐνδεῖν γίνεται καὶ Ποσει-
δέης· καὶ ἐξ αὐτοῦ, Ποσειδῶν· ὅθεν Ποσειδῶν· καὶ 40
τροπῇ Δωρικῇ τοῦ ε εἰς α, ὡς ἐπὶ ἄλλων πολλῶν,
γίνεται Ποσειδάων· καὶ κλίνεται Ποσειδάωνος· καὶ ὡς
παρώνυμον Φυλάσσει τὸ ω. οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ·
ἐπειδὴ τὰ εἰς ων περισπώμενα οὐδέποτε εἰσὶ παρασύν-
θετα, ἀλλὰ σύνθετα, Ἐνεοφῶν, ἠγλαοφῶν· τὸ δὲ
Ποσειδῶν παρασύνθετον ἐστίν· ἐκ γὰρ τοῦ Ποσειδέης
γέγονε· καὶ ὡς διήλλαξε περὶ τὸ σχῆμα, διήλλαξε καὶ
περὶ τὴν κλίσιν. καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ων περισπώμενα

οὐ παραλήγεται φύσει μακρῶς· αὖν, Κρησιφῶν, Δεξι-
 50 Φῶν· τὸ δὲ Ποσειδῶν φύσει μακρῶς παραλήγεται· εἰ-
 κτως εὖν σεσημειώται. ὁ Ποσειδών. ὁ καπνῶν· τὰ εἰς
 ἀματάβολα λήγοντα μακροκατάληκτα· — καὶ ὡς οὐκ
 ἔστι βαρύτονον. ἀλλὰ πάντα τὰ περισπώμενα, δυνάμει
 βαρυνόμενα εἰσὶν· οἷον Ποσειδῶν Ποσειδῶν, Ξενοφῶν
 Ξενοφῶν.

Πόσθη, τὸ αἰδοῖν, πλεονασμῷ τοῦ σ, οἷον πόσθη· δι' ἧς
 κα τοῦ πόθου γίνεσθαι. Ὁρος· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, πρό-
 σθη· περὶ παθῶν.

685 Πόστος] ὡς μυχός μύχματος, τρίτος τρίματος, ἑβδομος
 ἑβδομάτος, οὕτω πότος πόματος· καὶ κατὰ συγκοπὴν,
 πόστος. περὶ παθῶν.

Ποταμός, παρὰ τὸ πότος παρῶνυμον· ποτός δὲ, ὀξυνόμε-
 νον, σημαίνει τὴν πόσιν· παροξυνόμενον δὲ, σημαίνει
 τὸ συμπίπτειν. ἢ παρὰ τὸ ποτάζω τὸ ῥέω· ἢ παρὰ τὸ
 ποτιμον ὑδωρ ἔχειν.

Ποταμίον, τὸ ξένιον, τὸ πρόσφατον· καὶ οἶμαι παρὰ τὸ
 νέον, ἵνα ἢ ποτένεον τὸ νεαρόν· ἀπὸ τοῦ παρακολου-
 10 θούντος· ὡς παρὰ Πινδάρῳ Ἀγυσιδάμῳ.

Ποτή, ἢ πτήσις, ὡς ἔχω ὄχη, οὕτω πέτω ποτή.

Ποτήριον, παρὰ τὸ τὴν πόσιν τηρεῖν. λέγεται ποτήριον
 καὶ τὸ ἐξ ἐρίων ἔνδυμα· ἐκεῖ ποτὲ ἔριον ἦν. σημαίνει
 καὶ τὴν τιμωρίαν. ὡς τὸ, (Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυ-
 15 ρίου· — καὶ, Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι· — καὶ τὸν
 θάνατον, ὡς τὸ, Πάτερ, εἰ δυνατόν, παρελθέτω ἀπ'
 ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· — σημαίνει καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν
 ᾧ πίνομεν· οὐ παρὰ τὸ ποτός ἢ πότος· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 20 ποτῆς ποτῆτος, ποτήρ, ὡς ποιητῆς ποιητήρ (ὅθεν καὶ
 οἰνοποτήρ) παρ' ὁ κητικόν, ποτήριον.

Ποτινίσσας, ἀντὶ τοῦ προσδεύεται, προσέρχεται, ὅστιν
 ἀνάγκηται. ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ παρῶμαι· ἢ ἀπὸ τοῦ νίω
 νίσω νίσεται, καὶ ποτινίσσεται, πλεονασμῷ τοῦ σ. τὸ
 δὲ ποτί, τὴν πρὸς προθέσειν σημαίνει Δωρικῶς· ἢ γὰρ
 πρὸς κατ' ἐπέκτασιν γίνεσθαι προσί, ὡς ἐν ἐνί· (ἀνα-
 λόγως· παρέπεται γὰρ ταῖς προθέσεσι τὸ μέχρι τῆς
 δισυλλαβίας αὐξάνεσθαι) καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ σ εἰς
 τ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, ποτί, ὡς περ σός, τός.

Πότος, μόρος, θάνατος. παρὰ τὸ πέτω ποτῶ πότος·
 30 καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, πόμος. ἢ παρὰ τὸ πίπτω κατὰ
 συγκοπὴν πτώ, γίνεσθαι ῥηματικὸν ὄνομα, πτός· καὶ
 πλεονασμῷ τοῦ μ, πμός· καὶ διὰ τὴν ἀνυπατάξιν
 ἐπλεόνασε τὸ ο, καὶ γίνεσθαι πόμος· ἢ ἐσχάτη σύμπτω-
 σις τοῦ βίου· ἀπὸ τοῦ πεσεῖν. ἢ ὁ ποιῶν πεσεῖν εἰς τὴν
 γῆν. ἐπὶ δὲ τῆς τύχης, ἀπὸ τοῦ μεταπίπτειν, ἢ ὑπὸ
 τὴν πρῶτην γένεσιν τοῦ βρέφους ἐπιμερζομένη τύχη·
 παρὰ τὴν μετάπτωσιν καὶ μεταβολὴν τῶν πραγμάτων.
 ὅθεν Μένανδρος Φησί, Τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα με-
 40 ταπίπτει ταχύ.

40 Ποτινάδες θῆαι, αἱ μανισσοί. Εὐριπίδης Ὀρέστη, περὶ
 τῶν Ἑρινύων. Πότιναι γὰρ χωρίον Βοιωτίας· ἐνθα
 Φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαυκοὶ ἱπποὶ τοῦ Βελλεροφόν-
 του, καὶ μανεῖσθαι, διεσπᾶσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην.
 ἀλλὰ καὶ Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόσιος αἰλιεύς, ἑσπερῶς
 ἰχθύων παρὰ ψάμμῳ βοτάνης γευσάμενον καὶ ἀναζη-
 σάντα, Φαγῶν καὶ αὐτός, ἐμμελὴς γέγονε καὶ ἤλατο
 εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ ὅτι ἀθάνατος μὲν. οὐκ ἀγῆρως
 δὲ γεγονώς, ἐπὶ τούτῳ δαυτὸν καταπόντισε.

Ποτινάσθαι. τὸ μετὰ λύτης τὸν θεὸν ἐπιβοᾶσθαι.

50 Πότνια, σεβασμία, ἐντιμος. παρὰ τὸ πέτω ποτῶ καὶ
 ποτῶ· οἱ γὰρ σεβόμενοι προσπίπτουσιν· ὅθεν ποτινά-
 σθαι, τὸ προσπίπτειν καὶ παρκαλεῖν· παρὰ τὸ πίπτειν
 τοῖς ποσί. κυριώτερον δ'· ἂν τις Φῆσειεν ἐπὶ γυναικῶν·

ὅταν γυνὴ κακῶν τι πάσῃ καὶ θήλειαν μεταίη θεόν,
 ὃ πότνια λέγει. ποτινάσθαι δὲ ὅταν εἴπῃ τις ἀνδρά,
 περιφανῶς ἀμαρτάνει. οὕτω Βησσαρίνος ἐν τῷ περὶ
 Χρηστομαθίας. Ὁρος.

* Ποτταν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰν, Δωρικῶς· ποττὸ πῦρ, ἀντὶ 686
 τοῦ πρὸς τὸ πῦρ.

Πότνα, ἀπὸ τοῦ πότνια.

Πούς] ἀπὸ τοῦ παῦα παύσω, παῦς, καὶ πούς, εἰς ὃν
 ἀναπέπταται τὸ ὅλον μέρος τοῦ σώματος· καὶ γὰρ ἐν
 τοῖς ποσὶν ἀναπαύεται καὶ καταλήγει τὸ σῶμα. ἢ ὅτι
 εἰσὶ τινὰ εἰς ὃς ὀνόματα πρὸς διάφορον σημαίνονμενον
 διάφορον ἔχοντα καὶ τὸν τόνον· οἷον, Φόρος ἐστὶν ὁ
 10 Φέρων· Φόρος δὲ, ὁ Φερόμενος· τρόχος, ὁ τόπος ἐν ᾧ
 τρέχουσι· τροχός δὲ, ὁ τρέχων. Τὰ γὰρ εἰς ὃς ὀνό-
 ματα δισύλλαβα ῥηματικά, ἡνίκα μὲν παθητικά ἢ τῷ
 σημαίνονμένῳ, βαρύνεται· ἡνίκα δὲ ενεργητικά, ὀξύνε-
 ται. ἐκ τοῦ περὶ οὖν γίνεσθαι πόρος βαρύτονον, ὁ δια-
 περῶμενος τοπος· πόρος δὲ ὀξυτονος, ὁ διαπερῶν. εἴτα
 ἀποβολῇ τοῦ ρ, γίνεσθαι πούς· καὶ κατὰ συναίρεσιν
 πούς, ἐν ὀξείᾳ τάσει· ἢ γὰρ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεία εἰς
 ὀξείαν συνέρχεται· οἷον ζωός, ζῶς. ἢ ἐκ τοῦ πόρος γί-
 νεσθαι κατὰ συγκοπὴν πρὸς· ἐκβολῇ τοῦ ρ, πός· καὶ,
 πλεονασμῷ τοῦ υ, πούς. κλίνεται διὰ τοῦ δος· τὰ γὰρ 20
 ἀπὸ μελλόντων δισύλλαβων κατὰ ἀποβολήν· —

Πραῦς] ἀπὸ τοῦ ῥᾶον, ὁ σημαίνει τὸ εὐκόλον, γίνεσθαι
 ῥαῦς· πλεονασμῷ τοῦ π, πραῦς, ὁ εὐκόλος καὶ ἀγαθός.

Πραός, παρὰ τὸ πάντα ῥαδίως ποιεῖν.

Πρανές, τὸ κάταντες καὶ κατωφάρεα, οἷον προνευμένος·
 καὶ πρανίζει, τὸ κατὰφέρει.

Πράμνιος οἶκος, πραῦμένης, ὁ πραύνων τὸ μένος καὶ
 στέλλων· οἱ δὲ, τὸν ἐπὶ τοῖς πρέμνοις φυταγωγούμενον 30
 Φασίν· οἱ γὰρ τῶν Ἰταλῶν γεωμῆροι βότρυν ἐπὶ ταῖς
 τῶν δένδρων χαίταις μεταρσίσις ἐλευθεριάζοντα κλή-
 μασι τιθηνόυνται. ἢ ἀπὸ τραμνίας ἀμτέλου. πρέμνον
 δὲ, τὸ ἀπογηράσκον τῶν στελέχων λέγεται, καὶ τὰ
 μεγάλα ξύλα· καὶ πρεμνίζειν. οἱ δὲ, τὸν ἀκραφνὴ καὶ
 μὴ μεταωριζόμενον πρὸς τὴν ἀηθεστέραν χρῆσιν, ἀλλὰ
 τῇ γῇ συννεάζοντα καὶ συνανθούντα. ἢ ἀπὸ τοῦ πα-
 ραμένειν παραμένειον φασὶ λέγεσθαι καὶ πρέμνειον.
 ἢ τὸν μέλανα.

Πραπίδεςσι, Φρασί, διανοίσις. ἰῶ τὸ πέμπω· ἐν συνθέσει 40
 προῖω· συγκοπῇ, πρῶ, καὶ Φρῶ. ἐκ τούτου Φραπίς
 καὶ πραπίς, ἀφ' ἧς προῖνται τὰ βουλευόμενα· ἢ εὐ-
 δεῖα τῶν πληθυντικῶν, πραπίδες· καὶ κατὰ ἐπέκτασιν
 τῆς σι συλλαβῆς, πραπίδεςσι.

Πράσις, ἢ ἐπὶ τῆς πραγματείας, οἰοῖται πέρασις τις οὕτα,
 ἢ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαίνειν ποιούσα τὰ πικρα-
 σκόμενα· κατὰ συγκοπὴν σοῦ ε.

Πρασιαί, τετράγωνα τινὰ σχήματα ἐν τῇ γῇ, οἷον πε-
 ραῖα τινὰς οὐσαι, παρὰ τὸ πεπερατωσθαι· καὶ κατὰ
 συγκοπὴν. τὸ γεωργικὸν σχῆμα, πρασία· ἐστὶ δὲ καὶ 50
 ὄνομα πόλεως.

* Πράτα, ἀντὶ τοῦ πρῶτα, Δωρικῶς.

Πραυτέριον] εἴρηται παρὰ τὸ πρᾶττω πραιτέριον πλεο-
 νασμῷ τοῦ ι, ὅπου τὰ πραττόμενα ὠροῦνται, ὅ ἐστι
 Φυλάττονται καὶ αὐξάνονται.

Πρέκω, παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἔκω τὲ λέγω.

Πρευνής, ὁ ἄγαν εὐμενής· ἀπὸ τοῦ πρᾶν μένος ἔχειν· 687
 ἢ ἀπὸ τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής. Λυκόφρων.

Πρεσβα θεά, πρεσβυτάτη, ἐντιμοτάτη· ἀπὸ τοῦ πρέσβεια,
 κατὰ συγκοπὴν. οἷον αἱ πρεσβυτική· ἀπὸ δὲ τοῦ
 πρέσβυς, πρέσβεια, ὡς θῆλυς θήλεια· ἢ ἀπὸ τοῦ πρέ-

βειρα· "Ομηρος, — πρέσβειρα Θέμις: — οἱ δὲ τὸ πρέσβειρα ἀπὸ τοῦ πρέσβεια.

Πρεσβῆες] ἀπὸ τοῦ πρεσβεύω πρεσβύς, ὡς ἱππεύω, ἱππεύς· πρεσβευτής, ἐκ τοῦ πρεσβεύω.

10 Πρεσβήϊον, Ἰλιάδος 9, τὸ ὑπὲρ τιμῆς διδόμενον δῶρον.

Πρέσβις, ὁ ἐκπεμπόμενος πρὸς βασιλέα, ἢ πολίτης ἐντιμότερος ὢν ἀπὸ τῆς ἡλικίας τοῦ πρεσβύτου· πρεσβύτης γὰρ ὁ γηραιός, παρὰ τὸ προβεβηκέναι τὴν ἡβην· ἢ παρὰ τὸ περισσῶς βεβιωκέναι. ἀπὸ τοῦ πρέσβις πρέσβιος, πρέσβεις πρέσβεις. καὶ πρέσβυς ὁ γηραιός· οἶον, πρέσβυς ἄττα γεραιά: — κλίνεται πρέσβυος καὶ πρέσβεως Ἀττικῶς. σεσημαίνεται δὲ καὶ τούτο ὡς πῆχυς πῆχυνος, καὶ πέλεκυς πελέκυνος.

20 Πρέσβεις. γέροντες, βασιλεῖς, ἄρχοντες προτιμώμενοι· καὶ οἱ νῦν πρεσβευταί.

Πρηνής, εἰς τοῦμπροσθεν, ἐπὶ στόματος, ἐπὶ προσώπου. παρὰ τὸ πρῶτον νυναικέναι, πρηνής, καὶ κατ' ἐκτασιν. τὸ πρην, ἢ· διότι ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῇ πρηνί. τὸ οὐδέτερον, πρηνές· καὶ ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπιβηματικὴν συνταξιν· καὶ ἔστιν ἐπίβλημα τοπικὸν τὸ πρηνές. γινύξεται κυρίως, τὸ εἰς γόνυ πεσεῖν. τινὲς δὲ αὐτὸ Φασὶ ταῦτον τῷ πρηνίξαι· κακῶς· διαφέρει γάρ· οὐ δύναται γὰρ τις εἰς γόνυ πρηνιχθῆναι καὶ οὐλακέναι ἐπὶ τὰ γόνατα. τὸ δὲ πρηνιχθῆναι, ἐπὶ τὸ πρόσωπον.

30 ὁ γὰρ Ἡρόδοτος τὸ τοιοῦτον ἐξέφησε· μεταφορικῶς γὰρ χρησάμενος εἶπε τὴν πόλιν εἰς γόνυ πεσεῖν, τοῦτο δηλῶν, ὡς εἰς δουλείαν αὐτὴν ἐπήγαγεν. ὁ δὲ Εὐφορίων οὐκ ὀρθῶς λέγει περὶ τοῦ Διονύσου, ὅτι ταῖς γυναικεῖσιν τάξεν ἐγκელαισάμενος, ἐπρηνίξῃ τὴν Εὐρυμέδοντος πόλιν, τοῦτέστι τὸ Ἄργος, Εὐρυμέδων δὲ ὁ Περσεύς ἐκαλεῖτο.

Πρηξίνος] παρὰ τὸν πράξω μέλλοντα γίνεται Πρηξίνος κατὰ ἐκτασιν.

Πρήδω] ἀπὸ τοῦ πρῶν γίνεται κατὰ παραγωγὴν πρήδω· καὶ κατ' ὑπαλλαγήν, πρέδω· ἐξ οὗ Ἡσίοδος, — πάσας Ἐπρεσε θεσπεσίας καφάλας· ἐξ οὗ γίνεται κατ' ἐκτασιν τοῦ εἰς ἢ. σημαίνει δὲ τὸ ἐμπυρίξω, ὡς τὸ, — πρῆσαι δὲ πυρὸς δηλοῖο θύρετρα: — σημαίνει καὶ τὸ Φυσῶ, ὡς τὸ, Ἐπρῆσε δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον: — καὶ, Δάκρυον πρῆσας, ἀντὶ τοῦ ἀναφυσήσας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνθηκῇ τοὺς πεφυσημένους πεπρησμένους λέγομεν. γίνεται παρὰ τὸ κιμπρῶ δευτέρως συζυγίας τῶν περισπωμένων, παραγωγὸν, κιμπρημι· ὁ μέλλων, πρήσω· ὁ ἀόριστος, ἔπρησα. σημαίνει δὲ τὸ πνεῦμα τῆς φύσεως. ἔστι καὶ πρῶν τὸ κιπράσκω, ἀπὸ τοῦ περῶ· ὅθεν τὸ πέπρακα· καὶ γὰρ τὸ πωλούμενον περῶ ἀπὸ τοῦ πωλοῦντος πρὸς τὸν ἀγοράζοντα. πρῶ οὖν, ὁ μέλλων, πρήσω· ἢ ματοχή, πρήσων· καὶ, διαπρήσουσα καλεῖσθους: — ἢ ἐκ τοῦ πρῶν τὸ περῶ γίνεται πρήδω, ὡς κνῶ κνήδω· καὶ ἐμπρήδω· ὁ παθητικὸς παρακαίμενος, ἐμπέπρησμαι· ἐξ οὗ ἐμπρησμός.

50 Πρήσσω] τοῦτο ἐνεστώς ἐστι, καὶ μέλλοντα οὐκ ἔχει, ὡς ἀπὸ μέλλοντος παραχθέν. περῶ, περάσω· συγκοπῇ, πράσω· καὶ τροπῇ, μετὰ πλεονασμοῦ ἐτέρου σ, πρήσσω· ὁ παρατατικὸς, ἔπρησσον· καὶ, — διέπρησσον πεδίοιο.

688 Πρήσσω] παρὰ τὸ πρήμι τὸ ἀγοράζω, τὸ παθητικόν, πρίαμαι· ἐξ αὐτοῦ Πρίαμος· ἐπράθη γὰρ, ὡς ἡ ἱστορία δηλοῖ παρὰ Λυκόφρονι.

Πρίε] ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λάβε ἐστί, Λευγαλέος δὲ οἱ πρίεν χόλος, Ἀπολλωνίος.

Πρίων, παρὰ τὸ πρίζω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ περῶ περίζω· ἢ

10 περῶ πρίζω, ὡς κτῶ κτίζω.

Πρίεται. Ἰστέον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐ λέγουσι πρίζω, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ ζ, πρίω· καὶ παρὰ Μενάνδρῳ. — ἔνδοθεν δὲ πρίεται: — ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ πρίω. εὐρηται δὲ καὶ ἐν συστολῇ.

Πρίαμος, ἐκ τοῦ πρῶν τὸ πωλῶ, τῆς ὀνομασίας ταύτης ἔτυχε. τὰ διὰ τοῦ αμὸς ὀνόματα, εἰ μὲν ὥσι κύρια, βαρύνονται, ὡς Σίσαμος· εἰ δὲ μὴ, ὀξύνεται, ὡς Φωριαμος. χηραμός.

Πρίν, ἐπίβλημα χρόνου δηλωτικόν. ἐκ τοῦ πάρος παρίν· 20 καὶ συγκοπῇ. πρίν.

Πρόβατον] πολλάκις κατὰ κοινοῦ ἐπὶ πάντων τῶν βοσκημάτων εἴρηται ἡ λέξις· παρὶ τὸ πρὸ τῆς ὀπισθίας βάσεως ἐτέραν βάσιν ἔχειν· ὅθεν καὶ πρόβασις, ἐπὶ τῆς τῶν τετραπόδων βάσεως· παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπισθίας βάσεως ἐμπροσθεν βάσιν ἔχειν. ἢ πρόβατον, παρὰ τὸ προβαίνειν τῇ βοσκῇ· ἢ παρὰ τὸ πρῶτος βεβῆναι τοῦ ὀπισθεν ποδὸς τὸν ἐμπροσθεν πόδα.

* Πρόβα, ἀντὶ τοῦ πρόβηθι.

Προβατεία, ἡ τῶν προβάτων νομὴ καὶ κτήσις.

Προβλήτι, τόπων προβεβλημένων καὶ προνευκνῶτι εἰς τὴν 30 θάλασσαν. εἰς τὸ ἀβλήτα. ζῆτι εἰς τὸ τέλος προβολῇ καὶ ἄλλα.

Προγορεῶν, τόπος ἐστὶν ὅπου κτερίζεται ἡ τροφή.

Πρόδομος, ἡ πρὸ τῆς οἰκίας στοά, ἣν καὶ αἰζουσαν καλεῖ· "Ομηρος. ἐνίοι μὲν πασταδα· τινὲς δὲ προσταδα προσηγορεύουσιν, ἣν "Ομηρος πρόδομον εἴρηκε.

Πρόες, εἰς τὸ ἔς.

Προῦ] ἀπὸ τοῦ ἴημι τὸ πέμπω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ὁ μέσος, ἔμην· τὸ δεύτερον, ἔσο. ἔτο· ἀποβολῇ γίνεταί· ἔο, καὶ οὐ· καὶ συνδέσει, προῦ, ἦγον προέμ· 40 ψον. καὶ περισπᾶται· ἦνίκα γὰρ συνταγῇ μετὰ μονοσυλλάβου προθέσεως, περισπᾶται. οἶον προῦ· ἦνίκα δὲ μετὰ δισυλλάβου, βαρύνεται, ἀπόθου, κατάθου.

Προηροσία, ὄνομα θυσίας ὑπὲρ τῶν καρπῶν γινομένη.

Προδελυμνος, πρόβριζος, ἢ πυκνός. παρὰ τὸ τέλος τέλυμνος καὶ θάλυμνος. θάλυμνα λέγεται τὰ ἐπαλλήλως ἔχοντα τοὺς κλάδους δένδρα· διὰ τὸ θηλυμανεῖν, μεταφορικῶς. Ἰλιάδος ν', Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει· προδελύμνῳ.

Προθεσμία, ἀπὸ τοῦ προθαίνει τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε 50 γενέσθαι χρησίμων, οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν· ἢ ἀπὸ τοῦ θεσμός, ὁ σημαίνει τὸν νόμον.

Προήλε. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἶλε· ἐν ὑπερθέσει, ἴαλε καὶ ἴηλε. σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τὸ προσέφερε καὶ προσέτενε καὶ προέθηκε, — πρῶτον μὲν ἐπιπροήλε τραπέζαν, Ἰλιάδος λ'. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξέπεμψε, Ζεὺς δ' ἐρίδα προήλεν, Ἰλιάδος λ'.

Προίκτης, προσάτης· ἢ πρὸ, ἀντὶ τῆς παρὰ· παρὰ τὸ 689 ἱκνεῖσθαι. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἵζεσθαι δωρεὰν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχίλοχος, Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπρόξεται: — ζῆτι εἰς τὴν κατά. ὁ δὲ ἱρωδικὸς παρὰ τὸ ἴσσω, ὡς Ἀρχίλοχος, Προταίνω χεῖρα προῖσσομαι.

Προῖξ, παρὰ τὸ προῖκω, προῖξω, ἢ προδιδόμενη εἰς τὸν τοῦ ἀνδρὸς οἶκον· καὶ, οὐ καταπρόξεται: — ἀντὶ τοῦ οὐ προδώσει, οὐ καταφρονήσει. ἢ παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ οἶκος, προῖξ, ἢ προῖκνυμένη εἰς τὸν οἶκον, κατὰ 10 ἀποκοπὴν, ἢ κατὰ συναίρεσιν. τὸ δὲ προῖκα, ἐπίβλημα ἐστὶ κοιότητος· Προῖκα χρηστὰς ἦν: — ὁ Θεολόγος, ἀντὶ τοῦ, δωρεὰν ἀγαθὸς ἦν.

Προικόννησος, ἐκ τοῦ προῖξ προικός καὶ τοῦ νῆσος, ἢ πάσαις ταῖς νήσοις προῖκα τῶν μεμάρων μεταδούσα. ἔστι δὲ ὄνομα νήσου. ἢ προῖξ ἐστὶ ζῶν ὁμοιον· ἐλάφῳ, ἢ λεγόμενος μεβρός. Διονύσιος δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς

πτήσεσιν οὕτω λέγει τὰς ἐλάφους πρόκας· ὅθεν καὶ ἡ Προκόννησος· ἐν αὐτῇ γὰρ πληθύνουσιν ἐλάφοι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς πρόχου Φασίη, ἣν ἔχουσα συνήνησε τοῖς Μιλησίοις ἡ παρθένης, ὅτε τὴν ἀποικίαν ἐστειλάντο. οἱ δὲ τὴν προχόν, νῆσον ἐτυμολογοῦσι, καθάπερ, πρότερον οὕσα νῆσος, ὕστερον προσεχώσθη. ὑπὸ τινων δὲ ἡ Προκόννησος, Ἀδελφόννησος κέκληται. Φιλήτας δὲ Φησι, πρόκας λέγεσθαι τὰς πρῶτον τιτιομένας ἐλάφους, οἷον πρωτοτάκας, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Προκρόσσας ἔρουν· — διὰ τὰς νῆας λέγει, Ἰλιάδος ζ', ἀντὶ τοῦ ἄλλας ἐπ' ἄλλας, ἐξισουμένας, οἷον μίαν κατὰ μίαν· προκάρσοι τινες οὕσαι· παρὰ τὸ κάρα, αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι, καὶ οἰοῦντ' αὐτὰς κεφαλὰς ἀλλήλαις ἐπιθεῖσθαι· ἐπεὶ καὶ ἡ συνήθεια λέγει τὰς κεφαλὰς τῶν ὀδονίων καὶ ἀρχας, κροσσούς· καὶ τῶν τειχῶν αἱ κεφαλαὶ καὶ ἰσῶς ἀρχαὶ κροσσοὶ λέγονται· οἷον, Κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν.

Προμολή, ἔστιν ἡ προαυλία καὶ προέξοδος· ἀπὸ τοῦ προμολεῖν καὶ προαυλίζεσθαι· παρὰ Ἀπολλωνίῳ. καὶ πρόμαλοι, εἶδος ἀγρίας δρυός.

Προμηθεύς, κατὰ μεταβολὴν, προμηθεύς, ὁ προορῶν τὰ μῆδεα, τὰ βουλευόμενα.

Προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, κῆ δ' ἅμα πάντες· — ἀντὶ τοῦ παραδεχόμενοι ἀλλήλους καθ' ἓνα. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγαθός Ἀραδίνος, οὕτως ἀπὸ τοῦ μένου μνηστῖνος· καὶ συγκοπή, καὶ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως, προμνηστῖνος.

Πρόμος, δηλοῖ τὸν πρόμαχον· ἀπὸ τοῦ πρόμαχος, κατὰ συγκοπήν. βέλτιον δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω πρόβος ὁ προβαίνων ἐν τῇ μάχῃ· καὶ κατὰ μετάθεσιν, πρόμος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ νῶ τὸ παρέρουμαι, πρόνος καὶ πρόμος.

Προμῶτος] Ῥωμαϊκὴ ἔστιν ἡ Φωνή, καὶ δηλοῖ ὁ προκόψας, τὸν προκοψάμενον. ὅθεν καὶ προματῖνες, αἱ προνοκαί. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν πόρρω ὡσθέντα.

Πρόνοια] ἡ πρὸ, ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται, οἰοῦντι τὸ ὑπὲρ τινων νοῆσαι.

Πρόπαρ, εἰς τὸ ῥά. Προκετῆς, εἰς τὰ πετῶ.

Προπάρειθεν, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν· ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως, καὶ τοῦ πάρειθεν· τοῦτο ἐκ τοῦ πάρος παρῶν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. τὸ δὲ πάρος, ἐκ τῆς πρὸς, ὡς τὸ, Μικρόν τι πρὸς, ἀντὶ τοῦ ἐμπροσθεν. σημαίνει δύο· τὸ ἐμπροσθεν, ἐπὶ τόπων, ὡς τὸ, — πάρειθ' αὐτοῦ κάθηται· — καὶ ἐπὶ χρόνου, ὡς τὸ, Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρειθεν ἰδών, Ἰλιάδος κ'.

Προπηλακισθέντα, ἀδικηθέντα, ὑβρισθέντα, διασυνθέντα. προπηλακισμὸς λέγεται ὕβρις μετὰ προσαφῆς τοῦ σώματος· ἀπὸ τοῦ κάλλω τὸ κινῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ παλλάκως· ἢ παρὰ τὸ πηλός· ὁ καὶ βέλτιον· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸν ἐπὶ τινι ἀμαρτηματι αἰόντα πηλῷ χρίοντες ἐδημοσίευσον.

Πρὸς τοῦ Διός· — ἡ πρὸς πολλάκις λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τῆς παρὰ· καὶ τὸ, πρὸς ἄλλης, τούτεστιν ὑπὸ δεσποίνης.

Προσέλθον] πρὸς ἐλθεῖν λέγουσι τὸ ὑβρίζειν· καὶ οἱ Ἀρκάδες, ἐπεὶ δὲ λοιδορητικοὶ εἰσιν. οὕτως ἐν ὑπομνήματι Προμηθεύς δεσμῶν.

Πρόσειλος οἰκία, ἡ πρὸς τὴν ἑλὴν τετραμμένη· ἑλὴ γὰρ, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ· ἐξ οὗ πρόσειλος καὶ πρόσειλος.

Προσῆλυτος] ἀπὸ τοῦ ἐλευθῶ, ἡλευσμαι, ἡλευσται, ἡλυτος καὶ προσῆλυτος, ὁ μέτοικος καὶ Φυγάς.

Προσῆκατο, σημαίνει τὸ προσελάβετο· ἀπὸ τοῦ προσήμι, μέσου ἀορίστου. σημαίνει δὲ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως τὸ προδίδωμι· οἷον, Οὐ προίημι τὴν ψυχὴν μου.

Προσήκον, τὸ πρόπον. ἐκ τοῦ ἦκω τὸ ἐρχομαι, μετὰ τῆς ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

προθέσεως· ἡ γὰρ πρόθεσις τὸ πλησιάζον καὶ προσεγγίζον σημαίνει. τὸ γὰρ πρόπον καὶ ἀρμόζον πλησιάζει· ὡς περ τὸ ἀπαρέσκον πόρρω καθίσταται.

Πρόσθεμα καὶ προσθέματα, ἐπὶ τῶν αἰδῶν· παρὰ τὸ ἀλλήλοισι ἐν ταῖς συνουσίαις προστίθεσθαι. ἢ διὰ τὸ ἐπὶ τὰ ἐμπροσθεν μέρος εἶναι.

Προσχωῖν, ζῆτε εἰς τὸ τέλος.

Πρόσκλιντρον, τὸ λεγόμενον προσκλιτόν· καὶ κλιντήρ, ὁ θρόνος ὁ ἔχων πρόσκλιντρον.

Προσκυνῶ, συζυγίας πρώτης· ἐκ τῆς πρὸς προθέσεως καὶ τοῦ κυνῶ· τοῦτο παρὰ τὸ κύω τὸ Φιλῶ.

Προσώδια, παρὰ τὸ προσιόντας ναοῖς ἢ βωμοῖς, πρὸς αὐτὸν ἄδειν· διὰ δὲ τῶν ὕμνων· ὅτι τοὺς ὕμνους πρὸς κιδάρην ἐστῶτες ἄδουσιν. οὕτω Δίδυμος ἐν τῷ περὶ λυρικῶν ποιητῶν. ἢ παρὰ τὸ πρὸς αὐτὰς ἄδειν ἡμᾶς ταῖς Φωναῖς· ἢ παρὰ τὸ πρὸς αὐτὰς ἄδεδῶναι τὰ ποιήματα· ὥσπερ γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰ ποιήματα ἐκάλουν· ἢ παρὰ τὸ προσάδειν καὶ ἀρμόζειν τῇ ὑποκειμένη λέξει. ἐκ τῆς πρὸς προθέσεως καὶ τοῦ ὠδή.

Προσώδιον, λιτανεῖα μετὰ ὕμνων· παρὰ τὸ προσιέναι μετὰ τούτου τοῖς θεοῖς. Ἰστέον ὅτι τῶν μελῶν καὶ τῶν ὕμνων, τὰ μὲν, καλεῖται προσώδια· τὰ δὲ, ἐπορχήματα· τὰ δὲ, στάσιμα. καὶ προσώδια μὲν, τὰ λεγόμενα ἄσματα, εἰς φερόμενων εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἱερῶν· παρὰ τὸ, προσιόντων εἰς τὸν βωμὸν τῶν θυμάτων, ταῦτα λέγειν. ὑπορχήματα δὲ, ἅτινα κάλιν ἔλεγον ἐρχομένοι καὶ τρέχοντες κύκλῳ τοῦ βωμοῦ, καιομένων τῶν ἱερῶν. στάσιμα δὲ, ἃ ἐστῶτες ὕστερον ἔλεγον, ἀναπαύομενοι μετὰ τὸ κύκλῳ δραμεῖν τοῦ βωμοῦ. ὅτε δὲ περιέτρεχον τὸν βωμὸν, ἀπίσαν πρότερον μὲν ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους ἐπὶ τὸ δεξιόν, κατὰ μίμησιν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ἐπεὶ καὶ αὐτοὺς τὴν ἐναντίαν τῇ οὐρανῷ ποιεῖται κίνησιν, ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολὰς φερόμενος· ὕστερον δὲ κάλιν, ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸ ἀριστερόν ἴσαν, κατὰ μίμησιν τοῦ οὐρανοῦ· τελευταῖον δὲ, πάντα τὸν βωμὸν περιέτρεχον.

Πρόσωπον. ἐκ τοῦ ὦψ ὠπός, ὁ σημαίνει τὸν ὀφθαλμόν, 691 ὦπον, καὶ πρόσωπον, τὸ πρὸς τὴν ὦπα ὄν· ἢ ἀπὸ τοῦ πρόσω, (τούτεστιν ἐμπροσθεν) ἀλλ' οὐκ ἐκ πλαγίου τοὺς ὦπας ἔχειν· διὸ καὶ μένοις ἀνθρώποις ἐπικατηγορεῖται.

Πρόσφατον, κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφανευμένου εἴρηται· οἷον, Νῦν δὲ μοι ἐρῆεις καὶ πρόσφατος· — ἐκ τοῦ Φῶ τὸ φανεῖν. καὶ πρόσφατον κρέας, τὸ νεοσφαγές· καταχρηστικῶς δὲ ὁ πρὸς ἐτιοῦν νεωστὶ ἐληλυθὼς πρῆγμα.

Πρότερος, παρὰ τὴν πρὸ προθέσιν.

Προτέρω, πορρωτέρω, εἰς τοῦ ἐμπροσθεν· ἢ ἐνδοτέρω· ἢ πρότερον. γίνεται κατὰ συγκοπήν ἀπὸ τοῦ πορρωτέρω. καὶ προτέρωσθε. Ἀπολλώνιος.

Πρότονον, σημαίνει τὸ σχοινίον.

Πρότμησις, ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὴν λαγύνα τόπος· ἐπεὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον προτέμνεται τὰ ζῶα καὶ προέρχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων· ἐνίοι δὲ κακῶς πρότμησιν τὴν σφῦν ἀποδεδώκασιν.

Προυνείκος, σημαίνει τοὺς ὑβριστάς, καὶ τοὺς ἀνδρας τοὺς ἰταμένους ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ φέροντας τὰ ὄνια καὶ λαμβάνοντας ὑπὲρ τούτων· μισθόν. καὶ εἰ μὲν τοὺς ὑβριστάς σημαίνει, γίνεται παρὰ τὴν πρὸ προθέσιν καὶ τὸ νεῖκος, προυνείκος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ· εἰ δὲ τοὺς ἄλλους, παρὰ τὸ ἐνεῖκα Βοιωτίον, ὁ σημαίνει τὸ ἐνέγκω, γίνεται προυνείκος· καὶ κράσει τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου διφθόγγον, προυνείκος.

R r

Προῦρμαίτερον, προφανές καὶ φανερόν, καὶ οἶον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν κείμενον, τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἰρετώτερον· ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως, καὶ τοῦ αἰρώ το προαιρούμαι.

30 Προῦργον, τῶν ἀναγκαίων καὶ τῶν πρὸ τοῦ ἔργου· οἶον, τὸ μὲν ἔργον, αὐτὸς ὁ γάμος· τὰ δὲ πρὸ τοῦ ἔργου, τὰ εἰς τὸν γάμον ἀναγκαῖα. οὕτως Ὡρος ὁ Μιλήσιος.

Προφασίς, ἀπὸ τοῦ Φημί, Φήσω, πέφαιμαι, πέφασαι· ἡ ἀπὸ τοῦ λόγου φάσις.

Πρόφρων, προθύμως· παρὰ τὴν πρὸ καὶ τὸ Φρῶ.

Πρόφρασσα] ἐνόησαν τινὲς εἶναι θηλυκόν· οὐκ ἔστι δέ· Φιλόξενος γὰρ ἐν τῇ περὶ μονοσυλλάβων Φησιν, ὅτι ἔστιν ἰδιότυπον ῥήματος χαρακτήρ· ὡς παρὰ τὸ βήσω,

40 βήσσα, οὕτως ἀπὸ τοῦ Φρῶ Φρήσσα καὶ Φράσσα· καὶ ἐν συνθέσει, Ἰλιάδος κ', Σὺν σοὶ διὰ θεᾶ, ὅτε οἱ πρόφρασσα κερέστης· — σημαίνει δὲ τὸ προδιανοηθεῖσα πρὶν ἐκείνον προσκαλέσασθαι, αὐτεπάγγελτος, ἢ πρόθυμος.

Προχέοντο, προήρχοντο· μεταφορικὸς ὁ τρόπος· κυρίως γὰρ τὸ χεῖν ἐπὶ τῶν ὑδάτων λέγεται.

Προφήτης] Φῶ, Φήσω· ὁ καθηγητὴς, πέφημαι, πέφηται, Φήτης, καὶ προφήτης.

* Προφῆος, μέλος πρῶτον μεμελισμένον ἐν κωμωδίαις.

50 Πρόχυν] Πρόχυν καθεζομένη· — οἶοναι πρὸ γόνυ· καὶ κατὰ συκοπῆν, πρόχυν καὶ πρόχυν· ἡ γὰρ πρὸ αὐτῆς ἐπὶ κείται· οἶον ἐπὶ γόνυ, ὅ ἐστι παντελῶς ὀκλάσαι, Ἰλιάδος ι'· ἐπὶ δὲ τοῦ παντελῶς, — ὡς ὠφείλ' Ἑλένης ἀπὸ Φύλον ὀλέσθαι Πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.

692 Πρῶζον, σημαίνει τὸ προχθεσινόν. ἔχει τὸ ι. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ χθές γίνεται χθίζον, οἶον, Χθίζά τε καὶ πρῶζα· — τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ πρῶτ' γίνεται πρῶζον· καὶ κατὰ συναίρεσιν, πρῶζον. ἐκ τοῦ πρῶτ', πρῶιζός καὶ πρῶιζά· καὶ πρῶιζον, ὑπόγυον.

Πρῶι, καιροῦ παραστατικόν· παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν, κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ο εἰς ω μετὰ τοῦ ι, γίνεται πρῶι· ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν, πρῶιός· τὸ θηλυκόν, πρῶια, ὡς ὀφέ, ὀφιος, ὀφία· ἡ αἰτιατικὴ, πρῶιαν· καὶ ἰωνικῶς, πρῶιην· καὶ κατὰ συναίρεσιν, πρῶην· καὶ χωρεῖ εἰς ἐπιβόηματικὴν σύνταξιν αὐτὴ ἡ αἰτιατικὴ, ὡς καὶ 10 ἡ ἀκή, τῆς ἀκῆς, τῇ ἀκῇ, τὴν ἀκὴν· καὶ ἐπιβόημα, — ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· — Δεῖ οὖν γινώσκειν, ὅτι τὸ πρῶην σὺν τῇ ι γράφεται, ὡς γινόμενον ἀπὸ τοῦ πρῶι· ὅπερ οἱ μὲν ποιηταὶ βαρύνουσιν· οἶον, Πρῶι δ' ὑπ' ἡοῖ· — οἱ δὲ κοινὸι καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, ὀξύνουσιν. ὀξύνεται δὲ εἰς τοὺς Ἐπιμερισμούς· τὰ εἰς ι λήγοντα ἐπιβόηματα δυσύλλαβα, καὶ ἐξῆς· ζῆται εἰς τὸ νόσφι βαρύνεται, οἶον τὸ καὶ τό. σσημαίνεται τὸ πρῶι.

Πρῶια, παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν χρόνον δηλοῦσαν· ἡ ἀπὸ τοῦ προῖναι ἡμᾶς, καὶ τὸ ταύτης ἐπιφανείσεως προϊσιν 20 οἱ ἄνθρωποι. ἡ ἀπὸ τοῦ προῖνεσθαι τῆς ἡμέρας τὸν καιρὸν τούτου. ἡ ἀπὸ τοῦ πρῶιός· ἐξ οὗ τὸ οὐδέτερον, πρῶιον, ὡς παρὰ τῇ ποιητῇ, Ἰλιάδος ο', οἶον, Νευρὴν ὁ ἐξέβρησε νύστροφον ἣν ἐνέδησα Πρῶιον· — ἀντὶ τοῦ ἔωθεν, ὀρθρου· ἡ πρόσφατον, νεωστὶ ἐστραμμένην, καινὴν.

Πρῶρα, σὺν τῇ ι. οἱ μὲν λέγουσι παρὰ τὸ προέχειν καὶ προορᾶν τοῦ σκάφους· ἡ παρὰ τὸ πρῶτην εἶναι. ἡ παρὰ τὴν ὥραν, ὁ δηλοῖ τὸν καιρὸν, γίνεται πρῶρα· ἐξ οὗ καὶ πρῶρεύς· ἔργον γὰρ τῇ πρῶρεϊ, πρὸ ὥρας ὁρᾶν. ἀλλ' οὕτως εἰ εἶπεν, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον, 30 ἀπὸ δὲ τῆς ἐτυμολογίας ἀπὸ τοῦ προῖναι, καὶ ἀπὸ τῆς διαστάσεως· ἐπειδὴ εὖρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ τῇ ποιητῇ, — κυανοπρότρους· καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ, κυαν-

νοπρότραι· — τὸ δὲ πρῶιρα, οἱ μὲν, διὰ τοῦ ι λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ πρῶρα, κατὰ διάστασιν τοῦ ι, πρῶιρα· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφει, πρὸς τὸν χαρακτήρα τῶν διὰ τοῦ εἰρα. ζῆται εἰς τὸ εἰραῖρησι. τὸ δὲ Ἰρα, ἡνίκα μὲν ἐπὶ τῆς πόλεως ἐστὶ, διὰ τοῦ ι γράφεται· (ἐστὶ γὰρ καὶ πόλις οὕτω λεγομένη) τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, διφορεῖται κατὰ παραδοσιν. ἔστι περὶ τούτου καὶ εἰς τὸ εἶρην.

Πρῶρα, ἀφ' οὗ ἔστι προορᾶν καὶ προβλέπειν τὰ ἐμπροσθεν.

Πρωΐαιτερον, θᾶκτον, πρὸ τοῦ ἀναπεῖλαι τὸν ἥλιον.

Πρωθῆβαι, οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ ὄντες· παρὰ τὴν ἥβην καὶ τὸ πρῶτον.

Πρωκτός, προακτός τις ἐστὶ· παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ προάγεσθαι τὰ περιττώματα.

Πρῶνες, οἱ ὑψηλοὶ τόποι. παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὴν ἰὼν μετοχὴν, γίνεσθαι πρῶν καὶ πρῶν· καὶ κατὰ συναίρεσιν, πρῶν. κλίνεται πρῶνός· ἡ εὐτεῖα τῶν πληθυντικῶν, πρῶνες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, πρῶνες 50 ἄκροι.

Προχοαί, αἱ τῶν ποταμῶν διεξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θαλάσσαν· καὶ ἡ ἐκ παντός ὑδατος ἐκροή.

Πρῶτος] παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν, γίνεται καθ' ὑπέρθειν πρῶτος· ἀποβελῆ τοῦ τ καὶ κῆσει, πρῶτος. ποσυχῶς λαμβάνεται· πενταχθός· καταχρηστικῶς, ὅτι, πρῶτοι εἰσὶν οἱ προφῆται τῶν ἀποστόλων· — κατὰ 695 φύσιν, ὥσπερ πρῶτον ἐστὶ τὸ ζῶν τοῦ ἀνθρώπου· κατὰ τάξιν, ὥσπερ τὰ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν· κατὰ ἀξίαν, ὥσπερ οἱ ἀρχόντες τῶν ἀρχομένων· κατὰ αἶτιον, ὥσπερ ὁ πατήρ τοῦ υἱοῦ· αἶτιος γὰρ ὁ πατήρ τοῦ υἱοῦ· πρῶτος γάρ ἐστι. σημαίνει δύο· τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον, ὡς πρῶτος ἐστὶν ὁ Πέτρος τοῦ Παύλου· καὶ τὸ ἄκρον τοῦ βυμοῦ, ὡς τὸ, Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ βυμῷ.

Πρωτοπαγεῖς, νεοταυχεές, πρῶτως πεπηγότες, νεοκατασπύαστοι, νεωστὶ κατεσκευασμένοι. εἰς τὸ εὐλαβεῖς. 10

Πρωτόλεια, τὰ πρῶτα τῶν λήγων, καὶ τῶν τοῦ πολέμου λαφύρων ἐξαιρετά καὶ πρῶτιστα· ἅπερ εἰώθασιν οἱ πρῶτισται λαμβάνειν· οἶον τὸ παρ' Ἡροδοτῆ ἐδόθη τῇ Ἀγαμέμνονι, καὶ ἡ Βριαγῆς τῇ Ἀχιλλεῖ. δηλοῖ δὲ τὰς ἀπαρχάς.

Πρῶτα] Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσι πειρήτομαι· — ἀντὶ τοῦ πρότερον, ἢ πρῶτως. ἔστι δὲ ἐπιβόημα μεταχθὲν ἀπὸ οὐδέτερου ὀνόματος.

Πρῶτιστος] πρῶτος· καὶ τὸ συγκριτικόν οὐκ ἔχει· τὸ δὲ ὑπερθετικόν, πρῶτιστος, χαρακτήρι μόνῳ· ἐπειδὴ τὰ 20 ὑπερθετικά τριγενῇ εἰσὶ· τὰ δὲ οὐδέτερα, οὐκ ἔχει. ζῆται πλατάνιστος. τινὰ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ καὶ χαρακτῆρι καὶ σημαινόμενῳ, ὥσπερ τὸ σοφώτατος, διαφέρει δὲ, ὅτι τὰ μὲν ὑπερθετικά, ἀπρητισμένην καὶ ἀκροτάτην ἔχοντα ὑπέρθεσιν, οὐκ ἐπιδέχεται ἐπιτατικὸν ἐπιβόημα· οὐ γὰρ λέγομεν ἄγαν ἢ λίαν τιμιώτατος· τὰ δὲ συγκριτικά, ἀτε τελειοτάτην οὐκ ἔχοντα ἐπίτασιν, ἔστιν ὅτε δευτέραν ἐπιτατικὴν ἐπίτασιν ἐπιδέχεται· ὡς παρ' Ὀμήρῳ, Πολλὸν κυρρότεροι· — καὶ, 30 ῥῆγτεροι μᾶλλον ἔσεσθε.

Πρυλέας, Ἰλιάδος μ', κεζοὶ ὀπλῆται. ὡς δαμῶ δαμάζω δάμαλις, οὕτω περῶ περῶν περῶσα περῶλις· καὶ συγκοπῇ, πρύλις. καὶ πρύμνη, οὐκ ἐπὶ νηὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ τελευταῖον καὶ ὑστατον, τὸ συνορίζον τινὶ πέρατι· παρὰ τὸ πέρας πέρυμνον· καὶ συγκοπῇ, πρυμνόν, καὶ πρύμνη. ἐκ τοῦ πρυμνός, γράφεται πρυμνὴ ἢ ἐσχατῇ. Πρυμνήσια, τὰ ἀπέγεια σχοινία, οἷς ἐκ τῆς πρυμνῆς δεσμεύεται ἢ ναῦς πρὸς τῇ γῇ.

4c Πρυμνωρίας, τὰ κατώτατα καὶ ὀσχατα τῶν ὀρῶν κα-
λεῖται.

Πρυτανεῖα, ἀριθμὸς ἡμερῶν τριάκοντα· καὶ δηλοῦν
πρυτανεῖα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πρυτανεῖσαι, διοικήσαι, προστατεῖσαι, φυλάξαι, βασι-
λεῦσαι, ταμειεῖσαι· κυρίως γὰρ ἐπὶ τούτου τοῦ σημαίνο-
μένου τάττεται ἡ λέξις· πρυτανεῖς γὰρ οἱ σιτοφύλαξ· ὅν
πυρόταμις τις ὦν· συγκοπῇ, πρυταμῖς· καὶ τροπῇ τοῦ
μ εἰς ν.

* Πρυτανεῖδον, τόπος ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ἐν ᾧ ποινὰι σι-
τήσεσι τοῖς δημοσίοις εὐεργέταις ἐδίδοντο· ὅθεν καὶ πρυ-
τανεῖδον ἐκαλεῖτο, οἶον· πυροταμῖδον, (πυρός γὰρ ὁ
ψίτος) τούτεστι τοῦ δημοσίου σίτου ταμῖδον.

Πρύτανις, τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακισίων
καὶ παντῆγοντα ἀνδρῶν, ἀπὸ μιᾶς φυλῆς. οἱ διοικοῦν-
τες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα πρυτά-
ναις ἐκαλοῦντο. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων
αἱ ὅσαι φυλαὶ κληρολαχοῦσαι κατὰ ἐνιαυτόν. καὶ πρυ-
τανεῖδον λέγεται παρὰ τὸ ἐκεῖ φυλάττεσθαι τὸν πυρόν,
ἥγουν τὸν σίτον· οἶον· πυροταμῖδον καὶ πρυτανεῖδον.
γράφεται διφθόγγον, διὰ δύο αἰτίας· ἡ ὅτι εὐρίηται
καὶ κατὰ διαστάσιν πρυτανῆϊν.

Πταῖω] παρὰ τὸ πέτω, συγκοπῇ, πτω· καὶ κατὰ παρα-
γωγὴν. πταῖω· ἀπὸ τοῦ πίπτειν πύλλαις τοὺς προ-
πταίοντας. ἐκ δὲ τοῦ πτώ, γίνεται πτήν καὶ πτανάς.

Πτέρνα] παρὰ τὸ πετῶ πτέρνα· καὶ συγκοπῇ, πτέρνα·
10 ἡ ἀπὸ τοῦ πεπτακέναι αὐτῇ ὅλον τὸ σῶμα· ἡ παρὰ
τὴν ὄραν κατεῖν.

Πτερόν] παρὰ τὸ πέτω πτερόν, ὡς θάλλω θαλερόν,
τῆκα τηκερόν· καὶ συγκοπῇ, πτερόν. ἡ παρὰ τὸ πτώ,
ὁ δὲ ὁλοῖ τὸ πέτομα· ἡ παρὰ τὸ πτερῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀνα-
πτεροῦσθαι.

Πτερόεντα] — ἔκτα πτερόεντα· — ἐπειδὴ νικήσασαι αἱ
Μούσαι τὰς Ξεῖρῆνας, τοῖς πτεροῖς αὐτῶν ἐστέφθησαν.

Πτέρυξ, παρὰ τὸ πτερύσσω πτερύξω· τοῦτο παρὰ τὸ
πετῶ πετήσω, πτώ πτήσω, πτέρυξ. ἡ παρὰ τὸ πτερόν
πτερύσσω. ἡ ἀπὸ τοῦ πτερός, ὡς χλαμύς· τροπῇ,
20 πτέρυξ. διαφέρει πτέρυξ καὶ πτερύξ. πτέρυξ, λέγεται
τὸ ὅλον μέρος· πτερύξ δὲ, τὸ ἄκρον· ὡς τὸ. — πτε-
ρύγος λάβειν, Ἰλιάδος β'. ἡ ὅτι τὸ πτερύξ ὀξύτωνος,
περιεκτικὴν τινα ἔννοιαν σημαίνει, ἥγουν ὅλην, καὶ
περιεκτικὴν ἐστὶ πολλῶν πτερῶν· πτέρυξ δὲ, μέρος τι
τοῦ πτεροῦ παροξύτωνος. ἡ πτέρυξ ἡ σάρεξ ἡ ἐκφύεται
τὰ πτερά· πτερύξ δὲ, τὸ πτερύγιον δι' οὗ πέτονται.

Πρυτανεῖα· ὅτι τὸ ἱερὸν πῦρ ἐπὶ τούτων ἀπόμεναι· καὶ
30 τοὺς ὅποι ποτὲ ἀποικίαν στέλλοντας, αὐτόθεν αὖεσθαι
τὸ ἀπὸ τῆς ἐστίας πῦρ, ὅπερ· ἐστὶ ζωपुरεῖσθαι.

Πτήσσω, τὸ φοβοῦμαι. παρὰ τὸ πέτω, πτώ, πτήσω, καὶ
πτήσσω· ὁ γὰρ φοβούμενος, πίπτοντι· φοίκε.

Πτίλα, τὰ ἄρμενα. παρὰ τὸ τίλλω, τίλα καὶ πτίλα.

Πτίλος, ὁ ἐκπεπτακὴς τῶν ἰλλων, τούτεστι τῶν ὀφθαλ-
μῶν· ἐπὶ τῶν ἀποτετιλμένων τὰ βλέφαρα.

Πτισάνη, ἡ λαεπισμένη κριθῇ· παρὰ τὸ πτίσσω τὸ κα-
θαίρω· καὶ ἐπτισμένον, τὸ πεκαθαρμένον.

Πτολίεθρον] ἐκ τοῦ πόλις κατὰ ποιητικὸν ἔθος γίνεται
πτόλις καὶ πτολίεθρον. διαφέρει δὲ· ὅτι πόλις λέγε-
ται καὶ χωρὶς τοῦ τ· τὸ δὲ πτολίεθρον, ἀνευ τοῦ τ
οὐ λέγεται.

Πτολίπορος, ἐκ τοῦ πορθῶ. καὶ διατὶ μὴ πρὸ μιᾶς εἶχε
τὸν τόνον, ὥς περ καὶ τὸ καλλιγράφος ἐκ τοῦ γράφω;
ἐπειδὴ τὰ εἰς ος ὀνόματα ἀπὸ βήματος δισυλλάβου συν-
τιθέμενα προκαρφεύνεται, οἷον συλῶ, ἱερόσυλος· μυκῶ,
ἱερόμυκος. οὕτω καὶ πτολίπορος, ὁ εἰς πόλιν πορθῶν.

Πτόρος] οὐχ εὐρον τὴν ἐτυμολογίαν· ὡς οἶμαι δὲ, παρὰ
τὸ πέτω πτώ, γίνεται πτεῖρω· ἐξ οὗ ὁ ὀστέρος ὀρι- 50
στος, ἔπταρον, ὡς φθείρω ἐφθάρων. ἐκ δὲ τοῦ πτεῖρω,
βηματικὸν ὄνομα πτόρος, ὡς φθείρω, φθόρος· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ θ, πτόρος.

Πτωῖ] ἐκ τοῦ πετῶ ποτῶ· καὶ ὑπερβάσει, πτωῖ ποτή-
σω· ἐνθεν τὸ, Ἐπτοῖθην ὥς περ καταπέττωκε· — τὸ
δὲ πτωῖ λέγεται καὶ πτοιῖ· ἐξ οὗ τὸ διαπτοίησε· καὶ
πτοῖα ἡ πτοήσις.

Πτοῖαι, παράλογοι φόβοι, ἐκπλήξεις, κίνδυνοι· οἱ δὲ,
ταραχαί. ἀπὸ τοῦ πτωῖ βήματος γίνεται πτοῖα καὶ 695
πτοῖα.

Πτωσκάζμεν, παρὰ τὸ πτώ, ὁ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι,
καὶ τὸ σκάζω τὸ ἐκκλίνω.

Πτωχεύειν, ἀπὸ τοῦ πτώσσειν καὶ προσπίπτειν τοὺς θεο-
μένους· ἡ ἀπὸ τοῦ ἐκπεπτακέναι τοῦ ἔχειν. ὡσαύτως
δὲ καὶ πτωχός. ὁ δὲ Ὀρος ἐτυμολογεῖ τὸ πτωχός ἀπὸ
τοῦ πτήσσειν περὶ τὴν ὀχτῆν, τούτεστι τὴν τροφῇ. ἡ
πτήχος τις ὦν· πτωχός γὰρ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλῇ.

Πτύον, παρὰ τὸ πτύω, τὸ ἀποπτύον καὶ ἀποβρίπτειν τῶν ις
καρπῶν τὰ ἄχυρα. τὸ δὲ πτύω σημαίνει τὸ ἀποβρί-
πτειν καὶ ἐμβαλεῖν· ἐνθεν καὶ τὸ ἀποπτύω. ἀπὸ τοῦ
πετῶ πετύω· καὶ συγκοπῇ, πτύω, τὸ δάκην ἀποκαταν-
νύμενον καὶ ἀποβρίπτόμενον.

Πτύσσω] παρὰ τὸ πέτω πετύσσω· τὸ γὰρ πτύσσειν οὐ-
δὲν ἐστὶν ἄλλο ἢ τὸ ἐπιπίπτειν ἑτερον ἑτέρῳ, ὡς τὸ,
Ἐγχεα δ' ἐπτύσσοντο, Ἰλιάδος ν', ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὸν
συνήγαστο καὶ ἐκάμπετο κραδαινόμενα.

Πτώξ] παρὰ τὸ πτώ, παράγωγον πτώσσω· ὁ μέλλων,
πτώξω· καὶ ἀποβολῇ. ἡ ἀπὸ τοῦ πτήσσω τὸ φοβοῦ- 20
μαι, πτήξω πτήξ· καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν.
σημαίνει δὲ τὸν λαγῶν.

Πτύχες, σημαίνει τὰς τῶν ὀρῶν καταπλίσεις, ὡς τὸ, —
πολυπτύχου οὐλύμκου· — τοῦ πολλὰ ἀποκλίματα ἔχον-
τος. λέγονται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος πτύχες, τὰ διά-
φορα ἐκαλλήτως ἐλάσματα.

Πύγελα, πόλις περὶ τὴν Ἐφεσον, οὐδατέρως λεγομένη
τὰ Πύγελα. ἀνόμασται παρὰ τὰς πυγὰς, ἃς ἤλγησαν
οἱ Ἀγαμέμνονος ἐρέται· καυτεῦσαν ἀπομεινάντες, τῆς
συμφορᾶς ἐπώνυμον ἐποίησαν τὴν πόλιν. 30

Πυγοστόλος, Ἡσίοδος· οἱ μὲν, τὴν μαυλίστριαν· οἱ δὲ,
αὐτὴν τὴν εταῖραν, τὴν περὶ τὴν πυγὴν στολιζομένην,
τούτεστιν ἐκεῖνα τὰ μέρη πανούργως τοῖς ἱματίοις [συν-
κοσμοῦσαν] στέλλειν γὰρ ἐστὶ τὸ συγκασιεῖν. ἄλλοι
δὲ, τὴν κοσμοῦσαν τὰς χεῖρας· πυγοῦσιον γὰρ ὁ πῆχυς
κεκλεισμένων τῶν δακτύλων.

Πυγμαλῖς, Ἰλιάδος γ'· ἥγουν ἴσως γρόνθω· πυγμὴ γὰρ
σημαίνει τὸν γρόνθον τῆς χειρός· παρὰ τὸ πτώ πτύσ-
σω, πτυγμὴ καὶ πυγμὴ· ἐξ οὗ γίνεται καὶ πτυχία, τὰ
ἡσφαλισμένα. πυγμὴ σημαίνει καὶ τὸν πῆχυν, ἐξ οὗ 40
καρῶνυμον πυγμαῖος. ζητεῖ εἰς τὸ πτύξ.

Πυλαγόρας, οἱ προεστώτες Πυλαίας. Πυλαία δὲ ἐστὶν ἡ
εἰς Θερμοπύλας γινόμενη σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· ἡ
οἱ πεμπόμενοι ἀπὸ τῶν πόλεων εἰς Ἀμφικτυονίαν βή-
τορες, ὥστε ἐκεῖ ἀγορεύσαι. ἐκαλεῖτο δὲ πυλαγόρας,
παρὰ τὸ ἐπὶ τῇ Πυλαίᾳ ἀγορεύειν. Πύλαι δὲ ἐστὶ τὸ
Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.

Πύγαργος, εἶδος ἀετοῦ· Λυκόφρων· δειλὸν ἢ ἄρκαγα.
Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς, ὡς- 50
περ ἐναντίας μελαμπύγης ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς.

Πύξ] Πύξ ἀγαθός· — ἐστὶν ἐπίβλημα ποιότητος. γίνεται
παρὰ τὸ πτύσσω πτύξω τὸ ἀσφαλίζω, ἀποβολῇ τοῦ π
καὶ τοῦ τ, πύξ· παρὰ τὸ πτύσσειν τοὺς δακτύλους ἐν

696 τῷ πλήττειν· κατακλείοντες γὰρ τοὺς δακτύλους ἐν τῇ πυγμομαχίᾳ, ἐκάλαιον. Ἡσίودος, — οἶον δ' ἐμάχοντο Πύξ τε καὶ ἐλκιδῆν· — ἔστι δὲ καὶ πυγμή, εἶδος ἀγώνος, παρὰ τὸ πτύσσειν· κλείοντες γὰρ τοὺς δακτύλους πλῆσσομεν.

Πυθαρίζειν, ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι, ἤτοι ποθαρίζειν, ὡς ὄνομα ὄνομα Αἰολικῶς· ἢ πυγαρίζειν, παρὰ τὴν πυγὴν. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν, Ἀπεπυδάρισα μύθωνα παρὰ τοὺς πόδας· — οὕτως Εἰρηναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου.

10 Πύελος, κυρίως ὅπου τοὺς πυρούς κλύουσι· πυρέλους τινας ὄντας· ἐμβολῇ τοῦ ρ, πυέλους· πύους δὲ λέγουσι καὶ δόχα τοῦ ρ, τοὺς πυρούς. εἰσι δὲ σκαφίδες ἐν αἷς λούονται· παρὰ τὸ πεπυδός (τουτέστι τὸ σεσηπός) ἐλεῖν οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς κλυνοὺς, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Ὀδυσσεύς.

Πυθασθαι, τὸ σῆκεσθαι· ἐκ τοῦ πύθω τὸ σῆκω.

Πυθέσθαι, τὸ ἀκούσαι καὶ μαθεῖν. ἐκ τοῦ πεύθω, πεύσω· ὁ δεύτερος ἀρίστος, ἐπύθον· ἐπυθόμην, ἐπύθετο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πυθέσθαι.

Πυνθάνεσθαι, μανθάνειν, διδάσκειν· ἱστορεῖν, ἐρωτᾶν. ἐκ δὲ τοῦ πεύθω, γίνεται πύθω τὸ μανθάνω καὶ ἀκούω· ἐξ οὗ καὶ τὸ πυνθάνω.

20 Πυθόιατο] ἐκ τοῦ ἐπυθόμην, τὸ εὐκτικόν, πυθόιμην, πύθοιο, πύθοιτο, καὶ πυθόιατο. ζῆτει εἰς τὸ δευόιατο.

Πύθεια καὶ Πυθαῖος, ὄνομα ἐορτῆς Ἀγαμέμνονος τῷ Ἀπόλλωνι.

Πυθῶ, πόλις Φωκίδος· ἥς οἰκήτορες, Δελφοί· ἀπὸ τοῦ σεσηφθαι αὐτόθι τὸν δράκοντα, ὃν ἀνείλεν ὁ Ἀπόλλων. ἢ παρὰ τὸ πεύθεσθαι καὶ ἀκούειν τῶν χρησμών· ἐκεῖ γὰρ ἦν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Πύθων· ὀξυνόμενον μὲν καὶ θηλυκόν, ὁ τόπος· βαρυνόμενον δὲ καὶ ἀρσενικόν, ὁ δράκων.

50 Πυθμήν. Φυτοδεμήν τις ἐστίν, οἶον τοῦ Φυτοῦ· θάσις· Φυθμήν καὶ πυθμήν. οὕτως Ὄρος. ἢ παρὰ τὸ Φύω Φύσω Φυθμήν· καὶ σημαίνει τὸν κοῖλον τόπον. ὁ δὲ Θεόγοντος, παρὰ τὸ πύθω τὸ κρύπτω, κευθνήν καὶ πυθνήν· πλεονασμῷ τοῦ μ καὶ τροπῇ, πυθμήν, βαθυπυθμήν, ἀπυθμήν. τὸ υ, ψιλόν.

Πύκασε, περιεκάλυψεν, ἐσκέπασεν. ἀπὸ τοῦ πτύσσω πυκάζω.

10 Πυκνά, τὰ συνεχῇ καὶ συνετά· ἢ γὰρ Φρόνιμος διάνοια πεπυκνωμένη ἐστίν, ὥς περ τουναντίον ἢ ἐξηχος ἡρσιωμένη. τὸ ἀρσενικόν, ὁ πυκνός· τοῦτο ἐκ τοῦ πυκνός· ὅθεν καὶ πυκνὴν βουλήν, τὴν πυκνὴν καὶ συνετὴν καὶ σώφρονα. ἢ ἐκ τοῦ πτύσσω πυκνός καὶ πυκνός· τὸ δὲ πυκνός, ἐκ τοῦ πύκκ ἐπιβόηματος, ὃ σημαίνει τὸ ἐπιμελῶς ἔχειν. τοῦτο ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ σφαλίζω, πύκκα καὶ πύκα. τὸ δὲ πτύσσω, ἐκ τοῦ πέτω. τὸ γὰρ πτύσσειν οὐδὲν ἄλλο ἐστίν ἢ τὸ ἐπιπίπτειν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον.

30 Πύλη, ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ σφαλίζω· καὶ, — πυλάρταο ἄδου, τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἀρτῶντος, ὃ ἐστὶ κατασκευάζοντος καὶ συναρμολόγουντος. καὶ Πύλαιος τὸ κύριον ὄνομα, προπαροξυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ τόπου.

Πύματος, ἑλλειψις τοῦ θ· παρὰ τὸ πυθμήν ὄνομα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀγγείων· ὁ γὰρ πυθμήν, ἐσχάτος, εἰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχει. πύματος οὖν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ, πύματος. σημαίνει δὲ τὸ ἐσχάτον.

697 Πυξίς, τεύχος ἱατρικόν· καὶ κυρίως ἢ ἐκ πύξου γενομένη· καταχρηστικῶς δὲ, ἢ ἐξ οἷαςδὴποτε ὕλης, καὶ χαλκοῦ οὖν καὶ μολύβδου.

Πῦος, τὸ σεσηπός αἷμα καὶ μεταβεβλημένον· παρὰ τὸ πύθω τὸ σῆκω· καὶ τὸ γάλα οὐοῖως· οὕτως Ἀριστοφάνης, Πῦος ἡμῖν ἔδον· — τὸ πεπηγός γάλα, διὰ τὸ καὶ αὐτὸ μεταβεβληθῆναι. καὶ ἔκτυον, τὸ γαλακτώδες τῇ ὁμοιότητι ὕγρον. τὸ πρωτόγαλα, πῦος, ἐπὶ τοῦ παρσπαρμένου ὕγρου ἐν τῷ σώματι. ἔστι δὲ οὐδέτερον τὸ πῦος.

Πῦρ, πυρός. ἐστὶν ἐπὶ τῆς εὐθείας μακρόν· ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς, βραχύ· πρὸς ἀντιδιαστολήν ἑτέρου σημαυνομένου. ἔστι γὰρ πυρός· τὸ πυ, μακρόν· καὶ σημαίνει τὸν σίτον· τὸ δὲ πῦρ, Φῦρ τι ἐστίν, ὅτι Φυσώμενον ἐξάπτεται. ἢ παρὰ τὸ Φύω τὸ ἀναβλαστάνω, Φῦρ. τί γὰρ πυρός εὐφυστέρων, ἡμῖνα ἐπιλαμβάνεται ὕλης; Φῦει γὰρ, λαβόμενον ὕλης. ἐκ δὲ τοῦ πῦρ πυρός, πυράζω· ὁ μέλων, πυράζω· ὄνομα ῥηματικόν, πῦρακτός· καὶ ῥήμα, πυρακτῶ· ἐξ οὗ ἐπυρακτεον.

Πυραί, πυρκαϊά· ἀπὸ τοῦ Φύρω.

Πυργοβάρεις, προμαχῶνες οἱ ὀχυράτεροι τῶν πύργων.

Πυρχνος, ὁ χυτρόπους· παρὰ τὸ πῦρ ἐνιεύειν ἐν αὐτῷ.

Πυβρίχιστος, οἱ τὴν ἄνοπλον ὀρχοῦμενοι βρῆχσιν.

* Πυροβράχης, ὁ ἥχος τῶν κεραικῶν σκευῶν ἐν τῷ πυρὶ κατεαγόντων· ἀπὸ τοῦ πῦρ καὶ ῥήγνυμι.

Πύραμος, ποταμὸς Κιλικίας· ὠνόμασται δὲ οὕτω, διὰ τὸ πολλὸν πυρὸν περιποιεῖν τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ οἰκοῦσι.

Πυραμῖς, ἢ ἐκ πυρῶν καὶ μέλιτος, ὥς περ σήταμῖς, ἢ ἐκ σήταμων καὶ μέλιτος. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος αὐτῇ σχήματος, πλκτέος κατωθεν ὄντος, καὶ εἰς ὅξυ 30 λήγοντος, ὃ ἐστὶ τὸ Φλογί ἀναφερόμενον εἰκότος. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ πύργος. ἢ παρὰ τὸν πυρὸν. πυραμίδας δὲ πάλιν λέγονται ὠρεῖα βασιλικὰ σιτοδοχα, ἃ κατεσκευάσθη Ἰωσήφ.

Πύργος, παρὰ τὸ ὑπεράνω γῆς ἵστασθαι. σημαίνει δὲ ὅτε μὲν κυρίως, τὸν πύργον, ὡς τὸ, Πύργω ἐφαστήκει γούωσα· — ὅτε δὲ τὸ τεῖχος, — ὡς εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰούσαν· — καὶ τὴν τάξιν, ὡς τὸ, Εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν· — καὶ ἐπιβόημα, πυργήδον· καὶ μέρος τι τοῦ τεύχους· Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν, Ἰλιάδος μ'. ὅτε δὲ μεταφορικῶς, ἀσφαλείας καὶ Φυλακῆς, Τείδης 40 γὰρ σφιν πύργος ἀπώλετο· — λέγεται δὲ καὶ μέρος τι τῆς νεώς.

Πυρήϊα] — πυρήϊα δινεύεσκον, Ἀπολλώνιος. λέγεται τὰ ξύλα, ἃ τριβόμενα πῦρ ἐγγενναῖ. τινὲς δὲ τοὺς πυραβόλους λίδους.

Πυρόν, σημαίνει τὸν ψωμόν· κοινοτέρως δὲ ἢ τροφή· ἀπὸ τοῦ πυροῦ, ὃ ἐστὶ τοῦ σίτου.

Πυρός] οἱ μὲν, παρὰ τὴν ἐκφυσιν, Φυρούς καὶ πυρούς· οἱ δὲ, σπορούς σπυρούς καὶ πυρούς. σημαίνει καὶ πρῶτον· κυρίως δὲ σίτου.

Πυρόεις] — πυρόεις ἀπολάμπεται ἀστῆρ, Ἀπολλώνιος, 50 ὅτι ὁ ἀστῆρ ὁ Ἄρης, ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων Ἄρης λέγεται· ὑπὸ δὲ Αἰγυπτίων καὶ ἀστρονόμων, πυρόεις· ὑπὸ δὲ Χαλδαίων, Ἡρακλῆς. περὶ παθῶν.

Πύστις] μήπως παρὰ τὸ πέπυσμαι πύσις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ. οὐ δύναται δὲ πλεονασμός εἶναι, ἀλλὰ παραγωγῇ. ἀπὸ τοῦ πυστός πύστις, ὡς ὕβριστός ὕβριστις.

Πυτίζω] παρὰ τὸ πτύω πτυτίζω παράγωγον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ Φυσῶ Φυσίζω· καὶ ἐναλ- 698 λαγῇ τοῦ Φ, πυτίζω.

Πώγων, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει· ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐπὶ τὸ εἰπεῖν ἄγει· ἱκανοὶ γὰρ ἦδη οἱ γενειῶντες πρὸς τὸ λέγειν. παρὰ τὸ πῆσσω οὖν, πῆξω πέπηγα, πῆγων, καὶ πῶγων, ὁ πεπηγὼς καὶ ἐδραῖος τόπος.

10 Παγωνιότης. πόνων πόνωνος πωνιότης. λέγουσι δὲ τινες, ὅτι ἀπὸ τῶν εἰς ὧν ληγόντων οὐκ ἔχει γεγονέναι πω, γωνία. Κράτης γοῦν ἐν Μετεόροις λειποπγωνία ἔφη. δύναται οὖν, ὥσπερ οἰκία οἰκίτης, οὕτω πωνιὰ πωνι-
αότης καὶ πωνιότης γενέσθαι.

Πῶλοι, οἱ νέοι ἵπποι, πῶλοι τινες ὄντες, (ὡς ἵππος ἵπ-
καλος) οἱ περὶ πόαν ἀλλέμενοι.

Πωλικὸν παράδειγμα. ὥσπερ ὁ νεωστὶ πῶλος γεννηθεὶς
ἐκ τῆς γεννησάσης αὐτὸν οὐδὲν χωρίζεται, οὕτω καὶ ὧν
ἐν ταῖς ἀρεταῖς τὸν κατέρα μου οὐκ ἐχωρίζω.

Πωλῶν, παρὰ τὸ πῶλὸς τὸ συναναστρέφωμαι καὶ ἐπιφοι-
τῶ· ἐπειδὴ ὁ πωλούμενος καὶ ὁ πωλῶν περὶ τὸν αὐ-
τὸν τόπον ἀναστρέφεται, ἵνα θεωρηταὶ ὑπὸ πάντων.
Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πῶλῳ διφορεῖται κατὰ τὴν γραφὴν καὶ
σημαινόμενον· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ πιπράσκω, διὰ τοῦ ὦ
μεγάλου· ἐπὶ δὲ τοῦ κινουμαι ἢ περιπατῶ, διὰ τοῦ ο
μικροῦ. ἀμφοτέρω δὲ ἐν τῇ συνθέσει τὴν ἰδίαν Φυλάτ-
τει γραφὴν. ὅθεν ἀρτοπώλης μὲν καὶ τὰ ὅμοια, διὰ
τοῦ ὦ μεγάλου· οἰωνοτόλος δὲ καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τοῦ ο
μικροῦ. τσεμηώται τὸ ἀπεμπολῶ καὶ πυρπωλῶ· τὸ
μὲν, ἀπὸ τοῦ πῶλῳ τὸ πιπράσκω, διὰ τοῦ ο μικροῦ
γράφεται· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ πῶλῳ τὸ συναναστρέφωμαι,
διὰ τοῦ ὦ μεγάλου. τούτου δὲ τὴν ἐτυμολογίαν οὐχ εὐ-
ρον. ὡς οἶμαι δὲ, παρὰ τὸ πέλω ἐστὶ ἴσο ὑπάρχω· οἱ
γὰρ συναναστρέφόμενοι περὶ τὸν αὐτὸν ὑπάρχουσι τό-
πον. καὶ, πωλέσκειτο, Ἰλιάδος α', τὸ συναναστρέφωτο,
διήγεν· ἐκ τοῦ πῶλῳ· ὁ μέλλων, πολέσω· πλεονασμῷ
τοῦ κ, πολέσκω, ὡς ἀρῶ ἀρέσω ἀρέσκω· καὶ γίνεται
ἀπὸ μέλλοντος ἐνεστώ, πολέσκω· ὁ κατήκτος, πολέ-
σκομαι, ἐπολεσκόμην· καὶ τὸ τρίτον, κατ' ἐκτασιν ποιη-
τικὴν τοῦ ο εἰς ὦ, πωλέσκειτο.

40 Πῶ, καὶ πῶμαλα. τὰ τῷ ο παραληγόμενα ἐπιρρήματα
ἀποκοπῇ τῆς θεν, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ὦ, γίνεται
παρὰ Δωριεῦσι· οἶον, αὐτόθεν, αὐτῷ· τουτόθεν, του-
τω. οὕτω καὶ πόθεν, πῶ· καὶ παρὰ Σάφρονι, Πῶ τις
ὄνον ἀνάσσει; ἀντὶ τοῦ πόθεν. τὸ δὲ πῶμαλα παρὰ
Ἀττικοῖς, προσλήψει τοῦ μάλα, γίνεται· οἶον, Ἡ μά-
λα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἀλκιμος υἱός· — καὶ, Ἡ μάλ'
ἐλαφρός ἀνὴρ· — τὸ δὲ πόθεν, ἐπὶ τῆς οὐ ἀρνήσεως
λέγεται· οἶον, ἔγραψε πόθεν; ἀντὶ τοῦ οὔ. καὶ κατὰ
τοιαύτην σημασίαν τὸ πῶμαλα, παρὰ Ἀττικοῖς, σημαί-
νει τὸ οὐδαμῶς. καὶ τὸ πῶποτε, ἀπὸ τοῦ πῶ ἐπιρρή-
ματος. ἐστὶ δὲ καὶ ῥῆμα παρὰ Αἰολεῦσιν· οἶον, Χαῖρε
καὶ πῶ· — ὅπερ λέγεται ἐν ἐτέρῳ, σύμπωδι. τρίτης
συζυγίας ἐστίν, ὡς μωρῶ, διδῶ. πῶ, ὅταν γένηται πῶ-
δι, ἐκαύξῃσις ἐστίν, ὡς ζῆδι καὶ ζῶδι.

Πωλοδαμνεῖν, παρὰ τὸ πῶλος καὶ τὸ δαμνῶ δαμνεῖς.

Πωληταί, ἀρχὴ τις Ἀθήνησιν, οἱ τὰ τῆς πόλεως πωλοῦσι
καὶ Φροντίζουσιν, ἀποδιδόντες τῇ πόλει.

699 Πυρρίχην] σημαίνει τὴν σύντονον ὀρχήσιν. ἀπὸ Πυρρίχου ἢ
Πυρρίχου· ἢ παρὰ τὸ διάπυρον τῶν ὀρχουμένων.

Πῶν· κλίνεται πῶεος, καὶ σημαίνει τὸ πομνιον· παρὰ
τὴν πόαν ἣν νέμεται· ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ πῶμαι· ἢ
παρὰ τὸ πῶ τὸ πίνω· ὅτι ποτῶ ἦδε· καὶ εὐφραίνε-
ται· ἢ ὅτι τὰ κτήματα [πάμματα] ἔλεγον, ὡς πολυ-
πάμμουνα.

Πωρός· ὅθεν τὸ ταλαίπωρος. παρὰ τὸν κῆσῳ μέλλοντα
πῆρός, καὶ παρός, τροπῇ τοῦ η εἰς ὦ, ὡς ἀργῶ ἀρη-
γός καὶ ἀργός.

10 Πωύγες, αἱ αἰθυσιαί, αἱ κληθεῖσαι βοῦγες. παρὰ τὴν
βοήν καὶ τὴν ἰυγὴν.

Παραπέτασμι, τὸ προκαλύμμι, κυρίως τῶν πορνῶν, ὁ
προβάλλονται διὰ τὸ μὴ ὀρεῖσθαι τοὺς εἰσόντας.

Πάραλος, ἱερὰ τριήρης, ὥσπερ καὶ Σαλαμινία καὶ Ἀντι-
γούρις καὶ Δημητριάς· ἀπὸ Παράλου τινὸς ἥρωος· πρὸς
ὕπηρεσίαν τῶν ἀναγκαίων ἐπιτηδεύς. αὗται δὲ ἐπὶ στρα-
τηγούς ἐπέμποντο, καὶ τοιαύτας τινας χρείας.

ΠαραΦυλακτωρέυμενοι, περὶ τὰς Φυλακὰς καὶ Φρυκτοὺς 20
ἀνατρίνοντες ἐπὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολεμίων.

Προκαλεῖν, προτρέπειν, δεῖσθαι, ἱκατεύειν.

Πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν ἐγχεύμεναι πέτραι ἄξεται· καὶ
προβόλιον, εἶδος δόρατος· καὶ προβλήτας, τοὺς θυμα-
λίους λίθους, παρὰ τὸ προβεβλήσθαι.

Πάρεδροι, οἱ αἰρούμενοι τοῖς ἀρχουσιν οἶον βοηθοί, σύμ-
βουλοι, καὶ Φύλακες. Δημοσθένης, Πάρεδρεύοντος ἀρ-
χεντος τῷ υἱεῖ· — ἀνόμεσται δὲ οὕτω παρὰ τὸ τὸν
ἀρχοντα ἰζόμενον καὶ συνεδρεύοντα, συνδικεῖν τὰ τῆς
ἀρχῆς.

Προβάλλεσθαι] ἔθος ἦν Ἀθηναίοις τοὺς ἀρχοντας (αἷτις 30
δοκοῖ) καὶ τοὺς συκοφάντας παραγίνει εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τὸν βουλομένον, καὶ ἀποφαίνειν ὡς ἐστὶ.

Περιστοιχίζεται, Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Φιλιππικῶν. ἔστι
δὲ οἶον αἰρεῖ, λαμβάνει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν,
οἵτινες στοίχους περιβάλλουσι τοῖς ὄρεσι· στοίχοι δὲ εἰ-
σιν αἱ λεγόμεναι στάλικες, ἀφ' ὧν τὰ δίκτυα καθίσταται.
ταύταις οὖν περιβάλλοντες, αἰροῦσι τὰ θηρία.

Περιδέξιος] Ὅπως ἀποφεύξῃ θάον περιδέξιον· — καὶ τῇ 40
ἀριστέρᾳ ἐργαζόμενος. καὶ περιδέξιον ἐστὶ πᾶν διλημ-
ματον· ἐκατέρωθεν γὰρ ὁ βούλεται συναγεῖ. καὶ παρὰ
τῷ Θεολόγῳ.

Περιδεῖννον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσι γινομένη ἐστίασις.

Περιγράψαι, τὸ ἀπακτεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθνήσκοντες περι-
γράφονται.

Πεζέταιρος] Δημοσθένης Φιλιππικῶν δευτέρῳ, Καὶ τῶν -
Μακεδόνων τοὺς πεζέταιρους μὲν καλουμένους, ὄντας δὲ
ἀπολέκτους, ἔβαλεν εἰς τὴν Ἰλλυρίδα ἔχων· — πεζε-
ταίρους εἶναι φασὶν ἀπὸ ὁδοπορικῶν ἔργων ἐταίρους γε- 50
γονότας· οἱ δὲ, τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου Φρου-
ρούς. ἦσαν δὲ οὗτοι καὶ πρῶτοι καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν πεζῶν. πέζει γὰρ λέγονται αἱ ψαῖ τῶν
ἱματίων· ἐπεὶ ἔκωθεν περὶ τὸ ἱμάτιον εἰς κατεσκευα-
σμέναι.

ΠροΦερεῖς, οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ Φαινόμενοι.

Προναῖα Ἀθηνᾶ, ἀγάλματος ὄνομα· ἦτοι διὰ τὸ πρὸ τοῦ 700
νοῦ ἐν Δελφοῖς ἐστάναι· ἢ ὅτι προενησεν, ὅτι ἐστὶν
ἡ Λητώ.

Πρόσαντες, τὸ δύσκολον, τὸ προϊστάμενον τῇ γνώμῃ·
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν ὄρεσι προϊσταμένων καὶ ἐμπο-
δίζοντων.

Προκάνια, γένη θυμιαμάτων· αἱ δὲ, τὰς ἀφρύκτους κρι-
τάς· ἢ οἶον πυροκάνια, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι, καὶ
ἐν ἡλίῳ ὠπτημένοι.

Προστρόπαιος, δαίμων τις ἐπὶ τῶν ἀναγῶν. προστρόπαιον, 10
ἄγος, μῖασμα.

Προστέθηκε, προσκεκόλληται.

Προσφυῶς, οἰκίως, ἀκολουθῶς.

Παρέγγρατος] πάντες δὲ οἱ πολῖται παρὰ Ἀθηναίοις ἐν
γραμματοῖς ἐνεγράφοντο. εἰ τις οὖν μὴ ὦν πολίτης
ἐνεγράφη παρ' ἀξίαν, ἐκαλεῖτο παρέγγρατος.

Προσχῶν] τοῦτο ποτὲ μὲν δι' ἐνός σ γράφεται, ποτὲ δὲ
διὰ δύο. διὰ δύο μὲν, ὅτε σημαίνει τὸ προσορμίσας· ὅτε
δὲ σημαίνει τὸ ἰδῶν, δι' ἐνός. τοιούτων ἐστὶ καὶ τὸ προ-
στῆναι· εἰν γὰρ εἶπω, προστῆναι μοι τὴν τροφήν ἐπὶ
τοῦ στομάχου, διὰ δύο σ γράφεται· ὅτε δὲ σημαίνει 20
τὸ προϊστασθαι, δι' ἐνός.

Ρ.

Ῥῶ τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ῥέω· ὑγρὸν γάρ ἐστι καὶ εὐμάλακτον, καὶ ὡσεὶ ἑλαῖον ῥεῖ ἐν τοῖς μέτροις τὰ ἀμετάβολα.

Ῥέ, σημαίνει τὸ εὐχερές. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ῥέα σχηματίζουσιν αὐτό· οἷς καὶ ὁ τόνος καὶ ἡ παραδοσις ἀντίκεινται, καὶ ἡ τῶν Αἰολέων διάλεκτος. ὁ τόνος μὲν, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, ὡφείλε περισπᾶσθαι· ἡ παραδοσις δὲ, ὅτι οὐκ ὡφείλεν ἔχειν τὸ ι· ἡ τῶν Αἰολέων δὲ διάλεκτος, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, οὐκ ὡφείλεν οἱ Αἰολεῖς προστιθέναι τὸ β, καὶ λέγειν βρά. τότε γὰρ προστιθέασιν τὸ β τῷ ρ, ἥνικ' ἐπιφέρεται τὸ κ ἢ τὸ θ, ἢ τὸ τ ἢ τὸ ζ. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὸ ῥάδιον λέγεται βράδιον Αἰολικῶς, ὡς ἐπιφερομένου τοῦ δ. ἐκ τούτου γίνε-
ται κατὰ ἀποκοπὴν, καὶ εὐλόγως ἔχει τὸ ι. οὐδὲν δὲ ξένον, εἰ δύο συλλαβῶν γέγονεν ἀποκοπὴ· καὶ γὰρ πολ-
λάκις καὶ δύο συλλαβῶν γίνεται ἀποκοπὴ· οἷον μακά-
ριος, μακάρι· προπαροῖθεν, πρόπαρ. οὕτως οὖν καὶ ῥά-
διον, ῥά. τὸ δὲ ῥάδιον ἔχει τὸ ι· πρόςγεγραμμένον·
ἐπειδὴ εὐρίσκεται τὸ ι κατὰ διάστασιν ἐν τῷ ῥηίδιον, ὃ σημαίνει τὸ εὐκὸλον καὶ εὐχερές· καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥέα γίνεται ῥεῖδιον· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς τὸ η, ῥηίδιον. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥῆος ῥάου· εἰσι γὰρ παράγωγα καὶ δια τῶν διον καὶ διὰ τοῦ ιδιον. ζῆται εἰς τὸ γράδιον. ἀλλ' εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥῆος, οὐκ ὡφείλε τρέψαι τὸ α εἰς η ἐν τῷ ῥηίδιον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ διον ἀπὸ πρωτοτύπου Φωνῆεν ἔχοντα τὸ α, οὐ τρέπεται, ὡς καφαλαῖον [καφαλαῖδιον] καὶ ἐλαδῖον καὶ σπηλαδῖον· καὶ οὐ λέγεται καφαλήδιον καὶ ἐλήδιον καὶ σπηλήδιον.

Ῥαδιουργεῖν, σημαίνει τὸ μετὰ πανουργίας τι διακράττασθαι. τὰ δὲ παρὰ τὸ ῥάδιον ἔχουσι τὸ ἰῶτα πρόςγεγραμμένον· οἷον ῥάθυμος, ῥατώνη.

Ῥάθυμος, ἐκ τοῦ ῥά καὶ τοῦ θυμός, ὃ εὐκόλως μεταστρεφόμενος, ἢ ὁ περὶ τὰ ἀπόντα τῆς ψυχῆς ἔχων· τὸ γὰρ ῥεῖα σημαίνει τὸ ἡδέως.

Ῥᾶον, παρὰ τὸ ῥέω· τὸ γὰρ εὐχερῶς γινόμενον ῥύσει ἔοικε. τὰ δὲ εἰς ὧν συγκριτικὰ δισύλλαβα διφθόγγῳ παραληγεται· οἷον πλείων, ῥᾶων· καὶ ῥᾶον ὁμοίως ἔχει τὸ ι, ὅτι εὐρίσκεται καὶ κατὰ διάστασιν.

Ῥατώνη, εὐρύς· ἢ κατὰ τινὰς, περιστάσεις, ἡσυχία πάντοθεν. παρὰ τὸ ῥᾶον τὸ εὐκὸλον, ῥᾶστον· καὶ ἐκ τούτου ῥατώνη, ἄδεια, ἀνάπαυσις, ἡδυνάθεια· ἢ εὐκολία, παρὰ τὸ ῥᾶστος.

Ῥάμνος, παρὰ τὸ ῥᾶον μένειν. σημαίνει δὲ τὴν μεγάλην ἀκανθάν.

Ῥαῖβός, ὃ διεστραμμένος, ὃ πλάγιος· ἐν καλοῦσιν οἱ πολλοὶ σκελόν. παρὰ τὸ ῥᾶον βαίνειν, κατὰ ἀντίφρασιν· ἢ παρὰ τὸ ῥαῖω τὸ φθείρω καὶ τὸ βαίνω, ὡς παρὰ Λυκόφρονι. καὶ ραῖβώσας, καὶ ραῖβθόν.

Ῥαῖκός, ἀπὸ τοῦ Γραικός, ἀποβολὴ τοῦ γ. εἰς τὸ δια-
ραῖσαι.

Ῥαιστήρ, ἢ σφύρα, (παρὰ τὸ ῥαῖω τὸ φθείρω, ὃ μέλλων, ῥαῖσω, ραιστήρ) ἢ φθείρουσα καὶ συντρίβουσα τὰ ὑποκείμενα.

Ῥέα, ἐπὶ τῆς Θεοῦ· Πλάτων μὲν, παρὰ τὸ ῥεῖν καὶ μὴ μένειν τὸν χρόνον· οἱ δὲ, ἐπειδὴ παρὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Διὸς ἑμβροὶ καταρέουσι. Κρόνῳ δὲ λέγουσιν αὐτὴν συνεῖναι, καὶ δόσον ἐξ αἰδίου χρόνου ἢ τοιαύτη ῥύσις γίνεται. Αἰγυπτίῳ δὲ Φασιν αὐτὴν εἶναι ῥύσιν καὶ Φορᾶν τῶν γινομένων πραγμάτων. Χρύσιππος δὲ λέγει τὴν γῆν Ῥεᾶν κεκλησθαι, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς ῥεῖ τὰ

ὑδάτα. Κρόνος δὲ ἐστὶ τὸ εὐμηχάνημα, αἴτιον κατάρ-
χων μεθόδων.

Ῥέα, παρὰ τὴν ἐπὶ τὰδε ῥεῦσιν. τὴν αὐτὴν γὰρ Φασὶ τῇ προνοίᾳ, ἀμφιδεν ἐπὶ γῆν ἡκούσθ.

Ῥέδη, σημαίνει τὰ μέλη· Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη· — δια τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι τὰ ἥδη δι' αὐτῶν. οὕτω γὰρ ἐκ τῆς ποιᾶς αὐτῶν συστάσεως τὰ πᾶσι τῆς ψυχῆς θεωρούμεν, χαίρουσθ, λυπούμενθ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥέειν τὰ ἥδη τῆς ψυχῆς. Αἰολικῶς δὲ ῥέ-
δος ἢ ῥεῦδος λέγεται τὸ πρόσωπον, ἢ προσώπου ἐρύ-
θημα· μέλος, σπλάγχχνον.

Ῥέξας] παρὰ τὸ ἔρδω τὸ δύω, ὑπαρβιβασμῷ, ῥέδω· τρο-
πῇ Δωρικῇ, ῥέξω· ὃ μέλλων, ῥέξω. σημαίνει τρία· τὸ πρᾶττω, ὡς τὸ, — μέγ' ἐν Ἀργεὶ ἐρέας· — τὸ δύω, ὡς τὸ, Ἄλλος ἄλλῳ ἐρεζε θεῶν· — καὶ τὸ τῇ χειρὶ καταψῶ, ὡς τὸ, Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξε.

Ῥαβδος, παρὰ τὸ ῥάσσω· ἢ παρὰ τὸ ῥαπίζω· ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω τὸ ῥαπίζω, ῥαπτός καὶ ῥαβδος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥᾶον· βαίνειν ἐν τῇ ὁδῷ· βαρύνεται· τὰ εἰς ὁδὸς δισύλλαβα, εἴτε ἀρσενικὰ· εἴτε θηλυκὰ, εἴτε κύρια· εἴτε προσηγορικὰ, μετ' ἐπικλοκῆς συμφαίνου, βαρύνεται, Φρούδος, παρδός, σαρδός, ῥαβδός· ῥαβδός· ἐννομα προσηγορικόν.

Ῥαδάμανθους· ἢ ὅτι περὶ τὰ ῥόδα ἐμάνη τὰ ὑπὸ τοῦ ταύρου προΐεμενα, ἢ ὅτι ἐν Ῥόδῳ παρὰ ταῖς Ἰλιάδεσσιν ἐπαιδευθ.

Ῥαδαλὸν δονακῆα, Ἰλιάδος σ'. οὕτω Ζηνόδοτος· Ἀρίσταρχος δὲ ῥαδελόν. ῥαδαλὸν δὲ ἀκουστέον τὸ εὐκραδαντον καὶ εὐδιάσειστον διὰ τὸ ὕψος. γράφεται δὲ καὶ — παρὰ Ῥοδανόν· ἐστὶ δὲ ποταμός.

Ῥαθυμαῖν, τὸ ἀργεῖν, ἢ καὶ τρυφᾶν, ἢ τὸ τοῖς ἀφροδι-
σίοις σχολάζειν.

Ῥαῖται, τρισύλλαβον· οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν.

Ῥαμνός, ὃ καὶ ἄγνον Φασὶ διὰ τὸ συγγενές· παρὰ τὸ στα-
ρέμνιον καὶ καρτερόν πρὸς ἡδονάς· ὅθεν καὶ τὸν Ἥλιον ἐκ προσώπου τῆς Ἰεζάβελ Φεύγοντα, ὑπὸ ῥαμνῶ ἐλ-
θεῖν· ὅτι τῶν Φευγόντων τοῦ οἴστρου καὶ τὴν γυναικὸς ἡδονὴν καταγωγίον ἐστὶ τὸ τῆς ἀγνίας ἔξυλον, ἀπὸ τοῦ ἀρχιπαρθένου Χριστοῦ πεφυτευμένον τοῖς τὴν ἀγνίαν ἀσπαζόμενοις.

Ῥαδανίσειν, τὸ τινάσσεσθαι καὶ κινεῖσθαι, τὸ παρὰ ταῖς γυναιξὶ λεγόμενον, ὡς Ἡρακλέων ἐν ὑπομνήματι σ' Ἰλιάδος. Ὄρος.

Ῥάδικα, ῥαβδόν, βακτηρίαν· ἐπειδὴ τὰ βοτὰ ταύτῃ ἐλαύνεται. ἢ βάτος, ἀπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῇ βαίνειν. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς.

Ῥαδινώτερον, κοῦφον, ἐλαφρότερον· παρὰ τὸ δαμαζέσθαι ῥᾶον· ἢ ἐκ τοῦ ῥέω ῥεᾶσθ· ἐξ οὗ ῥαδινός.

Ῥαδάμιγγες, σταγόνες, ῥανίδας. γίνεται παρὰ τὸ θαμῆ θαμίζω, θάμιξ· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ μετὰ τοῦ ῥέω, ῥεθάμιγγε· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, ῥαθάμιγγε. σημαίνει δὲ τὰς συνεχεῖς καὶ πυκνάς καὶ ἀλλεπαλλήλους ῥανίδας, Ἰλιάδος λ'. ἢ ὃ ἀπὸ τῶν Ἰππων κοινοτότος.

Ῥάκος] παρὰ τὸ ῥήσσω ῥήξω, γίνεται ῥήχος καὶ ῥάκος, καὶ ῥάκιον ὑποκοριστικῶς.

Ῥάμνος, εἶδος ἀκανθᾶδος Φυτοῦ· παρὰ τὸ ῥᾶον τέμνεσθαι, κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ ῥᾶον δονεῖσθαι, κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς μ. ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω (ὃ σημαίνει δύο, τὸ τε πλῆττω, καὶ τὰ διεστώτα συνάπτω) ὃ παθη-
τικός παρακείμενος, ἐβράμμι τὸ πέπληγμα· ἐξ αὐτοῦ ῥάμμος· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου· εἰς ἀμετάβολον. ῥάμνος, ἢ κλήσσουσα.

- 30 'Ραπίσαι, τὸ πατάσαι τὴν γνάθον ἀπλήστω χειρί.
'Ραυτίζω] ἐκ τοῦ ραίνω ρανῶ ραυτίζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ραντίζω.
'Ραπίδες· κρηπίδες· ἄρον τὸ κ, καὶ τρέψαν· τὸ η εἰς α. ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρκίς ὀξύτονου, μετὰ τοῦ ι, ὑπερθέσει καὶ συστολῇ χρονικῇ, ραπίς.
'Ράρος, οἱ μὲν, λέγουσιν ὄνομα τόπου· οἱ δὲ, τὴν γαστήρα· ἐξ οὗ καὶ ῥάριον λέγεται τὸ βρέφος. οὕτως εὖρον τὸ λεξείδιον.
40 'Ρά σφιν] τὸ κλῆρες, ἄρα σφιν· πέπονθεν ἐκθλίψιν τοῦ α. εὖρηται ἡ σφί ἀντανυμία παρὰ τῷ ποιητῇ σὺν τῷ γ· Συρακούσιοι δὲ ψίν λέγουσι· Λάκωνες, σφίν.
'Ράχης, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ ῥήξιν εἶναι, καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων· ὡς δὲ τινες, τράχης, διὰ τὴν τραχύτητα τῶν συνεστηκότων αὐτῇ κονδύλων· διὰ ταῦτο δὲ καὶ ἀκανθώδης ἐκ τούτων ἀποφύσεις εἶναι. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ πέτρῃς καὶ ἐπὶ σώμασιν· καὶ ἐπὶ μὲν σώματος, εἴρηται παρὰ τὸ τραχὺ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ ἀκανθώδῃ εἶπε τὴν ῥάχιν· ἡ
50 παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ προσρῆσαι πάντα τὰ πλευρά. ἐπὶ δὲ τῆς πέτρας, παρὰ τὸ ὀξέα τινα ἔχειν καὶ τραχεά. κυρίως δὲ πᾶς ὁ πετρώδης αἰγιαλὸς ῥαχίας καλεῖται. καὶ γὰρ δὲ τις ἐν τοῖς μετέλλοις οὕτω καλουμένη. παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ· ῥαχία λέγεται ἡ τοῦ ἔρους· παρ' ἑτέροις δὲ, ὁ σύνδεσμός τοπος. εἴρηται ῥαχία παρὰ τὸ ῥαχίαι δοικέναι· ἡ παρὰ τὸ ῥάσσω· οὗ ὁ δεύτερος ἀρίστος ἔρραγον.
705 'Ράχος, ἀρσενικῶς, ὁ σκύλοψ ὁ ἀκανθώδης· καὶ ἐπὶ τῆς ἀμπέλου, ἐπεὶ ἀποξύνεται ἐν τῷ ἀποτέμενσθαι· καὶ ῥαγῶσαι, τὸ τέμνειν.
'Ρεῖα διακρίνω. λέγεται καὶ ῥέα· καὶ γράφεται· παρὰ τὸ ῥέω, ῥέα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ῥεῖα. καὶ τί μετέχει; τὸ γὰρ εὐχερὲς ῥεύσει· δοικεν. ὡς τὸ ἥρεμα παρὰ τὸ ἥρεμα.
'Ρεῖθρον] παρὰ τὸ ῥέω, ῥεῖθρον· καὶ κρᾶσι, ῥεῖθρον. σημαίνει δὲ δύο, τὸ ῥεῦμα, καὶ τὸν λιμένα, ἐν Ὀδυσσεΐ.
10 'Ρεῖν, τὴν Ἥραν φεῖν Εὐφορίων.
'Ρεῖτης] ἐκ τοῦ ῥέω, ῥεῖτης· καὶ κατὰ συναίρεσιν ῥεῖτης· ἐξ οὗ τὸ βαθυῖν ῥεῖτης καὶ εὐῖν ῥεῖτης. ῥεῖτος, ἡ ῥίτος. ῥεῖτοι δὲ ποταμοὶ εἰσὶ δύο, διὰ Φαραγγος ὑπὸ γῆν ῥέοντες ἐν τῷ Θριασίῳ πλησίον Ἐλευσίνος. λέγει Ὀδρὸς διὰ διφθόγγου ῥεῖτος, καὶ ὀξύνεται· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, διὰ τοῦ ι ῥίτος, καὶ βαρύνεται, ὡς σίτος.
'Ρηγνύμενον, προσρησσομένον, φθειρόμενον τὸ κύμα, ἀπὸ τοῦ ῥήσσω· τοῦτο παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω· καὶ ῥηγνύω ῥηγνύσω, ῥηγνύσκω.
20 'Ρηγμίν, κυρίως ἐπὶ τοῦ προσρησσομένου τῇ γῇ ὕδατος, ὡς τὸ, — ἄλως ῥηγμῖνα βαθεῖαν· — καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, — βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· — παρὰ τὸ ἐκεῖ ῥήσσεσθαι καὶ οἰονεῖ κεκλᾶσθαι τὰ κύματα.
'Ρήγιον, πόλις πλησίον Σικελίας· ἐπεὶ δὲ σεισμῷ γενομένου, ἀπετελέσθη τὰ ἐκεῖ, ῥαγέντος τοῦ τόπου ἐκείνου.
'Ρήγος, τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον· ῥέξαι γὰρ τὸ βάψαι, καὶ οἶον μεταποιῆσαι. ὅτι δὲ ῥαγεῖς ἔλεγον τοὺς βα-
30 Φεῖς, καὶ ῥέγος τὸ βάμμα, σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ, — ἀλυπορφυρον ῥέγος· — καὶ παρὰ Ἰβύκῃ, Ποικίλα ῥέγματα.
'Ραψῶδοι καὶ ραψῶδοντες, οἱ τὰ Ὀμήρου ἐπη ἀπαγγέλλοντες ἐν τοῖς θεάτροις. ραψῶδῃσιν οὖν ἐστὶν ἥτοι τὸ φλυαρῆσαι, ἡ ἀπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγέλλειν, χωρὶς ἔργου τινός.
'Ρήτωρ, πόθεν ὠνόμασται; ἡ ἀπὸ τοῦ ῥύδην λέγειν· ἡ

- ἀπὸ τοῦ συνηγορεῖν τῷ νόμῳ· ῥήτρα γὰρ κατὰ Διοριεῖς ὁ νόμος.
'Ρῆμα· ἀπὸ τοῦ ῥῶ τὸ λέγω· (ἐστὶ δὲ δευτέρως συζυγίας) ὁ μέλλων, ῥήσω· ἐξ οὗ ῥήσις, καὶ ῥήτωρ, καὶ ῥήτηρ, 40 Ἰλιάδος ι', Μύθων τε ῥήτηρ· ἔμμεναι· — ἀντὶ τοῦ διδάσκαλον τῶν ἐσομένων λόγων.
'Ρήτηρ, ἡ ἐπὶ τοῖς ῥήτοσι συνθήκη. Ῥήτρα, συνθήκη, ὁμολογία. Ταραντῖνοι δὲ, νόμον καὶ οἶον ψήφισμα· οἱ δὲ, σύγγραμμα. καὶ ῥήτροφύλακας, τοὺς γραμματοφύλακας.
'Ρήτωρ, παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω· ὁ τῷ δήμῳ συμβουλευὼν τὰ συμφέροντα, καὶ ὁ ἐπὶ οἰκείοις λήμμασι σύμβουλος.
'Ρήξηνορα, τὸν ῥηγνύντα τῇ ἡγορῇ, τοῦτέστι τῇ ἀνδρείᾳ, 50 ἀνδρείον· ἡ τὸν ῥέξαι τι καὶ πρᾶξαι τῇ ἡγορῇ δυνάμενον.
'Ριγεδανῆς· Ἐλένης, Ἰλιάδος γ'. παρὰ τὸ ῥίγος, ῥιγεδανός, ὡς μήκος μηδεδανός.
'Ρίγησε] ῥιγῶ· ὁ μέλλων, ῥιγήσω, συζυγία δευτέρα, ἐπὶ τοῦ Φοβούμαι, ὡς τὸ, Ῥίγησεν δ' ὁ γέρον· — ῥιγῶ δὲ ῥιγῶσω, συζυγία τρίτη, ἐπὶ τοῦ ψυχους, ὡς τὸ, — οὐκ ἐφάμην ῥιγώσμεν· — ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπέλαβον ῥι- 704 γῶσαι. ἀμφοτέρω δὲ ἐκ τοῦ ῥίγος γίνεται· τοῦτο ἀπὸ τοῦ Φρίσσω Φρίγος καὶ ῥίγος· ὅθεν τὸ ι μακρόν· ἡ γὰρ ἀποβολὴ τοῦ φ ἔκτασιν πεποιῆται τοῦ ι. σημαίνει δὲ τὸν φόβον. ἐκ δὲ τοῦ ῥίγος, ῥίγιον τὸ κτητικόν· σημαίνει δὲ τὸ Φρικτῶδες καὶ χαλεπόν· ὅθεν καὶ, ῥίγιστα, Ἰλιάδος ε', τὰ Φρικτὰ καὶ χαλεπὰ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς νόσου, τὸ μὲν ῥίγος, παροξύνεται· τὸ δὲ Φρικτόν, ὀξύνεται.
'Ρίζα, δι' ἧς ῥέει τὸ ζῆν ἄνω τοῖς δένδροις· παρὰ τὸ ῥέειν 10 δι' αὐτῆς τὸ ζῆν· ἡ παρὰ τὸ ἰζω τὸ κάθηναι, ἰζα καὶ ῥίζα, παρὰ τὸ προσίζανειν ἐν τῇ γῇ· ἡ παρὰ τὸ ἔρα ἡ γῇ, ἐρίζα τις οὐσα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε.
'Ρικνοῖσι] ῥικνοῖσιν ἐπισπάζουσι πόδεςσιν· — ἀντὶ τοῦ ἐφθαρμένοις. καὶ, ἄψα ρικνά· — μέλη τὰ ῥυτίδας ἔχοντα. παρὰ τὸν ῥινὸν κατακεκνίσθαι, ἦγουν τὸ ἔρμα φθείρεσθαι.
'Ρίμφα; σημαίνει τὸ ταχέως· παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχος. ὡς παρὰ τὸ κρύπτω, κρύφα, οὕτω παρὰ τὸ ῥίπτω ῥίφα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ῥίμφα. 20
'Ρίν, ὥφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· ἀπὸ γὰρ τοῦ ῥέω γίνεται· ἐκ γὰρ τῆς ῥινός ῥέουσι καὶ κατέρχονται τὰ περιττώματα τῆς κεφαλῆς. ἀλλ' ἡ παραδοσις διὰ τοῦ ι, ὡς δικατάληκτον.
'Ρινός] Ῥινός ὑπὲρ πυμάτης· — ὥδε ἐπὶ τοῦ μυκτῆρος δέρματος· ἐπὶ δὲ τῆς ἀσπίδος, Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς· — σημαίνει βύρσας, ἀσπίδας. ῥινός, τὸ δέρμα, ἀπὸ τοῦ ῥίνη, ὅπερ ἐστὶν εἶδος ἰχθύος· ἡ παρὰ τὸ ῥίον, ὃ σημαίνει τὸ ἄκρον· καὶ γὰρ τὸ δέρμα ἄκρον ἐστὶ, καὶ οἶονεῖ ἐπιφάνεια τῆς σαρκός. Χοιροβοσκός· ὁ δὲ Ὀδρὸς 30 λέγει, ῥινός λέγεται, ὅτι δι' αὐτοῦ ῥέουσιν οἱ ἰδρωτές.
'Ρινότηρος, σημαίνει τὸν διακόπτοντα καὶ τιτρώσκοντα τοὺς ῥινούς. ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες. Ἡσίοδος, Ῥινότηρ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δαῖμον ἔτικτεν· — ἦγουν ἀφροσύνη τῷ θράσει συνεμίσγετο.
'Ρίαν, τὸ ἀκρωτήριον· ἐπεὶ περιβρέθεται ὕδατι. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀκρωτήριον γέγονε μείωσις· ἴναι αἱ τρεῖς πρώται συλλαβαὶ ὥσιν ἀφαιρεμέναι. ἡ ὀρίον ἐστίν· ἐξ οὗ ἐστὶν ὀρᾶν· καὶ γὰρ σκοπῇ λέγεται.
'Ρίπας, σημαίνει τὰ κατασκευασμένα πλέγματα ἐκ τῆς ἁλοσύνης· ἡ ψίαδοι· ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι ἐν παντί. καὶ ῥίπεα, πλέγμα τι ἐστὶν ἐκ λυγῶν.
'ΡΙπή. παρὰ τὸ ῥίπτω ῥιπή, ἡ ῥιπτομένη. τίθεται δὲ ἡ

λέξις ἐπὶ βίας πνευμάτων. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκός παρὰ τῷ ποιητῇ, παρὰ τὸ ριπίζω· εὐρίπιστος γάρ ἐστιν ἡ πόλις. σημαίνει δὲ καὶ Φοράν. ἀπὸ δὲ τοῦ ρίπτω, ριπίζω· καὶ ἀπὸ τοῦ ρίπτω, ριπτὴ καὶ ριπή.

50 **Ῥιπτάζω**, ρίπτω. παρὰ τὸ ρίον τὸ ἀρωτήριον, ρίπτω ἐστὶ τὸ πατάζω. βαρύτονον· ριπτῶ δὲ τὸ ἐξουθενῶ, περισπώμενον· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἐξελεξάμην παραβρίπτεισθαι· — τὸ δὲ ρίπτασκον, οὐκ ἔστιν ἰωνικόν· οὐδὲ γὰρ τῷ ε παραλήγεται· καὶ τινὲς μὲν Φασὶν ἀπὸ ἐνεστώτος αὐτὸ εἶναι· παρῆκται γὰρ ἀπὸ τοῦ ριπτάζω ριπτάσκω, ὡς Φάζω Φάσκω· ἢ συγκοπῇ Ἰωνικῇ, ριπτάζεσκον, ριπτασκον· τὸ δὲ ρίπτω παραγωγόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ ρέπω.

705 **Ῥοιά]** τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκά, εἰ μὲν τῷ ο παραλήγεται, παροξύνεται, οἷον χροά, ροά, πόα· εἰ δὲ τῇ οι διφθόγγῳ, ὀξύνεται· οἷον, χροιά, ροιά, ποιά.

Ῥοδωνία· οἱ μὲν, τὴν ῥοδέαν Φασὶν· οἱ δὲ, τὴν ῥοδοδάφνην· ἄλλοι δὲ εἶδος ἀμπέλου, τῆς ἐχούσης ξανθὴν σταφυλὴν.

Ῥόδος, ἡ νῆσος· παρὰ τὸ πολὺν ῥοῦν αὐτόθι δονεῖσθαι πρὶν Φανῆναι τὴν νῆσον.

Ῥόδον παρὰ τὸ ὄζω, ὄδον, καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ ὄζον, ἀλλ' εὐοσμον ὄν.

50 **Ῥόδης**, ὄρουβος· καὶ ῥόδιον, σημαίνει τὸ ὀρμητικόν. ῥόδιον λέγεται καὶ τὸ κύμα τὸ καταταχύνον τῇ ῥοῇ· καὶ ἀπλῶς τὸ κύμα, καὶ ἡ σφοδρὰ τῶν κωπῶν κίνησις· καὶ ὁ ἐκ τούτων ἦχος, παρὰ τὸν ῥόδον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκούμενον.

Ῥοῖζος, πεποιημένη Φωνή· σημαίνει δὲ ῥύμην, ὄρμην, ἦχον. ἀπὸ τοῦ τρίζω, γίνεται τρίζος· πλεονασμῷ τοῦ ο, τρίζος· ἀποβολῇ τοῦ τ, ῥοῖζος. ἢ ἀπὸ τοῦ πυρ πυρός πυρίζω· καὶ συγκοπῇ, πρίζω· πλεονασμῷ τοῦ ο, προρίζω· καὶ ἐξ αὐτοῦ προῖζος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ π, ῥοῖζος· ὅθεν καὶ ῥοιζήδον· καὶ ῥοιζήσεν, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ ποῖον ἦχον ἀπετέλεσε, τούτεστι συριγμόν. πεποιημένη δὲ ἡ λέξις.

Ῥόκαλον, παρὰ τὸ εἰς ἕτερον μέρος ῥέπειν· ἢ παρὰ τὴν ῥοπήν καὶ τὸ ἀλοιᾶν τὸ τύπτειν.

Ῥομφαῖα παρὰ τὸ ῥέπω ῥοπή ῥοπαῖα καὶ ῥομφαῖα.

Ῥοφῶ. οἱ Ἀττικοὶ ῥοφῶ λέγουσι βαρυτόνως· οὐχ ὑγιῶς· ὁ γὰρ μέλλων, ῥοφῆσω. ἐστὶν οὖν ῥοφῶ· οἱ δὲ Δωριεῖς, ῥυφῶ.

50 **Ῥοχθεῖ]** Ῥοχθεῖ δὲ κύμα· — πλεονασμῷ τοῦ χ, παρὰ τὸ ῥόδιον, ῥοθῶ ῥοθεῖ. ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει τὸ πρὸς τὴν ξηρὰν ἀντικρούειν· ἴσως παρὰ τὸν ῥοῦν καὶ τὸν ἦχον, ῥοχθεῖ καὶ ῥοχθεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥοχῶ, ὡς λέγω λοχῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ῥοχθῶ, ὡς τὸ, Ῥοχθεον ὑπὲρ κύμα· — ποιά Φωνή ἐστὶ. τὸ γὰρ ὕδωρ εἰς τὰ κοιλάματα τῶν πετρῶν εἰσὶν, δοκεῖ τινὰ ποιεῖν ἦχον, ῥοχθ, ῥοχθ.

40 **Ῥῶ**, σημαίνει ἔπτα· τὸ λέγω· (ἐξ οὗ καὶ ῥῆσις καὶ ῥῆμα ὁ λόγος· ἀπὸ τοῦ ἑρῆμα· ὁ παθητικός, ἑρῆμαι) τὸ ῥέω, ἐξ οὗ καὶ βεῖθρον· τὸ φθέρω, ἐξ οὗ καὶ ῥαῦς καὶ γραῦς, ἢ διεφθαρμένη· τὸ ὀρμῶ, ἐξ οὗ καὶ ῥάσασθαι, τὸ ὀρμῆσαι· τὸ σπεύδω, ἐξ οὗ καὶ ῥάσασθαι τὸ σπουδάζειν· τὸ πρᾶττω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ῥέζω· τὸ ὑγιαίνω, ἐξ οὗ καὶ ῥώμη.

Ῥωγὰς μεγάλῃ παρὰ τὸ ῥήσσω ῥηγὰς καὶ ῥωγὰς, ὡς τὸ πτήσσειν, πτώσσειν· ῥωγὰδες δὲ, πέτραι εἰσὶ· καὶ τὴν ἔρσοθῦραν, ῥωγὰδα καλοῦσιν, οἷον ἐρηγῆμα οὖσαν καὶ διακοπὴν τοῦ τοίχου. ζῆται εἰς τὸ ἀνα ῥωγὰς. καὶ ῥωγαλέον, τὸν διεβρωγόντα καὶ ἐσχισμένον.

Ῥώμη ἐπὶ μὲν τῆς ὑγείας, παρὰ τὸ ῥῶ· οὗ ὁ παρακεί-

μενος, ἑρῆμαι· ὁ μέλλων, ῥῶσω· ῥηματικὸν ὄνομα, ῥώσῃ, ὡς γνώσω γνώμῃ. ἐπὶ δὲ τῆς πολέως, ἀπὸ Ῥῶ- 50 μου καὶ Ῥωμύλου τῶν Αἰνείου καίδων. Ὡρος.

Ῥῶξ, ζῶον ἐστὶ μικρόν, φαγίον σταφυλῆς ὁμοιοχ· περιφερὲς γὰρ ἐστίν, ὡς οἱ ἑωρακότες μοι εἶπον. Ὡρος. παρὰ τὸ ῥήσσω ῥῆξω ῥῆξ καὶ ῥῶξ· στι δὲ εἶδος σκορπίου.

Ῥῶπες, ὕλη καὶ ὑλῶδη φυτά. καὶ ῥωπογράφοις, τοὺς τὰ τοιαῦτα ὑπογράφοντας. καὶ τὸν κοῦφον Φόρτον, ῥῶπον λέγουσιν· ὅθεν καὶ ῥῶπια, τὰ οὐ στερέμνια· καὶ ῥωπήϊα, ὄρυμοι, Φρύγανα, ἱμαντώδη φυτά. ἀπὸ τοῦ ῥέπω 706 ῥέψω τροπή, ῥοψ· καὶ αὐξήσει, ῥῶψ, ὡς βλώψ· καὶ ῥῶτος, ὁ παντοδατὸς Φόρτος.

Ῥωχμός] Ῥωχμός ἐστὶν γαίης, Ἰλιάδος ψ· τόπος ἐστὶ κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίου ὕδατος. παρὰ τὸ ῥήσσω, ῥηγμός· καὶ μεταθέσει, ῥωχμός. σημαίνει δὲ ῥῆξιν.

Ῥυδόν] — ρυδὸν ἀφνειοῖο· — ἄγαν πλουσίον· ἀπὸ τοῦ περιβρεῖν τὸν πλοῦτον.

Ῥυηφένεια] σημαίνει ἡ λέξις πλοῦτον· καὶ ρυηφενέων ἀνδρῶν, τῶν πλουσίων· παρὰ τὸ ρυῆναι τὸν ἀφένον, το σύγκειται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ρύδην καὶ ἀφενος, τούτεστι τῇ τοῦ πλουτοῦ ρύσιν.

Ῥυθμός] τῇ τῆς κινήσεως τάξει, ρυθμός ἀνώνμαται· ῥύμη γὰρ ὁμειον ὑποποιεῖ· ὁ δὲ Ὡρος, ἀπὸ τοῦ ῥῶσω ῥηματικὸν ὄνομα, ρυσμός· καὶ τροπή τοῦ σ εἰς θ. ἢ ἐκ τοῦ ἐρύω τὸ ἐλκνῶ, ἐρυσμός· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, καὶ τροπή, ρυθμός· καὶ ρυθμίζει, ἀντὶ τοῦ διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει.

Ῥυμβόνες, εἰσὶν αἱ εἰλησεις καὶ κινήσεις τῆς σπείρας, οἰοῦναι τὰς κοτυλώδεις καμπάς· Ῥεμβόνας ἀζαλέσιν 20 ἐπηρεφάας βολιδέσσιν. Ἀπολλώνιος.

Ῥυμβός] ῥύω ἐστὶ ῥῆμα· ἀφ' οὗ ῥύσις καὶ ῥυτός καὶ ρυσμός· εἰτ' ἐλλείψει τοῦ σ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ῥυμβός.

Ῥυμβῶ] Ῥυμβῶ καὶ τυπάνῳ Ῥεῖν Φρύγες ἱλάσκονται· — μυστικὸν σανιδίον, ὃ στρέφουσιν εἰς τὸν αἶρα, καὶ ἦχον ἐμποιοῦσι. ῥυμβός δὲ καὶ ῥομβός διχῶς λέγεται. ἐστὶ δὲ τροχίσκος, ὃν τύπτοντες ἱμάσι καὶ στρέφοντες, ποιοῦσι περιδονεῖσθαι καὶ ψοφον ἀποτελεῖν. ῥυμβον δὲ 30 αὐτὸν Εὐκόλις εἶπε. καλεῖται δὲ καὶ βρυτήρ.

Ῥύμη] ῥέω ἐστὶ ῥῆμα· καὶ ῥύω ῥύσω ῥύμη· τὸ δὲ ῥύω παρὰ τὸ λύω, τροπή τοῦ ἀμεταβολοῦ εἰς ἀματάβολον.

Ῥυμός, τὸ μεταξὺ κατὰ μήκος ἔϋλον τοῦ ἄρματος, ἦγον τὸ προηρηγμένον τῷ ζυγῷ ὀρθὸν ἔϋλον. παρὰ τὸ ἐρύω ἐρύσω, ῥηματικὸν ὄνομα, ἐρυσμός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ σ, ρυμός.

Ῥυσμός, εἰκὼν, ἰδέα, σχῆμα· Διονύσιος ὁ περιηγητής, Σχῆμα δὲ τοι' Ἀσίης ρυσμός πέλει.

Ῥύπος, παρὰ τὸ χροῦς καὶ τὴν ὑπὸν μετοχὴν, ὁ ὑπὸν τῷ χροῖ. 40

Ῥύσια, ἐνεχυρώματα σωτήρια· Ῥύσι ἐλαυνόμενος, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα, τὰ ἀντὶ τινῶν ἐλαμμενα, ἅπερ ἀντὶ τῶν ἠρπασμένων ἀρπάζονται. λέγεται ῥύσις καὶ τὰ ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐτυχίας εὐχευτήρια, παρὰ τὸ ῥύεσθαι, ὡς παρὰ Διονυσίῳ τῷ περιηγητῇ, Ῥύσια δ' Ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι.

Ῥυσός, παρὰ τὸν ἐρύσω μέλλοντα, ὁ συνελευσμένος τὴν σάρκα καὶ ρυτιδῶν.

Ῥυσάι, αἱ ἀπογεγραμμενῆς καὶ ρυτίδας ἔχουσαι· ρυτίδες 50 δὲ καλοῦνται αἱ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ δερματος συστρεφαί. παρὰ τὸ ἐρύω, ἐρυτίς καὶ ρυτίς, ἡ συνελευσμένη σὰρξ.

Ῥυστάζειν, τὸ μετα βίας ἔλκειν· παρὰ τὸ ἐρύω ἢ ῥύν· καὶ πλεονασμῷ, ρυστάζειν. ἐστὶ δὲ τὸ μετα βίας καὶ

ἀνάγκης ἔλκεν καὶ μίγνυσθαι γυναῖκα. καὶ Λυκόφρων
ῥυσταγματῶν λέγει.

Ῥυτήρ, ἑλκυστήρ. ἀπὸ τοῦ ἑρύα ἐρυτήρ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ
707 ε. Ἰλιάδος ἡ, — ἐν δὲ ῥυτήρσι τάνυσθεν· — παρὰ τὸ
ἐρύειν, ὃ ἐστὶν ἑλκεῖν.

Ῥυτοίς, μεγάλοις, ἑλκυστοῖς, ἢ κυλιστοῖς· ἀπὸ τοῦ ἑρύα.
καὶ, Ῥυτοῖσι λάεσαι, τοῖς ἑλκυστοῖς λῆθους διὰ τὸ μέ-
γεθος.

Ῥυτήρ, ὁ ἰμάς· κυρίως καὶ τὰ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι
ῖππους καὶ τοὺς ἐποχουμένους, ὅπερ ἐστὶ σάζειν.

Σ.

10 Σίγμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ σίξω, σίγα, καὶ σίγμα·
ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Φθόγγον δυνάμεως. τὸ σι, ι· τὰ γὰρ
εἰς α λήγοντα ὀνόματα τῶν στοιχείων ἐνὶ Φωνήεντι
θέλει παραλήγεσθαι, α, β, γ, δ.

Σαβάσιος, ὁ Διόνυσος· διὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θία-
σον· τὸ γὰρ εὖ βαδίζειν οἱ βάρβαροι σεβάζειν λέγου-
σιν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς· ἀκολουθοῦντες τὸν
εὐασμὸν σαβάσρον προσηγόρευσαν.

Σάγαρις, ποταμὸς Φρυγίας· ἀπὸ Σαγάριδος τοῦ υἱοῦ Μί-
20 δου. Σάγγαρις, ποταμὸς Φρυγίας· ὅτι Σάγγαν τινὰ
ἀσεβήσαντα εἰς τὴν Ῥεάν μετέβαλεν εἰς τοῦτο τὸ
ὔδωρ· καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν τόπον κληθῆναι.

* Σάγμα, παρὰ Ἀριστοφάνει ἀποθήκη τῶν ὅπλων· πα-
ρὰ τὸ σάγη, τούτέστιν ἀσπίς.

Σαθρός, σημαίνει τὸν σεσημμένον. ἐκ τοῦ σήπω, σήψω·
ὁ δευτέρως ἀόριστος, ἔσαπον· καὶ ἐκείθεν σαπρός, κατὰ
πλεονασμὸν τοῦ ρ· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς θ. ἢ ἀπὸ τοῦ
σταθῆναι σταθρός, καὶ σαθρός, κατὰ ἀντιφρασιν. ἢ
παρὰ τὸ σείεσθαι βρόδως· ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι τὰ ἄρ-
θρα· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σεσημμένον ἔχειν τὸ
ἄρθρον.

30 Σακέρδωρ, Ῥωμαῖστὶ ἱερεὺς· σάκρα γὰρ παρ' αὐτοῖς λέ-
γεται τὰ ἱερά. σακέρδωρ οὖν, ὁ τὰ ἱερά ἔρδων, ἔλκει-
ψαι τοῦ ρ. λέγεται δὲ καὶ σέβω τὸ σφάζω· δύναται καὶ
παρ' αὐτοῖς εἶναι ὁ σέβων ἐν τῷ ἔρδειν.

Σακίσκαλος, πολεμικός· ἀπὸ τοῦ πάλλιν τὸ σάκος καὶ
κινεῖν τὴν ἀσπίδα. σάκος δὲ ἡ ἀσπίς, ἀπὸ τῶν Σάκων
τῶν πρώτως εὐρόντων. οἱ δὲ Σάκες ἔθνος εἰσὶ Θράκης.
ἢ παρὰ τὴν σάγην σάγος καὶ σάκος. ἢ παρὰ τὸ σάω
σάκος, ὡς σάωω σῶκος.

Σάκκος, παρὰ τὸ σάσω τὸ Φορτῶ. τέσσαρα δὲ εἰσὶν εἰς
40 κος ὀνόματα γραφόμενα διὰ δύο κκ, σάκκος, λάκκος,
μακκος, κόκκος.

Σαλαμίς, πόλις· ἀπὸ Σαλαμίνος τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς·
ὃς ἐλθὼν εἰς Σαλαμίνα καὶ εὐρὼν Ὀφιν βασιλεῖα, ἀνεί-
λε, καὶ αὐτὸς ἐβασίλευσε.

Σαλαμβας, σημαίνει τὰς θυρίδας τὰς αἰεὶ ἐν σάλῳ οὕσας·
Λυκόφρων· ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτὰς εἰσβαίνειν τὸ Φῶς,
τὸ σέλας. καὶ Σαλαμβάς ἡ δαίμων, παρὰ τὸ αἰεὶ περι-
φέρεσθαι καὶ ἐν σάλῳ εἶναι, καὶ ὅτι περιέρχεται θρη-
50 νοῦσα τὸν Ἀδωνιν. καὶ σαλαΐζειν Ἀνακρέων, ἐπὶ τοῦ
θρηνεῖν· σαλεύει γὰρ καὶ ταράττει τὴν διάνοιαν ἢ τοιαύ-
τη ὁδὸν τοῦ θρηνεῖν.

Σαλμυδησός, ποταμὸς Θράκης· καὶ οἱ κατοικοῦντες Σαλ-
μυδησίοι. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἀλμυδησός τις ὦν, ὁ εἰς
τὴν ἅλα ἄττων, ὃ ἐστὶν εἰσιών. οὕτως ἐγώ.

Σαλεύω, ἀπὸ τοῦ σάλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἄλς, αἰός.

Σαλακωνεῖα, ἢ βλακεία.

708 Σάλπιγξ, παρὰ τὸ σαλπίζω· τοῦτο παρὰ τὸ σέλας καὶ
τὸ ὅψ ὁπός ἡ Φωνή, ὅπιζω, σελαπίζω· καὶ συγκοπῇ
καὶ ὑπερβιβασμῷ, σαλπίζω. Σάλπιγξ Ἀθηνᾶς· διὰ
τὸ πρῶτον αὐτὴν εὐρεῖν σαλπιγγα, καὶ ἰδρῖσασθαι σάλ-
πιγγος Ἀθηνᾶς ἱερόν ἐν Ἀργεῖ.

Σαμάρινα, πόλις· εἴρηται ἀπὸ τοῦ σήματος τοῦ Ἀρεως·
ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ὅτι ἐν αὐτῇ Ἀρης Ἀσκαλάφω τῷ υἱῷ τύμβον ἔχω-
σεν, ἐν ᾧ καὶ ἐπέγραψε τοῦτο, Σῆμ' Ἀρεως ἐτυμον
βεβοημένον ἐλλάδι Φήμη· Οὐνεκ' Ἀρης τέκνον ἔχωνσε
πολ.

Σαμοθράκη, ἀπὸ Σαμοθρακος υἱοῦ Διός· ἢ ὅτι καίτοι ἡ
10 νῆσος αὕτη καταντικρὺ τῆς Θράκης. Φασὶ δὲ Σαμίους
αὐτὴν οἰκῆσαι.

Σανίς, οἶον τανίς, παρὰ τὸ τετάσθαι, τὸ ἐπίμηκες ξύ-
λον. σανίδες δὲ, ἐν αἷς ἐγγράφονται οἱ ὀφειλόντες τί
καὶ οἱ ἡδικοκότες τί.

Σάπειρες, ἐπίθετον· ἢ εὐθεῖα, Σάπειρ. παρὰ δὲ τοῦτο
γενεσθαι καὶ ὁ σάπφειρος λίθος λέγεται.

Σαπρός, ὁ σεσηπὼς καὶ καλαιός. εἰς τὸ σαθρός.

Σαπφῶ, παρὰ τὸ σάφω τὸ σαφηνίζω· ἢ παρὰ τὸ σάφω 20
τὸ ψηλαφῶ. σάφω Σαφῶ, ὡς κλαῖω Κλωθῶ· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ π, Σαπφῶ. ἢ παρὰ τὸ σαφῆς.

Σαργάνη] σάσω ἐστὶ ῥῆμα· καὶ σαγάνη· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ρ, σαργάνη. ἐστὶ δὲ πλεγμάτιον ἀπὸ σχοινοῦ γι-
νόμενον εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

Σάρδις] καὶ οἱ πολῖται καὶ ἡ πόλις διὰ τοῦ ι. ὥσπερ πα-
ρὰ τὸ πόλις καὶ ὄφις γίνεται πόλις καὶ ὄφις κατὰ
κρᾶσιν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Σαρδῖες Σαρδῖς. τί οὖν; οἱ
πολῖται Σαρδῖς λέγονται; οὐχί· ἀλλ' ὅτι ἀμφοτέρω διὰ
τοῦ ι γράφονται· Σαρδινοὶ γὰρ λέγονται οἱ πολῖται.

Σαρκάω, σημαίνει τὸ ψευδέσι λόγοις μέχρι τῶν σαρκῶν 30
κεῖσθαι. ἐτυμώτερον δὲ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς σῦρκα· πα-
ρὰ τὸ ἀποσύρεσθαι τὸ δέρμα ἀπ' αὐτῆς· τὰς γὰρ σάρ-
κας σῦρκα οἱ Δωριεῖς λέγουσι· παρὰ τὸ σῦρ σῦρξα,
σύρξ καὶ σάρξ.

Σάρισσα, εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

Σάω] — σάω δ' ἐρίφρας ἐταίρους· — ἐστὶ ῥῆμα σέω τὸ
σάωω· τροπῇ γίνεται σάω· τὸ καθηκικόν, σάομαι, ἐσαό-
μην, ἐσάου· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς ου εἰς ω, καὶ συν-
αρχομένης, σάω.

Σαπέρδας] Σαπέρδας πέντε, καὶ τέσσαρας πέρκας· Λυκό- 40
φρων. σαπέρδας, αἱ ἀφυῖται καλαμίαις διηρμέναι καὶ τα-
ταριχευμέναι. ἢ τὰ ὕεια τεμάχη, ἃ ἰόνθην Παφλαγό-
νες καλοῦσιν. αἱ πέρκαι δὲ, εἶδος ἰχθύος καὶ αὐτὸ τα-
ταριχευμένον. καὶ ἔοικεν ἀπὸ τούτου καὶ ὁ σαπέρ-
δης τὰ ἀπὸ τῶν ἀφυῶν νῦν ταρίχη σημαίνειν. οἱ δὲ
ἀκριβέστεροι σαπέρδην Φασὶ τέμαχος τεταριχευμένου
ἰχθύος· τὸν γὰρ καρλῖνον ἰχθύν σαπέρδην οἱ Ποντικοὶ
Φασί.

Σαρπηδών, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἄρπη, ὃ σημαίνει τὴν 50
δρεπάνην.

Σαρωνίς, Εὐφορίων Φησὶν· ἐπειδὴ Σάρων τις κυνηγὸς ἐπι-
διώκων, ἐκείθεν κατεκρημνίσθη εἰς θάλασσαν, διὰ
τοῦτο Σαρωνικὸν ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Διονύσιος ὁ περιη-
γητής, — τὴν μὲν τε Σαρωνίδα κηλησκοῦσι.

Σαρούμενον, κλυδωνιζόμενον· Λυκόφρων· ἀπὸ τοῦ σαῖρω·
τοῦτο παρὰ τὸ αἶρω τὸ κουφίζω· πᾶς γὰρ ὁ κλυδωνι-
ζόμενος, αἶρεται, καὶ κουφίζεται. ὁ μέλλων, σαρώ· 709
καὶ μεταίχεται εἰς ἐνεστῶτα· καὶ γίνεται σαρῶ σαρώ-
σας. καὶ ἐπὶ τοῦ χανεῖν· σάρμα γὰρ τὸ χάσμα Φασί,
Ss

ἄφ' οὗ καὶ ὁ γέλως σαρκώνιος· καὶ σαρκύνιδες, αἱ καὶ λαὶ δρύες.

Σάτυρος] παρὰ τὸ σάθη τὸ αἰδοῖον, σάθηρος καὶ σάτυρος· κατωφερὲς γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων.

Σαυρωτήρ, ξυστόν δόρυ· ἢ ὁ στύραξ, ὃ ἔνιοι καὶ οὐραχόν καλοῦσιν, ὅπου ἐμπήσσεται τὸ σιδήρειον τοῦ δόρατος παρὰ τὸ σταυροῦσθαι καὶ ὀρθοῦσθαι ἐπ' αὐτὸ τὰ δόρυ, σταυρωτήρ τις ὤν. οἱ δὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ σιδήρειον στύρακα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος δένδρου στύραξ· οὗ καὶ ὁ καρπὸς ὀμνύμῳς λέγεται στύραξ. λέγεται δὲ σαυρωτήρ καὶ ἡ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἄφ' ἣ στήριζεται.

Σαώτερος] ἔστι ῥῆμα σῶ τὸ ὑγιαίνω· παράγωγον, σάω· ἐξ οὗ ὄνομα σάος· ἐξ αὐτοῦ σαώτερος. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ σῶ ῥήματος καὶ σέω, ἐξ οὗ σός.

Σαῖνον, σημαίνει τὸ κολακεῖν· καὶ σαίνουροι, οἱ τὰς οὐρὰς συνεχῶς κινεῖντες ἵπποι καὶ κύνες.

Σέλας, ἢ λαμπρότης τοῦ πυρός, ἥγουν ἢ λαμπηδών. παρὰ τὸ σάλος, σέλας, (ὡς βάλλω, βέλος) τὸ ἀεικίνητον πῦρ· ἢ παρὰ τὸ σαλεύεσθαι πνοῇ, τὸ καιόμενον καὶ κεραινὸν πῦρ· οἱ δὲ, τὴν ἀστραπήν· οἱ δὲ, τὸ Φῶς. ἢ παρὰ τὸ σεύω τὸ ὀρμῶ.

Σελήνη, παρὰ τὸ σέλας νέον ἔχειν· ἢ παρὰ τὸ σέλας αἰεῖ ἐν ἔχειν· ὅθεν καὶ ἑνὸς ὁ ἐνιαυτός, ὁ αἰεὶ νεάζων.

Σέλινον, ἐτυμολογεῖ Ὀμρος, τὸ ἐξ ἔλους σευόμενον, ὡς Ὀμηρος Φησίν, — ἐλεόθραπτον σέλινον.

Σέκερον, παρὰ τὸ σείειν τὰς κρίσεις.

Σελλοί, Ἰλιάδος π'. ὅτι Ἕλλος καὶ Ἕλλοι, τὸ ἐν Δαδῶν γῆς Ἡπείρου κατοικοῦν ἔθνος· καὶ γὰρ οὕτω τινὲς λέγουσι τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, — ἀμφὶ δὲ Ἕλλοι Σοὶ ναίουσιν· — εἴρηται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ ἔλος· ἐκ γὰρ τοῦ κατακλυσμοῦ τῆς γῆς, ἔνθα ὤκουν ἐλώδεις γενομένου, μεταβῆσαν ἐν Δαδῶνι. καὶ οἱ μὲν, Ἕλλους αὐτοὺς ἐξεδέξαντο, ὡς Πίνδαρος· δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ ἀρχεσθαι τὴν λέξιν Σελλούς, ἀπὸ Σελλήντος ποταμοῦ.

Σελμών, ὄνομα βάρβαρον. ἀπὸ τοῦ ἔλκω, ὁ παθητικὸς 40 παρακείμενος, εἴλωαι· ἐξ αὐτοῦ εἰλμών· ἀποβολῇ τοῦ ι, εἰλμών· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σελμών. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω, ἐλμών καὶ σελμών.

Σεμέλη, παρὰ τὸ σέλας μέλαιν, ἥγουν Φροντίζειν· Δία γὰρ ᾗτήσατο μετὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν συγγενέσθαι αὐτῇ· οὗ γενομένου καὶ κεραινωθείσης, ἐσεῖσθη τὰ μέλη· καὶ ἐντεῦθεν Σεμέλη.

Σεμίδαλις, παρὰ τὸ σμῶ καὶ τὸ ἄλις, τουτέστι τὸ ἄλις σμῆμα, τὸ πάνυ, ὅον τὸ λαπτομερέστατον.

Σεμνός] παρὰ τὸ σέβω σεβνός, καὶ σεμνός, ὁ σεβασμοῦ ἄξιος, ὁ θαυμαστός καὶ ἄξιος ἐντροπῆς. καὶ τὰ ἄβρῆτα 50 δὲ καὶ ἀνεξιχνίαστα σεμνὰ λέγεται. καὶ παρὰ Λυκόφρονι, Σεμνῶς κασσωρεύουσα, ἀντὶ τοῦ αἰσχυρῶς.

Σεύς, σημαίνει τὸν σκύληκα. οὐχ εὐρηται δὲ ἐν χρήσει ἢ εὐθεῖα, ἀλλ' αἱ πλέγιοι, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, Ἐπὶ τῶν σέων κατακαμπτόμενος· — ὥφειλε δὲ περισπᾶσθαι, ὡς χήνας χηνῶν· ἀλλὰ σεσημαίνεται καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐννέα. ὥσπερ καὶ τὸ οὐδένας οὐδένων, καὶ τὸ Φῶδες Φῶδων. Χοιροβοσκός.

710 Σεύω] ἐπὶ τοῦ σῶ, γίνεται σεῦω· σημαίνει τὸ ὀρμῶ καὶ τὸ διώκω· ὁ μέλλων, σεῦσω· ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἔσεν· οἱ δὲ ἀόριστοι πρῶτοι, ἢ τὸ α ἔχουσιν, ἢ τὸ ξ, ἢ τὸ ψ, ἢ ἐν τῶν ἀμεταβόλων. σεύσας οὖν ἐστὶν ἡ μετοχή τοῦ πρώτου ἀόριστου, καὶ χεύσας, ὡς ἀλεύσας καὶ ἱππεύσας· ἀλλὰ κατ' ἐνδειαν τοῦ σ γίνεται σεῦας καὶ χεύας καὶ ἀλεύας· καὶ τὸ σευάμενος, ἀπὸ τοῦ σευσάμενος, καὶ ἀλευσάμενος.

Σειληνός] σειληνοὶ λέγονται οἱ γέροντες τῶν σατύρων· παρὰ τὸ σεῖσθαι περὶ τὸν ληνόν. ἢ παρὰ τὸ σεσηρέ· 10 ναι καὶ χαίνειν, γίνεται σέρηνος· καὶ κατὰ πρὸςθεσιν τοῦ ι, καὶ μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ, σειληνός. Χοιροβοσκός, σειληνός, ὁ γέρον· παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, σειρηνός καὶ σειληνός. σειληνοὶ δὲ, οἱ τὰς σταφυλάς πατοῦντες, παρὰ τὸ σεῖσθαι ἐν τῷ ληνῷ. σιλληνός, διὰ δύο λα καὶ διὰ τοῦ ι.

Σειρά] παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω, γίνεται εἶρά· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σειρά. σημαίνει δὲ τὴν ἄλυσιν.

Σειρήν. παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω εἶρήν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σειρήν.

Σειραῖνω, σημαίνει τὸ ξηραίνω, ὡς λέγει Ὀμρος ὁ Μιλήσιος· παρὰ τὸν σειρίον τὸν ἀστέρα. σειρίος δὲ ὁ κύων ἐστὶν ἀστήρ· καὶ εἴρηται παρὰ τὴν ζέσιν ζέριος. ἢ παρὰ τὸ ἐκκενοῦν ἡμᾶς ἰδρῶσι βρομένους· σειρεῖν γὰρ τὸ ἀποκενοῦν λέγεται. ἢ παρὰ τὸ σεσηρέναι, σέριος καὶ σειρίος· τοὺς γὰρ κύνας διαχάσκειν τότε ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, εἶριος καὶ σειρίος· λέγει γὰρ καὶ μινύει ἡμῖν τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. ἔνιοι δὲ πάντα τὰ ἄστρα σειρία καλοῦσι, τείρια ὄντα καὶ σημεία τῶν πλεόντων· ὁ δὲ Ἀντίμαχος σειρίνα τὸν Δία ἔφη, διὰ 30 τὸ ἄστρον.

Σεισάχθεια, τὸ κόσμινον, παρὰ τὸ ἀποσεῖσθαι τὸ ἄχθος· τὸ δὲ, παρὰ τὸ σεῖω, Χοιροβοσκός. Πλούταρχος ἐν Σόλωνι, Ἡ σεισάχθεια χρᾶν ἦν ἀποκοπή παρὰ Ἀθηναίους· — τινὲς δὲ Φασι τόκων μετριότητα εἶναι, καὶ μέτρων ἐπαύξησιν, καὶ τιμὴν τοῦ νομίσματος. ἐγὼ ἀνέγνω.

Σεῖω] ἐκ τοῦ σῶ, σέω καὶ σεῖω, ὡς πλέω πλείω, καὶ πνέω πνεῖω· ἐκ δὲ τοῦ σεῖω γίνεται σεῖστρον.

Σήθω] ἐκ τοῦ σῶ, ὃ ὅλοι τὸ σεῖω, ἔταρον παράγωγον ῥῆμα σήθω, τὸ κοσκινίζω· ὃ ὅλοι τὴν αὐτὴν κίνησιν 40 συνεχῇ τὴν ἐν τῷ κοσκίνῳ. Ἡρόδοτος δὲ τοῦ σῶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν σᾶσιν, ἀντὶ τοῦ σήθουσιν. οἱ δὲ Ἀττικοί, τὸ σῶ, τῶ λέγουσιν, ὡς σήμερον, τήμερον. παρὰ δὲ τὸ τῶ σύνθετον καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, διᾶττω λέγουσιν Ἀττικοί.

Σηγῶρ, ἐκ παραδόσεως διὰ τοῦ η· κατὰ δὲ τὴν ἐτυμολογίαν διὰ τοῦ ι· καὶ γὰρ ἀρρηγεύεται μικρὰ ἢ ταπεινὴ· ἥγουν παρὰ τὸ σιγᾶν· ὁ γὰρ ταπεινὸς ὁ μὴ δυνατόν, καδ' ἐαυτὸν σιγᾶ.

Σηλῶν, ψαλμός ος'. τὸ ση, η· τῶν ἐθνικῶν καὶ βαρβάρων αἱ προστακτικαὶ παραδόσεις εἰσι μᾶλλον, οὐχὶ δὲ παραθέσει ὑποπίπτουσι.

Σηκός, στήκός τις ἐστὶ· καὶ γὰρ σταθμός ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰ θρέμματα· ὅθεν καὶ οἱ νεώτεροι τῶν ποιητῶν σηκὸν λέγουσι τὸν ναόν, παρὰ τὸ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὸ ἄγαλμα· καὶ σηκορόρος, παρὰ τὸ νορεῖν τὸν ναόν, ὃ ἐστὶ καλλύνειν· κορεῖν γὰρ τὸ σάειν καὶ καλλύνειν· ὅθεν καὶ μηλοκόρος. ἐν Ἰλιάδος θ', Καὶ 711 νύ κε σήκασθαι κατὰ Ἴλιον ἤτε ἄρνες· — ἀντὶ τοῦ, εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. ἀπὸ τοῦ σηκός σηκῶ. σημαίνει δὲ ποτὲ μὲν περίφραγμα, ποτὲ δὲ τὴν ἑπαυλιν καὶ τὴν παραγωγὴν τῶν προβάτων, καὶ τὴν πολύκαρπον ἀλαίαν.

Σηλυμβρία, ἀπὸ Σήλυος τοῦ Θρακικοῦ ἀνέμασται. Ὀμρος.

Σῆμα, παρὰ τὸ σῶ τὸ ὑγιαίνω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γράμμα· Ἰλιάδος ζ'. — καὶ ἤτε σῆμα ἰδέσθαι· — τὸ σημαῖον· ὡς τὸ, Σῆμα δὲ τοι ἐρῶ μάλ' ἀριφραδές· — 10 καὶ τὸν τάφον, ὡς τὸ, Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλοι κατατεθνηῶτος.

Σημάντορες, ἡγεμόνες· παρὰ τὸ σημαίνω τὸ προστατῶν.

ἰλιόδος α'. — μὴ γὰρ ἔμοιγε Σήμαιν'. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω.

Σήμων, παρὰ τὸ σῶ τὸ σωρεύω.

Σήπα] παρὰ τὸ σῆς σήτος, ὃ σημαίνει τὸν σκώληκα, σήτω καὶ σήπω· ὁ μέλλων, σήψω· ὁ ἀόριστος, ἔσηπα· ὁ δεύτερος, ἔσαπον ἑσάπην.

20 Σηπιάς, ἄκρα ἐν Μαγνησίᾳ· οὕτω λέγεται διὰ τὸ τὴν Θέτιν ἐνταῦθα εἰς σηπὴν μεταβληθῆναι ὑπὸ Πηλέως διωκομένην.

Σῆς, ὁ σκώληξ. παρὰ τὸ σῶ τὸ κινῶ, ὁ μέλλων, σήσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, σῆς.

Σημαίας, Ἰταλοὶ τὰ σήνα καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα· ἃ κοντοῖς ἤρτηνται, αὐτῶν ἢ λεόντων ἢ ὀρακόντων ὑφάσμασι ποικίλα καὶ παρασημοὺς κατὰστικτα, ἐκάστην τῶν τάξεων παραδελούοντα.

30 Σηστός· ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως, διὰ τοῦ η γράφεται· ἐπὶ δὲ τοῦ σειομένου, διὰ διφθόγγου.

Σήραγξ, ὁ βαθὺς καὶ κρημνώδης τόπος. γίνεται παρὰ τὸ ῥήσσω τὸ ῥηγνύω καὶ διακόπτω, ῥήσαγξ· καὶ ὑπερβιβασμῶ, σήραγξ. καὶ σήραγγες, αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἑκρήξεις, οἷον Φλέβες τινὲς οὐσαι τῆς γῆς· ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ, διέξοδον ζητοῖ. ἐνταῦθεν σήραγγώδης τόπος εἴρηται, ὁ κοῖλος καὶ διατετρημένος· ἀπὸ τοῦ σσειρήναι καὶ διεστράφθαι.

Σηταῖον, χωρίον ἐστὶν· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς Σηταίας 40 τῆς αἰχμαλωτίδος Τρωάδος· ἦτις ἔπεισε τὰς λοιπὰς συμφλέξει τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων· διόπερ γνόντες οἱ Ἕλληνες· ἀνεσκολόπισαν αὐτήν.

Σητάνειοι, πυροὶ. εἴρηται παρὰ τὸ σῆτες· σῆτες δὲ λέγουσιν οἱ Ἴωνες τὸ ἐπέτους· Δωριεῖς μὲν σᾶτες σφόδρα σύνηδες ἔχουσι τὸ ὄνομα· Ἀττικοὶ δὲ, μεταβαλόντες τὸ σ εἰς τ, ὡς σεῦτλον τεύτλον, τῆτες λέγουσιν· ὅθεν Δωριεῖς μὲν, σατίνους λέγουσιν· Ἀττικοὶ δὲ, τητίνους. Φαβωρίνους δὲ περὶ παντοδαποὺς ὕλης, οὕτως· τητάνειος σίτος· ὁλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸν καθαρὸν· καὶ σητανεῖους 50 πυρούς, ἐπετειούς· Ὀρος.

Σθένος, δύναμις· καὶ σθένω, τὸ δύναμαι. οἶμαι παρὰ τὸ θέω, θένος καὶ σθένος· ὁ γὰρ τυχὺς καὶ δυνατός θέει. ἢ παρὰ τὸ ἴστημι στήσω, στένος καὶ σθένος.

Σιαγών· ὅτι σείονται περιεγόμεναι· ἢ παρὰ τὸ σιγᾶν· αἷς ἐστι σιγᾶν, καὶ λέγειν ἀνοιγομέναις· Ὀρος. ἢ παρὰ τὸ τὰ σιτία ἀγνυσοῦναι δι' αὐτῶν. τοῦτο ἐγὼ εὖρον.

712 Σιάλος, τὸ λεπτὸν καὶ οἶον ὁρὸς τῶν ἄλλων ὕδατων ἀποσειόμενον ἄλις καὶ ἀθρόως. διαφέρει πτύαλου· πτύαλον, τὸ ἀποκτυόμενον κατὰ προαίρεσιν κατὰ τὴν τῶν χαιλέων ἐπίπτειν· ὁ δὲ σιάλος αὐτομάτως βεῖ· καὶ σιαλίζει μὲν τὰ βρέφη, καὶ οἱ ὑπεργηράσαντες, οὓς ἀναισθήτους λέγουσι· πτύειν δὲ, τοὺς κατὰ προαίρεσιν ἐκρίπτοντας αὐτό. πιθανὸν δὲ καὶ τοῦ παρακολουθοῦντος ἐν τῷ πτύειν ψόφου. λέγεται δὲ σιάλος, καὶ ὁ εὐτραφὴς σῦς, παρὰ τὸ ἄλις σσειτεῦσθαι· ἢ ὁ ἄρρην σῦς, παρὰ τὸ ἄφρον προΐεσθαι, ὃν λέγουσι σιάλον.

10 Σίβδαι, αἱ ροαί, πλεονασμῶ τοῦ β.

Σιγαλόεντα, σημαίνει τὰ πεποικιλμένα· παρὰ γὰρ τὸ στίζω, στιγαλόεντα, καὶ σιγαλόεντα.

Σίγειον, ἀκρατήριον Τροίης· παρὰ τὴν σιγῆν, κατὰ ἀντίφρασιν· πολὺς γὰρ ὁ τόπος.

Σίγρον, λιμὴν Τανέδου, ἥρῳον ἔχων σίγρου Ἀρτέμιδος· οὕτως· Ὀρος.

Σίγρους ἱθὺς ἀνασχόμενοι, Ἀπολλώνιος. ἀλλαχοῦ μὲν ἀσπιδίσκια μικρὰ, πελτάρια λεγόμενα· ἐνταῦθα δὲ δόξατα ὁλοσίδηρα. ταῦτα δὲ ἐπεποίητο εἰς Θήραν συὸν τὸ

παλαιόν, διὰ τὸ ἔγαν θερμὸν καὶ ἰσχυρὸν τοῦ ζώου· ἐνθεν καὶ σίγρους εἴρηται, συϊκαίνος τις ὢν, ὁ τοὺς σῦς καίνων, οἷοναι κεντῶν. καὶ οἱ Κύπριοι δὲ τὰ δόρατα σιγύνους Φασί.

Σιγῶ] παρὰ τὸ σιγῇ, σιγῶ, ὡς παρὰ τὸ τιμῇ, τιμῶ· ἢ ἐκ τοῦ σίζω τὸ ἤχῳ, κατὰ ἀντίφρασιν.

Σίδηρος, ἀπὸ τοῦ σίζω τὸ ἤχον ἀποτελῶ. τὸ δη, ἡ· σίδαρος γὰρ Δωρικῶς λέγεται ἢ Αἰολικῶς. τὸ δὲ σιδηρᾶ, ἔστι κτητικὸν ἀπὸ τοῦ σιδηρούς.

Σίζω, ὀνοματοποιεῖται. ὀνοματοποιεῖται δὲ ἐστὶ Φωνῆς μί- 30 μῃσις· πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ὑποκειμένου ἤχου, ὡς τὸ σίζε. ἐπεὶ γὰρ καιομένου τοῦ Κύκλωπος ἐφθαλμοῦ, ποιᾶν ἀπετέλει· Φωνὴν, κατὰ μίμησιν Φησίν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Λίγξα βίος, μίμησις ἐστὶ τοῦ ἤχου, ὃν ἀφαιμένου τοῦ βέλους ποιεῖ ἡ νευρά. τοῦ οὖν σίζω ἐνεστώτος, ἕταρον μὴ ζῆται χρόνον μήτε ἐγκλίσιν, μηδὲ ὡς τὸ πρίζω κλίτης τὸ σίζω. πάλιν τοῦ λίγξα ἀορίστου ὄντος, μὴ ζῆται θέμα μήτε ἄλλό τι. πάλιν τὸ παφλάζοντα μὴ κλίτης παφλάσω πεπάφλακα, ὡς τὸ θαυμάζω· ἀφαιρήσεις γὰρ τὴν λέξιν τῆς ἐμφάσεως τῆς τοῦ ἤχου μίμησης. τὸ γὰρ σίζω, χαρακτηρᾶ ἔχει ἐνεστώτος· 40 καὶ τὸ λίγξα, χαρακτηρᾶ ἔχει ἀορίστου· ὅθεν Νίκανδρος ἐν τοῖς Ἀλεξιφαρμάκοις, — ἐπιλίζοντας οἰκτοῦς· — τοῦ λίγξα τὸ θέμα θαλήσας εἰπεῖν, ἔφθειρα τὴν τοῦ ἤχου μίμησιν. οὐκ ἀπὸ θέματος οὖν ταῦτα, ἀλλ' ἀπὸ τῶν Φωνῶν αὐτῶν ἡ ὀνοματοποιεῖται ποιεῖται. οὕτω Ζηνόβιος.

Σικελός, ἀπὸ ἡγεμόνος Σικανοῦ. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ Σικανοὶ εἴρηται· ἐκαλεῖτο γὰρ πρότερον ἡ Σικελία, Σικανία.

Σίκινος, νῆσος ἐστὶ πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ, Οἰνοῇ τὸ πρότερον καλουμένη, διὰ τὸ εἶναι ἀμπελόφυτον· μετωνομασθῆ δὲ 50 ἀπὸ υἱοῦ Θόαντος Σικίου, καὶ νύμφης Οἰνοναίδος. Ἀπολλωνίος, — καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνόην ἐρύσαντο Πρόσθεν, ἀτὰρ Σίκινόν γε μεθ' ὕστερον αὐτὴν θείσαν.

Σίκινις, σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμελία δὲ, τραγικὴ· κέρδαξ δὲ, κωμικὴ, ὡς Ἀριστοτένης ἐν πρώτῳ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως. εἴρηται σίκινις, παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι. ἢ ἀπὸ Σικανοῦ τοῦ Ἀθηναίων βασιλέως· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ τῶν Θεμιστοκλέους παίδων Σικανοῦ.

Σίχημα] Σίχημά ἐστι τὸ ἐξαίρετον χωρίον τοῦ Ἰωσήφ, 715 παρὰ τοῦ Ἰακώβ δεδομένου· τύπος τῆς διαθήκης τῆς μόνῃ δοκούσης τῇ Ἰσραὴλ δεδωρῆσθαι. ἐστὶ δὲ ὄνομα τόπου. γράφεται ἀπὸ παραδόσεως τὰ δύο ι· εἰς τὸν νθ' ψαλμόν. εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἐτυμολογικόν, ἐγκαίται καὶ αὐτὴ ἡ προφητικὴ ῥῆσις γεγραμμένη.

Σίλλοι, ἐπισκώμματα, κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ, τίλλοι τινές· τίλλειν δὲ, τὸ σκώπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων, τίλλει τοὺς κυάμους ἀσπιδιώτης· — οἶον σκώπτει καὶ χλευάζει, ὁλοῖ δὲ καὶ χλευαστικὸν ποίημα· παρὰ τὸ 10 διασεῖν τοὺς ἴλλους καὶ διασύρειν τῷ σχήματι τῶν ἐφθαλμῶν· ἴλλοι γὰρ λέγονται οἱ ἐφθαλμοί· καὶ σιλ-λαίνειν, τὸ στραβίζειν· ὁ γὰρ σίλλος λοιδορίας καὶ διασυρμῶς πεφισμένως ἀνδρώπων ἔχει. μέλος δ' ἐστὶ.

Σιμός] παρὰ τὸ σῖγμα σιμός καὶ σιμός· καὶ γὰρ τοῦ σιμοῦ ἢ ρίς δοκεῖ τὸν τύπον τοῦ σῖγμα μιμεῖσθαι.

Σιμωνίδης, ἐπὶ μὲν τοῦ Ἰαμβοποιοῦ, διὰ τοῦ η γράφεται, καὶ ἴσως παρὰ τὸ σῖμα ἐστὶ· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ λυρικῶς, διὰ τοῦ ι, καὶ ἴσως παρὰ τὸ σιμός ἐστι. Χοιροβοσκός.

Σίμβλα, τὰ ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν· παρὰ τὸ συμβεβλή- 20 σθαι ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ, εἶον συμβλήναι τινα ὄντα. Ἡσιόδου, — ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους· — ἢ ὅτι σιμάς ἐκά-λουν οἱ ἀρχαῖοι τὰς μελίσσας· αἱ γὰρ μέλισσαι, πρὸς

σύγκρισιν τῶν σφηνῶν, ἀμβλύτερα ἔχουσι τὰ κέντρα· καὶ ἐκ τούτου σίμβλους τὰ κύθρα, οἰονεὶ σιμβόλους.

Σινάμοροι πολεμίζουσι θυραροί· — ἐν δευτέρῳ Ἀνακρέων· μαμορημένοι Φησί πρὸς τὸ σίνεσθαι· ἐξ οὗ ἡκ. ὑσμεδα τοὺς ἐξ ἄπαντος κακουργεῖν προαιρουμένους. αἱ μὲν Ἀττικοὶ λέγουσι σινάμορεῖν τὸ λιχνεύειν· καὶ Φερεκράτης τὰ τοιαῦτα κλέμματα σινάμορεύματα καλεῖ. Ὡς.

Σινά, ὄνομα ὄρους· παρὰ τὸ ἴς ἰνός· ὅτι ἐκεῖ ἐδόθη ἡ τοῦ νόμου δύναμις.

Σιδῶν, ἀπὸ Σιδῶνος τῆς πόλεως. οἱ γὰρ Σιδῶνες ἐφευρόντες πρῶτοι κάμνουν σιδῶνας. Σιδῶν δὲ σημαίνει δύο, τὴν πόλιν καὶ τὸν πολίτην· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως, ἐκτείνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ πολίτου, συστέλλεται.

Σινῆπι, τὸ νη, ἡ· διότι ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ σινάπιον. τὸ πι, ἰ. διατί; τὰ εἰς ἰ λήγοντα οὐδέτερα διὰ τοῦ ἰ γράφεται. παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὄπας, ὡς ὁ ἱατρικὸς λόγος μαρτυρεῖ· βλάπτει γὰρ τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ σίνες, τὸ βλάπτει.

Σιντήδα Λῆμνον ἱκοντο· Ἀπολλώνιος· τὴν ὑπὸ πολιτῶν Σιντίων κατοικισθεῖσαν. ἔθνος δὲ τυραννικὸν τοῦτο καὶ ληστρικόν. τινὲς δὲ καὶ Σιντίους τοὺς Λημνίους Φασίν· οὗτοι γὰρ λαβόντες πλοῖα, τοὺς παριόντας ἔσινον, ὃ ἔστιν ἐβλαπτον· ἡ δὲ τὴν δοκεῖσιν αὐτοὶ πρῶτοι ἐπινενοηκέναι τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ὄπλα· ἅπερ ὁμολογουμένως βλάπτει.

50 Σινιάσαι, κοσκινῆσαι.

Σινώπη, πόλις ἐστίν· εἴρηται δὲ ἀπὸ Σινώπης τῆς Ἀσπιδόφυατος· ἣν ἐκόμισε Ζεὺς ἀπὸ Ἀσυρίας εἰς τὸν Πόντον, βουλόμενος αὐτὴν διαφθεῖραι, ὁμοσὰς δώσειν αὐτῇ ὁ βούλεται· ἡ δὲ τὴν παρθενίαν ᾗτήσατο. ὁ δὲ Ἀνδρῶν Φησί, μίαν τῶν Ἀμαζόνων Φυγοῦσαν εἰς Πόντον παρὰ τὸν βασιλέα τοῦ τόπου, πίνουσαν τε πλεῖστον οἶνον, προσαγορευθῆναι Σινωπὴν· μεταφράσει δὲ τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν.

Σικτοί, πυκνοὶ καὶ στεῆροί. Ἀριστοφάνης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν καινῶν ἐσθῆτων· αἵτινες πατηθεῖσαι, ἀπὸ τῆς ἀραιότητος εἰς πυκνότητα συναγόνται.

Σίκαλος, ὁ εἰδεχθῆς καὶ ἄμορφος· Ἀλλὰ σὺ μὲν σίκαλος τε καὶ ὀφθαλμοῖτιν ἔφηλος.

Σίκυλον, τὸ ὄρος, οὕτω κέκληται ἀπὸ Σικύλου τοῦ Ἀργίου παιδός.

Σικύη, σημαίνει τὴν ἀρτοθήκην· οἰονεὶ σιτοβολῆ τῆς οὐ· 10 σα· παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι.

Σίρις, πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον οὕτω καλουμένη, εἴτα Πολιεῖον. Σίρις δὲωνόμασται ἀπὸ Σίριδος θυγατρὸς Μόργητος τοῦ Σικελίας βασιλέως, γυναικὸς τε Σκίνδου· ἡ ἀπὸ Σίριδος μιᾶς τῶν Νηρηίδων· ἡ ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ποταμοῦ.

Σιροί, τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων. Ἀμυώνιος δὲ ἱστορεῖ, ὡς οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνοντες τὸ ὄνομα, τὸ ἰ βραχύνουσι, καὶ ἡ τριβὴ 20 τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνεται. εὐρίσκεται δὲ καὶ βραχὺ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ Φριζῶ, — ἀνοῖξαι μὲν σιρούς οὐκ ἔξιν· — εἴρηται δὲ οἰονεὶ σιτηρός τις ὧν· καὶ ἐν συγκοπῇ, σιρός, ὁ εἰς τὰ σιτία ὧν ἐπιτήδειος. εἰσι δὲ καὶ ὀρύγματα τινὰ σιροί.

Σισύρα, αἰγίον στέγνωστρον, τετριχωμένον δέρμα. πολλάκις δὲ καὶ τὸ τραχὺ καὶ ἄγνακτον ἱμάτιον· ὡς Ἀριστοφάνης, Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

Σισύρνα, ἔστι παχὺ περιβόλαιον· ἡ δερμάτινον ἱμάτιον. Λυκόφρων, Σισυρνοῦται καρκίνοι.

30 Σίσυφος, κύριον. τὸ θεός· οἱ Λίκωνες σίος λέγουσιν. ἀπὸ οὖν τοῦ σίος καὶ τοῦ σοφός, γίνεται σίσσοφος καὶ σί-

σοφος, οἰονεὶ κατὰπερ θεός. Χοιροβοσκός καὶ Ὡρος. ἡ ἀπὸ τῶν σίων (τούτεστι τῶν θεῶν) σοφός.

Σίτος] λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ὥστερ παρὰ τὸ ἐργάζομαι γίνεταί ἐργαστής, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἐργάτης, βαρυνόμενον· καὶ ἀπὸ τοῦ δεσποτῆς δεσπότης, οἰστός οἶτος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ σέσσειται, σειστός· ἀποβολῇ τοῦ σ καὶ τοῦ ε, σίτος. λέγει δὲ ὁ Ὡρος, ὅτι κρεῖττον ἔστιν ἀπὸ τοῦ σίω τοῦ διὰ τοῦ ἰ γραφομένου γεγονέναι. ἔστι γὰρ καὶ σίω διὰ τοῦ ἰ, ὃ χρῆται Ἀνακρέων· ὅσον, Ὁρηκίην σίοντα χαίτην· — ἡ δὲ πολλὰ εἰσιν ὀνόματα 40 ἀπὸ ὀνομάτων γινόμενα γραφομένων. ἡ τὰ διὰ τοῦ ἰτος ἀποστρέφεται τὴν εἰ διφθογγον. τὸ σι, μακρὸν κατὰ ποιητικὴν ἀδειαν. βαρύνεται· τὰ εἰς τοὺς δισύλλαβους μονογενῆ παραληγόμενα τῷ ἰ ἐκτενιζομένην βαρύνεται, κῆτος, μῆτος, Τρίτος ὄνομα ποταμοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ, βραχύνεται τὸ ἰ. οὕτω καὶ σίτος. τὸ λιτός, οὐ κατὰ τὴν γραφὴν, οὐδὲ κατὰ τὸν χρόνον, εἰ μὴ μόνον περὶ τόνον διήλλαξε· τὸ μέντοι λιτός, τριγενὲς ὄν, ὀξύνεται.

Σίτα, ἡ ἐκ τοῦ σίτος μεταπεπληται, ἡ ἀπὸ τοῦ σιτία. Ἡρώδιανός περὶ παθῶν.

Σιτώνης σιτώνου, σημαίνει τὸν σίτον ἀγοράζοντα καὶ ἀποτιθέμενον.

Σιτοδεία, σίτον ἐνδεῖα, σιτοένδεῖα καὶ σιτοδεία. πάντες οὕτως. ἡ ἀπὸ τοῦ σιτοδείης, σιτοδέεια· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε.

Σιφλός, πλεονασμῷ τοῦ Φ· καὶ κυρίως, ὁ εἰσινωμένος τοὺς ὀφθαλμούς· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους σώματος. Ἰλιάδος ξ, — θεὸς δὲ εἰ σιφλώσει· 710 — ἐκλύσει, μωμητὸν ποιήσει· ἀπὸ τοῦ φλῶ, τὸ ὀρμην ἔχον· ἄλλοι δὲ τὸν εἰδεχθῆ. ἡ ἀπὸ τοῦ σιφλός σιφλῶ· ἵνα σημαίνῃ τὸ βλάψει.

Σίφων, παρὰ τὸν ποιόν ἦχον τὸν ἐν τῷ ἀποσπᾶν καὶ πίνειν· ἡ παρὰ τὸ σίζω.

Σιφνός, σημαίνει (ὡς οἶμαι) τὸν ἀσπάλακα. Λυκόφρων. Σιών, εἰ μὲν σημαίνει τὴν πόλιν, γράφεται διὰ τοῦ ἰ, κατὰ παράδοσιν· εἰ δὲ σημαίνει τὸ κύριον ὄνομα, γράφεται διὰ τοῦ ἡ· ὡς τὸ, Τὸν Σιών βασιλέα τῶν Ἀμορ- 10 ραίων· — τὰ εἰς ἰ λήγοντα βραβάρων ὀνόματα ὀξύνονται· οἷον Θεατᾶν, Ἐρατᾶν, Ἀτμῶν, Τελαμῶν. οὕτω καὶ Σιών· χωρὶς τοῦ Μεγᾶν, Βεραβᾶν, Βεριωνᾶν. ταῦτα δὲ περισπᾶται. ἔστιν ἄκλιτα.

Σιωπῇ] ἐκ τοῦ σιγῇ καὶ τοῦ ὦψ ὥπος, ἡ τοῦ ὄπα, ὁ σημαίνει τὴν φωνήν, γίνεταί σιγησι· καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, καὶ κράσει τοῦ ἡ καὶ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, γίνεταί σιωπῇ· ἡ ἐκ τοῦ σιγῶ σιγησι· καὶ ἐκβολῇ τοῦ γ. τὸ δὲ σιωπῇ καὶ σιγῇ, ἔστιν ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος. καὶ ἔστι τὸ σιγῇ, μακρόν· τὸ δὲ σιωπῇ, βραχὺ, ὡς 20 παρὰ τῷ ποιητῇ.

Σκαλμός, περὶ ὃν δεσμεύουσι τὰς κώπας πᾶσαλον· ὑποσκαλμὸς δὲ, ἡ τοῦ σκαλμοῦ βάσις. ἐκ τοῦ σκαίρω σκαρμός, γίνεταί τὸ ὑποκοριστικόν, σκαρμὸς· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμεταβόλον, σκαλμὸς· ἐπὶ τοῦ πλοίου, παρὰ τὸ μὴ εἶναι τὴν ναῦν σκαίρειν, ἦγουν πηδᾶν.

Σκάλοψ, ὁ σκάλαξ λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. καὶ λέγει Νικοκλῆς σκάλοπας ὡς παρ' Ἀριστοφάνει, ὁ κεκαλυμμένος ἔχων τοὺς ὄπας.

Σκάμανδρος, ποταμὸς Τροίας· ἀπὸ Σκαμάνδρου υἱοῦ 30 Τεύκρου, ὃς ἦν Κρῆς τὸ γένος. ἡ Ἡρακλῆς δίψει κατασχεθεῖς, ἠΐξαστο τῷ Διὶ· ὁ δὲ ἀνέδωκεν αὐτῷ μικρὰν λιβάδα· ἣν θεασάμενος, καὶ σκάψας, ἀψιφύστερον ἐποίησε φέρεσθαι. παρὰ τὸ ἐσκάφθαι οὖν εἴρηται. Σκάμανδρος] διὰ τὸ γεγονέναι κρημάτων παραίτιος· ἡ, διὰ

τὸ ἐσκάφθαι ὑπ' ἀνδρός, ἐκλήθη Σκάμανδρος· ἔανθος δὲ, ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ λουσάμεναι αἱ θεαί, ξανθὰς ἔσχον τὰς κόμας, ὁπότε Ἀλεξάνδρῳ ἦγον ἕνεκα κάλλους κριθισόμεναι. Ὅμηρος, Ὀν ἔανθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Σκάνδαλον, παρὰ τὸ σκάζω, ὃ σημαίνει τὸ χωλαίνω. λέγεται καὶ σκάνδαλον ἢ διαστροφή.

Σκάνδαλον, τὸ σκάζον περὶ τὴν ἀλήθειαν.

Σκανδάλιτρον, τὸ πέταυρον τῶν παγίδων· ἀπὸ τοῦ σκαζόμενον συμπύπτει καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπέσον. ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ παγίδι καμπύλον ξύλον, ᾧ ἐρεῖδεται. Ἀρίσταρχος δὲ ῥόπτρον ἔφη· οἷον, Ῥόπτρῳ ἐρεῖδόμενον.

Σκαλεύω, εἰς τὸ σκῆψις.

50 Σκαμβή, παρὰ τὸ σκαῖω, προβαίνειν. ἢ παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κατορύσσω· ὁ γὰρ διεστραμμένος πολλὰ κατορύσσει κατὰ τοῦ πλησίον.

Σκαληνόν, σκολιόν, πολύγωνον· τοῦ γὰρ τριγώνου εἶδη τρία, ἰσοπλευρον, ἰσοσκελές, σκαληνόν.

Σκαφίς, ὁ καδίσκος ἐν ᾧ καταχεύονται αἱ γυναῖκες. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ἐπεὶ καὶ σκαφή εἶδος τι πλοίου, καὶ ὁμοιότητος ἔστι τῷ πλοίῳ ὁ καδίσκος. ἔστι δὲ καὶ κουρῆς εἶδος, καὶ σμινύης γεωργικῆς.

716 Σκίρτης λόχος, ἀνδρῶν ἐξαποστίων, οἱ αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἐστρατεύοντο, καὶ οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις Λακεδαιμονίοις.

Σκαρδαμύσειν, παρὰ τὸ μύω μύσσω παράγωγον, καὶ παρὰ τὸ σκαίρειν τὸ κινεῖν, παρὰ τὴν συνεχῆ κίνησιν τῶν βλεφάρων, ἃ δὴ τὸ μύειν παρέχει· τὸ δὲ σκαίρω, ἀποβολή τοῦ σ, καίρω· καὶ διπλασιασμῷ, κερκαίρω· ἐνθεν καὶ τὸ, — κερκαίρε δὲ γαῖα πόδεςσιν Ὀρνυμένων ἄμυδις· — οἷον ἐν κινήσει καὶ ταραχῇ ἢ γῇ ἐγίνετο, διὰ τὸ πληθὺς τῶν σεῖόντων αὐτὴν ποδῶν. καὶ τὸ καρδαμύσειν ἀπὸ τοῦ σκαίρω ἀποβολή γέγονε, τὸ κινεῖν καὶ μύειν τὰ βλέφαρα, ὡς τὸ, — βλέψον εἰς ἐμὲ ἀσκαρδαμυκτί, Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι· παρὰ τὸ σκῶ, σκαίρω, ὡς σπῶ σκαίρω.

Σκάφος] παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κοιλάινω, σκάψω, ἔσκαφα· ἐξ αὐτοῦ σκάφος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σκαπτομένων καὶ γινομένων βαθέων.

Σκαίαι πόλαι, αἱ τῆς Ἰλίου· ἢ ἀπὸ τοῦ Σκαίου τοῦ κατασκευάσαντος αὐτάς· ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαίοις μέρεσι τῆς πόλεως κείνται, ἦγον ἐν τοῖς ἀριστεροῖς· ἢ παρὰ τὸ σκαῖω βουλευσάσθαι τοὺς Τρῶας· τὸν γὰρ δούρειον ἵππον κατ' αὐτάς ἐδέξαντο. αὐταὶ δὲ καὶ Δαρδάνιαι προσηγορεύοντο, δι' ὧν ἐξήσαν εἰς τὸ πέδον οἱ Τρῶες.

Σκαῖος, ἐκ τοῦ σκάζω τὸ χωλαίνω, ἢ τὸ οὐκ ὀρθῶς βαδίζω· ἐξ οὗ καὶ σκαμβός, ὁ μὴ ὀρθῶς βαδίζων· καὶ σκαῖος ἄνθρωπος, σκαμβός τις ὧν καὶ μὴ ὀρθός, σκαός καὶ σκαῖός· καὶ σκαῖή, ἢ ἀριστερὰ χεὶρ· σκαῖως γὰρ ἔχει πρὸς τὰς πράξεις. παρὰ τὸ σκαζειν. οὐν περὶ τὰς πράξεις ἐνδέουσιν· ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα τῆς δεξιᾶς· ὃ δὲ ἀσθενὴς σκαζει.

30 Σκέλος, ἢ παρὰ τὴν σχίσιν· διέσχισται γὰρ ἀπ' ἀλλήλων· ἢ παρὰ τὴν κέλευθον, δι' ἧς βαδίζομεν· ἢ παρὰ τὸ ἐσκλημέναι καὶ σκληρότερα εἶναι τῶν ὑπερθεν. ἢ κέλευθος, πλεονασμῷ τοῦ σ, σκέλευθος· καὶ συγκοτῇ, σκέλος· δι' αὐτῶν γὰρ τὴν ὁδὸν τελοῦμεν. ἢ παρὰ τὸ σχίζω, σχέλος, καὶ σκέλος· ἀπεσχισμένα γὰρ εἰσιν ἀπ' ἀλλήλων. ἐκ δὲ τοῦ σκέλος γίνεται σκελίς.

* Σκελετός, ὁ νεκρός, ἀπὸ τοῦ σκέλλεσθαι τὸ ξηραίνεσθαι.

40 Σκέλλω, σημαίνει τὸ ξηραίνω· Ἰλιάδος ψ', — μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο Σκῆλη ἀμφὶ περὶ χροᾶ ἵνεσιν· — καὶ σκελτός, ὁ ἀπεξηραμένος.

Σκευός] παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ καὶ φυλάττω σχευός καὶ σκευός· ἢ παρὰ τὸ κεύθω τὸ κρύπτω.

Σκεπάζω, ἐκ τοῦ σκέπω· τοῦτο παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω, σχέπω· καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, σκέπτω. ἢ παρὰ τὸ σκιά καὶ τὸ ἔπω.

Σκείρων, ὄνομα ληστοῦ, πολλῆς Φθορᾶς γεγονότος αἰτίου· τὸ σκει, δι' Φθογγον, κατὰ ἀναλογίαν· ἀπὸ τοῦ κείρω κείρων καὶ σκείρων· καὶ τὸ κουσείρων.

Σκηνῶ, παρὰ τὸ σκηνή· τοῦτο παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ, 50 σκηνή καὶ σκηνή, ἢ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς. ἢ παρὰ τὸ ἴστημι. σκηνὴν δὲ ἦν ἔχουσι· — Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδαίων.

Σκῆνος· εἰκοι δὲ σκευός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν, κόσμον τινα γυναικεῖον εἶναι Φασίν· οἱ δὲ, σκιάδειον. βητορικῇ. σκῆνος καὶ τὸ σῶμα, παρὰ τὸ σκῆνωμα καὶ σκηνὴν εἶναι τῆς ψυχῆς, οἷον οἰκητήριον.

Σκηπάνιον, σκῆπτρον, βᾶβδος· Ἰλιάδος ν'.

717 Σκῆπτρον, παρὰ τὸ σκῆπτω τὸ ἐπακουμβίζω· ἀπὸ τοῦ σκῆπτεσθαι καὶ ἐπερεῖδασθαι αὐτῷ, πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἔστι δὲ βασιλικὴ βᾶβδος.

Σκῆψις, ἢ προφασίς· ἀπὸ τοῦ σκῆπτω τὸ προφασίζομαι· τοῦτο παρὰ τὸ σκέπτω· οἱ γὰρ προφασίζόμενοι σκέπτονται, τί εἰπωσιν. καὶ ἐπέσκηψε σημαίνει· ἐνετείλατο, ἢ προεφασίσατο. ἔστι καὶ δικὴ τις ὑπόμνησις καὶ παραγραφή. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πανταίνετον, 10 Ἄλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκῆψιος εἰσελθὼν, ἀμφοτέρ' αὐτῶν ἐπιδείξω· — ἔστι δὲ καὶ ὀρχησίς τις ἢ σκῆψις. σημαίνει καὶ ἀναβολὴν, ἢ Φροντίδα. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Τροίᾳ, ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. λέγεται δὲ σκῆψις, καὶ ἢ ἐκ μελέτης ψευδομαρτυρία· παρὰ τὸ σκέπτω σκέψις καὶ σκῆψις, ὃ σκεπτόμενός τι εἰπεῖν ψευδές. ἔστι δὲ καὶ ἐπισκηψάμενον, καὶ τὸ ἐπιβαρῆσαντα· καὶ ἐπισκῆψασθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι καὶ ἐπισημεῖσθαι.

Σκαλεύω· ὡς τὸ, Ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευκότες Φαινόμεθα· — σεσαλευκότες, ἐρευνήσαντες. παρὰ τὸ σάλος, σαλεύω.

Σκῆπτεσθαι] σκέπτεσθαι μὲν ἔστι τὸ βουλευέσθαι τι· σκῆπτεσθαι δὲ, τὸ προφασίζεσθαι μεθ' ὑποκρίσεως.

Σκέπαρνον, τὸ ἔριον, διὰ τὸ σκέπειν τὸν ἄρνη.

Σκείρων, ἄνεμος ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν καταπνέων.

Σκειρά, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς· καὶ σκειράφια, τὰ κυβεῖα· ἥτοι ἐπεὶ σκειράφος τις ἐστὶν ὄργανον κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκειράφου τινός κυβευτοῦ· ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς σκειράδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ οἱ κυβευταὶ ἔπαιζον.

30 Σκειράς Ἀθηνᾶ, εἶδος ἀγάλματος Ἀθηνᾶς· ὀνομάζεται δὲ οὕτως ἀπὸ τόπου τινός.

Σκιά, παρὰ τὸ κῖω τὸ ἀκολουθῶ, κιά· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σκιά, ἢ συνακολουθοῦσα· καὶ σκιάεις, ὁ σκῖαν ἀποτελών.

Σκιάς, τὸ ὠδεῖν ἐκαλεῖτο τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὴν ἀρχαίαν Φωνήν· οἶκος γὰρ ἐστὶ στρογγύλας. τοὺς δὲ τοιοῦτους, διὰ τὸ τὴν ὀροφὴν ἔχειν μιμήματα τῶν σκιαδίων, σκιάδας οἱ κάλαι προσηγορεύσαν. ἐπεὶ δὲ μετ' ὀνόμασται σκιάδης, καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων θολιάς ἐκάλουν αὐτάς· καὶ τοὺς οἴκους ταύς περιφραεῖς οἱ μὲν θόλους, οἱ δὲ θολιάς προσαναγορεύουσι.

Σκιδνώ] ἐκ τοῦ σκαδῶ σκιδνῶ, ὡς πέτω πιτνῶ, κερῶ κερνῶ· ἐξ οὗ παράγωγον, σκιδνῆμι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, σκιδνάσι· τὸ παθητικόν, σκιδνάμαι, ἐσκιδνάτο, καὶ ἐσκιδνάντο.

Σκίπων] παρὰ τὸ σκηρίπτω κατὰ ἀποβολὴν σρῦ τ καὶ

τοῦ ρ, καὶ συγκοπῇ τοῦ η, σκίπων· σημαίνει δὲ τὴν
50 βακτηρίαν.

Σκίμπος, σκίμποδος, παρὰ τὸ σκηνή καὶ τὸ πούς ποδός
γίνεται· σκηνίπους τις ὢν, ᾧ σκηνοῦσι τὰ σώματα· καὶ
συγκοπῇ, σκίμπος. λέγεται δὲ τὸ μέρος τοῦ κραββά-
του· μεταφορικῶς δὲ, ὅλος ὁ κρᾶββατος. λέγεται καὶ
σκίμπος χωρὶς τοῦ υ, ὡς ἀελλόπος, σκηνόπους τις ὢν,
ὁ σκηνῇ ὅμοιος.

718 Σκιρωθῆναι, Φαμέν ἐπὶ τοῦ ρύπου τοῦ σφόδρα ἐμμένον-
τος καὶ δυσεκπλύτου. Σώφρων ἐν τοῖς γυναικείοις τρο-
παίοις, Πρὶν αὐτὰν τὰν νότον εἰς τὸν μυελόν σκιρω-
θῆναι: — σκίρον δὲ τὸν αἰδιῇ ρύπον καὶ Κρατίνος λέ-
γει, καὶ Εὐπολὶς ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ τυρῷ ρύπου· ἀλλὰ
καὶ Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἵππικῆς οὕτω λέγει.

Σκιρροφορίων, ὄνομα μῆνός παρὰ Ἀθηναίους. λέγεται δὲ
παρὰ τὸ Φέρειν σκίραν ἐν αὐτῷ τὸν Θησέα, ἦγουν γύ-
ψον· ὁ γὰρ Θησεύς, ἀπερχόμενος μετὰ Μινωταύρου,
τὴν Ἀθῆναιον ποιήσας ἀπὸ γύψου, ἐβάσταζεν. ἐπεὶ οὖν
10 τῷ μῆνι τούτῳ ἐποίησε, λέγεται σκιρροφορίων.

Σκίφος, τὸ ξίφος, διαίρεσις τοῦ ξ εἰς κσ, καὶ ὑπερθέσει.
Σκιρτῶ, παρὰ τὸ σκαίρειν τὸ πηδᾶν, ὑφαίρεσις τοῦ α,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, μετὰ περισπωμένῳ τοῦ τόνου.

Σκληρός, παρὰ τὸ σκληρῷ μονοσύλλαβον, ὃ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
σκέλλω.

Σκνιός, ὁ μικρολόγος καὶ σκνίφος· παρὰ τοὺς σκνίπας
καὶ τὴν τούτων σμικρότητα. σκνίψ δὲ ἐστὶ κωνωποειδὲς
πτηνόν. Ὡρος. λέγει δὲ ὁ Χοιροβοσκός, ὅτι λέγεται
σκνίψ καὶ κνίψ· καὶ τὸ μὲν σκνίψ, κλίνεται καὶ διὰ
20 τοῦ π, καὶ διὰ τοῦ φ, οἷον σκνιφός καὶ σκνιπός· τὸ
δὲ κνίψ, διὰ τοῦ π μόνον κλίνεται. ἐστὶ δὲ ζῶον εὐ-
τελές· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν μικροψύχων ἀνδρῶν εἰώθε
λέγεσθαι, ὅτι σκνιφός ἐστι· μεταγεται γὰρ ἡ γενικὴ εἰς
εὐθείαν.

Σκόλοπες, ὁξέα ξύλα, ἅπερ ἐπήγνουον τῷ τείχει· παρὰ
τὸ κολάπτω, κολάψω, κολάψ· ἢ παρὰ τὸ σχίζω σχό-
λαψ, καὶ σκόλοψ, τὸ δισχισμένον καὶ ἀπαξυμμένον
ξύλον.

30 Σκολιός, παρὰ τὸ σκάζω τὸ χωλαίνω, ὁ μὴ εὐθεῖαν ὁδὸν
πορευόμενος, ἀλλὰ διεστραμμένον· ἢ παρὰ τὸ σκαίος·
ἢ παρὰ τὸ σκόλον, ὃ σημαίνει τὸ σκολιόν. [σκολιόν] πό-
ρον λέγουσι καὶ τὸν ἀπὸ Βυζαντίου πλοῦν ἕως τοῦ
στομίου τοῦ Πόντου· ἐνθα εἰσὶν αἱ κυάνεαι πέτραι· ἢ
διὰ τὸ σκαμβὸν εἶναι καὶ οὐκ ἴσον· εἴκοι δὲ τῷ ξ
στοιχείῳ, καὶ θηρίῳ ἔρποντι.

Σκολιά, τὰ συμποτικά ἄσματα. Δίδυμος Φησὶν διαφό-
ρους ἐτυμολογίας ἐν τῷ τρίτῳ τῶν συμποσιακῶν. Ὡρος,
ἀπὸ τοῦ μεθύουσι καὶ σκολιῶς ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια
ἄδεσθαι.

40 Σκολύθριον, Πλάτων τίθειν ἀντὶ τοῦ ὕφ' ἡμῶν λεγο-
μένου ὑποπόδιου, ὑπὸ ποιητῶν δὲ ὑποθρονίου. Πλά-
των, Ὡς περ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καδιζή-
σεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὴ
ἴδωσιν ὕψτιον ἀνατετραμμένον: — τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν
μικρῶν διφριδῶν ἐξεδέξαντο τὴν λέξιν.

* Σκόπελος, ἴδιος προβεβλημένος τῆς θαλάσσης· ἀπὸ
τοῦ σκοπεῖν, ὅτι ἐπιτηδεύεις ἐκεῖθεν γίνεται περιωπῇ.

50 Σκοπός, σημαίνει β'· τὸν κατάσκοπον, ὡς τὸ, Σοὶ δ'
ἐγὼ οὐχ ἄλλος σκοπὸς ἐσσομαι, Ἰλιάδος κ'· ἐπὶ δὲ τῆς
ἀπλῶς παρατηρήσεως, Δμωῶν σκοπὸς ἐστὶ κατὰ μέ-
γαρ ἡμετεραν.

Σκοπία, ὁ ὑψηλὸς τόπος, καὶ σκόπελος· ὁμοίως καὶ σκο-
παί, ὑψηλοὶ τόποι· ἀμφοτέρω, ἀφ' ὧν ἐστὶ περισκο-

πῆσαι καὶ ἰδεῖν τὰ πόρρω καὶ κύκλῳ. ἐκ δὲ τοῦ σκο-
πία, γίνεται καὶ σκοπιάζω· σημαίνει τὸ βλέπω.

Σκρινάριος, τῆς δουκικῆς ὑπάρχων τάξεως, Ἀπτίνων 719
Φωνῇ· ὃ ἐστὶ νοτάριος Ἑλληνικῶς. ἡ χαρτοφύλαξ·
σκρινίον γὰρ τὴν δρυφακτικὴν λαβράκα οἱ Ῥωμαῖοι
καλοῦσι.

Σκορακισμός] οἱ παλαιοὶ παρὰ δύο λέξεις διεzeugμένους
παράγωγα ποιοῦσι πολλάκις· Νέα πόλις, Νεαπολίτης·
παρὰ ποταμόν, πάραποτάμιος. οὕτω καὶ τὸ σκιδραλί-
ζειν· ἐς κόρακας, ἐσκορακίζειν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ,
σκορακίζειν. οὕτως Ὡρος. ἀλλὰ καὶ Ὡρίων καὶ Ἡρω-
διανὸς περὶ παθῶν.

Σκορδινασθαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν μετὰ 10
τοῦ χασμάσθαι διακλόμενον λέγεται· γίνεται δὲ παρὰ
τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμάδεις ὄντες ἐκ-
τείνωσι τὰς χεῖρας· ὅπερ καὶ παρὰ τοὺς ἄλλους πῶς
βασανιζομένους καὶ διαστρεφόμενους τὰ μέλη· οἷον
σκορδινασθαι, δινεῖσθαι ἀπὸ κόρου ὕπνου, καὶ τροφῆς.
ἢ καρδινασθαι τὴν κεφαλὴν. Ὡρος.

Σκορπίζω] ἐκ τοῦ καρπὸς καρπίζω καὶ σκορπίζω. ἐκ με-
ταφορᾶς εἴρηται ἡ λέξις, ἐπεὶ ὁ κερπὸς σκορπίζεται.

Σκορπίος, σημαίνει τρία· τὸν χερταῖον. καὶ γίνεται παρὰ 20
τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν· καὶ τὸν θαλάσσιον, καὶ γίνε-
ται ἐκ τοῦ πλήττειν καὶ τὸν ἰόν ἐπιβάλλειν· ἢ παρὰ
τὸ σκαίως ἔρπειν. σημαίνει καὶ τὸν ἀστέρα· καὶ λέγου-
σιν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν χερσαῖον ὁμοιότητος· ἐπειδὴ, ὅτε
ἐναντίος ἐστὶν ὁ ἥλιος, τότε τὰ σπέρματ' ἐπὶ τὴν γῆν
σκορπίζομεν σπείροντες· ἢ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ κόλπου σκορ-
πίζειν τὰ σπέρματα [εἰώδαμεν.]

* Σκόροδον, οἶονεἰ σκαῖον ῥόδον.

Σκότος, ἀπὸ τοῦ σκιάζειν ἀνόμασται. οἱ δὲ Φασιν, σκο-
πός ἐστιν, ὅτι δεῖ προσκοπεῖσθαι τὸν προτερχόμενον ἐν 30
τῷ αὐτῷ. οὕτως Ἡράκλειτος· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ
τὸ σχέθειν ἡμᾶς πολλάκις προϊέναι, ὃ ἐστὶν ἐπισχεῖν.
Ὡρος.

Σκοτόμακνα, νύξ ἐστὶν ἐν ἣ μαίνεται καὶ ἀκατασταεῖ
τὰ οὐράνια.

* Σκοτοδασυπυκνόθριξ, παρὰ Ἀριστοφάνει, μελανόθριξ·
ἀπὸ τοῦ σκότος, καὶ δασύς, καὶ πυκνός, καὶ θρίξ.

Σκῶλος, εἶδος ἐστὶν ἀκάνθης· ἢ πυρωθεῖσα εὐτονώτε-
ρος γίνεται. Ἰλιάδος ν', — ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος· 40
— ὁ δὲ Ἀπίων βᾶβδος πεπυρακτωμένη, ἐστὶ δὲ καὶ
πόλις ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. ἐστὶ δὲ ἄπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα. λέγεται
δὲ παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω, ὁ ὑπὸ πυρὸς ἐξηραμ-
μένος.

Σκῶληξ, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν κῶλον, ἦγουν ὀστέον, κατὰ
ἀντίφρασιν, πλεονασμῷ τοῦ σ· τὸ δὲ κῶλον, παρὰ τὸ
κλῶ· τὸ δὲ κλῶ, παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω· καὶ γὰρ
σκληρότερον ἐστὶ καὶ ξηρότερον.

Σκῶπες] ἐστὶ τί ζῶον σκῶψ λεγόμενον· κόβαλλον δὲ καὶ
μιμηλὸν τὸ ὄρνεον. τινὲς δὲ κακόφρωνι αὐτὰ λέγουσι.
καὶ εἴρηται οὕτως παρὰ τὸ σκαῖαν ἔχειν ὅπα. Φασὶ 50
δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου καὶ τὸ σκῶπτειν εἰρησθαι, τούτεστι
τὸ λοιδορεῖν.

Σκύβαλον, τὸ δι' ἐντέρων ἐκδιδόμενον, κυσὶβαλὸν τι δν.

Σκυδμαίνειν, τὸ σκυδρωπάζειν καὶ ὀργίζεσθαι· κυρίως
ἐπὶ τῶν λεόντων, ἐπὶ τοῖς ἀφαιρουμένοις σκύμνοις ὀρ-
γιζομένων. ἀπὸ οὖν τοῦ σκύμνου καὶ τοῦ μεναίνειν
γίνεται τὸ σκυδμαίνειν· ἢ ἀπὸ τῆς ὀργῆς περὶ τὸ πρό-
σωπον συστολῆς τοῦ σκύλλους, ὃ ἐστὶ δειγμα, ὃ συμ- 720
βαίνει ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων, Ἰλιάδος α'.

Σκύνιον λέγεται ἡ οφρὺς· καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται σκυνίζω
καὶ σκύνω.

20 θεὸν ἢ δὲ σοφιστήν· — ὡς σοφιστὰς, τοὺς διατριβῶν προισταμένους. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν ἐξηγήσει τῶν Ἡροδότου γλωσσῶν. Ὄρος· λέγεται καὶ ὁ ἐκπρεπὴς ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

Σούσα, ἡ πόλις· ἀπὸ τῶν περιπεφυκῶτων κρήνων· σούσα γὰρ τὰ λείρια λέγεται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἱππασίμου αὐτὴν εἶναι σουσίαν γὰρ ὑπὸ Σύρων τὸν ἱππον λέγεσθαι.

Σούσιον μύρον, τὸ κρήνιον Ἑλλήνες προσαγορεύουσι· τὰ γὰρ λείρια ὑπὸ τῶν Φοινίκων σούσα λέγεται· σούσον δὲ τὸ κρήνον ὑπὸ Φρυγῶν λέγεται.

30 Σπάδων, σημαίνει τὸν εὐνοῦχον· παρὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τι μέρος αὐτοῦ.

Σπάδῃ, τὸ ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον· παρὰ τὸ κατασπᾶν τὴν κρόκην.

Σπάσαι, αἱ τῶν πλευρῶν, ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι πρὸς ἐπι-καμπίαν.

Σπαργανον] παρὰ τὸ σπαράσσω σπαράγανον· καὶ συγ-κοπή. λέγονται δὲ αἱ πρῶται Φασκίαι σπαργανώματα, ἐνθα δεσμοῦνται οἱ παῖδες βυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ὀρθό-τερον.

40 Σπάνιον, τὸ ὀλίγον· ἐκ τοῦ σπάνιος· τοῦτο ἀπὸ τοῦ σπα-νίζω, ὃ σημαίνει τὸ ἀλαττῶ καὶ φθείρω· τοῦτο παρὰ τὸ σπάνις ἢ λείψις· τοῦτο παρὰ τὸ σπᾶ σπαίνω, σπαίνεις καὶ σπάνις. ἢ παρὰ τὸ παίνω· καὶ κατὰ παρα-σχηματισμὸν, πάνις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Σπάρτα λέλυνται, Ἰλιάδος β'. παρὰ τὸ σπείρω τὸ εἰλίσ-σω, σπαρτίον· καὶ ὥσπερ μῆρια μῆρα, οὕτω καὶ σπαρ-τία σπάρτα, κατὰ συγκοπὴν, ὡς ὑποκοριστικόν.

Σπαρτιάτης] ἀπὸ τοῦ Σπαρτῆ Σπαρτίτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Σπαρτιάτης. ὁμοίον ἐστὶ καὶ τὸ Κροτανιάτης.

50 Ἡρωδιανός περὶ παθῶν.

Σπαίρω, ἐξ οὗ τὸ ἀσπαίρω γίνεται· τὸ δὲ σπαίρω, ἐκ τοῦ σκαίρω. διαφέρει δὲ κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν. Ἡ δὲ οἱ σκαίρουσα καὶ οὐράχον πελέμιξε· — καὶ ἡσπαι-ρεν, ὡς τὸ, — ὅτε τις βούς ἀτταίρει· — καὶ διότι τὸ μὲν σπαίρειν καὶ ἀσπαίρειν, αἰμουσὸν τινα κίνησιν δη-λοῖ, ὃ γίνεται ἐν ἰχθύσι καὶ ἐν τῇ δεδεμένη κατὰ τὸν ποιητὴν βοί· τὸ δὲ σκαίρειν, εἰμουσὸν τινα ὀρηκτικὴν τε καὶ εὐρυθμον κίνησιν δηλοῖ· ὅθεν παράγονται σκά-ρος καὶ σκαρος ἰχθύος ὅθεν τὸ σκάρος εἰμουσὸν τινα καὶ εὐρυθμον κίνησιν δηλοῖ· ἐξ οὗ καὶ τὸ σκιρτᾶν πα-ράγεται. σπαρίζειν, ἐπὶ ἰχθύων λέγεται.

Σπένδω] παρὰ τὸ σπείω σπένδω, παραγωγὴ καὶ οὐ πλεο-νασμός, ὡς κυλῶ κύνδω, ἀμείρω ἀμείρδω. σημαίνει δὲ τὸ μετὰ θυσιῶν Φιλιούμαι καὶ καταλλάσσομαι καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

10 Σπέος, τὸ σπήλαιον, τὸ ἀφώτιστον οἶκημα· παρὰ τὴν σβέσιν τοῦ φωτός· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γὰρ φῶτος ἐστερη-μένον ἐστίν· ὅθεν Φησί, — σπέος ἡεροειδές· — παρὰ τὸ σβῶ σβέω, σβέος καὶ σπέος. κλίνεται σπέος· ἢ εὐ-θεία τῶν πληθυντικῶν, τὰ σπέα· καὶ συγκοπῇ, σπέα.

Σπέρμα, παρὰ τὸ συνεσπαρμένον ἔχειν ἐν αὐτῷ τὴν δύναμιν τῆς τελειότητος· καὶ σπερμαίνειν, τὸ παιδο-ποιεῖν.

Σπέργυς] παρὰ τὸ πρέσβυς, τροπῇ τοῦ β εἰς γ, πρέσγυς· καὶ ὑπερθέσει, σπέργυς. περὶ παθῶν.

Σπείδω] παρὰ τὸ πέδον γίνεται πείδω· καὶ προσθᾶσει

20 τοῦ σ· ὁ γὰρ ἀγωνιζόμενος γῆν διαγείρει. ἢ παρὰ τὸ εἶω τὸ περιπατῶ, γίνεται ἐδω, πείδω, καὶ σπείδω.

Σπέργω, σημαίνει τὸ κατεκτείνωμαι, σπείδω, καὶ συστρέ-φω· ἴσως ἀπὸ τοῦ περιέχεσθαι. συμπεριέχω οὖν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, σπέρχω.

Σπέσθαι, τὸ ἀκολουθεῖν. ἀπὸ τοῦ ἔπεται, τὸ ἀπαρέμ-

φατὸν ἔπασθαι· πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔπασθαι, καὶ σπέσθαι.

Σπείρους] αὐταὶ εἰσι μόναι παρὰ τῷ ποιητῇ εἰς οὐς λήγου-σαι ἀπὸ τῶν εἰς οὐς οὐδετέρων· αἶ γὰρ ἐντελῶς λέγεται τεύχεος, σάκεος. τὸ δὲ αἷτιον, ἢ εὐθεία, κατὰ σπέος 30 καὶ δέος· εἰ προσέλαβεν ἡ γενικὴ ἕτερον ε, σπέος καὶ δέος, κακόφρωνον ἂν ἐγίνετο. ἐνθεν ἐποίησε δέους, σπέους· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δέους καὶ σπείους.

Σπείρα, τὰ ἱματία· παρὰ τὸ ἐνσπείρεσθαι καὶ συσφίγγε-σθαι ἐν αὐτοῖς· καὶ σπείρημα, τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἰληγμα-γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι· ὁφθαλμὸς δὲ διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι· καὶ ἴσως τῷ λόγῳ τῶν ῥηματικῶν. εἰσι γὰρ τινὰ ὀνόματα τὰ ἀπὸ ῥήματος γι-νόμενα, ἅτινα διὰ τοῦ ι γράφεται, λείβω λίβας. οὕτως 40 ἀπὸ τοῦ σπείρω σπείριον καὶ σπῆρα.

Σπῆρσιν] ἐκ τοῦ σπέος, ἢ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, σπέσι· καὶ ἐκτασει, σπῆρσι· καὶ ἐν σπέσι, κατὰ συγκοπῇ.

Σπερμολόγος, μικρὸν ὀνίθιον κολοιδέες· ὀνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται ἀπὸ τούτου καὶ ὁ εὐτελής καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος· καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτριῶν διαζῶν.

Σπείρων, ἀπὸ τοῦ σπῶ τὸ κατασπᾶ· σπυμένη γὰρ ἢ γῆ δέχεται τὰ σπέρματα. παραγωγὸν ἐστὶ τοῦ σπῶ· ἅμα γὰρ τῷ καταβληθῆναι τὴν σποράν, σπᾶται ὑπὸ τῆς 50 γῆς τὸ χωρῆσαν εἰς αὐτήν. οὕτω Φιλόξενος. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν, ὅτε δέχονται τὸ σπέρμα.

Σπείται, παρὰ τὸ πῖσαι, ὃ ἐστὶ ποτίσαι τὴν γῆν τῷ οἴνῳ.

Ὄρος.

Σπήλαιον, παρὰ τὸ σπῶ τὸ κατασπᾶ καὶ τὸ λάας ὁ λί-

-θος· σπήλαιον γὰρ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ λίθος κατεσκα-

σμένος.

Σπηλυγγες, τὰ βεβρωμένα τῶν πετρῶν· παρὰ τὸ σπᾶν. 724

Σπιδάδες, αἱ ὕφαλοι πέτραι, οἷον ἀποσπᾶδες· ἢ ὅτι με-λαίνεται τὸ κατ' αὐτὰς μέρος. ἢ σπηλυγγώδεις εἰσὶν αἱ κοίλαι πέτραι, παρὰ τὸ σπέος. οὕτως Ὀρίων· ὁ δὲ Ὄρος, ἀπὸ τοῦ λεπίζεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θα-λάσσης, οἰονεὶ λεπίς τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ σχίζεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σχάζεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ συμπεπιλῆσθαι.

Σπιδάμη, εἰς τὸ παλαιστῇ.

Σπινθήρες, βολίδες καὶ ἀκοντισμοὶ πυρός. παρὰ τὸ σπεί-10 ραι πεποιῆται, τὸν τοῦ πυρός ἔχων λόγον, οἷον σπορεύς τις ὢν τοῦ θέροντος πυρός. ἢ παρὰ τὸ μετὰ σποδῆς ἴσθαι τὴν ἔρησθαι· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ σποδῇ θεα-ρεῖσθαι.

Σπλάγχνα, οἶονεὶ πέλαγχνα, διὰ τὸ πλησίον ἀλλήλων ὑπαρχειν καὶ ἐφαπτεσθαι, καὶ διὰ τὸ σπᾶν τὴν τρο-Φήν. Ὄρος.

Σπλῆν, ἀπὸ τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπισπᾶσθαι τὰ φαυλισθέντα τῶν ὑγρῶν.

Σπόγγος, εἰ μὲν διὰ τοῦ π, παρὰ τὸ σπᾶν τὰ ὑγρά· εἰ 20 δὲ διὰ τοῦ φ, παρὰ τὸ σφίγγειν κατὰ τὰς ἐκθλίψεις. ζῆται εἰς τὸ φῶς.

Σποδός] ἀπὸ τοῦ σβέσω, σποδός καὶ σποδός, ἢ αἰμαυροῦ-σα τὴν φλόγα. ἢ ἀπὸ τοῦ πύος ποδός, πλεονασμῷ τοῦ σ, τὸ ἐν ποσὶ κείμενον. ἢ παρὰ τὸ σπένδω· παρὰ γὰρ τῷ πυρὶ ἔδνον οἱ Ἑλλήνες.

Σποράδες νῆσοι, ἢ διὰ τὸ σποράδην κεῖσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σπαρτόν καὶ σπρατόν.

Σπουδῇ, ἐπιβρόημα μεσότητος, ἢ ἀθροίσματος. τὸ δη, ἢ τὰ παραδοτικὴν γινόμενα ἐπιβρόματα καὶ τὴν αὐτὴν 30 γραφὴν φυλάσσει.

Σκυρίς· πλεονασμός ἐστι τοῦ σ. ἀπὸ τοῦ πυρός, πυρίς.

Ἡρόδοτος λέγει, ὅτι τοὺς πυροὺς σπυροὺς λέγουσιν οἱ Συρακοῦσιοι· παρὰ τοὺς σπόρους.

Σταγῶν, παρὰ τὸ στῶ ῥήμα· οὐ παράγωγον στάζω· οἶον, οὐ ῥύμην, ἀλλὰ στάσιν τῆς Φορέας τοῦ ὕγρου λαβούτης.

Σταδῖον, ἥτοι δια τὴν στάσιν· ἐστῶτες γὰρ ἄθλωντο. οἱ δὲ Φασὶ περιττὸν εἶναι τὸ σ· εἶναι γὰρ τὰδῖον, παρὰ τὴν ἐν τῷ δρόμῳ τάσιν.

Σταδίη, ἡ ἐν τῇ συστάσει μάχη· ἡ ἀπὸ τοῦ διαστήματος τοῦ ὀρισθέντος· ἡ ἀπὸ τοῦ στάντα τὸν Ἡρακλέα τοῦ δρόμου διαπνεύσαι.

Σταθερὸν ἡμαρ, Ἀπολλώνιος, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, τὸ μεσημερινόν, ὅτε ἴσταται ὁ ἥλιος· ἥττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι. οἱ δὲ, ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ τεθείκασι.

Σταδμός, λέγεται καὶ τὸ σταδαῖζον καὶ τὸ σταδμζόμενον, καὶ ἡ παραστάς. σταδμός δὲ λέγεται καὶ ἡ μάνδρα τῶν προβάτων. ἀμφοτέρω παρὰ τὴν στάσιν.

Σταδμῶ, παρὰ τὸ σταδμῆ· τοῦτο παρὰ τὸ ἴστασθαι.

Στακτῇ, παρὰ τὸ στάζω στάξω, ἐσταγμαι, ἐστακται, 50 στακτῇ.

Σταλαγμός, στῶ ῥήμα· οὐ παράγωγον, στάσσω· ὁ μέλων, στάξω· ἐξ οὗ σταγμός, ὡς Φράξω Φραγμός· πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, σταλαγμός. ἡ ἐκ τοῦ σταλάσσω· τοῦτο ἐκ τοῦ στάσσω, πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς.

Σταμίνες, τὰ κατὰστρώματα τῆς νηὸς, ἐφ' ὧν ἰστάμεθα. Ἀρίσταρχος δὲ ὀρθὰ ξύλα, οἷον στήμοσιν ἐκκοκτα. Ὄρος.

725 Σταμόνος, μέτρον τι. Στάν, ἀπὸ τοῦ ἕσταν.

Στασιμον, τὸ μέλος τοῦ χοροῦ· ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ τὴν κἀροδον διατίθεται τι μένων ἀκίνητος, πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐ εἰκότως στάσιμον λέγοιτο.

Στένεταί, καὶ, περιστένεται θυμούμενος· περιττῶς καὶ κέρα τοῦ δέοντος θυμοῦται καὶ ὀργίζεται.

Στασιάζειν, ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς πλεονασμὸν λέγει εἶναι τοῦ α, ἀπὸ τοῦ στάσις στασιάζω· ὁ δὲ Ὄρος λέγει, ὅτι τοῦνομα ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἴστασθαι καὶ συστρέφασθαι 10 τινὰς περισσοτέρως πρὸς ἀλλήλους.

Στατήρ, ἀπὸ τοῦ ἴστημι, στήσω· καὶ παρ' ἡμῖν, ἐπὶ τοῦ νομίσματος τίθεται· οἱ δὲ ἀρχαῖοι, ἐπὶ τοῦ δανείζειν. ὀβολοστάτας γοῦν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς ὀλίγα δανείζοντας ἔλεγον ὑπερβολικῶς· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ τοιοῦτόν ἐστι, Δείδω μὴ τὸ χριζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ Χρῆδος, Ἰλιάδος ν'. ἀντὶ τοῦ, δέδια μὴ ὁ χθρὸς οἱ Ἕλληνες ἐδάμεισαν χρεός, σήμερον ἀπολάβωσι· τούτεστι, τὴν νύκην ἣν δεδάκασι νῆμιν χθρὸς ἥττηθέντες ὑφ' ἡμῶν, μὴ σήμερον ἡμᾶς νικήσωσι. τὸ γὰρ ἀποστήσωνται, ἀντὶ τοῦ ἀπολάβωσιν. ὁ οὖν πρὸς τὸ δίδοναι καὶ λαμβάνειν ἐπιτήδειος στατήρ ὠνόμασται· παρὰ τὸ ἴστασθαι. ὁ δὲ Ὄρος, στατήρ τὸ νόμισμα· ἀπὸ τοῦ ἴστημι τὸ δανείζεσθαι παριστῶντος, τὸ νόμισμα αὐ ἐβήθη, ὁ πρὸς δανεισμοὺς καὶ ἀποδόσεις ἐπινοήθει τῷ βίῳ· ὅθεν καὶ στατήρες, οἱ χρεώσται· οἷον, Πολλοὶ στατήρες, ἀποδοτήρες οὐδ' αὖ εἰς. — Ἐπιχαρμος Προμηθεῖ.

Σταυρός, παρὰ τὸ στάσις καὶ τὸ εὖρος· οἷον, ὁ μήκος ἔχων καὶ πλάτος. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ σταυροὶ λέγονται ὀρθὰ καὶ ἀπαξυμμένα ξύλα, παρὰ τὴν στάσιν, 20 ὥστε ἐξωθεν περιτίθενται ταῖς αὐλαῖς πρὸς τὸ μὴ στενοχωρεῖσθαι τὰ ζῶα ἐν τοῖς συσθεῖς.

Σταφυλῇ, παρὰ τὸ σῆπω σακυλῇ καὶ σταφυλῇ· πεπανθείσης γὰρ τῆς ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλῇ γίνεται στακίς. ζῆται εἰς τὸ τέλος.

Στέαρ, παρὰ τὸ στάζω, ἡ ἴστημι στήσω· παρὰ τὸ στάσιν καὶ πῆξιν ἔχειν.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Στεγάζω, παρὰ τὸ στέγη· τοῦτο παρὰ τὸ στέγω τὸ ὑπομένω.

Στεγανός, ὁ ἐστεγασμένος καὶ ἐσκαπασμένος· παρὰ τὴν στέγη. λέγεται δὲ στεγανὸν καὶ τὸ στενότερον· καὶ 40 στεγανόποδες ὄνιδες, οἱ ἐν ὕδατι διατρέβοντες, καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανούς, οἱ αὖ μεταξὺ τῶν δακτύλων εὐρυχωρίαι δερμάτια εἰλημμένα εἰσὶ· καὶ στεγανώματα ἐν τοῖς τοίχοις οἱ ἐνδεσμοί. τὸ δὲ στέγη, παρὰ τὴν σὺν πρόθεσιν, καὶ τὸ τέγγω τὸ βρέχω, ἡ ὑπὸ τῶν βροχῶν συντεγγομένη.

Στελγίσματα, ἀποξυσματα· στελγίδες γὰρ αἱ ξύστραι αἱ τὰς παλγὰς τοῦ σώματος ἀποξύνουσαι. Λυκάφρων.

Στελεός, τὸ τοῦ πελέκως ξύλον.

* Στεγνοφυής, ὁ στερεῆς φύσεως· ἀπὸ τοῦ στεγνός καὶ 50 φύσις.

Στεναγμός, παρὰ τὸ στενάζω· τοῦτο παρὰ τὸ στένω. τὰ δὲ παθητικὰ οὐχ εὐρηται ἐν χρήσει· ἐναντίως γὰρ ἔχει τὸ σημαίνονμενον τῷ τῆς Φωνῆς χαρακτήρι.

Στέργω, εἰ μὲν συντάττεται μετὰ δοτικῆς, σημαίνει τὸ ἀρκοῦμαι· εἰ δὲ μετὰ αἰτιατικῆς, σημαίνει τὸ ἀγκῶ καὶ Φιλῶ. γίνεται παρὰ τὸ στέγω, ὃ σημαίνει τὸ ὑπομένω· τοῦτο παρὰ τὸ στῶ ῥήμα, ὃ σημαίνει τὸ ἰσθῶ 726 καὶ ἐδραῖω καὶ βεβαιῶ. ἀπὸ τοῦ στῶ οὖν, στέγω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, στέργω, ὡς Φῶ, Φέβω, Φέρβω.

Στέλεχος, εἰ μὲν ὁ κορυμνός, ἦγον ἡ βίβλα, παρὰ τὸ τέλος ἔχειν, ἡ παρὰ τὸ στερεόν· εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔχασθαι.

Στέλλω, τὸ εὐτρεπίζω καὶ κοσμῶ· ἀποστέλλω δὲ, ἡ πρόθεσις περισσόν τι δηλοῖ, ἦγον ἐκπέμπω τοῦ προετοιμάσαι καὶ κομῆσαι καὶ διευθετῆσαι πάντα. σημαίνει τὸ κοσμῶ, ἐξ οὗ καὶ στολῇ· τὸ κρύβω, ἐξ οὗ καὶ συ- 10 στολῇ· τὸ ἐπιστέλλω, ἐξ οὗ καὶ ἐπιστολή· καὶ τὸ πλέω, [ἐξ οὗ καὶ στόλος.]

Στέρνον, ἀπὸ τῆς στερεότητος, ἡ παρὰ τὸ στερεόν εἶναι· ἡ παρὰ τὸ στερεόν εἶναι. παρὰ τὸ στῶ στείς· τὸ ἐντελές, στέω· στερεόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, στέρνον, τὸ στήθος.

Στερρός, βούλονται τινὲς ἀπὸ τοῦ στερεὸς εἶναι συγκοπῇ στερός· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου ρ, στερρός· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μάλλον τὸ στερεὸς ἀπὸ τοῦ στερρός εἶναι· τὰ γὰρ εἰς ναι ἀπάρεμφατα ποιεῖ εἰς ρος ὀνόματα ἰσοσύλλαβα· οἷον, μῆναι, μικρός· ῥυτῆναι, ῥυπαρός· διῆναι, διερός· σταθῆναι, σταθερός· οὕτω στήναι, στερός, καὶ 20 στερρός.

Στέρφος, ἐστὶν ἔρεφος καὶ στέρφος· οἱ δὲ, παρὰ τὸ στέφειν (ὃ ἐστὶ σκέπειν) τὸ σῶμα, στέφος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, στέρφος. σημαίνει τὸ δέρμα, παρὰ τὴν στρυφνοτητα καὶ πυκνότητα· ἡ παρὰ τὸ ἐρέφειν καὶ σκέπειν. καὶ στερφόκεπλος ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ δέρμα τοῦ λέοντος, ὃ ἐχρήτο ἀντὶ περιβολαίου. λέγεται δὲ καὶ σκαπανεύς, διότι ἐσκαψεν τὰς κόπρους τῶν Αὐγείου βῶν· βουγικίδης δὲ, διὰ τὰς Γηρυονοῦ βούς. Λυκάφρων.

Στεῦται, διαβαβαιούται, ὑπισχνεῖται· παρὰ τὸ στήθος, οἷον ἐν τοῖς στήθεσι διανοεῖται· ἐκεῖ γὰρ τὸ λογιστῆ- 30 κῶν, καδ' Ὀμηρον· οἷον, Στήθος δὲ πλῆξας κρηδὴν ἠνίκαπε μύθῳ· — ἡ ὡς παρὰ τὸ ἀθλῶ ἀθλεύω, οἰνοχῶ οἰνοχοεῖω, λωβῶ λωβεῖω, οὕτω στῶ στεῦω, στεύομαι, στεύεται, στεῦται, ἐπὶ τοῦ ὀρισμένου τῇ ψυχῇ, καὶ στάσιμον λαβεῖν· καὶ ὑποθέμενός τι, περὶ οὗ διισχυρίζεται εἰπεῖν.

Στεφανίτης, ἀπὸ τοῦ στέφανος· τοῦτο παρὰ τὸ στέφω. Γ t

στεφανίτην δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ τὸν ἀγῶνα ἐφ' ᾧ στέφεται ὁ νικῶν. Χοιροβοσκός.

- 40 **Στεφάνη**, εἶδος περικαφαλαίας. ἔστι καὶ κόσμος γυναικεῖος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ὄρους, ἐπὶ τῆς κυκλοτεροῦς καταφορᾶς, Ἰλιάδος ν', (Ὅντε κατὰ στεφάνης [ποταμὸς χειμάρβρος ὄσσει.] Ἰστέον δὲ, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ στεφανῶ, ὡς περ ἀπὸ τοῦ λήθω τὸ λανθάνω, καὶ μήθω τὸ μανθάνω· τὸ γὰρ σημαίνονμενον, ὅμοιον· τὸ δὲ στέφω καὶ στεφάνῃ, οὐχ ὅμοιον. εἴ τις μὲν γὰρ στεφανοῖ, οὕτως πάντως καὶ στέφει· οὐκ εἴ τις δὲ στέφει, οὕτως πάντως καὶ στεφανοῖ. στέμματα μὲν γὰρ ἐστὶ πάντος ἐν οἰκῇ ποτε τρόπῳ περιτιθέμενον καὶ περὶ χεῖρα καὶ περὶ τράχηλον· στέφανος δὲ μόνῃ τῇ κεφαλῇ περιτίθεται. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ στέφος γίνεται στέφω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ στέφανος στεφανῶ.

Στειλεῖα, τὸ τρήμα τοῦ πελέκους, δι' οὗ τὸ στελεὶν ἐνεῖται, ἢ τρήμην Ἀττικοὶ λέγουσι. Ἀριστοφάνης, Τρήμας ἔχει: — καὶ τὸ τρύπημα δὲ, ὡς Εὐπόλις, Οὐδὲν καὶ τὸν τρύπημα ἐν ταῖς οἰκίαις ἀν' εὐρύς: — ἡ δὲ τρώγλη, Δωριον.

- 727 **Στεινός** — στείνομαι γὰρ ὅθι τρώσσεσθαι ὁῖω: — προπεριστάται· οὐδέτερον γὰρ· πᾶν δὲ εἰς ὅς οὐδέτερον ὀνόμασι βαρύνεται· καὶ μακρὸν ἀρσενικὸν ὑπάρχον, ὀξύνεται· εἰ δὲ οὐδέτερον γένος, βαρύνεται. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ κατὰ τὴν γέφυραν στένωμα λέγεται στείνομαι. τὸ δὲ τρώσσεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐλαττωθῆσθαι καὶ τραπήσεσθαι· τρώματα γὰρ τὰς τροπὰς οἱ Ἴωνες καλοῦσι. καὶ, Οἶνός σε τρώει μελιθής: — οὕτως εὖρον ἐγώ.

- Στεῖρα**, ἐπὶ πλοίου εἴρηται· παρὰ τὸ στερῆν εἶναι καὶ εὐτονος· στερῆν, ἀποβολὴ τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, 10 **στεῖρα**· ἀφ' οὗ καὶ τὴν μὴ τετοκυῖαν γυναικα στεῖραν λέγουσι, διὰ τὰ στερεωτέραν καὶ εὐτονωτέραν εἶναι τῆς τετοκυίας· ἢ ἀπὸ τοῦ στερεῖσθαι στέρα καὶ στεῖρα, ἢ στερουμένη τοῦ τίκτειν. ἢ παρὰ τὸ στῶ στείω (ὡς σῶ σείω, καὶ θῶ θείω) στεῖρα, ἢ τοῦ κυῖσαι στάσιν ἔχουσα.

Στεριεύς παρὰ τὸ στερεον γίνεται στεριεύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

- Στήθος**, παρὰ τὸ ἴσθημι, στήσω. καὶ τί μετέχει; τὸ ἰστάμενον, ὀρθόν. ἀπὸ τοῦ ἐστάναι οὖν· διότι ἔστηκεν ἀσάλευτον· τὰ γὰρ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος, κλίνεται· 20 **τὸ δὲ στήθος**, οὐ κλίνεται. ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ἡγεμονικὸν ἔστηκεν· ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ σιτία διωδεύεται, σιτίωθος ὅν· καὶ συγκοπῇ, στῶθος· καὶ τροπῇ, στήθος.

Στήθινον, ὑποκοριστικῶς μέρος τι τοῦ στήθους.

- Στήλη**, παρὰ τὸ στῶ, στήσω· σημαίνει δὲ τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ κείμενον τοῦ τεθνεώτος λίθον· ἐξ οὗ καὶ στηλῆτης, καὶ στηλιτεύω τὸ θριαμβεύω, ὡς πολίτης πολιτεύω. παρὰ τὸ στῶ στήσω γίνεται καὶ στήμων. τὸ δὲ στῶ σημαίνει ὑπομένω, Ἰλιάδος λ', Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

- 30 **Στήωσιν**, εἰ μὲν χωρὶς τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ στῶ στήω· τὸ πληθυντικόν, σῶμεν, σῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, στήωσιν. εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἐάν στῶ στής στή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, στήη· καὶ στήην, στήημεν στήητε, στήησι καὶ στήωσιν· ὁ καὶ βέλτιον.

Στίβος, σημαίνει τὴν ὁδόν· παρὰ τὸ στίβω τὸ περιπατῶ· ἐξ οὗ καὶ θεοστιβής. σημαίνει καὶ τὸ σωρηδὸν τίθηναι· ἐξ οὗ καὶ στοιβή ἢ στοιβασία.

- Στιβάς**, παρὰ τὸ στοιβάζω· Ῥυθμῷ δὲ τὸ ψεῦδος στιβάζουσιν: — ἀντὶ τοῦ θραπετεύουσι, διαφέρουσι· καὶ 40 **στιβεύειν**, τὸ ἰχθυεῖν.

Στιβαρόν, εἰς τὸ στίβω τὸ περιπατῶ. καὶ τί μετέχει;

οἶονεὶ τὸ πεπιλημένον καὶ συννημένον καὶ ἡσφαλισμένον, ἢ γούν μὴ ἔχον ἐξοδὸν μηδὲ ὀπὴν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἴσθημι στιβαρόν, τὸ ἰσχυρόν. ἀπὸ τοῦ στίβω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστιβον· ὁ παθητικὸς, ἐστιβην· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, στιβῆναι· καὶ ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τοῖς εἰς ναὶ ἀπαρεμφάτοις εἰώθεν ἀντιπαρεπέσθαι ὀνόματα εἰς ρος, οἷον μίαναι, μικρός· οὕτω στιβῆναι, Δωρικῇ τροπῇ στιβάναι· ἐξ οὗ τὸ στιβαρόν.

Στήριγμα, παρὰ τὸ στήριζω· τοῦτο παρὰ τὸ ἴσθημι στήσω· κατὰ παραγωγὴν, στήριζω.

Στιγματίας, καλοῦσι τοὺς οἰκέτας τοὺς στιζομένους ὡς ἀχρησίμους.

Στιγμή παρὰ τὸ στίζω, στιγή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ὡς δὲ Φοιτῶ Φοιτίζω, οὕτω στῶ στίζω, τὸ τὸν διακχυμένον καὶ πεπλανημένον λόγον στήσαι· ὁ δὲ Φιλόξενος στίζειν, τὸ τῆς ἐν τῇ ἀναγνώσει Φορᾶς στάσιν ποιεῖν. στίζω, στίξω, στιγμή.

Στιλβω, τὸ λάμπω. παρὰ τὸ στέλλω, στιλβω· ἐξ οὗ καὶ στιλπνός, ὡς τέρπω τερπνός. ἢ παρὰ τὸ σέλας καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω· ἢ παρὰ τὸ τῆλε, οἷον τὸ πόρρωθεν λάμπω καὶ διαυγάζω.

Στιχάει, παραγίνεται· ἀπὸ τοῦ στείχω τὸ ἐν τάξει παραγίνομαι, γίνεται περισπῶμενον δευτέρας συζυγίας, στιχῶ· ἐξ οὗ καὶ στίξ, ἡ τάξις τῶν τεσσαράκοντα ἀνδρῶν. ἐκ τοῦ στείχω στείχω· ἢ ἀπὸ τοῦ στίζω, στίξω, ἐστιχα, στιχῶ, καὶ στοῖχος καὶ στοιχεῖον. 10

Στοά, ἀπὸ τοῦ στοιά. στοαὶ δὲ αἱ καμαραὶ· ἢ τὸ λεγόμενον προσκλιτόν.

Στολή, ἀπὸ τοῦ στέλλω, ἀποβολῇ τοῦ ἐνός λ. κυρίως ἀποστέλλειν ἐστὶ, τὸ δια νέως ἐκπέμπειν· (ᾧθεν καὶ στόλος, ὁ πολλῶν πλοίων ἀπόπλους) καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ δι' ἐτέρου τινὸς ἐκπέμπειν ἐν αὐτῷ. Ὄρος. παρὰ τὸ στέλλω οὖν τὸ πλέω, γίνεται στῆλος.

Στόμα ἀπὸ τοῦ τέμνω, τέτομα, τόμα καὶ στόμα· ἢ παρὰ τὸ τὰ σιτία ἀμᾶν. στόμα δὲ λέγεται ἢ ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ τέμνονται τὰ σιτία, ἢ ἐπειδὴ αὐτὸ μόνον τὸ μέ- 20 ρος τετμημένον ἐστὶ τῆς ὀψews.

Στόμαχος, σημαίνει τὸν Φάρυγγα, δι' οὗ καταπίνομεν τὴν ὑγρὰν καὶ ξηρὰν τροφήν· παρὰ τὸ στέμα καὶ τὸ χεῶ· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ τροφή πρὸς τὴν γαστέρα χεῖται· καὶ ἦτοι ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ στόματος εἰς αὐτὸν χεῖται, ἢ ὅτι στόμα ἐστὶ τῶν χεομένων. ἢ ἐκ τοῦ στόμα καὶ τοῦ μῆχος, ὁ σημαίνει τὴν μηχανήν· ἢ σιτομάχος, ὁ τοῖς σιτίοις μαχομενος· θλίβουσι γὰρ αὐτόν· ἢ ὁ θλίβων ἐμπαλιν ταῦτα.

Στόνος, στεναγμός, λύπη· ἀπὸ τοῦ στένω· καὶ στονόεν- 30 τα, τὰ τῶν πολλῶν στεναγμῶν αἷτια.

Στόνουξ, καλεῖται τὸ εἰς ὀξύ λῆγον· Πτερέω στόνουχι τρίψε σφυρόν.

Στορέσας, καταστρώσας· οἶμαι ἀπὸ τοῦ στροφῶ, ὑπερθέσει καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ, στορῶ· Ἐστόρεσε δὲ θεὸς μεγαλήτεα πόντον: — ἀπὸ τοῦ στορέω στορῶ στορέσας, τὸ γαληνῶ.

Στοχάζομαι, ἐκ τοῦ στείχω τὸ κατὰ τάξιν σκοπῶ καὶ βλέπω καὶ βαδίζω· στοχάζεσθαι γὰρ λέγεται, τὸ πρὸς εὐθείαν ὁδὸν τὸν λογισμὸν ἀπευθύνειν.

Στρατός, τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. παρὰ τὸ στρέφω, 40 στρέψω, ἐστροφά, ἐστραμμαί, ἐστραπταί, στραπτός· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ π, στρατός, ὁ εὐπερίστρεπτος, ἢ ὁ συνεστραμμένος καὶ συνδεσμένος ὄχλος· ἀλλὰ μὴ οἱ Αἰολεῖς στροφῶ λέγουσι τὸ ῥήμα· καὶ στροτόν λέγουσι τὸ συνεστραμμένον πλῆθος. ἢ παρὰ τὸ στερέβω

ἵστασθαι, στρατός· ἢ παρὰ τὸ στεβρῶς ἄττειν, ἡγουν ἐφάλλασθαι.

Ὀρβικίου, τῶν περὶ τὸ στρατεύμα τάξεων.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν περὶ τὸ στρατεύμα τάξεων καὶ ἡγεμονιῶν, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς, καλεῖται πεμ-

50 πίας· ὁ δὲ ἄρχων, πεντάδαρχος· ὁ δὲ τῶν δέκα, δεκάς, καὶ δεκάδαρχος· ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι, λόχος, καὶ λοχαγός· ὁ τῶν πεντήκοντα, πεντηκοστὺς, καὶ πεντηκόνταρχος· ὁ τῶν ἑκατὸν, τάξις, καὶ ταξίαρχος· ὁ τῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίων, σύνταγμα, καὶ συνταγματάρχης· ὁ τῶν πεντακοσίων, πεντακοσιοστὺς, καὶ πεντακοσίαρχος· ὁ τῶν χιλίων, χιλιοστὺς, καὶ

729 χιλίαρχος· ὁ τῶν δις χιλίων μεραρχία καὶ τέλος, καὶ μεράρχης καὶ τελάρχης· ὁ τῶν τετρακισχιλίων, Φάλαγξ, καὶ Φαλαγγάρχης· ὁ τῶν μυρίων, μυριοστὺς, καὶ μυρίαρχος. αἱ δύο διΦαλαγγαρχίαι, τετραΦαλαγγαρχία, ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων· καὶ ὁ ἄρχων, τετραΦαλαγγάρχης. τὸ μνῆτο πεζικὸν ἅπαν στρατεύμα, ὁμνύμωος τοῖς μερικοῖς τάγμασι, λέγεται Φάλαγξ· καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός· τοῦ δὲ ἱππικοῦ, ἱππαρχός. τὸ δὲ συναμφοτέρον πεζοὶ τε καὶ ἱππεῖς,

10 στρατιά. τῆς δὲ στρατίας τὸ μέτωπον λεγόμενον, ὁ καὶ πρῶτον ζυγὸν καλοῦσι, πρωτοστάται· καὶ ὁ ἡγούμενος, πρωτοστάτης· οἱ δὲ παρ' ἐκάτερα ταττόμενοι κέρατα, δεξιὸν τε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ παραστάται· ὁ δὲ ἄρχος, ὁμνύμωος· οἱ δὲ ὀπισθεν αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ βάθος ταττόμενοι, ἐπιστάται· τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἑσχατον ζυγὸν, οὐρά καὶ οὐραγία, καὶ οὐραγός· ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ· ἢ συνηθῆαι, πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δὲ γε τοῦ παντός στρατοῦ ἡγεμονεύων, βασιλεὺς.

20 Στρατεία, τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ ἐκστράτευσις· στρατιά δὲ κοινῶς τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν, καὶ τῶν ἀγγέλων ὁμοίως.

Στῆφος, ὄχλος, ἄθροισμα, τὸ πλῆθος καὶ ἡ τάξις τῶν ἀνδρῶν. ἐξ τοῦ στίξ στιχός, μετατρέπεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθείαν καὶ βαρύνεται, καὶ τρέπεται τὸ χ εἰς φ, καὶ προπερισπᾶται.

Στωϊκοί, οἱ Φιλόσοφοι, ἐκ τοῦ στοῖ· ἐκεῖ γὰρ ἦν αὐτῶν τὸ διδασκαλεῖον. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς διέτριβεν ἐν τῇ στοῖ τῇ καλουμένῃ ποικίλῃ· ὅθεν λαβεῖν τὴν αἵρεσιν καὶ τὸννομα συναβη, κατ' ἐπαύξεισιν τοῦ ο εἰς τὸ ω.

30 Στωμύλος, λάλος, πολυκομψός, πιθανολόγος, εὐτράπελος, ἑφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεῶν, κόλαξ, κέρπερος· καὶ στωμύλασθαι, τὸ περιτράνω λέγειν· καὶ στωμύλματα, τὰ περιλαλήματα.

Στρατόπεδον] Στρατόπεδον ἐποιήσατε· — ἀντὶ τοῦ σκηναίς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις· καὶ τὸ στρατεύμα λεγούσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στρατεύσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Στράτιος Ἄρης καὶ Ζεὺς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα· καὶ στρατεῖν, τὸ μέγα καὶ σοβαρὸν.

Στράττις] ὥσπερ παρὰ τὸ Βάκχος γίνεται Βακχίς, Κρόνος Κρόνις, δῆμος Δῆμις καὶ Δάμις, οὕτω στρατός

40 Στράτις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, Στράττις.

Στραβός, παρὰ τὸ στρέφω, τροπῇ τοῦ ε εἰς α, ὅλον ὁ διεστραμμένος τοὺς ὀφθαλμούς.

Στράγξ, παρὰ τὸ στάζω στάξω στάξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ τοῦ ρ, στράγξ· ἢ γὰρ ἐπισχεθεῖσα ῥυσις ἐστὶ· καὶ Μένανδρος, Ἰδαίος στράγγα ἔχων.

Στραγγαλίδες, τὰ δύσλυτα ἄμματα.

Στρεβλός, παρὰ τὸ ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ἔχειν· στρεβλὸν γὰρ τὸν στραβὸν λέγομεν. παρὰ δὲ τὸ στρέφω στρέψω, γίνεται στρέβλη, ὡς στήσω, στήλη.

Στρεύεσθαι, Ἰλιάδος ὁ, ὅλον στραγγίζεσθαι, τούτεστι 50 κατ' ὀλίγον κινεῖσθαι καὶ ἐκλείπειν. Στρευομένη, στρεφομένη.

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος, ταλαίπωρος, κακοπαθής.

Στρέφον] προστακτικόν· ἐκ τοῦ στρέφω, ὁ μέλλων, στρέψω· ὁ παρακείμενος, ἐστρέφα· ὁ παθητικός, ἐστραμμαι· καὶ ὥφειλεν εἶναι ἐστρεμμαι· ἀλλὰ τὰ εἰς ω λήγοντα βήματα, [ἔχοντα] τὸ ε καὶ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τρέπει 730 τὸ ε εἰς ἄλφα ἐν τῷ παθητικῷ παρακείμενῳ. ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐστρέφθην· καὶ ὥφειλεν εἶναι ἐστράφθην· ἀλλ' αἰεὶ ὁ παθητικὸς ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παθητικοῦ παρακείμενου· πλὴν τῶν παρὰ τὸ αἰρῶ περισπωμένων, συνηρμαι, συνηρέθην, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ πλὴν τοῦ ἐπὶ νημῇ ἐπηνέθην· καὶ τοῦ εὐρῶ εὐρμαι εὐρέθην· καὶ τοῦ ῥῶ ἐρῥμαι ἐρρέθην· καὶ τοῦ μέμνημαι ἐμνήσθην, προσλαμβάνοντος τὸ σ· καὶ τοῦ σέσωμαι ἐσώθην, ἀποβάλλοντος τὸ σ· τὸ δὲ ἐρρώσθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ῥώζω· καὶ χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ καὶ ε μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων· ταῦτα γὰρ ἐν μὲν τῷ παθητικῷ παρακείμενῳ, τρέπει τὸ ε εἰς α· ἐν δὲ τῷ παθητικῷ ἀορίστῳ, πάλιν ἐπαναλαμβάνει αὐτὸ ὅλον, στρέφω, ἐστραμμαι, ἐστρέφθην.

Στρηναῖον, παρὰ τὸ στερεῖν καὶ ἀποσπᾶν τὰς ἡνίας· ἀπὸ μεταφοράς τῶν αλόγων ζώων. τινὲς δὲ παρὰ τὸ στρῆνος τὸ σκληρόν· — στρῆνος δὲ περιστυφελὴ γένετ' ἀκτῇ· — ὅθεν γίνεται τὸ στρηναῖον. 20

Στρηνόν, οἱ μὲν, τὸ ὅξυ καὶ ἀναπαπταμένον· Νικόστρατος δὲ, τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα.

Στριφνόν, σημαίνει τὸ σφιγγόν καὶ στερεόν. παρὰ τὸ στρέφω στρυφνός καὶ στριφνός· ἐκ τοῦ στυφω, πλεονασμῷ τοῦ ρ. σημαίνει δὲ, ὅτι τὸ υ μακρὸν ἔχει, τῶν ἄλλων τῶν εἰς νος μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου συνεσταλμένον αὐτὸ ἐχόντων, ὅλον σπύμνος, κύννος, καὶ τὰ ὅμοια. [δύναται δὲ καὶ τροπῇ εἶναι τοῦ υ εἰς τὸ ι, ὡς, Φιτρῶν καὶ λαῶν· — παρὰ γὰρ τὸ φύω.]

Στρουθός, παρὰ τὸ μετὰ ὀστρου θέειν· ἢ παρὰ τὸ στεβρῶς 30 ῥῶς θέειν· ἐξ αὐτοῦ καὶ στρουθίον. ὥφειλε βαρύνεσθαι· τὰ γὰρ εἰς θος δισύλλαβα μονογενῇ φύσει μακρὰ παραληγόμενα βαρύνεται, Ξούθος, κύριον· μῦθος, κῶθος, Ζήθος. ἀλλὰ τὰ παρὰ τὸ θέω συντιθέμενα ἅπαντα ἐξύνεται· βοηθός, ἀγαθός. οὕτω καὶ στρουθός. Στελγιδόποιός, ὁ χαλκεύων καὶ ποιῶν τὰς στελγίδας, αἱ εἰσι ζύστραι.

Στρόβιλος] παρὰ τὸ στρέφω στρόφιλος καὶ στρόβιλος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τοὺς κοχλίας, καὶ τοὺς θαλασσίους κήρυκας, καὶ εἶδος ὀρχήσεως καὶ ἀνέμων, καὶ τὸν τοῦ 40 δένδρου καρπὸν, ἡγουν τῆς πίτυος.

Συστροφός, ἀπὸ τοῦ στροφῶ· σημαίνει τὸ περιερχόμενος κύκλῳ.

Στρόμβος, ῥόμβος, ἀπὸ τοῦ περιστρέφωσθαι· καὶ στροβεῖ, καραττεῖ, κινεῖ.

Στροφαῖος, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος Ἑρμῆς· παρὰ τὸν στροφέα τῆς θύρας.

Στροφάδες, νῆσοι εἰσὶν ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγῃ. Ἰόνιον δὲ πέλαγος, ὁ νῦν Ἀδρία καλούμενος.

Στροφαλιγγί, τῇ συστροφῇ, Ἰλιάδος π'. παρὰ τὸ στρέφω 50 στροφός στροφίγξ· πλεονασμῷ τοῦ γ, καὶ τῆς αλ συλλαβῆς προσιούσης, στροφάλιγξ· γίνεται γὰρ εἰς ιξ ὄνομα ἀπὸ τῶν εἰς ος, ὡς Φοῖνος Φοῖνιξ, λαός λαῖξ· καὶ βῆμα στροφαλίζω· ὡς καναχῇ καναχίζω, ὀργῇ ὀργίζω, οὕτω στρέφω στροφῇ στροφίζω, προσδέσει τῆς αλ.

Ττ 2

Στρόφιον, τὸ στρογγύλον ζωνάριον. Ἀριστοφάνης, — τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.

751 Στρόφος, ὁ τῆς πῆρας κρεμαστήρ, παρὰ τὸ ἐστράφθαι· καὶ πᾶν τὸ στρέφόμενον ὁμοίως.

* Στρώμα, τὸ λέχος, ἀπὸ τοῦ στρωννύω.

Στρωμνὴ, παρὰ τὸ στρῶ στρώσω. ἢ παρὰ τὸ στερεῶ στορίσω (ὃ σημαίνει τὸ γαληνῶ) γίνεται στορευμὴ καὶ συγκοπὴ, στρωμνὴ. ἀπὸ δὲ τοῦ στορεῶ γίνεται στρωννύω· καὶ στρωτῆρ λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηναὶς καὶ κλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα· ἢ τὰ εἰς ὄροφας πεποιημένα. ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὄροφὴν πεποιημένον.

Στρωφᾶσθαι, Ἰλιados ἰ, ἀναστρέφασθαι, διάγειν. ἀπὸ τοῦ στρέφω στρωφῶ.

Στυγνός] ὡς παρὰ τὸ ἐτραγον τραγανός, ἐπιθον πιθανός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ στυζω στυζω ἐστυγον, στυγανός· καὶ συγκοπὴ, στυγνός. οἱ δὲ παρὰ τὴν Στύγην Φασίν εἰρησθαι· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ μὲν ἀγῆ καὶ λυπηρὰ ἀπὸ τῶν ψυχρῶν ὠνόμασαν· τὰ δὲ ἡδέα καὶ τερπνὰ ἀπὸ τῶν θερμῶν. τὸ οὖν στυγεῖν, ἀπὸ τῆς Στυγός· ἥπερ μυθεύεται ψυχρότατον ἔχειν ὕδωρ. ὁμοίως καὶ ὁ στυγνός παρ' αὐτὴν εἴρηται. ὡσαύτως καὶ τὸ, Φόβου κρύοντος, ἀπὸ τοῦ κρύους τοῦ ψυχροῦ. ἀπὸ δὲ τῶν θερμῶν τὴν τέρψιν θαλπωρὴν ἔλεγον· καὶ τὸ τέρεσθαι λαλεσθαι. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων διαλέκτου. καὶ κατέστειξαν, ἐφοβήσαν, ἢ ἐφοβήθησαν, ἀπὸ τοῦ στυζω ἢ στύγω· καὶ τὸ ἐστυγμένη, ἀπὸ τοῦ στυγῶ· ἐξ οὗ καὶ στυγνός, ὁ μισθός. καὶ στυγερή, ἐκ τοῦ στυγῶ, ὃ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι καὶ τὸ μισῶ· τοῦτο ἐκ τῆς στυγός. καὶ τί μετέχει; μυθεύονται οἱ ἀρχαῖοι, ὅτι τὰ μὲν ἀγῆ, ἐκ τῶν ψυχρῶν καθεστῆ· κασι· τὰ δὲ ἡδέα, ἐκ τῶν θερμῶν.

Στύξ] ἢ Στύξ μία ἐστὶ τῶν Ὀμβανού θυγατέρων, ἣν ὁ Ζεὺς Φρικωδέστατον ὄρκον τῶν θεῶν ἐποίησε, τιμῆσας αὐτήν, ὡς Φησιν Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ. ἐστὶ δὲ κρήνη ἐν ἄδου.

Στύλος] ὡς ἀπὸ τοῦ ἔνω ἀνύω, οὕτω καὶ στῶ στύω στύλος, ὡς χῶ, χύω, χύσω, χυλός· τὰ γὰρ ῥηματικὰ ταῦτα ὀνόματα διαφόρως τονίζεται.

40 Στυμφαλίδας ὀρνίθας, τὰς πλωάδας· ἐπεὶ Στύμφαλος πόλις Ἀρκαδίας· πλησίον δὲ αὐτῆς λίμνη, ἐνθα διέτριβον αἱ ὀρνίθες. ἐξεδίδωκε δὲ αὐτὰς ὁ Ἡρακλῆς πλαταγῇ, μὴ δυνάμενος αὐτὰς κατατοξεῦσαι διὰ τὸ πληθός.

Στύπος, Λυκόφρων, — πευκής πρέμνον ἢ στύπος· δρυός· — καλεῖται τὸ πρέμνον τῆς ἀμπέλους· ἀφ' οὗ Ἀρχιλοχός, — Θυρέων ἀπεστύπαζον· — πᾶν δὲ δένδρον σκληρόν καὶ στερεὸν στύπος λέγεται. ἢ τὸ ταπεινόν, περὶ τὸ στρέφασθαι ἐν συμφύτοις τόποις· σημαίνει δὲ στέλεχος, κλῶνα, κλάδον. παρὰ τὸ τύπτω, τύπος, καὶ στύπος.

Στυπεῖν, τὸ τυπτόμενον λινάριον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ. τυπεῖν γὰρ· καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ τύπτω.

* Στυπαιοτήτης, ὁ τὰ στυπτεῖα πωλῶν, τούτεστι καννάβην λίνον. δηλοῖ δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τὸν Εὐκράτη, ὃς στυππαξ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι.

Στύπιον ἢ στίπουν, εἶδος λινοῦ.

752 Στύραξ, τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν. καὶ Θουκυδίδης στυρακίῳ Φησὶν ἀκοντίῳ ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν मोखलόν· ἢ ὁ σαυρωτῆρ καλούμενος, ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται τὸ δόρυ.

Στυρακίζειν, κεντρίζειν· ἀπὸ τοῦ στύρακος.

* Στυφοκόμπος, ὁ ἀχίμος ὀρτυξ, παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν· ὄνομα ὀρέου· ἐπλασεν Ἀριστοφάνης, παρὰ τὸ κολλάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὀρτυξί.

* Στωϊκοὶ Φιλόσοφοι, οἱ ἐκ τῆς στοῦς· ἐκεῖ γὰρ ἦν αὐτῶν τὸ διδασκαλεῖν.

Στυφελός] Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ, — στυφελὸς διὰ χῶρου· — ἀντὶ τοῦ σκληροῦ, τραχέος· καὶ στυφελίζειν, τὸ σκληρῶς διατίθεσθαι· ἀπὸ τοῦ στροφαλίζω, ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ τροτῇ. κυρίως δὲ ἀπὸ πέτρας στυφλοῦς ἄλλασθαι· καὶ στύφελον, τὸ σκληρόν. ἢ στυφελίζειν, κινήσει, σείσει· ἀπὸ τοῦ τοῖς στύφεσιν ἐλαύνειν, ὃ ἐστὶ στελέχεσθαι.

Στύφλα νάσσονται κλίτη· — λέγονται δὲ τὰ τραχεὰ κλίματα. Λυκόφρων.

* Συβαρίζειν, παρὰ τὴν Συβαριτῶν τρυφὴν· Φασὶ γὰρ τοὺς Συβαρίτας πολυτελεῖσι χρῆσθαι τραπίζαις. ἐστὶν οὖν ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν. ἢ παρὰ τὸ συβάριον ἐπιφθέγματος, ἃ εἰσι παρ' Ἐπιχάρμου.

Συβήνη, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη, ἢ ἡ Φαρέτρα.

Συβρίζειν, ἀπὸ τοῦ συβαρίζειν, ἐν ὑπερθέσει. Συβαρίτας γὰρ ἐπὶ τρυφῇ διεβέβλητο.

Συβρῶσια, τὰ τῶν συῶν νόμια.

Συγε. ἐστὶ τοῦτο δεῖξαι ἀπὸ διαλέκτου ὅτι ἐν μέρος λόγου ἐστὶν· ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς συγὰ λέγουσιν. εἰ δὲ ἦσαν 30 δύο μέρη λόγου, οὐκ ἂν οὕτως ἔλεγον· ἐπὶ γὰρ συνδέσμου οὐ τρέπουσι τὸ ε εἰς α· οὐδὲ γὰρ τοῦ μὲν συνδέσμου, ἢ τοῦ δὲ, τὸ ε τρέπουσιν. ἐστὶ δὲ εἰτεῖν, ὅτι κακῶς λέγουσι· καὶ γὰρ ἐπὶ συνδέσμου τρέπεται· οἶον, αἶψα, — αἶψα μὴ θαλφθῇ λόγοις· — καὶ ἐπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ γε τρέπεται· οἶον, Τοῦτο γὰρ τὸ τοῦ γόγγρου τέμαχος· — ἀλλὰ μᾶλλον καλλίον ἐστὶ δεῖξαι ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου ἐν μέρος λόγου, τὸ σύγε ἐτέκτασιν ἔχει τὸ γε, ὡς τὸ ἐγωγε. εἶχον καὶ ἄλλο, ἐγώ· δὲ· ἄλλ, ὡς ἀνωφελὲς τοῦτο κρίνας, κατέλιπον. τὰ 40 δὲ τῆς χρήσεως, ζήτει εἰς τὸ ἐγωγε καὶ ὄγε.

Συγγραφεῖς] ἄνδρας ἡροῦντο, ἵνα συγγραψῶσι τοὺς μετέξοντας τῆς τῶν τετραμοσίων ἀρχῆς, καὶ τῆς τῶν τριακοντα. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς. Εἰδησμένον ἦν παρ' Ἀθηναίους, ὅποτε δέοι πληθός τι αἰρεῖσθαι, εἰς ῥῆτὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰωσηφός Φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἔλεγον, κατὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὁγδόῃ· Ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθύ τῶν λοιπῶν εἶχοντο· — καὶ ἐξῆς. ἦσαν 50 δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς τριακοντα οἱ τότε αἰρεθέντες, ὡς Φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος· ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνον τῶν προβούλων.

Συγκρητίσμι] συγκρητίσμι λέγουσιν οἱ Κρήτες, ὅταν ἐνωθεῖσιν αὐτοῖς γένοιτ' πόλεμος· ἐστασίαζον γὰρ αἰετὸς δὲ πρῶτον ὑπὸ Ῥωμαίων δηλωθεῖς, κατὰ τὸν Μιθριδατικὸν πόλεμον· εἶλε δὲ τὴν νῆσον ὁ κληθεῖς 733 Κρητικός διὰ τοῦτο.

* Συγκοίτιον, τὸ ἐταῖρα συγκοιμηθεῖσθαι μίσθωμα.

* Συγκομιστοί, ἦγον ἄρτοι ῥυπαροί, διὰ τὸ πάντα τὰ ἄλευρα ὁμοῦ συγκομίζεσθαι, καὶ μὴ διακρίνεσθαι· παρὰ τῷ ἱπποκράτει.

* Συγκοπή, εἶδος νόσου· παρὰ τὸ συγκόπτειν, τὸ συμπίπτειν.

* Συκάζω, τὸ τὰ σῦκα συνάγω, τὸ ἐκλέγω τὰ σῦκα ἀπὸ τῶν συνῶν.

* Σύμιοι ἄνδρες, ἦγον ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖς, ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον εὐθραυστον, ἀσθενές, καὶ ἀδύνατον· ὃ δὲν

καὶ παρ' οὐα, σὺκὴν ἐπικουρία, ἡ μὴδὲν ὠφέλοῦσα· ἀπὸ μεταφοράς τῆς συκῆς.

Σύγκλητος, τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἡθους [καὶ] κατὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δὲ τι ἐξαίφνης κατεπαίξειεν ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένους [ἐν τῷ] κατὰ Αἰσχίνου.

20 Σύγκοψαι, ἐπὶ τὸ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτως οἱ μεταγενέστεροι.

Συγκομιδή, ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν τρίτῃ, Καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν· — καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοκράτην, συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδοῦς τὸν ἄγρον.

Συζυγία, ἐκ τῆς συν προθέσεως καὶ τοῦ ζυγός. καλεῖται δὲ διὰ τὸ συνεζυγμένα ἔχειν ἐκάστην σύμφωνον ἀλλήλοις, δι' ὧν ἕκαστη παράγεται.

* Σύνθεν, ὥρμησαν· παρὰ τὸ σέω· ὅθεν καὶ σύντο.

30 Συνηία, καὶ ὕλη, ἀμαθία, σκαιότης, παρὰ Φερεκράτη· καὶ συνηεῖν Πλάτων, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι, καὶ συνῶδες τι ποιεῖν.

Συκὴ, παρὰ τὸ σέω τὸ ὀρυῶ· ὀρυκτική γάρ ἐστι. τὰ διὰ τοῦ αἵα παροξύτονα θηλυκὰ μὴ ἐπιδεχόμενα συναίρεσιν, διὰ διφθόγγου γραφεται, ἐλκία, ἀλκία, συκομορία. μὴ ἐπιδεχόμενα συναίρεσιν, διὰ τὸ σὺν αἵα σὺκῇ, ἀμυγδαλέα ἀμυγδαλή. καὶ τὰ ἐπὶ δένδρων, διὰ τοῦ σ γραφεται.

Συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία· καὶ συκοφαντεῖν, τὸ

40 ψευδῶς κατηγορεῖν. κεκλητῆσαι δὲ τοῦτο Φασὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, πρῶτον ἐκαῖτε εὐρεθέντος τοῦ Φυτοῦ τῆς συκῆς τῆς ἐφημέρου τροφῆς. καλλίστων δὲ ὄντων τῶν Ἀθηναίων σὺκων, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν αὐτὰ, ἐκλεπτον αὐτὰ τινὲς, καὶ ἐξῆγον ἐξω· τοὺς δὲ μὴνύοντας καὶ Φαίνοντας τοὺς ἐξάγοντας, ἀπεδέχοντο μὲν, ἐξ ὧν δὲ ἔπραττον, συκοφάντας ἀνόμασαν. συνέβη δὲ καὶ τοὺς ὁπωσθὺν κατηγοροῦντας τινὸς Φιλαπεχθιμόνως, οὕτω προσαγορεύεσθαι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἄλλως τὸ συκοφαντεῖν παρὰ Πλάτωνι καὶ Μενάνδρῳ, ὅσον κνίζειν ἐρωτικῶς. καὶ Πλούταρχος ἐν Σόλωνι, Οὐκ ἂν οὖν τις ἡγήσαιο παντελῶς ἀπιθάνως τοὺς λέγοντας, ὅτι καὶ σὺκων ἐξαγωγή τὸ παλαιὸν ἀκείρητο· καὶ τὸ Φαίνειν ἐνδεικνύμενον τοὺς ἐξάγοντας, κληθῆναι συκοφάντας.

Συκοφάνται, οἱ ἐπηρεάζοντες· Φαίνειν γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν· καὶ σὺκαστής, τοὺς Φιλεγκλήμονας ἔλεγον· καὶ συκοβίους, καὶ σὺκῶρους, καὶ σὺκῶδεις, καὶ συκολόγους, καὶ Φιλοσύκους.

734 Σὺλῳ, τὸ αὐαῖρῳ καὶ αἰχμαλωτίζῳ.

Σύλαι, αἱ συλλήψεις παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ σταφάνου· ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς, ὥσπερ ἐπεξηγούμενος αὐτὸ, Φησί, Σεσυλήμαθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φατηλιτῶν [ὥσπερ] δεδομένων σὺλῶν [Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων]· ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλῳσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιρουμένῳ τὰ ἀλλότρια;

* Σύλλεπτος, ἡ νύμφη, ἀπὸ τοῦ σὺν καὶ λέπτρον, ἐν ᾧ κεῖται μετὰ τοῦ νυμφίου.

10 * Συλλαμβάνειν, τὸ βοηθεῖν· κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν βασταζόντων βαρὺ τι, καὶ ἀλλήλοις βοηθούτων· ἀφ' οὗ καὶ συλλήπτωρ, ὁ βοηθός.

Συλλήβδην, ὁμοῦ, συλλαβῶν ἄρρους· ἀπὸ τοῦ λήβω λήψω, λήψωμαι, λήβδην, καὶ συλλήβδην.

Σύμβαμα, ἀπὸ τοῦ βίβημι τὸ πορεύομαι.

Σύμβολα, σημεία, τέρατα, μαντεύματα, οἰωνίσματα· οἶον, σημεῖον τοῦ Φάρτου γένους τῶν ἀνθρώπων πρὸ θανάτου, οἱ δερματινοὶ χιτῶνες. εἰρηται δὲ σύμβολον,

ἐκ τοῦ συμβάλλειν καὶ ἐξ ὑπαντήσεως προσπίπτειν μό-20 νον, ὡς εἰ συμβολικὰ τις εἴποι.

Σύμβολα, τὰς συνθήκας ἃς ἀν' ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε δίδοναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια πολλάκις. Δημοσθένους ἐν ἐβδόμῳ Φιλιππικῶν. Σύμβολον ὁ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες· εἴτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἀκομίζοντο.

* Συμβῶμεν, ἀντὶ τοῦ συμβιβασθῶμεν. Ἀριστοφάνους, ἀνάμεινον, ἵνα συμβῶμεν· — καὶ ὁ Θεολόγος, συ-30 βῶμεν ἀλλήλοις· — καὶ συνέβησαν, ἀντὶ τοῦ συνεβί-βασθῆσαν.

Συμμορία, ἀπὸ τοῦ μέρους, ἡγουν οἱ τῆς αὐτῆς μερίδος, σύνταγμα ἡ Φρατρία· Δημοσθένους κατὰ Ἀφόβου. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης Φησὶν ἐξήκοντα ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ Ὑπερίδης, δεκαπέντε· ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους, λέγων τὴν αἰτίαν, γράφει, ὥς μὲν οἱ πλοῦσι, παρακρουόμενοι τὴν πόλιν, σὺν ἑ καὶ ἐξ τριηραρχούντες, μέτρια ἀνήλiskon, ἡσυχίαν ἤγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδε 40 Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς τριακασίους τριηραρχεῖν, καὶ βαρεῖται γεγονάσιν αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποιοῖται ἐνεγράφοιτο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. συμμορίται δὲ εἰσιν οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας. διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος.

* Συμφοιτητής, ὁ συμμαθητής, παρὰ τὸ σὺν καὶ Φοιτάν, τοῦτέστι τὸ ὁμοῦ πορεύεσθαι εἰς τὰ διδασκαλεῖα.

Συμφορά, παρὰ τὸ Φορά. Φοράν δὲ ἔλεγον οἱ Ἕλληνες 50 τὴν τύχην· συμφορὰ δὲ ἐστίν, ἡ ἀπὸ τινος τύχης συμβεβηκυῖα.

* Συναγωνίζεσθαι, σημαίνει βοηθεῖν, ἀλλὰ κυρίως ἐν τῷ ἀγῶνι.

Συνάρορος, σημαίνει τὴν γαμετὴν, παρὰ τὸ συναρρῆναι· ἡ συνάρος τις ἐπὶ καὶ συνόμιλος, μεταθέσει τοῦ α.

Σύνδικοι, ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἐλπαγόρου· σύνδικοι ἦσαν πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέροντο. καὶ Λυκούργος Φη-755 σὶ περὶ τούτων. μήποτ' οὖν ἀρχὴ τις ἦν καθεσταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς καθόδον οἱ σύνδικοι.

* Συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, παρὰ τὸ συναλλάττω.

Συνδύασω, συζευχθῶ, κοινωνήσω, συμπράξω. λέγεται δὲ καὶ παρὰ τὸ δύω τὸ ὑπεισέρχουμι δυάξω.

* Συνέδριον, τὸ δικαστήριον, παρὰ τὸ συνεδρεῖν.

Συνεοχμῶ, ἐν τῇ συναφῇ τοῦ ἡνίου, ἐν τῷ συνδέσμῳ, καθὸ συνδέεται ὁ τράχηλος τῇ κεφαλῇ. ἔχω ἐεχυός, 10 ὡς ἔλδωρ ἐέλδωρ εἴτα ἐοχυός, ὡς πλεγμαός πλογμος.

Συνεῖρα, εἰς τὸ συνεῖρω.

Συνεβολία, ὑπαντήσσει, συντυχία. Ὁμηρος, — ἀριστῆες δὲ συνεβολίῃ κεχαρυντο.

* Συνέλευσις, σύνδοσις. παρὰ τὸ ἐλεύθω καὶ σὺν, εἰς ἣν συνέρχονται πλείστοι.

Σύνες, ἐκ τοῦ συνίημι τὸ συνιῶ καὶ γινώσκω, ὁ παρατατικός, συνίην· καὶ τὸ προστακτικόν, ἔς, καὶ σύνες. τὸ δὲ συνιῶ γίνεται κατὰ παραγωγὴν ἐκ τοῦ συνῶ, ἡ ἐκ τοῦ συνίω. 20

* Σύνεδρος, ὁ σύνεδρος· θρόνος γὰρ ἡ καθέδρα.

Σύνθεο καὶ σύνθετο· ἀμφοτέρω κατὰ πλεονασμόν, ἀπὸ τοῦ σύνεο σύνετο.

Σύνδημα, συνθήκη, σύσσημον, λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῶ τῶν οἰκείων δίδομενος.

Συνήγορος, προσταγῆς ὑπὲρ τινων λόγων· εἰκοι γὰρ παρ'

Ἀθηναίοις τινὰς χειροτονεῖσθαι συνηγόνους, ἐπὶ τοῦ ἀγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν Φησί.

- 30 **Συνήμονας**, ἤτοι παρὰ τὸ ἦσθαι, ἢ ἢ συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἢ ἢ συναγωνιστάς· ὁ καὶ βέλτιον· συνήθεις, καὶ ἐταίρους, ὁμοήθεις.

Συνημοσύνας, Ἰλιάδος χ'. συνδήκας· παρὰ τὸν ἦσιν μέλλοντα· τὸ εἰς αὐτὸ ἀφικνεῖσθαι τὰ τῆς διανοίας.

* **Συνήντετο**, ἀπήντετο, ποιητικά. χρῆ οὖν ἀπήντησε καὶ συνήντησε.

Συνίζησις, ὅτι συνίζησι τὸ ἐν Φωνῇεν καὶ δυνάγεται καὶ καθέζεται κρυπτόμενον ἐπὶ τοῦ ἐτέρου Φωνήεντος.

Συνίσταρ, εἰς τὸ ἴστωρ.

* **Συννεφές**, τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ νεφός.

- 40 * **Σύννοος**, ὁ εὖ φρονῶν, ὁ μὴ διαχεόμενος τὸν νοῦν ἔχων.

* **Σύννοδος**, ἢ ἐκ πολλῶν πύλων συναγωγή ἐπὶ τινι, ὡς Θουκυδίδης, αἰεὶ σύνοδοι ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἡγέροντο.

Συννοῖμιον ὕμνον αἰεῖον· Ἀπολλωνίος· συμφῶνον καὶ συνφῶν· οἷον γὰρ ἢ ᾠδή.

Συνοχικότε, συμπεπτακότε, συνηγμένω, Ἰλιάδος β'. ἔστι δὲ μετοχή πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐκ τοῦ συνέχω, σύννοχος· ῥῆμα συνοχῶ, συνοχῆσω· ὁ παρακαίμενος, συνώχῃκα. τὸ να, μέγα· τὸ δὲ ο εἰς ω, καὶ

- 50 τὸ η τὸ μακρὸν εἰς μακρὸν· γίνεται συνώχῃκα. ἢ μετοχή, συνωχῶν καὶ συνωχῶντος· καὶ συστολῇ Ἰωνικῇ ἢ ποιητικῇ, γίνεται ἢ εὐθεῖα τῶν δυνάων, συνοχικότε.

Συνώμεθα Ἰλιάδος β'. ἔστι, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα, ἀντὶ τοῦ, συνδήκας ποιησώμεθα.

* **Συνώπη**, πόλις τοῦ Πόντου, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσώπου θυγατρὸς Συνώπης· ἦν ἀρπάσας ὁ Ἀπόλλων (κατὰ

- 756 **Φιλοστράτου**) ἀπὸ Βοιωτίας ἐκόμισεν εἰς τὸν Πόντον· καὶ μιγείς αὐτῇ ἔσχε Σύρον, ἀφ' οὗ οἱ Σύροι.

Σύνταξις, δύο πραγμάτων ἑνώσις, καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δεόντα· ἢ ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἰκίσης.

Δημοσθένης Φιλιππικῶν, καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δεόντα· —

ἔλεγον ἐκάστους Φόρους συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν Φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος. καὶ ὑπὲρ συντάξεως ἐν τῷ παρόντι οὐ δίδοται.

- 10 **Συντελής**, χρήσιμος· ἢ ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεῶς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο· ἢ οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

Συντιμωθῆναι, οὕτω καλεῖται τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὄνια.

Συντροχάσαι, καταντῆσαι, πληρωθῆναι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

Συρβηρός, ὁ παραχῶδης, ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου. ἢ πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ Φαρέτρας κενὰς, καὶ συρβηνέων χορός, ὁ τεταραγμένος καὶ σωδός· ἀπὸ τοῦ τοῖς κυσὶν ἐπιφωνούμενου.

- 20 **Συρβάβυττα**, τὸν ταραχόν· καὶ σύρβη, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός.

Σύργαστρος, ὑποφορβός, ἐργάτης.

Συρακοῦς· καὶ τὰς κλεινάς Συρακοῦς· — ἀποβολῇ ἐκ τοῦ Συρακούσας.

Σύριγξ, σημαίνει τὴν ὁπὴν τῶν μουσικῶν αὐλῶν, καὶ τὸ κάθος, καὶ τὴν δορατοθήκην. ἔστι δὲ κατὰ μέγεθος τοῦ

- 30 γενομένου ἥχου. οὕτως Ἡρωδιανός.

* **Σύριγμα**, ὁ συριγμός· ἀπὸ τοῦ συρίζειν.

Συρμαῖα, τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας· καὶ συρμαίειν, τὸ κενούσθαι· καὶ συρμαίαν βλέπων, ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.

Συρφετός, ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος, ἢ ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ Φρυγανῶδης. γίνεται δὲ ὡς παρὰ τὸ πνίγω πνιγέτος, οὕτω σύρω συρφετός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ Φ. Ἡσίοδος δὲ Φησι σημαίνειν τὸ ἄχυρον, ὡς τὸ Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετόν.

Σῦς, δύναται εἶναι παρὰ τὸ σύω τὸ ὄρμω· ὀρεπτικὸν γὰρ ἔστι τὸ ζῶον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ὡς· σημαίνει δὲ τὸν χοῖρον. ἢ παρὰ τὸ σύω ὡς ὡς, ἀπὸ τοῦ ὕεσθαι, ὃ ἔστι βρέχεσθαι· (καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς ὕδασι τέρεται) καὶ

πλεονασμῷ τοῦ σ, σῦς. τὰ δὲ εἰς τὴν περισπωμένην κατὰ τὴν γενικὴν συστέλλει τὸ σ, σῦς σῦς, καὶ ὡς ὡς.

* **Συφεός**, τὸ χοιρομάστιγον, καὶ ἢ τῶν σῶν εὐνή.

Σύους, τοὺς ἵπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοῦ Παναιτίου καὶ Μέμνονος, εἰς ὑνίαν κωμωδοῦντες.

Συσσίτιον, εὐωχία, ἄριστον· καὶ συσσίτια, τὰ δεῖπνα ἃ κοινῇ ποιοῦσι Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ Φιλίτια, 50 ἐπεὶ καὶ Φιλίας ἔστι συναγωγὰ.

Συστήσαι ἢ σὺν πρόθεσις, ἐπιφερομένου τοῦ σ ἐτέρῳ συμφῶν, ἀποβάλλει τὸ ν, ὡς τὸ συστρατιώτης. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων· ἐπεὶ

μετὰ τῶν συνήθων ἴστανται καὶ εὐσταθεύουσιν ἐν ταῖς φάτναις.

Σύφαρ, οὐχ ἀπλῶς τὸ γῆρας, ἀλλ' ὡς ἐπιγένημα γῆρας, καὶ τῆς ἐσχάτης ηλικίας τὸ κατεβύσσωμενον, 757

τούτεστι τὸ δέρμα· καὶ Σώφρων ἐν τοῖς ἀνδρείοις δεδήλωκε μίμοις εἰπών, Τί μὲν ἔστιλος; τί γάρ; σύφαρ αὐτ' ἀνδρός· — ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἀνακρινόμενον γέροντα,

ἔστιλον καίζων εἶρκεν, ἀπὸ τοῦ κνᾶσθαι καὶ ζῦειν τὸ δέρμα· καπεῖδ' ἀποκρινόμενον, σύφαρ αὐτ' ἀνδρός, τούτεστι δέρμα ψιλόν, ὡς τῶν ἄλλων ἡδὴ δεδαπανημένων. τινὲς δὲ καὶ τὸ τοῦ ὄψεως γῆρας σύφαρ λέγουσι,

τὸ ἀποσυρόμενον. Λυκάφρων δὲ, τὸ λίαν γεγηραγός. 10

Σφαδάζειν, Ἀττικοὶ μὲν ἐπὶ τὸ χαλεπῶς φέρειν καὶ σχετλιάζειν λέγουσι· Ξανοφῶν ἐπὶ τὸ ἀλγεῖν· ἐνιοὶ δὲ

τὸ σπᾶρειν ἐκδέχονται· οἱ δὲ, τὸ χαλεπῶς φέροντα πηδᾶν· οἱ δὲ, ἀπλῶς τὸ δυσφορεῖν, ἢ πᾶν τὸ μεταβίαι.

ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεκτικῷ εὖρον, τὸ σφαδάζειν σημαίνειν τὸ δυσθανατεῖν, μεταίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς στεναίνειν, ὡς Εὐριπίδης καὶ Πλάτων,

Διὰ παντός βίου σφαδᾶ· — γίνεται παρὰ τὸ σπᾶ, σπεύδω, σπευδάω· ἀποβολῇ τοῦ υ, καὶ τροπῇ τοῦ π

εἰς φ καὶ τοῦ ε εἰς α, σφαδάω. Ἰστέον ὅτι τὸ σφα- 20 δᾶζειν καὶ ματάζειν καὶ βοράζειν καὶ τεράζειν, ἔχει τὸ ἰ προσγεγραμμένον· πρώτον μὲν, ἀπὸ τοῦ ματαίζειν καὶ σφαδαίζειν καὶ τῶν ὁμοίων, τοῦ α καὶ τοῦ ἰ συναϊρουμένου· δεύτερον δὲ, ὡς Φησὶν ὁ τεχνικός, τὰ εἰς

ζω λήγοντα ῥήματα κοινολεπτούμενα, οὐδέποτε ἔχει τὸ α ἐν τῇ παραληγουσῇ μακρὸν Φύσει· σπασμειώται τὸ

κράζω· οἷον γενειάζω, ἐτοιμάζω, ἀρπάζω. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα, μὴ ἔχοντα τὸ ἰ, οὐκ ἔχει τὸ α Φύσει μακρὸν, ὡς

ἄλλων εἰς τὸν γενειάσω, ἐτοιμάσω, ἀρπάσω μέλλοντα· ἐνταῦθα γὰρ βραχὺ τὸ α. εἰ ἄρα οὖν τὸ σφαδᾶ- 30

ζω καὶ ματάζω καὶ κρατάζω Φύσει μακρὸν ἔχει τὸ α, ὡς ἄλλων ἐκ τῆς λοιπῆς κλίσεως τῆς μὴ ἐχούσης τὸ ζ,

ἄλλων ὅτι ἔχει ἐγκείμενον τὸ ἰ. προσκειται, κοινολεπτούμενα· ἐπειδὴ τὸ πλησσω πλάζω λέγουσιν εἰς Αἰολεῖς· καὶ ἔστι τὸ α Φύσει μακρὸν, καὶ οὐκ ἔγκειται τὸ ἰ.

Σφαδάζοντες, σπᾶμενοι ἢ δυσφοροῦντες.

Σφάζω παρὰ τὸ Φῶ (σημαίνει τὸ ἀναίρω καὶ τὸ Φο- νεύω) παράγωγον Φάζω, ὡς βῶ βάζω· πλεονασμῷ τοῦ

σ, σφάζω· ὁ μέλλων, σφάξω· καὶ σφαγῆς, τὰς κατα- 40

κλειδας.

Σφαγεῖν, τὸ ἀγγεῖν εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερῶν δέχονται.

* Σφαγή, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σφάζεται τις, καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτή.

* Σφάλμα, ἀμάρτημα· παρὰ τὸ σφάλλω.

Σφακελίζοντες, διασπῶντες, πηδῶντες, ὑποτρέμοντες· σφαδάζειν γὰρ ἐστὶ τὸ σπᾶσθαι· καὶ τὸ σφακελίζειν δὲ ἐντεῦθεν, τὸ ἀλγεῖν μετὰ σπασμοῦ· καὶ σφακελισμός, παραπληξία, ἢ ἡ σῆψις τῶν μυελῶν· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμῶς. λέγεται δὲ σφακελος, καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δακτύλος· λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμός καὶ ὁ παλμός. σφακαλον δὲ ἐνιοὶ τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων· καὶ σφακελίσαι, κατασατῆναι, ἀπονεκρωθῆναι.

Σφάραγον, ὁ Ἀπίων τὸν Φάρυγγα· ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόφου.

738 Σφαραγεῖντο, ἡγοῦν προέιντο· ὀνοματοπεποιήται ἡ λέξις· ἐνθα καὶ ὁ βρόχος, ᾧ τὴν φωνὴν ἀφιέμεθα, ἀσφάραγος καλεῖται· καὶ σφαραγίζω, τὸ ἡχῶ· ὡσαύτως δὲ ὀνοματοπεποιήται.

Σφαῖρα, παρὰ τὸ σφαίρειν καὶ ἐν κινήσει εἶναι, μεταβάσει τοῦ π εἰς φ, ἢ καὶ τοῦ κ· τὸ γὰρ σφαίρειν, σκαίρειν ἐστί· καὶ τὸ πῶς, κῶς εἴρηται. Ὡρος.

* Σφάττεσθαι, ἐστι τὸ διὰ ἥτινα οὖν αἰτίαν φονεύεσθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρώπου τάττεται.

Σφαιρωτήρ, σανδαλίου ζινίχιον, οἷον τὸ λαβρόν τοῦ ὑπόδηματος· ἐν τῷ ῥητορικῷ οὕτω.

10 Σφέας] τὸ σφέας, κατὰ πλεονασμὸν ἐστὶ τοῦ ε· ἢ τὸ σφᾶς, κατὰ συναίρεσιν· καὶ λέγεται, ὅτι τὸ σφέας κατὰ πλεονασμὸν γίνεται τοῦ ε, διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα καθόλου, ἐν πληθυντικῷ ἀριθμῷ ἢ τοῦ τρίτου προσώπου αὐτανυμῖα ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ σφῶ, ἐνδεὶ συλλαβῆς κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ πρώτου τε καὶ δευτέρου προσώπου· οἷον ἡμεῖς ὑμεῖς σφεῖς, ἡμῶν ὑμῶν σφῶν, ἡμῖν ὑμῖν σφῖν· οὕτω καὶ ἡμεῖς ὑμεῖς σφᾶς. ὥστε τὸ σφέας κατὰ πλεονασμὸν ἐστὶ τοῦ ε, ἀπὸ τοῦ σφᾶς.

* Σφεῖς, ἀντὶ τοῦ οἷον αὐτοὶ, ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τῆς πρωτοτύπου αὐτανυμίας.

Σφεδανόν] — ἔπεσθαι σφεδανὸν Δαναοῖσι καλεῖται· — ἐκατέροις δύναται προδίδωσθαι. σημαίνει δὲ ἡ λέξις σφενδονήδον· ἀπὸ τῆς σφενδόνης· οἷον ἐπικτικὸν καὶ ἐπεστραμμένον, ἢ συντονον· ἀφ' οὗ καὶ σφῆν καὶ σφίγγω. οἱ δὲ σφεδανὸν λέγουσι πευστικῶς· παρὰ τὸ σπενδεῖν σπενδός καὶ σφεδανός, Ἰλιάδος λ.

30 * Σφείων, ποιητικῶς, ἐπὶ τῆς γενικῆς, ἀντὶ τοῦ σφῶν, ἀπὸ τοῦ σφέων, πλεονασμῷ τοῦ ι, σφείων.

Σφετερίζομενος, ἰδιοποιούμενος, ἀπὸ τοῦ σφέτερος.

Σφέλας, τὸ ὑποπόδιον· παρὰ τὸ φλάσθαι εἰς αὐτὸ τὰ γόνατα, ὃ ἐστὶ θλάσθαι καὶ κάμπτεσθαι ἐν τῷ καθῆσθαι.

Σφενδόνη, τοῦ δακτύλου ἢ περιφέρεια καὶ ἡ εἰς λίθων βολὰς καὶ πέμψεις ἐπιτηδεία· γίνεται παρὰ τὸ σπένδω τὸ ἀναίρω (Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι) σπενδόνη καὶ σφενδόνη· ἢ παρὰ τὸ σφάζω, ἢ παρὰ τὸ σπένδω.

Σφήκες, καὶ τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὅξυ συνηγμένα ξύλα.

40 Σφηκῶδεις, οἱ κατισχυοὶ τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ οἱ σφήκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσι.

Σφηκῶσαι, τὸ δῆσαι. οὕτω Φρύνιχος· ὅθεν καὶ σφηκούμενος, στρεβλούμενος, βασανιζόμενος.

Σφήττιοι, δῆμος· Φυλῆς Ακαματιδός· λέγονται δὲ καὶ Σφήττοί. κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὡς περ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι· Ποτάμιοι δὲ, ὡς βράδως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους νόμους.

* Σφήκεια, ἢ Κύπρος· πρότερον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὡς Φησι Στέφανος ἐν τῷ περὶ Κύπρου· ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἐκεῖσε ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλοῦντο Σφήκες· ἐκαλεῖτο καὶ Κεραστία, ὡς Μένανδρος ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἀνδρας οἱ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ περὶ νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐνοχας, ὡς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία ὀνομάσθη.

Σφίγξ, παρὰ τὸ σφίγγω, διὰ τὸ ἐσφίγμενα καὶ ἀνόητα λέγειν ῥήματα.

Σφόνδυλος, παρὰ τὸ ἐσφίγχει πρὸς ἀλλήλους, — μυθ. 759 — λός αὐτὲς Σφονδυλίῳ ἐκπαλτο.

Σφόδρα, ἐπίρρημα ἐπιτάσεως· ἐκ τοῦ σφῶ τὸ κατασπῶ, σπόδρα, καὶ σφόδρα.

Σφριγῶν, νεάζων, σφύζων, βράζων, εὐσωματῶν, ἀκμάζων, ἀνθῶν· καὶ σφριγῶσιν, ἀκμάζουσι, καὶ ὡς περ διεσφηνωμένοι εἰσὶν ὑπὸ πυκνότητος καὶ ἀκμῆς· παρὰ Ἰπποκράτη (καὶ σφριγανόν, τὸ ἀκμάζον λέγεται) ὁλοῖ δὲ καὶ τὸ περιτένναι, ἢ περιτείνονται· καὶ μάλιστα ἐπὶ θηλῆς, καὶ οἷον εὐσωματούσης· ἐνιοὶ, σφύζουσιν, ἰο ὑγιεῖς τυγχάνουσι.

* Σφραγίδου χαρτοκομήτης, ὁ ἄσματος· παρὰ Ἀριστοφάνει· ἀπὸ τοῦ σφραγίς, καὶ ὄνου, καὶ ἀργός, καὶ κόμη, οἷονεῖ ὅς φέρει τοὺς δακτυλίους μέχρι τῶν ὀνύχων, καὶ ὅς ἀεργός ἐστὶ καὶ κομᾶται.

* Σφραγίζω, σημαίνω, παρασημαίνομαι· ἀπὸ τῆς σφραγίδος, ὅς ἐστιν ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος.

* Σφωίτερον, παρ' Ὀμήρῳ ἀντὶ τοῦ σόν· δυνή· ἀντωνυμία ἀντὶ ἐνικῆς.

Σφῶε, ἀντωνυμία ἐστὶ τρίτου προσώπου, αἰτιατικῆς πτώσεως· καὶ διατί οὐκ ἐστὶν ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς; διότι ἡ ὀρθὴ πτῶσις οὐδέποτε ἀναδίδωσι τὸν τόνον, οἷον νῶϊ, σφῶϊ· τοῦτο δὲ καὶ ὀξύνεται καὶ ἐγκλίνεται, καὶ ἀναδίδωσι τὸν τόνον· διὸ ἀπέλειπεν ἡ εὐθεῖα, καὶ ἐστὶ μόνῃς αἰτιατικῆς· τὸ γὰρ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυνῶν, εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς πτώσεως ἐστίν, οἷον νῶ· τὸ δεύτερον πρόσωπον, ὀρθῆς πτώσεως, οἷον σφῶϊ· τὸ τρίτον, αἰτιατικῆς πτώσεως καὶ μόνον, οἷον σφῶε· τὸ δὲ σπόγγος, φῶ τοῦ π λέγεται, οὐ διὰ τοῦ φ· πᾶσα γὰρ λέξις δισυλλαβὸς ἀπὸ τοῦ σ ἀρχομένη ᾧ ὑποτέ- 30 τανταὶ συμφῶνῳ, τῷ ο παραληγομένη, οὐδὲν τῶν δασέων ἀντιστοίχων ἔχει δευτερεύον, ἀλλ' ἐν τι τῶν ψιλῶν, οἷον σπόρος, σπότος, στόνος.

Σφυρόν, τὸ περὶ τὸν ἀτραγάλον, ἡγοῦν τὰ ἀπολήγοντα μέρη πρὸς τῷ ἀτραγάλῳ· παρὰ τὸ συνεσφίγχει τὰ ἀράτρα τῇ συνδέσει καὶ τοῖς νεύροις.

Σφύριον, καὶ ἐπισφύριον, κητικόν· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ σφυρόν· τὰ δὲ γινόμενα διὰ τοῦ ι ὑποκριστικά, εἰ μὲν ὡς δακτυλικά, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· εἰ δὲ τριβρά- 40 χεα, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

Σχιδόνες, τὰ τῶν κηφῶν κηρία, καὶ ζῶον ἄπτερον ἄπουν· καὶ σχιδῶσαι, τὸ θηλασθαι· καὶ ἀνίσχιδον, τὸ ἀποκον καὶ ἀθήλαστον.

Σχεδόν, σημαίνει ἐγγύς, πλησίον, πέλας· ἢ ἐκ χειρὸς· γίνεται παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω, σχεθόν καὶ σχεδόν· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν ἄλλον πρὸς ἄλλον.

Σχεδῖον, σημαίνει τὸ ἐκ τοῦ σύγγενος, ὡς τὸ, Τύψον δὲ σχεδῖον [μηδ' ἄξω θούρον Ἄρηα· —] κυρίως δὲ σχεδῖον ἐστὶν ἡ πρὸς τάχος γινόμενη.

50 Σχέθε] ἀπὸ τοῦ σχῶ γίνεται σχέθω, ὡς Φλέγω Φλεγέθω· ὁ παρατατικός, ἐσχέθον, ἐσχέθεας, ἐσχέθε· καὶ κλίνεται ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κατὰ πᾶσαν ἐγκλίσιον.

* Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἄξω· ὁ δεύτερος ἄριστος, ἐσχον·

ὁ μέλλων δεύτερος, σχῶ, σχαῖς, σχαῖ· τὸ ἀπαρέμφατον, σχαῖν.

* Σχέδος] παρὰ τὸ χέω, χέδος, καὶ σχέδος.

740 * Σχέσις, πολλαχῶς λέγεται. ἢ γὰρ κατὰ τέχνην ἐστίν, ὡς ἡ τοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν μαθητὴν· ἢ κατὰ τύχην, ὡς ἡ τοῦ δεσπότου πρὸς τὸν δούλον· ἢ κατὰ προσέκλεισιν, ὡς ἡ Φίλου πρὸς τὸν Φίλον· ἢ κατὰ φύσιν, ὡς ἡ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱόν.

Σχές, καὶ πρόσχες, ῥῆμα προστακτικὸν, καταλήξεως τῶν εἰς μι. τὸ ῥῆμα, ἴσχημι· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ σχῶ· ὁ μέλλων, σχήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχην· ἡ μετοχή, σχαίς σχέντος· καὶ τὸ προστακτικόν, σχέε. ὁμοίως τὸ σύνες. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ἀπὸ τοῦ σχῶ κανονίζει, μόνον αὐτὸ σημειούμενος. ὥστερ τὸ σπές, ἀπὸ τοῦ σπῶ· καὶ τὸ Φρές, ἀπὸ τοῦ Φρῶ· οὕτω καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ σχῶ. ἀλλὰ κακῶς. οὐχ εὐρίσκεται ὁ τεχνικός σημειούμενος ἐπὶ τῶν εἰς ω, εἰς ες προστακτικόν. Χοιροβοσκός. εἰς τὸν ε΄ ψαλμόν, Σύνες τῆς κραυγῆς μου, πρόσχες τῇ Φωνῇ [τῆς δεήσεώς μου.] ἀπὸ τοῦ σχῶ, ὁ μέλλων, σχήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον, καὶ κατέσχον· καὶ ἡ μετοχή, σχών· καὶ ὥστερ ἀπὸ τῆς Φαγών μετοχῆς γίνεται τὸ προστακτικόν Φάγε, καὶ πιών πῖε, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σχών σχέε καὶ κατάσχε· ἐν πλεονασμῷ δὲ τοῦ ε, σχέε, καὶ κατάσχεε. τὸ δὲ σπές, ἀπὸ τοῦ σπῶ· (σημαίνει τὸ λέγω) ὁ μέλλων, σπήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσπον· ἡ μετοχή, σπών καὶ ἐνίσπων· καὶ τὸ προστακτικόν, σπέ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σπέε. οὕτω Ζηνοδότος. πλεονάζει δὲ τὸ ε, διὰ τὸ μονοσύλλαβον.

Σχέτλιος, ὀδυνήρος, χαλεπός, ἀγνώμων, δυστυχής, ἀδίκος, ἄπορος, ἐλιβόμενος, τλήμων, ἐπαχθής· ἢ ὁ τὸ σχετλιάζειν καὶ δυσφημεῖν καὶ λύπας τινὶ διδούς. Ζεύς μὲ γὰρ σχέτλιος, Ἰλιάδος β΄· καὶ πάλιν, Σχέτλιος ἐσσι γεραιέ, Ἰλιάδος κ΄, ἀντὶ τοῦ σχετλιασμοῦ ἄξιος. γίνεται παρὰ τὸ σχεῖω τὸ καλύω καὶ τὸ λίαν, ὁ ἐπισχέσεως ἄξια ἔργα ποιῶν.

Σχετλιάζει, δυσχεραίνει, ἢ βλασφημεῖ.

Σχηματίζομενος, προσποιούμενος, ἢ συνταττόμενος.

Σχησασθαι, Ἰλιάδος ι΄, ἀντὶ τῆς ἐξουσίας, ἀντιστῆναι. παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ, γίνεται σχήμι.

Σχοινίον, ἐκ τοῦ σχοῖνος· τοῦτο ἐκ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ· καὶ σχοινοφόρος, ἐκ τοῦ σχοῖνος καὶ τοῦ φέρω· τὸ δὲ σχοῖνος, μέτρον ἐστὶ γεωμετρικόν. σημαίνει τρία, τὴν πόαν ἢ νομήν, ὡς τὸ, Ἀσωπὸν βαθυσχοῖνον· — καὶ μέτρον Περσικόν, ὃ παρὰ Πέρσαις παρασαγγῆς λέγεται, ἀπὸ μεταφοράς· καὶ ἡ κατευθυντήρια καθετος. καὶ ὁ ψαλμοδός Φησὶ, Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνον μου σὺ ἐξίχνιασας· — ἐκ γούν τῆς σχοῖνον τοῦ μετρικοῦ σπαρτίου, καὶ τὰ μετρούμενα τῶν χωρίων, σχοινίσματα λέγεται.

* Σχῖνον, τὴν σκίλλαν, ἣν διαμασσῶνται οἱ καλλωπίζόμενοι ἔνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ τὸ σχινίζεσθαι.

50 Σχολή, οὐχ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὐτὴ ἢ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ διατριβή, ἀλλ' ἢ οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον· ἀντὶ δὲ τοῦ σχολῆν ἄγειν λέγουσιν Ἀττικοὶ σχολάζειν. ἢ δὲ εὐκαιρία, βάρβαρον μὲν οὐκ ἐστὶν ὄνομα, τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφύιας καὶ ἀρετῆς. καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ σχολή, σχολαῖος· τὸ δὲ σχολή, γίνεται παρὰ τὸ σχῶ. ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ ἡρέμα· καὶ σχολαῖον, ἀργόν, διατρίβην ποιούμενον· καὶ

σχολαῖτερον, ἡραιαιότερον· ἀπὸ τοῦ σχολαῖότερος, ὅπερ ἀπὸ τοῦ σχολαῖος. ὁμοίως σχολαῖότης.

Σχέδος] παρὰ τὸ χέω χέδος καὶ σχέδος, οἰοῦναι τὸ διαχέον καλῶς καὶ διαμερίζον τὰς λέξεις καὶ τοὺς λόγους. ἢ παρὰ τὸ σκεδάω σκεδάσω σκέδος καὶ σχέδος· διασκεδαζόμεναι γὰρ αἱ λέξεις καὶ οἰοῦναι μερίζομεναι εἰς λεπτά διὰ τοῦ λόγου, εἰς γινώσιν παραλαμβάνονται. 10

* Σχοῖατο, παρ' Ὀμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπισχοῖεν ἑαυτοὺς. ἀπὸ τοῦ ἐσχόμην, τὸ εὐκτικόν, σχοῖμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, σχοῖντο· καὶ ἰωνικῶς, σχοῖατο, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ πεποτήατο.

Σχολιον, εἴρηται διὰ τὸ κατὰ σχολῆν παρατίθεσθαι πρὸς σαφεστέραν ἐρμηνείαν τῶν δυσνοήτων ῥημάτων.

Σχιδάξ, παρὰ τὸ σχίζω· σημαίνει δὲ τὸ ἐσχισμένον ξύλον. Σχολαστικός (ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ, σχάζω καὶ σχολάζω) ὁ ἐν τῇ διαπρατῇ διαγών.

Σκεδάω. παρὰ τὸ σχεδιάζω, τὸ ἐκ τοῦ παραχρῆμά τι ποιῶ, σχεδάζω καὶ σκεδάω. ἢ παρὰ τὸ σχίζω τὸ διαχωρίζω, πλεονασμῷ τῆς δα συλλαβῆς, σχιδάω καὶ σκεδάω· τὸ γὰρ σκεδαζόμενον εἰς πολλὰ διασχίζεται.

Σχολή, Ἀττικοί· οὐ μόνον δὲ τὸ μηδὲν δρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ περὶ τὴν σχολάζειν.

Σῶζω] τὸ σώω χωρὶς τοῦ ἰ λέγει ὁ Δίδυμος· ὥστερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ κάθῃμαι γίνεται ἔζω, οὕτως ἀπὸ τοῦ σώω τὸ ὑγιαίνω, γίνεται σῶζω, πλεονασμῷ τοῦ ζ· ἀλλ' ἢ παραδόσις ἔχει τὸ ἰ. τὸ δὲ σῶζω, ὅτε μὲν γίνεται ἀπὸ τοῦ σώος, σῶίζω, ὡς λέπος λεπίζω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, σῶζω, ἔχει τὸ ἰ· ἡνίκα δὲ ἀπὸ τοῦ σώος σῶεζω καὶ κράσει σῶζω, οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰ. Δεὶ δὲ γινώσκουσιν, ὅτι ἡνίκα ἀπὸ τῆς σω συλλαβῆς ἀρχεται ἐπιφερομένου τοῦ ζ, ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰ, σῶζω σῶζομαι, ἔσφζον· ἡνίκα δὲ μὴ οὕτως ἔχη, οὐ προσγράφεται, οἶον σαῶζω.

Σωτήρια, ὄνομα παρώνυμον ἀπὸ τοῦ σωτήρος· τοῦτο ἀπὸ τοῦ σώω, σώσω, σέσωκα, σέσωσμαι, σέσωσται, σωτήρ, καὶ σωτήρ. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλο σῶ τὸ ὑγιαίνω· ἐξ οὗ ὁ παθητικός παρακείμενος, σέσωμαι, σέσωσται· καὶ ἐξ αὐτοῦ σωτήρ. τὸ δὲ σῶος (ἔλεγεν ὁ Δίδυμος) συντῶ ἰ γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ σῶς τοῦ σῶ· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰς ὡς διὰ τοῦ ὡς συντῶ ἰ, Μίνως, Μίνωος· ἥρως, ἥρῳος· οὕτω σῶς σῶος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λαβόμενος αὐτοῦ λέγει, ὅτι τὸ σῶς ἀπὸ τοῦ σώος πέποιθε. πρὸς ὃν ἐστὶν εἰπεῖν, τί οὖν; ἀπὸ τοῦ πεποτήατος γίνεται παραγών; γίνεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πατρός καὶ μητρός, πατρικός καὶ μητρικός. λέγει δὲ πάλιν ὁ τεχνικός, ὅτι οὐδὲν ἐστὶν εἰς ὡς μονοσύλλαβον πλεόν ἀρσενικόν, εἰ μὴ τοῦτο· πρὸς ὃν ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι σὺ ἐδίδαξας ἡμᾶς ἐν τῇ περὶ τοῦ ζῶς μονοσύλλαβου βιβλίῳ, ὅτι ἐστὶ τὸ ζῶς, καὶ τὸ Κῶς, καὶ Γλῶς· εἰσὶ δὲ ὀνόματα ἡρώων. Δεὶ δὲ γινώσκουσιν, ὅτι τὸ σῶος ἄνευ τοῦ ἰ ἢ παραδόσις οἶδε· καὶ λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ἐστὶ σῶω σῶσω διὰ τοῦ ὡ μεγάλου, ὡς γινώσκω γινώσκω· καὶ σῶω διὰ τοῦ ο μικροῦ. ταῦτα τρέπουσι τὸ τελευταῖον ὡ εἰς ος, καὶ γίνεται ἐκ μὲν τοῦ σῶω τὸ σῶος, ἐκ δὲ τοῦ σῶω τὸ σῶος. σῶ μονοσύλλαβον, οἱ σῶοι, καὶ παρὰ Θουκυδίδην· ἢ δὲ συνήθως γραφῇ, σῶος. λέγει δὲ Ὀδρος ὁ Μιλήσιος ἔχειν τὸ ἰ προσγεγραμμένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ οἱ σῶοι οἱ σῶ, ὥστερ οἱ ζῶοι οἱ ζῶ.

Σώεσκον, ἔσωζον· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔσωον, ἢ ἀπὸ τοῦ σῶζω. τὸ δὲ σῶω σημαίνει τὸ ὀρμῶ, ὡς τὸ, Σώεσθαι στροφάδην, παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Σῶχω, τὸ τρίβω· παρὰ τὸ σῶ σῶχω, ὡς σμῶ σμῶχω· παρὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ψῶχω.

10 Σῶκος, ἐπίθετον Ἑρμοῦ· ἦτοι ὁ ἰσχυρός· (σῶκειν γὰρ τὸ ἰσχύειν· Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ, Οὐκέτι σῶκῳ) ἢ σάοικος· ἢ ὁ ὑπέως σοοῦμενος· ἀγγελος γάρ· ἢ σωσίκοπος, ἢ ὁ σωστικός θεός, παρὰ τὸ σῶζω σῶκος, ὡς θάσσω θάκος· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

Σῶμα, οἶονεῖ δῶμα ἐν τῆς ψυχῆς· ὅθεν καὶ σκῆνωμα πᾶν τὸ τεθνηκός· εἴρηται δὲ σῶμα, ὡς Φησι Πλάτων, ὅτι σῆμα ἐστὶ, ταυτέστι τάφος τῆς ψυχῆς· δίκην γὰρ τῆς ψυχῆς ἐντέταπται ἡ ψυχὴ τῷ σώματι· ἡ σῶμα, σῶον αἷμα· ἐν τῷ αἵμα.

20 Σωρός, ἐπὶ τῶν λείων· ἀπὸ τοῦ σωρός, σωρεύω, σωρεῖα· καὶ σωρός, ἀπὸ τοῦ σωρεύω, ὡς Φωλεύω Φωλεύς· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ σωρεύεσθαι τὰ σώματα· ἢ παρὰ τὸ ἔσω ὥρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάττειν· ὥστε τὸ σωρός μὴ πεπλευσμένον, ἀλλὰ μάλλον ἐνδεσμένον τὸ σωρός· τὰ γὰρ εἰς ῥος λήγοντα εἰσὺλλαβα, τῷ ῳ παραληγόμενα, μὴ βυτα ἐπίθετα, βαρύνεται, Ὡρος, Δῶρος, Φλῶρος, Βῶρος· οὐδὲν ἔχομεν ὅξυνον· σσημειώται τὸ σωρός· τὰ ὅξυνον ἐπίθετα εἰσὶ, χλωρός, ψωρός, μωρός· πῶς οὖν ὅξυνεται τὸ σωρός; ἡλόγηται ὅταν δι- 30 συλλαβῇ· τὸ πρῶτον ἄρα σωρός, ὡς ὄχος, λοχός.

Σῶρος, ἐν ᾧ τὸ σῶμα βεῖ, ἡγουν καταβρεῖ.

Σωφροσύνη, παρὰ τὸ σῶζειν τὸ φρονεῖν· ἢ παρὰ τὸ σῶμα φρουρεῖν ἀπὸ ρύπου· ἢ διὰ τὸ σῶα φρονεῖν.

Σωφρονιστῆρες, οἱ ἔσωθεν τῶν ἄλλων ὀδόντων διαφύομενοι κατὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ὥραν περὶ τὸ εἰκοστὸν ἔτος· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καλεῖ αὐτοὺς κριτῆρας.

Σωφρονισταί, ἀρχόντες τινες χειροτονητοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν ἐκάστης φυλῆς· ἐπεμελοῦντο δὲ τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης.

40 Σάωσις] τὸ ἐσάωσα συναίρεσθαι εἰς τὸ ἔσωσα, διὰ μὴ περισπᾶται· ὅτι ὁ τύπος ἀντίκειται· οἱ γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀόριστοι προπαροξύνονται.

Σταφυλή, ὅξυνεται καὶ βαρύνεται, ὡς Φησι Πτολεμαῖος· τὸ μὲν γὰρ βαρυνόμενον ὄνομα, ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολίβου παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τίθεται· τὸ δὲ ὅξυνόμενον, ἐπὶ τῆς ὀπώρας· παρῆχθαι δὲ λέγουσι τὴν ὀπώραν ἀπὸ Σταφύλου τινός, ὃς ἐγένετο υἱὸς τοῦ Διονύσου.

50 Ἡρακλείδης δὲ ἡμαρτε Φησί λήγον εἰς ὀξείαν· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς λη ληγόντων θηλυκῶν ὀνομάτων ἀμέτοχον γένους οὐδετέρου παραληγόμενον· τῷ υ, ὅξυνεται, κρυώλη, Φαισύλη, ἡδύλη, κορδύλη· οἱ οὖν ὅξυνοντες Φασίν, ὅτι ἀπὸ βαρυτόνου ἀρσενικοῦ γέγονε· τὰ γὰρ εἰς η θηλυκὰ ὅξυνεται, ἐν τὰ ἀρσενικὰ βαρύνεται· οἶον πό-

δος, ποθή· Φόνος, Φονή· νόμος, νομή· ὄνος, ὄνή· καὶ τοῦμπαλιν, Δανός, Δανάη· καὶ πῶς τὸ κόγχος κόγχη, Φίλος Φίλη, μύλος μύλη, καὶ ἄλλα μυρία· καὶ ἐπὶ τῶν ὅξυντων καλὸς καλῆ, συμβαρύνεται καὶ 745 ὅξυνεται τοῖς ἀρσενικοῖς; καὶ τινές, βοηθεῖν τῇ συνήθειᾳ βουλόμενοι, Φασίν, ὅσα τοῦ αὐτοῦ ἀπαράλλακτως ἔχεται σημαίνοντος, ὁμοτονεῖ· ὅσα δὲ διαλλάττει τῷ σημαίνοντι, καὶ τῷ τῶν διαλλάττει· τὸ μὲν οὖν ξένος· ξένη, Φίλος Φίλη, καὶ τὰ ὅμοια, ἀπαράλλακτά εἰσι· τὸ δὲ χάλος χολή, τρόπος τροπή, στρόφος στραφή, γόνος γονή, δόμος δομή, διαφέρουσιν· εἰ οὖν τὸ στάφυλος ἀρσενικὸν διαφέρει τῷ σημαίνοντι, ἢ σταφυλή τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς ὀπώρας, ὅξυνεται, παρὰ τὸ 10 στάζειν τὸν πηλόν.

Σκηνή, ἡ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς· οἱ δὲ, δέρματα καὶ ζωστήρας καὶ δοκοὺς, οἷς καταπήγνυται πᾶσα ἡ σκηνή· οἱ δὲ, εἶδος κόσμου γυναικείου· οἱ δὲ, σκιδός· τι οὕτω καλούμενον· οἱ δὲ, τὴν νῦν δελφικὴν καλουμένην· καὶ σκηνευτής, ὁ σκηνὴν τινα οἰκῶν.

Στάδιον, κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐκαλεῖτο αὐλός· ὅθεν διαυλος, τὰ δύο στάδια, ἀπὸ τοῦ δύο αὐλῶνας ἔχειν· καὶ διαυλάνειν λέγουσι τοὺς ἀνέμους, ὅταν διὰ τινος ὀμαλοῦ καὶ στενοῦ διαπνέωσι· καλεῖται δὲ, ὅτι Φασὶ Δαυλόν, 20 ἐπὶ τοῖς γάμοις τῶν θυγατέρων πῶνα ἐπιτελοῦντα, δεῖξαι τοῖς μνηστῆρσι τὸ τοῦ δρόμου τέμα, ἐν ᾧ ἐπεφύκει σέλινα· ἐξ ὧν σπᾶσαι τὸν φθάσαντα, καὶ τοῦτο σύμβολον γενέσθαι τῆς νίκης, ὥσπερ νῦν τὰ βραβεῖα· ἀπὸ δὲ τοῦ σπᾶσαι κληθῆναι σπᾶδιον καὶ στάδιον· ἢ ὅτι τετραποδιστὶ τὸ κάλαι περιπατοῦντες, μετὰ τὸ εὐρεθῆναι τὸν Δημητριάκον καρπὸν, ἀνέστησαν· καὶ εὐρωστίας ἐπίδειξιν ποιούμενοι, δρόμον ἡγωνίζοντο· διὰ τὴν στάσιν οὖν, στάδιον· εἰς τὰ σχόλια Πινάρου.

Σκηνή, ἐστὶν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου· περισκηνία δὲ, 30 τὰ ἐνδοθεν τῆς μέσης θύρας, χαλκᾷ καγκέλλα· καὶ ἵνα σαφέστερον εἴπω, σκηνή ἢ μετὰ τὴν σκηνὴν εὐδύς· καὶ τὰ περισκηνία, ἢ ὀρχήστρα· αὕτη δὲ ἐστὶν ὁ τόπος ἐκ σκηνῶν ἔχων τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ καὶ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι· εἴτα μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμός ἦν τοῦ Διονύσου, τετραγώνου οἰκοδομημα· κενὸν ἐπὶ τοῦ μέσου, ὃ καλεῖται θυμέλη, πρὸς τὸ θύειν· μετὰ τὴν θυμέλην ἢ ὀρχήστρα, ταυτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου.

* Σώστρα, τὰ σωτήρια, ταυτέστι μισθοὶ οὓς διδοῦσιν οἱ 40 σεσωσμένοι· ἀπὸ τοῦ σώζειν.

T.

743 Ταῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι ἐντεταμένως ἔχει τοῦ χαρακτῆρος τοῦ στοιχείου τὰς ἐντυπώσεις· ἀπὸ γὰρ μακρὰς τῆς ἄνω καὶ τοῦ ι τὸ γράμμα ἐστίν· ἐνταῦθεν καὶ ταῶς, ὁ τεταμένος ἔχων τὰ πτερὰ· τὸν δὲ Ἀλιροθίου πέλεκυν Φησὶν μιμησάμενος, ἐνετυπώσατο τὸ γράμμα.

50 Ταγήνον· τοῦτο Ἰωνικῶς τινὲς τίγανον λέγουσι· καὶ Ἡρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ τήκω τήγανον· καὶ κατ' ὑπερθεσιν, ὅον, Ἑμοῦ δὲ ὥσπερ ἐπὶ ταγήνον ἐσιζεν ἡ καρδία, καὶ κατετήκοντο αἱ σάρκες, καὶ αὐτόματα ἐχώρει κατὰ τῶν γνάθων τὰ δάκρυα.

Ταγήνιος, πέμμα τι ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνων ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος.

Τάγυρι, τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγουσιν· Εὐπολὶς Αἰεὶ, Μισθόντι δὲ μὴ τάγυρι μουσικῆς.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Ταλαεργοί, οἱ τλητικοὶ καὶ τλήναι δυνάμενοι πρὸς πᾶν 744 ἔργον.

Ταλαίπωρος, εἰς τὸ ἀταλαίπωρος.

Τάλαντον] — χρύσεια πατὴρ ἐτίθεινε τάλαντα· — σημαίνει δὲ τάλαντον τὸν ζυγόν, παρὰ τὸ ταῖνω ῥῆμα· ὅπερ γίνεταί κατὰ ἀναδίπλωσιν τιταίνω· καὶ ὡς Φαίνω Φαντός, οὕτω ταῖνω ταντός, καὶ τὸ οὐδέτερον ταντόν· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, τάλαντον· καὶ συνθέσει, ατάλαντον, ἀντὶ τοῦ ὁμοιοτάλαντον· ἢ παρὰ τὸ ταλαόν, τὸ ὑπομονητικὸν τοῦ βάρους· τάλαν- 10 τον οὖν ἢ στάθμη· καὶ τάλαντεύειν, τὸ σταθμίζειν καὶ ζυγοσταθεῖν· ἐν Τιμαίῳ, τὴν δὲ γῆν ταλαντομένην ἀνωμάλως, σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένην δὲ αὐτὴν ἐκεῖνα σείειν· — μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγεῖν τάλαντων λέγουσι· καὶ ὑπερταλαντῶν,

V V

τὸ ὑπερβαρεῖν. πολλὰ εἶδον σημαίνει τὴν λέξιν· ἢ
παρὰ τὸ μέγιστον χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ μέρος· καὶ ὁ
σημαινόμενος Δημοσθένης Φησὶ παντῆκατα τάλαντα· —
20 ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὥσπερ Ἀριστοφάνης, Ἄλλ' ἢ
ταλάντῳ μουσικῇ κριθῆσεται· — καὶ τὸ Ὀμήρου, —
χρυσεία πατὴρ ἐτίθεινα τάλαντα· — τρίτον σημαί-
μενον ἢ ῥοπή· τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ πο-
λυτάλαντος ὁ πλούσιος. καὶ τὸ Ὀμήρου, Κεῖτο δ' ἄρ'
ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα· — καὶ διτάλαντον
δὲ καὶ τριτάλαντον, καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται. ἀρχαῖα
δὲ ἢ χρήσις καὶ ἢ τοῦ τρίτου ἡμιτάλαντον, καὶ πέμ-
πτον ἡμιτάλαντον. ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον,
30 δύο ἡμισὺ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσ-
σαρα ἡμισὺ· καὶ τὸ ἑβδόμον ἡμιτάλαντον, ἕξ ἡμισὺ·
καὶ ὅλως εὐτινος ἀριθμοῦ παρωνύμως μέρει ἐκονομάσει
τὶς τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς
ἐΦαρμόσει τῷ ταλάντῳ· οἶον, ἂν μὲν ἦ, ἑπτὰ· ἂν δὲ
δ', ὅκτα· συναριθμουμένον δηλονότι καὶ τοῦ δ'. Φίλον
δὲ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τὸ ἐν ἡμισὺ τάλαντον τρία ἡμι-
τάλαντα λέγειν, ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἡμι-
συν μνάν. καὶ ἄλλως, τὸ τάλαντον κατὰ τοὺς παλαιούς
χρυσοὺς εἶχε τρεῖς· διὸ καὶ Φιλήμων ὁ κωμικὸς Φησὶ,
40 — εἰς τὸ λεξικόν τῆς Ἰλιάδος, Ἑπταπύρους τρίποδας,
δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα· — τὰ νῦν ἐξακισχίλια λε-
γόμενα παρὰ Ἀθηναίους. διαφόρως δὲ νοεῖται· ἦν γὰρ
καὶ βραχύ τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ δη-
λον ἡμῖν τούτο ποιεῖ, ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πατρόκλου λέ-
γων, — τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα· —
εἰ γὰρ περὶ τοῦ ταλάντου τῶν Ἑλλήνων, ἔστι βρα-
χύ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ. ἦν παρ' αὐτοῖς, ὡς
ὁ Δίφιλος, ἐν ἀργύρῳ βραχύ τι τάλαντον Φησὶ. τάλαν-
τον δὲ, οὐ τάλαντα. ταῦτα δὲ ἔστι χρυσοῦ τάλαντον.
50 Ταλαίπειρος, εἰ τραγικοὶ τὸν ταλαίπυρον λέγουσιν, ἢ ὁ
τῆλόθεν πεπειραμένος, οἶονεὶ ὁ πολλὴν πείραν ὑπομαί-
νας, τούτεστι πολυπείρος· ἢ ὁ πολλὰ τετληκώς, καὶ
πολλῶν πεπειραμένος· ἢ παρὰ τὸ τῆλόθεν πεπειρα-
κέναι, ταλαίπειρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαίπειρος.
Τάλαρος, καλαθίσκος, κόφινος· κυρίως δὲ ὁ εἰς εὖρος.
745 εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τετάσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ τηρὸς τάρος·
καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, τάλαρος, ὁ εἰς τυ-
ρὸν ἐπιτήδειος. Ἡσιόδος, Ἐς ταλάρους ἐφόρουν· — καὶ
Ὀμηρος, Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι Φέρον μελιηδέα καρ-
πὸν, Ἰλιάδος δ'.

Τάλας, σημαίνει τὸν ἄθλιον· παρὰ τὸ τάλλω τὸ κακο-
παθῶ, ἐνθα Ἡσιόδος Φησὶν, Ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα
νήπιος· — ἀντὶ τοῦ μὴ κακοπαθῶν. τάλλω οὖν, καὶ
κατὰ συγκοπὴν, τλῶ· καὶ ταλῶ, ἐνθα τὸ ταλάσσης,
ἀντὶ τοῦ ὑπομείνης· καὶ ταλασίφρων, ὁ καρτερόφρων
10 καὶ γενναῖος, παρὰ τὸ τλεῖν.

Ταλαυρινόν, πολλὸν ὑπομονητικὸν ἐν τῇ μάχῃ. παρὰ τὸ
ταλαάν καὶ ρινόν γίνεται σύνθετον.

Ταμίαι, ὁ δεσπότης· παρὰ τὸ ἀποτεμῆσθαι αὐτῷ τὴν
τοῦ οἴκου ἐξουσίαν· ἢ παρὰ τὸ τέμνειν αὐτὸν καὶ ἀπο-
μερίζειν τοῖς ἄλλοις, Ζεὺς ταμίαις πόλεως· — ταμίαι,
ἔΦοροι, Φύλακες, ταμιούχοι, διδίκηται. ἀρχὴ γὰρ τις
παρὰ Ἀθηναίους ἦσαν οἱ ταμίαι, ἰ τὸν ἀριθμὸν. παρα-
λαμβάνουσι δὲ οὗτοι τὸ τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς
νίκας καὶ τὸν ἄλλον πόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον
20 τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσι καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρ-
χοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριῆ-
ραις. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχαις παρεῖποντο ταμίαι, δε-
δήλωκεν Εὐπολῆς.

Ταμίαι, πόλις ἐν Εὐβοίᾳ.
Τάμον, ἀρίστος δεύτερος· καὶ τάμητι, ὑποτακτικόν· καὶ
ἢ μετοχή, ταμών, καὶ προταμών, ἀντὶ τοῦ ἀποκόψας,
ἢ τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατεργασάμενος. τὸ ῥῆμα,
τέμνω· τὸ δὲ τέμνω, δωρικόν· ὁ μέσος παρακείμενος,
τέτομα.

Ταμσίχροα, παρὰ τὸ ταμῶ ταμῆσω ταμσίχρους· ση-
μαίνει δὲ τὸν τέμνοντα τὸν χρωτῆ, τὴν τμητικὴν τοῦ
χρωτῆς.

Τανύτοδας, ταχέας.
Τανηλεγὸς θανάτοιο· παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, τα-
ναληγὸς καὶ τανηλεγὸς· ἢ παρὰ τὸ τῆλε, τηλεληγὸς
καὶ τανηλεγὸς, ὁ μακρὸν κοῖμημα ἔχων, τυυτέστιν
αἰώνιον· ἢ ὁ μακρὰν ἀφροντιστίαν παρέχων.

Ταναύποδας, εἰς τὸ ναῦφι.

* Ταξίαρχος, ὁ τῆς τάξεως ἀρχός· κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ
τῶν ἑκατὸν στρατιωτῶν ἀρχός.

Τανύηκος, τεταμένην ἔχον τὴν ἀκὴν, ἢ αἰχμὴν, τούτε-
στιν ἡμονημένον, ἐπὶ τοῦ ξίφους· τὸ δὲ τανυνήκειας
ἔξους, τοὺς τεταμένους κλάδους· καὶ ἔστιν ἀπλὴ ἢ λέ-
ξις, τοὺς μέχρι πολλοῦ ἡκοντας καὶ παρατεταμένους.

Τανύπετλος, ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν Φο-
ροῦσαν εὐμήκη Φαίνεσθαι δηλοῖ. γίνεται δὲ παρὰ τὰ
τανύω, τανύσω, τανύπετλος, ὡς γανύω Γανυμήδεα·
καὶ τανύπτερος, ἢ παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

ΤανύΦλοιοι, Ἰλιάδος π', τὴν μακρὸν Φλοῖον ἔχουσαν, 50
εὐοῖον.

Ταπεινός, ἢ παρὰ τὸ θάπτω, ὁ δεύτερος ἀρίστος, ἔθα-
φον θάφεινός· καὶ τροπή, ταπεινός· ἢ ὥσπερ ἐκ τοῦ
ἔρος γίνεται ὀρεινός, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔδαφος ἔδαφεινός·
καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, καὶ τροπή τῶν συμφώνων,
ταπεινός. ἢ παρὰ τὸ πέδον παδεινός· καὶ κατὰ τροπὴν
τοῦ δ εἰς τ, καὶ τοῦ ε εἰς τὸ α, πατεινός· καὶ κατ'
ὑπερθέσιν. ἢ παρὰ τὸ δάπεδον δαπαδεινός· καὶ κατὰ 746
συγκοπὴν καὶ τροπὴν. ἢ παρὰ τὸ πατῶ γίνεται πάτος,
οἶονεὶ ὁ πατούμενος· καὶ ἐκείθεν πατεινός, καὶ ἐν
ὑπερθέσει. ἢ παρὰ τὸ τάπητος τάπητος ταπητεινός, καὶ
κατὰ συγκοπὴν.

Τάπητες, ἐπιβόλαια, ἢ στρώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.
ἐτυμολογεῖ δὲ αὐτὸ Ὠρίων παρὰ τὸ θάπτω, θάλ-
πης· καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ, καὶ ἀποβελῆ τοῦ λ,
τάτης. ἢ δάτης καὶ τάτης. ἢ παρὰ τὸ θάπτω, θάφης
καὶ τάτης· ἢ παρὰ τὸ πατῶ, πάτης καὶ τάτης.

Ταλαῶο, μετὰ τοῦ ι τινές· ἦν γὰρ (Φασί) ταλαῶο· οὐ 10
καταπίγει δέ· ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ως εὐδαιῶν Ἀντι-
κῶν κέκλιται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὡς Μίνωο, Ἀν-
δρογέωο.

Ταραντεινόν, λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως
πορφυροῦν, ὡς τινες ὑπέλαβον· καὶ Ταραντιναὶ βαΦαί.

Ταλάσια, τὰ ἔρια· ἀφ' οὗ καὶ ταλασιουργοί, οἱ ἰσουργοί·
τὸ σι, ἰ τὰ διὰ τοῦ ις κύρια ὑπερτρισύλλαβα προπα-
ροξύτονα διὰ τοῦ ι γράφεται· χωρὶς τῶν παρὰ τὸ κλέος 20
καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς εὐς, οἶον Προκρίσιος, Γεώργιος.
πρόκειται, ὑπὲρ τρισύλλαβα· διὰ τὸ Ἀρειος. παρὰ τὸ
κλέος· διὰ τὸ Ἡρακλείος. ἀπὸ τῶν εἰς εὐς· διὰ τὸ Βα-
σίλειος. παρὰ Ἀχαιοῖς οἶμαι τὰ αἰουργὰ, ἢ τὰ ἐπ'
ὀστρέων.

Τάρβος, σημαίνει τὸν φόβον. τρεῖς παραγωγαὶς ὁ Ἡρω-
διανὸς τοῦτο ὑπέλαβε. πρῶτον, ἐκ τοῦ ταραάσω ταρα-
βος· καὶ συγκοπῇ, τάρβος. παρὰ τὸ ταραάσσειν τὴν ψυ-
χὴν. β', ἐκ τοῦ τρέπω, ὁ β' ἀόριστος, ἔγραπον, τρά-
πος καὶ τάρβος· οἱ γὰρ εὐλαβούμενοι Φεύγουσι. τρί-
τον, ἐκ τοῦ τέρω τὸ καταπονῶ, ὁ β' ἀόριστος, ἔταρον, 30

τάρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β', τάρβος· καὶ ῥῆμα, τάρβω. Τάρβησάν τε, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθησαν.

Ταραχή, ἐτυμολογείται μὲν παρὰ τὸ ῥῶν χεῖσθαι· παύγεται δὲ παρὰ τὸ ταραάσσω· τοῦτο παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω, βιάσσω· μετὰ τοῦ στερητικῆς κ, ἀράσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ταραάσσω, ταραάξω, τετάρραχα. τὸ ῥα, βραχύ· διατί; τὰ διὰ δύο σο ἐκφερόμενα παράγωγα ῥήματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνοντα διχρόνῳ παρα-
40 λήγομενα, συστέλλει αὐτὸ, οἶον ἀνάσσω, πατάσσω, ταραάσσω.

Τάμνε, σημαίνει τέσσαρα· ἐπὶ μὲν τοῦ διατέμνειν, τάμνε νέους ὄρηκας, ἢ ἄρματος ἄντυγας εἶναι: — ἐπὶ δὲ τοῦ παραλαύνειν, Τάμνον τ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλην: — ἐπὶ δὲ τοῦ θῦσαι, — καὶ ἀπὸ στομάχου ἀνῶν τάμεν, Ἰλιάδος χ'. ἐπὶ δὲ τοὺς δι' ἐντόμων ὄρκους, — ὅφρ' ὄρνια τάμνη αὐτός.

Τάριχος, παρὰ τὸ ἐν τῇ ταριχεύῃ ἴσχεσθαι· ἢ παρὰ τὸ γὰρ ἔχειν, τροπῇ τοῦ γ εἰς τ· καὶ ταριχεύειν τὸ τήκειν καὶ ξηραίνειν.

50 Τάργανον, παρὰ τὸ γάρον· σημαίνει δὲ τὸ παπασμένον λαρόδιον. τινὰς δὲ τῶν Ἰώνων τὸ ταρκετὸν καλοῦσι.

Τάρπημεν, ἐτέρφθημεν, ἐκορέσθημεν. ἀπὸ τοῦ τέρπω ἐταρπον ἐτάρπη.

Τάρπη] Καὶ αὐτοῦ βέλος ἐς τὰς τάρπας ῥίπτειν: — κοφίνους μεγάλους· ἢ νεκροφορικὰ ἀγγεῖα· παρὰ τὸ αἶρσιν τι. αἶρω οὖν, ὁ μέλλων, αἶρῶ· ἐξ αὐτοῦ, ἄρη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, ἄρη καὶ τάρπη.

747 Τάρβοι, καὶ ταρτοί, τάλαιοι, καὶ τὰ πλατύματα τῶν καρπῶν· αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θεουκυδίδης οὕτως εἴρηκε. καὶ τάρβωμα, τὴν καπηλοσίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταρτοί, τὰ ἀγγεῖα τῶν πυρῶν, καὶ τὰ ἔξω τῶν καρπῶν· καὶ ταρσοῖς, πτεροῖς ἀπροις.

Ταρτός, ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός, ἢ τὸ ἔκρον τῆς χειρός. ῥητορικῇ. ἔστι δὲ καὶ ποιητικῇ· οἶον, Νῦν δέ μ' ἐπέγραψε ταρσὸν ποδός: — παρὰ τὸ τερσαίνεσθαι, ἡγουν ξηραίνεσθαι· ἄσαρκον γὰρ τὸ πρὸς τοὺς δακτύλους μέρος· Ὡρος σημαίνει τρία· τὸ ἀγγεῖον, ὡς τὸ, Ταρτοί μὲν τυρῶν βρίθον: — καὶ τὸ ἔκρον τοῦ ποδός, Ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός: — καὶ τὴν πόλιν.

Τάρταρος, ὁ κατώτερος τοῦ ἄδου τόπος· οἱ δὲ τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτω λέγουσιν. ἄλλοι δὲ τὸν σκοτεινότερον τόπον, παρὰ τὸ ἐκτεταράχθαι καὶ συγκεχυθῆναι τὰ ἐν αὐτῷ πάντα.

Ταρτημόριον, δίχαλκον· τὸ γὰρ ὄργανον τοῦ ὀβολοῦ ταρτημόριον τινὰς καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον.

10 Ταρφεῖας, Ἀριστάρχους ὀξύνει, ὡς πυκνάς· ὁ δὲ Θρᾶξ Διονυσίος, ὁμοίως τῇ ταχέϊα, παρὰ τὸ ταρφύς ἀρσενικῶς, οὗ πολλὰ ἦσαν χρήσεις. καὶ ὁ δὲ ὅτι ἀναλόγως μὲν ἀναγιγνώσκαι ὁ Θρᾶξ, ἐπεκράτησε δὲ Ἀριστάρχου ἀναγιγνώσκαι.

Τάρφεισι, πυκνώμασι, δάσσει· παρὰ τὸ τρέφειν καὶ αὔξειν· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, τάρφην· συνεμπίπτει δὲ πᾶσι θεηλυκοῦ ἐνικῇ, καὶ πληθυντικῇ οὐδατέρου· οἶον, σκέπη, τὸ σκέπος καὶ τὰ σκέπη· βλάβη, τὸ βλάβος καὶ τὰ βλάβη· στέγη, τὸ στέγος καὶ τὰ στέγη· δέρη, τὸ δέρμα καὶ τὰ δέρη. οὕτως οὖν καὶ τάρφῃ ἢ πέλις· παρασκευάζεται γὰρ ἐκ τῆς τάρφειας λίμνης. τὸ οὐδέτερον, τάρφος· καὶ τάρφῃ. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

30 Ταρχύσσωσι, θάψωσι, τὰ νενομισμένα τῶν νεκρῶν πρὸς κηδείαν ἐπιτελέσωσι. ἀπὸ τῆς ταραχῆς τῇ ἐν τοῖς νεκροῖς γινόμενῃ ἐν τῇ θάπτειν αὐτοὺς, εἴρηται τάρχαι καὶ τάρχῳ.

Ταῦρος] ἢ παρὰ τὸ τεῖνω καὶ τὸ οὐρά, τανύουρος τις ὢν· καὶ συγκοπῇ, ταῦρος· ἢ παρὰ τὸ γαῖω τὸ γαυριῶ, γαυ- 40 ρος· καὶ τροπῇ, ταῦρος. καὶ ὁ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν τόπος οὕτως ὠνόμασται, παρὰ τὴν ἀνάτασιν.

Ταυρεῖην, ταυρεῖον δέρμα.

Ταῦροι, τὸ Σκυθικὸν ἔθνος· ὅτι τιμῶσιν Αἰγύπτιοι τοὺς βοὺς καὶ τὸν ἄπιν.

Ταῦρος, ὅρος ἐπὶ χώρας καίμενον, ἐν ᾧ εἰσι βάλανοι πρὸς τροπὴν τῶν συῶν. λοιπὸν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὅρους· εἰσφοράς ἔφερον, ὡς Ταυρικὰς προσόδους Φασί.

Ταυροφάγον, τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ· ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσας βοὺς ἐδίδото. ἢ τὸν ἀμνηστὴν· 50 αἶψ' οὐ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετῆνενται τοῦνομα.

Ταυροπόλον, τὴν Ἀρτεμιν, ὅτι ὡς ταῦρος παρίσιν πάντα· ἢ ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἰππολύτω ταῦρον ἐξοίστησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· ἢ ὅτι ἡ Ἰφιγένεια Φυγοῦσα ἀπὸ Σκυθίας ἐν Ἀττικῇ, ἰδρυσαμένη τὸ ἄγαλμα, ταυροπόλον Ἀρτεμιν προσηγόρευσεν· ἐπειδὴ ἐκ τῶν Ταύρων τοῦ ἔθνους ἦλθαν. οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι τῶν Ἑλλήνων βουλομένων ἀναλεῖν τὴν Ἰφιγένειαν 748 ἐν Αὐλίδι, ἡ Ἀρτεμις ἀντέδωκεν ἑλαφον· κατὰ δὲ Φαυδόδημον, ἄρκτον· κατὰ δὲ Νίκανδρον, ταῦρον· διὸ καὶ τὴν θεὸν οὐ ταυροπόλον, ἀλλὰ ταυροφάγον ὠνόμασαν.

Τὸ ταυτόν, οὐ πλεονασμός, ἀλλ' ἀναλογία. αἱ ἀνταννυμῖαι εἰς ο περατοῦνται κατὰ τὸ γ' πρόσωπον, κατὰ γένος οὐδέτερον, αὐτό, ἐκεῖνο, τοῦτο· Ἀθηναῖοι οὖν μετὰ τοῦ ἄρθρου Φασί τὸ οὐδέτερον τῆς αὐτῆς, λέγοντες ταυτέ. ἀναλόγως. διδίδω τί ἐστι τὸ αἴτιον. ἢ ἐκεῖνος καὶ ἡ οὗτος ἀνταννυμῖαι στεροῦνται ἄρθρου. ἴν' οὖν διαστῇ γένος ἀρσενικόν καὶ οὐδέτερον, εἰς τὸ ο περατοῦνται κατὰ τὸ οὐδέτερον, ἐκεῖνο, τοῦτο· ἵνα τὸ μὲν εἰς ο, σημαίνῃ τὸ οὐδέτερον· τὸ δὲ εἰς ν, τὸ ἀρσενικόν, ἐκεῖνον, τοῦτο. ἢ δὲ αὐτός, ἄρθρον λαμβάνει. οὐκέτι ἄρα ὀφείλει ἔχειν τὸ οὐδέτερον εἰς ο, ὁμοίως τῇ χωρὶς ἄρθρου· ἔχει γὰρ διὰ τοῦ ἄρθρου σημαίνειν τὸ γένος. Ἀθηναῖοι τοῖνον τὸ ἄρθρον προσνέμοντες, καὶ τὸ ν διδοῦσι, Ταυτόν θυμὸν φαγόντες: — ταυτὸ γὰρ ὀφείλει εἶναι. ὅταν οὖν Ἀττικοὶ λέγουσιν αὐτὸ, τὸ ὀφειλόμενον ἀποδιδόσιν, οὐ πλεονάζουσιν. οὐδὲ ἐνθάδε πλεονάζουσιν, τοσοῦ- 20 τον, τηλικούτου· οὐ γὰρ ἔγκειται ἢ οὗτος ἀνταννυμῖα. περὶ παθῶν.

Τάφος] παρὰ τὸ θῆκω τὸ ἐκπλήττομαι, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔθαπον· καὶ ἐξ αὐτοῦ τάφος, ὅπου ἀποτίθεται τὰ λείψανα. ἢ παρὰ τὸ θῶ· οὐ παράγωγον, θάπτω· καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ καὶ τοῦ π εἰς φ· περιττὸν γὰρ τὸ γ ἐν τῷ ῥήματι. ἐτυμολογείται δὲ οἶον· Φλάταπος τις ὢν, παρὰ τὸ φλᾶν τοὺς τεθαμμένους· ἢ παρὰ τὸ ἐκείσε κείσθαι τὸν τεθνεῖστα. σημαίνει δὲ τρία· τὴν ἐκπληξιν, ὡς τὸ, τάφος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιούς: — καὶ τὸν δαῖκνον, ὡς τὸ, Ἥτοι τὸν κτείνας δαίνυ τάφον 30 Ἀργείοις: — σημαίνει καὶ ὄνομα νῆσου, ὡς τὸ, Ξεῖνος δ' οὗτος [ἐμὸς] πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστὶ.

Ταφός, ἢ ἐκπληξίς· Ὁμηρος, — ταφός δὲ μιν εἶλεν ἰδόντα: — ἔστι ῥῆμα θῆκω τὸ ταράττω· ῥηματικὸν ὄνομα, θάπος· καὶ τροπῇ κατὰ Ἰωνας τοῦ θ εἰς τ καὶ τοῦ π εἰς φ· ταφός.

Ταφήϊον] παρὰ τὸ τάφος, τάφιος· καὶ πλεονασμῷ, ταφήϊον.

Τάφιοι λχστήρες] τοὺς Ταφίους πρότερον Τηλεβόας Φασί 40 καλεῖσθαι· κληθῆναι δὲ αὐτοὺς Ταφίους ἀπὸ Τάφου τινὸς βασιλέως· καὶ αὐτοὶ δὲ τὸ ἀνέκαθεν Φοίνικες τῶν μετὰ Κάδμου σταλέντων.

Τάφρος, σημαίνει τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα· Ἐκτοσθεν

δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τὰ Φρον· — μετὰ τῆς ἀπὸ καὶ τοῦ αἶρω τὸ κουφίζω, γίνεται ἀφαιρῶ· ἐξ αὐτοῦ ἀφαιρος· καὶ συγκροτῶ, ἀφρος· καὶ προσδέσει τοῦ τ, τὰ Φρος· παρὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι ἐξ αὐτοῦ τὸ χῶμα· ἢ παρὰ τὸ ἀποφέρεισθαι τι ἐν τῷ σκάπτεσθαι, ἀφρος καὶ τὰ Φρος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς Φροῖ· γίνεσθαι διαφορά 50 ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων, ὡς παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι, νεός καὶ νόος· καὶ παρὰ τὸ θεώ, θεός καὶ θοός.

Ταφῶν] — ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς, Ἰλιάδος ι', ἐκπλαγεῖς, ἢ θαμβηθεῖς, ἢ θαυμασάς. ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος· ἐκ τοῦ θῆπω, ἔθαπον, καὶ ἔταφον Ἰωνικῶς, καὶ ταφῶν. ἢ δὲ μεταφορά ἐκ τῶν τάφων· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὀρώντες τοὺς τάφους ἐκπληττόμεθα διὰ τὸ μέλλον θείον.

749 Τάχος, παρὰ τὸ θάσσω· ἢ παρὰ τὸ τάζω τάξω, τέταχα· ἐξ αὐτοῦ τὸ τάχος οὐδετέρως, καὶ τάχιστα, ἐπίβλημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ταχέως, γίνεται ἐκ τούτου ταχίον συγκριτικόν.

Ταῶν, πόθεν; παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐραν· τὸ γὰρ ζῶον ἐναβρυνόμενον τῷ ἑαυτοῦ κάλλει, τοῖς ὀρώσι τὴν οὐραν ἐξακλύον ἀποδεικνύει. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ταός βούλονται εἶναι κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ τόνου. ἀλλ' οὐκ ἔστιν· ἐπεὶ τὸ ταός, ὡς Φησὶν Ἡρωδιανός, διὰ τοῦ ο μικροῦ, οὐκ ἔστι σύνηθες τοῖς Ἑλληνσι. καὶ λέγουσι τινὲς, ὅτι ὤφειλεν εἶναι ταῶς, ὡς λαός 10 πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι συνεσταλμένον ἔχει τὸ α· καὶ τούτου χάριν οὐκ ἐγένετο παρὰ Ἀττικοῖς τροπὴ τοῦ α εἰς ε, ὥσπερ τὸ Οἰνόμαος. ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διατί οὐ κλίνεται ταῶς ταῶτος, καὶ τυφῶς τυφῶτος, ὡς ἰδρῶς ἰδρῶτος, καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐκεῖνα ὀξύνεται, ταῦτα δὲ περισπᾶται· καὶ ὅτι ταῦτα εἰς ν λήγει. μηδεὶς δὲ οἰέσθω ταῦτα διηκτάληκτα εἶναι· τὰ γὰρ δικατάληκτα τὴν αὐτὴν κλίσιν φυλάττει, ῥίν καὶ ῥίς ῥίνος· 20 ταῦτα δὲ οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν κλίσιν· τυφῶν γὰρ τυφῶνος, καὶ ταῶν ταῶνος· καὶ τυφῶς τυφῶ, καὶ ταῶς ταῶ· Χοιροβοσκός.

Ταί γε, ἄρθρον εὐθείας τῶν πληθυντικῶν Δωρικῶς· λέγουσι γὰρ, ὅτι τὰ σύμφωνα, ἅπερ ἔχει ἡ εὐθεῖα τῶν δυνάμεων, ἄρει ἔχειν καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, Δάχχτε, Δάχχτες, ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἄρθρων, τῷ ξύλω, τὰ ξύλα. οὕτω καὶ τὰ Μούσα, ταί Μούσαι· καὶ τὰ, ταί. τὸ δὲ γε, σύνδεσμος παραπληρωματικός. τὸ δὲ τοί 50 κεν, ἄρθρον ἐπὶ προτακτικῶν ἀντὶ υποτακτικοῦ· καὶ λέγουσι πῶς ἔστιν; ἢ εὐθεῖα, ὅς· καὶ τὸ πληθυντικὸν οἱ ὤφειλεν· ἀλλ' ἐπεὶ οἱ Δωριεῖς τὴν ἀναλογίαν φυλάττουσι τῆς εὐθείας τῶν δυνάμεων, πλεονάζουσι τὸ τ, καὶ ποιοῦσιν αὐτὸ τοί. ὁμοίως καὶ τὸ, ὦ μοι μία γένητο.

Ταχύς] παρὰ τὸ ὠκύς, τροπὴ τοῦ ω εἰς α, ἀκύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ τροπῇ, ταχύς.

Ταινίας, ἐπὶ μὲν ἀνδρώπων, πεζεῖα, στέρματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ταῖνω· ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν γίνεται 40 ταιτίνω. ἢ παρὰ τὸ τανύω· σημαίνει γὰρ Φασὶν τὸ στηθόδεσμιον, ἦν οἱ πολλοὶ ἀδοκίμως Φασίαν λέγουσι. Πλάτων δὲ ἐν συμποσίῳ, καὶ πᾶν δὲ στενὸν ὕφασμα ἢ λινοῦ ἢ ἐρίου ταινίαν λέγουσι· καὶ τὸ ἀναδεῖν στεφάνοις, ταινιοῦσθαι· καὶ ταινίον Ἀττικῶς τὴν στηθόδεσμη, τούτεστι περιτραχήλιον κόσμον.

Τέγη, δαμάτιον, στέγη, οἰκία· καὶ τέγει, ὑπερῷοι ὑψηλοί, ἢ οἶκοι, στοαί.

Τέγγω, τὸ βρέχω. — πολὴ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ Τέγγε πόδας.

50 Τεθναίης, ἀντὶ τοῦ ἀποθάνοις, εὐκτικόν. ἐκ τοῦ θνω

γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεθνώ· ἐξ οὗ τεθνημι συζυγίας δευτέρας τῶν εἰς μι' ἢ μετοχῇ, τεθνάς τεθνάντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, τεθναίην, τεθναίης· τὸ προστακτικὸν τοῦ ἐνεστώτος, τεθναθι. ὅτι δὲ ἐνεστώς ἐστὶ τὸ τεθναθι, δακνύται ἐν τῷ εἶναι βραχύ τὸ α· εἰ γὰρ ἦν δεύτερος ἀόριστος, ὤφειλεν εἶναι μακρόν· αἰεὶ γὰρ ὁ εἰς δι προστακτικὸς ἀόριστος μακροῦ παραλήγεται. ὁ παρατατικός, ἐτέθναμεν, ἐτέθνατε, ἐτέθνα- 750 σαν. τεθνημι, τὸ πληθυντικόν, τεθναμεν· ἐξ οὗ τὸ ἀπαρέμφατον, τεθνάμι· τὸ δεύτερον, τεθνατε· τὸ τρίτον, τεθνάσιν. εἰ δὲ μὴ βούλοιο οὕτως, ἄλλως μάθετεθνήκασι· καὶ κατὰ ἀφαιρέσιν καὶ συτολήν, τεθνάασι· καὶ κατὰ συναλοιφήν, τεθναῖσι, τὸ δὲ τεθναίης τινὲς ἀπὸ τοῦ τεθναίημι λέγουσι. τὸ δὲ τεθνηκα καὶ πέπτωκα, τῇ μὲν Φωνῇ, ἐνεργητικὰ εἰσι· τῷ δὲ σημαίνον, παθητικά.

Τεθολωμένος, καὶ ἐπὶ χραῖς. Φερεκράτης Μυρμηκινθρῶ- 10 ποῖς, Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον· — καὶ ἐπὶ λύπης, Ἰπὸ τῆς ἀνοίας ἀνεθολούτο δ' ἡ καρδία.

Τεκμαῖρω, σημαίνει τὸ κατασκευάζω, καὶ τὸ σημαίνουμαι. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τέκνω· τούτο ἀπὸ τοῦ τέκω τέκωρ, καὶ τέκνωρ, πλεονασμῷ τοῦ μ' σημαίνει δὲ τέλος, τεκμήριον.

Τεκμηριοῦσθαι, σκέπτεσθαι, Φράζεσθαι. τούτο ἀπὸ τοῦ τέκνωρ τέκνωρος, τεκμηριῶ.

Τέκος, παρὰ τὸ τέκω τέκος, ὡς νέμω νέμος· καὶ παρὰ 20 τὸ τέκω τέκανον, καὶ τέκνον.

Τεκτῆνχτο, κατεσκευάτατο. οἶμαι ἀπὸ τοῦ τέκτω τεκταίνω· ὁ μέλλων, τεκτανῶ· ὁ ἀόριστος, ἐτέκτηνα. εἰς τὸ τέκνυτο.

Τελαμῶν, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀτπίδος, ὃ ἐστὶ πλατὺς ἱμάς, ἀφ' οὗ ἤρτηται ἡ ἀσπίς. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τελαμῶν, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους. εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τείνεσθαι τὸν ἱμάντα· ἢ παρὰ τὸ ταλάσσω, ταλαμῶν· καὶ τροπῇ. τὰ δὲ εἰς μὴν ὀξύτονα τῷ α παραληγόμενα, φυλάσσει τὸ ω ἐπὶ γενικῆς, τελαμῶνος, πλαταμῶνος· καὶ Τελα- 30 μῶνιος κτητικόν, ὡς Καλαμῶνιος, σημαίνει δὲ τρία· τὸν τῆς ἀσπίδος ἀναφορέα, ὡς τὸ, Ἰδρῶσει μὲν τὸν τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι [βρείος] σημαίνει δὲ καὶ τὸν δεσμὸν, ὡς τὸ, Δησάμενος τελαμῶνι περὶ σφυρὸν· — σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα.

Τέλος, παρὰ τὸ τίω τὸ ἀνταποδίδωμι καὶ τὸ ἔλω τὸ ἐλκύνω· ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ, ἔλος καὶ τέλος, ἀρχῇ, πρᾶξις, σημαίνει ἐξ· τὸ τάγμα, ὡς τὸ, Αἴψα δ' ἐπὶ Ὀρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔχον, Ἰλιάδος ι'· τὸ πέρας, ἦγον τὸ πληρωμα, ὡς τὸ, Οἱ δὲ τοι τόσον μὲν ἔχον 40 τέλος, οὐατα δ' οὐπω· — τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ, Οὐ γὰρ ἔγωγε τι Φημι τέλος χαριέστερον εἶναι, Ὀδυσσεύς ι' τὴν ἐορτὴν, παρὰ Εὐριπίδῃ, ὡς τὸ, Σευνὴν ἐορτὴν καὶ τέλος προσάξομεν· — τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσιν, ἦγον τὸ δημόσιον· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα, ὅθεν καὶ πολυτελεῖς τραπεζαί· καὶ πολυτελεῖς, τὸ πολυδάπανον καὶ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια. ἐκ δὲ τοῦ τέλος γίνεται τέλειος· καὶ τελείω, ῥῆμα βαρύτονον· ἐξ οὗ τε- 50 λείομαι, ἐτελειόμην, ἐτελείετο. γίνεται γὰρ παραγωγὸν διὰ τοῦ εἰω καὶ ἀπὸ ἐνεστώτος καὶ ἀπὸ μέλλοντος, νικῶ, νικεῖω· τελῶ, τελεῖω· θῶ, θείω· σῶ, σείω· γελῶ, γελασεῖω. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ ἐνεστώτος γινόμενα, ἔχουσι καὶ παρατατικὸν μόνον· τὰ δὲ ἀπὸ μέλλοντος, ἐνεστώτα μόνον· ὅθεν σσημειώται τὸ ὤψειον, ἀπὸ τοῦ ὤψειω. τὰ δὲ εἰς ω λήγοντα καθαρὰ τῇ εἰ διφθόγῳ παραληγόμενα, βαρύνεται· εἰ δὲ τι περισπᾶται,

751 τοῦτο ἀπὸ ἐνδύματος γίνεται· τὸ γὰρ μειῶ· καὶ τελειῶ, καὶ ἀρειῶ καὶ ἀχρειῶ, παρὰ τὸ μειός καὶ τέλειος, καὶ ἀχρεῖος καὶ ἄρη.

Τελισκόμενος, τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνδουσιῶν.

Τελεινίσαι, ἐν Σερφόις τὸ κενῶσαι. ἀπὸ Τελεινίου τινός, ὡς τὸ εἰκός, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεται τις τελεινίος ἡχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων. Τελισθῆναι, τὸ ἀνελῶθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελισιαζόμενα, θυόμενα καὶ τελούμενα.

10 Τελεσφόρος, τέλειος μάντις, ἐγγαστρίμυθος.

Τελετή, θυσία μυστηριώδης. ὁ δὲ Ὀρος ὁ Θηβαῖος λέγει, ὅτι τελετὰς καλοῦσι τὰς ἐπὶ μείζους καὶ μετὰ τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτάς, τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἐν ἑξ· τελεῖν γὰρ Φαμεν τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἐσθίουσας. Χρύσιππος δὲ Φησι, τοὺς περὶ τῶν θείων λόγους εἰκότως καλεῖσθαι τελετὰς· χρῆναι γὰρ τοῖς τελευταίοις καὶ ἐπὶ πᾶσι διδάσκεισθαι τῆς ψυχῆς ἐχούσης ἔρμα καὶ κεκρατημένης,

20 καὶ πρὸς τοὺς ἀμνηστους σιωπᾶν δυναμένης· μέγα γὰρ εἶναι τὸ ἄθλον ὑπὲρ θεῶν ἀκούσαι τε ὅρθα, καὶ ἐγκατεῖς γενέσθαι αὐτῶν.

Τέλμη, τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων· καὶ τέλματα τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος· ἢ βάθρα. Ἰσίδος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία· καὶ τέλμινά καλεῖ τὸν ἐκ τελμάτων πηλόν.

Τελμισσεῖς, οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες ἐξήκοντα στάδια Ἀλικαρνασοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισσός δὲ, πόλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατρῶν.

30 Τέλσον ἀρούρης, Ἰλιάδος ὕ· παρὰ τὸ τέλλω, Αἰολικός μέλλων, τέλλω, ὡς κέλλω κέλλω.

Τελχίν, οὐ μόνον ὁ ἰσχύον ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔχων μιᾶρος καὶ κακοῦργος, ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν Κρήτας· καὶ τὴν Κρήτην Τελχινίαν λέγουσι. τελχίν καὶ ἡ εἰς θάνατον καταφορά· καὶ τελχινιώδης, ὁ πρᾶχλημιώδης· καὶ τελχिताίει ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ. λέγονται δὲ τελχίνες αἱ Φθονεροὶ καὶ πονηροὶ καὶ βάσκανοι δαίμονες· παρὰ τὸ τέλλω τὸ ἀμαυρῶ καὶ σκοτίζω, Τελγίνες τινές ὄντες· ἢ παρὰ τὸ τέλλω καὶ ἀπατᾶν τοὺς ἀνθρώπους.

40 Τεμένη, ναοί, ἱερά· ἢ τὰ ἀΦωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. παρὰ τὸ τέμνω, τέμνος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ εἰ, τέμμενος, ὁ ἀποτετμημένος καὶ ἀποκεχωρισμένος τόπος τῶν θεῶν.

Τέμπη, τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὁρῶν περὶ τὸν Ὀλύμπου καὶ τὴν Ὀσσαν στενά· κατὰ τοῦ δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν αἱ στενότηται διαβολαί, ὡς Διονύσιος ὁ περιηγητής, — πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης· — λέγει δὲ τὰς καταύσεις καὶ Φωλεύσεις τῶν ὁρῶν, τοὺς διύγρους τόπους. τέμπη καὶ τὰ στενά τῶν ὁρέων. λέγεται τέμπη καὶ τὰ μεταξὺ τῶν ὁρῶν στενώματα οἰοῦναι

50 τρέπη τινὰ ὄντα, τὰ μετατροπᾶς καὶ κάμψεις ἔχοντα.

Τεναγή, διάβροχοι καὶ κάθυνοι τόποι, πηλώδη πελάγη· ἢ ἰλὺς ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφανομένης τῷ ὕδατι. εἰρηται δὲ οἱ ὑποβρυχιοὶ τόποι. παρὰ τὸ τέγγω τὸ βρέχω, γίνεται τέγγος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, τέναγος, τροπῇ τοῦ ἐν εἰς γ εἰς ν. ἢ τέγγω τέναγος· καὶ ὑπερθέσει, τέναγος, ὁ ὑπόβροχος τόπος.

Τένης] παρὰ τὸ τέινω τὸ τανύω· ἢ παρὰ τὸ στένω τὸ στενάω, τένης.

Τένθης, γαστρίμαργος.

Τένοντας, τραχήλους, τὰ διακαταμένα νεῦρα· ὁ τραχήλος

μὲν, τένων λέγεται, ἀπὸ τῆς τάσεως· αὐτὰ δὲ τὰ νεῦρα, ἀπὸ τοῦ τέινω.

Τέο καὶ τεόν. τὸ μὲν τέο, ἀντὶ τοῦ τίνος κεῖται· τὸ δὲ 10 τεόν, ἀντὶ τοῦ σόν, κατὰ τὸν Δωρικὸν πλεονασμὸν τοῦ ε. ἔστι δὲ τίς τινός· καὶ ἐκβολὴ τοῦ ν, τίος· καὶ μεταίχεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθείαν, καὶ γίνεται τίος τίου· οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρυντικοὶ εἰσιν· ἢ ὅτι καὶ αἱ γενικαὶ μεταγόμεναι εἰς εὐθείαν βαρύνονται, πολλαῖς ἀμειβουσαι τοὺς τόνους. ἐκ τῆς τίου γενικῆς κατὰ κράσιν γίνεται τοῦ· καὶ διαλύσει ἰωνικῇ, τέο· καὶ κράσει, τεῦ. Τέρας, τὸ σημεῖον· παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ὁ μέλλων, εἶρω, ἔρας καὶ τέρας· διὰ γὰρ τῶν σημείων καὶ τῶν τεράτων ἔλεγον οἱ μάντις τὰ μέλλοντα. διαφέρει δὲ 20 σημείου· τέρας λέγεται τὸ παρὰ φύσιν γενομένου πράγμα· σημεῖον δὲ, τὸ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν γινόμενον.

Τερατεία, καὶ τερατολογία, ἡ ψευδολογία· καὶ τερατολόγοι, οἱ θαυμαστά καὶ παραδόξα μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος, τερατουργός, μάντις θαυματοποιός.

Τέρεινα] ὥσπερ παρὰ τὸ μάκαρ μάκαρος καὶ τάλας τάλανος γίνεται μάκαιρα καὶ τάλαινα τὸ θηλυκόν, οὕτως ἀπὸ τοῦ τέρην τέρενος γίνεται τὸ θηλυκόν τέρενα· 30 καὶ προσθέσει τοῦ ι, γίνεται τέρεινα. Λυκίφρων· καὶ Ἀπολλώνιος, τερείνης ἀνδρα γαίης· — ἔστι δὲ καὶ πόλις· ὅθεν Ἡρακλείδης ὁ Τερειναῖος. τὸ δὲ τέρην, γίνεται παρὰ τὸ τέρω τὸ καταπονῶ· σημαίνει δὲ τὸν πρυφερόν καὶ ἀπαλόν, ἢ τὸν θερμόν, ὡς τὸ, — τέρεν κατὰ δακρυ χέουσα· — παρὰ τὸ τέρω θέρεν καὶ τέρεν, τὸ ὥσπερ τεθερμασμένον καὶ διακεχυμένον. καὶ τέρεν, τὸ ἀπαλόν· παρὰ τὸ διακεχυθῆναι καὶ μὴ τραχὺ εἶναι.

Τερετίζειν] τοῖς μουσικοῖς κρουμάτιόν τι κατεΐδισται, τὸ λεγόμενον τάρην· ἀφ' οὗ τερετίζειν λέγεται τὸ ἄδειν, κατὰ ἀλλοίωσιν τοῦ α εἰς ε· καὶ τερετίσματα, ὡς αἱ 40 ἀπατηλαί, ἢ ἄσματα ἐκλυτα, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον, τρυπάνιον. ἔστι ῥῆμα τρῶ τρέω· ὅπερ ἔστι κατὰ συγκοπὴν τοῦ τέρω· παρὰ δὲ τὸ τέρω, τέρτρον, ὡς Φέρω Φέρτρον. ὅλοι δὲ τὸ τρῶ, τὸ κόπτω. ἐνθεν τὸ τρῶσαι, καὶ ἐκτρῶσαι, ὅ ἐστι διακόψαι τὸν τοκετόν.

Τερδρεία, γρηταία, περιπάθεια. παρὰ τὸ τέρας τέρατος, τερατεύω, τερατεία· καὶ συγκοπῇ, τερτρεία· καὶ τροπῇ, τερδρεία. ἢ καλεῖται τέρτρον, σχοινίον τι τοῦ πλοίου λεκτόν, οἷον τέρετρον· διατετρύπηται γὰρ κατὰ 50 τῶν ἄκρων σινδόνων. Φασὶ δὲ τινες τὰ ἀνω τρυμμάτια τοῦ ἐπὶ τῷ ἰστῷ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἰστοῦ ἡ κεραία. ἐκ τούτου γίνεται τερδρεία, ἡ λεπτολογία· ἄλλοι δὲ τερδρίαν Φασὶ τὴν Φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφῆβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιτόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίῃ πόλεμος· μὴ μεντοῖ μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς 753 μάχης· διὸ οὕτω καλοῦσι τὴν στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτην· καὶ περιεργίαν. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. ὁ δὲ Ὀρος ὁ Μιλήσιος λέγει ὅτι, εἶναι περὶ αἱ ἄχρηστα τινὲς σπουδάζουσιν, ἀντὶ τοῦ κενόσπου· διὰ παρὰ τὸ τερδρεύειν. καὶ τερδρεύόμενος. Φερεκράτης τερδρεία, πνοή.

Τερμίνος, ὁ Ζεὺς· παρὰ τὸ πάντων ἀρχὴ καὶ τέρμα εἶναι.

Τερμινθός, καὶ τερμινθος, ἐμΦερὲς λίνω φυτόν· ἐξ οὗ 10 πλέκειν Φασὶν Ἀθηναίους ὀρμῶς χρειώδεις εἰς τὰ πάντα, καὶ πρὸς ἀλεξιΦάρμακα.

Τερμίδεσσα, ἀπὸ τοῦ τερματίζουσα· οὖν, μεγάλη καὶ τελεία.

Τέρπνιστος. πᾶν ὄνομα εἰς ὧν λήγον καθαρόν συγκριτικόν, τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει· οὖν, ταχύς, ταχίων· βραδύς, βραδίων· ἐλαχύς, ἐλαχίων, ἐλαχίστος· κακός, κακίων, κακίστος· τερπνός, τερπνίων, τερπνίστος· (Καλλίμαχος, Τέρπνιστοι δὲ τοκεῦσι τόθ' υἱέες) ὠκύς, ὠκίων, ὠκίστος· γλυκύς, γλυκίων, γλυκίστος· πρέσβυς, πρεσβίων, πρεσβίστος· (Πρέσβιστος δ' ἀνδρῶν νυκτός οφθαλμός πρέπει, Αἰσχύλος) βραχύς, βραχίων, βραχίστος· λαλίων, λαλίστος, λαλίστατος· ψευδίων, ψευδίστος, ψευδίστατος· κλέπτις, κλέπτιστος, κλεπτίστατος. οὕτως οὖν καὶ καλός, καλίων· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου λ, καλλίων, κάλλιστος. καὶ πάντα τὰ διὰ τοῦ ι, διφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον· ἔχει γὰρ καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ δίχρονον.

30 Τέρπεσθαι, μετάθεσις ἐστὶ τοῦ ρ· παρὰ τὸ τρέπεσθαι καὶ μεταγέσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν βιωτικῶν φροντίδων· ἢ ἀπὸ τοῦ θεραπεύω τὸ τέρω.

Τερπικέραυνος] εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ τέρω, δηλοῦν τὸν τερπόμενον ἐν τοῖς κεραυνοῖς· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ τρέπω, παρὰ τὸ τρέπειν τοὺς ἐναντίους τῷ κεραυνῷ.

Τερπνός, παρὰ τὸ τέρω τερπός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. ἐκ τοῦ τερπνός γίνεται τερπνότης· ἢ παρὰ τὸ τέρειν τὸν νοῦν.

Τέρτεσθαι, ξηραίνεσθαι, παρὰ τὸν θέρσω μέλλαντα· Αἰολικῶς, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ· καὶ ἑτέρωτε τοῦ ἐξηραίνεται.

40 Τεταγών, τεῖνας, ῥίψας. τὸ θέμα, τάξω· (σημαίνει τὸ τεῖνω καὶ ἔλκω) ὁ μέλλων, τάξω· ὁ μέσος παρακαίμενος, τέταγα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔταγον· ἢ μετοχή, ταγών· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεταγών. Ἰλιάδος α.

Τετάρχεται καὶ τετεύχεται] ἀπὸ τοῦ τεύχω τεύξω, τέτευχα, τέτευκται· καὶ Ἰωνικῶς, τετεύχεται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τάσσω τάξω ὁμοίως Ἰωνικῶς.

Τέταρτος, παρὰ τὸ τέσσαρας ἀριθμούς ἔχειν.

50 Τεταρτημόριον, τὸ τέτατον μέρος τοῦ ὀβολου, τουτέστι χαλκοῖ δύο· ὁ γὰρ ὀβόλος, ὅκτω χαλκοὺς ἔχει. τριτημόριον δὲ, τοὺς ἑξ χαλκοὺς εἶρηκε Φιλόξενος.

Τεταργανωμένη, συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη· ἢ γὰρ παρ' ἡμῶν σφράγις, παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλησθαι, τεταργανώσθαι. Λυκόφρων.

Τέτλαθι] Τέτλαθι μῆτερ ἐμή· — καρτέρησον, ὑπόμεινον. ἐκ τοῦ τλώ, τλήμι· τὸ πληθυντικόν, τλάμεν· τὸ προστακτικόν, τλάθι· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τέτλαθι.

754 Τέτλαμεν] τοῦτο δύναται εἶναι καὶ συγκοπῇ καὶ κινήσει· βεβήκαμεν, βέβαμεν· τετλήκαμεν, τέτλαμεν. ἀξιοῦ Φιλόξενος εἶναι τι καὶ τέτλημι ῥῆμα. περὶ παθῶν.

Τετιήμενε, τεταλαιπωρημένα. ἀπὸ τοῦ τίω τὸ τιμῶν, γίνεται περισπωμένον τεῖω· καὶ σημαίνει τὸ λυπῶ· ὁ μέλλων, τήσω, τετίηκα, τετίημαι.

10 Τέτορε] Ἡσίοδος, Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι· — ἀντὶ τοῦ τέσσαρα. οὐδεὶς δὲ ἀπαιτῆσαι τὸ ἐνικόν τοῦ τέτορε. τὸ τέτορε, ἐστὶ δυνικόν.

Τετραβάμων, τετράπους.

Τετραβάλλον, τέσσαρας Φαλοὺς ἔχουσαν.

Τετραποδισταί, οἱ ἐπίπουν βίον ζῶντες.

Τέτληκα, μέσος παρακαίμενος, καὶ διάθεσις μέση. καὶ τί ἐστὶ μέση διάθεσις; ἢ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος παριστώσα· καὶ τί παριστᾷ; ἐπειδὴ ὁ τῶν μέσων τύπος ἐπ' ἀμφοτέρω Φθάνει τὰς διαθέσεις, εἰς ὃν

ἡ ἐρμηνεία, ὁ τῶν μέσων τύπος Φθάνει καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ χαρακτήρος καὶ ἐπὶ τῷ παθητικοῦ. καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ μὲν, διὰ τὸ ἡκροσάμην καὶ κατηρέξαμην· παθητικοῦ γὰρ τύπου ταῦτα· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνεργητικοῦ, ὡς τὸ κέκοπα καὶ πέπνηκα. ἄλλως· τὸ λέλογα καὶ πέφραδα, ἐνεργητικὴν ἔχει σημασίαν· τὸ δὲ τέθηκα καὶ διέφθαρα, παθητικὴν· οἱ αὐτοὶ γὰρ σχηματισμοὶ καὶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ λαμβάνονται καὶ ἐπὶ παθητικοῦ.

Τετράφαται] τρέτω, τέτροφα, τετράμμαι, τετράπται· τετραμέεδα, τέτραφθε· καὶ Ἰωνικῶς, τετράφαται.

* Τετραπτεῖλος, ὁ τετραπτερεύς· ἀπὸ τοῦ πτεῖλον τὸ πτε-30 ρύγιον.

Τετρασι] τὸ παροξύτονον, ἐντελές, οἶον τετράσιν. ἢ ἐκ τοῦ τεσσαρσι, τέταρσι· ἀποβολὴ καὶ ὑπερθέσει, τέτασι.

Τετραχίζειν, οἶον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τί ποιεῖν· Ἀριστοφάνης.

Τετραρχεῖν] τετάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρας· ἐκαλεῖτο· ὄνομα δὲ φασιν εἶναι ταῖς τετρασι, Θετταλιώτιν, Φιδιώτιν, Πελασγιώτιν, Ἀστυώτιν.

Τετραρχμον] οὐ δύναται κατὰ συγκοπὴν γενέσθαι, διὰ τὸν 40 τόνον· εἰ γὰρ συγκοπὴ γίνουτο, παράλογος ὁ τόνος· τετράδραχμον· καὶ ἀποβολὴ τοῦ δρ· τετράραχμον· καὶ συναλοιφῇ, τετράρχμον· καὶ περισπᾷται.

Τετρήνας λύχνους, Λυκόφρων, διττυπῆσας.

Τετρήγει] Τετρήγει δ' αγορά· — ἐτετράκετο. ἀπὸ τοῦ τάρασσω τάραξω, τετάραχα, ἐτετάραχεν· ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐτετάραχεν· τὸ τρίτον, ἐτετάραγει· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐτετράγει, ἐτετρήγει· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ε. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ τρίζω· οὐ καλῶς. — καὶ 50 ἀγορῇ τετρηχυῖα, ἢ τραχεῖα καὶ θορυβώδης, ἢ τετρα· 50 χυμμένη ὑπὸ τοῦ θορύβου· ἀπὸ τοῦ τάρασσω, ἢ ἀπὸ τοῦ τραχύων.

Τετρυχωμένος, ἐκ τοῦ τρυχῶ συζυγίας γ' τῶν περισπωμένων· τοῦτο ἐκ τοῦ τρυχω βαρυτόνου· τοῦτο ἐκ τοῦ τρῶ τὸ κατακινῶ· τρῶ, τρύω κατὰ παραγωγὴν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ.

Τέτρονον, παρὰ τὸ ἀρῆναι καὶ ἡμῶσθαι τοὺς ἱπποὺς αὐτόν.

Τέττα, προσφώνημα τιμητικὸν νεωτέρου Φίλου πρὸς πα- 755 λαιότερον· ἀπὸ τοῦ ἄττα· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τέττα.

Τέττιξ, μουσικώτατον ζῶον. παρὰ τὸ τερατίζω (τὸ μουσικῶς Φωνῶ) τερετίζ· καὶ συγκοπῇ, τέττιξ. ἢ παρὰ τὸ τάττω τάξω ταττίξ, ὁ τεταγμένος ἔχων καιρὸν ἐν τῷ ᾄδειν.

Τετύφωμαι, ἀντὶ τοῦ ἐμβεβράντημαι, ἔξω τῶν φωνῶν γέγονα· ἦτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφρομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνι- 10 κῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀδρόως καταβράγνεντα· καὶ τετυφῶσθαι, τὸ μεμνηνῆναι· τὰ γὰρ Τυφῶνια πνεύματα μανίαν ἐμποιεῖ περὶόντα.

Τετύκοντο, παρεσκεύαζον. ἀπὸ τοῦ τεύχω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον· ὁ παθητικός, ἐτυχόμεν, ἐτυχόνετο, ἐτύχοντο· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τετύκοντο· καὶ 15 τετύκοντο, κατὰ τροπὴν, ὥσπερ καὶ τὸ πεκάοντο ἀπὸ τοῦ χάζω. τὸ δὲ τεύχια δύο σημαίνει, τὸ κατασκευάζω καὶ τὸ ἐπιτυχάνω· ὁ μέλλων, τεύξω· ὁ παρὰκείμενος, 20 τετεύχα· ὁ παθητικός, τετεύχην, τέτευχα, τέτευκται· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ε, τέτυκται. ἐκ δὲ τοῦ τετύκοντο γίνεται τυκτός, ὡς πέφυκται φυκτός, καὶ ἀφύκτος, ὃν οὐ δύναται τις διαλαθεῖν. καὶ ὁ Ἰωάννης, Σειραῖς ἀφύκτοις ὃν διατρυφεῖ δακτύλοις· — ἐκ δὲ τοῦ τετεύκται γίνεται τευκτός· ὅθεν τεκταίνω· αὐτὸς ἀόριστος πρῶτος,

30 Ἰωνικῶς, ἐτέκνηται· ὁ μέσος, ἐτεκνηνάμην, ἐτεκνήνατο. καὶ Ὅμηρος, Ἰλιάδος ε', καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πέφυγμα γίνεται κορινθικῶς πέφυγμα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τέταγμα γίνεται τέτυγμα, ἀπὸ τοῦ τεύχω βαρυτόνου· ὅθεν ὁ παθητικὸς ἀόριστος, ἐτύχθη, ἀντὶ τοῦ κατασκευασθῆ, ἐγένετο. ἔστι καὶ περσικῶμενον τευχῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ τετυχῆσθαι, Ὀδυσσεύς ε'.

Τεῦ, ὄνομα ἀόριστον γενεῆς, ἀντὶ τοῦ τινός. λέγεται καὶ τεοῦ. ζῆται εἰς τὸ τέο.

Τεύχος, σημαίνει τρία, τὰ πολεμικὰ ὄπλα, καὶ τὰ τῆς νεώς, καὶ ἀγγεῖον τι.

40 Τευτάζειν, πραγματεύεσθαι, ἢ σκευεργεῖσθαι, ἢ στρατεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων. οὕτω καὶ Δίδυμος, προσθεῖς ὅτι ἐνὸς σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρώδιανός δὲ λέγει καταπεμφάμενος Λυκόφρονος, Φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν ἢ ενεργεῖν. Πλάτων, Ἦν δὲ Θόρυβος τευταζόντων· — ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν Τιμαίῳ τετευτακότε, ἀντὶ τοῦ διατρίβοντι. γράφεται καὶ τεταυκότε. Τηλεκλειδης, Πάντας δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι· — ἀντὶ τοῦ πραγματευομένοι, σκευωροῦνται. σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ αἰεὶ λέγων, Φλυαρῶν. ῥητορικῇ.

50 Τευμήσατο, παρεσκευάσατο, ἐτεχνήσατο. εἰρηται δὲ ὅτι, τὸν Τεύμησον τὸ ὄρος ὑπὸ τοῦ Διὸς κατασκευασθέντα εἰς ἀπόκρυψιν τῆς Εὐρώπης· ἀπὸ τούτου κληθῆναι Τεύμησον, ἀπὸ τοῦ κατασκευασθαι· καὶ Τευμησία ἀλώπηξ, θηρίον.

Τέφρα, παρὰ τὸ τυφὸν τὸ καίω, ἢ κεκαυμένη στοδιά.

Τέχνη] παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, γίνεται τευχάνη· καὶ συγκοπῇ, τέχνη.

756 Τεχθητόμενος, ἐκ τοῦ τέκω, τέτεχα, τέταγμα.

Τέως] τοῦτο παραπλήσιόν ἐστι τῷ πρὸ τοῦ, ὃ δὴ καὶ πρὶν λέγεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως τινὲς αὐτῷ ἐχρήσαντο· — καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ. ἕως, τέως.

Τείρεα, τὰ ἀστρα. παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, εἶρεα, καὶ τείρεα, πλεονασμῷ τοῦ τ· καὶ γὰρ τὰ ἀστρα σημαίνουσιν τινὰ σημεία. ἢ παρὰ τὸ τέρας τὸ σημεῖον· σημαντικὰ γὰρ ἐστὶ τῶν μελλόντων. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἀστέρων καταπονήθησαν, καὶ γεγόνασιν ἀστροβλήτοι, ὥσπερ καὶ ἐμβρόντητοι. 10 Καὶ Τειρεσίας ὁ μάντις, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω· ἢ παρὰ τὸ τείρεα· πολλάκις γὰρ οἱ μάντιες ἐκ τῶν ἀστέρων τι λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ τείρεσθαι, οἶονεῖ ὁ καταπονούμενος ἐκ τῆς στερήσεως τῶν ὀφθαλμῶν· τυφλὸς γὰρ ἦν.

Τείχος] παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, τεύχος καὶ τεῖχος. ἢ ἀντίκειται τὸ τοῖχος. ἐκ τοῦ τεῖχος γίνεται τειχοίς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, τειχιόεις.

Τειχεσιπλῆτα, τοῖς τείχεσι προσπελάζων, πορθητά. εἰ δὲ διὰ τοῦ β γράφεται, ὃ τὰ τεῖχη καταβάλλων.

20 Τῇ τούτον ἰμάντα, Ἰλιάδος ε', ἀντὶ τοῦ δέξαι, λάβε. ἔστι τῶν τῷ, σημαίνει τὸ δέχομαι· τάεις τῆς, τάει τῶ· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς ἡ Δωρικῶς, τῆς, καὶ τῇ. τούτου ὁ παρατατικὸς ἔταον, ἔταες, ἔταε· καὶ τὸ προστακτικόν, ταε· καὶ κράσει Δωρικῇ, τῇ· Κύκλωψ τῇ, πῖε οἶνον.

Τῆβεννα, ἰμάτιον ἢ χλαμύς ἢν Φοροῦσι τύραννοι.

Τήγανον] παρὰ τὸ τηγν· τηγανον· καὶ μεταθέσει τοῦ π εἰς γ.

30 Τῆδε, ἀντὶ τοῦ ἐκείδε· καὶ ἔστιν ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν, ἀπὸ τοῦ τῇ, ἄρθρου.

Τηθαλλωδαῖς, γυναικοτρόφους, ὑπὸ τηθῇ τεθραμμένους.

Τῆδα, εἰς τὸ πῆτα.

Τηθῇ, ἐκ τοῦ τῇ, ἢ λέγουσα τῷ βρέφει λάβε, θῆλασεν. ἐκ δὲ τῷ ῥητορικῷ εὖρον σημαίνει τὴν λέξιν μᾶμιν· ἢ πρὸς πατρός ἢ μητρός μήτηρ.

Τηθύς τηθύος, ἢ γῆ, παρὰ τὸ τίτθῃ· τὸ γὰρ ὑδὼρ πάντα τρέφει. ἢ ὅτι κυρία ἐστὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ἀφ' ἧς πάντα τρέφεται.

Τῆλε, ἐπὶ ῥῆμα χρόνου δηλωτικόν· καὶ δηλοῖ τὸ πόρρω· 40 καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τηλόος· σύγκοπον τὴν ος συλλαβὴν. ἐκ τούτου καὶ Τηλέμαχος, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι παρὰ τὴν ἱστορίαν.

Τηλεδαπός, οὐχ (ὥς τινες) ἐγκείται τὸ ἑδάφος, ὁ πόρρω ἔχων τὸ ἑδάφος καὶ τὴν πόλιν· ἀλλὰ παράγωγόν ἐστι, διὰ τὸ δαπὸς τῆλε, τηλεδαπός, ὁ μακρὰν ἀφεστηκώς, ὡς ἡμέτερος ἡμεδαπός, καὶ ἡμεδαπός.

Τηλεθάοντες, παρὰ τὸ θάλλω, θάλλοντες. δύναται δὲ εἶναι καὶ παρὰ τὸ θαλέθω· καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ, θαλεθάοντες καὶ τηλεθάοντες· (οὗ γὰρ ἐγκείται τὸ 50 τῆλε) καὶ τηλεθώσα, ἢ εὐθαλῆς καὶ μεγάλως θαλουσα.

* Τηλέπлагητος, ἀπὸ τοῦ τηλοῦ καὶ πλάζομαι· καὶ δηλοῖ τὸν τηλοῦ κλανώμενον.

Τήλεφος, ὄνομα κύριον· ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ θηλάσαι αὐτὸν ἑλαφον.

Τηλα, πῆγμα τετράγωνον, ἀφ' οὗ ἦτοι τὰ ἄλευρα 757 πρᾶσσεται, ἢ ἀλεκτρονίδες συμβάλλονται· ῥητορικῇ. ὁ δὲ Ὡρος τηλίαν λέγει τὴν περιφέρειαν τοῦ κοσκίνου· παρὰ τὸ σὼ τὸ δηλοῦν τὸ σείω καὶ κινῶ, τὸ σῆθω· ἀφ' οὗ ὄνομα σηλία καὶ τηλία· τρέψαντες γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ σ εἰς τ, τὸ σῶ, τῶ λέγουσι· καὶ ἐν συνθέσει τῆς διὰ, διὰττω, πλεονασμῷ τοῦ τ. λέγεται καὶ ἡ σάνις τῶν κύβων τηλία· ἀφ' ἧς οἱ κυβεύοντες· καί ζουσι· καὶ ἀλφίτων πωλητήριον, πλατείας προσηλωμένας ἔχον κύκλω σανίδας, τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τὰ ἀλφίτα.

Τηλοῦ, ἐπὶ ῥῆμα ἐστὶ, καὶ σημαίνει τὸ πόρρω. καὶ γίνεται παρὰ τὸ τέλος τηλοῦ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ἡ, τη- 10 λοῦ· τὰ γὰρ ἐπὶ τέλους συντείνοντα μεγεθύνεται. ἐκ τούτου καὶ τὸ γεννῶ γεννήσω γεννητός, γίνεται τηλυγεννήτος· καὶ συγκοπῇ, τηλύγετος.

Τηλόθι, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν· σημαίνει τὸ πόρρω· καὶ γίνεται παρὰ τὸ τηλοῦ τηλόθι, ὥσπερ παρὰ τὸ ὑψοῦ ὑψόθι, καὶ ἀγχοῦ ἀγχόθι.

* Τηλουρός, ὁ πόρρω ἀπὸν· ἀπὸ τοῦ τηλοῦ καὶ ὄρος.

Τηλυγέτην, καταχρηστικῶς ἀγαπητὴν, μονογενῆ· κυρίως γὰρ τηλύγετος καλεῖται οἱ τηλοῦ τῆς γονῆς ὄντες 20 παῖδες, ὃ ἐστὶν οἱ ἐκ γεροντικῆς ἡλικίας σπαράντες· δοκεῖ γὰρ τὰ μετὰ ἀπογέννησιν τῆς παιδοποιίας γεννώμενα μάλλον ἀγαπᾶσθαι.

Τῆμῃ, ἔχει τὸ ι κατὰ τὴν λήγουσαν· κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν, οὐ· οἶον, Ἀμφὶ δὲ τοι τῆμῃ κλισίη· — ἔστι γὰρ τῇ ἐμῇ· καὶ ἐκθλίσβεται τοῦ ἄρθρου τοῦ ι, καὶ κινᾶται τὸ ἡ καὶ ε εἰς ἡ· καὶ ἔστι χωρὶς τοῦ ι, ὡς τὸ, Δε Μενοικιάδῃ τῶμῃ καχαρισμένη θυμῷ· — ἔστι γὰρ τῷ ἐμῷ· καὶ ἐκθλίσβει τὸ ι τοῦ τῷ ἄρθρου, καὶ κινᾶται τὸ ω καὶ ε εἰς τὸ ω, καὶ γίνεται τῶμῃ, χωρὶς τοῦ ι.

Τῆμος, σημαίνει τὸ τηνικαῦτα, καδ' ἦν ὥρην, τότε. 30 Τηνάλλως, μάτην.

Τηνελλα, τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος.

Τῆς] ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, Τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε· — ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ, — τῆς τῆμετο κάλλεα πάντα· — ἀντὶ τοῦ ταύτης.

Τῆν] ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, Τῆν δὲ γυναῖκ' οὐχ εὖρον· —

- ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ, — τὴν δ' ἀμπελάγος
ἀνεμοὶ φέρον, ἀντὶ τοῦ ταύτην.
Τὴν δ' ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ, ταύτην δ' ἐγὼ· καὶ ἔστιν ἄρθρον
40 θηλυκὸν μεταπεσὺν εἰς ἀντωνυμιακὴν σημασίαν· τὰ
γὰρ ἄρθρα, εἰ μὴ ἔχει ἐπαγόμενον ὄνομα, εἰς ἀντα-
νυμιακὴν μεταγόνται σύνταξιν.
Τόνδε, ἐν μέρος λόγου· εἰ γὰρ ἦν δύο, ὡφείλεν εἶναι
τὸν δὲ —
Τηρεὺς, ὁ τηρῶν τὰ ἡδονὴν ἀγεῖραι θυνάμενα, καὶ ἀκρα-
σία ἡδονῶν λεληγμένους.
Τηρῶν παρὰ τὸ θῆω, θηρῶ· ὅπου γὰρ τρέχει τις, καὶ
θεωρεῖ. ἢ ἐκ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάττω, πλεονασμῷ τοῦ τ,
τωρῶ, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς πυλωρός· καὶ τροπῇ τοῦ
50 μακροῦ εἰς μακρὸν, τηρῶ. ἢ ἐκ τοῦ ὠρῶ τὸ βλέπω.
Τητᾶ, Ἡσίοδος· σημαίνει τὸ ζητεῖς. ἐκ τοῦ τᾶω τοῦ ση-
μαίνοντος τὸ ζητῶ, γίνεσθαι κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τα-
τάω τατῶ· καὶ κατ' ἔκτασιν, τητῶ· ὁ παιδῆτικὸς ἐνε-
στὼς, τητᾶμαι· τὸ β', στήαχ, τητᾶ· τὸ τρίτον, τητᾶ-
ται, ὡς πειρᾶμαι πειρᾶ πειρᾶται· καὶ Ὀμηρος τῆτεα
ἐκῆλσε τὰ ὄστρεα· τῆτεα γὰρ εἰσιν, ἃ ζήτουντες κα-
ταδύουσιν. Ἰλιάδος π'.
758 Τησύϊη, ἡ ματαία· τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, καὶ τοῦ ε εἰς η·
δευσύϊη γὰρ ἔστιν, ἡ ἐκλυτος, παρὰ τὸ δεύω· τὸ ὑγρὸν
καὶ ἐκλυτον νοεῖται.
Τίαρα, κόσμος ἐπικεφάλαιος· ἦν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν
ἐφόρουσαν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγοὶ, κεκλιμένην.
τὸ δ' αὐτὸ Φασὶν εἶναι καὶ κίδαριν.
Τιβὴν τιβῆνος, λέγεται ὁ τρίπους· τριβὴν τις ὦν· ἀπο-
βολῇ τοῦ ρ, παρὰ τὸ ἐπάνω τριῶν βάσεων καθεῖσθαι.
Τίη, καὶ ὅτι, οὐκ ἔστι πλεονασμός, ἀλλὰ δύο μέρη λό-
10 γου εἰσὶ· τὸ τί, πυσματικόν· ὁ η, σύνθεσμος παραπλη-
ρωματικὸς, κατὰ παρολκὴν συνειληγμένος, ἴσος τῷ δῆ.
Τίη δὲ σύ.
Τιδασσεύω] ἐκ τοῦ τιθῶ τιθάσσω (σημαίνει δὲ τὸ χειροῇ-
θῃ ποιῶ) κατὰ παραγωγὴν τιδασεύω, τὸ καταπραύνω
καὶ τῇ χειρὶ ἐπιπῶ.
Τιδαιβώσσοντος, Λυκόφρων, ἐπιμαθείας ἀξιοῦντος· κυ-
ρίως δὲ ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθάναι
τὴν βόσιν. καὶ Ὀμηρος, τιδαιβώσσω Μενέλαος, Ὀδυσ-
σεύς ν'.
20 Τιθήμενος, ὁμοίως τῷ κυχήμενος καὶ ἀνήμενος· ἥτοι ποιη-
τικῶς ἔκτασις, ἢ διαλέκτῳ ἀναπέμπεται. περὶ παθῶν.
— ἀμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά.
Τιθήμενος, τροφοῦς. παρὰ τὸν τιτθόν (σημαίνει τὸν μα-
στόν) γίνεται τιτθήμενος καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, τιθήμενος. ἢ
παρὰ τὸν θῆσω μέλλοντα (τὸ τρέφω) ῥηματικὸν ὄνο-
μα, θήνη· καὶ διπλασιασμῷ, τιθήμενος.
Τιδωνός, ἡ ἡμέρα· παρὰ τὸ τιθασός τὸ σημαίνον τὸ
ἡμερος. σημαίνει καὶ τὸν γέροντα παρὰ Ἀριστοφάνει.
ἔστι καὶ ὄνομα κύριον παρ' Ὀμηρῷ.
30 Τίλλω, σημαίνει τὸ ξαίνει· γίνεται ἀπὸ μεταφοράς τοῦ
κρίου. κτίλος γὰρ λέγεται. ἢ ἐκ τοῦ τείνω τὸ τανύω.
Τιμαλφίστατον, παρὰ Λυκόφρονι πρᾶγμα ἄγαν τίμιον·
καὶ τιμαλφίστερον, τὸ τιμώτερον καὶ λαμπρότερον, τὸ
τιμὴν εὐρίσκον πλείστην· ὁ δὲ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ·
ἄλφειν γὰρ τὸ εὐρίσκειν· καὶ τιμαλφούμενος, ὁ τιμὴν
εὐρίσκων.
Τί γάρ; τί οὖν; κατὰ Φασιν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ;
διατί γὰρ οὐ;
Τιμή, ἐκ τοῦ τίω τίσω. τὸ δὲ τίω, γράφεται διὰ τοῦ ι,
40 ἐπειδὴ εὐρίσκεται καὶ ἐν συστολῇ, — πέρι μὲν σε τίω
Δαναῶν· — καὶ, πᾶς δ' ὀλβιον ἄνδρα τίει, ἄττει δὲ
πενυχρόν· — ἐπὶ μὲν οὖν τῆς ὁσέως καὶ τῆς ἡμῶν

νοουμένης συνήθους, Ἰλιάδος ψ', Τιμήα ἤτε μ' εἰκα-
τετιμήσθαι· — καὶ, Τιμή δ' ἐκ Διός, ἔστιν· — ἐπὶ
δὲ τῆς τιμωρίας, Τιμὴν ἀρνύμενον Μενελάω· — καὶ
γράφεται ποιητῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ προστίμου, Τιμὴν δ' Ἀρ-
γαίους ἀποτινέμεν· — ἐπὶ δὲ τῆς ὠνῆς, Τιμὴν ἀλφί-
σκοντ' εἰκοσάβοιον ἐκάστῳ· — ποτὲ δὲ καὶ τοῦτο ἐπὶ
προστίμου λέγεται. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς καὶ τὴν βασιλείαν
οὕτως Φασὶν εἰρησθαι, Ἡ ἐτ' ἔχει τιμὴν πολέσι μετὰ 50
Μυρμιδόνεσσι.

Τίμημα, ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον, καὶ οἶον ἀποτίμημα, ὡς
Λυσίας. τίθεται δὲ ἀντὶ τοῦ οἶον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ
παρὶ τῶν συμμοριῶν Δημοσθένους. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ
τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα· ἐν δὲ
τῷ κατὰ Μειδίον, ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται. ῥητορικῇ.

Τιμήφοροι, ἥρωες καὶ ἔφοροι. Τιμήσσεως, ζημίας.

Τιμητικὸν πινάκιον, τὸ τοῖς δικάζουσι τιμώμενον, ἐν ᾧ
γράφουσι τι χρησίμων. Ἀριστοφάνους.

Τίμος, παρὰ τὸ τιμή.

Τιμουλκῶν, ἔλκων τὴν τιμὴν, τοῦτέστι βαρυτιμῶν.

Τιμωρός, ἀπὸ τοῦ τιμῇ καὶ τὸ ὠρῶ τὸ φυλάσσω.

Τινάσσω] ἀπὸ τοῦ τίς ἰνός ἰνάσσω καὶ τινάσσω. οὐκ ἀπὸ
τοῦ τείνω· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τιταίνω, ὁ μέλλων, τιτανῶ·
Αἰολικῶς, τιτανῶσω· ἀποβολῇ τοῦ τ καὶ ὑπερβιβασμῷ,
τινάσσω.

Τίνω, σημαίνει τὸ ἀποδίδωμι. ἀπὸ τοῦ τίω, κατὰ πλεο-
νασμόν τοῦ ν, ὡς πῖω, πίνω· εὐρησθαι γὰρ συνεσταλ-
μένον, ὡς τὸ, — καὶ τίνει ταύτην δίκην· Εὐριπίδης.
ἔστιν οὖν τὸ τίω, καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ παρὰ τῷ
ποιητῇ. τίνω δὲ, τὸ τι, ἴωτα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ
τείνω τὸ τανύω. ἐκ τοῦ τίνω γίνεται τίννυμι καὶ τίν-
νυμι· τὸ παιδῆτικόν, τίννυμαι· τὸ δαικόν, τιννύμεθον,
[καὶ τίννυσθον] ἀντὶ τοῦ τιμωρεῖσθον.

Τίπτε, ἀπὸ τοῦ τίποτε, κατὰ συγκοπὴν· τὸ δὲ πότε,
ἐπιζητητικὸν χρόνον ἔστί· τὸ δὲ, Τίπτε δεδάκρυσαι· — 20
οὐκ ἐπιζητεῖ τον χρόνον τοῦ δακρύειν, ἀλλὰ κατὰ πα-
ρολκὴν λαμβάνεται. παρέλκων οὖν ἔστι.

Τίς τὸ οὐδέτερον, τί· σημαίνει ἐρωτηματικόν. δηλοῖ δὲ
καὶ ἐπιρῥημα ἐπιτατικόν, ἀντὶ τοῦ λίαν, ὡς τὸ, Κύριε,
τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; δηλοῖ δὲ καὶ θαυ-
μαστικὸν ἐπιρῥημα, ὡς ἐν τῷ, τί ὧρος αἰτιάται· —
καὶ, τί καλὴ ἡ πλησίον· — λέγουσιν ὅτι τὸ τίος κατὰ
συγκοπὴν πρότερον· εἶτα κατὰ πάθος τὸ τίς, δεύτερον·
τὰ γὰρ πυσματικά πάντα εἰς ος λήγει. διαφέρει δὲ τῶν
λοιπῶν πυσματικῶν, ἐπειδὴ τῆς οὐσίας ἔστι ζητητικά· 30
οἶον, τίς ἐστι; καὶ λέγει, Σωκράτης. τὰ δὲ ἀλλὰ πυσ-
ματικά περὶ τὴν οὐσίαν ἔστί. ποιότης ζητεῖ ποῖος, λευ-
κός ἢ μέλας· ποσότης, πόσος, μικρός ἢ μέγας· ποσός,
τάξως, πρῶτος, δεύτερος· τὸ ποδαπός, ἐθνικόν. οἱ
μέντοι Αἰολεῖς Φασὶ τιοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν, ὡς παρὰ
Σαπφοῖ. κλίνεται πρὸς διάφορον σημαίνον. ἢ δὲ
κλητικὴ ἀπέλειψε. σημαίνει δέκα· ἐρωτήσιν, ὡς τὸ,
Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; καὶ ἀπόφασιν,
ὡς τὸ, Τίς μάχεται; οὐδεὶς. καὶ, Τίς ἔγνω νοῦν κυρίου,
ἢ τίς σύμβουλος; καὶ, Τίς ἐστιν ὃς ζήσεται καὶ οὐκ 40
ᾄσεται θάνατον; καὶ Ὀμηρος, — τίς ἂν τάδε γηθή-
σει; — καὶ ἀόριστον, ὡς τὸ, Ἀνδρῶπις τις· — καὶ
Ὀμηρος, Εἰ δὲ τις ἐσσι βροτός· — καὶ προσδιορισμόν,
ὡς τὸ, Εἰσὶ τινὲς τῶν ὧδε ἐσθλότητων· — καὶ ἀγανά-
κτησιν καὶ ἐπιτίμησιν, ὡς τὸ, Τίς ἀνήγγειλέ σοι, ὅτι
γυμνός εἶ; — καὶ, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα· —
καὶ, Τίς εἶ σύ ὁ κρῖνων ἀλλότριον οἰκέτην; — καὶ,
Τίς ἐστιν ὁ κρύπτων με βουλήν; — εἰ δὲ τις ἐρωτημα-
τικῶς ταῦτα λάβοι, ἀγνοίαν τοῦ θείου κατηγορεῖ. ση-

60 **μαίνει** δὲ καὶ εὐτέλειαν, ὡς τὸ, **Τίς** εἰμι ἐγὼ κύριε, καὶ τίς ἐστὶν ὁ ὄϊκος τοῦ πατρὸς μου: — σημαίνει καὶ τὸ σπάνιον, ὡς τὰ, **Τίς** σοφός καὶ Φυλάξει ταῦτα: — καὶ, **Τίς** ἐπίσταυε τῇ ἀνοῇ ἡμῶν: — εἰ μὴ, γὰρ πάντες, ἀλλ' οὖν γνέ τινες, σημαίνει καὶ θαυμασμόν, ὡς τὸ, **Τίς** οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἑδόμ: — καὶ, **Τίς** ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ ἡ θάλασσα αὐτοῦ ὑπακούει: — σημαίνει καὶ τὸ ἐξ ἀμηχανίας εὐχεσθαι, ὡς τὸ, **Τίς** δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ: —

760 **Τισαμένο**, λέγεται ἐκ τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ (λέγω δὲ τὸν Ὀρέστην) τιμωρῆσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ Κλυταιμνήστραν, διὰ τὸν φόνον τοῦ πατρὸς Ἀγαμέμνονος.

* **Τισαμενοφωνίπκους**, εἶπεν Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ὡς περ **Τισαμένης**. **Τισαμένης** δὲ, ὄνομα κυρίου.

Τισανδρός, παρὰ τὸν τίσω μέλλοντα ἢ ἀπὸ τῆς τιμῆς γενικῆς τιμωρανδρός· καὶ συγκοπῇ.

Τίσασθαι, σημαίνει τὸ τιμωρῆσασθαι· διαφέρει γὰρ τοῦ τίσειν ἦγον τοῦ τιμωρῆσειν. τιμωρεῖν μὲν, ἐστὶ τὸ ἐπαμύνειν καὶ βοηθεῖν· τιμωρῆσασθαι δὲ, τὸ τὸν προδικηκότα κολάζειν, ὡς αὐμνείν καὶ αὐμνάσθαι. τιμωρεῖ μὲν Πάτροκλον Ἀχιλλεύς· τιμωρεῖται δὲ Ἑκτορα. τὸ θέμα ἐστὶ τίω· σημαίνει τὸ τιμωρῶ, τιμωρίαν ἐκτινύω καὶ ἀποδίδωμι· ὅθεν καὶ τίσις, τιμωρία, ἀπόδοσις, ἀντίτισις, τὸ τίω, σημαίνει καὶ τὸ τιμῶ.

10 **Τίσειαν**, ἀόριστος πρῶτος, εὐκτικὸν Αἰολικὸν τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· ἐκαῖνοι γὰρ τὸ τυψαμι, τυψαία λέγουσι· τὸ δεύτερον, τυψείας· τὸ τρίτον, τυψείε. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ χρῶνται οἱ Αἰολεῖς· τοῖς δὲ λοιποῖς προσώποις, ἡ κοινὴ συνήθεια καὶ διάλεκτος. ὡσαύτως καὶ τῷ τρίτῳ τῶν πληθυντικῶν. ὁ κανὼν· τὰ εἰς εὐκτικὰ ἀφρίστου ὄντα ἐνεργητικά· οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ εἰα προφέρουσι· τίσαμι, τίσεια· ὑποστρέψαμι, ὑποστρέψαία· ἀκουσάμι, ἀκουσεία. τὰ δὲ τοιαῦτα εὐκτικὰ εὐχὴν δηλοῦσι πράγματος, ὁφείλοντος πληρωθῆναι· ὁ γὰρ λέγων γράψαίς, εὐχεται, ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ ποιῆσαι. ὅθεν οὐδεὶς λέγειν τινὶ ζῆσαις, ἐπειδὴ εὐρίσκεται εὐχόμενος, ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τῆς ζωῆς, τοιούστιν ἵνα ἀποθάνῃ. λοιπὸν εὐρηται κατευχόμενος αὐτοῦ.

20 **Τιτανίδαι**, ὄνομα ἐστὶ τῆς Αἰαντίδος Φυλῆς· μήποτε δὲ ἀπὸ τοῦ Τιτανοῦ ὠνόμασται, οὗ μένηται Ἡρόδοτος. τὸ δὲ Τιτανίδαι καὶ Θυργουῖνδοι, Φρατρίαι τινες καὶ γένη ἄδοξα. εἰς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμωδοῦντο· οὐχὶ δὲ ὄνομα, ὡς τινες οἰοῦνται.

30 **Τιτανίδα** γῆν, οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν· ἀπὸ Τιτάνου ἑνὸς τῶν τιτάνων· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς. τιτάνες δὲ, οἱ καταχθόνιοι δαίμονες· ἢ ἀπὸ τοῦ τίνω τὸ ἀνταποδίδωμι, τίαν καὶ τιτάν, οἱ οὕτω διαπραττόμενοι, ὥστε δοῦναι τιμωρίαν· ἢ παρὰ τὸ τιταίνω, ποῖονεἰ οἱ τείνουσιν τὰς χεῖρας εἰς τὸ κόψει τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς Κρόνου, ἡγουν τοῦ Οὐρανοῦ. τὸ δὲ τιταίνεται σημαίνει τὸ τείνεται καὶ ἔλκεται· παρὰ τὸ ταίνω, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· ἢ ἀπὸ τοῦ τανύω.

40 **Τιταρήσιον**, ὄνομα πόλεως· ἢ κύριον· Ἡσιόδου ἐν Ἀσπίδι. **Τιτιγονιον**, [ζωῦφιον] ὅμοιον τέττιγι.

Τιτθοί, οἱ μαστοί, ὅτι ἐπιστηθίδιοι τινες εἰσίν· ἢ παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τοῖς στόμασι.

50 **Τιτρώσκω** τρώω, τρώσω, τρώσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Τιτώ, οὕτω λέγεται ἡ ἡμέρα· παρὰ γὰρ τὸ τιτάν τιτάνος, γίνεται **Τιτανίς**· καὶ ἐκεῖθεν ὑποκοριστικὸν **Τιτώ**, ὡς **Τιψιπύλη**, **Τιψά**· Εἰδοθέα, Εἰδώ.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Τίφος, ἔλος καὶ κάθυγρος τόπος· ἀπὸ τοῦ τυφασθαι, ὃ ἐστὶ πυφασθαι καὶ κρύπτεσθαι τοὺς ἐν ἐλώδεσιν ὄντας τέτοισι. παρὰ Ἀπολλωνίω.

Τιτυσκόμενοι, καταστοχαζόμενοι, βλέποντες. εἰ μὲν ση- 761
μαίνει τὸ βλέπω, γίνεται ἀπὸ τοῦ τῶ τῶ τῶ κατὰ συγκοπῇ, τῶ τῶ τῶ τροπῇ, τῶ καὶ κατὰ παραγωγὴν, τῶν ὁ μέλλων, τῶν κλεισμάτων τοῦ κ, τῶ τῶ καὶ μετὰ-
γεται εἰς ἐνεστώτα, καὶ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τιτύσκω. εἰ δὲ σημαίνει τὸ κατασκευάζω, γίνεται ἀπὸ τοῦ τεύχω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐτυχον· ἐξ αὐτοῦ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, τετύσκω, καὶ τιτύσκω. σημαίνει δὲ τῶν ἐπὶ μὲν τοῦ ἡτοιμάζετο, Ἰλιάδος ν', ὅς εἰπὼν, ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκετο χαλκός· 10
ποδ' ἔπκω: — τὸ στοχασμῷ χρῆσθαι, — μηροῦς δ' ἐν τοῖσι τιτύσκετο: — ἐπὶ δὲ τοῦ ψυχικῶς καταστοχαζέτο, — τιτύσκετο δὲ Φρεσὶν ἦσιν Ἡ τευ ἄκοντα ἦ: —

Τλήτε Φίλοι, υπομεινὰς καρτερῶς. ἐκ τοῦ τῶ, γίνεται τλῶ.

Τληπόλεμος, ἐκ τοῦ τλῶ τλήσω, τλησιπόλεμος· καὶ συγκοπῇ.

Τοίη, ἀντὶ τοῦ τοιαύτη. τίθεται καὶ ἀνταποδοτικῶς, κατ' ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς· Οἷη περ Φύλλων γενεῇ, 20
τοίηδ' καὶ ἀνδρῶν: — καὶ θαυμαστικῶς, Τοίην περ καφάλην γαῖα κατέσχε: — καὶ ἀναφορικῶς ἐπὶ τὸ προειρημένον καὶ προεγνωσμένον, Ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ εἶδута.

Τοίχος παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, γίνεται τεύχος καὶ τοίχος. **Τοιχωρύχος**, καὶ **τοιχορύνκτης**, κλέπτῃς, κηστής.

Τοι γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ μὲν οὖν εἶπω. οὐκ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ γάρ· οὐδέποτε γὰρ ἀρκτικόν ἐστὶν, ἀλλὰ δι.

Τό, σημαίνει τοπικὴν πτώσιν· Ὀμηρος, — τόδ' ἰκάνω: — καὶ ἐστὶν αἰτιατικῆς πτώσεως. τὸ δὲ δε. Ἰσοδου 30
ναμῆ τῇ εἰς προδέσει, οἶον, εἰς τοῦτο τὸ χωρίον, ὃ ἐστὶ τόπον· ὡς, οὐλυμπόνδε, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλυμπον.

Τόδε μοι κρήνον ἐέλωρ: — Ἀρίσταρχος, δύο μέρη λόγου ταῦτα εἶναι λέγει· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἐν ὃ ὁ Ἀρίσταρχος ὁξύνει τὸν δὲ ὁμοίως τῷ τό, ἵν' ἢ δύο μέρη λόγου. ἐπέσθη δὲ ἡ παραδόσις Ἀριστάρχου.

Τοκάδα, Εὐβουλος τὸ κηρύκειον, ἢ τὴν μαχαίραν λεγόμενον τι τὸ κατακύλωμα, τὸ πέρας, καὶ ἀνωτάτω τῶν καλῶν ῥημάτων.

Τοκεύς ὡς παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνέχω καὶ σφίγγω, γίνεται 40
ὁχεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τέκω τοκεύς.

Τολμῆσαι, σημαίνει τὸ υπομεῖναι.

Τολόται, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ σκύδας ἔλεγον καὶ σπευσίμους· ἀπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτοὺς βῆτορος. ζῆται εἰς τὸ τοξόται.

Τολύνου, τὸ καλούμενον Κρατίνειον μέτρον πολυσύνθετον, ἀπὸ τοῦ Μεγαρέως Τολύνου. ἐστὶ δὲ προγενέστερος Κρατίνου.

Τολύπειμα, τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφίλοκαλημένον ἔριον. 50
Τολυπεῖν, ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία.

Τολύπαις, μηχαναῖς, ἐργασίαις· καὶ τολυπεῖν, μηχανάσθαι, ποιεῖν, ἀθροίζειν, ταλαιπωρεῖν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἔρια ἐργαζομένων καὶ δεσμευόντων αὐτά.

Τοναία (Ἀλεξίς) καλλιχή· ἢ γὰρ ἐπικολὺ τῆς Φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία.

Τονοθύρζει, ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει, ἡρέμα γογγύζει. 762
παρὰ τὸ θρούς (ὃ σημαίνει τὴν ταραχὴν καὶ τὸν θόρυβον) γίνεται θρούζω· ἢ θρούς θρούζω· καὶ ἐν ὑπερ-

XX

βιβασμῶ, θορύζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τον-
θορύζω.

* Τοξοβόλος, ὁ τοξότης· ἀπὸ τοῦ τόξου καὶ βάλλω.

Τόξον, παρὰ τὸ τάξω τάξω τάξον· καὶ τροπή, τόξον.

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρὺς, ἀντὶ τοῦ σκυθραπάζειν.

Τοξόται] τοξόται δὲ καὶ σκύθαι καὶ σπουσίνοι, οἱ δημό-
σιοι δοῦλοι Ἀθηνησιν· ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρώτου κα-
ταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τοπαῖον, στοχάζεσθαι, ὑπονοεῖν· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ
ἐν Ἡριγόνῃ, — ἃ δὲ Δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς
θέλω· — ζῆται εἰς τὸ ὑπετόπαζε. διὸ καὶ ὑποτοπεῖν,
τὸ ὑπονοεῖν λέγεται· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ ὑπὸ τὸ
χεῖρον ὑπονοεῖν.

Τόπος, παρὰ τὸ κατῶ πάτος καὶ τόπος· ἢ παρὰ τὸ τύ-
πος, τροπή τοῦ υ εἰς ο· ἢ παρὰ τὸ τῶ τὸ λαμβάνω
καὶ δέχομαι. ζῆται εἰς τὸ τόπος.

20 Τοπεῖον] τὰ σχοινία λέγεται τοπεῖα. Στρατῆς Μακεδό-
σι, Τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἔλκουσι δεσμεύοντες τοπεῖω
ἄνδρες.

Τόρνος, ξύλον στρογγύλον. παρὰ τὸ τείρω, τορῶ· ἐκ
τούτου τορνῶσω, τὸ περιγράψω καὶ κατασκευάσω. καὶ,
Τόρνωσαν τε δὲ σῆμα, θεμελίω τε προβάλλοντο, Ἰλιά-
δος ψ'.

Τορῶ, εἰς τὸ ἀντιτορῆσαι.

Τορός, ἐντροχος, τομός, συνετός· ἐνιοι σαφῆς, ὡς παρὰ
30 Σοφοκλεῖ, Λέξω τορός σοι πᾶν ὅπερ χρήσεις μαθεῖν,
Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ, ὥς περ
δίκαιον πρὸς Φίλιππον οἶσιν στόμα· — σημαίνει δὲ καὶ
ἐργαλεῖον φρεωνυχιδόν, σκαφεῖω παραπλήσιον.

Τορύνῃ, ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν τὴν εὐεργετὶν σημαίνει· ὅμως
καὶ Πλάτων κατὰ ἰδιωτικὴν συνηθεῖαν προσωνόμασεν
ἐν Ἰππία, Τί Φησι προτέραν πρέπω τορύνῃ τῷ ἔνναι
καὶ τῇ χύτρᾳ.

Τόσος, ὄνομα ἀναφορικόν. ποίου εἶδους τῶν ἀναφορικῶν;
40 ἀνταποδοτικῶν. διατ'; ἐπειδὴ τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν
ἐρωτηματικά, ἀποβάλλοντα τὸ καταρχῆς σύμφωνον,
ἀναφορικῶς γίνεται· οἶον, πόδος, οἶος· πότος, ὅσος· καὶ
πάλιν, προσλαμβάνοντα τὸ τ κατ' ἀρχάς, ἀνταποδοτι-
κῶς γίνεται· οἶον, οἶος, τοῖος· ὅσος, τόσος· ἅτινα πάλιν
ὀξυτονούμενα, ἀόριστα γίνεται· οἶον, πότος, ποτός·
τόσος, τασός, — τοσόνδε τε λαόν.

Τόπος, παρὰ τὸ τύπος· ἕκαστος γὰρ τόπος ἰδίῳ τύπῳ
κέχρηται· ἢ παρὰ τὸ τάφος· πῶς γὰρ τόπος εἰς ταφὴν
ἐπιτηδεύει.

Τοσαῦτα, ὄνομα πτώσεως αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν·
50 γίνεται δὲ κατὰ παραγωγὴν ἐκ τοῦ τόσα, παραλήγου-
σαν ἔχον τὴν αὐτὴν· κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι
ἐπὶ ταύτης τῆς παραγωγῆς τῆς κατὰ γένῃ καὶ ἀρι-
θμοὺς προήγουσας, ἢ πρὸ τέλους συλλαβὴ βούλεται ἔχειν
τὸ υ μετὰ τοῦ ἐν τῇ ληγοῦσῃ φωνήεντος. ἐστὶν οὖν
τῆμος· τὸ τῆμοτος παραγωγόν, ἔξει τοῦ υ τὸ ο προ-
κείμενον. ὁμοίως τὸ τῆνικα τῆνικαῦτα· οὕτω καὶ ἐνθα
ἐνθεν ἐντεῦθεν. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ τόσος τοσοῦτος.

763 τόσαι τοσαῦται, τοσαῦτα. κατὰ γένῃ γὰρ καὶ ἀριθμοὺς
αἱ παραγωγαὶ γίνονται· οἶον, τῆλίκος, τῆλικούτος· τη-
λίκα, τῆλικάῦτα. τὸ τοίη, τοιήυτη ὠφείλει εἶναι· ἀλλ'
ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, οὐκ ἐστὶν ἐπινοῆσαι τὸ η
καὶ τὸ υ ἐν μιᾷ συλλαβῇ καὶ τὰ ὅμοια, τούτου χάριν
τρέπεται τὸ η εἰς α, καὶ γίνεται τοιαύτη.

Τόφρα, ἐπὶ τοσοῦτον· οἶον, Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει
κράτος, ὀφρ' ἂν Ἀχαιοί· — ἐστὶ καὶ ἀποδοτικὸν ἐπὶ-
80 ῥημα. Ἰστέον ὅτι ἦνικα γίνεται κῶσις ἐν ἀρμογῇ δύο
λέξεων, τίθεται κωωνίς· οἶον τὸ ἐμόν, τουμόν· τὰ

ἐμα, ταῦμα· πρῶστη, πρῶστη· πρῶστρον, πρῶστρον·
(σημαίνει δὲ τὸ Φανερὸν)· ἡμῖκα δὲ μὴ γίνεσθαι κῶ-
σις ἐν ἀρμογῇ δύο λέξεων, οὐ τίθεται κωωνίς· οἶον
νός, νοῦς· Δημοσθένους Δημοσθένους. πρόσκειται,
ἐν ἀρμογῇ δύο λέξεων, διὰ τὸ Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς·
τοῦτο γὰρ ἐκ δύο λέξεων ἐν, ὅμως οὐκ ἔχει κωωνίαν,
ἐπεὶ οὐκ ἐγένετο ἐν ἀρμογῇ δύο λέξεων ἢ κῶσις, ἀλλ'
ἐν τῷ μέσῳ τῆς δευτέρας λέξεως· ἢ γὰρ ἀρμογὴ τῶν
δύο λέξεων μετὰ τοῦ α καὶ τοῦ η ἐστὶ.

Τουμπάλιν, ἐς ταυτίσω· παρὰ τὸ ταυτίσω, κατὰ πρῶτον.
Τουπίτεμκτον. οἱ γὰρ μὴ καταλαβόντες τὸ πέμκτον μέ-
ρος τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν. οὕτως Ἀριστεφάνης.

Τουταῖ, εἰς τὸ αὐτίκα.

Τούδουνοι, οἱ τοπατηρηταὶ παρὰ Τούρποις.

Τραγάδων, ἐν τῇ Τροίᾳ· ἀπὸ Τραγᾶτου τοῦ πατρὸς Φι-
λωνομίας τῆς ἐρασιδείας· Τένου.

Τραγικὴ σκηνή, πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεάτρῳ τινὲς
παριόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη
σκηνή.

Τραγορίγανον ὄρειον· ὅπερ οἱ ἐσθίουσες πολλαῖς, ἦνον· 30
ταὶ κατωφρεῖς· διὸ αὐτὴς εἴρηκε Νικανόρος, ἐνθα,
ἀγροτέρης τραγορίγανου.

Τράγος, παρὰ τὸ τρώγω· πολυφάγον γὰρ τὸ ζῷον· ἢ
παρὰ τὸ τραχύ δέρμα ἔχειν.

Τρανός, παρὰ τὸ στερρόος· μακρὸν τὸ α' τὰ εἰς νοσ-ὀξί-
τονα δισύλλαβῃ τῷ α παραλήγουμενα, ἐκτείνουσιν αὐτό,
τρανός, Φωνός.

Τραπεζα, κατὰ ἀποβολὴν τῆς τε συλλαβῆς, τετράπεζα,
τέσσαρας πέδας ἔχουσα· αἱ γὰρ τῶν παλαιῶν τραπέ-
ζαι, τετράγωνοι ἦσαν. τραπέζιτης, διὰ τοῦ ἰ· σημαίνει 40
τὸν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον τραπέζιτην, ἀπὸ τοῦ
τράπεζα. διὰ δὲ τῆς εἰ διφθόγγου, τὸν ἐν τῇ τραπέζῃ
παριστάμενον, ὡς παρ' Ὀμηρῳ, — τραπέζης κύνας·
— ἀπὸ τοῦ τραπέζευς ἐστὶ. τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ, διὰ
τοῦ ἡ λεγόμενον, τραπέζιτᾶν κυνᾶν, ἐστὶν ὡς πλείων
πλήων.

Τραπεζοποιός, ὁ περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμε-
νος, τραπέζων, σκευῶν, ἀκουσμάτων. οὕτω Μένανδρος.
ῥητορικῇ.

Τραπεζοφόρος, ἱερωσύνης ὄνομα ἐστὶ· καὶ ὅτι αὕτη τα
καὶ ἡ κύσιμα συνδιέπουσα πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα. 50
Τραπεύσι, ὅληοι τὸ πατούσι· παρὰ τὸ τρέφω τὸ πῆσσω,
ἐκ τοῦ θρέψω.

Τρακταῖζω, τὸ λευκαίνω καὶ κατασκευάζω· ἐξ οὗ τὸ
τρακτόν, ὁ κηρὸς ὁ πεποιημένος λευκός.

Τράμην, οἱ μὲν, τὸ τρῆμα τῆς ἄδρας· οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ
τύπου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλλάνου χωρίου.

Τραγωδία, ἐστὶ βίων τε καὶ λόγων ἡρώϊκων μίμησις. 764
κληταὶ δὲ τραγωδία, ὅτι τραγὸς τῇ ψῆφ ἄθλον ἐτίθετο·
ψῆφ γὰρ ἡ τραγωδία· ἢ ὅτι τρύγα ἄθλον ἐλάμβανον οἱ
νικῶντες· τρύγα γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν νέον ὄνον.
ἢ ὅτι τετραγώνον εἶχον οἱ χοροὶ σχῆμα· ἢ ὅτι τὰ πολ-
λὰ οἱ χοροὶ ἐκ σατύρων συνίσταντο· οὓς ἐκάλουν τρα-
γούς, σκώπτοντες, ἢ διὰ τὴν τοῦ σώματος δασύτητα,
ἢ διὰ τὴν περὶ τὰ ἀφροδίσια σπουδὴν· τοιούτον γὰρ τὸ
ζῶον, ἢ ὅτι οἱ χορευταὶ τὰς κομὰς ἀνέπλεον, σχῆμα
τράγων μιμούμενοι. ἢ ἀπὸ τῆς τρυγὸς τραγωδία. ἦν δὲ 10
τὸ ὄνομα τοῦτο κοινὸν καὶ πρὸς τὴν κωμωδίαν· ἐπεὶ
οὕτω διεκέρκτο τὰ τῆς ποιήσεως ἑκατέρως· ἀλλ' εἰς
αὐτὴν ἐν ἣν τὸ ἄθλον, ἢ τρύξ· ὕστερον δὲ τὸ μὲν
καὶνὸν ὄνομα ἔσχεν ἡ τραγωδία· ἢ δὲ κωμωδία ὠνομα-
σται, ἐπειδὴ πρότερον κατὰ κώμας ἔλεγον αὐτὰ ἐν
ταῖς ἑορταῖς τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Δήμητρος· ἢ παρὰ

πὸ κωμάζειν, ἢ ἐπὶ τῷ κώματι ᾧδῃ· ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν
 κωμὸν τοῦ ὕπνου τὴν ἀρχὴν ἐφευρέθη· ἢ ἡ τῶν κω-
 20 μῆτων ᾧδῃ· κώμαι γὰρ λέγονται οἱ μελίζοντες ἀήθοι.
 βλαπτομένοι γὰρ τινες γεωργοὶ παρὰ τῶν ἐν Ἀθήνῃσι
 πολιτῶν, κατήσαν περὶ τοῦ κωμῶν τοῦ ὕπνου· καὶ
 περὶόντες τὰς ἀγυῖας, ἐλεγον ἀνωρυμὶ τὰς βλάβας ὡς
 ἐκασχον ὑπ' αὐτῶν· οἶον, ἐνταῦθα μένει τις τὰ καὶ
 τὰ ποιῶν· καὶ ἐκ τούτου ἀνοχὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο.
 Τρασιά] παρὰ τὸ τέρω τῷ ξηραίνω, τερσιᾷ καὶ ταρσιᾷ,
 ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ καὶ κατ' ὑπερθεσιν, τρασιά.
 Τραῦμα] παρὰ τὸ τρώ τὸ τιτρώσκω, τρώμα καὶ τραῦμα·
 ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ βεῖν δι' αὐτοῦ τὸ αἷμα.
 Τραυξάνω, τὰ ἀπὸ τῆς Φάτιγης ἀποκρίπτοσθαι τῶν ἰσχυ-
 30 ῶν ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα· σημαίνει
 δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα.
 Τραφερά, ἢ ξηρὰ γῆ, ἢ πεπηγυῖα ὡς πρὸς τὴν θάλασ-
 σάν· θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι.
 Τραφῆς τραφῆκος, παρὰ Ἀντιφρόνῃ ἢ ὑπόπλακος βάσις.
 λέγεται δὲ καὶ τὸ τῆς νεῶς χεῖλος, ἐφ' οὗ οἱ σκαλμοὶ
 τίθενται· νῦν δὲ τὸ ξύλον ἐνθα τιθέσθαι τὸν ἄρτον.
 Τραχύς, σημαίνει τὸν σκληρόν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς φά-
 40 χως· αὕτη γὰρ ὁσπύσης ἐστίν· ἢ παρὰ τὸ τάραχος,
 ταραχύς, καὶ τραχύς· ὁ γὰρ τραχύς τάραχον ποιεῖ.
 Τράχηλος, παρὰ τὴν τραχύτητα· ὁσπύσης γὰρ τὸ μέρος· ἢ
 παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ τρέχουν τὴν τροφὴν, οἷον τροχάλλος.
 ἢ ὅτι τῆς ἀρχῆς ὅλος ἐστὶ τραχύλος· ἢ παρὰ τὸ τρα-
 χύς καὶ τὸ ἥλος, ὁ τραχεὺς ἥλος ἔχων· ὅτε δὲ Φησιν
 "Ομηρος, — ἀπαλῷ δι' αὐχένος· — κατ' ἀντιφρασιν
 λέγει, οὕτως "Ωρος· ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξιμῷ τράχη-
 λον εὖρον σημαίνει τῶν θαλασσιῶν κορυφῶν. οὕτω
 Ποσιδίππος.
 Τρέφεται, συνίστασθαι. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς,
 50 τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται· — ἀντὶ τοῦ συνίσταται,
 πηγνυται.
 Τρέφω, ὡς Εὐριπίδης, "Αφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφω τὰ
 τῶν πέλας· — γίνεται οὕτως· ἐστὶ τρέφοιμι, τρέφοι·
 πλεονασμῷ τοῦ ἢ Ἀττικῶς, τρεφοίης, τρεφοίην· καὶ
 συγκοπῇ τοῦ η.
 Τρήων, ἐπὶ τῆς περιστρεφῆς, ἢ δειλῇ· παρὰ τὸ τρεῖν·
 765 εὐλαβῆς γὰρ τὸ ξῶν· παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι,
 τρέρος· κατὰ συγκοπὴν, τρήρος· καὶ παρωνυμιον, τρή-
 ρων, ὡς ἀβρός ἄβρων.
 Τρητὸν λέχος, παρὰ τὸ τετρηῆσθαι κατὰ τὰ ἐνὶ ἡλάτα, εἰς
 α' ἐμβάλλεται ἢ σπάρτος· ἢ παρὰ τὸ τετρηῆσθαι τοὺς
 πόδας, εἰς οὓς ἐμβάλλεται τὰ ἐνὶ ἡλάτα.
 Τρεῖς· πᾶς ἀριθμὸς ἐντὸς τῶν χιλίων θέλει ἔχειν στοι-
 χεῖον, εἴτε Φωνῆεν, εἴτε σύμφωνον, ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς
 δεκάδος· οἷον, τὸ εἰς καὶ τὸ ἔν, ἔχει τὸ ε' ἐκ τῶν ἐν-
 80 τὸς τῆς δεκάδος· καὶ τὸ δύν, ἔχει τὸ δ'· καὶ τὸ πεντή-
 κοντα, ἔχει τὸ ε' καὶ τὸ ἦ καὶ τὸ α'. τὸ ὀκτώ, δοκεῖ
 ἀντικεισθῆναι· ἀλλὰ καὶ τοῦτο δύνανται ἔχει ἐκ τῶν ἐν-
 τὸς τῆς δεκάδος· λέγουσι γὰρ οἱ Φιλόσοφοι, ὅτι τὸ ὀκτώ
 καὶ ογδόος λέγεται παρὰ τὸ ἄγειν δύο τετράδας, οἷον·
 εἰ ἀγῶδας καὶ ογδόας· τὸ δὲ α' καὶ τὸ γ' καὶ τὸ δ' ἐκ
 τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος εἰσὶ· κατὰ τοῦτο τὸ τρεῖς διὰ
 τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, ἵνα σχῇ τὸ ε'· εἰ γὰρ
 90 ἐγράφετο διὰ τοῦ ι, οὐκ ἐμελλεν ἔχειν τὸ στοιχεῖον.
 ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἡγοῦν ἐν τῷ τρισκαίδεκα, ἀρβαλ-
 λει τὸ ε'· ἔχει γὰρ ἄλλα στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς
 20 δεκάδος, οἷον τὸ α' τοῦ καὶ συνδέσμου, καὶ τὸ δ' καὶ τὸ
 ε' τοῦ δέκα.
 Τριακοντούτης, παροξυτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφοτέ-
 ρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πληθυντικὰ, τριακοντούτης

παρὰ Θουκυδίδῃ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔτος παρ'
 ἡμῶν ὀξύνονται οἱ Ἀθηναῖοι βαρύνουσιν· οὐ μόνον γὰρ
 περὶ τὸν τένον πταίουσιν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν κλίσιν·
 δωδεκαέτης γὰρ, δωδεκαέτου κλίνεται, ὡς περὶ οἰκίτης
 οἰκέτου· καὶ τὸ πληθυντικὸν δωδεκαέταις, ὡς περὶ οἰκά-
 10 ται· δωδεκαέταις ὀφείλα κλίνεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
 τοῦ θηλυκοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰσοσυλλάβου κληνόμενον
 ποιούσι, τριακονταέτης τριακονταετίδος, ὡς κυνηγέτης 30
 κυνηγετίδος· καὶ κατὰ κρᾶσιν, τριακοντούτιδος, ὡς πα-
 ρὰ τῷ συγγραφεῖ, τῶν τριακοντούτιδων νεῶν.
 Τριακοντέος] ὡς περὶ γίνεται ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν πλη-
 θυντικῶν γενοντῶν γενοντέων, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γενι-
 κῆς τῶν ἐνικῶν, τριάκων τριάκοντος, τριακοντέος κατὰ
 πλεονασμόν· περὶ παθῶν.
 Τριάσσειν, τὸ νικᾶν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν, ἐν
 ταῖς τριῖν κάλαις τῇ νίκῃ καρπουμένων· καὶ ἀτρία-
 40 πτος, ὁ ἀήττητος. Τριαχθῆναι, λέγουσιν οἱ παλαι-
 στρικοὶ, ἀντὶ τοῦ τρίς πεσεῖν, ἢ τὸ πρὶν στοχάσασθαι 40
 νικῆθῆναι σταδίον, δίκυλον, δολιχόν.
 Τριέτης· ὁ μὲν χρόνος, βαρύνεται· τὸ δὲ μετεσχηκός
 τοῦ χρόνου, ὀξύνεται· ὡς εἶναι τριέτης μὲν χρόνος,
 τριέτης δὲ καί.
 Τριβούνος, ὁ χιλιάρχος.
 Τριταγωνιστής, ὁ Αἰσχίνης, ὡς ἀδοκιμώτατος τῶν ὑπο-
 κριτῶν ἐν τῇ τάξει καταριζομένων.
 Τρίβακος, ἢ τριβή, παρωνυμιον· ἐστὶ γὰρ τρίβαξ τρίβα-
 50 κος· καὶ μετατρέπεται ἢ γενικῇ εἰς εὐθείαν, καὶ γίνεται
 ὁ τρίβακος, ὡς περὶ ὁ Φύλαξ τοῦ Φύλακος, καὶ ὁ Φύ-
 λακος· ἐν πολλοῖς γὰρ μετατρέπεται ἢ γενικῇ εἰς εὐ-
 50 θείαν, ὡς καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ, Κυνὸς Λακκαίνης
 ὡς τις εὐρίνος βάσις· — ἀντὶ τοῦ εὐόσφρητος πορεία·
 καὶ ἱεράξ ἱερακος, καὶ ὁ ἱερακος.
 Τριβαλλοί, οἱ ἐν ποτὶ βαλανεῖοις ἀντιβῶντες διατριβόμε-
 νοι· οἱ δὲ, τοὺς εἰκνίως τοὺς βίου κατατριβόντας.
 Τρίβος, παρὰ τὸ τρίβω, ἢ καταπεπατημένη ὁδός· ἢ παρὰ 760
 τὸ τρῶ τὸ καταπονῶ καὶ τὸ τρίβω.
 Τριβωνεύμενοι, ἥτοι τρίβω ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ
 τεχνάζοντες τρίβωνες εἶναι πραγμάτων· τρίβος γὰρ ὁ
 ἐμπειρός· Καίτοι οἱ τριβωνότερα τὰ τοιαῦτα καὶ ἀκρι-
 βέστερα.
 Τριβωνοφόρος, ὁ Φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς ἡρα-
 765 μᾶτια· τρίβων γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἦδη τετριφθῆναι ἐκ
 διαφόρων.
 Τρίγληνα, οἷον τρίκορα· γλήνη γὰρ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν 10
 κόρη· ἢ πολύγληνα, τὰ πολλῆς ἵσας ἄξια· παρὰ τὸ
 γλήνη, τριγλήνον· ἢ τρίκορα, ὡς τριῶν ζωδίων ἐφ'
 ἐκάτερον δεδημιουργημένων.
 Τρίγωνος ἀρσενικῶς, μουσικὸν ὄργανον, ψαλτηρίῳ τῇν
 20 ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.
 Τρίζω] παρὰ τὸ τρῶ· τρίζω παρέγωγον· δηλοῖ δὲ ὀδυνῆ-
 ραν τινα Φωνὴν καὶ ἐπαλγὴ ἀφιέναι· ὅθεν καὶ τετρι-
 γώτας, Ἰλιάδος β'.
 Τριήρεις, πλοῖα πολεμικὰ, ἀ καλοῦνται λέβερνοι.
 Τριηράρχημα, τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτριη- 20
 ραρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρ-
 χίας χρόνον.
 Τρικαλίνδης, τρικυλίνδης, ῥητορικῇ.
 Τρικέφαλος, ὁ Ἑρμῆς λέγεται, ὡς περὶ διδάσκων τὰς
 30 ὁδοὺς καὶ ἔχων ὑπογραφήν, ποῖ μὲν αὕτη φέρει ἢ
 ὁδός, ποῖ δὲ αὕτη· ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν
 εἶχεν· ἦν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν Πάτρο-
 κλείδης.
 Τριλλιστὸς νύξ· πολυλιτάνευτος γὰρ.

δὲ βαθεῖαν ὀρύζομεν ἐγγύθι τὰ Φρον· — μετὰ τῆς ἀπὸ καὶ τοῦ αἶρω τὸ κουφίζω, γίνεται ἀφαιρῶ· ἐξ αὐτοῦ ἀφαιρος· καὶ συγκοπῇ, ἀφρος· καὶ προσθέσει τοῦ τ, τὰφρος· παρὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι ἐξ αὐτοῦ τὸ χῶμα. ἢ παρὰ τὸ ἀποφέρεισθαι τι ἐν τῷ σκάπτεσθαι, ἀφρος καὶ τὰφρος. ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς Φησὶ γίνεσθαι διὰφορα ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων, ὡς παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι, νεός καὶ νόος· καὶ παρὰ τὸ θεώ, θεός καὶ θοός.

Ταφών] — ταφών δ' ἀνδρουσεν Ἀχιλλεύς, Ἰλιάδος ι', ἐκπλαγεῖς, ἢ θαμβηθεῖς, ἢ θαυμάσας. ἔστι δὲ δευτέρος ἀόριστος· ἐκ τοῦ θήπω, ἔθαπον, καὶ ἔταφον Ἰωνικῶς, καὶ ταφών. ἢ δὲ μεταφορὰ ἐκ τῶν τὰφων· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὀρώμεν τοὺς τὰφους ἐκκλητόμεθα διὰ τὸ μέλλον θείον.

749 Τάχος, παρὰ τὸ τάσσειν· ἢ παρὰ τὸ τάζω τάξω, τέταχα· ἐξ αὐτοῦ τὸ τάχος οὐδετέρως. καὶ τάχιστα, ἐπιβήμα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ταχέως. γίνεται ἐκ τούτου ταχίων συγκριτικόν.

Ταών, πόθεν; παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐραν· τὸ γὰρ ζῶον ἐναβρυνόμενον τῷ ἑαυτοῦ κάλλει, τοῖς ὀράσι τὴν οὐραν ἐξαπλοῦν ἀποδεικνύει. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ταός βούλονται εἶναι κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ τόνου. ἀλλ' οὐκ ἔστιν· ἐπεὶ δὲ τὸ ταός, ὡς Φησὶν Ἡρωδιανός, διὰ τοῦ ο μικροῦ, οὐκ ἔστι σύνηδες τοῖς Ἑλλησι. καὶ λέγουσι τινὲς, ὅτι ὠφείλεν εἶναι τῶς, ὡς λαός· πρὸς οὗς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι συνεσταλμένον ἔχει τὸ α· καὶ τούτου χάριν οὐκ ἐγένετο παρὰ Ἀττικοῖς τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ὡς περὶ τὸ Οινόμαος. ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διατί οὐ κλίνεται ταῖς ταῷτος, καὶ τυφῶς τυφῶτος, ὡς ἰδρῶς ἰδρῶτος. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐκεῖνα ὀξύνεται, ταῦτα δὲ περισπᾶται· καὶ ὅτι ταῦτα εἰς ν λήγει. μηδὲς δὲ οἷσθω ταῦτα διακτάληκτα εἶναι· τὰ γὰρ δικατάληκτα τὴν αὐτὴν κλίσιν φυλάττει, εἴν καὶ εἰς ῥινός·

20 ταῦτα δὲ οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν κλίσιν· τυφῶν γὰρ τυφῶνος, καὶ ταῶν ταῶνος· καὶ τυφῶς τυφῶ, καὶ ταῶς ταῶ· Χοιροβοσκός.

Ταί γε, ἄρθρον εὐθείας τῶν πληθυντικῶν Δωρικῶς· λέγουσι γὰρ, ὅτι τὰ σύμφωνα, ἅπερ ἔχει ἡ εὐθεῖα τῶν δυνικῶν, θάλει ἔχειν καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, Λάχητα, Λάχητες. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἄρθρων, τῷ ξύλα, τὰ ξύλα. οὕτω καὶ τὰ Μούσα, ταί Μοῦσαι· καὶ τὰ, ταί. τὸ δὲ γε, σύνδεσμος παραπληρωματικός. τὸ δὲ τοί κεν, ἄρθρον ἐπὶ προτακτικόν ἀντὶ υποτακτικοῦ· καὶ λέγουσι πῶς ἔστιν; ἡ εὐθεῖα, ὅς· καὶ τὸ πληθυντικόν οἱ ὠφείλεν· ἀλλ' ἐπεὶ οἱ Δωριεῖς τὴν ἀναλογίαν φυλάττουσι τῆς εὐθείας τῶν δυνικῶν, πλεονάζουσι τὸ τ, καὶ ποιῶσιν αὐτὸ τοί. ὁμοίως καὶ τὸ, ὦ μοι μία γένοιτο.

50 Ταχύς] παρὰ τὸ κύνες, τροπῇ τοῦ ω εἰς α, ἀκύν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ τροπῇ, ταχύς.

Ταινίας, ἐπὶ μὲν ἀνδρώπων, πεζαῖα, στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ταῖνω· ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν γίνεται τιταίνω. ἢ παρὰ τὸ ταυνῶ· σημαίνει γὰρ Φασὶ τὸ στηθόδεσμιον, ἢ οἱ πολλοὶ ἀδοκίμως Φασίαν λέγουσι. Πλάτων δὲ ἐν συμποσίῳ. καὶ πᾶν δὲ στενὸν ὕφασμα ἢ λινοῦ ἢ ἐρίου ταινίαν λέγουσι· καὶ τὸ ἀναθεῖν στεφάνοις, ταινιοῦσθαι· καὶ ταινίον Ἀττικῶς τὴν στηθόδεσμον, τούτεστι περιτραχήλιον κόσμον.

Τέγη, δαμάτιον, στέγη, οἰκία· καὶ τέγεσι, ὑπερῷοι ὑψηλοί, ἢ οἶκοι, στοαί.

Τέγγω, τὸ βρέχω. — πολὺ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ Τέγγε ποδάς.

50 Τεθναίης, ἀντὶ τοῦ ἀποθάνοις, εὐκτικόν. ἐκ τοῦ θνῶ

γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεθνῶ· ἐξ οὗ τεθνημι συζυγίας δευτέρας τῶν εἰς μι· ἢ μετοχῇ, τεθνῆς τεθνάντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, τεθναίην, τεθναίης· τὸ προστακτικόν τοῦ ἐνεστώτος, τεθναθι. ὅτι δὲ ἐνεστώτος ἔστι τὸ τεθναθι, δείκνυται ἐν τῷ εἶναι βραχύ τὸ α· εἰ γὰρ ἦν δευτέρος ἀόριστος, ὠφείλεν εἶναι μακρόν· αἰὶ γὰρ ὁ εἰς θι προστακτικός ἀόριστος μακρῶ παραλήγεται. ὁ παρατατικός, ἐτέθναμεν, ἐτέθνατε, ἐτέθνα- 750 σαν. τεθνημι, τὸ πληθυντικόν, τεθναμεν· ἐξ οὗ τὸ ἀπαρέμφατον, τεθνάμι· τὸ δεύτερον, τεθνατε· τὸ τρίτον, τεθνάσιν. εἰ δὲ μὴ βούλοιο οὕτως, ἄλλως μέγα τεθνήκασι· καὶ κατὰ ἀφάρεσιν καὶ συστολῇν, τεθνάσι· καὶ κατὰ συναλοιφήν, τεθνάσι. τὸ δὲ τεθναίης τινὲς ἀπὸ τοῦ τεθναίημι λέγουσι. τὸ δὲ τεθνηκα καὶ πέπτωκα, τῇ μὲν Φωνῇ, ἐνεργητικὰ εἰσι· τῷ δὲ σημαίνονμένῳ, παθητικά.

Τεθλωμένος, καὶ ἐπὶ χρεῶς. Φερεκράτης Μυρμηκωνθρῶ- 10 ποῖς, Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθλωμένον· — καὶ ἐπὶ λύπης, Ἰπὸ τῆς ἀνοίας ἀνεθλοῦτο δ' ἡ καρδία.

Τεκμαίρω, σημαίνει τὸ κατασκευάζω, καὶ τὸ σημαίνωμαι· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τέκνω· τούτο ἀπὸ τοῦ τέκω τέκωρ, καὶ τέκνωρ, πλεονασμῷ τοῦ μ· σημαίνει δὲ τέλος, τεκμήριον.

Τεκμηριοῦσθαι, σκέπτεσθαι, Φράζεσθαι. τούτο ἀπὸ τοῦ τέκνωρ τέκνωρος, τεκμηριῶ.

Τέκος. παρὰ τὸ τέκω τέκος, ὡς νέμω νέμος· καὶ παρὰ τὸ τέκω τέκωνον, καὶ τέκνον.

Τεκτῆνχτο, κατεσκευάτατο. οἶμαι ἀπὸ τοῦ τέκτω τεκταίνω· ὁ μέλλων, τεκτανῶ· ὁ ἀόριστος, ἐτέκνημα. εἰς τὸ τέκνυτο.

Τελαμών, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀπιδός, ὃ ἔστι πλατὺς ἱμάς, ἀφ' οὗ ἤρτηται ἡ ἀσπίς. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τελαμών, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ἑξίφους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τείνεσθαι τὸν ἱμάντα· ἢ παρὰ τὸ ταλάσσω, τελαμών· καὶ τροπῇ. τὰ δὲ εἰς μων ὀξύτονα τῷ α παραληγόμενα, φυλάσσει τὸ ω ἐπὶ γενικῆς, τελαμώνος, πλαταμώνος· καὶ Τελα- 30 μωνίος κτητικόν, ὡς Καλαμώνιος. σημαίνει δὲ ταῖα· τὸν τῆς ἀσπίδος ἀναφορέα, ὡς τὸ, Ἰδρώσει μὲν τευ τελαμών ἀμφὶ στήθεσσι [βόειος] σημαίνει δὲ καὶ τὸν δεσμὸν, ὡς τὸ, Δησάμενος τελαμώνι περὶ σφυρὸν· — σημαίνει δὲ καὶ κυρίον ὄνομα.

Τέλος, παρὰ τὸ τίω τὸ ἀνταποδίδωμι καὶ τὸ ἔλω τὸ ἐλκύνω· ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ, ἔλος καὶ τέλος, ἀρχῇ, πρᾶξις. σημαίνει ἐξ· τὸ τάγμα, ὡς τὸ, Αἰψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔξον, Ἰλιάδος ι'· τὸ πέρας, ἦγουν τὸ πληρῶμα, ὡς τὸ, Οἱ δὲ τοὶ τόσον μὲν ἔχον 40 τέλος, οὐατα δ' οὐκω· — τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ, Οὐ γὰρ ἔγνωγέ τι Φημι τέλος χαριέστερον εἶναι, Ὀδυσσεύς ι'· τὴν ἐορτὴν, παρὰ Εὐριπίδῃ, ὡς τὸ, Σεμνὴν ἐορτὴν καὶ τέλος προσάξομεν· — τέλος καὶ τὸ δίδόμενον τοῖς βασιλεῦσιν, ἦγουν τὸ δημόσιον· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα, ὅθεν καὶ πολυτελεῖς τράπεζα· καὶ πολυτελεῖς, τὸ πολυδάπανον καὶ πολυκατάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια. ἐκ δὲ τοῦ τέλος γίνεται τέλειος· καὶ τελείω, βῆμα βαρύτερον· ἐξ οὗ τε- 50 λείομαι, ἐτελείομην, ἐτελείετο. γίνεται γὰρ παράγωγον διὰ τοῦ εἰω καὶ ἀπὸ ἐνεστώτος καὶ ἀπὸ μέλλοντος, νικῶ, νικεῖω· τελῶ, τελείω· θῶ, τελείω· σῶ, σεῖω· γελάω, γελασεῖω. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ ἐνεστώτος γινόμενα, ἔχουσι καὶ παρατατικὸν μόνον· τὰ δὲ ἀπὸ μέλλοντος, ἐνεστώτα μόνον· ὅθεν σεσημειῶται τὸ ὠψειον, ἀπὸ τοῦ ὠψείω. τὰ δὲ εἰς ω λήγοντα καθάρᾳ τῇ εὐφθόγῃ παραληγόμενα, βαρύνεται· εἰ δὲ τι περισπᾶται,

751 καὶ τοῦτο ἀπὸ ἐνδοκτικῶν γίνεται· τὸ γὰρ μειῶ· καὶ τελειῶ, καὶ ἀρειῶ καὶ ἀχρειῶ, παρὰ τὸ μειός καὶ τέλειος, καὶ ἀχρεΐης καὶ ἄρης.

Τελισκόμενος, τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν.

Τελεινίσται, ἐν Σερίφοις τὸ κενώσαι. ἀπὸ Τελεινίου τι-
νός, ὡς τὸ εἰκός, κένητος καυτελῶς· καὶ λέγεται τις
τελεινίμιος ἡχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.

Τέλεισθῃναι, τὸ ἀναλωθῇναι. οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσιαζόμενα, θυόμενα καὶ τελούμενα.

10 Τελεσφόρος, τέλειος μάντις, ἐγγαστριμύθος.

Τελετή, θυσία μυστηριώδης. ὁ δὲ Ὡρος ὁ Θηβαῖος λέγει,
ὅτι τελετὰς καλοῦσι τὰς ἐπὶ τοῖς τέλειους καὶ μετὰ τινος
μυστικῆς παραδόσεως ἐορτὰς, τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημά-
των ἐν ἑξ· τελεῖν γὰρ Φαμέν τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυ-
τελεῖς, τοὺς πολλὰ ἐσθίουσας. Χρυσίππος δὲ Φησι,
τοὺς περὶ τῶν θείων λόγους εἰκότως καλεῖσθαι τελε-
τάς· χρῆναι γὰρ τοῖς τέλειους καὶ ἐπὶ πᾶσι δι-
δάσκουσαι τῆς ψυχῆς ἐχούσης ἔρμα καὶ κερρατημένης,

20 καὶ πρὸς τοὺς ἀμνηστους σιωπᾶν δυναμένης· μέγα γὰρ
εἶναι τὸ ἄθλον ὑπὲρ θείων ἀκοῦσαι τε ὄρδα, καὶ
ἐγκρατεῖς γενέσθαι αὐτῶν.

Τέλιμα, τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων· καὶ τέλιμα τὰ πη-
λώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος· ἢ βάθρα. Ἰσαῖος δὲ
εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία· καὶ τελμῖνα καλεῖ τὸν ἐκ
τελμάτων πηλόν.

Τελμιστεῖς, οἰκοῦσιν ἐν Καρία, ἀπέχοντες ἐξήκοντα
στάδια Ἀλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισσός δὲ, πό-
λις ἐν Λυκία, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ
μῆς τῶν Ἀντήνορος θυγατρῶν.

30 Τέλσον ἀρούρης, Ἰλιάδος ν'. παρὰ τὸ τέλλω, Αἰολικός
μέλλων, τέλλω, ὡς κέλλω κέλλω.

Τελχίν, οὐ μόνον ὁ ἰσχυρὸς ὑπὲρ ἄνθρωπον ἔχων μιὰρὸς
καὶ κακούργος, ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν Κρήτας· καὶ τὴν
Κρήτην Τελχινίαν λέγουσι. τελχίν καὶ ἡ εἰς θάνατον
καταφορὰ· καὶ τελχινώδης, ὁ τραχηλώδης· καὶ τελ-
χιταίνει ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ. λέγονται δὲ τελ-
χίνας οἱ Φθονεοὶ καὶ πονηροὶ καὶ βάσκανοι δαίμονες·
παρὰ τὸ τέλλω τὸ ἀμαυρῶ καὶ σκοτίζω, Τελγίνες τι-
νὲς ὄντες· ἢ παρὰ τὸ τέλλω καὶ ἀπατᾶν τοὺς ἀν-

40 θρώπους.

Τεμένη, ναοί, ἱερά· ἢ τὰ ἀΦωρισμένα κατὰ τιμὴν χω-
ρία. παρὰ τὸ τέμνω, τέμνος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε,
τέμενος, ὁ ἀποτετμημένος καὶ ἀποκεχωρισμένος τόπος
τῶν θείων.

Τέμπη, τὰ μετὰ τῶν Θετταλίας ὁρῶν περὶ τὸν Ὀλυμ-
πον καὶ τὴν Ὀσσαν στενά· καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς ὄρεσιν αἱ στενωτάται διαβολαί, ὡς Διονύσιος ὁ
περιηγητής, — κυμάτης παρὰ τέμπη Κέρνης· — λέ-
γει δὲ τὰς καταυσεῖς καὶ φωλεύσεῖς τῶν ὁρῶν, τοὺς
διύγρους τόπους. τέμπη καὶ τὰ στενά τῶν ὄρεων. λέγα-
ται τέμπη καὶ τὰ μετὰ τῶν ὁρῶν στενώματα οἰοῦναι
τρέπη τινὰ δύνα, τὰ μετατοπᾶς καὶ κάμψεις ἔχοντα.

50 Τεναγῇ, διάβροχοι καὶ κάθυνοι τόποι, πηλώδη πελάγη·
ἢ ἰλὺς ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης
ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. εἰρηναῖοι δὲ οἱ ὑποβρυχιοὶ τό-
ποι. παρὰ τὸ τέγγω τὸ βρέχω, γίνεται τέγγος· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ α, τέναγος, τροπῇ τοῦ ἐν ε γ εἰς ν.
ἢ τέγγω τέναγος· καὶ ὑπερβάσει, τέναγος, ὁ ὑπόβρο-
χος τόπος.

752 Τένης] παρὰ τὸ τέινω τὸ τανύω· ἢ παρὰ τὸ στένω τὸ
στενάζω, τένης.

Τένθης, γαστριμαργος.

Τένοντας, τραχήλους, τὰ διατεταμένα νεῦρα· ὁ τράχηλος

μὲν, τένων λέγεται, ἀπὸ τῆς τάσεως· αὐτὰ δὲ τὰ
νεῦρα, ἀπὸ τοῦ τέινω.

Τέο καὶ τέον. τὸ μὲν τέο, ἀντὶ τοῦ τίνος κεῖται· τὸ δὲ
τέον, ἀντὶ τοῦ σόν, κατὰ τὸν Δωρικὸν πλεονασμὸν τοῦ
ε. ἔστι δὲ τίς τίνος· καὶ ἐκβολὴ τοῦ ν, τίος· καὶ με-
τάγεται ἡ γενική εἰς εὐθείαν, καὶ γίνεται τίος τίου·
οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρυντικοὶ εἰσιν· ἢ ὅτι καὶ αἱ γενικαὶ
μεταγόμεναι εἰς εὐθείαν βαρύνονται, πολλὰκις ἀμει-
βουσαι τοὺς τόνους. ἐκ τῆς τίου γενικῆς κατὰ κράσιν
γίνεται τοῦ· καὶ διαλύσει Ἰωνικῇ, τέο· καὶ κράσει, τεῦ.

Τέρας, τὸ σημεῖον· παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ὁ μέλλων,
ἐρῶ, ἔρας καὶ τέρας· διὰ γὰρ τῶν σημείων καὶ τῶν
πρώτων ἔλεγον οἱ μάντις τὰ μέλλοντα. διαφέρει δὲ
σημεῖου· τέρας λέγεται τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον πρῶ-
γμα· σημεῖον δὲ, τὸ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν γι-
νόμενον.

Τερατεία, καὶ τερατολογία, ἡ ψευδολογία· καὶ τερατολό-
γοι, οἱ θαυμαστὰ καὶ παραδόξα μυθεύοντες.

Τερατοσκοπός, τερατουργός, μάντις θαυματοποῖός.

Τέρενα] ὡς περὶ παρὰ τὸ μάκαρ μάκαρος καὶ τάλας τάλα-
νος γίνεται μάκαιρα καὶ τάλαινα τὸ θηλυκόν, οὕτως
ἀπὸ τοῦ τέρεν τέρενος γίνεται τὸ θηλυκόν τέρενα· 30
καὶ προσθέσει τοῦ ι, γίνεται τέρενα. Δυκόφρων· καὶ
Ἀπολλώνιος, τερείνης ἀνδρα γαίης· — ἔστι δὲ καὶ
πόλις· ὅθεν Ἡρακλείδης ὁ Τερεναῖος. τὸ δὲ τέρεν, γί-
νεται παρὰ τὸ τέρω τὸ καταπονῶ· σημαίνει δὲ τὸν
τρυφερόν καὶ ἀπαλόν, ἢ τὸν θερμόν, ὡς τὸ, — τέρεν
κατὰ δακρυ χέουσα· — παρὰ τὸ θέρω θέρεν καὶ τέ-
ρεν, τὸ ὡς περὶ τεθερμασμένον καὶ διακεχυμένον. καὶ
τέρεν, τὸ ἀπαλόν· παρὰ τὸ διακεχυσθαι καὶ μὴ τραχὺ
εἶναι.

Τερετίζειν] τοῖς μουσικοῖς κρουματίον τι κατερίζεται, τὸ
λεγόμενον τάραν· ἀφ' οὗ τερετίζειν λέγεται τὸ ἄδειν,
κατὰ ἀλλοίωσιν τοῦ α εἰς ε· καὶ τερετίσματα, ὡδαὶ 40
ἀπατηλαί, ἢ ἄσματα ἐκλυτα, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέτ-
τιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρτρον, τρυπάνιον. ἔστι ῥῆμα τρῶ τρᾶς· ὅπερ ἔστι κα-
τὰ συγκοπὴν τοῦ τέρω· παρὰ δὲ τὸ τέρω, τέρτρον,
ὡς Φέρω Φέρτρον. δηλοῖ δὲ τὸ τρῶ, τὸ κόπτω. ἔνθεν
τὸ τρώσκει, καὶ ἐκτρέψαι, ὅ ἐστι διακόψαι τὸν τοκετόν.

Τερθρεία, γρητεία, περιπάθεια. πρὸς τὸ τέρας τέρας, 50
τερατεύω, τερατεία· καὶ συγκοπῇ, τερτρεία· καὶ τρο-
πῇ, τερθρεία. ἢ καλεῖται τέρτρον, σχοινίον τι τοῦ
πλοίου λεπτόν, οἷον τέρτρον· διατετρύπηται γὰρ κατὰ
τῶν ἄκρων σινδόνων. Φασὶ δὲ τινες τὰ ἄνω τρυματῖα
τοῦ ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἰσθοῦ ἡ
κεραία. ἐκ τούτου γίνεται τερθρία, ἡ λεπτολογία· ἄλ-
λοι δὲ τερθρίαν Φασὶ τὴν Φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο
μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφῆ-
βους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιτόλους τῆς χώρας, στρα-
τεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίῃ πόλεμος· μὴ μόντοι μετὰ
τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνους τῆς
μάχης· διὸ οὕτω καλοῦσι τὴν στρατείαν τὴν ἐν τοῖς
μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτην· καὶ περιεργίαν. οὕτως εἰς
τὸ ῥητορικόν. ὁ δὲ Ὡρος ὁ Μιλήσιος λέγει ὅτι, εἶναι
περὶ ἃ ἀχρηστα τινὲς σπουδάζουσιν, ἀντὶ τοῦ κενόσπου-
δία· παρὰ τὸ τερθρεύειν. καὶ τερθρευόμενος. Φερε-
κράτης τερθρία, πνοή.

753 Τερμεύς, ὁ Ζεὺς· παρὰ τὸ πάντων ἀρχὴ καὶ τέμα
εἶναι.

Τερμινθός, καὶ τέρμινθος, ἐμΦερὲς λίνω Φυτόν· ἐξ οὗ 10
πλέκειν Φασὶν Ἀθηναίους ὁρμίας χρεϊώδεις εἰς τὰ πάν-
τα, καὶ πρὸς ἀλεξιΦάρμακα.

Τερμιέσσα, ἀπὸ τοῦ τερματίζουσα· οὖν, μεγάλη καὶ τελεία.

Τέρπνιστος. πᾶν ὄνομα εἰς ὧν λήγον καθαρὸν συμριτι-
κόν, τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου μιᾶ συλλαβῇ πλεονάζει·
οἶον, ταχύς, ταχίων· βραδύς, βραδίων· ἐλαχύς, ἐλα-
χίων, ἐλαχίστος· κακός, κακίων, κακίστος· τερπνός,
τερπνίων, τέρπνιστος· (Καλλίμαχος, Τέρπνιστοι δὲ το-
κεῦσι τόθ' υἱέεσσι) ὥπυς, ὥπίων, ὥπιστος· γλυκύς, γλυ-
κίων, γλυκίστος· πρέσβυς, πρεσβίων, πρεσβιστος·
(Πρέσβιστος δ' ἀνδρῶν νυκτὸς ὀφθαλμὸς πρέπει, Αἰ-
σχύλος) βραχύς, βραχίων, βραχίστος· λαλίων, λαλι-
στος, λαλίστατος· ψευδίων, ψευδίστος, ψευδίστατος·
κλέπτis, κλέπτιστος, κλεπτίστατος. οὕτως οὖν καὶ
καλός, καλίων· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου λ, καλλίων,
καλλίστος. πάντα δὲ πάντα τὰ διὰ τοῦ ι, διφορεῖται
κατὰ τὸν χρόνον· ἔχει γὰρ καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ
δίχρονον.

Τέρπεσθαι, μετάθεσις ἐστὶ τοῦ ρ· παρὰ τὸ τρέπεσθαι
καὶ μετάγεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν βιωτικῶν φροντί-
δων· ἢ ἀπὸ τοῦ θεραπευεῖν τὸ τέρω.

Τερπικέραυνος] εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ τέρω, δηλοῦν τὸν τερπό-
μενον ἐν τοῖς κεραυνοῖς· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ τρέπω, παρὰ
τὸ τρέπειν τοὺς ἐναντίους τῷ κεραυνῷ.

Τερπνός, παρὰ τὸ τέρω τερπός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν.
ἐκ τοῦ τερπνός γίνεται τερπνότης· ἢ παρὰ τὸ τέρπειν
τὸν νοῦν.

Τέρπεσθαι, ξηραίνεσθαι, παρὰ τὸν θέρσω μέλλαντα Διο-
λικῶς, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ· καὶ ἑτέρωτο τὸ ἐξη-
ραίνεται.

Τεταγών, τείνας, βίβας, τὸ θέμα, τάξω· (σημαίνει τὸ
τείνω καὶ ἔλκω) ὁ μέλλων, τάξω· ὁ μέσος παρακαίμε-
νος, τέταγα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔταγον· ἢ ματοχή,
ταγών· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεταγών. Ἰλιάδος α.

Τετάχεται καὶ τετεύχεται] ἀπὸ τοῦ τεύχω τεύξω, τέ-
τευχα, τέτευκται· καὶ Ἰωνικῶς, τετεύχεται. τὸ δὲ
ἀπὸ τοῦ τάσσω τάξω ὁμοίως Ἰωνικῶς.

Τέταρτος, παρὰ τὸ τέσσαρας ἀριθμοὺς ἔχειν.

Τεταρτημόριον, τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τουτέστι
χαλκοῦ δύο· ὁ γὰρ ὀβόλος, ὅκτω χαλκοὺς ἔχει. τριτη-
μόριον δὲ, τοὺς ἑξ χαλκοὺς εἴρηκε Φιλόξενος.

Τεταργαυμένη, συμπλεγμαμένη, συνειλημμένη· ἢ γὰρ
παρ' ἡμῖν σφραγῆ, παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται·
καὶ τὸ συνειλησθαι, τεταργαῦσθαι. Λυκόφρων.

Τέτλαδι] Τέτλαδι μήτηρ ἐμή· — καρτέρησον, ὑπόμει-
νον. ἐκ τοῦ τλῶ, τλήμι· τὸ πληθυντικόν, τλάμεν· τὸ
προστακτικόν, τλάθι· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν,
τέτλαθι.

754 Τέτλαμεν] τοῦτο δύναται εἶναι καὶ συγκοπὴ καὶ κινήσει.
βεβήκαμεν, βάβαμεν· τετλήκαμεν, τέτλαμεν. ἀξιοῖ
Φιλόξενος εἶναι τι καὶ τέτλημι βῆμα. περὶ παιδῶν.

Τετιήμενε, τεταλαιπωρημένε. ἀπὸ τοῦ τίω τὸ τιμῶν,
γίνεται περισπωμένον τιῶ· καὶ σημαίνει τὸ λυπῶ· ὁ
μέλλων, τίῶ, τετίημα, τετίημα.

10 Τέτορε] Ἡσίοδος, Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβῶι· — ἀντὶ τοῦ
τέσσαρα. οὐδεὶς δὲ ἀπαιτῆσαι τὸ ἐνικόν τοῦ τέτορε. τὸ
τέτορε, ἐστὶ δυνικόν.

Τετραβάμων, τετράπους.

Τετραφάληρον, τέσσαρας Φαλοὺς ἔχουσιν.

Τετραποδισταί, οἱ ἐπίπονον βίον ζῶντες.

Τέτληκα, μέσος παρακαίμενος, καὶ διάθεσις μέση. καὶ τί
ἐστὶ μέση διάθεσις; ἢ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ
πάθος παριστώσα· καὶ τί παριστᾷ; ἐπειδὴ ὁ τῶν μέ-
σων τύπος ἐπ' ἀμφοτέρας φθάνει τὰς διαθέσεις, εἰς ὧν

ἡ ἐρμηνεία, ὁ τῶν μέσων τύπος φθάνει καὶ ἐπὶ τοῦ 20
ἐνεργητικοῦ χαρακτηρὸς καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ. καὶ ἐπὶ
τοῦ παθητικοῦ μὲν, διὰ τὸ ἡμροσάμεν καὶ κατηρξά-
μεν· παθητικοῦ γὰρ τύπου ταῦτα· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνεργη-
τικοῦ, ὡς τὸ κέκοπα καὶ πέπνηκα. ἄλλως· τὸ λέλογα
καὶ πέφραδα, ἐνεργητικὴν ἔχει σημασίαν· τὸ δὲ τέθηκα
καὶ διέφραδα, παθητικὴν· οἱ αὐτοὶ γὰρ σχηματισμοί,
καὶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ λαμβάνονται καὶ ἐπὶ παθητικοῦ.

Τετράφαται] τρέπω, τέτροφα, τετραμμαι, τετραπται·
τετραμμεθα, τέτραφθε· καὶ Ἰωνικῶς, τετράφαται.

* Τετραπτιλος, ὁ τετραπτερυξ· ἀπὸ τοῦ πτίλον τὸ πτε- 30
ρύγιον.

Τετρασι] τὸ παροξύτονον, ἐνταλές, οἶον τετράσιν. ἢ ἐκ
τοῦ τασσασθαι, τέταροι· ἀποβολὴ καὶ ὑπερθέσει, τέτασι.

Τετραχίζειν, οἶον ἐπὶ τετάρτῳ μερεὶ τί ποιεῖν. Ἀριστο-
φάνης.

Τετραρχία] τετάρων μερῶν δύναμις τῆς Θετταλίας, ἑκα-
στον μέρος τετρας ἀκαλεῖτο· ὄνομα δὲ φασιν εἶναι ταῖς
τετρασι, Θετταλιῶτιν, Φθιωτίν, Πελασγιῶτιν, ἀστυῶτιν.

Τετραρχμον] οὐ δύναται κατὰ συγκοπὴν γενέσθαι, διὰ τὸν 40
τόνον· εἰ γὰρ συγκοπὴ γίνοιτο, παράλογος ὁ τόνος τε-
τράραρχμον· καὶ ἀποβολὴ τοῦ ρ, τετράραρχμον· καὶ
συναλοιφῇ, τετράρχμον· καὶ περισπᾶται.

Τετρήνας λύχνους, Λυκόφρων, διατρύψας.

Τετρήγει] Τετρήγει δ' ἀγορή· — ἐτετράραπτο. ἀπὸ τοῦ
ταράσσω ταράξω, τετάρραχα, ἐτετάρραχειν· ὁ μέσος
ὑπερσυντέλικος, ἐτετάρραγειν· τὸ τρίτον, ἐτετάρραγει·
καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐτετράγει, ἐτετρήγει· καὶ ἀποβο-
λῇ τοῦ ε. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ τρίζω· οὐ καλῶς. — καὶ
ἀγορῇ τετρήχεια, ἢ τραχεῖα καὶ θορυβώδης, ἢ τετρα- 50
χυμένη ὑπὸ τοῦ θορύβου· ἀπὸ τοῦ ταράσσω, ἢ ἀπὸ
τοῦ τραχύνω.

Τετρυχωμένος, ἐκ τοῦ τρυχῶ συζυγίας ἢ τῶν περισπω-
μένων· τοῦτο ἐκ τοῦ τρυχω βαρυτόνου· τοῦτο ἐκ τοῦ
τρώ τὸ καταπονῶ· τρώ, τρώω κατὰ παραγωγήν· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ χ.

Τετρώων, παρὰ τὸ ἀρηρῆναι καὶ ἡρόσθαι τοὺς ἴκτους
αὐτῶν.

Τέττα, προςφώνημα τιμητικὸν νεωτέρου Φίλου πρὸς κα- 755
λαιότερον· ἀπὸ τοῦ ἄττα· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν,
τέττα.

Τέττιξ, μουσικώτατον ζῶον. παρὰ τὸ τερετίζω (τὸ μου-
σικῶς φωνῶ) τερετίζ· καὶ συγκοπὴ, τέττιξ. ἢ παρὰ
τὸ τάττω τάξω τάττιξ, ὁ τεταγμένος ἔχων καιρὸν ἐν
τῷ ᾄδειν.

Τετύφωμαι, ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φωνῶν
γέγονα· ἦτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν
Τυφῶνα καταφαινομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφω- 10
νῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν
ἀδρόως καταβράχυντα· καὶ τετυφῶσθαι, τὸ μεμηνέναι·
τὰ γὰρ Τυφῶνια πνεύματα μανίαν ἐμποιεῖ περὶ οὐκ.

Τετύκοντο, παρσκαεύζον. ἀπὸ τοῦ τεύχω, ὁ δεύτερος
ἀόριστος, ἔτυχον· ὁ παθητικός, ἐτυχόμεν, ἐτυχόμεθα,
ἐτύχοντο· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τετύκοντο· καὶ
τετυκοντο, κατὰ τροπὴν, ὡς περὶ καὶ τὸ κενάδοντο ἀπὸ
τοῦ χάζω. τὸ δὲ τεύχω δύο σημαίνει, τὸ κατασκευάζω
καὶ τὸ ἐπιτυγχάνω· ὁ μέλλων, τεύξω· ὁ παρκαίμενος, 20
τέτευχα· ὁ παθητικός, τέτευγμα, τέτευξα, τέτευκται·
καὶ ἀποβολὴ τοῦ ε, τέτυκται. ἐκ δὲ τοῦ τέτυκται γί-
νεται τυκτός, ὡς πέφυκται φυκτός, καὶ ἀφυκτός, ὃν
οὐ δύναται τις διαλαθεῖν. καὶ ὁ Ἰωάννης, Σειραῖς
ἀφύκτοις ὃν διαρῥοὶ δακτύλοις· — ἐκ δὲ τοῦ τέτευκται
γίνεται τετυκτός· ὅθεν τετυκάνω· οὗ ὁ ἀόριστος πρῶτος,

30 Ἰωνικῶς, ἐτέκνηα· ὁ μέσος, ἐτεκνηάμην, ἐτεκνήνατο. καὶ Ὀμηρὸς Ἰλιάδος ε'. καὶ ὥς περ ἀπὸ τοῦ πέφυγα γίνεται ποιητικῶς πέφυγα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τέτυγα γίνεται τέτυγα, ἀπὸ τοῦ τεύχους βαρυτόνου· ὅθεν ὁ παθητικὸς ἀόριστος, ἐτύχθη, ἀντὶ τοῦ κατασκευασθῆ, ἐγένετο. ἔστι καὶ περισπωμένον τεύχῳ· ἐξ οὗ καὶ τὸ τετυχῆσθαι, Ὀδυσσεύς ε'.

Τεῦ, ὄνομα ἀόριστον γεννητός, ἀντὶ τοῦ τινός. λέγεται καὶ τεοῦ. ζῆται εἰς τὸ τέο.

Τεύχος, σημαίνει τρία, τὰ πολεμικὰ ὅπλα, καὶ τὰ τῆς νεώς, καὶ ἀγγείων τι.

40 Τευτάζειν, πραγματεύεσθαι, ἢ σκευαρεῖσθαι, ἢ στρατεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων. οὕτω καὶ Δίδυμος, προσθεῖς ὅτι ἐνόστα σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει καταμεμψάμενος Λυκόφρωνος, Φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστραφῶς τι πράττειν ἢ ἐνεργεῖν. Πλάτων, Ἦν δὲ θόρυβος τευταζόντων· — ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν Τιμαίῳ τετευτακότες, ἀντὶ τοῦ διατριβόντι. γράφεται καὶ τεταυκότες. Τηλεκλείδης, Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι· — ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευαροῦνται, σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ αἰεὶ λέγων, Φλυαρῶν. ῥητορικῇ.

50 Τευμησατο, κερσευεσάτο, ἐτεχνησατο. εἰρηται δὲ ὅτι, τὸν Τεῦμησον τὸ ὄρος ὑπὸ τοῦ Διὸς κατασκευασθέντα εἰς ἀπόκρυψιν τῆς Εὐρώπης· ἀπὸ τούτου κληθῆναι Τεῦμησον, ἀπὸ τοῦ κατασκευασθαι· καὶ Τευμησία αἰώπηξ, Θηρίον.

Τέφρα, παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω, ἢ κεκαυμένη σποδιά.

Τέχνη] παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, γίνεται τευχάνη· καὶ συγκοπῇ, τέχνη.

756 Τεχθρόμενος, ἐκ τοῦ τέκω, τέτεχα, τέταγμα.

Τέως] τοῦτο παραπλήσιόν ἐστι τῷ πρὸ τοῦ, ὃ δὴ καὶ πρὶν λέγεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως τινὲς αὐτῷ ἐχρησάντο· — καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. ἕως, τέως.

Τείρεα, τὰ ἄστρα. παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, εἶρεα, καὶ τείρεα, πλεονασμῷ τοῦ τ'. καὶ γὰρ τὰ ἄστρα σημαίνει τινὰ σημεία· ἢ παρὰ τὸ τέρας τὸ σημεῖον· σημαντικὰ γὰρ ἐστὶ τῶν μελλόντων. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἀστέρων κατεπονήθησαν, καὶ γεγόνασιν ἀστροβλήτοι, ὥς περ καὶ ἐμβρόντητοι. 10 Καὶ Τειρεσίας ὁ μάντις, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω· ἢ παρὰ τὸ τείρεα· πολλάκις γὰρ οἱ μάντιες ἐκ τῶν ἀστέρων τι λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ τείρεσθαι, οἶονε ὁ καταπονούμενος ἐκ τῆς στερήσεως τῶν ὀφθαλμῶν· τυφλὸς γὰρ ἦν.

Τείχος] παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, τεῦχος καὶ τείχος. ἢ ἀντίκειται τὸ τοῦχος. ἐκ τοῦ τείχος γίνεται τειχόεις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, τειχιόεις.

Τειχεσιπλήτα, τοῖς τείχεσι προσπελάζων, πορθητά. εἰ δὲ διὰ τοῦ β γράφεται, ὁ τὰ τείχη καταβάλλων.

30 Τῇ τούτου ἱμάτια, Ἰλιάδος ε', ἀντὶ τοῦ δέξαι, λάβε. ἔστι τῶν τῶ, σημαίνει τὸ δέχομαι· τάεις τᾶς, τάει τᾶ· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς η Δωρικῶς, τῆς, καὶ τῇ. τούτου ὁ παρατατικὸς ἔταον, ἔταες, ἔτας· καὶ τὸ προστατικόν, τάε· καὶ κράσει Δωρικῇ, τῇ· Κύνκλωψ τῇ, πῖε οἶνον.

Τήβεννα, ἱμάτιον ἢ χλαμὺς ἦν Φοροῦσι τύραννοι.

Τήγανον] παρὰ τὸ τήκω, τήγανον· καὶ μεταθέσει τοῦ π εἰς γ.

30 Τῆδε, ἀντὶ τοῦ ἐκείδε· καὶ ἔστιν ἐπιβόημα τοπικόν, ἀπὸ τοῦ τῆ, ἄρθρου.

Τηθαλλωδῶς, γυναικοτρόφος, ὑπὸ τηθῇ τετραμμένους.

Τήθα, εἰς τὸ πητᾶ.

Τηθῇ, ἐκ τοῦ τῆ, ἢ λέγουσα τῷ βρέφει λάβε, θήλασον. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ εὖρω σημαίνει τὴν λέξιν μάμμιν· ἢ πρὸς πατρός ἢ μητρός μητρη.

Τηδύς τηδύος, ἢ γῆ, παρὰ τὸ τίτθῃ· τὸ γὰρ ὕδωρ πάντα τρέφει. ἢ ὅτι κυρία ἐστὶ τῆς ὑγρῆς οὐσίας, ἀφ' ἧς πάντα τρέφεται.

Τῆλε, ἐπιβόημα χρόνου δηλωτικόν· καὶ δηλοῖ τὸ πόρρω· 40 καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τηλόσε· σύγκοπον τὴν σσ συλλαβὴν. ἐκ τούτου καὶ Τηλέμαχος, ἀπὸ τοῦ ἴστασθαι πατὰ τὴν ἰστορίαν.

Τηλεδαπός, οὐχ (ὥς τινες) ἐγκείται τὰ ἑδάφος, ὁ πόρρω ἔχων τὸ ἑδάφος καὶ τὴν πόλιν· ἀλλὰ παράγωγόν ἐστι, διὰ τὸ δάπος τῆλα, τηλεδαπός, ὁ μακρὰν ἀφεστηκώς, ὡς ἡμέτερος ἡμεδαπός, καὶ ὑμεδαπός.

Τηλεθάοντες, παρὰ τὸ θάλλω, θάλλοντες. δύναται δὲ εἶναι καὶ παρὰ τὸ θαλέω· καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ, θαλεθάοντες καὶ τηλεθάοντες· (οὐ γὰρ ἐγκείται τὸ 50 τῆλε) καὶ τηλεθώσα, ἢ εὐθαλῆς καὶ μεγάλως θαλούσα.

* Τηλέπλαντος, ἀπὸ τοῦ τηλοῦ καὶ πλάζομαι· καὶ δηλοῖ τὸν τηλοῦ κλωνόμενον.

Τηλέφος, ὄνομα κύριον· ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ θηλάσαι αὐτὸν ἑλαφον.

Τηλία, πῆγμα τετράγωνον, ἀφ' οὗ ἦτοι τὰ ἄλευρα πιπράσκειται, ἢ ἀλεκτρονέες συμβάλλονται· ῥητορικῇ. 757 ὁ δὲ Ὀρος τηλίαν λέγει τὴν περιφέρειαν τοῦ νοστίου· παρὰ τὸ σῶ τὸ δηλοῦν τὸ σείω καὶ κινῶ, τὸ σῆθαι· ἀφ' οὗ ὄνομα σηλία καὶ τηλία· τρέψαντες γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ σ εἰς τ, τὸ σῶ, τῷ λέγουσι· καὶ ἐν συνθέσει τῆς διὰ, διαττω, πλεονασμῷ τοῦ τ. λέγεται καὶ ἡ σάνις τῶν κύβων τηλία· ἀφ' ἧς οἱ κυβεύοντες παίζουσι· καὶ ἀλφίτων πωλητήριον, πλατείας προσηλωμένας ἔχον κύκλῳ σανίδας, τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τὰ ἀλφίτα.

Τηλοῦ, ἐπιβόημα ἐστὶ, καὶ σημαίνει τὸ πόρρω. καὶ γίνεται παρὰ τὸ τέλος τελοῦ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, τη- 10 λου· τὰ γὰρ ἐπὶ τέλους συντείνοντα μεγαθύνεται. ἐκ τούτου καὶ τὸ γεννῶ γεννήσω γεννητός, γίνεται τηλυγέννητος· καὶ συγκοπῇ, τηλύγετος.

Τηλόδι, ἐπιβόημα τοπικόν· σημαίνει τὸ πόρρω· καὶ γίνεται παρὰ τὸ τηλοῦ τηλόδι, ὥς περ παρὰ τὸ ὑψοῦ ὑψόδι, καὶ ἀγχοῦ ἀγχόδι.

* Τηλουρός, ὁ πόρρω ἀπῶν· ἀπὸ τοῦ τηλοῦ καὶ ὄρος.

Τηλυγέτην, καταχρηστικῶς ἀγαπητήν, μονογενῆ· κυρίως γὰρ τηλυγέτοι καλεῖνται οἱ τηλοῦ τῆς γονῆς ὄντες 20 παῖδες, ὁ ἔστιν οἱ ἐκ γεροντικῆς ἡλικίας σπαρέντες· δοκαὶ γὰρ τὰ μετὰ ἀπογέννησιν τῆς παιδοποιεῖς γεννώμενα μᾶλλον ἀγαπᾶσθαι.

Τῆμῃ, ἔχει τὸ ι κατὰ τὴν λήγουσαν· κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν, οὐ· οἶον, Ἀμφὶ δὲ τοι τῆμῃ κλισίη· — ἔστι γὰρ τῇ ἐμῇ· καὶ ἐκθλίσβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, καὶ κινᾶται τὸ η καὶ ε εἰς η· καὶ ἔστι χωρὶς τοῦ ι, ὡς τὸ, Διὲ Μενοειτιάδῃ τῶμῳ καχαρισμένῳ θυμῷ· — ἔστι γὰρ τῷ ἐμῷ· καὶ ἐκθλίσβει τὸ ι τοῦ τῷ ἄρθρου, καὶ κινᾶται τὸ ω καὶ ε εἰς τὸ ω, καὶ γίνεται τῶμῳ, χωρὶς τοῦ ι.

Τῆμος, σημαίνει τὸ τηνικαῦτα, καδ' ἦν ὤραν, τότε. 30 Τηναλλως, μάτην.

Τηνελλα, τοῦ ἐκαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος.

Τῆς] ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, Τῆς μὲν ἰδὲ στιχῶς ἤρχε· — ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ, — τῆς τῆκετο κάλλεα πάντα· — ἀντὶ τοῦ ταύτης.

Τῆν] ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, Τῆν δὲ γυναικ' οὐχ εὔρον· —

ἐπὶ δὲ τῆς ἀντανυμίας, ὡς τὸ, — τὴν δ' ἀμπαλαγος ἀνεμοὶ φέρον, ἀντὶ τοῦ ταύτην.

Τὴν δ' ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ, ταύτην δ' ἐγὼ· καὶ ἔστιν ἄρδρον 40 θηλυκὸν μεταπασὸν εἰς ἀντανυμιακὴν σημασίαν· τὰ γὰρ ἄρδρα, εἰ μὴ ἔχει ἐπαγόμενον ὄνομα, εἰς ἀντανυμιακὴν μεταφέρονται σύνταξιν.

Τόνδε, ἐν μέρος λόγου· εἰ γὰρ ἦν δύο, ὥφειλεν εἶναι τὸν δὲ —.

Τηρεὺς, ὁ τηρῶν τὰ ἡδονῶν ἀγεῖραι δυνάμενα, καὶ ἀπρασία ἡδονῶν λελημμένους.

Τηρῶν παρὰ τὸ Τέρω, Τηρῶ· ὅπου γὰρ τρέχει τις, καὶ θεωρεῖ· ἢ ἐκ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάττω, πλεονασμῷ τοῦ τ, τωρῶ, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς πυλωρός· καὶ τροπῇ τοῦ 50 μακροῦ εἰς μακρὸν, τηρῶ· ἢ ἐκ τοῦ ὄρῶ τὸ βλέπω.

Τητῆ, Ἡσιόδος· σημαίνει τὸ ζητεῖς. ἐκ τοῦ τῶν τοῦ σημαίνοντος τὸ ζητῶ, γίνεταί κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τῶν τῶν τατῶ· καὶ κατ' ἔκτασιν, τητῶ· ὁ παθητικὸς ἐνεστώως, τητῶμαι· τὸ β', σητάχ, τητῆ· τὸ τρίτον, τητᾶται, ὡς πειρῶμαι πειρᾶ πειρᾶται· καὶ Ὅμηρος τητᾶ ἐκάλεσε τὰ ὄστρεα· τητᾶ γὰρ εἰσιν, ἃ ζητοῦντες καταδύουσιν. Ἰλιάδος π'.

758 Τηυσίη, ἡ ματαία· τροπῇ τοῦ θ εἰς τ, καὶ τοῦ ε εἰς η· δευσίη γὰρ ἔστιν, ἡ ἔκλυτος, παρὰ τὸ δεύω· τὸ ὑγρὸν καὶ ἐκλυτον νοεῖται.

Τίαρα, κόσμος ἐπικεφάλαιος· ἦν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθῶν ἐφόρου παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγοὶ, κεκλημένῃν. τὸ δ' αὐτὸ Φασὶν εἶναι καὶ κίδαριν.

Τιβὴν τιβῆνος, λέγεται ὁ τρίπους· τριβὴν τις ὦν· ἀποβολῇ τοῦ ρ, παρὰ τὸ ἐπάνω τριῶν βάσεων κεῖσθαι.

Τίη, καὶ ὅτι, οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλὰ δύο μέρη λόγου εἰσὶ· τὸ τί, πυσματικόν· ὁ η, σύνθεσμος παραπληρωματικὸς, κατὰ παρολκὴν συνειλημμένος, ἴσος τῷ δὴ. Τίη δὲ σύ.

Τιθασεύω] ἐκ τοῦ τιθῶ τιθᾶσσω (σημαίνει δὲ τὸ χειροῖ-θη ποιῶ) κατὰ παραγωγὴν τιθασεύω, τὸ καταπραύνω καὶ τῇ χειρὶ ἐπιψῶ.

Τιθαιβύσσοντος, Λυκοφρον, ἐπιμελείας ἀξιοῦντος· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν. καὶ Ὅμηρος, τιθαιβύσσω Μενέλαος, Ὀδυσσεύς ν'.

20 Τιθήμενος, ὁμοίως τῷ πιχήμενος καὶ ἀνήμενος· ἥτοι ποιητικῶς ἔκτασις, ἢ διαλέκτῳ ἀνακείμεται. περὶ παθῶν. — ἀμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά.

Τιθῆν, τροφὸς. παρὰ τὸν τιτθόν (σημαίνει τὸν μαστῶν) γίνεταί τιτθίη· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, τιθῆνη, ἢ παρὰ τὸν θῆσιν μέλλοντα (τὸ τρέφω) ῥηματικὸν ὄνομα, θῆνη· καὶ διπλασιασμῷ, τιθῆνη.

Τιθωνός, ἡ ἡμέρα· παρὰ τὸ τιθασός τὸ σημαῖνον τὸ ἡμερος. σημαίνει καὶ τὸν γέροντα παρὰ Ἀριστοφάνει. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον παρ' Ὀμήρῳ.

30 Τίλλω, σημαίνει τὸ ξαίνω· γίνεταί ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κριοῦ. κτίλος γὰρ λέγεται. ἢ ἐκ τοῦ τείνω τὸ τανύω.

Τιμαλφέσταν, παρὰ Λυκοφρονι πρᾶγμα ἄγαν τίμιον· καὶ τιμαλφέστερον, τὸ τιμωτερον καὶ λαμπρότερον, τὸ τιμὴν εὐρίσκον· κλειστόν· ὁ δὲ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ· ἀλφεῖν γὰρ τὸ εὐρίσκειν· καὶ τιμαλφούμενος, ὁ τιμὴν εὐρίσκων.

Τί γάρ; τί οὖν; κατάφασιν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ; διατὶ γὰρ οὐ;

Τιμή, ἐκ τοῦ τίω τίσω. τὸ δὲ τίω, γράφεται διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ εὐρίσκεται καὶ ἐν συστολῇ, — πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν· — καὶ, πᾶς δ' ὄλβιον ἄνδρα τίει, αἰεὶ δὲ πενιχρόν· — ἐπὶ μὲν οὖν τῆς δόσεως καὶ τῆς ἡμῶν

νοουμένης συνήθους, Ἰλιάδος ψ', Τιμῆς ἥτε μ' εἰκατετιμῆσθαι· — καὶ, Τιμὴ δ' ἐκ Διός, ἔστιν· — ἐπὶ δὲ τῆς τιμωρίας, Τιμὴν ἀνρύμενον Μενελάω· — καὶ γράφεται ποινὴν. ἐπὶ δὲ τοῦ προστίμου, Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν· — ἐπὶ δὲ τῆς ὠνῆς, Τιμὴν ἀλφίσκοντ' εἰκοσάβοιον ἐκάστω· — ποτὲ δὲ καὶ τοῦτε ἐπὶ προστίμου λέγεται. ὁ δὲ Ἡρώδιανος καὶ τὴν βασιλείαν οὕτως Φησὶν εἰρησθαι, Ἡ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσι μετὰ 50 Μυρμιδόνεσσι.

Τιμῆμα, ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον, καὶ οἶον ἀποτίμημα, ὡς Λυσίας. τίθεται δὲ ἀντὶ τοῦ οἶον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῇ περὶ τῶν συμμοριῶν Δημοσθένους. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου, ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται. ῥητορικῇ.

Τιμηόροι, ἥρωες καὶ ἔφοροι. Τιμητῶς, ζημίας. 759

Τιμητικὸν πινάκιον, τὸ τοῖς δικάζουσι τιμώμενον, ἐν ᾧ γράφουσι τὴν κρίσιν. Ἀριστοφάνους.

Τίμιος, παρὰ τὴν τιμὴν.

Τιμουλκῶν, ἔλκων τὴν τιμὴν, τούτεστι βαρυτιμῶν.

Τιμωρός, ἀπὸ τοῦ τιμῆ καὶ τὸ ὠρῶ τὸ φυλάσσω.

Τινάσσω] ἀπὸ τοῦ τίς ἰνός ἰνάσσω καὶ τινάσσω. οὐκ ἀπὸ τοῦ τείνω· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τιταίνω, ὁ μέλλων, τιτανῶ· Αἰολικῶς, τιτάνω· ἀποβολῇ τοῦ τ καὶ ὑπερβιβασμῷ, τινάσσω. 10

Τίνω, σημαίνει τὸ ἀποδίδωμι. ἀπὸ τοῦ τίω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν, ὡς πῖω, πίνω· εὐρησθαι γὰρ συνεσταλμένον, ὡς τὸ, — καὶ τίνει ταύτην δίκην· Εὐριπίδης. ἔστιν οὖν τὸ τίω, καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ παρὰ τῷ ποιητῇ. τίνω δὲ, τὸ τι, ἰῶτα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τείνω τὸ τανύω. ἐκ τοῦ τίω γίνεταί τινυνῶ καὶ τίνυνμι· τὸ παθητικόν, τίνυνμαι· τὸ δυνικόν, τινύνμαδον, [καὶ τίνυνσθον] ἀντὶ τοῦ τιμωρεῖσθον.

Τίπτε, ἀπὸ τοῦ τίποτε, κατὰ συγκοπὴν· τὸ δὲ ποτε, ἐπιζητητικὸν χρόνου ἐστὶ· τὸ δὲ, Τίπτε δεδάκρυται· — 20 οὐκ ἐπιζητεῖ τὸν χρόνον τοῦ δακρύειν, ἀλλὰ κατὰ παρολκὴν λαμβάνεται. παρέλκων οὖν ἐστὶ.

Τίς τὸ οὐδέτερον, τί σημαίνει ἐρωτηματικόν. ὁμοῖον δὲ καὶ ἐπιρῥημα ἐπιτατικόν, ἀντὶ τοῦ λίαν, ὡς τὸ, Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; ὁμοῖον δὲ καὶ θαυμαστικὸν ἐπιρῥημα, ὡς ἐν τῇ, τί ὧρος αἰτίαται· — καὶ, τί καλὴ ἡ πλησίον· — λέγουσιν ὅτι τὸ τίς κατὰ συγκοπὴν πρότερον· εἴτα κατὰ πάθος τὸ τίς, δεύτερον· τὰ γὰρ πυσματικά πάντα εἰς εὐς λήγει. διαφέρει δὲ τῶν λοιπῶν πυσματικῶν, ἐπειδὴ τῆς οὐσίας ἐστὶ ζητητικόν· 30 οἶον, τίς ἐστὶ; καὶ λέγει, Σωκράτης. τὰ δὲ ἀλλὰ πυσματικά περὶ τὴν οὐσίαν ἐστὶ. ποιότης ζητεῖ ποῖος, λευκός ἢ μέλας· ποσότης, πόσος, μικρός ἢ μέγας· ποσότης, τάξεως, πρῶτος, δεύτερος· τὸ ποδαπός, ἐθνικόν. οἱ μέντοι Αἰολεῖς Φασὶ τισίν οἰθαλμοῖσιν, ὡς παρὰ Σαπφοῖ· κλίνεταί πρὸς διάφορον σημαίνοντα. ἢ δὲ κλητικὴ ἀπέλειψα. σημαίνει δέκα· ἐρωτησιν, ὡς τὸ, Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; καὶ ἀπόφασιν, ὡς τὸ, Τίς μάχεται; οὐδεὶς. καὶ, Τίς ἐγὼ νοῦν κυρίου, ἢ τίς σύμβουλος; καὶ, Τίς ἐστὶν ὅς ζήσεται καὶ οὐκ 40 ἐψεται θάνατον; καὶ Ὅμηρος, — τίς ἂν τάδε γηθήσειε; — καὶ ἀόριστον, ὡς τὸ, Ἀνθρωπὸς τίς· — καὶ Ὅμηρος, Εἰ δὲ τίς ἐστὶ βροτός· — καὶ προσδιορισμὸν, ὡς τὸ, Εἰσὶ τινὲς τῶν ἀδὲ ἐσθλότητων· — καὶ ἀγανάκτησιν καὶ ἐκτίμησιν, ὡς τὸ, Τίς ἀνήγγειλέ σοι, ὅτι γυμνός εἶ; — καὶ, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα· — καὶ, Τίς εἴ σύ ὁ κρῖνων ἀλλότριον οἰκέτην· — καὶ, Τίς ἐστὶν ὁ κρύπτων με βουλὴν· — εἰ δὲ τίς ἐρωτηματικῶς ταῦτα λάβοι, ἄγνοιαν τοῦ θείου κατηγορεῖ. ση-

μαίνει δὲ καὶ εὐτέλειαν, ὡς τὸ, *Τίς εἰμί ἐγὼ κύριε, καὶ τίς ἐστὶν ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου*: — σημαίνει καὶ τὸ σπάνιον, ὡς τὰς *Τίς σοφός* καὶ *Φυλάξει ταῦτα*: — καὶ, *Τίς ἐπίσταντε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν*: — εἰ μὴ, γὰρ πάντες, ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὐκ ἑνὶ τινὲς. σημαίνει καὶ θάυμασμον, ὡς τὸ, *Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἑδόμ*: — καὶ, *Τίς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ ἡ θάλασσα αὐτοῦ ὑπακούει*: — σημαίνει καὶ τὸ ἐξ ἀμηχανίας εὐχεσθαι, ὡς τὸ, *Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ*: —

760 *Τισαμενος*, λέγεται ἐκ τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ (λέγω δὲ τὸν Ὀρέστην) τιμωρῆσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ Κλυταμένηστραν, διὰ τὸν Φόνον τοῦ πατρὸς Ἀγαμέμνονος.

* *Τισαμενοφάνη* πους, εἶπεν Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ὅς περ *Τισαμένης* *Τισαμένης* δὲ, ὄνομα κύριον.

Τισάνδρος, παρὰ τὸν τίσω μέλλοντα ἢ ἀπὸ τῆς τιμῆς γενικῆς *τιμῆς* ἀνδρός· καὶ συγκοπή.

Τίσσασθαι, σημαίνει τὸ τιμωρῆσασθαι· διαφέρει γὰρ τοῦ

10 *τίσειν* ἥγουν τοῦ τιμωρῆσαι. *τιμωρῆν* μὲν, ἐστὶ τὸ ἐπαμύνειν καὶ βοηθεῖν· *τιμωρῆσασθαι* δὲ, τὸ τὸν προηδικηκότα κολάζειν, ὡς ἀμύνειν καὶ ἀμύνασθαι. *τιμωρεῖ* μὲν Πάτροκλον Ἀχιλλεύς· *τιμωρεῖται* δὲ Ἑκτορα. τὸ *θέμα* ἐστὶ *τίω*· σημαίνει τὸ τιμωρῶ, *τιμωρίαν* ἐκτινύω καὶ ἀποδίδωμι· ὅθεν καὶ τίσις, *τιμωρία*, ἀπόδοσις, ἀντίτισις. τὸ τίω, σημαίνει καὶ τὸ τιμῶ.

Τίσειαν, ἀόριστος πρῶτος, εὐκτικὸν Αἰολικὸν τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· ἐκείνοι γὰρ τὸ τυψαίμι, τυψαίει λέγουσι· τὸ δεύτερον, *τυψαίεις*· τὸ τρίτον, *τυψαίει*. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ χρῶνται οἱ Αἰολεῖς· τοῖς δὲ

20 *λοιποῖς* προσώποις, ἡ κοινὴ συνήθεια καὶ διάλεκτος. ὡς αὐτῶς καὶ τῷ τρίτῳ τῶν πληθυντικῶν. ὁ κανὼν· τὰ εἰς εὐκτικὰ ἀπέρπου ὄντα ἐνεργητικὰ οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ εἰα προφέρουσι· *τίσαιμι*, *τίσεια*· ὑποστρέψαμι, ὑποστρέψαίει· ἀκουσάμι, ἀκουσείει. τὰ δὲ τοιαῦτα εὐκτικὰ εὐχὴν δηλοῦσι πράγματος, ὁφείλοντος πληρωθῆναι· ὁ γὰρ λέγων γράψαίς, εὐχεται, ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ ποιῆσαι. ὅθεν οὐδεὶς λέγειν τινὶ *ῥήσεις*, ἐπειδὴ εὐρίσκεται εὐχόμενος, ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τῆς ζωῆς, τοῦτέστιν ἵνα ἀποθῇ. *λοιπὸν* εὐρήσεται κατευχόμενος αὐτοῦ.

30 *Τιτανίδαι*, ὄνομα ἐστὶ τῆς Αἰαντίδος Φυλῆς· μήποτε δὲ ἀπὸ τοῦ *Τιτακοῦ* ὠνόμασται, οὗ μένηται Ἡρόδοτος. τὸ δὲ *Τιτανίδαι* καὶ *Θυργουῖνδοι*, *Φρατρίαι* τινὲς καὶ γένη ἄδοξα. εἰς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμωδοῦντο· οὐχὶ δὲ ὄνομα, ὡς τινες οἰοῦνται.

Τιτανίδα γῆν, οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν· ἀπὸ *Τιτανου* ἑνὸς τῶν πητάνων· ὅς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς. *τιτᾶνες* δὲ, οἱ καταχθόνιοι δαίμονες· ἢ ἀπὸ τοῦ τίω τὸ ἀνταποδίδωμι, *τιάν* καὶ

40 *τιτάν*, οἱ οὕτω διαπραττόμενοι, ὥστε δοῦναι *τιμωρίαν*· ἢ παρὰ τὸ *τιταίνω*, οἷον οἱ τεινόντες τὰς χεῖρας εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς Κρόνου, ἡγουν τοῦ Οὐρανοῦ. τὸ δὲ *τιταίνεται* σημαίνει τὸ τείνεται καὶ ἔλκεται· παρὰ τὸ *ταίνω*, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· ἢ ἀπὸ τοῦ *τανυω*.

Τιταρήσιον, ὄνομα πόλεως· ἢ κύριον· Ἡσιόδος ἐν Ἀστίδι.

Τιτιγόσιον, [ζωῦφιον] ὅμοιον τέττιγι.

Τιτῆοι, οἱ μαστοί, ὅτι ἐπιστηθίδιοι τιγες εἰσίν· ἢ παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τοῖς στόμασι.

50 *Τιτρώσκω* τρώω, τρώσω, τρώσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Τιτώ, οὕτω λέγεται ἡ ἡμέρα· παρὰ γὰρ τὸ *τιτάν* *τιτᾶνος*, γίνεται *Τιτάνης*· καὶ ἐκεῖθεν υποκοριστικὸν *Τιτώ*, ὡς *Τιψιπύλη*, *Τιψά*· *Εἰδοθέα*, *Εἰδώ*.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

Τίφος, ἄλος καὶ κάθυγρος τόπος· ἀπὸ τοῦ τύφασθαι, ὃ ἐστὶ πύδασθαι καὶ κρύπτεσθαι τοὺς ἐν ἐλάδεσιν ὄντας τόπους. παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Τιτυσκόμενοι, καταστοχαζόμενοι, βλέποντες. εἰ μὲν ση- 761
μαίνει τὸ βλέπω, γίνεται ἀπὸ τοῦ *Ἰεῶ* *Ἰεάσω*· κατὰ συγκοπήν, *Ἰεῶ*· τροπή, τῶ· καὶ κατὰ παραγωγήν, τῶ· ὁ μέλλων, τῶσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, τῶσκω· καὶ μετα-
γεται εἰς ἐνεστώτα, καὶ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, *τιτύσκω*. εἰ δὲ σημαίνει τὸ κατασκευάζω, γίνεται ἀπὸ
τοῦ *τευχω*· ὁ δεύτερος ἀόριστος, *ἐτευχον*· ἐξ αὐτοῦ κα-
τὰ ἀναδιπλασιασμόν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, *τετύσκω*, καὶ *τιτύσκω*. σημαίνει δὲ *εἶρω*· ἐπὶ μὲν τοῦ ἡτοιμάζετο, *Ἰλιάδος* ν', ὡς εἰπὼν, ὑπ' ὄψεσφι *τιτύσκειτο* χαλκὸν· 10
ποδ' ἱππῶ· — τὸ στοχασμῷ χρῆσθαι, — *μηρούς* δ' ἐν
τοῖσι *τιτύσκειτο*· — ἐπὶ δὲ τοῦ ψυχικῶς κατεστοχαζέτο,
— *τιτύσκειτο* δὲ *Φρεσὶν* ἦσιν· Ἡ τευ ἀκοντα ἦ· —

Τλήτε Φίλοι, ὑπομαίνατε μακροτέρως. ἐκ τοῦ τρώ, γίνε-
ται τλῶ.

Τληπόλεμος, ἐκ τοῦ τλῶ τλήσω, *τλησιπόλεμος*· καὶ
συγκοπή.

Τοίη, ἀντὶ τοῦ τοιαύτη. τίθεται καὶ ἀνταποδοτικῶς, καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς· *Οἵηπερ Φύλλον γενεῇ*, 20
τοίηδε καὶ ἀνδρῶν· — καὶ *θαυμαστικῶς*, *Τοίην περ*
κεφαλὴν γαῖα κατέσχε· — καὶ ἀναφορικῶς ἐπὶ τὸ
προειρημένον καὶ προεγνωσμένον, Ἀλλὰ καὶ ὡς τοίηπερ
ἔουτα.

Τοίχος παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, γίνεται τεύ-
χος καὶ τοίχος. *Τοιχωρύχος*, καὶ *τοιχορύνκτης*, κλέ-
πτῃς, ἄσπλητος.

Τοί γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ μὲν οὐκ εἶπω. οὐκ
ἐστὶν ἀντὶ τοῦ γάρ· οὐδέποτε γὰρ ἀρκτικόν ἐστίν,
ἀλλὰ δὴ.

Τὸ, σημαίνει τοπικὴν πτώσιν· *Ὀμηρος*, — τόδ' ἱκά-
νω· — καὶ ἐστὶν αἰτιατικῆς πτώσεως. τὸ δὲ δε ἰσοδύ-
ναμει τῇ εἰς προδέσει, οἶον, εἰς τοῦτο τὸ χωρίον, ὃ
ἐστὶ τόπον· ὡς, οὐλυμπόνδε, ἀντὶ τοῦ εἰς Ὀλυμπον.

Τὸ δὲ μοι κρήνον ἐέλωρ· — Ἀρίσταρχος, δύο μέρη λό-
γου ταῦτα εἶναι λέγει· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἐν' ὃ δὲ Ἀρί-
σταρχος οὕτως τὸν δὲ ὁμοίως τῷ τό, ἵν' ἢ δύο μέρη
λόγου ἐπέσθῃ δὲ ἡ παραδοσις Ἀριστάρχου.

Τοκαδα, Εὐβουλος τὸ κηρύκειον, ἢ τὴν μάχαιραν λεγόμε-
νον τι τὸ κατακύλωμα, τὸ πέρας, καὶ ἀνωτάτω τῶν
καλῶν ῥημάτων.

Τοκεύς ὡς παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνέχω καὶ σφίγγω, γίνεται 40
ὄχεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τέκω *τοκεύς*.

Τολμῆσαι, σημαίνει τὸ ὑπομαίνειν.

Τολόται, οἱ δημόσιοι ὑπηρεταί. τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ σκύ-
δας ἔλεγον καὶ σπευσίμους· ἀπὸ τοῦ συντάξαντος αὐ-
τοὺς βήτορος. ζῆται εἰς τὸ τοξόται.

Τολύνιον, τὸ καλούμενον *Κρατύνιον* μέτρον πολυσύνθε-
τον, ἀπὸ τοῦ *Μεγαρέως* *Τολύνου*. ἐστὶ δὲ προγενέστε-
ρος *Κρατύνου*.

Τολύπευμα, τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφίλοκαλημένον ἔριον. 50
Τολυπέειν, ἐξεργάζεσθαι· *τολύπη* γὰρ ἡ ἐργασία.

Τολύπαις, μηχαναῖς, ἐργασίαις· καὶ *τολυπέειν*, μηχανά-
σθαι, ποιεῖν, ἀθροίζειν, ταιλαιπωρεῖν· ἀπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν τὰ ἔρια ἐργαζομένων καὶ δεσμευόντων αὐτά.

Τοναία (Ἀλεξίς) καλλιπῆ· ἢ γὰρ ἐπιπολὺ τῆς Φωνῆς
ἀπότασις καλεῖται *τοναία*.

Τονοδούζει, ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει, ἡρέμα γογγύζει. 762
παρὰ τὸ *θρούς* (ὃ σημαίνει τὴν παραχρῆν καὶ τὸν θο-
ρυβόν)· γίνεται *θρούζω*· ἢ *θρούς* *θρούζω*· καὶ ἐν ὑπερ-
XX

βιβασμῶ, θορύζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, του-
θορύζω.

* Τοξοβόλος, ὁ τοξότης· ἀπὸ τοῦ τόξου καὶ βόλλω.

Τόξον, παρὰ τὸ τάξω τάξω τάξον· καὶ τροπή, τόξον.

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, ἀντὶ τοῦ σκυθροπαθεῖν.

Τοξέται] τοξέται δὲ καὶ σκύδαι καὶ σπουσίνοι, οἱ δημό-
σιοι δοῦλοι Ἀθηναίων· ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρώτου κα-
ταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τοπαίνειν, στοχαζέσθαι, ὑπονοεῖν· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ
ἐν Ἡριγόνῃ, — ἃ δὲ Δόξῃ τοπάξω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς
θέλω· — ζητεῖ εἰς τὸ ὑπετόπαζε· διὸ καὶ ὑποτοπεῖν,
τὸ ὑπονοεῖν λέγεται· καὶ καδυποτοπεῖσθαι, τὸ ὑπὸ τὸ
χειρὸν ὑπονοεῖν.

Τόπος, παρὰ τὸ πατῶ πάτος καὶ τόπος· ἢ παρὰ τὸ τύ-
πος, τροπή τοῦ υ εἰς ο· ἢ παρὰ τὸ τῷ τὸ λαμβάνω
καὶ δέχομαι. ζητεῖ εἰς τὸ τόσος.

20 Τοπεῖν] τὰ σχοινία λέγεται τοπεῖν. Στράτις Μακεδό-
σι, τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἔλκουσι δεσμεύοντες τοπεῖν
ἄνδρες.

Τόρνος, ξύλον στρογγύλον. παρὰ τὸ τείρω, τὸρῶ· ἐκ
τούτου τὸρνώσω, τὸ περιγράψω καὶ κατασκευάσω. καὶ,
Τόρνωσάν τε δὲ σῆμα, θεμελίω τε προβάλλοντο, Ἰλιά-
δος ψ'.

Τορῶ, εἰς τὸ ἀντιτορῆσαι.

Τορός, ἐντροχος, τομός, συνετός· ἐνιοὶ σαφῆς, ὡς παρὰ
30 Σοφοκλεῖ, Λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρήσεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ, ὥς περ
δίκαιον πρὸς Φίλους οἶγεν στόμα· — σημαίνει δὲ καὶ
ἐργαλεῖον Φρεωρυχικόν, σκαφεῖω παραπλήσιον.

Τορύνη, ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν τὴν εὐεργετὴν σημαίνει· ὅμως
καὶ Πλάτων κατὰ ἰδιωτικὴν συνηθεῖαν προσωνόμασεν
ἐν Ἰππία, Τί Φησι προτέραυν πρέπω τορύνῃ τῷ ἔντει
καὶ τῇ χυτῇ.

Τόσος, ὄνομα ἀναφορικόν. ποίου εἶδους τῶν ἀναφορικῶν,
ἀνταποδοτικῶν. διατί; ἐπειδὴ τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν
40 ἐρωτηματικά, ἀποβάλλοντα τὸ καταρχῆς σύμφωνον,
ἀναφορικὰ γίνονται· οἶον, πότος, οἶος· πότος, ὅσος· καὶ
πάλη, προσλαμβάνοντα τὸ τ κατ' ἀρχάς, ἀνταποδοτι-
κὰ γίνονται· οἶον, οἶος, τοῖος· ὅσος, τόσος· ἄτινα πάλιν
ὀξυτονούμενα, ἀόριστα γίνονται· οἶον, πότος, ποτός·
τόσος, τασός, — τασόνδε τε λαόν.

Τόπος, παρὰ τὸ τύπος· ἕκαστος γὰρ τόπος ἰδίῳ τύπῳ
κεχρησται· ἢ παρὰ τὸ τάφος· πᾶς γὰρ τόπος εἰς ταφὴν
ἐπιτηδεύει.

Τοσαῦτα, ὄνομα πτώσεως αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν·
γίνεται δὲ κατὰ παραγωγὴν ἐκ τοῦ τόσα, παραλήγου-
σαν ἔχον τὴν αὐτὴν· κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι
50 ἐπὶ ταύτης τῆς παραγωγῆς τῆς κατὰ γένη καὶ ἀρι-
θμοῦς προδιύσης, ἢ πρὸ τέλους συλλαβῇ βούλεται ἔχειν
τὸ υ μετὰ τοῦ ἐν τῇ ληγουσῇ φωνήεντος. ἐστὶν οὖν
τῆμος· τὸ τμηῶτος παράγωγον, ἔξει τοῦ υ τὸ ο προ-
κείμενον. ὁμοίως τὸ τμηῖκα τμηικαῦτα· οὕτω καὶ ἐνθα
ἐνθεν ἐντεῦθεν. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ τόσος τοσοῦτος.

763 Τόσαι τοσαῦται, τοσαῦτα. κατὰ γένη γὰρ καὶ ἀριθμοῦς
αἱ παραγωγαὶ γίνονται· οἶον, τηλίκος, τηλικούτος· τη-
λίκῃ, τηλικαῦτα· τὸ τοίη, τοιήτῃ ὠφείλεν εἶναι· ἀλλ'
ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, οὐκ ἐστὶν ἐπινοῆσαι τὸ η
καὶ τὸ υ ἐν μιᾷ συλλαβῇ καὶ τὰ ὅμοια, τούτου χάριν
τρέπεται τὸ η εἰς α, καὶ γίνεται τοιαύτη.

Τόφρα, ἐπὶ τοσοῦτον· οἶον, Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει
κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοί· — ἐστὶ καὶ ἀποδοτικὸν ἐπίρ-
10 ρημα. Ἰστέον ὅτι ἦνικα γίνονται κῶσις ἐν ἀρμογῇ δύο
λέξεων, τίθεται κορωνίς· οἶον τὸ ἐμόν, τουμόν· τὰ

ἐμὰ, τὰμὰ· πρόσθι, προῦσθι· πῆλκτον, προῦπτον·
(σημαίνει δὲ τὸ Φανερὸν) ἦνικα, καὶ μὴ γίνεσθαι κῶ-
σις ἐν ἀρμογῇ δύο λέξεων, οὐ τίθεται κορωνίς· οἶον
νός, νοῦς· Δημοσθένος, Δημοσθένης· προσκειται,
ἐν ἀρμογῇ δύο λέξεων, διὰ τὸ Ἡρακλῆς Ἡρακλῆς·
τοῦτο γὰρ ἐκ δύο λέξεων ἐν, ὅμως οὐκ ἔχει κορωνίδα,
ἐπεὶ οὐκ ἐγένετο ἐν ἀρμογῇ δύο λέξεων ἢ κῶσις, ἀλλ'
ἐν τῷ μέσῳ τῆς δευτέρας λέξεως· ἢ γὰρ ἀρμογῇ τῶν
δύο λέξεων μεταξύ τοῦ α καὶ τοῦ κ ἐστὶ.

Τούμπαιιν, ἐς τοῦπίσω· παρὰ τὸ ἐμπάιν, κατὰ πᾶσιν.
Τούπικεμπτον· οἱ γὰρ μὴ καταλαβόντες τὸ κέμπτον μέ-
ρος τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν. οὕτως Ἀριστεφάνης.

Τουτακί, εἰς τὸ αὐτίκα.

Τούδουνοι, οἱ τοπατηρηταὶ παρὰ Τούρκοις.

Τραγάδδον, ἐν τῇ Τροίᾳ· ἀπὸ Τραγᾶτος τοῦ πατρὸς Φι-
λωνομίας τῆς ἐρασθείσης· Τένου.

Τραγικὴ σκηνή, πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεάτρῳ τινὲς
καθήμεναι ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη
σκηνή.

Τραγοριγανον ὄρειον· ὅπερ οἱ ἐσθίωντες πολλάκις, ἦνον· 30
ταὶ κατωφερεῖς· διὸ αὕτως εἶρχε Νικάνερος, ἐνθα
ἀγροτέρης τραγοριγάνου.

Τράχος, παρὰ τὸ τρώγω· πολυφάγον γὰρ τὸ ζῶον· ἢ
παρὰ τὸ τραχύ δέρμα ἔχειν.

Τρανός, παρὰ τὸ στερρός· μακρὸν τὸ α' τὰ εἰς νῆς· ὁ-
τὸνα δυσύλλαβη τῷ α παραληγόμενα, ἀπεινόμεναι αὐτό,
τρανός, Φωνός.

Τραπεζα, κατὰ ἀποβολὴν τῆς τε συλλαβῆς, τετράπεζα,
τέσσαρας πέδας ἔχουσα· αἱ γὰρ τῶν παλαιῶν τραπε-
· ζαί, τετράγωνοι ἦσαν. τραπέζιτῃ, διὰ τοῦ ι· σημαίνει 40
τὸν ἐν τῇ συνηθεῖα λεγόμενον τραπέζιτην, ἀπὸ τοῦ
τράπεζα. διὰ δὲ τῆς εἰ διφθογγου, τὸν ἐν τῇ τραπέζῃ
καρσάμενον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, — τραπέζης κύνης·
— ἀπὸ τοῦ τραπέζους ἐστὶ. τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ, διὰ
τοῦ η λεγόμενον, τραπέζητῶν κυνῶν, ἐστὶν ὡς πλείων
πλήμων.

Τραπεζοποιός, ὁ περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμε-
νος, τραπέζων, σκευῶν, ἀκουσμάτων. οὕτω Μένανδρος.
ῥητορικῇ.

Τραπεζοφόρος, ἱερωσύνης ὄνομα ἐστὶ· καὶ ὅτι αὕτη τε
καὶ ἡ κίσπη συνδιέκουσα πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια. 50

Τραπεύουσι, ὁλοῖ τὸ πατοῦσι· παρὰ τὸ τρέφω τὸ πῆσσω,
ἐκ τοῦ τρέψω.

Τρανταίξω, τὸ λευκαίνειν καὶ κατασκευάζω· ἐξ οὗ τὸ
τρακτόν, ὁ κηρὸς ὁ πεποιημένος λευκός.

Τραμην, οἱ μὲν, τὸ τρήμα τῆς ἑδρας· οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ
τύπου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλάνου χωρίον.

Τραγωδία, ἐστὶ βίον τε καὶ λόγων ἡρώικων μίμησις. 764
κλήται δὲ τραγωδία, ὅτι τραγὸς τῇ ψῆφ' ἄθλον ἐτίθετο·
ψῆφ' γὰρ ἡ τραγωδία· ἢ ὅτι τρύγα ἄθλον ἐλάμβανον οἱ
νικῶντες· τρύγα γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν νέον οἶνον.
ἢ ὅτι τετράγωνον εἶχον οἱ χοροὶ σχῆμα· ἢ ὅτι τὰ πολ-
· λα οἱ χοροὶ ἐκ σατύρων συνίσταντο· οὓς ἐκάλουν τρα-
γους, σκώπτοντες, ἢ διὰ τὴν τοῦ σώματος θαύτητα,
ἢ διὰ τὴν περὶ τὰ ἀφροδίσια σπουδὴν· τοιοῦτον γὰρ τὸ
ζῶον· ἢ ὅτι οἱ χορευταὶ τὰς κόμας ἀνέπλεκον, σχῆμα
τραγῶν μιμούμενοι· ἢ ἀπὸ τῆς τραγὸς τραγωδία· ἢν δὲ 10
τὸ ὄνομα τοῦτο κοινὸν καὶ πρὸς τὴν κωμωδίαν· ἐπεὶ
οὕτω διεκέρτετο τὰ τῆς ποιήσεως ἀκατέρως· ἀλλ' εἰς
αὐτὴν ἐν ἣν τὸ ἄθλον, ἢ τρύξ· ὕστερον δὲ τὸ μὲν
καινὸν ὄνομα ἔσχεν ἡ τραγωδία· ἢ δὲ κωμωδία ὠνόμα-
σται, ἐπειδὴ πρότερον κατὰ κώμας ἔλεγον αὐτὰ ἐν
ταῖς ἑορταῖς τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Δήμητρος· ἢ παρὰ

κὸ κωμάζειν, ἢ ἐπὶ τῷ κώματι ᾧδῃ· ἐπειδὴ ἐπὶ τὸν
 κυρτὸν τοῦ ὕπνου τὴν ἀρχὴν ἐφωρεῖται· ἢ ἡ τῶν κω-
 20 μῆτων ᾧδῃ· κώμαι γὰρ λέγονται οἱ μεζόνες αἶθοι.
 βλαπτομένοι γὰρ τινες γεωργοὶ παρὰ τῶν ἐν Ἀθήνῃσι
 πολιτῶν, κατήσαν περὶ τὸν κυρτὸν τοῦ ὕπνου· καὶ
 περὶόντες τὰς ἀγνίας, ἔλαγον ἀνωμυλὰς βλάβας ἀε
 ἐπασχον ὑπ' αὐτῶν· οἷον, ἐνταῦθα μένει τις τὰ καὶ
 τὰ ποιῶν· καὶ ἐκ τούτου ἀνοχὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο.
 Τρασιά] παρὰ τὸ τέρσῳ τῷ ξηραίνω, τερσιὰ καὶ ταρσιὰ,
 ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ καὶ κατ' ὑπερθεσιν, τρῶσι.
 Τραῦμα] παρὰ τὸ τρῶ τὸ τιτρώσκω, τρῶμα καὶ τραῦμα·
 ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ βέειν δι' αὐτοῦ τὸ αἶμα.
 Τραῦξαν, τὰ ἀπὸ τῆς φάτης ἀποκρίπτοντα τῶν ἰσπῶν
 30 ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα· σημαίνει
 δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα.
 Τραφερά, ἡ ξηρὰ γῆ, ἡ πεπηγυῖα ὡς πρὸς τὴν θάλασ-
 σαν· θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι.
 Τράφῃς τράφῃκος, παρὰ Λυκόφρονι ἡ ὑπόπλακος βάσις.
 λέγεται δὲ καὶ τὸ τῆς νεῶς χαίλος, ἐφ' οὗ οἱ σκαλμοὶ
 τίθενται· νῦν δὲ τὸ ξύλον ἐνθα τιθέσθαι τὸν ἄρτον.
 Τραχύς, σημαίνει τὸν σκληρόν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς φά-
 40 χεως· αὕτη γὰρ ὁστώδης ἐστίν· ἢ παρὰ τὸ ταραχός,
 ταραχύς, καὶ τραχύς· ὁ γὰρ τραχύς ταραχὸν ποιεῖ.
 Τράχηλος, παρὰ τὴν τραχύτητα· ὁστώδης γὰρ τὸ μέρος· ἢ
 παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ τρέχειν τὴν τροφὴν, οἷον τροχέλος.
 ἢ ὅτι τῆς ἀρχεως ὅλος ἐστὶ τράχηλος· ἢ παρὰ τὸ τρα-
 χύς καὶ τὸ ἥλος, ὁ τραχεὺς ἥλος ἔχων· ὅτε δὲ φησιν
 "Ομηρος, — ἀπαλοῦ δι' αὐχένος· — κατ' ἀντιφράσιν
 λέγει, οὕτως "Ωρος· ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξιμῷ τράχη-
 λον εὖρον σημαίνει τῶν θαλασσιῶν πορφύρων. οὕτω
 Ποσιδίππος.
 Τρέφεται, συνίστασθαι. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς,
 50 τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται· — ἀντὶ τοῦ συνίσταται,
 πηγνυται.
 Τρέφω, ὡς Εὐριπίδης, "Αφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφωι τὰ
 τῶν πέλας· — γίνεται οὕτως· ἐστὶ τρέφοιμι, τρέφοι·
 πλεονασμῷ τοῦ ἡ Ἀττικῶς, τρεφοίης, τρεφοίην· καὶ
 συγκοπῇ τοῦ η.
 Τρήρων, ἐπὶ τῆς περιστρεφᾶς, ἡ δειλὴ· παρὰ τὸ τρεῖν·
 εὐλαβὴς γὰρ τὸ ζῶον· παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι,
 765 τρέρος· κατὰ συγκοπὴν, τρήρος· καὶ παρώνυμον, τρή-
 ρων, ὡς ἄβρος ἄβρων.
 Τρητὸν λέχος, παρὰ τὸ τετρηῆσθαι κατὰ τὰ ἐνήλατα, εἰς
 α' ἐμβάλλεται ἡ σπάρτος· ἢ παρὰ τὸ τετρηῆσθαι τοὺς
 πόδας, εἰς οὓς ἐμβάλλεται τὰ ἐνήλατα.
 Τρεῖς, πᾶς ἀριθμὸς ἐντὸς τῶν χιλίων θέλει ἔχειν στοι-
 χεῖον, εἴτε φωνῆεν, εἴτε σύμφωνον, ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς
 80 δεκάδος· οἷον, τὸ εἰς καὶ τὸ ἕν, ἔχει τὸ ε' ἐκ τῶν ἐν-
 τὸς τῆς δεκάδος· καὶ τὸ δύο, ἔχει τὸ δ'· καὶ τὸ πεντα-
 κοντα, ἔχει τὸ ε' καὶ τὸ ἦ καὶ τὸ α'. τὸ ὀκτώ, δοκεῖ
 ἀντικεισθῆναι· ἀλλὰ καὶ τούτο δύναμιν ἔχει ἐκ τῶν ἐν-
 τὸς τῆς δεκάδος· λέγουσι γὰρ οἱ Φιλόσοφοι, ὅτι τὸ ὀκτώ
 καὶ ὀγδόος λέγεται παρὰ τὸ ἄγειν δύο τετράδας, οἷον·
 εἰ ἀγῶνις καὶ ὀγδοός· τὸ δὲ α' καὶ τὸ γ' καὶ τὸ δ' ἐκ
 τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος εἰσὶ. κατὰ τοῦτο τὸ τρεῖς διὰ
 τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, ἵνα σχῇ τὸ ε'· εἰ γὰρ
 ἐγράφετο διὰ τοῦ ι, οὐκ ἐμαλλεν ἔχειν τὸ στοιχεῖον.
 ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἡγούον ἐν τῷ τρισκαίδεκα, ἀποβάλλ-
 90 λεῖ τὸ τ· ἔχει γὰρ ἄλλα στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς
 δεκάδος, οἷον τὸ α' τοῦ καὶ συνθέσμου, καὶ τὸ δ' καὶ τὸ
 ε' τοῦ δέκα.
 Τριακοντούτης, παροξυτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφοτέ-
 ρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πληθυντικά, τριακοντούτεις

παρὰ Θουκυδίδῃ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔτος παρ'
 ἡμῶν ὀξύνοντα οἱ Ἀθηναῖοι βαρύνουσιν· οὐ μόνον γὰρ
 περὶ τὸν τόνον πταίουσιν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν κλίσιν·
 δωδεκαέτης γὰρ, δωδεκαέτου κλίνεται, ὡς περὶ οἰκέτης
 οἰκέτου· καὶ τὸ πληθυντικὸν δωδεκαέται, ὡς περὶ οἰκέ-
 10 ται· δωδεκαέτης ὡφείλε κλίνεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
 τοῦ θηλυκοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰσοσυλλάβου κλινόμενον
 ποιούσι, τριακονταέτης τριακονταέτιδος, ὡς κυνηγέτης
 30 κυνηγέτιδος· καὶ κατὰ κράσιν, τριακοντούτιδος, ὡς πα-
 ρὰ τῷ συγγραφεῖ, τῶν τριακοντούτιδων νεῶν.
 Τριακοντέος] ὡς περὶ γίνεται ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν πλη-
 θυντικῶν γερόντων γερόντων, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γενι-
 κῆς τῶν ἐνικῶν, τριάκων τριάκοντος, τριακοντέος κατὰ
 πλεονασμόν. περὶ κατῶν.
 Τριᾶσσειν, τὸ νικᾶν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλαιστώων, ἐν
 ταῖς τριᾶσι κάλαις τὴν νίκην καρπουμένων· καὶ ἀτρία-
 40 πτος, ὁ ἀήττητος. Τριαχθῆναι, λέγουσιν οἱ καλαι-
 στρικοί, ἀντὶ τοῦ τρίς πεσεῖν, ἢ τὸ πρὶν στοχάσαντα
 νικῆσθαι σταδίον, διὰ τὸν δολιχόν.
 Τριέτης· ὁ μὲν χρόνος, βαρύνεται· τὸ δὲ μετσοχηρὸς
 τοῦ χρόνου, ὀξύνεται· ὡς εἶναι τριέτης μὲν χρόνος,
 τριέτης δὲ κατῶν.
 Τριβούνος, ὁ χιλιάρχος.
 Τριταγωνιστής, ὁ Αἰσχίνης, ὡς ἀδοκιμασμένος τῶν ὑπο-
 κριτῶν ἐν τῇ τάξει καταριθμούμενος.
 Τρίβανος, ἡ τριβή, παρώνυμον· ἐστὶ γὰρ τρίβαξ τρίβα-
 50 κος· καὶ μετατρέπεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθείαν, καὶ γίνεται
 ὁ τρίβανος, ὡς περὶ ὁ φύλαξ τοῦ Φύλακος, καὶ ὁ Φύ-
 λακος· ἐν πολλοῖς γὰρ μετατρέπεται ἡ γενικὴ εἰς εὐ-
 50 θείαν, ὡς καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ, Κυνὸς Λακκαίνης
 ὡς τις εὐρινος βάσις· — ἀντὶ τοῦ εὐσόφρητος πορεία·
 καὶ ἱέραξ ἱέρακος, καὶ ὁ ἱέρακος.
 Τρίβαλλοι, οἱ ἐν ποταμῶν βαλανεῖσι ἀναγνώως διατριβόμε-
 νοι· οἱ δὲ, τοὺς εἰκάζως τοὺς βίους κατατριβόντας.
 Τρίβος, παρὰ τὸ τρίβω, ἡ κατακεπατημένη ὁδός· ἢ παρὰ
 760 τὸ τρῶ τὸ καταπονῶ καὶ τὸ τρίβω.
 Τριβωνεύμενοι, ἥτοι τριβᾶς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ
 τεχνάζοντες τριβῶνες εἶναι πραγμάτων· τρίβος γὰρ ὁ
 ἐμπειρος· καίτοι σοὶ τριβνότερα τὰ τοιαῦτα καὶ ἀκρι-
 βέστερα.
 Τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς ἡραμ-
 765 μάτια· τρίβων γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἦδη τετρίφθαι ἐκ
 διαφόρων.
 Τρίγληνα, οἷον τρίπορα· γλήνη γὰρ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκ
 κόρη· ἢ πολύγληνα, τὰ πολλῆς θάλας ἄξια· παρὰ τὸ
 γλήνη, τρίγληνον· ἢ τρίπορα, ὡς τριῶν ζωδίων ἐφ'
 ἐκάτερον δεδημιουργημένων.
 Τρίγωνος ἀρσενικῆς, μουσικὸν ὄργανον, ψαλτηρίῳ τὴν
 80 ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.
 Τρίζω] παρὰ τὸ τρῶ· τρίζω παρᾶγωγον· δηλοῖ δὲ ὀδυνη-
 ρῶν τινα φωνὴν καὶ ἐπαληθῆ ἀφίεναι· ὅθεν καὶ τετρι-
 γνῶτας, Ἰλιάδος β.
 Τριήρεις, πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται λέβερνοι.
 Τριηράρχημα, τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτριη-
 20 ραρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρ-
 χίας χρόνον.
 Τρικυλίνδητος, τρικυλίνδητος, ῥητορικῇ.
 Τρικέφαλος, ὁ Ἑρμῆς λέγεται, ὡς περὶ διδάσκων τὰς
 90 ὁδοὺς καὶ ἔχων ὑπογραφήν, ποῖ μὲν αὕτη φέρει ἡ
 ὁδός, ποῖ δὲ αὕτη· ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν
 εἶχεν· ἦν δὲ ὁ ἀναδείξ τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν Πατρο-
 κλειδῆς.
 Τριλλιστὸς νύξ· πολυλιτάνυτος γὰρ.

Τρίμων, τριῶν μῶν ἄξιον.

- 30 Τρικυμία, ἡ σφοδρότατη καὶ δεινотάτη τῆς θαλάσσης ταραχὴ· παρα τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι καὶ τὸ κύμα, ὃ ἐκ τῶν κυμάτων φόβος.

Τριώτης· περιτραχῆλιος κόσμος· καὶ μήποτε παρὰ τοῦ ὅστος, οἷον· ὁ τρεῖς ἔχων ὅστος, ἔχουν ὄφθαλμούς. γραφεται δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὥσπερ καὶ τὸ ἀμβλυώττειν, ἀπὸ τοῦ ὅστος δν.

Τριοβολιμαῖος, τριῶν ὀβολῶν εὐώγος.

- Τριότιον, ἡ ἀπολήγουσα χώρα τῆς Κνίδου· ἀπὸ Τριόπα τοῦ πατρὸς Ἑρισίχθονος. Ὄρος.

- 40 Τρικαῖα, ἡ ἐναντία πνοή. οὕτω Σοφοκλῆς εἶρηκε.

Τριπτήρ τριπτήρος, πιδανη ἐκπέτανος, οἷα τὰ ἐπιλήμα. πολλά σημαίνει τοῦνομα.

Τριστάται, οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἱ ἔχοντες λόγχας ἀνά τρεῖς κατὰ χεῖρα. διὰ τὴν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ τρία τριακόντα καὶ ἑξῆς, μὴ δύο δυνάμει, ἀλλὰ εἰκοσι λέγεται; ὅτι οὐκ ἔστι κυρίως ὁ δύο ἀριθμός· ἐνδεν καὶ ἐν τῷ πολυπλασιασμῷ διηλλάγη. ἐὰν οἱ ἀριθμοὶ ἐκ τῶν ἀρσενικῶν συντίθενται ἀρθρων, ὁ τρισκαίδεκάτος, καὶ ὁ τεσσαρεσκαίδεκάτος, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν οὐδετέρων τριακαίδεκάτος καὶ τεσσαρακαίδεκάτος· διὰ τὴν μὴ γένετο καὶ ἀπὸ τοῦ εἰς δέκατος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ἐνδέκατος; ἐπειδὴ οἱ ἀριθμοὶ συντιθέμενοι τὴν αὐτὴν ἀρχὴν θέλουσι φυλάσσειν ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ· οἷον, τρισκαίδεκάτος, τρισκαίδεκάτη· τὸ δὲ εἰς, οὐ λέγεται ἐπὶ θηλυκοῦ ὥσπερ οἱ τρεῖς καὶ αἱ τρεῖς, ἵνα ἦν εἰςδέκατος εἰςδεκάτη. εὐλόγως οὖν ἀπὸ τοῦ ἐν γένουεν, ἵνα γένηται ἐνδέκατος καὶ ἐνδεκάτη· πολλὰκις γὰρ τὸ οὐδέτερον ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ τίθεται, ὥς ἐπὶ ἀρσενικοῦ οὐδέτερον καὶ παιδίον. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ὁμοίως. καὶ δὲ τὰς ἀπορεῖς λέγων, διὰ τὴν μὴ γέγονε μία καὶ δεκάτη; λέγομεν ὁμοίως, ὅτι ἀδύνατον ἔστιν εἰπεῖν ἐπὶ ἀρσενικοῦ μακρὸν δέκα. εἰ δὲ τις ἀπορεῖ, διὰ τὴν πάντων τῶν ἀριθμῶν συντιθέμενων μετὰ τοῦ δέκα, πάντες τὸν καὶ σύνδεσμον λαμβάνοντες, οὐ γένουεν· εἰςκαίδεκάτος, ὡς τρισκαίδεκάτος· λέγομεν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κυρίως ἀριθμός, ἀλλ' ἀρχὴ ἀριθμοῦ ὁ εἰς, ὁ δύο· καὶ ἐπειδὴ ἀμφιβάλλεται, εἰς ἀριθμὸς ἔστιν εἴτε μὴ, καὶ οὐ λαμβάνει τὸν καὶ. Ἰστέον ὅτι τοῦ τρισκαίδεκάτος ἡ σύνθεσις οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ τρεῖς ἐπιβήματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τρεῖς ὀνόματος· δηλοῖ γὰρ ἡ σύνθεσις, ὅτι τὸ τρεῖς ἐπιβήμα· τὸ τρισσὸν δηλοῖ τρισσὸν γὰρ ἔγραψα, αὐτὶ τοῦ τρίτου ἔγραψα. εἰ οὖν ἀπὸ τοῦ τρεῖς ἐπιβήματος συνετέθη, ἐμελλε δηλοῦν πρὸς τρεῖς δέκα, ὅπερ ἔστι τριακόντα· ἀλλὰ μὴν τοῦτο οὐ σημαίνει. τρισκαίδεκα γὰρ ἔστι τὰ δέκα καὶ τρία. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος λέγει, ἀπὸ τοῦ δὲ καὶ τρεῖς, γίνεται δίμηνος καὶ τρίμηνος· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἀπὸ τοῦ δύο καὶ τρία, κατὰ συγκοπὴν. ζητεῖται οὖν, ποῖον ἔστιν ἀνυπόγνωτον; καὶ λέγομεν τὸ ἐκ τοῦ ὀνόματος, μᾶλλον ἰδοὺ κατ' ἐντέλειαν τὰ παρὰ Ἀθηναίους συντιθέμενα· δοκεῖ ἡμῖν καὶ ταῦτα γίνεσθαι ἐξ ὀνόματος· οἷον, πεντέμηνος, ὀκτάμηνος· καὶ ὅλον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐπιβήματος τοῦ πεντάκις καὶ ὀκτάκις, γίνεται πεντακίμηνος· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ καὶ, πεντακίμηνος καὶ ὀκτακίμηνος καὶ λέγομεν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τοῦτο ἀληθές· ἀλλὰ πολλὰκις οἱ ἀριθμοὶ ἐν ταῖς συνθέσεσι καὶ παραγωγαῖς τρέπουσι τὸ τέλος εἰς α· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀκτώ παράγωγον ὀκτάκις, καὶ ἀπὸ τοῦ πέντε πεντάκις, οὕτω καὶ σύνθετον ὄνομα, πεντάμηνος καὶ ὀκτάμηνος. δεδεικται οὖν τὰ προκείμενα διὰ τοῦ Ἀττικῶ ὀνόματος τοῦ πεντέμηνος καὶ ὀκτακίμηνος· ὥσπερ ἐκ τοῦ ὀνόματος γέγονε

συγκοπὴ καὶ τροπὴ δύμηνος δίμηνος καὶ ὀκτακίμηνος, τριμηνος καὶ τρίμηνος. τὸ διςχίλιοι καὶ τριμύριοι, ὡς ἔχοντα τὸ σ, ἐν παραθέσει ἔστι. τὸ δὲ δὲ καὶ τρεῖς, ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ σ. σεσημασμένον τὸ δις-θανέες.

Τριτογένεια, ἡ Ἀθηνᾶ· ἦτοι ὅτι ἐκ τῆς μητρὸς καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν, ἡ ὅτι παρὰ τῇ Τριτωνί ποταμῷ γέγονεν· ἡ ὅτι τρίτη μετὰ τὴν Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγένετο. ἡ ἐπειδὴ τρίτῃ ἔστιν· ὅπερ καὶ τὸν Ἀθάμαντα, σημαίνει τὴν καὶ Ἀθήνην. ἡ ἐπειδὴ τῇ τρία γέγονεν, οἷον· ἡ Φαινομένη τριταία· καὶ γὰρ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ σελήνῃ καὶ τῇ τρίτῃ τοῦ μηνὸς τριταμηνίδα ἐπέκλουν· δοκεῖ δὲ γεγεννησθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖν; ἡ φόβου ἐμποιοτήκη· οἷς ἀντίκειται καὶ ἡ ἄγροφῃ, ὅτι ἀφ' αὐτῆς γράφεται διφθόγγῳ· καὶ ὁ σχηματισμός, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ τρεῖν γέννησθαι, ἐπειδὴ οὐ γέννησθαι ἐκ τοῦ φόβου. ἡ παρὰ τὸ τρεῖν γέννησθαι· ἐπειδὴ (ὡς Φητιν ὁ τεχνικός) τὰ τοιαῦτα εἰς πᾶσι ἀναλύονται, καὶ οὐκ εἰς ἐνέργειαν· οἷον, ἀκηνεῖς, ὁ ἐν Λυκίᾳ γεγεννημένος· ἡριγενής, ὁ ἐν τῷ ἔχει γέννηθαις. οὕτως οὖν καὶ τριτογένεια, ἡ ἐκ τοῦ τρεῖν γέννησθαι, οὐ μὴν ἡ τὸ τρεῖν γέννησθαι. Χοιροβοσκός.

Τριτοπάτορες, Δῆμιον ἀνέουος εἶναι Φησί· Φιλόχορος δὲ, 768 τοὺς τριτοπάτρεις πάντων γεγεννημένων πρώτους· τὴν μὲν γὰρ σελήνην καὶ τὸν ἥλιον, τότε καλεῖν γονεῖς· τοὺς δὲ ἐκ τούτων, τρίτους πατέρας. Φυνόχμος δὲ Φητιν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὐχόμενοι αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παιδῶν. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφείῳ Φυσικοῖς, τοὺς τρίτους πατέρας, Ἀμαλκείδην, Πρωτοκλείαν καὶ Πρωτοκρέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ τὸ ἐξηγητικὸν ποιήσας, οὐρανοῦ καὶ γῆς Φητιν αὐτοὺς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττος, Βριαρεὺς, καὶ Γύγης.

Τριττύς, τὸ τρίτον μέρος τῆς Φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη, τριττύς, καὶ ἔδνη, καὶ Φατρία· καὶ τριττυάρχης, ὁ ἀρχὼν τῆς τριττύος.

Τρισσή· τὸ ἀρσενικόν, τρισσός· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα τρισσῶ τρισσῶναι.

Τριττὺν θυσιάν, Καλλίμαχος μὲν, τὴν ἐκ κριοῦ καὶ ταύρου καὶ κἀκρου· Ἰστρος δὲ, τὴν ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὡς ἀρσένων, πάντων τριετῶν.

Τρίτων, ὄνομα ποταμοῦ· παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι, ὁ αὖ φόβου ἐμποιοτήκης· ἡ παρὰ τὸ βεῖν· ἡ παρὰ τὸ ἐκ τριῶν γένεσθαι, τριῶν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, τρίτων· καὶ γὰρ ἑκάστος ποταμὸς τριῶν τινῶν μετέχει, γῆς, αἰέρος, ὕδατος.

Τριχάϊκες, οἱ συνεχῶς κινούμεντοι ἐν τοῖς πολέμοις τὰς κατὰ λόφον τριχάς. τοιοῦτό καὶ τὸ κορυθαῖος Ἑκκτωρ· — Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ αὐτὸς οἰκῆσαι· οἷον, Πάντες γὰρ τριχάϊκες καλέονται, οὐνεκα τρισσὴν γαῖαν ἑκάς πάτρης ἔδασσαντο· — τρεῖς γὰρ Ἑλληνικὰ ἔδνη τῇ Κρητῇ ἐπέκησαν, Πελασγοί, Ἀχαιοί, 30 Δωριεῖς.

Τρίχαπτον, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολύτιμον.

Τριχῶν τὰ καὶ τετραχῶν διατρυφέν· — εἰς τρία καὶ εἰς τέσσαρα. ἔστιν ἐπιβήμα μεσότητος· παρηχῶθι ἐκ τοῦ τρίχα βαρυτόνου, ὃ σημαίνει τὸ τριχῶς. τὰ εἰς χα ἐπιβήματα, ἐπὶ ποσότητος λαμβανόμενα, βαρύνονται· εἰ δὲ εἴη ὑπὲρ δύο συλλαβῶν, προταροῦνται· οἷον, δίχα, διάνδιχα· τρίχα καὶ τετραχα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, τετραχῶν, οὐκ ὀνομασθαι. τὰ εἰς χα λήγοντα ἐπιβήματα, ἔχοντα τὸ χ πρὸ τοῦ τ, οὐκ ὀνομασθαι. 40

Τρίχες, παρὰ τὴν τραχύτητα, τρίχες τινὲς οὖσαι· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τρίχειν ἐν τῇ κουρά· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πληθύνει· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τρύχεσθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι συν-
εχώς.

Τρίχιδες, θρίσσαι, διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὅστω.

Τρίχινον, παρὰ τὸ τρύχω τὸ καταπονῶ, τὸ καταπονοῦν καὶ αλγύνειν τὸ σῶμα.

Τριχολογεῖν, τὸ τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι, καὶ περὶ αὐ-
τῶν φροντίζειν.

50 Τριχοβρωθήριον, ὁ τοὺς τῶν περιπεφαιμένων λόφους δια-
βιβρώσκει.

Τροπαία, ἡ Ἦρα, διὰ τὸ τὰ τροπαία (ὅ ἐστι τὰ νικητή-
ρια) μὴ μόνον διὰ ἀντίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἦρᾳ·
καὶ ὡς περὶ ὁ Ζεὺς πανομφαίος, οὕτω καὶ ἡ Ἦρα παν-
ομφαία, ὡς δὲ καὶ γένειος γένει.

* Τριχοβρωτρεα, αἴτε, τῶν τριχῶν· ἀπὸ τοῦ θρίξ καὶ
βρώσκει.

* Τροπαλλίς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· ἡ δέσμη τῶν σκα-
ράων, ἀπὸ τοῦ τρέπειν.

769 Τροπήλις, ἡ τῶν σκοροδίων δέσμη· ἀπὸ τοῦ εἰλῆσθαι. ἐν
δὲ τοῖς καιροῖς τῆς ἁρτῆς ἡσθιον σκοροδα, ἕνεκα τοῦ
ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς μὴ μύρων πνέουσιν.

Τροπὴς ἀποσιτισμῶ, ἀντὶ τοῦ ἀλλοιωθῆναι καὶ μεταβολῆς
ἴχνης, καὶ ὁμοῖωμα Φαντασίας, ῥητορικῆς.

Τροπίας οἶνος, ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς.

Τροπίδια, τὰ εἰς τροπὴν νεῶς εὐθετούμενα ξύλα· μετα-
φορικῶς δὲ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς πράγματος.

10 καὶ ὁ τροπός, ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τροπία, οὕτω Πλάτων.
ῥητορικῆς.

* Τροχιστέισα, ἀπὸ τοῦ τροχός· ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασι-
νιστικόν, διατείνον τὰ σώματα τῶν βασιλευμένων.

Τρόπκιον, πᾶν κητιμὸν οὐδέτερον ἀπὸ θηλυκοῦ γεγονός,
τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξείαν· οἶον, κεφαλὴ, κε-
φάλαιον· γυνή, γύναιον· ὅθεν καὶ τροπή, τρόπκιον. οἱ
δὲ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερσικῶσιν. εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ
τρέψαι καὶ διῶξαι τοὺς πολεμίους τὰ ἰστάμενα σύμ-
βολα τῆς νίκης.

Τροπώτης, οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κώ-
παι περὶ τοὺς σκαλμούς περιδόνται· τροπός δὲ, ὁ τρο-
πώτης, παρὰ τὸ τρέπειν τὰς κώπας.

Τρόμος, εἶδος τῶν υποπεπτικῶτων τῷ ὀνόματι, εἰδικῶς
γίνεται παρὰ τὸ τρέμω· τοῦτο παρὰ τὸ θέρμα τὸ θερ-
μαίνω.

Τροφαίς, σημαίνει τὸν τυρόν· παρὰ τὸ τρέφω τὸ πῆτ-
σω, γίνεται τρεφίς, ὡς λέπω λεπίς· καὶ πλεονασμῶ
τῆς αλ συλλαβῆς, καὶ τροπή, τροφαίς.

Τροφή, παρὰ τὸ τρέφω τὸ πηγνύω, ἡ πηγνύουσα καὶ
εὐσταθῆ ποιούσα τὰ σώματα· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῆς
ἀγωγῆς καὶ παιδείας· καὶ τραφέν, ἀντὶ τοῦ αἰχθέν
καὶ παιδευθέν· καὶ ἐπὶ τῆς πολιτείας Πλάτων, ὅν
περὶ τὴν τροφήν καὶ γέννησιν· τροφήν μὲν γὰρ, βρῶμα
καὶ πόμα λέγουσιν· γέννησιν δὲ, τὰ ἀφροδίσια· ἐν
30 δὲ τρίτῳ Πολιτείας, Καὶ ὑπὸ τῷ σοφῶ αὐτῷ Χείρωνι
τετραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος.

Τρόφι κύμα, τὸ παθραμμένον καὶ συνισταμένον, ὅ ἐστιν
εὐτραφές, Ἰλιάδος λ'. Ἰστέον ὅτι εἰσι τινὰ οὐδέτερα
μονογενῆ εἰς ἡ γόντα πεπονθότα, ἅπερ ἀκλιτὰ εἰσι,
τὸ ἀλφι, καὶ τὸ ἐρι, καὶ τὸ κρὶ καὶ τὸ τρόφι, γ' ὅ-
40 νεν ἀπὸ τοῦ τρόφιμον· ἡ παρὰ τὸ εὐτροφίς· τὸ οὐδέ-
τερον, εὐτροφι, ὡς τὸ λιποπατρίς λιτότατρι· καὶ κατὰ
ἀφαιρέσιν, τρόφι, διὰ τὸ οὐκ ἔστιν τρόφις, καὶ τὸ
οὐδέτερον τρόφι; ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι καὶ εἰς ἑαπλά οὐκ
ἔχει οὐδέτερον παρασχηματισμόν.

Τροχός, παρὰ τὸ τρέχω, τροχός, ὡς παρὰ τὸ δραπε-
δόν· ἐπὶ μὲν τῶν ἁρμάτων, Αὐτός δ' ἐκ διφροῦ
παρὰ τροχόν ἐξεκυλίσθη· — καὶ δὲ τοῦ κεραμικοῦ ἐκ
γαλέου, Ἰλιάδος σ', — ὡς ὅτε τὰς τροχῶν ἁρμένων
ἐν πελάγησιν ἔξομενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἱ πε-
50 δὲ καὶ· — ζῆται εἰς τὸ πούς, τροχός δὲ βαρυτόνος, 50
ἐπὶ τοῦ δρόμου, Εὐριπίδης Μηδεία, Ἀλλ' οἱ δὲ παῖδες
ἐκ τροχῶν πεπαυμένοι, Στίχουσιν, — ἀπὸ τοῦ, γυ-
μνασίων δρόμων· ἡ ἐκ τῶν κατατρεχομένων τόπων. τρώ-
χος γὰρ βαρυτόνος, κατὰ τὸ παθητικόν, ὁ τρεχό-
μενος.

Τροχαλός, Ἠσίοδος, — τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησιν·
— ἀντὶ τοῦ ἐπικαμπῆ· ἐκ μεταφοράς τοῦ τροχοῦ· ἡ
αὖ ἐν τῷ δρόμῳ· ἀναγκάζεται γὰρ ὁ γέρων ὑπὸ ψύ-
770 χους τρέχειν ὑπὸ θερμῶν οἰκόν· ἡ κυρτόν καὶ ἐπικλινῆ.

Τροχμαλός, ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἵματιά, ἡ περι-
ποδομένη τοῖς χωρίοις, τροχμαλα γὰρ πυρρὸς λέγο-
ται οἱ μικροὶ λίθοι, οἱ καλλήκες, παρὰ Λυκόφρονι.

Τροία, τὰ διὰ τοῦ οἰα θηλυκῆς συλλαβῆς μακροκα-
λῆκτα διὰ τῆς οἰ διφθόγγου γράφεται καὶ βαρύνεται
καὶ ὀξύνεται· οἶον, ποία, χροία (σημαίνει τὴν σφαῖραν· 10
ἡ χρῆσις παρὰ Ἀντιμάχῳ, Κόικας ἐκ χειρῶν ἐκ σφαι-
ροδομένην τοῖς χωρίοις, ποία, βροία, χροία· τὰ δὲ ὑπὲρ
δύο συλλαβῶν, ἀπαντα διὰ τοῦ ὕψιλου γράφεται·
οἶον, σικύα, κωδύα, ἰξία, σηπύα, καρύα, ἀφύα, ἔστω
αὖν τὸ Τροία ἡ πόλις, ὄνομα Βοιωτίων· Τρώς Τρωός
Τρωικός Τρωίος, ὡς Ὀλύμπιος· Τρωία· Ἰωνικῶς,
Τρωή· συστολῇ ποιητικῇ, Τροίη· καὶ συναιρέσει, Τροή
καὶ Τροία, ἡ ἐκ τοῦ Τρωία Τροία, ὡς τὸ Ἀχελαιοῦς,
Ἀχελαιοῦς λέγεται.

Τρώς, ὀξύνεται, τὰ εἰς ὡς λήγοντα μονοσύλλαβα ἄρτε-
10 νικά ὀξύνεται, εἰ μὴ ἐκ συναλοιφῆς εἴη, ὡς σόος,
σῶς· ἡ ἐκ μεταθέσεως· ἡ ἔτι οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Ἴωνες
τὸ οἶς, ὡς λέγουσι, σημαίνει δὲ κύριον ὄνομα, καὶ ἐτυμ-
κόν, καὶ διαφέρει· τὸ μὲν κύριον ὄνομα, οὐδέποτε
παρὰ τῷ ποιητῇ λήγανται ἐν πληθυντικοῖς· τὸ δὲ
ἐδνικόν, πάντοτε ἐν πληθυντικοῖς, κλίνεται Τρώες· ὁ
κανὼν· τὰ εἰς ὡς ὀξύνονται μονοσύλλαβα, εἰ μὲν ἔχει
σύμφωνον τῆς τρίτης συζυγίας τῶν Βυρτογίων, διὰ κα-
θαρῶς τοῦ ος κλίνεται, ὅπως θυμός, θῶς θῶς· εἰ δὲ
μὴ, διὰ τοῦ τος, Φῶς Φωτός, [ὁ ἀνὴρ] πλῶς πλωτός,
30 ὁ ἰχθύς· χρώς χρωτός, τὸ σῶμα.

Τρώας, τὸ μὲν Τρωαί, σημαίνει τὰς Τρωϊκάς ἡ γυναῖκας
ἡ ἵππους· τὸ δὲ Τρώας, τὰς δούλας, καὶ οὐκ ὡφείλεν
ἔχειν τὸ ι· ὅτι ἐστὶ Τρώς ἱρώς, καὶ θυμός θυμός
χωρὶς τοῦ ι· καὶ μεταγεται ἡ γενική εἰς εὐθείαν, καὶ
γίνεται Τρώος καὶ θυμός, χωρὶς τοῦ ι· λέγει δὲ ὁ
τεχνικός, ὅτι ἔχει τὸ ι, ἐπεὶ εὐρηται κατὰ διάττασιν
Τρωϊκάς γυναῖκας καὶ ἵππους· καὶ ἱρώς, ἀντὶ τοῦ
Τρωϊκούς, ἡ ἀνδρας ἡ ἵππους· ἀποβολῇ τοῦ κ, Τρωϊοῦς·
καὶ συναιρέσει, ἱρώς.

Τρώω, παράγωγον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ τρώ τὸ βλάπτω· ση-
45 μαινε τὸ κατεργάζεσθαι τὰ βαλλόμενα, καὶ μὴ εἶν
ὕγι, αἵτινα ἐν τρωγῇ τίς.

Τρώες, θηρία τὰ ἐν τοῖς ὄσπροις.

Τρωγλή, παρὰ τὸ τρώω τρώω, γίνεται τρωγλή, τὸ
διαβεβρωμένον καὶ τετρυπημένον μέρος τοῦ τείχους.
ἀπὸ δὲ τοῦ τείρω γίνεται κατὰ συγκοπὴν τὸ τρώ τρώς·
καὶ, ἱρεῖτ' ἀσπετον· — καὶ ὑποτρέσαι, τὸ ὑπάρχειν
ῥῆσαι.

Τρωκτής, ἀποστερητής, ἀπατεῶν, ἐκ παντός κερδαίνων. 50
ἀπὸ τοῦ τρώ τὸ βλάπτω, τρώω· ὁ μέλλων, τρώω·
ῥηματικόν, τρώτης, ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὲς ἅμα ἐγκατα-

μίσγων· σφόδρα γὰρ αἶμα θοσσηρῶς καὶ γελῶν. ἐν τοῦ τρακτηῖς γίνεται καὶ τρακταῖσαι τὸ κακουργῆσαι καὶ Οἰηρος οὕτω τοὺς Φόνηκας Φησί, Φοίνιξ κλαίειν ἀνὴρ ἀπατήλια· εἰδὼς τρακτηῖς.

771 Τρωπασθαι, Ἰλιάδος π', ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦπίσω ἀποστρέφασθαι· ἀπὸ τοῦ τρέπασθαι. καὶ παρατραπῶσιν· ἀντὶ τοῦ παρατρέπουσιν, Ἰλιάδος ι'. ἀπὸ τοῦ τρέπω τραπῶ, ὡς στρεφῶ· στρωφῶ. καὶ τρωπέουσιν, ἐπιτροπέουσιν, ἐπιτρέπουσι.

Τρυγῆ, ὁ Δημητριακὸς καρπός, τὰ πεποιημένα καὶ ἐκτετριμμένα· ἀπὸ τοῦ τρυγῶ καὶ τρυγοῖτος· ὁ ὕλιστήρ· παρὰ τὸ ἱκοῦσθαι τὴν τρυγᾶ· καὶ ῥημα, τρυγῶ· ὅθεν τὸ τρυγῶν· καὶ ὡς τρυγῶ τῷ λόγῳ τῶν εὐτικῶν, οὕτω τρυγᾶοιμι τρυγῶμι, τρυγᾶοις τρυγῶς, τρυγᾶοι τρυγῶ.

Τρυγίαις, ἀπὸ τοῦ τρυγῆ τρυγός· τοῦτο ἀπὸ τοῦ τρῷ τὸ βλάπτω. Οἶνός σε τρῶει μελιδήης.

Τρυζει, τρυρίζει, γογγυζει, ἀσήμως καλεῖ· παρ' ὁ καὶ ἡ τρυγῶν, ἐπεὶ ἀσήμως Φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς· ῥητορικῶς τε ἀπὸ τῆς τρυγῶνός ἢ μεταφορᾶ.

Τρυταῖν, ἢ στᾶδμη. παρὰ τὸ εἰς τρία ἐστάναι, τριτάνη. ἔστι δὲ εἶδος ζυγοῦ.

Τρυσίπκειον, ἔγκλημα Ἰπποῦ γενηρακότες, ἐπὶ τῆς γνάθου, τροχῶ ὅμοιον. οὕτως Ἀπολλωνίος.

Τρυφάλεια, περὶ Φαλαῖα, τροπὴ τοῦ εἰς υ, τριφάλεια τις οὐσα, ἢ τρεῖς Φαλοὺς ἔχουσα. Ὄρος.

20 Τρυφή, παρὰ τὸ θρύπτω τὸ διακλῆσαι, θρυφῆ καὶ τρυφή, ἢ διακλῶσα καὶ ἀφανίζουσα ἡμῶν τὸ σῶμα· Ἰλιάδος γ. καὶ τρυφέν, ἀντὶ τοῦ διακλασθέν. παρὰ τὸ θρύπτω το εἰς μικρὰ διακλῶν, ὁ μέλλων, θρύψω· ὁ δευτέρως ἀόριστος, ἔθρυφον· τρυφεῖς, καὶ τρυφέν· καὶ τρύφος, ὁ σημαίνει τὸ κλάσμα, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ θρύπτω μεταθέσει τῶν στοιχείων· θρύψαι γὰρ τὸ κλάσαι.

Τρύχεται, κακοπαθεῖται, καταπονεῖται, τλαιπωρεῖται, ἐκνευρίσται. ἔστι ῥῆμα τρῶ, ἀπὸ τοῦ βλάπτειν καὶ κακοῦν· οὐ παράγωγον, τρῶν καὶ τρῶν· καὶ προσθέσει τοῦ χ, τρέχω.

30 Τρύχων, τὴν πόαν λέγουσι θρῆν· ὡς· στρύχων δὲ σὺν τῷ σ οὐδαμῶς εὐρον.

Τυδεύς, παρὰ τὸ τυτθόν· μικρὸς γὰρ ἦν τῇ ἡλικίᾳ.

Τυχχάνω, ἀπὸ τοῦ τεύχω· ἐστὶ παράγωγον, καὶ οὐ πλεονασμός, ὡς Φεύγω, Φυγγάνω· ἐρεσῶ, ἐρυγγάνω.

Τυκτὸν κκκόν, μεταποιούμενον κακόν. εἰς τὸ τέτυγμα.

40 Τύμβος, ὁ τάφος· παρὰ τὸ τυφασθαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τούτεστι καίεσθαι. καὶ τυμβοχορεῖ, θάπτει χωστῶ τάφῳ.

Τυμβογέροντες, πέμπτη ἡλικία γεράτων, ὡς καὶ Θεόφραστος· παραπλήγεις καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.

Τύμπανον, ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον καὶ κρούον, ὁ κατεῖχον αἱ βόκλαι. παρὰ τὸ τύπτω, τύπανον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ἡ τύμπανον ἐστὶ τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ὃ τοὺς παραδιδόμενους διαχειρίζεται· καὶ τυμπανίζεται, ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδέρεται, καὶ κρέματα.

Τύνη, εἰς τὸ ἐγῶν.

50 Τυντλάζειν, ἐκ πηλὸν ἐμβαίνειν, ἢ ἐπιβάλλειν πηλῷ· τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος, ἢ πηλός, καὶ τάρραχος. καὶ τυντλώδους, ἀντὶ τοῦ ὑλώδους. ῥητορικῶς ἢ τυκτλάζειν, τὸ αὐτὸ λέγειν.

Τύραννος, ἦτοι ἀπὸ τῶν Τυρρήνων· ὅμοι γὰρ οὗτοι· ἢ ἀπὸ Τύρου, ὅς ἐστιν ἀπὸ Τυρράς πόλεως Λυκισκῆς, τυραννήσαντος πρῶτον ἐν αὐτῇ. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ τρῶν τὸ καταπονῶ, τρύανος· καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ρ, τύραννος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν. τύραννον δὲ οἱ ἀρχαῖοι

καὶ ἐπὶ βασιλέως ἔτασαν· ἐστὶ δὲ καὶ τὸν τύραννον βασιλέα ἔλεγον.

Τυρβη, ἀτόλαισις, ἢ θόρυβος, ἢ τάρραξις.

Τυρός, παρὰ τὸ τηρεῖν κατὰ τροπὴν· γὰρ γὰρ τηρούμενον ἐστὶν ὁ τυρός. καὶ τυρεῖω, τὸ κατασκευάζω· καὶ τυρεύεται καὶ τυρεῖται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται καὶ σφηνύεται· καὶ τυρεῦθῆτα· ταραχθέντα.

Τυροκνηστis, μακρὸν καὶ σῆμα ἀκολούτων· καὶ ἡ πῆλις ἀπὸ γυναικὸς τιγος ὡς τῶν ἀνόμεσται· εἰς τῆρος· τὸ πρῶτης συμπηξέσης τὸ γάλα.

Τυτθόν, ὀλίγον. τιτθός λέγεται ὁ μαστός· καὶ ἀποτίθῃ παιδία, τὰ βρέφη· ὅθεν γίνεται τυτθόν, τὸ ἐπ' ὀλίγον· καὶ τυτθὴν λέγουσιν ὀλίγην, ἢ μικράν.

Τύπος, παρὰ τὸ τύπτω γίνεται· ὡς περ εἰς τὸ βούλλω· τήριον τυτθόμενος ὁ μόλιθος, τύπον· ποιεῖ καὶ σῆμα ἀποτελεῖ.

Τυφλός, σημαίνει τὸν ἐστερημένον τῶν οὐμῶν· τυφλός γὰρ κυρίως, ὁ μετὰ τὸ γεννηθῆναι τυφλωθεῖς· παρὰ γὰρ τὸ ἀπολωλεμένον τὸ φῶς γίνεται· ἢ παρὰ πῶνους τῶν ἰλίων ἔχουσιν ἥθουν τῶν ὀφθαλμῶν· ἢ παρὰ τὸ τύπους τοῦ φωτός ἔχειν. καὶ τυφλοκατεῖται, τυφλός πλάττεται.

Τυφλὸν ὀνειρῶν, ἦτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως κέτι· σται τοῦτο· Δαίαι γὰρ πύλαι ψευστῶν εἰσὶν ὀνειρῶν· ἢ ὅτι μύουσι· προδιαλέγονται.

Τυφρηστός, πῶλις ἐστὶν ἐν τοῖς ἐσχατοῖς τῆς Μαιναλίας· ἀπὸ Τυφρηστοῦ βασιλέως· ἢ τεφρηστός, τις οὐσα, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέος τέφρας.

30 Τυφών, παρὰ τὸ τυφῶ το καίω· τυφῶν γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ ἀνέμου σφόδρα πνοή· ὅς καὶ εὐρυκλύδων καλεῖται· ἢ παρὰ τὸ τυφός τυφῶν, οὐχ ἡ φλόξ ἢ ἐκ τοῦ αἵματος, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφῇ πρὸ τοῦ ἐκπρωθῆναι, ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

Τυφῶνος, πυρώδους δαίμονος.

Τυφώς, ὁ κατὰ θάλασσαν, ὅφ' οὗ τὰ πλοῖα Φθίρεται· εἰσὶ δὲ τρία, τυφῶν, κρηστήρ, κεραυνός. Ἰστέον· ὅτι τὸ Ποσειδῶν διαιρούμενον, Ποσειδῶν Ποσειδῶντος, Φυλάττει· τὸ δὲ Τυφῶν διαιρούμενον, ἐκτελεῖται, Τυφῶν Τυφῶνος· καὶ Τυφῶν, πέτρα ἐστὶν ὑψηλὴ 40 ἐν τῷ Καυκάσῳ· Καυκάσος δὲ, ὅρος Σκυθικόν, καὶ ἔταρον Ἰνδικῶν ἀνόμεσται δὲ, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ διακομενον τὸν Τυφῶνα ὑπὸ Διὸς κεπλήχθαι τῷ κεραυνῷ. πᾶν γέντα δὲ αὐτὸν Φασὶ καίμενον ἀπελθεῖν ἐν τῇ Σιβηρίᾳ ἢ Λιμνῇ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτῆς ἐμπασεῖν καὶ δύναι, συνεχόμενον ὑπὸ τῆς ἐκκαύσεως· ἢ δὲ Λιμνῇ θαρμύτητα τινα ἀκαπέμπει, ὡς τοῦ Τυφῶνος καίμενου ἐν αὐτῇ.

Τυφωεύς] Ἡσίδοις αὐτὸν γῆς γενεαλογεῖ· Στησίχορος δὲ, 50 ἦρας μόνης, κατὰ μνησικαλίαν Διὸς, τεκούσης αὐτόν. οἱ δὲ Τυφωέα Φησὶ σημαίνει τῶν ταραχῶδων πνευμάτων τὴν ἀνάδοσιν τὴν ἐκ τῆς γῆς.

Τυφώδης] τετυφωμένος καὶ ἀσθενής, οἷον καπνός εἶναι. τυφῶ τὸ καίω· καὶ τυφώδης, ὁ ἡλικίαν ἔχων τοῦ τυφασθαι, τούτεστιν ὁ πρὸ τῶν ἀποθνησκόντων. καὶ τυφωγέρον, ὁ διὰ τὸ γῆρας τετυφωμένος· καὶ ἐτικεκαυμένος· τὸ γὰρ ἐτικεκαυμένον βεβλαπται.

Τύχων Τύχανος, δαίμων ἐστὶ περὶ τῶν Ἀφροδίτῃν.

773 Τυχρότερον, εὐτυχέστερον· ὅθεν καὶ τυχερῶς λέγεται τὸ ἐπιτυχῶς· τύχην γὰρ ἀπλῶς, τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσι.

Τυλιμός, δερμάτινον βαλάντιον.

Τωθάζει, σπώπτει, χλευάζει, λοιδορεῖ, παυχᾶται· καὶ ἐτωθάζον, τὸ ἐσκωπτον καὶ διέσφον. τὸ ῥῆμα, τωθά-

ζω. σημαίνει τὸ ἐμπεῖον καὶ ἀποπῆ. ἀπὸ τῶν λυψ, ὃ σημαίνει τὸν κόπον, γίνεται θωάξω καὶ τροπὴ τοῦ φιλοῦ εἰς ψιλόν, καὶ υπερβιβασμῶ τοῦ θ, θωάξω, τρωάξω. ἢ παρὰ τὸ ὠθω ὠθάζω καὶ τρωάξω σημαίνει δὲ καὶ τὸ σχολάζω.

Τῶ δὲ σ' ἀπὸ τῶν ἡρώων ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος γίνε-
ται ἀφαιρέσει ἐκ τοῦ ὅπως τὸ δὲ Τούτῳ ἐστὶ με-
σμός ἐστι μεσσησιτικός. ὁμοίως καὶ τὸ φημι.

Τῶ, σημαίνει τὸ ἐξ αὐτῶ τοῦ τόπου. πολλὰ εἰσὶν ἐπὶ ῥ-
ήματος εἰς ἴσην λήγοντα, ἅπαντα ἀποβάλλουσι τὴν ἴσην
ἀνταβλήν, καὶ ἐκτείνουσι τὸ ο' οἷον πόθεν πῶ αὐτό-
θεν, αὐτῶ καὶ γέγονε τούτῳ. τοῦτο δὲ ὁ μὲν Ἀπολλώ-
νιος οὕτως. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς περισπᾷ, λέγων ὅτι οὕτως
ἔχει ἡ παράδοσις. γέγονε δὲ οὕτω. πολλὰ λέξεις ἐλλεί-
πονται ἀποδείξεων. οἷον, τρέμω σε, ἀντὶ τοῦ δια σέ.
Ἡρώδης, — πικρὰς ὁδὸν ἐχέουσι. — ἀντὶ τοῦ ἐπεί-
χουσαι καὶ πάλιν, πολλὰ εἰσι ἀποδείξεις ἐλλείπουσαι
ρήματος, ὡς τὸ, Ἀλλ' ἀνα. — καὶ, — ἐν τοι φρέ-
νες. — ἔστιν. οὐκ δια τὸ καὶ κατ' ἑλλειψιν τῆς
προθέσεως. τῶ καὶ κατ' ἑκτασί, τῶ, ὡς ἐν Ἰλιάδος
β. Τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύσις. —
καὶ περισπᾷται κατὰ Ἡρωδιανόν. τοῦτο δὲ τὸ τῶ ση-
μαίνει πάντε, ὄνομα, ἄρδρον, ἀντωνυμίαν, σύνδεσμον

αιτιολογικόν, καὶ ῥῆμα. ὄνομα μὲν, οἷον, — οὐτε σοὶ
οὐτὰρ ἄλλῳ Μήδεα ἐξείπων. — ἀντὶ τοῦ τινί. ὅπερ
γίνεται οὕτως. ἀπὸ τοῦ τίς τινός, ἀποβολῇ τοῦ ν, γί-
νεται τίος. καὶ μεταγεται εἰς εὐθείαν, ὡς ὁ Καππάδοξ
τοῦ Καππάδοκος, καὶ ὁ Καππάδοκος τοῦ Καππάδοκου.
καὶ γίνεται τίος τιοῦ καὶ Ἀττικῶς, τεώς, ὡς ναός
νεώς ἢ γενική, τεώ ἢ δοτική, τῶ καὶ κράσει, τῶ.
ἄρδρον δὲ, οἷον, τῶ Ἀσκληπιῶ. — οὐκ ἔστι δὲ ἐν εὐ-
θείας καὶ αἰτιατικῆς, βαρύνεται. εὐθείας μὲν, ὡς τὸ,
— τῶ ἀντιβίοισι μαχασσάμενος ἐπέσσειν. — ἀντὶ τοῦ
οὗτοι αἰτιατικῆς δὲ, ὡς τὸ, Οὐδ' ἄρα τῶν ἰδῶν γῆ-
θησεν Ἀχιλλεύς, ἀντὶ τοῦ τούτους. ἀντωνυμίαν δὲ, ὡς
τὸ, Τῶ μὲν εἰσεύμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
— ἀντὶ τοῦ τούτω ὁμοιωθεὶς. καὶ πάλιν, Τῶ καὶ τε-
θείωτι νόον πόρε Περσεφονεία. — σύνδεσμον δὲ αἰ-
τιολογικόν, ὡς τὸ, Τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ'
ἔχων ἀγορεύσις. — καὶ πάλιν, Τῶ μὴ τις πρὶν ἐπει-
θεσθῶ οἰκόνδε νέσθαι. — ἀντὶ τοῦ διότι. καὶ γίνεται
ἀπὸ τοῦ διό, συναίρεσει, δῶ καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ,
τῶ. ῥῆμα δὲ, οἷον, Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον. — ἀπὸ
τοῦ θάματος. καὶ ἀπὸ τοῦ οὕτως, ὡς τὸ, Τῶ καὶ τὰ 50
ἡμῶν πόλις Πριάμοιο ἀνακτος. — σημαίνει καὶ τὸ
ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου, τῶ, οἷον αὐτόθι, ὡς καὶ ἐν τοῖς
ἀνωθεν εἰρηται.

Τ.

Τ τὸ στοιχεῖον. ὅτι αἱ ὑδρές τὸ πρόσωπον τοῦ ταύρου.
ὃ ἐπιπλάτυνοντο ἀπὸ τοῦ μετώπου λεπτύνεται ἐξ
ἀμφοτέρων ἀπὸ τῶν κάτω, ὡς περ καὶ τὸ γράμμα.

774 Τάδες, οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες. παρὰ
τὸ ὑεῖν. ὑετοῦ γὰρ παρασπαστικαί εἰσι δυνουσαι. ἢ
παρὰ τὸ τῶ υ στοιχεῖω ἀπεικαζέσθαι.

Ταλός, διὰ τοῦ α, οὐχ ὕαλος. καὶ θηλυκῶς, ἡ ὕαλος.
καὶ ὑάλινον, ἀντὶ τοῦ ὕαλον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ
ὑεῖν, καθ' ὁμοιότητα τῆς γυναικῆς συττάσεως καὶ με-
θέρως τοῦ ὕδατος, ὕαλω ὁμοίως.

Τβός, ὁ κυρτός. καὶ ὑβόν. ἐστὶ κυφόν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ
β, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β. ὅθεν καὶ ὑβωσις, ἡ λόρ-
δωσις. εἰσὶ δὲ πᾶσι λόρδωσις, ἡ λέδωσις. ἐστὶ δὲ τὸ
ἔμπροσθεν. ὑβωσις, τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥά-
χως πᾶθος. κυρτωσις δὲ, τὸ μέσον τῆς ῥάχως.

Τβρίαι, ἡ μετὰ προσηλακισμόν καὶ ἐπηρείας αἰκία. αἰκία
δὲ, πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσο-
κράτην, Καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι ἡ μὲν αἰκία,
χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι. τοὺς δὲ ὑβρίζειν δοξάν-
τας, ἐξέστιν ἡμῖν θανάτῳ ζημιῶν. — εἰρηται παρὰ τὸ
ὑφαιρῶ ὑφρις. καὶ τροπῇ, ὑβρις. οἱ δὲ, ὑπόβαρις τις
οὐσα. ἢ παρὰ τὸ ὑβάλλω τὸ ἐμποδίζω, ὑβαλις. καὶ
κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ, ὑβρις.

Τβριστις, παραίνυμῶν ἐστίν, ἀπὸ τοῦ ὑβριστης.
Τβρίαι, δῆμος τῆς Λεοντιδος.

Τγεία Ἀθηνᾶ, ἐπίθετον ἐστὶν Ἀθηνᾶς. καλεῖται γὰρ
καὶ νίκη [καὶ] ἱπτικὴ καὶ ἐργάνη.

Τγίης, ὁ ἐν ὑγρῷ ὢν καὶ ζῶν, οἷον ὑγρὴς ὅθεν διερός,
ὁ ζῶν καὶ αἰλίας, ὁ νεκρός. οὕτως Ἡρωδιανός. ἐγὼ
δὲ οἶμαι παρὰ τὸ εὐ εἶναι τὸ σῶμα, ἢ παρὰ τὸ εὐ
λαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνεσθαι. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς
ἡς καθαρὸν οὐχέτινα τῶν παραληγόμενα δύο εἰσὶ, χα-
ριῆς καὶ ὑγίης. ἐξ οὗ συγκριτικόν, χαριστερος καὶ
ὑγιέστερος. ὡς περ δὲ παρὰ τὸ εὐσεβῆς εὐσεβεία, οὕτω
καὶ παρὰ τὸ ὑγιῆς γίνεται ὑγεία καὶ κράσις, ὑγεία,

ὡς περ τὰ Ἀπολλωνίαια, τὰ Ἀπολλώνια. οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι ἐκτείνουσι τὸ α, καὶ κατὰ βιβλίσουσι τὸν τόνον,
καὶ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν γραφὴν, ὑγεία, ὡς περ τὸ
ἱερεῖα. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑγεία προσηλακισμὸς οὕτως ἐν
τῇ κωμῳδίᾳ, οὕτως ἐν τῇ τραγῳδίᾳ αὐτὸ εὑρίσκει. καὶ
οἱ ῥήτορες δὲ τετρασηλακισμῶς προφέρουσι. Χοιροβοσκός.
Ἰστέον δὲ ὅτι ὑγείαν καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ πεφυρα-
μένα οἶνω καὶ ἐλαίῳ ἁλφίτα, καὶ πᾶν ὃ τι ἐξ ἱεροῦ 40
φέρεται, οἷον θαλλόν τινα ἢ ἄλειμμα. ζητεῖ τὸ παρὰ Σώ-
φρονι, ὑγιώτερον κολοκύντας, πῶς οὐ λέγει ὑγιέστερον;
ῥητέον οὖν, ὅτι ἐκοντὶ ἡμαρτε, τὸ ἀκακὸν τῆς γυναι-
καίας ἐρμηνείας μιμησάμενος. ἐν τρόπῳ πικρῇ ἐσολο-
κισε, τατώμενα τοῦ κινώοντος, ἀντὶ τοῦ, ἐνέχυρα θεῖς.
— ὁ τόκος νιν ἀλφειώκει. Φιλόξενος.

Υγρόν, ὕδωρ τίς ὢν, οἷον ἐνυδρον. ἢ παρὰ τὸ ὕω ὕσω
ὑρός, οἷον πλεονασμῶ τοῦ γ, ὑγρός. ὑγρόν ἐλαιον, διὰ
τὸ μὴ πήγνυσθαι καθὼς τὸ ὕδωρ, ὅτι πολὺ ἔχει τὸ
θερμόν.

Υδωρ παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕωρ καὶ πλεονασμῶ τοῦ
δ. καὶ ὕδωρ αὐτοπαγές, τὸ συνεστηκός ἐν τοῖς ἱεροῖς,
ἢ τὸ αὐτομάτως πηγὰς ἔχον.

* Υδροβόρα, ἡ χαράδρα. ἀπὸ τοῦ ὕδωρ καὶ βέω.

Υδρία, κυρίως τὸ εἰς ὕδωρ εὐδατον ἀγγεῖον.

Υδροφορία, ἐορτὴ Ἀθηνῆσι πένθιμος ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κα-
τακλυσμῷ ἀπολομένοις.

Υτός, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕτος καὶ πλεονασμῶ 775
τοῦ ε.

Υγῆς, ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλειθμος, ἐπειδὴ ἐπιτελοῦ-
μεν τὰς θυτὰς αὐτῷ καθ' ὃν ὁ θεὸς ὑεῖ χρόνον. ὁ δὲ
Φερεικὸς τὴν Σευέλῃ τὴν λέγει. καὶ τὰς τοῦ Διο-
νύσου τροφούς, ὕδης. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει
ἐξενικὸς θεοῖς τὸν Υγν. ἢ ὅτι ὕσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν
γέννησιν αὐτοῦ.

Υηνεῖς, οἰκόν τι καὶ ὁζῶδες ποιεῖ. καὶ ὑνία, σκαώτης
καὶ ἀμαθία καὶ ὑνῶν, σκαῶν καὶ ἀμαθῶν.

10 Ἰθλος, ἢ Φλωρία, ἢ ἡ μωρία. ἐκ τοῦ Φλῶ, παράγωγον Φλέω καὶ Φλύω, ὡς βέω βύω· ὑπερθεσεῖς, ὕψλος, καὶ ὕθλος.

Τίκον, ὕς ἴδιον χοίρου ἔργον. Ξενοφώντος ἀπερνημνεύμασι.

Υἱός, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὁ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ὢν εὐφραδία.

Τιεύς υἱός, διὰ τοῦ ο· οὐ γίνεσθαι δὲ παρὰ Ἀθηναίοις διὰ τοῦ ε καὶ ω, ἀλλὰ διὰ τοῦ ο, οἶον, Ὡ υἱεῖς Πριάμου, Ἰλιάδος ε'. γίνεσθαι δὲ υἱός ἀπὸ τοῦ Φῶς τὸ γεννᾷ, Φῶς καὶ υἱός· ἐστὶ καὶ ὕψ, ὃ σημαίνει τὸν υἱόν· κλίνεσθαι υἱός· καὶ κατὰ συναίρεσιν, υἱός· ἢ δοτικῇ, υἱί· ἢ αἰτιατικῇ, υἱά· ἢ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν, υἱας· καὶ ἢ αἰτιατικῇ, — υἱας Ἀχαιῶν· — τοῦ υἱά, ὁ δὲ εὐθεία οὐ συναίρεται· οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υἱ διφθόγῳ ἄπαισται σύμφωνον· ἢ δὲ γενικῇ μετατάσσεται εἰς εὐδεῖαν, καὶ γίνεσθαι υἱός υἱού, ὡς ἀπὸ τοῦ κήρυξ κήρυκος καὶ κήρυκος κηρύκου.

Τιωνός, υἱοῦ υἱός, ὅστις ἐκγονος.

Τῶσις, αἱ υἱοθεσίαι· καὶ ὑψιστο, ἀπὸ τοῦ υἱόν θετὸν ἐποίησε· καὶ υἱώσω, ἢ χῆσις παρὰ Αἰολεῦσιν.

50 Τίκον δέρμα, οὐχ εὐρηται ἐν χρήσει, εἰ μὴ παρὰ Ἀξιοκίμῳ. ἡμάρτητος δέ· οὐδέποτε γὰρ λέξις σημαίνουσα μέρος σώματος ἔχει εἰς κὼν κτητικόν, ἀλλὰ διὰ παθαρῶ τοῦ ον· οὐ γὰρ λέγομεν χοιρικόν κρέας, ἀλλὰ χοίρειον· οὐδὲ ἀνθρωπικὸς πούς, ἀλλ' ἀνθρώπειος· οὕτως οὐ δὲ λέγειν υἱόν, ἀλλ' υἱον δέρμα. ἀποροῦσι τινὲς λέγοντες, διὰτὶ Αἰάντειος υἱός λέγεται, Αἰάντειος δὲ ἀδελφός οὐ λέγεται. καὶ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ πρὸς μείζονας λαμβάνεται ἡ σχέσις, καὶ πρὸς ἴσον καὶ πρὸς ἥττονα. πρὸς αἰεζοὺς μὲν, οἶον ὁ ἐμός δεσπότης· πρὸς ἴσον δὲ, οἶον ὁ ἐμός ἀδελφός· πρὸς ἥττονα δὲ, οἶον ὁ ἐμός δοῦλος. ἐπὶ δὲ τῶν κτητικῶν ὀνομάτων οὐδὲν τι τοιοῦτον εὐρηται· αἰ γὰρ πρὸς ἥττονα θέλει εἶναι ἡ σχέση, καὶ οὔτε πρὸς μείζονα, οὔτε πρὸς ἴσον· οὐδεὶς γὰρ λέγει Ἀριστάρχειος πατήρ ἢ φίλος, Ἀριστάρχειος δὲ ἀγρός λέγεται. τοῦτου χάριν Αἰάντειος μὲν υἱός λέγεται, ἐπεὶ πρὸς ἥττονα ἐστὶν ἡ σχέση· Αἰάντειος δὲ ἀδελφός οὐ λέγεται· πρὸς ἴσον γὰρ. ὥσπερ γὰρ τὸ ὕδροφόρος, παροξυτώνως μὲν, σημαίνει ἐνέργειαν· προπαροξυτώνως δὲ, πάθος· τὸ μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ Φέρων τὸ ὕδωρ· τὸ δὲ, τὸ ἀπὸ ὕδατος Φερόμενος· ἄρα καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀπὸ ῥημάτων συντιθεμένοις ταυτὸν εἶναι εὐρίσκομεν· Φασὶν ὅτι ἐπίπαν· ὅτι δὲ ἐνια μόρια παραβαίνοντα τὸν λόγον, ὡς αἱ προθέσεις καὶ τὰ ἐπιτακτικά· οἷον ἐπίσκοπος καὶ χρυσός, ἐνέργειαν σημαίνει, οὐ πάθος, καὶ προπαροξυτώνως· καὶ τὰ ὅμοια· ὥσπερ τὸ ναύβατος παροξυτώνως μὲν, παθητικός· προπαροξυτώνως δὲ, ἐνεργητικός· τὸ μὲν γὰρ, δηλοῖ τὸν ἐμβαίνοντα ἐπὶ τὴν ναῦν· τὸ δὲ, τὸν ὑπὸ τῆς νηὸς βαινόμενον. ἄρα καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν λόγον φυλάττει· λέγεται πάλιν ὡς ἐπίπαν· ἰδοὺ ἀτερπὴς μῦθος, ὃ μὴ τέρπων, ὀξύνεται ἐνεργητικός· καὶ ἀνηλεής, ὃ μὴ ἐλεῶν· καὶ Φιλομηδής, ἢ Φιλοῦσα τῶν γέλων· καὶ ἀνεμοσκηπὴς χλαῖνα, ἢ ἐκ τοῦ ἀνέμου σκέπουσα· καὶ δυσάης, ὃ δεινῶς πνέων. τούναντιον δὲ τριήρης ναῦς, ἢ ὑπὸ τριῶν ἐρεσσομένη· ἐν γὰρ τοῖς παροξυτόνοις ἐστὶ παθητικόν. ὁμοίως καὶ ἀλιήρης, καὶ

776 10 πανώλης καὶ ἐξώλης, τὸ ἀπόλλυσθαι παθητικῶς ἐγκείμενον.

Ῥόνω, τὸ τρέφω· καὶ ὕδνειν, τὸ τρέφειν.

Ῥῶν, τὸ ὕμνω καὶ λέγω· καὶ ὕδειν, τὸ ὕμνειν καὶ λέγειν.

Ῥῶν, τὰ υ, ἀφορεῖται ἀπὸ τὸν ῥόνον· ἀλλὰ πρὸ πάντων συσσελλόμενον, κεκαλογον· τὸ κεκαλῶμενον, ποιητικόν. κλίνεσθαι ὕδατος· σεσημασμένον· ὅτι ἐστὶν ἑτεροκλίτων· ἢ γὰρ κλίσας αὐτῶν ὡς ἀπὸ πάντων εἰς ας ἐστὶ τοῦ ὕδατος ὕδατος, ὡς γῆρας γῆρατος· διὰτὶ, πᾶν οὐδέτερον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν παύσας τῶν παρὰ τὴν πύξιν καὶ τῶν εἰς ὡρ καταλήξων, (διὰ τὸ τέτατον τέκνωσας)

20 Ῥῶν, καταλήγειν θέλει.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

Ῥῶν, ὕδατος, ὕδατος, οἱ περὶ τὸ ὕδατος ποιοῦμενοι.

- 20 * **Υπαγωγός**, ἐργαλεῖον οἰκοδομητὸν.
Υπάγει, ἐξαπατᾷ· καὶ **υπαγωγή**, αἱ ὁπάται· καὶ ὁπα-
 γωγή, ἡ ὑποχωρήσις· καὶ ὁπαγωγός, τὰς ἀναχωρήσεις.
 Διῶξεις τε καὶ ὁπαγωγός, Θουκυλίδης Φησί· καὶ ὁπα-
 γωγή δὲ λέγεται ἡ τῶν νηῶν σκέπη καὶ προσόρμησις,
 οἷον ἐφόρμησις.
Υπακτέον, πορευτέον. ἐκ τοῦ ἄγω, ἀκτέον καὶ ὑπακτέον.
 * **Υπαρ**, ἀληθῶς· παρὰ τὸ ὑπάρχειν, ὅτι μόνον τὰ ἀλη-
 θῆ ὑπάρχουσι.
 30 * **Υπαρχος**, ὁ ὑπὸ ἄρχοντος ἄλλου ὑποταχθεὶς.
Υπαρ, ἐγγήγορις, ὅπτασις ἀληθῆς, οὐκ ἐν οὐνερῷ ἀλή-
 θεια, οὐκ οὐνερος· οἷον, **Υπαρ** οὐκ ὄναρ· Φαινόμενον·
 — ἐστὶ βῆμα ὦ, σημαίνει τὸ ὑπάρχω· ἀφ' οὗ βημα-
 τικόν, ὄναρ, ὡς θένω, θέναρ· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προ-
 θέσεως, ὑπόναρ· καὶ ὑπερθεσεὶ καὶ ἀποκοπῇ, ὑπαρ.
Υπαρκτά, μόνιμα, ὑπάρχοντα· παρὰ τὸ ὑπάρχω.
Υπαρχω, προκατέρχων· καὶ τὸ ὑπάρχειν, οὐχ ἀπλῶς τὸ
 εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ κάλῃ εἶναι καὶ προὔκειναι.
Υπαρκιστά, δορυφόροι· παρὰ τὴν ἀσπίδα.
 40 **Υπάτη**, ἀνωτάτη· παρὰ τὸ ὑπάτος, ὃ σημαίνει τὸν ὑπερ-
 ἔχοντα καὶ ὑψηλόν. παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν δηλοῦσαν
 τὸ ὑπεράνω, ὑπότατος· καὶ συγκοπῇ, ὑπάτος.
Υπαιδα λιάσθη, Ἰλιάδος ὃ, ἀντὶ τοῦ εἰς πλάγιον ἐξέ-
 κλινεν, ἡ εἰς τοῦμπροσθεν.
Υπαίθριον, ὑπὸ τὸν αἶερ· καὶ ὑπαιθρον, ὁμοίως.
Υπεμνήμυκε] Πάντα ὃ ὑπεμνήμυκεν, Ἰλιάδος χ'. ἐστὶν
 ἡμῶς, τὸ ἐπικλῖναι καὶ καταπίπτω· ὃ παρακείμενος,
 ἡμυκα· ὃ Ἀττικὸς, ὥφειλεν ἡμῆμυκα εἶναι· ἀλλ' ἐπεὶ
 50 ὃ Ἀττικὸς παρακείμενος αἰεὶ ἀπὸ βραχέως ἀρχεται,
 συνεστάλη τὸ ἡ εἰς ε, καὶ ἐγένετο ἐμῆμυκα· καὶ πλεο-
 νασμῷ τοῦ ν διὰ χρεῖαν ποιητικὴν, γίνεσθαι ἐμνήμυκα
 καὶ ὑπεμνήμυκε.
Υπεξαίρησαν, ἀντὶ τοῦ ὑπεξελόν· ἀνελλήνιστόν ἐστι·
 τοῦ γὰρ βῆματος μὴ ὄντος, λέγῃ δὴ τοῦ ἤρησα, οὐδὲ
 ἡ μετοχὴ αἰρήτας, οὐδὲ οὐδέτερον τὸ αἰρήσαν. καθό-
 λον γὰρ τὰ διὰ τοῦ αἰρῶ περισπᾶται· οἷον διαἰρῶ· καὶ
 τῶν ὁμοίων ἐκλέλοιπεν ὁ ἀόριστος καὶ τὰ τούτου κι-
 νήματα.
 778 **Υπεξηρήσθωσαν**] αἰρῶ, αἰρήσω, ἤρηκα, ἤρημι, ἤρημην,
 ἤρησο. καὶ τὸ προστακτικόν, ἤρησο· τὸ πληθυντικόν,
 ἤρησθε ἤρησθωσαν· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ καὶ ἐξ, ὑπεξη-
 ρήσθωσαν.
Υπελύσαο] λύω, λύσω, ἔλυσα, ἔλυσάμην, ἐλύσω· καὶ
 κατὰ διάλυσιν ἰωνικὴν, ἐλύσαο.
Υπεῖρ ἄλα] ὑπὲρ ἦν· καὶ πλεονασμῷ, γίνεσθαι ὑπεῖρ,
 ὡς τὸ, — ὑπέρρεχον Ἡφαίστοιο μένος. ὑπείροχον, ὑπερ-
 ἔχοντα, προὔχοντα. εἰς τὸ ὑπερβασιᾶ.
 10 **Υπέρα**, τὸ ἐξηρητημένον τοῦ κέρατος τοῦ ἰσοῦ σχοινίου,
 ᾧ ἀνίσταται καὶ τείνεται τὸ σχοινίον· παρὰ τὸ ὑπεράνω
 εἶναι.
Υπεραεὶ ἶσος ἀέλλη· — τῇ ἄγαν πνεύσῃ συστροφῇ τοῦ
 ἀνέμου. παρὰ τὸ ἄνω τὸ πνέω, ὄνομα ὑπεραεὶς ὑπεραέος·
 ἡ δοτικὴ, ὑπεραεὶ· ἡ αἰτιατικὴ, ὑπεραεῖα ὑπεραῇ. Ἰλιά-
 dos λ'.
Υπερβασιᾶ, παραβασιᾶ, ἀδικία, καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ δίκαιον
 πράττειν. γίνεσθαι παρὰ τὸν βέβαιον παρακείμενον, βέ-
 βασταί, βασίαι· καὶ ὑπερβασιᾶ, κυρίως ἐπὶ τῶν ὑπερ-
 βαίνοντων τοὺς ἰδίους ὄρους. ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὑπερ-
 20 **ηφανίας**· δοκοῦσι γὰρ οἱ ὑπερηφάνοι ποιεῖν τι ὑπὲρ
 αὐτοῦς.
Υπείρεχον. ἐστὶ βῆμα ἔχον· ὃ παρατακτικὸς, ἔχον, ποιη-
 τικῶς· μετὰ τῆς προθέσεως, ὑπέρεχον· καὶ πλεονασμῷ
 τοῦ ι, ὑπείρεχον. ὥφειλε δὲ ἐν τῇ τέλει εἶναι ὁ πλεο-

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

- νασμός, ἐν ᾧ ὑπέρρεχον· αἱ γὰρ προθέσεις κατὰ τὸ
 τέλος πλεονάζουσιν· οἷον, ἐν, ἐνί· πρὸς, προσί. ἀλλ'
 ἐπειδὴ παρέπεται ταῖς προθέσεσι τὸ μέγρι τῆς δυσυλ-
 λαβίας αὔξασθαι, τούτου χάριν οὐ πλεονάζει, ἵνα μὴ
 εὐρέσθῃ τρισύλλαβος ἡ πρόθεσις. διὰτὶ ἀναβιβάζει τὸν
 τόνον; πᾶς παρωχημένος χρόνος, τὸν προεγινόμενον 30
 αὐτῷ χρόνον ἀποβαλὼν, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνε-
 ται· οἷον, εἶχον, κάτεχον.
Υπέρβριον, ὑπερβίως, οἷον ἔγαν βιαίως, ἡ ὑπερβαλλόν-
 τως τῇ βίᾳ, ὑπερηφάνως.
Υπερβολήν, τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ πε-
 ρὶ σταφάνου Δημοσθένους.
Υπερθεῖα θῆραν ἔχοντα, ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, οἷον πάν-
 ῃ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν· γίνεσθαι δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπερ-
 θεῖς ὑπερθεοῦς, ἡ αἰτιατικὴ, ὑπερθεῖα· καὶ συγκοπῇ, 40
 ὑπερθεᾶ.
Υπερδέξιον χωρίον, οἷον χαλεπώτατον· Ξενοφῶν.
Υπέρδικον, τὸν ἄκρως δίκαιον, καὶ σφόδρα δίκαιον.
Υπερήμεροι, οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέραν
 λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες
 ὁποιασούν, τοῖς ἐλεῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς
 προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρῶγμα, ὑπερ-
 ἡμερία.
Υπέρθυμος, μεγάλῃ ψυχῇ, γενναῖος.
Υπερηφανέω ὑπερηφανῶ, καὶ ὑπερηφανεύω· ἐκ τοῦ ὑπερ- 50
 ἡφανος· τούτου ἐκ τῆς ὑπὲρ προθέσεως καὶ τοῦ φῶ
 τὸ φαίνω, ὑπερανῶφανός τις ὢν, ὃ ὑπεράνω πάντων
 Φαινόμενος.
Υπερίθης] παρὰ τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν γίνεσθαι **Υπερος** καὶ
Υπερίθης, ὡς Ἴλλος Ἰλλίδης.
Υπερηγορεύοντων, ἥτοι τῶν ὑπερεχόντων τῇ ἡγορῇ, του-
 τέστιν ἀνδρείων, ἡ τῶν ὑπὲρ δύναμιν φρονούντων, ὑπερ-
 ἡφάνων.
Υπερίων, ὁ ἥλιος· ἥτοι **Υπερίονός** ἐστὶ καὶ **Θεῖας** παῖς, 779
 ὡς Ἡσίοδος· ἐντεῦθεν γὰρ αὐτὸν πατρωνυμικῶς **Υπερ-
 ιονίδην** καλεῖ· ἡ ὃ ὑπεράνω ἡμῶν ἰών, καὶ περιπολῶν
 τὸν κόσμον· διὰ τούτου γὰρ τὰ ὅλα συνδέχεται.
Υπέρρινος, ὑπερκεκαδαρμένος.
Υπέρρινον, τὸ σφόδρα λεπτόν· ἰνῶ ἐστὶ βῆμα τὸ ἐκκενῶ
 καὶ λεπτόν καὶ ὀξύ· ὅθεν καὶ ὑπέρρινον ἄνδρα λέγῃ-
 μεν τὸν λεπτόν καὶ κενόσκαρον.
Υπερικταίνοντο] — πόδες δ' ὑπερικταίνοντο· — Κράτης
 τὸ ἔγαν ἐφάλλοντο, ὑπερικταίνοντο· Λυσανίας ἐπὶ τοῦ 10
 τρέμειν Φησὶ τετάχθαι· ἡ δαυύνεται, ὥστε εἶναι ὑπερι-
 κνύοντο· ἡ ψιλοῦται· οἱ δὲ πόδες διπνύοντο διὰ τὴν
 χαρὰν ὑπὲρ τὸ μέτρον τῆς δυνάμεως.
Υπερθέτης] εἰ γέγονε παρὰ τὴν σύγκρισιν καὶ ὑπέρθεσιν,
 ἐλέγχετ' ἂν θυγκριτικόν καὶ ὑπερθετικόν, ὡς παρὰ τὸ
 Φθίσις Φθιστικόν· παρὰ μέντοι τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπέρ-
 θετος ἦν συγκρίτης καὶ ὑπερθέτης· ἐξ οὗ συγκριτικὸν
 καὶ ὑπερθετικόν.
Υπερκύδαντας, ἔγαν ὑπερενδόξους. τὰ εἰς δας ὑπὲρ δύο 20
 συλλαβὰς ἰσοσυλλάβως κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε κλίνεσθαι,
 Ἀνάδας, Ἀνάδα· Ἰούδας, Ἰούδα· Τιμαχίδας, Τιμα-
 χίδα· Λεωνίδας, Λεωνίδα· χωρὶς αἱ μὴ ἀπὸ βαρυντόνου
 ῥήματος γίνονται· οἷον, οἶδα, Οἶδας Οἶδαντος· μεῖδω,
 Μεῖδας Μεῖδαντος· Φεῖδομαι, Ἀφείδας Ἀφείδαντος. οὗ-
 τω καὶ τὸ ὑπερκύδαντος, ἀπὸ τοῦ ὑπερκυδάνω, ὑπερ-
 κυδῆεις ὑπερκυδέντος καὶ ὑπερκυδάντος. λέγουσι δὲ τι-
 νες, ὅτι ἐν τοῖς Ἐπιμερισμοῖς Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι με-
 τοχὴ ἐστὶ· κυδάνω, ἐκύδῃνα, κυδάναντος· καὶ κατὰ
 συγκοπὴν καὶ συνθέσει, ὑπερκύδαντος. ἐν δὲ τῷ Ὀνο- 30
 μαστικῷ λέγει, ὅτι ὄνομά ἐστι· καὶ μᾶλλον ὄνομα δεῖ
 Υ υ

λέγειν ἢ περ μετοχῆν· τὸ γὰρ ὀνομαστικὸν αὐτοῦ ἀμολόγηται εἶναι. οἱ δὲ Ἐπιμαρισμοὶ οὐκ εἰσὶν αὐτοῦ πάντες, ἀλλ' εἰσι καὶ ψευδεπίγραφοι.

40 Ἐτέρμορα, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος, Φύσει ἢ θέσει. τὰ εἰς αὐτὴν λήγοντα οὐδέτερα, εἰ μὲν μετὰ ὀνόματος συντεθῇ, ὀνόματά εἰσιν· οἷον, καλὰ γράμματα· εἰ δὲ μετὰ ῥήματος, ἐπὶ ῥῆματά εἰσιν· οἷον, καλὰ γράφει, ἀντὶ τοῦ καλῶς. οὕτω καὶ ὑτέρμορα, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ προσῆκον, ὑπὲρ τὴν εἰμαρμένην. καὶ ὃν τρόπον τὸ καλὸν καὶ τὰ καλὰ εἰσὶν ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ῥήματα, οὕτω καὶ τοῦτο εἰς σύνταξιν ἐπὶ ῥηματικὴν λαμβάνεται. ἢ ὅτι δύναται καὶ τοῦτο καὶ τὸ ὑτέρμορον κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκεισθαι, ὁμοίως τῷ, Βῆ καὶ ὑπὲρ μοῖραν αἶλος· — ἢ οὐ κατὰ διάστασιν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑτέρμορος εἰληπταί· ἐκ γὰρ τοῦ μόρος γίνεται ὑτέρμορος· ἐξ αὐτοῦ τὸ οὐδέτερον· καὶ τὰ πληθυντικὰ, ὑτέρμορα.

Ἐταρον, παρὰ τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν παρήκται.

50 Ἐπεροπλία, ἢ ὑπερῆφανία· γίνεται ἀπὸ τοῦ ὑπερόπλιος· μεταφορικῇ δὲ ἐστὶν ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν τὰ ὅπλα φερόντων. καὶ ὑπερόπλιον, τὸ ὑπερῆφανον. ἀπὸ τοῦ ὑπερόπλος γίνεται ὑπερόπλιος, κητικῶ τύπῳ· ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν ὑπεροπλεία, διὰ διφθόγγου, (ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπερόπλης· ὅθεν τὸ ὑπεροπλήστατος παρ' Ὀμήρου, ἀντὶ τοῦ ὑπερῆφανότατος) ὡς Σοφοκλῆς, Σοφάκλειος. καὶ, — οὐκ ἂν τις ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο· — ἀντὶ τοῦ ὑπερῆφανως ἴδιοι καὶ νεανικῶς ὑπερβαίη, ἀπὸ τῶν ὀπλων.

780 Ἐπέρτατος, μεγαλῶτατος, Ἰλιάδος μ' καὶ, ὑπέρτερον αὐχος, Ἰλιάδος λ', ὑψηλότερον, μεγαλῶτερον.

Ἐπερφίαλος, παρὰ τὸ Φῶ τὸ φαίνω, ὁ ὑπερφαίνοντα τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ἔπιχειρῶν ἐπιδείξει· εἰ δὲ παρὰ τὸ Φῶ τὸ λέγω, ὁ ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν λέγων καὶ ἀπαγγελλόμενος· ὅποιον λέγει Ὀμηρος ὑψαγόρην· οἶμαι δὲ καὶ παρὰ τὸ πῶ πῖαλος, καὶ ὑπερφίαλος, ὁ ὑπερσπονδος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δῆγμα μῆλου· ἢ ὑπερῆφανος καὶ ἄθεος, καὶ παραβαλῶν τοὺς διὰ Φιαλῶν γινόμενους ὄρκους. ἢ ὁ ὑπερβάλλων τῇ ἀμετρίᾳ, ὡς τῆς Φιάλης ἀμέτρου οὐσης· καὶ ὑπερφίαλον λέγεται τὸ πολὺ καὶ ἀμέτρον.

10 Ἐπερώα, ὁ οὐρανίσκος· παρὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὀρμασθαι τὴν τροφὴν· ἐρωή γὰρ ἡ ὀρμή. ἢ μετενήκεται ἀπὸ τῶν ὑπερώων οἰκοδομημάτων καὶ τῶν μετεωρισμένων ὑπὲρ τὴν ἔραν τὴν γῆν. ἢ αὐτὴ δὲ ἐτυμολογία καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερώου. ὑπερώων γὰρ τὸ μετέρωρον, τὸ ὑπὲρ τὴν ἔραν καὶ τὸ ἐπίπεδον, τὸ ὑπεράνω μόνον εἶναι. ἔχει καὶ τὸ ἰ προσγεγραμμένον. καὶ ὑπερώος οἶκος, κητικόν.

20 Ἐπερώων, ὑπεραιῶν τι ὄν, τὸ ὑπεράνω τοῦ κάτω ἰόν· ἢ παρὰ τὸ ἄνω ὀρμασθαι.

Ἐπερώσαν δὲ οἱ ἦπκοι· — ὑπεχώρησαν, ὑπερώρησαν.

Ἐπετάδυτο, ὑπεκαίετο, καὶ ἐνέκνιστο.

Ἐπεψηνισμένοι, ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πατεῖρων.

Ἐπηνέμιοι, ὑπὸ τὸν ἄνεμον· καὶ ὑπηνέμια ὠά, δίχα τοῦ ὀχευθῆναι γεννώμενα.

30 Ἐπὴν, αἱ ὑποκάτω τοῦ γενείου τρίχες· ἀπὸ τοῦ ὑπεῖναι αὐτὸ υποκαίεσθαι τῷ γενεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἱμὶ ἥσω ἥην καὶ ὑπὴν· παρὰ τὴν εἶσιν τῶν τριχῶν. οὐκ ἔδει δὲ ψιλοῦσθαι. Ὡρος, ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὖρον σημαίνει τὴν λέξιν μυστακί, γένειον, πάγων· ἢ τοῦ ἄνω χεῖλους τρίχους. ταῦτα δὲ εἰς τὸ ἄλλο ἐτυμολογικόν. εἰς δὲ τὸ αἰμῶδ· ἔχεν οὕτως.

Ἐπὴντις, ἀκμαῖος, ἀριγενής· ὑπὴν γὰρ λέγεται ἢ τοῦ ἄνω χεῖλους τρίχους, ὑπὴν τις οὖσα· παρὰ τὸ ἄνω

ὑπεῖναι. μυστακὶ δὲ λέγεται ἢ ἀπὸ τῶν μιντήρων τρίχους. ἔχει εἰς τὸ ἱούλος.

Ἐπὴντις] ἐκ τῆς ὑπὸ προθέσεως καὶ τοῦ ἐρέσσειν τὸ ἰσχυροῦς γίνεται ὑποέρπτης· ἐκβολὴ τοῦ ο, καὶ τροπὴ τοῦ εἰς ἡ, ὑπὴντις κυρίως γὰρ ὁ ναύτης. καὶ ῥῆμα, ὑπὴντι.

Ἐπὴντις, ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπὴντιοῖς, τοῖς στρατευομένοις, καὶ ἐρέσσουσιν, καὶ δουλεύουσιν· ἀπὸ τοῦ ὑπὴντι. ὑπὴντιον κυρίως, ἐφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέται· ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω. καὶ ὑπὴντιον κυρίως, ἐπὶ τῶν ὑπὴντιων, ἐφ' ὧν καθίζονται ἐρέττοντες. ὑπὴντιον τινα ὄντα. οὕτως Ἐπὴντις ὁ Ἀττικιστής. Ὡρος, ἐστὶ δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

Ἐπιτρίχόμενος, εἰς τὸ ὑποσχόμενος.

Ἐπιος, εἰς τὸ Ἄμφιος· ὡς παρὰ τὴν ἀνὰ Ἄνιος.

Ἐπνος, παρὰ τὸ ὑπονοστεῖν, ἡγουν ὑποχωρεῖν· ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ τοῦ ἀνθρώπου αἰσθηταὶ ὑποχωροῦσιν ἢ παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ νοῦς νοός, ὑπόνοος· καὶ συγκοπῇ, ὑπνος· ἐν γὰρ τῷ ὑπνω αἱ φρένες καὶ ὁ νοῦς ὑποχωρεῖ ἢ παρὰ τὸ λύειν τοὺς πόρους, λύπονός τις ὦν· καὶ συγκοπῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ λ, ὑπνος σημαίνει 781 τέσσαρα· τὸν θεόν, ὡς τὸ, Ἐπνα ἄναξ πάντων· — καὶ τὸν διὰ σιδήρου θάνατον, ὡς τὸ, Ἡ ὁ μὲν αὐτὸν πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὑπνον· — καὶ τὸν καινὴς λεγόμενον ὑπνον, ὡς τὸ, — Δία δ' οὐκ ἔχε νύδμενος ὑπνος· — καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων πάθος, ὡς τὸ, Ἐπνη καὶ Φιλότῃ δαμαίς· — τούτῃσι τῇ συνουσίᾳ.

Ἐποβλήδην, ὑποβαλὼν λόγον ὑποκρουστικῶς, ἐτι λέγοντος τίνος, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὁ Ἀχιλλεύς, ἐν Ἰλιάδος α'. ἐκ τοῦ βλῶ βλήσω, γίνεται βλήδην, καὶ 10 ὑποβλήδην. διαφέρει δὲ τοῦ παραβλήδην· παραβλήδην μὲν γὰρ ἐστὶ, τὸ παραβαλεῖν τινα καὶ προταγασθῆναι λόγον, ἐκείνου τὸν λόγον καὶ τὴν ὁμιλίαν πρότερον διεκθόντος· ὡς τὸ, Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπεν· — ὑποβλήδην δὲ, τὸ ὑποβαλεῖν λόγον, μηδέπω τοῦ διαλεγόμενου τὴν ὁμιλίαν καὶ τὸν λόγον τελέσσαντος. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ παραβλήδην παρὰ μὲν Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ παραβάλλων καὶ παρηγορεῖν τοῖς λόγοις ἐστὶ· παρὰ δὲ Ὀμήρῳ, τὰ κατὰ ἀπάτην λέγειν, καὶ ὡς τὸ, Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπε· — παραβλήδην, ἐστὶν ἐπὶ ῥῆμα ποιότητος. ἐκ πόσων μερῶν τοῦ λόγου γίνεται τὰ εἰς δὴν ἐπὶ ῥήματα; ἐκ δύο, ὀνόματος καὶ ῥήματος. καὶ ἀπὸ μὲν ὀνόματος, τῷ α παραλήγεται· οἷον λόγος, λογάδην· σπῆρος, σποράδην· τρόχος, τροχάδην· ἀπὸ δὲ ῥήματος, τῷ β, γράφω, γραβδην· λείβω, λειβδην· κρύπτω, κρύβδην· ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ξω μαλλόντων, τῷ γ, μίξω, μίγδην· λίξω, λίγδην· ἀπὸ δὲ τῶν εἰς σω, τῷ η, ῥήσω, ῥήδην· (σημαίνει τὸ Φανερώς) τμήσω, τμήδην. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς μι, 30 ἀπὸ μὲν τῆς πρώτης συζυγίας, τῷ ε παραλήγεται, ἀνίμι, ἀνίμω, ἀνέδην· ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας, τῷ α παραλήγεται, βίβημι, βήσω, βάδην, ἀντὶ τοῦ ἀργῶς, ὡς τὸ, Τουδί ἡρέμα βάδην ἀπύοντος.

Ἐποβολον, ὑποκαίμενον πρὸς δανειον καὶ τόκον.

Ἐποβλημαῖοι, ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποιήται, ἥτοι ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδιῶν, ἄπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ νόθοι, ἀλλότριοι.

Ἐποβρύχιον, ὑπὸ τὸ ὕδωρ βυθισθὲν, παρὰ τὸ βρέχω.

Ἐπόδρα] Ἰὼν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, Ἰλιάδος α', σημαίνει 40 δανειὸν καὶ ὀργίλον ὑποβλεψάμενος. ὡς περ ἀπὸ τοῦ ἡρεμῶ γίνεται ἡρέμα, καὶ σιγῶ σίγα, οὕτως ἐκ τοῦ ὀρῶ καὶ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὑπόδρα· καὶ πλεονασμῷ, ὑπόδρα, τὸ ὑφορᾶσθαι· ἢ ἐκ τοῦ δέρεω τὸ βλέπω γίνεται

- στυκοπῇ δρῶ τὸ δρῶ· ὑποδρῶμενος· ἀντὶ τοῦ ὑφορῶμε-
νος. δρῶ οὖν, δρᾶ· καὶ συνδέσει, ὑπόδρα, τὸ ὑποβλέ-
παι. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ ὑποδράξ γίνεται
δξύτονου. τὰ εἰς ξ λήγοντα ἐπιβήματα δξύνεται, εὐ-
ράξ, ἐναλλάξ, ἀπρίξ, πρίξ· χωρὶς εἰ μὴ κατὰ προδέ-
σως γίνεται· διὰ τὸ πέριξ τὸ παράξ, ὅτε δξύνεται,
οὐ Φασὶν εἶναι ἐπιβήμα, ἀλλὰ β προδέσει. σση-
μαίνεται τὸ ἀπαξ· καίτοι ὅπερ ἄφειλε δέξασθαι ἐν τῇ
ἀπλότῃ, ἐδέξατο ἐν τῇ συνδέσει, ἀπαξαπλῶς. τὸ δὲ
ὑποδράξ, ἀτοβαλὸν τὸ σύμφωνον, ἀνεβίβασε τὸν τόνον,
ὡς ἀνυστής, ἀνύτης· δεσποττής, δεσπότης.
Ἰπόγειον, κατὰ τὸ γυῖον, ὃ σημαίνει τὸ μέλος, οἷον τὸ
ἐγγὺς τῶν μελῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ γυῖα, ὃ σημαίνει τὰς χεῖ-
ρας· διὰ γὰρ τῶν χειρῶν ἀποτελούνται τὰ ἔργα. ἢ
παρὰ τὸ γύη, ὃ σημαίνει τὴν γῆν. Ὁ μὲν οὖν ἀγὼν
ὑπόγυος, καὶ συνεστήκασι τῶν ῥητόρων οἱ δεινέτατοι·
— σημαίνει τὸ παραυτίκα μέλλον γίνεσθαι.
Ἰπογυρμὸς, προγυρμὸς τις ὢν· ἢ γὰρ ὑπὸ ἀντὶ τῆς
πρῶ, ὡς καὶ ἐν Βατραχίοις Ἀριστοφάνης, Ἰμεῖς δὲ
ταῖς Μούσαις τί μέλος ὑπάτατε· — ἀντὶ τοῦ προᾶστα.
Ἰπογράφω, καταβάλλομαι, σκιαγραφῶ, βεβαίω.
Ἰπόγραμμα, τὸ Ἀρματίου ὑπόμνημα, ᾧ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ὑπογράφουσι· καὶ ὑπογεγραμμένη, ἐστιβασμένη,
Ἀριστοφάνης.
Ἰπογενεαῖζον, λιτανεύων, τοῦ γενεαίου ἀπτόμενος.
Ἰπόδημα· ἐκ τοῦ δέω δῶ δῆσω (τὸ δεσμεύω) δῆμα καὶ
ὑπόδημα.
Ἰποδεξιή, Ἰλιάδος ι', σημαίνει τὸ ὑποδέχεσθαι. ὡς παρὰ
τὸ ἀνόρεκτος ἀνορεξία, οὕτως ὑπόδεκτος ὑποδεξιή.
Ἰποδερὶς ὑποδερίδος, ὁρμίσκος, πλόκιον, γυναικείος κό-
σμος· οἷον δερμαῖον· καὶ ὑποδέραια, παριτραχήλια.
Ἰποδιδάσκαλος, ὁ τῷ χορῷ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ
αὐτὸς ὁ ποιητής.
Ἰποζυγιάδης ἄνθρωπος, ὁ μὴ ἐκ τῆς ἐαυτοῦ προκίρσεως
καὶ προθυίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κα-
λεύσεως, ὡς περ καὶ τὰ ὑποζύγια, εἴποις δ' ἂν καὶ ὑπο-
ζυγιάδης πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης.
Ἰποθησόμεθα, συμβουλευσόμεθα· καὶ υποτίθεται, συμ-
βουλεύει.
Ἰποκρίσθαι, Ἰλιάδος φ'. Λαληθὸς τι μῖσος ὑποικουρῶν·
— ἀντὶ τοῦ ὑποστρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.
Ἰποκαθαίνει τὰς ὀφρὺς, οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα·
τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρὺς ὀργῆς ἐστὶ σημεῖον.
Ἰποκηρεζόμενος, τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στήναι
καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος Φανερῶς.
Ἰποκορίζεται, κολακεύει, ὑποκρίνεται. ὑποκορίζομενοι,
Ξενοφών, ἀντὶ τοῦ διασύροντες. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρή-
σατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντος, καὶ τὸ αἰσχρὸν
εὐφῆμως ὀνομάζοντος.
Ἰποκοριστικόν, ἐλαττώσεως ῥῆμα· καὶ ὑποκορισμός, μείω-
σις μεγέθους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ταῖς κόραις εὐκρίναι·
αὐταὶ γὰρ Φιλοῦσιν ἐκλύτῃ φύσει παρημέλαι εἰς κολα-
καίας τρόπον πάντας μικροπρεπῶς προάγειν, εἰς νεό-
τητος κομιδῇ ἐνδεικνύν. πολλὰ τοιαῦτα παίζεται ἐν κω-
μῳδίᾳ, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων, καὶ μάλιστα
εἰ τύχοι ἐτχιρῶν προφέρεσθαι ὀνόματα, ὡς ἡ Κλωνά-
ριον, καὶ Μουσάριον, καὶ Ἀλόντιον, καὶ τὰ τοιαῦτα.
Ἰποκριτής· ἢ ὑπὸ ἀντὶ τῆς ἀπὸ κείτου, οἷον ἀποκριτής·
τὴν γὰρ ἀποκρίσιν οἱ παλαιοὶ ὑπόκρισιν κακλήμασιν,
Ἰλιάδος η'·
Ἰποκρίνεται, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεται ἐστίν. ἢ χρόνον
σημαίνει ἐν τῷ ἴσας πὲρ μετὰ τὸν χρόνον ἀποκρίνε-
σθαι· καὶ ὑποκρίνεσθαι, τὸ ἀποκρίνεσθαι· καὶ ὑποκρι-

- τής ἐνταῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. Θουκυδίδης
ἐβδόμη.
Ἰπόκυκλα· τινὲς ὑφ' ἐν ἀναγινώσκουσιν, ὡς ὑπότροχα.
ἢ ὑπὸ ἐφαρμόζεται τρισὶ πλαγίαις πτώσεσιν· ἐναντίαν
δὲ ἔχει κατασχεσιν τῇ ἐπὶ καὶ ὑπέρ. ἔστι καὶ τῷ ἀνα-
στρεφόμενῳ ἐξαιρετὸν τι πεπονθός· ὅτι ἅμα τῷ πλεο-
νασμῷ τοῦ ἢ ἢ τροπῇ ἐγένετο τοῦ ο εἰς α, ὑπό, ὑπαί· 785
διὸ καὶ ἐτόλμησαν τινὲς Φάναί, μὴ ἄρα Αἰολικὸς τῆς
ὑπαί ὁ πλεονασμός· οὐς ἐλέγχει τὸ πνεῦμα.
Ἰπολαβών, ὑπονοήσας, ἢ ἀποκριθεὶς, ἢ ἀντειπών, ἀντι-
κρούσας. ἀπὸ τοῦ λήβω δὲ ἀμφοτέρω.
Ἰπόλοιπα, τὰ λοιπὰ, οἶοναι τὰ ὑπὸ (τούτέστι ἐν τῷ
βέδει) λαλειμμένα.
Ἰπὸ μάλης· τὸ μὲν ὄνομα κείται παρὰ τῷ ῥήτερι· ὅταν
μὲν οὖν ἐνικῶς λέγεται, οὕτως αὐτὸ τάττουσι μετὰ τῆς
προδέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, ἰο
ἀλλὰ μασχάλας.
Ἰπομηλαφῆσαι, ὑποφηλαφῆσαι.
Ἰπονομεύοντες, ἀντὶ τοῦ ὑπονομεῖν ὀρτυνόντες.
Ἰπόνοια καὶ ὑπονοεῖν. ἢ ὑπὸ πρόθεσις ἐντελούς διανοίας
ἐλλειψιν δηλοῦ. ὑπονοεῖν οὖν, τὸ μὴ τελῶς νοεῖν τὸ
πραγμαίνον.
Ἰπὸζυλος, ὁ πῖδηςλος, ὡς ὑπόχαλκος. οὕτως Ἀριστο-
φάνης.
Ἰπόρρητον, ὑπαρνον· ῥῆνες γὰρ τὰ πρόβατα.
Ἰποπτέρων ὀνείρων· Διονύσιος ὁ Σίδιος πρῶτον ταύτῃ τῇ α
ἐπιβολῇ ἐχρήσατο, ἥπερ χρωῖνται οἱ γραμματικοί, ὡς
τύμβος τυμβίδιος, παῦρος παυρίδιος, [σχίδος] σχίδιος·
πταρόν, πτερίδιος. ἐχρην οὖν εἰπεῖν καὶ τῶν ὑποπερι-
δίων, ὑπὲρ τῶν ὑποπετεριδίων· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ
περὶ παιδῶν.
Ἰποσκιάζειν, ὑπεξάγειν, ἀναλογεῖν· καὶ ὑποσκιάζειν τῆς
οδοῦ Φασὶν, ἥτοι τὸ προκίπτειν καὶ ἀναλογεῖν. ῥητορικῇ.
Ἰποσιώπησις, ἔστιν ὅταν μέλλῃ τις ἐπιφέρειν τραχὺ τι
καὶ λοιδορίας ἐχόμενον, μὴ βούλοιο δὲ διὰ τὸ ἀπαχθῆς 3c
αὐτὸ λέγειν, ἀλλὰ δι' αἰνιγματῶν σημαίνειν.
Ἰποσμήχονται ὁπωπαί· — ὑποτύφονται. ἔστι δὲ ὑποσμή-
χαιν, τὸ ἥρεμα ὑπολάμπειν. Ἰποσμήχουσιν· ἀπὸ τοῦ
σμηχού τοῦ σκοτεινοῦ τόπου καὶ ἀφ' αὐτοῦ· ἢ τὸ τυ-
φώττειν καὶ μεμυκέναι. Ἰποσμήχουσα, διερεθίζουσα,
ὑποκαίουσα, θλίβουσα, καταπονοῦσα. ῥητορικῇ.
Ἰπόσπονδος, ὑπὸ Φιλίαν ὑποτεταγμένος· παρὰ τὸ σπένδω.
Ἰποστειλάμενος, ὑποκρυψάμενος, φοβηθεὶς· καὶ ὑπεσται· 4c
λάμην, παρηγησάμην, ὑπεκρυψάμην· καὶ ὑποστέλλα-
ται, ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, φεύγει, δολιεύεται.
Ἰποσταίη, ὑπόσχοιτο.
Ἰποσχεσθαι, τὸ ἐπαγγέλλασθαι, οἶοναι ὑποέχεσθαι·
ἔστι γὰρ, ὅτε αὐτοὶ δεηθέντες ἐπαγγελλόμεθα τι ποιῆ-
σαι, οἶοναι ἀχθοφορῆσαι.
Ἰπόσχου, ἀντὶ τοῦ συγκατάθεου· μέσος ἀόριστος δεύτε-
ρος παθητικός, ἀπὸ τοῦ σχοῦ· καὶ ὑποσχομένος, τὸ
ἐπαγγελλόμενος· καὶ ὑπισχομένος, διαβεβαιούμενος, 5c
ἐπαγγελλόμενος· ἀπὸ τοῦ ἴσχω. Ἰλιάδος ι', — ὑπισχο-
μενοί μέγα δῶρον.
Ἰποστήτω μοι, παραχωρησάτω, ὑπειξάτω. Ἰλιάδος ι'.
Ἰπέτχου· ἔχω, ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ παρατατικός, εἶχον·
καὶ ὁ δευτέρος ἀόριστος, ἵνα μὴ συναμπέσῃ τῷ παρατα-
τικῷ, προσέλαβεν ἀντὶ τοῦ ἰ τὸ σ, καὶ ἐγένετο ἔσχον,
ἐσχόμεν· ἔτχου ἔσχατο, καὶ ὑπέτχου.
Ἰποτεμνόμενος τὸν πλοῦν, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτά· 78i
τῶν πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. οὕτω Ξε-
νοφών.
Ἰποταίνουσιν, ὑποβάλλουσιν, ἢ προταίνονται.
Υ y 2

ὑποτίθω, εἰς τὸ τυτθός.

ὑποτοπάζειν, τὸ στοχαζέσθαι καὶ ἐνθυμεῖσθαι· καὶ ὑπετόπαζεν, ἀντὶ τοῦ ὑπενδύει· ἀπὸ τοῦ ὑποτυπούσθαι ἐν τῷ νοί. ἔστιν οὖν τύπος τυπῶ τυπάζω· καὶ τροπῇ, ὑποτοπάζω· καὶ ὑποτύπωσις, χαρακτήρ λόγου.

ὑπότριμμα, ἐκ τῶ Φουβίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων· ἀπὸ τῆς γινομένης ἐν αὐτοῖς τρίψεως.

ὑπότροπος, ἐξ ὑποστροφῆς ἐκανεληλυθώς, καλινερμητος.

ὑπούλος ἀνδρῶπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τραυμάτων ὑπονεμομένης οὐλῆς· οἷον ὁ μὴ προφανῆς πονηρός· ὑπούλος γὰρ, ὁ ἐγγύς τοῦ ὑγιανθῆναι μώλων, ὑπούλος, δόλιος, Φαινόμενος δὲθεν εἰρηνικός, ὡς ἐπὶ τῶν ἐλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἐνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις· ἐξ οὗ καὶ ἐπὶ τῶν προσκοιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνδρώπων, ὄντων δὲ μόχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος. ῥητορικῇ.

ὑπούλα γόνυατα, καὶ ὑπούλον πόδα, καὶ ὑπούλον χεῖρα καὶ σῶμα, τὸ Φλεγμαῖνον διὰ τινὰς πληγὰς, καὶ ἐγγύς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. ῥητορικῇ.

ὑποφῆται, ἱερεῖς, προφῆται, χρησμολόγοι.

ὑπόφορος, ὑπεύθυνος. ὑπό κίνσον, ὑπὸ τέλος.

ὑποφόνια, τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οικείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίσωιν.

ὑποφύσεις, παραφύαδες Φαύλων λογισμῶν ἐξωθεν Φυόμενοι.

ὑποχυτῆρες, τρυβλία, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσι.

ὑποχόνδρια, τὰ ἀκροσπάδια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγύνα.

ὑπόψιος· παρὰ τὸ ὑποπτός ὑπόπιος· τροπῇ τοῦ τ εἰς σ, καὶ κρᾶσι τοῦ π σ εἰς ψ, ὑπόψιος· ἵν' ἡ ὑποπτεύεσθαι ὑπὸ τῶν λοιπῶν πάντων καὶ μισεῖσθαι ἔξιος. Ἡρωδιανός δὲ διὰ τοῦ α γράφει ἐπόψιος. ἔστι δὲ ἀρτιφανής, ἡ Φανερός ἐπὶ καμῷ.

ὑπτιος, ἐπὶ νῶτον καίμενος. παρὰ τὸ ὅπτω ὅπτιος καὶ ὕπτιος· τὰ γὰρ ὕπτια εὐθεωρήτα.

ὑπνωμοσία· τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην καὶ ἀναβάλλεσθαι προφάσει χρωόμενον, ἀποδημία ἡ νόσος, ἡ τινι τῶν παραπλήσιων μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι· ῥητορικῇ.

ὑπώγεια, ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

ὑπώπια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς καλιώματα· ἡ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξίοντα πύα· ὥπες γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ὄψιν, ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδος μ', διὰ τὸν Ἑκτορά.

ὑπώροφιοι, ὑπὲρ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι συγγενεῖς· καὶ ὑπώροφον, τὸ ὑπὸ τὴν στέγην· καὶ ὑπώροφον, τὸ ὑπόστεγον.

ὑρία, ὄνομα πόλεως ἀπὸ Ἰριέως.

ὑρτακος, ὀνόμασται ἀπὸ τοῦ ῥύτακος.

ὑσμίνη· παρὰ τὸ ὑπομένω γίνεται ὑπομένη· συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὑσμίνη· δεῖ γὰρ ὑπομονῆς ἐν τῷ πολέμῳ. ἡ παρὰ τὸ δυσμενής τις εἶναι.

ὑσπληξ, Φραγέλιον, ἀφετηρία, βούκεντρον, ἡ μύσψ· ὁ πλησίων τοὺς βούς. ὑσπληξ οὖν λέγεται, παρὰ τὸ ἀπὸ τῶν τριχῶν τῶν ὤων (τουτέστι τῶν χοίρων) γίνεσθαι τὴν μάστιγα. οἶμαι δὲ καὶ ἡ ἀφετηρία, ἐκ τοῦ ἐκείσε πληττεῖσθαι τῇ μάστιγι τοὺς ἵππους. οὕτως ἐγὼ Ὠρίων δὲ, παρὰ τὴν ὑπὸ πρόδασιν, ὑσπληξ· συγκοπῇ τῆς πο συλλαβῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὑσπληξ.

ὑσσάκου, τοὺς πασσάλους λέγομεν.

ὑσσός, ἐμβόλιον, ἀκέντιον· ἡ καὶ τὸ ἐξέχον τοῦ ὀμφαλοῦ τῆς ἀσπίδος σιδηροῦν κέντρον, ἥτοι πασσάλιον.

ὑστατος, ἔσχατος· ἀπὸ τοῦ ὑστερος συγκριτικοῦ, τὸ

ὑπερθετικῶν· ὑστατος. ἐκ τῆς ὑπὸ πρόδασως, ὑπότερος, ὡς παρὰ τὴν πρὸ πρότερος, καὶ συγκοπῇ, ὑταρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ· προὔτος γὰρ τινος ἐτέρου, λέγει τις ὑστατος. ἡ ἐκ τοῦ ὑπότερος, συγκοπῇ, ὑπτερος· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς σ, ὑστερος. τὸ δὲ ὑστατα, ἔστιν εὐθείας οὐδετέρου τῶν πληθυντικῶν, καὶ μετενέηνεσται εἰς ἐπιβόηματικὴν σύνταξιν, καὶ γίνεται ἐπιβόημα μεσότητος. οὐ γίνεται δὲ ἐπιβόημα μεσότητος, εἰ μὴ ἔστιν ἀπὸ ἀρσενικοῦ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου· διὰ τοῦτο λέγονται μεσότητος ἐπιβόηματα.

ὑστέρη δεκατῇ, ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ἢν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκοστήν καλοῦμεν.

ὑστέρη, ἐπὶ τῆς μήτρας· ἀπὸ τῆς θέσεως, ἡ ἀπὸ τοῦ μὴ εὐδὺς ἀλλ' ὑστερον ἀποδιδόναι τὰς οἰκίας ἐνεργείας.

ὑστρίξ, ὑστρίχος, ἡ ἐκ τῶν τριχῶν τῶν ὤων μάλιστα.

ὑφα· ὑφαίνω, ὑφασμα· ἡ ὑφάζω ὑφασμα ὑφατία, ὑφα· Ἡρωδιανός περὶ παθῶν. τὸ δὲ ὑφαίνω ἀπὸ τοῦ ὑφός·

τοῦτο παρὰ τὴν ὑπὸ πρόδασιν καὶ τὸ ὅς· ὄθεν καὶ ὑφή, ὁ ἰστός. ἡ παρὰ τὸ εἰς, γέγονεν αἰνώ· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ πρόδασως ἐν συνθέσει, ὑφαίνω· οἱ γὰρ ὑφαί· 30 νοῦντες τὰ διηρημένα καὶ κεχωρισμένα εἰς ἐν ἀγειν σκεύδουσιν. οὕτω Θεογνώτος. — ὑφαίνειν ἤρχετο μύθους· — ἀντὶ τοῦ κατασκευάζειν· καὶ ὑφαίνειν, ἀντὶ τοῦ κατασκευάζειν. ἔστι δὲ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἐμψύχα. ζητεῖται, διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ πλύνω οὐ φασὶ πλύντης, καὶ κρίνω κριντής, ὡς ὑφάντης ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, καὶ ξαίνω ξάντης, καὶ μιάλω μιάντης. ὅτι τὰ μὲν, ἐν τῷ παρακειμένῳ ἐφύλαξαν τὸ ν, ὑφαίνα, μιάναγκα, ἐξαίνα· τὸ δὲ πλύνω καὶ κρίνω, ἀπέβαλον αὐτὸ· πέπλυκα γὰρ καὶ κέρκρια λέγομεν· ὄθεν καὶ τὰ ὀνόματα χωρὶς τοῦ αἰν γέγονεν.

ὑφιστος, ὁ ἐν τῷ ὕψει ἐστώς.

ὑφαλοί, αἱ ὑπὸ θάλασσαν πεκρυμμέναι πέτραι· ὄθεν καὶ ὑφαλος ἀνδρῶπος λέγεται (ὡς ἐγώ μαι) ὁ πεκρυμμένος καὶ πανούργος.

ὑφύφασται· ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω, ὑφακα, ὑφασμαι, ὑφασται· καὶ ὁ Ἀττικῶν, ὑφύφασται. ἡ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, ὑφασμαι καὶ ὑφύφασμαι. Ζηρόδοτος.

ὑφωρῶμαι, ἀντὶ τοῦ κρυπτικῶς βλέπω.

ὑψηλές ἵπποι· — παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναφέρειν τὸν ἥχον 50 τῶν ποδῶν· ἡ μεγαλοφωνοί, ἡ ὑψαυχευες, Ἰλιάδος ε'.

ὑψηγόρος· ἐκ τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ἀγορῶ, γίνεσται ὑψηγόρος, καὶ τροπῇ, ὁ τὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα θημηγορῶν.

ὑψηλός, ὑψηλός τις ὢν, ὁ εἰς ὕψος ἡρμένος.

ὑψιπέτηλον, ὑψηλόν.

ὑσσωπον, ἐκ τοῦ ὕω ὕσω, καὶ τὸ ὤψ ὠπός τὸ πρόσωπον, πλεονασμῷ ἐτέρου σ· τὸ ἐπὶ τὴν ὠπα χερόμενον. ἔστι δὲ βοτάνη καρδική, ὁμοία σαμψύχῳ.

ὑψιβρεμέτης, ὁ ἐν ὕψει βρέμων, τουτέστιν ἡχῶν.

ὑψίστος, ὁ Ζεὺς, ἥτοι ὁ ἐν ὕψει ἔχων τὴν καθέδραν, καὶ πάντων ὢν κυβερνήτης· ἡ ὁ ἐν ὕψει ζυγοστατῶν καὶ ταλαντεύων τὰς μοίρας· ἡ ὁ ὕψ' αὐτῷ ὑπερῶς πάντα. Ὠρος.

ὑψιπέτης· Ἀριστάρχος ἐβάρυνε, εὐρὼν τὸ, ἀκυπέτα Ζεὺς· — ὡς περ καὶ ἀπὸ τοῦ παντοπόλης παντοπῶλα. πινές μὲν ἐτόλμησαν περισπᾶν τὸ ὑψιπέτης, εὐρόντες τὸ 10 ὑψιπέτης, ὡς τιμῆς ταμῆς· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ τιμῆς, εὐρομεν τιμῆντα χρυσόν· — ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, οὐδὲν εὐρομεν τοιοῦτον. ὄθεν ἐπέισθημεν Ἀριστάρχῳ.

ὑψιστος· παρὰ τὸ ὕψος ὕψων ὑψιστος γίνεται· ἡ παρὰ τὸ ἐν ὕψει ἔχειν, ὁ ἐστὶ καθεστῆς.

ὑψος· παρὰ τὸ ὅπτω τὸ βλέπω, ὄψος· καὶ τροπῇ, ὕψος· αἶψ' αἶψιν ὄρῳ.

Φ.

20 Φι τὸ στοιχεῖον, ὅτι Φαῖον, τὸ μέλαν· μέλαν δὲ ἔστι τὸ σκοτεινόν. οὕτω καὶ τούτο παρὰ τὴν ἐμφάνησιν· κακό-φωνον γάρ.

Φάανθεν, εἰς τὸ κόσμηθεν.

Φάγομαι] τὸ θέμα, Φήγω τὸ ἐσθίω· ὁ δεύτερος ἀρίστος, ἔφαγον· ὁ μέλλων β', φαγῶ· (ὅθεν καὶ τὸ ἀποφαγεῖν) ὁ μέσος μέλλων β', φαγεῖν· ὁ φεῖλον εἶναι· ὡς σσημειώται τὸ Φάγομαι, πίομαι, ἐδομαι· τὰ δὲ δεύτερα, Φάγη, πῆ, ἐδη.

Φαεινός, λαμπρός· ἀπὸ τοῦ Φάος· ὅθεν καὶ Φαεῖνω τὸ λάμπω· καὶ Φαεινή, ἡ λαμπρά. ὅτε δὲ σημαίνει τὴν λεπτὴν, — μάλιστα Φαεινήν, Ὀμηρος.

30 Φαεῖμβροτος ἥως, ἡ φέρουσα Φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

Φαέδων] Ἡέλιος Φαέδων, Ἰλιάδος λ', λαυκῶν ἥλιος.

Φαεοφόρος, Φωτοφόρος, Φωτός παρεπτικός, γνώσεις φωτίζούσας.

Φάη, οἱ ὀφθαλμοί· ὅτι ἐξ αὐτῶν Φῶς προχέεται· ἡ ὅτι Φωτός εἰσι κριτικοὶ καὶ δεικτικοί.

Φάδι] Φημί, Φήσω. ἔφην, Φας Φάντος, Φάδι.

40 Φακή, παρὰ τὸ αἰκίζεῖν τὰ Φάη, ὡς ὁ ἰατρικὸς λόγος μυρτυρεῖ, Φακίη τις οὐσα· ἡ Φακάκη, ἡ τὰ Φάη κακοῦσα. Φακός μὲν, ὁ ὠμός· Φακή δὲ, ἡ ἐψηθεῖσα.

Φάκελος, Φαρτῖον ξύλων.

Φάλαγγες, στίχες, τάξεις· οἱ δὲ, τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν πλήθος, οἶον πάλανγες τινες οὔσαι, παρὰ τὸ πέλας καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων εἶναι. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα, καὶ τὰ νεῶς ὑπερείσματα. ἔνιοι δὲ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, Φαλάγγιον. λέγεται δὲ καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν Φαλάγγ· καὶ ἐπὶ τῆς νεῶς ἡ διαβάθρα· καὶ ὁ ἀράχης δὲ, ὃν ἔνιοι Φαλάγγειον λέγουσι. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς, ἡ Φάλαγξ·

50 Πλάτων ἐν Ἑλλάδι. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς Φαλάγγια· ἡ ὅτι τὸ παλαιὸν ξύλοις ἐμάχοντο· Φάλαγγας δὲ τὰς τὰς εἰς ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· καὶ Φαλαγγηδόν, τὸ κατὰ τάξιν, Ἰλιάδος β'. Φάλαγγες οὖν, αἱ μὲν τῶν νηῶν, παρὰ τὸ σταν εἰς τὴν ἄλ· αἱ δὲ τὰς εἰς, παρὰ τὸ κελάσαι ἄγχι.

Φάλακρον, ποίημα αὐτοσχέδιον, ἐπὶ τῷ Φαλλῷ ἀδόμενον.

Φάλανδοι, Φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

787 Φαλακρός, ὁ τὸ ἄκρον ἔχων Φαλόν, ὁ ἔστι λευκόν· παρὰ τὸ Φάος· Φάλιον γὰρ τὸ λευκόν.

Φάλα, κόσμος τῆς περιπεΦαλαίας· παρὰ τὸ Φάω Φῶ Φάσω, ὄνομα Φαλός, καὶ Φαλά, διὰ τὸ λαμπρότατον· καὶ κόρυθος Φαλός, τὸ προμετωπίδιον ἀνάστημα τῆς περιπεΦαλαίας· εἰσι γὰρ τινες ἥλοι λαμπροί, ἔνεκα κόσμου τῆς περιπεΦαλαίας· Φαλόν γὰρ τὸ λαμπρόν· ὅθεν καὶ Φαλακρός, ὁ ἔχων Φαλόν τὸ κάρα· καὶ Φάλαρα, τοὺς προμετωπίδους ἀσπίδισκους, τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἡ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα. ἀπὸ τοῦ Φάος Φαλός καὶ Φάλαρος.

10 Φαλός, ἀσπίδισκίον τι μικρὸν καὶ λαμπρόν· παρὰ τὸ Φάος, ἡ παρὰ τὸ Φῶ ῥήμα· καὶ Φαλαρα, τὰ κοσιήματα, διὰ τὴν λαμπρότητα· καὶ ῥήμα, Φαληριῶ· ὅθεν Ὀμηρος ἐπὶ τοῦ, Κυματα Φαληριδόντα. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὖρον σημαίνει τὸ Φαλός, βῶλον ἡ λοφόν, ἡ ὑπερέχουσαν πέτραν ἐν θαλάσῃ.

Φαληρεὺς, ὁ πολίτης. Φάληροι, ὁ δὲ ἐστὶ τῆς Ἀντιοχίδος· ἄφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεὺς.

20 Φάναι, εἰ μὲν σημαίνει τὸ λέγειν, παροξύνεται, βραχέος ἄντος τοῦ α'· καὶ ἔστιν ἐνεστώς καὶ παρατατικός, ἀπὸ τοῦ Φημί· εἰ δὲ σημαίνει τὸ φαίνειν, προπερισπᾶται,

ἐκταυνομένου τοῦ α'· καὶ ἔστιν ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ Φαίνω.

Φανή] Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἀκριβεῖς γραμματικοὶ ὑποτακτικόν τούτο ἔχουσιν· ἔστι γὰρ ἡ μετοχὴ Φανείς Φανέντος· ἴαν Φανῇ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, Φανῇ.

Φάνης Φάνητος· Τὸν δὲ καλέουσι Φανῆτα, ὅτι πρῶτος ἐν αἰθέρι Φαντός ἐγένετο· Ὀρφεύς. οὕτως Ὀρως.

30 Φανοστράτη, Ἀπολλόδορος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἐκταυρῶν ταύτην Φησὶν ἐπονομασθῆναι Φθειροπύλην· ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἐστῶσα ἐΦθειρίζετο.

Φάνιον, τόπος εἰς ὃν τὰ κατάρματα ἐξέβαλον. ῥητορικῇ. Φάο] — ἔπος Φαο, μὴ δ' ἐπικαυθε· — εἰς τὸ Φᾶσθαι.

Φαρέτρα, ἡ βελοθήκη· εἴρηται παρὰ τὸ Φέρεῖν καὶ κομίζειν τὰ τιτρώσκοντα. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, Φαρετρῶν· Ἰωνικῇ διαλέκτῳ, Φαρετρέων· ὑπερθέσει καὶ διπλασιασμῷ γίνεται Φαρετέβριον.

40 Φάραγξ, ἡ διεσχισμένη γῆ· ἐκ τοῦ ῥήσω τὸ ῥηγνύω· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔβραγον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ Φαίνεσθαι ἐν αὐτῇ ῥήγμα.

Φάραγγες] ἀπὸ τοῦ σπαράσσω, σπαράξω, σπάραξ· τροπῇ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, Φάραξ· καὶ Φάραγξ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ. ἔστι δὲ τὸ ἀποσπασμα τῆς γῆς.

Φαρμακόν, παραμυθία, ὁμιλία· παρὰ τὸ Φέρεῖν τὸ ἄκος, Φέρακόν τι ὃν· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ, παρὰ τὸ Φέρεῖν τὸ ἄχος, τὸ σημαίνον τὴν βλάβην· καὶ Φαρμακοτρί- 50 βαι, οἱ βαφαῖς οἱ τὰ Φάρμακα τρίβοντες ἡ πωλοῦντες. ῥητορικῇ.

Φαρμακία, ἐκ τοῦ Φαρμακεύω· τούτο ἐκ τοῦ Φαρμακός. Φαρμάξας, ἀποστήσας, γοητεύσας, ἰατρύσας. ῥητορικῇ.

Φάρμακος, ὄνομα κύριον. ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἔστι, Λυσίας Φησὶν· Ὁ Φάρμακος ἱεράς Φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, αἰλου, ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη· — καὶ τὰ τοῖς θαρρηλοῖς ἀγόμενα τούτων 788 ἀπομιμήματα ἔστιν, ὡς Ἰστρος ἱστορεῖ. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος λέγει, Οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξομῆσας ὁ Φαρμακός· — Δίδυμος περιεπαινεῖται αἰετοῦ τούτου· ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὖρομεν οὕτως πού τὴν χρῆσιν. Φαρμάκοντα δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη. ἔστι δὲ Φαρμάκων, ὁ ὑπὸ Φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ Θεόφραστος.

Φάρος, ἱμάτιον, περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ Φέρεσθαι, οἶονεἰ Φέρος τι ὄν. ἡ παρὰ τὸ τῇ ὤφῃ ἀρρήναι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικῶν. Φάρος δὲ, ἡ πρὸ τῆς Αἰγύπτου, 10 παρὰ τὸ Φῶ τὸ Φαίνω Φάρος, παρὰ τὸ Φαίνεσθαι αὐτὴν πρὸ τῆς Αἰγύπτου. ἔχει δὲ καὶ ἄλλον λόγον καὶ ἐπὶ τοῦ προφανομένου τοῖς πλέουσιν πύργου· ἥτις παρὰ τὸ Φῶς ἀνάπτειν τοῖς πλέουσιν· ἡ παρὰ τὸ Φάω Φάσω· οὗ ὁ παρατατικός, ἔφαον· οἶον, — Φας δὲ χρυσόθρονος ἥως· — ὁ δὲ Ὀρως λέγει, ὅτι τῇ Καρία προσπλεύσαντος Ἀλεξάνδρου, ἡ Ἑλένη παρεκάλεῖ Φάρον τινὰ κυβερνήτην, Κάρα τῷ γένει, διασῶσαι αὐτὴν εἰς Λακεδαιμόνα· καὶ τούτον, ἀναλαμβάνοντα αὐτὴν, ἀπορρί- 20 φημι εἰς Αἴγυπτον· ἔνθα, ὑπ' ὀφews πληγέντα, ἀπο- θανεῖν. θάψατα δὲ αὐτὸν, ἀπ' αὐτοῦ Φάρον ἀνόμασε. Φάρος οὖν, εἰ μὲν ἀρσενικῶς, σημαίνει τὸν τόπον· εἰ δὲ θηλυκῶς, τὴν πόλιν· εἰ δὲ οὐδέτερος, τὸ ἱμάτιον. ἔστι δὲ ὁμώνυμον.

Φαρῶ, σημαίνει τὸ ἀροτριῶ· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, πλεονασμῷ τοῦ Φ· παρ' ὃ καὶ ἄφαρον, τὴν λιπαρὰν γῆν καὶ τὴν πολλὰς ἀροτριωθεῖσαν· Καλλιμαχός, ἄφαρον Φαρόν· εἰ μέλει δὲ σφισιν ὁμπνιον ἔργον· — τὸ Δημήτερος

δηλονότι. ἢ ἄφαρον, τὴν μηδὲν φέρουσιν. ζῆται εἰς τὸ ἄφαροτος.

3c Φάρυγξ, παρὰ τὸ φέρω, δι' ἧς φέρεται τὸ πνεῦμα. φέρω φέρος καὶ φάρος· καὶ παρώνυμον, φάρυγξ. ὡς Λυκάφρων, — ἐτύμβευσε φάρω: — ἀντὶ τοῦ φάρυγγι. Ὡς δὲ λέγει, δι' ἧς φέρεται ἡ ἰσχυρὰ, ὅ ἐστιν ἡ φωνή. Ἰστέον ὅτι φάρυγξ φάρυγος δι' ἑνὸς γ κλίνεται· καὶ θηλυκῶς μᾶλλον εἰώθε λέγεσθαι, ὡς οἱ Ἀττικοὶ χρωῖνται· ἀρσενικῶς δὲ οἱ Δωριεῖς προφέρουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ λάρυγξ Ἀττικῶς.

Φαρυγίνδην, ὡς ἀριστίνδην, σκώπτουντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν. Ἀττικοὶ λέγουσι. ῥητορικῇ.

4c Φάσγανον] παρὰ τὸ σφάζω, σφαγανον· καὶ ὑπερδύσει· ἢ σπάγανον τι ὄν, παρὰ τὴν σπάσιν· ἢ παρὰ τὸ φάσθαι, ὅ ἐστι φονεύσαι.

Φάτο] Φημί τὸ λέγω· (σημαίνει γὰρ καὶ τὸ φονεύω) ὁ μέλλων, φήσω· ὁ δαυτερός ἀρίστος, ἔφην· ὁ μέσος, ἐφάμην, ἔφασο, καὶ ἔφαο· ὅθεν καὶ Ἰωνικῶς τὸ προστακτικὸν, φάο· τὸ τρίτον, ἔφατο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, φάσθαι. ἢ ἐκ τοῦ φῶ τὸ φαίνομαι, παραγωγόν, Φημί φήσω, ἐφάμην, ἔφατο· συγκοπῇ, φάτο· οἶον, Ὡς φάτο.

5c Φάσις, λέγεται μὲν καὶ [ἐπὶ] δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφάνη [τί] τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμικῶν οἰκῶν· ὅταν γὰρ μὴ ἐκμισθώσκειν οἱ ἐπιτροπευόμενοι τὸν οἶκον, ἔφαινε αὐτοὺς ὁ βουλούμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ. ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττωτος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ἐμερίσθωτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰς μαρτυρίας, ἔστιν εὐρεῖν παρὰ τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει· τῆς δὲ περὶ τῶν ὀφθαλμικῶν [οἰκῶν] φάσεως, παρὰ Λυκούργῳ.

Φασίμη, κύλιξ· παρὰ τὴν φάσιν τὴν ἐνδείξιν. Φασιανός, συκοφάντης, παρὰ τὴν φάσιν· ἢ παρὰ τὸ φαίνω ῥήμα. Φασιανοί, ἀλεκτρούνες καὶ ὄρνεις τινές.

Φασκώλιον, ἱμάτιον, Φορεῖον· φασκῶλον δὲ, μαρσίπιον, πῆρα τις, οὕτως ἐκαλεῖτο, ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἰρήνασιν. οὕτως ἔχει εἰς τὸ ἄλλο. Φασκώλιον, τὸ δερμάτινον βαλάντιον, οἰνεῖ Ἀσκώλιον, τὸ ἀσκῶ εἰκόσ· φασκῶλον δὲ, τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεσθαι.

10 [καὶ πρὸς γε] μεστόν κατὰ τὸ πλέον καὶ ἐμβριδέσθαι τοῦ ποῖον τὸ φασκώλιον: — οὕτως εἶχεν εἰς τὸ αἰμωδεῖν. εἶρον ἐγώ. τὸ δὲ φασκῶλος, ἱμάτιον ἔστιν ὁ φορεῖται· φασκώλιον, ἄγος δεκτικὸν βιβλίων καὶ ἱματίων καὶ ἀργυρίου· τάχα δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ποτήριον.

Φάτνη] παρὰ τὸ φχεῖν φάγνη καὶ φάτνη. δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ πᾶν πῶ τὸ ἐσθίω, ὡς τὸ πᾶσθαι, πατνη καὶ φάτνη.

Φατνωτόν, τὸ σανιδωτόν· φατνώματα, σανιδώματα, στέγη διάγλυφα. ῥητορικῇ.

20 Φατρία, σύνταγμα· Ὡς πατρία, ὅταν ἀφ' ἑνὸς καὶ εὐγενεὺς ἀνδρὸς, ὡς πατρός, κατὰ διαδοχὰς, ἐπέντατιν λάβῃ τὰ γένη, τό τε ἐπὶ τινα ἀναφέρεσθαι, ὡς Ἡρακλεῖδαι, καὶ Ἀχαιμενίδαι ἀπὸ Ἀχαιμενέως πατρὸς Περσέως.

Φαυλία, ἡ κύτινος, καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας· ῥητορικῇ. Φαυλίχ μῆλα, εἶδος τι μῆλων.

Φαυλίζει, ὑπελίζει, χλευάζει.

30 Φαῦλος] παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω, παράγωγον, φαῦν τὸ λαμπρὸν γίνεται φαῦλος, ὁ φανερούμενος εἰς ἃ ἐργάζεται· ἢ ἐπὶ αἰσχροῖς πράγμασι διάδηλος καὶ φανερός. ἢ παρὰ τὸ παῦα παῦλος καὶ φαῦλος· τὸ γὰρ κκεῖν, ταχὺ παύεται· τὸ δὲ καλόν, οὐδέποτε. Φαῦλον, σημαίνει δέκα· τὸ ἀπλοῦν, Εὐριπίδης Λικυμνίᾳ, Φαῦλον ἀνομ-

φον τὰ μέγιστ' ἀγαθὰ: — ἀπλοῦν καὶ ἀπονήρευτον λέγεται. ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς, Φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, ζητεῖς: — καὶ Φαῦλον πρᾶγμα ἔστι, τὸ τυχόν πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς πρὸς τὸ οὕτω τυχόν· [Πλάτων,] Πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς εἰκεν, οὐ Φαῦλον, οὐδὲ 40 μικρὰς δαόμενον ἀρετῆς: — τάττοιο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον. τεθεῖη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς Αἰχμηλῶτισιν· Εἰ μικρὸς ὢκ, τὰ Φαῦλα νικῆσας ἔχω: — καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαδίου Πλάτων Πολιτικῶν πρώτῳ, Καὶ Φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν· καὶ τούτων δ' ἔτι ἐγὼ Φαυλότερον: — τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου, ὡς Δημοσθένους· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ καὶ πένητος καὶ ἀδόξου καὶ ἀνοήτου. ῥητορικῇ, διαφέρει δὲ Φλαῦρου· Φλαῦρον μὲν γὰρ ἔστι τὸ μικρὸν καὶ κοῦφον κακόν· Φαῦλόν δὲ, τὸ μέγα.

50 Φαυλίζω] Ἐνεμέσιζε δὲ καὶ ἀπεφαυλίζε τὰ λεγόμενα.

Φαυτίγγες, οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμας σπῖλοι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Φαιδρωτόν, τὸ τερπνόν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαίδιμος, ὁ λαμπρὸς· παρὰ τὸ φαίνω, φαίνιμος καὶ Φαίδιμος.

Φαίνων, δεικνύων· ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ κατὰ συναίρεσιν, φαίνω, ὡς αἰέρω, αἶρω. Φαινόμενα, 70 οὐ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ· Πλάτων.

Φαῖόν, χρῶμα σύνθετον ἐκ μελανοῦ καὶ λευκοῦ, ἥγουν μύτιον.

Φαινόλης, χιτῶν· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφαστρίδα, ὡς τὸ, Τὰν Φαινόλαν ἀποδύσασθαι: — τούτεστι τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ φαίνεσθαι ὅλον.

Φελόνης, εἰλητὸν τομάριον, βέμβρανον· ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτανίον.

Φελλός, ὅρος ἔστιν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν ᾧ γίνονται πεῦκαι ὑπερ- 10 μεγέθει· ἐκ δὲ τούτων τῶν δένδρων γίνεσθαι τοὺς φελλούς, οἷς κέχρηται πρὸς κουφισμὸν τῶν σωματῶν.

Φελλέα, τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία, ὡς Ἰσαῖος.

Φελλεύς, σκληρὸς καὶ πετρώδης τόπος.

Φενακισθέντες, χλευασθέντες, ἀπατηθέντες· ἀπὸ τοῦ φενακίζω· τούτο, παρὰ τὸ τὰς φρένας αἰκίζειν. φενακίζειν οὖν, τὸ ἀπατᾶν· ὅπερ οἱ ἀρχαῖοι φηνακίζειν ἔλεγον. πεποιῆται δὲ τοῦνομα κατ' ἐναλλαγὴν γραμματος, παρὰ τὴν πηνίην, ἥτις ἔστι περιέτετος κόμη, δια- 20 πατώσα τοὺς πολλούς· ἢ παρὰ τὴν φενακίην· ἔστι δὲ κόσμος γυναικεῖος, ἢ λεγομένη οὐρά. τὸ φε, ψιλόν. ἢ παρὰ τὸ φηλοῦν πεποιῆται, ὅπερ ἔστι τὸ ἀπατᾶν.

Φέναξ, χλευαστής, ἀπατεων.

Φενίς, παιδίᾳ διὰ σφαίρας γινομένη· ἔστι καὶ φενίδα, ἀπὸ τοῦ φενακίδας, κατὰ συγκοπὴν. ἀπὸ τῆς ἀφένσεως τῶν σφαιρίζοντων· ἢ ἀπὸ τοῦ φενακίζειν ἐν τῷ ῥίπτειν, καὶ μὴ ῥίπτειν ἐκεῖσε, ἀλλ' ἐτέρωστε· ἢ ἀπὸ φενακίου τοῦ ἐφευρόντος αὐτήν.

Φερρυγῆς, κατάλαμπρος, ὁ φέρων τὴν αὐγήν.

Φερέγγυστος. Φερέγγυος, ἀξιοπιστός ἐγγυητής, φέρων τὸ 30 βέβαιον, ἀσφαλές. φέρειν λέγεται καὶ τὸ λαμβάνειν· καὶ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.

Φερέκλος, ἀρμόζον ὄνομα τέκτονι, οἷον Φερέκλωνος τις ὢν. Φερέοικος, καὶ Φερόικος, ὁ ποχλίας καὶ ἡ χελώνη· ἐνιοὶ δὲ ζῶν λευκὸν ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίᾳ γινομενον, βαλανοφάγον, οὕτω καλούμενον ὑπ' Ἀρκάδων· οἱ δὲ, ζῶν σφηκὸς εὐμεγέθους μέγιστον.

Φερέσβιος, ζωοποιός, ὡς Φερέπινος, οὕτω καὶ Φερέβιος· 40 καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. περὶ παθῶν.

Φέρειν] τούτο κατὰ διάλεκτον· οἱ γὰρ Αἰολεῖς λέγουσι τὴν Φερνὴν Φέρειν· ἴσως προΦερέστερον· παρὰ τὸ Φέρειν· προῖξ γὰρ ἔστιν· ἦν γὰρ ἡλογημένον τὸ Φέρνῃ· τὰ γὰρ εἰς νη λήγοντα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τέλους τὸ ρ, βαρύνεται, ὅον τάρνη, πτέρνη· μόνον τὸ Φερνὴ ὀξύνεται. ἐὰν δὲ δώσῃ τις τὸν πλεονασμὸν Αἰολικὸν εἶναι, καὶ εἴπῃ Φέρειν, καὶ μιμήσῃται τὸ Ἑλένη, ἀπολέλυται τὸ ἡλογημένον. περὶ παθῶν. Εὐριπίδης Μηδείᾳ. Φερνὴν δὲ τὴν προῖκα καὶ Αἰσχίνης καὶ Μένανδρος· ἀπὸ τοῦ ἐπιΦέρεσθαι αὐτήν.

Φέρνιξ, προῖξ· ἀπὸ τοῦ Φέρειν δύνησιν. Φερσεφόνη, παρὰ τὸν Φέρσω μέλλοντα, ἢ Φέρουσα πάντα καὶ Φθείρουσα· ἡ αὐτὴ γὰρ ἔστι τῇ γῇ.

Φερέτρω. τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ· παρὰ τὸ Φέρειν. Κείμενον ἐν Φερέτρω. Ἰσαῖος.

Φερίστον, ἐξοχωτάτον, ἢ ἀγαθόν.

791 Φέρτερον, κρείττον, ἢ ταχύτερον· ἀπὸ τῶν ἀχθοφόρων. καὶ ἀφυρτότερος, ὁ τοῦ Φέρειν οἶοντε ἦττων κατὰ δύναμιν. γίνεται δὲ τὰ συγκριτικὰ ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ ὄξύς, ὀξύτερος· ἀπὸ ῥήματος, ὡς Φάρω Φέρτερος· ἀπὸ ἐπιβήματος, ὡς πάλαι παλαιότερος.

Φευκτέος] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς ὀξύτων, διὰ τοῦ ἐὸς γινόμενα, διὲ τοῦ ε ψιλῷ γράφεται, ψεκτός, ψεκτέος· Φευκτός, Φευκτέος.

Φεψχλος, σπινθὴρ ὁ ἀναΦερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.

10 Φεῖδομαι, παρὰ τὸ Φεύγειν τὸ δοῦναι· ἢ παρὰ τὸ Φεύγομαι, Φεῖδομαι· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, Φεῖδομαι. τοῦ δὲ Φιδός ὀνόματος γράφεται τὸ Φι διὰ τοῦ ι· εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ διΦθογγου, Φοῖδος ἂν ἐλέγετο τὸ ῥηματικὸν ὄνομα.

Φειδωλός, Φειδόμενος, κνιπός. παρὰ τὸ Φεῖδω Φειδωλός, ὁ Φεύγων τὸ δίδοναι· καὶ Φειδυλός, ὁμοίως· καὶ Φεῖδων ὄνομα κύριον μεταχθινόν, ὡς λάμπω Λάμπων, καὶ στίλβω Στίλβων.

Φεῖδω, πρόνοια, Φεισμονή, εὐσπλαγχνία. σημαίνει δὲ καὶ τὴν Φροντίδα· οἶον, Οὐ γὰρ τις Φεῖδω νεκρῶν κατατεθνεῖσιν, Ἰλιάδος ν'.

Φηγός, ὄρυς, ἢ πεύκη· παρὰ τὸ Φώγεσθαι, ὃ ἔστι καλεσθαι. τὰ γὰρ ἐσω τῶν βελάνων ἐσθιοντες, τὰ ἔξω ἐκασίον πρὸς τέρμην. ἢ παρὰ τὸ Φαγεῖν ἐξ αὐτῆς τὰς βελάνους τοὺς ἀνθρώπους. καὶ Φήγιος, ὄρυϊος.

Φηγαῖοι, δῆμος τῆς Αἰαντίδος Φυλῆς.

Φηγούς, δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος.

Φῆναι, ἢ δεύτερος ἀόριστος ἔστιν, ὡς τὸ στῆναι· ἢ πρῶτος ἀόριστος, ἔφανα, Φᾶναι, καὶ Φῆναι Ἰωνικῶς, ὡς μῖαναι μιῆναι.

30 Φῆν, εἰς τὸ ἀλφῆ.

Φηλώματα, ἐξαπατήματα· Φηλοῦν γὰρ τὸ ἀπατᾶν· καὶ Φηλώσεις, τὸ ἀπατήσεις· ἐνθα καὶ Φήληξ τὸ ἡρέμα πεπαυμένον σῆκον· καὶ Φήληκας δὲ Φαμέν, τὰ διακταῖντα τὰς ὀφείας σῆκα, ὡς εἶη πέτειρα.

Φῆμη] ὡς ἀπὸ τοῦ γνώσω γίνεται γνώμη, οὕτω παρὰ τὸ Φῶ Φῆσω, Φῆμη· τούτο παρὰ τὸ Φῶς· Φῶς γὰρ τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι, ὡς ἐν Ἰλιάδος κ', Εἴ τινα που καὶ Φῆμι ἐν Τρώεσσι πύθοιτο.

40 Φῆσι, κατ' ἐπέκτασιν ἔσθ' τῆς σι συλλαβῆς, ἀπὸ τοῦ ἐάν Φῶ, ἐάν Φῆ. εἰς τὸ παμΦανόντα. Ἰστέον ὅτι τὸ Φῆμι, γινόμενον μὲν ἀπὸ τοῦ Φῶ, οὐκ ἀναγκάζεται διπλασιασθῆναι καὶ γενέσθαι πῖΦμη, ὡς τίθημι· ἐπειδὴ τὰ ἐγκαλτικὰ οὐ θέλει ὑπερβαίνειν τὴν δισύλλαβιν.

Φηρῇ] οἶον, — εὐκτιμένη ἐν Φηρῇ: — τὸ Φηρῇ περισπᾶται κατὰ τὴν παραδοσιν· ἢ μετὰ ἀναλογία ἡξίου

βαρύνεσθαι· τὰ γὰρ εἰς ρα δισύλλαβα μονογενῆ τὰ ἢ παραληγόμενα βαρύνονται, Ἦρα.

Φῆς, εἰς τὸ βῆ. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ Φῆς τούτο, κἀκιστον· ἐνεστὼς ἔστι δευτέρου προσώπου, καὶ σὺν τῷ ι 50

γράφεται· καὶ ὅσον κατὰ ἀναλογία, οὐκ ὥφειλεν ἔχειν τὸ ι· τὰ γὰρ εἰς μι, τροπῇ τῆς μι εἰς ς, τὸ δευτέρου ποιοῦσιν. εἰ οὖν τὸ Φῆμι οὐκ ἔχει τὸ ι, (τὰ γὰρ εἰς μι οὐ θέλει διΦθόγγῳ παραλήγεσθαι, χωρὶς τοῦ εἶμι καὶ εἶμι) δῆλον ὅτι οὐδὲ τὸ Φῆς ὥφειλεν ἔχειν τὸ ι· ἀλλὰ κατὰ ἱστορίαν, ἦγουν κατὰ παράδοσιν, ἔχει τὸ ι· προσγεγραμμένον. πότε γὰρ τῇ ἱστορίᾳ χωρῶμεθα, ἡνίκα τι κατὰ παράδοσιν γράφεται, ὥσπερ τὸ σκείρω. 792

Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ ἱστορία διττὴ ἔστιν· ἔστι γὰρ ἡ χρησις, ἥτις καὶ ὡς ὕλη ὑπόκειται τῇ ὀρθογραφίᾳ. λέγεται δὲ ἱστορία καὶ ἡ μαρτυρία τῶν ἀρχαίων καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν· ἥτις καὶ ὄργανόν ἐστι τῆς ὀρθογραφίας. διὰ τοῦτο καὶ ἐσχατον τέτακται ἡ ἱστορία· ἐπειδὴ οὐκ αἰεὶ περὶ μετὰ αὐτῇ, ἀλλ' ὅτε οὐ δυνατόν ἐστι τὴν λέξιν διὰ τῶν ἄλλων κανόνων ὀρθῶσαι, ἀναλογίας, διαλέκτου, ἢ ἐτυμολογίας· τούτου χάριν τελευταία ἐπαγεται. τινὲς δὲ θέλουσι λέγειν παρὰ τὸ Φῆς· ὅτι τὸν 10

μὲν τόνον, ἀπὸ τῶν εἰς μι ἔσχε· τὴν δὲ γραφὴν, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ω, ἀπὸ τοῦ Φῶ· τὰ γὰρ εἰς ω θέλει ἔχειν ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ διΦθογγον μετὰ τοῦ ι. ἄλλοι δὲ θέλουσιν αὐτὸ εἶναι Δωρικόν, ὥσπερ τὸ ζῆς· οἷστισι καὶ ὁ τόνος ἀντίκειται· ὥφειλε γὰρ περισπᾶσθαι· καὶ τὸ δευτέρου τῶν ἐνικῶν· ὥφειλε γὰρ ἀποβολῇ τοῦ ς ποιεῖν τὸ γ'.

Φθάμενος, Φθάσας. ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω, πλεονασμῷ τοῦ Φ, Φθέω, ἔστι Φθῶ, σημαίνει τὸ καταλαμβάνειν· ὅθεν Ἰλιάδος λ', Φθῆσας τέλος θανάτοιο: — οὐ παράγων, Φθῆμι· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, Φθάμαι· ἢ με- 20 τοχῇ, Ὅς μ' ἔβαλε Φθάμενος, Ἰλιάδος ε'. οἱ δὲ Φασίν ἀπὸ τοῦ Φθαζόμενος, κατὰ συγκοπὴν· ὡς οἶμαι, οὐ καλῶς. τὸ δὲ Φθῶ γίνεται ἀπὸ τοῦ Φθῖω τὸ Φθέρω· οἱ γὰρ καταλαμβάνοντες Φθείρουσι τὸν δρόμον καὶ ἐλαττοῦσι τοῦ καταλαμβανομένου.

Φθάνει, προῖκα, προλαμβάνει· παρὰ τὸ Φθῖνω. ἐκ δὲ τοῦ Φθᾶζω Φθᾶσω, γίνεται τὸ ὑποΦθᾶς, ἀντὶ τοῦ προΦθᾶσας, προλαβών.

Φθαίη] ἀπὸ τοῦ Φθᾶς Φθάντος, τὸ εὐκτιμὸν, Φθαῖην, Φθαίης· καὶ παραΦθαίη, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ παρα- 30 δράμοι. Φθάσοι, παρέλθοι, προλάβοι, σημαίνει καὶ τὸ Φθῖρειν. τὸ δὲ Φθᾶς, μετοχὴ ἔστιν, ἀπὸ τοῦ Φθῆμι, ἐΦθῆν.

Φθέγμα] ὁ μὲν Ὠρος, δι' ἐνὸς γ λέγει γράφεσθαι· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, διὰ δύο, Φθέγγμα· καὶ ἴσως παρὰ τὸ Φθέγγομαι· τὸ δὲ Φθέγγεσθαι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ γίνεται· παρὰ γὰρ τὸ Φῶ τὸ λάμπω, γίνεται Φέγγος· καὶ Φέγγω, Φθέγγω· παρὰ τὸ εἰς Φῶς ἄγειν τὰ τοῦ νοῦ.

Φθεῖρ, παρὰ τὸ Φθέρω. ἢ ἀπὸ Φθορᾶς σωματικῆς γινο- 40 μένη. λέγεται δὲ Φθεῖρ καὶ ὁ τῆς πίτυος καρπός, τὰ λεγόμενα στροβίλια.

Φθειρῶν· τ' ὅρος ἀκριτόφυλον: — ὁ μὲν τεχνικός, διὰ τοῦ ι γράφεσθαι λέγει· ὅτι παρὰ τὸ Φθεῖρ γέγονε, τοῦ ἐπὶ οὐοῦ τοῦ Εὐδυμῖωνος. ἄτεροι δὲ, διὰ διΦθογγου λέγουσι, παρὰ τὸ Φθεῖρ, ὁ σημαίνει τὴν πίτυν· εἰσὶ γὰρ τινες πίτυες Φθειρᾶς ποιοῦσαι. τὸ ὅρος τὸ ἔχον Φθειρᾶς. τούτεστι πίτυας. οἱ δὲ, παρὰ τὸ Φθεῖρ λέγουσιν ὁ ληστής, τούτεστιν ὁ Φθειρῶν· οἶον, τὸ ὅρος τῶν ληστῶν. οἱ δὲ, ὅτι Φθειρῆς λέγονται οἱ θῆρες, παρὰ 50 τὸ Φθῖρειν· τὸ ὅρος τῶν θηρῶν. Λυκόφρων.

Φθισήνωρ, σημαίνει τὸν Φθείροντα τοὺς ἄνδρας. ἔστι Φθείω, διὰ τῆς ει διΦθόγγου· ἔστι καὶ Φθίω, διὰ τοῦ ι· καὶ Φθίμη· ἀμφοτέρω δὲ σημαίνει τὸ Φθείρω· ὅθεν τὸ, — Φθίσαι τὰ τέσιν μένος, Ἰλιάδος ζ'. εἴτα ἀπὸ τοῦ Φθείω, εἴτα ἀπὸ τοῦ Φθίω· ἐξ οὗ καὶ τὸ Φθιάσθαι. πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται Φθίνω· ὅθεν Φθινύζω, τὸ Φθείρωμαι καὶ Φθινόπωρον, παρὰ τὸ Φθίνειν τὴν ὁπώραν ἐν αὐτῷ.

Φθισίβροτος, ἡ διαΦθείρουσα τὸν ἄνδρα· παρὰ τὸ Φθίω Φθίσω.

Φθίς Φθόϊς. εἶδος πλακούντος· οὗ τὴν κατασκευὴν οὕτω τις περιλαλεῖ· τυρὸν ἐκπίσας, τρίβε· καὶ ἐμβαλὼν εἰς κόσκινον χάλκαον, διηθεῖ· εἴτα ἐπιβαλὼν μέλι, καὶ σιγγνεως ἡμισιαν, ὃ ἔστιν ἡμισυ μέτρου· καὶ συμμάλαζον εἰς ἓν.

Φθιώται, ἐκαλοῦντο οἱ τοῦ Ἀχιλλέως. ἀπὸ τῆς Φθίας χώρας, Φθιώτης· Φθίοι δὲ, οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου, ἀπ' ἀνδρὸς Φθίου τούνομα.

Φθόη] τὴν νῦν Φθίσιν λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς Δημοσθένης. ἡ ὄνομα κάθους ἐξ αἵματος ἀγωγῆς.

Φθίσις, ἡ σήψις.

Φθόνος, πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ. Ὄρος, παρὰ τὸ Φθάνειν· οἱ δὲ, παρὰ τὸ Φρενῶν παραίτιον εἶναι πολλὰκις· εἶγε βράσκας, παρὰ τὸ τοῖς Φάσει κάνειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι, παρὰ τὸ Φόνος, Φθόνος.

Φθορά, παρὰ τὸ Φθίσθαι ῥαόν, ἥτοι σήπασθαι εὐχερῶς. Φιάλη, κατὰ μεταθεσιν τοῦ π εἰς Φ, πιάλη τίς οὐσα, παρὰ τὸ πῖω, ἡ τὸ πιεῖν ἄλλης παρέχουσα, ὃ ἔστι δαψιλῶς.

Φιαρός] Καλλίμαχος, — Φιαρὴ τῆμος ἀνέσχεν ἑως· — παρὰ τὸ Φας, Φασρός· τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, καὶ ὑπερθέσει, Φιαρός.

Φιβάλεως, γένος συκῆς. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς μυρβίνας. Ἀπολλοφάνης τὰ σύκα, Φιβάλεα· καὶ Φιβαλέαι, ἰσχαδές.

Φιλανίζεται, χαρισνίζεται.

Φιλαπεχθήμων, Φιλομήτορος. Φιλαχθρος, Φιλόμισος.

Φιλεῖ γὰρ πως, τέρεται γὰρ πως.

Φιλεργος, Φιλόπονος. Φιλεριστήσαι, Φιλοναικῆσαι.

Φίλαι] Ἰλιάδος κ', — νῦν αὐτὴ με Φίλαι Ἀθήνη· — ἀντὶ τοῦ Φιλοφρόνησον, καὶ Φίλον ἡγήσαι. β' προσώπου Ἰων. κῶς.

Φιλαμένη Δημήτερα· — ἀπὸ τοῦ Φιλῶ, Φιλήσω· ὁ ἀόριστος πρώτος κατὰ συγκοπὴν, ἐφίλα· ὁ μέσος, ἐφίλαμην· ἡ μετοχή, Φιλάμενος· καὶ τὸ θηλυκόν. ἡ ἀπὸ τοῦ Φίλος, Φίλλω· ὁ μέλλων, Φιλῶ· ὁ ἀόριστος, ἐφίλα.

Φιλέσπον] Φιλῶ, Φιλήσω· καὶ οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὸ η εἰς δυο εε, καὶ γίνεται Φιλεέσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, Φιλεέσκω· ὁ παρατατικός, ἐΦιλέσπον.

Φίλιος Ζεὺς, ὁ τὰ περὶ τῆς Φιλίας ἐπισκοπῶν.

Φιαλεῖται, γένος Ἀθήνησι.

Φιλῖνος] τὰ διὰ τοῦ ἱνος ὀνόματα, ἡ κύρια εἰσιν, ἡ ἐθνικά, οἷον Σκοπελῖνος, Ἀκραγαντῖνος, ὁ πολίτης· ἡ ἐπίθετα, ὡς τὸ, βιγῖνος, ὁ δεινός· ἡ προσθηρικὰ, ὡς ἐχῖνος, γελασῖνος· (γελασῖνοι δὲ εἰσιν αἱ γενομένοις κοιλότητες εἰς τὸ πρόσωπον ἐκ τοῦ γελαῖν) ἡ ὑποκοριστικά, οἷον Φιλῖνος· (σημαίνει δὲ τὸν Φίλον) παλλακῖνος, ὁ ἀπὸ παλλακῆς. ταῦτα δὲ, εἰ μὲν ἀπὸ ὀνόματος παρὰ χθῶσιν, ἡ ἀπὸ εὐθείας, ἡ ἀπὸ γενικῆς παραγόνται, Φίλος, Φιλῖνος· ἀγαθός, ἀγαθῖνος· εἰ δὲ ἀπὸ βήματος, ἡ ἀπὸ ἐνεστώτος, ἡ ἀπὸ μέλλοντος· ἐχῖω, ἐχῖνος· πραξῖω, πραξῖνος. τὸ δὲ σεβείνος διὰ διΦθόγγου γράφεται.

Φιλήτης, ὁ ἐξυμνόμενος μὲν, σημαίνει τὸν ἐραστήν· παροξυόμενον δὲ, τὸν κλέπτην. παρὰ τὸ ὑφελέσθαι γίνεται ὑΦαίλετης· καὶ κατὰ ἀΦαίρεσιν τοῦ υ καὶ τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η, γίνεται Φιλήτης. πολλὰ δὲ πάθη ἐνταῦθα γέγονε. λέγει δὲ ὁ Τρύφων, ὅτι συνέπαθεν ἡ Φωνὴ τῷ σημαυνομένῳ, ὡς ἡμισυκύκλιον, ἡμικύκλιον· λαίπω, λιμός· ὁ γὰρ κλέπτης ἐνδεῖαν ποιεῖ· οὐ χάριν καὶ Φωνῆς ἐνδεῖαν ἐνεδέξατο. κραῖττον δὲ ἔστιν εἰπαῖν, ὅτι ὥσπερ παρὰ τὸ οἰκῶ γίνεται οἰκῆτης, καὶ γὰμῶ γαμέτης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Φιλῶ Φιλέτης· ἐν ἐκτάσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η· παρὰ τὸ Φιλεῖσθαι, κατ' ἀντίφρασιν, ὁ μισούμενος.

Φίλος, ἀπὸ τοῦ γινομένου κατὰ τὸ Φιλεῖν ἤχου· ἡ παρὰ τὸ πίνω· ἀπὸ γὰρ συμποσίων εἰώθασιν οἱ Φίλοι γίνεσθαι. τοῦτο δὲ, καὶ τὸ ἀνὴρ καὶ ἀναψίος, καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἄρης, παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται. ἐκ δὲ τοῦ Φίλος, καὶ Φίλω Φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, Φιλῶσω· ἐξ οὗ καὶ τὸ Φιλωδαίς.

Φιλοδεάμονες, Φιλοδεωρηταί.

Φιλοδεσποτεύομαι, οὕτως Ἀναξίλας.

Φιλογοργότερος, ἀπὸ τοῦ Φιλόγοργος. οὐ γὰρ ἔστι σύνδετον, ἀλλὰ παρασύνδετον. εἰ γὰρ ἦν σύνδετον, ὥφειλεν εἶναι κοινὸν τῷ γένει, ὡς τὸ Φιλοτεκνος.

Φιλοκομπῶν, μεγαλοβόρημων, ἑαυτὸν ὑψών.

Φιλοκτέανος, Φιλοχρήματος, Φιλοκτήμων.

Φιλοκτεανώτατος, παρὰ τὸ Φίλος καὶ τὸ κτέανον· τοῦτο παρὰ τὸ πτῶ κτέανον, ὡς τύπτω, τύπανον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, κτέανον.

* Φιλοπράγμων, ὁ πολυπράγμων· ἐκ τοῦ Φιλεῖν τὰ πράγματα.

Φιλομειδής, Φιλόγελως· παρὰ τὸ μέδω τὸ βασιλεύειν τοῦ Φιλεῖν, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· ἡ παρὰ τὸ μειδῶ τὸ γελῶ.

* Φιλοπαριστής, ὁ Φιλῶν τὰς ὁπίσθας.

Φιλοπότης] Ἰστέον ὅτι διαφέρει· Φιλοπότης μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὁ Φιλῶν πότους καὶ συμπόσια· Φιλοπώτης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὁ Φιλῶν πολλὰ πίνειν· πῶμα γὰρ τὸν ποτόν, καὶ οὐ πόμα. οὕτως Ἡρωδιανὸς εἰς τὰ ζητούμενα τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

Φιλοπονός, Φιλεργίς, ὁ περὶ τὸ ποιεῖν πρόθυμος.

Φιλοσοφεῖν, σπουδάζειν, ἡ ποιεῖσθαι.

Φιλότης, σημαίνει δύο· τὴν συνουσίαν, ὡς τὸ, — Φιλότητα τραπέομεν εὐνηθέντες· — σημαίνει καὶ τὴν Φιλίαν, ὡς τὸ, — ἡ Φιλότητα κατ' ἀμφοτέροισι τιθεῖται.

Φιλοτησία, Φιλία, δεξιῶσις διὰ τῆς Φιάλης· ἡ κύλιξ, ἡ κατὰ Φιλίαν προϋπῖνον τοῖς Φίλοις, οὕτως ἐκαλεῖτο· καὶ Φιλοτησίαν προπίνειν ἔστιν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ Φιάλης πίων μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχη Φίλῳ, χαρισάμενος αὐτῷ καὶ τὴν Φιάλην.

Φιλοτιμία, μεγαλοδωρως, ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς.

Φιλοτιμεῖται, ἐπιδαψιλεύεται, μεγαλοφρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμία, δωρεά· ἡ πλεονεξία, ἡ κενοδοξία.

Φιλοφροσύνη, Φιλοφρόνησις, Φιλία.

Φιλοφρονέστατα, Φιλικώτατα. Φιλοφρονούμενα, παραμυθούμενα.

Φιλυρά, Φιλοῦσα τὸ ὕδωρ. Φιλυδρίας, Φιλῶν τὸ ὕδωρ. 795

Φιμοί, κυβευτικά ὄργανα.

Φιλυρα, Φυτὸν ἔχον Φλοῖον βύβλω πακύρῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσι.

Φίλτερον] πᾶν συγκριτικὸν εἰς ῥος λήγον ὑπερδυσύλλαβον ἔστι· τὸ μέντοι Φίλτερον, καίτοι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄν, διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὰ συγκριτικά· οὐκ ἔχει γὰρ

10 τοῦ πρωτοτύπου τὸ ο. πεποιήται ὅν παρὰ τὸ Φίλος, Φιλότερος· (ἐξ οὗ τὸ Θηλυκόν, Φιλῶ παιδοφιλοτέρα) καὶ κατὰ συγκοπὴν, Φίλτερος.

Φιλτέας] παρὰ τὸ Φιλῶ, Φιλτός ρηματικὸν ὄνομα· οὗ παραγωγὸν Φιλτέας, ὡς πρῶτος, Πρωτέας· ἀριστος, Ἀριστεάς. Φιλτέας δέ ἐστιν, ὃ καὶ καλούμενος ἱστορικός, ὃ τὰ Νάξια συνδεῖς.

Φίλτρον, δύναται παρὰ τὸ Φίλω βαρύτερον εἶναι· καὶ ἀπὸ τοῦ Φιλῶ περισπωμένου, Φίλητρον· καὶ συγκοπῇ, Φίλτρον.

20 Φιμοί, κυβευτικά ὄργανα· Φιμός ἐστιν ὃ καλούμενος κημός, εἰς ὃν ἐνεβάλοντο. γίνεται ἀπὸ τοῦ σφίγγω σφιγμός, καὶ Φιγμός. καὶ Φιμοί, ἀγγχει, ἐπιστομίζει.

Φινεύς, παρὰ τὸ Ἰφι καὶ τὸ νοῦν γίνεται, οἶονεὶ ὃ ἰσχυρὸν νοῦν ἔχων.

Φινεές, παρὰ τὸ Φόνος. Φίσκος, δημόσιον ταμιεῖον.

Φιτρῶν, κορμῶν, ξύλων. παρὰ τὸ Φυτόν Φυτρόν, καὶ Φιτρόν· ἀπὸ τοῦ Φύεσθαι ἐξ αὐτοῦ τὰ Φυτά.

Φιτύω, σημαίνει τὸ Φυτεύω. Ἡσίодος, — Φιτύσατο Φαίδιμον υἱόν· — γίνεται ἀπὸ τοῦ Φυτεύω, ἀποβολῇ τοῦ σ καὶ τροπῇ τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ υ εἰς ι. καὶ Φιτύται, τὸ γεννηθῆναι· ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθεται· ἐπὶ δὲ τῆς μητρὸς, οὐκέτι, ἀλλὰ γεννηθῆναι· καὶ Φιτύοντος μὲν, τοῦ γεννῶντος· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα, Φίτυ. Εὐπολις

30 Αὐτολύκῳ, — ἦγαγε καινὸν Φίτυ. Φησί, κατὰ μετὰθεσιν τοῦ θ εἰς φ, ἀντὶ τοῦ θησί, ὡς τὸ θλᾶν, Φλᾶν.

Φλᾶν, τύπτειν, ἢ μαλάττειν· καὶ τὸ ἀναμαλάττειν, ἀναΦλᾶν Ἀριστοφάνης.

Φλαῦρον, εἰς τὸ Φαῦλον.

40 Φλυεῖα, ὄμιος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής.

ΦλήναΦος, δύο σημαίνει· ΦλήναΦος, ἢ Φλυαρία· καὶ ΦλήναΦος, ὃ Φλύαρος.

Φλεβάζοντες, βρύνοντες· ἀπὸ τοῦ Φλέω ῥήματος· ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Φλεβῶν.

Φλέβες, ἀπὸ τοῦ τὸν χυμώδεστατον Φλεγμὸν περιέχειν, τούτεστι τὸν τοῦ αἵματος. Φλέβας οὖν, παρὰ τὸ δι' αὐτῶν βαίνειν τὸ Φλογώδες.

Φλέγμα, παρὰ τὸ Φλέγω Φλέξω, κατὰ ἀντιφρασιν· ψυχρότατον γὰρ ἐστί· καὶ τὸ πικρὸν, Φλέγμα λέγεται, οἷον χολή· οὐ γὰρ ἀποκριθεῖσα πηγνυται. ἐν δὲ τῷ,

50 Φλέγμα κακὸν Φορεύουσα, Ἰλιάδος φ, πύρῳσιν καὶ Φλόγῳσιν σημαίνει· ἢ μεταφορᾶ ἀπὸ τῶν ἐλκῶν τῶν διὰ Φλεγμονὴν κινδυνεύοντων ἐκρήσσειν.

Φλεγμα, παρὰ τὸ Φλέγω Φλέξω, κατὰ ἀντιφρασιν· ψυχρότατον γὰρ ἐστί· καὶ τὸ πικρὸν, Φλέγμα λέγεται, οἷον χολή· οὐ γὰρ ἀποκριθεῖσα πηγνυται. ἐν δὲ τῷ,

50 Φλέγμα κακὸν Φορεύουσα, Ἰλιάδος φ, πύρῳσιν καὶ Φλόγῳσιν σημαίνει· ἢ μεταφορᾶ ἀπὸ τῶν ἐλκῶν τῶν διὰ Φλεγμονὴν κινδυνεύοντων ἐκρήσσειν.

Φλεγμονή, ὄρος ῥάχης.

Φλεγύαι, Ἰλιάδος ν· ἐστὶν ὄνομα ἔθνους, οἱ καὶ Γυρτώνιοι λέγονται.

Φλεγύας, ἐστὶν αἶτος, ἀπὸ τοῦ Φλέγειν καὶ λαμπρὸς εἶναι. αἱ δὲ, ὄργανον παραπλήσιον γυπί. Ἡσίодος Ἀσπίδι, Μορφονοῖ Φλεγύας· — τούτεστι μέλανος αἵτου.

796 Φλεδών, καὶ Φλεδωνεῖα, ἢ Φλυαρία. ἀπὸ τοῦ Φλέω, ὃ καὶ Φλύω λέγεται, γίνεται Φλεδών, καὶ Φλεδωνεῖα.

Φλεήσιον, τὸ Φλιάσιον πεδίον.

ΦλήναΦος, μαρολόγος, Φλύαρος· παρὰ τὸ Φλέω, (ὅπερ ταυτὸν ἐστί τῷ Φλύω· — ἀνὰ δ' ἐΦλυε καλὰ βέαδρα· — οἷον ἀνέδοσιν καὶ ἀναπομπὴν ἐποίει τοῦ ὕδατος)

γίνεται ὄνομα Φλενός, ὡς δὲ τὸ εὐλαβοῦμαι. δένος καὶ δεινός· καὶ μεταθέσει τοῦ σ, Φληνός. Εὐριπίδης

10 παραγωγὸν ῥῆμα ἀπὸ τούτου ποιήσας, Φησὶν ἐν Κρήσσει, Πρίν ἂν ἐκΦλήνῃ με καὶ μαθεῖν λόγον· — τὸ δὲ Φληνός ὄνομα, προσλαβὼν τὸ φ ῥῆμα δηλοῦν τὸ λέγω, ἀποδίδωσι ῥῆμα ΦληναΦῶ, τὸ Φλυαρίας λέγω.

καὶ ΦλήναΦος, ὃ Φλυαρίας λέγων· καὶ ΦληναΦου πράγματα, λήρου, λοιδορίου, ὕδλου. πολλάκις δὲ τὰ συνδεῖα τρέπουσι τὸ ο εἰς α· ὡς κυνόμεναι, κυνήμεναι· ποδόνιπτρα, ποδάνιπτρα.

Φλιά, τὸ πλάγιον τῆς θύρας, αἱ παραστάδες, ἐν ᾗ ἵσταται τις καὶ ἐπεριδέσται. ἐκ τοῦ θλίβω θλίψω, θλιά 20 καὶ Φλιά, ὡς θησί, θησί· διὰ τὸ στενὸν τῆς οδοῦ.

Φλιδῶσα, διεβρώγυθα. Νίκανδρος. ἐνθα τὸν Φλοιοῦντα παρὰ Ξενοφῶντι ἀρσενικῶς, Ἀττικῶς.

Φλίει, μιμητικὸς ἤχος τῶν γαμψωνύχων.

Φλόξ] παρὰ τὸ Φλέγω, Φλέξω, Φλέξ καὶ Φλόξ.

Φλογμός, καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.

Φλόγας, λαμπρά, πυρῶδη· παρὰ τὸ Φλέγω.

Φλόνος, λοχυμῶδες φυτὸν, ᾧ ἀντ' ἐλλυχίου ἐχρῶντο.

Φλοῖός, τὸ καλούμενον λέπος· παρὰ τὸ Φλοῦς, Φλοός καὶ Φλοῖός· ἢ παρὰ τὸ Φλῶ τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι, Φλεός, καὶ Φλοῖός.

Φλοῖστος, τάραχος. ὀνοματοπεποιήται δὲ ἡ λέξις· παρὰ τὸ Φλέω τὸ ἀναβράζω, Φλόβος καὶ Φλοῖβος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, Φλοῖστος. ἢ παρὰ τὸ Φλογίζω Φλογισμός· ἀποβολῇ τοῦ γ, Φλοῖσμός· συναίρεσει, Φλοῖστος· καὶ τροπῇ, Φλοῖστος, κατὰ ἀντιφρασιν, ἢ μὴ Φλέγουσα.

Φλύαρος, μαρολόγος· παρὰ τὸ Φλύω· ὃ ὑπερξέων τοῖς λόγοις, καὶ ἀναπέμπων ἀκρίτως τὰ ῥήματα· Φλύειν γὰρ τὸ ἀναξύν· ἐνθα ἡ ἐκ θερμότητος ἀνάξεις λέγεται Φλυκτῆς· (καὶ, ἀνὰ δ' ἐΦλυε, τὸ ἀνέξω) καὶ Φλύκταιναι, αἱ συνιστάμεναι φύσαι ἐν τῷ ὕδατι τοῦ ὕετοῦ.

Φλῶ, τὸ γέμω καὶ εὐκαρπῶ· καὶ Φλεύς, ὃ Διόνυσος ἐν Χίῳ, παρὰ τὸ εὐκαρπεῖν.

Φνεῖ. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὐδέποτε λέξις Ἑλληνικῇ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ καὶ ν· τὸ γὰρ Φναίτης ὄνομα παρ' Αἰγυπτίοις, βάρβαρον· τὸ δὲ Φνεῖ, ἐπιτετηθευμένον ἐστί παρὰ Ἀριστοφάνει, μῖμημα ὀρνέων Φωνῆς. λέγουσι δὲ τινες, ὅτι τὸ Φνεῖ οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ ν· οὐκ ἐστὶ γὰρ Φνεῖ ἡ λέξις, ἀλλὰ τοΦνεῖ, τοῦ το μὴ ὄντος 50 ἄρδρου, ἀλλὰ μέρος τῆς λέξεως· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μὴ εὐρίσκεσθαι αὐτὸ χωρὶς τοῦ το, παρὰ τισι. Χοιροβοσκός.

Φοῖβος Ἀπόλλων, καθαρός, ἀγνός· ἢ μάντις, καὶ αἰμίαντος· Φοιβόικός τις ὢν, ὃ Φοιβησίους χρώμενος, ὃ ἐστὶ καθαροῖς. ἢ Φαῖος, παρὰ τὸ Φαός καὶ τὸ βίος, ὃ καθαρὸν βίον ἔχων. ἢ ὃ καθαρὸν βίον ἔχων, ἦγον ἀργυρότοξος. ἢ ἀπὸ Φοιβῆς μάμμης νορικῶς, ὡς Ἡσίодος.

Φοῖβαι, αἱ καθαραὶ καὶ λαμπραὶ τριχες· παρὰ τὸ Φοῖβος. 797.

Φοιβάζω, σημαίνει τὸ λαμπρύνω· καὶ Φοιβῶσα, τὸ λαμπρύνουσα· παρὰ τὸ Φοῖβον, τὸ καθαρόν καὶ λαμπρόν· καὶ Φοιβᾶσθαι, τὸ λαμπρύνεσθαι. ἢ Φοῖβος, παρὰ τὰς Φοιβας τὰς κόμας. ἢ παρὰ τὸ Φοιβάναι τὸ καθάραι, ὡς τὸ, Φοιβανάτω δὲ τις ἀσάμινδον· — ἢ παρὰ τὸ Φοιβάζειν, ἦγον μαντεύεσθαι· οἷον, Δαφνυφάγον Φοιβάζειν ἐκ λαμῶν ὅπα.

Φοιβᾶσαι, ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Φοιβαιδῆς ἐστί. 10

Φοίνικες] Πρῶτερον οἱ Φοίνικες ᾤκουν πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· καὶ ἐντεῦθεν αὐτοῖς τὸ ὄνομα· Φοινικοὶ γὰρ τὴν χοιρίαν, ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτοῖς πετρῶν [ἐρυθρόχρων] οὖσων· διὸ καὶ ἐρυθρὰ λέγεται. ἐντεῦθεν μεταστάντες, τῆς Συρίας τὰ παραθαλάσσια κατασχόντες, οὐσιῶς ἐκαλοῦντο Φοίνικες, οὐκέτι ἐπανύμωες, ἀλλὰ παρὰ τὸ Φοινόν, ἦγον τὸ ἐρυθρόν καὶ πυρρόν. Οὐμῆρος, — πᾶσι δὲ παρήϊον αἵματι Φοινόν· — γίνεται καὶ παρώνυμον, ἐκ τοῦ Φοινός Φοινίξ τὸ ἐθνικόν· ἐν- Z z

20 **Φα**, Καὶ τὸ μὲν ἄλλο τόσον Φοίνιξ ἦν: — σημαίνει δὲ καὶ μουσικὸν ὄργανον, διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος εὐρεθῆναι.

Φοινίκη, πόλις ἀπὸ Φοίνικος τινὸς τοῦνομα λαβοῦσα.

Φοινίξ, παρὰ τὸ Φόνος· Φοῖνοι γὰρ οἱ Φοίνικες, καὶ ληστροῖκοι τὸν τρόπον. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Φυτοῦ λαμβάνεσθαι, διὰ τὴν τῶν στελέχων ὀξύτητα· αἰμάσσουσι γὰρ καὶ Φοινίσσουσι τοὺς ἀπτομένους αὐτῶν. ἐντεῦθεν οἱ δίκαιοι εἰς τοῦτο παρεκκλίνονται, διὰ τὸ λόγους ἐγκραπίας καὶ σωφροσύνης ὀξύνειν καὶ λεπτύνειν τὸν νοῦν· ἐκ δὲ τούτου, καθαίρειν.

30 **Φοινικοῦν**, ἐρυθρόν, πυρρόν· ἢ τὸ μέλαν. γίνεται παρὰ τὸ Φοινίσσω τὸ βάπτω· ἢ παρὰ τὸ Φοινόν· τοῦτο παρὰ τὸ Φόνος· πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ καταβιβάζεται τοῦ τόνου, Φοινός, ἡγουν πυρρός· Φόνιος, ὅτι Φονοδακέϊ· **Φοινίξω**, αἰμάξω, βάψω, πυρρῶσω· ἀπὸ τοῦ Φόνου, ἢ τοῦ Φοίνικος, ὅτι πυρρός.

Φοινίτταν, βάπτων αἷματι.

Φοινικήϊα γράμματα, ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγῆνορος τοῦ εὐρέντος αὐτά.

Φοινικολόφου, ξανδολόφου.

40 **Φοινικιόν**, τὸ ψευδές· ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς σπαρτοὺς καὶ τὸν Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.

* **Φοιταλιώτης**, ὁ πλανώμενος· ἀπὸ τοῦ Φοιτῶν.

Φοιτητής, ὁ μαθητής καὶ ὁ διδάσκαλος· ἐκ τοῦ Φοιτῶ, Φοιτήσω· σημαίνει τὸ ὁρμῶ· γίνεται παρὰ τὴν πρόπρῳθιν καὶ τὸ ἰτῶ τὸ πορεύομαι, ῥηματικὸν ὄνομα, ἰτός, προίτος, προίτῶ· καὶ συναμείρεται προίτῶ· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, Φοιτῶ· ἢ παρὰ τὸ ὁδός ὁδῶ· πλεονασμῷ τοῦ ι, οἰδῶ· τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, οἰτῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, Φοιτῶ. σημαίνει δὲ τὸ ὁρμῶ καὶ παραγίνομαι· ὅθεν τὸ Φοιτῆ.

50 **Φόβος** παρὰ τὸ Φέβω Φόβος. εἶδους τῶν ὑποκεκτωκότων τῷ ὀνόματι γενικοῦ. εἶδη δὲ αὐτοῦ ἔξ.

Φοβερός, ὁ Φοβούμενος, παρὰ Φοβούμην.

Φοβεστρατος Ἀθηνᾶ, ἢ Φυγὴν τοῖς πολεμίοις ἐμποιοῦσα.

Φόβη, ἢ **Φρίξ**· παρὰ τὸ Φοβερούς εἶναι τοὺς κοινῶντας· οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸν ἀνδρώπων οὕτω Φοβερὸν ἐνδομίζον εἶναι τὴν κόμην, ὥστε Φόβην αὐτὴν προσηγόρευσαν.

798 **Φολκός**, στραβός· παρὰ τὸ τὰ Φάη παρελκεσθαι.

Φολός, καὶ **Φολίδες**, αἱ λεπίδες τοῦ ὄφeos. ἐκ τοῦ λεπτός, ὑπερβάτει, πολὺς· καὶ μεταβάσει τοῦ φ, **Φολίς**. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται καὶ τὰ μικρὰ πτερὰ· τούτοις γὰρ ἐοικασ· καὶ **Φολιδωτός**, λεπιδωτός.

Φόνος παρὰ τὸ Φῶ τὸ Φονεύω, Φένω· καὶ ἐξ αὐτοῦ Φόνος· ἀπὸ τῆς Φυσήσεως, καὶ τοῦ ἥχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ χύσει τοῦ αἵματος.

10 **Φονᾶν**, συζυγίας δευτέρας· σημαίνει τὸ ἀποκτείνειν ἐπιθυμεῖν, ἐτοιμῶς ἔχειν πρὸς τὸ Φονεύειν· ἀπὸ τοῦ Φονῆ, ὁ σημαίνει τὸν τόπον ὅπου οἱ νεκροὶ κεῖνται.

Φόνος ἔρρευσεν, αἷμα ἔρρευσεν.

Φοξίνος, ἰχθύς εὐθὺς ἐνθάδε γεννώμενος ἔχων κύημα. τίττει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης.

Φοξός, ὀξύκεφαλος, ὁ διεστραμμένος τὰ Φάη. εἰρηται δὲ ἀπὸ τῶν κεραμεϊκῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτός ἢ τοῦ πυρός ὀξυμμένων· κατὰ Φησί καὶ

20 **Σιμωνίδης**, Αὐτὴ δὲ Φοξίχειλος ἀργεῖη κύλιξ· — ἐνιοὶ δὲ κυρίως τὸν ἐπὶ τὰ Φάη τούτεστι τὰ ὄμματα) ἀπωξυμένην ἔχοντα τὴν κεφαλὴν· ἀμφοτέρων τὸ πρότερον.

Φορβάδων, νομαδῶν, βοσκομένων.

Φορβαντεῖον, Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους ὀνόμασθαι λέγει ἀπὸ Φορβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος.

Φορά, ἢ κατὰ ὅλου τόπου ἐναλλαγὴ· καὶ μάλιστα ἢ μὴ δυνάμενη ἐφ' ἑαυτῆς στήναι ὅταν θέλῃ. καὶ **Φοράσθαι**, τὰ ὀρμητικῶς Φέρεσθαι.

Φορβεῖα, περιστόμιον, καπίστριον· ἀπὸ τοῦ Φέρειν βία.

Φορβή, ἢ τροφή· παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, βορβή καὶ **Φορβή**.

Φορίνη Ἀντιφῶν Φησὶν, ὅτι ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἢ **Φορίνη**.

Φόρκυν, παρὰ τὸ Φέρειν καὶ ὀρμῶν τὰς ὀλκὰδας ἐν αὐτῷ, ἡγουν τὰς ναῦς ἐν τῷ λιμένι.

Φόρκυς, δαίμων θαλάσσιος· παρὰ τὸ Φέρεσθαι ὠκέως. τὸ δὲ Φόρκυν, τρεῖς κλίσεις ἐπιδέχεται· σημαίνει δὲ β', τὸν λιμένα, καὶ ὄνομα κύριον.

Φόρμιγξ, ἢ **κιδάρα**. παρὰ τὸ προηγεῖσθαι τῆς οἰκῆς, προόμιγξ· πρῶτον γὰρ ἐκιδάριζεν ὁ Ἀπόλλων, εἰτα ἐπῆγον τὴν ὁδὸν αἱ Μοῦσαι. καὶ **Φορμίζειν**, τὸ κιδάριζειν.

* **Φορμικτής**, ὁ κιδαρῶδης· ἀπὸ τοῦ Φορμίζειν.

Φόρτος, παρὰ τὸ Φέρω Φέρτος καὶ Φόρτος.

Φόρτατον — κακῶν δὲ κε Φόρτχτον εἶη, Ἰλιάδος ρ', τῶν δὲ παρόντων κακῶν τοῦτο ἀν εἶη ἀριστον· ἢ, ἐκ πολλῶν τῶν προγεγονότων κακῶν τοῦτο ἀμεινον γένοιτο. γράφεται δὲ καὶ **Φέρτατον**· κάλλιον.

50 **Φορμίσκοι**, καλαθίσκοι, πλεκτὰ ἀργεῖα· ἀπὸ τοῦ Φορμός, ὅ ἐστι προκάλυμμα. ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ Φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰσχυράδες κομίζεσθαι· ἢ κόφινον σημαίνει. παρὰ τὸ Φέρω, Φορμός. Ἡσιόδου, Οἴσει δ' ἐν Φορμῷ — κοφίνῳ.

Φορμηδόν, κοφινηδόν. **Φορμός** ἐστὶ πλέγμα τινὸς μεγάλου εἶδους, ἐν ᾧ ἐκοιμῶντο οἱ πένητες· ἢ κατετίθεντο τὰ 799 ὄσπρια· τάχα δὲ ἡ καλουμένη νῦν καλύβη, ἡ πλεομένη ὑπὸ καλαύης. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ Φορμηδόν.

Φορύνετο, ἐμολύνετο, ἐφύρατο τῷ αἵματι· ἐξ οὗ τὸ αἰμοφορυντά.

Φραδέος νόου, Φρονίμου.

* **Φορυτός**, ἢ **χαρχόρα**· ἀπὸ τοῦ Φέρειν ἐκείτε τὰ φύτη.

Φορυτῶ, τῷ ἀπὸ τῆς γῆς αἰρούμενῳ ὑπὸ τῶν ἀνέμων χόρτῳ **Φρυγανῶδει** ἀπὸ τοῦ Φορύω· τοῦτο παρὰ τὸ Φέρω ἢ **Φορῶ**.

Φραγγεῶν, ἐκ τοῦ Φραγγέλειον, ὁ σημαίνει σειρὰν ἐκ σχοίνου πεπλεγμένην, ἢ κέκληται μάστιξ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἔθνος· **Φράγγελλοι** γὰρ ἔθνος Ἰταλίας.

Φράδιων, ἐπιστήμων, συνετός.

Φράζω. παρὰ τὸ Φρῶ τὸ προῖω, ὡς βῶ βάζω· τῶν γὰρ νοηθέντων ἐκδοσιν καὶ δεῖξιν διὰ τοῦ Φράζειν ποιούμεθα. ἐκ τούτου τὸ ἐπιφρασχάτο, ἀντὶ τοῦ ἐπισκέψωμαι, ἐπινοήσωσι, μάθωτιν. ἐκ τοῦ Φράζω, **Φράσω**, 20 **ἔφρασα**, **ἔφρασάμην**. εἰς τὸ δευότατο. ἢ παρὰ τὸ Φῶ τὸ λέγω, **Φάζω**· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, **Φράζω**· καὶ συμφράσχατο, ἀρίστος παθητικός, ἀντὶ τοῦ συνεσκεπτατο. σημαίνει δὲ δύο· τὸ θεᾶσθαι καὶ βλεπεῖν, ὡς τὸ, — τὸν δ' ἐφράσατο προσίοντα· — σημαίνει δὲ καὶ τὸ διανοεῖσθαι, ὡς τὸ, **Φράζω** Τυδείδην καὶ **χάζω**· — παρὰ δὲ τῇ κοινῇ συνηθείᾳ σημαίνει τὸ λέγω· Ὅποιδν σου τὸ Φρόνημα, ὦ Εὐστράτιε, **Φράσον** ἡμῖν.

Φράτορες, διδάσκαλοι, ἢ πατέρες. ἢ συγγενεῖς. οἶμαι παρὰ τὸ **Φατρία**· ἢ παρὰ τὸ **Φράζω**. **Φατρία** ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς Φυλῆς· **Φράτορες** δὲ, οἱ τῆς [αὐτῆς] **Φατρίας** μετέχοντες· καὶ **Φατριάειν**, τὸ τῆς αὐτῆς **Φατρίας** μετέχειν· **Φατρίαρχος** δὲ ἐστίν, ὁ τῆς **Φατρίας** ἀρχων.

Φραττήρ, παρὰ τὸ πατήρ, πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ.

τοῦ ι, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ δίψα διψήρως καὶ διψακέρως, ἅμα τῷ πλεονασμῷ συστολῆς γινομένης.

50 Φύνη, βλάστησιν, αὐξήσιν ἡλικίας· παρὰ τὸ Φύω.

Φύκας, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ δὲ, Φυκία Φασί βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γινομένην· παρὰ τὸ Φύεσθαι· Φυτὸν γὰρ ἐστὶ θαλάσσιον.

Φυκία, θαλάσσια ζῶα, ἢ ὁ ἀφρός· παρὰ τὸ Φύω. λέγεται δὲ καὶ τὰ βρύα Φυκία καὶ Φυκίς.

Φύκη, ὅτινι τὰς οἰκίας ὀφείεις χρίουσι.

802 Φυλάκη, πόλις Θεσσαλίας, βαρυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δεσμοῦ.

Φυλακοὺς λάβη, Ἰλιάδος ω'. Ἀρίσταρχος ὀξύνει· τὰ γὰρ εἰς κος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, παραλήγοντα τῷ α, ἐπιθετικὰ ὄντα, ὀξύνονται, παρδακός, Φαρμακός.

Φυλακτῆρες, ἀντὶ τοῦ Φύλακες· ἀπὸ τοῦ Φυλακτῆρ.

Φυλακτῆριον, τόπος ἐνθα οἱ Φύλακες οἰκοῦσι.

10 Φυλάσσω] παρὰ τὸ πύλη φυλάσσω καὶ φυλάσσω· σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ καθ' ἡμῶν συνήθους, Δῶμα φυλασσέμεναι· — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιτηρεῖν, ὡς τὸ, Καὶ σφιν οἰνείδα τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.

Φύλα, ἔθνη, δι' ἐνός λ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ Φύλλου ἐπὶ τῶν δένδρων. Ὡς οὖν ἐτυμολογεῖ, ἢ ἐκ πολλῶν ἄθροισι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Φύλλων· Ὅληκερ Φύλλων γενεῇ, τοιῆδε καὶ ἀνδρῶν· — τὸ Φυ, μακρόν· ἐκ τοῦ Φύω· ἢ τὰ διὰ τοῦ υλον οὐδέτερα δισύλλαβα καθάρᾳ μονογενῇ ἐκτείνουσι τὸ υ. σεσημείωται τὸ ξύλον.

Φύλαρχος, ὁ κατὰ Φυλὴν ἐκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων,

20 ὑποταταγμένος τῷ ἱππάρχῳ.

Φυλάσιοι, οἱ ἐκ τοῦ δήμου τῆς Φυλῆς· Φυλὴ γὰρ, δῆμος τῆς Οἰνίδος. ὁ δὲ Μένανδρος τόπον νομίζει εἶναι Φυλὴν· ὁ δὲ Φίλαρχος Φρυγίον αὐτὸ Φησὶν εἶναι.

Φυλακῇ, ἀπὸ τοῦ Φυλάσσω· τοῦτο παρὰ τὸ Φυλῇ· λέγουσι γὰρ, ὅτι τὰς Φυλακὰς αἱ Φυλαὶ εἶχον· ὅθεν λέγεται καὶ πρώτη Φυλακῇ τῆς νυκτός, καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη· κατὰ γὰρ τρεῖς ὥρας ἐΦύλαττε μία Φυλὴ· καὶ μετὰ ἄλλας τρεῖς ἄλλῃ· ὥστε ἡ Φυλακῇ τῆς νυκτός, τρεῖς ὥρας σημαίνει. Φυλὴ δὲ, σημαίνει τὸ γένος· κατὰ γενεὰς γὰρ ἐΦύλασσαν. ἢ παρὰ τὸ πύλη· οἱ γὰρ Φυλάσσοντες ἐν πύλῃ ἐΦύλασσαν.

30 Φυλοκρινεῖ, διακρίνει, καταδικάζει παρέρως.

Φύλοπις, μάχη· τροπὴ τοῦ μ εἰς π· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰ Φύλα εἶναι, Φύλομις τις οὐσα.

Φύλλον] παρὰ τὸ Φύω τὸ ἀναβλαστάνω, Φύαλλον καὶ Φύλλον, ὡς πύω πύαλον καὶ πύλον. διὰ δύο λλ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ Φύλου τοῦ σημαίνοντος τὴν Φυλὴν.

Φυλλοκρίτους ἀγῶνας, ἐν οἷς μὴ τίθεται ἀργύριον, ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον, ἀλλὰ στέφανος.

40 Φυλλίς, παρὰ τὸ Φύλλον. περὶ παθῶν.

Φύλλον] παρὰ τὸ Φύω Φύαλον, ὡς πύω πύαλον· συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, Φύλλον. οὕτως εἰς τὸ ἄλλο Ἐτυμολογικόν· τὸ δὲ πρῶτον εἰς τοὺς Ἐπιμερισμοὺς εὖρον.

Φύξιν ἔοντα· — ἄνδρον, Φυγόν· παρὰ τὸ Φεύγειν τὰς Πας. καὶ Φύξιν, τὴν Φυγὴν.

Φύξ, παρὰ τὸν Φυξω μέλλοντα.

Φύρει, μολύνει· ἢ ἐκβρέχει· ἢ ἐκπλύνει.

* Φυλλοροσὶν, λέγεται ἐπὶ τῶν δένδρων, ὅτε τὰ Φύλλα ῥέει, τούτέστιν ἐκπίπτει.

30 Φύρην, συγκεχυμένως. Φύραμα, στέαρ, ζύμη, σταῖς.

Φύσις, παρὰ τὸ Φύω Φύσω, ἢ ἐν ἅπασι Φύουσα καὶ κινουμένη.

Φυσίζωος, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν Φύουσα γῆ.

Φύται, τὰ χαλκευτικά Φυσίματα, οἱ ἀπκοί.

Φύσιγγες, τὰ ἐν ταῖς κνήμας ἐκκαύματα.

Φύσκη, τὸ παχύ ἐντερον· ἢ ἡ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ πεΦυσῆσθαι πληρουμένη λίπους, ἀλφίτων, καὶ αἱμάτων.

Φύστα, τὰ ἀναπεφυρμένα μέλιτι ἄλευρα.

Φύστη, ἢ ἐν ταῖς σκάφαις τριβομένη καὶ ἡρέμα ἀναδευομένη μάζα.

Φυτάλιμος. Φυτόν· Φύτιμος· καὶ πλεονασμῷ, Φυτάλιμος, καὶ Φυταλίουος. Σοφοκλῆς, Προσῆλθε μητρί καὶ Φιταλίου πατρί· — πολλάνις δὲ καὶ τροπῇ, Φιτάλιμος.

Φυταλλίζει, Φυτεύει, πλησιάζει· παρὰ τὸ Φυτόν· τοῦτο παρὰ τὸ Φύω τὸ Φυτεύω.

* Φυτοεργός, ὁ τὰ Φυτὰ ἐμποιῶν· ἀπὸ τοῦ ἐργάζομαι καὶ Φυτόν.

Φυτοκόμος, Φυτουργός, καὶ σύνθετος τόπος· διὰ τὸ τοῖς Φυτοῖς κομᾶν.

Φυτοσκάφος, ἢ τὰ Φυτὰ ἐσκαμμένη γῆ· ενεργητικῶς δὲ Φυτοσκάφος, ὁ τὰ Φυτὰ περισκαπτὴν γεωργός.

Φυτεύω] παρὰ τὸ Φυτόν Φυτεύω· εἰ γὰρ παρὰ τὸ Φύω, Φυεύω, ἐπεισοδῶ τοῦ τ δηλονότι. οὐκ ἐστὶ δέ· οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ υω γίνεσθαι παράγωγον διὰ τοῦ εωω. — κακὸν μέγα πᾶσι Φυτεῦσαι, Ἰλιάδος ο', κατασκευάσαι, ἐμβαλεῖν.

Φυλακῇ, σημαίνει τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀφεγγές οἶκημα· ὡς 20

τὸ, Ποία Φυλακῇ οὐκ ἔσχε· — καὶ τὴν τετάρτην μῶραν τῆς νυκτός, ὡς τὸ, Ἦσαν δὲ ποιμένες Φυλάσσοντες.

Φυλακὰς τῆς νυκτός· — σημαίνει καὶ τὴν γνῶσιν καὶ θεωρίαν, ὡς τὸ, Ἐπὶ τῆς Φυλακῆς μου στησομαι· —

σημαίνει καὶ τὸ σῶμα, ὡς τὸ, Ἐξάγαγε ἐκ Φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου· — σημαίνει καὶ αὐτὸ τὸ Φυλάσσειν, ὡς τὸ, Ὡς οἱ μὲν Τρῶες Φυλακὰς ἔχον.

Φύω, παρὰ τὸ Φῶ τὸ προῖδ. σημαίνει δὲ τρία· τὸ ἀναβλαστάνω, ὡς τὸ, Ὡς ἀνδρῶν γενεῇ ἡμῶν Φύει, ἢ ἀπολήγει· — καὶ τὸ, Θεὸς πεφυκώς· — καὶ τὸ κρατῶ, 30

ὡς τὸ, Ἐν τ' ἄρα οἱ Φῶ χεῖρ.

Φωγνύνα καὶ Φρύγειν· Ἀλλ' ἰσχάδας μοι προσλέτω πεφρυγμένας.

Φῶς Φωδός, ἔχει τὸ ι, καὶ ὀξύνεται, ὡς δᾶς δαδός. εἴρηται παρὰ τὸ Φῶς, ὅπερ ταυτὸν ἐστὶ τῷ πυρί· καὶ σημαίνει τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι γινομένα ἐκκαύματα ἀπὸ τοῦ πυρός. ἔχει δὲ τὸ ι· ἐπεὶ λέγεται καὶ Φωίδες, ὡς εὖρον ἐν ταῖς λέξεσι τῶν βητόρων. σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. λέγει δὲ ὁ Χοιροβοσκός, ὅτι δισύλλαβως καὶ μόνον λέγεται κατὰ τὸ παλαιόν, προσγραφομένου τῷ ω τοῦ ι. 40

ἐν δὲ τῇ γενικῇ ὥφειλε περισπᾶσθαι, Φῶδες Φῶδων, ὥσπερ χεῖρες χεῖρων· ἀλλὰ σεσημείωται καὶ τοῦτο, μετὰ τῶν ἄλλων βαρυνόμενον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, —

πλὴν Φῶδων ἐκ βαλαυνέου.

Φῶ, ἀντὶ τοῦ Φωτί, σὺν τῷ ι· Εὐριπίδης Μελεάγρῳ, Τὸ μὲν ἐν Φῶ τόδε κατὰ σκότος κακόν.

Φῶζειν, σὺν τῷ ι· σημαίνει τὸ κίεσθαι. Στράτις, Ἄλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως Φῶζειν ὥσπερ μύστακx σεκυτόν· —

Βιθυνοὶ δὲ, Φῶγειν λέγουσι.

Φωλεός, ὁ σκοτεινὸς τόπος· παρὰ τὸ ἀπολωλέναι τὸ Φῶς 50 ἐκείσε.

Φωνή, παρὰ τὸ Φῶς καὶ τὸ νοῦν, ἢ τὰ ἐν τῷ νῷ Φωτίζουσα· ἢ τὸ τοῦ νοός Φῶς· παρὰ τὸ Φάος εἶναι τοῦ νοός· διὰ γὰρ τῆς Φωνῆς τὰ τῆς ψυχῆς ἐνδυμήματα γινώσκωμεν· Φαονὴ τις οὐσα, καὶ Φωνή. τὰ δὲ εἰς νη

δισύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα βαρύνονται· πλὴν τῶν ἀπὸ τέλους ῥηματικῶν.

804 Φῶ, σημαίνει δ'· Φῶ τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ Φωνή· Φῶ τὸ Φαίνω, ἐξ οὗ καὶ Φῶς· Φῶ τὸ Φονεύω, ἐξ οὗ καὶ Φόνος· Φῶ τὸ θάλλω, ἐξ οὗ καὶ Φῶται τὸ θάλλει· τὸ δὲ Φῶ τὸ λέγω, παρὰ τὸ Φῶς· Φῶς γὰρ τῶν πραγμάτων, οἱ λόγοι.

Φῶρ, ὁ ληστής, ὁ κλέπτης· παρὰ τὸ Φέρω, Φέρ καὶ Φῶρ, μεταθέσει τοῦ ε εἰς ω, ὃ τὰ ἄλλότρια Φέρων· ὅθεν καὶ Φῶριον· καὶ Φωρεθεῖς, εὐμεθεῖς, γνωσθεῖς· καὶ Φωρᾶν, ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν· καὶ Φωράτας, διερευνήτας, καταλαβὼν τὰ κλοπίμα.

10 Φωριαμός, ἡ κιβωτός· παρὰ τὰ Φάρη, ἡ τῶν Φάρων δεκτική· ἔστι δὲ ὄνομα ἀρσενικόν· ἡ παρὰ τοὺς Φῶρας· ἐπεὶ πρὸς Φυλακὴν τούτων κατεσκευάσται· ἡ παρὰ τὸ τὰ Φορούμενα ἔχειν· εἰ μὲν οὖν παρὰ τοὺς Φῶρας, οὐδὲν πέπονθεν· εἰ δὲ παρὰ τὰ Φάρη τὰ ἐντιθέμενα αὐτῇ, πέπονθε, μεταβληθέντος τοῦ α εἰς ω, ὡς θάκος, θῶκος· τὰ διὰ τοῦ αμος τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν φύσει μακρὰν, πάντα ὀξύνονται, χηραμός, οὐλαμός· οὕτως οὖν καὶ Φωραμός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, Φωριαμός· Ἡρωδιανὸς περὶ Ἀττικῶν προσφ-

διῶν, τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· οὐχ ὡς ἀνάλογον, ἀλλ' ὡς Ἀττικόν· ἡ μέντοι συνήθεια ὀξυνόμενον ἔχει· Φῶσσαν· σινδῶν· Φωσσάνιον, λινούν τι, ἦτοι σινδόνιον· ἡ καὶ τὸ ἰστίον τῆς νεῶς πεφουσημένον, ὡς παρὰ Λυκόφρονι, Ἄφλαστα καὶ Φῶσσανας ὀργυιωμένους· ἡ προσώπου τι ἐκμαγεῖον· λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται ὠράριον.

Φῶς ἀρσενικῶς, ὁ ἄνθρωπος· παρὰ τὸ Φῶ τὸ λέγω· μόνος γὰρ ὁ ἄνθρωπος λογικὸν ζῶον· ἡ ὁ μόνος τὰ τῆς διανοίας φωτίζων τῷ λόγῳ· καὶ ὁ Θεολόγος, Φῶς γὰρ τὸν ἄνθρωπον ὀνομάζουσι διὰ τὴν τοῦ ἐν ἡμῖν λόγου δύναμιν.

Φῶς οὐδετέρως, τὸ φωτίζειν καὶ λάμπειν· ὁ καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο λέγεται Φῶς· γίνεται παρὰ τὸ Φῶ τὸ Φαίνω καὶ λάμπω Φῶς· καὶ κατ' ὑπερθεσιν Φῶς· καὶ κατὰ συναίρεσιν Φῶς· κλίνεται διὰ τοῦ τος· ἐπεὶ καὶ τὸ Φῶς Φῶτος κλίνεται· τὰ γὰρ συνηρημένα τῶν ἐντελῶν Φυλάσσει τὴν κλίσιν· οἱ δὲ λέγοντες, ἀπὸ τοῦ Φῶς γέγονε κατὰ κρᾶσιν, οὐκ ἀκριβῶς λέγουσι· τὸ γὰρ Φῶς εἰς οὐς ἔχει τὴν γενικήν.

40

X.

Χι τὸ στοιχεῖον, ὅτι χεομένην ἔχει τὴν ἐκφώνησιν· ἄλλοι δὲ ἔχι αὐτὸ εἶπον, ὅτι ἔχει ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν ἀλλήλας κατὰ μέσον σχιζούσας.

Χαβρίας, στρατηγὸς Ἀθηναίων· ὡς Φαίνω Φανίας, ἀμύνω Ἀμυνίας, οὕτω χαίρω Χαρίας· καὶ πλεονασμῶ τοῦ β, Χαβρίας.

Χάλα] Χάλα τοκεῦσιν· — ὑπεχώρει, καὶ ἐνδίδου· ἀπὸ 50 μεταφοράς τῶν χαλωμένων προτόνων, πολλοῦ ὄντος ἀνέμου ἐν τῷ ἀριμένῳ τοῦ πλοίου.

Χαλεπῶς, δυσκόλως· ἀπὸ τοῦ χαλέπτω· οἶον, Χρυσὴ καπῶν ἀρχηγὲ βιοφθόρα πάντα χαλέπτων· — ἐκ δὲ τοῦ χαλέπτω, χαλεπαίνω γίνεται καὶ χαλεπαίνω· σημαίνει δύο· τὸν δεινόν, ὡς τὸ, — χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός· — σημαίνει καὶ τὸ ἀδύνατον, ὡς ἐν Ὀδυσσεύς κ', — χαλεπὸν δὲ κ' ὀρύσσειν Ἀνδρᾶ θυητόν.

805 Χάλαζα, παρὰ τὸ χαλῶ, ἡ ἐκ τοῦ ἄνω πρὸς τὰ κάτω χαλωμένη.

Χαλαστρα, καὶ Χαλαστρα, πόλις ἡ Λιμνη τις ἐν Μακεδονίᾳ, ὅθεν ἔκαιον τὸ νίτρον· ἐξ ἧς τὸ Χαλαστραῖον νίτρον κέκληται.

Χαλιφρων, κυρίως ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων· χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος, παρὰ τὸ χαλᾶν καὶ ἀνιέναι ἀραρυίας τὰς Φρένας· ἡ ὁ εὐήθης, παρὰ τὸ πεχαλαῖσθαι τὰς Φρένας· καὶ τὰς βακχὰς χαλιμαῖδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν· καὶ χαλιμάζειν ἔλεγον, τὸ περὶ τὰς συνουσίας πεῖθεσθαι· καὶ παγχαλίζειν, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς Φρένας πρὸς τὸ πάθος, καὶ ἀπὸ τοῦ χάλις ὁ οἶνος.

Χαλινός, χανινός τις ὢν, παρὰ τὸ χαίνειν· ὅτι δι' αὐτοῦ χαίνειν γίνεται· ἡ παρὰ τὸ ἰς ἰνός καὶ τὸ χαλῶ, τὸ πρὸς δύναμιν χαλῶμενον· τὰ εἰς νος ὀξύτονα μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ βραχέος τοῦ ι γράφεται, πυκινός, ἀληθινός· τὸ χαλινός δὲ διὰ τοῦ ι γραφόμενον, τῷ χρόνῳ διήλλαξε· μακρὸν γὰρ ἔχει τὸ ι.

20 Χαλκός, κατὰ πρόσθεσιν τοῦ χ, Δωρικῶς, ἄλκος καὶ χαλκός, ἐπεὶ πρὸς ἀλκὴν εὐθετός ἐστιν· ἡ παρὰ τὸ ἔχειν ἀλκὴν· ἡ Χάλυβες ἔθνος εἰσι Σκυθικόν, ἐνθα ὁ σίδηρος τήκεται· ἐκ τοῦ χαλυψ χαλυβός, γίνεται χαλβός· καὶ τροπῇ, χαλκός· ἐπεὶ γὰρ πρῶτον εὐρέθη ὁ σίδη-

ρος, καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη χαλκός ὁ σίδηρος, διότι πρότερον εὐρέθη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ χαλκός· ὕστερον δὲ εὐρέθεις ὁ σίδηρος, ἐκάλεσαν αὐτὸν ὁμωνύμως τῷ χαλκῷ· καὶ ὁ ποιητής, Χάλκεον ἔγχος, οὐ τὸ ἐκ χαλκοῦ, ἀλλὰ τὸ ἐκ σιδήρου, τῇ παλαιᾷ συνήθειᾳ· ἐπειδὴ τὸ 30 παλαιὸν χαλκῷ ἀντὶ σιδήρου τοῖς ἑβραίοις ἐχρῶντο καὶ τοῖς ἄλλοις ὅπλοις· Ἡσιόδος, Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσθε σίδηρος.

Χαλκοτύπους, τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς.

Χαλκεὺς χαλκῶς, καὶ ὁ χρυσοχόος· οἶον, Ἥλθε δὲ χαλκεὺς Ὀπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης· — ἀπὸ γὰρ τοῦ πρώτου Φανέντος μεταλλοῦ πάντας τοὺς δημιουργοὺς ἐκάλεον οὕτως οἱ παλαιοί, ὡς καὶ τὸν Ἡφαιστον Ὀυηρος, — ὃν ποτε χαλκεὺς Ἡφαιστος ποιῆσεν ἰδίῃσι πραπίθεσιν.

Χαλκήρης, ἐκ τοῦ χαλκός καὶ τοῦ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἡ τῷ 40 χαλκῷ ἡρμοσμένη· ὡς χαλκοβάρεια, ἡ τῷ χαλκῷ βαρυμένη, ὃ ἐστὶν ἰσχυρά.

Χάλκεια, ἐροτὴ ἀρχαία καὶ παλαιὰ δημόδης· ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἦγετο τεχνιτῶν, ὅτι ὁ Ἡφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ [χαλκὸν] εἰργάσατο· ἔστι δὲ ἔνθα καὶ νέα τοῦ πυκνεψιδνός· ἐν ἧ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀρηφύρων τὸν πέπλον διέζωνται· Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει, ὅτι ἡ πλείων χρῆσις προτεριστᾷ.

Χαλκίς, τὸ ὄρεον, ὅτι ὑποχαλκίζει κατὰ τὴν χροιάν τῆς πτήσεως· ἔστι δὲ καὶ πόλις Ἐύβοιας· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ 50 τῶν Χαλκιδῶν τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου διαβάντων εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ κατασχόντων τὸ χωρίον καὶ μετονομασάντων.

Χαλυψός, ὄνομα ἐθνικόν· παρὰ τὸ χαλέπτω τὸ βλάπτω χαλέψω.

Χαλκοχίτων] τὰ εἰς ὧν λήγοντα, εἴτε μονοσύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν 806 τόνον· χτῶν, αὐτόχτῶν· χιτῶν, ἀστροχίτων· (— πόλιν ἀστροχίτωνι) λειμών, εὐλείμων· αἰών, μακράων· χωρίς εἰ μὴ τοπικὴν σχέσιν τινὰ σημαίνει, ὡς κοιτῶν, προκοιτῶν· θυράν, προθυράν.

Χαμαῖς, χαμαὶ εἰς γῆν· ἔστι δὲ ἐπὶ ῥήματα τοπικόν ἐκ τοῦ χαμαί· τὰ διὰ τοῦ αἰεὶς τρισύλλαβα ἐπὶ ῥήματα,

τῷ α παραληγόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ βαρύνεται, Φυγάδις, οἰκάδις. σσημεῖται τὸ ὁμαδὶς ὀξύτονον.

- 10 Χαμαῖζε, διατί προπερισπᾶται, τοῦ κανόνος λέγοντος, ὅτι τὰ εἰς ζε λήγοντα ἐπιβήματα τῷ α παραληγόμενα, προπαροξύνεται, θύραζε, ἐραζε. ὅτι ἐκεῖνα μὲν, ἀπὸ ὀνόματος γίνονται· οἷον, θύραζε, ἐκ τῆς θύρας· ἐραζε, ἐκ τῆς ἐρας· καὶ Ἀθήναζε, ἐκ Ἀθηνᾶς· τοῦτο δὲ, ἀπὸ ἐπιβήματος ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ χαμαὶ γέγονε· καὶ ὡς διήλλαξε πρὸς τὰ ἄλλα περὶ τὸ σημαινόμενον, διήλλαξε καὶ περὶ τὸν τόνον· ἢ ὅτι ἐκεῖνα μὲν, βραχυέχει τὸ α· τοῦτο δὲ, μακρόν. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ζε ἐπιβήματα συνισταμένα ἔχει τὸ πρὸ τέλους α· οἷον, θύραζε, ἐραζε· πλὴν τοῦ χαμαῖζε.
- 20 Χαμαί, ἢ παρὰ τὸ χῶ, ἢ παρὰ τὸ χθών, χθαμαί, καὶ χαμαί, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ θ.

Χαμζιττής, χαμαὶ ἐβρίμμενος.

Χαμεῦναι καὶ χαμευνάδες, χαμαὶ κοιμώμενοι.

Χαμαίηλοι, ταπεινοί· ἢ δι΄ ὅροι κοιλώδεις.

Χαμεταιρίς, πόρνη.

Χαμαιτυπία, πόρνη ἀδοξος· καὶ χαμαιτυπεῖον, τὸ πορνεῖον.

Χαμεῦνία, ταπεινή, εὐτελής κλίνη καὶ στιβάς· καὶ χαμεῦνία, κρηββάτια ταπεινά.

- 50 Χανδόν, ἀδρόον, ἀπλήρωτος, χωρητικῶς.

* Χαραδριός, εἶδος ὀρνέου· ἀπὸ τῆς χαραδρας· ὅτι περὶ τὰς χαραδρας ἀναστρέφεται.

Χαράσσω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ χ, ἀπὸ τοῦ ἄρης ἀράσσω· ἢ ἐκ τοῦ χαίρω τὸ τραχύνω, ὅπερ ἐκ τοῦ χῶ τὸ χαράσσω γίνονται.

Χαίρω, τὸ τραχύνω, ἢ χαλῶ· καὶ κάρχαρος κύων, ἐκ τούτου. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ σιδήρων τεμνόμενα καὶ χαρασόμενα, ὀξυνόμενα γίνονται· ὅθεν καὶ χάρακας καλοῦμεν τοὺς ὀξυνόμενους κατὰ μούς, ἢ τὰ ξύλα.

- 40 Χάραξ] διαφέρει δὲ ὁ χάραξ καὶ ἡ χάραξ· τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῶς, σημαίνει τὸ στρατόπεδον, ἢ τειχισμὸν τινα καὶ περίφραγμα καὶ χαρακωμά· θηλυκῶς δὲ, ὁ τῆς αὐτέλου. Χάραξιν, ὀξέσι ξύλοις ἢ καλάμοις, ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.

Χαρακωμά, περίφραγμα, τείχος. παρὰ τὸ χαρακῶ, χαρακῶσω· τοῦτο παρὰ τὸ χάραξ ἀρσενικῶς.

Χαραδρῶνται, ὀρύσσεται, κοιλαινεται· χαραδραὶ γὰρ αἱ διαρέσεις καὶ τὰ σχίσματα, καὶ αἱ χειμαβροὶ γῆς· παρὰ τὸ χαράσσω.

- 50 Χαρακτήρ, ἢ σφραγίς, ὁ τοῦ ὀνόματος τύπος.

Χάρις] παρὰ τὸ χαίρω, χαρῶ, χάρις. τὰ δὲ εἰς ις δυσύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἀμετάβολον, εἰς κλίνηται διὰ τοῦ θ, ὀξύνεται, οἷον τριγίλις· εἰ δὲ διὰ τοῦ τ, βαρύνεται· οἷον χάρις χάριτος. σημαίνει τρία· τὴν θεάν, ὡς τὸ, — Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων· — τὴν δωρεάν, ὡς τὸ, — ἐγὼ δὲ κέ τοι ἰδέω χάριν· — καὶ τὴν εὐπρέπειαν, ὡς τὸ, Ὡς μὲν τῷ περίχρυσος χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμῳ· —

- 807 Χαρίεις, χαριέστερος] πᾶν ὄνομα εἰς εἰς λήγον τὸ παρὰ κείμενον συγκριτικὸν ἔχει πλεονάζον δύο συλλαβάς τῆς εὐθείας· οἷον χαρίεις, χαριέστερος· τιμήεις, τιμηέστερος· μορφήεις, μορφήεστερος· τολμήεις, τολμηέστερος καὶ τολμηεστάτη· οὐ γὰρ παρὰ τὸ τὸλμη ἐσχηματίσται· ἀκοινώνητα γὰρ συγκρίσει πάντα τὰ θηλυκά· ἡμάρτηται δὲ παρ' Ὀμήρῳ πλατάνιστος· ὑπερθετικὸν γὰρ ἐστίν, ὡς κακίστος, ἀριστος. ἐνιοὶ μέντοιγε παροξύνουσι, λέγοντες εἶναι ὑποκοριστικὸν τὸ σχῆμα, καθὼς
- 10 καλαμίσκος καὶ πυργίσκος· ἀγνοοῦντες, ὅτι εἰ ἦν ὑποκοριστικόν, ἔδει διὰ τοῦ κ ἐκφέρεσθαι. τὸ δὲ ὀρέστερος,

οὐκ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὀρήεις ὀρηέστερος, καὶ κατὰ συγκοπὴν· ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ος οὐδετέρων οὐδέποτε γίνεται συγκριτικόν. Φιλόξενος. εἰς τὸ αἱματοέεις. Χάριεν· τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους ὀξύνει· Ἡρωδιανός.

Χαριεντιζόμενοι, εὐτραπελευόμενοι, σκώπτοντες. καὶ Ἀριστοφάνης, Χαριεντίζεις καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύη.

Χαρίζεσθαι, κοινῶς μὲν, ὡς οἱ πολλοί· ἰδίως δὲ, καὶ ὡς ὑπὸ ἀφροδισίων· ἢ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι.

Χάρμα, χαρά, ἡδονή.

Χάρμη, μάχη, κατ' εὐφημισμὸν· ἢ ἀφ' ἣ οὐδεὶς χαίρει.

Χάρτης] παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ (ἀφ' οὗ καὶ τὸ χάζω) γίνονται παράγωγον χαίρω, (οὐκ ἐπὶ τῆς χαράς) χάρτης, ὁ χωρητικὸς τῶν ἐγγραφομένων· ἢ παρὰ τὸ χορτος.

Χαρυβδίδς, ἡ ἀνακινουμένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα, καὶ πάλιν βραδυαιτέρως ἐκπαστρέφουσα. εἴρηται δὲ πᾶν τὸ εἰς χάος καὶ ὀλεθρον κατὰγον, οἷον εἰς χάος βαλῖνον.

Χάρων, ὁ λέων, ἀπὸ τῆς χαροπότητος.

Χαροπός, περιχαρής, εὐφθάλμος· ἐξ οὗ χαροπή.

Χατίζεις, σημαίνει τὸ χρῆζεις· παρὰ τὸ ἔχειν αἰτεῖν· ὁ γὰρ χρῆζων, ὃ οὐκ ἔχει αἰτεῖ· ἢ ἐκ τοῦ αἰτῶ τὸ ζῆτῶ καὶ χρῆζω, ἀποβολῇ τοῦ ι, γίνονται αἰτῶ· πλεονασμῷ τοῦ χ, χατῶ· καὶ κατὰ παραγωγήν, χατίζω. ἢ ἐκ τοῦ ματῶ γίνονται ματίζω· καὶ τροπή.

Χαυλιόδων, κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ἐξέχοντας· ἢ κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ ρ εἰς τὸ λ, ὁ χαράσσω τοὺς ὀδόντας καὶ τραχύνω.

Χαῦνος, παρὰ τὸ χαίνω χανός, ὡς Φαίνω Φανός· καὶ 40 πλεονασμῷ τοῦ υ, χαῦνος, ὁ κεχηρῶς καὶ ἄπικνος.

Χάωνας, ἄρτους ἐλαῖω ἀναφυραθέντας κριθίνους, ἢ λάχανα ὀπτα.

Χαῖον ἀργύρεον] Ἀπολλώνιος, — χαῖον παλάμη ἐνι πηχύνουσαι· — χαῖον, οἱ μὲν, καμπύλην βακτηρίαν· οἱ δὲ, βράβδον· οἱ δὲ, λαγωβόλον.

Χαίτας, σημαίνει τὰς τρίχας. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτη· ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, χαίτη.

Χαίρω] παρὰ τὸ χῶ τὸ διαχέω, παράγωγον χαίρω. πῶς 50 τοῦ χαίρω ἐν Φωνῇ ἐνεργητικῇ πάθος δηλοῦντος, τὸ ἐχάρην, παθητικὸς ἐστὶ δευτέρως ἀόριστος· τοῦ χαίρω ἐνεστώτος ἐκλέλοιπεν ἡ Φωνή ἢ παθητικῇ· τοῦ δὲ ἐχάρην δευτέρως ἀόριστου, ἡ ἐνεργητικῇ· ὁ γὰρ ἔχκρον δευτέρως ἀόριστος ἐνεργητικὸς οὐ λέγεται. εἰκότως ὁ παθητικὸς, μὴ ἔχων τί τὸ ὀφείλων ἐλέγξει τὴν παραλογίαν αὐτοῦ, ἔλαθε τὴν παραλογίαν, καὶ ὑπειστήλθεν 808 εἰς χρεῖαν τοῦ ἐνεργητικοῦ.

Χαίρειν, οἰμώζειν, στενάζειν. Χαίρτω ληρῶν, ἐρυθρίῳ Φλυαρῶν. Χαίρειν Φράσαντες, ἀποταξάμενοι, καταγνόντες. Χαίρω σε ἐληλυθότα, Ὁρωπικοὶ οὕτω λέγουσι, καὶ Εὐριπίδης Σισυφῶ.

Χαιρέκακος] τὰ παρὰ βαρυτόνων συγκεῖμενα, εἰ μὲν ὁ ἐνεστώς εἴη δυσύλλαβος, ἀποβάλλει τὸ ι τοῦ τρίτου προσώπου· ὡς Φερέοικος καὶ ἐχεκράτης, οὕτω καὶ χαίρω χαίρει χαιρέκακος· εἰ δὲ εἴη υπερδυσύλλαβος, ἐκ 10 κόπτει μίαν συλλαβὴν, ὅπως ἀναλογῇ τοῖς δυσύλλαβοις, γανύω γανύεις, γανυμῆδης· τανύω τανύεις, τανύπεπλος· μιαινῶ μιαινείς, μαιφόνος· ἰθαῖνω ἰθαίνεις, ἰθαγενής.

Χέδροπας, ὄσπρια· χέδρον γὰρ τὸ ὄσπριον· ἀπὸ τοῦ χερδρόν κατὰ συγκοπὴν.

Χελιδών, ἢ παρὰ τὸ τὰ χελιδὼν θανατῶν, ἢ παρὰ τὸ τὰ χελιδὼν οἰδαίνειν, ἢ παρὰ τὸ τοῖς χελιδασίν ἔδειν.

20 Χέλος, σημαίνει τὴν κιάραν· διότι ἀπὸ δέρματος χελώ-
νης κατεσκευάστο τῷ Ἑρμῇ· δέδωκε δὲ αὐτὴν τῷ Ἀπόλ-
λωνι. ἢ παρὰ τὸ χέω τὸ λέγω.

Χελύνη, τὸ περὶ τὸ χεῖλος μέρος τοῦ προσώπου· ὅπερ
ἐπώνυμον τῆς ὑπερώας χελύνης κατακοσμον· ὃν δὴ καὶ
μύττακα προτηγόρευσαν οἱ Ῥωμαῖοι· καὶ χελύνιον· καὶ
χελυνίδης, ὃ τὴν χελύνην μεγάλην ἔχων. λέγεται δὲ
καὶ ἡ χελώνη· δηλοῖ καὶ τὴν κιάραν παρ' Αἰολεῦσι.

Χελύσσουσα, διαπλέουσα, νηχομένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμε-
νοι τοῖς χεῖλεσι τὸ ὕδωρ παραλείχουσι· κατὰ πλεονα-
σμον δὲ τοῦ δ.

30 Χέρηες καὶ χείρονες, οἱ διὰ τῶν χειρῶν πορίζοντες τὸ
ζῆν, ὡς καὶ οἱ χερνῆται.

Χερνῆσι, πενιχραῖς γυναιξί, καὶ ἀπὸ χειρῶν ζώσας.

Χερνήτις γυνή, Ἰλιάδος μ', ἡ ταπεινή· παρὰ τὸ ἐκ τῶν
ιδίῶν αὐτῆς χειρῶν τρέφασθαι.

Χεράδες, τὰ παραθαλάσσια σκύβαλα· παρὰ τὸ χεῖσθαι
ραδίως· χεράδες λέγονται καὶ οἱ σωροὶ τῶν λίθων τῶν
μικρῶν. Φησὶ δὲ Δημήτριος ὁ Σικελῖος τὴν διάλεκτον
Ἀπολλωνιατῶν εἶναι. καὶ Σαπφῷ, Μὴ κίβει χεράδες.

40 Χεράδος, Ἰλιάδος φ', ὡς κίναδος· οὐδέτερον γὰρ ἐστὶ· τὸ
συναγόμενον ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ποταμοῦ πληθὺς ἰλύος καὶ
ὀστράκων καὶ λίθων. καὶ Πίνδαρος τὴν δοτικὴν εἶπε,
Χεράδει σποδῶν· — Ἀρίσταρχος δὲ Φησὶ χεράδας κα-
λεῖσθαι τοὺς ποταμούς, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λίθους.

Χερμάδιον, πλεονασμῷ τοῦ μ' παρὰ τὸ χεῖρα χεράδιον,
τὸ πληροῦν τὴν χεῖρα· σημαίνει δὲ χειροπλήθην λίθων.

50 Χερειότερος] ἀπὸ τοῦ χερεῖων κατὰ μεταπλάσμον γίνεσθαι
χεῖριος, ὥσπερ πλείων πλείος· ὅθεν τὸ θηλυκὸν, πλεία,
ὡς ἐν Ἰλιάδος ι', Πλείαι τε χαλκοῦ κλισίαι· — ἐκ
τοῦ χεῖρ χερρός, χωρὶς τοῦ ι' εὐρηται ἡ γενική· κυρίως
γὰρ χερεῖων, ὃ ταῖς χερσὶν ἦττων καὶ ἐλάττων.

Χέρη] χερεῖων, χερεῖονος· ἡ δοτικὴ, χερεῖον· καὶ κατὰ
συνκοπὴν, χερεί· καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ιι
γίνεται τροπή τῆς ει διφθόγγου εἰς η, ὡς ἐν Ἰλιάδος
α', — ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη· — ἀντὶ τοῦ χεῖρονι,
ἐλάσσονι. ἔστι δὲ συγκριτικόν. καὶ, — εἰς χερεία· —
ἐαυτοῦ χερίονα· ἐκ τοῦ χερεῖονα, κατὰ συνκοπὴν.

Χερνίφαντο, μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ χερνίπτω
χερνίφω.

Χέρσος, ἡ γῆ, ἐξ ἧς ἐστὶ χερσὶ προσάπτεσθαι. τὸ δὲ,
Χέρσονδ' ἐξαποβάντες· — ἐστὶν ἐπὶ ῥήματι τοπικόν,
ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν χέρσον, ὡς Ἰλιόνδε. τὸ δε, οὐκ ἐστὶ
μέρος λέγου, ἀλλὰ μέρος.

10 Χθών, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι καὶ χώνυσθαι δύνασθαι· ἢ
παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ· οὐ παράγωγον, χεῖω· ὅθεν,
Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρωθ' ὅδε χεῖσεται· — κανὼν ἐστὶν ὁ
λέγων, ὅτι τὰ εἰς αὐτὸν οὐκ ὀνόματα μονοσύλλαβα μόνως ἀρσε-
νικά καὶ μὴ μόνως θηλυκά, φυλάττουσι τὸ ω, κλών.
κλώνος, πρῶν πρωνός· τὸ δὲ χθών, ἐπειδὴ μόνως ἐστὶ
θηλυκὸν γένους, τούτου χάριν ἔτρεψε τὸ ω εἰς ο ἐπὶ
τῆς χθονός γενικῆς· ὅθεν καὶ χθονίος.

20 Χθιζός, ἐπὶ ῥήματι ἀπὸ ὀνόματος γινόμενον εἰς ἐπὶ ῥήματι,
ὡς ἐν τῷ ἔτεον καὶ ἠθρόν. τὸ χθιζός διατὶ ὀξυνεταί·
τὰ εἰς ζος ἀπὸ βημάτων γινόμενα ἢ τριγενῆ ὄντα, ὀξυ-
νεται, πρωϊός. καὶ πόθεν παρήχθη; ἀπὸ τοῦ ἐχθός.
ἀνυλογώτερον δὲ ἐστὶ καὶ κυριώτερον καὶ πρῶτον τὸ
ἐχθός τοῦ χθός. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν
ἐπὶ ῥήματι μονοσύλλαβον ἀπαδὲς κατ' ἰδίαν ῥητόν, μα-
κροκαταληκτὴ φύσει ἢ θέσει. κατ' ἰδίαν ῥητόν εἶπε,
διὰ τὸ λα ἐπιτατικόν καὶ τὸ α. εἰ ἄρα οὐ τὸ χθός
ἐπὶ ῥήμα ἐστὶ καὶ κατ' ἰδίαν ῥητόν, ὥφειλε μακρὸν εἶ-
ναι. γίνεται ἐκ τοῦ ἐκθέω ἐκθεύω, ἐχθός, ἢ ἐκθεύα-

σα ἡμέρα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐχθός ἡμᾶς· γί-
νεσθαι ταύτης τῆς ἡμέρας.

30 Χέω, κυρίως ἐπὶ τοῦ ὕδατος λέγεται· ὁ δὲ ποιητὴς ἀντὶ
τοῦ προήρχοντο εἶπεν, ὡς τὸ, — προχέοντο Φαλαγγη-
δόν· — ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποταμῶν βευμάτων. περὶ
τοῦ χεῖσω καὶ πνεύσω μέλλοντος εὔρον ἐγὼ ἐν τοῖς
Εὐλογίῳ τοῦ σχολαστικοῦ δυσκλίτοις ῥήμασι, μὴ εἶναι
ἀπὸ τοῦ χέω καὶ πνέω κατὰ πλεονασμόν. Φησὶν γὰρ
οὕτως· εἰδότες γὰρ, ὡς οὐδέποτε τὸ εἰς διὰ τοῦ υ μὴκύνε-
ται, μᾶλλον τὸ πνεύω καὶ χεῖω ἐνεστῶτας παραδεχό-
μεθα· ὃν ἐστὶν ὑπόμνησις παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ γὰρ
ἐκθλος εὐκλῆλος, πλεονασμόν ἔχει· ὅπερ πάθος, οὐκ αὐ-
ξήσις.

Χεῶ] χέω χεῖσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχευον· ὁ μέ-
λων δεύτερος, χεῶ. τὰ εἰς ω καθαρά δισύλλαβα βαρύ-
τονα τῷ ε παραληγόμενα, δύναται ἐπὶ δευτέρου καὶ
τρίτου προσώπου συναίρεσιν δάξασθαι. πλεονασμῷ τοῦ υ,
κατὰ τὸν μέλλοντα, χεῖσω· ὁ παθητικὸς ἀόριστος ἐκ
τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἐχέδην ἐχέδης· ἐξήλθε
τὸ υ, διὰ τὴν κακοφωνίαν. ὁ ἐνεργητικὸς πρῶτος ἀόρι-
στος, ἔχευα καὶ ἔχεα.

Χεῖα, ἡ τῶν ὀφειῶν κατάδυσις. Ἰλιάδος ψ', καὶ ἀλλαχοῦ, 50
χεῖσεται, ἀντὶ τοῦ χωρήσει· ζῆτις εἰς τὸ χθών· ἀπὸ
τοῦ χεῖσθαι, ὃ ἐστὶ χωρεῖσθαι· εἰς αὐτὸ γὰρ μηχανᾶ-
ται ὁ ὀφίς χωρήσει τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἔλκτρον. λέγον-
ται δὲ οἱ τοιοῦτοι τόποι εἰλυοί, καὶ τρύχμαλα, καὶ αἰ-
μασίαι· παρὰ γὰρ τὸ χῶ τὸ χωρῶ γίνεται χεῖα· καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ι, χεῖα.

Χεῖμα, παρὰ τὸ χέω γίνεσθαι.

Χεῖμων] χεῖμαδιώ τόπων, ἐφ' οὗ ἂν τις δύνατο χεῖμωνος 810
ἐγκαθορμίσασθαι. ἀπὸ τοῦ χέω (οὐ ὁ μέλων χεῖσω)
γίνεται χεῖμα, ὡς πνέω πνεύσω, πνεῦμα· καὶ τροπῇ
τοῦ υ εἰς ι, γίνεται χεῖμα· αἶφ' οὗ χεῖμων. τὰ εἰς μα
οὐδέτερα, εἰς μων παραγόμενα ὀνόματα, κοινὰ εἰσι τῷ
γένει, καὶ τρέπει τὸ ω ἐπὶ γενικῆς· οἶον, μνήμα, ἀμνή-
μων ἀμνημόνος· σχῆμα, ἀσχήμων ἀσχήμονος· εἶμα,
λευχέμων λευχέμονος. τὸ δὲ χεῖμων, ὀξυνόμενον καὶ
ἀπλῶν καὶ περιεκτικόν ὄν, διήλλαξε· ὁμοίως καὶ εἰ 10
τι παρ' αὐτὸ συγκρίτῃ, βαρυχεῖμων βαρυχεῖμονος. ἀπὸ
τοῦ χέω χεῖμων καὶ χεῖμων· φυλάσσει τὸ ω ὡς πε-
ριεκτικόν.

Χεῖμαρρους, χεῖμερινός ποταμός· παρὰ τὸ ἐν τῷ χεῖμῳ-
νι βεῖν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ χεῖν ἔμα· καὶ ἀπὸ τοῦ
βέειν καὶ τοῦ χεῖμων, γίνεσθαι χεῖμαρρος· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ο, χεῖμαρρρός· καὶ κατὰ συναίρεσιν, χεῖμαρ-
ρρός· κλίνεται χεῖμαρρῶ.

Χεῖμεριος, ἀπὸ τοῦ χεῖμα γίνεσθαι. τὰ διὰ τοῦ ιος καθα-
ρον ἔχοντα τὸ ρ, καιροῦ ὑπόνοιαν ἔχοντα, διὰ τοῦ ι
γραφεται, καιρίος, ἀκαιρίος, ὁ μὴ ἔχων καιρόν· ὥριος, 20
ὁ τῆς ὥρας· αἰρίος· ἡμέριος. χωρὶς εἰ μὴ ὡσιν ἀπὸ
τῶν εἰς ος οὐδετέρων, διὰ τὸ θέρους θέρειος. λοιπὸν οὐν
ἐκ τοῦ χεῖμερινός, γίνεσθαι κατὰ συστολήν τοῦ ν, χεῖ-
μέριος, ὡς ἐσπερινός ἐσπέρειος.

Χεῖραμος, σημαίνει τὴν κατάδυσιν, παρὰ Λυκόφρονι, οἶ-
μαι δ' ἀπὸ τοῦ χεῖα γεγονός.

Χεῖραι, αἱ ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδες· καὶ χειρόποδες, οἱ οὐ-
τω τοὺς πόδας κατεββγώτες, οἶον βεγώποδες.

Χεῖριστα, κακίστα. ἀπὸ τοῦ χεῖρων χεῖριστος ὑπερβατι-
κόν. χεῖρων δὲ κυρίως, ὁ κατὰ χεῖρα ἦττων· αἷς ὁ ἄν- 30
θρωπος τῶν ἄλλων ζώων διαφέρει, τεχνᾶσθαι δύνα-
μενος. καὶ χειρότερος.

Χεῖρων, ὁ Κένταυρος· ἀπὸ τοῦ διὰ τῆς τῶν χειρῶν θερα-
πείας τῆς ἐν ταῖς χειρουργίαις καὶ ῥιζοτομίαις· ἱατρὴν

γὰρ τοῦτον ἡμῖν ὑπογράφει Ὡρος. ἐν ἄλλοις δὲ, ὅτι χεῖραι καλοῦνται αἱ ἐν τοῖς ποσὶ βαγάδες. ἔνθεν καὶ Χείρων, διὰ τὸ ἐν χείροσι καὶ ὀρεινότεροις τόποις διαγεῖν.

Χειροφθες, ἡμερον, πρᾶον· ἢ διὰ τὸ χρεῖσθες.

40 Χεῖρ, παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥᾶον χεῖσθαι, ὃ ἐστὶ χωρεῖσθαι, ἢ διαχέειν.

Χειροδίκαι, οἱ τῇ τῶν χειρῶν δυνάμει πεποιθότες, καὶ δι' αὐτῶν ποιοῦντες τὴν ἐκδίκησιν καὶ τύπτοντες· τούτεστιν, ἐν τῇ ἰσχυρί τὸ δίκαιον ἔχοντες.

Χειροκμητα, ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα, ἢ περιεξεσμένα.

Χειρομακτρον, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται μανδύλιον.

Χειρομαντις, ὃ διὰ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ γραμμῶν μαντευόμενος.

50 Χειρόνιπτρον, τὸ κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ. Ἀριστοφάνης.

Χειρονομεῖν, κυρίως ἐστὶ νωμᾶν διὰ χειρῶν· ὅθεν Χειρονομία.

Χηναλώπηξ. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς αἰματάβολον λήγοντα συνθετα κατὰ τὴν ἀρχὴν, οὐδέποτε ἀπὸ εὐθείας συντίθεται, ἀλλ' ἢ ἀπὸ γενικῆς, ἢ ἀπὸ ῥοτικῆς, ὡς ἐπὶ τοῦ πυριβλήτος. καὶ εἰ μὲν ἢ ἐπιφερθεμένη λέξις ἀρχεται ἀπὸ συμφώνου, ἀποβάλλει ἢ γενικὴ τὸ ε· οἶον, Φρήν Φρενός, Φρενοβλαβής· χήν χηνός, χηνοτρόφος. εἰ δὲ ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχηται, ἀποβάλλεται καὶ τὸ ο καὶ τὸ ε, οἶον Φρήν Φρενός, Φρεναπάτης· χήν χηνός, χηναλώπηξ. δεῖ προσθεῖναι, εἰ μὴ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ η, ἢ ἀπὸ τοῦ ε· τότε γὰρ τὸ ε μόνον ἀποβάλλεται, οἶον χεῖρ χεῖρὸς χειροφθες, χειροεργός καὶ χειρουργός· λιμὴν λιμένος, λιμενοσιδής. δεῖ προσθεῖναι, καὶ χωρὶς τοῦ χειροάναξ. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ κρᾶσιν χειρώναξ, ὡς Ἰκπώναξ. διὰ γὰρ τὴν κρᾶσιν ἡμαυρώθη τὸ παραλόγον.

10 Χεῖλος, παρὰ τὸ χέειν λόγους.

Χηλός, ἢ κιβωτός. παρὰ τὸ χῶ χήσω, χηλός, ἢ χωροῦσα ἕκαστον τῶν ἐντιθεμένων.

Χηλή, ὃ ὄνυξ. Ὡρος δὲ λέγει κυρίως τὴν χηλὴν, ἐπὶ τῶν διονύχων ζώων· σχηλή τις οὖσα, παρὰ τὸ διεσχίσθαι, ὡς ὀπλή, ἐπὶ τῶν μονωύχων.

Χήν, κοινόν ἐστι τῷ γένει· ἐστὶ δὲ καὶ εἰδικόν. γίνεται παρὰ τὸ ἤχη, ὃ σημαίνει τὴν βοήν, ἤχη· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ η· πρακτικόν γὰρ ἐστὶ καὶ Φωνητικόν.

20 Χηνίσκος, τὸ τῆς πρώτης μέρος, οὗ ἀπῆρτηνται αἱ ἀγκυραι, ὃ καὶ τῆς τρόπιδος ἐστὶν ἀρχή. εἰς δ' οἱ μᾶλλον τὸ τῆς πρύμνης ἐφασαν ἄκρον, πρὸς ὃ ἐπιζευγνυνται αἱ ἐπιτίδες τῆς νῆως. πλὴν ὁποτέρως ἔχει, χηνίσκος εἰ λέγεται, ὅτι χηνός καφαλήν μορφοῦντες οἱ ναυπηγοὶ, ἐτίθουν τῷ ἄκρῳ, τάχα τὸ πλοῖον εἰς χήνα ἀπεικάζοντες· ἢ τοῦ εὐοινίστου χάριν, ὡς ἀβάπτιτος αὐτοῖς ἢ νῆος διατελοῖ, τρόπον χηνός ὑπερνεύουσα τῶν κυμάτων.

Χήρα] παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ, ὃ μέλλων, χήσω, χήρα, ἢ χωρητικὴ τῶν κακῶν τῆς λύπης. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ χαρά· καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η. χήρα, κατὰ ἀντιφρασιν, ἢ ἐστερημένη τῆς εὐφροσύνης καὶ τῆς χαρᾶς. Χήραι, ἔρημοι, καὶ ἀνδρὸς μοναθεῖται· ἀπὸ τοῦ χηρῶ χηρώσω, ὃ σημαίνει τὸ ἐρημῶ καὶ ἀφανίζω καὶ ἐκπορθῶ· ὅθεν καὶ χηρωτής, ὡς γηρώσω γηρωτής· καὶ πλεονασμῶ τοῦ σ, χηρωστής· χηρωσταὶ δὲ λέγονται οἱ μακρόθεν τοῦ γένους κληρονόμοι, οἶον ἐπίτροποι, οἱ τοῦ χήρευ καὶ ἐρημοῦ συγγενῶν οἶκου κληρονόμοι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ χωρῶ τὸ χωρίζω, χηρῶ χηρώσω· οἶον, — χήρωσ' ἀλιάς· — καὶ, Χηρωσας δὲ γυναῖκας.

Χήτει, στερήσει, ἐνδεία, σκάνει. παρὰ τὸ χᾶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδεοῦμαι, ὃ μέλλων, χήσω· ῥηματικὸν ὄνομα, χήτης, ἢ ἐνδεία· καὶ χήτος, οὐδέτερον ὄνομα. ἐκ τούτου καὶ ῥῆμα, χητίζω καὶ χητίζω.

Χιλός, θηλυκῶς λέγεται· σημαίνει δὲ τὴν τροφήν· παρὰ τὸ ἔχειν τὸ σῶμα, τούτεστι κρατεῖν· ἢ παρὰ τὸ χεῖλος. χεῖλος δὲ, ὃ χόρτος τῶν βοσκημάτων, παρὰ τὸ χεῖσθαι τῷ ἔλει.

Χίμαρος, σημαίνει τὸν τράγον· ἐκ τοῦ χίμαιρα· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέοντος ποταμοῦ. γίνεται παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, κίμαρος καὶ χίμαρος.

Χίμαιρα, ἢ ἐν χειμῶνι τεχθεῖσα, οἶον ἢ ἕνα χειμῶνα ἔχουσα.

Χίμετλα, τὰ ἀπὸ καύματος γινόμενα ἐν τοῖς ποσίν, ἃ συμβαίνει ἀπὸ χειμῶνος γίνεσθαι. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν χειμῶνι τλεῖν.

Χίος, ὃ τῆς Χίου πόλεως. ἀπὸ τοῦ Χίος Χίος, ὡς Σά· 812 μιος, Λέσβιος· καὶ κράσει, Χίος, ὡς Δίος.

Χιράδες, αἱ τῶν χειρῶν βαγάδες. συνέπεσε δὲ ἡ Φωνὴ τῷ σημαίνοντι. ἐπεὶ γὰρ τὸ χιράς ἐνδείαν τινα σημαίνει, (τὰς γὰρ τῶν χειρῶν βαγάδας δηλοῖ· ἢ δὲ βαγάς, τοῦ ὁλοκληρου ἐνδείαν ἔχει· τὸ γὰρ ἔχον βαγάδας, οὐκ ἐστὶν ὁλοκληρον) τούτου χάριν διὰ τὸ ἰ γινώσκειται.

Χιτών, τὸ ἀπλοῦν καὶ λινοῦν περιβάλλον· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ καχεῖσθαι ἡμῶν τοῖς σώμασι, χυτῶν· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, χιτών. σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ συνηθῶς ἡμῖν λεγομένου, ἱμάτιον· οἶον, — μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα· — καὶ τὸν θώρακα· ὅθεν καὶ χαλκοχιτῶνας, οἱ χαλκοθώρακες. διαφέρει δὲ πέπλου· ἐπὶ μὲν γὰρ ἀνδρῶν, λέγεται χιτῶν· ἐπὶ δὲ γυναικῶν, πέπλος. τὰ δὲ εἰς ὧν ἱαμβικά, πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ ι, φυλάττει τὸ ω ἐπὶ βαρυτόνων καὶ ὀξύτόνων.

Χιών] παρὰ τὸ χέω χεῶν· καὶ τροπῇ, χιών, ὡς τέρω, τερπών. κλίνεται χιόνος, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

20 Χλαῖνα] παρὰ τὸ χλιαίνειν, ὃ ἐστὶ θερμαίνειν, χλιαίνω καὶ χλαῖνα. λέγεται μὲν χλαῖνα, τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον· χλανίς δὲ, τὸ λεπτότατον καὶ μαλακόν καὶ τρυφερόν· χλαμύς δὲ τὸ περιφερές καὶ κυκλοειδές, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον σαγομάντιον, ὅπερ Φοροῦσιν οἱ κηροφόροι. ὁμοίως παρὰ τὸ χλιαίνω χλιαμύς καὶ χλαμύς.

Χλιαρός, παρὰ τὸ χλιαίνω· τὸ δὲ λιανός, οὐκ ἀπὸ τοῦ χλιαρός, ὡς τινες, ἀλλὰ παρὰ τὸ λίω τὸ προδυμῶμαι.

30 Χλιδῇ, ἀγλαῖσμῳ, τρυφῇ· καὶ ῥῆμα χλιδῶ, βαρύτονον· καὶ χλιδῶ, περισπωμένον. Ἐξουσιαστικῇ χλιδῇ ἥκιστα ἔχουρες· — καὶ χλιδανόν, τὸ τρυφερόν· παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ δέω τὸ πρέπω, χαλιδῇ καὶ χλιδῇ, ἢ ὑποχαλῶτα τοῦ πρέποντος. λέγεται δὲ χλιδῇ, ἢ ἐκλυσις καὶ μαλακία· ἀπὸ τοῦ ἐχλιαῖνθαι καὶ ἐκλελῦσθαι ἀσθενεία τοῦ θερμοῦ.

Χλευασμός, ἐκ τοῦ χλευάζω· τοῦτο ἐκ τοῦ χλεύη, ὃ σημαίνει τὴν ἀπάτην, χελεύη τις οὖσα, παρὰ τὸ ἡρέμα ἀνοίγειν τὰ χεῖλη· ἢ παρὰ τὴν χλόην· δισσηπτικὰ γὰρ τὰ σκώμματα, καὶ χροαῖς μεταβλητικὰ. ἢ παρὰ τὸ κλέπτω, κλεύη καὶ χλεύη· ὃ γὰρ χλευάζων τινα ὑποκλέπτει αὐτόν. ἢ παρὰ τὸ χέω χεύη.

Χλόη] παρὰ τὸ Φλέω τὸ ἀναπέμπω, Φλόη καὶ χλόη, ἢ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη καὶ αὐξάνουσα· ὅθεν καὶ χλοῦναι οἱ σύαγροι, οἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐαζόμενοι καὶ διατρίβοντες. κλίνεται χλοῦναι, ὡς ἀπὸ τοῦ χλόευναι χλοεύνων. τὸ δὲ χρῆσται χρῆστων, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ χρηστοὶ τῶν χρηστῶν, ἐπὶ τῶν καλῶν. χρῆσται

50 δὲ αἶψιν, οἱ δανείζοντες καὶ οἱ δανειζόμενοι. τὸ δὲ ἐτή-
σιαι ἐτήσιον, συνεξέδωκε τῶ ἐτήσιοι ἐτήσιον.

Χοῖρος] παρὰ τὸ χουν ἐρευαν, χοῖρος· καὶ συναϊρέσει,
χοῖρος. ἢ παρὰ τὸ τοῦ χειρόνος ἐρᾶν.

Χλῆδος, ὁ κλῆρος τῶν ἀποκαθαρμάτων, ὁ ἔχων ἰλύντινα
καὶ βοτανώδη, καὶ Φρυγανώδη. ἢ σωρὸς λίθων.

815 Χλωρός, παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ ὄρα, ὃ σημαίνει τὴν
μορφὴν· χαλῶρος, καὶ χλωρός, ὁ κεχάλασμένην
ἔχων τὴν ὥραν· ἐξ οὗ καὶ χλωρίτης. ἢ ἐκ τοῦ χολή,
υπερδύσει, χλόη· ἐκ τούτου χλοήρος καὶ χλοερός· ἢ
χλοερός, κατὰ κρᾶσιν χλωρός. ἐκ τούτου ὠχρόν. Χλω-
ρόν δέος, χλωροποιόν. σημαίνει δὲ τὸ νέον.

Χλωρίς ἀφῶν, ἀπὸ τοῦ χρώματος· ἢ διότι ἐν ἑαρι Φαι-
νεται, ὅτε πάντα τὰ χλωρά. οἱ δὲ, τὴν χλωροῖς ἡδομέ-
νην. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον· τοιαύτην γὰρ τὴν πτέρωσιν
ἔχει. καὶ Σιμωνίδης, Εὐτ' ἀφῶνες πολυκώτιλοι· χλω-
ραύχενος εἰαρινάι.

10 Χνοῦς, πλεονασμῷ τοῦ ν, παρὰ τὸ χνοῦς· τοῦτο παρὰ
τὸ χόος· τοῦτο παρὰ τὸ χέω. Ἀπολλώνιος, — νέον
χνοῦντα παρειαί.

Χοῖνος] Φύσαι δ' ἐν χοῖνοισιν εἰσὶν πᾶσαι ἐφύττων.

Χοή, ἐκ τοῦ χέω· χοαὶ χοῶν, τὰ ἐπιχεόμενα· οἱ γὰρ
αρχαῖοι, ἅπερ εἶχον κἄλλιστα καὶ τιμωτάτα, ἐβράνουν
εἰς τοὺς νεκρούς, τιμῶντες αὐτούς.

Χολάδες, τὰ ἔντερα· κατὰ μετάθεσιν τοῦ κ εἰς χ· κοι-
λάδες γὰρ εἰσι, παρὰ τὴν κοιλότητα. αὐτὸ οὐ καὶ κόλος
καὶ κοῖλος, ὃ ἐρημος καὶ κοινός τόπος. ἢ παρὰ τὴν χύ-
σιν. Ὅμηρος, — ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι Χῦντο χαμαὶ χολά-
δες· — ἢ διὰ τὸ κατὰ φύσιν δέχεσθαι τὸ χολώδες
ἀπὸ τοῦ ἥπατος, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συρρεῖ ἡ ξανθὴ χολή,
τοῦτο μηχανησάμενης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διατε-
ρμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ τῇ ὀσμύτῃ αὐτῆς
πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν. ἡμελλε γὰρ, ψυχρὰ
ὄντα τῇ κρᾶσει, ἀργὰ μένειν, καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν
ἀπόκρισιν· τοιαῦτα γὰρ τὰ νευρώδη.

Χολίκες, αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι.

30 Χόλος, παρὰ τὸ χέω· συγχέεται γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν τῷ ὀρ-
γίζεσθαι. τὸ χο, μικρόν. ἐκ τοῦ χέω· ὁ γὰρ χόλος
διαχεῖται· ἢ πρώτη γὰρ ἐκκίσις τῆς καρδίας καὶ διά-
χυσις τῆς χολῆς πρὸς ὀργήν, χόλος λέγεται. ἐστὶ δὲ
εἶδος τῶν ὑποπεπτωκῶν τῷ ὀνόματι εἰδικῷ· τὸ γε-
νικόν, θυμός.

Χολᾶτε] ἐκ τοῦ χολή, γίνεται χολῶ χολᾶς, συζυγίας
δευτέρας· ὅθεν τὸ πληθυντικόν. Ἐμοὶ χολᾶτε· — ἐκ
δὲ τοῦ χόλος, γίνεται χολῶ χολώσω, συζυγίας τρίτης·

40 ὅθεν χολαθεῖς, τὸ ὀργισθεῖς· καὶ, χολωτοῖς ἐπέσσιιν,
ὀργιστικοῖς.

Χορδή, σημαίνει τὸ ἔντερον· παρὰ τὸ χωρῶ καὶ τὸ ἔδω
τὸ ἐσθίω, παρὰ τὸ δι' αὐτῶν χωρεῖν τὴν ἐσθῆν. ὅθεν
καὶ τὸ, Δωδεκάχορδον ὄργανον.

Χορηγός, παρὰ τὸ χεῖρ χερός καὶ τὸ ἄγω, γίνεται χε-
ρηγός· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, χορηγός, ὁ διὰ χειρὸς
ἄγων.

Χορός, οἶμαι παρὰ τὸ χαίρειν· ἢ ἐκ τοῦ χῶρος· ἀπὸ
τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. ἢ χαίρω χαρός καὶ
χαρός· ἢ παρὰ τὸ χεῖρ χερός, χορός.

Χοροτύπος, ὁ χορευτής· ἦτοι ὁ τύπος ἐν τῷ χορεύειν
τῶν ποδῶν ποιῶν, ἢ ὁ τυπὸν τὸ ἔδαφος. καὶ Ὅμηρος,
Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· — τὸ δὲ χῶρος, πα-
ρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ· σημαίνει δὲ τὸν τόπον.

Χορτος, παρὰ τὸ ἐν τῇ χέρσῃ γίνεσθαι· ἢ παρὰ τὸ καί-
ρω κόρτος, καὶ χόρτος· καὶ χόρτος αὐλῆς, ὃ τῆς αὐ-

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.

λῆς ὁρος· χόρτῳ γὰρ ἀντὶ τειχίων ἐχρῶντο· ἔχρι δὲ
τοῦ νῦν ἐν Λυκίᾳ ἀπὸ τοῦ χόρτου παραβάλλουσιν αὐ-
λὰς ταῖς ἐν ἀγροῖς οἰκήμασιν. Ὅμηρος Ἰλιάδος ω'.

Χορτάσαι, παρὰ τὸν χόρτον τὸν παραβάλλοντα τοῖς 814
ὑποζυγίοις· καὶ ὅτι πρὸ τῆς εὐρέσεως τῶν ἡμετέρων
τροφῶν, τούτῳ ἐκέχρητο. παρὰ τὸ κόρος.

Χρῶ, σημαίνει πάντα· τὸ ξέω, ἐξ οὗ χρᾶύω χρᾶύσω,
Ἰλιάδος ε', χρᾶύσῃ, ἀντὶ τοῦ αἰνέειν ἐπ' ὀλίγον τὸν
χρῶτα, ἐπιξύσῃ, ἦτοι προσεγγίσῃ· ἀπὸ τοῦ χρῶτός,
χρῶ, ὅσον προσψαύσῃ. τὸ μαντευόμενον, ὡς τὸ, Τοιαῦθ'
ὁ Φοῖβος χρῶ· — τὸ πτώμα, ἐξ οὗ καὶ χρήματα· τὸ
ἐφορμῶ, ὡς τὸ, — τίς τοι κακὸν ἔχρας δαίμων· —
τὸ παρέχω, ἐξ οὗ καὶ τὸ κίχρῶ, κατὰ ἀναδιπλα- 10
σιασμόν· καὶ χρηστός, ὁ ἀγαθός, ὁ πᾶσιν ἐαυτὸν πα-
ρέχων.

Χρᾶισμῶ, καὶ βαρύνεται καὶ περισπᾶται. γίνεται ἀπὸ
τοῦ χρήσιμος, χρησιμῶ· συστολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ με-
ταθέσει τοῦ σ, χρᾶισμῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχραι-
σμον. ἐστὶ δὲ συζυγίας πρώτης, καὶ σημαίνει τὸ βοηθῆ
καὶ φυλάσσω. ἢ ἐκ τοῦ χαρίζω χαρισμῶ· καὶ ἐν ὑπερ-
δύσει καὶ συναϊρέσει, χρᾶισμῶ, ἔχραισμον, ὡς ἀπὸ
τοῦ ἁμαρτῶ περισπωμένου, δεύτερος ἀόριστος ἡμαρτον.

Χρέος] ἀπὸ τοῦ χρῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδεοῦμαι, γίνεται 20
χρέω· ἐξ οὗ γίνεται χρέος, κατὰ πλεονασμόν τοῦ ρ.
οὕτως Ἀπολλώνιος. εἰς δὲ τὸ ἄλλο γράφεται, ὅτι οὐκ
ἀπὸ τοῦ χρῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χρέω χρέομαι· ὁ δὲ Χοιρο-
βοσκός εἰς τοὺς αὐτοῦ κανόνας τῶν οὐδετέρων, λέγει
περὶ τοῦ χρέους, ὅτι διὰ μὲν τοῦ ο γράφεται, καὶ κλι-
νεται ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς καὶ δυνικῶς· ἐν δὲ τῇ
εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν εἰς α λήγει, ὅσον χρέεα·
καὶ συνηγορῇ, χρέα. ὅταν δὲ γένηται διὰ τοῦ ε καὶ ὡ
Ἀττικῶς χρέως, τὴν αὐτὴν ἔχει ἱρδὴν, γενικὴν, αἰτια-
τικὴν, καὶ κλητικὴν, μόνην δὲ τὴν δοτικὴν διαλλάττει· 30
καὶ ἔστι δίπτωτον· εὐθεῖαν γὰρ καὶ δοτικὴν ἔχει μόνον,
ὅσον τὸ χρέως, τοῦ χρέως, τῷ χρέει, τὸ χρέως, ὃ
χρέως· δυνικὰ δὲ καὶ πληθυντικὰ οὐκ ἔχει.

Χρεῖω, σημαίνει τὴν χρεῖαν. ὥστερ ἀπὸ τοῦ σπέος γίνε-
ται Σπεῶ καὶ Σπειῶ, κλέος Κλεῶ καὶ Κλειῶ, οὕτω
χρέος χρεῶ καὶ χρεῖω· ἢ δοτικῇ, Χρεῖω ἀναγκαῖη· —
ὡς Κλειῶ. ἦγον διὰ χρεῖαν ἐπιφέρουσαν καὶ ἐπειγου-
σαν. ἀπὸ δὲ τοῦ χρέω, γίνεται χρέα, καὶ χρεῖα, πλεο-
νασμῷ τοῦ ι, ὡς χρέος καὶ χρεῖος.

Χρεῖω, τὸ χρησιμοδοτῶ, διὰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ 40
χρέος χρεῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, χρεῖω· τοῖς γὰρ
χρεῖαν ἔχουσι χρησιμῶδεϊ ὁ θεός. χρεῖω δὲ τὸ ἀλείφω,
διὰ τοῦ ι· ἐξ οὗ καὶ Χριστός· ἀπὸ τοῦ χρίμπτω· ἢ
πρὸς ἀντιδικστολήν ἀλλήλων.

Χρέμιζον] Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, Ὁξεῖα χρέμισαν· — ἀπὸ
τοῦ χρεμέτιζον. τὸ δὲ χρεμέθισκον, ἀπὸ τοῦ χρέμω,
χρεμέθω.

Χρῆ] ἀπὸ τοῦ χρῶ δευτέρας συζυγίας, γίνεται χρῆμι· οὐ
ὁ μέλλων, χρῆσω· εἰς τὸ ἀπόχρη. τὸ δὲ χρῆ, ὀξύτο-
ως, σημαίνει ἐπὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ δεῖ· ὡς τὸ, Χρῆ μὲν 50
σφωτῆρόν [γε θα εἶπος εἰρύσασθαι] περισπωμένως δὲ,
σημαίνει ῥῆμα, Ἀττικῶς· ἀπὸ τοῦ χρῶ, χρεῖς, χρεῖ·
Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς, χρῆ· ἐξ οὗ οἶμαι καὶ τὸ χρῆν.
ὀξύνεται δὲ τὸ χρῆ· ὅτι πᾶσα λέξις διούλλαβος ἐν ῥῆ-
μασιν, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀποκοπῇ, τὴν καταλι-
πανομένην συλλαβὴν περισπᾷ· εἰ δὲ ἀπὸ τέλους, ὀξύ-
νεται. τὸ χρῆ καὶ δεῖ λέγουσιν εἶναι ἐπὶ ῥήματα· πλεόν
δὲ λέγεται εἶναι ῥήματα.

Χρῆμα, κυρίως τὸ διὰ χειρὸς ἔργον, ὅσον χέρημα· ἢ πα- 815

Δαα

ἐκ τὸ χρήσω, ὃ σημαίνει τὸ κτῶμαι· ἐξ οὗ ἐχρησάμην, τὸ ἔλαβον, ἐκτεῖναι.

Χρήζω, ἥνικα σημαίνει τὸ δέομαι, ἔχει τὸ ἰ. προσγεγραμμένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ χρέος γίνεται χρεῖζω· καὶ τροπῇ τοῦ εἰς ἡ, χρήζω. — χρήζοντο καὶ αὐτοί. — καὶ κατὰ συναρῆσιν, χρεῖζω· εἰς τὸ κληζω. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ χρησιμωδῶ, ἐστὶν ἄνευ τοῦ ἰ. καίπερ τῆς ἐτυμολογίας ἀπαιτούσης συν τῷ ἰ γράφασθαι· παρὰ γὰρ τὴν χρεῖαν ἐστὶ· τοῖς γὰρ χρεῖαν ἔχουσι τὰ ληθῆ μαθεῖν χρησιμωδεῖ ὁ θεός· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ σημαίνοντος τὸ δέομαι, οὐκ ἔχει τὸ ἰ.

Χρηστήρ, ἐστὶν ὁ παρέχων χρησμούς· καὶ γίνεται παρὰ τὰ χρεῖω. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός· αἶμα δ' ἐγώ, παρὰ τὸ χρεῖζω, ὅπερ σημαίνει τὸ αὐτὸ, γίνεται χρηστήρ.

Χρήσις, παρὰ τὸ χρῆω χρήσω. διαφέρει δὲ παραδόσεως· χρήσις μὲν γὰρ λέγεται, ἡ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων μετρίτις· παραδοσις δὲ, ἡ τῶν γραμματικῶν· ὅν, τὰ μὲν Ὀμήρου, καλεῖται χρήσις· τὰ δὲ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ, παράδοσις.

* Χρηστός, ὁ ἀγαθός, ὁ χρήσιμος ἀνὴρ· ἀπὸ τοῦ χρεῖσθαι, ὅτι αὐτῷ χρωμέθα.

Χρήστης, καὶ ὁ δανείσας καὶ ὁ δανεισάμενος.

Χρίσμα· παρὰ τὸ χρίω χρίσω· χρίσις καὶ χρίσμα· σημαίνει τὸ ἀλείμμα. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ λέγεται προῦμα καὶ προῦσμα, οὕτω λέγεται χρίμα καὶ χρίσμα.

Χρίπτω, σημαίνει τὸ περιβάλλω, καὶ προσπελάζω. ἀπὸ τῆς χειρός· χειρίπτω· πλεονασμῷ τοῦ μ, χειρίπτω· καὶ συγκοπῇ· κυρίως γὰρ τὸ ταῖς χερσὶ συναντῶν καὶ περιβάλλων καὶ προσεγγίζων. ἢ ἀπὸ τοῦ χρωτός, τὸ τοῦ χρωτός ἐγγίζειν· χρωῶ, χρίπτω.

Χρόα χροῦν, εἴρηται εἰς τὸ βόα βοῦν. καὶ διὰ χροός· — γίνεται παρὰ τὸ χρωῶ, ὃ σημαίνει τὸ βάπτω· ἐξ οὗ καὶ χρωμα· ἡ εὐθεία, χροῦς· ὅταν τὸ, Χρωσάμεναι ἀνδρά· — ὃ καὶ μεταβολῇ τῆς ου, χρως, ὡς βοῦς βῶς παρὰ Δωριεῦσι.

Χρόμαδος· Ἰλιάδος ψ', τὸν ἐν τοῖς γένουσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνοματοποιήσας χρόμαδον εἶπεν ὁ ποιητής· ἢ παρόσον θυμικῶς ἀλλήλοις ἐπιφερόμενοι τρύζουσι τοὺς ὀδόντας· διόπερ Φοῖνικας ἀναλαμβάνουσιν, ἵνα τούτοις ἐπηρεϊδόμενοι λυμαίνονται τοὺς ὀδόντας.

Χρόμις· Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχεν· — τὸ δὲ Χρόμιος, πλεονακτιῶς ἐγένετο τοῦ ο. ἢ ἡ Χρόμιος γενική μετετέθη εἰς εὐθείαν, καὶ γέγονεν ὁ Χρόμιος.

Χρόνος· παρὰ τὸ βέω, ῥόνος καὶ χρόνος· ἢ παρὰ τὸ χρωῶ τὸ τελειῶ.

Χρωσθῆναι, μολυνθῆναι· ἀπὸ τοῦ χρωῖζω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ χρωῶ τὸ βάπτω γίνεται· κυρίως γὰρ χρωσθῆναι τὸ ἀπὸ αἵματος μολυνθῆναι.

Χρώζω, σημαίνει τὸ πλησιάζω. χρώς χρωτός χρωτίζω, ὡς Φῶς Φωτός Φωτίζω· ἀποβολῇ τοῦ τ, χρωῖζω· καὶ συναιρέσει, χρώζω.

Χρυσίτις, σημαίνει τὸν λίθον ἐνθα ἀκονῶσι τὸ χρυσεῖον.

Χρυσόρραπις· Ἑρμῆς, ὁ χρυσοῦν ῥάβδον ἔχων.

Χρυσόπολις· Ἀγαμέμνονος καὶ Χρυσήϊδος παῖδας γεγονέναι Φασί, Χρῦσιν καὶ Ἰφινέειαν· ἀνὰ ἀπὸ μὲν τῆς

816 Χρύσης ὀνομασθῆ Χρυσόπολις ἐν τῇ Προποντίδι· Ἰφινέειαν δὲ γενέσθαι ἱέρειαν Ἀρτέμιδος.

Χρύσης· πόθεν Χρύσης; παρὰ τὸ χρυσεῖον· τὸ δὲ χρυσεῖον, παρὰ τὸ βέω ῥυτός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, χρυσός· καὶ τί μετέχει τοῦ βέω; ὁ γὰρ χρυσός διδόμενος βέεται τὸν ἀνθρώπον ἐκ τοῦ θανάτου.

Χυτή, οὐ πᾶσα γῆ, ἀλλ' ἡ τοῖς νεκροῖς ἐπιχομένη.

Χυτλα, κυρίως εἰσι τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἐναγίσματα· οἶον, Χυτλα· τέ οἱ χεῖναι, καὶ ἤγγισαν ἐντομα μῆλα.

Χυτλώσαι, οὐχ ἀπλῶς τὸ ἀλεῖν· ἀλλὰ τὸ ἐπὶ ἀσπιδὶ ἀλεῖν· χυτλώσασθαι ἔλεγον· καὶ οὐτλόν, τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

Χυτῶ λιμένι, παρὰ Ἀπολλωνίῳ. χυτός λιμὴν Κυζίκου. χυτός δὲ καλεῖται ὁ περικλεισθεὶς, καὶ λίθους οἰκοδομηθεὶς, καὶ μὴ αὐτοφύης ὢν· καλεῖται δὲ οὕτω, καὶ ὁ λίθον ἔχων καὶ ἄσιν, ἥγουν ἀκαθαρσίαν.

Χυτροποιός, ἀπὸ τῶν χυτροποιῶν τῶν ἐσχαρῶν τῶν μαγειρῶν. περιφραστικῶς χυτράν εἶπε.

Χωλός, ἐκ τοῦ κῶλον τὸ ὀστέον, ὃ τὸ ὀστέον βεβλαμμένον· τροπῇ τοῦ ψιλῶς εἰς δασύ, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου, χωλός· Χώλος δὲ, ὄνομα ῥήτορος, ὡς Πῶλος· εἰς δὲ τὸ ἄλλο Ἑτυμολογικόν, τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, καὶ τοῦ ο εἰς ω· κόλος γὰρ ἐστὶν ὁ μὴ τέλειος. Ὀμπερ, — κόλον δερν· — καὶ κόλους κριούς, τοὺς ἀπεβεβληκότας τὰ κέρατα. χωλός οὖν ὁ μὴ τέλειος.

Χῶνες, ἔθνος Ἰταλικόν. τὸν Ἡρακλῆν Φασί κατὰ τὴν Αἰγυπτίαν διάλεκτον Χῶνα λέγεσθαι. παραγενέσθαι δὲ εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Χῶνας ὀνομασθῆναι τὸ 3ο ἔθνος.

* Χωρίτης, ὁ γεωργός· παρὰ τὸ χωρίον.

Χῶρος, εἰς τὸ χωρὸς.

Χῶ συμπίπτει, χῶ συγγενεῖς· — ἀντὶ τοῦ καὶ οἱ ἀσπιδόται, καὶ οἱ συγγενεῖς. συν τῷ ἰ· οὕτω γὰρ λέγουσι, τὸ μὲν ἰ τοῦ συνδέσμου ἐκθλίβοντες καὶ ποιοῦντες κρᾶσιν τοῦ α ο εἰς τὸ ω· καὶ προσγράφουσι τὸ ἰ τῆς διφθόγου, τρέποντες ἀναγκάως καὶ τὸ κ εἰς χ· οἶον, χῶ τυμπανισμοί· — οὕτως εὖρον εἰς τὴν ὀρθογραφίαν Ὠρου τοῦ Μιλησίου.

Χῶν, σημαίνει τὸ λυτῶ καὶ ὀργίζομαι· ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τοῦ χέω χῶ, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι τὴν χολήν. χῶ οὖν, χῶν· ἡ μετοχή παθητική, χούμενος· καὶ Δωρικῶς, χῶμενος, ὡς Μοῦσα Μῶσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, χούμενος. ἢ παρὰ τὸ χολῶ χολῶσω· χολούμενος· ἐκβολῇ τοῦ λ, χούμενος· καὶ τροπῇ τῆς οὐ διφθόγου εἰς ω, χῶμενος· καὶ ἐν ὑπερθέσει βαρυτόνως, χῶμενος, ὡς ὄρω ὀρῶ ὄρωρεν, ὄρρεν.

Χρήμα, πῶγμα, ἡ κτήμα· καὶ χρηματίζαμενοι, διαπραξάμενοι· καὶ χρηματίζεσθαι, τὸ χρήματα πρᾶτ- 50 τεσθαι.

Χίλιοι· ὅτι τεσσάρων ὄντων τῆς ὀρθογραφίας κανόνων, ἢ μὲν ἀναλογία τῷ τεχνικῷ, ὅτι κανόνων ἀπόδοσις· ἢ δὲ διάλεκτος, γλῶσσης ἰδίωμα, ὡς ἐπὶ τοῦ μέλιτος· μέλιτος γὰρ Φασιν οἱ Αἰολεῖς. ἱστορία δὲ ἐστὶν, ἡ τῶν παλαιῶν χρήσις, ἢ καὶ παράδοσις. Ἰστέον δὲ ὅτι πολλάκις ἡ ἱστορία ἐναντιοῦται διαλέκτῳ· τοῦ γὰρ χί- 817 λιοι ἀπαιτοῦντος τὴν εἰ διφθόγον, (χέλλιοι γὰρ Φασιν οἱ Αἰολεῖς) ἢ ἱστορία ἐναντιωμένη, διὰ μόνου τοῦ ἰ γράφει· οὕτω γὰρ ἡ παράδοσις ἔχει ἐτυμολογία δὲ ἐστὶν ἐπισημασία λέξεων, ἐπισημασθέντων τὸ πάθος ἔχοντα.

Ψ.

Ψτὸ στοιχεῖον, ὅτι αὐτῶν ἔχει αὐτοῦ ἢ ἐκφαίνεσθαι· καὶ ὅτι ὁ συριγμός οὐκ ἔστι τι, ἢ μόνον ψι. ἄλλοι δὲ, 10 ὅτι ἕνας ψαύει χρόνον, διπλοῦν δὲ.

Ψακάς, ὄνομα αὐλητρίδος· οὕτω δὲ ἐκκαλεῖτο, ἐπειδὴ ἀπὸ πότων θάπτεον ἀπέτρεχε, πρὸς ὀλίγον παρωμένοντα. ψακάς γὰρ ἢ βανίς· καὶ ψακάζει, βάνει.

Ψαλάξεις, παρὰ Λυκόφρονι, κρούσεις, ψηλαφάσεις, καὶ ἀνευσίτον κινδάρσεις.

Ψάλλειν, ἐπὶ τῶν χορδῶν τῆς λύρας· παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεγγίζω· οὐ κατὰ γὰρ ψαύω· τῇ γὰρ κινδάρᾳ προσεγγίζοντες ἐψάλλον· παρὰ τὸ διὰ δακτύλων ἐπιψαύειν αὐτῶν.

20 Ψαλμός, ὄνομα ἀπλοῦν προσηγορικόν· λέγεται γὰρ καὶ ῥῆθ. παρὰ τὸ ψάλλω, ψαλῶ, ἐψαλκα, ἐψαλμαι, ψαλμός, ὡς τίλλω, τίλλω, τέτילκα, τέτيلμαι, τίλμας. καὶ ὡς φείλεν εἶναι ἐψαλμός· ἄλλα τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα ὀνόματα, συνάρχεσθαι θέλει τοῖς ἰδίοις ἀνεστῶσι, καὶ φυλάττειν τὸ χαρκτηριστικὸν σύμφωνον ἐξ ὧν καὶ ἐγένετο. ὁξύνεται· τὰ εἰς μος προσηγορικᾶ, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς λ καταλήγουσαν, ὁξύνεται, οἶον ὁφθαλμός. σασμαίνεται τὸ 30 ὄλμος βαρύτονον, ὃ σημαίνει τὴν ἰσθμὴν· ἔστι δὲ λίθος περιφερής, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά· καὶ πετρίου εἶδος, καὶ μέρος τῶν ἄλλων. εἶδους τῶν ὑποπεπτακότων τῶ ὀνόματι συνωνύμου· λέγεται γὰρ ὁ ψαλμός, ὕμνος, καὶ ῥῆθ, καὶ αἶνος.

Ψαλμωδός] ἐκ τοῦ αἰδῶ γίνεται ψαλμοκοιδός· καὶ συγκοπῇ καὶ κράσει, ψαλμωδός.

Ψαλτήριον, παρὰ τὸ τὰ ψαλλόμενα τηρεῖν. τὸ τη, ἢ παρὰ τὸ οὐρᾶ τὸ φυλάττω, πλεονασμῶ τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ μικροῦ εἰς μακρόν.

40 Ψάμμος, ἢ παραθαλάττιος ἄμμος. παρὰ τὸ ψαύεσθαι ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ψάμμος· καὶ ἀποβολῇ, ἄμμος. ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἄμμος λέγει ψάμμος.

Ψάρες ψαῶν. δύο μόναι εἰσὶν εἰς αἱ ὀνόματα, Ψάρ καὶ Κάρ· ἅπερ προσθέσει τοῦ ος κλίνεται. ἔστι δὲ καὶ ψάρος ἢ εὐδεία.

Ψαυροπόδες, ἐπὶ τῶν τοῦ Ἀρίονος ἵππου· εἴρηται διὰ τὴν ταχύτητα· παρὰ τὸ ψαύειν ἄκροις ποσὶ τῆς γῆς κατὰ δρόμον.

Ψαφρός, αἰχμηρός καὶ κακόχρους, παρὰ Νικάνδρῳ· ἔνθα καὶ ψαφαρὴ ὁμοίως, λεπτή καὶ αἰχμηρή.

50 Ψαθάρων, ἀπχλόν.

Ψεδνός, ἀραιός, μαδαρός· σημαίνει δὲ τὸν Φαλκρὸν καὶ ψιλὸν τὴν τρίχα· Ἰλιάδος β'. — Ψεδνὴ δ' ἐπενήνεθε λάχνη· — καὶ ψηνός, ὃ Φαλκρὸς παρὰ Σιμωνίδῃ. ἔστι ψῶ· σημαίνει δὲ ἀπὸ τινος μεζονος οὐσίας εἰς ἐλάχιστον καὶ μικρὸν μέρος κατιστῶ· οὐ ὁ μέλλων, ψῆσω· ῥηματικὸν ὄνομα, ψηνός· καὶ ὁ πλεονασμὸς τοῦ συμφωνίου τὴν φύσει μακρὰν μεταβάλλει εἰς ἴσος, ὡς πένης πενήχρος, καὶ μήκος μακρός. Ψεδνός οὖν παρὰ τὸ ἐψῆσθαι ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω, ἐξ οὗ καὶ ψεω, 818 ψεδνός καὶ ψεδνός· ἐκ τούτου τοῦ ψῶ, καὶ ψωμός, μέρος τι τοῦ ἄρτου· ὃ γὰρ ἄρτος ὀλόκληρός ἐστι. ψῶ καὶ ψίω τὸ λεπτύνω· καὶ ψιάω· ἐξ οὗ καὶ ψιάς. διαφέρει δὲ σημαίνει γὰρ τὸ παράγωγον ῥῆμα, ἐλαττονά τινα οὐσίαν οὕτως οὐκ ἐπικείμενον· τοιοῦτον γὰρ ἔστι καὶ τὸ ψαῦν καὶ τὸ ψάλλω καὶ ψίω· τὸ τε γὰρ ψάλλειν, τὸ ἥττον αὐτῷ πληκτῶ παίειν σημαίνει· καὶ τὸ 10 ψαύειν, ἥττον τοῦ κατεπτεσθαι ὁμοίως καὶ τὸ ψή-

χειν. οὕτως οὖν καὶ τὸ ψίειν, οὐ προκατάρχει τὸ ψῶ· ἀφ' οὗ ὁ ψωμός, τὸ ἐλαττον παρὰ τὸν ἄρτον, παρ' Ὀμηρῳ.

Ψεῦδος] παρὰ τὸ ψεύδα ἢ Φεύγω, Φεύγος καὶ ψεῦδος, ὃ πάντες Φεύγομεν. ἢ παρὰ τὸ Φεῖδω Φεῖδος· καὶ τροπῇ, ψεῦδος. ἢ παρὰ τὸ εἶδω τὸ βλέπω, κατὰ ἀντίφρασιν.

Ψεδνός ψεδνός, ὁξύνεται, διότι κλίνεται διὰ τοῦ ους· τὰ γὰρ εἰς δὴς δισύλλαβα μὴ κλινομένα εἰς ους βαρύνεται· οἶον, μένδης, γραδής, ἄδης.

Ψηλαφῶ, ἢ μεταφορᾷ τῆς λέξεως ἀπὸ τῶν μῆλων· καὶ αὐτὸν δὴλον τὸ σημαίνον· μῆλα γὰρ τὰ πρόβατα. ψηλαφῶ οὖν, τὸ τῶν μῆλων ἐφάπτομαι· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ψ. ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεγγίζω καὶ τὸ ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ, ψηλαφῶ· καὶ πλεονασμῶ τοῦ λ, ψηλαφῶ.

Ψηνός, εἰς τὸ ψεδνός.

Ψηφίδες, αἱ μικραὶ λιθάδες καὶ λεπταί, Ἰλιάδος φ'. ἐκ τοῦ ψῆφος. τοῦτο παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεγγίζω. ἔστι δὲ κρίσις, ἀπόφασις, διαλαλία, λόγος.

Ψῆνες, αἱ μικραὶ μυῖαι· ἐξ οὗ καὶ προεψημισμένος. καὶ 30 ψῆνας λέγουσι τὸ σπέρμα τῶν Φοινίκων.

Ψῆγματα, μικρὰ κομμάτια. Ψῆγμα, τὸ κατὰ μικρὸν σπάζον· ἐξ οὗ καὶ λώδιον.

Ψεφνός καὶ ψεφνός ἀνὴρ, σκοτεινός, οὐκ ἐπιφανής· ψέφος γὰρ τὸ σκότος Φησι Πίνδαρος Ἀριστοκλεῖ.

Ψίλος, ὁ ἀδύνατος· παρὰ τὸ ψῶ· ὅθεν καὶ καταψίω· οὐ πᾶν ἀπέψισται καὶ ἀφῆρηται. ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ ἄπταμαι ψίλος, ψιλή· εὐχερῶς γὰρ ἄπτεται τις τοῦ ψιλοῦ. καὶ ψιλὴν ἀρουραν, τὴν ἀδενδρὸν χώραν, τὴν πρὸς τὸ σπείρεσθαι καὶ ἀρούσθαι ἐπιτηδεῖαν.

Ψαίρειν, τὸ ἀσθενῶς τι ποιεῖν.

Ψαιστά, πόπανα, πλατύματα τινὰ στρογγύλα, εἰς θυ- 46 σταν γινόμενα.

Ψήχειν, καταμάσσειν, τριβεῖν, ξύειν.

Ψάχοντες, θρύπτοντες, λεπτύνοντες.

Ψεκάδες, ὁροί· παυσιάδες τινὲς οὐσαι, παρὰ τὴν παῦσιν. ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς, ψεκάδες καὶ ψιάδες, ἀποβολῇ καὶ μεταθέσει· ὃ δὲ Φιλόξενος, ἔστι ψῶ ῥῆμα· παρα- 50 γωγον, ψίω τὸ λεπτύνω καὶ ἐλαττῶ· ἀφ' οὗ ψιάς, ἢ κατὰ λεπτόν τοῦ ὕδατος ἐκδοσις. ὡς λαύτω λαυπάς, ἴλλω ἰλλάς, οὕτω ψίω ψιάς, ἢ κατ' ὀλίγον κτερχο- μένη δρόσος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ψίω τὸ ποτίσω.

Ψίδυρ ψίδυρος, παρὰ τὸ ψύδος. λέγεται καὶ ψίδυρος ψιδύρου· καὶ ψιδυρίζω, τὸ τῇ Φωνῇ λεπτολογῶ· πα- 819 ρὰ τὸ ψίω καὶ τὸ θύρα, ὃ σημαίνει περιφραστικῶς τὰ χεῖλη. ἐκ τούτου καὶ ψιδυρισμός, ἢ λεπτή Φωνή. τινὲς δὲ τὸ ψιδυρίζειν ὀνοματοποιεῖσθαι φασίν, ὡς τὸ κρίκει, καὶ σίζειν, ἀπὸ τοῦ τελομένου ἤχου ὑποφωσύντος τοῦ ἀνέμου· οἶον, Ἦδὺ τι τὸ ψιδυρίσμα τῶν δένδρων ἠκούετο· — ὅθεν κυρίως ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιδυρίζειν λαμβάνουσιν. ἐγκείμενον τοῦ ψύθους. Καλλιμαχος, Σκύλλα γυνὴ κατακάσα, καὶ οὐ ψύθος οὐνομ' ἔχουσα.

Ψίξ, παρὰ τὰ ψίχω τὸ ἐμβρωματίζω.

Ψολόντα κεραυνόν, τὸν ἅμα τῷ ψαύσαι ὀλλύντα, τὸν ὀξέως φερόμενον.

* Ψοφομηδής, ὁ ἠχῆσι· παρὰ τὸ ψόφος καὶ μῆδομαι.

Ψύδραξ] οἱ Ἴωνες ψύδρακας λέγουσι τὰς ποιμῆλας· ὅθεν 10 καὶ ἡμεῖς ψύδρακας καλούμεν τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος ἔξαν- θήματα.

Ψύδος, τὸ ψεύδος· ἐμβολῇ τοῦ ε, ψύδος· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ, ψύδος.

Ψύη, παρὰ τὸ ψαύω, ἡ ἐπιψαύουσα σὰρξ καὶ ἐξ ἐπιπολῆς οὐσὰς οὐτέρας· ἢ παρὰ τὸ ξυψή κατὰ ἀντίφρασιν, ἣν εὐχερῶς ξύσαι οὐ δυνάμεθα. ἢ παρὰ τὸ ὀπίσω, κρᾶσι τοῦ πσ, γίνεται ὀψύη ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο, ψυή, ἡ ὀπίσω ἄγουσα.

20 * Ψυκτήρ, ἡ Φιάλη, ἀπὸ τοῦ ψύχειν, ὅτι ἐν αὐτῇ ὕδωρ ἢ οἶνος ψύχεται.

Ψυχαγωγία, ὅπου τὸ ὕδωρ ἀνιμῶνται ταμιεύεται πρὸς τὴν ἐνδειαν τῶν χωρίων· ἢ αἱ θυρίδες τῶν μεταλλῶν αἱ πρὸς τὸ ἀναψύχειν γινόμεναι. ἢ ὄνομα τόπου, εἴ οὐ οἱ μάντιες ἐπὶ ψυχῶν μαντεύμενοι, ἀναφέρουσι τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν.

Ψυχαζειν, τὸ ἀναψύχην λαμβάνειν ἐκ πνεύματος.

Ψυχῶ, σημαίνει δύο· τὸ ζωοποιῶ, ἐξ οὗ καὶ ψυχῇ· καὶ τὸ Φυσῶ, ἐξ οὗ Ἰλιάδος υ', Ἦκα μάλα ψύξασα: —

30 ἀντὶ τοῦ Φυσῶσα.

Ψυχῇ, παρὰ τὸ ψύχος, ὃ σημαίνει τὸ πνεῦμα. "Ομηρος, Ψυχῆς ἰμεῖρων: — ἀντὶ τοῦ πνεύματος, ἐπὶ τῷ Ἑλληνισμῷ· πνεῦμα δὲ καὶ ἡ ψυχῇ. ἢ παρὰ τὸ ψύχω τὸ ζωοποιῶ, Φυσιοχῇ τις οὐσα, ἢ τὴν φύσιν συνεχέουσα. ἔστι δὲ ὄνομα προσγορικόν· καὶ σημαίνει δύο· τὴν ψυχὴν, ὡς τὸ, Ἦ δ' ἐκ βεθέων ἀπέπτατο Φαίδιμος ψυ-

χή: — καὶ τὸ αἷμα, — ψυχῇ δὲ κατ' οὐταμένην ὥτειλῃν ["Εἰσόντ'.]

Ψυχρός] παρὰ τὸ ψύχος ψυχρῶς· καὶ συγκοπῇ, ψυχρός.

Ψῶα καὶ ψῶζα, ἀμφοτέρω τὴν δυσηθίαν σημαίνει. "Αρπυκίαι ἀτλήτον ἐπὶ ψῶαν πνεύσκον.

Ψωλή, παρὰ τὸ ἐμφυσᾶσθαι κατὰ τὴν ὁρεξίν τῶν ἀφροδισίων, ὅτι καὶ φύσει Φυσώδης ἐστὶ.

Ψωμός, παρὰ τὸ ψήχεσθαι ὑπὸ τῶν ὀδόντων καὶ τριβεσθαι· καὶ τὰ ψευστά, ὁμοίως. ὃ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω· δηλοῖ γὰρ αὐτοῦ τοῦ εὐταλοῦς τὸ ἐλαχίστον. καὶ ψῶρα ὁμοίως, παρὰ τὸ ψῶ· οὐ παρὰγωγόν, ψαῦν· ἐπειδὴ οἱ τῷ πᾶθει συνεχόμενοι τούτῳ, πολλὰν ἔχουσιν ὁρμὴν πρὸς τὸ ψᾶν τε καὶ κνήθειν 50 τὰ κεπονδῶτα τοῦ σώματος μέρη. τὸ δὲ ψῶ σημαίνει τέσσαρα· ψῶ γὰρ τὸ ἀπτουμαι, ἐξ οὗ καὶ ψῶρα, παρὰ τὸ ἀπτεσθαι καὶ κνήθειν τὰ κεπονδῶτα μέρη τοῦ σώματος· τῶ τὸ λεπτύνω καὶ σμικρύνω, ἐξ οὗ καὶ ψιλός στρατιώτης, ὁ ἀσπλος καὶ γυμνός· τὸ πέπτω, ἐξ οὗ καὶ ψωμός, ὃ εἰς μικρὰ κεκομμένος· ψῶ τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ ψωλός, ὃ κεκαυμένος δαλός.

* Ψῶρα, ἀπὸ τοῦ ψᾶν, ὅτι οἱ τῷ πᾶθει τούτῳ συνεχόμενοι 820 πρὸς τὸ ψᾶν τε καὶ κνήθειν τὰ κεπονδῶτα τοῦ σώματος μέρη πολλὰν ἔχουσιν ὁρμὴν.

Ω.

820 * Ωια, σημαίνει τὴν ἀνάκλασιν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου· σὺν τῷ ἰ γράφεται· ἔστιν οἷς εἶδος, τὸ πρόβατον· καὶ συναρᾶσι, οἷς οἶός· τὸ θηλυκόν, οἶα· καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ὧα· καὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι προβάτων 10 δέρματα ἐβαλλόν ἐν τοῖς κρασπέδοις τῶν ἱματίων. ἢ ἀπὸ τοῦ οἷς, τὸ κτητικόν, οἷσιος· τὸ θηλυκόν, οἶα· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ αὐξήσιν τοῦ ο εἰς ω, ὧα. τὸ δὲ οἷς, παρὰ τὸ εἶω τὸ κομίζω.

* Ωιγον, σὺν τῷ ἰ· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀπὸ τοῦ οἷω ἐγένετο κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, ὥσπερ οἰχομαι, ὠχόμεν· οἰκῶ, ὥκουν· ὃ γὰρ παρατατικός πάντοτε μεγαλύνεται κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἢ χρονικῶς, ἢ συλλαβικῶς. δευτέρον δὲ, ὅτι οἱ παρωχημένοι κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἢ ἴσα Φωνήεντα θέλουσιν 20 ἔχειν, ὡς αὐλῶ ἡλῶν, αἰσχύνομαι ἡσχύνομην· ἢ πλείονα, ὡς ἔχω, εἶχον· οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. εἰ ἄρα οὖν τὸ οἷω Φωνήεντα ἔχει κατὰ τὴν ἀρχὴν, τούτου χάριν καὶ τὸ ὦγον τὸ ἰ ἔχει, ἵνα σχῇ κατὰ τὴν ἀρχὴν τὰ ἴσα Φωνήεντα τῷ ἐνεστώτι. εἰς τὸ κἀθημαι.

20 ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διατί πάντοτε μεγαλύνεται ὁ παρατατικός; καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ παρατατικός πλεῶν ἐστὶ κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ ἐνεστώτος, (ὃ γὰρ ἐνεστώς ἀκαριαῖος ἐστὶ, καὶ ἅμα τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι· ὃ δὲ παρατατικός, παρατεταμένην ἔχει τὴν σημασίαν) τούτου χάριν ὡς πλεονεκτῶν κατὰ τὴν 30 σημασίαν τὸν ἐνεστώτα, πλεονεκτεῖ καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν.

* Ωίνυντο πύλαι, Ἰλιάδος θ', ἀντὶ τοῦ ἀνεφύγνυντο. ἀπὸ τοῦ οἷω οἷω οἷνυν· — καὶ, Τῆσι θύρας ὥϊξε Θεᾶν καλλιπάρους, Ἰλιάδος ζ'. ἀπὸ τοῦ οἷω, οἷω, ὥξα· καὶ κατὰ διάστασιν, ὥϊξα. δύναται δὲ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάττεσθαι τὸ ω.

* Ωγυγός, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθηναίων· ἀφ' οὗ καὶ ὠγύγια πύλαι ἐν Θῆβαις· καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιον Φασί, διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον. Διο-

νύσιος, — ὠγυγίη τε Θάσος Δημητῆρος ἀκτὴ: — ἐξ 40 ἀρχῆς γὰρ τὴν Δημητῆραν μεγάλως ἐτίμων.

* Ωδε, σημαίνει δύο παρα τῷ ποιητῇ· τὸ οὕτως, ὡς τὸ, Ὡδε δὲ τις εἴπεσκον ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν: — σημαίνει καὶ τὸ νῦν, ὡς τὸ, Εἰ κέ τί σ' ἀφραῖνοντα κίχλω ὡς νῦν περ ὦδα: — σημαίνει καὶ τόπον παρὰ τοῖς ἄλλοις, τὸ ἐνταῦθα· σημαίνει καὶ τὸ ὅπως· καὶ μάλιστα "Ομηρος τοῦτο οἶδεν· οὐδέποτε δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τοπικὸν εὐρίσκεται, ἀλλὰ πάντοτε ἀντὶ τοῦ οὕτως ἐπὶ ῥήματι μεσότητος· οὐδὲν δὲ εἰς δε λήγον τοπικὸν ἔχει πρὸ τοῦ τέλους τὸ ω, πλὴν τοῦ ὦδε· οὐδὲν δὲ εἰς 50 δε λήγον δισύλλαβον τοπικὸν ἐστίν. ὃν δὲ τρόπον τὸ ὅς ἐκταθέν ἐγένετο ὡς, καὶ τὸ οὗτος οὕτως, οὕτω καὶ τὸ ὦδε, ὦδε. γίνεται δὲ ἡ χρῆσις παρὰ Ἀττικοῖς ὥδι, ἀντὶ τοῦ οὕτως· καὶ ἔστιν ἐπὶ ῥήματι μεσότητος, διὰ τοῦ ἰ γραφόμενον.

* Ωιδῇ] παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, μετὰ τοῦ ἐπιτατικῷ α, αἰδῶ, τὸ πᾶν γινώσκω· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα αἰοῖδῃ· καὶ κρᾶσι τοῦ αο εἰς ω μέγα, ὥδη. 821

* Ωδύσατο, ὠργίσθη. ὠδύζεσθαι ἐστὶ τὸ ὠργίζεσθαι, παρὰ τὴν ὀδύνην. ἢ ἔστι παρὰ τὸ ἔδω· οἱ γὰρ χολούμενοι, πρότερον ὀδυνώμενοι, ἑαυτοὺς κατεσθίουσιν.

* Ωδός, παρὰ τὸ ὠδῶ, ὠδός τις οὐσα, δι' ἧς ὠθεῖται τὸ βρεφός· ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύνῃ, κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς τὸ ι.

* Ωδός, ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνῃ. ὠδινε σημαίνει καὶ τὸ ἐπεθύμει.

* Ωή] ἐστὶν ὦ κλητικὸν ἐπὶ ῥήματι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, 10 γίνετα. ὡή, ὥσπερ τὸ τί, τίη· ὀν, Τίη δὲ σῦ.

* Ωκα, ἐπὶ ῥήματι μεσότητος, γίνετα ἀπὸ τοῦ ακύς, τὸ οὐδέτερον, ακύ, ἀκέα, ἀκα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, γίνετα ὡκα· καὶ δηλοῖ τὸ ταχέως. τὰ δὲ ἀπὸ πληθυντικῶν οὐδετέρων μεταγόμενα εἰς ἐπὶ ῥήματι συντα-

Ξιν, ἅπαντα βαρύνονται· ταχύν, τάχ· σαφέα, σάφα·
ὠκέα, καὶ συγκοπῇ ὠκα· χωρίς τοῦ θαμά.

Ωκεανός, παρὰ τὸ ὠκέως ἀνυττειν ὁ οὐρανὸς νενομίσται·
ἢ παρὰ τὸ ὠκέως νῆκει· ἢ παρὰ τὸ ὠκὺς καὶ τὸ ἀγνὺς,
ὁ ταχέως Φέρων.

Ωκὺς, σημαίνει τὸν ταχύν· παρὰ τὴν ἀκὴν, ἥτις δηλοῖ
τὴν ὀξύτητα, γίνεται ὠκὺς· καὶ τροπή, ὠκὺς, ὡς τέκμαρ
τέκνωρ· ἢ παρὰ τὸ ὠκα· ἢ παρὰ τὸ εἶκω τὸ ὑποχω-
ρῶ. τὸ πρῶτον, Ὡρος· τὸ δεύτερον, ἄλλος.

Ωκυάλου, ἐπὶ νηός, ἢ ἀλός γενική, ἐπὶ μὲν κυρίως συν-
τιθεμένη, ψιλὸν ἀποφέρει τὸ πνεῦμα, οἷον Εὐρύαλος·
ἐπὶ δὲ ἐπιθέτου, τὸ ἴδιον τηρεῖ πνεῦμα· — ἐν ἀμφιά-
λῳ Ἰθάκῃ· — ὕψιλος, παράλος. εἰ οὖν καὶ τοῦτο
ἐπιθέτον ὄν, ὥφειλε δασύνεσθαι, εἴπερ ἦν σύνθετον·
νῦν δὲ παραγωγὴν ἔλαβε, τῆς ἀλός κατὰ παρολίην
κειμένης· διὸ ἐψίλωσεν τὸ α, παραγωγὴν ἐκδέξαμενοι,
καὶ οὐ σύνθε-

* Ωκυβρόος, ὁ ὠκέως βρών.

* Ωκυεπής, ὁ ὠκυάλος, παρὰ τὸ ὠκύ καὶ ἔπος.

Ωλκα, τὴν αὐλακ· παρὰ τὸ ἔλκω ἔλξω ἔλξ καὶ ἔλξ·
καὶ ἐκτάσει, ὠλξ.

Ωλέναι, αἱ χεῖρες, αἱ παλάμαι· ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν
ὀλοῦσθαι τὰς πράξεις, τούτεστι πληροῦσθαι.

Ωλλοι, ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι. αἱ τισιν αὐταῖς δὲ συναλοῖσθαι
τῆς δευτέρας εἰσὶν Ἰάδος, ἢ Ὀμηρος οὐκ ἐχρήσατο·
διόπερ Ζηνοδότῳ μέφονται εἰκόντι δεῖν ἀναγινώσκειν,
ἄλλοι μὲν βᾶ θεοὶ τε καὶ ἀνέρες.

Ωλίγγην, ἀκαριαῖον, ἐλαχίστον. τάττουσι δὲ Ἀθηναῖοι
καὶ ἐπὶ τοῦ νυστάξαι· καὶ τὰς ἐπὶ τῶν βλεφάρων οἷον
βυτίδας, ὠλίγγας· τὴν δὲ ὠλίγγην δηλοῦν καὶ πνοὴν
καὶ σκιάν, καὶ ἀκαρὲς πνεῦμα. τὸ δὲ ὠλίγγιον, ὀλίγον
σημαίνει.

Ωμογέραν, ὁ μὴ εἰς τέλειον καιρὸν γεγηρακώς, ἤγουν ὁ
παρ' ἡλικίαν γεγηρακώς, διὰ λύπην, ἢ συμφορὰν· οὐ
ἢ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

Ωδῆσα, ἐφροντισάμην.

Ωμήρησεν] ὁμήρους, τὰ ἐνέχυρα. Ὁμήρησεν δὲ μοι παρ'
ἐταίρων ἀγγελος ὠκὺς, Ὀδυσσεύς π', ἀντὶ τοῦ συνέ-
τυχεν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὁμοῦ ἐρεσσόντων. Πῖδος δὲ
ἐν ὑπομνήματι τῆς π', ἀντὶ τοῦ συνήτησεν. Πίνδαρος
δὲ ἐν Ὑμνοῖς, Ἐρίφῳν μεδουήρεον· — οἷον, ὁμοῦ καὶ
μετ' αὐτῶν πορευόμενον. ἢ ὅτι ἀντὶ τοῦ συναντιλαβοῦ
καὶ συμβαλοῦ· ἐξ οὗ ὁμηροί, οἱ ἐπὶ καταλλαγῇ στελ-
λουμένοι δι' εἰρήνην καὶ διόνοισιν. οἱ δὲ Φασὶ τὸς ἀρ-
χαίους λέγειν τὸ συνακολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπὶ ἀκολου-
θία τῶν ὠμολογημένων ὄντας ὁμήρους λέγουσιν.

Ωμηστής] ἀπὸ τοῦ ὦμα, ἔσω, ἦκα, ἦσμαι, ἦσται, ῥηματι-
κὸν ὄνομα ἔσσης, ὡς ψεύσω ψεύστης· καὶ τροπή τοῦ ε
εἰς ἡ μετὰ τοῦ ὠμά, ὠμηστής· καὶ ἀλλοχτοῦ, Ὡμο-
φάγος. — καὶ γὰρ τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὠμηστής καὶ
ὠμοφάγος. τὸ δὲ ὠμηστής τάσσεται καὶ ἐπὶ ἀλόγων
καὶ λογικῶν· Ὀμηρος. Ὁμηστής καὶ ἄπιστος ἀνὴρ· —
καὶ ἐπὶ ἀλόγων, — ἀλλ' οἰωνοὶ Ὁμησταὶ ἐρύουσιν.

Ωμοργές, σκληρόν· καὶ ὠμοργός, σκληρός, χαλεπός.
Ωμιον, τὸ μὴ μεταβολὴν εἰληφὸς εἰς πέψιν· ὡς καὶ τὴν
ἐξω τροφήν, ὠμὴν λέγουσιν, οὔτε ἡψημένην, οὔτε
ὑψημένην, ἢ, ὡς Φιλόθεος, ὠμὸν τὸ ἐν ταυτότητι μέ-
νῳ καὶ ὑπάρχον, καὶ μὴ μεταβληθέν· παρὰ τὸ ὦ τὸ
ὑπάρχω.

Ωμῆλυσσι, τὸ κρῖνον αἶλευρον, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατὰ-
πλασμα. ὅτι οὐ φρονόμενον ἀλήθεται.

20 Ωμος, παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπάρχω, ὁ ὑπομένου καὶ βάρη

ισχυρῶς καὶ τὰ φορτία. ἔστι δὲ τὸ μέρος τοῦ σώματος·
ἐξ οὗ καὶ ὠμός, ὁ ἀπὸ πῆγης καὶ σκληρός, οἷον εἰς ὁ μένων
ἐν ὧ ὑπῆρχε, καὶ μὴ μεταβαλλόμενος. ἢ παρὰ τὸν
οἶσιν μέλλοντα, (ὁ γὰρ ἐνεστώς οὐκ εἰρηται) γίνεται
οἶμος καὶ ὠμός, ἐφ' οὗ φέρομεν τὰ φορτία, τροπὴ τῆς
οἱ διφθόγγου εἰς ὦ· ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀγκωνῇ, ἔδει
λέγεσθαι ἀγκοῖν. βαρύνεται. τὰ εἰς ος λήγοντα δισύλ-
λαβα μονογενῇ, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ὦ, μὴ προσκειμέ-
νου τοῦ ι, βαρύνεται, ὦρος, ὠχρος. πρόσκειται μονο-
γενῇ, διὰ τὸ ὠμός. ἀπὸ τοῦ ὦ ἀρχόμενα· διὰ τὸ ζῶμός 30
καὶ τὰ ὅμοια. μὴ προσκειμένου τοῦ ι· διὰ τὸ ὠδός ὁ
τραγηδός.

Ωμοκυνδία, ἐπὶ τῇ τῶν ὠμων εὐεξία μέγα φρονεῖ.

Ωμοι, ἔστιν ἀναφώνησις λύπης δηλωτική. ἐκ τοῦ οἶμοι,
κατὰ ἐκτασιν τοῦ ο εἰς ὦ, ὠμοι. εἰρηται γὰρ καὶ οἶμοι
δι' ἐγὼς μ. εἰ δὲ γράφεται χωρὶς τοῦ ι, γίνεται ἀπὸ
τοῦ ὦ, ὠμοι. τὸ δὲ ὦ, σχετλιαστικὸν ἐστὶν ἐπὶ ῥήμα·
ὅπερ καὶ εἰς α συστέλλεται, ὡς τὸ, ἄ δειλέ, ἀντὶ τοῦ
ὦ ἄθλις. τοίνυν ἀπὸ τοῦ ὦ κατ' ἐπέκτασιν.

Ωμόν] δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ὦν τὸ ι ἔχει· πρῶτον μὲν,
ὅτι εὐρηται τὸ ι κατὰ διαστάσιν παρὰ τῇ Σαπφῷ, 40
Φασὶ δὲ ποτε Λήδαν ὑκύνθινον πετυκαδμένον εὔρειν
ᾧδον· — δεύτερον δὲ, διὰ τὸν χαρακτήρα· τὰ γὰρ διὰ
τοῦ ὦν μονογενῇ· — εἰς τὸ ζῶον. προσκεῖται, μονογε-
νῇ, διὰ τὸ· ὁ σῶος, ὁ ζῶος, τὸ ζῶον. τὸ δὲ ὦν ὀξύνε-
ται, ὅτι ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται· τὰ δὲ λοιπὰ, ἀπὸ
συμφώνου· καὶ ὡς διήλλαξε κατὰ τὴν ἀρχὴν, παρήλ-
λαξε καὶ κατὰ τὰσιν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὰ οἷον·
μόνον γὰρ τίκεται. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς, — κτίλα
τ' ὦμα βρύκων· — τὰ τῶν ἡμέρων ορνίθων ὡς κτίλα
καλεῖ.

Ωπιερ, σὺν τῷ ι· σημαίνει δὲ τὸ καθάπερ. ἔστι γὰρ 50
ὡς εἴπερ· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ὡς εἴπερ· καὶ κί-
νᾶται τὸ ω καὶ ε, καὶ γίνεται ὡπερ· καὶ συναίρεσει,
ὡπερ.

Ωπίτολος] ἀπὸ τοῦ ὁ αἰτόλος γίνεται κατὰ πρᾶσιν τοῦ ο
καὶ α εἰς τὸ ω, καὶ συναίρεσει καλὴν τοῦ ο καὶ ι εἰς
τὴν ω διφθόγγον, ὠπίτολος, ἀντὶ τοῦ ὁ αἰτόλος· τὸ δὲ
ὠπίτολος, ἀπὸ τοῦ οἱ αἰτόλος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι τοῦ
οἱ ἀρδρου, καὶ κράσει καὶ συναίρεσει. ζῆτει εἰς τὸ
οἷμός.

Ωπυιεν, ὠμίλει ἐν συνουσίᾳ· ἀπὸ τῆς ὀπός, ἢ παρὰ τὸ 823
ἐπεσθαι ἀνδρὶ. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἰέναι, ὠμυιεν, καὶ τρο-
πὴ τοῦ μ εἰς π. ζῆτει εἰς τὸ αλύω.

Ωπες, οἷον ὅκαί τινες οὔσαι τῆς ψυχῆς, δι' ὧν τὸ κα-
τάστημα τῆς ψυχῆς διαφύεται· ὅθεν καὶ ὑπώπια. ἢ
ὅτι σπῆ καὶ τρηματι εἰκόμασιν.

Ωρα, σημαίνει τὴν μορφήν καὶ τὸ κάλλος· ἐξ ἧς καὶ
ὠραίως· σημαίνει καὶ τὴν φροντίδα, καὶ τὸ τέταρτον
τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. γίνεται
παρὰ τὸ ὠρῶ τὸ φυλάττω· κατὰ γὰρ ὠραν ἐφύλαττον 10
οἱ ἀρχαῖοι ἐν ταῖς νυξίν. ἢ ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ δια-
στήματα τῆς ἡμέρας· παρὰ τὸ ὀρίζω ὠρα καὶ ὠρα.
ὠρα ἢ τροπή, παρὰ τὸ ὠρεῖν, ἢ φυλάττουσα συντε-
ταγμένως τὸν ἴδιον καιρὸν. καὶ Ὡραι αἱ πυλωροὶ τοῦ
εὐρανοῦ θεαί· παρὰ τὸ ὠρεῖν καὶ φυλάττειν. τὰ δὲ εἰς
ἄλλα λήγοντα θηλυκὰ διχῶς συντίθενται· ἢ γὰρ φυ-
λάττει τὸ α, ὡς τὸ σκιά, σκιαγραφεῖ· ἢ τρέπει αὐτὸ
εἰς ο, ὡς τὸ, ὠρα ὠρολογεῖν, ὠροφυλάκιον. ὅτε δὲ
παραλήγεται τῷ ε, τρέπει αὐτὸ εἰς ω, ὡς τὸ γὰρ γεω-
μέτρης. τὰ δὲ εἰς ρα λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, εἰ 20
μὲν διφθόγγῳ παραλήγεται, συστέλλει τὸ ἄλφα, περ-

ρα, σφαῖρα, σφαῖρα· εἰ δὲ ἐνὶ Φωνήντι, ἐκταίνει αὐτό, χώρα, ψάρα, χήρα, πῆρα. οὕτως οὖν καὶ ὥρα.

Ω πόποι, ποίου μέρους λόγου ἐστίν; ἐπιρρήματος. καὶ πῶς τίθενται δύο τόνοι; εἰ γὰρ ἦν ἐν μέρος λόγου, ὡφείλεν ἔχειν ἕνα τόνον. εἴτι δὲ δύο ἐπιρρήματα· καὶ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ παπαί. καὶ ἐστὶν ἐκ παραλλήλου ἐν μέρος λόγου· καὶ λέγεται, ὅτι συνεξηκολούθησε τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει τῇ, ὡ φίλοι. ὡφείλε δὲ ὀξύνεσθαι, ὡς γινόμενον ἐκ τοῦ παπαί· ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει· οἱ γὰρ Σκύθαι, ἀγάλματα τινα ἔχοντες ὑπόγαια τῶν θεῶν, πόπους αὐτὰ καλοῦσιν.

Ωρακίζω, παρὰ τὸ αἰκίζεσθαι τὴν ὥραν, τρυτέστι τὴν μορφὴν, ἀντὶ τοῦ ὠχρίαν· καὶ ὠρακίῳ, τὸ αὐτό· σημαίνει δὲ καὶ τὸ λειποψυχεῖν καὶ ἐκλύεσθαι.

Ωρεσσι, ἀντὶ τοῦ ταῖς γυναιξίν, Ἰλιάδος ι'. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀρῆρῆναι καὶ συνηρμόσθαι ἀνδρί· ἔνθα καὶ ξυνωρίς, παρὰ τὸ ξυνηρμόσθαι. ἐστὶν ἡ εὐθεῖα, ὅραρος· τὸ πληθυντικόν, ὅραροι· καὶ κατὰ μετακλισμὸν, ὄρες· καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὄρες. ὁ δὲ Ωρος λέγει, ὅτι παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρῆρῆναι γίνεταί ὄαρ· καὶ ὑπερθέσει, ὄαρ· καὶ συναλοιφῇ, ὄρ.

Ωρεῖθιαι παρὰ τὴν ὄρει δοτικὴν καὶ τὸ θύω τὸ ὄρμω, γίνεταί ὠρεῖθιαι, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω.

Ωρεῖτης, ὁ πολίτης· παρὰ τὸ ὠρεὺς ὠρέως γίνεταί· καὶ τὸ κύριον ὄνομα ἐστὶ διὰ διφθόγγου, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Ωρεῖτης δ' Ἀμύκιοι· τινα δὲ τῶν ἀντιγράφων Ωρείδης ἔχει. Χοιροβοσκός.

Ωρος, ὁ ἐνιαυτός· παρὰ τὰς ὥρας τὰς τροπὰς, ὡς περιέχει· ἢ παρὰ τὸ ὅξυ καὶ κοῦφον καὶ μετέωρον εἶρηται· ἐπεὶ καὶ μετέωρος εἶρηται ὁ κοῦφος· καὶ ὠρογραφία, αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγραφαὶ γινόμεναι τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν.

Ωρολογεῖον λέγειν ἐστὶ τὸ μετρεῖν· Ὀδυσσεύς δ', ἔνθα ἡμέας πρώτους λέγει· ἀντὶ τοῦ συνηρῖμαι. ὠρολογεῖον οὖν, ὃ τὰς ὥρας μετροῦμεν.

Ωριστος, ἀντὶ τοῦ ἄριστος, Βοιωτικῶς τραπέντος τοῦ α εἰς ω.

Ωρίων, κατὰ τροπὴν τῆς ου εἰς ω· ἀπὸ τοῦ οὐρίων. ἐστὶν ἀπὸ ἱστορίας· ἀπὸ τοῦ οὐρῆσαι τοὺς θεοὺς ἐν τῇ βύρσῃ καὶ γενέσθαι αὐτόν. ἐστὶ καὶ ἄστρον οὕτω καλούμενον.

Ωρύω, σημαίνει τὸ κλαῖν· παρὰ τὸ ἄω ἢ αὖω τὸ Φωνῶ, γίνεταί αὐρύω, καὶ κράσει τοῦ α καὶ ω εἰς ω. ἢ γίνεταί αὐρύω· καὶ κράσει τοῦ α ο εἰς ω, ὠρύω. ἢ παρὰ τὸ θόρυβος θορυβῶ· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ β, θορύω· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἐκβολῇ τοῦ θ, ὠρύω. εἰς τοὺς Ἐπιμερισμούς δὲ εἰς τὸ ὠρύμενος εὖρον, ὅτι πρωτότυπός ἐστι.

Ωρμαινεῖν· ἐκ τοῦ ὄρμω, ὄρμαινω· ὁ παρατατικὸς, ὠρμαινουν· Ὁμηρος, Ἔως ὁ ταῦθ' ὠρμαινε καταφρένα καὶ κατὰ θυμόν.

Ωρχαμενος· ἄρχω ἀρχόμενος· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπῇ, ὠρχαμενος.

Ως, ἐπιρῆμα θαυμαστικόν, ἀντὶ τοῦ λίαν· ἢ ἐπιρῆμα βεβαιώσεως. σημαίνει δὲ δύο καὶ τριάκοντα· παραβολήν, ὡς δὲ λέων ἐν βουσί θορών· ἀνταπόδρουν, ὡς ἄψ κατ' ὁμίλον· ἔδου· ὑπερβολήν, ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός· ὁμοίωσιν, ὡς ὁδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος οὐδ' ἔοικεν· καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ, Ἄλλ' οὐδ' ὡς ἐτάρους ἐρρύσατο ἰέμενός περ· ἀναφορὰν, ὡς οἱ μὲν τοιχύτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον· θαυμασμόν, ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἐχέφρονι Πηνελόπειᾳ· τὸ οὕτως, ὡς εἰπὼν πυλῶν ἐξέσσυτο Φαί-

διμος Ἐκτωρ· τὸν ἵνα σύνδεσμον, ὡς μοι καὶ πότν' ἀνδρὰ πελώριον ἐξονομήνης· τὸ ὅπως, ὡς σκεῖσθαι Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι· τὸ ὅτι, Ἐγὼς ὡς θεός εἰμι· τὸ ἐπεὶ, ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκείες ἵπποι· τὸ εἶδε ευκτικόν, ὡς ὀφείλ' αὐτόθ' ὀλέσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ διδ, ὡς ἂν ἐπεὶ ἀπὸ σείδ Φίλον τέκος οὐκ ἐθέλωμι λείπεσθαι· τὸν εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον, ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖθ' ὁρῶν ἐπὶ νῆα ἵκοιτε· τὸ ὁμοίως, ὅππερ· ἐκαίνων Μνησομαι ὡς μ' αὐτόφηνον ἐν Ἀργείοισιν ἐρεξεν· τὸ ὅπως, Ἠρξάτο δ' ὡς πρῶτον Κίονας δαμάσ· ἐπὶ πρόθεσιν, ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἀγεί θεός ὡς τὸν ὁμοῖον· τὸ τοσοῦτον, Νῆα θορῶν ἐπὶ πόντον ἐλαυνόμεν, ὡς δὲ γυναικί· τὸ ὅσον, Καὶ κρέας ὡς οἱ χεῖρες ἔχον· δανον ἀμφιβελόντι· τὸν γὰρ, ὡς ἦτοι ποταμῷ γε δαμῆμεναι αἵαιμον ἦεν· τὸ εὐθέως, ὡς ἴδεν, ὡς μιν μᾶλλον ἔδω χρόλος· τὸ ὡσαύτως, ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάσθαι θεοὶ βροτὸν ἀνδρὰ παρσεῖναι· βεβαίωσιν, ὡς χαρίσσοι· ἀνδρῶπος ἀνδρώποισι· τὸν ἀλλὰ, ὡς τοῦτ' ἀληθές Ἀττικόν· τὸ ἔως, ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίον· τὸ οὕτως, ὡς ποτ' ἔην νῦν αὐτε· τὸ οὐκέτι, ὡς οὐκ ἐστὶ χάρις μετόπισθεν εὐεργεσιῶν· διηγηματικὸν κεφάλαιον, ὡς ἦλθ' ὡς Αἰγισθος ἐμήσατο· καὶ ἐπὶ τοῦ λίαν, ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε· Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐδέλω δόμεναι· περισπᾶται δὲ καὶ ὅτε σημαίνει τὸ οὕτως, Χρῆ μὲν σφώτερον· καὶ ἐξῆς, ὡς γὰρ ἄμεινον· ὡς περ εἶεν. ὡς κεν, ὅπως ἂν· τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ ὅπως· τὸ κεν, ἀντὶ τοῦ ἂν. Ὄσει, ἐπιρῆμα πρὸς ἄλλον, ἦτοι ἐπακολουθεῖν· προσέλαβε γὰρ τὸ παραβολῆς ὡς, καὶ τὸν εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον· αἱ δὲ ἐπὶ παραβολῆς λέγουσιν εἶναι.

Ωσχοί, τὰ κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσι· καὶ ὡσχοφόροι, οἱ ταῦτα τῇ σφραδί Ἀθηνᾶ προσφέροντες ἐν γυναικαῖς στολαῖς. καὶ ὡσχοφορίαν, τόπος Ἀθηνῶν, ἔνθα καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος· καὶ ὡσχοφορία, ὄνομα εορτῆς· ἀπὸ τῆς ὡσχῆς τῆς κληματίδος.

Ωστίζοντο, ὠθουν, συνέλαβον· ἐκ τοῦ ὠθω, ὁ μέλλων, ὠθω· πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ περισπωμένης, ὠστώ. ἐκ τούτου, ὠστίζω· καὶ τὸ παθητικόν, ὠστίζομαι.

Ωτα. Ἀπολλοδώρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὅσταν· οἱ δὲ, δι' ὃν ὠδεῖται ἡ Φωνή. οἱ δὲ Φασί, κατὰ μετᾶθεσιν τοῦ π εἰς τ, ὅκα τινα ὄντα, παρὰ τὸ ὅκα ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ δέχεσθαι τὴν ὅκα, ὅ ἐστι τὴν Φωνήν. οὕτως Ἡρακλείδης.

Ωτάν, ἀντὶ τοῦ ὠ πρὸς Φιλέστατε, ὠ εταῖρε. ἐστὶν ἔτης, ὁ σημαίνει τὸν συνηρῖ καὶ Φίλον· ἐξ οὗ γίνεταί παρὰ νυμον ἐτῶν, ὡς Ἐρμῆς, Ἐρμῶν, μέγιστος, μεγιστῶν· καὶ μετὰ τοῦ ὠ κλητικῷ ἐπιρρήματος, ὡ ἐτῶν· καὶ κατὰ συναλοιφὴν, ὠτῶν. ἢ παρὰ τὸ ἔτης, ὁ σημαίνει τὸν ἀληθῆ Φίλον, γίνεταί ἐτῶν ἐτῶν, ὡς ἔθος ἐτῶν. ἢ ὡς περ παρὰ τὸ δὴ γίνεταί δῆτα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὠ, ὠτα, πλεονασμῷ τοῦ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου. περισπᾶται δὲ, ὀφείλον ὀξύνεσθαι. δύο μέρη λόγου εἰσὶ· καὶ κατὰ πλάνην ἀντὶ τῆς ἐπὶ τέλους ὀξείας περισπωμένην ἔσχεν. ἐγένετο δὲ οὕτως· ἔτης, ἔτον, ἐτῶν· καὶ ὠ ἐτῶν· καὶ κατὰ κράσιν, ὠτῶν. λέγεται καὶ ἐπὶ εἰρωνείας, ὠ εὔ. Ωτε χερῶν γυνή· ἀντὶ τοῦ κατὰ περ. ἔχει δὲ τὸ ἰ· ἐστὶ γὰρ ὡσεῖτε· ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ κράσει τοῦ ω καὶ ε, ὡτε.

Ωτε Ζεὺς κύδος ἔδωκεν, ἀντὶ τοῦ ὦτινι. ὡς γὰρ περὶ λόγον εἰσὶ τὰ ὦ, ἀντὶ τοῦ ὦτινι· καὶ ὁ τε, παρὰ κλει.

᾽Ωτειλή] παρὰ τὸν οὐτήσω μέλλοντα, οὐτήλῃ, καὶ ὠτει-
λή. τροπή τῆς ου εἰς ω, καὶ τοῦ η εἰς τὴν εἰ διφθόγ-
γον Βοιωτικῶς.

826 Ὡυτός ἀνὴρ] ἔστιν ὁ αὐτός· κατὰ κρᾶσιν τοῦ αο εἰς ω
μέγα, γίνεται αὐτός.

᾽Ωχρος, ἐκ τοῦ χροά, ὃ σημαίνει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ
σώματος· διὰ γὰρ τῆς ἐπιφανείας γίνεται ἡ ὠχρίασις.
λοιπὸν ἐκ τοῦ χροά γίνεται ἄχροος· καὶ ὑπερβιβασμῷ
καὶ κρᾶσει, ὠχρος. προπερισπωμενον μὲν, λέγεται αὐ-
τῇ ἡ ὠχρίασις· οἶον, — ὠχρός τέ μιν εἶλε παρειαίς,
Ἰλιάδος γ'. ὀξύτονουμανον δέ, ἐπὶ τοῦ μετέχοντος τῆς
ὠχρίασεως· οἶον, ὠχρός ἀνδρωπος, ὃ μετасχημῶς τῆς
ὠχρότητος.

᾽Ωρτο] ἔστιν ὄρω· ὃ μέλλων, ὄρω· ὃ παθητικὸς ἐνεστώς,
ὄρομαι· ὃ παρατατικὸς, ὠρούμην ὥρου ὠρετό· καὶ συγκο-
πῇ, ὠρτο. ἡ ὄρω, ὄρῳ, ὠρκα, ὠρμαι, ὠρμην ὠρσε
ἄρτο, καὶ ἐνώρτο.

᾽Ωψ, παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω· ὃ μέλλων, ὄψω· ἀπο-
βολῇ τοῦ ω, ὄψ· καὶ αὐξήσει, ὠψ. σημαίνει δὲ τρία·
δύο διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ πρόσωπον, καὶ τὸν ὄψαλ-
μόν· σημαίνει καὶ πύριον ὄνομα, ὡς ἐν Ὀδυσσεΐα, —
᾽Ωπος θυγάτηρ· — σημαίνει καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ τὴν
Φωνήν.

᾽Ωτος, ζῶν ὅμοιον νυκτικόρακι. ἐνιοὶ δὲ αὐτὸ καὶ νυκτι-
κόρακα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ παλαιόν· εἰλήφει δὲ τοῦ-
νομα, διὰ τὸ περὶ τὰ ὦτα πτέρυγας ἔχειν. δοκεῖ δὲ καὶ
εὐήθες εἶναι, καὶ εὐεξαπάτητον. γράφει γοῦν περὶ αὐ-
τοῦ Ἀριστοτέλης, Ὁ δὲ ὦτος, ὅμοιος γλαυκῇ, καὶ πε-
ρὶ τὰ ὦτα πτερύγια ἔχει.

᾽Ωτιαφόροι, οἱ τὰς ὠτίδας φέροντες ἐργάται· ὥτις γὰρ
εἶδος ὀρέου. ὠτιοφόροι δὲ, οἱ τὰ ὦτα συντεθλασμένοι,
οἶον, ὠτοκαταξίδες. ἦσαν δὲ τοιοῦτοι ἀπὸ παλαι-
στρας· —

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΥ.

Τὸ μέγα Ἑτυμολογικὸν ἐντυπωθὲν, πέρας εἴληφε σὺν Θεῷ ἐν Ἑνεταίαις· ἀναλώμασι μὲν τοῦ εὐγενοῦς καὶ
δοκίμου ἀνδρός, κυρίου Νικολάου Βλαστοῦ τοῦ Κρητός· παραινέσει δὲ τῆς λαμπροτάτης τε καὶ σωφρονεστάτης κυ-
ρίας Ἀννης, θυγατρὸς τοῦ πανσεβεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου κυρίου Λουκᾶ Νοταρᾶ ποτὲ μεγάλου Δουκὸς τῆς Κων-
σταντινουπόλεως· πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητός· τῶν λόγων ἀνδρῶν χάριν, καὶ λόγων
Ἑλληνικῶν ἐφισμένων· ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἐνάτῳ· Μεταγει-
νιῶνος ὀγδόῃ ἑσταμένου. Τὸ αὐτὸ, τὸ δευτερον ὁμοίως ἐν Ἑνεταίαις, μετὰ δὲ προςδήμης, ἐνετυπώθη ἀναλώμασι
Φεδερίκου Τουρρίσανου, ἔτει τῆς Θεοῦ ἐνανδρωπῆσεως α Φ μ θ'. νῦν δὲ τὸ τρίτον σὺν Θεῷ ἀκριβέστερον ἀνακα-
ταίνισται ἐν Εἰδελπέργῃ, ἀναλώμασι μὲν τοῦ λογιωτάτου ἀνδρός Ἰερωνύμου Κομμελίνου, πόνῳ δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ
Φριδερίχου Συλπουργίου, πρὸς χάριν τε καὶ ὠφέλειαν τῶν μετὰ σπουδῆς ἐλλήνιζόντων, ἔτει τῆς σωτηρίου οἰκονομίας
α Φ θ δ'.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ.
EX ANASTASIO MONTIS SINAE MONACHO.

- 827 **Ε**τυμολογία ἐστίν, ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόματος ὁρ-
της, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἐρμηνευμένη· οἷον τι Εἰρή-
νη, κατὰ τὸ ἡρεμεῖν τὸν νοῦν· ὥσπερ πάλιν Ταραχή,
διὰ τὸ ῥᾶν χεῖσθαι· καὶ Πλάνη, κατὰ τὸ πλαγιάζειν
τὸν νοῦν· Σωφροσύνη, κατὰ τὸ σῶα Φροεῖν, ἢ διὰ τὸ
σῶμα Φρουρεῖν ἀπὸ ῥυκτοῦ. Πορνεία εἴρηται πηρονεῖα,
10 διὰ τὸ πηροῦν τὴν νεότητα, ἢ διὰ τὸ πηροῦν τὸν νοῦν,
ἡγουν ἐκφυλοῦν· ἢ πάλιν διὰ τὸ πόρρωθεν νεύειν.
Ἀγνεία, διὰ τὸ ἀγονοῦν ἰσθαι βίον. Ἀγάπη, διὰ τὸ ἀγειν
τὸ πᾶν, ἥτοι ἐνοῦν καὶ συνάπτειν πρὸς ὁμόνοιαν. Ἀρετή,
ἀρέσκον θεῷ τι· ἢ ἀρετὴ [οἰομὲ ἀίρετή], ἥτοι ἐραστή καὶ
Φιλητῇ. Βάπτισμα, βάπτισμα, ἐν ᾧ βάλλεται ἡγουν κίπτει
τὸ πταίσμα. Ἀγαθόν, τὸ ἀγαθὸν θεῶν, ἢ τὸ ἀγαπᾶν θεῶν.
Θάνατος, θέντος, διὰ τὸ τίθεσθαι κατὰ νότου τὸν θνή-
σκοντα. Αἰδής, διὰ τὸ ἀδελόν· αἶδος, ἀδελος δύσις· ἢ
ἀδελος δῆσις αἰδής. Ἀνάστασις, ἢ ἀνω στάσις, ἥτοι ἐγερ-
20 σις. Φθορά, ἐκ τοῦ φθείρεσθαι ῥᾶν, ἥτοι σήπεσθαι
εὐχερῶς· φθίσις γὰρ ἡ σήψις ἐστὶ. Σορός, ἐν ᾧ τὸ σῶ-
μα ῥεῖ, ἥτοι καταβρεῖ. Σῶμα, σῶαιμα, σῶον αἷμα ἐν
τῷ αἵμα. Μέλη, ὡς ἵνα εἴπῃς μέρη. Κοινωνία, εἰς κοι-
νὸν λέναι τὰ μέρη. Σταυρός, στά εὐρος, στάσις καὶ εὐ-
ρος, ἡγουν μήκος καὶ πλάτος· εὐρος γὰρ τὸ πλάτος ἐστὶ.
Θυσιαστήριον, τὸ τὴν θυσίαν τηροῦν. Ἱερεῖον, τὸ πρό-
βατον εἴρηται, διὰ τὸ ἰσθαι ἡγουν φέρειν τὸ ἔριον· λοι-
πὸν Ἱερεὺς, ὁ τὸ ἱερεῖον εὖν ἥτοι προσφέρων· ἐκ τού-
του οὖν ἐκλήθη ἱερεὺς. Ὅσα ὀνόματα ἔχουσι τὸ πᾶν, τὰ
30 ἀνω δηλοῦσιν· οἷον Ἀναφορά, ἢ ἀνω Φορά· Ἀνάστασις,
ἢ ἀνω στάσις· Ἀνατολή, ἢ ἀνω ἐπιτολή τοῦ ἡλίου· Ἀνα-
γραφή, ἢ ἀνωθεν γραφή· Ἀναγνώσις, ἢ ἀνωθεν γνῶσις·
Ἀνακαίνωσις, ἢ ἀνωθεν καίνωσις· καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως,
ἀνάβασις, ἀνάπαυσις, ἀνάλωμα, ἀναψυχή. Γέρας, γέ-
ρας ἡγουν τιμὴ· ἢ ὅτι γῆν ὁρεῖ. Λύχνος, διὰ τὸ λυεῖν
τὸ νύχθος ἡγουν τὸ σκότος. Λύπη, λείπη τις· ἐπὶ λείψει
γὰρ συνίσταται. Ἄνεμος, ὅτι φυσᾶν πάλιν ἀναμένει.
Ἀρβένικον, ἐκ τοῦ αἵρειν τὸ νίκος. Σημεῖον, σύσσημον
ὄν τοῦ τιθέντος. Κύων, ἐκ τοῦ συχνῶς κύειν. Κηρός,
40 ὅτι καίόμενος ῥεῖ· ὥσπερ Κέδρος καίόμενος ἰδροῖ. Νε-
φέλη, διὰ τὸ νάματα υφάλλειν. Ἐπίσκοπος, ἐπὶ τῷ σκο-
πεῖν ὄν. Καρδία, ὡς ἐκ τοῦ κραδαίνεσθαι, ἥτοι ἀπαύ-
στως καλεῖσθαι. Νεφροί, διὰ τὸ ἐν νώτῳ φέρεσθαι.
Μετὰφρενα, τὰ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς, ἡγουν μετὰ τὰς
Φρένας· ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ αἱ Φρένες. Κράνιον, ἐν ᾧ
κρέμαται ὁ νοῦς, εἴρηται. Τράχηλος, τῆς ῥάχεως ἡλος.
Μύσταξ, ἐν ᾧ οἱ μυκτῆρες σταζοῦσι. Μηροί, διὰ τὸν
μερισμὸν τοῦ σώματος. Ὠμος δὲ, διότι ὁμᾶς ἐστὶ τοῦ
πλάτους καὶ τοῦ μήκους. Γόνυ, ὡς εἰς γῆν νεῦον. Ἀγκύ-
50 λη, διὰ τὸ ἀνω αὐτῆς κοῖλον. Μάλαι, ἐκ τοῦ μαλλοῦ

τῶν τριχῶν. Ὀδόντες, οἱ ἐπὶ ἐδαδῇ ὄντες. Χαῖρες, διὰ 828
τὸ χεῖσθαι ῥᾶν, καὶ διὰ τὸ τὴν χρεῖαν ὑπουργεῖν. Πέ-
δες, διὰ τὸ παῖσιν τὸ ἔδαφος. Κοιλία, διὰ τὸ κύειν τὰ
λεῖα. Ἔντερα, διὰ τὸ τὰ ἐντὸς ῥεῖν. Πνεύμων, ὅτι ἐν
αὐτῷ τὸ πνεῦμα. Εἰδέναι μέντοι ἐχρῆν, ὅτι τινα ὀνόμα-
τα εἰσὶν ἀλλόγλωσσα, ἅπερ οὔτε δύνανται ἐτυμολογηθῆ-
ναι, οἷον Σακελλάριος συριστὶ ἐστὶ· Σάκελλα γὰρ τῷ
δέχεσθαι εἴρηται· ὁμοίως Λάτος ῥωμαῖστὶ· λάτος γὰρ
πλάτος κέκληται. Δεσπότης, δεσμός τις, διὰ τὸ πάντας
περιέχειν καὶ συγκρατεῖν· Κύριος, [παρὰ τὸ] κύρος τὸ
κράτος εἴρηται. Κῆρυξ, τῇ κινήσει ῥᾶν ὀξύς. Ἰψίστες,
ὅ ἐν τῷ ὕψει ἐστώς. Οὐρανός, ὅρασις ἄνω. Σελήνη,
σελάς νηπιάζον· Ἥλιος, ἴσος, διὰ τὸ ἰσθαι τὸ ἔως,
ἡγουν φέρειν τὸ φῶς· ἔως γὰρ ἡ ἀνατολή. Πλειάς, ἐκ
πλειόνων ἀστέρων ὄρεα. Ἐωςφόρος, ὁ τὸ ἔως φέρων,
ἡγουν τὴν ἀντολήν. Πωμάριον, ῥωμαῖστὶ ἐστὶν ἡ λέξις·
πώμαρα γὰρ λέγουσι τὰ κηπία. Αἴγυπτος, ἐγύποτος, ὡς 20
ἐγγίζουσα τῷ ποτῷ ἢ τῷ ποταμῷ. Νεῖλος, διὰ τὸ νεά-
ζειν τὴν ὕλην. Βαβυλών, ἑβραϊκῇ ἡ λέξις· βαβέλ, του-
τέστι σύγχυσις, ἢ τάρχεος. Νυμφίος, ὁ νῦν Φιλῶν νύμ-
φην. Νοτάριος, Ῥωμαῖα ἡ λέξις· νότα γὰρ τὰ γράμμα-
τα εἰσὶ ῥωμαῖστὶ. Νήπιον, νέον πῖον, ἡγουν λιπαρόν.
Νεώτερος, ὁ νέος τῇ ὁράσει. Ναύτης, τῆς νηὸς τις. Κόρη,
κώλυσις τοῦ ῥεῖν, ἥτοι πρὸ τοῦ τοκευ ἥτοι πρὸ τῶν αἱμά-
των· καὶ ἡ κόρη τοῦ οφθαλμοῦ, ὡς τοῦ κυκλοῦ ῥέειν τὸ
δακρυον. Λέγεται ἐκ τούτου Κολούριον, τὸ κωλύον τὸ ῥεῖν.
εἴρηται Ὀφθαλμός, ὅρασις θολουμένη αἰμῶς, ἡγουν χα- 30
λεπῶς. Σχόλιον εἴρηται, διὰ τὸ κατὰ σχολὴν παρατίθε-
σθαι, πρὸς σαφεστέραν ἐρμηνείαν τῶν δυσνοητῶν νοημά-
των ἢ ῥημάτων. Μὴ ἀγνοεῖτω ὁ Φιλομαθὴς μηδὲ τοῦτο·
λέγω δὲ, ὅτι ὁ Φιλοπόνως ἐγκύπτων τοῖς προκειμένοις
ὁροις, πᾶσαν τὴν δύναμιν τῶν δογμάτων ἐν αὐτοῖς προ-
ποκειμένην εὐχερῶς ἀκμανθάνει. Ἰστέον ὅτι καὶ δύο
προσηγορίαι τοῦ Χριστοῦ, λέγω δὲ τὸ θεός καὶ ἄνθρωπος,
ἐνεργητικῶς λέγονται, ἐκ τῶν οἰκείων αὐτῶν ἐνεργειῶν
οὕτως ὀνομασθεῖσθαι. καὶ γὰρ τὸ θεός, οὐ τὴν οὐσίαν τῆς
θεότητος σημαίνει· ἀκατάληκτος γὰρ αὕτη, καὶ ἀνώνυ- 40
μος ἡμῖν· ἀλλ' ἐκ τῆς θεωρητικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας θεός
εἴρηται, ὡς Φησὶν ὁ ἅγιος Διονύσιος· ἢ ἐκ τοῦ θέειν,
ἡγουν διατρέχειν καὶ φλογίζειν. ὁμοίως καὶ τὸ ἄνθρωπος,
οὐκ αὐτὴν τὴν φύσιν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ ἀνω ἀθρῶν τὴν
ἅπα, τουτέστιν ἀνω ὁρᾶν τὴν τῶν οφθαλμῶν ἐνεργείαν.
εἰ οὖν καὶ αἱ δύο προσηγορίαι τῶν Χριστοῦ φύσεων ἐκ
τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν τὰ ὀνόματα ἔχουσι, θάμβος τῆς
τῶν αἰρετικῶν παρώσεως, πῶς τὰς οὐσιώδεις αὐτοῦ ἐνε-
ργείας ἀπαρνέμενοι οὐκ αἰσχύνονται· — 50

IN ETYMOLOGICON GRAECVM NOTAE FRIDERICI SYLBVrgii.

1 Vt paucis nostras ad Etymologicum notas et ordiamur et pertexamus, Pag. 1, v. 14, rectius ordine inverso *παρὰ τὸ ἄνω τὸ δίγω*, qua significatione *ἄνω* repetitur etiam v. 35, et rursum 4, 18: cum usitatus in ea notione sit *ἄνωμαι*, passiva et media forma. V. 20, loquendi genus illud, *ἀπὸ τοῦ ἄνω τὸ βλάπτω* repetitur etiam mox v. 25, et alibi passim, usitata ellipsi, pro, *ἀπὸ τοῦ ἄνω τοῦ σημαίνοντος τὸ βλάπτω*, ut cum ex aliis locis manifestum est, tum ex 43, 23: 93, 45.

P. 2, v. 23, cum *ὀνομασθῆναι* et sequenti *ἀπαρνήσασθαι* subaudiendum e praecedentibus verbum *ἐποίησε*. V. 45, Fulvius Virgilius in Lyricorum fragmentis p. 14, legit, *οὐκ ἐμὲ παλίνκοτος ὀργάν*. Sequenti etiam versu *ἀβακῇ* legendum potius quam *ἀβακῆν*. In Anacreontis loco qui sequitur, metrum plane depravatum est.

P. 3, v. 3, in *ἄβαλε* duplicis scripturae sunt vestigia. nam aut *ἄβαλε* scribendum, aut *ἄμβαλε*: quorum illud, ex *ἀπέβαλε*; hoc, ex *ἀνέβαλε* per syncopei a poetis usurpatur. Sic v. 4, ex Hesychio scribendum *Ἀβαστάπτος*, *δυσβαστάπτος*: et v. 6, usitatus *τῆς βασάνου*, foem. genere, ut est in *Παροιμιῶν συναγωγῇ*, et infra 188, 54. V. 10, *Ἀβδήραδε* in loco qui citatur, est potius a proprio quam appellativo *Ἀβδήρα*, significans *Abdera versus*. V. 53, aptius, ut videtur, *ἀπὸ τῶν βοῶν*: ut proprie *ἀβούτης* sit *δόβος carens*.

P. 4, v. 35, pro *ἀβροδιόζομεν* videtur scribendum *ἀβροτάζομεν*, ex sequentibus. V. 58, rectius *διαμφοδῆσαι*: et v. 49, *ἐγγηγόρας*, *vigilanter*, absque ulla *formi* admissio.

P. 5, v. 33, haud scio an verius *ῥάμματος*, *filii quae futura sit*. Sequenti versu *πῆλινος* Ionico more pro *vineo* accipiendum videtur: quales sunt etiam *ἀνδορμῆσαι οἶνοι*.

P. 6, v. 1, ad *ἀγανῆς* fortasse addendum *λατῆς*, vel certe cum eo subaudiendum. V. 57, superiores editiones habent *κλιτικόν*: itemque pag. seq. v. 3, perperam. est enim *κλιτικόν* *ἔχειν τὸ μ*, in flexione habere *μ*, sicut verba passiva et media in *μοι* desinentia.

P. 7, v. 20, pro *λεγομένη* procul dubio scribendum *λέξιν*, ut v. 47. V. 24, rectius *eis ἀναδεδράδως*, ut infra 77, 4: 96, 18. V. 27, inclusa *καί*, abest a superioribus editionibus. V. 50, usitatus *ἐπὶ λόγου*, genit. casu, ut infra 9, 42, 46: 86, 29, 34: 661, 53, et alibi passim. occurrunt tamen et alterius constructionis exempla, ut docebit Index.

P. 8, v. 14, fortasse legendum, *ἀγεῖω ὁ μέλλων, ἀγίσσω*, scilicet Aeolismo. V. 23, verius, *ἀγεῖδω καὶ ἀγέδω*, correpta secunda: unde pass. *ἡγερέθονται* et *ἡερέθονται*, producto metri causa initio: cuius modi est etiam *ἡγερέσθαι* pro *ἡγερέσθαι*, ab *ἡγεῖω*. Sic v. 33, metrum postulare videtur *μεγάλη ἀγέλας*.

P. 9, v. 8, Calliergis editio *ἀγην*: rectius *ἀγην*: ut significet, poetice *ἀγην* usurpari pro *ἡγῆσαν*, *fracti sunt*; ut infra 20, 40: 282, 39: 373, 9: 532, 30, 40. Sequenti etiam versu rectius *ἀγῶ* τὸ *κλάνω*, barytonus videlicet, ut cum alibi, tum 1, 50: et 15, 22, nam circumflexum *ἀγῶ* significat potius τὸ *ἐκπλήττομαι*, ut 10, 7: et 15, 24, 41. V. 54, in Aristophanicarum *Νεφέων* editione vulgata, simile quiddam legitur non procul a principio: sed *ἀγλοῦμεν* ibi non invenio, et fortasse *ἀγλοῦμεν* scripsit auctor, ut mox *ἀγῆλῶ*, nam a them. *ἀγάλλω* dicendum esset *ἀγαλοῦμεν*. P. 10, v. 4, rectius forsan *ἀγκονίδες*: et mox *ἀγκονεῖν*: sicut Hesychius (immo et noster hic 12, 17) *ἀγκόνους* pro *διακόνους*, *δούλους*, usurpatum tradit: per syncopei videlicet ex *ἀνακονίδες* et *ἀνακονεῖν*. V. 51, auctorem scripsisse puto *ἀγῶ ἀγιστρον*: ut

ETYMOLOGICON.

non τοῦ γ sed τοῦ κ sit epenthesis; qualis infra quoque 15, 11. V. 53, nescio an *ἀγκιστρούμενος* scripserit, praesentis tempore. nam in *ἀγκιστρούμενος* commune augmentum est omissum, more poetico: aut α in eo productum est Dorice.

P. 13, v. 45, scribendum τὸν *ἀρη*, vel τὸ *ἀρης*: ut apud Latinos quoque Mars pro ferro ponitur. V. 50, in *ἀργῆοι* Ionismus quidam est: ut sit *ἀργῆοι* pro *ἀργεῖοι*, (quod praecedat v. 23) sicut *ἀρχῆος* pro *ἀρχεῖος*.

P. 14, v. 2, scribendum videtur *ἡγρίανθης*, *factus es agrestis*, a th. *ἀγρίανθω*.

P. 15, v. 48, *χωρὸν* pro *χωρὸν* repolui ex Odyss. 3.

P. 16, v. 35, post *δεψῆσω* addendum videtur τούτο δέ, vel simile quid: ut *δεψῆσαι* ab *ἐψῆσαι* deductum significetur. V. 41, *ἡ δεῖνα* suspectum est. forsan transpositis litteris et sublata copula scribendum, *λέγεται δὲ καὶ τὸ ποιεῖν ἀνδρῶν*: ut infra 17, 23. V. 43, *properispomenon* *ἔωμεν* pro *κορεσθῶμεν* agnoscit etiam Eustathius duobus in locis. V. 47, luxatum est metrum, ut alibi quoque non infrequenter, et hac ipsa pag. v. 31: pag. praeced. v. 13.

P. 17, v. 41, convenientius, *δηριός*, καὶ *ἀδήριος*, ut cum alibi passim, tum 19, 6, vulgatae lectioni patrocinatur similis locus infra 53, 49. De *ἀδικίου δίκη* plenius Harpocration et Suidas.

P. 18, v. 15, rectius opinor *λέχος*, extrito e e medio. V. 39, legendum videtur, *Ἀδόροι*] *Ἀντίμαχος*, — *ἐν δ' ἀδόροις χεῖν* —.

P. 20, v. 2, legi pollet etiam *καταιγίδας*. V. 23, melius *δελεπῶ* circumflexum, ut v. praecedente; et infra 236, 19: 464, 1. V. 30, et metro et syntaxi magis aptum *διεσπιδάσαντο*. V. 40, in *ἀρχα* et ceteris quae sequuntur, omisum est augmentum. secundum regulam enim α vertendum erat in η.

P. 21, v. 31, nota *ἐλῆ*: et mox v. 39 *εἰλῆ*: quae diversitas infra quoque 330, 21: 389, 41: 390, 51: et rursum 449, 27: 690, 14.

P. 22, v. 25, usitatus τούτῳ καὶ ὑποχωροῦμεν, dativo casu. V. 38, *ὡς μὴ ἔχον τὸ μ ἐπ' εὐθείας*: quia quae in *μὴν* desinunt, genitivum faciunt in *ένος*, ut *λιμνηοποιμῆν*, *ὕμην*, et similia. V. 47, videtur innuere, *Dores* non modo δ usurpare pro *ζ*: sed etiam contra, usurpare *ζ* pro *δ*, quod animadversione dignum censo. V. 52, pro *ἀζειν* in halandi significatione apud Aristot. legitur *ἀάζειν*. est autem vox e sono ficta.

P. 23, v. 15, in commatio isto, *eis τὸ αἶσαι*, subaudiendum *ζῆται*. significat enim quaerendum esse in *αἶσαι*, quae locutio in sequentibus quoque occurrit aliquoties. V. 30, *ὁ τῶνος ἡμάρτηται*: quia sc. verbalia in *της*, secundum regulam, ultimam acuto accentu insigniunt; ut cum alibi docetur, tum 40, 42: 61, 55.

Pag. 24, v. 24, non minus apte *θεόφατος* legeris, abaque v: itemque v. 28. V. 36, in superiorib. editionib. est τὸ δὲ *ἀέρας*, sed *ἔρος* scribendum esse, cum e praecedentibus, tum e sequentibus manifestum est. V. 45, divisit scribendum *τε θῆσατο*, ex *Ilidos α'*. V. 55, rectius *ἀδαιγῆς*, ut Doricum sit pro *ἀδαιγῆς*, quod mox sequitur v. 57.

P. 25, v. 36, *ὄρι*, non pertinet ad praecedens membrum; sed respicit extrinsecus subaudiendum *ιστέον*, vel *ιστορία*, ut infra 31, 4: et 54, 6. V. 46, rectius *Ἀθριβίς*, et mox *Ἀθριβίς*: et rursum v. 50, *νομόν Ἀθριβίτην*, ut patet ex Stephani Byzantii Ethnics. V. 52, haud scio an verius sit *Ἀπίων*: ut Orion ea citet ex Apione grammatico.

P. 27, v. 3, *Ἀπολλωνίας* si auctor scripsit, fortasse significare voluit Aeseam alio nomine Apolloniam esse dictam. aut legendum

B b b

Ἀπολλώνιος: ut Apollonius Argonauticorum auctor hic citatur testis. V. 11, non male scripseris, *ὀνόματα πολλῶν*: ut relatio sit ad tria praecedentia. Sed et praecedenti v. legendum fortasse *Τέττινα*, ex Stephano Byz. V. 12, cum *διὰ δύο* subaudiendum ex praecedentibus vv.

P. 28, v. 12, forsan imperative scribendum *λέγε δὲ* —. V. 35, respicit regulam de *μετουσιαστικοῖς* nominibus; de qua infra in *ἄλλος*, 64, 30: et supra 30, 15.

P. 29, v. 9, congruentius *οἱ Μενόχαιοι*, nom. casu: et v. 17, *διοφανούς*: ut sit expositio τοῦ διηγήσεως. rectius etiam *διηγήσεως παταμοῖο*, expleto metri numero, ex Odyss. δ'. Allegoricae vero expositionis Aegypti pro peccato meminit etiam Iustinus, Clemens, et alii. *Theologum* autem intelligit Gregorium Nazianzenum, cui ab aliis quoque hic titulus κατ' ἐξοχὴν tribuitur. itidem infra saepius. V. 29, *ἐντεῦθεν* pro *ἐνταῦθα* positum, ut alibi *ἔθεν*: et contra *ἔθεν* pro *ἔθεν*: nescio auctoritane voluntate, an exscriptorum incuria.

P. 31, v. 17, in *ἀσμεναιότατα* duplicis scripturae sunt vestigia, *ἀσμεναιότατα* et *ἀσμεναιότατα*. prius requiritur et praecedentia et sequentia. V. 29, pro *ἦσι* vulg. ed. et Scholia Iliadis β' habent *εἰσι*, *εἰσι*.

P. 32, v. 2, ante *ἐπειδὴ* subaudiendum videtur *οσημειώται*, vel simile quid. *πάθους* nomine, v. 5, innuit auctor τὴν κρῆσιν: de qua mox v. 12, ex Apollonii sententia. V. 44, de constructione ista, *ἐπὶ δὲ τὸν χαλκόν*, dictum supra, ad 7, 50.

P. 33, v. 1, *εὐδωκός* repetitur etiam infra 39, 2: eademque forma *πεπνυός* 543, 56: 666, 38: sed usitatio scriptura *εὐδωκόν*, per *α*, diphthongum. Hemistichium quod sequitur, desumptum est ex Il. ε'. V. 3, Aristotelis testimonium ex lib. De Cyrenaeis, fortasse magis ad sequentia pertinet de Aethiopicis. V. 26, ex Apollonii lib. 1, v. 641, sic restituendus locus: *τῶν τὴν μέλει* *Ἀγγελίας καὶ σὺν πτόν* *ἐπείρατον* *Ἑρμείας* *Σφωτίερος* *τοκῆος*.

P. 34, v. 16, cum istis, *ἴδει καὶ παρὰ τὸ αἶμα αἶμα*, subaudiendum *παράγειται*: cuiusmodi ellipses alibi quoque passim occurrunt. V. 19, scribendum videtur *παρὰ τὸ αἶμα τὴν εἶναι*, ex eo quod sit *fomes quidam et ardor*. Scribo autem *αἶμα*, quoniam aspirationem e medio in principium translata esse patet ex v. 15. V. 19, metrum constat melius, si legamus *περὶ κρῆσιν νόημα*. V. 36, etiam legas, *τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς συλλαβῆς*, ut *γενικῆ συλλαβῇ* sit ultima genitivi syllaba: tamen ne sic quidem sanatus videtur locus.

P. 35, v. 16, rectius expuncto nomine *ὀφθαλμός*, legemus, *ὁ πλήρης αἵματος*. V. 29, pro *συγγένει* huius scio an verius legemus *εὐμενέας*. V. 50, malim *λαῖω* τὸ *τέρας* καὶ *εὐφραίνω* καὶ *διαχέω*. nam *λαῖω* activam et transitivam habere significationem, satis notum est. V. 56, adverbium *Ἀνέστη* magis ad proprium quam ad appellativum *αἶνός* pertinet: significat enim ex *ἀπὸ*, Thraciae oppido.

P. 36, v. 24, metrum concinnius erit, si legas, *Νηὺν δ' ὀλίγην αἶνιν*. in vulg. Hesiodi editionibus est *Νηὺν ὀλίγην αἶνιν*, absque coniunctione. Sequenti versu itidem pro *μέλος εἰρησέται* metrum et sententia postulant vel *μεγάλος εἰρησέται*, vel *μέγας εἰρησέται*. V. 34, ὅφρα posuit pro *ὅφρα*, ut infra est 42, 19. V. 39, si locus Homeri est integer, supralata praepositione scribendum, *ὅ δ' αἶνός*. V. 41, pro ambiguo *αἶνός* legendum vel *αἶνός*, vel *αἶνός*: de quorum utroque infra 38, 1.

P. 37, v. 10, malim *τὸν σαχόν* καὶ *εὐκίνητον* *ἴππον* *ἔχοντα*: addito participio *ἔχοντα*, ut v. 38, et alibi passim. V. 24, inter *πλείστοι* et disiunctivum *ἦτοι*, interlegendum fortasse *Δωριεῖς*, *Dorienfes*. aliquo modo huc pertinent quae Strabo narrat libro 7, pag. 388. V. 37, *αἰεὶ* πόλις adiective accipiendum pro *cessa urbe*. alioqui enim scribendum foret *Ἀτρεῖα*, πόλις: nempe si proprium opidi nomen esse velimus, ut apud Stephanum Byz. et Homerum. V. 46, structurae norma postulat, vel, *παρὰ τὸ αἶμα* — *περιπολεῖν*: vel, *περὶ τὰ αἶμα* — *περιπολεῖν*. Sic v. 49, pro posteriori *αἰπὸν* etymologiae ratio postulat vel *αἰγυπόλεια*, vel *αἰγυπόλεια*, vel etiam utrumque.

P. 38, v. 15, commation illud, *κατὰ πλεονασμόν*, quid hic faciat non video. V. 28, nota veterem scripturam *αἶρας*: nempe *iota* non subscripto, ut nunc solet, sed ad lauis adscripto: ut alibi quoque *ἰατα* *προσγεγραμμένον* dicitur, nominatim 29, 28: 73, 44: 78, 28, et alibi. V. 35, congruentius, *εἰς τὸ πόσιον*, infra 73, 55: 167, 5. V. 36, *σφαῖρα* pro *σφῆρα* positum, vereor ne magis librorum incuria quam auctoris voluntate. V. 49, apud Aristot. in Animalium historia est *ἐρ.δακός*. absque diphthongo: et mox *αἰσάων* pro *αἰσάκος*: itemque apud Plinium lib. 10, c. 8 et 29, apud Helychium: est *αἰσάων*.

P. 39, v. 15, fortasse auctor divise scripsit, *βασιλεύς*, *ἐπιστάτης*, *rex*, *moderator*. V. 46, potest etiam masculino genere scribi

βασιλεύς: ut scilicet respondeat masculino *ἑός*. V. 55, scribendum videtur *λύπρος*: et mox καὶ γὰρ pro οὐ γὰρ — nisi forte locum esse mutilatum existimes. Similem porro lyncopen habent *ψυχρός*, *ἐχθρός*, *καθρός*, *οἰκρός*, item *λεβρός*, *λεπρός*, et alia.

P. 40, v. 15, pro posteriori *αἰσῶν* divise scribendum *αἰσῶν*, ex 43, 26. V. 56, pro *Δωριεῖς* rectius legemus *Ἴωνες*: cuius generis Ionismus notatus etiam supra 35, 40: et clarius infra 787, 39. Aeolicam vero et Doricam dialectum affines fuisse, apparet etiam infra in *ὄμμε* 84, 12: itemque 189, 30: 552, 38: 712, 27.

P. 41, v. 2, si *δλῶναι* retineamus, mox passivè legendum *παρ-δλῶναι*. alioqui *δλῶναι* scribendum fuerit: *δλῶναι* namque passiva tantum significatione usurpatur. V. 29, pro *μάσας* malet quis fortasse *μάσας*, *οππές*: ex Il. ε' citatur *μάσας*, *medias*. Hesiodi quoque versus ita citatur a lexicographis, *καὶ τε συναίτην ὡς τε ζωοὶ περ ἑόντες*: nec male cum ea lectione congruit expositio quae hic subiicitur, *ὁμοῦ ὥρμων*. V. 51, Hesiodi vulg. editio *πολυφύργης*: et v. 56, *ἀπείστω*: sic rursus v. 57, *διόνης παιπαλοῖσσι*, calu dativo, numero plurali. auctor cum haec sub neutro *αἰδὼν* collocat, videtur legisse *αἰδὼν*.

P. 42, v. 6, accus. *ἀπολυθέντα*, positus absolute pro genitivo *ἀπολυθέντος*. V. 51, pro *αὐτῶν* haud scio an *αὐτῶν* verius legamus.

P. 43, v. 8, pro *κυστάκος* praecedentia requirunt potius *κουστάκος*: et v. 27, malet fortasse aliquis *ἐγγέδω*, facta transpositione. verum *ἐγγέδω* repetitur etiam infra 309, 53: 383, 5: 418, 30. V. 48, Apollonii locus exstat lib. 3, v. 1526.

P. 44, v. 9, *ἔθεν* pro *ἔθεν* notatum etiam supra 29, 29. V. 48, cum *ἐχθρὸν* subaudiendum *εἶναι*, *ἔχρειν*, aut simile quid.

P. 45, v. 10, *ἀκάνθιος* scripsisse videtur auctor. V. 36, constructio ista, *ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἐπιτακτοῦ*, repetitur etiam pag. seq. v. 41. alioqui usitatus adiectivum praepositionis, ut illa ipsa pag. 46, v. 50 et 48: et 47, 48.

P. 46, v. 39, cum *ἐπισκευάζοντα* e praecedentibus subaudiendum est verbum *ἀκείδω*. sensus est, *ἀκείδω* significare non tantum *mederi ac facere*, sed etiam metaphoricè *resarcire*, *reficere*, *instaurare*.

P. 47, v. 3, legendum fortitan, *εἰς ἄλφα τὸ παραλῶν τῷ δ*: id est, *in α quod proxime antecedit α*: hoc est, quorum foemini genus definit in *σα*. V. 59, ellipsis ista, *ὁ τὰ Ἀργοναυτῶν*, repetitur etiam in sequentibus aliquoties, subaudito participio *συγγράφας*, aut alio eiusmodi, 72, 11: 74, 8: 75, 26: 82, 15: 156, 37.

P. 48, v. 30, commation hoc, *ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑρεχθεύς*, cum suo comitatu, referendum non ad proximum de mutatione *δ* in *ν*, sed ad remotius, quod est de compositione τῶν δύο *μοιρασῶν*. V. 52, post *ἔμω* inferre *νῦν*, ex Il. ε'. V. 54, non aulam affirmare, an auctor scripserit *ἀνυποχέτω*, exigua mutatione scribi posset *ἀνοχέτω*, sed ea lectio parum huc quadrat.

P. 49, v. 32, Homeri locus non exstat Odyss. ε'. si est integer, *ἐκείων ἐπὶ* per *συνίησιν* spondaicum versum efficit: aut singuliter legendum *ἐκείων ἐπὶ*.

P. 50, v. 10, rectius (opinor) *εἰς ω καθάρων* —. V. 19, potest etiam cum uno articulo legi, *παρὰ τὸ μὴ καλῶσαι* —. V. 27, *παρὰ τὸ ἀκύν*, ferri potest; absolute nimirum, ut infra 102, 16: 146, 45: item 154, 14, 31, 53: 199, 20, et alibi. alioqui usitatus est *παρὰ τὴν ἀκύν*, ut v. 55. utriusque locutionis exempla 159, 5, 26, 29: et 144, 6, 10, 13, 17. immo et tertium loquendi genus est, *ἀπὸ τοῦ ὁ χρῶς* 315, 57: sicut et *τὰ ὁ χρῶς* 555, 7, et alibi. V. 56, non minus aptum *συντόμως*, *compendiose*, *expedite*. At v. 54, et *ἐπισπάσθαι* retineri potest, et *ἐπισπάσθαι* pro eodem substitui.

P. 51, v. 46, *ἄκρον* si pro imperfecto positum est, recte scriptum est: sin pro participio, regula postulat *ἀκρόν*, retento masculini accentu.

P. 52, v. 38, *ἄκρος* substantivè accipiendum pro τὰ *ἄκρο*, *summitates*, *cucumina*, ut v. 16.

P. 53, v. 30, inclusus articulus *οἱ* parum necessarius est. respicitur enim non propinquius *καθῶνες*, sed remotius, *οἱ νόοι οἱ περὶ τοῦ καθῶνος διατρίβοντες*. Simili tropo *γαστέρες* infra 221, 55. V. 55, rectius *ἀγομύλη*, et *ἐργονατίς*. V. 56, in superioribus ed. est *ἐργων*, genit. plur. recte quidem, sed durius: concinnius, *ἀρχεσθαι ἀδίκων ἐργων*. [lege *ἐργων*, vel *ἐργου*, genit. c. *Ex Corrigendis*.] Seq. v. malet fortasse aliquis *ἀνδροφόνου*, seu *ἀνδροφόνους*. V. 49, pro *βύστης* aptius fere scripseris *βυστός*. cuiusmodi locus notatus supra 17, 41. V. 56, in istis, *ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκροῦ*, τὸ *σπουδαῖον*, rursus ellipsis est, subaudiendum enim verbum *νοεῖται*, aut aliud huiusmodi. Infra eadem fere 117, 51.

P. 54, v. 9, haud scio an voluerit auctor: *ἐνταῦθα*, pro *in auribus*, ut v. 7. V. 18, cum infra in *ἄλφειον* exponantur quae huc faciunt, suspicetur aliquis, primum decurrate scriptum fuisse *ἄλφ*: post ab alio exscriptore id mutatum in *α*: deinde a tercio in eius locum substitutum esse *πρῶτον*. sed recte locus habet. significatur enim hic *primum Lexicon*, quod in huius operis collectione lectus est auctor, ut manifeste apparet ex 315, 41, 55: ubi secundum et tertium nominantur. iidemque alibi quoque *τὰ Διογένηος* et *τὸ ἑρτοκρόν*, et eius generis alia passim citantur: *τὰ ἄλλα ἐτυμολογικόν* 670, 30: 780, 24: 789, 7: 802, 42: 814, 22. V. 49, verius fortasse *τὸ Σισύφου*, vol. geminato, articulo, *τὸν τοῦ Σισύφου*. Praecedens Homeri locus restitutus ex II. 8: itidemque is qui v. 2. exstat, ex II. 1.

P. 55, v. 6, fortasse legendum, *ἀπὸ τῆς πώτης τῆς λαβῆς*: ut exprimatur vocabuli origo.

P. 56, v. 19, pro *Ἀλαλκομένην* apud Stephanum Byz. est *Ἀλαλκομένης*, atque adeo etiam hic apud nostrum paulo ante, v. 14: at infra 546, 57, *Ἀλαλκομένην* et *ἀπὸ* usurpatum ibidem pro *ὅτῳ*. V. 48, cum *Ἀττικόν* subaudiendum *σχῆμα*: (nisi malis *Ἀττικόν ἀνοδιπλασιασμένον*, ut paulo ante, v. 46) aut legendum *Ἀττικισμὸν*. V. 54, cum istis, *ἀπὸ τοῦ θορυβεῖσθαι*, subaudiendum *παράγειν* seu *ἐτυμολογεῖσθαι*, quod simile quidd. Deinde istudem est ordinis inversio. sensus enim est, *φύναται δὲ καὶ αὐτὸ ἐτυμολογεῖσθαι* *παρὰ τὸ ἄλλῃ, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον*.

P. 57, v. 35, malet fortasse quispiam *ἐπιλαθεῖσθαι*, *obliviisci*: quae originatione attingitur etiam v. 48, et 50, *ἐπιλήσασθαι*. sed reineri etiam *ἐπιλαβεῖσθαι* posse, declarat v. 46 et 49. V. 59, pro *μέθης* aptius *λήθης* reponeremus ex v. 48 et 50. V. 48, *ἄλαστον*, ut compositum, in prima gerit accentum: *ἄλαστῶ*, quod sequitur, in ultima, ut simpliciter derivatum, v. 43.

P. 58, v. 28, inclusum *ὡς*, de nostro additum, ad explendam et illustrandam sententiam. V. 53, in superioribus editionibus scriptum *ἀλεαίνω*, per *αι*, sed potius *ει* requiri, latia arguit regula quae mox de verbis in *εἶνω* subiungitur.

3 P. 59, v. 19, cum istis, *ὁ μέλλων εἰς ἐνεστώτα*, subaudiendum *μετάγεται*, seu *ἀνάγεται*, ut v. 18. V. 24, legi potest etiam *ἐπὶ τῆς κεφαλῆς*, *in capite*. V. 47, in superioribus editionibus scriptum *ἄλεις*, accentu in ultima: itemque in sequentibus duobus locis: forsitan ut adverbialiter capiat, quia mox exponitur *εἰμοῦ*. sed cum discrete dicatur ex *ἄλλῃ* facta formatio, mihi *ἄλεις* magis placuit. nec repugnat locus Callimachi. V. 49, pro *λοχιάμοις* procul dubio scribendum *χωλιάμοις*, *in lunulis claudicantibus*; qui et *σάκοντες* appellantur. et ex consequenti mox *πρὸ τείχεος* legendum, non *πρὸς* — sic enim planum erit iambicum metrum, idque claudicans ultimo pede, Ipondeo nempe in iambi locum substituto. [manifestum hoc ex Plutarcho, lib. 1. De Placitis Philosophorum, c. 7, ubi plenius poetae verba citantur, hoc modo: *Ἐς τὸ πρὸ τείχεος ἱερὸν ἄλεις δεῦτε*. Οὐ τὸν πόλιν χαλκίον ὃ πλάσας Ζήνα Γέρον ἀλασῶν, ἄδικα βιβλία φύχει. *Ex Addendis*.] τοῦ χωλιαμβίου porro meminit etiam Hephaestio De metris 86, 57.

P. 60, v. 5, pro *καλῆς* superiores editiones habent *καλῆν*, *lucato* et *metro* et *sensu*. In iisdem mox v. 10, *Φεύγη* scriptum coniuncte, obscurata itidem originatione ac sententia. V. 38, *ὥσόν*, si mendo caret, *υἰὸν* significare videtur.

P. 61, v. 6, superiores editiones *ἀνὴρ λιφίς*: quod cum praecedente *ὠηλιφίς* parum congruit. V. 30, cum istis, *τὸν μακρὸν αὐτοῦ*, subaudiendum *χρόνον*. V. 34, malet fortasse aliquis *τὸ οὐ λεῖον*, negative. sed vulgatum *εὖ* respicit *τὸ ἐπιτακτικόν α*, de quo mox. Posset etiam legi *παρὰ τὸ λεῖον*: ut *εὖ* huc irreperit o sequenti adverbio *εὐλόγως*. V. 54, *αὐτὸν* respicere videtur *τὸν Ἀλγῆν υἰόν*.

P. 62, v. 42, haud scio an verior lectio *ἡ ἀλκεία*. nam quid *δούλια* huc faciat non video.

P. 63, v. 14, vulg. *τὸ βδέειν Αἰολικόν*, *πλεονασμὸς τοῦ β*. quod etsi ferri potest, ego tamen veteris libri scripturam malui. V. 52, pentameter esset elegiacus, si legeremus *πολλὰς εἰς θεός*. id est, *Ἰπὶ frequentantibus multoties boni sunt et propitii*.

P. 64, v. 4, *ἀλγῶσι τοῖς πολυφάγοις* opponuntur infra *οἱ ἀμωζόνες* 75, 49, 53. Seq. v. ed. vulg. *τῶν ἐκείσε ἄλῶν*. sed *ἀλῶν* requiri, satis declarat partim derivata, partim exempla quae subiunguntur. *Ἀλμοῦσι* porro absque aspiratione legitur etiam apud Steph. et Harpocrationem, apud Strabonem aspirate, apud Suidam utroque modo. Dioscorides aspirationem probare videtur, dum *ἐν παραθαλάσσιος φύεσθαι τὸν ἄλμον* tradit: itidemque Suidas. Rursus cum Stephanus *κυπάρισον* et proprie et appellatione capium barytonas scribat, suspicari aliquis possit, nostrum auctorem scripsisse, *ἀπὸ κυπαρίσσων, α κυπρῆσις*, id est, *cu-*

pressorum silvae ut Stephanus, *ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν αὐτῶν κυπαρίσσων, α κυπρῆσις ἵστικ παρσενιὸν multitudinem*. Oppidorum autem nomina, ac praesertim τῶν Ἀττικῶν δήμων, unde traxa sunt, repetitur etiam infra in *Ἐλεῖς* 327, 55. V. 10, haud scio an verior lectio, *Ἀλμοῦσινα ποταμόν, πρὸς ἅλ βρεχόμενον*, ἢ. — V. 38, fortasse vult dicere, *καὶ τὸ ἡλθὼν δὲ παρῆναι μολογῆται ἀπὸ τῆς θαλάσσης*: de quo etiam infra, v. 53. V. 42, pro *ἀλπηρα* Helych. habet *ἀλπαρη*.

P. 65, v. 9, sententia requirit potius *καταπονομένων, defunctorum*. aut saltem *καταπονομένων* hoc sensu accipiendum, ut apud Homerum *οἱ καμόντες*, et *οἱ περηκνότες* apud Platonem atque alios. de qua significatione noster quoque infra 102, 49. V. 58, apud Suidam est *κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον, Aetolici belli tempora*. sed haud scio an verius *κατὰ τὸν Εὐμώλπου πόλεμον*: de quo infra 202, 46, 51: 344, 44. V. 52, *ἡλίσαν* parum huc quadrat, itaque legendum videtur *τὴν ἡλίσαν*, ut supra 49, 35. V. 56, potius transpositis verbis legemus, *παρὰ τὸν ἄλῶν μέλλοντα, οὗ δὲ ἐνεστώτος ἄλῶν*: ut *ἄλῶν* non primum sed secundum futurum hic intelligatur: a quo est *aor. 2. ἄλαλῶν*, et similia, vide et 55, 55.

P. 66, v. 55, illud *ἐπεὶ ἐπὶ* (id est, *septenos*) iuculenter declarat haec Plinii, lib. 2, c. 46: *Ἀπὸ brumam VII diebus, totidemque postea, sternitur mare halcyonum foecuratum: unde nomen hi dies traxere*. Et rursum lib. 19, cap. 32, *Fortificanti bruma: qui dies halcyonides vocantur; placido mari per eos et navigabili*. Siculo maxime. *Faciunt autem septem ante brumam diebus nidos, et totidem sequentibus parantur*.

P. 67, v. 23, vulg. *ὡς ἀντωνυμίαν*: quod etsi Atticum videri potest, tamen mihi dubium non est, *ἐάν τις ἀντωνυμίαν* auctor scripserit. Sequentia de *ἄλλος*, de *ἄλλῳ*, de *ἄλλοδαπός*, confer cum Apollonii Syntacticis, non ita pridem nostra opera editis.

P. 68, v. 6, pro *κρητικῶν* omnino reponendum *ἐνικῶν*, ut et praecedentia et sequentia declarant. nam a possessivis omnium numerorum derivata sunt. V. 31, vulg. *ἄλας* pro *ἄλλας* seu *ἄλῆς*, errore manifesto. V. 40, vulg. *ἐμόχθησα*, contra metrum. *ἐμόχθουν* per nos repositum ex Eurip. edit. Sequens Homeri locus exstat II. 4. V. 43, usitatus *τῷ ἄλλῳ*, dativo casu. V. 52, cum isto comitate, *πᾶσι μὲν ἀνισαρχεον*, subaudiendum reddendum. *ποτὲ δὲ συναρχεον*.

P. 69, v. 16, in *ἀρχαμιά, χειμάδιον, τυμπάνιον*, pleonasmus est τοῦ *μ*: quia derivata sunt ex *ἀρχον*, *χείρ*, *τύπω*. V. 33, *εὐαφῆς* pro *εὐαφῆς*: forsitan euphoniae gratia.

P. 70, v. 18, locus plane depravatus. legendum ex II. 4, *Μητρός δ' ἐν Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἀλυσίδης*. Praecedens locus exstat Odyss. 8. V. 56, malet forte aliquis *εὐδύηρον*, aut *εὐδύηριαν*: *ἀλογχον* tamen requirere videtur potius *ἀσίδηρον*, non *πραεξῆτον* *ferro*, *expers cuspidis*. Sic v. 413 pro *εἰνα* forsitan *εἰναι* legemus aptius. V. 50, congruentius *κῆλται*: vel cum *κῆλθαι* subaudiendum *νομιστόν*, aliudve quid huiusmodi. V. 51, malim *Ἀλπίς*, ut in praecedentibus: itemque mox seq. v. nam in Dionysii loco *Ἀλπίος* genitivi potius quam nominativus casus esse, patet etiam ex Eustathii commentario. aut neutro gen. legendum *Ἀλπίον*, *scilicet ὄρος*. sic enim ibidem Eust. *ἐκαλεῖτο δὲ καὶ κατὰ γένος οὐδέτερον, τὰ Ἀλπία* καὶ *Ἀλβία* δὲ, *μετὰ τοῦ β*. ubi etiam *Albia* notandum, quasi Albi montes, a nivibus fere perpetuis. In Stephani Byzantii Ethnica legitur etiam *Ἀλπειά*, penultima diphthongo. V. 57, nescio an auctor scripserit *ἄλλο* *τὸ ἀλλομαί, saltu*.

P. 71, v. 63, pro posteriore *οὖν* concinnius fere legitis *αὖ*. V. 45, in Eustathii editione legitur, *Οἱ π' ἐμὸν αἶμα πόντες, δαύσσοντες περὶ θυμῷ*.

P. 72, v. 11, Apollonii locus est Argonaut. lib. 2, v. 567: ubi *Alyp* et *Irin* diversos fl. facit. V. 39, non ausim affirmare, an legendum, *παρὰ τὸ ἄλφος ἀλφαινεῖν ἐγίνετο*. vix sane puto, auctoris alicuius nomen deesse. V. 45, generale *αὐτὸ* ferri potest. *ἴ*. quis tamen speciale *αὐτοῦ* malet, non multum refragabor.

P. 73, v. 6, legi potest etiam *πρὸς γάμῳ, ad nuptias*. V. 8, participium pro infinitivo est, *ἀλλασσομένους* pro *ἀλλάσσονται*. V. 23, cum illis, *εἶναι γὰρ μακρῆν*, subaudiendum *ἔδει*, aut aliud eiusmodi verbum. V. 28, pro *ἄσασθαι* verius (opinor) *ἰσθῆναι*, *frangi*: qua de re supra quoque 54, 17. Seq. v. com. *gruentius τῷ αἰγιάλῳ*, singulari numero, ut indicat relativum *ὅς*.

P. 74, v. 8, pro *δὲ* legendum (vel saltem intelligendum) *τε*. nec enim adversativa, sed potius copulativa requiritur hic particula. V. 19, *οἱ ἀστράχως* accentu suspensus est: malim *οἱ στάρχως*. ut mox v. 40. V. 50, pro *γίνεται* aptius fortasse scribemus *λέγεται*.

Bbb 2

ται, διδιδιμ. V. 56, vulg. ed. ἡ καὶ τὸ παῖζ, non repetita praepos. παρὰ.

P. 75, v. 6, rectius ἀλωπενίαι, pl. numero, ut apud Helychium. V. 15, pro ἐξύνεται congruentius legemus vel ὠύνετο, vel optative ἐξύνετο, ut infra 95, 52. prioris constructionis exempla 122, 6: 137, 43: 161, 16: 555, 6, et alibi. Similis fere locus ponitur infra 166, 12. V. 38, brachylogia est. sensus est enim, ποιήσεσθαι ὁ ὁμοῖς, ἀλλὰ φυλάττεσθαι αὐτὸν ἐτίρας γυν.

P. 76, v. 33, vulg. ed. οἱ οἶδοι φασί — perperam. V. 42, rectius procul dubio ἀμαλὴ παῖς, ut et praecedentia declarant, et sequentia. V. 47, nota rursus absque augmento ἀλλήλοισι. V. 52, vulg. ed. καὶ καθαιρέσει. sed ὑπερβείσει legendum esse res ipsa docet. utitur autem ὑπερβείσεως voce in hac significatione passim, ut supra 3, 25: 71, 51, et alibi. nonnuquam ὑπερβείσεσθαι appellat, ut cum alibi, tum 68, 18, 21. ὑπερβείσει et μετάβείσει dicit infra 83, 43, 45. V. 54, vulg. οἱ παρὰ Ἑλαφίονα, contra morem. Sequenti autem v. et παρὰ retineri potest, et ἄρα pro eo reponi. V. 67, μεταφορὰν pro μεταβολὴν positum.

P. 77, v. 1, malim, plenius exprella etymologia, παρὰ τὸ ἀμαρξ καὶ ἐργάζομαι. V. 25, legendum videtur, καὶ ἀμαργμὰ, τὴν-ζυγμὰ. Seq. etiam v. talis quae etiam requiritur ἱερίον, μαρτύριον, ἀμαρξ, ἀμαρξ, ἡμαρξ, ἡμαργμὰ, ἀμαργμὰ καὶ ἀμαρξ. V. 51, malet forte aliquis φέρεται: sed φαίνεται retinendum: quippe quod significet, ὀφείλται sc. V. 53, sensus est: et cum de montibus illis dicitur, oxytonus effertur Ἀμαραντὶς idque differentiae causa. nam cum appellative de corporibus aliisque consimilibus dicitur, proparoxytonus dicitur ἀμαραντὰ. Nec male τὸν legerit aliquis pro τὰ: ut sit, ad differentiam eius locutionis, qua dicimus ἀμαραντὰ σώματα. exstat autem Apollonii locus de Amarantidis montibus Argon. lib. 2, v. 401. Periodus quae sequitur ταυτολογίαν habet: et post δὴλον in ea subaudiendum ὅτι, ut infra 42, 57: in βάσιν 13: 190, 38: 279, 14: 280, 13: 315, 5, et alibi.

P. 78, v. 30, exceptionem illam de ἡ nullo modo probare possum. cum enim extra omnem controversiam adverbium ἡ natum sit ex dativo foeminini relativi, ut ipsa etiam significatio arguit, qua ratione: quid vetat, cur non secundum generalem regulam scripturam suae originis retineat, ut mox ταύτη v. 45? utique regulae huic patrociniatur etiam ea quae supra expolita est 62, 48: et rursus infra 144, 48: 266, 29: 724, 29: et liquidissime 416, 13. V. 38, Homeri locus iste aliquanto aliter in vulg. ed. legitur Odyss. λ', ὁπότε κεν δὴ τοι ἐμβλήμῃ. V. 42, pro ἔστι aptius fortasse legimus ἔτι. V. 54, usitatum thema est κρύπτει, non κρύβει.

P. 79, v. 13, legi potest etiam θαυμαστικῶς, adverbialiter. V. 21, Καλάντιος genitivus est, a nom. Κάλαντις, ut patet e Stephani Byzantii Ethnics, ubi haec iisdem pene verbis leguntur. V. 32, τοῖς νέωτα; recentioribus, in praecedenti membro oppositus est Homerus, ut vetustior. in vulg. ed. perperam scriptum τὸν νέωτα. usitatus τοῖς νεωτέροις, ut cum alibi tum 547, 24. error procul dubio natus ex non animadverso scripturae compendio. V. 38, rectius ζητεῖ τὰς χρήσεις: aut, si librum aliquem exemplorum sive auctoritatum intelligit, distinguendum fuerit post τὰς χρήσεις. V. 46, congruentius ὑπερβείσεσθαι, eodem verbi modo. V. 52, malet fortasse aliquis, αἶπος αἰπύς, idque cum ex superiorib. 37, 34: tum ex inferiorib. 188, 22, 49: 210, 41: 213, 15: 233, 53: 396, 17: 535, 41: 626, 49: in quibus ab os substantivo neutro deducitur ὅς adiectivum masculinum: licet contra os ab ὅς 626, 51. sed illud ipsum ἵππος ἵππυς diserte repetitur 318, 4: 396, 18: 430, 20: et similiter πότος, πότους 599, 55: dissimulato tamen utriusque significatu.

P. 80, v. 16, cum istis, eis τὸ ἐξαμβλῶσαι, subaudiendum itidem ζητεῖ: ut supra quoque notatum semel, V. 18, verius ἀναζή, reviviscit. V. 22, pro διαναβολαὶ nescio quo pacto magis ablandiri videtur αἱ ἀναβολαί.

P. 81, v. 16, cum elliptico isto commatio, Ἀρίσταρχος δύο μέρη λόγῳ, subaudiendum φησὶ, aut simile quid. V. 33, forsitan rectius traectis verbis legerimus, τοὺς ἐν ταῖς οἰκδομίαις ἐυλίνοὺς ἀντιστάτας, δοκοῦς: nam δοκοῦς foemininum potius quam masculinum articulum requirit.

P. 82, v. 21, irondicum hemistichium erit, si legas, ἀμειδίς τε συγγνοί τε. V. 47, cum istis, ἀπὸ τῆς ἡ ἀμείνως, subaudiendum εὐδείας, id est a recto (scu nominativo) qui est ἀμείνως. Sic in ultima paginae periodo subaudiendum παράγεσθαι.

P. 83, v. 9, e diametro refragantur Helychius et Ammonius. illis enim proparoxytonon ἀμνητός sunt demessae fruges: at oxytonon ἀμνητός, tempus mellis. Eustathius nostro patrociniatur. V. 18, οἶον si auctoris germanum est, mutilatus est locus: ac talis

forte requiritur lectio, qualis infra est 86, 5. nam vix puto, coniuncte scriptum fuisse νέον.δόν: quasi aliqua ei cum ἀμνός intercedat affinitas. V. 25, simplicior et concinnior lectio est, οὐκ ἔστι μηχανὴν εὐρεῖν, ut paulo post v. 29. aut legendum fuerit οὐκ ἔχει τις —.

P. 84, v. 1, simplicior formatio haec est: ἀμυχθαλοῖς, παρὰ τὸ ἀμυχθαλός, ὡς βροτοῖς παρὰ τὸ βροτός· ἀμυχθαλός δὲ, παρὰ τὰ πρῶτον καὶ τροπὴν ἐκ τοῦ ἀμυπτάλος, παρὰπερ νυχθήμερον ἐκ τοῦ νυκτοήμερον. V. 43, verius opinor, οἶον ἀπόγονοι, οὐκ ἀνιπεροῖτες.

P. 85, v. 19, corruptum est ἀμολγώσατο: nec in ἀμολγῇ supra (84, 52) quidquam est quod huc faciat. V. 30, pro ἐπεὶ sententia requirit potius ἔστι. V. 35, αὐτῶν ferri potest, ratione possessionis. concinnius tamen fortasse, συνεργούντων αὐτοῖς. Sic paulo post, v. 38, sententia itidem postulat vel αὐτοῖς, vel ἀντ' αὐτῶν.

P. 86, v. 6, in clausula, καὶ ἐν φ, subaudiendum ἐστὶ. alioqui si a praecedenti commate penderet, legendum foret καὶ ἐνός φ. V. 30, forte coniecerit aliquis legendum, Ἀνδρες δ' ἡλατοὶ καὶ λαοὶ ἀμπεριόντες: ut sit, viri palatores ei ex praedia vitam irahentes. sed valde lubrica coniectatio. V. 53, malim repetitio articulo, τὸ ζῆλον τὸ τοῖς, — addito etiam mox participio, τὸ τοῖς αὐχλαῖς πῶν ὑποζυγίων ἐπιτιθέμενον, ut infra 173, 26.

P. 87, v. 9, pro μηχανῇ omnino legendum μύσας: et v. 42, μύλον, ut infra 114, 57: 266, 4.

P. 88, v. 1, ἀμύξ scribendum oxytonus, satis declarant sequentia. V. 36, rectius, traecto verborum ordine, φασίν, φασίν, ἀναφασίν, καὶ ἀμφασίν. V. 56, cum Ὀϊαλλούς subaudiendum, νίος.

P. 89, v. 23, analogia exigit potius ἐριστός, detracto augmento, et accentu in ultimam tralecto, ut cum alibi passim, tum supra 57, 43. V. 41, μέρους superfluum est. aut legendum ἐξ ἐκατέρου μέρους, ex utraque parte, ut infra 114, 12. V. 48, vulg. ed. ξίω: errore ambiguo. sed ξίω legendum potius quam ξάω, arguit participium quod sequitur, ἐξεσμένον. V. 55, rectius, περὶ τὴν ἐστίαν περιτρέχοντες. Sequenti v. tollenda praepositio eis, ut patet ex Harpocrate, qui ait, ἐν ἡ τὸ βρέφος παρὰ τὴν ἐστίαν ἔφερον. ubi nota παρὰ, sicut etiam in nostro auctore, cum magis requiritur περὶ, ut apud Helych.

P. 90, v. 9, rectius ἐω τὸ ἐνδύν: eadem utrumque forma: itidemque mox v. 18. V. 27, convenientius ἀμφιγυζομένους. V. 48, vulg. οἰκῆσαι. quod etsi praecedentibus congruit, tamen οἰκῆσαι magis quadrat ad ea quae sequuntur vers. 50. At parum quadrat derivatio quae illo ipso 50 v. traditur; nam talis potius requiritur formatio: ἔστιν οὖν πῖον, πῖον, πῖον, καὶ πῖον καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, ἀμφιπῖον. eademque ratio in περιπῖονες, περιπῖται, ἐκπῖτος, et aliis. affertur autem πῖον pro πῖον infra 592, 38.

P. 91, v. 9, αἰτιατικὴ nihil huc facit. legendum puto, ἡ αὐτὴ καὶ ἀμφιστάμνα: pro quo apud Helych. est ἀμφίσταμνα, absque δ. Nicander eam epitheto ἀμφιστάμνον vocat, quod ex utraque parte caput habeat. V. 14, rectius, περιβεβληκὸτα ταῦτα τοῖς τέκνοις: vel, περιβεβληκὸτα τοῖς ταῦτων τέκνοις: itemque seq. v. περιβιόντων, ut cum ex ipsa voce ἀμφιβέβηκας manifestum est, tum ex superioribus, 89, 2, 5. V. 23, melius, παρὰ τὴν ἀφῆν, subaudito verbo παραχθῆναι, aut alio eiusmodi.

P. 92, v. 17, pro ἐκδέσσει procul dubio legendum ἐκπλήσει: itemque mox v. 22. V. 25, pollet adverbialiter quoque legi ἐτυμολόγως: ut sit, etymologorum more. Seq. v. legendum exhibito, παρὰ τὸ ἀμφὸν — γεννηθῆναι, ex eo quod circa viam natus sit. V. 28, nihil deest, nisi forte praepositio, ut legas, κατατίθεται: quae ex utraque parte deponi potest, tam in os scilicet quam in fundum. sic enim etiam apud Helychium est, et apud Athenaeum lib. II, ex Aristarchi sententia, τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῆδεσθαι, κατὰ τὸν πυθμένα, καὶ κατὰ τὸ στόμα. V. 57, post δὴλον subaudiendum ὅτι. seu ὡς, ut supra 77, 55.

P. 93, v. 17, vel legendum, vel saltem intelligendum, παρὰ τὸ οὐδὲς τὸ ἔλαφος, ut satis demonstrant sequentia. V. 20, ἀμφοτέρους absque tot ambagibus simpliciter ex ἀναφορῶν vel ἀμφοτέρους deduci potest, per syncopen: atque ita etiam in Theocriti loco. V. 21, legendum opinor, ἀμφοτέρους νεοτευχῆς: cum ita sit etiam apud Homerum aliquoties. V. 38, melius compositae, συντιθέμενα, ut mox v. 40: et pag. seq. v. 33, atque alibi.

P. 94, v. 27, pro ἀβδηρος aliquid aliud requiritur, nescio an ἀβήλος, an (quod apud Helychium legitur) ἀβήλος significans ἀβάτος, an etiam aliud quiddam. V. 57, in utroque exemplari scriptum ἡμφορεθημένην, duplici augmento. sed nec a Platone

nec ab Andocide interius augmentum huic verbo tributum fuisse, indicant sequentia: eodemque modo legitur etiam apud Demosthenem, *ἡμφοβήτης*, augmento in praepositione tantum admissio. V. 55, *τελούμενοι*, remotius substantivum respicit, ut infra in loco plane simili, 158, 54. Seq. v. pro *μαστός* rectius legemus *ναστός*: de quo placentarum genere praeter Athenaeum et alios noster quoque infra mentionem facit sua serie, 597, 56.

P. 95, v. 45, primum *ἀναβέβρυχε* scribendum, per *χ*: et in expositione, *ἀναπέμπει*: deinde, *ἀναβέβρυκεν*, *ἀναβρύει*: illud a them. in *π*, hoc a them. puro in *ω*.

P. 96, v. 17, rectius *ταυνομένους*, ut paulo ante v. 14. V. 28, in vulg. ed. post *κόσμος* perfectae sententiae punctum ponitur: quasi desit tantummodo vocabulum, in quo nominis huius analogia sit exposita. nec male fortasse. infra enim in *ἡμα* similitudinem redditur ratio, 428, 41. aliqui legendum fuerit, *κόσμος eis τὸ ἱερὸν*, aut aliud quid huiusmodi.

P. 97, v. 19, *πρίμην*, non *πνέμην*, habet etiam Eustathii commentarius, Odyss. c, initio. V. 29, pro *ἀλλες* supra est *ἀλλες*, abeque aspiratione, 59, 47. Homeri locus qui sequitur, exstat Il. ψ'. V. 38, pro *κατάθειν* melius pene *κατάφασιν* legemus; ut pag. seq. v. 37, pro eodem *ἐπίφασιν* dicit eadem pag. 98, v. 50. aliqui accipienda hic erit *κατάφασιν* τῆς πειρήσεως, *deposito privationis*.

P. 98, v. 10, convenientius *ἐκφυσήσεις*, a verbo *ἐκφύσσει*, v. 7. Sequenti etiam versu *πνέων* potius quam *πνέω* requirunt exempla quae subtextuntur. V. 30, verius *τὸ δεσμοτήριον*: vel transposito partium ordine, *δεσμοτήριον τι*. V. 40, legi posset etiam *ἀναπολεῖν τὴν ἀνάγκην*, *repetere*.

P. 99, v. 10, rectius (puto) transpositione facta legemus, *καὶ ἐπειθέσει τοῦ δ, ἀναφύβει, τραπίντος τοῦ δασίος φ* eis τὸ ψιλόν β. nam inter φ et δ nihil est affinitatis. Homeri locus qui sequitur, exstat Odyss. μ'. V. 14, expositio illa, *τὸ ἀναδίδωθαι τὸ ὕμῳ*, potius ad praecedentem *ἀναφύβει* pertinet. aptius igitur legitimus, *δράσσεσθαι eis τὸ ὕμῳ*. V. 17, malet fortasse aliquis *ταῦτό ἐστι, idem est*. Quis vero ibidem sit ille *ἐθικός ἀνὴρ*, non video. nec ausim affirmare legendum *ὁ τεχνικός ἀνὴρ*: quem alibi citat aliquoties. V. 23, videri possit auctor scripsisse, *ἀφύχθεσθαι καὶ ἀναφύχθεσθαι*. V. 28, *ἀναφύχθαι* in Aristophanis loco agnoscit etiam Suidae vulgata editio: at Aristophanis editio habet *ἀναφύχθαι*, in Pace videlicet, non procul ab initio: tempore praeterito imperfecto. ubi etiam nota augmentum ε, cum η sit hic apud nostrum paulo ante, v. 19.

P. 100, v. 7, *τὴν οἰκίαν* si quis malit pro *τὴν οὐσίαν*, per me licet. V. 15, in *χειροτρίβειν* ambiguum est vitium. vel enim *χειροτρίβειν* scribendum, vel *χειρὶ τρίβειν*. prior scriptura exstat apud Helychium: ex quo etiam *στύσις* legi posset pro *στυλῶσαι*: sed verius est *τυλῶσαι*, ut infra notatum ad 125, 23. V. 20, pro *μὲν* reponendum *μύσον*: vel omittendum hic periodi membrum. V. 48, vetus editio Calliergis eodem casu habet *τῷ ἐρισθενῇ*, sed retineri etiam *ἐρισθενῇ* potest cum recentiori editione; facta nempe ad *ἐρισθῆλον* relatione.

P. 110, v. 20, videtur potius circumflexe scribendum *λιπῶ*, ut mox *ὄρω* et *ὄψω*. V. 28, videbam quidem regulam auctoris barytonus postulare *βέλλας* et *δρακοντίας*. sed cum eo accentu mutetur etiam declinatio, vulgatam scripturam intactam relinquere malui: ita tamen ut potius illa barytona quam haec oxytona probem. utique *ἀνδρας* v. 49 scribendum esse, cum regula ostendit, tum consimile *ἴμας* v. 51.

P. 102, v. 41, congruentius *ἀνδρα* legemus, vel pluraliter *ἀνδρας*, accusativo nempe, non dativo casu. V. 57, *ἀνδρῶν*, contra metrum, agnoscit etiam Eustathius et scholiales Homeri, in fine Il. π'. alii *ἀνδρῶν* malunt.

P. 103, v. 20, locus Homeri ex Il. λ'. V. 36, *ἐπὶ θυμῷ* depravatam est. *ἀνεπίκοπος* enim sonat ὁ μὴ ἐπιτεκνομένος. aut fortasse scriptum fuit, *ἀνεπίκορος*, ὁ μὴ ἐπιθυμῶν.

P. 104, v. 6, fortan auctor scripsit, *ἀνιμίαν τινὰ εἶναι*, nempe *τὴν ἀνιμίαν*. alioqui, si ad propinquum substantivum *φύλλον* fiat relatio, legendum *ἀνιμίαν* τι. V. 11, talis quaeprimam requirit lectio, *ἐκ τοῦ δονῶ, καὶ ὕψιζεσθαι γίνεσθαι δοῦ' ἐκ τούτου παράγωγῳ δοῦσας*, ὡς τὸ, *δοῦσας* —. V. 36, fortan *ἀπόστασις* ea signifi. capitur, qua infra 131, 7: ut *ἀνισσοβῆν* sit etiam *repellere*, a se propulsare. V. 39, pro *διονύχιν* legendum exillimo vel *Διονύχανος*, vel *Διονύχης*: quorum uterque aliquoties hic citatur, ut docebit Index noster. Non multum ablimilis locus infra 111, 50: 112, 27. V. 50, *ἐκπνέινται καὶ eis θεν*, id est, *adhuc adfecta per erectam partem* *θεν*, sit inde *ἀνευθιν*, et compos. *ἀπανευθιν*.

P. 105, v. 11, pro *συναίρεσι* legendum vel saltem intelligendum *ευστολή*, ut versu praecedente. At verbi *ἀνωγα* in praeci-

piendi significatione supra paulo convenientior traditur origo, 100, 21. V. 54, pro *ἀπόστασιν* omnino legendum *ἀπόστασιν*, *abscissum*, ut infra 131, 7: 172, 22.

P. 106, v. 1, pro *πύλοιο* structura et sententia requirunt *πυλῶν*, aut *πόλοιο* *πυλῶν* seu *θυρῶν*. V. 17, pro *ἄνηθα* legendum potius *ἄνηθα*, ascito in primam syllabam augmento, ut satis declarat sequentia. V. 50, *τὸ παθητικὸν* positum pro *τὸ μέσον*. Sequentia de *ἀνῆθ* v. 52, confer cum 73, 46.

P. 107, v. 14, legendum videtur, *προήλειπον γὰρ τοὺς πόδας*, prius enim *illinebant pedes*: et v. 23, *οὕτως οὖν ἀνὰ ἡμιόβολιον*, *ἡμιόβολα*: quorum posterius, si auctoris germanum est, syncope habet penultima syllabae. De *ἀνῆθ* quae sequuntur, plane cum grammaticis regulis pugnant: verior ea est deductio, quae pag. praeced. v. 49 allata est.

P. 108, v. 7, pro *ἄνω* *τὸ πρῶτον* etymologiae ratio postulat *ἄνω τὸ ἀρμόζω*, ut infra 116, 53, et alibi saepe. V. 25, malet fortasse aliquis, *ὁ κατάστιος*, non *consummatus* seu *aptatus*. sed *κατάστιος* consonat etiam cum expositione nominis *ἀνηθ*, v. 22, ut duo haec vocabula ex *ἀν* derivata intelligantur, initiali eius vocali α Ionice in η mutata. V. 45, pro *ἄθια* Athenaeus, Eustathius, Suidas, et alii *ἀνθια* habent, genere masculino, ut *ἄνθια*. V. 48, exemplum de *πότης* et *ποτῆς* nescio quid huc faciat: nisi forte innuit, eodem modo dici etiam *ἀνθης* *ὄν*, et *ἀνθῆς ἦτος*.

P. 109, v. 10, *eis τὸ βῆτα*: nempe in *Βασίλει*. V. 16, rectius *ἄνω ἀθρῖν*: quod etymon luculenter interpretantur haec Ovidii: *Os homini sublime dedit, caelumque tueri iussit, et erectos ad sidera tollere vultus*. V. 23, melius *τὸν ὄπα*: ab ὄφ enim composita potius omicron habent quam omega. V. 31, haud scio an verius *ἀνθρῶνα ἀμήσης*, *guttur demessueris*. et pro *Εὐφρονίως* verbi. praecedente legendum forsan *Εὐφρόνως*: cuius abibi crebra mentio. V. 37, de anagogica ignis et aquae significatione meminit et Iulianus noster ac Clemens.

P. 110, v. 29, *συγκριτικόν* pro *ὑπερθετικόν* positum. De Attica vero illorum terminatione *ιστάτος* traditum etiam supra in *αιδοίστατος*, 31, 13. Sed quod v. 30 hic subiungitur, regularius fuisse *κλειπτάτος*, non video, qui stare possit: cum paulo ante, v. 26, *πενίστατος* quoque damnatum sit, quia *τὸ πένης ἀπαρσάχημάτιστον τῷ οὐδέτερον*, id est, quia non format neutrum in *es*, sicut *σαφῆς* *σαφῆς*. V. 45, convenientius *ὑπερθεσθαι*, ab *ἵπτω* sc. non ab *ἰάπτω*. V. 50, pro *Ἀριστοφάνει* procul dubio legendum *Ἀριστοφάνει*. sincerius etiam mox, *τῆς ἀνομοκλήτου τῶν πόλεων*, ut vel hinc appareat, quam parum accuratus fuerit, quisquis istorum additamentorum est auctor.

P. 111, v. 2, quia praecedenti versu tria nominata sunt, *νεῦρα*, *χοῦς*, *φῶς*, ut sua singulis derivata respondeant, pro *σύννοια* repositi poterit *σύνχοια*. V. 4, pro *νόστω* putō scriptum fuisse in veteri libro, *νόστω*, id est *νόστος*. nomen certe quam verbum magis huc videtur congruere. V. 10, cum *καλῶσθαι* subaudiendum *φῆσι*, vel tale quid. Seq. v. mallet *ὄρω τὸ διεγείρω*, una et eadem utrumque forma. V. 17, mutilatus est locus. suppleri hoc fere modo potest: *οἶον, — θεός δ' ἀποαῖνον νόστον*. Deinde post haec nova exordientia linea: sic fere: *Ἀνόμιτος ὅτιον, ἤματος ἀνομ* —. V. 20, aptius *ἐνδέχεται*. alioqui, si *ἐνδέχεται* retineamus, pro infinitivo *εἶναι* requireretur grammatici alicuius nomen. V. 36, cum illis, *ἐξ οὗ πολυμικός*, subaudiendum *νοῦται*, ut v. 23: aut aliud eiusmodi verbum. Sic cum isto commatio v. 46, *παρὰ τὴν ἄτην*, subaudiendum *πρόσθεν*, a praepositione *ἀντὶ*: ut satis indicant sequentia. Iidem ellipsis est in illis v. 50, *Διονύχης ἰστέος*. sensus enim est, *Diogenes accipit pro ἰστέος*: ut pag. seq. v. 27: et supra 104, 39. Ad sequentem locum quam proxime accedunt aliquot versus Iliad. v: hunc tamen ibi non reperi.

P. 112, v. 26, verior lectio, *Κρήνη τεαυτήν, praecipita te ipsam*, infra 537, 34. V. 32, scribendum *ἐνπειρῶν*, ut mox v. 34 arguit a fronte auctum *ἡμπερῶν*: aut saltem pro eo quoque scribendum fuerit *ἡμπερῶν*. priorem scripturam diserte confirmant quae infra repetuntur 339, 51. V. 40, in secunda syllaba nominis *ἀντερέτης*, et verbi *ἀντηρεται*, variant etiam superiores editiones: et habet suam utrumque rationem. illud enim primitivi *ἐγέρτης* principem litteram servat: hoc in cognatam η mutavit, sicut *ὑπηρετεῖν*. V. 44, *ἀντερόρης* habet etiam vetus editio Calliergis. in recentiori est ambigue *ἀνταρόρης*. pro quo ambigere quis posset aut scribere voluerit *ἀντα* *τόρης*, divisē. V. 53, si *δύο κλισίαι ὑπέστη*, id est, si duplex augmentum cepit, scribendum fuerit *ἡντεβόλησε*, sicut *ἡντεβη*, et alia similia. augmentum in medio usurpavit Apollonius Argonaut. lib. 2. v. 1124, *ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν Ἀλλήλοισ*: et rursus lib. 3. v. 168.

P. 113, v. 53, aoristo *ἀντιάσσα* quodammodo patrocinatur expositio, *συγκυροῦσα*. apud Homerum tamen Il. ε' praesenti tem-

potest *ἀντίθεσις* legatur: idque ipsum huc quadrat. melius. V. 55, post commatium illud, *πλεονασμῷ καὶ αὐτῷ*, deesse videtur. *ὡς τὸ*, aut tale quid.

P. 114, v. 12, inclusa illa, *παρὰ πὸ ταυτὸς*, nihil ad rem faciunt. itaque amandanda sunt: vel *παρὰ* retenta, pro *τάξιν* conposita legendum *παράταξις*. V. 46, iambricum trimetrum erit, si legamus cum articulo *τὴν φωνήν*. Seq. v. congruentius fere *ἰσχυρῶς*. gen. Et mox *κατὰ στοιχόν*, pro *μετὰ*. V. 49, imperfecta est regulae citatio; ut in aliis quoque dictis, quae trita sunt et nota. sic infra 135, 42: 202, 37: 210, 52: 252, 55: 284, 48: 330, 3: 344, 53: 351, 32: 373, 10: 418, 26: 483, 21, 47, ex alibi.

P. 115, v. 4, transposito commatum ordine legendum videtur, *ἀνδρῶν, καὶ κατὰ συγχοπὴν ἀνδρῶν καὶ αὐτῶν*: aut plenius et dilucidius, *κατὰ συγχοπὴν ἀνδρῶν καὶ τροπῇ, αὐτῶν*. Seq. v. cum *εἶναι* subaudiendum *φασί*, vel simile quid: V. 22, pro *ἀνάγινωσκον* apud Suidam est *ἀνάγειν δὲ*, nempe *ω* pro *α*, et *ει* pro *αι*. Ad expositionem vero quod attinet, est ea etiam apud Suidam omissa: sed ea scripturae varietas significationem nihil variat. quæmodum enim *μεσώγειος* nihil aliud significat quam *μεσώγειος*, nec *κατὼγειος* aliud quam *κατάγειος*: ita nec *ἀνάγειος* ab *ἀνάγειος* seu *ἀνάγειος* significatione quidquam differt. nisi forte noster *ἀνάγειος* hic ea significatione accipi voluit, qua Suidas *ἀνάγειος* a Callisthene captum scribit, nempe pro *δεσποτικῶν, custodia*, et quidem proprie in sublimiori aedificii loco, et a terra magis remotum: quod alia origine *ἀνάγειος* supra 98, 50. V. 24, si dative casu *λαοῖς* et *ἀπολυμένοις* reponamus, explebitur quidem metri numerus: sed an ea vera sit lectio, plane sum incertus: locum enim non inveni. V. 52, pro *λίμνη* in vulg. ed. est *λίμνη*, eirpre *λίμνη* manifesto.

P. 116, v. 11, neutrali fine legendum videtur, *δίκουν, τριπουν*. V. 25, rectius *μεῖδω*, ultima circumflexa. V. 33, *ἀσπὴρ* inveni etiam in mss. codice Michaelis Apostolii. sed *ἀσπὴρ* potius pro eo scribendum suspicor ex sequentibus. Sequens Homeri locus restitutus ex ll. 2, initio.

P. 117, v. 19, pro *ἀσπίον* congruentius pena, *λεγερίμω* vel *ἀσπίς*, vel adverbiali fine *ἀσπί*. V. 46, suspectum quodammodo est neutrum *ἄστων*: sed differt id stabilit clausula, v. 53, *καὶ ἀσπενῶς, ἄστων*. V. 52, supra eadem fere 53, 55.

P. 118, v. 13, pro *Ζήλας* apud Strabonem 658 *Ζήλας* est absque iota. V. 18, *ἀνα* ferri potest, hortative scilicet, ut plurale *ἀνατε* 100, 54. si quis tamen *ἀνα* malit, non adverbiorum. V. 20, inclusum *ἀπαρτίαις* additum ex vulg. ed. Lycophronis: noster tamen potius *ἀπαρτίαις* videtur legisse. V. 52, *ἐξάρματα* magis quam *ἐξάρματα* (ut habent ed. vulg.) legendum esse, clare docent et praecedentia et sequentia.

P. 119, v. 5, concinnius *Θυμοῖν τὸν Ἀδ. βασιλέα*, articulo ad remotius, non ad propinquius nomen, conformato. et praeced. v. apud Suidam est *προκαλίσσας*, melius, et ad Latinam phrasin congruentius. Ex eodem S. v. 11, *ἐπιστραφέντος* repositum pro *ἐπιστρατεύσαντος*. V. 20, pro *πᾶσι* paucius rectius fortasse scribemus *καὶ καὶ*. nam de *πᾶσι* nihil tale comperi: et hoc ipsum infra repetitur 354, 15. V. 26, lacunula ita fortassis explenda, *ὡς ἄμορφον λέγων καλὴν γυναῖκα, ut qui defectum mulierem vocat pulchram*. V. 32, augmentum omisissum, ut alibi saepe. regula enim postulat *ἀπρηγμένους*. Seq. v. nota *Παῖτος*, et mox *Παισφ*. oxytonum *Παισός* agnoscit etiam Helychius, Suidas, Eustathius ll. 1: et noster infra 658, 1. V. 45, *ἀπέβαλον* scripsi pro vulg. *ἀπέλαβον*: quia *εἶναι* maiorem cum *τῷ βάλλειν* quam cum *τῷ λαβεῖν* affinitatem habet. V. 56, clarior erit sententia, si verbum *ἐστὶν* aut tollatur penitus, aut in fine commatis ponatur post *ἐν χερσὶν*.

P. 120, v. 7, omnino scribendum *ἀπείχθαι*, ut declarat formationis series quae sequitur: (qualis infra quoque indicatur 257, 16: 354, 18: 466, 7: 599, 28, et alibi) iidemque v. 20, *ἀπὸ τοῦ μέλγος, ἐμελξάμην, ἐμελξάτο*: e. scilicet pro *α* reposito, alioqui nec augmentum ullum est in aoristo, nec quadrant etiam cetera. V. 27, convenientius forsitan *ἐνταμένους, intentus*. Pro *καλλύς* certe quod sequitur, rectius *σκαλλύς* scribemus, ut arguit derivationem *ἀπασκαλύμενος*: apud Helych. est *σκαλλύς*, per iota. V. 55, formationis ratio plenior lectionem postulat, talem quamprimum, *καὶ οὐδέτερος, ἀπειρέσια* καὶ *ὕπερβιβασμῷ, ἀπειρέσια*. V. 40, nota, *ἵνα δηλῇ, pro ἵνα δηλῇ, ut significet*. V. 56, pro *εὐχομαι* requiritur videtur nomen *εὐχῆς*, seu *εὐχαλῆς*: ut sententia sit, repetitum ex praecedentibus verbi comitatu, *ἢ παρὰ τὸ ἀποδεν εἶναι εὐχῆς, vel ex eo quod procul a precibus seu precatione absit*.

P. 121, v. 3, locus restitutus ex ll. 2. V. 6, magis analogum

καταχρησάμενος, v. *ἀφαιμάται* supra 40, 38, *ισοπαρεῖς*, v. 26, *convenientius ἀπρηγμένους*, ut apud Suidam est.

P. 122, v. 1, in *ἀπείχθαι* intelligenda est τροπή τοῦ ε, regula enim postulat *ἀπείχθαι*. V. 9, in vulg. ed. vestigia sunt duplicis scripturae, *ἀπείχθαι* et *ἀπρηγέειν*, ego posteriorem ut menti auctoris magis contentaneam praeuli. V. 23, vulg. *πὸν Τάγταλον νύκτα Πέλοπος*, ordine perverbo. V. 27, *διὰ τὴν ποίησιν*: quia τὸν *ἀπών* (praesertim, silvestrium pirorum) succus adeo, acerbitate sua gustum adstringit, ut aegre possit *πίεσθαι* seu *πινεσθαι*. V. 51, *ἐντραφέντος* ferri potest. si quis tamen *ἐντραφέντος* malit, propius ad Apicii mores accedet. Seq. etiam v. *πυκνῶς* magis quam *πυκνῶς* requiritur videtur. V. 50, post *οἱ μὲν* subaudiendum *φασί* cum coniunctione *ὅτι*: forsitan etiam totum membrum deest, quod respondeat antecedenti *μὲν*, hoc modo, *οἱ δ', ἐκ τοῦ ἀπείχθαι*, ut scilicet, quemadmodum duplex est verbi scriptura, *ἀπείχθαι* et *ἀπείχθαι*, ita etiam adiectivi sit duplex, *ἀπείχθαι* et *ἀπείχθαι*. Suidas sane posteriorem quoque absque diplithongo agnoscit.

P. 123, v. 39, inclusa, sententiae complendae gratia, e praecedentibus addita sunt, v. 29.

P. 124, v. 11, pro *ὅς* nescio an verius sit *ὅσος*, id est *ὅσα*: et v. 18, *τρίτου προσώπου*, genitivo casu: et v. 55, *ἀποβατικῶς*, nomen pro adverbio. Vtique v. 41, ex Suida reponendum *κλῆμα* τοῖς: et v. 45, *ὅν τῇ βουλῇ ἐμερίζον*, expuncta coniunctione καὶ. V. 55, congruentius *ἀφίστανται*, et *ἐπιγροφῶνται*, subiunctivo modo, ut *ποιῶσι* v. 57.

P. 125, v. 12, formationis ratio postulat *ἀποπαπτανέουσι*, ut respexerit locum illum ll. 1, *Ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρμήσουσι, δὲ χάρις*, cuius aliae quoque lectiones annotantur ab Eustathio 969, 55, textus eius habet *ἀποπαπτανέουσιν*, cuius scripturae vestigia sunt hic apud nostrum. V. 16, *μᾶσαι* pro *καθαίρειν* videtur etiam Helychius agnoscere. sed usitatus in ea signifi. *οἰσθῆσαι*, V. 21, *ἀσπὸς* quid sibi velit, non intelligo. ad Thucydidis locum non pertinere, Suidas indicat, qui et ipse illum citat, et quidem plenius, *κατέβησαν εἰς χωρίον ἀπεδόν τι, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο*. V. 25, legendum *ἀπερύλουν*: et mox *ἀπορύλονται*, ut partim ex Helychio intelligitur, partim ex etymo quod hic mox subiungitur. V. 36, sententia plenior est haec, *ἀποτρόπαιος μὲν ὁ Ζεὺς, ἀποτρόπαιος δὲ καὶ δαίμων ὁ ἀποτρέπων τὰ κακά*. Sequentia sic intelligi poterunt, Si quis alio verba faciente seriem orationis interrumpit, id genus infelices homines solitos fuisse *ἀποδοιομπεδεύσαι*. A Clemente quoque nostro aliquot eiusmodi superstitiones notantur.

P. 126, v. 1, vulg. *διασχῆσαι*: quod et si tolerari fortasse poterat, ut *ἀποσχῆσαι* 128, 34: mihi tamen *διασχῆσαι* magis huc quadrare visum est. V. 25, *τὰ τοῦ δευτέρου μέρους ἀόριστος, verba secundi aoristi*, seu, eius aoristi quod secundum appellatur. V. 17, ante *πρόδο* vel inferendum vel saltem subaudiendum *οἶτος*. V. 18, *ἀπαίρειο* proparoxytonus scriptura etiam in Eustathii Homero, et quidem bis. sed magis contentaneum est *ἀπαίρειο*, non modo quia per dialysin est e contracto *ἀφαίρειο*, sed etiam quia per syncopen est ex *ἀπαίρειο*, ut *βορέω* ex *Εγμείω* ex *βορέω* et *Εγμείω* 153, 54. *ἀπαίρειο* sane ad barytonum *ἀπαίρειο* referendum fuerit, ut *ἀπαίρειο*, *ἐπιλήθω*, et similia a barytonis flexa sunt thematibus, ut infra 322, 6: 331, 8: 333, 12: 365, 44: 799, 25: et Odyl. 1, *Μηκέτι γυνή χροά καλὸν ἐναίρειο*. exstat autem Homeri locus ll. 4. V. 35, vulg. *ἀπαλυόμενοι*, nempe a *λύω*, *solvo*: minus apte. V. 48, etiam coniuncte scribi potest *ἀποείραδον*, ut in modo dicto *ἀπαίρειο* servata est compositio. Cum seq. commatio, καὶ κατ' ἀντίφρασιν, subaudiendum *λέγεται*, vel aliud quid eiusmodi.

P. 127, v. 2, ad τὴν *λιβάδα* magis quadrat *ἀπορρέειν*, vel etiam *ἀπερρέειν*, quod vero mutata persona sequitur, *ἀπερρέειν*, respicit illud Aristophanis apud Suidam, *Ὁν ἀπολιβάει ὁ πᾶσις ἀπολούμενος*; et v. 4, *ἐν ἀγνοίᾳ* captum videtur pro *ἐν ἀφανισμῷ*, ita ut nesciatur, quorsum pervenerit, sicut videlicet laucis vestigia oculis plane dispereunt. Rursum *ἐνδεχόμενος* v. 5, ita ut accipias seu intelligas. V. 16, concinnius, *πάντα συνδράμω κατὰ*. Pulchre autem refutat hoc Euripideum Iulianus noster in Disput. cum Typh. 177, 23, allensens solo spiritali lavacro abluī hominum delicta, nempe *πίστει διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ*. V. 18, aptius *ἀπορρύπτειν*, *abolere*, *abstergere*. V. 20, omnino reponendum *ἀποφληκίσει*, ex Suida. V. 27, rectius *ἀποφρίσσω* absque diplithongo apud Helychium. etiam enim mox *φρίω* sequitur, tamen id, defectivum cum sit, nulla ex se tempora gignit. Seq. v. extremum *φρίω* per ο scriptum, ut *φρίω*, *φρίω*, et similia poetice absque augmento usurpata in secunda imperativi, numero singulari. nam inde est tertiae personas imperativum *φρίσθω*, et compo. *ἀποφρίσθω*. V. 30, pro *καταλιμῶν*

aptius legerimus ἀποπλήγω, amando; ablego, ut v. 51. Seq. v. vulg. ed. παρακαθήμεναι: quod cum daivo solet construi. V. 32, ἴνα superfluum est: vel post παραῖσαι deest μέδωσι, aut aliud eiusmodi verbum. Contra, v. 44; post ἐλαβον ellipsis est coniunctionis ὅτι, notata etiam supra semel et iterum. V. 50, verius esse videtur τόπον quam πότον. at v. 53, aequē μίσους retineri potest atque μίσους pro eo substitui.

P. 128, v. 11; respicit eam verbi ἄγω etymologiam, quam supra exposuit 22, 28, 34. V. 18, locus restitutus ex II. π'. V. 20, cum praepos. legendum videtur πρὸς τὸν (vel εἰς τὸν) προστρόπον. Δία. ut sit quemadmodum ἀποκατακρίσειν pag. praeced. v. 29, 43, 53. V. 49, lacunula sic forsan explenda, αὐ σήμαιναι, ἀλλὰ εὐσημαίνει.

P. 129, v. 11, relativum ὃ a vulg. abest: ellipsi non adeo infrequenti apud hunc nostrum, hic tamen aliquantum insolenti, obscura certe. V. 31; annotatio illa, ἰστέον ὅτι, cum toto suo comitatu, perperam in vulg. ed. pag. seq. v. 17 collocata post ἀποπλήγια: incuria plane ἀποπλήγῃ.

P. 131, v. 23, ἀπομυίου Διός etymologia proditur etiam a Pausania nostro Eliacōn 1, 161, 17. V. 27, integrius, χημάτων εὐ ἔχων. V. 30, rursus augmenti omissio est in ἀφρονήτοτα: ac fortasse ἀφρονήτοτα scripti auctor; eodem utrumque tempore. V. 39, si pro ἥδετο legamus ἥδον αὐτό, melius et structura constabit et sententia.

P. 132, v. 13, Cratinus Δραπέτης ambigue legitur etiam apud Athenaeum 171, 46: at foem. gen. ἐν Δραπέτῃσι apud eundem Athen. 247, 6. itemque apud Suidam, apud quem cum coniunctione scriptum Κερκύονα τε. Ex eodem mox scribe, ἀποπατοῦν, accus. casu. V. 29, melius Φονικῶν, ut infra 139, 12. V. 38, qualis syncope in ἀπύργας est, talis infra est in γέλας, et secundum quosdam etiam in γήρας avros. V. 41, interrogative quoque legi potest, καὶ τί μετέχει; ut ἦγουν responsio sit pro nempe, vide licet. sic sane infra 170, 20; et alibi saepe. V. 47, vulg. τρώσας, pro πρῶσας: nihil ad rem.

P. 133, v. 4, vulg. ed. II. π', ἐν χλιδήσιν ἐμῇσι. V. 27, ἡ αὐτῆς] sensus est: α, quod plerumque στερεωτικόν est; significat etiam ὁμοίαν et ἴσων. V. 45, veniit; meo quidem iudicio, τὸ ψιλόν. V. 35, includum αἰφνιδίως additum ex Hesychio.

P. 134, v. 10, αἱ Διαφοραὶ libri nomen est, in quo videlicet Differentiae partium orationis exponuntur; ut infra quoque 203, 36; 283, 19; 318, 25; 349, 22; 458, 22; 590, 31, et alibi. V. 12, ἐπὶ τὸ notatum etiam supra semel et iterum: sed alibi passim ἐπὶ τοῦ. Seq. v. si ἂν potentialis est significationis, ut passim, ἀρῆς imperfecto tempore accipiendum erit. quod aliqui etiam optative dicerent ἀρῶν: ἂν — at si per syncopen ἀνρῶν seu ἀμφῶν legamus, erit pro ἀναφείγειν, vt ἀνβωμοῦ: τῆς 217, 53, et alia consimilia. V. 45, τοῦτον πρό ἐκεῖνον positum. refert enim non propinquius, sed remotius, ἀγῶ scilicet. V. 49, rectius εἰς αὐς, per omega: de masculinis enim magis quam de neutris sermo est. V. 53; ἀραρημένος quadrit quidem ad formationis normam quae affertur: sed metrum poscit ἀρημένος, sublata reduplicatōe: vt Odys. 3, initio, ὕπνω καὶ παμάρῃ ἀρημένος: et Odys. 1, Τίπτε τὸσον Πολύφῃμ ἀρημένος ὡς ἐβόησας; et rursum Odys. 6, Ἀνδρα γέροντα δὴν ἀρημένον, quibus in locis Eustathius legit ἀρημένον, annotans, esse qui aspirate scribant ἀρημένον, nempe ab αἰεῖ, capio.

P. 135, v. 28; pro Φιλίας alibi Φιλίας est, ut Αἰτίας, Κιῶν, et similia. V. 30, si pro Μυσία πύοντα reponamus Πείσει μνηστῆρα seu ποιήντα, recte constabit metrum pariter et sententia. V. 52, potest etiam κρήνης legi, subaudita praepositione ἀπὸ vel ἐκ. Gargaphii fontis meminit et Herodot. lib. 9. V. 35, Παρθένης fortasse rectius quam Παρθένης. V. 42, rursum imperfecta regulae citatio, vt supra 114, 49. V. 47, ordinē inverso legendum, σπείδω, σπένδω λέγονται. V. 54, λαοῦ vocabulum parum huc quadrat: aptius λευκῶ καὶ λαμπρῶ, ut declarat aetologia quae subiungitur, et similis copulatio infra 137, 25, subauditur autem hic verbum τῶσεται, λαμβάνεται, aut aliud eiusmodi.

P. 136, v. 3; posterior Homeri locus restitutus ex Od. 8, initio. V. 17, forsan auctor scripsit, χωρὶς μεταβολῆς παρήλλαξεν: in ἥδῃ sane non est ulla facta mutatio. V. 25, δίσκος si scripsit auctor, acceperit videtur pro διαπνεύσιμος. si δίσκος legerimus, ita erit ut χυμὸς ἀποιος, nullam qualitatem redolens. V. 35, locus est Apollonii, Argon. lib. 2, v. 963.

P. 137, v. 13, rectius Ἀργενοῦσαι, nempe ab ἄργεννος, 155, 36; ut docet etiam Stephanus Byz. Posterioriorem scripturam Ἀργυνοῦσαι; per ἰ, sequitur Androton in Atticis, ut testatur idem Stephanus: vel per lissolen scilicet ex ἀργεῖος; vel per μεταβολήν, ex ἀργίλος. Sunt etiam qui α γεννient in terminatione:

quippe quod contractio sit ex — ὀεσσαί. V. 34, omniā legendum, καὶ ἀπὸ μόνουλλάβου ῥήματος, εἰαμί' e verbo unitus diminuat syllabae. id enim declarant sequentia: et μόνον quā ratione consistere queat, ego sane haud video. V. 41, locus repositus ex II. d. Seq. v. ordinē inverso legendum videtur, παρὰ τὸ ἀγῶ βαρύναν. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ περισπωμένου, ἀρδῆμος ἂν ἦ. est autem in utroque epenthesis, sicut in ἀρδῆμος. σπαρδῆμος. et similibus. V. 44, suspicetur fortasse aliquis, ab auctore scriptum esse ἐν Θηριάκῃ: quia in Theriacis existit ille versus. idemque censuerit de alio loco simili infra, 148, 13; 174, 37; 245, 37. at quum 183, 7; ἴδα positum sit pro ἐν Ἀλεξίφαρμάκῃσι, ut et 510, 17; 594, 16; 763, 30, melius ἴδα elliptice capiemus pro ἴδα Φησὶ, ἡβὶ αὐτῇ; ut docebit Index. V. 49, haud scio an verius ἐπὶ τόξου.

P. 138, v. 7, cum οἱ δὲ, subaudiendum γράφουσι. cuius restrictionis mentio mox v. 13. V. 9, post χρεῖαν μου desideratur verbum ἔρχε. Seq. v. in corrupto δίδω vestigia sunt duplicis scripturae, et δίδω videlicet, et δίδημι: de quorum utroque infra in Δ, 255, 37; 275, 3. V. 23, Ἀλκίον scribendum ex Apollodori lib. 1: ubi etiam Ἀλκίη dicitur Alcinoi uxor, non Ἀλκίς, ut lit. V. 38, divise legendum videtur τὴν κατὰ Φρόνησιν. aut καταφρονήσας nomine intelligendus rerum fluxarum et caducarum despicientia. V. 31, Alexandrini philolophi etymon perperam huc insertum existimo: quippe quod Areo tributur pag. seq. v. 1. V. 44, Homerici loci notatio nihil aliud dicere videtur quam librum ē quo desumptus est, nempe Ὀδυσσεύς 9. V. 53, vulg. ed. ἀρῶ ἀρῶς: quae pertinent ad ἀρῶ τὸ ἀρῶς, v. 49. V. 51, participium ἀρηεωμένος remotiori substantivo respondet: ut supra quoque 91, 55.

P. 139, v. 19, malim ἀρεμῶνις, nudo i in penultima. V. 24; plenius ex II. v. scribere poteris, — μὲν δὲ σε πάμπαν Λευγάδ. ἐπ. V. 39, cum istis, δὲ τοῦ i, subaudiendum γράφεται, ἐκφίγεται, aut simile quidd. De seq. v. non habeo quod dicam. V. 51, videtur mutilatus esse locus, legendumque, ὡς Ὀδυσσεύς Ὀδυσσεύς. τὸ δὲ Ὀδυσσεύς μέγα δῶμα, ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεύς. genitivus enim in illo hemistichio requiritur: aut possessive legendum Ὀδυσσεύς μέγα δῶμα, sicut Ὀδυσσεύς εἰσόδον Eustathius citat ex Strabone. vile 775, 41. V. 53, inclusa desunt in vulg. ed.

P. 140, v. 7, vulg. εὐθεῖα πτωῖς, turbata et structura et sententia. V. 16, eisi allusio esse videtur ad Homerium illud, Ἄγες Ἄγες βροτολογί: tamen prius Ἄγης a posteriori non male unco interiecto separaveris. Ibidem mox vulg. τῶν πολεμῶν, hostium: perperam. V. 18, in τὸ τὴν χαρὰν, pleonasmus est prioris articuli; ut pag. praeced. v. 19, pleonasmus est posterioris. V. 23, vulg. ἀρῶν: cum manifestum sit ἀρῶς scribendum, servato eodem syllabarum numero, terminatione tantum et accentus sede mutata. V. 36, legendum forsan: ἴσθι δὲ καὶ παρὰ τὸ Ἄγης Ἄγης, Est insuper ab Ἄγης derivatum Ἄγης. V. 37, vulg. αὐτόν, contra metrum. V. 39, convenientius εὐταῖοι, vultis expetit, optati, ut infra 146, 12. V. 41, γόνον pro γόνον repositum ex II. 9. Ibidem in isto, βλαπτικὸν τὴν ἀγὰν, ellipsis est praepositionis κατὰ.

P. 141, v. 3, fortasse περιβοή aut περιβοή scripsit auctor. Sic v. 17 τερπῶν oxytonus ab eo exaratum fuisse indicat proximum χιῶν, sicut εἰκῶν, et infra 812, 20. ἀρημένος v. 20 et 23 corruptum puto: itemque ἀρηέναι v. 21. cum ergo ad αἰεῖς referatur, scribendum fuerit ἀρηεηνέναι: et particip. pass. ἀρηεηνένον, Attico videlicet diallasmo. Eiusdem originis sunt apud Herodotum ἀραῖσθαι, ἀραῖσθαι, et ἀραῖσθαι, augmenti loco posita reduplicatione Attica. V. 22, Homeri ed. vulg. II. η', ἡδ' αὐτ' ἐν Φιλότῃ.

P. 142, v. 11, βαρὺς ferri potest, cum λάβρος vento epitheton tributur: alioqui convenientius est βαρὺς, vorax: quae originatione infra quoque affertur in Δ, 553, 55. V. 14, de πειρ eadem fere supra 124, 1. nasci autem inde intensivum εἰς et αἰς, declarat etiam lequens etymologia nominis ἀγίχλος. V. 32, malec forte aliquis εἰσοφθαλμῆς, ut mox ἀναφθαλμῆς sequitur. sed non est opus addere α. respicit enim nomen Φῆλος, de quo supra quoque 130, 51. V. 52, Apollonii locus est Argonaut. lib. 4, v. 1706.

P. 143, v. 18, convenientius fere προῖοσι, prodeuntibus, ex-euntibus. Ibidem mox in τὸ δειπνός duplicis scripturae notatio- nem intelligo, nempe τὸ δειπνός, et ὁ δειπνός. vix enim puto τὸ δειπνός ita usurpasse ut τὸ τεῖχος. V. 19, legendum ἀπὸ τοῦ εἰς ὁ ἀρσενικῶς: deinde v. 30, in fine huius regulae desunt exempla: αὖν, ὁ φιλόσοφος, ἡ φιλόσοφος, καὶ τὰ παραλλήλα. tum post haec ipsa deest additio de communibus: εἰσὶν δὲ καὶ τὰ κοινὰ τῶν γένει: post haec enim recte demum sequitur, αὖν ὁ παρθένης, ἡ παρθῆ. Patet hoc ex v. 33. V. 51, melius ἐναρδῆμος.

P. 144, v. 4, ἀρμόζω a vulg. abest: male. Seq. v. ante ἡ-
λούται subaudiendum relativum ὅ: ellipti alibi quoque passim ob-
via. V. 15, supervacuum est ὅτι: et contra, v. 17, post τῆς
ἀρχτοῦ subaudiendum κείσθαι, aut tale quid. V. 35, verius for-
tasse καταδύσει: et v. 42, παρὰ τὸ ἄνω, ὅ καὶ ἀνάγω, barytonas
videlicet, non circumflexe. V. 50, διὰ τοῦ, cum dicitur, intelli-
gendum διὰ τῆς οἱ διφθόγγου. nec enim nudum, sed diphthon-
gum οἱ significari, satis arguunt sequentia. V. 52, duplicis scri-
pturae sunt vestigia, γῆς ἀπὸ, et Dorice γᾶς ἀπὸ — atque ita
quodammodo poscit metrum.

P. 145, v. 5, inclusa de nostro sunt addita. Pro ἡ malum
ibidem οἶον, vel tale quid. V. 56, pro ὡς γὰρ aptius legemus καὶ
γὰρ, vel ὁ γὰρ —. Ibidem mox vulg. καὶ τὴν κῶν καὶ τὴν ἐπυ-
τῆδ, ubi copula καὶ ferri non potest, nisi aliud loci nomen pro-
prium addatur.

P. 146, v. 1, aptius ὀνομάσαι: et mox ὀνομάζουσιν, mutatis
temporibus, et seq. v. καὶ γὰρ καὶ αὐτῇ: vel, καὶ αὐτῇ γὰρ,
nam et haec. V. 4, vulg. τοῦ ἐντελοῦς, neutro genere. ego τῆς
malui, quia idem genus est etiam in praeced. membro. V. 13,
fortasse malet quis ἐν τῇ ἀνωμάλῃ προσώδιᾳ: ut sit, in libro *De*
Accentibus anomalis. sed vulgatae scripturae patrocinator similis
locutio infra 420, 31, 55, ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσώδῳ, ut significare vi-
deatur *Accesum ad Iliadis enarrationem*. sic 536, 55. V. 17,
duplicis scripturae sunt vestigia, τοῦ ἀρνός, et τῶν ἀρνών. V. 23,
locus videtur mutilatus, legendum fortassis, γίνεται ἀγνός ἀρνείος,
ὡς ἀμνός ἀμνείος. V. 50, μερισμοῦ pro μέρους positum. V. 56,
pro ὅν omnino scribendum videtur ἀρῆν: quippe παρὰ τὴν ἀρῆν
denominatum. V. 41, τρυχώμενον male cum ceteris congruit:
convenientius τηροῦμενον.

P. 147, v. 26, vulg. ἀρνούσθαι, mendose, ut mihi quidem vi-
sum est. nihil enim hic ἀρνοῖ seu ἀρνεῖ faciunt. V. 42, τῶν πρώ-
των quid sibi velit non intelligo. [V. 51, rectius fortassis, ἀρῶ τὸ
ἀνόνει: et seq. v. ἀρῶται τὸ ἀδέν. *Ex Addendis*.]

P. 148, v. 12, pro ὅτι aptius pene legerimus ἐτι. De ἔνθα
seq. v. idem sentio quod supra 137, 44, in Theriacis sane locus
exstat v. 420, ubi de δρυῖν seu χελύδερν loquens ait, Αἰθαλόεις
μὲν νῦτα, κῆρ γὰρ μὲν ἀγνέδεις αὐτῶς, Ἵδρην ἐπισπόμενον. ac
nota ibi oxytonas ἀγνέδεις, non proparoxytonas, ut apud no-
strum. V. 17, fortasse melius coniuncte, αὐτοπαράγωγον. V. 30,
locus restitutus ex Odyss. α'. V. 41, hexametrum faciendus, si lega-
mus, σὺν ἀρῶσιν ἐθνε. Sunt tamen et pentametri vestigia:
quem conuenies, ἢ μιν expungas. hoc modo, ἐν γὰρ Τροισὶν θῆ-
νε σὺν ἀρῶσιν. [Bonaventura Vulcanius in Callimachi fragmentis
legit, Ἐν μὲν γὰρ Τροισὶν θῆνε σὺν ἀρῶσιν. *Ex Addendis*.]

P. 149, v. 6, τοῦ ἀρῶνικου talis est etymologia, qualis apud
Iurisconsultos, *Testamentum esse testamentum mentis*. haec eo
etiam deterior, quod in ἀρῶνικος minuitur originis quantitas.
nam in ἀρῶνικος iota breve, in νῖκος longum est. V. 15, apud
Suid. est ἐραεφορία, etiam in vet. m. codice H. Stephani: sed
melius in eius Etymologico m. ἐρηφορία. quamobrem etiam Ἐρ-
σην seq. verbi cum eisdem scribemus pro vulg. Ἐρσην: praesertim
cum apud alios quoque scriptores celebratissimum sit τῆς Ἐρσης
vocabulum. V. 22, αὐτόν, si ad τὸν πέπλον referatur, ferri po-
test. sed potest etiam αὐτοῖς legi, si relatio fiat ad τοὺς δύο προ-
αγίτους. V. 25, vulg. μελιδονίας. nostrum χελιδονίας seu χελιδο-
νίας, cum alii probant, tum Athenaeus 324, 4: et Columella lib.
10, *Purpureaeque chelidoniae pinguesque mariscae*. In lo-
quenti autem caricarum genere omnium β. scribendum enim φι-
βαλίων, ut manifestum non modo ex Helychio et Suida, verum
etiam ex nostro infra 793, 27. Athenaeus in praedicto loco etiam
αἰγυλίδας et τειρεσίας ἰσχυάδας. Arcadiae Φιάλεια no-
biles caricas an tulerit, non comperi. V. 28, ἀρῶνικος est Doricus
genitivus. Seq. v. vetus editio σύννοι: recentior, corruptius me-
trec, σύννο. V. 41, vulg. μετέχω: nihil ad rem. pro nostro με-
τεγγίω supra ἐπιχίω est, 51, 56. V. 51, ὡς a vulg. abest: posita
eius loco καὶ unde non male coniunxeris, ὡς καὶ ποτ. ita ut
etiam magni β. Ἀρσινόην vero non παρὰ τὴν ἀρῆν, sed ab Arsi-
noe Ptolemaei Philadelphi forore pariter atque uxore denemina-
tam esse, praeter alios auctor est Steph. Byz.

P. 150, v. 10, τῶν paritūte potest accipi, quasi plures desi-
gnentur libri: sed verisimilior scriptura est τῶ περὶ παθῶν, ut
cum alibi, tum 146, 5, itemque v. 32, ἀρῶνικος ἐπεσι. V. 54, pro
δωρον fortassis Δωρεῖς scripsit auctor. apud Helych. sane legitur,
Ἀρβύδα λήενδον Λάκωνες. Lacones autem Dorico idiomate usos
esse notum est.

P. 151, v. 8, aptius τὸ legemus neutro genere, ut in praee-
denti membro. V. 12, huius videtur oratio: explebitur addita
praepositione cum articulo, sic, τὸ δὲ ἄρχω, παρὰ τὸ αἶρω τὸ

ἐπαίρω. V. 19, ἀρχώης Helychio est ὁ ἀρχολαβῶν, qui *magi-*
stratum rediit, ut τελώης. V. 30, uisitatus παρὰ τὸ ἀρχω
συντεθέντα, cum accusativo, ut cum alibi passim, tum 94, 29, 32.
V. 34, rectius ὑπὲρ τῶν πατέρων, pro *sua quisque patria*, ut
apud Suidam est in *Θεωρίᾳ*. V. 59, ante ἀρχομαι inferendum
forte videatur ἀρχόμενος: ut alibi passim anomala regularibus
praemittuntur, nominatim infra in simili syncopato, δέγμενος, 252,
42. sed vulgatae lectioni haud obscure patrocinator repetitio infra
287, 25. Seq. v. cum illis, ἀφείλε δὲ ἀρχόμενος, subaudiendum
εἶναι. V. 50, ἀσαλῆς si mendo caret, pro ἀσαλῆ sic usurpatum
censebitur ut ἡστέα pro ἀνδρία.

P. 152, v. 20, congruentius λέγουσι, nempe οἱ Ἀττικοί. V.
25, καὶ et ὅτῳ scribendum esse, eodem nempe acceptu quo
singularia καὶ οὖν et ὅτῳ, diserte docetur infra 489, 14: et apud
Suidam in *Φοινικῇ*. Seq. v. πτωχῇ ita pro πτωχοῖς usurpatum, ut
alibi προσθήκη pro πρόσθεσις. V. 30, modi variatio est in αἰεῖ et
γίνεσθαι. V. 42, duplicis scripturae sunt indicia, ἀλλήλοισ ἐκόνε-
ον, et ἀλλήλους ἐκόνον. prior apud Suidam est: posterior
mihi magis probatur: ut sit pro ἐμῶν, *se mutuo vulgabant*
et *polluebant*.

P. 153, v. 2, corrupti versus isti apud Lycophronis scholiam
ita leguntur, pag. 172, Δίξέ σοι μᾶλα εὖ θαλερὸν πόσιν ἢ ἐν
Ἀθήναις Ἡ ἐς Μίλητον καταξέω πῆματα Καροί. nostri auctoris
reliquiae ita insinuari possunt, Δίξέ σοι δὴ μέγαν ἀνδρᾶ ἀπὸ-
προδὶ πάτρης, ὅστ' ἐπὶ Μίλητον σε κατὰξί πῆματα Καροί.
nam propter impudicitiam nuptias eius a nemine Atheniensium
expetitas fuisse, declaratur infra in *Ἐλεγείᾳ* 327, 13. V. 5, vulg.
τετρασπαιδεκτῶ: quod a communi norma (760, 49) et Apollonii
regula syntactica plane discrepat. Seq. v. pro Αἰτωλοῖς apud
Athenaeum est Αἰτωλικοῖς, uisitatus. V. 15, πένονθεν captum
pro πάθος ὑπέμεινεν, ut supra 148, 10: et infra 491, 2: 610, 31,
et alibi. quamobrem non opus est legere πένονθεν ἐπὶνθεσιν, ut
suspicari fortasse aliquis possit. V. 22, rectius ἀσόνειν, sublatο
e secunda syllaba epilo. V. 31, duplicis scripturae vestigia sunt;
quae apud Suidam existant evidenter, nempe Ἀσιάδος κρούματα,
et Ἀσιάτιδος κρούματα. Seq. v. pro αἰσων rectius legemus ἔσω.
futurum sane requiri satis arguunt sequentia. V. 50, Ἐρμείω
ad regulam quidem congruit: sed metrum exigit potius Ἐρμείω, ut
ll. λ', γαμβρός δ' ἦν Αὐγείω.

P. 154, v. 8, metrum constabit, si legas, ἐπὶ τριπτήρ' ἱσαρά-
ζας: vel, ἐπὶ τριπτήρας ἀράζας: praepositione ἐπὶ ad participium
per tmelin relata: vel etiam ἐπιτριπτήρ' ἱσαράζας. ut τριπτήρ
seu ἐπιτριπτήρ sit clava, qua latrones contrivisse fertur Hercules.
sed an vera sit earum lectionum aliqua, valde sum dubius. V. 17;
aptior erit structurae cohaerentia, si coniunctione in praepositionem
vera legamus, μετὰ τοῦ βῶ ἡμάτος. V. 31, ut metri numero
satisfiat, legi potest, ἐπ' ἀσάνταο καθίσας, Boeotico more, ut
Ὀρέσταο v. 5. V. 34, lacuna sic expleti potest, οὐ παρ' Ἑλλήνων
ἐν χεῖρ. ita enim Eustathius quoque 1944, 19, ex vetere lexi-
cographo: ἀσάντης, Ἀττικῶς συνήθετον δὲ ὁ σῆμπος: ὁ δὲ
κράββατος, παρ' οὐδενί. Similis notatio infra 189, 43. V. 53,
talisa quaequam requiri videtur interpolatio, οὕτω καὶ ὁ ἀθλητής,
παρὰ τὸ ἀθλῆσαι: ἀσκήσαι δὲ, ἐκ τοῦ ἀσός.

P. 155, v. 4, vulg. ἀσπότης: corrupte: nec ἀσπότης usquam in
ea significatione invenias: ἀσπότης autem hac notione agnoscunt
omnes lexicographi, etiam noster, pag. praeced. v. 55. Sic v. 11,
σκαφειφόρος legendum esse pro vulg. ἀσπόφορος, et ipsa res ar-
guit, et confirmat Suidas. V. 16, aptius εἰσέρη: vel saltem εἰ-
σφρῆν. V. 19, haud scio an verius ἀσχοισα. V. 37, pro τῷ ἀπῆς
sere τὸ repositus, relatione ad verbum, non ad nomen facta, ut
mox v. 42. Ad etymologiam posteriorem quadrat illud Horatii,
uncios saltare per utres. V. 49, disiunctiva ἢ a vulg. abest. Seq.
verf. legi etiam potest, ἐπὶ Τηλεμάχου, gen. casu, ut alibi
passim.

P. 156, v. 12, malle, καὶ θαυμάσω, θαυμάσιος, ut plenior
et planior sit sententia. sic certe infra 236, 21. [V. 16, melius,
τροπῇ τοῦ τ, *mutata littera* τ, ut mox v. 18 et 20. *Ex Adden-*
dis.] V. 27, congruentius ἐπισπῆν, opt. modo, ut v. 48. Seq.
v. vulg. τοῦ ἐρεῖου: corrupte. ἐλείου legendum esse docet Plinius
at rei rusticae scriptores. V. 34, rursus neglectum augmentum in
ἀσπαλειθῶν. Deinde praecedenti v. quaedam ellipsis est. est enim
lenus, οὐκ οἶδα πῶς οἰοῖται τις ἰχθύς —. Tertio pro ἐνέχετο vi-
detur legendum potius ἐνέχετο, ab ἐνέχομαι, *inhaereo*. V. 37,
ut conflict formatio, pro σπῶ σπῆς, inserto a legendum σπῶ
σπαεύς. pro ἀσπαλειῶ quoque aptius fere ἀσπαλειῶς reposituerimus.
[V. 44, convenientius, σπῆσαι καὶ ἐπισπῆσαι. *Ex Addendis*.]
V. 48, ἀρῶνικος ferri potest, si ad τὸ σπῶν referamus originem:
sin ad τὸ ἔσπω τὸ λέγω, convenientius erit ἀρῶνικος. [V. 55, τοῦ

κατ' ἐπίτασιν, ἢ κειμένον vel ὄντος, ut v. 26. aut ordine verbo legendum, κατ' ἐπίτασιν τοῦ α. *Ex Addendis.*

P. 157, v. 1, εἶναι positum pro ἰέναι, *ire.* V. 17, apud (opinor) Φοροῦσι, *ferentibus, gestantibus.* V. 19, ante ἀπλᾷ ellipsis est coniunctionis *εἶτε.* V. 27, vulg. παρὰ τὸ ἀσπίδος. notum ἀσπίδος probat v. 30. Paulo ante clarius est ὅλον ὅτι, *diuile.* Sic et v. 40 diuile legi potest, ἢ ἐπὶ μάσσον. V. 44, si Xenocratis est verus qui sequitur, post Χρονικῶν, hypodiathele ponenda erit, non punctum. Porro et Xenocratem Philosophum verus scripsisse, et duos alios eodem nomine, alterum elegias, alterum odas condidisse, tradit Diogenes Laertius: sed τῶν Χρονικῶν nullam is in catalogo mentionem facit.

P. 158, [v. 5, Bon. Vulcanius in Callimachi fragmentis legit, Ἡ ἀπὸ Ἀστυγίων ἡμεδαπὴ στρατὴ. *Ex Addendis.*] V. 26, vulg. ἀριστὰ pro ἀστέρη: nihil ad rem. V. 58, Lycophr. ed. vulg. ἀστέρηκα pro ἀστέρηκα, pag. 148. V. 49, locus Exodi 2, et Act. Apost. c. 7. V. 56, pro ἐχέι congruentius scribemus ἔχῃ, vel saltem ἔχοι. Sic

P. 159, v. 1, potius Ἄστρος requiritur. nam Ἰστρος sane ad nomen ἀστὴρ nihil plane quadrat. itemque v. 3, congruentius δυνονοῦμενον, subaudito verbo *ἔσθι*, ut patet ex v. 5. [V. 6, ulitatus, κατὰ τὴν γενικήν, accus. casu. *Ex Addendis.*] V. 28, λῦτρον ex Suida repono pro λῆτρον. [pro λῆτρον apud Suidam est λῆτρον, sed λῆτρον retinere nihil vetat: quippe quod mercedem significet, ut cum Helychio tradit idem Suidas. *Ex Addendis.*] ut et v. 35, procul dubio verior lectio est περὶ τὴν ἐπιτολήν, *circa ortum.* quam ἐπὶ τὴν. V. 38, pro Ἀετλαγγας alphabetica series exigit potius ἀστράγγας: atque adeo et sequentia expositio- nis verba id confirmant. V. 44, si praepositio *εἰς* auctoris germana est, metri gratia vel νέστον legendum per synizesin, vel νῆτον per erasim.

P. 160, [v. 1, videtur legendum, διάπυρος εἶναι ὡς ἀστὴρ, ad- dito verbo. *Ex Addendis.*] V. 18, vulg. τὰς Ἀφιδνας, transpo- sito v: Pausanias τὴν Ἀφιδνάν duobus in locis: Stephanus Byz. et Ἀφιδνάν et Ἀφιδνας agnoscit. V. 33, verior fortasse lectio, ὑπε- μνήματι τῷ τοῦ β' Αἰτίων, ut supra 146, 57: et infra 164, 26: id est, τῷ εἰς τὸ β' Αἰτίων, *commentario in secundum librum Callima- chi Aetionum.* itemque v. 38, congruentius, ἀσά το βλάψαι. V. 50, Homeri locus ex ll. γ'.

P. 161, v. 1, potest etiam legi, ἀπανθῶν ὑπο φούμενον, per anastrophe videlicet, de qua supra 123, 37. et mox, *ἔσθι δ' ἐπὶ καὶ —* V. 10, pro καλεῖται apud legemus *πλινεῖται, declinatur, flectitur*, ut 168, 57: 220, 12, 17: 234, 19, et alibi passim. V. 57, ulitatus ἐπὶ τοῦ συγγοταρεῖν, gen. casu, ut 152, 3, et alibi passim.

P. 162, v. 6, metro congruentius ὁ ττι, gemino ττ. et mox pro τρέπον apud Suidam est τρέπιν, *vertebat.* V. 15, pro ἀραιῶ supra (517) ἀραιῶ legitur, melius, ut puto: cum posterioris scri- pturae nec Helychius meminerit, nec Suidas. V. 27, est et πρό- γρονος οἶνος apud Athen. lib. 1 et 2. quo nomine Plin. lib. 14, c. 9, appellari tradit *mustum sponte defluens, antequam calcetur uvas.* V. 42, cum istis, ὡς Διογενανός, subaudiendum Φοῖ, vel tale quid. V. 55 et 56, duplex notatur lectio, ἔχον πολυφρονος, et ἔχοντο πολυφρονος: quarum posterior exstat in vulg. ed. Odyss. 9.

P. 163, v. 53, post μήτε deest ἀπειλῇ, vel simile quid: sensus enim est, *qui nec monitis nec minis emolliuntur.* V. 47, Homeri locus restitutus ex ll. ε': alter ex ll. β'.

P. 164, v. 28, cum istis, τοῦ α κατ' ἐπίτασιν, subaudiendum κει- μένου, vel simile quid. ut mox v. 51, τοῦ α ἐπιτακτικού, ἢ ὄντος. V. 30, sententia est: quia ridiculum foret deos inter se diffidere, ac seiplos pariter et mundum timere. V. 32, articulus ὁ ante ἄτιμος, pene redundat; ut innuit sequens membrum. excusari tamen potest, subaudito participio, *οἶον ὁ ἄτιμος ὢν.*

P. 165, v. 6, verba Sophoclis in Philoctete sunt haec: — ὁ μοι βάλοι Νευροσπαδῆς ἀτράχτος. — V. 38, plenior et planior structura est, ἀπὸ τῶν εἰς v, subaudito participio *ληγόντων*, ut v. 40, 44, 47, et alibi. V. 50, apud Herodotum et Suidam Πλεισθένης scribitur, *ei diphthongo*: itemque seq. v. Ἀχαιμῆνης et Ἀχαιμῆνιδης, *ei diphthongo*, ut infra 180, 42. Τυνδαρίδης quod sequitur, diph- tidius explicatur pag. seq. v. 13. V. 55, Θρασυμίδης si ab auctore scriptum est, syncopen habet. regula enim postulat Θρασυμῆδης.

P. 166, v. 7, verior pene scriptura, τῶν τύπων πατρωνυμικῶν eo nempe modo, quo supra 29, 36, τὰ ὄντα καὶ τύπων καὶ σημασιολο- γικῶν. Similiter et συγγενικῶν τύπων συνεκτικῶν nonnulla, docetur infra 195, 15. V. 12, in vulg. indicia sunt duplicis scripturae, *ἔγγραφεν* ἄν, et *γράφει* ἄν — ut supra 75, 15. V. 18, περι- τρέψαν positum pro περιστρέψαν, ut patet e v. 21. V. 35, de At- ticisme in γ pro ει, mentio rursus infra 230, 12. V. 44, prior Ho- meri locus restitutus ex Odyss. ε'. V. 47, post ἀτρεῖν hiatus est.

ETYMOLOGICON.

forfan tale quid desideratur, διφορεῖται ἢ τῆς δοτικῆς κατάληξης. nam ut Odyss. φ' legitur, *ἐορτὴ τοῦ θεοῦ*, genitivo per Thesali- cum morem extenso, ita ll. β', *τοῖσι δ' αὖ οὐδὲν κεν μέλαινα* *ἦες ἔποντο.* itemque alibi dative extensi reperiuntur. Sed invenitur tamen etiam sine expectati eodem libro, paulo ante, τοῦ δ' αὖτα τεσσαράκοντα μέλαινα ἦες ἔποντο. Immo et τοῖσδε: pro τοῖσδε: ut Odyss. φ', — ἐν τοῖσδε: πᾶσι: et geminato *σο* metri causa, Odyss. β', *τοῖσδεσσιν βασιλεῦς*: ut et ll. κ', *χαῖρε θεά τοῖσδεσσιν.* Deinde ut sequentia quoque adimpleantur, tale quid requiri videtur, *Ἐπὶ δὲ τῶν περιττοσυλλάβων, ἥνικα μὲν εἰς εἰς — et quae se- quuntur.*

P. 167, v. 25, ambiguum est, ὥσπερ ad praecedentiane an ad sequentia pertineat. V. 44, legendum existimo, *Φερεκράτης δὲ ἐν Χείρωνι, ἐπ' ἀριδμοῦ, τοῖς δὲνα ταλάντοις ἄλλα προσθήῃς, ἔφθι, ἄττα πενήκοντα.* Chironem autem inter ceteras fabulas Pherecrati adscribi, tribus in locis testatur Athenaeus. V. 46, lego πύδου, et seq. v. πηνίκα, vel saltem ἥνικα. nam τηνίκα redditivum est. V. 55, lacuna ex Suida et Helychio sic quadamtenus expleri potest: *Ἀττάγας ὁ ὄρνις οὗτος λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττιῶν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ δούλων κατεστειγμένων: ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄρνις κατάστικτον. Ἀτ- τάγας δὲ, ἢ ἐπὶ τῶν ἄτρων — et quae sequuntur.* Sed per χ apud Helychium scriptum ἀττάγας, non per γ.

P. 168, v. 2, inclusum εἶναι, in vulg. deest. Seq. v. metro convenientius ἀττάγας, gemino ττ. ut apud Helych. quoque. V. 18, in ἀνυχθῆις tam longis ambagibus non est opus. est enim ab ἀνύς ita ut *στηνυχθῆις* a *στηνίχῃ*, aor. 1. pass. V. 43, hemisti- chium istud, *Ἄνδ' Ἄρης ἐτέρωθεν*, post longam parenthesin lecta hyperbaton pertinet ad illa, v. 38, *αὐτὸ τὸ φωνῶν.* V. 57, ut nume- ris suis absoluta sit formatio, legendum, *κατὰ συγχοπὴν τοῦ ρ καὶ τροπὴν τοῦ τ εἰς θ, αὐδάδης*, ut infra 199, 3: 200, 33, 51.

P. 169, v. 4, rectius ἐνός et ἐντης, retentis aspirationis vesti- giis, ut supra 75, 17. atque adeo eam compositionis rationem habet ἀνδέντης quam praecedens αὐδάδης et sequens αὐθέκαστα v. 13. V. 8, melius, τὸ αὐτὸς καὶ τὸ ἐντης, eodem casu. V. 10, sic for- lan interpolandus locus, *ομοιοφθογγον ἢ πρόμαντιν, ἐπὶ Γλαυκῶ θέας τῆς (leu Λευκοθέας τῆς) ἐπεγίγει, καὶ ἐπὶ Κίρκης Φαρμακίδος.* de Leucothea namque sive Inone, Odyss. ε' est, *πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐθήεσσα*: at de Circe Odyss. κ', *δεινὴ θεὸς αὐθήεσσα.* ut de utraque acceptum significet *fatidicam.* de Inone rursum infra 217, 4. V. 18, Homeri locus ll. 9'. V. 42, pro δλῃ aptius reponemus ἑάλη, quod Helych. exponit ὅαλος, *βόμβυξ.* V. 45, Homeri prior locus repetitus infra in ἑναυλος 338, 5: exstat Odyss. χ'.

P. 170, v. 8, vulg. αὐλῶν, *tibiarum*; et seq. v. *Καλῶν*, ety- mō utrobique obscurato. nostrae lectioni patrociniatur et ipsa ratio, et Stephani Ἐβνικά. V. 35, ἐπιμήκος repetitur infra in ἑναυλος 338, 4: sed forsan utrobique vitiosa coniunctione, ex ἐπὶ μήκος. vile et 396, 10. V. 42, dum αὐω exponit οὐ βρέχω, privative dic- tum innuit pro οὐχ ὦω, *non pluo.* V. 50, rursum augmentum neglectum in ἐπαυρημένη, pro ἐπηρηρημένη. V. 56, plenior et planior lectio foret, *ὡς μήτης μήτρα, αἰθῆρ αἶθρα.*

P. 171, v. 1, τὸ αὐῶ, absolute captum, ut v. 24 et 54. sensus enim est, *παρὰ τὴν ἡῶν*, quam Aeoles αὐῶ dicunt: id est, *ab aurora.* V. 3, legendum videtur, *αὐρεῖν, τῇ εἰς αὐτῆς, die reverte- nte*, seu *die infescente*; quod est *die crastino, cras.* V. 5, in *Αὐρεῖν* respexit fortasse ad Ieremias Proph. cap. 25. V. 15, Ila- cius Lycophronis interpres et Servius Virgilii enarrator Aulones eosdem cum Auruncis fuisse innunt: at Livius post Auruncos ali- quot annis Aulonum gentem cum Aulona urbe deletam prodit lib. 9. Sigonius Commentario in Fastos, Auruncum bellum finit anno urbis ccccxviii: Aulonam vero captam tradit anno ccccxkxix. *Αε- ζῶν* et *ἄζῶν* v. 19, mihi adhuc ignoti sunt. V. 23, melius sibi constabit lectio, si hoc modo interpoletur: *Αὐτῇ παρὰ τὸ αὐω αὐτῇ καὶ τροπῇ, αὐδῇ, ὡς ἐν τῷ μελ —* sic lane supra 168, 38. V. 40, ut πακοῖδης, ita etiam εὐνῶς et συνῆδης. de νοσῶδης non abs- re potest ambigi. In εὐνῶς non multum abfinitas ratio est; et pri- mo contracto continuata flexione more polysyllaborum, sicut in *τρίηρον, δέκρον*, et similibus.

P. 172, v. 2, pro *Λιγνῶ* aptius aliquanto reponemus *Λιγνύν, fuliginem.* porro αὐτμῇ diuile apud Homerum legitur ll. ε', — *εἰσὺν αὐτμῇ Ἐν στήθεσσι μέγῃ*: quod Latinus poeta dicit, — *dum spiritus hos regit artus.* V. 9, ἀντίθεσις rursum pro μετῴδεις. V. 20, de α longo ex αυ diphthongo tractatum etiam supra in *ἄνεις*, 105, 33. V. 24, καὶ vitiose irrepsit. sensus postulat, *εἰ οὐχ ἔτερος, si non alius* — ut patet ex 105, 35. V. 38, et sententia et metrum constaret melius, si legeremus, *αὐτῶς ἦστα ἀλευόμενος, frustra vitiasti.* sed coniectura lubrica. Sequens Homeri locus res- titutus ex ll. β'. V. 53, innuit αὐτὸς derivatum e tertiae personae pronomine *ὅς, is*: quod tamen nominativo casu inusitatum cense-

Ccc

tur. est sane magna inter haec duo affinitas. mox tamen v. 54 iterum variat. Eodem v. 54 pluraliter quoque legi potest, *πρωτότοποι ἀντωνυμία*.

P. 173, v. 8, vulg. *μένω*, *maneo*: perperam. V. 29, melius ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορος ὀνόματι, ut cum alibi, tum 221, 47. V. 34, αὐτόδηλα est etiam apud Helychium. alioqui legi posset etiam αὐτοτέλη. V. 41, scribendum ex Helychio, Αὐτόχθονα ἰστίαν, τὴν τοῦ Χείρωνος. V. 46, in αὐτότατα vestigia sunt duplicis scripturae, αὐτότακτα, et αὐτόταγα, ut apud Helych. αὐτόταγος μύλη.

P. 174, v. 8, ferri potest scriptura vulgata, hoc sensu, αὐτὸ τοῦτο τὸ, λήκνουν μόνον ἔχοντες. alioqui simpliciter structura esset, τὸ λήκνουν μόνον. V. 20, malim παρὰ τὸ αὐχμῆν, nentri generis articulo. nam αὐχμῆν est potius masculinum nomen quam foemininum, idque nom. casus, declinationis peritofyllabae. V. 37, de ἔξῃ idem dico quod supra 137, 44. in vulg. Theriacῶν editionibus est, v. 264, ἐν δ' ἀμάθοισιν, ἢ καὶ ἀματρ. et mox, παρὰ στίβον, variata praepositione. V. 38 et 39, pro αὐαν et αὐον rectius legemus vel αὐω, ut supra 171, 1: aut αὐων, accentu retracto, et declinatione mutata, ut mox v. 44 et 48. V. 44, usitatus Αἰολεῦσι. V. 46, Sapphonis. locus repetitur infra in ἑπεiros 384, 2.

P. 175, v. 13, planius ita interpolaveris, τὸ εὐθέως οὕτω καὶ ταχέως ὡς ἅμα τῷ αὐ— id est, ita celeriter ac propere, ut una cum tactu peragatur actio. quali tactum factum. V. 18, locus restitutus ex ll. v. V. 28, in ὑποτίθουσι duplicis scripturae sunt vestigia; et singularis, ὑποτίθουσι: et pluralis, ὑποτίθουσιν, (sic ut προῶσι infra 602, 19) seu (quod est usitatus) ὑποτίθουσι. singulare autem duobus nominativis tributum etiam alibi, nominatim 94, 45: 214, 55: 268, 4. V. 32, τῆς Ἀρης excusari potest, subaudito genitivo εὐθείας: si quis tamen τὸ Ἀρης malit, ut v. proxime sequenti, haud equidem reclamaverim. V. 50, pro Φαρές legendum potius ἀφαιρός, ut declarant sequentia.

P. 176, v. 7, vulg. ἀπὸ τινος ἰστίας. sed οἰκίας reponendum esse manifestum est ex v. 13. apud Suidam est ἀπὸ τῆς οἰκίας. V. 10, locus restitutus ex Odyl. γ'. V. 20, convenientius Ἀθήνησι. nam Ἀθήνηθεν proprie motum e loco significat. V. 25, in vulg. vestigia sunt etiam alterius lectionis, et ὑβρίστες videlicet, et ὑβρίσταε. V. 34, τὴν ἄρσαν, cum articulo dicit, respiciens ad τὸ Ἀργος, et eam intelligens quae est in Argivo territorio. Deinde ante τῆς Ἀργούς desideratur praepositio μετὰ— vel absolute legendum τῆς Ἀργούς διασωθείσης. sed prior lectio concinnior. V. 41, deest Ἀφήμενος].

P. 177, v. 20, in eundi significatione ἴασι usitatus dicitur, ab αἶμι: sed ferri etiam ἴασι potest, ab ἡμι. V. 32, convenientius ἐπισχίσει seu ἐπισχέι, fut. temp. Est autem locus ex ll. α'. Seq. v. παθητικός positum pro μέσος.

P. 178, v. 4, locus restitutus ex ll. α'. V. 6, ἀφενός adiectivum non inveni. quamobrem suspicari liceat potius ἀφενός ab auctore scriptum transposita vocali α. V. 44, contrarium supra traditur 185, 40: nimirum nomina in *is* idos esse a verbis in *izo*. V. 57, congruentius τὸ ἄφος: quia sequitur neutrius generis relativum, ὅ— aut eodem casu legendum τὴν ἄφον, relativi genere vel retento vel mutato.

P. 179, v. 5, cum istis, Ἡσίοδος τὴν Ἀφροδίτην, subaudiendum παρετυμολογῶν φησι, vel παρετυμολογεῖ λέγων, ut infra 186, 4: 207, 37. iudemque v. 10, ἔφορος γὰρ ἴσσι, subaudiendum e praecedentibus, τῆς συνουσίας. et rursum v. 14, ιοεῖται subintelligendum post ἀφροδίταις. Porro in Hesiodi loco vers. 5. θῆαν per συνίησιν pro monosyllabo capiendum, ut alibi. Seq. v. in Heli. od. est, οὐδ' ἐν ἄφρῳ, cum praepositione videlicet. In eisdem post Κυθήροις additur hic versus, Κυπρογενὴ δ', ὅτι γέντο πολυκλύσῳ ἐν Κύπρῳ, de quo infra 546, 20. V. 29, posterior locus restitutus ex Od. χ'. V. 36, in vacuo reponi potest καὶ εὐτελής: quia Chrysis apud Athen. lib. 7 scribit, apuam Athenis διὰ τὴν θαψίλειαν ὑπερορῶσθαι καὶ πτωχικὸν εἶναι ὄφον. V. 44, metro convenientius αὐδώνεται, vel αὐδάζονται, ut apud Nicandr. Ther. v. 464. ac notanda ibi rursus duplicis scripturae notatio. V. 46, συρφετὸν adiective pro συρφετῶδες habent in huius vocabuli explicatione etiam Helychius et Suidas.

P. 180, v. 2, locus Odyl. ο'. V. 10, simplicior derivatio est ab ὤλη, *faex*: unde itidem διὀλίζειν. V. 26, vulg. ἀχαιοὶ pro ἀρχαῖοι: perperam. V. 55, rectius Florentina editio Aristophanis, Οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιὴν—. In eadem mox ἠνέσχετο, omissa posteriore ἂν. apud Nicandrum quoque in Theriacis est, οὐκ Ἀχαιὴ Δημήτηρ ἐβλάφεν. V. 41, vulg. Ἀθηναῖς Δημήτριος, etymo plane obliterato. V. 56, haud scio an verius ἐλώδη, *palustris*: et mox pallive λέγεται.

P. 181, v. 5, scribendum videtur vel, τὴν γνώμην ἀχέροιο: vel, τὸν νόον ἀχέροιο. alioqui enim non constaret metrum. V. 55, forsitan Ἀλξάνδρος: qui etiam alibi a nostro citatur. subaudiendum autem hic quoque verbum φησι, aut aliud eiusmodi.

P. 182, v. 18, metrum postulat τὸν τ' ἀχῶρ', aut aliam eiusmodi particulam, ad producendam brevem syllabam ον.

P. 183, v. 1, inclusum ἢ λύπη, deest in vulg. editionibus: sumptum vero ex pag. praeced. v. 8. V. 3, convenientius forsitan ἀλοιθῆσα, a verbo ἀλοιῶν, de quo supra cum alibi tum 69, 50. V. 7, Nicandri locus est in Alexipharmacis, v. 174. verum ibi πῦρ et ὕδωρ eodem casu accipiuntur, non diverso, ut noster hic intelligit; nominativo scilicet. sequitur enim Ἀργύστας, ἢ ἀνέμους. V. 35, Iliad. v' est ἀλόντες, *capiti*: et λίου. V. 55, locus restitutus ex Od. φ' perperam enim in vulg. ἀμφοτέρους, et ἐντεῖν. V. 37, vulg. Hesiodi editio δεκαδῶν. sed quum δεκαδῶν proportionem numeri melius quadret ad τριεπίδαμον, ut metro latiusiat, pro τάμνεῖν imperativo modo legi potest τάμνε. V. 51, ut verius expleatur, legendum videtur, μιστὸς βάβαξ. V. 56, pro Καλὸν non est dubium quin legendum Βαάλ, seu Βααλ, ut infra 194, 18.

P. 184, v. 34, in istis, ποῦν ἰὼν, luxatum est meum. posset quidem ποδοῖν aut πόδεσσιν legi. sed coniecturas non fido. et seq. v. rectius divise κατ' ἄρ' ἔξετο. V. 30, Plutarchi locus est in libello περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ διαλέκτων, titulo *De Dorica dialecto*. V. 36, locus e Stephani Byzantii Ethnicis ita interpolandus: Ἀπολλώνιος δὲ ἐν ἐπικασιδονάτῃ Καρικῶν ἱστορίῃ, ὡς Μεθριότῃ καὶ Ἀγριοβαρζάνῃ— et in fine, v. 41, χλῆσαν ἔντεος καὶ ὀνόμασεν οὕτως. V. 47, sequentia requirunt potius ἐπὶ οὐρανὸν quam ἀπ—.

P. 185, v. 8, observa nominativos absolute positos: quod alibi quoque notare apud alios memini. V. 12, non minus aptum ὡς ἐξουσιώντες. V. 14, κλαύδας nihil ad rem. reponendum videtur κλάδος, ex v. 3. V. 21, pro κώλως rectius legemus κώλος, vel compof. κώλουρος: ut sit ὁ κώλουρος τὴν οὐγάν: qualis significatio nominis οὐγα notata etiam supra 59, 55. V. 26, fortasse rectius κῆλον, neutro genere, ut ἔζλον. alioqui enim inter hoc et sequens κῆλων nulla erit differentia. V. 22, apud Suidam est, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ βαθείας φρίνας καὶ κυκυρμένους σημαίνει, posito καὶ pro etiam. sensus enim est: dum *Profundus dicitur, intelligit etiam Occultus*. V. 42, convenientius βαβαρον δὲ, vel βαρβαρῶν δὲ— ut oppositio sit Graecanici et barbarici vestitus: qua de re itidem v. 23. V. 49, haud scio an verior lectio, ἢ ἐμβαδός, calceamentii genus: et mox, καὶ βαδμός, οἱ σκύποδες. V. 54, cum αὕτη subaudiendum ἢ λέξις: aut legendum οὕτω.

P. 186, v. 5, abbreviatus est Homeri locus, ut alibi laepe. V. 11, ulitatus αἱ ὄρυς, *foem. genere*, ut v. praeced. vel potius legendum τὰ δένδρα, *arbores*, ut et sequens commation arguit, et confirmant quae infra in ὄρυς repetuntur 228, 31: 288, 21, 27, 49. V. 14, pro καμπτός paulo post, v. 25, καμπτήρ legitur, ulitatus. V. 24, de ἀρυνήν nihil compertum habeo. forsitan βρυννίαν dicere voluit. ea enim, teste Dioscoride, τὸν χρεῖτα ζυγῆται καὶ τετανοί: quod Plinius in eius descriptione verit *crucigata caulem*: ἀρυνήν vero a quibusdam nominari *mespilum*, auctor est idem Dioscor. lib. 2. V. 53, mirum quod βαλλῶ non ultra imperfectum flecti prodit, cum tamen inde sit futurum secundum βαλλῶ, et aor. 2. ἔβαλον.

P. 187, v. 3, locus decurtatus. V. 25, τίλημα quid sibi velit, non capio. nec τίλημα quadrat melius. at τύλημα est δῆλημα longius a vulgatae scripturae vestigiis discedunt. V. 40, ἢ ἐπύσοο legas, metrum erit iambicum. V. 52, βαπτίσματος etymologia ista prodit etiam ab Anastasio Sinaita: sed, ne quid dissimulem, tam consentanea est quam si apud Latinos *Sacramentum* diceret sacrationem mentis. βάπτισμα enim simpliciter a βαπτίζω derivatum, ut ἀγνισμα ab ἀγνίζω, φάνισμα a φανίζω, et alia consimilia.

P. 188, v. 7, inclusa παρὰ, deest in vulg. V. 23, vulg. βαγδός, quod non servat sequentia. nam sensus facti, e βαγδός metaphorice capto, inferto δ, et transpositione facta, nasci βαγδός. quod infra reperitur 210, 41. V. 43, fortasse Καρβάνων scripsit auctor; ut infra 490, 47: et seq. v. ἦν οὖν καρβανίζεον καὶ ἐν ὑπερβασμῷ βαρνανίζεον, καὶ βαρνανίζεον. sic enim melius quadrat omnia. καρβάνων vero pro βαρβάνων usurpavit etiam Lycophron pag. 172, cum ait, κηκῆν γάμοις Νυμφαῖα πρὸς κηλωτὰ καρβάνων τελεῖν: (sic certe interpretis eius Tzetzes ibi accipit) et pag. 90, Καρβανὸν ὄχλον: de quo et noster infra 490, 48. Stephanus Byz. Καρβάνους Lyciae populum; et Βαρβάνους Hyrcanis vicinam gentem facit. ὄχλοις vero pro vulg. ὄχλοις v. 46 repositi ex Helychio.

P. 189, v. 2, forsitan auctor scripsit, λίθος ἢ Λυθὴ λεγομένη, *lapis qui dicitur Lydius*. V. 5, convenientius fere βασιλεύον

prael. temp. Seq. v. duplicis lectionis sunt indicia, αἰπολιῶν, caprariorum; et ἀσπαλιῶν, pisciatorum. V. 20, aptius fere πάντα, neutro genere: et v. 22, ἔχειν, infin. modo. V. 24, mallem cum articulo, τὸν ἀληθῶς βασιλέα. deinde aetiology haec melius sequenti quam praecedenti membro subiungitur: hoc modo: ἢ παρὰ τὸ βάσις εἶναι λαοῦ, τουτέστιν ἔδρα καὶ στήριγμα· δεῖ γὰρ τὸν ἀληθῶς βασιλ.— V. 47, pro Ἀρεῖ legendum videtur Ἀρεὺς, ex eo enim, Aeolico alioquin, usurpatur genitivus Ἀρεως. V. 55, regula et sententia postulat, συναλοφῆν τοῦ ε καὶ ω εἰς ω, ut paulo ante v. 53.

P. 190, v. 58, post δῆλον rursus desideratur ὅτι seu ὡς. V. 43, παλαιῶ excipitur: quia idem et praefentis temporis est, et futuri secundi. V. 54, inclusa, addita sunt ex Lycophrone.

P. 191, v. 6, suspensus est locus. si tamen ita scripsit auctor, τοῦ βάνχου Διονύσου metonymice capiendum pro vitibus: ut intelligamus, eas gestasse tunicas e vitium pampinis et convallium frondibus contextas: quemadmodum apud Athenaeum libro 5, in bacchica quadam pompa τῶν βασιλεῶν aliae serpentibus coronatae leguntur, aliae σμίλας καὶ ἀμπέλων καὶ κισσῶν. Apud Helychium ordine inverso haec leguntur, ita videlicet, βασιλῆες, χιτῶνες οὗς ἐφόρουσαν αἱ Θράκισαι βάνχαι, ut fortasse hic quoque ita interpolandus sit locus: λέγονται βασιλῆες αἱ Θράκισαι βάνχαι, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ χιτῶνες οὗς ἐφόρουσαν ἀπὸ τοῦ βάνχου Διονύσου, καὶ ἀπὸ τῶν βησῶν. sed nihil definitio. V. 46, in illis, ἐξ ἧς γενέσθαι τὸν Ἐριχθόνην, subaudiendum λόγος ἐστὶ, vel simile quid. V. 49, vulg. μῦθος: ea erroris occasione, quod in vet. mss. alter τὸ β character, nempe u, proxime ad μ accedit.

P. 192, v. 18, legendum videtur, καὶ βαυκαλίζειν τὸ κατανοεῖν. nisi forte βαυβαῖν aut βαυκαλῶν pro illo malis reponere. nam illa quoque pro κατανοεῖν usurpata notat Helychius. V. 20, legi potest etiam ἀρκεστήν, masculino genere, ut καλλωπιστήν. pro μαλακίζομενον vero superiores editiones omisissae prioribus duabus syllabis habent tantum μαλακίζομενον. idem usurpatum etiam pagina praecedente v. 18. V. 25, βδάλω scripsisse videtur auctor, per α, ut in seq. aetiology. Pro ἔλλειν v. 37 vetus editio Calliergia ἔλλειν habet. Ibidem mox et μύσους scribi posset. V. 49, recens editio, ἐπὶ ὀλίγην: quod ferri potest, subauditio subf. περιῖδα.

P. 193, v. 7, ἀληθῆς ferri potest, si respiciamus τὸ βίβαιον: at si τὸ βαῖον καὶ μικρόν, convenientius videtur ἀδρυνῆς, imbecille. V. 36, melius καταπεπὸνῆς, ut vox voci et forma formae respondeat. V. 43, ante commationem istud καὶ βεβόλητο, omisissum videtur Βεβλόητο, idque non cum superioribus coniunctum, sed novam sectionem ordiens. id sane innuit et copula καὶ et discrimen quod mox v. 46 inter βεβλόητο et βεβόλητο constituitur. V. 51, ἐβεβόληντα addere placuit, ut mox v. 53 legitur, πεπονήνται, πεποιεῖται; itemque infra 304, 8: 611, 46. Ionica enim illa dialysis fit non in singulari, sed in plurali tertia. Verum antmadverti, etiam in sequentibus saepe omitti tertiam pluralem, et poni tantummodo tertiam singularem; quoniam ex ea nonnulli dialysae istius formationem faciunt. utriusque exemplum infra 251, 46, 50, 54: 294, 57: 295, 10, et alibi.

P. 194, v. 24, melius fortasse καταπῆγας vel καταπύγους: ut sit, efficiens ut homines deciderent in nates. V. 28, nescio an verius ἐξέσχε, exseruit. V. 52, forsitan legendum, ἔστι δὲ ἡματινὸν παρὰ τὸ βέλω βέλεμος. V. 43, inclusus articulus τοῦ, additus ex v. 38. V. 50, pro posteriori ἀρχόνῃ regula exigit potius oxytonum ἀρχονή.

P. 195, v. 14, notatio illa de patronymico typo tradita etiam supra 166, 7. V. 17, melius fere δῆλον ὅτι, divile. V. 40, duplicis scripturae sunt vestigia, ὀνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ θηριώδους εἶναι: et, ὀνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ θηριώδους εἶναι, quae posterior existat etiam apud Suidam. Sic et seq. v. βίοντα γὰρ τὸ θηρίον: vel, βίονται γὰρ τὸ θηρία. sed parum quadrat etymon; quia Vestini a Latinis scriptoribus appellantur, non Vestini; itemque Vestinus salus, Vestinus mons.

P. 196, v. 49, aut singulariter legendum δὲ οὐ: aut ad exteriū quid facienda relatio. V. 55, mutatio illa τοῦ δ in β, Aeolica dialecto tribuitur infra 200, 27. V. 57, melius διὰ τὸ, accus. casu.

P. 197, v. 2, congruentius, ut videtur, σκαλόντες, nom. plur. V. 12, notatio de α repetitur etiam p. seq. v. 51. sed clausula illa, τὸ θηλυπὸν, ἴα, pertinet magis ad numerale ἴα: de quo infra in 273 305, 31. V. 14, ὁ παρατακτὸς positus pro ὁ β' ἀόριστος: aut mutilatus locus, atque ita explendus, ὁ παρατακτὸς, ἐβίβην· δ' β' ἀόριστος, ἔβην. V. 37, ἔβην pro ἔβην. V. 48, et metro et sententiae congruentius leg. ποιμῶντες, seu Attice ποιμύοντες. V. 47, verius esse puto ἀστυεῖς: et v. 57, fort. Τερψιχόνης.

P. 198, v. 8, in vulg. ed. ll. χ' pro Ἐκτος legitur Τένων. praecedens hemistichium, Ζῆν δὲ βέω, non inveni. V. 12, si ἀμφος scripsit auctor, per lyncopen accepisse videtur pro ἀμφίβιος. alioqui scribendum foret ἀμβιος, aut ἀβιος. V. 27, cum κεκλησάι subaudiendum φήσομεν, aut simile quid. V. 43, legendum fortassis, καὶ ἐκ τούτου τοῦ βῖω βίωμι. V. 49, divile scribe, εἰ βίωτο, id est, si ei vim afferrent; ex ll. λ'. atque ita legendum esse declarat expositio quae sequitur. V. 53, duplicis lectionis indicia, τὸ γὰρ ἔχοντα — καὶ παραγόμενα —: et, ὁ γὰρ ἔχουσι — καὶ παραγόνται — nisi forte malis, εἰ παραγόνται.

P. 199, v. 6, forsitan sensus est, ἐπὶ πολιτείαις δὲ, id est, in significatione πολιτείας. V. 25, apud Herodotum est Λάβδα, sine μ, lib. 5. Seq. v. concinnius, τοῦ Κορινθίων τυράννου, ut infra 202, 47. V. 40, Stephanus Byzant. Βλέμεν, uno μ: et versu 42. Ὀροβάνδης, et v. 45, Dionysii ed. vulg. Τὸν πάρος — plur. nom. V. 51, haud scio an verius τύρῃ βλεῖς, divile, caeso ictus. V. 53, locus vitiosus. V. 57, duplex lectio in unam confusa, nimirum ἐβλήμην, et ἐβλέμην.

P. 200, v. 10, in ἀσκηταῖς videntur esse Homeric loci reliquiae, huius nempe, Od. λ'. ἐπὶ νηὶς ἔβαινεν Ἀσκητῆς, οὗτ' ἄρ' βεβλήμενος ἔδει χαλκῷ. Οὗτ' αὐτοσχέδιον οὐτασμένους. alioqui enim quid ἀσκηταῖς huc faciat non video. βλήμενος enim non τοῦ ἀσκήσθαι significationem habet, sed sonat βέλει τετυμμένος, ictus ictulo seu percussus. V. 43, Homeri locus interpolatus ex Odys. γ'. V. 46, rectius τὸ φλιμάζειν, per φ, quod vero sequitur, innuit βλιμάζειν et φλιμάζειν esse proprie τὸ φλίσσει τοὺς μαζούς, mammae contractae.

P. 201, v. 1, deesse videtur προῦμα τι ἢ φέγμα, vel simile quid. Pro βλάσσει autem v. 4, rectius (ut videtur) apud Helychium est βλίττει: atque adeo rursus v. 43 idem per τ scriptum βλίττειον, vel a blito facta derivatione, vel per onomatopoeiam ficto vocabulo, ut in τερτίσμα, ψιδυρος, et similibus. V. 29, vulg. γελῶν γελίσκω: quae lectio cum discrepet a regula quae v. 53, traditur, ego inde repolui τελῶν τελίσκω. V. 49, βασιλῆας ab Helychio quoque usurpatur in expositione verbi βλιμάσαι, haud scio an in vexandi significatu. V. 53, post οἰσθῶ rursus ellipsis coniunctionis ὡς seu ὅτι.

P. 202, v. 37, rursus imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. V. 54, usitatus fere ἐπὶ τὸ ἄστυ, accus. casu. V. 57, etiam si addito articulo legas, διὰ τὸ τῆς φωνῆς σημεῖον, tamen ne sic quidem satis plana redditur sententia. videtur porro id dicere, Apollineis tropice propterea βοηθουμένων dictum, quia cum ante in cantu pariter et organis vox sonusque inconcinnam haberet tarditatem, Apollo sua inventione suavem ei celeritatem addiderit. qua de re infra quoque 295, 51. Praecedentia existant etiam apud Suidam.

P. 203, v. 6, post longi temporis vocalem ἀνεκφώνητον dicitur, quia per antecedentem ita eius sonus obscuratur, ut vix in pronuciando exaudiat, quamobrem a Latinis quoque in nonnullis vocabulis saepe omittitur, ut in Oda, herous, Herodes, Thracius, quae Graece diphthongus efferuntur ὦδῃ, ἡρώς, Ἡρώδῃ, Θερσίος, et id generis alia. Pronunciari autem solitum, cum alia declarant, tum diphthongi solutio poetica in αὐδῇ, ἡρώς, Θερσίος. V. 24, convenientius βορυλῆας, nempe παρὰ τὸ βόας ἄγας, βοῶντα abacior. V. 36, differentia ista legitur etiam in Ammonii Διαφοραῖς.

P. 204, v. 2, ad explendum choliambum post βολῆτινον requiritur Ζῆνα, vel simile quid. Saturnum a Romanis Stercutium vocatum tradit Macrobius Saturn. lib. 1, c. 7, quod primus stercore fecunditatem agris comparaverit. V. 39, cum ἀπέδωκε subaudiendum videtur ex praecedentibus, αὐτὸ εαυτῷ. V. 43, suspecta est locupletatoris fides, ut in aliis compluribus. nam βομβαύλιον Suidas cum Helychio vocari tradit τὸν αὐλητήν: at τὸν βομβαύλιον per iocum a comico dici βομβαύλιον: quod videlicet sua voce bombaulios tibicines quadamtenus imitatur. V. 49, locus est decurtatus, petitus ex Apollonii Argon. lib. 2, v. 130. Eff enim poetae locus paulo prolixior.

P. 205, v. 2, pro βομβολός in vasis quoque significatione βομβυλός scriptum apud Helychium et Athenaeum. V. 12, βορᾶς nom. casu accipiendum, ut v. 7, contracte videlicet ex βορέας. V. 34, in vulg. ed. Apollonii Argon. l. 2, v. 679, legitur, βορρυέντες, et ἐπεφύοντο: et v. 38, apud Dionys. in Περιηγῆσει, σομ. gen. Τῇ δ' ἐπὶ —. V. 52, πρεῖν depravatione haud carere videtur.

P. 206, v. 4, Βόττοπος pro penultima correpta mox eandem productam habet v. 7, etiam in superiorib. ed. V. 17, φρονήματα excusari aliquo modo potest, ut signif. quae cogitantur et curantur a virginibus; seu, quib. animo efferuntur et superbiunt virgines: videtur tamen verius esse φορηματα, gestamina. V. 24, βοῦβοις accipi posset etiam pro βοῦντα παῦλο, vel βοῦντα παύσει, vel βοῦντα παύσει.

ut βοάσεις pro boum stabulo. itemque seq. v. legi potest κόμη τις Αιγύπτου, vicus quidam Aegypti. V. 28, vulg. τοῦ νεοῦ: parum apte. V. 37, vilitatius Βουβαστίτις πόλις; et Βουβαστίτις νομός, apud Stephanum Byz. atque alios. V. 38, βούβοτος pallive potius significat, ut ἰνυόβοτος, κηλόβοτος, αἰγόβοτος, δεσπῆταις pascendis bobus, equis, ovibus, capris.

P. 207, v. 1, potest etiam sublati distinctione legi οἶον Βουβών; seu bubo, bubonis in morem. V. 9, locus interpolatus ex II. v. V. 18, in vulg. duplex est lectio, γενέσθαι et παραγενέσθαι. V. 30, vulg. Μένανδρος, perperam. est enim Nicandri locus initio Theriacum, ubi etiam ὀροῦντος, accentu in penultima. V. 36, Nicandri locus cum suo comitatu in Βούκρας collocandus erat v. 40 post Διότιμος. In eodem loco pro χιληρόνου v. 38, vulg. ed. habet σιτηρόνου. V. 40, rectius βούκρας, ut αἰγόνερας: atque ita etiam Hesych. V. 47, vulg. Καλλιμαχός, nom. casu, structura luxata. Si quis etiam paulo ante malit τοῦ α Αἰρίων, ut alibi, parum, meo quidem iudicio, erraverit. V. 49, verior lectio Φίλωνος περὶ πόλεων. sic enim a Stephano Byz. citatur quibus in locis. forsan etiam interpunctio tollenda post hoc ipsum περὶ πόλεων: ut Πολύδωτος sit genitivus pro Πολυτίδου seu Πολυτίδου.

P. 208, v. 6, Βουόα seu Βουόα Laconice dicitur, aspiratione pro ο inserta, ut clarius infra docetur 391, 19. Sic et πᾶα pro πᾶσα 646, 37: ἄλλος pro ἄλιος 621, 51. V. 27, legi potest etiam κατουλάεις. V. 41, et metrum et constructio luxata. V. 51, duplicis lectionis sunt vestigia, τριπρόσωπος ἐστὶ, et τρίτου προσώπου ἐστὶ.

P. 209, v. 1, etiam ἀποκοπῇ legi potest, casu dativo. V. 32, verius esse videtur παρὰ Αἰγυπτίους, apud Αἰγυπτίους. nam αἶγα parum huc quadrat. V. 41, apud Callimachi scholiasten, ad 102 versum hymni eis Δῆλον, pro nostris ἦσαν Ἐξάδιος, legitur ἦσαν Δεξάμενος, habitavit Dexamenus; ut scilicet mox v. 44. eiusdemque Dexameni meminit etiam Apollodorus lib. 2. Deinde pro Οἰνιάδω in Callimachi ed. est Οἰνιάδω: melius. V. 49, Latini sermonis ratio postulat βούστα, non βοῦστα: eaque ab urendo denominata, quasi bene uista, ut Pompeio Festo placet. V. 55, legi potest etiam τῆς ἱερωσύνης, indefinito in articulum mutato.

P. 210, v. 1, de patronymicis etiam supra 165, 39. V. 7, pro ας legendum vel ιος, vel ος καθαρών. V. 10, εἶχεν εἶναι pro ὠφείλεν εἶναι usurpatur etiam in sequentibus aliquoties, ut 226, 42: 312, 5: 583, 9, et alibi. V. 22, deest praeepti membrum; hoc fere modo: ἐνίκαις δὲ καὶ προστιθέσθαι τὸ α, οἶον Τελαμωνιάδης ἀντὶ τοῦ Τελαμωνιάδης. V. 19, melius ex Apollonio reponemus, Βουτύπος οἶα ποδίσσι τανύσατο. exstat autem locus Argonaut. libro 2, vers. 91. V. 38, δίκην, si genuina est auctoris scriptura, pro δίκτυον accipiendum videtur. sed mendii suspectus locus. V. 52, rursus imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. V. 55, in additamento et tautologia est, et falsitas, ut patet ex sequentibus.

P. 211, v. 2, rectius forsan βραβείαι, foem. genere. V. 5, apud Theocritum Idyllio 7, Dorico more scriptum ἱεραδὲ. βράβηλα porro per η legitur etiam apud Eustathium ac Suidam: apud Athenaeum vero et Hesychium βράβυλα, sicut etiam apud Theocritum. V. 6, Suidas plenius, Φηρὶ Σέλευκον, ait Σελεύκον nominare. Sequenti versu idem Suidas et Athenaeus rectius μάδρυα: ut in βάδρυα librariorum deceperit similitudo characterum μ et υ. passim enim α pro β in mss. visitur. V. 10, inclusum μάδρυα, ex Athenaeo et Suida ascitum est. iidem etiam plenius οἰονεῖ μαλόδρυα. V. 18, βραχύτης vocabulum non male ad etymologiam quadrat. aliqui convenientius pene τραχύτης, seu βαρύτης, ut v. 22. V. 49, durius loquendi genus. vilitatius, ὀνοματοποιᾶν ἢ λέγειν ἔχει: vel, ὀνοματοποιεῖα λέγεις ἐστὶ, ut versu 54: vel, ὀνοματοποιεῖσθαι ἢ λέγειν, ut v. 16. Sequens locus restitutus ex II. μ'. V. 53, inclusum illud commation, βράχην ὕδατα, additum ex Eustathio 1242, 26.

P. 212, v. 7, cum ἄλλῃ subaudiendum ὁ τεχνικός, vel indefinitum τις. V. 14, notanda variatio in βρεγγός et βρεχμός. V. 32, pro Βρέντιον Stephanus Byz. habet Βρέττιον. Apud eundem sequentia leguntur plenius, hoc modo, ταύτην Ἐλάφουσαν Ἐλάλην, οἱ δὲ Βρεττανίδα καλοῦσι. Rursum pro Βρέντιον, v. 53, apud eundem legitur Βρέττιον, ut apud Latinos quoque Brutti. Urbs Bruttiorum eidem Stephano Βρέττος est; et regio, Βρεττία. Brenia vero hac aetate nominatur fluvius Patavium praelabens. V. 43, forsan auctor scripsit βρενθίδα τὴν θριδάνα: aut βρένθια, ut apud Hesychium est, βρένθιζ, θριδάνα Κύπριοι. V. 45, pro διότι, haud scio an verius aliquis Διογένης repoluert. Seq. v. disiunctive legendum videtur φύνος ἢ ἄγκρουσα.

V. 47, rectius βρένδοι, ut v. 27, necnon apud Hesych. et Suid. V. 48, μεγαλοφρονεῖ agnoscit etiam Hesych. et Suidas. alioqui maluerit fortasse aliquis μεγαλοφρονεῖ, magna voce detonat—ut βρένδοι ανίς.

P. 213, v. 7, rectius ἀπὸ τοῦ Βρέττιος ἔθνικος: vel, ἀπὸ τοῦ τῶν Βρεττίων ἔθνους: ut Latini quoque Bruttiam picem a Bruttiorum gente nominant. V. 19, in vulg. indicia sunt duplicis lectionis, τοῦ Βριαρείς, et τοῦτο τοῦ Βρ. V. 37, convenientius fere foeminiū μαντευομένη. V. 47, βρεμένη vereor ne per librariorum decurtatum sit ex βρεμνομένη, vel βρεμνομένη aut βρεμνομένη. tribus enim modis efferri hoc verbum docent Hesych. et Suidas, atque adeo et noster hoc ipso loco. V. 51, post Ἐρμῇ delideratur Φαῖν, aut simile quid.

P. 214, v. 1, mutilatus est locus; ac talis quaevis requiri videtur lectio, ὑπέδειξαν Ἀριστοῖ. ἢ παρὰ τὸ βρέκειν τὸ τρέφειν, ὅτι τὸν Δία ἔθρεψαν διὰ τῆς ἀμβρ. cuius fabulae mentio infra in Γερασιτιάδης, 227, 39. V. 6, verius pene βρεῖν. V. 7, vulg. Κρήσης. nostrum Βρήσης postulat alphabeti series, et confirmat Stephanus Byzant. V. 9, rectius Βρῆσος, gemino σσ, seu gemino ττ, ut supra 149, 25. V. 27, requiritur potius activum γεινησάσης. Antoninus Liberalis Britomarti matrem adscribit Carmen. V. 36, πρὸς glossa videtur esse. eo certe sublato recte constat metrum. V. 55, congruentius pene, εἰσι δὲ συνάνωμα.

P. 215, v. 3, inclusa exempla non quadrant ad regulam: deinde pro πολυρρωμάτος videtur legendum potius φιλορρωμάτος, idque ipsum cum suo simplici collocandum in sequenti membro post φιλορρωμάτος. V. 7, vulg. ἀγαλλεῖς: quod nullo modo hac quadrat. immo et tolli hoc commation potest; quippe quod fultus infra explicatur v. 22. V. 26, βρόχος scribendum esse pro vulg. βρόχος, declarat v. 51. V. 30, melius fere, ἔθεν καὶ βραγχίαν. Seq. v. supervacua est praepositio ἐν. V. 39, cum γεινήεις subaudiendum ex praecedentibus ὁ βροτός, id est ὁ ἀνθρώπος.

P. 216, v. 15, legi etiam potest παρὰ τὸ βορᾶ. V. 19, vulg. μετὰ φόβου, nihil ad rem. φόβου scribendum esse patet e pag. praeced. v. 46. V. 39, in βύβλιον et βυβλίον variant etiam superiores editiones. V. 46, aptius aliquanto βεβυσμένως, adverbialiter; idque distinctione seiunctum a praecedenti commate. V. 49, pro βυθῖς rectius legemus βυθός, ut pag. seq. v. 17. V. 53, in βύζω est onomatopoeia, sicut in τρύζω, σίζω, κλύζω, et similibus imitativis.

P. 217, v. 43, pro βῶ in vulg. est βίω: quod characteristica littera plane discrepat a nomine βῶλος. itaque vel βῶ vel βῶω scribendum est: de quorum priore cum alibi saepe, tum pagina seq. v. 50 et 52: pro posteriore vero magis usurpatur derivatum βόσκω. V. 30, possessivum Βυζάντειος agnoscit etiam Stephanus: et Βυζάντειαν, τὴν χώραν. V. 45, infinitivum sequitur nominativus; quia idem casus antecedit.

P. 218, v. 4, potest etiam mutato casu legi, ὠφελείας τινός. V. 22, haud scio an verius ἐνερπύττουσι, compositae. nam alioqui per anastrophem ἐν scribendum fuerit, ut supra 123, 36: et 187, 2. V. 30, Aristophanis locus plenius ab Athenaeo citatur lib. 7, hoc modo, — ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα Μεσσην βοάων, ἀπεβάδισεν οἶκός. Ex eodem Athenaeo interpolata sunt etiam sequentia. exstat autem locus lib. 7, 144, 11. V. 38, formatio verbi βωστρεῖ cum suo comitatu, repetitur infra in ἐλαστρεῖ, 325, 36: sed cum aliqua variatione.

P. 219, v. 23, in γαγγαμεῖς τις, vestigia sunt duplicis scripturae, γαγγαμεῖς, et γαγγαμευῖς. nam τις ab hoc loco alienum est. mallem igitur, καὶ γαγγαμεῖς, ἢ γαγγαμευῖς, ὁ τῇ γαγγ. V. 52, convenientius fere ὠφισταμένη, quae subfedit, sedata et tranquilla.

P. 220, v. 56, vulg. ἐπὶ τοὺς γάμους, accus. casu. ego dativum malui, ut v. 51, et alibi. V. 52, sententia postulat τοῖς θυμώταις θεοῖς, vel τοῖς ἐν τῇ δόμῳ θεοῖς, ut 221, 4.

P. 221, v. 7, plenior lectio foret, κατὰ συγκοπήν τοῦ η, καὶ πλεονασμὸν τοῦ β: cuius generis exempla notata in Indice. V. 19, vulg. γενομένη: mihi praefens γενομένην visum est magis consentaneum. V. 28, convenientius fere, ἦσαν τὴν ἐπὶ πείρου (vel ἐπὶ πείρῳ) Γάργαρον, condiderunt eam quae in plantis sua est Gargarum. V. 47, Φοινικὰ legitur etiam apud Hesychium: apud Suidam distinctius, πλοῖον τι Φορτηγὸν Φοινικόν, πονητικὸν οπηρarium Πανικῶν γενέρις. V. 31, rectius Νύμφης, (ut Δάφνης) apud Athenaeum, Stephanum Byz. et Suidam, immo et nostrum infra 243, 9. V. 49, lego ἕτερον γῆς, ut Latini quoque humbricos vocant intestina terrae. V. 53, rectius γαστρίδες, ut apud Suidam, et apud nostrum pag. seq. v. 3. nam γαστρίδες foemini generis terminationem habet. Sic v. 57, melius γεινήσεις, uno v. ut infra 225, 16.

P. 222, v. 15, τοῖς οὖσι dicere videtur *his quae in hac vita quopidie obversantur*, τοῖς ἐκαστῷ γινόμενοις. V. 33, rectius *τεταρασμένοις*, gemino μ; ut 754, 50: 798, 19.

P. 223, v. 16, coniuncte quoque legi potest *περιδέραια*, quae et *περιδέραια*, *ornamenta collo circumponi solita*. V. 17, si *παρὰ τὸ δὲν* facta est derivatio, scribendum fuerit *γαιοδῆται*. nam *γαιοδῆται* sunt οἱ διδόντες τὴν γῆν, qui suam singulis terrae portionem tribuunt. reperitur et *γεωδαῖται* et *γεωδαῖσιν*: nempe *παρὰ τὸ δαῖσαι τὸ μερίσαι*. V. 20, pro καὶ σπάρτα convenientius fere legimus τὰ σπάρτα. coniunctioni enim parum aptus hic locus est. V. 26, inclusum οἱ abest a vulg. editionibus: et pro verbo *τάττεσθαι* in eisdem est tantum articulus τὰ: ac rursus mox viuisa divisione, καλοῦσι νύσσους. nostrum *τάττεσθαι* cum alibi passim ita usurpatur, tum 218, 17: 220, 28: 238, 8: 242, 33, 37: et φασὶν frequentissime subaudiendum relinquitur, ut et pag. seq. v. 51. at *Ῥωμαῖοι* tropice pro οἱ τῶν *Ῥωμαίων συγγραφεῖς*, *scriptores Romanorum*, ut Polybius, Plutarchus, Appianus, qui eo vocabulo sunt usi. V. 34, si legamus καλῶν ἔρωτι: et seq. v. 35, γέγεια, lat bene constabit sententia. ἔγωγε autem pro γ notatum supra 169, 30: et rursus infra 416, 11. V. 39, de γεγάσιν melius paulo post praecipitur v. 49, in γεγαῖσι. Seq. v. ad significationem τοῦ κατοικεῖν melius quadrat *ἐγγεγάσιν* et *ἐγγεγίνηται*. nam *ἐγγεγάσιν* potius natum seu ortum esse denotat. V. 57, melius et clarius, μεταποιοῦσιν eis ὡσα, ut praeced. v. *ἔχουσι διὰ τοῦ ναῦ*.

P. 224, v. 3, γέγνηα potius a γαῖνω quam a γένω aut γεῖν deducendum fuerit, ut *πέγνηα*, et similia. itaque magis consentanea est formatio quae pag. praeced. traditur v. 49. V. 15, aptius ferme, ἀρῖναι τὴν φωνήν, *emittere vocem*. itemque v. 35, congruentius possiunt καταγέλαστος. V. 46, in superiorib. ed. sunt etiam alterius scripturae vestigia, nempe *ἴδμεν*, *videmus*. mihi vulgata Homeri lectio visa est magis consentanea, Odyss. 9.

P. 225, v. 6, Γελαῖος agnoscit ac probat etiam Stephanus Byzantius: apud Herodotum lib. 7, Γελαῖος est, itemque alibi. V. 7, εὐστολὴ pro συγκοπῇ posita. est autem eiusmodi syncopae notata etiam supra 152, 37: et infra 230, 50. V. 17, pro γινῶ rectius γεῖν legemus, ut v. 23: 26: et v. 28, γεγέσιν per epsilon, ut γεγέσιν v. 30: et v. 38, κατὰ ταῦτο, *uno eodemque tempore*. V. 46, in vulg. ed. sunt etiam alterius scripturae indicia, *περικέσθητο τοῖς Ῥωμαῖοις*: ego Michaelis Apostolii collectanea mss. sequi malui: in quibus etiam mox v. 48, *σθαβνίας*, et *σθαβοῖ*: et v. 51, οἱ ἄνθρωποι. Λογγίσαντο vero itidem apud Suidam, et infra 130, 19. V. 56, inclusa ista, γένος δὲ, in vulg. ed. omissa, petita sunt ex sequentibus.

P. 226, v. 13, γεινῆται scripsi uno v, quoniam παρὰ τὸ γένος innuitur facta derivatio. in vulg. ed. γεινῆται ter scriptum duplici v, et rursus infra 629, 22: itemque apud Suidam: quae scriptura si vera est, deductum erit vocabulum παρὰ τὴν γένων. V. 34, videtur legisse noster, *Γήραι δὲ ποτε λυγρὰ πεπονθότες*: sed in vulg. Homeri editionib. est, *Γήραι δὲ πολέμοιο πεπασμένοι*: qui locus mihi ab Henr. Stephano indicatus est. V. 38, suspicatur aliquis, auctorem scripsisse potius Πέτρων Πέτρωνος. V. 42, *ἔχῃ* pro ὤφειλε notatum etiam supra, 210, 10.

P. 227, v. 1, in commatio illo, καὶ Ἀμμώνιος, captata est brevis. vult enim dicere, καὶ Ἀμμων, ἀμμώνιος, cuiusmodi brachylogiae usurpatae etiam alibi. V. 4, inclusum ὡς in vulg. ed. deest. V. 9, rectius πρῶματα, plurali numero. V. 18, πεσόμενον scribendum gemino σσ, ut II. β', Αὐτοῦ δὲ Τροίη γέρα πεσόμενοι: itemque infra 666, 8, ad verbum, *μικρὰ συνεσσομεν*. V. 41, nota Γεραστός, et mox v. 46, Γεραστός, absque diphthongo; immo etiam v. 43: diserte παρὰ τὸ γεράσσω priorem scripturam per ρι diphthongum agnoscit Stephanus Byz. itidemque Apollonius Argon. lib. 3, v. 1242, *δανδρήντα Γεραστόν*.

P. 228, v. 5, locus ita quodammodo expleri potest, ὑποκρίτης ἢ τραγῶδες σῶμα ἤρασε. sed parum sanus videtur locus, et participium *ἐκνευσμένος* e praecedenti membro repetitum esse haud abs re suspicetur quispiam. Pollux lib. 4, c. 19, in theatri partium catalogo, γέρανον esse dicit *μηχανήμα τι ἐκ μετώρου καταφερόμενον ἐφ' ἀρπαγῇ σώματος, machinamentum quod e sublimi demittitur ad rapiendum corpus aliquod*: cuiusmodi machina usam esse ait Auroram ad rapiendum corpus Memnonis. V. 11, Homeri locus interpolatus ex II. 9'. V. 15, vulg. ἐνέωτα ἔσαν, nostra lectio *ἐνέωτος ἔσαν*, petita ex mss. collectaneis Apostolii. V. 22, *θελῶν νυμφῶν* suspectum est, et incertum, quid reponendum sit, *νυμφῶν*, *νυμφῶν*, *νυμφῶν*, an aliud eiusmodi. V. 20, verius fortasse *ἐκάλει*, eadem relatione qua proxime antecedens *προσέφυγε*. alioqui extrinsecus subaudiendum οἱ ἄπογονοι,

vel simile quid. V. 27, vulg. *ἐντροφὸν ὕλην*, structura minus congruente. V. 30, *ἐξηραμένον* est ut *τεταρασμένον* 222, 53: contra normam omiſsa characteristica. in talibus enim vel geminatur μ, vel prioris μ visem subit σ, ut in *λελαμπυρμένον* 223, 42. V. 48, *δέξασθαι* sic excusari potest ut *δέξασθαι*. sed videtur tamen auctor potius *γέξασθαι* scripsisse, ut est apud Harpoc. et Suidam. V. 51, vulg. *ἀπὸ σταυροῦ*: perperam. sensus enim requirit *ἐπὶ* —, ut cum alibi passim, tum 225, 15.

P. 229, v. 7, κατὰ, pro κατὰ, descendunt. Seq. v. κατὰ τὸν τύπον significat *pro loco, ubi locus id requirit*. nec opus est legere κατὰ ποταμούς: quia etiam aliis in locis, non tantum in fluminibus, exstruuntur pontes. V. 17, *μὴν μὴν* usitatum non est: melius *τεῖν τεῖν*. V. 21, in εἶναι duplicis lectionis sunt vestigia, nempe *φαῖναι* et *ἐστίν*: apud Harpocrationem, Helychium, et Suidam, est ellipsis verbi, et absque diphthongo proparoxytonus scriptum *γεωφάνιον*. V. 25, *γεύλοφα*, si mendo caret, Dorice usurpatum intelligetur pro *γεόλοφα*, ut *θεομορία* pro *θεομορία*. alioqui et *γεύλοφα* legi posset. V. 43, *γεύμορος* et *γεύμορος* accentu variant etiam in vulg. ed. forsitan quia et active et passive pro loco accipi vox potest. Doricum *γάμοροι* apud Helychium bis proparoxytonus scribitur: cui scilicet sua obtingit agri portio: ut *γεύμορος* active, qui terram scindit, ut *γεύμορος*, *γεύμορος*, et *Amilia*. Apollon. Argonaut. 4, v. 1455, *γεύμοροι μύρμηκες*: et Argon. 1, v. 687, *γεύμορον ἄστρον*. V. 47, γῆν duali ac plurali numero carere ait, quoniam iam tantum tellus est. at quia pluralis eius portiones, propterea supra 43, 54, dicit, *τὰς εἰσὶν γὰς ἐγχεμέντρον, terras suas meliebantur*. V. 53, vulg. Homeri ed. *ἀμφοτέρους*, Odyss. 6.

P. 230, de Atticismo η pro εἰ actum etiam supra 166, 35.

P. 231, v. 2, verius fortasse *αἰαίοισι*, *aedibus*: et seq. v. *Ξενοφάνης*. Xenophonius enim nihil exstat emmetron. V. 19, pro *Λυκία* apud Eustath. est *Λυκαονία*, ut Hoescheli noster observavit. V. 22, rursus εἶναι pro ἵεναι, ut supra 229, 7. V. 53, rectius, *διὰ τοῦ θω*, expuncto penultimo ε, ut laus declarant sequentia. V. 56, a *σέρω* apud Helychium est *σέρωσθαι*, et pass. *σεφθῆναι*.

P. 232, v. 4, mutila est et structura et sententia: explebitur, si legamus, καὶ ἐν οἷς ἡ πέμπτη. sensus enim est, eandem rationem esse in iis etiam, in quibus quinta barytonorum coniugatio primam syllabam duplicat. alioqui et ita legi posset, καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ συζυγίᾳ τῶν βαρυτ. ὅσα τὴν πρῶτ. V. 11, ante ποιοῦσι deest relativum ὃ, *quae*. aut pro ποιοῦσι reponendum participium ποιοῦντα. V. 17, ὄραε suspectum est. verius vel ὄρασι, vel ὄρασε: quorum utrumque apud Helychium. Sed et ὄρασε Dorico more usurpatum II. 7', Ἀλλ' ὄρασε πόλεμόνδε. Sequens hemistichium mutilatum est. metrum enim postulat Ἀξέτε δὲ Πρ. ut infra in *Λεῖσσετε* 562, 8. ex II. γ'. V. 21, particula καὶ videtur innuere alteram regulae partem, ut infra 255, 45. ut hic finis regulae sit, quemadmodum tantum initium ponitur 114, 49. V. 26, deest forsitan οἶον. deinde diphthongus scribenda videtur sequentia, *γεῖνομαι*, *ἐγεινόμεν*, καὶ *ἐγεινόμεν*. in *ἐγεινόμεν* sane diphthongum postulat regula, ut in *ἐνεινόμεν*, *ἐδεινόμεν*, et similibus. V. 27, nota ἐπὶ τὸ, accus. casu: et mox seq. v. ἐπὶ τοῦ — casu genitivo: quae posterior structura est usitatio.

P. 233, v. 5, *γλαῖς* legitur etiam apud Helychium, et in Apostolii collectaneis mss. alioqui maluerit fortasse aliquis *γλαῖς*, ut 255, 10. V. 12, vulg. *δενέτατος*: quod nec ad etymon nec ad historiae veritatem quadrat. V. 28, pro *ἀρχαῖαι* haud scio an verius *Ἀθηναῖαι* legerimus. Rursus vulg. v. 35, *Γλαυκοπίου*, quae παρὰ τὸ ποιεῖν: quum vel *Γλαυκοπίου* vel *Γλαυκωπίου* requiratur, παρὰ τοὺς ὄπας seu τὸ ὀπτεῖσθαι. V. 49, pro *ἔμμη* melius fero quadrat *ἔμμητις*, *verbale*. Seq. v. vulg. *γεγρομένη*, minus congruenter ad originem et rationem vocabuli. V. 52, talis quaepram requiritur lectio, παρὰ τὸ γλάφω τὸ γλύφω, *γλάφω*, *ὡς θυγῆτω*, *τρυφῶς*. sic enim et praecedentia et sequentia cohaerent melius.

P. 234, v. 23, *Γλαῖχος* suspectum est. apud Stephanum Byz. est, ἀπὸ *Γλαῖνος*, ἢ ἀπὸ *Γλαῖαντος*. itidemque apud Eustathium. alioqui ut a *καπάριστος* denominatus *Κυπαρισσῆς*, ita et *Γλαῖσῆς* Dorico more παρὰ τὸν γλαῖσόν seu γλαττόν, id est παρὰ τὸν ὄπας, derivari posset. de cuiusmodi nominum causis etiam supra 64, 6: et infra 327, 33. V. 26, *γλαχῆτης* procul dubio corruptum est, nimirum ex adiectivo *γλαχρός* (v. 33) et substantivo *γλαχρότης*. V. 41, et si *γλαῖδες* verum est; melius tamen huc quadrat *γλοιῶδες*, per diphthongum: et mox fortasse auctor scripti *γλοιῶς*. V. 54, pro *τριγενεῖ* supra divise scriptum *τριῶ* γένει, 227, 25.

P. 235, v. 13, duplicis lectionis sunt indicia, *Λαίναςι χαλκός ἐπὶ* — et, *Λαίναςι χαλκεῖος ἐπὶ* —, ut vel antecedit vel lequatur *κίων* aut aliud consimile substantivum.

P. 236, v. 1, locus restitutus ex Odyss. δ'. V. 4, aptius *κλαυταὶ* vel *κλάουσταὶ*, tertia persona, ut *γέγραπται* verfu praecedenti. V. 14, usitatus, *ὑπὸ συγκοπῇ ἀχθὲν*: quod mox brevius dicit *κατὰ συγκοπῇ*, v. 22: *ἐν συγκοπῇ*, v. 32: et *συγκοπῇ*, v. 24. est autem id loquendi genus, quo Latini quoque dicunt Sub iugum cogere, et Sub iugum redigere. V. 46, *ὅσον* recte habet: sed elegans tamen et ea scriptura, quae est in Apostoli mss. collectaneis, *ὅσων*, numero plurali, casu genitivo. V. 55, pro *μέγος* haud scio an verius *γένος* legerimus.

P. 237, v. 2, *γνωμοτυπία* Helychio est *γνωμολογία ἀκριβής*. V. 4, vulg. *ὠνήν* et *ὠνήμιος*, ω pro ο: quae non agnoscunt lexicographi. V. 9, locus restitutus ex Il. η'. V. 16, *παθητικῶν* generalius capiendum, subintellecto etiam *τῶν μέσων* genere: (ut 754, 21) et v. 31, *οὕτως* pro *ὡσαύτως*.

P. 238, v. 16, rectius *γονῶν*, accentu in ultima, ut singulari numero *γονός*, more monosyllaborum nominum. V. 41, haud scio an rectius *βορβορώδης*. V. 45, *ταῖσιν* alibi non inveni. itaque suspicor, verius esse *γοῖσιν*, quod Helychius *μέλαν* exponit. inde sane *γοισούσθαι* 237, 51.

P. 239, [v. 34, *κηδεμόνος* suspectum est: nec enim nom. casu accipi debere videtur, ut *ἡγεμόνος*, *φύλακος*, et similia e genitivo in nominativum trahita. malet fortasse aliquis *κηδεμόνας*: aut maiori mutatione, *κῶλα μόνος*: ut sit, *rodebat membra solus*. Ex Addendis.] V. 35, posterior lectio supra exstat 219, 29. V. 40, *παρὰ Ῥωμαίοις* cum dicit, respicit Latium *crassus*.

P. 240, v. 13, vulg. *γράδης γράδος γράδιον*, absque diphthongo. perperam. si enim primum *lyncope* alterius sit, deinde contractione α et ι, oportet ut duo sint ι; alterum, in diphthongo αι; alterum, extra illam diphthongum, sicut in *Ἀχαιοίς*, *Ἀχαιῶν*, et similibus. Perperam etiam seq. v. vulg. *συνδέσει* pro *συναρτέσει*, ut v. 11. V. 37, verior altera etymologia v. 46. V. 47, pro *διαγράφασθαι* supra est *διαγράψας*, 233, 42: rectius *διαγράψας*. est enim foeminini generis participium, ut testatur Eustathius 178, 36: ex Odyssaea.

P. 241, v. 12, *Ἀντιφάμακα* dicit quae alibi *Ἀλεξίφάμακα* — recte utrumque. est autem locus quem immittit sit, de lacte, — *Φαρήν δὲ ποτοῦ ἀποαινοσε γρηύν*. V. 23, *τὸ γρηύν* neutro genere, ut paulo post v. 36, *τὸ γρηφον*: quae alioqui masculina terminatione usurpari solent. V. 48, haud scio an verius *δρομαῖος* *δρος*. V. 50, duplicis scripturae indicia sunt, *συναλίσσονται* et *συναλίζονται*. melius tamen huc quadrare videntur passiva, *συναλίσσόμενα* et *συναλίζόμενα*. V. 57, videtur velle dicere, *ὡς εἶναι τὰ γέροντα*, *γέρουνα*. In sequenti *γέρουνος γέρουός*, est primum *lyncope*, deinde accentus tralatio, qualis in *δόρυος δουρός*, *γόνυος γονός*.

P. 242, v. 9, procul dubio verius est *συγκάμπτεσθαι*: et mox *ῥυσεῖσθαι* seu *ῥυσεύεσθαι*: illud, e sequenti; hoc, e praecedenti verfu liquet. V. 16, forsan coniuncte *τὸ κατὰ τὸ πολλόν τοῦ θῆγ* —. V. 33, locus restitutus ex Il. ε'.

P. 243, v. 6, melius conveniunt *Φανερόν* καὶ *δεξιμωμένον*, ut infra 316, 5: sed retineri tamen et vulgatum *δεδαμασμένον* potest: ut duae hic significationes accipiantur, et propria videlicet, et metaphorica. V. 20, *ἐκτεταμένον ἔχουσι*: subaudiendum ex praecedentibus τὸ υ. V. 22, pro *Φύνη* rectius (opinor) *Φρύνη* legerimus. V. 24, observa *Θερειράτη* pro *Θερειράται*. Seq. v. melius constabit iambus, si καὶ post *ἐστὶ* tollatur. V. 30, *Θρεῖξ* infra foemininum habet, *Θρεῖσσα*, et Attice *Θρεῖττα*, Ionice *Θρηῖσσα*, 454, 21.

P. 244, v. 5, vulg. *τὰ ὕλη*: quod quid sibi velit, nescia. notum *ἔλη* petiit e communi notitia. V. 31, melius, *ἐκ τοῦ δαίς*, καὶ *δαίς* κατὰ συναρτέσθαι. ut enim *lyncaeres* fiat, oportet dividas esse syllabas. deinde ex gravi et acuta non circumflexa sit syllaba, sed acuta, ut in *ἐσταός ἐστάς*, et similibus, infra in *καποτήγιστα* 500, 57. Ibidem et v. 51, *δαίς* καὶ *δαίς*. Ibidem mox vulg. *ἐστὶν ὁδός*, nihil ad rem. Forsan et πολλὴν malit aliquis pro seq. *πάλιν*, ut significet, *Tuum officium est, ut fax mutuat emittat flammam*. Rursum pro monosyllabo *δαίς* v. 53, requiritur disyllabum *δαίς*, ut satis declarant exempla sequentia.

P. 245, v. 2, κατὰ συγκοπῇ eodem plane modo usurpatum etiam pag. seq. v. 3. sed magis proprium κατ' ἀποκοπῇ, v. 55. V. 46, duplicis lectionis sunt vestigia: vel, *παρὰ τὸ δαῶ τὸ μανθάνω*, *δαῶω*, *δαῶω*: (ita videlicet ut ex *κῶ κίξω κίξω*) vel, *παρὰ τὸ δαῶω τὸ μανθάνω*, *δαῶω*, facta nimirum diphthongi dialysi. vel potius *δαῶω* legendum et hic, et v. 21. ut in *δαῶων* sit *τροπή* τοῦ η εἰς ι, qualis ibidem in *εἰλίπους*, *οἰδίπους*, *ἀμαρτί-*

πους et similibus est, nimirum η futuri verfu. in ι. V. 22, sensus postulat, *τῇσ δαῶ*, *σημαινούσης ἐπίτασιν*, ut cum alibi tum 407, 17. V. 37, rursum *ἐνθα* pro *ἐν Θηριακοῖς*, ut supra 137, 44. exstat enim locus Nicandri *Theriacῶν* v. 282: ubi finis metri est in vulg. ed. *αὐτῇ ἐπίτασιν*.

P. 246, v. 3, de *συγκοπῇ* vocabulo dictum ad pag. praeced. v. 2. V. 6, fortasse legendum *πολύδακρυς*, ut praeced. v. *ἀρίστακρυς*. deinde pro *δάκρυον* scribendum videtur *δάκρυ*, sublato finali v. nisi forte *δάκρυς* malis, ut v. 8. V. 22, etymii ratio postulat, *διὰ τὸ διδάξαι*, *διδασκίλους τινὰς ὄντας*. V. 36, pro *δαίλος* in vulg. est *δαλλός*, gemino λλ, ut *δαλλός*, parum apte. nobis patrocinantur quae mox sequuntur v. 38.

P. 247, v. 3, scribendum *τῇσ σε συλλαβῇσ*, ut 245, 2, *τῇσ δι συλλαβῇσ*, comprehensa etiam consonante σ; quam amanuensi obliiteravit finalis consonans praecedentis voculae *τῇσ*. V. 7, Homeri locus est Il. ε': at ille v. 36, Odyss. δ'. V. 41, vulg. *νόμενος ὁ εἶπεν*, structura plane depravata. nostra lectio petita ex Helychio. V. 43, Callimachi verfu a Natale Comite paulo integrius citatur Mythologiae lib. 3, c. 4, hoc modo:

Τούνεκα καὶ νέκυες πορθέμενοι οὐτὶ φέρονται
Μοῦνοι ἐπιπτολίον, ὅτιμὴ θυμιασμένον αὐτοῖς.
Ἄλλὰ νεοῖς στομάτεσι νεὸς Ἀχαιοῖδος ἴσι
Βάθρον, καὶ δανυκὴς ἐπιδέχεται οὐτὶς ἀπῶν.

citatur autem ibi ex Callimachi Hecale: quae ubi ei *νῖφα* sit et perfrustrata, non addit. V. 48, legendum videtur *τοῖς δανοῖς*: itemque seq. v. *δανοὶ γὰρ*, nempe α e medio sublato. V. 54, vulg. *ὅτι Ἀπαρτίωνος*, mihi articulus ὁ vilius est convenientior. apud Suidam est, *Τρύφων Ἀμμανίου Ἀλεξανδρεῖς*.

P. 248, v. 20, aptius, *ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ*. V. 35, *μάντις* perperam a librario duplicatum videtur. verior lectio haec: καὶ *Ἡέριος*, ὁ πολίτης: — καὶ *μάντις*, *μαντεῖος*, ὁ Ἀπόλλων. porro gentile *Ἡέριος* confirmatur rursum infra in *Ἡέριος*, 426, 32. V. 53, post *ἔλως* distinguere potest. nam *σύνδεσθον* expolitio est nominis *δάσειον*, *opacum*. opaca enim sunt loca densis arboribus conlita. V. 55, *δαῶω*, si verum est et germanum, subaudit substantivum *τόπος*, *χώρος*, vel simile quid. aut scribendum *δαῶω*, ut infra 250, 3, et 249, 49.

P. 249, v. 1, vulg. *δαῶω*, per ξ. ego *δαῶω* malui, ut v. 3 et 39. V. 6, metrum requirit *κόρυμβος*, *Κόρυμβος*, vel aliud eiusmodi. V. 42, *δατητής* legitur quidem apud Aristotelem in Atheniensium republica, teste Harpocrate ac Suida. sed hemistichium illud quod subiungitur, *τὴν οἱ δατηται*, videtur potius Aristophanis esse, aut alius cuiuspiam comici. V. 46, *διατρετῆρες*, si genuinum est, referendum ad *δατηται*, v. 43: aut legendum *δατητῆρες*. Praecedenti v. pro *δεδάσθηται* et *δεδάτηται* vulg. ed. habent *δεδάται*, perperam omissa tertia syllaba. eīphras autem τοῦ σ notata etiam v. 40.

P. 250, v. 5, convenientius, ἢ *διὰ τὸ διαυλῖα εἶναι*: vel, ἢ *διαυλῖς τις οὐσα*. V. 12, Homeri locus aliter infra exponitur 256, 22. V. 29, pro *τελεστός* perperam in vulg. scriptum *τίλος*. regula compositionis infra 547, 21: et compositio ipsa repetitur 646, 10. V. 36, Theocriti locus est Idyllio 2, ubi Pharmaceutria dicit, — *ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν Ἀῖδω*. χ' ὡς αὐτὰ λαμβάνει μέγα καμπυρίσασα, *Ὀδῶ τοι καὶ Δέλφιδι ἐνὶ Φλογὶ σάφ' ἀμαρτίνου*, ut *καμπυρίσας* ibi sit *ignem concipere*, per *lyncope* pro *κατομπρίσας*. Icholias exponit *πυρακτωδέστα*.

P. 251, v. 29, rectius *ὀρέγω*, extrito v. nam ab *ὀρέγω* ita sunt *ὀρεγνύω* et *ὀρέγγυμι*, ut ab *οἶγω* *οἰγγύω* *οἰγγυμι*.

P. 252, v. 5, convenientius *τροφής*, ut pag. praeced. v. 32. Seq. v. vulg. ed. *τά τε πρόβατα*: nihil ad rem. V. 8, locus restitutus ex Odyss. γ'. V. 30, in vacuo deest *ἐμνηστεύεται*. apud Suidam sine diphthongo, *Δέσιος παρὰ Μανεδόειν ὁ μὴν Ἰούιος*. eo autem mente frumenta pleraque omnia sunt adhuc in herba. cuiusmodi decurtatio infra quoque 524, 20. V. 37, aptius ad metrum, *δέυτ' εἶναι*, quod significat *ἐφαίνετο*, *ἐδόκει*, Helychio teste. V. 55, rursum imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49.

P. 253, v. 1, pro *δέδασα* rectius *δέδασα* scribemus, ut declarant etiam sequentia. est utique id praeteritum e futuro 2 *δαῶω*. Seq. v. etiam *περὶ* scribi potest accentu confueto, relatione ad verbum, non ad nomen facta, ut supra 123, 50. V. 6, vulg. *δεύω*, ut *πλεύω*, *φεύω*: sed nihil tale de verbo *δέω* tradunt grammaticorum Icholae: quare *δέω* cum regula malui. V. 28, usitatus *μεταγόμενα* v. 15.

P. 254, v. 15, metrum polcit *δεκάφωια*. Pro *δεκάδας* v. 21, vulgata Lexica e Xenophonte afferunt *δεκάδεis*; quod magis placet nostrum enim *δεκάδας*, sive isosyllabus capiat, sive penitosyllabus, ambiguum est; alterum vero clarius, significans *decuriales*, qui sunt eiusdem decuriae. V. 31, *Φηοί* referri potest ad

autem, e quo haec excerpta sunt. alioqui convenientius est plurale *φασί*. V. 46, vulg. *παροιδόμενον*: mihi praepositio *περί* visa est magis consentanea, ut mox v. 51.

P. 255, v. 9, ut *Delphica laurus*, sic et *Delphicus tripus* adiective apud Latinos dicitur: at *δέλφικα* vel *Delphicum* ablo- late ac substantive pro Delphico tripode nusquam legere memini. V. 22, congruentius fere plurale *ιδρύσαντο*. Allimilis prope histo- ria est Paulaniae 329, 32. V. 26, aptius videtur, *παρά τὸ δέω τὸ ζῶν*, id est, *αὐτὸ δέω significante ζῶν*. V. 30, *λέγει* respicit τὸν *Ζηνόδοτον* v. 16. V. 56, vulg. *ἐπὶ τοὺς δρύς*, depravato articulo pariter et praepositione.

P. 256, v. 22, Homeri locus iste aliter supra expositus 250, 13. clarius exemplum notatum ab Eustathio 760, 32, hoc, — *οὐκ ἐστὶ δῆτε τέκνω Ἰλίου αἰπεινῆς*. V. 24, nota rursus *ἐπὶ τὸ — προ ἐπὶ τοῦ*. V. 33, nec *προβάτων*, nec *προβάτεων*, ad rem propositam apte quadrant. videtur potius scribendum *προβάτερον*: et consequenter addita copula, καὶ, οἶός, οἰότερον, ea συνεκδρο- μῆς forma, qua *θελύτεροι*, *ἀγρότεροι* vel comparative quoque *προβάτεροι* et οἰότεροι, qui magis ad ovem quam ad hominis ingenium ac mores accedit. V. 25, rectius, ut videtur, *πρόβα- τον*, primitivum nempe praecedentis derivati *προβάτερον*. V. 37, haud scio an melius *Δεξιῶν*, barytonas. V. 41, aptius τοῦ *δεξιῶ ὄμου*, vel τῶν *δεξιῶν μερῶν*.

P. 257, v. 6, commatium illud, ἢ *παρὰ τὸ φέειν τὴν ἰδωδὴν*, cum altero quod sequitur, perperam in vulg. ed. nomini *δεκὸς* allatum supra, 253, 54. V. 23, fortasse leg. *αὶ ὁράσεις καὶ δειγ- ματὰ καὶ δέξις*, ut v. 19. fed, ne quid dissimulem, est in ea lectione quaedam tautologia. V. 25, pro *μέτρον* analogia requirit *μέτρον*, ut infra 581, 47. V. 45, aptius fere *περιβέβληται*: et seq. v. *περιτετόμηνον*: et v. 46 verius *στέφος*, ut *κάρφος*, τει- χος melius etiam *ἀνδρωπῆ*, ut *ὠλοπυγῆ*, contractum *ἐκ τα*, ut *χρυσῆ*, *χαλκῆ*. V. 47, sensus est, *εἰρηται δὲ τὸ δέγμα οἷον ἐγ- μα καὶ τέλος τοῦ σώμ*. Et seq. v. *παρηντέντος τοῦ γ*.

P. 258, v. 7, sensus est: regula postulabat *δεσποτῆς*, ut *ἀρμο- στής*: sed una cum ecchipsis τοῦ σ mutato etiam tono, factum *δεσποτῆς*, ut *ἀρότης*: quod clare infra docetur 781, 54. Et voca- tivus *δεσποτα* v. 12, ut *ἀνάκτορα* supra 44, 14. V. 13, in *λέγει* subaudiendus ὁ *τεχνικός*, vel alius a quo haec desumpta. V. 17, *δεσποτῆς* ferri potest, ut *ἀγρότης*: at v. 4 et 9 idem per *ωμεγα* scriptum, ut *ἡπειρώτης*, *νησιώτης*. V. 28, vulg. *δυσανχένης*. no- strum *δεσυχένης* poscit cum etymologia etiam alphabeti series, ac confirmat insuper Helychii suffragium. V. 30, locus restitutus ex ll. α': et v. 40, ex ll. β'. in priori omilla erat copulativa τε: in posteriori autem scriptum erat *χρόνον* pro *χρυσόν*, metro pa- riter et sententia corrupta. V. 46, mallet, *Δευόμενον καὶ ἐνδύο- μενον*, *χρηζόντα*: vel geminata expositione, *δεόμενον*, *χρηζόντα*. Sic v. 52, melius *ἐπὶ δὲ καὶ οἱ Αἰολεῖς* — est enim mos hic Aeolia cum Ionibus communis. Varini Cornucopiae non male sic ista effert: τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, *δεύοντο* καὶ τροπὴ τοῦ *ν* eis a *αἰολικῶς*, ἢ μεταθέσει τοῦ *ν* eis a *ιακῶς*, *δευολατο*. men- tio eius Aecolismi etiam infra 611, 51. Praeterea v. 51 melius *πυθοντο* et *πυθολατο*, ut patet ex 696, 21.

P. 259, v. 1, ait et *δεῦρο* scribi et *δεύρω*, sicut *δύο* et *δύω* pro numero binario. V. 15, potest etiam eodem casu legi, *εἰδὸς παραγῆγον*, *species derivativa*, ut infra 268, 50: 269, 3. V. 31, cum istis *φασί* ὅτι, subaudiendum *οὕτως ἐλέγετο, αἰνεῖ ἢ αὖ πομπινatum fuisse, quia* —.

P. 260, v. 26, *δεῖδι* e *δεῖδμι* regulariter formari nequit: *δεῖδι* namque dicendum foret. videtur potius factus metaplasma, et terminatio verborum in *μι* usurpata pro terminatione verborum in *α*. *δεῖδι* pro *δεῖδι*: sicut *πῖσι* pro *πίσι*. et in *ζῖσι* et *πλεῖσι*, alicui est ea ipsa verborum in *μι* terminatio: quia *ζῆ* et *πλεῖ* minus belle sonant, 410, 41. v. 42, 49: 671, 41: 698, 53. V. 43, ἀπόφοια neutro genere accipiendum videtur: aut foeminino genere legendum *ἐμοῖς*. mentio istius ἀπόφοιας etiam infra: et rursus infra 295, 56: apud Clementem nostrum 20, 25. V. 49, vulg. τὰ, foem. genere: malculinum τῶν reposuim ex ll. γ'. V. 57, *δαίνας* utrobique per *ει* diphth. legitur etiam in vulg. ed. at verius esse videtur *δαῖνυ* quod sequitur, sive praesens sit per apocopen, sive imperfectum per apharelin.

P. 261, v. 6, *πολύανδρον* pro *πολυάνδριον* videtur positum; pro eiusmodi videlicet sepulcro, in quod multa inferuntur viroorum corpora. V. 19, vulg. *ἐπὶ γόφου*, genit. casu; minus belle. V. 23, cum adverbiali geniuo *δαίνας*, subauditur nom. *χρόνος* seu *ἄρα*: idque vel nom. casu, ut in seq. versu Homericō; vel dativo, ut hic. quomodo apud Latinos quoque *vesperi* usurpatum dici potest. existat autem Homeri locus ll. φ. V. 33, vulg. Hom. edit. ll. γ', *ὄστ' ἄλκιμος*. V. 44, sincerius videtur, *ἐπὶ δὲ ζήματων*:

P. 262, v. 4, *πύθ'* an verum sit, dubito. nec anism tamen πόθ' in eius locum substituiere. V. 6, inclusa, suppleta sunt e superio- ribus 135, 24. V. 20, infra in σ, *σπείους* quidem rursus ratio redditur, sed locus non allegatur: qui quia hic nimis brevis est, reponi pro eo pollet ex Odyss. ε', *μυχρ' σπείους γλαφυροῖο*: et paulo ante, *περὶ σπείους γλαφυροῖο*. V. 33, males fortasse *δεινο- λόγος*: sed prior scriptura mox rursus attingitur v. 49. at *δεινό- λοχος* proprium est nomen apud Suidam. V. 37, vulg. τὸ *πόιός τις* ἄν, omilla primori compositionis parte. V. 49, expositio illa τῆς *κακῆ λοχούσης*, innuit etiam alteram scripturam, *δεινολόχης*.

P. 263, v. 7, locus restitutus ex ll. γ'. V. 16, *δεισάδαιμονία* neque apud paganos neque apud Christianos *ἐπὶ καλοῦ* ponitur, sed pro Superstitioso seu nimis scrupuloso daemone meth, ut declarat Flutarchi hoc nomine inscriptus liber, et Clemens postler 302, 32: sed et postler hic supra in *δεῖδω* 260, 5. V. 27, post καὶ ἀποβολή, subaudiendum *δηθά*: cuiusmodi ellipses alibi passim obviae. utrumque loquendi genus infra 274, 7, 22. V. 30, ni- mium decuratus locus. plenior hic ll. ω', *Ἀνδράσιν ἐν δηέοις*, seu *δηέοις*, per synaeresin. V. 42, vel *δηέον* legendum: vel, si *δηέον* verum est, transponenda sunt commata, hoc modo, καὶ *δημα* *δηώ* καὶ *περισπωμένως δηώ*, *ἐξ οὗ τὸ δηέον* *εἶτα κατὰ συναλ- γασιν δηώ δηώσω*. Verbum autem *δηώ* duplex est: alterum, ter- tiae circumflexorum; unde imperf. *δηέουν*, et aor. *δηώσας* ac *δηώσας* apud Helychium. alterum vero est primae circumflexo- rum: unde ll. α', *ἔγχει δηέων*: et ll. ψ', *χαλκῶ δηέων*. sed neu- traliter hoc posterius capitur pro, *Hofstiler agens, Hofstilitatem exercens*. V. 44, haud scio an verius fut. temp. *αὔρησσε*, ut mox v. 46. Inclusum *ζητούση*, eodem versu 46, in vulg. omisum, nos de nostro addidimus, sensu ita postulante.

P. 264, v. 8, ut melius cohaerent membra, legendum, aut subintelligendum certe, *Δηώ γὰρ λέγεται, ἢ ὅτι πολλὰ*. V. 22, *ἰδία* parum aptum videtur. convenientius ἢ *ἰερά*, id est *sacra illa Apollini insula*. V. 24, sententia postulat, *ἵνα τέκη* (seu *τέ- νοι*) ἢ *Δηώ, ut pareret ibi Latona*. quod mox factum signifi- catur v. 29. V. 49, si plurali numero τὰ scriptis auctor, signifi- care voluit, non in uno illo, sed in aliis quoque Doricum α in η verti a communi dialecto. V. 56, posterius expositio, *ἐκ τίνος τόπαν*, respicit *δὴ ποθεν*. apud Suidam eadem, eisdem verbis.

P. 265, v. 10, locus quem attingit, hic est, — οὐδὲ *ζοῖνε* *Δη- μὸν δόντα παρὲς ἀγορευμένον, οὐτ' ἐν βουλῇ*. *Οὔτε ποτ' ἐν πο- λέμῃ*. verum ibi Eust. non oxytonas, sed properisphaemias, *δημον* habet, 901, 9. V. 13, *συναίρεσιν* dixit pro *πράσιν*, ut liquet ex seq. V. 21, ambigua scriptura. et *ἐκαστῶ* enim legi potest, et *ἐκαστῶν*. clarius apud Harpocr. et Suid. *τὰς υπογραφὰς ποιοῦν- τῶν ἐν ἐκαστῶ δῆμῳ χωρίων*. V. 33, Suid. *ἐν ὅφει πάντων γι- νόμενον*. V. 48, elegantius, *τὰς τοὺς πλακοῦντας ἐργαζομένης*, geminato articulo.

P. 266, v. 15, *πᾶσι*, si vitio caret, extrinsecus postulat *εἰρη- ται*, aut simile quid. aut *φασί* legendum. nisi forte aliquis existi- met pro auctoris nomine surrepsisse: ut legendum sit *Πανύσις*. sed lubricae istas coniecturae. In *ἐχρ* quod sequitur, subaudie- mus τὸ *πράγμα*, seu τὸ *ἐκβησόμενον*. aut legemus *ἐχρη*. V. 20, locus ex Ioann. Evang. c. 18. Seq. v. fortasse scripsit *τροπὴ Βοιω- τικῇ προῖν*. Boeotos enim *ω* in *ο* vertere cum alibi noster tra- dit, tum supra in *γελῶτος*, 224, 36.

P. 267, v. 9, τῶν *δημευθέντων* consuetudo attingitur etiam in- fra in *ἐγγυῆς καταβολή*, 340, 37. V. 20, καὶ *ἐγώ*, pro *ἐγὼ δέ*, id est, Ego vero ex eo tractam verbi originem puto, quod Cau- casii maxime omnium fortibus sint usi. V. 26, inclusum *κόρας* additum ex Suida, apud quem etiam *Διακοράζεσθαι* absque di- phthongo legitur, sicut etiam apud Helychium; nempe *παρὰ τὰς κόρας*. V. 28, apud Suidam iudem est, *ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον δὲ ἐπὶ τῶν ἐμπαιζόμενων λαμβάνεται*. expositio sequens repetitur mox v. 44, et inf. 273, 47. V. 44, malum *διεκιδώσεις*, a them. in *ἰζω*, ut v. 27: et infra 273, 47.

P. 268, v. 4, cum *εἰρηται* extrinsecus subaudiendum ἢ *λέξις*. V. 16, *τετορήσω* agnoscit etiam Suidas, eundemque Aristophanis locum iisdem verbis citat. ut facta sit in eo verbo duplicatio qua- lis in *τετραῖν*, *τετραμῖν*, et similibus. V. 17, sensus est, *γί- νεται οὐν διάτορος καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ*, *διάτορος*. crebrae sunt autem apud hunc nostrum eiusmodi ellipses; ut mox pag. seq. v. 16. V. 22, vulg. coniuncte, *ἐπιγλαυσος*. perperam. sensus enim est, *Callimachus de noctua hoc adiectivum usurpavit*. clau- sula vero quae Callimachi loco annexa est, non ad noctum qua- drat, sed ad *διάντορον Ἀργυρόντην* v. 12 et 20. V. 38, duplicia lectionis sunt vestigia, *ἐξελέχθαι*, et *ἐξηλέγχθαι*. sed prior con- venit melius. V. 52, rursus augmentum neglectum in *δάμης*: regula enim *δημησος* postulat.

P. 269, v. 8, nota *ῥαχον* plurali numero, cum in praecedentibus membris sint verba singularia, more Attico. ea variatio alibi quoque occurrit aliquoties. Itemque infra 273, 51. V. 28. *σύραξ* inter huius vocabuli significationes agnoscit etiam Hefychius. V. 31, pro *μὲν* melius, fere *με* reposuimus. ad metrum sane aptius id pronomen congruit. si quis tamen *γε* malit, non multum reclamavero. V. 37. *διαλαλῆσαι* est iudem apud Hefych.

P. 270, v. 3, *διαρττειν* gemino *ττ* habet etiam Hefychius: sed usitatus mox uno *τ* *ἀρττειν*, ut *ἀνττειν*. V. 8, regula eadem cum alibi allegata, tum in *ἀπῆσαι*, 122, 42. sic 127, 22. V. 16, rectius (opinor) *ἀσάμενος*, ut apud Galenum, *ποιεῖ πρὸς ἀσάμενους*, prodest fastidio laborantibus. a quo etiam *ἀσάδης* apud Hefych. V. 32, *οἱ διασείσται* absolute capiendum; aut singulariter legendum *οἱ διασείσται*. V. 41, verius apud Suidam *ἀβρῶς βαλῖναι*: (ut apud Hefych. quoque *τροφεῶς βαδίζειν*) at mox apud eundem *σείσθαι* pro *σεισθῆναι*, non ita convenienter. vile item v. 56 et 41.

P. 271, v. 8, rectius, promotio accentu, *ἀσπίδος*. sensus est alios aliter distinguere: alios scribere *δὲ ἀσπίδος*: alios, *διὰ σπιδός*. est autem Homeri locus Iliad. λ', ita scriptus in Eustathii commentario, *Τόσσα γὰρ οὐκ ἐπόμεθα δὲ ἀσπίδος πεδίοιο*. V. 12, inclusus articulus *τὸ* in vulg. deest. V. 28, usitatus, *σπείρειν*: *τρυγῆν*: potest etiam excusari *σπείρειν* *τρυγῆν*, nom. casu. Praeced. v. corrupte vulg. *ἀμπελοὶ πέλοιο ὄρχοι*. nostra lectio petita ex Eustathii comment. 1064, 26. V. 55, appendix ista, *ζητεῖ eis τὸ σῆμα*, rectius ad sequens *διαττῶν* pertinet. cum *διαττῶν* parum affinitatis habet. V. 44, *διαφρεῖν*, *εἰσφρεῖν*, et similia, melius fere *ἀπὸ τοῦ φέρεν* deducuntur, per syncopen, ut *πρῶσαι* a *πρῶσαι*.

P. 272, v. 29, *διπλούς*: tum quia saepius eadem subinde repetere cogitur praeceptor: tum quia pro diverso discipulorum capto alium atque alium fieri oportet. V. 31, in vacuo deesse videtur *ὅς τὸ πολὺ*, vel simile quid.

P. 273, v. 4, locus ex Il. λ'. V. 24, nota *Ἰβυσι* pro *Ἰβύνῃ*. V. 51, rursus numeri enallage in *διέτμαγεν*, et *διεχωρίσθη*. V. 43, malim *διεδοιδύσας*, a them. in *ἰδω*, ut dilite apud Hefychium exstat. altera tamen scriptura est etiam apud Suidam.

P. 274, v. 3, locus ex Odyss. ζ'. V. 31, non minus apte *δέδριον* legeris, aut *δέδριον*: illud, ex Suida; posterius, ex Hefychio. V. 56, *ἀνιππασία* legitur etiam apud Suidam: verum sequens *ἀνιππασία* satis declarat, *ἀνιππασία* legendum esse cum Hefychio. Ibidem mox cum *τὸν αὐτὸν* extrinsecus subaudiendum *ὄρνον*: aut neutro genere legendum *τὸ αὐτὸ*.

P. 275, v. 27, rectius *δάνυ*, ut *δάνυ*, utrumque per apocopen. Seq. v. Dorice quidem *δικαλέκτας* excusari posset; at communiter *δικαλέκτας* dicitur in Epigramm. V. 51, duplicis scripturae vestigia, *ἐπικασσαι*, et *ἐπικασίως*. V. 46, singulare *αὐτοῦ* ferri potest, si ex praecedentibus subaudiatur *ἐκαστον*, *ἑκαστοῦ*. V. 50, in *Φηλ* respicitur *ὁ τεχνικός*, sive is a quo haec petita sunt. Seq. v. rectius *κινός* et *σπινός*, servato accentu communi, ut in *κινός* et *σπινός*. Sed notandum inveniri etiam *κινώτερος* et *σπινώτερος* secundum regulam, idque in mss. exemplaribus; quibus patrocinatur proverbialis iambus, *κινώτερος Λεβηρίδος*. Moschopolus sane ut *κινώτερος* et *κινώτατος*, ita etiam *σπινώτερος* ac *σπινώτατος* agnoscit. quod a Stephano quoque nostro in Paralipomenis grammaticis annotatum est. V. 57, *δεῖ* pro *δεῖται* possum videtur.

P. 276, v. 11, *δικας* rectius accipiemus pro *δικαιοπραγίας*, vel etiam pro *lites* seu *litigia*. sunt enim observatores ut male factorum, ita et recte factorum: illa remunerantes, haec punientes. metrum etiam post *φυλάσσαναι* requirit *τε*, vel aliam eiusmodi particulam. V. 22, vulg. *ἔωθεν*: nostrum *ἔωθον* desumptum ex Suida. Seq. v. concinnius *Δίκρον*, per syncopen. [B. Vulcanius in Callimachi fragmentis legit *Δίκρον* *Φίλτρον*: per syncopen *λε* ut *ἀφορῶς*, *χρῆμαρῶς*, et similia. Ex *Addendis*.] V. 39, nota *ἰδὼν* pro *ἰδούσα*: itemque mox v. 41, *ἀνελθὼν* pro *ἀνελθούσα*: forsitan librariorum culpa, qui scripturae compendia non recte affectu sunt. V. 49, cum *τὸ* *μακρόν*, subaudiendum *ἔχει*, aut aliud consimile.

P. 277, v. 19, rursus duplicis lectionis indicia; nempe *Διόγνητος*, *ὁ ὑπὸ Διὸς γινωσκόμενος*: et, *Διόγνητος*, *ὁ ὑπὸ Διὸς γεννώμενος* seu *γεννημένος*, *Ιουε παῖς*. V. 34, *αὐτῆς* pro *αὐτοῦ*, seu *ἐν αὐτῇ*, temporale pro locali. V. 56, pro *παρὰ* rectius (opinor) legemus *πᾶσαν*, *οἰνέτην*.

P. 278, v. 2, Homericus ille versus unde sit nescio. Il. v. legitur, *Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον αὐτοσχέδον ἠρμήθησαν*: et Il. β' non procul ab initio Boeotiae, *Τῶν ἡρῶν' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλαμος οἶες Ἀργεος*. V. 39, haud scio an verius *τῶν Διοσκουρῶν*, plur.

numero, nempe Castoris et Pollucis. V. 46, hemistichium illud, *διπλὴν ἐκπαδὴν*, exstat Il. α'. V. 55, post commation illud, *τροπὴ τοῦ υἱὸς*, supplendum, *καὶ συγκοπὴ τοῦ ο καὶ ε*. V. 57, *σφαλίζω* vulgaris dialecti verbum esse videtur; quo significato a Germanis quoque nostris *salzen* usurpatur.

P. 279, v. 2, locus restitutus ex Il. α'. superiores editiones habent *ποιήσαντα* et *διπλάσαντα*: errore nato ex non recte observato scripturae compendio. V. 14, post *Φοῖ* γὰρ ellipsis est conjunctionis *ὅτι*, ut supra quoque 77, 55, et alibi. Seq. v. haud scio an verius *τρισσύνος*. diversa sunt *τρίσυνος* et *τρίσυνος*. V. 30, *χρῆστος* quoque cum vulg. retineri potest, si verbum substantivum subintelligatur. ut significetur sella aurata loris argenteis obvincta.

P. 280, v. 1, legendum videtur *πολυπάται*, more peritolyt-laborum, ut praecedenti commate *διχομήνη*. V. 6, sensus est, *ὡς ὁ Ἡρώδιανός Φησι*. V. 8, locus restitutus ex Il. ζ'. V. 9, quem indefinito *τινὰ* hic nominat, Nonnus est: apud eum enim locus exstat lib. 9, pag. 161. V. 13, in vulg. est tantummodo *ὁλῶν*, absque *ὅτι*, ut supra 77, 55: ellipsi parum usitata. V. 26, fortasse *πολλὸς* scribendum, ut Il. ε', *ἰὼν πολλὸς πεδίοιο*, *per multum campi spatium*. V. 32, idem hemistichium infra in *κεμάς* 603, 2. V. 44, fortasse verius, *πρώτη Διὶ εὐνῆσσαι*, *ut quae prima cum Ioue concubuerit*; seu, *prima Iovis lectum experire*.

P. 281, v. 25, in vulg. sunt etiam alterius lectionis vestigia, *ἀπὸ δύο τῶν ὁμοιοσῶν*. sed posset etiam plane omitti articulus. Seq. v. aptius *τροχὸν*, aut *τροχῶν*, ut *κύκλῳ*, immo et compositio legi posset *τροχοδότητον*. V. 27, vulg. *δοκίμῳ*, quatuor syllabis; parum apte. V. 39, sensus est: Quod propterea monere volui ne, si forte alibi audias aut legas, novi quidpiam audisse videaris.

P. 282, v. 7, disiunctiva *ἢ* aptius fere praecedenti verbi collocabitur ante *φαντασίαν* *ἐχούσας* *τάφον*. V. 10, *μακρὰ* ferri potest, ut apud Homerum *μακρὰ βιβία*. alioqui usitatus est *μακρὰ*, subaudito substantivo *ὁδόν*. V. 36, nota *συνδῶν* contra morem, pro *συνδῶν*, ut infra 379, 42. Seq. v. alterius quoque lectionis sunt indicia, *ἀλλὰ σφε δόλος* — quae mihi quidem videtur esse venior.

P. 283, v. 6, forsitan *ἐν τοῖς θήραις*, *ἰ. τῶν ἰχθύων*, in *capra piscium*. [qua de re infra quoque 505, 17: et apud Plutarch. lib. De Animalium solertia, ex Aristotele, *κεράτων περιτρίσθαι* *ὁ πρὸ τοῦ ἀγρίστρου περὶ τὴν ὀσμὴν*, et paulo ante, *τῶν τρυχῶν τὰ καθήκοντα πρὸς τὸ ἀγρίστρον*, *ὡς ἐνὶ μάλιστα λευκὰ φαίνονται μηχανῶνται*. Ex *Addendis*.] V. 10, concinnius *ἐρμηνεύς*, incontracte. V. 22, *νῶν* pro vulg. *νῆων* positum ex Il. β'. V. 37, quia *δορύκτιον* non *ἀντιφάρμακον* sed letiferum est, ut sequentia declarant, propterea melius legemus *παρὰ Νικάνδρῃ* *ἐν Ἀντιφάρμακοις*, ut et supra 241, 12: 256, 55.

P. 284, v. 5, cum *ἐστὶ* subaudiendum *τοιαῦτα*. sensus est: 16 Sic enim et *ποιητικός*, et *χειρουργία*, et *μαθήματα*, et alia innumera, cum generalem per se habeant significationem, ad certam speciem restringi solent. V. 36, in vulg. *δοκίμῳ* est pro *γυνῆς*: perperam. V. 43, rursus imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49, regula vero quam allegat, et supra citata bis terve, et infra 396, 39. V. 53, *Ἡρακλείδης* legendum arbitror.

P. 285, v. 11, scribendum *Οἰδῆόδοσος*, ex Homeri ed. Il. ψ'. de quo vide ibidem Eustathii comment.

P. 286, v. 9, ut similitudo sit exemplorum, pro *τρίπλῳ* legendum fuerit *τέτρω*. V. 11, rursus imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. V. 13, posterior Homeri locus restitutus ex Odyss. ζ', V. 35, pro *οὐτως* aptius vel *οὕς* legemus, vel *τούτους*, de *κῆπηλος* vero in eandem sententiam infra quoque.

P. 287, v. 12, in vulg. est etiam altera lectio, *καὶ κατὰ τὰς ταῦταις*. V. 14, vulg. *δραυκάλος*, corruptus per *τραυρεδονία* etymologiae vestigia. V. 17, eadem corrupte, *Κερόπτιον τι δὲ φῶν*. nostra lectio petita ex Suida. Inclusa *ὅτι*, ab eiusdem Suid. cod. abest. at v. 18 apud eundem mss. genere scriptum *τῷ θεῷ*, minus recte, nisi quis draconem deum intelligere velit. V. 25, de *ἐργαῖος* et *ἐργαῖος* infra 370, 29: 371, 19: de *ἀρχόμενος*, supra 151, 39. V. 28, rursus omiffum verbi augmentum: regula enim postulat *ἐκνεύρηται*. V. 52, hypallage, pro, *τῷ πατρὶ τὰ αἰδοῖα ἐξέκοψε*, ut v. 36. Seq. v. post *ὅτι* subaudiendum ex praecedentibus, *ἐνὶ κέρυκτι τὸ δρέπανον τὸ*. V. 42, haud scio an *Εἶς* ab auctore scriptum, ut *Κεῖτος* apud Paulaniam nostrum 61, 12, et alibi.

P. 288, v. 51, est et verbum *δρυφάσσειν*: a quo apud Lycophr. 108, *εἰτέρῳ δρυφάσμενον*, *pectore obseptum con ligneo thorace*, quasi *δρυφὴ θώρακι πεφραγμένον*.

P. 289, v. 7, nota seriem, nempe *Δοι* inter *Δγ* et *Δν*, ut apud Suidam quoque. sic et *αι* nonnunquam ante *ε*, et *ει* ante *η*, quemadmodum apud eundem Suidam. V. 16, scribendum cum

vulg. δὲ, ultima longa, ut et superiores editiones habent, et sequentia declarant. significat enim, et δὲ scribi per ypsilon, et δὲ per diphthongum: (ut v. 16) illud, barytonas; hoc, oxytonas. nostrum δὲ per imprudentiam nos fessit. V. 45, melius et evidentiū dicitur, in duas partes ire. V. 49, pro τὴν omnino scribendum τὸ, articulo non ad nomen πῶσιν, sed ad verbum ἔχαιν relato. sensus est: quoniam unusquisque casus in duali numero, sub una terminatione, duorum casuum significationem habet.

P. 290, v. 6, δὲ λητο fusppectum est. regula postulat εἰδύτο. V. 13, vulg. ἐξέρχεται, exiit; errore manifesto. V. 26, congruentius, ὡς ἰσώμαι, ut v. 29. nam τιδῶμαι primae coniugationis est; δινώμαι et ἰσώμαι, secundae. V. 34, κατὰ τὸ τρίτον, i. πρόσωπον, in tertia persona. V. 51, quemadmodum eis duali et plurali numero carere dicitur 305, 13: ita et τριήκοντος singulari numero dici non potest. indubitate igitur τριήκοντος scribemus, plurali terminatione. V. 34, haud scio an verius ἀντίκειται: ut respiciat praecedens ἀντιφύρεσθαι. V. 57, locus suppletus ex Odyll. ξ.

P. 291, v. 9, in vacuo deesse videtur, καὶ Νόσφιν ἀπερθε δῆς: aut, καὶ, — δῆς ἀνυ, vel simile quid. ita enim recte quadrabit expolitio, ἀνυ πόνου. V. 12, Lycophronis locum e vulg. ed. sic interpolabis melius, ἀπερθε δ' ἀπ' Ἰλλίου Δύμης τε, Βουραλοισιν ἡγεμῶν σφαγῶν. exstat locus p. 88. V. 19, scribendum fortassis, Ἐνδοιο καύητες: vel etiam αἰδοιο: ut ex his alterius versus sit initium. ac quadrare huc videtur illud Theophrasti, καὶ τὰν ἐκ πελάγους ἄνθρωπος Φεύγων, χερσὶν αἰμαίνοντι. V. 24, vulg. ὑστερον, praepostere. Suidas τὸ πάλαι dicit. V. 27, idem Suid. βαχίαν δόσομον, omittit copula et articulo. V. 40, haud scio an verius ἐπὶ δυστυχίᾳ εὔτενον. vulgatae lectionis sensus est, secunda liberis ad seditiones movendas natis. V. 52, ante παρὰ τὸ in vulg. est disiunctiva ἢ; quae ferri nequit, nisi alia subiungatur expolitio: quare cum Helychio et Suida eum fustuli.

P. 292, v. 3, aptius δυσκατόχους. V. 11, ut hic δυσμενῆς a verbo μένω deducitur, ita infra λαοκαυδῆς a verbo κῆδω. sed versu 15 a μένος quoque derivationem fieri posse additur. V. 18, rectius βαρυτονουμένους. aut legendum, εἴτε γὰρ ἀπὸ τοῦ μένω, ὀξυτονουμένους, i. ἰστί. hoc sensu: nam live a μένω deducas, in ultima aevetur, sicut a σπείρω et ἄρδω sunt oxytona πολυσπερῆς et γεαρδῆς, a σίβω εὐσεβῆς, ἀπειβῆς, δυσσεβῆς, θεοσεβῆς, et similia. V. 23, δυσμῆς expolitio a locupletatore nostro addita, supra eisdem verbis exstat 290, 9, retente utrobique ἐξίρχεται pro ἐσέρχεται. V. 35, locus suppletus ex Hesiodi Ergis. in vulgatis enim omnium hemistichium ἴμερος αἰρεῖ. Seq. v. aptius pall. δυσπεπτομένους, quae difficulter concoquuntur.

P. 293, v. 3, plures quidem Dodonae a Geographis memorantur, sed nulla in Hyperboreis seu Scythiis. quare parum huc congruere videtur appositio ista, χωρὶς τῶν ὑπερβορέων, infra sane in Κύπρις 547, 28, ubi locus hic repetitur, nulla Hyperboreorum mentio. V. 28, αὐτοῦ pro αὐτῶν, vel ἐκατέρου αὐτῶν. V. 36, οἰνοτρόποι Helychio sunt αἱ Ἀνίου θυγατέρες, Antii sacerdotis filiae. itidemque Lycophroni p. 88. V. 50, melius αἰλιον, neutro genere, ut v. 54.

P. 294, v. 20, sicut in tertia plurali δῶσαι poetice dicitur pro δῶσι, et γυνῶσι pro γυνῶσι: ita etiam in tertia singulari δῶσι pro δῶ, a prima sing. δῶω pro δῶ. est ergo primum pleonasmus, qualis supra 73, 43: et 106, 52: deinde epectasis τῆς δι συλλαβῆς, qualis paulo ante v. 16, et supra 284, 57, et alibi. vile et μετέθι infra 581, 35. V. 46, congruentius esse videtur αὐατό, accus. casu. Praemittit porro hic ea quae a diphthongo ei sumunt initium, quia epsilon a nonnullis ei nominatur, ut prolixius in Alphabeto nostro docuimus. V. 50, melius εἰλῶ, ut 298, 5, et alibi.

P. 295, v. 1, pro ἀπὸ aptius ἐπὶ legimus, ut mox v. 4. Seq. v. si δὲ ad poetarum locum pertinet, mutilum est versus initium, ac tale fortasse requiritur quale seq. p. v. 20. V. 25, congruentius (opinor) φησι, num. singulari: ut referatur ad Homerum, apud quem locus exstat Odyll. α'. praemisso versu hoc, χωρὶς δ' αὐτῶν γυναικας ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας. V. 41, quemadmodum paulo ante coniunctis antithetis legitur, ὅλον γένος: εἶδος, ita hic quoque post κοινὸν desiderari videtur ἴδιον: a librario propter vocum similitudinem omisum: ut integrior lectio sit, ὅλον κοινόν, ἴδιον. ἴδιον δὲ τοῦ i. V. 46, positum versus dumtaxat principium: quia paulo ante v. 43 citatus est integer. est autem Euripidis, ni fallor. V. 53, vulg. εἰδῶν, contra syntaxeos normam, quae foemininum substantivum hic postulat. ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ praeced. v. est, in disponendis per certas classes libris. Harmonicus porro multum concinnitatis ab Apolline additum esse, dictum etiam supra 202, 57.

P. 296, v. 1, μελαγχρότης corruptum est. verius μελομβαφῆς Fulvius Vrinius legit in Lyricorum fragmentis p. 204. posset etiam μελανοκροῦς admitti. V. 3, inclusa, addita sunt ex Od. X'. in se-

ETYMOLOGICON.

quentibus deesse videntur nonnulla, in quibus Dei et τῶν εἰδῶλων facta comparatio. V. 10, locus restitutus ex Il. γ'. perperam in vulg. est Ἀντήορος. V. 14, si locus est integer, ἴδον scribendum, detracto s. Verbi εἶδον haec inter alia sunt exempla: Il. δ', ἀπὸ σκοπῆς εἶδε νέφος: et Il. ε', Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμῖα προσ-ἰόντα. Sic v. 20, futuri hoc addi exemplum potest. — ἥδη μὲν τότε γ' εἶσαι αὐτὸς ἐπελθὼν, ex Odyll. α'. V. 25, διὰ τοῦ η: nempe a verbo εἶδμι. nam inde deducunt quidam infinitivum εἶδναι, et optativum εἰδῆν, ac subiunctivum εἰδῶ, a quo potest systolen Homerus Il. α' dixit ἵνα εἶδομεν ἄμφω, pro εἰδῶμεν: sicut videlicet a τῖσμι est τῖσθαι, τῖδῆν et τῖδμεν. V. 33, post φρεσὶ desideratur vel disiunctiva ἢ, vel saltem hypodistasis. V. 46, uisatus fere ἀλλὰ γε, attamen: et v. 48, τοῦ παρακλεινοματινοῦ, ut supra 294, 42.

P. 297, v. 10, ulitatus ὑπακούουσι in obediendi significatio. V. 12, melius, τὸ, τῇ θελήσει ὑπεχώρησεν: ut prior articulus totum comma sequens respiciat; alter vero, nomen θελήσει. V. 19, Suid. δ' οὐν pro γοῦν. et mox legendum ἐξοισι πεπταμένοις, more hexametri heroici. exstat autem locus ἐν ταῖς Νεφέλαις. utitur verbo εἴσασιν idem Aristoph. etiam in Avibus, dicens, Εἴσας ἐπιτρίψαι σε —. V. 56, procul dubio auctor scriptis, eis ἐκπῆγματινὴν σύνταξιν, ut cum alibi passim, tum 266, 27, 29.

P. 298, v. 2, pro ἰέρεια sensus requirit λεγουργία. nisi forte ἰέρεια quis malit, a verbo ἰερεύειν. nam ἰέρεια legeidotem foemini lexus denotat. potest tamen etiam ἰερότης legi pro eodem. V. 7, malet fortasse aliquis ὑπὸ ὑδάτων. sed εἰδῶν recte habet; quoniam alibi εἰλας appellat φράγμα ἐκ ξύλων, septimentum ὁ lignis. Il. η', Πύργους ὑψηλοὺς εἰλας τῶν τε καὶ αὐτῶν, et Il. ξ', Τείχος μὲν γὰρ δὴ κατεσκήρινεν. ἢ ἐπέπλεμεν Ἀθήνην νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἰλας εἶσθαι. V. 11, εἰλας accus. casu accipendum, ut v. proxime sequenti, et rursus v. 18. V. 14, congruentius λαπάσειν seu λαπάσσειν, quam λαφύσειν. V. 19, pro ὄρεσθαι requiritur potius πληκτάσθαι, aut aliud sono assimile verbum. V. 22, malim τὸν Ἐλάτου υἱόν, articulo ad remotius substantivum conformato. V. 26, vulg. πόλις Ἀθήνησι, errore manifesto. nostra lectio petita ex sequentibus. V. 48, inclusum illud commation, τοῦ λ, additum e simili formatione infra 300, 28.

P. 299, v. 16, τὴν ψυχὴν tropice pro τὴν κρίσιν positum. V. 38, melius cohaerebunt membra, si addita copulativa legamus, καὶ ὡς ἀπὸ βαρυ. Et contra v. 42, expuncta praepositione aptius legemus, τὸ οὐν Ἠγέλοχος, ut v. 37. V. 47, congruentius θάλαμον, masc. terminatione, ut mox v. 49. aut τρηχὺν generis metaplasum habet, ut apud Homerum δλωάτος δόμη. in vulg. Nicandri ed. est, ἐνδύκεις αἰεῖ Τρηχῶ ὑπάρετος θαλάμην: et seq. v. ἐπὶ τ' ἐκορέσατο, postquam se ad satietatem implevit. exstat autem locus in Theriacis, v. 283. V. 56, post σπᾶσθαι ommissa videntur nonnulla. videtur enim scripsisse auctor, ἀπὸ δὲ τοῦ ἰλῆς καὶ σπᾶσθαι, i. γραπτεῖν.

P. 300, v. 1, malim εἰλυφῶ, circumflexe. itidemque v. 5. ex I 7 eo enim est poeticum εἰλυφόν, v. 6. V. 18, haud scio an verius ἠττήσαν, ut paulo post v. 14, χειροθέτες. vile Pausaniam nostrum cum alibi tum 83, 17: et 92, 43. V. 16, εἴνα rursus pro εἶσε, ut alibi passim. V. 12, hypallage quaedam, pro Πελοποννησιακὴν οἰκούντες Μασσην: ad differentiam videlicet eius quae in Sicilia est. aut retento Μασσηνιακὴν, genitivo casu legendum Πελοποννήσου, id est, Mesentacam Peloponnesi regionem habitantes. V. 15, nota rursus, ἐν τὸ εἰδύομαι, variata verbi forma; itemque mox v. 33, et alibi. V. 21, cum isto commatio, ὅτι δὲ, subaudiendum e praecedentibus, διὰ τοῦ γράφεται, quod autem per i scribantur —.

P. 301, v. 18, εἶν legendum esse, non ἦν, ut vulg. habent, cum ipsa formationis norma declarat, tum eiusdem repetitio confirmat infra in ἐξε, 348, 1. V. 32, differentia illa de possessivi significatione clarius infra exponitur 507, 17. V. 39, plenior loci citatio pagina praeced. v. 37. V. 52, ἢ δασέα sive aspiratio, non cadit nec in εἰμι τὸ ὑπάρχω, nec in εἰμι aut ἔμμι τὸ πορεύομαι, sed in ἔμμι τὸ πέμνω: quemadmodum etiam illorum primitivum εἶν et εἶω, exili: huius autem thema β, densio spiritus effertur regulariter. attamen et infra εἶω τὸ πορεύομαι aspiratis iterum annumeratur 552, 59.

P. 302, v. 2, pro Ἀργείων supra Ῥηγίων est 135, 44. V. 16, εἰνάτιος εἰνάτιος agnoscit etiam Eustathius 648, 43: sed ulitatus εἰνάτιος, ut θυγάτης, Δημήτηρος. exstat autem locus Iliad. ζ'. V. 19, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, μετὰ τοῦ φύλλον: recte. V. 23, in vulg. est ἐκείνω: nihil ad rem. nostrum ἐκείνω diſerte probatum infra in ἐνεκαί 339, 33. eiusdemque generis sunt στενός, κενός, ἐμεῖο, σέιο, τελείω, et alia innumera. V. 29, legi posset etiam, τῶν συνημειμένων ἐν, quoniam est e po-

Ddd

tatis. V. 45, de εἰπαίαν magis consentanea sunt quae infra traduntur. V. 53, ἐγγράφει pro compol. ἐνεργάφει.

P. 303, v. 19, pro πλῶνας aptius Φοίνικας aut simile quid legerimus. καθάρᾳ vero mox dicuntur τὰ ἰδῶματα, sacrae Scripturae consuetudine. V. 21, rectius ἀπηρημένους: Suidas προσκεραμμένους, appensos, adnatos. V. 32, non minus aptum ἐνείσθαι, ab ἐνείρω, infero, innecto. V. 36, congruentius singulare, ἰκτετήριον. V. 55, ἄκλυστον εἰρηκόμος e superioribus peripicuitatis gratia repetitum est. Ibidem mox ἐπιμελείσθαι cum dativo constructum est, cum ab aliis cum genitivo, interdum et cum accus. iungatur.

P. 304, v. 5, εἰλυσθαι, ita videlicet ut εἰρυσθαι, pleonasmō τοῦ εἰ, v. 2. V. 36, rursum παθητικόν pro μέσον. ut verbi q ambo coniuncta sunt. V. 47, incerto illi exemplo addi potest hoc ex Odys. 9, ὅττι καὶ εἰρώμαι. ceterae huius verbi significationes expositae paulo ante, v. 22. V. 55, Boeotismus ille notatus etiam alibi, ut docebit Index.

P. 305, v. 1, inclusa, εἰς ἑνός, perperam irreperunt, ex marginali (ut videtur) Icholio. V. 16, οὐδὲς communi genere ubi legerit nescio: foeminiina sane οὐδέμια, et μηδεμία, usitatissima sunt. V. 26, φύσει μακρὰν legitur etiam supra 34, 33, ubi haec ipsa regula citatur; cum tamen videatur potius θέσει μακρὰν legendum, si ad nomina referatur. nam in participiis τῇ φύσει longa est foeminiini participii penultima. V. 29, cum istis, τοῦ δὲ, κατὰ παρασημασίαν, subaudiendum, ἀπαιτοῦντος γίνεσθαι τὸ ἀηλικόν: id est, postulante, ut secundum formationis normam fiat foeminiinum. V. 47, ὅτι pro πότμον, utrum. V. 54, posterior locus exstat Il. γ'. prior ex Iliad. γ', sic interpolandus est, Γροίην εὐπυργον ἔλπει. cui similis hic Il. ε', εἰσέκε τέμνωρ. Ἰλίου εὐρμεν.

P. 306, v. 16, post εἰσάμην subaudiendum, τροπή τοῦ εἰς 9. V. 35, haud scio an verius, Καδδ' εἰς ἐν θαλάμῃ. V. 36, in vulg. indicia sunt duplicis scripturae: nempe ut primum ponatur optativum Εἴσαιτο idque solum, absque comitatu; deinde sequatur, Εἴσαιτο, ἔδοξεν. ad εἴσαιτο certe alludit clausula, τὸ εὐατικόν, εἰσαίμην. V. 49, locus suppletus ex Il. 9: alter qui sequitur v. 52, exstat Il. ε'.

P. 307, v. 11, aptius ad metrum quadrat, εἰς ἵππον ἀλῆται: et mox, ἀντὶ τοῦ εἰλῆται. sed coniecturae non fido nimium. Seq. v. pro ἀλῆται in vulg. est ἀλῶσω: perperam. nec est quod nos moveat adverbialia in ἰστέον δὲ, versu 14: cum ea infra quoque sic usurpetur pleonastice, 318, 18. V. 16, vulg. συνθήσει: itidemque mox v. 18: nihil ad rem. nostrum διαθήσει cum alibi sic usurpatum, tum 260, 21: 313, 11. V. 33, sensus est, εἰρηται εἰ οὕτω.

P. 308, v. 5, Homeri ed. Iliad. ω', κατακίταται ἐν Διὸς οὐδὲ, ἐν ἰονίς πρυμνίοιο sunt posita. V. 22, commation illud, πατρός ἐν οὐδὲ, additum ex Iliad. ε'. Seq. v. non minus aptum εὐδαίμων, facile dissolutum, ut 265, 9. V. 33, incertum est, quid sibi velit τὸ ἐπτερύγμαι. nam suspicari possit aliquis tralata distinctione legendum, τὸ ἐπτερύγμαι, οὕτως: ut in eo quoque intelligatur sphaerelis τοῦ π morē Attico, quum regula πεπτερύγμαι posset. sed pene in diversum trahor, ut existimem velle dicere, τὸ ἐπτερύγμαι, τὸ ἐπτερύγμαι, καὶ τὰ παραπλήσια, εὐφώνως ἐνεκεν οὐκ ἀναδιπλασιαζούσι. infra sane 501, 28, ante πτ et πτ reduplicationem fieri negat: et 662, 34, Aeolicae dialecto eam tribuit. V. 45, melius forsitan ita legemus, ἀπὸ γούν τοῦ ἔξ, γέγονεν ἔξαις καὶ ἐκ τοῦ ἔξαις, ἐξήκοντα, τροπή Δωρ. τοῦ α εἰς η.

P. 309, v. 3, inversio seu reciprocatio requiritur, ὡς ἀνάπαλιν Ἀφροδίτῃ Ἀφροδίτῃ: seu, ὡς ἀνάπαλιν Ἀφροδίτῃ ἐκ τοῦ Ἀφροδίτῃ. V. 17, vulg. ἔγγιον, absque diphthongo, oblietatio vocis etymo. V. 32, quia praecedit, ἐν συνθήσει, melius ἐγγυαλίξω scribemus, addita praepositione ἐν, alioqui enim non erit compositio. V. 43, pro ἐγγείνονται in vulg. scriptum εὐλαί. Itidemque mox v. 51, ἐγγλωττογάστωρ: utrumque contra seriem alphabeti. quoniam ego Suidam sequi malui; qui ἐγγλωττογάστωρ sic dictos tradit ut ἐγγειρογάστωρ: ut sunt, qui in lingua et manibus ventrem dumtaxat gerunt, qui omnes actiones et studia referunt ad ventrem. At Aristoph. in Avibus, ἐγγλωττογάστωρ γένος, quoniam avibus circa linguae radices est ingluvies, ventris speciem gerens.

P. 310, v. 23, convenientius ἐγκάψαι: ut significet, quantum temporis ad morsum inglutendum sufficit. V. 32, cum λευκός καὶ μαλακός, subaudiendum μυελός. sic enim Rufus Ephesus in medullae speciebus: ὁ δὲ ἐν τῷ κρανίῳ, (ὁ μυελός) ἐγκέφαλος ὁ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ὀστέοις, ὀστίτης. V. 44, Megacleum Alcmaeonis filium agnoscit etiam Herodotus lib. 6. V. 50, γενομίην remotius antecedens spectat, nempe κορυβλήν. si enim ad

propinquius οἶδημα referas, γενομένον scribendum fuerit. perperam vulg. γενομένης. V. 56, si dativo casu ἡμῖν legas, sensus erit, semper in nobis Cillicis exercens. Cilices autem improbitatis notatos esse, declarant etiam ista Suidae, Τρία κίππα κάκιστα, Καππαδοκία, Κρήτη, καὶ Κιλίκη.

P. 311, v. 11, ἀμύκω legitur etiam apud Suidam in verbo ἐγκυβώσασθαι. et cum nolter hic subiungit, εἰρηται ὦν. videtur ad Ἀμυκός nos remittere, de quo supra 87, 11. alioqui suspicio aliquem lubire posset, mutilatum esse locum, ac deesse testimonium e Sophocle Amyco citatum. Amycum autem inter alias fabulas Sophocli adscribit etiam Athenaeus. V. 33, in vulg. est κεκραμένοι, idque interpunctione a sequentibus diremptum; sensu minus commodo, ut mihi quidem videtur est. significat enim ἐγκρασίχολοι, vel, ἐν οἷς κίκαται ἡ χολή, in quibus temperatum seu mistum est fel: vel, οἱ ἐν τοῖς κροσὶ τὴν χολὴν ἔχοντες, qui fel habent in caputibus. V. 54, vulg. ἐγγλυμμένους: itenique sequenti verbi ἐξεγγλυμμένους: perperam utrumque. nec enim ab ἐγγλύφω haec; sed alterum, a γλύφω: posterior vero, ab ἐγγλύφω. Augmentum autem ratio in his ea quae supra 308, 31.

P. 312, v. 5, εἶχε rursum pro ὤφειλε, ut supra 210, 10. V. 32, structura requirit potius, μήτε ἀρχομένης. sensus est, εἰ μὴ ἀρχῆται ἀπὸ μακρῆς, ut declarat sequens exemplum: et v. 35, οὕτως pro οὕτοι positum; adverbium scilicet vice pronomini. V. 39, cum ἐπενέθει, subaudiendum τοῦ 9; ut v. 26. V. 40, melius ἡμεῖς in Homeri editionibus et Eustathii commentario: idque probat etiam expositio quae subiungitur, πορευθῆς. V. 41, παροξύνεσθαι legendum esse, non (ut in vulg. est) παραπαροξύνεσθαι, manifestum ex seqq. v. 44. V. 44, aptius scribemus τετάρθαι, ut arguit Aeolicum τετάρθαι v. 46: nempe a τέτρω. nec enim vel τετάρθαι vel τετάρθαι quidquam cum his verbis habent affine. V. 49, convenientius ἐν τῇ ἰλῷ, in illo. Sequens locus interpolatus ex vulg. ed. Aristophanis. nam in nostris Etymologici exemplaribus scriptum ὤπερ, et πεπόνθασιν, et οὐδὲ ἐν, et ἀνακινῶσιν, et denique ἀναροῦσι, reclamante partium sententiā, partium metro. sunt autem versus compositi generis; quorum prior pars, iambicum dimetrum; posterior, Anacronotum: quod genus recentiores Graeci Politicos versus appellaverunt. V. 55, Ἐρχήλιος pro vulg. ἐρχήλιος repositum e Stephani Byzantii Ethnicis. nom. sing. est Ἐρχήλιος, ut Μυκαλέος a Μυκάλη.

P. 313, v. 5, videtur neutro gen. scripsisse ἵμενον, seu ἵμενον: ut innuit expositio, ὕμνην ἔχον. V. 11, eadem regula supra in βροτολογία, 215, 9. V. 26, videtur legendum, πρὸς τὴν ἐν προθέσει, καὶ τὴν χειρὶ δοτικῇ: ut ἐρχομένην compositum significetur ex ἐν praepositione, et χειρὶ dativi casus nomine. V. 32, Nicandri locus est, Theriacῶν v. 638. V. 42, βλάψαι est etiam apud Suidam in huius verbi expositione: alioqui maluisset forte, aliquis βλάψαι.

P. 314, v. 17, tres τῶν ἀντωνυμιῶν εὐδεία statuantur; quoniam cetera nomina regulam sequuntur; haec vero tria, peculiariter quandam rationem habent 314, 9. V. 28, annotatio de pronominiibus ὅδε et δεινα eisdem verbis supra legitur 172, 55. V. 39, pro disjunctiva ἢ aptius fere legemus ἢ, quare, qua de causa. V. 42, sensus est, τὴν, quod pro σὺ usurpatum, pronomen est et ipsum, sed per expectatū factum ut ἐγὼν. id enim declarat sequentia.

P. 315, v. 5, post δῆλον rursum ellipsis est coniunctionis ὅτι, ut supra 77, 55. V. 11, ut ἰόντα magis appositionem habet quam compositionem, ita ἐνχρῶ 313, 53: quod tamen etiam compositionum more quidam ἐνχρῶ scribunt, ut docetur ibidem. V. 28, praepositio παρὰ cum articulo τὸ, desunt in vulg. ed. V. 42, pro διδύμων aptius legemus ἰδωδύμων: ut sit qui praefecti esculentis. V. 50, de ἰδωδύμων rectius supra praecipitur 260, 7. V. 54, ἐν ἐτέρω, subaudi λέξιν, ut v. 41.

P. 316, v. 13, vulg. ἰδωδύμων ἐν τῷ συνεδρίῳ. sed ἰδωδύμων legendum esse cum ipsa res arguit, tum confirmat Suidas. V. 26, congruentius, ἐκπέσσαι καὶ ἐκδέσθαι, utrumque singulari numero. nam ἐκδέσθαι pluralis numeri est, more Ionico. Sic verbi 31, aptius videtur τροφήν, alimentum, cibum.

P. 317, v. 12, vulg. ἰδωδύμων, oblietatis etymologiae vestigiis. nostrum ἰδωδύμων repositum ex v. 7, confirmat etiam Suidas. V. 14, cum istis, ὑπὸ στέγαις ἐτέρας, subaudiendum ex praecedentibus verbum συνδέσθαι. V. 48, pro εἰ rectius εἰ legemus oxytonus, ut praecedit ὅς, ἰός.

P. 318, v. 1, in vulg. est etiam altera scriptura, περὶσχοῦ. incontractum περὶσχοῦ, est etiam in Homeri ed. Il. α'. V. 4, ἱππὺς ab ἱππος iam tertio repetitum: alioqui magis inclinarim in coniecturam supra expositam ad 79, 52. V. 13, locus ex Il. γ'. V. 17, post συγκοπή καὶ διαλύσει subaudiendum εἰσπην: cuiusmodi ali-

ples passim obviae. V. 24, cum apollitrophī nota scribendum, Πηλεΐδης. idem enim est quod Πηλεΐδης ἔδωκε, Pelidae velis.

P. 319, v. 2, rectius Πρώτα seu Πρώτα. ita enim infra in π, 692, 25. V. 5, legendum fortasse, καὶ παρὰ τοῦτο, (nempe τὸ ἐπὶ, γίνεται) τὸ ἔθος, τὸ αἰ δαυτὺς ἔχον. ut deducatur vel ab ἐπὶ, per lyncopen et metallagen; vel ab ἐπὶ, per solam τοῦ τ μεταβολήν. Sic v. 16, cum praepositione legendum videtur, διὰ τὸ ἐξ ἔθους τι διαγράφειν: aut pro infinitivo reponendum participium διαγράφον.

P. 320, v. 28, pro ἐκαστος procul dubio scribendum ἐκαστος, ut paulo ante ἐκαστὸς et ἐκαστῶ, ab adverbio ἐκός, sic ut ἐγγύς, ab ἐγγύς. V. 36, vulg. δέκατον ἀριθμὸν, decimum numerum. obliquius. sensus est, ἦκεν καὶ φέρειν δέκασις τὸν δέκα ἀριθμὸν, quia venit et secum fert decuplum numerum denarium; id est, decies in se coninet numerum denarium. V. 56, συνηγορεῖται verum est in aliquibus libris: sed incidunt etiam in quibus aptum est contrarium κατηγορεῖται.

P. 321, v. 7, aptius forsitan ἐκατομβοίη, ut mox v. 12, et pag. praeced. v. 46. V. 11, articulus τὸ, cum sequenti hemistichio, πρῶτα χαλκίων, a nobis perspicuitatis gratia sunt addita. exstat autem locus II. 5. V. 26, melius sere τὸ χεῖρ, nom. casu, ut v. 15. V. 34, ut hic ἐκεῖ ἐκ τοῦ ἐκείνους, ita v. 39, ἐκείνους ἐκεῖ. quae ut excusari aliquatenus possint, tamen cum v. 37 dicat, ἦν καὶ Φυλάσσειν τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, vice pronominis ἐκείνους aptius substituetur adverbium ἐκεῖ, ex v. 42. At quod seq. v. ponitur, οἱ Δωριεῖς ἐκείνους λέγουσι διὰ τοῦ η, clarius v. 30 dicitur, οἱ Δωριεῖς ἦν αὐτὴν φασὶ καὶ τῆς. V. 52, vulg. perperam ἀμμήν, in utroque membro: notum ἐμὴν expositum supra, 47, 8.

P. 322, v. 4, melius τοξεῖται, a verbo τοξεύω: et v. 34, ἐφίστασθαι, sistinere. V. 35, ἐπὶ τούτου, nempe τοῦ ἀφωρισμένου αὐτοῖς τόπου.

P. 323, v. 19, rectius (ni fallor) κολῶ, eodem nempe syllabarum numero quo nomen κολῶς. V. 23, sic Plin. lib. 11, c. 39, boum coriis glutinum excoquitur, taurorumque: et id praecipuum. Idem taurinum glutinum lib. 26, c. 8, idem Plinius. V. 29, plenior requiritur lectio, hoc sere modo, καὶ ὄνομα, ἐκπλαγὸς καὶ κατ' ὑπερβολήν, ἐκπλαγὸς: ὅθεν ἐπὶ ὄνομα. V. 45, vulg. τῆς ἐξουσίας, perperam, ut ipsa res arguit. V. 55, aptius ἐκτίλῃ, fut. tempore, euellam.

P. 324, v. 20, locus restitutus ex Theocriti 23 Idyllio, quod Διόσκουροι inscribitur, vulg. corrupte Θάμνης pro ἔνθα μῖσος: et seq. v. ἐξοτειχον pro ἐξ Τοίχων: et rursum Ἰωνίης v. 21, pro Ἰησονίης. V. 42, sanior fortasse lectio haec, ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἱ τὸν αὐχίνα ἐκπλάμψαντες, ἀποσεισάτω τὸν ἐπιβ. ut omnia ista sint expositis verba, non alterius cuiuspiam auctoris. V. 49, inclusum ἐκτός procul dubio suppositum est. cum enim ἐκτοῖο usurpetur pro ἐκ τούτου τοῦ χρόνου, ex eo tempore, exinde, nominativum habere nequit, neque etiam huc quadrate adverbium ἐκτός. itaque in Cimmericas tenebras id relegemus. apud Helychium diuile scriptum, ἐκ τοῖο, ἐκ τούτου.

P. 325, v. 17, ἡ τῶν Φύλλων, ἢ ψηφιστοῦ, vel simile quid. V. 34, ἵλαστον ita statuere videtur ut seq. v. κέντον, utrumque regulari modo, absque g. At v. 37 sine g scribendum καλίστης, ut vers. praeced. βοαστής, et seq. v. ἵλαστής. De eisdem et supra 218, 38. V. 51, si locus est integer, metrum postulat, διαμπαῖ δ' ἵλασεν: usus est autem eo vocabulo etiam Lucianus, διαλαύνεται διαμπαῖ ἄχρης ὑπὸ τὴν πυγῇ, nimeli quadam, ut videtur. V. 56, incertum est utrum verius, οἶον ἢ οἶον. nec enim loco invenire licuit.

P. 326, v. 4, verum quidem est τὸ ἔλκεν, quod attinet ad sententiam: etymo tamen melius sere congruit ἔλιν seu ἔλλειν, V. 14, τῇ μὲν, ἢ τούτῳ, ut supra 321, 10. V. 27, ἀνεφάνη τὸ α, ut pagina seq. v. 20. V. 32, τὸ λαῖνον, ut paulo ante v. 24. V. 40, παρὰ τῇ ἑλῇ ἐστὶ, si niendo caret locus, significat expositam esse luci et calori solis. V. 43, fortasse in istam sententiam supplendus locus, τῶν μὴ δίδόντων τὰς θυγατέρας ἀφελόμενοι, παύτας ἐκεῖ κατὰ φύσιν. meminit insulae Strabo lib. xiii: sed nominis rationem non attingit. V. 49, cum articulo scripti, παρὰ τὸ ἔ. ἢ λέγειν, ut mox v. 51.

P. 327, v. 1, melius cum articulo, τὸ πεντάμετρον. V. 10, scribendum eis τὸ Ἀεργαίνεον. ita enim supra est, 153, 47. Seq. v. sunt in vulg. alterius quoque scripturae indicia, nempe Ἐλεργίς, ut supra 152, 49. Καρίαν vero mox legendum esse pro vulg. Ἰκαρίαν, liquet ex 153, 3. V. 13, rectius Ἐλεργαίνεον, ut v. 6, et supra 152, 50: ea nempe forma qua ἀεργαίνεον, ἀελαργαίνεον, ἀνεργαίνεον, et eius generis alia. V. 25, vulg. Ἐλεφίρας. nihil ad hoc etymon. V. 36, potest etiam οἰκισάντων legi,

eorum qui condiderunt seu primitus domicilia ibi posuerunt. V. 53, inclusum χορησμένη additum e vulg. Procli Chrestomathia, editionis nostrae 340, 11. Eadem seq. verl. ἐκ τῶν μέτρων, cum articulo: pro quo suspicabar aliquando legendum τὸ ἐκμετρον, seu τὸ ἐξάμετρον. Sunt et aliae quaedam diversitates, tum in verbis, tum in ordine: quas qui volet, ipse conferendo annotet.

P. 328, v. 22, locus ex Apollonii Argonaut. 1, v. 1266. V. 40, μέγαν quoque legi potest, ut II. 9, ἐλέλιξ δὲ μακρὸν Ὀλυμπον. Sicut autem seq. v. ἐλελίξ deducit ab ἐλίσσω, ita supra, 249, 1, δάσω a δάσσω. V. 46, uterque locus exstat II. 5. prior sic, Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιοῖν. alter, tertio versu post, Τρωσὶν ἀλεχέοντα κατελέμεν, ὡς ἐλελίχθεν. ubi scholiastes unam dumtaxat expositionem tradit, nempe συνεστράφησαν, eodem utrumque significatu accipiens.

P. 329, v. 2, ἐλεγμένην Ionico more usurpatum, omisso augmento et aspiratione: usitatus enim ἐλεγμένην. V. 8, sensus est, ὡς Ὀμηρος, sicut Homerus. καὶ vero pro ὡς a librariis frequenter poni propter affinitatem scripturae compendiosae, norunt ii qui null. exemplaria cum impressis conferunt. V. 27, in ἐλεφείσας duplicis scripturae sunt vestigia; nam vel ἐλεφείσας scribendum innuit ab ἐλεφείω, quod proximo versu sequitur; vel potius ἐλεφείσας, ut mox ἐλεφείσας, ab ἐλεφείω, quod agnoscit etiam Helych. ac Suidas.

P. 330, v. 3, rursum imperfecta regulae allegatio, ut supra 114, 49, perfectius citata est in ἐννοθε, 106, 18. V. 23, congruentius ἐνέμετο, singulari numero. significat enim, caelestem illum leonem, antequam inter sidera relatus est, e paludibus petivisse pabulum. V. 39, rectius Φιλίτας, apud Athenaeum et Stephanum Byzantium: apud Suidam Φιλίτας bis, ut Θεοδῶς. V. 49, Ταγατίνον nondum facta mentio; nec certum est, an Ταγατίον dicere voluerit. V. 51, melius, γυμνασίῃ, Ionico more. V. 56, malet forte aliquis ὅδε. alioqui sensus est, Quantum vero mihi de illo verbo invenire licuit, significat ea dictio στρατεύειν. sed suspectum id στρατεύειν, veriusque videtur esse στραγγεύνειν, diutius morari seu haerere, ut guttae sc. quae per angustum meatum distillant lentius.

P. 331, v. 14, Hellen Pausanias, Apollodorus, et alii, Athamantis filiam produnt, Phrixi sororem; et ab ea denominatum τὸν Ἑλλησποντον. et Ἑλλήν, a quo nomen ortumque traxerunt οἱ Ἕλληνες, a Strabone, Apollodoro et aliis, Deucalionis perhibetur filius, a Pausania Xuthi frater. ita ut neque Ζήθου neque Ζούθου nomen huc congruere videatur; quamquam posterior Apollolli collectanea m. praeferunt, nescio quo auctore. Sequens versus et ipse vitiatum est: ac fortasse legendum, ἐλλάς, ἔδρας: ὅπερ πλεονασμῶ τοῦ σ γίνεται σέλλα Ρωμαίοις. Helychius sane ἐλλά, πατέδρα est. a σέλλα vero derivata videntur σέλλας et σέλλιον. Latinum Sella, per lyncopen pro Sedula, a sedendo; a quo et Sedile, alludens ad Graecorum ἑδῶλιον. V. 11, ἐκλήθη respicit subintellectum, τὸ ὄνομα, seu ἡ λέξις. alioqui enim structurae norma postulat ἐκλήθησαν. Sic versu 47, congruentius τῷ — et πεπλατυσμένῳ: ut leratur ad remotum, πλατεῖ Ἑλλάσποντον. Praeced. v. alii Φεῖρον: ut item v. 28 Ἀττάλου gemino ττ scribitur frequentius. V. 51, cum ἄφωνον γὰρ, subaudiendum τὸ ζῶον τούτου: aut legendum ἄφωνος. V. 57, pro ἐλλός magis convenire videtur ἔλος, palus.

P. 332, v. 7, perperam vulg. ἀπὸ παντὸς μέρους. nostrae lectioni patrocinatur et ipsa sententia, et similis locus supra 268, 9. V. 27, melius ἐκτεταμένη, ut (330, 1, et alibi passim) μακρὰ παγαλγόμενα, id est, quae in penultima syllaba vocalem producant habent. Sic v. 34, pro ἀπὸ et ἀφελκε aptius legemus ἐπὶ et ἔφελκε, ut v. 30.

P. 333, v. 4, Ἐλουροι procul dubio sunt qui a Trebellio Polione, Ammiano Marcellino, Iornande et aliis, Heruli nominantur. meminit et Zosimus noster libro primo, 652, 29. ex insula Scandinavia egredientes, Aimonii monachi verbis refert Ortelius poster. τοὺς λαοὺς huc accerlere parum videtur consentaneum. V. 28, cum ἔχει extrinsecus subaudiendum τὸ σύνθετον, seu τὸ συνετέδεν: aut plurali numero legendum ἔχουσι. Seq. v. sensus est, ἐξ οὗ εὐνήμειδες Ἀχαιοί, et εὐνήμειδας Ἀχαιοὺς, aliaque confamilia, passim apud Homerum obvia. V. 34, usitatus ἔθοντες, a barytono ἔθω. V. 49, rursus augmentum omisissum. regula enim postulat κατεῖπνυσθαι.

P. 334, v. 15, rectius, ἐμβύσαι, ut declarant sequentia. Ibidem mox vulg. ἐνδῆσαι, illigare; parum ad rem. V. 18, ἐμβολος potius est a verbo ἐμβάλλειν, ut σύμβολον a συμβάλλειν. V. 21, iterum augmentum omisissum, ἔμεσε pro ἤμεσε. Pro seq. τὰ τέκνα, alii singulari numero τὸν υἱὸν dicunt, ut et Servius apud Virgilium, filium ei epulandum apposuit. V. 25, τρεῖς nomi-

Ddd 2

nantur; sed duo solummodo exponuntur. cuius culpa, incertum. V. 41, sensus esse videtur, οὐδέποτε τὸ διπτολογούμενον ἔχουσι διχρονον: sed illa διφωλία seu διπτολογία unicum dumtaxat tempus admittit, aut breve scilicet, aut longum. nam εἰο et οἰο penultimam perpetuo producant; et contra, εο perpetuo eandem corrumpit. V. 54, aptior forsan haec distinctio, ἀλλὰ πᾶς τὸ ἑμισαῖος; ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου γέγονε.

P. 335, v. 9, cum illis, ἀπὸ ἐνεστώτος, subaudiendum γίνεσθαι: aut legendum ἐπὶ ἐνεστώτος, subaudito verbo λέγεται, aliove huiusmodi. V. 17, nota ἐπὶ ἐνέχυρα φίλιας διδόμενοι: et mox v. 20, ἐπὶ ὁμολογία τῆς εἰρήνης. quorum etiam posterius usitatus; ferri tamen et prius poterit, si ἐπὶ pro eis capiamus; ut si Latine dicamus, dare in pignus amicitiarum. V. 27, melius ὁ μέσος, addito articulo, ut cum alibi passim, tum 322, 57. V. 41, κακὸν ἐμπαισος, ut infra κακὸν ἴδρις 466, 41. V. 51, melius, ἀπὸ τῶν ἐν πεδίῳ κειμένων θερμάλων, ut apud Suidam est; nisi quod ibi participium in fine ponitur.

P. 336, v. 9, inter πόρνη et βελόνη desideratur ἥ, aliave consimilis particula, a librario (ut videtur) per soni affinitatem praetermissa. Sic v. 45, post παρὰ τὸ ἴνα, requiritur πόδα ἔχειν, ex quo quod unicum pedem habeat. Seq. v. malet fortasse aliquis ἴσχυος ποιῆν, vel ἐνόχος ποιῆσαι: sed cum genitivo legitur hoc vocabulum etiam apud Platonem et Aristotelem. V. 47, melius, ut videtur, ἐπὶ φόνῳ δρασκεῖν, ob eandem perpetratam. V. 54, melius πρώτης συγγίλως, ut cum alibi tum 442, 45, et seq.

P. 337, v. 29, vulg. ἐναπερίστα, obsecratis etymis notis. nostrum ἐναπήρειται agnoscit etiam Suidas. Pro seq. ἐμπήπτειν potest etiam ἐμπήττειν legi, si cubi ἐναπερίστα active capiat pro Ἰνfulctre seu Ἰνpringere: itemque v. 44, ἀπὸ τοῦ πολέμιου, ab hoste.

P. 338, v. 4, de ἐπίμηκος supra dictum, ad 170, 33. Sequens Homeri locus citatus etiam 169, 45. V. 11, forsan auctor scripsit ἐπιδιὰ διὰ πυρός, cinis ignitius. V. 16, ἐνδεια in vulg. omisum; et sequentia perperam cum antecedentibus connexa. V. 31, κληρωταὶ nunc iterum pro κληρωτοί. V. 52, in vacuo desideratur ὑπερβύριος, ἐπεξημίους, ἐνόχους, vel simile quid. a Suida et Harpocrate abest totum hoc commation.

P. 339, v. 5, aptius forsan κατὰ τρόπον, ut moris est. V. 21, Helychius Φιλοφρόνης pro Φιλοτίμης. V. 28, in vulg. exstant etiam alterius scripturae vestigia, nempe χύω κύθρα: Ionice namque κύθρα pro χύθρα dicitur, ut κιδών pro χιδών, 454, 42, sed perperam iidem vulg. pro duobus habent unum corruptum χυώθρα. V. 36; ὁ δεύτερος, id est ὁ ἐκ τοῦ ἐτέρου, qui est ex altero, nempe ab ἐνέκω, v. 53. Sic v. 38, εἰς τοῦ γ dictum pro, τροπή τοῦ γ, ut infra 357, 6. V. 43, cum simpliciter subaudiendum compositum, ἐνυπάρχονεν videlicet: iidemque mox v. 46. [V. 55, aut ἐπένδσειν legendum, a tollenda negativa οὐκ: ut significet, in compluribus exemplaribus e producto (seu temporaliter aucto) legi ἡμπερὶον, sicut 112, 34. Ex Addendis.]

P. 340, v. 4, rursus duplicis scripturae indicia, ἐν μέσῃ τῇ κιδάρα, et ἐν μέσῃ τῆς κιδάρας. Seq. v. κοινοσίγητον ἐνεργῶν corruptum est: nec tamen κοινοσίγητον ausim reponere; nec item κινησίδετον. quorum illud esset, silentium multitudini afferentem; hoc, illigatas citharae chordas moventem. V. 19, locus ex Apoll. Argonaut. lib. 2, v. 358: ubi scriptura exstat τεῖσιν τ', et ἐμβασίλευσε. V. 26, δαούνηται in medio videlicet; quippe ab ἐνέμῃ. V. 33, apud Helychium duplex est scriptura, ἐνεκλόβησε, et ἐνεκλόβησε, utraque per unum λ; nempe παρὰ τοὺς ἀνδρούς. apud nostrum tertiae quoque indicia sunt, nempe ἐνεκλόβησε, a πόλος et βύω: ut sit πόλος ἐμβύσαι, buceas inferre, offas seu iugundas ingerere. V. 53, legendum fortasse, ἐν Ἐχελιδών, scilicet δῆμῳ: de quo infra 404, 6. apud Stephanum Byzantium minus recte Ἐχεμίδα; nominatur istud oppidulum. V. 57, si legamus τῇ νεῖτῃ ἡμέρᾳ, sensus erit, quoniam sit, ut novissimo die lunae duo menses quam proxime inter se accedant. apud Suidam est, ἐν ἡν καὶ νέαν δίκτας, ἐπειδὴ ἐν αὐταῖς συμβαίνει καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γεννᾶσθαι: et rursus, ἐκ τοῦ τὴν τελευταίην ἔχειν τοῦ προτέρου μηνός καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑστερίου. nam ἐν ἡν appellatur ultima veteris lunae dies; et νέα prima dies novae lunae, seu novi mensis: itidemque Demosth. τὰς ἐπὶ ἀρχᾷ τὰς νέας νεῖταις ἐπὶ ἐνέαις, veteres magistratus novis decedere. Faciunt huc ista Columellae libro 8, cap. 11, ut trigesima luna, quae est fere nova, cum pavoninis excludantur.

P. 341, v. 1, iambicum erit, si legas, Καὶ δὴ κελεύει νῦν μὲν ἦκειν ἐσπέρως, Αἰδὸς δ' ἐνός. ubi ἐνός significat die crastino. apud Hesiodum vero Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὐριον ἔς τ' ἐννηφι in crastinum et perendinum. V. 6, titulus locus, nec lanatu facilis, aliquid vero lucis ei afferunt haec Apollodori Bibliothecae libro 3, καὶ Καπανεύς ἀρπάζας κλισίαν, ἐπὶ τὰ τεῖχη δὲ αὐτῆς ἀΐκει. et

aliquanto post, εὐρὺν δὲ τινὰς λεγομένους ἀναστῆναι δ' αὐτῶν, Καπανέα καὶ Λυκούργον. meminit et Pausanias postea 288, 59; ad Electras portas fulmine deturbatum perhibens. attingit haec idem Aeschylus in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις: sed nihil ibi quod loco sanando conferat. V. 40, ἐκ μεταθέσεως οὐτα τοῦ θε, id est, per μεταθέσιν facia ex θε, seu, in quib. θε mutatum est in θα.

P. 342, v. 8, γίνεσθαι, nempe ἡ ἀνεστραμμένη πρόθεσις. V. 10, pro σὺ aliquid aliud requiritur; aut adalterius est locus; aptior citatus supra, 123, 53, πᾶς ἐμοῖς καὶ ἄλλοις, ex Iliad. α'. V. 17, Eustathius triplicem scripturam annotat, nempe εἰην, ἡην, et εἰη: priores duas, primae; tertiam, tertiae personae, primam requirit nostri Etymologi sententia. V. 31, pro ἐνίπτε Eustathi textus habet ἐνίπτε, ut est in sequentis versus acroteleutico. exstat autem locus II. γ'.

P. 343, v. 4, aoristi est ἐνίπτε: at praesentis et imperfecti, ἔνιπτε, absque ν, nempe modo imperativo; ut in loco modo indicato. V. 17, rectius ἦνις, acuto videlicet, non circumflexo, ad differentiam singularis numeri, ut infra 432, 1. Seq. verbi τῷ ποιήσαντι id est, τῷ θεμάτι ἐξ οὗ γέγονε: nempe ὦ seu ἴω, quod idem ἦμι. V. 24, in vulg. exstant etiam alterius scripturae indicia, μεγῶλοι δαριστίης: et rursus v. 30, in Homeri editionibus est Τῶς pro foeminino Τῆς. V. 33, vulgati aliam quoque scripturam inveniunt, δαριστίς πάρφασις. V. 44, e Suida legi potest, Πολυζήλας Δημωτύνδαρεφ. nam inter Polyzeli fabulas Demotyndareon quoque recenset Suidas. Sequentia fingi magis quam divinari queunt, hoc fortasse modo, Δεῖξαι δὲ κρυοῖς νύκτα βλύζον ἐνία. V. 52, legendum videtur, παρ' οὐδετέρου, e neutro comparationis, ut mox vers. 54.

P. 344, v. 3, aptius ὡς κλώμενος. καὶ vero a librariis saepe pro ὡς poni, propter compendiosae scripturae affinitatem, iam aliquoties monui. V. 6, si ἐνεον verum est, thema erit ἴω: et contra, si thema statuatur νάω, imperfectum erit ἔναον, et ἐναονον pleonasmio poetico. V. 13, per transpositionem accipienda sunt duo postrema commata, hoc modo, καὶ ἐπὶ αἰεὶ (nempe τοῦ α εἰς η) γίνεται ἐνεοίησι. Sed non opus est tam longis ambagibus. nam ἐνεοία poetico pleonasmio factum ex ἐνεοία. id autem ab ἐνίημι, ut ἐξεοία descendit ab ἐξίημι, 347, 59. V. 38, verbum γίνεσθαι superfluum est: aut legendum, διὰ τὸ ἐν ὅλμῳ ποιηθέντας, μαρτυροῦς γίνεσθαι, ut apud Helychium et Suidam. Contra, verbi. κα, post μαρτυροῦς deest ἐγίνου, si ἐνίσω est aoristi primi medii. Ibi dem vulg. ἐνόςβιος, nihil ad rem. V. 47, desideratur praepositio ἐν, vel ante articulum τὰς, vel ante verbum πείσθαι. V. 53, rursus imperfecta regulae allegatio; ut supra 114, 49, integra exstat regula in αἰν 47, 17. V. 55, ultimus τῶν ὄπα, genere inale.

P. 345, v. 1, verius esse puto ἐνωπαδίας, ut scripturae diversitas sit tantum in tertia syllaba. est enim Dorae α pro ω usurpant, nihil tale tamen in hoc genere videre memini. Sic v. 7, rectius ἐνώρῃ, seu divisē ἐν ὄρῃ. V. 15, metrum postulat ἐν χειρῶσι: Νιάδος ε' est ἐν παλάμῃσι. Verum crassa est in huius verbi etymo. alucinatio. νομᾶν enim a νέμειν est, ut στρατῶν a στρέφειν, τρωπᾶν a τρέπειν, πατάσθαι a πέττειν. idque confirmat inter alia Homeri haec, Odyss. φ', Νωμᾶ ἔνθα καὶ ἔνθα: et II. α', Νωμῆσαν δ' ἄρα πᾶνιν, ἐπαρξάμενοι δεπᾶσαι. V. 56, legisse videtur auctor, ἐμὰ τροπαλίζο. in Homeri ed. legitur, τότε δ' οὐτὶ μετατροπαλίζο. V. 38, haud scio an verior haec distinctio, πυκτίζω, πυκταλίζω, Ἀνακτῶν καὶ Σωφρων φησὶν ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, πυκταλίζω.

P. 346, v. 2, suspicetur forte aliquis, scriptum fuisse, ἐπὶ ἡέρι δοῦρὸν τε καὶ ἐνυάλιον. minus aptum, ἐπιουρὸν τε καὶ ἐνυάλιον. V. 16, congruentius, φυλάττουσι γὰρ — et seq. v. πεντήκηνον λέγοντες: iidemque mox v. 20 et 21, aut ibi quoque singulariter scribendum λέγων, subaudito extrinsecus ὁ Ἀττικὸς. V. 39, Εξάδιον φιλοῦσθαι affirmat etiam Eustathius in Homericis isto II. α', Καίτοι α' τ' Εξάδιον τε: sed addit, esse qui aspirationem habuit; ut sit ab ἐξᾶς, sicut Εἰσάδιος ab εἰσᾶς 298, 3. Idem a recentiorum nonnullis decepta initiali ἑάδιος dicitur, ut tradit idem Eust. 101, 19. V. 45, per crasin legit Eust. Odyss. λ', θάνατος δὲ τοὶ ἔκαλος αὐτῶ, 16-6, 42.

P. 347, v. 4, melius, ἐξαμβλῶσαι. V. 47, ἐξερῶ scribendum, absque diphthongo, ut patet e loco ad quem nos remittit, 422, 1. V. 51, τρώει pro vulg. τρώσει resposui ex Odyss. φ'.

P. 348, v. 17, pro praepos. μετὰ in vulg. est coniunctio καί, parum apte. Foran etiam verius ibidem κατατάσας, κατατάξιον. V. 19, διδάσκειν cum dativo iunctum est eo respectu, quod qui docet, docendo dat et prodest ei quem docet. V. 23, τῶν ἐξηγητῶν non meminit Ammonius in suis Διαφοραῖς unde colligere licet, pleniorē Διαφορῶν librum ab hoc nostro voluntarium fuisse. V. 48, vulg. κινήσαντες, et ἀποβαλεῖν, praepositiere.

nostra lectio, desumpta ex Suida, rationem ipsam suffragatricem habet.

P. 349, v. 1, *ἔχεις* pro *ἔχῃς*, ut supra 301, 23. V. 21, aptius pene *κολοῦεν*. V. 26, vulg. καὶ ὄρος τοῖνον, perperam omissa praepositione. Sequens *ἐξορία* frequentius gemino *ορ* scribitur, itidemque primum *ὄρῳ*. V. 29, malet fortasse aliquis *ῃ*, relative, sed maiorem locum medicinam requirere videtur; talem fortasse, *ἥς δὲ πλεον ἐπιμελεῖσθαι ἢ τοῦ βδύλαι, quae magis et curanda est quam ut lac emulgeat, caseosque a fero de- fectet, ac velleria eluat*. V. 34, in *ἐξουσία* crassa rursus alucinatione, vera est ea formatio, quae pag. seq. v. 32 traditum, nempe a participio foeminino *ἐξούσα*, sicut *οὐσία* e participio foeminino *οὐσά* descendit: itidemque *ἀπουσία*, *παρουσία*, *περιουσία*, e suis participiis foemininis.

P. 350, v. 13, imperfecta aetiologia infra in *περιτρέγω* absoluitur 663, 20. V. 57, quaestio illa de *εἰκα* et *εἰκα* in vulg. annexa est verbo *ἔργεν*, pag. seq. v. 51. minus convenienter.

P. 351, v. 32, rursus imperfecta regulae allegatio: perfecta exstat v. 15 et 38.

P. 352, v. 2, Apollonii locus exstat Argon. lib. 3, v. 471. V. 12, metrum postulat, *ἔσιον Ἀπόλλωνα*. V. 22, articulus τὰ post *λαοὶ* superfluit. V. 29, *λαθῆναι* corruptum est: melius fortasse, *παρὰ τὸ τὴν ἑωλοὶ ἀναστῆσαι, ob hefternam diem intemperantius transactam*: ut referantur haec ad remotius comminationem, ad propinquius referre si malis, pro *λαθῆναι* fortasse *λυθῆναι* populerimus: ut sit, *ex eo quod pridie vis eius exfoluta fuerit*. V. 35, melius *αὐτοῦ, ἱψίως, eius*; ut patet ex Suida. Seq. v. legi etiam potest *ἐπὶ κατηγορίας*, genit. casu. V. 40, *ἑός* quid sibi velit nescio. si *ἑός* scripsit, de quo supra 308, 2, etymi ea fieri ratio, quod quae sua sunt et quae bona sunt, ea et attrahit quisque, et sibi venire cupit.

P. 353, v. 1, *τρεῖς* legitur etiam apud Suidam; cum potius *τρία* postulet numeri praecedentis ratio. V. 44, melius, *ἐπὶ νεπολιτευμένων*, seu *ἐπὶ πολιτευομένων*, sic enim Suidas, *ἐπὶ τῶν ἐγκαλόντων τινὲ δημογορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι, οὐκ ἐξόν*. ut proprie sit, eorum nomina deferre, qui conciones ad populum habere ac temp. tractare praesumunt, cum id eis non sit licitum.

P. 354, v. 1, inclusa, addita sunt ex eodem Suida. V. 7, Suid. *ἀπολουδοῦσιν ἐφεξῆς*: et seq. v. *χρυσία, λεκανίδας*. Vile et *ἀπαυλία* supra 119, 16. V. 15, de *παῖω* παῖω dictum ad 119, 20. V. 33, *Ἀρτίδων*, sabaudi *Ἀξῆων*. V. 38, *ἐπενήγεον* non est ad *ἐνός*, sed a *νῆγέω*: unde II. ψ', — *αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νῆγεον ὕλην, confestimque struebant ei gratiam materiem*. V. 48, rectius *ἡνῆκα*, per *epsilon* in secunda syllaba, ut v. praeced.

P. 355, v. 11, apud Suidam est *ἐαυτῷ*, sing. numero. *ἐαυτοῖς* tamen agnoscit etiam Harpocration, sed praemisillis verbis pluralibus, *ἐπειδικάζοντο*, et *ἐπείσαν*. V. 16, melius *ἐπελῶκεον*, ex Helychio et Suida. eoque alludunt etiam sequentia. V. 21, *κινῆσει* pro *κλίσει* capiendum: (ut 466, 49: 472, 20) aut legendum *ποιῇ χρήσει*.

P. 356, v. 46, inclusa, addita sunt ex Eustathio et scholiaste. exstat autem locus Odys. φ'. Paulo ante, v. 43, vulg. *ἄλλον* habent pro *δηλοῖ*, perperam.

P. 357, v. 1, τῷ φιλοσόφῳ, Aristotele scilicet, Hist. anim. lib. 6 et lib. 9, de cognitivis, ac perdicib. V. 9, in *ἐπήρεια*, subaudiendum, *τροπῇ τοῦ αἰσῆς*, ut mox v. 12. Eodem v. 12, *ἐπήρματος*, si germanum est, metaplasium habet pro *ἐπηράτου*. V. 17, legendum puto, *τὸν πρὸς τὰς τὰ ἐπὶ ἐπιβέλλοντα, qui dictoria in aliquem concitit ut iacula*. Similis etymologia in *ἰσῶμῃ* 463, 27. V. 25, nescio an verius *κατὰ Δεινάρχου*: et mox, *μήτε πόλεως μήτε πολιτείας*. ubi *πόλις* significat *ius civitatis*: *πολιτεία*, *ius capessendae tractandaeque reip. seu publicorum munierum*. V. 27, melius constabit metrum absque *υῶν*. licet enim *υῶν γενόμεν* legi possit, raro tamen in paribus regionibus dactylus pro iambo admittitur. V. 32, *ἔπει* accipiendum barytonus; nempe per figuram pro *compot. ἐπεί*. Seq. v. cum *λέγει* subaudiendus *ὁ τεχνικός*, vel alius a quo haec sunt petita. V. 40, apud Hom. II. γ', initio, est *εἶδος ἐπ'*, apostropho pro finali *i* imposita.

P. 358, v. 7, malet quis fortasse *δτε*: sed et *δτε* tamen retinere nihil vetat. V. 12, *Πανδώρα* est etiam apud Harpocr. ac Suidam. alioqui fortasse aliquis *Πανδρόσῳ* verius esse indicaverit. Apud eosdem etiam est *μετὰ βοῦς, cum bove*. lenius est, bovem Minervae immolationem fuisse: deinde consequenter post bovem mactatum successisse ovis immolationem in honorem Pandorae. sonat enim *ἐπιβριον* quasi *postbovium* dicas, ovis scilicet immolationem statim post bovem mactatum fieri solitam. V. 26, apud Plutar-

chum in Xenocrita, p. 156, *ἀνάμωλος* scribitur, per *ωμεγα*, et pro puerili tunicula capitur, brevi nempe, ac supra genua se continente: ut etiam *ἡ ἐπιγονατὶς* seu *ἐπιγονὴς* significat eam quae usque ad genua pertingit. Seq. v. pro *ἐπιγονατὶς* in vulg. est *ἐπὶ γόνατα*, minus recte. mentio eiusdem iterum infra 594, 35. V. 30, *ἐπιγύης* positum pro *ἐπὶ γύης*, divisē.

P. 359, v. 51, Harp. et Suid. *ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι*: melius.

P. 360, v. 16, accus. *ἔλεξεν* ferri potest, si ad participium *παταγόντι* referatur. alioqui simplicior lectio est, *ἔλεξεν ἐπεκίχεν*, dativo casu, apud Harpocr.

P. 361, v. 7, aptius *διάρτισιν*, a them. impuro in *ίζω*. apud Suidam est *διάρτισιν*. apud eundem seq. v. *κόλλυξ*, gemino *λλ* et *ypsilo*. in K tamen idem Suidas dilecte habet *κόλλυξ* et *κόλλυξ*, simplici *λ* et *iota*, nempe *παρὰ τὸ κολοβόν*, a quo et *κολούρια*. mediam scripturam *κόλλυξ* et *κολλυκονόμος*, sequitur Helychius, per *iota* videlicet et geminum *λλ*. Seq. v. pro *κολλύστης* apud Helychium est *κολλύστis*, apud Herodotum libro secundum *κολλύστis*. at Pollux lib. 6 *κολλύστis* ab Aegyptiis nominari tradit panes in acumen fastigiatos. V. 15, melius, addito articulo, *ἀπὸ τοῦ τοῦ ἐπὶ πολὺ καθεύδοντας, οἵδεν τοῦς ὄφθ. ex eo quod qui diutius dormiunt, timent circum oculis*. V. 19, pro *κύκλον* et *κύκλους*, aptius sere *κύλον* et *κύλους* quispiam legent, ut v. 11. Inclusionis vero notas adhibui, ut transitus ab *ἐπικινῶν* ad *ἐπισκάνων* eo esset evidenter. de illo autem *ἐπισκάνων* paulo aliter infra 364, 4. V. 21, mallem *λάει*, quod a *λαῖς* quidam deducunt. V. 31, Suid. *ὑπὲρ τῆς Πάργης*, ἢ *ἐτεῖχ*. itemque Helych. V. 35, vulg. *προσωδότες*, partim ad rem. Seq. v. Suid. *μάχεσθαι τὰ ἀγαθούς καὶ εὐπατρ.* et rursus v. 37, *ἦσαν* pro *εἶσι*. V. 39, melius *ἐπὶ Ληναίῳ*, divisē, apud Suidam.

P. 362, v. 2, *κληρωταί* iam tertio ita usurpatum. *υἱσταῖος κληρωτοί* apud Suidam, et apud nostrum infra in *ιεροποιοί*, 468, 56. V. 12, *Εὐμολπίδων* pro singulari *Εὐμολπίδου* repositum ex Harpocr. ac Suida. V. 41, aptius pene ab *ἐπιωγαί* deduxerunt *τὰς ἐπιωγὰς*: ut ex eo dictae sint *ιωγαί* et *ἐπιωγαί*, quia partim a fluctibus, partim ab iis quos premunt fluctus, magno clamore petuntur: *παρὰ τὸ ἰσῆν* seu *ἰσῆσεν*. at *ἰωγή* et *ἰωχμός*, sunt potius ab *ἰώω* τὸ *διώω*, quod est *insequor* seu *insector*. V. 44, *δτι* superfluit, quia verbum infinitivum sequitur. V. 52, in Aristophanis editionibus est *λεῖξας*, praeterito aoristo: et *δημοίπραδ'*, hoc est, *δημοσίᾳ πικρασόμενα*, seu *τὰ ἐκ δημύσεως, publica venum proposita, publicata*. V. 54, *μὲν* pro vulg. *μη* reponendum fuisse, arguit ipsa sententia, et confirmant Harpocr. ac Suidas.

P. 363, v. 18, inclusa, addita ex II. γ', sed perperam irrepsit copulativa καὶ. integer enim versus est, *Ἦγαγε ἐπιδόνησεν, ἐπιπλῶς, εὐρέα πόντον*. alter locus qui sequitur, exstat II. γ'. V. 27, *ἐπιπόλαιος* sicubi adverbialiter usurpatum est, eo modo usurpatum quo apud Virgilium, *Nec minus Aeneas se matutinus agebat*, pro *manu*. alioqui adverbialia sunt *ἐπιπολάης* et *ἐπιπολής*, ut mox v. 27. V. 28, *ἐπιπόνημα* per *η* scribendum esse, arguit apud Eustathium Dorismus *ἐπιπόνημα*, nempe a them. *ἐπιπονήν*. V. 30, legi potest etiam *σύνεσις, commissura*. V. 37, regularius *ἔπηκα*. V. 46, rectius, *ὅτε τὴν στεροφὴν ἔσειαν*. V. 48, nomina *ἀποδόντες*, absolute positus est, ut alibi quoque. Ibidem mox legendum, *ἐπελῆγετο πάλιν τετραμέτρον ποιημάτων*. eadem pene apud Aristophanis scholiasten praefatione in *Νεφέλας*. V. 57, aptius, *παρὰ τὸ ἐπειμέναι*, geminata praepositione. Praeced. v. cum isto commatio. *ἀπὸ τοῦ τὰ εἰα τὰ ἐγὰρ*, subaudiendum *λέγεσθαι*, aut aliud verbum consimile.

P. 364, v. 15, in *vacuo* ex antecedentibus supplendum videtur, καὶ *ἐπισκεπτικῶς*: vel. καὶ *ἐπισκοπικῶς*. V. 35, indicia duplicis lectionis, *ἐκαστῶ ἐν αὐτοῖς*: et, *ἐκαστῶ αὐτῶν*. V. 43, Suid. *τὴν δημοσίαν σφραγίδα*. quod magis placet. Seq. v. *ἐπιστάμενος* accipiendum aoristo secundo pro *ἐπιστάδης, praeposuit, praefectus*: aut praesenti tempore legendum *ἐπιστάμενος*, ut v. proxime sequenti. V. 52, melius, *ἢ ἐφυλάξε, ἀνὴρ σερναντί*: ut alia exponatur etymologia, *ἐπιστάμαι*, scilicet Ionico more usurpatum esse pro *ἐφίσταμαι, animo insisto, animum intendō*; et ex consequenti, *cognoisco, intelligo, scio*.

P. 365, v. 8, melius *ἐκ δευτέρου, denovo, iterato*, cuiusmodi loquendi genus pag. seq. v. 42. V. 22, legendum videtur *τῷ στόματι, ori*. Seq. v. abbreviatus est versus, more solito. integer est, *Πολλὰ μεταξὺ πλείυ κύλικος καὶ χεῖλεος ἄνρου*. Latine, *Multa cadunt inter calicem supremamque labra*: item *Inter os et offam* apud A. Gellium lib. 13, c. 16. V. 48, *ἐπιτεδυμένον* absolute capiendum, pro *ἐπιτεδυμένον τοῦ ἐπιτελεώματος*: quale sacrificii corollarium *ἐπίβορον* supra 358, 11.

P. 366, v. 7, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, *τέτραφθε*. sed melius esse *τέτραπται*, fatia clarum est ex sequentibus, et e simili exemplo infra 368, 36: 377, 50. V. 11, nota *τῆς* et *τῆς* pro eodem. sed rectius *τῆς*: quia *τῆς* Helychio est *nutrix*. Seq. v. cum *τῆς τοῦ πατρὸς*, subaudiendum *μητρός*: iidemque in seq. commatio. V. 14, videtur scripsisse auctor, *ἐτετύφειν, ἐτετύφει* καὶ ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκει. id colligitur primum ex alphabeti serie; quia recententur hic quae ab E et T incipiunt: deinde ex sequentibus, v. 17 et 41, ubi primum illud exemplum repetitur; et tertio ex 419, 53, ubi ad hoc ipsum *ἐτετύφειν* lector remittitur. ut taceam quod in Grammaticis praecipis barytonum *τύπτω* circumflexum *ποιῶ* ordine antecedit. V. 38, pro *Κέφαλος ἦτορ* perperam in vulgatis est *κεφαλαίων*: perperam etiam seq. v. *περὶ τῆς ἀτιμίας*. nostra lectio desumpta ex Suida: apud quem et *δισσώζω* scriptum pro plur. *δισσώζατε*. V. 54, inclusa, *κατὰ*, et *δραχμαῖς*, addita ex Harp. ac Suida. Iidem initio, v. 54, *ἐπιτίτταις* habent dativo casu pro accus. *ἐπιτίττας*. Rursum ex eisdem v. 57 *τετραδράχμου* repositum pro *τετράστρου δραγμοῦ*. In eo autem quod v. praeced. apud Suidam quoque legitur, *τρίτον εἶναι μέριδα*, duplicis lectionis sunt vestigia: nempe *τρίτον εἶναι μέρος*, ut apud Harpocrationem est; vel *τρίτην εἶναι μέριδα*.

P. 367, v. 5, fortasse *τρωχῶ* scripsit auctor: itemque seq. v. *τρωχων*: nempe a themate circumflexo. ita enim unanimi consensu Eustathius et scholasticus Odyss. ζ', sub finem, *Αἰ δ' εὐ μὲν τρωχων, εὐ δ' ἐπὶ λίσσαστο πόδεςσι*. iidemque Apollon. Arg. lib. 3, v. 873, *τρωχων εὐρέων κατ' ἀμαξίτον*. nam *τρωχῶ* sic usurpatur a *τρώχῳ*, ut *τρωπῶ*, *στροφῶ*, *νωμῶ*, a *τρέπω*, *στρέφω*, *νέμω*, et *πυρσάμαι* a *πύρομαι*. V. 24, fortasse melius *οὐκ ἴδια*: ut idem sit quod *ἰδιωτικὰ*, *qualia sunt hominum privatorum, vulgaria*, et seq. v. *οὐκ ἔτόν τοι τὰν Χαριξ*. id est, *nec profecto talia qualia Charixenes tempore fuerunt*. quo proverbio etiam Aristophanes in *Ἐκκλησιαστούσαις*, *Οὐ γὰρ τὰν Χαριξίνης τὰς ἔστιν*: quia videlicet taxatur *εὐθὺς καὶ μερὰ ἡ Χαριξίνης*, ut scholasticus ibidem ac Suidas annotant. V. 33, nota *ἐπιχρύτας*, cum ab initio sit *ἐπίχρυτος*. *ἐπίχρυτον* sane agnoscit etiam Helychius: Pamphilus apud Athenaeum lib. 14, *ἐπίχρυτον* dicit: cognatumque genus apud Helychium *ἐγχρυμα*. De *κόλιξ* seu *κόλλιξ*, supra dictum ad 361, 8. V. 37, si locus desumptus est ex Il. ζ', foeminino genere scribendum *ἀλλήλῃσι*. V. 40, μέσος ἀόριστος παθητικός, coniuncte usurpatum etiam supra bis terve, et infra 464, 12: 466, 6: 499, 20. vide 754, 21.

P. 368, v. 18, brevitatis studio contracta est sententia: sensus est, *ἐπὶ τὸ λέγω, τοῦ ἐπὶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀκολουθεῖν*. Sic v. 27, sensus est, *τὰ δὲ ἐνεργητικά, οὐχί, εἰ μὴ μόνον ἐν συνθέσει σχήματι, οἷον ἀμφίπῳ καὶ περιέπῳ*. activa enim verbi *ἐπῳ*, non in simplici sed in composita figura usurpantur. V. 43, Apollonii edit. *ἦτε*, *ibat*: et mox, *νέσσο*. exstat autem locus Argon. lib. 1, v. 738. Sequens locus ita interpolari potest: *διπλασίου δολονότι πέτρα τῇ Ἀμφιόνοιο κισάρῃ εἶπετο*. nam *ἡκολούθει* adulterinum exegema videtur, quia mox *εἶπετο* sequitur.

P. 369, v. 8, dōxi pro vulg. *δεῖξαι* reposit. ex Suida. Ex eodem addita sunt inclusa v. 11. sed, ne quid dissimulem, exemplaria eius habent *ἴδια* pro adverb. *ἴδια*. Ex eodem S. vers. 13 *εἰς ἐννοτόν* scriptum pro vulg. *εἰσχυόνται*: aptius enim praeteritum quam praesens. Et rursum v. 17, *ἀφ' ὧν* pro vulg. *ἐφ' ὧν*. V. 20, *Ἀλμᾶς* corruptum est: legendum enim *Ἀκάμας*. nam, ut Suidas cum Harpocr. tradit, una e decem tribubus *Ἀκαμαντίς* dicta, ab Acamante Thesei filio. de ceteris si plenius cognoscere auea, vide Sigonium lib. 2. De Atheniensium republica, eo capite quod est De Tribubus, Curias, Gentibus, Populisque Atticis. V. 22, cum istis, *τὸ πᾶν πληθὸς εἰς δέκα φυλάς*, subaudiendum *διένειμαι*, aut aliud eiusmodi verbum. V. 29, clausula ista, *ἔστι καὶ ἐγῶ*, et quae sequuntur, perperam in vulg. legitur v. 46, post *Ἐργατίνας, οἱ γῆνοιο*. nihil enim cum illis habet affine. V. 49, *ἀρᾶν*, gemino v, ut declarat hemistichium istud bis ab Homero usurpatum Il. ε', *Καλυδῶνις ἀρᾶν*. V. 56, resperisse videtur ad locum illum Genes. 3, qui sic legitur in vulg. ed. *ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου*. ut pro *φαγῇ* legerit *ἐργῇ*, *laborabis, coles*. sed *φαγῇ* (seu *φάγη* 786, 27) agnoscit etiam Theophilus noster lib. 2 ad Autolycum. Non est autem necesse novum praesens huic futuro fingere. nam *ἐργᾶ* factum e communi *ἐργάσθαι*, extrito σ, et ᾱ per crafin in ᾱ contractis, ut prolixius declarat Notae nostrae ad Clemenardi et Antefigniani grammaticam.

P. 370, v. 9, fortasse legendum, *κἀλ' αἰζῶν*: ut significet, *Multaque praeclara iuvenum opera ab ipso sunt delecta*. V. 19, in vulg. est *ἐνδῆσαι*, corrupte. V. 49, plenior erit et structura

et sententia, si praepositione cum articulo addita legamus, *ἐκ τῆς ἐρας, e terra*.

P. 371, v. 11, locus Homeri plenius citatur p. seq. v. 12. V. 19, legendum opinor, *παρὰ τὸ ἐρεῖκω, ἐρεῖκμός, ὅς λέγεται καὶ ἐρεγκμός*. *ἐρεῖκω* enim et *ἐρεγκμός* nihil huc faciunt. *ἐρεῖκω* autem attingitur mox v. 20; et pag. seq. v. 15: *ἐρεγκμός* vero etiam p. praeced. v. 29. In *ἐρεγκμός* sane confusa est duplicis scripturae notatio. communis enim *ἐρεγκμός* dicitur, per γ: Aeolice vero *ἐρεγκμός* per χ: vel ab *ἐρεῖκω*, extrito ι: vel ab *ἐρεῖκω* τὸ διακρίπτω v. 28, 53: et 372, 15. V. 24, *ἐρεγκδῶν*, et v. 28 *ἐρεγκδῶν*. formam habent aoristi secundi: praesens esset *ἐρεγκδῶν* et *ἐρεγκδῶν*, aut barytonas *ἐρεγκδῶν*: (ut 372, 15) unde v. 53 *passivum ἐρεγκδόμενος*. alioqui ad *ὀρέγκθον* v. 27, melius quadraret *ἐρέγκθον*. Locus vero qui citatur, Homeri est, Il. ψ': cui evidentioris intellectus gratia post *σάδηρῳ* addi potest *σφραδόμενοι*. V. 53, autō legendum esse neutro genere, relatum ad τὸ σπέρμα, patet ex v. 44. in vulg. est αὐτὸν, masc. gen. V. 57, melius *ἀποκνήσθαι*, activo genere.

P. 372, v. 14, fortasse verius, *ἐρεῖω*: et mox *ταλῆις*: utrumque barytonas. V. 22, pro *ἐρηρέδαται* usitatius *ἐρηρέδαται* v. 44 et alibi. V. 59, in vulg. est *ἀφ' ὁτέρα*, luxato metro. V. 42, *ἐρηρέδαται* exculari potest per Dorilium, v. 52. alioqui enim Attica regula postulat *ἐρηρέδαται*, tertia correpta, v. 47. V. 44, integrum verbum si velis, post *ἐρηρέδαται* adde δύο λευκά. V. 47, Attica ista regula tradita etiam supra 106, 18. V. 49, usitatius *συνεμπέσθαι*, modo subiunctivo.

P. 373, v. 6, variatio modi est, textus enim optativo, exprobatio subiunctivo prolata est. V. 10, imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. integra exstat in *Δόλιος*, 282, 38. V. 21, vulg. *εὐεῖλω*, mendose: nostrum *εὐγέλω* petium ex Helychio et Suida.

P. 374, v. 15, neutrum δ respicit intellectum, *μόριον*: aut neutro genere legendum *παρὰ τὸ πέρι*, ut p. seq. v. 1. V. 23, melius *γράφας*, tempore praeterito: iidemque v. 34, verius *ἐρεπῶν*: nam praesens *ἐρεῖπω* active significat *labefacio, delitico*, ut ipse alibi tradit, 272, 35: hoc ipsum annotans etiam de *ἀλέκω* et *ἰσχυμῇ* 307, 14. *ἀποσπείρω*, quod ibidem praecedit, parum huc quadrat: aptius forsan *ἀπόσπασμα*, ex v. 50. Sic v. 56 pro *ὄμοιο* verius fortasse *ὄμοιο* legerimus. V. 38, inclusum commatation aut expungendum videtur, aut in praecedens membrum hoc modo promovendum, *ἀπὸ τοῦ ἐρέφω (ἢ ἐρέπτω) ἐρέφω, τὸ καλύπτω*. V. 48, postremus locus, suppletus ex Il. ε': penultimus, ex Il. ε'. V. 57, *ὕψους κανόν*, significare videtur, in canone qui cantari solet in exaltationem f. Crucis; sicut videlicet *κανὼν τῆς μεγάλης ἐβδωμάδος* citatus supra.

P. 375, v. 21, in vulg. est etiam alia lectio, *Ἐρεῖ ἐμπλήξωσι*. exstat autem locus Odyss. χ', non procul a fine. V. 50, melius *ᾠκτός, οἰκτώνας*: et contra, v. 45, *ἐνώτια, προπαροχτόνας*. V. 48, convenientius *ἐνέτρεθαι*, nempe ab *ἐνέτρεθαι* 359, 49. V. 52, sententia postulat, *ποιούντα καὶ πάσχοντα*.

P. 376, v. 2, vulg. *ὑπερέχοντος*: parum ad rem. cetera quoque non satis fideliter exscripta videntur. nam v. 3, post *ἄψασθαι* desideratur *ἀνδραπέλου φόνου*, vel simile quid. deinde seq. v. *νιμίσι* contracta est oratio. sensus enim est, *ἀφροσίουμένους μὲν τὸ ἄγος, διὰ δὲ τὸν Δία ἀπολύοντας τοῦ φόνου*. Quae vero sequuntur v. 7 et deinceps, desumpta sunt ex Homeri *Ἰχολίης*, sub finem Odyss. η': verum et ipsa passim truncata. Primum enim v. 9 post *ἀγόντων*, five (ut ibi est) *ἀγαγόντων*, haec ratio subiungitur, *ὅτι πρῶτος δαίμων ἐπιβεβλήκει θνητῶν μιάσματι, καὶ τὸν Ἄργον ἀννήκει*. Deinde v. 10, cum articulo ibi est τὸν Δία: et mox *γενεῖσθαι*, praeterito perfectō: et post τὸν Ἐρμῆν additur, *ταῖς αὐτοῦ παραγγελίαις*. Cetera vero ita decurtata sunt, ut satis sit integrā inde huc transcribi. sic igitur ibi: *ἀμα δὲ ἀφροσίουμένους τὸ ἄγος, καὶ τῆς ἀνδροφονίας ἀπολύοντας, ὡς εἶχον ὀργῆς, (in nostro legendum, ἢ εἶχον ὀργήν, eo quo ἰνσταπται *ερανίρας ἱμπερι*) προσβαλεῖν αὐτῇ τὰς ψήφους, καὶ οὕτως ἐπισωρευθῆναι πρὸς τοῖς ποσὶ τοῦ Ἐρμού ψήφῳ πληθὺς* ὅθεν καὶ τοὺς ἀνδράποους ἄχρι τοῦ νῦν, εἰς τιμὴν Ἐρμού, κατὰ πᾶς ὁδὸς, διὰ τὸν θεὸν εἶναι τοῦτων καθηγεμόνα, κατὰ τρόπον τῶν ἐκδοκόντων, σωφροὺς ποιεῖν λίθων, καὶ διάγοντας, προσβάλλειν λίθους, καὶ τοῦτους καλεῖν Ἐρμαιοὺς λόφους. Quibus additur: *ἔστι δὲ λόφος, πᾶν τὸ εἰς ὕψος μετέβρον. ἢ δὲ ἱστορία, παρὰ Ἀντικλείδῃ*. V. 35, rectius, τοῦ στροφέως, nempe a nominativo ὁ στροφεύς, *cardo*. V. 36, *κατατάληκτος*: quia videlicet et *ἐρμῆς*; et *ἐρμῆν* dicitur, ut *ἀκτίς* et *ἀκτίν*. sic ipse 480, 10. V. 42, corruptus est locus, nec satis tutum reponere, *ὡς Φιλόξενος Χάρειν*. 22 V. 50, *φυτὸν κλάδου* si auctor scripsit, intelligendum erit *φυτὸν κλάδοφρον*: aut divise legendum, *φυτὸν, κλάδος*.

P. 377, v. 26, κατὰ μεταπλάσμον, nempe τοῦ παρασκευαμένου εἰς ἐνεστῶτα. V. 29, *ἐμμικτα* convenientius *λεγοῖται*, aut *σύμμικτα*.

V. 41, Homeri locus est, Il. 6: cui firmitis hic, ibidem paulo post, *Μὴ μιν ἀποφραίσαι μέγας ποταμὸς βαθυδίνης*. V. 43, legendum videtur, ἀπὸ τοῦ εἰργεῖν καὶ ἐπείγειν. ab εἰργεῖν enim seu εἰργεῖν descendunt *εἰργεῖν*, *ἐργος*, et similia. Seq. etiam v. malit fortasse aliquis, παρὰ τὸ ἔργον δὲ, *ἐργος*. ut quemadmodum *εἰργεῖν* ab εἰργεῖν est, ita *ἐργος* sit ab ἔργω, a quo etiam *ἐργαῖς*, ὁ ἀποπνεύει ἐν ὕδατι. Attice autem aspirari ἔργω et εἰργω, tradit claufula, v. 47.

P. 378, v. 14, verius Ἰωνικῶς quam Ἀττικῶς, ut cum ex aliis locis permixtis patet, tum ex 304, 8: immo ex huius ipsius paginae v. 11. V. 17, in *ἐρῶτα* omisillum augmentum: et contra, v. 20, aptius *ἐργω*, absque iota. Sic v. 34, melius fere, παρὰ τὸ ἔρμα, ut v. 32. V. 41, *ἐρῶσιπιδας* et *ἐρῶσιβη* originem habent eandem, παρὰ τὸ ἐρῶσιβην: quomobrem etiam Definitionum medicarum auctor esse dicit *ἐρῶσιβης* μετὰ διαπύρου φλογώσεως: et a Polluce manifestiori etymo *ἐρῶσιβη* nominatur, quoniam vicinis partibus ruborem cum inflammatione, nonnunquam etiam cum febrili horrore, invehit: eoque alludit et Virgilius hoc, Georg. 4, *contiacios artus facer ignis edebat*. a Cello lib. 5, c. 26, inter cancri species refertur. Pro sequenti *ἐρῶσιβη*, v. 44, omnino scribendum *ἐρῶσιβη*, ut cum etymi ratio declarat, tum pag. seq. v. 2. Alterum *ἐρῶσιβη* derivavi ego παρὰ τὸ μετ' ἐρῶσιβης βύειν, quoniam cum rubore per segetes grassatur: quapropter et Latine *rabi-go* vocatur. V. 50, aptius *ἐπιστηπτομένη*, vel etiam *ἐπισπυμένη*. Pro seq. *ἐρῶσιβη* Apollonii collectanea *ἐρῶσιβη* habent, quod in arcendi significatione usitatum est.

P. 379, v. 5, vulg. *βλάπτω*, nihil ad rem. V. 15, epitaphium et numero et filo claudicans. metrum constabit melius, si legamus, *Ἐνθάδε τύμβος ἄλδος πέλειται μέδοντος Ἐρυθροῦ*. quod Latine reddi hoc modo potest. *Hic situs est Erythrus quondam maris induperator*: vel, *Hic situs est Erythrus pelagi dominator Erythri*. Aliud eiusdem generis epitaphium in Σμαρεία 708, 7. V. 28, convenientius *βαφάνος*, aut *βαφάνιδος*, foeminino genere. Sequens hemistichium desumptum videtur ex Iliados 6, ubi legitur, in comparatione de duobus leonibus, *Ταύρον ἐρύγγηλον ἐρύττην*. V. 51, in eandem sententiam Eustathius de 79 tradit Odyss. 6, in illud Homeri, *ἔγω δ' ἄρα θυμὸν ἐβέλχην*, addens aliud confimile, hoc, *γέλω ἐβάνον*, 1843, 59. nec multum absumilis ratio infra in *ιδρώς* 466, 46: item in *φῶ* pro *φωτῇ* 803, 45. V. 56, in vulg. est *ἐρῶσιβης*: quod licet et ipsum ab *ἐρῶσιβη* derivetur, 369, 30: quia tamen accentu discrepat a sequentibus *πιδανός* et *ἀγανός*, propterea malui *ἐρῶσιβης*: ut ex hoc factum sit alterum *ἐρῶσιβης*, per geminationem poeticam.

P. 380, v. 7, inverius esse videtur membrorum ordo. ista enim, *αἶμα γὰρ λύχνου τὸ ἐλαϊον*, non sunt Cyrenaei poetae verba, sed potius a nostro Etymologo explanationis gratia Callimachi loco subiuncta fuerunt. Quantum ergo conicere licet, talis quaeprim requiritur lectio, παρὰ τῷ Κυρηναίῳ, *Μῦες ὅλον λύχνω παντὶ ἔλειξαν ἦαρ*: — *αἶμα γὰρ λύχνου τὸ ἐλαϊον*. Sed et Oppianum *ἔαρ* absque iota pro sanguine usurpasse, testis est Eustathius. V. 18, congruentius, παρὰ τὸ ἐλος καὶ τὸ ἰδον: vel, ἀπὸ τοῦ ἐλως μετὰ τοῦ ἰδον. V. 31, in vulg. est etiam altera scriptura, significatione tamen eadem, καὶ παρὰ τὸν βοῖζον, forsitan e superiori isto loco perperam huc intrusa. V. 54, metro magis convenit inverfus ordo, *Θηρὸς ἐρῶσιβης ὀλὸν κέρας*. Et seq. v. melius *ἐρῶσιβη*, ultima circumflexa, ut v. 52.

P. 381, v. 1, locus ex Il. 9. V. 10, *γίνεται ἔθι*: regulariter scilicet, ut in secunda coniugatione *στέθι*, in tertia *γνώθι*, in quarta *κλύθι*. sed magis usitatum ἔς, ut *θές* et *δός*. V. 13, *εἰν* regulare quidem; sed usitatum ἦν, in hac quidem significatione. V. 29, inclusum ἔσται ad sententiam explendam a nobis additum est. Ibidem mox legi posset etiam, *ἔσται ὡς γενήσεται*. V. 47, allusio est ad Homericum illud, — *εἰς κόρανος ἔστω*, *Εἰς βασιλῆς*. V. 54, verius *συγκοπή* τοῦ ἔσταναι: vel, *συγκοπή* ἀντὶ τοῦ ἔσταναι.

P. 382, v. 25, fortasse melius, ἢ ἐκ τοῦ ἔσταναι ἔστανω: vel, ἢ ἔστιν ἔσταναι ἔστανω. Sic v. 27 etiam dativo casu legi potest *μέστω παρακρίμενῳ*, relatione ad articulum τῷ facta. V. 30, cum istis οὐα οὐα τὴν χρῆσιν περὶ πάθους, subintelligendus videtur Herodianus, qui libro περὶ παθῶν passim citatur a nostro: sed interdum solummodo liber περὶ παθῶν, omisso auctoris nomine, ut docet Index. V. 37, metrum postulat. Οὐ πάσι δ' ἄλλῃν: aut, Οὐ γὰρ πάσι δ' ἄλλῃν, aut aliud eiusmodi. V. 42, Homeri locus idem qui v. 36. qualis repetitio cum alibi tum 295, 43, 46.

P. 383, v. 13, legendum existimo, παρὰ τὸ κόπτω κομμός. etsi enim κόμπος quoque a verbo κόπτω vel κομῶ derivari potest, tamen ea parum ad cetera exempla quadrant. V. 21, cotationem istud, τῷ δ' ὀκνάβῳ, et quae sequuntur, iisdem verbis leguntur in Homeri scholiis Iliad. 6, unde locus hic desumptus est.

e quo conicere aliquis possit, eos apud Hom. legisse, ἐπὶ δὲ κρέκῳ ἔσταναι βάλλον, mutatis vulgatae scripturae calibus. ὀκνάβον vero et κρέκον pro eodem acceperunt, ut Helychius quoque ὀκνάβον exponit *armillas*, seu *circulum brachio circumdari solitum*, ut apud Virg. Aen. 5, *Flexillis obtortit per collum circulus auri*. aliud μέσσαβον supra 173, 28. V. 34, in εἰσέν indicia sunt duplicis scripturae, εἰσέν et ἔσεν. Seq. v. magis ad ἔσέν accedit commune ἔσενος. V. 47, post ἔσενος, subaudiendum, καὶ πλεονασμῷ, ἔσενος, ut paulo ante, v. 37.

P. 384, v. 7, in vulg. vestigium est etiam alterius lectionis, *ἐσπίριος θάλασσα*. V. 18, ad nominis ἔσχατος etymologiam alludit et hoc Aristotelis lib. 1 Metaphyl. οὐ δὲ τὸ πρῶτον οὐκ ἔστιν, οὐδ' τὸ ἐχόμενόν ἐστι. V. 20, ὅτι possumus pro ἔτιον, quodcumque. V. 52, allium illinitur quidem adversus podagrum; sed idem etiam gallinae devorandum inditur, ut eius calore ad pugnas accendantur. V. 57, in μύρῳ indicia sunt duplicis lectionis, nempe μύρῳ, (ut infra in μ, 595, 29) et μύρῳ seu μύρῳ. nam et myrrha unguentis indi olim solita, et innumerae fere sunt aromatum, et quibus unguenta fiunt, species.

P. 385, v. 4, siue coniuncte legamus *ἐνδεσμούμασι*, siue divise, ἐν δεσμούμασι, allusio est ad vulgatum illud ἔντομα, cui respondet Latinum *Insecta*. V. 8, Nicandri locus est Theriac. v. 269. V. 17, *σπενδρεῖν* a *πένδω* per tot ambages deducere haud opus est. origo enim a *σπένδω* et *ἀρεῖν* satis manifesta est, ut *σπενδοποιεῖν* a *σπένδω* et *ποιεῖν* deducitur, utrumque machinandi significatione. V. 45, post νῆες deesse videtur epitheton, *εὐσελεῖς*, vel aliud eiusmodi. Similis locus est Odyss. β', *Ἄλλ' ἄγε δὴ δότε νῆα θῶν καὶ εἰκός' ἐπαίρους*. V. 48, *ἐτέρωθεν* significat potius ἐξ ἐτέρου τόπου: nam pro ἐξ ἐτέρου τόπου dicitur *ἐτέρωθεν*. Quod vero sequitur, μέγα, elliptice significat, haec et similia scribi per ὀμέγα, ut plenius et clarius patet ex 387, 43.

P. 386, v. 4, cum illis, ἀπὸ τῆς τοῦ Βούτου, subaudiendum, *συγγενεῖς*, aut simile quid. significat enim e *Butae familia*, e *Butae progenie*. Sic v. 11, πόσοι εἰδὼν, sc. οἱ μισθοφόροι, *quantus sit mercenariorum militum numerus*. Et v. 24, τὴν διάλυσιν εἰς δύο εἰ, sc. *εἰ ποιεῖ*, ut v. 31. V. 38, τὸ α', id est τὸ πρῶτον πρόσωπον, *prima persona*. V. 50, ἐν ἔθι si scripsit auctor, significat, *consecrato temporis curriculo revertentes, solito mensem orbe peracto redeunt*.

P. 387, v. 13, vulg. *κατεργεγμένων*, per epsilon in quarta syllaba. quod etsi ferri poterat, ut *ἐργεγμός* et *ἐρεγμός* 370, 29: 371, 19: tamen, quia mox v. 15 sequitur verbale *κατεργεγμένων*, malui *κατεργεγμένων*, per iota, nempe ab *ἐρεγμῳ*, per eam regulam quae traditur 372, 56. Subintelligendum autem cum illo *κατεργεγμένων*, substantivum ὀπρῶν, aut simile quid; ut significet, *duas tresve ollas pulvis e feno legumine*.

P. 388, v. 2, Homeri locus est Odyss. δ'. V. 4, *ἔλμος* scribendum pro *ἔλμα*, ut arguit praecedentia, et confirmant Helych. ac Suidas. V. 20, post *λήγουσα* subaudi et praecedentibus potest *περισπᾶται*. V. 28, aptius f. *κεκορημένῳ*, bene *complanato*. V. 38, *Νικαδίου* nomen corruptum est. levi mutatione *Νικαδίου* legi posset: sed verius fortasse *Νικανδρίου*. Sic v. 40, una littera mutata legi posset τὸ Ἀετίου. videtur tamen potius significari τὸν Αἰτίων ὑπόμνημα, *commentarius in Actia Callimachi*. vel certe Ἀρματίου legendum: cuius mentio infra in ὑπόγραμμα 782, 8. V. 52, rectius οἱ βάνχοι. bacchae namque dicerentur *εὐάστρια*. V. 55, sensus est, *χρυσὸν εἰς νόμισμα*, vel *χρυσὸν νόμισμα*.

P. 389, v. 2, Ἰσιδὶ pro Ἰοτῷ positum, ut patet e v. 6. V. 11, simpliciter et evidenter, τὰ πολλὰ τῶν τοιοῦτων. Sequens *Νυσσεῖς* et *Νύσσα*, legitur etiam in Stephani Ethnicis; sed formatum e possessivo *Νυσσαῖος*, extrito ι. V. 25, fortasse legendum, *εἰρηται*, ὅτι *βαύριον* ἢ *βύριον*. κατὰ Μεσσαπίους σημαίνει τὴν οἰκίαν. *βαύριον* sane repetitur mox v. 29: atque inde adverbium *βαυριόθεν* legitur v. 27: *βύριον* autem pro *οἰκίᾳ* exstat etiam apud Helychium. Sed et *βάρῃς* in hac significatione usurpatur legitur, frequens in sacris litteris. V. 33, Homeri locus est Il. ε', V. 37, παρὰ τὸ Δία, excusari potest; ut sit, *ab accusativo Δία*: melius tamen τὸν Δία, immo mutilatus videtur locus. plena enim lectio est, παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸν Δία. V. 41, *δασύνεται*: in tertia nempe syllaba. V. 43, pro *χρησθῆαι* aptius *θίρεσθαι* legerimus. V. 47, *εὐήγος* non reicio; sed aptius tamen *εὐμήγος*, *εὐμήγος*: quae et ipsa similem habent syncopen. V. 49, melius ἀπὸ τοῦ ἔως, nom. sc. casu. V. 57, vulg. *οὐσίας* pro Ἀσίας: nihil ad rem.

P. 390, v. 2, verius fortasse *καταλαβούσης*. nam ἐπὶ ex vicinia huc videtur irrepsisse. Sic v. 6, verius *δέρχεται*, praefecti tempore. V. 9, αὐτοῖς respicit extrinsecus intellectum, τοῖς προσωρινοῖς. V. 22, *Democritea εὐεστώ*, denominata est παρὰ τὸ εὖ 25

ἐσθάναι, significans scilicet γαλήνην καὶ εὐσταθίαν τῆς ψυχῆς κα-
τάστασιν, quae Graecis alio nomine εὐθυμία, Latinis *Animi*
tranquillitas dicitur, id est, Tranquillus et pacatus animi status,
cum animus in Dei voluntate suaeque forte acquiescit. qua de re
praeter Plutarchum et Senecam etiam Clemens noster 179, 50, 33.
V. 42, ἢ τε positum videtur pro ἐννῇ τε, *innotatque*, seu, *erat-
que ibi*. V. 44, in vulg. est etiam alterius scripturae indicium,
nempe κακηπελία: multa enim in hoc genere duobus modis effe-
runtur, ut fufius infra exponitur 462, 15.

P. 391, v. 15, cum istis, ἔδος δὲ ἔχουσι Δωριέων τινές, sub-
audiendum τοῦτο, *hunc morem habent*. Sic v. 31, cum ἡ εὐ-
θεῖα, subintelligendum πῶς, *rectius casus*, nominativus scilicet.
V. 38, pro ὁρμῇ aptius fere participium ὁρμῶν substituerimus. V.
51, μετέιναι positum pro μετέιναι, ut supra 301, 45.

P. 392, v. 6, melius τὸν τῷ στόματι τῶν ἵππων περιβαλλόμε-
νον, ut clare indicat Hesychius, qui κηρόν esse dicit τὸ περιτιθέ-
μενον τοῖς ἵπποις πλέγμα, *eis ὃ αἱ κριθαὶ ἐμβάλλονται*, reticulum
scilicet e vimine aut humulis, quod equis circumponitur, partim
ne mordeant, partim ut, iniectione in illud pabulo, indefinente gradu
iter continuent. vulgatae tamen scripturae favet etiam lliodor,
qui *camum* esse dicit genus asperi fœmi, quo caballi superbi
coerceri solent, a curvitate dictum. καρόν namque curvum Grae-
ce dicit. [V. 19, εὐκλείας paroxytonas habet etiam Eustathii editio
85, 3, 7: sed 1911, 63, diserte tradit accusativum istum προπερι-
σπᾶσαι, velut contractum ex εὐκλείας. Ex Addendis.] V. 23,
nota συναίρεσιν pro πρᾶσιν, ut v. 17: et contra, πρᾶσιν pro συν-
αίρεσιν v. 54: V. 26, εὐκτῆριον non magis compositum est quam
οὐκτῆριον. verbalia enim illa in τῆριον simpliciter derivata sunt
et tertia persona praeteriti passivi, et syncopen interdum patiuntur,
tam in instrumentali et modali, quam in locali significatione, ut
ποιστήριον, κόνιτρον: et plur. num. θρηπτήρια, θρέπτρα, 454, 27.
V. 38, transposita videntur commata, talisque requiritur lectio,
εὐκτιστον γὰρ, ὡς πρωτόκτιστον (id est, regulariter enim εὐκτι-
στον dicitur ut πρωτόκτιστον, per ο et τ) ἢ ἐκ τοῦ κτίω, ἐξ οὗ
καὶ εὐκτισμένον πολλέθρον. Ab eodem autem κτίω sunt etiam
ἀμφικτίονες, περικτίονες, περικτίται, et si qua sunt eius generis
alia. V. 41, convenientius fere προλαμβάνων, apud Suid. V. 46,
foem. articulus αἱ ferri potest, si absque distinctione legas, εὐλαὶ
αἱ σκάλαιες, παρὰ τὸ εἰλᾶ: sensus enim est, εὐλαὶ αἱ σκάλαιες
σημαίνουσαι. alioqui respectu sequentis substantivi legendum fuerit
οἱ σκάλαιες.

P. 393, v. 6, rectius fere, ἀπὸ τῶν εἰς ος, inserta praeposi-
tione, ut mox seq. v. V. 23, non minus apte legerimus, ἀντι-
πεται αὐτῷ δυσμενής. V. 24, vulg. περὶ τὴν ἐπιμέλειαν, nihil ad
rem. V. 44, congruentius videtur δραπνίην στέρην.

P. 394, v. 50, cum augmento dicendum erat ἐσκεπασμένος.
V. 57, vulg. βαλλόντων, minus apte.

P. 395, v. 4, εὐειδής ferri potest. sed potest tamen etiam legi
εὐδής, propter aetiologiam quae sequitur: ut sit *bellas aquas*
habens. Sic v. 8 et πρῶμα verum est, neut. genere; et foemi-
nino πρῶμαι reponi potest. V. 21, de θαχία quod dicitur, dic-
tum etiam supra, 291, 27: confirmaturque a ceteris quoque le-
xicographis: sed εὐράχαντες pro ἡκοντες nusquam sepe obtulit.
V. 31, de Aristotele quod additur, est etiam apud Iustinum no-
strum, 26, 28. V. 43, expleri pentameter potest, si post αἶγι ad-
datur σκαλάων ex v. 36.

P. 396, v. 10, nota ἐπίπλατος ut ἐπίμηκος supra 179, 33: et
338, 4. sed ut ibi potius ἐπὶ μήκος, ita et hic ἐπὶ πλάτος divisio
scribendum videtur. nisi forte talis sit compositio, qualis in ἔκπα-
λαι, ἔκτοτε, ac similib. Seq. etiam v. pro εὐρος legendum po-
tius εὐροος, *stultus*. nisi forte εὐρος malis, ab εὐρίν, quod est
inflare. V. 45, aut φιλοδωμάτος scribendum aspirate, ut in sim-
plici; aut φιλοδωμάτος, gemino γγ, eadem aspirationis regula
servata. V. 48, τῶν ἀπλῶν, nempe αἱς ἀλός, et ceterorum inde
descendentium. V. 52, rectius Αἰπυτος, ut supra quoque 37, 31.
V. 57, τῷ causali significatione, pro διὰ τὸ, ut τῷ τοι apud
Theodoretum quoque nostrum aliquoties.

P. 397, v. 2, locus est supra 44, 14. V. 51, excusari potest
lectio per ellipticam brachylogiam; quasi dicere voluerit, *ἔφημα*
ἔστι, καὶ χρόνος ἀόριστος δεύτερος. alioqui simplicius esset, *ἔφημα*
ἀόριστου δευτέρου. V. 45, vulg. Εὐρώπης, ut βοώπης, ego malui
oxytonum cum Stephano Byzantio, ut Σινώπης a Σινώπη, aliaque
conformilia.

P. 398, v. 21, expositio illa quae reicitur, alludit ad eum
nism verbi ἔχειν quo dicimus, *οἱ εὐ χρημάτων ἔχοντες*, ut Zosi-
mus noster 701, 28, τοῖς δοκούσιν εὐ εἶναι τύχης. V. 27, vulg.
εὐσύνβουλος, itemque Suidas. sed εὐσύνβολος scribendum esse,
cum ipsa significatio arguit, tum confirmat Hesychius et Harp.

V. 38, locus est Apollonii, Argon. lib. 2, v. 30. V. 40, locus sup-
pletus ex ll. α'.

P. 399, v. 58, plenior requiritur lectio, hoc fere modo: τὸ
παρὰ τὸ φῶν τὸ τε εὐ καὶ dus σύνδετα: vel, τὰ παρὰ τὸ φῶν
μετὰ τοῦ εὐ καὶ dus σύνδ. nam εὐ, de quo praecipue hic agi-
tur, in vulgata lectione omnium est. immo quia et privata hic
praetermissa est, verior fortasse lectio, τὰ παρὰ τὸ α τὸ τε εὐ
καὶ dus σύνδετα. nam ad alia quoque verba, non tantum ad
φῶν, haec regula extenditur. V. 47, ἐσώθεν αὐξεται, subintelli-
gendum, *sequente vocali mutabili*, ut declarant exempla. Ce-
terum εὐφραίνω est potius ab εὐ et φρῆν, sicut etiam εὐφραίνω.
idemque sentiendum de εὐφραν, εὐφρήν, εὐφροσύνη, et eius
generis aliis.

P. 400, v. 11, παρατάξεις pro ordine potest accipi. fere ta-
men magis inclinarum in πράξεις, ab actione seu functione pa-
ritis. V. 25, post βέλος ad metri expletionem desideratur ἐξυπ-
λῶς, ἐξαλείνει, vel aliud eiusmodi verbum. Sunt autem eius-
modi verbum truncationes nimis passim crebrae, quemadmodum
et paulo post v. 38. in vulg. est tantum, καὶ δὲ κεν εὐχολῶν Πρι-
άμω, omittis ceteris, utpote quae omnibus nota esse praesum-
rentur.

P. 401, v. 14, subiunctivum ἔφηαι confirmat expositio παραγέ-
νη v. 19. in vulgatis Hesiodi editionibus est, εὐοχέων δ' ἔφηαι,
indicativo modo: Ergon lib. 2, v. 96. est autem utrobique modo
synthesis. εὐοχέειν vero agnoscere videtur etiam Hesychius, dum
εὐοχέειν exponit εὐτροφέειν, derivans ab οὐχῇ ἢ τροφῇ. ut sit
alimentiorem habere carpiam. V. 26, εὐώδης, δυσώδης, et simi-
lia, non opus habent tam longe accersita origine. sunt enim ex
medio praeterito ὤδα, quod Attice ὀδῶσα dicitur, a verbo ὤδω.

P. 402, v. 15, malet fortasse aliquis τὸν δὲ— ut seruat ad
Theleum. sed excusari tamen et foemininum potest, relatione ad
Dianam facta. V. 27, apud Suidam eadem est scriptura, eadem
etiam distinctio. quae si vera est, cum τριάνοντα subaudiendum
erit γραμμάτων. alioqui convenientior videatur haec lectio, καὶ
λαδέντων αὐτῷ τῶν γραμμάτων, *τριάνοντάς* (vel saltem τρεῖς)
τὸ ἔφη περὶ τὸν Ἐφέσιον. V. 39, aptius fere Φειαικῆς, subli-
tuto in adverbii locum nomine. Sic v. 47 convenientius videtur
προϊόντες, *progreddientes*. At in sequenti etymologia παρὰ τὸ
ἔκτον τοῦ κεφαλαίου, cum Suida scribendum ἐφέκτους, retractio
accentu. V. 52, verius ἐν τοῦ ἐν τὸ πέμπω, quod poetice metri
gratia εἶν est.

P. 403, v. 8, ἀπολαύουσι. nec tempore nec significatione re-
spondet praecedenti ἔφειτο: quippe quod potius notet *appetisse*,
cupivisse. melius quadrat ad ἔωμεν τὸ κοροσθῶμεν, v. 3.
V. 14, aptius Φαργία, vel saltem παργία, quod aliquando pro
aribu ab eodem progenitore orta capitur. et seq. v. superfluit ar-
ticulus τῆς ante nomen ἐκστής. videtur autem respexisse ad illud
Luciae 1, *ιστεύς τις ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά*, quod interpretantur *ex*
vice Abiae. V. 21, post παρέχων interpungendum est, ut decla-
rant apud Hesychium haec, ἐφῆλδες, περῶναι, καὶ πάθος ἐπὶ
τοῦ προσώπου. in qua significatione non ab ἥλιος, sed ab ἥλος
est origo, et sonat sibilum quae ceu clavus infigitur. Sequenti
etiam versu verius fortassis ἐφῆλεις: unde apud Dioscoridem
ἐφῆλεις.

P. 404, v. 4, vulg. Ἐχελίδες, foeminina terminatione: et v. 6,
Ἐχελιδῶν, oxytonas. perperam utrumque. Forlan etiam v. 4 le-
gendum τοῦ παρακειμένου ἔλους, *adiacente palude*. apud Steph.
Byzantium est, ἀπὸ ἔλους τόπου, μεταξὺ ὄντος τοῦ Παιραῖος
καὶ τοῦ τετρασώμου Ἡρακλείου, *a loco qui Helos nominatur*,
sive inter Piraeum et quatuor Herculei templi vicis: in quo
etiam gymnica certamina ludis Panathenaicis proposita fuisse tra-
dit idem Stephanus, et noster supra 340, 53. V. 7, rectius ἀπὸ
Ἐχέλου, ab Echelo, ut supra 340, 54. apud Stephanum Byzan-
tium legitur Ἐχεμίδα, et Ἐχεμος, λ nempe pro μ substituto;
perperam, si ab ἔλος facta est nominis derivatio, ut idem Ste-
phanus prodit. V. 26, locus est Nicandri Theriacῶν v. 223: alter,
v. 33, Theriacῶν v. 230.

P. 405, v. 45, vulg. ἀπέχεσθαι, omisso θ, praecipua originis
indice. V. 57, ἐχθρός simplicius ab ἐχθος deducemus, per syncopē,
qualis est in αἰσχρός, λεπρός, λυγρός, λιβρός, et similibus.

P. 406, v. 14, ἐψῶ ferri potest, pro imperativo scilicet. veri-
similis tamen auctorem in eodem modo eodemque tempore hic
substituisse, ad scripsisse, ἐψάμαι ἐψάμαι, ἐψάμῃ ἐψάμῃ: quia hoc
imperfecti exemplum subiicitur, nec in alium modum sit progres-
sio. Est autem Apollonii locus Argon. lib. 2, v. 813. V. 21, lo-
cus decuratus. integer ll. α' sic habet, Ἄλλ' οὐκ Ἀργεῖδην Ἀγα-
μέμνονα ποιμένα λαὸν ἴππος ἔχε γλυνερός. V. 27, nescio an
verius εἶχε: metro certe convenit melius. V. 30, vulg. ἐχ' ἀρμα-

τα. nostrum ἔχ' ἡνία, repositum ex Hom. ed. II. ε'. V. 40; rectius ζαπλουτος: et seq. v. καὶ ἄλλα πολλά. Sic v. 48, melius γενναίη, per diaphthongum ει, ut 229, 15. V. 52, et metrum et sententia constabit, si legamus, σκηνὴν ζαγκλον ὑπὸ χθονί. sed an ea sit germana poetae scriptura, non parum equidem dubito.

P. 407, v. 24, si cum articulo legamus ἡ ζάκορος, ut seq. versu, plenus erit iambici numerus. V. 29, post καὶ Ἀιολινῶς, subaudiendum ζάκορος: cuiusmodi brachylogiae cum alibi passim obviae, tum 365, 1, 13. Sic v. 51, post ἔλεγεν subintelligendum ὡς seu δτι.

P. 408, v. 4, ὡς Ζάμολεν Attico more pro πρὸς seu eis. V. 7, Lycophronis locus exstat pagina 62. V. 48, Homeri locus Odys. η'.

P. 409, v. 15, monosyllaborum regula deceptus, vulgatam scripturam mutavi, et Ζεύς Ζεός scripsi, ut νεὺς νεός 598, 13: nunc calculum revoco, et cum vulg. relinquo, τὰ εἰς εὖς, διὰ τοῦ εὖς πλίνονται καὶ ὠφείλαν εἶναι Ζεὺς Ζεός. Sic enim etiam Eustathius comment. in Hom. 162, 32, Ζεὺς ἀκλίτως ἔχει, διὰ κανόνων ἐναντιότητος, καθὰ φασιν οἱ παλαιοί. εἰς μὲν γὰρ κανὼν, διὰ τοῦ εὖς πλίνει αὐτό, τῷ λόγῳ τῶν εἰς εὖς, ἵνα τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνῆντος (ἡγούον τοῦ υ) ἐκπεσόντος, κλειθεῖ Ζεὺς Ζεός. ἔτερος δὲ, Φυλάσσεσθαι θέλει καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῇ τῆς μοιουσιλάδου εὐθείας διφθογγῳ, ὡς καὶ ἐν τῇ κλεισθί, παῖς παῖδος. quae ut eisdem pene verbis huic nostro etymologo suffragantur, ita etiam sequentia Eustathii verba, et confirmant quae a nostro infra repetuntur in sion 709, 54. V. 35, pro δύνειος convenientius apud Suidam est δίδειν. Sic v. 57, legendum εἰς τὸ πεπαλαγμένον, ut infra 661, 8.

P. 410, v. 7, δωρεῖσθαι in vulg. omisum, additum a nobis ex v. 10. Idem et hemistichium istud, Θῶν παρδαλίων τε, v. 13, additum ex Hom. ed. II. ε'. V. 15, de Iovis invento quod dicitur, proditum etiam pag. praeced. v. 26. V. 26, melius τὴν θέρμανσιν: nam θέρμασι pallive potius calorem significat; cum hic activo notetur calefactio. V. 43, Euripidis locus exstat in Iphigenia Taurica, editionis Canterianae pag. 420.

P. 411, v. 5, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 211. V. 6, melius Ζήτης (vel, Ζήτης, οἶνε) ζητήης) παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ αἴτης. V. 8, locus Apollonii est Argonaut. lib. 1, v. 756. V. 40, pro δῆτριον scribendum potius δειτρίον, ut patet ex sequentibus. Idem fere ζῶταιον infra 414, 40. V. 43, verius fortasse χαλῳάμβον, iambicum claudicans: de quo supra quoque ad 59, 49.

P. 412, v. 19, legendum videtur ὑπερηφανία, vel ὑπερυψηλὴ. V. 26, ζυγῶν potest etiam ἰσοθμ. gen. accipi, ut in Herodoto lexico, ζυγαῖς, ταῖς καθέδραις. Seq. v. melius ex Suida legemus, δύνασθαι εἶναι τὴν λέξιν. φασί: ut Herodotus grammaticus potius hic quam historicus intelligatur. V. 46, in ζεωτός duplex scriptura in unum confusa videtur, nempe ζεστός et ζωστός: prior, a ζῆα: posterior vero, a ζῶα, a quo et ζῶμη. sed posterior ζωστός rarum esse putaverim; ζεστός autem repetitur pag. seq. v. 22. V. 51, Theocriti locus est in Idyllio xv, quod Syracusiae sive Adoniae inferibitur.

P. 413, v. 1, τὸ ἄνθρωπος, τῶν ἄνθρωπος, ferri possunt, si materialiter capiantur pro ἄνθρωπος τὸ ὄνομα, nomen illud ἄνθρωπος: aliaque huiusmodi leguntur infra 443, 55; et in τ. 763, 20. sed tantum exempli gratia hic addita sunt, ut ostendant τὸ ἄνθρωπος post eiectionem sic coire in τῶν ἄνθρωπων, quoniam modum τὸ ἄνθρωπος in τῶν ἄνθρωπων. nam aliqui regula potissime de dative et genitivis loquuntur, ut patet ex p. praeced. v. 55, et 757, 23. V. 22, vulg. τῶν μὴ ζῶν, eorum quae non sunt animalia. quae lectio et ipsa ferri potest. melior tamen altera. V. 54, legendum potius, τὰ ἐκ βαθείας καὶ ὀφείας πάλιν δύνονται, ut patet ex 193, 28: 224, 6: et clarius e regula quae in πεκοτῶς infra traditur 501, 9: et 686, 17.

P. 414, v. 14, aptius, περὶ τὴν καρδίαν, circum cor, ut v. 6. V. 17, vulg. λῦσατο, contra metrum. nostrum λῦσε repositum ex Odys. λ'. V. 21, metrum constabit, si legamus, Ἡδ' ἐπιμήθεας ζωστηρίῳ Ἀπόλλωνι — sed an ea etiam poetae sit mens, haud equidem affirmaverim. V. 24, δέ οἱ per synizelam pro una syllaba capiendum. nisi forte verior lectio est, λῦσε δέ οἱ, ut v. 17. Similis porro locus est II. δ', εἰδύσατο ζωστήρ τε παναίολος. V. 26, ὡς acuto accentu insignitum etiam in vulg. Vnde suspicari liceat, auctorem scripsisse, Διὰ μὲν ἄρα: ut in prima versus regione procelesmaticus sit pro dactylo, sicut apud Virgil. Arietas in portas: et, labat ariete crebro. sed vulgatae scripturae patrocianatur locus qui est II. λ', v. 435. prior autem exstat II. δ', v. 135. V. 40, ordo et sensus est, ἐκ τοῦ τὸν χαρακτήρα τοῦ στοιχείου τούτου ἔχειν ἥτα καὶ ταῦ. nam primum per se notat H; deinde T, si transversum accipiat; et tertio etiam A, si a capite pri-

ETYMOLOGICON.

mae lineae ad pedem secundae per medium H gravis accentus nota ducatur. V. 50, cum δῶσει subintelligendum τις, aut secunda persona scribendum δῶσεις. V. 56, decurtati loci sensus est, Ἡ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ ἡνύκμου τόσα πάσχομεν ἀλγῆ; sicut II. ε'. Ἡ οὐχ' ἄλῃς ὅττι γυναῖκας ἀνάγκησας ἡπεροπύεις; in quib. locis η et ου per synizelam coeunt in unam syllabam.

P. 415, v. 12, aptius fere ἐστὶ τὸ προ-ἐπὶ τὸ legerimus. Seq. v. pro ὅτ' ἐμ', in vulg. ed. Hom. II. α' scriptum ὅτ' ἐμ', etiam in Eustathii textu. in commentario tamen eiusdem Eustathii ὅτ' ἐμ', ut in nostris exemplaribus. V. 20, infinitivum ferri potest per enallagen, aut ellipsum, ut infra 586, 22. simplicius tamen et planius παρεξέρεσθε, imperativo modo. V. 22, rectius ὑποδιαζευκτικός, ut mox v. 24. V. 26, aptius προαίρων, eligens, praeparans, ut v. 28 et 54. V. 43, vulg. προπερισπάσαι, evidenti modo, ut patet ex sequentibus.

P. 416, v. 10, ἥχι e margine huc in contextum irrepsisse videtur. aptum enim hic locum non habet, sed tantum in sequentibus. Sic περισπᾶται v. 18, procul dubio suppositum est, et pro illo ἥχι haud incommode substituitur. ad ἥδε certe nullo modo quadrat. V. 21, πρὸ τέλους, absque articulo infra quoque aliquoties. V. 36, simplicius et clarius, σημαίνειν φασί. V. 40, in vulg. Herodoti editionibus est, σὲ δ' ἐγώ, παρὰπερ ἡπείλησα, αἵματος κορέω. locus est sub finem libri I.

P. 417, v. 3, malim ἄχι seu ἔχι. quum enim idem Theocritus χαὶ σὺργξ dicat pro καὶ ὁ σὺργξ, quid vetet ὁ et ἔχι eodem aptum proferre quo ἥ et ἥχι, equidem non video. V. 5, aptius ad metrum quadrat Ἀμφιτροπιάδης, ut Τελαμωνιάδης, et similia, e possessivis facta, 540, 37. V. 39, locus ex II. v': de praecedente supra dictum ad 102, 57.

P. 418, v. 18, pro δοτικῆς rectius legemus ὀνομαστικῆς seu εὐθείας, ut patet ex 166, 47. V. 26, regulae imperfecta citatio, uti et 373, 9: integra exstat 282, 18. V. 51, post commationem illud, κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ε, subaudiendum, προσδέσει τοῦ ι. Iidemque v. 28, post ἀγέρω ἀγέρω, subintelligendum, ἐνστάσι τοῦ α εἰς η, ἡγέρω ἡγέρω. V. 39, Homeri locus exstat Odys. λ'. V. 46, locus relictus ex Harpocr. ac Suida. in vulg. corrupte ἀσφύλους scriptum pro ὁ Κράβυλος. In iisdem vulgatis seq. v. inter articulum ὁ et numerale ἑβδόμου interiectum est ἐν: quod quid sibi velit, non satis capio. nec enim apte legeris ὁ ἐν ἑβδόμοις, aut ὁ ἐν ἐπτά: nec item ἑβδόμος in ἐντος tuto verteris. itaque cum Harpocrate ac Suida eam particulam omisi. V. 51, aptius fortan ἐγείσαντο pro vulg. ἐδέξαντο: et v. 54, ἐν φ, ἡ τῶν.

P. 419, v. 24, locus transpositione, immutatione, immo et omissione depravatus videtur. nam talis quaepraem requiritur lectio: ὥστε παρὰ τῷ ποιητῇ, (ἢ ἀναγνωστῶν), Ὅς ἦδη τὰ τ' ἐόντα: — καὶ οὐκ ἦδει. τὸ γὰρ ἦδη μετακινήσιν εἰς ἦδει, Ἀριστάρχειον ἐστὶν ἀμαρτήμα. ὠφέιλε γὰρ εἶναι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ: — ἦδη sane agnoscit etiam Eustathii commentarius, tamquam ex veteri idiomate Attico desumptum, ideoque Homeri germanum. est autem Homeri locus II. α', de Calchante, Ὅς ἦδη τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα. V. 35, rectius ἔκουν, vel potius vortere more αἰκῶν, αἰκῶ augmento, ut in praecedenti exemplo, et infra 820, 16. V. 53, locus, ad quem nos remittit, supra exstat 586, 14: ubi tamen vulgati ἐπεπύκνουν habent pro ἐτετύφουν.

P. 420, v. 4, pro foeminino Γηρυτιάδι apud Athenaeum quatuor in locis Γηρυτιάδι legitur, terminatione masculina. Sic v. 9, pro ἔκτασιν cum supra ἐπέκτασιν habuimus aliquoties, tum infra in οἰσθα 618, 53. V. 17, pro Ἀλέπη rectius (opinor) Ἀλόπη legemus, ut apud Stobaeum bis, et supra 70, 5: necnon et apud Hom. II. β', Stephanum Byz. et alios, qui Alopen Cercyonis filiam tradunt, et ab ea denominatum Alopen opidum. V. 40, pro ὡς legi etiam potest ὅς, qui.

P. 421, v. 14, Apollonii locus est Argonaut. lib. 4, v. 267: ubi vulg. ἐτ' Ἠερίῃ, adhuc Aeria. V. 37, metrum constaret melius, si πολλὸν αὐτὸν πολλὸν legeremus. sed vereor, ne decurtatus sit locus, ut item seq. v. qui desumptus videtur ex Od. ε'. ibi enim Homeri ed. Ἀχρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν. V. 39, pro negativa οὐ convenientius forte reponemus disiunctivam ἢ, αὐτ. V. 48, in vulg. sunt etiam alterius lectionis vestigia, οὐκ εἶναι σκοτεινὸν τὸ σπῆλαιον: quae multo est melior; quia eis commode stare nequit, nisi e sequenti membro subaudiatur commune verbum εἰρησθαι. V. 57, verius fortassis εἰαροπότης, ut supra 294, 47.

P. 422, v. 18, melius τὰ ἐκ τούτων παραγόμενα, ut v. 22: διὰ ἐκ vicinia huc videtur irrepsisse. Sic v. 35, aptius pass. διακρίνεσθαι. V. 43, usitatus παρ' Ἑλλάδι. syncope illa Εὐπολί mibi quidem est insolentior. V. 48, διὰ τὸ νέον τοῦ σώματος: quia iuventus est calidior et fervidior; senectus, frigidior; ut v. 46.

Eee

P. 423, v. 1, rectius *διδεσμέναι*, scem. genere, ut mox v. 7: itemque in Lycophronis ed. p. 48. V. 11, sensus est, *παρά τὰ ἴα τὰ ἄνθρ.* V. 13, etiam *ἰσδοστρυχος* legas, vel *ἰσδοστρυχος*, vel etiam *διδωστρυχος*: tamen haud perianata videtur lectio. V. 14, aptius *ἢ καὶ*, vel etiam. relativum enim οὐ parum huc facit. V. 52, in vulg. etiam alterius lectionis sunt indicia, *ἐπὶ τῶν ἀλόγων*, *ὧν πορδαλίων τε*: — exclusio nomine ζῶν. V. 41, *ἐν συνέλει*, id est, *si duabus syllabis ἔσαν* scripseris: et seq. v. *ἐν μὴ εὐχῇ τὸ ε*, id est, *si ἦσαν absque scriptum inveniens*.

P. 424, v. 6, cum verbo *ἔχει* subaudiendum *ὁ ποιητής*, ut patet ex sequentibus, et supra 47, 10. V. 31, *ἡκα* line aspiratione scriptum etiam in vulg. ut supra v. 4. V. 55, cum illis, *οὐχ ἡκιστα γὰρ*, subaudiendum *λέγομεν*, *dictum enim οὐχ ἡκιστα*, tenui *α* propter sequentem aspirationem in aspiratam *χ* mutata. *ἡσσον* porro et *ἡκιστα* eam habent formam quam *ελασσον* et *ελάχιστα*, quasi ex *ἡκός*, ut *ελαχός*. atque ut ex neutro *ὠκέα* per lyncopen fit *ὠκα*, ita fortassis et *ἡκα* ex *ἡκέα*, aspiratione dempta. V. 46, vacuo explendo aliquatenus faciunt coniunctione δὲ cum verbo *λέγεται*. V. 49, vulg. lexica ex Homero citant *ἐπ' ἡλακᾶτη τανύσαντες*, addito scholio *ὑπεριστῶ*, sed melius fortasse, nostri auctoris praepositione retenta, *ὑπ' ἡλακᾶτη*. est autem *ἡλακᾶτη*, ut tradit Eustathius, quod in mali nautici summitate ad fusi similitudinem acuminatum exstat lignum. V. 54, commation illud, *ἀντὶ τοῦ ἡλάσκουσαι*, supervacuū est, ideoque tollendum. expolitio quae sequitur, exstat apud Homeri scholiasten II. β', nec non apud Helychium; qui etiam addit, *ἐν κύλῳ πλανώμενοι*.

P. 425, v. 15, ut *τῆς* huius vestigia videntur, scribendum *ἡλεκτρὸν τι*: ut longa retenta, *ἡλεκτρὸν τι* ὄν. V. 25, *ῥήμα* vitiosum est: verius *χρῶμα* vel *ῥήμμα*. nec male praemittitur articulus *τὸ* — apud Helych. est *ἀλλότρυπον χρυσίον*, et *μέταλλον χρυσεῖον*. Seq. v. singulari numero *Ἠλέκτρα* est apud Pausaniam nostrum 143, 39, idque Messeniae oppidulum et flumen. Sunt et *Ἠλεκτρίδες νῆσοι*, apud Steph. Byz. et alios. V. 28, *ἡλεκτρα*, seu *ἡλέκτρα*, Suidae sunt *τὰ τοῖς κλίμας ἐπιβαλλόμενα ἐλεφαντίνῃ* αἱ γὰρ ἀρχαῖαι κλίμας τοὺς πύδας εἶχον ὠφθαλμίσμενους ἀνδραῖς καὶ ἡλεκτροῖς, ὥστερ' οὖν ἀργύρῳ ἢ καττιτῆρ. ut sint electrica emblemata, quibus ceu oculis et gemmis lectorum pedes exornabantur: quemadmodum et Mercurii Sphingisque simulacra in iisdem pedibus effigii solita 376, 41. V. 40, melius *πολυόχειτον*, ut 432, 11. Sic v. 44, fortasse verius, *τὸ μάτην τὸ ματαίως*: et v. 52, *ἀλέσθαι*, aoristo *ι*.

P. 426, v. 7, *ὅθι* supra iustum iambici metri numerum est. V. 16, malet fortasse aliquis, *πρὸ τοῦ τὸν Δία κτήσασθαι τὴν Ὀλυμπίαν*, *παρὰ τῆς Γῆς αὐτὴν παρελήφεσαν Ἠλῖος τε καὶ Κρόνος*. ac notandum hoc loco *Ἠλῖον* nominari, qui ab aliis v. 28 *Ἠέλιος* appellatur, ad astruendam scilicet prolapiae gloriam, ut declarant etiam haec nostri Pausaniae 148, 28, *οἱ δὲ ἀποσεμνύνοντες τὰ εἰς αὐτὸν* (nempe Augeam Elei filium, Elidis regem) *παταγέσαντες τοῦ Ἠέλιου τὸ ὄνομα*, *Ἠλίου Φασὶν Ἀνγέλιον παῖδα εἶναι*. Cronii moniti meminit idem Pausanias 169, 3: 196, 11: 197, 28: templi vero et sacrorum in eiusdem Saturni honorem institutorum, 153, 4, et 197, 30. V. 23, et *αὐτῷ* ferri potest, et *αὐτοῦ* pro eo substitui. V. 25, rectius *τετραετῇ*, vel etiam *πενταετῇ*: quia post quatuor annos expletos quinto quoque anno repetebantur ludii Olympiaci. cuius instituti rationem reddit idem Pausanias noster 154, 18. V. 28, Eleum Epeo iuniorum facit Pausanias. Endymioni enim filios fuisse Paeonem, Epeum, Aetolum; et filiam Eurycydan, 147, 58: ex Eurycyda, Neptuni filio, ortum Eleum: ex Eleo Augeam, 148, 19, ita ut secundum Pausaniam Epeus Eleo sit avunculus. *Alexis* qui sequitur v. 29, a Pausania tacetur: nisi forte idem est, qui ab eo *Ἀλέξιον* nominatur, sive (ut Abrahams Loelcherus maluit) *Ἀλεξίων*, Oenomai pater, 148, 9. V. 40, ante longam istam exemplorum enumerationem subaudiendum *ὥς*, aut similis particula. Secundum porro exemplum in vulg. ed. est *Ἐριθεύς*, corrupte. nostrum *Ἐρεχθίδης* desumptum e Stephano Byzantio. V. 43, *οὐκ ἐπὶ πατρός τοῦ Νέστορος*: quia videlicet Nestoris pater *Νηλεΐος* appellatur, per *η*, non per *ε*, ut *Πηλεΐος*.

P. 427, v. 13, inclusa *eis*, in vulg. omissa, addita ex 425, 21. V. 45, *αὐτοῦ* ferri potest, si accipias pro, *ἢ περὶ αὐτοῦ περιέδοται*. alioqui convenientius *αὐτοῖς*, *eis*; relatione ad praedictos grammaticos facta. V. 47, sensus est, *παρὰ τὸ τῇ ἀλλ (τούτῃ) τῇ θαλάσῃ) βαίνειν καὶ βεβηκέναι*. ubi etiam nota participium pro infinitivo usurpatum.

P. 428, v. 4, melius fortasse *ἀντὶ τοῦ ἡλεμάτως*. alioqui enim *ελαύλα finalis*, *τὸ ματαίως*, tautologiam habet. V. 6, *ἡλικία* simplicius et rectius ab *ἡλικός* derivatur, ac proprie sonat quantitatem, eamque vel continuam, vel discretam, id est, modo statu-

ram corporis, modo annorum numerum seu aetatem. V. 9, imperfecta est regulae citatio, ut quae nota esse praesumeretur, sensus est, *καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἀρσενικῶν εἰς ἡς μεταπίπτει, τῇ γενικῇ εἰς ὅσα ποιοῦσιν, οἷον προδότης προδότης προδότης*. V. 17, vulg. *Ἐρυσθεύς*, tamquam ab *ἐρύω*. nostrum *Εὐρυσθεύς* praeter alios probat etiam alphabetica series apud Helych. et Suidam. V. 27, *ποιητῶν ὥς τὸ ἡγανόν* habet igitur poetarum alphabetum principis litterae *τ*, pro *τηλυγέτην*. V. 31, rectius *ἀλαλητός*, *oxytonos*, ad differentiam adiectivi compositi, ut supra 55, 49. V. 52, inclusum illud commation, *ὥς ἡμετέροις*, a nobis ad huius explendum est additum. sed plenior et planior erit sententia, si legamus, *ὥς παρὰ τὸν ἀνεμὸν ἡμετέροις καὶ εὐήμερος*. atque ita fortasse ab auctore scriptum est.

P. 429, v. 19, convenientius, *ὅπῃ ἐβλήσει, ἡμοῖς*: et v. 47, *λέγει* δὲ, activa forma.

P. 430, v. 2, regula postulat *ἐνέρωτερος*, per omega. V. 30, in *διερόσσου* significatu Helychius et Suidas scribunt *ἡμιτύμβιον*, itidemque Galenus in Hippocrato Lexico. nam *ἡμιτύμβιον* *ἴσθαι* potius *dimidiatam tumbam*, *dimidiatam bustum*; vel, ut Suidas exponit, *parvulum sepulcrum*. Si tamen *ἡμιτύμβιον* nosse scripsit, significare voluit parvum ludarium, et dimidium eius, quo tumbae inferendus mortuus incingi solet. V. 53, *ἡμίνηρον* *πρῆς* erit aut *semirepens* caro: (*νηρός* enim per *cr*alin pro *vearós* dicitur) aut specialiter coracini pilcis caro. Athenaeus enim libro 3, coracinum pilcem ab Alexandrinis peculiariter *ἡμίνηρον* dici tradit. itidemque apud eundem aliquanto ante, 60, 9, legitur, *τῶν κελῶν ἡμίνηρον*; ἢ τῶν ταριχεῶν σιλούρων. at *ἡμίνηρον* est *semiridum*.

P. 431, v. 3, melius *ἡμῖν ἀσταχέσσιν*, II. β'. V. 25, duplicis lectionis sunt vestigia, *ἐν εὐρύσσει*, et *ὦν οὐσα*. V. 32, hemistichium illud quod ex II. λ' citatur, in editionib. quas ego vidi non exstat; nec invenio ibi quod huc accedit, nisi hoc sub finem libri, *νῆος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν*. cui non multum ab simile II. ψ', v. 347, *ὅς ἐκ θεοφιν γένος ἦεν*. at verbi *ἦεν*, quod a nostro auctore ponitur, hoc exemplum est Odyss. ω', *διατρούγος δὲ ἐκαστος ἦεν*. V. 35, defectus hoc fere modo expleri videtur posse, *ἡσθα θεατρικός*: — *ἀπὸ τοῦ ἔω, ὃ σημαίνει τὸ ὑπ*. V. 40, procul dubio verius est, *κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς*, ut cum alibi *τῶν* 294, 17.

P. 432, v. 38, inclusam *ἐν* in vulg. omisam requirit et compositio nominis et expolitio. In sequenti autem commation iterum duplicis lectionis sunt indicia, *ἐκ τοῦ ὠπας*, et *τὰς ὄπας*: quarum posterior ut scriptura magis affinis, ita usu minus recepta est, in hac quidem significatione *παρὰ τὸ ὀπτεῖσθαι*: in altera enim *παρὰ τὸ ἔπειν* est frequentior. V. 55, *πρὸφαλον* agnoscit etiam Helychius, nempe pro *αβασκαῖον*. verisimilius tamen est nostrum scriptum *κεκρύφαλον*, absque coniunctione, cum ea vox medicis et physicis sit utilissima.

P. 433, v. 4, convenientius *οὗτος, hic*, adverbio in pronomen verso. V. 6, confunditur *ἐω* cum *ἔω*; quae ut spiritu, ita etiam significatione differunt. deinde supervacuū ambages ineuntur ad inveniendam verbi originem satis evidentem. *ἦντο* enim est ab *ἀντομαι*, de quo supra 112, 1: et 113, 24. V. 35, in vulg. sunt etiam alterius scripturae indicia, *δὲ τοῦ ἡμέρου τῆς σπῆς*, per *lenitatem vocis*. V. 46, nescio an verius *μιν*, *εμῖ*: mox sane *ἀπεροπῆα* legendum (ut v. 51), si metrum est heroicum. V. 48, melius cum articulo, *τὸ θηλυκόν*. V. 52, sensus est, *ἐκ τοῦ ἡεροπῶ γίνεται ἡεροπεύω, καὶ ἐκ τούτου ἡεροπευτής*. V. 56, fortasse *εὐδίοιο*, *divisi discretive faciles*: aut *εὐδίοιοι* accipientum pro *εὐδίοιοι, conspicuae, evidentes*.

P. 434, v. 2, inclusum *Ἠπειρώτην* in vulg. omisum est: requirit autem, et sequentia declarant, et vacuum in vulgatis spatium ante coniunctionem δὲ — Seq. v. pro *μὲν* in Homeri ed. est *ποτ'*, Odyss. η', initio. V. 4, *ἐν τῷ καταλόγῳ*, *τῶν νῆων* videlicet, *in catalogo navium*; qui et *Βοιωτία* nominatur; quoniam initium eius est, *Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Ληϊτός ἄρχον*. ceterum in Hom. ed. hoc in loco mutata coniunctione scriptum *Οἱτ' Ἠπειρόν ἔχον, quique Epirum tenebant*. V. 7, aptius compos. *ἐπερχόμενον*. ut arguunt etiam synonyma *ἐπάλως*, *ἐπάλτης*, et *ἐπάλτης*. V. 17, verius fortasse plur. *παράδοσαι, τραδίαι*. *Ἰάσων* vero Aesculapii filium, de quo seq. verlu, nullibi reperio. quare suspicor foeminino sine legendum *Ἰασόνα*, vel contracte *Ἰασώ*. *Ἰασώ* enim et *Τυτίαν* Aesculapio filias ex Arato prodit Natalis Comes in Mythologicis: Orpheus autem *Τυτίαν* adscribit illi coniugem. et Argivi Aesculapio simulacrum e lapide candido sedens posuerunt, additantemque illi *Τυτίαν*, teste Pausania 65, 58. V. 53, convenientius erit *μὴ πιστός, non fidus*, si *τὸ ἐναιτίον* ponamus in negationis transpositione, interrogationisque tonum

adhibeamus. alioqui affirmativa erit sententia, *Si famulus mihi fidus est, utique et dominus eius fidus mihi fuerit.* V. 37, si vera est expositionis scriptura, scribendum erit *ἦνυι*, indicativo verbi modo: et v. 44, convenientius *ἦνυε*, praeterito imperfecto.

P. 435, v. 1, regula postulat *ἡράσθη*, cum augmento. V. 50, *τῆς ληϊστῆς*, lubaudi *εὐθείας*, a recto trisyllabo *ληϊστῆς*, cuius thema itidem trisyllabum, *ληϊζω*.

P. 436, vers. 10, *ἀρέτης* fuisse potest: verius fortasse *ἀρότης*, ab *ἀρώ*, 147. 44. V. 30, Hom. edit. *Odyl. v. Οὐδέ τι μοι*. V. 36, in vacuo non inepte fortasse reposueris *ἀντηρίδας* ex 112, 19, et clarius ex Helychio, qui eo nomine appellari tradit τὰ ἀντηρίδοντα *ξύλα ἢ λίθινα κατασκευάσματα*, ligna lapidesve impositam sibi molem in aedificio fulcites ac sustinentes, qui *τιβήκινες* Latinis. Sed quid ad Heram faciat haec sententia, non dum video. V. 41, rectius *ἡράδωσέ μου*, praeterito aoristo, ut et praecedentia declarant, et sequentia. Sic v. 52, melius *ἡρέων*, per *ει* diphthongum, ut in sequenti loco, et supra 372, 15. V. 56, *ἡρέων* quid sibi velit, non intelligo: nisi per syncopen pro *ἡρέκαμεν* positum dicatur. Deinde *ἡρέκαμεν* vel Ionice ab *ἀρώ* deductum fuerit, vel Dorice ab *ἐρέω*, sicut *ἦχον* et *ἦλκον* pro *εἶχον* et *εἶλκον*, 419. 40. ab *αἰρέω* namque sunt *ἡρέκα* et *ἡρέκα*, servata diphthongo, tempore tantum mutato, α in η.

P. 437, v. 1, legendum videtur *ἡρέκα*, ut apud Helychium et Suidam, ex II. δ' v. 156, et II. λ' v. 436, ubi est, *Καὶ διὰ θῶκος πολυδαίδαλον ἡρέκα*. V. 5, vulg. *ὀνομαστικόν*, perperam. nec enim nominativum sed nominale adverbium significat: quod alibi dicit *ὀνομα εἰς ἐπισημαστικὴν σύνταξιν μεταβαλὲν, nomen in adverbiale structuram tralatum.* V. 7, locus decurtatus: cui similis hic II. π', *Ἡέρι γὰρ πολλὰ πεκαλυμμένος.* V. 18, metro congruentius, *ἴστανε* tunc: id enim pro *κείτα* usurpatum tradit etiam Helychius. Seq. v. *ἡρά* fuisse potest: nec tamen *ἡρά* *πύλαι* legere ausim. Romae sane *portam Labintensem* fuisse testatur in Commodio Aelius Lampridius. V. 21, malim *Ἡρῖνα*, παρὰ τὴν *Ἡραν*, ὡς Κόρινθα παρὰ τὴν Κόρινθον. altera etymologia mihi quidem videtur esse remotior. V. 24, pro *ἀερώ* melius *αἰέρω* substituerimus; vel saltem *αἰέρω*, ut *ἐγείρω*: de quo supra ad 43, 27. V. 45, melius apud Steph. *Ἑζ.* τούτην δὲ — et mox, *Φασί τινες*. V. 47, apud eundem Steph. est, *Βιθυνὶ Δημοσθένης, Δημοσθένι Βιθυνοί*. sed ferri et nolli auctoris lectio potest, cum ab eodem Stephano citetur *Δημοσθένης ἐν Βιθυνικῶν τετάρτῳ, ἐννάτῳ, et δεκάτῳ*, ut Index Xylandri docet. Seq. v. apud eundem St. est *ἐν τῷ δ' βιβλίῳ, libro xiiii*: et mox, *ἔστι δὲ τις προπρόσθε*, concinnius. V. 49, locus a nostro abbreviatus est. sic enim apud St. exstat prolixius, *Ἡρά, τρήκουσα, πολυπύλας. ἔνδοθεν δ' αὐτῆς Λαίνοον περὶ τεύχος ὡν κοιλαινεται εἰς Κόλπος ἁλός. Φαίης κεν — et v. 51, ἔνδοθεν ἦτας ἀνήγον.* V. 52, κακῶν excusari pollet ratione participationis: sed melius apud Steph. *κακῶ δ' ἐνέκυσσαν ἐτοίμῳ*. V. 54, *κλίσις* isosyllabos tempe, ut *Ἀδῶ, Μίνω*, et similia.

P. 438, v. 11, compositum illud *τοῖς νεωποιῇταις*, fuisse potest: verius (opinor) *τοῖς νεωτέροις ποιηταῖς*, vel *τοῖς νεωτέροις ποιηταῖς*, quod rarius est. V. 25, cum articulo quoque legi potest παρὰ τὸν μέλλοντα, ut v. praeced. V. 55, ex Aristophane legendum, *τὸ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν*. exstat autem locus initio Avium.

P. 439, v. 8, posterior illa etymologia, nihili est. *ἦττων* enim Attice pro *ἥσσων* est, ut *θάττων* pro *θῦσσων*, aliaque confamilia. V. 13, verius (puto) ὁ *σεσημαίωται*. quod *ποιεῖται* est: et v. 26, *ἀστε κυρίως*. itaque proprie.

P. 440, v. 2, integer versus supra citatus 319, 13, ex II. β'. V. 17, vulg. *ἀρχῆς*, perperam. nostrum *γρηῖς* supra expositum 241, 11: commune *γρηῖς*, 240, 26. V. 40, locus ex II. λ', initio. V. 53, vulg. *κατὰ τοῦτον*, male. genere: minus recte. nostrum *κατὰ τοῦτο* idem est quod *διὰ τοῦτο*, ut alibi. V. 56, verius fortasse foemininum *ἡλῶτις*.

P. 441, v. 3, usitatus *διὰ μέσου*, per medium. V. 9, planius, τὸ δὲ θῶ, ἐκ τοῦ θῶ. ἐξ οὗ καὶ θῶς, ὡς βῶ βῶς. V. 24, vulg. *ἄμος λέγεται*: et seq. v. *θρονίτης*. nostra lectio, *θαλάμιος* et *θρανίτης*, desumpta ex Pollucis lib. 1, c. 9: ac *θρανίτης* apud nostrum exstat etiam infra 454, 56. V. 32, distinguendum potest inter ὁ *ἀμάρων* et *νῆος*, ut mox versu 34. V. 39, verius fortasse, *θαλερῶ πεπλήγετο μῆρῳ*, duali numero: et versu 42, *ἴσχετο*.

P. 442, v. 11, *χορίμβος* ferri potest, si *χορεῖον* et *τροχαῖον* pro eodem capiamus. alioqui planius *χωλίαμβος*: de quo supra, ad 59, 49. V. 47, verius, *ὅτε δὲ σύνδετοι*, *πρώτης*, *ῥῶν δυσθανατῶν* *δυσθανατῆς*. nam *δυσθανατῆς* in prima dicitur ut *δυσθανατῆς*: et secundae coniugationis verbum *θανατῶν*, ut *φονῶν*, sicut

terminatione, ita etiam significatione diversum est, v. 50. V. 52, in vulg. sunt etiam alterius scripturae indicia, *συμπλασθεσθαι*, praeterito aoristo.

P. 443, v. 50, *θυμάλωνες* legendum ex Helychio et Suida: et mox *θύσαι* pro *θάσαι*. V. 54, *ἐπισυσιώτες* per crasin ab *ἐπισυσιώσων* factum alicui videatur: sed verius fortasse *καπιδυμῶνες*, et *ῥυσίαντες*. V. 56, nescio an verius *ἐπιστρέφας*. lane vulg. *ἐπιστρέφας* vix Dorismo excusare ausim, ut *τράχω* pro *τρέχω* v. 28.

P. 444, v. 7, fortasse melius, παρὰ τὸ θεῶ τὸ θεῶμαι. baryonum lane *θεῶ* in hac significatione fuisse potest: at circumflexum *θεῶ*, notatum supra 202, 10: et infra 446, 26. V. 14, Suid. *ὁς φησὶ μὲν πάντων θεῶν θεαδίστατος γενέσθαι*. scribit autem et ipse hoc vocabulum per α, cum per ε debet. nam *θεαδίστατος* sonat potius *reverentissimus divini numinis*, παρὰ τὸ αἰδέσθαι τὸν θεόν. V. 16, Suid. *θεατροκρασία, ὀχλοκρασία*, rectius fortasse. V. 19, pro *θεῶ* requiritur potius nomen *θεός*. V. 21, *δὲχως* verum est, si cum reciprocatone seu conversione intelligatur. alioqui enim *τετραχῶς* legendum, quia quadruplex vocalis in vocalem mutatio notatur. V. 27, Suidas singulariter *ἐχοντα*: et mox plenius, *περιπολεῖν ἀργύρου εἰσπραττόμενον, circumlatte deorum simulacris pecunias colligere*, ut *μητραγύραι* alicui confamilis circumforanei et circulatores facitarent. V. 56, *ἔλγει* pro *ἀπατῇ*, *ἀμαυροῖ*, *σκοτοῖ*, agnoscit etiam Suidas: ut sit quod Latini *praeflinguere ac fascinare oculos* dicunt: (unde et *τελχίτες* pro *θελγίτες*, praestigiatores quidam ac fascinores) Eustathius exponit *κοιμίζειν, sopire*.

P. 445, v. 11, sincerior formatio est haec, κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ διπλασιασμοῦ, *ἐκβολή* τοῦ ι, *θέμα*. V. 20, similis Homeri locus supra in Δία, 276, 10. V. 27, in Apollonii editione, Argon. lib. 2, v. 372, scriptum *διαειμένους*, accentu praeteriti. sed cum *Ichthiales* exponat *διαφερόμενος*, μεθ' ὁρμῆς *θῶν*, notetque κατ' ἀντιστροφὴν esse positum, innuit praesentis esse temporis, transpositis vocalibus usurpatum pro *διαίμενος*, a verbo *διαίεσθαι* seu *διεσθαι*, *ferri per*, seu *impetu ferri per* — itaque apud nostrum hic tantum addito a scribendum *διαίμενος*, servato praesentis accentu. Seq. v. melius *παράβηεν*, *praeterfluens*; ut Plinius libro 6, cap. 3, *Thermodontem praeter radices Amazonis labi* testatur. V. 30, alter Apollonii locus exstat eodem Argonaut. libro, v. 997. V. 40, usitatus *θῖνε*, penultima diphthongo, ut in praeced. commate, et alibi passim. sed *θῖνε* tamen et ipsum aliquoties repetitur, et ad *θῖνε* magis accedit. V. 48, nihil viui habet lectio vulgata. sed planior erit, si talis membris legamus, παρὰ τὸ θῶ τὸ κατασκευάζω καὶ ποῶ, γίνεταί θός καὶ θεός, ὁ πάντων ποιητής, καὶ τῆς τῶν πάντων κατασκευῆς αἴτιος. pag. seq. v. 22, eadem iisdem pene verbis.

Pag. 446, v. 5, melius (opinor) *θεοπροπίον*, per ι in penultima. V. 14, apud Steph. Byz. est, *ἀνομάσθη ἀπὸ Ἰουστίνανου*, cui patrocinatur epitome Chronologica ex Cyrillo et Georgio Picide collecta, ab Andrea Schotto v. c. mihi donata. ea enim in Iustiniano sic habet, ἡ *Ἀντιόχεια* *σειομένη* οὐκ ἐπαύσατο, μέχρις οὐ ἐφάνη *θεοσεβεί* ἀνδρῶν ἐπιγράφαι εἰς τὰ ὑπερῶτα τῶν Φλῶν. *Χριστὸς μεθ' ἡμῶν*. στήτε: — καὶ τούτου γενομένου, ἔστη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ. ἔκτοτε ἀνομάσθη *Θεοπόλεις*. ita ut fortasse *θεοδόσιον* exrurgendum sit, aut interpolatione facta legendum, ἀπὸ *θεοσημίας* τῆς γενομένης ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἰουστίνανου. Zonaras lib. 7, *Leone* magno Antiochiam tam valido terrae motu qualis fatam prodit, ut pene tota collapsa fuerit. V. 17, clarius, si hoc modo distinguas, παρὰ τὸ ἀεῖν (ὁ ἐστὶν ἀρέσκειν) τῷ θεῷ. Seq. vers. *ἄριστος* Ionico more accipiendum, ut infra quoque 823, 53. regula enim postulat *ἄριστος*, ut infra in οὐμός 641, 40. V. 32, in vacuo desiderari videtur tale quid: *ἐστὶ γὰρ κανὼν ὁ λέγων*: vel brevius, ὁ *κανὼν*, ut cum alibi passim, tum 504, 56. V. 50, vulg. *πόλεις Μακεδονίας*, falso. nam Pausanias, Stephanus et alii, *Λακωνικὴν πόλιν* esse docent. quomobrem *Λακεδαιμονίας* reposui, ea forma quae supra 282, 5.

P. 447, v. 16, hemistichium est ex II. ε'. V. 18, pro Πύλον rectius legemus Πύλας ex Strab. lib. 4. uti et Livius: *Idēo*, inquit, *Pylae*, et ab aliis, quod *calidae aquae in ipsis faucibus sunt*, *Thermopylae locus appellatur*. V. 29, aptius (opinor) *παράστασιν*, *significationem*: et seq. v. *ἀνθ* pro *ἀνθρ*. ceterum quod attinet ad originem nominis *θερμός*, verior etymologia est quae v. 15 exposita est. V. 41, locus Aristoph. est in Acharn.

P. 448, v. 5, *θεσκελα* non minus apte derivaris a *θεός* et *πέλομαι*: ut sint τὰ θεῶν μελενόμενα, sicut *θεόδοτα*, quae *δαντὴν divinitus*. V. 17, *ὑπερίδης* pro vulg. *ὑπερίδης* quomodo o Suida et Harpocrate. *μόνον* sequenti versu habet etiam Suidas: at Harpocrate *νόμον*, *legem*. V. 37, vulg. *πόλεις* *Θετταλίας*, parum apte. V. 48, legi pollet etiam *θεμερῶν*, ut pag. seq. versu 2.

E e e 2

P. 449, v. 2, distinctio quae post *θεωρίας* posita est, rectius v. praecedente post *εργασίην* collocabitur, ex Suida. V. 5, utroque casu legi potest, et *τοῖς πολίταις*, et *τοὺς πολίτας*. Sic enim Suidas, explicatius, *διδόσθαι τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν* *ὅπερ ἦσαν δύο ὁδοὶ ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται, δίδωσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θέας*. Articulus τὸ v. 11 rectius tollitur, eo modo quo apud Suidam est, *ἀπὸτερον εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρεῖας ἐφυλάττετο, καὶ ἐκαλεῖτο στρατιωτικά*. V. 15, *Θεῖα* eam formationis rationem habet quam *δία* supra 278, 17. V. 22, melius *καιομένοιο*, ut Iliad. 9, *Δεινὴ δὲ φλόξ ὤρετο θεοῖου καιομένοιο*. Seq. v. pro ἀποβολῇ malim *συναλοφῇ*, eo formationis modo quo v. 14. itidem infra 457, 13. V. 26, melius *σύκων*, a neutro *σύνων*, *sicis*. V. 30, sunt qui *θ* in *θειλόπεδον* non pleonasticum esse velint, sed per crasin factum ex articulo τὸ: nam *θειλόπεδον* per synaliphen leu crasin dici τὸ *εἰλόπεδον*, ut *θᾶτερον* et *δοιμάτιον* pro τὸ *ἐτερον* et τὸ *ιμάτιον*: quamobrem etiam articulum ab eiusmodi compositis non assumi, ut qui iam per compositionem eis sit additus, alii, quia et *θειλοπεδῶν* dicitur, nec articulus commode verbo addi potest, compositionem factam censent ex *θεῖναι*, *ἐλᾶ*, et *πῖδον*: ut Iulius exponit Eustathius 1573, 52, ad illud Odyl. 11, *Τῆς δ' ἑτερον μὲν θειλόπεδον λευρὴ ἐν χώρῃ Τρέεται* *ἡελίῳ ἑτέρας δ' ἄρα τετυγνῶσι*. ubi poeta loquitur de area, quae in horto Alcinoi adornata erat uvis partim inlolandis partim ad torcular colligendis. V. 37, nota *ὄστινας* pro *οὐστinas*: Boeotice, ut *ἴτω* infra 479, 46. V. 42, haud leio an verius *οὕτω* *Ζηνόδοτος*, sicut infra 467, 14: ut confusio nata sit ex non intellecto scripturae compendio. V. 50, *οὐ γράφεις* dici hoc loco κατ' ἐξοχὴν videtur Thucydides, cum alijs de causis, tum quia libri eius omnes *συγγραφεὺς* titulum praefurunt. nec multum ablimilis est hic apud eum scriptorem locus, lib. 2, *τοιαῦτα ἐπιδείσσας, καθίστη ἐς πόλεμον τὸν τετρατόν*. ibi enim *ἐπιδείσσας* significat *dēvnuum nūmen obiectatus*. verum loquitur ibi non Milesius, sed Archidamus Lacedaemoniorum rex.

P. 450, v. 1, sensus est, *διασώτης* scribi per *ι* in prima syllaba, et per omega in tertia. V. 4, malim *θεῖναι*, et seq. v. *θεῖνους*, per *ι* diphthongum, ut mox v. 8. eam enim scripturam magis postulat hoc nomen, ut alterum *θεῖναι* sibi vindicat *ἑνάρι* 445, 40: et *θεράπων* 446, 42. V. 12, videtur requiri potius huiusmodi lectio, facta et transpositione, et suppletionē: *ἐκ τοῦ θίγῳ γίνεται θιγῶναι*, *ὡς παρὰ τὸ ἦδω ἀνδάνω πῆδω, πανδάνω μῆδω, μανδάνω πολὺ δῆκω, θαγκάνω. θήγει δὲ, ὀξύνει, ἀκονῇ*, (id est, *quod vero attinet ad θήγει significans ὀξύνει, ἀκονῇ: γίνεται ἀπὸ τοῦ θήγῳ, θηγῶναι, ὡς παρὰ τὸ λήθω, ληθάω. τὸ δὲ θήγῳ τὸ ἀκονῇ*, et quae sequuntur. alioqui enim quomodo iusta sit cohaerentia, equidem non video. eiusmodi vero locutio et constructio usurpata etiam alibi, nominatim infra 462, 8: 565, 15. De derivatis in *ἄνω* rursus infra in *λιμπάνω* 566, 21. V. 29, *τεθήσασα* supra quoque semel habuimus, agnoscitque id ipsum etiam Helychius: magis tamen arduis divisa scriptura in vulgatis editionibus II. 6, *Ἐκτωρ μὲν θηητός τε γυναῖκά τε θήσασα μαζόν*. V. 32, *ἦντε κάρην* si auctor scripti, figurate accepit pro *ἐμνήν*: cuiusmodi personarum enallage cum alibi a nobis, tum Grammaticis lib. 3, cap. 5, notata est in compositio *ἐαυτοῦ*. alioqui legendum fuerit *οὗν τε κάρην*, ut mox in sequenti commate, *σὸν τε βίον*, utrobique secunda persona. V. 56, *τῆς θήλως* quamvis auctoritate usurpatum sit, nescio, regula enim τοῦ *θήλως* postulat, aut *τῆς θηλείας*, 551, 32: 687, 5.

P. 451, v. 3, *ἀλφισται* pro vulgato *ἀλφῇ* repositum ex 72, 51. V. 24, pro *θηρωτής* scribendum potius *θηρατής* aut *θηρευτής*. V. 29, vulg. *ποιῆσαι*: qui verbi modus ferri nequit, nisi praecedentes nominativi mutantur in accusativos. V. 32, post illa, *κράσσει τοῦ ε καὶ α εἰς η*, subaudiendum, *καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς α* *ἰωνικῶς ἢ Αἰολικῶς*, ut supra 258, 50. V. 38, αὐτοῦ ferri potest, si referatur ad nomen παῖδα. alioqui convenientius αὐτὸν, *ἵψιμ*, accus. casu. V. 50, *βασιλεία χεῖρ* eo tono quo apud Stephanum Byz. *νῆσος Ἀχιλλεία*: et *Πολυδύκεα* atque *Ἀγαμέμνονεα χεῖρ* 461, 44. solent tamen huiusmodi foeminae paroxytonas potius offerri, uti et *Ἡρακλεία χεῖρ* 456, 21, itemque *βεβαία, πατρία*, et similia. V. 54, melius apud Suidam, *Θήττα, ἐπικλήρος οὐκ ἔχουσα φεγνῆν*.

P. 452, v. 1, pro *τίσσαρα* supra 410, 1, legitur *τρία*: et v. 4, *ζευγίτην* pro *ζυγίτην*: in posteriori, rectius; in priori, sequius, nam et Pollux lib. 8, 454, 40, quatuor fuisse Athenis *τιμήματα* tradit, nempe *πεντακοσιομεδύμων, ἱππέων, ζευγίτων, et θητικῶν*: ac plenius de iisdem ibidem tradit. V. 29, post *τρώσκω* addendum videtur *καὶ τιτρώσκω*, ut in sequenti exemplo. V. 54, pro *γνώφεαι* requiritur potius *γίνεται*, confusus per librariorum scribendi compendius.

P. 453, v. 5, rectius *Πένθοος*, ut *Ἰππόθοος, Πείρθοος*, et similia, accentu in antepenultima. V. 21, *Θόραι* barytonas legitur apud Harpocrationem quoque: apud Suidam et Stephanum Byzantium *Θοραί*, oxytonas. Rursus apud Harpocrationem *Θόρικος*, proparoxytonas: apud Stephanum et Suidam *Θορικός*, oxytonas: apud omnes per *ι* in medio, non per *υ*, ut apud nos. V. 28, τὸ *θολόν* adiective potest accipi pro *τεταραγμένον*, ut tradit Helychius, quia tamen substantivae tantummodo significationis mentio fit in sequentibus, putarim auctorem scripsisse potius *παρὰ τὸν θολόν*, vel *παρὰ τὸ θολός*: de quo et supra 444, 10. V. 56, procul dubio verius *θιάσος*, extrito *μ*, ut supra 449, 53. deinde cum τὸ *βακχείον* subaudiendum *σύστημα*, vel simile quid, ut patet itidem ex 449, 60.

P. 454, v. 12, pro *θηρευτῶν* sententia postulat *ἐρετῶν, remigum*, ut pagina seq. v. 2. V. 17, *νέκρου* appellatio quid hic faciat, non video. *θναύματα* enim simpliciter sonat *κλάσματα, σπάσματα*. V. 27, analogia postulat *θρεπτά*, accentu in ultima, ut *τρεπτά, σρεπτά*, et similia. V. 34, distinctio post *τροφαλῆς* rectius fortasse tollitur; ut *ἐῖδα* idem sit quod *ἐντεῦθεν, hinc*, sicut alibi saepe. V. 42, in vulgatis priori loco *κῦδραν*, posteriori *χῦτραν* positum est; praepollere, ut et communis loquendi consuetudo, et ipsa etymologia docet. V. 43, in *τρέφω* et *τρέχω* prior aspiratio cessit secundae, sicut etiam in *ἐρέθῃ*, in *ἐρύθῃ*, item in *τρέχας*, et similibus, 456, 15: et rursus secunda cedit primae in imperativis *τίθει*, *τύθει*, et ceteris eiusmodi. V. 49, *θρηβῆς* quid velit, non capio: et *τρανή* nimis a *θρήνος* remotum est.

P. 455, v. 12, aptius (ut videtur) *εὐνοῖαν, benevolentiam*. V. 26, *ἐπὶ μέσῃς* agnoscunt etiam Apostoli collectanea, adduntque, *διεβῆ ἐπὶ τῶν θῆρων, τοῦτέστιν ἐπὶ τῶν λέοντων, οἰοῦν θηράμβος*: τῷ γὰρ ὀνόματι αὐτοῦ λέοντας ὑποσηρῶντες φασί. ut *θριαμβος* ex eo denominatus intelligatur, quia Bacchus iunctis leonibus curru insilens per medias plateas invehetur. V. 43, cum istis, *παρὰ τὸ τρισσά*, subaudiendum *εἶναι*: et mox fortasse verius *Θριάσιον*, aut *Θριάντος*, cuius mentio apud Stephanum Byzantium. V. 52, *τροχώματι* habent eadem Apostoli collectanea. alioqui mallet fortasse aliquis *τρεχώματι*, per metaphoram.

P. 456, v. 10, usitatum nomen *Διλυβαίου*, a Dionysio *Διλυβῇ* dicitur, itemque *Πελωρίς*, et *Πάχυνος*, foeminino sine omnia. V. 12, plenior requiritur lectio, in hanc sententiam: *θρεῖξω, δωρεῖξω* καὶ συγχορῇ, *θρεῖξω*. V. 32, *ἀκτίς* quid sibi velit, equidem non intelligo. V. 54, allusio esse videtur ad illud Iliados 6, *Θρησκῶν τις κατὰ μέλαιναν φρεῖν ὑπαλύξει ἰχθύς*.

P. 457, v. 6, pro foem. *θῦα* in Apostoli collectaneis *θῦα* scriptum: itemque seq. v. *θῦαι* pro *θῦαι*, per diphthongum *υι*. eadem porro nozione mox *θῦλακος* v. 32: et *θῦκος* 458, 52. V. 9, melius (ad metrum nempe congruentius) *καιομένοιο*, ut annotatum ad 449, 22. V. 10, legendum videtur, *διὰ τὸ τοῦτο ἀπόζειν τὸ οἶστρον πῦρ τὸ τοῦ κεραυνῶ, propterea quod huius odorem referat caelestis ignis, fulminis videlicet*: ut Plinius libro 35, cap. 15, *Fulmina et fulgura quoque sulfuris odorem habent; ac lux ipsa eorum sulfurea est*. itemque Seneca in Natur. quaest. lib. 2, cap. 21, *Quid, quod omnibus fulguritis odor sulfureus est?* V. 20, melius *θῦάσιν*, alcito *ι*, ut et praecedentia innuunt, et confirmat Helychius. alioqui *θῦάδες* absque diphthongo etiam apud Eustathium et Suidam, nempe *παρὰ τὸ θῦεν τὸ ὀσμῆν*. V. 50, *θῦεις* est potius a nomine *θῦον*, ut cetera *μετουσιαστικά* in *εἰς* desinentia, 54, 55. Deinde dativus *θῦέσαι* verius est a *θῦος*, ut *τεκέσαι* a *τέκος*, 267, 2. V. 39, pro *θῦνός* usitatum est *θῦνός* 454, 47: et pro *θῦάινος* aptius fortasse *θῦάινος* legemus, *παρὰ τὸ θῦεῖν αἶνον*. V. 45, expositio illa, *ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων ποῶν καὶ νοῶν τὸ μέλλον*, verius pertinet ad praecedens *θυοκόος*, nam *θῦδης* est ὁ *εὐδῶδης*, ὁ *θυμιάματος ὀσμῆν ἔχων*, *odoratus, suffusus odorem referens*, ut docet Helychius. V. 47, pro *θῦον*, requiritur potius *θῦειν*. V. 52, rectius τὰ *θῦα*, ut v. praeced. et pag. seq. v. 31, atque adeo etiam apud Helych. et Lycophronis scholiastem pag. 22. V. 53, *τῆς ἄλλης* referri posset ad τὴν *τράπεζαν*: ut metaphoricè *θυωρός* pro qualibet mensa intelligatur. sed verior fortasse lectio, *ἵππεν ἐπὶ τοῦ κάλλους, ὅτι ἔκρινε τὰς θεάς*: ut de Paride accipiatur, de quo et Lycophron eo ipso in loco, *Ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρὶν τριπλαῖς, ut ante illum, qui tribus deabus pulchritudinis fuit arbiter*.

P. 458, v. 9, *ἐστὶ* additum ex Iliad. α'. et sic est etiam mox v. 16. V. 15, duplicis lectionis sunt indicia, *ἴσχε ἐν στήθεσσι*: et *ἴσχεον ἐν στήθεσσι*. V. 17, melius *ἐμύλη*, addito augmento: nam aoristi secundi penultima solet corripi. V. 19, duo loca in unum confusa videntur. posterior sane hemistichium in Heliodi Theogonia exstat, v. 122, de Amore seu Cupidine, *Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπιφρονα βουλὴν*. V. 24, in vulg. ed. vestigia

sunt duplices scripturae, *θυμοβαρεία* et *θυμοβαρίω*. illud quidem, ut *μελίη χαλκωβαρεία* Odyl. χ': at *θυμοβαρεία*, poetica epentheli usurpatum foret ut *τελέω* pro *τελέω*, aliaque consimilia. *θυμοβαρής* ἀρετὴ legitur in Aiaceis epitaphio, Epigramm. pagina 257. pro, *ἀντιο βαρύνει*, *ἀντιο ἀφίχεται*. V. 40, *θυμμεν*, eo modo quo *βλήμενος* 200, 10. regula enim postulat *τεθυμμένον*, ut mox v. 42. V. 43, rectius *θύσαι*: et seq. v. οἱ μελιττοῦργοι cum articulo. V. 48, aliter Homeri ed. *Ἰλιάδος* χ', videlicet *ἐλαχον* Λύκιοι Μυτοί τ' ἀγέωχοι, καὶ Φρύγες ἱππόμενοι καὶ Μήνες ἱπποκρούσται. Eulathius eo in loco et *Λυδοὶ* et *Μυσοὶ* agnoscit, de Lyciis non meminit: ut forte legerit, *Λυδοὶ Μυσοὶ τ' ἀγέωχοι*. V. 52, pro *θύσαι* pag. praeced. v. 52 legitur *θύλακος* seu *θύλαξ*: et melius fortasse. nisi quis forte *θύσος* malit, ut seq. v. *θύση*. *θύσος* certe nulla mentio apud Helych. et Suidam.

P. 459, verl. 13, melius forsitan *θυροβάλλιον*. V. 31, vulg. *τελευτήν*, parum apte. V. 36, *κινούμενος* pro *κινεῖσθαι* positum, per ellipsin (puto) infinitivi *εἶναι*, ut supra 455, 43. V. 38, rectius fortasse *Θύρας*, *ὄνομα κίβρον*, ut apud Theocritum Idyllio 1. P. 460, v. 8, vulg. *ὁ γίνεταί*, quod nascitur. nostra disiunctiva ἦ, petita ex v. 12. V. 29, aptius *περιεχομένον*, ut v. 45: per metonymiam sc.

28

P. 461, v. 9, vulg. *ἡ σαρξ*, *loculus*, *conditorium*: minus apte. V. 11, forsitan melius, inserta coniunctione, *ἡ γὰρ τὸ κατὰβῆλιν* — et seq. v. τὴν ταχίαν. nam *δοῖ* adiectivum est, non substantivum. V. 13, nescio an melius *θίων*, *μαλε*. gen. V. 33, exempla ista, *ὅσια*, (seu *οὐσία*), *ἐξουσία*, *προδοσία*, nihil ad rem faciunt: quia non sunt a iunctio formata. V. 37, vulg. *τὸν εἰς οὐ περὶσσεύμενον*, perperam; ut patet ex pag. seq. v. 2. V. 41, de Atticis paroxytonis, pag. seq. v. 3. V. 44, cum *Πολυδύκεα χεῖρ*, *Ἀγαμέμνονεα χεῖρ*, congruit *βασιλεια χεῖρ* 451, 50. V. 55, rectius *ύγεια*, retenta diphthongo, ut 468, 1: 475, 10.

P. 462, v. 8, melius *ἀργία*, absque diphthongo, ut *ξενία* et *ἑμιλία* pag. praeced. v. 42. V. 17, *δασύτητα* illam attingit etiam Apollonius noster lib. 4, cap. ultimo, 354, 20. V. 15, pro *πολυτικώτερον* aptius legemus *ποικιλιώτερον*. sunt enim posteriora ista in *ix* seu *ih*, Ionib. et poetis usitata. Sic v. 21. V. 25, melius (ut videtur) *παρὰ τὸ ἄλλα*: ut significet, quae ortum ducunt a ceteris substantiis in *os*, neutrius generis, primae contractorum declinationis. V. 52, de ista syllephti syllabica supra quoque 249, 19. V. 40, rectius *μονόγραμμα*, singulari numero: unica enim linea constat tam *manicululum* quam *minicululum* iota: quod pulcherrime ad S. Trinitatem applicatur in Iustino nostro 370, 44. V. 54, inclusa, ἀπὸ τῆς, delunt in vulg. ed.

P. 463, v. 4, *ἡλεμῆσαι* ea forma dicitur qua *μελαδῆσαι*: iudemque apud Suidam est *ἡλεμῆσαι* cum passivo praeterito *ἡλεμῆσαι*. sed ad sequentem locum Callimachi magis quadrat *ἡλεμῆσαι*, cuius praelens *ἡλεμῆσειν* et verbale *ἡλεμῆσθαι* allegat etiam Helychius. V. 19, rectius *ἡών*, aut soluta crasi, *ἡών*, ut infra 469, 41: sicut nempe *δηῶσαι* pro *δηῶσαι*. Sophoclis editio 258, in Oedipo tyranno habet, *οὐτε τέκοισιν ἡλῶν καμῶν ἀνέχουσι γυναῖκες*: sic appellans labores qui mulieribus in partu divinitus immittuntur. V. 38, fortasse verius, καὶ, *ἰδούσα δὲ θυμὸν ἰάνθη*. Cum seq. commate, *τάχα δὲ καὶ τὰ ἀνθρ*, subaudiendum *ὀνόμαζται*, vel simile quodpiam verbum. V. 42, aptius, transposito articulo, *ὁ Φαργῶν οὐν, ὁ ἐν τῷ στόματι ἔχων*.

P. 464, v. 6, in vulg. sunt etiam alterius scripturae indicia, *παρὰ τὸν ἰδὸν*. nostra lectio petita est ex pag. praeced. v. 50. V. 35, aptius, neutro genere, *παρὰ τὸν ἰδὸν* ὁ δηλοῖ τὸ μόνον. V. 55, melius fortasse, *τοῦ καθεύδοντος*, vel *τῷ καθεύδοντι*. accusativus sane parum congruit.

P. 465, v. 5, vulg. *εὐρον ἐγὼ δέ*: obsecimus, *εὐρον δὲ ἐγὼ*. vel, *εὐρον δ' ἐγὼ ὦδε*, ut supra 454, 28, *οὕτως εὐρον ἐγὼ*.

P. 466, v. 58, pro *ὅπο* requiritur potius *εχοι*, aut alius eiusmodi verbum. V. 42, congruentius fere, *ἀσφάλοις*. V. 46, *ἀπεψύχοντο* agnoscit etiam Helychii expositio, *ἐξήγαγον ἀνέμω*. *νεκρο* deficcabant. exstat autem locus Il. χ'. V. 52, inclusam τὸ deest in vulgatis. legi posset etiam, *ἐν δὲ τῷ τῆρις* —.

P. 467, v. 19, pro *Ἀττικῶς* rectius legemus *Δωρικῶς*, ut supra 355, 12. V. 21, inclusa, ad planiorem loci intelligentiam addita sunt ex Homeri ed. V. 26, posset etiam *συγκοπή* legi, nom. casu.

P. 468, v. 26, inclusa ista, magis ad τὴν ἱερὴν νόσον quam ad τὸ ἱερὸν ὁσόντω pertinere videntur. Sequens Menandri locus attigitur etiam a Clemente nostro, 304, 7. V. 56, fortasse melius, ὁ δὲ *Θουκυδίδης*: ut videlicet *ἱερῶσαι* et *ἱερῶσαι* adversativa coniunctione diiungantur.

P. 469, v. 26, nota nominativos absolute positos. Ceterum *Ierusalem* etiam ante Christi adventum sic appellatam fuisse,

omnia prope veteris Testamenti scripta declarant. V. 52, transpositione facta legendum videtur, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνσώματος, ἐστὶ θέσει μακρὸν τὸ ἰ' ἐπὶ δὲ τοῦ παρατατικού, φύσει. quia videlicet accipites in imperfecto per augmentum temporale induunt natura longum tempus, sicut *ἔγμαι* 177, 35: et clarius infra 471, 53. nisi forte θέσει hoc loco accipere velis pro κοινῇ τῆς συνηθείας θεσμῷ, *communī omnium consensu*. Seq. v. post *δασύνεται* desideratur *ὄλον* d', aut aliud eiusmodi. V. 35, *ἔφριζεν*, augmento caret, sicut *ἐκάριζε*: augmento nempe verbi. aut imperative scribendum *ἐφριζε*, *assidere fac*. alioqui enim, si cum augmento accipiat, *ἐφριζε* dicitur, ut *κατεῖχε*, *καθῆστο*, et similia 483, 46, 49: et dierius 484, 13. V. 58, *ἡλα* verius est ab *ἰάλλω*, ut *ἐπῆλα* a *πάλλω*: itemque *μοχ ἡλαί*, ut apud Helychium (et supra 9, 52) *ἀγῆλαι*, ab *ἀγάλλω*: Ionice et Attico more, 483, 13: 556, 7: 626, 28. V. 40, vulg. *ἰὼ ἡμι*. perperam. nam in *ἡτήρ*, *ἡτρός*, *ἡσών*, et aliis consimilibus, Ionice α in η verum est, sicut in *κρητήρ*, *ἀκρητος*, et ceteris eiusmodi. V. 41, locus Apollonii Argonaut. 2, v. 714. V. 42, *ἡῖς* post *Φοῖβω*, ad metrum non pertinet, sed declarationis gratia videtur appositum. nisi forte locus est corruptus, et tale requiritur *ἐφ' ἡμῖνον*, quale mox citabitur in loco Callimachi. V. 44, legendum videtur, *ἡ παιών, ἡ: τὸ διὰ χοροῦ ᾄδόμενον*: ut apud Aristophanem Pace, *ἡμῖν δ' ὄγαθὸν γίνετο, ἡ παιών, ἡ*. ubi scholiastes annotat, esse hoc *ἐφ' ἡμῖνον* in Apolline: cuius causam his versibus cecinit Callimachus: *Πυθῶ τοι κατῴντι συνήντητο, δαιμόνιος θῆρ, Αἰλὸς ὄφης. τὸν μὲν σὺ κατήγαγες, ἄλλον ἐπ' ἄλλω Βάλλων ὠπὸν ὀστών' ἐπητήσας δὲ λαός, ἡ ἡ παιών, ἡ βέλος*. ubi etiam nota ἡ, cum apud nostrum sit *ἡ*, eo accentu et spiritu quo *ἡ, mitte, immitte*.

P. 470, v. 16, in vulg. sunt etiam alterius scripturae vestigia, *ἡμεῖς δ' αὐτὰ ἴκομεν*: iidemque v. 41, *Φύκιος*. V. 46, adiectivum *παράνομον* referendum ad remotius substantivum *γυναικα*. V. 53, ante τὴν πόλιν repetenda videtur coniunctio καί: ut sit, *et incolae et urbem*.

P. 471, v. 3, *γχαφῆναι* pro *πλασθῆναι* positum. V. 11, pro ἦτα in vulg. est *ἡππα*, perperam. nam in Homeri ed. Il. η, locus exstat, hoc modo, — *τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἦμῖν Ἐλπομαι ἐκτελέσθαι, ἡνα μὴ ῥέξομεν ὦδε*. itemque Eulath. 684, 51. V. 28, *τροπή*, lubaudi τοῦ υ εἰς ι. V. 57, cum *εἰς θάσει*, repetendum a praecedentibus *μακρὰν*, in *posuione longam vocalem*. V. 53, respicit ad ista Nicandri Alexipharm. *ἡδεῖν δὲ σε μὴ τι δόλῳ παρὰ χεῖλεσι πῶμα Οὐλοφόνον λήσσειν*. ubi scholiastes annotat *ἔξαν* et *βούρησιν* esse species τῆς σείλφης: at Dioscorides inter plantas refert, lib. 3, c. 10: et l. 6, c. 21.

P. 472, v. 3, Attica est brachylogia, pro, *μέχρι τῶν τόπων ἐφ' οὓς ἂν τὰ πτηνὰ φθάσωσι*: cuius generis alia exempla in Syntaxi nostra, lib. 3, c. 4: et hoc Dionysii Halicarn. 581, 12, *τρεῖς κοινὰ σταδίου ἀπέχεν ἀφ' οὗ τὸ πάθος ἐγίνετο τόπου*. V. 34, vox ὅτι non est poetae: et post *ἰούλους* addendum *ἀντέλλων*, ut respondeat sequenti exegemati *ἀναφῶν* seu *αναφανῶν*. est autem locus Apollonii, Argonautic. lib. 2, v. 43: cui similia hic eodemque libro, v. 781, *νέον κροσσόντα ἰούλους*: et hic l. 3, v. 519, — *οὐδὲ περ ὅσον ἐπ' ἀντιόωντας ἰούλους Ἀντέλλων*. V. 57, *θεός* suppositivum videtur: quippe quod nec ad metrum nec ad sententiam quadret. si quis tamen in *ἔθας* mutare malit, per me licet. Similiter vero et dē seq. v. post *καλὰς* redundare videatur. ac notabile ibidem loem. gen. *καλὰς ἰούλους*, forsitan propter significationem: ut idem speciei qui generis intelligatur lexus. V. 53, articulus τὸ post *παρὰ* deest in vulgatis: itemque τοῦ seq. v. ante *τετρωσκόμενος*.

P. 473, v. 42, usitatus *γεννηθέναι*, duplici v. 225, 16. *Sisyphos* autem seq. v. proprium equi nomen est: pro quo *Scyphios* legitur apud Valerium Probum, commentario in Virgilii Georgica. is enim, enarrans haec Virgilii, Georgicā initio, — *inque o cui prima frementem Fudit equum tellus magno percussa tridentis, Neptune*: iisdem pene verbis quibus noster, *Campti*, inquit, in *Thestalia* sunt *Petræi*: in quibus locus *Petra* nomine, *percussus tridente Neptuni, equum qui Scyphios vocatus est, edidit*. *Romani autem Neptunum equestrem vocant, quod existimetur princeps originis equorum*. Festus quoque inter alia *Hippium Neptunum* ex eo dictum tradit, quod *tridentis icu terra equum excierit*. plura Giraldu Syntagmatis quinti capite primo. V. 45, rectius *Ἰπποκώωντος*, penultima longa, ω. V. 46, locus et corruptus et mutilatus. legendum, *Ἰπποδών*, *Ἀλόπης τῆς Κερκυδὸς παῖς*: ὅτι *λάδρα αὐτόν* — sic enim Harpocration et Suidas: *Ἀλόπη, Κερκυδὸς θυγάτηρ*. ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος *Ἰπποδῶν* ὁ τῆς *Ἰπποδωοντίδος Φυλῆς ἐπώνυμος*. iidemque *Demophilus* in Epitaphio seu Funebri oratione, *ἐμμένοντο Ἰπποδωοντίδαι τῶν Ἀλόπης γάμων*, ἐξ ὧν *Ἰπποδῶν* ἐφ' καὶ τὸν ἀρ-

κηγόν ἤδεσαν, vel etiam ἠδέσαντο, a verbo αἰδεῖσθαι, revereri. attingit etiam Stephanus Byz. in Ἀλόπη: et Hippothoontis mentio inter Atticarum tribuum eponymos apud nostrum quoque supra 369, 19.

P. 474, v. 10, rectius τοῦ Φυγάδος, eodem casu. qua de re apud Helychium plenius et planius sic: Ἰππότα, ἰππότης, ἰππικός· οἱ δὲ νεώτεροι, Φυγάς· οὐκ εὖ· κάλλιον γὰρ, ἐπιστήμων ἰππικός, ἰππικώτατος. V. 16, legendum, τῆς Ἀγνήτορος ἰππου, Agenoris equitatu, ex Homeri scholiaste Il. γ', non procul ab initio. sic vero etiam Eustathius 385, 45, tradit, Agenorem Phoronei filium, cum fratres eius Pelagus et Iafus territorium inter se partiti essent, τὴν πατρικὴν ἰππον accepisse: eundemque post fratrum mortem ἐπιστρατεύσαι, πολλὴν ἐπαγόμενον ἰππον. atque inde apud Homerum ab Agenoris equitatu Argos ἰππιον et ἰππόστον seu ἰπποτρόφον appellari: a fratribus autem Iaso et Pelago, Ἰάσον Ἀργος, et Πελαγονικὸν Ἀργός. V. 49, vulg. σημαίνεσθαι: nihil ad rem.

P. 475, v. 6, eadem supra 468, 2, 10. V. 18, ἀνώγοι pro vulg. ἀγάγοι repositum ex Odyll. ε' initio. V. 27, articulus δ, magis antecedens quam sequens substantivum respicit: sensusque est, δ σημαίνει τὴν γύφον, ut 1, 20, et alibi. γύφος enim foeminino genere usurpari solet, 244, 4. Pro Σβήρος vero si quis malit Latium Οὐβρος seu Βήρος, (id est Verius) norit et vulgatum scripturam defendi posse; ut sit ἀπὸ τοῦ σβέσαι. V. 43, apud Apollonium Argonaut. lib. 2, v. 367, post mentionem de Aly fluvio, μετὰ τὸν δ' ἀρχιγέρος Ἰρις Μειότερος λευκῆσιν ἐλίσσεται εἰς ἄλα διῆς. qui locus supra quoque attingitur 72, 6. V. 57, imperfectum εἰν supra et ipsum legitur 301, 18. in vulg. perperam ἦν scriptum: id enim est a substantivo εἰμί, 434, 11.

P. 476, v. 4, ut formatio et analogia constet, legi poterit, τὸ πληθυντικόν, ἥσαμεν· τὸ τρίτον, ἥσαν· καὶ τροπῇ, ἴσαν. alioqui ei per lyncopen ἴσαν ex ἴσαν factum dici potest: aut ex ἴω ἴσαν, ἴσα ἴσαν. ἴω autem agnoscit noster v. 52 et 56: et supra 467, 39. [V. 29, in Theocriti loco pro ἴσαμεν videtur legendum ἴσασμι, ut versu praeced. et supra 43, 11. in eo enim, penultima producitur; in ἴσαμεν, corrumpitur. Ex Addendis.] V. 35, vulg. ἥσω: itemque mox ἥσα: nihil ad ἴσασμι. nostra, ἴσω et ἴσα, vel ex ἴδω sunt, per aphaeresein; vel ex ἴσσω, per lyncopen. V. 35, quae hic de ἴστων, infra iudem de ἴτων traduntur 479, 29. V. 53, τὸ Βαδύνα quid sibi velit, equidem non intelligo. [et ταῦτα ibidem superfluum est. Ex Addendis.]

P. 477, v. 18, Hom. Il. φ', Κεῖσεθ' ὕπ' ἰλῖος κεκαλυμμένα. V. 29, vulg. ἰσθμός τις: petito principio. Mox quoque ἴσματα scribendum esse pro vulg. ἴσματα, confirmat etiam Helych. V. 55, μὲν pro vulg. μιν repositum ex 261, 7. Seq. v. vulg. perperam iudem ἴσθαι pro eis θι.

P. 478, v. 13, legendum videtur, λέγουσι πῖμπλη καὶ κόη: aut plenius, καὶ κόη ἀντὶ τοῦ κόα: de quo Dorismo supra quoque 548, 4. V. 19, convenientius videtur ἐπὶ πράγματι, ob facinus quoddam. V. 23, vulg. πολέμικεν: minus apte. sed verior fortasse lectio ex Il. α', Ἰστών δ' ἰσσοδόκη πέλασαν, προτονοῖσιν ὕφντες. Sic v. 28, pro λυῖδα rectius ληνῖδα scribi putaverim. V. 40, οὐπερ pro ἐξ οὗ, ut mox in seq. membro. ac nescio an verius οὐ παρασημασιζέται. V. 41, et ἀρτί retineri potest, et divise legi ἀρτί. V. 43, in vulg. sunt et alterius lectionis vestigia, εἴστεφανοιο Κι. Θήρης: de cuius veritate dubito. V. 49, planius, ὥσπερ ἐν τῷ γινώσκω. De illa vero ἐκτάσει incipit etiam infra 480, 54.

P. 479, v. 35, ἴσι praesentis terminationem habet: quare verius ἴσεν ἢ sic certe regula postulat, licet usu receptum non sit, ut nec εἰ et ἦ, ab εἶν et ἦν. V. 39, pro τραῦμα levi mutatione τραῦμα reponi posset: sed convenientius τραῦμα, ex Helychio. Sequens πλάσμα legitur etiam apud Suidam. V. 43, vulg. γήροι pro Τηρεῖ, obscureta historia seu fabula: quam paulo aliter Eustathius narrat 1875, 8. V. 51, congruentius ἀλλήλας, foem. sine. V. 55, usitatus σεισπογυῖς, ut infra 513, 12.

P. 480, v. 5, rectius ἀργοεική, possessiva forma, ut 515, 33. V. 30, si et mihi meam de ὠφθίμος sententiam dicere licet, factum putō ex ὠφτίμος, extrito ι, et tenui in aspiratam versā, eo modo quo τῖφθ' οὕτω pro τίποτε οὕτω, et κενραχθί pro κενράγεθι 520, 47, nec obstat quod v. 31 ὠφθίμη compositioni opponitur. id enim poëticè usurpatum sicut ἀνάτη, ἀμβροσίη, ἀκηρασίη, et alia eiusmodi apud eundem Homerum. utique ut Homerus ὠφθίμους ψυχάς, ita canon Apostol. 41, τὰς τιμίας ἀνθρώπων ψυχάς dicit. nec male interpretatio ista convenit etiam aliis Homeri locis, nempe honorabilis, pretiosus, carus. [est autem ὠφτίμος ut ἐρί-τιμος 374, 55. Ex Addendis.]

P. 481, v. 12, fortasse melius, ἰὼ Ἀπολλων, et ἰὼ Ἀπολλώνι, omisso vocandi adverbio, ut in tertio exemplo, ἰὼ Λαπεδαίμονι. V. 14, post ἀναλογίη interpretari: ut sequenti contextu indicetur

liber e quo haec desumpta, sicut et alibi saepe, et infra 515, 27: omisso auctoris nomine, qui est Hurodianus. Sic v. 17 post τοῦ α interpungere malui, ne haret sententia. ellipsis autem quae hic admitta est, repetita etiam v. 31: plenior constructio v. 34. V. 25, convenientius ἵεται, absque aspiratione, hoc quidem loco. V. 35, πορεύομαι indicativo modo scriptum etiam in vulg. V. 45, pro ἀποχειρονομία videtur potius καταχειρονομία legendum, ut mox in seq. V. 47, cum istis, ἀνατεράτω τὴν χεῖρα, lubaudendum ὁ συνόρων, vel simile quid.

P. 482, v. 22, legendum μέτρον σιτικόν, μετρητὰ frumenta, ex Helychio: qui et vinariam mensuram esse addit. V. 28, quarti Cabiri nomen a Gregorio Giraldo Syntagmatis lib. 1, ex Mnasea ponitur Κάσμιλος. apud Strabonem lib. 10, Κάμιλος est isque Vulcani et Cabirae filius, teste Acusilaio Argivo. plura de Cabiris idem Giraldu ibidem. V. 57, Davidis locus est Psalmo 28.

P. 483, v. 21, imperfecta regulae allegatio, ut paulo post v. 47, et supra 114, 49. regulae autem limitatio similis infra in Κάμιρος 488, 15. V. 32, vulg. καταβιβάζει, προμouet; contra mentem auctoris. nostrum ἀναβιβάζει confirmat synonymum ἀναδιδόναι. v. 54 et 57: et ἀναπέμπει 495, 6.

P. 484, v. 4, anomalis σύνοια et κάτοιθα addi potest ἐκάθισα cum imperfecto ἐκάθισον: cui e diametro adversatur ἐξυνηα. in ἀνέφε, ξυνήκε, ac ἰμιθιβις, Attica et Ionica dialys accentum mutant. V. 33, pro δύναι rescribere δύνααι. est enim indicativi, non subiunctivi modi: sicut loque in eo intelligenda non temporis, sed soni, quatenus videlicet α, etiam breve, maius quid sonat quam ε. V. 38, τοῦ ἄλλου, id est, τῶν ἄλλων τοῦ καπνισμασίων, in ceteris huius vocabuli significationibus. V. 42, melius δὴ τοῖς supra 295, 47. V. 48, adverbialiter quoque ἀμφιβέβως legi potest. V. 50, fere convenientius ἐπεχθῆς, ἰνυῖς. Sic v. 52 pro παρὰ ferme aptius ἐπὶ legerimus: ut compendiarie notae per librarios propter affinitatem confusae intelligantur.

P. 485, v. 9, verius lyncope quam reduplicatio est in verbo κακεῖοντες, ut mox v. 15 planius declaratur. V. 19, post εχεν subintelligendum δηλοῦσι, aut simile aliquid verbum. βλέποντες, quod seq. v. post ἰδεῖν θέλοντες in vulg. additum legitur, nec cum praecedentibus, nec cum seq. congruit. V. 24, convenientius ἀποτίθενται, reponunt: et v. 51, πρὸς συνδίσκου, ad colligationes. θηλυκοῦς autem καλῶμενος dicere videtur eos, qui molliores seu lentiores et sequaciores sunt, qui flectentibus in omnia obsequuntur, ut salices et similia vimina. alioqui καλῶμεις appellantur etiam fistulae quibus ad cincinnorum ornatum utuntur foeminae, ut inter alia tradit Helychius. V. 42, ὥφα quid sibi velit, nescio: an ὥφα sit verius, dubito. V. 53, vulg. τῶν λίθων τῶν οἰκῶν: parum belle.

P. 486, v. 9, rectius, ordine inverso, α εἰς υ, ut declarant sequentia. V. 25, Καλύμνιος per υ scribendus rectius, ut cum antecedentia et sequentia declarant, tum Suidas confirmat. Sequenti v. idem Suidas habet ἐκ Καλυδῶνος: perperam. verius enim Καλυδῶν: Καλυδῶνας vero seu Καλύδνας ab Homero appellari Spoudadas insulas, et unam ex illis Καλύμναν dici, Strabo in fine libri 10 de quorundam sententia refert: ubi et Καλύμνιον μέλι praedicat, ea elegantia et gratia, ut cum Attico certet. Rursum Suidas μετήγαγε pro μετήνεγκε, sensu eodem. V. 27, rectius, νήσους τε Καλυδῶνας, ex Il. β', in Catalogo navium. V. 28, pro Καλυδῶνας Demetrius Scepsius legit Καλύμνας, ut Stephanus Byzant. et Strabo loco praedicto annotant. V. 41, Καλλάτις est etiam apud Suidam: apud Strab. et Stephanum Byz. Κάλατις, uno λ, et accentu in antepenultima. Apud Stephanum etiam Καλατία pro eodem: apud Ptolemaeum Καλλατία, gemino λλ. at Κάλλαντις Suidae in Κασιλίος oppidum Siciliae: est et Campaniae Calatia; unde Calatinus, Atilliae gens cognomen in Romana historia: ab altera vero est Καλατανός seu Καλλατανός, ut Καλλαντιανός a Κάλλαντις. Ceterum pro Ἡρακλεῶν pluraliter legendum Ἡρακλεωτῶν, ex Strabone: qui lib. 7 Καλατὴ Ἡρακλεωτῶν ἀποικίον facit, id est Heracleae coloniam, in ora Ponti.

P. 487, v. 14, in καλλίσθημα nihil inest τοῦ ἐξήμου: nec in usu est καλλιεῖσθαι v. 17: sed καλλίσθημα iā formatum e verbo καλλιεῖν, ut ῥυθιούργημα ex ῥυθιούργειν, et ὀλοκαύτωμα ex ὀλοκαυτῶν, aliaque consimilia. καλλιεῖν autem legitur cum alibi, tum supra 468, 57. V. 45, aptius compositae παραπικρότα seu προσπικρότα. V. 50, cum ἵσκει lubaudendum ὠμομάσσαι, aut aliud eius significationis verbum. V. 53, sunt qui Μακρόδοι malint, ἢ προ ε, ut in Διώνυσος pro Διόνυσος.

P. 488, v. 8, vulg. ἴλυσον, et ἡμιόσσαν, metro luxato, apud Stephanum Byz. est ἀργινόντα Κάμιρον. Negativa μὴ seq. v. in vulg. ponitur ante participium λεγόμενα: praepostere. V.

25, βορῶν additum ex Odyss. λ'. V. 27, κάμω pro κάμω legitur etiam infra 499, 7. V. 34, malim cum articulo, πεπονηδὼν τῶν χωρίων. V. 45, inclusa, addita ex Helychio. prior vero expositio existat apud Suidam quoque. V. 50, vulg. καναχιδὼν πυλινδοῦμενοι, contra metrum. nostra lectio respondet illi Heliodeo in Theogonia, ποταμοὶ καναχιδὰ ὄλοντες. V. 54, αμοιτάνην alibi non inveni. simile quid ἀμυρτάνη est supra 5, 1.

P. 489, v. 3, εἴδος sulphectum est: verius ὄψος. V. 19, melius cum articulo, αἱ ἱερουργαὶ μάχαιραι: et seq. v. ἐγκείμενον, cum praepositione, ut pag. seq. v. 9 et 36. V. 40, iisdem verbis, sed planiori ordine, Homeri scholiastes, H. 9, παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἱσταμένους τοὺς ἰπποὺς κάπτειν, ὃ ἐστὶν ἐσθλὴν: commatio illo ἐν αὐταῖς relato ad verbum ἐσθλὴν.

P. 490, v. 2, in vulg. est Ἀργεῖου, duplicis lectionis indicium, Ἀργεὺς et Αἰνείου: quorum prius cum omnes Romani scriptores sequantur, vilius est esse verius. sed germanum esse Αἰνείου diferte infra confirmatur 705, 51: et liquidissime a Dionysio Halicarnasseo 58, 5, iidem e Cephalone Gergithio traditur. V. 12, melius ad metrum quadrat προσφίρων. Sic v. 38 convenientius πάλαι, vibrare; concipi. V. 43, περιγρητοῦ νόμινε Dionysius Aler intelligitur: cuius verba sunt, de Aly fluvio, Ἐλκόμεναι βορέηνδε, Καρὰμβίδος ἐγγυθεν ἀκρῆς: et mox, Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἡϊόνεσσι νέμονται. V. 48, rectius ὄχλον, turban, ex Lycophr. pag. 90, de Καρβάτων autem vocabulo supra et nos aliquid ad 188, 43. V. 56, nescio an verius ἀκρωτήριον, ut infra 525, 34. aut ἀκρωτέρον five ἀκρότερον est quod in qualibet re magis eminet veluti cacumen.

P. 491, v. 1, verius ἀποκοπή, ut v. 12. nam syncope fit in medio. V. 4, melius τὸ βέλῃ, articulo singulari numero posito, ut mox v. 7 et 9. V. 16, convenientius ἀκρὰ πόλιν, seu coniuncte ἀκροπόλιν. Seq. v. post βασιλεία subaudiendum νοεῖται, vel simile quid. V. 37, apud Lycophr. 149 legitur μῶμαρ γένους, pro μῶμος, probum generis sui. V. 49, eis is, nempe διὰ τὰ ληκτον, quod etiam in u definit, ut infra 513, 52. V. 55, de κάρακας nihil agitur in καρδία, quod sequitur: sed infra in νῶκαρ 30 608, 9: in σκαρδαμύσσων 716, 7: et supra in γινώσκω, 232, 6. unde colligitur factum esse per reduplicationem ex κάρω τὸ σκαρτῶ. V. 56, ulitatus κραινομένη, pro quo tamen aptius quadrat acti-
vum κραινύσα.

P. 492, v. 2, concinnius, ἀλλὰ γὰρ τὸ πάθος: et seq. v. παρὰ τὸ τὸ κάρα βλάπτειν, articulo geminato: cuius generis exempla non modo apud Aristotelem et Alexandrum Aphrodis. verum etiam apud Theodoretum nostrum 132, 13. V. 5, aptius, πέφυκε, ut mortem exhorrescit. V. 7, congruentius πρῶτοι γὰρ Κῦρς, primi enim Carēs.

P. 493, v. 26, apud v. ἂν ἀπὸ Καπτάνης, articulo in coniunctionem verso. V. 31, apud Lycophr. 108, — ἡ δὲ βασίλισσα Σιμωνὶς πασσεύουσα, uno σ, metro ita postulante. V. 50, καίηρες, lapspectum est: ulitatus καίηρες. Sed et λῆρος v. 48 verius quam γλάρος, ut infra 530, 22: 557, 4.

P. 494, v. 11, locus est truncatus, ut expleatur et perlanetur, ex Apollonii Argonaut. lib. 2, v. 570, post τρηχέας lege, Κλυζούσης ἄλγος ἔνδον ἐβόμβον. ὕψος δ' ὄχνης Λευκὴ καχλάζοντες ἀνέπυε κύματος ἄχνην, aut, si omnino decutiendus est locus, altero Apollonii versu omisso legendum, Λευκὴν καχλάζοντες ἀνέπνεον ὕδατος ἄχνην. V. 12, vulg. κύματος pro κύματος, parum ad rem: itemque v. 25, perperam iidem πεκαυμένον, ex uftis lignis. V. 56, κατὰ πρῶτος agnoscit hic etiam Hel. et Suidas: quasi κατὰς per synopen inde factum sit. sed aptior altera expositio κατὰ κρηφῆς, ποντελῶς, ut declarat hic locus Thucydidis. ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐγράφετο, βουλόμενος κατὰκτας καὶ βεβαίως εἶλεν αὐτήν. quamobrem etiam apud Helychium et apud nostrum infra 608, 51, divise κατ' ἀκρας, et Ionice κατ' ἀκρῆς, scriptum est, ut significet quasi a fummo vertice. cum enim caput et fummitas oppidi occupata, de ceteris parum laboratur. V. 49, locus Apollonii Argonaut. lib. 2, v. 566. V. 56, vulg. ὄλην, accus. casu. nostrum ὄλην repositum ex Odyss. γ' et γ', ubi montis est epitheton.

P. 495, v. 2, ὀριτικόν adulterium est, et expungendum. Vi 13, similis locus apud Iustinum nostrum, 299, 40. V. 22, congruentius αὐταῖς, loem. gen. V. 38, pro εἶμαι et εἶην, ulitatoria sunt εἶμαι et εἶην: itemque seq. v. εἶμην pro εἶμην, alio amenti vice iota. V. 50, ἀνέδοξη eis ἐνεστώτα: nempe σ in χ mutato; sicut 509, 44.

P. 496, v. 7, melius et clarior apud Eustathium exponitur verterum sententia, hoc modo, 1017, 60: τὸ κατεῖωκα Ἀλλεζίων καὶ οἱ πλείους προπαροξύνοντες οἷς καὶ δὲν πεῖθεσθαι Φοῖβον Ἀπίων καὶ Ἡρόδοτος. ἡ δὲ συγκατὰ τούτου, ἀπὸ τοῦ ἐνώπια, ὡς μηρὶς

μήρῳ, εἰς τὰ εἶτα, ἀναδιδόμενον τοῦ τόπου ὡς ἐν τῷ κατενώπια, οὕτω καὶ ἐν τῷ κατενώπια. Ἀρίσταρχος δὲ κατ' ἐνώπια Φοῖβον, ὡς κατὰ δῶμα. καὶ ἐστὶ βοήθησαι καὶ αὐτῷ κατὰ τοὺς παλαίους, οὕτως ἐστὶν ἐνώπια ἢ προσοψίς, ὡς τὸ, κακὸν ὄρεσσαν ἐνώπια: οὐ αἰτιατικὴ, ἐνώπια καὶ ὡς περ ἰωνὴν ἰώκα, οὕτω μεταπλασμῷ ἐνώπια ἐνώπια. itaque primum alii coniuncte, alii divise haec scripserunt: deinde alii proparoxytonas, alii properispomenas: tertio alii syncopen, alii metaplasmum in ἐνώπια statuerunt: tum syncopen, neutri pluralis; metaplasmum, foeminini singularis. unde etiam v. 12, properispomenas ἰώκα scribendum est, ut supra 481, 26. metaplasmum vero et ipse supra in E. expositus est, 344, 56. V. 43, τίνας interrogative scriptum etiam in vulg. V. 47, aptius, casibus mutatis, Σωκράτους Πλάτων ἤκουσε: aut nominativo praemisso, Πλάτων Σωκράτους ἤκουσε. Plato enim Socratis auditor et discipulus fuit, non contra.

P. 497, v. 25, locus est Apollonii Argonaut. lib. 4, πύτυατος ex Homericæ Odyss. 4.

P. 498, v. 37, τέρως pro vulg. γέρας repositum ex Nicandri Theriacis v. 463. V. 43, vulg. disiunctive, ἢ κέδρος, αὐτὸν cedrus: parum apte. V. 53, sensus est, ἡματικὸν ὄνομα, κοινὸν δὲ συγκατὰ καὶ τροπῇ: κενός.

P. 499, v. 9, ἐπεί positum pro ἐπὶ, ut et 6 et 11 v. manifestum est. Sic ἐνδιπλασιάζεται pro ἀναδιπλασιάζεται, ut v. 8 et 12. V. 45, regula postulat καιροσσεῶν, ultima circumflexa, et apud Eustathium 1571, 62. alterum καιροσίων uno σ, pag. praeced. v. 7, agnoscit cum Suida idem Eustathius. V. 54, ἡματικὸν pro κλίον ἡματικὸν, augmentum verbi. ceterum κελύγη non minus apte statuerimus futurum paulo post, ut κεκολλώσεται infra 507, 46. V. 56, κελύγη simplicius a κλάω derivaveris.

P. 500, v. 1, vulg. τὸ εἰς α: perperam, cum ratio formationis postulet τὸ α εἰς η. V. 56, λέγοντες, omisum in vulg. editionibus, structura mutilata.

P. 501, v. 9, melius, ordine inverso βαρεῖας καὶ ὀξείας: ut supra quoque 413, 34, legendum monui, id enim praecedentia exempla declarant, itemque supra 193, 28: 224, 5: quippe in quib. e gravi et acuta fit contractio. diferte infra et liquide 686, 17, id ipsum et regula traditur, et exemplo demonstratur. V. 27, Aelhius ille agnoscitur etiam supra 308, 33. videtur tamen potius ad communem linguam pertinere ista reduplicatio consonantis α et η: ut contra, eius omillio, Ionice et Atticæ dialecte magis est propria. V. 46, iterum modi variatio. αἶος autem quomodo ad praecedentia faciat, non video: quia et folius masculini generis est, et substantivum. V. 56, nescio an verius Ὑφαμένης, ut Γαυμήνης.

P. 502, v. 8, τοῦ τ: quoniam videlicet secundam personam e tertia formare solent veteres, 484, 25. V. 14, vulg. κελύγη, perperam. κελύγη enim et originis ratio postulat, et confirmat Helychius ac Suidas. V. 21, melius, opinor, ἀπὸ τοῦ ἐλευθός ἢ ἐλευθῶ. sensus enim est: ἀπὸ τοῦ ἐλευθῶ, ἐλευθός: καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἐλευθός. V. 33, Homeri locus Il. ο'. V. 43, vulg. ἐνέβαλε, praepositione minus conveniente. melius etiam ἐπαπτο- κελύγη supra 553, 7. V. 45, Πρετανούς et Πρετανικὴν νῆσον agnoscit etiam Stephanus Byz. necnon et fluvium Πρετανικόν, in quo Iberne oppidum: quemadmodum et Iberniam duabus τῆς Πρετανικῆς partibus minorem facit. ut idem sit populus Πρετανοὶ et Βρεττανοὶ sive Βρεταννοὶ, Britanni.

P. 503, v. 4, locus est decurtatus, ex Apollonii lib. 4, v. 12. V. 25, non male post πλεονασμῷ distinxeris, subaudiendo declarativo adverbio δηλονοτι. V. 29, rectius λελαπάζθαι, ut mox declarat v. 31. V. 37, infin. κεντῆσαι ferri potest: sed melius tamen ad v. 35 congruit imperativum κέντησαι. V. 45, ulitatus συνέ-
ξαιμύνα, gemino σσ.

P. 504, v. 4, duplicis scripturae sunt indicia, ὕψιφωτα πύ-
τραν, et ὕψιφωτα πέτραν. verior videtur prior. V. 20, vulg. συνέστελλον: et seq. v. ἀνέλεα: nihil ad rem. Inclusa, v. 23, addita sunt ex Suida et Aristophanis scholiaste. V. 37, μεναινῶ adulterium est. si triadem velis, ut in praecedenti membro. legendum ὡς μεναινῶ μενῶ μεναινῶ. V. 41, vulg. καὶ τὸ κεράξω. quod verbum cum iam praecesserit v. 39, ego κεράξω malui, ex v. 36. si cui magis arrideat κεράξω ut σκεδάξω, non refragor equidem, sed vix ulitatum esse puto. V. 54, τοῦ, Dorice et poetice pro οὐ positum. at τὸ κέρατον, quod praecedat, recentiore consuetudine pro κέρας usurpatum infra quoque 539, 30: ut μέλας pro μέ-
λας, Δημήτρα pro Δημήτηρ: et eius generis alia, genitivo in nominativum translato, 565, 2: 514, 42: et contra, ὄστρεος pro ὀστράκω 518, 45.

P. 505, v. 10, melius κερὰξός: quippe quod ex Ionico geni-
tivo κέρας factam dicatur v. sequenti. atque ita sane Suid. et

Helych. ex Epigramm. κερκοζός ἤρως τέτων. V. 57, vulg. κέρκω. pollum κέρκω verius esse, satis declarant sequentia. locus autem qui subiungitur, Sapphonis est, pag. 9: citatus etiam ab Hephæstione, pag. 51.

P. 506, v. 4, et κέρκω et κέρκω legi potest. At v. 53, melius. κέρκωτες ἰππων, l. δ' et ε', etiam in Eustathii comment.

P. 507, v. 11, melius, τὸν ἀπυτετμημένον τόπον πρὸς ἀνάπνευσιν, κήπον λέγουσιν, ut infra 511, 6. V. 14, Doricae dialecte supra quoque (40, 56) adscribitur ἑὼν pro ὦν in gen. plurali; cum Ionum potius ea sit dialysis, sicut etiam in participio. V. 17, aptius πανὼν γὰρ ἐστὶ: causali pro adverbialia repolita. V. 19, vulg. βόεια κεφαλῇ, eo accentu quo Πολυδεύκεια χεῖρ 461, 44: cum in hac possessivorum forma vel commune genus esse, vel foemininum in α paroxytonas efferri soleat. communis generis exempla cum alia, tum προβάτειος δορά 584, 21. V. 27, quam noster hic Πρόκριν τὴν Ἐρεχθίδος μητέρα, eam Apollodorus Bibliotheca lib. 1 et 3 Πρόκριν τὴν Ἐρεχθίδος θυγατέρα, *Procrin Erechthet filiam*, nominat: itidemque Eustathius 508, 16: 1688, 20. Eundem Cephalum pro forti adversus Teleboas opera Cephaleniam insulam Amphitryonis ope nactum esse, cum alii tum Strabo narrat libro 10. Porro cum τετράπολις sit Cephallenia, a quatuor Cephalii filii, primi nomen v. 29 desideratur; fortasse Πρώνιος: quippe in α paroxytonas cephaleniae populus apud Lycophronem pag. 110, ubi Τζετζες, exponens istum Lycophronis iam-bum, Κηφαῖν τε θύλαις Πρωνίων λαφυστίαν, annotat, Cephalleniam a Thucydide in quatuor nationes dividi, Πρωνίους, Σαμίους, Παλαίς, et Κρανίους: et numerus idem existat etiam apud Thucydidem lib. 2, p. 58: sed nomina paulum variant, hoc modo, Παλλῆς, Κράνιοι, Σαμίοι, Πρώνιοι. qui Πρώνιοι etiam ex eo dici videntur, quod ante ceteros habitent: (quamobrem etiam Πρώνης eadem apud Strab. lib. 10, quasi vestibulum quoddam et aditus Cephalleniae insulae: Polybius vero initio libri 5, oblectato etymo Πρώνης habet) tamen Lycophronis scriptura non reicienda est, sive a Pronio conditore; sive ἀπὸ πρῶνός, a clivo, tracta est appellatio. Ad Σαμάς autem et Σαμῖος quod attinet, secundum Thucydidis scholiasten, Σάμιος, ὁ ἀπὸ Σάμου Σάμιος, ὁ ἀπὸ Σάμης. Σάμος autem et Σάμη, eadem hic sunt, ut praedicto loco declarat etiam Strabo. Tertius populus, qui a nostro et a Tzetze nominantur Κράνιοι, a Thucydide ac Strabone Κράνιοι, apud Livium sunt *Cranonii*; minus recte. nam Κρανῖν et Κρανῖνιοι, Thesaliæ sunt civitas. Vltimi, Παλαίς, nominantur ita et Paulaniae nostro 193, 15: Livioque itidem *Palenses*: apud Thucydidem Παλλῆς, gemino λλ, et terminatione Attica: Polybio, loco praedicto, ἡ Παλαίων πόλις, quae scriptura magis ad progenitoris nomen accedit, sive is Παλαίος est, sive Παλαίως, ut et apud Thucydidem pro Παλλῆς non abs re aliquis Παλαῆς legendum existimaverit, ea forma qua Νικαῖς a Νίκαια. Paulania hos seu Παλαίς seu Παλαίς, olim Dulichios dictos auctor est: apud Strabonem vero totam hanc insulam *Dulichion* vocitatum nonnulli aiunt antequam *Cephallenia* nomen a Cephalo sortiretur. Livii porro verba sunt, lib. 38, de Cephalleniae deditione: *Obsides inde imperatos, pro viribus, inopis populi; vicenos autem Cranonii, et Palenses, et Samii dederunt.*

P. 508, v. 4, vulg. εὐνεάτοιο: nihil ad τὸ κείω seu κίω. V. 54, pro κείως Dorice non κῆως dicitur, sed τῆως, mutato etiam κ.

P. 509, v. 8, omnino scribendum εἰς μαι, terminatione passiva: nam activæ μαι secunda persona definit in s. V. 23, super-vacuum vel ὡς vel ὅτι.

P. 510, v. 10, rectius βρύξουσι. Lycophr. pag. 85. Sic v. 15, rectius καῖων, ut et Καυίλος apud Suidam. V. 17, Nicandri locus est Alexipharm. v. 185. V. 39, sensus esse videtur, originem eius volunt esse non procul a verbo κλάσαι remotam; id est, habere quandam frangendi flectendique significationem. Sic v. 42 dicere vult, παρὰ τὸ κάλον, παρώνυμον κάλη καὶ τροπή, κῆλη.

P. 511, v. 4, et μακρόν et μακράν, legi potest. V. 8, sensus est, παρὰ τὸ σκάπτω, σκάπος· ἀφαιρέσει, κάπος· καὶ, τροπή, κῆπος. V. 14, comuna istul, κέρκωται δὲ ἐκ τῶν στοιχείων, in vulg. v. 19 collocatum est post ista, καὶ κατὰ συναίρεσιν, κῆρ: minus apte. repetitur idem infra 536, 24. V. 24, melius sere, ἢ τὸ καῖναι ἐπιφέρουσα. V. 46, μονόστιχον seu μονόστοιχον oppo-nit διφθόγγῳ. Ad sequentem locum quod attinet, l. δ' legitur, — Περιφαντεῖ Ζοικῶς Κήρυς· Ἠπυτίδῃ.

P. 512, v. 4, ante vel post ὄφειε desideratur participium ἔχουσα. V. 9, quae post ἐσθίων sequuntur, nec integra esse, et aliunde huc irrepsisse videntur. si enim ad κηρύβια pertinent, oportet praecedere locum, in quo ambiguit et κηρυβίων et κηρυ-

βίων legi possit: κηρυβίων forma comprehensiva intelligatur lo-cus in quem iterum solent congeri, sicut κορυβίων, ἀφειδρών, et similia, 513, 28, 31. Similiter et v. 11, ante ὡς ἀπειρος, delide-ratur tale quoddam commation, Κατάπυγος καὶ καταπύγων. est-que haec ipsa notatio de κατάπυγος perperam hic collocata, cum pertineat ad 495, 21. quales transpositiones cum alibi factae, tum 257, 6. V. 19, cum istis, ἀπυρολή τοῦ σ, lubintelligendum καὶ τροπή τῆς εἰ ἀφθόγγου: V. 21, legi potest etiam ποταμός ὁμώ-νυμος: et leq. v. τὴν γῆν, accus. casu. V. 25, δόκιμα δόματα, ut δόκιμον νόμισμα 267, 12. χασμός vero appellabatur illa τοῦ χ ἐγγυραῖς: et χαστοὶ ζυγοὶ θυρῶν, *decussariae seu cancella-tae foras*, ut cum alii tum Eustathius docet.

P. 513, v. 20, significat, non legendum esse cum apostropho, χεῖρ' Ἀκιδάλιας. V. 25, vulg. θερούς, per ε, corrupte. θαιρούς vero agnoscit et noster supra 214, 4.

P. 514, v. 7, e Milesii clauerunt Thales, Anaximander, et Anaximenes, philosophi; et Hecataeus historicus: cuius fortasse hic locus est. V. 13, post Σικελιώτας supplendum Φαῖν, aut simile quid. V. 15, nescio an verius Διονύσιος, ut paulo post, v. 34. V. 29, rectius τῶκεν, contracte nempe pro τῷ ἀνέκεν, quod vero hic de elisione vocalis i dicitur, clarius infra in T ex-ponitur, 757, 26. V. 30, ὥπολλον ita excusari potest ut ἀνέκεν: circumflexus enim alias in tertiam a fine non cadit; quod hic fit per accidens. sed non minus recte ὥπολλον, ut ἀνέκεν infra 531, 24: praepollente posterioris, non prioris verbi accentu. V. 52, fortasse auctor scripsit κιονοκάρνα: ut duplex syncope intelli-gatur, tam in priori quam in posteriori compositionis parte.

P. 515, v. 12, articulum τῆς a nobis additum confirmant ista Eustathii 1651, 56, τὴν Ἐστίαν Ἡσίοδος Περσὶς καλεῖται, attingit etiam Apollodorus lib. 1; sed aliquantum varians. V. 31, ἐσθίων quoque legi potest, neutro genere. V. 45, δστρακος mutata de-clinationis forma positum pro δστράκων, ut contra, κίρατον pro κίρας 504, 54. V. 56, locus interpolatus ex ll. β.

P. 516, v. 2, vulg. ηχο: quod melius ad 10 v. quam ad haec proxima congruit. V. 34, vulg. ἐνδύξαι, corrupte.

P. 517, v. 5, in vulg. post ὀφίσταται subiicitur haec admoni-tiuncula, ὅστις κῶω διατρίπτει τὸ εἰς υ: et quaestio haec nomini Κλεοφόντης attexitur v. 58. ego illam, admonitiuncula sublatā, suo loco reponere malui. V. 8, lectio mutilata est: ac-talem quampiam exigit lententia, αὐτὸ τὸ ἀποβαλλόμενον εἰς υ τρέπτει ἐν τῷ μέλλοντι. quae regula verbis paulum variatis tradita supra in καίω 497, 40. V. 16, pro κλείω metrum postulat κλέω: itemque praecedenti v. ad κλέος aptius quadrat hoc ipsum κλέω.

P. 518, v. 2, in Apostolii collectaneis mss. est et altera scri-ptura, Περκῶτις. sed vixior fortasse lectio, Περκασίον τὸ γένος: sicut apud Hom. ll. β, υἱὲ δὴν Μέροπος Περκασίου, ὅς περ πέντα· Ἥδιστε μαντοσύνας: praesertim cum in Apollonii quoque scholiis Meropis filia non Περκῶτη, sed Κλεῖτη nominetur. sic enim ibi (lib. 1, p. 51) ex Euphorione, τὴν δὲ Κλεῖτην οὐ Μέρο-πος λέγει θυγατέρα, ὀρήσαν δὲ τὴν Πάισον. Percote vero Troadis est oppidum: cuius civis, *Percosius*. V. 4, rursum συγκα-πῇ pro ἀποκοπῇ. V. 19, in κλείς est quidem diphthongus, sed non βαρεία: est enim oxytonum. quamobrem ut barytonum sit vocabulum, κλείς aut simile quidpiam requiritur. nisi quis forte malit κλείς, velut contractum e barytono κλείς. Seq. v. vulg. ἀπὸ τοῦ δῖς καὶ τὸ κλής: diverso casu. nostra lectio repetita mox v. 51. V. 52, aut imperfecta est regulae allegatio, ut 114, 49: aut καὶ expungenda, ut paulo post, v. 49. V. 51, aptius fere ἀρσενικοῦ, genit. casu, ut v. 56.

P. 519, v. 1, est et alia distinctio, ἐπὶ Ἀμαζόνος ταυρίῃ ἄν· τὸ εὐκλήης, καὶ τὸ εὐκνήμης, ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς. V. 21, pro νόμος malim verbum νέμω. V. 44, locus e Plalmo 90. V. 48, κλειός suspectum est: nec scio, an verius κλίτος, ut v. 41.

P. 520, v. 12, melius forsitan Ἀδρήστοιο, A maiusculo, ut nom. propr. V. 29, locus, ad quem nos remittit, supra existat 522, 31. V. 40, congruentius προστακτικόν, nom. casu.

P. 521, v. 9, aptius fere, περιτρίβεμους. V. 19, melius for-tasse, τροπή τοῦ ο εἰς α, καὶ προσδέσει τοῦ ν. alioqui enim a μνήσασθαι faciendum erit derivatio. V. 23, scribendum videtur κολπιτεύειν, nempe a κόλπος. nam alioqui non fieri potest trans-positio. V. 43, commation istud, ὑπερδέσει τοῦ ν, quid huc fa-ciat, non video.

P. 522, v. 1, melius fere divise, οἶον εἰ. V. 16, convenientius videtur τυροκόπων: et mox v. 18, κνήπης ἢ μάχαιρα. V. 53, in-clusa, in vulg. ad. perperam infra leguntur 551, 46, post τὸ αἰόλ-λω. ante ἐμπλεῖν vero apud Homerum praecedat hemistichium hoc, μέγαν πρὸς γαστέρα θῆκεν, *pragnum apposuit ventrem;*

ventrem inquam impletum pinguedine ac sanguine. V. 45, suspectum est *ν* in *κνύσω*: ac verius fortasse *κνύσω*. V. 56, ut melius cohaereat oratio, addita copula legi potest, καὶ ὡς ἀπὸ—.

P. 523, v. 3, potius *κνύσω* scribendum, si verum est *κνύσωμαι* in loquenti loco Sophronis. Sic v. 10, *κνύξη* legendum fuerit per *ν*, si verum est *κνύξα* quod praecedat. Eodem verbi *κνύσαι* scribendum, si metrum est iambicum. Rursum v. 9 abbreviatus est locus. apud Eustathium 1746, 9, ex Hesiodi catalogo, de Proeti filiabus ita citatur, Καὶ γὰρ ὅθιν κεφαλῆσι κατὰ κνύας αἰὶνὸν ἔχουσιν. Ἀλφὸς γὰρ χροῖα πάντα παύσχειν ἐν δὲ νύ χαίται· Ἐξέρον ἐν κεφαλῇ φέλλωτο δὲ καλὰ κόρηνα. V. 16, *κνύειν* quid huc faciat nescio. aptius *κνύειν*, aut etiam *κλῆειν*. V. 50, post Ἀκουσίλαος suppleendum *Φωλ*, aut simile quid.

P. 524, v. 13, Theognoti lententia iisdem pene verbia pagina praeced. v. 17. V. 20, abbreviatum istud *ἔργμ*, denotare videntur *ἐργμηνίαν* τὸν ἐξαρκῆν λέξων, ut supra quoque 252, 30. apud Suidam porro *κῶφι* legitur, iudemque apud Plutarchum, Dioscoridem, Galenum: apud quem et *κωφειδής* ἀντίδοτος inde appellata. fuit autem *κῶφι* iussimienti genus Aegyptiis sacerdotibus usitatum: unde et *ἱερατικὴν* a Galeno vocitatus *κῶν* κατὰ τὸνους lib. 8, c. 5 et 7. V. 25, *οὐνεκα* parum quadrat. *τῶν* requirit *οὔ*, vel simile quid. Sic v. 28, *κοβαλεῖν* pro *κολεῖν* reponendum ex Suida.

P. 525, v. 27, *δέχονται* Ionico more, pro *δέχονται*, ut notat etiam schol. nempe mutato tempore, detracto augmento, et terminatione variata, 599, 26. V. 29, vulg. *κωλῶνισ*, *perperam*. V. 39, procul dubio verior lectio, *Φαλ γὰρ ποτε τὸν Διόνυσον, ἐπὶ τὸν πρὸς Τυρσηνοῦς ἀπὸντα πόλεμον*. V. 54, rectius *Φωνῶ* prima longa, ut supra 526, 49: et infra 543, 57. V. 55, aptius *ἔρε*, *πάλιν* ἀπὸ τοῦ πάλιν γίνεται *πάλιν*: et seq. v. *κύνος*: ut *luculentius* infra repetitur 544, 2.

P. 526, v. 21, post *οἱ μικροί* ex Suida suppleendum *ἄρτοι* aut *ὑμνοί*. [V. 33, fortasse dicere vult, ὡς *Φησι* Οὐδάλος, ut ait *Thyillus*. Διῶλλος citatur ab Athenaeo lib. 13, 294, 1: et a Plutarcho de Herodoti malign. 672, 22. Ex *Addendis*.] V. 36, pro *κομμεῖν* rectius *κομμοῦν* legemus: unde *μοχ. κομμοτικῆ*: aut saltem *κομμεῖν*, ut v. 44 et 53: et rursum pagina seq. v. 12:

P. 527, v. 12, vulg. *κομᾶν*, *perperam*: ut patet ex praeced. pag. v. 44 et 53. V. 27, aptius *ὕπαισι* τὸν αὐτοῖς. V. 29, vulg. *πειναῖον ὄργανον*, quasi *παρὰ τὴν πείναν*, a *fame*: minus apte. Nec magis recte in eisdem v. 53 *εὐκαμπῇ*, lenius enim *εὐκαμπῇ* exigit.

P. 528, v. 3, vulg. *Φιλοῦσα*: quum τὸ *φιλεῖν* parum huc quadrat. V. 14, post *τροπῇ τοῦ*, suppleendum *κῶνατος*. V. 36, aptius *Κύπρις* *Κύπριος*. sic enim congruet ad praecedens *κόνις κόνιος*.

P. 529, v. 3, τὸ σῆμα, supple τοῦ ποδός, totum pedis corpus. V. 9, rectius τὸν κόνδυλον, aut τὸν κόντιλον. atque haud scio an consula hic sint duo ista vocabula. nam κόντιλος Hefychio est serpentis et avis species: quae nihil huc quadrat. Suspectum etiam praeced. v. *εἰ μὴ παῖξ*, nisi forte locus est mutilus. V. 12, *κοπᾶν* procul dubio mendosum est. verum fortasse *κοπᾶν*: et paulo ante, *κοπῶν* *ἔξω*: Dorice nempe pro *κοπῆν*: iambico sane metro id hemistichium congruit: sicut et pag. seq. v. 27, iambicus trimeter cum Anacreonte citatur ex eodem Archiloch. V. 14, pro *βαρεῖ* legi potest etiam *βαρὺ*, subaudito verbo substantivo. V. 30, rectius τὸ κῶρον, neutro gen. (ut pag. seq. v. 17) pro quo et *κῶρον* oxytonus est in scholiis Oppiani. Sic v. 35, rectius *κῶρος*, velut ab Attico *κῶς*. V. 40, *ἀπυσαν* ablanditur nescio qua specie. sed non dubito quin legendum *ἀπασαν*, subaudito verbo *ἤκουσε*, ut pag. seq. v. 3. lenius enim est. Eratosthenem per istam locutionem intelligere non tantum maxillae ictum, sed omnem ictum capitis, quacumque in capitis parte fiat. V. 45, aptius Apostolii collectanea, *σάρατε*: nempe a *σαίρω*, *verro*. Pro *ποιήσατε* quoque aliud specialius requiritur, ut *κατασκοπήσατε*, *καλῶν*, aut simile quid. pro *εἰρὸν* infra *εἰρῶν* est 594, 40: invenitur et *εἰρῶν*. V. 53, melius *κατὰ γῆς*, gen. casu: aut mutata praepositione *ὅπο γῆν*, ut infra 540, 20.

P. 530, v. 2, malum τοῦ κῶρος κῶρος, neutri generis articulo, ut v. 53. V. 9, pro *κῶρον* melius *κῶρον* legemus, ut declarat Hefychius. V. 20, hemistichium istud, *περὶ νῆα μέλαιναν*, additum ex Odyll. *ξ*, distinctius Odyll. *ε*, *κῶρον* *ἐνδάλει*, *cornices marinae*. V. 25, *ἐκπερδύρον* agnoscit cum Eustathio etiam vulgata nostri auctoris lectio, quae luxato metro habet, Ἀργύρεον δ' ἐκπερδύρει, χρυσὴ δὲ τέτατο κῶρον. sed non male tamen quaedam Homeri editiones, Ἀργύρεον δ' ἐκ περδύρον: ut ἐπὶ divis hic sit pro *ἐπὶ*. exstat autem locus Odyll. *η*, non procul ab initio. V. 39, cum τὸ προσηγορικὸν repetendum e praecedentibus

ETYMOLOGICON.

σημαίνει: cuiusmodi locutio etiam infra 552, 80. V. 53, pro *κῶρος* melius *κῶρος* legemus, ut supra 506, 19. o enim pro e potius in perfecto passivo usurpatur ab Aeoliis, ut supra 312, 46.

P. 531, v. 18, vulg. *καταστροφόμενον*: quod ferri posset, si adderetur τὸ διαπῶν, hoc lenia, *velut si verbi dupliciter ista in idem recideret*. V. 26, *perperam* in eodem *ὕδμενον*, nostrum *οἰφόμενον*, petium ex v. 23, verbum autem hoc et in prima et in secunda conjugatione usurpari, patet e lexicis. V. 39, *κῶρος* est ὁ κῶρος πομῆλην ἔχων: at *κορδαῖος* v. 41, ὁ τῆν κῶρδα αἰάλλον, *qui varie galeam vibrat*. V. 55, posterior editio, *κορδαῖα* habet, omisso *υ*: quod tamen agnoscit etiam Hefychius: nisi quod apud eum *κορδαῖα* scriptum, et apud nostrum supra *κορδαῖα* 276, 28: apud Suidam vero *κορδαῖα*, per iota in secunda, per eta in ultima syllaba. V. 54, nota *κῶρος* barytonus, ut apud Hefych. quoque: et *μοχ* v. 56 *κῶρος*, *oxytonus*.

P. 532, v. 2, vulg. *ἐφηβίος*: quasi *funebres epulae* hic intelligantur. sed aptius *ἐφηβίος*, in epulis seu festis quibus in virorum centum traducuntur ephēbi: quale prope infra 533, 34, 50. V. 16, Henr. Stephanus expleri verum censet, si ante *κῶρος* inferatur Ἀμφότερον, sicut Il. *α*, Ἀμφότερον βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής. V. 26, αὐτοὶ repositum ex Il. *ξ*, in vulgatis indicia sunt etiam alterius scripturae, αὐ οἱ: quae propter hiatum minus belle sonat. ac paulo post in eodem Homeri libro sequitur, eadem significatione, Τρῶας δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἐκόμεναι Φαίδιμος Ἐκτωρ. Sequens locus initium est Il. *γ*.

P. 533, v. 23, pro *ἐκείν* aptius fere legerimus *ἐξερᾶν*, *ἐνέκμαρε*. V. 38, inclusa, *eis τὸν ζυγὸν ἐντιθέτες*, addita ex Suida in *μεισουργίᾳ*. V. 42, eadem historia supra in Ἀπατούρῳ, 119, 4: et apud Polyaeum lib. 1. V. 47, mutilatus est locus, ut patet ex hoc scholio apud Aristoph. in Acharn. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρῶτην, δόρπειαν· ἐπειδὴ φράττες, ὅφια συνελθόντες, εὐνοχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν, ἀναδύουσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν· ἔθνον δὲ Διὶ φρατρίᾳ καὶ Ἀθηνῇ. τὴν δὲ τρίτην, κορυβτήν. ἀπὸ τοῦ τοῦς κῶρους καὶ τὰς κῶρας ἐγγράφειν ἐς τὰς φρατρίδας: quae eisdem plane verbis leguntur etiam apud Suidam in Ἀπατούρῳ, cum praecedenti quoque historia.

P. 534, v. 1, Ἀλέξης fere suspectum est: Ἀλέξιωνος autem mentio supra in loco quem ex Eustathio citavimus ad 496, 7. Pro *κῶρος* vero apud Eustathium *oxytonus* scriptum *κορυβ*, et *ἀντῆ*, *ὀδᾶς*, et similia, 966, 63: et 1924, 9, verba Homeri Odyll. *χ* sunt, ἐρύσαντε μιν εἰς τὴν Κορυβί, *crinibus cum intro pertrahentes*. V. 17, vulg. *κῶροι* τ' Ἀχαιῶν, et contra metrum, et extra propositum, nostrum *κῶρος* delumptum ex Eustathii comm. 771, 37: 1179, 20. V. 51, melius, opinor, *παρὰ τὸ κῶρον*, alioqui enim tautologia fuerit, et petitio principii.

P. 535, v. 8, non satis intelligo, quid sibi velit ista, τὸν κῶρα, καὶ κῶρα. nisi forte prius acuto, posterius circumflexo accentu insigniri voluit auctor: ut Odyll. *9*, κατὰ κῶρα καλυψάμενος: et Apollonii Argon. lib. 2, Κῶρα παρακλίνας. Posset tamen et κῶρα in posteriori commate legi, sed plur. numero, neutro genere: ut Il. *τ*, de Noxa, κατ' ἀνδρῶν κῶρα βαίνει: et Apollonii Argon. 2, κῶρα δασάμενοι. aut certe posterius istud commation καὶ κῶρα, per librarii errorem irrepsit ex illo superiori, v. 5, καὶ κῶρα. V. 39, maior erit exemplorum similitudo, si pro verbo *βαλεῖν* substituitur nomen *βάλος*.

P. 536, v. 18, verius, *συγκοπῇ*, καὶ προσδέσει τοῦ *ι*. nam ita *πραπάλη* factum e *καπαπάλη*, extrito priore *α*, et ad posterius addito *ι*. V. 42, contractum istud futurum Atticis non est infolens, ut aliquam multis exemplis declarant Notae nostrae ad maiorem Clenardi et Antesignani grammaticam, 431, 5: cuiusmodi est etiam hoc Ieremiae Proph. c. 9, *πυρῶσω αὐτοὺς, καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς*, nempe pro *δοκιμάσω*.

P. 537, v. 2, Πτολέμαχος suspectum est. Πτολεμαίου mentio in superioribus aliquoties facta.

P. 538, v. 8, apud Suidam est *περιβάλοιον*, nostrum *ἐπιβάλοιον* tuetur verbum *ἐπιβαλῆναι* v. 10. V. 22, nota *βαλάνους* maf. gen. V. 40, apud Hom. Il. *ζ* est, *Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρέως φῶτας ἀρίστους*. V. 43, pro *ἀλγός* rectius *ἀλγυλός* reponeremus. Itemque seq. v. aptius *κῶρος*, ut *κῶρος* scilicet. V. 47, melius τοῦ δοκός, absolute posito substantivo *δοκός*, ut v. praecedente.

P. 539, v. 29, *πόλεως* ferri potest, subaudito participio *ῶν*. sed legi potest etiam *πολῆτης*, ut paulo ante, v. 24. V. 56, *ζωφον μικρὸν*, verum est de terrestri crocodilo seu lacerta: de altaro, amphibio, non item, ut ex Plinio, Aeliano et aliis videre est.

P. 540, v. 10, *ἵτι* superfluum est. V. 16, *ἐκαστον* in vulg. deest. V. 29, depravatus est locus, ex Il. *ξ* restitutus hoc modo, Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἄσπον ἰκοίμην. V. 43, vulg.

Fff

ἀποκριδῶματα, corrupte: pro quo et si forte aliquis ἀποκριδῶματα reponendum censuerit, ego tamen κρηιδῶματα cum Helychio malui. κροσσός quoque pro vulg. κρόσσος ibidem legendum esse, declarant etiam lequentia. V. 45, ante commation istud, παρὰ τὴν κόρην, desiderari videtur disiunctiva ἢ. V. 52, congruentius, opinor, ἐξέχοντα τοῦ τεύχους, ut v. 40.

P. 541, v. 5, pro numerali nota ε' reponendus potius articulus τῆς, ut infra 566, 15. locus enim est II. 5, Λωτόν δ' ἐρσέν-τα, ἰδὲ κρόκον, ἢ δ' ὀκύναν. Sed et praeced. v. pro κρόκios supra melius est κρόκios, 539, 49. V. 18, sensus est, ἐκ τῶν μερῶν αὐτοῦ, ex partibus eius: vel potius legendum, ἐκ τούτων τῶν μερῶν, ex his partibus. V. 31, locus Apollonii, Argonaut. 2, v. 914. V. 40, κορούειν ad τὰ κέρτα minus congruit: magis quadrat κερύειν, ut et οἱ κερύτιαι apud Helych.

P. 542, v. 41, melius ἀπαρσσεως: vel, ut alibi, absque praepositione, ἀρσσεως. V. 53, κινά quid tibi velit nescio. rectius fortasse κινός: quo nomine Solem a Persis significari cum alii produnt, tum Helych. Seq. v. τῆς μητρός, per excellentiam; unde et *Magna mater*. pag. seq. v. 15, μήτηρ τῶν θεῶν dicitur.

P. 543, v. 7, corruptus locus. verior lectio est, τὸν ἀγκῶνα κῦβιτον λέγουσι, ex Helychio. Praecedenti etiam versu rectius κῦβιτος, ex eodem Helych. V. 24, κῦβιστής et κῦβιστήρ, sunt tantquam a κῦβίζω: aut, si a κῦβιστήσαι orta sunt, syncopen habent. regula enim postulat κῦβιστήτης et κῦβιστήτης. V. 26, melius κῦβος: alioqui enim τῆς ἡδονῆς vestigia non apparent. V. 36, κῦβρα, κῦβροι, κῦβριζειν, Ionicam habent aspirationis transpositionem, pro κῦβρα, κῦβροι, κῦβριζειν. V. 48, vulg. κρυψίσσων. sed minus huc pertinere videtur τὸ τῆς πόσσης ὄνομα. V. 50, legi etiam posset, ἀπὸ τοῦ χύδην χέεσθαι, ab effusa fusione.

P. 544, v. 19, pro τῆσθι aptius reposuerimus τισθός: alioqui enim diversa erit terminatio. V. 21, vulg. θάρρους θάρσα. corrupte. aut enim nobiscum ταρσούς ταρσα legendum, aut saltem θάρρους θάρσα: cuius generis alia supra 502, 26. V. 39, articulus οἱ ante λιβανωτοί, supervacuus est: et pro λιβανωτοί rectius cum Helychio λιβανωτρίδες scripserimus. V. 42, cum ἱερὸν subaudiendum e praecedentibus ὄροι. Seq. v. pro τὸ melius fere masculinum articulum reposuerimus, ut apud Eustathium quoque 1951, 18, κυλλήνιος, ὁ τοῦ ὕπνου δότης, ὁ τὰς τῶν κύλων ἢ τῶν λαδῶν ἡνίας ἔχων. V. 50, vetus editio οὐδίζοντο, uno verbo, *solo illidebantur*. V. 52, melius ἀκύλους, per κ, ut apud Athen. et Eustath. ex Amphico comico, Ὁ πῆλος ἀκύλους, ἡ κόμαρος μιμαί-κυλα, ἢ φέγει. Seq. v. aptius forsitan ἦν, quam: et mox lenius esse videtur, ἀφαιρίσει χώραν δεδώκαμεν: ut sit, per aphaeresin pro ἀκύλους diximus κύλους. V. 56, inclusa, τοῖς Διοσκουρίοις, addita e Suida.

P. 545, v. 14, melius fortassis, ἐπράτει τῶν τόπων, *ditione eenebatur ea loca*. V. 39, ἀπὸ pro ὑπὸ videtur posita, ut supra 56, 19. V. 51, Κυννίδαι, et gemino v. et simpliciter, legitur etiam apud Harpocrationem: apud Suidam simplici, apud Helychium duplici; apud quem Κυννίδα, dicuntur Athenis fuisse familia e qua Cynnii Apollinis sacerdotes legi solitis. V. 57, sensus est, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ἀρσενικῶν εἰς ἰς τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, διὰ τοῦ dos κλίνεται, ut infra 599, 37, et supra 428, 9.

P. 546, v. 20, vulg. διὸ γεννᾶται ἐν τῷ περικύλῳ ἐν πότῳ, 33 et metro corrupto, et sententia. Hesiodi enim versus est, Κῦπρο γεννᾶται δ', ὅτι γέντο πολυκύλῳ ἐν Κύπρῳ: de quo et supra dictum, ad 179, 5. V. 25, congruentius λέγει, singulari numero. V. 38, rectius διὸ τοῦτ' ἐ, quamobrem istoc. V. 56, aptius ἀπαλάτσα, vel ἀπαλάττωσα. futurum enim minus huc quadrat. Mox etiam πειδόμενοι legi potest tempore praesenti.

P. 547, v. 4, post πᾶν γούν, supplendum τὸ θεῶν ἐπιθετον ἔλληται, vel simile quid. significat enim, omnia deorum epitheta desumpta esse a comitantibus eos adiunctis vel effectus. Idemque v. 8 post ὅρῳ subaudiendum ὡς seu ὅτι. V. 23, respicit ad Homeri locum citatum pag. praeced. v. 37. V. 26, αὐτοῦ reciproce capiendum pro αὐτοῦ, ut patet ex v. 33. V. 46, κρυβασταί quid velit non capio. aptius κρυφωταί: ut Suidas τὰς κρυβείς nominatas scribit παρὰ τὸ κρυφώσθαι, εἰς ὕψος ἀνατεταμέναις. Mox etiam rectius legemus ex eodem Suida, ἡ κρύβεις τινες οὐσαι. Mafcul. gen. Apollon. Argonaut. 3, v. 280, Κρύβειαι οἰς ἐν πᾶσαι ὁδοὶ καὶ περὶ τὰς ἑσάν Ἰγρῆς τε τραφῆς τε.

P. 548, v. 15, locus ex II. γ'. V. 37, hemistichium istud, Φαεινὸν δουρὸς ἀκμή, additum ex II. ψ'. V. 50, verius σπυρίδιον, *sportula*. V. 52, truncatus est locus, more solito.

P. 549, v. 23, in vulg. vestigia sunt duplicis scripturae, κογχοειδὲς et κοχλοειδὲς. V. 27, convenientius ἀναδεδοσθαι praeterito tempore, ut in praeced. et seq. membro. V. 30, melius ὠκύ, ut v. praeced. sic enim evidentius apparet erymon: quam-

quam in significatione nihil est hic discriminis. Tautologia porro hic est, quia ex diversis haec desumpta videntur. V. 35, rectius, τὸ φιλὸν ἢ πρῶτον, ut v. 55. V. 58, rursum duplicis scripturae indicia, ἀμαλῆσι, et ἀπαλῆσι. exstat autem locus II. η'.

P. 550, v. 4, duplicis scripturae vestigia, κῶδιαν, et κῶδειαν, ut in praeced. V. 14 et 15, rectius fortasse κῶς, circumflexe, ut 35 v. 16. Eodem v. 16, post κροῖο deesse videur epitheton, κροίχρυσον, aut simile quoddam. V. 39, pro negativa μὴ requiritur potius ὁμοίως, *similiter*. nam et prolac scriptores sui generis cola seu membra in oratione adhibent. V. 51, Suidas paulo aliter, ἐγγυχίζοντος τοῦ ὄνου ἐρεδίζων τὴν ἡδονάδιαν. καὶ θέατρον ἀσχημον ποῖν τὸ συμπόσιον, κυμβάλοις τισὶ καὶ ὄργάνοις καταθέλων τοὺς δαιτυμόνας. V. 55, melius κῶσω. nam in κῶσω aboletur primaria horum verborum vocalis.

P. 551, v. 14, apud Nicandrum Alexipharm. v. 186, divise, Κεῖνο ποτόν δὴ γὰρ τε καὶ κατὰ Φοινὸν ἰάπτει. V. 23, βεῖμης pro βέμβηκας videtur positum, id est, *turbines*. Seq. v. si quis περιεργεῖν malit, per me licet. V. 54, maior exemplorum similitudo erit, si legamus, Θηβαῖος, πατρός. quamquam Θηβαῖος gentile magis est quam pollellivum. V. 41, rectius μελαίνας, ut 375, 47. V. 55, verius ἐν Κιλικίᾳ, in Cilicia.

P. 552, v. 1, aptius ἀφρησθαι, tempore praeterito. V. 5, congruentius ἀμφοῖν, dat. casu: eodemque casu τῶ, v. 8. V. 15, pro ὡδὴν verius legemus ἀδελφόν τε καὶ πόαν, *fratrem ac maritum*, ut cum alii, tum Diodorus Siculus, lib. 1. pag. 9, memoriae produnt. V. 33, μακρόν· ἔχει τὸ α, nempe τὸ τελεῖν. id enim in appellatione corripit, praeter alia declarat hemistichium istud Odys. λ' de Silyphi laxo, πτόνδε κυλινδρεῖ λαῶς ἀνασθῆς. V. 49, vulg. Πετρίλαος Πετρίλαος: minus recte.

P. 553, v. 7, fabula de Deucalione Promethei filio pertextitur ab Homeri Icholiaste, Iliadis pagina 2. V. 52, clausula ista, ἔδεν καὶ ὁμαδος, cum cetero comitatu, non est suo loco posita: collocanda enim aut v. 11, post ista, παρὰ τὸ λαλῶ λαλός καὶ λαός: aut supra in αὐδῇ 168, 43. repetuntur eadem infra suo loco plenius 623, 18.

P. 554, v. 8, vulg. λαῦρον pro λάβρον, perperam. V. 12, verius, opinor, λειανθῆν, a λειανῶ, per ε, diphth.

P. 555, v. 30, simplicior verborum ordo est, ἡ λέξις τοῦ λακύν, πεποιήται ἀπὸ τοῦ ἥχου. V. 51, Λαμία etiam apud Strabonem paroxytonas: apud Steph. Byzant. Λάμια, proparoxytonas: et mox, πόλις Θεσσαλίας. Λάμιον Herculis filium agnoscit idem Stephanus. alioqui maluerit fortasse aliquis Λάμος, ut apud Horatium oda 17, lib. 3, *Aeli vetustio nobilis ab Lamo*. V. 53, melius, ἔστι καὶ προσηγορικόν.

P. 556, v. 24, eis τὸ θ, nempe in θῶ, 461, 14. V. 32, aut λαοσπόον accul. casu legendum, aut post τὸν Ἀμφιάραον supplendum λέγει, aliudve huiusmodi verbum, V. 35, ad lapathi etymologiam alludit et Columella lib. 10, cum ait, *Lubrica iam lapathus, iam rhamni sponte virescunt*.

P. 557, v. 1, aptius ἐντρίθενον, *eum qui imponitur*. V. 9, βαῖνου suspectum est: nec an verius sit βαῖνουςα latius liquet. V. 29, duplicis scripturae sunt vestigia, ὄρουσι, et ἰζούσι, live ἰζάνουσι. significatur enim hoc vocabulo sella secretior, super qua hipidae partes et sedent et olent. Sequens commation non est huius loci, ut videre est ex p. seq. v. 42. itaque melius legerimus, ὡς τὸ, Πρὸς τῇ κεφαλῇ μου λάσανα καταθεῖς πέρδεται: quem locum Pollux lib. 10, c. 9, ex Pherecratis Grapatallis citat. V. 51, rectius fortasse, παρὰ τὸ λάσιος: ut λάσταυρος per syncopen factum sit ex λάσιόταυρος. V. 44, commation istud, ἦν ὁδός, repositum ex Odys. γ'. Sed; ne quid dissimulem, vulgata scriptura, οὐδὲν ἐς λαῦρον, repetitur etiam infra in ὁδός, 615, 12.

P. 558, v. 1, ut similitudo sit in exemplis, circumflexe legendum χαρῶ. V. 12, Hom. ed. Odys. ι', παρὰ λαμέις. V. 34, aptius μετὰ δίψης, *cum siti*: vel, ἀπὸ δίψης, *ex siti*. V. 38, rursum duplicis scripturae indicia, λαθραῖος et λίσρα δάκνων. V. 57, rectius ἐξήρτων, a verbo ἐξαρτᾶν, ut infra 569, 43.

P. 559, v. 45, rectius πεπλάτυνται, retenta characteristicis, us in λελύμαμαι et ἡδυμμαι v. 54 et 56.

P. 560, v. 36, λέντιον potius Latinum est quam Graecum: *lenteum* autem Latinis a lino dicitur. V. 51, Lycophronis locus est pag. 16, Ἀπτενιν οὐ τρέμουσαν οὐδαιαν θεόν.

P. 561, v. 14, melius pene συνείρειν, ab εἶρω *necto*. V. 41, λεύκιμα suspectum est. verius λεύκιμα: et mox, γύψος ἀλημι- μέιος, *gyrfo illius*.

P. 562, v. 4, ἀποβλεπτοῦ mendi suspicione haud vacat: melius ἀβλεπτοῦ, ea forma qua ἀεπτοῦ supra 20, 22. ἀβλεπτοῦτες sane cum verbali ἀβλεπτήμα legitur apud Suidam. V. 15, vulg. χῶρον, luxato metro. χορόν legendum esse, declarat sequens he-

2. V. 37, locus est Apollonii Argonaut. lib. 2, v. 341, sed interfectio septem verbis. De Rheba fl. et ἄρη μελαίνη eodem libro rursus v. 652. V. 46, ut μέλω, sic et θέλω, πέλω, κέλω, 444, 40.

P. 577, v. 13, malim cum articulo, κατὰ τὴν μουσικὴν —. V. 16, Μυαμβλος vereor ne corruptum sit: verius fortasse Μυρβλος, ut apud Clementem nostrum, g. 24. V. 19, mutilatus est locus. interpolari posset hoc modo: Μελοσοτεύτων κηρίων ἐμὴ κρέμει Ἰδύτερα Φόρμιγγι, καὶ γλυκυρώτερον ὄμφακος. sed coniectura haec lubrica est. V. 33, pro Κόρυβος apud Suidam est Κόροιβος, ut et apud Virgilium Aeneid. 2, furia mente Coroebus. Kurlus apud Suidam Βουταλίων est pro Margite. Βουταλίων (inquit) καὶ Κόροιβος καὶ Μελετίδης, ἐπὶ μωρία διεβέβληντο. V. 36, vulg. ἐμφανίζουσα, nihil ad rem. V. 44, pro Δωριεὺς rectius Ἰωνες legerimus: qua de re supra quoque, ad 40, 56. Seq. versu vulg. τοῦ Διός. nostrum θεός confirmant et alia, et hoc ll. 9, πάντας ὑπὸ χλαυρὸν δέος εἶλε. Seq. v. apud Homerum Odys. 9, ἐστὶ ἴζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ, ἔντροσε θυράων. Ibidem mox rectius μελία, et μελίθος, et utrobique in i. versu, ut infra 582, 24.

P. 578, v. 24, pro μέσος legendum ἐνεργητικός, actīvus. μέσος enim positus v. praeced. V. 54, pro δρόμος in Homeri ed. est δρόμος, genitivo singulari: quem agnoscit etiam nostri auctoris expositio, ex Homericis scholiis desumpta.

P. 579, [v. 1, Xenophontis locus est Paed. lib. 1, non ita procul a fine, τότε μάλιστα τῶν θῶν μεμνήτο. Et Addeudis.] V. 4, procul dubio legendum μεμνήτο: sic enim Dorifinus erit pro μεμνήτο. vulg. μεμναίτο pluralem terminationem habet, eamque Ionicam, ut μνησάτο et similia, 258, 55. Seq. vers. melius, σημαίνει δὲ καὶ ἡχῆσαι: aut brevius, σημαίνει καὶ ἡχῆσαι. V. 16, μομφή potius est ἀμύμω seu μέμφομαι, ut πομπή ἀπέμω. V. 20, vulg. Δολύρας, ordine praepostero. V. 34, rectius ὀργίζω: nam active significat μῶν, in furorem ago. V. 57, pro σε in Homeri ed. est με, prima persona, Iliad. 7.

P. 580, v. 4, σ ex τ non tantum in gentilibus est, ut Μιλήσιος et Περγασίος ex Μιλήτος et Περγάτης: sed etiam in appellativis, ut ἀκρήσιος ex ἀκρήτος, ἀθανασία et ἀκράσια ex ἀθάνατος et ἀκράτος, aliaque complura. V. 9, vulg. τεμένει pro τῷ μένει, extra rem.

P. 581, v. 2, pro κοιλίας rectius καρδίας legemus, ut v. 20: itemque v. 10, ὀνόματος καὶ ὀνόματος, genit. casu. V. 13, melius fere ἀντιπαράκειμενον, ut cum alibi, tum 565, 11. V. 26, legendum puto, μεταμέλεια pro μεταμέλειν: et mox, μεταμέλομαι τὸ μετανοῶ. V. 35, εἴσι et μίτησι ea figura usurpata sunt qua ὁμήρ. 294, 20. V. 41, congruentius, τῷ μεταχρόνιος, dativo casu.

P. 582, v. 17, melius exprimitur etymon, si legamus, παρὰ τὸ ψεῖον διαλεσθαι: nam γίνεται parum ad rem facit. V. 46, analogia κενὴ postulat, oxytonas: sed βαρυτονικούς esse τοὺς Ἀιολίους, supra quoque notavit nos 575, 54, et alibi. V. 49, ἔννη Sicilia oppidum est: unde Proserpina Aequoris Ennaei vernantia Illia carpsit, apud Columellam lib. 10, de appellativo ἐννὶ live ἐννὶ supra 340, 55.

P. 583, v. 24, inclusa, ὀργίζεσθαι μὲν τὸ, absunt a vulg. editionibus. ὀργίζεσθαι autem latius patere, declarat etiam hoc Pauli ad Ephel. 4, ὀργίζεσθαι, καὶ μὴ ἀμαρτάνεσθαι. V. 29, vulg. κηρίσι, ad normam primae coniugationis, ut ποιεῖς nostrum κηρίης confirmat participium τῷ κηρίωντι vers. 23: et κηρίων ἀ μῆνης ita formatum, ut κηρίασθαι, ὀργιάσθαι, et similia, a ὄργης et μῆτις. V. 30, ἐκδελφί in μηδὰμ non capio. potius est Dorica τροπή τοῦ ηἰς α, ut e contrario Ionica τοῦ αἰς η notatur vers. 37. at paroxytonum μηδάμα, quod in vulgat. est, ferri non potest, nisi Aeolice retracto accentu, 575, 54. V. 40, Παίων ὄνος proprium sit oportet, ut Μαίων ὄνος v. 36. nam gentilia sunt barytona. Παίων, Μαίων, et Ionice Μήων seu Μῶων, ut ex Stephano, Eustathio, Helychio, Suida, et aliis videre licet. Eustathius sane duo tantum agnoscit, Παίων Παλονος barytonum, et oxytonum Παίων ὄνος, ut αἰών ὄνος. gentile tamen Παίων rursus oxytonas infra scriptum 657, 15.

P. 584, v. 33, μύρεσθαι ἐν τῷ μύρεσθαι, duplici significatione. priori enim loco significat defluere: posteriori, deduci seu trahi pendō; quod paulo evidentius exprimitur v. 36. V. 52, rectius μητέρα, servato genitivi et dativi accentu, ut infra 589, 44. sic enim et θυγατέρα, itemque πατέρα, ἀνέρα, et similia.

P. 585, v. 24, melius, ὑπὸ τούτου γὰρ τοῦ τόπου: et seq. v. μέχρι γὰρ αὐτοῦ ἐν ἐστὶ καὶ τὸ αὐτό, aut certe, clausa post ἐν ἐστὶ periodo, subiungendum, τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆν' ἔκλιν: quod hemistichium aliquot locis apud Homerum occurrit. V. 20, nota μήν' accentu retracto, pro μηνία: ut et v. 36 μήνα pro μηνία: et v. 34, μεταπλασόμενα pro μεταπλασόμενα. V. 51, apud

δισταντικόν, vel etiam δισταγμόν, ut mox v. 56. Seq. v. μελίνα ἀντὶ τῆς Οὐ ἀπαγορεύσεως, articulo ad remotius conformato, ut infra 607, 80: 639, 37, 42: 640, 10, 26. V. 54, locus ex ll. 4: V. 55, vulg. ἀγόμεναι, corrupte. V. 57, nota modi variationem in ἵκαμαι et ἱαήσεαι.

P. 586, v. 4, substantivum quoque legi potest, ψεύδε' ἐπιστάμενος, ut apud Hesiod. Theogonia. — ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα, et supra 476, 39: V. 26, locus Iliad. 7. V. 46, legendum videtur, ἐπὶ τοῦ μηδὰμ ἐπιστάμενος ὅτος, de eo qui non est honoratus. Helychio sane μηδὰμνός est ἄτιμος, ἰσθονός, nullius pretii: Suidae, εὐτελής, vilius. V. 48, pro δαμός malim ἀμός, ut supra 95, 21: et infra 639, 14. V. 54, ἐν ἐν pro ὅφρην, ut v. 31, et infra 606, 35.

P. 587, v. 1, δύο in vulg. omisium sententia postulante addidi ex 606, 36: 719, 4. Similia porro derivata crebra sunt apud Stephanum Byzantium, ut Ἀγροπαγίτης, Νεοτεοχίτης, Ἐρμιοπαδῆς, et similia: de quibus et nos ter dicto loco, 606, 36: 719, 4. V. 21, disiunctivam ἢ inferui, ut secundum etymon appareret melius. V. 29, sensus est, ὡς ἐν τῇ μίσῳ: id enim priorem syllabam longam habet. V. 47, Apollodorus lib. 3, per εἰ diphibongum, Ἀρτίας τῆς Κλεόχου, ex Ἀρδα Κλεόχου filia. V. 51, sententia est, μετὰ μάλιστα δὲ, παρὰ τὸ μετὰ μάλιστα τὸ πρῶτον, τὸ μετὰ μάλιστα ἔχει, 582, 27. V. 55, historia quae citatur ex Callimacho, narratur etiam a Polyaeo, initio libri 4 Strategematon, ubi Argaeus Macedo in bello contra Taulantios virgines thyris pro hallis instruit, et longo agmine le hostibus ex Eriboea monte ostentare iubet: eoque modo fugatis adversariis, virgines bacchantes, κλωδῶνας seu κλωδίας olim dictas, μμαλλῶνας appellari mandat, διὰ τῆς μίμης τῶν ἀνδρῶν. cuiusmodi et Longibardorum stratagema supra 225, 52.

P. 588, v. 3, Ammonius qui accipiendus hoc loco, nescio. apud Apollonium certe non exstat locus. V. 16, pro παραγωγῇ in vulg. est πλεονασμῷ, perperam. V. 22, formationis norma postulat μυμυζῶ. V. 44, cuius τῷ subaudienda praepositio ἐπὶ, ut infra 585, 57. Seq. v. sunt in vulg. etiam alienius scripturae indicia, nempe εἰτουν: nostrum ἦγουν cum alibi passim usurpatum, tum 590, 31. V. 46, ὠδρα videtur dicere grana seu globulos ovali forma: qualia etiamnum coronis addi solent: aut limbos angustos, quales vestimentis in ora hodieque affluere mos est.

P. 589, v. 29, Φημί pro vulg. Φηλ repositum ex ll. 7. V. 46, λέγει respicit eum e quo haec delumpta sunt: aut pluraliter scribendum λέγουσι. V. 47, haud scio an verius, μῶς ὄψε μῶς λέγεται: qualis conduplicatio infra 680, 1. aut, si posteriore loco μῶσα scriptum more communi, μῶσα pro participio capiendam fuerit, Agedum arguta indagatrix Μημή.

P. 590, v. 1, verius videtur μῶσαν ὁ παρακτικός, addito articulo: et v. 5, προσαιτῆς, ut ἐπαίτης apud Helychium, a diphibongo, id est mendicus. V. 9, iambico metro congruentius πατήγαγε. V. 11, convenientius μιλῶν, plumbae: ea forma qua χρυσή, χαλκή, et similia. V. 27, τοῦτων remotiora respicit: nempe ἄρτον et ὄδον. V. 33, nota μόνα et μορά, ut et pag. praeced. v. 23. Apud Xenophontem in Laced. republ. 399, μόρα Laconica dicitur habuisse πολέμαρχον unum, λοχαγούς quatuor, πεντακοστῆρας octo, ἐναμμοτάρχας sedecim. unde clausula illa vers. 36, ἡ τριακοντα, non immerito suspecta est. V. 40, posterior etymologia, quam de suo additam alteri praefert auctor, minus est consentanea. V. 44, pro ὁ Μῦθος omnino legendum videtur ὁ Μύνδιος: sic enim apud Stephanum Byz. Ἀπολλώνιος καὶ Ζήνων Μύνδιοι γραμματικοί. Diogenes Laertius inter octo Zenones Zenonis grammatici patriam reuocat. V. 54, τὰ τῶν τράγων πρῶτα, dicere videtur larvas hircina facie: vel τῶν τραγῶν, tragicorum poematum larvas, quae et ipsae ceteris multo grandiores. Sequenti additamenti sententia innuit, aenigmatice ista dicta esse a Mormone, sive muliere, sive terriculamento ad formidinem composito.

P. 591, v. 9, post πλεονασμῷ τοῦ σ supplendum, γίνεται μόρμιον: cuiusmodi ellipses passim obviae. V. 18, γίνεται pro νοείται suppositum videtur. V. 34, posterior etymologia, ἡ παρὰ τὸ μῶσον, et quae sequuntur, verius ad ἰμάς pertinent: ut ἰμάς denominatus intelligatur vel παρὰ τὴν ἰμάδα, vel παρὰ τὸ μῶσσειν τὸ μαλάσσειν, πλεονασμῷ τοῦ ι. V. 48, legendum videtur, κυρίως δὲ μοσχία, ἡ τῶν λεπτῶν λαχῶνιν φυτὶς — alioqui parum confabit vel sententia, vel structura. V. 56, ὁμολύτειον mendi suspectum est, verius esse videtur, ὁμολύνω μεμολύμενον, crudi linamenti immisione ad sanitatem perducium, crudi linamenti infusione curatum, ut ὁμολύνω μοτώσαι apud Hippocr. 150, 49: et 200, 4.

P. 592, v. 14, vulg. ὀχλίζειν, nihil ad rem. nostrum ὀχλίζει

supertium v. 31. [V. 40. rectius ἀπουατίστην, uno augmento, pro vulg. ἀπουατίστην. Ex Corrigendis.] V. 54, βάλωφ alibi non invenio. unde sulphurari liceat a libranis pro μάλωφ suppositum esse, quia in mss. maxima est τοῦ μ et β similitudo, nempe μ et υ. Seq. v. cum οὐ subaudienda praepositio ἐξ vel ἀπ'. V. 56, ἔλλορ et ἔλλορ in vulg. aspirate scriptae sunt, contra etymologiae indicia.

P. 593, v. 3, λούεις parum hic facit: nisi quatenus ea sordes cutis seu squamas detergit. aptius pene λόπας supra 569, 51: et ipsum videlicet α' λέω, ut praecedentia. Sequens φολίς etiam ad piscis speciem proprie ita dictam referri potest, tamen aptius fere φολίδα legerimus in squamas significatione; quippe quod τὰ φολιδωτά τὰς φολίδας οἰνεί ἐμφαλύνει. V. 12, in vulg. sunt et alterius scripturae vestigia, παρὰ τὴν ὥραν. V. 15, verius, opinor, δηλοῖ δὲ τὸ ζητῶ, mutata coniunctione. V. 33, Lycophronis locus est pagina 50. V. 36, ἐσφαλισμένους et σφαλίζεσθαι supra quoque usurpata vulgi more pro ἀσφαλίζεσθαι et ἡσφαλισμένους. V. 39, melius fortasse, σημαίνει δὲ καὶ τὸ θηλάειν, ut altera his verbis notetur significatio, quae et v. 22 attingitur: et a qua ἐκμυσήσας supra 323, 5. V. 47, ἐπιπαύειν pro vulg. ἐπιπαύειν perpositum ex Odysl. φ'. V. 52, commutatione istud, ὀρεξόμενος πρῶτον οὐκίλος, tententiae illustrandae gratia ex ll. π' additum est.

P. 594, v. 8, μὴν pro μήνης positum. V. 10, Nicandri locus est Alexipharm. v. 102. V. 19, Arati locus versu 976. Lycophronis locus, vers. 24, exstat pagina 108. V. 28, fere aptius ἐπὶ τοῦ — mutata praepositione. Sic vers. 34, non minus apte legitur ὑπ' αὐτῶν, ἀπ' ἑαυτῶν, ut v. 42. V. 40, melius fere absque distinctione, κόρημα τὸ σαροῦν: ut sit κόρηθρον ὃ σαροῦμεν, scoprae quibus in verrendo utimur: proprie, scoprae quibus farina in molendinis convolvitur. V. 54, Alcaei locus est; qui ab Eustathio 1901, 50, sic citatur plenus, οὐδὲ τι μυναμένος ἄλλο νόημα. V. 56, apud Hom. Odysl. φ' ἐπὶ παρ' ἔλκετε, προτράχτε. Legitur vero et apud Xenophontem Hellen. 2, μύνας ὑποφέρειν, et μυνῶν ὑποφορεῖ.

P. 595, v. 13, melius fere ἐφ' ἑαυτὸν, in seipsum, ut sequenti vers. sic enim quadragies quadraginta efficiunt mdc. V. 24, rectius Μύρινα, proparoxytonus, ut κόρινα, ἡμίνα, et similia. eoque accentum habet etiam Stephanus Byzantius, sed uno v. Μύρινα, ut et nosse supra 279, 6. penultima producta Apollonius Argonaut. 1, v. 604, ἐσάχη Μυρίνης. et rursum v. 654, ἐντοσὺς Μυρίνης. V. 31, sensus est, a πολλῷ penultima longa dici μυροπόλης: a πολλῷ autem, penultima brevi, μυροπόλος, variante etiam declinatione: quod plenus et planius infra exponitur 698, 26. V. 48, μυροπλήων etymologia eadem est apud Clementem nostrum, 4, 51. V. 55, μύσος et μύσος, alterum proparoxytonus, alterum properispomenus est etiam in vulg. sed videtur auctor circumflexum agnoscere potius in derivato μύσος 588, 51.

P. 596, v. 5, congruentius, γινόμενον λέγουσι. Sunt autem haec maiori ex parte desumpta ex Anstrophanis scholiastis, initio Vesprium; qui et hemistichium hoc addit ex Callimacho, ad confirmandam etymologiam: ἢν ἐγρήσαντο μυσωτόν. V. 9, rectius μυχῶτατος, vel μυχῆτατος: quorum posterius apud Suidam est cum altero μυχαίτατος. secundam enim hic producit regula. V. 19, sensus est, ἐκ τοῦ μύζω ψήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ ἡχῶ, ut infra 612, 1. V. 34, μεταξύ absolute capiendum, et nominaliter, ut sint quaedam seu interlectae. V. 57, melius μεμνηρῆς, secunda longa, ut supra 580, 25.

P. 597, v. 14, magis analogum αἴγυιον, proparoxytonus: et mox προβαίον, penultima diphthongo. V. 22, in posterioribus exemplis ellipsis est. sensus est, αἴτη, αἴτης αἴτου: ἀνάχνη, ἀνάχνης ἀνάχνου. Quae in clausula excipiuntur, peritotyllabam flexionem habent: genitivi enim sunt πλανήτος et κόμητος, 527, 32. V. 57, rectius νάσσεσθαι, ut πλάσσεσθαι, gemino ss.

36 P. 598, v. 1, apud Lycophr. pag. 94 scriptum ψίσται, ut apud Hefychium ψίσαι, ψωμίσαι. atque adeo si nostri auctores scripturam sequamur, hypallage facienda fuerit, ψίσται πύργω γινάσκον, pane deterget mandibulam. Alter Lycophronis locus v. 7 exstat p. 20. V. 13, νῆς circumflexo insignitur etiam mox v. 18: et rursum infra 603, 24: cum potius acciendum videtur, ut Ζεύς et αἰὲς ναὺς enim et νῆς circumflexum eo iure sibi vindicant, quia longum tempus in flexione retinent. V. 38, ἐξ ὀλίγου procul dubio mendosum est. verius ἐξ ἱλίου, ex Ilio, seu ex Iliaco bello. sic enim in Origine gentis Romanae: Caesar et Sempronius aiunt Cnietae cognomen fuisse, non nomen: ex eo scilicet inditum, quod eius consilio impulsuque matres Troianae, caedio longi navigil, classē ibidem incenderint: Graeca scilicet appellatio, ἀπὸ τοῦ καίειν, quod ἐξ incendere. Meminit et Polyaeus libro 7, capite 48: Plutarchus de Mulierum virtutibus cap. 1: et Virgil. Aen. 5: atque adeo et no-

ster rursus infra 711, 39, in Σηταίον. V. 49, si locus est integer, Καλλιόδοιο proprium nomen erit.

P. 599, v. 2, Homeri locus est Il. ε'. V. 4, νῆος pro vulg. νέος legandum esse declarant sequentia, et v. 7. V. 19, significat νέος et pro' nomine posse accipi, et pro verbo: et verbum vel a νῶ τὸ οἰκίζω, vel a νῶ τὸ σπεύδω. V. 23, locus est Herodoti, citatus etiam ab Eustathio 689. V. 30, συστέλλουσι pro ὑποστέλλουσι positum. V. 33, pro εὖς absque diphthongo legandum est itidemque v. 39. Et v. 35, rectius ὄφρ' οὖς oxytonus: quia compositum λευκοφρὺς proparoxytonum est etiam apud Hefychium.

P. 600, v. 24, cum τῶν Δαναῶν, subaudiendum οὖν, vel simile quid. V. 27, Boeotismus ille notatus supra quoque, cum alibi, tum 418, 26: 532, 40. V. 38, νῆμεσ' est potius a νῆμασι: νῆμασι autem, a νῆμα, 606, 43.

P. 601, v. 9, νέως quomodo tragicum dicatur, non video. convenientius, ut puto, legemus Ἀττικῶς, ut supra 598, 16. Seq. etiam v. verius πρώτης συζυγίας, primae coniugationis. sic enim Polyb. νεολογῆσαντες: et Luc. νεωλῆμενον ἀντίον. V. 17, rectius φηδοδομήμενα, cum augmento: nec enim a regula excipitur 617, 42. Seq. v. aptius fere τῶν ὀρνέων, stationum: ut Suidas νεφρίον est ὁ ναύσταθμος τῶν νεῶν, Hefychio λιμήν, locus navibus factus, uti portus et statio. V. 20, in νέωνται neque lyncope est, neque lyltote: sed potius crasis Ionica, ut infra docetur in νῆστο 608, 18: cuius generis etiam sunt βῶσσι et βῶσσι. apud Hefychium pro βύσσι et βήσσι: itemque ὀγδῶντα pro ὀγδοήκοντα infra 608, 19. aut thema statuendum νῶ νῶσι, ut γνῶ γνῶσι, sicut mox v. 22. Rursum, v. 20 malim, ὅθεν καὶ νεοφῶται. est enim νεοφῶται pluralis numeri: sed formatur e singulari, ut supra declaratum ad 193, 51. Sic ergo interpolari locus posset: Νέωνται, ἢ κατὰ κράσιν, ἀπὸ τοῦ νενοῦται: (ὅθεν καὶ νεοφῶται ἰωνικῶς γίνεται) ἢ ἀπὸ τοῦ νῶ νῶσι, κατὰ τροπὴν κλίσεως. ἔστι γὰρ —. V. 25, pro Ἀθλῖος apud Athenaeum lib. 14 Ἀθλῖος est, duobus in locis. V. 27, Democriti locus depravatus videtur: nec scio an verior lectio, φήμι θεῖν νοῦνται, ὁραculis divinis erudiuntur. V. 47, melius fere, ἐπὶ τῆς ἐκ νήφους καταφοράς, singul. numero, genitivo casu.

P. 602, v. 1, metrum quidem consistit, si legamus, Οὐ πάποδ' ἡβήσσει σῶφρον' ἥτορι. sed, ne quid dissimulem, non latiuscit mihi ea lectio. V. 10, melius, ὁ νέων ἱλύν, ut partim e praeced. v. liquet, partim ex 828, 21, ubi est ὁ νεάων τὴν ἱλύν. V. 19, male fortasse aliquis, ποιῶσι τὸν ἥδυν: sed verbum ποιῶ cum alibi usurpatum in sequentibus, tum 617, 39. V. 30, vulg. νεοκίσσει, perperam inserto σ. est enim praefentis temporis verbum, ut patet ex sequentibus: et istiusmodi verba in εἰω non ultra imperfectum flecti, passim docetur in superioribus, nominatim 251, 45. V. 42, rectius sic distinguas, νηχῶτον ὄδωρ, Φιλῆτας καὶ, — μαράθου δὲ ἐ νήχυτος ὄρηξ: quod posterius hemistichium Nicandri est Theriac. v. 33.

P. 603, v. 35, vulg. νεῖνῶματα: corrupte. scribendum ergo, ὅθεν καὶ, νεῖ νήματα, Ἠοίοδος. respicit enim illud Hesiodi in Diebus, Τῇ γὰρ τοι νεῖ νήματ' ἀεραπόπτης ἀράχνης.

P. 604, v. 17, post συνηκῶν supplendum νήπιος, ut declarat expositio.

P. 605, v. 9, imperfecta regulae allegatio est, ut alibi saepe. integram invenies in γράδιον 239, 49. V. 39, pro νῆγμος invenitur et νῆγμος: sic enim Hesiodi edit. in Theogonia, Κεῖται νῆγμος τετελεσμένον εἰς ἐνταῦτόν. amboque agnoscere videtur nostri auctoris expositio. nam ἀπνους respondet posteriori νῆγμος, ex privativo νη et ἀπνός, (α Aeolice in u mutato) in quo nullus est halitus seu spiritus: posterior expositio ἀπνους, respicit nostram scripturam νῆγμος, ex privativo νη et ἱγμός, ex pers. omnis sibi ac vocis. Seq. v. pro ἀπὸ aptius legemus ἐπὶ: si significat enim νῆγμω τὸ ἐγρηγορῶ dici de aquae potu, cum scilicet vino abstinetur, et aqua bibitur, sobrietatis et vigilantiae causa. In vulgatis etiam προφορᾶς pro προφορᾶς scriptum, parum ad rem. V. 34, νῆγμω τὸ μεθύω in dubium vocari potest: quia contrarium potius requiri videtur. τὸ οὐ μεθύω, non sum ebrius, sobrius sum. Sic v. 48, congruentius pass. ἀποβλάσσει, abici.

P. 606, v. 7, rursum ἐπὶ τὸ, pro ἐπὶ τοῦ. V. 12, in praefentis significatione gemino ss legitur apud Hefychium νισσέσθαι et νιστόμενον: ita videlicet ut λίσσεσθαι. apud Suidam utroque modo. nam νιστόμενος, ἀναστρεφόμενος, duplici ss scriptum est: at νισσόντο, ἀναστρέφοντο, uno σ, ita ut δύσετο, et similia e futuro in praefentis tralata. V. 22, additumcula ἴστα, ἢ παρὰ τὸ νῆμα, et quae sequuntur, parum ad νῆμα quadrant; aptius ad Νῆκων referrentur, v. 11. Deinde pro ἡκεν melius κειν legemus, ut p. praeced. v. 46. i enim in νῆκη evidentius apparet quam η. V. 27, ordo et sensus est, καὶ γὰρ τὸ οἱ εὔνους, ἀντὶ τοῦ οἱ εὔνους

barytonus. ita enim apud Helych. ὄκρως, et accus. casu ἄκρως: itemque in Erotiani et Galeni lexico Hippocrato, ὄκρως: et clarius apud Eustath. 906, 57, ἄκρως μὲν, πόλεως ὄνομα, καὶ ὄκρως ἐξοχή· ἄκρως δὲ, ζωῶν· ita ut ἄκρως communi lingua sit ab ἄκρως ὄκρως autem, Ionice mutato α in ο. Quamobrem et v. 7 rectius ὄκρως ἡμεοίσας: pro quo in vulg. Hom. ed. Odys. 1, et Odys. π, ἄκρως ἡμεοίσας. Rursum v. 11, adiectivo ὀκρυόεσσα, et verbo ὀκρυόω, patrocinatur etymologia quae mox v. 13 exponitur: παρὰ τὸ κρύος scilicet. sed quia nondum ad eam perventum est, rectius ὀκρυόεσσα et ὀκρυόω hic legerimus, non egressi huius etymologiae limites. legitur autem id verbum passively apud Hom. Odys. 6, παύσασθαι ὀκρυόωτο, consentientibus animis exasperabantur. nam ὀκρως etiam τραχύτητα significat: itidemque apud Hippocr. 606, 26, τοῖσι γὰρ τοιοῦτοις ἐπιπύρρωμα ὄκρως ἢ ὄκρως, καὶ ὀκρυόεστέρα τὴν γίνεται, et eminentiori (scilicet ἀκροῦ) quadam asperitate aliquatenus protuberat. Eodem v. 7, malim, παρὰ τὸ ὄκρως καὶ τὴν ἐξοχήν. V. 20, malet fortasse aliquis ὄλαχων, unde ὄλαχων diminutive supra 257, 53: maxime cum infero β itidem ὄλαχων et ὄλαχων dicatur. sed vulgatae scripturae aliqua ex parte suffragatur Helychius, ὄλαχων, τὸν μαζοῦ. ut ὄλαχων τὸ μαζοῦμοιον sit παρὰ τὸ ὄλας ἔχειν. V. 53, ἐπὶ τοῦ πρώτου, ἢ ἀσπίδος, ea nempe forma qua εὐραστὰι, per syncopen, ut quibusdam placet. supra tamen et secundi aoristi hoc ipsum verbum dicitur 354, 15. V. 53, metrum requirit vel, ἐμπέφυκεν εὐτυχία, tribrachy pro iambo in fine posito: vel, ἐμπέφυκεν εὐδηνία.

P. 622, v. 12, verius, ἐκ τοῦ ὄλον τὸ ὀλόκληρον καὶ τοῦ καίω, cum sc. tota victima crematur, ut ex ipsis Bibliis manifestum est. V. 18, rectius ἡφροντιστῶτες, a verbo ἡφρονιστέω. V. 25, melius ὄλοιη, ut χροίη. sic enim Helych. ὄλοιη, ὄλεθρῶν, ἀπωλείας. V. 41, rectius ὄλον, ut patet ex praeced. et v. 44. V. 55, commation illud, τῶν χειρῶν, exeticum est: eademque fere expositio supra in 249a, 460, 17.

P. 623, v. 4, vulg. ἐλαϊόλιν. sed extendendum esse posterius λ, satis arguit verbum ὀπνεύσασθαι seu ὀπνιεύσασθαι. eisdem deest sequens verbum εἶναι. V. 30, convenientius ὄρω barytonum, ut v. 24. V. 45, post ἡ εὐδία τῶν πληθυντικῶν, subaudiendum ὀμνηγέτες.

P. 624, v. 9, melius παχὺς καὶ ὑγρὸς, eodem gradu. V. 25, ἐπὶ τῶν ἐπῶν, pro, παρὰ τοῖς ἐπικοῖς, apud epicos poetas. V. 44, ἐχρύσασκε potius absque augmento effertur Ionice, ut cetera quae praecedunt et sequuntur. itemque p. seq. v. 2, sic etiam seq. v. rectius δίδωσκε, omisso augmento. πῆσασκε v. 50, deduci posset a πῆσθαι τὸ πανθάνω 662, 15: sed quia id usitatum non est, rectius scribemus πῆσασκε vel πῆσασκε: nisi δύσασκε aut φύσασκε malis. aut addita consonante scribendum πῆσασκε vel πῆσασκε.

P. 625, v. 5, τὰ ποιητικὰ ἰωνικὰ, poetica Ionico more usurpata: ut liquet ex p. praeced. v. 54. alioqui interferenda foret copulativa. V. 8, pro ἡψατο, si debet idem cum participio ἡψας initium habere, scribendum ἡψατο, absque augmento, ut seq. v. ἀκούσα. V. 15, locus ex Il. v: alter, seq. v. ex Il. β'. V. 22, metrum requirit Τρώε', eo modo quo supra πόσσ' ἀπαλοῖσι, 604, 4: et mox in expositione Τρωῶν legendum pro πᾶσιν. V. 33, ἀπὸ πύργου, si per υ ab auctore scriptum, significabit depurabat, i. a pure mundabat, pus ei abstergebat. V. 34, usitatus fere eis g, absque articulo, ut in praeced. commate, et mox v. 42. V. 45, Κυρῖανοι suspectum est: verius fortasse Κυρῖαντοι, ut pag. seq. v. 56. Lycophronis interpres eo in loco, p. 161, de dialecto nihil adnotat, nec itē Helychius, Suidas, Eustathius. V. 53, Babrii locus in vulg. ed. longe aliter exstat, hoc modo: Κερῶ βότρυον βλίπουσα μακρὰς ἀμπέλου, Πρὸς ὕψος ἦντο· καὶ ἀκούσα πολλὰς, Ἐλεῖν ἀπείπε πρὸς δ' ἐντὴν τοῦτ' ἔφη· Μὴ χύμην· εἴργες ὀμφανίζουσι μάλα. claudicantibusque iambis usum esse Babrium, arguit alius infra locus in περρωμῶν 662, 27. Sed et sacrae scripturae verba seq. vers. in vulg. ed. aliquantulum variant. nam Ierem. c. 31 est, οἱ πατέρες ἐφαγο. ὀμφαν, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων αἰμωδίασαν: itidemque Ezechielis cap. 18: nisi quod ibi est ἐγὼ αἰμωδίασαν. Et rursum Ieremiae cap. 31, τοῦ φαγόντος τὸν ὀμφαν αἰμωδίασουσι οἱ ὀδόντες. illudque ipsum αἰμωδίασαν agnoscit et noster supra 35, 18.

38 P. 626, v. 12, locus est Homeri, Il. g'. V. 13, ὄνω τὸ ἀγοράζω potius prima producta ὄνω est, idque primae coniugationis: et contra, ὄνω τὸ ὠφέλω, v. 10, coniugationis secundae. V. 15, masculinum istud, ὁ μεμπτόν εἶδος ἔχων, ferri potest, si ὄνως de homine probro usurpetur, ut scelus apud Latinos conicos, et κίς' ἐλέγχω apud Homerum: et φῶνος infra 622, 4. V. 27, ἀπὸ περρωμῶν, subintellige μελλόντων, a futuris circumflexis verborum in αἰω vel αἰω. V. 52, vulg. καταβεβληκῶς, perpe-

ram. nostrum καταβεβληκῶς confirmat idem loquendi genus infra 617, 53, et alibi passim.

P. 627, v. 16, Hom. ed. Odys. κ', ἐταῖρον, sing. numero. V. 18, pro ὅπῃ congruentius fere ὅπας legerimus iex v. 39. V. 30, νεώτερον per synzelin capiendum, ut apud Hom. Δεινὸν ἐφείδμενοι, et similia. Sequens locus est Il. ε'. V. 45, rectius Φύλας, per υ, Helychius, Suidas, Eustathius, et noster infra 802, 33.

P. 628, v. 4, legi posset etiam δεξιά, ἀριστερά, neutro genere, plur. num. V. 25, locus ex Il. δ': alter seq. v. Il. γ': in quo et pro πεπαυμένοι alterius lectionis vestigia sunt in nostri ed. vulgatis, nempe πεπονδύται: quod vix toleretur, nisi legas πολέμοισι. V. 42, ἐπιτομήν, incisuram: cum enim planta inciditur, fucus excludat.

P. 629, v. 22, γεννῆται seu γενῆται qui sunt, supra expositum plenius 226, 13. V. 31, εἰργεῖν χωρὶς τοῦ ε, nempe ἔργεῖν. V. 45, melius γένουσαι, uno γ, ut in Γανυμήδης. id tamen verbum nomini ὄργων non magis inclit quam τῇ Ἐργάνῃ, et similibus. est enim ὄργων ab ἔργω τὸ ἔξω, ut ὀργανον a πέτω seu πέτω. V. 45, rectius ὄρω τὸ διεγίρω, ut v. 17. V. 46, ὄργυιά est potius e participio ὄργυια, facta syncope, et tralato accentu, 655, 5.

P. 630, v. 9, inclusa, ἐν ὄρει, et sensus exigit, et confirmat mss. codex Henr. Stephani. V. 42, Timothei citharoedi mentio apud Hephaestionem De Metris 66, 20: mentio et proceleusmatici metri apud eundem 83, 29: sed huius loci nulla ibi vestigia: et haud scio an verius μυελοτρεφῇ, ὡς διοτρεφὸς βασιλῆος, Ὀδυσσεύς δ'. ἀποκρίνεται enim quomodo hic faciat allegatio Ὀδυσσεύς δ', equidem non video: quippe in quo nihil aliud exisset quod hue quadret, nisi praedictum hemistichium, διοτρεφὸς βασιλῆος. V. 45, duplices scripturae sunt indicia, τῶν δύο βραχέων — συναρθεῖσθαι: et, τῶν δύο βραχέων — συναρθεῖσθαι.

P. 631, v. 4, duplex expositio duplicem scripturam indicat, ὄργον et ὄργον. V. 20, rectius ὄργον, neutrali fine, ut arguunt sequentia. Sic v. 24, melius παροξύνεται: et v. 33, εἶρω, alpirate, ut et ὄργος et εἰργός indicant. V. 42, Il. φ', — ἀκίματον ποῦ Ὀρμενον ἐξαίφνης.

P. 632, v. 6, melius Τράλλεως, ut πόλεως, per ω. V. 22, Dorico pleonastico τοῦ ν: ut etiam in ἐγώνῃ et τύνῃ 314, 37. V. 31, τὸ ὄντι εἶναι, seu τὸ ὄν τι εἶναι, idem quod τὸ τί ἐστι, seu τὴν οὐσίαν ἐκίστου, substantiam cuiusque rei, quid quaeque res sit. V. 40, numeri discrepantia in verbis, χωρίζουσι, et φυλάττει. V. 43, rectius εἶρω, alpirate; ut modo ad pag. praeced. v. 33 adnotatum est. V. 57, vulg. διῶς ὁ ῥόδαμος: non male quidem; sed minus tamen ad hunc locum apposite. neque articulo hic opus est.

P. 633, v. 13, Homeri locus Il. v' est. Αὐτὴν ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτῆς νεῖκος ὀρεῖται Φυλάκιδος. ubi ὀρεῖται verius est futuri quam praesentis temporis, ut declarant etiam scholia, διεγερθήσεται, κινήσεται. V. 15, traieci ὄρορα exemplum Il. β', ὄρορ' ἐπαίξας, et alibi. V. 19, ὄρῳ et ὄρῳ, Ionica sunt: communiter enim α in his est pro η. V. 32, ὄργυμαδός legitur etiam apud Helychium: sed rectius ὄργυμαδός, ut declarat verbum ὄργυμαδός, et apud Hom. cum alia, tum illud, πολὺς δ' ὄργυμαδός ὄργυρι. Sed et ὄργυμαδός (v. 34) melius scribetur uno σ, ut futurum commune, pro quo Dorice ὄργυμαδός usurpatur, 620, 40: et 132, 54. V. 46, ἰδεῖν minus aptum videtur: convenientius ἰδεῖν, sudare, ut arguunt sequentia.

P. 634, v. 6, in Simonidis loco haud scio an pro καὶ aptius κατὰ repoluerimus. Deinde in ὄρσοδῶνς υ producendum, aut legendum ὄρσοδῶνς. ἡλτάμην autem syncope pro ἡλσάμην usurpatum, ut κένσαι pro κενθήσαι. V. 7, ὄρσοδῶν seu ὄρσοδῶν, melius ad τὴν ὄρσοδῶν quadrat: nam et ipsa Eustathio est ὄρσοδῶν ἢ ὄρσοδῶν ὡς ὄρσοδῶν, foramen per quod aqua concitato impetu in alium fertur, ut in salientibus. V. 11, rectius ὄρσοδῶν: unde ὄρσοδῶνται apud Helychium ex Aeschilo, pro διαπολεμῶνται, infestatur, vexatur: fortasse proprie vestis detractione vexatur. V. 40, Hesiodi locus est in Clypeo Herculis; sed decurtatus more solito: et ὄργων ibi barytonus legitur, uti et apud Helychium.

P. 635, v. 1, pro ἱερῶν infra est σατυρική, 712, 53: et Helychius σάτυρον dicit esse ὄργων τινὰ σατυρικήν σατύρων σύντονον. V. 5, vulg. μήνιος: perperam. nostrum Μίνυος, petiit ex Strabone, Paulania, Eustathio, aliis: Homero est Μίνυος, Ionica dialysi: quippe cuius conditores fuere Minyae. V. 14, locus Homeri Odys. α' V. 16, fortasse Διὸς μεγάλου κεραυνόν. V. 51, ἱεῖται suspectum est: nec unde petitus sit locus, satis liquet. apud Hesiodum in Theogonia est, περιμαλλία ὄσαν, ἱεῖσαι.

P. 636, v. 6, post σπώνιον inferre δὲ: pro quo in vulg. γὰρ, parum convenienter. V. 11, locus est Apollonii, Argon. lib. 1, v. 1297. V. 12, melius τῷ ὄσσει, ut τὴν Ἰλίσσιν: aut utrobique neutro genere τὸ legendum. V. 14, procul dubio verior scriptura est, πρὸ τῶ Αἰτῶν, — ἀπ' ὄστλ. V. 20, articulus τὰ, additus e Suida. V. 29, fortasse vult, dicere, τὸ πᾶν, διὰ τὸν ἀναπλασισμὸν συστήλλεται. exceptionis huius mentio supra quoque 5, 45: sed nulla ei addita ratio, ut nec infra 650, 22. V. 34, ὅτις est ut ὅτινας: at ὅτις pro ὅτις: e quo, pleonasmō τοῦ ε, sit ὅτις, ut τούτοις, et similia Ionibus usitata. V. 47, pro ἀναφορῶν rectius ἀφίστον legerimus, ut supra 614, 25, 51: et infra 643, 13. V. 57, pro ἀτλητος in quibusdam exempl. Helioidi est ἀπλητος, non male.

P. 637, v. 8, Ὀρχῆας meminit etiam Hesych. ac Suidas. V. 21, duo loca in unum confusa, primum enim Il. β' est, ὄρχις, οἰκίας, σταφύλη ἐπὶ νύκτον ἵστας. deinde Il. λ', Ἰφιδάμαντα καὶ εἰληνητὴν καὶ ὀπατρὸν ἔλκε ποδός. Distinctus ergo sic legerimus, ὄρχις, οἰκίας, οἰκὸν ὁμοίως καὶ ὁμοῦ ὄρχις: καὶ κατὰ συγκοπήν, ὄρχις, καθάπερ καὶ ὀπατρα ἀντὶ τοῦ ὁμοπατρα. ἢ ὁμὸν λέγει τὸ αὐτό. V. 50, similis locus Odyl. β', Πομπήν δ' ὀτρύνει καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι. V. 51, lenius est, nam πάθος εἶσε assentior, idque haud invitus.

P. 638, v. 21, aptius ἐγίνοντο quam ἐλέγοντο. V. 33, ambiguum, praecedentiae an sequentiae sint Eulogii. V. 48, rursum imperfectae regulae allegatio. integra supra citatur 624, 15. Seq. v. malim cum articulo κατὰ τὸν τόνον, ut infra 668, 51, et alibi. V. 51, melius, τῷ εἶναι καὶ ναίει, ἢ ἤχι, eo quod sit καὶ ναίει, ἢ ἤχι. in vulg. τὸ accus. casu legitur.

P. 639, v. 6, nota ἀμφώεις, cum ἀμφῶες sit v. 2, nec non apud Suidam, et apud Theocritum Idyllio 1. ferri tamen et ἀμφώεις videtur posse, ut apud Hom. Il. ψ', τρίποδ' ὠτῶντα. V. 12, μη adulterinum est: aptius μόνον, solum, unum ex omnibus, ut error sit ex non observato scripturae compendio. Sic v. 45, congruentius αὐτῷ, ἰψῷ. V. 55, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, αὐτὸν εἶναι ἐντεχόν, ἰψῷ esse artif.

P. 640, v. 19, de Θάσος in eandem sententiam supra 443, 7. V. 25, duae etymologiae in unam confusae, ita distinguendae sunt: ἔστιν ὄνομα δῆς, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ τίς καὶ τὸ οὐδέτερον, δέν. μετὰ τῆς οὐ ἀνήσεως, οὐδέν. ἢ οὐδὲ ἐν συγκοπῇ, οὐδέν, et quae sequuntur. eius certe lectionis indicium facit vulg. δέν pro nostro δέν v. 26. V. 28, post οὐλαμός rectius exprungitur. V. 34, locus Odyl. β'. V. 36, inclusus articulus τὸ a vulg. abest. V. 42, melius, οὐλή, τραῦμα ὑγαιάν, ut v. 57. V. 46, τέτανες suspectum est: ulteriores τεταναί, ut τεταναί ἴξαι apud Dioscor. radices in longum se diffundentes seu extendentes. V. 54, καὶς adulterinum est: aptius καὶος, canis.

P. 641, v. 4, convenientius sere pall. διελευσθῆναι, ex eo quod divulsus sit. V. 11, vulg. παρὰ τὸ οὐλός, petito principio. V. 24, rursum παθητική pro μέση. est autem ὁλούμενος futurum secundum ab ὀλῶ: vel etiam primum, ab ὀλλῶ: ut apud Demosthenem, τούτων τὸν κάκιστα ἀπολούμενον ἀνδρῶν, ab ἰστίς pessime perdendis hominibus. itidemque apud Aristophanem multis in locis. V. 28, κυανέουσα innuit aliam scripturam, ψάμμος κυανέη, nom. casu. V. 41, in οὐμός et ὀπός apollitrophī notiam omisit, quia neque in ἀπαθόν, neque in οὐντα v. 42, ulla eius indicia sunt in vulg. editionibus: et, ut Apollonius hic tradit, fortior spiritus exiliorem abolet. Deinde rectius ψάμμος cum scripserimus, ut in κῶνος supra declarat noster 551, 26. Primi exemplum apud Lycophr. est pag. 73, οὐμός ξύναιμος. V. 46, significare videtur, quae in redditione usurpantur cum demonstrativis τοῦτο significatione.

P. 642, v. 2, ὁ Ἀπόλλων, in vulg. deest. V. 6, locus ex Il. β'. V. 11, τοὶ additum ex vulgatis Hesiodae Theogoniae libris. V. 30, Hom. ed. οὐρούς τ', accentu geminato: et mox ἐξεκάσαι, praeterito imperfecto: in nostro indicia sunt etiam alterius lectionis, ἐξεκάσθην, aor. 1, plusquamperfecti significatione. V. 52, melius οὐρός: aut si οὐρούς plurali numero accipere velimus, eodem numero in seq. membro scribendum erit, δὲ αὐτῶν γὰρ, per eos enim. V. 33, scripsisse videtur δηριάντο: Il. μ' est, ἀμφ' οὐρούς δὲ ἀνέρε δηριάσθην. alter locus est Il. φ': tertius, Il. κ'. V. 41, etymologiam nominis οὐσία rectius supra tradit noster 550, 32: et nos ad 349, 24. V. 49, verius κατ' ἀποκοπήν. nam lyncope fit in medio. V. 57, inclusa, ὡς τὸ, ad sententiam illustrandam a nobis adiecta sunt.

P. 643, v. 29, omnino legendum videtur καὶ οὐ πλεονασμός, inserta negatione, ut partim seq. declarant, partim pag. praeced. v. 45. V. 46, in Callimachi editionib. est νέες, utraque brevi exstat autem locus epigrammate 23, in Sopolin.

P. 644, v. 19, aptius ἐξάλλεται, exsilit, profilit. V. 26, hemistichium istud, ὄρεα καὶ οὐκ ἐδέλει, neque huc quadrat, neque Il. β' exstat; sed hic verius pro eo reponendus est, ὄρεα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσκη. nam si et Il. β' legitur, et subiunctivi modi verbum habet. V. 51, rectius ἀποφύγει, paroxytonus, ut in antecedentibus et sequentibus. praecedens autem ἀποφύγει, est παρὰ τὸ ῥύσσει τοῦ ὄρας, ex eo quod oculos tuascent. V. 42, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, ἀπὸ τοῦ ὄφους: cuius singulare ἢ ὄφους infra 720, 3. V. 47, εἶπε quid sibi vellet, non intelligo: ἐπίρρημα substituendum censuerim: ut significetur adverbium nominale, id est, e nomine in adverbium tralatum; quale infra quoque notatur 647, 54. V. 49, in κεραμαῖς duplex le scriptura prodit, κεραμαῖ, et κεραμαί, sicut ex Dioscor. citatur κεραμαῖ λωπῶς et κεραμοῦν ἀγγεῖον. Sed et κεραμοῦν ἀγγεῖον apud eundem, et κεραμαῖ ποτήρια, κεραμοῖ σὺλῆνες, apud Plutarchum ac Lucianum, itemque apud Suidam in voce δειπλῶ.

P. 645, v. 6, κατ' ὄρεσσι in poetis loco habes supra 627, 29. V. 29, melius κατὰ πρόθεσιν: nam ἐπένθεσι verius in medio sit. V. 48, post πλεονασμὸν supplendum καὶ τροπήν. Seq. v. pro ἀγχις aptius fere ἀγγυχην substituerimus: itemque v. 47, ἀγγυχὴν τις, quam obrem etiam ὄγγυχη a quibusdam scribitur, nominativum ab Hesych. et Suida.

P. 646, v. 6, βραδὺ adverbialiter pro βραδέως positum, ut et v. 12: quomodo et ταχὺ pro ταχέως infra 656, 34. In sequenti hemistichio coniunctio δὲ addita e Latinis lexicographis. alioqui ὁδὲ claudicaret. V. 8, regulae integra citatio est in νόσφι, supra 607, 19. V. 40, rectius Ἀργῶ, circumflexo accentu, ut supra 504, 41. Idem de Λοξῶ tendendum supra 641, 57.

P. 647, v. 3, fortasse auctor scripsit, καὶ παγνηρότιον, πυγμή, ἀγών — alioqui enim hiulca est sententia. V. 28, convenientius, ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου, sing. numero, ut v. 36: et seq. v. δαδάκα, ut v. 31. nisi forte totam hanc periodum exterminare malis: quia in δόκμην, nisi triplicatam, non competit: λιχάνης pro parvo digito ab aliis non accipitur.

P. 648, v. 4, metaphorae clarior expositio infra est 650, 3: et 661, 9. V. 20, metrum constabit, si legamus, πάλε θυμὸς ὀνήσεται, triactis verbis. sed videtur potius ex Il. β' legendum, Οὐδὲν μιν πάλιν αὐτῶς ἀνήσει θυμὸς ἀγνήως. V. 21, ad metri numerum explendum post ὀνόσεται ex Il. i' adde, ὄσσοι Ἀχαιοί. V. 32, integer locus est, ὡς ὀλεον Τρωῶς παλιννομήν, de Vylse ac Diomede. V. 39, articulus τὰ pleonasticus est, ut in τὰ νῦν, τὰ πρῶτα, et similibus. V. 52, melius παλαιούλεκτα, compositae, ut v. 25. V. 56, iterum augmentum omittit in ἀπυμπολημένους.

P. 649, v. 20, in vulg. sunt et alterius lectionis indicia, ἔτε χῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ἀχῶμαι: non male. ἀχῶμαι autem pro λυπούμαι alibi non invenio: ἀχέω et ἀχύνω, poetica sunt, eaque rara. V. 45, πυκνήμεος eodem accentu est etiam in Eustathii comment. et quidem ter: in ceteris ed. πυκνήμεος, paroxytonus: et γοῆης pro γοῆος. est autem locus Odyl. α'.

P. 650, v. 20, ἀγχιος parum huc facit. alia etymologia supra 13, 26. alioqui potest ἀγγυχίος etiam per lyncopen accipi pro ἀγγυχίος, ὁ μὴ ἀγγευόμενος ἔθνος, non captans somnium. V. 41, εγχεῖται indicativo modo usurpatum, quia subiunctivus non est in usu.

P. 651, v. 3, convenientius, τῶν δασέων εἰς τὰ ψιλά, eodem utrobique numero. sed similis infra locutio repetita 682, 16. V. 6, apud Suidam est, ποτὶ γούνας, dativo casu: itidemque apud nostrum infra 656, 3, et in Hom. ed. V. 10, in vulg. indicia sunt et alterius scripturae, τανύειν. sed nostrum τιταίνειν aptius est. V. 13, παντὶ pro πάντῃ, ut Il. ψ', — πάντῃ δὲ μοι ὄσσοι Τρωϊκὸν ἀμπεδίον πανταίνετον εισορόντι. V. 16, τὸ παπὰ Λατῶν terminationem habet, ut ἱππὸτα Πηλεὺς, et similia, Aeolicis more usurpata: communis enim desinentia est πάπας, infra 650, 12. παρὰ Συρακουσίους (inquit Suidas) ὁ πατὴρ, πάπας καὶ κατὰ ἀναπλασισμὸν τοῦ π, πάπας. V. 37, ἀντίνα pro ἀντή: itidemque seq. v. ἀντί pro ἀντή: librorum magis errore quam auctoris voluntate, ut patet ex superioribus, 54, 18. V. 42, ὀφθαλμῶν agnoscit etiam Eustathius 768, 5: sed addit etiam alteram lectionem, ὀφθαλμῶν: ἐτι δὲ (inquit) καὶ παραβλῶπας τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ τῷ ὀφθαλμῷ, διαγράφει τὰς λίτας. V. 47, vulg. παραδείσαν ποιέσθαι, nostra lectio petita e Suida; qui etiam addito articulo habet, παρὰ τὸ τὴν δέσαν ποιέσθαι.

P. 652, v. 5, clausula ista, ἢ παρὰ παρῆλκεται, minus huc congruit: aptius v. 23 in margine ponetur. V. 38, πάριξ gemino accentu scriptum etiam in ver. ed. Calliergis: quod in Pindaro quoque, et in aliis ab eodem Callierge editis, observatum est, ubi exemplaria in accentu variant.

tytonis nom. Ἀγρόγεωσ' et Μίνωσ' sunt etiam qui Ἀγρόω pro Ἀγρόω dictum vehant, traiecto pleonafmo; de quo supra 317, 9. itidem et Ταλαῖο infra 746, 10.

P. 667, v. 53, vulg. ἐπ' ἀμφότερα τάνυον, luxatio metro. nota lectio petita ex II. v.

P. 668, v. 6, fortasse rectius Πειρήνος, sublato initiali π. a Pirene, seu Acheloi seu Oebali filia, nomen accepisse tradit Paulianus noster 45, 30: 46, 20. V. 19, pro τοῦ s. omnino legendum τοῦ i, ut manifeste arguit v. 16 et 26. V. 26, melius fere, κατὰ πλεονασμόν τοῦ i. V. 34, duplex verbum, πείρω, et πείω, ut iō po et penultima quantitate, ita et flexionis forma differens.

P. 669, v. 5, Πεισανδρος et Πεισήνωρ, sunt potius a futuro: ita ut interpolandum videatur locus, hoc fere modo, ὡσάντως ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, Πεισανδρος, Πεισήνωρ. V. 19, duplicis scripturae indicia, τὸν τοῦ πῶσιν μέλλοντα: et, τὸν πῶσιν μέλλοντα: ut πηγασμαλλος sit pro πηγίμαλλος, dupla et dissoluta in γσ, et e interposito, ut in ἔλασινεπλος. At si debet esse pleonasmus τῆς σι συλλαβῆς, oportet ut primum sit πηγίμαλλος, ut δακτύλιος 668, 52: deinde πηγασμαλλος, ut ἀγεσίλαος, ἀλφεισίβοια, λιπεσίνωρ, et similia, atque ita duplici formatione opus fuerit, διαλάσει τοῦ διπλοῦ, καὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς. V. 30, πόρων infra quoque repetitur 681, 50: sed utrobique melius fere πόρμα seu πέρμα legerimus. inde namque πολυπέρμων, ut πολυπέρμων a πέρμα, ἀναίμων ab αἷμα, aliaque consimilia: eiusque lectionis indicia infra 699, 6. V. 41, πίδου mentio apud Helychium, Suidam, Eustathium, nulla sit. quare πῆδου melius scribemus, ut v. 39. V. 43, πάληξ, παληκίς, et παληκισμός, vocalium transpositionem habent, pro πῆληξ, πῆληκίς, et πῆληκισμός, ut et sequentia declarant, et alphabeti series indicat.

P. 670, v. 17, rursus imperfecta regulae allegatio, more solito. Ibidem προσδύναι pro προσδύναται. V. 30, ea hic patronymici technologia quae supra 556, 29. V. 33, Homeri locus II. γ'. V. 39, πηλυγυῖς congruit cum seq. formatione: ut auctorem ita scripsisse vix ullum sit dubium. sed verius πηγυλῖς, transpositis litteris, in Apollonii ed. Argonaut. lib. 2, v. 739: itemque apud Hom. Odys. ξ', v. 476: necnon apud Eustathium, Suidam, Helychium: ea nempe forma qua ἀτραυκίς, et similia. V. 41, vetus editio, φύξια pro πῆξια, minus apposite. Seq. v. vulg. πῶληθω πληθῦς, dispari syllabarum numero: ego πῶληθω πληθῦς malui, ut supra 619, 52, πῶς πῶς. atque ita fortan etiam οὐδὺς ab οὐδῶ: ut οὐδῶ sit ab eiulandi adverbio οἱ οἱ, sicut αἰδῶ ab αἰ αἰ. V. 44, congruentius πεπικνωμένον, relatum ad τὴν στόμιον. V. 56, in vulg. inditum est et alterius scripturae, παρ' αὐτῆς, genii. casu. In eisdem post, γράφεται legitur πηρός: quod quia neque compositum est, neque ad πῆραν magnopere quadrat, extereere malui.

P. 671, v. 8, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 379. Ibid. mox vulg. ιματίδιον, vesiculam; minus apte. V. 12, Homeri locus in Henr. Stephani m. ex Odyssea citatur, hoc modo, Πῆχυνον δ' αἶρ' ἐπειτα πῆδον ἐν βόθρον οὐδῶς, Ἀργεῖοῦ τῶν λαϊμόν. quare isdem verbis leguntur Apollonii Argonaut. lib. 3, v. 1206: sed absque illo hemistichio; et soluta diphtongo scriptum ibi πῆχυνον. Similis locus Odys. α'. Βόθρον οὐδῶς ὅσον τε πυφούτιον ἐνθα καὶ ἐνθα. qui et Odys. λ' repetitur. V. 17, rectius πιαλέα, ut διψαλέα, et similia: quam scripturam probat etiam Helych. ac Suidas. Πιαλία, seu Πιάλεια, oppidum est Thessaliae: cuius civis Πιαλεύς, apud Steph. Byz. V. 22, tolli etiam potest distinctio post Αἰολικῆν, et commation hoc sequentibus iungi. V. 53, Πιλάτος non magis Graecam originem habet quam Τορκουάτος, Κουδράτος, Κιγυνάτος, et similia e Latio petita.

P. 672, v. 15, inclusum ἐπενδέσει abest a vulgatis: a nobis additum ex v. 55. V. 30, ὅπια quid velit, nescio: puto legendam πῶγα, pinguis. V. 33, ad πινάμιον nihil facit τὸ αἶος: diminutive namque factum e πῖναξ, ut ὀβῶμιον (666, 21) ex ὀβῶξ. Sequentia leguntur etiam apud Harpocr. ac Suidam. V. 52, depravatus locus. Sententia populat, ἢ παρὰ τὸ ποῦ πονίμ πονιτός: καὶ τροπῇ τοῦ ο, πινιτός, ὁ διεγχευόμενος.

P. 673, v. 3, locus e duobus confusus. nam H. χ', v. 2 est, ἰσθμὸς ἀπεφύχοντο, πῶν τ', αὐτοῖσι τε δίψαν: et aliquanto post, v. 70, Οἱ τ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες, ἀλύσαντες περὶ θυμῷ. V. 16, apud Homerum est ποτήντα, herbita seu herbosa: et v. 21, apud Pind. Isthm. 6, πῶν σφε Δίφκας ἀγνὸν ὕδωρ. V. 24, ὅτι καὶ, nisi, tantummodo: aut ὅτι superflueret. V. 33, distinctio, καὶ τροπῇ τοῦ α eis τὸ υ. V. 45, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 935. meminit eiusdem Πινυῖος et lib. 4, v. 565. V. 49, inclusa, ἔστι φὺς τὸ, abest a vulgatis: supplenda esse arguunt sequentia. locutio autem similis pag. seq. v. 1.

P. 674, v. 3, coniunctio δέ, cum articulo η, et ὥρσα in vulg. desunt: nec minus apte legeris, αὐτῇ δὲ ἡ πῶτης, ἰρσα vero πινγῶδο, subaudito verbo γίνεσθαι, ut supra 671, 15. V. 9, εἰσέσσω, ut πλάσσω, non facile inveneris. V. 11, rectius, ὀπίσσω, ὡρῶν, puellatim. V. 13, plenius, ἀπὸ τοῦ οὐδῆρος ὁ οὐδῆρος. V. 19, pro πλαγγηδῶν legendum videtur πλαγγῶν: ut respiciat ad v. 9. V. 21, inclusa, ἡ τοῦ ζυγοῦ, ad sententiam suppleendam requiruntur: aut scriptura mutata, omīssa exegesi, legendum πλάτιγξ δέ: quod magis videtur consentaneum: nam Helychio πλάτιγξ est τῆς κώπης τὸ ἄκρον, ὃ πλάσσει τὸ ὕδωρ.

P. 675, v. 2, librario excidit syllaba. legendum enim, τοῦ σμαρνομένου μέντος, significatione manente. aut, si ὄντος velimus, addendum τοῦ αὐτοῦ, cum significatio est eadem. V. 6, ἐκ τοῦ πλείος, declarativa repetitione, ex πλείος inquam. simplicior porro derivationis via est haec: πλείος, poetico pleonafmo e πλῆος, ut ἔξωτος e ἔξωτος. πλῆος autem, vel e genitivo πλῆος, per 41 Tyncopen: vel e πλῶ τὸ πλῆρῶ. comparativum πλείων, et superlativum πλείστος, e πλῶν et πλῆστος, syncopae τοῦ ο, et eperithesi τοῦ i: vel a πλῆος est πλῆων πλῆιστος, et contracte πλείων πλείστος, ut pag. seq. v. 13. V. 22, posterior Homeri locus est II, i. Seq. v. rectius χειρότερον, ut in Heliadi ed. Argonaut. v. 126, Δαίτηρον αὐτὸ γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν. V. 37, ὅτι cum infinitivo rursus pleonafice. V. 42, congruentius active, καταστρέφει, in astra retulisse.

P. 676, v. 5, Apollonii locus Argonaut. 2, v. 713: ubi Πλαίστιον scriptum; itemque in scholiis Πλαίστος, ποταμός: sed additum iamque et annotatio quae apud nodum hic legitur, itidem verbis. V. 19, aptius, εἰδὼς τι πλέγματος, species quaedam plestium. Seq. v. τὸ δὲ πλημμελές, quod vero attinet ad πλημμε V. 32, sensus est, is oxytonum ut genitivum in ἰδος et dativum in ἰδι, ita et accusativum in ἰδα facit, peritissyllaba usquequaque flexione: at is barytonum, accusativum habet duplicem, et peritissyllabum in ἰδα, et isosyllabum in ἰν. V. 47, apud Homerum est, στόμα τε θῆες τε Οὐδῇ πλῆντ'. At sequentis loci hemistichium finale, v. 49, mutilatum est. Similis locus Odys. ξ', πλῆτο δὲ πῶν πεδῶν πεδῶν τε καὶ ἰππῶν. V. 51, τούτου, absolute atque elliptice positum pro, ad hoc quod attinet, ut v. 20. Praecedentia congruunt cum 470, 14.

P. 677, v. 3, convenientius fere, τὰ ἐμπὰδῃ, quae πάδος (i. figuratam formationem) in se habent: et seq. v. ὑπὲρ τῶν πεποδῶν, addito articulo. V. 31, διὰ τοῦ v: quia sc. Atticis πλεόμεναι dicitur, vel in λ versio; vel παρὰ τὸ πλῆν, quia quodammodo innatet ceteris visceribus pulmo. V. 59, initium versus est ab articulo τόν: isque sic a nonnullis citatur ex Aristophanis Nubibus, Τὸν οὐρανὸν ἀνοπελίζου' ὡς ἔστι πινυῖος, persuadere nobis volunt, caelum esse furcivum. V. 46, aptius pene, τῶν ἐκκαλονυμένων ἐκκίσι: nam ἐκκαλῶν non παρὰ τὸ ἐκκαλῶν, sed παρὰ τὸ ἐκκαλῶναι dicitur. V. 51, ποῖα tropice pro anno ponitur, ut apud Virg. Ecl. 1, post aliquos artifices.

P. 678, v. 8, composita ex ἀντῶ et ἀρῶ: quia ut αὐτάγαν, ita etiam ἀνόντης, προσόντης, πατόντης dicitur, barytonas. V. 18, aptius, mutata coniunctione, ὄπσον δέ, sed absurdum. V. 24, Hom. ed. II. λ', ἰατροί, plurali num. V. 44, ποτὶ parum hac facit: aptius πόδι: ea nempe forma, qua οἶκος ex οἶκοσι, et Μεγαροῖ ex Μεγαροῖσι. V. 53, πόξ verum est: sed convenientius ποῖξ, penultima diphtongo, ut in ποιμῆν.

P. 679, v. 9, locus ex II. γ', sed more solito decurtatus. V. 54, nec Ἀντωνίου nec Ἀντωνίου, immo nec Αὐγούστου nomen hic facit; siquidem Nero, ut est apud Suetonium c. 18, Ponti modo regnum, concedente Polemone, in provinciam formam rediit: et Ponti urbs Πολεμώνιον neutro genere dicitur Ptolemaeo atque Ammiano Marcellino; apud quem et Polemoniacus Pontus.

P. 680, v. 4, πῶν pro πῶλῶ: itemque rursus infra 681, 20. V. 10, rursus augmentum neglectum in οἰκοδομήσαμεν. V. 51, sensus est, ὅτι τὸ πῶλῶς ἐκ τῶν ἐκφέρεται.

P. 681, v. 2, Πολύδωρ, si mendo caret, erit a nom. Πολύδωρ, ut αἰς ἰδωρ. sed verius esse videtur Πολυδῶρ, a nom. Πολυδῶρ, qui mox repetitur v. 52, ἀγροῖσιν ab. Suida quoque, IV. 31, distinctio rectius collocabitur post τὸ τέλει, ut paulo ante, v. 52. V. 47, ἐλπίσει τοῦ ο: quia scilicet πολυδῶρος dici deberet ut τέλειστος 766, 28. V. 53, πολλοῖς corruptum est: verum procul dubio πολλῶν. multoties sane hoc verbo Xenophontem uti, declarat Index Stephani post; annotans πῆται 245, 7: πῆται 269, 10: πεπαμένον 218, 24. unde πολυδάμων fere melius uno. supra 669, 30: licet gemino scribatur etiam apud Helychium, Suidam, Eustathium. V. 54, Theoricus locus est in Idyllio xv, quod Syracusanus fuit Adontaschae inlepidus: ubi fovea. genere 24.

ἐπιτομῆς editum. sensus est, cum imperare Symplocianis, liberis ea opulentis: debere imperare iis quos in sua possessione habeat.

P. 682, v. 8, explicatio ista nominis ποιμή repetitur v. 45. V. 28, differentia ποιητῶν et ποιητῶν. exponitur etiam ab Ammonio. V. 36, melius fere ἐπὶ αὐτῶν, nomen pro adverbio. V. 54, si μὲν absque redditione alibi quoque observatum, subaudito εὖ ἔχει, aut alio eiusmodi commatio. ceterum ποι πῆχος Helychius exponit ποι γῆς: annotans et alteram scripturam, ποι πῆχος: ad quam alludent sequentia nostri verba; atque adeo v. 57 ea requiri videtur.

P. 683, v. 7, fere melius, λείπει τόπον δὲ τοῦ ὁμαγάλου σημαίνει, καὶ ὄνομα κύριον. est sane magis periphrastica lectio. nam πῶρος et lapidosum tophum significat, et nomen proprium. V. 26, vulg. τὸ πῶρ, ut τὸρῶ et similia. melius πῶρος magis placuit, ut v. 4, et supra: 665, 31. V. 20, σχοίνου πλέγμα repositum e Suida. in vulgatis indicia sunt etiam alterius lectionis, σχοίνου πλέγμα. ceterum πῶρος et πῶρος agnoscit etiam Suidas, πῶρος et πῶρος Helychius. V. 24, pro Φίλων haud scio an verius Φιλῶν scriberetur: apud Suidam Διφίλος est. Articulus τῶν seq. v. legitur etiam apud Suidam; cum melius absque illo iambus constaret. V. 36, rectius περὶ, a quo πῆρην, ut πῆρην a πῆρην. V. 48, Eustathius quoque praefert tempore παρῆεν et εὐτρεπίειν exponit: at Icholia ἐτοιμάσουςα futuro tempore, uti et Helychius. exstat autem locus non ll. γ', sed ll. γ', sub finem. V. 55, Apollonii Argonaut. lib. 4, v. 897, legitur, ἀμῆτ' ἔτι πορσύνεσκον: ubi Icholiae accipit pro oblectabant, curabant. at Argon. 3, v. 1124, θεὸν ὡς πορσύνουσι, pro τιμῆσουσι, honorabant, colunt.

P. 684, v. 18, circumflexum πορφυρεῖν non agnoscit nec Helychius, nec Suidas, nec Eustathius, sed tantum barytonum πορφυρεῖν, etiam in hac significatione τοῦ βαθέως διαλογίζεσθαι, ἢ κυμαίνεσθαι διαλογισμοῖς. V. 5r, rursus imperfecta regulae allegatio. Seq. v. lenius est, ac si quis forte obliuiscat non esse barytonum, respondetur: —

P. 685, v. 8, ξένος est etiam apud Suidam in m. Henr. Stephani; apud Helych. ξένεγγος, aptius. ceterum Pindari locus exstat Olympion od. 10, ubi dicit, τίς δὴ ποταμὸν λάχε στέφανον; ubi et scholias expōit πρόσφατον; et per consequens πῶρος. videturque ποταμὸν Dorice pro ποταμὸν usurpatum: id autem idem cum πρόσφατον: quia φῶς et αἶος valde sunt affinis. V. 18, melius, ποτός ἢ πότος, eadem desinentia, ut v. 40. V. 47, de Glaucō Anthedonio meminit et Natalis Comes Mytholog. lib. 8, c. 5.

P. 686, v. 13, πόρος a πῶρ deducitur supra quoque 683, 4: malim utrobique πῶρ. ab eo enim πόρος, ut σῶρος a σῆρ, φῶρος a φῆρ, 694, 51. V. 49, aptius fere πεπερῶσθαι, a πῶρ. V. 55, rursus Latino vocabulo Graeca origo quaeritur. praetorium enim, a praetore: praetor, a praeundo Latinis dicitur.

P. 687, v. 13, convenientius ferme παραβεβηκέναι, praeterisse, transisse. V. 28, rursus augmento neglecto, ἐκλαλέει pro ἐκλ. vel potius ἐκλάσει legendum, eodem tempore quo προ-νιχθῆναι.

P. 688, v. 7, scribendum ἔλαβε, cepit. corruptus est etiam Apollonii locus, qui Argonaut. lib. 4, v. 1671, ita legitur, Λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρὶν χόλον: ubi scholias tacet. V. 33, προηγορεῶν cum Suida scripti: nam in vulg. προηγορεῶν, plane abolita est initialis littera τοῦ ἀγείρεσθαι: est enim προηγορεῶν proprie avium ἐχίνος ὅπου προαγείρεται ἢ τροφή, ingluviem avium in quibus congeritur, congestusque paulatim in ventriculum transmittitur. V. 44, congruentius γινόμενης, genit. casu. V. 55, προῖτα verius est a προῖταλλω: qua de re supra diffusius ad 469, 38. V. 57, προῖταλλε apud Homerum est, ll. α' initio: nempe praeterito imperfecto.

P. 689, v. 5, commatio istud, προτρίνω χεῖρα, incertum est sitne Archilochi, an nostri Etymologici. Seq. v. divisum προτῆ nescio quomodo irrepsit. προτῆ namque scribendum cum vulgatis; aut oxyt. προτῆ cum Helychio. V. 17, haud scio an rectius Κτίσει: ut significetur liber quo expositum, quae a quibus condita. V. 32, rectius πρόστα λέγανται, ut supra 540, 40. V. 41, ad praecedens ἀγῶνς melius quadrabit μένος quam μένω. V. 52, rectius, eis τὸ πῆρεσθαι, ut patet ex 666, 49. V. 57, ll. α' est, καὶ ὅα παρὸς αὐτοῦ καθέσθαι.

P. 690, v. 11, Aeschyli locus est editionis Stephaneae p. 30; ubi scriptum exstat, ὁρῶν ἐμαυτὸν ὡς προσελόμενον: quod et scholias exponit ὑβριζόμενον: addens, Arcadas quoque inde προσέλους live προσελήους appellatos, quoniam ὑβρίζοντες fuerint: agnoscuntque id verbum etiam Helychius ac Suidas, προσελῶν exponentes προηληκίζον. sed metro melius fere congruit ea

lectio quae a Stephano amittatur, προσελόμενον: nempe παρὰ τοῦ αἰλῶν, quod Helychius est μανῶσθαι, κακολογεῖν. quod si quis προσελόμενον malit, significabit (inquit Stephanus) idem quod προσπαύσσειν eiusdem Promethei p. 6, id est παύσσειν et clavis affigere. προσπαύσειν sane originem quam habet nondum video. V. 21, plenior lectio est, μετὰ τῆς πρὸς προθέσεως, cum praepositione πρὸς, ut mox v. 31. V. 30, in vulg. indicia sunt duplices scripturae, προσκλιντρον et προσκλιντόν. V. 33, melius fere προσέδωκα, neutro genere, ut in Procli Chrestomathia grammatica, editionis nostrae 343, 22.

P. 691, v. 2, rectius τὸν ὥρα, m. scilicet genere, ut mox v. 4. V. 29, τὸ αἶμα nihil facit ad τὸ προδραγίτερον: quippe quod, a sequenti προδραγῶν derivatum sit, ut ἀμείτερον ab ἀμεί vel ἀμείος. V. 35, προδραγῶν ferri potest; quia saepe nomina pro adverbis usurpantur: aliqui congruentius προδραγῶν, ut v. 43. Sequens φῶρ repetitur v. 39. si quis φῆρ malit, meus, ei accedet calculus. V. 53, locus Odyss. 5.

P. 692, v. 1, προτῆς et προτῆς accentu variant, ut πῶρ et πῶρ v. 12. Apud Suidam προτῆς et προτῆς, variante accentu pariter et quantitate: apud Helychium προτῆς et προτῆς, tantum quantitate variante. V. 22, melius ἐξέδραξε, eripit, effregit, in Eustathii comment. 1025, 25. V. 25, cum e προτῆς est contractio, rectius πῶρα scribemus, ex regula quae supra traditur 686, 18: at cum e πῶρα, melius scribemus πῶρα. V. 40, locus ad quem nos ablegat, supra est 303, 38.

P. 693, v. 19, comparativo caret non πῶρος; (quippe cum comparativum πῶρος 691, 10: 692, 54) sed πῶρσιος: id enim est e superlativo πῶρος, ut apud Latinos proximus et pessimus e proximus et pessimus. V. 28, melius δευτέρων ἐπίτασιν, expuncto adiectivo ἐπιτασιν. aut legendum δευτέρων ἐπιτασιν, subaudito substantivo μόριον. Seq. v. ut πολλὸν παυσότεροι, ita supra πολλὸν χειρότεροι 675, 25. Sequens locus more solito decurtatur est: nam ll. ω' est, ῥήτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοὶ δὴ ἔσονται. V. 31, barytonum πῶρσις agnoscunt Helychius, Suidas, Eustathius: agnoscunt etiam πῶρσις: sed id tamquam a πῶρσις formatum tradit Eustathius. V. 36, pro γράφεται aptius γίνεσθαι legerimus: natus error e confusis scripturae compendia. V. 42, rectius, Πρυτανεῖα καὶ ἀθλητικὰ, πρυτανεῖα, ἀθλητικὰ ἡμερῶν τριάντα, ut fusiis Harpocraton et Suidas tradunt. attingitur autem haec πρυτανεῖα etiam v. 56, ubi decem tribus, totidemque menses lunares, et πρυτανεῖα per successionem administrata memoratur. V. 53, ex Harpocratonis ac Suida pluraliter scribo Πρυτανεῖς et seq. v. καὶ πεντήκοντα ἄνδρες, facta post πεντακοσίων interpunctione: et v. 57, κλήρη λαχούσαι, divisae.

P. 694, v. 3, altera caula omissa est: forsitan quia supra in βαλανεῖον exposita est 187, 10. V. 7, πτανεῖς quid velit, nescio: et incertum, ἀπτήνεις ne an aliud quidpiam auctor scripserit. V. 26, ἐμφύεται bene habet: sed aptius etiam ἐμφύεται. V. 46, haud scio an verius ἐρίμικος.

P. 695, v. 3, apud Helych. et Suid. est πῶραξίμεν: sed πῶραξίμεν tamen cum σ requirit apud eos series alphabetica. V. 15, πῶρ repetitur etiam pag. seq. v. 45, cum eadem aetiology. V. 24, metro convenientius οὐλύμποιο. V. 28, vulg. ἡλπίσας, speraverant: nihil ad rem. indicia in eisdem et alterius lectionis, infinitivo modo, παρὰ τὸ τὰς πυγὰς ἐπὶ ἀλγῆσαι τοὺς Ἀγαμέμνονος ἐφῆτας. meminit eius rei et Strabo lib. 14, pag. 737. V. 33, inclusum συγκοσμούσαν ad sententiam explendam additum e sequentibus. V. 36, κεκλεισμένων pro vulg. κεκλεισμένων repositum e v. 34 et 57. V. 41, rectius eis τὸ πῶρ, ut patet e v. 57. V. 50, decurtatus locus, atque ita explendus, μελαμπύρης ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ, ἀπὸ τῆς μελαίνης. V. 56, vestigia duplicis lectionis, ἐλκήδην et ἐλκήδον: quarum posterior exstat in Heliadi Clypeo v. 302.

P. 696, v. 5, post μόθωνα distinguendum; ut sequentia Etymologica sint, non comici. apud Aristophanem enim in Equitibus locus ita legitur, Ἀπεπυδάρια, μόθωνα περιεπάκωσα, seu περιεπάκωσα. V. 28, rursus accentus geminatus in Calliergia, editione. V. 52, rectius, opinor, τοῦ τοπικοῦ, localis nominis: quod est Πυλαῖος: unde ἡ Πυλαία σύνδοτος pagina praecedenti v. 42.

P. 697, v. 7, aptius fere mutata praepos. ἀπὸ τοῦ παρῆσθαι. metaphorice nempe ab humore illo, qui se corporibus interiori seu insinuat. Sic v. 19, convenientius ἀπὸ τοῦ πυρός, ab igni: et v. 30, φλογὶ ἀναφερομένη. Seq. v. 51, alterius quoque lectionis vestigia sunt in vulg. παρὰ τὸ πυρός. V. 40, cum praepositionem legendum videtur, ἐπὶ ἀσφαλῆος.

P. 698, v. 9, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, οὐκ εἶχε, praet. imperfecto. V. 10, iambico metro magis congruit λιποπαγνία, prima correpta. V. 28, πυρπολὺς secunda

brevi legitur apud Helychium, Suidam; Eustathium. atque ut Hom. Odyss. x. fere initio, Καὶ δὲ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγυς ὄντας, ita etiam Aristophanes Vespis, Τῷφον ἀπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν. cur ergo πυρπολῶν secunda producta nosster maluerit non video, in ἀπαιμπολεῖν vero allentuntur ei Helychius quoque ac Suidas. V. 42, αὐτῷ Dorice potius est pro αὐτοῦ αὐτοῦ vero, ex αὐτῷ, extrito σ, et os in ον contractis, ut ποῖ ex πόρ: 678, 44. De τούτῳ quae subiunguntur, dubium me habent.

P. 699, v. 6, inclusum πάμματα postulat ipsa sententia; et agnoscit illud cum Helychio etiam Eustathius, Doricae dialecti proprium esse tradens. V. 11, vulg. τὴν γῆν: cui vóci cum neque analogia neque lexicographi patrocinentur, ἰν γῆν pro eo substitui. V. 14, de sacris trirēmbus supra quoque 409, 19. V. 20, συνδικεῖν minus congruere videtur: aptius συνδικεῖν: et v. 32, ὅς ἐστι, quis sit, id est qualis. aut ὅς ἐστι, ut de eo censeant.

P. 700, v. 1, indicia etiam alterius lectionis, ἡ πρόνοια, ὅτι προνοήσεν — priorem agnoscit etiam Helychius, Suidas utramque, ab Herodoto libro 8 προνοήν Ἀθηνῶν appellari tradens. Sed et Pausanias utramque agnoscit: priorem, 289, 25: posteriorem, 323, 40. Rursus eodem versu 1, e Suida rectius legemus, ὅτι προνοήσεν, ὅπως τέκνοι ἡ Λητώ, quia prospexit, ut Latona pareret. V. 3, προϊστασθαι, obstandi et impediendi significatione. repetitur etiam mox v. 21: et προϊσταται. Helychio est ἐπιπολάζει: apud Suidam vero προϊστατο, ἐνέποδίζει: cui scripturae accedit προϊσταται versu 19. V. 11, vulg. προσεκώλληκε, active: ego cum Suida passivum malui. V. 19, congruentius fere μοι, dat. casu. V. 24, in γῶ, ῥῳ, aspirationem secundae litterae tribuunt etiam superiores editiones: quamobrem et hos eam scripturam hic et in sequentibus servandam existimavimus. V. 54, aptius videtur, τὴν ψυχὴν ἔχων.

P. 701, v. 3, fortasse legendum, εὐρους ἡ κατὰ τινος περιστασις. V. 28, vulg. οἰκονομή, habitant, parum apte. V. 33, ἔξος legendum esse pro ῥόδος, e Suida colligere est. V. 49, Ἰαλυσίαι: primo poeticum est, 166, 49: deinde cum geographica historia parum congruit. cum ergo Ilium Phrygiae sit, Rhodi autem Ialysus, legendum videtur Ἰαλυσοσίαισι. Ialysus enim civis est Ἰαλυσσός, foem. Ἰαλυσοσίας, uti Stephanus Byzantius tradit. V. 52, ῥοδῶν contra metrum est. legendum ergo vel ῥοδελών, vel ῥοδανόν, unde ῥοδανίσειν pag. seq. v. 8. tertia scriptura, ῥοδανόν, v. 54, supra est 283, 11. Eustathius duplicis tantum lectionis meminit, ῥοδανόν et ῥοδελών, 1165, 19. unde suspicari liceat, tres tantum lectiones a nostro annotatas esse: e quarum duabus prioribus Zenodoti sit ῥοδανόν, a quo ῥοδανίσειν: Aristarchi autem ῥοδελών: praesertim cum ea duo legantur etiam apud Helychium.

P. 702, v. 4, cum ἐλθεῖν subaudiendum λέγεται, vel simile quid. V. 5, ἀγνία ferri potest ut παρθενία 462, 14: sed usitatus tamen ἀγνεία, ut λαγνεία. V. 30, congruentius esse videtur ἀκλειστῇ χειρὶ, non κλειψα manu, paulula manu: ad differentiam τοῦ πύξ παλεῖν, 695, 53, quod est manu in pugnum contracta caedere. similis fere differentia τοῦ κολαφίζειν et κοτυλίζειν 525, 9: et 528, 21. V. 34, μετὰ τοῦ ε, pro διὰ τοῦ ε, ad differentiam Aeolici ἀρπυς seu ἀρπυς, quod barytonum est et per υ scribitur. V. 39, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, ἐλεψιν. V. 43, pro σφιν, rectius φιν legemus, expuncto initiali σ, eo nempe modo quo φζε a Boeotis nominatur ἡ σφίγξ, ut Hesiodi scholiastes adnotat ad Theogoniae v. 326. sic sane et apud Callimachum hymno in Dianam, Κτήνέα φιν λομὸς ἐπιβόσκουσαι, scholia tradunt σ metri causa demptum esse: et Helychius quoque φιν pro αὐτοῖς ἢ αὐταῖς usurpari prodit. V. 46, usitatus ἀναθωδέστας: cuius scripturae vestigia v. 49.

P. 703, v. 3, ῥαγῶσαι agnoscit etiam Suidas: alioqui ad ῥάχος magis quadrat ῥαχῶσαι. V. 4, rursus γράφεται pro γίνεται. V. 6, vulg. ὡς παρὰ τὸ ἥρμα ἥρμα, praepostere. V. 12, ῥεῖταιν meminit et Pausanias nosster 36, 15: 67, 4. V. 14, vulg. Θρασίω: sed Θρασίω legendum esse, cum ex aliis patet, tum etiam ex nostro supra 455, 39. V. 23, aptius κλάσσαι, praef. tempore. V. 27, ῥέξαι per ε, probat sequens μεταποιῆσαι, confirmantque in sequentibus ῥέγμα et ῥέγος: alioqui et per η haec efferuntur. V. 39, ῥῶ τὸ λέγω, est potius τῆς πρώτης συζυγίας, quippe quod ex ῥεῖν factum tradant nonnulli.

P. 704, v. 1, locus ex Odyss. ε. V. 14, locus Apollonii Argonaut. libro 1, versu 669. sic et libro 2, v. 198, apud eundem, Βάτρην σκηπτόμενος, ἱκνὸς ποδὶν ἤε θύραζε. V. 34, ante ἰνιστόρην inseri potest Ἀρηί, ad explendam sententiam. V. 43, vulg. ὀπίπτα, vitiose inserto τ. ῥέπος agnoscit etiam Helychius, exponens ἰδαφος πρὸς πόλιν. Ibidem rectius λῶγων barytonus, ut supra 672, 23: 591, 44. V. 51, in vulg. indicia sunt et alterius scripturae, ἀπορῥηπτέσθαι.

P. 705, v. 29, Odyss. ε, ῥόχθαι γὰρ μέγα κῆμα ποτὶ τέρψιν ἡπείροιο. itemque Odyss. μ, ποτὶ δ' αὐτὰς κῆμα μέγα γοῦδα? κυανοπιδος ἀμφιστάτης. V. 32, vulg. λογῶ; quod nec usitatum est, nec ad ῥόχθω latius congruit. Sequens locus mendii suspitione non caret. V. 54, pro σκαρπίου Helychius et Suidas φαλαγγίου habent, verius.

P. 706, v. 9, in vulg. indicia sunt duplicis scripturae, ρηφένεια et ρηφένια: cuius generis alia supra 462, 15. V. 12, convenientius, τοῦ πλούτου, divitiarum. V. 20, Apollonii ed. Argonaut. lib. 4, v. 144, ῥυμβόνος, itemque scholia: et in fine versu, Φολίδεσσι, ῥυμῆσι. V. 25, locus Apollonii Argonaut. 1, v. 1139: ubi ῥόμβω scriptum pro ῥύμβω. V. 36, legi potest etiam προσρηγμένον, αρρησνυμ. V. 47, rursus augmentum omisissim in συνελκυσμένος, itemque mox v. 51. V. 48, ῥυτφῶν neutraliter accipiendum pro rugas contrahens: aut σάρκα repetendum e praeced. comminatione.

P. 707, v. 3 et 4, vulg. ἐλευστοῖς: quod agnoscit etiam Suidas. sed ἐλευστοῖς verius esse satis arguit sequens comminatione. ἡ χυλίστοις: atque ita legit etiam Helychius. V. 21, cum χληθῆναι subaudiendum συνέβη, aut aliud huiusmodi. itemque v. 26, ῥῆτι τροπῇ τοῦ π σις 2, supplaudum, γίνεται. σάφους. V. 30, parum Latino vocabulo Graeca origo quaeritur, perperam. veram etymologiam expressit Seneca controversia 2, lib. 1, ubi, de sacerdotum prostituta scribit, manus quae diis dedita erat sacra, caput 43. V. 32, σφῶν parum congrui ad τὸ σέβω: aptius σέβω. Seq. v. in vulg. indicia sunt etiam alterius lectionis, ὁ σερμῶν pro ὁ σέβω. V. 37, fortasse σῶν verius, ut pag. seq. v. 37. V. 39, vulg. ἄσσω τὸ φερεῖν, detracta prima littera, quae pag. seq. v. 22 recte addita est. V. 46, Lycophronis locus est pag. 22. Pro seq. Σαλαμῶν apud Helychium Σαλαμβῶν est apud Aristoph. in Equit. Σαλαβαρχῶ. in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, Σαλάμβη. [Aelius Lampridius in Helio Galo, Salambonem omni planciu et iactatione Syriaci cultus exhibuit. Ex Addendis.] V. 53, participium pro infinitivo est, ὡν pro εἶναι.

P. 708, v. 3, ex Helychio legi potest, ἐκδέχονται δὲ καὶ ἰσχυροῦσθαι. V. 8, fortasse legendum, Οὐνὲν Ἀρης ταύτῃ τινον ἔχουσε πόλει. Simile epitaphium Erythrae regis supra 379, 15. V. 31, κείσθαι suspectum est: verius fortasse κρήσθαι. V. 41, locum apud Lycophronem non inveni.

P. 709, v. 8, ὁ ferri potest: si quis tamen non maluerit, per me licet. V. 38, fortasse melius ἀπὸ τοῦ ἔλω. nam ab ἔλω est εἰλγμα. V. 51, Lycophronis locus est pag. 108. ubi σερμῶν non αἰσχροῦς significat, sed, sub specie τῆς σερμῶντος, supplantatione castitatis. V. 54, haud scio an verius κατακαπτόμενος, nempe a καπνῶ. V. 56, novem illa videntur haec esse, λῶν, θῶν, ὀμῶν, Τρῶν, παῖδων, δῶδων, κρῶτων, φῶτων, πάντων, a nominativis λῶς, θῶς, ὀμῶς, Τρῶς, παῖς, δῶς, κρῶς, φῶς, πᾶς. Sic Ζεὺς Ζῆος 409, 16.

P. 710, v. 8, rectius ἀλευάμενος, extrito σ: vel plenius, καὶ ἀλευάμενος ἀπὸ τοῦ ἀλευάμενος. V. 40, vulg. σείδω, nempe ab ἔλω est, legendum enim σήδω, ut νήδω, κνήδω, πλήδω, πρήδω. V. 45, rectius διαττῶ: unde διαττῶν Helychio et Suidae (ut et nostro supra 271, 36) διασῆδαι: at διαττεῖν τὸ διατρέχειν, apud eodem. V. 51, haud scio an verior lectio, αἱ παραδόσεις προστακτικαὶ εἰσι, transposito substantivo: aut, eodem ordine manente, verbis paululum mutatis, ἀπρόστακτοι αἱ παραδόσεις εἰσι: et seq. v. παραδόσεις pro παραθέσεις, quamquam ne sic quidem satis plana reddiuntur sententia.

P. 711, v. 1, μηλοκόρος esset ovium curator: at μυληκόρος supra 594, 33, scopae molendino verrendo. σήκασθαι seq. v. agnoscit cum Helychio et Suida etiam Eustathius: sed sunt in vulgatis nostri auctoris exemplaribus, itemque in Homeris scholiis, alterius quoque lectionis indicia, nempe σήκασθαι: illud, a σήκω: hoc, a σήκω. V. 5, usitatus καταγωγῇ. Sequens ἐλαῖα agnoscit et Suidas cum Harpocrate: ne quis forte ἐλαῖον malit. V. 6, ut plenius intelligatur etymologia, Σηλυμβρία est Σήλυος πόλις, ut Πολυμβρία est Πόλυτος πόλις: quia βρία Thracum lingua urbem significat, ut docet Steph. Byz. V. 11, vulg. καταετίδωτος, depofiti, luxato metro. V. 54, cum εἰαγῶ, subaudiendum et plurale εἰαγῶνες.

P. 712, v. 17, Apollonii locus est Argonaut. 2, v. 99: ubi εγγύνους duplici vñ, ut et apud Lycophr. pag. 86. In venabuli significatione σιβύνη et propius ad etymon σιβύνη dicitur, nempe a subius confingendis. V. 35, usitatus κλάσι, expuncta praepositione, ut declarat sequens verbum κλίνης, flectas. V. 50, legendum videtur, καὶ Οἰόνης καὶ ἰδὸς νύμφης. in Apollonii scholiis Argonaut. 1, v. 623, ἀπὸ Σικίνου υἱοῦ Θέαντος καὶ ἡτὶδὸς νύμφης, omisso

nomine proprio. V. 56, rectius esse videtur Σικίνου, itemque seq. v. Apud Eustathium est Σικίνου, 1942, 7: ut Σικίνος quoque gemino v. apud eundem, itemque apud Helych. et Suidam; qui et Σικίνον neutro genere dici tradit.

P. 713, v. 1, Σίχημα est apud Helych. quoque ac Suidam sed v. 4 etiam altera scriptura notatur, Σίχημα, utrobique per i. Ibidem mox et dat. casu legi potest τῷ Ἰωσήφ, relatione ad frequentiam, ut apud Suidam. V. 13, in Procli Chrestomathia grammatica est παφασμένος, aperte, propalam, evidenter. V. 17, Significat iambicum poetam Σημωνίδην dici; at lyricum Σημωνίδην: cuius differentiae Suidas non meminit. V. 26, Anacronteo metro magis congruit ἀνάρμοτος, penultima producta, ut apud Suidam est. V. 35, usitatus συνδόνος, inserto v.

P. 714, v. 2, pro σπῆτοι rectius cum Helychio et Suida σπῆτοι legamus, nempe παρὰ τὸ σπῆσθαι, atque adeo sic est apud Aristoph. in Acham. σπῆτοι γέροντες πρῆντοι. V. 9, legendum e Suida σπῆτον; quippe quae faciat ut σπῆτοι, σπῆτον μινυς congruat. V. 17, in vulgatis Ammonii Διαφοραῖς haec non leguntur. V. 31, post οὐνεξ inferendum videtur σοφός, ut plena et plana fiat sententia. V. 39, Ὀρχήνη male ad Anacreontium metrum quadrat. V. 56, σιφός non minus apte derivabimus a σίφαλος v. 5, nempe συγκρητὸς τοῦ α, καὶ τροπὴ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ. In seq. ἰσημίος Ionico et Attico more omīssa est duplicationis consuetudo, 308, 30.

P. 715, v. 12, fortasse δὲ Τελομών: quia Τελομών Graecum magis quam Barbarum nomen est. Seq. v. Μεγών, Βυραβών, Ἐβρογών, magis accur. quam nomina. casus speciem praefertunt. V. 38, Apollonii collectanea, πρὸς Ἀλφειόνον ἥπον, usitatione loquendi forma.

P. 716, v. 8, locus ex II. v. V. 22, in vulg. iusticia sunt etiam alterius scripturae, Ἀρδανίδης. V. 31, cum singulari σῆλος subaudiendum et plurale σῆλη, ut indicant sequentia. V. 40, σπῆλη est velut a σῆλλος: a σῆλλος enim σῆλη dicendum fuisse, ut notavit etiam Eustathius 1295, 35. V. 49, πονεῖον inspectum est: nec satis liquet, an velit dicere, καὶ τὸ διὰ τοῦ πονεῖον.

P. 717, v. 40, σιμάδης mendii suspicione haud caret: verius σιμάδες, aut singulari num. σιμάς.

P. 718, v. 8, vestigia duplicis lectionis, μετὰ Μινυταύρου, et πρὸ Μινυταύρου, σιροφορίων porro uno g. etiam apud Harpocrationem Suidam, uti et apud Helych. σιροφορία. V. 31, inclusum σιολόν, in vulgatis omīssum, requirit ipsa sententiae ratio. V. 35, σιολόν μέλους eadem etymologia in Procli Chrestomathia grammatica 346, 3. V. 51, locus ex Odyss. xj, v. 395: ubi et ἀμειψόμενα legi posset.

P. 719, v. 27, ad sententiam explendam vel εὐδαμον nobiscum inferendum est, vel praecedenti v. σιροφίζομεν aut σιροφίζοις legendum. V. 38, nota εὐνοώτερος communis genere, pro εὐνοώτερος usurpatum. V. 48, rectius ὑββαλον uno λ, ut supra 544, 27. V. 57, legendum puto ἀπὸ τῆς συστολής τοῦ περὶ τὸ πρόσπων σῆλους: ut non obfure colligitur ex 364, 6.

P. 720, v. 10, si a χύτρα derivare libet, Ionice scribendam κύτρα, sed aspiratione mutata: compositae, κυτρώπος: addito σ, σκυτρώπος. sed convenientior etymologia est a σκυδρός et ὤψ, qui est tetrico vultu. V. 17, ante ista, παρὰ τὸ φωνὴν ἔχ. delidatur fabula de σῆλλος: quae sic e Suida suppleri potest, Σῆλλα, ἐν τῷ Γυβήνηκῃ πελάγει θηρίον ἐμυδύετο εἶναι μέχρι τῶν ἐφθαλμῶν, γυναικὸς περιπαλοῦς σχῆμα ἔχον· ἐκστήρωθεν δὲ, κυνῶν κεφαλὰς ἔξ· τὸ δὲ ἄλλο σῆμα, σφιδάδες. Homeri scholia Odyss. μ, prelixis eam describunt; ubi pro τῆς δ' ἦν legitur τῆς ἦτοι: et mox δση, loem. gen. V. 19, σῆλλος pro cane, gemino λλ exilat apud Helychium quoque: sed etymologia παρὰ τὸ ὑλαστῆν, innuit potius simplici λ scribendum esse: atque ita sane σῆλλαξ scribendum est seq. v. ut paulo ante v. 14. V. 22, discrimen istud annotatur etiam in Homeri scholia ad II. ε', v. 319: sed ordine inverlo: ὀφεινομένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς, τὸ τοῦ λέοντος ἐργον· βαρυνόμενης δὲ, τὰ τῶν ἄλλων ζώων. quod tamen non observatum invenias. V. 34, usitatus τερόντων, per s, non per ai.

P. 721, v. 6, melius fore, ἐν τούτῳ μένειν, in eodem statu permanere: et verl. 14, ὥσπερ καὶ σμικρὸς: et v. 19, ὑπομύχουσα, per v, ut infra 783, 35. V. 43, Σόλυμος pro civitate ferri posset: at gens, Σόλυμοι, plur. num. Seq. v. melius fortasse Πισίον, Πισίδας. sane Stephanus Byzantius, Σόλυμοι οἱ νῦν Πισίδαι.

P. 722, v. 26, pro σούσαν videtur potius διψήλατον requiri, σούσαν, aut σούσαν et seq. v. pro σούσαν apud Helychium, Suidam, Dioscoridem, Athenaeum et alios, est σούσιον. Σούσιαι,

populus sunt; quorum regio Σουσιανή. V. 43, πάλιν, si mendos caret, Aeolico more pro πεινῶ usurpatum videatur. aut πένιν legendum, unde πένης. V. 53, II. v' ἀσπείρουσα scriptum, quatuor syllabis.

P. 723, v. 2, pro σάκος legendum potius σασκός, ut σασκός ἵππου apud Aratum. Sic verl. 34, aptius ἐνσπειρῆσαι, ἰννοῦσι: itemque verl. 40 σπειρῶ, spiras modo convolvō. V. 42, syncopatum σπῆσι, legitur Odyss. α', verl. 15, sed geminato σσ, ἐν σπῆσι γλαφυροῖσι: ubi scholia σπῆσαι habent, more communis. σπῆσις v. 33, legitur Odyss. α', verl. 68, περὶ σπῆσις γλαφυροῖσι.

P. 724, v. 9, cum plurali σπινθήρες subaudiendum et singulare σπινθήρ, ut declarant sequentia. V. 35, vulg. ῥῶδην, adverbialiter, luxata structura et sententia. V. 56, σπαμίνες, corrigit Odyss. ε', ἀρσένος θάμεις σπαμίνες.

P. 725, v. 15, locus est II. v', circa finem. V. 22, planius, τοῦ δαείζεσθαι παρστώντος: vel geminato articulo, τοῦ τὸ δαν. παρ. V. 34, melius σταφίς: certe usitatus.

P. 726, v. 11, incula, addita ex 726, 14: et v. 42, ex II. v'. v. 138. V. 47, melius fere στέμμα, ling. num.

P. 727, v. 1, duplicis lectionis indicia, οὐδέτερον ἐν ὀνόματι et οὐδέτερον ὄνομα. Sequentium sensus est, adiective ac masculino genere dici στέινος: at substantivae ac neutro genere στέινος. V. 16, plenius, γίνεσθαι Στέρια καὶ Στερεῖς. est autem Στέρια, et diphthongo, demus Atticus, ut Steph. Byz. et alii docent. V. 52, legendum videtur, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, στή, στήρι, καὶ στήρι: ut supra 294, 20: 581, 35. Sed inauit ut altera lectio: ei δὲ μετὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ δὲν στή στή, πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ προσθῆσι τοῦ ι, γίνεσθαι στείω στείης στείη, στείησι, καὶ στείωσι. intermedia vero talem quamprimum emendationem postulat, τὸ δὲ στήν στείωσιν στείητε, τῆς εὐατηῆς ἐστὶ κλίσις.

P. 728, v. 16, ἐν αὐτῷ, nihil huc facit: aptius τρέπου, alio quopiam modo. V. 32, πτερέψα ambiguum est siue a πτερόν pinna, an a πτέρω filix. legitur autem στόνξ et apud Lycophr. pag. 77 et 111. V. 35, μεγαλήτεα pro vulg. μέγα reposuim ex Eustath. 778, 45. Seq. v. rectius τὸ γαλήνη: nam γαλήνη potius neutrum est, ut apud Eustath. in eodem loco, ἐπὶ γαλήνης ὁ θαλάσσης, de tranquillo et quieto mari. V. 47, cum Ὀρβινίον subaudiendum ἔμφρασις, ἐξήγησις, vel simile quid.

P. 729, v. 25, rectius στοιά, vel στοῖ, ling. numero, ut infra 732, 11. V. 29, vulg. πολύνστροφος, minus apte. V. 57, inclusum ἔχοντα, in vulg. deest.

P. 730, v. 19, Apollonii locus est Argonaut. 2; v. 325: in vulg. editionibus paulum varians, hoc modo, στερνὲς δὲ περὶ στυφελὴ βρέμει ἀπτή, ita ut apud nostrum quoque vel στερνὲς vel στερνόν scribendum sit: et pro γένετ', aut βρέμετ' aut στένετ' ex eodem Apollonio reponendum: rectius autem in Apollonii edit. scribē περὶ στυφελή — coniunctione περὶ ad sequens verbum relata, declarat similis apud eundem Apollonium locus eodem libro, v. 162, περὶ δὲ σφιν ἰαίνετο νῆμος ἀπτή. V. 23, στυφῶν suspectum est: verius fortasse, παρὰ τὸ στυφός, στυφνός: sicut videlicet apud Helychium οἶνος στυφός, cum sequentium formatione consonant haec. Eustathii 413, 6, ὡς γὰρ τέτρω τετρώς, στίγω στυγνός, οὕτω καὶ στυφω στυφνός. καὶ καθάπερ κέντον κέντρον, οὕτω πλεονασμῷ τοῦ ρ, στυφνός καὶ στυφνός. ὅμως εὐρηται καὶ διὰ τοῦ πρὸςφρόμενον. στυφνός γὰρ φησιν. Inclusa v. 28, in vulg. ed. infra leguntur in τάφρῳ 748, 51: perperam. sensus autem est, στυφνόν a στυφῷ deduci posse mutato v in i, sicut Φιτρός a φύω: quod idem Eustathius quoque tradit 1234, 24: addens etiam φῖτυ et φῖτυς ab eodem φύω, nempe δις a δύο. V. 42, στυφός neque ad etymologiam quadrat, neque ad alphabeti seriem: aptius στυφός aut στροβελός: quorum prius Helychio est συτροφῆ: posterius, σκολιός, καμπύλος.

P. 731, v. 10, διοδοσίον agnoscit etiam Harpocration: apud Suidam est τῶν δοκῶν. V. 45, Lycophronis locus est pag. 86. V. 47, θυγῶν pro vulg. ὄρτων reposuim e m. Henr. Stephani.

P. 732, v. 3, rectius ἀκοντίον, genit. casu, apud Thucyd. lib. 2. V. 17, melius fortasse στυφλον, extrito e, ut mox v. 19. Lycophronis autem locus eodem v. 19, exilat p. 105. V. 39, ἐγώδε quid velit nescio: nec ἐγώδε huc quadare censuerim. V. 57, haec loco afferunt haec Eutropii lib. 6, Confecto bello Macedoniae: manente Mithridatico, quod recedente Lucullo Rex collectis auxillis reparaverat, bellum Eretricum ortum est: ad id missus Qu: Caecilius Metellus, ingentibus proclis intra trientium omnem provinciam cepit: appellatusque est Eretricus: atque ex insula triumphavit.

P. 733, v. 15, ἐξ ἐδῶς pro vulg. ἔξωθεν reposuim ex Harpocratione: ex eodem addita καὶ — et mox ἐν τῷ, v. 18. V. 26,

fortasse legendum, σύμφωνα ἀλλήλοις χαρᾶν ἡριστοῦναι: ut, sensus sit, ex eo quod consonas inter se characteristicas sub unum veluti iugum coactas habeat. V. 29, pro καὶ ὕψια in vulg. est καὶ ὕψια: perperam. V. 50, concinnior erit structura, si legas ἀπιδανούς, nomen pro adverbio: et v. 52, συκοφαντεῖν, verbum pro nomine, utique ἀπιδανός evidenter in Plutarchi editionibus legitur: et verbi συκοφαντεῖν non obscura ibi sunt vestigia, nempe συκοφάντην. V. 56, magis analogum συνκαρούς, ut κηρωρούς, πυλωρούς, et similia, accentu in ultima.

P. 734, v. 3, Harpocr. αὐτός Φησι, ipse ait. Ex eodem addita inclusa v. 5 et 6. Apud eundem v. 8 est ἀναγούνται: itemque apud Suid.

P. 735, v. 22, σύνθεο et σύνθετο non pleonasticum sed originarium habent 2, quippe αὐτῶν διὰ τῆς τῆς, formata, ut σύνθεο, κάτθεο, et similia. V. 26, ἀπὺς λέγων, dicens, apud Harpocr. apud quem sequentia sic leguntur, εἰσάγει γὰρ παρ' Ἀθην. τινὲς χρονοτομεῖσθαι συνήγοροι, ἐπὶ τῷ (apud Suid. ἐπὶ τῷ) συναγορεύειν. V. 34, eadem iisdem plane verbis in Phrynichi Atticis ἐκλογαῖς subaudiendum autem post συνήγησης verbum λέγεσθαι. V. 36, συνήγησης pro συνήγησης: et seq. v. ἐπὶ pro ὑπὸ, sicut apud Dionys. Halicarn. laepe. V. 49, τὸ ο. intelligendum futuri συνοχήσῃ.

P. 736, v. 5, δύο pro vulg. δευτέρων repositorium e Suida. οἰκισ v. 4, agnoscit idem Suidas, et Harpocraton. Ibidem v. 5 Δημοσθένους Φιλιστικῶς. exstat autem Demosthenis locus in oratione περὶ τῆς συντάξεως, seu De ordinanda republica: his verbis, Φημι δὲν ὑμᾶς συντεταχᾶν, καὶ τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαβεῖν καὶ τοῦ ποιεῖν ὁ προσήκει, σύνταξιν εἶναι. V. 7, Harpocr. et Suid. ἔλγεγ δὲ ἐκαστους. V. 9, οὗτω pro vulg. τοῦ repositorium ex eisdem sequentia ex eisdem sic leguntur rectius, καὶ Τετρακτὸς Δηλιαῖ, σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδὲν δίδόντες. ἡμῶς δὲ ποτε ἡξιώσαμεν λαβεῖν. V. 21, post κενός inferendum ἔχων ex Suida. et seq. v. rectius ex eodem legemus τοῖς ὑδὲν, *subduc.* V. 26, Συρακοῦς accipere possumus etiam ut εἰκοῦς apud Aristoph. pro εἰκόνας. V. 32, cum κοίλας subaudiendum τῆς κάτω: quod Plautus dicit per inferiorem gutturem. V. 49, aptius fere συσσίτια. sequentia sane non obscuram eam lectionem innuntiat.

P. 737, v. 6, ἀπὺς, ἀπὺς ἀποκρινόμενον. Paulo ante, v. 3, si post τί γὰρ interrogationem nolis, ponenda erit in clausula post ἀνδρός.

P. 738, v. 1, Suid. ὁ βρογχός: recte utrumque, ut patet ex 215, 26, 51. V. 15, legendum potius ἀπὸ τοῦ σφ, expuncto u. Ibidem mox in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, ἐνδεὶ συλλαβῇ. In sequentibus quoque duplex lectio in unam confusa videtur. ut legendum sit, vel ἐνδεὶ συλλαβῆς κατὰ τὸ δεύτερον καὶ πρῶτον πρόσωπον. οὐκ ἡμεῖς ὑμῖς σφᾶς. id est, *indigee syllaba.* si cum secundae ac primae personae pluralibus conferatur. vel, ἐνδεὶ (i. μενεκτεῖ) συλλαβῇ τοῦ πρώτου τε καὶ δευτέρου προσώπου, *syllaba inferias est primae ac secundae personae pluralibus:* ea nempe constructionis forma qua infra 753, 16. V. 23, II. X' est, Ἀτρεΐδης δ' ἐπετο σφεδανὸν Δαναοῖς κελύων. ut auctor fortasse scripserit ἐπεταί. V. 39, innuere videtur, σφῆνης etiam pro σφῆνης capi. V. 47, rectius, τοὺς παρεγγράφους εἰνους supra 288, 17. V. 54, verius πολλὰς ἐξοχὰς, multas emulgentias.

P. 739, v. 2, locus est II. ε'. ubi σφονδύλιον alii genitivo plurali accipiunt, at Pollux nominativo singulari: σφονδύλιον μνηλὸν intelligens quam alii σφονδύλιτην. V. 10, post ἐπὶ θηλῆς delectatur οἰδούσης, vel simile quid, ut sit, *de mamilla iurgentia* apud Helych. paulo aliter, σφριγῶ, περιτέταται, πλοῖρης τυγχάνει: μάλιστα δὲ ἐπὶ θηλείας, εὐσωματεῖ, ἀμμάζει. Ibidem post ἐνοῖ subaudiendum ἐξηγουῦνται, aut aliud consimile verbum. V. 26, melius vñ, ut sequenti v. σφῶν: et sic etiam v. 22. V. 49, inclusum hemistichium, additum ex II. ε'.

P. 740, v. 16, inclusa, addita ex vulgata Psalmodum editione. V. 41, vulg. παρασάγγης: et seq. v. κάδοδος: perperam. utrumque. V. 57, adverbialiter pro οὐδαμῶς usurpatur dāivus σχολῇ: quod idem intelligendum de seq. p. v. 1.

P. 741, v. 14, pro πεπονητο aptius reposueris δευλοτο ex 258, 48: et πυλοτο ex 696, 20. V. 41, vulg. εἰσωσμαι et εἰσωσται, perperam infero 3, ut declarant verbalia σώμα, σωτήρ, σωτος, et similia. V. 43, sensus est, τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς οὐ διὰ τοῦ ὡς παραγόμενα, εὐν τῷ i. γράφεται, *Derivata in mos a primitivis in os, cum i. scribuntur.*

P. 742, v. 4, melius ξε, ὡς οἱ εἰς, ut supra docetur f. 413, 30. Sic v. 15, pro σῆνυμα reponi potest σῆνός ex 716, 56. V. 19, interpunctio post αἶμα rectius tollitur, ut infra 827, 22. nam ἐν τῷ αἶμα dicitur pro in universo animalis complexu. V. 32, σῆρος pro σῆρος, de quo 722, 12. V. 44, discrimen illud

iisdem pene verbis apud Ammonium est. V. 52, πρὸς αὐτὴν nihil huc iacet, apud Ammonium pro eo δαμύλη est.

P. 743, v. 1, sensus est, συμπαύεται καὶ συνοῦνται, reposicione in utroque commate subaudia. V. 27, ulistatus, *δεξίμην* κηρύζοντο, dative, calit. V. 49, εἴρωνος suspectum est: verius τῆ γανον, ut seq. v. V. 57, rectius, ὀρίνο, μαδέν: μηδὲ τὰ γὰρ, ut μηδὲ γὰρ.

P. 744, v. 4, locus II. 2', v. 69. V. 18, Suid. προομένον, *gemit.* plurali: et v. 15, ἐπὶ τὸ ζυγόν, *πάλατον* λέγεται. V. 24, idem Homeri, locus apud Suidam: et similis existat Odyss. δ', v. 625, ὅπ' δ' ἔσχετο μισθὸν Χρυσὸν δαδὲν ἔλκοντα. V. 26, congruentius fere, τρίτον ἡμιτάλαντον, nom. calit, ut in seq. commate. V. 34, vulg. καὶ τοῦ ε: quae cum Isonii numeri *μῆτα* sit, ego reposui *ε* cum expresse apud Suidam sit: καὶ τοῦ ἡμισυ. Dimidia autem posita, *ἡμισυ* cum Latinis *ultrapallio* Graecos quosdam declarat libellus De Mensuris et Ponderibus Galeo adscriptus, et τῶν σταθμῶν ἐνδεῖς apud Nicandrum, his verbis, τὸ δὲ ῥωμαϊκὸν σίγμα, παρὰ Ῥωμαῖοις ἡ ἡμισυ παρ' ἡμῶν δὲ, πάντες σταθμοὶ τὸ ἡμισυ, S. V. 36, malim τὴν μῆτα ἡμισυ μῆταν, ut v. 28, δύο ἡμισυ τάλαντα, nempe ut superius significat *duo talenta et dimidium;* ita hoc, *ἡμισυ μῆταν et dimidium eius.* V. 45, locus II. 4', v. 2. Seq. v. ut plerumque fiat sententia, post τῶν Ἑλλάνων subaudiendum λόγος ἐστὶ, vel simile quid: et si παρὶ ver. 48, referendum ad praecedentis commatis nominativum ὁ Διφίλος. Euclathius e Diphilo citat, ἀγγυρὸν βραχὺ τὶ τάλαντον. V. 50, Ταλαπείριος priorib. duab. conscriptus legitur apud Helych. et Suidam. itemque Eust. exponens istud Odyss. 3', *Ὁ ἐπείχ' ἱστὴν ταλαπείριον ἀντιάσαντα,* ex veteribus lexicographis haec annotat, *ταλαπείριον, τραγικὸν τὸν ταλαπείριον.* Ὁμηρος δὲ, τὸν πόρρωθεν ἀφιγμένον. itaque, proculdubio e secunda syllaba exteendum est: aliqui enim ea vox: *ἡρώδης* heroico poete iambico metro apta est. Sed et clausula ita interpolanda fuerit, ἢ παρὰ τὸ τολόθεν πεπερασμένη, *ταλαπείριος* καὶ πλεονασμῷ τοῦ *ταλαπείριος*: eo videlicet modo quo περὶ τὰ γὰρ, et ἀπείρονα γὰρ poetae dicunt a *πέρας*: quamquam etiam τολὰς pro τολόθεν ibi legi queat: ut *ταλαπείριος* ex eo dictus sit, quod multas aerumnas traiecit seu pervaserit.

P. 745, v. 11, legendum πυρο, Ταλαυρήσαν πολυμοστήν, ὑπομονητικὸν ἐν τῇ μάχῃ: ut integrum hemistichium sit ex II. ε', v. 289.

P. 746, v. 15, ulistatus Ταραντῆαι: apud Helychium: apud quem tamen et Ταραντῆαι ἡμίονοι: apud Pollucem vero et Suidam Ταραντῆαιδων forma diminutiva. V. 21, melius fere *επετρε-σύνλαβα*, composita figura, ut v. 18. Seq. v. vulg. Ἡρώδης, rapum ad rem: quia pura hic requiritur terminatio. Ἀρείος etiam et Βασίλειος rectius ibi scribentur per maniculam. V. 26, aptius ὑπέβαλε, *subiecit.* V. 42, II. φ' est, *ἀντρυγες* δει, subiunctivo modo. V. 47, in vulg. indicium est et alterius scripturae, *λοχαύεσθαι, maccari:* utrumque agnoscunt Apostolii collectanea.

P. 747, v. 1, indicium duplicis scripturae, *πλοτύματα* et *πλάτυματα.* Sequens καρπῶν repetitur etiam mox vers. 5: et ferri potest, si manu pedumve καρπῶν hic intelligantur: alioquin aptius καρπῶν. V. 18, integri τετραστημόριον infra 753, 49, itemque apud Helych. et Suidam. V. 50, Suidas liquidius, *μετήνευε τούνομα* Ἀριστοφάνης.

P. 748, v. 8, rectius ταῦτόν, additum, ut v. 17. Eodem v. 17 barytonas scribendum δύμον: ut apud Aristoph. est in Pluto. sensus enim est, *qui diu multumque idem cum domino θυγυμνὸν comedētis;* id est eadem victus tenuitate usi estis, ut exponit etiam scholiastes. V. 32, ἐμός additum ex Od. α', sub finem. V. 45, rectius αἶψα: quamquam vulgata lectio supra quoque existat 38, 8. V. 51, νεός quid sibi velit, nescio: melius, *έτος*, ut supra 600, 40.

P. 749, v. 15, nota ταῖς et τυφῶς, et v. 21 τυφῶς et ταῖς: illa, communi; haec, Attico more. nam ταῖς λέγουσι Ἀθηναῖοι τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες: καὶ δασύοντες, ut ex Tryphone et Seleuco tradit Athenaeus lib. 9. Sic v. 20 ταῶν et τυφῶν, erunt ut Ποσειδῶν, praefertim cum et τυφῶν dicitur ut Ποσειδῶν. V. 31, sensus est, οἱ ὠφείλουν εἶναι, ut v. 11. V. 33, rectius fortasse, (magis certe poetice) τῷ μοι: et mox, *μῆτα* γένωτο μήτηρ: quos duos mihi una peperit mater. V. 37, apud Suidam est πεζίτα: videtur vulgare linguae vocabulum esse, ut et πανία: Italice *pezzetti.* V. 41, fortasse dicere vult, Πλάτων δὲ ἐν Συμποσίῳ κεφαλοδέσμιον: ut e Plut. Sympos. affertur, ταῖας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλὰς: et ex Paul. Attic. ἀναδούμενος ταῖας τὴν κόμην. V. 42, convenientius λίου, *lini.* V. 48, κύματος ἀγῇ compositis quoque κυματῶν dicitur apud Helych. et Suid.

P. 750, v. 12, aptius (oripior) *ovlas*, a *δολύρε*: et *πὸς* re-
ctius metum pariter ac fluctura constabit, si legamus, *ἀνεβολοῦσ*
et *καρδία*. V. 28, lenius est, καὶ τροπή, τελομένων: cuiusmodi
ellipses passim obviae, nominativum 365, 1, 13. V. 33, βόιος adul-
terantem est: sequitur enim, Ἀσπίδος ἀμφιβρότης: exlat autem
locus II. β. Duo τελομένους exprimentur II. ε. Τῇ δὲ δύν τε-
λομένους περὶ στήθεσσι τετασθῆναι. Ἦτοι ὁ μὲν σῆκος, ὁ δὲ φα-
ργάνου ἀργυροῦλου. V. 37, ἀρχὴ ad τέλος quadrat, si utique
pro magnitudine capiat. V. 54, alibi transposita καὶ, παρατάτι-
κον καὶ πόνον.

P. 751, v. 12, fortasse melius τῇ μείζονι, ob res maiores:
vel, maioribus imperiis. Sequentia etiā constabunt rectius, si
ante articulum τῶν inferatur praepositio ἀπὸ, et expungatur clau-
sula ἐν εἰ. sic enim Suidas: τελετὴ. θυσία μυστηρίων, ἡ μεγί-
στη καὶ τιμιωτέρα ἀπὸ τῶν ὀνομαζομένων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων.
τελεῖν γὰρ φασὶν, τὸ δαπανᾶν καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ
ἀναλίσκοντας καὶ εὐτελεῖς, τοὺς ὀλίγους. V. 29, Suidas θυγατέ-
ρων, ubi citatur.

P. 752, v. 11, plenius et planius, κατὰ Δωρικὴν τροπὴν καὶ
πλεονασμὸν τοῦ ε. V. 16, τοῦ live interrogativae live indefinite
sumatur, verius est articulus: quemadmodum idem articulus et
pro demonstrativo et pro relativo pronominis ponitur, ut in Syn-
taxi nostra ostendimus. V. 41, περιτίζεσθαι etiam ad ονοματοποιεῖν
referri potest, ut συρίζεσθαι, κλέζειν, κελαρύζειν, et similia.

P. 753, v. 2, Suid. διὰ τὴν σφραγὶν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς
μέγροις. V. 22, conianctio δὲ post πρόσβιατος repugnat metro.

P. 754, v. 19, Apollodori collectanea m. l. καὶ οὗς ἡ ἐξήκην. aptius
καὶ ὡς ἡ ἐξήκην, vel, καὶ εἰς ὃν ἡ ἐξήκην. V. 32, τετράσι, integrum
est illud quidem: sed a τέτταρας v. 37 et τέττασι, figurate pro
τέτταρας, a τέτταρα. V. 38, in vulg. indicium etiam alterius
scripturae, τὰς τέτταρας, φησὶν ἡλικ. V. 39, ἀσπίδων corru-
ptum est: verum, Ἐστιάδων, ut patet ex Stephano Byzant. et
Strab. lib. 9. Sic v. 56 pro articulo τοῦς convenientius repoluerim
numerales τετταρας.

P. 755, v. 16, rursus δὲ ποιητικὸς pro ὁ μέσος: quia videli-
cet terminationem habet passivam, ut clarius exponitur pagina
praeced. v. 21, usitata loquendi forma usurpatur v. 27 et 31. V.
26, vulg. διαφρῶ, perperam: ut puto. posthac lectionis lenius est:
quasi digitis suis articulat acria ad nexus e quib. capta effu-
gere nequeant. V. 28, aptius ὡς Ὀμήρου, sicut Homerus. καὶ
autem et ὡς a librariis saepe confundi propter characterum simi-
litudinem, saepe iam monitum est. V. 33, rectius τετυχεῖσθαι:
et, Ὀδυσσεὺς χ. ibi enim v. 104 est, τετυχεῖσθαι γὰρ ὤμεινον.
id est ἀπλῶς, armis instructum esse, a nomine τεύχος. V.
35 pro τοῦ supra τῶν est 752, 10: idque possessivum Doricum.
V. 38, σφραγίσθαι est apud Suidam quoque: ut et apud Helych.
τετασθῶν, σφραγίσθαι. aliqui et σφραγισθῶν legi possent,
quod est *haesitare*, seu *torquerē se*. V. 45, apud Suidam est
τετασθῶν, nempe a τείνω. V. 50, αὐτὸν δὲ est pleonastica: aut v.
52, post τῆς Εὐρώπης subaudiendum φασί, cum conjunctione
καὶ.

P. 756, v. 9, vulg. κατεπόθησαν, ἀσφορβί sunt. nostrum κα-
τεποθήσαν requirit v. 8 et 13. V. 31, Suid. τηθαλαδοῦς: et
mox vet. m. l. τῆθ pro τηθῇ, apud Helych. duplici nominativo
est, τηθαλαδοῦς, ἢ τηθαλῶδους, ὁ ὑπὸ τῆθ τειθαμνίος: ὁ
μαυροδρεπτός καὶ σπάταλος: sed prior nominativus potius δι-
phthongo terminandus est, τηθαλαδοῦς: cum ita sit etiam apud
Eustath. et Pollucem: et rectius etiam τῆθῃ: ut sit, *sub ὕδα*
educatus delicatius: qui et τηθ(λη) nominatur. Eustathius 979,
40, e comico citat, Ὀκείης καλεῖν, οὗτω σφόδρ' εἰ τηθαλαδοῦς:
ea fere forma quā διεφασδοῦς, et similia cognationis vocabula.
V. 42, Telemachi etymologia mutilata, ab Eustathio sic effertur,
479, 56, ἐπειδὴ τῆς μαχομένη τοῦ πατρὸς ἐτράφη, ut hic
quoque legi possit, ἀπὸ τοῦ τῆς μαχομένη τοῦ πατρὸς τῆθῃ
φασί, κατὰ τὴν ἰστορίαν.

P. 757, v. 31, aptius ἀπορέμεν, *decessum*: nempe a verbo
ἀπορίμεναι, *decedere*. V. 56, τίττα nec Helychius agnoscit: nec
Suidas: rectius ergo fortasse τίττα pag. praeced. v. 33. atque ita
est et II. π. ἀνδρὶ δὲ τίττα δῖφω: et singulare τίττος apud Ari-
stotelem, Athenaeum, Eustathium.

P. 758, v. 9, τῇ barytonas etiam Helychius: at Suidas τῇ,
ut postest ὅτι μοx hic subiungit) quod exponit διὰ δὲ, *quidē*
nam, curiam? apud Eustathium utraque scriptura invenitur. V.
10, τίττα agnoscit etiam Apollod. m. l. collectanea: at non
item Helych. aut Suidas: uti nec τίττα. τίττα gemito
etiam Apollodorus: sed simplex quoque passim in his usurpatum
invenias. V. 18, Ὀδυσσ. v. 18, τῆθῃ δὲ σφραγίσθαι μέλιστα: licetque
in Eustathio continetur. 1736, 43. V. 41, metrum postulat, τίττα

ἢ τις ὁδὸν ἀνδρα τίττα. in vulg. est Θεσπιδίς v. 621 est, Πῶς
τοὶ πλεονάζοντες τίττα. V. 47, verius fortasse ἀφρίσκοντες. Si-
milis locus Odys. α', Πρωθήθη ἐτ' εὐσαν, ἐκμοσάβοι δ' ἴδμεν.
V. 49, locus Odys. λ'.

P. 759, v. 17, inclusa καὶ τίνουσαν, in vulg. omissa, postulat
sequens expositio. V. 27, legendum videtur, τὸ τίος, πρότερον:
ut commation istud κατὰ συγκοπὴν, marginale seu interlineare
scholion sit, pertinens ad sequentis membri commation κατὰ πά-
θος. V. 33, in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, πόθος
ποσότητος, ἢ ζητητικὸν ἐστὶ: eaque lectio cum sequentibus mem-
bris congruit. V. 40, scriberet, σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο, ex epist.
Pauli ad Rom. c. 11. V. 45, ἀγγέλλει pro vulg. ἀναγγέλλει re-
positum ex Genes. c. 3. V. 55, rectius αὐτῷ ὑπακούει, daίνο
eas, ut Matth. 8, Marci 4, Lucae 8.

P. 760, v. 5, rectius Τισαμένος apud Aristophanis scholiasten,
ut Δεξαμένος, et similia, accentu ad differentiam mutato. V.
32, Suid. ἀπὸ Τισακοῦ, absque articulo: Harpocr. et Stephanus
Byzantius Τισακῶν, barytonas. V. 57, Apollonii locus est libro 2,
v. 824.

P. 761, v. 10, locus II. 9. Postremo loco v. 12, similis hic
Odys. 2, Ὀφρά σε τῇ πέμπωσι τιτυσόμενοι φρεσὶ νῆες. V. 21,
post κεφαλῇ ad metrum explendum desideratur οὐ πώποτε, vel
simile quid. V. 37, λεγόμενόν τι quid velit, ignoro. nec multa
melior lectio est, si reponas τὴν μάχαιραν λεγόμενόν, expuncto τῇ.
Deinde ad μάχαιραν magis τομάδα quam τομάδα quadare quis
censuerit. Sequentia sunt ὁλλῆς ἀρχῆς, seu novum initium con-
fusi debent. et pro κατανύλωμα legitur apud Suidam κατανύ-
λωμα: ac seq. v. κατὰν προκαλῶν, omisso nomine ὁμμάτων,
V. 56, haud scio an verior lectio, τολαία. Ἀλεξίς. Παλλοκῇ, ut
lenius sit, Alexima in Παλλακῇ fabula sic τολαίαν usurpasse, nem-
pe pro φωνῇ τῶσις, ut exponit etiam Helych.

P. 762, v. 9, Suidas, σπυσινοῖς ἀπὸ Σπυσινοῦ, τινὸς τῶν
πάλαι πολιτευομένων, συντάκτας τὰ περὶ αὐτοῦ. At Σπυσαν-
δρίαι Helychio γένος ἱθαγενῶν. V. 15, Suidas καχυποποιεῖσθαι
citatur ex Aristoph. pro κακὰ υπονοεῖσθαι. V. 25, Hom. ed. II. 4,
Τορνώσαντο δὲ σῆμα. V. 34, lenius est, τὴν ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν
εὐεργετῶν καλουμένην σημαίνει. V. 36, Platonis editio in Hippia
maiore plenius et planius, πότερον πρόπει, ὅταν τις τὴν χύτραν
τὴν καλὴν ἐφῇ ἐτρουσ καλοῦ μεστήν, χρυσὴ τούτῃ αὐτῇ ἡ
συνίη.

P. 763, v. 1, ante τοσαῦτα desideratur τόσα. V. 25, pro Τρα-
γῶνι et Φιλονομίας Pausanias noster 529, 40, habet κραυγῶνσι
et Φιλονόμης. V. 30, Nicandri locus est Alexiphani. v. 310: ubi
vulg. ed. αὐαλῆς τραγογιάων: et scholias, ὅπως ἐσθλόντες οἱ
τραγοῖ, γίνονται κατωφερεῖς. V. 49, ex Harpocr. ac Suida lege,
αὐτῇ τε καὶ ἡ ἀσμά, συνδέονται πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερέα.

P. 764, v. 19, duplicis scripturae vestigia, τῶν ἐν Ἀθήναις, et
τῶν Ἀθηνῶν. 143, pro ὅλος infra ἥλος est 827, 45.

P. 765, v. 19, Apollonius noster 200, 18: et 201, 5, τρεῖς καὶ
δύο, servat integro numerali, ut in τριακοντακίδεσσας. V.
32, πῶν minus aptum videtur: aptius apud Aristoph. Acham. 46
σπονδαί τριακοντούτιδες. Seq. v. malim τριακοντίων, idque pro
τριακόντων, ut γερωντίων pro γερώντων 227, 4. singularia τριακῶν
et τριακόντιος, cum toto suo comitatu, futilia sunt. carent enim
haec numeratilia singularibus, ut supra cum alibi declaratum, tum
754, 11. notatus idem error 290, 51. V. 42, eandem differentiam
ex Ptolemaeo Αἰθalonites tradit Ammonius. variani tamen in es-
thonniquatū ostendunt Indices nostri in Aristotelem, Dionysium
Halicarnassensem, et minores Romanae historiae scriptores. Graecos
V. 56, malim singul. num. τὸν βλόν.

P. 766, v. 5, pro τρεῖς requiritur potius τρεῖων, ut decla-
rant sequentia. V. 14, aptius ἐξέρτισιν, ab ἐξατρίω, *adorno*.
Sic v. 40, aptius fere τροπαία, ἢ αὐρα. ἐπείτατος seq. v. habet
etiam Suidas: at Harpocr. ἐπείτατος, *paucum dolium*, Pol-
luci ἀσπῆς: apud Eustath. Pollucem ὑπολήνιον est pro ἐπλήνιον,
fere aptius. V. 51, de ἐσθλῶτος vis et Apollonium nostrum 182,
1, 200, 10. V. 55, ὑστάτως, ἢ εὐδαιμόνως, ut infra 778, 25:
784, 34.

P. 767, v. 7, rursus nominativi absolute positi. V. 22, me-
lius fere post μάχας distinxerimus. V. 23, omnino scribendum
ὀκτώμηνος, servato primitivi u, ut mox v. 34: et supra 346, 19,
ὀκτώμηνος, proτὲρ Ἀττικῶ. V. 40, legendum videtur, ὅτι ὥστε ἐν
μήτρῃ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐβλάθη: seu clarius, ἐν τῇ κεφα-
λῇ τοῦ Δ. ὥστε ἐν μήτρῃ, *quoniam e Iovis capite velut ex
matre prodit*. V. 57, aptius fere γήθησας quam γενήσας.

P. 768, v. 7, Suid. Πρωτοκλή, ut Πρωκλή: at seq. v. Πρω-
τοκλή, minus recte. V. 27, metro aptior lectio, πᾶντες, 42
799. V. 35, locus II. 7. V. 49, dup. in animum coarctat, ἡγε-
ται.

αὐτὸν, *Τριχόβρωτες*, *ἄφρων* — legitur autem *τριχόβρωτες* apud Aristoph. in Acharnensibus: apud Suidam *τριχόβρωτες*: apud Helych. *τριχόβρωτος*: sed suspectum illud ultimum; quippe quod originis ratio in extrema syllaba postulet, five oxytonus, five paroxytonus id efferre libeat. V. 51, *properipomenon τροπαία* et hic et supra 766, 49, ferri potest, si absolute ac substantiue capiat: alioqui eiusmodi adiectiva paroxytonus efferri solent, ut *ἀρχαία λατρί* apud Euripidem Hecuba, in fine iambi. V. 54, *ὑστάτους βιβρόσκου*.

P. 769, v. 46, prior locus ex II. π'. V. 52, Euripidis edit. *στεῖχον*, prima diphthongo, usitatus: et v. praeced. *οἶδς*, coniuncte. locus est non procul ab initio.

P. 770, v. 14, rectius *ἀφύς*, accentu in penultima, ut partim antecedentia declarant, partim supra 179, 36. V. 14, *Βοιωτίων*, id est Boeotico more *οι* habens pro *φ*, ut clarius supra exponitur 224, 36. N. 22, *οἶς* et *ὄς* procul dubio corrupta sunt. legendum opinor, *τό οὗς*, *ὄς λέγονται*. Sic enim Dores etiam *μῦσαι* pro *Μούσαι*: et *Ιόνες* *ὦν* pro *ὄν*, atque alia consimilia, 815, 35. V. 29, expoliuntur *ὁ ἀνὴρ*, addita ex m. Apostolii collectaneis. V. 47, Homeris locus est II. ε', *ἀλλ' αὐτὰρ τρεῖς ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθαι*.

P. 771, v. 2, rectius *τροπῖον*, prima brevi, ea forma qua *Φορῖον* a *Φῆμα*: sic enim et Helych. *τροπῖον*, *ἐπῖον*. V. 13, in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, *ἀπὸ τοῦ τρυγῶν*, absolute capto vocabulo. V. 31, itidem et Suidas, *τρύχων*, *τὴν πόαν*, *ἡλικίως λέγουσιν*, *οὐ τὸ τρύχων*. *σὺν τῷ δὲ στυγῶν*, *οὐδαμῶς εὖρον*. apud Dioscoridem tamen constanter cum *ε* scribitur, et semel male. gen. *στρύχους κηπαίας*: his neutro, *στρύχων ὑπνωτικῶν*, *στρύχων μανικῶν*: et rursum *ἔτι καὶ ἔτερον στυγῶν*. itemque apud Nicandr. Ther. v. 878, *στρύχων τ' ἡδὲ σινηπῖ*, nom. casu. V. 55, *Λυκαονίς* habent etiam Apostolii collectanea m. additque, *οὕτως εὖρον ἐν ὑπομνήματι Ἀρχιλόχων*. Sed verius *Λυδιανῆς*: Gygem enim Lydiae tyrannum fuisse, manifestum est ex Herodoti lib. 1.

P. 772, v. 2, *ἔστασαν* vitiosum est: verius *ἔφασαν*, aut *ἔταξαν*, ut infra 789, 40, 46, et alibi. V. 9, haud scio an legendum καὶ *τύρος* δὲ ἢ *πόλις*. V. 12, *ὑποτίθω* legendum esse pro vulg. *ὑπομάζω*, et ipsa etymologia dicat, et confirmat repetitio infra 784, 4. malum etiam inserta coniunctione, *τίθω δὲ λέγεται*. — V. 27, *Τυφρηστός* Stephano est *πόλις τῆς Τραχινίας*: Lycophronis scholiastae p. 67, *opidium* et mons Trachinis: et p. 129, mons *Maliensium*: uti et Strabo lib. 9, *τὸν Τυφρηστὸν τὸ ὄρος* et *τὸν Μαλιακὸν κόλπον* non multum distita fuisse docet. dicit autem Lycophron priore in loco, *Τυφρηστὸν λέπας*: in posteriore, *πάγων Τυφρηστιῶν*, *ἀλκίω μῖνον* soni gratia, ut in *Πηλεῶν*, et similib. V. 38, *φύλατται*, i. *τὸ α*. Seq. v. rectius *Τυφῶν*, circumflexe, ut in praecedenti *Ποσειδῶν*, et supra 749, 20. V. 45, vulg. *Σιμωνίδης*, perperam. *σιβωνίδα* praeter, *Πηλεμαεῦ* vocat etiam Steph. Byz. Herodotus et Diodorus *Σεβωνίδα*, ut observavit Ortelius noster. Ad 47 v. belle facit quod idem Ort. ex Plutarchi M. Antonio scribit, *Serbonidas paludes ab Aegyptiis nominari Τυφῶνος ἑκπνοῶς*. V. 53, initium, *τυφῶνδς*, a vulg. abest. V. 56, fortasse vult dicere, *ὁ πρὸ τοῦ ἀποδηῆσαι τυφῶνδς αἰεὶ*, *dignus qui ante obitum rogo mandetur*.

P. 773, v. 16, prima significatio, *ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου*, iisdem verbis repetitur v. 51. V. 19, videtur velle dicere, *οὕτω καὶ γέγονε τοῦ, τῶν*: vel brevius, *καὶ γέγονε τῶ*, expunctio *τοῦ*; cuius lectionis indicia v. 51. V. 32, de *τς* in eandem fere sententiam supra 759, 27. Sed longe quaesita haec origo, uti et v. 25 et 46. simpliciter dicemus, esse articulum adverbialiter usurpatum, uti etiam *ε* et *η*, pro *quare*, *qua de causa*. qua de re supra quoque 396, 57. relative autem et interrogative usurpati nonnumquam articulos, interdum etiam demonstrative et indefinites, docet Syntaxis nostra 297 et 298. V. 49, legendum videtur, *ἀπὸ τοῦ τὰ θέματος, α θέματα τῶ*: de quo et supra 756, 21.

P. 774, v. 5, pro *ὑπὸν* sententia requiritur potius *ὑπὸν*, *νέερεν*. V. 10, haud scio an verius *ἀδόξως*: ut sit tantum transpositio litterarum. V. 24, inclusa καὶ, addita ex Suida. V. 36, alteram *οὕτως* pro *ὡς* positum videtur. V. 40, rectius fortasse, *ὁ τῆς*, quod quis. V. 45, si legamus *τατάμενος τοῦ κῆρυκος*, sensus erit, *spoliatus tunica*, seu *exuta tunica*, et *pignori posita*, ut noster exponit. *ἀλφειρώσει* seq. v. quid velit, nescio: nec *ἡλευθέρωσει* multo fortasse melius huc quadrat.

P. 775, v. 8, Suid. *ζωῶδες ποιῆς*, Synecdochice. V. 41, in vulg. indicium, etiam alterius lectionis, *πρὸς ἥτην*, contracte.

P. 776, v. 7, cum *τῶν* subaudiendum *στῆκων*, vel simile quid: sicut videlicet *ἐκκαίδεκηθ' ἑξήκων* interpretatur, *quam sexdecim versus remanere agebant*: et *τῶν*, *τρεῖς* noster supra

τρεῖς στέγας habuisse significat 274, 28. V. 12, Helychius quoque barytonus *ὕδεν*, *ὕμνεν*, *ὑδεν*, *λέγειν*: et soluta contractione, *ὕδουσιν*, *ὕμνουσιν*. V. 16, lenius est: nempe *ἀπὸ τοῦ ὕδης ὕδατος*. V. 18, post *ἀπαρῆς* deesse videtur adverbium *χαρῆς*: ut sensus sit, *praeter composita e pous et ea quae in ὡς desinunt*. nam ut posteriora longam *ω*, ita illa diphthongum *ου* habent in terminatione, *ἐξάπουν*, *ὀκτάπουν*, et similia, 346, 14, 19. V. 21, *περὶ* pro vulg. *παρὰ* repositum ex Helychio et Suida. V. 25, verius fortasse *ὠρύνοντες*, *ὠλύνοντες*. V. 35, nescio an verius *ὠλόντες*. V. 38, Apollonii locus est Argon. 4, v. 525: ubi rectius *Ἰαλῶν*, gemino *λλ*. V. 40, *Μελίτης* uno τ scripti cum Stephano Byz. nam iu vulg. ed. est *Μελίτης*. V. 48, *πρὸς ἡ Αἰολίῃ*, nempe *τοῦ ο* *sis* *υ*. V. 51, *ὕμη*, Aeolice retracto accentu: quippe quod *βαρυντική* sit ea dialectus, 752, 13. in Hom. ed. II. v. *ἐν ναιομένη πόλιν ὕμη*: itemque II. ε', *ἐν ναιομένη πόλιν ὕμη*.

P. 777, v. 18, rectius *Καριανοί*, tribus in locis apud Athenaeum: qui lib. 15 multas comoedias meretricum nominibus inscriptas ait, ut *Φερειάτους Κοριανῶν*, *Μενίδου Φαί* καὶ *Φαί* *νιον*, et similia. V. 41, pro *ὕπν* et *ὕπνατος* ipsa significationis ratio postulat *ὕπν* et *ὕπνατος*: *ὕπν* enim contrarium significat 782, 55: et ab eo sunt *ὕπνος* et *ὕστατος* 785, 10.

P. 778, v. 8, *μῖνος* rectius aberit, ut supra 440, 21. Similis locus II. ε', *ὕπνιχε χεῖρας Ἀπόλλων*. Sequens locus est ex II. ζ', *Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπερχοῖν ἔμμεναι ἄλλων*. V. 57, hemistichium est ex II. ε': ubi *Εὐκλῆδης ὑπερδία* scribit, per syncope; quod et noster significat v. 59, ferri tamen et *ὑπερδία* potest, ut *ὑπερδία*, *ὕγν*, et similia: si videlicet per synizelam, ut in *ἡμέας*, *ὕμεας*, *σφέας*, et ceteris eiusmodi, *α* in unam syllabam coeant. V. 51, melius fere *ὑπερφάνος τῆς*: quod etymon infra quoque coniungitur 780, 3.

P. 779, v. 15, omnino scribendum *συγκριστὸν καὶ ὑπερδιστὸν*, ut arguit sequens *Φθισκόν*. significat enim, *ut a Φῖνος et Φθίσις sunt Φυσκόν et Φθισκόν*, ita etiam a *σύγκρισις* et *ὑπερδισκίσις* fore *συγκρισκόν* et *ὑπερδισκόν*. Sed et *ὑπερδισκίσις* praecedenti versu suspectum est, videturque potius scribendum *ὑπερδισκόν* καὶ *συγκρισκόν*. V. 30, rectius, opinor, *Ὀνοματῶν*, ut seq. v. V. 40, sensus est *εἰδὼ μὲν ὀνόματα*: seu, *οὐ μόνον εἰδὼν ὀνόματα*. V. 49, *ὑπερπλῆς* non tam ab *ὑπερόπλος* est quam ab *ὑπερσπλος*, ut *ὑπερφάνια* ab *ὑπερφανος*. V. 54, malum, *ἀπὸ τοῦ ὑπερπλήθους*: iude namque *ὑπεροπληστῆτος* est, ut *χαριέστῆτος* a *χαρῆς*: vel certe ab *ὑπερόπλειος* (ei in η verso Dorice 487, 5) ea forma qua *αἰδοῖστῆτος* et *δουλοῖστῆτος* 51, 4, 8.

P. 780, v. 19, haud scio an verius, *ὑπερῶντος οἶκος*. V. 23, posteriorem expolitionem agnoscit etiam *Εὐκλῆδης* 703, 4, dum *ὑπερῶντος* interpretatur *ὁρῶν ἔστησαν ὡς εἰς ὕψος*, ad τὸ *ὑπερῶν* relata origine: sed agnoscit tamen cum Helychio et Suida etiam alteram originem ex *ὕπν* et *ἔρως*. V. 35, procul dubio dicere vult *τὸ αἰμωδεῖν*, ut infra 789, 11. Forlan etiam sequentia cum his coniungenda sunt, ut infra ea ipsa pagina, v. 7. V. 48, legendum videtur *ὑπερδία τινα*, vel *ὑπερδία τινα*. V. 50, opidium foeminino genere *ὑπερδισκίσις* dicit Hom. II. β' in catalogo navium, *Οἱ δ' ὑπερδισκίσις τε καὶ αἰπεινὴ Γονόεσσιν*.

P. 781, v. 3, pro *η* apud Hom. II. λ' est *ὡς*, sic ille *ibi collapsus*. V. 25, mutilatus videtur locus, et talis quaevis requiritur lectio, *ἀπὸ δὲ ἡμέρας, πενταπλῆς*. *ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ἡμέρας μελλόντων, παραλήγεται τῷ β, γραφῶν, γράβδην*. Sic v. 28, *ἐκκινκῶν*, *τῶν εἰς ἡμέρας*. Addendaque sunt verbis in *ἡμέρας* ea quae liquidam habent characteristicam: ut *φύρω* et *σύνω*, *φύρην* et *47 φύρην*: et mutata terminatione *χανδόν* a *χαίνω* *χανῶ*.

P. 782, v. 6, in Aristoph. ed. *προσάρατε*, *accipite*. V. 9, haud scio an verius *ἐστιβισμένη*, eodem sensu quo apud Suid. *ἐστιβισμένο*, *τοὺς ὀφθαλμούς ἐκαλλώπισατο*: nempe a *στῖβ* et *στῖμ*: quod Dioscor. quoque lib. 5, c. 99, *τῶν ὑπερπλῆν κατὰ τὸν* esse dicit, et nominatim ulcera in oculis expurgare tradit. V. 30, vulg. *ὑποκαθῆναι*: ut *προεῖναι* supra 670, 18: contra consuetudinem quae *εἶναι* et *θεῖναι* postulat. V. 55, melius *σχέειν*, ut cum alibi tum 628, 1.

P. 783, v. 23, *σχῆδος* in vulgatis omissum postulat analogiae ratio. Seq. vers. haud scio an legendum, *ὡς περ τῶν ὑποκαρτίων*.

P. 784, v. 14, convenientius *προφανῶς ποιητῆς*, ut ex v. 17, *ἐπιπολαῖος ὕγις*, adverbio in nominis locum reposito.

P. 785, v. 26, ut *φάσμα* et *μίασμα* sunt a *φαίνω* et *μῆνω*, ita *ὑφασμα* ab *ὕφαίνω*: itemque *μόλυσμα* a *μολύνω*. quare haud opus est ad *ὕφασμα* confugere, nisi etiam *φάσμα*, *μῆζω*, et *μολῶ*. atque alia eiusmodi fingere libeat.

P. 786, v. 11, vulg. *τιμῆντα χρήσιμον*: corrupte. locus est ex II. ε', καὶ *χευδὸν τιμῆντα καὶ ἀργυρον*. V. 32, perperam itidem vulg. *ἀπὸ τοῦ φαῖος*. V. 41, *Φαειλλος* Suidae est etiam *δεσμῶς*

καλάμων. V. 50, eadem iisdem plane verbis apud Suidam: et conlona ista Helychii, Φαλάγγια, στρογγύλα ξύλα καὶ σύμμετρα Ἀττικοὶ δὲ κόρακας: et haec Nonii Marcelli, Palangae dicuntur fustes teretes qui navibus subiciuntur, cum attrahuntur ad pelagus, vel cum ad litora subducuntur: unde etiam nunc Palangarios dicimus qui aliquid operis fustibus transvehunt. alioqui κόρακες, ut harpagines et manus ferreae, sunt navalis pugnae instrumenta: ut post Polybium declarat Appian. Bell. civilium lib. 5, καὶ κόρακας ἢ χεῖρας σιδηρὰς εὐκολώτερον ἐπεξήπουν. et Caesar lib. 1 De Bello civili, *Et manus ferreas atque harpagines paraverant.* V. 56, Suidas quoque istam etymologiam attingit, et quidem evidenti, dum Φαλάγγιον et Φάλαγγιον gemino λα scribit: ac forsitan etiam apud Terentianum Maurum lib. De Metris, cum ait, *Cui nomen quoque Phaleco dederunt,* aliquis Phallico eadem ratione maluerit. alioqui ut apud alios, ita et apud Atilium Fortunatianum (citante Fulvio Urlino in Lyricorum fragmentis p. 25) *Hendecasyllabon Phalaecium* uno λ scribitur, nempe a Phalaeco, eius metri cultore, non inventore, tracto vocabulo: quippe quod hic versus apud Sappho frequens sit; cuius in quinto libro complures huius generis et continuati et dispersi leguntur. quod iisdem pene verbis Terentianus, *Quem nos Hendecasyllabon solemus Tamquam de numero vocare versum, Trudunt Sapphicon esse nuncupandum: Namque et iugiter usa saepe Sappho, Dispersosque dedit subinde plures Inter carmina disparis figurae.* apud Hephæstionem est Φαλαγγίων, uno λ, et penultima diphthongo.

P. 787, v. 16, Homeri locus est ll. v, Κέρτα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης Κυρτά Φαληγιόντα. iisdemque apud Lycophr. p. 40, Δαρὸν Φαληγίωσαν οἰήσῃ σπῖλον. V. 29, metrum talem quamprimum lectionem requirit, — τὸν δὲ καλέουσι Φάνητα, Τούνεκα πάντων πρῶτος ἐν αἰθέρι Φαντός ἔγεντο. V. 36, verius fortasse, μηδ' ἐτι κεύθε: vel, μηδὲ τι κ.

P. 788, v. 1, Harpocr. κατελεύσθη, indic. modo: et v. 3, οὐτος οὐν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ Φαρμακός. vulgatam sane lectionem vitiosam esse patet ex 777, 53. V. 4, Harpocr. προπερισπῆ: quod quia in praecedens Φαρμακός non videtur posse competere, suspirator ante Didymos novum initium esse debere, ac praescribendum, Φαρμακῶν ἢ Φαρμακῶν. Seq. sane verū pro Φαρμακόντα idem Harp. habet Φαρμακόντα: itemque v. 6, ἐστι δὲ Φαρμακῶν: et praeterea eodem v. 6, ἐν τῇ περὶ στεφάνου. V. 26, Callimachi hemistichium supra citatum 175, 51. locus ita legendus videtur, *Ἡ ἄφαρον Φαρῶσι, μέλει δὲ Φι δμνιον ἔργον. Φι* autem pro σφίσι ex eodem Callimacho notatum supra quoque ad 702, 43. si quis tamen δὲ σφ' elegantius putaverit, fruatur suo iudicio. V. 52, apud Lycophr. τὰ φω est pro φάρω. sic enim pag. 30, ἄσφακα μιστύλας ἐτύμβευσε τὰ φω: ubi scholiastes quoque exponit ἐθαψεν ἐν τὰ φω. similique metaphora pag. 67, πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοις τυμβυθίζονται. V. 43, triplis lectionis indicia. nam aut Φάσαι legendum, aor. 1 activo, ut Φάσαι: aut Φάσαι, aor. 2 medio, ut Φάσαι: aut Φάσαι retento, sequenti commate mutato scribendum, ὅ ἐστι Φονεύσαι, utrumque praelenti passivo. Sic v. 47, si Φάσαι, retineamus, praelens erit: si aoristum velimus, scribendum Φάσαι. V. 48, συγκοπῇ pro ἀποκοπῇ, ut alibi V. 50, inclusa ἐπὶ et τὶ, addita e Suida. V. 53, Suid. μὴ ἐκμισθωσάντων οἱ ἐπιτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων: et seq. v. ἔφαιεν αὐτὸν, nempe τὸν οἶκον: rectius. V. 55, ἀξίαν pro vulg. ἀδειαν repositum ex eodem Suida. V. 56, Suid. προτίρου μαγ-
τῦρα.

P. 789, v. 1, inclusum οἶκον, additum e Suida: apud quem et Λυσιγ pro Λυκούργω. V. 5, ἰμάτιον, Φορεῖον, cum distinctione leguntur apud Harpocr. quoque: apud Suidam absque diastole, unde suspicari libeat scribendum ἰματίων φορεῖον, *gostaculum vestimentorum, capsa in qua vestes circumferantur.* V. 9, τὸ μέγα, non referendum ad scripturam, quasi dicere velit Φάσκωλον per omega scriptum: sed sensus est, Φάσκωλον de minoris, Φάσκωλον de maiori theca dici, sive coriacea illa sit, sive lignea corio inducta. id enim Helychius evidenter declarat, his verbis, Φάσκωλον, βαλλάντιον. Φάσκωλος δὲ, τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἰμάτια ἐμβάλλεται: i. maior loculus, maior vidulus, maior conditorium in quod vestes coniciuntur. V. 10, inclusa, καὶ πρὸς γε, addita ex Harpocr. et Suida: qui et ἐμβριδίστηρον, compar. gradu. V. 23, sensus est, ὡς Ἡρακλείδης ἀπὸ Ἡρακλέους παρ' αὐτῶν. V. 33, Λικυμνίς foem. gen. legitur etiam apud Stephanum Byz. in Τετθρανία: apud Suidam vero masc. gen. ἐν τῇ Λικυμνί: iisdemque apud Helychium est, τὸν ἐν τῇ Εὐριπίδῃ Λικυμνί: et communi genere, Λικυμνίσι βολαῖς. V. 36, Suidas, Πλάτων Φαίδωνι, Φαῦλ — persona pro argumento posita. Ex eodem Suida vers. 38 τὸ οὐν repositum pro vulg. τῷτό. Inclusum:

ΣΤΥΜΟΛΟΓΙΟΝ.

Πλάτων ex eodem additum v. 39. V. 44, idem Suid. Πολιτικὸν τετάκην, non πρῶτον: et seq. verū τούτων δ' ἐγὼ ἐτι Φαυλότερον.

P. 790, v. 5, ut hic τὰν Φαινόλαν, ita Helych. ἐχῶσα καίεν Φαινόλαν: Dorico more. V. 13, melius ex Harpocrations legemus, vel saltem intelligemus, Φελλέα] τὰ περὶ ὁδὴν καὶ ἀγίβστα χωρία Φελλέας ἐπάλουν, ὡς Ἰσαῖος. ut Φελλέα sit accus. ling. sicut βασιλέα Φελλέας, accus. plur. sicut βασιλέας, a nom. Φελλεύς, a quo apud Aristophanem in Nubibus et Acharn. ἐκ τοῦ Φελλεύς: apud quem et scholiastes annotat Φελλέα montem esse Λατικῶν, et Φελλεῖς appellative Atticis dici loca petrosa, quae inferiore sui parte lapidolia sunt, in superficie autem pauculum terrae habeant. apud Suidam Φελλὰς scriptum, minus recte, ut partim ex sequentibus apud eum verbis, partim ex Harpocrat. manifestum est. V. 27, fortasse rectius ἀπὸ Οὐενίου. V. 33, κλωνὶς vocabulum non male illud quidem ad fabrum quadrat; sed Φερεῖλος tamen verius quasi Φερέκλεος, ut Ἰφίλος, Πρύκλος, Πάτρικλος, et similia. V. 36, si πυρρὸν pro λευκὸν substitutus, erit is qui σκίους et καμψύρους appellatur, ex eo quod cauda reflexa umbram sibi faciat, atque ita tectum domumque secum circumferat. V. 43, barytonum Φέγη est in vulg. quoque: sed σκυτόρας legendum esse declarat sequentia. apud Suidam utrumque legitur, sed cum discrimine: Φεγνή, προλὲ Φεγνή, ἀμοιβή· παρὰ τισὶ δὲ, καὶ Φέγη ἢ προλὲ. V. 46, de ὁσῶν idem tenendum quod de ὑπερῶν: san supra 777, 53. idem iudicium de μεθῶν: 575, 18.

P. 791, v. 31, de ἀλφῇ supra 73, 43: vide et ἀνῆν 106, 52: de δῶν 294, 20.

P. 792, v. 27, de ὑποφθῶν idem tenendum quod de simplicia φθῶν v. 32; esse videlicet aoristum secundum a verbo in μι, non aoristum primum syncopatum, a verbo in ζω. V. 44, congruentius, παρὰ τὸ Φεῖρ γέγονε, τὸ ἐπὶ — eodem utrobique casu, accus. scilicet. V. 51, Lycophronis locus est p. 172.

P. 793, v. 17, παραίτιον quid hic velit, non perspicio. aptius fortasse Φθαρτικόν: ut Φθόνος per syncopen dictus innatur quasi Φθρόνους: cum verius sit a Φθίνω, ut τόνος a τείνω. V. 20, pro Φθίσθαι requiritur potius Φθίσσθαι aut Φθίνεσθαι, vel certe Φθείρεσθαι, ut infra est 827, 20. Φθόρα vero non compositum sed simplicem originem habet, a Φθείρω ita derivatum ut σπορά est a σπείρω. V. 43, convenientius ἔρε, περὶ τὴν φίλιαν, accusativo casu.

P. 794, v. 37, rectius τὸ ποτόν, ποῖμα: rectius etiam ordine inverso, πόμα γὰρ τὸ ποτόν, καὶ οὐ πῶμα: sicut etiam Ammonius πῶμα extra compositionem pro potu rarum esse significat, nec nisi apud poetas receptum: quippe quod pro operculo usurpari solet. ab Helychio exponitur etiam ἔκπωμα, poculum. V. 43, pro τειθέμεν ll. δ' est βάλλωμεν. ut hic quoque τειθόμεν legi possit.

P. 795, v. 1, rectius fere φιλοῦντα, *amanitia*. V. 4, παπύρη glossēma est. V. 10, legendum fortasse, φίλω παῖδος φιλωτέρα: aut etiam, φίλω παῖδι φιλωτέρα. est autem in φιλωτέρω syncopes, ut in κύντερος, μελάντερος, φέρετος, et similibus. V. 12, melius φίλω barytonus, ut mox v. 16. V. 20, eadem iisdem verbis habent Suidas et Harpocratio, addito isto Diphihi, Ἐλκ' εἰς (Harpocr. Ἐλπεῖς) μέσον τὸν Φοιδόν, ὡς ἐν ἐμβάλλῃ. de Φιμῶ et κημῶ etiam supra dictum ad 392, 6. V. 45, legendum opinor, τὸν Φλεγυμώδεσσαν χυμὸν, facta transpositione.

P. 796, v. 12, post πὼν ἂν metrum requirit γάρ, aut aliam consimilem particulam. V. 22, Nicander Theriacis v. 563, σηπεδοσι Φλιδόσσα. V. 24, Suidas, Φλεις, μιμητικῶς Φωνεῖ: quale mox τὸ Φνεῖ v. 45. V. 51, congruentius μέρους, gen. casu. V. 53, Apostolii mss. collectanea, ἡ μαντετικὸς: et v. 55, Φαόβιος: adduntque v. 57, ἡ λαμπρόβριξ. Φοῖβαι γὰρ κυρίως αἱ λαμπροὶ καὶ καθάραι τρεῖς. V. 54, hand scio an artius Φοιβιὰς τις. V. 57, νομικῶς idem est quod τῷ τῆς φύσεως νόμῳ: quia interdum honoris gratia tribuitur id vocabulum. ceterum Φοῖβη non avia Phoebe est, sed avi soror, soror videlicet Saturni, Caeli et Terrae filia, ut Apollodorus initio lib. 1, et Hesiod. Theogoniae v. 136, memoriae prodiderunt. alioqui et Phoebe soror est Φοῖβη, eadem nempe quae Diana.

P. 797, v. 3, vulg. Φοιβῶνα: duplici lectionis indicio, Φοιβῶνα, et Φοιβάζουσα. V. 8, rectius δεφινόφων, relatum ad λαμῶν, apud Lycophronem in prooemio. V. 14, ἐρυθρόχρων vel ἐρυθρὸν addendum esse patet ex eadem historia supra 379, 8. Ibidem post ἐρυθρὸν ἀλγεται, supplendum ἡ θάλασσα. V. 22, pro πόλις rectius cum Apostolii collectaneis et Stephano Byz. legemus ἡ χώρα, regio. V. 27, ἐγκαρπίας ferri potest: potest tamen et ἐγκαρπίας admitti. est autem allusio ad illud Psalmi 91, δίκαιος ὡς φοινὶς ἀνθήσει: de quo et Iulianus ac Clemens nositer in eandem fere sententiam.

H h h

P. 798, v. 5, *Φολός* quid velit nescio: verius fortasse *Φολίς*. V. 5, in vulg. indicium etiam alterius scripturae, *ἐφέσαν*. V. 14, apud Aristot. *Histor. animal. lib. 6, c. 14*, est *Φοίνος*; ut *ἐρυθίνος*: et seq. v. *ταῖς προλιμνάσι*, melius. V. 20, *Φοξίχειλος* est ut *ἀργίπους*, *ἀργιόδους*, et similia: aliqui forte *Φωξίχειλος* maluerit. V. 31, *τῆς Φορβειᾶς* etymologiam istam veteribus tribuit etiam Eustathius 539, 16, cum simplicem potius quam compositam originem ea vox habeat, ut *παρεῖα*, et similia. *Φορβή* quoque a *βώ* per ambages deducere non opus est, cum a *Φέρβω* sit, ut *τροφή* a *τρέφω*. V. 39, rectius *Φόρκυς*: id enim tripliciter flecti potest, nempe *Φόρκυος*, *Φόρκυος*, et *Φόρκυ* more Dorico. V. 50, *κάλλιον*, quod melius et rectius est.

P. 799, v. 1, sensus est, fortasse *Φορμόν* idem esse quod nunc *καλόβη* dicitur, *tugurium ex calamis aut culmis*. *καλόμης* autem agnoscunt etiam Apostoli collectanea m. V. 14, *Φεγγελλα* v. 20, quidem inter Italiae populos agnoscunt historici et geographi; ut nullo *Φραγγέλλους*: et *Francos* per Germaniam Galliamque ipsos Graeci *Φράγγους* plerumque scribunt, ut per errorem facta ex his miscela sit. Deinde non a populo Latino sed a Latino vocabulo formatum est Graecum, nempe *Φραγγέλιον* a *flagellum*. V. 52, rursum *παθητικός* pro *μέσος*, ratione terminationis. V. 51, *αὐτῆς* additum ex Harpocr. ac Suida. Porro *Φατριάρχος* est apud eundem Harpocrationem: apud Suidam vero ut *Φράτρες*, sic et *Φατρία*, *Φατριάζειν*, *Φατριάρχος*: nisi quod ibi *Φατριάζειν* est, absque a penultimo, ut et apud Harpocr.

P. 800, v. 6, *κρείσσων* additum ex Hesiodi *Ergois*: ubi sunt qui adverbialiter *ἐτέρῃ* legant; a dativo *ἐτέρῃ*, ut *ἡ* pro *ἥ*, qua, qua parte, qua ratione, teste Eustathio 1251, 25, sed remini tamen etiam *ἐτέρῃ* nominativo casu potest, ut Helychius ex Polemone citat *βίβη* pro *βία*, *δύαμις*. V. 10, duo loca citari videntur, ac fortasse prior est, *ὁ Οὐρανίαφι, γαλόν, οὐρανία*, *exultans gestiensque*: alter, *Οὐρανίαφι, Πίλη*, *Irania cara*, posteriorem sane lectionem lectus est doctus ille Vrbanus Bellupensis: atque imperfecta commata cum ahi passim a nostro citantur, tum 295, 46: 803, 31: 814, 50. Alia porro spectabiles exempla cum ab eodem Vrbano, tum a nobis quoque allata in Notis ad Clemenardi et Antefingani grammaticam 416, 15. V. 44, *Φρόνησις* nihil habet compositi, sed simpliciter est a *Φρονεῖν*, ut *νοήσις* a *νοεῖν*: et v. 51, *Φρόνιμος* a *Φρονεῖν*, ut *δόκιμος* a *δοκεῖν*, et *προσδοκίμος* a *προδοκῶ*.

P. 801, v. 22, sensus est, *τὸ Φρυγία, παραχρῆν ἐκ τοῦ Φρύγης*, *ἐπὶ χῆρας λέγεται*. V. 32, in vulg. indicium est etiam alterius lectionis, *ἐπὶ τὴν χειρῶν*, i. *φύσιν*. V. 57, *Φύκη* ferri potest, ut *Φυκία* v. 52 et 55. Si quis tamen *Φύκει* malit, non multum refragabor, innuit hoc sane relativum *ῥ*.

P. 802, v. 10, convenientius *καθ' ἡμᾶς*, accus. casu. V. 38, Helych. *Φυλλῖναι, ἀγῶνες ἐν οἷς*.

P. 803, v. 5, procul dubio legendum, *καὶ Φυτάλμιος*: et mox in Sophoclis loco, *καὶ Φυτάλμῳ πατρί*. V. 11, talis quaeprim significationum requiritur distinctio, *Φυτοκόμος, Φυτουργός, καὶ Φυτοκόμος, σύνδενδρος τόπος*, ut mox v. 14. V. 22, locus ex Lucae Evang. c. 2, v. 8. V. 29, Hom. ed. II. ζ', v. 149, *ἡ μὲν ἐστ' ὅ*. V. 46, post *μὲν* desideratur *γάρ*, aut simile quid, ad metrum explendum. Ibidem et coniuncte *κατασκότος* et *διῆλε* *κατὰ σκοτός* legi potest, ut *κατασκότος* laepe pro *κατὰ κράτος*.

P. 804, v. 11, analogia *Φαγῶν* postulat, ut *ὄρν, τευχῶν*, et similia. V. 25, *ἄφλαστα* pro vulg. *ἀλφίτα* repositum ex Lycophr. p. 11. V. 49, imperative legendum videtur *ὑποχώρει, cede*, ut in seq. commatio *ἐνδίδου*: aut si *χάλα* est imperfectum indicativi modii, legendum *ὑπεχώρει καὶ ἐνδίδου*. V. 57, Hom. ed. Odyll. κ', v. 306, *δέ κ'*: et mox, *Ἀνδράσι γε ἀνητοῖσι*.

P. 805, v. 15, rectius transpositus commatibus legemus, *παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ ἵς ἰός*. V. 27, rursum nominativi absolute positi, pro, *εὐρεθέντος τοῦ σιδήρου*. V. 33, post *χαλκοτύπους* suppleendum *ᾧτε*. V. 39, aptius ad metrum pariter et sententiam, *ποιῆς εἰδούσι προπίδουσι*. V. 41, iterum augmenti omisso: analogia enim postulat *βεβαρημένην*, vel *βεβαρημένην*. V. 45, inclusum *χαλκόν*, additum e Suida. Idem seq. v. *ἀργυρόφων*, gemino *ορ* et v. 47, *διδόνται*. V. 50, locus videtur mutilatus, ac legendum, *ἔστι δὲ καὶ πόλις Εὐβοίας, καὶ ἐτέρα Συρίας, ἢ Ἀσίας*: et seq. v. τῶν *Χαλκιδίων*: ut colligere licet e Steph. Byz. V. 54, verius fortasse *Χάλυφ*, sublaia terminatione *ος*.

P. 806, v. 13, analogia postulat, *ἐπὶ Ἀθηνῶν*. V. 23, verius, opinor, *κοιμώμεναι*, foem. gen. et v. 26, *χαμαῖτυπῃ*, *πορῆν ἀδοξος*, nam *χαμαῖτυπῃ* potius *τὴν χαμαὶ πορῆν* significat.

P. 807, v. 17, *χαριεντίζεις* est etiam apud Suidam: sed verius fortasse *χαριεντίζει*, ut *δίδει, βούλει*, et alia eiusmodi, ei pro *η* Attice posito. V. 20, convenientius *ἐπὶ τοῦ*, ut mox v. 25, 809,

31, 36, et alibi. Est porro sensus illius parenthesis, v. 25, *χαίρω* non intelligendum ibi vulgatae laetitiae significatione, sed altera supra expolius 806, 34, 36.

P. 808, v. 20, haud scio an verius, *παρὰ τὸ χεῖν τὸν λόγον*. Seq. v. fortasse legendum, *ῥῆγ καὶ ἐπὶνυμον, a quo etiam νομαρ accepit*; nempe a nomine *χαῖλος*. Post ea ipsa desiderari videtur neutrius generis articulus *το* — et mox ex H. Stephani m. legendum *κατάκομον, comis seu pilis oblitum*. Similis apud Suidam locus, *ἐκ τὴν ὑπερῶν χελώνη διστὸς μηδικὸς ἐκέρχιστο, ἢ superius labrum*. V. 27, Lycophronis scholias p. 105, *διαπλῆουσα καὶ νηχομένη*, inserta copula: et seq. v. *ᾧδοσι* pro *παλαίχρονσι*, est autem Lycophronis hemistichium, *Κλύδωνα χελύσσουσα*: ubi quidam *χελύσσουσα*, ut *ἐλλώρις* initio Iliadis. V. 32, *χευήσι*, est ut *ἀμμήσι*, a nom. in *ης*: quomodo apud Suidam *χομῆσι, οἷς ἐσχον χερνῆτα βίον*. V. 51, Hom. ed. II. ε', v. 71, *Ἰλίσιαί τοι οἶνον κλισίαι*: iidemque supra 675, 22.

P. 809, v. 8, melius, *τὸ δὲ δε, αὐ νοε δε*. V. 11, Eustath. 1615, 36, *ἀμφοτέρους* habet. V. 20, legendum, *ἀπὸ ἐπιθήματων, ab adverbiiis*, ut arguunt sequentia: et v. 29, *παρὰ τὸ ἐκ τὸς ἡμᾶς γίνεσθαι ταύτης τῆς ἡμέρας*, ex eo quod extra illam diem iam constituti simus, i. illam excellerimus live superaverimus.

P. 810, v. 27, verius, *ἐν ταῖς χερσὶ, in manibus*, ut parum ipsa origo declarat, partim eiusdem expositionis repetitio confirmat infra 812, 5. V. 33, post *θαλαμείας* suppleendum, *ιατρεύεσθαι*, aut aliud huiusmodi verbum: vel potius legendum, *ἀπὸ τῆς διὰ τὸν χειρῶν θαλαμείας, a curatione quae per manus fit*. V. 35, legendum *ὑπογῆσι*: *Ὀμηρος*, aut subintelligendum *Ὀρμος ex Homero*. V. 47, pro *μανδύλιον* Adrianus Iunius ex Ovidio *mantile* citat, ex Varrone *mantellum*: recentiores *manutergium* dixerunt.

P. 811, v. 18, *χῆν* non male cum Eustathio *παρὰ τὸ χεῖν* deducitur, praeteritum quum verum τοῦ *χ*, Ionium adverbii invadentes effundat. V. 40, corrupta poetae loca. II. ε' est, *Ἰλίου ἐξολάπαε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς*: et II. ε', *Χήρωσας δὲ γυναικας, viduasque uxorem*.

P. 812, v. 9, vulg. *λινὸν περιβόλαιον*, contra morem, qui *λινὸν* usurpat, ut *χαλκόν, χρυσόν*, et similia.

P. 813, v. 4, melius, *καὶ τὸ νέον, etiam novum*, ut apud Latinos quoque *viride* pro recens *laepe* usurpat. Seq. v. fortasse scribendum, *χλωρῆς ἀγῶν*, ex Odyll. ε'. V. 6, cum *τὰ χλωρὰ* repetendum e praeced. *φαίνεται*, aut absque articulo legendum, *ὅτε πάντα χλωρὰ*, subaudito verbo *substantivo*, *cum omnia sunt viridia*. V. 44, *χορηγός* verius *παρὰ τὸ τὸν χορὸν ἄγειν, ut στρατηγός, κυνηγός*, et similia. V. 56, melius fere *περιβάλλουσι, circumdant*.

P. 814, v. 8, *χεῖ* Dorico et Ionico more, ut *εἴ* 410, 40. V. 20, legendum *ἀπὸ τοῦ χῶ*, extrito *ρ*, ut partim sequentia declarant, partim superiora 811, 42. V. 37, sensus est, *διὰ τὴν χρεῖαν*. V. 45, *ὄξεα χρέματα* est etiam in Hesiodi Clypei editionibus. v. 548, poetice inserto *ι*, ut in *ἔξω* pro *ἔξω*, in eodem poemate v. 235, legitur, *ὄξεα καὶ λυγέα*, more communi. V. 51, inclusa, addita ex II. ε'. V. 53, *χεῖ* pro *χεῖρ*, Ionicum illud quidem; sed tamen et Doricum 410, 39. V. 55, malim *ἀποκοπήν, ἀποκοπῆν fuerit*. V. 57, sensus est, *dicuntur esse adverbii, sed magis tamen dicuntur esse verba*.

P. 815, v. 40, melius *τρίζουσι*, per *ι*. Seq. v. addenda videtur negatio, *ἵνα μὴ — λυμαίνωνται*: ut significet, *palmas in os lumi a pugnantibus*, ut dentes, dum illa insuntur, nihil nocere contrahant. qua de re tamen valde dubito, cum Eustathius, scholias, Helychius et Suidas nullam eius mentionem faciant.

P. 816, v. 52, ante *ὅτε* subaudiendum *σημειώσαι*, aut aliud eiusmodi: quae ellipsis passim obvia in excerptis.

P. 817, v. 14, Lycophronis locus est p. 28: qui et p. 58 compositio *ἀναφαλῆν* auitur. V. 31, τὸν *ἄλλον* quid velit, non intelligo. forsan error natus ex non observato scripturae compendio, *ἄλλον* pro *ἄνῳ*, quod est *ἀνδρώπων*. humani sane corporis partem *ἄλλον* dici, praeter Pollucem et Helychium testatur et noster supra 460, 17: 622, 53. V. 36, *ψαλτήριον* nihil magis habet *τοῦ τηρεῖν* quam *κίθαριστήριος αὐλός* apud Athenaeum. V. 57, *εἰς δέει, ἢ μακράν*.

P. 818, v. 1, vulg. *μικρός, parvus*, parum apte. V. 23, sensus est, a *ψῶ* significante *προσεγγίζω*, et *ἄφῶ* significante *ψηλαφῶ*. V. 54, *δύρα* nihil magis cum *ψάμυρος* quam cum *ψάμυρος* cognationis habet: nam terminatio *υρὸς* simplicis speciei est, ut in *μυρῶς, λυγρῶς*, et similibus.

P. 819, v. 1, allusio ad illud Theocriti, initio Idyllii 1, *Ἀδύ τε τὸ ψιδύριμα καὶ ὁ πῖτος αἰπόλε τήν*: — V. 4, *ψύδος* eli.

putice pro κατὰ φύσιν, per mandatum, falso. V. 25, fortasse rectius ἀπὸ φύκων, ab animabus responsa petentibus. V. 32, Hom. ed. Odyll. x', v. 555, ψυχῆος ἰμεῖων, frigoris desiderans. V. 36, locus non est integer. similis II. π', Ψυχὴ δ' ἐκ θεῶν παμένη εἰδὼςδε βεβήκει. Inclusum ἔσσον v. 38, additum ex II. ε'. V. 46, ψευστά parum quadrat: aptius ψαιστά pag. praeced. v. 41.

P. 820, v. 1, additamentum superfluum: quippe quod iisdem plane verbis legitur pag. praeced. v. 49. V. 18, eadem regula supra 419, 35. V. 35, hoc velle videtur, quemadmodum ω sua quantitate superat o, ita olim in magnis rebus exprimendis hoc ipsum crebrius usurpari solitum: ut ὤϊζε sit quam latissime aperuit. participio uuitur eodem libro poeta, v. 89, Οἷσσαι κληῖδι θύρας ἱερῶν δέμοιο. V. 40, Dionysii locus est Periégeseos v. 523. V. 43, locus ex II. η'. Pro πικρὴν II. β' est κηχέσμοι.

P. 821, v. 12, formatio eadem paulo plenius v. 21: lenius enim est, ἀπὸ τοῦ ἀνὴ τοῦ οὐχέτη ἀηλοῦντας, γίνεται ἀνὴ τοῦ οὐδέτερον, ἀπὸ τοῦ πληθυντικῶν, ἀνὰ συγκοπή, ἀνὰ. V. 18, clarius Eustathius 514, 36, tradit, τὸν περιειληφὸτα τὴν γῆν κύκλον appellari ἀπαιόν, ὡς δὲ αὐτοῦ τῶν ἀστέρων ἀπὸ ἀνω γινόμενων, ἢ καὶ ἀπὸς ἀνυόντων τὰς ἐαυτῶν πινύσεις. V. 28, innuit addito spiritu scribendum, ἀμφιῶλῳ: itidemque ὕψαλος, πόρῳλος, et similia. Seq. v. cum participio ὄν supplendum τυγχάνει, aut simile verbum. V. 37, melius fere ὀλοῦσθαι, aspirate, utpote ab ὀλος. V. 39, in ὥλλοι pro οἱ ἄλλοι, ut crasis est Ionica, ita etiam Ionica est aspirationis detractio: regulariter enim ὥλλοι dicendum, aspiratione retenta, ut patet ex οὐμός 641, 40. alioqui ὥλλοι Boeotice pro ἄλλοι fuerit, α in ω verso, sicut infra in ὠριστος 823, 55: et in ὠρχόμενος 824, 11. V. 45, in ὥλλιγγιν et ὥλλιγγας ἄλ geminavimus cum vulgatis ed. V. 50, οὐκ aptum lenius non efficit: fortasse legendum ὥνιον: ut sit, cuius caput ocium (id est iusto citius) canitium contraxit. V. 56, posset etiam per ἀνακροphen legi ἐρίφων μέθ' ὀμήρεον, ut supra 123, 40: et seq. v. πορευόμενοι.

P. 822, v. 11, ἐρύσσαι, pro ἐρύσσει, est etiam II. λ'. V. 26, clarius et evidentior lectio, ἀγκυῇ ἰδεῖ λέγεσθαι ἢ ἀγκυῇ, ut patet ex 10, 25. V. 34, addituncula ista, δὲ ἐνός μ, parum necessaria est: ambo enim, et οἶμοι et ὥμοι, uno μ scribuntur: quippe quod compositio sit ex indignandi adverbio ὦ seu οἷ, et pronomine μοι: unde a Suida quoque exponitur. Φῶ μοι, καὶ πῆθι. V. 36, nota hic ὦ circumflexum: et mox v. 48 ὦ acutum, quod ad ὥμοι congruit melius, ultimum etiam indignandi significatione. V. 41, apud Athenaeum lib. 2 brevius est, Λήσαν ὦν εὐρεῖν: et rursum, ὦν πολὺ λευκότεροι: et per ε ex Epicharmo, εἰα χανός, οὐα ἀνερῖς: itidemque ex Simonidis Iamborum libro 2, χηνός εἰον. quae diversitas ab Eustathio quoque his verbis expressa est, 1321, 35, οὐ μόνον διευλλάβως ὦν λέγεται, ἀλλὰ καὶ τριευλλάβως εἰον, διὰ τοῦ ε' καὶ ὦν, διὰ τοῦ ι. V. 44, ὁ ζῶν, et τὸ ζῶν, supra sunt oxytona, 413, 33. V. 46, vulg. τὴν τάξιν, ordinem: nihil ad rem. lenius enim est, quemadmodum variat initio, ita variare etiam tono. V. 48, Nicandri locus est Theriacum v. 452: ubi vulg. ὤσα, oxytona: quum propropoxytonon ὤσα cum Athenaeo et nostro agnoscat etiam Eustathius loco paulo ante citato. V. 53, tenuatum ῥπόλος et ῥπόλος, Ionicae Aeolicave dialecto adscribendum: alioqui enim regula postulat ῥπόλος et ῥπόλος, ut οὐμός 641, 40: et χῥῥ 816, 33.

P. 823, v. 52, Hom. ed. Odyll. δ', v. 452, Ἐν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήττοι: et versu praeced. λέκτο δ' ἀριμόν.

P. 824, v. 9, locus ex II. α', v. 193. V. 13, istae τῶν ὡς significationes in quibusdam editionib, Tryphoni adscribuntur: sed neque ordo, neque expressio ipsa, tantum nominis viro respondet.

Nam vero indistincti ut procedat tenor, v. 15, II. γ', in similitudine legitur, ὥστε λέων ἐχάρι μεγάλῃ ἐπὶ σώματι κύρσαι: et in redditione, ὡς αὐτὶς κατ' ὅμιλον ἰδὺ Τρώων ἀγεράχων. V. 28, II. γ' est, ἡλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὠφελος αὐτόν' ὀλίσθαι. locus qui proxime praecedat, exstat II. α': proxime sequens, v. 29, exstat II. ι'. V. 32, locus ex eodem II. ι': sequens, ex Od. ψ'. V. 35, locus ex Od. η': ubi legitur, — ὡς δὲ γυναῖκες ἰσὶν τεχνῆσαι: sequens, ex Odyll. ε'. V. 37, τὸν γὰρ, I. σύνδεσμον: itemque v. 42, plena locutio γ. 23, 30, 53. V. 39, pro ἴδεν, II. τ' est εἶδ': et seq. v. Odyll. ε', ἀγασθαι. V. 41, rectius apud Clementem nostrum 327, 18, ὡς χάριεν τέτ' ἀνδρωπος, ἐστ' ἀνδρωπος ἢ, ex comico. apud Stobaeum Sermone 5, exstat eadem sententia, sed ἢ pro ὡς: et ἀν pro ἐστ', haud minus variante sententiā. nam et ὡς. et ἢ significant utique: neque inter ἀν ἢ, et ἐστ' quousque, quantisper, magna est discrepantia. V. 42, in ea editione quae Tryphonis nomen praefert, legitur, ὡς τοῦτο ἀληθεῖα τις. Ἀρτιπὸν τοῦτο. quae lectio non minus quam nostra suspecta est. V. 44, Odyll. χ' legitur, Κείσμαι. ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργένει. V. 49, locus ex II. α', v. 216.

P. 825, v. 13, melius scripseris Ἐρμάν et μεγιστάν, oxytonas, ut patet ex v. 16, et clarius ex 18 ac 20. immo etiam Ἰτάν apud Helychium, Suidam, Eustathium, oxytonas scriptum est. V. 26, ὁ τέ, suppleendum σύνδεσμος, ut pag. praeced. v. 37 et 42.

P. 826, v. 1, de ὠτός idem tenendum quod de ἄλλοι et ὠπόλοι supra 821, 39, et 822, 53: esse videlicet Ionicae aut Aeolicave dialecto adscribendum: quippe quod communis dialecti atque adeo analogiae ratio postulet ὠτός aspirate, ut οὐμός 641, 40: et χῥῥ 816, 33. Clausula de prima editione, iisdem verbis in fine illius exstat: cetera, de secunda et tertia, a nobis sunt adiecta, ut lectores intelligant, quid partim superiori, partim huic, partim etiam futuris seculis debeatur, postquam haec nostra exstare desierint.

P. 827, v. 1, Anastasii caput περὶ ἐτυμολογίας, a Davide Hoefschelio, viro et nostri et resp. amantissimo, communicatum nobis ex mss. Augustinae bibliothecae libro, cui titulus, Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινῶ ὁρους, κεφάλαια κ'. quod ideo potissimum annexere placuit, quia multa cum hoc nostro habet communia: ut vel hinc appareat, veluti per manum traditas esse istas veterum etymologias, licet interdum philosophicas magis quam grammaticas, id est rerum magis quam verborum rationem coniectantes. Vt autem et de illius editione breviter a nobis reddatur ratio, v. 14, inclusa, ex Hoefschelii coniectura sunt: sed legi etiam potest οἰονεὶ ἐρατῇ, ex 138, 25. V. 19, idem H. suspicatur legendum δέσσις: et v. 21, ἐν ἡ, foem. gen. V. 40, pro ὕφελλεν supra ἐφέλλειν est, 601, 54. V. 46, ῥάχως pro mss. ῥαχῆς repositum ex 764, 43.

P. 828, v. 9, Sacellarius et Sacella, verius Latina sunt quam Syriaca: quod et de Σακέριος supra notatum ad 707, 30. V. 11, melius, λᾶτος γὰρ ὁ πλατὺς ἐκλήθη. V. 16, ἴσσαι pro activo ἵεναι. V. 18, in mss. vestigia sunt etiam alterius lectionis, τὴν ἑω, foem. gen. ut supra 352, 14. neutrum τὸ ἑω, exstat etiam v. 16. V. 19, rectius Πωμάριον et Πωμάρα. ita enim Latina ratio postulat. ac Pomaria sunt potius ὀπωρόφυτοι παράδεισοι quam simpliciter κηπία. V. 20, melius ποτῶ, accentu in ultima: et seq. v. ἰλόν, ἱμνόν, ut supra 602, 11. V. 28, planius, ἐκ τοῦ κύκλου, seu ἐκ τοῦ κύκλου, ut supra est 530, 6. V. 42, Dionysiana illa τοῦ θεοῦ etymologia est et apud Greg. Nyssenum: alia est apud Basilium magnum p. 362, et Greg. Naz. p. 216, ut Hoefschelius noster annotavit: qui et Plutarchum De Mide ac Osiride videri iubet p. 276.

I N D E X

VERBORVM ET PHRASEΩN, LITTERARVM QVOQVE AC SYLLABARVM,

QVAE IN PRINCIPIO, MEDIO AVT FINE DICTIONVM NOTATV DIGNAE SVNT.

In quo compendiarum notae, c, compositum: d, derivatum: f, figuratum: p, poeticum: pr, proprium: fl, fluvium: op, oppidum significat. Maiusculae, A, Aetium: Ae, Aeolicum: B, Boeoticum: D, Doricum: I, Ionicum notat: s, anomalum. — terminalium seu finalium litterarum ac syllabarum index est. Themata porro nunc recte, nunc oblique posita sunt, ut vel ipsa se obtulere, vel commoditas poposcit. Augmenti ratio plerumque in alphabeti serie observata est: nonnumquam tamen et thematis ordo servatus. Originis eiusdem vocabula ut plurimum coniuncta sunt, nisi forte alia seriem interruperunt. Numerales notae, priores, paginam; posteriores, versum designant. quae si forte non usquequaque respondent, e classe in classem oculi per affinitatem aberraverunt.

A forma qua pingatur 414, 51: unde appellatum 72, 49: productum, grandius sonat quam ai diphth. 575, 57: pars orationis non est, sed particula 141, 46: significationes habet septem 141, 52. α privativum 1, 15, 43, 52, alibi passim. α στερητικόν corrumpitur, excepto ἀνάστος et ἀνάματος 44, 51: productum in ἀπόλεμος 97, 25. α στερητικόν τε καὶ ἐπιτατικόν ψιλοῦται 61, 35. cum α privativo non componentur comparativa in τερως 195, 16. α τὸ σημαῖον τοῦ κακόν 433, 44. α τὸ κακόν 291, 36: 619, 53. α τὸ ὁμοῦ 7, 27: et 16, 9. α τὸ ἀφροιστικόν aspiratur 25, 55: 64, 50. α significat etiam τὸ ὁμοῖον καὶ τὸ ἴσον 133, 27. α τὸ ἐν 123, 2. τὸ α κατ' ἐπιτασιν κείμενον 164, 28, 34. α epitaticum 1, 19, 51, 54: et 39, 22: et 45, 36: 142, 9: 180, 17, et alibi. α τὸ δπλω 50, 21: 168, 45: 184, 25. α τὸ εἰς τὸ ὀπίσω 171, 45. α πλεοναστικόν ἢ ἐπαυξητικόν 72, 20: α pleonasticum 1, 28, 33: 82, 13: 200, 16. α pleonasticum non aspiratur 655, 18. α in o 523, 55: 619, 54: 620, 52: 621, 10: 633, 44: 638, 55: 645, 27: Aeolice in o 613, 37. α pro o in compol. 102, 22: 435, 22: 796, 17. α in ω 804, 16: pro ω 558, 50: pro ε Dor. 33, 55: 114, 20: 671, 30: 732, 30: pro ε in aoristo 2, 246, 55. α breve pro η in praet. lon. 501, 4. — α foemininum, quantitate differt 222, 42: breve in quib. 235, 27: breve in verbalibus	522, 33: in compositione variat 823, 15: et 222, 50. — α neutrum, breve 491, 9: crebro eliditur ab Hom. 664, 9: quatuor compositorum genera ex se procreat 105, 40. α neutrum pro ai foem. 585, 41. α neutra, quando nomina, et quando adverbia 779, 35. — α adverb. ex adiectivis neutris, breve 821, 14. — α adverbia dissyllaba 75, 19: per syncopen ex εα 111, 53. — α pro ου Dor. a nom. in as 154, 5: et 35, 37. — α in voc. pro η quae faciunt 258, 12: 585, 13. — α pro ην metapl. 585, 6. α in accus. Πηλεα produxit Euripides 190, 7. — α longum ex ao 579, 20: ex αυ 172, 21. — α ex αα 24, 48: ex εα 152, 24: ex εα Aet. a puris in εὐς 189, 56: 670, 4: ex ling. οὖν 489, 14. α diphthongus ex στ 21, 10. α alpiratam numquam abiicitur 655, 16. α βάλς 186, 45. α δαλέ 186, 43: 822, 37. — αα pro ηα lon. 501, 4. — αα ε pro α 637, 41. αάστος f. 1, 15. ααγίς 1, 50. αάθικτος 1, 14. — ααν pro αν, priori α correpto, altero producto 161, 33. ααπτος 1, 34: 135, 46. αασάμην f. 1, 29. αασας 1, 24. αασαί 163, 41. αασίφρων 1, 49. αασχετον 1, 30. αατος 1, 17. Αβα, τῆς Αβας 369, 55.	αβανίς 2, 43. αβανίς 2, 56. αβάνησαν 2, 30. αβανήμων 2, 29. αβανίζω 2, 42, 48. αβάνιον Παλαμήδειον 666, 21. αβαλ f. 1, 54. αβάλας 2, 53: rectius αβάλε 1, 56: 186, 44. αβαλε † 3, 3. Αβαντες 76, 56. αβαξ 2, 8. αβάπτιστος ναῦς 811, 26. Αβαρβαρέη nymphe 604, 6. αβαρβαρίεως 331, 37. αβαρις seu αβαρής 393, 34. Αβαρνίς d. 2, 12. αβασάνιστος 3, 4. αβαστάκτος 3, 4. αβατα 341, 10. αβδήρα 3, 8. Αβδήραδε 3, 10. Αβδήρητης 5, 11. αβδήρον f. 94, 27. Αβδήρων seu Αβδήροις 511, 30. αβδία 3, 8. αβέβηλα 3, 33. αβελ f. 1, 56. αβέλτερος 3, 12. αβέλτερος 429, 55. αβέλτερος et αβέλτηρα 3, 17. αβίος 3, 20. αβίος pop. 232, 47, 56. αβλεμείας 3, 24. αβλεπῶ d. 464, 1. Αβληρος nom. pr. 660, 48. Αβλης et Αβλητος 3, 35: 602, 24. αβληχρός 3, 27: 200, 17. αβληχρῆς 3, 50. αβολήτης 4, 6. αβολός 3, 54. αβotos 4, 56. αβούβαστος σταφυλή 77, 9: an α βούμαστος. 3, 51. αβούλητος 3, 53. αβούτης 3, 53. αβρα 4, 22. Αβραάμ aciton 402, 45.	αβρίξ 4, 49. αβρίτος 4, 48. αβροδιάζομεν † 4, 35. αβροδίαυτος Venus bifariam 179, 14. αβροειμονες 4, 15. αβροκόμης 4, 20. αβρόμιος 4, 29. αβρομοι 4, 41. αβρος ο κουφος 337, 13. ulitatus αβρός. 4, 11. αβρός et αβρός 4, 35. αβροτάζειν 4, 31. αβρότη 4, 31. αβρότης 4, 51. αβροτήσαι 4, 50. αβροτοι 4, 25. αβρότονον 183, 25. αβροχία ἢ 389, 31. αβρων seu Αβρων 765, 2. αβύρβητος 4, 52. αβυρτάκη 5, 1. αβυρτανοποιός 5, 8. 4, 44: et 53, 49. Αβώβας 4, 53. αβως 4, 54. αβωτος 4, 55. αγα ἢ 5, 28. ἀγάσθαι 166, 44. ἀγάσθαι seu ἀγαγωμαι 824, 40. ἀγάχλοι 5, 29. ἀγάω 5, 19, 30, 56: et 6, 18. ἀγαθός non comparatur, et cur 5, 22. ἀγαθοεργία 5, 26. rectius ἀγαθοεργία. ἀγαθοσμον 5, 34. ἀγαθωσύνη 275, 44. ἀγαίεσθαι 5, 15. ἀγαίος 8, 50.
---	--	--	---

- Αἰαίη** 297, 2
Αἰακίδευσ 65, 55
αἰανός 28, 6
Αἰας d. 27, 15: Aeoliamum aie non admittit 576, 3. **Αἰαντεία** ἀδελφός cur non dicatur ut **Αἰαντείας υἱός** 775, 36
—αἰανταί Ion. pro αἰανταί 262, 49. sic —αἰατο Ion. et Aeol. pro αἰατο 258, 53: 325, 42: 507, 39
αἰβίτος f. 28, 7
αἰβοῖ 28, 8
Αἰγῆ 27, 57: et 28, 24
Αἰγῆος D. pro αἰγῆος 28, 37.
Αἰγῆος Neptunus Homerus 546, 2
αἰγῆων ὁ 28, 2
αἰγῆαντά 28, 30
αἰγῆον 41, 28
αἰγῆα, f. dogd 119, 10
Αἰγῆίδης pair. 165, 45
αἰγῆίου δέρμα 597, 14: rectius αἰγῆιον 714, 24: et 64, 38
αἰγῆρος 28, 39. παρ' αἰγῆρον 441, 16. αἰγῆρος 28, 40
αἰγῆδες αἰ 28, 16
Αἰγῆα 27, 52: et 28, 55: 122, 11. **Αἰγῆαίς** 28, 15
αἰγῆαλός 27, 39: triplex 651, 35
αἰγῆβστα χωρία 790, 13
αἰγῆλιν 27, 43
αἰγῆλινος 27, 49
αἰγῆλιν 28, 18
Αἰγῆναιος et **Αἰγῆνῆς** 28, 15.
Αἰγῆνῆς ὁ 221, 33. **αἰγῆναίς**, τὰ 28, 9. **αἰγῆναίωται** 28, 10.
αἰγῆλοχος 27, 32, 42: 45α, 26
αἰγῆλοφ 28, 19: nescio an venius αἰγῆλοφ.
αἰγῆρος 28, 53
αἰγῆς 27, 38, 34: et 28, 20
Αἰγῆδος 27, 54: 137, 35
αἰγῆλη 5, 39: 28, 56: 409, 57.
αἰγῆλη 119, 38. **αἰγῆλητα** f. 29, 2.
αἰγῆλιν 451, 23
αἰγῆλιν ὁ 28, 22
αἰγῆλινος 37, 45. **αἰγῆλινος** τὰ 37, 48
αἰγῆλινος 27, 52
αἰγῆλιν 28, 23
αἰγῆλινος 29, 3: 380, 38
Αἰγῆλινος 29, 6: 828, 20. **Αἰγῆλινος** πλινθοφόρος 29, 21. **αἰγῆλινος** 29, 23. **αἰγῆλινος** 30, 18
αἰδῆιον † pro αἰδῆιον 569, 26
αἰδῆιον et **αἰδῆιον** 130, 1
αἰδῆλος 41, 32, 36
αἰδῆμι d. 30, 34
αἰδῆς 42, 28
αἰδῆς τῷ 42, 17, 26: 520, 54
αἰδῆς ὁ ἀφῆνης 41, 41, 47, 57.
αἰδῆς 41, 53, 55
αἰδῆος 29, 24. **αἰδῆτοι** qui 30, 44. **αἰδῆτοι** τὰ 30, 57. **αἰδῆτοι** θαλάσσιον 59, 54. **αἰδῆτοι** τος 31, 4
αἰδῆμι f. 30, 32
αἰδῆς 42, 13. **αἰδῆς** 31, 22
αἰδῆς 42, 32: 466, 33. plur. αἰδῆς 42, 31. **αἰδῆς** 42, 44.
αἰδῆς 42, 31. **αἰδῆς** 42, 45
αἰδῆς 42, 10
αἰδῆς 30, 19
αἰδῆς 30, 26, 33: fut. ἔσω 420, 16. **αἰδῆς** pro ἔσω 569, 16
Αἰδῆς d. 41, 49: 340, 11. **αἰδῆς** δυνάει λούσσειν 168, 10. **αἰδῆς** νιος 42, 12: et 30, 20
αἰδῆς 30, 26. **αἰδῆς** 26, 27: et 29, 25, 49
αἰδῆς 31, 28. **αἰδῆς** 31, 23
αἰδῆς 31, 43
αἰδῆς p. 31, 26: 339, 37: Arg. 302, 3. **αἰδῆς** 31, 42
αἰδῆς f. pro **αἰδῆς** 405, 56
αἰδῆς 31, 46, 52
αἰδῆς 32, 13: 239, 45: 631, 28
αἰδῆς 31, 53
αἰδῆς d. 22, 37: 31, 56
αἰδῆς 31, 55
αἰδῆς 31, 54
αἰδῆς 32, 26: neutr. **αἰδῆς** 30, 21, 25. **αἰδῆς** 30, 22
αἰδῆς 32, 25. **Αἰδῆς** pro **Αἰδῆς** 32, 21. **Αἰδῆς** voc. ca. lu 670, 18
αἰδῆς 30, 24
αἰδῆς ὁ 33, 32: 162, 31. **αἰδῆς** 33, 20, 22: 565, 31. **αἰδῆς** et **αἰδῆς** 33, 30: 261, 57: 262, 3. **αἰδῆς** 199, 45. **αἰδῆς** 32, 51: 665, 32, 35. **Αἰδῆς** et **Αἰδῆς** 33, 24. **Αἰδῆς** et **Αἰδῆς** 33, 24
αἰδῆς 33, 3, 9. **αἰδῆς** 33, 10
αἰδῆς 33, 11
Αἰδῆς et **Αἰδῆς** 32, 41: et 53, 5. **Αἰδῆς** d. 659, 46
αἰδῆς 33, 13
αἰδῆς et **αἰδῆς** 32, 30
αἰδῆς 441, 19: 688, 34
αἰδῆς 32, 43, 52: 500, 51
αἰδῆς et **αἰδῆς** 32, 56. **αἰδῆς** d. 170, 57: 239, 27. **αἰδῆς** 53, 38. **αἰδῆς** d. 461, 43.
Αἰδῆς op. 107, 7
αἰδῆς 33, 40, 50
αἰδῆς 14, 25: 32, 54: 148, 31
αἰδῆς 32, 53: et 33, 36. **αἰδῆς** 32, 54: melius αἰδῆς 77, 26
αἰδῆς τὸ καὶ 32, 30: et 33, 25: d. a daίω 32, 41: et 33, 19.
αἰδῆς 32, 33: et 33, 14
αἰδῆς pro **αἰδῆς** Dor. 732, 34
αἰδῆς 34, 1
αἰδῆς 294, 13. sic 769, 49: 618, 27. idem **αἰδῆς** 33, 54
αἰδῆς, ἡ 42, 46
αἰδῆς 33, 52: 774, 13. **αἰδῆς** 33, 41
αἰδῆς 34, 2
αἰδῆς 34, 10
Αἰδῆς et **Αἰδῆς** 54, 4
αἰδῆς 35, 1
αἰδῆς 42, 56
Αἰδῆς 34, 5
αἰδῆς 35, 3, et Helych. 34, 8: 37, 26. **αἰδῆς** 34, 9
αἰδῆς 34, 12
αἰδῆς 35, 7
αἰδῆς, seu **αἰδῆς** 35, 6.
αἰδῆς, ἡ 35, 5
αἰδῆς 35, 10: 461, 34. **αἰδῆς** 35, 4
αἰδῆς 35, 5
αἰδῆς 35, 8: 88, 11
—αἰδῆς ai ai, Aeol. pro **αἰδῆς** 760, 22
αἰδῆς Aeol. pro **αἰδῆς** 452, 37
αἰδῆς 84, 41
αἰδῆς 257, 39
αἰδῆς 245, 38. **αἰδῆς** 328, 18
αἰδῆς 215, 39: 385, 24
αἰδῆς pro **λαμῆς** 35, 8: Helych. 568, 39
αἰδῆς 103, 45
αἰδῆς 799, 4: rectius **αἰδῆς** Helych.
αἰδῆς d. 35, 26: 31. **αἰδῆς** 35, 27, 32
αἰδῆς 789, 11. **αἰδῆς** 35, 19. **αἰδῆς** 35, 18
αἰδῆς ὁ 35, 41: et **αἰδῆς** 251, 15: 647, 20
αἰδῆς 35, 16
—αἰδῆς 258, 22: 444, 11
αἰδῆς 36, 8
Αἰδῆς seu **Αἰδῆς** 35, 34. **Αἰδῆς** 210, 15
αἰδῆς 36, 19. fut. **αἰδῆς** et **αἰδῆς** 150, 3. **αἰδῆς** 36, 14. **αἰδῆς** 36, 29. **Αἰδῆς** 153, 41: 156, 8
αἰδῆς 36, 32. **αἰδῆς** 36, 12. **αἰδῆς** 36, 31: 241, 38. **αἰδῆς** 654, 22
αἰδῆς 35, 56
αἰδῆς ὁ δεινός 35, 34, 55, 57: et 35, 8: 262, 27: 335, 48. **αἰδῆς** 35, 50: et 36, 14, 16. **αἰδῆς** 36, 37
αἰδῆς τὸ λαμβάνω 126, 41: pall. seu med. **αἰδῆς** 36, 39, 45.
αἰδῆς τὸ λαμβάνω 453, 22
—αἰδῆς d. ex neutro in α 626, 25: ex α 101, 20
αἰδῆς 35, 56: et 36, 5
αἰδῆς, et plur. **αἰδῆς** 42, 49. **αἰδῆς** 36, 51: commun. gen. 243, 30
—αἰδῆς commun. gen. 243, 29
αἰδῆς 36, 57
Αἰδῆς d. 37, 23
αἰδῆς τὸ καὶ 37, 19. **αἰδῆς** 351, 57
αἰδῆς 33, 32
αἰδῆς 37, 26
αἰδῆς τὸ πᾶν 37, 14: 113, 38: 531, 43
αἰδῆς 37, 3, 6: paroxytonon 531, 51. **αἰδῆς** 37, 21. **αἰδῆς** 37, 10, 18. **αἰδῆς** 531, 40
αἰδῆς τὸ καὶ 43, 3
αἰδῆς 37, 27. **αἰδῆς** 348, 26: 422, 55
—αἰδῆς appellativa et propria e verbis d. 193, 14: a foemini- mis in a vel η 198, 53
—αἰδῆς difyllaba oxytona 417, 25: 446, 28: trifyllaba 417, 29
—αἰδῆς deriv. 7, 44: paffellivas formae 417, 30: Dor. pro **αἰδῆς** 28, 36
αἰδῆς 43, 9
αἰδῆς 37, 40, 47
αἰδῆς 658, 4
αἰδῆς 37, 37. **Αἰδῆς** op. Cypri 721, 47: Stephan. By- zant. **Αἰδῆς**, proparoxyt. item- que Buil. et Hel.
αἰδῆς 37, 37
αἰδῆς 37, 44. **αἰδῆς** τὰ 37, 48. ling. **αἰδῆς** 187, 19
αἰδῆς τὸ 37, 54, 41
Αἰδῆς, op. 37, 28
αἰδῆς 37, 34: neutr. **αἰδῆς** 37, 28.
αἰδῆς 37, 38
Αἰδῆς op. pro **Αἰδῆς** 396, 52
αἰδῆς 38, 36, 41
—αἰδῆς d. 811, 50, 53
αἰδῆς pro **αἰδῆς** seu **αἰδῆς** 38, 28
αἰδῆς f. 126, 19
αἰδῆς 38, 12
αἰδῆς 347, 12. **αἰδῆς** 38, 7
αἰδῆς 777, 54
αἰδῆς 38, 49
αἰδῆς seu **αἰδῆς** 38, 46
αἰδῆς 38, 43
αἰδῆς 488, 16: propr. 660, 50
αἰδῆς 23, 7: et 37, 54: et 38, 8.
αἰδῆς 38, 3
—αἰδῆς d. 232, 6: 327, 15
—αἰδῆς Aeol. pro **αἰδῆς** 575, 53. **—αἰδῆς** 251, 37
αἰδῆς 38, 40: et 42, 21
αἰδῆς 38, 50. **Αἰδῆς**, et **Αἰδῆς** 39, 19
αἰδῆς 38, 48
—αἰδῆς pro **αἰδῆς** 302, 45
αἰδῆς d. ab **αἰδῆς**: **αἰδῆς** ex **αἰδῆς** 40, 14: 43, 22, 26. **αἰδῆς** 40, 14
—αἰδῆς pro **αἰδῆς** f. 166, 33, 52
αἰδῆς d. 38, 56: et 39, 23. **αἰδῆς** 39, 3
Αἰδῆς Aeol. pro **Αἰδῆς** 452, 36
αἰδῆς 39, 22
αἰδῆς τὸ δὲ 27, 18, 31: et 37, 7: 168, 4: 494, 49
αἰδῆς absque augmento 42, 57
αἰδῆς d. ab **αἰδῆς** 440, 24
αἰδῆς d. 43, 44. **αἰδῆς** ὁ καὶ 43, 10. **αἰδῆς** d. 43, 21.
αἰδῆς 43, 10, 17
αἰδῆς 39, 6
αἰδῆς 39, 31, 39. **αἰδῆς** 39, 31
Αἰδῆς et **Αἰδῆς** 39, 29
αἰδῆς 39, 17. **αἰδῆς** 39, 24
Αἰδῆς ou 277, 33
αἰδῆς d. 139, 47
αἰδῆς 39, 57
αἰδῆς 39, 49. **αἰδῆς** d. 39, 55.
αἰδῆς et **αἰδῆς** 462, 17
Αἰδῆς 11, 6: 40, 7
αἰδῆς 40, 4. **αἰδῆς** 260, 1
Αἰδῆς 39, 5
αἰδῆς τὸ καὶ 439, 48
—αἰδῆς et **αἰδῆς** Au. 31, 17: 227, 24, 30
αἰδῆς ὁ 43, 31. **αἰδῆς** 43, 40
αἰδῆς pro **αἰδῆς** habent editiones vulgatae 44, 17: et alibi semel atque iterum: haud icio an eo modo quo γε- νική.
αἰδῆς τὸ καὶ 587, 13
αἰδῆς 59, 15

- αἴτιος 46, 16: 43, 39: αἰτιολο- 556, 16
 γικός
 Αἴτην d. 40, 29
 αἴτω 40, 25: ab αἰτωῦμαι quid
 differat 40, 26
 Αἰτωλός d. 43, 46: 352, 19. Αἰ-
 τώλιος idem cum prim. Αἰτω-
 λός 32, 18
 αἰχάνηαι 43, 30
 αἰχμή 46, 33. αἰχμάζω 46, 38.
 αἰχμάσσω 40, 36: 628, 25.
 αἰχμάω ὦ 40, 36. αἰχμητής
 40, 38: foem. αἰχμητής idos
 595, 39: αἰχμάλωτος 41, 1.
 αἰχμάλωτις 711, 40. Αἰχμα-
 λώτιδες Sophocles 789, 42, et
 Suid. αἰχμολογός 41, 3
 αἰφα 41, 4. αἰφηνός 41, 8
 αἰω τὸ ἀκούω 23, 57: τὸ συνήμι
 43, 23: cum genit. 138, 15.
 αἰεῖν τὸ ὀρμῆν 37, 7
 αἰών 41, 9. αἰών, ὁ τῆς ζωῆς
 χρόνος 266, 10
 αἰώρα 41, 25: 42, 3. αἰωρῶ 41,
 24: 440, 33. αἰωρούμενος 41,
 27. αἰωρημα 41, 26
 Ἀκάδας α 779, 21
 Ἀκαδημία, et Ἀκαδήμιον 44, 7
 ἀκάω τὸ ἀκονῶ 45, 46
 ἀκάθετος 405, 40
 ἀκάθιος seu ἀκάνθιος 45, 10
 ἀκαῖνα 43, 48
 ἀκαίριος 810, 20
 ἀκάκης 44, 14. Ἀκαήσιον ὄρος
 547, 2. ἀκαήτης 44, 12. ἀ-
 καήτα voc. c. 282, 44: nom.
 c. 547, 2: et 44, 14, 53
 ἀκακος c. 215, 3
 ἀκακοπαθῶν 85, 13
 ἀκακούργητος 270, 34
 ἀκαλάνθης seu ἀκαλανθίς, et ἀ-
 καλανθεία 44, 26
 ἀκαλαρεϊτης 44, 35
 ἀκαλήφης 44, 18
 ἀκαλῆς 11, 38. ἀκαλός 44, 29.
 ἀκαλος 11, 39
 ἀκαλυφῆ 45, 2
 ἀκαλῶς 44, 20
 ἀκάματος 44, 56
 ἀκάμας 44, 43: 49, 20. ἀκα-
 μαντοχάρμαν 44, 45
 ἀκάματος 44, 45
 ἀκαμπῆς ὦν 603, 25. ἀκαμπτος
 45, 3
 ἀκαμύδιος 45, 1
 ἀκανθα 45, 12. ἀκανθήεις 513,
 33. ἀκανθίς 45, 9. Ἀκανθος,
 opp. Maced. 45, 6. ἀκανθω-
 τὰς ἀποφύσεις † 702, 46.
 ἀκανθυλλίς 45, 9
 ἀκαρα τὰ 45, 16. Ἀκαρα ὄρ.
 Αἰῖα 45, 17
 ἀκαρός 26, 29: 45, 13. ἀκαρῆς
 45, 25. ἀκαρεῖ 78, 42. ἀκα-
 ρεῖος 497, 53
 Ἀκαστος heros 45, 31
 ἀκαταγόνιστος 76, 14
 ἀκατάλληλος 648, 56
 ἀκατάπαυστος 152, 8
 ἀκαταπύνητος 167, 22
 ἀκατασταεῖν 211, 41: 719, 34
 ἀκατος 45, 38. ἀκάτιον 45, 41
 ἀκαχέαια 46, 9. ἀκαχήμενος 45,
 51: 56, 32, 53. ἀκαχῆσαι
 46, 13
 ἀκαχίξω 46, 12
 ἀκαχήμενος 45, 46. ἔ. ἀκαχήμενος
 46, 4: 56, 54
 ἀκαχῶ 46, 9. ἀκαχῶ 45, 53. ἀ-
 καχοῖτο 45, 49: 169, 18
 ἀκείανος 46, 14
 ἀκειόμενος 46, 38
 ἀκειον 46, 19
 Ἀκέλης ητος Π. 81, 46
 ἀκέντητος, ἀκέντριτος 432, 11
 ἀκένττος μέλισσα 524, 43
 ἀκεον 51, 45
 ἀκέραιος 46, 38
 ἀκέρυστος 52, 24
 ἀκέραινος 341, 6
 —ακέρως d. 801, 48
 ἀκερσεκόμης 46, 24: 547, 12
 ἀκεστῆς 46, 44: 47, 44: 51, 7
 ἀκεστῆς 432, 13. ἀκεστός 46, 19,
 20: 107, 6
 ἀκείστρα 46, 31. ἀκείστρια 46, 44:
 47, 44: 51, 38
 ἀκείτωρ et ἀκείτωρῖδος 46, 18
 ἀκεσίδυνος 46, 16
 ἀκεύμενος Dor. 51, 43
 ἀκένω 46, 51
 ἀκή 47, 22: 49, 15: 51, 5: 424,
 6: 494, 36. Ἀκή op. Phoen.
 47, 45. ἀκή et ἄκος 597, 19
 ἀκήδεστος 47, 31
 ἀκήδης 47, 30. ἀκήδην 47, 31.
 ἀκήδεια 47, 40. ἀκήδία 47, 35,
 55. ἀκηδῖαν 47, 35
 ἀκήκω Att. 372, 55: 373, 1
 ἀκήμα τὸ 47, 42
 ἀκήν adverb. 47, 8: 424, 6: 692,
 10
 ἀκήνιος 48, 1
 ἀκήρατος 47, 47. ἀκήρασις 47,
 57: 80, 46
 ἀκήριος 47, 50
 ἀκήχιδάται 48, 5. ἀκήχιδόνες
 αἱ 48, 1. ἀκήχήμενη 48, 11
 —αῖ pro ἄκω 169, 31
 ἀκίβδηλος 48, 2, 55
 ἀκιδάλῃ 48, 21
 ἀκιδῆς 48, 14
 ἀκικυς 48, 24
 ἀκινάγματος 48, 39
 ἀκινύκης 48, 27
 ἀκίνητος 48, 35. ἀκίνητος λέξις
 466, 49
 —ακινός d. 801, 44
 ἀκινώτατος 48, 50
 —ακιν adverb. πῆ in compo-
 sitione amittunt 346, 31
 ἀκίς ἡ 48, 43
 ἀκίχηςτος 48, 51
 Ἀκκῶ fatua 49, 4: 574, 14. ἀκ-
 κίσσθαι 49, 3. ἀκκισμός 49, 8
 ἄκλαστος 48, 4
 ἀκλέες ἔ. 198, 12. ἀκλεῖς 49,
 11
 εἰς ἄκλιτον μετέπειθε σύνταξιν
 345, 47. ἀκλιτα quae lint 462,
 43. ἀκλιτα οὐς et δέμας 639,
 8, 11: idem et 8, 38: 243,
 19: 293, 50, 54. ἀκλιτον ἤ-
 μα 621, 28: 662, 57
 ἀκμή 49, 13. ἀκμάτος 49, 25.
 ἀκμῶν 49, 32. ἀκμῆος 49, 44
 ἀκμητῆς οἱ 49, 27. ἀκμητος ὁ
 164, 48
 ἀκμων 49, 46. ἀκμώτερον 416,
 25
 ἀκναπτα ἰμάτια 521, 41
 ἀκνηστis 50, 5: 472, 8
 ἀκοή 50, 10
 ἀκοίτης 50, 7: foem. ἀκαίτης 50,
 7: σποιήσεις 51, 18
 ἀκόλαστος 50, 17. ἀκόλασταί-
 νειν 327, 7
 ἀκόλος 50, 14
 ἀκόλουθος 50, 20: 168, 45, 49.
 ἀκόλουθῶ 50, 50
 ἀκομψον 789, 34
 ἀκον 50, 48
 ἀκόνη 50, 23: 248, 6
 ἀκονητή 50, 29. ἀκονίτι 50, 31
 ἀκόνιτον 50, 38
 ἀκόντιον 50, 54. ἀκοντίαι, seu
 ἀκοντίλαι 50, 52. ἀκόντισμα
 428, 41. ἀκοντισμός πυρός
 724, 9. ἀκοντοδέκας 50, 56
 ἀκοός 51, 24
 ἀκοπαστος 49, 27
 ἀκοπος 50, 47
 ἀκόςητος, et ἀκόςητος 23, 17:
 51, 2. ἀκορίη τροφῆς 682, 20
 ἄκος 50, 49: 51, 5, 46. ἄκος et
 597, 19
 —ακος d. 96, 34
 ἀκοσμος 51, 22. ἀκόσμως δεδε-
 μένα 570, 12
 ἀκοστή 51, 13. ἀκοστήσαι 51, 10
 ἄκοτος 51, 19
 ἀκούμαι 51, 38
 ἀκούη 50, 10. ἀκούος 51, 23
 ἀκούρετος θρίξ 120, 28
 ἀκουσα pro ἡκουσα 625, 9. ἀκού-
 σεια Aeol. 760, 24
 ἀκούω 51, 25. ἐτίρω ἀκούουσι
 τὸ — aliter accipiunt seu intell.
 398, 52. sic 288, 37, 41: 543,
 45: 622, 40. itemque paff.
 ἀκούεσθαι, intelligi 1, 18. ἀ-
 κούεσθαι et νοεῖσθαι pro eodem
 659, 40, 42. hinc ἀκουστέον,
 intelligendum 701, 52: ἡκού-
 σμεθα, intelleximus 713, 27.
 ἀκούει pro λέγεται 280, 17.
 ἀκουτίω 51, 21: fut. Au. ἀ-
 κούτω 51, 20
 ἄκρω ἡ 52, 16, 38: 494, 37. plur.
 π. ἄκρω, promuntoria 659, 52
 ἀκράαντος 52, 8: 84, 20
 Ἀκραγαντίνος gentile 793, 46
 ἀκραγγῆς 52, 13
 ἀκρανς 52, 5
 ἀκραία 52, 17
 ἀκραϊφῆς 52, 18
 ἀκραπίεις πορούς 531, 56
 ἀκρασία 52, 2
 ἀκρατή 52, 16
 ἀκρατήτος 161, 25: 405, 6
 ἀκρατος 51, 48. ἀκρατώτερον
 414, 51, 35. ἀκρατυποσία ἡ
 460, 42
 ἀκρέμης 52, 25
 ἀκρη] κατ' ἀκρης ὤλετο 608, 51
 ἀκρήβης 53, 3
 ἀκρητος Ion. 51, 52
 ἀκριβῆς 52, 45
 ἀκριβητίζειν 52, 44
 ἀκρίζειν 52, 43: 621, 4
 ἀκρίς ἡ 52, 29, 32. ἀκρίδες 83,
 34. ἀκρίδες et ἀκρίδες 621, 10
 ἀκρίς pro ἀκρίς ἡ 621, 4. ἀκρίς
 στοφάγος 474, 3
 Ἀκρίσιος 52, 40. Ἀκρίσιων 52, 45
 ἀκρίτος 52, 47. ἀκρίτουμενος 52,
 49: 538, 33
 ἀκροάματα 322, 53
 ἀκροβελίδες 53, 39
 ἀκροβολισσάται 53, 43. ἀκροβο-
 λισμός 53, 44
 ἀκρόβυστος 53, 47. ἀκροβυστία
 53, 47
 ἀκρόβυστος 288, 22
 ἀκροβῆναι 53, 9
 ἀκροελατινίου 54, 11
 ἀκροβόλια 53, 13
 ἀκρόκομος 53, 27: 454, 21
 ἀκροκόωνες 53, 29
 ἀκρομίλη, seu ἀκρομίλη 53, 34
 ἀκρόπολις 53, 21: 333, 23
 ἀκρόπολις 53, 24
 ἀκροπορος 53, 39
 ἄκρος 53, 4. ἄκρος ἄκρος 53, 53
 ἀκροσάβια 784, 32
 ἀκροστόλια 53, 14: 177, 42
 ἀκροστόμια 53, 29
 ἀκροφάλης 53, 35
 ἀκροφύσια 53, 20
 ἀκρόχειρες 53, 37. ἀκρόχειρε-
 σθαι 53, 36
 ἀκρόχολος 53, 37
 ἀκρόω 54, 3: fut. ἀκω 202, 4. ἀ-
 κρώμαι 385, 36
 Ἀκρων ὄρος 226, 38
 ἀκρώνα 53, 41
 ἀκρωτήριον ὑψηλόν 525, 36. ἀ-
 κρωτηριάζειν 54, 6. ἀκρωτη-
 ρισμός 118, 26. ἀκρωτηρι-
 σμας 118, 24
 ἀκτάζειν 54, 39
 ἀκταῖω 54, 37
 ἀκταῖος 55, 8. Ἀκταῖος et Ἀ-
 κταῖν pro eodem 43, 6: 92,
 41, 50
 ἀκταῖος 54, 31
 ἀκτέανος 55, 9
 ἀκτεῖν 54, 36
 ἀκτέον 777, 26
 ἀκτῆ 54, 14: 55, 10: 631, 38.
 ἀκτῆ ἀλφίτου 73, 23. ἀκτῆ
 Δημήτερος 266, 2. Ἀκτῆ,
 Ἀκταῖος et Ἀκταῖος 167, 40,
 50: et 54, 14
 ἀκτῆμονες 243, 14
 ἀκτῆν ὁ ἡ 55, 21. ἀκτῆν Aeol.
 pro ἀκτῆν 603, 56
 Ἀκτικῆ ἡ Ἀττικῆ 54, 49
 ἀκτῆν pro ἀκτῆ 651, 38
 ἀκτίος 54, 27
 ἀκτίς ἡ 54, 22. ἀκτίς in com-
 pos. 518, 38. ἀκτίς ἡ θρωα-
 λῆς † 456, 32
 ἀκτός ὁ 405, 41
 ἀκτωρ, et Ἀκτωρ propr. 54, 42
 ἀκτωρεῖν 54, 32
 ἀκωδός 54, 53: et 55, 12
 ἀκωλός 55, 1: 544, 51
 ἀκωος 54, 56: et 55, 14
 ἀκωπος 54, 57
 ἀκωρῆς 55, 5. ἀκωρῆμα τὸ 55, 5
 ἀκω pro ἀκωός 821, 12, 22
 ἀκωτος 54, 52: et 55, 15
 ἀκω τὸ θεραπεύω 107, 4: 346, 47
 ἀκωκή 55, 25: 596, 51
 ἀκωλος 55, 23
 ἀκώπητος 55, 6
 —αλ pleonast. in verbis pariter
 et nomin. 345, 34, 38: 346, 1:
 465, 11: 492, 29, 56: 524, 25:
 543, 32: 605, 39: 637, 5, 11:
 744, 55: 750, 51: 744, 8
 ἀλάβατρον et ἀλάβατρος 55,
 34. ἀλάβατροι 354, 9
 ἀλαβῆς 55, 40
 ἀλαδέ 469, 18: 801, 39. ἀλαδῶ
 ἔλπιεν 586, 10
 ἀλαζῶ d. 57, 43
 ἀλαζών 55, 42
 ἀλαζεύς 58, 2

ἀλαῖν 57, 56
 Ἄλλος Ἀπόλλων 58, 4
 ἀλαστονόμαι 58, 3: Hefych. ἀ-
 λαστοίνω.
 ἀλασάτη seu ἀλασάτα 57, 1
 ἀλασάζω 55, 49. ἀλάλαγμα 55,
 49
 ἀλάλη 56, 47
 ἀλάλημαι 56, 20, 49. ἀλαλή-
 μενος 56, 32
 ἀλαλητός 55, 49: et ἀλάλητος
 428, 31
 ἀλαλοῦν, arcens 66, 25. aor. 2,
 ἀλαλῶν 55, 55. Ἀλαλομε-
 νεύς Ζεύς 56, 10. Ἀλαλο-
 μενής Ἀθήνη 546, 54: et 56,
 8. Ἀλαλομένειον 56, 18
 ἀλαλύπηται 56, 39
 ἀλαλύσω 56, 56
 ὠλαμπής 77, 35
 ἀλαός 57, 6. ἀλαοσκοπία 57, 11
 ἀλαοσύνω 57, 17: α corripio
 535, 48. ἀλαπαθός 48, 16:
 57, 15, 23
 ἄλαρα 57, 55. ἀλαρία 57, 54
 ἄλας ατος 71, 15: 536, 30
 ἄλασαι τὸ ἐλαττώσαι 57, 9
 ἄλασθαι 57, 28: 58, 2: 62, 24
 ἄλαττω et ἀλασκάω 190, 50
 ἀλαστήσας 57, 46
 ἀλαστός 57, 34, 39. ἀλαστός 57,
 29, 48
 ἀλάστωρ 57, 25. ἀλάστωρ Ζεύς
 57, 33. ἀλάστορες δαίμονες
 57, 37
 ἀλαῶσαι 57, 13
 ἄλγος τὸ 58, 7, 10. ἀλγεῖνός δ.
 58, 55. ἀλγησίς 58, 11
 ἄλδω 63, 7, 9: 69, 28. ἀλδαίνειν
 58, 12: 65, 7. ἀλδάνω 69, 29.
 ἀλδῆσκω 58, 14. ἀλδήμιος
 Ζεύς 58, 20
 ἄλδος Ζεύς 58, 20
 ἄλδα ἢ ἄλδω 60, 12. ἄλδα et
 ἄλδα 58, 23, 38. ἄλδαίνω 58, 33
 ἄλδασθαι 60, 45. ἄλδασθαι pro
 ἄλδασθαι 425, 52
 ἀλγεῖνός 58, 50: 59, 1
 ἀλγίζω d. 58, 47
 ἀλγύνω d. 58, 47, 49
 ἀλέγω 58, 7, 43: 559, 17
 ἀλεῖνολ τόποι 561, 12
 ἀλεῖνω 58, 27, 37
 ἀλέει, et ἀλέει 59, 47
 ἀλείατα 62, 18
 ἀλειμμα 61, 8
 ἀλειπής 60, 47
 ἀλειπτον φάρμακον 61, 3
 ἀλειπτής 60, 57: interdictum
 vocabulum 61, 11. foem. ἀ-
 λειπτρία 61, 11
 ἀλείς έντος 59, 10: ἀλείς τὸ συ-
 στραφεῖς 71, 5
 ἀλειος 61, 17: 90, 45
 Ἀλεισιον 61, 37
 ἀλειπής 61, 41
 ἀλειφα d. 60, 50: 61, 8: 491, 11:
 636, 15. ἀλειφαρος 491, 20.
 ἀλειφαρ seu ἀλειφας 60, 52
 ex ἀλειφω derivata et compo-
 61, 1
 ἀλέκτωρ 59, 27: 60, 29: 425, 32,
 39. ἀλέκτορις 59, 24. ἀλε-
 κτῶν 59, 25
 ἄλεν f. 59, 5
 ἀλὲν ὕδωρ 97, 30
 Ἀλέξανδρος 59, 21: Ἀλεξάνδρος,
 foem. Ἀλεξάνδρις 389, 15

ETYMOLOGICON.

ἀλέω 59, 17, 23: defect. 232,
 15. ἀλέωμαι τὸν ἐπερχόμε-
 νον, arcere 404, 45. ἀλέω
 59, 15. ἀλέησω 501, 64. ἀ-
 λεῖσαι 83, 22. ἀλεξέμεθα
 727, 28. ἀλεξήτης 59, 30:
 138, 5. ἀλεξήτριον 59, 28.
 ἀλέω in compositione 501,
 53. ἀλεξάνω 669, 5. ἀ-
 λεξάω 59, 32. ἀλεξίκακος
 59, 35: 299, 32. ἀλεξίφάρ-
 μακος 299, 32. ἀλέξιος ven-
 bale 635, 45. ἀλέεις ἀνδρῶν
 59, 22
 ἄλιος 60, 46
 ἄλιος 59, 45. ἀλέφρων 59, 45.
 Ἄλιος Arcas 59, 42
 —άλιος d. 135, 22: 261, 50:
 262, 5. —άλιος ex ἄλιος 261,
 63
 Ἄλιον et Ἐλάρα 60, 37
 ἄλιος f. 59, 47. ἄλιος τὸ ἀλῶν
 61, 27: producit α 61, 29.
 ἄλιος τὸ ἀλῶν seu ἀλῶν 97,
 29: 170, 38: 426, 55. τὸ ἄλιος
 71, 4
 ἀλέσθαι 58, 37
 ἀλέσματα 216, 22
 ἀλεσούριος 59, 52
 ἀλετρεύουσα 60, 4
 ἀλετρίβανον 59, 57: et ἀλετρι-
 βανον f. 136, 56: 243, 47
 ἀλευδά 60, 8
 ἀλεύας et ἀλευόμενος d. 60, 17:
 710, 7. ἀλεύατο 60, 21: 63,
 30
 ἀλευρόμαντις 60, 23. ἀλευρο-
 ποιῆν σιτόν 62, 54. ἀλευρότ-
 ησις 65, 25
 ἀλεύω 60, 12
 ἀλεωρά 58, 41: Ion. ἀλεωρή 60,
 43: 333, 16
 ἄλη seu ἄλη 62, 13
 ἀληθής 62, 51. ἀληθες, adverb.
 62, 52: 358, 53: 366, 27. ἀ-
 ληθινός d. 58, 54. ἀληθινολο-
 γία 387, 7. ἀληθῆς in com-
 pos. 435, 29, 53
 ἀλήθω 62, 54
 ἀλήθιος 62, 20. ἀλήθιον πεδίον 62,
 24: et ἀλήθιον πεδίον 62, 35
 ἀληκτος 62, 43
 ἀληλάμεθα 56, 30
 ἀλημένα f. 62, 57
 ἀλησία, et ἀλησία 62, 41. ἀλη-
 σιάς Ἀφροδίτη 62, 37
 ἀλήτης 40, 45: 62, 1: 361, 52:
 foem. ἀλήτης 62, 5
 ἀλητῶ et ἀλητεύω 62, 16: 97,
 20
 Ἀλήτης et Ἀλητῆται 61, 50
 ἄλητος 62, 19
 ἀλαιοῦσις 63, 12: Hefychio et
 Diosc. ἀλαιοῖα. 63, 3
 Ἀλβανός f. 63, 3
 ἄλβω 63, 7: 291, 42. ἄλβωτο 63,
 9. ἀλβαίνειν 63, 4, 6. ἀλβέω
 ω 118, 4. ἄλβος τὸ 63, 10
 ἄλβια ἢ 65, 45. ἄλβια ἢ 63, 38.
 Ἀλβία opp. Maced. 447, 52
 ἀλβίδες 65, 39
 ἀλβικός 65, 40
 Ἀλβίος 63, 35. Ἀλβίος
 ibid. 36
 ἄλβας f. pro ἄλβις 63, 18
 ἄλβαστος 63, 24
 ἄλβιπτος 63, 45
 ἄλβις d. 63, 49: 414, 1: 774,

26: plur. ἄλβιπτες 63, 41.
 Ἀλβίος f. infern. 550, 33
 ἄλβιδύμαι 564, 47. ἀλβιδύειν
 63, 13
 ἀλβίρετος 63, 43
 ἀλβίγνιος, famulus 480, 39
 ἀλβιγής 63, 46
 ἄλβις 63, 54. Ἀλβιγία Or-
 panti 551, 83
 ἄλβω d. ab ἄλβω 564, 34. ἀλβί-
 ζω τὸ συναθροίζω 145, 40. idem
 ἄλβω 71, 9: 426, 56. παλλ.
 ἀλβίζωμαι τὸ συναθροίζεσθαι
 170, 59: ἀλβίζωμαι τὸ ἀθρο-
 εῖσθαι 426, 9
 ἄλβιζνος d. 63, 47. Ἀλβίζνες 63,
 57
 ἀλβιζος 776, 9
 ἀλβικακία 63, 48
 Ἀλβικαρσός 64, 25
 —ἀλβικος 295, 27
 Ἀλβιμύς Att. 64, 5
 ἀλβιμύς 64, 10
 ἀλβιμύς 64, 12. ἀλβιμύς 64,
 19. ἀλβιμύς 64, 21
 ἄλβινος 64, 23
 ἀλβινός 70, 22
 ἄλβινος, marinus 64, 27: 233, 42.
 ἄλβινος τὸ μάταιον 427, 63. ἄλβινος
 65, 49. ἄλβινος Dor. d. ἄλβινος
 58, 24
 ἀλβιπτερόν 64, 45
 ἀλβιπτερά 64, 42: Hefych. ἀλβι-
 πτερά.
 ἀλβιπτερά 64, 43
 ἀλβιπτερός 703, 30
 ἀλβιπτερά Aeol. 64, 40
 ἄλβις 64, 48
 ἀλβιζαίνω 70, 45
 ἀλβίζω d. 73, 40
 ἀλβιπτερός 65, 12
 ἀλβιπτερός 57, 30
 ἀλβιπτερός 57, 30. ἀλβιπτερός et ἀλβιπ-
 65, 1, 7: 69, 47. ἀλβιπτερός τὸ
 ἀποτυχεῖν καὶ ἀμαρτεῖν 420,
 14. ἀλβιπτερός d. 62, 1: 65, 3, 23.
 ἀλβιπτερός 65, 6. ἀλβιπτερός 65,
 5, 19. ἀλβιπτερός 65, 4. ἀλβιπτερός
 65, 33. ἀλβιπτερός 65, 22.
 ἀλβιπτερός Ζεύς 65, 40. ἀλβι-
 πτερός Δημήτριος 65, 40. ἀλβι-
 πτερός 65, 16. ἀλβιπτερός 65, 10.
 ἀλβιπτερός 65, 9, 17. ἀλβιπτε-
 μέρος 428, 10. ἀλβιπτερός 65,
 15. ἀλβιπτερός 428, 28
 ἀλβιπτερός 64, 56
 ἀλβιπτερός f. 470, 39: 585, 10
 ἀλβιπτερός 65, 14
 ἄλβω, voluto 65, 46: 544, 27
 ἀλβάζειν 56, 11: 66, 10
 ἀλβαία ἢ 66, 5: 733, 34
 Ἀλβας Aeol. 66, 25
 ἀλβας ατος 491, 31
 Ἀλβιδής παρ. 165, 47: 435, 15
 ἀλβή 65, 52, 57: et 56, 11. ἀλ-
 βήμος d. 58, 47: 66, 12
 Ἀλβιμύς 66, 17
 Ἀλβιμύς 66, 15
 ἀλβιμύς 66, 22
 Ἀλβιμύς 66, 16
 Ἀλβιμύς 66, 17
 ἀλβιμύς 65, 57: 66, 14: 138, 2, 5
 ἄλβινος f. 66, 35. v. ἄλβινος
 66, 29. ἄλβινος 66, 30, 34
 ἄλβω 55, 55: 97, 26: 353, 20.
 ἄλβω 56, 5: 59, 17
 ἄλβω pro καὶ 66, 40. ἄλβω μηνί,
 verumtamen 707, 17: ἄλβω

lii

78, 296, 46. ἄλβω οἱ δὲ παῖδες
 769, 51. ἄλβω ἢ seu ἄλβω ἢ—
 415, 32: et 66, 58
 ἀλβανοπώλης 68, 29
 ἀλβασ d. 14, 7: 66, 54
 ἀλβασάλλοι θανάτοις 702, 19.
 ἀλβασάλλοι θανάτοις 291, 37.
 lic 10, 12: 576, 3. ἀλβασά-
 λλος 85, 46. ἀλβασάλλος
 νύκτα 24, 5
 ἄλβω adverb. 78, 28, 43: 416, 15.
 ἄλβω et ἄλβω 440, 6
 ἄλβω 66, 38: 415, 32
 ἄλβω nominativo cur careat
 67, 50: quid signif. 67, 44.
 ἄλβω pro ἄλβω 479, 51
 ἄλβω 68, 33
 ἄλβω d. 67, 27
 ἀλβωλως 235, 37: 828, 16
 ἀλβωλως et ἀλβωλως 68, 2:
 429, 4
 ἀλβωλως 68, 16
 ἀλβωλως 68, 26
 ἀλβωλως d. 29, 49: dicitur et de
 iis quae in peius versa sunt 72,
 41. ἀλβωλως 69, 6. ἀλ-
 βωλως τῶν σηματομένων,
 mutant significationem 112, 56.
 ἀλβωλως 21, 28
 ἀλβωλως 68, 17
 ἀλβωλως σύνθεσις 496, 34
 ἀλβωλως 67, 57: 649, 1
 ἄλβω 66, 54: 320, 17: propo-
 men sit, an nomen 67, 23, 29:
 vocative cur careat 67, 2: cur
 non capiat articulum 67, 17:
 articulum quando assumat,
 quando non 68, 52
 ἀλβωλως Aeol. 529, 25
 ἀλβωλως 68, 24. ἀλβωλως βλα-
 βης 653, 38
 ἀλβωλως 425, 24
 ἀλβωλως 68, 16
 ἀλβωλως 69, 2
 ἀλβωλως 69, 2
 ἀλβωλως 69, 8: 484, 41
 ἄλβω οἱ 72, 17
 ἄλβω τὸ πηδῶ 5, 50: 456, 34:
 486, 56: 622, 57: 648, 14.
 usitatus ἄλβω 400, 48, 57:
 et 59, 13. ἀλβωλως ὕδωρ 671,
 21
 —ἄλβω 251, 7: 471, 33
 ἄλβω 68, 37
 ἄλβω τὸ 69, 26
 ἄλβω 69, 7
 Ἀλβω f. 369, 19
 ἄλβω f. 69, 24
 ἄλβω 69, 10. ἄλβω 69, 18
 ἄλβω 55, 56: 66, 5: 69, 34. ἄλ-
 βω 353, 21
 ἄλβω 69, 46, 56
 ἄλβω 70, 31. τὸ ἄλβω, bni-
 tum an. 139, 33. ἀλβω 69,
 39. ἀλβωλως, contra ratio-
 nis regulam usurpata 405, 34.
 licet ἄλβωλως 790, 43, 48
 ἀλβωλως 70, 36
 ἀλβω 70, 1
 ἀλβω 306, 14
 ἀλβω 69, 46, 50: 705, 24. ἀ-
 λβω 74, 22
 ἀλβω 69, 53
 ἀλβω 69, 41
 ἀλβω 61, 44: 85, 26. ἀλβω
 αἱ 69, 51. ἀλβω 69, 47.
 ἀλβωλως 69, 52

ἀλοφῆ 61, 47: 273, 40	758, 35: τὸ ἀμείβω 1, 12: 73,	τῆ, et ἀμαρτῶν ἀνερθ. 78, 20.	ἀμνηστῆν 95, 19
ἀλοιῶ 121, 19	9: τὸ ἀφελῶ 72, 44	ἀμαρτία 78, 20. ἀμαρτίνοος	ἀμνηστος et Ἀμνηστος 85, 28
ἀλοῦ 70, 2, 37. ἀλοῦξιν 70, 37	ἀλῶ τὸ πλανῶ 57, 41: 61, 48:	250, 20: contrāct. ἀμαρτήτους	ἀμνηστεύω 85, 16
Ἀλόπηγ, regio 70, 5	73, 31: 544, 27: 564, 34: τὸ	77, 57. ἀμαρτοσπῆς 78, 4:	ἀμνηστὶς 85, 20
ἀλοπήγῃ τῷ 252, 17	ἐκκλίνω καὶ πλανῶ 307, 9. ἀλῶ	245, 19. ἀμαρτῶ 78, 9, 15.	ἀμνηστὴρ 83, 1: foem. ἀμνηστῆρ
ἀλοπος 70, 58	τὸ πλανῶ ψιλοῦται 59, 7. ἀλῶ	ἀμαρτωλός 78, 6: 352, 20. ἀ-	83, 2
Ἄλος, op. Theff. 67, 1: 70, 8	τὸ συστρέφω 71, 7	μαρτωλός pro ἀμαρτηλός 44, 22.	ἀμνητός et ἀμνητος
ἄλος ἀχνη 70, 20	ἀλῶ τὸ συναθροίζω 73, 36: 97,	ἀμαρτωλῶ 78, 8	ἀμνητῶρ
—ἄλος d. 148, 4. —ἄλος hy-	30: τὸ συλαμβάνω 73, 38: τὸ	ἀμαρτυα pro ἀμαρτυμα 77, 25.	ἀμνηχανός 83, 25. ἀμνηχανός
perdisyllaba oxytona et propa-	πορῶ 37, 55. ἀλῶ φς ψ 307,	ἀμαρτυή 77, 25, 28. ἀμαρτυ-	30
oxytona 553, 30: et 44, 32	20	γμα τὸ 77, 28, 40. ἀμαρτυγή	ἀμια plicis
—ἄλος compositum in propriis	ἀλῶ, feli. 73, 56. τὴν ἄλῶα 74,	77, 40	ἀμυγῆς ἐτέρου 208, 56
nominibus aspirationem amittit, in appell. retinet 821, 25	15	Ἀμαρτῶν 77, 43	ἀμύβρος 83, 45. ἀμύβροτος 83,
ἀλοσύδνα 70, 11	ἀλῶν ἡ 74, 25, 36: 318, 46: 373,	ἀμαρύνω 77, 27	42
ἀλοτρίβανος 289, 7: et ἀλοτρί-	47: et ἀλῶν 74, 18, 22	Ἀμαστῆς op. Paphlag. 79, 16.	ἀμίζαι, οὐρῆσαι 83, 36
βανον 243, 47	ἀλῶν f. 73, 43	genit. ios. et idos 79, 18. Ἀμα-	ἀμῖος οὐκός 83, 40: ἡμῖος
ἀλουργός 70, 25. ἀλουργίς 70, 23	ἀλῶν f. 73, 51	στιγνοί 79, 21	icio an ὁ σκίφος, ut v. 26,
ἀλοφος 70, 39	ἀλῶμι 69, 53: 74, 32: 307, 21.	ἀματροχία 79, 35. ἀματροχία	ἀμῖον, σκίφος ἀγγυρόν
ἀλοχος 70, 27: 133, 28: 168, 45	ἀλῶναι 74, 32. ἀλῶναι θανά-	79, 31, 36: 145, 14	ἀμῖποι
ἀλωῶ ἄσω et ἦσω 202, 7	τῇ 561, 29	ἀμαρύνω 79, 39	ἀμῖς ἡ
Ἀλπεία et Ἀλπίς 70, 47. idem	ἀλῶν ἡ 74, 38	ἀμβλαδόμεθα f. 79, 40	ἀμῖσθαλος
Ἄλπιος 70, 51. rectius Ἀλπιον	ἀλῶνες ὄνοι 114, 26	ἀμβλας f. 79, 44. ἀμβλατος f.	ἀμῖστυλός 83, 47: quod
feu Ἀλπια.	ἀλῶντοι 74, 39	79, 49: 474, 19	μῦστυλός, a μῖ, μῦστυλός
ἀλς 71, 4. αὐδ' ἄλῃ δοῦναι, nec	ἀλῶνία 74, 18, 23	ἀμῖος 81, 6	ἀμῖτοχίτωνες
salis micam d. 364, 46. ἀλς	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμῖος 80, 18	ἀμῖχθιλλόσσα 83, 55
θεῖος 449, 20	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμῖος feu ἄβιος 198, 12. ἀμ-	ἀμῖα et ἀμῖας
ἀλσὴν 71, 2	ἀλῶνιξ 74, 43	βίος 80, 18	ἀμῖα
ἀλσος ἡ αὐξήσις 74, 26	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλαδὴν 80, 19	ἀμῖναι f.
ἀλσος τοῦ 69, 33: 70, 55	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶς 79, 51. ἀμβλῶνις 79,	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλτῆρ 70, 20	ἀλῶνιξ 74, 43	56. ἀμβλῶνισσῶ, et Att. ἀμ-	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλτο f. 71, 17	ἀλῶνιξ 74, 43	βλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
Ἀλύβας 70, 41	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
Ἀλύβη 70, 41	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦν ἡ 173, 24	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦω 72, 24: 254, 17	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦκη 71, 27	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦκίος 70, 42	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦκός 29, 44: 70, 42: 71, 25:	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
roffell. 551, 33. ἀλῦκός 29,	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
44: 71, 29	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦκτεῖν 71, 32, 38. ἀλῦκταί-	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
νειν 71, 38	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦκτοπέδη 71, 34	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦξαι 71, 40	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἄλως 70, 44: 71, 48. Ἄλως fl.	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
72, 5	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλυσειδῶν ἡ ἐπλίσσις 589, 12	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλυσθένεια 70, 45	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλυσσάειν 70, 46: Helych. ἀλ-	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
σθένειν	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλυσσις feu ἀλυσσις 72, 1	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦσκω 72, 18: fut. ξω 231, 40.	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλυσσάειν 71, 53	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλυσσιν feu ἀλυσσιν 71, 56	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦσκω 71, 45	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλυστάζουσα 71, 54	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλυστήνιον 70, 46	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦται οἱ 72, 13	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦτάρχα, 72, 12	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦτος 55, 16	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλῦω 56, 42: 72, 30	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἄλφα 1, 9. ἀλφαίνειν 72, 39:	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
73, 8, 19. ἀλφεῖν τὸ εὐρίσκω	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
72, 47	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
Ἀλφειός fl. 72, 43	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλφειοβοῖαι 73, 2	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλφειότης 72, 46: plur. ἀλφειοται	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
451, 2	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλφειοῦται † 774, 46	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλφ. f. 769, 39	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλφίσκω 758, 47	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλφίτον 73, 16. ἀλφίται, feu	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλφίται 75, 22. ἀλφίται-	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
μοῖβοι 73, 22. ἀλφίτοποός	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
228, 2	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλφός 72, 37	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν
ἀλφω τὸ εὐρίσκω 1, 9: 73, 9:	ἀλῶνιξ 74, 43	ἀμβλῶνισσῶ 80, 1, 5: 766, 35	ἀμ. i. Ae. pro ἡμῖν

- ἄμνηρος 86, 9
 ἀμπί Aeol. pro ἀμφί 85, 48: 94,
 19. ἀμπίσχω 85, 49
 ἀμπλάκημα 86, 25
 ἀμπνύνη f. 85, 57
 ἀμπόνον f. 85, 54
 ἀμπρόν 86, 31. ἀμπρεύω 86, 29
 ἀμπυξ 86, 20. ἀμπυκάζειν 86, 17
 ἀμπωτις 86, 50
 ἀμυδής 87, 13: 471, 49: mutat
 primitivi spiritum 420, 34
 ἀμυγδαλα 443, 11. ἀμυγδαλή
 87, 19. ἀμυγδαλέα ἀμυγδα-
 λή 733, 36
 ἀμυδρός 87, 16
 ἀμύνειν 450, 57
 ἀμυκάλαι 87, 41
 Ἀμυκος op. 87, 11
 ἀμύκω † 311, 10
 ἀμυλος 87, 42, 45
 ἀμύμων 87, 29. Ἀμυμώνη 87, 34
 ἀμυνα 88, 24. ἀμυνάω d. 8, 19.
 Ἀμύνας d. 804, 47. ἀμύνω
 88, 18: 594, 54. ἀμυντής δ
 456, 5. ἀμύντωρ 88, 17
 ἀμύξ adverb. 88, 1
 ἀμυγός 87, 9. ἀμύρητος 87, 6
 ἀμυσω 88, 10
 ἀμυσσις 87, 21. ἀμυστί 87, 44
 ἀμυσσός 87, 26
 ἀμυχή 88, 7. ἀμυχηδόν 88, 5
 ἀμύχως τόπος 674, 53
 ἀμπαγαπώντες 88, 33
 ἀμπαδόν 88, 35. ἀμπαδίη et
 ἀμφαδίην 88, 37
 ἀμπαής 88, 38
 ἀμφαρίστερος 89, 25
 ἀμφασία 88, 39
 ἀμφεπένοντο 660, 17
 ἀμφεπονείτο 88, 44
 ἀμφερής 89, 27
 ἀμφέσχετο 88, 46
 ἀμφηκς 88, 50
 ἀμφήμερος 89, 28. ἀμφιμεγινός
 89, 28
 ἀμφηρεφής 89, 18
 ἀμφήρης 89, 29
 ἀμφήριστος 89, 22
 ἀμφί et περί quid commune ha-
 beant, quid differ. 94, 9. ἀμφί
 φη γυναικὶ τοιῶδε, ubi propter
 416, 21. sic ἀμφί ἐμοί 658, 23.
 ἀμφί postpos. 406, 14. ἀμφί
 in compol. 92, 22
 ἀμφιάλως 821, 27
 Ἀμφιάρεος et Ἀμφιάρεως 88,
 56: et Ἀμφιάρης 175, 32
 ἀμφιάχω 88, 53. ἀμφιάχῳ 88,
 52
 ἀμφιβάλων 824, 57. ἀμφιβάλ-
 λονται 483, 6. ἀμφιβάλλεται,
 εἴτε ἀνιμῶν, εἴτε, εἴτε μὴ
 767, 19
 ἀμφιβαρεῖς 91, 1
 ἀμφιβασις 89, 3
 ἀμφιβέβηκα 91, 13. ἀμφιβέβη-
 κας 89, 1: 547, 10
 ἀμφίβια ζῶα 89, 32
 ἀμφιβλήτρον 89, 10
 ἀμφίβολος 87, 46: 355, 7. ἀμ-
 φίβολος περί τήν — dubius
 163, 19. ἀμφίβον γίνεσθαι, πό-
 τερον 467, 25. ἀμφίβονον,
 εἴτε — εἴτε 579, 19
 ἀμφιβρότη 85, 7
 ἀμφιγνοεῖν 87, 48
 ἀμφιγνωμονεῖν 87, 48
 ἀμφίγονος 87, 56
 ἀμφίγυα 89, 43. ἀμφιγυγίς
 89, 13: 628, 17: et ἀμφιγυ-
 γίς 34, 46. ἀμφιγυγίσται 89,
 17
 ἀμφίδεα τὰ 87, 51
 ἀμφιδέδῃς 89, 51
 ἀμφίδετος 87, 51
 ἀμφιδρόμια 89, 54
 ἀμφιδρυφός 89, 48: et ἀμφιδρυ-
 φής 89, 49
 ἀμφιδυμός 89, 34
 ἀμφιδύς 89, 36
 90, 17
 ἀμφιειμένοι 90, 6: 100, 45
 ἀμφιέλισσαι 90, 9, 22
 ἀμφιέννυσθαι 87, 55: 368, 27
 ἀμφιέπειν 90, 25
 ἀμφίσασθαι pro ἀμφιέτιζεσθαι
 90, 27, et Helych. ἀμφιέτιζ-
 90, 26
 ἀμφιθαλής 92, 33
 ἀμφίθετος 92, 46
 ἀμφίκαυστις 90, 31: et ἀμφίκαυ-
 τισ 90, 33
 ἀμφικέλεμος 90, 57
 ἀμφικέφαλος 90, 29
 ἀμφικτύονες 90, 47, et Hely-
 chius: Harpocration ἀμφικτυ-
 όνες: Suidas et Pausanias utro-
 que modo. olim ἀμφικτύονες,
 ut περικτύονες, qua de re fu-
 lus notae nostrae ad Paus. 323,
 17. Ἀμφικτυονία ἡ 695, 44.
 Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον 695,
 47. Ἀμφικτυονικὰ δόγματα
 468, 54
 ἀμφικτύπος 543, 7
 ἀμφικτυπέλον 90, 38: 543, 7:
 549, 13
 ἀμφιλαφής 91, 21
 ἀμφιλογεῖν 94, 26
 ἀμφιλόγος 89, 25
 ἀμφιλύκη 91, 25
 ὁ ἀμφιμακρός 280, 33
 ἀμφιμάσχαλος 90, 54: 349, 47
 ἀμφιμέλαινα φρένες 577, 3: 579,
 51
 ἀμφιμήτωρ 91, 3
 ἀμφινότης 93, 16
 Ἀμφίος 92, 41, 56
 ἀντιπεριτροπῶς 94, 11
 ἀμφιπλίξ 595, 14
 ἀμφιπολή subst. 91, 7
 Ἀμφιπολις 93, 42
 ἀμφιπόλος 37, 53: 91, 6: 93, 34
 ἀμφιπονεῖν 88, 44
 ἀμφιποτάσθαι 88, 47
 ἀμφιπυρός 92, 39
 ἀμφίροπος 93, 45
 Ἀμφίς dimin. 93, 49: 159, 51.
 ἀμφίς adverb. 94, 20
 ἀμφισβaine 94, 9
 ἀμφισβητεῖν 94, 24
 ἀμφιστοί 87, 57
 Ἀμφιστος 14, 57
 ἀμφιστομαίνα 91, 9
 ἀμφιστομος λιμὴν 89, 35
 ἀμφίσωπος 91, 12
 Ἀμφιτρέτη 94, 44
 Ἀμφιτρυών 94, 11
 ἀμφιφάλος 95, 10
 ἀμφιφανής 95, 13
 ἀμφιφρενός 95, 9. ἀμφιφρογίς
 95, 3
 ἀμφιφών 94, 55
 ἀμφιχαλκοφάλαρα 95, 15
 ἀμφίω 93, 6: 536, 50
 Ἀμφίων 92, 1, 25, 54
 ἀμφοδα 311, 27: 396, 23
 ἀμφοδόντα ζῶα 493, 8
 ἀμφοδος 92, 26
 ἀμφοδούλος 87, 54
 ἀμφόνον f. 93, 25
 ἀμφορεῖς 93, 20
 ἀμφοτέροι 91, 41. ἀμφοτέρον
 adverb. 91, 19
 ἀμφοῦδης 93, 17
 ἀμφοῦσκη 94, 3
 ἀμφοῦτα f. 77, 15
 ἀμφο, ambo 91, 33
 ἀμφοῶν 94, 5
 ἀμφοῦς seu ἀμφοῦς 659, 6. ἀμ-
 φοῦς 93, 7: 659, 2
 ἀμφοῦς 94, 7
 ἀμφοῦς 90, 46: 93, 10. ἀμ-
 φοῦς δ 93, 15. ἀμφοῦδες αἱ
 93, 12
 ἀμωμος 93, 33
 — ἀμὼν ὄνος 750, 29
 — ἀμωροὶ et ἀμωρεῖν 117, 26
 Ἀμωρίον 86, 5
 ἀμῶς 95, 15. ἀμωγέπως 95, 19
 ἀν pro ἀνα, adverb. imper. 101,
 27
 — ἀν ἄνος d. ex os 699, 14
 — ἀν pro ἄσαν 225, 7. — ἀν in
 verbis breve 119, 46: in ad-
 verb. produciuntur 656, 20: et
 5, 44
 — ἀν circumflexum pro acuto 823,
 18. ἀν pro ὄν etiam in pe-
 rittosyllabis genit. Aeol. 703,
 45. — ἀν infin. ex ἀείν, abs-
 que iota 201, 47
 ἀν ex ἐάν 356, 37. ἀν expletiva
 307, 24
 ἀνὰ pro κατά 109, 53. ἀνὰ τρεῖς,
 lingui tres 766, 44. ἀνὰ in
 compol. quid signif. 95, 35:
 100, 3: 256, 15: 349, 8: 827,
 29
 ἀνα d. 118, 18: f. 95, 47: 773, 25
 ἀναβαίνειν 197, 16
 ἀναβαλλόν 349, 46. ἀναβαλλίδες
 93, 48
 ἀναβατός d. 79, 50
 ἀναβηθί 99, 37
 ἀναβιβάζειν τὸν τόνον 126, 5. sic
 ἀναβιβασμῶν τοῦ τόνου 582, 38
 ἀναβίψην 198, 36
 ἀναβλήρης 95, 38
 ἀναβολή χιτῶνος 349, 44. ἀνα-
 βολαδὴν 80, 20
 ἀναβράσω 211, 28. Att. ἀνα-
 βράττειν, aqua infusa subige-
 re 36, 19
 ἀναβρύειν et ἀναβρύκειν 95, 44
 ἀνρῆν 495, 4
 ἀναγαγανεύειν 96, 6
 ἀναγαίον 115, 23
 ἀναγαράζειν 514, 48
 ἀναγιγνώσκεται κατὰ βαρεῖαν τὰ
 σιν 617, 19
 ἀνάγκη 95, 40. ἀναγκάζω 96, 1.
 ἀναγκάζεται περισπᾶσθαι 679,
 31
 ἀναγκάπτω 236, 15
 ἀνάγκωσις 100, 3: 827, 32. ἀνα-
 γνωσις Ἀριστάρχου ἐπεκράτη-
 σε 747, 24
 ἀναγραφὴ 100, 5: 827, 31. ἀνα-
 γραφὰ τῶν δαμάτων 672, 28,
 30
 ἀνάγωγος 96, 5
 ἀναγωγικῶς νοεῖσθαι 474, 36
 ἀναδειλιάσαι 119, 6
 ἀναδείξαι 96, 14
 ἀναδενδράς 96, 18: plur. ἀναδεν-
 δράδες 77, 3: 429, 12: perpe-
 ram ἀναδένδρα 7, 24
 ἀνάδεσμος τῆς κεφαλῆς 589, 8
 ἀναδέσσειν 36, 20
 ἀναδέχεσθαι, refum. 365, 56:
 505, 51
 ἀναδήματα 96, 14
 ἀναδιδῶμι, sursum emitto 656,
 50: retro mitto 483, 54
 κατ' ἀναδιδασίαν, ἀταρτη-
 ρος 162, 13. sic 46, 45: 55,
 20. ἀναδιδασίασμος Ἀττικὸς
 47, 9. ἀναδιδασίασμοι Ionici
 80, 48. ἀναδιδωῖσα στήρη-
 σις 98, 37
 ἀναδοιδυκίζειν 96, 7
 ἀνάδος δεῦρο 387, 6. ἀνάδοσις
 100, 6. ἀνάδοσις πρὸς τὸ ἀνα-
 197, 16. ἀνάδοσις τῶν σιτίων
 671, 15: 674, 4. ἀνάδοσις τοῦ
 τόνου 631, 44: sic 142, 21:
 264, 33: 549, 30
 ἀναδοῦμενος 96, 15
 ἀναδραμέτην 596, 5. ἀναδρομή
 τοῦ τόνου 200, 10
 ἀνάδυνα 96, 8
 ἀναθήσας ἰχθύς 685, 45
 ἀναζυγή 97, 3
 ἀναζυγῶν 97, 1. ἀναζυγῶσαι 96,
 21
 ἀνάστημα τὸ 96, 27. ἀναστημα-
 τοὶ λέβητες 559, 10
 ἀναστηλῆσαι 96, 24
 ἀνάστημα 96, 28: 559, 46
 ἀναθολοῦσθαι 750, 12
 ἀναθῶσκειν 108, 42
 — ἀναί pro ἦναι Dor. 727, 48
 ἀναίθεια 101, 11
 ἀναίδητος 101, 15
 ἀναίη ἡ 102, 6
 ἀναίτῳσειν 32, 55
 ἀναίμος 103, 45: et ἀναίμων 121,
 49: 512, 11
 ἀναίνομαι 101, 19
 ἀναίστητοι γέροντες 718, 4. ἀνα-
 στήτω, et ἀναίστητομαί 102, 5
 ἀναίστωσαι 102, 5. ἀναίστω-
 ματα 102, 3
 ἀναίσχυτῶ 101, 16
 ἀναίτιος 97, 41
 ἀνακάνωσις 827, 32
 ἀνάκαιον 98, 36
 ἀνάκας οἱ Διόσκ. 98, 33: unde sic
 dicti 160, 16. ἀνάκειον 98, 32.
 ἀνακείον 278, 35
 ἀνάκλασις in sacrif. 345, 25
 ἀνακλήθης 96, 29
 ἀνακλῆσαι 96, 37. ἀνακλῆσαι in
 περιπλ. 252, 16. ἀνακλῆσαι 90,
 50. ἀνακλῆσαι 520, 33
 ἀνακός 96, 36
 ἀνάκολος χιτῶν † 538, 26
 ἀνακολούθως κείμενα 722, 2
 ἀνακολοῦσθαι 410, 20
 ἀνακοντίζειν 107, 12
 ἀνακοντόντος poss. 226, 52: 514,
 27
 ἀνακρούσθαι πρύμναν 353, 33
 ἀνάκτω 96, 46. ἀνάκτορος 96,
 48
 ἀνακυμβαλίζειν, seu ἀνακυμβα-
 λίσκειν 96, 56
 ἀνάκωλος: Not. ad 538, 26
 ἀνακῶς 96, 35, 39: 160, 15
 ἀνακωχέειν 96, 50
 ἀναλόγηται 58, 14

- ἀναλέγεσθαι 98, 59. ἀναλέγω, tollo 110, 56, 40: colligo 723, 44. ἀναλέγεσθαι τὰς τρεῖς 768, 47
- ἀνάλυσις 97, 6
- ἀνάλυσις 97, 28
- ἀνάλυσις 97, 25, 46
- ἀνάλυσις 97, 8. ἀνάλυσις et παραλόγος, oppo. 614, 18.
- ἀνάλυσις 97, 57. ἀνάλυσις gramm. q. 816, 55. ἀνάλυσις 783, 26. ὡς ἀνάλυσις τοῖς δευτερίοις 808, 10. ἀνάλυσις τὴν ἀνάλυσιν, pro ἀνάλυσιν, reperietur 98, 40
- ἀνάλυσις 97, 14
- ἀνάλυσις ταυτὸν 548, 14. ἀνάλυσις 100, 6
- ἀνάλυσις 98, 41
- ἀνάλυσις 97, 35. ἀνάλυσις 293, 30. ἀνάλυσις 97, 35
- ἀνάλυσις 796, 36
- ἀνάλυσις 444, 39
- ἀνάλυσις 98, 18
- ἀνάλυσις 98, 41
- ἀνάλυσις 97, 43
- ἀνάλυσις, et ἀνάλυσις 98, 37
- ἀνάλυσις 97, 52: 609, 10
- ἀνάλυσις 98, 1
- ἀνάλυσις, res mact. 650, 44
- ἀνάλυσις 98, 22
- ἀνάλυσις 98, 19
- ἀνάλυσις τῇ θεῇ τὰς θύλας 468, 5. ἀνάλυσις τὸν τόπον 113, 54: 495, 6
- ἀνάλυσις 98, 42
- ἀνάλυσις 97, 40: 98, 43
- ἀνάλυσις 158, 23
- ἀνάλυσις 116, 18. ἀνάλυσις 98, 33: 116, 7.
- ἀνάλυσις 98, 6
- ἀνάλυσις 98, 16. ἀνάλυσις 98, 11. ἀνάλυσις τοῦ πόρου 482, 9. ἀνάλυσις ψυχρὰ 670, 45
- ἀνάλυσις 514, 54
- ἀνάλυσις 152, 56
- ἀνάλυσις 694, 13
- ἀνάλυσις 86, 22
- ἀνάλυσις 97, 39
- ἀνάλυσις 143, 54
- ἀνάλυσις 584, 12
- ἀνάλυσις 175, 36
- ἀνάλυσις 99, 7
- ἀνάλυσις, et ἀνάλυσις 99, 3
- ἀνάλυσις 99, 14, 26
- ἀνάλυσις 99, 9
- ἀνάλυσις 98, 56. ἀνάλυσις 98, 56: 533, 48
- ἀνάλυσις 413, 8
- ἀνάλυσις 98, 54. ἀνάλυσις 98, 51: 156, 10: 588, 50
- ἀνάλυσις 100, 11
- ἀνάλυσις 100, 12
- ἀνάλυσις 100, 51
- ἀνάλυσις 100, 49
- ἀνάλυσις 100, 14
- ἀνάλυσις 104, 44
- ἀνάλυσις 100, 41. ἀνάλυσις 100, 41
- ἀνάλυσις 21, 54.
- ἀνάλυσις 608, 53. ἀνάλυσις a correpto 746, 39
- ἀνάλυσις 99, 31. ἀνάλυσις 100, 1. ἀνάλυσις 99, 52: 111, 43.
- ἀνάλυσις 99, 57: 827, 19, 30
- ἀνάλυσις 248, 22
- ἀνάλυσις 100, 7
- ἀνάλυσις 99, 57
- ἀνάλυσις 254, 34
- ἀνάλυσις 528, 5: 545, 19.
- 27: τῆς περιεφραγίας 473, 55: 787, 5
- ἀνάλυσις 99, 55
- ἀνάλυσις, anastrophe in structura pati 94, 14: 123, 25
- ἀνάλυσις 100, 46
- ἀνάλυσις 99, 42. ἀνάλυσις 99, 46.
- ἀνάλυσις 99, 54. ἀνάλυσις 103, 18
- ἀνάλυσις 152, 28: 28: pro ἀνάλυσις, v. 30, alibi ἀνάλυσις et ἀνάλυσις.
- ἀνάλυσις 100, 54
- ἀνάλυσις 782, 31
- ἀνάλυσις 100, 4, 52: 827, 30.
- ἀνάλυσις 100, 53
- ἀνάλυσις 100, 56
- ἀνάλυσις, regulam evertit, apomalum est 180, 5. ἀνάλυσις 718, 43
- ἀνάλυσις 105, 27: 475, 1
- ἀνάλυσις 105, 52, 37
- ἀνάλυσις 100, 57
- ἀνάλυσις 270, 270.
4. ἀνάλυσις τὸ α ἐν τῷ ἐλάσιον 526, 27. sic 327, 20: 606, 14
- ἀνάλυσις 101, 3
- ἀνάλυσις 88, 36
- ἀνάλυσις 100, 15: 795, 36
- ἀνάλυσις 29, 29. ἀνάλυσις 627, 34. ἀνάλυσις 750, 25, 27, 32. ἀνάλυσις 100, 16
- ἀνάλυσις 97, 2. ἀνάλυσις 296, 44
- ἀνάλυσις 101, 9
- ἀνάλυσις prop. et app. 101, 5
- ἀνάλυσις 101, 8
- ἀνάλυσις 405, 20
- ἀνάλυσις 391, 41
- ἀνάλυσις 100, 6
- ἀνάλυσις 217, 53
- ἀνάλυσις d. 450, 13: 471, 39: 566, 26: 574, 13. Ἀνάλυσις op. 101, 36
- ἀνάλυσις, pro ἀνάλυσις 136, 10. sic ἀνάλυσις 279, 33
- ἀνάλυσις 101, 39
- ἀνάλυσις, ἀνάλυσις 102, 11. ἀνάλυσις 102, 10
- ἀνάλυσις 102, 29
- ἀνάλυσις 102, 17
- ἀνάλυσις 102, 26. ἀνάλυσις 102, 7
- ἀνάλυσις 102, 25
- ἀνάλυσις 102, 41
- ἀνάλυσις 102, 36
- ἀνάλυσις 432, 46: f. ἀνάλυσις 461, 57. ἀνάλυσις et ἀνάλυσις 461, 53. ἀνάλυσις, adiect. 462, 1, 3
- ἀνάλυσις 102, 13
- ἀνάλυσις 599, 17
- ἀνάλυσις, fortitudo 6, 15: 9, 44: 461, 53
- ἀνάλυσις 101, 42, 52
- ἀνάλυσις, non ἀνάλυσις 462, 1
- Ἀνάλυσις f. 746, 12: et Ἀνάλυσις 102, 39
- ἀνάλυσις 102, 48
- ἀνάλυσις 102, 54
- ἀνάλυσις 101, 54. ἀνάλυσις 102, 2
- Ἀνάλυσις 396, 40
- ἀνάλυσις 102, 43
- ἀνάλυσις 547, 54
- ἀνάλυσις 53, 57
- ἀνάλυσις 102, 53
- ἀνάλυσις 107, 45
- ἀνάλυσις 102, 57: sunt qui ἀνάλυσις legunt.
- 581, 7
- ἀνάλυσις 103, 7
- ἀνάλυσις 499, 3
- ἀνάλυσις 103, 10
- ἀνάλυσις 103, 4
- ἀνάλυσις 103, 17
- ἀνάλυσις 571, 13
- ἀνάλυσις 297, 27
- ἀνάλυσις, iustulit, iustulit, iustulit 336, 33. ἀνάλυσις 106, 36
- ἀνάλυσις 298, 41
- ἀνάλυσις 105, 52
- ἀνάλυσις 105, 39
- ἀνάλυσις 106, 33
- ἀνάλυσις 106, 2
- ἀνάλυσις 748, 41
- ἀνάλυσις 103, 52
- ἀνάλυσις 103, 18
- ἀνάλυσις 148, 48
- ἀνάλυσις 244, 32.
- sic τὸ ἀνάλυσις ἐν τῷ ἀνάλυσις, μέμνη 484, 31.
- ἀνάλυσις ubi et quando τὸ ἀνάλυσις, 6. ἀνάλυσις quid ante v. non capiunt verba quae in v. definiunt, ut βοῶν 419, 58
- ἀνάλυσις 106, 39
- ἀνάλυσις 531, 2
- ἀνάλυσις 777, 53
- ἀνάλυσις 20, 22
- ἀνάλυσις 103, 57: 827, 36. ἀνάλυσις 317, 38: 431, 42. ἀνάλυσις 104, 3. ἀνάλυσις 20, 6. ἀνάλυσις 776, 5. ἀνάλυσις 50. ἀνάλυσις 104, 10. ἀνάλυσις 104, 7: 387, 35. ἀνάλυσις 104, 5
- ἀνάλυσις 104, 11
- ἀνάλυσις 662, 3. ἀνάλυσις 482, 5
- ἀνάλυσις 104, 21
- ἀνάλυσις 104, 27
- ἀνάλυσις 104, 20
- ἀνάλυσις 104, 23
- ἀνάλυσις 166, 41: 616, 55
- ἀνάλυσις 103, 32
- ἀνάλυσις 103, 36
- ἀνάλυσις 103, 35
- ἀνάλυσις 57, 48, 50
- ἀνάλυσις 23, 25
- ἀνάλυσις 81, 24
- ἀνάλυσις 16, 35: 629, 28
- ἀνάλυσις 108, 1
- ἀνάλυσις 106, 34
- ἀνάλυσις 99, 38
- ἀνάλυσις 104, 38
- ἀνάλυσις, emilio 137, 14: remilio, oppo. τῇ ἐπιτομῇ 365, 34, 39
- ἀνάλυσις 104, 34
- ἀνάλυσις 104, 31
- ἀνάλυσις 382, 43
- ἀνάλυσις 584, 20
- ἀνάλυσις 431, 7
- ἀνάλυσις 104, 46
- ἀνάλυσις 22, 22
- ἀνάλυσις 103, 44. ἀνάλυσις 473, 48
- ἀνάλυσις d. 118, 18. ἀνάλυσις et ἀνάλυσις 98, 49: et ἀνάλυσις 118, 18
- ἀνάλυσις 403, 43
- ἀνάλυσις 796, 7, 40
- ἀνάλυσις 156, 13: a ἀνάλυσις 794, 14. ἀνάλυσις 47. ἀνάλυσις 104, 27
- ἀνάλυσις 105, 8: 351, 51. ἀνάλυσις 820, 32. ἀνάλυσις 104, 56
- ἀνάλυσις 105, 15
- ἀνάλυσις 248, 6
- ἀνάλυσις 106, 23
- ἀνάλυσις 106, 5
- ἀνάλυσις 106, 56
- ἀνάλυσις 107, 4
- ἀνάλυσις 106, 44
- ἀνάλυσις 603, 24: 774, 4
- ἀνάλυσις 107, 18
- ἀνάλυσις 107, 14: 603, 35
- ἀνάλυσις 754, 59
- ἀνάλυσις 210, 28
- ἀνάλυσις 758, 22
- ἀνάλυσις 107, 21
- ἀνάλυσις 106, 49: 107, 26
- ἀνάλυσις 107, 29
- ἀνάλυσις 108, 23
- ἀνάλυσις 107, 29, 59: a ἀνάλυσις 794, 14: in compo. variat 9, 39: 263, 10: 329, 21: 432, 49
- ἀνάλυσις 85, 46
- ἀνάλυσις 107, 56: 148, 30
- ἀνάλυσις 108, 25
- ἀνάλυσις 108, 5
- ἀνάλυσις 108, 11
- ἀνάλυσις 108, 8
- ἀνάλυσις 108, 22
- ἀνάλυσις 99, 19
- ἀνάλυσις 108, 29
- ἀνάλυσις 108, 31
- ἀνάλυσις 108, 26
- ἀνάλυσις 726, 44
- ἀνάλυσις d. seu propr. seu ap. 108, 45, 47: 555, 19: 558, 2
- Ἀνάλυσις 109, 16
- Ἀνάλυσις, et Ἀνάλυσις 108, 50
- ἀνάλυσις 216, 57
- ἀνάλυσις 109, 27
- ἀνάλυσις 109, 1: et ἀνάλυσις 109, 3
- ἀνάλυσις 109, 11. ἀνάλυσις 109, 12
- ἀνάλυσις 108, 44
- ἀνάλυσις 661, 12. ἀνάλυσις 129, 20
- ἀνάλυσις 108, 48
- ἀνάλυσις 109, 30
- ἀνάλυσις 108, 45. alia ἀνάλυσις d. 461, 40: 480, 24
- ἀνάλυσις 212, 41
- ἀνάλυσις 274, 55
- ἀνάλυσις 54, 1
- ἀνάλυσις 108, 33: 468, 38. ἀνάλυσις 409, 33. ἀνάλυσις 108, 41
- ἀνάλυσις 109, 34. ἀνάλυσις oxyt. 801, 21
- ἀνάλυσις 108, 42: Suid. ἀνάλυσις, Hefych. ἀνάλυσις.

- ἀνδραγαθός 109, 16: 828, 43. ἀνδραγαθός πούς non. led. ἀνδραγαθός 775, 34. ἀνδραγαθός πούς 507, 20. ἀνδραγαθός, f. ποῦς 257, 46. ἀνδραγαθὸν d. 677, 24.
 ἀνδρῶν, pro ἀνδ' ἄν: ab ἀνδρας verba ἀνδρῶν incontracte 108, 53.
 ἀνδρία 109, 55: prioribus correptis 442, 38.
 ἀνδρῶν 48, 6: 57, 42. ἀνδρῶν d. 110, 6. ἀνδρῶντος 110, 24.
 ἀνδρῶν, ascendunt 441, 46.
 ἀνδρῶν f. 110, 33.
 ἀνδρῶν d. 110, 17. ἀνδρῶντος 110, 9: Ion. 420, 49.
 ἀνδρῶν 110, 36.
 Ἄνδρος seu ἄνδρος 521, 24: et 110, 41: 780, 52.
 ἀνδρῶν, vel potius ἀνδρῶντος 274, 55.
 ἀνδρῶντος 739, 42, et Suidas.
 ἀνδρῶντος 110, 32.
 ἀνδρῶντος 97, 26.
 ἀνδρῶντος seu ἀνδρῶντος 110, 45.
 ἀνδρῶν 109, 49. ἀνδρῶν f. 536, 53: fut. ἀνδρῶν 200, 10.
 ἀνδρῶν, res veneris 394, 31.
 ἀνδρῶν 3, 17.
 ἀνδρῶν 110, 56.
 ἀνδρῶντος 349, 54.
 ἀνδρῶντος 259, 7.
 ἀνδρῶντος ὁ ἢ 110, 55.
 ἀνδρῶντος τῆς θύρας 97, 3.
 ἀνδρῶντος ἡμέρας 111, 17.
 ἀνδρῶντος 110, 48.
 ἀνδρῶντος 110, 49.
 —ανον verbale 436, 32: 794, 26.
 ἀνδρῶν 111, 19. ἀνδρῶντος avis 111, 25.
 ἀνδρῶντος 256, 17: 782, 15. ἀνδρῶντος 256, 17: 782, 15.
 ἀνδρῶντος 632, 49: infin. ἀνδρῶντος 111, 11.
 ἀνδρῶντος 634, 15.
 —ανός d. 216, 16: 379, 57: gentile 79, 22: verbale 568, 28.
 —ανός difyllaba oxytona, a producto 763, 35: iidemque —ανός tres syllabas excedentia 458, 7.
 ἀνδρῶντος 111, 6.
 ἀνδρῶντος 111, 3: et ἀνδρῶντος 111, 5.
 ἀνδρῶντος 110, 52. ἀνδρῶντος 110, 54.
 ἀνδρῶντος 432, 11.
 ἀνδρῶντος, inhibitiō 764, 23.
 ἀνδρῶντος 110, 51.
 ἀνδρῶντος f. 111, 43. sic ἀνδρῶντος 111, 45.
 ἀνδρῶντος 111, 50, 55: 165, 18. ἀνδρῶντος et ἀνδρῶντος 111, 49. ἀνδρῶντος ἢ ἑτα 388, 36.
 ἀνδρῶντος 340, 51.
 ἀνδρῶντος 112, 6.
 ἀνδρῶντος op. 112, 2.
 ἀνδρῶντος τῷ προκειμένῳ 434, 30. ἀνδρῶντος λόγου 296, 44.
 ἀνδρῶντος 762, 39. ἀνδρῶντος simplicis figurae 641, 46, 51.
 ἀνδρῶντος 112, 50.
 —άντειος d. ex as 289, 15.
 ἀνδρῶντος 783, 4.
 ἀνδρῶντος 678, 57: 760, 14.
 ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος 512, 4.
 ἀνδρῶντος 656, 10.
 ἀνδρῶντος 113, 7.
 ἀνδρῶντος 112, 9.
 ἀνδρῶντος 125, 17.
 ἀνδρῶντος seu ἀνδρῶντος 112, 40.
 ἀνδρῶντος 112, 1: 388, 41.
 ἀνδρῶντος 330, 12.
 ἀνδρῶντος 388, 19.
 ἀνδρῶντος 112, 42.
 ἀνδρῶντος 111, 47.
 ἀνδρῶντος 112, 14.
 ἀνδρῶντος c. 9, 41: propr. 263, 10.
 ἀνδρῶντος 112, 12.
 ἀνδρῶντος 112, 19: 184, 10.
 Eult. ἀνδρῶντος εἶδος, et ἀνδρῶντος εἶδος: unde apud Helych. plur. ἀνδρῶντος.
 ἀνδρῶντος seu ἀνδρῶντος 112, 40.
 ἀνδρῶντος 112, 27.
 ἀνδρῶντος ἢ 112, 16.
 ἀνδρῶντος signifi. tria 111, 27.
 ἀνδρῶντος ἢ 111, 46. ἀνδρῶντος adverb. 111, 55.
 ἀνδρῶντος 654, 3.
 ἀνδρῶντος 111, 35, 47: 388, 35, 39.
 ἀνδρῶντος 113, 47. ἀνδρῶντος 114, 6.
 ἀνδρῶντος 111, 34.
 ἀνδρῶντος τῷ νόμῳ 534, 46.
 ἀνδρῶντος 113, 57. ἀνδρῶντος adverb. 114, 4.
 ἀνδρῶντος 112, 46.
 ἀνδρῶντος 112, 29.
 ἢ Ἀνδρῶντος, f. τῆς 469, 20: 699, 15.
 τῶν ἀνδρῶντος allegatio 414, 26: 514, 32: discrepantia 112, 32: 197, 51: 339, 54: 823, 46.
 ἀνδρῶντος τῷ ἀνδρῶντος 627, 4. πρὸς ἀνδρῶντος ἐτέρου 66, 57. sic 13, 23: 104, 16.
 ἀνδρῶντος 111, 31.
 ἀνδρῶντος, litterae pro littera po. lilio 156, 11: 272, 38. sic ἀνδρῶντος τοῦ σε eis ηα 453, 21.
 ἀνδρῶντος, pro μετάθεσιν seu υπεργιβασμός 172, 9.
 ἀνδρῶντος τῷ 617, 49.
 ἀνδρῶντος 522, 6.
 ἀνδρῶντος et ἀνδρῶντος 114, 27.
 ἀνδρῶντος τοῦ πρ. 365, 38. ἀνδρῶντος τῶν 638, 56. ἀνδρῶντος 113, 16.
 ἀνδρῶντος Att. 114, 24. ἀνδρῶντος 114, 26.
 ἀνδρῶντος d. 113, 24. ἀνδρῶντος et ἀνδρῶντος 480, 39.
 Ἀνδρῶντος, foem. Ἀνδρῶντος 389, 16.
 ἀνδρῶντος f. 113, 54. foem. ἀνδρῶντος 113, 36.
 ἀνδρῶντος 114, 10.
 ἀνδρῶντος φυσική 402, 31.
 ἀνδρῶντος 111, 38: 114, 9.
 ἀνδρῶντος λέξεις 21, 2.
 20. ἀνδρῶντος τοῖς ῥήμασιν ὁ ὅμας 727, 47. ἀνδρῶντος τῶν ῥήμα 660, 47.
 ἀνδρῶντος ἔχουσι 559, 24.
 ἀνδρῶντος 114, 11.
 ἀνδρῶντος 397, 18.
 ἀνδρῶντος 114, 14.
 ἀνδρῶντος 74, 46: 114, 2.
 ἀνδρῶντος 462, 35.
 ἀνδρῶντος 113, 5.
 Ἀνδρῶντος δ 14, 57.
 ἀνδρῶντος μέτρον 285, 25.
 ἀνδρῶντος δ 111, 41: 514, 26: plur. ἀνδρῶντος 81, 63.
 ἀνδρῶντος et ἀνδρῶντος 114, 46. ἀνδρῶντος σύμφωνος 596, 48. ἀνδρῶντος ὁμοῦ μετὰ τοῦ 9 673, 39. ἀνδρῶντος τὰ δασεία τοῖς ψιλοῖς 445, 17. ἀνδρῶντος τοῦ χ εἰς x 282, 5.
 ἀνδρῶντος 114, 12.
 ἀνδρῶντος, litteraturam transpositione 424, 8. ἢ ἀνδρῶντος chori 363, 47.
 ἀνδρῶντος 112, 43.
 ἀνδρῶντος 114, 15.
 ἀνδρῶντος ἢ 114, 19.
 Ἀνδρῶντος, Nicandri liber 241, 23: 256, 55.
 ἀνδρῶντος 113, 12.
 κατὰ ἀνδρῶντος 143, 26. ἢ ἀνδρῶντος 567, 47.
 ἀνδρῶντος 111, 39: 647, 34.
 ἀνδρῶντος 111, 37.
 ἀνδρῶντος 114, 52. ἀνδρῶντος 114, 16.
 ἀνδρῶντος 114, 52. ἀνδρῶντος 114, 52. ἀνδρῶντος 510, 49. ἀνδρῶντος 222, 32: 542, 47.
 ἀνδρῶντος 115, 6.
 ἀνδρῶντος 115, 1. Ἀνδρῶντος, op. 114, 56.
 ἀνδρῶντος 114, 39: 359, 15.
 ἀνδρῶντος et ἀνδρῶντος 113, 24. ἀνδρῶντος ἀπαντῶ 111, 57: τὸ ἱεραῖον 115, 6: in compo. 678, 8.
 ἀνδρῶντος 115, 9.
 ἀνδρῶντος 274, 56.
 ἀνδρῶντος 179, 49. ἀνδρῶντος 616, 24.
 ἀνδρῶντος 22, 20: et ἀνδρῶντος 61, 6.
 ἀνδρῶντος 603, 31.
 ἀνδρῶντος 115, 18.
 ἀνδρῶντος 85, 2: 115, 18.
 ἀνδρῶντος 115, 40.
 ἀνδρῶντος 115, 18.
 ἀνδρῶντος τὸ ἀνδρῶντος 821, 18. me. lilius ἀνδρῶντος 115, 14.
 ἀνδρῶντος pro ἀνδρῶντος 781, 54.
 ἀνδρῶντος 115, 12: 150, 48: 583, 44: 731, 37: corripit u 115, 16.
 ἀνδρῶντος 100, 21: 111, 17: τὸ πρῶτον 115, 12. ἀνδρῶντος seu ἀνδρῶντος 56, 42. ἀνδρῶντος τὸ αὐτῶν 597, 27. ἀνδρῶντος a nunc productum, nunc corripit 115, 16.
 ἀνδρῶντος adverb. ex praep. ἀνδρῶντος 57: 118, 18: 350, 8. τὰ ἀνδρῶντος praecedentia 256, 39. ἀνδρῶντος adverb. hort. 115, 26.
 —ἀνδρῶντος d. 450, 13: quatenam retineant mihi, et quae corripiant 566, 24: aelita seu defecuta 662, 57: et 231, 42.
 ἀνδρῶντος ὁ θεός 105, 14. ἀνδρῶντος ab ἀνδρῶντος 484, 7.
 ἀνδρῶντος 115, 22.
 ἀνδρῶντος 115, 26.
 ἀνδρῶντος ab ἀνδρῶντος 484, 8.
 ἀνδρῶντος d. 100, 21: et ἀνδρῶντος 115, 24.
 ἀνδρῶντος 115, 40. ἀνδρῶντος 115, 43.
 ἀνδρῶντος 556, 22.
 ἀνδρῶντος ἡμῶν 828, 40. ἀνδρῶντος 764, 21.
 ἀνδρῶντος 152, 8.
 ἀνδρῶντος et ἀνδρῶντος 663, 24.
 ἀνδρῶντος 115, 38: 312, 40.
 —af d. ex os 217, 44: 278, 48: 534, 31: 554, 4: ab as 550, 52: diminut. spec. 199, 2: quantitate differt 109, 46: masculina, producant a: foemina, corripunt 460, 56.
 —af adverb. oxyt. 537, 18: 395, 17: 781, 47.
 ἀξίαν, freq. 412, 24.
 ἀξίαντος 394, 38.
 ἀξίαντος imperative 232, 16: 562, 9: 619, 9.
 ἀξίαντος 116, 21.
 Ἀξίαντος Cahir. 482, 27.
 ἀξίαντος 234, 5: 332, 22.
 Ἀξίαντος, Ἀξίαντος 482, 27.
 ἀξίαντος 115, 57: 156, 12. ἀξίαντος, carior, maioris pretii 179, 38. ἀξίαντος 116, 18: Attic. ἀξίαντος 116, 7.
 ἀξίαντος 599, 6.
 ἀξίαντος et ἀξίαντος 9, 5: 15, 23.
 ἀξίαντος 115, 45. ἀξίαντος Athen. 647, 52.
 ἀξίαντος 116, 2: 141, 55.
 ἀξίαντος 202, 57.
 ἀξίαντος, praef. def. 232, 16.
 ἀξίαντος 116, 5.
 —as pro ou Boeoti a nom. in as 35, 38: item Aeol. 320, 1.
 —as Ion. pro ou seu aso 778, 5.
 ἀξίαντος et ἀξίαντος 116, 41.
 ἀξίαντος d. 116, 24: 820, 57.
 ἀξίαντος d. 116, 22, 37.
 ἀξίαντος 116, 22. ἀξίαντος 21, 14.
 ἀξίαντος et ἀξίαντος 116, 24, 26.
 ἀξίαντος 142, 4: 480, 34.
 ἀξίαντος 682, 20.
 ἀξίαντος 116, 43: plur. ἀξίαντος 59, 47. ἀξίαντος 19, 57: 116, 49.
 ἀξίαντος 76, 47.
 —as vocal. ex as 130, 39.
 ἀξίαντος 116, 31.
 ἀξίαντος 116, 32.
 ἀξίαντος μόριον 635, 17. ἀξίαντος στον ὄνομα, τῆς 614, 25, 51.
 ἀξίαντος ὄνομα, πολὺς 680, 42. ἀξίαντος τὰ τοῦ δευτέρου μέτρον 126, 13. ἀξίαντος 68, 14.
 ἢ ἀξίαντος λίμνη 192, 46. ἀξίαντος 115, 52.
 ἀξίαντος 116, 33.
 —as malf. a producto 105, 32: neutra, a correpto 248, 3. —as Ion. pro as ab as 505, 11.
 —as Aeol. pro as 66, 26.
 —as deriv. 505, 9. —as difyllabum a producto 553, 52.
 ἀξίαντος 116, 37.
 ἀξίαντος pro ἀξίαντος 116, 35.
 ἀξίαντος 475, 17.
 ἀξίαντος 118, 7. ἀξίαντος 301, 4.
 ἀξίαντος f. pro ἀξίαντος 641, 41.
 ἀξίαντος 505, 26.
 ἀξίαντος 233, 34.
 ἀξίαντος 433, 23. ἀξίαντος 36, 40.
 Ἀξίαντος 119, 33.
 ἀξίαντος 555, 19.
 ἀξίαντος 219, 50. παλλ. ἀξίαντος 421, 2.
 ἀξίαντος 118, 2.
 ἀξίαντος 59, 33. ἀξίαντος 56, 10.
 ἀξίαντος 118, 4.
 ἀξίαντος 123, 19.

- ἀπόμυος Ζεύς 131, 25
 ἀπομυαίρειν 125, 25
 ἀπρόνοοι 130, 8
 ἀποφάσκειν 128, 18
 ἀπώνηρος 390, 46
 ἀπώνηρος 789, 51
 ἀπονίζεσθαι 124, 21. ἀπώνητρον 130, 14
 ἀπονοιόσθαι 126, 29: 131, 7. ἀ-
 πόνουα 131, 3
 ἀπονοστεῖν 111, 4: 607, 12
 ἀπονηραμμένος 716, 41
 ἀποπύειν 725, 48. ἀποπύσματα 725, 47
 ἀποπύματα 725, 29. ἴε 493, 8: 718, 26: 798, 22
 ἀποπλάσσειν 650, 5
 ἀποποπτανέουσι 125, 12
 ἀπόπυτος 152, 9. ἀπόπατῆσαι 152, 9. ἀποπάτημα 132, 11
 ἀπόπαυσις 327, 3
 ἀποπερτέωσαν 128, 25
 ἀποπιάσαι 120, 20
 ἀπόπληκτος 150, 17: 131, 11
 ἀποπληγία 150, 16: 131, 10
 ἀποπνευματίζειν 127, 17
 ἀποπροσωπίζεσθαι 125, 15
 ἀποπτόμενος 125, 6
 ἀποπτανούσι leu ἀποππτανέουσι 125, 12
 ἀποπτόσθαι 433, 51
 ἀποπτύν 695, 12
 ἀπορηματικός σύνδεσμος 414, 55.
 ἀπορία 131, 26, 47: ἀπορας 131, 25
 ἀπόρρηγμα 130, 54
 ἀπόρρημα μέλη 200, 39
 ἀπόρροια 260, 41: 295, 56
 ἀπορρύσσεται 128, 37
 ἀπορρύγχει 130, 57
 ἀπορρύνει 131, 47
 ἀπορρύνει 130, 54
 ἀποσαλεύειν 125, 4: 48: praei.
 ἀποσαλεύειν 581, 8
 ἀποσειέσθαι act. 324, 43
 ἀποσηκώσαι 125, 50
 ἀποσίμωσι 125, 51
 ἀποσίμωσι 374, 34
 ἀποσκολύπτειν 120, 26: 125, 42
 ἀποσκορπίζειν 127, 29, 44
 ἀποσπείδειν 125, 35
 ἀποσπείδειν θαλάσσης 384, 37
 ἀποσπείδειν 371, 43
 ἀποσπογγίζειν 562, 11: 568, 4
 ἀποσταγμα 234, 8: 539, 15
 ἀποσταδόν 125, 18: 132, 21
 ἀποσπάζειν 576, 26
 ἀπύσταλμα τὸ 176, 5
 ἀποστασις τοῦ νοῦ 132, 7. idem
 χωρισμός 126, 26. κατ' ἀπο-
 στασιν, per remotionem 104,
 36: 131, 7. ἀποστασις τοῦ
 ὑποστατοῦ 172, 22. ἀποστα-
 σίου δίκη 124, 53
 ἀποστείχειν 126, 7
 ἀποστειλὲν 726, 7: 728, 14
 ἀποστεπτικὸν μέλος 131, 38
 ἀποστηθίζειν 277, 56
 ἀπύσταμα, dist. 284, 44
 ἀποστηρίγματα 125, 17
 ἀποστησανθαι, gerend. 725, 15
 ἀποσταλγίζειν 125, 43
 ἀποστολή 682, 7, 46
 ἀποστηφονται τὴν διφθ. 17, 42.
 ἀποστροφος non est in οὐχ ἄ-
 πομια 638, 19
 ἀποστυλῶσαι pro ἀποστυλῶσαι
 125, 23
 ἀπαστυλάειν 120, 3: 731, 47
 ἀπασυλάειν 126, 49
 ἀπασφαιλίζω 120, 13
 ἀπασφάλλειν 125, 27. ἀπασφά-
 λειν 128, 22: plur. ἀπασφά-
 λειν 125, 27
 ἀπασχάσαι 126, 1
 ἀπασχάσαι 128, 54
 ἀπασχοιῖν 126, 3
 ἀπασχοιτο 126, 17
 ἀπασχόμεναι 459, 51: plur. ἀπο-
 σχωνται 476, 47
 ἀπάσας πρὸς παρὸν πρόσωπον 320, 19. ἀπάσας καὶ ἀπο-
 πλήρωσις 123, 48
 ἀπάσας 131, 44
 ἀπατέλεσμα 211, 28
 ἀπατεμάτωσις 490, 27: 585, 17
 ἀπατήματα 758, 51
 ἀπότημος 131, 30
 ἀποτίσαι 124, 47: 128, 35
 ἀποτιμῆξαντες 125, 13
 ἀποτομή 132, 19
 ἀποτρίσαι 125, 3
 ἀποτρίσαι οἱ 131, 28
 ἀποτρίποιος δαίμων 125, 35
 ἀποτρίποιος 131, 32: ὁ ἀποτρίποιος
 οἶκος 162, 27
 ἀποτρίποιος 124, 24
 ἀποτρίποιος 125, 23
 ἀποτρίποιος 124, 37
 ἀποτρίποιος leu ἀποστ. 633,
 30
 ἀποτρίποιος et ἀπενεμία 659, 53
 ἀποτρίποιος f. 132, 34. ἀποτρίποιος Φρου-
 ρὸν ὀφιν ζωῆς, Apollo. Arg. l.
 4, v. 1435.
 ἀποτρίποιος 786, 24
 ἀποτρίποιος 126, 8. κατ' ἀποτρί-
 ποιν, negative 85, 4
 ἀποτρίποιος 789, 51
 ἀποτρίποιος 127, 20
 ἀποτρίποιος 127, 24. ἀποτρί-
 ποιν 127, 27
 ἀποτρίποιος 128, 54
 ἀποτρίποιος 398, 32
 ἀποτρίποιος 565, 33
 ἀποτρίποιος ἡμέραι 131, 13. ἀπο-
 τρίποιος ἀνδρῶν, h. nefarius
 131, 19
 ἀποτρίποιος leu ἀποτρίποιος
 127, 20
 ἀποτρίποιος 337, 51: et ἀποφ. 800, 39
 ἀποτρίποιος 130, 47
 ἀποτρίποιος leu καταχ. 481,
 45
 ἀποτρίποιος 125, 22
 ἀποτρίποιος 127, 55. ἀποτρίποιος 128, 1
 ἀποτρίποιος τοὺς ἀνδρας, in-
 terlic. 124, 26
 ἀποτρίποιος 129, 1
 ἀποτρίποιος τὸ λίπος 587, 49
 ἀποτρίποιος 818, 36
 ἀποτρίποιος 127, 17
 ἀποτρίποιος Maced. 167, 33
 ἀποτρίποιος adverb. 47, 20: 79, 9:
 132, 45: 153, 17
 ἀποτρίποιος 132, 52: 781, 48
 ἀποτρίποιος 83, 31
 ἀποτρίποιος 495, 43
 ἀποτρίποιος 435, 49
 ἀποτρίποιος 135, 15
 ἀποτρίποιος 135, 8
 ἀποτρίποιος 552, 23
 ἀποτρίποιος διὰ τοῦ 456, 1
 ἀποτρίποιος 76, 15
 ἀποτρίποιος 75, 5
 ἀποτρίποιος 124, 48
 ἀποτρίποιος 135, 2
 ἀποτρίποιος 133, 16
 ἀποτρίποιος 4, 27
 ἀποτρίποιος βοηθεῖν 594, 59
 ἀποτρίποιος 133, 26. Ἀποτρίποιος or.
 Cretae 133, 31. ἀποτρίποιος 133,
 34: 183, 23
 ἀποτρίποιος 133, 19
 ἀποτρίποιος 133, 38
 ἀποτρίποιος leu ἀποτρίποιος 133, 41,
 44
 ἀποτρίποιος καὶ ἐπίκειμαι 403,
 9: τὸ δεσμῶ 183, 34: τὸ διγῶ
 1, 15, 35: et 4, 18: τὸ προσ-
 εγγίζω 313, 49
 ἀποτρίποιος 3, 46
 ἀποτρίποιος c. 696, 35: et ἀποτρίποιος
 135, 50
 ἀποτρίποιος 807, 41
 ἀποτρίποιος 135, 50
 ἀποτρίποιος 411, 9
 ἀποτρίποιος 133, 51
 ἀποτρίποιος 529, 40
 ἀποτρίποιος 133, 48
 ἀποτρίποιος leu ἀποτρίποιος 621, 27
 ἀποτρίποιος 133, 57: 353, 15
 ἀποτρίποιος 134, 2: plur. ἀποτρίποιος
 130, 13
 ἀποτρίποιος ut δέμας 484, 7
 ἀποτρίποιος Ion. 368, 38
 ἀποτρίποιος et 134, 5
 ἀποτρίποιος verbal 799, 38: compol.
 343, 54: et nom. et adverb.
 172, 30. — ἀποτρίποιος 428, 47:
 491, 20, 27, 32
 ἀποτρίποιος, ergo, initio lent. 410, 54.
 ἀποτρίποιος, initio periodi 278, 40:
 419, 47. — et ἀποτρίποιος 78, 47:
 290, 45: 614, 37: 616, 39:
 649, 22, 46: 737, 30: 820, 21.
 ἀποτρίποιος pro ἀποτρίποιος, an? 496, 43
 ἀποτρίποιος, dubit. coniunctio 596, 23.
 sic 415, 11: 614, 18
 ἀποτρίποιος 134, 11: 138, 15: et 59, 33
 ἀποτρίποιος ὁ 134, 27: 528, 13. ἀποτρίποιος
 βεῖν 134, 30
 ἀποτρίποιος ὁ 134, 15. ἀποτρίποιος leu ἀ-
 ποτρίποιος 134, 17, 21, 26. ἀποτρίποιος
 νῆς 134, 36. ἀποτρίποιος 134,
 26
 ἀποτρίποιος 154, 24
 ἀποτρίποιος 134, 39
 ἀποτρίποιος herba 134, 40
 ἀποτρίποιος f. Gall. 134, 41
 ἀποτρίποιος f. 134, 52
 ἀποτρίποιος τὸ ἀπὸ 144, 42: τὸ ἀπὸ
 145, 2. ἀποτρίποιος 134, 43
 ἀποτρίποιος leu ἀποτρίποιος 38, 17. ἀποτρίποιος
 611, 59
 ἀποτρίποιος 134, 33: 746, 36
 ἀποτρίποιος ἡ 135, 3: 242, 27. d. ἀ-
 ποτρίποιος ὁ 134, 57: 527, 43:
 597, 23: 706, 48. ἀποτρίποιος
 255, 45: 480, 50: plur. ἀποτρίποιος
 χινά 135, 5. ἀποτρίποιος 99,
 17, 42
 ἀποτρίποιος 135, 10
 ἀποτρίποιος 135, 12. ἀποτρίποιος ἡ 135, 14
 ἀποτρίποιος 135, 17
 ἀποτρίποιος 135, 26: 513, 30.
 ἀποτρίποιος 135, 27, 31. Ἀποτρίποιος
 135, 28. Ἀποτρίποιος 135, 26
 ἀποτρίποιος 135, 26
 ἀποτρίποιος 135, 32
 ἀποτρίποιος pro ἀποτρίποιος 462, 8.
 gent. 136, 36: Ion. Ἀποτρίποιος
 πύλις 798, 20
 ἀργεῖος 135, 59
 Ἀργεῖος 136, 47: 461, 28
 ἀργεῖος 135, 56
 ἀργεῖος herba 135, 37: Hely-
 othis ἀργεῖος per opicron.
 ἀργεῖος 135, 59. ἀργεῖος οἶων
 669, 22. Ἀργεῖος leu Ἀργ-
 γεῖος 137, 13
 ἀργεῖος 136, 28. ἀργεῖος 136,
 25: 579, 25
 ἀργεῖος δημῶ 136, 45
 Ἀργεῖος c. 461, 28
 ἀργεῖος 110, 18: 136, 40: 382, 49.
 ἀργεῖος κεραυνῶν 136, 43
 ἀργεῖος a producto 519, 25
 ἀργεῖος 620, 57
 ἀργεῖος 137, 12. ἀργεῖος 137,
 15: 720, 24
 ἀργεῖος πύλην 670, 40. Ἀργ-
 γεῖος inf. 137, 15: 720, 28.
 alii Ἀργεῖος.
 ἀργεῖος 137, 6
 ἀργεῖος τὸ 118, 57: 137, 16
 ἀργεῖος ferg. 137, 18
 Ἀργεῖος 136, 51
 Ἀργεῖος τὸ 136, 1, 5, 12. Ἀργεῖος
 ἀπὸ τῆς 596, 11
 ἀργεῖος 135, 51: 136, 2, 19. ἀργεῖος
 ὁ λευκός d. 137, 56
 ἀργεῖος f. 132, 24
 ἀργεῖος 137, 24. ἀργεῖος et
 ἀργεῖος, pecuniae quaecum-
 que 137, 30. ἀργεῖος 147,
 12
 ἀργεῖος 137, 23: 457, 49
 ἀργεῖος 137, 27
 ἀργεῖος 137, 21: 517, 11
 ἀργεῖος 137, 55
 ἀργεῖος 285, 6
 ἀργεῖος 137, 27, 32, 36. ἀργεῖος
 137, 32, 37
 Ἀργεῖος ἡ 136, 31
 ἀργεῖος τὸ φαῖμα 137, 36
 ἀργεῖος 436, 41
 ἀργεῖος 137, 44
 ἀργεῖος 137, 46
 ἀργεῖος 137, 49
 Ἀργεῖος 147, 8
 ἀργεῖος 147, 11
 ἀργεῖος et ἀργεῖος 137, 42. ἀργεῖος
 137, 41
 Ἀργεῖος 138, 18
 ἀργεῖος et ἀργεῖος 134, 52: 139, 24
 ἀργεῖος 139, 19. rectius ἀργεῖος
 penultima brevi.
 ἀργεῖος 139, 43. Ἀργεῖος πάρος
 139, 8. d. Ἀργεῖος 278,
 32: 606, 57. Ἀργεῖος propr.
 139, 1: 746, 22
 ἀργεῖος Ion. 139, 50
 ἀργεῖος d. ex ἀργεῖος 92, 43
 ἀργεῖος 139, 3
 ἀργεῖος 139, 20: 140, 2
 ἀργεῖος 139, 38: 751, 1
 ἀργεῖος compar. 139, 5: 143, 12:
 670, 15
 Ἀργεῖος 139, 9
 Ἀργεῖος f. 138, 21
 Ἀργεῖος 140, 32: a apicripi
 477, 18
 ἀργεῖος τὸ λαβεῖν Ion ἀδεῖν 147,
 55. ἀργεῖος, placidus
 138, 52
 ἀργεῖος 138, 54. ἀργεῖος 138,
 40. ἀργεῖος τὴν ψυχὴν 580, 9
 ἀργεῖος 138, 49: Ion. ἀργεῖος
 40

Ἀρετάν δ	138, 22	non item φίλος aut πατήρ	653, 44, 54: 674, 51: 702, 33	ἀρετοπώλης δ 658, 25: voc. 3
Ἀρετῶν δ	130, 39	775, 44	—ἀρεός d. 45, 14: verbal. 274, 6:	ἀρετοπῶλα 670, 23. ἀρετοπῶ-
ἀρετή 138, 25: 827, 13: et ἀρε-		Ἀριστέας d.	564, 30: 566, 41: verbale ex	λιον 187, 19
τή 138, 34		ἀριστεία ἢ	infinitivo 726, 18: 727, 47	ἀρετός 150, 36. ἀρετός verb. ab
ἀρέτης δ 436, 10. forsan ἀρό-		ἀριστειν d.	ἀρόσαι d. 175, 38. ἀροσος 147,	623, 25
της.		ἀριστερός 143, 20: 256, 29, 31.	25, 30. ἀροσίμος γῆ, 602, 37	ἀρετῶν d. 378, 5. ἀρετῶν δὲ
ἀρετοῦσθαι	138, 45	ἢ ἀριστερά	ἀρόσω fut. 147, 44. ἀρότης et	573, 7. ἀρετῶν 150, 41. ἀρ-
ἀρετῶ ᾤς ᾤ	138, 43: 588, 50	ἀριστεύς d. 143, 11: plur. Ion.	ἀροτήρ 65, 24: 258, 3. ἀρο-	τυμα τό 413, 49
Ἀρεὺς Aeol. pro Ἀρης	189, 47	ἀριστήες	τροεύς 147, 29. ἀροτρίστης	ἀρετῶ τό ἀρεμῶν 78, 12: τό ἔ-
Ἀρεῶν f.	179, 29	ἀριστίνδην	207, 31. ἀροτρίσεις 263, 55	δραμῶ 150, 27
Ἀρεως τοῦ, Att.	140, 12	ἀριστον ἢ εὐαχία 143, 15: 262,	ἀροῦν d.	ἀρεβᾶθος 150, 49
Ἀρεως ω	138, 2	35. ἀριστος superl. 143, 6:	ἀροῦν d.	ἀρεταίς νεωστὶ 599, 11
ἀρῆ Ion.	138, 15	676, 16	ἀρουρα 147, 24: genit. plur. ἀ-	ἀρετες 150, 55
Ἀρηα 140, 32. Ἀρηα, inf. Mar-		Ἀριστοφάνης ους 681, 15: accus.	ρουρων 341, 7: 373, 50, pro	ἀρεσις ἢ
ti lacra	567, 16	Ἀριστοφάνην	ἀρουρῶν.	ἀρεσμος seu ἀρρ.
ἀρήγω 141, 5. ἀρηγός 141, 9:		Ἀριστυλῶς 142, 55: 437, 26	ἀρπαγή d. 87, 37. Ἀρπαγαί,	ἀρεσμος seu ἀρρ.
699, 8. ἀρηγῶν ὄνος 141, 11		ἀρισφάλης	Epicharmi fabula 662, 12	ἀρεσμός 151, 3
ἀρήϊος, πανοριῆς	98, 16	ἀριφιλῆς	Ἀρπαγος equus Cast. 544, 56	ἀρεσσις et ἀρεστικός 151, 2
ἀρηίδος	139, 57	ἀριφραδῆς	ἀρπαξ α correpto 737, 27. ἀρ-	ἀρεταίνα 258, 22
ἀρήϊος I. pro ἀρειος 159, 42, 51:		ἀριχῶμαι seu ἀρρ.	πακτῆρες 359, 6. ἀρπαλέος	ἀρετός 533, 8
172, 37: 609, 26		ἀρίων compar.	148, 7. ἀρπαλέως 148, 6. ἀρ-	ἀρετῶν 115, 14: 270, 5
ἀρηιφίλος 159, 52: 208, 49: 245,		Ἀρεισίσιος 144, 22: 156, 9	παλλῆς 148, 7. Ἀρπαλλῶν 148,	ἀρετῶν τό καλεῖται 134, 12
11		ἀρέσαι τό βοηθῆσαι 144, 33	3. ἀρπαξ δ ἐν τῇ σπηνῇ, machi-	ἀρετῶν herba 186, 34. Colum-
ἀρημένον seu ἀρημένον 141, 20		Ἀρεισίλαος 150, 44	228, 3. Ἀρπασος 147, 56. ἀρ-	mella lib. 10, indomitasque
ἀρην, ferrum †	13, 45	Ἀρεισίσιος 156, 8. Ἀρεισίσιον antr.	παστόν 287, 28	Byronias alligat alnos.
ἀρην ἦνος 140, 54: 146, 19		144, 32	ἀρπεδός 148, 12. ἀρπεδέσσα	ἀρχαγγέλος 7, 32
Ἀρήνη et Ἀρήνηδεν 141, 1: 146,		ἀρπῶν 129, 35	148, 8	ἀρχαρεσιάζειν 151, 10
4		ἀρκευδης 144, 37	ἀρπη 148, 17, 20: 708, 49	ἀρχαίος 151, 5
Ἀρμος Ion. 140, 11. Ἀρμος μέ-		ἀρκίος d.	ἀρπῆς seu ἀρπῆς 148, 36	ἀρχαίος Aeol. 66, 28
νος	579, 55	ἀρκος d.	ἀρπυια 14, 23: plur. ἀρπυιαί 138,	τὰ ἀρχαῖα 453, 51
ἀρῆγει 141, 23. ἀρῆγος 159, 41:		ἀρκευεῖν	21: 148, 28	ἀρχερασιότης δ 474, 28
neutr. ἀρῆγος	116, 36	ἀρκετικὸν τῆς τελευταίας συλλα-	ἀρπυς δ 148, 33	ἀρχεστατος L 51, 4
Ἀρης 140, 10: εκ se vocativum		βῆς 489, 26	ἀρπῶ 148, 16	ἀρχεῖν d.
dumtaxat facit, Ἀρες 140, 6:		ἀρκετος 144, 18. ἀρκετοῦρος 144,	ἀρπαβῶν 148, 52. ἀρπαβωνίζω	208, 29
α ancipiti 794, 14. ἀρης δ πό-		16. ἀρκετοφύλαξ 104, 16	149, 5	ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος, initium, pri-
λεμος 135, 17: 138, 30: 141,		ἀρκευς d. 144, 5, 9. ἀρκευον 144,	ἀρρατος 148, 47	ma littera 44, 9. ἀρχῆ, pro
7: 143, 6, 13: δ εἰδῆτος 134,		11. ἀρκευρεῖσθαι 144, 14	ἀρρενικός 149, 6: 827, 37	ἐν ἀρχῇ 147, 1. τῇ ἀρχῇ,
33: 147, 28, 44		ἀρκῶ τό βοηθῶ 65, 51: 66, 2:	ἀρρενωπός 149, 7	principio 764, 12. κατ' ἀρχάς,
Ἀρήτη 140, 39		171, 36: 631, 16: fut. ἐσώ 144,	ἀρρήκτος 149, 12	initio seu in principio vocabuli
ἀρητήρ	140, 50	1: in compoſ. 678, 8	ἀρρηγόροι 149, 18, 19. ἀρρηγο-	202, 36: 260, 36
Ἀρητήσιον	140, 45	ἀρμα 137, 17	ρεῖν 149, 18. ἀρρηγορία 149,	ἀρχηγὲ κακῶν 321, 45: 804, 53
ἀρητός 140, 40. Ἀρητος heros		ἀρμα 145, 3	13	ἀρχήτης 13, 6
140, 37, 39		ἀρμαλία 145, 7. ἀρμαλίας 145,	ἀρρίχας 99, 21: 149, 24. ἀρρί-	ἀρχήτης B. 32, 6
ἀρηφόρος 805, 46: Suid. ἀρρηφό-		12	χῶμαι 99, 20	Ἀρχίος δ d. 606, 11
ροι gemino 99, itemque infra.		ἀρμαμάξα 145, 22	ἀρρίθμος 149, 32	ἀρχιστράτης 215, 6: 250, 51
ἀρμῶς 141, 26. ἀρμῆσαι 141,		ἀρμαῖν Phryg. 145, 42	ἀρρίσμος 151, 1	ἀρχίβουλος 208, 42
32		ἀρμύρια 146, 56	ἀρρίστω 633, 38, 43	Ἀρχιδάμειος πόλεμος 264, 40
ἀρρῶν 141, 33. ἀρρῆμβολα 141,		ἀρμάτειον μέλος 145, 25	ἀρρίστω 149, 33	ἀρχιδάμειος 151, 32
36		ἀρματηλάτης 145, 47	ἀρρίστω 317, 27	ἀρχιλιχτής 435, 27
ἀρρ intensivum 142, 12: Dor. εκ		ἀρματροχία 145, 14	ἀρρασι τό ποτίσαι 457, 25	δ ἀρχιστράτης Χριστός 702, 6
περὶ 142, 16, 19: in compoſi-		ἀρμενον 145, 1: 478, 24. ἀρμε-	ἀρρασι 149, 36: 457, 25	ἀρχιστράτης 59, 39: 151, 31
tionem tantum ulurpatur, idque		νον τροχόν 769, 48	ἀρρασι 227, 33	ἀρχιστράτης 151, 26
α correpto 607, 26. ἀρρ et ἐρρ		ἀρμογή δύο λέξεων 763, 9, 18	ἀρρασι 599, 41	ἀρχιστράτης 151, 38
cum quib. componi soleant		ἀρμόδιος d. 144, 4: 337, 21	ἀρρασι 149, 41, 53	ἀρχιστράτης 151, 38
375, 5		ἀρμόζω 144, 45. ἀρμοζόντως 137,	ἀρρασι 23	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρρα ἢ	139, 39	18	Ἀρσίνος 149, 48. Ἀρσινόη 149,	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρριβαλῆς	150, 54	ἀρμοτὶ τό ἀρμοδῶς 144, 56: Sy-	50	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρρινωτος	142, 41	racul. pro ἀρμῶ 144, 51	ἀρσος 98, 52: 156, 9	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρριαντος	246, 5	ἀρμός 144, 42	ἀρσω Aeol. 98, 52: 116, 54	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρριδεῖντος	142, 33: 347, 14	ἀρμοσταί Lac. 364, 37	ἀρτάβη 150, 6	ἀρχιστράτης 151, 38
—ἀρρίδιον dimin. 605, 7: 646, 18		ἀρμόττω Dor. 144, 46	ἀρταμῆσαι 150, 1	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρρίθλος c. 142, 12, 19: ἀρρίθλη		ἀρμῶ adverb. 144, 47	Ἀρταμῆς D. 33, 56: 356, 10	ἀρχιστράτης 151, 38
Aitac.	143, 45	Ἀρταῖος 146, 7	ἀρταμῶς δ 149, 55	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρρίκος	142, 52	ἀρρε et ἀρρες 146, 35, 38. ἀρρεῖα	ἀρταῖν τὴν πύλην 696, 49	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρριμένος f.	134, 52	τὰ 146, 59. ἀρρεῖος d. 29, 39.	ἀρταῖν 150, 3	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρρίμος 143, 47: 500, 50. ἀρρι-		ἀρρεῖος 146, 19	ἀρταῖν 150, 3	ἀρχιστράτης 151, 38
μητημέναι f. 143, 53. ἀρρι-		ἀρρεῖσθαι 146, 18	ἀρταῖν 150, 3	ἀρχιστράτης 151, 38
μητητικὸν ὄνομα 274, 20: 290,		ἀρρεῖσθαι 146, 18	Ἀρτεμῆς 150, 12: 385, 35	ἀρχιστράτης 151, 38
44		ἀρρεῖσθαι 146, 18	ἀρτημα τό 150, 21	ἀρχιστράτης 151, 38
—ἀρριον et ἀρρίδιον dimin. 605, 7:		ἀρρεῖσθαι 146, 18	ἀρτήρ δ 71, 24: 116, 33. ἀρτη-	ἀρχιστράτης 151, 38
616, 18		ἀρρεῖσθαι 146, 18	γία 150, 22	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρριπεπῆς	142, 45	ἀρρεῖσθαι 146, 18	ἀρτε, nunc 51, 53. ἀρτε, ambi-	ἀρχιστράτης 151, 38
Ἀρρίβη	143, 55	ἀρρεῖσθαι 146, 18	guo 478, 41	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρρινωτος seu ἀρρινωτής 142, 43		ἀρρεῖσθαι 146, 18	ἀρτιέπειαι 150, 30	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρρινωτός seu ἀρρινωτής 142, 43		ἀρρεῖσθαι 146, 18	ἀρτίξω 150, 33, 45	ἀρχιστράτης 151, 38
ἀρρινωτός et ἀρρινωτικός 143, 18		ἀρρεῖσθαι 146, 18	ἀρτιλόχευτος 280, 17	ἀρχιστράτης 151, 38
οἱ Ἀρρινωτοὶ 196, 22. Ἀρρι-		ἀρρεῖσθαι 146, 18	ἀρτίπος 150, 26.	ἀρχιστράτης 151, 38
νωτοῦ βίβλος 29, 54. Ἀρρι-		ἀρρεῖσθαι 146, 18	29	ἀρχιστράτης 151, 38
νωτοῦ βίβλος 29, 54. Ἀρρι-		ἀρρεῖσθαι 146, 18	ἀρτοδῆκη 714, 9	ἀρχιστράτης 151, 38
νωτοῦ βίβλος 29, 54. Ἀρρι-		ἀρρεῖσθαι 146, 18		ἀρχιστράτης 151, 38

- ἄττα compellativum 467, 32, 48: 687, 16. ἄττα seu ἄσσα pro τινά 167, 35. αἱ ἄττα seu ἄσα pro ἄτινα 167, 40
 ἄτταγας 167, 55
 ἄτταλος proπαροxyt. 553, 32
 ἄτταργος 167, 56: 168, 2
 ἄττειν eis τὴν ἄλα 707, 54. ἄττειν τὸ ἄλῃσθαι 54, 39: 728, 46. ἄττεισθαι τὸ ἄλῃσθαι 168, 4
 ἄττειν ὀργαστήριον, Ion. ab ἄττης, Nicander initio Alepharm.
 ἄττιαγγες seu ἄστριαγγες 159, 38
 ἄττικος 167, 50. ὁ ἄττικιστής, Atticus lexicographus 527, 54. sic ὁ ἄττικιστής Εἰρηναῖος 780, 49. ἄττικουργός 168, 7
 ἄττω: vife ἄττειν.
 ἄτῶν 168, 9. ἄτῶζόμενος 168, 15. ἄτῶσω 168, 16. ἄτῶ-
 χῆς 168, 18
 ἄτῶ τὸ βλάπτω 162, 51? idem ἄτῶ 162, 30: 559, 39: unde ἄτῶμενος 168, 25
 αὐ ex ae 170, 56: ex ao 508, 22: ex ai 6, 36. αὐ in ω Dorice 625, 37
 αὐ ἔρυσαν 99, 2: 533, 50. item coniuncte αὐέρυσαν 168, 44: 171, 47
 αὐαλέος 168, 31: 171, 22
 αὐαν seu αὐων Aeoles τὴν ἡμέραν 174, 38
 αὐγάω d. 96, 3. αὐγάζειν, cerpere 572, 37. αὐγάσμαι 168, 34. αὐγή 168, 35: et neutri αὐγος 571, 21
 αὐδῆ 168, 36, 39: 171, 23. αὐδήεις 84, 2: foem. αὐδήεσσα 169, 10. αὐδῶν 168, 39. αὐδῆσαι, vocitata 712, 52
 Αὐδῆρος locus 660, 48: nescio an ἄνδρος.
 αὐέρυσαι: vife αὐ.
 αὐεσθαι τὸ ζωπυρεῖσθαι 694, 29
 Αὐήν et Αὐένης 171, 17
 Αὐήones 171, 19
 αὐθάδης 119, 24: 168, 54: baryt. 678, 8. αὐθάδης a. 171, 40.
 αὐθαδιάζω 119, 22
 αὐθαρίτως 684, 33
 αὐθέκαστα 169, 13
 αὐθέντης 118, 35: 169, 2
 αὐθῆ f. pro αὐθάς, 169, 16, 22: 531, 2: 781, 3. αὐθῆ ab αὐθῆ quid differat 169, 23. αὐθῆγενεῖς 470, 3
 αὐθῆς 171, 50
 αὐθυπόταντος 304, 37
 αὐλαχοῖς 169, 35
 αὐλακαῖ 170, 28. αὐλακαῖς 257, 13
 αὐλαξ 170, 31: a brevi 460, 57
 αὐλή 170, 10. αὐλή, core domus 429, 13. αὐλαὶ ἀπὸ χοροῦ 813, 56. αὐλαὶ προβάτων 353, 57
 αὐλήματα 191, 17
 αὐληρα τὰ 393, 4
 αὐλησμός 170, 36
 αὐλητής 170, 15. αὐλητής 170, 15
 αὐλιος ἀστήρ 641, 6, 8. αὐλιον ἄντρον 170, 40
 αὐλῖς d. 379, 33. Αὐλῖς op. B. 170, 18. αὐλῖς 170, 22
 αὐλισμός 170, 23, 36
 αὐλός 169, 43, 56: 170, 26: 282, 12, 14: 337, 56: 338, 4: 494, 2. αὐλός olim τὸ σταθιον 743, 16. αὐλοθήκαι 756, 20. αὐλῶν ὄνος 169, 51. Αὐλωνία 170, 7. αὐλῶνις 170, 1. αὐλῶν 170, 6
 αὐλῶν d. 566, 26. αὐλῶνεται ἴσων, augm. capiunt in medio 899, 47
 Αὐξεντιδής 210, 8
 αὐξήεις vocalis brevis in longam 224, 16. sic αὐξήεις τοῦ ο eis ω 706, 2. αὐξήεις, augmentum verbi ab initio praeteriti 338, 47
 αὐξίφωτος 59, 40
 αὐζω defect. 232, 13
 αὐός 88, 41: 168, 30: 170, 42.
 αὐόν ἀπὸ χλωροῦ 127, 40
 αὐόνη 170, 45: 171, 42
 αὐόνηος νύκτας 464, 39
 αὐρα 170, 51: et 14, 43
 αὐρὶ τὸ αὐαῖ 171, 3
 αὐρίζειν 171, 57
 αὐριον 171, 1, 44
 αὐρόσχος αἶδος ἡ 170, 47
 αὐρῶ τὸ ἀπολαύω 132, 34
 — αὐρὸς ἡ 240, 29: 598, 15
 αὐριον 171, 7
 αὐρὶς καὶ παῖς 170, 44
 Αὐρίτης 171, 5
 Αὐρόνες et Αὐρόνια 171, 15
 αὐσταλέος 171, 20
 αὐστήρ ὁ 346, 56. αὐστήρος 171, 31. αὐστήροτης 334, 7
 — αὐσὴ ex αἰω cur 517, 5
 αὐτάγητος 173, 43
 αὐτὰρ 172, 16: et αὐτὰρ 172, 30
 αὐτάρεσκος 168, 54
 αὐταρχες voc. c. 678, 9. αὐτάρκως 171, 36
 αὐτε 171, 42
 αὐτεῖ et αὐτουν 171, 18
 αὐτεπώγγελας παρέστη 691, 41
 αὐτευν 88, 41
 αὐτή, pron. relativum: αὐτή, demonst. 173, 6. αὐτῆς ἡ-
 ζῆς, subaudita praepos. συν 584, 10. αὐτῆ pro αὐτῇ 609, 4
 αὐτῆ, ἡ αὐτῆ 168, 39: 171, 23.
 idem αὐτῆ 171, 34
 αὐτῆ ab αὐτοῖς 341, 49
 αὐτῆμας 343, 56
 αὐτίκα 172, 3
 αὐτίς et αὐτε 169, 26: 171, 43
 αὐτίτης 172, 13
 αὐτμή et αὐτμή 171, 26: 172, 1.
 αὐτμή πυρός 489, 52
 αὐτοβοεῖ 173, 57
 αὐτοβούλης 173, 7
 αὐτόγνωτος 173, 38
 αὐτόγυον 173, 16
 αὐτοδάξ 88, 3
 αὐτόδηλα 173, 34
 αὐτόδιον 173, 37
 αὐτοῖτες 230, 22
 αὐτοζήτητος 173, 13
 αὐτέθεν, ex leipfo 166, 23: 654, 17. 23. αὐτόθι 169, 20
 αὐτοκάβδαλος 173, 48
 αὐτοκασίγητος 173, 35: 493, 16
 αὐτοκράντα 173, 34. αὐτόκρανα 173, 34. αὐτοκράτωρ 173, 29
 αὐτολήκυσθος 174, 5
 αὐτομάτως 173, 7
 αὐτονυχί 173, 55. αὐτονυχί, ea ipsa nocte, Apoll. Argon. lib. 1, v. 1019: et αὐτονυχί lib. 4, v. 1130.
 αὐτοπαγὲς ὕδωρ 774, 52
 αὐτοπαθῆς συνήσεις 496, 35. αὐτοπαθῆς 67, 44
 αὐτοπαράγωγον 148, 17
 αὐτοπρόδυμος 173, 10. αὐτοπρόδυμος 173, 8
 αὐτορεπτος 173, 45
 αὐτός 179, 49. δέκατος αὐτός 469, 13. αὐτός vocativo cur careat 643, 26. foem. αὐτή, vide suo loco.
 αὐτόσημον τῷ ὄντι, pro ταὐτόσημον 631, 27
 αὐτός f. 508, 49: non dicitur, et cur 643, 23
 αὐτοσχεδόν, αὐτοσχεδῶ, et αὐτοσχεδῶν, adverb. 174, 10
 αὐτόστατα seu αὐτόσταγα 173, 46
 αὐτοῦ adverb. 169, 18: 173, 1
 αὐτοურγος 173, 52
 αὐτοφύης ὄρμος 437, 52: λιμὴν 816, 16
 αὐτόφωρον 354, 32
 αὐτοχερὶ φονεύειν 647, 43: 649, 10
 αὐτόχθων 173, 41: 639, 20: 896, 1. αὐτόχθονοι 173, 40
 αὐτοχρόνος 319, 33
 αὐτοχρημα 174, 9: 438, 16
 αὐτῷ adv. pro αὐτόθεν 365, 16: idem αὐτῷ 773, 19. αὐτῷ adverb. Dor. 698, 42
 αὐτῶς 172, 35. αὐτῶς, infra 172, 40
 αὐχὴν 174, 19: 563, 3: 636, 24.
 αὐχένος ἀπαλοῦ 764, 45. αὐχένια δέρματα 525, 30
 αὐχμός 174, 13
 αὐχος τὸ 400, 34: idem αὐχος 494, 4. αὐχὼ eis εἰ 527, 1: idem αὐχὼ 494, 5
 αὐω 174, 27. αὐω τὸ καίω 186, 12: 192, 14: 358, 12: τὸ φαί-
 νω καὶ λάμπω 307, 43: 440, 38: τὸ ξηραίνω 168, 31: 170, 43, 45: 171, 21: 174, 15: τὸ οὐχ ὦν, οὐ βρέχω 170, 42: τὸ φωνῶ 105, 26: 168, 38, 43: 169, 43: 170, 33: 174, 47: 440, 51: 824, 2. αὐω τὸ φωνῶ d. ex αἰω 171, 24. idem di-
 vife αὐω 168, 38
 αὐω f. ex φαῦς 174, 32
 αὐω Aeol. ἡ ἡώς 171, 1: idem αὐω 174, 43: 440, 38, 51
 ἀφάδος 174, 50. ἀφάδια 174, 50
 ἀφαιγεῖσθαι cum genit. et accus. confit. 5, 11. ἀφαιγεῖται τοῦ α 507, 45: τῆς βε συλλαβῆς 200, 8
 Ἀφακα Syr. 175, 6
 ἀφαλός 175, 1
 ἀφαιμαρτεῖν 174, 56. ἀφαιμαρ-
 τοεῖς 174, 57: 415, 37
 ἀφαιμάνειν 174, 50
 ἀφαιναῖς 175, 10
 ἀφαινα ἐγένετο 801, 6
 ἀφαι 175, 12. ἀφαι 175, 15, 24
 Ἀφαρεύς 175, 27. Ἀφαρέος ὁ 175, 28. Ἀφάρης 175, 33
 ἀφαρος 175, 51: 788, 25, 28
 ἀφύρτος 175, 36
 ἀφάρτος 175, 22
 ἀφασία 88, 39
 ἀφάσειν 175, 55: 279, 49
 ἀφαιτον πῦρ Aeol. 440, 26
 ἀφαιρός 175, 42, 54: 791, 1
 ἀφαιγγής 783, 34
 Ἀφείδας αἶτος 779, 24
 ἀφίναῖς 176, 43: 301, 53
 ἀφίς ἐντος 305, 6
 ἀφίλειος 176, 24
 ἀφελῆς 176, 14, 22
 ἀφελῆς 332, 34
 ἀφελῆς 176, 4
 ἀφελῆς 177, 63: 706, 11. ἀφελῆς seu ἀφελῆς, dives 178, 6
 ἀφίξει 177, 31
 ἀφελῆς 176, 29
 ἀφελῆς f. 99, 35: 176, 39: 381, 11
 Ἀφείος Ζεύς 176, 32
 ἀφελῆς 368, 1
 ἀφελῆς f. 176, 1
 ἀφελῆς 176, 6. ἀφελῆς 186, 14, 25: 785, 3
 ἀφελῆς 177, 23. ἀφελῆς 104, 45: 161, 21
 ἀφελῆς Att. 176, 45. ἀφελῆς 176, 51
 ἀφελῆς 127, 7
 ἀφελῆς 176, 40
 ἀφελῆς 157, 29
 ἀφελῆς 176, 41
 ἀφελῆς 176, 43
 ἀφελῆς 177, 36
 ἀφελῆς 177, 21: 546, 46
 ἀφελῆς 177, 30
 ἀφελῆς pro ἀφελῆς 394, 6. sic ἀφελῆς 31, 6, 9
 ἀφελῆς f. 177, 11, 16, 19
 ἀφελῆς 424, 25. plur. ἀφελῆς 177, 55
 ἀφελῆς 177, 1. κακῶς ἀφελῆς 510, 13
 ἀφελῆς 177, 12
 ἀφελῆς 177, 3
 ἀφελῆς 470, 26
 ἀφελῆς 141, 54: 639, 48
 ἀφελῆς seu ἀφελῆς 463, 9
 ἀφελῆς 53, 17: 177, 11
 ἀφελῆς 177, 48
 ἀφελῆς τὸ 178, 10. ἀφελῆς 178, 14. ἀφελῆς 178, 22. ἀφελῆς 178, 12
 ἀφελῆς 178, 17: abaque subscrit-
 pto 544, 14
 ἀφελῆς 178, 20. τὰ ἀφελῆς 557, 46, pro ἀφελῆς.
 ἀφελῆς 178, 23
 ἀφελῆς 296, 50
 ἀφελῆς 47, 40
 ἀφελῆς 209, 14
 ἀφελῆς 178, 57
 ἀφελῆς 178, 51. ἀφελῆς 178, 27. ἀφελῆς τὸ ἀφελῆς 376, 4, 11
 ἀφελῆς 178, 30
 ἀφελῆς 179, 25. ἀφελῆς 179, 25. ἀφελῆς 179, 21, 24
 ἀφελῆς 178, 36
 ἀφελῆς 179, 44: apud Athen. et Suid. ἀφελῆς.
 ἀφελῆς 178, 38
 ἀφελῆς 179, 6, 25
 Ἀφροδίτη 179, 4, 19: f. pro Ἀφροδίτῃ 276, 5: 509, 3. ἀφρο-
 δίτης, res veneriae 546, 27. ἀφρο-
 δισιακή συνήθεια 546, 34
 ἀφροτίστιν 178, 41. ἀφροτίστι-
 τα, pro ἀφροτίστουτα 151, 30

- δόμος 186, 29. βασιλεύτωρ 189, 5. βασιμα παντί 194, 2. βασιμαίνειν 190, 24. βασκανος 190, 21: 793, 18. βασκίμεν 190, 46. βάσκ' ἰδι. 190, 33. βάσκαρος 190, 57. βασσάρα 190, 51: 191, 3. βασσαγίς 191, 2. βάσσοις τὸ 191, 1. βάσσων f. 191, 8. βαστάζω 100, 52. βαστάγματα 375, 44. βαστακας 191, 12. βαστραχας et βαστραχαλίσαι 191, 11. βάτεια 191, 50: propri. 191, 45. βάτη η 192, 13. βάτην f. 192, 11. βάτηρ 192, 3: 196, 28. βάτης δ 192, 8. Βατία 191, 36. Βατία, Βατιάτης, Βατιεύς 191, 57. Βατίεια 191, 42. βάτος 191, 52. Βατοδρόπος 191, 57. Βατός 191, 52: 474, 18. Βατός πάσι 193, 57. Βάτραχος 191, 57. Βατραχίς η 192, 1. Βάτταλος 191, 14. Βατταλίζουσαι 191, 19. Βατταλογία 191, 25. Βάτων υιοι 191, 49. Βαυ leu Βαυβαν 192, 18. Βαυκαλος 192, 20. Βαυκίονσαι et Βαυκιμός 192, 18. Βαυκίδες 192, 17. Βαυκός 192, 21. Βαυνός 187, 39: 192, 14: 559, 18. Βαυνιον 389, 25, 29. Βαυνιόθεν 389, 27. Βαφείον 192, 22: 451, 46. Βδάκω 192, 25. Βδέην 192, 44. Βδέκω d. 192, 24. Βδελύω et Βδελύσσω 192, 24. Βδελύττομαι 192, 34. Βδέλυμα 192, 29. Βδελυγμός 192, 25. Βδελυγμία η 192, 26. Βδελυγμίας δ 192, 25. Βδελυρός 192, 33. Βδελυρία η 192, 38. Βδῆλαι, mullg. 349, 29. —βδην adverb. 103, 13: 781, 26. Βδόλος 192, 39. Βδύειν Aeol. 63, 13. Βέβαια f. 197, 20. sic Βεβάσαι 193, 24. Βέβαιος 193, 10. Βεβαία, fons 193, 19. Βεβαιώ 193, 6. Βίβακται 2, 35. Βέβαιεν f. 193, 32: 754, 4. Βεβαιήν f. 193, 32. Βεβαώς ότος 501, 6: et ώτος 193, 29. Βεβηλος 193, 57. Βεβήκε Ion. 193, 36. Βεβλαιο f. 200, 1. Βεβλήατο Ion. 193, 46. sic Βεβλήατο d. 121, 48: 196, 35: 218, 55. Βιβουλα 193, 39. Βιβυγμαί 566, 10. Βιβυγμια d. 606, 49. Βιβυγμίνος 308, 32. Βιβροχα 360, 9. Βιβρυκες 194, 15. Βιβρώδεις 194, 10. Βιβρώσται 194, 7. Βιβρυμένον 603, 39: 651, 52.
- Βεβώς ότος f. 193, 28: 224, 7: 382, 29: foem. Βεβώσα 193, 51: 224, 8. Βεβώσα περί σκυλαξί 549, 38. Βεελφρυγίη 194, 18. Βέγ 196, 16. Βέγον f. 194, 22. Βείμνης 551, 23: pro Βεμβήνης leu Βεμβήνης, turbines. Βεινείν et Βινείν 197, 52. Βείω f. 196, 47: 198, 7: 356, 26: 449, 55. sic Βείωμεν 449, 40: Βείωμαι 196, 11, 47: 198, 8. Βέλκω leu Βέλκωμαι 194, 31. Βέλκωμαι τὰ 194, 32. Βελέτης δ 556, 2. Βελίος δ: at Βελίος η 101, 48. Βέλκω τὰ 194, 51. Βελέροφόντης 194, 51. Βέλω τὸ βάλλω 195, 9, 20: 613, 3. Βελώνη 170, 46: 194, 46. Βέλος 194, 29: 195, 9: 374, 43: 613, 3: 620, 12. Βέλη θεία 510, 24. Βελοθήκη 787, 37. Βελός δ d. 613, 4. Βέλτερος 3, 14: 195, 7: an compar. 574, 1. Βελτίων 195, 20. Βελτίω f. 412, 57. Βελτίωτος 195, 22. Βελγίνες Aeol. 200, 28. sic Βελγοί pro Δελφοί 196, 55: 200, 29. Βέμβιξ 195, 26. Βεμβράς 195, 29. apud Athenaeum et Suidam est μεμβράς. unde et pro Βεμβραων 790, 8. aliquis μεμβραων fortasse maluerit. sed vulgatae scripturae patrocinator apud Helych. Βεμβίδιον, ἰχθυόδιον λεπτόν: et Βεμβίετο pro μεμβλίετο, Βεμβλίωκε pro μεμβλίωκε, per dialectum mutatio μ. Βένετον χρώμα 486, 50. Βένθος 195, 24: 397, 55: 660, 12. Βερβερίζειν 191, 35. Βερέθρον 188, 1: 194, 24. Βερενίκη f. 85, 22: 196, 58. Βέρης et Βερεδείν 194, 17. Βέροια 195, 56. Βέστον 195, 45. Βεστίνος, pop. 195, 40. Βέπτον 195, 45. Βεύδος 195, 47. Βέχειρ 107, 36: 195, 43. Βέω τὸ ζῶ η ζήω 196, 46: τὸ τρέφω 202, 33: τὸ πορεύομαι 198, 5. Βῆ f. 195, 57: 405, 36. Βῆ vox onium 78, 39: 196, 7. —βη disyllaba barytona, penultima longam postulant 574, 45. Βήαυλος 196, 54. Βήλ, Hebr. Βάαλ 194, 19. idem. Βήλος 183, 57. Βηλεύς 426, 13. Βηλίδης 165, 41. Βηλός 186, 18: 196, 19: 261, 29. Βήμα d. 121, 48: 196, 35: 218, 55. Βήμεναι f. 63, 1: Dor. 282, 54. Βῆμι leu Βίβημι 192, 11: 120, 25: 185, 45. Βῆν f. 196, 5. Βῆσα η d. 38, 51: 218, 55. Βῆσε imperative 472, 18. Βῆσσα η 191, 1: 196, 46: 50: 691, 39. Βησάεις 287, 43. Βῆσω praef. ex fut. 197, 17.
- Βῆτα unde dictum 195, 55. Βητάων 196, 52. Βηταμός 197, 1. Βητάμους 194, 56. Βηχμός 196, 53. Βία 197, 5. Βίαιος 198, 51. Βιαστικώς πράττειν 197, 11. Βιάω ησω 193, 56. Βιβάζειν pro Βαβάζειν 334, 3. Βιβάζω 185, 45. Βιβάζω d. 197, 25. Βίβημι 185, 45: 197, 14: 653, 14. Βίβημι τὸ πορεύομαι 734, 16. Βιβλωος et Βιβλίη 197, 32. Βίβλος 197, 28. Βιβλίων et Βιβλίδων 605, 7: et 216, 41: 239, 53. Βιβλιοθήκη 295, 52. Βιβλιαγιστός 198, 19. Βιβλίς 197, 30. Βιβλώων d. 452, 30. Βιβῶ et Βιβάζω 197, 22. Βίγλα, vigilia 801, 26. Βίγ Ion. τῇ βίγ 197, 7. p. βίγφι 800, 8. Βιθυνίας δ πανών 476, 53. Βίλιππος Maced. 179, 17. Βινείν 197, 47. Βίνη op. 197, 44. Βιόδωρος 410, 6. Βιοφρέμων 198, 21. Βιοπλανίς f. 198, 11. Βίος 198, 1. Βίος et Βιός 472, 42: lignif. quot hab. 198, 13. τὸν βίον ποιούμενος ἐπὶ κλυπὺ 656, 15. δλος δ βίος τῆς ζωῆς 621, 25. Βίος, leges vitae 3, 20. a βίος compolita 198, 10. Βιός 198, 25: 620, 16: et 3, 20: productio 553, 52. Βιοτελής 198, 10. Βιότης 198, 32. Βιότης ότος 198, 40, 46. Βιοφθόρος 521, 43: 804, 53. Βιπτάζω 197, 54. Βιστονίη 197, 56. Βιῶ q̄s q̄ 198, 40. Βιῶ οἱς οἱ 198, 43. Βίωατο Ion. 198, 49. Βίωην 198, 36. Βίωμι d. 198, 43. Βίωμι ώτω 198, 46. Βιῶναι 198, 45. Βιῶσκω d. 452, 46. Βιωτικαί Φροντίδες 604, 18. invenitur et βιοτικός, nempe a βιότης: illud, ut ζωτικός: hoc, ut τροπικός. Βλάβη 199, 16: Βλάβη et Βλάβος 101, 33: 507, 18: 747, 29. Βλαβερός 535, 30. Βλαβέν πομα 551, 13. Βλάβω τὸ βλάπτω 199, 16. Βλαίως 199, 31. Βλαίσος 199, 23. Βλαισόπους 199, 32. Βλαιτόνους 199, 32. Βλάξ 198, 57. Βλακινόν πάθος 199, 7. Βλαπενόμιον τέλος 199, 11. Βλακία op. 199, 9. Βλάπτω 199, 13. Βλάστημα d. 505, 55. Βλαστός 199, 19. Βλαστόριον 330, 30. Βλάσφημος 199, 20. Βλειμνί 199, 56. Βλειώ 201, 38. Βλείς έντος 199, 51. Βλεμινών 199, 45. Βλέμους leu Βλέμους 199, 40. Βλέννα 199, 37. Βλέννος p̄ic. 192, 55. Βλέπησις 199, 34.
- Βλέπω pro βλεπω 562, 4. Βλέσω Aeol. τὸ βλεπω 562, 5. Βλιφρον 199, 33: 628, 52. Βλιφροίτες 199, 39. Βλήδην 781, 10. Βλημένος 200, 10. Βλημι 199, 53: 201, 38. Βλήρ Aeol. 200, 27. Βλησθαι 200, 8. Βλήτο f. 200, 3: 572, 17. Βλητός 200, 22. Βλητρον 200, 24. Βληκή προβάτων 200, 16. Βληχρός 3, 27: 200, 13. Βληχμ, balo 516, 10. Βληχμάδες καὶ ἡλθιος 146, 17. Βλιζρόν 201, 41. Βλιζώ 200, 35. Βλίκας et Βλίκαρος 201, 41. Βλιμάζειν 200, 37. Βλίμη η 201, 40. Βλίται 200, 32: 201, 59. Βλίται οἱ 201, 39. Βλίται f. 201, 4. Βλίται 201, 40. Βλίτων 201, 40. Βλίτω Att. 200, 35. Βλίτω 201, 1. Βλίτωρον 201, 43. Βλίω 201, 35. Βλοσυρός 201, 6. Βλοσυρόπις 201, 8. Βλώ d. 200, 50. Βλωθενήται 200, 54. Βλώ Βλήσω 95, 40. —βλω defect. 252, 9. Βλωδρός 201, 22. Βλωμός 201, 12. Βλωσις 201, 19. Βλώσκω 201, 28. Βλώψ 432, 41: 521, 26: 706, 2. Βλώ et βούν 815, 32. Βλώ im- perf. 478, 7. Βλώτ 201, 45. Βλώττα τὰ 205, 26. Βλώττες f. 205, 27. Βλώξ 325, 36: 441, 10. Βλών, non βοῶν 201, 47. Βλώξ leu βλώξ 218, 24. Βλώσσε Ion. pro έβλώ 624, 37. Βλωστής δ 325, 36. Βλωτίδας leu Βωγτίδας δ 203, 24. Βλώτος 235, 11. Βλώτος ποῖς, et βοός ποῖς, quid diff. 203, 31, 36. Βλώτα χεφαλή vulg. pro βλώτος κεφ. 607, 9. Βλώται iubit. 173, 27: 203, 28. Βλωσ- κός 254, 44. Βλώσος δ 183, 34. Βωή 202, 25, 30. Βωηρόμοι αι 588, 42. Βωηρό- μεν 202, 42. Βωηρόμοις Α- πόλων 202, 50. Βωηρό- μία 202, 44. Βωηρόμοιαι 202, 48. Βωηρόμοιων 202, 49. Βωηρός 202, 39: 299, 13: 425, 6: 730, 35. Βωηρία 201, 57. Βωητήν 141, 7: 202, 26, 43. Βωη Dor. 352, 6: 410, 41. Βωή- σω 202, 3. Βωησασκε Ion. pro έβώσσε 624, 50. Βώθρος 204, 11. Βώθρον 204, 17. Βώτ 203, 2. Βώδιον 147, 22: 230, 10. Βώκον ζεύγος 409, 34: apud Suidam Βοεικόν. Βοιάν 320, 40, 52. Βωιότης 203, 8, 14. Βωιότης 80, 48. Βωιότης 203, 14. Βώβιτον 204, 25, 29. Βώβος 204, 20.

- βολέω ἤσω 295, 49
 βελγῶνες οἱ 204, 34
 βολή d. 186, 47, 52: 193, 48:
 195, 9. βολαί, τὰ ὅματα 201,
 10. βολαί αἱ ὠδῖνες 205, 25
 βόλνα κυβιστῶν 666, 16
 βόλινος 204, 39
 βόλινον 204, 35
 βολίς ἴδος 184, 10
 βόλιτον 204, 28. βολίτινος 204,
 29
 βόλος 205, 26
 —βόλος et βόλος 355, 6
 βολῶ verb. 4, 6. βολῶσα 205, 25
 βόμβος 204, 43, 50. βομβή-
 λιος † 204, 42. βομβεῖν 204,
 44. βομβηδόν 204, 49. βομ-
 βολίς 205, 2. βομβήλεις 204,
 45
 βομβυλῖος 204, 54: 380, 38
 βομβυξ 204, 47. βομβύνη 204,
 46. βομβύνητος ἄφ. 204, 48
 βομβών δ. 206, 56
 βορύνη μέλισσα 204, 51
 βορυσσῖς 209, 44
 βορύν f. 113, 55. ἵε βορύντο
 202, 23: βορύντα 113, 48:
 βορύν 422, 53
 βορά η 203, 5: 553, 56. βορά
 et βορᾶν 216, 15. βοράζω 203,
 6. βοράζειν q. diphth. 737, 21
 βοράς leu βορέας δ. 205, 7
 βόρβορος 205, 15
 βορέας ventus 553, 57. βορείδης
 210, 14: 527, 38
 βορέης lon. 420, 54. genit. f. βο-
 ρέως 155, 56. pallad. lon. βο-
 ρήϊος υἱες 411, 4
 βόρμος et βόρμος. 205, 3
 βορῆς f. 436, 38
 βορῶντας 205, 7
 βόσις η 205, 30: 218, 52: βόσις
 η τροφή 512, 49, 57
 βόσκη 205, 28. βόσκος, παῖς
 606, 42. βόσκη η 447, 9: 606,
 42, 58. βόσκητορες οἱ 205,
 52: 218, 41
 Βοσόρ 205, 21
 Βόσπορος 205, 35
 βόστροχος 205, 31
 βόσω 147, 49
 βοτάνη 205, 48. βοτανικός la-
 τῖος 678, 23
 βοτῆν, pascere 205, 50
 βότερα η 205, 54: male. βοτήρη
 —205, 51: et βότες 205, 54. βό-
 τῆς et βοτήρ 218, 42
 βότος δ. 447, 10. τὸ βοτόν, et
 τὸ βοτά 205, 49
 βότρυς 206, 11: 218, 53. βο-
 τρυδάν 206, 14. βοτρυδῆν 239,
 52. βοτρυεῖς leu βοτρυαί-
 δης 205, 33. βοτρυόντες †
 205, 34
 Βοτταῖκή (leu Βοτταῖκή) et Βοτ-
 ταῖκη 206, 9. Βάττα et Βοτ-
 ταῖτης: item Βόττα et Βοτ-
 ταῖτης 206, 5. Βόττα et Βοτ-
 ταῖς regio 206, 1. Βοττι-
 αῖς et foem. Βοτταῖς 206, 8.
 Βαττιανή 206, 3
 βου υπερίπταται 242, 13: 206, 21:
 207, 4
 βούρμος 206, 19. βουβάλιον
 206, 15
 βο: βίρας 206, 18
 Βουραῖς op. Aeg. 206, 25. Βού-
 ραστις et Βουραστῖτης 206, 36.
- Βούβαττις πόλις καὶ χώρα
 206, 36
 βούβοις 206, 24. βούβοτος 206,
 38
 βούβρωσις 206, 39
 βουβών δ. 206, 50. Βουβών et
 Βουβωνεύς 207, 2. βουβωνία
 206, 24. βουβωνιά 207, 2
 Βουβάτος c. 1+2, 13: 206, 45.
 Βουγαῖδας Hercules 726, 27
 βούγγες vulg. ling. 699, 10
 Βουγγεύς 144, 53
 Βουδῖον op. 206, 44
 βουδῶκος ἐχλῖνος 404, 50
 βουδῶρα ἡματα 564, 7
 Βουδύγης et Βουδύγης 206, 47
 βουδῶρε τῷ 207, 20
 Βουδῖα op. et Βουδῖατος 207, 18.
 Βουδῶν op. 207, 11: et Βου-
 δῶτος 207, 15. Βουδῶν op.
 207, 16
 Βουδῶτος op. 210, 21
 βουκαῖος δ. 207, 30. Βουκαῖα et
 Βουκαῖες 207, 23, 29
 βουκαῖη 207, 21
 βουκέντρον 43, 49: 784, 57
 Βουκῆρα lacus 207, 34. idem Βου-
 κῆραι 207, 40
 βουκῆρας, leu βούκρας 207, 37,
 40: 491, 23
 βουκῆφαλος 207, 50
 βουκῆραι 464, 45
 βουκόλος 208, 8, 11. βουκολεῖν
 208, 17. βουκολεῖν τὸ ἀπατᾶν
 656, 44. βουκολισμός 208, 9
 βουκράνον 208, 2. βουκράνιον 207,
 55
 βούλειαι lon. 237, 17
 βουλειᾶ, consilio, i. consilium
 do 292, 14. βουλειᾶ η 209,
 15. βούλευσις ἴδος η 595, 39
 βουλή 208, 30. βουλέων μεν
 ἐνὺν 612, 4
 κατὰ βούλησιν τῶν θεῶν 511, 55
 βουληφόρος 208, 42: 209, 8: et
 βουληφόρος 575, 8
 βούλιμος δ. 208, 21. βουλιμαῖα
 ω 208, 19
 βουλωτήρη 772, 15: f. forma
 in qua bullae effinguntur.
 βουλυτός 208, 18
 βούλω 208, 23: fut. ἤσω 193, 40
 βουνοί 208, 3. βούνης et βουν-
 τῖς γῆ 208, 3
 Βούσα leu Βουδα, Dor. η Βουσα
 391, 19: et 208, 6
 βουπαις 209, 21, 45: 474, 46
 Βούπαλος 207, 5
 βουπλήξ η 571, 40
 Βουπράσιον, Βουπράσιος, Βου-
 πράσις 209, 23
 βούπρηστις 209, 17
 Βούρα op. 209, 41. Βουραῖς 291,
 12
 βούς 203, 38: 204, 4. οἱ βούς et
 τοὺς βούς 205, 46: 205, 46:
 207, 22: 208, 11. τοὺς βούς
 579, 31: 596, 21. βούς et βίος
 409, 30, 32: βόες αἰα. 108,
 31. αἱ βούς lon. 173, 36. βούς
 ἐπὶ γλώττης προν. 320, 54. βούς
 leu βου in compol. magnum
 ligni. 209, 20, 45: 474, 44
 Βουτῆς 209, 25
 Βουδα 208, 6
 βουδαῖα 209, 42
 βουδῶν 209, 46
 βούτα, bulla 209, 49
- Βουτάδα 209, 52
 βούτης δ. 205, 55: 209, 49. Βου-
 τῖνης 210, 1, 6
 βουτίμος 207, 5
 βουτροφός τάξις 209, 54
 Βουτροτός opp. 210, 21. Βου-
 τρώτις 210, 29
 βούτυπος 210, 18
 βουφονεῖν 210, 33. βουφονία τῷ
 210, 30
 Βουχέτα, Βουχέτιον, Βουχέτιος
 210, 34
 βοῶ q. d. 201, 45
 βουδῶς δ. η 206, 46
 βοῶν 202, 22: ling. βοῶμι ψ ψ
 352, 5
 βων ὠνς δ. 203, 9. βων ambig.
 203, 57
 βωπίς ἴδος 157, 21: 203, 55
 βρά f. 210, 43
 βραβεῖν 210, 55. βραβεύειν 211,
 210, 43, 45. βραβεῖται αἱ 211,
 2. βραβεῖται 210, 46: 211, 2.
 βραβεῖται victicia 743, 24
 βράβηλα et βράβυλα 211, 4
 βραγῆ pila. 215, 27
 βραγῆα 215, 30. βραγῆων 188,
 10, 14: 211, 21: 215, 30. βραγ-
 χιδῶ 211, 13
 βράγχος 188, 9: 211, 19: 215,
 30
 βράδιον Aeol. 210, 44: 700, 34
 βράδιον βράδιστος 188, 24: 211,
 35: 234, 50
 βράδονες 195, 30
 βραδύ 210, 41. βραδύ αἰνέrb.
 646, 6, 12. βραδύηκος 430,
 26. βραδύτης ἦτος f. 103, 2
 βράζειν 184, 56: 211, 26
 βραχία 98, 1, 4: Bracae Ildoro
 et aliis.
 βρασσῶ 211, 28. βρασμός 656, 49
 βράσσαν compar. f. pro βραχίων
 211, 32: 205, 3: 655, 36
 βράττω 212, 58
 βραχίον, brevior 211, 36. βρα-
 χίων, brachium 211, 40
 βραχός της θαλ. 211, 16
 βραχύνεται τὸ 714, 18: et pall.
 βραχύνεται τὸ 714, 45. ἵε
 394, 13: 403, 33
 βραχυκατάλητος 203, 55: et
 βραχυκατάληκτον 305, 34.
 ἵε 116, 9: 394, 15: 446, 25
 βραχύνει 211, 44. βραχυτελής
 δ. η 459, 42
 βράχω 211, 49, 53
 βρέγμα τὸ 212, 12, 16: 545, 25,
 βρεγμός 212, 14. βρεγμός τε
 καὶ ὤμος 545, 24
 βρέδος leu βρένδος 212, 47
 βρέμει ὡ 501, 18. βρέμειν et
 βρέμεσθαι 212, 19
 βρένδος 212, 27
 βρένδειον μέτρον 212, 41: 230, 27.
 idem βρένδιον 212, 50. βρεν-
 δία 212, 45
 βρένδος avis 212, 42. βρενδύ-
 σθαι 212, 48, 55
 βρεταννοί 212, 34. βρεταννίδας
 212, 32. βρεταννίδες ἡσσι
 212, 34
 βρεντήσιον 212, 23. βρεντεσῖνος
 212, 29: Steph. Byzant. βρεν-
 τησιος.
 βρέντιον 212, 28. βρέντιος. Π.
 212, 32. βρέντιος pop. 212,
 33. βρεντιανός 212, 32
- βρεντίς leu βρεντίξ 212, 43
 βρέτας τὸ 213, 3: 610, 15: ad-
 tion 255, 41: 536, 29
 βρετταννοί 212, 50
 βρεττία 212, 31. βρεττία πίσσα
 213, 7
 βρέφος 212, 36: 213, 9
 βρέχων 211, 51. βρέχει imper-
 fonal. 211, 57: 212, 7. βρε-
 χμός δ. 212, 12, 16
 βρέχμα 212, 16
 βρήση promont. 214, 7
 βρι ἐπιτακτικὸν μόριον 126, 56:
 213, 29: 214, 11: 613, 24
 βριακχος 213, 26
 βριαρὸς 213, 12, 21. βριαρὸς δ.
 213, 18: et βριαρὸς 213, 13,
 20. genit. f. βριαρῶ 213, 23
 βριαῶ ω 213, 17
 Βρίγες pop. 213, 41
 βρίζειν 126, 53: 213, 31, 36. βρι-
 ζῶ η 213, 36
 βρήπιος 213, 28
 βρίζος 213, 16. βρίζος 213, 15.
 βρίζουνη 213, 17. βρίζω 214,
 12, 16
 βρίκηλος 213, 39
 Βρίλητος 214, 9. rectius Βρίλη-
 σός, Att. Βρίλητος, ut Τ-
 μηττός. 213, 44
 βριμαῖον 213, 47
 βριμένη † 213, 47
 βρίμη 214, 10. βριμήσαι 213, 46
 βρίμος 334, 8. βριμούσθαι 213,
 46. βριμῶ η 213, 49. βριμῶ
 334, 8. βριμῶ q. et οἷς 213,
 45. βριμῶ ἦτος 556, 46
 βρίζαι inhn. 213, 34: 214, 2. βρι-
 ζουσι pro βρίζουσι 510, 10
 βρίζαι inhn. a βρίζω 214, 4. Βρι-
 σαι nymphae 213, 55. βρισῶν
 214, 5
 βρισῶ f. 214, 32
 βρισῶν 214, 16
 βρισῶν promont. 214, 8
 βρισῶν ἴδος 214, 18: 518, 17
 βρισῶν f. et βρισῶν 604, 55
 βρισῶμαχος c. 668, 55
 βρισῶμαρτις 214, 22
 βρισῶς 214, 29
 βριω 213, 14
 βρόγχος 188, 13: 211, 18, 25:
 215, 26, 29
 βρόδον f. 214, 31. ἵε βρόδος 185,
 29
 βρομεῖ τὸ ἡεῖν 4, 41. αογ. βρο-
 μήσαι 214, 37. βρομή 214,
 42. βρόμος 4, 42: 212, 20:
 214, 34: 316, 46. βρόμος,
 Bacchus 4, 29. rectius βρόμιος
 214, 39
 βροντῆ imperfon. 212, 7. βρον-
 τῆ 214, 42
 βρόταχος δ. 214, 44
 βρότος 214, 47. βροτός 214, 52:
 215, 36: oxyt. 656, 9. βρο-
 τόσις 84, 1: 244, 49: 621, 10:
 βροτοειδὲς ἀγαλμα 213, 3.
 βροτολογία 214, 57
 βρομῶν 215, 44
 βρομῶν 216, 6
 βροχῶς 215, 26, 51. βροχῶ-
 δης leu βροχῶδης 206, 28
 βροχῶν d. 211, 15
 βροχῶς 215, 15: 215, 31. βρο-
 χῶς pro βρόχῶς leu βρόγχος
 vulg. ed. 738, 1

- γεαίραι αι 227, 35
 Γερασιός promunt. 227, 41. Γε-
 ρασίον 227, 44. Γερασιό-
 δες αι 227, 39
 γεραίτες f. 227, 24
 γεραρός 227, 19, 22
 γερανδρον 228, 26: plur. γεραν-
 δρια 228, 26: 241, 56
 γεράνειον 510, 49. γεράνεια άλ-
 φιτα 228, 2: Γεράνεια mona
 228, 20
 γέρας 227, 51, 54. τὸ γέρας
 227, 57
 γέρας τὸ 227, 4: et 8, 4, 26
 Γέραςα et Γερασηνόι 334, 57: et
 228, 6, itemque apud Steph.
 Byz.
 γερασός 8, 5: 227, 43, 46
 γεργύρα 228, 35: vile γοργ.
 γέρδιος 228, 40
 γερύθω † 8, 22
 Γερήνη et Γερήνιος 227, 49
 Γερητοδεόδωρος 226, 46
 γέρινα η 27, 10. forlan Τέρινα
 ex Steph.-Byz.
 γέροντα ambig. 227, 9. γερον-
 τίων f. 227, 4. γερόντειος 226,
 48. γέροντος 226, 36. γερού-
 σιος et γερούσια 227, 11
 γέρεα τὰ 228, 42: 619, 19
 γέροντος 241, 57
 γέρων 226, 26: 228, 10
 γεύλοφα † 229, 25
 γεύσις η 228, 55
 γέφυρα η 229, 8. Γέφυρα op.
 228, 57. Γεφυραία Ceres 229,
 5. Γεφυραία Att. 229, 5. γε-
 φυρωσαι 229, 13
 γέω ω τὸ γεωῶ 225, 14: τὸ τι-
 κτω 229, 15: τὸ χωρῶ 238, 19
 αἱ γεωγραφοί citati 515, 23
 γεωλόφος d. 222, 50: melius
 γεώλοφος 222, 52: et 208, 4:
 229, 25
 γεωμέτρης d. 222, 49, 52: 823,
 19
 γεώμοροι, coloni 686, 30: He-
 lych. et Suid. γεωμόροι.
 γεωπείναι 223, 31
 γεωπόνος 229, 45, 49
 γεωργός 222, 50. γεωργοί, co-
 loni 525, 43. γεωργοί Athen.
 595, 52. Γεωργοί, Aristophan-
 tis fabula 254, 35: 326, 20.
 Γεωργός, Menandri fabula 206,
 57. γεωργήσιμα χωρία 751,
 24. Γεώργιος 746, 21
 γεωφάνειον 229, 21: γεωφάνιον
 Hef. et Suid.
 γή η f. 222, 55: 229, 51: 230, 3:
 duali num. caet 229, 46. τὰς
 γὰς οὐτῶν 43, 54
 γηγενής 209, 10: 229, 55
 γήδιον 230, 3, 12
 γήδην 13, 6
 γηθήσαι 230, 34
 γηθούση 70, 17: 230, 32
 γήθουον 230, 23
 γήθους d. 30, 8
 γηθφαγείν 222, 9, 12
 γήλοφα τὰ 98, 28
 γήλοχης 230, 1
 Γήλαιδες pop. 230, 19: Corippo
 Gepides: Fl. Vobisco Gepi-
 dae: ubi Pal. ml. ex Gipeidis.
 γήπεδον 229, 57: 230, 16
 γηπόνος 230, 1: 299, 12
 γηραύς 230, 46: οχλὺ 417, 29
 γηράναι 230, 53
 γηράνισσαι f. 230, 54
 γήρας 230, 50: 827, 34
 γήρας έντος 231, 2
 γήρας τὸ f. pro γήρας 93, 8:
 284, 33: 639, 4. γηροβασις
 230, 44. γηροκομείν 230, 37
 γήρις 231, 5: 511, 38. γηριώ-
 εις 231, 10. γηριώ, Γηριών
 81, 12. Γηριών, Γηριόνης, et
 Γηριονεύς 231, 8
 γηριῶ εἰς ε, et γηριῶ εἰς ετ 231,
 1. γηριῶ αἶμα 202, 12
 γηριώμος 230, 40
 γηριότης 230, 21: 411, 44
 γηριόγοι οἱ 221, 50
 γήρας adiect. et subst. 231, 19.
 Γίγαντες et Γιγαντία 231, 19
 γίγλυμος 231, 29
 Γιγών et Γιγωνίς 231, 26
 γίγνη 232, 21. γίγνεσθαι d. 232,
 29
 γιγνώσκω 231, 36
 γινάμην pro γειν— 406, 48
 γίνεσθαι pro γεινέσθαι seu γίγνε-
 σθαι 232, 24, 27: i. longo 480,
 54: quot modis accipitur in
 f. Scriptura 311, 14. γίγνεται
 eis δύο, duplici genere profe-
 runtur 643, 11
 γίνος et ὀγίνος 621, 55
 γίνω d. 232, 21. γινῶ † 225, 17
 γινώσκω 231, 31: pro γιγνώσκω
 672, 48: prima producta 478,
 50
 γλάγος 232, 35
 γλαγίας pro περιγλαγίας 659,
 41
 γλαῖνοι οἱ 232, 40
 γλαυτοφάγος 232, 46
 γλαμῶν 232, 43
 γλαμια τὸ 240, 39: et 233, 46
 γλαμυζα et γλαμυζιῶν 232, 42.
 γλαμυρός 232, 44. γλαμῶδες
 232, 44
 γλάξ 232, 37
 γλάπτω 233, 7, 45, 52: 235, 10:
 240, 37
 γλαρίς 233, 5
 γλάρος pro λάρος 493, 48
 γλάσσα pro γλάσσα 558, 50
 γλαυκίζειν 234, 16
 γλαυκίος 233, 26. γλαυκῶ 233,
 24. γλαυκίον p. 234, 4
 Γλαυκοδεία pro Λευκοδεία 169, 11
 γλαυκόπιον 233, 28, 35. rectius
 Γλαυκώπιον.
 γλαυκός 233, 20, 25. Γλαῦκος
 pr. ex γλαυκός 475, 22. γλαυ-
 κόβαλμος 233, 31. γλαυκῶ
 d. 233, 24. γλαυκώπης ὁ 545,
 55. foem. γλαυκώπις 233, 31:
 547, 5. Γλαυκώπιον 547, 5
 γλαυξ 233, 10, 37: itemque apud
 Helych. et Suid. at 36, 55.
 γλαυξ circumflexe.
 γλαύξον αἶμα 234, 15
 γλαύουσι 233, 19
 γλαυός ὁ 234, 14
 γλαύσειν 233, 20, 27, 33: 234,
 3, 14: gemino σσ 537, 20
 γλαφίς η 235, 10
 γλάφος τὸ 233, 54
 γλάφω 233, 39, 54. γλαφύρος
 233, 44. γλαφύρη 233, 38
 γλάφω 233, 38: 235, 6, 53. γλά-
 φος 233, 42
 γλαῦκος τὸ 234, 8
 γλάφω 661, 14
 γλῆνη 233, 56: 234, 11
 γλήνεια τὸ 234, 5
 γλίε η 234, 24
 γλίεργος † 234, 24
 γλίνα η 234, 26
 γλίος ὁ 234, 24
 Γλιεῖς seu Γλιεῖς αἶτος 234,
 19
 γλίεργος 234, 17: 274, 28. γλί-
 εργος 234, 18
 γλίχεσθαι 234, 35
 γλίχτης † 234, 26
 γλίχω, concupisco 516, 11. γλί-
 χῶ η 234, 27
 γλιώδης 234, 41. γλιώσαι 234,
 24
 γλοιῆς et γλοιόζειν 234, 44
 γλοιτός 234, 39: 479, 1
 γλυκάδιον, acetum 626, 57
 γλυκασμός, dulcedo 607, 6
 γλυκίον γλυκίστος 234, 50. γλυ-
 κίον 234, 57
 γλυκίς 234, 47. γλυκυθυμία
 235, 48. Γλύκων ὁ 235, 6
 γλύσσος compar. f. pro γλυκίον
 235, 3
 γλύφανον 235, 15
 Γλυφίον ἄντρον 235, 17
 γλυφίς η 235, 7
 Γλῶς heros 741, 53
 γλώσσα 235, 18, 31. κατὰ γλώσ-
 σαν et κατὰ διάλεκτον pro eo-
 dem 332, 5, 20. τῶν Ἡροδό-
 του γλωσσῶν ἐξήγησις 722, 22:
 et 552, 5. Γλώσσαί, Clitar-
 chi liber 111, 9. sic Γλώσσαί
 Pamphili 521, 53: Philetas
 330, 40. γλώσσαργος 235, 43.
 γλώσσασις 235, 39. γλώσσας
 23, 28. γλωσσίδες αὐλῶν 548,
 27. οἱ γλωσσόγχοι 7, 54:
 468, 45. γλωσσόκομον 235, 36:
 790, 8. Att. γλωττοδεψείν 235,
 42. γλωττοκομείον 235, 45.
 γλωττοποιός 235, 44. γλωτ-
 τοτροφεῖν 235, 41
 γλωχίν 235, 50
 γναβμός 236, 1
 γνάθος 235, 56. οἱ γνάθοι 155,
 20. uiliatius foem. gen. 212,
 45: 653, 36
 γνάμπειν 103, 30: 236, 10.
 γναμπτός 103, 30. γνάμφις
 235, 56
 γνάπτω 236, 11. γναπτός 226,
 1. γναφεύς idem et κναφεύς
 521, 43
 γνής γνητός 465, 1: 493, 15:
 —γνης compar. 435, 32
 γνήσιος 236, 31
 γνοῖην ης η 236, 34
 γνόφος 236, 29
 γνούξ 236, 37: 687, 26
 γνύπιτος 236, 39
 γνῶ 237, 25
 γνυμπεύω 236, 46
 γνῆμη 236, 43
 γνῆμη 237, 19, 28: 311, 57
 γνωμίδιον 147, 17: 240, 10: 486,
 19
 γνωμῶν 236, 49: et 3, 55. γνω-
 μονίς magist. 236, 57. γνω-
 μονιὸν ὄργανον 236, 56
 γνωμυτεῖν 237, 2
 γνώριμος 237, 3
 γνωρισμός, agnitio 736, 25
 γνώσει lon. 237, 15
 γνώσις διακρίσεως ἔχεται περὶ
 τῶν 391, 45. γνωσιμαχῆσαι
 237, 11. γνωστική ἔξις 222,
 18
 γνώσις 237, 19
 γνωτός 237, 6
 γνώω 224, 12, 21: 312, 7: 741,
 55. γνώσει 224, 21: 237, 26:
 471, 7
 γόγγυρος 237, 44. γογγυρῶ 237,
 42
 γογγύζω 237, 39
 γόγγυλος 245, 42. γογγυλίω
 237, 49. γογγυλόσηνος 238,
 44
 γογγυστικὸς φέγγεσθαι 771, 12
 γοερός 238, 20. γοερός 238, 21
 γόης ὁ 238, 22
 γοισοῦσθαι 237, 51
 γοῖτος seu γοῖσος 51, 17: 238, 45,
 et Helych.
 γόμφος 238, 4. γόμφιοι 237, 53
 γόνιμος d. 492, 35. γόνιμοι Φλί-
 βες 652, 15
 γόνος 238, 6: 239, 10: differt a
 γονή 743, 7. γονός 12, 34:
 239, 12
 γόνυ τὸ 238, 11: 244, 13: 827,
 48. eis γόνυ πατεῖν metaphor.
 687, 31. γονυτεῖν 238, 57
 γόον f. τὸ ἔγδων 238, 23
 γόος 238, 12: an contrahatur
 452, 55: 677, 1
 γοργαῖα τὰ 238, 46
 γοργαλόφης ὁ 238, 29
 γοργός 238, 31, 47
 γοργόστερος 275, 47
 γοργοτομία 261, 11
 γοργοφόνοι 389, 28
 Γοργυθίων 238, 48
 Γοργυγος ὁ, et Γοργύρα η 238,
 40. γοργυγον 238, 41. γορ-
 γυρά 238, 41. idem γεργύρα
 228, 35
 Γοργῶ η 238, 38. sic τὸ Γορ-
 γῶς πρόσωπον 470, 50. item
 Γοργῶν η 238, 31
 Γοργύνη Cret. 227, 39
 Γούδος, et Γούδοι pop. 238, 51.
 iidem Γότθοι Suidae, Stephe-
 no Byz. et alii.
 γούνα τὰ f. 238, 16: 284, 41.
 γουναῖος 238, 56: 239, 2
 γουνός ὁ 12, 35: 239, 4, 12. γου-
 νός τοῦ f. 238, 14. γουνοῦμαι
 238, 56. γουνῶν τῶν f. 238,
 16
 γούτος 238, 55
 γοῶ ἢ σσ 202, 4. γοῶδες φέει
 153, 35
 γράβδην 781, 26
 γραβδῖς 239, 28
 γράδης ου 818, 19
 γράδιον 239, 41
 γραία f. 137, 9: 222, 39: 239,
 20. γραῖδιον 239, 42. γραί-
 διον seu γράδιον 240, 12
 Γραικός 239, 15: 241, 14, 19.
 γραικί 239, 19
 γραικί comm. gen. 243, 30
 γραιός et γρηός 603, 23
 γραῖμα 240, 57: sept. signif. 240,
 41. γραῖμα Κώϊον 551, 30.
 γραῖμα κρηῖσιον 511, 54. τῶν
 κοινῶν γραμμάτων πινακίδιον
 672, 36. γραῖματα, picturae
 lineamenta 412, 52. γραῖμα-
 τῶν 187, 12: 240, 56. γραῖμα-

- δεδομημένος 243, 6
 δεδήμηκα d. 606, 49
 δεδέχεται Ion. 252, 46: 599, 26
 δέχη 253, 4. δεδήμει 252, 57
 δέδια 253, 6: 260, 8
 δεδμέατο Ion. 252, 54. δεδμήα-
 το p. 193, 47: 252, 55
 δέδμηκα f. 247, 9
 δέδογγεν f. 253, 23: 350, 54
 δέδοικα 253, 9: 262, 10. δέδοικω
 253, 27
 δεδοκήμενος 253, 30
 δέδομαι 312, 3
 δέδοικα 253, 32
 δεδράμηκα 316, 48
 δεδύνημαι 312, 14
 δέειλη f. 261, 27
 δέεισις 250, 41: 253, 37
 δει, verbum an adverb. 814, 56
 Δείας δ 270, 12
 δειγμα 259, 51
 δειδέκτο f. 262, 10. δειδέχεται f.
 252, 48
 δειδῆναι 259, 56
 δειδία 260, 7: 315, 50. δειδία η
 260, 2
 δειδῆς 260, 25. δειδῆμεν 260,
 13
 δειδίσσω 14, 9: 260, 19. δειδι-
 ξασθαι 260, 19
 δειδοικε f. pro δέδοικε 635, 16
 δειδω d. 181, 5: 253, 10: 260, 4.
 δειδω ἥσω 315, 48
 δειγλος 33, 48: 261, 15. δειγλή
 Ion. 261, 27. δειγλινός Ion.
 261, 18
 δεικानа τὰ 260, 43. δεικανάα-
 σθαι p. pro δεικανάσθαι 142,
 38: 260, 45
 δεικνύσθαι Lac. 260, 42
 δεικνύω 260, 28
 δεικνῦν τὸ 260, 47
 δεικνύω 260, 28
 δεικνύει f. 260, 57
 δεικνύω 260, 57: 261, 5. δεικνύ-
 μενος 260, 49
 δεικνύειον 261, 9
 δεικνῦν τὸ δεικνύω 16, 26: 142,
 34: 246, 19: 260, 32, 54
 δειν 262, 12, 16: δειν τὸ δεσμεύ-
 ει 684, 30. δειν pro δειν Att.
 189, 36: 262, 12: 517, 53
 ὁ δειν, an ὁ δειν 614, 46. d.
 172, 55. ὁ δειν τοῦ δειντος
 514, 28: 614, 51
 Δεινίας δ 262, 31
 δεινοειής 133, 46
 δεινόλιος 262, 28
 δεινολόχος 262, 33, 49
 δεινοπαθῶ 262, 33
 δεινος ὁ 262, 21. idem δεινος. δει-
 νός 219, 57: 262, 23
 δεινὸν τὸ δεινοπαθῶ 262, 33
 Δεινῶν 262, 31
 δειλαιοις 392, 43
 δειλακρος 261, 37. δειλακρίων
 261, 35. δειλακρίωνος ὁ 261,
 38
 δειλατα 254, 48
 δειλη η 261, 20: 392, 50. δει-
 λης, adverb. 261, 22
 δειλιῶν 260, 23: 261, 34
 δειλινός 34, 2: 261, 18
 δειλός 261, 28
 δειμα τὸ 261, 44. δειμαλός 261,
 48
 δειμαμένος 262, 8
 δειματός ὡ 261, 47
 δειμος 261, 40. Δειμος Martis
 f. 704, 34
 δειξίς 261, 13
 δειλός p. pro δειλός 262, 18: 723,
 32
 δειπνός ὁ 262, 35. sic τὸν δειπνόν
 748, 30. τὸ δειπνόν f. 143, 38.
 δειπνιστός 262, 45. δειπνή-
 ρια ποινά 561, 11. δειπνολό-
 χος 262, 48
 δειρά η 256, 57: 257, 1. Ion. δει-
 ρή 262, 52. δειραῖον leu δέ-
 ραιον 782, 18. δειρεα, leu πα-
 ριδειρεα 223, 16. δειροτομή-
 σαι 256, 57
 δειρῶν τὸ ἐκδῆν 217, 10: 248,
 42: 287, 12
 δειρ δεινός pro τὸς 305, 1: 639,
 17: 640, 25
 δεισα η 263, 1: 651, 47
 Δεισῆνως 263, 9
 Δεισιδαίμων 260, 5: 263, 19. δει-
 σιδαιμονία 263, 9
 δειω τὸ δειδω 260, 4: τὸ φο-
 βούμαι 253, 9: 256, 43: 277,
 8: 315, 46. δειω καὶ δίω 263, 6
 δεκαδάρχης ὁ 254, 26. δεκαδάρ-
 χια 254, 23
 δεκάδας pro δεκαδεῖς 254, 21
 δεκαδούχος 254, 18
 δεκαετής Φυγή 349, 18
 δεκάπηχυν εὐς 599, 41
 δεκάρχης ὁ 254, 22. δεκαρχία
 254, 24
 δεκάς η 253, 50. τὰς δεκάδας
 ἄγειν 308, 41
 δεκάσαι 254, 28. δεκαστὸς 16, 24
 δεκατέσσαρες 422, 40
 δέκατος 253, 47. δεκατεῦσαι 254,
 6. δεκατεῦσαι αἱ 254, 9. δε-
 κατετήριον 254, 1. δεκατηλό-
 γοι 254, 11
 δεκαφύτοις et δεκαφύτοις 254, 14
 δεκάχορδος 253, 55
 Δεκέλεια 254, 41. Δεκελειός
 30, 1: 254, 39
 δέκομαι Ion. pro δέχ. 676, 2
 δέκτο f. 259, 41
 δέλεαρ 254, 46. δελεάζω 254,
 52. δελήτιον 254, 53
 δέλιος ἥος 632, 4
 δελφάξ 255, 3. δελφάκιον 255,
 7. δελφακῶσθαι 255, 7
 ἡ δελφική 743, 14
 δελφίν, Ierpens Delphicus 322,
 3. δελφινοφόρος 255, 25. Δελ-
 φίνος Ἀπόλλων 255, 17. δελ-
 φινία ἡ μήτρα 254, 57. apud
 Corinthium δελφία est, apud
 Iouannem grammat. δελφία:
 quod magis placet. 255, 9
 δέλφιξ 255, 9
 δελφίς d. 255, 11, 24. Δελφίς,
 f. χώρα 571, 46. Δελφοί et
 Δελφός ἀνήρ 255, 12, 20: 696,
 24
 δελφύς 16, 9: 141, 57: 254, 57:
 255, 5
 δέλφω 255, 11
 δέλω τὸ δελεάζω 254, 52: 282, 31
 δέμα τὸ 255, 36: accliton 536,
 29: 639, 11
 Δεμναι, reg. Sicil. 255, 34
 δέμνιον 135, 7: plur. δέμνια 255,
 44
 δέμω 164, 43. δέμω τὸ οἰκοδο-
 μῶ 217, 36: 262, 8: 282, 45:
 389, 45: 445, 35: τὸ δαμάζω
 246, 54: def. 252, 2. δέμω ὡ
 501, 18. δέμω τὸ οἰκοδομῶ
 255, 40
 δέν, et οὐδέν 639, 32: 640, 26
 δενδάλιδες 255, 54
 δενδῆλαιον 255, 50: 342, 42
 δενδρόφυτα χωρία 373, 48
 δενδρῶσαι 255, 55
 δέντα pro δέλτα 503, 49
 Δεξάδιος 346, 40
 δεξάμενη 328, 13
 δεξιά η 256, 13. Δεξιάδην leu
 δεξιάδην 256, 37
 δεξιμήλοι 256, 20
 δεξιολάβος 256, 19
 δεξιός 156, 13: 256, 16: 635, 46.
 ἐπὶ δεξιῶφι 800, 9. δεξιτερός
 256, 26. δεξιτερή 256, 13
 Δεξιχρῶν pro Δεξιφῶν vulg. 684,
 49
 δεξιὸν et δεξιούμαι 259, 37. δε-
 ξίωσις η 256, 10. δεξιῶσις διὰ
 Φιλῆς 794, 45
 Δεξιῶν 256, 6
 δέομαι 250, 13: 256, 22: 291, 3
 δέος τὸ 16, 6: 250, 40: 256, 43
 δέπας 256, 46: accliton 255, 41:
 536, 29. δεπάσει f. 418, 22.
 δεπάζω 443, 56: 444, 1. δέ-
 παστον 443, 56
 δέρας τὸ 228, 46: 638, 56
 δερβιστήρ 257, 51
 δέργματα 257, 19
 δέρη η 256, 57: 262, 52: foem.
 et neut. 747, 30
 δέρην τὸ βλέπω 165, 22: 256, 51:
 284, 9. δέρκεσθαι 257, 20. δερ-
 κενής 256, 54. δέρκυλος 116, 4
 δέρμα τὸ 257, 40. δερμάτινος
 228, 47. δερμάτινοι χιτῶνες
 allegor. 734, 19. δερμηστής
 257, 36. δερμῶναι 257, 39.
 δέρνω 286, 39
 δέρεσις αἱ 257, 19
 δέρος τὸ 68, 22: 257, 8: 284, 33.
 δέρος et δέρη 747, 30
 δέρεα pro γέρεα 228, 48
 δέρεη pro δέρη Aeol. 262, 56:
 663, 46. δέρεῖς 257, 12: 262,
 57
 δέρω Aeol. 217, 11. δέρεον 257,
 24: 381, 49
 δέρω 256, 49: 283, 27
 δερσάχνης 258, 28
 δερσός 257, 56: 291, 4. δερσά
 ἐντάφια 508, 12. δερσῶ οἷς
 οἱ 257, 57. δερσέται η ναῦς
 693, 36. δερσότης 258, 17.
 δερσῶμα τὸ 385, 4. δερσότης
 258, 4, 9
 δεσπότης 258, 6: 828, 11: f. pro
 δεσποτής 714, 35: 781, 54.
 δεσπότην αὐτὸν ἐποίησε τοῦ
 πράγματος, pro κύριον 548, 12.
 voc. ὡ δέσποτα 258, 12. foem.
 δεσπότης 258, 26: et δέσποινα
 258, 19. δεσπόσιος 139, 48
 δετός d. 161, 23. δετή 258, 30
 Δευκαλίδης 109, 9
 δεῦνος τὸ 16, 32
 δεῦνος τὸ βλέπω 260, 54
 δεῦνος Ind. voc. 259, 32: 277, 38.
 d. Δεῦνος. 259, 28: 277, 37
 δευολογ Ion. 258, 48. δευόμενος
 258, 46
 δεῦρο 258, 54: et δεῦρα 259,
 1: Att. f. δευρί 259, 9: 341,
 48. δευρί, producto 607, 24:
 646, 9
 δευσοποιός 187, 51: 259, 10: 348,
 34
 δεῦτε 66, 49: 258, 54: 259, 6
 δευτερός 259, 15, 26. δευτερεῖον
 d. 187, 22. δευτερός 259, 23:
 633, 14
 δεῦω 258, 33. δεῦω τὸ λείπω
 259, 16: τὸ δεῦω 284, 51. τὸ
 βρέχω 651, 45
 δέχεται f. Ion. 259, 36: 525, 27:
 599, 26
 δέχνημα 259, 46. δέχνησο 259,
 50
 δέχω τὸ λαμβάνω 16, 23: 253,
 47: 281, 53, 56. δέχεσθαι 259,
 54. δέχεσθαι et νοεῖν pro eo-
 dem 650, 41. a δέχομαι com-
 posita χ in x vertunt 282, 2:
 478, 32
 δεψῆσαι d. 16, 35. [217, 15. δε-
 Addendis.]
 δεῶ quatt. signif. 250, 39. δεῶ
 τὸ ἐλπίω 284, 54: τὸ δέιδω
 260, 4: leu τὸ εὐλαβέσθαι
 796, 9: τὸ πρέπω 812, 34: τὸ
 ζῆω 255, 27: τὸ εὐρίσκω 264,
 17. δεῶ δέσω 103, 7. δεῶ inuf.
 253, 41. δεῶ ἥσω 253, 37: 315,
 56: inuf. 253, 40
 —δη foem. baryt. 465, 54
 δηαί αἱ 264, 12
 δῆετα 263, 44
 δηῖα 263, 21, 26: 282, 8: 341, 42
 δῆθεν 263, 25: 264, 57
 δηῖον 263, 21
 Δηῖανειρα 318, 55
 δῆιος 263, 29, 35. δῆϊοιο πυρός
 687, 43. δῆϊότης ἥτος α. 103,
 3: 263, 37. δῆϊον 263, 42.
 Δηῖουρος 175, 27
 δῆκω τὸ δαγκάνω 260, 56: 471, 39
 δῆλῆ pro δῆλῶ 130, 40
 δῆλῆσονται 264, 35. δῆλῆμεν
 264, 54. δῆλητήριον 264, 39.
 δῆλητηριώδης 50, 38
 δῆλιος ὁ φανερός 521, 16. δῆ-
 λιος Ἀπόλλων 546, 39
 δῆλον pro δηλονότης 280, 13: 315, 5
 δηλονότης 264, 51. δηλονότης et
 δῆλον ὅτι 649, 23, 48. δηλον-
 ὅτι pro δῆλον ὅτι 195, 17:
 579, 12
 δῆλος 264, 14, 32. Δῆλος inf.
 264, 22. δῆλῶ ὥσω, τὸ φανερῶ:
 et δῆλῶ ἥσω, τὸ βλάπτω 264,
 34. δῆλωτικὸν χρόνον 172, 4
 Δημάδης f. 210, 17: 265, 12
 δῆμαρχος 265, 20
 δῆμευειν 265, 1. δῆμεύεσθαι 340,
 39. δῆμευεῖσα οὐσία 267, 9
 Δημήτηρ ἡ γῆ μήτηρ 263, 56:
 265, 53. Δημήτερος ἀκτὴ 266,
 2. Δημήτερος 218, 49. ἡ Δη-
 μήτρα 96, 29. sic τῇ Δημήτρει
 442, 14: τὴν Δημήτραν 18,
 36: 263, 44: 463, 24: 625, 45:
 820, 41. δῆμητριος 266, 5.
 δῆμητριάδης καρπός 167, 24.
 δῆμητριάδοι καρποί 618, 29:
 625, 48. ἡ Δημητριάς, f.
 τριήρης 469, 20: 699, 15
 ὁ δῆμιος, subst. 265, 23. δῆμια
 τὰ 265, 38. δῆμιόπρατα 362,
 52. δῆμιουργός 265, 43. δῆ-
 μιουργεῖον 265, 42
 Δῆμιος ὁ 247, 33

- δίδω 273, 5
 δίδωμι ης ησι 255, 37: 258, 51:
 516, 3. δίδωμι 244, 44
 δίδωσι Ion. 177, 16. δίδωσι
 Ion. pro εἰδίου 624, 45
 δίδωρα 320, 53
 δίδωρος 169, 57: 272, 31, 35, 39:
 u correpto 603, 13. Διδύμη
 272, 42. Διδύμα, Διδυμάϊος,
 Διδυμύς 272, 44. διδυμάονες
 272, 32
 Διδώ η 272, 52
 διδώ εις ει 255, 37. διδούσι 272,
 50
 διδῶ ὥσω 272, 47: 316, 21: 698,
 53
 διδωθι α. 520, 46
 διδωμι 272, 47: imperfectum
 laepe mutatur a διδῶ 177, 5.
 fut. διδώσομεν 272, 49. διδω-
 πασι παρὰ τὸ — derivantur
 α— 197, 49
 διε f. 273, 8
 διεδοιδύκισα 273, 43
 διεδρον 409, 36. διέδρον 274, 21
 διελευμένη σάξ 331, 3: pro
 διελευμένη.
 διέμενος † 445, 27
 διέναι pro διέναι 289, 45
 διείπα 273, 13. διείπομεν 320,
 20
 διεκβάλλω 363, 31
 διεκδώνω 267, 44: rectius διε-
 κδώνω v. 27, et infra 273,
 47. sic διεκδωνίσθησαν 325,
 22
 διελαύνω 325, 51
 διέλω 248, 27
 διέλος δ 261, 15
 διένται 273, 19: 280, 38
 διεξίμεναι 273, 20
 διεξοδευτικά ἀφίσεις 692, 52.
 διεξοδικώτερον 460, 6
 διεξωλήνος 324, 17
 διετομύρον 524, 17
 διέπα 273, 11. διέπειν 368, 17
 διεπηνίκισα 269, 32
 διέπρησον πεδίοιο 688, 3
 διερέσω 274, 32
 διέρω 274, 1: 468, 20: 726, 19:
 774, 25
 διεφύηκος 240, 28
 διεφύηται, differ. 544, 26
 διέσθαι 273, 14
 διεσκελισμένος 502, 39
 διεσμυλισμένος 273, 53
 διέσπε 383, 53
 διεσφηνωμένος 739, 7
 διέσπαγεν 273, 27
 διευτετῆσαι πάντα 726, 9
 διευκρινήσασθαι 273, 56
 διευρηπιδίαι 270, 50
 διέφθορας 273, 22: 754, 25
 διέφθορα f. 273, 24
 δίξω τὸ ζητῶ 275, 56. δίξω et
 δίξομαι 274, 11. δίξω δίξω
 153, 2. δίξω et δίξω 621,
 37. δίξω 274, 11
 διηγῶ 274, 16. διηγηματικὸν πε-
 φάλαιον 824, 45
 διηθεῖν, percolare 422, 39: 793, 7
 διήκω τὸ ἐκτείνω 274, 23
 διήλασε 325, 51
 διήμι τὸ διώκω 273, 15: 280, 38
 διήνεκε 274, 19
 διήρησα 274, 32
 διήρηται 274, 25
 διήρηται διὰ τοῦ— 340, 4
 διήφουσα 274, 41
 διήμια 275, 5
 διζύμαχος 274, 44
 διζυρος 274, 45
 Δίος ου δ 271, 6
 διέσαν 121, 45
 διέπει 275, 9, 16. διέπειτε-
 ρος 275, 14. Διόπολιον 275,
 5. διόπολις fest. 275, 1
 διόπασια 274, 55
 διότων τὰ ἐναντία 415, 23. δι-
 στάμενον τῆς— discedens a—
 638, 31
 διόφιλος 275, 6
 δικαίος 275, 36. δικαιοτερος
 Ion. 31, 8: 394, 8. δικαιοκρί-
 τῆς δ 435, 45. δικαιοῦσαι 316,
 11
 δικαλέκτης, vel potius δικολέ-
 κτης 275, 28
 δικόρανος 276, 25
 δικασπόλοι 275, 32
 δικαστής 275, 29. δικαστικοί
 288, 18. τὸ δικαστικὸν ἐκονί-
 ζοντο 734, 26
 δικατάληκτον ἵς καὶ ἵν 480, 10.
 sic 376, 36: 395, 35: 513, 52:
 671, 3: 704, 24. τὰ δικατά-
 ληκτὰ eandem declinationem
 servant 749, 18
 δικεῖν 19, 51
 δικερος c. 276, 30
 δίκη 275, 52. τὴν δίκην ἀποφύ-
 γειν, abfolvi 369, 3. δίκην,
 veluti 695, 13
 Δικηρίδης 165, 55
 δικλὶς ἴδρος 500, 24: 518, 21. δι-
 κλίδες 275, 34
 δικολέκτης 275, 28
 δικρος et δικρος 276, 21: 587,
 43. δικροῖς, ut διπλοῖς 276,
 23
 δικροσσον 430, 30
 δικροτος ναῦς 277, 1
 Δίκτη 276, 12. Δίκτον 276, 13.
 Δίκταιον ὄρος 276, 16, gentile
 Steph. Byz. Δικταῖος.
 δίκτυ f. 275, 27. δίκτυον 275, 22.
 δικτυωτὴ θύρα 513, 4
 δίκυ, vel potius δίκτυ f. 275, 27
 δίκω τὸ βάλλω 260, 55: 279, 20:
 et 102, 11
 διλήμματον 699, 40
 διμήνος 279, 9: 767, 19, 35
 Δίνδυμον 276, 32
 δίνη 276, 44: 277, 17: 339, 10
 δίνος 277, 12, 14. δίνος τὸ 339,
 11. δινεύειν 277, 17
 δίνω τὸ στέρω 283, 2. sic δινο-
 μένος περι— 74, 15. δινωτός
 277, 10
 διογενὴς 277, 19: propri. Διογέ-
 νης 277, 29. διογέντος 277,
 20
 διοκοῦσθαι 548, 53
 διόγνητος 277, 19
 οἱ διοικηταί, administratores reip.
 562, 52. τὰ διοικημένα 569,
 32
 Διόμεια et Διομειαλαζόνες 277,
 21
 Διομήδης 277, 27
 Διόμος 102, 44. Διόμος heros,
 et Διομία fest. 277, 24
 —διον dimin. 230, 8: 239, 51
 διονται 280, 27
 Διόνυξος 277, 35
 Διόνυς dim. 133, 56: 277, 3: 280,
 23: Διόνυξος 277, 35. Διόνυ-
 σος Cabirus 482, 33. τὸ Διο-
 νύσιον, templ. B. 420, 4. Διο-
 νύσια θεοῖαι 449, 2. Διονυ-
 σιακά ὄργια 629, 38. Διονυ-
 σιακά μυστήρια 459, 51. Διο-
 νυσιάζειν 588, 34
 διόνυχα ζῶα 811, 15
 Διοπεΐδης 277, 29
 Διοπεύειν 278, 6, 10
 Διοπομπῶ 125, 33
 Διόπος 278, 7: et 18, 28
 Διοπτύειν 278, 8, 11. Διοπτῆρ
 278, 10. Διοπτρὸν ὄργανον
 236, 55
 Διοπυπύς 278, 11
 Διός α. 409, 10. Διὸς αὐγαί 277,
 4: 409, 9. Διὸς in compol.
 277, 26: 278, 25. Διὸς 278,
 15: 812, 2
 —Διὸς d. 75, 24: propareoxyt.
 380, 34. —Διὸς et Ἰδίου deriv.
 700, 46
 Διοσημία 277, 5
 Διόσθους menf. 278, 28
 Διόσκωρος 278, 25. Διοσκορεῖον
 278, 38. Διόσκουροι 277, 6:
 278, 22. Διοσκουρεῖον 98, 32
 Διοσμος αἴρ 156, 23
 Διοτρεφῆς 435, 41
 Διπῆχες 279, 19
 Διπλαξ 278, 48. διπλασιάζουσι
 καὶ ἕτερον q 128, 47. διπλα-
 σιάζοντα τὴν πρώτην συλλα-
 βὴν 232, 5. διπλασιασμός et
 ἀναδιπλασιάζειν 86, 45, 48. δι-
 πλασιασμός τοῦ λ 68, 47: sic
 ἐν διπλασιασμῷ 56, 12, 23
 διπλοῦς 123, 1: 278, 43. διπλῆ
 278, 46. διπλὴ 278, 53. δι-
 πλοῖς 278, 48
 Διπλοῖς regio 279, 5
 διπρόσωπος 279, 12
 διπτύξ 279, 1. διπτύχος 278, 56
 διπτύκων τὸ χρέως 814, 30
 διπυλον 299, 10
 Δίς 279, 7: syncopatum 405, 31.
 Δίς ἡβήσας 279, 13. Δίς, ut
 τρις, finale s in compolitione
 amittit 279, 8: 767, 19, 37
 Δίσα et Δίσσα η 263, 4
 Δισθάνεις 279, 10: 767, 39
 Δίκκος 279, 19
 Δισσὸν ἔστι, duplicem habet ety-
 mologiam 566, 33
 Δισταγμός 275, 57
 Διστάδιον 170, 26
 Διστάζειν 274, 12: 279, 17. δι-
 στάσαι 281, 41
 Διστεγῆς 274, 27
 Δισυλλαβεῖν 742, 30. μέχρι τῆς
 Δισυλλαβίας αὐξάνεσθαι 685,
 26. τὴν Δισυλλαβίαν ὑπερβαί-
 νειν 508, 32, 48: 791, 44
 Δισχίλιοι 767, 36
 Διτάλαντον 744, 25
 Διφάλαγγαρχία 729, 3
 Διφᾶτε 279, 47
 Διφθέρα 279, 41
 Διφθογγαρχαίται 426, 32
 Διφίλος 275, 8: 279, 28
 Διφορεῖται τὸ ὄνομα 346, 40. δι-
 φορούμενα, per ea sc. et per
 ea 462, 15. Διφορεῖται, μετὰ
 τοῦ ι, καὶ χωρὶς 263, 48. δι-
 φορεῖται καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ
 διὰ τῆς ει διφθ. 263, 6: et
 261, 57. Διφορεῖται κατὰ τὴν
 γράφην 197, 51. Διφορεῖται
 κατὰ τὴν γράφην καὶ σημαίνου-
 μενον 698, 12. Διφορεῖται κα-
 τὰ τὸν χρόνον, duplici tempore
 effertuntur, et longo et bre-
 vi 753, 27. sic 115, 16: 776,
 13. Διφορούμενα κατὰ τὰς συ-
 ζυγίας 129, 46. Διφορεῖται δ
 μέλων τῆς τετάρτης 100, 25.
 sic v. 34
 Δίφρος f. 6, 28: 279, 30. δ δι-
 φρος et τὸ δίφρον 585, 35: et
 124, 33. sic Δίφρα pro Δίφρος
 502, 27. Διφρίδια μικρά 718,
 44. Διφρεύω d. 132, 3. δι-
 φροφόρος 279, 38. Διφροφο-
 ρούμενοι 279, 40
 Διφῶ ᾄς φ 279, 45
 Δίφωνα 334, 41
 Δίχα 279, 51: 768, 38. Διχάζω
 275, 37
 Δίχαλον 747, 19
 Διχῶ 279, 54. Διχῆ et Διχῶς 440,
 6. Διχᾶ et Διχᾶδιος 279, 53.
 Διχόμηνος 279, 57. Διχόμηνος
 α. 280, 1. Διχόμηνος ἴδρος 280,
 2. Διχόμηνος f. 516, 9. Διχῶ
 τὸ Διχάζω 275, 36, 41. Διχῶ
 f. ex Διχῶ 516, 9
 Δίφα 279, 55. Διφακρός d. 801,
 48. Διφῆρος 122, 26: 801, 48.
 Διφῶ ἥσω 202, 17. at Διφᾶσω,
 retento α, Dor. est 202, 17
 Δίω καὶ Δείω 263, 6. Δίω τὸ Διῶ-
 κω 273, 18. Δίω τὸ Διῶκω 273,
 14: 280, 37. Δίω Διᾶνω 267, 1
 Διωβελία 280, 24
 Διωγμός δ 481, 33
 Διῶκω 280, 26. Διῶκετον 280, 28.
 Διωπτικός 468, 23. Διωπτεία
 29, 19
 Διωλίγον 280, 55
 Διωλοσία 274, 56: 276, 55
 Διῶν 280, 41
 Διῶνται 280, 37
 Διῶντος 280, 6
 Διωξικέλευθος 281, 5
 Διωξίπη 426, 48
 Διῶξίς η 481, 31
 Διῶρη 280, 47
 Διῶρηξ 280, 53
 Διῶρηξ 280, 52: Helych. Διῶρηξ.
 Διῶρηξ Aeol. 371, 21
 Διῶρηξ 281, 8
 Διῶρηξ 280, 13: rectius
 Διῶρηξ 255, 48: 281, 9
 Διῶρηξ δ 389, 46
 Διῶρηξ τὸ δαμάζω 17, 42: 281, 5.
 Διῶρηξ 389, 46
 Διῶρηξ αἱ δοῦλαι 770, 32: genit.
 plur. Dor. Διῶρηξ 718, 51
 Διῶρηξ δ 409, 14: 770, 28:
 plur. Διῶρηξ 281, 10. Διῶρηξ δ
 770, 35
 Διῶρηξ 189, 41
 Διῶρηξ 281, 18. Διῶρηξ 281, 18
 —Διῶρηξ d. 12, 5: 41, 47
 Διῶρηξ Dor. 60, 9. Διῶρηξ
 281, 14
 —Διῶρηξ pro ζω 466, 28
 Δοάσατο f. 104, 12: 281, 30, 40
 Δόγμα 281, 42
 Δοᾶζειν 274, 13: 281, 34: 289,
 37. Δοᾶσατο 281, 40. Δοᾶσαι
 et Δοᾶνται 289, 15
 Δοᾶσαι 289, 7. Δοᾶσαι 464,
 52

- εἴλυμα 299, 52: 378, 26
 εἰλυμένος 299, 50
 εἰλυός 299, 45: 809, 54
 εἰλυσπᾶσθαι et εἰλυσπόμενα 299, 54. agnoscit etiam Helychius: sed agnoscit cum nostro et ἰλυσπᾶσθαι absque diphthongo.
 εἰλυτρον 333, 43
 εἰλυφάξω 300, 1. εἰλυφᾶ 300, 1, 5. εἰλυφῶν 300, 6
 εἰλῶ d. 333, 42
 εἰλῶ d. 298, 6. εἰλῶ τὸ συστρέφω 19, 55: 641, 2: idem εἰλῶ 116, 48. εἰλῶ τὸ συγκαλέω 298, 5. εἰλῶ pro εἰλῶ 294, 50
 εἰλως ὡς 74, 3: plur. εἰλωτες 300, 7, 12: 332, 51: 660, 2
 εἰλωτεύειν 300, 12. εἰλωτεύα 300, 10
 εἰμαρτο 300, 30: 561, 29. εἰμαρμένην 300, 25: 589, 25: 663, 3
 εἰματα 300, 15. εἰματισμένος 300, 24
 εἰμέν 300, 36: 301, 39: 339, 44
 εἰμεν f. 296, 54: sic εἰμεν 296, 56
 —εἰμεν f. 246, 49
 εἰμένος, indutus 90, 20: 300, 33
 εἰμι τὸ πορεύομαι 137, 8: 301, 12, 41: 467, 9, 17: penultimam habet anomalam 791, 54
 εἰμι pro εἰμι 653, 22
 εἰμι 300, 39: 301, 6: penultimam habet anomalam 791, 54: ad quartam verborum in μι pertinet, natum ex sexta barytonorum 307, 50
 εἰν p. pro ἐν 302, 23. sic 197, 7: 298, 33: 330, 16. εἰν εἰς εἰ 348, 1: et 301, 18: 475, 57. εἰν pro ἦν, eram 381, 13: 431, 16
 —εἰν pro ἰον Att. 262, 14
 εἶναι 301, 38. εἶναι, Εἶναι et ἰρε 301, 44, 51
 εἰνάλιος 301, 54
 εἰνάνχος Sic. 302, 5, 7
 εἰνάτειρ 107, 37: et εἰνάτης 302, 16
 εἰνάτος p. 302, 1. Εἰνάτος p. 302, 14. Εἰνάτια 302, 12
 εἰνκα f. 302, 20
 —εἰνός d. 58, 52: 135, 39
 εἰνοσφύβλος 302, 18
 εἰντο 403, 6
 —εἰνω d. defectiva 58, 30, 33: 231, 43
 εἰξαι f. 297, 15
 εἰο f. pro ου 334, 39
 —εἰο poet. pro ἰον. εἰ in pronom. 334, 48
 εἰο.κυταί f. 350, 56
 εἰομεν f. pro ἰομεν 449, 42
 —εἰομεν pro —ἰομεν f. 449, 41
 —εἰον trisyllaba proparoxytona 533, 29. —εἰον subst. ex os neutro 225, 43: 250, 25. —εἰον et εἰον, templum significans nomen 278, 35. —εἰον et ἰον 511, 48
 —εἰον ex parasyllabis 187, 15: ex os 323, 8: ex ἰον 468, 10: ab εἰς 187, 10. —εἰον et εἰον ab εἰς 451, 45. —εἰον verbalia 569, 26: verbalia ab εἰνω 187, 23
 —εἰος d. 28, 35: 33, 31: 64, 33: 139, 45: ex os neutro 422, 20. —εἰος possessiva 29, 38, 46: 779, 52: a possessivo in ἰος quid diff. 775, 33: Ionice ἰος 612, 11. —εἰος metulistica communis generis 80, 42, 47: 226, 49
 —εἰος c. 182, 33: d. ex is 248, 31: pro ἰεἰος ex is 426, 36
 —εἰός, redundante εἰ 146, 21
 εἰπα as e 128, 29: 368, 22. εἰπασαν 302, 45. εἰπάτωσαν 302, 26
 εἰπέ d. 329, 57: 662, 56: in compol. ἔξεπε 484, 9
 εἰπέναι f. 316, 36
 εἰπερ pro ἦπερ vulg. 655, 23
 εἰπεσθε Ion. pro εἰπε 302, 42: 625, 11. εἰπησθα Ae. 302, 41
 εἰπόμην 368, 25
 εἰπον es e 368, 22. εἰπον imperative 302, 24, 27, 39: idem εἰπόν 302, 33. εἰπὼν ὄντος 368, 23
 —εἰρ et εἰρ 107, 36
 —εἰρα proparoxyt. 318, 53
 εἰρα leu ἰρα ἡ 483, 4. plur. εἰραι 303, 38
 εἰραξ et εἰράκιον 582, 55
 εἰραφιότης 280, 18: 302, 53: 371, 57: 372, 6
 εἰραφῶ d. 8, 19
 εἰργω leu εἰργω τὸ κωλύω 144, 7
 εἰργω alpir. Att. 377, 43, 47
 εἰρεῖν τὸ λέγειν 257, 6. εἰρεῖν καὶ συζῆσθαι 118, 26
 εἰρεος 303, 2
 εἰρεσία 303, 9. Εἰρεσιων 303, 11
 εἰρεσιώνη 303, 18
 εἰρετο 304, 33, 45
 εἰρην d. 303, 37
 εἰρήνη 140, 28: 303, 41: 537, 45: 827, 6
 εἰρήσεται, dicetur 624, 33. οὐκ εἰρήται, non est in usu 822, 24
 εἰρία τὰ 303, 46: 438, 47
 εἰρητή 303, 43
 εἰρημός 144, 44: 303, 45: 447, 16
 εἰροντο 303, 30: 304, 49. εἰρόμεναι 304, 39
 εἰρος τὸ, lana 303, 50: 374, 12.
 εἰροκόμος 303, 50. εἰροκόπος 303, 46
 —εἰρος verbalia 28, 42: penultima diphth. 488, 12
 εἰρυσον, serpebant 429, 21
 εἰρύσαι Ion. 304, 6: 378, 14: 445, 21
 εἰρῆμαι 303, 57
 εἰρύσαιτο 304, 15. εἰρύσασθαι 304, 9: 814, 51
 εἰρῆσαι 303, 56. εἰρύσαι 303, 57. εἰρύσαι τὸ φυλάσσειν 378, 38
 εἰρυτο 304, 12: 378, 30. εἰρυτο 304, 13
 εἰρύω p. 378, 29
 εἰρχαται Ion. 377, 50
 εἰρω 82, 5: 304, 22, 31: 339, 50.
 εἰρω τὸ λέγω 12, 49: 140, 28: 226, 33: 475, 12, 16, 38: τὸ λέγω καὶ ἀρμόζω 376, 28: τὸ ἀρμόζω 376, 44: εἰρω τὸ συνάπτω 632, 43: τὸ συμπλέκω 631, 33. εἰρω τὸ δεσμῶ 379, 42. εἰρω τὸ κωλύω 722, 13: potius εἰργω. εἰρω τὸ φείρω 90, 12. εἰρω alpir. 304, 50. sic 631, 33: 632, 43
 —εἰρω d. 304, 23
 εἰρων 55, 45: 304, 18. εἰρωνεύεσθαι 304, 17. εἰρωνεία 55, 45: 304, 18
 εἰς ἐν 676, 41. εἰς αὐτὸν ἀγαγιν. ad se 610, 33. εἰς τὸν Σέλευκον, apud Seleucum 650, 53. εἰς τινα, aliqua ex parte 57, 38. εἰς ἔτι νῦν 512, 39
 εἰς ἔντος 296, 53: 300, 54: 301, 38: 335, 11: 381, 46: 439, 13. εἰς ἔντος 99, 39
 εἰς numer. 304, 50: unde derivatum, et ab οὐδέις quot modis differat 305, 8, 16: duali et plur. caret 305, 13. εἰς ἐφ' ἑνα 356, 51
 εἰς, ἰς 467, 11
 —εἰς μετουσιαστικὰ triplicia, ἡεἰς, οἰς, ὡς 34, 35
 —εἰς ἐνός 304, 57. εἰς ἔντος 305, 5
 —εἰς εσσα: et εἰς εἰσα 34, 31, 43
 —εἰς ἑσπερος ἑσπαιος 807, 1
 —εἰς pro ἡς Boeotice 184, 12: 304, 55. Aeol. 675, 31
 εἰσάμενος 306, 31
 εἰσαναβαίνειν 160, 31
 εἰσατο 296, 24: 306, 36
 εἰσδέχω 286, 13
 εἰσδοχή 133, 23
 εἰσδύσει 89, 39
 εἰστε 306, 34
 εἰσσε Ion. 296, 20
 εἰσῆλθω 306, 20
 εἰσχα f. 301, 57. sic εἰσῆμεν 301, 55
 εἰσῆρξσε 306, 17
 εἰσῆς δαιτός 251, 34: 252, 5
 εἰσῆσαν f. 301, 56
 εἰσθα f. 301, 33
 εἰοι et εἰσι, sunt 301, 31. εἰσι, it 467, 11. εἰσι, eunt 301, 23.
 sic κατὰ πρός κατὰ 229, 7
 εἰσιζμη 306, 13
 εἰσιτήρια 479, 37
 εἰσκαδέκατος cur non dicatur 767, 8
 εἰσχω 318, 10: 423, 54. εἰσκοντες 272, 14
 εἰσμαι ab εἰς 483, 49
 εἰσσε et εἰσδύει 261, 15: 305, 45
 εἰσόμεθα 571, 25. εἰσομαι ab εἰμι, ibo 653, 17
 εἰσορόωσαι p. 479, 53
 εἰσπλοια 89, 35
 εἰσπνέω 306, 22. εἰσπνέλης 43, 34: idem εἰσπνύλης 306, 22, itemque Eust.
 εἰσποιητός υἱός 448, 21: et εἰσποιητός 781, 35
 εἰσπραττειν 306, 21. εἰσπραξίς 306, 21
 εἰσσε, pro εἰσε leu εἰσε 383, 34
 εἰστήκειν 306, 27
 εἰσω adverb. d. 306, 8: 350, 9
 εἰτα 306, 39
 εἰτε— ἡ 299, 25: et 292, 15: at mox v. 17 εἰτε— εἰτε: itemque 256, 37
 —εἰτῃς ab εἰα 379, 18
 εἰχον d. ab ἔχω 419, 36: 820, 20
 εἰω f. pro εω 356, 26: 475, 55. εἰω τὸ πορεύομαι 121, 29, 36: 294, 49: 301, 13, 25: 342, 20: 347, 57: 423, 23, 34
 εἰω f. pro εἰω, eo 475, 56
 —εἰω f. pro εω leu ω 620, 44: et 449, 36: 575, 26. εἰω d. ex ω 710, 37: d. e prael. aut fut. 220, 43. —εἰω deliderativa signif. 485, 16: —εἰω deliderativum e futuro 220, 42. —εἰω ex prael. aut futuro defectivum 231, 46: 750, 51, 53
 Εἰώ ἡ ἰώ 206, 34
 —εἰώ d. ex nomine 750, 57
 εἰωθα f. 116, 57: 306, 46
 εἰωλος f. 306, 45
 εἰωμεν f. 121, 37
 εἰων as α 419, 36: 637, 34
 —εἰων εἰωνος patronym. 540, 34
 εἰωσι 306, 41
 εἰ, lequente consonante; εἰ, lequente vocali 324, 14. ὁ εἰ τριτοῦ παροχούμενος, qui tertius in vehiculo affidet 409, 42
 Ἐκάβη 319, 35
 ἐκαβόλος 322, 1
 ἐκαεργα 319, 51: 642, 2. Ἐκαεργα 641, 56
 ἐκαθεν 319, 50: 321, 56
 ἐκαθευδον d. 113, 2
 ἐκαθήνην d. 430, 9
 ἐκαθήνηρα Ion. et Att. 483, 15: 626, 29
 Ἐκάλη 319, 43
 Ἐκαμήδη 320, 31
 ἐκαμμουον 113, 1
 ἐκαπυσσε 489, 43: 492, 33
 ἐκας 63, 21: 319, 47. ἐκας πάτρης, procul patria 768, 29.
 ἐκαστερος 320, 28. ἐκαστέρω et ἐκαστίω, adv. 320, 24
 ἐκαστος 320, 11. ἐκαστοτε 305, 50: 320, 22.
 ἐκαταία, τὰ 626, 44
 ἐκατερθεν 320, 29
 ἐκατέρω 320, 16. ἐξ ἐκατέρω, ab utroque latere 409, 39. ἐκατέρωθι 583, 48
 Ἐκάτη 319, 39
 ἐκατηβελέτης 547, 12: 556, 2: genit. Aeol. et D. ἐκατηβελέτας 319, 57
 ἐκατόν 320, 33. ἐκατόγχιερ 213, 14: plur. ἐκατόγχιεις 327, 40. ἐκατόμβη 320, 38. ἐκατομβαιός † 321, 7. ἐκατομβαιών 321, 4. ἐκατόμβαιος 320, 46: 321, 12. ἐκατόμπεδον 321, 21
 ἐκατος d. 320, 9: 321, 55
 ἔκβιος 323, 44
 ἐκβράσεις αι 494, 14
 ἐκεγᾶσαι 223, 40: et 179, 42.
 ἐκεγαυῖα 223, 52
 ἐκενέτης pro ἐκ γενεῆς 146, 11
 ἐκγλύφω 311, 55: et 66, 33
 ἐκγονος 321, 3
 ἐκδεῖν et ἐκδέω 248, 42, 44
 ἐκδεκταῖον ὡς ἀρᾶρον, accipiens dum pro art. 422, 2
 ἐκδεῖν, adverb. 338, 45
 ἐκδόνται τῶν 398, 26
 ἐκδέω 217, 10. pall. ἐκδέσθαι 257, 3: 262, 54
 ἐκδευτέρω, iterum 618, 19, 45, 52: 649, 26, 29, 40
 ἐκδέχεσθαι, accip. intellig. 18, 2
 ἐκδηλος 321, 20: 323, 50
 ἐκδιστάσθαι τῶν πατρῶν 612, 16
 ἐκδιστήματος 152, 21
 ἐκδικάσθαι 321, 18
 ἐκδικῆσαι et ἐκδικητής 321, 14

- 547, 20. ἐλικοειδὲς τρεῖς
640, 45. ἐλικοειδὲς 332, 5, 12.
ἐλικοπες 332, 3. ἐλικοπιδος
157, 21: 332, 20
Ἐλικώνιος d. 387, 38: 547, 14
ἐλινός 330, 39
ἐλινύειν 330, 49
ἐλινε 330, 29. ἐλίσσω 328, 42:
330, 25
ἐλίσχυστος 330, 33
ἐλίσμεν 332, 30. ἐλπερ Ion. 331,
7. ἐλικοπίπλος 73, 12: 331,
11. ἐλκήδην et ἐλκήδον 695,
56. ἐλκήδω d. 129, 46
ἐλκος 120, 37: 331, 3: 641, 4
ἐλκύνδριον 331, 10
ἐλκύναι, trahere 429, 19. ἐλκυ-
σμα τὸ 332, 57: 333, 2. ἐλ-
κυστοὶ 1320: 707, 4. ἐλκυστήρ
706, 57
ἐλκω et ἐλκῶ 509, 13
ἐλκῶ, ἡ 331, 15
—ελα hyperdissyll. 19, 49
Ἐλκωνίδης 331, 17
Ἐλκωνοδίκαι 331, 20
Ἐλκός 331, 14, 33: op. 122, 19
ἐλκίστορος et ἐλκίστορας 331, 28
ἐλκιστόνος 331, 36: et ἐλκιστονοί
366, 44
ἐλκιν Aeol. τὸ εἶλκιν 120, 52
ἐλκιστήρ opa 595, 2: etiam ab-
que diphth.
ἐλκιστοῦσαι ῥήματα 773, 24. ἐλ-
κιστοῦσαι προθέσεων 773, 21.
ἐλκιστικαὶ εἰσι τῶν ῥημάτων.
defluuntur verbis 337, 38.
ἐλκισίης τοῦ ε 500, 17, 23:
τοῦ ι 140, 21: τοῦ θ 696, 53:
τοῦ ρ 659, 7: τοῦ σ 660, 55:
664, 10: 706, 23
ἐλκιστ leu ἐλκιστ 331, 31
ἐλκιστ leu ἐλκιστ ἡ εἰλκιστ 549, 18
Ἐλκιστ 331, 33. Ἐλκιστοπόλις
331, 38. Ἐλκιστονομία 331, 41.
ἐλκιστονομός 331, 36. ἐλκιστοσί
239, 19
Ἐλκιστοπος c. 245, 10: 331, 44
ἐλκιστὲς εἶναι 592, 57
ἐλκιστ 332, 38
Ἐλκιστ et Σελκιστ pop. 709, 30
Ἐλκιστ et Ἐλκιστ 389, 8
Ἐλκιστ ἡ 332, 1. ἐλκιστ 332, 1.
ἐλκιστ 331, 49. Theocr. ἐλκιστ 331,
Idyll. 1.
ἐλκιστ et ἐλκιστ 331, 53. ἐλκιστ
ὁ νεβρός 592, 56
ἐλκιστ 332, 41, 47
ἐλκιστ 214, 25: 331, 54
ἐλκιστ 108, 46: 331, 49. ἐλκιστ
ἡ 592, 56: 595, 2
ἐλκιστ 456, 33
ἐλκιστ 19, 55: 248, 27. ἐλκιστ τὸ
συστρέφω 116, 45: 645, 32:
Ae. 120, 52
Ἐλκιστ ἡ 332, 43. Ἐλκιστ 332,
40. ἐλκιστ 332, 44.
ἐλκιστ et ἐλκιστ 332, 44.
agnoscit etiam Helychius.
ἐλκιστ 632, 5
ἐλκιστ 333, 7
ἐλκιστ, et Ἐλκιστ opp. 332, 51
—ελας d. 7, 29: et 21, 21, 55
Ἐλκιστ pop. 333, 4: Latinis
Heruli.
ἐλκιστ 327, 25
ἐλκιστ 333, 12
Ἐλκιστ 327, 25
ἐλκιστ leu ἐλκιστ 333, 18: et 132,
4. ἐλκιστ d. 319, 8: 333, 19,
335, 15
ἐλκιστ 533, 17
ἐλκιστ 173, 20: 333, 37
Ἐλκιστ et Ἐλκιστ 333, 31
ἐλκιστ 333, 44: 572, 12
ἐλκιστ 333, 34: 388, 4: u cor-
repto 603, 13
ἐλκιστ Ion. 778, 6
ἐλκιστ 333, 52. ἐλκιστ 333, 38.
ἐλκιστ 333, 48. ἐλκιστ 333,
51. ἐλκιστ 333, 40
ἐλκιστ τὸ ἐλκιστ 677, 23
ἐλκιστ 325, 55. ἐλκιστ τὸ ἐλκιστ 328,
3: 352, 57: 750, 36: τὸ λαμ-
βάνω 176, 26: 226, 9: 326, 28:
352, 33: 333, 1, 8. ἐλκιστ (leu
ἐλκιστ) τὸ κρατῶ 526, 8: unde
ὁ ἐλκιστ, victor iudicio 778, 45.
ἐλκιστ τὸ φονεύω 129, 30: 337,
37
ἐλκιστ leu ἐλκιστ 641, 5. ἐλκιστ τὸ ἐλ-
κιστ 317, 19: τὸ ἀφαιρῶ 325,
29: τὸ πέρθω 328, 50
—ἐλκιστ 444, 48
ἐλκιστ 332, 57. ἐλκιστ d. 660,
42. ἐλκιστ et ἐλκιστ 333,
2
ἐλκιστ et εἰλκιστ 74, 4
ἐλκιστ τὸ 428, 42. ἐλκιστ τινὰ
τὰ ὄμματα 624, 18
ἐλκιστ 583, 54: Boeot. ἐλκιστ 282,
35
ἐλκιστ pro εἶμαι 495, 38
—εμῖ παρ. ab ημῖ 509, 4
ἐλκιστ cur nominativo careat
496, 17
ἐλκιστ ἡ 334, 36. ἐλκιστ 334,
5. ἐλκιστ 185, 49: plur.
ἐλκιστ 333, 54
ἐλκιστ 340, 20
ἐλκιστ 338, 49. ἐλκιστ 334,
35. ἐλκιστ ἡ 334,
35
ἐλκιστ 193, 29
ἐλκιστ 334, 1
ἐλκιστ 333, 56: 334, 31
ἐλκιστ 334, 18
ἐλκιστ 785, 8
ἐλκιστ 334, 10
ἐλκιστ 341, 13: et 334, 17
ἐλκιστ 213, 52. ἐλκιστ
μῶνοι 534, 7
ἐλκιστ 334, 13
ἐλκιστ leu ἐλκιστ 534, 15
ἐλκιστ 220, 48: 819, 6
ἐλκιστ 334, 15
ἐλκιστ leu μέ 409, 22
Ἐμεία opp. 334, 19
ἐμεία f. pro ἐμεία 333, 23, 26:
824, 31: possess. ab ἐμεία 334,
45
ἐμεία, fumus 301, 41: 381, 45
ἐμεία Ion. pro εἶναι 467, 21: 575,
20. sic ἐμεία 347, 45
—εμεία pro εἶναι in plusquam-
perf. 420, 11
—εμεία Dor. pro εἶναι 190, 47: Ion.
pro εἶναι 352, 31: Ionice ac poe-
uce pro εἶναι 397, 39: D. pro
εἶναι 224, 53
—εμεία pro εἶναι 21, 16: pro εἶναι
Dor. 282, 52. ἐμεία infiniti-
vum unde formetur 575, 22
ἐμεία Ion. pro ἐμεία 334, 26, 40:
633, 55
Ἐμεία et Ἐμεία 334, 56
ἐμεία Dor. 189, 37: 334, 26
ἐμεία Att. 777, 50
ἐμεία ἐσο ἐτο 688, 39: f. pro εἶ-
μεία 495, 39
ἐμεία, abaque i subscripto 38,
22: Ion. et Att. ἐμεία 483,
15: 626, 50
ἐμεία, ἐμεία 314, 45
Ἐμεία et Ἐμεία 334, 52
ἐμεία Aeol. 500, 18
ἐμεία 335, 1
ἐμεία, salatio tragica 712, 53.
Helych. ἐμεία.
ἐμεία Dor. et poet. pro εἶναι
282, 52: 335, 9: 575, 20: Att.
467, 20
ἐμεία 335, 7
ἐμεία 335, 14
ἐμεία 335, 17
ἐμεία 348, 49
ἐμεία 335, 22
ἐμεία f. 777, 51
ἐμεία d. 730, 9
ἐμεία 314, 10: Att. ἐμεία 315, 7:
613, 57: 651, 27: 711, 14. ἐ-
μεία pro ἐμεία, me 628, 25
ἐμεία ἡ ὅν 314, 19. ὁ ἐμεία δου-
λος, δεσπότης, ἀδελφός 775,
41. ἐμεία κίβρις 512, 55
—εμεία d. barytona 193, 41: 194,
33
ἐμεία pron. 314, 8: 334, 23
ἐμεία 335, 29
ἐμεία 335, 33
ἐμεία, affectus aliquo πάθει
98, 46. ἐμεία ζωή 222, 22
ἐμεία 335, 41
ἐμεία 63, 21
ἐμεία 335, 35: 655, 43: 657,
27
ἐμεία 335, 49: 433, 30. ἐμεία
ὡς 335, 52. ἐμεία 335, 50
ἐμεία πᾶσι 336, 1. ἐμεία
ὅν 336, 4. ἐμεία et
ἐμεία 336, 1
ἐμεία 615, 52
ἐμεία 687, 55
ἐμεία Ae. 336, 6
ἐμεία 665, 32. ἐμεία 336,
39, 49. ἐμεία 336, 27
ἐμεία 336, 12. ἐμεία 336, 10: 656, 20
ἐμεία 335, 48
ἐμεία 335, 29
ἐμεία, impingere 709, 9
ἐμεία pro ἐμεία 548, 5
ἐμεία 157, 25. plur. ἐμεία 108,
15
ἐμεία μαγικά 572, 53
ἐμεία 170, 27
ἐμεία κίβρις 522, 35
ἐμεία 528, 3
ἐμεία 336, 16
ἐμεία pro ἀναπνεῖν 625, 41. ἐμεία
πνέον τὸ ζῶν 41, 11
ἐμεία 336, 26
ἐμεία 336, 46
ἐμεία 336, 24
ἐμεία 336, 20
ἐμεία 336, 8
ἐμεία 336, 38
ἐμεία et ἐμεία 687, 55
ἐμεία 697, 6
ἐμεία 214, 42. ἐμεία 336,
49: 338, 11. ἐμεία 336, 52.
ἐμεία 32, 36
ἐμεία 293, 31: 336, 53. ἐμεία
φαντικώτερον τὸ— 136, 45. ἡ
M m m

- ἐξαπλασιασθῆν ἐφ' ἑαυτοῦ 595, 14
 ἐξαπλοῦν, expandere 749, 7
 pall. ἐξαπλοῦσθαι 542, 22
 ἐξαποβάλλειν 809, 7
 ἐξαπορίσκειν 559, 8
 ἐξαποῦν 346, 14, 34
 ἐξαράσασθαι 346, 51
 ἐξαργυράματα 118, 32
 ἐξαργυρῆσαι et ἐξαργυρῶσαι 346, 55
 ἐξαργυροῦν 141, 38
 ἐξαργος 346, 49
 ἐξαργῶν σχοινία 569, 43. ἐξάρ-
 τησις † 766, 14
 ἐξαυδῶν 168, 40
 ἐξαυλιεῖσθαι 348, 27
 ἐξαισθῆναι 346, 56
 ἐξαισθητός 311, 55
 ἐξαισθητός 347, 53
 ἔξει, οἷ. 147, 22: 347, 54
 ἐξείδω 348, 10: 419, 57
 ἐξείλθω 348, 12. ἐξείλθω 348, 16
 ἔξειμι 683, 27
 ἔξειμι imperative 484, 9
 ἔξειμι 359, 39. ἔξειμι τῆς Ἀττ.
 οἷ. 359, 27. ἔξειμι pro ἐξίσει
 349, 1
 ἐξεκλιεῖσθαι 769, 47
 ἐξεκλάσσειμι 325, 43. ἐξεκλά-
 σαι, 39
 ἐξελεπτιζόμενος 562, 42
 ἐξέμεν εἰ. 347, 43
 ἐξέμεσαι 337, 2
 ἐξεναντίας 114, 27: 648, 20. idem
 divile ἐξ ἐναντίας 113, 29
 ἐξεκπολεῖν 800, 25
 ἐξεργάσαι 422, 1
 ἐξεργάσασθαι 238, 9. ἐξεργάσθαι 654, 9
 ἐξέρχεται leu ἐξέρχεται 692, 22
 ἐξέρχεται τὸ ε 643, 36. sic ἐξέρ-
 χεται τὸ ε 809, 48
 ἐξέρχοντο pro ἐξέρχοντο vulg. 660, 34. ἐξέρχοντο ἢ 347, 39
 ἐξέρχοντο 386, 10. ἐξέρχονται οἱ
 386, 10
 ἐξέρχεται εὖ 346, 28
 ἐξέρχεται 347, 48
 ἐξερμηνεύσθαι, plac. 455, 13
 ἐξερασιάζειν εἰ. 546, 21: 551, 48
 ἐξέρχεται, eloquutus est 687, 30
 ὁ ἐξέρχων τῆς ποιμνίας 539, 11
 ἐξηγῆται οἱ 348, 19. ὁ τὸ ἐξη-
 γητικὸν ποιήσας, nempe τῶν
 τοῦ Ὁρφέως Φυσικῶν 768, 9
 ἐξήκω 121, 42
 ἐξήκει 405, 19
 ἐξήκει 308, 46
 ἐξήκει 313, 56
 ἐξήκει 347, 1
 ἐξήκει 318, 24
 ἐξήκει 306, 15
 ἐξήκει 228, 30
 ἐξήκει 558, 57
 ἐξήκει, ordo structurae 582, 31
 ἐξήκει 348, 27
 ἐξήκει 252, 21
 ἐξήκει 696, 30
 ἐξήκει διάνοια 347, 55
 ἐξήκει 348, 35
 ἐξήκει 347, 57: 445, 26
 ἐξήκει 158, 52
 ἐξήκει 348, 52
 ἐξήκει, emittens 440, 50
 ἐξήκει ἢ d. 481, 31
 ἐξήκει 194, 28
- ἐξήκει 348, 30
 ἐξήκει 348, 43
 ἐξήκει Att. 346, 14
 ἐξήκει 617, 19
 ἐξήκει pro ἐξήκει Syrac. 663, 28, 32
 ἐξήκει Ion. 349, 1
 ἐξήκει 502, 42. ἐξήκει 350, 20
 ἐξήκει 348, 47
 ἐξήκει 349, 36, 41
 ἐξήκει, cum sit licitum 353, 45
 ἐξήκει 626, 26
 ἐξήκει τῆς παρατάξεως 619, 25: τῶν φρενῶν 581, 19
 ἐξήκει τὰς τρήχας 800, 33
 ἐξήκει 349, 26. ἐξήκει ἢ 349, 23
 ἐξήκει leu ἐξήκει 349, 27
 ἐξήκει 325, 15: 349, 15
 ἐξήκει 350, 24. ἐξήκει 350, 27: 704, 50. ἐξήκει 586, 11
 ἐξήκει 348, 48
 ἐξήκει 349, 34: 461, 33: ἐξήκει 812, 32
 ἐξήκει 323, 45
 ἐξήκει 350, 22
 ἐξήκει 349, 31. ἐξήκει ἐνδοξος 644, 44. ἐξήκει ἢ 384, 28.
 κατ' ἐξήκει nominata 332, 13: et 327, 55
 ἐξήκει 346, 15
 ἐξήκει 346, 14
 ἐξήκει 324, 17
 ἐξήκει 324, 21
 ἐξήκει 324, 17
 ἐξήκει εἰ. 385, 9
 ἐξήκει 349, 3
 ἐξήκει 306, 8: 350, 9. ἐξήκει 350, 5: absque iota lubicripio
 544, 14: 665, 27, 31. ἐξήκει ab
 ἐξήκει 454, 39
 ἐξήκει 350, 14: 502, 42
 ἐξήκει 776, 9
 ἐξήκει 349, 43, 51
 ἐξήκει 349, 40
 ἐξήκει 582, 29
 ἐξήκει 350, 2
 ἐξήκει 350, 12
 ἐξήκει 350, 22
 eo quot modis contrahantur 189, 33: in εἰ Attica 517, 52. — eo
 pro ou Ion. 331, 9: 365, 45.
 lic — eo pro ou in pronom.
 334, 48
 ἐξήκει Ion. 334, 40
 ἐξήκει 236, 14: 350, 52
 ἐξήκει 317, 47: 350, 41, 57. ἐξήκει
 297, 6. ἐξήκει 350, 40.
 ἐξήκει 350, 55
 ἐξήκει 351, 57
 ἐξήκει, fum 294, 41
 ἐξήκει et ἐόντες 664, 2
 ἐξήκει 351, 27: 629, 13. ἐξήκει
 351, 35
 ἐξήκει 351, 52: 369, 30: Ion. ἐξήκει
 351, 55. ἐξήκει 351, 52
 ἐξήκει 352, 40
 ἐξήκει 318, 2: et 307, 32. ἐξήκει
 pro os, alpir. 317, 48
 — eos pro εἰος 251, 3. — eos pro
 εἰος mater. signif. 600, 21
 — eos gerundiva 791, 5. — eos
 pro ou, ab ἡς 152, 14
 — eos d. ex εὖ 509, 47: 742, 21,
 30. — eos d. propria 59, 43
 ἐξήκει et οὐ, imperat. 483, 37
 ἐξήκει A. 340, 35
 ἐξήκει 350, 30
- ἐξήκει 735, 10
 ἐξήκει et ἐξήκει 353, 43
 ἐξήκει ἢ 646, 47
 τὸ ἐξήκει τοῦ λόγου 212, 5,
 8. τὸ ἐξήκει Φωνῆν 176,
 55. τὰ ἐξήκει, multa in-
 flicta 411, 28. ἐξήκει 352,
 45
 ἐξήκει 352, 47
 ἐξήκει a πῆμα 668, 12
 ἐξήκει 354, 26: 553, 57
 ἐξήκει pro ἐξήκει 579, 21
 ἐξήκει 347, 26
 ἐξήκει 354, 29: 495, 35: plur.
 ἐξήκει 14, 31. ἐξήκει ἢ
 356, 47
 ἐξήκει, incumbe, innitor
 112, 20: 372, 18: 717, 2
 ἐξήκει pro ὑπακούειν 297, 10.
 ἐξήκει 51, 23
 ἐξήκει 352, 49. Ἐξήκει
 ἢ 352, 53. ἐξήκει 353, 1
 ἐξήκει 54, 28. ἐξήκει 353,
 16
 ἐξήκει 353, 17
 ἐξήκει 353, 12
 ἐξήκει 502, 43
 ἐξήκει 353, 4. ἐξήκει ἢ
 45, 41: 353, 5. ἐξήκει ἢ
 353, 5. ἐξήκει 353, 7.
 ἐξήκει 766, 16
 ἐξήκει 69, 43
 ἐξήκει τῇ πατρίδι 59, 21
 ἐξήκει 659, 19
 ἐξήκει 337, 27. ἐξήκει
 τῶν βραχέων 193, 45.
 διὰ τὴν ἐξήκει τῶν δ 253,
 12. ἐξήκει aspiratarum mu-
 tatione mitigatur 516, 15. ἐ-
 ξήκει vitatur 576, 2
 ἐξήκει 353, 18
 ἐξήκει 353, 20. ἐξήκει ὁ
 353, 28
 ἐξήκει 85, 46
 ἐξήκει 356, 37
 ἐξήκει adv. 322, 40: 358, 54
 ἐξήκει τοῦ αὐτοῦ
 συμφώνου 605, 16
 ἐξήκει 353, 32
 ἐξήκει, repetere, ite-
 rare 98, 21: 676, 24
 ἐξήκει περικεφαλαίας 570,
 5. ἐξήκει τῶν κυμάτων
 800, 28
 ἐξήκει 349, 57. ἀναβάλλ-
 λειν v. 46
 ἐξήκει 329, 17
 ἐξήκει 459, 4
 ἐξήκει νόμος 530, 52
 ἐξήκει ἢ 353, 39: plur. ἐξήκει
 402, 28
 ἐξήκει 149, 42. ἐξήκει
 603, 7.
 ἐξήκει 144, 18
 ἐξήκει 353, 35
 ἐξήκει pro ἀπαρσις 542, 41
 ἐξήκει 353, 48
 ἐξήκει 353, 55
 ἐξήκει 757, 32
 ἐξήκει 169, 52: 353, 57
 ἐξήκει ἢ 354, 1. ἐξήκει τὰ
 354, 2. ἐξήκει τῷ ἀνδρὶ
 119, 17: 354, 12
 ἐξήκει 237, 35. ἐξήκει
 εἰς τοῦ εἰς 32, 1: τοῦ
 οἰς 401, 35: 571, 10: 607,
 57. ἐξήκει de terminatio-
 ne 9: 477, 56
- ἐξήκει 354, 14. ἐξήκει Ion.
 354, 18: 621, 34. ἐξήκει
 132, 35
 ἐξήκει 354, 20
 ἐξήκει 104, 21
 ἐξήκει 484, 50: fort. ἐξήκει
 354, 25
 ἐξήκει 357, 43
 ἐξήκει pro ἐξήκει 218,
 45
 ἐξήκει 288, 43: ut ἐξήκει
 310, 37: lat et ἐξήκει 357,
 3. itemque Helych. et Suid.
 ἐξήκει 236, 12
 ἐξήκει 574, 32
 ἐξήκει 355, 9
 ἐξήκει 355, 12
 ἐξήκει 356, 7. ἐξήκει 415, 6: et
 ἐξήκει 356, 18
 ἐξήκει 356, 33. ἐξήκει 356,
 33
 ἐξήκει: vide ἐξήκει.
 αἱ ἐξήκει 131, 16
 ἐξήκει 356, 33. ἐξήκει ἢ
 356, 33
 Ἐξήκει et Ἐξήκει 356, 31
 ἐξήκει 356, 24
 ἢ ἐξήκει τῶν συμφώνων 574,
 12. sic ἐξήκει τοῦ μ 69, 15:
 τοῦ ν 661, 50: τοῦ ρ 142, 27:
 τοῦ τ 803, 16. ἐξήκει 356,
 28
 ἐξήκει 356, 21
 ἐξήκει 500, 41
 ἐξήκει 566, 38
 ἐξήκει πτώσεις 106, 40
 ἐξήκει μόρια 315, 23.
 ἐξήκει τοῦ 314, 49. ἐξήκει
 613, 53. ἐξήκει εἰς
 104, 61. ἐξήκει τῆς
 λη συλλαβῆς 400, 36. ἐξήκει
 νοῦν διὰ τοῦ 167, 1. ἐξήκει
 τοῦ 1643, 22. κατ'
 ἐξήκει τῆς αἰ συλλα-
 βῆς 791, 40: itemque 294, 17:
 602, 23. ἐξήκει τοῦ Φι
 607, 17: ἐξήκει τοῦ χι 607,
 30. κατ' ἐξήκει τῆς χι συλ-
 λαβῆς 416, 12: 417, 1. ἐξήκει
 τῆς αἰ συλλαβῆς 618,
 53. ἐξήκει διὰ δασείων γί-
 νοινται, καὶ οὐ διὰ ψιλῶν 638,
 46. ἐξήκει τῆς 302, 21: fit
 etiam in pronominib. 314, 44.
 ἐξήκει τῆς κλίσεως 74, 12:
 τῆς 503, 26: pugnat cum syn-
 cope 310, 17: ἐξήκει
 ἔχει τὸ α, pro ἐξήκει, pro-
 ductum 458, 8. sic ἐξήκει
 εἰς τὰ τελεῖστα μεγάλα
 γινόμενα 30, 54: ἐξήκει
 τοῦ ο εἰς ω 351, 33: 692, 5.
 ἐξήκει, lineola extensa leu
 porrecta 294, 29: at ἐξήκει
 τοῦ ε, pro ἐξήκει 359, 55.
 εἰ ἐξήκει λάβη τὰ γένη, ἢ
 luccellione longe lateque ex-
 tendantur 789, 22
 ἐξήκει, obtinuit
 108, 20
 ἐξήκει 178, 22: 667, 46
 ἐξήκει 355, 16
 ἐξήκει 355, 18
 ἐξήκει 358, 26
 ἐξήκει 354, 31. ἐξήκει
 καὶ, inferre 586, 26. ἐξήκει
 ἢ 354, 30

ἐπενήσαν 354, 38
 ἐπενήσασθαι 354, 41: 817, 52
 ἐπενήσσει τοῦ: 392, 24: τοῦ ν
 76, 29: τοῦ σ 61, 32: τοῦ δ
 272, 19: τοῦ θ 153, 15: τοῦ φ
 645, 3
 ἐπενύειν 355, 19
 ἐπεξηγούμενος τὴν λέξιν 584, 6
 ἐπέπαισεν 253, 26: 355, 29. ἐπέ-
 παισον f. pro ἐπιδον 661, 27
 ἐπεπλήκειον, λευ ἐπεπλήκειον 355, 16
 ἐπέπληξεν 355, 21
 ἐπεπομήκεα lon. 386, 14
 ἐπεπωλείτο στήχας 524, 3
 ἐπέρρατος et ἐπέρρατος 136, 26:
 357, 11
 ἐπέρραται 304, 40
 ἐπερρώσαντο † 205, 34. ἐπερρώ-
 σαντο 355, 31
 ἐπίσβαλος 355, 3
 ἐπίσβαλον 368, 14, 26
 ἐπίσκηψε 717, 7
 ἐπισσον 128, 26: 666, 4
 ἐπισσεύοντο 355, 43: 530, 46.
 ἐπίσσειται 355, 49. ἐπισσεύμε-
 νον πεδίοιο 660, 39
 ἐπίτειος 354, 57. ἐπίτειος et ο
 ἐπίτους 711, 44, 50
 ἐπίτης ου, et ἐπίται οι 354, 56
 ἐπειον 666, 50
 ἐπετοξίζοντο 355, 51
 ἐπειτος λευ ἐπίτας 354, 57: vñle
 Not. ad 396, 10
 ἐπειθείας, recta 238, 44. idem
 divide ἐπ' εὐθείας 470, 12
 ἐπειχομαι 400, 40, 42
 ἐπεφυε 355, 53
 ἐπέφραδον 356, 6: 471, 8
 ἐπέφραο 428, 4
 ἐπηβολος 357, 16, 18. ἐπηβολία
 η 357, 29
 ἐπηγκανίς: vñle ἐπεγκανίς.
 ἐπηγεανός 356, 39
 ἐπηλυγύζειν 356, 52
 ἐπηλυσ υἱος 599, 37: plur. ἐπὶ-
 λυδες 357, 14. ἐπηλύσιος 341,
 7
 ἐπημοιβοί 356, 50
 ἐπὴν 356, 37: 379, 9: 409, 6
 ἐπημένον α. 730, 8
 ἐπηρατος 357, 11
 ἐπήρεια 357, 8
 ἐπηγετο 304, 41
 ἐπηγεφίεις 706, 21
 ἐπηγής ο 356, 41
 ἐπηγτριμοι 356, 49
 ἐπηγύς η 356, 45
 ἐπηλύσιος 354, 2
 ἐπηυζήμιος 408, 20
 ἐπηυζον f. 132, 39. ἐπηυζον 354,
 16
 ἐπήχουρος † 346, 2
 ἐπὶ ἐπαίου λαμβάνεται 661, 53.
 ἐπὶ τοῦ — προῦπό τοῦ — 735, 37
 ἐπὶ γούανι 400, 43. ἐπὶ Δελ-
 φινῶ 358, 56. ἐπὶ Θρασύλλῳ
 359, 51. ἐπὶ κατηγορίᾳ ἀρ-
 χαίων πραγμ. λαμβάνεται 352,
 56. ἐπὶ τῷ — dictum de—
 819, 32. ἐπὶ συντάξεισι τισι
 δουλεύοντες, ceteris conditi-
 onib. seu pactionib. 452, 13.
 ἐπὶ πᾶσι, poss. omnia 751, 17.
 ἐπὶ τὴν γῆν pro ἐπὶ τῆς γῆς
 33, 29. sic ἐπὶ τὸ καλεῖσθαι
 ἔταττον, pro ἐπὶ τοῦ 134, 12:
 itemque 256, 24: 427, 3: 606,
 7: 634, 20: 737, 11, bis. ἐπὶ

τὸ — et mox ἐπὶ τοῦ 232, 27.
 contra ἐπὶ τοῦ — et ἐπὶ τοῦ —
 746, 41, 44, 45. ἐπὶ τὰς κα-
 ταφοράς, pro ἐπὶ τῆς κατα-
 φοράς 661, 47. ἐπὶ σκέπην
 χρώμεθα τοῖς ἐρίοις 665, 54.
 itemque ἐπὶ ἐνέχυρα φίλιας
 διδόμενοι, pro eis ἐνέχυρα 355,
 17: et mox verif. 20, ἐπὶ ὁμο-
 λογίᾳ τῆς εἰρήνης διδόμενοι.
 sic ο ἐπὶ τὸ σκοπεῖν ὦν 364,
 14. ἐπὶ lignificat τὴν ἐκ δευ-
 τέρου ἐπιδιδόσθαι 365, 8: 366,
 42: officii seu τοῦ δέοντος li-
 gnificationem habet 357, 49:
 360, 50: in compof. pro πρὸς
 et ὑπὲρ 400, 40: pro ὑπὲρ 362,
 33: pro ἀπὸ in compositione
 368, 46. ἐπὶ f. 342, 11: pro
 ἔπειτα 123, 56: 357, 32, 39
 ἐπιβάλης ητος 81, 46. ἐπιβάλε-
 νος 256, 41. ἐπιβάλος ο 434,
 12. ἐπιβάτης ο 403, 33: 434,
 13
 ἐπιβάλλει 357, 49. ἐπιβάλλον τὸ
 ἀρμόζον 659, 52
 ἐπιβαρύνει 334, 17. ἐπιβαρύνει
 355, 39: 717, 18
 ἐπιβάσεις αι 328, 56
 ἐπιβασιμένοι 190, 44: 357, 47.
 ἐπιβάτης ο 357, 41. ἐπιβα-
 τύνειν 357, 43. ἐπιβατικά 357,
 45. ἐπιβατήρια 210, 23. ἐπι-
 βδοι αι 357, 54
 ἐπιβλάπτειν 400, 41
 ἐπιβλήμα ἱματίου 570, 55. ἐπι-
 βλή ο 358, 2: 592, 19
 ἐπιβοᾶσθαι τὸν θεόν 685, 49
 ἐπιβοᾶσθαι τῷ — 145, 26
 ἐπιβοῶν et ἐπιβόων 358, 11
 ἐπιβολή 357, 20, 51. ἐπιβόλαιον
 308, 45: 538, 5, 8: 746, 5: ut
 περιβόλαιον.
 ἐπιβύσαι 321, 1
 ἐπιβυσόμεθα f. 357, 52
 ἐπιγαμία 509, 51. ἐπιγαμβρία
 509, 64
 ἐπιγαμμοί 359, 53
 ἐπιγνώμονες 358, 15
 ἐπιγονατίς η 358, 24: 594, 35.
 ἐπιγονατίς 53, 34. ἐπιγονίς
 358, 27
 ἐπιγράφειν 358, 22. ἐπιγράμ-
 ματα 358, 23. ἐπιγραφεῖς οι
 358, 17, 20. ἐπιγράφε με τα-
 σον ποδός 747, 8
 ἐπιγύης δικη 358, 50
 ἐπιδάσιος 358, 43
 'Επιδάουρος, 'Επιδάουρος, 'Επι-
 δαυρίς: item 'Επιδαυρία et 'Ε-
 πιδαυριώτης 358, 34
 ἐπιδάφιλαιεσθαι 794, 52
 ἐπιδέξις adverb. 558, 45. ἐπιδε-
 ξίως 358, 44
 ἐπιδήμιος 338, 53. ἐπιδήμιος πό-
 λεμος 359, 8. ἐπιδήμιος ἀρ-
 παντρες 359, 6. ἐπιδήμιον
 338, 56
 ἐπιδιαιτῆσθαι 359, 21
 ἐπιδίετες ἡβήσαι 359, 16: Har-
 pocr. et Suid. ἐπιδιέτες: pro
 ἐπὶ διέτες.
 ἐπιδικάσαι 355, 9. ἐπιδικάζε-
 σθαι 368, 57. ἐπιδίκος 359,
 29
 ἐπιδιδόσθαι 365, 8
 ἐπιδίδρις 359, 10. ἐπιδιδρύς η
 359, 14

ἐπιδιδύκειν 434, 48
 ἐπιδιδρύς 358, 40. ἐπιδιδρύς 358,
 38
 ἐπιδιδύμεθα 557, 53
 ἐπιδιδύς 359, 52. ἐπιδιδύς 359,
 39. ἐπιδιδύς adverb. 358, 52.
 ἐπιδιδύς 359, 35. ἐπιδιδύς
 359, 33
 ἐπιδιδύς 224, 46: 638, 39
 ἐπιδιδύς 300, 35. ἐπιδιδύς
 ἀναδιδύειν 90, 18: 101, 11
 ἐπιδιδύς lon. 296, 22: 434, 54
 ἐπιδιδύς 408, 16. ἐπιδιδύς
 408, 17, 25
 ἐπιδιδύς 355, 12
 ἐπιδιδύς 96, 21
 ἐπιδιδύς f. 436, 32. ἐπιδιδύς
 436, 30. ἐπιδιδύς 359, 45
 ἐπιδιδύς 360, 20: 457, 39
 ἐπιδιδύς 449, 52: et ἐπιδιδύς
 449, 46, 52: μετ' ἐπιδιδύς
 355, 41
 ἐπιδιδύς 343, 10. ἐπιδιδύς 359,
 54: 360, 5. ἐπιδιδύς τῶν
 ἐχοντα προσηγορικά 190, 10.
 ἐπιδιδύς λέγεται ἐπὶ τῶν
 70, 12. sic 617, 17: 641, 26
 ἐπιδιδύς 359, 46: 428, 43
 ἐπιδιδύς 450, 11
 ἐπιδιδύς 359, 49
 ἐπιδιδύς 450, 40
 ἐπιδιδύς 317, 17. ἐπιδιδύς
 ο 360, 27. ἐπιδιδύς λευ
 ἐπιδιδύς 148, 7. ἐπιδιδύς
 485, 16
 ἐπιδιδύς 365, 48. ἐπιδιδύς
 εἰς ἀβάρσιν 457, 8. ἐπιδιδύς
 443, 54
 ἐπιδιδύς η ηται 459, 48
 ἐπιδιδύς 478, 16
 ἐπιδιδύς 422, 3: 495, 21: 530,
 19. ἐπιδιδύς 722, 34
 ἐπιδιδύς 360, 7
 ἐπιδιδύς 431, 4
 ἐπιδιδύς τῆς νυκτός
 390, 2
 ἐπιδιδύς 554, 1
 ἐπιδιδύς ἀνδρῶν, dici-
 tur de h. 691, 4
 ἐπιδιδύς 360, 13
 ἐπιδιδύς † 787, 55
 ἐπιδιδύς κόσμος 758, 4
 ἐπιδιδύς 326, 56. ἐπιδιδύς
 454, 50
 ἐπιδιδύς 360, 20
 ἐπιδιδύς 360, 13. ἐπιδιδύς
 360, 21. ἐπιδιδύς
 360, 22
 ἐπιδιδύς πρὸς αὐτόν 366, 55
 ἐπιδιδύς 404, 33
 ἐπιδιδύς 360, 46
 ἐπιδιδύς 359, 25, 30: 360, 48.
 ἐπιδιδύς 359, 27, 31
 ἐπιδιδύς 770, 1
 ἐπιδιδύς 360, 26: 433, 46
 ἐπιδιδύς 198, 3. ἐπιδιδύς
 360, 30. ἐπιδιδύς τῶν Μοι-
 ρῶν 495, 24
 'Επιδιδύς 360, 32
 ἐπιδιδύς 358, 43
 ἐπιδιδύς 360, 42. ἐπιδιδύς
 360, 41. ἐπιδιδύς 362, 22
 ο ἐπιδιδύς κύκλος 327, 39
 ἐπιδιδύς 360, 53. ἐπιδιδύς
 360, 50
 ἐπιδιδύς f. 536, 4. ἐπιδιδύς
 361, 6
 'Επιδιδύς 361, 3

ἐπιδιδύς 361, 7
 ἐπιδιδύς 361, 11
 ἐπιδιδύς et ἐπιδιδύς 360, 43
 ἐπιδιδύς 361, 24
 ἐπιδιδύς cum genit. et accus.
 5, 11
 ἐπιδιδύς 361, 22
 ἐπιδιδύς 361, 24
 ἐπιδιδύς τοῖς τετν. 326, 48.
 ἐπιδιδύς ἐπὶ τοῖς ἡδὴ εἰ-
 ρημένοις 296, 51. ἐπιδιδύς
 360, 17. ἐπιδιδύς 269, 8:
 570, 17
 ἐπιδιδύς 355, 16
 ἐπιδιδύς 361, 39. ἐπιδιδύς 766,
 41
 ἐπιδιδύς 361, 38
 ἐπιδιδύς 285, 22
 ἐπιδιδύς 361, 42. ἐπιδιδύς
 712, 42. ἐπιδιδύς
 361, 46
 ἐπιδιδύς 458, 14
 ἐπιδιδύς 357, 1
 ἐπιδιδύς 241, 39
 ἐπιδιδύς 355, 18
 ἐπιδιδύς ἵπποις 474, 43
 ἐπιδιδύς 610, 45
 ἐπιδιδύς 133, 6
 ἐπιδιδύς 361, 52
 ἐπιδιδύς 361, 52
 ἐπιδιδύς 361, 55
 ἐπιδιδύς cum accus. 578, 55:
 cum dativo 303, 55. ἐπιδιδύς
 τοῖς 361, 57. ἐπιδιδύς
 τῶν μυσηρίων 362, 9
 ἡ ἐπιδιδύς ἐκδοτοῖς τύχη
 685, 36. τὰ ἐπιδιδύς
 quotuplicia 320, 15: barytona
 omnia 680, 46: vocativo qua-
 re careant 320, 17. ἐπιδιδύς
 τοῦ ψαλτηρίου 29, 1.
 'Επιδιδύς grammaticis 42,
 30. 'Επιδιδύς Herodiani 3,
 2: 101, 34: non sunt omnes
 Herodiani, sed quidam sup-
 politivi 779, 32. οἱ 'Επιδιδύς
 citati 523, 23: 692, 15:
 802, 43: 824, 6
 ο ἐπιδιδύς τομή 170, 33: item-
 que 338, 4: rectius ἐπὶ μήκτος
 vel ἐπιδιδύς διαχωρίζεις 170,
 33
 ἐπιδιδύς 335, 14: et plur. ἐπι-
 μύνη 362, 14
 ἐπιδιδύς 337, 18: 362, 17. τὰς
 πρὸς ἀλλήλους ἐπιδιδύς ἐποι-
 οῦντο 303, 14
 ἐπιδιδύς et ἐπιδιδύς 357, 57
 ἐπιδιδύς 353, 7
 ἐπιδιδύς 394, 4
 εἰς ἐπιδιδύς ὕμνον 490, 54
 ἐπιδιδύς τὴν κάραν 609, 36
 ἐπιδιδύς 362, 19
 ἐπιδιδύς 362, 20
 ἐπιδιδύς ὕμνος 450, 46
 οἱ ἐπιδιδύς 252, 26: 470,
 47
 ἐπιδιδύς 358, 22: 519, 9
 ἐπιδιδύς 362, 22
 ἐπιδιδύς 814, 6
 ἐπιδιδύς 674, 2
 ἐπιδιδύς 362, 36, 38
 ἐπιδιδύς 362, 33: 400, 40
 ἐπιδιδύς 362, 29. ἐπιδιδύς 642,
 36
 ἐπιδιδύς 362, 32
 ἐπιδιδύς 362, 36
 ἐπιδιδύς 650, 19

- ἐπίπαν et us ἐπίπαν, plerumque 775, 52: 776, 3: et 502, 38. idem ἐπιτοπλεῖστον 817, 4. ἐπίπαππος 366, 13. ἐπιπάτω Ion ἐπιπάσσω 655, 38: et 661, 11. ἐπίπαστα 362, 51. τὸ ἐπιπεμπτον 763, 22. ἐπιπηδήσαι 414, 2. ἐπιπλά 118, 39: 363, 9. ἐπιπλάζω 335, 39. ἐπίπλωτος pro ἐπὶ πλάτος 396, 10. ἐπιπλάτνεται τῷ— 377, 5: 397, 56. μετ' ἐπιπολῆς συμφώνων 750, 26: 366, 2: 701, 45. ἐπιπολὴ συμφώνων in terminatione 231, 53: 232, 8. ἐπιπλους ὁ 589, 20. ὁ ἐπίπλους in corp. hum. 257, 27: 279, 4: 363, 15: 522, 25, 30. ἐπιπλῶς f. pro ἐπιπλώσας 363, 18. ἐπιπύθεις 678, 38. ἐπιπόλιος 363, 23. ἐπιπολαῖος ὕψις 784, 17. ἐπιπόλις Syrac. 363, 26. ἐπιπολύ, longe ac late 299, 18. sic ἐπιπολύ τεταῖσθαι 674, 34. ἐπιπολύ, diu 361, 15. ἐπιπορρηῖται 293, 44. ἐπιπορρημα 363, 28. ἐπιπορρήλα 688, 55. ἐπιπορρικός 359, 27. ἐπιπορρῶν ποιῶνται 356, 56. ἐπὶ πρῶμῃ ἀνακρουέσθαι 363, 1. ἐπιπρυτανεῖω 362, 54. ἐπιπτέσαι 363, 33. ἐπιπώλησις 521, 1. ἐπιπρῆδην 363, 42. ἐπιπρῆδης 372, 39. ἐπιπρῆματτα choriaca 363, 46. ἐπιπρῆματικῶς κείμενον 450, 40. ἐπιπρῆσις 363, 44. ἐπιπρῆτος 363, 45: 365, 11. ἐπιπρῆτος 363, 51: 365, 31. ἐπιπρῆσις 355, 31. ἐπισσευμένως φθέργεται 191, 33. sic 273, 36. ἐπίσημα, insignia 711, 16. ἐπισημασία λέξων 817, 4. ἐπίσης, aequaliter 511, 14. ἐπίσης γυναικῶς 388, 11. ἐπίσιον 363, 56. ἐπίσιον 363, 54. ἐπίσιτια 364, 2. ἐπισκάζειν 704, 14. ἐπισκεπάζειν 349, 48. ἐπισκέπται οἱ 364, 14. ἐπισκήψαι 355, 37. ἐπισκήψασθαι 355, 35: 717, 17. ἐπισκοπος 364, 14: 775, 54: 827, 41. ἐπίσκοποι γραφεῖς 358, 15. ἐπισκοπεῖον 187, 17. ἐπισκύνεσθαι 364, 12. ἐπισκύνιον 361, 19: 364, 4: 720, 6, 37. ἐπισκύνσαι 364, 10. ἐπισκώματα 713, 7. ἐπίσος 89, 24. ἐπίσπαστον 364, 17. ἐπίσπαστρον 246, 31. ἐπίσπης ης ἢ 495, 6. ἐπίσπη 364, 21. ἐπισπείν 364, 20. ἐπισσαι αἱ 596, 35. ἐπισσεύειν 161, 28. ἐπισσωτρα τὰ 364, 26. ἐπισταδόν 364, 33. ἐπισταθμοὶ 364, 36. ἐπισταμαὶ 43, 14: 364, 50. ὁ ἐπιστάμενος, praefectus 364, 44. ἐπισταμένως, attente 163, 22: d. 78, 55. ἐπιστάται, pro εἰσθε 572, 11: ἐπιστάτης ὁ 364, 44. ἐπιστάται Athen. 364, 39. ἐπιστάται in acie bell. 729, 14. ἐπιστατεῖν τῶν— 369, 51. ἐπίσται Ion. 290, 39. ἐπιστεγῆσαι quae, et quid signif. 97, 11, 38: 98, 37, 49. ἐπίστη Λ. pro ἐπίστασαι 290, 38. ἐπιστηθίδιος 760, 48. ἐπίστιος 176, 10. ἐπίστοχος Φουτῆς 634, 40. ἐπιστοβίω 364, 57. ἐπιστολὴ ἢ 364, 56: 726, 11. ἐπιστολμαῖοι 365, 5. ἐπιστομῶν 365, 1. ἐπιστομίζειν 795, 21. ἐπιστρατεύας Ἰνδοῖς 460, 50. ἐπιστράφας † 445, 56. ἐπιστροφάδην 365, 2. ἐπιστροφῶν ποιῶνται τοῦ— curare 196, 13. sic ἐπιστροφῶν ὁ μῶν ἔχει οὐδεμίαν 58, 44. μετ' ἐπιστροφῆς 339, 23. ἐπιστρόφως καὶ ἐξῆμῶν 621, 20. ἐπισυνηγμένη κοιλία 738, 41. ἐπισυντιθέμενοι προθέσεις 319, 4. ἐπισύειν 521, 37: 525, 28. ἐπισύστασις 365, 7. ἐπίσφατος 365, 11. ἐπισφύριον 739, 37. ἐπισχῶν adv. 365, 14. ἐπίσχω, 543, 10: 365, 20. ἐπίσχωσις, inhibitiō 740, 32. ἐπίσχωσις μύθου 593, 47. ἐπισχίζοντες ἀρουραν 674, 24. ἐπισχόμενος 365, 20. ἐπισωτρα 145, 20. ἐπιτάξ 365, 25. ἐπιτάξος 365, 30. ἐπιταῖς 365, 34. ἐπιταῖς χρόνου 387, 17. ἐπιτατικὰ μόρια 142, 8. ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πατρῶν, f. ὁ γῶν 744, 44. ἐπιτεῖλαι 365, 40. ἐπιτεῖχσαι 254, 41. ἐπιτελέει 365, 47. ἐπιτελέω 365, 44. ἐπιτετράφεται 365, 51. ἐπιτετυφλωμένος 365, 50. ἐπιτέχνημα 169, 44. ἐπιτηδεῖος 366, 16. ἐπιτηδῆς 366, 19, 29. ἐπιτηδῆς f. 366, 22. ἐπιτηδῆς adverb. 366, 26. ἐπιτηδεύω 366, 32. κατ' ἐπιτηδεύειν, studio, data opera 175, 2. ἐπιτηδῆ 366, 11. ἐπιτηδεῖν, oblect. 490, 35. ἐπιτιον 366, 44. ἐπιτοαυτὸ 366, 49: 612, 6. ἐπιτοξάζεσθαι 355, 51. ἐπιτοπλεῖστον, plerumque 426, 39: 445, 43: 680, 16: 817, 4. ἐπιτιθέμενα, adiectivorum more attributa 190, 15, 19. ἐπιτιμῆται οἱ 366, 41. ἐπιτίμα τὰ, mulctae 358, 18. ἐπιτίματος 366, 33. ἐπιτιμία ἢ 366, 38. ἐπίτραγοι 367, 18. ἐπιτραπεζώματα 366, 52. ἐπιτραφεῖς 358, 29. ἐπιτριβήραχημα 766, 19. ἐπιτριπτήρ 154, 8. ἐπίτριπτος 367, 1. ἐπιτριπταί 366, 54. ἐπιτροπή ἢ 367, 12. ἐπιτροπῶν 367, 14. οἱ ἐπιτροπεύοντες, curatores, leu quibus curatela commissa est 788, 53. ἐπιτροπέουσι 771, 2. ἐπιτροχάδην 367, 3. ἐπιτροχάει 86, 55. ἐπίττων τὸ ἐφίλουν 656, 6. ἐπιτυφλώσαι 365, 50. ἐπιτυχῶν ὥς 548, 15. ἐπιτύχημα τὸ 548, 45. ἐπιτυχῶς 388, 42: 773, 3. ἐπιτυχία 291, 50. τὰ ἐπιφερόμενα σύμφωνα, inleq. 249, 19. ἐπίφθεγμα 388, 31. ἐπίφθορον προσεπείω 590, 51. ἐπιφοιτῶν τινι 385, 38. ἐπιφρασαίτο Ion. 799, 18. ἐπιφρῆξ 800, 28. ἐπιφρονα βουλήν 458, 19. ἐπιφυλίδες 367, 17. τὸ ἐπιφρονούμενον τοῖς ὕσιν 736, 22. ἐπιχάρτα B. 367, 19. ἐπιχίρα 367, 27. ἐπιχθόνιοι 367, 29. ἐπιχθόνιος c. 586, 57. Ἐπιχθόνιος pro Ἐργασθόνιος 371, 29. ἐπιχυσῖς 397, 51. ἐπιχυτος 367, 32. ἐπιψηλαφήσας τοῦ— 154, 33. ἐπιωγαί 362, 40. ἐπιώφατο 362, 38. ἐπλάγη et ἐπλήγη diff. 661, 39. ἐπλοῖ f. pro ἐπείλου 367, 34. sic 428, 43. ἐπλω 661, 39. ἐπλήγη et ἐπλάγη diff. 367, 37. ἐπληντο 367, 42. ἐπληνθεύσαν 312, 4: 406, 16. ἐποικῆ et ἐπώκων 708, 30. ἐποικῆ † 362, 41. ἐποικῆσαι 367, 47. ἐποικῆσαι 368, 14, 24. ἐποικῆσαι 627, 48. οἱ ἐποικοὶ 477, 12. ἐποικοῖα 567, 54. ἐπόπτης 291, 20. ἐποπτεύω 278, 11. ἐποπτεῖν 368, 1. ἐπος τὸ 367, 55. ἐπος ὁ λόγος 335, 2: 383, 49. ἐπος ὀνοματικόν † 644, 47. ἐπος carmen heroicum 458, 13: sic ἐπὶ τῶν ἀπῶν, apud epicōs poetas 624, 26. ἐπος unde dictum hexametrum carmen, et a quo inventum 527, 52: ἐπὶ etiam trimetra 328, 2. ἐποστραφίζειν 368, 3. ἐποστρύνει 405, 46. ἐπόσθην 784, 36. ἐπράθον f. 286, 8. ἐπρεσε pro ἐπρησε 687, 41. ἐπρηξε τὴν πόλιν 687, 34. ἐπρησε 687, 44, 49. ἐπρία pro ἐπρία 579, 21. ἐπρία 368, 5. ἐπρία et πέπταμα 501, 50. ἐπρίαμνος 346, 31. ἐπρίαμνιαι 428, 10. ἐπρίαμνος 368, 10. ἐπρίαμνος ὅσος 454, 57: et ἐπρίαμνος ὁ 455, 7. ἐπρίαμνος τριπόδας 744, 40. ἐπταῖς ἢ 368, 6. ἐπταχῶς 240, 41. ἐπταται et πέπταται 662, 33. sic ἐπταγύμναμα et πεπταγύμναμα 368, 53: 662, 55. ἐπτηχῶς et πεπτηχῶς 662, 52. ἐπτισμένος 36, 21: 251, 48. ἐπτακα et πέπτακα 662, 36. ἐπύλλα τὰ 368, 8. ἐπυράττειν 697, 18. ἐπὶ signif. quas hab. 368, 12. ἐπὶ τὸ λέγω 302, 24, 44: 627, 7. ἐπὶ 368, 13. ἐπὶ τὸ ἀκολουθεῖν 156, 43: 273, 12: ulitatum in compositione tantum 368, 16, 27. ἐπαβελία ἢ 368, 48. ἐπαβῶς 368, 28. ἐπαβῶσαν τῇ Κρήτῃ 768, 30. ἐπαμαδόν 368, 40. ἐπαμῆς ἢ 358, 25. ἐπαμία ἢ 368, 30. ἐπαμῆμος Athen. 369, 6. ἐπαμῆμος ἀρχὴ 151, 14. ἐπαμῆμος πόνος ὁ πόντος 682, 36. ἐπαμῆς et ἐπαμῆς ἢ 368, 32. ἐπαμῆδες 369, 23: navium 811, 23. ἐπαχάτο Ion. 568, 36: 657, 24. ἐπαχάτο Κύπρον 547, 33. ἐπα ἢ γῆ 107, 56: 369, 24: 504, 14: 528, 13. ἐπα 211, 5: 340, 8: 369, 27: 806, 11. ἐπαῶν 369, 43: 434, 56. ἐπαῶν 369, 28. οὕτως ἐπαῶν καὶ τὴν ψυχὴν 514, 10. ἐπαῶν τὸ καὶ αἰετῶν 369, 30. ἐπαῶσαι 369, 36. ἐπαῶσις pro ἐπαῶσις 379, 56. ἐπαῶσις ὁ 369, 38. ἐπαῶς 369, 49: 379, 57. ἐπαῶς 369, 31. ἐπαῶς 579, 56. ἐπαῶν 369, 42. Ἐπαῶς 369, 45. ἐπαῶς ἢ μέγας 437, 38. ἐπαῶς evacuatio 380, 55. ἐπαῶς d. 369, 30. forsan ἐπαῶς. ἐπαῶς d. 40, 44. Ἐπαῶν nom. barb. 715, 12. ἐπαῶν 135, 40: 369, 47. ἐπαῶν 369, 41. sic ἐπαῶν, ἐπαῶν 337, 4. ἐπαῶς 369, 41, 47. ἐπαῶς 138, 25. ἐργά f. Not. ad 369, 56. ἐργαῖς 369, 53. ἐργαῖα, instrum. 628, 20. ἐργάνη 569, 51: 774, 24. ἐργάνη f. pro ἐργαστής 714, 34. ἐργάνη 44, 51: et 43, 48: 369, 46. Ἐργασίη κρήνη 135, 34. Ἐργασίη Thrac. 369, 54. ἐργα τὸ 151, 41: 370, 5. ἐργον ou 370, 7. τὰ τοῦ ἐργου τελεῖν 404, 19. ἐργον Homero pugna 319, 53. ἐργολάβος 370, 12. ἐργον pro ἐργον 629, 52. ἐργον alpir. Attice 377, 47. Ἐργων Menecrates 422, 35. ἐργῶ f. 154, 19. ἐργῶ 370, 16. ἐργῶ τὸ πράττειν 149, 44: τὰ 701, 36. ἐργεβνός pro ἐργεβνός 135, 46: 370, 46. ἐργεβνός D. pro ἐργεβνός 51, 45: 448, 31. ἐργεβνός καὶ πυάμος 569, 14. ἐργεβνός τὸ 370, 26. ἐργεβνός ὁ 370, 29: 371, 19.

- ἐρέβω 370, 36. ἐρεβίβω 370, 31.
 ἐρεβισμός 370, 34
 ἐρεβισμός 371, 19
 ἐρεβίω eis ei 372, 18
 ἐρεβιστός 370, 37
 ἐρεβιστή 276, 2: 372, 16
 ἐρεβίω 270, 4: 372, 15: 436, 52
 ἐρεβίω τὸ ἐπεισθαι 379, 43
 ἐρεβίς 372, 17
 ἐρεβίς ἡ, interrogamus 468, 19
 ἐρεβίον, lana 303, 3
 ἐρεβίω 372, 28. ἐρεβίω τὰ 372, 28
 ἐρεβιδάται pro ἐρηιδάται 372, 22
 ἐρεβίω seu ἐρεβίω 372, 14
 ἐρεβίς seu ἐρεβίς ὁ 376, 52
 Ἐρεμβοί pop. 370, 40. Ἐρεμβοί 370, 45
 ἐρεμνός 370, 46: 489, 51: et ἔρεμνος 370, 47. Ἐρεμνοί pop. 370, 45
 ἐρεμνός fut. et praef. temp. 512, 40
 ἐρέπτω 107, 57: 370, 48: 372, 34, 36. ἐρέπτω τὸ βλάπτω 371, 8: at ἐρέπτω τὸ καλύπτω 374, 38, ulatiuus ἐρέφω.
 ἔρεσθαι et ἐρέσθαι 567, 27. ἔρεσθαι pro ἐρέσθαι 504, 34
 ἐρέσσειν 370, 54: 780, 40, 47: fut. ἐρέσω 100, 39: 274, 33
 ἐρεσσεύω 371, 3. ἐρεσσεύω 371, 1
 ἐρέτῃ 94, 51. ἐρέτης ὁ 370, 51, 55. ἐρετμός ὁ 370, 56. f. ἐρετμός pro ἐρετμοί 585, 40: et 502, 28
 Ἐρέτρια, Ἐρετριεύς, Ἐρετριεύς, Ἐρετριεύς 371, 6. Ἐρετριεύς 426, 40: genit. Att. Ἐρετριεύς 189, 52: accus. Ἐρετριεύς 189, 50
 ἐρέττειν 780, 48: comm. ἐρέττειν 371, 8
 ἐρεύω 371, 18: 379, 5
 ἐρεύω 370, 11, 16. ἐρεύω 371, 15
 ἐρεύω 371, 17
 Ἐρέφα ἡ 372, 1. ἐρέφα eis ei 371, 56: 374, 38: 634, 29. pall. ἐρέφισθαι 502, 55
 Ἐρεχθεύς 371, 29. Ἐρεχθεύς et Ἐρεχθεύς idem, et eiusdem orig. 48, 30. ἐρεχθεύς popl. 371, 48. Ἐρεχθεύς 426, 40
 ἐρέχθω τὸ σκίω 372, 15: def. 231, 54. ἐρεχθών 371, 24. ἐρεχθόμενος 371, 53
 ἐρεχμός 371, 19
 ἐρεφά eis ei 371, 55
 ἐρέω q. lign. 372, 7. ἐρέω τὸ ἐρευνᾶ 371, 11: τὸ ζητᾶ 371, 15
 ἐρημος 373, 13. ἐρημον τὸ πρόβατον 487, 14. ἐρημος 373, 15. τὰ ἐρημα φαίνεται 487, 16. ἐρημία ἡ 372, 41
 ἐρηνοβοσκός 377, 12
 ἐρηιδάται Ion. 372, 44. Att. ἐρήριδα 373, 4: ἐρήριδα 372, 48: ἐρήρις 372, 50: ἐρηρισμός 372, 45. sic ἐρήριδα 373, 5: ἐρήρις 372, 49: ἐρήρις 372, 51. item ἐρηρίστικα seu ἐρηρίστικα 372, 42
 ἐρήρισμα 304, 44
 ἐρήρις B. 373, 9. ἐρηρίστικα 373, 6
 ἔρεβος Aeol. 148, 11: et ἔρεβος 377, 35
 ἐρε f. 769, 39. ἐρε adverb. 374, 15: 375, 1: f. ex περί 142, 16, 19: intensiva part. 142, 12, 16, 19: 373, 23, 33. ἐρε et ἀρε cum quib. componi soleant 375, 2
 ἐρεῖα σφενδόνη 618, 48
 ἐρεῖαυχην c. 142, 12
 ἐρεβρεμέτης 373, 23. ἐρεβρεμός 259, 28
 ἐρεβύλαξ 373, 21
 ἐρεγδουπος f. 373, 25: 516, 31
 ἐρεδαίνω 373, 27. ἐρεδίσσασθαι 633, 42. ἐρεδισαίνω 379, 9. ἐρεδισαίνοντες 373, 28
 ἐρεδω eis ei 373, 27, 32
 ἐρεδίσκω 373, 29. ἐρεδίσκω τὸ ἐρεδίσκω 297, 45, 50
 ἐρέη os 373, 33: plur. ἐρέηες 374, 27
 ἐρεῖω 370, 38. ἐρεῖω 254, 31. ἐρεῖω 373, 46. ἐρεῖα 254, 32
 ἐρεδιστής 283, 10: 373, 45, 47
 ἐρεδιστής 379, 39
 ἐρεδιστής 377, 35
 ἐρεδιστής d. 370, 7
 ἐρεδιστής 373, 51
 ἐρεδιστής 373, 53. ἐρεδιστής 373, 53. ἐρεδιστής συνον 373, 56. ἐρεδιστής σπείρειν 108, 20
 ἐρεδιστής αἱ 374, 2. ἐρεδιστής 374, 1
 ἐρεδιστής d. 374, 12
 —ἐρεδιστής d. ex ήρ 421, 22
 ἐρεδιστής Ἐρεδιστής 371, 51: 374, 18
 ἐρεδιστής 372, 30: 374, 33: plur. ἐρεδιστής αἱ 374, 29
 ἐρεδιστής 374, 32
 ἐρεδιστής 374, 41: 475, 46. ἐρεδιστής Dor. pro ἐρέω 551, 25
 Ἐρεδιστής 14, 57
 ἐρεδιστής 404, 21
 ἐρεδιστής 297, 47
 ἐρεδιστής 160, 52
 ἐρεδιστής 100, 47
 ἐρεδιστής 374, 50. ἐρεδιστής 374, 53
 ἐρεδιστής 374, 55
 ἐρεδιστής 375, 7: loem. ἐρεδιστής 375, 7
 Ἐρεδιστής 371, 29, 34, 49. Ἐρεδιστής d. 210, 11. ἐρεδιστής 371, 28
 ἐρεδιστής 375, 11
 ἐρεδιστής 375, 13. ἐρεδιστής ou 375, 27: paroxt. 631, 25. ἐρεδιστής 375, 13
 ἐρεδιστής ὁ 376, 53. ἐρεδιστής 375, 40
 Ἐρεδιστής δρυμός 375, 33. Ἐρεδιστής 375, 36
 ἐρεδιστής 375, 45: et ἐρεδιστής 43, 54: 598, 15: 631, 31
 ἐρεδιστής et ἐρεδιστής 147, 3. Ἐρεδιστής 376, 6. Ἐρεδιστής 375, 57: ἐρεδιστής 376, 13, 33. Ἐρεδιστής seu Ἐρεδιστής d. 825, 13. ἐρεδιστής 375, 41. Ἐρεδιστής propr. n. 376, 21. Ἐρεδιστής ὁ 376, 20. Ἐρεδιστής α q Dor. 552, 54. Ἐρεδιστής et Ἐρεδιστής f. 155, 54
 ἐρεδιστής ὁ 376, 46. ἐρεδιστής citatur 524, 20
 Ἐρεδιστής 376, 20, 28. Ἐρεδιστής στροφαῖος 376, 34. Ἐρεδιστής ὁ, propr. n. 376, 25. Ἐρεδιστής 376, 43. Ἐρεδιστής ou 473, 22. ἐρεδιστής seu ἐρεδιστής ὁ 376, 56. ἐρεδιστής 376, 47
 ἐρεδιστής 376, 50
 ἐρεδιστής 376, 51
 ἐρεδιστής, fac 370, 22
 ἐρεδιστής 379, 30
 ἐρεδιστής βρωμα 488, 54
 ἐρεδιστής 295, 22: 345, 41: 379, 15. ἐρεδιστής, lana 303, 3
 —ἐρεδιστής verbalia 566, 44: d. ex infinitivis 726, 18: oxytona 555, 29
 ἐρεδιστής f. 379, 31
 ἐρεδιστής 421, 57
 ἐρεδιστής, vade 410, 43. ἐρεδιστής 376, 54. ἐρεδιστής ὁ, et ἐρεδιστής ἡ 377, 4, 7. medicis ἐρεδιστής, itemque Latinis Herpes. ἐρεδιστής ὁ 377, 9. alibi ἐρεδιστής, ab ἐρεδιστής 429, 21: unde et ἐρεδιστής 377, 12
 ἐρεδιστής ἡ 377, 3, 9
 —ἐρεδιστής Aeol. pro —ἐρεδιστής 663, 46: pro ἡ Aeol. 663, 39
 Ἐρεδιστής 787, 41: et 702, 57
 ἐρεδιστής Ion. 377, 13
 ἐρεδιστής d. 377, 16: 730, 8
 ἐρεδιστής 377, 19
 ἐρεδιστής 149, 15
 ἐρεδιστής 725, 23. ἐρεδιστής 705, 38
 ἐρεδιστής f. 377, 14
 ἐρεδιστής ἡ 128, 40
 Ἐρεδιστής Aeol. 90, 12: 377, 31. ἐρεδιστής τὸ φεῖω 126, 12: τὸ μοχθῶ καὶ φεῖω 374, 12: τὸ κόμω 303, 52. ἐρεδιστής seu ἐρεδιστής 377, 19
 ἐρεδιστής 611, 45
 ἐρεδιστής 633, 40
 ἐρεδιστής 377, 29
 ἐρεδιστής d. 730, 10
 Ἐρεδιστής ὁ 377, 53: plur. ἐρεδιστής 377, 37. ἐρεδιστής ὁ 378, 1: et ἐρεδιστής 691, 7. vile ἐρεδιστής. ἐρεδιστής 149, 17. Ἐρεδιστής et Ἐρεδιστής, pro Ἐρεδιστής et Ἐρεδιστής 149, 16
 Ἐρεδιστής Aeol. 377, 43
 ἐρεδιστής Ion. 378, 11
 ἐρεδιστής d. 771, 35
 ἐρεδιστής 379, 20
 ἐρεδιστής 212, 45: 379, 19. Ἐρεδιστής, Ἐρεδιστής et Ἐρεδιστής 379, 17. ἐρεδιστής 701, 34
 ἐρεδιστής 379, 4. ἐρεδιστής θαλάσσης 379, 7. Ἐρεδιστής πέλαιος 379, 13
 ἐρεδιστής 378, 16
 Ἐρεδιστής et Ἐρεδιστής 379, 2: et 378, 44. Ἐρεδιστής 379, 1
 Ἐρεδιστής τὸ 378, 23. Ἐρεδιστής ντος ὁ 378, 28. Ἐρεδιστής, nunc Trallis 389, 55. ἐρεδιστής 378, 34. ἐρεδιστής 378, 31. Ἐρεδιστής 605, 12
 Ἐρεδιστής 379, 1
 ἐρεδιστής 378, 17
 ἐρεδιστής f. 105, 48: 378, 36
 ἐρεδιστής 378, 46, 55. ἐρεδιστής 378, 41: 536, 30
 ἐρεδιστής 378, 35
 ἐρεδιστής 378, 15
 ἐρεδιστής 150, 48: 378, 3: 706, 16. ἐρεδιστής pro ἐρεδιστής 822, 11
 Ἐρεδιστής Ion. 377, 49. sic ἐρεδιστής 377, 51. ἐρεδιστής ἐντος 377, 44
 Ἐρεδιστής τὸ I. pro Ἐρεδιστής 151, 41
 Ἐρεδιστής pro Ἐρεδιστής 357, 35
 Ἐρεδιστής et Ἐρεδιστής 379, 52. ἐρεδιστής d. ex ἐρεδιστής 478, 55. ἐρεδιστής λέγω 141, 28: 370, 31: 378, 7: 511, 41. ἐρεδιστής τὸ ἐρεδιστής 437, 31
 ἐρεδιστής 380, 6
 ἐρεδιστής d. 34, 39
 ἐρεδιστής ἡ 120, 44: 380, 44, 49
 ἐρεδιστής 369, 29: 381, 1
 ἐρεδιστής 370, 37, 40, 54
 ἐρεδιστής 380, 2. ἐρεδιστής φεῖω 380, 5. ἐρεδιστής λέγω 212, 6
 ἐρεδιστής ἡ 380, 52
 ἐρεδιστής 439, 13
 ἐρεδιστής f. pro ἐρεδιστής 99, 35: 381, 9. sic Ἐρεδιστής, μέδιστής—
 —ἐρεδιστής vocativo casu a nom. ἡς 603, 44. —ἐρεδιστής vocativus ab ἡς in quibus accentum retrahat 152, 26. —ἐρεδιστής neutrum eodem accentu quo voc. comm. generis 678, 10. —ἐρεδιστής imperativum ab ω 740, 14
 —ἐρεδιστής ab ἡς 509, 9
 ἐρεδιστής 381, 3
 Ἐρεδιστής f. pro ἡσαν 381, 12
 —ἐρεδιστής pro ἡσαν Ion. et Att. in plusquamperf. 386, 42: 420, 11: et 121, 44
 ἐρεδιστής a ἡς 711, 19
 ἐρεδιστής τὸ ἰδρύσασθαι 382, 50
 ἐρεδιστής 570, 5
 ἐρεδιστής Ion. 381, 19
 ἐρεδιστής 286, 12
 ἐρεδιστής I. et Att. 483, 16: 626, 30
 ἐρεδιστής ab ἡς 495, 40
 —ἐρεδιστής infinitivum aor. II. 567, 28, 32
 ἐρεδιστής 382, 46: et ἐρεδιστής 382, 51, 56
 ἐρεδιστής 583, 7
 ἐρεδιστής τὸ 383, 1
 ἐρεδιστής τὸ ἐρεδιστής 382, 54: 383, 4
 —ἐρεδιστής pro ἐρεδιστής 7, 5
 —ἐρεδιστής dat. plur. fig. 166, 48: 418, 18. —ἐρεδιστής pro o in compo. 73, 11
 ἐρεδιστής, millio 289, 44: 295, 18: 305, 8. sic ἐρεδιστής τῶν βελῶν 469, 49
 ἐρεδιστής 385, 13: 717, 19
 τὰ ἐρεδιστής ὑπεράδιστής 196, 42
 ἐρεδιστής Ion. pro ἡν 381, 36
 —ἐρεδιστής Ion. augmentum 624, 32
 ἐρεδιστής 385, 16
 ἐρεδιστής 717, 48
 ἐρεδιστής 584, 54
 —ἐρεδιστής et Ion. 295, 12: et poet. 624, 56
 ἐρεδιστής 384, 51
 ἐρεδιστής f. 381, 17
 ἐρεδιστής 383, 9
 ἐρεδιστής 384, 56
 ἐρεδιστής, lia, imperative 586, 25
 ἐρεδιστής 384, 44. ἐρεδιστής 384, 49
 ἐρεδιστής I. 9, 15. ἐρεδιστής 312, 43
 ἐρεδιστής 383, 57: ἐρεδιστής 352, 41: 384, 1: et 261, 17. ἐρεδιστής et ἐρεδιστής 810, 24. ἐρεδιστής σταφυλή 77, 9. ἐρεδιστής θαλάσσης 384, 7
 ἐρεδιστής f. 368, 26. Ἐρεδιστής 383, 48

ἐσπευσμένως 335, 5. ἐσπουδα-
 σμένος 175, 24
 ἔσπετο f. 383, 37. sic ἐσπόμενοι
 αἶμα 437, 36
 ἐσπείται Dor. 381, 27. ἐσπεται
 f. 381, 18, 22
 ἔσπεινα f. 383, 42: 622, 55
 ἐσπῆν ὁ 383, 27
 ἔσσι, es 610, 37: rectius ἐσσι
 405, 51: 647, 17: 759, 43
 —ἐσσι dat. plur. fig. 418, 21
 ἐσσομένοι 381, 35
 ἐσσομαι 383, 45. ἐσσομένως 148,
 27: 383, 45. ἐσσομος u cor-
 repto 603, 13
 ἔσσω f. pro εἴσω 477, 54. sic
 ἔσωται 355, 48
 —ἔσω pro εἴσω Siculi 381, 25
 ἔσων f. 157, 38
 ἔστα f. 193, 27. ἔστακα 382,
 26. ἔστακω 382, 25
 ἐσταλκω 382, 30
 ἔσταν f. 382, 18: at ἔσταν pro
 ἔστησαν 382, 15. ἔσταναι f.
 281, 33. ἔστασις f. 382, 25.
 ἔστασαν f. 373, 16. ἔστασαν
 382, 21. ἔστασαν pro ἔτασαν
 772, 2. ἔστασις ὅτος 501, 6
 ἔστε, eousque dum 382, 5. ἔστε
 Dor. pro ἔστε 382, 8
 ἐστέ f. 381, 17. ἐστέ, indic. efflu-
 382, 3: at ἔστε, imper. 381, 56
 —ἐστέρος ἐστατος ab ης 110, 21:
 ex eis 807, 1: pro ὡτέρος et
 ὡτέρος Ionic 394, 7: 420, 48:
 sic ex ois 394, 8: ex un ois
 675, 16
 ἐστήκω, fto 306, 27: 382, 25. ei
 ἐνστήκει κίνδυνος 569, 18
 ἔστην, signific. passivae 307, 14
 —ἐστης d. ex os 510, 1: 579, 23
 ἐστης f. 382, 24
 ἐστί 300, 47. ἔστι accentum ubi
 retrahat 301, 2. at ἐστί, in
 quem finem 382, 10
 ἐστία 176, 8: 382, 30, 39: 384,
 14. ἀφ' ἐστίας ἀρχεσθαι 176,
 7. ἐστίασις 283, 52
 ἔστιγον 533, 56
 ἐστιχώμετο p. 385, 21: 516, 8
 ἐστίω τὸ ἐρίστοποιῶ 382, 40
 ἐστόβειον 385, 19
 ἔστων ἔστων 381, 52
 ἐστόριος 728, 35
 ἐστός d. ab ἔω 382, 48. ἐστός ὁ
 πλήρης 580, 45
 ἔστοφα 365, 57
 ἔστραμμαί 366, 5: 729, 55. ἐστρέ-
 φαν 730, 16. ἔστροφα 366,
 5: 729, 55
 ἐστυγμένη 731, 28
 ἔτω 381, 45: 476, 22. ἔτων f.
 pro ἔτωσαν 381, 54
 ἔτωρ ὁ 383, 19, 24
 ἐτώς ὡτος f. 224, 7: 382, 29:
 cur oxytonum 501, 8. foem.
 ἐτώσα 193, 30: 224, 1
 ἐτῶν 385, 9
 ἐτῶν 385, 6. ἐτῶν 385, 1
 —ἐτῶ f. 645, 1
 ἐτῶρα ἡ 384, 10
 ἐτῶρας 384, 18. ἐτῶρις ἡ 384,
 26. Ion. ἐτῶρις 330, 20. ἐτῶ-
 ρις ἡ 384, 32. ἐτῶριον
 α p. 384, 42
 ἐτῶρην 161, 18: 431, 6
 ἐτῶρα 385, 28

ἔχω f. 99, 49. ἔχον es e 740,
 17
 ἔω leu ἔσμαι 350, 30. ἔω d.
 Att. pro εἴω 306, 9
 —ἔω quae in futuro, et quae
 ἤσω 129, 43. —ἔω et ἤσω
 129, 57
 ἐώθην d. 730, 10
 ἐώληνευόμεν 385, 27
 ἐτάζω 386, 7
 ἔται: καὶ ἔταιροι 385, 43
 ἔταιρος ὁ 385, 29. ἔταιρος 429,
 55. ἔταιρῶσαι 385, 46
 ἔταρος f. pro ἔταίρος 385, 59: sic
 plur. ἔταροι 496, 6: ἔταρους
 824, 19: α correpto infra in
 νῆς, et apud Hom. faepe.
 ἔταρα ἡ Ae. 250, 10
 ἐτάρην ης η 746, 54
 ἔταρον Ion. pro ἔταρον 748, 54
 ἔταρα 431, 48
 ἐτατήνατο 755, 27
 ἐταλίστο 750, 50
 ἐταός ὁ 385, 54. ἐταός adverb.
 809, 19. ἐταόβουττα 209, 57:
 386, 3. ἐταόκρης 358, 10: 455,
 32: et plur. ἐταόκρητες 386, 6
 ἐτεράλεια νίκη 606, 1
 ἐτερήμερος 33, 28
 ἐτερήφι f. 800, 6
 ἐτερόγλωσσος 235, 38
 ἐτερόγλωσσος 385, 50
 ἐτερόγλωσσος 435, 32
 ἐτερόδοτος 455, 9
 ἐτεροκλήνης νίκη 606, 2. ἐτερό-
 κλητον, ἡ γυνή, τῆς γυναικός
 243, 28: ὡδω ὡδωτος 553, 28:
 sic ἐτεροκλήτης πῶσις 553, 36
 ἐτεροκλήτης κλίνεται 553, 36
 ἐτερομάσχαλος 90, 55: 349, 43
 ἐτεροπάθεια 67, 44
 ἔτερος 320, 16: etiam de iis quae
 in peius versa 72, 41
 ἐτέρωτο 753, 39
 ἐτέρωθεν 385, 48
 ἐτετύφει Ion. 386, 17. sic ἐτε-
 τύφει 386, 21. ἐτετύφεισαν
 Ion. et Attice pro ἐτετύφεισαν
 386, 42
 —ἐτη 94, 51
 ἐτήρ d. 176, 6
 —ἐτήρ 170, 17
 ἔτης ὁ 386, 44: 825, 11, 15. ἔτης
 ὁ 320, 6. ἔτης ἐτήρ ἔτωρ 177,
 25
 —ἐτης verbale 404, 21: 794, 9
 ἐτήσιος ὁ 386, 49. ἐτήσιαι οἱ
 386, 53: genit. pl. τῶν ἐτη-
 σίων α. 386, 55: 812, 50
 ἐτητόμακα Att. 373, 3. sic fere
 ἐτήτυμος 56, 13: 320, 3: 387,
 3: 388, 6
 ἔτ. adverb. 387, 16. ἔτ. καὶ ἔτ.
 ἵνα 387, 24
 ἐτίθειν f. pro ἐτίθεισαν 467, 27
 ἐτίλκε χολήν 624, 8
 ἐτμή 402, 36
 ἔτνος et ἔτνος τὸ 387, 8. ἐτνή-
 γουσις ἡ 387, 5
 ἔτοιμος d. 387, 52. ἐτοιμῶ d.
 387, 52. ἐτοιμάζω α correpto
 737, 27. ἐτοιμάσατε 387, 51.
 ἐτοιμασία ἡ 387, 51
 ἔτος τὸ 387, 23. κατ' ἔτος, quot-
 annis 602, 14. ab ἔτος com-
 posita ut variant 765, 25: et
 617, 18. ab ἔτος derivata in la
 462, 25

ἐτός ὁ 385, 54: 387, 25, 44: 388,
 3. ἐτός ὁ ἀληθής 39, 46: 172,
 44. ἐτός d. 104, 44: 161, 21:
 340, 31
 —ἐτός d. 179, 46, 48
 ἔτραπον f. 286, 9
 ἔτραν απω 347, 52
 ἔτμος 388, 1. ἐτμώτερον λέ-
 γουσι μῶσα 589, 46. sic 526,
 2: 708, 31. τὸ ἔτμον τῆς λέ-
 ξως 348, 36. ἐτμολογία c.
 388, 7: quid sit 817, 3: 827,
 4. ἐκ τῆς ἐτμολογίας διὰ
 δφθόγγου γραφεσθαι ὡφέλε
 630, 18. ἐτμολογῆται αὐτὸ
 ἀπὸ τῆς ἄτης 152, 6. ἐτμο-
 λογῆται ἀπὸ τοῦ— 9, 43:
 592, 54. παρετμολογῆται
 ἀπὸ τῆς— 62, 25. item ἐτ-
 μολογοῦσι παρὰ τὸ— 220, 37:
 634, 44. ἐτμολογῆται παρὰ
 τὸ— 27, 17, 39: 258, 13: 442,
 34. ὁ ἐτμολόγος citatur 199,
 24. οἱ ἐτμολόγοι citantur
 185, 20: 341, 8. ἐν τοῖς ἐτ-
 μολογικοῖς 212, 13
 ἐτύχη 388, 9: 755, 31
 ἐτώσιος 39, 45: 387, 30. ἐτώ-
 σιον λιπεῖν τὸ ἔργον 412, 25.
 ἐτώσιον adverb. 387, 43. ἐτω-
 σιοεργός 485, 54
 εὔ, ei εὔ 388, 14: in compol.
 quid signif. 401, 21: in quibus
 verbis augmentum capiat 399,
 45: 400, 26
 εὔ f. ex eo 450, 20: pro eo Dor.
 189, 36: pro au leu eo Dor.
 51, 44: 682, 30: pro ou leu
 eo Aeolic 38, 14
 —εὔ barytonum adcliton 104, 52:
 pro eo leu ou Dor. 334, 50:
 469, 30: pro io Samio more
 259, 30
 εὔ ex lo Dor. 448, 31
 εὐάγγελος 7, 32. εὐαγγέλιον
 388, 21
 εὐαγής 266, 3: 292, 21
 εὐάγωγος 390, 54
 εὐαδε f. 388, 23
 εὐάερος 389, 37: 390, 31
 εὐάξειν 388, 31
 εὐάης ὁ ἡ 388, 27: 401, 26
 εὐάκτιν ινος 491, 50
 εὐάν Bacch. 391, 15: α productio
 5, 45
 εὐάνεμος 388, 27
 εὐάντητος 388, 36
 εὐαξίς pro εὐαξίς 69, 33
 εὐαγεστώ 388, 49
 εὐαγνος 146, 2
 εὐαγοτρίστος 141, 2
 εὐαρχος 388, 42. εὐαρχία ἡ 390,
 38
 εὐας αντος 553, 46. εὐασμός
 Bacch. 707, 17. εὐασταί οἱ
 385, 52
 εὐαφής 117, 56: 391, 30
 εὐαχθία et εὐβοείς 389, 2. Εὐ-
 βοεικός 29, 57. Εὐβοικὸν νό-
 μισμα 385, 54. Εὐβοίς ἡ 389,
 14. εὐβοίτες 389, 1
 εὐβωτος 389, 4
 εὐβουλεία pro εὐβουλία 575, 8
 εὐβύριος 389, 24
 εὐγαμῆ 389, 30
 εὐγενῶν χωρίον 629, 36
 εὐγενεῖς Boeot. pro εὐγενής

184, 12: 304, 55. εὐγενίς
 22, 5
 εὐγῆρον τὸ 116, 14
 εὐδαίμων, et εὐδαίμων 130,
 42, 45
 εὐδαίμων 389, 40: 433, 36
 εὐδαίμων ἐορτή 42, 3
 εὐδαίλος 264, 14
 εὐδαία ἡ sublt. 389, 31
 εὐδαίσιος 104, 5: 283, 12: 701,
 53
 εὐδαίλυντο 265, 9: 273, 54. εὐ-
 διάχυτος pro εὐδαίλυντος 508,
 23
 εὐδαίος 389, 31
 εὐδαίος pro— εὐδαίος 33, 1:
 391, 2
 εὐδαίμων 389, 44: p. εὐδαίμων
 414, 29
 εὐδαίω 390, 5, 13. εὐδαίονες
 390, 10. εὐδαίονα 132, 7: 390,
 7, 12: 392, 56
 εὐδα 389, 48
 Εὐδαίονες fl. 389, 55
 εὐδαίος 561, 34: 639, 5
 εὐδαίος 390, 33
 εὐδαίος ὁ 390, 31
 εὐδαίος 390, 28
 εὐδαίος 616, 6
 εὐδαίος 826, 23
 εὐδαίος et εὐδαίος 462, 19
 εὐδαίος 142, 40
 εὐδαίος 616, 6
 εὐδαίος εἰς τὸν— 490, 7
 εὐδαίος pro εὐδαίος 390, 20.
 εὐδαίος ἡ τὸν— 762, 34
 εὐδαίος ὁ ἡ 390, 15: 555, 19. εὐ-
 δαίος 394, 49
 εὐδαίος 390, 19
 εὐδαίος ὁ ἡ 390, 17. εὐδαίος ἡ
 390, 17
 εὐδαίος 291, 49
 εὐδαίος ἡ 390, 26. apud Suidam
 εὐδαίος, ut 390, 22
 εὐδαίος 414, 11
 εὐδαίος 303, 27
 εὐδαίος 422, 15: plur. εὐδαί-
 ος 390, 34
 εὐδαίος ἡ 390, 36
 εὐδαίος 390, 45: barytonum 435,
 55. εὐδαίος ἡ 390, 47
 εὐδαίος ὁ ἡ 391, 3
 εὐδαίος 391, 2: 424, 11: 428, 52
 εὐδαίος et εὐδαίος 390, 55. εὐδαί-
 ος ὁ ἡ 390, 51. εὐδαίος
 390, 57
 εὐδαίος 9, 41: 391, 5: 432, 47.
 Εὐδαίος pr. 263, 10
 εὐδαίος ἡ 390, 24, 40
 εὐδαίος τὸ 390, 54. εὐδαίος ἡ
 390, 50. Εὐδαίος patr. 165,
 53
 εὐδαίος ἀμπελος 197, 34. εὐ-
 δαίος 211, 12. εὐδαίος ἡ
 442, 15
 εὐδαίος pro εὐδαίος 165, 30
 ἡ εὐδαίος, f. πῶσις 391, 31, et
 alibi passim. 391, 34
 εὐδαίος 161, 21. εὐδαίος
 eis— 769, 7
 εὐδαίος 784, 39
 εὐδαίος γενόμενος, simulatque
 nascitur 798, 14
 εὐδαίος 266, 17
 εὐδαίος ὁ ἡ 391, 25. εὐδαίος
 σύν 391, 28

εὐθηνός seu εὐθηνος 391, 22. εὐ-
θηνία ἢ 391, 22: 442, 4. et Suid.
εὐθηνία 256, 18
εὐθηνός 391, 31
εὐθηνός 391, 30
εὐθὺ et nomen et adverb. 391,
35. εὐθὺ τοῦ Διονυσίου 420, 3
εὐθύναι 391, 44
εὐθύνη, multa 391, 56. εὐθύν-
τας διδόναι 391, 56. εὐθύναι,
magistrat. Athen. 391, 53. εὐ-
θυνοί οἱ 391, 49. εὐθύνια ἢ
390, 22, 26, 40: ex εὐ et θύνω
τὸ ὁρμῶ 391, 22
εὐθύνω d. 391, 40. εὐθύνται οἱ
391, 49. εὐθύντης 642, 28
εὐθύροτος 391, 48
εὐθύς et nomen et adverb. 391,
35. εὐθύς Σικελίας 682, 53.
εὐθύστομος 191, 32. εὐθύτης
ἢ 391, 35. εὐθύτητος 345, 5.
εὐθύωρος 391, 41
εὐκίετοις 588, 40
εὐκίετος 391, 9
εὐκίος 391, 12. sic et Columella
lib. 10, Delie te Paean, et te
euie euie Paean.
εὐκλέδρος 398, 14
εὐκαρία et εὐκαρία, otandi fi-
gnificatu barbara 740, 52
εὐκαρία 392, 5
εὐκαρίας ὁ ἢ 207, 38
εὐκατάγνωστος 400, 6
εὐκαταγνώσιος 400, 5
εὐκαταπάλαιστος 400, 5
εὐκαυστος 250, 20
εὐκαίτος 508, 4
εὐκέρως 505, 5
εὐκῆλος 392, 8, 11. εὐκῆλος ἢ
κῆλος 809, 40. εὐκῆλητιρα
59, 32
εὐκλεία ἢ 392, 14: f. pro εὐκλεία
338, 19. εὐκλεία Attice pro
εὐκλεία 462, 4. εὐκλείας f.
pro εὐκλείης 392, 19. εὐκλεί-
ης παρ. 165, 53
εὐκλῆς ἴδος 518, 55: 519, 1
εὐκλήμις ἴδος 333, 28: i produ-
ctio 518, 39: p. εὐκλήμις ἴδος
519, 1
εὐκολοί 218, 5. εὐκολὴν ἢ 392,
27
εὐκόμιστος 392, 25
εὐκοδόμητος 701, 52
εὐκράς ὁ 392, 29
εὐκρινής 392, 30: 545, 11
εὐκταῖος τοῖς γονεῦσι 146, 12.
εὐκτῆριον 392, 36
εὐκτίμενος 90, 48: 392, 38
εὐκτίτος pro εὐκτίστος 392, 37
εὐκτός ἢ ὄν 392, 34
εὐκύλιος 544, 19
εὐλαβής 392, 40: 394, 56. εὐ-
λαβὲς γῶν 764, 56
εὐλαίαι 309, 48: 392, 46
εὐλείμων c. 806, 2
εὐλήνης ἢ ἢ 393, 6
εὐληπτος 558, 23: 570, 30
εὐληρα τὰ 393, 1
εὐλίμενος 212, 25
εὐλογῶ ἢ 392, 52. εὐλογεῖ-
σθαι, laudari 327, 49. εὐλο-
γία ἢ 392, 52
εὐλόγητος τράχηλος 530, 56
εὐμάθεια et εὐμαθία 462, 18
Εὐμαῖος 393, 19
εὐμάλαντος 700, 24
εὐμαρής 393, 10. εὐμαρεία et

εὐμαρία 462, 20. εὐμαρίς ἢ
393, 16
εὐμελίω: vile εὐμεμλίω.
εὐμενής ὁ ἢ 393, 22. εὐμένεια ἢ
393, 14
εὐμετάβλητος 403, 15
εὐμετάφορος πρὸς— 255, 52
εὐμεταχείριστος 394, 55
εὐμήδης 221, 23
εὐμήκης 555, 6
εὐμήκης 701, 25
εὐμεμλίω f. pro εὐμεμλίω 153,
56: 393, 25
Εὐμολπίδας 393, 28
εὐναῖος 393, 43. εὐναῖαι αἱ libst.
393, 49
Εὐνείδης παρ. 165, 46: plur. Εὐ-
νεῖδαι 393, 35
Εὐνεῖκη 276, 2: 393, 31
εὐνή ἢ 393, 50: plur. εὐναί 393,
45: 598, 37
εὐνήος 32, 9
εὐνήτος 389, 46: p. εὐνήτος χι-
τῶν 664, 7
εὐνίς, comm. gen. 393, 38. εὐ-
νίδος τοῦ 97, 51
εὐνοστος 394, 3
εὐνοῦς c. 615, 28. εὐνοῦς οὐ μ
οὐν 394, 44: plur. εὐνοί seu
εὐνοί 606, 27: item οἱ εὐνοῦς
f. ex εὐνοῖς 606, 27. εὐνοῦστε-
ρος 394, 13: et εὐνοῦστατος
394, 20: f. ex εὐνοῖστατος
394, 5. reg. εὐνοῦστερος 394,
13: et εὐνοῦστατος 394, 5
εὐνοῦχος 394, 28. εὐνοῦχιστέν-
κα 345, 26
Εὐξάντιος, Εὐξαντιάδης, Εὐ-
ξαντίης, Εὐξαντίς 394, 34
εὐξείνος πόιντος 394, 38
εὐξέστος 151, 54
εὐξρος εὐξρους 394, 45
εὐοδία ἢ 389, 36
εὐοί Dor. Lac. 391, 13
εὐοικός 389, 24
εὐοῖνος χώρη 525, 42
εὐόμματος 284, 8
εὐοπτος κόρη 276, 36
εὐορκῶ εἰς εἰ 526, 57
εὐόροφος 994, 50
εὐόροφος πορεία 765, 53
εὐοχέω, Not. ad 401, 14
εὐοχδέστερος 401, 19. εὐοχδέω ὡ
401, 14
εὐπαθία et εὐπαθία 462, 18
εὐπαῖς 435, 34: 639, 20
εὐπάλαιστος 395, 1. εὐπαλῆς
394, 52: 395, 1
εὐπάτεια 318, 54. εὐπατέρεια
ἢ 395, 3. εὐπατρίδαι οἱ 395,
50. εὐπατρίς 333, 29: genit.
ἴδος 518, 41
εὐπειδής 277, 31: 390, 51. —εὐ-
πειδία 390, 50, 54
εὐπερίστροφος 728, 42
εὐπινής ὁ ἢ 395, 4
εὐπλίσσιντο 395, 11
εὐπλοῦς εὐπλοῦς 395, 44
εὐποῖστος 391, 25. εὐποιστῶν
Δα. 204, 2
εὐπλοῖς ἴδος 395, 47. poll. Εὐ-
πλίδειας 426, 33
εὐπορος 395, 10
εὐποτας 414, 58
εὐπρόσδεκτος 523, 37
εὐπρυμνος 395, 8
Εὐπρυμνός, dem. Att. 395, 5
εὐράξ 395, 15: 781, 48

εὐράχωντες, ἦκοντες † 395, 21.
εὐρε 397, 31. εὐρε d. 329, 57:
in composit. εἴρε 484, 9
εὐρέδην d. 750, 8. εὐρέδεται
413, 55
εὐρέος ποταμοῦ 396, 9. εὐρεῖ-
της ὁ 396, 1
εὐρέμενος 397, 38. εὐρέτης ὁ 435,
28, 40: 436, 11
εὐρίζος 395, 23
Εὐριμάδης p. 265, 17
εὐριν et εὐρις 395, 35. εὐρινος
βάσις 765, 52
Εὐριπίδης 395, 33
εὐρίπιος πόλις 701, 46
εὐρίπος 395, 25
εὐρίς κύων et εὐριν 395, 55
εὐρίσκω d. 452, 43
εὐρός ὁ 396, 8. εὐρός τὸ 827, 25
εὐρύειτος p. 703, 12. sic εὐρέωνος
395, 54
εὐρύγυναι 396, 22
Εὐρύδης ὁ 397, 9
εὐρύδαλος et Εὐρύδαλος 396, 45,
48: 821, 26
εὐρύκλυδων 772, 31
εὐρύκωσα 396, 28
εὐρύκωσαν 648, 35
Εὐρύμειδων ὁ Περσεύς 687, 35
εὐρύμειπος 396, 50
εὐρύμειος 397, 11
Εὐρύμας et Εὐρύμειδης 397, 6
Εὐρύνομη ἢ 396, 32
εὐρύνοεις 396, 21
εὐρύος 396, 53. εὐρύος ambig.
44, 15. εὐρύος Ζεύς 397, 2
εὐρύπυλεις δὲ 56, 20. εὐρύπυλεις
182, 33: nom. pr. 396, 35
Εὐρύπυλεις ab Εὐρύπυν d. 397,
12
εὐρύς 396, 17. εὐρύθενός 397,
3. εὐρύστιχίος 180, 27. εὐ-
ρύτης τοῦ συμπληρώματος 482,
15. εὐρύτος et Εὐρύτιος 396,
51. εὐρύφνης 397, 4
εὐρύ ἢ 397, 30. εὐρύ ἢ 397, 25
εὐρύς 34, 38: 397, 57
Εὐρύπῃ ἢ 397, 40. Εὐρύπῃ ἢ
397, 42. Εὐρύπῃ et foem.
Εὐρύπῃ 397, 45. Εὐρύπῃ op.
et Εὐρύπῃ atque Εὐρύπῃ
397, 46
εὐρύς ὡς ὁ 397, 50. εὐρύπῃ
397, 53
εὐρύ, neutr. εὐ 398, 3
—εὐς oxytonum 189, 38: baryto-
nos effertur ab Aeol. 575, 54.
—εὐς εὐς 409, 15: quintupli-
cem flexionem recipit 189, 26:
Aeolice per nos flectitur 189,
46: quib. calib. contractionem
admittat 670, 10. —εὐς d. ex
ὄς 213, 18: 630, 3: ex εὐώ
687, 8: gentile ab εἶα 379, 17.
—εὐς gentile: foem. εἶ 389,
14
—εὐς Dor. pro εὐς ab εὐς 189,
30
εὐσαι τὸ φλογίαι 398, 54
εὐσεβείας pro εὐσεβείας Boeot. 184,
12: 304, 55. εὐσεβείας, a cor-
repto 519, 27. εὐσεβεῖσθαι,
coli 408, 41
εὐσεβεία ἢ 390, 25
εὐσιος 391, 12
εὐσκαρῆμος seu εὐσκαρῆμος 398,
23. εὐσκαρῆμος 398, 23

εὐσκαρῆμος 214, 25
εὐσοι Bacch. 391, 15
εὐσπλαγχνία 791, 19
εὐσσελμος 398, 9. 11
εὐσταθῆ σμάματα 769, 28. εὐ-
σταθεῖν μετὰ τῶν συνήθων 756,
55
εὐσταπτος 398, 37
εὐστολος 398, 29
εὐστομία ἢ εὐφωμία 346, 44
εὐστρα ἢ 398, 31: et εὐστρα 90,
31
εὐστρεφές 183, 55: p. εὐστρεφός
618, 46
εὐστέμολος 398, 27
εὐσυνοπτος 561, 34
εὐσχημος 398, 19: et εὐσχήμων
398, 21
εὐσωμος 105, 46
εὐταρσος 399, 2
εὐτε 398, 42, 57. εὐτε an pro
ὅταν, cum 398, 40
εὐτείχεος ὁ ἢ 399, 4
εὐτελής 399, 21. εὐτελής d.
22, 5
εὐτολῆος 447, 24
εὐτραπέλος 218, 9: 399, 24. εὐ-
τραπέλος 408, 28. εὐτραπέ-
λια 218, 10: 399, 29. εὐτρα-
πέλος εἰς 399, 29: et εὐτραπέ-
λεος 807, 16
εὐτραφής 399, 19: 408, 14. εὐ-
τραφῆτος seu εὐτράφης 122,
31
Εὐτράφης et εὐτράφης 399, 17.
εὐτράφης et p. εὐτράφης 375,
46: 569, 11
εὐτράφης f. pro εὐτράφῃ 585, 10.
εὐτράφης 388, 27
εὐτυχεῖν 399, 16
εὐτυχος 399, 11
εὐτυχία et εὐτυχία 462, 25
εὐφάλαρα 399, 52
εὐφάμια ἢ 399, 52
εὐφῆμις, et εὐφῆμις ὀνομαζέται
782, 36. κατ' εὐφῆμιον 59,
52: 143, 21, 26
εὐφορος 209, 14. εὐφορία ἢ 442,
13
εὐφραγχα 399, 43: et παρ. εὐ-
φραγχα 399, 48
εὐφραδῆς 399, 33
εὐφραδῆς 399, 41: εὐφραδῆς ὁ
436, 3. εὐφρανῶς 432, 51
Εὐφράτης regio 157, 51
εὐφρων 400, 2. εὐφρόνη 399, 50:
et 69, 15. εὐφροσύνη 399, 56
εὐφρῆς pro εὐφρῆς 697, 14. εὐ-
φρῆ et εὐφρῆ 152, 23. εὐφρῆ
ἢ 399, 37. εὐφρῆ et εὐφρῆ
462, 22
εὐφύστος 273, 35
εὐφωῖος 396, 41. εὐφωῖας gra-
tia litterae quandoque transpo-
nuntur 610, 56
εὐχαριστήρια ὑπὲρ υἱείας 706,
44
εὐχερῆς 400, 5
εὐχή 400, 15. Εὐχῆνος 400, 10
εὐχόμεαι 400, 40. εὐχονται μα-
θεῖν, cupiunt 380, 3. εὐχό-
μην 400, 26. εὐχός τὸ 400, 51
εὐχρους c. 615, 23
εὐχρῶς ἢ 400, 56
εὐχῶρτος 285, 16
εὐώ τὸ φλογίζω 398, 36: 401,
24: et τὸ φωτίζω 352, 8
—εὐώ d. 152, 2: 726, 38

εὐδής δ' ἡ 401, 26
 εὐδύν 280, 18
 τοῦ εὐδύντου χάριν 811, 26
 ἡ εὐδύντος 143, 22, 24: plene
 ἡ εὐδύντος χεῖρ 401, 22
 εὐδύντεια 390, 43. Ion. εὐδύν-
 τειν 41
 εὐδύντος 401, 37. εὐδύντεια ἡ 401,
 42. εὐδύντεις leu εὐδύν 401, 38
 εὐδύντεις 399, 47
 εὐδύντεια ἡ 401, 32. εὐδύντεια 251,
 46
 εὐδύντος 786, 24
 εὐδύντεις 506, 42
 εὐδύντος Boeot. 401, 43
 εὐδύντεις B. 405, 55
 εὐδύντος Ion. 788, 45
 εὐδύντεις 403, 9
 εὐδύντεις pro εὐδύντεις 667, 2
 εὐδύντεις 477, 53
 εὐδύντεις 401, 49
 εὐδύντεις 425, 56
 εὐδύντεις 402, 54. εὐδύντεις, ap-
 pellare 401, 57. idem εὐδύντεις
 leu εὐδύντεις 401, 55. εὐδύντεις
 403, 1. εὐδύντεις p. pro εὐδύν 402,
 51
 εὐδύντεις τόποι 402, 46
 εὐδύντεις 332, 30. εὐδύντεις
 εὐδύντεις τοῦ εὐδύντεις ἡ 402, 55
 εὐδύντεις an εὐδύντεις εὐδύντεις
 active namque εὐδύντεις
 εὐδύντεις τοῦ εὐδύντεις 431, 22
 εὐδύντεις in iudic. 401, 50. εὐδύντεις
 eis ἄλλο δικαστήριον 402, 5
 εὐδύντεις nom. pr. 402, 7. εὐδύν-
 τεις leu εὐδύντεις 402, 18. εὐδύν-
 τεις ἄρματα 402, 10. εὐδύν-
 τεις ἄρματα 402, 22. εὐδύν-
 τεις ἄρματα 402, 30
 εὐδύντεις 403, 52
 εὐδύντεις ἄρματα, pro εὐδύντεις.
 219, 52
 εὐδύντεις 176, 11: 402, 33
 εὐδύντεις ἡ 790, 5
 εὐδύντεις δ' 402, 44. εὐδύντεις οἱ
 362, 48: 402, 1. εὐδύντεις,
 lud.
 εὐδύντεις f. 165, 3: 402, 35
 εὐδύντεις pro εὐδύντεις 402, 49
 εὐδύντεις imperative 484, 9. εὐδύν-
 τεις 435, 28
 εὐδύντεις 363, 56: 548, 48. εὐδύν-
 τεις 359, 17. εὐδύντεις, festum
 332, 2
 εὐδύντεις ἡ 403, 23
 εὐδύντεις leu εὐδύντεις 403, 22. εὐδύν-
 τεις ὀφθαλμοῖς 714, 6. εὐδύν-
 τεις ἡ 403, 19
 εὐδύντεις 483, 26
 εὐδύντεις ἡ 403, 19
 εὐδύντεις 483, 26
 εὐδύντεις 403, 34
 εὐδύντεις 403, 36
 εὐδύντεις f. 532, 45
 εὐδύντεις Ae. 312, 46
 εὐδύντεις leu εὐδύντεις 403, 42: 650, 36
 εὐδύντεις 403, 52
 εὐδύντεις producto 187, 1: 403,
 27. εὐδύντεις 403, 50. εὐδύντεις
 467, 46. εὐδύντεις cum accul.
 567, 2: cum genit. 562, 17.
 εὐδύντεις dicitur 401, 51

ETYMOLOGICON

εὐδύντεις τοῖς μήλοις 577, 35.
 εὐδύντεις et εὐδύντεις 484, 14. εὐδύντεις
 469, 35
 εὐδύντεις 793, 37. εὐδύντεις 381,
 43. εὐδύντεις Ae. 23, 4
 εὐδύντεις 364, 45
 εὐδύντεις 403, 47
 εὐδύντεις 178, 22. εὐδύντεις εὐδύντεις
 348, 43. εὐδύντεις τοῦ εὐδύντεις 681, 9
 εὐδύντεις τοῦ 403, 50
 εὐδύντεις 623, 23
 εὐδύντεις f. pro εὐδύντεις 745, 2
 εὐδύντεις, instig. 405, 47. εὐδύντεις
 μετὰ pro εὐδύντεις 355, 49.
 εὐδύντεις 777, 25
 εὐδύντεις λόγου 376, 31: τῆς μα-
 τείας 248, 35: τοῦ πολέμου
 140, 16: τῶν ἀστῶν 158, 27.
 sic εὐδύντεις τῶν τικτοῦσιν 298,
 38. εὐδύντεις Lacodaem. 403, 55.
 εὐδύντεις, cognom. 361, 3
 εὐδύντεις 538, 55. εὐδύντεις τοῦ προ-
 ὄντος 799, 24
 εὐδύντεις 254, 28
 εὐδύντεις 35, 1: 469, 42
 εὐδύντεις 530, 23
 εὐδύντεις 403, 57
 εὐδύντεις leu εὐδύντεις 404, 2
 εὐδύντεις 403, 51: 499, 19
 εὐδύντεις, non εὐδύντεις 807, 52
 εὐδύντεις et εὐδύντεις d. 809, 49
 εὐδύντεις c. 669, 4
 εὐδύντεις II. 404, 8
 εὐδύντεις ἡ 809, 47
 εὐδύντεις 254, 17
 εὐδύντεις 808, 8
 εὐδύντεις, heros 404, 3. εὐδύντεις
 δαι, dem. Att. 404, 4
 εὐδύντεις 103, 47: 194, 33: 524, 24
 εὐδύντεις 32, 9
 εὐδύντεις 186, 57
 εὐδύντεις d. 128, 27: 666, 4
 εὐδύντεις ὁ 404, 21
 εὐδύντεις ἡ 173, 22: 404, 15
 εὐδύντεις 166, 5
 εὐδύντεις et εὐδύντεις d. 809, 49
 εὐδύντεις ὁ 404, 23
 εὐδύντεις f. pro εὐδύντεις 650, 7, 10
 εὐδύντεις et εὐδύντεις 405, 23. εὐδύντεις
 prius an εὐδύντεις 809, 23
 εὐδύντεις et εὐδύντεις 406, 16
 εὐδύντεις et εὐδύντεις 405, 51, 53
 εὐδύντεις et εὐδύντεις 405, 44
 εὐδύντεις 119, 51. εὐδύντεις τοῦ 405,
 39. εὐδύντεις 119, 52: 405, 57.
 εὐδύντεις, εὐδύντεις 405,
 54. εὐδύντεις 405, 47. εὐδύντεις
 245, 23. εὐδύντεις et εὐδύντεις
 405, 42
 εὐδύντεις τοῦ χι littera 804, 44
 εὐδύντεις ἡ 404, 39. εὐδύντεις 245,
 33
 εὐδύντεις 404, 43
 εὐδύντεις 404, 33
 εὐδύντεις 404, 44: 793, 48, 55: a
 corrupto † 488, 5. εὐδύντεις et
 εὐδύντεις 405, 7. εὐδύντεις
 405, 12
 εὐδύντεις ὁ 404, 26, 56
 εὐδύντεις 404, 44
 εὐδύντεις τοῦ 405, 19: plur. εὐδύντεις
 τα 77, 16. εὐδύντεις d. 212, 15:
 618, 38
 εὐδύντεις d. 170, 46
 εὐδύντεις 182, 38: 814, 9
 εὐδύντεις 814, 14
 εὐδύντεις 648, 28
 εὐδύντεις 815, 2

εὐδύντεις Ion. 284, 28
 εὐδύντεις 405, 15: 406, 7. εὐδύντεις
 405, 18
 εὐδύντεις 406, 20. εὐδύντεις τοῦ 161,
 25: 324, 25: 810, 40. εὐδύντεις
 pro εὐδύντεις 775, 23. εὐδύντεις τοῦ
 εὐδύντεις 10, 22: τοῦ εὐδύντεις 20,
 36: 645, 14. οὐκ εὐδύντεις γεγο-
 νέναι, non potest 698, 9. εὐδύντεις
 εἶναι, pro εὐδύντεις 210, 10:
 226, 42: 312, 5: 335, 27: 380,
 16: 583, 9. εὐδύντεις ἂν κλίνεσθαι
 διὰ τοῦ nos, toleret vel debe-
 ret flecti 491, 48. εὐδύντεις pro
 ὄντα, exsistentia 406, 7. Pall.
 εὐδύντεις 406, 17. εὐδύντεις τοῦ
 ἀκολουθεῖν 400, 14. ex εὐδύντεις
 compolita in οὐκός et οὐκός
 432, 23
 εὐδύντεις ἡ 387, 12: 485, 1. εὐδύντεις
 403, 44: et εὐδύντεις 650, 35
 εὐδύντεις et εὐδύντεις 406, 8. εὐδύντεις
 p. 406, 12
 εὐδύντεις 406, 35
 εὐδύντεις et εὐδύντεις 406, 13, 13. εὐδύντεις
 ὄντο 406, 14
 εὐδύντεις defect. 232, 13. εὐδύντεις ἡ
 403, 44. εὐδύντεις pro εὐδύντεις
 353, 34
 εὐδύντεις τοῦ ὑπάρχον 352, 41: 397, 33:
 τοῦ πορεύομαι 83, 5: 301, 12:
 467, 6: τοῦ περιπατῶ 723, 20:
 τοῦ τελειῶ 387, 23: τοῦ ἐκπέ-
 μω (quod verius aspiratur) 294,
 53. εὐδύντεις ἡ 397, 35
 εὐδύντεις signif. quas hab. 352, 38. εὐδύντεις
 τοῦ κατέχομαι 335, 56: 401,
 49: 483, 36: τοῦ κατέχομαι 509,
 11: 653, 21: 741, 28: τοῦ ἐν-
 δύομαι 90, 9, 18: 300, 15, 33:
 308, 16: 382, 46: 383, 1, 37:
 rectius εὐδύντεις τοῦ ἐνδύν 317, 52.
 εὐδύντεις τοῦ πληρῶ 177, 55: 580, 44:
 750, 37: τοῦ πορευνύω 16, 42:
 307, 35: 352, 20: 403, 2: τοῦ
 πέμω 106, 2: 615, 8: τοῦ α-
 πολύν 387, 9: 429, 31
 εὐδύντεις 352, 42. εὐδύντεις d. ab εὐδύντεις
 509, 12. εὐδύντεις, ἐμῇ 295, 7. εὐδύντεις
 τοῦ κατέχομαι 294, 56: 429, 5:
 438, 34: τοῦ κατέχομαι 352, 43:
 τοῦ πορευνύω 318, 3: 420, 28:
 τοῦ εὐφρονοῦμαι 398, 5
 —εὐδύντεις pro ou Att. a nom. in as et
 ἡ 35, 38, 44: rectius Ionice
 527, 36
 —εὐδύντεις difflaba in quib. personis
 contrahantur 448, 35: 809, 43.
 εὐδύντεις pro ou Ion. 621, 38
 εὐδύντεις 351, 50
 εὐδύντεις f. 306, 49
 εὐδύντεις Att. pro ἡκα 107, 2. εὐδύντεις
 Att. 351, 8. sic εὐδύντεις 38:
 et plur. εὐδύντεις f. 351, 26
 εὐδύντεις 296, 9: 352, 16, 27. εὐδύντεις
 δειπνῶ 352, 24
 εὐδύντεις 351, 29
 εὐδύντεις, πορευνύω 16, 43: 403, 3
 εὐδύντεις ἡ 352, 3
 εὐδύντεις 350, 31, 34
 —εὐδύντεις pro ou Dor. a nom. in ai
 40, 56: 507, 15: 577, 44: re-
 ctius Ionice 787, 39. —εὐδύντεις f.
 pro ou et ou 227, 4. —εὐδύντεις Ion.
 pro ou etiam in participiis
 524, 7
 εὐδύντεις Att. 351, 47. sic εὐδύντεις
 351, 46: et εὐδύντεις 600, 12

N n n

εὐδύντεις d. 352, 11: foem. εὐδύντεις 352,
 13
 εὐδύντεις Att. 614, 37. sic εὐδύντεις
 351, 29: εὐδύντεις 351, 37:
 εὐδύντεις 351, 43. εὐδύντεις alpir,
 317, 47
 εὐδύντεις ἡ 352, 8, 41: 584, 4: 387, 10:
 εὐδύντεις φασὶν 793, 23: εὐδύντεις ab ἡώς
 quadrisiam differt 440, 47.
 τοῦ εὐδύντεις, τοῦ εὐδύντεις 828, 16, 18
 εὐδύντεις ἂν εὐδύντεις 222, 18. εὐδύντεις
 756, 4
 —εὐδύντεις Attic. pro as 105, 37.
 —εὐδύντεις Att. gen. ex us 687, 17
 —εὐδύντεις pro εὐδύντεις ab εὐδύντεις, Att. 189,
 27: adverb. —εὐδύντεις pro us 183,
 21
 εὐδύντεις 351, 48
 —εὐδύντεις poet. pro ou 224, 21
 εὐδύντεις 208, 48: 245, 9: 352,
 14: 828, 17
 —εὐδύντεις f. pro ou leu ἡκα 578, 54.

Z

ζ non fert ante se consonantem
 370, 18: Aeol. pro ζ 582, 13:
 pro ζ Dorice 573, 25
 ζ Aeol. pro δια 407, 7, 28: in-
 tensiva part. 142, 10: 248, 12,
 17: 407, 10
 ζαβδῶν pro διαβ. 406, 42
 Ζαβδῶν 406, 44
 ζαβδῶν 406, 51
 ζαβδῶν Διονύσου 406, 46
 ζαβδῶν εὐδύντεις 406, 55
 ζαβδῶν 407, 4: foem. ζαβδῶν Ion.
 407, 12
 ζαβδῶν 407, 15
 ζαβδῶν 407, 23
 ζαβδῶν 407, 15
 ζαβδῶν ἡ 407, 31. ζαβδῶν 406, 43
 ζαβδῶν Aeol. 407, 21, 42
 ζαβδῶν 407, 45
 ζαβδῶν 406, 40: ulitatus
 ζαβδῶν 142, 10: 248, 12:
 407, 8
 Ζαβδῶν nom. pr. 535, 11: 655,
 27
 ζαβδῶν 408, 12. ζαβδῶν 408,
 12
 ζαβδῶν 408, 14
 ζαβδῶν 408, 11
 ζαβδῶν 408, 16. ζαβδῶν 408,
 25
 ζαβδῶν 407, 19: 408, 15
 ζαβδῶν 408, 29. ζαβδῶν ἀνέ-
 μων 389, 34.
 ζαβδῶν 775, 54
 ζαβδῶν 413, 37
 ζαβδῶν 414, 41: et ζαβδῶν 410, 11:
 414, 40: ζαβδῶν 410, 4
 ζαβδῶν ἡ 23, 1: plur. ζαβδῶν 410,
 20. ζαβδῶν ὁ 22, 56
 Ζελεῖα ἡ 408, 40
 Ζελεῖα τοῦ βαλῶν 408, 42
 Ζελεῖα leu Ζελεῖα 408, 38
 Ζελεῖα τοῦ αἵματος 410, 33: τοῦ
 θυμοῦ 411, 18. Ζελεῖα d. 255,
 30, 32. Ζελεῖα d. 412, 36. Ζε-
 λεῖα ἀνδρῶν 413, 22
 Ζευγίται Athen. et Ζευγίταιον τοῦ
 410, 1
 Ζευγίται ἡ 409, 55: 661, 15: plur.
 Ζευγίται 173, 27
 Ζευγίται τοῦ 409, 51. ὁ Ζευγίται-
 τῆς Περωτίας 513, 48

ζευγύσαι Ion. 177, 18. ζεύγνυ-
 σκε Ion. pro ζεύγνυ 624, 47.
 ζεύγω 409, 48. ζεύγος τὸ 409,
 34, 46. ζευκτήρες οἱ 412, 1.
 ζεύξαι 409, 25. ζευξίδια Hera
 409, 28
 Ζεὺς 408, 52
 ζευστός d. † 412, 36
 ζεύω τὸ γένω 408, 39
 ζέφυρος ὁ 396, 13: 408, 43. ζε-
 Φυρή αὐρή 408, 48
 ζέω τὸ ζῶ 410, 10
 ζῆ pro ζῆ Dor. 410, 39, 47. ζῆ,
 vive, imper. 410, 42: idem f.
 ζῆτι 410, 41, 45: 698, 54
 Ζήθος pr. 730, 33: Antiopae f.
 411, 8
 ἡ ζήλη 114, 19
 ζήλος ὁ 411, 15: in bonam et
 mal. part. 626, 39. ζηλότυπος
 574, 36. ζηλῶν pro ζηλοῦν
 644, 22
 ζημία ἡ 411, 25. ζημιῶν θανά-
 τω 774, 17
 ζῆν 413, 56
 —ζην adverb. 216, 46
 Ζήρυνθος et Ζηρυδία 411, 30
 ζῆς pro ζῆς Dor. 410, 39, 47:
 792, 14. ζήσεως qua signif.
 760, 27
 ζήτημα, aenigma 654, 22
 Ζήτης, Boreae f. 411, 4
 ζήτηται Athen. 411, 1
 ζήτριον 411, 45. ζήτριον 411,
 33. ζήτριον 411, 42
 ζήτω eis ei 410, 55
 ζήγνυσαι 411, 52
 ζήζανιον 411, 46
 ζήζανιον vulg. 738, 9
 ζῆω τὸ ζῆτω 411, 51
 ζῆω ἡ 413, 46
 ζῆφος 412, 39
 ζυγάζω 443, 54. ζύγαστρον 412,
 28: 443, 54
 ζυγείν leu ζυγοῦν 744, 15. ζυ-
 γίτης ordo Athenis 452, 4.
 melius ζυγίτης 410, 1
 ζυγός ὁ 411, 54. ὁ ζυγός et τὸ
 ζυγόν 585, 35. ζυγός milita-
 ris 729, 10. ζυγομαχεῖν 412,
 15. ζυγοσταεῖν 744, 11. ζύ-
 γωθρον 96, 21
 ζύμη ἡ 412, 33. ζυμήτης leu ζυ-
 μήτης 412, 37. ζύμμαμα τὸ 412,
 36
 ζυστός d. 412, 36
 ζῶ ἡσω 413, 37, 55. ζῶ ὡσα 413,
 52. ζῶ τὸ ζωογονῶ 414, 13.
 ζῶ pro ζῶι, vivi 742, 4: et f.
 ex ζῶι, vivat 413, 40
 —ζω pro σω Aeolice 168, 16:
 270, 23: 335, 37: Dor. 104,
 15: Tarentino more 605, 43.
 —ζω pro πτω 124, 22. —ζω
 fut. σω 100, 28, 37: et ζω 100,
 26, 30
 ζωάγρια 102, 32: 254, 15: 412, 47
 ζωγράφος 412, 51. ζωγράφημα
 240, 42
 ζωγρεῖ 412, 48
 ζωδίων 413, 14. ζωδάριον 488, 35
 ζωή ἡ 413, 44
 ζῶν ἡς ἡ 413, 37
 ζωηφόρος 208, 48: 413, 48
 ζωῆ imper. 698, 54
 ζωίδιος κύκλος 413, 15. ζωίδιον
 τὸ 413, 18
 Ζωῖλος d. 602, 13

ζῶιον κάκιστον 413, 25
 ζωῖμα τὸ 413, 50: 414, 25, 27:
 433, 4
 ζωμήσεις ἡ 387, 5
 ζωμι f. ex ζῶιμι 413, 39
 ζωμός ὁ 413, 48
 ζῶν ζωσα ζῶν 410, 51
 ζῶν ἡ 414, 5. dimin. ζωνάριον
 730, 56
 ζωννύω 413, 56: 414, 2: 504, 29.
 ζώνυσθαι 413, 52
 ζῶν, adscripto i 413, 16, 23.
 ζωογονῶν ἕκαστα 540, 16. ζωο-
 γράφοι 412, 51. ζωοποιὸν
 πνεῦμα 408, 57
 ζωός ὁ 822, 44: et ζωός 150, 7:
 413, 33, 36. ζωοτόπος 413, 48.
 ζωοφθογούνα 404, 37. ζωυ-
 γείν 413, 5
 ζωρότερος 414, 30
 ζωῖς leu ζωῖς ὁ ζωῖς 413, 30, 36:
 741, 52. ζωῖς 306, 52: f. ex
 ζωῖς 686, 18. ζωῖς pro ζῶις
 413, 39
 ζωστειον τὸ 414, 43
 ζωστήρ 414, 19: 506, 48. ζω-
 στήριος Ἀπῶλων 414, 22:
 idem ζωστριος 414, 20
 ζωτειον 414, 40
 τὸ ζωτικόν τοῦ ζῶντος 414, 6
 ζωῶ 237, 30. ζωῶ τὸ ζῶ 380, 51.
 sic ζωῖς 13, 37: et ζωῖς 198, 4.

H

ἡ pro α Ionice 538, 28: pro α
 Ionice in praet. medio 500, 1:
 pro α in aoristo primo Ionice
 et Att. 626, 29: pro α Dor.
 756, 22: pro α Dor. 121,
 13: pro α Aeol. 653, 33: pro
 α Dorice 508, 54: 668, 20:
 pro α Dorice in verbis ἤχον et
 ἤλκον 419, 40: pro α Doricē
 et Aeol. in καλῶντος 487,
 6: pro α Boeotice 605, 35:
 pro α Ionice 103, 25: pro α
 Aeolice 603, 54: pro α in com-
 pos. 185, 25: 444, 25: 461,
 21, et alibi. ἡ in α breve 323,
 1: in ε 611, 5: in ε Aeol.
 675, 30: in ε Dor. 583, 4: in
 ε Boeot. 410, 5: 626, 7: 660,
 51. ἡ in ω 281, 11: 578, 36:
 611, 45. ἡ pleonasticum 73,
 53: 390, 35, 40: 420, 7: 436,
 21: pleonastice additum mul-
 tis 422, 14: 465, 6: per syn-
 copen extritum 467, 9
 —ἡ ex os etiam substant. 87, 35.
 —ἡ et os finita 261, 17: 742,
 56. —ἡ et os neutr. 101, 33:
 747, 28. —ἡ foem. deriv. ex
 os neutr. 597, 18. —ἡ foem.
 singulare, et neutrum plurale
 747, 28. —ἡ in compositione
 nunc manet nunc mutatur 396,
 39: transit in ο 209, 9: transit
 in ος 474, 56. —ἡ foem.
 quadrifariam componitur 299,
 4, 11. —ἡ neutrum, num-
 quam singularis cuiuspiam ca-
 sus est 491, 2. —ἡ spectalis
 in pronomimibus 314, 45
 —ἡ sublt. ex os sublt. 678, 40.
 —ἡ sublt. ex os barytono, et
 contra 742, 54. —ἡ verba
 ab α 225, 23. —ἡ verbalia

hyperdiffyllaba cum ω in ante-
 penultima 596, 45. —ἡ ad-
 verb. 78, 30: 416, 15
 ἡ ex α 38, 24. ἡ pro ε Attice
 in verb. augm. 121, 38: 166,
 36: 419, 32: etiam in nomin.
 dimin. 230, 12
 —ἡ adverbia, adscripto i 416,
 14: et 78, 27, 43. —ἡ finita
 adverbia cognata delinentib.
 in ως 440, 5, 9
 —ἡ f. ex εα, ut Φακῆ, συκῆ 538,
 49: 733, 36. —ἡ pro ε, ex
 εα Dor. 670, 8: itemque ἡ pro
 ε 564, 23
 ἡ coniunctio 415, 16, 35. ἡ εὐ
 ἡ πακῆς 415, 17. ἡ coniu-
 ctio expletiva 758, 10
 ἡ coniunctio 414, 52: 415, 42.
 sic ἡ οὐκ, annon 414, 55. ἡ,
 adverb. iurandi 416, 49. ἡ
 μάλα 698, 45. ἡ μὴν, in iur.
 et assever. 119, 1: 276, 56:
 416, 41. ἡ τὸ ἔφη 304, 23:
 415, 1: 416, 24. sic ἡ δ' ὅς
 416, 31, 38
 ἡ, articulus praepos. 416, 1. ἡ
 artic. postpos. 415, 57. ἡ ad-
 verb. 78, 30: coniunctio leu
 adverb. 416, 9. ἡ et ας cognata
 440, 7
 ἡ ας ε 423, 40: 431, 22: Att.
 ἡ ας ε 121, 32, 39: 420, 2:
 423, 38
 —ἡ α Ion. pro η 466, 7: 599, 28:
 621, 36
 —ἡ ατο Ion. et poet. pro ητο
 193, 44, 51
 ἡ βαίος 192, 48: 417, 15: 422,
 15
 ἡ βάσκω d. 452, 45. ἡ βη ἡ 417,
 27. ἡ βηδόν 417, 48
 ἡ βουλόμην Attic. 419, 31
 ἡ βυλῶν 283, 50
 ἡ βῶν p. 237, 35. sic ἡ βῶν 754,
 10: ἡ βῶσα 429, 7
 ἡ γαγον es e 417, 50
 ἡ γάθεις f. 5, 51: 407, 9: 417,
 53: 602, 49
 ἡ γαλῆς 418, 1. ἡ γαλῆ 418, 5
 ἡ γάμην 418, 9
 ἡ γάσσατο 418, 10
 ἡ γγῶα et ἡ γγῶατο 418, 36. ἡ γ-
 γῶα 300, 8
 ἡ γε, pronoma. relat. 416, 3
 ἡ γέλοχος c. 299, 37
 ἡ γέμαχος 299, 43
 ἡ γεμῶν 299, 43: 418, 14. ἡ γε-
 μόνες f. 418, 18. ἡ γεμονία
 ἡ 418, 29. ἡ γεμονία στρατιω-
 τικαί 728, 48. τὸ ἡ γεμονικόν
 in capite tamquam arce 535, 4.
 ἡ γεμονεύει τῶν ἄλλων 418, 16.
 ἡ γεμονεύει ῥόνον 77, 15
 ἡ γερέσθαι 418, 28: 471, 9. ἡ γε-
 ρέωτο 389, 27: 418, 30: 421,
 8. ἡ γερεῖν Boeot. 418, 23.
 ἡ γέροντο ab ἀγείρω 735, 43
 ἡ γίστατος c. 299, 37
 ἡ γῆ pro λυγῇ vulg. 699, 11
 ἡ γηλαζῶ 418, 39
 ἡ γήμων 418, 43
 ἡ γῆτρον ἡ 418, 49
 ἡ γῆσαν leu ἡ γῆσαν 816, 10
 ἡ γῆσιγεν f. 12, 7
 ἡ γορόντο p. 418, 35
 ἡ γός ὁ 390, 35, 37. ἡ γοῦμαι d.
 299, 30

ἡ γουν declar. 773, 15. sic 86, 58,
 56, et alibi passim.
 ἡ γοῦναι ab ἀγῶ. 14, 1
 ἡ γῶ 299, 30
 ἡ δε 416, 18. ἡ δέ et ἰδέ copul.
 465, 3
 ἡ δεια Ion. pro ἡ δειν 419, 12. ἡ δει
 Att. 419, 28
 ἡ δειν eis ei Att. 419, 33: et 166,
 37: 230, 14. ἡ δεισθα f. 420,
 9: 431, 37
 ἡ δειμεν f. pro ἡ δειμεν, itidemque
 ἡ δεισαν pro ἡ δεισαν 420, 11
 ἡ δειω et ἡ δειω 420, 16
 ἡ δειν adverb. 418, 56. ἡ δει Att.
 pro ἡ δειν et ἡ δει 419, 10
 —ἡ δειν adverb. 363, 42: 781, 29
 ἡ δεισθα, Att. 420, 15
 ἡ δειω f. pro ἡ δειω 420, 15
 ἡ δειω 420, 19
 ἡ δειός f. 404, 8
 ἡ δειος τὸ 16, 50: 420, 24. ἡ δειος
 Cyrenaeis τὸ ὄξος 626, 57. ἡ
 δειος alpir. 420, 36
 ἡ δει adverb. 420, 44. ἡ δειωμαι
 ἡ δειωμαι et ἡ δειωμαι 559, 56.
 ἡ δειω 742, 52. ἡ δειωται Θεο-
 κλῆτου 273, 41. ἡ δειωλογος 529,
 25. ἡ δειμος 420, 46: ἡ δειμο-
 στροφος et ἡ δειμοστατος Ion.
 420, 48
 ἡ δεινόςθην 512, 11. ἡ δεινήθην 512,
 14
 ἡ δεισμος 420, 42. ἡ δεισμον her-
 ba 588, 5
 ἡ δεις 420, 42. ἡ δεισμα τὸ 559,
 56
 ἡ δει 420, 40. ἡ δει τὸ εὐφραίνω-
 μαι 420, 21: 433, 13: rectius
 τὸ εὐφραίνω 18, 11, 44: 19, 9:
 et 16, 37
 ἡ ε, erat 24, 3: 317, 55. ἡ ε l.
 423, 38. ἡ ε, aut 415, 17. ἡ ε-
 ἡ ε 415, 23
 ἡ εἰα ἡ 341, 17. ἡ εἰα et ἐπεί
 440, 1
 ἡ εἰδε f. 419, 55: 423, 15. sic ἡ
 εἰδεν pro ἡ εἰ 472, 38
 ἡ εἰν eis ei 121, 42: 420, 1
 ἡ εἰος pro εἰος poet. 29, 26, 30
 —ἡ εἰος pro εἰος poet. 436, 19
 ἡ εἰρε 420, 6
 —ἡ εἰς pro οἰς 34, 47
 ἡ εἰλος Ion. 261, 18: 427, 2
 ἡ εἰν 431, 24, 29
 ἡ εἰρα πολλήν p. 421, 37
 ἡ εἰριδοναι 420, 55
 ἡ εἰρ p. pro εἰρε 421, 33. sic ἡ ε-
 ρία, ἡ, promunt. 437, 46. ἡ ε-
 ρία, Aegyptus 421, 11. ἡ εἰρη
 appell. 421, 17. ἡ εἰρία pro
 ἡ εἰρία 421, 29, 40. ἡ εἰρλοῖα
 421, 30. ἡ εἰροειδής 421, 47:
 neutr. ἡ εἰροειδής 115, 2: 723,
 11. ἡ εἰροειδής 421, 44
 ἡ εἰρον es e, aor. 2 559, 28
 ἡ εἰροειδής pro εἰροειδής 421,
 57
 ἡ εἰροφῶτις ἐριννίς 421, 54
 ἡ εἰραζῶν 568, 41
 ἡ εἰρων heros 420, 51
 —ἡ εἰς pro εἰς Cyprii 485, 45
 ἡ εἰν f. 431, 29
 ἡ εἰος 385, 30: 422, 4, 11, 29
 ἡ εἰλον Attic. 113, 2
 —ἡ εἰν adverb. 13, 5
 ἡ εἰνέον, colum 422, 34: Helych.
 ἡ εἰνέον et ἡ εἰνέον.

- ήτης compof. barytona 435, 54
 ἡθμός δ 422, 34
 ἡθός τὸ 422, 28
 —ήθω d. 62, 55: 271, 37
 ἡτα τὰ 410, 13: 423, 20. ἡτα f.
 121, 4: 423, 26, 36
 ἡτα f. 350, 47. ἡτα Ποίβη 469,
 50: et 423, 24
 ἡτῶος 422, 40
 ἡτατο 423, 56
 ἡτόεις 423, 7
 ἡτον es e 475, 53
 ἡτονός heros 423, 18
 ἡτος d. 35, 52. ἡτος Ποίβη 469,
 54, 56
 —ήτος Ion. et p. ex eos 139, 51:
 612, 11. sic foem. —ήτις 56, 15
 ἡσαν 423, 41. ἡσαν ἐγὼ 423,
 48. ἡς leu ἡς 423, 52
 ἡσάμενος 424, 2
 ἡσάτη 348, 24: 422, 51
 ἡσών 424, 4, 31: et 44, 29
 ἡσας Att. 166, 36: 230, 13:
 400, 31: 419, 38
 ἡσάλος 424, 16: et 44, 30
 ἡσάται 432, 1, 10
 ἡση ἡ 424, 18. rectius ἡση (ut
 ἀνη) 47, 23: 49, 15, itemque
 Hefyehius.
 ἡσιτος 424, 27: et adverb. ἡσι-
 στα 424, 32
 ἡσων Att. pro εἶκον
 ἡσωνμένος εἰδήσθαι
 —ἡσωντα numer.
 —ἡσος genit. ab ἡς
 ἡσος et ἡσ
 ἡλ Hebr. ὁ θεός
 ἡλαδερές 425, 9
 ἡλαίνω 425, 7
 ἡλαίος 68, 45
 ἡλακῆ Ion. 57, 1: 424, 43
 ἡλακῆτῃ Ion. 57, 1: 424, 43
 ἡλατός ὁ 425, 5
 ἡλασσα 525, 41
 ἡλασσάω 424, 51. ἡλασσάω 424,
 52, 56
 ἡλεῖος genitile 426, 32
 ἡλέκτρα 426, 5. ἡλέκτρα opp.
 425, 26: opp. et fluv. Paulan.
 143, 39. ἡλέκτρα 425, 28
 ἡλεκτρον 425, 11: 427, 16
 ἡλέκτωρ 425, 31
 ἡλέματος 425, 41: 524, 26. ἡλε-
 μάτως 425, 43
 ἡλεός 425, 47
 ἡλεός rex 426, 12
 ἡλήιον ὠραῖον 90, 34
 ἡλθον 329, 56: 426, 2: plur.
 Boeot. ἡλθον 426, 1
 ἡλιδής 210, 9: foem. plur. ἡ-
 λιδές 427, 7: et ἡλιδών δα-
 κρυα 425, 19. ἡλιδές, lecti
 aurati 427, 22
 ἡλιδέσθαι 427, 37
 ἡλιδία 427, 25
 ἡλιδίαι 427, 37
 ἡλιδιστοὶ οἱ 427, 32. ἡλιδιστοὶ
 427, 32
 ἡλιδιστὶς 425, 24
 ἡλιδιστος 427, 39. ἡλιδιστος
 alpir. 427, 43
 ἡλιδιστος 426, 35. ἡλιδίς 426,
 38
 ἡλιδίος 64, 38: 427, 53: adv. f.
 ἡλιδία 290, 57: 428, 1: et ἡ-
 λιδία 64, 53
 ἡλιδία 428, 6. ἡλιδία, flatura
 771, 33. τῶν ἡλιδίων ἐπὶ-
 νυμοί 369, 16. ἡλιδίως ἡ
 428, 8
 ἡλιδίος 427, 44
 ἡλιδίος 58, 1
 ἡλιδίος 426, 46: 427, 5, 22: 828,
 15. ἡλιδίος rex Elidis 426, 17.
 ἡλιδίος 427, 27
 ἡλιδίος 426, 8
 ἡλιδίος 86, 35. ἡλιδίος 428,
 10
 ἡλιδίος 157, 29: ἡλιδίος leu
 ἡλιδίος Ionice ἡ ἡλιδίος 440, 55
 ἡλιδίος pro εἶκον Dor. 419, 41
 ἡλιδίος 405, 34
 ἡλιδίος 428, 20: et 264, 16. ἡλιδίος
 68, 45. ἡλιδίος 425, 44, 55
 —ἡλιδίος d. 261, 29. —ἡλιδίος et
 ἡλιδίος 379, 20. —ἡλιδίος pro ἡλιδίος
 135, 20
 ἡλιδίος f. pro ἡλιδίος 634, 6.
 sic ἡλιδίος 428, 28
 ἡλιδίος 71, 18
 ἡλιδίος pro τηλυγ— 428, 27
 ἡλιδίος ἡ 428, 26
 ἡλιδίος ἡ 341, 5. ἡλιδίος leu ἡ-
 λιδίος 497, 9. ἡλιδίος πεδίου
 428, 29
 ἡλιδίος, pall. signif. 307, 16
 ἡλιδίος op. 428, 22
 ἡλιδίος 428, 41
 ἡλιδίος 214, 49
 ἡλιδίος 428, 51. ἡλιδίος ὁ
 428, 49
 ἡλιδίος 352, 44: 483, 31: 508, 56
 ἡλιδίος 428, 54
 ἡλιδίος 428, 46: genit. ἡλιδίος
 491, 27: d. ab ἡλιδίος 420, 33:
 primitivi sui Ipiritum deponit
 429, 35. ἡλιδίος in compositione
 343, 55
 ἡλιδίος 214, 49
 ἡλιδίος 4, 38: 428, 56
 ἡλιδίος 429, 1: 756, 47
 ἡλιδίος 314, 24
 ἡλιδίος Attic. 113, 2: 431, 18
 ἡλιδίος 465, 3: 636, 32: 803,
 29. ἡλιδίος 121, 33: 420, 3
 —ἡλιδίος f. pro ἡλιδίος 63, 1: Dor.
 282, 52
 ἡλιδίος 429, 5
 —ἡλιδίος poet. pro ἡλιδίος 758,
 20: Ae. pro ὁσμένος 182, 49
 ἡλιδίος ἡ 429, 25. ἡλιδίος 429,
 24: 810, 21
 ἡλιδίος ἡ 429, 7
 ἡλιδίος 208, 35
 ἡλιδίος 429, 41
 ἡλιδίος 429, 43
 ἡλιδίος 429, 37
 ἡλιδίος 429, 40
 ἡλιδίος 540, 21
 ἡλιδίος 429, 15. ἡλιδίος συνη-
 108, 17
 ἡλιδίος 314, 25. ἡλιδίος 429,
 50
 ἡλιδίος 430, 12. ἡλιδίος 430, 7. ἡλιδίος
 438, 56
 ἡλιδίος f. pro φημί 416, 27. sic ἡλιδίος
 τὸ λέγω 300, 41: 304, 23. ἡλιδίος,
 primae coniugationis; at φημί,
 secundae 527, 3
 ἡλιδίος 544, 19
 ἡλιδίος 430, 46
 ἡλιδίος 430, 43
 ἡλιδίος 430, 53
 ἡλιδίος 3, 48
 ἡλιδίος 430, 28. ἡλιδίος ὁσμένος
 437, 32
 ἡλιδίος ἡτος 3, 47: 358, 6: 430,
 54
 ἡλιδίος 430, 29
 ἡλιδίος 430, 24, 51: 794, 5
 ἡλιδίος 430, 29, 42
 ἡλιδίος 744, 36
 ἡλιδίος Dor. pro ἡλιδίος 84, 21: 432,
 29. ἡλιδίος pro ἡλιδίος 432, 33
 ἡλιδίος 84, 16
 ἡλιδίος 430, 53
 ἡλιδίος 651, 56
 ἡλιδίος 535, 23
 ἡλιδίος 430, 34. ἡλιδίος 430,
 35. ἡλιδίος μέγας 430, 37
 ἡλιδίος 430, 52. ἡλιδίος 409, 34
 ἡλιδίος 430, 17: proparoxyt. 565,
 17: in compositione abiicit fi-
 nale syllabam 430, 27: in
 compof. quot modis sumatur
 430, 50: foem. ἡλιδίος 565, 8.
 ἡλιδίος, f. μοῖρα 793, 8. neut.
 gen. ἐν ἡλιδίος, unum et dimi-
 dium 744, 35. sic δύο ἡλιδίος,
 τρία ἡλιδίος, et similia v. 28.
 ἡλιδίος 430, 23. ἡλιδίος
 numeralib. qua significatione
 apponi solet 744, 25. ἡλιδίος
 430, 48. ἡλιδίος 430,
 30. ἡλιδίος 246, 34. ἡλιδίος
 φωνῶν, l. στοιχεῖα 430, 50
 ἡλιδίος 112, 34: 339, 55
 ἡλιδίος 422, 15: 430, 56: 777, 47
 ἡλιδίος ab ἀμφιδίος 608, 40
 ἡλιδίος 383, 40. ἡλιδίος
 257, 14: 500, 44
 ἡλιδίος 94, 39
 ἡλιδίος, et similia 403, 15: 428, 43
 —ἡλιδίος verbal. 464, 25
 ἡλιδίος f. pro εἶναι 431, 9
 ἡλιδίος 431, 11, 32: et 300, 54
 ἡλιδίος 317, 56:
 431, 20, 28. ἡλιδίος, ivi 301, 47.
 ἡλιδίος 2, 479, 30. ἡλιδίος d' ἐγώ
 416, 33. at ἡλιδίος 688, 38
 —ἡλιδίος d. ex ὅς 586, 39. —ἡλιδίος mo-
 nophyllabam, malculina vel com-
 munia 799, 44. —ἡλιδίος 22,
 39: at —ἡλιδίος 22, 38
 —ἡλιδίος in accus. ab ἡλιδίος
 Att. 152, 18. —ἡλιδίος pro εἰν in-
 fin. Ae. 342, 22. —ἡλιδίος ἡ
 Attice pro με in optativa 606,
 18
 —ἡλιδίος Ion. pro εἶναι 791, 29
 ἡλιδίος a. 128, 30: 339, 36: 431,
 49. Ion. ἡλιδίος 431, 44: Boeot.
 ἡλιδίος 431, 45
 ἡλιδίος 431, 53
 ἡλιδίος 424, 11: 428, 52: 488,
 8: foem. ἡλιδίος 431, 42
 ἡλιδίος leu ἡλιδίος 406, 6
 ἡλιδίος 431, 5. dupl. augm. at
 ἡλιδίος 105, 9: et ἡλιδίος
 105, 14. tripl. augm.
 —ἡλιδίος d. 141, 3
 ἡλιδίος Dor. 225, 11
 ἡλιδίος συντετῆ 688, 41
 ἡλιδίος τὸ 177, 39: plur. ἡλιδίος 343,
 17: 432, 17
 ἡλιδίος 432, 22. pl. ἡλιδίος 279,
 33: et ἡλιδίος 630, 4
 ἡλιδίος 431, 50
 ἡλιδίος, et plur. ἡλιδίος 432, 1
 ἡλιδίος 342, 55
 ἡλιδίος 354, 47
 ἡλιδίος, fortitudo 9, 44: 432, 46:
 703, 50: idem ἡλιδίος 703, 51
 —ἡλιδίος d. 266, 17. —ἡλιδίος d. 49,
 38: 81, 54. —ἡλιδίος pro εἶναι
 33, 1: 391, 2: 543, 56: 666,
 38
 ἡλιδίος ab εἶναι 439, 49
 ἡλιδίος leu ἡλιδίος 432, 36
 ἡλιδίος 112, 53
 ἡλιδίος 432, 57
 ἡλιδίος 432, 53
 —ἡλιδίος 263, 10
 ἡλιδίος Att. 385, 12
 —ἡλιδίος et εἶναι 74, 44
 ἡλιδίος raro coniunguntur ab eo di-
 phthongo 351, 16
 ἡλιδίος, lon. 351, 20
 ἡλιδίος f. 34, 56
 ἡλιδίος 351, 19
 —ἡλιδίος pro εἶναι Lacon. 32, 8.
 —ἡλιδίος ἡ Ion. 630, 4. —ἡλιδίος
 Ionice: ἡλιδίος, Aeolice, ab εἶναι
 189, 27
 —ἡλιδίος 32, 5, 6. —ἡλιδίος pro αἶος
 32, 9
 ἡλιδίος ἡ 433, 17
 ἡλιδίος τὸ 433, 11: et ἡλιδίος 433,
 13. ἡλιδίος ἀφῶστος 30, 4.
 ἡλιδίος 487, 23: 569, 13
 ἡλιδίος 179, 41: 433, 26
 ἡλιδίος 367, 3
 ἡλιδίος 417, 35: 433, 55: 488,
 11. ἡλιδίος 397, 47. ἡλιδίος
 434, 2. ἡλιδίος 434, 2
 ἡλιδίος et ἡλιδίος 433, 52.
 ἡλιδίος ὁ 433, 50. ἡλιδίος
 433, 33
 ἡλιδίος 46, 44. ἡλιδίος 46, 34.
 ἡλιδίος 46, 33
 ἡλιδίος 434, 6. ἡλιδίος ὁ 434,
 6, 13
 ἡλιδίος 434, 21
 ἡλιδίος ὁ 434, 6, 8, 14
 ἡλιδίος ἡ 434, 17
 ἡλιδίος 434, 15. ἡλιδίος leu ἡλιδίος
 604, 14, 20. ἡλιδίος ὁ Ἀσκλη-
 πιδίος 154, 47
 ἡλιδίος, expandebant 366, 47
 ἡλιδίος 434, 27
 ἡλιδίος 213, 29: 434, 37. ἡλιδίος
 ὁ 434, 39. ἡλιδίος praeco
 511, 47. ἡλιδίος ὁρος 434, 41
 ἡλιδίος f. τὸ εἶναι 437, 10: at ἡλιδίος, ἡ
 ἐπικουρία 359, 40: unde ἡλιδίος
 φέρων, opem ferens 435, 18.
 idem ἡλιδίος
 —ἡλιδίος 107, 33. —ἡλιδίος ex ἡλιδίος 65, 33:
 177, 24
 ἡλιδίος 434, 41. ἡλιδίος ἡ χάρις 373,
 35: ἡ ἐπικουρία 435, 11: 436,
 28
 —ἡλιδίος pro εἶναι 609, 13
 ἡλιδίος et ἡλιδίος, aorist. ab εἶναι 58,
 24
 ἡλιδίος f. 436, 26
 ἡλιδίος pro εἶναι, tollere, Cret. 434,
 52
 ἡλιδίος ἡ, promunt. 437, 44. ἡλιδίος
 τῆρας 436, 39
 ἡλιδίος 435, 4: f. ex ἡλιδίος
 κλέης 763, 15: voc. f. ἡλιδίος
 436, 16: et ἡλιδίος
 adverb. 79, 11. ἡλιδίος ad-
 mir. 436, 15. poll. ἡλιδίος
 436, 20: (absol. ὁ ἡλιδίος,
 f. ἡλιδίος 566, 32: et ἡλιδίος
 κλέης propr. 746, 22.) ἡλιδίος
 κλέης ἀγα 566, 29. ἡλιδίος
 κλέης 573, 9, 14. ἡλιδίος
 κλέης βίη p. 436, 19. ἡλιδίος

- κλειών templ. 278, 35. patr.
 Ἡρακλείδης 165, 54: pl. Ἡ-
 ρακλειδαί 789, 23
 Ἡρανος 436, 28. Ἡρανος μῆλων
 24, 10. Ἡρανα 359, 42
 Ἡράς 436, 35
 Ἡράσθην 434, 56
 Ἡράσσωσε 436, 41
 Ἡράσθην δ. 730, 6
 Ἡρακτον 436, 52
 Ἡρακος 103, 42. Ἡράμα d. 111,
 56: 436, 47: 781, 41. Ἡράμας
 et Ἡράμα 165, 16. Ἡράμα 436,
 43: 461, 43
 Ἡραον 436, 54
 Ἡρέπτω seu ἐρέπτω 437, 27
 Ἡρεσα 274, 40
 Ἡρεσίδες αἱ 436, 49
 Ἡρετο 304, 41
 Ἡρηκαμεν † 436, 56
 Ἡρημαί σαι ται 778, 1
 Ἡρημεν † 436, 56
 Ἡρημίστο Att. 437, 1
 Ἡρηης barytonon 458, 29. Ἡρηης
 et Ἡρηis diverfa origine 122, 6
 Ἡρησο Ἡρησῶν 778, 2
 Ἡρη adverb. 631, 13. Ἡρη μάλα
 421, 42: 437, 4
 Ἡρη τὰ 437, 11. Ἡρη τὰ 437,
 13. Ἡρη αἱ πύλαι, seu Ἡρη-
 αἱ πύλαι 437, 19
 Ἡρηγενής 767, 54. Ἡρηγένεια 437,
 2
 Ἡριννα 437, 21
 Ἡρίον τὸ, promunt. 437, 46
 Ἡρίος d. ex Ἡρ 65, 24: 421, 24:
 polleff. termin. 685, 20
 Ἡριπε 372, 38
 Ἡρόδοτος c. 161, 22: 208, 36:
 435, 20. Ἡροδότειος polleff.
 551, 34
 Ἡρότος Boeot. 224, 38
 Ἡρόμην et Ἡρόμην 437, 28
 Ἡρος f. pro Ἡρος 437, 9: 800, 16
 Ἡρος hyperdissyll. 660, 43
 Ἡρός d. 39, 55: et 41, 8
 Ἡρόφιλος 435, 20
 Ἡροτο 437, 23
 Ἡρύγγιον τὸ 437, 42
 Ἡρυγεν 379, 26
 Ἡρούλος d. 142, 57: 437, 25
 Ἡρω pro Ἡρω 437, 53. Ἡρώδης
 165, 43: 432, 56. Ἡρώδιος
 α productio 438, 5. Ἡρώς οἱ
 437, 52. Ἡρώς 26, 43: 29,
 30, 49: 741, 44. Ἡρώς f. μέ-
 τρον 327, 48: 438, 15. Ἡρώον
 Ἀρτέμιδος 712, 15. Ἡρώιον,
 monum. heroicum 256, 8. Ἡ-
 ρωίς 291, 15
 Ἡρώτων 437, 30: pall. Ἡρωτῶν
 380, 4
 Ἡρωφόρος 230, 40
 Ἡς, etas 431, 34, 38. Ἡς, lis 431, 39
 Ἡς propria, barytona vel circum-
 flexa 435, 38. Ἡς ou 18, 20:
 81, 49. Ἡς ou ex foem. Ἡς
 527, 40: 597, 20. Ἡς isofylla-
 bum, vocativus ut variet 670, 15
 Ἡς ouς propria 277, 30. Ἡς
 ouς propria, e verbis compo-
 sita 681, 13. Ἡς eos, Ἡν ac-
 cul. 152, 18. Ἡς ἦτος 81, 43
 Ἡς compof. accentus regulam
 quam sequatur 435, 27: reti-
 net accentum simplicis 474,
 27. Ἡς ex os 136, 40: pro
 os 110, 17: 122, 4
 Ἡς eos 152, 15. Ἡς eos com-
 pof. e nom. ac verbo, partim
 etiam e duob. nominib. 292,
 18: compof. ex os neutro 393,
 7: 617, 16: Boeotice in eis
 vertitur 304, 55
 Ἡς ἦτος 3, 38, 47: 358, 3. Ἡς
 ἦτος ex os ου 382, 48
 Ἡς Attice plur. num. pro eis ab
 εὖς 473, 37. Ἡς pro εἰς Dor.
 352, 6
 Ἡς pro eis Ion. in dat. pl. 166,
 42
 Ἡσαι, fedes 509, 7, 10
 Ἡσαν, ibant 420, 3: et f. pro Ἡ-
 δεισαν 439, 4
 Ἡστα ab Ἡδομαι 152, 1: 438,
 44
 Ἡσθα f. 431, 34: sic Ἡστα pro Ἡς
 431, 36, 38
 Ἡσθα 438, 34. Ἡσθῆν ab Ἡδο-
 μαι 438, 42
 Ἡσι pro εἰσι, eunt 51, 29. Ἡσι f.
 pro Ἡ 431, 41
 Ἡσι pro eis dat. pl. Ion. et poe-
 tice 166, 30, 43. Ἡσι f. pro
 Ἡ in verb. subiunct. 650, 7:
 pro εἰ Rhagina dialecto 650,
 12. Ἡσι adverb. 25, 12
 Ἡσιπῆς c. 669, 7. Ἡσιπῆς 438, 20
 Ἡσκειν pro Ἡσκει 438, 47
 Ἡσμαι ab εἶω 483, 49, 55
 Ἡσμαι f. 438, 53: 439, 1
 Ἡσο, lede 438, 38
 Ἡσπαιρε ab Ἀσπαιρω 722, 54
 Ἡσσω d. 14, 8
 Ἡσσω seu Ἡττω 439, 5. Ἡσσω δ
 Ἡττοιας ποιῶ 385, 28, 34
 Ἡσων 438, 28: 439, 5
 Ἡστε f. pro Ἡδετε 439, 2. sic Ἡ-
 στην 438, 55
 Ἡστικός 377, 10
 Ἡστο 438, 36: 483, 50, 56
 Ἡστός δ 438, 43
 Ἡσυχος 438, 45. Ἡσυχῆ 78, 43.
 Ἡσυχαιτερον et Ἡσυχαιτα
 Att. 31, 18. Ἡσυχάστρια 59,
 35. Ἡσυχια 438, 46
 Ἡσχυνα 38, 25. Ἡσχυνόμην 437,
 29: 820, 19
 Ἡσω 422, 30: 483, 57
 Ἡσω quae faciant in futuro, et
 quae εἶω 129, 32. Ἡσω et
 εἶω 129, 57. Ἡσω e baryto-
 nis 129, 45: 193, 40
 Ἡταιρηκώς 385, 46
 Ἡτατηκώς 385, 47
 Ἡτε adverb. 301, 36
 Ἡτημένον 439, 48
 Ἡτης, denominativum: Ἡτης
 verbale 40, 40: 61, 55. Ἡτης
 pro Ἡτης 23, 50
 Ἡτησα 38, 25
 Ἡτιεύς 426, 41
 Ἡτιμῆς 164, 15
 Ἡtis et Ἡτατος 248, 54
 Ἡτο 295, 9
 Ἡτοι coniunct. 416, 52
 Ἡτομακα 373, 3
 Ἡτορ τὸ 439, 18: 601, 42
 Ἡτος genit. ex Ἡς 81, 45
 Ἡτουν ab αἰτω 439, 49
 Ἡτρον 439, 38. Ἡτριον τὸ 439,
 41. Ἡτρίδιον 439, 42
 Ἡττω seu Ἡσσω 439, 5. Ἡττω τὸ
 Ἡσσω ποιῶ 383, 28
 Ἡτων Att. pro Ἡσων 438, 30:
 439, 8
 Ἡτω, esto 439, 12
 Ἡτωρ 177, 26
 Ἡ u per contractionem aut com-
 positionem in unam syllabam
 non coeunt 763, 4: lere tan-
 tum in praeteritum augmen-
 to 440, 14
 Ἡυ 440, 1
 Ἡυδα 168, 42
 Ἡυδοκῆσας κύρις 390, 13
 Ἡυδων ab αὐδῶ 440, 16
 Ἡυλουν ab αὐλῶ 419, 35: 820, 19
 Ἡυς 341, 13: 439, 53
 Ἡυς 269, 13
 Ἡυς adverb. 440, 2, 17
 Ἡυρεπισμένος 500, 44: 512, 29
 Ἡυχόμην ab εὐχομαι 400, 35: 17
 Ἡυχουν ab αὐχῶ 440, 17
 Ἡφαιστος 440, 19. Ἡφαιστος
 τὸ πῦρ 241, 55: 546, 26. Ἡφαι-
 στιων d. 282, 20
 Ἡφη 44, 24
 Ἡφι an Ἡφι 799, 52
 Ἡφροντικότες pro Ἡφροντιστικώ-
 τες 622, 18
 Ἡψ f. pro Ἡ adverb. 169, 30:
 387, 21: 416, 11: 638, 51: 1
 corripio 607, 21
 Ἡων pro εἶχον Dor. 419, 41
 Ἡχος δ 440, 28
 Ἡχρεωμένος 98, 44, 47
 Ἡχω ἦσω 516, 10
 Ἡψημένος, coctus 403, 42: et
 Ἡψημένος 822, 14
 Ἡω 351, 20
 Ἡω pro εἰω Aeolice 485, 42
 Ἡωμεν f. 121, 38
 Ἡών f. pro Ἡών 34, 55. Ἡών opp.
 440, 31
 Ἡώς 26, 27
 Ἡωρῆσθαι 440, 35
 Ἡώς ἡ 429, 31: 440, 38
 Ἡώς ὅτος pro Ἡώς, Ion. 501,
 1: et 499, 37: 507, 41.
 ©
 © unde dictum, et formam quam
 hab. 441, 2. Ἡ pro σ 706, 15:
 Attice pro σ 500, 49: pro δ
 640, 18, 26: in δ Macedonice
 317, 23. Ἡ infertum 153, 15:
 pleonasticum 645, 18: in prae-
 teritum activum non cadit 106,
 11
 Ἡα epectaticum 302, 41
 Ἡα pro Ἡεν adv. 342, 40: 424,
 12: pro Ἡεν Aeol. in adverbis
 localibus 559, 31
 Ἡάσσαν 441, 6
 Ἡαι infinit. accentum quem ha-
 beat 312, 43
 Ἡαιρός 446, 31: plur. Ἡαιροί
 444, 4
 Ἡαιος et Ἡαιος 441, 11: 742, 14
 Ἡάλαμος 441, 13. Ἡάλαμη seu
 Ἡάλαμος larpentis 299, 49.
 Ἡάλαμος 441, 24. Ἡάλαμίδιοι
 κῶπαι 441, 23. Ἡάλαμηπόλος
 441, 19
 Ἡάλασσα ἡ 441, 26
 Ἡάλας ἡς d. 579, 26
 Ἡάλας 756, 49. Ἡάλας 49, 34
 Ἡάλας ἡ 442, 1: 447, 1
 Ἡάλας δ 441, 32: 535, 40: 694,
 11
 Ἡάλας οὐ, et Ἡάλας ἡτος 442, 6
 Ἡάλα ἡ 441, 55: 442, 5
 Ἡάλας 441, 43: et 186, 55: 304,
 20. Ἡάλας τὸ αὐτῶ 441, 34.
 Ἡάλας δ 441, 47: plur. Ἡάλας
 271, 53. Ἡάλας 441, 41.
 Ἡάλας τὸν κραδῶν 534, 39
 Ἡάλας 303, 20
 Ἡάλας 295, 50. Ἡάλας ἡ 442,
 17. Ἡάλας 479, 22. Ἡάλα-
 πωρῆ ἡ 442, 16: 751, 24. Ἡάλα-
 πείω d. e. Ἡάλας 620, 46: Ἡάλα-
 πῶν λόγους 752, 35
 Ἡάλας 71, 29
 Ἡάλας τὰ 442, 13. Ἡάλας
 Theocriti 275, 42
 Ἡάμα 75, 9, 14: 442, 18: 821, 17
 Ἡάμβος 442, 25. Ἡάμβος τῆς
 παρώσεως, ο supendam ex-
 caec. 828, 47
 Ἡάμεος 75, 14. Ἡάμεος 75, 12.
 Ἡάμεος 263, 24: 442, 20:
 445, 31
 Ἡάμεος δ 442, 24. Ἡάμεος ἡ
 442, 23
 Ἡάμος 75, 12. Ἡάμος εἰς 75, 14
 Ἡάματος 442, 30: 827, 17. Ἡά-
 ματφόρος 498, 4: 511, 22, 34.
 Ἡάματ ἡ 442, 50. at Ἡάματ
 εἰς tantum in compof. 442, 47.
 Ἡάματ οἱς 442, 45. Ἡάματ
 σαι 316, 17
 Ἡάμεν f. pro Ἡάμεν 465, 51. Ἡά-
 μουμαι Ἡάμῃ 452, 24
 Ἡάπος d. 442, 27. Ἡάπος et Ion.
 τὰφος 745, 35
 Ἡάπτω 442, 56: 748, 24
 Ἡάργηλον τὸ 443, 24. Ἡάργῃ
 λεία ἡ 443, 24. Ἡάργηλια,
 Ἡάργηλια, et Ἡάργηλιων 443,
 18. τὰ τοῖς Ἡάργηλοις ἀγῶ-
 μενα 788, 1
 Ἡάραλαίδης 166, 5
 Ἡάραλαός 443, 5
 Ἡάραλις 443, 35
 Ἡάρος τὸ 443, 2. Ἡάρος 469, 41.
 τῆς Ἡάρος 222, 35. Ἡάρος 680, 4
 Ἡάρος ἡ 443, 7: 640, 18. Ἡά-
 ρος οἶνος 443, 9. Ἡάρος, 11
 Ἡάρος et Ἡάρος f. 443, 13
 Ἡάρον f. 443, 27
 Ἡάρα τὸ 443, 37. Ἡάρα ἰδι-
 σται 513, 2. Ἡάρα cum
 genitivo 5, 9. Ἡάρα quando
 genitivo, et quando accu-
 sativo iungatur 423, 46. Ἡά-
 μακτρον 443, 52. (at Ἡάμα-
 λπες pro Ἡάμαλπες 443, 50)
 Ἡάμας seu Ἡάμας Dor.
 443, 53. Ἡάμας 247, 17:
 443, 48. Ἡάμας 443, 43.
 Ἡάμας d. 156, 12. Ἡάμα-
 στικόν pro Ἡάμαστος 610, 39.
 Ἡάμαστωσαι 443, 57
 Ἡάμαι pro Ἡάμαι 443, 50
 Ἡε in Ἡα 341, 41. vife Ἡεν.
 Ἡε ἡ 444, 7. Ἡεαν παρ' αἰγερων
 444, 16
 Ἡε ἡ 444, 8. dat. plur. Ἡεais
 166, 44
 Ἡεαίν 449, 49
 Ἡεαδέστατος pro Ἡεαδέστατος
 444, 13: itemque Suid.
 Ἡεαίν ἡ 444, 11
 Ἡεαρχιώτατος 444, 28
 Ἡεατάν nom. barb. 715, 12
 Ἡεατοροράσια † 444, 16

- θέσιον f. τὸ θέσιον 444, 19: 449, 22
 θεσηνής 280, 11
 θεήλατος 444, 20
 θεημοσύνη ἡ 444, 26
 θεηπολεῖν 444, 27
 θεηπόκος pro θεατικός 444, 25: 461, 21
 θεῖα d. 461, 47. Θεῖα ἡ, ut Δία 449, 15. Θεῖα, Solis mater 779, 1
 θεῖαιεν 449, 45, 47
 Θεῖας et Θεῖας flexione differunt 271, 5
 θεῖολοπεδον 449, 25
 θεῖν τὸ θεῖν 449, 56
 θεῖναι τὸ ποιῆσαι 391, 26
 θεῖων 319, 17: 446, 42: 450, 8
 θεῖομεν f. pro θεῖμεν 449, 31
 θεῖον τὸ 449, 19. θεῖος 278, 20: 449, 14: 457, 13. θεῖος leu θεός παρὰ τὸ θεῖω 453, 41. ὁ τῷ θεῷ γράψας 445, 8. θεῖος, patruus 457, 14
 θεῖω f. pro θεῖω 449, 38, 43: 727, 13. θεῖω τὸ τιθεῖν 449, 32: d. 251, 46: f. pro θεῖω 750, 52
 θεῖλγειν 444, 55: 445, 1: et 152, 40: 751, 38. θεῖλγες οἱ 445, 9: 751, 38
 θεῖλμος pro θεῖλμός 103, 48
 θεῖλμος τὸ 317, 22: 444, 31.
 θεῖλμος ὁ 444, 53
 θεῖλσω d. 129, 52: 193, 41: 444, 52. θεῖλτός ὁ 557, 7
 θεῖλτήγια 445, 3. θεῖλξις ἡ 510, 33
 θεῖλμνα 688, 46
 θεῖλω 317, 18: pro θεῖλω 405, 38. θεῖλω, subaudito μᾶλλον 415, 29. fut. θεῖλσω 444, 47, 52
 θεῖμα τὸ 445, 11. θεῖμα et θῖμα 428, 42. θεῖμα ἐστὶ, est primitivum 91, 42. sic θεῖμα ἐκίστη ἐαυτῆς ἐστὶ 314, 30. θεῖματὰ εἰσιν ἐτέρων 609, 49: τὸ θεῖμα, ἀμύσσω 88, 13: itemque 107, 3: 581, 33. θεῖμα βαρύνονον 56, 2: θεῖμα Δωρικόν 84, 50. θεῖμα etiam de coniunctione primitiva 134, 7. θεματικὰ λέξεις 91, 33. θεματικά ῥήματα 252, 21. θεματικὰ ἀντωνυμίας 314, 26. θεματικὰ πληθυντικά, quae ipsa sibi thema sunt, nec a singulari ortum ducunt 616, 36. θεματικὸν ἔχει τὸ 606, 15. θεματικά quae 314, 30
 Θεμῶν leu Θεμῶν 446, 32
 θεμέθλα 445, 34. θεμεῖλια 445, 35: 762, 25. θεμεῖλαι λίθοι 699, 24
 θέμεν f. 347, 46. θέμεναι pro θεῖναι Dor. 282, 52. θέμενος 446, 37: 448, 20
 θεμήλια τὰ 221, 2
 θέμις ἡ 445, 13: gen. θέμιδος, θέμιτος, θέμιστος 445, 19
 Θεμισκύριος ἄσκη 445, 27
 Θεμισκύρεια ἡ Ἀμαζόνες 445, 31
 θεμιστιῶν 445, 23
 θεμῶσαι 445, 32
 —θεν pro θα in verbis passivis, Aeolice 559, 50. —θεν adverbis quoque asclititur 104, 51: —θεν adverb. loc. 13, 5: 25, 14: 508, 22. —θεν significat τὴν ἐκ τοῦτον σχέσιν 616, 15. —θεν et θε 383, 50
 θέναρ τὸ 445, 38: 777, 34: 799, 38: genit. αρος 491, 29
 θέναι leu θένειν 445, 40. θένω τὸ τύπτω 450, 4. θένω, θέναρ 777, 34
 θεόμνητος 445, 53
 Θεόδωρος comp. 579, 40
 θεοειδής 448, 5
 θεοεχθρία 107, 23: 486, 4
 θεοῖνον 446, 40
 θεοκλυτεῖν 445, 56
 Θεοκρίνης ὁ 277, 32
 Θεοκυδίδης 100, 56
 θεόληπτον γίνεσθαι 449, 45
 ὁ θεολόγος: vile Lat. Ind.
 θεοπόρος 446, 8. θεοπορέω ὦ 440, 9. θεοπορία ἡ 446, 4. θεοπόριον 446, 1
 ὁ θεοπότης Μωϋσῆς 679, 5
 θεός 445, 42: 446, 21: 452, 53: 453, 41: 461, 5: 748, 51: 828, 39. ἡ θεός Att. 143, 42, 44. θεόδοτος 461, 16. θεόδοτος 446, 12. θεοστιβής 445, 51: 727, 36. θεοτόκος c. 461, 21. θεοτόχης 446, 16. Θεοῦπολις ἡ Ἀντιόχεια 446, 14. θεόφαντος 24, 25, 27. θεοφορούμενος 449, 47. θεοφόρητοι 276, 53
 ὁ θεραπευτικός ἔχων 446, 40. θεραπεία 47, 40. Θεράπην et Θεραπναῖος 446, 48. θεράπων 446, 41, 44
 θέριος ὁ 447, 1, 5: 810, 22. θέρεια d. 508, 5. θέρεια ὡς 446, 57. θέρειβος 447, 9. θερείματος f. 447, 3
 θέρεσθαι 446, 51
 θερήσανον 447, 14
 θερίσας Dor. 412, 2. fut. D. θερίξω leu θερίξω 456, 12. θερίστῆς 285, 49
 θερμεροπῆς αἰδώς 447, 12
 Θερμπούλαι 447, 18
 θερμός ὁ, 24, 38: 447, 15, 28. θερμός ἀνὴρ 447, 23. θερμοί, οἱ ταχεῖς 453, 44. θερμασμένος 328, 20: 752, 35
 θέρω τὸ θερμαίνω 447, 10: 769, 23. θερμεσθαι 447, 16
 θέρος τὸ 24, 36: 446, 51: 596, 29
 θερύπων Aeol. ὁ θερύπων 582, 49
 Θερότης 24, 58: 447, 23
 θέρος Aeol. τὸ θάρος 447, 24
 θέρω fut. Ae. 24, 37: 443, 3: 454, 10: 753, 38: thema, θέρω τὸ θερμαίνω 24, 37: 109, 42: 443, 3: 446, 51
 θές f. pro τέθει 381, 11. θέσθαι 448, 15
 θέσις ἡ ποίησις 319, 31: 391, 26: adopr. 323, 43. θέσις d. e θέσις 521, 47
 θέσιλος 448, 5
 θεσμός ὁ 291, 4: 445, 15: 448, 8, 12: a νόμος ut diff. 448, 15. θεσμός ὁ θησαυρός 448, 10. θεσμοθέται Alb. lex 151, 15
 Θεσπεῖα et Θεσπεῖα 305, 36
 θεσπίσιος 447, 48
 θεσπίδης 448, 1
 ἡ Θεσπιή f. χώρα 561, 49
 θέσις 447, 43. θεσιζῶ 447, 55.
 θέσισμα τὸ 447, 56
 Θεσσαλονίκη 447, 32. Θεσσαλονίκεια et Θεσσαλονικεύς 447, 39. Att. Θεσσ. 383, 23
 θέστω ὁ d. 383, 23
 θέσφατος 24, 25: 448, 2, 7: neut. θέσφατον 258, 21: 610, 8
 θετήρ 177, 24: et θέτης 177, 23: 448, 22
 Θέτις pro Θέτιδι 448, 24. Θέτις et Θέτιδα 676, 35. Θέτιδιον 278, 34
 θετος d. 387, 28. θετοι υἱοί 319, 32: 448, 21. θετή θυγάτηρ 376, 23
 Θετταλός 448, 37. Θετταλὰ περὶ 448, 37. Θετταλιῶτες τετράς 754, 38
 Θευδῆς d. 448, 50
 Θεύδοτος Ion. 299, 31
 θεῖναι leu θεῖν, cur. 449, 56
 θεῖν f. pro θεῖν 448, 31
 θεῖναι fut. 258, 54: med. θεῖσθεαι 448, 34
 θέω pro θεῖω 449, 36. θέω τὸ τρέχω 608, 3: in quibus personis contrahatur 448, 55. (a θέω compoita in θεός, oxytona 750, 54.) θέω τὸ βλέπω 461, 13: et 444, 7: melius θέω τὸ βλέπω 630, 56: θέω τὸ ὄρω 446, 26: θέω τὸ θανμάζω 602, 47. θέω ὁ 202, 10: 761, 2
 θέων d. ex θεός 444, 12. Θέωνος denom. 464, 20. θεώνιος 226, 57. Θεώνια a θέων 397, 21
 θεωρός 448, 42. θεωροί, et οἱ θεωρίαν φέροντες 151, 32. θεωρίαι, Ipectacula 449, 2. θεωρικά χρήματα 448, 46. τὸ θεωρικόν, lucar 449, 6
 θῆβα Syris ἡ βοῦς 450, 41. Θῆβαι nunc Ἀδραμύττειον 450, 10. Θῆβαιαι f. 166, 33. Θῆβησι 25, 12: 166, 35: 450, 38. Θῆβας Aeol. 66, 28. Θῆβαίος pollell. 551, 34
 θῆγνω 185, 2: 450, 12, 15. d. θῆγνῶν 450, 13: θῆγνῶν 248, 6
 θῆνυτο Dor. 189, 37: 450, 18
 θῆσαντο Ion. f. 451, 33
 θῆδες νύμφαι † 228, 22
 θῆκη τόξου 353, 41
 θῆκτηρ 360, 27
 θῆλαμῶν 450, 26
 θῆλη ἡ 441, 36: 450, 31, 50: 461, 7
 θῆλως 450, 31: 461, 7: foem. θῆλεια 450, 48: 687, 5. neut. θῆλως 551, 32. τὰ θῆλεια f. ζῶα 457, 23. poll. θῆλικός 551, 32: θῆλικοὶ κάλαμοι 485, 31. comp. θῆλυμνῆς 450, 56: θῆλυμορφος 430, 27. d. θῆλυτῆραι γυναῖκες 450, 51: genit. pl. Ae. θῆλυτέρων 450, 57
 θῆλὸν τὸ θῆλῶν 96, 24
 θῆμα et θῆμα 428, 42
 Θῆμακός et Θῆμακός 451, 10. Harpocratiom et Suidae Θῆμακός: Steph. Byz. Θῆμακοί. 391, 28
 θῆμοσύνη 391, 28
 θῆμῶν ὁ 451, 7. θῆμωνία ἡ 451, 8
 θῆναι pro θῆναι 670, 17
 θῆξάω 283, 23
 θῆνω 442, 29. θῆνω τὸ ταράττω 748, 34, 54: τὸ ἐκπλήττω 748, 22
 θῆρ 451, 14. θῆρ, leo 332, 14. θῆρες proprie qui 451, 23
 θῆγμα τὸ 332, 2
 Θηραμένης ὁ 451, 12
 θηρασίμος d. 487, 30
 θηρατῆρ et θηρατῆς 54, 28
 θῆρσιος d. 421, 27
 θηρεφόνος 502, 5
 θηρηλογοῦν 73, 48
 Θηρίλλιος κύλιξ 376, 48: idem Θηρίλλιος τέκνον 451, 27
 θηρίον τὸ 451, 16. θηρία, beliae 195, 41. θηρίον pro ζῶον 444, 15
 θηρόβιος 451, 22
 θηροδῶν 451, 23
 θηροφόνος 502, 3
 θηρατῆς pro θηρατῆς leu θηρετῆς 451, 25
 θῆς ὁ 452, 8
 θησαῖοτο f. 451, 31
 θῆσσα, luxilli, Ion. 76, 31
 θησαυροφυλάκιον 219, 38
 Θῆσιος 451, 36. Θῆσιον, Thelei fanum, carcer, herba 451, 39, 44. θησιόστριψ 451, 52. θησομύζειν 451, 53
 θῆσσα leu θῆττα 451, 56
 θῆσω duplici signif. 450, 27. θῆσω τὸ θῆψω 758, 25
 θῆτες Athenis qui 452, 2, 21. θῆτεῦς ὁ 452, 1. θῆτεια ἡ 452, 1. τὸ θῆτικόν, Athen. 410, 3: 452, 5. θῆττα leu θῆσσα 451, 54
 —θι, epectasis in imperativo 671, 42: 698, 55: et 520, 50. —θι, imperativum variat 477, 56: 578, 8. —θι, aoristi secundi imperativi, penultimam longam polulat 749, 57. —θι, epectasis in adverb. 616, 16. —θι, adv. loc. 508, 20: d. e θῆν 616, 12: significant τὴν ἐν τόπῳ οὐσίαν 616, 15: penultima ut variant 25, 14
 θῆσος pro θῆσος 453, 56. θῆσος ὁ 449, 53. d. θῆσώτης ὁ 454, 1: plur. θῆσώται 449, 56
 θῆω τὸ σπῆν 1, 14: 25, 28. d. θῆγγάνειν 450, 11
 θῆν leu θῆς 53, 10: quale litus 651, 39
 θῆξις καὶ γένεσις ἡδύς 662, 2
 θῆς d. 461, 9. θῆς ὁ 450, 6. θῆς ἡ 450, 2. θῆς ὁ et ἡ 450, 34: 452, 16
 θῆλτης d. 40, 50
 θῆλβος d. 200, 45: 454, 5. θῆλβός d. 566, 44. θῆλβις ἡ 454, 4
 θῆλ ὁ 202, 13
 —θμός verbal. 236, 3: 342, 36: 507, 1. d. —θμών ὥς 507, 2
 θῆαισκα Ae. 272, 16: 452, 55, 39
 θῆαισκαίος 452, 28
 θῆακω 452, 29: et θῆακω 452, 34. θῆακω ζῶ 251, 40. θῆακός ὁ 452, 26
 θῆω et τῆθω 749, 50. θῆω ἡσω 442, 40
 θῆσός 441, 8: 460, 10: et θῆσός 441, 8
 θῆσος ὁ 553, 44
 θῆσος ὁ 453, 53: 461, 6
 θῆσός 453, 28. θῆσός 453, 25
 θῆσός 453, 25

- ὁλοαίαι 717, 41
 ὁλος 282, 28: 453, 30: plur.
 ὁλοι 717, 42. ὁλος et ὁλός
 444, 9. ὁλός ὁ 453, 28. ὁ-
 λω ὡς 453, 29. ὁλοῦσθαι
 etiam gaudio 750, 10
 ὁός ὁ 446, 35: 461, 11: 748, 51:
 quinuplici signif. 453, 6: an
 contrahatur 453, 2: foem. ὁή
 453, 6
 ὀόραι, demus Att. 453, 21
 ὀορίστω d. 456, 49
 ὀορός ὁ 453, 55
 ὀορυβος 453, 23. ὀορυβάξω 633,
 34
 ὀόρυκος, demus Att. 453, 22
 ὀορῶ τὸ ὀρμῶ 453, 35: τὸ ὀρμῶ
 καὶ πηδῶ 453, 45: τὸ πηδῶ
 405, 57: 460, 25: 608, 5. sic
 ὀορεῖν τὸ πηδῶν 453, 40: et
 142, 6. ὀορῶ ἦσω 456, 49
 —ὀος barytonon 730, 32: a ῥέω
 compolita, oxytona 730, 34.
 per ὀος flexa peritotyllaba,
 penultima producta 532, 4
 ὀοῦ a τῆσμι 319, 24. ὀοῦ pro
 ῥέω in quib. circumflexum,
 in quib. barytonum 688, 41
 ὀουκιδής 165, 57
 ὀουριόματις 453, 47
 ὀούρος 453, 37: foem. ὀούρις
 453, 49. ὀούρις d. 475, 49
 ὀω et ὀάξω 441, 9. ὀώσαι
 450, 16
 ὀωσ adv. 453, 9, 14: et 207, 13
 ὀράισσα ἡ 454, 24
 ὀράκη leu ὀράκη 454, 24. ὀρα-
 κίας ventus 454, 25
 ὀράνος 454, 13, 54. ὀρανίδιον
 454, 15. ὀρανίου δίφρου 454,
 13. ὀρανίης ὁ 441, 25: plur.
 ὀρανίται 454, 56: foem. ὀρα-
 νηίδες κῶπαι 454, 12: melius
 ὀρανίδες Eust.
 ὀράξ 56, 54. ὀράξ f. pro ὀράξ
 454, 21. ὀράξ comm. gen. †
 243, 30. ὁ ὀράξ, Dionysius
 Thrax 747, 23
 ὀρασίας d. 579, 25. at ὀρασίω
 πεδίω pro ὀρασίω vulg. 703, 14
 ὀρακίας pro ὀρακίας 454, 25
 ὀρασις 454, 9. ὀρασιμόδιος 454,
 18. ὀρασιλόγος 133, 42. ὀρα-
 σιλος dimin. 93, 52: 142, 57.
 ὀρασιμίδης pro ὀρασιμίδης
 165, 55. ὀρασινος 204, 17
 ὀράττω Att. 454, 24
 ὀράττειν 454, 19
 ὀραῦν d. ex ἄλῳ 380, 21. ὀραῦ-
 ματα 454, 16. ὀραῦσαι ἡ 454,
 15
 ἄνω ὀρεῖν pro ἀναδρεῖν leu ἄνω
 ἄδρεῖν 109, 16
 ὀρέμματα τὰ 454, 31
 ὀρέξω l. a τρέχω 454, 38. aer.
 lon. ὀρέξασθαι 454, 29
 ὀρέψω f. a τρέχω 454, 37. ὀρέ-
 ψαι τὸ πῆξαι 764, 33. ὀρέψας
 454, 33. ὀρεφείς 179, 8. ὀρε-
 πτά τὰ 454, 27. ὀρεπτήρια
 et ὀρεπτρα 454, 27
 ὀρήκτες ἀρρόκομοι 454, 21.
 foem. ὀρήσσομα γυνή 454, 25
 ὀρήνος ὁ 454, 47. ὀρηνήτριαι
 313, 44
 ὀρηνός ἡ 454, 53: 455, 1
 ὀρησος ὁ 455, 9. ὀρησπέειν
 454, 14. ὀρησεία ἡ 454, 9
 ὀρεῖα τὰ 454, 19: 455, 39, 45.
 ὀρέξιν 455, 45. ὀρεῖαι αἱ 455,
 24, 48. ὀρεῖαι nymphae 455,
 49
 ὀρεμβος 454, 16. ὀρεμβεύς
 454, 24. ὀρεμβευτής 455, 22
 ὀρεῖσθαι 455, 42
 ὀρεῖσιον πεδίον 455, 39, 46
 ὀρέγκος 455, 53: rectius ὀρεγκός
 v, 56: itemque 319, 27: 455,
 52, et apud Helychium, Sui-
 dam, Eustathium, alios. d.
 ὀρεγκώσαι 319, 27
 ὀρεῖται et ὀρεῖσθαι 456, 1
 ὀρέξω 270, 29: 319, 25
 ὀρέξω 456, 3, 6. ὀρεῖσθαι, Si-
 cilia 456, 8
 ὀρέξω τρεχός ἡ 456, 12: et 270,
 29
 ὀρέξω f. pro ὀρεῖσθαι 456, 12
 ὀρέος ὁ 472, 43. ὀρέος fluv. 539,
 24
 ὀρέπες οἱ 481, 6. ὀρεπήδεστος
 456, 25. ὀρεπιδέστος 456,
 23
 ὀρέσαι 768, 44
 ὀρέψω d. 456, 24: 481, 4, 6
 —ὀρον d. 96, 21
 ὀρόνος 456, 28, 56. ὀρόνιον τὸ
 456, 28: proparoxyt. 520, 23.
 ὀρόνιον opp. Locr. 456, 28
 ὀρόος ὁ 446, 35: contr. ὀρούς 68,
 26: 456, 37. ὀρούς —ός 26,
 55: et 26, 1
 ὀροῦν d. 456, 32
 ὀρύβω d. a ὀρῶ 454, 5
 ὀρυλῆν 456, 39. ὀρυλῆξω 456,
 44: fut. ὀρυλῆξω 100, 31: item
 gemino ἄ. ὀρυλῆχθαι 456, 46:
 itemque ὀρυλῆος ὁ 456, 37
 ὀρύον τὸ 456, 31
 ὀρύπτω τὸ διακλῶ 771, 20: τὸ
 εἰς μικρὰ διακόπτω 771, 22.
 sic ὀρύψαι τὸ κλάσαι 771, 26.
 pass. ὀρυπτομένη γῆ 558, 7.
 ὀρύπτειν d. ἐπὶ τῷ 212, 52
 ὀρύσιος ὁ 456, 31
 ὀρύσσω 456, 49. ὀρύσμος 456,
 55
 ὀρύα leu ὀρύα ἡ 457, 6. ὀρύδες
 leu ὀρύδες 457, 19
 ὀρυάτης ἡ 457, 22: gen. d. ὀρυ-
 γατρός 639, 25: accus. f. ὀρυ-
 γατρα 159, 7: 457, 24: gen.
 pl. ὀρυγατρῶν 751, 28: Suid.
 ὀρυγατρῶν. d. ὀρυγατρίδος 16,
 14: foem. ὀρυγατρίδῃ 457, 21
 ὀρέσσει p. 457, 29
 ὀρύα ἡ ἡγδῇ 462, 5: Att. ὀρύα
 464, 49
 ὀρύα ἡ 19, 47: 457, 27
 ὀρύατης ὁ d. 510, 1: patr. ὀρυ-
 στιάδης 540, 37: 554, 37
 ὀρύατης pro ὀρύατης d. a ὀρύον 34, 50
 ὀρυλῆ ἡ 220, 57: plur. ὀρυλῆαι
 457, 32. ὀρυλῆαι sacrificiorum
 inventrices 457, 35
 ὀρυλῆος pro ὀρυλῆος 457, 39
 ὀρυλῆος 37, 51: 626, 20. ὀρυ-
 λῆος 306, 32
 ὀρύαδες leu ὀρύαδες 457, 20
 ὀρύατος 526, 33
 ὀρύατος ὁ 458, 52
 ὀρύατες οἱ 457, 32. ὀρύατικον
 τὸ 457, 37
 ὀρύα τὸ 458, 37: v. producto
 378, 26: 458, 5: 545, 7: v.
 correpto 545, 6
 ὀρυαγῆς ὁ ἡ 458, 25
 ὀρυβρα, ὀρυβραῖον πεδίον,
 ὀρυβραῖος Ἀπόλων 458, 45
 ὀρυβλῆ 458, 30: 653, 8: 743, 37
 ὀρυβρης ὁ ἡ 458, 26. neutr. ὀρυ-
 βρης 537, 25
 ὀρυμῶ d. 458, 35. ὀρυμῶμα τὸ
 458, 35. ὀρυμῶσαι, suffire
 458, 39
 ὀρυμμενος pro τεθυμμενος 458, 40
 ὀρυμμάτεια et ὀρυμμάτεια 458,
 24
 ὀρυμῶ d. 132, 17: 265, 7: 457,
 57: 458, 6: v. producto 568,
 34
 ὀρυος et ὀρυος 459, 16. ὀρυο-
 γῆρας Sophronis fabula 572,
 42: eadem ὀρυογῆρας 423, 24,
 ling. num. et v. gemino, ut
 ὀρυοι οἱ 459, 21. ὀρυος ἡ
 459, 19. ὀρυον vulg. ling. 459,
 17. ὀρυίδης αἱ 459, 21
 ὀρυῶ d. 10, 13: 459, 16. ὀρυον
 pro ἔθνον 459, 14
 ὀρύς 457, 16
 ὀρυον ou τὸ 457, 8: et 212, 36.
 ὀρυον et ὀρύς 287, 45: plur. τὰ
 ὀρυ 457, 51: 458, 31. ὀρυος
 457, 42
 ὀρύα ἡ d. 457, 56: 458, 54. ὀρυ-
 γαξ 458, 56: 806, 11. ὀρυαυ-
 λῆ 459, 33. ὀρυαυλίς 15, 55
 ὀρυγούσθαι et Τιταγλῆαι 760, 33
 ὀρυός 459, 3
 ὀρυπανοίκτης ὁ 459, 3
 ὀρυβόλιον 459, 13
 ὀρύσος ὁ 459, 35, 38. ὀρύσοι οἱ
 459, 29. ὀρύσος leu ὀρύσις,
 propr. n. 459, 38
 ὀρυγός 353, 37: 458, 55: 460,
 22
 ὀρύσανον 455, 22: et 414, 16
 ὀρύσθαι τὰ 459, 25
 ὀρύα ἡ 461, 32. ὀρυαστήριον
 459, 32: 827, 25. ὀρύσιμα ζῶα
 542, 31. ὀρύση 458, 55. apud
 Suidam ὀρύση.
 ὀρυσανόσσα 459, 22
 ὀρυτῆριος 455, 31
 ὀρυτάς 288, 17. rectius ὀρυμοι-
 τάς, ex Harp. et Suid.
 οἱ ὀρυκοί, arulr. 569, 12
 ὀρύα 458, 43
 ὀρυ 457, 55. ὀρυ τὸ ὀρυμῶ 457,
 30, 46: τὸ ὀρυμῶ 823, 42: et
 213, 1. ὀρυ et ὀρυον 10, 13
 ὀρύδης 457, 45. ὀρύεις βωμός
 546, 37. ὀρυός 457, 50. ὀρυ-
 γίτης ὁ 457, 49
 ὀρῶ signif. quot habeat 461, 5.
 ὀρῶ τὸ τῆσμι 441, 7, 9: 442,
 57: 452, 19: τὸ ἔδραιω 460,
 8: τὸ ἀποτίσθαι 442, 40:
 τὸ καταβάλλω 26, 20: τὸ κα-
 ταβάλλω καὶ ζημιῶ 459, 40:
 τὸ κατασκευάζω καὶ ποιεῶ 445,
 48: 446, 22: τὸ τρέφω 220,
 1: 441, 35: 450, 28: 610, 21:
 τὸ πηλῆξω 24, 44: 27, 54:
 96, 26: 137, 35: 542, 18: 640,
 22: τὸ εὐχοῦμαι 459, 47:
 461, 2: τὸ ἀπολαύω 460, 14:
 τὸ ἀλάω 640, 21: τὸ τρέχω
 441, 43: τὸ ὀρύω 185, 1. ὀρῶ
 ὡς 453, 53
 ὀρύς οἱ 459, 41
 ὀρυ ἡ 26, 21: 459, 39: 461, 11.
 ὀρυή 26, 24
 ὀρυος ὁ 441, 11: 460, 8: 461, 8.
 ὀρυος et ὀρυος 804, 16
 ὀρυα τὸ ὀρυα 443, 49
 ὀρυαί, ἡ ἡται 459, 48
 ὀρυαῖς ὁ 234, 20: 655, 28: d.
 101, 51: pro ὀρυαῖς 443, 48
 ὀρυαί et ὀρυαί 470, 9
 ὀρυαί leu ὀρυαί 459, 53. ὀρυ-
 αίειν 459, 54
 ὀρυαί οἱ 459, 52
 ὀρυ ὠντος n. pr. 459, 55. ὀρυος
 παρὰ τοὺς 460, 1. ὀρυος ὠντος
 460, 2
 ὀρυες οἱ 459, 44. ὀρυαῖς 459,
 44. ὀρυαί ἡ 459, 44
 ὀρυαί 414, 7: 460, 14: 461, 10.
 ὀρυαί καὶ ζῶμα 433, 3. ὀρυ-
 αῖς 460, 37. ὀρυασσάσθαι
 460, 36. ὀρυασσάσθαι τὸ εὐχαρι-
 σάσθαι 460, 31. ὀρυασσάσθαι
 460, 41. ὀρυασσάσθαι 460, 54. ὀρυ-
 αῖς 460, 19. ὀρυαῖς 460, 39. ὀρυαῖς
 460, 41. ὀρυαῖς pro ὀρυαῖς vulg. ed.
 460, 41
 ὀρυος ὁ 460, 15, 33
 ὀρυος ὀρυος 409, 14: 459, 41: 779,
 28
 ὀρυαῖς 461, 1
 ὀρυασσάσθαι 461, 3
 ὀρυ ὁ 459, 46: 773, 8.
 I
 elementum simpliciss. 462, 40:
 an consonans, et an συλλαβήν
 admittat 462, 32. i. pro i 692,
 39: ex i. per deriv. 43, 16:
 122, 45, 54: 476, 25: ex i. in
 verbalibus 568, 26: 723, 39. i.
 pro e in pleonastico consonans
 232, 31: 342, 50: 476, 20:
 478, 35: 673, 9: pro η Boeo-
 tice 671, 20: pro η in com-
 pos. 245, 20: pro u 160, 46:
 ex u 276, 4: 630, 16: 795,
 25, 27, 29. i. natura longum
 ex i. positione longo 672, 48.
 i. longum ex i. 448, 28: ex i.
 467, 57: 468, 1: 475, 8. i. in
 Aeolice 603, 54: in u 6, 28,
 36: 517, 5: 642, 44: in a num-
 quam veritatem 528, 15: in li-
 quidam verum Rhegiana diale-
 cto 135, 44: uti etiam Aeolice
 in e. pleonasticum 302, 25:
 622, 41: 652, 11: pleonasti-
 cum in a, pro a 558, 40: Io-
 nice inferitur, Aeolice exteri-
 tur 66, 25: eliditur in contra-
 ctione 757, 25: 816, 34: 822,
 56: interveniens, impedit cra-
 sin 337, 5. i. προσγεννησάντων
 ἐν τῷ ᾧ 17, 20: sic 73, 44:
 166, 31, 34, et alibi passim.
 σύν τῷ γράφεται 791, 50. i.
 adscriptum τῷ w 820, 6, 14:
 822, 39, 50, 54: 825, 23: ma-
 net adscriptum in Attico v. pro
 o, 616, 32: adscriptum in ᾧς
 26, 31, 41. sic in Φῆς 791, 56:
 in δύνῃ καὶ, μέμνη 484, 31:
 adverbis in ᾧς 25, 12: in
 contractione duarum vocum
 816, 34. i. καὶ ἐκφωνοῦμενον
 in participio ᾧς ab αἰῶν 58,
 29, 43. i. quando ἀνεκφώνητον
 203, 6

ἵκκος δ 474, 12
 ἱκμός η 470, 22
 ἱκμενος f. 470, 29. ἱκμενος οὐρος 642, 27
 ἱκνῶ d. 10, 15. ἱκνούμαι 470, 24.
 ἱκνευμένης Dor. 525, 23
 ἱκον seu ἱκον 470, 26: aor. 2, 472, 12
 ἱκόνιον et ἱκονεύς 470, 45
 —ικος ei diphthongum averlatur 497, 50. —ικός possessiva 29, 38, 45: et 30, 9: etiam ex is 644, 9
 ἱκρία τῶ 470, 31. ἱκρία 565, 51.
 ἱκρίον proparoxyt. 631, 29.
 ἱκρίωσαι 317, 13
 ἱκτίνα et ἱκτίνα accus. c. 470, 34.
 ἱκτίνοσ ου 470, 37
 ἱκνὸ τὸ ἐρχομαι 472, 11: τὸ παρα-
 γνῖναι 605, 46: τὸ παρα-
 γνῖναι καὶ ἱκτεῖν 470, 24.
 ἱκν pro ἱκν 671, 21. ἱκν et
 ἱκν 424, 25. ἱκν et ἱκν 10, 15
 ἱλασθαι φόνον 118, 35. ἱλασθαι a
 producto 97, 57. ἱλατός d.
 391, 9
 ἱλευς 346, 41
 ἱλημι 391, 10
 ἱλαδὴν πρόσδος Ori 536, 55
 ἱλιός, foem. ἱλίδας 389, 17
 ἱλιόνης adverb. 809, 8
 —ἱλα hyperdissyll. 19, 49
 ἱλῆς η 474, 12: 818, 49: plur.
 ἱλῆδες 361, 44
 ἱλῆες οἱ ὀφθαλμοὶ 255, 51: 342,
 39: 694, 34: 713, 12: 772, 21.
 ἱλῆοι οἱ 474, 12. ἱλῆος oxyt.
 680, 45
 ἱλῆρας f. pro ἱλῆριος ὤδ, 26.
 ἡ ἱλῆριος, f. χῶρα 699, 48
 ἱλῆς 153, 22: i. ancipiti 477, 18.
 ἱλυσσῶσαι 299, 56
 ἱμαντίδιον μικρόν 671, 8. ἱμαν-
 τισίδη η 471, 5. ἱμαντῖδες
 Φυτὸν 591, 44: 706, 51
 ἱμάς f. pro ἱμας 101, 44, 51.
 ἱμάσσω ἱμάσω 100, 38: 285, 46
 ἱμάτιον d. 43, 16: 300, 20: 352,
 39. ἱμάτιον ὁ χιτὼν 812, 12.
 ἱμάτιον et χιτὼν diff. 349, 52.
 ἱματίω et ἱματισμός 300, 19.
 ἱματισμένος et ἱματισμένος
 300, 24. ἱματισπῶλης 300, 20
 ἱμβρος op. 587, 41
 ἱμείω d. 582, 53
 ἱμεν 133, 11: 301, 17, 18, 42:
 467, 12, 17: 476, 1. ἱμεν,
 Ion. pro ἱναί 467, 20. sic ἱμε-
 ναι et ἱμεν 301, 21
 ἱμερος d. 467, 8
 ἱμι seu ἱμι f. 301, 16: 467, 8, 12.
 ἱμι f. pro ἱμι 479, 35
 ἱμμεναι Att. 467, 20
 —ιμος d. 261, 40: 487, 26: ex
 adverbio aequae ac nomine 480,
 24
 ἱμῶ τὸ ἀναλέγειν 110, 36
 ἱν et ἱς 480, 11: 513, 52: ἱν
 pronom. tert. pers. 588, 12. ἱν
 ἱς ἱ 479, 35
 —ιν et ἱς fin. 395, 35. —ιν com-
 posita, simpliciū declinati-
 onem servant 491, 49. —ιν et
 ἱδα accus. ab ἱς: ab ἱς, tan-
 tum ἱδα 676, 32
 ἱνα τῇ δυνάμει, τὸ νεύειν 471,
 12

ἱνα quando subiunctivum verbi
 modum postulat, quando non
 471, 16: cum indic. et sub-
 iunct. constituitur, sed per ac-
 cidens 650, 40: cum indic.
 322, 40. ἱνα quot signif. hab.
 471, 6. ἱνα, quo, quorsum
 332, 17
 —ἱνα 27, 9. —ἱνα, Italica seu
 Latina terminatio 667, 36
 ἱναί, ire 467, 18: inuf. 301, 43
 ἱνάσσω ἱνάσω 100, 38: 285, 46
 ἱνατί 471, 16
 —ἱνδα lusus signif. 790, 24
 ἱνδαλῶ 471, 33. ἱνδαλμα 260,
 33: 471, 40
 —ἱνδην iocose usurp. 788, 38
 —ἱνη foem. 276, 50. —ἱνης ου
 mafc. d. 40, 10: 277, 32
 ἱνῶν 720, 37
 ἱνὸς d. 471, 22
 —ἱννα d. 27, 12
 —ἱνός metasyntactica 30, 12: pro-
 paroxyt. 470, 40: —ἱνός quae
 producunt, et quae corre-
 ptiunt 488, 4. —ἱνός, correpto
 488, 5. —ἱνός d. diversae spe-
 cie 793, 45. —ἱνός d. 17, 32:
 58, 52: i. correpto, excepto
 χαλινός 805, 18
 ἱνὸς η 471, 27: 561, 43
 ἱνὸ τὸ ἐκκενῶ 779, 6. ἱνὸ d. ab
 ἱν seu ἱς 513, 53
 ἱνῶς f. 471, 30
 ἱνός 481, 4, 8
 —ἱξ deriv. ex ἱς 730, 52. —ἱξ
 adverb. 337, 18
 ἱξάλος 36, 52: 471, 41: 528, 53:
 et ἱξάλος 148, 4
 ἱξε pro ἱνα, venit 598, 50. ἱξε,
 imperative 472, 18
 ἱξείω 471, 53
 ἱξείω 456, 10
 ἱξείων φάρμακον 471, 54
 ἱξίων 471, 51: i. producto 92,
 31
 ἱξον B. pro ἱκον 297, 17: 472, 10:
 750, 39: idem ἱξον 683, 6
 ἱξός d. 472, 1
 ἱξός η 472, 6. ἱξός 770, 13: Ion.
 ἱξή η 636, 24
 ἱξνέφης 303, 50. ἱξνέφης 434, 2:
 473, 11. ἱξός d. 34, 53
 ἱοή η Φωνή 103, 19: rectius ἱωή.
 ἱομεν pro ἱωμεν 301, 29
 ἱόμωροι 472, 57
 ἱον ου τὸ 473, 10. ἱον es e 301,
 27: 467, 40: 481, 20. ἱον ὄν-
 τος 467, 52
 —ἱον pro ἱον 187, 19: 629, 11.
 —ἱον templum signif. 278, 34.
 —ἱον denominativum in qua-
 bus proparoxytonon, et in
 quibus paroxytonon 520, 22.
 —ἱον forma diminutiva 480,
 50: in quibus proparoxytonon,
 et in quibus oxytonon 631, 23:
 739, 38
 —ἱον et ἱδον diminut. 605, 7.
 ἱον diminutiva paroxytona quae,
 quae proparoxytona 375, 27:
 451, 16
 —ἱον adverb. 346, 7
 ἱόνδην Paphl. quid 708, 42
 ἱόνδης 473, 17
 ἱόνιον πέλαγος 730, 48. ἱόνιος
 πόλεος 473, 16. ἱονοβόστρυ-
 χος † 423, 13

ἱόνη, op. Palaest. 473, 14: etiam
 gemino πη, Stephan. Byz.
 ἱοδάνης f. 473, 19. ἱοδάνειος
 139, 46
 ἱος ἱα ἱον 305, 31. ἱος ὁ μόνος
 464, 33: 472, 42: ὁ αὐτός,
 unus et idem 618, 43
 ἱός d. 472, 49: 620, 14: i. produ-
 cto 553, 52
 —ἱος d. 40, 17: 64, 29: denom.
 specie 631, 28: d. ex os neu-
 tro 422, 19: e verbis 144, 1:
 337, 20: e futuro 635, 43: ex
 praepositionib. 93, 1. —ἱος et
 ἱος, ex adverb. 113, 28. —ἱος
 possessiva 29, 46: et 30, 7:
 80, 43: possessiva forma 631,
 26: gentilia 80, 48. —ἱος pro-
 pria hypertrissyllaba 745, 18.
 —ἱος non propria, proparoxy-
 тона 521, 14. —ἱος dissyllaba
 diverso tono 472, 42. —ἱος
 dissyllaba masculina, ei di-
 phthongum averlatur 539, 23.
 ἱος poeice productum 93, 5.
 —ἱος a ov 143, 34
 —ἱος tribreve paroxytonon in
 propriis nom. 521, 10
 —ἱος dissyll. propria 539, 25
 —ἱος avium nomina 380, 36.
 —ἱος dissyllabum i. producto
 553, 52
 —ἱος genit. pro ἱδος Ionice, a
 nom. in is 42, 19
 ἱότης η 473, 7
 ἱούδας α 779, 21
 ἱουλιανός 438, 9, 11
 ἱούλος 472, 26, 30, 35. ἱούλος
 λεπτός 144, 54. ἱούλος poly-
 pus 111, 10. ἱουλόπεις 472,
 29
 ἱουν eis ei 467, 43
 ἱούσα 467, 50
 ἱουχάρα 473, 5: 547, 13
 ἱπες οἱ 481, 5. ἱππος 473, 24
 ἱπος 473, 26. ἱπούμενος ταῖς
 συμφοραῖς 473, 30
 οἱ ἱππὰς τελοῦντες, equestris
 centus ordo 410, 3
 ἱππῶς d. 281, 34: 627, 13. ἱπ-
 πῶς 400, 49
 ἱππῶς 698, 14
 ἱππαρχος 729, 8
 ἱππῶς 722, 25
 ἱππῶς 247, 28
 ἱππῶς 412, 5. ἱππῶς
 οὐρά 473, 52. ἱππῶς ὀπλά,
 et ἱππον ὀπλά, quid diff. 203,
 35
 ἱππῶς d. 132, 2. ἱππῶς d. 687,
 9. οἱ ἱππῶς Athen. 410, 2
 ἱππηολογία 232, 46, 51
 ἱππῆς Att. pro ἱππῆς 473, 37
 ἱππῶς τριχῆς 473, 54. ἱππῶς
 στήθη 560, 38. ἱππῶς Ποσει-
 δῶν 223, 10: 473, 42. ἱππῶς
 Ἀθηνῶν 474, 30: 774, 24
 ἱπποχάρις d. 473, 49
 ἱππῆς η d. 216, 48
 ἱπποβάνης 192, 10
 ἱπποβότος 473, 51. ἱπποβότον
 Ἄργος 474, 14
 ἱπποβουκόλος 113, 40
 ἱπποδῶμος 474, 52
 ἱπποδρόμος Att. 340, 53. ἱππο-
 δρόμος Alexandr. 533, 2
 ἱππογῶμων 209, 47: 474, 45
 ὁ ἱπποδῶμος 145, 45

ἱπποδῶν et ἱπποδῶν 513, 30.
 ἱπποδῶν heros 473, 46
 ἱπποκίνδρος 474, 6
 ἱπποκίνταυρος 474, 36
 ἱπποκόμος d. 475, 2. ἱπποκόμοι
 κόρυμβες 474, 56
 ἱπποκορυσταί οἱ 474, 22
 ἱπποκόντος ἱππασία 473, 45
 ἱππομανής 474, 42
 ἱππομάχος 473, 49
 ἱππος 473, 32. αἱ ἱπποὶ Ion.
 473, 35. ἱππος et βοῦς, no-
 minib. appollita, granditatem
 significant 209, 45: 474, 44
 ἱπποστῆλον 209, 46
 ἱπποσύνη η 474, 11
 ἱππῶτα f. pro ἱπποτής 474, 8:
 661, 6: pro ἱπποτήν 585, 8.
 ἱπποτάτης 210, 3
 ἱππουρίς η 473, 52, 57
 ἱπποφῶρος 681, 57
 ἱππῶς 318, 4: 396, 18: 430, 20
 ἱππῶναξ 811, 9
 ἱππημῆς 662, 52
 ἱππη 279, 55: 463, 50: 481, 2.
 ἱππη et ἱππη 110, 46. ἱππη i.
 correpto 673, 7
 ἱπῶ ὄσων 473, 29: 671, 24
 —ἱρ 107, 18
 ἱρα et ἱρα η ἐκκλησία 692, 39:
 plur. ἱραί 303, 40: et ἱραί 472,
 11. ἱρα oppidum 692, 57
 ἱρά Ion. et p. 468, 2
 —ἱρα foem. penultima plerum-
 que diphthongo 318, 56
 ἱραξ f. 467, 56: 468, 2
 ἱράων προπάροιθε 475, 11
 ἱρεῖς Ion. et p. 468, 1. sic ἱρεῖς
 467, 56: 475, 8
 ἱρις 209, 34: ἱρις 475, 34, 37
 —ἱρις absque diphth. 209, 31
 ἱρόν t. 468, 2
 ἱρος d. 658, 54: pr. 475, 14, 52.
 ἱρός f. 475, 5, 19
 —ἱρος dissyllaba propria 475, 23.
 —ἱρος propria urbium nom.
 488, 9
 ἱς η δύναμις 199, 51: 477, 4. ἱς
 et ἱν 480, 10: 513, 52. ἱς ἱός
 η 471, 23. ἱς in compo. ab
 ἱδῶν 604, 10
 —ἱς mafc. dimin. 93, 50: 159,
 30. ἱς propria mafc. d. ex os
 247, 33: 729, 38. ἱς mafc. ex
 η foem. 243, 8: ἱς foem. ex η
 foem. 153, 25: 379, 31. —ἱς
 foem. et composita inde 333,
 22. —ἱς verbale foem. a fut.
 primo 588, 33. —ἱς verbalia
 per os purum flectuntur 253,
 44
 —ἱς ἱος Ionice 560, 12. —ἱς ἱδος
 97, 46: 157, 18. —ἱς ἱδος ex
 mafc. in ἱς 428, 8: 545, 56.
 —ἱς ἱδος barytonum ex ἱς ba-
 rytono et oxytono 595, 37. —ἱς
 ἱδος compo. ex ἱς ἱδος 518,
 52. —ἱς ἱδος barytonum, in
 compositione proparoxytonon
 518, 32. —ἱς ἱδος i. producto
 518, 37. —ἱς ἱδος 632, 2. —ἱς
 ἱτος an cadat in monosyllaba
 567, 51
 —ἱς et ἱς fin. 395, 35. —ἱς ἱνος
 i. producto 518, 37
 —ἱς, neutr. i. 769, 40. —ἱς fim-
 plicis figurae, non facit neu-
 trum in i. 769, 43. —ἱς com-

pol. oxytonum 333, 25. —is compol. paoxytonum 333, 27. —is compol. proparoxytonum 333, 22, 29. —is compolita, limplicium declinationem retinent 491, 49. —is barytonum i correpto 632, 8. —is i. ex ies 708, 26. —is adverb. 169, 25. —is idos 244, 56: 333, 20: 806, 51: d. 152, 4: d. ex i 379, 32. —is idos e futuro natum, oxytonon, et i correpto 183, 40. —is gentile loem. ex mafc. eis 389, 14. —is diminut. 48, 45: 66, 30: 83, 34: 84, 29: 530, 33. —is idos i correpto 518, 17. —is idos e 518, 15. —is idos et idos 184, 4, 8. —is idos in compol. tonum servans 518, 34, 48. —is idos accusativum peritofsyllabum habet tantum: at i barytonum, utroque modo 676, 32. —is et i 376, 36. —is adverb. oxyt. 676, 28. *ισαίτερα* et *ισαίτατα* Att. 51, 17. *ισαμιν*, icimus 466, 18: 476, 29. *ισαμεν*, ivimus 476, 4. *ισαμι* Dor. pro *ισμι* 43, 11: 476, 29. *ισαν*, ibant 501, 20: 423, 43: 475, 51: 697, 39. *Ισανδρος* 476, 56. *ισας* antos cur barytonum 476, 12. *ισασι* 476, 5. *Ισαυα* reg. 171, 5. *ισαμι* d. 476, 32. —*ισα* o 14, 56. *ισα* τὸ γίνωσκε 476, 25: τὸ ὑπαρχε 476, 17. *ισαμός* 477, 22, 33: 654, 1. *ισαμιου* 477, 31. *ισαμιος* Προσειδων 338, 56. *ισα*, eunt 467, 13. *Ισαις* h 476, 48. *Ισάδωρος* 476, 55. *ισα*, 476, 39. —*ισκος* dimin. fig. 807, 10. *ισκω* et *ισκοντες* 476, 46. *ισκω* et *ισκω* 423, 52. —*ισκω* d. ex *έω* ω 201, 29, 33: 452, 42: 456, 51. *ισμα* τὸ 477, 3. *Ισμαρος* 477, 1. *ισμεν* f. 466, 19. *ισοδένδρος* αἰών 75, 43. *ισοδυναμος* τῷ ἐνεστῶτι 637, 36. *ισοδυναμεῖ* τῷ νῦν 418, 56. sic 639, 16: 640, 25: pro eodem *ισοδυναμοῖ* vulg. 652, 43: itemque *ισοδυναμοῦται* τῷ— 305, 1. *ισοδυναμοῦν* τῷ ὄντι 635, 17. *ισόκωλα* 550, 40. *ισομαι* 506, 14. *ισομοιρος* 251, 35. *ισος* et *ισος* 477, 8. *ισα* θεοῖσιν adverb. 559, 20. *Ισος* leu E. 287, 42. *ισοσύμβατος* κλίσις 498, 34. *ισοσυμβατος* κλίνεται 552, 34: 553, 23. *ισοσυμβατεῖ* τοῖς ὀνόμασι 131, 49. sic 356, 41. *ισοτάλαντος* 161, 55. *ισοφαρίζειν* 476, 57. *ισόχνοος* 477, 20. *ισση* 343, 5: 381, 50. *Ισαήλ* 477, 4. *ισσω* et *προίσσωμαι* 689, 5. —*ισσω* d. 14, 9.

ETYMOLOGICON.

ιστα imperative 477, 57: 478, 3. idem *ισταθι* 477, 57. *ισταμαι* 477, 52. *ιστάμην* 477, 52. *ιστάν*, appendere librae 652, 51. *ισταο* Ion. 477, 53. *ιστάς* o 476, 13. *ιστάσι* 476, 11. *ιστασο* 477, 52. *ιστασθαι*, poni, dici 539, 9. —*ιστατος* ex *ιστος* 753, 24. *ιστε* f. pro *ιστετε* 476, 9. *ιστέον* 476, 35. —*ιστερος* et *ιστατος* Att. 51, 13. *ιστη* imperfectum 478, 1. *ιστη* pro *ισταθι* 261, 7: 348, 4: 477, 55: 478, 12. *ιστημι* 477, 36. *ιστημι* τὸ δαυελομαι 725, 22. *ιστημι* in aor. 2. significationem habet passivam 507, 14. at *ιστημι* d. ab *ιστῶ* τὸ γινώσκω 43, 13. *ιστην* ης η 537, 35. *ιστήν* Ion. pro *ιστία* 382, 36, 39, 45. *ιστίον* τὸ 478, 24. *ιστιῶ* Ion. et Dor. pro *ιστ* 382, 42. *ιστοβοεύς* 173, 25. *ιστοδόκη* η 478, 22, 30. *ιστοδίκη* 478, 30. *ιστον* f. 476, 34. *ιστοπένη* η 478, 28. *ο* *ιστέπου* 502, 11. *ιστορία* d. 478, 16: gramm. quid 816, 55: quid, quotuplex, quando ea utamur 791, 56: *ιστε* τῷ διαλέκτῳ adverbatur 816, 57. *ιστός* 478, 20: at *ιστός*, ab *είδω* 43, 12. —*ιστος* superl. 39, 57: superl. fig. 807, 7: contractionem quoque admittit 676, 12. —*ιστος* denominativum 674, 39. *ιστουροῦσα* 367, 48. *ιστω* f. pro *ισάτω* 476, 31. *ιστῶ* q̄s q̄ 477, 36, 42. at *ιστῶ* τὸ γινώσκω 43, 13. *ιστωρ* leu *ιστωρ* 478, 15. *ιστωρ* 21, 6: 612, 3. *ισχαίνω* leu *ισχανῶ* 478, 45. *ισχανών* et *ισχανόωσι* 478, 42. *ισχάς* η 479, 14. *ισχεο* Ion. 478, 37. *ισχημι* d. a *σχῶ* 740, 7. *ισχίον* τὸ 478, 56: paroxyt. 631, 25. *ισχίος* 479, 3, 22. *ισχυρομυθούντες* 479, 4. *ισχυρόφωος* 191, 23. *ισχρόν* ω 497, 22. *ισχον* 543, 9. *ισχύς* d. 132, 5. *ισχυρός* 479, 6: u producto 479, 10: 620, 6. *ισχυροποιός* τῶν ἐσθιόντων 480, 12. *ισχυροποιεῖν* τὸ σῶμα 536, 25. sic 378, 31. *ισχω* 478, 34. *ισχῶ* 478, 40. *ισῶ* q̄s q̄ 476, 9, 23, 27. *ισαμός* 43, 36: 479, 25. *ιτε* 133, 11: 467, 12. *ιτία* η 513, 21: 479, 27. *ιτέον*, eundum 479, 29. *ιτην*, ibant 479, 33. *ιτήριος* 348, 45. *ιτης* o 43, 36: 479, 37. —*ιτης* d. postf. 524, 37: per i 570, 23: penultima longa 447, 27. *ιτον* dual. 467, 12. *ιτός* d. 479, 28: 797, 45. —*ιτος* difyll. baryt. 714, 43.

—*ιτος* d. et c. 17, 42. —*ιτος* ei diphthongum averlatur 567, 43. *ιτρον* 257, 29, et Suidas: Helychius ἡτρον. *ιτρον* 479, 39. *ιττω* Boeotice pro *ιστω* 479, 46. *ιτυς* η 479, 41. *Ιτυλος* 479, 43. *ιτω* 476, 38. *ιτω* τὸ πορεύομαι 797, 45. *Ιτώνη* Minerva 519, 2. *Ιτωνία* et *Ιτωνίς* 479, 47. *ιῦγῆ* 788, 33. *ιῦγμός* o 480, 2. *ιῦγῆ* 479, 55. *ιῦγεν* 480, 1, 3. —*ιφῆ* 44, 22. *ιφάμιος* 480, 23. *ιφάμιη* δαλοχος 480, 31, 43. *ιφάμιους* ψυχας 480, 41. *ιφ* 169, 29: 480, 7: 800, 12: priori producta 607, 20. *Ιφγενής* 480, 15. *Ιφικλής* 480, 16. *Ιφικλος* 480, 20. *Ιφικλείη* βίη 436, 19. *Ιφικράτης*, calc. 376, 49, et Suid. at Helych. *Ιφικρατίς*. *Ιφιδέδουσα* 480, 15. *ιφιος* d. 113, 28. *ιφια* μήλα 480, 12. *Ιφίς*, dnm. 93, 51: nom. pr. 480, 14. *ιχαίνειν* τὸ ἐπιθυμεῖν 568, 7. *ιχθύς* o 480, 45. *ιχθύς* o, u producto, correpto tamen in flexione 288, 30. *ιχθυοφόροι*, et *ιχθυοφορεῖν* 117, 26. *ιχνηλατεῖν* ταῖς ρίσις 395, 40. *ιχνηον* ou 375, 31: 480, 48: proparoxyt. 451, 20: 631, 29. *ιχνος* 480, 46. *ιχνοποιεῖν* τὸ ἀηγία 395, 38. *ιχνώ* d. 146, 49. —*ιχος* ex *ιός* 582, 39. *ιχῶ* f. pro *ιχῶρα* 480, 56. —*ιχω* et *ιχῶ* 516, 2. *ιχῶρ* o 480, 52. *ιψ* o 1, 41: 481, 2, 5. —*ψ* omnem diphthongum averlatur 481, 2. *ιψα* τὸ βλάψαι 41, 4. *ιψαο* 464, 11. *ιψεται* pro *ιψει* 608, 48. *ιω* τὸ πορεύομαι 43, 37: 301, 17, 25: 306, 13: 422, 56: 467, 39: 475, 52, 56: 481, 17, 19: 508, 6: 545, 46: τὸ πέμπω 471, 33: rectius *ιω* τὸ πέμπω 475, 5: et 468, 9. *Ιω* Inachi E unde nomen trax. 206, 31. *ιω* adverb. 481, 10. *ιω* pro *ιων* 481, 26. *ιω* et *ιάλω* 186, 56. *ιω* τὸ φωνῶ 26, 19: τὸ πορεύομαι 475, 56: 481, 35: *ιω* ἥσω 467, 7. *ιω* τὸ θρασυεύω 109, 57. *ιω* τὸ θρασυεύω, longum habet 110, 5: fut. *ιάσω* 59, 28: 202, 11: 464, 11. *ιω* ἡματι, uno die 472, 44. *ιω* τὸ πέμπω 177, 1: 317, 50: 686, 40. *ιω* eis ei 467, 42, 48: 477, 42. —*ιω* i producto 575, 28. —*ιω* pro *ισω* Att. 51, 22: 483, 21. —*ιω* i q̄s i q̄ 536, 51. *ιωγῆ* η 481, 21. *ιωῆ* η 26, 19: 481, 16. *ιωῆ* φέρειν ἐπὶ— 463, 8. *ιωῆ* adv. 78, 33. *ιωκα* f. pro *ιωκή* 481, 26: 496, 12. *ιωκή* 55, 28: 197, 9: 481, 22: f. 426, 47. *ιων* ὄντος 467, 50: 481, 19.

O o o

—*ων* d. 148, 4: d. propr. 282, 20. —*ων* *ωνος* patronym. 540, 16. *ων* dimin. ex os 420, 52. *ων* comparat. 39, 57: 505, 49. —*ων* *ιστος* ex *us* et *os* et *ης* 753, 17: —*ων* i producto 92, 31: 674, 5. —*ων* comparativus i, anticipiū 753, 27. *ώνωγα* 315, 16. *ὠξες* η 481, 30. *ὠξίππη* f. 426, 47. *ὠτα* 462, 29. —*ὠτης* d. 157, 29. *ὠχμός* o 481, 55.

K

K seu G equis Theffalicis inustum 208, 1. x in perfecto activo ad immutabilem assumitur 501, 16: in perfecto extritum Ionice 501, 1: 507, 45. x pro π Aeolice 523, 49: pleonasticum 526, 1. *κάβαισι* 482, 21. *κάβαξ* o 482, 26. *κάββαλῆς* et *κάββαλις* o 482, 18. *Κάβειροι* dii, et mont. 482, 27. *κάβηξ* pro *καύηξ* vulg. ed. 493, 48. *Καθησός* op. 482, 25. *κάβος* o 482, 22. *καγκανος* 482, 34. *καγκελα* 289, 5: 743, 31: et *καγκελοι* 288, 46: *καγκελωτή* θύρα 518, 22. *καγκελοθυρίς* 515, 4: e Lat. Cancelli. *καγκηλαίειν* 805, 11. *καγκηλωσι* poet. 482, 41. *καγκηρος* pro *κακηρος* 36, 22, et Suid. *καδδ* αὐτῶν f. pro *κατὰ δ'* αὐτ. 424, 49. sic *καδδῆ*— *λίποιεν* 400, 58. *καδδῆσις* 306, 35. *καδδύσαι* 309, 44. *καδῆν* τὸ χωρῆσαι 600, 7. *Κάδης* nomen loci 482, 57. *καδίσκοι* 482, 55. *Καδμηίδες* f. ai *Καδμηίδες* 604, 56. *κάδος* o 482, 53. *Κάειρα* η 319, 1: 483, 4. *κάω* τὸ κοσμῶ 45, 33: 499, 35: 506, 50. *κάη* Ion. pro *ἐκάη* 585, 27. *καθ* ἡμῶν 483, 25. *καθᾶ* et *καθᾶς* 79, 2. c. *καθάπερ*, quoniam 689, 21. *καθαπερανεῖ* 69, 43. *καθαπτός* d. 1, 37. *καθαρά* χωρία, pura omni aere alieno 159, 23. *καθαρά* ἀκρόδρα, quae efusi sunt 303, 19. *καθαρά*, pro *καθαράν* τὴν κατάληξιν ἔχοντα 143, 33. sic *καθαρός* ἐνεστῶς 129, 37: et *καθαρεύων* ἐνεστῶς 202, 9: itemque 500, 8. *καθαγμα* τὸ 483, 11. *καθαγματῶδες* ὄνομα 512, 7. *καθαγής* o 436, 5. *καθαγής* τῶν δαιμόνων 571, 43. *καθεδομαι* Att. 317, 8. *καθῆδρα*, sella 441, 11: plur. *καθῆδραι* τῶν ἐρετῶν 398, 10: 518, 27. *καθεῖναι* 301, 53.

- καθεκτός 405, 10. καθεκτική δύ-
ναμις 660, 13
καθερέπωση † 333, 49
καθερέσθαι 483, 19
καθεσταμένος, confidutus 735, 1
κάθετος 740, 42
καθεύδω 652, 24. καθεύδει 483,
45. καθευδῆσαι 285, 57.
κάθη Att. pro κάθησαι 484, 19.
κάθηαι Ion. 484, 35
καθηγέσθαι τῷ— 203, 16. κα-
θηγητής 272, 22
καθηκόντως 483, 41
κάθημαι 105, 6: 483, 31
κάθησαν pro ἐκάθησαν 568, 53
καθησθαι 483, 47. καθηστο 483,
49
καθησθῆσαι 468, 38
καθίσω Ion 483, 18. καθίζων 518,
46. καθίσον imperat. 483, 19.
καθίσσας 718, 42
καλίστα 478, 2
καλιῶ Att. pro καθίσω 483, 21
καθό, quia 547, 21
καθοπεύδω 413, 52. καθο-
πεύδωναι 460, 19. καθόπι-
σις ἡ 460, 41
καθότι, quia 271, 15
κάθου f. 483, 36
καθυποτοπεῖσθαι 762, 15: apud
Aristoph. καχυπονοεῖσθαι.
καθώς d. 79, 2
καθυσταίνω 483, 42
καί et τέ ut differ. 497, 36. καί,
etiam, fere pleonastice 637,
51: 638, 45. sic καί μόνον, va-
cante καί 739, 28: 803, 59.
καί μόνον, in fine commatis
739, 28. Enclit. καί σφας,
καί σφας, καί σφιν 498, 15:
καί γε, atque 665, 42: καί τοί
γε καί— enclit. annexum 546,
40
καικίας άνεμος, et Κάϊκος fl. 497,
49
Καιεύς Lapith. rex 497, 46
καίνεσθαι 588, 43
καίνος 497, 43: 503, 23. καίνο-
ποιεῖν 601, 6
καίνυμι 126, 59
καίνω τὸ κόπτω 489, 10, 29: 528,
37: 529, 10: d. 36, 37
καίρος ὁ 497, 52. καίριος 497,
54, 56: 810, 20. καίρια 652,
3. καίροσένων 498, 7. καίροσ-
τέων ὀθονέων 499, 43
καίρω τὸ τρέχω 608, 9. καίρω et
καρχαίρω 716, 7
καίρων et καίρωμα 498, 8. He-
lych. et Eulh. καίρος. καίρω-
τίδες αἱ 498, 10
Καίσαρ 498, 26. Καίσαρεια et
Καίσαρεις 498, 14
καίω καύω 497, 40
κακουργίας f. pro καὶ ἐκερ. 634,
14
κάκη ἡ 484, 52
κακηγορία 245, 36: 563, 44
κακηπέλεια, et Ion. κακηπελίη
590, 44
κακία ἡ 484, 36
κάκιστος 484, 55
κακιστή et κάκιστος 485, 1
κακιστέος f. pro κατακιστέος
485, 6. sic κακισφαλής 528,
32
κακοδαίμων 484, 50. voc. ὁ κα-
κόδαμον 130, 33, 45
κακοήθης barytonum 435, 55. sic
κακοήτως 171, 40. κακοητεύε-
σθαι 234, 46
κακόκναμος Dor. 531, 25
κακόλογος λοιδορία 510, 9. κα-
κόλογος 133, 47
κακομολία 52, 16
κακοπάθεια 291, 10. κακοπαθεῖ-
ται 771, 27
κακόπηρος c. 670, 56
κακορροφία 354, 17
κακός ὁ 484, 37. κακός χόλος
484, 44. κακός pro ἴδιον
487, 35. κάσμος 484, 47.
κακοσχόλος λεχθέν 634, 6.
κακόφρονον ὄνειρον 719, 49. κα-
κόφρων ἡν 576, 4. κακοφρονία
vitata 809, 48. κακόχαιτος
484, 48. κακόχρους. 817, 48
καλά adverb. 486, 39. sic καλὰ
γράφει 779, 57. Καλὰ pro
Βαλὰ 183, 56
κάλαρος 485, 22. καλαρίσκος
744, 56
καλαμευτής ὁ 485, 27
καλαμίδες αἱ 485, 29
καλάμινθος herba 588, 5
καλαμόγλυφος 485, 35. καλα-
μογλυφεῖν 485, 33
κάλαμος 485, 29
Καλαμώνιος d. 750, 31
καλάσις 209, 33
καλαύροψ 485, 36
κάλας pro κάλας vulg. 757, 34
καλέσω 129, 40. καλέω et κα-
λέω 129, 57
κάλη Ion κήλη 510, 42
καλήσω pro καλέω 485, 41, 45.
καλήμεναι pro καλέω 485, 50.
καλήω Acol. pro καλέω 485,
45
καλία ἡ 485, 51
καλίζω 325, 37: καλίζω et καλ-
λίστης 218, 39
καλίνδω 486, 13. καλινδύμαι
486, 9
καλλιστής 325, 37: et 218, 39.
καλλιστῶ 325, 37
κάλλια τὰ 486, 45. καλλίαντος
486, 49
Καλλάτις seu Κάλατις 486, 41
καλλείδης 166, 4
κάλλη τὰ 485, 22: 486, 43, 47.
κάλλη τὰ διζή 429, 48
καλλιάνειρα 218, 50
καλλιγράφος παροχyt. 694, 43.
καλλιγράφω 649, 56
καλλιγύναιξ 487, 11
καλλιστῶ ὡς 487, 17. rectius
καλλιστῶ 468, 57: a quo et
καλλιέρημα τὸ 487, 14
Καλλικολωνή 487, 3
καλλικρέας c. 491, 23
Καλλιλαμπήτη voc. c. 670, 18
κάλλιμος d. 487, 26
καλλιπάριος Ae. 487, 1: 653, 40
καλλιπαρθέτος 630, 27
καλλιπρόβατος 395, 54
Καλλιρόβη fons 569, 3: et Καλ-
λινόη 543, 43
καλλιστεῖς, Not. ad 361, 9
καλλιστής 218, 39: 325, 37
κάλλιστος d. 487, 31. κάλλιστος
ἀνὴρ 487, 37
καλλιστρεῖν 218, 40
καλλισφυρος 487, 7
κάλλιχθης 108, 45: (ut apud A-
thienacum quoque Ἀνδίας,
κάλλιχθης) et κάλλιχθης υἱος
599, 42, ex 288, 30. et tamen
εὐχχθης apud Diodor. Siculum.
καλλίων κάλλιστος 487, 31: 753,
26
καλλιώνυμος pifc. 59, 53: 108, 46
καλλονή — 194, 50
κάλλας τὸ 486, 42, 47, 56: 487,
9: in compoē. capit pro o
487, 1: 630, 27: plur. κάλλη
supra suo loco.
καλλύνειν τὸ σαίνειν 322, 18.
καλλυντής ὁ 436, 6. καλλυν-
τήρια τὰ 487, 13. καλλυντρον
486, 52
καλλωπίς 486, 54
καλόγηρος 250, 48
καλοετής 435, 42
καλοῖο pro καλοῦ 474, 5
καλοκαγαθία 107, 22: 486, 5
καλον τὸ εὖλον 486, 6: 502, 14.
καλόνειον seu κηλόνειον 510, 47
καλοποιεῖν, recte fac. 189, 24
καλόπους ὁ 486, 6: dimin. κα-
λοπούδων 510, 46
καλός 485, 55: simpliciter λ 487,
33: etiam pro virili et forti
487, 34. κάλοι οἱ 486, 8
καλύβη ἡ 486, 21: 799, 1
Καλύβη seu Καλύβαι infulae
486, 27
καλύκη d. 87, 37
Κάλυμνος pro Καλύμνιος 486,
25
κάλυξ 218, 27: 486, 37: 502, 52
καλυψός 219, 50. Καλυψὸς nym-
pha 486, 23: et 141, 16
Κάλας et καλλυπνείν 486, 29
κάληχ ἡ 486, 30. Καλλυχῶν ἡ
486, 35
κάλως ἡ 486, 14
καλῶδων dimin. 486, 15: 550, 26
κάλως 74, 8
ἡ καλῶνυμος 145, 22
κάλως ω et ως 74, 5
κάμαξ ὁ et ἡ differ. 487, 38
καμῆν τὸ θανεῖν: et καμόντες οἱ
θανόντες 102, 50
Κάμειρος 488, 15
καμελαύνιον τὸ 487, 49: 513, 17:
672, 3
κάμηλος ἡ 487, 56
Κάμηρος seu Κάμιρος 660, 50
Κανδύλη ἡ 488, 53
κάμινος ἡ 488, 3
Κάμινος op. 488, 7. Καμιρένς
426, 41
καμμέν—αἴθειαν f. pro κατὰ μὲν
αἴ. 412, 24. sic καμμένη ἡ f.
488, 44. κάμμορος 488, 41.
καμμύς 488, 43: καμμύσαι
579, 5. κακαμυμένος 87, 31
κάμνειν 488, 17. κάμνω def. 232,
2. καμόντες, defuncti 488,
25: et 192, 50
Καμπανοί pop. Ital. 488, 39
καμπή ἡ 488, 33. κάμπη ἡ 488,
35, 40
κάμποι, campi 490, 14. Κάμ-
πος, op. Ital. 488, 39
κάμπω 488, 30. καμπής 186,
25. κάμπτος ὁ pro καμπτήρ
in circo 609, 29, et 186, 14
καμπύλος 488, 57. καμπυλό-
πρυμνος 530, 31. καμπυλόρριν
395, 36
κάμψις 235, 56. καμψώνυχες
221, 10
κάμω pro κάμνω 488, 27: 499, 7
κανά f. 152, 24: 489, 13
Κανάστρα promunt. 488, 52
καναχή 310, 4: 488, 49. κανα-
χήδα φορεῖσθαι 488, 50. κα-
ναχίζω 730, 54. κανάχισεν
488, 49
κάνη Ion κανή 489, 7. κανηφό-
ρος 354, 7: 489, 22: plur. κα-
νηφόροι 279, 38
κάνθρος 489, 3
κάνθρος ὁ 488, 55: plur. κανθοί
361, 29. κάνθων 489, 1
κανίσκιον τὸ 489, 12
καννάβινα λίνα 731, 54
κάνναθρον 489, 5
κάννη 154, 35
κάνων 489, 9
κάνων ὁ 489, 29. κανὼν ἐστὶν ὁ
λέγων 632, 10: 641, 46: 643,
47: 674, 5: 809, 12, 23. sic
ὁ κανὼν, f. ἐστὶ, aut simili
verbo 240, 28: 304, 56, et ali-
bi paffim. κανὼν ὑψώσεως 374,
57. ὁ κανὼν τῆς μεγάλης ἑ-
βδομάδος citatur 259, 38. κα-
νοῖνεις 422, 23: 706, 17. κα-
νοῖνις αὐτὸ ἀπὸ τοῦ σχῆ, for-
mat 740, 10
Κάνωπος, non Κάνωβος 489, 24
κάπετος 489, 56
Καπετῶλιον 490, 44
κάπη ἡ 207, 22: 489, 40
καπήδαλοι 286, 35
κάπηλος 490, 4: 546, 6. κάπη-
λα τεχνήματα 490, 12. κα-
πηλεῖν τὸ 490, 10
καπίστριον, capistr. 139, 34: 798,
31
καπνός ὁ 489, 48: 536, 12: quid
565, 28. καπνίζω 489, 47, 54
καπνίσσει 204, 49. ἡ καπνο-
δόκη 111, 20
κάπος ὁ 482, 5. κάπος τὸ πνεῦμα
489, 43, 53: 536, 11
Καππάδοξ et Καππάδοκος 773,
53. Καππάδοξ, Καππάδοκος,
et Καππαδόκης 490, 18: 552,
45. Καππαδόκα voc. c. 670,
22
κάππας 490, 14
κάππεος f. pro κατέπεος 652, 11.
sic καππεύσασα 250, 37
κάπριος 631, 28. κάπριος et κά-
προς 32, 19. κάπρος d. 234,
50
κάπτω 207, 21. κάπτω τὸ κα-
ταίνω 485, 2: τὸ χωρῶ 494,
20: εὖ πνέω 536, 11: (idem
κάπτω) τὸ ἐσθίω 489, 40
Καπὺν ἡ 490, 1
καπυθῶδες πλάσμα 479, 39
καπύω ὡς 489, 47, 50: 492, 32
κάπω τὸ πνέω 492, 32: 507, 9:
511, 7
κάρ] ἐν καρὸς αἵσῃ 492, 4
κάρα ἡ 490, 24, 31: et 45, 28: d.
60, 53: f. per apocopen 491,
11. κάρα ἡ, ultima producta
491, 9
κάραβος 45, 42: 137, 35: 490, 29
καράδοκὸς ἥσω 490, 33
Κάραβις promunt. 490, 41
καροτόμος 215, 16, 19: paff. κα-
ροτόμος 215, 15, 18
Καρβάνες οἱ, et Καρβανος ὄχλος
490, 47
καρβάνια, scintillae 504, 12

καρδαμύσσειν f. 716, 10: Att. καρδαμύττειν 490, 53: 492, 9. item σκαρδ.
 καρδία ἡ 490, 51: 491, 56: 827, 41: α producto 519, 23. καρδιασμένοι 492, 12
 κάρδοπος 490, 49
 κάρδα Aeol. 407, 21
 κάρη, caput, f. 360, 9. κάρη Homero usitatum, non κάρα 491, 12. κάρη ἡ 450, 32. κάρη ἡ ὥρα 497, 52. κάρη f. pro κάρηνα 490, 56. sic κάρη δύο 276, 24. κάρηστος 491, 21. κάρησται 490, 57. κάρησμονες 527, 4. κάρησμον το 491, 15. κάρηστος d. 491, 19
 κάρης ἡ
 κάρησ d. 716, 7: def. 232, 6. κάρησ 491, 55
 κάρηστος 491, 52: 708, 47: i cor-
 repto 488, 5. κάρησβαίτης
 seu κάρησβάτης 195, 33
 κάρος d. 492, 3
 κάρησ d. 492, 27
 κάρησ d. 492, 35
 κάρησ d. 492, 14. Κάρησ nom.
 propr. 492, 20
 κάρησ f. pro κατά ῥόον 467, 21:
 at κάρησ pro κάρηστων seu κάρη-
 τών 492, 38
 κάρη f. 111, 54: 492, 42
 κάρησ d. 745, 9
 κάρησ d. 528, 57
 κάρησ 770, 13
 κάρησ ἡ 492, 47, 50. κάρησ d.
 492, 55. κάρησ d. 492, 46.
 50. κάρησ d. 492, 46
 κάρησ d. 492, 55. κάρησ d. 492, 56
 κάρησ d. 450, 31
 κάρησ d. 492, 14
 κάρησ d. 806, 36. κάρησ d. 493, 1. κάρησ d. 493, 2
 κάρησ ἡ 493, 37
 κάρησ et κάρηστος 493, 14
 κάρησ et κάρηστος ἡ πόρνη 493, 28, 32: Helych. et Suid. κάρησ.
 σαλβάς.
 κάρηστος 493, 27
 κάρηστος et κάρηστος 493, 31
 Καστανία opp. et καστανία κά-
 στανα 493, 25. καστανία τα 389, 1. Lycophroni, Suidae,
 Stephano Καστανία opp. est:
 nuces, Athenaeo et Helychia
 καστανά.
 κάστω pr. et appell. 493, 20
 κατά γῆς δύει, in terram 777,
 16. sic κατά κόρης 529, 39.
 κατά τῶν ὤμων ἀναλαβόντες
 95, 7. κατά τῶν ὤμων φέροντες
 155, 13. at κατά πόλων λέ-
 γεται, de mult. d. 554, 41.
 sic κατά τοῦ αὐτοῦ λαμβάνε-
 ται 92, 47: quod alibi ἐπι-
 ταί κοινού, ut καθόλου 688,
 21
 κατ' ἔτος, uno quoque anno
 386, 53. idem κατά ἐν ἔτος
 387, 1. κατά τὸ τέλος, et
 κατά τὴν ἀρχήν, pro ἐν 517,
 36: 625, 1. κατ' ἀποβολήν
 τοῦ χ, per 564, 26. κατὰ
 τοῦτο, propterea 440, 53.

μίαν κατὰ μίαν 689, 27. κατὰ
 βούς ἡσθίων, pro κατῆσθιον
 βούς 123, 52. κατὰ in com-
 pos. multitudinis et plenitudi-
 nis significationem habet 494,
 43. κατὰ f. 123, 33: 342,
 11
 καταβάλλειν τὴν τιμὴν, numer.
 pr. 148, 54
 καταβαρύνειν τὴν κεφαλὴν 490,
 37
 καταβαυκαλίσαι 192, 19: 214, 3
 καταβύομαι f. 449, 40
 καταβύομαι imperat. 562, 10
 καταβύομαι τὸν τόνον, promo-
 vet 220, 15: 305, 41. sic κα-
 ταβύομαι ὁ τόνος, promo-
 vetur 305, 37: καταβύομαι
 τοῦ τόνου 610, 24: et κατα-
 βύομαι τοῦ τόνου, promoto
 in sequenti syllabam accentu
 422, 21
 καταβολὴ τοῦ ἔρανον 70, 32. ὁ
 καταβολός 536, 21
 καταβόστρυχος 494, 43
 καταβύομαι 211, 5
 καταβύομαι 453, 53
 καταβύομαι 407, 53
 καταβύομαι, frangere 494, 51.
 pall. κατάβυσσος 54, 20
 καταβύομαι 239, 31
 καταβύομαι τὸ 495, 16: 648, 2
 καταβύομαι 481, 26
 καταβύομαι 285, 54
 καταβύομαι 248, 16
 καταβύομαι 258, 35
 καταβύομαι pro κατάβυς 144, 35
 κατάβυσσος, demergere 533, 18.
 κατάβυσσος 89, 56
 κατάβυσσος, convellit 494,
 53. καταβύομαι, convellit
 494, 56. καταβύομαι γαίης
 495, 1
 κατάβύομαι 510, 39
 κατάβυσσος pro κατάβυσσος 97, 58
 κατάβυσσος 688, 43
 κατάβυσσος 132, 16
 κατάβυσσος d. 494, 41. κατα-
 βύομαι Ζεύς 341, 10
 κατάβυσσος ἐλευθός 181, 1
 κατάβυσσος 494, 48
 κατάβυσσος 27, 35. κατάβυσσος 333,
 25: 518, 36, 54: plur. κατα-
 βύομαι 27, 30
 κατάβυσσος 565, 33
 κατάβυσσος 38, 20
 κατάβυσσος 348, 25: 422, 53
 κατάβυσσος 494, 45
 κατάβυσσος 494, 48
 κατάβυσσος 114, 41: 494, 28
 κατάβυσσος ἡ 494, 38: 819, 4
 κατάβυσσος Ion. 308, 5
 κατάβυσσος 509, 33: et 105,
 7. καταβύομαι 509, 31
 καταβύομαι 510, 38
 κατάβυσσος 494, 51
 κατάβυσσος 518, 23: et κα-
 τὰβύομαι 495, 19. oxytonon
 agnoscit cum Suida etiam Eu-
 statius.
 τὸ κατάβυσσος 519, 42
 κατάβυσσος 495, 24
 κατάβυσσος 704, 16
 κατάβυσσος 50, 25
 κατάβυσσος 494, 36
 κατάβυσσος 495, 29
 κατάβυσσος 539, 35
 κατάβυσσος 496, 2

κατακύλωμα 761, 38: Suid. πα-
 τανύλωμα.
 κατάλαμπος 790, 29
 καταλέγεσθαι ἐν λιμένι 173, 50.
 καταλέγειν 217, 4
 καταλέγον adverb. 818, 48
 καταλέω 497, 29: pall. κατα-
 λεύω 788, 1: καταλεῦσθαι
 495, 46. verbale καταλεῦ-
 σιμος 495, 46
 κατάληξις, definitiva 478, 8
 τὸ καταληπτόν 814, 55
 ὁ καταληπτός 137, 24
 κατάληξις τῆς φύσεως 495, 13
 κατάληξις ἐγένετο τῶν ἐπιτη-
 δίων πρὸς μάχας 569, 18. ὁ
 τάλως, f. νεών 454, 4. κα-
 ταλέγειν 495, 9: plur. κα-
 ταλέγειν 752, 44
 καταλέγειν τὸ τέλος τῆς ὁδῶν 495,
 17. κατάλεγμα τὸ 495, 16
 καταμάσσειν τὰς χεῖρας 587, 48
 καταμαίωμαι 558, 44
 καταμάσσειν 497, 32
 καταμάσσειν in certam. 488, 46
 καταμάσσειν 542, 37
 καταμαίωμαι 239, 43
 καταμαίωμαι 536, 3
 καταμαίωμαι ὁ 494, 25
 καταμαίωμαι 7, 11
 κάταντα 98, 27. κάταντες καὶ
 κάταντες 686, 27
 κάταντες 280, 29
 κάταντες τῆς Θράκης 708, 11.
 sic 457, 44
 κάταντες 348, 24. κάταν-
 τες 422, 55
 κάταντες eis Φοινίκας 385, 24
 κάταντες 122, 15: 507, 5
 κάταντες ἡμῶν 807, 18
 κάταντες 568, 3
 κάταντες 666, 9
 κάταντες 482, 5
 οἱ κάταντες, defuncti 65,
 9
 κάταντες ἐαυτὸν 685, 48
 κάταντες 495, 37
 κάταντες 689, 3, 7. κάτα-
 ντες 495, 32
 κάταντες 221, 40
 κάταντες 72, 51. κάταντες
 ου, et κάταντες 512, 12
 κάταντες 83, 22: pall. κάταντες
 377, 55
 κάταντες, seu κατ' αὐτὸν ἐξέτο
 184, 34
 κάταντες ὁ 494, 31
 κάταντες πέτραι 494, 34
 τὸ κάταντες, seu ἡ κάταντες
 malus navis 478, 25
 κάταντες, initio vocabuli 466,
 52. ὁ κάταντες, initialis 153,
 54: 334, 17, 19. τὸ κάταν-
 τες, initio 607, 5. vide ἀρχή.
 κάταντες μεθόδων 701, 25
 κάταντες, obfignare 403, 1
 κάταντες, fructuosa 453, 52. κα-
 ταντες τῆς λέξεως, formatio
 531, 12
 κάταντες 341, 7
 κάταντες 271, 30. κάτα-
 ντες 572, 6
 κάταντες 495, 41
 κάταντες, confringere 494, 51
 κάταντες 480, 55. κάταντες
 514, 49. κάταντες ὁ
 494, 52
 κάταντες, in alitra referte
 000 2

675, 52. καταστεγισμός 330,
 25: 675, 36
 καταστήσθαι 303, 28
 καταστήμα χρόνου 405, 27
 καταστήσθαι 498, 39. κατὰ-
 στικτα σημείοις 711, 18
 καταστήσθαι eis τὸ αὐτὸ 531,
 18
 καταστήσθαι 661, 37
 κατὰσχω ἡ 495, 6. κατὰσχω-
 ῆναι νόσῳ 159, 33. οἱ κατὰ-
 σχωτοὶ ὑπὸ φόβου 187, 52.
 κατὰσχωτοὶ pro σκῆσις 782, 55
 κατὰσχω 348, 17
 κατὰσχωτοὶ αὐτοὶ 711, 11: et
 κατὰσχωτοὶ 791, 20
 οἱ κατὰσχωτοὶ 629, 44
 κατὰσχωτοὶ 551, 5. κα-
 τὰσχωτοὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια
 450, 52
 κατὰσχωτοὶ 401, 7
 κατὰσχωτοὶ 276, 7
 κατὰσχωτοὶ 52, 49
 κατὰσχωτοὶ ἡ 481, 45
 κατὰσχωτοὶ 495, 47
 ὁ κατὰσχωτοὶ Ζεύς 409, 8. κα-
 τὰσχωτοὶ δαίμων 374, 5
 κατὰσχωτοὶ 427, 23
 κατὰσχωτοὶ ἡ 212, 17. κατὰσχω-
 τοὶ 303, 23
 κατὰσχωτοὶ 313, 42
 κατὰσχωτοὶ 495, 49
 κατὰσχωτοὶ 818, 35
 κατὰσχωτοὶ τῆ χειρὶ 701, 39
 κατὰσχωτοὶ, fractus 418, 1
 κατὰσχωτοὶ 309, 19
 κατὰσχωτοὶ 236, 40
 κατὰσχωτοὶ, usitatum est 752, 38
 κατὰσχωτοὶ eis ὅλα 592, 28
 κατὰσχωτοὶ pro κατὰσχωτοὶ 229, 7
 κατὰσχωτοὶ 483, 46: 484, 7
 κατὰσχωτοὶ 510, 38
 κατὰσχωτοὶ 324, 30. sic κατὰσχω-
 τοὶ 495, 57: κατὰσχωτοὶ 495, 52
 κατὰσχωτοὶ 127, 37
 κατὰσχωτοὶ 497, 29
 κατὰσχωτοὶ 496, 17
 κατὰσχωτοὶ f. 344, 56: 496, 7
 κατὰσχωτοὶ 356, 36. οὐ κατὰσχω-
 τοὶ, nulla cogit necessitas 746,
 11
 κατὰσχωτοὶ 661, 40
 κατὰσχωτοὶ 496, 14
 κατὰσχωτοὶ 587, 13
 κατὰσχωτοὶ 701, 40
 κατὰσχωτοὶ 387, 13. κατὰ-
 σχωτοὶ 387, 15
 κατὰσχωτοὶ 737, 1
 κατὰσχωτοὶ τοὺς πόδας 810, 28
 κατὰσχωτοὶ 385, 16
 κατὰσχωτοὶ 661, 8
 κατὰσχωτοὶ 751, 26
 κατὰσχωτοὶ 740, 42
 κατὰσχωτοὶ 449, 51
 κατὰσχωτοὶ τοὺς πόδας 482, 10
 κατὰσχωτοὶ αὐτοῦ 481, 44
 κατὰσχωτοὶ 484, 12
 κατὰσχωτοὶ p. pro κατὰσχωτοὶ 778, 32.
 οἱ κατὰσχωτοὶ τῆ χειρὶ 179, 15
 κατὰσχωτοὶ 168, 9
 κατὰσχωτοὶ 4, 15
 κατὰσχωτοὶ 483, 53
 κατὰσχωτοὶ 497, 17. κατὰσχωτοὶ
 ποιεῖσθαι τῆς πόλεως 497, 20
 κατὰσχωτοὶ ἡ 497, 3. κατὰσχωτοὶ
 ἡ 497, 8
 κατὰσχωτοὶ 497, 13
 κατὰσχωτοὶ Ion. τὸ κατὰσχωτοὶ 497, 15:

- ὄνος 507, 2: plur. *κευθμῶνες* 427, 51
κεφάλαιον 769, 15. dim. *κεφαλάδιον* 172, 25: 240, 2: 700, 47
κεφαλέων f. pro *κεφαλῶν* 507, 14
κεφαλή ἡ 507, 4: 549, 10. κεφαλή, caput 490, 46. *κεφαλήφιν* ὑπερθεν 672, 2. *Κεφαλήν* ὁ gentile 586, 39. *Κεφαλήνια* ἡ 507, 26. *κεφαλοδέσμιον* 557, 28
κεχάσθω f. 499, 18. sic *κεχανόσθω* 507, 33
κεχαρῶνα 507, 44. *κεχαρῶτα* f. 507, 41. *κεχαρῶτο* 357, 30: 735, 14. *κεχαρῶτατο* Ion. 507, 35
κεχολώσεται 645, 31
κῆν τὸ καίω 498, 49: τὸ κείμαι 10, 49: 509, 11: 588, 38: τὸ κοιμῶμαι 485, 8: 512, 28. particip. *κῆων* et *κῆων* 508, 5: 512, 30
κῆν d. a *κῆω* 509, 12
Κῆως ἡ, inf. 507, 51. *Κῆως* ὁ, *Apollinios* f. 507, 52. *Κῆως* m 220, 14
κῆ Dor. pro *κῆ* 682, 57
—κῆ foem. 276, 1
κῆρα 509, 40
κηδεύει 166, 4
κηδεύς ὁ 509, 47
κηδεύται οἱ 509, 50. *Κηδεύτης* nom. propr. 509, 57. *κηδεύτος* 47, 33: 510, 3. *κηδεύω* 509, 45. *κηδεύσις* ἡ 509, 48
κηδῶν 510, 6. *κηδιστός* 510, 3
κηδός τὸ 509, 51
κηδομαι τὸ λυποῦμαι 555, 3: act. *κῆδω* 509, 17, 22, 42. *κῆδω* τὸ φροντίζω 372, 26: τὸ ἐπιμελοῦμαι 47, 32: τὸ κοιμῶμαι 509, 40. *κῆδω* baryt. 555, 5
κῆμα, τὴν μελανίαν 510, 14. *κῆμας* ἡ 510, 8. *κῆμασμός* ὁ 510, 9
κῆκε 510, 19. *κῆκίς* ἡ 510, 53
κῆλεῖν 486, 1
κῆλέφω πυγί 510, 26
κῆλη ἡ 510, 41
κῆληθμός 510, 31
κῆλις ἡ 510, 56
κῆλων τὸ 510, 45. *κῆλον* τὸ αἰδοῦν 185, 26. *κῆλα* τὰ 510, 21. *κῆλα* τὰ βέλη 264, 37: τὰ σημεῖα 510, 56
κῆλόνειον 510, 47
κῆλῶ ἡ 510, 36
κῆλων ὁ 510, 50. *κῆλων* ὄνος 185, 27. *κῆλων* Πάν 183, 46
κῆλωνία 644, 48. *κῆλωνιον* 510, 49
κῆμός ὁ 392, 6: 511, 3: 795, 20
κῆνος Dor. pro *κῆνος* 321, 30, 35
κῆς ἡ μελανία 510, 14
κῆπος ὁ 481, 42: 507, 10: 511, 6. *κῆπουρός* ὁ 511, 10
κῆρ ἡ 511, 22: at τὸ *κῆρ* f. pro *κῆρα* 511, 11. *κῆραῖον* 47, 47. *κῆραμύντης* ὁ 511, 27. *κῆρεσιφάροτος* 511, 31: 519, 39: 649, 44. *κῆροθεν* et *κῆροθι* adverb. 511, 20
κῆρός ὁ 112, 19: 827, 39: at *κῆρος* f. pro *κῆρος* 800, 15
κῆρουλκός 511, 33
κῆρούσθαι 322, 13
οἱ κῆροφόροι 812, 26
κῆρουτέω ὁ 511, 35
κῆρύβια τὰ 512, 7: vife *κῆρύβια*. *κῆρύβιον* 511, 50: 512, 3. *κῆρύκειον* 511, 50, 52. τὰ *κῆρύκεια* 512, 1
κῆρυκος ὁ d. 775, 26
κῆρυξ 511, 36: 828, 12. *κῆρύκων* unus lectus ad curanda cum Rege sacra 362, 13. de τῶν *κῆρύκων* genere liber Theodori 429, 47. *κῆρυκες* θαλάσσιοι 730, 40. *κῆρυκι* v. *ancipiti* 511, 46
κῆσω τὸ καύω 510, 25, 28, 51
κῆτος d. 512, 35. *Κητώ*, *Typhonis* uxor 396, 31. *κητώδης* 512, 35. *κητώεις* d. 34, 39
Κηφῆς γαῖα 512, 14
ὁ κηφῆν 524, 42: plur. *κηφῆνες* 512, 18
κῆφι seu *κῆφι* 524, 18
Κηφισός fl. 512, 16. *Κηφισίς* λίμνη 500, 21: 512, 17
κῆχος Dor. 512, 23: 682, 52
κῆχ τὸ καίω 515, 5. *κῆχδης* 512, 34. *κῆχίς* εντος 512, 28: et 34, 39
κῆχθω d. 18: def. 231, 54
Κιανός gentile 512, 39. *Κιανίς* γαῖα 512, 37
κίβδηλος 512, 44. *κίβδηλα* νομίσματα 652, 6. *κίβδηλῆς* ἡ 512, 53
κίβισις ἡ 512, 54
κίβισος, cibis 512, 51
Κίβρος gentile 587, 42
κίβωτος 512, 49
κίγκλιζειν 513, 10. *κίγκλις* ἡ 513, 4. *κίγκλις* avis 513, 11: alii *κίγκλος*, ut 268, 1
Κιδαλία 513, 19
κίδαρις 310, 53: 513, 16: 758, 6
κίειν τὸ πορεύεσθαι 512, 56: 548, 53
κίεσι οἱ 481, 9
Κίθαριῶν ὄνος 513, 28. *κίθαρος* 513, 22
κίθαρις ἡ 513, 33
κίθις 513, 38
κίθισμός ὁ 516, 18
κίχως 48, 25: 513, 33: 599, 56
Κίχων et *Κίχωνες* 513, 36
κίλινια τὰ, et *Κίλινιοι* τραγοὶ 513, 41. *κίλισσα* 100, 43
Κιμμέριοι seu *Κιμμέριοι* 513, 44
κίναβρα 515, 1
κίναδος ὁ 514, 15. *κίναδος* τὸ 514, 5
κίνακῆ ὁ ἀκινάκης 514, 27
κίνακμον 514, 2
κίνασφος pro *σκινδασφός* 514, 34
Κινδασφῶ 514, 35
κινδυνός ὁ 49, 1: 514, 37: et *κίνδυνος* 514, 42
κίνημα, vox alicunde flexa 472, 20. *κίνημα*, καὶ οὐ συνηθισται 508, 57. sic τὰ τούτου κινήματα, ab eo delecta 777, 57. *idem* et *Aelius Dionysius*, σπείστω καὶ ἐκκίσταται, καὶ ὅσα ἐστὶ τοιαῦτα κινήματα, ἀπὸ θέματος ἐστὶ τοῦ σπείστω.
κίνησις ἡ 513, 35. ἐν *κίνησει* οὐχ εὐρηται 355, 21. *κίνησις* τοῦ ζῆμι οὐχ εὐρηται 410, 38.
Κινησίος ὁ 513, 56
κίσος, pro *κῆσος*, census 784, 25
κίνυμι 514, 18. *κινύμενος* 514, 17
κινυρεσθαι 514, 19, 25. *κινυρός* 514, 25
κινῶ eis et 513, 52: i. *producto* 513, 55
κινῶ πετα 513, 57
κίονα f. 514, 52
κίονις ἡ 514, 47
Κίος nom. propr. 512, 37: et 539, 25
Κίρις fl. 209, 34
Κίρια nom. loci 515, 9
Κίρις et *κίρια* 515, 6
ὁ κίριος f. pro *κίριος* 71, 32: 538, 44. *κίριος* accipitris fr. 659, 50
κίρων d. 46, 44: 717, 45. *κίρων* τὸ νέκταρ 600, 15. *κίρων* οὐδ' αὖτε 537, 48
Κίριος nom. pr. 475, 26
Κίρρα seu *Κίρρα* 515, 21
κίρρις 515, 14
Κίρρα seu *Κίρρα* op. 515, 20
κίς, vermis lign. 48, 48: 515, 31
κίσχης et τὸ *κίσχρον* 515, 28
κίσσα ἡ 515, 40
κισσῆς 280, 11
κισσῶβιον 515, 33
κισσῶ ἄς ᾗ 515, 38: 667, 29
κίστη ἡ 524, 15
Κικεύς 426, 43
κίτριον τὸ 515, 48
κίχων 515, 53: 516, 2. *κίχην* ἡ ἡ 515, 56. *κίχην* f. 220, 46: 516, 1
κίχης pro *κίχης* 516, 12
κίχης d. 515, 55. *κίχης* 758, 20
κίχισμός 516, 17
κίχισ ἡ 516, 1
κίχρα 642, 57. *κίχρας* ὁ 476, 15. *κίχρας* 476, 11. *κίχρας* 439, 48. *κίχρημι* d. 477, 49. *κίχρῶ* ᾗ 477, 49: 516, 14: 814, 10. *κίχρῶ*. *κίχρημι*, fut. *κίχρω* 202, 21
κίχρῶ et *κίχρῶ* 515, 54
κίω τὸ *κινῶ* 545, 45: 549, 52.
κίω *κινῶ* 513, 54. *κίω* τὸ πορεύεσθαι 48, 25, 42: 103, 23: 508, 5: 513, 34: 515, 53: 542, 34: τὸ *περιπατῶ* 510, 19: τὸ ἀπολουθῶ 717, 33: i. *producto* 8, 18
κίων particip. a *κίω* 515, 3: 669, 14: at *κίων* substant. gen. var. 514, 54: i. *producto* 674, 7
—κίος quatuor 707, 40
κλαγγῇ ἡ 516, 22, 28. *κλαγγῇ* adv. 344, 50: 516, 19. *κλαγγῆν* 516, 26
κλαγγῶ f. e. *κλαγγῶ* 516, 28
κλαδός 516, 46. *κλαδί* f. pro *κλαδῶ* 567, 57. *κλαδούχος* Dor. 253, 50
κλαδῶς d. 516, 43: fut. *κλαγγῶ* 322, 49: 516, 28
κλαῖω d. 516, 48, 51: fut. *κλαίσω* 497, 42
κλαῖν τὸ ἐμποδίζειν 516, 50. *κλαῖω* *κραπτο* 1, 50: 9, 4: 15, 22: 54, 20: 506, 54: 418, 3: 516, 48, 51
κλαρύντες 273, 1
κλαρῶται Cretenf. 660, 25
κλασῆς ἡ 520, 4
κλαυδῶσι pro *κλαδῶσι* 185, 14
κλαυδῶ fut. d. 497, 42. d. f. *κλαυθμός* 500, 50: 517, 12: 586, 38
κλάω τὸ κλαῖω 172, 24: 516, 57: 517, 8: Att. 31, 51: a. *producto* 105, 36: 679, 26
κλέα f. pro *κλέα* 517, 21
κλέβδην 103, 13
κλεί τὸ ἐπαινεῖ 516, 48
κλείδιον τὸ 451, 18. *κλείδουχος* 452, 25
κλείζω seu *κλήζω* 485, 48
κλείζα et *κλήζα* 518, 10
κλείνός 219, 57
κλείς τοῦ ὤμου 340, 26. *κλείν* pro *κλείδα* 518, 5
Κλείσθνης f. 517, 51
κλείσιον seu *κλείσιον* 520, 16, 21
Κλείσθνης ὁ 517, 50
Κλείτῃ et *Κλείται* 517, 54
κλείτός ὁ 517, 48: in compo. 215, 20. *Κλείτοφῶν* 517, 50
κλείτύς ἡ 519, 46
κλείω τὸ δοξάζω 517, 15, 49.
Κλείω pro *Κλείω* 814, 35
κλέμμα τὸ 354, 23
κλέος τὸ 517, 15. at *Κλέος* f. pro *Κλέος* 517, 25. *Κλεοφόντης* ὁ 517, 31
κλέπτω 517, 40: et 505, 39. *κλέπτης* ὁ 517, 39. *κλέπτης* κλέπτιςτος *κλεπτίστατος* 753, 25. *κλεπτίστατος* Att. 31, 16. *κλεπτίστατος* pro *κλεπτίστατος* 110, 30
κλέτος seu *κλίτος* 519, 48
Κλεύας et *Κλευάδης* 498, 31
κλεύομαι 517, 45
κλεύδρα 517, 43
κλέω τὸ δοξάζω 517, 16, 48. *κλέω* et *κλώω* d. 520, 31. *Κλέω* et *Κλέω* 243, 53: 814, 35. *Κλέωναι* op. 517, 27
κλήδην d. 519, 32, 34
κλήδων ἡ 519, 36. *κλήδονος* Ζεύς 650, 46
κλήδης f. 519, 31. *κλήδης* et *κλήδης* 485, 46
κλήδρα Ion. pro *κλήδρα* 518, 12
κλήζω Ion. 485, 48. sic *κλήζω* 518, 13, 27, 39, 46: et pl. *κλήζεις* 518, 27, 46. *itemque* *κλήζω* Ion. τὸ *κλείω* 518, 11
κλήμα τὸ 520, 1
κλήμας seu *κλήμας* 519, 57
κλήρος ὁ 519, 3: et 516, 47. *κλήροραχούσαι* f. 693, 57. *κλήρονόμος* d. 519, 20. *κλήρονομία* 519, 20. *κλήρουχοι* 519, 18. *κλήρωται* ἀρχοντες 338, 31: 362, 2: *infinitus* *κλήρωτοι* ἀρχοντες 569, 31. *κλήρωτοι* ἀρχοντες *decem numero* 468, 56
κλήρῳ εἰς αἰ 552, 20. *κλήτῃ* ἡ 552, 19. *κλήτός* ὁ 519, 39. *κλήτος* τὸ 519, 38
κλήβανος Dor. pro *κλήβανος* 558, 19
κλίμα τὸ 519, 57. *κλίμας* 200, 55
κλίμακας 520, 29. *κλίμακισμός* 267, 16
κλίμαξ 519, 55. *κλίμαξ* *palaestra*. 267, 16: 522, 31. *κλίμαξ* *τοπογραφία* 200, 55: 322, 37: i. *producto* 324, 20. *κλίμακας* *παμπαιδιον* *Homero* 540, 48. *κλίμακιδες* seu *κλίμακιδες* 520, 28
κλινῇ ἡ 520, 3. *κλινῆς* ὁ ἡ 520, 2

κλιθήτην ἐν νεκύσσει 570, 21. *κλι* κλινθεῖς 285, 14
κλινίδιον 520, 26. κλινίς 409, 55
κλινοναξέδριον 520, 27
κλινονετής *κλινονετής* 520, 2
κλινόπους τοῦ τοίχου 455, 54
κλινονόδων ποικίλματα 425, 28
κλιντήρ 690, 29: plur. 520, 26
κλίνω κλινῶ κένκλω 501, 22.
κλίνω τὸ περιέχω 520, 8, 17.
κλίνονται διὰ τοῦ dos 599, 37:
657, 44: 686, 20. κλινόμενα
διὰ τοῦ ντ 615, 24: 655, 26.
κλίνεται διὰ τοῦ τος 804, 36:
κλίνονται διὰ καθάρου τοῦ os
598, 15: 632, 7. κλίνεται ἀρ-
νός ἀρνὸς ἀρνῶν ἀρνόν 146, 32.
κλίνω, 18: 605, 21. κλίνεται
eis ou 545, 55. κλίνεται ἐξω-
θεν, augmentum capit in prio-
ri compositionis parte 94, 32
κλίσια ἡ 520, 8: 521, 45
κλίσιον *κλίσιον* 520, 21
κλίσια ἡ 520, 9. κλίσια dicitur
etiam verbi auctio 23, 53. *κλίσια*
τὴν κλίσιν ἔσθωθεν πεποιήται,
augmentum capit in medio
94, 36. κλίσια Ἀττική, augm.
Att. 385, 11
κλισμός 520, 6
κλιτικὸν ἔχειν τὸ μ, habere μ
in flexione 6, 57: et 7, 3. κλι-
τικὴ ἔκτασις, augmentum tem-
porale 295, 14
Κλιτορίον propr. et appell. 519,
50. κλιτοριάζειν 519, 53
κλίτος τὸ 519, 41
κλοιός 521, 7: plur. f. κλοιά
26, 37
Κλονίος nom. pr. 521, 10
κλόνος d. 283, 4. κλονόεις 521,
22
κλόπιμα 804, 10
κλοπιτεύειν 521, 23
κλύει 520, 34, 41
Κλύμενος 521, 4. Κλυμένη 528,
15
κλύμι d. 520, 34, 41
Κλυταμνήστρα c. 461, 30: 521,
17
κλύτῃ 520, 36, 41
Κλυτός nom. propr. 521, 22
κλυτοπόλος 520, 54
κλυτός 520, 55. κλυτός ὁρ-
θρος 440, 54. κλυτός in com-
pos. 215, 20
κλύω 520, 30: et 516, 49: 544,
2. κλύω τὸ καλῶ 445, 57:
τὸ δοξάζω 520, 53: τὸ ἀκούω
517, 18. κλύεσθαι τὸ ἀκούε-
σθαι 517, 21. fut. κλύσω 622,
24: part. κλύων 158, 39
κλῶ quintupl. signif. 516, 47. κλῶ
τὸ καλῶ 560, 46: 513, 38: 520,
33: τὸ φωνῶ καὶ λέγω 625,
19: τὸ φωνῶ καὶ πρᾶξω 525,
53: τὸ κλάζω 535, 50. κλῶ
ἡσθ 500, 33: 519, 33: f. ex
καλῶ 519, 3
κλώδωνες αἱ 521, 48
κλώζειν 322, 52: 521, 49
κλώζω 495, 25. κλώζω d. 141,
16: 708, 20
κλών 521, 21: 809, 14. ἡ Κλω-
νάριον 782, 44
κλώος pro κλοῖος 26, 36: 521,
8
κλώσμα d. 34, 15. κλωσμός *κλω*

κλωγμός 322, 52. κλώστης et
κλωστήρ 499, 27
κλώψ 432, 40: 521, 24
κμέλεθρα 521, 28
κμήτος 521, 31: et Hefych.
κμῶ τὸ πᾶν 49, 17, 28: τὸ πο-
πῶ 65, 53: inusitatum 521, 32
κναίω τὸ διαφθείρω 126, 34: 522,
56
κνάμψω 521, 35
κναπτω d. 521, 35, 40. κναφεῖον
d. 187, 12. κναφεύς 521, 40.
κνάφος d. 521, 36
κνέφας τὸ 521, 52. idem κνέφος
521, 55. d. κναφαῖος 380, 40:
539, 18
κνή f. 522, 24: 528, 41. κνήθω
d. 62, 56: 271, 37: 687, 55.
κνήθω d. 116, 25
κνήμη ἡ 521, 57: et 153, 28.
κνήμαι τοῦ τροχοῦ 621, 16
κνήμη d. 528, 41
κνήμεις ἴδος 184, 6: 518, 39: plur.
κνήμεις αἱ 522, 3. Κνήμεις,
mons 360, 33
κνήμοι οἱ 522, 12, 20
κνήσις *κνήσις* 522, 18. κνή-
στήριον 522, 18. κνήσις ἡ 522,
26
κνήθη 44, 24
κνίδη ἡ 465, 55
κνίδη *κνίδη* 523, 10. κνίζω
579, 49: 522, 22, 57. κνίζω
τὸ λεπτύνω 522, 24. κνίζειν
τὸ ὄνυχι διακαθαίρειν 522, 26
κνίπός 791, 15
κνίσια ἡ 522, 21: 565, 29: et 235,
29: utraque brevi 522, 52. κνί-
σάριον 522, 26
κνισμός 522, 23
κνίσσα corrigit α 196, 49
κνίψ et κνίψ 718, 14: genit. πός
et φός 568, 16
κνόςος 236, 30
κνύζα ἡ 523, 1, 4, 9. κνυζήθμος
522, 47. κνύζω d. 523, 1, 3.
κνυζῶ triplicem coniugationem
admittit 522, 48. κνυζῶν 522,
50. κνυζῶμαι 523, 4
κνύος ἡ φθόρα 523, 8
κνύσσω 522, 45. verius fortasse
κνύσσω.
κνύω 523, 8
κνῶ τὸ ξύω 521, 35, 40: 522, 21:
528, 40: τὸ διακόπτω 528, 42
—κνω defect. 522, 9
κνώδαλα τὰ 522, 37
κνώσειν 522, 42
κνώ imper. Dor. 478, 13
κνώλεμος 524, 21
κώβαλος 524, 27. κώβαλον ὁρ-
νον 719, 48. κωβαλεύειν 524,
28. κωβαλῖς ἡ 524, 31
κώγχος et κώγχη 742, 56. κώγχος
κογχυλίου 59, 56. κογχοειδής
549, 23
Κωδρίτης 524, 37
κωεῖν τὸ νοεῖν καὶ συνιέναι 523,
47: et 457, 41, 45
κώθρονος 524, 39
κώθουρος 524, 41
κώι, producto 607, 25
κώις ἡ σφαῖρα 770, 9
κωλαίνειν δόμον 190, 54. κωκοι-
λάμμενος 233, 50
κωλία ἡ 523, 12: 828, 5. κωλι-
διον τὸ 534, 23
κώλος 526, 5: 813, 20.

κωλῶδεις δῖφοροι, *κωλῶδεις* δῖφοροι, seu κωλῶ-
δεις 806, 24. κώλωμα δρυός
256, 2. κωλώματα πετρῶν
705, 33
κωίμη ἡ 523, 20. κωιμητήρια
550, 56. κωιμητικὸς ἔχειν 485,
18
κώμος seu κόσμος 524, 10. κωι-
μός verb. 523, 22
κωμῶ ῥε 523, 20, 23. κωμῶ-
μαι 523, 17
κωινός 523, 24. κωινός Ἐρμῆς
376, 17. κωινός παγέχειν τὰς
χειράς 265, 51. κωινὸν ὀνόματι
εἰρημένον, pro γενικῷ 651, 36.
κωινὰ θήματα, quae commu-
nis sunt dialecti 272, 12, 15.
ἡ κωινή συνθήκη καὶ διάλεκτος
760, 20: idem absolute ἡ κωι-
νή, lubaudito nomine διάλε-
κτος 327, 30. sic οἱ κωινοί, qui
communī utuntur lingua 465,
23: 692, 13. κωινοὶ εἶναι θέ-
λουσι, volunt esse communis
generis 505, 19: ut κωινὸν τῷ
γένει 480, 32, 37: 636, 46:
662, 7: 811, 17: et plur. τὰ
κωινὰ τῷ γένει, quae sunt ge-
neris communis 143, 32, 38:
549, 48: 643, 11: sic κωινὰ
εἰσι τῷ γένει 243, 29: 305, 21:
et κωινὸν ἀμφοτέρων τῶν γένων
765, 21. κωινολετούμενα θή-
ματα 737, 25. sic 184, 11:
189, 39, 45: 304, 51
Κωινός rex Maced. 523, 38
ἐν κοινότητι, communi genere
799, 46. κοινότητον f. 540,
5. κωινῶς 523, 32. κωι-
νόςος 523, 32: 619, 42, 46.
κωινοῖα 827, 23
ἡ κωινὸς λεγομένη δίκη, in
communī sermone, vulgo 276,
6. κωινῶς, foede 318, 47. κωι-
νωφελία d. 462, 21
κωίος barytonon 640, 54. Κωίος
gigas 523, 47, 51
κωίρανος 523, 54. κωιρανέω ὦ
524, 2
κώιτη ἡ 524, 12, 15: et 485, 12.
κωιτάσθαι 524, 16: 570, 19.
κώιτις ἡ 524, 15
κώιφι: leu κώφι 524, 18
κωκότηον 524, 54
κώκω τὸ ταχύ 524, 52. κωκῶς
524, 52. κωκῶν 524, 50
κώκωξ 524, 50
κωλακρίαι οἱ 525, 14
κώλαξ 524, 56. κωλακία et κω-
λακία 459, 44
κώλαφος 525, 4: 528, 24. κω-
λαφίω 525, 4
κωλέος 525, 12
κωλεύειν seu κωβαλεύειν 524, 28
κώλιξ seu κώλιξ 361, 8: plur.
κώλικες 367, 33. vife Not.
κώλλα ἡ 523, 23: 526, 8, 15. κώλ-
λαβοι οἱ 412, 12: 526, 21.
κώληντα 526, 10. κώληντες,
Not. ad 361, 9. κώλητας σα-
νίδας 526, 15. κώλομελέω 526,
17. κώλοῦρον seu κώλῶριον
530, 6: plur. κώλούρια 526,
26. κώλοψ 323, 22: 525, 30:
plur. κώλοπες 526, 19. κώλο-
πῶσαι 523, 22
κώλῦς pro σκόλῦς 120, 27
κώλω 526, 8

κωλός avis 525, 52. κωλῶδες
ὄργανον 723, 43
κωλόντας ὑγιώτερον 774, 42
κώλος intestini species 525, 1:
ulitatus κώλον. κώλα τὰ φρύ-
γανα 525, 21. κώλος, mutulus
524, 56: 813, 19: 816, 24. κω-
λός 526, 3
κωλοσός 525, 16
κωλοσυρτός 525, 21
κωλοῦριον 828, 29
κωλόφρυξ 526, 1
Κωλοφῶν ὄνος 513, 31: 525, 36
κώλος 526, 5. κώλωμα τὸ
185, 43
κωλυβάδες 69, 7. κωλυβάς
526, 2. κωλυβήθρα 235, 22.
κωλυβητής 526, 23. κω-
λυβῶν Dor. 526, 2
κωλῶ seu κωλῶ 523, 19
κωλώνος 525, 34: 528, 5. κω-
λωνοὶ Athenis duq 528, 7. κω-
λωνῆ ἡ 525, 34. Κωλώνης ἡ
525, 38. κωλωνοὶ αἱ 528, 8
κωλῶς 526, 32: 323, 20: 525,
29, 52
κώλος pro κώλος seu κώλους
185, 21
κωλῶ 237, 31
Κωμάτης patronym. 527, 37
κομῶν 527, 7
Κόμανα et Κομάνη 526, 29
κομάσθαι: pro κομῶν 759, 15
κόμβος 511, 6. κομβοῦσθαι 511,
9
κομεῖν τὸ ἐπιμελεῖσθαι 526, 25:
proprie quid 527, 12. κομεί-
την seu ἐκομείτην 526, 45
κομενταρίοι, commentarienses
scribae 527, 25
κομούνται 156, 31
κόμη 527, 9: et 526, 34
Κόμης ou et Ion. em, nom. pr.
527, 36, 44. κόμης ἦτος, nom.
dign. 527, 52
κομότης d. 40, 45: 61, 55
κομιδή ἡ 527, 15, 22: et 392, 25:
627, 20. κομιδῇ adverb. 416,
15: 527, 19
κομίζω 526, 47: 527, 14. κομι-
στρία ἡ 527, 25
κόμμα et κομμάτιον 527, 56
Κομμαγήνη d. 526, 31
κομμεῖν seu κομμαῶν 526, 36
κομμός 526, 38: et 383, 13.
κομματική 526, 36. κομμά-
τρια ἡ 528, 3
—κομός composita, tondu et va-
rient 230, 41
κομῶντας poet. 527, 6
κόμπος 527, 45: et 383, 15.
κομπος adiect. 527, 47. κομ-
πάζειν 55, 44. κομπαστῆς 55,
42. κομπολακῆς 526, 41.
κομμός 527, 49
κομῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι 230, 28:
303, 54: τὸ θεραπεύω 475, 9.
κομῶ εἰς εἰ 526, 44, 53. κομῶ
ῥε 526, 50
κώναβος 528, 19
κόνδαξ 528, 19
κόνδυλος 528, 21: 529, 9
κονεῖν τὸ ὑπηρετεῖν 268, 29. κω-
νεῖν περι τὰς βούς 208, 11.
κονία idem quod κόνις 528, 16:
d. 50, 12: 433, 17: 521, 47.
κονίζω 528, 48. κονίη Ion. ἡ
κονία 528, 34. κονιόπους *κων*

Κρής compoL 558, 10
 κρησάρα ή 538, 5
 Κρησσαι 143, 57. Κρησσαι Euripidis 796, 11
 κρησταινα † 547, 5: at Κρήτων Stephano op. Thraciae, Κρηστων Herodoto l. 3.
 κρησφύγετα 537, 57
 Κρηταιέες 465, 26. Κρήτες 537, 54
 κρητήρ Ion. ό κρητήρ 51, 57: 539, 27
 κρη imitatio Ioni 546, 15. κρη λευκόν 539, 12: 769, 39
 κρήβανος 538, 17: 677, 38
 κρήξω 538, 54, 56: 539, 3. κρηγή νεκρών 539, 2
 κρηγή ή 539, 20
 κρήξω d. a κρήξω 538, 51: 539, 7: fictum e Iono verbum 818, 57
 κρηκέλλων, circulus 538, 41. prim. κρήκος ό 538, 41: κρήκος της θυρας 530, 22: plur. κρήκοι 288, 37
 κρήμα τό 539, 35
 κρήμων τό 539, 13
 κρήναι 538, 32, 37. κρηνείς 267, 37
 κρήνον μύρον 722, 26
 κρηνής cur non dic. 785, 36
 κρήνω κρήνω κέρηκα 501, 21
 κρήός ό 539, 10: , producto 553, 52. Κρήος leu Κρήός titan 539, 20. idem Κρείος 523, 48, 51
 Κρήσα leu Κρήσα op. 515, 18. Κρησαίος κόλπος 515, 18
 κρητήρες dentes, leu κρηντήρες 742, 37
 κρητής ό 538, 52: in compoL 435, 29, 43
 κρητός baryt. 714, 44
 κρηταίνω 539, 38
 κροα pro κρόκη 344, 57: 481, 29
 κροάκα τό 539, 57. κροάκη ή 539, 42. κροή ή 539, 43
 κρόκος ό 539, 48: 541, 3. κροκόδειλος 539, 50. κροκόφυαντος 539, 45
 κρόμιον 540, 2. κρομόιοι λοπός 569, 52
 Κρονίδης ό 540, 39: 554, 39. κρόνιος proparoxyt. 521, 24. ό Κρόνιος λόφος 426, 20. Κρονία πολιτεία 540, 6. Κρόνιος d. 729, 39. Κρονίτης ό 524, 38. Κρονίων patronym. 540, 15. Κρονίων mensis 321, 4. prim. Κρόνος 540, 4
 κρόξ d. 69, 36
 κρόσος ό 541, 6, 17
 κρόσσαι αί 540, 40: 689, 32.
 κροσσοί οι 540, 43: 689, 31.
 κροσσω άνω 541, 8. κροσσωτός 541, 8
 κρόταφοι αί 541, 17
 κροτώ d. 541, 43
 κρότων ό 541, 9. Κρότων nom. pr. 541, 12. Κροτωνιάς χώρα 138, 22. Κροτωνιάτης d. 722, 49
 Κρότωπος pr. 489, 27
 κρούξω 541, 47
 κρούμα καθαριστικόν 340, 3. lic pl. κρούματα 367, 22. κρούμα et κρούμα 815, 25
 κρουός 541, 44

κρούσμα et κρούμα 815, 26. prim. κρούω 541, 38
 κρουάεια ή 547, 12
 κρούβην adv. 78, 54: 781, 26.
 prim. κρύβω τό κρύπτω 48, 55: 78, 54: 531, 7: 547, 41
 κρυερός 535, 32: 541, 51
 κρυμμός et κρυμός ό 542, 1
 κρύος τό 541, 49. κρυόεις 167, 26: 731, 22. κρυόεις εσσα 541, 51, 54
 κρύπτω 542, 4
 κρύσταλλος 541, 36
 κρύφα d. 704, 19
 κρύφαλος pro κερύφ. 432, 55
 κρυφή 78, 28
 κρυφόνους 20, 49. alibi κρυφίνους, ut κρυφίποδος 543, 48
 κρυώλη 742, 52
 κρώ κρώξω 516, 43. κρώ τό κρώξω 535, 50: 539, 4: τό φωνώ 501, 41. κρώ d. ex κέρω 537, 44. lic κρώ τό έπιχέω 541, 31: fut. κρώσω 538, 28
 κρωβύλος 11, 5: et κρωβύλος 116, 4: 510, 52: 541, 33. Κρωβύλος orator 418, 46. accentu variat etiam Suidas, in appellativo aequae ac proprio. appellativum Helychiō est pro paroxynonon, itemque Polluci, Eustathio.
 κρώξω 539, 4: Att. 535, 54
 Κρώμνα op. Paphl. 541, 34
 Κρώς ή 203, 52
 κρωσάς 541, 30
 κρ in ξ versa 283, 16
 κτ reduplicationem non requirit 501, 28
 κτάμενος 542, 12
 κτανώ fut. 542, 16
 κτάς et κατακτάς 496, 2
 κτάω τό φονεύω 324, 30. unde κτάσθαι τό φονεύσθαι 542, 28: et κτάσις, occilio 102, 55
 κτέανον τό 542, 6: 794, 25. κτέας leu κτέαρ 542, 8. κτέαττοις f. 542, 8
 κτέας ό 542, 18
 κτένω 542, 16, 31
 κτέρως 542, 7
 κτήμα τό d. 542, 25
 κτήμι τό κτείνω 102, 54: 120, 11: 495, 56: 542, 13
 κτήνος τό 542, 24: et 266, 17
 κτήσιος verb. 635, 44: propr. 153, 41: 156, 11
 κτήσις ή d. 542, 25. Κτήσις Dionysii Atheniensis 689, 17: εν Κτίσει Διονύσιος apud Suidam in Τετμισαίς, rectius, opinor. ut sit, Quae a quib. condita. Κτησιφών et άων 684, 49
 Κτήσιος 287, 41
 κτητικός τύπος 223, 56: 345, 57
 κτίξω d. 688, 10
 κτίλος 324, 50: 542, 33. κτίλα άνα 822, 49. κτίλας 324, 1, 50
 κτινύω 169, 2
 κτίσας 466, 16. κτίσαι olim ολ- κήσαι 90, 47. Κτίσεις Διονυσίου: vile κτήσις. prim. κτίω τό κτίξω 392, 38
 κτύπος ό 542, 44. κτυπιστής 673, 46
 κτώ τό πτώμαι 542, 7, 25. κτώ κτίξω 688, 10. κτώ τό κτεί-

νω 121, 11: 495, 56: τό φονεύω 126, 32: 542, 12, 24: 600, 16: κτρώμην f. pro κταοίμην 542, 46
 κύαρος 542, 47
 κυανός 542, 48. κυάνειος et κυάνος 542, 49. κυάνειαι πέτραι 718, 32. κυανοπώγρος et κυανοπώγρος 692, 32
 Κυάρις leu Κυαζάρις 542, 52
 κυβείον 717, 27
 κυβέλη 543, 1. Κυβέλη mater deum 542, 54. Κύβελον monas Phryg. 542, 54
 κυβέρνεις leu κυβερνείς pro κυβερνήται: not. ad 616, 48.
 κυβερνήτης 515, 2
 αί κυβερνέται 717, 30
 κύβη ή κεφαλή 543, 21. κύβη- βειν 543, 11: 545, 28. κύβη- βος 543, 10. Κυβήβη 543, 14
 κύβηλις 8, 9. κύβηλις ό πέλε- κος 542, 57
 κύβος leu κύβιτος 543, 6
 κυβιστών 543, 21. κυβιστήσας 543, 20. κυβιστής ό 543, 23
 lic κυβιστήρ 146, 51: 543, 23
 κύβος ό 543, 17: melius κύβος 85, 22: 543, 6, 18. κυβώ ήσω 543, 16
 κυδάζω 325, 6
 κυδαίματος 295, 28: 543, 31
 κύδαρος 543, 39: et Helych.
 κύδιμος 261, 41: 487, 28: 543, 31. κύδιτος 543, 29
 κυδοίμος et κυδοίμεον 543, 33
 κύδος τό 543, 25. κύδος ό et τό 323, 4. κυδοίτος 543, 38
 κύδρος 39, 54: 543, 30
 Κυδέρις ή 543, 40: 546, 47: 704, 34: et 179, 8. prim. Κυ- θρα op. 546, 48
 κύρος 55, 17
 κύρα d. 339, 28: Ion. pro χύ- ρα 454, 43: 543, 36. κύρα μελισσών 713, 25. κυρίσαι 543, 37. κύροι festum Athen. 543, 38
 κύρω τό κρύπτω 55, 16, 18
 κύσκειν ποιεί τό— 408, 48
 κύκων ό 543, 50
 κυκλώομεν 544, 24
 κύκλος ό 544, 38. κύκλος ό ένι- ατός 311, 49: plur. κύκλα pro κύκλοι 544, 20, 24. κυ- κλοειδής 544, 35. κυκλωτερής cφθαλμός 544, 8. κύκλω ad- verb. 544, 12: 643, 41. κύ- κλωψ 432, 43. Κύκλωπες οι 544, 7. κυκλώπιος 511, 48.
 Κυκλώπιον όρος 544, 10. κυ- κλώσαι 279, 24
 κύκνος ό 543, 55: υ coarctato 730, 27
 κυκνώει et κυκνώει 543, 53
 κυκω τό ταράσσω 548, 43. κυκω- ές f. 545, 2. κυκώμενον κύμα 545, 4
 κυλάειαι 544, 44
 κυλίναι et κυλινίδες 544, 38
 κυλινδαι d. 723, 6: def. 232, 19.
 κυλινδάρη ή 64, 19: 544, 34.
 κυλινδρικών σχήμα 622, 43
 κύλιξ ή 544, 35
 Κυλίστανος op. 544, 30
 κυλίστοι λίθοι 707, 3. κυλίστρα ή 64, 20: 544, 34
 κυλίχαι αί 544, 37

κύλιω, ut άλλω 544, 27
 Κύλαρος equus Call. 544, 54
 κύλινος 361, 13. Κυλινος. Έγμής, et Κυλίνη mons 544, 41
 κύλιστης 361, 9. vile Not.
 κύλοι οι 544, 50. κύλος oxyt. 680, 45. κύλοπος οδος 544, 48. Κυλοποδιών 544, 47. voc. d. κύλοποδιον 130, 34
 κύλος ό 544, 50: plur. κύλοι 361, 11. c. κυλοιδών 361, 12: 544, 46
 κύμ, imitatio Ioni 546, 15
 κύμα τό 545, 1: υ producto 545, 4. κυμάτια in aedific. 749, 38
 κύμβαλον τό 546, 12: et 545, 33
 κύμβαχος 543, 11: 545, 21: 549, 14
 κύμβειον τό 545, 31
 κύμβη, cymba 545, 32, 55. κύμ- βη ή κεφαλή 545, 27. κυμ- βητιών 545, 27. κύμβιον τό 545, 8: 549, 12. κύμβιον pa- roxyt. 631, 25. lic plur. κυμ- βία 545, 35
 κυμερνήτης Aeol. 543, 2
 Κύμη op. Ital. 545, 13
 κύμητος leu κύβιτος 543, 8
 κύμινδης avis 545, 17
 κυνάμια f. 102, 23: 796, 17
 κυνών pro κυνών Aeol. 763, 45.
 κυνή ή 545, 37. κυνέιον όρμα 545, 37. κύνεις f. 166, 49
 κυνηγέτις ιδος 765, 30. κυνηγε- τική θεά 331, 55. κυνηγετώ 502, 16. κυνήγια, venationes 501, 34
 κυνέιν 545, 45
 κυνικοί φιλόσοφοι 545, 41: 549, 36
 Κυνίδαί leu Κυνίδαί 545, 51
 κυνόδους c. 613, 27
 κυνοκλόπος 291, 2
 κυνόμια ή 545, 47
 κυνοραϊται 546, 10
 κυνός d. pro κύκνος 514, 45: 549, 44. κυνόσουρα 532, 11. κυνο- ουρίς 474, 5
 κύντερος f. 535, 36: 546, 1
 κυνώ d. 513, 54: 690, 32
 κυνώπης ό 545, 55: voc. d. κυνώ- πα 545, 53: 670, 24: foem.
 κυνώπις ιδος 545, 56
 κύων voc. calu a κύων 549, 52
 κυοφόρος γή 546, 8
 κύπαιρον Dor. 28, 37: 269, 52
 Κυπαρίστος opp. 64, 8. Κυπα- ρισσέης opp. 64, 9. idem Κυ- παρίστος Steph. B.
 κύπιδον τό 546, 4
 Κύπρις et Κυπρία 528, 36: 546, 17: accul. Κύπριν et Κύπριδα 676, 37. Κυπρογένεια Venus 546, 20. κυπρογενής 666, 50.
 prim. Κύπρος inf. 546, 8
 κύπτα 546, 9. κυπτάξω 645, 39
 Κύρβαντες 547, 39
 κυρβάσια ή 547, 42, 44
 κυρβάσταί † 547, 46
 κύρβεις αί 547, 45
 κύρε pro έκυρε 548, 37
 κυρεία, dominium 427, 9
 κυρηβάειν et κυρηβάττειν 548, 5: et Suidas: at Helychiu κυρηβάειν
 κυρήσας et κύρσας 548, 14

- Κέρηρα Ceres 547, 8
 κυρία ἡ 549, 5
 κυρία τὰ 548, 4, et Helych. at
 Suid. κυρήσια: supra κυρήσια
 512, 7
 κυρίως 433, 24. κυρίως et κυ-
 ρίως 548, 2
 κύριος ὁ 547, 38: 548, 10: 828,
 12. κυρίως seu κυρίως 43, 8
 κυρίως 548, 1: Att. κυρίως
 146, 54
 κυρία ἡ 548, 42
 κυριανὴν et κυριανὴν 543, 53
 κύρια τὸ 548, 45
 κύριον seu κύριον 548, 36
 κύριος ἡ ἐξουσία 548, 10
 κύριον Aeol. pro κυρία 548, 18.
 κύριος et κυρία 548, 14
 κυρία ἡ 548, 50
 Κυρτομένη meretrix 548, 39
 κυρτομένη 545, 35
 κύριος libf. 109, 18: 191, 54:
 548, 49: 683, 21. adiect. κυ-
 ρίος 548, 47. κύριος 774, 12.
 κυρία seu bullarum 682, 11
 κύριον τὸ ἐπιτυχάνω 325, 1: 548,
 17. κύριον κυρία 54, 3. κύριον
 producto 547, 55. κύριον fut. a
 κύριον 548, 17. κύριον ἡ 548,
 13. κύριον ὡς 548, 11
 κύριος 549, 5. κύριος 311, 45
 Κύριος op. 488, 10. κύριος ἡ
 548, 53
 Κύτα op. 549, 1. Κύτα et Κύ-
 τος 77, 45. Κύτα, et Κυ-
 ταις αἰα 548, 57. Κυταίς Me-
 dea 77, 48
 κύτος τὸ 221, 57: 311, 42: 460,
 17. κύτος seu κυνός 550,
 32
 Κύτω op. Paphl. 541, 34
 κύφελον 549, 20: plur. κύφελ-
 α 90, 42: et κύφελα 549, 17
 κυφίδιον 549, 13
 κύφος libf. 241, 44: idem κύ-
 φος 543, 6: 546, 4: 549, 10.
 turium κύφος adiect. 545, 26,
 33, 35: 549, 20, 23: 774, 8.
 idem κύφος 90, 38, 41. led et
 κύφης ὁ περὶ 549, 12.
 κυφίτης ἡ 549, 11. κύφον
 ὠνος ὁ 240, 23: 549, 7
 κυφίλη ἡ 549, 22. κυφίτης
 ὄψος 549, 24
 κύμω tripf. signif. 549, 55. κύμ-
 ω τὸ φίλω 543, 26: 690, 32.
 κύμω πυρὶ 513, 54. κύμω et κύμ-
 ω 509, 12
 κύμω ὁ ἡ 549, 26: 827, 38: gen-
 ἡ. κύμω 514, 45
 κύμω τὸ κῆμαι 10, 49: 512, 35:
 588, 38: τὸ κοίμωμαι 51, 27:
 485, 7: 523, 24: 532, 54: 550,
 13, 55: τὸ ὕπνω 523, 17: 524,
 13. κύμω et κοίμωμαι signif. et
 κύμω 485, 11. sic κύμω τὸ κύμω
 511, 18: 681, 39. κύμω τὸ κοιναί-
 νω 310, 41. κύμω πῶς 550, 55
 κύμω τὸ 549, 53: 550, 15
 κύμω ἡ 549, 57: 550, 3
 κύμω ἡ 550, 4. κύμω καὶ κύμω
 507, 15
 κύμω αἰμαξίων 115, 48
 κύμω seu κύμω 550, 2, 6
 κύμω 770, 13
 κύμω 325, 21
 κύμω τὰ 549, 53. κύμω poel.
 549, 56
- ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΟΝ.
- κύμω 750, 53
 κύμω 53, 50: 550, 27
 κύμω et κύμω 551, 50
 κύμω 550, 29. κύμω 550,
 29. κύμω 550, 29
 κύμω d. 586, 40: nom. propr.
 550, 36
 κύμω Ἀφροδίτη 550, 41
 κύμω τὸ 550, 36, 38: plur. κύ-
 μω 550, 38. τὰ κύμω τὸν ὁ-
 σταχύνω 566, 45. κύμω τὸ
 ὁστὸν 816, 20: et 719, 45
 κύμω 550, 48: 551, 40. κύμω
 216, 2
 κύμω τὸ 550, 2: 551, 5
 κύμω 550, 49
 κύμω 550, 1
 κύμω 550, 56: 551, 9: plur.
 κύμω 311, 26: 764, 18. κύμω
 352, 53. κύμω εἰρη-
 μένω 365, 27. κύμω 92, 27
 κύμω 550, 49, 53: 551, 1, 8
 κύμω υἱός, υ producto 532, 6:
 632, 13
 κύμω 764, 13
 κύμω τὸ κοίλιν 523, 15
 κύμω 551, 22. κύμω 551, 19,
 22
 κύμω τὸ 551, 13
 κύμω ὁ 551, 43: plur. κύμω 551,
 23. at κύμω f. pro κύμω οἶνος
 551, 26
 κύμω 718, 17
 κύμω 217, 28
 κύμω τὸ 549, 9: 549,
 54: 639, 4. at κύμω f. pro
 κύμω 551, 50
 κύμω 303, 16
 κύμω 551, 36. κύμω 303, 9
 κύμω 571, 49: Pausan. 321, 58, Ky-
 ronia et κύμω, abique
 diphth. κύμω Lyciae 551,
 46: Ciliciae 551, 54
 κύμω τὸ 550, 14. κύμω
 heros 741, 52. κύμω, inf. et
 mul. 507, 54: et 293, 52: un-
 de d. 145, 56. ἡ κύμω, τῆς
 κύμω 507, 55. κύμω Ion. pro κύμω
 50, 31: 738, 5
 κύμω 551, 55. κύμω 551, 57
 κύμω 552, 1.
- Λ
- λ in γ 364, 6: in ρ 380, 19: ge-
 minatur Aeol. 658, 55
 λ ἐπιτακτικὸν μόδιον 57, 18: 142,
 10: 553, 56: 809, 26
 λᾶς ου, Dor. α 552, 34: 50:
 553, 24. λᾶς ὁ λῖος 723, 55.
 λᾶς seu λᾶς appell. corripit
 a finale 552, 33: 553, 21, 41.
 λᾶς 552, 36
 λᾶς Ion. pro λᾶς 624, 32.
 λᾶς Dor. pro λᾶς 553, 5
 λᾶς ἡ 554, 10: 594, 6: plur. αἱ
 λᾶς τῶν ὀβελίσκων 555, 21.
 d. λᾶς 594, 9
 λᾶς αὐτοῦ, reprehendens
 741, 45
 λᾶς pro λᾶς imper. 302, 37
 λᾶς ὁ 554, 8
 λᾶς 554, 3
 λᾶς 142, 11: 553, 55. λᾶς
- βρόσσος 554, 7. λᾶς 248, 19: 554, 5
 λᾶς 554, 27
 λᾶς, op. Ital. 554, 19
 λᾶς 554, 11
 λᾶς ἡ 554, 14
 λᾶς Alexandrias 533, 31
 λᾶς patr. 165, 41: 554, 39
 λᾶς proparoxyt. 451, 19
 λᾶς voc. a λᾶς 670, 20.
 λᾶς ἡ 554, 17. λᾶς 31, 13
 λᾶς, Attice λᾶς 635, 58.
 λᾶς Ptolemaeus 533, 32
 λᾶς 554, 17. λᾶς τὸ 554,
 563, 36
 λᾶς 807, 46
 λᾶς 486, 20: 550, 7, 19:
 554, 26
 λᾶς ἡ 599, 6
 λᾶς ὁ 26, 34. λᾶς 554, 21
 λᾶς 554, 33
 λᾶς 361, 21
 λᾶς 558, 33: 563,
 52: τὸ βλέπειν 57, 6: 554, 22
 λᾶς d. 209, 29. λᾶς 554,
 45. λᾶς 554, 35
 λᾶς 553, 6
 λᾶς τὸ λαμβάνω 57, 46, 49:
 τὸ κρατῶ 558, 21. λᾶς 554,
 55. λᾶς 615, 18
 λᾶς 555, 3
 λᾶς 554, 57
 λᾶς 546, 28
 λᾶς 554, 49
 λᾶς 558, 36
 λᾶς 558, 38
 λᾶς 556, 14
 λᾶς 558, 53
 λᾶς 558, 33: 563, 53. λᾶς
 568, 6. λᾶς 222, 2
 λᾶς 546, 43. λᾶς 235, 13
 λᾶς 730, 53
 λᾶς 417, 27. λᾶς 558, 47
 λᾶς 558, 39. λᾶς 558, 51
 λᾶς τὸ 558, 49: 558, 49: λᾶς
 274, 2
 λᾶς ex λᾶς 444, 11
 λᾶς op. 555, 12
 λᾶς 555, 24: voc. ὁ λᾶς
 130, 41. ἡ λᾶς 446, 50: et 282,
 5
 λᾶς, factitium verb. 555, 30
 λᾶς 555, 30
 λᾶς 268, 16
 λᾶς 403, 49: 555, 38
 λᾶς 555, 9
 λᾶς 555, 10
 λᾶς 555, 9. λᾶς 555, 40
 λᾶς 555, 18
 λᾶς 558, 25
 λᾶς Att. pro λᾶς 51, 37
 λᾶς d. 55, 53: λᾶς d.
 555, 45. λᾶς ἡ 555, 45
 λᾶς 555, 42: 657, 54
 λᾶς d. 588, 54
 λᾶς 31, 14. λᾶς 753, 23
 λᾶς 555, 46
 λᾶς 555, 53
- λαλῶ εἰς 555, 53
 λαμβάνω d. 471, 38: λαμβάνει
 ἐπὶ τοῦ— usurpat pro 390, 38,
 48. sic λαμβάνει ἐπὶ τῶν—
 usurpat seu dicitur de 126,
 41: 159, 32
 λαμβάνω αὐτῶν 569, 15.
 λαμβάνω, allentier 637, 51
 λαμβάνω 552, 27. λαμβάνω p.
 pr. 199, 25: Herodot. lib. 5.
 λαμβάνω
 λαμβάνω 555, 50. λαμβάνω op.
 555, 51
 λαμβάνω d. 818, 49: plur. λαμ-
 βάω αἱ 570, 11: dat. f. λαμ-
 βάω 166, 50. λαμβάνω
 244, 40. λαμβάνω
 504, 17. λαμβάνω
 265, 57. λαμβάνω
 504, 20
 λαμβάνω 556, 3. λαμβάνω
 556, 1. λαμβάνω p.
 556, 7
 λαμβάνω 141, 5
 λαμβάνω ἡ 474, 4
 λαμβάνω 555, 20. λαμβάνω
 232, 40. sic λαμβάνω
 232, 42
 λαμβάνω 190, 56
 λαμβάνω nom. pr. 791, 17
 λαμβάνω 558, 39. λαμβάνω et
 λαμβάνω 555, 55. λαμβάνω ἡ
 555, 57. λαμβάνω ἡ 555, 55
 λαμβάνω herba 209, 17
 λαμβάνω et λαμβάνω 556, 12
 λαμβάνω d. 556, 26
 λαμβάνω 556, 16. λαμβάνω
 346, 25
 λαμβάνω 556, 45. λαμβάνω
 556, 43
 λαμβάνω 556, 21
 λαμβάνω nom. pr. 556, 25
 λαμβάνω voc. casu 556, 31. λαμ-
 βάω 226, 52. λαμβάνω
 556, 25
 λαμβάνω 552, 44. λαμβάνω gen. f.
 pro λᾶς 552, 56: 553, 16
 λαμβάνω ὁ 553, 6, 9. λαμβάνω, e
 producto 553, 49. λαμβάνω
 292, 41: 461, 16: 556, 32
 λαμβάνω 556, 41, 47. λαμβάνω
 herba 57, 17, 20: 556, 35, 49.
 λαμβάνω ἡ 551, 15. λαμβάνω
 555, 49. λαμβάνω ἡ 503, 29:
 556, 45. λαμβάνω 503, 30:
 556, 37, 41
 λαμβάνω 556, 55
 λαμβάνω 298, 14: 556, 56
 λαμβάνω pro— 497, 48
 λαμβάνω 558, 33, 55. λαμβάνω
 556, 51
 λαμβάνω, lardum 746, 51
 λαμβάνω 557, 9. λαμβάνω 557, 3
 λαμβάνω 361, 22. λαμβάνω 556, 57
 λαμβάνω 557, 6: 564, 28. λαμβάνω
 530, 22: 557, 4. λαμβάνω
 557, 11, 16. τῆς λαμβάνω pro
 τοῦ λ. 221, 39. λαμβάνω gen-
 re et declinatione variat 788,
 37. λαμβάνω 557, 19: 558,
 15. λαμβάνω 557, 11
 λᾶς α 553, 2. λᾶς 557, 29
 λᾶς τὰ 557, 30. λᾶς ἡ 568, 45
 λᾶς 557, 20
 λᾶς 555, 36: 557, 53
 λᾶς 557, 31. λᾶς di-
 min. 159, 30
 λᾶς 553, 23: 557, 55

λάτος, latus, πλατός 828, 10
 λατρεύω d. 557, 39. λατρεία ἡ
 557, 39. λατρεῖς ὁ 557, 35, 39:
 genit. ἰδὸς 97, 51. λάτρων τὸ
 557, 35, 40, 42
 λατύπος ὁ 557, 38
 λατῶς II. 557, 49
 λαυκανίη ἡ 558, 32
 λαύρα ἡ 557, 44. Λαύρειον locus
 Atticae 553, 35. λαύρη ἡ 615,
 15
 λαῦρον 201, 41: Helych. λαγα-
 ρόν. λαῦρος pro λάβρος vulg.
 554, 8
 λαῦν d. 126, 30: 562, 14
 λαφύρα τὰ 556, 50. λαφύραγω-
 γία 7, 39
 λαφύσσω d. 180, 8. λαφύστιος
 Διόνυσος 557, 51
 λαχαίνειν 558, 6. λάχανον 558,
 8. λαχάνιον et λαχανίδιον 241,
 7. λαχανίσεσθαι 558, 14
 λάχεια 557, 57: 558, 9
 λαχη ἡ 569, 36. λαχμός ὁ 519,
 10: 558, 24: 570, 33
 λάχνος 558, 27. λάχνη ἡ 558, 18
 λαχόνη Aeol. pro λαχοῖνη Ieu
 λάχοιμι 558, 28
 λάχος d. 332, 54
 λάω τὸ βλάπω 563, 47: 575, 51:
 τὸ θεωρῶ 560, 21
 λάων, lapidum 556, 57, a λάας.
 —λάω defect. 232, 19
 λάη ἡ 558, 57
 λαῖνω ex λαιῖνω 562, 11
 λάβεροι, Liburnae 766, 18, et
 Suid.
 λαβηρίς ἡ 559, 1. λάβης ὁ 559, 2
 λέγαι ai et λεγαίνειν 152, 54
 λέγεσκε Ion. pro ἔλεγε 624, 32.
 lic λέγεσκον 381, 37
 λεγεῖν ὡς 559, 12
 λέγμενος I. 151, 43
 λεγοῖσθαι Ion. 507, 39. λεγόμε-
 νον Aeol. pro λεγόμεθα 559,
 30, 35
 λέγω quot signif. hab. 559, 13, 21.
 λέγω δὴ, declar. 166, 38: 639,
 46: 777, 54. λέγω δὴ ter 315,
 25
 οὐ λέγεται, non est in usu 807,
 55. λέγεται ἐπὶ τοῖς 413,
 7: subauditoe e praecedentibus
 nomine μεταφορᾷ. λέγεται
 οὐ, pro ὀφείτῃ 614, 18
 λέγειν τὸ ἀναγινώσκειν, legere
 304, 25. λέγειν τὸ μετρεῖν
 ὡς ἀριθμῶν 823, 52. λέγω
 τὸ φροντίζω 58, 43. λέγω τὸ
 ποιῶμαι 60, 29: 291, 57: 561,
 20. ἔλεγον aor. 2 559, 25
 λέδοσσι Ieu λόρδωσι 774, 10
 λεηλατῶ 559, 39
 λαῖα ἡ, praeda 563, 15, 17, 25
 λαιῖνω et λαιῖν 562, 11
 λαιῖξ Ieu λαιῖξ 562, 19
 λαιβδην adverb. 781, 26
 λαιβω τὸ καταστάζω 562, 32:
 τὸ σπένδω 564, 41
 λαιῖναι pro ἐλαιῖναι 562, 12
 λαιῖνον Ieu λαιῖνον 562, 43
 λαιμαξ ὁ λαιμών 562, 32. λαι-
 μῶν ὡς 562, 29. λαιμνίδες
 νύμφαι 115, 5
 λαιβάτος 562, 20
 λαιβεν pro ἐκ λαιας, ut videtur,
 86, 30
 λαῖος 539, 29: 557, 12: 562, 16

—λειος d. 33, 30
 λειπογνώμονες 4, 3: 236, 51. λει-
 ποθυμῶν 337, 32. λειπόπα-
 τρις ἰδὸς 518, 41. λειποπαγω-
 νία 698, 10. λειποτάκτης 46,
 28. λειποφυχεῖν 580, 2: 823,
 35. λειποφυχοῦντες 605, 36
 λείριον τὸ 562, 33. λείριος, te-
 ner 678, 18. λειριόεις εἶσα
 562, 35. λειρόφθαλμος 562,
 37
 λειτουργός ὁ 562, 52. λειτουρ-
 γεῖν 562, 56
 λειχήν ὁ 562, 57
 λείχω τὸ πατερεῖν 516, 5
 λείψανον 563, 5
 λειψύδιον 361, 31: 563, 8
 λειψώδης nom. pr. 562, 21
 λεκάνη ἡ 559, 43. d. λεκανίδες
 544, 37: λεκανίον 553, 17
 λεκτός 269, 10. τὸ λεκτὸν ἔχει,
 dicitur, ulfuratur 112, 29.
 οὐκ ἔχει τὸ λεκτὸν τῆς ἀντὶ
 πρ. non habet quod sonat pr.
 ἀντὶ 112, 29
 λέκτρον 60, 34: 561, 1
 λέλαδα d. 323, 1. λελάθη I.
 86, 48, ut et λελάθη prael.
 323, 4
 λελαυῖα Ion. 501, 5
 λελάχως I. 86, 48: 499, 8
 λέληκα 560, 9, 48
 λελησθαι 559, 45. λελησθαι 559,
 48
 λεληκα 560, 1. λελημένος 560,
 3
 λέλογα 351, 12: 754, 24
 λέλογχα d. 559, 19: 560, 46:
 569, 40: λελογχῶς 559, 50
 λέλογχα Att. 365, 57
 λελύτω 559, 52
 λελυμασμένος 559, 53
 λέμβος 560, 55. λέμβοαρχος 560,
 56
 λέμμα 288, 57
 λέντιον, linteum 560, 36
 λέξασθαι 560, 15
 λεξίδιον dimin. 230, 10: 560, 11
 Λεξίας ὁ d. 588, 34
 τὸ Λεξικόν citatum 310, 46: 377,
 8. τὸ Λεξικόν, Ieu τὸ Λεξι-
 κὸν τῆς Ἰλιάδος 416, 20. τὸ
 Λεξικὸν τῆς Ἰλιάδος 553, 7.
 τὸ Λεξικὸν τὸ ἡρωικὸν 161, 6:
 185, 18: 199, 4. ἐν ταῖς λέ-
 ξεσι τῶν ἡρωϊκῶν 803, 37. τὸ
 πρῶτον Λεξικόν 315, 41: τὸ
 δεῦτερον, ibidem: ἕτερον, ibid.
 54. Λεξικογράφος 221, 33. vi-
 lo et Lat. Ind.
 λέξον με 291, 57. λέξοντες αἰ-
 μασιὰς 375, 18
 λεόντειος δορά 226, 50. idem
 λεοντῇ 652, 37. Λεοντίδης ὁ
 397, 22. Λεόντιος pr. 226, 50.
 ἡ Λεόντιον 782, 45. Λεοντο-
 κόμος 560, 19
 λέπα, τὰ 328, 25
 λέπαδνα τὰ 560, 38: 580, 13
 λέπαργος ὁ 85, 30. λέπας τὰ
 328, 25
 λεπίζω d. 370, 34: 476, 16: 677,
 21. λεπίζειν τοῦ φλοιοῦ 283,
 27. λεπῖς ἡ 244, 53: 593, 1.
 λέπισμα τὸ 569, 51. λεπιοτής
 ὁ 436, 11
 λέπος τὸ 311, 53: 328, 31: 593,
 2: 796, 29

λέπρα ἡ 561, 4. λεπρός 561, 3.
 λεπταίνος d. 801, 44. λεπτι-
 νος ut 277, 33. λεπτινός ἡ
 560, 51
 λεπτὸν pro λέπω 560, 42
 λεπυρον 328, 30: 593, 3. λεπυ-
 ρός 253, 47: 405, 16
 λέπω 328, 30. λέπω τὸ λεπίζω
 560, 43: 569, 57: 592, 52: τὸ
 λεπτύνω 569, 53. λέπω ἡσω
 328, 31
 λεπώδης 328, 24
 λεσβόθεν, e Lesbo 508, 24
 λέσφοι 567, 21
 λέσχη ἡ 18, 12: 561, 11
 λέσξης ὁ 527, 42. λέσξης ὁ
 ex ἡ λέσχη 597, 22. λεσχά-
 νειν 374, 52. λεσχάριαι αἱ 561,
 17. λέσχος pro λέχος 18, 15
 λευγαλός 561, 27
 λυεῖν, lapidare 561, 53. parti-
 cip. ἐλευσμένη 322, 15
 λευκαναῖα a λευκαίνω 659, 22
 λευκανία ἡ 561, 56
 λευκανοί pop. 561, 40
 λευκαρίον τὸ λευκάδιον 561, 55.
 λευκαρίων ὁ λευκαρίων 561,
 54
 λεύκασπις ἰδὸς 518, 57
 λεύκωμα Ieu λεύκωμα 561, 41
 λευκοθάη ἡ 561, 43. λευκοθάη,
 Nereides 561, 46
 λευκοόπαρος 561, 48
 λευκός 561, 33: et 233, 22. λευ-
 κὴ νῆσος 561, 38. λευκὸν πε-
 δῖον d. 191, 55: 475, 22. λευκόφρυς 246,
 15. λευκόφρυς proparoxyt.
 565, 16, et Helych. λευκόφρυς
 vos 599, 36
 λεύκτρα Ieu λεύκτρα 561, 49
 λευκώλενος Ἡγη 547, 10
 λευκωμία 561, 41
 λευρός ὁ 561, 52
 λεύσσω 232, 14: 561, 33: 562,
 4: gemino σσ 537, 20. λεύσ-
 σετε Ieu λεύσετε 562, 8. λεύ-
 σω Iui. a λεύσσω 100, 40: 285,
 47: 562, 9
 λευστή ὁ 561, 51
 λευχείμων c. 300, 19: 810, 8
 λευχίνων 152, 53
 λευχοποιός ὁ 561, 22
 λευκρεῖς ὄντας 631, 12
 λέχος 70, 27: 559, 16: 561, 19
 λεχώ ἡ, puerpera 214, 28.
 λεχωῖδες 280, 12. λεχωῖς 561,
 26
 λέω λῶ τὸ θέλω 576, 32
 Λευκόριον Athen. 560, 34
 λέων d. 560, 20. Λεωνίδας a
 779, 22. Λεῶνις φυλὴ a Λεῶς
 397, 19
 λεωγός Prometheus 563, 10
 λέως f. pro τελέως 560, 31. λέως
 ὁ Att. pro λῶς 560, 30. λέως
 ὁ Attice 588, 29. Λεῶς, et
 αἱ Λεῶν θυγατέρας 560, 24.
 Λεῶς, unus ex eponymia 569,
 19
 λῆ pro λέλει, vult 564, 23
 —λῆ verba 661, 12. —λῆ ox.
 et baryt. 392, 50
 λῆα f. pro λῆα 563, 12
 λῆβδην adverb. 734, 15
 λῆβω τὸ λαμβάνω 113, 19: 121,
 22: 298, 47: 300, 25: 471, 38:
 563, 45: 734, 14

Λήδας ou 465, 13
 λῆδιον et ληδάριον 563, 32
 λῆδαργος 136, 34: 340, 49: 563,
 35
 λῆδω 322, 57. λῆδω τὸ λανθάνω
 564, 17: 726, 44: baryt.
 555, 5
 λῆδωδης καταφορά 551, 5
 λῆτα τὰ 563, 12, 30. λῆτάδες,
 capitulae 563, 19. λῆβότρεα
 236, 2. λῆδιον Ieu λῆδιον 567,
 48. λῆδω 563, 21, 26. λῆδον
 τὸ 62, 21: 563, 28. λῆδης ἡ
 249, 34: 563, 18. λῆδοτής ὁ
 435, 50: 563, 23. λῆδοτοί 563,
 21, 28. λῆδοτῆς Ieu λῆδοτῆς
 563, 19
 λῆδον τὸ δημόσιον 562, 53
 λῆδοτος 563, 36: et 55, 34
 λῆμα τὸ 563, 41. αἱ λῆμα 232,
 43, d. α λῆμη ἡ 563, 47: 563,
 41. λῆμμα τὸ 563, 41
 λῆμνος op. 563, 55
 λῆμω ὅς ὁ 563, 47: et 232, 43.
 λῆμνῶντες 563, 42
 λῆναῖος 385, 41. λῆναῖον Διο-
 νύσου Ianum 361, 40. λῆναῖον,
 templum Bacchi 564, 12. λῆ-
 ναῖον menfis 564, 6
 λῆνις ἡ 564, 4: et 478, 28
 λῆνός 564, 1. τὸ λῆνός 564, 4.
 λῆνος pro λῆνός 385, 41. λῆ-
 νος τὸ 303, 6
 λῆξις ἡ 564, 13. τῶν λῆξιν
 ἐπώνυμοι 369, 17. λῆξιαρχ-
 ῶν γραμματεῖον 359, 20
 λῆπτός ἐκατέρωθεν 91, 21
 λῆρος ὁ 475, 28: 564, 14. λῆρεῖν
 564, 15
 λῆς pro λέλεις, vis 564, 22
 λῆτης f. ex λῆτοτής 435, 50:
 563, 24. λῆστινὸν πλοῖον 222,
 30: et λῆστινὸν πλοῖον 430,
 35: 502, 44: itemque plur.
 λῆστρικὰ πλοῖα 353, 8: et λῆ-
 στρικὸν ἔθνος 713, 45
 λῆτῶ ἡ 564, 17. d. λῆτοίης
 166, 9
 λῆχειρ II. 107, 37
 λῆχμός Aeol. 371, 22
 λῆχω τὸ λαγχάνω 298, 50
 λῆ τὸ λῆαν 127, 4
 λῆζω 27, 1: 63, 26: 620, 1
 λῆμαδοι 564, 33
 λῆαν a producto 5, 45
 λῆανδῆς Ieu λῆανδῆς 554, 12
 λῆαρός 564, 25
 λῆσση 777, 43. λῆσση 564, 34
 λῆβαιος, thus 564, 41. λῆβαιος
 mons 564, 36. λῆβαιωτός ὁ
 564, 40
 λῆβός ἡ 127, 2: 559, 2: 568, 13:
 723, 39
 λῆβδοίμεθα 564, 43
 λῆβρός 564, 49: 587, 42
 λῆβυκός possess. 29, 44: 551, 32.
 λῆβυκός nav. 222, 30. λῆβυ-
 κός 430, 26
 λῆγα adverb. f. 75, 20: 422, 9.
 λῆγαῖν d. 565, 12
 λῆγδην d. 361, 51: 781, 28
 λῆγεια d. 565, 5. λῆγνός 565, 1
 λῆγνός ἡ 565, 24, 30. λῆγνός
 565, 26
 λῆγξε βίος 712, 33, 36, 40
 λῆγξ 564, 54. λῆγνυχῆς 564,
 53. λῆγνυῖ μάστιγι 565, 3
 λῆγω τὸ ὑμῶν 565, 11

λίες. et λίες. seu λίες. 567, 9
 λιθάδες μικραί 818, 26. λιθάς
 d. 281, 34. λιθάς d. 217, 44:
 554, 4
 λίθος δ 186, 19: 196, 30. λε-
 γεύειν seu λεύειν 561, 52. λε-
 γων 425, 25. λίθινος 470, 42.
 prim. λίθος 565, 50. comp.
 λιθοβόλος 215, 14: pall. λι-
 θόβολος 215, 14. λιθογλύφος
 δ 552, 42. λιθοξοικός 233, 5.
 λιθόστρωτος 535, 1. λιθοφό-
 ροι άνδρες 573, 18
 λιμνών 562, 48
 λίκνον et λίκνον 562, 50
 λιμνίς 565, 51
 λιλαίω d. 560, 6. λιλαϊόμενοι
 559, 37: 565, 57. prim. λιλῶ
 560, 5: 564, 29
 λιμβός 566, 22. λιμβρός 564, 52
 λιμνὸς δ 566, 16. λιμενήχορος 566,
 29: minus recte λιμενίχορος
 432, 26
 λιμενοειδής 811, 7
 λιμήν f. 566, 33
 λιμήν h. 566, 12, 19
 λιμός 566, 4: 568, 24: 794, 6:
 et 383, 14: Dorice fem. 566, 10
 λιμπών 566, 9, 24
 λίνα. pro λιν, leonem 567, 5
 λινίς h. 478, 28. rectius ληνίς.
 λίνος τὸ ἔριον 566, 36. λινόν, τὸ
 λινούν 566, 36. λινούφες ἀρ-
 μένουν 558, 49. λινόφθορος 403,
 48
 —λιος d. 33, 35
 λίπα f. 60, 53: 75, 20: 491, 11:
 566, 48. λίπ' ελαίφ 566, 48
 λιπαίνω 566, 39
 λίπανδρος c. 669, 6
 λιπαρός d. 274, 6: 566, 40. λι-
 παρέν 566, 46
 λιπερινίτης δ, et λιπερινίτης h.
 566, 50
 λιπέτται 567, 35. λιποπρωγνία
 698, 10. λιπόπατρις, 769, 41
 λίπος d. 566, 39
 λίπτονα γάλακτος 566, 57. λί-
 πτω, coepertio 673, 7
 λιπώ λιπαίνω 101, 20
 λίρός δ ἀναιδής 562, 40
 λίσ δ λέων 567, 4. λίσ πέτρα
 567, 11
 λίσαι Δία 567, 26
 λισσός 567, 12. λίσσω seu 567,
 22. λίσσεσθαι 567, 22
 λίστρον 567, 18. λίστρος δ ἐν-
 στήρ 587, 43
 λίσφοι 567, 20
 λίτα πετάσας 568, 2. λίτα ac-
 cul. an a nom. λίσ 567, 53
 λιτανεύειν 238, 57. λιτανεία με-
 τὰ ὕμνων 690, 41. ἐκ λιτα-
 νείας ζῆν 567, 40
 λίταργος κύων 567, 38
 λιτέσθαι et λίττεσθαι 567, 27, 30.
 λιτή h. δέησις 62, 3
 λιτί f. 42, 28: 567, 45
 λίτομαι, precor 567, 31
 λισός δ 567, 40: oxyt. 714, 46
 λιτῶ τὸ παρακαλῶ 567, 23
 λίφαιμος c. 669, 6
 λιχανός d. 568, 29: pro minimo
 digito 647, 29, 36
 λιχμάν d. 127, 22. λιχμώμενος
 568, 8
 λιχνοί 568, 6. λιχνότατον ἔσων
 515, 40

λίψ δ. 408, 43, 51: 568, 18
 λίω τὸ προθυμοῦμαι 809, 29.
 λίω, et λιῶ ἦσω 560, 1
 λῆ geminatum Aeol. 658, 55
 —λῆ hyperdissyllabon 19, 49
 —λῆ oxyt. pleraque 680, 43
 —λῆ barytona 444, 41
 λοβοί οἱ 569, 9
 λογίδες οἱ 569, 17. λογίδην
 adverb. 781, 24
 λογγάσια τὰ 569, 44. λογγών δ
 569, 41
 λογεῖον 569, 25
 λογίζεσθαι pall. sign. 369, 2: 647,
 11. λογισταί οἱ 391, 49, 57:
 569, 31. τοῦ λογιστικοῦ ledes
 726, 30
 οἱ λογογράφοι 550, 40
 λογοποῖός c. 579, 40. οἱ λογο-
 ποιῶντες 469, 5
 λόγος d. 559, 14. λόγος h. φρονι-
 τισ 58, 43. ἱερός λόγος, Or-
 pheus liber 231, 25. τῷ λόγῳ
 τῶν ἱαμβικῶν, ea ratione qua
 iamb. 442, 9. τῶν λόγων ἀν-
 θελκόμενος ἔρωτι, litterarum,
 doctrinae 417, 11
 λοχαδές seu λοχάδες 572, 36
 λοχλαί Ion. 569, 34
 λοχῶ d. 569, 38
 λοχῶνες seu λογγῶνες 569, 41
 λογῶ pro λοχῶ vulg. 703, 32
 λοσεσάμενος f. 569, 6
 λοίγος δ 568, 19. λοίγιος 143,
 54
 λοιδόρια 568, 41
 λοιμός d. 69, 45: 523, 23: 568,
 23
 λοιπός d. 568, 22. λοιπόν, dein-
 de, post 528, 13: 650, 9: 660,
 40
 λοισθος et λοισθιος 568, 42
 λοιχός δ λοιμαργος 516, 6
 λοξίαι Ἀπόλλων 569, 46: 642, 1.
 Λοξὴ Hyperborea 641, 57. λο-
 ξών, obliquans 572, 42. λο-
 ξὸς ἴσται 569, 48
 λόπος seu λοπός 569, 51, 54
 λόφωσις 774, 9
 —λος d. et compos. 113, 32.
 —λος dissyllabum in quib. ba-
 rytonum 640, 51. —λος d.
 261, 29
 λουγίον, lorica 460, 18
 λουτρον τὸ 568, 47. λουτρόν
 568, 49, 52, 54. λουτροφόρος
 568, 57. λουτροφορέν 569, 4.
 prim. λούω d. 569, 7
 λοφίη h. 570, 4
 λοφνίς h. 570, 8
 λόφος δ 569, 53. λόφος galeae
 175, 4: 473, 54
 λοχαγός 728, 52. λοχαδές αἱ
 572, 38
 λοχῶν τὸ κατέχεσθαι 217, 57. λο-
 χῶν ἐν λόχῳ 570, 27
 λοχεύσαι 561, 21. λοχεία h.
 puerperium 447, 56
 λοχίτης δ 570, 22
 Λοχεῖός d. 59, 43: 742, 31
 λοχιάμβοις pro χωλιάμβοις 59,
 49
 λόχημ h. 570, 27. λοχημῶδες
 φυτόν 796, 28
 λοχῶς δ 570, 16: 728, 51. λοχῶ
 d. 705, 32. λοχῶ-ἦσω 570, 26
 λυαῖος 571, 17: Λύαῖος d. 193,
 17

Λύβη pro Λιλύβη 659, 53: et
 Λύβαιον pro Λιλύβαιον 456,
 10
 λυγαῖος δ 571, 20. λυγαία eig-
 κτή 63, 17. τὸ λυγαῖον 47,
 12: prim. λύγη h. 356, 52, 57
 λυγίζειν τὴν ὀσφύν 464, 51: a
 λύγος 12, 1: 591, 46: plur.
 λύγοι 356, 54. λύγος τὸ σκό-
 τος 571, 23
 Λύδιος 521, 16. Λυδία λίθος 573, 9
 λυή h. 571, 29
 λυδίσταμβος 274, 50
 λυδρος 571, 26
 Λυκία, Lupericalia † 571, 31
 λυπηγνήτης 400, 23: 767, 54
 λυκῆος Lacoon 32, 8
 Λυκαῖα pro Λυδία 771, 55.
 Λυκίον, locus Theallias 571,
 33
 Λύκου δεκάς 254, 36
 λυκόφως 44, 41: 47, 13: 91, 25:
 571, 35
 Λυκωρία op. 571, 46: Steph. et
 Paulianus Λυκωρία.
 λῦμα τὸ 568, 52: plur. λύματα
 127, 10: u productio 378, 26:
 458, 5: 545, 7
 λυμάζω pro λυμαίνω 559, 57.
 λυμαίνω d. 571, 30. λελύ-
 μακα, λελύμαμαι et λελύ-
 μαμαι 559, 54. λυμαντήρ δ
 571, 42. prim. λύμη h. 412, 33:
 571, 30, 40
 λῦπη h. 571, 51: 827, 36. λύπης
 species quatuor 571, 54. λυ-
 πρός 39, 55
 λύρα h. 572, 1. λυριστής δ 436,
 11
 Λυσσιδής 166, 4
 λυσίμαχος 59, 40
 λυσιστελεῖ 572, 8
 λυσσα h. 572, 4. λυσσῶ d. 444,
 43. λύσσω et λυσσῶ 71, 49
 λυτήρια τὰ 454, 28
 λῦτο f. 572, 13. λῦτο f. 572, 10.
 λῦτρεν 112, 4: 572, 1. λῦτρα,
 τὰ λυτήρια 454, 28
 λύχνος δ 572, 18: 827, 35: plur.
 λύχνοι pro λύχνοι 502, 27:
 572, 21. λυχνίδος species
 θρασυαῖς 456, 32. λυχνούχος
 572, 44
 λῦω ubi producat u. et ubi non
 458, 1
 λῶ signif. quot hab. 559, 36. λῶ
 τὸ 32λω f. 73, 32: 126, 30:
 326, 30: 327, 31: 557, 7: 560,
 4: 563, 44: 564, 21, 27: τὸ
 σπουδαῖον 557, 12: τὸ λαλῶ
 55, 52: 555, 42: 557, 14
 —λω dissyllabum 318, 58. —λω
 hyperdissyllabum 318, 33. —λω
 uno λ in barytonis usitatum
 non est 576, 46. —λω bary-
 тона defectiva 444, 35. —λω
 ἡσῶ 193, 40
 λωβάσθαι, truncare 569, 17.
 λωβέω 726, 33. λώβη 570,
 35. λώβητης 40, 44
 λωβός d. ex λοβός 570, 37
 λώδιον 818, 32
 λώδοσις 774, 10
 λώτερον 432, 35
 λῶμα τὸ 570, 53
 λῶος δ γγῶσος 570, 52
 λωπία τὸ ὄμμα 571, 1: λῶπός 571,
 7: 593, 2. λωποδύτης δ 570, 56

P p p 2

δ λῶρος, lotum 110, 37: 177,
 59: 591, 35: et plur. λῶρα
 432, 17: dimin. λωρίον, loru-
 lum 738, 9
 λῶστος f. ex λῶστος 676, 13. sic
 λῶστος οἱ βέλτεστοι 570, 51
 λῶτός δ 571, 2. λῶτῦντα Dor.
 571, 2
 λῶφῶ ἡσῶ 571, 7
 λῶων f. ex λῶων 676, 13

M

μ pro β Dorice 587, 22. μ pleo-
 nasticum in multis 69, 17: 573,
 40. μ dignificat 595, 12
 μα verbalia 34, 15
 μάγγανον τὸ 185, 54: 572, 54:
 pl. μάγγανα, machinae 328, 49.
 μαγγανεύω et μαγγανεία 572,
 54
 μάγειον 323, 8. μάγειρος d. 28,
 42: 486, 15: 573, 4: 660, 54:
 μαγειρεῖον 187, 15: 629, 8
 μαγευεῖσαι χεῖρ 2, 21
 μάγισ h. 572, 56
 μαγίστηρ, Lat. voc. 572, 51: item
 Suidas: Hefych. μαγίστηρ et
 μαγιστορος: al. μάγιστρος.
 Μαγνήτης λίθος 573, 8, 17
 μάγος d. 323, 7
 μαδᾶν act. f. 288, 13. μαδῶσα
 κεφαλή 354, 42. μαδαράς 564,
 30
 μάδδα Dor. h. μάδα 573, 21
 μάδρα 211, 10
 μάδα h. 573, 22. μαδονομεῖον τὸ
 573, 32
 μαδῆν 583, 54. μαδῆτης δ 436,
 15: 573, 34
 —μαι passivum penultima variat
 509, 1: proparoxytonon etiam
 verbis in μ 483, 33. —μαι
 sai tate in passivis verbis in μ
 484, 20
 μάτα, et Μαῖα pr. 589, 44, 46:
 et 222, 38. μαῖας ἀδός 659,
 34
 μαίκυλον seu μιμαίκυλον 55, 2
 μαίμῶν 76, 13, 16
 μαῖνα τὸ ὀργίζομαι 579, 35
 μαῖούλιον 456, 4: itemque He-
 fych. et Suidas: Apostolii col-
 lectanea μαρούλιον.
 μαῖω τὸ λῶμω 76, 21: 77, 28,
 36: 396, 11: 720, 56
 μαῖστορος pro μαῖτρ. 558, 40
 μαῖω τὸ ζητῶ 135, 4: 355, 18:
 589, 45. Μαῖών et Μαονία
 583, 36
 μάκαιρα h. 483, 7: 752, 28. μά-
 καιρα seu μάκαιρα 574, 6.
 μάλα μάκαρ f. 573, 45: 700,
 38: uult. μακαῖρος 573, 35, 45.
 d. μακαρίζαι οἱ 573, 48. f. μά-
 καρς 573, 47. sic μακαρίζατος
 573, 51
 μακεδόνος 28, 47
 Μακεδόνες e producto 487, 53.
 οἱ Μακεδονίζοντες 418, 44
 μάκελα h. 19, 51: 574, 9
 μάκκος ut λάκκος 707, 41. μακ-
 κοῦν 574, 10. μακκῶ δῶν 202, 4
 μακρά adverb. 574, 23: pro μα-
 κρᾶν adverb. 282, 10. μακρῶν
 δ h. 573, 49: 806, 2. μακρῶν
 adv. 574, 22. prim. μακρός d.
 818, 21: d. μακροῦν adverb.

- 574, 25. *c. μακροκατάληκτος*
305, 43: *μακροκατάληκταιν*
305, 43: 394, 17. *μακροκα-*
ταληκται ἢ *Φύσει* ἢ *ἰσίδει* 809,
20. *μακροκατα* 282, 16. *μα-*
κροκατάληκτος 284, 46. *μακρο-*
κατάληκτος 574, 18
μακρο d. 605, 45
μάλα compol. et. appol. 698, 45
μάλα 827, 49
μαλακογνώμων 574, 26
μαλακ τὸ *αὐθόειν* 76, 41
μάλευρον pro *ἀλευρον* 573, 41
μάλα lingulare tantum: plur.
μασχαλός dicimus 783, 10
Μαλθακοί, Cratini comoedia
482, 23
μαλίδιος 580, 35
μαλινόντες 594, 48
μαλὼν subaudium 415, 30, 33:
pleonast. *μαλὼν καλὼν* 732, 36
μάμμη nutrit 250, 56. *μαμμά-*
κυνος 55, 22
μὰν Dor. pro *μὴν* 737, 3. *αὶ μὰν*
τὸ *ζητεῖν* 558, 55: 565, 44
μανδύλιον, mantle 810, 45
μάνδρα, caula 586, 35. *μάνδρα*
προβάτων 724, 46. *μάνδρα*
βοῶν 553, 57
μανδύας ἢ *χλαμύς* 402, 49:
malc. eum Helych. et Suid.
μανδάν d. 450, 13
μανιοποιός 425, 56: 685, 40
μαντιός d. 248, 35. *μαντικός*
d. 644, 9. *μαντικός πέλεκυς*
8, 9. *Μάντιος* pr. 248, 37:
rhit. *μάντις* d. 248, 27
μαρᾶθου ὀρηξ 602, 42. *Μαρα-*
θών ὄρεα 513, 29
μαραίνω d. 76, 21
μαργον animalculum 222, 7. *μαρ-*
γαίνω 313, 15. *Μαργίτης* la-
tinius 577, 32. *μαργουήνη* 523,
11
Μαριεύς ἀλοῖμος 69, 42
Μαρίνας 221, 41
μαριλάδης d. 274, 29
Μαρίνα, Ital. nom. 667, 38
Μαρινιάδος 438, 8
μαρμαίρω 77, 37: def. 232, 6.
μάρμαρον d. 77, 38. *μαρμα-*
ρυγή 77, 37
μαρναο f. pro *ἐμαρναο* 477, 54
μάργω 78, 9, 16: 591, 16
μαρμαίρων 150, 51: 654, 35: 789, 5
μαρτὺς d. 78, 11. *μαρτὺρ* ὄρος
506, 26, 31. *μαρτυρία* d. 392,
57
Μάρων d. 77, 28
μάσθαι pro *σμάσθαι* 225, 15
μάσθλη et *μασθλάσσω* 175, 56.
μάσθλης 272, 3. *μασθλητήν*
παρτί 491, 41
μασθός d. 262, 33
Μάσσης d. 249, 17
μάσσω f. 157, 40
μάσσω τὸ *μαλάσσω* 572, 52: 573,
24: 591, 34
μάσταξ d. 216, 8
μαστύνω τὸ *ζητῶ* 133, 5: 584, 47
μαστίζεται 642, 7. *μάστιξ* 799,
13. *μαστιγοφόρος* 72, 13
μαστός d. 118, 47: 135, 6: 175,
12. *μαστοί* pro *ναστοί* 94, 56
μασχαλίζεσθαι 118, 29. *μασχα-*
λίσματα 118, 23. *μασχαλι-*
σθής 560, 38
ματᾶζειν 737, 21. *μάταρος* d.
- 193, 18. *ματαίζω* 586, 7.
ματαίουσθαι 665, 37. *ματαίως*
428, 4
ματεύω 173, 11
μάτις pro *μήτις* 584, 49
ματὼ τὸ *ζητῶ* 173, 11: 584, 49
μαυλιστρία ἢ 695, 31
Μαχάων ὄρεα 332, 28: 464, 23
μαχεσσαμένω ἐπίσει 773, 39.
μαχησόμενοι 449, 41. *μαχη-*
τής d. 456, 13
μαχλόγητι διαβόητος 594, 24
μέγα nom. et adv. 574, 31. *γρά-*
φεται μέγα, lcr. per *ω* 639,
53. *καὶ μέγα* καὶ *μικρὸν* γρά-
φεται, et per *ω* et per *ο* lcr.
643, 45. itemque 385, 48. *μέγα*
ἐντιμος 374, 56. *μέγ* ἀμείνων
448, 26. *Μεγάλης* patronym.
574, 36. *μέγαθος* τὸ 574, 56
μεγαίρω 81, 26: 574, 49
μεγαλήτης 574, 41. *ὦ μεγαλή-*
της 152, 32
μεγάλειος d. 33, 34. *Μεγαλείων*
μύρον 574, 46
οἱ μεγάλοι proparoxyt. 553, 36.
μεγάλος et *μεγάλων* poet. 553,
29, 33. *μεγαλόγνωμος* 209, 47.
μεγαλόδωρος 293, 29. *μεγα-*
λόπυτος 563, 38. *μεγαλομέ-*
τῶπος 396, 50. *μεγαλοπρέπεια*
574, 44. *μεγαλοπύργος* 654,
52. *μεγαλοσθένες* 597, 3. *με-*
γαλότιμος 374, 56. *μεγαλό-*
φθαλμος 396, 54. *μεγαλόφω-*
νος 396, 53. *μεγάλως* γράφειν
649, 18. *μεγαλοσύνη* 275, 44.
μεγαλότερος 780, 2. *μεγα-*
λώτατος 780, 1. *Μεγὰν* cir-
cumfl. 715, 13
ἡ Μεγαρίς, f. *χώρα* 561, 44
μέγαρον τὸ 574, 48. *μέγαρον* et
μέγαρος 287, 45
μεγαρός 81, 26
μέγας 574, 35: *α* coruptio 553,
21, 38: cum flexione mutat
etiam accentum 553, 26. *Μέ-*
γας *α*, propr. 553, 24. *μεγά-*
τερος comp. inul. 582, 12. *μέ-*
γιστος pro *μέγαςτος* f. 574, 56.
τὸ *μέγεθος*, augmentum in
verborum initis 419, 50. Sic
μεγεθύνεται χρονικός, tem-
poraliter augetur 471, 54: et
330, 6. *μεγιστος* seu *μεγί-*
γιτος 574, 52. *μεγιστῶν* seu
μεγιστῶν 825, 13. *μεγιστῶν*
pro *μεγιστῆν* 586, 40. *μεγι-*
στῶν ὄρεα d. 599, 14: pl. *μεγι-*
στῶν 311, 28. *μεγίων* comp.
par. inul. 582, 12
μέδω seu *μέδω*, τὸ *αἰδοῦν* 575,
13
μέδω 794, 50. *μέδω*ν, regnans
466, 2. *μέδων* et *μέδων*, rex
575, 1. *μέδων* Δωδωνῆς 499,
2. foem. *μεδέουσα* 329, 25
μέδιμνος 450, 43
μέδω d. 575, 5. *μέδω* et *μεδῶ* 575,
2. *μέδων* et *μεδῶν*, rex 575,
4. *μέδοντες*, οἱ ἀρχόντες 575,
8. *Μέδων* propr. 606, 10
μέδω τὸ 575, 10
μέδω Aeol. pro *μέσσω* seu *μεί-*
ζω 270, 25: 582, 14
μεδῶν τὸ *ἀμείνω* 575, 41. *rectius*
μεδῶν v. 55 et 28. *μεδῶν* f.
pro *μεδῶ* 575, 26
- μεδετική* 170, 20
μεδῶν f. 575, 18
— *μεδῶν* pro *μεδῶ* in verbis pal-
livis Aeolice 559, 30
μέδεξίς τοῦ ὕδατος 774, 6
μεδέομαι ἡμέραι 357, 54
μέδες imperat. 575, 14
μέδῃ ἢ 575, 40. *μεδῆμων* ὄρεα
575, 32. *μεδῆσαι* pro *μεδῆναι*
575, 18
μεδῆναι καὶ *ἀμείναι* 575, 35. *με-*
δῆναι infinit. 575, 23. *με-*
δῆν ἢ *η* 575, 22. *μεδῶν*, i
longo 575, 28
μέθοδος, deductio 409, 36
μέθοδος ἡμέρας 821, 56
μεθοροποιεῖν 581, 51
μέθω τὸ 575, 34. *μεθυστός* ὁ
575, 46. *μεθυνοῖος* Bacchus
575, 45. *μέθυστος* 575, 40. *με-*
θυσσοτάβος 575, 43. *μεθύνω*
575, 34, 37
μεθύνω 301, 37
μετανοῶ Athen. 533, 34
Μεῖδας ἄνθρωπος 465, 14: 779, 24
μειδῶ ἢ *εἰ* 582, 17: 794, 31.
μειδάματα Φιλοῦσα 546, 22.
Μεῖδιος d. 582, 18: et *Μεῖδι-*
λος 582, 20. *μειδῶ* et *μειδῶ*
82, 23. *μειδῶ* et *μειδῶ* 116, 25
μεῖδω f. 270, 25: 582, 11
μεῖλαν πόντος f. itemque *Μεῖλα-*
νίου ὁ *Μελαῖνι*
582, 29
μεῖλαν τὸ 582, 26
μεῖλιγμα 582, 27
μεῖλιμος 582, 23
μεῖλισσω 82, 33: 582, 36. *μεῖ-*
λιχος et *μεῖλιχος* 582, 34
μεῖλιος ἄν- 415, 40
μεῖνω μενῶ ὁ 229, 17
Μεῖνος seu *Μίνος* 588, 24
μεῖων, festum Athenis 533, 37.
μεῖων compar. 582, 2. *μεῖονε-*
πτεῖν 582, 5. *μεῖονεπτεῖν*
582, 6. *μεῖος* 539, 29: 583,
10, 15: 586, 41: 751, 2. *μεῖον*
καὶ *λεαίνω* 594, 35
μεῖραξ 582, 55. *μεῖραξ* 582, 56
μεῖρο lon. 430, 21: et *μεῖρεται*
582, 50: th. *μεῖρω* τὸ *μερίζω*
82, 6: 118, 9: 300, 26: 577,
24: 580, 25, 36
μεῖς ὁ μὴν 583, 4
μεῖστος superl. 581, 57: 676, 14
μεῖω 583, 11: 751, 1
μεῖων compar. 581, 57: 676, 14
μελάγγειον χροῖον 629, 33
μελαγχρεῖς ὁ 296, 1
μελαγχρεῖς f. 576, 14: reg. *με-*
λαγχροῖς 182, 50: 576, 7.
μάχης μελαγχρῆς *μερίδα* A-
then. lib. 4 ex Antiphane com.
de Pythagor. viciu. 576, 15
μελαγχρὸς 575, 47: tripl. signif.
577, 2. *μελαίνεσθαι* 659, 11.
μελαινόρην 385, 4. *μέλαινα* Aeol.
ὁ μέλας 575, 53
μελαμπέταλος 576, 5
μελαμπύγης seu *μελάμπυγος*
695, 50
μελάναιγος ἴδος 518, 54
μελάνδετα ξίφη 551, 40
μελανόδοτος 282, 1
μελάνδοφος 370, 19
μελανα ἢ 403, 20: 565, 34
μελανίζειν 684, 14
- 170, 20
575, 18
559, 30
774, 6
357, 54
575, 14
575, 40. *μεδῆμων* ὄρεα
575, 32. *μεδῆσαι* pro *μεδῆναι*
575, 18
575, 35. *με-*
575, 23. *με-*
575, 22. *μεδῶν*, i
575, 28
409, 36
821, 56
581, 51
575, 34. *μεθυστός* ὁ
575, 46. *μεθυνοῖος* Bacchus
575, 45. *μέθυστος* 575, 40. *με-*
575, 43. *μεθύνω*
575, 34, 37
301, 37
533, 34
465, 14: 779, 24
582, 17: 794, 31.
546, 22.
582, 18: et *Μεῖδι-*
582, 20. *μειδῶ* et *μειδῶ*
116, 25
270, 25: 582, 11
582, 29
582, 27
582, 23
582, 36. *μεῖ-*
582, 34
415, 40
229, 17
588, 24
533, 37.
582, 2. *μεῖονε-*
582, 5. *μεῖονεπτεῖν*
582, 6. *μεῖος* 539, 29: 583,
10, 15: 586, 41: 751, 2. *μεῖον*
594, 35
582, 56
430, 21: et *μεῖρεται*
582, 50: th. *μεῖρω* τὸ *μερίζω*
118, 9: 300, 26: 577,
24: 580, 25, 36
583, 4
581, 57: 676, 14
583, 11: 751, 1
581, 57: 676, 14
629, 33
296, 1
576, 14: reg. *με-*
576, 7.
182, 50: 576, 7.
A-
de Pythagor. viciu. 576, 15
575, 47: tripl. signif.
659, 11.
385, 4. *μέλαινα* Aeol.
575, 53
576, 5
695, 50
518, 54
551, 40
282, 1
370, 19
403, 20: 565, 34
684, 14
- μελάνιππος* 576, 6
Μελανίων et *Μελ.* 582, 26
μελαστόμενος περὶ *σός*, pro *μελαι-*
νόμενος 591, 32
μελανοπτεγύγες 576, 7
μέλατος ὄρεα 492, 56
μελανόχρους κύματι 576, 6
μελαιντέρος f. 546, 3: 565, 49
μελαινύδρος κρήνη 577, 3
μελανώδης 473, 12
μέλας ὁ 575, 52. *μέλας* λα-
βῆς pro *μελαῖνας* 551, 41
μέλγω τὸ *ἀμείλω* 120, 20
μέλδω 576, 20. *μέλδω* def. 232,
19. *pafl.* *μελδόμενος* 576, 20
Μελέαργος 576, 30
μελεδήματα 552, 1: 576, 28. *με-*
λεδώνη 509, 20: plur. *μελε-*
δῶναι 171, 24: 576, 23
μελεῖσσι παιδαίοντες 603, 28
μέλιος 576, 32
μελέτη ἢ 576, 51. *μελετῶ* ἢ *εἰ*
576, 40. *μελετῶν* ὁ 576, 39
μέλη τὰ: vile μέλος.
μέλιος et *μελησμός* d. 441, 54.
fut. *μελήσω* 129, 52: 193, 42
μέλι d. 576, 44. *μέλιτι* γλυσ-
σῶ cum epitheto dictum
577, 29
μελία ἢ 393, 25
μελίγηνος 577, 19
μελίζω et *μέλιγμα* 587, 30
μελιδής 577, 26, 28
μέλιος f. 577, 46
μελίη ἢ, legum spec. 577, 48.
μελίσσεται Dor. 412, 3. Sic *με-*
λισσόμενοι 486, 39
μελίσσα ἢ 577, 34. *μελισσέ-*
τος 721, 9. *μελισσοκόμοι* 204,
49: 577, 41. *μελισσοτεύεω*
πηνῶν 577, 19. *μελισσογῆν*
213, 56
Μελιταῖα νηῖδα 577, 50
Μελιτῆς latius 577, 52
μελιουργοί, mellifices 577, 41.
et *μελιττουργοί*, apian 438,
44
μελιτοῦττα 367, 33
μελίφρων θυμὸς 577, 26
μελίφλωρον δένδρ 577, 45
μελιχρός d. 660, 16
μέλιχρος ἢ 576, 57. *μελιχρό-*
88, 26
μέλιχος Aeol. ὁ *μελίχος* 582,
42: 816, 55
μέλω 576, 52: 578, 3
μέλος τὸ 577, 15, 53. *μέλος* ὁ
ματός 543, 1. plur. *μέλη* 577,
8: 827, 23. *μελῶν* speciei 698,
42. *μελῶν*. libri Anacreontis
593, 48
μελῶν ἢ 474, 2
μέλω 578, 16. *μέλπηδρα* τὸ
578, 10
μελύγειον 578, 8: *rectius* *μελί-*
τειον Plutarchus, *μελίτειον* Ho-
lychius, aqua mellita seu mulle.
Μελιχρεῖς 578, 18
μέλω τὸ *φροντίζω*, uno l. 576,
45: fut. ἢ *σω* 129, 52: 193, 41:
444, 47
μεμαγμένη χειρὶ 2, 21
μέμακα d. 323, 2. *μεμακύν*
lon. 501, 5: poet. *μεμακύν* et
μεμακύν 578, 28: malc. plur.
μεμακύν 578, 21
μέμβεται 578, 39. *μέμβεται*
306, 22. *μέμβω* def. 232, 9

- μέμβρανε f. 578, 32: 655, 2
 μεμβρανώδης 195, 32
 μεμνέσθαι Ion. 578, 41
 μεμνήσθαι 578, 45
 μεμνίσθαι 785, 38
 μεμνίσθαι Dor. 579, 4. μέμνηται
 Ion. 484, 30. μεμνίσθαι f. 578,
 54. sic μέμνη προ μέμνησαι
 484, 19, 24. μεμνίσθαι 578, 51:
 579, 2: μεμνίσθαι 579, 2
 Μερμονίδης patronym. 165, 40
 μέμνηται 500, 40: 578, 21
 μέμνηται f. 579, 1
 μέμνηται 578, 22: et 95, 47
 μέμνηται Ae. 312, 46
 μέμνηται γὰρ καὶ ὅλη 579, 8. in-
 dip. μεμνίσθαι 579, 6
 μέμνηται Ion. 579, 15. th. μέμ-
 νηται 579, 15: act. μέμνηται
 τὸ λαμβάνω 579, 17. c. μεμ-
 νηται 668, 54
 μέμνηται τὸ προδιδόναι 173, 8.
 μέμνηται ὅτος 224, 6, 9: plur.
 μέμνηται 578, 26: foem. με-
 μνίσθαι 224, 8
 —μεν, in verbis primum est regu-
 lariter 253, 23
 μέμνηται ou 818, 19. μέμνηται
 Μενέσιος 580, 3
 μενέσιον 579, 56
 Μενέσιος c. 299, 38: 461, 23:
 579, 36. f. leu D. Μενέσιος α
 552, 48: 579, 18: Att. Μενέ-
 σιος 579, 41: plur. οἱ Μενέ-
 σιοι 616, 39
 Μενεπόλεμος 461, 24
 Μενεπόλεμος pro Μενεπόλεμος 579, 23
 Μενεπόλεμος voc. α —ης 670, 21
 μενέσιον αἱ 580, 6
 Μενέσιος pro Μενέσιος 579, 25
 μενέσιος 580, 9
 μενέσιον ἢ 596, 38. μενέσιον Ion.
 596, 44
 Μενέσιος et Μενεπόλεμος c.
 461, 23
 μένος τὸ 407, 43: 579, 49: et
 225, 41: 319, 6: 393, 23
 —μενος et μένος particip. 45, 56.
 μένος particip. proparoxytona,
 excerpto praet. perfecto, quod
 est proparoxytonum 512, 34. —μέ-
 νος terminationis praeteriti perfe-
 cti 56, 26, 33
 μενούμενος 580, 12
 Μέντης et Μέντης, 218, 43
 μέντοιγε 580, 10
 μέντοι dupl. signif. 579, 53. μέν-
 τος τὸ παραμένω 579, 49: τὸ ἐπι-
 μένω 583, 22: τὸ προδιδόναι
 596, 40. μέντος defect. 231, 57:
 dip. μέντος 501, 20
 μενέσιος 729, 1. μενέσιος 728,
 57
 μέντοι 580, 19. μενέσιος 580, 32.
 μενέσιος τὰ γὰρ 729, 6
 μενέσιος ἢ 580, 13, 27. μενέσιος
 580, 16
 μενέσιος ἔργα 580, 23. μενέσιος
 580, 25
 μενέσιος 580, 21: 632, 5: 1
 longo 532, 6
 μένος d. 257, 11. et μένος κα-
 ταδέχεται 581, 22
 μένος 580, 36
 μένος Ae. 82, 8
 μένος τὸ 581, 47
 μένος, τὰ αἰδοῦτο 575, 11
 μενέσιος 215, 35
 μεσαιπόλιος f. 52, 22: 243, 42
 μεσαιπόλιος α. 227, 30. sic μεσαι-
 πολῖται 596, 32
 μεσαιπόλιος 472, 8
 μεσαιπόλιος p. 344, 18: 425, 42: 599, 5
 μεσαιπόλιος 170, 13. μεσαιπόλιος
 581, 6
 ἐπὶ μέσης διέβη 455, 26
 μεσηγὺν u. corripio 114, 33
 μεσηγὺς 581, 24. μεσηγὺς
 adverbium -137, 45: regu-
 lare μεσηγὺς 724, 43
 Μίσμα op. Loc. 581, 15
 μεσότης 581, 5. μεσότης 441,
 24. μεσολαβέω 648, 10. simpl.
 μέσος 580, 41: 581, 4. μέσος
 ἀόριστος πρῶτος 809, 4. ὁ μέ-
 σος ἀόριστος παθητικός 464,
 12: 783, 47. μέση διάθεσις
 τίς 754, 27. μέσαι λέξεις 626,
 37. μέσου ὄντος τοῦ, li. in
 intermedium, seu in medio
 337, 5. μεσότητος ἐπιρρήματα
 581, 9: 785, 20: unde nomi-
 nata 78, 24
 μέσσαβα 173, 27. μέσων com-
 par. f. 157, 40: 270, 25: 582, 13
 μεσότης 580, 44: f. 573, 10
 μετ' ἀνδράσι, inter 184, 16. μετὰ
 in compol. quid signif. 580, 56
 μεταβαλὺς eis λυκόν, pall.
 680, 26. ὁ μεταβολὺς 490, 4:
 plur. οἱ μεταβολοὶ 388, 43.
 μεταβολεύς 648, 49
 Μεταβολὺς Alibantis f. 579, 28
 μεταβολικός 293, 56: 547, 3
 μεταδορμάδην 587, 6
 μεταδότης τῆς ἐν ἀρχῇ συλλαβῆς
 κτιστοῦ. 673, 47. sic μεταδότης
 τῶν στοιχείων δι' εὐφώνιον
 610, 57: et 83, 45. αἱ μετα-
 δότης τοῦ πνεύματος 34, 13.
 μεταδοτὶ, ut et μεταδότης τῶν
 στοιχείων, mut. lit. 771, 25.
 itemque μεταδότης τοῦ α εἰς ο
 530, 28: 532, 13: μεταδότης
 τοῦ ε εἰς α 182, 55: τοῦ ε εἰς
 274, 22: τοῦ ο εἰς 105, 22:
 τοῦ λ εἰς 364, 6: 544, 3: τοῦ
 μ εἰς 562, 49: τοῦ ν εἰς γ 857,
 6: τοῦ ρ εἰς λ 65, 51: τοῦ π εἰς
 δ 317, 18: τοῦ π εἰς φ 162, 8:
 486, 21
 μεταδότης 586, 51
 μεταδορμάδην 41, 27
 μετακλήσαν 665, 45
 μεταδορμάδην 81, 39
 μετακλητικὸν γένετο καὶ ἀρε-
 τικοῦ 518, 51. sic μετακλητικὸν
 γίνεται τοῦ δασέος πνεύματος
 614, 44. μετακλήσις τοῦ 53,
 54: 274, 2: 380, 49: 593, 13:
 434, 21. itemque ὁμοῖα κατὰ
 μετακλήσιν οὐ γὰρ 117, 21, 52.
 et μετακλήσιν τοῦ στοιχείου,
 mutatio 54, 53, ut μετακλήσιν
 τοῦ γ εἰς κ 47, 11. μετακλήσιν
 αὐτονομίας 124, 13. μετακλή-
 σιν transpositio 424, 13
 μετακλήσιν 580, 51. μετακλήσιν μύ-
 ρον 587, 7. μετακλήσιν οἱ 580,
 54. μετακλήσιν ᾧ 580, 47, 54:
 inf. μετακλήσιν 580, 54
 μετακλήσιν 586, 54
 μετακλήσιν leu μετακλήσιν 581, 26
 μετακλήσιν ou 581, 45: 587, 4
 μετακλήσιν ὄντος τοῦ, interveniente
 412, 53. μετακλήσιν τῆς γῆς καὶ
 τοῦ ὕδατος 222, 8. μετακλήσιν δύο
 ὀνόματα κείμενα, inter d. n.
 342, 10. sic 123, 41: 558, 30.
 μετακλήσιν αὐτῶν, inter le 734, 40.
 μετακλήσιν λέγοντα τινὰ, interea
 dum al. loq. 125, 37. μετακλήσιν
 u. corripio 114, 33
 μετακλήσιν 136, 17
 μετακλήσιν eis α, mutatum 323, 1
 μετακλήσιν pro μετακλήσιν
 585, 34. μετακλήσιν 280, 4. μετακλήσιν τῆς
 πλάσιν 30, 31: 552, 47. με-
 τακλήσιν est etiam in verbis,
 cum praeteritum transformatur
 in praesens 377, 25. ἀμα τῇ
 μετακλήσιν καὶ ἐπέκτασις 542,
 10
 μετακλήσιν eis ou 302, 36. sic
 μετακλήσιν eis οὐδέτερον
 γένος 653, 27. μετακλήσιν καὶ
 μετακλήσιν 654, 13
 οἱ μετακλήσιν 573, 1
 Μετακλήσιν op. Ital. 587, 10.
 Steph. Byz. Μετακλήσιν 416, 4
 μετακλήσιν 770, 11
 μετακλήσιν 423, 30
 μετακλήσιν 686, 32
 μετακλήσιν 482, 22
 μετακλήσιν 596, 32
 μετακλήσιν λέξις 571, 49
 μετακλήσιν diminutivorum
 93, 53
 μετακλήσιν 586, 21
 κατὰ μετακλήσιν 107, 2
 et μετακλήσιν τῶν ἀλλήλων 50,
 32, 40. sic ἀπὸ μετακλήσιν τῶν
 ἀλλήλων 80, 9. clarius κατὰ
 μετακλήσιν ἀπὸ τῶν— 92, 13:
 et μετακλήσιν ἀπὸ τῶν— 78, 5.
 itemque μετακλήσιν λέξις
 ἀπὸ τῶν— 571, 11: et μετακλή-
 σιν ἀπὸ τῆς— 74, 51. μετα-
 κλήσιν pro μετακλήσιν leu τροπή
 76, 57
 μετακλήσιν 684, 16: et 377, 40
 μετακλήσιν τὸ 580, 56: plur. με-
 τακλήσιν 581, 17, 19: 827, 43
 μετακλήσιν 581, 41
 μετακλήσιν 149, 41
 μετακλήσιν f. pro μετὰ
 581, 33
 μετακλήσιν pro μετακλήσιν
 390, 51
 μετακλήσιν 571, 14
 μετακλήσιν 581, 31
 μετακλήσιν Aeol. ὁ μέτριος 587, 22
 τί μετρίως τοῦ ζῆν 408, 45. τί
 μετρίως τὰ μετρίως πρὸς τὸ
 μετρίως 580, 49
 μετρίως 581, 40. τὰ μετρίως
 780, 15. μετρίως 581, 36. μετρίως 581,
 28
 μετρίως 552, 49
 μετρίως, accersere 409, 44
 μετρίως 587, 34: 518, 29
 μετρίως 628, 12
 μετρίως 581, 45: 598, 28
 μετρίως 654, 39
 μετρίως 30, 21, 14:
 34, 52
 μετρίως ὀνόματα 226, 43: 575, 4.
 μετρίως κλίσις 226, 40
 μετρίως 474, 21
 μετρίως 581, 50. μετρίως 582,
 22
 μετρίως 257, 25: 581, 46
 μετρίως 460, 44, 47
 μέντοι 581, 55. μενέσιον adv. 346, 9
 μενέσιον Ἀβαντα 681, 2
 μενέσιον Dor. pro μενέσιον 334, 50
 μέντοι et μέντοι 169, 27
 μή adverb. 585, 49. ἢ μή αἰτία
 366, 38. μή ἀπαγορευτικόν
 574, 38
 —μή verbal. 214, 13: 216, 2
 μενέσιον 586, 47: 643, 9. μενέ-
 σιν 583, 30. μενέσιον 586, 46.
 μενέσιον 586, 46: 643, 7
 μενέσιον τὸ 583, 33. μενέσιον ἔξου-
 σίαν 773, 31. Μενέσιον d. 588,
 4: 565, 14
 μενέσιον 306, 2
 μενέσιον τὸ 583, 35: prim. μενέ-
 σιν 82, 26: 583, 53: 584, 57. μενέ-
 σιν τὸ βουλεύομαι 372, 25:
 575, 7: τὸ φρονεῖν 521, 18
 μενέσιον τὸ μαρτυρῶν 583, 52: 726,
 44. μενέσιον et μενέσιον 583, 52
 μενέσιον 28, 48: 703, 54. με-
 κλίων μενέσιον 40, 2: 584, 2.
 μενέσιον 584, 1. μενέσιον
 394, 30: 320, 8. ὁ μενέσιον
 465, 53. prim. μενέσιον τὸ 583,
 57. μενέσιον διὰ β' συμφώνων
 245, 41
 μενέσιον 583, 56
 Μεκλήσιν op. 583, 55
 μεκλήσιν 584, 3
 μεκλήσιν et μεκλήσιν 818, 22
 μεκλήσιν ἢ, málus arbor. 584, 9
 μεκλήσιν ἢ 583, 47
 μεκλήσιν 586, 33: Lycophr.
 22
 μεκλήσιν 205, 51. pall. μεκλή-
 σιν 137, 14: 584, 22: 720,
 27
 μεκλήσιν 711, 1
 μεκλήσιν, pomum quodlibet 577, 35
 μεκλήσιν ὁ adiect. 584, 17
 μεκλήσιν τὸ μεκλήσιν 583, 47
 μεκλήσιν leu μεκλήσιν 594, 40
 μεκλήσιν κατὰ 584, 13
 μεκλήσιν τὸ 583, 48
 μεκλήσιν, pomum 130, 29
 μεκλήσιν ἢ 584, 3, 24
 μεκλήσιν 583, 14: 586, 59. μεκλή-
 σιν 410, 42
 μεκλήσιν ἢ 583, 14, 17: 586, 42
 μεκλήσιν 583, 23
 μεκλήσιν 583, 31
 μεκλήσιν 583, 25, 28. μεκλήσιν ὁ
 d. 507, 1. μεκλήσιν ἢ 579, 34:
 583, 20: genit. μεκλήσιν Ion. pro
 ιδος 42, 19. μεκλήσιν ἢ 583,
 29: et μεκλήσιν eis ei 583, 25, 28
 μεκλήσιν d. 373, 4. μεκλήσιν τὸ 583,
 44. μεκλήσιν 512, 3
 μεκλήσιν Dor. pro μεκλήσιν 508, 55. at
 Ion. Μεκλήσιν pro Μεκλήσιν 458,
 48: itemque Μεκλήσιν pro Μεκλή-
 σιν 583, 36
 μεκλήσιν adverb. 586, 31. καὶ μεκλή-
 σιν, ac videndum ne forte
 72, 19: 640, 48. sic μεκλήσιν
 d. led videndum ne forte
 640, 36
 μεκλήσιν pro μεκλήσιν 585, 36,
 43: pro μεκλήσιν 496, 10: 722,
 46. μεκλήσιν pro μεκλήσιν leu μεκλή-
 σιν 585, 27
 μεκλήσιν pro μεκλήσιν 87, 9
 μεκλήσιν ἢ 721, 22
 μεκλήσιν vulg. pro μεκλήσιν 584,
 36. μεκλήσιν 584, 32, 36

μηρίων τὸ 585, 22. plur. *μηρία* 585, 22. sic *μήρι* ἔκκα 585, 30.
μηρία ὅσα 585, 22
Μηρίωνος ου 40, 12: 586, 43
μηρίον f. pro *μηρίον* 585, 34. *μη-
 ρός* ὁ 584, 26: et 580, 35. *μη-
 ρός*. loci nom. 280, 21. plur.
μηροί 827, 47
μηρύκειν 584, 38. *μηρυκίζω* et
μηρυκισμός 584, 38
μηρύω 584, 40. *μήρυμα* τὸ 584,
 29. *μήρυμα* ἐρίου 83, 17. *μή-
 ρυμα* πρὸς νῆσιν ἐπιτήθειον
 603, 38
μηστό ἔργα 583, 50. *μήστωρ* ὁ
 383, 23: 586, 49
μητέρες f. 166, 50: nom. c. *μή-
 τηρ* 584, 43
μήτι f. pro *μήτις* 448, 25. *μη-
 τίς* voc. calu 585, 11. *μη-
 τίς* pro *μητίτην* 585, 4.
μητίσις εντος 585, 1. *μητιό-
 σι* 167, 36. prim. *μήτις* ἡ
 584, 56: et 11, 9. — *μητις* ex
μήτις 518, 34. d. *μητίω* 583,
 28: *μητιώσασθαι* leu *μητιόσα-
 σθαι* 584, 55
μήτρα ἡ 584, 52: et 170, 57.
μήτρα cur non dicatur pro
μητέρα 159, 8. *Μητρῆς* ᾧ 234,
 20. *μητρῆς* d. 741, 49. ᾧ
Μητρώφανες 152, 31. *μητριὰ*
 14, 24. *μητρωνυμικόν* 166, 11.
μητρώος 26, 43
μηχανή 585, 18. *μηχανικόν* ὄρ-
 γανον 236, 54. *μηχανοποιός*
 228, 4
μήχος τὸ 585, 18
μήων Dor. 321, 36
 in mi definentia verba ex bary-
 tonia orta, primitivis syllaba-
 rum numero paria sunt 301, 9:
 307, 54: quas characterificas
 habeant 477, 49: penultimam
 natura longam habent 300, 40:
 301, 6: 307, 53: diphthongum
 in penultima non admittunt,
 duobus exceptis 791, 53: le-
 cundam personam in s faciunt
 791, 52: penultimam praefer-
 tis et imperfecti corripunt dua-
 li et plurali numero 476, 2:
 dualis et pluralis penultimam
 in imperfecto corripunt 301,
 19: penultimam passivi cor-
 ripiunt 312, 2
μία d. 587, 19: pro *ῥα* f. 573,
 40. *μία* ᾧ ᾧ 305, 32. *πρὸ*
μίας τὸν τόνον ἔχοντα, in pe-
 nultima 113, 33. sic 37, 51:
 93, 38, et alibi.
μιαίφονος c. 299, 28: 587, 21:
 808, 12. *μιάντης* ὁ 785, 37.
μιαρός d. 274, 6: 566, 43: 587,
 15: 726, 19: 727, 48
μιάρα adverb. 587, 24. idem
μιάραν 781, 27. *μιάσει* f. pro
μιάσει 587, 26. prim. *μιάω*,
milceo 587, 25, 28
Μιδας ου 465, 13
μίδας Ion. pro *μίδας*. 791, 29
μίδρος ἡ *δυσαδία* 588, 8
μικκίλος dimin. 587, 45. *μίκκος*
 Aeol. ὁ *μικρός* 587, 36. [*μικ-
 κος*, ὁ *μικρός*, etiam *Suidas*
barytonas. sed *Eustath.* 610,
 25, τὸ *μικκός*, ὅπερ ἔστι *μι-
 κρός*, ὁ ἐννόημενον μὲν, κατὰ

τὸ *μικρός*. διπλάζον δὲ τὸ
 κάππα, ὡς δῆθεν *Αἰολικόν*,
 κατὰ τὸ *Ἰκκῆς* ὅπερ ἔστι *πύ-
 ριον* ὄνομα *Ιατροῦ*. Ex *Adden-
 dis*.] *μικρός* absque diphtho-
 go 587, 40. γράφεται *μικρόν*,
 Icr. per o 659, 52
Μίλητος et *Μιλήσιοι* 587, 46
μιλίγματα δαιτός 587, 48
μιμαδών 130, 30: plur. *μιμαλ-
 λῶνες* 588, 42: et *μιμαλῶνες*
 587, 53
Μίμος op. et mons 588, 1
μιμηλόν ὄρεον 719, 49. *μιμη-
 λῶς* γινόμενα 286, 21. *μιμη-
 μα* Φωνῆς χοίρων 607, 25. *μι-
 μῆσις* ἡ 587, 57. *μιμητικῶς*
εἰρημένον 538, 51
μιμνᾶζω 297, 24
μιμνᾶσθαι Ae. 272, 16
μίμνω d. 232, 32: def. 232, 2
μίμος ὁ 587, 57. *Μίμοι* *Sephro-
 nis* 323, 4
μίν pro *ῥν*, pronom. 588, 10:
 641, 14: unius personae 615, 4
μίνθη et *καλὴ μίνθος* 588, 5
Μινύειος Ὀρχομενός 635, 5
μινύω d. 231, 51. *μινύω* 588,
 15. *μινυνθᾶδιος* 588, 17
μινυρίζειν 588, 18
Μινυρῆς ὁ 165, 42: 438, 4. *Μί-
 νω* f. 746, 12. *Μινυρῶς* d. 26,
 42: 29, 30: 741, 44. prim. *Μί-
 νως* leu *Μείνως* 588, 25. *Μί-
 νως* ω et *ως* 588, 28. *Μινυρ-
 ταυρος* 588, 28
Μίξιας ὁ d. 588, 33. *μίζοβα-
 βρος* c. 668, 57. *μίζοδρος*
 c. 668, 56. *μίζουδιστί* 295,
 55. *μίζοπολίτης* 46, 29. *Μί-
 ξην* et *Μιξονίδης* 588, 32
Μιγείας 426, 42
Μίρος fl. Phryg. 475, 26
μίσγω, *milceo* 587, 25, 29: 588,
 32, 55. *μισγάγνεια* ἡ 588, 35
μισήτος 588, 53
μισθός ὁ 588, 56. *μισθός* δοῦ-
 λος 587, 40. *μισθαγνία* 589, 3.
μισθαγνικός 452, 6. *μισθαγχι-
 δης* ὁ 589, 5. *μισθοφόρος* 790,
 32. *μισθωτής* ὁ 258, 2
μισογύνης c. 245, 19: 299, 8, 35:
 396, 42: 527, 43. *μισοδανει-
 στής* 435, 28. *μίσος* ex *μίσος*
 276, 6: producto 588, 50
μίστος leu *μίτος* 567, 43: baryt.
 714, 44. *μίτοι*, αἱ νεύραι 188,
 18. *μίτρα* ἡ 589, 8: plur. *μί-
 τραί* 83, 53: 588, 46
μίσω leu *μίσω* 337, 18
μίσω *μιαίνω* 267, 1
μικ non coeunt nec in eadem syl-
 laba nec in disparatis 606, 45
 — *μικ* d. 214, 13
μνάσθαι ἀποιεῖν 586, 24
μνάσθω Aeol. pro *μνήσθω* 452,
 35, 39
μνεία ἡ 589, 14: et 461, 47: ba-
 ryt. 410, 18
μνήμα τὸ 589, 15: et 153, 27
μνήμη ἡ 589, 15: et 153, 27
μνημοσύνη ἡ 589, 17. *μνημόσυ-
 νον* 589, 18. *μνημῶν* ὁ 589, 19
μνησκάτω Ion. 507, 39
Μνησίδεος 438, 26
 κατὰ *μνησικακίαν* *Διός*, memor
 iniuriarum a *love* *libi* *factae* 772, 50

μνήσκω leu *μνήσκω* 452, 34, 48
μνῖός ὁ ἀπαλός 472, 44
μνῖος 84, 32. *μνούδην* 84, 34
 — *μνω* defect. 232, 1
μνώμαι 452, 50
μογγιλᾶλος 191, 31
μόγισ adverb. 589, 21: 590, 3
μόγος, ὁ 589, 50: 592, 6
μόθος ὁ 589, 54. *μόθων* ὁ 590,
 1, 14. *μόθωνία* ἡ 589, 57
μοῖρα ἡ 589, 22. *μοιρηγενής* 208,
 54: 589, 27. *μοιροφόρητος*
 511, 51
μοιρός ὁ 589, 33. *μοιχαῖρια*
 102, 32: 589, 36
μολεῖν τὸ παραγίνεσθαι 592, 37.
 fut. *μολήσω* 129, 55. at *μο-
 λιαυδμός* 342, 36: rectius *μη-
 λιαυδμός*.
μόλιβος 204, 40: 590, 8. *μολι-
 βός* 288, 39: foem. *μολιβῆ*
ὄρμια 590, 11. *μολιβδῖς* pro
μολιβδῖς leu *μολιβδῖς* 233, 6
μόλις adverb. 590, 2
μόλισκω 84, 57: 201, 24, 27
μολοβγός 590, 5
Μολος nom. propr. 586, 44
μολπῆ ἡ 590, 19
μόλυβδος ὁ 590, 8. *μόλυβδαί-
 νη* *ἰκέλη* 590, 10
μολύνω 590, 15. *μόλυσμα* τὸ
 510, 55: plur. *μόλυσματα* 511,
 1. *μολυσμός* 590, 16
μολῶ ἡ 578, 34
μομφῆ ἡ 579, 16
μονάδην 367, 9. *μονάδικον* 497,
 32. *μονάδος* d. 627, 13
μονάμπυξ ἵππος 502, 36
μοναχός 590, 30
μονήρης 274, 29. *μονήρης* λέξις
 66, 35. sic *μονήρης* ἐπιθήρημα
 63, 19: *μονήρης* πάθος 307, 30
μονία ἡ 590, 29. *μονιός* ὁ 590,
 29
Μονόβιβλος *Herodiani* 491, 35.
μονογενὴ ὀνόματα 538, 45. *μο-
 νογγραμμον* γράμμα 462, 40.
μονόβυξ ἵππος 608, 34. *μονό-
 περος* ὁ 505, 3. *μονόκλι-
 τρον* ὄνομα 314, 23. *μονομε-
 τρον* 285, 25. *μονόβυξ* λαμ-
πάδες 570, 9: et *μονόβυξ*
δέρματα 526, 13. *μονόπρητος*
 c. 670, 57. *μονοπρόσωποι* ἐν-
ταυμίαι 508, 36, 47: quae, et
cur 314, 31: 615, 5. *μονόπρω-
 τα* quae 462, 46. *simpl. ὁ* *μόνος*
ἡ *ον* 590, 22. *μόνοστιχος* leu
μόνοστοιχος 511, 46. *μόνω* d.
 129, 31: 131, 52. *μόνωνυχες*
 302, 8. sic *μόνωνυχα* 811, 16.
Ἰωνικῶς *μόνος* *λεχθέν* 464, 12
μορά τὸ τάγμα 589, 23: 590, 34.
 idem *μόρα* 590, 33
μόργω pro *ὁμόργω* 120, 20
μορῆν τὸ ποιεῖν 584, 31. *μορῆ-
 σαι* τὸ κακοπαθεῖν 591, 11.
μορεῖν τὴν γῆν 229, 44. *μό-
 ρημα* τὸ 584, 30
μορία ἡ 590, 42
μόριμος d. 591, 6
μόριον et *μόρια* 590, 58. *μόριον*
λόγου, οὐ μέρος 809, 9. *μό-
 ρια*, μέρη τῶν μερῶν 141, 51
μορμολυπεῖον 590, 51
μορμυρος *pilcis* 591, 3. *μορμύ-
 ροντα* 591, 1. *μορμύρω* def.
 232, 6

μορμά et *Μορμά* ἡ 590, 55
μορῆς εντος 591, 10: et 473, 3
μόρον τὸ ὕψυ 770, 22. *μόρος* ὁ
 84, 26: 591, 4, 11. *μόρος* τῶν
ἐλαίων 590, 45
μορσεῖμος f. 591, 7
μορφῆ 295, 33: 591, 13. *μορ-
 Φήστερος* 807, 4
μόρφος 591, 15. *μορφόνος* 796, 2
μορψούντες *χηνός* *πεφαλῆν* 811,
 24
μορῶ τὸ *ἐπιτυγχάνω* 335, 23
 — *mos* penultima diphthongō ra-
 tum 568, 36. — *μός* verbalia
 oxyt. 591, 29
μόσων ὁ 591, 33
μόσχος 591, 36. *μόσχοι*, *λύ-
 γοι* 591, 44: et 273, 5. *μο-
 σχάριον* 591, 40. *μοσχαία* leu
μοσχαία 591, 48. *μοσχαία* ἡ
 634, 36. *μοσχύνεσθαι* 91, 48
μοτόν 591, 55: plur. *μοτά* 85, 5.
μοτάριον τὸ 592, 2. *μοτάριον*
 leu *ματάριον* a producto 535,
 49. *μοτά* leu *ματά* d. 118,
 46. *μοτάσαι* et *μότωσαι* 592, 2
μουάξ 390, 17. *μούνος* Ion. pro
μόνος 607, 35. *μούνοχος* et
μούνυχος 160, 46. *Μούνυχια*
 et *Μούνυχος* 589, 48
μούσα ἡ 589, 40: et 235, 31.
μούσαι 166, 52. ἡ *Μ. υσά-
 ριον* 782, 45. ἡ *μουσική* 589,
 40. *μουσειεύεσθαι* 513, 28
μόχθος 592, 4. *μοχθηρός* et
μοχθηρία 592, 3, 7
μοχλός 592, 11: 645, 35. *μο-
 χλεύσαι* 592, 23
μοχλῶν iunguntur 623, 33
μὴ τὸ στοιχείον
μυάλω leu *μυεῖω* 593, 37
μυγμός ὁ 572, 49
μυδᾶν 593, 19. *μυδαίνω* 593,
 30. *μυδαλέας* 593, 28
μυδῖον dim. 239, 52
μυδύσσα f. 593, 25
μυδρός ὁ 87, 16: 593, 31: 596,
 17
μυδῶ d. 633, 41
μυέιν 87, 22: 286, 50
μυελός ὁ 593, 35. *μυελοτρεφῆς*
 leu *μυελοτρεφῆς* 650, 41
μύειν 593, 38: et 88, 14, 16.
μύζω τὸ ἡχῶ 596, 19. *μύζω*
 τὸ *ἐκβλῖβειν* 593, 23
μύη ἡ 594, 8
μυηθεῖς τὰ *προοίμια* 196, 44
μύησις ἡ 593, 40: et 593, 29
μύθος 593, 43: et 88, 11: 158,
 9: 269, 17: 332, 55. *μύθια*
οἱ *στασιασταί* 593, 49. *μυ-
 θεύεσθαι* act. *signif.* 731, 30.
μυθολογούμενα *περὶ* *θεῶν* 327,
 42. *μυθολογέται* *υἱός* *Ἀρεως*
 379, 47. *μυθῶ* d. 122, 57
μύη ἡ 593, 51, 57
μυῖδα 286, 48, 50
μύτιον *χερῶμα* 790, 4. *μυιστό-
 βης* ὁ 595, 3. *μυῖων* leu *μυῖν*
 ὁ 595, 50
Μυκάλη et *Μυκαλησός* 594, 1
μύκεσσα Ion. pro *ἐμυκε* 624, 40
μύκης ὁ 594, 6. *μύκλος* 594, 18
μύκον f. pro *ἐμυκον* 579, 13: 594,
 18
μυκτῆρ 594, 26. *μυκτῆρ* *ἰατ.*
Att. 51, 37
μύλη ἡ 594, 33, 48

μυλήκορον 594, 40. μυλήφατος 594, 42
 μυλίωντες 594, 47
 μυλῶναι αἱ 268, 56
 ὁ μύλος 73, 28. μύλος et μύλη 742, 57. plur. μύλοι 114, 57: 216, 13. μυλωδός ὁ 594, 43
 μῦν accus. a μῦς 567, 7
 μῦνδος ἰχθύς 595, 1
 μῦνη ἡ 88, 26: 243, 21: 594, 50
 μῦξα ἡ 594, 32
 μῦσος 595, 4
 μυράλιπτρα 554, 9: Suid. μυράλιπτρα
 μύρεσθαι 595, 27: dupl. signif. 584, 33. μύρεσθαι eis ἄλλα 69, 21
 μυρψική πόα 458, 36
 μυρία τὰ 595, 5. μύρια τὰ 595, 11, 17. μυριαρχος 729, 3. μυρίας ἡ 595, 19
 Μύρινα seu Μύρινα 595, 22
 μυριοστύς 729, 2. μυριωπός 595, 22
 μύρμαξ d. 534, 33. μύρμαξ 596, 57. Μυρμηκῶνθρωποι, Pherecratis comoedia 750, 11. Μυρμιδόνες unde d. 597, 4. μύρμος et μύρμαξ 534, 33
 μύρον τὸ 595, 29: et 384, 56.
 μυροθήκη 55, 37. μυροπόλος 37, 51. μυροπόλος, et μυροπόλης 595, 51. αἱ μυροφόροι 459, 19
 μυρόβλη ἡ 492, 43: Att. 529, 42: 531, 56: pro μυρίβλη 683, 43.
 μύρτος 595, 33. μύρτον 324, 18
 μύρ τὸ πλαῖν 588, 19. μύρῶ ὥς 698, 53
 μῦς ὁ 595, 42, 53
 μύσαρος d. 566, 43. μυσάττω et μυσάττομαι 595, 57. μυσσαχῆς 595, 55. μυσσερός d. 555, 32
 Μυσία et Μυσοί 595, 43. μυσία πύοντα † 135, 30
 μῦσος τὸ 595, 55: et 588, 51
 μύσσω d. a μῦς 716, 4
 μυστωτόν seu μυττωτόν 596, 7
 μύσταξ ὁ 595, 41: 780, 38: 808, 23: 827, 46
 μύστης ὁ 595, 36, 43. οἱ μύσται 469, 18. οἱ μύσται τῆς Κυβέλης seu τῆς μητρός θεῶν 543, 15. μυστήριον 593, 40: plur. μυστήρια 595, 48. μυστηριώδης θυσία 751, 11. μυστηριώδης γέννησις 543, 46. μυστικὸν σπίνδιον 706, 26. μυστική παράδοσις 751, 13
 μυστίλλαι αἱ 595, 51: Suid. ὑπο λ. μυστίλλεσθαι 595, 50
 μύστις ἡ 595, 36
 μύστρον et μύστρον 595, 50
 μυττωτόν 596, 1
 μῦχος ὁ 596, 13. μύχματος f. 685, 1. μυχότατος seu μυχοίτατος 596, 9. μύχουρος 408, 7
 μῦς τὸ καμῦς 593, 43: 595, 45: 596, 1: τὸ συσφίγγω 593, 53: τὸ κατακλίνει 594, 10: τὸ ἀσφαλίζει 593, 36. μῦς 217, 1. μῦς τὸ μανθῶν, vel popius τὸ διδάσκω 593, 41, 44: 596, 2
 μῦν ὁ 593, 51. μῦνψ 596, 21
 μῦ τὸ ζητῶ 84, 47: 118, 46:

222, 38: 573, 26: 578, 3: 580, 53: 584, 45: 589, 42: 591, 37, 42: τὸ συντιθεῖν 591, 33. μῦ vituli vox 591, 41. μῦ ἄσων 578, 28. μῦ ἦσων 578, 30. μῦ ὥσων τὸ ζητῶ 593, 15
 —μῦ, perfectum facit ex μῦ circumflexo 606, 47. —μῦ ex ω 337, 5
 μῦικά Dor. pro μουσικά 391, 20
 μῦκός et μῦκώμενοι 393, 7
 μῦλεῖν τὸ μάχεσθαι 592, 37. μῦλος ὁ 79, 51: 590, 17: 592, 32
 μῦλη herba 592, 39
 μῦλντες 592, 46
 μῦλνεν τὸ παραύνειν 592, 41. μῦλνεν τὸ ἀμβλύνειν 592, 42
 μῦλωψ 592, 30, 48: 593, 5. μῦλωψ 721, 25
 λωπίσω 589, 42
 μῦμαι τὸ ζητῶ 593, 15. μῦμαξ 491, 37: et Not.
 μῦν, dubit. coniunctio 596, 23
 —μῦν communia e μα neutro 810, 5
 μῦνυχας ἵππους 593, 9
 μῦρὸς ὁ 593, 12. μῦραῖνεν 574, 10. μῦρολόγος 796, 37
 μῦσα ἡ μουσα Dor. 589, 41, 46: et 230, 31
 Μῶσεύς ἔως, et Μωσῆς οὐ: item et Μωϋσῆς ἔως 597, 7. Μωϋσῆς οὐ, et Μωϋσῆς ἔως: nec non Μωϋσεύς ἔως 597, 7.

N

ν ex λ 364, 6: 544, 3: Dorice pro λ 226, 11: in γ vertitur ante γ κ ξ 315, 13: pleonasticum in multis 263, 22: pleonasticum post a privativum lequente vocali 97, 40: pleonasticum in medio 182, 5: pleonasticum in verbis 10, 11: pleonasticum Dorice 466, 29: Dorico pleonismo insertum verbis in ὥν 632, 22: alitum etiam in verbalium derivatione 135, 7: quib. in praeterito perfectio elidatur 501, 13
 —ν finita barbara, oxytona 715, 11. —ν masculinum non admittit ante se diphthongum 583, 5. in ν exuentia verba, non capiunt ante ν aliquid ἀνεπαφώνητον 419, 53. ν non vult habere ante se aliquid ἀνεπαφώνητον 431, 19. κ ἐφέλκυστικόν seu ἐφέλκυστόν 317, 56: 438, 50
 νᾶειν τὸ ἔειν 603, 7
 νᾶσαι Aeol. pro ναυεῖ 605, 27
 νᾶτης ὁ 344, 8
 νᾶτε, habitabat 384, 31. νᾶτης ὁ 593, 51. νᾶτεσσι 598, 51
 νᾶιχι f. pro νᾶι 169, 30: 315, 21: 417, 2: 638, 51: i. correpto 607, 21
 νᾶιν 598, 45: et 344, 8
 νᾶν ἡ, et νᾶνς ὁ 597, 14. νᾶνς ὁ ex loem. νᾶν 597, 17.
 νᾶν, νᾶνς, et νᾶος 101, 27.
 νᾶος τὸ, et νᾶν ἡ 597, 13: et 257, 47. νᾶνιον proπαροχyl. 451, 20
 νᾶμα τὸ 597, 25
 νᾶνος ὁ 597, 39: et νᾶνος 597,

27, 39, itemque Helychius: Suidas νᾶνος et νᾶννος.
 νᾶος ὁ d. 598, 47: a producto 553, 52
 νᾶπαι αἱ 597, 34
 νᾶπυ τὸ σίνηπι 597, 30
 νᾶρθηξ ὁ 597, 48
 νᾶρκη, piscis spec. 598, 11. νᾶρ- κησε pro ἐνᾶρκησε 598, 11
 νᾶρός ὁ 564, 28: 597, 43, 51: 605, 4
 νᾶς Dor. pro ναῦς 605, 25
 νᾶσθι τὸ ἀπαρίσθαι 598, 9. νᾶσμός ὁ 598, 6
 νᾶσσεσθαι ἀρτῦμασι 597, 57. νᾶσσω τὸ οἰκῶ 581, 44. νᾶσσω ἄσων 587, 4. Νᾶσων pr. 158, 15. νᾶσθης ὁ 587, 5. νᾶστος ὁ 597, 56. νᾶσω fut. a νᾶω τὸ ζέω 597, 25, 44: 605, 3
 ναυαγός 33, 45
 Ναύαϊος op. 598, 38
 ναύβατος et ναυβάτης 775, 55
 Ναυκρανίς seu Ναυκρανίτης 353, 30. Steph. B. Ναυκρανίς.
 ναῦλον τὸ 598, 34
 ναύλοχος 598, 36: plur. 173, 51
 ναύμαχα καλῶμεντα 526, 10
 Ναύπακτος op. 598, 26
 οἱ ναυπηγοί 811, 25
 ναυπηγεῖσθαι αἱ 598, 43
 ναῦς ναός 598, 13: 605, 2, 25.
 ναῦς triplici nominativo 598, 15: varia terminatione ac flexione 605, 24. αἱ ναῦς 170, 56. τὰς ναῦς 793, 37: et 255, 25: 598, 42. ναυαῖ Homero in compositione tantum usitatum 605, 28. Ναυαῖθος e. 605, 28. Ναυσικάα 598, 28.
 ναυσίκλυτος 605, 28
 ναυτέων f. 227, 5: a nom. ναῦτης 598, 6, 29: 828, 26. οἱ ναυτικοί, i. ἄνδρες 271, 55: 478, 23
 ναῦφι pro ναοῖ 598, 21
 νᾶφθα 598, 31
 νᾶω τὸ ζέω 604, 3: τὸ νέω, fluo 20, 32: τὸ νῆω 344, 2
 —νᾶω d. 723, 5: defect. 232, 19
 νε privativum 142, 4: 599, 45, 48, 57
 νεάζουσα ἔτι 529, 36
 νεαῖρα ἡ 598, 56
 νεαλῆς 599, 9, 51
 νεᾶν ἄνος 599, 14
 Νεάνδρος 599, 17
 νεανίας 599, 14. νεᾶνις ἰδὸς ἡ 599, 16. νεανίσκος 599, 15
 νεᾶξ d. a νέος 534, 32
 Νέα πόλις 614, 46. Νεαπολῆ- τῆς d. 278, 22: 587, 2: 606, 37: 719, 6
 νεαρότης 292, 18: 608, 4
 νεαρός 599, 11
 νεᾶται αἱ ἔσχαται 599, 19. νεᾶ- ται Ion. pro νένηται 599, 21, 26
 νέατος ὁ ἔσχατος 599, 5. νεᾶτη ἡ ἔσχατη 599, 7
 νεβρός 303, 7. plur. νεβροί 599, 42. νεβρίζειν 599, 47
 νέειν τὸ διώκειν 631, 55
 νέεσι pro ναυεῖ 605, 26
 νέηαι Ion. 599, 28
 νέηκων Ion. pro νεᾶκων, a νεᾶξ 534, 32
 νέηλος 599, 33: genit. νᾶος 599, 38

νεήνεια 350, 56
 νεῖαιρα f. ἡ νέαιρα 599, 1. lie νεῖατος 599, 3
 νεῖκος τὸ 601, 56. νεῖκη ἡ 276, 3. νεῖκῶ eis εἰ 606, 7: fut. νεῖκῶ 129, 36. νεῖκειω d. 602, 32. νεῖκεισθε Ion. 602, 35. νεῖκεισι f. pro νεῖκῃ 602, 30
 Νεῖλεύς 426, 43. Νεῖλεως ὁ 602, 23
 Νεῖλος 602, 9: 828, 21
 νεῖν, nare 604, 47
 νεῖος ἡ 539, 27: 602, 37
 νεῖσθαι τὸ διέρχεσθαι 607, 42
 νεῖτης seu νῆτης 603, 15
 νεῖφω 7, 12: 225, 41: 236, 30: 256, 44: 658, 54: νεῖφω τὸ χιονίζω 605, 34: τὸ βρέχω 601, 46: per ai diphth. 568, 29. νεῖφω καὶ νέφω 601, 48.
 νεφόμεν Ion. 457, 16
 νεφάδες αἱ 600, 3
 νεκρός 142, 5: 599, 48. νεκρο- βίεταξ 270, 30. νεκροποιός 541, 55. νεκροφορία ἀγγελία 746, 55. νεκροχρῶτες 310, 10
 νεκταρ 600, 12. νεκτάρεις pro νεκτάρεις 600, 21
 νέκω ὁ 599, 55. νεκρομαντεῖον 115, 55
 Νεμέα ἡ 176, 36. Νεμέα Argivā territorii 600, 23
 νεμέων d. 8, 21
 Νέμεια, et Νεμειαῖος 600, 27
 νέμειν 599, 53
 νεμωτός ὁ 600, 34: 614, 16
 νέμωσις ἡ 600, 29: 606, 43. νε- μωσίειν 789, 51. νεμωσὶ qd f. 600, 34, 38. νέμωσι f. pro τῇ νέμωσι 600, 30. νέμωσις-θεν f. 600, 35
 νέμος τὸ d. 750, 20
 νέμω signif. q. hab. 606, 40. νέ- μω ὦ 501, 18
 νενᾶται Ion. pro νένηται 599, 21
 νενέμηκα d. 501, 17: 606, 47
 νενημένος 602, 43: et 393, 52
 νενοᾶται Ion. pro νενήνται 601, 21. νενήνται 484, 26. νένω- ται f. pro νενήνται 601, 20. lie νενημένος 601, 24
 νεοαρότης 600, 51
 νεογιλῆς σκύλακος 720, 18
 νεογνός 600, 43
 νεοδηλέα ποιήν 677, 55
 νεοκυτασκειάσται 693, 8
 νεοκλήσεις 600, 48
 νεοκράς 3, 43. νεοκράτας σπον- δᾶς 537, 46
 νέομαι τὸ πορεύομαι 598, 48
 νεομηρία ἡ 600, 45
 νέος 600, 40. νέος, novale 602, 37. νέος d. † 748, 51. νεοσός 600, 46. ultimum νεοσός 601, 14
 νεόστροφος νεῦρά 692, 23
 νεοσφάγεις 691, 8
 νεοτευχῆς 93, 21: 639, 2: plur. 693, 8.
 νεοτευχῆς 601, 13
 νεοῦν τὸ ἀρτῦν 601, 11
 νεοῦτατος 601, 13
 νεοφύτος 105, 31
 νεοχμός 600, 46: et 212, 15. νεο- χμούντες 600, 48. νεόχμωσις 601, 6. νεόχμωσις 600, 45

νέπιδες οἱ 601, 29: et 389, 28.
 Νέπιδος mons 74, 1: 601, 33
 νέρξεν f. 340, 16
 νερόν τὸ ὕδωρ vulg. l. 597, 47
 νερέτριος 429, 57
 Νέστωρ 601, 36. Νεστόρειος d.
 660, 43
 νεύρον 601, 38. νεύρον in iaculo
 613, 48. νεύρεας 601, 39. νεύ-
 ρειν pro νεβρίειν vulg. 599,
 47. νευρολάλος 601, 40. νευ-
 ροπάσματα 454, 17
 ἡ νεῦς pro ναῦς 189, 48. νεῦς
 σπός, et Att. νεῦς 598, 13, 18.
 led et νεῦς νεός pro ναῦς 605,
 24: ut Ζεὺς et σεῦς. Νεῦς fl.
 189, 41
 νευσάειν 609, 34, 37
 νεφέλη 604, 54: 827, 40. νεφ-
 ληγεγέτης ὁ 601, 55. νεφελώ-
 δης ζώνη 475, 39
 νέφος 601, 45: et 225, 41: 256,
 44
 νεφρός 601, 42: plur. νεφροί 827,
 42. οἱ νεφροί 162, 46
 νέφω καὶ νίφω 601, 48
 νέω eis ei 508, 47. νέω ὁ τὸ πο-
 λυβῶ 598, 18: 605, 15: τὸ
 νήκομαι 605, 23: τὸ θέω 602,
 9: τὸ πορεύομαι 598, 56: 599,
 28: 606, 29: 607, 10: 748, 50
 νεῖ Att. pro ναί 616, 31, 40
 νεωκόρος 407, 23: 529, 35: 609,
 53
 νεωλκῶ 601, 9
 οἱ νεωποῖται † 438, 11
 νεωρής βόστρυχος 205, 31
 νεώρια τὰ 602, 18
 νεῶς Att. ὁ ναὸς 444, 23. τῆς
 νεῶς Att. pro νεός leu ναός 598,
 16. νεώσικοι 601, 17
 νεωστὶ 600, 55
 νέωτα 600, 56: et 178, 2. αἱ
 νέωτα, recentiores 79, 32:
 melius alibi οἱ νεώτεροι.
 νεώτερος 275, 49: 600, 47: 828,
 25. νεώτερος —υ 627, 30. οἱ
 νεώτεροι, f. poetae 547, 24. lic
 605, 55: 542, 42: 600, 5. αἱ
 νεώτεροι reprehensi 546, 57.
 τὸ νεωτεροποιόν 151, 7
 —νε in una dictione non iungun-
 tur 516, 33
 νῆ τὸ θέω 218, 32
 νῆ modo privativa, modo inten-
 siva particula 602, 40: 604,
 35: privativum 142, 5: 565,
 48: intensivum 142, 9: 602,
 56: 603, 51: 604, 19
 —νῆ erectalis in pronomibus
 314, 46
 νῆα pro ναῦν leu νηῦν 598, 19
 νηγάτες 602, 48. νηγάτες 602,
 43
 νήγρετος 602, 52
 νήδυμος 142, 9: 602, 53: 603, 10
 νήδους ἡ 603, 1, 4: 605, 1
 νῆει 287, 9
 νῆες, naues, Ion. 598, 44: 622,
 5: dat. pl. νῆεσσι 605, 26
 νῆσαν ξύλα. πολλὰ 565, 40. lic
 νῆσανσθω, cumulato 598, 20
 νῆσειν τὸ κλῶζειν 495, 27: 602,
 48: d. 62, 55: 271, 57: 344,
 1: 362, 21: 676, 51
 Νῆσιον mons 603, 21. νῆσις adiect.
 603, 18
 νῆσις ὁ ἡ 466, 21: et 21, 5. νῆσις.

—δος 42, 45: 97, 51. νῆσις et
 νῆσις 604, 1. νῆσις ἀέθλων
 604, 13. νῆσις ἐὼν ἐτάροις ἀμα
 νῆσις, Apollon. Argonaut. 2, v.
 419. νῆσις ἰδός 518, 18. νῆσις
 νύμφη 604, 6
 νῆσις leu νῆσις 603, 15
 νηλεὲς καλῶς f. 603, 41. νηλεὲς
 603, 26, 43. νηλεὲς voc. calu,
 et neutr. gen. νηλεὲς ἡτοῦ 603,
 44. Νηλεΐδης patr. 165, 46.
 νηλεὲς f. 603, 28
 Νηληϊάδης patronym. 554, 37
 νηλῆς 603, 24: et 602, 41
 νηλητεις 603, 49
 νηλιπός 107, 14: 603, 31
 νῆμα τὸ 424, 44: 603, 34: 605,
 5. νημάτων ὀλκοί 495, 26
 νημερτής 435, 41: 603, 46
 νημενος 602, 41
 νῆνις f. εκ νεάνις 604, 7. νῆνι
 pro νεάνιδι 448, 29
 νῆος Aeol. ἡ νῆος 608, 36
 νηπειδές 604, 34
 νῆπιος 604, 14. νῆπιον 828, 25.
 νηπιᾶς ὀχέειν 604, 29. νη-
 πιᾶς 604, 22
 νηπιή, infantia 604, 25
 νηπιονεῖ et νηπιονί 604, 37
 νηπιότις 604, 31
 Νηρεὺς ὁ 604, 40. Νηρηΐδες f.
 αἱ Νηρηΐδες 604, 54. νηρήτης
 ὁ 604, 42
 νῆριτος ὕλη 604, 50. Νῆριτον
 mons 615, 41
 νηρός 604, 48, 52
 —νῆς νου 81, 49
 νῆσαι τὸ σωρεύειν 598, 19
 νησαῖος d. 397, 47. νῆσαντες 604,
 57
 νησιδίων τὸ 605, 6
 νῆσος ἡ κλῶσις 603, 38
 νῆσος 605, 1, 10
 νῆσσα leu νῆσσα d. 605, 17
 νῆστις 105 605, 18: et 108, 27:
 142, 5. νῆστεύειν 605, 20
 νῆγγμος 605, 29
 νῆσις νῆος Ion. pro ναῦς 598, 13:
 605, 23. νῆσις leu νῆας, plur.
 457, 51: αἱ νῆσις pro ναῦς 440,
 17. νῆσις pro ναῦς 605, 26:
 616, 23
 νήφω 605, 30. νηφάλεος 261,
 52: 262, 2. νηφάλεος 605, 39.
 νηφάλια θύειν 605, 32
 νήχυτος compo. 602, 41
 νήχω leu νήκομαι 605, 40
 νῆων ἐκίπη 777, 24
 νῆω Aeol. 605, 42: Dor. 104, 14
 Νίκαῖα et Νικαεύς 389, 12
 νικάνω c. 9, 41: 432, 51
 Νικαίολις 447, 38
 νικίω f. 750, 52
 νίκη ἡ 605, 46. Νίκη Ἀθηνᾶ un-
 de 605, 50: 774, 21. Νίκη
 nutritix 447, 37
 νικήσω 129, 56. νικητικὸν εἶναι
 605, 53
 Νίκλας ὁ d. 606, 10
 Νικόλαος c. 461, 17
 νίκος τὸ 606, 22
 νικῶ ἄς ἄ 606, 6, 17. νικῶ f. pro
 νικάω 606, 18. νικῶν ἡς ἡ
 Att. 606, 18
 Νίκων nom. pr. 606, 9
 Νίλος pro Νεῖλος barb. 721, 53
 Νιοβίδης d. 166, 10
 Νιρεὺς κάλλιπος ἀνὴρ 487, 37

νίσσμαι fut. 606, 12: i producto
 606, 16. νίσσμαι leu νίσσμαι
 prael. signif. 606, 12. νίσσεται
 ei νίσσεται 685, 23. νίσσω leu
 νίσω 104, 14: Aeol. pro νίπω
 157, 44. νίσσεται pro νίσσεται
 685, 23
 νίσρον 605, 44
 νίφω 7, 11. νίφα λευκόν 606, 20.
 νίφας ἄδος ἡ 606, 20: 658, 54.
 νίφτος d. 568, 29
 Νίψ fons 568, 16
 νίω ἰσω 685, 23
 —νύμ et νυμί 504, 28: et 254,
 26
 νο privativum 142, 7: 607, 13, 33,
 35, 37
 νόα pro νοῦν, et νόας pro νοῦς
 606, 24
 νόδος c. 142, 7
 νόαι 478, 7. νοεῖται, intelligitur
 111, 23. νόες pro νοί 606, 23.
 νοέων Ionice 524, 8. νόημα
 Aeol. 56, 51. νοήμων, intelli-
 gens 651, 19. νοῖσι pro νοεῖ
 650, 13. ὁ νοητικὸς κατ' ἐπι-
 βολὴν 286, 56
 νόθος 236, 26: 606, 32. νοθεύω
 616, 9. νοθεῖον d. 616, 9
 νοί et νόας a νοῦς 606, 26. νοίδιον
 d. 147, 22: 230, 10
 νομάδες ἔξων 160, 7. νομάδες
 pop. 233, 4
 νομεύς d. 606, 42
 νομή d. 164, 44: 606, 42, 56.
 νομή et νόμος 678, 41: 742,
 55
 νόμια, palcua 732, 28
 ἡ νομικὴ μάμμη 796, 57
 νόμισμα τὸ 607, 5. νομισμάτων
 vice olim pecudes 320, 48
 νομιστεύειν 613, 11
 νομόντες 530, 47
 νόμος 261, 1: 606, 55. νομῶ μι-
 γέωσι 587, 34. νόμος d. 282,
 46: 606, 40, 51: a θεσμός ut
 differ. 448, 13. ὁ Νόμος ci-
 tatur, Moïsa sc. lex 522, 27.
 νόμοι καταργητικοί 607, 1
 νομῶ d. 293, 16
 νόος d. 606, 29: 748, 51
 τὸ νοούμενον, significatum 517,
 41
 —νός penultima diphthongo 501,
 45
 νόσος 142, 7: 607, 32
 νοσσίον τὸ 601, 16
 νόστος ὁ 607, 6. νοστῶ, redeo
 111, 4. νοστῶ ἡσσω 607, 11.
 νόστιμος 111, 3
 νόστις adverb. 169, 28: 480, 8:
 607, 13: 800, 12. νοστίξω
 607, 18
 νοσώδης d. 171, 40
 νοτάριος, notarius 607, 44: 828,
 25
 νοτεῖν, humere 607, 41. νοτε-
 ρός 275, 17. νότιος ἰδρώς 607,
 65. νοτίς ἡ 607, 41, 57. νό-
 τος ὁ ἀνεμος 607, 39: baryt.
 656, 18
 νουνεχῆς c. 245, 12. νουνεχόν-
 τας 606, 35
 νοῦνται f. 601, 27
 νοῦς f. e νόος 677, 2: 763, 12
 νοῦσος Ion. ἡ νόσος 607, 34
 —ντί adverb. 377, 11
 νύ littera unde d. 697, 13

νυγμός d. 216, 16
 νυκτάληψ 608, 54: 609, 33
 νυκτελῖος 54, 41: 609, 20
 νυκτεράξ 826, 20
 νυκτίπολος 213, 50
 νυκτοπεριπλάνητος 609, 28
 νύμφα φίλη 259, 3. νύμφη 608,
 35. νυμφικός οἶκος 655, 42.
 νυμφίος ὁ 608, 41. νυμφίος ὁ
 608, 40: 828, 23. Νύμφης ὁ
 d. 243, 9. νυμφοεὶλος c.
 299, 13
 νῦν adverb. 608, 43, 47: trium
 temporum verba capit 78, 36:
 omni tempore servit 419, 3.
 νῦν ἡ quid a νῦν differat 78,
 35. νυνί 341, 46: a νῦν quid
 diff. 608, 45: i producto 607,
 25: 646, 9
 νύξ 608, 56
 νύξ ἡ 608, 35
 Νυσήιος f. 223, 12. Νυσήιος
 Bacchus 609, 21. Νύσιον et
 Νυσήιον ὄρος 609, 24
 νύσος 280, 16
 νύσσα ὁ καμπτήρ 609, 29: et
 100, 45. Νύσσα et Νυσσαῖς
 389, 12
 νύσσα τὸ κάμπτηρ 609, 29
 νυστάξω 609, 34: fut. ξω 100, 32.
 νυσταλογερόντιον 609, 38
 νυττελῖος 54, 41
 νύχας τὸ σκότος 572, 19: 827,
 35. νύχιος d. 650, 50. νυχίς
 et παννυχίς 518, 36: et 333,
 25
 —νύω d. 251, 24
 νῶ privativum 142, 6: 607, 33:
 608, 2, 9, 12. νῶ f. pro νῶι
 739, 26. νῶ pro νῶι, poi
 duo 609, 39. νῶ τὸ πολυμῶς
 598, 18: 608, 1: τὸ θέω 605,
 3: νῶ τὸ θέω, fut. νῶσω 597,
 25, 43: 605, 3. νῶ τὸ σω-
 ρεύομαι 689, 46. νῶ τὸ νῆσι
 603, 35: τὸ σωρεύω 393, 51:
 599, 21: τὸ οἶκω 599, 24. νῶ
 νῶσω τὸ θέω 605, 3: et 597,
 25, 43. νῶ νῶσω τὸ πολυμῶς
 605, 1, 10. νῶ νῶσω, τὸ νῆσι
 605, 4. νῶ νῶσω, τὸ σωρεύω
 603, 4: 604, 57. νῶ νῶσω 601,
 22, 27. νῶ καὶ νῶσω τὸ πολυμ-
 ῶς 605, 40
 Νῶς patriarcha 608, 1
 νωθῆς 608, 2. νωθῆς ἡ d. 4,
 462, 8. νωθρός c. 142, 6: 608,
 4. νωθεύω d. 462, 8
 νῶι pronom. duale 314, 21: ab-
 que enclisi 739, 22. νῶι et f.
 νῶ, nos duo 609, 43: cur
 apocope admittat νῶ fiat 609,
 54. νῶιτερος 314, 21
 νῶισα 491, 38: 608, 8
 νωλεμῆς 608, 12
 νωμᾶν 395, 56. νωμῆσαι 608, 21
 νωμενος 344, 2
 νῶν f. pro νῶν 610, 3
 νῶνυμος leu νῶνυμος 608, 16
 νῶροφ leu νῶροφ 608, 26
 νῶσω f. pro νῶσω 231, 32. lic
 νῶσατο pro ἐνοήσατο 608, 18
 νῶτος et νῶτον 607, 46, 50. νῶ-
 τα τὰ 607, 45. νωτιαία μέση
 607, 50. νωτιαία ὀστά 159,
 44. νωτιαῖον δέρμα 526, 22.
 νωτιαῖος μυελός 557, 18
 νωτοφόρος 259, 54

τοχαλῆς

608, 32.

π

ξ qua forma 718, 35: pro e Att. 114, 25: 610, 31: pro φ 218, 27: pro π Boeot. 297, 17, 21: 451, 46: 472, 12, 18. ξ syllabam in compositione non claudit communiter 346, 23. ξ finita circumflexum admittunt pauca tantum 36, 53. in ξ neutra nulla sunt 60, 56. —ξ pro π 69, 36. —ξ γος 36, 55. —ξ σα 100, 42. —ξ adverb. oxytona 781, 47: et 88, 1.

ξανθός ο 610, 20. Ξάνθος ex ξανθός 475, 21: et 191, 54. Ξάνθος fl. 610, 19: 715, 37. ξανθίζω 406, 25. ξανθόχλωρος 610, 22.

ξάνων τὸ 612, 23. ξάντης ο 785, 36. Ξάντριαι, fabulae nomine 595, 40.

ξένος f. ο ξένος 470, 44: 610, 35. ξεινοδόκος 282, 3: 478, 32. ξεινοδόκος et ξεινοδοκῆν 610, 45, 52.

ξείρις seu ξίρις 209, 36. ξένιος κρίνειν 358, 32. ξενίζω 610, 51: 612, 15. ξεινοποιέω 775, 6.

ξένιος proparoxyt. 521, 24. sic ξένιον καὶ πρόσφατον 685, 8. ξένιος Aeol. ο ξένος 582, 46. ξένος 610, 30, 49, 53. ξένος σύνθεσις 343, 53. ξεινοδόκος 610, 43. ξεινοδοχεῖον τὸ 495, 16. Ξεινοφῶν 610, 24. Ξεινοφῶν ὄνν 684, 45, 54. ξενοφώντιος 226, 53.

Ξέρξας Ion. 386, 18. ξερός pro ξηρός 611, 3.

ξέστης ο 610, 54. ξηραλοφείν 612, 19. εξηραμμένος 719, 42.

ξηρός 611, 3. ξηρός ἰδρῶς 612, 30. ξηρόφωτος 169, 37. ξηρωδής 557, 26.

—ξιος verbalia 635, 43. ξίρις ἢ οίρις 209, 55.

ξιφής ο ἢ 458, 29. ξιφφόρος 140, 24. ξιφιδιον d. 147, 18.

ξιφίειν 270, 6. ξιφίσματα 611, 10. ξιφιστήκη 525, 12: 533, 27: prim. ξίφος τὸ 611, 7.

ξόανον 610, 12. ξουδός 612, 29. Ξούδος nom. pr. 730, 33.

ξυ seu ξι unde dictum 610, 16. ξύγλυφες Att. pro σύγκλ. 611, 57.

ξυειν τὴν προκίδα 521, 41. ξύλον τὸ 610, 19: υ correpto 802, 18. ξυλάριον 173, 25.

ξυλάριον et ξυλήριον dimin. 611, 23. ξυλήριον dimin. 611, 22. ξυλαῖον τὸ 612, 26.

ξυληγῶ 274, 17. ξυληκὸν ὄργ. 223, 1. ξύλινος 470, 42. ξυλ(φ)ιον 242, 10. ξυλόκαστρον 681, 21. ξυλομαγός 633, 31.

ξύλοχος 610, 21. ξυμβλήμενος 78, 39.

ξυμπαν Att. pro σύμπαν 611, 53. ξυμποδῶ ἢ 611, 53.

ξύμφοτος 610, 24. ξύν pro σύν Attice 611, 32, 52.

ξύν in fine sententiae 342, 13. ξυναλωζόμενοι 611, 40.

ETYMOLOGICON.

ξυνάραξ· et ξυναογία

ξυνάραξαι 611, 34. ξυνεθέσθαι f. 252, 35: 611, 46.

ξύνεια d. α ξύνος 612, 10. ξυνεργῶν 611, 43.

ξύνες seu σύνες 611, 52. ξυνήτα Ion. pro ξύνεια 612, 10.

ξυνῶσι 467, 15. ξυνέσαν 611, 54. ξυνήμι καὶ φῶν 552, 8. ξύνων 612, 4.

ξυνίστημι 612, 1. ξυνόδια 653, 49.

ξυνός 610, 29. ξυνεπνύω 612, 14.

ξυνάρις ἢ 610, 32: 823, 37. ξυρός 610, 25. ἐπὶ ξυροῦ 362, 24.

ξυρῶ, ξυρεῖς et ξυρεῖς 129, 48. ξύσις ἢ 610, 20. ξύσιλος 737, 3.

ξύσματα 528, 43. ξύσμα λίνου 182, 55. ξυστήρ ο 170, 53: 567, 18: 587, 44. ξυστίδες 612, 21. ξυστός 610, 26: 612, 25. ξύστρα d. 170, 54: 404, 16: 725, 47. prim. ξύω 239, 28: 241, 30: 283, 36.

ξύω seu ξέω 610, 19. ξύω d. ο ξέω 412, 35: 520, 32. ξέω σμένον εἰδωλον 610, 14.

ξῶ seu ξέω 611, 3. —ξω defect. 232, 13. —ξω fut. ex σσω 100, 25. —ξω pro σσω Dor. 100, 32.

O

ο littera 612, 34. ο ex ω 612, 55: ex α 129, 16: 523, 56: 610, 55: 620, 52: 621, 10: 633, 44: 645, 27: 682, 16: ex α Aeolice 613, 37: ex ι 283, 4.

ο pro α 638, 55: pro α in compos. 208, 35: pro ε in verbalibus 559, 13: pro ε in compos. 245, 18: pro ε Aeolice 618, 55. ο in ω 607, 57: 665, 29: in α quandoque transit in compositione 435, 22: in compos. vertitur in α 243, 41. ο in compos. transit in ε 243, 37.

ο inclusum habet ε in derivatis 61, 46. ο pleonast. 636, 5: 637, 25: ο pleonasmio poetico interfectum 482, 51: pleonasticon initio 167, 26.

—ο pro ον in pronomine 67, 26: 748, 6.

ο articulus praepos. 614, 5, 13. ο relativa particula interrogativa laepe accedit 636, 45, 51. ο ἀλλά, et ο γάρ, f. σύνδεσμος 824, 37, 42, 53.

ο, articulus subiunctivus, et pronomem relativum 614, 1, 6: pro demonstr. τούτου 614, 8: pro οτι et διότι 614, 10: pro ος seu ις, ις 614, 7, 15.

ο σφιν 614, 13. οα ἢ, οα et οα 612, 38. —οα difyll. foem. ex οα 612, 37, 41.

Οαῖς et Οιαῖς 616, 53. οαρεῖς οἱ 343, 32: 612, 44. οαροι et οαρες 117, 6: 823, 39. οαρίζειν 612, 46. οαρίζεσθαι 612, 48. οαριστής 343, 31. οαριστός 343, 35: 612, 49. οαριστὺς πάρεσσις 546, 53.

οασι, αἰσις 93, 8.

οβδὴν adverb. 612, 54. ὀβελός ο 613, 1, 4: Ion. pro ὀβελός 613, 11. ὀβελίος ἄρτος 53, 40: 367, 33. ὀβελίσκος 612, 57. ὀβελίσκοι, veruta in terra defigi solita 288, 38.

ὀβόλος ο 613, 5. ὀβολοστάτης ο 613, 18, 20: plur. ὀβολοστάται 725, 12. ὀβολοστατῆσαι 613, 22.

ὀβριόρεως 346, 41. ὀβριμος 613, 23. ὀβριμοεργός 613, 26.

ὀβρυχός χρυσός 188, 55: 613, 28. ὀγδοός 613, 29. ὀγδους ὅη 143, 36. ὀγδοός 765, 12. ὀγδοῦκοντα 308, 47: f. ὀγδοῦκοντα 231, 32: 608, 19.

ὄγς, hic 681, 18. ὄγς an ὁ γς 613, 50.

ὀγίνος et γίνος 621, 55. Ὀγκαι, op. Arcad. † 613, 42: Paulsaniae Ὀγκιον, Stephano Byz. Ὀγκεῖον.

ὀγκοι οἱ, unci 613, 46. ὀγκιον τὸ 613, 42. ὀγκοῦσθαι, rudere 215, 57. ὀγκωμα τὸ 617, 13.

ὀγκος ο 613, 34. ὀγκεύω 613, 33.

ὀγκυαί, piri 122, 20, 25. ὀδάξ 102, 20: 615, 18.

ὀδς deriv. 172, 55: 314, 28. ὀδέτω an ὁ δέτω 614, 46, 57.

ὀδέω d. 615, 16. ὀδῶν 512, 6. ὀδῶν 274, 18. ὀδὶ f. 341, 47: 643, 22.

ὀδῶς d. 615, 16. Ὀδῶς nom. propr. 521, 22: 615, 16.

ὀδῆτις ὁ 404, 33. ὀδμη ὁ 615, 45.

ὀδοπόρος c. 461, 19. ὀδον ex ὀδους 116, 15.

ὀδόντες οἱ 615, 21: 827, 50. ὀδός ἢ 615, 8: et 352, 40.

ὀδούς ὄντος 615, 21. ὀδύνῃ ἢ 615, 33. ὀδυνήσας 615, 33: et 209, 11. ὀδυνῶ 88, 21. ὀδυνῶ, doleo 615, 35.

ὀδύρομαι 615, 37. Ὀδυσσεύς uno e 690, 1. Ὀδυσσεύς Aeol. genit. 189, 31. Ὀδυσσεύς d. 615, 39. Ὀδυσσεύς f. 139, 51.

ὀδῶ et ὀδύσσω 179, 47. ὀδῶτα Att. 615, 48. ὀδωδὴ verbale 596, 50.

—ὀεις ὀεσσα 34, 31, 43. —ὀεις e verbo in α 457, 16.

Ὀδῶλαι οἱ Λοκροὶ 192, 41. Ὀδῶλα 258, 13.

ὄζος ο 615, 50: et 531, 57. ὄζω ὄσω, et ὄζω ὄζω 615, 45.

ὄζωδες τι ποιεῖς 775, 8: Suid. ξωδῶδες.

ὄζειν et ὄζειν 616, 11. ὄζει, ubi 137, 41: 373, 16: 384, 30: 394, 1.

—ὄζει adverb. loc. 169, 20: 757, 15.

ὄζμα τὸ ὄμμα 616, 4. ὄζνιος 616, 7. ὄζνεια 616, 10.

ὄζωμα 615, 55. ὄζων ἢ 616, 2. ὄζων τὸ ποταμὸς 523, 55: 614, 18.

ὄζω τὸ κινῶ 354, 49: 616, 1. οἱ pro εἰ Aeol. 660, 53. οἱ quibus verbis in praeterito inaurum maneat 617, 41. —οἱ in

optativo modo et in adverbis

longa est 647, 18. οἱ adverb. indignantis seu euilantis 619, 57.

οἱ articulus praepos. 616, 20: pro τούτοις hi 401, 55: enclit. pro οἱ seu αὐτῶν 616, 25.

οἱ, articulus subiunct. 616, 21. οἱ, libi, ipse, circumfl. 314, 11: 616, 25. οἱ αὐτῶν 616, 30.

—οἱα d. 111, 1. —οἱα foem. difyllaba, partim barytona, partim oxytona 770, 7. —οἱα difyll. foem. in ὅα 612, 41.

οἱα et ὅα ἢ 612, 39. οἱαξ 616, 42: α longo 460, 56.

οἰκονόμος 616, 50. οἰκονομῶς 616, 50. οἰκονόμου et οἰκονομῶν absque augm. 617, 45.

Οἰαῖς, et Οἰαῖς οἱα 616, 55. Οἰαῖδος αἰης 465, 28.

—οἱατο Ion. et Aeol. pro οἰντο 258, 50: 507, 38.

οἶγω, aperio 820, 14, 34: et 356, 35. οἶγειν στόμα 762, 31. οἶγνύω d. 820, 35.

οἶδα ab εἶδω 617, 50: 618, 51, 56. οἶδαινεῖν 617, 4, 58: et 593, 20.

οἶδαινον et ὠδαινον 617, 41, 47. οἶδαλέος 262, 6. οἶδανει ἐν στήθεσσι 617, 8.

Οἶδας αἰντος 465, 12: 779, 25. οἶδεν τὸ αὐτό, pro eodem habet seu usurpat 313, 2. οἶδς pro εἶδω 319, 53: 799, 57.

οἶδημα τὸ 617, 12. οἶδημι Aeol. τὸ εἶδω 618, 55.

—οἶδιον dim. 147, 22: 230, 10. οἶδῖπος c. 78, 1: 245, 20: 299, 36: 616, 56: genit. odos et ου 20, 16. Οἶδῖπος d. 44, 13: 140, 22. Οἶδῖπος d. 544, 48.

οἶδμα τὸ 617, 10. οἶδοτα, Ion. 31, 2.

οἶδω εἰς εἰ 617, 6, 10. οἶεῖς seu ὁμοεῖς 637, 21. οἶεῖς f. 617, 14.

οἶζουσι † 557, 29. οἶζος ἢ 619, 51. οἶζω 619, 55.

50: υ producto 620, 3. οἶζω ὕσω 618, 43.

οἶη ἢ μόνη 616, 45. οἶηιον f. 616, 45.

—οἶην ἢ Att. pro οἶμ 664, 26: pro οἶμ 558, 28.

—οἶν pro οἶν poet. 610, 12. οἶκαδε adverb. 13, 1: 617, 21: 801, 40: οἶκαδες Dor. 617, 21.

οἶκάς adverb. 806, 8. οἶκίος 222, 24. οἶκωματικόν κτητικόν 30, 6.

οἶκίος d. 794, 8. οἶκία pro οἶκίαι 585, 41. Οἶκία d. † 209, 44. οἶκίτης ο 698, 11.

οἶκίδιον dimin. 646, 17. οἶκίς ἢ d. 216, 48. οἶκίς et περιούκίς 518, 36. prim. οἶκος 297, 6: 617, 25. comp. οἶκογενής 805, 14. οἶκοδομήσας 189, 12. οἶκοδομήσας absque augmento 680, 10. itemque οἶκοδομήσας 601, 17. οἶκοδομήσας 282, 46: 453, 33. οἶκοδομήσας ἐργαλείον 82, 55: 777, 20. οἶκοδοῦν et οἶκοδοῖ 25, 14. οἶκονόμοι 223, 17. οἶκός

Q q q

- πειθεῖν 230, 16. οἰκότεριον 590, 15. οἰκουν pro οἰκούν 419, 35. οἰκουρος c. 511, 10. οἰκούρουν absque augmento 617, 46. οἰκτερήσθαι d. 129, 45. οἰκτιρμός d. 568, 28. οἰκτός ὁ ἀποθάνων 617, 34. οἰκτος ὁ 617, 31. οἰκτρός 617, 37. οἰκωφιλία d. 462, 21. 'Οἰλεύς 346, 41. 'Οἰλιάδης d. 210, 9. οἶμα τὸ 618, 8: et 387, 55. οἶμαον seu οἶμαζον 617, 47. οἶμαι, absolute, pro ὡς οἶμαι, vel οἶμαι ὅτι 534, 37: 635, 51: 640, 21: plene ὡς οἶμαι 658, 18: 659, 28: οἶμαι ὅτι 660, 55. οἶμη ἡ 618, 5. οἶμησε 618, 9. οἶμοι adv. 618, 11, 18: 619, 26. οἶμοι et ὡμοι 822, 33. οἶμος 617, 55: et 387, 52. οἶμου ab οἶμῳ 617, 43. οἶμῳ τὸ ὄργμῳ 617, 55. οἶμῳ ἥσω 618, 8. οἶμαζεν 618, 11. οἶμαζον et ὡμαζον 618, 15. οἶμαγῇ ἡ 618, 17. —οἶνῃ verbal. hyperdissyll. 596, 38. Οἰνῆς 56, 15. οἰνίζεσθαι 618, 30. Οἰνίς, tribus Attica 802, 22. Οἰνολίη inf. 712, 48. οἶνος ὁ 618, 21. οἰνοδόχος 247, 26. Οἰνόμαος α correpte 749, 14. οἰνοπέες 618, 32. οἰνοποτάζων 618, 31. οἰνοποτήρ 685, 19. οἰνοπώλης ὁ 490, 4, 9. οἰνοτρόποι 293, 36: Anii lacerdotis filiae, Helych. οἰνοτρόπος Ζάρενκος ἐκγόνου Φάβας Lycophr. 88. οἰνοφλυξ 618, 34. οἰνοφρόρον ξύλινον 86, 12. οἰνοφροσύνη ἐν ἀνθρώποις 525, 44. οἰνοχόος 93, 39. οἰνοχοεύω 726, 33. οἶο pro οὐ, fui 618, 36. —οἶο pro ου Thessal. a nom. in os et on 27, 42: 35, 43: 154, 5: 475, 52: Thessalica et Ionice 618, 37. —οἶο οἶο pro οἶο οἶο 126, 15. οἶσθεν οἶος 618, 44. οἶον pleonasticum 93, 3. τὸ φέγειν οἶόν τε, ferendi facultas 791, 1. οἶονί 541, 50: 618, 39. οἶονόμος ὁ 618, 40. οἶοπόλος 618, 41. οἶος αὐτῷ 117, 46: 618, 46: 620, 31. οἶος ὁ μόνος 618, 42: 822, 47. —οἶος d. 224, 40: possessivum 29, 48: pro ὡς Boeotice 29, 26, 50: 224, 37. οἶοσδήποτε 260, 35. οἶοτερον οἶος 256, 34. οἶουν pro ὡουν, ab οἶω 617, 43. οἶς οἶος ὅν 620, 27: 31: 820, 7. οἶς f. ex οἶς, onis 620, 25, 34: et 618, 27. οἶς οἶος f. 820, 8, 12. οἶς imperative 472, 18: plur. οἶετε 562, 10: 619, 1. οἶςα 618, 50. οἶσθεις 620, 19. —οἶσι pro οἶς in dat. plur. 166, 52. οἶσος et οἶσκαρπον 591, 47. οἶσπητῇ seu οἶσπῆτῇ 619, 10, 13. οἶστω 620, 9. οἶστί 115, 43. οἶστω 620, 7. οἶστος, tolerabilis 115, 19. οἶστος ὁ 619, 30. οἶστος seu οἶστος 619, 29. οἶστρον ab οἶστρον 617, 43. ἵε ἐξοίστησθαι 747, 53. οἶσῶ ἡ 619, 18. οἶσῶνι κόφινον 149, 29. οἶσῶν γέβρα 619, 18. οἶσπος et οἶσπηρος 619, 12. οἶσχος seu ὠσχος † 619, 32. οἶσω τὸ κομίσω 642, 43: praesentis usitato caret 619, 7. οἶσω τὸ φέρω 620, 8. οἶτος ὁ 288, 5: 619, 26: 714, 35. οἶφεν τὸ συνουσιάζειν 531, 23. οἶφμενος 531, 26. οἶχῶν εἰς αἶ 349, 1: 619, 35: et 10, 15: 146, 49. primum. οἶχῶν τὸ πορεύομαι 617, 31. οἶχῶν οἶχῶν 10, 11. οἶω τὸ φέρω 115, 18: τὸ κομίσω καὶ φέρω 616, 43: 620, 12: 820, 12. οἶω τὸ ὑπονῶ 115, 41. idem οἶω 620, 20. οἶω f. 115, 41. at οἶω τὸ μόνω 619, 39, 43. οἶωθην τὸ ἐμονώθην 619, 44. οἶων seu οἶων, onium 620, 23. οἶων μέγα πῶν 669, 22. οἶωνός ὁ 619, 39. οἶωνόζωον absque augmento 617, 44. οἶωνιστής ὁ 619, 49. οἶωνόπολος 93, 39: 619, 46: 698, 27. οἶωνόπουλον et οἶωνόσκουν line augmento 617, 44. οἶα et οἶα Dor. pro ὅτε 620, 35. οἶκαρος 383, 21. οἶκαζεν 620, 41: 687, 28. οἶκαδῖαι διφθογῆ 518, 29. οἶκαδῖαν 620, 38. οἶκαξ adverb. 88, 4: 620, 41. οἶκος 620, 51. οἶκηρός 620, 49. οἶκνεν 620, 48, 54. οἶκνείω 620, 43. οἶκρας pro οἶκρας 621, 6. οἶκρίβαντες 620, 55. οἶκρίοις 83, 33: 621, 1, 6. οἶκρίς seu οἶκρίς f. 621, 1. οἶκρούεις f. 167, 26: 621, 12. οἶκρῶν 621, 12. οἶκῆνις 767, 31. οἶκῶβλωμος 201, 18. οἶκῶνιδα 621, 16. οἶκῶνιμα 621, 16. οἶκῶνιμος 767, 27. οἶκῶνιπος c. 346, 19. οἶκῶνιβα 621, 16. οἶκῶνις 767, 15. item Att. οἶκῶνιμος 767, 25, 33: οἶκῶνιπος 546, 19. οἶκῶνι pro οἶκῶν, ab ἵκω 596, 50. οἶλαί, αἱ κριδαί 641, 34, et Helychius: led et οἶλα 257, 55: Suid. οἶλαί et οἶλα: οἶλατος ὁ 622, 9: Helychius οἶλατος et οἶλατος. οἶλαχον 621, 20. οἶλαχίον 257, 53: Hel. οἶλαχίον. 'Οἶλαπῶς d. 79, 25. οἶλαος 621, 23. οἶλαος 621, 21, 25: et 198, 12. οἶλαοδαίμων 589, 27: voc. ὦ οἶλαοδαίμων 130, 33: 208, 54. οἶλα δαίμων 622, 45. οἶλαρος 622, 16. οἶλαρῇ seu οἶλαρῇ 622, 25. οἶλαρῇ f. 220, 46. οἶλαρα seu οἶλαρα 621, 19. οἶλα d. 253, 17. οἶλαοντο 621, 27. οἶλαμος ὁ 622, 9: Helychius οἶλαμος λαίμαρος. οἶλαω 129, 51, 55. οἶλαω d. 231, 33: 272, 26. οἶλαω 518, 54. οἶλαήριος 421, 24. οἶλαχον seu οἶλαχον 621, 20. οἶλαω seu 622, 16. οἶλαί f. 621, 32. οἶλαίματος 621, 48. οἶλαπῆ 172, 6. οἶλαγρία 621, 47. οἶλαγηπείλης 179, 41. οἶλαγηπείλων 621, 49. οἶλαγομαθῆς 142, 1. primum. οἶλαγος 621, 40. οἶλαγον pro οἶλαγος 621, 44. οἶλαγη pro ταχίστη 98, 15. c. οἶλαγην 18, 25: 395, 31. οἶλαγῆναι τοὺς ἀνθρώπους 597, 6. οἶλαγος c. 117, 19. οἶλαγῆροτες seu ὠλαγῆρῶς 622, 18. οἶλαγρία 621, 43. οἶλαζωνος f. 270, 26: 622, 1. οἶλας Tar. pro οἶλαγος 621, 51. οἶλασος et οἶλασῶν 622, 13. οἶλασων f. 270, 26. οἶλασες αἱ 621, 5. οἶλαός ὁ 622, 4: plur. οἶλαοι τῶν νημάτων 495, 26. οἶλαῶν 622, 19, 37. οἶλαυμ delect. 622, 23. οἶλαυμ εἰς εἰ 129, 23. οἶλαυμ et οἶλα 622, 26. οἶλαυμ τὸ συστρέφω καὶ φτεῖρω 692, 48. οἶλμος 817, 29, et Helych. Sed et aspr. οἶλμος 622, 53, uti et Suidas. οἶλμος corporis humani 460, 17. οἶλμοι Apollinis fatidici 344, 38. οἶλοιη poet. pro οἶλοι 622, 25. οἶλοκῶνιμα τὸ 622, 12. οἶλολαμπής 623, 7. οἶλολύζω 622, 29. οἶλολύγῃ ἡ 622, 23. οἶλοπρόχος 622, 39. οἶλοπρόχος Democr. 622, 43. οἶλοός 641, 11. οἶλοός ὁ 143, 36. οἶλος ὁ οἶλοκλῆρος 621, 41: 622, 11. οἶλα, omnia 229, 56. at οἶλος pro οἶλοός 622, 45. οἶλοσίδηρα δόγματα 712, 19. οἶλοτελῆς 526, 4. οἶλοτης, integritas 526, 14. οἶλούμενος fut. 641, 24. οἶλούσθαι seu οἶλούσθαι, τὸ πληροῦσθαι 821, 37. οἶλοφρυξ 526, 1. οἶλοφυνδός 622, 31. οἶλοφρυμένος 622, 33. οἶλοφῶτα 622, 36. οἶλωτῆρος 622, 48. 'Ολπία, Alpes 623, 1. οἶλπις 623, 2. οἶλῶνι pro οἶλῶνι 679, 47. οἶλμπος 623, 6. 'Ολυμπία et 'Ολύμπιος Ζεὺς 623, 12. τὰ 'Ολύμπια 426, 26. οἶλμπίαιθεν et οἶλμπίαιθι 25, 16. οἶλμπίαιθεν cum οἶλμπίαιθι agnoscit etiam Stephanus Byz. 'Ολυμπιονίκης Pindari 645, 30. 'Ολύμπιος d. 582, 39. οἶλνυος 479, 19. οἶλω seu οἶλω τὸ ἀποθῶν 641, 25: et 129, 26. οἶλω τὸ φτεῖρω 622, 12: τὸ συστρέφω 534, 25. οἶλω εἰς εἰ d. 129, 23, 30. οἶλω seu 641, 23. οἶλω d. 253, 29. οἶμαδος 553, 52: 623, 18. οἶμαδ' adverb. —οἶμαι pall. ab ω 509, 1: ab ωμ 509, 5. οἶμαχία 623, 38. οἶμαλῆς d. 136, 41: pro οἶμαλός 110, 17. οἶμαλός in compo. 15, 16. οἶμαλίζειν 75, 25. οἶμαλύνειν 76, 28. οἶμαρτεν 623, 20. οἶμβρος ὁ 623, 31. οἶμβροι ὕδωρ 706, 5. —οἶμεν pro ὡμεν 301, 29. —οἶμεναι pro οἶναι Dor. 282, 51. οἶμενέτης ὁ 623, 42. οἶμῆρες 623, 44. οἶμήγυρς ἡ 623, 43. οἶμήλιξ 623, 55. οἶμήλιες 291, 38. οἶμῆρος 821, 52: 822, 1. οἶμῆρος 335, 20. οἶμῆρῶνται 623, 53. οἶμῆρος et 'Ομηρίδης 623, 47. οἶμῆριον γράμμα 240, 50: et 29, 46. 'Ομηρίκος λόγος 166, 29. οἶμῆρῶνται 503, 43. οἶμῶς 623, 57: Aeol. οἶμῶς 658, 55. οἶμαδόν 624, 3. οἶμῶς λητής ὁ 343, 32. οἶμῶν 83, 33: et aspr. οἶμῶν 624, 4, 15. οἶμῶν et οἶμῶν 624, 6. οἶμῶν ἡ 624, 9: Ion. οἶμῶν 624, 14. οἶματα 624, 18. οἶμῶν 624, 21. οἶμογλακτοί 226, 21. οἶμογαστροί 6, 20. οἶμογενής et οἶμογενής 624, 27. οἶμοελεψος 255, 2: et οἶμοελεψος 302, 15. οἶμοελεψία 145, 15. οἶμοίτης ὁ 386, 46. οἶμοίτης τὰ οἶμοίτης τούτων 590, 27. οἶμοίτης 755, 31. οἶμοίτης et οἶμοίτης 224, 42. οἶμοίτης p. pro οἶμοίτης 624, 24. οἶμοκατάληκτα ὄντα 382, 1: 614, 20. οἶμοσίσημα 48, 29: 281, 25. οἶμοσιδήματος 744, 9. οἶμοσιδῆτες 637, 22. οἶμοσιδῆτος τῷ πλοῖν 715, 56. οἶμοκλή ἡ 624, 27: 625, 14, 21. οἶμοκλῶν, inclamare 625, 22. οἶμοκλήσας 10n. 625, 17: et 624, 27. οἶμοκλήτης ὁ 625, 14. οἶμολογία, ratio 335, 20. οἶμολογημένον, confellum 359, 24. οἶμολύτειον † 591, 56. οἶμομήτριος 91, 3. οἶμομήτριος f. 623, 29. οἶμοπάτωρ 91, 3. οἶμοργῶν 129, 17. οἶμοργῶν pro ὡμ— 625, 33. οἶμοργῶν 625, 36. οἶμός pro οἶμοίτης 627, 35: et 26, 2. ἵε οἶμός 395, 256, 8. οἶμοτῆρας 625, 31. οἶμοφύρος 147, 48. οἶμοσάλαντος 161, 55. οἶμοσῆς ὁ 258, 3. οἶμοσῆς λέγεσθαι 96, 12. οἶμοτυπία 224, 55. οἶμοφύτωρ 177, 27. οἶμοφύτης ἵκω 221, 39. οἶμοφῶν τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀνδρικοῖς 143, 39. οἶμοφῶνιν αὐτῇ ἵκει τὴν πληττικὴν 203, 46.

- ὁμοφώνη τῇ πρώτῃ 419, 17.
 ὁμοφώνως τῇ δευτέρῃ 476, 9:
 et 7, 4. ὁμοφώνια γέγονε τῆς
 αὐτοῦ αὐτῆς αὐτῆς 203, 42.
 ὁμοφώνια in quae non compre-
 tat 419, 20
 483, 48
 ὁμοφύρονα 483, 48
 ὁμῆν leu ὁμῆν 625, 52. Helych:
 ὁμῆν. ὁμῆν οἱ 625, 48. ὁμ-
 πῆν Ceres 625, 45. ὁμῆν
 πῆν 625, 46. ὁμῆν ἔργον
 788, 27
 ὁμφαλός 625, 39. ὁμφαλός d.
 33, 35
 ὁμφαξ 625, 53. ὁμφή η 626, 1
 ὁμώλακες 625, 37
 ὁμωυμένω Att. 335, 55
 ὁμωυμός 637, 23. ὁμωυμία
 epithetis distinguitur 635, 6
 —ον neutrum purum, proparo-
 xytonon 266, 52. —ον ex os
 per metaplasmon factum, to-
 num eundem retinet 585, 33.
 —ον vocativus ex ὦν 130, 32:
 549, 50. —ον voc. proparo-
 xytonon e nom. paroxytono
 589, 27
 —ον ἔγω, Syracul. in imper. 302,
 36
 ὄνομαι 130, 9. ὄναξ 777, 34
 ὄναξ ατος 491, 20: 626, 6. pl.
 ὄνεστα 626, 3
 ὄνειδος 626, 14, 37. ὄνειδισμός
 626, 15
 ὄνειδος et ἡπας 47, 53. ulitatum
 ὄνειδος 626, 17: et 28, 43. ὄ-
 νειρος et ὄνειρος 47, 52. ὄν-
 ειρος 435, 30. ὄνειροπό-
 λος 37, 51: 93, 39: 626, 20.
 ὄνειρώσω d.
 14, 9
 —όνη d. 170, 46. ὄνη et ὄνη d.
 194, 47. —όνη d. 420, 22
 ὄνημι d. 130, 9
 —όνης ου 40, 10
 ὄνησαι Ion. pro ὄνησι 626, 10.
 ὄνησμος d. 237, 4. ὄνησις d.
 626, 9
 ὄντος 626, 40
 ὄντιον τὸ 349, 28. ὄνις η 626,
 23. ὄνις 220, 32
 ὄνιρος Aeol. ὄνειρος 660, 53
 ὄνομα τὸ 626, 24: et 606, 41:
 in compositione prius o verit
 in ω, posterior in υ 172, 51.
 ὄνοματιν 626, 25. ὄνοματι-
 σος 215, 24. ὄνομαστικὴ πτῶ-
 σις 823, 28, 30. sic ὄνομαστι-
 κῶς καλεῖται ὀφθαλμός 477, 2.
 ὄνομαστικὸν ἐπιρῆμα 266, 18:
 315, 48: 437, 4. τὸ ὄνομα-
 στικὸν Herodiani 779, 30. ὄνο-
 ματοπεποιθῆται 591, 1: 594,
 16: 656, 4: 712, 29. ὄνομα-
 τοπεποιημένη λέξις 737, 57.
 item dupl. augm. ὄνομαστο-
 ποιῆσαι κατὰ μίμησιν τῆς—
 211, 16: ὄνομαστοποιημένη
 λέξις 188, 11: 204, 43: 796,
 32. ὄνομαστοποιῶ, τρόπος 200,
 53: quid sit 712, 29
 336, 42
 ὄνοπλη 336, 42
 ὄνος 626, 32. αἱ ὄνοι Ion. 473,
 35
 ὄνόσαιο 626, 12. ὄνόσεται 648,
 21. ὄνόστα 638, 38. ὄνόσω
 147, 48
 —όντιος d. 226, 50
 ὄντι εἶναι, leu ὄντι εἶναι 632, 34
 —όντος ex ὦν 226, 40. —όντος
 ex ους 615, 25
 —όντων pro ἔτωσαν, Att. 7, 2
 ὄνομα Aeol. τὸ ὄνομα 696, 3
 ὄνυξ 626, 41. ὄνυχισιν leu ὄν-
 χίσεσθαι 127, 41: 43. ὄνυχ-
 νη 329, 13
 ὄνυξ signif. div. 626, 9. ὄνυξ τὸ
 ὠφελῶν 28, 43: 130, 11: 618,
 25: 626, 17: τὸ βλάπτω 607,
 39: τὸ μίμφομαι 626, 14: fut.
 ὄνω 606, 32. ὄνω τὸ ἀπολαύω
 130, 8
 ὄνώδης ὁ η 458, 29
 ὄνώνις η 626, 35: Nicand. Ther.
 η παλύνωνος ὄνώνις.
 —ος foemin. 490, 18
 ὄξεια f. pro ὄξια 814, 45. ὄξια
 ἡ 433, 10. ὄξινός 625, 53.
 ὄξινος η 626, 48. ὄξος τὸ 626,
 51: 627, 5. ὄξυβελός 627, 1.
 ὄξυδερκής 284, 7. ὄξυδερκεῖν
 80, 2. ὄξυκοός 430, 26. ὄξυ-
 κχος 269, 28. ὄξυδύμια τὸ
 626, 44. ὄξυκάρηνος 404, 26.
 ὄξυκφαλός 798, 17. ὄξυλα-
 βῆσαι 626, 47. ὄξυν 627, 2.
 ὄξυνόμενος λέξεις 409, 19. ὄ-
 ξυμένιος 51, 39: 798, 19.
 prim. ὄξυν 626, 49. ab eodem
 ὄξυφωνα μέλη 577, 57: ὄξυ-
 χις 53, 37: ὄξυχολός 53, 38:
 ὄξυνώπης 284, 10: ὄξυνώστα-
 τον 233, 12
 —ός proparoxyt. 613, 30. —ός
 ἢ οον 143, 35
 ὄου f. pro οὐ 614, 34, 40
 ὄπα τὴν φωνήν 627, 7
 ὄπαδός 627, 10
 ὄπαζω 627, 12, 26
 ὄπατα d. 111, 19
 ὄπατος et ὄπαων 627, 24
 ὄπατρος 627, 33: et ὄπατρος pro
 ὁμόπατρος 637, 21. item alipr.
 ὄπατροι pro ὁμόπατροι 457,
 26
 ὄπη leu ὄπις 627, 18, 39: 628, 49.
 ὄπατ τῶν ὄτων 344, 47
 ὄπη adverb. 78, 29: 627, 42
 ὄπηδός 627, 21. ὄπηδω et ὄπη
 δέω 627, 21
 ὄπητιον 627, 43
 ὄπια pro πλοια † 672, 20
 ὄπιζεσθαι 233, 34: 627, 47. ὄπι-
 ζω τὸ ἐπιστρέφω et τὸ ἀπο-
 λουθῶ 628, 10
 ὄπιδεν 628, 10
 ὄπινης in compos. 654, 54. sic
 ὀπιπεύεσθαι 623, 5. ulitativa
 ὀπιπεύειν 627, 55
 ὄπις η 627, 44: 628, 8
 ὀπισθεν 628, 9: Aeol. ὀπισθα
 559, 32. ὀπισθοδόμος 627, 52.
 ὀπισθομήτος 184, 19: 648,
 30: 649, 4. ὀπισθοφύλαξ 729,
 16. ὀπιστάτος 628, 13. ὀπίσσω
 628, 1
 ὀπλή 628, 22: 811, 16
 ὀπλον et ὀπλα 628, 14. ὀπλομα-
 χικὴ τέχνη 479, 50. ὀπλοτα-
 ροι 628, 24
 ὀποῖος 636, 50. ὀπός ὁ 628, 39
 ὀπόταν leu ὀπότε ἄν 636, 31
 ὀπότερος 628, 34
 ὀπην p. pro ὀπη 628, 38. sic
 ὀπηποιός 628, 38: ὀπότερος
 602, 30
 ὀπη leu ὀπῆτα Aeol. 624, 19
 ὀπαλός 629, 3. ὀπαλῶν 629,
 7: et ὀπαλῶν 629, 12: Ion.
 ὀπαλῶν 629, 9
 ὀπαρία η, video 491, 31. ὀπα-
 ρία 291, 20. ὀπαρῶς ἔχειν 485,
 18, 20. prim. ὀπαρ, video 14,
 11: 232, 14: 291, 20: 627,
 55: 635, 53: 644, 6, 15: 786,
 16. ὀπαρ et ὀπαρ 236, 17.
 ὀπαρ diverfium ab ὀπαρ 464, 2
 ὀπαρ defect. 72, 24. ὀπαρμένη
 628, 47
 ὀπαρ 628, 56. ὀπαρῆ 596, 50:
 628, 48
 ὀπαρ η 628, 46. ὀπαρ annu
 tempus 596, 29. ὀπαρῶν
 222, 52. ὀπαρφορεῖν 628, 45.
 ὀπαρφορεῖν 823, 18
 ὀπαρῶν 59, 16: 152, 48, ea-
 dem signif. τὸ ὀπαρῶν μέτρον,
 menfura quocumque modo fiat
 533, 10. ὀπαρῶν 287, 28
 ὀπαρ f. pro ὀπαρ 637, 43. ὀπα-
 ρος 629, 26. ὀπαρ act. signif.
 547, 30
 ὀπαρ 629, 39
 ὀπαρῶν pro Ἀργ. vulg. 513,
 30
 ὀπαρ 629, 43
 ὀπαρ ἄδος 629, 28
 ὀπαρῶν τὸ πηλοποιῆσαι 629, 33
 ὀπαρῶν 226, 18: 454, 2: 629,
 22
 ὀπαρ 629, 13
 ὀπαρ τὸ 629, 23, 38. ὀπαρῶν
 629, 23. ὀπαρῶν τὴν 297,
 220, 22
 ὀπαρ d. 730, 54. ὀπαρῶν
 583, 24
 ὀπαρῶν οἱ 468, 42
 ὀπαρ 305, 36: et ὀπαρ 14,
 25: 305, 37: 629, 46. ὀπαρ-
 μένιος φῶστος 804, 25
 ὀπαρ ἄς ἡ 629, 49. ὀπαρῶν
 629, 49
 ὀπαρῶν σύνθεσις 647, 23. sic
 ὀπαρῶν 348, 10, ex Latina
 lingua.
 ὀπαρῶν 629, 57. ὀπαρῶν et ὀπαρ-
 γυνῶν d. 251, 29. ὀπαρ 629,
 40, 47. ὀπαρ τὸ ἐπείνω 634,
 52: τὸ ἐπείνω 629, 14, 43,
 50. ὀπαρ τὸ διεγείρω 629,
 45: rectius ὀπαρ v. 17
 ὀπαρῶν 630, 22
 ὀπαρῶν ὁ 504, 3. ὀπαρῶν
 461, 25
 ὀπαρῶν 630, 22
 ὀπαρῶν 422, 21
 —ορεῖος ab ὠρ ορεῖος
 660, 43
 ὀπαρῶν 633, 13
 ὀπαρῶν ὁ d. 604, 46
 ὀπαρῶν 629, 52
 ὀπαρῶν 461, 27
 ὀπαρῶν 630, 51
 ὀπαρῶν, et ὀπαρῶν μετὰ 629,
 57
 ὀπαρῶν 629, 54
 ὀπαρῶν 630, 9. ὀπαρῶν 629,
 56. ὀπαρῶν 630, 11
 ὀπαρῶν 807, 11
 ὀπαρῶν d. 510, 1: genit. Boeot.
 ὀπαρῶν 154, 5: Ion. ὀπαρῶν
 153, 48
 ὀπαρῶν 604, 2
 κατ' ὀπαρῶν 627, 29: 645, 6
 ὀπαρῶν 630, 2
 ὀπαρῶν ὁ 461, 27
 ὀπαρῶν 571, 27
 ὀπαρῶν 621, 28
 ὀπαρ Dor. pro ὀπαρ
 621, 36: 630, 8
 ὀπαρ Lacon. 32, 8
 ὀπαρ Dor. 352, 7. ὀπαρ pro
 ὀπαρ L. 633, 19
 ὀπαρ pro ὀπαρ, ab ὀπαρ 631, 5
 ὀπαρ 631, 4. ὀπαρ 634,
 8. ὀπαρῶν 631, 7. prim.
 ὀπαρ 630, 55: et 55, 16: at
 ὀπαρ 591, 28. ὀπαρ-
 νεῖν 123, 23. ὀπαρῶν 342,
 14. ὀπαρῶν 124, 10. ὀπαρ-
 νεῖν 124, 10. ὀπαρῶν 616, 27: et
 294, 35
 ὀπαρ ὁ 631, 12. ὀπαρῶν 631,
 4
 ὀπαρῶν 153, 41: 156, 8. ὀπαρῶν
 Diana 631, 2. ὀπαρῶν
 et ὀπαρῶν 389, 9
 ὀπαρῶν 630, 18. ὀπαρῶν malc.
 et foem. gen. et ὀπαρῶν neu-
 tro 630, 46. ὀπαρῶν v. 65.
 Nicander Theriacis v. 65.
 ὀπαρ ἄς ἡ d. 673, 37: et 619,
 36
 ὀπαρ 58, 50, 36: 630, 16
 ὀπαρῶν 632, 32
 ὀπαρῶν, praefinitio divina 98,
 26
 ὀπαρ οἱ, magistrat. 632, 30
 ὀπαρῶν 630, 26
 ὀπαρῶν 632, 25
 ὀπαρ ὁ 631, 15. ὀπαρ 631, 20.
 ὀπαρ 631, 26. ὀπαρ οἱ
 526, 57
 ὀπαρῶν 631, 47. ὀπαρῶν ἀπο-
 ρύων 303, 19
 ὀπαρῶν d. 101, 20. ὀπαρῶν 631,
 38
 ὀπαρῶν d. 197, 24
 ὀπαρῶν f. 631, 49
 ὀπαρῶν 381, 5: 631, 38
 ὀπαρῶν f. 151, 43: et ὀπαρῶν
 631, 42. ὀπαρῶν λαχάνων 161, 5
 ὀπαρῶν 618, 10: pl. ὀπαρῶν
 631, 46
 ὀπαρῶν ἡ 631, 34. ὀπαρῶν 554, 7
 ὀπαρῶν 631, 32. ὀπαρῶν 782,
 17
 ὀπαρ ὁ 631, 30. ὀπαρῶν ἐξ ἡλέ-
 κτρου 425, 15
 ὀπαρ d. 357, 3: ut coniugatione.
 ita et signif. differt 631, 36
 ὀπαρ 631, 52. ὀπαρῶν 619,
 46
 ὀπαρ ἄος 632, 2: et 631, 57: r
 producit Attice 632, 8. ὀπαρ-
 ῶν 513, 11. ὀπαρῶν 632, 16.
 516, 13. ὀπαρῶν ὁ 632, 18
 ὀπαρῶν 632, 21. ὀπαρῶν 632, 23.
 ὀπαρῶν imper. 632, 23
 ὀπαρῶν c. 461, 25
 ὀπαρῶν 632, 26
 ὀπαρῶν 633, 5
 ὀπαρῶν 632, 57
 ὀπαρῶν τῆς γῆς 632, 39
 ὀπαρῶν 633, 8
 ὀπαρῶν 207, 30: 633, 28
 ὀπαρ τὸ 632, 45. ὀπαρ leu ὀπαρ
 349, 27: 632, 47. ὀπαρ 632, 27.
 34. ὀπαρ τὸ 349, 24. ὀπαρ in
 praedictis 139, 24
 ὀπαρῶν 351, 54: 632, 49. ὀπαρῶν
 632, 56. ὀπαρῶν pro ὀπαρῶν
 632, 49

ὄροφ 634, 29
 ὄροφός τε 461, 27
 ὄροφῶσαι 371, 55
 ὄροφ poet. pro ὄρῳ 536, 36. sic
 ὄρῳ 113, 56: ὄρῳσα 659,
 54: ὄροφτε 633, 18
 ὄρηξ 632, 57: et 103, 54: plur.
 ὄρηξες 112, 14: et ὄρηξες
 531, 57
 Ὀρῶλη, Orosene 249, 18
 ὀρῶς 633, 46. ὀρῶδω 633, 38
 ὀρεσ seu ὄρεο 232, 16. ὄρεο f.
 111, 12: 633, 49. ὄρεο πῶν
 512, 30
 ὀρεσθῶρα 705, 45: Ion. ὀρεσθῶρη
 633, 57. ὀρεσθῶρα pro ὀρεσ-
 θῶραν vulg. 705, 45
 ὀρεσλόπος δ 634, 11
 ὀρεσρόκα seu ὀρεσρόα 634, 7
 ὀρεσσοα 306, 14. ὀρεσ Aeol. 111,
 12: 548, 18: 633, 53: 648, 31
 ὀρεσλίξ 634, 13. ὀρεσλίχος
 634, 23
 ὀρεσρία, πανία 672, 3
 ὀρετ pro ὀρετῇ 634, 12. ὀρεός
 d. d. 528, 56: 630, 55: 648,
 28
 ὀρευγοπονη 524, 53
 ὀρευγομήτρα 634, 24
 ὀρυγμα, caelum 233, 9
 ὀρυγμαδός seu ὀρυγμαδός 633,
 32
 ὀρφάνος δ 634, 25. ὀρφάνοι ὀ-
 ροί 788, 52. ὀρφάνοτροφεῖον
 187, 16
 ὀρφνός δ 634, 26: 636, 8. ὀρφνη
 ἢ 634, 28. ὀρφναιος 634, 28
 ὀρφος, Attico ὀρφῶς 635, 37
 ὀρχαμος f. 129, 17: 634, 32
 ὀρχατος 634, 34
 ὀρχηδμός δ 441, 27. ὀρχησταί
 634, 47. ὀρχήστρα 743, 33, 38
 Ὀρχομενοί duo 635, 4
 ὀρχός 634, 35, 47
 ὀρχῶ seu ὀρχοῦμαι 634, 51
 ὀρω τὸ διεγείρω 111, 11: 184, 20:
 528, 55: 629, 17: 630, 15, 56:
 631, 39: 632, 21: 633, 15, 52:
 634, 15: 637, 26: 642, 5: τὸ
 ὀρῶν 632, 46
 ὀρῶ τὸ διεγείρω καὶ ὀρῶν 633,
 12
 ὀρῶ et ὀρῶν 633, 10
 ὀρῶδεις τόποι 208, 4
 ὀρῶν, montium 751, 47, 49, 51:
 et ὀρῶν v. 50
 ὀρῶρηκα Att. 372, 54
 —os monosyllabum reduplicatio-
 nem ascriptis 544, 17. in os mo-
 nosyllaba cur nulla 635, 21. —os
 dissyllabum barytonum 453, 2:
 591, 24. —os dissyllaba oxytona
 signif. activa; barytona, signif.
 pass. 686, 11. —os dissyllabum
 oxytonum purum masculini ge-
 neris; ancipitem in penultima
 si habeat, eandem producit
 553, 50. —os subf. ex os ad-
 iect. 193, 53. —os ex os 92,
 42. —os et ἡ finita 261, 17.
 —os pro os in nominativo
 sing. 681, 1. —os barytonum
 ex oxytono in propriis nomi-
 nibus 475, 20. —os paroxyto-
 non, in compos. proparoxyto-
 non 531, 48. —os purum
 utriusque generis, in quibus
 oxytonum, et in quibus pro-

peripomenon 553, 17. —os
 cum alio compositum, amittit
 finale e 579, 38
 —os c. ex a et η 105, 25: 182,
 32. —os compos. ex neutris
 in os 399, 5. —os compos. ba-
 rytone 215, 1: proparoxytona
 26, 26: 37, 12: 52, 53. —os
 composita cum εὐ, proparox-
 ytona, excepto εὐεργός 394,
 46. —os compos. e verbis dis-
 syllabis circumflexis, proparox-
 ytonon 694, 44. —os com-
 posita ex verbis, pro actionis
 passionisve significatione to-
 num variant 513, 11. —os
 in compos. alias barytonon,
 in quibus oxytonon 250, 28.
 —os finita composita, occupan-
 tem compositionem habent 461,
 14
 —os η ov, nisi vocalis, aut liqui-
 da ε, praecedat 143, 27. —os
 communis generis 143, 31.
 —os composita, communis ge-
 neris 143, 38: 399, 14
 —os ex εὐω 445, 43. —os oxy-
 tonon in compositione fit pro-
 paroxytonon 266, 6: 347, 12:
 474, 17. —os composita oxy-
 tona quae 215, 5
 —os neutrum, barytonum uni-
 versaliter 727, 1. —os neu-
 trum epsilon habens in penul-
 tima 319, 19. —os neutrum
 ex us 626, 51: ex as 93, 8:
 639, 3. —os pro as Ionice
 vel Dor. 257, 8. —os neutra
 e verb. in ω 225, 41: 295, 50:
 319, 6: 367, 55: 409, 48. —os
 neutrum et masculinum in
 ὄσος, σκότος, ἔλεος 635, 55.
 —os neutrum pro ἡ foem. 747,
 28. —os neutrum et ἡ foem.
 pro eodem 597, 18. —os neu-
 tra quae ε; et quae i, pro o in
 compositione capiunt 630, 19
 ὄς signif. q. hab. 635, 12. ὄς,
 articulus postpos. seu pronom.
 relat. 614, 18, 30. ὄς, is, pro-
 nom. 314, 18: 416, 35. ὄς ἡ
 ὄν, Ius a um 314, 20: 618,
 36. ὄς ἄν, quicumque 635,
 19
 —osan pro on in tertia pl. Boeot.
 282, 35
 ὄσημαι 635, 47
 ὄσια seu ὄσια d. 461, 33. ἡ ὄσια
 τῶν τεθνηκότων 178, 54. sic
 τῶν ὄσιων ποιῶν 178, 51
 —όσιοι numeralia 80, 41
 ὄσιος 635, 41: et 156, 11: 178,
 53
 Ὀσις 209, 32
 —οσον Ion. 284, 24, 26
 ὄσον κατ' ἀναλογίαν 791, 51
 ὄσποιον per i 635, 48
 Ὀσρονη reg. 249, 17: et Suid.
 ὄσσα ἢ 635, 50. ὄσσα οἱ ὀφθαλ-
 μοί 522, 43: 525, 18. ὄσσει,
 oculi 635, 53. ὄσσειτο 636, 2.
 ὄσσεινός 636, 1. ὄσσει οἱ
 ὀφθαλμοί 766, 36. ὄσσειος,
 neut. et masc. 635, 55. ὄσσει,
 οἱ ὀφθαλμοί 80, 4. ὄσσει τὸ
 βλέπω 80, 4: 522, 45: f. 14,
 11: Aeol. pro ὄπτω 562, 5:
 673, 11: poet. def. 232, 13

ὄτα f. 152, 25: 489, 14
 ὄταφίς f. 636, 5: idem ὄταφίς
 431, 1, et Helych. sic ὄταφίς
 et ὄταφίς.
 ὄταφον 636, 8. ὄταφίς f. pro ὄ-
 ταφίς 450, 8: 452, 18
 ὄταφίς, ἡτίς, ὄ τῇ 636, 42: et 614,
 30
 ὄταφίγγας 636, 11
 —οστός numeral. deriv. 297, 39
 ὄταφον f. 116, 12: 489, 18: 625,
 35
 ὄταφον 636, 10. ὄταφος pro
 ὄταφον 615, 45. ὄταφινός
 402, 40. ὄταφινός seu ὄτα-
 φινός 325, 14
 —οσύνη d. 275, 43, 45
 ὄφίς 636, 19. ὄφίος 636, 26
 ὄφῃ τὸ κληῖμα 170, 50. ὄφῃ-
 φῶρα ἢ 619, 33. eadem α pro
 o initiali capiunt.
 —οσ quae faciunt in futuro 147,
 48
 ὄταφος seu ὄταφος 615, 57
 ὄταν, seu ὄτ' ἄν— 636, 28: α
 corrupte 5, 45
 ὄτε ἀποστῇ, pro ὄταν 306, 4.
 ὄτε ἄν et ὄταν 636, 50. ὄτε
 μὲν— ὄτε δὲ 661, 51
 —οτε adverb. 320, 23
 ὄταφίς f. pro ὄταφίς seu ὄτῃ 636,
 32
 —ότερος ὄτατος 227, 29: 275,
 45. —ότερος ex os communi,
 an et ipsum commune 794, 21
 —οτης verbal. 258, 3
 ὄ τῇ pro ὄταφον 384, 20. ὄτα,
 coniunctio et nomen relativum
 636, 40. ὄτα, subaudito verbo
 σημαίνει, aut alio eiusmodi
 816, 52. ὄτα, superfluum 540,
 10: 663, 55: 675, 37: ὄτα
 cum infinitivo, pleonast. 362,
 44: 675, 37: 753, 4. sic pleo-
 nasticum cum participio accus.
 755, 50: omisum 201, 53: 315,
 5. vile Not. ad 77, 55. ὄτα
 pro ὄταφον 305, 47. ὄτα δὲ,
 elliptice 300, 21. ὄτα μὴ, nihil,
 solum 673, 24. ὄτα pro ὄτα
 758, 9
 ὄταφ pro ὄταφίς 614, 25. sic ὄταφ
 pro ὄταφίς 636, 33: ὄταφ
 pro ὄταφίς: et ὄταφ pro ὄταφίς
 636, 34
 ὄταφ 636, 36. ὄταφος 636, 55
 ὄτου pro ὄταφος 403, 7. ὄτου-
 δήποτε τόπου 644, 40
 ὄταφίς 637, 1. ὄταφίς 637,
 8. ὄταφίς Not. 637, 13
 ὄταφίς 637, 21
 ὄταφίς 637, 25: 637, 26
 ὄταφίς 637, 24
 ὄταφ relative pro ὄταφ 636, 48. ὄτα-
 φίς pro ὄταφίς 449, 37
 ou pro o Ionice 607, 34: pro ω
 Dorice 450, 24: pro u Boeo-
 tice 652, 52
 τὸ οὐ ἀρνητικόν 641, 52, et ἡ οὐ
 ἀρνησις 640, 10, 26. οὐ nega-
 tiva pleonasmus quos admittit
 638, 10, 18, 33, 36, 43. οὐ
 μὴ 354, 17. οὐ μὴ cum sub-
 iunct. 585, 53. οὐ εἰν 124,
 11: 498, 21: 638, 7. οὐ σε
 εἶναι 637, 52. οὐ εἰν μὴ 638,
 15. οὐ, in fine compositionis 655,
 11

ὄ, sui, pronom. 344, 18. οὐ
 imperativum f. ex ὄτα 483, 38:
 688, 40
 οὐαί adverb. 617, 8
 οὐας τὸ οὐ 638, 54
 οὐδαίος d. 539, 19
 οὐδαμδ seu οὐδαμδ 95, 32. οὐ-
 δαμδ et οὐδαμδ 420, 6. οὐ-
 δαμδ 95, 30: 639, 15. οὐ-
 δαμδ 95, 32: 639, 14
 οὐδας τὸ 95, 19. οὐδαί πλητο
 676, 47
 οὐδαί οὐδαίος 305, 2: 639, 16:
 comm. gen. † 305, 16. οὐδαί-
 νες, οὐδαίον 305, 15: 709, 56.
 οὐδαίον ab οὐδαίς 639, 30. οὐ-
 δαν pro οὐ 700, 56: et 520, 46.
 οὐδαίον 208, 49: 639, 35.
 οὐδαίον 350, 25
 οὐδαίον 639, 45: 640, 9. οὐ-
 δαίον 401, 12. οὐδαίον λέγεται 229, 12:
 788, 23
 οὐδαίον 93, 17. οὐδαίον pro οὐδαί-
 ον 93, 8: 639, 3. οὐδαί f. 615, 9
 οὐδαί pro οὐδαίον 498, 23
 οὐδαίον 491, 28: 640, 20
 οὐδαί pro οὐδαί 640, 15, 25
 οὐδαίον 640, 11, 18
 οὐδ pro οὐ 638, 47. οὐδ pro οὐ
 638, 11. οὐδ frequente vocali
 tenui 638, 34, 38. in οὐδ
 magis ad sequentem dictionem
 quam ad ipsum οὐ pertinet
 638, 31. οὐδ ὄν 638, 27.
 οὐδ Ion. pro οὐδ 624, 16
 638, 44, 48
 οὐδαίος 640, 28: oxyt. 804, 19
 οὐδαί καὶ χεῖρε 208, 26: 640, 39
 57
 οὐδαί ἢ baryt. 592, 50. οὐδαί ἢ
 περὶ 641, 36: plur. οὐδαί 257,
 55. οὐδαί ἢ 208, 27: 592, 51:
 640, 42, 57
 οὐδαί 641, 6
 οὐδαίον 640, 37
 οὐδαίον 641, 19
 οὐδαίον τὸ subf. 641, 15. οὐδαί
 640, 35: 641, 12, 14, 20. οὐ-
 δας δ ὕλη 621, 22. οὐδαί
 641, 35. οὐδαί 640, 50.
 οὐδαί 640, 29
 οὐδαί 641, 29
 οὐδαί 761, 32
 οὐδαί τὸ ὕλη 640, 57: 641,
 21
 —ομαι pass. ab οὐ 509, 2
 οὐδαίον Siculi 135, 48
 οὐδαί f. ὁ ἔμῃς 641, 40
 οὐν, utique etiam 98, 25: nempe
 697, 2
 —ον ex maf. ους 116, 11: et
 —ον ex ους 116, 11
 οὐνα f. pro οὐ ἔνα 641, 44. sic
 οὐνα 665, 45
 Οὐνις 641, 54. οὐνα 641, 51
 οὐνα τὰ ὄρα 642, 36. οὐνα ἢ
 642, 4. οὐνα τὸ αἰδοῖον 59, 55.
 οὐνα, orn. muliebre 790, 21.
 οὐνα militaria 729, 14. οὐνα-
 γός 729, 16. οὐναγία 729, 15.
 οὐναδον 105, 36: 172, 24:
 642, 3. οὐνα πτερά 513, 13
 Οὐρανία 800, 10. οὐρανία 642,
 17. οὐρανία 642, 17. οὐρανία 642, 9:
 828, 14
 οὐρα τὸ φάλαξ 54, 51

- παρεξ 324, 22. παρεξ 781, 49.
παρεξ et παρεξ differ. 652, 38.
παρεξ ἑμὸν θέσφατα βῆναι
576, 37. παρεξέρισθαι 416,
20. παρεξήλυθαι 348, 27
παρεξίπται, secundo loco pon-
itur 416, 53. τὸ παρεξόμενον
tropice significatum per ante-
cedens 297, 9
παρεξομαι 653, 16
παρεξίστημι 653, 1
παρεξυμολογῶ τὴν ναὺν ἀπὸ
τοῦ ἡῆσαι 598, 18
παρεξῆς Aeol. pro παρεξ 653, 33
παρεξῆς 121, 42. παρεξῆς 437,
34
παρεξῆς 171, 20. παρεξῆς 658,
39: 797, 18. παρεξῆς Aeol.
653, 34
παρεξήλχηκα 385, 12
παρεξήκορος 653, 41. παρεξήκορος ἱπ-
πὺν ἡῆσαι 653, 48. παρεξήκορος
653, 47
παρεξήκορος 656, 41
παρεξήκορος 653, 34
Παρεξῆς op. Ital. 544, 30
παρεξῆς 654, 40: eodem gen.
143, 31. παρεξῆς ὁ 159, 29:
236, 27. παρεξῆς ἡ 462, 14:
654, 50. παρεξῆς 654,
52. παρεξῆς Aith. 321, 23.
παρεξῆς 654, 12
παρεξῆς 464, 41
Παρεξῆς 654, 34
παρεξῆς 477, 3a: plur. παρι-
εξῆς 653, 57
παρεξῆς ἐγγυητός 340, 41. πα-
ρισῆς, significans 754, 18:
et 725, 22
παρεξῆς f. 60, 30
παρεξῆς f. 578, 33: 654, 57
Παρεξῆς 655, 4
παρεξῆς, quociens 619, 27
παρεξῆς 659, 54. παρεξῆς αὐ-
τοῦ αἰσθητοῦ 689, 57
παρεξῆς 654, 15. παρεξῆς 653,
41
παρεξῆς 160, 36: 654, 5
παρεξῆς 654, 6. παρεξῆς
654, 8
παρεξῆς παρολὴν συνειλημμένος
758, 11: 769, 21. παρεξῆς πα-
ρολὴν πείμινον 821, 30
παρεξῆς 623, 29
παρεξῆς ὑποκοριστικῶς 83,
34: 84, 32
παρεξῆς παρὸς τὸ ἐνεργεῖν
637, 15. sic 384, 51
παρεξῆς 651, 38
παρεξῆς ἀντὶ 654, 7: 689, 55
παρεξῆς 353, 35
παρεξῆς d. 401, 34
παρεξῆς 409, 40, 44. αἱ παρεξῆς
145, 31. παρεξῆς 409, 42
παρεξῆς ἡ 654, 14
παρεξῆς 661, 27
παρεξῆς ἡ 655, 9
παρεξῆς f. 427, 4
Παρεξῆς ἐξοῦσι Κίαντες 512, 39
παρεξῆς 543, 33: 546, 53
παρεξῆς 266, 27
παρεξῆς ὄνομα 28, 3: 674,
39: 724, 38. παρεξῆς ἀσθ-
μας, αἱ φῆμι φῆμι 153, 25.
παρεξῆς ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ
40, 40. sic παρεξῆς εἰρη-
ταί παρὸς τὸ— 52, 34. παρεξῆς
ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀσθητοῦ 150,
17
παρεξῆς f. 655, 1
πᾶς ὁ πατὴρ 651, 7. πᾶς πᾶς
πᾶς 655, 3a. πᾶς dupl. signif.
655, 13, 25. sic loqm. πᾶς
657, 21
πᾶς 353, 53. πᾶς τὸ
πᾶς 189, 18: 681, 51:
et πᾶς 681, 52. πᾶς τὸ γένος
669, 31
Πᾶς f. 249, 17
πᾶς ἡ 650, 4: Att. 661, 17
πᾶς 655, 5a. πᾶς 523, 9. πᾶς 525, 31
πᾶς 789, 17
πᾶς 657, 26: πᾶς
653, 38: fut.
πᾶς 100, 40: 274, 36
πᾶς ὄνος pro πᾶς 492, 38: 653, 35
πᾶς 655, 45: 688, 35
πᾶς 655, 48
πᾶς d. 118, 47: 655, 41
πᾶς αὐτὸ τὸ πᾶς 669, 30
πᾶς 656, 13
πᾶς 51: a cetero
746, 40
πᾶς, vestigium 480, 48
πᾶς 244, 4: 655, 56
πᾶς 656, 15: et 132, 10: 178,
27: 746, 2: plur. πᾶς 191,
40
πᾶς ἡ 159, 9: 584, 53: 656,
23. πᾶς cur non dicatur
pro πᾶς 159, 8. πᾶς 457, 14. πᾶς 69,
50. πᾶς 656, 25. πᾶς
187, 16. πᾶς d.
741, 48. πᾶς ἀσθητοῦ,
τὸ εἰς τὸν π. 374, 2. πᾶς
656, 24. πᾶς 656, 29. πᾶς d.
582, 40. πᾶς Boeot. 224,
38. πᾶς ὁ 26, 35: Eu-
Rath. πᾶς.
Παρεξῆς f. 341, 18. πα-
ρεξῆς 224, 36: 551, 34: 656,
28. παρεξῆς τύπος 397, 9.
sic παρεξῆς καλεῖται—
779, 2. παρεξῆς 26, 42: 29,
30, 49: 656, 27. παρεξῆς a
geniiv. παρεξῆς quid differat
significatio 203, 33. παρεξῆς ὁ
26, 34: et παρεξῆς ὁ 656, 28
παρεξῆς 244, 41: τὸ ὄνομα
353, 48. παρεξῆς pro παρεξῆς
666, 9
παρεξῆς d. 249, 53: 789, 31
παρεξῆς 656, 31. παρεξῆς 380,
35: 783, 22
παρεξῆς 312, 19. παρεξῆς
ὁ 543, 51. παρεξῆς
656, 37: et 400, 37. παρεξῆς
pro παρεξῆς 656, 35
Παρεξῆς Ἀφροδίτη 547, 23: 656,
39
παρεξῆς 656, 46: defectivum
712, 37
παρεξῆς f. 656, 53
παρεξῆς ἡ 656, 54: et 40, 30: 378,
53. παρεξῆς 657, 1. παρεξῆς
656, 55
Παρεξῆς 466, 10. Παρεξῆς 659, 52
πᾶς αὐτὸ τὸ πᾶς 681, 49. πᾶς
681, 16
πᾶς ἡ 658, 18. πᾶς d. 40,
44: 61, 55. πᾶς 282, 44
πᾶς 784, 44
πᾶς 658, 51. Aeol. πᾶς
ibid. 54
πᾶς denomin. 658, 29. πᾶς
dimin. 658, 23
πᾶς τὸ 658, 30, 38: 663, 37:
665, 55: et 335, 55: 449, 28.
πᾶς 406, 23
πᾶς circumfl. 499, 4. πᾶς ἡ
658, 20. πᾶς ὡς 662, 44
πᾶς ἡ 658, 44: 664, 33: et 137,
22: plur. πᾶς αἱ 699, 52. πᾶς
658, 36.
πᾶς 658, 46: 699, 46.
πᾶς 658, 39
πᾶς, panniculi 749, 37
πᾶς 658, 31, 45. πᾶς πα-
604, 47. πᾶς 658,
31. οἱ πᾶς 424, 24: 477,
11: 550, 39
πᾶς 668, 8, 10: 678, 32. πᾶς
τὸ πᾶς 667, 39. sic
πᾶς, obediens, obsequi 668,
42. πᾶς d. 141, 15
πᾶς τὸ ξαῖνον 679, 43. πᾶς
et πᾶς 51. πᾶς et πᾶς
667, 40
πᾶς ἡ 667, 36: et πᾶς 672,
44. πᾶς Dor. 202, 17
πᾶς Ion. pro πᾶς 139, 27.
πᾶς 667, 47: fut. ἡ 202,
16
πᾶς ἡ 667, 39, 45: 668, 7: a
brevis 823, 21
Παρεξῆς 667, 57: genit. Au.
Παρεξῆς 189, 52: 735, 3: ac-
cusi. τὸν Παρεξῆς 189, 57: 660,
29
πᾶς 433, 39. πᾶς impera-
tiva 586, 28
πᾶς τὸ πᾶς 667, 52: plur.
πᾶς 667, 56
πᾶς οἱ 667, 43. πᾶς
668, 7
Παρεξῆς 138, 4
Παρεξῆς Ion. pro — 667, 49.
sic πᾶς 608, 52: πᾶς
669, 49
πᾶς pro πᾶς in compo. 668,
15, 27
Παρεξῆς 668, 15
πᾶς ἡ 489, 5. πᾶς et
πᾶς 668, 21
πᾶς 613, 30
πᾶς 668, 29. πᾶς τὸ πᾶς
683, 16: τὸ πᾶς 661, 22: τὸ
διεξῆς 363, 30: τὸ πᾶς
καὶ διεξῆς 665, 31: 667, 44.
Παρεξῆς f. 327, 12
πᾶς ἡ πᾶς 38, 53: ἡ πᾶς
668, 43
Παρεξῆς c. 669, 5
πᾶς τὸ 328, 22
πᾶς, patiens 668, 43
πᾶς c. 669, 5
Παρεξῆς 668, 46
πᾶς τὸ 34, 15: 668, 11, 39
πᾶς ἐξῆς 425, 49
πᾶς, credendum 663, 49
πᾶς 168, 36
πᾶς et πᾶς 665, 51. πᾶς
ἡ πᾶς 671, 51: fut. πᾶς.
πᾶς pro πᾶς 667, 40: etiam

- 728, 55. πεντάμηνος 346, 18: 767, 27. πεντάμηνος κοσμηθ- 660, 19. Αι. πεντάμηνος 346, 17: 767, 24, 33: πεντασύν- 346, 18 γος
 πεντηκόνταρχος 728, 52. πεντη-
 κοντόγυος 242, 22: 660, 20.
 πεντηκόντορος νυξ 370, 52:
 660, 20. πεντηκοντοφύλαξ
 729, 16. πεντηκοστήσας
 660, 31. πεντηκοστολόγοι 660,
 32. πεντηκοστής milit. 728, 52
 πέπτος 127, 39: 660, 22
 πέπνω τὸ πρῶτον 244, 12: τὸ
 ἐνεργῶ 433, 19: 667, 36: τὸ
 ἐνεργῶ καὶ πρῶτον 660, 15:
 τὸ κάμνω 660, 18: τὸ ἐνεργῶ
 καὶ κάμνω 682, 18
 πεξαμένη 667, 40
 πέος τὸ 660, 55
 πεπαλαγμένος 661, 8. πεπαλά-
 σθε 661, 3
 πεπαλή λευ παπαλή 661, 16
 πεπαμένος 661, 21
 πεπαρμένη 385, 11
 πεπεισάται Ion. 661, 34
 πέποιρος 28, 43: 626, 18: 661,
 18. πέποιρος βότρυς 625, 53:
 626, 18
 πεπεμένος 661, 34
 πέπερι, piper 661, 19
 πεπιθέσθαι f. 661, 28. sic πεπι-
 θήσω 661, 32. πεπιθόμεν 661,
 29. πεπιθούσιν 661, 36
 πεπιλημένος 367, 38
 πέπλακα 367, 39
 πεπληνται Ion. 367, 39
 πεπλήγω eis ei 500, 5: et 115,
 34. πέπληγε 661, 39. πέπλη-
 γον καὶ ὁμόκλησαν 625, 15.
 πέπληγον ποῖ 813, 51
 πέπλος 661, 43: 812, 16. ἡ πέ-
 πλος διάφωσις λευ δίσκος 805,
 46. πέπλος Graecorum: βα-
 ρύζωνον κόλπωμα, barbarorum
 185, 41
 πέπλος f. 501, 21: 785, 39
 πέπνυα 754, 24
 πεπνυμένος 122, 37: 661, 48
 πεποιέται Ion. 193, 54: 500, 12.
 πεποιήσας Dor. 661, 49. πε-
 ποιήσας Att. 386, 31. πεποή-
 κω, pael. 523, 4
 πέποιδα 351, 13: 668, 14: 678,
 34
 πέπομαι σοι ται 496, 15
 πέπομφα 354, 48
 πέπον voc. c. 661, 51. πέπονες
 661, 51
 πέπουδα 662, 9. πέπονεν ἡ Φω-
 νή 516, 21. sic πέπονεν ἡ χί-
 ξη 591, 1: πέπονθε τούνομα
 610, 31: πέπονθε τὸ κῆρυξ 491,
 2: iudemque 741, 46: 801, 45:
 804, 15. plenius πέπονεν ἐκ-
 φασιν τοῦ α 702, 39. cuius-
 modi et alia supra in πᾶσιν.
 τὸ πεπονός, et τὸ ἀπατές,
 oppo. 617, 2. πέποσε f. 662,
 14. sic πέποσε 662, 11
 πέποται 312, 3. πεποτάται Ion.
 662, 19. πεποτήσας p. 64,
 49: 662, 21
 πέπρακα f. 662, 22: 687, 51
 πεπρημένος, inflatus 687, 46
 πεπρωμένος 662, 24: 663, 2
 πέπταμαι pro ἔπταμαι 501, 29:
 662, 32. πέπταται 663, 33
 πέπταται Acol. 662, 36
 πεπτηώς f. 501, 2. sic πεπτηώτα
 662, 49
 πέπτω τὸ πέσσω 629, 3: et 28,
 43: 232, 15. πέπτειν τὸ μάτ-
 τειν 661, 35: τὸ χωνεύειν 682,
 49. πέπτω, Aeolice πέσσω
 635, 54
 πέπτωκα 662, 36, 39: signif. pall.
 750, 7
 πεπυκαμένος Dor. 822, 41
 πεπυρατωμένος 87, 16: 246, 53
 πέπυσμα 662, 54
 περ expletiva coniunctio 433, 44
 περὶ d. 46, 46. pall. πεπερά-
 σται ὁ βίος 615, 11
 περαιτέρω περαιτέρω 350, 12:
 663, 19
 περαιώ d. 566, 3
 Πέραμος Aeol. 529, 23
 πέραν adverb. 79, 10: 266, 19,
 27: α producto 5, 45
 πέρης τὸ 663, 10
 πέραισι, transitio 686, 45. πε-
 ράσιμος τόπος 131, 25: 683, 5.
 περάτη ἡ 663, 15: et 87, 37
 περατοῦσαι 662, 27. περατοῦσθαι,
 perfici, ad finem perduci 327,
 43. περατοῦνται eis o, termi-
 nantur, desinunt 748, 6, 11.
 sic περατομένη eis os 297,
 41
 περβονή ὁ πόλεμος, pro περβονή
 141, 8
 περβονή 663, 35
 πέρδιξ 663, 41. πέρδιξ f. pro
 πέρδιξ 663, 45
 πεπέρι 663, 45
 περὶ et ἀμφὶ quid commune ha-
 beant, quid differ. 94, 9. πε-
 ρί, κυριότερῃ ὀχέειν denotat
 664, 15: procreat ex se inten-
 dunt ἔρι et ἀρι— 142, 16, 19.
 περὶ τοῦ, pro eis τὸ, ἐπὶ τῷ
 684, 8. περὶ pro ὑπὲρ 664, 18.
 περὶ pro ὑπὲρ lumpta, tonum
 tenet 124, 1. περὶ pro περὶ-
 σώς 142, 14: 664, 22. περὶ ad-
 verb. 94, 19. περὶ τὸ περὶ-
 σώς 374, 16. περὶ πάντων, lu-
 pra omnes 36, 12
 περὶαγής ὁ ἡ 545, 27
 περὶαγνύμενος 12, 11
 περὶαγής 664, 43
 περὶαυλας 361, 39
 περὶαυλας f. 92, 15
 περὶβάνειν 395, 14. περὶβάνειν
 τοῖς— 91, 15. περὶβάντες τὸν
 ναυρόν 89, 5
 περὶβάνειν ταυτὸν τοῖς— 91, 14.
 περὶβαλὺς ὁ φάσμασι 120, 60
 περὶβλημα 537, 33. περὶβλημα
 γυναικείον 430, 46
 περὶγράφαι 699, 44
 περὶδεῖν 699, 43
 περὶδέξιος 699, 39
 περὶδέραιον 663, 46: et περὶδέρ-
 ραια 424, 15
 περὶδωμάμα 255, 40
 περὶδου μοι 663, 50. περὶδω-
 μά 663, 51
 περὶδωσάμαι † 413, 53
 περὶεζωμένον 165, 5
 περὶελέσθαι 500, 15
 περὶελεῖται τῶν προσρηγορῶν
 555, 43: et 130, 28. περὶε-
 λείν eis ὧν λήγον 562, 31. πε-
 ρελεῖται ἔκαστος ἐπὶ τὸ — α
- 461, 34: 657, 53. sic 512, 10:
 694, 25
 περιελαίν, circumferri 551, 24
 περιέλω 368, 27
 περιέσω 664, 19
 περιέσω 664, 15
 περιέσω 85, 51: 414, 27. p. ur-
 περὶσωμα 242, 55
 οἱ περιήγησις 515, 24:
 ei lug. ὁ περιήγησις 490, 43.
 item expresse nomine, Διονύ-
 σιος ὁ περιήγησις 622, 1: 659,
 51
 περιήγησις 663, 54
 περιήγησις 513, 17. πε-
 ρήγησις 677, 40. περιήγησις 790, 19.
 περιήγησις 209, 32
 περιήγησις 90, 4
 περιήγησις 664, 1
 περιήγησις 664, 16
 περιήγησις 667, 7
 περιήγησις 509, 47
 περιήγησις 232, 40
 περιήγησις 168, 30: 510, 28
 περιήγησις 529, 46
 περιήγησις pro ἐπιήγησις
 584, 4
 περιήγησις 664, 12. περιήγησις
 οἱ 664, 10
 περιήγησις 549, 14
 περιήγησις 793, 6.
 περιήγησις 729, 32
 περιήγησις 81, 10: 568, 8
 περιήγησις 328, 29
 περιήγησις 175, 7. περιήγησις
 εἰδους ὄνομα 553, 10. τὰ πε-
 ρήγησις duplicem lyncin
 admittunt 264, 45
 περιήγησις 664, 24
 περιήγησις 518, 36
 περιήγησις 665, 24
 περιήγησις 228, 33. περιήγησις
 σμός 665, 13
 περιήγησις 288, 54
 περιήγησις 664, 15. περιήγησις
 ἡ Att. 664, 26
 περιήγησις 664, 33
 περιήγησις 664, 36
 περιήγησις 752, 56. πε-
 ρήγησις 619, 47
 περιήγησις 91, 8
 περιήγησις 229, 35
 περιήγησις 664, 39
 περιήγησις 445, 28
 περιήγησις 664, 39
 περιήγησις 664, 39
 περιήγησις 529, 46
 περιήγησις 486, 48
 περιήγησις 664, 41
 περιήγησις 664, 44. περιήγησις
 ἰδός 518, 53
 περιήγησις 664, 46
 περιήγησις 743, 33
 περιήγησις 128, 4
 περιήγησις d. 665, 9. περιήγησις d.
 664, 56
 περιήγησις 701, 3. περιήγησις
 665, 13
 περιήγησις 521, 39
 περιήγησις f. 449, 35
 περιήγησις 725, 5
 περιήγησις 664, 52
 περιήγησις 462, 39. περιήγησις
 169, 37
 περιήγησις 665, 3
 περιήγησις 665, 11. περιήγησις
- χίξας 699, 33. περιήγησις
 ὁμοῖος ὁμοῖος 481, 57
 τὸ περιήγησις 139, 34: 798, 31
 περιήγησις 730, 19
 περιήγησις 665, 3. περιήγησις
 413, 28. περιήγησις 665, 1
 περιήγησις 525, 49
 περιήγησις 257, 44
 περιήγησις 288, 46
 περιήγησις 664, 38
 περιήγησις 670, 40
 περιήγησις 281, 22
 περιήγησις 729, 31
 περιήγησις 538, 6. περιήγησις
 χίξας κόσμος 477, 31: 663,
 46: 749, 45: 766, 33
 περιήγησις 240, 24
 περιήγησις τοῖς ὀνόμασι
 131, 57: 132, 5. περιήγησις
 λαρούσα τῆς ἰδίας εὐθείας,
 rectum lyncin syllabarum ma-
 nera superans 35, 41, 49. πε-
 ρήγησις 575,
 48: et 552, 36
 περιήγησις 665, 16
 περιήγησις 517, 15
 περιήγησις 228, 50
 περιήγησις 665, 19. περιήγησις
 664, 22
 περιήγησις τὸ 455, 55
 περιήγησις 664, 43
 περιήγησις 770, 4
 περιήγησις 664, 24: 682, 5
 περιήγησις 665, 28
 περιήγησις 93, 14
 περιήγησις 591, 32
 περιήγησις 591, 50
 περιήγησις 36, 41: 663, 36.
 περιήγησις 42, 36. περιήγησις
 τὸ πᾶν 683, 36. πε-
 ρήγησις 36, 41
 περιήγησις 665, 31: et 170, 46: 194,
 48: 248, 6. διὰ περὶ τῆς σφ-
 ρόμενης 115, 46. περιήγησις
 9. περιήγησις 510, 24
 περιήγησις 665, 33. περιήγησις
 665, 37
 Πέρης Aeol. 665, 39
 Πέρης 665, 43
 Πέρης 665, 47. Πέρης
 773, 44
 Πέρης vocativo var. 670, 16
 περὶ τὸ τελειῶ 668, 9: 683, 4
 περὶ τῶν 666, 4. πέος, πε-
 τῶν 128, 32: 666, 3. περὶ
 665, 55
 πέπος τὸ 68, 21: 257, 47: 665,
 50
 πέπος 666, 7
 πέπος 227, 18: 666, 8
 πέπος 666, 16
 πέπος 666, 8: Aeol. pro πέπος
 635, 54: defect. 232, 14
 πέπος fut. a πέπος 666, 22. πε-
 τὸ πέπος 665, 65. περὶ
 666, 2. aor. περὶ οὐσα ὅ 666,
 1, 6
 περὶ 125, 9: 666, 51
 πέταλοι 666, 39. πετάλοι 313,
 33. πέταλοι d. 245, 52. πε-
 τάλωσι 69, 43
 πετανύς 504, 26. πετανύς et
 πετανύς d. 125, 9. πέταλον
 666, 31
 πέταλον τῆς περὶ 715, 46
 πέταλον f. 666, 38. v. πεταλόν

- 666, 55. πετεινὸν generale voc. 652, 15. prim. πέτεσθαι 666, 44
 πετιέ d. εκ πετῶ 662, 41
 Πετρω f. pro Πετῶ 666, 42
 πέτην νηος 407, 1. πετηνός 81, 56: 543, 56: πετηνός et πετεινός 666, 39
 πέτομαι 666, 46. πέτος τὸ ὕψος 666, 47. πέτρα 666, 52
 πετρός pro πέσος 666, 23. πεττεύειν 666, 23. πεττεύων, ἐκκλινών 286, 46. supsectum. nec receptum πετεύω.
 πέττω ψω 666, 15. πτ πέτω τὸ πίπτω 128, 25: 447, 48: 666, 44, 50: πέτω τὸ πίπτω, barytonum, non circumfl. 666, 32.
 πέτω τὸ ἐπτάμαι 133, 38: 286, 44: 363, 59. πέτω fut. πείσω 666, 21. πέτω et πετῶ 125, 6, 8. πετῶ ᾧς ᾧ 666, 48. πετῶ ᾧσω 666, 37. πετῶ ἥσω 666, 39
 -πεύω 133, 48: 323, 48: 666, 53: 696, 14, 18
 πευκαλίπος 667, 1
 πευκεδανός d. 216, 17: 667, 4
 πευκεύς Hercules 511, 29. πεϊκή arbor 667, 2, 8. πεύκος ἢ πικρία 671, 50
 πευστικά 759, 31
 πέφαικα a φαίνω 667, 27: παλλ. πέφαιμαι 667, 17
 πεφωργμένος f. 667, 22
 πέφεται 356, 3: 667, 14
 πέφηναι a φαίνω 667, 27
 πέφισται f. 667, 19
 πεφιδήσεται 122, 45: 667, 20
 πεφιδέμενος a φείω 667, 12
 πέφνη 667, 10. πέφνη f. 500, 41. πέφνων d. 187, 6, 9: 350, 56. πεφνώ d. 355, 54
 πεφροβήτο p. 193, 47: 667, 18
 πέφραδα 754, 24. πεφρασμένος 399, 23
 πεφρυγότες 667, 29. πέφυκται 753, 23, 29
 πεφυλαγμένος 96, 39
 πεφυώς 336, 14
 πεφωρῶσθαι † 666, 34
 πεφωρμένος a φείω 667, 25
 πῃ adverb. 78, 29: 669, 10
 πηγεισμάχος 73, 13: 669, 17
 πηγὴ 669, 16
 πηγματοῦ γάλακτος, lac concretum 454, 34. πηγματο in foro 349, 15
 πηγνύω d. 307, 56. πηγνυμι d. 301, 10. πηγός 669, 25. πηγυλῆς ἢ Πήδαριος d. 193, 16
 πηδάλιον 669, 39
 πῆδος et πῆδιστος 669, 39
 πηδύω d. 652, 50
 πῆδω τὸ πανδάνω 98, 46: 121, 47: 662, 15: τὸ πῆδω 668, 11, 44: 670, 48: 678, 32. πῆδω πῆσω τὸ πῆδω 668, 44: 671, 1
 πηκτὸν ἀροτρον 173, 18
 Πηλαγόνες, gigantes 669, 51
 πῆλαξ et πῆλαξ 669, 43, 49.
 πηλαίω et πηλακισμός 669, 49
 πηλαμός ut χλαμός 669, 42
 Πηλεύς 669, 54: Aeol. Πήλεος 575, 54. Πηλείδης, Πηλεΐδης, Πηληϊδης, Πηληϊάδης 669, 56: 670, 29: gen. Ion. Πηλείδω 153, 49. Πηλείων υἱος πατρωνυμ. 540, 34
 πῆληξ 74, 45: 670, 32
 Πηλείους, et Πηλιάς 389, 20. Πηληϊάδες αἱ 479, 52
 πῆλινον θέσιν ἔχειν 677, 26: prim. πηλός 670, 35. πηλός ὁ οἶκος 85, 38: 490, 5
 πηλυγίς pro πηγυλῆς 670, 39
 πῆμα τὸ 670, 47: et 121, 48.
 πημαίνω, πημαίνειαν 670, 48: et 626, 25
 Πηνέλεως Att. ὁ Πηνέλαος 670, 50
 Πηνελόπεια f. 676, 3. sic Πηνελόπεια 824, 22
 πῆνη et πηνίον 269, 35
 πηνίξ ἄττω 167, 47
 πηνίη ἢ 269, 52: 790, 19
 πῆος 32, 5: et παός 669, 28
 πῆρα ἢ 670, 52: a producto 823, 23
 Πηριβοῦς Dor. ὁ Πειριβοῦς 668, 15
 πηρίν et πηρίν 671, 3
 πηρός 671, 1: et 623, 49
 πῆσας Ion. † 624, 50
 πῆσω fut. a πῆσω 662, 15
 πῆσως gen. Att. 687, 18. πηχυαίος, cubitalis 671, 12. πηχυαλέος 671, 10. πηχύος, cubitalis 551, 46: et πῆχυος βῆδρος 571, 12. sic πῆχυιον προύχοντα 671, 8. πηχύνειν 807, 45. prim. πῆχυος ὁ 671, 6.
 πῆχυος τῆς κισφῆς 412, 6, 12
 πῆ τὸ στοιχεῖον 646, 35
 πῆζω d. 671, 25: Dor. 671, 30
 πῆαλια leu πῆαλέα 671, 17
 πῆαζ τὸ 671, 14
 πῆαξ 671, 19, 31: et 109, 48: a brevi 460, 57. πῆαξ 671, 31. πῆδος pro πῆδος 669, 41.
 πῆδω d. 671, 25. Πῆδύτης nom. pr. 671, 23
 πῆε imperative 740, 19
 πῆζω 671, 24, 29
 πῆερα foem. a πῆρα 671, 39
 Πιερία 671, 35
 πῆρ, bibes 786, 27
 πῆνεντα leu ποιήεντα 673, 16
 Πῆρη, et πῆρη appell. 671, 36.
 πῆρηα 359, 40
 πῆζάνη 671, 46
 πῆζανός 216, 16: 379, 57: 568, 28: 731, 15. πῆζανεύσθαι 277, 44. πῆζανολόγος 729, 29
 πῆζαριον, doliolum 671, 46
 πῆζέσθαι 567, 36. πῆζμος 671, 47
 πῆζήσας 122, 49. πῆζ f. 671, 41
 πῆζοιτο Ion. 258, 51
 πῆζος 671, 45
 πῆζω ἥσω d. 476, 26: 661, 52: 667, 21
 πῆζός d. 671, 50. πῆζαίνω 671, 52
 Πῆλατος 671, 53
 πῆλιν τὸ προσπῆλαζω 672, 8
 πῆλιν ὁ 671, 56. πῆλος βασιλικός 513, 17. πῆλῶ ἥσω 672, 12. πῆλωσαι vulgus pro πῆλῃσαι 672, 12. sic πῆλῶσαι 671, 57
 πῆμελῆ 672, 19
 πῆμπλαντο 672, 24. πῆμπλῶ d. 672, 17. πῆμπλη imper. Att. 478, 11: Dor. 478, 13
 Πῆμπλητος ἀνδρῆς 588, 2
 πῆμπλημι d. 672, 16. πῆμπλῶ d. 672, 15. πῆμπλῶ ᾧς ᾧ 230, 57.
 πῆμπλῶ εἰς εἰ 231, 1. πῆμπλῶ et πῆμπλημι, fut. πῆλῶ 202, 20
 πῆμπρημι d. 687, 48. πῆμπρῶ ᾧς ᾧ 687, 47. πῆμπρῶσθαι 209, 19
 πῆνα, quae et πῆνα 672, 43
 πῆνάδης ὁ 672, 39
 πῆναξ 672, 22. πῆνάκιον 672, 32.
 πῆναξίδιον τῶν κοινῶν γραμμάτων 672, 35
 πῆναρὸς 672, 39
 πῆνος ὁ ῥύπος 672, 59. πῆνος τὸ ὕδωρ 396, 4
 πῆνοτήρης 672, 42. Helychius, Suidas, Athenaeus πῆνοτήρης et πῆνοφύλαξ gemino v, uti et πῆνα.
 πῆνύσας 672, 45. πῆνυτός 122, 33: 672, 49
 πῆνω 672, 55: 759, 12
 πῆνομαι ἢ πῆνα 786, 26
 πῆνόν τὸ 604, 19: 671, 14, 58
 Πῆνος nom. propr. 539, 25
 πῆντορας 510, 17. πῆντορῆς ἢ 671, 3
 πῆντοροι 200, 25
 πῆνλῶ et πῆνλημι 477, 48
 πῆνρῶσαι 672, 22
 πῆντω 666, 29: 673, 4
 Πῆνος nom. pr. 475, 25
 Πῆσα op. 673, 13
 πῆσαι τὸ ποτῆσαι 723, 53. πῆσα ποιήεντα 673, 16. compar. πῆση 673, 15
 πῆσος, pifum 673, 25. πῆσος τὸ 673, 19. Πῆσος, et Πῆσα 623, 17: 673, 13
 πῆσω Aeol. τὸ πίπτω 673, 12
 Πῆστιγος op. 488, 10
 πῆστις d. 668, 10. πῆστός 673, 26
 πῆστορα ἢ 673, 27
 πῆστους 673, 29
 πῆσους pro τέσσαρας 673, 32
 πῆσω fut. a πῆω 673, 20, 27
 πῆστισθα leu ποτῆσθα 673, 27
 πῆτῶν εἰς εἰ 366, 48. πῆτῶ ᾧς ᾧ 673, 36: 717, 44
 Πῆταλος medicus 673, 35
 πῆτῶν pro φιλεῖν 656, 5
 πῆττωργός 359, 56
 Πῆτῶρα promunt. et opp. 673, 45
 πῆτῶλος f. 68, 20: 673, 46
 πῆτῶδης 182, 21
 πῆτῶς ἢ 673, 41
 πῆφάστω 673, 49
 πῆφῃμι cur non dicatur 791, 43
 πῆφει auis 673, 56: Helychius πῆφειγέ.
 πῆφραύστω f. 673, 55, et Hef. πῆω πῆνω 672, 55: 759, 12: et 122, 15. πῆω τὸ ποτῆζω 671, 16: a ancipiti 672, 57. πῆω d. a πῆω τὸ πῆνω 674, 1
 πῆων, pinguis 674, 1: a longo 674, 5
 πῆαγγῶν ἢ 674, 19
 πῆαγγῶν ἢ αἱ πῆαγγῶν, f. πῆαγγῶν 709, 53
 πῆαγγῶ f. a πῆαζω 516, 42. sic πῆαγγῶν 516, 34: 674, 12: πῆαγγῶντες 619, 23
 πῆαδός ἢ ὕγρασία 674, 22. πῆαδρός 564, 30: 674, 22. πῆαδῶσα ἀρουρα 674, 24
 πῆαζω οἶμα 516, 36, 43: d. 224, 5
 49: 674, 14. πῆαζω a producto, Aeol. pro πῆαζω 737, 34
 πῆαζα τὰ 674, 45
 Πῆαζιον mons 603, 22
 πῆαζοις οὐς 674, 26. dimia. 553, 21
 πῆαζοντιςκοι 553, 21
 πῆαζῶν ἢ 674, 17: 827, 7. κατὰ πῆαζῶν, per errorem 825, 19.
 sic πῆαζῶν κλῆσις 44, 45, 48.
 πῆαζῶν d. 61, 55: foem. πῆαζῶν d. 61, 55: 272, 56: 273, 2. πῆαζῶ ᾧς ᾧ d. 674, 17
 πῆαζέ, et πῆαζες 674, 27
 πῆαζω πῆαζω 274, 37
 πῆαζτιγέ ἢ 674, 20
 πῆαζαγγῆ 674, 37: 731, 43
 Πῆαζαί op. 303, 16
 πῆαζαμῶν ὦς 750, 30
 πῆαζάντος 674, 39: 807, 7
 Πῆαζα 305, 36
 ὁ πῆαζῶν ex ἢ πῆαζῶν 507, 22
 πῆαζός τὸ 674, 34: d. 395, 19.
 πῆαζός d. 156, 23
 πῆαζαμφδοτος 396, 22
 πῆαζαυλάσσος 396, 46
 πῆαζαυμάτω τῶν καρπῶν † 747, 1. πῆαζαυμάτω στρογγύλα 818, 41. πῆαζαυμάτω pro πῆαζαυμάτω 559, 43. rectius πῆαζαυμάτω 331, 48
 πῆαζ d. 535, 41. πῆαζαυμάτω 674, 43
 πῆας f. pro πῆαζος 674, 50
 πῆαζω σχοινοῦ 683, 20. πῆαζωμάτω ἀπὸ σχοινοῦ 708, 23.
 πῆαζμός et πῆαζμός 735, 30
 πῆαζ f. pro πῆαζος 674, 52
 πῆαζοις Aeol. ὁ πῆαζος 675, 29
 πῆαζῶ ἢ 675, 34
 πῆαζ pro πῆαζ Attice 189, 35: 262, 14: 517, 53
 πῆαζος 539, 29. f. pro πῆαζ 675, 8, 20, 45: d. ex πῆαζ 92, 42: 808, 50. foem. πῆαζ 675, 4. compar. πῆαζότερος 675, 12
 Πῆαζῶν 675, 55
 πῆαζῶν 169, 31. πῆαζῶν πῆαζῶν 675, 17. Πῆαζοδόκεια f. 597, 44: 675, 57: 676, 1. prim. πῆαζῶτος superl. d. 676, 12.
 Πῆαζῶτος leu Πῆαζῶτος d. 676, 5
 πῆαζ f. τὸ πῆαζ 710, 37
 πῆαζ compar. 675, 9: 676, 14.
 πῆαζῶν, ὁ ἐνιαυτός 675, 46, 53
 πῆαζος τὸ 676, 19. πῆαζός d. 542, 39. prim. πῆαζ 675, 32
 πῆαζω leu πῆαζω adiect. 199, 37.
 Ion. πῆαζῶν 199, 37
 πῆαζον, magis 814, 57: amplius, praeterea 741, 50. πῆαζονίζοντες ἕτερον σύμφωνον 84, 18. sic 128, 45, 50: 628, 37.
 πῆαζοδός τῶν ὕ τὸ ο 652, 52. πῆαζοδός τῶν, pleonastice addi 440, 12. πῆαζοδός τῶν, πῆαζοδός τῶν ἐνεστώτα κατὰ τὸ — superans 820, 29. πῆαζοδός τῶν μονάδος 285, 32
 πῆαζος et πῆαζος 675, 8
 πῆαζω an πῆαζω 677, 30
 πῆαζαί 674, 53. πῆαζόν 674, 55. πῆαζα pro πῆαζαί 653, 29
 πῆαζῶται Dor. 381, 31

- πλέων compar. 675, 9.
 πληθύνω d. 72, 33: 150, 47: 652, 50: 676, 50: et πληθύνω 676, 50: prim. πληθύνω 676, 51.
 πληθύνει, abundare 689, 18. sic πληθύνω δόνακι 283, 1.
 Πληθύνω, Oceani f. 675, 34.
 πληκτίστατος Att. 31, 16.
 πληκτρον d. 605, 45.
 πλημνη ή 676, 27.
 πλημμελής et πλημμέλεια 676, 20.
 πλημμύρα 676, 26. πλημμύρα ή 676, 28. πλημμυρίς ή 676, 25: et 86, 53. πλημμύριν πόν-
 τρου 676, 31.
 πλημναί αι 676, 38.
 πλην adverb. 676, 42: et 387, 40.
 πληντο f. 676, 46.
 πλην Aeol. pro πλεον 653, 35.
 πληγής 676, 52. τὸ πληγής, ἐκείη 585, 28. idem ἐντελής seq. v. sic 236, 35: et κατὰ τὸ πληγῆς λέγειν 126, 21.
 Πλησθενίδης seu Πλεισθενίδης 165, 50.
 πλησιος 531, 50: et 113, 36: 156, 13. πλησιον 676, 55. πλη-
 σιαιτερον 31, 20: 309, 6, 13.
 πλησιέστερος 309, 8. πλησιό-
 της ή 651, 32.
 πλησμονή d. 420, 22.
 πλησσειν 674, 20. πλήσσω ut μώ-
 σω 605, 45. πλήσσω τὸ θαν-
 μάξω 323, 28. πλήσσω in aor.
 2 variat 661, 39.
 πλητός Lacon. ὁ πλησιος 156, 21.
 πλητό 137, 37. πλητός d. 156, 14.
 πλῆων Aeol. pro πλεῖων 763, 45.
 Dor. 321, 26.
 πλῆγμα τὸ 395, 12.
 πλῆθος 677, 26. πλινθεῖον 677, 26: et 547, 54. πλινθεῖσθαι 367, 42. πλινθουργεῖν 677, 27.
 πλίσσεσθαι 395, 11.
 πλογγμός pro πλοχμός 735, 11.
 πλόκαμοι 677, 7.
 πλόος εἰπλοῦς 676, 55, 57.
 πλοῦσιος 677, 10. πλοῦτος 677, 12: et 177, 57. πλοῦταξ dim.
 199, 3. πλούτιος pro πλού-
 τιος Lacon. 156, 20. Πλούτων
 ὁ 677, 13.
 πλοχμός d. 645, 41: plur. πλο-
 χμοί 385, 5: 677, 8.
 πλυμα τὸ, u correpto 545, 6.
 πλυννῆς, et πλυννῆς 677, 18.
 πλυννοί οἱ 677, 18. πλυντήρια
 τὰ seq. 487, 13. πλυντήριον
 ή πομπή 418, 49. πλυντής cur
 non dic. 785, 35. πλύνω πλυνῶ
 πέπλωσα 501, 21. πλύτης ὁ
 435, 49: 677, 6, 19.
 πλώ f. ex πέλω 672, 15: 676, 46.
 πλώ τὸ πελάξω 123, 11: τὸ
 πλησιεύω 367, 37: τὸ πληρῶ
 674, 34. πλώ 675, 47: 477, 48.
 πλωδές ὄρνιθες 731, 40.
 πλωζω f. e πλωζω 677, 20. πλω-
 ζώ 677, 20, 24. πλωζέσθαι
 363, 10.
 πλωοιεν εἰλαφώς 510, 29. πλώ-
 ως ὁ ἰχθύς 770, 29. πλώω
 363, 20.
 πνέω f. τὸ πνέω 710, 38. sic
 πνέσκον pro πνεον 819, 42.
 πνεῦμα 677, 30: 679, 17. πνευ-
 ματέμφορον στόμα 677, 28.
 πνεύμων et πλεύμων 677, 30:
 828, 7. πνευμονιόν 199, 8.
 πνευστιῶν 679, 14. πνευστιῶν κα-
 μάτω 482, 8. πνεύμα unde
 809, 34, 45. πνεύω et χεύω
 809, 38.
 πνίγω 677, 35. πνίγος τὸ 677,
 56: i productio 677, 41: πνι-
 γόμεν ὁ 457, 17. πνιγέος ὁ
 518, 7: 677, 33: i correpto
 677, 43.
 πνύω d. 41, 49. πνύμ 122,
 38.
 πνύξ Att. vocab. 677, 45.
 πνύω τὸ πνέω 122, 32: 679, 14.
 πνύω ὡς 672, 45, 51.
 πῶα d. 118, 44: 612, 42: 677,
 49: 705, 1.
 ποδαβός 678, 1. Ποδαβίους c.
 208, 50: 245, 13: 678, 17. πο-
 δάμπτρα ποδῶν 302, 11: 435,
 22: 436, 30: 796, 17.
 ποδαπός 429, 3: 759, 34.
 ποδαργής τέκνα 544, 57.
 ποδαργεῖν 696, 2.
 ποδαργής 135, 52: 678, 3: voc.
 c. ὡ ποδαργῆς 678, 9. ai πο-
 δαργῆς neutr. oxyt. 678, 10.
 πόδες 678, 1: 828, 5. ποδῶ-
 νες οἱ 678, 31. ποδίξω d. 657,
 36. ποδοκάνη ή 678, 12. πο-
 δοφόρη 678, 29. ποδοστρά-
 βη 678, 26. ποδώκης 484, 22.
 πομφόρος 681, 34.
 ποδῆν cum genitivo et accus.
 seq. 5, 12. ποδῆ τὴν ὀρεῖ-
 αν 49, 38. ποδῆνός d. 678,
 35.
 ποδῆν adverb. 616, 11. ποδῆν;
 pro οὐ negat. 698, 47.
 ποδῆν 131, 35. ποδῆνός 131,
 36. ποδῆ ή 539, 26: 678, 36.
 ποδῆ et πόδος 742, 55. ποδῆς
 Aeolice pro ποδῆ 485, 43. πο-
 δος 678, 32.
 ποῖ f. e πόσι 678, 44. ποῖ κήχως
 682, 52.
 ποῖα ή πόα 779, 9, ut Ion. ποῖ-
 sed uisitatius oxyt. ποῖά 705,
 2: itemque 612, 42: 677, 49:
 770, 11.
 ποῖσις Ae. 20, 26. ποῖσις Ion.
 624, 35. τὸ ποῖσαν, primi-
 tivum thema, origo 343, 18.
 ποῖσθαι, ex imitatione Ioni
 factum fictumque esse, 539, 7.
 sic ποῖσθαι φωναι, ex imi-
 tatione Ioni expressae v. 546,
 15: 705, 22.
 ποῖή Ion. ή πόα 677, 55: Hesy-
 chius, Suidas, Eustathius ποῖή,
 baryt.
 ποῖήαι pro ποῖῃσαι seu ποῖῃσαι
 D. 391, 19. ποῖῃσαι Ae. 56,
 51. ποῖῃσαι τὸ στίχων 363,
 47. eis ποῖῃσαι δοδεκά, adopti-
 323, 39. ποῖῃτή d. a ποῖῃτης
 685, 19. ὁ ποῖῃτης τῶν πάν-
 των θεῶν 265, 44. ὁ ποῖῃτης,
 Homerus 328, 1, et alibi
 pallim. τὰ ποῖῃτικὰ Ἰωνικὰ,
 poetica Ionico more uisitata
 625, 5. ποῖῃτικὸς ἀσπας 428,
 28.
 ποῖῃτον Ae. pro ποῖῃτον 23, 13.
 ποῖῃτοι δούλη 452, 22.
 ποικίλματα 234, 7. ποικίλος
 678, 46. ποικίλον ἐστὶ variē
 formatur 477, 55. ποικιλό-
 τραυλος 678, 51. ποικιλό-
 φρων 529, 25. ποικιλήτης ὁ
 436, 6.
 ποῖμῆν 678, 53. Ποῖμένες, So-
 phoclis tragodia 405, 32. ποῖ-
 μνη d. 678, 54. ποῖμνιον d.
 678, 55. f. ποῖμνῆον 424, 54:
 678, 56.
 ποῖνῆ 336, 47: 678, 57. ποῖνῆ
 ή τιμωρία 132, 24: 604, 38.
 ποῖναῖος 679, 11. sic ποῖναῖα
 ὄργανα 527, 29.
 ποῖος, de qualitate 759, 52. ποῖ-
 ὄτης ἐπιφῆματα 581, 14.
 ποῖσιν 679, 12.
 ποῖω 679, 23. ποῖως πως κατὰ
 σκευάζεσθαι 204, 56.
 πόκος ὁ 679, 43. ποκάδες αἱ 323,
 55. πόκος d. 679, 44.
 πόλεος pro ποδῶν 657, 27.
 πολεῖδον d. 147, 22.
 πολεῖν ἐν αὐτῇ, verlati 680, 5.
 idem πολεῖσθαι ἐν — 618, 41.
 πολεῖς α πολὺς 679, 55.
 πόλεμος 679, 45. ὁ πολέμα-
 χος 151, 16. πολέμητα ἔργα,
 pro πολέμα 679, 48. πολε-
 μήσειν 485, 20. πολεμι-
 κῆς ἔχειν 485, 21. πολεμι-
 στής 405, 453, 12. πολεμό-
 αλνος 266, 52. πολεμούμενοι
 360, 54. Πολεμῶν Hercules f.
 679, 49. Πολεμῶνιος opp. †
 679, 53.
 πολεῖσι, multis 758, 50.
 πολεῖσθαι et πολ. 698, 37.
 πόλεος f. pro πόλεως 632, 13.
 πόλης ἐπέβηκε κελύθου 384, 5:
 an pro πόλης, ut 680, 16.
 πολεῖα ή 680, 14.
 πολεῖος Zeus 275, 1. πολεῖος
 Ἀθηνᾶ 680, 12. ή πολεῖας, f.
 Ἀθηνᾶ 386, 5. Πολεῖον or-
 Ital. 714, 12. idem Πολεῖον
 680, 11: itemque Steph. Byz.
 et Strabo ac Plin.
 πολῖζω τὸ οἰκῶ 680, 5.
 πολῖτης f. pro πολίτης 680, 8.
 πολιορκήσας 680, 18.
 πόλιον herbae species 680, 39.
 πολιορκητικὸν ὄργανον 539, 14.
 πολίος 680, 15. πολιοῖο λυκοῖ
 680, 20. πολιοῖον σίδηρον 680,
 34. πολίης ἀλός 680, 16.
 πολιοῦχος 91, 18: 378, 38.
 πόλις ή 680, 1. πόλις, ή ἀνρό-
 πολίς 275, 2. a πόλις com-
 pol. ut flectantur 328, 52.
 πολίσμα 680, 9. πολίτης ὁ
 680, 7. ὁ πολίτης τῆς Κέ-
 νησου 507, 51. πολιτεῖον 727,
 26. πολιτεῖον ἐγγράφειν 533,
 51. πολιτείας δίκη 401, 54.
 πολιτικόν pro ποιητικόν 462,
 15, 21.
 ποῖά adverb. 681, 17. ποῖάμ
 172, 6.
 πόλιος ἀμπελος 197, 36.
 ποῖός pro πολὺς 680, 41: pl.
 ποῖοι 680, 41: duali caret
 680, 48: foem. ποῖή 680,
 50: neutr. ποῖόν 194, 26. sic
 ποῖόν παυρότεροι 693, 29. d.
 ποῖοστός 12, 30: 297, 42.
 πόλος ὁ 659, 27. πόλοι οἱ ἐν οὐ-
 ρανῇ 680, 52.
 — πόλος composita quando pa-
 roxytona, et quando proparoxy-
 tona 37, 50: 35, 35.
 πόλυν 681, 20.
 πόλῦ cum superl. 820, 39. πολὺ
 compositioinis initio posuit,
 proparoxytonas voces efficit
 681, 30.
 πολύαιμος 103, 44. πολυαῖξ 368,
 16: 680, 55.
 πολύβιος 3, 22: 233, 1. πολύβος
 680, 57. πολυβοῦται 140, 57.
 πολύγλωσσος 235, 38. πολέγο-
 νος, fecundus 562, 47. πολυ-
 γράματος 105, 49.
 πολυδάκρυς 246, 6. πολυδά-
 κρυς 406, 32. πολυδάκρυς
 393, 56. Πολυδάκρυς 16, 32:
 681, 15. πολυδάκρυς κήρ
 461, 44. πολυδάκρυς 122, 18.
 πολυδάκρυς Ἀργος 681, 4.
 Πολυδακρυς vates 681, 11. Πολυ-
 δακρυς Aristophanis fabula 373,
 20. πολυτεῖς 233, 1.
 πολυδάκρυς 411, 23. πολυδάκρυς
 681, 29.
 πολυδάκρυς 206, 2. πολυ-
 δακρυς 681, 27.
 πολυδακρυς 21, 5. Πολυδακρυς vates
 681, 24, 52: absque diphthong-
 go etiam ll. v, verl. 666. πολυ-
 δακρυς 42, 40.
 πολυδάκρυς eos 681, 39. πολυ-
 δακρυς 518, 44. πολυδακρυ-
 φος vulg. pro πολυδακρυς 729,
 29. πολυδακρυς 681, 32. πολυ-
 δακρυς 506, 49: 681, 43. πολυ-
 δακρυς 514, 5. πολυδακρυς
 518, 31: i productio 518,
 39, 56. item πολυδακρυς 518,
 45. πολυδακρυς 521, 29.
 πολυδακρυς 681, 36. πολυ-
 δακρυς 681, 37. Πολυδακρυς
 et Πολυδακρυς 681, 44. πολυ-
 δακρυς τόπος 545, 15. πολυ-
 δακρυς 472, 29: 518, 45.
 πολυδακρυς 813, 8.
 πολυδακρυς 421, 15: 681, 46.
 πολυδακρυς 681, 47.
 πολυδακρυς Ὀρχομενός 635, 6.
 πολυδακρυς 151, 21: 533, 24:
 composit. gen. 518, 34. Πολυ-
 δακρυς c. 396, 38. πολυδακρυς
 415, 37.
 πολυδακρυς 32, 9. πολυδακρυς 7, 9.
 πολυδακρυς 681, 39. πολυ-
 δακρυς ζῶον, pro πολυδακρυς
 425, 40.
 πολυδακρυς 189, 19: 681, 48:
 699, 6: et πολυδακρυς 669, 50.
 πολυδακρυς α. 280, 1. πολυ-
 δακρυς 671, 32.
 πολυδακρυς 766, 47. ali-
 bi πολυδακρυς 681, 37.
 πολυδακρυς 154, 11: 641, 31.
 πολυδακρυς 693, 23. πολυ-
 δακρυς 435, 35: 639, 21.
 πολυδακρυς 681, 43: et πολυ-
 δακρυς 143, 57. πολυδακρυς
 140, 57. πολυδακρυς 393, 55.
 πολυδακρυς 679, 55. πολυδακρυς
 292, 18. πολυδακρυς 681, 56. πολυδακρυς 744,
 23. πολυδακρυς 439, 27. πολυ-

48. πύχες αὐ 695, 23. πύχες αὐ 695, 39. πύχων προ-
paroxyt. 520, 24. πύχως
64, 28
πύχων 695, 11: 712, 5
πύχων 176, 48. πύχων 685,
31: τὸ πέτομαι 694, 13: d.
α πύχων 673, 4. πύχων τὸ φα-
βούμαι 655, 51: 695, 3. πύχων
695, 38. πύχων 694, 34
— πύχων barytonum 236, 16: ba-
rytonum communiter 463, 53.
— πύχων quae brevem et quae
longam habeant accipitem in-
penultima 673, 5. πύχων in eo
Aeol. 673, 11
πύχων 152, 26
πύχων 695, 19: accentum in com-
pos. retinet 639, 21
πύχων 613, 28
πύχων 695, 3
πύχων 695, 5: 705, 43
πύχων 695, 55
πύχων 695, 7. πύχων Att.
31, 14. πύχων d. 187, 28.
πύχων 695, 5
τὰ πύχων, pro τὰ πύχων 784, 4
πύχων d. 802, 36, 41
πύχων fest. 118, 56. πύχων
festum 805, 45
πύχων 695, 48
πύχων oppidum 695, 27
πύχων 513, 14
πύχων 3: 695, 37, 57.
πύχων 695, 41. πύχων
695, 37. πύχων 695, 55
πύχων 695, 35. πύχων
695, 35
πύχων 695, 2
πύχων 695, 7. πύχων 344, 15
πύχων 569, 46
πύχων, et πύχων 695,
22.
πύχων. et πύχων 567, 27.
πύχων 695, 14
πύχων 546, 40
πύχων 696, 30: 54
πύχων 507, 40: 696, 20
πύχων 203, 21
πύχων τὸ μανθάνω 696, 18. πύχων
τὸ σήμω 696, 13: 697, 4.
πύχων τὸ σήμω 696, 10
πύχων ἢ op. Phoc. 696, 24. πύχων
τὸ ἐν περὶ 546, 45. πύχων
ἢ, et πύχων 696, 28
πύχων adverb. 696, 43. πύχων
696, 54. πύχων 696, 45.
πύχων 696, 40: et 17, 33:
58, 54: 79, 10: 277, 43. πύχων
696, 37. πύχων pro
πύχων 677, 48. πύχων 442,
21.
πύχων 345, 40. πύχων
345, 58.
πύχων 592, 53
πύχων 12: 263, 17. πύχων
et πύχων 696, 50. πύχων
695, 42
πύχων c. 137, 51. πύχων
696, 48
πύχων ἢ 696, 48: genit. pl. Ion.
πύχων pro πύχων 40, 56
πύχων 521, 16. πύχων et
πύχων 461, 18
πύχων 802, 36
πύχων 33, 47. πύχων pro
πύχων 447, 18. πύχων 707,
49: et 460, 22
πύχων 696, 53: et 384, 24
πύχων 696, 17. πύχων
defect. 662, 56
πύχων adverb. 695, 51: et 346, 25
πύχων ἢ 696, 57
πύχων τὸ 697, 3. πύχων ἢ d. πύχων
344, 16: 696, 8
πύχων 697, 10: in nominativo lon-
gum, in ceteris calibus breve
habet 697, 10. πύχων pro
πύχων 585, 41: 653, 29. πύχων
697, 16. πύχων 697, 18.
πύχων voc. ab —ης
670, 20. πύχων d. 697, 17.
πύχων d. 697, 17. πύχων
697, 31
πύχων ἢ 697, 27. πύχων
697, 25. πύχων 533, 21
πύχων 697, 21
πύχων 697, 31. πύχων
adverb. 697, 38. πύχων
697, 20
πύχων et πύχων 697, 42. πύχων
d. 14. πύχων 697, 42
πύχων 516, 56. πύχων 516,
52. πύχων 516, 51: 719,
39. πύχων 109, 45.
πύχων 511, 25. πύχων
516, 12: πύχων 555,
44: 657, 54: 697, 18
πύχων d. 187, 22. πύχων ὁ
697, 45. πύχων Helychius,
Suid. Eustath.
πύχων 697, 43. πύχων
697, 50. πύχων
697, 23
πύχων ὁ 697, 47. πύχων
697, 12
πύχων mutae primitivi penul-
timam 698, 28
πύχων, lakationia spec. 635, 1:
699, 1. πύχων 634, 57.
πύχων 634, 55. πύχων 697, 22.
artem modulatus incedentibus
per pyrricham, concinentibus
istulis. dicit Ammianus Mar-
cell. lib. 16.
πύχων ex πύχων 475, 21
πύχων u productio 547, 37
πύχων 67, 6. πύχων
759, 29, 31
πύχων ἢ 697, 54. πύχων 323,
49: 697, 56
πύχων 697, 57
πύχων 784, 18
πύχων 698, 40. πύχων
697, 18. πύχων τὸ πύχων
660, 67: 669, 29: 681, 49:
699, 4: τὸ ἐσθίω 118, 44:
τὸ πίνω 496, 14: 699, 5. πύχων
698, 52
πύχων ὁ 698, 3. πύχων ἢ
698, 10, 12. πύχων 698,
8. πύχων Ion. pro πύχων
698, 8
πύχων 245, 57
πύχων 698, 53
πύχων 698, 56
πύχων ὁ 698, 13: et 37, 15. πύχων
πύχων 698, 15. πύχων
698, 55
πύχων 698, 19
πύχων 551, 18: 794, 36:
et Not. ad 471, 53
πύχων 698, 40, 44
πύχων 828, 19
πύχων τὸ πίνω 86, 57: 496, 14:
682, 38
πύχων 698, 50
πύχων 162, 48. πύχων ὁ 699,
7. πύχων ὁ 162, 44, 47. πύχων
683, 7
πύχων d. 440, 3
πύχων 699, 3
πύχων 699, 10
P
P in multis τὸ εὐκίνητον seu mo-
tus velocitatem significat 447,
29. τὸ P μετὰ δύο ἀντιστοι-
χῶν 673, 39: cum denla con-
sonante denlum spiritum, cum
tenui tenuem capit 9, 25: 456,
14: aspirationem suam inter-
dum transfert in anteriora 134,
18: transpositum, aspirationem
amittit 148, 43: geminari ubi
folet in compositione et ver-
borum augmentis 128, 38. P
pro 529, 42. P ex λ
380, 19: 710, 12: pro λ 135,
20. P extritum 101, 22
P coniunctio 184, 5. P σφιν
pro σφιν 702, 39: P f. 700,
26. P et P in
compol. quoque cum 700,
50
— P foem. penultima plerumque
diphthongo 318, 56. — P
foem. a productio 491, 9. — P
foem. disyll. in quib. a lon-
gum, in quibus breve habeat
823, 19. — P ex h 170,
54
P 701, 41. P 527, 28. P
72, 13. P 720, 42
P 812, 5: plur. P
810, 27, 35
P 807, 28
P 703, 28
P 705, 52
P 703, 3: et Suid.
P 701, 51. P 702, 8
P 701, 52
P 702, 14
P 702, 11
P 700, 50
P 702, 16
P 701, 52
P 222, 38
P 701, 29: 242,
3. P 701, 12. P
701, 12
P 701, 14: 701,
13
P 701, 57
P 134, 36
P 701, 15: et 38,
38: 134, 17: 239, 20: 269, 50.
d. P 38, 39: 701, 15
P 702, 21: P 375,
30
P 702, 7: 702, 23
P 702, 31
P 702, 42. P 702, 39
P 702, 25. P 702, 46
P 702, 46
P 702, 36
P 158, 15
P 702, 50, 56. P et
746, 35. P 134, 36
P 701, 701: 701, 3
P 701, 39
P 701, 27: pl.
P 395, 21. P pro
702, 52
P 702, 43: ut partia 636,
23
P 703, 1: Helych.
P 703, 3
P 701, 14. P 701, 1
P 703, 32
P 723, 6
P 701, 18, 17
P 294, 45. P et
P 700, 26, 42. P et
703, 5
P 703, 31.
P 703, 28
P 703, 8
P 134, 19. P et
701, 37. P τὸ πύχων
370, 16: 629, 13: d. 705, 42
P 701, 29
P 701, 43: 539,
31: 700, 55: 703, 4
P 295, 17
P 700, 42
P 706, 25
P 703, 8: 703, 39
P 539, 30
P 429, 53
P 703, 11
P 703, 12
P 703, 10
P 706,
20
P 7, 41
P 703, 27, et Suid.
P 93, 45
P 701, 24
P 381, 31. P 701, 27: 703, 6
P 703, 24
P 703, 20: et P
583, 10. P et
703, 19
P 703, 27
P 363, 42: 781, 29
P 700, 41. P 693, 29
P 703, 39: 705, 47. P
19, 48. τὸ P
liber De Ver-
balib. 164, 49
P 140, 57: 395, 54: com.
P 799, 46: plur. P 702

πρόβατα 783, 19. φῆν, pars corp. 146, 30
 φηένω 703, 50
 φῆσις ἡ 703, 40: 705, 37. φηείδιον 560, 13: Ion. φηείδιον 560, 14
 ῥῆσος 287, 41
 ῥῆσος τὸ ῥηγνύω 711, 53: 787, 41: et 611, 43: 703, 18
 ῥηγῆς ὁ 703, 40. οὐκ ἔστι ῥηγόν, non est in usu 112, 49. sic οὐ ῥηγός ἐστι 397, 32, 54. ῥη- τοῦ μὴ ὄντος τοῦ ἀπλοῦ 94, 40. οὐ ῥηγόν κατ' ἐαυτὸ 237, 46. ῥηγόν κατ' ἰδίαν 809, 25: item ῥηγόν τι ἀργύριον 359, 22: et eis ῥηγὴν ἡμέραν 732, 46
 ῥήτρα ἡ 703, 37, 43: Ion. ῥήτρα 703, 43: c. ῥητροφύλακες 703, 45
 ῥήτωρ 703, 36, 40, 47. ὁ ῥήτωρ. Demosthenes 528, 1. ῥη- τορεῖν 519, 29. ῥητορεία d. 519, 29. ῥητορικὴ λέξις d. 30: 3, 31: 7, 47: 35, 14: 95, 11: 185, 54: 196, 10, et alibi. ῥη- τορικὴ τε καὶ ποιητικὴ λέξις 187, 19. τὸ ῥητορικὸν λεξι- κόν 161, 6: 204, 40: 737, 15: et absol. τὸ ῥητορικόν, i. λε- ξικόν 189, 4: 199, 24: 219, 39: 222, 54: 246, 30: 247, 36: 262, 25: 265, 30: 270, 7: 272, 6: 273, 44: 297, 53: 504, 27: 508, 43: 309, 17: 310, 41: 313, 40: 322, 36, 54: 341, 8: 390, 22: 392, 12: 404, 55: 738, 10. item plur. τὰ ῥητορικά, i. λε- ξικά 236, 52: et ἐν τοῖς ῥητο- ρικοῖς εὖρον τὴν λέξιν 191, 48. sic ῥητορικῶς λέγεται, apud oratores 187, 39
 ῥηχμός d. 141, 10
 ῥιγεδανός 703, 53. ῥιγείω d. e. ῥιγῶ 620, 46. ῥιγῆσε 703, 55. ῥιγῆνος ὁ δεινός 793, 47. ῥιγῶν d. 704, 5. ῥιγῖστα 704, 6. ῥι- γῶς τὸ 704, 2: producto 704, 5. ὁ ῥιγῶν ὄρετος 434, 6. ῥι- γῶν 704, 1
 ῥίζα ἡ 704, 10: et 235, 30. ῥι- ζοβόλος 299, 18. ῥιζοτομία medica 810, 34. ῥιζοφόρος 515, 10
 ῥιχνός 704, 14
 ῥίμος d. 237, 3
 ῥίμψα 704, 18. ῥίμψαλέος 135, 24: 262, 7
 ῥίω 704, 21, 25. ῥίω et ῥίς 395, 36: 749, 19
 ῥίω πιλίς species 704, 28
 ῥίως ὁ 704, 27, 33: et 257, 46. ῥίωτος, Mavors 704, 32
 ῥίον τὸ 704, 28, 36
 ῥίος d. 65, 25: 421, 22
 ῥίπτα 704, 42. ῥίπτες 668, 23: 704, 40. ῥίπη ἡ 704, 43. ῥι- πῖς 704, 47
 ῥιπτάζω 424, 52: 704, 49. ῥι- πτοσκον 704, 52
 ῥίπτα pro ῥίπτα vulg. 704, 42
 ῥίπτω d. 704, 56. ῥίπτω et ῥι- πτῶ 509, 14: 704, 50. ῥίπτω ἡ 463, 55
 ῥίς: vile ῥίω.
 ῥίς difyllaba verbalia foeminina 475, 45
 ῥίτος seu ῥεῖτός fl. 703, 12

ῥιχία 86, 52
 ῥίψ et ῥίπτες 704, 40
 ῥίψασις ἰδος 518, 42: et 157, 17: 333, 29
 ῥινη difyllaba barytona 790, 44
 ῥόα paroxyt. 705, 1
 ῥοδανόν δονακῆα 701, 54
 ῥοδέα 705, 3. ῥοδανός 29, 43.
 ῥοδόδαφνη 705, 3. ῥοδόπηχυς 393, 31. ῥόδος inf. 705, 8.
 ῥοδωνία 705, 3: melius ῥοδω- νία, ut ἰωνία, apud Suidam et alibi. vile et —ία supra.
 ῥοή ἡ 413, 45. ῥοή et ῥόος 678, 41
 ῥόος 705, 10. ῥόος pro ῥέος 701, 33. ῥόσιον 705, 10. ῥο- θῶ τὸ παρορμῶ 565, 31
 ῥοιά ἡ 704, 57: 705, 24: 770, 11
 ῥοιβδῶ d. 192, 44
 ῥοῖζος 705, 15. ῥοῖζοδόν 705, 20.
 ῥοῖζησε 705, 20
 ῥοῖτειεύς 426, 44
 ῥόμβος 706, 27. ῥομφαία 705, 25
 ῥόπαλον 485, 39: 705, 23. ῥό- πλον 715, 47
 ῥός ῥά ῥόν 143, 53: oxytona 479, 10. ῥός verbale ex in- finitivo 726, 18. ῥός d. per lyncopen pro ῥρός 39, 154.
 ῥός in quibus penultimam producat 620, 3
 ῥώω τὸ ὀρμῶ 396, 21
 ῥοφῶ, Attice ῥόφω 705, 26
 ῥοχθεῖ 705, 29. ῥόχθεον 705, 33
 ῥοβός Aenl. 242, 2
 ῥύδην adverb. 706, 11. sic ῥύδην λέγειν 703, 36. ῥυδόν adverb. 706, 7
 ῥύεσθαι τὸ σῶζειν 707, 6
 ῥύησθαι ἡ εἶναι 128, 41
 ῥυηφένης, ῥυηφένεια et ῥυηφένια 706, 9
 ῥυμῶς 706, 13. ῥυμῖζειν 706, 17. ῥυμῖζόμενοι ἐπὶ τὸ ὀρθεῖν 722, 38
 ῥύμβος 706, 25. ῥυμβός 706, 19
 ῥύμβος 706, 13, 31. ῥύμην πλα- τεῖα 557, 44. ῥυμός 706, 33:
 ῥυμός u producto 568, 34
 ῥύπος 706, 39. τὰ ῥύπη pro τὰ ῥυπάδη 799, 7. ῥυπαρός d. 726, 19
 ῥύσθαι ἢ pro ῥύεσθαι 572, 16.
 ῥύσια 706, 41
 ῥύσις, fluctio, fluxus 117, 41:
 291, 5: 701, 21: 706, 22: 729, 44. ῥυσμός 706, 15, 37
 ῥυσός 706, 47, 49. ῥυσοῦσθαι 242, 9. ῥέφωσμένους, coituga- tus 523, 7
 ῥυστάζειν 706, 53. ῥυστάγματα 706, 55
 ῥυτή 706, 57: 707, 6: pl. ῥυτή- ρες 605, 48
 ῥυτίδες αἱ 706, 49. ῥυτίδων, ru- gofies 706, 49
 ῥυτός 706, 22. ῥυτοῖ λαές 707, 3.
 ῥυτὰ τὰ 244, 9
 ῥυφῶ Dorice τὸ ῥοφῶ 705, 28
 ῥύω 706, 31: d. 181, 39: 378, 6:
 520, 31: 775, 11. ῥύω τὸ ῥέω 128, 37: τὸ φυλάσσω 378, 24: ubi producat u, et ubi non 458, 1
 ῥῶ τὸ στοιχεῖον 700, 24. ῥῶ lept.

signif. 705, 37. ῥῶ τὸ φθελῶ 154, 55: 222, 38: 377, 31:
 703, 18: 746, 34: τὸ λέγω 140, 24: 269, 47: 373, 28:
 377, 17: 703, 39, 47: τὸ ὀρ- μῶ 380, 50: τὸ ἰσχύω 378, 5:
 τὸ ὑγιαίνω 149, 33: 633, 39.
 ῥῶ ῥάσσω 148, 49
 ῥωγαλέος 705, 45. ἀνὰ ῥώγας 99, 4. ῥωγᾶς ἡ 705, 43: pl.
 ῥωγάδες 99, 7. ῥωγμές 130, 53: 281, 12
 ῥωθιός 380, 39
 ῥῶζω 633, 40: 700, 11
 ῥῶμη d. 705, 42, 48. ῥῶμη urbs 705, 50. ῥῶμας pollall. 417, 30. ῥῶμαϊκὰ Διώνος 316, 6.
 11. ῥῶμαϊκὴ λέξις 607, 44.
 ῥῶμαϊστὶ 607, 42
 ῥῶξ 705, 52
 ῥῶοντο 237, 30
 ῥῶπες 705, 55. ῥῶπια 705, 57.
 ῥῶπῖα 705, 57. ῥῶπῖζειν 377, 29. ῥῶπῖζομαι 705, 55: ῥῶ- πος 377, 30: 705, 56: 706, 2
 ῥῶσασθαι τὸ ὀρμῆσαι 705, 40: τὸ σπουδάζειν 705, 41
 ῥῶσσω τὸ σκίζω 130, 54. ῥῶχμός 706, 4: et 141, 10
 ῥῶω 237, 30: 380, 51

Σ

si claudat syllabam praecedentem, inchoat etiam sequentem 249, 25: Attice alias in ξ, alias in τ veritur 610, 31: in 9 500, 49: e τ nascitur 580, 4. e pleonasticum 365, 13: 665, 52: pleonasticum in im- perativis monosyllabis 740, 25: geminatum in futuro, et in praesenti e futuro nato 685, 23: 688, 2: omittum in prae- terito passivo 500, 17, 29: ex- tritum, eiusque vice aspiratio addita 391, 15: ex aor. 1 ex- tritum 710, 6: a principio verbi abiectum 498, 57. S, di- midii nota 744, 34
 σά pro τινά Megar. 157, 48
 σαβάζιος ὁ Διδόνιος 707, 14. σα- βασμός ὁ εὐασμός - 707, 17
 Σάγαρις et Σάγγαρις fl. 707, 18
 σάγη ἡ 707, 25, 37: et Helych. σαγνή d. 141, 5. σάγμα τὸ 707, 22. σαγομάντιον 812, 25
 σάδη ἡ 39, 54: 709, 6
 σαθρός 707, 24: et 39, 55
 —α: a μα: verborum in μι 509, 19
 σαίνω et σαίνουσι 709, 18
 σαίρω 708, 56: 710, 57. σαίρειν, verrere 322, 19: 407, 27: 486, 52
 σάκαιον ἔγχος 595, 56
 σασκελῆστος 828, 9
 σακέρδης, sacerdos 707, 30
 Σάκας, pop. Thraciae 707, 36
 σακίσπυλος 707, 34
 σάκκος 707, 39. σακκίον 457, 57: 670, 52. σακκοπάδιον 670, 52.
 σακκοράφιον 46, 31
 σάκος τὸ 707, 35
 σαλαΐζειν seu σαλαμβίζειν 707, 49. σαλαῖνες 270, 40. σα- λαμβεία 707, 66. σαλαμ-

βη ἡ 707, 45. σαλαμβές ἡ 707, 47.
 Σαλαμῆς 707, 42. ἡ Σαλαμηνία, I. τριήρης 469, 19: 699, 14
 σαλάσσω 100, 22. σαλεύειν 381, 3: 707, 55. σάλη ἡ 151, 47
 Σαλμωνίδης et Σαλμωνίδηςιοι 707, 52
 σαλοῦσθαι 270, 42
 σάπαιγε 707, 57. σαπίζω 708, 2
 σαλοισκοπῶλης 68, 29
 σαλῶ 100, 22
 Σαμάρεια op. 708, 5
 Σαμόδραξ 435, 34: 639, 21: 708, 10. Σαμόδρακη 708, 10
 σαμψύχη ὁμοία βοτάνη 786, 1
 σάνις ἡ 708, 15. σανιδάριον 470, 33
 σάος σῶς 413, 32. σάος σάτερης 709, 16. σάος 741, 32
 σάπειρ 195, 43. σάπειρ et σάπει- ρες 708, 16. Σάπειρ Suidas nomen propr.
 σασπέρδης πιλίς 708, 40. σασπη- μένος 662, 1. σασπός 707, 25: 708, 18
 σασπείρος λίθος 708, 17
 Σασπῶ 708, 19
 σαργάνη 708, 22: 753, 53
 σαργάνιος γέλιος 273, 46. σαργ- νιος γέλιος 709, 4, et Suid. at Helych. σαργάνιος per omi- cron.
 Σάρδης et Σαρδηνίαι 708, 25
 σάρισσα 708, 55
 σαρκάζειν 125, 25: 708, 30. σαρ- κοῦσθαι et σαρκαῶσθαι 512, 7
 σάρμα τὸ χάσμα 709, 3
 σαρῶν τὸ 529, 45: et Helych. at Suidas σάρον. σαρῶν 276, 19:
 407, 27. σαρούμενος 708, 56
 Σαρπηδών 708, 49
 σάρω σαρῶ 54, 3. σαρῶ σῶν 709, 2. Σάρων, Σαρωνικὸν πέλαγος, Σαρωνὶς θάλασσα 708, 51. σα- ρωνίδες αἱ 709, 4
 σάσσω τὸ φορεῖν 707, 39: 708, 22
 σᾶτες Dor. pro σῆτες 711, 44.
 σάτινοι πυροὶ 711, 47. Dor.
 Σατνιόντος εὐρέεσσα 538, 46
 σάτυρος 709, 6. σατυριστοὶ 531, 24
 σαυλος ὁ 270, 45
 σαυρωτήρ 709, 8, 13: 731, 4
 σᾶνν seu σᾶν 707, 37
 σάφα f. adverb. 75, 20: 111, 55: 424, 9: 821, 16
 σάφειρ 107, 56
 τὸ σαφές, certum 553, 24. σά- φη τὸ σαφηνίζω et τὸ ψηλαφῶ 708, 19
 σᾶν 708, 36. σᾶν 741, 37. σᾶν- σε 742, 41. σᾶνσμεν 289, 15.
 σᾶνσμεν 709, 15: et 509, 31
 σβεννύω 251, 27: 504, 29
 Σβῆρος nomen. pr. 475, 27
 σδενκῆρες Dor. pro ζειπκῆρες: et σδυγός pro ζυγός 412, 1
 σεβάζω 539, 5. Σεβαστιανός 438, 8. σεβίνος d. 793, 55. σεβίζω 539, 5. σέβω τὸ σφάζω 707, 52. σέβω def. 251, 56
 σεδῆκ Hebr. Pax 578, 19
 σεῖδω pro σῆδω vulg. 710, 40
 σεῖληνοι 710, 9
 σεῖο f. pro σεῖ 534, 44

- σφίγξ 710, 17: et 72, 2: 86, 26.
 σφισίνω 710, 21. σφισίνω το ἀπο-
 κενούν 710, 24. σφισίνω 710,
 19. σφισίνω ὁ Ζεύς 710, 30. σφί-
 στος ἀσπὴρ 710, 22. σφίσιος
 ἄξει 465, 38. σφίσιος τὰ ἄσπερα
 710, 28. σφίσιος leu ξ— 209, 36
 σφισαχθεῖα 710, 31. σφισαχθῶν c.
 668, 54. σφισοπυγῆς ἡ 479, 55:
 piliatus σφισοπυγῆς 268, 1:
 513, 12. σφισοφίχης ἡ σφισο-
 πυγῆς 513, 15. σφιστός verb.
 711, 31. σφιστρον τὸ 568, 48:
 710, 38. prim. σφίσω 710, 37: d.
 a σφ 523, 18: 727, 13: 750, 52
 σφίρετρον 709, 29: itemque apud
 Helych. et Suidam: et in
 Chronico mss. πρωτασφίρετρον
 sed melius σφίρετρον et πρωτα-
 σφίρετρον apud eundem Sui-
 dam, quia e Latine hic lon-
 gum est.
 σέλας 709, 20: et 374, 43. σε-
 λήνη 709, 25: 828, 15. σελη-
 νια 222, 57
 σελευον 709, 27
 σέλας ἡ 398, 12. σελάριος ἵπ-
 πος 502, 37. Σελαίης fl. 709,
 37. σελάριον τὸ 398, 12. σελάρις
 ἡ 398, 15. Σελαίος ἢ Ἐλαίος pop.
 709, 30
 σέλαστα τὰ 398, 9. Σελαμών nom.
 pr. 709, 38
 Σεμέλη 709, 42
 σεμίδαλις 709, 46
 σεμνός 709, 48: et 242, 47. τῶν
 σεμνῶν θεῶν ἱεροποιοί 469, 7,
 12. σεμνεῖον 800, 56
 σέο, lon. 334, 40
 σεπτικός pall. signif. 457, 14
 σεύας et σευάμενος d. 710, 6
 σεύς, tinea 189, 42, 44: 709, 52
 σεύω 710, 1. σεύω τὸ ὄρμη 218,
 49: 557, 20: 558, 44: 607, 36:
 709, 24: d. 270, 36: 383, 46
 σεῦ τὸ σῶμα ἡγῶν σῶζω 709, 17:
 et 708, 36. σεῦ d. a σῶ 710,
 37
 Σεῦνη, op. 55, 29
 Σεῦωγ 710, 46
 σήσω 65, 25: 271, 36: 710, 39
 σήσωθεν 711, 2. σήσος 710, 53.
 σηκοκόρος 710, 56. σηκῶ ὥσθ
 711, 3
 σηλία, Att. τηλία 757, 3
 Σηλυμβρία 711, 6
 Σηλώμ 710, 50
 σημά τὸ 711, 8. σημαῖα, milit.
 signa 711, 25. σημαίνω impero
 711, 13. σεσημάνθαι πακῶς, de
 nummo 652, 7. σημαίνόμενον
 ἐνεργητικόν, significatio activa
 54, 55. σημαίνονμενον διάφορον,
 διάφορον καὶ τὸν τόνον ἀπεγ-
 γάζεται 77, 54. sic πρὸς διά-
 φορον σημαίνονμενον 559, 45.
 σημαντική ἀμφότερων 211, 37.
 σημαντήρ 246, 27. σημαντοσος
 711, 13
 σημεῖον 827, 38: a τίς quid diff.
 752, 22. Σημεῖα, Aristonici li-
 ber 627, 41. σημειώδες εἶναι
 δοσεῖ τὸ ὄνομα 293, 24. sic 94,
 32. σημειούμενος αὐτὸ μένον
 740, 11. σημειώσαι ὅτι— 730, 25
 σήμων leu Σήμων 701, 16. Σημων-
 ἰδης iambographus 713, 17
 σημῆς, promunt. Magn. 711, 20
 σημήα 770, 13. σήμω ψω 711, 17
 σήραγξ 711, 32. σήραγγώδης τό-
 πος 711, 36
 σῆς ὁ 481, 4, 7: 711, 17, 23
 σήσαμῆς ἡ 697, 27. σήσαμῶντες
 οἱ 533, 22
 σῆσις ἡ 65, 25. Σηστός op. 711, 30
 Σηταῖον 711, 39, et Steph. Byz.
 σήτακιοι πυροί 711, 43, 49
 σῆτες οἱ 481, 7. σῆτες et τῆτες
 adverb. 711, 43
 Σῆων, rex Amorr. 715, 10
 Σῆνελος 297, 29. σῆνεος τὸ
 711, 51: et 225, 41: 319, 7:
 579, 50. σῆνεω τὸ δύναμαι
 711, 51: def. 231, 57
 —σῆων A. pro σῆωσαν 7, 8
 —σι pro σῆα 241, 48. —σι epec-
 tatica in dat. plurali 686, 44.
 —σι epectalis poetica in sub-
 iunctivo 294, 17. —σι epecta-
 ticon in indicativo quoque 650,
 10. —σι poetica epectalis
 602, 33: pleonastica epectalis
 581, 34. σῆ pleonast. etiam in
 medio 669, 20
 σῆα τὸ ξηρά 363, 56
 —σῆα pro τῆα 390, 20
 σῆαλος 711, 57. σῆαλίζειν 712, 3
 —σῆας malc. propr. 513, 56
 σῆβδαι 712, 10. σῆβδη Ae. pro
 σῆδη 63, 15: 94, 27
 σῆβυδα 19, 51
 σῆγα d. 781, 41
 σῆγα adv. 111, 56: 165, 18:
 424, 9. σῆγαλόντα 712, 11
 σῆγδοος proparoxyt. 613, 30
 σῆγῃ adverb. 715, 19: et 344, 50:
 producto 715, 19. Σῆγειον,
 promunt. 712, 13. Σῆγειεύς
 426, 45. σῆγηλός 153, 21:
 379, 13
 σῆγμα τὸ στοιχεῖον 707, 10. με-
 τὰ τοῦ σῆγμα καὶ χωρὶς τοῦ
 σῆγμα 498, 56. sic 249, 26, 38
 Σῆγρον portus 712, 15: Steph.
 Byz. Σῆγριον.
 σῆγυνοι 712, 17. σῆγῷ ῥε 712, 24
 σῆσρος Dor. 712, 27
 Σῆδη ἡ op. 465, 55
 σῆδρος 712, 26. τὸ σῆδρον fer-
 rammentum 683, 53. sic τὰ
 σῆδρα τῶν βελῶν 613, 45:
 itemque 364, 28: 573, 10. σῆ-
 δῆρειος 364, 26. τὸ σῆδῆρειον
 τοῦ ὄρατος 709, 9, 11. melius
 σῆδῆρειον
 σῆδῆρειον adiective 608, 49. σῆ-
 δῆρῆιτις λίθος 573, 9. σῆδῆρῆν-
 τα ξίφη 551, 40. σῆδῆρῶς et
 σῆδῆρῶς poll. 712, 28
 ὁ Σῆδρος Διονύσιος 783, 20
 Σῆδων, et οἱ Σῆδῶνες 713, 34. σῆ-
 δῶνες pro σῆδῶνες 713, 35
 σῆλδῆς f. 134, 25
 σῆζω 712, 25, 29: 743, 51: 818, 57
 Σικανός Σικανία, et Σικελός Σι-
 καλία 712, 46. Σικελιώτης ὁ
 358, 37. σικελική 286, 33: f.
 ἰοστῆ, ex Helychio.
 Σικμα leu Σικμα 713, 1
 σικμῆς lat. species 635, 1: 712,
 53. Σικμῆς inf. 712, 48
 σικμά 770, 13
 σίλιγγις, filigo 793, 8
 σιλῶαίνω τὸ στραβίζειν 713, 12.
 σιλῶνός et σελῶνός 710, 15.
 σῖλας 342, 40. σῖλοι 713,
 7. σῖλασθῶνεν 160, 34
 σῖμβλα et σῖμβλοι 713, 20
 σῖμος 713, 15. σῖμα χῆρα 125,
 51
 —σῖμος verbalia 487, 30
 σῖμυλος d. 40, 8
 Σῖμωνίδης, lyr. p. 713, 18
 Σῖνα mons 713, 32
 σῖναμοροι 713, 26. σῖναμορεῖν et
 σῖναμορεῖμα 713, 29
 σῖνάπην 713, 38. σῖνάπιος 311,
 19. τῇ σῖνάπι 209, 17
 σῖνδῶνιον 804, 23
 σῖνέποντο 616, 23
 σῖνησι 713, 38
 σῖνῆσαι, cribrare 713, 50
 σῖνῆται με 449, 37. σῖνος τὸ
 βλάστος 713, 41. σῖνωμένος
 τοὺς ὀφθαλμούς 714, 56: me-
 lius σῖνωμένος 98, 44, 49.
 σῖντιν λῖν 567, 6. Σῖντιες,
 Lemni 84, 5. iidem Σῖντιοι
 713, 45. Σῖντις Λῆμος 713,
 43. σῖνω τὸ βλάπτω 411, 47:
 713, 46. Σῖνώπη 713, 51. Σῖ-
 νώπη op. Ponti 735, 56
 σῖσιδῆς et σῖσιδης 134, 24
 σῖος ὁ ξηρός 363, 56. σῖος Lacon-
 ὁ 265, 29
 —σῖος d. 80, 36, 45: d. f. 139,
 48: verb. 153, 40: 156, 6: 635, 43
 σῖπαλος 714, 5
 σῖπῆς ἡ 714, 9
 Σῖπυλον mons 714, 7
 σῖπτοι pro σῖπτοι 714, 2
 σῖρις ἡ ξίρις 209, 35. Σῖρις op.
 Ital. 714, 11. σῖροι 714, 16
 σῖσῆρα 714, 24. σῖσῆρα 714, 27.
 σῖσῆροδύται 714, 28
 Σῖσῆρος 714, 29
 σῖτα f. 496, 10: 714, 49. σῖτη-
 ρά ἀγγεῖα 549, 25. Σῖτιρος
 op. 488, 11. σῖτος 714, 33: et
 568, 29. σῖτοβόρος 216, 9.
 σῖτογόνος 252, 30. σῖτοδεία
 461, 50: 714, 53. σῖτοδόχῳ
 ὥρεα 697, 32. ἡ σῖτοθάρος
 ἀγρία 474, 3
 σῖττη 425, 48
 σῖτῶνης ὁ 714, 51
 σῖφλός 714, 56. σῖφλώσει 715,
 1. σῖφνῆς 715, 7. σῖφῶν 715, 5
 σῖω pro σῖω 714, 37
 Σῖων opp. 715, 8
 σῖωπῆ 715, 15. σῖωπῇ adverb.
 715, 18
 σῖ Ionicum augmentum in prae-
 teritis 624, 31
 σῖαζω 715, 41: 716, 24
 σῖαῖος 716, 24: oxyt. 417, 27.
 σῖαιαί πύλαι 716, 18. σῖαῖος
 ἔχων πρὸς τὰς πράξεις 716, 27
 σῖαίρω 716, 13: 722, 57: 738, 5
 σῖαλῆν 385, 14: 715, 48: 717, 19
 σῖαλῆνός 715, 52
 σῖαλμός 715, 21: plur. σῖαλμοί
 398, 25: 764, 36: 769, 20
 σῖαλοψ 715, 27
 Σῖαμανδρος fl. 715, 30, 35
 σῖαμβός 545, 26: 715, 49: 716,
 25
 σῖαμβάλον 715, 41, 43. σῖαν-
 δάλῃρον 715, 45. σῖανδῆξ
 270, 50
 σῖάπτω 715, 49: 716, 15. σῖά-
 πτεσθαι 658, 9. σῖαπανεύς
 Hercules 726, 26
 σῖαροδμήσσει 716, 4
 σῖαροδμός d. 398, 24
 σῖαρίζω 82, 5: 154, 27. σῖαροδ
 ἡ 491, 42. σῖαροδρον 273, 33.
 σῖαροδρῶσθαι 273, 35
 σῖαροδρός d. 715, 23
 σῖαρός pife. 723, 1
 σῖαφείον d. 569, 27. σῖαφῆφό-
 ροι 155, 11. σῖαφῆδῖον τὰ 549,
 10. σῖαφῆς 715, 54: et 48,
 45: 83, 35. σῖαφός 716,
 15
 σῖαφῶ pro σῖαφῶ 569, 27
 σῖαδῶζω 741, 20: et 5, 5: 57, 43:
 219, 18: 249, 4. σῖαδασμός
 219, 18: 249, 5. σῖαδῶ pro
 σῖαδῶ 619, 36. σῖαδῶ circumfl.
 499, 4
 σῖαρά, fest. Athen. 717, 27. Suid.
 σῖαρά: Hel. σῖαροφόρια. σῖα-
 ρῶς: Ἀθηνᾶ 717, 29, 31. σῖαρά-
 φος et σῖαράφια 717, 27
 σῖαίρω 792, 1. Σῖαίρων nom. pr.
 716, 47. σῖαίρων ventus, et
 σῖαίρωνίδες πέτραι 717, 25.
 vilo et σῖα—
 σῖαλετός 716, 34. σῖαλίζω d.
 716, 35. σῖαλῶψ 100, 50.
 σῖαλῶ 726, 39: et 100, 50.
 σῖαλός τὸ 716, 31: et 154, 42.
 σῖαλός vulg. linguae ὁ θαι-
 βός 701, 10. σῖαλός 716, 41.
 σῖαλῶ leu σῖαλῶ 154, 41
 σῖαπα pro σῖαπην 801, 40. σῖα-
 πῶζω 716, 44
 σῖαπαρον 717, 24
 σῖαπας τὸ 437, 52. σῖαπαμάτα
 787, 11. σῖαπασμός ὁ 531, 11.
 σῖαπαστῆρα 345, 18. σῖα-
 πεινός 89, 34. σῖαπῆ et σῖα-
 πῆ 597, 19. σῖαπῆ poem. et
 neutr. 747, 28
 σῖαπῶ 717, 6, 15. σῖαπῶσθαι
 717, 22. σῖαπῶ d. 716, 44
 σῖαπῶς τὸ 716, 42. σῖαπῶφός
 ὁ 145, 13. σῖαπῶφῶς 385,
 17. ὁ σῖαπῶφῶς τὸ πρᾶγμα
 151, 29. pall. σῖαπῶφῶς
 287, 28
 σῖαπῶ arefecerit 716, 40
 σῖαπῶν 713, 15. σῖαπῶ 743,
 11, 30: et 716, 50. σῖαπῶ nunc
 Σῖαπῶ 653, 7. σῖαπῶ τὰ 743,
 50. σῖαπῶς τὸ 716, 54. σῖαπῶ
 716, 50. σῖαπῶν 716, 56.
 σῖαπῶν, cadauer † 742, 15
 σῖαπῶνιον 717, 1. σῖαπῶν 717,
 2. σῖαπῶντος f. 101, 23. σῖα-
 πῶ 717, 5. σῖαπῶσθαι 717,
 22. σῖαπῶντος 611, 9: 717, 51.
 σῖαψῆς 717, 5
 σῖα 717, 33. σῖαγγραφῶ 782,
 7: 823, 17. σῖαῖς ἡ 717, 36:
 plur. σῖαῖδες 717, 39. σῖαῖ-
 δειον 716, 55: 717, 39
 σῖαῖσθαι pall. 717, 47. σῖα-
 δῶσθαι a σῖαδῆναι 717, 46. σῖα-
 δῶ 717, 44: et 619, 37
 σῖαμῶς 717, 55: regularius σῖα-
 μῶς 154, 29, 33: 717, 51
 σῖαμδαφός 201, 3: 219, 49
 σῖαῖος 717, 34
 σῖαῖος 611, 9. σῖαῖων 717, 48
 σῖαῖρα ἡ γῦφος 718, 7: et Suid.
 σῖαῖρας Minervae festum 824,
 56. σῖαῖρας 718, 3: et 475, 27.
 σῖαροφορίων 718, 10: et σῖα-
 ροφορίων 718, 6. σῖαροφορίων

τῇ ἰδ', βουφόνιος 210, 31. vñe
et scire—
σκίτης λόχος 716, 1. σκίτης
718, 12
σκισθῆναι 717, 57. σκίσμα τὸ
344, 31
σκίφος pro ξίφος 718, 11. σκι-
φός 718, 16, 23
σκλάβοι et σκλαβνίαι 225, 48
σκλῆρος 718, 14. σκληρότομος
385, 50. σκληροτραχήλειν
751, 36
σκῶ d. a σέλω 718, 15
σκυπίος δ 718, 16. σκυπίος 234,
53. σκνίψ 718, 17
σκολιός 718, 28. σκολιόν ζῷον
718, 35. et 361, 24. σκόλος
282, 19. σκόλον τὸ σκολιόν 718,
30. σκόλοψ 100, 49: 282, 19
σκολύτριον 718, 39
σκόλυμος d. 397, 7
—σκον es s Ion. 295, 12
σκόπελος 718, 46. Σκόπελινος
nom. pr. 793, 46
σκοπή et σκωπία 704, 39. σκωπαί
αι 718, 53. σκωπία ἡ 718, 53.
σκωπιάζω 718, 56. σκωπός 718,
49
σκορακισμός 719, 4
σκορδίζειν 384, 51. σκορδισθῆναι
719, 10
σκόροdon 719, 28
σκορπίω 719, 17. σκορπίος 719, 30
σκοτασμός τοῦ ὀφθ. 609, 17. σκο-
τεινός λόγος 654, 27. σκοτίω
τὸ σκοτᾶ 444, 56: 445, 1. σκό-
τιος 236, 27. σκότιοι υἱοί 336,
2. σκουέας Ἀφροδίτης ἱερὸν
543, 48. σκότος 719, 29: et
168, 34. σκότος πενιτ. et malic.
635, 57. σκοτοδασυπυκνόθυξ
719, 36. σκοτόμαйна 719, 34.
σκοτομήνη 233, 17. ἐσκοτωμένη
κόσκινα 539, 10. σκότωση ἡ
492, 3
σκουτάριον τὸ 572, 57
σκυνιάριος ex Lat. 718, 57
σκύβαλον 719, 53: et 152, 11.
σκύβαλα πυρῶν 125, 45
σκυδαίνειν 719, 54. σκυέσθαι
720, 5: et 142, 43: 364, 9.
σκύζω d. 720, 4
Σκύζα voc. a Σκύδης 670, 22.
σκύδα, ministri publici 761,
43: 762, 9
σκυδρῶνος 720, 8. σκυδρῶνιδης
166, 5
σκύλα 720, 13: u producto 720,
16
σκύλαξ 720, 18. σκύλας seu σκύ-
λας 720, 19. σκύλος 364, 6.
σκυλοδέψης 364, 7
σκύμνος et σκυμνός 720, 21. σκύ-
μνος u coetipio 730, 27. σκύνιον
720, 3
Σκύρος inf. 720, 24. σκύρος ἡ
λατύνη 720, 21, et Helych.
quod et σκίρος eidem pariter
et nolito.
σκυτάλη 720, 42, 48. σκυτάλη,
fulcis 124, 38. σκυταλίδης 720,
45. σκυταλουμένη 720, 47. σκυ-
ταλωτὸς τροχός 720, 42
σκυτικὸν ἑμίλιον 135, 10. σκυ-
τῖνα 720, 40. σκυτὸς τὸ 720,
29: et 311, 42. σκυτοδέψης
217, 16
σκῶ σκαίρω 716, 13

—σκω ex futuro 205, 28: cum
reduplicacione 513, 39: non
admittit ante se diphthongum
per i 272, 12, 26: 318, 11:
non capit ante se diphthongum
ei 476, 44. —σκω loni-
cum penultimam corripit 308,
11. —σκω d. defect. 231, 33,
39
σκῶληξ 719, 44
σκῶλος 719, 38. σκῶλον τὸ 155,
36. σκυλοβατίζειν 155, 39
σκῶπες aves 719, 48. σκῶπτειν
719, 51. σκῶπτῆς ὁ 593, 7
σκωρία 512, 53: et Suidas: at
Helych. σκωρία.
σκῶψ, avium species 719, 48
—σλη— 249, 15
—σμα verbalia 34, 15
σμάραγος 720, 51. σμαραγεύω 720,
51, 54. σμάραγδος 720, 55
σμερδαλέος et σμερδός 721, 3
σμήγματα 354, 8. led et σμήμα
τὸ 709, 47. illud, a σμήμα:
hoc, a σμῶ.
σμήνος 721, 9, 24. σμήγετε ἡ
721, 12
σμηγρός pro μισγρός 721, 14
σμινθεύς 721, 16
σμυγρός 721, 18
σμούζαι et σμύχεν 721, 19
σμούνα 721, 32. σμυρνίζειν 384,
56. Σμύρνη inf. 721, 34:
Steph. Byz. Σμύρνα.
σμουχός 783, 34
σμού 709, 46. σμού σμήζω 253,
16. σμού τὸ πλῆσσω, ε. ἦσω
721, 10, 22, 24
σμούγω d. 721, 23, 31. σμούδε
ἡ 721, 20. σμούνη 721, 28.
σμούξαι τὸ πατάξαι 721, 20.
σμούχω 742, 8
—σνhs 249, 17
σπαγρός 721, 35. σπαβῆν 721, 37:
et 104, 36: 270, 36
σπᾶ, tibi, oxyt. 314, 11
σπᾶς 721, 39. Σύλοι, op. Cypri
721, 45. σπᾶλοιοι 721, 49.
σολοικίζειν quid 721, 56. σολο-
λοικίζομενον 722, 9. σολοει-
σμός 722, 6, 10. Isoleucismus
mimice admissus 774, 44
Σόλυμος seu Σόλυμοι 721, 43
σός es σός 721, 1. σός per o
292, 38: 607, 38: 709, 17. sic
σόν ἐμμεναι 415, 33, 55: τὸ
σόν 142, 8. σοουμένη ἡ ἐλαυ-
νομένη 287, 52: a th. σῶ 292, 39
σορός 722, 12: 827, 21
σός ἡ ὄν 314, 20: plur. σά τέκνα
509, 28: δούλα σά, pro δου-
λεύοντά σοι 285, 3
—sos e fut. σω 287, 40
σούβλα, tubulae 613, 2
Σούσα opp. 722, 24. σουείας
Syris equus 722, 26. σουσαν
722, 24, 28. σουσίον μέρον 722,
27: aliis σουσίον.
σοφιστής 722, 16. Σοφάκλειος
poet. 779, 55. σοφός 722, 14.
ἡ σοφός Attice 143, 42, 44
σώ et σῶ 741, 56. σῶ τὸ δῶκω
292, 39: et 287, 52
σπάδιον τὸ σπάδιον 743, 24
σπάων ὁ 722, 30: et 394, 28:
674, 9. σπάζω d. 155, 45
σπαθαρίας ποιήματα 212, 10, gla-
diatoria certamina influere.

σπαθᾶσθαι 584, 44. σπάθη ἡ
722, 32, 34. σπάθη textoria
384, 46
σπαθῶν 716, 14: 722, 51: 757,
13
σπάλαξ 161, 7
σπάλλυγες seu σπῆλ. 494, 10
σπάνιος 722, 42. σπάνιον 722, 40.
σπανίζω 722, 40
σπαράζειν 86, 18. σπαργάνον 722,
36. σπαργανώματα 722, 37
σπαργίζειν 723, 3. σπῆρος pisc.
723, 1
Σπαρτιάτης ὁ. 723, 48
ἡ σπάρτος 765, 4. σπάρτα τὰ
722, 45: neque σπάρτα τε-
κτονικά 223, 20. σπαρτίον με-
τρικόν 740, 45. σπαρτός d.
528, 57. τῶν σπαρτῶν fabula
797, 41
σπασμός 737, 50. σπάσσω ut
πλάσσω 674, 9: usitatus σπῶ.
σπᾶ f. 723, 13
σπείδω 302, 3. σπείδω Rhegini
pro σπένδω 185, 45
σπέν 364, 20
σπείους p. 262, 19: 723, 27
σπείρα et σπείρημα 723, 34
σπείρω 723, 47
σπείσαι a σπείω 723, 5, 65
Σπειώ f. pro Σπείω 814, 35
σπένδω 723, 5. σπένδω τὸ ἀναίρειν
738, 38. σπένδω def. 232, 18
σπῆος et σπείος 723, 9, 27
σπέργος 723, 17
σπέρμα 723, 14. σπερμαίνειν 723,
14. σπερμολόγος 622, 9: 723,
43: et 227, 55.
σπέρω Aeol. 300, 19
σπέρω 723, 22
σπῆς d. 740, 11, 21. σπῆσθαι 723,
25
σπῆς seu σπῆσι 723, 42. Eukl.
472, 41. tradit ex nom. σπῆος
syncopatum videri τὸ σπῆς.
σπένδω 723, 19. σπένδω, vi-
nistri publici 761, 44: Suidas
σπένδω: nostro σπένδω
762, 10. σπένδω 758, 27
Σπειώ et Σπείω 814, 35
σπῆσαι f. a σπῆος 723, 41. σπῆ-
λαίον 723, 55. σπῆλαδίον 210,
5: 700, 48. σπῆλυγες 724,
1: et 494, 10. σπῆλυγγώδεις
πέτραι 724, 3
σπῆδῆς εἶς 271, 17, 22. σπῆδῆς
271, 19. σπῆδῶν 271, 20
σπῆδαμή ἡ 647, 30: 724, 8
σπῆλαδῆς 494, 10: 495, 41: 724,
2
σπῆδῆς 724, 9
σπῆνος d. 672, 40
σπῆρα et σπῆρην 723, 40
σπῆλγῆνα 724, 14
σπῆλῆν 724, 17
σπῆγγος 724, 19. σπῆγγος, non
σπῆγγος 739, 29
σποδεῖν τὸ κινεῖν 50, 27. σποδι-
εῖν 270, 6. σποδός 724, 22:
et 615, 8
σπονδαῖα ὀνόματα 8, 42
σπονδύλος 215, 41: 543, 8
σπορά d. 61, 47: 589, 22.
σποράδες νῆσοι 724, 26. σπο-
ράδην 367, 10: 781, 25.
σποράδην κείσθαι 724, 26.
σπορεύς, lator 505, 22. σπό-
ρμος d. 58, 46: 487, 28

σπουδῆ ἀδverb. 78, 29: 724,
28
σπουδῆναι: vñe σπεύδειν.
σπρατόν pro σπαρτόν 724, 27
σπυρίς 724, 31. σπυρίοι οἱ πυροί
Syrac. 724, 22
σπῶ τὸ ἐπῶ 740, 11, 21. σπῶς et
ἐνισπῶν 740, 25
—σρ ut σλ— σν 249, 17
σρ geminatum metri gratia 418,
13: pro e Aeolice 281: 36:
pro e Aeolice 88, 15: in e Aeolice
582, 15: in e Dorice
573, 25: diphthongum ante
se non admittit 299, 21: 537,
19
—σα ex ξ 100, 42. —σασ d.
verba 14, 7. —σασ dacty-
lum, et σῶ circumflexum 444,
42. —σασ pro πῶς 124, 22.
Aeol. pro πῶς 562, 5: 605, 42:
635, 54: 673, 11. —σασ fut.
nos 274, 36: 285, 45: Eukl. fu
100, 24
—σων compar. f. 157, 38
Στάγιρος, et pl. Στάγαιρα 488,
12
σταγμός d. 724, 52. σταγῶν 724,
34
σταδῆν d. 612, 55. σταδῆν μέτρον
724, 39. σταδῆν 724, 31:
743, 16
στάδω d. 539, 5: 724, 34, 49
σταδῆρος 277, 49: 726, 20. στα-
δῆρον ἡμερ 724, 42. σταδῆρος
509, 21
σταδμῆς 724, 45. σταδμῆς 582,
11: 724, 45: plur. σταδμοί
364, 37. σταδμός, libellum
710, 53. σταδμῶν 724, 48
σταῖς τὸς 667, 46: et 251, 38
στακτή 724, 49. σταλάσσω 541,
57: 724, 54. σταλαγμός 724,
51. σταλαγμός τύχησις 545,
σταλαγμός Aeol. ἡ δάση 576,
25
Στάλιος op. 488, 10
σταμῆς 724, 55. σταμῆς 724, 1
στάν f. 196, 6: 725, 1
σταπῆς pro σταφῆς 725, 34
στασιάζειν 725, 7. στασιμαία
669, 49: 725, 2
στάσις Ion. pro ἑστῆς 624, 42
στάσσω d. 724, 51. στατήρ 725,
11. στατήρες, creditores 725,
25. στατῆς ἱππῶς 51, 10. στα-
γός 725, 27: 827, 24: pl. στεν-
γοί οἱ 502, 13
σταφῆς 636, 6. σταφύλος 743, 8.
σταφυλή 725, 32. σταφυλή et
σταφύλη 742, 44. σταφυλή
faucium 221, 37: 514, 49. στα-
φυλή fabr. 253, 6
στέαρ τὸ 725, 35: et 491, 52
στεγάζω 725, 37. στεγανός 725,
39. στεγανόποδες ὀρνίθες 725,
40. στεγανώματα 725, 43.
στέγη 725, 44: foem. et neu-
trum 747, 29. στεγνοφύης 725,
50. στέγος et στέγη 747, 29.
στέγη διάγλυφα 789, 18. στέ-
γω τὸ ὑπομένω 725, 57
στελας atos f. 491, 33
στελῆν τὸ πατᾶ 398, 37: τὸ περ-
πατᾶ 445, 52: 727, 35, 41: d.
159, 16: et diphth. 454, 7
στελεῖα ἡ 726, 52: στελεῖα He-
lych.

στεινός f. 275, 50. στείρος 726, 57: 724, 4
 στείρα 727, 8: o braui 823, 21
 Στειριεύς 426, 41: 727, 15: gonit. Att. Στειριεύς pro Στειριεύς 670, 2
 στείρω 728, 6, 37
 στείρω f. εκ στῶ 449, 55, 728, 13
 στελαγίδες αἱ εὐσπραι 725, 47
 στελαγιδόποιοι 750, 36. στελαγίσματα 725, 47
 στελαίος 725, 49: et 330, 57
 στελαίον 726, 52: item Helych. et Suidas: Ionice στελαίος, Suid.
 στελέχος 726, 4
 στεμαβάει 726, 7: et 695, 34
 στεμαβάει 158, 37. στέμβειν 158, 30
 στέμμα et στέφανος diff. 726, 48.
 στέμματα, Isid. 749, 37. στέμμα λευκόν καὶ Φοινικινόν 303, 21. στέμματα ἐξ ἑλίων 303, 18.
 στέμματα Atticis τὰ ἱρία 303, 35. στέμμα τῶν γάμων 459, 38
 στέμφυλα 216, 21
 στεναγμός 725, 52. στενάχω 95, 52: 100, 55. στένεται et περὶ στένεται 725, 5
 στενότατος α. 275, 49
 στένω def. 251, 57
 στένωμα 727, 4: 751, 51
 στέον et ὀστέον. os 656, 8
 στέργω 725, 55. στερεός 726, 17
 στερεῖσθαι d. 452, 44. στερεοῦνται. ἀρθεῖν, carent 748, 10
 στέργον 726, 12
 στεροπή 158, 44: pro ἀστεροπή 514, 31. στεροπηνεμένη 158, 44
 στερός f. 726, 12, 16, 20. στερόβος 726, 15
 στεροφνός, pollis 257, 46: rectius στέρφος 726, 21: unde στεροφνέπλος 726, 24
 στερός leu. στερόβος 160, 3
 στέυται 726, 29
 στεφανίη 726, 40: et 455, 55. στεφανίη aedii. 517, 29. στεφανίτης 726, 37. στέφανος diff. a στέμμα 726, 41. στεφανὸς οἷς οἱ 726, 45, 51. στέφος τὸ 726, 50. στέφω 726, 21: d. 726, 51: a στεφανὸν differt 726, 45
 στέφω f. pro στῶμαι 727, 28
 στήνη f. pro στήνη 73, 46, 56: at στήνη pro στή 727, 33
 στήθος 727, 17. στήθεσιν gon. calu 506, 48. στήθεσιν 727, 23.
 στήθεδέρμη 749, 44. στήθεδόν 749, 40
 στήλη 727, 24. στήλη: προβλήτες 540, 57. στήλιτης 727, 25.
 στήλιτευν 727, 26
 στήμναι Dor. 282, 54
 στήμων d. 727, 27
 στήριξ d. 727, 50. στήριγμα 727, 50: pl. στήριγματα 288, 43
 στήριχος 378, 56: 438, 26
 στήσω fut. 725, 11. στήσαι τὸ δανείσασθαι 613, 20
 στήσω f. pro στῶσι 727, 30
 —στῶ adverb. 19, 33
 στιβάς 727, 38. στιβάειν, et ἐστιβάειν 782, 9. στιβα-

ρός 727, 41. στιβάς d. 727, 38.
 στιβεύω 727, 39. στιβός 727, 35. στιβὸς ἥσω d. 159, 13
 στιγματίας ὁ 727, 52. στιγμαὶ 727, 54. στιγὴ d. 522, 57: 539, 5: 727, 55
 στιλβω 728, 2. Στίλβων πομπ. pr. 794, 18. στιλπνός 728, 3: d. 41, 49: 489, 51
 στίξ 728, 8: 757, 33. στίξ et στιχός 729, 22
 στιπετοὶ γέροντες 163, 11
 στιπυον leu. στίπυον 731, 57
 στίφος 729, 21
 στιχάων 728, 6: contract. στιχῶν 114, 50. στίχας, τῆσις 786, 42. στιχίς γῆς 185, 31. στιχουσι pro στιχουσι 769, 52.
 στιχὸς q̄ 728, 8. στιχὸς τὸ ἐν τάξει πορεύομαι 583, 21: d. 122, 45: 516, 8: fut. ἥσω 476, 26
 στιλαγγίς 125, 43
 στοά ἡ στοὰ 665, 3: d. e στοὰ 612, 41: 728, 11
 στοβαὶν τὸ στομαίον 385, 20
 στοά ἡ 550, 7: et d. στοά 612, 42: 665, 2, 6: 728, 11
 στοιβή ἡ στοιβάσις 727, 37
 στοιδίων dimin. 550, 10
 στοιχός d. 728, 10. στοιχοὶ αἱ στάλινες 699, 36. στοιχείον d. 728, 10
 στολή 728, 13: d. 186, 52: 726, 10. στολίζειν, cultu ornare 695, 32. στόλος 728, 14, 17: et 726, 11
 στόμα 728, 18. στόμαχος 235, 43. στομάτις f. 167, 4: et στομάτισι 418, 21. στόμαχος 728, 22. στόμων προπαγοχ. 520, 23
 στόναχος et στοναχή 100, 33.
 στόνως 728, 30. στοναίης 728, 30
 στόνυξ 728, 32. στορίσας 728, 34
 —τος superl. penultima contracta 676, 12
 στούν et δεσύν 623, 35
 στοχαζομαι 728, 37
 —στρο εκ στήρ 170, 54
 στραβός 729, 41: et 521, 27. στραβαί 651, 44. στραβίζεν 713, 13
 στραγγαλίδες 729, 46. στραγγυῖν 330, 56. στραγὴ ἡ 729, 41
 στραπή f. pro ἀστροπή 514, 31
 στρατῆρ 729, 19. στρατεῖον 729, 87. στρατεύειν pro ἀστρογγυῖν 330, 56: et στρατεύομαι pro στραγγ. 755, 38. στρατεύματα 729, 34. στρατεύσεις 729, 35
 στρατηγός peculiari lignis 729, 7. στρατηγὸς 274, 18. στρατηγίς 209, 15. στρατηγικὰ χρήματα 449, 12. οἱ στρατηγικοὶ citatur 184, 50. στρατιά 729, 9, 19. στρατός. Ἀρης καὶ Ζεὺς 729, 36. στρατός 728, 40: oxy. 656, 9. στρατόπεδον 729, 33. Στράτεις nom. pr. 729, 38
 στρέβλη 729, 49. στρεβλός 729, 47. στρέμματα ποδῶν 678, 26
 στρεύομαι 729, 50
 στρεψίμαχος 729, 53
 στρεψών 729, 54
 στρηνός 730, 21. στρήνος † 730, 18. στρήνω 730, 17

στρόφις 730, 44. στρόβιλος 730, 23
 στρόβιλος 730, 44. στρόβιλος 792, 42
 στρογγυλοῦσθαι 404, 44
 στρόμβος 730, 44
 στρόμος Aeol. ὁ στρόμος 728, 44
 στρόμος et στρουθίον 730, 30
 στρόφαιος ἡσος 730, 48. στρόφαιος 742, 6. στρόφαιος Ἑρμῆς 376, 31: 730, 46. στρόφαιος pro στρόφαιος 376, 35.
 στρόφαλις 730, 54. στρόφαλις 730, 50. οἱ στρόφαις 231, 50. στρόφη 678, 40. στρόφη chori 363, 46. στρόφη et ἀντιστρόφη in melicis carminibus 690, 51. στρόφιν ἡ 446, 31: pl. στρόφινες 444, 6. στρόφισιν 86, 20: 730, 36.
 στρόφος 731, 1: et 678, 40: a στρόφη diff. 743, 7. στρόφος Aeol. 728, 44
 στρόφω et στρουφνός 730, 23.
 στρουφνότης 726, 23
 στρουφνός pro τρύχος 771, 31
 στρώ fut. ὡσα 731, 4. στρώμα 731, 2. στρώμα πρὸς εὐνήν 532, 48. στρωμνὴ 731, 4. στρωμνὴ d. 731, 6. στρωτῆρ d. 731, 6. στρωτῆρα τὰ 228, 49
 στρωφῶ 731, 14: 771, 2. pall. στρωφῶσθαι 731, 13
 στρωγὴν d. 731, 20. στρωγρός d. 566, 44: 731, 28. στρωγρός d. 731, 28. στρωγρός 64, 32. στρωγρός 731, 15. στρωγρὸν leu. στρώ 731, 27. στρωγρὸν ἥσω 731, 28.
 στρώς leu. στρώ 731, 26
 στύλος 731, 37: et 478, 20. στύλοι, flammulae 487, 45. στύλιτης ὁ d. 570, 25. στύλωσαι pro στύσαι 100, 15. στύλωσαι καθέξει 32, 46
 Στυμφαλός et Στυμφαλίδες ὄρνιθες 731, 40
 Στυξ infern. 731, 7, 10, 29, 33
 στυπνός 731, 52. item στυπνὸν leu. στίπυον 731, 57. στυπνός 731, 45: et 228, 26: 653, 29
 στυπνὰς Isophrice 731, 46. στυπνέον 731, 54. στυπνισμὸς 731, 54. στυπνισμὸς 339, 56
 στυραξ 732, 1: et 709, 8, 12.
 στυραξίς 732, 6
 στυφελός 732, 15. στυφελός leu. στυφλός 732, 17. στυφελίζειν 732, 14, 17. στυφελίδες ὄρνιθες 567, 15: alii στυμφαλίδες.
 στυφλός 732, 19: στυφλοῦσθαι 732, 16. στυφλόκομος 732, 7. στυφός pro στυπός 732, 18
 στυν d. a στῶ 731, 38
 στῶ prim. th. 522, 57. στῶ τὸ ἰσθῶ 724, 34, 51: τὸ ἰσθῶ καὶ ἰσθῶ 726, 1: τὸ ἰσθῶ 727, 27. στῶ εἰς 726, 13. στῶ ἥσω 477, 36
 στυδῖος dimin. 486, 21: 550, 6.
 στυαίος 729, 26: 732, 11
 στυμμάσθαι leu. στυμμάσθαι 729, 51. στυμμάματα 729, 32.
 στυμύλος 729, 29
 στυγρός 812, 46
 στυγρὸν 732, 21. στυγρία ἐπιφάσματα 732, 23
 στυγρὴν 732, 25. στυγρία 732, 28
 στυγρὸν pro στυγρὸν 732, 26

στυγρὸν 81, 24: 205, 55. στυγρὸν 81, 24. στυγρὸν 205, 55
 στυγρὸν Dor. pro στυγρὸν 732, 30
 στυγρὸν κατ' ἐπιφάσμα 509, 51, 54. κατὰ στυγρὸν τοῦ πρὸς τὸ γ 572, 40. στυγρὸν κατὰ 226, 17
 στυγρὸν 478, 17: 612, 1
 στυγρὸν 240, 49. στυγρὸν 732, 42. ὁ στυγρὸς (vi ὁ ποιητής, ὁ περιηγητής) per excellentiam, Thucyd. 449, 50: 765, 32
 στυγρὸν ut ἔργον 732, 29, 38
 στυγρὸν 464, 42
 στυγρὸν 242, 9
 στυγρὸν 678, 33
 στυγρὸν 775, 5
 στυγρὸν κατὰ τὸ — compositum est ex — 94, 33: 810, 10. τὰ στυγρὰ ἀπ' αὐτοῦ 454, 22. τὰ στυγρὰ παρ' αὐτοῦ 262, 32: 413, 47. στυγρὸν παρὰ βαρυντόν, compositum cum b. 808, 6. στυγρὸν παρὰ τὸ ἔργον, compositum ex — 394, 48. sic 109, 23, et alibi, pallium.
 στυγρὸν ἐκλήσις 733, 15
 στυγρὸν 378, 48
 στυγρὸν 551, 4. στυγρὸν 733, 3
 στυγρὸν 733, 21. στυγρὸν 527, 17. στυγρὸν 733, 4
 στυγρὸν 733, 10. στυγρὸν 299, 28. στυγρὸν τὴν οὐ στυγρὸν 756, 51. sic στυγρὸν ἡ λα στυγρὸν 560, 50. στυγρὸν ἀποτοῦ — per hypocorismum 276, 25. στυγρὸν 733, 7. στυγρὸν τοῦ ἡ 467, 9: 518, 21: 587, 39: τοῦ ο 134, 25: 430, 3: 645, 10: τῆς εἰ διφθ. 438, 54: 502, 6: τῆς η στυγρὸν 616, 56: τῆς ρ στυγρὸν 661, 45: τῆς σ στυγρὸν 121, 10: τῆς σ στυγρὸν 628, 11: τῆς σ 518, 5: τῆς σ 618, 54: τῆς νη 662, 18: τῶ λα 560, 10. στυγρὸν pro ἀποτοῦ 245, 2: 246, 3: 321, 37: 642, 49: 788, 43. στυγρὸν de elisione cum apostropho 415, 32
 στυγρὸν 533, 13
 στυγρὸν 732, 55
 στυγρὸν 532, 15. στυγρὸν 779, 17. στυγρὸν τύποις συμπεπταμένα ὀνόματα 195, 23
 στυγρὸν f. 410, 46
 στυγρὸν verborum 733, 25. στυγρὸν τῇ ἐμοὶ 616, 24. sic 416, 6
 στυγρὸν et στυγρὸν 733, 29
 στυγρὸν f. 733, 28
 στυγρὸν 733, 9. στυγρὸν, delatōres 733, 55. στυγρὸν ἡ 313, 21: 733, 35: contract. στυγρὸν 32, 35. στυγρὸν ἀνδρες, et στυγρὸν ἐπιφάσμα 733, 11. στυγρὸν 479, 19. στυγρὸν 733, 56. στυγρὸν 733, 36. στυγρὸν 733, 35. στυγρὸν 733, 45, 52, 54. στυγρὸν 733, 38, 48. στυγρὸν 733, 38: et 656, 13. στυγρὸν

τους, eos 136, 7
 τουται Dor. 172, 7: 763, 23.
 τουται declar. 773, 14. του-
 το d. 67, 26. τουτω adverb. †
 608, 42. f. τουτου, τουτῷ
 341, 49.
 τούρα 763, 7
 τραγάνδα 179, 1. τραγάνος
 d. 731, 15. Τραγασίον 763,
 23. τραγέλαφος 219, 49. τρα-
 γανή σκηνή 763, 27. τραγορι-
 γανον 763, 30. τράγος 763,
 53. τραγωδία 763, 57
 τραύον et τραυαίω 763, 53.
 τραυαίω 770, 53
 Τράλεις, εμρ 632, 6
 τράμιν 763, 55. Hefych. et Sui-
 das τράμιν, a nom. τράμιν.
 τράμιν 157, 23
 τρανός 763, 35. τρανός d. 136,
 41. neut. τρανός 466, 12
 τράξ d. 585, 35
 τραπέζα 763, 38. τραπέζιον 298,
 53. τραπέζις d. 437, 49.
 763, 40. τραπέζις 763, 42.
 τραπέζιαν κυνών 763, 45.
 τραπέζις κύνες 763, 45. τρα-
 πέζοιχος 516, 7. τραπέζο-
 ποιός 763, 46. τραπέζοφόρος
 763, 49
 τραπέη το πατήσαι 162, 25. τρα-
 πέομεν f. 449, 42: 794, 42.
 τραπέουσι 763, 51. τράπη D.
 pro τράπη 114, 21
 τρασιά η 449, 26: 764, 25
 τραύμα 764, 27. τραύμα 764,
 29.
 τράφει Dor. pro ἐτράφησαν 532,
 54. τράφει 764, 52. τράφει
 764, 54.
 τραχίλος 764, 41: 827, 45: et
 563, 3. f. τὰ τραχίλα pro οἱ
 τρ. 502, 26. τραχίλιον δόρα-
 τος 732, 1. τραχίλιος 761,
 35. τραχίλιον 174, 25
 τραχύς 764, 38. τετραχυμάνη
 764, 50. τετραχυμάνη leu τε-
 τραχυμάνη 510, 11
 τραχύν Dor. 356, 10: 443, 20
 τραχός et τραχός 637, 17
 τρέιν το φοβεῖσθαι 165, 33: 557,
 36: το φοβεῖν 767, 48. τρέις
 numerales 765, 6. τρέις ἀπε-
 τον 770, 47
 τρέμω 769, 23. τρέμω se 770,
 22. Τρέμω 409, 5
 τρέφεται 764, 49. τρέφει pro
 τρέφωμι 764, 52. τρέφω το
 ηῖσος 763, 51: 769, 28
 τρέω το φοβούμαι καὶ σπένδω
 637, 1: το φοβούμαι 784, 57:
 766, 31
 τρήμη, foramen 726, 53
 τρήμος ο δειλός 637, 17. τρήμων
 764, 56: 637, 18
 τρήτοι λίθοι 569, 45. τρήτον λέ-
 χος 765, 3
 τρήχεται L pro τραχέται 494, 11
 τρή, imitatio koni 546, 16
 τρήνοειδὲς ἐργαλείον 456, 6
 τρήνοειδὲς cur non dicatur
 766, 49. τρήναξ η 340, 56.
 τρήκοντα 766, 45. τρήκον-
 τῆς το 765, 33. τρήκοντου-
 τής 765, 21. τρήκοντουτῶν
 ἐπονδῶν 765, 32. τρήκοντου-
 τῆς 765, 22

τρήσσειν et τραχέσθαι 766, 37
 τρήσσειν d. 765, 48. τρήσσειν
 765, 55. τρήσσειν d. 765, 48.
 τρήσσειν 59, 57: 318, 7. η
 τρήσσειν ἀναγνώσεως ἐπιτελε-
 ται 714, 18. τρήσσειν 765, 57.
 τρήσσειν (leu τρήσσειν) ο ἐμπε-
 ρος 766, 3
 τρήσσειν 766, 45
 τρήσσειν eos 599, 35. sic τρή-
 σσειν ὀνόματα 739, 39: mi-
 nus analogum τρήσσειν 520,
 22: 521, 21: et τρήσσειν 451,
 18
 τρήσσειν vel. species 766, 7. τρή-
 σσειν εἶναι τῶν πραγμάτων 766,
 3. τρήσσειν καὶ ἀκριβέ-
 στερα 766, 4. τρήσσειν 766, 2.
 τρήσσειν 766, 2. τρήσσειν 766, 6
 τρήσσειν ὄνομα 21, 50. sic τὸ κα-
 κός, τρήσσειν 558, 50. τρήσσειν
 si pro τρήσσειν γένεσι 234, 54: et
 227, 26
 τρήσσειν 766, 9. τρήσσειν ἴδω
 806, 53
 τρήσσειν nos 491, 51: et 235,
 50
 τρήσσειν 766, 13. τρήσσειν ge-
 nus triplex 716, 52
 τρήσσειν et τρήσσειν 766, 42. τρή-
 σσειν 170, 17
 τρήσσειν f. 766, 15
 τρήσσειν L. 290, 51: vñe τρήσσειν.
 τρήσσειν nos 776, 7: tres remi-
 gum parietes habet 277, 1:
 plur. τρήσσειν 274, 28. τρή-
 σσειν, Liburnae 766, 18. τρή-
 σσειν 734, 38. τρήσσειν
 χημα 766, 19. τὸ τρήσσειν
 χημ a quib. demandatum 525,
 14. ai τρήσσειν aggravatae
 quomodo 734, 41. oi τρή-
 σσειν τμήμα habebant 745,
 22
 τρήσσειν 766, 22
 τρήσσειν 766, 23
 τρήσσειν 766, 9: 11
 τρήσσειν 766, 22
 τρήσσειν 766, 30
 τρήσσειν 766, 28
 τρήσσειν 767, 20, 36
 τρήσσειν et ὑπότρησσειν 596, 3, 6.
 τρήσσειν λευκοποιόν 406, 23.
 τρήσσειν 191, 40
 τρήσσειν 766, 29. et Suid.
 τρήσσειν 766, 37. τρήσσειν
 c. 615, 27. Τρήσσειν 210, 5.
 Τρήσσειν 766, 38
 τρήσσειν leu τρήσσειν 766, 40
 τρήσσειν 279, 19
 τρήσσειν 645, 31. τρήσσειν
 278, 43. τρήσσειν adv. 416, 15
 τρήσσειν d. 140, 23: 401, 31. τρή-
 σσειν 20, 20: regularē τρήσσειν
 279, 15. τρήσσειν d. Διόνυ-
 σος 255, 10. τρήσσειν ou Att.
 20, 18
 τρήσσειν 648, 55: et 376, 22
 τρήσσειν 766, 41: et 154, 8
 τρήσσειν c. 299, 11: 396, 41
 τρήσσειν d. 279, 7: lyncopatum 405,
 31: τὸ τρήσσειν lignif. 767,
 14: in compositione amittit
 finalem s, ut et dñs 279, 8:
 767, 19, 38. τρήσσειν 765,
 18: 767, 18. τρήσσειν
 766, 48, 54: 767, 8, 18. vñe
 not. ad 765, 28. τρήσσειν

767, 37. τρήσσειν, leu τρή-
 σσειν aut τρήσσειν 279, 15.
 τρήσσειν, tertium lc. 767,
 15. τρήσσειν 768, 15. τρήσσειν
 766, 43
 τρήσσειν vulg. pro τρήσσειν.
 perperam 771, 16
 τρήσσειν 279, 10
 τρήσσειν 763, 46
 τρήσσειν 744, 25
 τρήσσειν f. 425, 43: 666, 1. τρή-
 σσειν 763, 51. Τρήσσειν
 767, 40, 55. τρήσσειν et
 τρήσσειν 768, 1. τρήσσειν
 d. 308, 39. Τρήσσειν illuvius
 714, 46. η τρήσσειν 767,
 46. τρήσσειν 768, 42. τρή-
 σσειν 768, 17. τρήσσειν
 χης d. 768, 13. τρήσσειν, caput
 767, 43. Τρήσσειν d. 767, 41:
 768, 20
 τρήσσειν f. 71, 36: 771, 18
 τρήσσειν adverb. 766, 55
 τρήσσειν 768, 25. τρήσσειν
 768, 31. τρήσσειν ai 768, 41
 τρήσσειν et τρήσσειν 279, 52. f. τρή-
 σσειν 768, 35: et 541, 41
 τρήσσειν 768, 44. τρήσσειν 768,
 45. τρήσσειν 768, 49, 55.
 τρήσσειν 768, 47. τρήσσειν
 η 472, 41: 780, 34
 τρήσσειν d. 766, 33
 Τρήσσειν 770, 7, 14: Ion. Τρήσσειν
 770, 17
 τρήσσειν 769, 22. τρήσσειν 279,
 22. τρήσσειν 244, 18
 — τρήσσειν neutrum barytonon 668,
 47
 τρήσσειν 766, 40. Τρήσσειν Iune
 768, 51. τρήσσειν 769, 13.
 τρήσσειν τὰ νικητήρια 768,
 51. Τρήσσειν γυναικεία, So-
 phronis drama 718, 1. τρή-
 σσειν Attici vet. 769, 16
 τρήσσειν 345, 36. τρήσσειν
 Acharn. 768, 56, et Aristoph.
 τρήσσειν τοῦ ο eis e 243, 47: τοῦ μ
 eis v 266, 14. τρήσσειν ἀπο-
 στήσσειν 769, 4
 τρήσσειν 769, 1. Suid. τρήσσειν
 Acharn. 769, 6
 τρήσσειν τῆς νεῦς 769, 7. τῆς τρή-
 σσειν ἀρχῆς 811, 21. τρήσσειν
 769, 7
 τρήσσειν λεγομένη 654, 50. τρή-
 σσειν et τρήσσειν diff. 743, 7. τρήσσειν
 τινι, quodammodo 641, 15. sic
 τρήσσειν βύρσης διατείνεται 269,
 41. τρήσσειν d. 769, 9, 20. τρή-
 σσειν 366, 44: plur. τρήσσειν
 769, 19
 τρήσσειν η 454, 34: 769, 25.
 τρήσσειν 769, 32. τρήσσειν 769,
 36. τρήσσειν d. τρήσσειν 6, 21.
 τρήσσειν d. 529, 6
 τρήσσειν 667, 6: 781, 25. τρή-
 σσειν 388, 29. τρήσσειν 180,
 26. τρήσσειν 441, 11.
 τρήσσειν διούκτα 420, 38.
 τρήσσειν 769, 55. τρήσσειν
 769, 11. τρήσσειν
 766, 28. τρήσσειν 770, 5:
 plur. f. τρήσσειν 809, 54.
 τρήσσειν 281, 26. τρήσσειν
 d. 686, 9. τρήσσειν 686, 10: 769,
 45: pl. τρήσσειν 79, 44: 145, 16.

τρήσσειν 769, 11.
 τρήσσειν τὸ 456, 52
 τρήσσειν 654, 14: pl. τρήσσειν
 784, 30, et Hefych. led et τρή-
 σσειν 544, 37, et Suid.
 τρήσσειν η 771, 4: et 69, 145: 267,
 24: 271, 28: 667, 24. τρή-
 σσειν 271, 32. τρήσσειν
 637, 25. τρήσσειν d. 771,
 9. τρήσσειν 771, 5: et
 Suid. τρήσσειν 771, 7
 τρήσσειν η 771, 12. τρήσσειν 771,
 11. τρήσσειν ex τρήσσειν 593, 39.
 τρήσσειν τὸν ὀδόντα 815, 46.
 τρήσσειν τρήσσειν.
 τμήματι pro τμήματι 762,
 61.
 τμήμα 771, 9: et 764, 3
 τμήμα τοῦ labor 94, 42
 τμήμα 726, 54
 τμήματι 771, 14: Hefych. τμή-
 σσειν absque diphth.
 τμήμα 771, 14: et 167, 18
 τμήματι L. 711: 36: 90, 52: 771,
 18
 τμήματι 771, 22, 24. τμή-
 σσειν 771, 20: v. c. 771, 24: et
 160, 31: 233, 55. Τμήμα
 nos d. 464, 21. post. τμήμα
 226, 57
 τμήμα herba 771, 57
 τμήμα τοῦ 123, 44. τμήμα τὸν
 τμήμα 768: 45: d. 764, 54.
 771, 30: post. τμήμα 771,
 27. τμήμα 754, 48
 τμήμα τοῦ κατὰ τὸν 771, 57: d.
 754, 54: 771, 29
 τμήμα τοῦ τμήμα 766, 1: τὸ τμήμα
 764, 27: τὸ βλάπτω 770,
 40: 771, 9: τὸ βλάπτω καὶ
 καὶ 771, 28: τὸ κατὰ τὸν
 754, 54: 766, 1: τὸ τμήμα
 637, 7. τμήμα d. 771,
 44: 770, 46. τμήμα 771, 44.
 τμήμα 762, 45
 τμήμα 770, 43. τμήμα 774,
 44: et 661, 15: Dor. vocat
 726, 55. τμήμα 763, 33: 770, 40
 Τμήμα 771, 36. Τμήμα 771,
 14: 294, 14. Τμήμα d. 602, 12
 τμήμα d. 770, 49: et 390, 29
 τμήμα καὶ τμήμα 764, 27. τμή-
 μα Ion. 727, 5. τμήμα d. 347,
 52
 Τμήμα η ὄν 770, 31. Τμήμα f.
 pro Τμήμα 770, 39
 τμήματι 770, 56: et 124, 22.
 τμήματι leu τμήματι 771, 2.
 Τμήμα d. 770, 19. Τμήμα 770, 23.
 51. τμήματι 727, 4
 τμήμα vel potius τμήμα 567, 5
 τμήμα 727, 6: 771, 10, 29: et 347,
 61. τμήμα 769, 50
 τμήμα se Attice 167, 39: pro se
 Baecotice 479, 46: et 449, 37
 τμήμα Dor. pro τμήμα 314, 48
 τμήμα d. 771, 54
 Τμήμα 771, 55. Τμήμα pro Τμή-
 μα Dor. 670, 9
 τμήμα d. 399, 13: 755, 23: 771, 56
 τμήμα 771, 5. τμήμα d. 479, 43.
 τμήμα τοῦ αἰδοῦν 175, 21
 τμήμα 771, 38. τμήμα d.
 783, 22. τμήμα 771, 39
 τμήμα 771, 44. τμήμα,
 123, 38. τμήμα d.

- ὑπερβίος 778, 33. ὑπερβίος 778, 33.
 ὑπερβίος 778, 33.
 ὑπερβολή 778, 35.
 οἱ ὑπεργηγασάντες 712, 4.
 ὑπεργηγας 230, 49.
 ὑπερδία δῆμον 778, 37.
 ὑπερδέξιος 778, 41.
 ὑπερδιασκευκτός † 415, 22.
 ὑπερδίκιος 778, 42.
 ὑπερδυσία 461, 36.
 ὑπερδύς 372, 24. ὑπερδύματα 786, 45.
 ὑπερέρστε, superatis 664, 20.
 ὑπερήμερος 778, 43. ὑπερημερία 778, 47.
 ὑπερηνορόντων 778, 55.
 ὑπερής ητος 81, 47.
 ὑπερηφανος 778, 20. ὑπερηφανώτατος 779, 54. ὑπερηφάνως 778, 34. ὑπερηφανεύει et ὑπερηφανεύειν 778, 49. ὑπερηφανεύεσθαι 350, 22. ὑπερηφανία d. 462, 14.
 ὑπερέρσεις; transpositio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. sic ὑπερέρσεις γενομένης 517, 24, 26. ὑπερέρσεις, superlativus gradus 5, 25. itemque ὑπερέρσειν ἀρχονται καὶ συγκρίσιν 110, 19. ὑπερέρτικος 779, 18. ὑπερέρτικόν ὄνομα, superl. grad. nomen 143, 12. ὑπερέρτης 779, 14.
 ὑπερέρυμος 778, 48.
 ὑπερέρυριον 530, 23.
 ὑπερέρταινόντο 779, 9.
 ὑπερίνος 779, 5.
 ὑπεριονίδης 779, 2.
 ὑπερίστιον 424, 48.
 ὑπερίων 779, 1: et 523, 48, 52.
 ὑπερκατάληκτον 285, 26.
 αἱ ὑπερκείμενοι συλλαβαί 68, 50.
 ὑπερκύδοντας 779, 19.
 ὑπερκύψας 280, 11.
 ὑπερμαζών 573, 22.
 ὑπερμάχης 89, 4.
 ὑπερμέτρως 794, 51.
 ὑπερμετώπιος 212, 12.
 ὑπερμερον et ὑπερ μέρον 779, 42.
 ὑπερμερον 779, 34. ὑπερμερως 779, 44.
 ὑπερνεύουσα τοῦ κύματος 811, 27.
 ὑπερον 779, 48.
 ὑπερόπλος 779, 51. ὑπερόπλειος et ὑπερόπλιος 779, 49, 52. ὑπεροπληστάτος 779, 54. ὑπεροπλία 779, 49. ὑπεροπλισσάτο 779, 56.
 ὑπερόριος γίνεται 324, 5.
 ὑπερος et ὑπερίδης 778, 53.
 ὑπερπέπανθεις 661, 55.
 ὑπερπυλῆτοι ὁμότονοι 483, 51.
 ὑπερπυλῆτων 744, 15.
 ὑπερτερος et ὑπέρτατος 780, 1.
 ὑπερτερισύλλαβα 459, 48: 746, 18.
 ὑπερφάνων 780, 3.
 ὑπερφανής ὀδόντες 493, 12.
 ὑπερφύλας 780, 3.
 ὑπερῶς 780, 13. ὑπερῶσαν οἱ ἱπποὶ ambig. 380, 47: 780, 23.
 ὑπερῶσαν ὦν 32, 16. ὑπερῶς οἶκος 780, 19: et ὑπερῶς 274, 25.
 ὑπερῶν 413, 28: 780, 19, 21.
 ὑπερῶσιος 665, 29.
 ὑπερῶχοτο 783, 53.
 ὑπετίθηπτο 780, 24.
 ὑπεύδεια δένδρα 103, 53.
 ὑπεψημισμένοι 780, 25.
 ὑψηλάστα τανύσαντες 424, 49.
 αἱ ὑψηλάστα 61, 6.
 ὑψηλῆς c. 780, 27.
 ὑψηλός 780, 29, 36. ὑψηλῆς 780, 36: et 40, 41.
 ὑψηλῆς 780, 40. ὑψηλῆς 780, 42. ὑψηλῆς 780, 44.
 ὑψιος Ζεὺς, et ὕψιος d. 93, 1: 110, 42: 780, 52.
 ὑψιχόμενος 780, 51: 783, 49.
 ὑψιχαί αι 481, 22.
 ὑψος 780, 53.
 ὑπὸ tribus obliquis iungitur 782, 55. ὑπὸ μάλης 783, 8. ὑπὸ Χείρωνι τετραγώνος, sub Chironis disciplina 769, 33. ὑπὸ συγκοπῆν ἀγειν 236, 14. ὑπὸ ορροῖα τῇ ἐπὶ et ὑπὲρ 782, 53: in compol. τὴν κατ' ὅλῳ γον σχέσιν denotat 349, 7: perfecti deminutionem significat 783, 14. ὑπὸ pro ἀπὸ 782, 46: pro πρό 782, 4: in ὑπαί vertitur a poetis 782, 57.
 ὑπόβαθροι πέτραι 188, 33.
 ὑποβλήπειν 781, 40.
 ὑποβλήθην 781, 8, 15. ὑποβλήθη παῖς 480, 17. ὑποβόλομαῖος 781, 35. ὑπόβολος 781, 34.
 ὑπόβορος τόπος 752, 2. sed et ὑποβρύχιοι τόποι 781, 56, ut 781, 38.
 ὑπόγαια ἀγάλματα 823, 31.
 ὑπόγειοι οἶκοι 19, 8.
 ὑπογενεαίσεις 782, 11.
 ὑπόγραμμα 782, 8. ὑπογραμμός 526, 39: 782, 4.
 ὑπογράφειν 782, 7, 9. ὑπογραφή Ἰταίης 766, 24. ὑπογραφεῖς 705, 56.
 ὑπόγυος 782, 1: et ὑπόγυιος 781, 55: ὑπόγυιος 349, 12.
 ὑποδεικνύειν περὶ τοῦ— 348, 20.
 ὑπόδειγμα, exemplum 416, 6.
 ὑπόδεικτος 782, 15. ὑπόδειξις Ion. 782, 14.
 ὑποδέραια et ὑποδέρεις 782, 17.
 ὑποδέρχθαι 107, 27.
 ὑπόδημα 782, 12.
 ὑποδιασκευκτός συνδ. 415, 22.
 ὑποδιδάσκαλος 782, 20.
 ὑποδιπλώσεις τοῦ δέγματος 594, 18.
 ὑποδμῶς 435, 36.
 ὑπόδρα 781, 38: et 285, 41: 287, 3. ὑπόδραξ 287, 4: rectius ὑποδράξ 781, 46, 53, ut ἐν ἀλᾷ, ἀναμῆξ et similia.
 ὑποδρώμενος, ὑφορώμενος 781, 44.
 ὑπόεικον et ὑπόειξα d. 484, 5.
 ὑποεργιῶδης 782, 22.
 ὑπόθεσις, argumentum 356, 29.
 ὑπόθηκη, suggestio, monit. 332, 45: 648, 1. εἰς ὑπόθηκην λαβών, pign. 446, 38: 448, 23. ὑποθησόμεθα 782, 26.
 ὑποθρόνιον 718, 40.
 ὑποικουροῦν 782, 28.
 ὑποιστος 115, 20.
 ὑποκαθίνας 782, 30.
 ὑποκαμμύω 87, 29.
 ὑποκατακλινεσθαι 807, 20.
 ὑποκάτωθεν 340, 16.
 ὑποκείμενα, substantive posita 190, 14, 18. τὸ ὑποκείμενον, pignus 309, 24.
 ὑποκινεσόμενος 782, 32.
 ὑποκίβδηλον νόμισμα 652, 54.
 ὑποκλαίω 237, 42.
 Ὑποκνημίδιοι 360, 33.
 ὑποκορίζεσθαι 782, 34. ὑποκορίζομαι Ἐκάλην ἔλεγον 319, 45. ὑποκορισμός 782, 38.
 ὑποκοριστικός 782, 38. ὑποκοριστικῶς παρονομαζειν 83, 34: 84, 32. sic ὑποκοριστικῶς εἰρηται παρὰ τῷ— 160, 32: et κατ' ὑποκρίσιν 84, 24.
 ὑποκρίνεσθαι 782, 49. ὑποκρίσις 782, 47. ὑποκρίτης 782, 46, 51.
 ὑποκρουστικός 781, 8.
 ὑπόκυκλα et ὑπὸ κύκλα 782, 53.
 ὑπολαβών 783, 4.
 ὑπολαπάσας 556, 41.
 ὑπόληψιν ἔχοντες ἀριστα βεβαιώνας, qui putabantur opt. vix. 402, 2.
 ὑπόλοιπα 783, 6.
 ὑπολογίζεσθαι 571, 24.
 ὑπομάζιος 219, 56: 772, 12.
 ὑπομβρος νύξ 460, 49.
 ὑπομνησθαι 783, 12.
 ὑπομνημα Λυκόφρονος pro εἰς Λ. 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25.
 ὑπομνησθαι 784, 43.
 ὑπομνηστός 103, 18.
 ὑπονοεῖν et ὑπόνοια 783, 14. ὑπόνοια ἔχοντα καιροῦ, signific. 810, 19.
 ὑπονόμιος 228, 35. ὑπονομιόντες 783, 13.
 ὑπόπυλος 783, 17.
 ὑποπεττωτός 615, 53. ὑποπεττωτός 662, 51. ὑποπεττωτός τῷ ὀνόματι 190, 8. sic 180, 29: 320, 14.
 ὑποπτερίδιος † 783, 24.
 ὑποπιδῶ 671, 24: a correpto 535, 48.
 ὑπόπικρος πόα 561, 16.
 ὑποποιεῖν 706, 14.
 ὑπόπλακος βάσις 764, 34. ὑποπλάκη Ὀθήνη 603, 22.
 ὑποπόδιον 718, 39. ὑπόπολις 53, 22.
 ὑπόπτερος 783, 20. ὑποπτερίδιος 783, 24.
 ὑπόπυλῆτος 783, 19.
 ὑπορχήματα 690, 47.
 ὑποσιώπησις 783, 29.
 ὑποσκαλῆς 715, 21.
 ὑποσκαλῆς 783, 26.
 ὑποσμήνισθαι 783, 52.
 ὑποσπινδοῦς 783, 88.
 ὑποστατήμη 129, 13. ὑποστατήμη 783, 43. ὑποστατική ὑπαρξίς 584, 29.
 ὑποστῆλασθαι 783, 41. ὑποστῆλαι, subtrahere 501, 1. ὑποσταλμένου τοῦ περ. ἀορ. excepto aor. pr. 624, 32. sic 591, 27.
 ὑποστήτω μοι 783, 52. τὸ ὑποστήσαν pro τὸ ὑποδέξασθαι 222, 17.
 ὑποστηψαίμεθα Aeol. 760, 24. ἐξ ὑποστηψαίμεθα vice verba 648, 46.
 ὑποσχεσθαι 783, 44, 47, 53.
 ὑποσχεσθαι, constructio cum verbo subiunctivo 471, 21. τὸ
 ὑποσχεσθαι, subiunctiva vocalis in diphth. 373, 1.
 ὑποσχεσθαι, subiunctivum verbi modum polcat 471, 12.
 ὑποσχεσθαι 784, 3.
 ὑποσχεσθαι τὸν πλοῦν 783, 57.
 ὑπόσχομαι 680, 23.
 ὑπόσχομαι 219, 56: 772, 12: 784, 4.
 ὑπόστονον in aedificio 576, 16.
 ὑποστοπῆν 762, 14. ὑποστοπῆν 784, 5.
 ὑπόστροφα 770, 47.
 ὑπόστροφα 784, 9: et 492, 49.
 ὑπόστροφα Atticum 596, 4.
 ὑπόστροπος 784, 11.
 ὑπόστροφα 782, 53.
 ὑποστυπῶνται ἐν τῷ τοῖ 784, 6.
 ὑποστυπῶνται 784, 8.
 ὑποστυπῶνται 780, 24.
 ὑπόστυλος 784, 13, 21.
 ὑποστυπῶνται 784, 26.
 ὑπόστυλος 792, 27.
 ὑπόστυλος 784, 25.
 ὑπόστροπος 784, 26.
 ὑπόστροπος 161, 1.
 ὑποστυπῶνται 159, 38.
 ὑπόστυλος 784, 28.
 ὑπόστυλος 818, 59.
 ὑπόστυλος 783, 17: et 512, 47.
 ὑποστυπῶνται κατὰ τὴν χρῆσιν 805, 49.
 ὑποστυπῶνται 784, 32.
 ὑπόστροπος 334, 37.
 ὑποστυπῶνται 784, 30.
 ὑποστυπῶνται cum accusat. † 22, 25.
 ὑποστυπῶνται 783, 12.
 ὑποστυπῶνται 780, 25.
 ὑπόστυλος 784, 33.
 ὑπόστυλος 784, 38.
 ὑποστυπῶνται 717, 8: 784, 20.
 ὑπόστυλος 784, 45.
 ὑπόστυλος 784, 44: Ion. ὑπόστυλος 513, 20.
 ὑπόστυλος et ὑπόστροπος 784, 49.
 —us uros 506, 26, 31.
 Ὑρῶ et Ὑρῶς 784, 52.
 —us d. 192, 35: 405, 15. —us hyperdiphylla 479, 8.
 Ὑρῶς et Ὑρῶς 784, 53.
 —us barytonum, u producto; circumflexum, u correpto 547, 35.
 Ὑρ 288, 31: 736, 41: genit. Ὑρῶς correpto 736, 43.
 —us in compositione amittit finalem s. 396, 36: 430, 24.
 —us composita quae paroxytona, quae propar. 246, 10: proparoxytona, nisi ultima sit longa 599, 55, 42: et 565, 15. —us hyperdiphylla, proparoxytona 158, 20. —us uos et —un uos 514, 40. —us composita, ut simplicia, fluctuantur vel per uos, vel per uos, vel per eos 599, 35. —us comparationis triplicem formam capit 438, 28.
 —us uos d. 132, 5. —us eos ab os 188, 22, 49: 213, 16: 233, 53: 596, 17: 555, 41: 626, 49. rectus os eos ex Ὑρ eos 626, 15.
 —us u comparativa et superlativa ut faciant 234, 48: tri-

plicem comparationis formam recipiunt 443, 15
 -us recto longum, in obliquo breve 288, 29: 736, 44. -us dimini-
 nut. 133, 53
 ὑσιντος πολὺ τοῦ Διός 615, 41
 ὑσιν d. 703, 19
 ὑσμίνη 784, 54: et 345, 54. ὑ-
 σμίνι f. 42, 28
 ὑσπληξ 74, 46: 784, 57: et ὑσ-
 πληγξ 186, 23
 ὑσσοκοί 785, 7. ὑσός 785, 8: et
 223, 28
 ὑσσώ d. 14, 9
 ὑσσώπον 785, 56
 ὑστατος 785, 10: et 384, 21. ὑστα-
 τα adv. 785, 15
 ὑστατίον περ 499, 29
 ὑστερος 785, 10: an compar. 574,
 1. ὑτέρα δεκάτη 785, 21. ὑτέρα
 foem. lexus
 ὑστερξ 785, 25: itemque Suid. et
 Apollonii m. f. collectanea. alii
 ὑστερξ malunt.
 ὑσος d. 37, 32
 ὑφα d. 60, 53: 785, 26. ὑφαγκα
 785, 38. ὑφάξ † 785, 26,
 46
 ὑφαιμένης c. 501, 56
 ὑφαιμος πληγή 721, 20
 ὑφαίνω 785, 26, 50, 32
 ὑφαιρέσει τοῦ 389, 6: ὑφαίρεισι
 τοῦ δ Ionica 42, 19. ὑφαίρεισι a
 Iyncope differt 680, 57
 ὑφαλος 785, 43: 821, 28: et 375,
 54: 495, 43
 ὑφάντης ὁ 785, 36: et 436, 3. ὑ-
 φάντρα 228, 40. ὑφασία 785,
 26. ὑφασμα 785, 26. ὑφα-
 σμα ὑδέτινον 498, 11
 ὑφάλλειν † 827, 40
 ὑφ' ἐν ἀναγινώσκειν 606, 35: 782,
 53, sic ὑφ' ἐν προφέρειν 81, 16:
 ὑφ' ἐνείρηται 314, 2. conji. πα-
 τὰ διάλυσιν ἐξ κατὰ διαστάσειν
 779, 43
 ὑφείσις pro ὑφαίρεισι 36, 33
 ὑρεσταμένη θάλασσα 219, 52
 ὑφί 785, 29
 —ὑφί u correato 551, 20
 ὑφιστάν τῷ 2. κίονας 514, 57
 ὑφιστάμαι 785, 49
 ὑφισ τὸ 785, 28
 ὑφισφασται 785, 46
 ὑφω ὑφαίνω 101, 20
 ὑφίηρος 785, 52
 ὑφίηλος 135, 21: 379, 14: 785, 54
 ὑφίηκας ἵπποι 785, 50
 ὑφί adu. f. 169, 30: in compof. fre-
 quens 630, 30. ὑφίβρεμένης
 786, 2. ὑφίβρυτος 786, 3. ὑφί-
 ζωνος 160, 31. ὑφίζωνος 630,
 28. ὑφίερωτα πέτραν 504, 4.
 ὑφίπτελλον 785, 55. ὑφίπτης
 786, 7. ὑφίπλην et dim.
 ὑφί 264, 6: 760, 54. ὑφί-
 πύλεια Θόαντος Apollon. Ar-
 gon. 1. v. 621. ὑφίπτος 785, 42:
 786, 14: 828, 14. ὑφίπτης
 ὄρος 588, 3. ὑφίπιν ὑφίπτος
 786, 14. ὑφίπτι 757, 15: d. ex
 ὑφίπτιν 616, 12. ὑφί 786, 16:
 in compof. i pro o capit 630,
 27. ὑφί dimm. 760, 54: et
 264, 6. ὑφίπτης κανών 374, 57
 —ὑφί ex ω 72, 33: 150, 47: 632, 50:
 ex ω 72, 33: 378, 3: ex ὑ 181, 38:
 520, 31. —ὑφί ancipiti u 458,
 87

ΣΤΥΜΟΛΟΓΙΟΝ.

1. —ὑφί deriu. defectiua 622,
 21: defect. in quib. 232, 11.

O

O unde dictum 786, 20: qua for-
 ma 512, 5: pro π 161, 3, 8
 φάνθεν B. 532, 34: 786, 22
 φάβα ἡ, faba 387, 8
 φάγας 740, 19. φάγας φάγομαι
 786, 27. φάγομαι 786, 23.
 —φάγος compof. paroxt. 681,
 33. φάγω leu φάγω 40, 30
 φάε τὸ φάειν 788, 15. φάειν
 786, 32. φάεινός 786, 28.
 φάειν 789, 57: pro φάινω 786,
 28: def. 231, 43. φάειν φάειν-
 τος 786, 31. φάεινός 786,
 33. φάειν τὰ φάειν leu φάγομαι
 786, 35: 798, 21: et 496, 53
 φάειν imper. 786, 37
 φάιδμος 789, 55. φάιδρυτής ὁ
 436, 5. φάιδρυτός 789, 54
 φαναιρίζειν et φαναιρισμός Ho-
 lych.
 φανόλης et φανόλη 790, 5. φαν-
 ολές αὐτός 174, 47: 384, 3.
 φανώ d. 478, 44. φανών 789,
 57. φανέιν τὸ ἐγκαλεῖν 753,
 54. φανόμενα et ὄντα oppof.
 790, 1
 φανὼν χρώμα 790, 3. φανός oxyt.
 417, 27
 φανούλη 742, 52
 φανέλος 786, 41: et 599, 23.
 item et Helychius. at Suid. φά-
 κελλος gemino λ.
 φανή 786, 58, 40. φανή f. ex
 φανία 538, 49. φανίον ou 375,
 30: paroxt. 451, 19. φαν-
 κός 786, 40: oxyt. 538, 48.
 perperam ergo φανός 375, 30
 φάλα 787, 3
 φάλαγξ 729, 1, 7: φάλαγξ belli-
 cia 640, 31. φάλαγγες 786,
 42. φάλαγγες 729, 2.
 φάλαγγιδόν 786, 52: 809, 32.
 φάλαγγιον 786, 48. φάλαγγ-
 γιον 786, 46
 φάλακρον ποίημα 786, 56.
 φάλακρός 787, 8
 φάλανθοι 786, 57
 φάλαρος 787, 12. φάλαρα 787,
 9, 14. φάληρος 660, 48. φά-
 ληριον κύμα 787, 16. φάλη-
 ροι et φάληρος 787, 19, et
 Suidas. apud Harpocrat. φάλη-
 ρον: apud Steph. Byz. non mo-
 do φάληρον ex Paulanija, (apud
 quem trib. in locis φάληρον, oxy-
 ton) sed etiam plur. τὰ φά-
 ληρα ex Xenophontis Hippar-
 chico.
 φάλιος 787, 2: et 463, 5
 φάληνελλα 19, 52
 φάλος 787, 1, 4, 7, 13, 17: et 95,
 11: plur. φάλοι 175, 3
 φανινάλια pro φανίν. 98, 1
 φανί 787, 21: et 289, 57. φανί
 787, 23: 791, 29. φανισποσίω
 673, 49. φανή f. 787, 26.
 φάνης ητος 787, 29. φανίας
 d. 804, 46. φανίων 787, 34.
 φανόδημος c. 668, 50. φανός
 807, 40: α producto 763, 37.
 φανιστράτη 787, 31. φανός
 337, 53

φαντασίαν σώματος παρέχον 236,
 5. φαντασιόκοπος 673, 46.
 φαντασιώδες ένδυμα 506, 47.
 φάντασμα, spectr. 336, 38,
 43
 φαντός d. 52, 10: 744, 7. φαν-
 τός έγεντο 787, 30
 φάο f. 477, 53: 787, 35: 788, 46
 φάος τὸ 804, 55: et 496, 57
 φάραγξ 787, 41, 44
 φάριτρα 787, 37: gen. pl. Ion.
 φάριτρώων 787, 59: Ae. φα-
 ρετέζων 787, 40
 φάριτες pro φρ. 667, 23
 φάρμακον 787, 47. φάρμακος
 787, 52: 802, 5: at φάρμακος
 nom. pr. 787, 53. φάρμακένω
 787, 52. φάρμακία 787, 52.
 φάρμακίδες, veneficae 479, 56.
 φάρμακόμεναι, Anaxandridae
 fabula 630, 49. φάρμακοστρί-
 βαι 787, 49. φάρμακωνει φαρ-
 μακ 788, 5. φαρμάξας 787,
 54. φαρμακεία 445, 7
 φάρος 788, 8, 21. φάρος τὸ 175,
 48. φάρος ἡ φάρος 175, 56.
 φάρος apud tragicos corripit α
 175, 29: alias producit 248, 4.
 φάροισι p. 175, 51
 φάραξ et φάρος 175, 39
 φάριγγ 728, 22: 788, 30: et 215,
 26: 557, 17: genere ac decli-
 natione variat 788, 34. φαρ-
 γίνω 788, 38
 φάρ τῷ φάριγγι 788, 32
 φάρω Dor. pro φέρω 114, 20.
 φάρω et φάρω 788, 24. φά-
 ρων νωος 226, 37
 φάσανον 788, 40
 φάσαι leu φάσαι 788, 47. φά-
 σαι τὸ φονεύσαι 788, 42
 φάσπλος 379, 21
 φασινός 789, 3
 φασινώ κύλιξ 789, 2
 φάσις 788, 50: 789, 2
 φασία, falcia 588, 46: 749, 41
 φασαίνω 190, 28
 φάσκω 184, 55: 675, 50: 704, 55
 φάσκωλος 789, 12, et Helych.
 φάσκωλον 789, 5, 9: item Har-
 pocr. et Suid. φασκώλιον
 789, 5
 φάτε et φάτς 382, 4
 φάτη 789, 15: et 40, 30: 353,
 49. φανωτός 789, 18
 φάτο f. 788, 43
 φάτος 356, 4: 474, 19
 φάτρια 789, 20: 799, 29: tertia
 pars tribus 768, 13. φάτρι-
 ζειν 799, 31. φάτριαρχος
 799, 32
 φαύλος 789, 28: et 128, 55. φαυ-
 λία 789, 25. φαύλια μήλα
 789, 26. φαυλίζειν 789, 27, 51
 φαύσκεν 233, 20: 234, 14: 673, 51
 φαύστιγγες 789, 52: Helychius
 φαύστιγγες: infra φύστιγγες 802,
 55
 φαυστίνα Ital. nom. 667, 38
 φαύω σω d. 673, 51: 749, 28
 φάω τὸ φαίνω 496, 53. φάω άσω
 787, 3: 788, 14
 φέβω 797, 51
 φέγγω et φέγγος 792, 37
 φείδ oxyt. 410, 17
 φείδας αινος 465, 12. φείδας
 d. 582, 19. φείδιππος c. 669,
 4. φείδομαι 791, 40: et 409,
 11

49. φειδύλος Ion φειδύλος
 791, 15. pr. φειδύλος 582,
 21. φειδύ ἡ 791, 19. φει-
 δυλός 791, 15: et 352, 19. φεί-
 δων nom. pr. 791, 17. φει-
 σμονή 791, 19
 φελλός, et φελλός pr. 790, 10:
 φελλός 790, 13: Suidas φελ-
 λά, Harpocr. et Helychio φελ-
 λος.
 φελόνης 790, 8. φέλω 444, 49
 φέναι 790, 23. φενάκη 790, 20:
 et 269, 33. φενάκη et φεν-
 κώ d. 119, 29. φενάκινος 402,
 39. φενάκινος 790, 15: et
 506, 43
 φενίδα et φενίς, Iulius 790, 24
 φένω τὸ φονεύω 798, 7: et 102,
 14: 346, 3: 355, 53: 667, 11
 φεραυγής 790, 29
 φέρβω τὸ τρέφω 213, 9: et 204,
 32: def. 231, 66
 φέρε εἰπεῖν, verbi gratia, exem-
 pli gr. 336, 5a. φερέγγυος
 790, 50. φερέγγυστος ibidem
 suspicatum est. φερελλος 209,
 6. φερελλος labor 790, 33.
 φέρενα 790, 41. φερέκοπος
 790, 35: et 579, 45: 668, 48:
 808, 8. φερέποντος 790, 39.
 φερέβιος 790, 39. φερέκτις
 Ion. 381, 37. φερέταχτος 209,
 7. φερέταχτος 205, 4. φέ-
 ρετρον 790, 55. φερίδω d. 113,
 12. φερίστος 790, 56. φέριμεν
 f. 253, 25. φερνή 790, 42,
 45, 49. φέρνω 790, 51. φέ-
 ροικος 790, 35. φερέμεθεν
 Ae. pro φερέμεθα 559, 30
 φερεσφόνη 790, 52: et 209, 7.
 φέρεσω fut. Acol. 790, 52
 φερέτος καὶ φερέτατος 209, 25:
 790, 57: 791, 3: et 5, 16:
 193, 12. φερέτος an compar.
 573, 57. φερέτος d. 176, 30:
 209, 3. φερέτρον 752, 45: et
 207, 26: 581, 46. φέρω fu-
 turo proprio caret 619, 6: Ae.
 φέρεω 790, 52: cum nominib.
 compof. 209, 5, 12. φέρειν τὸ
 λαμβάνειν 790, 31
 φεύδα 60, 8. φευκίος 791, 5
 φεύς leu φλεύς, Bacchus 189,
 41
 φέφαλος 791, 8
 φηγαίης, demus Att. 791, 26.
 φηγός 791, 22: et 118, 45. φή-
 γινος 791, 25: 470, 42. φη-
 γούς, demus Att. 791, 27
 φηγώ τὸ ισθίω 786, 23: et 17,
 14
 φήης f. 73, 48. φή f. 791, 32
 φήληξ 791, 33: et 160, 40: 479,
 19: plur. φήληες 108, 18.
 φηληκίω 160, 41. φήλος ὁ
 150, 51: 160, 39. φηλεῖν τὸ
 ἀπατᾶν 790, 22: 791, 32.
 φηλώσαι 160, 38. φηλώμα-
 τα 791, 32. φηλώσεις 791,
 32
 φήμη 791, 36
 φημί τὸ λέγω 788, 43: redupli-
 cationem cur non alciuerit 791,
 41: secundae coniugationis;
 at f. ἡμί, primae 527, 2.
 φημί ὅτι— 628, 57. φημί τὸ
 φονεύω 788, 43: et 140, 5:
 356, 2

- Φῆμας ἡ 791, 59: et 153, 25. Φη-
 μισαι, nominare 280, 17
 Φῆναι 791, 28. Φηναίξειν pri-
 lci quod nunc φηναίξειν 790,
 17
 Φῆνι θεὰ νοῦνται † 601, 27
 Φηρή op. 791, 45
 Φηροί f. pro Φηροί 795, 34: 796, 21
 Φῆς, d. 791, 49: 792, 10. Φῆς f.
 pro ἔφης 196, 5. Φῆσασκε Ion.
 pro ἔφης 624, 50. Φῆσι f. pro
 Φῆ 791, 40. Φῆτης et προφή-
 τῆς 691, 47
 Φάξ 792, 27. Φάξομαι 792,
 22. Φάσιν ης η 792, 29
 Φαίρω Dor. 269, 50
 Φάσμαι 792, 20. Φάσμενος 792,
 17. Φάσων 792, 26. Φάσας
 792, 32: pr. Φάσας αντός 535,
 11
 Φάτγγεσθαι 792, 36: et 153, 18.
 Φάτγμα et Φάτγγμα 792, 34.
 Φάτγεις 430, 55
 Φάττειν pro Φάττειν 792, 26:
 793, 1
 Φάτς 792, 40, 48. Φάττων ὄρος
 792, 43. Φάττίζεσθαι 787, 33.
 Φάττοπύλη meretrix 787, 32
 Φάττω et Φάττω 792, 53, 56. Φάττω
 d. 127, 27
 Φάττω Aeol. pro Φάττω 90, 12:
 658, 57: fut. Ae. Φάττω 82, 9
 Φάττω f. 792, 18. Φάττω f. 73, 53.
 Φάττω 792, 20. Φάττω et Φάττω
 403, 34. Φάττω 792, 19
 Φάττω 792, 56. Φάττω inul.
 thema 456, 18. Φάττω 792, 54.
 Φάττω d. 532, 43. Φάττω 792,
 479, 20: 793, 1. Φάττω 627,
 17: 792, 57. Φάττω d. 792,
 57
 Φάττω 793, 11. Φάττω 107, 18
 Φάττω 792, 52. Φάττω 793,
 20. Φάττω 793, 3. Φάττω
 793, 13, 15: 827, 21. Φάττω
 792, 23. Φάττω et Φάττω 792,
 53. Φάττω pro Φάττω 615, 35
 Φάττω 793, 10. ἡ Φάττω 754, 38
 Φάττω ἡ 793, 13: et 177, 30
 Φάττω f. ex Φάττω 620, 34: 793, 5
 Φάττω 793, 16: species της λυ-
 πης 571, 56. Φάττω et Φάττω
 130, 1
 Φάττω 793, 20: 827, 20: et 500,
 55. Φάττω 641, 10. Φάττω
 257, 11
 Φάττω τὸ καταλαμβάνειν 792, 18,
 23. Φάττω 403, 34
 —Φάττω 645, 10: eper-
 talis per omnes casus 800, 5:
 etiam in duobus adverbis 800,
 11: et 607, 17
 Φάττω ισχάδες: v. Φάττω.
 Φάττω 793, 44. Φάττω 793,
 21. Φάττω 244, 1
 Φάττω 793, 23
 Φάττω συκῇ 795, 26. Φάττω
 793, 27. Φάττω 793, 27. Φάττω
 ισχάδες etiam apud Helychium:
 apud Suidam Φάττω, et
 Φάττω ισχάδες, ex Ari-
 stoph. Acharn. Ergo minus recte
 Φάττω ισχάδων 149, 25
 Φάττω, fibula 665, 32
 Φάττω 476, 26: 667, 21: et
 122, 45, 54
 Φάττω sw d. 667, 12
 Φάττω 113, 35
 Φάττω imper. 793, 33
 Φάττω Att. 31, 20. Φάττω
 227, 30
 Φάττω 793, 29
 Φάττω 61, 13: 464, 1
 Φάττω 435, 30. Φάττω
 455, 56
 Φάττω Δημήτρα 793, 36
 Φάττω 462, 13. Φάττω
 462, 13
 Φάττω 793, 30. Φάττω
 733, 46
 Φάττω 215, 5
 Φάττω 733, 55
 Φάττω f. 793, 40. Φάττω 478,
 20, 26
 Φάττω Ae. 495, 41
 Φάττω 793, 33
 Φάττω 793, 32
 Φάττω 381, 43
 Φάττω 793, 30
 Φάττω 406, 9
 Φάττω 380, 43
 Φάττω 216, 3. Φάττω 259,
 57: pr. 464, 25. Φάττω pro
 Φάττω 650, 13. Φάττω d.
 139, 49. Φάττω et Φάττω
 793, 57
 Φάττω, et Φάττω pr. 793, 45,
 50, 53. Φάττω Ζεύς 793, 43.
 Φάττω 723, 7. Φάττω
 736, 50
 Φάττω seu Φάττω τὸ Φάττω 793, 39
 Φάττω c. 215, 6
 Φάττω 794, 20
 Φάττω 549, 34. Φάττω
 794, 19
 Φάττω 794, 18
 Φάττω 299, 36
 Φάττω 593, 20
 Φάττω voc. casu 531, 24. Φάττω
 241, 44
 Φάττω 761, 49
 Φάττω 461, 16
 Φάττω 794, 23
 Φάττω 41, 11
 Φάττω et Φάττω 794, 25. Φάττω 40, 49
 Φάττω 406, 10
 Φάττω 463, 43
 Φάττω 546, 21, 36.
 Φάττω Venus 179, 9: 776,
 5. Φάττω 166, 6, 10
 Φάττω 394, 42. Φάττω
 402, 8
 Φάττω 406, 9. Φάττω
 269, 38
 Φάττω pro Φάττω 627, 45
 Φάττω 794, 39
 Φάττω et —ύτης 794, 34
 Φάττω 794, 28
 Φάττω 794, 33
 Φάττω 794, 35
 Φάττω seu Φάττω 396, 45. Φάττω 215, 4
 Φάττω 794, 12. Φάττω general-
 169, 36. Φάττω τοῖς
 παισὶ τὸ παίζειν 657, 36. Φάττω
 794, 14
 Φάττω 480, 33. Φάττω
 794, 40
 Φάττω 733, 37
 Φάττω 150, 19
 Φάττω 794, 22
 Φάττω 794, 41. Φάττω 794, 45.
 Φάττω 794, 54. Φάττω 794, 51
 Φάττω 794, 56. Φάττω 794, 56
 Φάττω 235, 48
 Φάττω 794, 16
 Φάττω 795, 12. Φάττω
 795, 16
 Φάττω et Φάττω 795, 1
 Φάττω 795, 4, 19
 Φάττω et Φάττω 795, 16. Φάττω
 794, 17
 Φάττω 795, 3. ὁ Φάττω τῶν ὑπο-
 ζυγίων 677, 38. Φάττω 795, 21
 Φάττω pro σφίν Lacon. 702, 42
 Φάττω 795, 24: Hebraic.
 Φάττω 795, 22
 Φάττω D. pro Φάττω. 503, 49
 Φάττω propr. 107, 18
 Φάττω, hīc 795, 24
 Φάττω f. 803, 6
 Φάττω 795, 25: et 730, 28
 Φάττω, et Φάττω 795, 32. οὐ Φάττω
 τὴν ἡνάρει. cuius genitorem
 interfecit: Lycophr. 77. Φάττω
 τῶν ὕων 795, 27
 Φάττω 403, 50: 656, 51. Φάττω
 795, 36
 Φάττω 128, 57: 789, 49: 795,
 38
 Φάττω 795, 45. Φάττω προπα-
 τοχτ. 401, 19. Φάττω 795,
 43
 Φάττω d. 8, 21: 106, 16: def.
 231, 52. Φάττω 795, 48.
 Φάττω d. 420, 22. Φάττω
 795, 54: Φάττω op. Thrac. Steph. Byz. Φάττω
 795, 57. Φάττω 559, 28
 Φάττω, et d. Φάττω, Φάττω 796, 3: per o euanthel.
 et Suid.
 Φάττω pro Φάττω 796, 5
 Φάττω ὁ Διόνυσος 189, 43: 796,
 43. Φάττω τὸ ἀναβράζειν 796, 33:
 τὸ ἀναπέμπω 812, 44. Φάττω
 et Φάττω 656, 49: 775, 11:
 796, 7. Φάττω d. 796, 10, 12.
 Φάττω 796, 41: 796, 6, 13.
 Φάττω 796, 14
 Φάττω 196, 29: 200, 43: 796, 19
 Φάττω 200, 43. Φάττω f. 796,
 22. Φάττω 796, 24. Φάττω
 539, 32. Φάττω: quae in
 Φάττω.
 Φάττω 796, 27. Φάττω 64,
 33. Φάττω equus Callistis
 544, 56. Φάττω 521, 16.
 Φάττω 796, 26
 Φάττω 796, 29. Φάττω pro
 Φάττω 796, 22: absque
 diphth. Φάττω Helych. et
 Steph. Byz.
 Φάττω 796, 32
 Φάττω 796, 25
 Φάττω et Φάττω 796, 29
 Φάττω 796, 37
 Φάττω, demum Att. 795, 39, et
 Harpocr. at Suid. Φάττω.
 Φάττω 796, 41. Φάττω ἡ
 796, 40: et 33, 13
 Φάττω 220, 50: 618, 34: 775, 11:
 796, 39. Φάττω et Φάττω 656,
 49: 796, 7, 40
 Φάττω, τὸ γέμω καὶ εὐκαρῶ 796,
 43: τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδω-
 μι 796, 30: 799, 38: f. ex Φάττω
 656, 50. Φάττω 403, 50
 Φάττω 742, 27
 Φάττω, nomen Aegypti. 796, 46
 Φάττω, avium vox 796, 45
 Φάττω, terrere 503, 4. Φάττω
 797, 53. Φάττω 797, 54.
 Φάττω 797, 56. Φάττω 182, 49. Φάττω 590, 52.
 Φάττω 797, 51. Φάττω Martis
 f. 701, 34
 Φάττω 797, 10. Φάττω 797,
 3. Φάττω a Φάττω 797,
 6. Φάττω pro Φάττω vulg.
 797, 3. Φάττω 797, 5. Φάττω
 796, 57: plur. Φάττω 797,
 1. Φάττω 796, 53: 797, 4.
 Φάττω 547, 11.
 Φάττω 511, 49. Φάττω op.
 797, 22. Φάττω γένματ^{ος}
 797, 37. Φάττω 385, 24.
 Φάττω 165, 40. Φάττω
 797, 40. led et Φάττω 100,
 Punicia navigia 221, 47. (ai Φάττω
 ἔγκλημα, pro Φάττω 152,
 29: itemque Φάττω 402, 2.) Φάττω
 255, 47. Φάττω 400, 56.
 Φάττω 797, 30. Φάττω
 797, 59. Φάττω d. 730,
 53. Φάττω, colore puniceo 529,
 10. (led et Φάττω gentile 797,
 19, 23: plur. Φάττω 797, 11:
 100, 43.) Φάττω
 797, 26: 31, 34: 34: 34:
 797, 56
 Φάττω 220, 22: 272, 5: 797, 17, 31
 Φάττω 797, 42. Φάττω
 et imp. Φάττω 797, 50. Φάττω
 797, 43. Φάττω 63,
 31. prim. Φάττω 797, 43
 Φάττω et Φάττω 798, 3. Φάττω
 seu Φάττω 593, 4. Φάττω
 798, 6
 Φάττω 798, 2. Φάττω † 798, 3
 Φάττω 798, 10. Φάττω 798, 11: et
 152, 25: 250, 26. Φάττω et Φάττω
 742, 55. Φάττω 188, 35. f. ex τῶν Φάττω ἀπο-
 στήριον 139, 12: 359, 4: Φάττω
 797, 33: et 250, 24. Φάττω
 τὸν τρόπον 797, 23. Φάττω
 797, 33. Φάττω 798, 7, 13: et 250,
 23. Φάττω, f. ex τῶν Φάττω 662, 4.
 Φάττω ὁ Φάττω 517, 37
 Φάττω 798, 14: Φάττω
 Aristot. Hist. anim. l. 6, c. 14.
 Φάττω κύλιξ 798, 20. Φάττω
 798, 17
 Φάττω 798, 28. Φάττω ἡ τύχη 734,
 49. Φάττω 798, 29
 Φάττω 798, 24. Φάττω
 798, 25. Φάττω 798, 31: et
 159, 33. Φάττω 798, 52. Φάττω
 622, 5
 Φάττω 354, 8. Φάττω Perlica
 279, 39. Φάττω et Φάττω 130,
 2. Φάττω 285, 19. Φάττω ὁ
 453, 41. Φάττω ὁ 209, 2. Φάττω
 209, 2. Φάττω 798, 34

Φόρουν υνος, et Φόρουν υος
514, 40: 798, 36, 38. Φόρουν,
triplici flexione 798, 39
Φορμηδόν 798, 56
Φορμίζε 798, 41. Φορμίζειν 798,
43. Φορμικτής 798, 45. inve-
nitur et Φορμικτής.
Φορμός 798, 51. Φορμίσκοι 798,
51
Φόρος pass. signif. 686, 9: et plur.
Φόροι, tributa 736, 7. Φορός δ
Πέριων 686, 8: sic Φορός άνε-
μος 348, 56: 642, 26, 38.
—Φόρος compo. 209, 7, 12
Φόρτος 798, 47. Φόρτος 798,
46. Φορτίον τό 451, 18. Φορ-
τώ, onero 707, 39
Φορύνω seu Φορύνω 799, 10. Φο-
ρύνωτο 799, 4. Φορύνός 799,
7, 9
—Φως dissyllaba 241, 40
Φούρναι: ai παρειαί 653, 37
Φουρκίον, furca 587, 43
Φούρνος, furnus 677, 33
Φώνων υνος 178, 31
Φώας f. pro Φώς 804, 34
Φωάγγελος, pop. Ital. † 799, 14
Φωάγγειον, flagellum 784, 57:
minus recte Φωάγγειον 799,
12. Φωάγγειω, flagello 799,
12
Φωάγγος δ d. 613, 36. Φωάγγω-
σαι 283, 46
Φωάδη ή 399, 34: et Φωάδη 627,
19. —Φωάδης compo. 665,
21. Φωάδης νόου 799, 6. Φωά-
δμων 799, 15. Φωάδω 799,
16: d. 131, 21: 155, 46: pro
Φωάδω 613, 36: a productio
535, 47. Φωάδατο Ae. 258,
53. περί την Φωάδιν άμαρτά-
νιν 721, 57
Φωάτηρ 799, 34. Φωάτρες 799,
28, 30. Φωάτρία 178, 38: f.
pro Φωάτρία 799, 49
Φωάτς 799, 37: et 491, 32. Φωά-
τριοι, demus Att. 799, 36.
Φωάτοϊ 344, 25. Φωάτορύ-
πτης 799, 41. p. Φωάτς ατος
491, 32
Φωάτης quid 581, 20: in capite
litae 581, 18. Φωάπατης c.
811, 3. Φωάνης 799, 40. Φω-
νοβλαβής 811, 1
Φωές α. 740, 12
Φωεωρύχος 799, 41. Φωεωρύχ-
κόν άργαλείον 762, 52
Φωήν 799, 42
Φωήσα et βήσσα 691, 39
Φωήτος f. pro Φωάτος 800, 13
Φωήτηρ l. 799, 50. f. Φωήτηρ Φω
799, 49
Φωήκη 800, 24. Φωήκός oxyt. 704,
8. Φωήκωδες pro Φωήκωδες
704, 6
Φωήσσομένη 800, 36. Φωήσ-
σος 800, 37
Φωήξ α. 69, 36: 800, 25. Φωή-
ξότρηχα 800, 32. Φωήσσειν 800,
33: neut. verb. 400, 48
Φωήμιαν Att. 271, 48: 801, 3
Φωήν 800, 42. Φωήνιον Ionice
800, 43. Φωήνιος 800, 44.
Φωήνιος 800, 51. Φωήνιος
διάνοια 696, 38. Φωήνιος 800,
46
Φωήντις 800, 52: et 178, 45.

Φωήντις 178, 44. Φωήντις-
ριον 800, 55
Φωήν 800, 51
Φωήδων Att. 800, 57. sic Φωή-
ρός 801, 7: et 271, 49. Φωή-
ριον, non Φωήριον 801, 7.
Φωήροδύμος 801, 10
Φωήρως 800, 40. Φωήρως 801,
14. Φωήρως 800, 39.
Att. Φωήρως 801, 16. d.
Φωήρως 801, 12: Φωήρως
800, 40
Φωήγειν 803, 32. Φωήγαν 801,
18. Φωήγια, hypocaustra 561,
12. Φωήγια, Ion. Φωήγια
801, 19. παρὰ Φωήγια έκει
662, 6
Φωήκοι, fabae 271, 53
Φωήκωρειν 801, 23
Φωήμαγμός 800, 41. rectius Φωή-
μαγμός, ut Φωήμασσεσθαι: Hel.
et Suid.
Φωήνος 801, 29. Φωήνός f. 801,
29. (nescio an Φωήνός, ut Αι-
νέας: dimin. Ip. Φωήνιος et Φωή-
νιος apud Suid.) Φωήνιδας
801, 33
Φωήξ gentile 801, 22
Φωή f. ex προω 271, 45: 686, 41:
sic Φωή τό προω 178, 34: 399,
41, 56: 799, 16. Φωή τό Φωή
740, 12
Φωήν ονός 800, 49
Φωή f. pro έφω 180, 3: 801, 36
Φωή τό Φωήν 397, 4
Φωήγας, eis Φωήγην 801, 38: et
Φωήγας 806, 8. Φωήγας d.
629, 31. Φωήγας άδος a corre-
pto 595, 21. Φωήγαν 470,
28: 771, 35. πεΦωήγαν έμ-
μεναι 589, 29. Φωήγας 199,
1. Φωήγας 328, 54: 668, 51.
Φωήγας, fugax 802, 44. Φωήγας
801, 42. Φωήγας 801, 42.
Φωήγας 134, 13. Φωήγας ήσω 667,
30
Φωή 50, 12: 179, 33: 801, 50
Φωή Ae. τό Φωή 254, 17
Φωήκ, seu Φωήκ 801, 57. Φωή-
κων 70, 21. Φωήκων παροχ-
τον 451, 18: plur. Φωήκας
801, 52, 55: item Hel. et Suid.
Φωήκας 801, 56. Φωήκας 801, 51:
et 406, 24
Φωήκός 755, 23
Φωήκ seu Φωήκ 802, 13
Φωήλαγμα τό 298, 4: 378, 23.
Φωήλακη 802, 24: 803, 20. Φωή-
λακή, op. Theffal. 802, 1. Φωή-
λακος δ 765, 50. et Suid. ex
Herodoto, Eustathius ex Ho-
mero. autem et Φωήλακος 96,
54, 41: itemque Φωήλακος λά-
κη 802, 3. Φωήλακίον πότε,
observandum 652, 28. Φωήλα-
κίτης 802, 7. Φωήλακίον 802,
8. Φωήλακίος του τόπου 544,
22. Φωήλακίς d. 2, 36
Φωήλαχος 802, 19
Φωήλαςιοι et Φωήλα, demus Att.
802, 21, et Harpocr. ac Suid.
Φωήλασσω 802, 9. Φωήλασσομένοι
του άργυρήναι, caventes ne
286, 51
Φωήλ 802, 29. in Φωήλ duas
tributa Samus 160, 26. Φωή-
λή, demus Att. vñe Φωήλ-
αίον.

Φωήλ 802, 35, 41. Φωήλαςιοι
άγνες 802, 38: Helychio Φωήλ-
λαςιοι. Φωήλς 802, 40. Φωήλο-
βλεψίν τους νικωντας 532, 46.
Φωήλολογεΐν 455, 46. Φωήλο-
μανής 474, 51. Φωήλορεΐν
802, 48
Φωήλον seu Φωήλον 802, 13, 37.
Φωήλορεΐν 802, 32. Φωήλορις
802, 33
Φωήμ d. 801, 37. Φωήμ τό προ-
πελάς 336, 12
Φωήν seu Φωήν 243, 22
Φωήξ 802, 46. Φωήξ ή 802, 45.
Φωήξ 802, 44
Φωήραμα 802, 50. Φωήρην 802,
50. Φωήρειν 802, 47. Φωήρ μ
productio 547, 36. Φωήρ άσω
202, 12
Φωή ή 548, 56: plur. Φωήσαι
802, 54: 813, 13: et 155, 21.
Φωήμαςιοι, bullae 682, 12. Φωή-
μαςιοι: quare Φωήμαςιοι.
Φωήμαςιοι 253, 57
Φωήμας d. 668, 53: 802, 53.
Φωήμας d. 644, 9
Φωήμας d. 502, 18. Φωήμαςιοι
καί έπαίρουμένοι 682, 12. πε-
Φωήμαςιοι γνάθοι 653, 36
Φωήσαι 802, 51
Φωήση ή 802, 56. Φωήσωντες 800,
39. Φωήσωντες 180, 8
Φωήσαι et Φωήση 803, 1, et Hel.
Φωήσωντες 686, 29
Φωήλαςειν 803, 7. Φωήλαςιος
et Φωήλαςιος 803, 4. Φωή-
λαςίας χείρας Lycophr. p.
58
Φωήλας 803, 15. Φωήλας seu Φωή-
λας 591, 49. Φωήλας έπιστι-
χος 634, 37, 40. Φωήλας, τό
Φωήν 283, 8. Φωήλας op. 451,
47
Φωήλη d. 404, 17
Φωήλως 803, 9. Φωήλως et
Φωήλως 803, 11. Φωήλως
Φωή et Φωήλως 803, 13
Φωήλ Aeol. τό Φωήλ 254, 17. Φωήλ
803, 28. Φωήλ τό γεννω 775,
19: τό άναβλαστάνω 802, 35
Φωή quadrupl. signif. 804, 1. Φωή
τό Φωήλ 375, 8: 496, 56: 502,
1: 608, 57: 626, 1: 778, 51:
788, 11: τό Φωήλ 788, 47:
τό λάμπω 209, 50: τό eis
Φωή άγω 153, 18: τό προω
617, 38: 803, 28: τό λέγω 174,
31: 416, 26: 673, 49: 780, 5:
799, 21: τό άπατω 160, 45:
τό Φωήλ 140, 3: 169, 3: 355,
55: 356, 2: 667, 10: 691, 7:
57, 37: 798, 7. at Φωή f. pro
Φωή 805, 45
Φωήν et Φωήν 803, 49. Φωή-
νισθαι τό παίσσαι 791, 22.
Φωήνισθαι 803, 32. apud Suid.
Φωήνισθαι pro Φωήνισθαι
est.
Φωήν et Φωήν 803, 37. Φωήν
Φωήν 709, 57. Φωήν et Φωή-
νισθαι 803, 47. Φωήν 667,
25. Φωήν, Φωήν 803, 37
Φωήν, non Φωήν 389, 10
Φωήλως 803, 50: et 130, 48: 445,
43: 742, 21. Φωήλ seu Φωήλ
593, 4
—Φωήν et Φωήν, compo. 684, 45, 54
Ttt 2

Φωή 803, 52: 804, 1: et 19, 13.
έν Φωή ενεργητική πάθος δη-
λούν 807, 51: et 104, ή πα-
θητική Φωή έκλελειπεν v. 53
Φωή δ 804, 6: et 354, 20: 439,
19. Φωήν et Φωήν 804, 8
Φωήν 579, 44: 804, 10: oxyt.
688, 18. Φωήν 804, 8
Φωήνισθαι 573, 54
Φωήν δ 804, 28. Φωήν Φωήν δ
άνηγ 770, 29. Φωήν τό 804, 2,
33. Φωήν 803, 34. Φωήν
τό άλλάσαι 804, 3
Φωήν et Φωήν 804, 23.
Φωήν 177, 41
Φωήν 352, 15. Φωήν 276,
53. Φωήν 276, 53. Φωήν 567,
50. Φωήν 567, 50. Φωήν 567, 50.
et 94, 57. τό Φωήν 109, 38

X

X forma qua, quo item nominem
ac Iono 804, 43: improbitas
nota 512, 46: in x transit 321,
26: 609, 11
Xaββίος 804, 46
Xaββίος ήσω 482, 53: 499, 26. Xa-
ββίος ήσω 499, 15
Xaββίος 25, Xaββίος τό ύποχω-
ρῶ 22, 24: 499, 22: et 403, 51:
807, 24
Xaββίος άργυρεον 807, 44
—Xaββίος proprius 180, 26
Xaββίος 808, 6. Xaββίος es
e 624, 56. Xaββίος nom. propr.
475, 48. Xaββίος 808, 36: 807,
50: d. 182, 9. Xaββίος περι-
σπῶσαι 444, 44. Xaββίος in
diversis loquendi modis 808,
2. Xaββίος ήσω 507, 42
Xaββίος 807, 47
Xaββίος 804, 48. Xaββίος
805, 1. έν Xaββίος 805, 1.
—482, 46, 52. Xaββίος et Xa-
ββίος 805, 3
Xaββίος dimin. 159, 30
Xaββίος 425, 57. Xaββίος
804, 52: 805, 54. Xaββίος
804, 52
Xaββίος d. ex Xaββίος 662, 42
Xaββίος pro Xaββίος 35, 10
Xaββίος et Xaββίος 805, 9
Xaββίος 805, 14: productio 805,
18. Xaββίος 653, 39. Xa-
ββίος 390, 52
Xaββίος, meum 805, 6, 13. Xaββί-
ος 805, 6
Xaββίος f. 489, 14. Xaββίος seu
Xaββίος, feli. 805, 43. Xaββί-
ος ύπνος 781, 4. Xaββίος
805, 34. Xaββίος άργυρεον
628, 18. Xaββίος άπλα 805,
35. Xaββίος 805, 40. Xaββί-
ος 805, 40. Xaββίος 805, 49.
Xaββίος avis et op. 805, 49.
Xaββίος 805, 20. Xaββίος
805, 41. Xaββίος 436,
16. Xaββίος 812, 14.
Xaββίος 5, 42. Xaββίος 309,
44: 805, 33. Xaββίος f.
489, 17. Xaββίος 753,
50. Xaββίος 516, 36: 674,
12: 800, 8. Xaββίος 805, 56:
plur. Xaββίος 812, 14
Xaββίος gent. 805, 54: fortasse
Xaββίος.

χαμάδις 806, 5: et 187, 3. χαμά-
ζε 806, 9, 19. χαμαί 806, 20.
χαμαζήλοι 806, 24. χαμαι-
πετής 806, 22: et 666, 49. χα-
μαίπτερες ὄρνεις 663, 38. χα-
μαίριφι παῖδια 781, 36. χα-
μαίτυπη, χαμαίτυπειον, χαμαι-
τυπή 806, 26. χαμαίταις 806,
25. χαμεύνα et χαμευνά 806,
28. χαμεύναι et χαμευνάδες 806,
23. χαμευνίδης 69, 27
χανδόν 806, 30
χάνωνες 807, 42: Helych. χαν-
ωνες.
χάπυ d. a χῶ 521, 35
χαράγγελοι 7, 32
χαράδρα 806, 47. χαράδρος 806,
31: et 380, 38. χαράδρουται
806, 47
χαράκτηρ 806, 50. χαράκτηρ
monetae 860, 41. οἱ χαράκ-
τηρες τῶν στοιχείων 240, 41.
χαράκτηρ ὄψεως 295, 33, 42.
χαράκτηρα ἑλκύνον ἔχοντα
Iorgann lingua Gr. h. 401, 6.
ὁ χαράκτηρ αἴτιος τῆς τάξεως
476, 14. χαράκτηριστικὸν τοῦ
ἐνδοῦτος 646, 29: et 648, 25.
χαράκτηριστικά τοῦ μέλλοντος
444, 36
χαράκω ὥσω 806, 45. χαράκω-
εἶναι 487, 44. χαράκωμα 806,
42, 45. χάραι 806, 38, 40.
χάραι vineae 330, 30, 32. χάρ-
ασις 806, 33
χάρεια d. 558, 1
χάρεισαν 507, 38
χάρεις 807, 1: et 34, 40. χάρ-
ειν προπαροχτ. 807, 15, ut
χάρειν πρόσωπον 789, 54. χάρ-
ειν aduerb. pro χारीντες 358,
54. χारीντίζεσθαι 807, 16.
χारीστερος 807, 1: et 750,
42: 774, 30. χारीζεσθαι 807,
19. χारीς pro χάρεις 774,
29. χάρης 806, 51: d. 52, 33:
475, 46. χारीτες 34, 41
χάρμα 807, 22. χάρμη ἢ 807,
23: et 475, 50
χαροίμην 507, 36. χαροποιῆσαι
307, 6. χαροπός 807, 31
χάρσις ἢ χάρσ 101, 6
χάρτης 807, 24. χαρτουλάριος
327, 31. χαρτοφύλαξ 719, 1
χάρυβδης 807, 27
χάρω d. 482, 41. χάρω ἦτω 507,
43. χάρων ὁ λέων 807, 30
χάσμησις ἢ 495, 47: χασμώδεις
οἶτες 719, 12. χασμωδία τῶν
φωνηέντων 514, 40. χασμωδία
pleonismo expleta 638, 34
χάττειν 807, 32: 811, 45
χαυλιόδων 493, 11: 807, 37
χαύνος 807, 40: et 392, 47. χαύ-
ωνες: vñe χάνωνες.
χάει et χείω 809, 55
χέδροφ 808, 14
χέεσθαι metaphor. 691, 45. χέ-
εις ut χείδην 809, 47
χέαι ἢ 809, 50: oxyt. 410, 17
χέλιαι pro χίλοι 817, 1
χέλλος τὰ 811, 11. χέλλος seu
χέλλος, ὁ χόρτος 811, 48. χέ-
λων pro χίλος, herba vitens
322, 16
χέμμα τὸ 809, 57: 810, 4. χέμ-
μαδος τόπος 810, 11. χέμαινω
655, 57. χέμαινόμενος 655,

22. χέμαρδός 726, 43: contr.
χέμαρδός 810, 13: et 214,
50: 627, 28: itemque χέμαρδ-
φουν 338, 2. lyncor. χέμαρδ-
φος 810, 15: οἱ χέμαρδοι 101,
1: 275, 16. αἱ (ulitatus οἱ)
χέμαρδοι γῆς 806, 48. χέμ-
αίριος 810, 18. χέμειρι, ro-
pulus 513, 48. χέμερινός 810,
23. χέμων 810, 1: et 307,
46: noimen comprehensivum
562, 31
χέιρ 810, 40: et 605, 50. χέιρας
αἱ 810, 27, 35
χείραμος 810, 25: infra χηρα-
μός 804, 18: item Helych. et
Suid.
χέιρες 828, 4. χέιρις ἢ 209, 39.
plur. χείριδας ἔχων χιτών 90,
54. χείριστος 139, 52
χέριστα p. 810, 29
χείροναξ χείροναξ 811, 8. Χεί-
ρονασσορες, Nicophontis fa-
bula 367, 32. χείροδικά 810,
42. χείροεργός c. 811, 6. χεί-
ροήτης 811, 6. χείρονης 810,
39. χείρονης 324, 1. χεί-
ρονητα 810, 45. χείρονητα
810, 45. χείρονητικόν 209,
40. χείρονηται 810, 48
χέιρονες 808, 50
χέιρονιπτρον 810, 50. χέιρονομείν
et χέιρονομία 810, 51: et 599,
54. χέιροπληθής λίθος 808,
47, et Helych. at Suid. χεί-
ροπληθής. χείροποδες 810, 27
χέιροτερος 810, 32
χέιροτέχνη 327, 36. χέιροτον-
τοὶ ἀρχόντες 742, 38. χέιρο-
τριβή 100, 15. χέιρουργός
c. 811, 6. χέιρουργία 265, 50.
χέιρουργία medica 810, 34
χέιρων 810, 50. Χέιρων cēn-
taurus 810, 33. χέιρωναξ f.
811, 8
χέισται 229, 53: 809, 12, 51.
χέισται τὸ χωρεῖσθαι 809, 52:
810, 41. χέιτης πρήνης 139,
40. χέιω τὸ χωρῶ 809, 11, 52:
229, 53
χέλιδων 808, 16. χελιδόνας ἰσχυ-
δες 149, 25
χέλλιοι Aeol. pro χίλοι 817, 1
χελύνη 808, 21: et 87, 53. χέλυ-
νιδής 808, 21. χέλυς 808, 18.
χελύσσουσα 808, 27. χελώνη et
χελύνη 808, 25: d. 565, 47.
χέραι 808, 35. χέραιος τὸ
808, 40. χεραιός 219, 49
χέρεια pro χερείνα 809, 2. χί-
ρειος d. ex χερείων 808, 50.
χέρειότερος d. 675, 23: 808,
49. χερείων 808, 53
χέρη f. 808, 55. χέρηες 808, 30.
χέρων χέριατος 676, 16
χέρματιον 69, 16: 808, 46
χέρησι 808, 32. χέρηται 808,
31. χέρητης γυνή 808, 33: 825,
25: et 472, 36
χέρνις ὁ 559, 5. χέρνιβον τὸ 559,
2. χερνίβαντο 809, 4
χέρνιτος pro χερσάν— 515, 20
χέρως f. pro χείρος 808, 52
χέρσος et χέρσονδε 809, 6
χέρσαντο f. 816, 9. χέρσω fut. un-
de 809, 34, 45. χέρσω et πναύω
809, 58
χέω 809, 31. χέεσθαι metaphor.

691, 45. χέω fut. secundam
809, 42. a χέω composita no-
mina 93, 37
χηνή 811, 14. χηνός 811, 12
χην 811, 17: comm. gen. 799,
47. ἡ χην pro ὁ χην 544, 1.
χηνάλωπη 810, 53. χηνείος
64, 33. (at χηνή ἢ χασμησις
495, 47, a χάλω.) χηνίσκος 811,
20. χηνοτρόφος 811, 1
χηνά 811, 29: apuducto 823, 22
χηνάρος oxyt. 688, 18: vile χεί-
ραρος.
χηνάω 811, 40. χηνωστής ὁ
811, 36: et 377, 11
χήτη f. ex χήτει 811, 42. χήτις
ἢ, et χήτος τὸ 811, 44. χήτιζω
ἢ κατίζω 811, 44
—χῆα adverb. 768, 40
χῆμαλός d. 153, 17
χῆς prius an ἐχῆς 809, 23.
χῆς Attic. 405, 23. χῆσειός
d. 58, 54. χῆσις d. oxyt. 809,
19. χῆσιν χῆσις 725, 15.
χῆσις adverb. 809, 18: et 691,
57
χῆσιος 809, 17: et 64, 28. χῆ-
σιος Διδύμοις 406, 47
—χῆω defect. 231, 54
χῆων ὄνος 809, 10, 15: et 155, 16
—χῆ epetatica particula 416, 12:
417, 1: 607, 21, 30: 638, 43, 51
χίλη ἢ 181, 27
χίληγονός 207, 38
χίλοι 816, 52. χίλιαρχος 728,
56. χίλιοςτὺς 728, 56. χίλιοι
404, 43
χίλος 811, 46. χίλοιο ἀπαστος
181, 31
χίμαρος 811, 50: et 375, 10. χί-
μαρα 811, 50, 53. χίμετα
811, 55
Χιόνη 87, 89. χιονίζω 601, 49.
χιονίζει imperlon. 212, 1
Χίος d. e. Χίος 812, 1: et 278, 20:
553, 20. sic Χίος, ὁ Χίου πολί-
της 539, 24. χίος et χίος 472,
43
χίρας ὁδός ἢ 812, 4: et 568, 31:
plur. χιράδες 812, 3
χίτων 812, 9: duum generum 349,
46: ab ἰμάτιον diff. 349, 52
χιών ὄνος 812, 19: et 141, 17
χίλων ἢ 812, 21. χίλωνος 812,
24. χίλωνις 812, 23. χίλωνις
λευκή 354, 5
χίλων 812, 38. χίλωνασμός 812,
50. χίλωναστής ὁ 436, 12
χίλδος 812, 54
χίλωνειν 812, 21. χίλωνος 812,
28: et 566, 43: sed et χίλωνος
58, 1, et Helych. vñe 726, 18:
et 566, 44
χίλδῃ 812, 31. χίλδανός 812, 33.
χίλδω et χίλδω 812, 31
χίλωνος vñe χίλωνος.
χίλδῃ 812, 44: 813, 2: et 620, 16.
χίλωνος et χίλωνος 813, 2.
χίλωσαι 209, 54. χίλωναςbaque
cafi 677, 1. χίλωνος ὁ 812, 45:
genit. pl. τῶν χίλωνων d. 386,
56. cur χίλωνων genit. pl. 812,
47. Χίλωνειν, locus Aeol. 533,
52.
χίλωνος 812, 56. χίλωνος δὲ τὸ
χίλωνος 813, 3. χίλωνος
χίλωνος 813, 3. χίλωνος
αἰώνος 813, 5. χίλωνος 813, 1

—χμα et χμός d. 212, 16
—χμή d. 40, 34: 285, 22
—χμός d. 285, 15: 481, 53: Aeol.
pro γμός 371, 20
Χνός χνῶ 635, 29
χνοῦς 813, 10: et 135, 8. χνοῦον-
τας ἰούλους 472, 34. χνοῦοντα
παρεῖας 813, 11
χόανος 813, 13
χοή et χοαί 813, 15. χοή d. 202,
31: 413, 45. χοαὶ defunctis fieri
solitae 313, 41. sic χοῶς ἐπιφέ-
ρειν τοῖς κατοικομένοις 337, 8
χοινίδες αἱ 676, 40: et 522, 9
χοῖρος 812, 52. χοῖρονον πρὸς
non dicitur, sed χοῖρεον 775,
33. χοῖρομανθρον 736, 46
χολάδες 813, 18. χολάται 813, 56.
χολή 678, 57
χόλινες 813, 29
χόλος 813, 30: et 282, 28: 678, 57.
χόλος et χολή 261, 17: diffia,
713, 7. χολῶ ἢ χῶ, et χολῶ
οἷς ὁ 813, 36. χολῶ ὥσω 507,
47. χολοῦσθαι 579, 56. χολῶ-
νεις, et χολωνεῖς ἐπίεσι 813,
39
χονδρός adiect. 18, 45
χόος d. e χέω 813, 11
—χόος et —χόος c. a χέω 93, 37
χορδή 813, 41
χορεία d. 519, 29. χορέω et χο-
ρήω 150, 2. χορεύται οἱ 562,
1. χορηγός 813, 44. χορίαμ-
νον μέτρον pro χωλίσματι 411,
43: 442, 11. χορός 813, 46.
χοροίτυπος 813, 49: et 633, 27,
ut οροίτυπος, βοῦτυπος.
χορτάσαι 814, 1. χορτάσματος
423, 22. χορτός 813, 53. χορτός
φρυγανώτης 799, 10. plur.
χόρτοι 170, 15
—χός d. ex σος 582, 37
χόος f. e χόος 813, 10
χραίσμα et χραισμά 814, 12
χραντός d. 52, 10
χραυνά d. 126, 31: 182, 58: 408, 33
χρά f. 814, 27: et 517, 22
χρεία d. 461, 47: 814, 38: baryt.
410, 19. eis χρείαν τοῦ ἐνεργη-
τικοῦ ὑπερῷον, in ulum seu
vicem 808, 1
χρεῖαι ἀναγκάη 814, 36
χρεῖος f. 814, 39: et 539, 31. sic
χρεῖω 814, 40: 815, 14: et
χρεῖω 814, 34. at χρεῖωδες eis
τὰ πάντα 753, 11, a χρεία ne-
que ac χρεῖω.
χρεμίσσαν 814, 46. χρεμίσαν
pro χρεμίσαν 814, 45
χρεός τὸ 814, 20
χρεώ χρεῖμαι 814, 23
χρεω et χρεῖω 814, 56
χρεῖος Att. diptoton 814, 28. ὁ
πεχρεωσθημένος, debitus 370,
21. sic 381, 51: 505, 50: 565, 22
χρή 814, 48: verbum an adver-
bium 814, 56. at χρή lon. et
Att. pro χρή 814, 53. sic χρή
ὁ Φοῖβος 814, 8
χρήδῃ et χρήδῃ 815, 4: et 485,
49. χρήδῃ ulupari 488, 48.
χρήδῃ f. 485, 49. χρήδῃοντο
καὶ αὐτοὶ 815, 6
χρήμα 815, 11: 816, 49. plur. χρή-
ματα 814, 8. τὰ χρήματα pro
τὰ χρήσιμα, qui ului sunt 562,
51. τὰ χρήματα, res 523.

17. χρηματικὴ δίκη 368, 55. χρηματίζεσθαι 816, 49
 χρημὶ d. 814, 48. χρῆν 814, 53
 χρῆσαι τὸ πῆσασθαι 815, 2. χρῆ-
 σασθαι, utendum dare 384, 57.
 χρῆσθαι cum accus. 523, 49:
 614, 14, 28: ultatius cum dat.
 v. 25. χρῆσις 815, 16. ἐν χρῆ-
 σει ἐστὶ 304, 32, 37, 43. ἢ
 χρῆσις, παρὰ Ἀντιμάχου 770, 10.
 sic plur. αἱ χρῆσεις παρὰ Ἀν-
 τόφρου 493, 31. item ἡ πλείων
 χρῆσις περισπ. 805, 47. χρῆσις
 quid. grammaticis 815, 17. χρῆ-
 σεis, res utiles 53, 11
 χρῆσιμότα 814, 40. χρῆσιμόφειν
 814, 41: 815, 10
 χρῆσις 815, 13. χρῆσις 815,
 25: genit. pl. χρῆσεων 812, 48:
 et 386, 56
 χρῆσις 815, 21: et 814, 10. χρῆ-
 σις ἀνὴρ 516, 16. χρῆσις ἀν-
 ῆς 390, 45. τὸ περὶ χρῆσις
 μαθίας, liber Belantini 212,
 49: 609, 1: 685, 57. sic χρῆ-
 σις μαθία Herennii Philonis
 227, 52: Procli. 327, 58
 χρῆσις pro χρῆσι 815, 26
 χρῆσις et χρῆσις 815, 26
 χρῆσις 814, 43. οἱ χρῆσις τοῦ
 πυρίου 504, 51. χρῆσις τὸ ἀλείφω
 814, 42
 χρῆσις ἢ ἐπιφάνεια 826, 3: paro-
 xyt. 705, 1: Att. 679, 38, 41.
 χρῆσις et χρῆσις 612, 41. at χρῆσις
 et χρῆσις accus. a nom. χρῆσις
 815, 32
 χρῆσις et χρῆσις 679, 39: oxyt.
 705, 2: 770, 11. χρῆσις ex Att.
 χρῆσις 679, 41: contra χρῆσις ex
 χρῆσις 612, 41. Ion. χρῆσις 551,
 47
 χρῆσις 815, 37
 χρῆσις et χρῆσις 815, 43. χρῆ-
 σις nom. propr. 621, 22
 χρῆσις 815, 46. χρῆσις ὑστερον
 566, 42. χρῆσις δέκατος 254, 1
 15. Χρῆσις Dexippii 333, 5.
 οἱ χρῆσις, tempus, quantitas syl-
 labae 409, 15: sic οἱ προσγινο-
 μένος αὐτῷ χρῆσις. augment-
 um tempore 778, 31. item
 χρῆσις εὐστολή 702, 35: χρῆ-
 σις μεγεθύνεσθαι, tempore
 augeri 471, 54: et 330, 6
 χρῆσις 322, 31
 χρῆσις 815, 34
 χρῆσις f. 489, 14. χρῆσις 333,
 27: 518, 38. χρῆσις 86, 21.
 χρῆσις 330, 34
 χρῆσις 427, 19
 χρῆσις σταυρός 80, 43
 χρῆσις πίνεις 549, 40
 χρῆσις ἡλίου 661, 21
 χρῆσις ἡλίου 518, 18. χρῆσις
 f. αἱ χρῆσις 604, 56. χρῆσις
 λάντας 424, 47. χρῆσις 816,
 5
 χρῆσις γῆ 580, 52: 815, 54
 χρῆσις Eupolidis 132, 12.
 χρῆσις βοτάνη 565, 17.
 χρῆσις 382, 45. χρῆσις
 815, 56: χρῆσις 488,
 48. χρῆσις 128, 48.
 χρῆσις 815, 55
 χρῆσις 816, 3. χρῆσις Ion.
 προ ἐχρύσου 624, 44. χρῆσις
 223, 16. χρῆσις 188, 54.
 χρῆσις d. 131, 33. χρῆσις
 238, 2
 χρῆσις quintupl. signif. 814, 4. χρῆσις
 τὸ πῆσις 408, 32: τὸ βῆ-
 σις 815, 33, 49: τὸ τελειῶ 815,
 46: τὸ παρέχω 516, 14. χρῆσις
 pro χρῆσι τὸ ἐνδεύομαι 814, 20.
 χρῆσις f. 477, 48: 814, 48, 50.
 χρῆσις cum 667, 26: 677, 25
 χρῆσις 815, 34. χρῆσις 272,
 7: et v. 5, ἐν χρῆσι.
 χρῆσις 770, 30: et 257, 30.
 οἱ χρῆσις f. 314, 1. χρῆσις Dor.
 οἱ χρῆσις 815, 35
 χρῆσις 815, 34.
 χρῆσις 815, 48
 χρῆσις 200, 41
 χρῆσις membris Aegypt. 564, 8
 χρῆσις 216, 46: 427, 56
 χρῆσις d. 751, 38
 χρῆσις τὸ, v. correpto 545, 6. χρῆσις
 χρῆσις χαλκοῦ 630, 52. χρῆσις
 d. 265, 7. χρῆσις φλέγμα 795, 45.
 χρῆσις χρῆσις 815, 20
 χρῆσις ἢ 291, 6: 580, 53: χρῆσις
 816, 12: plur. χρῆσις 816, 8.
 χρῆσις 816, 11. χρῆσις γῆ
 816, 7. χρῆσις λιμένι 816, 14
 χρῆσις d. 259, 28: 454, 42. χρῆσις
 τρέπουσι 559, 3: 816, 18
 χρῆσις d. 181, 38: 412, 36: 520, 32
 χρῆσις 229, 52. χρῆσις 182, 8, 15: τὸ
 χρῆσις 807, 50: τὸ χρῆσις 8, 46:
 τὸ χρῆσις 806, 33: τὸ χρῆσις
 153, 14: 182, 13: 551, 10: 807,
 24: 809, 11, 55: 811, 29: 813,
 52: τὸ ἐνδεύομαι 811, 42: 814,
 20. χρῆσις 811, 43. χρῆσις
 ὅσον τὸ χρῆσις 816, 42. at χρῆσις
 f. pro παλ οἱ 816, 33
 χρῆσις 280, 15. χρῆσις 155,
 38. χρῆσις μέτρον: vile
 χρῆσις 816, 20.
 χρῆσις nom. pr. 816, 22. χρῆσις
 89, 45: 242, 41
 χρῆσις μεταλλοῦ 308, 24
 χρῆσις, gens Ital. 816, 27
 χρῆσις, terra occultare 227, 56
 χρῆσις 816, 44
 χρῆσις a producto 823, 22. χρῆσις
 χρῆσις, suo loco 653, 49. χρῆσις
 534, 20. χρῆσις τῆς
 λυπῆς 649, 22. χρῆσις
 806, 30
 χρῆσις f. pro χρῆσις 607, 25: item-
 que Eulathius trib. in lo-
 eis. οὐ χρῆσις τὸν πατέρα,
 in separatione non privari pa-
 trem 698, 16. χρῆσις ἐγ-
 κωλύω 777, 3. χρῆσις εἰ μὴ
 εὐρεθῇ— 324, 15
 χρῆσις 816, 31. χρῆσις 813, 46,
 51: 816, 32. χρῆσις τὸ χρῆσις
 811, 39
 χρῆσις 809, 1
 χρῆσις τῶπος 771, 39
 χρῆσις 816, 40: et 257, 30
 χρῆσις
 χρῆσις, non praesentis caracte-
 ristica 666, 29. diphthongum
 averfatur 568, 15
 χρῆσις 817, 50
 χρῆσις 818, 40: et 271, 55
 χρῆσις 818, 41
 χρῆσις et φανίας 817, 11
 χρῆσις 817, 14
 χρῆσις 817, 16: 818, 9. χρῆσις
 817, 20. χρῆσις 817,
 34. χρῆσις 511, 39. χρῆσις
 766, 13: 817, 36. χρῆσις
 290, 29: 455, 49. χρῆσις
 a corripio 519, 25
 χρῆσις 817, 39
 χρῆσις et φανίας 514, 45.
 χρῆσις et φανίας 817, 42. oxy-
 tonus φανίας est apud Eust.
 Suidam, apud Hel. et φανίας et
 φανίας: sed adiective, pro ποι-
 ηλος, varius. Similis variatio
 in φανίας.
 χρῆσις 817, 45
 χρῆσις 818, 7, 9: d. 408, 33: 817,
 17: 819, 49
 χρῆσις 817, 48
 χρῆσις Dor. pro φῆσι. 554, 52
 χρῆσις 817, 51. χρῆσις 818, 45
 χρῆσις 791, 6
 χρῆσις oxyt. 680, 45
 χρῆσις 779, 33. χρῆσις
 818, 17
 χρῆσις χρῆσις χρῆσις
 753, 24. χρῆσις 31, 14:
 et χρῆσις 110, 29. χρῆσις
 818, 13. χρῆσις 304,
 17. χρῆσις an φανίας 819,
 46. χρῆσις 822, 6: genit.
 plur. Dor. χρῆσις 772, 25
 χρῆσις 818, 34. χρῆσις et φ-
 ανίας 818, 32
 χρῆσις a φῶ 816, 2
 χρῆσις 818, 31. χρῆσις χρῆσις
 404, 10. χρῆσις 818, 20
 χρῆσις Ion. τὸ χρῆσις 103,
 25: Aeol. 603, 55
 χρῆσις 818, 29: et 108, 15. χρῆσις
 817, 53, 56: 818, 25, etiam
 Helych. et Suidas. 598, 1
 χρῆσις ἢ d. 186, 20. plur. χρῆσις
 818, 26. χρῆσις
 535, 1
 χρῆσις 818, 10, 43: 171, 20
 χρῆσις ἢ 607, 56. χρῆσις d. 818, 5,
 48, 50: plur. χρῆσις 818, 46.
 χρῆσις d. 818, 5
 χρῆσις σταφίς 149, 26
 χρῆσις 506, 26, 31: 818, 52:
 et χρῆσις 818, 52. χρῆσις
 818, 54, 56: 819, 3. χρῆσις
 819, 1. χρῆσις 818, 55
 χρῆσις 818, 35: 819, 55. χρῆσις
 821, 26. χρῆσις, nudo, absque
 adiuncto 577, 28: simpliciter
 777, 11. χρῆσις δύναμις
 523, 18. χρῆσις, nemi spiritui
 effert 780, 33. χρῆσις
 οἱ χρῆσις 364, 53. χρῆσις
 τῶν χρῆσις 74, 50
 χρῆσις vulg. pro χρῆσις leu
 χρῆσις 663, 56. χρῆσις
 406, 23: et χρῆσις 313,
 37. χρῆσις apud comicos
 priores duas producit: at χρῆσις
 in Epigr. corripit.
 χρῆσις pro αφῆν Syriacul. 702, 42
 χρῆσις 819, 6
 χρῆσις 635, 45
 χρῆσις 818, 51
 χρῆσις 819, 6
 χρῆσις 818, 4, 8, 10, 35, 48: et 220, 48
 χρῆσις, vox pastor. 405, 32
 χρῆσις 819, 7
 χρῆσις oxyt. 219, 47
 χρῆσις 819, 9
 χρῆσις 636, 19
 χρῆσις 819, 10
 χρῆσις 819, 15
 χρῆσις 819, 3, 13. χρῆσις
 819, 40
 χρῆσις 819, 20
 χρῆσις 819, 22. χρῆσις
 819, 27. χρῆσις 819, 32. χρῆσις
 819, 33. χρῆσις 147,
 17: 210, 9
 χρῆσις 819, 31. χρῆσις 820,
 39. χρῆσις, οἱ χρῆσις 453,
 45. χρῆσις 541, 54. χρῆσις
 819, 28. χρῆσις τὸ χρῆσις
 819, 33. idem χρῆσις ὅσον.
 χρῆσις 819, 51.
 χρῆσις 817, 16: 818,
 23: χρῆσις ἀπτομαί 818, 36:
 χρῆσις τὸ λεπτύνω 818, 2: 819,
 47: χρῆσις 817, 54
 χρῆσις defect. 252, 13
 χρῆσις et φῶ 819, 41
 χρῆσις 819, 57. χρῆσις 819, 43
 χρῆσις 818, 3, 11: 819, 45, 55
 χρῆσις 819, 48, 52: 820, 1: a
 productio 823, 22
 χρῆσις 818, 44: et 742, 9
 χρῆσις
 χρῆσις 804, 16: pro α Boeotice
 823, 53: 824, 11: pro η 699,
 8: pro ο in compo. 15, 16:
 665, 29: pro α Dorice 625,
 37: pro ο Dorice 14, 19:
 596, 26: 708, 38: 815, 35: 823,
 57. α in ο 612, 55. α ex η
 150, 52: 281, 11: 578, 36: 611,
 45: 705, 43: 706, 6: ex ο 692,
 5: ex ο η 231, 31
 α pleonasticum, ut η 390, 42
 α et ω ab ας 74, 11. α in
 duali non admittit circumflexum
 accentum 609, 51
 α ex ο α f. 412, 57
 α verbi barytoni, cum nomi-
 ne compositum, transit alias in
 α, alias in α 579, 43
 α adverb. ex ο 698, 40: pro
 ο 773, 17. α adverb. in
 quibus absque α scribatur 550,
 7, 10
 α ex α in verb. praet. 617, 42
 α diphthongum adverbis qui-
 bus, quibus non 663, 21
 α dimin. 264, 4: 505, 34: foe-
 760, 53. α et α in foemin. d.
 141, 14. α οὐς, ex α οὐς
 674, 31
 α adverb. 365, 15
 α verb. d. ex nom. η 712, 24.
 α eis et ας 129, 46. α ας
 f. pro ας ας ας 556, 38
 α adverb. admir. 79, 13: indigno
 618, 12. α leu α, indigno, ad-
 verb. 822, 36, 38. α τοῦ ας
 456, 15. α πόποι 823,

INDEX RERVM, AVCTORVM QVOQVE, AC CETERORVM, QVAE IN ETYMOLOGICO NOTARI MERENTVR.

Aba nympha 369, 55
Abacus Palamedeus 666, 21
Abarnaei, pop. 2, 28. **Abarnis** op. 2, 14
Abdominis munimen 589, 13
Abiectio consonantis, vocalis productionem efficit 704, 4
Abiron grammat. cit. 430, 31: 624, 57
Abolute positus accusativus 42, 6: nominativus 767, 7: 806, 27: quae tamen barbarismi species dicitur 722, 3
Academus idem et **Ecademus**; a quo **Academia** et **Academium** 44, 10
Acamas unus ex eponymis 369, 19
Accentus: quare **Tonus**.
Accipitrum species octo 659, 50
Arco Samia 49, 9: 574, 24
Accusativus monosyllabus desinit in, 518, 6. accusativus in α ex genitivo in os , ei- dem est $\acute{\alpha}\mu\acute{o}\phi\alpha\nu\acute{o}\varsigma$ et $\acute{\alpha}\mu\acute{o}\phi\alpha\nu\acute{o}\varsigma$ 190, 2: in α desinens, gravi tono effertur 568, 4. accusativus peritossyllabus pro illosyllabo 470, 38: 585, 6. accusativus pluralis in adverbium 647, 54. quare Adverb.
Acervis frumenti et similium imponi solitum eryngium 437, 43
Acestodorns cit. 293, 12
Achaia olim **Aegialea** 28, 15
Acharnenfes notati 288, 16
Acherusia palus 247, 46. **Acherusium** promuntorium 670, 42
Achilles **Theffalus** fuit 547, 27
Acida, incidentia et pungentia linguam 626, 53
Acis, **Acidalus**, **Acidalia** 48, 21
Acmonides 49, 48
Aconaei montes 50, 38
Acroamata elegmo explosa, si displicerent 322, 53
Actaeon, rex **Atticae** 54, 15
Activam significationem habentia composita, toni notam quam habeant 215, 9. activa terminatione quaedam significationem habent passivam 307, 15: 400, 52. activa in praesenti, passiva et neutra in aoristo secundo 272, 35:

et 307, 14. activa quibus desinit, et quibus passiva 400, 44
Actoris pater 54, 49: filius 44, 42
Acutillus citatur 523, 50
Acutus in contextu orationis veritur in gravem; nisi enclitica sequatur dictio 638, 1: in contractione gravem praeceuntem absorbet 686, 17: et 413, 34: 501, 9: in antepenultimam non cadit, cum ultima est longa 347, 13. vide **Oxytona**.
Adiectivi naturam induit quantoque substantivum, et contra 190, 13
Adorari **Deus** ut velit 439, 33
Adrastus e **Thebano** proelio profugus 474, 33. **Adrasti** filia 27, 52
Adverbium ex omnibus orationis partibus 78, 52: e nomine 344, 23: ex casibus omnibus 79, 2: non formantur e nominibus in duplam ξ vel ψ desinentibus 96, 43. **Adverbium** nominale, seu **Nomen adverbialiter** usurpatum 345, 48: 437, 6: 650, 49: 809, 18. sic in **Adverbium** trahatur nomen 62, 47. **Adverbium** nominale multa, i. multa nomina in adverbium transierunt 266, 18. **Adverbium** ex accusativo singulari 692, 8: ex accus. plur. 647, 54: 693, 17. **Adverbialiter** usurpantur adiectiva neutra 420, 44: 687, 24. **Adverbiale** constructionem ineunt adiectiva neutra 182, 35, 42. **Adverbium** e dativo, adscriptum habent 544, 13. **Adverbium** e dativo facta, eandem scripturam servant 724, 29. in **Adverbium** transiens nomen, nominis scripturam retinet 47, 18: 144, 48: 266, 29. **Adverbialiter** usurpata nomina, eandem cum suis casibus scripturam retinent 62, 48: in **Adverbium** transiens nomen, accentum eundem retinet 358, 51. **Adverbium** cum coniunctionibus coincidentia, quomodo ab illis discernantur 644, 24. **Adver-**

bium monosyllaba in longam desinere volunt 809, 24: monosyllaba, longa pleraque omnia 405, 29. **Adverbium** quatuor barytona pro circumf. 171, 38. **Adverbium** medietatis unde formentur 172, 42. **Adverbium** temporis indefiniti, ad cuiusvis temporis significationem adhibentur 419, 2. **Adverbium** in loco, cur ceteris ex loco et ad locum natura priora 617, 22. **Adverbium** e loco, pro genitivis 466, 4. ex adverbis verba multa 263, 23
Aea, propr. 27, 24
Aeaea, propr. 27, 2
Aeetes seu **Aestes** 32, 21. **Aeetae** uxor et filia 515, 11
Aegae 27, 57: et 28, 24. **Aegae** **Neptuno** sacrae 546, 45. **Aegaeus**, gentile 28, 1, 25
Aegeus, **Thelet** pater 28, 26
Aegialos, op. 77, 17. **Aegialeus** **Inachi** F. 122, 11. **Aegialea** 27, 52. **Aegialeae** regio 28, 15
Aegina inf. 27, 9. **Aeginaeum** talentum 28, 11
Aegisti **stymon** 27, 54: filia 62, 6. **Aegisthus** alienorum librorum 198, 19
Aegyptus, **Aeria** olim 421, 11: **priscorum** iuvenum mater 421, 15: **allegorice**, **Peccatum** 29, 18. **Aegyptii** a sole nati 29, 13: **apium** et **boves** colunt 747, 43. **Aegyptii** **astronomi** 697, 52. **Aegyptius** panis 361, 10. **Aegyptium** vocab. 380, 4
Aelius, **Aelia**, **Aeliae** 34, 3
Aeneae filii **Romus** et **Romulus** 490, 2: 705, 51. **Ascanius** 194, 19
Aenigmaticus sermo 654, 22. **aenigmata** convivalia 241, 38. **aenigmati** velata theologia 49, 53
Aenus op. **Thrac.** 35, 54
Aeoles unde dicti 37, 23. **Aeoles** et **Dores** pro eodem 40, 52, 54. **Aeolensibus** multa **Boeotorum** pars magna 37, 25. **Aeoles** a μ in ν vertunt 537, 18: et 447, 24: α in ν vertunt, et contra 486, 9: α pro ν in adverb. usurpant

664, 5: α pro η , uti **Dores** 712, 27: ϵ in σ vertunt 618, 55: ϵ pro α usurpant 537, 18: atque ita $\delta\epsilon\gamma\sigma\sigma$ pro $\delta\alpha\gamma\sigma\sigma$ 447, 24: ϵ pro ι 193, 11: η pro ϵ 23, 38: 655, 33: η pro ϵ , ut et **Dores** 487, 6: η pro ϵ in verbis $\acute{\alpha}\eta$, $\acute{\epsilon}\phi\acute{\iota}\lambda\eta$ 23, 4, 12: η pro ι 603, 54: η pro ν , ut $\nu\eta\sigma$ pro $\nu\acute{o}\varsigma$ 608, 56: ι pro η , ut **Boeoti** 671, 22: σ in ν vertunt 243, 18: σ pro α 613, 37: ν inferunt 6, 26: ν pro α , $\epsilon\upsilon\eta\eta\alpha$ pro $\sigma\acute{\alpha}\eta\eta\alpha$ 708, 31: α pro η 452, 35, 36, 39: sic $\delta\alpha\lambda\alpha\sigma\eta\alpha$ et $\mu\epsilon\mu\alpha\lambda\alpha\sigma\eta\alpha$ 272, 16: ϵ pro η 675, 30: $\epsilon\upsilon$ pro $\sigma\upsilon$ seu $\epsilon\sigma$ 38, 14: σ pro ϵ 660, 53: $\epsilon\eta$ pro η 529, 22: $\epsilon\eta\eta$ pro η 665, 39: $\epsilon\eta\eta$ pro $\epsilon\eta\eta$ dicunt, et $\epsilon\eta\sigma\omega$ pro $\epsilon\eta\sigma\omega$ 8, 13: sic $\delta\epsilon\gamma\eta\eta$ pro $\delta\epsilon\lambda\eta\eta$ 262, 56: $\sigma\eta\eta\eta\eta$ pro $\sigma\eta\eta\eta\eta$ 300, 19. item $\epsilon\eta\mu\alpha$ pro $\epsilon\eta\mu\alpha$ 300, 18. nam in ϵ posteriorem vocalem, conformant cum proxime sequente consonante 90, 11: seu liquidam duplicant pro ϵ 68, 49: consonantes geminant 582, 42: 658, 55: β pleonastice inferunt 63, 15: β etiam ab initio addunt 98, 5: β praefigunt a η incipientibus 210, 43: 700, 31: β pro δ usurpant 200, 27: δ pro ζ 248, 18: 466, 36: ζ pro σ in verborum terminatione 168, 16: $\zeta\alpha$ pro $\delta\alpha$ 407, 7, 18, 29: α pro π 523, 49: μ pro β , $\beta\acute{\alpha}\gamma\mu\iota\tau\alpha\sigma$ pro $\beta\acute{\alpha}\gamma\mu\iota\tau\alpha\sigma$ 188, 20: $\pi\pi$ pro $\mu\mu$ 64, 40: π pro ϕ , $\acute{\alpha}\mu\mu\iota$ pro $\acute{\alpha}\mu\phi\iota$ 85, 49: $\sigma\sigma$ pro ζ 88, 15: 582, 15: $\sigma\sigma$ pro α seu $\sigma\upsilon$ in genit. ex $\alpha\sigma$ ponunt 11, 12: 320, 1: nemque $\acute{\alpha}\omega\upsilon$ pro $\acute{\omega}$ in gen. plur. 507, 14: $\acute{\alpha}\sigma$ pro $\acute{\alpha}\iota\sigma$ 66, 26: $\acute{\alpha}\omega\iota\sigma$ pro $\acute{\omega}\iota\sigma$ 387, 50: verbalia in $\gamma\mu\acute{o}\varsigma$ effertur per $\chi\mu\acute{o}\varsigma$ 371, 20: $\epsilon\eta\sigma$ pro $\epsilon\eta\sigma$ 379, 35: $\alpha\iota\sigma$ pro α , in quanta declina. 575, 53: $\acute{\epsilon}\iota\sigma$ oxytonum barytonas effertur 575, 54. (sunt enim $\beta\acute{\alpha}\gamma\mu\iota\tau\alpha\sigma$, i. barytonas efferre solent oxytona 752, 15.)

- nos pro *ἐως*, retracto etiam
 accentu 189, 28: *νέσσει* pro
ναυσι 605, 27: *τιοῖσι* pro
τίσι 759, 35: *ἀμμε*, nos,
 uti et Dor. 84, 12: sic *ἀμ-*
μι pro *ἡμῖν* 84, 17: *σσω* pro
πρω 157, 43: 562, 5: 635,
 54: 673, 11: *ζω* pro *σσω* 335,
 37: 605, 42: sic *δζω* pro
ασσω 270, 23: *μω* pro *τω* in
 prima conjug. 485, 41: *υλω*
 pro *ωω* 254, 17: *ημι* pro *ω*,
 et *eis* pro *ων* 20, 25: nam
 verba in *τω* vertunt in *ημι*
 23, 5, 12: verba secundae
 coniug. in *μι*, transferunt in
 primam 56, 23: accentum
 retrahunt etiam in verbis 617,
 52: sic *δεῖσι* pro *δεῖσι* 22,
 13: *σω* pro *ω* in fut. quin-
 tae coniug. 20, 46: 46, 25:
 98, 52: 217, 10: 506, 19:
 548, 19: 683, 52, 54: sic
σσω pro *σώ* 24, 37: *λω* pro
λω 751, 30: *σύνωδα* et *κώ-*
τοισθα, tono retracto 484,
 4: *εῶδα* pro *εῶδα* seu *εῶδα*
 506, 50: et contra per lym-
 copen, *ῥεταν* pro *ῥετησαν*
 104, 33: reduplicatione gau-
 dent, ut *ἐνέκφαζα* 535, 52:
 reduplicatione consonantis
 utuntur in praeter. 662, 33:
 reduplicatione utuntur iidem
 etiam ante *κτ* et *πτ* in praet.
 perf. 501, 27: imperativum
 verborum in *μι* ut form. 348,
 4: *εἰς* pro *αἰς* efferunt in
 aor. 1 opt. 125, 31: 760,
 16: *ην* pro *εἰν* in infin. 512,
 22: *η* pro *ο* in verb. pass.
 182, 48: penultimam passi-
 vorum in *μι* non corripunt,
 45, 54: 55, 36, 50: *μεθεν*
 pro *μεθ* in verbis passivis:
 et contra, *θεν* pro *θεν* in ad-
 verbis localib. 559, 30: *α*
 pro *υ* in perfecto et plus-
 quamperf. pass. 611, 51: *εν*
 pro *ων* in tertia plur. aor.
 pass. uti et Dor. 418, 25:
 552, 38: *οἶατο* et *αἶατο*,
 pro *οἶατο* et *αἶατο* 258, 52:
 perfectum infinitivi passivi
 ut efferant 312, 46
 Aeolicum vocabulum 49, 40:
 69, 28: 216, 47: 242, 3:
 440, 26: 543, 2: 576, 25:
 587, 12: 594, 53: 624, 19:
 660, 4: 701, 33: 728, 44:
 775, 29: 790, 41: 808, 26.
 Aeolicis multis utitur Home-
 rus 56, 53, an Aeolicus ple-
 onasmus in *ὄναρ* 783, 2
 Aeolus Hippotades 37, 5
 Aepy, op. 37, 28
 Aegyptus propr. 37, 31
 Aerarium publicum 331, 42.
 aerarii seu fisci quaestores
 124, 43: scribae 358, 17,
 20: claves Athen. penes
 quem 364, 42
 Aerei viii, obolus 753, 50
 Aes vocalius ceteris metallis
 452, 44: pro ferro usitatum
 prisca 805, 30, aes album
 650, 54
 Aesfa et Aesfus 39, 19
 Aeschines a Demosthene taxa-
 tur 463, 45: citatur 322,
 41: 346, 36: 765, 46: 790,
 49: Aeschines or. contra
 Ctesiphontem 361, 24
 Aeschylus citatur 54, 36: 93,
 50: 103, 11: 118, 31: 149,
 57: 151, 48: 161, 15: 182,
 55: 250, 4: 271, 18: 279,
 16: 288, 5: 346, 57: 403,
 48: 409, 48: 447, 13: 450,
 36: 473, 16: 486, 48: 490,
 11: 530, 51: 537, 46: 563,
 10: 595, 22: 674, 20: 753,
 22. Aeschylus in Agamemno-
 ne 7, 18: 377, 39. Argivis
 341, 5: Penelope 31, 4:
 Prometheo vincio, et in
 eundem commentarius 690,
 12. Aeschyli durities ut de-
 notata 526, 24
 Aesculapius incantationibus in
 sanando usus 353, 41: domo
 et ara exceptus a Sophocle
 256, 11. Aesculapii nomen
 primum, uxor, liberi 434, 15
 Aeslyma, op. Thr. 39, 29
 Aetatis indices dentes 3, 55:
 236, 50
 Aethale, Lemnus 33, 22
 Aethalides praeco 33, 27
 Aether, Noctis f. 429, 26. Ae-
 theris et Diei filius 215, 37
 Aethlius heres 25, 38. vife
 Athlius.
 Aethra Pithei f. 32, 57
 Aetolus citatur 288, 3. an Ale-
 xander Aetolus.
 Aetoli Calydonii, et Aetoli Cu-
 retes 40, 31
 Aevum, ὁ αἰών, vitae tempus
 266, 10
 Aex, Panis filia 27, 57
 Aexonea, op. Att. 37, 2
 Affectiones omnes, a putredine
 ortum ducunt 222, 16.
 affectus, divinae cognitionis
 lumine opus habent 222, 18
 Agamemnonis ex Chryseide li-
 beri 815, 56
 Agatho in Aëropa 301, 56
 Agathocles citatur 276, 16
 Agenor Phoenicis pater 797,
 37. Agenoris equitatus 474,
 16
 Agelagorae filia 443, 25
 Agelliae Syracusanus 450, 47
 Agiadae Lacedaem. 10, 39
 Agiron op. 28, 53
 Agni sacrificiis adhibiti 146, 48.
 agnus foris, intus draco 146,
 27
 Agraulae filia 139, 17
 Agreus heres 15, 20
 Agrimenforiam Aegyptii ut in-
 venerint 43, 54. agrorum cu-
 res seu observator 642, 14
 Alae Thesalicae 448, 39
 Alalcomenae, op. B. 56, 17.
 Alalcomeneus Boeotus 56, 14,
 19. Alalcomenius heros 546,
 57
 Alba insula 561, 38. Albus cam-
 pus 561, 43
 Alcaeus citatur 76; 51: 181,
 44: 200, 13: 264, 18: 290,
 49: 319, 32: 377, 19: 434,
 12: 521, 38: Alcasus in no-
 mo 639, 33. Alcaei frater 513,
 32
 Alceididis pater 45, 31
 Alcinoi uxor 138, 23
 Alciphro citatur 152, 52
 Alcippe Martis f. 139, 16: 590,
 47
 Alcmaeonis uxor 310, 45. Al-
 cmaeonidae victi 361, 32
 Alcman citatur 22, 32: 171, 8:
 228, 38: 420, 50: 486, 39:
 506, 18, 22: 620, 35: 663,
 55
 Alcmenae pater 425, 27
 Ales fl. 62, 39
 Aleutides Corinthii 61, 51
 Alexander gramm. cit. 77, 9:
 145, 42: 276, 26: 294, 7.
 Alexander Cotiaensis gramm.
 cit. 253, 13: 664, 39
 Alexander Polyistor lib. De Bi-
 thynia 542, 55
 Alexandri Philadelphi bellum
 404, 13
 Alexander Thasius citatur 277,
 41
 Alexandrinus seu Alexander ci-
 tatur 181, 55
 Alexandrinum vocabulum 175,
 24: 348, 12: 720, 46. Ale-
 xandrinus idiotismus 106, 25.
 de Alexandrina dialecto liber
 Irenaei 696, 6
 Alexes gr. citatur 534, 1: for-
 an rectius Alexio 496, 8, et
 Eust. 1017, 60
 Alexis, Elei f. † 426, 29
 Alexis citatur 462, 23. Alexis
 Πέλλαρχη 761, 56
 Alibantis filius 579, 28
 Allium illitum gallinae 584,
 53. allia festis temporibus
 cur elutata 769, 2. alliatum,
 μωττωμένον 596, 6
 Alsi lacrymae 425, 21: 427, 13
 Alybas seu Alibas 579, 29
 Amalthea capra 27, 28, 33.
 Amaltheae cornu 76, 37
 Amarantus gr. commentario in
 Theocriti hedyllia 273, 40
 Amathus fl. 428, 53
 Amazones Martis filiae 159, 10:
 ab Hercule ac Theleo debel-
 latae 402, 13. Amazonum ur-
 bes et fluvius 445, 29
 Ambiguitas homonymiae, epi-
 thetis distinguitur 635, 6
 Ambraeoticum vocabulum 216,
 10
 Ambron gramm. cit. 624, 57:
 fort. rectius Abron 430, 31,
 et Apollonius noster passim.
 Amenta clypeorum, Carum in-
 ventum 489, 38
 Ameriae citatur 567, 13
 Amiphae com. in *Ἀποκρυφί-*
στους 313, 33
 Ammonius citatur 714, 17. Am-
 monius poeta citatur 588, 3
 Amor, Martis filius 379, 57.
 amor, afflatus quidam 43, 32
 Amorgus, insula 86, 15
 Amphiarus vates 556, 32
 Amphictyonum concilium 695,
 43. Amphictyonum consessus
 facer 468, 55. Amphictyoni-
 ca decreta 468, 54. Amphic-
 tryonia 695, 44
 Amphimeles filius 470, 8
 Amphion cithara sua lapides ad-
 murum ducit 368, 42
 Amphitruoni socius Telebois
 debellandis, Cephalus 507,
 28
 Amymone Danae f. 681, 18
 Amyrus, op. Theff. 87, 8
 Anacreon citatur 2, 49: 259,
 28: 345, 39: 385, 9: 429,
 51: 435, 47: 448, 16: 463,
 10: 489, 39: 514, 27: 524,
 51: 601, 23: 703, 29: 713,
 8: 714, 39. Anacreon in lam-
 bo 523, 10: libro secundo
τῶν μελῶν 593, 48: 713, 26.
 Anacreontis amasius 143, 2
 Anagogica expositio 109, 41
 Anagyrus, Aristophania fabula
 207, 56
 Anastasiopolis 248, 22
 Anastrophe in praepositionibus
 quando fiat 342, 8: quid sit,
 et proprium quid habet
 124, 6
 Anaxandrides in *Φαγμαμέν-*
τοι 630, 48
 Anaxilas citatur 794, 19
 Anceps vocalis ante duplam
 consonantem non produciat
 per se sola 511, 46. anceps
 producta Dorice 477, 17.
 ancipites in praesenti positi-
 one longae, in praeteritis na-
 tura longae sunt 469, 32:
 471, 53
 Anchiale nymphe 465, 27
 Anchusa fucata mulieres 212,
 46
 Andocides or. citatur 94, 38:
 355, 41
 Andreas medicus, plagii nota-
 tus 198, 19
 Andro historicus citatur 655, 5:
 713, 55
 Andromache Sophoclis 652, 14.
 Andromachae pater 420, 51
 Androtio hist. citatur 214, 7:
 752, 52
 Anima secundum Empedoclem
 langvis est 34, 21. animae
 immortalitatem Getis vi per-
 suaserit Zamolxis 407, 47.
 animae mortuorum evocatae
 et consultae 819, 25
 Animi affectus, e corporis
 constitutione percipiuntur
 701, 31
 Animalium effigies et simula-
 cra primus fabricavit Daeda-
 lus 251, 5
 Anii sacerdotis uxor et filiae
 293, 38
 Anni tempora a fructibus de-
 nominata 596, 28
 Annueret capite 536, 3
 Anserculus Inimae navi affigi-
 cur solitus in prora 811, 24
 Antaeus devictus 679, 49
 Anticlea Vlyssis mater 615, 39
 Antigonus Dofon 294, 3
 Antilbanus 247, 19
 Antimachus poeta citatur 18,
 39: 178, 12: 261, 54: 271,

- 19: 371, 22: 443, 55: 558,
25: 710, 29: 770, 10. Anti-
machus Iachine 4, 7: The-
baidos libro 1, 189, 5. Anti-
machus erravit 465, 16
Antiochus, unus ex eponymis
369, 20
Antiochia Θεούπλις 446, 14
Antiope Nyctei F. 60, 5. An-
tiopae Alopidis filii 411, 8:
et 92, 56
Antipater Thessalonicensis in
Epigrammate 487, 52
Antiphanes Citharoedo 683, 26
Antiphanes Rhodius 225, 1
Antipho citatur 242, 8, 336,
35: 355, 36: 735, 26: 798,
34. Antipho Ἀληθείας libro
II, 242, 11: in or. περί δημο-
voίας 444, 14: in Politico
398, 27
Antra sacra 115, 5
Aoa 117, 37, 44
Aoius mons 117, 39
Aonia olim quae nunc Boeotia
203, 17
Aoristus i cum praeterito coin-
cidit in pauculis 106, 57: π
et x in duobus admittit pro
φ et ξ 128, 30: characteri-
sticam e in quib. amittit 710,
3: non habens e φ vel ξ, pe-
nultimam vult habere longam
431, 46: π Ionice et Attica
pro e capit in penultima
quintae coniug. 626, 27: et
483, 13: 536, 7. aoristi hy-
perdisyllabi, proparoxytoni
sunt 742, 43. aoristus i
optativus Aeolicus et At-
ticus 760, 16. aoristus pas-
sivus ex perfecto passivo 809,
46: in quib. mutat penul-
timam perfecti passivi 730,
4, 14
Aoristus secundus penultimam
in quibus longam retineat
397, 27: penultimam raro
longam habet 56, 3: e in α
quibus vertat 246, 55: 559,
24: transponit etiam liqui-
dam q ultra mutationem vo-
calis e in α 286, 8, 12: e
characteristicum habet contra
regulam 666, 5: in duobus
tantum characteristicum aori-
sti primi e admittit 128, 27.
aoristus secundus anomalus
αἰών 538, 54: 539, 6. aori-
stus secundus cum reduplica-
tione 753, 43: 755, 15: re-
plicatione augeretur poetice
661, 31. aoristi secundi con-
cursus cum imperfecto vita-
tus 783, 54. aoristus secun-
dus imperativus in η, penul-
timam longam postulat 749,
57. aoristus secundus infini-
ti pro εἶν Ion. 465, 49.
aoristus secundus passiva et
neutra signif. a praesenti ac-
tivo 372, 35: et 307, 14.
aoristus 2 medius verborum
in μ, οἶμην οἶο οἶτο pro εἶ-
μην εἶο εἶτο 126, 13. aoristus
secundus medius hypertrifyl-
labus, accentum in antepen-
ultimam reicit, etiam in
compositis 459, 49
Aparcionis F. 247, 54
Aparnides unde d. 2, 25
Aphaerelis monosyllaba ut affi-
ciat 196, 3: plurium quan-
doque syllabarum, ut apo-
cope 704, 38
Aphidna expugn. 160, 18
Aphthonius in Progymnasma-
tis Rhetor. 146, 7
Apes ut volent 31, 32: acu-
leos hebetiores quam fuci
habent 713, 23. apis inter-
nuncia 75, 40
Apicia, placentae 122, 30
Apio gr. citatur 152, 5: 329,
13: 371, 28: 514, 21: 519,
46: 525, 6: 530, 21: 541,
21: 628, 39, 48: 631, 43:
650, 1: 664, 23: 719, 40:
737, 55
Apis Aegyptiis sacer 747, 44.
Apis, Phoronei F. 122, 13
Apium, victoriae signum 743,
22
Apocope et in praesenti et in
aliis temporibus 637, 47.
apocope quandoque fit dua-
rum syllabarum 700, 37: in
fine tantum 93, 56. apoco-
pae, cum eandem oratio-
nis partem servant, servant
etiam eundem accentum 321,
37
Apollo Themidi succellit in
oraculis edendis 445, 24:
Mullis cithara praestitit 798, 42:
αἰδογῶρος unde 295, 51:
leges hominibus tulit 607, 1:
paeane invocatus 657, 5:
idem qui Sol 130, 21: 321,
55: 569, 49: 657, 7. Apol-
linis nutrices et magistrae
Thiriae 455, 51: ex Cyrene
filius, Agreus 13, 21: fe-
stum mense θαγγηλαῶν 443,
20. Apollinis Delphini templum,
idemque dicafterium
359, 2
Apollodorus gramm. citatur 57,
19: 72, 51: 151, 49: 219,
43: 330, 39: 486, 28: 504,
13: 507, 6: 514, 22: 530,
48: 537, 55: 541, 20: 543,
19: 634, 7: 636, 21: 698,
3: 825, 6. Apollodorus Cy-
renaeanus gramm. citatur 218, 9
Apollodorus hister. 157, 32:
331, 38. Apollodorus in lib.
De Meretricib. quae Athenis
fuerunt 787, 31
Apollodorus comicus citatur
311, 7
Apollonia regio 27, 3. Apol-
loniatius proprium vocabu-
lum 808, 38
Apollonius gr. citatur 47, 54:
69, 22: 82, 31: 140, 30:
168, 37: 238, 24: 274, 27:
276, 25: 321, 32: 398, 43:
419, 39: 434, 13: 461, 54:
472, 10, 21: 475, 55: 520,
44: 538, 9: 566, 8: 619,
56: 628, 51: 641, 40: 655,
47: 664, 29: 672, 7: 740,
10: 767, 19: 773, 10: 814,
22. Apollonius in εἰσαγωγῇ
περί παθῶν 143, 3: ἐν ταῖς
ὑλαῖσιν Ἡροδότου 552, 5:
ἐν ἐξηγήσει τῶν Ἡροδότου
ᾠλῶσων 722, 21. in Apollo-
nii φητόν animadversio Zeno-
bii 23, 57
Apollonius Archibii F. gramm.
citatur 32, 11: 61, 31: 605,
33
Apollonius poeta citatur 9, 50:
52, 22: 42, 52: 43, 48: 47,
39: 52, 31: 74, 8: 75, 26:
82, 15: 93, 3: 115, 44: 118,
31: 122, 8: 136, 27: 141,
30: 142, 52: 184, 18: 210,
19: 213, 50: 214, 52: 218,
36: 228, 26: 352, 2, 12:
357, 29: 406, 14: 411, 8:
421, 14: 445, 27, 30, 55:
446, 48: 479, 54: 515, 13:
536, 34: 627, 23: 659, 18:
662, 49: 664, 11: 670, 18:
671, 8: 673, 17, 45: 674,
24, 37: 683, 56: 688, 8:
689, 25, 35: 697, 42, 50:
706, 21: 712, 17, 51: 713,
43: 724, 42: 735, 44: 742,
7: 752, 31: 760, 27: 776,
38: 807, 44: 813, 11: 816,
14: 823, 46. Apollonius Ar-
gonauticorum auctor 72, 12:
Apollonius in Argonauticis
85, 43: 214, 10: 465, 36:
541, 36: 627, 51. Apolloni-
us Rhodius in Argonauticis
411, 5. Apollonius Argona-
utican III, 375, 34. in Apollo-
nii Argonautica scholia cit.
14, 43: 24, 20: 42, 52.
Apollonii scholia 157, 42.
Apollonii scholion citatur
518, 1. in Argonautica com-
mentarius Tarræi 139, 6.
Apollonii et scholiastae lo-
cus expensus, Not. ad 445,
27: et ad 566, 32
Apollonius ambigue citatur 81,
5: 175, 27: 292, 32: 330,
19: 419, 56: 672, 22: 691,
13: 771, 17
Apollonius Caricae historiae
lib. xv 148, 1
Apollonius citatur 793, 27
Apostrophus in contractione
duarum vocum in unam 763,
10: spiritum in quibus mu-
tet, in quibus non 638, 22
Appellationes scripto compre-
henfas 404, 57
Appetitus infolitus praegnantibus
unde 515, 45
Aqua naturas habet duas 109,
38: nigra est sua natura 577,
6. aqua libationes factae in
Nephalis 605, 32. aqua mul-
sa 578, 9. aqua marina sor-
des depurgat naturaliter 127,
13
Aquila volucrum perfectissima
cur dicta Homero 31, 47.
aquila fausto augurio 20, 55.
Aquila, allegor. Rex 654, 32.
aquilae militares 711, 16
Aræ in montium summis ca-
cuminibus 352, 50: cum can-
tu et saltatione obitae 690, 48,
56: singulae suas habebant
sacerdotes 227, 37. ara com-
munis Saturno et Soli 426,
18
Arabes, Ἐρημῶν 370, 40
Aratus citatur 10, 18: 243, 57:
332, 15: 413, 15: 447, 8:
594, 14
Aratri genera duo, et utriusque
partes 173, 16. aratro mulas
iungere docuit primus Iupi-
ter 409, 26
Arbor ruinosae fulcitur 75, 32.
arborum omnium prima quercus
in notitiam venisse visa
228, 31
Arcadicum vocab. 574, 1
Archaeus Poeni F. 219, 35
Archidameum bellum 254, 40
Archilochus citatur 26, 24: 52,
26: 47, 23: 152, 54: 167,
27: 311, 40: 324, 16: 424,
18: 441, 49: 529, 12: 530,
28: 633, 30: 689, 3, 5:
731, 46
Archippus comicus citatur 357,
26
Arcum suum tensuro filio re-
gnum promittit Hercules 502,
49. arcus caelestis 475, 39
Ardeae aliae Minervae, aliae
Veneri sacrae 380, 28
Areta et Aretan 138, 22
Argo navis ubi fabricata 646,
49: ubi primum appulerit
119, 35
in Argonautica commentarius
Tarræi 139, 6
Argos unde dictum 122, 21:
unde πολυέριον 122, 19. Ar-
givi, Aeschyli tragoedia 341,
6. Argivi, Dares 391, 16.
Argiva dialectus, in v ver-
tit 302, 2. Argivum vocabu-
lum 265, 45
Argus multoculus 136, 54. Ar-
gi pastoris armenta et gro-
ges 176, 36. Argus archite-
ctus 136, 31. Argi filius Si-
pylus 714, 7
Aria Miletii mater 587, 47
Aristaeus agricola 213, 56
Aristarchus gramm. citatur 49,
53: 78, 21: 81, 16: 90, 43:
111, 28, 34: 157, 45: 247,
12: 256, 23: 257, 29: 37:
271, 21: 304, 12: 316, 25:
344, 15: 359, 43: 371, 24:
398, 49: 414, 25: 415, 2:
416, 34: 463, 31: 469, 53:
496, 11: 508, 27: 509, 26:
539, 22: 540, 41: 547, 15:
564, 21: 567, 7: 585, 27:
596, 10: 610, 5: 614, 22:
620, 23: 642, 56: 648, 34:
657, 24: 668, 31: 678, 36:
701, 52: 715, 46: 724, 56:
747, 20: 761, 33: 786, 7,
12: 787, 26: 802, 3: 808,
43. Aristarchus errat 419,
24: reprehenditur 124, 15:
272, 13: a Dionysio Thra-
ce discipulo quanto in pre-
tio habitus 277, 54. Aristarchi
scripta, παράδοσις sunt 815, 19
Aristarchii (seu Aristarchi se-
ctatores) citantur 196, 22

pro *ae* et *me* in perfecti reduplications, ut et Iones 298, 52: augmentum interius faciunt, quod debent exterius 94, 35: *ἴς* dicunt et *ἴφης* poetice correpto *ε* in praeterito 484, 15: reduplicant in praet. perf. duas initiales praesentis litteras 48, 9, 12: et 9, 14, 28, 32: reduplicationem faciunt in thematib. ab *α* et *ο* incipientibus 312, 28: reduplicatione gaudent, ut *ἐπέκραφα*, 535, 51: reduplicationem usurpant etiam in aor. 2, 661, 27: praeterito communi praefigunt *ε* 351, 44: sic fere *ἀφέναι* dicunt et *ἀφένται* pro *ἀφέναι* et *ἀφένται* 176, 53. *η* pro *α* in penultima primi aoristi quintae coniugationis 626, 30: et 483, 17: imperativorum flexionem ut variant 6, 55: 348, 4: 478, 8: in optativis ut variant 413, 40: *οἶν ης η* pro *οἶμαι* 664, 30: *ἵμμεναι* pro *ἵνα*, ire 467, 19: dialyses Ionicas contrahunt 386, 30: *ἀγαυρός* quo signif. usurp. 6, 55: *ἄλλως* pro *ἄλθεν* 68, 43: *ἀνά* pro *κατά* usurpant 109, 53. Attici recentiores *γέλοιος* ut *δμοιος* 224, 41: veteres, *ᾗδῃ* pro *ᾗδε* 419, 22, 27: vife Athenienses. Attica παραγωγή 8, 23: Atticum vocab. 645, 22: 647, 50: 650, 4: 661, 16: 671, 10: 701, 57: 713, 29: 715, 27: 762, 34: 800, 55. Atticum proverbium 192, 53. Atticissimi citantur 167, 31. Atticarum vocum collectio Istri 354, 33. Atticum lexicon Irenaei 527, 54. Avernus Italiae 192, 46. de Avibus libri Callimacho scripti 659, 31. aves quae pinnae seu iacula emittunt 567, 14. Augae pater 59, 42. Augeas rex Elidis 426, 22. Augmentum temporale in quae verba cadat 23, 42: fit etiam in characteristica vocali 237, 35: augmentum duplex in uno et eodem verbo 112, 53: duplex in quibusdam, Attice 385, 10. augmentum in compositis et decompositis variat 112, 35, 55: exterius quibus accedat, et quibus intus 112, 48: in medio quibus accedat 23, 48: in medio quando accedat particulis *εἰ* et *δύς* 399, 47: in praepositione quibus addatur 112, 31. Augmentum in verborum praeteritis negligitur ab Ioniis 12, 41: 338, 47: negligitur ab Ioniis et poetis 111, 15. sic 23, 44: 625, 5: euphoniae causa negligitur in quibusdam 617, 48: lo-

nice in fine additur praeteritis 624, 30: 625, 2. Augustus Caesar 220, 7. Aulis, op. Phoe. 111, 23. Aura virgo 276, 36. Aurea amputatae fontibus 570, 40: et 569, 16. aurum munimina in palaestra 93, 12. aurum *λοστόν* in testatione apprehensi 569, 15. Aurora excitat 174, 44. Aurora Pegafum sibi petit 62, 32. Aurorae filius 117, 37. Aurum, malum desiderabile 321, 43: taxatur 804, 52. auri ramenta e fluvio ut collecta 404, 9. Aureus liber Themistagorae 160, 29. Aufon, Aufones 171, 15. Autolycei versutia 21, 26: 399, 17. Axionici phraasis examinatur 775, 30. Aeus, Asides 22, 54: 54, 49.

B

Babrius citatur 662, 27. Bacchus Indos ut devicerit 460, 50: Tyrrhenos debellat 525, 39. Bacchus triumphus auctor 454, 24: a Titanibus discerptus 255, 13. Bacchi arae 227, 36. Bacchica mysteria 459, 30: Bacchi sacra quando peragi solita 775, 3. Bacchi mysteria noctu peragi solita 609, 20. Bacchae tympanum gestabant 771, 45: ramos et thyrsos gestabant manibus 459, 25. Bacchanales pompae 155, 7. Bacchanalia spectacula 449, 2. Bacchanalia mense *Ἀπριλίῳ* 564, 11. Bacchanalibus ludis comoediae actae 764, 15. Bacchylides citatur 296, 1: 676, 30. Bacchylidis pater 582, 20. Baculo recto qui usi, et qui curvo 185, 56. Baiae thermae 192, 45. Balinea glandibus succendi solita 186, 9. Barbae appositivae 225, 50. Barytona quaedam et perispomena 499, 1. barytonus Aeoles efferre solent oxytona 752, 13. Basilides de Homericis dictione 142, 27. f. Basilii citatur 338, 12. Basilii magnus cit. 483, 2. Basilii oratione in Christi nat. 268, 49. Battalus tibicen 191, 14. Battus Theraeus, conditor Cyrenes 191, 21. Beatorem insula 428, 36. Beleus rex Elidis 426, 13. Belina op. 27, 11. Bellerus Corinthius 194, 53. Bellerophon mente captus vagatur 62, 26. Bellerophonitis filius 685, 42. Bellum igni cur ab Homero pas-

sim comparatur 667, 6: prudentiam aequae ac fortitudinem desiderat 605, 53. bellum sacrum 469, 22. belli finis in manibus 140, 27. a bello immunis senectus 628, 27. bellicae machinae Homero ignotae 540, 48. Beli filius 29, 6. Bembrina, op. 27, 11. Besantinus libro *περὶ Χρηστομῆρας* 609, 1: 685, 56. idem Bisantinus 212, 49. Bestiae, *θηρία* 195, 41. Biblines fl. 197, 39. Biblini montes, et Biblina vitis 197, 42. Bilis seu fel quid praeflet corpori 813, 23: non congelat 795, 50. Bimblines fl. et Bimblinum vinum 197, 41. Bisantinus: vife Bisantinus. Biston 197, 57. Bithynus Demosthenis, libro III, 437, 47. Bithyniaca Arriani 176, 38. Bithynicum vocabulum 803, 48. Boeoti agricolae et inciviles mores pecudum 311, 56. Boeoti magna Aeolensium pars 37, 25: *α* pro *η* usurpant 9, 42: *η* pro *ε* 605, 35: *ε* pro *η* 671, 20. o pleonastice inserto *ἐλέλουθα* dicunt 298, 44: *ω* pro *α* 823, 53: *ω* pro *ου*, et *ε* pro *η* 825, 28: *ε* pro *η* 9, 34: 11, 17: 82, 24: 410, 6: 493, 45: 602, 28: 626, 7: 660, 51: *ἐνισκω* pro *ἐνέγκω* 691, 24: *ο* pro *φ* 770, 14: *ο* pro *ω* 260, 21: *ου* pro *υ* ubi usurpant 632, 51: *β* pro *δ* usurpant, ut Aeoles 200, 31: 417, 42: *Διός* pro *Ζεός* 409, 17: *ττ* pro *στ* 479, 46: et 449, 37: *ξ* pro *κ* in *ἔξεν* et *ἔξαι* 472, 12: et 297, 16, 21: 431, 45: *ω* cum Aeolib. usurpant pro *α* seu *ου* a nom. in *α* 11, 11: et 33, 38: 154, 5: *ηός* pro *αιός* 32, 7: *οἶος* pro *φός* 29, 26: *οἶος* pro *δῖος* 224, 36: *αἶς* pro *ἡς* in prima contract. nominum 184, 13: 304, 55: *ἰών* pro *ἐγώ* 315, 17: in tertia plur. ut variant 401, 43: tertiam pluralem primae syllabarum numero parem faciunt 426, 5: nempe *οσαν* pro *ον* 282, 35: et contra, *εν* pro *ησαν* in aor. pass. ut Aeoles et Dorae 552, 39, 44: et 282, 39: 600, 37. Boeoticum vocab. 191, 12: 561, 11. Boeotius carcer 98, 30. Boeotia Neptuno sacra 547, 16. Boeotia Homeri 7, 53. Boreae filii 411, 4. Bos praevia, urbis condendae locum monstrat 207, 43: et 203, 16: 450, 43: 594, 3. bos grandis holocausto immolata 207, 28. cum bove ovie immolata Pandorae 358,

12. Bos e sacrificio effugit 210, 24. Boves olim in pretio erant 73, 7: Aegyptiis sacri 747, 44. bos in moneta cur expressus 320, 50. Botto Cretensis 206, 4, 7. Brassica iuxta vitem non fertur, eademque prima in conviviis apponitur 534, 46. Brentus Hercules f. 212, 24. Briareus 768, 10. Brillietum mel 149, 24. Brotus propr. 215, 36. Brumale 215, 44. Bubulci baculus 485, 56. Buccolion heros 604, 7. Busta 209, 49. Butes et Butades 209, 52. Butae posteritas 386, 4. Buxeta Cytori 541, 36. Bysas Thrax 216, 44: 217, 36.

C

Cadmus bove duce Thebas condit in Boeotia 594, 4. Cadmi locii 748, 42. de Cadmo fabulose multa 797, 41. Caduceo cur instructi praecones 512, 6: caducei forma 512, 3. Caecus, *τυφλός* 510, 15. Caedis confessae forum 358, 57. caedis involuntariae forum 344, 25: 362, 43. ob caedem involuntariam mutatum solum 507, 26. caedis poena extendebatur etiam ad inanimata instrumenta 362, 55. caedis expiatio fieri ut solita 118, 25. caesi propinquitas pecuniis placata 748, 26. Caelus, Oceani f. 50, 1: exactus a Titanibus 760, 42. Caeli castratio allegorica 540, 17. Caeli ianitrices Horae 823, 14. Caenus an Coenus Carani filius, Maced. rex 523, 46. Caesar a caedendo 498, 26. Calais Boreae f. 411, 4. Calatis et Calatiani 79, 21. Calcamentum quadrata forma, utriusque pedi aptum 524, 39. Calculi in reum per indignationem coniecti 376, 5, 12. calculi fatidici 455, 24. calculorum vice olim labae 271, 51. Caldene Pifidae filia 721, 43. inter Calicem et suprema labra interveniunt multa 365, 23. Calidi, metaphor. 453, 44. Callaina vasa 486, 51. Callias citatur 351, 50. Callias *Πεδίτας* 301, 55. Callimachus citatur 8, 32: 38, 36: 49, 48: 51, 23: 54, 52: 55, 12: 63, 31, 52: 68, 34: 76, 31: 86, 29: 72, 8: 117, 15, 21: 130, 31: 137, 49: 144, 42: 148, 39: 154,

- 7, 30: 158, 5: 159, 28: 168, 2: 172, 29: 175, 51: 177, 55: 195, 47: 201, 12: 210, 38: 214, 22: 218, 21: 219, 29: 223, 19: 225, 24: 230, 1: 233, 5: 239, 15, 34: 240, 6, 49: 245, 32: 247, 43: 254, 14: 266, 36, 45: 268, 21: 270, 18: 272, 45: 274, 1: 276, 22: 278, 28: 279, 46: 283, 1: 291, 18: 294, 48: 302, 12: 306, 22: 330, 53: 336, 2: 365, 25: 380, 7, 54: 383, 27: 390, 41: 392, 27: 404, 47: 406, 48, 51: 425, 47: 428, 11: 437, 17: 442, 38: 450, 32: 463, 4: 477, 13: 498, 11: 502, 26: 504, 11: 510, 12: 512, 54: 524, 25: 534, 32: 551, 30: 555, 18: 567, 9: 572, 22, 36: 587, 36, 55: 594, 21: 623, 2: 629, 32: 643, 45: 669, 51: 675, 18: 677, 53: 753, 19: 768, 17: 788, 26: 793, 25: 819, 4. Callimachus Aetion primo 636, 14: Aetion libro II, 160, 50, 33: Aetion lib. III, 212, 37: in Choliambi 59, 49: 442, 10: in Elegiis 290, 50: in Hecuba 74, 15: forsitan in Hecale, ut 519, 43, et apud Suidam. in Callimachi *ἠν-υγηδὴν* Hedyli commentarius 72, 16: in Callimachi Aetion lib. I Theonis commentaria 207, 47. Callimachus lib. De Avibus 659, 31. Callimachus citatur ut grammaticus 672, 29: ut apud Athenaeum Callimacho tribuitur *πῖναξ παντοδαπῶν συγγραμμάτων*. Callistratus τῶν φόνων appellationem mitigavit 756, 8. Calydon, op. Aetol. 40, 31. Camarina 27, 11, 13. Camelus, magni laboris animal 44, 56. Camerati seu rotundati fornices 717, 41. Camirus, propr. 28, 50. Campani Flaccum accusant 316, 12. Campus sacer 428, 37. Cancelli 288, 46: 289, 5. cancelli aerei 743, 31. cancellata ianua 518, 22. cancellatae dicasterii fores quare 513, 4. Canistra e falice 619, 19. Canobi mors 328, 17. Capilli vulvi cum eiulatu 622, 34. Caprina pelle nigra indutus daemon 119, 10. Captivi vinculis constringebantur 284, 52. captivae pro dignitate distribuiebantur ductoribus 347, 20. Caput, κεφαλή 490, 45: caput recens mactati hominis in Romae fundamentis inventum 490, 45. caput hostiae, inter mactandum sursum reclinabatur 533, 49. caput in arborum cavernis occultat *κρυμνὸς* avis 545, 18. capite annuere alicui 536, 3. Capita urbium, arces, basilicae, turres 491, 16. caput urbis, Capitolium 490, 44. caput imponere negotio 536, 6. Capys Troianus 490, 3. Cappyis inventum 481, 39. Carani Maced. filius 523, 40. Carbo naturas habet duas 109, 37. carbo duplicis naturae Christus 109, 41. Carceri praefecti magistratus 338, 32. Cares, primi mercenarii milites 492, 7: amenta clypeis invenere 489, 39. Caricae olim pro carnib. 479, 15. caricae chelidoneae et phibaleae 149, 25. Carnidis caedes 61, 51. Caro, animata est 536, 22. ante carnes publice Athenis distributae datae caricae 479, 15. Carnifex ligno seu fultre fontes interficit 771, 46. Carysti filius 408, 10. Calandra varicinator 646, 25. Callandro conditum oppidum 447, 33. Callistius Cres 255, 17. Callitatis cultos vitex 11, 55. callitati servandae vitex a sacerdotibus subternitur 591, 53. Calloris equi 544, 54. Caltratio fortuita 471, 44: calstrati galli deae Phrygiae 220, 25. Calus cum casu coincidens, eundem accentum sumit 585, 14. Caudae blanda versutiae canes decipit vulpes 506, 41. cauda, pudendum 59, 55. Cave tibi; ludus 286, 50. Caunii fortibus maxime usi 267, 20. Causae in templo dictae 451, 40. Cauldici: vife Orat. Cecrops Atticae tetrapoles tres instituit 352, 54. Cecropis filiae, draconi custodes a Minerva datae 287, 15. Cecropia 352, 56. Cecus, τυφλός 510, 15. Cedri folia 515, 49. Celer, et Celeres 502, 56. Celtae, pro Itali 427, 18. Celso, mul. pr. nomen 212, 30. Ceniores Athen. 391, 53: 392, 3. Centaurorum forma 503, 53. centaurorum debellatorum monumentum 428, 23. Cephalo Gergithius citatur 490, 2. Cephalus Cephaleniae conditor 144, 26. Cephalis exilium, liberi e secundis nuptiis 507, 26. Cephalis filius Aous 117, 38. Cephalus or. citatur 566, 38. Cephel dona 594, 10. Ceraunii montes 76, 54. Cerberi vomitus 534, 20. Cercyo strangulatus 132, 15. Cercyonis nepos 473, 46. Cerebrum quale 310, 31. Cereri moellae risum ut moverit lambe 463, 24. Ceres magna olim veneratione fuit 820, 41. Cereri sacra facta post importatas fruges 442, 14. Ceteris festo comoediae actae 764, 15. Ceres, Tellus est 263, 56. Certauri, manus sputo et pulveread firmiusprehendendum retinendumque obducebant 528, 50. certares nudi quando coeperint 242, 51. certamina et ludi in nuptiis 743, 20. certaminum iudices 331, 22. Cerullata facies 406, 26. Cervus, timidum animal 325, 11: serpentes ut eliciat, et quorum eos devoret 326, 5. cervas cornib. a natura destitutae 505, 6. cervi vivacitas 13, 37. Chaldaea reg. 157, 52. Chaldaei astronomi 697, 53. Chaldaei citantur 196, 26. Charax histor. citatur 525, 51. Charax gr. citatur 302, 32. Chares gr. citatur 416, 35. Charitum mater 396, 32. Charixena 367, 21. Charon Lamplacenus histor. de hamadryade 75, 51. Chartularii 527, 31. Chii Atheniensibus invisii 512, 45. Chium vocabulum 796, 44. Chimaerae patria 189, 42. Chironis domus 173, 41. Chlamydes Thessalicae 448, 40. Choeroboscus gramm. citatur 3, 48: 20, 20: 23, 56: 26, 46: 28, 54: 48, 23: 53, 2: 59, 51: 61, 36: 37, 74, 50: 93, 5, 33: 94, 46: 110, 43: 112, 39: 159, 10: 230, 2: 278, 44: 290, 40: 316, 22: 324, 13: 411, 45: 473, 41: 484, 35: 491, 39: 535, 7: 537, 3: 560, 15: 629, 1: 630, 50: 635, 32, 49: 639, 9: 681, 25: 704, 30, 45: 709, 57: 710, 12, 32: 713, 19: 714, 31: 718, 18: 722, 11: 726, 39: 740, 14: 749, 21: 767, 56: 774, 38: 796, 52: 800, 13: 803, 39: 815, 14: 823, 47. Choerobosci regula 599, 41. Choeroboscus in prima regula 517, 24. Choeroboscus in Masculinorum nominum regulis 3, 48: in quarta regula masculinorum 670, 26: in v regula masculinorum 81, 51. in Regulis neutrorum 814, 23: in Neutorum quarta regula 116, 19: in praefatione de Neutris 640, 8: lib. De tono genitivi 800, 22: De tono nominativi dualis 460, 6: De possessivis 230, 15: De verbis 501, 25: eis τὸ ποσὶν 38, 34: 73, 55: 78, 51: 167, 5: plenius eis τὸ ποσὶν ποσόντος 29, 31: in ἀνέκδοτον 672, 27: De Orthographia 41, 40: 146, 28: in Orthographia sua 376, 44: et 61, 43: 92, 51. Choeroboscus Georgius ἐν τῷ ἐκματῶν 454, 46. Choliambi Callimachi 59, 49. Chordae discrep. 365, 35. Chorearum theatricarum curatores 362, 1. in choreis coma olim revincta 764, 8. Chori maior pars e satyris constabant 764, 5. chori figura olim quadrata 764, 4. Chrysus carbo ille duplicis naturae 109, 41. Christi appellatio utraque, *Χρῖστος* et *Ἰησοῦς*, active signif. 828, 37. Chryse, Chryseidis f. 815, 57. Chryseidis ex Agamemnone liberii 815, 56. Chrysippus citatur 272, 17: 361, 13: 531, 54: 540, 9: 647, 36: 701, 23: 751, 15. Chrysippus phil. citatur 57, 26. Chrysippus cit. ut gramm. 81, 15. Chrysis regina 294, 3. Cibus, τροφή 512, 51. cibus primus homini a quercubus 118, 45. Ciconium vinum 445, 8. Cilices improbitatis nomine taxati 310, 55. Cingulum: q. Zona. Ciraron Carani pater 523, 42. Circes insula 27, 4. Circulus: vife Orbis. Circumflexus ex acuto et gravi conflatus 32, 15. circumflexum in compositione quae verba retineant 128, 3. circumflexa quaedam e barytonis 499, 2: et 129, 45. circumflexa e barytonis mutata penultimae quantitate 476, 25. circumflexa pariter et barytona quaedam verba 575, 2. circumflexa omnia, potestate sunt barytona 684, 53. circumflexorum coniugatio secunda poetice *ὄω*, facit pro *ὄω* 556, 5. Citharae pulsu ducti lapides 368, 44. ad citharam hymnos cantabant stantes 690, 35. Cius fl. 135, 27. Claudius philosophus citatur 380, 11, 24. (haud scio an Claudius Aelianus.) Claudius Iulius in Punica historia 219, 34. Clearchus Athamantis F. 24, 13. Clemens gr. citatur 407, 57. Cleo elegiographus cit. 389, 26. Clerus ecclesiae 519, 16. Clidemus citatur 775, 2. an Clitodemus 362, 44. Clithestes tribus Athenienses digessit 369, 22.

- Clitarchus citatur 216, 9. Clitarchus Aegineta lexicographus 221, 32. Clitarchus in Glossis 111, 9. Clitodemus citatur 362, 44. Clypei forma 157, 14: 271, 12. clypeorum amenta, Carum inventum 489, 38. clypei Persici e vitice 228, 53. Cnidium vocab. 548, 8. Cnopsis Colchus 523, 39. Cnossus Cret. 343, 30. Codri pater 533, 45. Coeslyra luxuriosa f. 310, 44. Coeus gigas allegor. 523, 47, 51. Coei titanis F. 264, 25. Cognatio acquisititia per conubium 669, 32. Collectiva seu Comprehensive nomina duplicem syntaxin admittunt 264, 45. Colli meatus tres 557, 15. collaria ornamenta e succino 425, 15. Coloni, oi *κωσγγοί* 525, 43. Columba Veneri sacra 664, 54. Columnae Hercules 350, 6. Coma homini ornamentum a Deo creatore data 527, 11. Coma detondetur in fuga 526, 32. comata capita, virilitatis indicium 527, 4. comati plerumque superbi 527, 7. Comicus poeta citatur 132, 50: 167, 45: 192, 19. comici diminutivi frequenter utuntur 782, 43. comici recentiores citantur 262, 59. Comicum vocab. 311, 45. Comicae dictionis congeries Palamedis historici 145, 44. Commentaria Iliad. cit. 85, 7: 541, 4: 566, 15. Commentaria Lycophr. 76, 57: 164, 26. Commentarius Promethei vincii 690, 12. sic alibi. Commentarienses scribae 527, 25. Communis Mercurius 576, 17. communia genere adiectiva et subst. in *os* 143, 29, 38. communia in foeminiis quoque terminationem transferunt ab Atticis 145, 42. communis lingua contractis utitur 21, 7. v. *καὶ*. Comparativa formantur ex *av*, *as*, *us*, *ous* 573, 51. comparativa ut a nominibus, sic a verbis et adverb. 791, 2: ex verbis 3, 15. comparationis forma triplex nomin. in *us* 325, 28: et 234, 48: 438, 29: 443, 15: 492, 38: 537, 16. comparativum triplex ex nom. in *as* 582, 12. comparativa Ionica *ιστερος* pro *στερος* 394, 6. comparativa in *στερος* an comm. gen. 794, 20. comparativa in *πος*, hyperdissyllaba omnia 795, 6. comparativa dissyllaba in *av*, penultima diphth. 700, 57. comparativum *av* vocativum neut. g. similem habet 505, 46. Comparativa et superl. anomala 31, 6. comparativa
- lyncopata 546, 2. comparativa pro positiva 628, 32: et 622, 48. Comparativa intensivas particulas admittunt, ut *πολύ*, *μᾶλλον* 693, 27: et 675, 23. Comparativa omnia proparoxytona regulariter 505, 47. comparativum an e comparativo formetur 675, 24. Comparativis et superlativis quae careant 5, 22: comparativa non sunt e neutris in *os* 807, 13: et 447, 4: non sunt e verb. in *av* 573, 54. Comparativorum formam seu terminationem habentia 195, 13. Compolitio ex *παράθεσις* 278, 30: e vocativo non fit 243, 37: in patronymica non cadit 274, 54: tres dictiones excedere non solet 459, 10: ex oxytonis barytona facit 339, 45: scripturam mutat 649, 14: significationem non mutat in totum 649, 34. Compolitia accessionem tam in principio quam in fine admittunt 493, 16: spiritum simplicium plerumque retinent 396, 43: tonum in prioribus syllabas rejiciunt 113, 33: eandem cum simplicibus significationem habentia, tonum quoque eundem fere habent 113, 43: simplicium declinationem retinent 395, 44: masc. et foem. genus habent comm. 643, 12: et 480, 33: quae masculino et foem. gen. variant 480, 35. Compolitae ex duobus integris nomina 139, 52: 208, 47. compolitae ex duobus integris per omnes casus, excepto vocativo 245, 8. componi integrum cum mutilo non potest 208, 56: compositio e duobus synonymis seu idem significandis 48, 28: 281, 25: 291, 37. compolitae e compositis facta 459, 3. compolitio in nonnullis geminatur 571, 49. compolitae deriv. forma 587, 2: 606, 36: 719, 4. compolitae pleonastica 302, 10. compositiones poeticae insolentiores et audaciores 639, 38. Compolitae ex foem. in *η* 209, 9. compolitae cum foem. in *α* 823, 15. compolitae quadrupliciter ex neutris in *α* 105, 40. Compolitae cum desinentibus in liquidam, a genitivo aut dativo formantur 810, 54. compolitae e nominibus et verbis ut variant 299, 27. compolitae cum verbis baryt. abiciunt, tert. pers. 808, 6. compolitae e verbo dissyllabo et nomine, variant 668, 47. compolitae ex hyperdissyllabis barytonis, plerumque syllabam exterunt in priori compositionis parte 501, 52. compositiones etiam
- e monosyllabis verbis 137, 34. compolitae e praesenti et futuro 46, 27: 59, 37. compolitae e futuro, *av* vertunt in *η*, 378, 55: 438, 25. compolitae cum verbis nomina, toni quam regulam habeant 105, 29. compolitae cum verbis, pro actionis passionisque significatione accentum variant, in *os* scilicet desinentia 313, 11: et 113, 39. compolitae activam significationem habentia, proparoxytonas efferuntur; et proparoxytonas, quae passivam 215, 21: 531, 51. compolitae activae significationis an perpetuo proparoxytona 775, 48. compolitae cum adverbio in *avis* 346, 31. compolitae cum praepositionibus verba, quam augmenti regulam habeant 112, 34, 55. compolitae saepe divise ab Homero proferuntur 649, 43. Compotior quod somno oppressus craterem suum non ebibisset, multari ut solitus 362, 32. Comprehensive signif. *av* *avos* 675, 53: et *av* *as* 555, 42. v. *Collectiva*. Conceiones duum generum 733, 15. Concipiunt ex aura et calore. solari vultures 619, 40. Coniugatio barytonorum prima in quibus praesentis mutet in praeteritis 750, 1, 13: tertia, *o* ingenerat verbalibus suis 34, 15: quarta, in futuro ut variat 100, 25: Attice *av* pro *av* facit in fut. 483, 20: quinta, penultimam naturam vel positionem longam postulat 444, 46: in quibus defectiva sit 232, 4: sexta, in *av* purum 534, 36. Coniugatio circumflexorum prima, in futuro ut variat 129, 32: secunda, quae per *av* et quae per *av* efferat in fut. 202, 3: habet pleraque derivata ex nom. 15, 25: tertia ex nom. in *os* 164, 12: futurum in quibus per *av*, et in quibus per *o* efferat 147, 45. Coniugatio verborum in *av* quarta unde 289, 55. ad coniugationem verborum in *av* quartam pertinet substantivum *av*, natum ex sexta barytonorum 307, 51: et 301, 7. v. *av* in Gr. Ind. Coniugationis mutatio fit non in compositis tantum, sed etiam in simplicibus 526, 54. coniugationem duplicem admittunt quaedam verba 129, 46. Coniunctio nulla vel circumflexo vel gravi tono implacatur, sed omnes acciuntur 172, 32. ex Consequenti antecedens pro-
- pice 297, 9: 509, 18, 24: 528, 45: 579, 14: 594, 17. Confilia tempus requirunt 266, 15. Continens pro contento positum 813, 47. contentum pro continente 453, 50. Contractio non cadit in omnia 677, 1. in contractione obtinet diphthongus et vocalis longa 468, 3: 475, 8. Contractio duarum dictionum in unam, coronide seu apostropho signatur 763, 9. v. *se Crasis*. Contracta, integrorum declinationem servant 552, 40: 657, 42: 674, 28: 804, 37. contracta declinatio e contracto nominativo; et contra 489, 16, 20. e contracto nominativo nova flexio 800, 18. contractis utitur communis lingua, non incontractis 21, 7. contrahere dialyses Ionicas solent Attici 386, 36. Contritiones menstruae 369, 38. Convivia, amicitias conciliant 794, 13. in conviviis veterum ex aequo tributae portiones 251, 32. conviviales quaestiones 241, 31, 38. Convivium, *συμπόσιον*, Herodiani liber 420, 36. Cordis situs 557, 26. cordis pulsatio seu palpitatio in timore 655, 55. Coriacea vasa 110, 58. Corinthium schema, *ομα* pro *ομα* 301, 30. Corinthiaca Thelei 145, 53. Cornicis vivacitas 13, 37. cornix marina, mergus 32, 54. Cornibus boum inter serendum impacta semina, duritiem indomitam contrahunt 505, 23. corniculum hamo piscatorio annexum 505, 17. cornua olim pro poculis 504, 54. cornu olim pro gutto seu aquali 504, 31: 539, 30. cornua in memor. susp. 504, 10. cornu Oceani 504, 48. cornuti homines in Cypro 738, 53. Cornutus libro *περὶ Ἑλληνικῆς θεολογίας* 408, 52. Corona ficulnea in triumpho 454, 25. corona Olympiacis ludia oleagina 532, 46. coronis ex fronde oleagina supplicatum Dianae 402, 19. coronata Diana chrysanthemis 350, 35. corona e pennis Sirenum 694, 16. coronae e falcibus et ovulis (aut ovulis) contextae 588, 46. coronae phillyrae cortice textuntur 795, 5. Corona mortuis vendi solita 379, 54. Cortes Lyciae 813, 55. Corvi albi 127, 32, 45. Corybantibus *δάκτυλοι* unde 246, 20. Corycii montes 117, 42. Corycium antrum 676, 9.

Coryciae nymphae 676, 5.
 10
 Coryphe, Oceani f. 474, 32
 Cottus 768, 10
 Coturnices nolarum tinnitu exploratae 273, 50
 Coiris Lydi F. 153, 43
 Cranei seu Κράνοι 507, 29
 Crasis non fit, si sit intermedium 337, 5: fit electo et u, item si consonans aliqua intercedat 412, 56. in crasi maior abolet minorem 431, 13. crasis duarum dictionum in unam, coronide seu apostropho insignitur 763, 9. vide Contractio.
 Crateres viti, hostibus expositi 460, 51. crater pro libertate Iovi consecratus 229, 50
 Crates gramm. citatur 111, 21: 145, 54: 175, 34: 194, 22: 271, 8, 21: 570, 43: 579, 1: 594, 47: 634, 8: 779, 9
 Crates com. cit. 299, 30. Crates in Metaphis 698, 10: 'Οδυσσεύς 367, 24: Pyline 267, 19: Trophonio 270, 6
 Cratinus p. citatur 183, 45: 200, 40: 269, 31: 402, 41: 491, 40: 718, 3. Cratinus Dionysalexandro 196, 8: Δραπέτης 8, 11: Δραπέτης, seu Δραπέτης 132, 14: (ubi vide Not.)
 Μολδακός 482, 22. Cratinus notatur 747, 50
 Cratin. in Epitome librorum Basilidis de Homericis dictione 142, 27
 Cretae, Cretensium iudex 538, 2
 Cretae foror 27, 24
 Creta olim Telchiria 751, 34: Pelasgis, Achaëis, et Doriensib. habitata 768, 30. Creticum vocabulum 45, 16: 83, 15: 108, 43: 221, 45: 264, 12: 284, 12: 331, 52: 434, 51: 721, 16. Creticus pes 280, 33. Creticus cognomen, et Creta subiugata 733, 2
 Creula 217, 26
 Cribrorum opercula 539, 10
 Crinis summi verticis intactus diis consecratur 120, 28. crinium acervus in luctu evulsus ab Ifide 552, 17
 Critolaus gr. cit. 416, 35
 Crobyzorum religio 408, 3
 Crocus corycius 551, 46. crocus ortum unde ducat 551, 50: crocodilo formidini est 539, 51
 Croelus in pyra usus incantatione 402, 23
 Cromna olim Amastris 79, 16
 Crux solenni pompa cum precibus circumfertur 682, 8
 Cubicularii 527, 28
 Cubitus, ὀγκύς 543, 8
 Cunarum vice ventilabra usurpata veteribus 562, 46
 Cupiditas plus habendi, inducit ad iniuriam 232, 53. cupiditas cupientem trahit 517, 19. cupiditatis sedes in hepate 433, 15
 Cura cor urit et edit 509, 18.
 Curatores publici 361, 57.
 curatores sacrorum 362, 11
 Curetum nomina et in Cariam expeditio 390, 1
 Cursus quinquennis 675, 41
 Cyclici poetae citati 600, 9
 Cyclopi filius 220, 6. Cyclopes olim Κέκωνες 506, 8
 Cymbae, κύμβαι 545, 32, 35
 Cyprii reges 117, 33. Cyprium vocabulum 34, 10: 132, 53: 212, 43: 223, 47: 310, 51: 515, 16: 539, 30: 712, 22: 776, 22. Cyprii καλῶ pro καλῶ 485, 45. Cyprii carcer νέμεος 98, 31
 Cypselus Corinth. 199, 26
 Cyrenes filius ex Apolline Agreus 13, 21. Cyrenaicum vocab. 84, 43: 190, 57: 213, 6: 227, 51: 626, 56. Cyrenaeus poeta cit. 380, 7: Callimachus.
 Cyriani, an Cyrenaei 625, 45
 Cyrillus fl. 15, 1
 Cysicus occisus 662, 49. Cysici uxor 518, 1
 Cysici portus 89, 40. Cysiceni notati 187, 24

D

a Daemonibus corripi et agitari ubi coepti homines 276, 43
 Damasi filius 177, 54
 Danae Acrisioe 52, 45
 Danaides, Aristophanis fabula 162, 39
 Danaus ex Aegypto in Peloponnesum commigravit 681, 16: in filiarum nuptiis ludos et certamina proponit 743, 20
 Dardani uxor 143, 56: 191, 45
 Darius ubi victus 248, 20
 Darii Persae frater 79, 19
 Dativus varius eiusdem nominis 605, 26. dativi monosyllabi delinunt tantum in ὀνσφώνητον, ut νῆ, γῆ 203, 3: dissyllabi, a nominativo monosyllabo, acciuntur 567, 49. dativus circumflexus a nominativo barvono 472, 46. Dativi pluralis regula 166, 53: metaplasmus, si pro eis 245, 48: εἰσι fig. 418, 18. Dativis Ionice ac poetice figuratis Homerus magis utitur quam regularibus 166, 39
 David propheta cit. 482, 57
 Debitis onerati agri, stela insigniebantur 159, 18. debitis onerata praedia et aedificia, tabulis appensis notabantur 632, 28. debita aerario 124, 43. debitorum publicorum quaestores 411, 2
 Decima diis e praeda et spoliis data 254, 5
 Declinatio nominum, initium non mutat 614, 52.
 declinatio contracta e contracto nominativo, et contra 489, 16, 20. declinatio mu-

tata ex mutatione terminationis 674, 32
 Decomposita 131, 42: quid 493, 18: a compositis quid differant 269, 4: triplex genus admittunt 643, 10
 Decton in commentario Lycophronis 434, 18
 Decuria seu δυνείας, omnium numerorum capax est 253, 48: cur Clavis Orpheo dicta 253, 50
 Defectiva quae sint verba 231, 38. defectiva in uis 72, 25. defectiva ultra praeteritum imperfectum non flectuntur 58, 30, 34: 232, 19. defectus causae in verbis et nominibus quas sunt 401, 3
 Desinitio quid 349, 24
 Delatoribus posita mulcta 368, 48
 Delia pugna 359, 11
 Deliberandum est diu 266, 15
 Deliquium animi, aquae asperzione revocatur 605, 56
 Delphi revoce dicti Pythii 255, 12, 20. Delphicus tripus 255, 9. Delphicum vocabulum 412, 30
 Delphin (seu Delphicus serpens) iaculis ab Apolline confectus 322, 3. delphin navi dux praestitit 255, 18. delphini forma opitulatur Apollo 559, 1. delphiniferae naves 255, 25
 Delphini dicant. 358, 56
 Delta, Aegypti insula 25, 47
 Demetrius ὁ Σικελός live Σικελικός cit. 335, 17. Demetrius Scepsius cit. 808, 37. Demetrius gramm. cit. 196, 14. Demetrius ὁ πύκνης 266, 5. Demetrius ὁ πύκνης in lib. De Dialecto 592, 53
 Demo citatur 768, 1
 Democritus citatur 57, 18: 260, 40: 601, 27: 622, 42
 Demonicus citatur 233, 13
 Demonstratio prima in pronominibus est 314, 54
 Demopho Palladium rapit 362, 46
 Demopho gr. citatur 283, 42
 Demosthenes citatur 54, 8: 167, 43: 228, 50: 240, 25: 241, 2: 349, 42: 555, 2: 562, 23: 565, 5: 569, 36: 518, 25: 577, 49: 653, 1: 662, 34: 699, 25: 744, 18: 782, 35: 788, 57: 789, 47: 793, 14. Demosth. or. pro Corona 448, 57: 463, 44: 734, 1: 778, 36: or. pro Ctesiphonte 190, 29: 418, 43: or. adversus Aeschinem 384, 44: 733, 18: or. adversus Aphobum 734, 33: or. adversus Aristocratem 717, 13: or. adversus Aristogitonem 338, 52: 344, 26: 788, 2: in Apologia ad Lacritum 251, 17: or. contra Midiam 469, 8: 758, 56: or. contra Neaeram 325, 19: or. contra Olympiodorum 555, 9:

or. adver. Pantaeneturum 717, 9: in παραγοφῇ ad Pantaeneturum 359, 51: or. adversus Spudaeum seu Spudiam 716, 52: or. adversus Stephanum 448, 19: 788, 6: or. contra Timocratem 440, 31: or. περί ἀτελείων 448, 18: or. περί τῶν συμμοριῶν 758, 53: in Philippicis 151, 5: 187, 56: 449, 9: 736, 5: Philippica II 620, 47: 699, 33, 46: Philippica IV 469, 4: V Philippica 324, 47: 404, 53: Philippica sexta 254, 26: Philippica VII 734, 24. Philippica septima Crobulo tribuitur a nonnullis 418, 47
 Demosthenis Bithynus libro III 437, 48
 Dentium ratione ut differant animalia 493, 3. dentium collisio in pavore 541, 52. dentes aetatis indices 3, 55: 236, 50. dentes circa xx annum nascentes 742, 36. dentes candidi sunt lentis scilicet saepius mania 740, 48
 Depilari et glabrari solitas mulieres 528, 3
 Derceto Amazon 493, 42
 Dercyllas Dorico idiomate usus 391, 20
 Deriadis adversus Bacchum dices 199, 41
 Derivata sequuntur primitiva 568, 11: spiritum primitivi nonnumquam mutant 471, 48: primitivi quantitatem aliquando minuant 122, 42, 54: quandoque primitivi longam naturam vertunt in longam positionem 471, 36: interdum eiusdem signif. cum primitivis suis 52, 17. derivatum significatione primitivum excadens 658, 29. derivatum e duobus simplicibus divisiss 587, 2: 606, 36: 719, 4. derivatio ab etymologia quid differat 275, 39
 Desiderativa in eis 485, 16
 Deucalio Promethei F. 553, 8: aram Iovi post diluvii remissionem excitat 176, 32: ex oraculi responso Dodonen condit 293, 4. Deucalionis arca ubi appulerit 655, 6
 Deo repugnans, longaevis non est 266, 24
 Dexameni bubile 209, 44
 Dexippus Chronicorum libro XII 535, 5
 Dia Pirithoi mater 668, 17
 Dia, nunc Trallis 589, 55
 Diaconorum et presbyterorum collegium, ἀλῆες 519, 16
 Diaeresis seu Dialysis diaphthongi 168, 58. diaeresis nota seu περιστροφής quando adhibeatur 169, 37. diaeresis Ionica seu pro ὦν 227, 5. diaeresis cadit etiam in articulos 614, 39: accentum quandoque mutat 614, 45 de Dialecto liber Aristodis 545, 8. de Dialecto liber

- Demetrii Pyctae seu Pugilis 592, 53
- Dialylis Ionica, se pro ou 331, 9. sic ἀνδραγχοῦ seu ἀνδραγχοῦ 99, 50. dialylis genitivorum in ou, tempus anceps non capit 334, 41. dialylis in re-ctos non cadit 16, 17
- Diana venatrix 331, 54: 501, 34. Diana Hecate 319, 41.
- Diana quo supplicationis gene-re placata 402, 19: paeae-nem invocata 657, 6: eadem quae Luna 150, 15: 657, 8.
- Dianae ortus Herculis praeconio nunciatus 511, 56.
- Dianae sanum 825, 1: fa-stum mense Παγγαλιῶν 443, 20
- Dias Lycaonis F. 288, 35
- Dictaeum antrum 465, 27
- Dictami vis 108, 38
- Dictieriis seu iaculis icere 463, 27: 568, 41
- Didymus gramm. citatur 137, 1: 145, 42: 146, 39: 148, 12: 179, 13: 195, 49: 208, 15: 224, 14: 230, 4: 247, 56: 329, 47: 345, 3: 357, 56: 372, 29: 429, 43: 452, 30: 489, 5: 492, 52: 645, 2: 668, 23: 741, 27, 42: 755, 40: 788, 4. Didymus comment. in Odyss. § 664, 50: 720, 25: Symposiacum libro III 718, 35: libro de Lyricis poetis 690, 35: 777, 9
- Dies, Noctis F. 429, 26. Diei filius Brotus seu Mortalis 215, 37. dies nefasti 131, 13. dies ultimus anni 656, 48. diei duodecima pars, hora 823, 9
- Dii populares 221, 4: et 220, 52. dii cum mulieribus mor-talibus congressi, heroum ge-nus procreant 437, 39: dii epithetis unde sumptis orna-ri ab Homero soleant 546, 30: 547, 4, 8. Deorum po-tus nectar 600, 12. Deorum simulacra Scythia sub terra sunt 823, 31
- Diluvii monumenta in Boeotia 303, 11. diluvio extincti, so-lenni festo lugeri soliti 774, 57
- Dimidii nota 744, 34
- Diminutiva virginibus et foemi-nis, comicis item usitata 782, 40. diminutiva plerique me-tericorum nomina 782, 44. vife ὑποκρίσθαι.
- Dinarchus citatur 788, 57. Di-narchus or. κατὰ Λυκούργου, εὐθύμης 469, 11
- Dinomenes Rhodius 225, 1
- Dio citatur 494, 24. Dio in Romana historia 581, 4: Romanae historiae libro xv 316, 11: lib. xvi 316, 16: lib. xvii 316, 6: Πρωμαίων λόγος 418, 5
- Diodorus histor. citatur 280, 19: 427, 21
- Diogenes gramm. cit. 95, 42: 99, 13: 101, 2: 108, 24: 110, 32: 111, 5, 50: 112, 27: 122, 29: 123, 12: 134, 1: 143, 4: 195, 45, 51: 214, 38: 219, 39: 244, 22: 248, 1, 24: 255, 8: 267, 9: 272, 34: 296, 42. Dioge-nia Lexicon 55, 36: 252, 33: 286, 36
- Diogenianus gramm. citatur 104, 39: 162, 42: 216, 29.
- Diogenianus Chronicis 34, 5
- Diomedes uxor 27, 52
- Dione eadem Tellus 280, 46
- Dionysalexander, Cratini fa-bula 196, 8
- ex Dionysiacum libro ix citatus locus 280, 10
- Dionysius Sículus ob Olympi-cam victoriam condit Adriam 18, 54
- I. Dionysius citatur 828, 42. in I. Dionysii libr. De divinis nominibus Scholia 147, 1
- Dionysius gr. citatur 334, 53: 344, 11: 514, 15, 34
- Dionysius Alcala-phus gr. unde Alcala-phii cognomen adeptus 278, 1
- Dionysius Atheniensis in Κτή-σει 689, 16: rectius Κτίσει Suid. in Τελμίοσι.
- Dionysius δ περιγηγής citatur 86, 53: 205, 38: 622, 1: 659, 51: 706, 37, 45: 708, 53: 751, 48: 820, 39. Dio-nysius in Periegesi 70, 53: 427, 20
- Dionysius Sidius primus specie lidos usus 783, 20
- Dionysius Thrax gr. 277, 52: citatur 308, 18: 365, 23: 747, 20
- Dioscuri ἀνδρες unde dicti 160, 16
- Diotimus citatur 207, 40
- Diphilus citatur 744, 47.
- Diphilus Παλλαῶν 206, 16.
- Diphili comici Ἀλσιντρεῖα 61, 10
- Disiunctivae coniunctionis spe-cies 415, 22, 49
- Diithrambo victor, bove de-nabatur 747, 49. Diithram-borum libri a Pindaro con-scripti 460, 38
- Divinorum cognitione qua aeta-te homines imbuti voluerit Chrysiptus 751, 16.
- Divinorum libri Enomide au-ctore 445, 8
- Divitiae, Cerere prognatae 677, 17
- Diyllus: vife Thyillus.
- Dodona op. 292, 4. Dodonae-us fons 98, 22
- Doliche insula 389, 2
- Dolorifica, a frigidis denomi-nata 731, 18, 31
- Domus veteribus erant arborum cavernae 256, 2. in domici-lis subterraneo abdit se Za-molxis 407, 53
- Dores et Aeoles pro eodem 40, 52, 54. Doreas aspirationem pro e usurpant in medio 391, 13: anepitem producant 477, 17: a pro e usurpant, ut τάρμω, τράμω, φάρω 114, 20. sic 33, 55: 356, 9: 732, 30: (seu e in a vertunt, ut ἀτρεος, τράμω 443, 28.) a pro η ponunt 12, 42: 79, 30: itemque φχ: pro ηχ: 417, 3: a pro od in gen. ab as 11, 11: se pro η 793, 40: η pro ei, ut et Aeoles 487, 5: 508, 54: 668, 20: 792, 14: η pro ei in nom. et pron. 321, 35: η pro ei quibus in praeterito 419, 40: sic ησμαι pro ει-σμαι 483, 50: λη et λη pro ελεις ελεις 564, 23: rur-sum η pro a in verbis sec. coniug. 352, 6: 756, 22, 24: pleonastice inserunt in verbis pariter et nomina. 289, 16: σφξ pro σφξ, ut et Aeoles 708, 33: ω pro ou 596, 26: 598, 54: 708, 38: 815, 36: seu ou in ω ver-tunt 14, 19: et contra ω vertunt in ou 450, 24: ω pro ou 625, 37: ai pro ei 356, 8. sic φθαίω pro φθαίω 269, 51: ei pro η 583, 4: eu pro ou et eo 51, 44: 469, 30: eu pro ou seu ou in pron. 334, 50: eu pro ou etiam in verbis 622, 30: β praelcri-bunt dictionibus a vocali in-cipientibus 426, 14: δ pro γ usurpant 60, 8: δ pro ζ, ut θυγός pro θυγός 316, 57: 411, 55: δ pro ζ, et contra 22, 47: ζ dissolvunt in ed 411, 57: ζ pro ss 573, 25: μ pro β 587, 21: ν pleona-stice addunt 632, 22: τ pro σ 685, 27: seu σ in τ ver-tunt 300, 48: χ addunt ini-tio 805, 20
- Dores a pro ou in genitivis ab as 11, 11: 35, 57: 154, 5: seu as a fluctuant 552, 53: εων pro ων in gen. plur. 507, 14: 577, 44: rectius εων pro ων 40, 52. iidem vās pro vās 605, 25: os pro as in δέρος vās 257, 9: tol pro lo et oi 749, 29: itemque tui pro ai 749, 23. τῶ pro τινά 167, 37: pronomina primae ac secundae personae ut offerant 314, 37: 315, 17: αμω pro ημω, ut et Aeoles 84, 13: αμέτερος et αμω pro ημέτερος 84, 48: αμω pro τω 95, 12: ημω pro ημω 54, 20: i cor-ripiunt in pronom. ημω et ιμω 432, 29: τω pro εω 752, 11: ημω et τω pro εω 321, 30.
- Dores πτω modo in ζω, mo-do in σω vertunt 124, 22: σω in ζω 104, 13: δω pro ζω 466, 29: ης et η pro ες et ε 410, 39: 413, 10. sic βοης et γελῆς pro ες 201, 52, 55: ες ε cum i effe-runt 410, 47: ζω pro σω in fat. 100, 32: quodlibet futu-rum indicativum circumfle-ctunt 518, 30: imperativa ut offerant 478, 13: εω pro σω
- in infin. 249, 29: εμω pro εω in infin. 190, 46: εμω pro εμω, et εμω pro ou-μα 282, 49: εμω pro αναι, et εμω pro εναί 221, 53: εω pro ησαν in tertia plur. aor. pass. ut et Aeoles 418, 25: 552, 30: εμω pro εμω in primo futuro medio 381, 27, 30: e praeterito medio prae-sens fingunt 100, 19
- Doricum vocab. 461, 1: 522, 55: 539, 18: 649, 57: 671, 30: 703, 37: 726, 55: sic Doricum εφίσσω 180, 7: τούτοις pro τότε 172, 7. Do-rico idiomate utuntur Argivi, Lacones, Oropii, Eretrien-tes, Pamphyli 391, 15. Do-ricarum puellarum habitus 293, 42
- Dorillus tragoedus 283, 47
- Dormientibus incumbens dae-mon 454, 7
- Dorotheus gramm. citatur 87, 49
- Dorus Arcas 404, 14
- Dos pauperibus per propin-quos collata 451, 55: dos Iponiae praelata solenni pom-pa 354, 10: dos uxori debita, e bonis mariti confiscatis exi-meatur 340, 44
- Drachmae centum, manum unam efficiunt 287, 24
- Draconis custodiae a Pallade praelatae Cecropis filiae 287, 15. dracones militares 711, 16. Draconis leges, θεσμός 448, 13
- Drilo fl. 207, 17
- Dryopes ab Hercule in alias se-des iralati 154, 7: 288, 32.
- Dryopes citati 196, 26. an Druidae?
- Dualis numerus unde dictus 289, 48. dualia tres finales litteras habent, a e o 289, 33. in duali genitivo et dati-vo dialysin facere solet Ho-merus 610, 11. dualia pro pluralibus Aulice 270, 55: 280, 28
- Duello finitum bellum 533, 44. duellum fallax 119, 5
- Dulcedo ex amaro 654, 26
- Duo, proprie numerus non est 766, 46: 767, 10
- Duplicatio eiusdem consonantis in deriv. 606, 16. duplicatio seu reduplicatio etiam in participio aoristi 11, 86, 45. duplicatio initialis syllabae, etiam in nominibus 86, 13, 23, 46
- Duris citatur 469, 46: 513, 27.
- Duris Samius libro περὶ νό-μων 460, 49
- Dyillus: vife Thyillus.
- Dymas Phryx 319, 36

E

- Ecademus: vife Acad. 340, 54
- Echelus heros 507, 55
- Ecbemiae filia 507, 55

- Echinus heros 404, 51. Echinus vates 405, 8.
 Echonis et Paus filia 463, 23.
 Echthipsis non fit nisi vocali sequente 93, 29.
 Eetionis uxor 199, 26.
 Elaphenorion colonia 76, 54.
 Elati filius Caeneus 497, 47.
 Electra Electryo 425, 26. Electra Cadmi filia 425, 27.
 Elegia ex heros et pentametro 327, 48. elegos cecinit primus Theocles Naxius 327, 8.
 Elei Bacchum pro Sole habent 277, 46. Elei magistratus 351, 20.
 Elementorum omnium homini proximum Terra 309, 6.
 Elellar, Dido 272, 52.
 Eleus et Elei 426, 28.
 Eleusini bellum cum Athen. gerunt 202, 51.
 Eliae ad rhamnum secessio allegorica 702, 2.
 Eliditur ab Homero aequae 8. duale ac plurale 664, 8.
 Elis nomen unde sortita 426, 20.
 Elissa, Dido 272, 52.
 Ellychnii vice quae 796, 28.
 Elymus 333, 51.
 Eminentiores Athenis ut deprelli 349, 21.
 Empedocles citatur 34, 19: 456, 57.
 Emporjii curatores 362, 2.
 Empitidis nomine datum tributum 368, 30. emptores primi *εμπτωχοι* unde nominari 388, 44.
 Enceladus gigas 510, 36.
 Enclitica cum *παρσι* coniuncta 498, 17: tonum suum in praecedentem dictionem reiciunt 638, 3. enclitica plura si concurrant, praecedentium accentum erigunt 638, 16. enclitica duas syllabas non excedunt 791, 43. enclitice legi quando soleat *ερεν* 123, 9.
 Endymionis pater 25, 38: filia 426, 29.
 Enomides † in libris Divinorum 445, 8.
 Epaphroditus citatur 137, 53: 119, 3: 152, 52: 155, 43: 186, 11: 191, 58: 260, 35: 262, 42: 489, 8: 502, 39.
 Epaphroditus commentario in Iliad. 9. 221, 31: commentario in Odyssaeam 117, 25: 507, 32.
 Epictales poeticae in dat. plur. 166, 40. vife Gr. Ind.
 Epeus et Epei 426, 29.
 Ephebi nomina dabant 220, 53: ad militiam quomodo adhibiti 752, 56. epheborum moderatores 742, 39. in ephebiis laurus 532, 2.
 Ephefius, caupo 252, 27.
 Ephefium vocab. 175, 14: 383, 30.
 Epicharmus cit. 77, 5: 191, 8: 192, 53: 195, 29: 197, 36, 54: 199, 51: 255, 3: 311, 9: 393, 4: 420, 47: 525, 7: 589, 45: 732, 24.
 Epicharmus in *Ἀρπυγίαις* 662, 13: in Atalanta 630, 50: in Perlis 155, 39: in Prometheo 725, 26.
 Epici *ὁμοίως* pro *ὁμοίως* 624, 26.
 Epidamnus op. 291, 24.
 Epigramma sepulcri 379, 15: 708, 7. epigramma Antipatri Thessalonici. 487, 53. epigrammata *τῶν πρώτων* 147, 42.
 Epirus olim Aela 39, 19.
 Epithalamium Eratothenis 170, 48.
 Epitheta deorum unde ab Homero desumpta 546, 30: 547, 4, 8: a locis desumpta, rara apud Homerum, et plerumque ex aliena persona 547, 25: nova & recentioribus usurpata 547, 24.
 Epulationes in deorum honorem institutae 401, 52. epulum funebre 699, 43. epulabantur sedentes 453, 16.
 Epyrides praeco 511, 47.
 Equus ubi primum exfisterit, et quomodo 473, 42. equi specie cum Dia coit Iupiter 668, 16. equi nolarum tinnitu explorari soliti 267, 30: 273, 50. equi Dioscurorum 544, 56. equis vetulis inuri nota quae solita 771, 16. equis Thessalicis bovum caput iactum 207, 54: item *K* seu *G* 208, 1, et Suid. ex Aristoph. schol.
 equi marini, naves 274, 8.
 Equa nutrice uisus Hippothoon 473, 47. equae furoris peritae 685, 42.
 Equimulgi pop. 232, 46, 51.
 Eratothenes cit. 286, 35.
 Eratothenes in Epithalamio 170, 48: in Mercurio 472, 36.
 Eratothenes gramm. cit. 416, 31: 529, 40: 547, 50: 573, 31: 682, 55: reprehenditur 547, 1. Eratothenes medicus cit. 198, 19.
 Erechtheus Athen. rex 202, 47: occidit Phorbantem 798, 26: de caesis quae statuerit 354, 55. Erechthei mater Procne † 507, 27.
 Erepha seu Eripha Bacchi nutritrix 372, 1, 5.
 Eretrienfes Derico idiomate ufi 391, 17.
 Ereuthalio interfectus 496, 1.
 Ergaphius fons 153, 35.
 Ergilcus Nept. f. 369, 54.
 Erichthonius Troianus 191, 46.
 Eridanus 427, 16.
 Erigone Aegisthi et Clytaemnestrae filia 42, 4. Erigone duae 62, 5.
 Erineos, op. 373, 56.
 Eripha Bacchi nutr. 372, 5.
 Erilichthonis pater 766, 39.
 Errenius Philo 227, 52: et St. Byz. duobus in locis. Suidae Errenius, alii Herennius Ph. 149, 16.
 Erse Cecropis f. 149, 16.
 Erythrus rex 379, 7.
 Eryx, Veneris f. 378, 44.
 Elau, Idumaei 465, 44.
 Elchatiotis Nept. f. 384, 34.
 Etymologia quid a derivatione differat 275, 39: non convertitur ut Proprium et Definitio 108, 33: non captanda in propriis nom. 66, 20: in peregrinis locum non habet 828, 3. etymologias exprefferunt etiam tragici et comici 92, 25.
 Etymologici huius auctor de se quae trad. 417, 10: Christianus fuit 263, 17.
 Etymologicum alterum citatur 670, 30: 713, 5: 780, 34: 788, 7: 802, 42: 814, 22: 816, 23. vife Not. ad 54, 18.
 Demetrius *ὁ Ἰβλῶν ἐν πρώτῳ ἐτυμολογουμένῳ* citatur ab Athenaeo lib. 3.
 l. Euangelia citantur 439, 32.
 Euarchus l. 388, 45.
 Euboea, Iunonis nutritrix 388, 56.
 Euboea op. 76, 55.
 Eubulus citatur 235, 46: 451, 29: 761, 37. Eubulus novae comoediae poeta 451, 29.
 Eucrates taxatur 731, 55.
 Eudaemon gramm. cit. 158, 14: 449, 23. Eudaemon in Orthographia 457, 12.
 Eudamoliis 33, 36.
 Eudoxus historiarum libro ix 18, 57.
 Euemerus Melenius citatur 215, 36.
 Eulogii Scholastici Quaestiones et Responiones 638, 33. eiusdem *ὁμιλία* *ῥήματα* 809, 35.
 Eumolpus et Eumolpidae 393, 28. Eumolpus Neptuni filius, bellum cum Athen. gerit 202, 46: 384, 33. ex Eumolpidis lectus unus ad curanda cum Rege sacra 362, 12.
 Eunene, Iasonis f. 393, 35.
 Eunomius haereticus citatur 418, 7.
 Euphoniae causa transpositio facta in peregrino vocabulo 610, 56. euphoniae gratia neglectum augmentum in quibusdam 617, 48.
 Euphronius citatur 109, 31. nescio an Euphorio.
 Euphorio citatur 50, 43: 135, 27: 162, 5: 181, 30: 194, 22: 203, 11: 223, 15: 228, 20: 247, 51: 388, 47: 389, 24: 596, 30: 401, 39: 414, 19: 472, 44: 480, 16: 493, 49: 536, 57: 564, 46: 687, 32: 703, 10: 708, 51.
 Euphorus in Europa, citatur 567, 53: forsitan Ephorus.
 Euphronius gramm. citatur 540, 4.
 Eupolis com. citatur 9, 53: 18, 10: 200, 53: 228, 52: 257, 14: 310, 21: 399, 17: 411, 33: 420, 14: 422, 43: 486, 47: 529, 8: 673, 22: 706, 30: 718, 4: 726, 54: 745, 25. Eupolis in *Δι* 743, 57: Autolyco 795, 32: Chrylogenia 132, 12: *Δραπέταις* 174, 51.
 Euripi mutationes 395, 29.
 Euripides e quo Atticae demones 795, 40: matrem habuit olerum venditricem 270, 51: citatur 1, 38: 45, 31: 50, 25: 52, 46: 70, 3: 72, 3: 92, 24: 112, 26: 127, 15: 135, 12: 145, 26: 186, 28: 190, 7, 23: 220, 21: 229, 37: 272, 1: 275, 14: 279, 21: 292, 13: 328, 26: 355, 14: 382, 36: 388, 32: 393, 18: 411, 13: 426, 6: 453, 57: 477, 14: 529, 25: 555, 36: 557, 53: 564, 22: 576, 30: 659, 16: 737, 17: 750, 43: 759, 13: 764, 52.
 Euripides *Ἀλυσί* seu *Ἀλυσί* 420, 17: Crellis 796, 10: Erechtheo 153, 32: Erecuba 438, 57: 702, 48: in Helenes repetitione 430, 15: in Hercule 384, 13: Hippolyto 427, 50: Iphigenia 410, 42: Licymnia seu Licymnio 789, 53: Medea 59, 18: 68, 39: 769, 51: 790, 48: Meleagro 803, 45: Oreste 120, 49: 685, 40: Phoenixis 274, 25: 285, 27: 527, 47: 626, 37: Phrixo 410, 44: 714, 20: Rhelo 439, 3: Sisypho 808, 5: Troibus 659, 23.
 Europa Cretensis 343, 51: Europa Asterionis nupta 388, 24. Europa olim Hellonia 332, 40.
 Eurotas cor *Βέρμας* dictus 218, 19.
 Eurymedontis urbs 687, 55.
 Eurypyle heroima 426, 28.
 Eurytheus praecox 428, 17.
 Eurytus 37, 52.
 Exadius centaur. 209, 41.
 Excoriationis initium a collo 262, 54.
 Exemplarium discrepantia notata 197, 51: 823, 46. vife *εὐρίγχαφα*.
 Expiari piculares ut soliti 513, 43.
 Explosio acroamatum clogmo facta 522, 55.
 Expofiti in ollis infantes 313, 39, 45.
 Exsecuti vife Castrati. in Exsequiis caesarum fieri quae solita 354, 31.
 Exsilium decenne 349, 18.
 Expirationis subitae causa 482, 12.
 Exulspices 457, 45.

F

Faba, *κρυός* usurpatum etiam ab idiotis et rusticis 387, 8. fabae olim pro calculis 271, 51. fabis lata suffragia, et fraus in eis f. 325, 17.
 Fabulae dramaticae in tabulis digestae 672, 28.
 Facies in nuptiis praeferrunt foliae 244, 40: 354, 6. cum fa-

cibus decursiones Athenis tres 504, 17. faces titionis in modum e ligno singulari 570, 10
 Facies luto illita, pro contumelia 669, 48
 Facitium vocabulum 705, 22. vife *ὁματοποία*.
 Falx Saturni, et Falx Cereri a Vulcano data 287, 31, 36
 Falconella 19, 52
 Farina vino et oleo subacta 774, 39
 Falcia, *ταμία* 749, 41
 Fatum paganorum 300, 31. fatum inevitabile 662, 27
 Favorinus libro *περὶ παντοδυναμίας* 711, 48
 Fel quid praestet corpori 813, 23: in capite est piscibus quibusdam 311, 34: non congelascit 795, 50
 Ferrum natura nigrum, usu et igni candescit 680, 34: apud Scythas provenit 805, 23: *χαλκός* nomine cur passim appelletur 805, 26. Ferrum trahens lapis 573, 8
 Festum opificum 805, 44. festum lugubre 774, 56. festis publicis publice lucar civibus et publice erogatum 449, 9: festis diebus allia cur elitata 769, 2
 Fibula, *κόρη* 665, 32. fibulae olim circa pectus; post in humero 340, 24
 Ficus arbor sacra 418, 52: 469, 16. ficus caprifici ope indigent 108, 12: in *πλυντηρίων* pompa circumlatas 418, 49: luper crate siccatae 449, 26: in quotidiano usu Athenis 733, 41. ficus seu caricae pro carnibus olim datae 479, 15: exportari olim Athenis vetitae 733, 51: Atticae, praestantiss. 733, 42
 Ficulis frondibus triumphus actus olim 454, 17
 ficula adminicula 733, 13
 pro Fidib. seu nervis musicis fila olim e lino adhibita 188, 9, 20
 Fimbriae vestimentis olim ex ovina pellib. 820, 10
 Finibus et publicis et privatis sui finitores 632, 30. in finibus comitia populorum consinium 13. 10. finium perceptio frustra quaeritur antequam initiis sit imbutus 196, 44
 Fiscus, *δημόσιον ταμίειον* 795, 24
 Fistula e simplici arundine 480, 1
 Flaccus a Campanis accusatus 316, 12
 Flagellum e funiculis tortum 799, 13
 Flores lunonis 409, 33
 Fluvii cur *ὄκαματοι* ab Homero dicantur 49, 57. fluviorum Graecor. princeps Achelous 181, 12
 ad Focum et Lares confugiebant servi domestici 516, 52
 a ETYMOLOGICON.

Foeminiini regula est genitivus masculini 193, 30
 Foetus in utero nutrimentum et spiritum attrahit per umbilicum 625, 22. foetus foeminei flexus citius in utero movetur quam masculus 457, 23
 Folia spinosa cedro 515, 50. folia pro calculis in ferendis suffragiis 325, 13. foliatae frondes in victores coniectae olim 532, 46
 Fons meridie mediaque nocte interquiescens 98, 22. fons vini appetitum exstinguens 519, 51
 Fores cancellatae seu reticulatae 513, 4. foribus praefixi rami laurei 112, 14: 531, 53. ianuis apponi solitus Mercurius 730, 46
 Formatio propria seu peculiaris 9, 38
 Formis diversis apparens spectrum 336, 39
 Formicae in homines verlae 597, 5
 Fretum septenas motus mutationes, easque ventis contrarias, habens 395, 29
 Frigus sereno caelo maius 33, 42. Frigidi, metaphor. 453, 45
 Frondes in victores conici solitae 532, 46
 Frumenti acervis imponi solitum eryngium 437, 43. frumentarii fori curatores 362, 4
 Fucus in apum genere 524, 42. fucus et cerussa, faciei pigmenta 406, 24: et 212, 46
 Fuga velata 363, 6
 Fulminata, Fulminatori Iovi sacra 341, 10
 Funebres laudationes 327, 4: 454, 51: 457, 39. funerale epulum 699, 43
 Fur versutissimus 21, 28
 Furnus, *πυρρεύς* 677, 33
 Fustibus olim occisi hostes 124, 39: item fontes 771, 46
 Futurum barytonum non admittit characteristicam 192, 42: ante *ω* vel actu vel potestate habere vult 548, 20: quod ante *ω* non habet *σ* vel actu vel potestate, circumflectit vult 548, 27. ideoque futurum quintae conjugationis circumflectitur, ibid. 26. futurum circumflexum corripit vult penultima 548, 28. futurum Atticum *ισ* pro *ισω* 483, 21: contractum, *ω* ex *αω* 556, 38, 41. futurum quodlibet Dorice circumflectitur in modo indicativo 548, 30
 Futurum secundum et Aorist. secundum, Ion. *ειν* pro *ειν* 465, 49. futurum secundum medium *ομαι* pro *ομαι* 786, 25
 Futurum paulo post cur excogitatum 548, 31. Futurum, et Paulo post futurum, ut dis-

serant 507, 49. Futurum saepe in praesens transit 253, 15: 290, 7: 304, 42: 318, 10: 472, 14: 478, 54: 709, 1. Futurum in praesens tralaturnum poetice, ultra imperfectum non flectitur 619, 3: 687, 57
 e Futuro formata verbalia 464, 25. e futuro composita *ω* in, vertunt 438, 25: item in *ο* 46, 27

G

Galates, Galatae filius, Galatae conditor 220, 6. Galatae unde *Γαλατῆς*, dicti 223, 13
 Galéa, triremis 502, 44
 Gallus fl. et Galli matris Deum 220, 25. Galli deae Phrygiae, ipsi se castrabant 185, 22. Galli milites in Galatia collocati 220, 7
 Gallinaceorum barba 486, 45
 Gargaphius fons 135, 34
 Gargarus, Iovis f. 221, 30
 Gaza, op. Syriae 58, 20
 Genitivi peritissyllabi penultima nominativi ultimam quantitate non excedit 632, 11. Genitivi dissyllabi a nomin. monosyllabis contractionem non admittunt 203, 50. Genitivus in *ος* hyperdissyllabus acutum non admittit 639, 23. Genitivi syncopati ultimam accunt 107, 46
 Genitivus pluralis dissyllabus flexionis peritissyllabae ultimam circumflectit 639, 28. genitivum pluralem quae monosyllaba peritissyllabae flexa barytonum faciant 709, 55
 e Genitivo in nominativum translata nomina 96, 40. seu genitivus in nominativum transiens 213, 19: 242, 26: 268, 11: 279, 1: 490, 20: 505, 2: 514, 42: 718, 23: 770, 34: 773, 53: 765, 49: 775, 25. genitivus in nominativum transiens mutato accentu 752, 14: mutata declinationis forma 553, 13: mutato accentu et declinatione 553, 14: 602, 24: mutato genere pariter et declinatione 597, 21
 Gentes pleraeque a ducibus suis denominatae 238, 53
 Gentilia derivata cur e solo genitivo plurali fiant 68, 8: quot modis sumantur 180, 22. Gentilium dii, et Gentilitia sacra 226, 17
 Genus pro specie 284, 4. Generalia specialibus praemittuntur ab Homero 543, 56. Genere triplicia nomina 21, 50. Genus triplex sub una terminatione in pronom. *μιν* 588, 13. genus triplex in uno eodemque subit. 630, 46. generis metaplasmus; nempe neutra pluralia pro masculinis et foemininis 502, 23

Xxx

Geometria ut inventa per Aegyptios 44, 1
 Georg. Choeroboscus 90, 20: *ἐν τῷ ἑματικῷ* 454, 46. vife Choeroboscus.
 Gergaphus Nept. f. 135, 33
 Getae in Thracia ut a Zamolxide instituti 407, 50
 Gigas fl. 231, 28
 in Glandibus colligendis rixae 288, 54. glandes tostae pro pane priscis mortalibus 539, 22. glandium nuclei, esui; cortices, igni faciendo 791, 23. glandibus balnea succedendi solita 186, 9
 Glaucus Bellerophonis f. 685, 42. Glaucus Sisyphi f. 54, 49. Glaucus Anthedonius piscator 685, 44
 Glutinum unde 523, 23: 525, 33: 526, 23
 Gorgonis caput Perseo descriptum a Minerva 261, 10: in vasculo quodam gestatum a Perseo 513, 3. Gorgonie facie praetenta, in lapides vertit Perseus hostes luos 470, 50. Gorgonis aspectu in lapidem verlus Atlas 164, 24
 Gorgopis, Neptuni f. 384, 38
 Gortynium vocab. 515, 28
 Gothi pop. 238, 51
 Gradatim in disciplinis progrediuntur sunt 196, 40
 Graea op. 228, 57
 Graeci an vagabundi errant 649, 31. Graeciae publicum aerarium 331, 41
 Grammatici exacti cit. 787, 26
 Gravis et acuta in acutam transeunt per syncopen 501, 9: 686, 17. gravis transit in acutum, non in circumflexum 388, 18
 Greges animalium omnes foeminino genere ab Ionibus effertur 473, 34
 Gutti seu Aqualis vice olim cornu 504, 31: 539, 31
 Gyges terrigena 768, 11. Gyges tyrannus 771, 55
 Gyronii pop. 795, 55
 Gypsea imago 718, 8

H

ab Haedis nutritus Bacchus 502, 57
 Haemon, propr. v. 35, 26
 Halirhothii securis 743, 47: caedes 139, 15: 590, 46
 Hamo piscatorio annexum corniculum 505, 17
 Harmateus poeta 145, 34
 Harmaui commentarius cit. 782, 8
 Harmonia 425, 28
 Harmoniae species ab Apolline in suas classes digestae 295, 53
 Harpina, equa 27, 12
 Hasta in funere ac sepulcro caesorum 354, 30. hastae cur vibrari ante missionem solitae 313, 9. hastilibus apta fraxinus 393, 26

- Hebdomadis magnae canem ci-**
 tatur 259, 38
Hebe pocula diis ministrat;
 allegorice 600, 15
Hecate *Ἥκω* 111, 49: *Ἥκω*
ῥις 249, 12. Hecate Persei fi-
 lia 515, 12. Hecates filia e Io-
 ve 214, 26: spectrum 336,
 43
Hecataeus cit. 223, 33: 596, 35
Hecubae commentarius 293, 46
Hederacea pocula 515, 33
Hedonus fl. 404, 8
Hedylus in Callimachi *Ἡ-
 γάφην* 72, 15
Hegellippus Crobylus 418, 46
Hegellippus histor. citatur 136,
 33
Helenae filia ex Theseo 480, 18
Helenus vates 210, 22
Heliadum lacrymae 425, 19:
 427, 14, 17
Hellanicus cit. 370, 42. Hel-
 lanicus *ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς
 νόμοις* 407, 48: **Historiarum**
 libro primo 139, 18
Helles interitus 331, 45
Helos opp. 300, 9
Heneti pop. 340, 22
Hepar victimae inspectari soli-
 tum 487, 23
Hephaestia op. 279, 5
Heraclea Rhiani poema 153, 6
Heracleo commentario in Ili-
 dem Hom. 702, 9. **Heracleo**
Ἡρακλῆος 421, 52
Heracleotarum colonia 486, 41
Heracleum promunt. 566, 29
Heracles gr. cit. 211, 44:
 344, 42: 641, 13: 742, 49:
 825, 9. **Heracles** *ἐν τῷ πε-
 ρὶ τοῦ δαί καὶ χρη* 284, 53.
Heracles Persicorum libro
 II, 247, 50. **Heracles Pon-**
 ticus cit. 513, 44. **Heracli-**
des Soranus citatur 563, 50.
Heracles Terinaeus 752, 32
Heracitus tenebrosus 198, 25:
 citatur 198, 25. **Heracitus**
 gr. cit. 719, 31
Herbarius medicus 678, 23
Hercules purgavit etiam Eu-
 xinum Pontum 394, 41:
ἀχερωῖδα secum ex inferis
 alportat 180, 50: fortitudi-
 nem unde consecutus 75, 35:
Dianae ortum Ephesii suo
 praeconio nunciat 511, 55:
 a Lycophrone quibus apithe-
 tis descriptus 726, 25. **Her-**
cules Chaldaeis stella Martis
 697, 53. **Herculis pater Dio-**
mos 102, 44. **Herculis filius**
 ex Sterope Atlantide 502, 50
Hercules seu Heracles *ἐν τῷ
 περὶ τοῦ χρη καὶ δαί* 284, 53
Hercules lapis 573, 14
Herennius Philo lib. *περὶ χρο-*
νομίας 227, 52
Hermapias gr. cit. † 648, 33
Hermionenfium vocabulum 195,
 52
Hermippus gr. cit. 288, 8:
 416, 34. **Hermippus libro**
 de Viris doctrinae gloria il-
 lustribus 118, 14. **Hermippus**
ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς 146, 26
Hermo factor 376, 47
Herodianus gramm. citatus 1,
 39: 9, 1: 18, 42: 43, 40:
 46, 5: 48, 42: 52, 20: 60,
 42: 63, 23: 66, 37: 78, 22:
 95, 49: 99, 13: 106, 24:
 108, 11: 116, 52: 119, 37:
 121, 12: 122, 52: 133: 35:
 134, 19, 56: 140, 29: 144,
 24: 148, 12: 151, 49: 157,
 47: 167, 30: 175, 31: 184,
 29: 188, 10: 195, 50: 197,
 50, 56: 206, 34: 210, 44:
 218, 29: 224, 51: 227, 8:
 229, 56: 236, 4: 238, 25:
 239, 13: 241, 33: 247, 4:
 250, 11: 253, 27: 256, 30:
 261, 3: 272, 17: 274, 38,
 53: 279, 39: 280, 6: 281,
 40: 308, 34: 316, 20, 30,
 47: 320, 26: 344, 5: 370,
 38: 372, 37: 381, 29: 398,
 7, 44: 415, 44: 424, 33:
 449, 32: 464, 35: 472, 13:
 478, 14: 483, 39: 500, 41:
 501, 26: 502, 4: 506, 31:
 508, 25: 519, 5: 520, 16:
 521, 33: 523, 5: 537, 1:
 530: 538, 53: 539, 3, 11:
 566, 35: 570, 42: 571, 53:
 573, 4: 582, 43: 586, 55:
 614, 35: 616, 57: 618, 17:
 630, 36: 635, 38: 639, 42:
 641, 2: 644, 32: 645, 11,
 32: 646, 20: 654, 3, 48:
 660, 12: 662, 14: 666, 36:
 674, 48: 678, 41: 684, 56:
 689, 4: 692, 35: 703, 15:
 719, 31: 725, 7: 736, 30:
 741, 45: 743, 49: 746, 25:
 748, 49: 749, 9: 758, 48:
 761, 34: 767, 20: 773, 20,
 28: 774, 26: 781, 46: 784,
 36: 792, 35: 800, 47: 805,
 47: 807, 15: 817, 41: 818,
 46: 819, 46. **Herodianus** *ἐν
 τῷ καθόλου* 80, 39: 139, 29:
 146, 23: 206, 57: 676, 9:
ἐν τῷ καθόλου 629, 10: in
Menobiblo 491, 35: *eis τὰ
 ζητούμενα τῶν μαρῶν τοῦ λόγου*
 794, 37: *ἐν τοῖς Ἐπιμερισμοῖς*
 779, 27: et 101, 34: in
magnis Ἐπιμερισμοῖς 3, 1:
ἐν τῷ ὀνοματικῷ 779, 30: *πε-*
ρὶ παθητικῶν 56, 27: *eis τὸ
 ἀνεκφώνητον* 292, 57: *ἐν τῷ
 περὶ σχηματικῶν* 137, 33: *περὶ
 παθῶν*, seu *ἐν τῷ περὶ παθῶν*
 8, 27: 22, 29: 31, 45: 38,
 47: 41, 44: 44, 49: 66, 21:
 91, 54: 94, 2: 99, 24:
 146, 5: 150, 10: 157, 35:
 171, 13: 176, 52: 181, 46:
 194, 34: 199, 55: 220, 11:
 221, 42: 231, 14: 346, 34:
 347, 16: 392, 17: 394, 36:
 430, 32: 436, 56: 622, 47:
 646, 37: 655, 24: 678, 27:
 683, 3: 714, 49: 719, 9:
 722, 50: 747, 32: 783, 25:
 785, 27: in *Apollonii eis-*
αγωγῇ *περὶ παθῶν* 143, 3:
 De *Accentibus Atticis* 804,
 20: *ἐν τῇ ἀνωτάτῃ προσῳδῇ*
 146, 13: *ἐν τῇ Ἰλιανῇ προσῳ-*
δῇ 420, 30, 35: in *Hip-*
pocratis dictionum expositio-
 ne 87, 3: *ἐν τῷ Συμπόσιῳ*
 420, 36: *ἐν τῷ περὶ γάμου
 καὶ συμβίωστος* 149, 46. **He-**
rodiani regula 567, 49
Herodotus Hal. citatur 48, 31:
 190, 57: 223, 31: 270, 27:
 411, 42: 434, 27: 577, 49:
 633, 43: 650, 35: 687, 30:
 710, 41: 724, 32: 760, 32.
Herodotus lib. I 416, 47:
Historiarum libro tertio
 222, 29: 514, 2: lib.
 III 407, 45. **Herodoti**
 glossarum enarratio, Apollo-
 nio auctore 722, 22: et 552,
 6: ad **Herodotum liber Ma-**
nethonis 560, 22
Herodotus gr. cit. 412, 25
Heroes qui 437, 32
Heroicum carmen 438, 13.
Heroico metro figurata flexio
 adhibetur 154, 2
 ut **Heroum praetere** 438, 18
Herotheus cit. 197, 44
Heruli seu Heluri pop. 333, 4
Hesiodus citatur 21, 26: 35,
 29: 36, 23: 41, 30: 42, 31,
 42: et 43, 5: 59, 32: 60,
 40: 65, 8: 71, 34: 77, 27,
 31: 113, 13: 119, 21: 127,
 39: 133, 34: 135, 1: 137,
 40: 145, 8: 148, 25, 28:
 179, 5: 183, 24, 36: 201,
 17: 215, 37: 216, 36: 233,
 55: 238, 33: 242, 24: 258,
 34: 262, 48: 283, 21: 293:
 48: 295, 22: 300, 2: 314,
 43: 318, 42: 327, 23: 329,
 24: 337, 31: 384, 5: 428,
 49: 429, 25: 37: 430, 56:
 436, 52: 437, 36: 465, 18,
 38: 467, 57: 473, 11: 481,
 28: 484, 48: 485, 53: 487,
 41: 495, 30: 502, 31: 543,
 43: 549, 54: 557, 8, 56:
 564, 6: 573, 23: 575, 12:
 576, 25: 579, 8: 594, 43:
 603, 35: 604, 4, 50: 605,
 29: 623, 53: 631, 5: 634,
 40: 635, 51: 636, 56: 642,
 11, 22: 650, 30: 652, 3:
 657, 1: 672, 1: 675, 24:
 677, 16: 687, 40: 695, 31,
 55: 704, 33: 713, 21: 756,
 38: 745, 1, 6: 754, 10:
 757, 51: 768, 27: 769, 55:
 772, 49: 773, 22: 779, 2:
 795, 27: 796, 57: 798, 54:
 805, 31. **Hesiodus** *ἐργῶν* καὶ
ἡμέρας 38, 14: 48, 35, 47:
 60, 15: in *Clypeo* 366, 44:
 513, 1: 646, 41: 650, 31:
 760, 46: 796, 1: 814, 45:
 in *Theogonia* 41, 50, 55:
 150, 30: 523, 53: 731, 35:
 732, 13. **Hesiodus** errat 546,
 19: *erroris causam quam ha-*
buerit 546, 34
Helperia nva 77, 8
Hexadius: quare Exadius.
Hexametrum 327, 53. **hexame-**
trum et pentametrum in ele-
gis 326, 54
Hiemales λέσχει 18, 16
Hierocles φιλοσοφούμενων lib.
 II 336, 32

29: 452, 18: 455, 2: 469,
35: 475, 12: 480, 3: 482,
5: 486, 24: 489, 43: 510,
13: 515, 19: 517, 15: 520,
19: 531, 16: 533, 49: 537,
47: 546, 22: 547, 1: 549,
14: 561, 21: 563, 52: 565,
26: 569, 51: 570, 13:
571, 21: 576, 17, 25: 583,
50: 592, 13, 15: 593, 47:
600, 3: 606, 30: 607, 9:
610, 6, 43: 621, 7: 628,
27, 42: 642, 6: 643, 17:
648, 6: 649, 1: 652, 44:
656, 3, 47: 659, 22: 667,
4: 669, 12, 35: 670, 32:
673, 15: 675, 21: 678, 5:
679, 1: 682, 35: 687, 6:
688, 35: 693, 29: 709, 28:
715, 39: 720, 17: 725, 14:
726, 31: 735, 13: 744, 21,
23: 748, 33: 759, 41: 761,
29: 764, 45, 770, 54: 786,
30: 797, 18: 800, 46: 805,
38: 813, 20, 50: 816, 24:
819, 31: 820, 46: 822, 9:
824, 9: *Homerus in Iliade*
68, 41: 586, 26: *Il.* α 246,
53: 294, 13: 296, 25: 301,
22: 304, 6: 317, 54: 318,
1: 328, 28: 336, 10: 355,
54: 371, 55: 398, 41: 402,
51: 405, 45: 421, 17: 438,
38: 499, 6: 567, 26: 579,
52: 599, 31: 602, 30: 623,
12: 642, 27: 648, 52: 650,
22: 678, 36: 698, 34: 711,
14: 721, 17: 753, 44: 781,
10, 39: 808, 57: *Il.* β 165,
13: 182, 42: 333, 7: 342,
53: 349, 3: 355, 28: 356,
50: 357, 48: 358, 45: 365,
51: 374, 55: 375, 45: 381,
27: 400, 39: 414, 13: 459,
14: 489, 54: 516, 26: 518,
43: 599, 40: 600, 36: 602,
50: 623, 18: 627, 22: 642,
30: 644, 27: 658, 8: 666,
30: 674, 16: 694, 22: 722,
45: 735, 46: 740, 29: 766,
17: 773, 27: 786, 53: 817,
52: *Il.* γ 267, 35: 278, 48:
344, 49: 367, 7: 373, 35:
421, 19: 438, 38: 482, 52:
516, 22: 620, 23: 637, 6:
653, 26: 654, 52: 655, 44:
662, 14, 31: 695, 37: 703,
53: 771, 21: 826, 8: *Il.* δ
229, 12: 266, 13: 329, 9:
363, 33: 365, 40: 422, 41:
498, 2: 548, 52: 578, 33:
600, 15: 613, 47: 627, 55:
633, 21: 651, 15: 654, 57:
665, 28: 681, 12: 683, 34:
Il. ε 126, 23: 266, 24: 329,
11: 344, 11: 373, 47: 382,
10: 383, 42: 421, 31: 480,
57: 499, 38: 526, 49: 578,
47: 579, 12: 594, 15: 600,
11: 609, 40: 648, 12: 650,
15: 651, 6: 681, 22: 755,
28: 775, 18: 785, 51: 792,
21: 814, 5: *Il.* ζ 160, 19:
168, 24: 280, 9: 328, 47:
329, 51: 358, 39: 422, 5:
425, 38: 459, 28: 505, 56:
600, 31: 604, 5: 609, 24:

612, 47: 618, 26: 656, 15:
682, 8: 689, 26: 711, 9:
792, 55: 820, 34: *Il.* η 198,
53: 343, 2: 471, 11: 519,
8: 544, 24: 608, 21: 631,
41: 655, 54: 680, 10: 707,
1: 776, 54: 782, 48: *Il.* θ
238, 36: 267, 5: 304, 13:
588, 12: 441, 57: 450, 51:
489, 41: 499, 30: 504, 32:
568, 2: 598, 11: 600, 8:
639, 35: 612, 24: 644, 29:
680, 18: 687, 10: 711, 1:
820, 32: *Il.* ι 62, 20: 193,
43: 232, 46: 289, 23: 290,
3: 298, 33: 318, 46: 350,
48: 351, 35: 354, 18: 355,
49: 357, 36: 362, 36: 408,
18: 409, 9: 412, 14: 414,
50: 430, 20: 441, 6, 55:
443, 14: 458, 25: 464, 41:
467, 53: 492, 4: 526, 15:
529, 57: 582, 30: 584, 21:
598, 19: 604, 25: 617, 7:
631, 42: 672, 18: 691, 52:
703, 40: 731, 13: 740, 55:
748, 52: 771, 1: 782, 14:
783, 50, 52: 808, 51: 823,
56: *Il.* κ 59, 2: 211, 39:
283, 17: 286, 28: 298, 16:
301, 33: 312, 39: 320, 26:
356, 6: 362, 25: 365, 2:
373, 16: 383, 39: 384, 10:
385, 44: 422, 4: 471, 10:
503, 2: 535, 14: 556, 16:
570, 21: 650, 2: 653, 9:
671, 57: 680, 22: 690, 2:
691, 40: 705, 20: 718, 50:
740, 30: 791, 38: 792, 30:
793, 33: *Il.* λ 273, 7: 320,
20: 420, 26: 426, 23: 476,
46: 522, 24: 564, 25: 593,
29: 618, 2: 641, 6: 648,
32: 660, 19: 671, 34: 678,
25: 681, 42: 688, 56: 702,
20: 706, 42: 727, 28: 738,
28: 769, 37: 778, 15: 780,
2: 786, 32: 792, 19: *Il.* μ
265, 10: 444, 5: 467, 22:
525, 27: 552, 57: 648, 48:
693, 31: 697, 39: 780, 1:
784, 47: 808, 33: *Il.* ν 82,
1: 85, 32: 200, 1: 576, 6:
612, 52: 622, 39: 631, 52:
653, 41: 658, 19: 673, 1:
683, 48: 688, 48: 695, 17:
717, 1: 719, 39: 726, 42:
751, 30: 761, 9: 791, 21:
Il. ξ 347, 11: 388, 23: 394,
1: 506, 47: 507, 56: 569,
9: 598, 8: 612, 50: 634,
45: 676, 47: 677, 56: 684,
13: 715, 1: 756, 20: *Il.* ο
42, 53: 196, 11: 199, 46:
334, 5: 342, 15: 425, 54:
454, 56: 526, 10, 46: 636,
32: 637, 31: 692, 22: 729,
50: 777, 43: 803, 18: *Il.* π
279, 45: 292, 2: 319, 9:
360, 7: 373, 28: 376, 6:
556, 52: 593, 55: 618, 8:
634, 53: 649, 5: 659, 41:
672, 57: 730, 50: 745, 50:
757, 57: 770, 56: *Il.* ρ 265,
39: 341, 18: 361, 46: 364,
4: 385, 5: 422, 31: 656,
54: 684, 1: 798, 47: *Il.* σ

138, 2: 291, 39: 325, 39:
350, 56: 415, 14: 487, 42:
567, 45: 628, 21: 671, 40:
701, 51: 745, 3: 769, 48:
Il. τ 428, 15: 616, 48: 750,
39: *Il.* υ 345, 35: 819, 29:
Il. φ 261, 15: 501, 38: 561,
28: 600, 51: 651, 42: 782,
28: 795, 51: 808, 40: 818,
26: *Il.* χ 71, 45: 196, 47:
297, 43: 555, 8: 612, 49:
660, 38: 735, 32: 746, 45:
777, 46: *Il.* ψ 145, 18: 168,
55: 188, 25: 249, 36: 260,
33: 285, 21: 287, 11: 333,
48: 339, 15: 344, 34: 372,
44: 422, 9: 424, 29: 428,
44: 456, 46: 485, 19: 494,
53: 578, 55: 617, 11: 668,
29: 706, 4: 716, 39: 758,
43: 762, 26: 809, 50: 815,
37: *Il.* ω 160, 12: 206, 42:
347, 39: 359, 6, 47: 383,
25: 497, 4: 505, 18: 572,
10: 590, 10: 591, 15: 720,
2: 802, 3: 813, 57: in *Odyf-*
lea 33, 41: 162, 52: 250,
11: 415, 15: 445, 5: 510,
32: 609, 40: 640, 34: 671, 12:
Odyf. α 682, 39: *Od.* γ 84,
40: *Odyf.* δ 630, 43: 651,
52: 684, 12: 823, 52: *Odyf.* ε
5, 12: 755, 33: *Odyf.* ζ
274, 3: *Odyf.* η 173, 37: 291,
3: 487, 10: 546, 35: *Odyf.* ι
49, 32: 274, 7: 750, 42:
Od. κ 804, 56: *Od.* λ 257,
24: 353, 55: 503, 57: *Od.* μ
117, 10: *Od.* ν 343, 21:
448, 15: 758, 19: *Odyf.* ξ
281, 20: *Odyf.* π 821, 53:
Odyf. σ 97, 18: 522, 36:
Odyf. τ 57, 7: 243, 54:
332, 1: 343, 23: *Od.* χ
534, 1
Iliadis *Homericae* commen-
taria cit. 11, 3: 15, 52: 36,
10: 42, 41: 85, 7: 541, 4:
566, 15: in *Iliadem* com-
mentarius *Heraclionis* 702,
10: *Homericae Iliadis Lexi-*
con 553, 7: 711, 39: in
Homeri Boeotiam scholia seu
commentarii 22, 54: in *Hom.*
Odyf. x commentarius cita-
tur 534, 1: in *Homeri Odyf-*
leam commentarius *Didy-*
mi 664, 51: 720, 25: in
Homeri Odyfleam com-
mentarius *Epaphroditii* 117,
25: 507, 32: in *Homeri Odyf-*
leam Pii commentarius 821,
54: in *Homeri Odyfleam*
Theonis commentarius 696,
12
de *Homerica dictione* volu-
men *Basilidis* 142, 28
Homeri carmina in theatris
recitata 703, 32. *Homericus*
versus a *Dionysio gramm.*
frequentatus 278, 2
Homo quid 632, 35. *homines*
e lapidibus et quercubus
647, 16. *hemecidia* ut no-
tarit *Erechtheus* 354, 36.
vise *Caedes*.

Xxx 2

Horae clapsydra indicatae 517,
14
Hordeum sacrum 255, 54.
hordeum aereum 60, 7.
hordeum sale mistum in ho-
stiarum immolatione 641, 29.
hordeum comedebatur olim
integrum 641, 33, 38
Holpes sceleratus 647, 56
Holtharum cervices in mactatio-
ne resupinatae 98, 57: 533, 49.
hostiae immolatae *hordeo* et
sale infuso 641, 30
Hyios Aegyptia 367, 51
Hyllus, Hercules f. 776, 39
Hymnorum genera 690, 42.
hymni ad citharam cantati
690, 34. hymnus in *Miner-*
vam equestrem 474, 31
Hymni veteres cit. 293, 46
Hyperboreae virgines 641, 56
Hyperides or. citatur 329, 46:
448, 17: 800, 43. *Hyperides*
or. contra *Demarchum* 557,
24: or. contra *Papiclem* 734,
36: or. adversus *Patroclum*
798, 25: or. contra *Polyeu-*
ctum 734, 43
Hypipylae f. ex Iafone 393, 35

I

Iacula serpentis veneno tingi
solita 472, 52. *iacula* per or-
bes in terra defixos mitti
solita veteribus 288, 33
iacula divina 510, 24
Ialemi cantilena, Ialemo frigi-
dior, Ialemo miserabilior;
proverb. 463, 15
Iambi citati 212, 50
Ianus vise *Fores*.
Iafonia filius ex Hypipyle 393,
35
Iafon gramm. citatur 184, 27
Ibicus citatur 171, 7: 273,
24: 428, 28: 440, 53: 542,
51: 703, 30: 763, 44
Icarii filia 62, 5
Ida, Cretae mons: Idaeum an-
trum, Idaei Dactyli 465, 31.
Idae Creticae antrum 144,
32
Igni essentia generativa 453,
42. *ignis ubi primum inven-*
tus 395, 6
Illustrii F. gramm. cit. 165, 3
Imaginibus aereis honorati 369,
7. cum imagine sua in spe-
culo colloquitur *Acco* *fatua*
49, 4: 574, 14
Imitatione soni factae voces 188,
11: 191, 24: 546, 15. imi-
tativa soni verba, defectiva
712, 24
Immolatae hostiae hordeo et
sale infuso 641, 30
Immutabilis in praeterito per-
fecto quibus pereat 501, 23
Imperativum praesentis et im-
perfecti 400 438, 39. impe-
rativum praesentis et imper-
fectum quam affinitatem ha-
beat cum imperfecto indica-
tivo 478, 6: fit et *tertia im-*
perfecti 348, 2. sic *Att.* 478,

8. imperativa e participiis formata 740, 18, 23. imperativum praefens verborum in *mi* penultimum vult habere brevem 520, 38: apud poetas non semper 520, 44. imperativum praeteriti perfecti, quandoque in *s*, quandoque in *si* definit 520, 49. imperativi aoristus 2 *ov* pro *s*, Sympliciano more 301, 36. imperativa in *i*, non componuntur nisi cum praepositionibus 190, 37. imperativorum accentus 99, 34. imperativa dissyllaba in compo. accentum retrahunt 126, 4. imperativa in *re*, eandem cum indicativis terminationem habentia, eundem quoque accentum habent 381, 57. imperativa anomala tria 329, 57. imperativa e futuro primo 562, 9.
- Imperfectum ab initio augetur, vel syllaba vel tempore 820, 16: cur omnino augmentum possidet 820, 25.
- Impersonalia 211, 55.
- Impudentia animalia, canis, mulca, cynicus philosophus 545, 42, 48.
- Ioachi filius 122, 12.
- Incantatio morbis abigendis adhibita olim 353, 39: in rogo item a Croeso 402, 22.
- Indefinita ex Interrogativis 762, 44.
- Indi, *Ἰεγενοί* 370, 44. Indicum vocabulum 259, 32: 277, 38.
- Infantes circum focum cursitando circumlati 89, 56: in ventilabris cubare cur olim foliis 562, 46: expositi in ollis 313, 40, 45.
- Inferiae mortuis fufae 337, 8: et 313, 41.
- Infernales fluvii 511, 25. infernalis fons Styx 731, 36.
- Infinitivum, omnis verbi principatum tenet 586, 21: tonum suum in compositione retinet 126, 24: 363, 35: 364, 21: 509, 31: Aeolice *ny* pro *ev* 342, 23: Dor. *mev* pro *v* 282, 49. infinitivum Aeolicum perfecti passivi 312, 43. infinitivum pro imperativo 365, 41: 586, 22, 27.
- Initiorum mysticorum inventor 393, 29.
- Ino Athamantis uxor 24, 16.
- Ino, Byne 243, 22: Leucothea et Byne 217, 4.
- Inquieti suos *πρωτότας* habebant 124, 48.
- Insulae *Ἰνσας* seu *Ἰνσας* 453, 10. de Insulis liber Xenagorae 738, 53.
- Intensivae particulae septem 142, 8.
- Interpretatio Evangelii secundum Ioannem allegatur 532, 21.
- Interpretes Iuris et Legum 348, 19.
- Interrogativa omnia in *es* desinunt, excepto *eis* 759, 29: cur vocativo careant 67, 6: cur articulum non asciunt 636, 52: ut ex se procreent Relativa, Redditiiva et Indefinita 762, 40.
- Inventor pro re inventa 546, 25.
- Invidiae obnoxii qui 574, 50. invidia magnis comes, non parvis 81, 28, 31.
- Io Inachi f. vaccae speciei diversas terras pervagata, in Aegypto quoque sui monumentum reliquit 206, 25.
- Io Cadmi filia oestro per Iunoneum exercita 205, 35: Io ab Argo custodia 136, 53: eadem quae Isis 476, 50.
- Ionis filia 217, 27.
- Ioannis evangelistae interpres citatur 532, 21. Ioannes poeta 755, 24. Ioannes Charax gramm. citatur 302, 32.
- Iob citatur 682, 17.
- Iodama Itoni filia 479, 50.
- Ion Atheniensium adversus Eleuthinos focius 202, 52.
- Ion in Omphale 671, 42: *ἐν Κλον κρήσει* 569, 34: citatur ut gramm. 574, 6.
- Iones aspirationem demunt 351, 55: 638, 48: tenuibus utuntur pro aspiratis 364, 53: 624, 15: spiritum communis linguae transmutant 454, 41: seu aspirationem transponunt 743, 54: subtracta consonante, vocalem quoque sequentem mutant; ut *αἰνός* pro *δενός* 36, 53: *α* vertunt in *η* 32, 24: *βέρεθρον* pro *βέραθρον* 188, 5: *ε* pleonastice in multis asciunt 261, 18: *η* pro *α* usurpant 538, 27: *η* pro *α* etiam in praeterito medio 500, 1: *ι* in *ν* vertunt, ut *ψημύδιον* 103, 25: *ι* pleonastice inferunt 304, 10: *υ* ad *ο* asciunt pleonastice 607, 34: *ἐνέτω* pro *ἐνέτω* 239, 31: *οἰδοτα* dicunt *τα* *αἰδοτα* 31, 2: diphthongos dividunt 495, 33: *π* in *κ* vertunt 50, 30: *εταρος* et *εταρος* in compar. usurpant pro *οταρος* et *οταρος* 31, 7: 394, 5: 420, 48: *ω* pro *ο* a nom. in *as* et *ns*: itemque *ω* ab *ns* et *ns* 153, 45: et 11, 12: *sa* pro *ny* in accus. 386, 18: *ns* pro *ais* in dat. plur. 166, 47: *ns* pro *ais* in dat. plur. 25, 20: sic *ων* pro *ων* in genit. plur. 787, 39: accentum nominum in *α* longum ut variant 305, 37: *eos* pro *stos* in materialibus 652, 34: *oio* pro *ov* in genit. sing. 618, 37: *os* pro *as* in *depos*, *κῶος* 257, 8: *as* pro *atos* a nom. in *as* 505, 11: sic *ios* pro *idos* a nom. in *is* 42, 19: *eos* pro *ous* in genit. ab *ns* 152, 12: *nos* *ni* *na* pro *tos*— 630, 5: *ni* *ov*
- foem. gen. 514, 56: greges omnes foeminino genere proferunt 473, 34: *ἡμιν* pro *ἡμιν* 84, 16: *τω* pro *ω* in verb. 621, 38: *—ητω* pro *τω* 518, 11: per *as* efferunt tertias plur. verborum in *mi* 177, 16: uti et *ἡτοι* pro *τοι* 301, 24: augmentum in praeteritis negligunt 12, 40: 23, 44: 110, 15: 332, 33: 338, 47: 617, 48: *ox* pro augmento usurpant in praeteritis 624, 30: 625, 2: et 295, 12: *oxov* *oxes* *oxe*, pleonastico *τω* *ox* 581, 36: *oxov* pro *ov* et *ovv* in praet. imperf. et aor. 284, 25: reduplicatione utuntur in verbis pariter et particip. 86, 47: *si* pro *as* et *me* in reduplicatione perfecti, ut Attici 298, 52: *x* eximunt e praet. perf. 501, 1: subtracta e verbis consona, vocalem quoque praecedentem corripunt 193, 25: et 116, 56: seu, *x* eliso, etiam *η* vertunt in *α* breve 501, 4: *ea* et *es* pro *ev* et *ei* in praeterito plusquamperf. 419, 10: et 386, 14: *η* pro *α* in penultima primi aoristi quinquae coniugationis 626, 28: et 483, 14: *ων* pro *ημιν* in opt. modo 6, 8: *ηναι* pro *ωναι* in aor. 1 infn. 791, 29: *ev* pro *ev* in aor. et fut. secundum infn. 465, 49: itemque *ων* pro *ων* in particip. 524, 7: *o* elidunt in secunda persona passivorum in *mai* 484, 29: dialysi *mai* pro *η* dicunt 381, 21: et 237, 15: 502, 8: *mai* pro *η*, itemque *mai* subiunctivo modo 466, 7: *mai* pro *η* in subiunct. med. 599, 28: praeteritum pass. ut variant in tertia plurali 9, 14, 18, 21: 366, 7: sic *μαται* pro *μαται* *σι* *σι* 252, 47: *αταται* pro *αταται* *σι* *σι* 377, 14: *εταται* pro *εταται*, et *εταται* pro *εταται* 252, 34, 49, 54: *εταται* pro *εταται* 308, 4: *εταται* pro *εταται* 304, 8: 378, 11, 14: itemque in plusquamperf. *εταται* pro *εταται* 46, 10: *led* et *ηατο* pro *ηατο* 193, 51: itemque in opt. *ατατο* pro *ατατο* 325, 42: 507, 38: *οτατο* pro *οτατο* 258, 50: 507, 38: *ao* pro *ω* in aor. 1 med. 324, 11.
- Ionicum vocab. 204, 28: 214, 42: 246, 37: 371, 5: 390, 37: 408, 13: 440, 54: 524, 53: 569, 34: 711, 44: 721, 21: 819, 10. Ion. *αφασι* pro *ταχέως* 175, 14: *αφασος* quo signif. usurp. 6, 34.
- de Ionica dialecto liber Philoxeni 531, 14: 540, 47: 616, 48. Ionica dialectus recentior, non usitata Homero 821, 40. Ionicum cal-
- ceamentum 192, 17. Ionica colonia 327, 12.
- Ionium mare 730, 48. Ionici finus Adria 18, 56.
- Iosephus citatur 442, 51: 732, 47.
- Iphigenia Agamemnonis filia, Dianae sacerdos 816, 1: e Tauris profuga 747, 54.
- Iphinoos 256, 40. Iphinoe Antaei uxor 679, 51.
- Irenaeus Atticista in Attico Lexico 527, 54: 780, 49: lib. De Alexandrina dialecto 696, 6.
- Iris fl. 72, 6: 475, 43.
- Irus Arnaeus 146, 9.
- Isaeus citatur 336, 29: 751, 23: 789, 6: 790, 13, 55.
- Isaeus oratione altera contra Calliphontem 366, 54: or. contra Elpagoram 734, 57.
- Isauri olim Solymi 721, 44.
- Isis Osirim desensu vagabunda quaerit 216, 33. Isis (seu Io) in bovem versa 389, 2.
- Isis eadem quae Tellus 476, 48. Isidis crines in luctu evulsi 552, 12.
- Ilocrates citatur 273, 35: 321, 18: 409, 47. Ilocrates Areopagitico 359, 54: or. ad Lyliam 359, 30.
- Istria origo 70, 51.
- Ister gr. citatur 768, 18: 788, 2. Ister in Atticarum dictionum collectione 354, 53.
- Italica vites 686, 30. Italia vini ferax unde 525, 43. Italicum vocab. 223, 24: 711, 25. vife Roma.
- Itonus et Itonis 479, 49.
- Iuba histor. citatur 201, 5: 277, 38.
- Iudaei Libano monti quantum tribuant 564, 58.
- Iudicium primum in Areopago 139, 9: sub dio in Heliae 427, 25. a iudicio ad iudicium provocatio 401, 50. iudiciorum criminalium ministri 527, 27. iudiciorum seu dicasteriorum fores cur cancellatae 513, 5.
- Iudices in Heliae mille 427, 36.
- Iulius Caesar 498, 27.
- Iulius Claudius in Punica historia 219, 34.
- Iuno veneficio Veneris foetum deformat 2, 21: Herculis ope defensa, licet illi parum aequa 435, 12. Iuno Iugalis 409, 28. Iunonis flores 409, 33. Iuno, allegorice Aer 434, 44.
- Iupiter frumentorum rationem ostendit primus 409, 26: 410, 15: Proserpinam filiam inest 406, 46. Iupiter Idaeus 547, 29. Iupiter Dodonaeae Pelasgice 547, 28. Iupiter Cabirus 482, 32. Iupiter inferus 409, 8.
- Iovis nutrix 76, 31: coniux prima Dione 280, 42: simulacrum imberbe 276, 20.

- Mantile** χειρόμαστρον 810, 45
Manus praebere communes 265, 51. manu manum attrahere, signum amoris 155, 51. manibus sublatis iulae preces 134, 11
Marathonia palus 332, 49
Marcellus a Syracusanis accusatus 316, 13
Mare ventorum libidini obnoxium 44, 40: omnia hominum mala eluit 127, 55. mare rubrum unde dictum 797, 14. maris lacrimae, sal 564, 46
Mariandenia regio 50, 39. eadem Mariandynia 108, 30, et Steph. Byz.
Marmor Proconnesium 689, 14
Mars a Neptuno in iudicium vocatus 139, 14. Martis opus 266, 33. Martis stella quibus nominibus appellatur 697, 51. Martis filius Amor seu Cupido 379, 47
Marsyas historicus citatur 523, 39
Martius mensis 342, 28
Matri deorum mystae templumque in Phrygia 543, 14
Medea αἰγυῖς unde d. 62, 8. Medcae soror, et par. 515, 12
Medicus herbarius 678, 23
Medio loco sponfa 409, 39. medii praeceunt mediae 662, 46. mediae formae verba quae 754, 17
Medimnus Atticus 150, 6
Medullis nutritus infans 181, 28
Megacelis mater 310, 44
Megalus Siculus 574, 46
Megarenses ex pro τινά 157, 47
Megareus, Iovis F. 228, 21
Mel Brillethium 149, 24. mel amarum 577, 31
Melaenae bello receptae 533, 42
Melanteae petrae 142, 53
Melanthius Codri pater Xanthum in duello decipit 119, 10: 533, 44
Melanthius cit. 242, 13
Melea, Oceani f. 122, 12
Melager in Δούλοισ 621, 52
Meles δεινός 254, 31
Melicertes Athamantis F. 24, 17
Melicorum carminum genera 690, 42
Melita Hylli mater 776, 40
Memnonis filii taxati 736, 48
Menander cit. 45, 25: 57, 35: 58, 44: 148, 53: 184, 48: 279, 36: 302, 27, 40: 316, 48: 407, 24: 468, 27: 470, 56: 640, 15: 652, 22: 685, 38: 688, 12: 729, 44: 733, 48: 763, 47: 790, 49: 801, 17. Menander in Γεωργία 206, 57.
Menander citatur ut historicus aut gramm. 802, 22. sic Menander libro De Cypro 738, 51
Mendaeorum colonia 440, 31
Mendellii colunt hircum 29, 9
Meneclis historicus citatur 37, 25
Menecrates abfolv. 366, 36
Menecrates in Έgypto 422, 35
Menoceus Cr. F. 67, 45
Menoetii pater 54, 42
Menla pro Ars seu Thymele scenica 458, 52. menlae veterum quadrupedes 763, 39
Mensis die xx festum Apollini celebrabatur 298, 1. mensis undecimus παργηλαίω 443, 21. mensium initium ἀναίσχυ, qui χύαρος Aegyptiis 564, 8
Mercium importatarum quinquagesima pars ab exteris data 660, 30
Mercurius Argum interimit 136, 52: caedis accusatus, quomodo abfolutus 376, 2, 7: deorum nuncius est 268, 12: animarum deductor 268, 18: vespertinis sacrificiis cur honoratus a Phaeacibus 361, 16: somniorum praefes 136, 51: ianuis apponi solitus 730, 46. Mercurius ἰδύς 315, 28.
Mercurius triceps unde fictus 766, 23
Mercurii neverca 421, 32: filius Aethalides 33, 28
Mercuriales statuae 147, 3. Mercurii simulacra in lectorum pedibus 1culpi solita 376, 41
Mercurius et Mercurii mater allegorice 589, 43. Mercurius ὁ λόγος 136, 48
Meretricum nomina pleraque diminutiva 782, 44. de meretricibus Atheniensibus liber Apollodori 787, 31
Meropis filia 507, 55: 518, 2
Mesapium vocab. 212, 28: 389, 25
Melappius Paulon 19, 2
Messeniacum vocab. 192, 13
Metallorum fenestrae 819, 23. metallum primum in ulu fuit aes 805, 36
Metallus Siculus 587, 7
Metaplasminus flexionis 42, 28: 567, 54. metaplasminus declinationis, isosyllabae in peritotyllabam 585, 6. metaplasminus in prima declinatione 496, 13: accusativi in prima declinatione 481, 29. metaplasminus in tertia declinatione 506, 27. metaplasminus dativi plural. ex pro οἷς 245, 49. sic ἀργεῖς pro ἀργόν 146, 32. metaplasminus generis 502, 23: 572, 25: cadit tantum in substantiva 572, 27: tonum non mutat 544, 22: 585, 34, 38: 675, 2
Metapontus seu Metabus 587, 10
Methodius gramm. citatur 1, 19: 6, 38: 8, 34: 9, 11, 49: 32, 29: 36, 44: 37, 9: 39, 11, 48: 41, 2, 39: 43, 15, 38: 44, 57: 45, 2, 4, 22, 37, 45: et 48, 19, 46: 49, 20: 50, 4, 46: 52, 41: 53, 7: 55, 19, 39: 56, 57: 57, 10, 38: 58, 22, 48: 59, 18, 44, 55: 60, 49: 62, 12, 41: 64, 4: 65, 48: 66, 8, 24: 68, 22, 51: 69, 23, 38: 70, 10, 23: 71, 52: 72, 4, 17, 42, 45: 73, 15: 75, 4, 16, 56: 76, 28: 77, 7, 40: 84, 55: 85, 18: 88, 5, 9: 90, 36: 93, 10, 14, 43: 94, 28: 95, 1: 96, 32, 38, 45: 98, 26: 101, 26: 103, 13: 108, 52: 111, 25: 144, 57: 145, 45: 148, 51: 174, 25
Methonae frater 671, 36
Metopes filia Thebe 450, 44
Metri gratia modo ἡδέ, modo ἰδέ ulurpatur 465, 5: modo productae vocales, modo correptae 289, 29: ancipites productae 572, 14: facius pleonasmus 260, 9: geminatum 418, 13: vocalis e diphthongo eicitur 337, 23
Micythus 55, 21
Midae filius Sagaris 707, 19
Milefiorum colonia 512, 38.
Miletum deducta colonia ex Attica 689, 19
Milesius citatur 514, 7: nempe Milesius Orion 315, 10
Milites delecti in omnem calum 569, 18: mercenarii e Caria primum 492, 7: aetate feli, ad agriculturam se applicant 525, 40. a Militia immunes erant tenuiores 452, 14
Mimi Sophronis 72, 50
Minerminus citatur 187, 46
Minae quid 120, 54: 121, 1
Mina seu Mna centum drachmae 287, 24
Minerva unde orta 24, 47: ut nata, et a Vulcano ut compressa 371, 41: quando nata 767, 47. Minerva Ilenia 298, 28: ἀγλαΐη 7, 38. ἔργον, ἱππία, νίκη, ὕψος 774, 23: Νίκη unde d. 605, 50.
Minerva equestris, Neptuni et Coryphae Oceanidis filia 474, 51. Minerva Itoni filia, Iodamam forem perimit 479, 49. Minervae draco 287, 15. Minervae sacra noctua 233, 10. Minervae immolatae bos 358, 11. Minervici pepli curator 494, 26. Minerva eadem quae Luna 767, 45
Minos inventor τῆς ἐπικυρίδος 353, 11: cum Iove confabulatus 343, 31: iudex apud inferos 343, 39. Minois mater, frat. 397, 40. Minotauri claustra 554, 29
Mnaseas citatur 407, 47
Modus diversus in structura 585, 57
Moechi in eodem opido collocati 197, 46
Molendinorum praefes deus 394, 4
Molus Merionae pater 586, 44
Monosyllaba nomina non desinunt in brevem 446, 24: longa esse volunt, aut natura, aut positione 635, 22. monosyllaba oxytona in s genitivum ut faciant 409, 11. monosyllaba isosyllabae flexionis, abiecto s genitivum faciunt 635, 28. mono-
syllaba in genitivo non admittunt contractionem 203, 50: in compositione accentum retrahunt 433, 32: 441, 46: 639, 19. monosyllaba subiunctiva quae tonum in compositione servant, quae non 495, 2. De Monosyllabis verbis liber Philoxeni 521, 42: 691, 37
Mons sacer Iudaeis 564, 38
Morges Siciliae rex 714, 13
Mortui cadauer propugnatur 89, 5: 91, 16: in publico depoluitum, epicedio aut threno decorabatur 454, 51. mortui elegis celebrati 326, 48: vocari inter plorandum soliti 516, 55. mortuis vendi solita corona 379, 55: nummus in os indi solitus 247, 42: inferiae seu libationes fufae 337, 8: libationes pretiosis liquoribus factae 813, 16. mortui cremabantur olim 511, 26. morte violenta peremptis fieri quae solita 554, 32. mortem hanc transitum esse ad aliam vitam, persuasum olim quoque gentibus nonnullis 408, 3
Moses 158, 49: cantico gratias Deo agit pro liberatione Israelis 679, 5
Mugitus in antris 204, 9
Muli cur steriles 630, 6
Muliebri cultu celebratum festum σικαδος Minervae 824, 57. mulier virum torrens 262, 50. mulier, voluptas allegorice 702, 4
Mundi αἰῶνες septem 41, 19
Muneris administrati redditus ratio 391, 55
Murinus color 790, 4
Musae acciunt Apollini citharizanti 798, 43: Sirenum pinis coronatae ob victoriam 694, 15. Musae Lesbiae 577, 17
Musaei poetae origo 393, 29
Muscae carnis ingenerant vermes 509, 47
Musica mysteriis affinisissima 589, 40
Mustum olim tragicis praemium 764, 3, 12
Muta persona 284, 21. in mutam nulla Graeca vox desinit 638, 11
Myclus tibicen 594, 25
Myrina op. 279, 6
Myrlos, post Apamea 118, 11
Myrrha in arborem versa 595, 29
Myrsinus seu Myrsilus citatur 561, 45
Myrsimblus citatur 577, 16. neicio an Myrsilus.
Mysteria Bacchica 459, 50. mysteria nocturna 82, 31: 609, 20. mysteriorum curator 362, 9

N

Naves a captivis mulieribus incensae 598, 40. navis prima omnium Argo 136, 35. navis titulus ubi scribi solitus 53, 16.

vulum in traiectu, oboli duo 13, 8.
 Clinicus archon 734, 46.
 us, Dia 266, 43. Naxium inum 197, 41. Naxiae historiae auctor 795, 15.
 Anthes libro 1 *περὶ τὰς ἀνθῆς* 14, 25.
 ctar aqua non miscetur 537, 19.
 gationes duae faciunt unam ospitalis seu intensionem 597, 37. negatio a privatione quid differat 639, 49, 56.
 lei filia 152, 57: 327, 11.
 emea op. et Nemei seu Nemeaei ludi 119, 42: 600, 25.
 emius dux Rhod. 219, 9.
 eoptolemus citatur 525, 22.
 eptunus *περὶ τοῦ ἐπταπύλου* et *ἱππῶς* unde 473, 44. Neptuno lacrum promuntorium 227, 41, 48.
 Neptuni nutrix 145, 47: ex Ione filia et nepos 217, 27.
 Vereides *Δρυοπίδας* 561, 46.
 Vestorides 177, 54.
 Neutrum quid 639, 45. neutra in brevem desinere volunt 776, 17: acculativi et nominativi discrimen quod habeant 194, 35: saepe masculina foeminae significatione 767, 1. neutra pluralia cum foemininis singularibus quandoque coincidunt 747, 27. neutra pluralia e mascul. et foem. 502, 23. neutra e foemininis 653, 27. neutra e mascul. et f. per metaphoram facta, tonum originis servant 675, 1. neutra in adverbialem constructionem transeunt 182, 35, 41.
 Neutra seu Neutrius generis verba quae 444, 50: et 401, 12. neutra verba passivis carent 410, 25.
 Nicadii commentarius † 388, 38.
 Nicaense vocabulum 379, 54.
 Nicander citatur 18, 48: 21, 22: 35, 13: 39, 7: 85, 29: 137, 44: 148, 13: 156, 28: 174, 36: 183, 7, 17: 207, 30: 216, 8: 245, 37: 279, 10: 299, 46: 385, 8: 395, 43: 404, 26, 33: 422, 37: 439, 38: 447, 3: 490, 49: 498, 36: 510, 17: 512, 14: 551, 14: 594, 10: 748, 2: 763, 31: 796, 22: 817, 48.
 Nicander Theriacus 27, 31: 530, 40: 622, 37: 650, 9: 702, 12: 822, 47: (et in Theriaca commentarius 168, 13:) in Alexipharmacia 207, 36: 680, 40: 712, 41: in Antipharmania 241, 11: 256, 55: 283, 37.
 Nicander in Aetolis seu Aetolicis 153, 6. Nicander cit. ut gramm. 102, 33.
 Nicanor grammaticus cit. 26, 47.
 Nicochares com. in Lemnia 550, 14.
 Nicoteles cit. ut grammat. 715, 28.
 Nicolaus Historiarum lib. 11 180, 44.
 Nicophon in *Χειρογράφῳ* 367, 32.

Nicolstratus cit. ut gr. 730, 21.
 Nigredo ex profunditate 577, 5. nigra fortiora albis 695, 50.
 Nilus Hercules primis annis dictus 435, 10. Nilus fluvius olim Aegyptus 29, 7: peculiare quid hab. 602, 13: quotannis suas periodos obleruat 329, 16.
 Nitrum Chalastraeum 805, 4.
 Nocte prognati Aether et Dies 429, 25. noctis partes quatuor 803, 21: et 802, 26. noctes sanctae unde dictae 82, 30.
 Noctua Minervae internuncia 268, 22. noctuae propr. 233, 10.
 Nolarum sonitu exploratae vigiliae, equi item et coturnices 273, 48: et 267, 30, 45.
 Nomen mendico conveniens datum 146, 16. nomen avi datur nepoti 523, 41. nomina pueri septimo et decimo die poni solita 308, 41. nomine vitam promittens, reipsa mortem afferens 198, 26.
 Nomina e verbis quando fiunt, et contra 131, 48. nomina duo de eodem subiecto praedicata 614, 46. nomen nominis appositum, adiectivi naturam induit 190, 14. nomen pro adverbio 650, 49: 687, 24. nomen pro participio; et contra 641, 27.
 Nominativus proprium quid habeat 194, 39: in nominativum non agit 496, 46: geminus uni verbo tribui non potest 67, 56: accentum nunquam reicit in pronominibus. enclitici 739, 22. nominativus ex genitivo natus 54, 45: 146, 20, 31: 213, 20: 242, 26: 268, 11: 279, 1: 490, 20: 505, 2: 514, 42: 553, 14: 718, 23: 765, 49: 775, 25. nominativus e genitivo, tono mutato 752, 14: mutata cum tono etiam declinatione 602, 24: mutato genere pariter et declinatione 597, 20. nominativus varius unius eiusdemque vocis 605, 24. nominativus triplex unius vocabuli 573, 45: 598, 13. nominativus pluralis easdem consonantes habere vult quae nominativus dualis 749, 24. nominativus pluralis masculini et foeminini generis, in vocalem desinens, claudi postulat 616, 33.
 Nonni locus ex Dionysiacis 280, 9.
 Notae, Notarius 607, 44: 828, 24. Notarius 719, 1.
 Nova Roma 217, 29.
 e Nube nati Centauri 503, 53.
 Nuces Ponticae 57, 55.
 Nudi certare ludis Olympicis quando coeperint 242, 51.
 Numeratio digitis facta 595, 6. numeri initium sunt *unum* et *duo*, non numerus 767, 10. numeri metrici species 285, 27.

Numeralia generis sunt communis 305, 20: quae indeclinabilia 290, 42: omnia quae sunt intra chiliadem, vocalem aliquam aut consonantem habere volunt ex iis quae sunt intra decadem 765, 6: a vocali incipientia aspirantur 613, 31: composita idem initium habere volunt per omnia genera 766, 52: in compositis et derivatis finalem saepe mutant in a 767, 29: cum *δέκα* composita conjunctionem *καὶ* asciscunt in medio 767, 7.
 Nummi a quo primum percussi 613, 12: olim aerei, iique veru insigniti 613, 6: aurei a Phidone Argivo primum cusi 388, 55: adulterini olim discebantur 267, 12. nummus mortuis in os indi solitus 247, 42.
 Nuptiale sacrificium 220, 52, 57: 221, 4. nuptialis hymnus, hymenaeus 776, 41. nuptialia dona veterum 73, 5. in nuptiis facies praeferrunt solitae 244, 40. in nuptiis laurus 532, 2. in nuptiis illustrium virginum certamina et ludi propoli 743, 20. nuptiarum altero die sponsa ut mariti domum deducta 354, 3.
 Nubentibus lavacra ex Enneacrurno seu Callirhoe fonte petita 569, 1: et 343, 43.
 Nycteus rex Theb. 60, 5.
 Nymphae cum arboribus nascentes et morientes 75, 29.
 Nymphis philosophus citatur 221, 31.
 Nyssa mons 277, 39. Nyssa mons Thraciae 609, 21.
 Nyssa, olim Acara 46, 17.
 Nyseus campus 609, 23.

O

Obeliscati nummi 613, 6.
 Oboli pro nomismate olim in usu 287, 21. oboli duo in ludorum spectatione numerati 448, 56: 449, 6. oboli octava pars 747, 18. obolus aerei viii 753, 50.
 Obliquatio adversus improborum fraudes 405, 1.
 Oceanus, aquarum dominus, terram et ambit et sustinet 223, 5. Oceanus *λίμνη περὶ παλαιῆς* 566, 13: cur *ἀκαλαρίτης* 44, 38. Oceani filius Caelum 50, 1.
 Oculi timidiore sunt iis qui diutius dormiunt 361, 15: deiciuntur in animi perturbatione 496, 53: ut frenandi 338, 14. oculis clausis per lulum investigati fugitivi 286, 50. oculis aperti dormientia 560, 25: 644, 7. oculus solum fidentis 353, 24. Oculi regis, id est, speculator seu explorator 278, 9. oculi vitium, earundemque exoculatio 80, 10: 347, 3.

Oechalia etiam Handania dicta 101, 36: qua de re vide Strab. lib. 8.
 Oeneus eponymus 369, 19.
 Oenoe bello recepta 533, 42.
 Oestro ictus equus 62, 29.
 Oiclis filius 88, 56.
 Oleae sacrae 590, 43. oleagini rami gestatio in Panathenaeorum pompa 441, 52. oleum cur *ὕψον* Homero dicatur 774, 48.
 Ollae et olla in sepulcris inventa 437, 47. in ollis expositi infantes 313, 39, 45.
 Olympia Elidis 426, 16. Olympiae possessores prius qui 426, 16. Olympius Iupiter, et Olympici ludi 426, 25. Olympici certaminis instaurator 25, 39. Olympiacorum ludorum praefides seu modimperatores 72, 12: 331, 21. Olympico certamine nudari quando corp. 242, 52. Olympiaca corona 532, 46. Olympias xxxii 242, 57.
 de Omnigena materia liber Favorini 711, 48.
 Ougmaces Sophoclis 207, 16.
 Operis initio paucissimus 657, 18.
 Ophelta mons 408, 8.
 Ophis rex 707, 43.
 Opificum genus Athen. 395, 53. opificum festum 805, 44.
 Opinio communis allegatur 536, 55: 543, 44. sic communis consuetudo: vide *εὐνηθεα*.
 Oppianus citatur 179, 41. Oppianus in *Ἀλυστικῶς* 554, 6: Halientica lib. iii 553, 52.
 Oppida pleraque unde nomen sortita, Attica praesertim 327, 33.
 Optativum e participio formatum 240, 21: 246, 48: 296, 53: 606, 17. optativa Attica 413, 40. optativum aoristum acentu differt ab infinitivo 365, 43. optativa aorista qua significatione 760, 25.
 Optima in hoc mundo quae vili diis altereantibus 268, 5.
 Oracula Icinorum *ὀρίλλι θεωροῦ* 448, 44. oraculum Herculi datum 435, 27. oraculum citatum 13, 36.
 Orarium, *ἀμφοτέρων προσώπων* 804, 27.
 Orationem loquentis interrompere, habitum ominosum 125, 38. oratio et sententia omnis nomine et verbo constat 212, 1.
 Oratoribus os obstruere pecuniis 321, 1.
 per Orbes in terra defixos iacula mittere soliti veteres 288, 38.
 Orbicii descriptio ordinum militarium 728, 47.
 Ordine seu Ordinatim 348, 10.
 Orestes cum fore pro fugus 526, 32: absolvitur ab Atheniensibus.

bus 42, 6: Aeolicæ gentis conditor 37, 23
 Orgia Thracum 455, 14
 Origens gramm. citatur 166, 2: 411, 45: 630, 40
 Orion Pleionem et Pleiadas insequitur 675, 38. Orionis canis 549, 41. Orion, allegor. annus 675, 43
 Orion grammaticus citatur 2, 9: 3, 26, 31: 4, 39: 5, 14, 42: 6, 46, 50, 51: et 7, 49: 12, 5, 8, 31: et 15, 42, 44: 16, 28, 50: 18, 8: 20, 53: 21, 53: 22, 29, 35, 50: 23, 35, 39: 24, 41: 25, 27, 41, 52: 26, 8: 27, 47, 56: 31, 3, 51: 34, 7: 35, 1: 36, 4: 37, 26: 44, 11, 28: 45, 10: 47, 39: 52, 23: 53, 2: 57, 5, 45, 51: 69, 32, 46: 70, 30: 76, 28: 84, 57: 85, 6: 94, 46: 166, 2: 195, 10, 23: 205, 8: 316, 43: 463, 6: 502, 40: 540, 50: 570, 41: 683, 35: 719, 8: 720, 18: 724, 4: 746, 6: 785, 4. Orion libro περί Ὀρίωνος 160, 9: Orion Milesius 315, 10: 345, 5: Orion Thebanus 108, 40. vile Orus.
 Orontes dux 199, 41
 Oropica phraſis 808, 4. Oropu Dorico idiomate uſi 391, 17
 Orphei ſacrorum obſervantiſſimi Thracæ 455, 11. Orpheus citatur 253, 50: 787, 30. Orpheus Phryſius, et e-narrator eius 768, 6. Orpheus libro viii τοῦ ἱεροῦ λόγου 251, 24
 Orſippus Laco 242, 52, 57
 Orthographia quatuor ceu regulis nititur 816, 52: nititur et uſitur etiam hiſtoria 792, 5. Orthographia Choe-robolci 92, 21: Ori Mileſii 816, 38: Ori Alexandrini apud Suidam. Orthographiæ regulæ duobus libris expoſitæ, in bibliotheca Palatina exſtant manuſcriptæ, abſque auctoris nomine.
 Oruandes dux 199, 42: Stephanus Byz. Orobantes.
 Orus gr. citatur 43, 42: 44, 57: 51, 8: 52, 41: 64, 26, 38: 69, 17: 80, 34: 84, 6: 87, 15, 20: 90, 53: 91, 18: 97, 42: 98, 52: 102, 32: 103, 31: 118, 15: 120, 47: 141, 4: 146, 22: 162, 28: 190, 51: 191, 47: 197, 46: 211, 45: 223, 52: 238, 54: 242, 53: 262, 47: 283, 56: 293, 47: 295, 38: 298, 30: 299, 25: 389, 17: 397, 17: 408, 32: 411, 44: 452, 17: 461, 55: 464, 55: 477, 2: 479, 38: 486, 12: 487, 55: 488, 40: 489, 8: 490, 3, 17: 502, 40: 512, 51: 515, 52: 523, 22: 524, 30: 528, 28: 530, 10: 539, 11: 541, 10: 548, 7, 9, 41: 581, 14, 16: 587, 9: 601, 32: 605,

37: 610, 35: 611, 2: 613, 19: 618, 6, 20, 33: 619, 28: 621, 46: 623, 17: 624, 2: 625, 26: 626, 57: 636, 18: 650, 28: 652, 32: 655, 12: 656, 7, 12: 657, 30: 658, 37: 664, 40: 665, 46: 668, 46: 672, 27: 679, 52: 683, 34: 684, 56: 685, 57: 695, 7: 696, 31: 702, 10: 703, 15: 704, 30: 705, 51, 53: 706, 14: 709, 27: 711, 7, 50, 55: 712, 16: 713, 51: 714, 31, 37: 718, 18, 37: 719, 8, 16, 35: 720, 20, 28: 722, 22: 723, 54: 724, 5, 16, 57: 725, 7, 21: 728, 16: 738, 6: 747, 11: 757, 1: 759, 26: 764, 46: 771, 19: 780, 32, 49: 786, 6: 787, 30: 788, 16, 32: 789, 20: 792, 34: 793, 17: 800, 48: 802, 14: 810, 35: 811, 14: 821, 24: 823, 40. Orus in Ἰλαδικῇ προφῶδῃ 536, 54: ἐν τῷ περὶ Ἰωνικῶν 276, 34. Orus Mileſius 414, 43: 482, 24: 551, 28: 621, 39, 48: 622, 10: 663, 47: 691, 32: 710, 21: 742, 2: 753, 4. Ori Mileſii Orthographia 816, 38. Orus Thebanus etymologus 2, 27: 29, 12: 751, 11. Coniectare porro licet partim e librorum notatione, partim e pagina-rum ferie, Orionem hic et Orum confundi. A Suida duo memorantur Oriones, Aegyptius uterque, alter Thebanus, alter Alexandrinus: et Alexandrino inter alia tribuitur περί ἐτυμολογίας, et Ἀρτικῶν λέξεων συναγωγή. Ori Alexandrini ab eodem inter alia memorantur Ὀρθογραφία κατὰ στοιχείων, et ἔπος τὰ ἱωνικά λεγόμενα: ſicut etiam a Stephano Byz. teſtimonia promuntur ex Ori Ὀρθογραφίᾳ, et Ἐδνικῶν libro primo ac ſecundo.
 Os oratoribus obſtruere pecuniis 321, 1. os ſacrum 468, 25: 478, 57
 Ofiris ab Iſide deſectus 552, 13
 Ovis ſlos, lana 618, 48. ovium vox βῆ; non βαι 196, 7
 Oxyarthres Perſa 77, 19
 Oxytona, enclitica ſequentē, accentum in contextu orationis retinent: alias in gravem vertunt 409, 19: et 315, 1: in compoſitione ſiunt barytona 359, 45

P

Paeanes in victores abeuntes 131, 39. paeanas Apollini canunt Laconici pueri nudi 243, 4
 Palaeſtra meretrix 647, 56
 Palaeus et Palenles ſeu Palaeen-ſes 507, 30
 Palamedeus abacus 666, 21
 Palamedes hiſtoricus in Co-

micae dictionis congerie 145, 44
 Palaxus Cures 389, 57
 Pallas gigas 649, 52
 Palladii forum 362, 43
 Pamphilus gr. cit. 296, 28 668, 29. Pamphilus in Γλαſſαῖς 521, 33
 Pamphyli Dorica dialecto uſi 391, 16
 Pan agreſtis deus 13, 48. Pan ἄγριος 54, 27: Corycius 551, 52. Panis filia Aex 27, 37: Panis ex Echone filia Iambe 463, 23
 Panaetii filii taxati 736, 47
 Panamorus Cures 389, 65
 Pandocus hoſpes 647, 56
 Pandora ſacrificium 358, 12
 Panis vice olim quae 251, 55
 Pannonii, Pacones 657, 35
 Panopeus, opidum Phoc. 111, 24
 Pantacſis filius Munychus 589, 49
 Panyaliſ citatur 196, 53
 Paphlagonicum vocabulum 708, 43
 Papyracea tegmina 731, 8
 Parentes et propinqui, proxime ſecundum Deum colendi 457, 15
 Parientium inſpectrices Ilithyiae 298, 38
 Parius cultus 195, 47
 Parmenius citatur 135, 35: forſan Parthenius.
 Parmeniſcus gramm. citatur 138, 10
 Parnethus mons 352, 51: 561, 31
 e Parte totum 487, 3, 7: 500, 52: 680, 18. Partes et Particulae, ut corporis, ſic et Orationis 141, 48. partes orationis, non voces ſed ſignificata ſequuntur 472, 24. particulae non partes orationis ſunt coniunctiones annexivae 809, 8
 Parthenius citatur 117, 40, 42: 260, 30: 288, 4, 57: 289, 3: 375, 35. Parthenius in Crinagora 148, 33: in Hercule 170, 47: 374, 52. Parthenii grammatici meminit Athenaeus lib. xi.
 Participium praeſentis et imperfecti 350, 39: 485, 10. participium in ε, oxytonon 246, 47. participia in ων tono ut differant 350, 34. participia aorifti ſecundi acunt ultimam, excepto πείθων 187, 4. participium aorifti ſecundi et futuri ſecundi co-incidit in ſoeminino genere 661, 30. participia paſſiva in μένος, accentu differunt 45, 56. participium praeteriti perfecti paſſivi per ſynco-pen accentum retrahit in antepenultimam 312, 36. partici-pia ſynco-pata in praeſ. paſſ. 151, 42. participia compoſita quam accentus regulam habeant 92, 3. parti-cipium pro nomine ulur-

patum 641, 21, 26: et 151, 11: 338, 24: 537, 11: 575, 4: 663, 2. participiale no-men 575, 4. participia et participialia nomina eundem habent 226, 44. partici-pia nota qua dignolcantur 47, 4
 Particulae: viſe Partes.
 Partitiva: viſe Ἐπιμετρίσματα.
 Parum pro Neutiquam 621, 44
 Paſſiva verba qua ex cauſa ex-ſiſtant 517, 1. paſſiva quibus deſinit, et quibus activa 400, 45. paſſiva forma quibusdam, at ſignificatio activa 400, 50, 56: 610, 41. paſſiva ſignificatio ſub activa forma, et contra 764, 23, 26: et 750, 8. paſſivum aorifti ſecundi medi 466, 6. vile παθητικόν.
 Patra, olim Aroe 147, 36
 Patres omnium primi qui, et qui tertii 768, 2
 Patria et parentibus nihil dulcius 707, 10
 Patrocles 160, 23
 Patroclides ſeu Proclides 766, 26
 Patronymica et patronymicam formam imitant in penultima vel a exigunt ante ſinelem ὄης 265, 14: 397, 15: 438, 2: ὀδὸς quae i-ciant, et quae ἰδὸς 554, 36: 556, 26. patronym. in εἰδὸς 165, 44: 166, 5: in ἰδὸς 165, 39: in φδὸς 165, 42. patronymica non ſunt omnia quae in ὄης exeunt 195, 14. patronymica ſpecie magis quam ſignif. 166, 1, 8. patronymicorum forma derivata matronymica, e matrum ſcilicet nominibus 166, 9. patro-nymica a poſſeſſivis quid differant 166, 15: ex appella-tivis cur nulla ſint 554, 40: non componuntur 274, 54
 Paulus apoſtolus citatur 586, 11
 Pauper minas non ſuſtinet 695, 9
 Pecuniae vice pecudes olim in permutationibus 520, 48. pecuniae appendi olim ſolitae 613, 19. pecuniae publicae ſeu communes, τὰ δημοτικά 448, 49. pecuniae publicae, totius ſcilicet Graeciae 331, 42. pecuniae ſacrae aerarium 627, 53
 Pedem alterum aeneum habebat Empuſa 536, 40. vile Pes.
 Pedicae allegoricae 525, 49
 Pegafus Aurorae precanti danus 62, 32
 Pelafgi, Theſſali 44, 5
 Peliae filius 45, 31
 Pelles praemium datae 571, 31. pelliceae tunicae, ſymbolice 734, 19
 Peloponneſus unde dicta 122, 22: quibus nominibus olim vocitata 122, 10. Peloponneſiacum bellum 254, 39

- Pelops Henetus 340, 20: in vitam a diis revocatus 279, 15
- Pentametrum hexametro adiunctum in elegis 326, 54: 527, 1
- Penthesteae filius 493, 41
- Pepli sacri text. 149, 21. pepli Minervici eurator 494, 26
- Pera militaris 244, 21
- Percepe, Meropis filia 518, 2
- Percoite opp. 2, 13: olim Περκοίτη, teste Stephano Byz.
- Percidum altus 323, 55
- Peregrinitatis actio 401, 55
- peregrinitatis reus 558, 32
- peregrini ne civibus locum in spectaculis praeriperent, quomodo cautum 448, 52: in peregrinis vocabulis euphoniae causa transpositio facta 610, 56
- Perfectum primae coniugationis barytonorum in quibus s vertat in o 730, 1
- perfectum quintae coniugationis ut formetur 501, 16
- perfectum verbi a λ et μ incipientis, Attice et Ionice pro λs et μs capit ei 298, 52: perfectum Atticum per reduplicationem a verbis incipientibus ab α, ε, ο 312, 28
- perfectum Attice reduplicatum tertiam syllabam corripit 106, 18: 330, 3: 372, 47, 56: at non Dorice 372, 52
- perfectum Attice reduplicatum a longa non incipit 330, 10: semper a brevi incipit 777, 49
- perfectum reduplicationem non admittit, cum praelens incipit a duabus conf. 324, 34
- Perfectum passivum in dissyllabis primae ac secundae coniugationis resumit s, quod in o verbum fuerat in praeterito activo 365, 33
- perfectum passivum primae baryt. coniugationis in quibus s praesentis mutet 730, 14
- perfectum passivum quomodo Ionisimum in tertia plurali faciat in puris th. 500, 8: quomodo in prima baryt. 366, 7
- Perfectum medium numquam nec duplam characteristicam admittit, nec duas consonantes eandem syllabam efficientes 667, 33
- Pergaismus, seu Pergaica dictio 4, 53: 28, 7: 82, 50
- Perimus Megae filius 574, 35
- Permutationes quibus modis olim fieri solitae 146, 43
- Perlae praegustatoribus usi 315, 37: Φερύλλης, gestari soliti 279, 39
- Perissa Heraclidis 247, 50
- Periscum vocab. 7, 20: 59, 26: 310, 53: 530, 9: 740, 41
- Perseus Gorgonis saecie praetenta in lapides vertit hostes suos 470, 49
- Persei filius, Persarum progenitor 180, 45
- Personam alienam saepe induit Homerus 547, 27
- personae unus pronomina quae, et cur 314, 31: 615, 5
- personae absolutae in encliticis 637, 56
- personae singulares, syllabarum numero pares sunt 586, 56
- plures quoque syllabarum numero aequales faciunt Boeoti 426, 3
- persona secunda passivorum in μαι, formatur e tertia 484, 21, 25
- Ionice abiicit e 484, 29
- tertia pluralis in praesenti et futuro eandem terminationem habet cum dativo plurali participii 476, 9
- personae quaedam cur desint verbis 401, 3
- Pes alter nudus, alter armatus quibusdam militibus 658, 42
- pes ligneus 486, 6: 510, 47
- pes metricus tres syllabas non excedit 459, 10
- Pellis unde, et paeane cur averruncata 657, 9
- Petraeus Carystii f. 408, 10
- Petronius gr. cit. 720, 35
- Phaacia Drepane unde dicta 287, 31
- Phaesti templum 545, 49
- Phaethontis interitus 427, 7: et 425, 20
- Phainus gr. cit. 200, 46
- Phagor seu Phegor 194, 19
- Phallo accini solitum carmen 786, 56
- Phanias Ephesius citatur 547, 48
- Athenaeo Phanias Ereffiis: Suidae Φανίας ἢ Φανίας Ἐρεφίος: nostro rursum Φάνης ὁ Ἐρεφίος 515, 48
- Phanodemus citatur 748, 2: 768, 4
- Pharus gubernator 788, 17
- Phalidis fl. ortus 77, 51
- Phemius poeta 445, 5
- Pherecrates com. citatur 190, 23: 218, 31: 243, 24: 310, 56: 312, 19: 682, 54: 713, 30: 733, 29: 753, 6
- Pherecrates Chirone 167, 43
- Κορίαντος seu Κορίαντος 777, 18: Μυρμηκωνίδης 750, 10
- Pherecydes citatur 150, 55: 649, 49: 679, 49: 775, 4
- Pherecydes in Αὐροχθόνι 202, 56: nescio an Pherecrates
- Phères conditor Berocae 195, 57
- Phialae sacrae furto sublatae 787, 56
- Phido Argivus primus nummos percussit 613, 12: primus auream monetam percussit 388, 55
- Philadelphus Ptolemaeus 486, 26
- Phylarchus citatur 802, 23
- Phileas citatur 117, 37: 447, 19
- Philemon com. citatur 436, 41: 563, 32: 606, 26: 744, 38
- Philetas citatur 602, 41: 689, 23
- Philetas in Glossis 330, 39
- Philius seu Phileas citatur 135, 28
- Philippicae septimae auctor 418, 47
- Philippus Demetrii F. a Romanis captus 294, 5
- Philo seu Philemo citatur 683, 24
- Philo gramm. citatur 13, 34: 53, 7: 63, 56: 65, 28: 94, 43: 99, 5: 191, 96: 192, 10: 256, 30: 316, 35: 478, 4
- Philo in Verbalibus 4, 9: 20, 29: 43, 15: 164, 49: in Rhetorico lexico 255, 32: ἐν τῇ περὶ Ῥωμαίων διαλέξει seu ἐν τῇ περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου 71, 23: quo titulo et Philoxeni tractatus citatur 531, 2: 611, 1: 731, 25
- Philonis Epitome per Serenum facta 149, 54
- Philonis Περύπλου (seu περὶ πόλεως) epitome per Serenum facta 207, 48
- Philo Herennius libro περὶ χηροτομίας 227, 52
- Philochorus citatur 210, 35: 451, 41: 457, 35: 732, 52: 734, 46: 768, 1
- Philochorus libro 1 τῆς Ἀρχίδος 160, 5: τῶν Ἀρχίδων libro 11, 140, 48
- Philoctetes templo in Italia struto arcum ibi suspendit 58, 14: templum Minervae condit in Italia 298, 26
- Philonomia Tragasi f. † 763, 25: Philonome Craugasi filia, Paulaniae 329, 40
- Philosophiae scopus 722, 19
- philosophi quoque liberis et rei familiari operam dederunt 336, 33: analogiam non observ. 606, 23, 27: citantur 295, 28
- Philosophus citatur, Aristoteles videlicet 357, 1: 390, 49
- Philostephanus hist. cit. 138, 24: 736, 1
- Philoxenus grammaticus citatur 1, 39: 57, 41: 96, 16: 110, 31: 150, 9: 205, 56: 234, 56: 237, 34: 342, 20: 352, 17: 370, 38: 372, 32: 387, 38: 394, 28: 461, 57: 522, 55: 570, 30: 573, 5: 597, 46: 615, 13: 618, 2: 633, 45: 637, 15: 639, 26: 654, 48: 673, 51: 675, 28: 723, 50: 727, 56: 753, 51: 754, 5: 774, 46: 807, 14: 818, 47: 822, 15
- Philoxenus tractatu De comparativis 31, 11: 195, 11: 227, 34: in Verbalibus suo 678, 41: facti tractatu De verbalibus 32, 32: 62, 1: 96, 48: libro De monosyllabis 442, 39: 463, 5: 601, 37: libro De monosyllabis verbis 521, 42: libro De Ionica dialecto 531, 13: 540, 47: 616, 47: libro De Romana dialecto seu Latino sermone 551, 2: 611, 1: 731, 25
- Philoxenus Χαρίων † 576, 42
- Phimonee, Apollinis vates 327, 52: apud Eustathium Φιμόνη: itemque in Procli Chrestomathia Gramm.
- Phoebe Cpei uxor 264, 25
- Phoebi campus 414, 20
- Yyy
- Phoenix Agenoris f. 797, 57
- Phoenicis filius Archaleus 219, 35
- Phoenicicus: vise Punicus
- Phorbas rex Curetum 798, 26
- Phoronidis auctor citatur 574, 23
- Photius citatur 529, 56
- Photius patriarcha citatur 418, 54: 540, 24: 613, 5
- Phreatus heros 344, 28
- Phrygico seu Paraphrygico more 662, 6
- Phrygiae canlenae 145, 28, 45
- Phrygia dictio 22, 36: 51, 7: 145, 43: 722, 29
- Phrynichus p. cit. 340, 5: reprehenditur 42, 41
- Phrynichus grammat. cit. 148, 49: 738, 42
- Phylacus 325, 57
- Phylarchus citatur 205, 40
- Physici cur dicti ἀδολεσχαί 18, 3, 8
- Physiologia loquaci carmine a multis tractata 18, 3
- Piaculares expiari ut soliti 313, 43
- Pileus Persicus 758, 6
- pileus regius, ὀπίσθιος 513, 17
- Pilo pendere 362, 27
- pili qua ex causa existant 557, 22: vellebantur iuvenulis pubescentibus 283, 49
- pili lupini tricolores 680, 28: bicolores 571, 38
- vise Capilli, Crines, Coma
- Pindarus citatur 60, 58: 75, 43: 112, 50: 159, 48: 172, 8: 175, 28: 178, 10: 200, 14: 245, 35: 249, 50: 274, 50: 277, 40: 279, 23: 353, 41: 355, 2: 379, 38: 391, 26: 404, 2: 502, 30: 504, 4: 513, 20: 514, 57: 517, 25: 566, 33: 579, 3: 610, 44: 46: 673, 21: 675, 36: 709, 36: 808, 42
- Pindarus in Ὀλυμπιονίκῃ 645, 30: in Xenophonis epinicio 332, 49: in Agesidamo 685, 10: Aristocli 818, 34: Hymnis 821, 55: Dithyramborum libro primo 460, 38
- Pindari scholia citantur 588, 49: 743, 29: scholion hymno in Agesiam Syraculanum 450, 46
- Pinnas seu iaculaemittentes aves 567, 15
- Piró, Nelei f. 327, 12
- Pilander coepta persequitur 732, 49
- Pisander citatur 504, 34
- Pisidae filia 721, 44
- Pitheii filia 32, 57
- Pius grammat. citatur 664, 44
- Pius commentario in Homeri Odyll. π 821, 54
- Piorum locus 428, 29
- Placentarum opif. 265, 48
- Plataea conditur 207, 42
- Plato citatur 95, 20: 106, 33: 54: 159, 32: 257, 16: 265, 36: 336, 28: 343, 40: 348, 40: 371, 4: 379, 40: 407, 33: 415, 3, 50: 420, 42: 429, 33: 470, 35: 505, 19: 564, 17: 701, 18: 718, 39: 41: 753, 30, 48: 757, 17: 742, 16: 755, 43: 769, 9

- 31: 789, 39: 790, 2. Plauti lib. de Anima 764, 49: 789, 56: Politicōn primo 31, 19: 777, 14: 789, 44: Reipubl. I. III, 769, 33: Legum primo 357, 22: Legum VI, 777, 12: Legum VII, de lucta 348, 14: Legum XI, 369, 4: Legum XII, 391, 50: in Sophista 683, 21: Symposio 749, 41: Gorgia 94, 36: Hippias 762, 35: Μῆνιν ἢ πρὸς νόμον 415, 50: Phaedone 772, 34: Philebo 226, 24: Protagora 154, 32: Theaeteto 90, 1: Timaeo 744, 12, 755, 44: Platonica vox 7, 13: et 8, 7
- Plato comicus citatur 346, 16: 389, 38: 621, 54. Plato ἐν Ἐξάδ., 786, 50: Eumenidibus 97, 4
- Pleiades anni tempora denotant 675, 44, 51
- Pleonasmus tonum nom mutat 614, 36, 42. pleonasticae vocales ab initio spiritum non mutant 614, 44. pleonasticae syllabae corripi volunt 161, 34
- Pleuron Aetoliae 534, 14
- Plieus fl. 117, 40
- Plumbum hamis et retibus addi cur solitum 590, 11
- Pluralia thematica, i. singulari numero carentia 616, 36. plurale pro singulari. 653, 23
- Plusquamperfectum temporaliter augeatur in Attica reductione α ε et ο 330, 5. plusquamperfecta composita quae simplicis accentum fervent 483, 51
- Plutarchus in Solone 710, 32: 721, 45: 733, 49
- Plutarchus gr. cit. 184, 30. Plutarchus in μελέτη Homeri 104, 1
- Pluto, Iupiter inferus 409, 8: equis indyctus unde dictus 520, 54
- Pocula lignea 515, 35. poculorum vice potatum olim cornib. 504, 34: 539, 30
- Podarces Iphidi f. 480, 21
- Podarges filii 544, 57
- Poemandria op. 228, 57
- Poenalia instrumenta 527, 29
- Poetae producant quandoque ancipites correptas 522, 36: compositiones insolentiores audacioresque saepe usurpant 639, 38: licentia utuntur in patronymicis 210, 10: figurata flexione utuntur 154, 5: εος πρό-ους cum Ion. usurpant a nom. in ης 152, 12: augmentum in verbis negligunt 23, 44: augmentum negligunt ut Iones 111, 15: εἶναι pro εἶν in infiu. 224, 20
- Poetica licentia geminat δδ 107, 52: corripit etiam longas 438, 10: nunc producit e nunc corripit in τὰς 308, 15: producit, 714, 42: vocativos primae isyllabae trans-
- figurat 670, 25. poetica Ionico more usurpata 625, 5: et 624, 54
- Polemo citatur 428, 39: 751, 27
- Pollia vitis 197, 36
- Pollux unde d. 16, 32
- Polybius citatur 212, 33. Polybii scriptura expensa, Not. ad 507, 27
- Polybius rex Arg. 207, 41
- Polycharia cit. 225, 15
- Polyidis vaticinium 207, 49
- Polyidi varis filius 400, 10
- Polyidus dithyrambicus poeta citatur 164, 20
- Polypus hieme seipsum rodit 111, 7. polypi cirros arrodit conger 237, 47
- Polyzelus Demotyndareo 543, 41: Μουρων γοναῖς 552, 51
- Pomaria, κηρία 828, 19
- Pons belli 229, 12
- Ponticum vocab. 708, 48
- Populi et gentes, plerique a ducibus suis denominati 238, 52
- Porphyrus phil. cit. 350, 50: 471, 42: 522, 29
- Porta sepulchralis 437, 19
- Porticus picta 729, 26
- Polidippus gr. cit. 764, 48
- Polidonius gr. cit. 645, 42
- Possessiva forma 345, 57. possessivorum formae quot 29, 32. possessivorum species tres 30, 6: genera duo 29, 36. possessiva et possessorem et rem possessam denotant 334, 46: quid a genitivo primitivi differant significatu 203, 31: corporis partibus tributa, defunctum significare volunt 507, 17: quid a patronymicis differant 166, 24: in propria nonnumquam transeunt 525, 38
- Possessiva in εος, ειος, εἰός, εἰός 551, 31. possessivum ειος, et Ion. εἰος 612, 11. possessiva pronomina et nomina quid diversitatis in usu loquendi habeant 775, 37
- Postpositiva quandoque praeponuntur 462, 34
- Posteritatis quoque habenda ratio 417, 14
- Potamii notati 288, 16
- Potus deorum, nectar 600, 12
- Praeco suffragia numerat 481, 46. praecones Mercuriali virga seu caduceo instructi 512, 6
- Praeda, λῆψις 563, 17. praedari, ληΐζειν 563, 22. praedae primitivae primitivis datae 693, 13
- Praedia obaerata stelis insigniebantur 159, 20
- Praegustatores principum 515, 38
- Praepositiones numero XVII; significatione, XVII 94, 8. e praepositionibus monosyllabis duae expectantur f. admittunt, εἰ et πρό 341, 55. praepositiones usque ad duas syllabas excrecere possunt 585, 26: augmentum admittunt, sed ita ut duas syllabas non excedant 778, 25: nominib. appositae, locales ac temporales significationes reddunt 305, 55: anastrophe quae admittant, quae non 123, 25: ἀναστροφή quando admittant 342, 8: ε duplum quando admittant 128, 43: ultimae syllabae syncopen patientes 79, 47: in vocalem exeuntes, ecchilipsum pariter et crasin admittunt 92, 9: in compositione syncopantur, per ecchilipsum sc. 126, 21: per tmesin a verbis seiunctae, accentum suum retinent 123, 49: aliquando verbi ellipsin patiuntur, i. solae sine verbo ponuntur 357, 38: absolute omisso verbo positae 773, 24: pro verbis compositis per apocopen positae, accentum retrahunt 123, 55: pro alii praepositionibus captae, accentum suum retinent 124, 3: duae in unam compositae 781, 50: in compositione geminatae, emphasin intendunt 349, 4: per se seorsum positae, acciuntur 124, 6: in adverbialem significationem transeunt 94, 16: leu adverbiorum vice quandoque ponuntur 382, 14
- Praepositionibus composita verba quae augmenti regulam habeant 112, 34, 55. praepositio multis deest 773, 24: verbis saepe deest 357, 34. praepositio una duob. compositis communis, Not. ad 743, 1
- Praepositiuae quandoque postponuntur 462, 34
- Praefens momentaneam temporis significationem habet 820, 28. praefens in multis inusitatum, fingitur e futuro aut praeterito 397, 32. praefens e futuro natum 47, 32: 59, 18: 120, 23: 159, 14: 290, 8: 304, 42: 318, 10: 472, 14: 478, 54: 709, 21: e futuro secundo 217, 2. praefens e futuro frequens 253, 15. praefens e futuro factum, defectivum 232, 16. praefens e futuro factum poetice, ultra imperfectum non siccitur 619, 3. praefens e futuro natum, non siccitur ultra imperfectum 180, 6: 197, 18: 536, 43: 633, 53: 687, 57. praefens e praeterito 253, 28. praefens ex praeterito perfecto, more Siculo 323, 5. praefens e praeterito medio 100, 20: 115, 34: 500, 5. e praesenti composita 46, 27
- Praeterium in multis species divisum est 548, 32: proprium id habet, ut ab initio augmentum asciscat 419, 49: ab initio augeatur vel tempore vel syllaba: ideoque vel pares vel plures, nunquam pauciores quam praefens syllabas exigit 820, 18: praefens ab initio vel superare, vel saltem aequare vult vocalium numero 419, 34: 439, 50: ancipitem positione longam, natura longam efficit 469, 32: 471, 53: Ionice et poetice augmentum non asciscit 111, 15: Ionice ac poetice idem cum participio suo initium habere vult 625, 5, 10: Atticum pleonasticum epilli ubi admittit 351, 44: Attice duplicatum, tertium a principio brevem postulat 106, 18. Praeterita tonum simplicis in compositione quae retineant 483, 34, 45, 52: 484, 1: dissyllaba vocalem diphthongumve a fronte habentia, tonum in compositione retinent 105, 2: dissyllaba composita quae temporale augmentum abiciunt, accentum e penultima in antepenultimam transferunt 332, 35: 778, 30
- Praeterium medium commune in multis inusitatum, at usurpatur Atticum 628, 57. praeterium perf. medium significationem praefentis aliquando mutat 351, 5. praeterium perf. in praefens quandoque transit 253, 28: in praefens transit apud Siculos 523, 3. praeterium medium transit in praefens 500, 4
- Praetorium, ἵκος 473, 26
- Preces sublati manib. f. 134, 11
- Prebionis filius 157, 31
- Prefbyterorum et diaconorum collegium, ἀλφειοί 519, 16
- Pretanus, seu Brittanus 502, 45
- Priamus Phrygius suppliciae fert 319, 37
- Priapus Veneris f. 2, 23
- Primitivae in viis pomi solutae 376, 15
- Primitivis infunt derivata 119, 28
- Primus quot modis dicatur 692, 56
- Priscylla seu Priscilla 19, 62
- Privatio pro negatione quando sit 640, 3: a negatione quid differat 639, 49. privativae particulae quinque 142, 3. privativa privativae superinducta affirmationem vel etiam intensionem compositioni parit 97, 11, 38: 98, 37, 49
- Proceleumaticus vers. 630, 43
- Proclus libro πρὸς ἡγετομαχίας 327, 38
- Procne Erechthei mater † 507, 27
- Productio vocalis ex abiectioe consonantis 704, 4
- Protectiones cum votis ac precibus factae 348, 43
- Profunda, opaca et nigra 577, 5
- Proles gratia preces et lacra quibus facta 768, 5. Iobolis procreatio quadruplex 236, 25

- Promethæi mater 153, 29. e
Promethæi felle destillans sa-
pies, in crocum versa 551, 50
Promotiones, *προμωσις* 689, 48
Pronomen quid 172, 49: signifi-
cationem quam habeat, et
cur articulum non admittat
67, 17: 314, 52: personas
quot habeat 314, 16, 31.
unius personæ quæ, et cur
314, 31: 615, 5: unius per-
sonæ a vocali incipere vo-
lunt 508, 36: rectos quot
habeat, seu quot flexiones
peculiares 314, 17
Pronomina suæ positionis
quot 314, 26: primitiva
quæ, et quæ derivata 172,
53: primitiva regulam non
habent 314, 9: generis no-
tas quas habeant 314, 34:
lingulari numero accuntur
314, 7: duas syllabas non
excedunt 508, 32, 47: unam
syllabam excedentia, di-
phthongum requirunt 615,
1: *Υἱαὶ* seu *ἐνὶ ὑαὶ* quæ
admittant 314, 44: enclitica
quando admittant 432, 20:
enclitica quid ab rectum ac-
centum gerentibus differant
637, 52: enclitica vocalem
abiciunt, nempe *μου*, *μοι*,
με 409, 23
Pronomina possessiva non
procreant composita pronomi-
na 496, 28: gentilia, cur
e solo genitivo plurali du-
cantur 68, 6
Pronomina compositionem
quomodo admittant 496, 32:
composita, eiusdem perso-
næ, numeri, et casus esse
volunt 496, 18: composita et
possessiva nulla sunt 496, 28.
Pronomina duo de uno eo-
demque subiecto 614, 47
Pronominalis articulus 616,
24
Propria nomina ex appella-
tivis accentus mutatione fa-
cta 475, 20
Proserpina e Iove parit 406,
47: *ἀλγῆς* unde dicta 62,
10: eadem quæ Tellus 790,
55
Prospaltii notati 288, 18
Proteas Zeugmatites citatur 513,
48
Protei luctus 434, 41
Protefilaus Iphicli f. 480, 21
Providentia Christianis quod
ethnics Fatum 663, 7
Provocatio a foro ad forum,
ab urbe ad urbem 322, 40,
43. Provocationis seu Appel-
lationis ratio Athenis q. 401,
52
Prytanæi forum 362, 54
Psalmodus citatur 740, 43.
psalmus v 740, 15. psalmus
xxxviii 647, 38. psalmus lxx
713, 4. psalmus lxxvii 710,
50. Psalterii *ψαλμῶδες*
39, 1
Protemachus gramm. citatur
537, 2
Ptolemaeus gramm. cit. 102,
34: 585, 26: 622, 39: 742,
44. Ptolemaeus Ascalonites
gramm. citatur 158, 13: 620,
24
Ptolemaeus Philopator 220, 22
Ptolemaïs olim Ace 47, 45
Pubertatis initium 359, 16
Publico seu fisco addicta, in-
ter cives distribuuntur 538,
36. publica sine legitima
emptione usurpantes, dese-
runtur 788, 51. publicabantur
damnatorum quorundam bo-
na 340, 37
Pudendum marinum 59, 54
Pueris septimus et decimus
dies festa solennitate cele-
brabantur, et nomina eis
imponerantur 308, 41
Pugil Demetrius unde 266, 5
Pulvis athleticus 50, 34. pul-
vere ac sputo inductæ ma-
nus in certamine 528, 50. e
pulvere post terga iactato
nati Dactyli Idaei 465, 35
Punica historia Claudii Iulii
219, 34
Punicum (seu Phoenicib. usi-
tatum) vocab. 155, 34: 196,
52: 220, 33: 272, 55: 332,
40: 514, 3: 722, 28
Punicæe tunicae in Bacchanali-
bus 155, 10
Pupillorum aedes si non elo-
carentur, aut si iusto mino-
ris elocarentur, delationi lo-
cus erat 788, 52
Puppim retroagere, seu Puppi
impulsa retrocedere 363, 1
Purpureæ tingendæ *κόκκη* her-
ba 486, 32. purpurati iudi-
ces 331, 23
Putredo duplex 334, 31
Pylaica clade caesi, pæanibus
decorantur 243, 4
Pythagoræ familiariter famu-
latus Zanolxis 407, 45, 57
Pythagorei citantur 289, 46:
iisdem Pythagorici 669, 46
Pythii, Delphi 265, 12
Pytho citatur 532, 30
- Q
- Quadringentorum magistratus
732, 43
Quæstiones convivales 241,
31, 38
Quæstiores fisci publ. 411, 1
Qualitatis adverbium 581, 14
Quercus omnium arborum no-
tissima et veluti prima 288,
27: et 228, 31. quercus rui-
nosa fulcitur 75, 32.
quercus fatidica 292, 6
Quinquagesima mercium 660,
30
Quingentorum senatus 325, 11.
Quingentorum divisio 564,
47
Quinta pars emptionis nomi-
ne data 368, 51
Quis et Quid, quoduplici signif.
759, 37. Quis, de substantia
quaerit 759, 30
- R
- Raphis op. Affyr. 372, 2
Rasura usque ad cutem 314, 2
Ratio reddita magistratus mu-
nerisque publ. 391, 55
rationem administrationis
suæ reddere tenebantur
omnes magistratus 569, 32
Ratiocinationis sedes 726, 30
Recentiores alio signif. quam
veteres usurpant vocabula
505, 55: epithetis novæ et
Homero ignotis usi 547, 24:
taxantur 546, 57
Rectus in rectum non agit 496,
46. vife Nominativus.
Redditiua nomina 762, 39:
simplicis figuræ sunt 641,
46: ex Interrogativis ut fiant
762, 43. redditivum adver-
bium 763, 8
Redituum publ. scribæ 358,
16, 20
Reduplicatio initii etiam in
derivatione 232, 6: et 251,
36: quatuor modis fit 477,
42: proprie quæ, quæ im-
proprie 477, 39: fit non per
tantum, sed etiam per
500, 39: omnis per brevem
vocalem fit 477, 38
Reduplicatio in præter. perf.
non fit, cum præter. incipit
a duab. conf. 324, 34
Aeolicæ fit etiam ante *π* et
φ 501, 27: Atticis et Ae-
olicis familiaris 535, 52. in re-
duplicatione præteriti consonan-
tem aliquoties omittunt
Attici 308, 52. reduplicatio
Attica in perfecto thematum
incipientium ab *a* e *e* 312,
28. reduplicatio Attica a
longa non incipit 330, 10:
tertiam corripit 330, 3
Reduplicatio etiam in aori-
sto secundo 753, 43: 755,
15: Attice fit etiam in aorist.
2 661, 27: in aoristo 2 fit
poetice 499, 18, 12: 661,
31
ad Regulam suam exigunt ut
fabri et architecti, sic et
orationis compositores 489,
31. regulæ duæ secum pu-
gnantes 549, 46. sic 305,
28: 409, 10. regula quid 489,
34. Regulæ allegatio imper-
fecta: vife not. ad 114, 49
Relatio quid 314, 53. relati-
vum nomen seu pronomen
614, 30. relativa ex interro-
gativis ut fiant 762, 41. re-
lativi articuli cum præposi-
tionibus localem ac tempo-
ralem significationem reddunt
306, 1. relativum pronomen
ὅς *ἥ* *τις* *τό* *τα* 416, 3
Remigum parietes duo in *δ*-
κροῖ tres in *τρί* 277, 1
Retrocessio cauta 563, 4
Rex totius universi 408, 54.
Rex Athenis, seu Rex sacro-
rum 151, 16: 227, 36: 362,
10. rex sacrorum examinaba-
tur, ut et sacerdotes 176,
Yyy 2
- regium genus, sacrorum
curam hab. Athen. 395, 51
Rhadamanthi mater et fratres
397, 40
Rheia unde *ῥεῖα* d. 111, 46:
388, 36: quid allegor. 701,
19, 27
Rhebas fluvius 576, 38. *Ῥέβας*
ἑκατόν ποταμός Apollon.
Arg. 2, v. 651
Rhegina dialectus: vertit in
135, 44. Rhegini *ῥεῖος* pro
ῥίος 387, 49: *ῥεῖ* pro *εἰ* 650,
11. Rheginum vocabulum
163, 8
Rheni origo 70, 50
Rhesi pater 423, 18
Rhetorica dictio 2, 30: et 3,
51: 7, 47, et alibi. vife Le-
xicon.
Rhianus Heracleæ lib. xiii
153, 5
Rhodanus fl. 134, 41: 283, 12
Rhodii sedes in Lycia. quaerunt
219, 6: Dorica dialecto usi
219, 8
Rhodoea nympha 507, 52
Rhoeco hamadryadis consuetu-
do damnosa 75, 32
Rhyes, Achæi 150, 55
Risus diceris et gestibus scur-
rilibus cietur inoestæ 463,
25. risus efficiens causa 224,
30
Roma a barbaris obfessa 225,
46. nova Roma 217, 29. Ro-
mana historia Dionis 316,
6, 11. Romanum seu Latini-
um vocabulum 195, 42:
215, 45: 241, 14: 331, 16:
502, 56: 543, 7: 545, 36:
607, 44: 610, 54: 651, 16:
655, 14: 719, 3: 804, 27:
808, 23: 810, 45: 828, 10,
19, 24. Romana lingua Asca-
nii pro Ascalius 154, 23.
de Romana seu Latina lin-
gua liber Philoxeni 531, 2:
611, 1: 731, 25
Romus et Romulus Aeneæ fi-
lii 490, 1: 705, 61
Rotæ similis nota equis vetu-
lis in maxilla inuri solita
771, 17. rota tortoria 769, 11
Rotunda ædificia 717, 57
Rubrum mare. Rubri montes,
Ruber rex 379, 7: 797, 14
Rufus, Lat. vocab. 241, 42
Rythmi species 285, 27
- S
- Sacer campus 428, 37. vife
ἱερός.
Sacerdos, *ἱερεὺς* 707, 30. Sa-
cerdotes Athenis examinati
176, 20: viticis comas lectis
substernunt ad servandam ca-
stimoniam 591, 52
Sacra, *ἱερά* 707, 31. sacra com-
munia 226, 19. sacrorum cu-
rtores 448, 44. sacrorum cura
penes regium genus Ath. 395,
31. sacrorum rex, adiunctique
illi curatores 362, 10
Sacrificia menstrua, seu singu-
lis mensibus pro Rep. fieri

- solita 352, 14: vespertina, inferis; antemeridiana, coelestibus diis E. 468, 33. sacrificium vesperi cur factum Mercurio 361, 16. sacrificia post importatos terrae fructus 442, 13. sacrificata superis quae, et quae inferis, quo item modo 345, 24. sacrificari fluvii qualia solita 344, 35. sacrificium trinum 768, 17. sacrificium quale ac quomodo sibi offerri velit Deus 439, 35. sacrificia Deo accepta, seu sacrificia Christianorum quae 487, 20. Sagittas per orbem in terra defixum mittere soliti veteres 288, 39.
- Sal et apium pro dapibus apposita Dianae 252, 18. sale mutata mancipia 74, 30. sal facer 449, 20.
- Salem, et Hierusalem 469, 26.
- Saltationis species 712, 53. saltatio cum cantu circum aras 690, 48, 56. saltatio armata 197, 2: quorum 634, 56.
- Salustius gramm. cit. 148, 39.
- Samaeus, et Samaei 507, 29.
- Sampsonis aenigma 654, 25.
- Samus bipertita 160, 22. Samium vocabit. 259, 30.
- Sangas, et Sangaris fl. 707, 19.
- Sanguis occisi degustari et exspui solitus in expiatione caedis voluntariae 118, 30.
- Sappho citatur 2, 46: 77, 7: 117, 16: 174, 44: 250, 10: 335, 39: 384, 2: 449, 37: 808, 38: 822, 40. Sappho Aeolica dialecto usa 759, 35: reprehenditur 42, 40.
- Sarmatae 232, 57.
- Sartorium exercebant olim foeminae 46, 36.
- Saturni allegoria 540, 4: 701, 20. Saturnius mons 426, 20.
- Saturnius mensis, et Saturno factum sacrum 321, 4.
- Satyrus olim Hirci dicti, et choris permixti 764, 5. Satyri vetuli, Sileni 710, 9. Satyrica saltatio 712, 53.
- Scala, κλίμαξ 519, 55. scala pugilico certamini interposita 322, 32: et 267, 16. scala tortoria 322, 37: et 200, 55. scalae murales 540, 48, 51.
- Scamandrius 160, 20.
- Scenici agones in Lenaei Bacchi templo 361, 40.
- Sceptro regio usi etiam ludorum praefecti 210, 48.
- Schesius fl. et Schesia Sami pars 160, 25.
- Scholia in Iliadem Homericam 15, 52: 36, 10: 42, 41: 283, 57: in Homeri Boeotiam 21, 54: in Apollonii Argonautica 14, 43: 24, 19. Scholia Pindari cit. 588, 48: 743, 28.
- Scindi uxor 714, 14.
- Sclavi 225, 48. σκλάβων ἄνθρωποι Suidae.
- Scribae publ. 358, 15, 20.
- Scrinia, Scriuarii 719, 1.
- Scriptorum fures 198, 20.
- in Scriptura quoque barbarismus committitur 721, 53.
- Scripturam primitivi sequuntur derivata; et simplicia, composita 235, 37: 698, 26.
- Scriptura servatur eadem, ubi servatur eadem vox 800, 2.
- Scriptura eadem cum eodem accentu 315, 26.
- Scriptura eadem servata tonum mutant Attici 462, 17.
- Scriptura in compositis et deriv. mutata 608, 28, 38. Scripturae discrepantia (seu varians exemplarium lectio) notata 179, 44: 239, 55: 357, 53: 383, 25: 388, 12: 513, 45: 594, 48: 680, 21: 701, 53: 755, 45: 758, 45: 798, 50. Scriptura emendata 398, 35.
- Sacra scriptura citatur 18, 22: 259, 4: 552, 18: 625, 54.
- f. Scriptura quot modis usurpet γινώσκω 311, 14.
- Seyrus argillola 137, 15.
- Scythae deum simulacra sub terra habent 823, 31.
- Scythicus vultus 720, 8.
- Securis Halirothii 743, 47.
- Sedentes epulabantur 453, 16.
- Selagi filius 92, 56.
- Selge op. 152, 35, 42. Selgi, pop. 152, 38.
- Sella elatior, ἄρνος 456, 30.
56. sellarius equus 502, 37.
- Seleucus gramm. cit. 42, 17: 211, 6: 304, 27: 368, 5: 558, 26: 590, 49: 650, 53.
- Seminibus durities unde 505, 23.
- Semiramidis ortus 493, 42.
- Senatus (seu Consilium) Quingentorum 325, 10. Senatus DL virum 693, 53. Senatus M virum 427, 36.
- Senectus a bello immunis 628, 27. senum aetas quinta 771, 41. seniori a iunioris tributum epitheton 422, 7.
- Sensuum verba quae cum quo casu construuntur, et cur 133, 20.
- Sententia et oratio nomen ac verbum requirit 212, 2. sententiae statim die in populo dictae 732, 46: per praconem numeratae 481, 39. sententiarum maior numerus vincit 481, 51.
- Septenarius numerus facit, ut virgo eaque matris exfors 368, 6.
- Sepulora veterum quae 437, 14: olim inviolata 48, 37. sepulcra simulacra 282, 6. sepulcro infixata hasta 354, 34. sepulcra reliquiae 437, 46.
- Serachus fl. 117, 39.
- Serbonis lacus 772, 45.
- Serenus in Philonis Epitome 149, 54: 207, 48.
- Sergius gramm. cit. 223, 1.
- Serpentes quibus fugerunt 108, 37: 144, 37. serpentum latibula 809, 54. serpentibus
- victitantes 75, 48. serpentes mutuo inplexu Mercurii virgam ambientes 512, 4.
- Servari omnes vult Deus 390, 10.
- Servi Thessalis πάντας, Lacedaemoniis ἐίλωτες, Cretensibus κλαρόται 660, 23. servorum tunica qualis 90, 55: 349, 46. servi victi detinebantur in ergastulo seu carcere 411, 33: ad focum confugiebant 316, 52: alyum habebant Theseli templum 451, 39. servarum inspectrix 718, 51. in servitutem redacti liberi defectores 123, 1. servitus voluntaria seu mercenaria 452, 14, 22. servitutis modi quot 285, 2. servitus dimidium animi adimit 284, 56.
- Sex, ἕξ: Sextus, ἕκτος: et Sextarius, ἕκτης 610, 55.
- Sexus utriusque Caeneus 497, 47.
- Sibyllae oraculum de Arce seu Patris 147, 36.
- Sicanus Athen. rex 712, 56.
- Sicilia triquetra 456, 8. Siculum festum 286, 33. Siculi usurpant pro 135, 47: verunt in 1, ut σικαννοί. ἐνδοί 302, 4: ἔσσω pro ἔσω in futuro 381, 23: praeteritum vertunt in praesens 323, 2.
- Siculum vocabulum 228, 45: 514, 12: 575, 11.
- Sideratio 159, 33.
- Sidonius gramm. cit. 124, 15.
- Signa, σημάδια 711, 25. signa militaria contis infixa, aquilam, draconum, leonumque imaginibus insignita 711, 26. de Signis Homerj lib. Aristonici 572, 21.
- Signaculi vicem praestabant olim a vermibus peresa ligna 456, 27.
- Significatio activa sub forma passiva, et contra 754, 21: et 610, 42. significatio passiva sub voce activa 750, 8. significatio in compositione non mutatur in totum 649, 35.
- Sileni a Baccho in Italia relinquuntur 525, 40. Sileni forma representatus in ludis fenebris 525, 47.
- Simia iocularium et lusus amans 269, 38.
- Simoisius n. pr. 422, 41.
- Simonides cit. 38, 46: 60, 37: 83, 42: 135, 29: 250, 18: 367, 39: 413, 24: 610, 44: 692, 32: 764, 26: 798, 20: 813, 8: 817, 53: obsecra metaphora usus 684, 6. Simonides in lambis 270, 45.
- Simonides ὁ γυναικίλος citatur 479, 48. Simonides et Semonides 713, 17.
- Simonis lacus, pro Serbonis 772, 45.
- Simulacra caelitus demissa 649, 50. simulacra e luto facta, versa in homines 471, 1.
- Simus Iliadis libro vi 197, 38. rectius, Simus Deliadis libro vi, ex Athenaeo et Suida.
- Sindonis gestatio 659, 14.
- Sinope op. 157, 55.
- Siphe op. 44, 23.
- Sirbonis lacus 772, 45.
- Sirenes a Mulis victas alisque orbatae 694, 15: et 133, 31.
- Siris, Polietm op. 680, 11.
- Silyphus verusitl. hom. 505, 52.
- Silyphus equus † 473, 43.
- Sitis levamen πυκνόν 543, 51.
- Smyrna et Aoa 117, 36.
- Socrates philosophus, πτωχὸς ἀδολέσχης 18, 9.
- Socrates gramm. cit. 389, 18.
- Sol, primus omnium pater 768, 3: ἀκμάτος cur Homero dictus 60, 33: maximum cursum peragit mense hecatombaeone 321, 10: bibit (seu humorem attrahit) e mari 684, 37: aquas e mari attrahit 426, 50. Solis mater 449, 15.
- Solomon citatur 654, 26.
- Solonis leges 115, 47. Solonis leges νόμος 448, 14. Solon Cilix 721, 49.
- Somnus humidus 80, 31.
- et Sono efficta vox, seu e sono imitata vocabula 188, 11: 204, 43: 516, 24, 29: 818, 56.
- Sophocles heroico monumento et Δελφῶν nomine honoratus 256, 6: citatur 26, 16: 27, 20: 35, 4: 69, 42: 81, 28: 118, 28: 123, 15: 165, 5: 168, 25: 173, 38: 187, 59: 205, 31: 213, 27: 220, 40: 254, 53: 265, 24: 313, 3: 333, 41: 344, 40, 48: 346, 15: 382, 5: 385, 2: 412, 28: 450, 50: 462, 24: 463, 18: 490, 6: 500, 55: 511, 54: 513, 46: 514, 9: 542, 46: 561, 27: 590, 9: 595, 2: 597, 44: 601, 22, 57: 629, 34: 681, 23: 695, 49: 702, 53: 762, 29: 765, 52: 766, 40: 803, 5. Sophocles Aiace 249, 40: 325, 7: 474, 42: 626, 25: Αἰχμαλῆται 789, 42: Andromache 652, 13: Andromeda 272, 5: Antigone 150, 3: Colchis 439, 2: Δόλοψ, 393, 43: Electra 742, 12: Erigone 762, 12: Oedipode 194, 5: 460, 10: Oenocle 207, 15: Phaedra 19, 53: Ποιμένας 405, 32: Polyxena 120, 48: Triptolemo 395, 13: Τυμπαριστῆς 287, 14: ἐν Τυροῖ 747, 48: ἐν Τυροῖ β' 377, 12. Sophocles reprehenditur 42, 40.
- Sophron p. cit. 121, 56: 151, 50: 197, 55: 216, 56: 246, 55: 254, 54: 256, 36: 334, 10: 345, 39: 443, 53: 502, 19: 698, 43. Sophron in Οἰνοθήρη 423, 24: in Οἰνοθήρη 572, 42: in Mimis 523, 4: in ἀνδρείοις μύθοις 72, 50: 737, 2: ἐν τοῖς γυναικείοις τραγούτοις 718, 1. Sophron reprehenditur 573, 54: do-

- loesismo mimice q̄lus 774, 41
 Soranus citatur 535, 6: 541, 22: 571, 53: 572, 43. Soranus Heraclides citatur 563, 51. Soranus med. cit. 221, 39
 Sororum duellum 479, 49
 Sorte magistratus et honores accepti 361, 26. sortes lignis incisae, et lignis inscripta fortientium nomina 519, 5
 Spalaxus Cures 390, 1
 Specialia generalibus subiunguntur ab Homero 543, 56
 Spectaculis destinatae pecuniae 448, 47: 449, 8
 Spectrum daemonicum 336, 39
 Speluncae sacrae 115, 8
 Sphingum effigies in lectorum pedibus insculptae 425, 29
 Spiritus vehiculum, arteria; sanguinis, vena 150, 24. Spiritus primitivi manet in derivatis 61, 26: 144, 6. sic spiritus simplicium manet plerumque in compositis 396, 43. spiritus praesentis manet etiam in Attico praeteriti pleonasmus 351, 44. spiritus pleonasmus initii non mutatur 614, 43: in derivatis quandoque mutatur 420, 51: 429, 35: 471, 48: in flexione transmutatur 385, 37: transpositus in derivatione 34, 13: mutatus cum mutatione vocalis sequentis 87, 14: Ionice transmutatur 454, 41: per apostrophon in quibus mutetur, in quibus non 638, 22. in spirituum concursu aspiratio praepollet 611, 40. spirituum confusio, barbarismi species 721, 55
 Splendon et Asplendon 157, 31
 Splendor vehementior offuscat oculos 608, 29
 Spongia deduci ut solita 409, 56: quibus cum donis ad sponsum post nuptias deduci solita 354, 2. Iponiae curribus oſim invectae 145, 30. Spongiae a sponso data munera ante nuptias 316, 39
 Staphylus Bacchi f. 742, 48
 Statuae interior excavatae ac fenestrate 147, 4. statuae manibus et pedibus carentes 147, 2
 Stephanus ἐν τῇ περὶ Κίπρου 738, 49
 Steropes filius 157, 32: 502, 50
 Stesichorus cit. 100, 47: 427, 48: 544, 55: 772, 49. Stesichori exemplo palinodiam canere 648, 39
 Stesimbrotus cit. 277, 36. Stesimbrotus libro περὶ τελευτῶν 465, 34
 Stoici unde dicti 729, 25: 732, 11
 Stola notis seu litteris insignita 766, 6
 Strabo geogr. cit. 79, 20: 447, 39. Strabo lib. vii 206, 7
 Strattis com. citatur 803, 47
 Strattis in Macedonibus 762, 20
 per Stygis aquam iuratum 1, 21
 Subiunctivum praesentis et imperfecti temporis γυνώσκω 237, 27. subiunctivum e participio formatum 787, 26. subiunctivum praesens verborum in μ, activo genere carentium sequitur verba barytona 290, 25. subiunctiva monosyllaba quae accentum in compositione servant, quae non 495, 2
 Subulae, ὀβελοί 613, 2
 Succini ulus, vis, ortus 425, 15
 Sudor in angore 633, 47
 Suffitum veteres per victimas faciebant diis 458, 39. suffitum in expiatione seu lustratione 757, 8
 Suffragia calculis, testulis, foliis, fabis lata 325, 13: testulis inscripta 349, 17: mannae extensione lata 481, 48
 Sulfureus odor est igni caelesti, fulmini et fulguri 457, 10
 Superlativa comparativis quare potiora 693, 21: intensivas particulas non admittunt 693, 27. superlativum e superlativo 693, 19. superlativa terminatio pro denominativa specie 674, 40
 Supplicatio ad fertilitatem impetrandam 303, 35. supplicatio fronde oleagina et vellere facta 402, 21. supplicibus asyllum Thesei templum 451, 43
 Sutoriam et sartoriam exercebant olim foeminae 46, 36
 Sybariticus luxus 732, 22, 26
 Symmachus gr. cit. 200, 46
 Symplocia Didymi 718, 36
 Syncope, cum eadem orationis partem servat, servat etiam eundem accentum 521, 37: tonum retrahit 457, 25: in una eademque dictione fit 93, 25: duarum syllabarum fieri syncopen negat Herodianus 52, 21: trum syllabarum non fit 93, 54. syncope praepositionum in compositione, per ellipsin sc. 126, 21
 Syraculani Marcellum accusant 316, 13: β pleonastice inferunt, ut βραχον 308, 26, et 257, 52: ψῖν pro σφῖν 702, 41: οὐ pro εἰ in imperativo 302, 35: οὐ pro εἰ et οὐ in adverb. 663, 27. sic ἀγμοί ἀγμῶ 144, 50. Syraculanum vocab. 114, 19: 134, 13: 204, 41: 221, 49: 250, 38: 287, 50: 325, 5: 651, 7: 724, 33
 Syriae deae simulacrum 247, 21
 Syriacum vocab. 175, 6: 183, 57: 450, 41: 722, 26. Syrus Syrorum progenitor 736, 2
 Syscia, Comana 526, 33
 Sytsole cum pleonasmis facta 801, 49. Sytsole retrahit etiam accentum 296, 27

T

- Tabula oppigneratis apponi solita 632, 28. tabulis inscripta debita et delicta 708, 14. in tabulis digestae fabulae 672, 28. tabulae publicae 672, 36. tabella mystica 706, 26. tabularius lusus 666, 25
 Talentum varium 744, 21, 38: Aeginaeum, maius Attico 28, 11
 Tanagra op. 228, 57. Tanagraeis monstrata sedes 180, 37. Tanagraeum voc. 383, 16
 Tarsaeus vile Tarraeus.
 Tarentinus cit. 330, 49: propr. nomen etiam apud Suid.
 Tarentini δῖλος pro δῖλος 621, 51: ὁ pro ὅσω seu πρὸ 605, 43
 Tarentinilius, seu Tarentina dictio 7, 8: 103, 35: 186, 1: 223, 24: 575, 11: 703, 44
 Tarraeus commentario in Argonautica 139, 6. idem Tarraeus uno r 302, 9
 Tauri frons stellis quibus insignita 773, 55: 774, 1
 Tela divina 510, 24
 Telchinibus obfistit Rhea 111, 46
 Teleboae oppugnati 507, 28
 Teleclides com. cit. 755, 46
 Telemus Eurymi f. 397, 6
 Telephe 219, 46
 Tembrio 160, 23
 Templum seu ἱεμενος quid 278, 37. templorum exstructio cum precibus et votis 346, 52. templum significantia nomina terminatione variant 278, 34
 Tempus Getis Zamolxis 407, 48. tempus Rheae Saturnique allegoria ut notatum 701, 19: et 540, 14
 Temporis seu quantitatis traiectionem patitur interdum nonnulla 540, 29
 Tennes amasia 763, 26
 Tennes pro aspiratis Ionice 624, 15. tenuibus praeceunt tenues, mediis mediae, aspiratis aspiratae, in eadem syll. 662, 46
 Terei fabula 111, 24: 250, 2
 Terizorum religio 408, 2
 Terminatione mutata, mutata etiam declinatio 674, 30
 Terpsichores F. 197, 57
 Tetra elementorum antiquiss. 438, 15. terrae motus unde 223, 9
 Testamenti Israelitici typus 713, 2. in testatione apprehensum aurium λοβοί 569, 15
 Testimonia in echinum coniecta 401, 57
 Testudinibus victitantes 75, 49
 Testulis lata suffragia 325, 14: 349, 17
 Teucer Cret. natione 715, 51. Teucris filia 143, 56
 Teucer gr. cit. 193, 20. Teucer Cyzicenus hist. cit. 210, 22
 Textrices texebant olim stantes 367, 49
 Thalami picturata illitio 69, 43
 Thasi filius 219, 46
 Thasus Cerealis 820, 40. Thasium vinum 443, 9
 Theagenes gramm. cit. 193, 18
 Thebae unde dictae 450, 41: ab Amphione et Zetho conditae 368, 46
 Thebais Antimachi citatur 189, 6
 Thebe, Metopes filia 450, 44
 Thema insitatum ὀρθῶς 119, 56. thema primitivum inditatum saepenumero 148, 16. themata simplicia saepe in usu non sunt 112, 49. themata certa, non ambigua sumenda 176, 47
 Themis bove per diluvium vecta 210, 56: ante Apollinem oracula dedit 445, 24
 Themistagoras in Aduro libro 160, 29
 Themistocles filiorum paedagogus 712, 57
 Theo gramm. citatur 49, 44. Theo commentario in Odysseam 696, 11: commentario in Callimachi Aetia lib. 1 207, 47: commentario in 11 librum Callimachi Aetia 160, 33
 Theochoretus gr. cit. 597, 9
 Theocles Naxius seu Eretrienlis elegos cecinit primus 327, 8
 Theocritus cit. 28, 52: 54, 27: 73, 2: 93, 20: 135, 13: 207, 31: 211, 4: 215, 52: 235, 15: 249, 11: 250, 36: 283, 14: 290, 54: 299, 17: 324, 20: 330, 33: 53, 397: 52: 412, 2: 51: 437, 47: 476, 29: 531, 23: 639, 2: 663, 29: 681, 53: Theocritus in Lycida seu Thalyllis 273, 41
 Theodoretus citatur 443, 36
 Theodorus ὁ πανόγης libro primo περὶ ἀρχαίων γένους 429, 46
 Theodotus gr. cit. 630, 37
 Theognis cit. 80, 34
 Theognotus gr. citatur 523, 17: 524, 13: 596, 56: 612, 43: 616, 56: 618, 19: 696, 32: 721, 21: 785, 32
 Theologiae Graecanae liber Cornuti 408, 52. theologia aenigmatica 49, 33
 Theologus cit. 29, 18: 41, 18: 170, 30: 329, 39: 348, 32: 465, 14: 490, 22: 552, 49: 689, 11: 699, 42: 734, 29.
 Theologus gr. in Maccabaeis 260, 7: qui est Greg. Naz.
 Theopompus hist. cit. 174, 2. Theopompus comicus in Pampphila 366, 14: in Sireniibus 367, 22
 Theophrastus cit. 771, 41: 788, 17. Theophrastus Legum libro xvi 344, 28
 Theraeus color 85, 16
 Thericles figulus 451, 29
 Thermodon fl. duplex 445, 28
 Theseo servatopompa quae inscripta 303, 23. Theseus Her. cui adversus Amazonas socius

402, 12: ob Scironis et Sinis caedem in ius vocatus 359, 4: exsul 140, 45. Thesēi filia ex Helena 480, 19
Theseus Corinthiacus libro III 145, 53
Thessaliae partes 754, 36. **Thessaliae** *θῆσσαι*, a Philippo impositi 254, 25. **Thessali** *οἱ* pro *οἱ* in genit. ling. a nom. in *os* et *ov* 27, 42: 154, 5: 213, 24: 618, 37. **Thessalicum** vocab. 265, 46
Thetis in sepiam se transformat 711, 21
Thiantis mater 117, 36
Thoantis uxor **Myrina** 595, 26. **Thoantis** f. **Siclus** 712, 50
Thoracem purgat **tracacantha** 179, 2: **thoraces** veterib. duo 433, 1
Thracēs sale mutabant mancipia 74, 31: religiosi numinis cultores 454, 10. **Thracia** ventorum patria unde dicta 147, 31. **Thracicum** vocabulum 70, 36
Thrasylbulus hist. cit. 293, 10
Thrax citatur 308, 18. **Thrax** **Dionysius** gr. unde dictus 277, 52
Thrias et **Thrialus** 455, 43
Thucydides 68, 44: 106, 55: 125, 20: 174, 3: 254, 7: 336, 26: 346, 55: 367, 13: 468, 36: 731, 2: 735, 43: 742, 1: 747, 2: 765, 23: 777, 25: 797, 53. **Thucydides** lib. III 390, 47: 733, 21: lib. III 534, 30: lib. VII 409, 52: 782, 52: lib. VIII 732, 48, 53. **Thucydidis** scriptura expensa, Not. ad 507, 27
Thyestis vomitus 334, 21
Thyllus cit. 526, 33: **Athenaeo** et **Plutarcho** *Θύλλος* seu *Δύλλος*
Thymber fl. 45, 21
Thymoetes, **Ath.** rex seu princeps 119, 6: 533, 44
Thytadae vif. **Gr. Ind.**
ad Tibiam cantata carmina 690, 34
Timachidas gr. cit. 490, 38
Timaeus hist. cit. 220, 5
Timotheus cit. 271, 56. **Timotheus** lyricus citatur 630, 41
Tipenifos fl. 15, 1
Titanas metere docet **Ceres** 287, 53
Tithonus **Aurorae** maritus 440, 41
Tityus **Elaræ** seu **Aleræ** filius 60, 41
Tonus circumflexus 17, 27. tonus unius dictionis unus est 823, 26: bifariam eisdem vocabulo tribuitur 618, 3. toni anomalia in verbali *ἀν-της* 23, 30. tonius variatur pro significationis mutatione 77, 54: 437, 11: 686, 8: 743, 5. tonus in activae significationis compositis non eandem perpetuo sedem habet 775, 48: cum declinatione mutatur in nonnullis 553, 26: in metaplasmo declinationis mittitur 585, 5: tonus no-

minativi et genitivi mutatus in dativo 472, 47. tonus per *α-phaerelin* retractus 200, 19: per *lystolen* retractus 155, 31: 631, 44: cum *lystole* mutatus 59, 12: retrahitur post abiectionem consonantem 781, 53: et 19, 35: diaeresi quandoque mutatur 614, 43: in syncope retrahitur 457, 25: per praepositionem retrahitur 99, 53: in compositione retrahitur 19, 41: 52, 44: 113, 35: **Aeolice** retrahitur etiam in verbis 617, 53: **Attice** mutatus servata eadem scriptura 313, 23: 462, 7: mutatur, cum in aliam orationis partem fit transitus 92, 6: additione non mutatur 668, 29: in metaplasmo generis manet idem 585, 34, 38: 675, 3. toni anomalia per apocopen et crasin sublata 610, 2, 4. tonus non regreditur ultra tertiam a fine syllabam 459, 9
Totum e parte subintelligendum 332, 7: et 268, 9
Trachinii montes 153, 5
Tradio: vif. *παράδοσις*.
Tragoedia in pectore **Aristarchi** 277, 55. **tragicae** larvae 590, 54. **tragici** a comicis discrepant in *ἐντάξ* 365, 28. **tragicum** vocab. 744, 50
Trallis, olim **Dia**, **Erymna**, **Larissa** 389, 56
Tranquillus libro *περὶ βλασφημίων* 151, 36. **Suid.** *περὶ δυσφημίων λέγων, ἥτοι βλασφημίων*.
Transpositio in derivatione 68, 18
Trapezūs, op. **Colchidis** 566, 30
Trecenti **trierarchae** 734, 40
Tribus tripartitae 768, 12. **tribuum** **Athen.** numerus et etymologia 369, 8
Tributa menstrua 369, 38
Triginta, **magistr.** **Athen.** 732, 42
Triopas rex 766, 38
Triptolemus **Celei** F. 147, 38
Tripus **Bacchus** 255, 10
Triremes **sacrae** 699, 14. **triremes** **sacrae** quatuor 469, 19
Triumphus a quo inventus, et quomodo actus 454, 24
Troezenium vocab. 217, 40
Troglodytae pop. 370, 42
in Trophonii specum maza deferri solita 573, 3: et 204, 8
Trophonius, **Cratetis** fabula 270, 6
Trypho gr. cit. 387, 38: 478, 4: 481, 10: 566, 8: 645, 4: 794, 4. **Trypho** *ἐν τῷ περὶ πνευματικῶν* 148, 40: *ἐν τῷ περὶ σχηματικῶν* 137, 10. **Trypho** **Aparctionis** F. gr. citatur 247, 54
Tubae inventrix **Minerva** 708, 3
Tunica servorum qualis, qualis ingenuorum 349, 46, 54: et 90, 55
Turcicum vocab. 763, 24
Tyndaridum cenotaphia 282, 6
Typhonis custodia 255, 34: sepulcrum 772, 45
Tyrannio gr. cit. 304, 13: 621, 32: 648, 32
Tyrria **Lydiae** op. 771, 55
Tyrrhenus **Athenienses** debellat 550, 41

Tyrrheni, **Pelargi** 659, 12: **crudeles** 771, 54: a **Baccho** debellati 525, 39

V.

Valli vineatici 487, 44
Vasa coriacea 110, 38
Vaticinia in rebus seriis consulta veterib. 116, 39
Venditores publici 698, 56. **venditione** transit res in alienam potestatem 686, 45: 687, 51
Venefica **Iuno** 2, 21. **veneficae**, *νῆφαί* 515, 7. **veneno** infici solita iacula 472, 52
Venetus color 486, 50
Venti, **terti** patres 768, 1: **domicilium** in **Thracia** unde habere dicti 147, 31: **alini** sacrificio placati 103, 33. **ventorum** ianitores et custodes 768, 8. **ventorum** status e mari 682, 34. **ventorum** flabris expositae arbores, robustiores quam quae in opacis nemoribus crescunt 103, 52
Ventrale anulis aereis confertum 589, 12
Venus proprium quid habeat 546, 32: cur *βουκόλω συνδικησαι* fingatur 656, 42. **Veneris** adulterium et partus deformis 2, 14. **Veneris** tenebricae sanum 543, 48. **Veneris** unguentum 487, 10. **Veneri** **sacra** **columba** 664, 54
Veneria, *ἀνόητα* 394, 31. **veneris** magis deditae mulieres quam animantes, ceterae 450, 52, 57
Verba e nominibus quando fiunt, et contra 131, 48: e nominibus compositis derivata, decomposita sunt, non composita 131, 41: ex adverbis multa sunt 263, 23: qua nota discernantur ab adverb. 66, 47
Verba substantiva carent passivis 300, 57. **verba** vocibus (seu generibus et formis) destituuntur quadrifariam 400, 51: personis quibusdam cur careant 401, 3: praepositione saepe carent 357, 34: dissyllaba cum nominibus composita, finalem *ω* varie mutant 668, 47
Verbalia idem cum themate initium fortuntur 253, 39: ex perfecto passivo nata idem cum praesenti habere volunt initium 14, 16: 817, 24. **verbalia** quandoque a verborum scriptura discedunt 658, 53. **verbalia** e verbis in *μ* corripunt penultimam 293, 26. **verbalia** in *f* et *ψ*, modo praeteriti, modo futuri consonantem in flexione sumunt 609, 5
Veretra coriacea 228, 47
Veritatem se dicturos iurant et actor et reus 276, 56
Vesta **Ceres** 382, 45. **Vestae** simulacra ponebantur sedentia 382, 33
Vestigia ferarum ut odorenni canes 395, 40
Vestini, pop. 195, 40

Vestis effusa: **linu** demissa, **barbarorum** 185, 33, 42. **vestimentorum** orae adlatae olim pelles ovinae 820, 10
Veteres simplices 151, 7
Vexilla militaria 711, 16
Via **sacra** 469, 17. **in viis** **poni** solitae primivae 376, 15
Vibrari quaque cur solitae **halatae** ante emissionem 313, 9
Vicinus pedem movens, proverb. 196, 43
Victimae collum in mactatione resupinari solitum a sacrificio 168, 52
Vicitant **prisci** mortales glandibus et arborum fructibus ante panem inventum 539, 21: item lacte 618, 28: **venatu** 620, 18
Victores frondib. foliatis decorari soliti 532, 47
Videnti verba cur non cum genitivo, ut cetera sensuum verba, sed cum accus. construantur 133, 21
Vigilia et **insomnia** perpetua cadente in aliquod animal 560, 23. **vigiliae** nocturnae 801, 26: ut explorari solitae 267, 45: 273, 49. **vigiliae** noctis tres, et trium horarum quaelibet 802, 26
Vincula ferrea in iudiciis criminalib. 527, 29
Vinum in utribus ferentia **simulacra** 525, 44. **vino** subiugati **Indi** 460, 51. **vini** appetitum extinguens fons 519, 52
Viperarum coitus et partus 404, 29
Virga **Mercurii** 511, 51: 512, 3. **virga** **regia**, **sceptrum** 717, 4. **virga** **regia** usi etiam ludorum praefecti 210, 49
Virgineam zonam solvere 414, 18. **virginitas** diutius culta **Electrae** 426, 6. **virginei** **caelibatus** princeps **Christus** 702, 6
Vitus emittitur 135, 25
Vites putatione cicuratae 429, 21: **Italicae** per arbores vagantur 686, 30
Vitex, **castitatis** custos 11, 55
Vituli vox *μῶ* 591, 41
Ulyssis **avus** 144, 22: e **Circe** filius 171, 16: **servus** 393, 20
Unguentum **floreum** 212, 42. **unguentum** **Veneris** 487, 9
Ungues in convivio amputare vetitum 127, 41
Unum et **Duo** initium numeri sunt, non numerus 767, 10
Vocalis in vocalem mutatur **bis** **sariam** seu **quadrifariam** 444, 21
Vocativus **nominativo** similis 36, 9: in participiis **nominativo** similis 226, 44: **Attice** **nominativo** similis 643, 25. **vocativus** **comparativi** *ω* similis **comparativo** **neutro** 505, 46. **vocativus** **comparativorum** in *ω* corripit ultimam et retrahit accentum 235, 1. **vocativus** **compositionem** non admittit 243, 37: 245, 13. a **vocativo** cur non fiant composita 208, 50. **voca-**

tivus per se quandoque sententiam efficit 208, 52
 Vocativo quae careant 313, 14: 520, 18. vocativum calum quae admittant, quae non 67, 3. vocativus relativus nullus est 643, 26
 Voces factitiae, seu imitatione soni fictae 546, 15. vocabula e soni proprietate conficta 516, 24, 29. vocis imitatio, seu *ὀνομασποία* 712, 29
 Voluptatem afferentia a calore denominata 731, 19, 31. voluptatis sedes in hepate 433, 15
 Urbes editis locis olim condita 160, 10. urbi nomen a casu adverso impositum 695, 30. Urbis caput et pedes 53, 21. vile Opida.
 Urina vulpis arefacit virentia 74, 52. ex urina deorum in unam pellem corrivata natus Orion, quasi Union 823, 57
 Urinae duae 332, 10
 Uva helperia 77, 8

Vulcanus Minervam insequitur 371, 41. Vulcani officina 33, 23
 Vulpes canes decipit 506, 41. vulpis urina arefacit virentia 74, 52
 Vultures etiam absque coitu saepe concipiunt 619, 40
 Uxor e bonis mariti confiscatis dosem eximere poterat 340, 44

X

Xanthus Boeot. rex a Melanthio in duello decipitur 119, 4: 533, 43
 Xanthus hist. cit. 576, 1
 Xenagoras lib. De Indulia 738, 43
 Xenio libris De Creta inf. 144, 36
 Xenocrates Chronicorum libro 1: 157, 53
 Xenophanes cit. 214, 45: 231, 3
 Xenophon citatur 31, 20: 221, 48: 231, 3: 489, 7: 577, 49:

579, 1: 681, 53: 737, 13: 778, 41: 782, 35: 784, 2: 796, 23.
 Xenophon *Παιδείας* libro III 357, 23: in *Anabasi* 292, 31: in *Apomnemoneumasi* 775, 13: libro *περί νόμων* 644, 4: lib. *περί ἰππικῆς* 718, 4: in *Cynegético* 395, 41: 678, 27
 Xenotimi fraus 325, 16
 in Xerxis caput edicta publico praeconio pecunia 360, 16
 Xuthus Atheniensium in Eumolpi bello socius 202, 45

Z

Zamolxis philol. 407, 45
 Zarax 408, 7
 Zeilas seu Zelas 118, 13
 Zeno Citiensis Stoicae sectae conditor 729, 26
 Zeno Myndius gr. cit. 590, 44
 Zenobius gramm. citatur 23, 56: 30, 56: 56, 27: 72, 23: 113, 4: 128, 16: 195, 56: 194, 45: 639, 34: 712, 46

Zenodotus gramm. cit. 94, 28: 134, 56: 225, 11: 238, 28: 253, 22: 271, 22: 431, 31: 467, 14: 498, 25: 507, 15, 22: 520, 51: 539, 8: 646, 32: 701, 51: 740, 24: 785, 48: reprehenditur 507, 22: 821, 41
 Zephyrus vitalis 408, 45
 Zetes Boreae f. 406, 38: 411, 4, et Suid.
 Zethus et Amphion fratres 92, 55: Dioscuri 277, 6: Thebas condunt 368, 40
 Zethi filia † 331, 14
 Zodiacus a sole permeatur obliquo cursu 569, 48: contrario motu cieitur 690, 52
 Zoilus Cedraensis grammaticus citatur 117, 34
 Zonam virgineam solvere 414, 18. zonam solvit parturiens 414, 23. zonae aereae 83, 53. zona seu lorica aerea circa illa et ventrem 588, 10

SVMTIBVS I. A. G. WEIGELII PRODIERVNT L I P S I A E

Graecae linguae Dialecti recognita opera Mich. Maittaire. Post I. F. Reitzium, qui praef. et excerpta ex Apoll. Dysc. Gramm. addid. totum opus rec. emend. aux. F. G. Stursius. 807. 8 mai.		Eiusdem Carmina. Graece. In usum praelect. a. eod. 4 mai.
	3 rthlr. 8 gr.	1 rthlr.
Charta meliori	4 rthlr.	
— scriptoria	5 rthlr.	
Stursii, F. G., Liber de Dialecto Maced. et Alex. 808. 8 mai. (Pars ada Operis Maittaire.)		
	1 rthlr. 4 gr.	
Charta script.	1 rthlr. 18 gr.	
Dionysius Longinus de Sublimitate. Gr. et lat. Denuo rec. et animadv. I. Toupit, D. Ruhnkenii, F. I. Bastii integris et aliorum excerptis suisque, item apparatu critico uberrimo indicibusque locupletissimis instruxit B. Weiske. 809. 8 mai.		
	4 rthlr.	
Charta script.	5 rthlr.	
— pergam. (velin)	7 rthlr.	
Fabulae Aesopicae, quales ante Planudem fereb. ex vet. cod. Abb. Flor. nunc prim. erutae una cum aliis partim hinc inde coll. partim ex codd. depromptis, lat. verf. et not. exorn. Stud. Fr. de Furia. C. ind. (Acced. Prolegomena editoris, Fabricii not. litt. Tyrwhitt de Babrio, Hufchii Diff. de Archilocho, Bentleii Diff. de Aesopo.) 810. 8 mai.		
	4 rthlr.	
Charta script.	5 rthlr.	
— pergam. (velin)	7 rthlr.	
Idem Liber. Graece. C. not. Fr. de Furia et al. Sine Diff. Fa- bricii, Tyrwhitti etc. C. ind. 810. 8 mai.		
	1 rthlr. 16 gr.	
Charta script.	2 rthlr. 4 gr.	
Eaedem fabulae, graece, c. not. et ind. Schneideri. In usum schol. 810. 8 mai.		
	12 gr.	
Charta script.	1 rthlr. 4 gr.	
Empedoclis et Parmenidis Fragmenta ex cod. Taur. Bibl. restit. et ill. ab A. Peyron. Simul agitur de genuino gr. textu com- ment. Simplicii in Arist. de coelo et mundo. 810. 8 mai.		
	16 gr.	
Charta script.	1 rthlr.	
— membr. (velin)	1 rthlr. 16 gr.	
Pindari Opera quae superfunt. Textum in genuina metra restit. et ex fide libror. MSS. doctorumque connect. rec. annot. crit. scholia integra, interpr. lat. comment. perp. et indd. adi. A. Boeckhii. Tom. I. P. 1. 2. 811. 814. 4 mai.		
	10 rthlr.	
Charta perg. (velin)	16 rthlr.	
(Tomi primi pars prior textum poetae complectitur librorum scriptorum subsidio recensitum, quorum descriptionem prae- fatio suppediat, eumque ad leges metricas constitutum, quae in altera parte explicantur. Altera pars continet de metris Pindari libros tres, quibus praecepta artis metricae et musices Graecorum docentur, cum notis criticis in Pindari carmina. In calce addita est tabula Graecae musices modis explicandis interviens.)		
Boeckhii, Aug., Commentationes acad. II. cont. specimen emend. in Pindari Carmina. 811. 4 mai.		
	12 gr.	
Apparatus liter. III tomi. c. indd. T. IV. fasc. 1—5. (Catalogus libror. apud me venal. C. pretiis.) 8 mai.		
	2 rthlr.	
Gregorii Corinthii et alior. Grammaticor. libri de Dialectis lin- guae graecae, quib. add. nunc prim. ed. Manuelis Moschopuli lib. de vocum passionib. Rec. et c. not. G. Keenii, F. I. Ba- stii, I. F. Boissonadi suisque ed. G. H. Schaefer. Acc. Bastii Comment. palaeogr. c. tabb. aen. VII. 811. 8 mai.		
	5 rthlr.	
Charta meliori	6 rthlr.	
— membr. (velin)	10 rthlr.	
Draconis Stratonicensis liber de metris poet. Ioannis Tzetzae exe- gesis in Homeri Iliadem. Prim. ed. indd. add. God. Herman- nus. Cum Append. contin. Tricham etc. 812. 814. 8 mai.		
	2 rthlr. 18 gr.	
Charta meliori	3 rthlr. 16 gr.	
— perg. (velin)	5 rthlr.	
Euripidis Tragoediae et Fragmenta. Rec. interpr. lat. correx. scholia gr. e Codd. MSS. partim emend. A. Matthiae. T. I. II. III. 813—15. 8 mai.		
	6 rthlr. 18 gr.	
Charta meliori	8 rthlr. 12 gr.	
Charta membr. (velin)		
Oppiani Cynegetica et Halieutica, ad fid. libror. script. emend. L. G. Schneider. Acced. versiones lat. metr. et prof. plur. anecd. et index graecit. 813. 8 mai.		
	2 rthlr.	
Charta meliori	2 rthlr. 16 gr.	
— pergam. (velin)	4 rthlr.	
Tricha, Elias et Herodianus de metris. Graece. Prim. ed. Fr. de Furia. 814. 8 mai.		
	12 gr.	
Marini Vita Procli. Gr. et lat. ad fid. libror. manuscr. recens. adnotationesq. et indd. add. I. F. Boissonade. 814. 8 mai.		
	1 rthlr. 12 gr.	
Charta perg. (velin)	3 rthlr.	
Porsoni, Ric., Adversaria not. et emend. in poetas gr. quas ex schedis mss. Porsoni ap. Colleg. S. S. Trin. Cantab. repol. de- prompt. et ordin. nec non indd. instrux. I. H. Monk et C. I. Blomfield. Ed. nova emend. et auct. (Acced. Observ. misc. Iacobsii et Schaeferi.) 814. 8 mai.		
	1 rthlr. 18 gr.	
Charta meliori	2 rthlr. 8 gr.	
Spohn, F. A., Comment. geogr. crit. de agro Troiano in carmi- nib. Homer. defcr. 814. 8 mai.		
	4 gr.	
Charta meliori	6 gr.	
Ciceronis de Natura deorum libri III. ad Codd. mss. partim nunc prim.		

prim. adhibitor. fid. recens. et emend. L. F. Heindorf. 815.
8 mai. 1 rthlr. 16 gr.
Charta meliori - - - 2 rthlr. 4 gr.
Charta membr. (velin) - - - 4 rthlr.
Theognidis Elegi. Ex fide libror. mss. recensiti et aucti. C. no-
ria F. Sylburgii et R. F. P. Brunckii, ed. Imman. Bekkerus.
815. 8. maj. 18 gr.
Charta melior! 1 rthlr.
— perg. (velin) 1 rthlr. 16 gr.

Lowth, Rob. Praelectiones de sacra poesi Hebraeorum. Subj. metr. Har.
brev. confus. et oratio. Crew. C. not. et epim. I. D. Michaelis
suis animadv. adj. ed. E. F. C. Rosenmüller. Infunt C. F.
Richteri de aet. lib. lobi defia. et C. Weisii de metro Har.
commentatt. 815. 8 mai. 3 rthlr. 12 gr.
Charta melior. - - - 4 rthlr.

Poetae latini minores. Rec. not. viror. doct. et suas adi. I. Chr.
Wernsdorf. T. I. II. III. T. IV. P. 1. 2. T. V. P. 1. 780—88.
8 maj. 11 rthlr.

Tom. V. P. 2. et T. VI. prodierunt Helmstedii in Bibliop. Fleck-
eisen.

C. Valerii Flacci Argonauticon libri VIII. c. not. P. Burmanni I.
integ. et fel. L. Carionis, Aeg. Maserii, L. Balbi Lil. I. Zin-
serlingii, Ch. Bulaei Nic. Heinlii et al. Rec. suasq. annot. adi.
T. C. Harles. 781. 8 mai. 3 rthlr. 12 gr.
Charta batava - - - 5 rthlr.

Tyrtaei quae supersunt omnia, coll. comment. ill. ed. C. A. Klox-
sios. c. fig. 767. 8. - - - 1 rthlr. 12 gr.
Charta batava - - - 2 rthlr. 8 gr.

Libanii Soph. Orationes et Declamationes. Graece. Ad fid. codd.
mss. rec. et perp. adnot. ill. I. L. Reiske. IV Tomi. 791. 97.
8 mai. 15 rthlr.

T. C. Harles Introductio in historiam linguae graecae. T. I. T. II.
P. 1. 2. Suppl. T. I. II. Editio alt. emend. et auct. 792. 806.
8 mai. 7 rthlr. 4 gr.
Eiusd. libri Supplementor. Tom. I. - - - 1 rthlr. 12 gr.
— Tom. II. - - - 1 rthlr. 16 gr.

Scriptores phrysgnomoniae veteres. Gr. et lat. Ex rec. C. Pe-
ruffi et F. Sylburgii. Rec. animadv. Sylburgii et D. G. Trilleri
in Melampodem emend. add. suasq. adspersit not. I. G. F. Fran-
sius. 780. 8 mai. Charta scr. - - - 3 rthlr.

Etymologicon Magnum. Superiorum editionum variorumque au-
ctorum collatione repurgatum, perpet. not. illustr. indd.
aberr. auct. opera Frid. Sylburgii. Editio nova correct. (Rud.
G. H. Schaeferi.) 4 mai. 816.

Charta scriptoria
— pergam. (velin)

Elegia ad M. Valer. Corvinum Messalam, ed. commentat. de au-
ctore et observ. infr. C. P. E. Wagner. 8 mai. 816. 12 gr.

Sub prior:

Platonis Opera. Gr. et lat. ed. Boeckh, Buttmann, Heindorf et
Schleiermacher. 8 mai.

Euripidis Tragoediae. Ed. Matthiae. T. IV.

ETYMOLOGICON.

In Commissis:

Pindari Opera, Graece, lat. transl. carm. et illustr. a J. Costa. 3
tomi. Patav. 808. 4 mai. 7 rthlr.

S. de Sacy Grammaire Arabe. 2 tomes. lav. fig. à Paris. 8 mai.
10 rthlr. 12 gr.

Du même Chrestomathie arabe. 3 tomes. ibid. 806. 8 mai.
16 rthlr.

Voyage pittoresque des Isles de Sicile, de Malta et de Lipari
par Houel. 4 tomes. av. fig. à Paris. 782—87. royal fol.
250 rthlr.

F. Comit. Waldffein et P. Kitzibel Plantae rariores Hungariae
indigenae et iconib. pictis illustr. 27 Fasciculi. Viennae Aust.
808—811. royal fol. 337 rthlr. 12 gr.

Die Wartburg, ein Gedicht in fünf Gefängen, mit fünf Land-
schaften von Darnstedt. 12. - - - 12 gr.

Siama und Galmory: ein Gedicht in zwei Gefängen, und Ada-
mah oder die Schöpfung des Weibes. Von Siegfried. Mit
sechs Kupfern von Mettenleiter. 12. - - - 12 gr.

Histoire abrégée du Cabinet des médailles et antiques de la Bibl.
impér. par Cointreau. Av. fig. Paris 800. 8. 1 rthlr. 12 gr.

Murray Descriptio arteriar. corp. hum. Upsal. 4. 16 gr.

Paykull Fauna Suecica. ibid. 2 tomi. 8. 2 rthlr. 12 gr.

— Monographia carabor. Suec. ibid. 8. - - - 20 gr.

Floderi Opuscula orat. et poet. ibid. 8. 791. 1 rthlr. 8 gr.

Fr. Mesnieri a Meninsky dictionarium arab. pers. turc. lat. 4 to-
mi. Viennae Aust. 780. fol. 75 rthlr.

Idem liber. Charta mai. - - - 100 rthlr.

Universallexicon, herausgegeben von Zedler. 64 Bände und 4
Bände Supplem. Leipz. fol. 100 rthlr.

I Papiri diplomatici raccolti ed illustrati dall' Abbate G. Marini.
C. fig. In Roma. 805. Fol. - - - 24 rthlr.

Charta meliori - - - 30 rthlr.

Catena graecor. Patrum in Octateuchum et libros Regum. Ed. Ni-
cephoro Theodoko. Graece. 2 tomi. Lipf. sumpt. edit. 772.
73. fol. mai. - - - 10 rthlr.

Ioann. Hedwig Theoria generationis et fructificationis plantarum
cryptogam. Linn. retractata et aucta. C. tabb. 42 color. Lipf.
sumpt. auct. 798. 4 mai. - - - 18 rthlr.

Maur. de Pressé Institutiones analyticae. Lipf. sumpt. auctor. 813. 4.
5 rthlr. 12 gr.

Aeg. Forcellini totius latinitatis Lexicon, cur. I. Facciolam. Ed.
2da locupl. 4 tomi. Patav. 803. fol. - - - 25 rthlr.

Mar. Nisoli Lexicon Ciceronianum, ed. I. Facciolati. Patav. 734.
fol. - - - 7 rthlr.

Miscellanea Cracovienlia. P. I. II. Cracov. 814. 4. 1 rthlr. 8 gr.

Zzz

- Fabulae Aesopicae, gr. c. not. Coray. Paris. 811. 8 mai. 6 rthlr.
 Plutarchi Vitae parall. gr. ab eod. edit. 6 tomi. ib. 8 mai. 54 rthlr.
 Polyaei Strategematum libri VIII. gr. ab eod. ed. ib. 809. 8 mai. 6 rthlr.
 Prodromus Biblioth. gr. contin. Claud. Aelian. Heracl. Pont. Nicol. Damasc. ab eod. ed. ib. 8 mai. 5 rthlr.
 Isocratis Orationes et epistolae. 2 Tomi ab eod. ed. ib. 807. 8 mai. 10 rthlr.
 Xenocrates et Galenus de Alimento ex Aquatilibus ab eod. ed. ib. 814. 8 mai. 3 rthlr. 6 gr.
 Atlas von Griechenland, dessen Inseln und Colon., bestehend aus 12. großen Charten, durchaus in griech. Schrift. Mit vielen Münzen. 15 rthlr.
 Gosselin, P. F., Recherches sur la Géographie des Anciens. 4 Tomes. av. Cartes. Paris 798. 813. 4to 34 rthlr.

- Fr. Lindemann de latinae linguae atcenibus lib. I. Lips. 816. 8 mai. 4 gr.
 C. Morgensternii Symbolae crit. ad Platonis Politiam ab Astio denuo editam. Dorpat 815. fol. 10 gr.
 I. Amersfoort differt. philol. de var. lect. Holmef. locor. quorund. Pentat. Mof. Lugd. 815. 4 mai. 2 rthlr.
 Selecta e scholis L. C. Valckenarii in libb. quosd. N. T. edit. Ev. Wassenberghio, qui diff. praemif. de gloss. N. T. Tom. I. Amst. 815. 8 mai. 3 rthlr. 20 gr.
 E. A. Borger de constanti et aequabili I. C. indole, docttr. ac doc. rat. I. Commentatt. de Ev. loa. c. Matth. Marci et Luc. Evangg. compar. P. I. Lugd. B. 816. 8 mai. 1 rthlr. 12 gr.
 I. M. Kemper Orat. de aetat. nost. satis etc. Lugd. B. 816. 8 mai. 6 gr.
 Antares Poema arab. Moallakah o. integr. schol. ad ced. Manusc. ed. in lat. serm. translul. et lect. var. add. V. E. Menil. Observat. sub. I. Willmet. Lugd. B. 816. 4 mai. 3 rthlr.

ÖNB

+Z105530104

